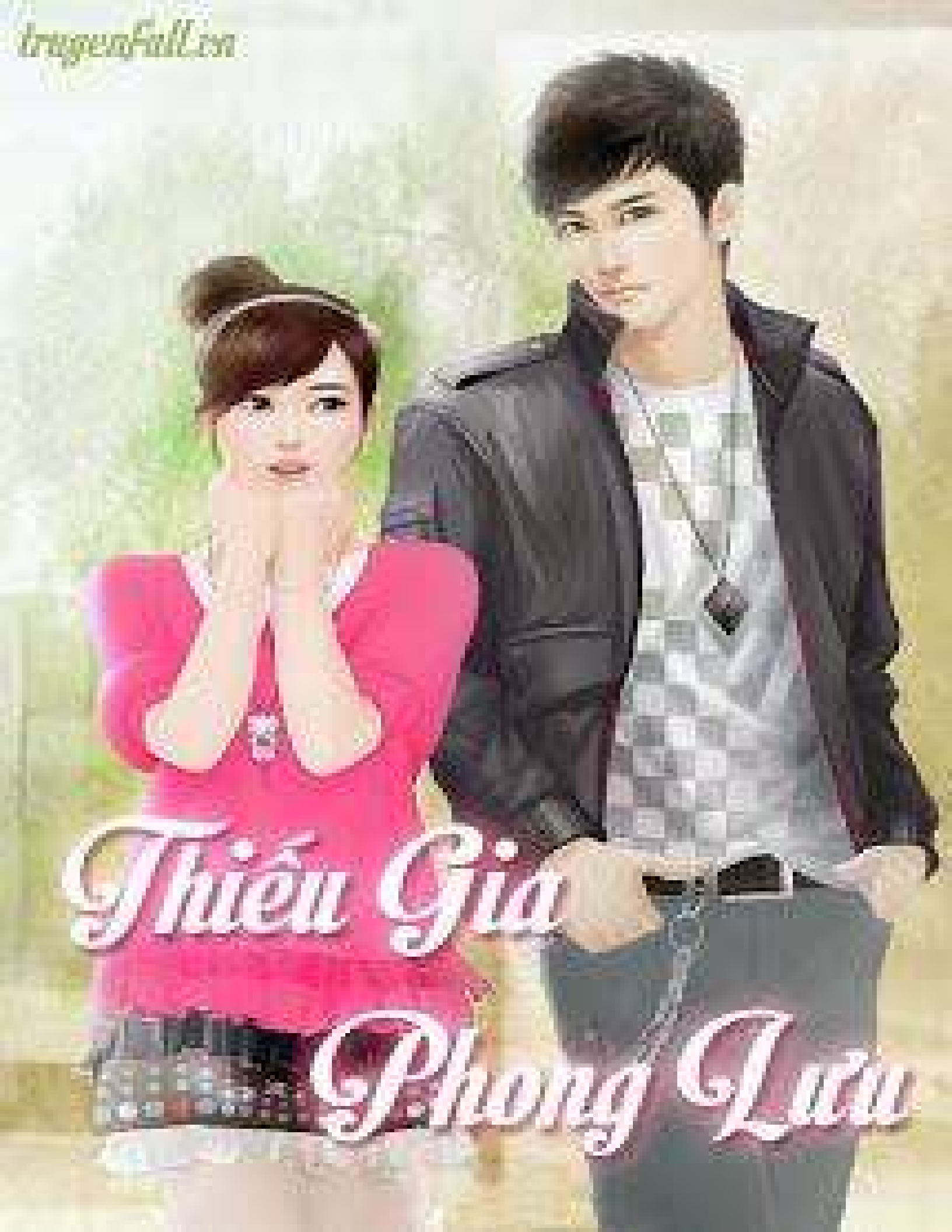
truyenFull.vn

Thiếu Gia Phong Lưu

Mục Lục

Chương 1: Quý Công Tử Thiên Hi
Chương 2: Trời Sinh Khác Người
Chương 3: Dâng Hiến Nụ Hôn Đầu Cho Em
Chương 4: Nguy Cơ Cua Gái
Chương 5: Bỏ Trốn
Chương 6: Lý Tưởng Sát Tinh
Chương 7: Loại Cảm Giác Của Đêm Đầu Tiên
Chương 8: Ai Có Thể Không Có Chút Tiền Riêng Nào
Chương 9: Hội Huyết Thủ
Chương 10: Sự Hấp Dẫn Ma Quỷ
Chương 11: Chớp Mắt Ba Bốn Năm
Chương 12: Hoành Tráng Phá Kỷ Lục
Chương 13: Năm Hoa Lệ Nhất Xuất Hiện
Chương 14: Thư Đồng Ngang Tàng Bạo Ngược
Chương 15: Địa Bàng Của Ta, Ta Làm Chủ
Chương 16: Cô Bé Quai Quai Cực Phẩm Ngọt Ngào
Chương 17: Cứ Như Vậy Bị Dắt Mũi
Chương 18: Thiếu Nữ Thiên Tài
Chương 19: Đại Từ Hoành Tráng
Chương 20: Tân Vương Hàng Năm
Chương 21: Hãy Chăm Sóc Tốt Thất Gia Của Ta*
Chương 22: Kiêu Ngạo Kinh Điển
Chương 23: Truyền Thuyết Không Già
Chương 24: Câu Chuyện Mới Của Huyết Hổ
Chương 25: Tiểu Mã Ca Phiên Bản “Bỏ Túi”
Chương 26: Siêu Nhân Cũng Chơi Đen Ăn Đen
Chương 27: Giả Chết Bắt Quạ
Chương 28: Đóng Giả Hổ Ăn Heo

https://thuviensach.vn

Chương 29: Nữ Trung Tây Môn Khánh
Chương 30: Mỹ Nữ Cũng Tán Gái
Chương 31: Tổ Hợp Điên Cuồng Nhất
Chương 32: Truyền Thuyết Cực Tốc
Chương 33: Cao Tiếu Đến
Chương 34: Tứ Đại Mỹ Nhân, Tam Đại Ngực Lớn
Chương 35: Tiểu Sinh Rất Sợ
Chương 36: Tiếp Xúc Thân Mật Với Ngưu Quỷ Xà Thần
Chương 37: Chính Là Trắng Trợn Như Vậy
Chương 38: Mặt Dày Đánh Cược
Chương 39: Dẫn Bóng Phong Cách Nhất Năm Nay!
Chương 40: Nhân Vật Trâu Bò Mặc Đồ Thể Thao
Chương 41: Cú Sút Cầu Môn Giết Người!
Chương 42: Kết Cục Kiểu Giết Heo Điên Cuồng
Chương 43: Ai Dám Đồng Ý Đánh Cược Không Thừa Nhận Thất Bại
Chương 44: Điểm G
Chương 45: Thức Tỉnh Sức Mạnh – Không Cần Thương Tiếc Tôi
Chương 46: Nhật Ký Thiếu Nữ
Chương 47: Tôi Có Thể Ôm Em Không? Ngực Lớn
Chương 48: Đệ Nhất Mỹ Nữ Giáo Viên
Chương 49: Cái Gì Là B?
Chương 50: Em Có Thể Ôm Cô Không?
Chương 51: Cô Giáo, Cô Thật Xấu
Chương 52: Cô Giáo, Cô Có Muốn Không?
Chương 53: Hãy Xác Nhận Ông Chủ Không Có Trước Khi Ấn Vào
Chương 54: Tất Cả Dành Cho Em
Chương 55: Siêu Cấp Hoa Tỷ Muội
Chương 56: Không Tìm Được Lý Do Để Kiên Cường
Chương 57: Nam Chính Dự Bị
Chương 58: Hối Lộ Mỹ Nữ Nhật Ký
Chương 59: Ferrari Đỏ
Chương 60: Một Giây Đồng Hồ, Vài Cô Bé Lên Xuống

https://thuviensach.vn

Chương 61: Lớn! Lớn! Thực Mẹ Nó Lớn!
Chương 62: Nhất Định Phải Giải Quyết Thường Nhạc
Chương 63: Địa Bàn Của Tao Phải Nghe Tao
Chương 64: Dùng Xử Nữ Giải Quyết Bọn Chúng
Chương 65: Sự Lợi Hại Của Xử Nữ
Chương 66: Ai Tự Nổ, Mày Tự Nổ
Chương 67: Lão Già Thèm Đòn
Chương 68: Tiểu Mỹ Nữ - Lang Gia Loan Đao
Chương 69: Tây Môn Khánh Và Phan Kim Liên
Chương 70: Diệt Cỏ Phải Diệt Tận Gốc?
Chương 71: Mọi Người Đều Là Người Có Văn Hóa
Chương 72: Hữu Gian Đạo
Chương 73: Cảnh Sát Mẫu Mực
Chương 74: Có Một Cô Nàng
Chương 75: Có Phải Tôi Rất Biến Thái Không?
Chương 76: Bác Sĩ Tâm Lý
Chương 77: Bác Sĩ, Có Thể Giúp Tôi ‘phát Tiết’ Một Chút Không?
Chương 78: Bác Sĩ Bát Quái
Chương 79: Nào, Bác Sĩ, Chúng Ta Tán Gẫu
Chương 80: Bác Sĩ, Chúng Ta Thổ Lộ Tâm Tình
Chương 81: Bác Sĩ, Tôi Có Thể Lừa Dối Cô Sao?
Chương 82: Bác Sĩ, Tôi Có Thể Mời Cô Ăn Tối Không?
Chương 83: Ra Vẻ Công Tử Bột
Chương 84: Giống Như Sự Dịu Dàng Của Cô
Chương 85: Siêu Cấp Cuồng Mua Sắm
Chương 86: Bóp Chết Sự Dịu Dàng Của Cô
Chương 87: Nhạc Thiếu Gia Bị Cua Rồi
Chương 88: Dừng Xe Làm Tình Không Tính Là Muộn
Chương 89: Ý Trung Nhân Của Tư Đồ San San
Chương 90: Cô Gái Có Thuật Đọc Tâm
Chương 91: Đây Mới Gọi Là Tán Gái
Chương 92: Hấp Dẫn Sôi Máu

https://thuviensach.vn

Chương 93: Học Sinh Tiêu Chuẩn Đức Hạnh Ba Tốt
Chương 94: Sự Trở Về Của Diễn Viên Có Thực Lực Hoành Tráng Nhất Năm
Chương 95: Hồng Nhạn, Dì 13 Cần Ngươi!
Chương 96: Thân Thế Hoành Tráng
Chương 97: Đám Thanh Niên Hư Hỏng
Chương 98: Thực Ra Thì, Tôi Là Đạo Diễn
Chương 99: Sorry, Hôm Nay Chơi 3p
Chương 100: Tứ Đại Tài Tử Và Hoàng Tử Thư Tình
Chương 101: Cổ Tư Văn Không Đủ Dâm Đãng
Chương 102: Romeo Lưu Manh Và Juilliet Ngây Thơ
Chương 103: Tấu Chương Không Muốn Viết Tiêu Đề
Chương 104: Ca Kịch Trung Quốc
Chương 105: Mùa Hoa À, Mùa Mưa
Chương 106: Ác Ma Và Địa Ngục
Chương 107: Ai Dám Động Đến Bồ Của Tao
Chương 108: Một Lần Cứu Người Đẹp
Chương 109: Có Nữ Nhược Hề
Chương 110: Tiểu Tử, Làm Bạn Trai Của Ta Nhé
Chương 111: Bến Tàu Ly Biệt
Chương 112: Ngu Vãi
Chương 113: Đồng Tiền Bất Chính Bay Tới
Chương 114: Dục Vọng Làm Mờ Mắt Người
Chương 115: Gặp Lại Người Đẹp
Chương 116: Gào Thét Như Chó (1)
Chương 117: Gào Thét Như Chó (2)
Chương 118: Big Ben – Sát Thủ Kỳ Quặc
Chương 119: Tình Thánh Trong Loài Chó
Chương 120: Cuộc Sống Của Chó Hoang
Chương 121: Âm Mưu, Có Âm Mưu
Chương 122: 6+1 Phi Thường
Chương 123: Người Đến Là Ai?

https://thuviensach.vn

Chương 124: Đàn Ông Dũng Mãnh Không Phải Là Tội!
Chương 125: Tình Anh Em
Chương 126: Bái Kiến Nhạc Phụ Đại Nhân
Chương 127: Truyền Nhân Cuối Cùng Của Vô Sỉ
Chương 128: Vợ Chồng Trẻ Ngày Ngày Ác Chiến (1)
Chương 129: Vợ Chồng Trẻ Ngày Ngày Ác Chiến (2)
Chương 130: Vợ Chồng Trẻ Ngày Ngày Ác Chiến (3)
Chương 131: Giai Đoạn Quá Độ (1)
Chương 132: Giai Đoạn Quá Độ (2)
Chương 133: Vô Đề
Chương 134: Sầu Triền Miên
Chương 135: Chăm Sóc Dạy Dỗ
Chương 136: Không Có Ý Tốt
Chương 137: Tuyệt Đối Không Tha Thứ
Chương 138: Cái Giá Phải Trả Nếu Chọc Tôi!
Chương 139: Điên Cuồng Chà Đạp
Chương 140: Tà Ác Dạy Dỗ
Chương 141: Mẹ, Con Không Sao
Chương 142: Dạ Thải Hoa
Chương 143: Lần Mò 'hạ Tam Lộ'*
Chương 144: Người Phụ Nữ Lạ Mặt
Chương 145: Song Phi Yến - Dạ Thải Hoa
Chương 146: Sờ Ngực
Chương 147: Máu Chó Đại Đường
Chương 148: Cô Bé Tới Nhanh Như Lốc Xoáy
Chương 149: Trên Cây Chim Chóc Thành Đôi
Chương 150: Bàn Tay Của Thượng Đế
Chương 151: Lần Này Tôi Bị Động
Chương 152: Giường Nhỏ Quá Rồi
Chương 153: Có Gái Không Cưa, Đại Nghịch Bất Đạo
Chương 154: Đàn Ông Không Xấu Phụ Nữ Không Thương
Chương 155: Trêu Chọc Gián Điệp

https://thuviensach.vn

Chương 156: Khơi Dậy Tình Yêu Cô Trò Mãnh Liệt
Chương 157: Hôn, Phải Biết Xâm Nhập
Chương 158: Con Người Cần Phải "trâu Bò" Như Vậy
Chương 159: Có Thể Dã Chiến Không?
Chương 160: Tuyệt Đối Đừng Chọc Vào Tôi (1)
Chương 161: Tuyệt Đối Đừng Chọc Vào Tôi (2)
Chương 162: Đánh Nhân Vật Lớn
Chương 163: Giết Heo, Có Ý Kiến Gì Không?
Chương 164: Chỉ Cần Còn Hơi Thở, Thì Có Thể Sống Lại (1)
Chương 165: Chỉ Cần Còn Hơi Thở, Thì Có Thể Sống Lại (2)
Chương 166: Móa, Tao Là Người Có Văn Hóa!
Chương 167: Hãy Để Lại Dấu Ấn Lên Người Em
Chương 168: Oa, Nhặt Được Báu Vật
Chương 169: Nắm Đấm Của Ai Cứng Hơn
Chương 170: Yên Tâm, Ta Là Người Tốt!
Chương 171: Tôi Cởi
Chương 172: Đâm Từ Phía Sau
Chương 173: Tỉ Thí Lực Bền Bỉ
Chương 174: Dùng Tiền Đập Chết Ông Ta
Chương 175: Người Phụ Nữ Của Tôi Cũng Dám Động Vào?
Chương 176: Tôi Chính Là Món Quà Tốt Nhất
Chương 177: Đời Này Cái Gì Cũng Thiếu, Chỉ Có Mỹ Nữ Là Không Thiếu
Chương 178: Thái Giám Cuối Cùng Của Thế Kỷ Mới
Chương 179: Siêu Cấp Cao Thủ
Chương 180: Vua Sát Thủ
Chương 181: Học Hành Chăm Chỉ, Tiến Bộ Từng Ngày
Chương 182: Tu Tinh
Chương 183: Tiểu Ben Hung Hãn
Chương 184: Dấu Răng Chó Thật Lớn
Chương 185: Cứu Mạng, Phi Lễ A!
Chương 186: Kẻ Đáng Chết
Chương 187: Đừng Xô Đẩy, Xếp Hàng Ghi Danh

https://thuviensach.vn

Chương 188: Đừng Đẩy Tôi Vào Hố Lửa
Chương 189: Đả Đảo Liên Quân Tám Nước
Chương 190: Phòng Ngừa Chu Đáo
Chương 191: Mông Tròn Thật Đấy
Chương 192: Chỉ Có Một Bang
Chương 193: Cái Gì Gọi Là Thâm Tàng Bất Lộ
Chương 194: Đồng Chí Huyết Hổ Không Phải Là Một Đồng Chí Tốt
Chương 195: Tôi Là Người Trung Quốc
Chương 196: Tên Của Tao Là Dương Phát
Chương 197: Kỵ Sĩ Thần Thánh
Chương 198: Mò Kim Đáy Bể
Chương 199: Đánh Chết Tôi, Tôi Cũng Không Gia Nhập Điểm G
Chương 200: Tiểu Bạch, Răng Của Mày Thật Đẹp!
Chương 201: Không Chết Không Ngừng
Chương 202: Chúng Ta Đều Là Sói Đội Lốt Cừu!
Chương 203: Em Giúp Anh Cua Con Bé Lộ Đức!
Chương 204: Sói Đi Nghìn Dặm Ăn Thịt, Chó Đi Nghìn Dặm Đớp Cứt!
Chương 205: Bảo Bối, Em Có Bị Động Thai Không Thế?
Chương 206: Võ Đài Đen
Chương 207: Sức Hấp Dẫn Nhân Cách
Chương 208: Tôi Chính Là Bá Vương
Chương 209: Nhổ Một Nhúm Lông Ra
Chương 210: Nghịch Nước
Chương 211: Mỹ Nữ Phát Xuân Muốn Cản Cũng Cản Không Được
Chương 212: Trời Ơi, Tôi Bị Làm Bẩn!
Chương 213: Tôi Còn Là Trinh Nữ!
Chương 214: Cút Ngay, Tôi Là Công Chúa!
Chương 215: Tôi Mang Thai Rồi!
Chương 216: Chuyên Chọc Tổ Ong Vò Vẽ
Chương 217: Vị Hôn Thê Của Tư Đồ Lôi Minh
Chương 218: Cứu Tôi Với, Phi Lễ!
Chương 219: Anh Nhạc Đến Cõng Em Đây!

https://thuviensach.vn

Chương 220: Cách Nghĩ Của Một Vương Triều Hắc Ám
Chương 221: Hỏng Rồi, Bóng Vào Rồi!
Chương 222: Gạo Nấu Thành Cơm
Chương 223: Bộ Áo Choàng Hắc Ám
Chương 224: Không Biết Trọng Dụng Nhân Tài
Chương 225: Một Em Hàn Quốc Có Thể Chọi Mười Em Nhật Bản
Chương 226: Cách Mạng Chưa Thành Công, Đồng Chí Vẫn Phải Cố Gắng!
Chương 227: Tôi Chính Là Thẻ Hội Viên Kim Cương
Chương 228: Sớm Biết Như Này. Lúc Đầu Hà Tất Phải Làm Thế!
Chương 229: Đồ Vật Là Chết, Người Là Sống
Chương 230: Đồng Ý Hai Tay!
Chương 231: Không Sai, Tôi Chính Là Ác Ma!
Chương 232: Ngâm Thơ Đối Câu
Chương 233: Đến Lúc Sa Đọa!
Chương 234: Vương Triều Giải Trí Mới Lập
Chương 235: Cưng À! Anh Đến Rồi!
Chương 236: Mộ Dung Trường Thiên Sống Lại
Chương 237: Tiểu Đệ Cũng Điên Cuồng
Chương 238: Trời Đất Rộng Lớn Không Gì Là Không Có
Chương 239: Ứng Viên Đi Nhật
Chương 240: Đây Mới Là Lời Người Nói
Chương 241: Tôi Muốn Đàn Ông Cường Tráng
Chương 242: Quả Nhiên Đoán Đúng Rồi!
Chương 243: Nhảy Múa Cùng Tử Thần
Chương 244: Giang Hoán Sa
Chương 245: Thực Hiện Nghĩa Vụ
Chương 246: Người Phát Ngôn Của Thánh Điện
Chương 247: Sức Mạnh Hắc Ám
Chương 248: Đệ Nhị Mộng
Chương 249: Thánh Nữ Bóng Tối
Chương 250: Kẻ Tham Tiền
Chương 251: Giao Thủ

https://thuviensach.vn

Chương 252: Khôi Giáp Hắc Ám
Chương 253: Thế Lực Ở Khải Đinh
Chương 254: Mau Giúp Em Đánh Bại Chị Gái
Chương 255: Thiên Hoàng Khiêu Chiến
Chương 256: Tiền Là Thứ Tốt
Chương 257: Anh Thấy Tôi Thế Nào?
Chương 258: Chính Là Khiêu Khích Anh
Chương 259: Công Chúa Cũng Là Báu Vật Mà
Chương 260: Heo Mẹ Leo Cây
Chương 261: Long Cung Dưới Đáy Biển 1
Chương 262: Long Cung Dưới Đáy Biển 2
Chương 263: Thành Lập Đội Quân Phòng Ngự
Chương 264: Gieo Một Tiểu Bảo Bảo
Chương 265: Phòng Ngự Tuyệt Đối
Chương 266: Cao Thủ Hắc Long Biến Thái
Chương 267: Phi Lễ, Cứu Mạng!
Chương 268: Năng Lực Tiềm Ẩn
Chương 269: Người Có Tiền
Chương 270: Đòn Bẩy Nâng Trái Đất
Chương 271: Thử Thách Của Tây Môn Lão Gia
Chương 272: Môn Khinh, Bảo Bối Của Anh!
Chương 273: Bồi Dưỡng Tình Cảm
Chương 274: Ngủ Cùng Ông Đây!
Chương 275: Đến Macao Đánh Bạc
Chương 276: Chuyến Đi Macao
Chương 277: Sòng Bạc Hoa Tiêu
Chương 278: Con Chào Cha Vợ
Chương 279: Đấu Với Bạch Hồn
Chương 280: Huyền Cơ 1
Chương 281: Huyền Cơ 2
Chương 282: Huyền Cơ 3
Chương 283: Huyền Cơ 4

https://thuviensach.vn

Chương 284: Lôi Phong Là Một Đồng Chí Tốt
Chương 285: Ai Tính Kế Ai?
Chương 286: Thánh Điện Hắc Ám
Chương 287: Mùi Vị Mỹ Nữ
Chương 288: Haizz, Tiểu Bạch Hổ!
Chương 289: Mafia Đến Từ Châu Âu
Chương 290: Đàm Phán
Chương 291: Liên Minh
Chương 292: Gặp Lại Đệ Nhị Mộng
Chương 293: Hà Tất Phải Động Đao Động Thương?
Chương 294: Cầu Hôn
Chương 295: Hiên Viên Tâm Pháp Tăng Cấp
Chương 296: Cảnh Giới Cao Thủ
Chương 297: Tạm Thời Ổn Định
Chương 298: Gió Giục Mây Vần
Chương 299: Trợ Lực
Chương 300: Bồi Dưỡng Tình Cảm 1
Chương 301: Bồi Dưỡng Tình Cảm 2
Chương 302: Bồi Dưỡng Tình Cảm 3
Chương 303: Bồi Dưỡng Tình Cảm 4
Chương 304: Bắt Ninja
Chương 305: Khu Giải Trí Av
Chương 306: Đêm Hái Hoa Ấm Áp
Chương 307: Làm Cảm Động Người Phụ Nữ Của Tôi
Chương 308: Thường Nhạc!
Chương 309: Vây Giết
Chương 310: Một Đám Đệ Trâu Bò!
Chương 311: Tiến Quân Vào Pháp
Chương 312: Tiến Quân Vào Pháp 2
Chương 313: Tiến Quân Vào Pháp 3
Chương 314: Tổ Sát Thủ Thế Giới 1
Chương 315: Tổ Sát Thủ Thế Giới 2

https://thuviensach.vn

Chương 316: Thường Nhạc, Tôi Muốn Cua Anh!
Chương 317: Muốn Thu Phục Anh!
Chương 318: Siêu Cấp Chiến Sĩ 1
Chương 319: Siêu Cấp Chiến Sĩ 2
Chương 320: Ám Sat Tại Nha Thơ Đưc Ba Paris 1
Chương 321: Am Sat Tại Nha Thơ Đưc Ba Paris 2
Chương 322: Đại Nạn Không Chết, Tất Có Hậu Phúc 1
Chương 323: Đại Nạn Không Chết, Tất Có Hậu Phúc 2
Chương 324: Thưởng Thức
Chương 325: Diệp Linh Lung
Chương 326: Thẻ Của Tiểu Bảo
Chương 327: Mẫn Mẫn
Chương 328: Chúng Ta Đi Tuần Trăng Mật Trước À?
Chương 329: Mẹ Ơi, Thường Nhạc Ở Trong Này!
Chương 330: Mẹ, Con Mang Con Dâu Về Cho Mẹ Đây!
Chương 331: Người Trâu Bò, Ngăn Cũng Không Nổi!
Chương 332: Dục Tốc Bất Đạt!
Chương 333: Cảm Xúc Mạnh Mẽ
Chương 334: Tiểu Bảo Giết Đến Cửa
Chương 335: Cao Thủ Cô Đơn Trí Nhớ Khôi Phục!
Chương 336: Bàn Tay Nhỏ Bé Xinh Đẹp
Chương 337: Bàn Tay Nhỏ À, Bàn Tay Nhỏ!
Chương 338: Lão Đại, Cuộc Sống Của Loài Ngựa Đực Không Tốt Lắm!
Chương 339: Áo Choàng Hắc Ám
Chương 340: Trò Chơi Tim Đập 1
Chương 341: Trò Chơi Tim Đập 2
Chương 342: Trò Chơi Tim Đập 3
Chương 343: Con Gái Của Phong Thần
Chương 344: Tây Môn Khinh Thứ Hai
Chương 345: Mỹ Nữ Từ Xưa Xuất Hiện Ở Tô Châu, Hàng Châu
Chương 346: Gặp Lại Thánh Nữ Hắc Ám
Chương 347: Thu Phục 1

https://thuviensach.vn

Chương 348: Thu Phục 2
Chương 349: Thu Phục 3
Chương 350: Thu Phục 4
Chương 351: Thu Phục 5
Chương 352: Thu Phục 6
Chương 353: Trả Thù 1
Chương 354: Trả Thù 2
Chương 355: Cái Giá Phải Trả 1
Chương 356: Cái Giá Phải Trả 2
Chương 357: Lãnh Thị Ở Phía Nam
Chương 358: Sum Họp Một Nhà
Chương 359: Sơ Hở
Chương 360: Mua Chuộc Lạc Phong
Chương 361: Lời Bày Tỏ Của Tiểu Bảo
Chương 362: Vị Trí Của Tiểu Bảo
Chương 363: Lộ Đức Đến Rồi
Chương 364: Liên Hôn
Chương 365: Sở Thiên Hùng
Chương 366: Nam Bắc Dung Hợp
Chương 367: Tiến Quân Vào Tam Giác Vàng 1
Chương 368: Tiến Quân Vào Tam Giác Vàng 2
Chương 369: Tiến Quân Vào Tam Giác Vàng 3
Chương 370: Cho Hôn Một Cái, Không Ý Kiến Gì Chứ?
Chương 371: Đây Là Lần Đầu Tiên Của Tôi Đó
Chương 372: Hoán Sa, Em Hắn Vẫn Là Xử Nữ?
Chương 373: Sự Đầu Tư Của Tiểu Bảo
Chương 374: Thu Phục Mộ Dung Trường Thiên 1
Chương 375: Thu Phục Mộ Dung Trường Thiên 2
Chương 376: Tôi Nhớ Anh!
Chương 377: Hồng Môn Yến 1
Chương 378: Hồng Môn Yến 2
Chương 379: Hồng Môn Yến 3

https://thuviensach.vn

Chương 380: Sát Tiên 1
Chương 381: Sát Tiên 2
Chương 382: Hóa Ra Là Cô!
Chương 383: Củ Cải Đỏ Siêu Cấp
Chương 384: Hoàng Hoa Khuê Nữ
Chương 385: Câu Chuyện Ba Cái Chân
Chương 386: Anh Bạn Nhỏ
Chương 387: Tôi Chỉ Cần Một Phân Tiền
Chương 388: Cung Vàng Điện Ngọc
Chương 389: Hái Hoa 1
Chương 390: Hái Hoa 2
Chương 391: Hái Hoa 3
Chương 392: Hái Hoa 4
Chương 393: Bia Đỡ Tên
Chương 394: Nguyệt
Chương 395: Giam Đinh
Chương 396: Ai Là Cao Thủ
Chương 397: Phân Định Cao Thủ
Chương 398: Mỹ Nữ Như Mây
Chương 399: Kim Hye Tới
Chương 400: Lần Đầu Giao Phong 1
Chương 401: Lần Đầu Giao Phong 2
Chương 402: Vu Tộc 1
Chương 403: Vu Tộc 2
Chương 404: Nói Chuyện Yêu Đương
Chương 405: Tiến Triển Mang Tính Đột Phá
Chương 406: Hai Điểm Giám Định
Chương 407: Phân Thắng Bại
Chương 408: Hóa Ra Là Cô
Chương 409: Gặp Lại Kim Sa
Chương 410: Tác Dụng Của Ma Cổ
Chương 411: Nữ Vu Cũng Là Người

https://thuviensach.vn

Chương 412: Tổng Bộ Điểm G Ở Paris
Chương 413: Không Giao, Đánh Chết Cũng Không Giao!
Chương 414: Lam Tử
Chương 415: Gặp Lại Hỏa Phượng Hoàng
Chương 416: Người Thừa Kế
Chương 417: Sức Hấp Dẫn Của Cổ Chi
Chương 418: Đi Khỏi Cấm Địa
Chương 419: Tư Đồ Lôi Minh Tới!
Chương 420: Cái Mông Thật Trắng Nha!
Chương 421: Ngang Tay
Chương 422: Đeo Thắt Lưng Nhanh Chút
Chương 423: Đeo Thắt Lưng Nhanh Chút 2
Chương 424: Cổ
Chương 425: Gặp Lại Giang Hoán Sa
Chương 426: Ám Sát
Chương 427: Thu Phục Tổ Chức Lãng Mạn 1
Chương 428: Thu Phục Tổ Chức Lãng Mạn 2
Chương 429: Đã Lâu Không Gặp
Chương 430: Thánh Điện Hắc Ám 1
Chương 431: Thánh Điện Hắc Ám 2
Chương 432: Vũ Dực 1
Chương 433: Vũ Dực 2
Chương 434: Vũ Dực 3
Chương 435: Điểm G Chinh Chiến
Chương 436: Nhiệt Vũ Thiên Vương 1
Chương 437: Nhiệt Vũ Thiên Vương 2
Chương 438: Cô Gái Sư Tử
Chương 439: Khiêu Khích Thần Kinh Của Anh
Chương 440: Thánh Kiếm Hắc Ám
Chương 441: Người Đánh Cược 1
Chương 442 - 443: Người Đánh Cược 2
Chương 444: Vợ Của Phong Thần

https://thuviensach.vn

Chương 445: Ngón Tay Vàng 1
Chương 446: Ngón Tay Vàng 2
Chương 447: Gài Bẫy
Chương 448: Bán Đấu Giá Phong Vân 1
Chương 449 - 450: Bán Đấu Giá Phong Vân 2
Chương 451: Thần Thánh
Chương 452: Tôi Đồng Ý Liên Minh
Chương 453: Vừa Gặp Đã Yêu, Chính Mình Không Bội Phục Không Được
Chương 454: Quang Minh Phát Uy
Chương 455: Thế Giới Băng Xuyên 1
Chương 456: Cô Gái Băng Xuyên
Chương 457: Lên Kế Hoạch
Chương 458: Đội Ảnh
Chương 459: Trò Chơi Tim Đập
Chương 460: Trò Chơi Tim Đập 2
Chương 461: Tiến Thoãi Lưỡng Nan
Chương 462: Song Tu
Chương 463: Lựa Chọn Và Vứt Bỏ
Chương 464: Vu Tộc Thần Bí 1
Chương 465: Vu Tộc Thần Bí 2
Chương 466: Vu Tộc Thần Bí 3
Chương 467: Tận Lực Thỏa Mãn Tôi 1
Chương 468: Tận Lực Thỏa Mãn Tôi
Chương 469: Thánh Vật Tộc Hắc Vu
Chương 470: Người Không Biết Xấu Hổ Vô Địch Thiên Hạ!
Chương 471: Thường Điện Hạ, Cái Kia Thật Lớn!
Chương 472: Được Cả Người Lẫn Của
Chương 473: Điểm G, Sự Tồn Tại Hùng Mạnh Nhất! (1)
Chương 474: Điểm G, Sự Tồn Tại Hùng Mạnh Nhất! (2)
Chương 475: Em Là Vật Sưu Tầm Của Tôi (1)
Chương 476: Em Là Vật Sưu Tầm Của Tôi (2)
Chương 477: Đỉnh Cao Võ Đạo 1

https://thuviensach.vn

Chương 478: Đỉnh Cao Võ Đạo 2
Chương 479: Thánh Điện Quang Minh Tới
Chương 480: Hành Động Phá Vây
Chương 481: Lựa Chọn Nhật Bản
Chương 482: Lựa Chọn Của Tộc Băng Xuyên
Chương 483: Vật Sưu Tầm Xinh Đẹp
Chương 484: Đại Kết Cục 1
Chương 485: Đại Kết Cục 2

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 1: Quý Công Tử Thiên Hi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Không hề xa hoa nhưng lại tràn ngập điển cố, bên ngoài tòa nhà đỗ đủ loại xe Limousine, Bentley, Lincoln, Rolls-Royce, Cadillac... làm cho người ta hoa cả mắt, gần như các loại xe nổi tiếng trên toàn cầu đều tụ hội ở đây, giống như một buổi triển lãm xe mô hình nhỏ.

Trong phòng khách cổ kính, một đám người dáng vẻ khác nhau đang vây quanh một ông già khỏe mạnh lão luyện không ngừng hỏi han.

- Lão Lạc, bên trong thế nào?

- Lão Lạc, người nhà ân sư vẫn khỏe chứ?

…

Những người này đều là những nhân vật có mặt mũi trong nước, cho tới bây giờ đều chỉ có người khác a dua nịnh hót bọn họ, hiện giờ bọn họ lại khách khí đối với lão già mà nhìn rất bình thường này. Đúng vậy, người này được xưng là Hoa Giáp Lão Nhân - "Lão Lạc", ông cũng không phải nhân vật lớn gì, ông chỉ là quản gia của nhà họ Thường.

Chỉ có người thường xuyên giao du mật thiết mới biết được phân lượng của Lão Lạc, nghe nói ngay cả Thường lão gia đều phải nhún nhường trước ông ta ba phần. Có lời đồn nói, ông ta là vương bài một thế hệ sát thủ trên giang hồ đã thoái ẩn, cũng có lời đồn nói ông ta là đặc công của một bộ phận bí mật quốc gia đã xuất ngũ, nói tóm lại, ông già này vô cùng thần bí.

Lão Lạc bình tĩnh nhìn mọi người, chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

- Xin các vị thứ lỗi, thiếu phu nhân khó sinh, lão gia tạm thời không tiếp khách.

- A?

Có người kinh hô một tiếng, người kinh hô này lập tức bị mọi người dùng ánh mắt khinh bỉ đâm cho không ngóc đầu lên được, người còn lại nhanh chóng nói:

- Người hiền ắt sẽ gặp làn, xin Lão Lạc chuyển lời đến lão gia, ngàn vạn lần không nên gấp gáp mà ảnh hưởng thân thể…

- Đúng vậy, y học hiện tại phát triển như vậy, nhất định sẽ mẹ tròn con vuông…

Tất cả mọi người trong phòng đều chen lấn nói lời cát lợi, nếu không phải bởi vì Thường gia quy củ kỳ lạ, hậu nhân đều phải sinh ở trong nhà mình, những người này nhất định sẽ tìm cách đưa sản phụ đến bệnh viện tốt nhất trong nước.

Trời đã rất tối rồi, mọi người lại không có chút ý tứ muốn rời đi.

Trong thư phòng, một ông già không giận tự uy đang bồi hồi lo lắng tại chỗ.

Một người đàn ông tuấn lãng vừa qua khỏi tuổi ba mươi nằm trên ghế, trán không ngừng đổ mồ hôi. Một ông già cơ trí khác thì đặt hai tay trên vai người đàn ông tuấn lãng, không ngừng lau mồ hôi cho anh ta, vừa lau vừa nói:

- Chớ căng thẳng, a… Dùng sức hít vào, từ từ thở ra… đúng… chính là như vậy… mông dùng sức a!

https://thuviensach.vn

Một đám người hầu đi qua cửa ra vào nghe thấy như vậy thì cười ha ha ha, cười đến run rẩy hết cả người.

Vẻ mặt đau khổ của ba người đàn ông trong phòng thì tương phản, trong phòng sinh thì lại có tiếng nói cười hỉ hả.

- Bác sĩ, hình như đã ba giờ đồng hồ rồi, sao còn chưa chuyển dạ?

Một y tá thấp giọng hỏi.

Người kia là bác sĩ khoa sản nổi tiếng trong nước cau mày lầm bầm lầm bầm:

- Kỳ lạ, kỳ lạ, mẹ con đều không có bất kỳ dấu hiệu nguy hiểm nào, vì sao còn chưa chuyển dạ? Cho tới bây giờ chưa từng gặp loại tình huống này…

Mà Đông Phương Ngọc đang khoan thai nằm cùng một cô y tá khác tán gẫu rất vui vẻ, thỉnh thoảng còn cười vang lên. Bộ dáng này cho dù nhìn như thế nào đều không giống sản phụ sắp chuyển dạ. Bác sĩ bên cạnh nhìn thì âm thầm kinh hãi, cảm thán Đông Phương Ngọc không hổ là một trong ba nữ cường nhân cả nước, đến loại thời điểm này còn có thể bình tĩnh tự nhiên như vậy.

Trong thư phòng, Thường lão gia mặt đã không còn uy nghiêm, dường như đã quyết định chuyện gì, nói với lão già cơ trí:

- Ông thông gia, lão Thường cũng bất chấp gia quy tổ huấn rồi, thật sự không được thì mổ đi, chỉ cần mẹ con bình an là được.

- Cũng được.

Đông Phương lão gia gật đầu, dường như thở phào nhẹ nhõm một hơi. Làm gia chủ của Đông Phương thế gia - một trong năm đại gia tộc như ông ta, đã rất nhiều năm chưa căng thẳng khó xử như vậy rồi.

https://thuviensach.vn

Thường lão gia nhìn người đàn ông tuấn lãng đầu còn đang đổ mồ hôi kia hỏi:

- Thiếu Long, ý con thế nào?

- Con? Con đương nhiên tôn trọng quyết định nhị lão rồi.

Thường Thiếu Long cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, cung kính đáp.

Thường lão gia xoay người, trong lòng âm thầm cầu nguyện:

- Bồ Tát phù hộ, Thường gia tôi chín đời đơn truyền, nhất định không được xảy ra sai lầm gì nha…

Đông Phương lão gia cũng đang im lặng cầu nguyện, ông chỉ có một đứa con gái Đông Phương Ngọc, nói cách khác, đứa nhỏ sắp sinh ra bất kể nam hay nữ, tương lai đương nhiên là người thừa kế duy nhất Đông Phương gia, cho nên ông ta cũng không chấp nhận có một chút sai sót.

Thường Thiếu Long trong lòng đã cầu nguyện, lúc còn trẻ anh ta là một tên công tử phong lưu không kiềm chế được, mãi đến ba mươi hai tuổi mới gặp được chân mệnh thiên nữ Đông Phương Ngọc này. Bởi vì hai người đều kết hôn muộn, ủ hai năm mới kết tinh ra tình yêu, cho nên lúc này anh ta cũng sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, dù sao phụ nữ tuổi càng lớn, tính nguy hiểm lúc sinh đẻ càng cao.

Trong phòng sinh, bác sĩ nhận được chỉ thị đã bắt đầu tiến hành công việc.

Nhìn đấm người vội vàng đó, Đông Phương Ngọc vẻ mặt tự nhiên cười hỏi:

- Ha ha, mọi người không chịu nổi rồi?

Một nữ hầu cấp cao trả lời:

https://thuviensach.vn

- Chúng tôi vẫn chịu được, nhưng… tiên sinh và hai vị lão gia sợ rằng không chịu nổi nữa.

- Ô? Bọn họ lại làm sao?

- Hai vị lão gia mặt mày đều nhăn nhó đảo đi đảo lại tại chỗ, còn…

Nữ hầu tạm ngừng, hơi hơi ngượng ngùng tiếp tục nói:

- Còn tiên sinh, anh ấy trong thư phòng cắn khăn mặt rên rỉ hét ra, tôi sợ thời gian dài sẽ xảy ra chuyện…

- Xem chút bản lĩnh của anh ta kìa!

Đông Phương Ngọc giận nói,

- Một đại lão gia lại căng thẳng thành như vậy!

- Bác sĩ, mọi người người không cần bận rộn nữa, tôi thêm chút sức, đưa tiểu tử thối ra!

Giống như đã sắp xếp xong, 24 giờ ngày 31 tháng 12 năm 1999, trong nháy mắt khi đồng hồ báo thức bắt đầu đúng giờ báo giờ, đứa bé sơ sinh ngang trời xuất thế.

Tiếng chuông đồ hồ báo thiên niên kỷ mới vang lên, toàn bộ thế giới đều đang reo hồ, toàn bộ người nhà Thường gia bán mạng mà hoan hô!

- Sinh rồi, sinh rồi, là một nhóc con mập mạp!

Tiếng bước chân xuôi ngược khắp Thường gia, tiếng hoan hô, tiếng huyên náo vang thành một mảnh.

Thường lão gia sau này nghĩ lại lúc đó là như thế này:

https://thuviensach.vn

- Hai lão già chúng tôi đang nằm trên ghế nhảy dựng lên phóng về phía cửa, đá vỡ một bình hoa, bình hoa rơi xuống đất nát bét. Tôi lúc ấy không biết đó là bình hoa Hán Văn Đế mà Thiếu Long đã dùng năm triệu mua lại… Sau đó tôi lại không cẩn thận va vào một ngọn nến, ngọn nến đổ xuống đốt cháy một rương thẻ tre. Tôi lúc ấy không biết đó là bộ thân thư "Dịch" duy nhất thiên hạ của Châu Văn Vương, giá trị hiện tại của nó là sáu triệu… Điểm chết người chính là lúc tôi lao ra cửa, đánh bay một nghiên mực, nước bên trong nghiên mực bắn ra ngoài dấy bẩn một bức vẽ đẹp. Bức vẽ ấy chính là dấu tích đích thực của Vương Hi Chi, giá trị hiện tại của nó ít nhất là mười triệu… Cứ như vậy, tiểu tử thối đó sinh ra không đến mười giây đồng hồ đã phá hủy hơn hai nghìn vạn của tôi. Ô, may mà những thứ này đều là người khác tặng, không phải do lão già tôi nhận hối lộ… Đây còn chưa bao gồm việc Thiếu Long vừa làm cha đã ngã một phát ở hành lang, rơi vào hồ nước ở hậu hoa viên, bị tảng đá rơi xuống trúng đầu….

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người, đứa trẻ trong lòng Đông Phương Ngọc không hề khóc nỉ non, ngược lại còn không ngừng phát ra tiếng cười khanh khách, dường như hưởng thụ tiếng reo hò của mọi người.

- Chúc mừng chúc mừng, tiểu thiếu gia xuất thế lúc thiên niên kỷ cũ mới chuyển giao, có thể nói là quý công tử thiên hi nha, tương lai nhất định không giống người thường!

- Đúng rồi, rất nhiều người nói đứa trẻ sinh ra vào năm thiên hi cả đời không hết vận may, tiểu công tử sau này đích thị là nhân tài trong nhân tài!

Khách tới thăm hỏi đều chọn lời dễ nghe để nói, hai vị lão gia mừng tới cười toe toét không ngậm được miệng lại.

- Tôi cuối cùng cũng được làm cha rồi……..

https://thuviensach.vn

Thường Thiếu Long đón lấy đứa trẻ, không chút chú ý chính mình chật vật không chịu nổi, trên mặt là nụ cười hạnh phúc nhất,

- Đứa nhỏ này có cái mũi giống ta, ánh mắt giống mẹ nó, lớn lên nhất định khiến không ít mỹ nữ mê say, ha ha…

Đại đa số đàn ông đều là sau khi có con mới thực sự học được cười to, Thường Thiếu Long giờ phút này chính là như thế.

Hai vị lão gia nhìn nhau cười, nước mắt tuôn đầy mặt.

Vào giờ khắc này, Thường lão gia không còn là vị lão Tướng quân môn sinh học đồ trải rộng thiên hạ, Đông Phương lão gia cũng không còn là vị đầu sỏ oai phong một cõi thương giới. Trên người bọn họ đã không còn tư thế hào hùng, đã không còn uy nghiêm nghiêm túc, đã không còn âm mưu tính kế, đã không còn ngươi lừa ta gạt… Chỉ hiền lành trìu mến, giờ khắc này bọn họ chỉ là ông nội và ông ngoại bình thường.

- Ông thông gia, đứa nhỏ này đặt tên là gì mới tốt?

Thường lão gia hỏi.

- Gọi là Thường Nhạc đi, nó có thể cả đời bình an khoái lạc, đó chính là tâm nguyên lớn nhất của lão già tôi.

- Ha ha, chí lớn gặp nhau, quyết định như vậy đi!

Thiên tính quyết đoán của quân nhân khiến Thường lão gia lập tức thỏa thuận.

Lúc này, tiểu Thường Nhạc mở to hai mắt, một chút ánh sáng màu tím nhạt nhạt hiện lên, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng phát ra tiếng cười khanh khách, dường như rất hài lòng về cái tên của mình. Bộ dáng đáng yêu kia

https://thuviensach.vn

chọc cho tất cả mọi người có mặt không kìm nổi cười ha ha, ngay cả Lão Lạc trước nay nói năng thận trọng cũng hơi hơi giương lên khóe miệng.

Ngày thứ hai sau khi Thường Nhạc ra đời, hai vị lão gia tụ họp trong thư phòng, rất thần bí thương lượng cái gì đó. Người có tuổi rồi đều khá tin hoàng đạo, thời gian Thường Nhạc sinh ra, cùng với việc sau khi sinh cười to khác lẽ thường khiến hai vị lão gia nghi hoặc trong lòng. Loại chuyện này lại không có cách nào để bàn bạc được với đám thanh niên tư tưởng thoải mái, bởi vậy hai vị lão gia chỉ có thể trốn đi nhắm mắt làm liều.

Lúc này cửa phòng mở ra, Lão Lạc nhẹ nhàng đi vào.

- Thế nào, Lão Lạc, có cái gì… kỳ lạ không?

Thường lão gia vội vã hỏi, trong lòng mong mỏi miệng Lão Lạc nói ra cái gì như à "Mây tía đông tới" hoặc là "Bắc Đẩu Thất Tinh hội tụ", dù sao các lão gia đều đang mong đợi cháu mình trời sinh không tầm thường.

Lão Lạc thản nhiên đáp:

- Trước mắt không có, tuy nhiên những người ra ngoài điều ra sẽ lập tức trở lại, rất nhanh sẽ có tin tức.

Mười phút sau, có một người đi vào báo cáo:

- Chúc mừng hai vị lão gia, thời điểm tiểu thiếu gia sinh ra, Khổng thánh nhân bên trong văn miếu thở dài một tiếng, chẳng lẽ đứa trẻ này là sao Văn Khúc trên trời thác thế?

Đông Phương lão gia lúc ấy đang uống trà, nghe nói như vậy chén trà trong tay liền rơi xuống đất, một cảm giác lạnh băng từ từ nhúc nhích dọc theo sống lưng ông. Người truyền tin kia không biết, đại nhân vật Kim Thánh Thán bị Khổng lão phu thở dài, kết quả là bị chém đầu.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, một người khác kích động chạy vào nói:

- Tin tốt tin tốt, thời điểm tiểu thiếu gia sinh ra, Quan Nhị gia bên trong miếu Quan Công thở dài ba tiếng, hắn là tiểu thiếu gia là sao Vũ Khúc trên trời hạ phàm?

Thường lão gia lúc ấy liền ngã xuống ghế, trán bắt đầu đổ mồ hôi lạnh. Ông ta biết, thần tượng lúc trẻ của mình, vị siêu cấp trâu bò Nhạc Vũ Mục kia bị Quan Nhị gia trong miếu Quan Công thở dài, cuối cùng cũng là rơi đầu.

Lúc này người thứ ba đi đến, vui sướng nói:

- Tin tốt lành, tin tức đặc biệt tốt lành, hai vị lão gia, lần này quá sức tưởng tượng rồi! Thời điểm tiểu thiếu gia sinh ra, Thổ địa gia trong miếu Thổ Địa ở ngoại ô thở dài hơn nửa đêm, nói không chừng tiểu thiếu gia là thần tiên chuyển thế đấy…

Hai vị lão gia li�o suốt một đêm, đoán chừng vấn đề tương đối nghiêm trọng.

Vượt quá dự liệu của mọi người, người thứ năm hấp tấp chạy vào, lời của anh ta khiến tất cả mọi người cảm thấy buồn bực:

- Rất kỳ lạ, thời điểm tiểu thiếu gia sinh ra, toàn bộ bò giống đực ở Thành Nam nổi điên, xếp hàng tạo thành chữ "'牛' (Ngưu)"… Còn nữa, toàn bộ bò sữa Thành Bắc cũng chạy ra, bố thành một chữ "X" thật lớn….

- Đây, đây rốt cuộc phải giải thích như nào?

Hai vị lão gia đều ngây ngẩn cả người.

Không ai có thể đưa ra đáp án.

- Ôi! Nếu phu nhân ở đây thì tốt rồi!

https://thuviensach.vn

Thường lão gia thở dài một hơi.

Phu nhân của Thường lão gia là Công Tôn Thị, cũng là xuất thân danh môn. Lúc trước, vào đám hỏi của Thường gia và Đông Phương gia, có người ngoài cho rằng Đông Phương gia không chỉ coi trọng quân đội cùng uy tín chính giới của Thường gia, quan trọng nhất là coi trọng thế lực của Công Tôn gia. Chỉ có một vài nhân sĩ nhỏ mới biết được, Công Tôn gia tuy không trong quầng sáng chói mắt của ngũ đại thế gia, nhưng thực lực còn kinh khủng hơn ngũ đại thế gia nhiều.

Công Tôn Thị là một người phụ nữ rất có cá tính, một nửa thời gian là trải qua cuộc sống ăn chay niệm phật, nửa khác thời gian là một mình vân du tứ hải, dường như hoàn toàn cách ly với xã hội hiện đại này. Lần này Thường Nhạc sinh ra, có thể nói là việc lớn nhất của hai nhà, nhưng Công Tôn Thị lại dạo chơi Hoàng Sơn, không hề quan tâm đến hết thảy.

Tuy nói Thường lão gia khí thế kinh người ở trước mặt người ngoài, nhưng đối với vị phu nhân này của mình thì lại vừa kính vừa sợ. Ông ta dường như biết một vài bí mật của Công Tôn gia, cho nên cũng không cảm thấy khó hiểu đối với những hành động của Công Tôn Thị.

Đông Phương lão gia đột nhiên cười nói:

- Ông thông gia, tôi thấy không cần phải lo lắng. Nếu bà thông gia trước khi đi có nói tất cả thuận theo tự nhiên, vậy chúng ta liền thuận theo tự nhiên đi… Lại nói, với thực lực hai nhà chúng ta, còn có ai dám đối phó với tiểu Hoàng đế của chúng ta?

Vừa nghe vậy, Thường lão gia hiểu ra, ông ta rõ ràng hơn ai hết về bản lĩnh phu nhân mình, suy tính nghiên cứu về mệnh lý của Công Tôn Thị có thể nói là tiêu chuẩn bán tiên, nếu bà ấy đều không lo lắng, chính mình càng không cần phải lo lắng rồi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, tất cả đều thuận theo tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Khiến các vị phụ huynh hài lòng là, Thường Nhạc quả nhiên tư chất thông minh, hơn nữa miệng đặc biệt ngọt, thường thường dụ được hai vị lão gia cười to. Làm người ta không hài lòng chính là, từ hai tuổi, Thường Nhạc không tiếp tục ngủ cùng cha mẹ, kiên quyết yêu cầu ngủ cùng các cô gái khác, nếu không cả đêm sẽ khóc lớn, điều này khiến vài cô gái xinh đẹp trong nhà thường bị Thường Nhạc ôm qua đêm.

Hai vị lão gia đối với việc này chỉ có thể cười khổ, bọn họ cuối cùng cũng hiểu được vì sao thời điểm vị tiểu Hoàng đế này ra đời Phật Hoan Hỉ lại thở dài.

Thường Nhạc năm tuổi là có thể thuộc nằm lòng 300 bài thơ Đường, điều này khiến Đông Phương lão gia vui mừng không ngớt.

- Ha ha, cháu ngoan quả nhiên có phong thái của ông ngoại lúc trước…

Đông Phương lão gia ôm Thường Nhạc, hận không thể đem hết tất cả của mình cho thằng cháu ngoại thông minh này, sau đó hỏi:

- A Nhạc thông minh như vậy, lớn lên có muốn làm một đại thi nhân không?

- Không!

Thường Nhạc vẻ mặt rất nghiêm túc, thậm chí có chút từng trải, đang lúc mọi người ánh mắt nghi ngờ, hắn chậm rãi giải thích:

- Đây là chuẩn bị vì tương lai đi tán gái…

Thình lình, toàn bộ nam nữ già trẻ Thường gia ngã xuống…

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 2: Trời Sinh Khác Người

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lúc Thường Nhạc sáu tuổi, vấn đề liền xuất hiện.

Đông Phương Ngọc ba mươi bốn tuổi thoạt nhìn vẫn xinh đẹp như khi còn trẻ, càng đặc biệt là bà có sức hấp dẫn độc hữu của con gái lai, bởi vì người vợ đã qua đời của Đông Phương lão gia có huyết thống quý tộc Hà Lan cùng chính thống nước Anh.

Trên mặt Đông Phương Ngọc lúc này không hiện ra loại kiên nghị của Chủ tịch Tập đoàn Đông Phương lúc trước mặt người ngoài, thay vào đó là một loại lo lắng thật sâu, lo lắng của người làm mẹ.

Bà tìm Thường Thiếu Long, lo lắng nói:

- Con của chúng ta, hình như có chút vấn đề…

- Có chút vấn đề? Vấn đề của thằng nhóc này rất lớn, ngày nào nó không xảy ra vấn đề gì chứ? Từ lúc sinh ra tới nay, Thường gia ngày nào không phải gà bay chó sủa? Nào là bị nước dìm, hỏa thiêu, mưa đá, động đất đều phát sinh qua, chỉ thiếu một cái đĩa bay, thiên thạch từ trên trời rơi xuống trúng đầu chúng ta… May mà trong nhà phòng bị nghiêm ngặt, bằng không chúng ta đều chết vài lần rồi.

Thường Thiếu Long thở phì phì quát.

- Không phải…

Vẻ mặt Đông Phương Ngọc có chút cổ quái,

- Vấn đề lần này, không giống lúc trước…

https://thuviensach.vn

- Lại làm sao?

Thường Thiếu Long bước vào tuổi tứ tuần tức giận hỏi, phong thái người đàn ông đầy vẻ của thời kỳ tiền mãn kinh, nhưng ông ta không che dấu được vẻ lo lắng từ sâu trong mắt.

- Gần đây A Nhạc bắt đầu chơi đùa với bọn trẻ ở bên ngoài…

- Vậy thì sao chứ? Rất bình thường, nhớ năm anh ba tuổi đã là đứa cầm đầu bọn trẻ con rồi!

Thường Thiếu Long hoành tráng hò hét nói.

- Nhưng, con trai chúng ta không giống những đứa trẻ khác…

Mắt Đông Phương Ngọc càng đậm vẻ sầu lo.

- Sao lại không giống? Em sao không nói hết một lần chứ, thật dày vò người khác.

Thường Thiếu Long có vẻ gấp gáp.

- Nó và những đứa trẻ khác chơi trò tập làm người lớn…

- Hả?

- Những đứa trẻ khác đều thích đóng giả Hoàng tử, Tướng quân, Tể tướng, Siêu nhân, hiệp khách võ lâm…. Nhưng con trai A Nhạc nhà chúng ta, luôn dành đóng gian thần, lưu manh, sắc lang, ác bá, phản đồ, ma quỷ, giang hồ bại hoại… Cái gì hư nó đều đóng, hơn nữa đóng rất giống thật!

Đông Phương Ngọc yếu ớt thở dài một tiếng.

- Tiểu tử thối!

https://thuviensach.vn

Thường Thiếu Long mắng một câu, nếu không phải bởi hai vị lão gia quá mức yêu quý tiểu Hoàng đế này, ông ta nhất định phải hung hắng đánh tiểu tử kia một trận.

Ngay lúc vợ chồng Thường Thiếu Long đang mặt nhăn mày nhó, Thường Nhạc và Lạc Phong đang luyện công dưới sự giám sát của Lão Lạc. Đùi hai đứa bé đeo bao cát nặng trĩu, sau khi chạy mười mấy vòng xung quang hậu hoa viên thì đứng tấn.

Lạc Phong là cháu trai của Lão Lạc, lớn hơn Thường Nhạc hai tuổi, đã có chút nền tảng và vô cùng kính sợ Lão Lạc, có thể gắng gượng cũng không phải kỳ lạ. Mà Thường Nhạc được nuông chiều từ nhỏ, hơn nữa đối với ai đều không ặt mũi, là tiểu bá vương không sợ trời không sợ đất ngay cả râu của ông ngoại và ông nội cũng dám nhổ. Vượt ngoài dự kiến của mọi người, tất cả mọi người đều nghĩ Thường Nhạc tuyệt đối không thể chịu được 20 phút, Thường Nhạc lại cắn chặt khớp hàm không hề kêu khổ, ngoan cố chịu đựng!

Lão Lạc nhìn mà có chút kinh hãi, có phải con cháu Thường gia thì đều bướng bỉnh như vậy không?

Sau tấm rèm cửa sổ ở tầng hai, Thường lão gia vô cùng đau lòng nhưng lại hết sức vui mừng nhìn bóng dáng nhỏ gầy kia, thật lâu sau cũng không nói ra lời.

Sau lưng Thường lão gia, một phu nhân quần áo giản dị. Công Tôn Thị được một thân áo trắng phụ trợ, có vẻ phóng khoáng xuất thần, giống như thánh mẫu Dao Trì không nhuốm khói lửa nhân gian. Công Tôn Thị hiện giờ đã sáu mươi thoạt nhìn từ nương bán lão (tuổi già nhưng vẫn có vẻ thùy mị của con gái), so sánh với Thường lão gia gần thất tuần thì rất có vẻ trâu già gặm cỏ non.

https://thuviensach.vn

Dường như cuối cùng cũng lấy được dũng khí, Thường lão gia nhìn Công Tôn Thị hỏi:

- Phu nhân, sáu năm rồi, nói cho tôi được rồi chứ?

- Ông nó, tất cả đều có định số, A Nhạc của chúng ta còn chưa định tính, chờ đến lúc nó mười tuổi, đáp án cũng từ từ được công bố.

Công Tôn Thị không nóng không lạnh trả lời, dường như tất cả đều ở trong dự liệu.

Vào lúc Thường Nhạc bảy tuổi, vấn đề mới lại lần nữa xuất hiện.

Vào một ngày, Đông Phương Ngọc vừa nhìn thấy Thường Thiếu Long liền kể khổ:

- Anh đi bảo nhị lão đừng nuông chiều A Nhạc nữa, em sợ đứa nhỏ này từ nhỏ được nuôi thành nhiều thói hư tật xấu, tương lai một lần sảy chân để hận nghìn đời…

- Lại làm sao thế?

Thường Thiếu Long rất bình tĩnh hỏi han, vẻ mặt có chút chết lặng. Hàm nghĩa của từ "lại" này rất sâu, đủ thấy vấn đề của Thường Nhạc tuyệt đối không phải chỉ xảy ra một hai lần.

- Hôm qua A Nhạc một mình đọc thuộc lòng "Tam tự kinh", nó mở miệng là "nhân chi sơ, tính bản ác"… Còn cái gì mà "khát nước ba ngày, ta chỉ chơi gái một người", sau đó còn nói "ta hôm nay chơi một cô gái ngày mai lại chơi cô còn lại"… những thứ gì đó của lão cổ nhân đều bị nó sửa lung tung lộn xộn rồi…

- Ha ha, điều này cũng không có gì không tốt, A Nhạc bây giờ có thể đọc rất nhiều các điển cố tác phẩm nổi tiếng, có thể là cảm thấy chán rồi nên

https://thuviensach.vn

muốn thay đổi…

Thường Thiếu Long cười to nói, cảm thấy đứa con này của mình càng ngày càng có phong phạm của mình lúc trước, ở những phương diện khác còn rất giống ông ngoại nó.

- Không thể nói như vậy được, đây là vấn đề về cách nhìn giá trị cuộc sống, nhỏ đã như vậy rồi, lớn lên còn như thế nào nữa?

Đông Phương Ngọc vẻ mặt sầu lo, oán giận nói:

- Thằng nhóc này hiện tại đánh cũng không dám đánh, mắng cũng không dám mắng, đều là do nhị lão chiều chuộng mà ra đấy! Còn anh nữa, đừng cho là em không biết, anh ngấm ngầm dạy nó cái gì mà "Tuyệt kỹ tán gái", có người làm cha nào như vậy không?

Khuôn mặt già của Thường Thiếu Long đỏ lên, nhất thời không phản bác được.

- Còn nữa…

Đông Phương Ngọc tiếp tục bùng nổ,

- Tiểu tử thối ỷ mình thông minh, tuổi còn nhỏ đã cậy tài khinh người, trong trường học để không để giáo sư vào mắt, ngữ văn còn tạm, thành tích toán học lại rối tinh rối mù!

Thường Thiếu Long còn không kịp phản ứng, Đông Phương Ngọc tiếp tục kể lể "tội trạng" của đứa con:

- Quá đáng nhất chính là, hôm qua nó còn đá bóng vào nhà vệ sinh nữ, sau đó xông vào nhặt, cứ như thế lặp lại nhiều lần… Việc này tạo thành ảnh hưởng cực kỳ tồi tệ, hiệu trưởng bọn họ rốt cuộc không nhịn nổimà khiếu nại với em!

https://thuviensach.vn

Thường Thiếu Long dở khóc dở cười, dù là ông ta đã từng chứng kiến vô cùng nhiều trường hợp, hiện tại cũng không biết nên nói gì cho phải.

Nhưng vào giờ phút này, Thường Nhạc đang nằm trên mái nhà, vuốt vuốt kính viễn vọng.

Thường Nhạc đương nhiên không phải người yêu thích thiên văn, màn ảnh kính viễn vọng đang chĩa thẳng vào ký túc xá nữ Học viện Vũ Đạo xa xa kia. Qua tính toán chu đáo tỉ mỉ cẩn thận cùng với tự thân thực hành, Thường Nhạc đã có thể rất chính xác tập trung vào mỗi một gian phòng ngủ. Căn cứ vào tư liệu của "Thư đồng cao cấp" kiêm "Quân sư quạt mo" cho thấy, mấy cực phẩm mỹ nữ lần trước tình cờ gặp mặt ở ven đường kia chính là người mẫu chuyên nghiệp của Học viện Vũ Đạo, kết quả là cô nàng đáng thương này không biết tí gì đã trở thành con mồi của Thường Nhạc.

Kính viễn vọng này tuyệt đối không phải loại kính viễn vọng bình thường có thể so sánh, trong vòng 20km con muỗi bay qua đều hiện lên, nghe nói kính viễn vọng Hubble trâu bò nhất toàn cầu có thể thấy rõ bắp chân của ruồi bò từ khoảng cách ngàn dặm… Từ trên tổng hợp lại, tất cả những gì trong phòng ngủ của Học viện Vũ Đạo kia đều rơi vào trong đáy mắt Thường Nhạc một cách rõ ràng.

- Ừ, vẫn đang đọc sách, mình thích con gái có nội hàm…

Thường Nhạc ghé vào kính viễn vọng, giống như sắc lang bí mật soi mói thiếu nữ có dáng người ma quỷ kia, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười khiến người ta sởn tóc gáy.

Lạc Phong tuần tra ở bên cạnh theo bản năng di chuyển vị trí.

- Cởi!

https://thuviensach.vn

Nhìn thiếu nữ kia đang chuẩn bị thay quần áo, âm thanh của Thường Nhạc to thêm vài dB (đề xi ben: đơn vị đo lường âm thanh), đâu còn giống đứa trẻ bảy tuổi, miệng càng không ngừng hét lớn:

- Cởi, cởi, cởi! Cởi toàn bộ rồi…. A!!!!

Tay của Thượng đế đột nhiên từ trên trời giáng xuống, Thường Nhạc phát ra một tiếng hét thảm.

- Mẹ đứa nào…

Thường Nhạc vẻ mặt phẫn nộ, vốn định nói thành "Mẹ đứa nào chán sống dám động Bản thiếu gia", sau khi thấy chủ nhân bàn tay thon ngọc kia đang vặn chặt lỗ tay mình, lập tức sửa thành:

- Bàn tay của ai mà ôn nhu như vậy, vặn tai ta thật thoái mái a….

Khì khì, Thạch Tán Y vốn chuẩn bị khởi binh hỏi tội không nhịn được cười.

Thạch Tán Y, là em họ của Thường Thiếu Long, cô nhỏ của Thường Nhạc. Thạch Tán Y mười bốn cái xuân xanh đã duyên dáng yêu kiều, toàn thân đều có được hình dáng tuyệt sắc giai nhân, chỉ cần hai ba năm nữa, nhất định là một nụ cười khuynh thành, tiếp tục cười sẽ tuyệt đại hồng nhan khuynh quốc. Chẳng qua, bà cô này nhìn thế nào đều không giống mỹ nhân dịu dàng cổ điển… Một thân thời trang Prada màu đỏ sậm làm chủ đạo cũng tôn lên khí chất mạnh mẽ của Đại tiểu thư này.

- A ha ha ha, cô nhỏ, mấy tháng không gặp cô lại đẹp hơn trước…

Thường Nhạc vuốt mông ngựa, ánh mắt thỉnh thoảng lại vây quanh đường cong ngọc nữ đã dậy thì tương đối hoàn chỉnh của Thạch Tán Y, con ngươi kia lờ mờ lóe lên ánh sáng tím.

https://thuviensach.vn

- Tiểu sắc lang, nhìn cái gì mà nhìn!

Thạch Tán Y hờn dỗi một tiếng, lại tiếp tục vặn chặt lỗ tai Thường Nhạc.

Lạc Phong ở bên cạnh lại lui về phía sau vài bước, cụp mi mắt xuống, câm như hến, giả bộ như không nhận ra Thường Nhạc. Cậu ta rõ ràng hơn ai hết, Tiểu Bá Vương này ngay cả hai vị lão gia đều không để vào mắt, duy chỉ sợ bà cô nhỏ này.

Thường Nhạc bị vặn chặt lỗ tai kêu lên một trận thảm thiết, tròng mắt dưới mi mắt giảo hoạt không ngừng chuyển động.

Trải qua vài năm "chà đạp" của Thạch Tán Y, hắn sớm đã thăng cấp làm một diễn viên thực lực số một, mạnh mẽ ngẩng đầu, khuôn mặt ủy khuất, ngấn lệ trong mắt chớp đồng, trong nháy mắt đã tạo ra một bộ dạng "khổ sở đáng thương". Càng có trình độ chính là hắn không nói lời nào, cứ như vậy dùng ánh mắt "u oán" nhìn Thạch Tán Y, trong khoảng thời gian ngắn, không khí trên cả mái nhà đều tràn ngập một cỗ đau thương.

Thạch Tán Y bị Thường Nhạc nhìn cho có chút tinh thần nhộn nhạo, thầm than một chú bé con bảy tuổi sao có thể có ánh mắt như vậy, quả thực còn liều mạng hơn siêu cấp thần tượng của cô – vua màn ảnh Lương Triều Vĩ. Trong lòng dần dần toát ra tình cảm không đành lòng, Thạch Tán Y rốt cuộc buông lỏng tay ra, giọng điệu cũng mềm hơn rất nhiều:

- Hai đứa bé các cháu trên sân thượng làm gì?

- Trên TV không phải nói sao chổi Halley đêm nay đụng vào Địa cầu sao, ha ha, chúng cháu là đến để tham gia náo nhiệt đấy.

Thường Nhạc nói dối mặt cũng không đỏ, hơn nữa tính xấu không đổi, hai mắt vẫn chăm chú nhìn đôi môi mọng đỏ hơi cong lên của Thạch Tán Y.

https://thuviensach.vn

Đôi môi đỏ mọng nóng bỏng của Thạch Tán Y kia tuyệt đối có thể khiến bất kỳ người đàn ông bình thường nào mơ mộng muôn vàn, Thường Nhạc cứ như thế đem ánh mắt dừng trên đôi môi đỏ mọng kia, trái tim bé bỏng không ngừng nhảy nhảy lên bịch bịch. Thường Nhạc bây giờ tuy tuổi còn nhỏ, nhưng nghiên cứu đối với phụ nữ cũng không kém nhân sĩ từng trải bao nhiêu, duy nhất khuyết thiếu chỉ là "thực hành" mà thôi.

Bình thường, con gái 75 phân trở lên, có thể miễn cưỡng xem như mỹ nữ, nhưng con gái 90 phân trở xuống, Thường Nhạc tuyệt đối không có nổi chút hứng thú gì. Coi như là mỹ nữ 90 phân cũng rất khó khiến Thường Nhạc tim đập, bởi vậy có thể thấy được, Thạch Tán Y ít nhất cao hơn 95 phân.

Thạch Tán Y hơi ngẩn ra, đột nhiên chống tay lên vòng eo nhỏ nhắn, bắt đầu hướng về phía trước mắng:

- Sao chổi Halley? Cho là bà cô này ngốc hả, trên TV lúc nào nói là sao chổi Halley đêm nay sẽ đụng phải Địa cầu?

Cảnh tượng này trong đầu Thường Nhạc là, đôi môi Thạch Tán Y chậm rãi mở ra, hàm răng tuyết trắng hiện ra, miệng cô càng mở càng lớn, lời nói nổi giận đùng đùng kia cũng giống vô số nốt nhạc hiện ra. Nếu lúc này cô vươn đầu lưỡi đỏ đỏ nhẹ nhàng liếm môi dưới mà nói, chậc chậc… vậy khẳng định rất khiến người ta phạm tội… Thường Nhạc dám đánh cuộc, nếu như mình lớn hơn vài tuổi nữa, tối nay hắn nhất định sẽ mộng tinh!

- Này, tiểu sắc lang, còn đứng đó làm gì?

Thạch Tán Y lại muốn vươn bàn tay Thượng đế ra.

- Đừng gọi cháu là tiểu sắc lang, xin hãy gọi cháy là Hoa Hoa công tử, cực phẩm Hoa Hoa công tử…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dùng âm thanh bé đến không thể nghe được nói thầm một câu, sau đó lộ ra nụ cười "bừng tỉnh", nói xạo:

- A, cháu nhớ nhầm, là mưa sao băng chòm sao Sư Tử…

- Lại nói xạo, xem cô trừng phạt cháu thế nào!

Thường Nhạc không chút ý tứ tránh né, lại một lần bị bàn tay của Thượng đế tập kích, nhưng hắn rất có phong thái chiến sĩ cách mạng, đánh chết cũng không nói.

- Nó không nói em nói! Kẻ điên nhỏ, thành thật khai báo, hai đứa đang làm gì?

Thạch Tán Y liếc đôi mắt đẹp về phía Lạc Phong.

Toàn thân Lạc Phong giật một cái, đột nhiên ôm bụng nói:

- Thiếu gia, tôi không phải mái, đi nhà vệ sinh…

Còn chưa dứt lời, Lạc Phong vụt nhanh như khói biến mất, tốc độ có thể khiến quán quân chạy cự ly ngắn xấu hổ.

Trong gió đêm, chỉ còn lại tiếng quát lớn của Thạch Tán Y và tiếng kêu thảm thiết của Thường Nhạc:

- Kẻ điên đáng chết, đồ không có nghĩa khí!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 3: Dâng Hiến Nụ Hôn Đầu Cho Em

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lúc tám tuổi, Thường Nhạc vinh dự trở thành tiểu sát tinh khiến người trong nhà đau đầu.

Ngày nọ, Đông Phương Ngọc lại mặt nhăn mày nhó kể lể tội trạng của con trai bảo bối với Thường Thiếu Long:

- A Nhạc nhà chúng ta, dường như càng ngày càng quá đáng, hai vị lão gia còn cho rằng đây rất bình thường…

Thường Thiếu Long bây giờ đã không còn cảm thấy lạ đối với những "sự tích hào quang" của con trai rồi, quả thực hoàn toàn không có phản ứng. Ông ta cảm giác mình rất bình tĩnh, từ khi con trai ông ta ra đời, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, thần kinh ông ta đã "bị" rèn luyện tới cực kỳ cứng cỏi. Tuy nhiên, vì nghĩ tới cảm nhận của vợ yêu, ông ta vẫn rất phối hợp hỏi han:

- Có chuyện gì thế?

- Chạng vạng ngày hôm qua, em chạy khắp nơi tìm A Nhạc về ăn cơm … Tìm nửa ngày… cuối cùng thấy con chúng ta đứng trên một cái ghế… ghé vào dưới cửa sổ phòng tắm của nữ hầu Tiểu Nguyệt xinh đẹp mới tới… nhìn lén Tiểu Nguyệt tắm…

Đông Phương Ngọc vẻ mặt dở khóc dở cười, nói xong xấu hổ cúi đầu, thần thái quyến rũ này vô luận nhìn như thế nào đều không giống nữ cường nhân oai phong một cõi thương giới.

- A?

https://thuviensach.vn

Thường Thiếu Ngưng biểu tình ngưng trọng, cả giận nói:

- Hôm nay em đừng ngăn anh, ai cũng đừng cản, cho dù lão gia muốn trách tội, anh cũng phải giáo huấn tiểu tử thối này một trận!

Kết quả là vào ban đêm, vào thời điểm Thường Thiếu Long chuẩn bị "hạ sát thủ", Thường Nhạc dùng giọng điệu tuyệt đối vô hại, tuyệt đối hồn nhiên còn tràn đầy quan tâm nói một câu:

- Cha, sắc mặt cha hôm nay thật khó coi, có phải là không thoải mái không? Nghỉ ngơi sớm một chút, đừng phá hủy hình tượng anh tuấn, tự nhiên, phóng khoáng, ngọc thụ quang lâm trong lòng A Nhạc…

Thường Thiếu Long ngây người nửa ngày, sửng sốt tới nỗi không xuống tay được.

Ngay tại thời điểm vợ chồng Thường Thiếu Long đều cho rằng con trai bảo bối của họ chỉ là một tiểu sắc lang, Thường Nhạc không ngờ đã sớm vượt qua giai đoạn này tới một cấp độ rất cao rồi, hiện giờ Thường Nhạc có thể nói là một gã Hoa Hoa công tỷ kiêm ăn chơi trác táng kiệt xuất, điều duy nhất đáng tiếc đó là còn chưa dậy thì đầy đủ.

Tôi tớ Thường gia lưu truyền một câu nói: "Nếu bạn không nghe theo sự phân phó của lão gia và tiên sinh, nhiều lắm chỉ bị đuổi đi. Nhưng nếu ngươi dám làm trái ý tiểu thiếu gia, vậy bạn nhất định sẽ hối hận vì đã tồn tại trên thế giới này."

Như vậy đủ thấy uy tín của Thường Nhạc cao cỡ nào, từ sau khi hắn năm tuổi, người đắc tội hắn đều có kết cục rất thảm. Hơn nữa thủ đoạn chỉnh người của vị tiểu Hoàng đế này vô cùng đa dạng, khiến người ta thống khổ. Đã từng có người phát hiện Thường Nhạc trốn trước máy vi tính xem phim con heo, tự cho là đúng chạy tới mách lẻo với Thường lão gia. Sau khi bị Thường Nhạc biết được, hắn liền sai người thoa mật ông khắp mông, sau đó ném tới lồng gấu chó lớn trong vườn bách thú… Từ đó về sau, không

https://thuviensach.vn

còn ai dám quản việc của Thường Nhạc nữa, vĩnh viễn đều mở một mắt nhắm một mắt.

Hiện giờ, ngoại trừ người mới tới, những tôi tớ khác đều không dám nhìn thẳng Thường Nhạc, bọn họ cảm giác, cảm thấy trong mắt tiểu thiếu gia thường hiện lên chút ánh sáng tím lờ mờ khiến người ta hết hồn, có một loại kích động muốn quỳ xuống cúng bái. Mà tà khí trên mặt vị tiểu thiếu gia kia bắn ra bốn phía, nụ cười luôn khiến người ta cảm thấy hắn không có ý tốt. Khoa trương hơn chính là Thường Nhạc nói chuyện tuy rằng vẫn mang đồng âm (âm thanh của trẻ con), nhưng chỉ cần hắn trừng mắt giọng điệu lạnh lùng liền như gió phương Bắc lạnh thấu xương, làm cho người ta phát lạnh từ trong xương cốt.

"Lăn lộn ở Thường gia, nhất định phải thuận ý tiểu thiếu gia đầu tiên, sau đó là lo lắng cảm thụ của lão gia và tiên sinh." Đây là "quy tắc người hầu của Thường gia", người mới đến nhất định phải đọc đầu tiên! Viết ra quy tắc này chính là nhũ mẫu của Thường Nhạc khi bé, rất nhiều năm sau nhớ lại chuyện cũ, bà cảm thấy rất có mặt mũi, bà cảm thấy ông trời không vứt bỏ mình, cảm thấy tính mạng của bà lại có ý nghĩa, bà cảm thấy bà hắn phải đoạt giải Nobel văn học.

Thường Nhạc chín tuổi, đa số thời gian đều trở nên có chút trầm mặc, điều này làm cho già trẻ trong nhà không ngừng lo lắng.

Thường Thiếu Long dùng một vài thủ đoạn, rất nhanh đã tra ra nguyên nhân, chạy tới tìm Thường lão gia kể khổ:

- Cha, đều do người, không có chuyện gì dạy A Nhạc cờ vây…

Thường lão gia không để ý con trai không lớn không nhỏ, từ sau khi Thường Nhạc gây ra vài động tĩnh, Đông Phương Ngọc không có việc gì liền tìm Thường Thiếu Long oán giận, Thường Thiếu Long bị ép phải đi tìm lão gia càu nhàu… Vì vậy, Thường lão gia cũng có chút chết lặng.

https://thuviensach.vn

- Chuyện đó thì liên quan gì đến cờ vây?

Thường lão gia khó hiểu nói.

- Người có biết thiên tài cờ vây thiếu niên inte Đường Bạch Hổ không?

Thường Thiếu Long hỏi lại.

- Có chút ấn tượng, chính là cái đứa nít ranh ở trên mạng lật đổ Lee Chang Ho của Hàn Quốc?

Thường lão gia có chút hứng thú, phối hợp thở dài:

- Hậu sinh khả úy nha, đứa nhỏ này thật đúng là hăng hái tranh giành vì người Trung Quốc chúng ta!

- A Nhạc… Hai mươi ngày trước, làm người thần bí lấy một cái tên giả là "Công tử Nhạc" đánh một ván cờ với Đường Bạch Hổ!

Nói xong lời này, Thường Thiếu Long cảm thấy mình cũng có chút khó tin.

- Công tử Nhạc? Chính là A Nhạc nhà chúng ta?

Thường lão gia đứng lên, có chút kích động hỏi:

- Vậy rốt cuộc ai thắng?

- Không biết, con thấy A Nhạc hẳn là không thắng được, bằng không gần đây đã không khác thường như vậy…

Thường Thiếu Long có chút lo âu nói, biểu lộ thân thiết không bỏ sót.

Thường lão gia vẻ mặt rất bình tĩnh, hơi hơi nhắm mắt lại, lạnh nhạt nói:

- Không ngại, để A Nhạc càng sớm thể nghiệm tư vị bị cao nhân đánh bại càng tốt, có lợi lớn đối với sự trưởng thành của nó, người suy sụp bị đánh

https://thuviensach.vn

ngã cuối cùng có thể đứng lên, mới xứng đáng làm cao thủ chân chính!

Đột nhiên nhớ ra cái gì đó, Thường Thiếu Long mở chiếc laptop IBM loại mới nhất ra, tìm thấy một website nói:

- Con đối với cờ vây dốt đặc cán mai, người đến xem, trên mạng bình luận ván này của chúng không kết thúc được, nghe nói đây là trận quyết đấu hot nhất một tháng gần đây trong giới cờ vây online.

- Không kết thúc được? Cờ vây chứ không phải cờ vua, làm gì có tàn cục?

Thường lão gia ngẩn ra, nghiêm túc nhìn chằm chằm màn hình, dần dần tiến nhập vào trạng thái, toàn bộ thư phòng trở thành một mảnh tĩnh mịch, chỉ còn lại tiếng hít thở của hai cha con.

Nửa giờ sau, Thường lão gia thở dài một tiếng, uy nghiêm trên mặt cũng nhiều nhưng lại có cả nghi ngờ, chỉ có thể gọi Lão Lạc - bạn cờ mấy thập niên của ông tới cùng nhau nghiên cứu, mà Thường Thiếu Long người ngoại đạo này chỉ có thể ngơ ngẩn ở bên cạnh nhìn vẻ mặt không ngừng biến đổi thất thường của hai vị lão nhân.

Một giờ nữa lại trôi qua, hai vị lão nhân rốt cục cũng mỉ cười như trút được gánh nặng.

- Hay, hay lắm, kỳ tài ngút trời, quả nhiên xứng với danh hiệu "thiên tài cờ vây thiếu niên inte!"

Thường lão gia cảm khái từ đáy lòng, một câu phân phó nói.

- Lão Lạc phân phó kẻ dưới, điều tra cho tôi xem đứa nhỏ tên Đường Bạch Hổ kia là ai, có cơ hội lão già tôi nhất định phải tìm nó đánh ván cờ!

Lão Lạc không chút chậm trễ đi ra khỏi thư phòng.

- Cha, a Nhạc thật sự thua sao?

https://thuviensach.vn

Thường Thiếu Long có chút thất vọng hỏi, tuy sớm đã đoán được kết cục này, nhưng trong lòng ông ta vẫn hy vọng con mình thắng.

- Bàn cờ này cứ tiếp tục như vậy, Đường Bạch Hổ sẽ thắng được nửa bước, A Nhạc nhà chúng ta quả thật thua rồi…

Thường lão gia không có chút cảm giác thất bại nào, ngược lại có chút đắc ý, nhìn con trai thở dài:

- Thắng bại là chuyện thường ở binh gia, A Nhạc năm nay mới chín tuổi, một ngày nào đó nó nhất định có thể có được thành tựu xuất sắc!

Nghe nói như vậy, tim Thường Thiếu Long lại đưa vào trong bụng, cảm giác tự hào dần dần lộ ra.

- Ai, hy vọng A Nhạc có thể mau chóng thoát khỏi bóng ma này…

Thường lão gia bí hiểm than một câu, không thèm để ý đến con trai nữa, rất thoải mái nhàn hạ xoay người thưởng thức bức danh họa của Tề Bạch Thạch.

Ngay khi người nhà đều lo lắng cho vị tiểu Hoàng đế này, không ngờ Thường Nhạc đã sớm đi ra từ trong sương khói.

Trong thư phòng được trang trí kỳ dị kia, Thường Nhạc ngồi đã nửa ngày đứng lên, khóe môi nhếch lên nụ cười tự tin mà đầy tà khí.

- Ha ha, Đường Bạch Hổ, lần sau gặp phải bản thiếu gia, mày sẽ không gặp may như vậy…

Thấp giọng lầm bầm lầu bầu một câu, Thường Nhạc vẻ mặt thật nhẹ nhàng, nhưng rất nhanh lại nhíu mày.

Kỳ nghỉ hè này, Thường Nhạc không có cách nào đi nghỉ ở Hawaii rồi, nguyên nhân là thành tích kỳ thi cuối kỳ của hắn vô cùng thê thảm, Đông

https://thuviensach.vn

Phương Ngọc đặc biệt mời một giáo viên bổ túc ba tháng hè tại nhà cho hắn.

Ngay khi Thường Nhạc chuẩn bị chuồn đi lêu lổng, một bóng hình xinh đẹp ở cửa cản hắn lại.

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, Thường Nhạc dùng đầu gối nghĩ cũng biết, vị khách không mời mà đến nhất nhất định là người dạy kèm trong truyền thuyết.

Chỉ liếc mắt nhìn một cái, Thường Nhạc lập tức ra một ý nghĩ, hoặc là nói là làm ra lựa chọn quan trọng nhất đời người.

Hắn phải dâng hiến nụ hôn đầu của mình!

Trong mắt Thường Nhạc, nụ hôn đầu tiên cực kỳ có giá trị kỷ niệm. Tuy không ít nữ hầu trong nhà đều bị hắn quấy rầy, thậm chí không ít cô nàng thiên kim tiểu thư nhà quyền quý cũng từng bị hắn chiếm tiện nghi, nhưng hắn trước sau không tiếp xúc hôn môi với ai. Ở cái nhìn của Thường Nhạc, việc đó và việc rất nhiều khách làng chơi không hôn môi kỹ nữ là cùng một đạo lý.

Có mấy cô nàng nhà quyền quý tuy rằng đáng giá khám phá, nhưng tuổi quá nhỏ, nếu làm cái đó Thường Nhạc cảm thấy bản thân rất "chịu thiệt". Nụ hôn đầu của hắn, nhất định phải tìm một mỹ nữ tiêu chuẩn phù hợp với lòng hắn để "hoàn thành".

Trước mắt, bà cô nhỏ Thạch Tán Y vốn là thí sinh tốt nhất, nhưng bà cô này bây giờ tuyệt đối không động được, động tĩnh sự việc quá lớn hai vị lão gia cũng sẽ không tha cho hắn, Thường Nhạc vẫn có chút e dè.

Trời xanh có mắt, vào giờ này phút này giây này, mỹ nữ phù hợp tiêu chuẩn kia cuối cùng cũng xuất hiện!

https://thuviensach.vn

Giang Hoán Sa mười lăm tuổi xuất hiện trước mặt Thường Nhạc, Thường Nhạc có một loại ảo giác, hô hấp của mình suýt ngừng lại.

Khí chất của cô bé này không tương xứng với số tuổi của cô, có vẻ phá lệ trưởng thành sớm, một đầu lưu loát ngắn ngủn kia càng lộ rõ vẻ điềm đạm giỏi giang của cô. Từ việc cô duy trì phong cách đơn giản áo sơ mi trắng CK kết hợp với quần bò dài có thể thấy được, cô nàng này tuyệt đối không phải cô bé nghèo cần đi ra ngoài làm thêm, phải biết rằng CK là thương hiệu thiết kế lớn nhất nước mỹ, từng liên tục đạt giải thưởng trang phục nổi tiếng, thật không biết Đông Phương Ngọc sao lại mời được cô… Có lẽ bởi vì giữa hai người có một điểm giống nhau, cô gái trước mặt này tương lai không lâu sau sẽ trở thành thế hệ nữ cường nhân mới.

Chỉ dùng một giây, Thường Nhạc đã đoán ra được thân phận cô ta – Giang Hoán Sa, nữ thần đồng nổi tiếng thành phố C, từng ở độ tuổi tiểu học và trung học nhảy liền mấy cấp, thời điểm mười bốn tuổi liền tiến vào lớp đại học thiếu niên danh tiếng Thủ đô.

Thường Nhạc mỉm cười, xem ra mùa hè này sẽ không quá vô vị, trong lòng hung hăng cảm kích mẹ một chút.

"Giang Hoán Sa, cô gái hoán sa trong mưa bụi Giang Nam, ha ha, cái tên nhu tình như nước như thế hình như có chút hữu danh vô thực, bản thiếu gia sao lại cảm thấy có một loại cảm giác cô gái kia rất dũng mãnh, thật giống mẹ lúc trên bàn đàm phán… Nhưng, ta thích." Thường Nhạc tự ngu tự nhạc phê bình trong lòng, ánh mắt không kiêng nể gì đánh gia tiểu mỹ nhân trước mắt.

Giang Hoán Sa không chút yếu thế đón ánh mắt Thường Nhạc, trong đôi mắt to có sự kiên định mà cô gái bình thường hiếm có được, trên khuôn mặt tinh xảo tới cực điểm không có bất kỳ vẻ mặt gì, khẽ mở đôi môi anh đào nói:

https://thuviensach.vn

- Xin nào, hai tháng tính từ hôm nay, tôi sẽ phụ đạo cậu học toán!

- Không có hứng!

Thường Nhạc lạnh lùng trả lời một câu, ngồi trên ghế bắt chéo chân, một bộ dáng rất bất cần đời.

- Không có hứng?

Giang Hoán Sa hơi ngẩn ngơ, tuy cô đã nghe nói vị nhị thế tổ Thường gia này rất phiền phức, nhưng không ngờ vừa thấy mặt đã không cho cô sắc mặt tốt.

Nhẹ nhàng hít sâu một lần, Giang Hoán Sa không toát ra bất cứ tia dao động tình cảm nào, rất rõ ràng nói:

- Cậu có hứng hay không không liên quan đến tôi, nhiệm vụ của tôi là phụ đạo môn học của cậu, nhiệm vụ của cậu là chăm chỉ nghe giảng, nếu có gì bất mãn, mời phản ánh với mẹ cậu, cảm ơn!

Thái độ chứng rắn cương quyết cùng thủ đoạn có chút mạnh mẽ khiến Thường Nhạc cũng ngây ngốc một chút, đã nhiều năm không có người nào dám nói chuyện với hắn như vậy.

Thường Nhạc mỉm cười, chỉ có người hiểu rõ hắn mới biết được nụ cười này có ý gì.

Vị công tử ăn chơi trác táng này vốn định dùng toàn bộ thời gian nghỉ hè để từ từ "bồi dưỡng tình cảm" với Giang Hoán Sa sau đó dâng hiến nụ hôn đầu tiên của mình, tốt nhất là lúc biệt ly, Giang Hoán Sa sẽ giống như các cô gái bị Thường Nhạc chinh phục lưu luyến không rời hai mắt đẫm lệ cúi đầu hát câu "thiên ngôn vạn ngữ còn chưa kịp nói, nước mắt của em sớm đã tràn ra"…

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại, hắn thay đổi chủ ý!

Không chút để ý liếc Giang Hoán Sa một cái, Thường Nhạc thản nhiên nói:

- Chị đây là đang uy hiếp tôi?

Giang Hoán Sa không hổ là mô hình thu nhỏ của nữ cường nhân, căn bản không trả lời, trực tiếp mở sách giáo khoa ra, lãnh đạm nói:

- Thời gian lên lớp xin đừng nói lời vô nghĩa, tôi không có nhiều thời gian để lãng phí trên người người không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng như vậy! Mở sách ra, giở trang 3, chúng ta bắt đầu từ đây!

Giang Hoán Sa vốn muốn kích tướng Thường Nhạc một chút, tốt nhất là khiến tên nhóc này lập tức nhảy dựng lên chứng minh mình không phải người không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng.

Nhưng Thường Nhạc căn bản không để mình bị đẩy xoay vòng vòng, trên mặt trước sau treo lên nụ cười thản nhiên như có như không, thuận miệng nói:

- Lúc vào đây có ai nói cho chị không, đến nơi này, phải tuân theo quy tắc của tôi?

- Quy tắc của cậu?

Giang Hoán Sa cảm thấy có chút buồn cười, nhưng chú bé con trước mắt này không có ý đùa giỡn, cô mơ hồ cảm thấy có thứ gì đó khiến trái tim mình đập nhanh phóng thích ra từ trên người Thường Nhạc.

- Đúng vậy, quy tắc của tôi!

Thường Nhạc đứng lên, từng bước từng bước chậm rãi đi về phía Giang Hoán Sa.

https://thuviensach.vn

Giang Hoán Sa lúc này rõ ràng nhận thấy được áp lực kỳ quái này càng lúc càng lớn, mặc dù trong lòng vẫn đè nén bảo mình nhất định phải giữ bình tĩnh, nhưng cô vẫn không tự chủ được mà lui về phía sau một bước.

- Chị khá lắm, có lòng tự trọng rất mãnh liệt, cũng rất ngạo mạn, thậm chí còn khinh thường "đàn ông", chị cho rằng phụ nữ các người có thể làm tốt hơn đàn ông đúng không?

Thường Nhạc tiếp tục từ từ đi về phía trước, bắt đầu từ khi Giang Hoán Sa chớp mắt lùi về phía sau một bước, hắn biết mình chắc chắn sẽ thắng!

Đưa tay thoáng sờ cái mùi, ánh sáng màu tím sâu thẳm trong mắt càng ngày càng hừng hực, nụ cười thản nhiên trên mặt chưa hề rút đi, giọng điệu càng ngày lại càng lạnh như băng:

- Tôi nghĩ đi nghĩ lại, muốn khiến chị tôn kính đàn ông, trước tiên phải hủy đi tự ái của chị, xé rách kiêu ngạo của chị, đập nát tâm linh của chị, chị nói có đúng không?

Nhìn tên "đàn ông nhỏ" cách mình không tới một mét, Giang Hoán Sa lần đầu tiên có ý nghĩ lùi bước, cô căn bản không thể tưởng tượng nổi một cậu bé chín tuổi có thể nói ra những lời này, cô thậm chí còn kinh sợ muốn thét chói tai. Hạt giống u ám từ giờ khắc này, đã lặng lẽ không gì phá nổi mà gieo vào tâm linh của cô, mọc rễ nảy mầm chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi.

- Thành tích tốt không phải lỗi của chị, thành tích tốt lại rất xinh đẹp, đó chính là lỗi của chị! Thành tích tốt, xinh đẹp, lại còn dám đứng giương oai trước mặt bản thiếu gia, vậy chị sai hoàn toàn rồi!

Thường Nhạc cười nói xong câu đó, khi ở khoảng cách cách Giang Hoán Sa nửa bước, đột nhiên động thủ.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thường Nhạc hủy bỏ kế hoạch từ từ bồi dưỡng tình cảm, kế hoạch thứ hai đã sớm đưa vào hoạt động.

Không có cách nào có thể đơn giản mà lại hiệu nghiệm hơn cách hiện tại – Bá vương ngạnh thương cung!

Trong nháy mắt, một chân Thường Nhạc bước về đằng trước ngăn trở cẳng chân Giang Hoán Sa, đây là một kỹ xảo đấu vật rất đơn giản, Thường Nhạc mấy năm này theo Lão Lạc luyện võ cũng không hề lãng phí thời gian, không có bất cứ trì hoãn nào, Giang Hoán Sa cao hơn Thường Nhạc một cái đầu ngã ngửa về phía sau…

Thường Nhạc lúc này chuẩn xác dùng tay trái nâng đầu Giang Hoán Sa, chân trái đứng vững sau lưng cô, tay phải lại ôm eo nhỏ của cô.

Giang Hoán Sa theo bản năng muốn kêu lên, nhưng cô không có cơ hội này.

Một đôi môi ấn lên hai cánh môi của cô!

Động tác này của Thường Nhạc, cùng với thủ pháp, chính là nụ hôn tiêu chuẩn nước Pháp! Thường Nhạc làm công tác chuẩn bị từ rất lâu mới quyết định dùng cái kiss lãng mạn nhất trên thế giới này để chia tay nụ hôn đầu của mình.

Giang Hoán Sa dùng hết toàn lực xô đẩy Thường Nhạc, nhưng Thường Nhạc tốt xấu gì cũng từng tập võ, cô gái yếu ớt như cô không thể đẩy được cầm thú trước mắt này, ngược lại Thường Nhạc lúc này càng thêm cường liệt. Giờ khắc này, việc Giang Hoán Sa có thể làm chính là cắn chặt hàm răng, mím chặt đôi môi, bất kể thế nào cũng không khiến Thường Nhạc thực hiện được mục đích của mình.

Tay trái và chân trái Thường Nhạc gắt gao nâng lên thân thể mỏng manh của Giang Hoán Sa, bàn tay phải vốn ôm lấy eo nhỏ của giai nhân giờ phút

https://thuviensach.vn

này rất không khách khí mà dạo chơi dọc theo bụng Giang Hoán Sa, lập tức thô bạo và vô cùng hung hăng nắn Thần Nữ phong bên trái…

- A!!!!

Giang Hoán Sa không nhịn nổi há mồm hét lên kinh hãi, trong nháy mắt hét lên này, Thường Nhạc đã nắm thời cơ, thời điểm nên đưa miệng ra liền đưa ra, lại mãnh liệt ấn lên đôi môi đỏ mọng, đầu lưỡng gian ác thừa dịp theo khe hở hướng vào trong…

Thời gian dường như dừng lại vào giờ khắc này, hai người đều có một loại cảm giác cả người như bị điện giật.

Giang Hoán Sa thấy toàn thân tê dại, sau đó từ đáy lòng dâng lên một loại cảm giác phẫn nộ và xấu hổ. Thiếu nữ tuổi này luôn có khát khao đẹp đẽ, Giang Hoán Sa cũng không ngoại lệ, cô từng ảo tưởng đến thời khắc cực kỳ romantic, trao nụ hôn đầu quý giá cho bạch mã hoàng tử mình ngưỡng mộ trong lòng… Ông trời cho cô cả nghìn giả thiết, cô cũng không ngờ nụ hôn đầu của mình lại trong trường hợp thời gian địa điểm như vậy, mà ở nơi này mất đi trên người tiểu tử thối kém mình năm sáu tuổi!

Hung hăng cắn đầu lưỡi Thường Nhạc một cái, Giang Hoán Sa liều lĩnh đẩy cái đầu tên sắc lang ra.

Thường Nhạc bị cắn kêu đau một tiếng, cũng rất phối hợp buông lỏng tay, trên mặt lại treo lên nụ cười nghiền ngẫm, nhẹ nhàng xoa xoa cằm mình, làm ra vẻ nói:

- Cô bé, anh sẽ chịu trách nhiệm với em…

Ba~ một tiếng, một cái tát vang dội quất vào mặt Thường Nhạc.

Sau đó là tiếng khóc tức giận đến tột cùng:

https://thuviensach.vn

- Lưu manh, tôi hận cậu!

Giang Hoán Sa có kiên cường như thế nào đi nữa cũng chỉ là thiếu nữ mười lăm tuổi, giờ phút này cô khóc không thành tiếng, tôn nghiêm hoàn toàn bị hủy, che mặt chạy đi.

Thường Nhạc căn bản không đuổi theo Giang Hoán Sa, đây dường như là kết cục hắn muốn.

- Đánh là thương mắng là yêu, nụ hôn này thực đáng ghi nhớ suốt đời nha! Ô, xem ra vẫn là thực tiễn cao ở lý luận, kỹ thuật hôn của Bản thiếu gia thật sự quá thô rồi, cần nâng cao… Ách, nói đi cũng phải nói lại, không thô thì không thể gọi là nụ hôn đầu tiên…

Thường Nhạc rất hài lòng vuốt ve bên má bị Giang Hoán Sa tạo thành ngũ trảo kim long, có ý một tháng không rửa mặt, còn soi gương lè lưỡi ra nhìn dấu ấn bị giai nhân cắn, vạn phần say mê mà cảm thán:

- Oa, nụ hôn đầu tiên thật đẹp!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 4: Nguy Cơ Cua Gái

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bởi vì Giang Hoán Sa giận dữ trốn đi, Đông Phương Ngọc cuối cùng cũng tức giận. Ai cũng không ngờ cô giáo viên nhỏ xinh đẹp này đảm nhiệm dạy học chưa tới một giờ đã bị Thường Nhạc chọc tức bỏ đi, về phần trong lúc đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, ngoại trừ hai người trong cuộc thì người ngoài không thể hiểu được.

Vì chuyện này, Thường Nhạc bị "giam giữ" một tuần lễ, trên thực tế chính là bị nhốt trong thư phòng không được ra ngoài. Nhưng có cao cấp thư đồng Lạc Phong tồn tại, tất cả đều không là vấn đề, lén lút đút một chiếc notebook vào, Thường Nhạc sung sướng chơi game suốt một tuần.

Ngày thứ tám, Thường Nhạc kêu gào muốn tuyệt thực, hai vị lão gia không ngừng kinh hoảng, Đông Phương Ngọc cũng mềm lòng, vì thế Thường Nhạc rất nhẹ nhàng ra ngoài gặp lại ánh sáng.

Bãi biển Hawaii đẹp như vậy, năm nào Thường Nhạc cũng sẽ quyến luyến vài tuần. Vì "giao lưu sâu sắc" với những cô gái Tây xinh đẹp, Thường Nhạc chín tuổi đã có tiếng Anh vững chắc. Tiếng Pháp tiếng Tây Ban Nha mà nói, tin rằng sau khi hắn mười sáu tuổi, tinh thông bốn năm ngôn ngữ tuyệt đối không thành vấn đề!

Thường Nhạc thích Hawaii không phải là không có lý do, dù sao mỹ nữ phương Tây đều khá cởi mở, hơn nữa tương đối đa dạng. Mặc dù Thường Nhạc trước mắt không có một số năng lực, nhưng dùng miệng hoặc tay để làm cũng không quá tệ…

Thời gian nhanh chóng trôi đi.

https://thuviensach.vn

2010 xem như là một năm được thế giới chờ mong, khiến người ta chờ mong ngoài World Cup bóng đá ở Nam Phi còn có sinh nhật 10 tuổi của Thường Nhạc. Giống như bình thường, tiệc sinh nhật của Thường Nhạc đều là tiêu điểm của các nhân vật nổi tiếng trong các giới, rất nhiều người đều lấy vẻ vang tham gia yến hội lần này, rối rít chen lấn vào bên trong, điều này khiến rất nhiều người không để ý đến thật ra ngày này là một trong những ngày tết nguyên đán mùa đông. Sinh nhật mười tuổi của Thường Nhạc được tổ chức long trọng hơn so với bình thường, địa điểm tổ chức vẫn là trong khu nhà cao cấp của Đông Phương gia.

Bởi vì hạn chế thân phận của Thường gia, tòa nhà Thường gia được xây dựng có kiến trúc đơn giản theo phong cách cổ xưa, ngay cả những thứ đồ ngọc, dổ cổ, danh gia thi họa mà Thường lão gia cất giữ… đều là do danh nghĩa một trong mười đại nữ phú hào, con dâu Đông Phương Ngọc hiếu kính, nếu không sẽ bị người có dụng tâm kín đáo lợi dụng chụp mũ nhận hối lộ. Mà chỗ ở của Đông Phương gia thì không như vậy, vô cùng đẹp đẽ hoa lệ khí thế.

Thói đời rất kỳ quái, người nghèo đều thích chui vào nội thành, người giàu thì thích chạy về nông thôn.

Khu biệt thự khổng lồ của Đông Phương gia cách ngoại ô thành phố C mười dặm, dựa vào núi kề bên nước, từ xa nhìn lại, nghiễm nhiên thành khu du lịch số một thế giới. Đến gần xem xét, người biết nhìn hàng xịn cũng nhịn không được thốt ra lời tán thưởng ca tụng, lưu luyến quên về. Kiến trúc trung tâm là phong cách cổ điển phục hưng, giống như lâu đài cổ của đại quý tộc Châu Âu thời Trung cổ, hai bên trái phải khu kiến trúc theo thứ tự là chủ nghĩa lãng mạn và chủ nghĩa phong cách không giống nhau, ba thứ có thể hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, không hổ là bút tích của đại sư cấp Thế Giới Dennis.

Tất cả thiết lập phòng ngự của khu kiến trúc đều rất bí ẩn, người bình thường căn bản khó có thể phát hiện. Mà bên ngoài là đường cái rải đá vụn

https://thuviensach.vn

màu trắng, đi ở phía trên, giống như đang dạo bước chân thanh lịch lãng mạn ở trấn nhỏ Âu Châu. Tuy nhiên lúc này trên đường đá cũng không có người đi đường, con đường uốn lượn như trường long đỗ đủ các loại xe xịn, tổng giá trị những chiếc xe này cộng lại, tuyệt đối vượt qua vài trăm triệu!

Tất cả người bên trong "lâu đài cổ" đều được mở rộng tầm mắt, cũng như cung điện rực rỡ xanh vàng, mỗi một tấc sàn nhà, mỗi một món ăn ngon đều là cao cấp nhất. Tất cả vị khách đều ở trong này túm năm tụm ba tụ một chỗ, ngoài cười nhưng trong không cười nói chuyện với nhau, đa phần đều mong mỏi có được sự ưu ái của người trong Đông Phương gia hoặc Thường gia.

Giờ khắc này, hai vị chủ nhân già trẻ của Đông Phương gia lại đứng trong phòng nghị sự, sắc mặt dường như có chút khó coi.

- Lão già Tư Đồ kia vẫn nóng nảy như trước kia, rốt cục đã nhịn không nổi, ha ha!

Đông Phương lão gia hòa hoãn cười một tiếng, nhưng thần sắc lại không nhẹ nhàng như tiếng cười.

Đông Phươinh lợi ích…

Đông Phương lão gia khẽ nhấp một ngụm Phổ Nhị cực phẩm, thần quang trong mắt ông chớp động, ông không phải không hiểu được điểm này, chỉ có điều không muốn làm cho cô con gái độc nhất này quá mức lo lắng mà thôi. Vốn đã để cô con gái yếu đuối này gánh cả sự nghiệp của gia tộc rồi, ông vấn tâm có hổ thẹn, hiện tại càng không muốn con gái quá bận tâm.

- Ngọc Nhi, không cần quá lo lắng, binh đến tướng chặn, nước tới đất ngăn, cha con ta tung hoành thương trường nhiều năm như vậy, có sóng to gió lớn gì chưa từng thấy qua!

https://thuviensach.vn

Đông Phương lão gia có chút dũng cảm nói, cả người tản mát ra một loại khí thế đế vương.

Tuy nhiên, cho dù là đế vương đi nữa, sau lưng cũng có những câu chuyện chua xót không ai biết.

Đông Phương lão gia rất rõ ràng, ông có có hai lợi thế cuối cùng, một là gia tộc Công Tôn, một là gia tộc Philips Hà Lan. Vì sao không trông cậy vào Thường gia? Nguyên nhân rất đơn giản, Thường gia quả thật có quyền, nhưng quan hệ thông gia quyền thế so với các bốn đại gia tộc khác, căn bản là tương đối ngang ngửa, khó phân cao thấp.

Khiến Đông Phương lão gia ký thác kỳ vọng chính là gia tộc Công Tôn sau lưng lão thái thái Thường gia, nhưng cho dù là kinh nghiệm lý lịch danh túc như Đông Phương lão gia, cũng chỉ biết là Công Tôn gia thực lực hùng hậu, về phần rốt cuộc hùng hậu tới mức nào, chỉ sợ rằng chỉ có Thường lão gia mới rõ ràng.

Về phần gia tộc Philips Hà Lan, phương diện này còn có một câu chuyện rất thần kỳ sâu xa.

Elise Philips, là do gia chủ gia tộc Philips và em gái công tước Westminster sinh hạ. Chẳng ai ngờ rằng, vị thiên kiều chi nữ Elise Philips này lại yêu "lãng tử" Đông Phương lão gia năm đó. Bốn mươi năm trước, cuộc hôn nhân này có thể nói là khiến toàn bộ thế giới chấn kinh, đáng tiếc chính là trời ghen phận má hồng, Elise được người Âu Châu nhận định là "Audrey Hepburn đệ nhị" năm ba mươi tuổi vì chữa bệnh không có hiệu quả mà qua đời, mà năm đó "lãng tử" Đông Phương lão gia vì nhớ đến ái thê cho tới nay vẫn chưa lập gia đình. Bởi vì Elise, Đông Phương Ngọc và Thường Nhạc đều có huyết thống quý tộc của Hà Lan và Anh quốc.

Từ xưa, không gian không phải thương nhân, thương nhân nếu như không làm bị thương người thì không phải thương nhân, bất kể là người trong

https://thuviensach.vn

nước hay là người nước ngoài đều như vậy. Trong lòng Đông Phương lão gia vô cùng hiểu rõ, lão nhân Philips vốn rất bất mãn việc ái nữ gả cho người Trung Quốc này, nếu muốn gia tộc Philips qua sông viện trợ, bản thân ít nhất phải đưa ra bốn lợi ích trở lên. Chưa đến thời khắc cuối cùng, ông tuyệt đối không có ý định đi nước cờ hiểm đả thương định một vạn tự tổn tám ngàn này.

Ngay lúc hai cha con họ mỗi người đều mang nỗi băn khoăn trầm mặc không nói, một người đàn ông trung niên mặc Âu phục bước đi mạnh mẽ hai mắt có thần đi đến, tay cầm một chiếc điện thoại di động, cung kính nói:

- Lão gia, điện thoại của ngài.

Bình thường, thời điểm cha con Đông Phương gia ở phòng nghị sự trao đổi, người dưới căn bản không dám vào quấy rầy, vì vậy Đông Phương lão gia lập tức ý thức được tầm quan trọng của cú điện thoại này, liền hỏi:

- Là ai?

- Nam Cung lão gia.

Người đàn ông trung niên đáp.

Đông Phương lão gia không khỏi vui vẻ trong lòng, khẩn trương nói:

- Mau đưa tới đây!

Đầu bên kia, thanh âm sang sảng của Nam Cung lão nhân truyền đến:

- Đông Phương, đã lâu không gặp, ha ha. Ngại quá, tạp vụ quấn thân, không có cách nào đến tham gia tiệc sinh nhật cháu ngoại bảo bối của ông, thật có lỗi, thật có lỗi!

https://thuviensach.vn

- Nào có, nào có. Nam Cung gia không phải đã phái người đại diện đến sao, còn khách khí với tôi làm gì.

Đông Phương lão gia vẻ mặt bất động, ha ha nói với lão cáo già ở đầu kia điện thoại.

- Được, không nói nhiều lời vô nghĩa nữa, bộ xương già tôi tuy nói là sắp không đi nổi rồi, nhưng cũng nghe nói một chút về động tĩnh của Tư Đồ gia, tìm thời gian rảnh cùng nhau uống trà nhé? Hai lão già chúng ta đã lâu rồi chưa gặp mặt, ha ha…

Đông Phương lão gia như trút được gánh nặng mỉm cười, bằng sự từng trải của mình, ông hoàn toàn nhận thấy được ám chỉ của Nam Cung lão nhân, lúc này đánh nhịp nói:

- Được, chiều mai 2 giờ, ván cờ 8 năm trước ông chơi xấu ăn trộm của tôi một con mã, lần này tôi muốn giành lại, ha ha!

- Lão già ông vẫn là già mà không kính, vậy quyết định như vậy đi… Thuận tiện nói một câu, cháu ngoại nhà các ông rất lợi hại, có phong thái năm đó của lão quỷ ông, biến đứa cháu gái nhỏ vốn rất nghe lời của tôi thành ra cơm nước không vào, cả ngày ầm ĩ nói không phải Thường Nhạc thì không lấy chồng, thiếu chút nữa đem bộ xương già tôi đều hủy đi!

Nam Cung lão nhân nói đến câu cuối, giọng điệu có chút bị đè nén, xem ra nhất định là bị tôn nữ bảo bối kia "uy hiếp đe dọa".

- Ha ha ha, thật vậy sao? Xem ra chúng ta thật đúng là có duyên làm thông gia, duyên phận, đây là duyên phận…!

Đông Phương lão gia cười đến mức nếp nhăn trên mặt đều biến mất.

Mãi đến sau khi cúp điện thoại, Đông Phương Ngọc ước chừng cũng đoán được đại khái tình huống, nhưng vẫn có chút không yên lòng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Nam Cung gia, đồng ý liên thủ với chúng ta?

- Chín mười phần là vậy, thủ đoạn hay dùng của lão quỷ Nam Cung rất rõ ràng.

- Vậy là tốt rồi!

Đông Phương Ngọc thở phào một hơi dài.

- Yên bình hơn mười năm rồi, cũng đến thời điểm động chút gân cốt, nếu Tư Đồ gây chiến trước, vậy chúng ta liền tiếp đến cùng.

Một loại khí độ khinh thường thế giới dần dần toát ra từ người Đông Phương lão gia, như nắm đại cục trong tay,

- Không có gì bất ngờ xảy ra, Tây Môn gia lần này vẫn sẽ duy trì trung lập. Vậy không còn gì tốt hơn, vừa hay thế cục 2vs2, ai cũng không cần sợ ai!

Đông Phương Ngọc lộ ra nụ cười thản nhiên, hiện tại quả thật không có gì phải sợ, Tư Đồ và Mộ Dung bọn họ liên thủ, Đông Phương chúng ta không phải cũng kết liên minh với Nam Cung sao?

- Nói tới cũng kỳ quái, Nam Cung gia từ trước tới nay như con rùa chưa bao giờ chủ động ra mặt, không ngờ hiện tại lại tự mình tìm tới cửa. Thú vị thật… đây đều là thiệt thòi cho vị bạn gái nhỏ kia của A Nhạc rồi, đoán chừng lão già Nam kia hơn nửa phần là bị tiểu công chúa gây sức ép, cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an rồi, ha ha!

Đông Phương lão gia vẻ mặt hồng hào, dường như rất tự hào vì tài tán gái của cháu ngoại bảo bối.

Thường Nhạc còn không biết, bản thân tùy tiện tóm một cô bé, liền mang đến lợi ích lớn cho gia tộc. Tuy nhiên dựa vào tính tình của Thường Nhạc, cho dù biết, hắn cũng không để tâm nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, hắn đang làm một chuyện khiến người ta mở rộng tầm mắt.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 5: Bỏ Trốn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ở nơi công cộng, tớ thường lựa chọn làm một người nhã nhặn. Nhưng ở tận đáy lòng, tớ thường xuyên là người bỗ bã thô tục.

— Trích lời Thường Nhạc.

Bên trong yến hội sảnh, Thường Nhạc như bươm bướm hái hoa, mỗi người quen biết hắn đều dùng nụ cười thiện ý hoặc nịnh nọt tiểu thọ tinh này. Thường Nhạc đương nhiên sẽ không sinh ra hứng thú đối với mấy đại nhân này, ánh mắt gian tà chớp liên tục, không ngừng tìm kiếm con mồi của chính mình.

Làm tiểu chủ nhân ở đây, Thường Nhạc quả thật không coi mình là người ngoài, chỉ cần nhìn thấy con gái xinh đẹp liền không nói hai lời, trực tiếp tiến lên tỏ vẻ "nhiệt liệt hoan nghênh" ôm lấy, hơn nữa mỗi lần ôm chính là vài phút, bàn tay nhỏ bé còn trắng trợn khai du, khiến cho rất nhiều người có mặt nhìn thấy vô số nhiều cảnh của các nhân vật nổi tiếng đều ngượng ngùng.

Những cô bé xinh đẹp mặc dù bị chiếm tiện nghi mặt đỏ có chút giận dữ, nhưng sẽ không một người dám phản kháng hành vi "ân cần hỏi thăm" của Thường Nhạc.

Nửa giờ sau, những nhân vật nhìn như chuyện trò vui vẻ thực ra âm thầm để ý động tĩnh của nhân vật nổi tiếng Thường Nhạc bi ai phát hiện. Ở đây, phàm là cô nương tư sắc xuất chúng thì đều có quan hệ hoặc sâu hoặc cạn, hoặc là chín cạn một sâu với Thường Nhạc… Càng bi ai hơn là, trong đó có một vài cô gái vừa hay là con gái của họ hoặc là người thân của họ…

https://thuviensach.vn

Chớ mù quáng mà cho rằng Thường Nhạc ở giữa đông đảo tiểu mỹ nữ đều dễ dàng làm được việc, có thể làm đến điểm có thể nói chính là được đổi từ "99% mồ hôi cộng thêm 1% thiên phú".

Bất kể nói như nào, rất nhiều người đều tận mắt chứng kiến đoạn lịch sử này, một truyền kỳ về thế hệ Hoa Hoa công tử mới cũng bởi vậy mà mở màn!

Ở một góc sáng sủa trong đại sảnh, một tiểu cô nương tuyệt đối bắt mắt đứng đó, mắt cô đầy ắp nước mắt, đang cố nén để nó không rớt xuống.

Nam Cung Huân Y gần mười hai tuổi tuyệt đối là mỹ nhân mười phần bại hoại, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo không tỳ vết, da thịt trắng mịn như ngọc, ánh mắt hơi u buồn, cộng thêm tiếng nói lanh lảnh êm tai và dáng người tỷ lệ tuyệt hảo, còn có hơi thở trong lúc vô ý mà phát ra nghệ thuật, có thể thấy được sau khi trưởng thành nhất định là một tuyệt sắc mỹ nhân nội ngoại kiêm tu!

Trình độ vẽ tranh của Nam Cung Huân Y có thể dùng từ tuyệt đại tài nữ để hình dung, mười một tuổi đã có buổi triển lãm tác phẩm của mình tại tập đoàn xây dựng, điêu khắc, hội họa đứng đầu toàn cầu ở Roma, vô số bậc thầy nhất thời giật nảy mình, nhất tề cho rằng cô là "nữ Da Vinci" của thế kỷ 21.

Cùng Thạch Tán Y thời thượng nóng bỏng, Giang Hoán Sa anh khí kinh người, Nam Cung Huân Y một thân váy dài trắng chính là một mỹ nữ cổ điển uyển chuyển hàm súc cao nhã, không mấy năm nữa, tuyệt đối sẽ trở thành tình nhân trong mộng của rất nhiều đàn ông. Giờ phút này trong đôi mắt đen tràn đầy đau thương, trên lông mi thật dài còn treo chút nước mắt, giống như thiên sứ bị thương, ta thấy còn thương.

Chẳng ai ngờ rằng, vị nữ thần giống như thiếu nữ khuynh thành này, ba tháng trước dưới thủ đoạn vô sỉ của Thường Nhạc mà đã bị cua. Càng

https://thuviensach.vn

không tin nổi là, Nam Cung Huân Y lại quyết một lòng với Thường Nhạc, cho dù biết rõ Thường Nhạc trêu hoa ghẹo nguyệt nhưng vẫn cố nén giận.

Thường Nhạc ở nơi xa kỳ thực vẫn âm thầm để ý hành động của Nam Cung Huân Y. Thường Nhạc tuổi còn nhỏ nhưng lòng dạ lại sâu đến có chút đáng sợ, tất cả những biểu hiện lúc trước, đơn giản chính là khiến Nam Cung Huân Y quen với thói phong lưu của hắn, để tương lai có thể tự do tự tại cẩu thả bụi hoa.

Ngay khi Nam Cung Huân Y chán nản đau khổ mà đi ra cửa chính, chuẩn bị yên lặng rời đi, trong bụi hoa bên cạnh đột nhiên lao ra một cái bóng đen nhỏ gầy, từ phía sau lưng ôm cô.

- Anh lén lút bịt kín mắt em, để em đoán xem anh là ai…

Người nọ ở sau lưng cúi đầu hát một câu bên tai.

Đó là một bài hát Đài Loan cổ, nhưng trong lỗ tai Nam Cung Huân Y thì biến thành vô cùng ý nghĩa, âm thanh này cô không thể nói là quen, mà quả thực có thể dùng nhớ thương để hình dung. Vốn hoảng hốt lo sợ vì bị đột nhiên ôm lấy giờ đã tan biến, thay vào đó là niềm vui bất ngờ và ngọt ngào.

- A Nhạc chết tiệt, A Nhạc thối, A Nhạc sắc lang, Huân Y sau này không để ý cậu nữa!

Nam Cung Huân Y xoay người, đôi bàn tay trắng như phấn đánh vào bộ ngực không hề rộng lớn của Thường Nhạc.

- À, cô vợ nhỏ Huân Y của tớ, như vậy sau này không phải tớ không cưới được vợ nữa sao?

Thường Nhạc buồn bã nói một tiếng, lập tức phát huy diễn xuất cấp ảnh đế của mình, miệng nhếch lên, mắt toát ra nỗi thất vọng vô tận, phô bày ra

https://thuviensach.vn

toàn bộ biểu hiện giản đơn thuần phác bi thương và cô đơn khi tiểu xử nam bị mối tình đầu vứt bỏ.

- Cậu lại làm bộ làm tịch, tớ không thèm tin cậu nữa!

Nam Cung Huân Y hừ một tiếng, hơi có vẻ ghen tuông mà buồn bã nói:

- Đại sảnh nhiều bé gái xinh đẹp như vậy, cậu tùy tiện tìm một người đều hơn Huân Y rồi!

- Nói bậy, các cô ấy sao có thể so với cậu, cậu đúng là tự hạ giá con người!

Thường Nhạc nhẹ nhàng cầm bàn tay nhỏ của Nam Cung Huân Y, khôi phục thần thái bất cần đời, tà cười tà nói:

- Huống chi, hoa dại làm sao có được mùi thơm của hoa nhà chứ!

Nam Cung Huân Y xì cười một tiếng, miệng lại gắt giọng:

- Đáng ghét, chỉ biết ba hoa!

Nếu đứa con trai bình thường khác dám nói loại lời này, nhất định sẽ bị thiếu phụ luống tuổi có chồng trong nhà hành hạ chết. May mắn Thường Nhạc không phải đứa con trai bình thường, Nam Cung Huân Y cũng không phải cô gái bình thường. Tại giờ khắc này, lòng Nam Cung Huân Y không ngờ lại dâng lên một cảm giác ấm áp và tự hào trước nay chưa từng có, lời nói vừa rồi của Thường Nhac đã nói rõ ràng cho cô biết, cô mới là "vợ cả" chính thống!

Thường Nhạc yên lặng không lên tiếng chú thích lời nói cho giai nhân, trong mắt có ánh hào quang gian kế đã được thực hiện. Tất cả đều nằm trong dự liệu của hắn, nếu lúc trước hắn ở trong đại sảnh vây quanh Nam Cung Huân Y, vậy không thể nghi ngờ chính là "vì một thân cây mà buông tha cho cả khu rừng rậm". Vì thế hắn lựa chọn đầu tiên sẽ vắng vẻ Nam

https://thuviensach.vn

Cung Huân Y một trận, sau đó lại đột nhiên biểu hiện rất quan tâm cô, rất dễ dàng tạo ra niềm vui bất ngờ gấp đôi.

Hiển nhiên, kế hoạch của Thường Nhạc rất thành công, hắn hơi cảm ơn người cha Thường Thiếu Long đã truyền thụ "tuyệt kỹ tán gái" cho hắn.

Hai người tay nhỏ kéo tay nhỏ, rong chơi trên đường đá, thỉnh thoảng có cơn gió thổi qua, mang đến hoan thanh tiếu ngữ cho hai người, cảnh tượng này trong mắt người khác, chính là hâm mộ không nói ra được. Kỳ thật lòng Thường Nhạc có chút buồn bực, bình thường các cô gái trong độ tuổi mười hai mười ba đều bị vây trong tình trang thời kỳ dậy thì đột nhiên tăng mạnh, Nam Cung Huân Y thoạt nhìn cao hơn chính mình nửa cái đầu. Vì duy trì tôn nghiêm của đàn ông, Thường Nhạc vô số lần lặng lẽ nhón chân đi trên đường.

- A Nhạc, vì sao không đi vào, đây chính là tiệc sinh nhật của cậu!

Nam Cung Huân Y bỗng nhiên nghiêng cái đầu nhỏ hỏi, bàn tay nhỏ bé lại không dám buông tay Thường Nhạc ra dù chỉ một chút, sợ buông ra rồi thì sẽ không thấy tăm hơi Thường Nhạc đâu.

Thường Nhạc lộ ra thần thái ăn không tiêu, thô lỗ đáp:

- Má, đám người đó tục khí ngút trời, ánh mắt nhìn tớ thật giống như chó Nhật đánh giá chủ nhân!

- A Nhạc, cậu lại nói tục!

Nam Cung Huân Y hơi cong lên cái miệng nhỏ nhắn, trong đôi mắt to ngập nước lại không có chút ý tứ trách cứ, cô biết Thường Nhạc trước mặt rất ít người biểu hiện ra tính tình này, đây cho thấy địa vị của cô trong suy nghĩ của Thường Nhạc không hề tầm thường.

https://thuviensach.vn

- Ở nơi công cộng, tớ thường lựa chọn làm một người nhã nhặn. Nhưng ở tận đáy lòng, tớ thường xuyên là người bỗ bã thô tục.

Thường Nhạc hoành tráng hét lên trả lời, đột nhiên nhìn chằm chằm Nam Cung Huân Y, giọng điệu không để cho cãi lời:

- Còn nữa, không được phép gọi tớ là A Nhạc, phải gọi là ông xã nhỏ!

- Ở bên ngoài người ta xấu hổ mà, về nhà mới gọi có được không?

- Được, hôm nay nghe lời bà xã nhỏ.

Khuôn mặt nhỏ của Nam Cung Huân Y đỏ lên, có chút ngại ngùng lại có chút sợ hãi thăm dò nói:

- A Nhạc, về sau đừng gọi là bà xã nhỏ Huân Y được không?

- Vì sao?

- Bởi vì… bởi vì… bởi vì A Nhạc nói Huân Y là hoa nhà mà, Huân Y mới không cần làm bà xã nhỏ…

Thường Nhạc ngẩn ngơ, lập tức cười ha hả:

- Ha ha, có phải Huân Y muốn làm bà xã lớn không?

Khuôn mặt nhỏ của Nam Cung Huân Y càng đỏ hơn, buông xuống cái đầu nhỏ, nhẹ nhàng vuốt vuốt một lọn tóc, cố lấy dũng khí nhẹ nhàng "ừ" một tiếng, thần thái thẹn thùng kia quyến rũ động lòng người vô cùng.

- À ừ, một cái cúi đầu nhẹ nhàng nhất, giống như một đóa hoa sen nước không chịu được gió lạnh mà thẹn thùng…

Thường Nhạc quyến rũ túm một câu văn, dùng sức kéo Nam Cung Huân Y vào trong lòng, bên tai tiểu mỹ nhân hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Chỉ có một cô gái có tư cách gọi là vợ, thì người đó chính là Huân Y, bây giờ Huân Y là bà xã nhỏ, sau khi trưởng thành liền biến thành bà xã lớn rồi, sau đó vĩnh viễn đều là bà xã của Thường Nhạc…

Lời này khiến toàn bộ cơ thể Nam Cung Huân Y đều mềm nhũn ra, thể xác và tinh thần đều có một loại cảm giác tê dại thoải mái, phảng phất có điện lưu nhẹ nhàng va chạm trong thân thể. Tiểu mỹ nhân cổ điển này không biết lấy đâu ra dũng khí, cuối cùng ôm chặt Thường Nhạc, chủ động đưa môi thơm của mình lên.

May mà người ở bên ngoài biệt thự thưa thớt, nếu không Thường Nhạc nhất định sẽ bị vô số ánh mắt ghen tị muốn ăn tươi nuốt sống giết chết.

Thật lâu sau, đôi tình lữ nhỏ mới buôi lỏng đối phương ra, bốn mắt thâm tình chăm chú nhìn nhau, cả hai đều không nói lời nào.

Cảnh sắc xung quanh và không khí khiến người ta cảm thấy khoan khoái dễ chịu mà muốn bỏ chạy, nhưng Thường Nhạc còn chưa có dũng khí khỏa thân giữa ban ngày ban mặt, vì thế hắn nói:

- Bà xã, chúng ta bỏ trốn đi!

Nam Cung Huân Y kinh ngạc ngẩng đầu, khó có thể tin được hỏi:

- Thật sự?

Thường Nhạc rất chân thành trả lời:

- Đương nhiên! Ai đó đã nói qua, tình yêu chưa từng bỏ trốn, chính là tình yêu không hoàn chỉnh.

Nam Cung Huân Y là cô bé có tâm tư, cũng không suy nghĩ đến hậu quả gì, giống như chim nhỏ nép vào người hắn, dịu ngoan nói:

- Được, Huân Y nghe lời cậu.

https://thuviensach.vn

Dường như lại nhớ ra cái gì đó, Nam Cung Huân Y lo lắng hỏi:

- Nhưng, mọi người trong nhà đuổi theo thì sao?

- Bọn họ đuổi không kịp đâu, lần này chúng ta bỏ trốn nhất định phải đi xa một chút, cậu thấy nước Mỹ thế nào?

Trên mặt Thường Nhạc toát ra vẻ ngây thơ chất phác hiếm thấy, có lẽ đây chính là thứ chân thành quý giá nhất trên thế giới này, Thường Nhạc sau khi qua mười tuổi sẽ không còn như vậy nữa.

- Nước Mỹ?

Nam Cung Huân Y thấp giọng kinh hô.

- Đúng vậy, nước Mỹ!

Khí phách trên mặt Thường Nhạc phát ra, đột nhiên hỏi:

- Trên người cậu có tiền không?

- A? Không có…

Nam Cung Huân Y hơi xấu hổ, thiên kim tiểu thư nhà quyền quý như này, rất ít khi đi mua sắm phải tự mình trả tiền, tất cả đều có tôi tớ xử lý.

- Ha ha, tớ cũng không có, nhưng như vậy mới có ý nghĩa, cần chính là hiệu quả như vậy!

Thường nhạc cười thần bí, bí hiểm tiếp tục nói:

- Nếu kế hoạch A không thành công, vậy chúng ta hãy dùng kế hoạch B, dù sao bản thiếu gia cũng đã có vài kế hoạch đầy đủ!

- Kế hoạch B?

https://thuviensach.vn

Nam Cung Huân Y rốt cuộc vẫn là cô bé, rất ngạc nhiên truy vấn, trong mắt lóe ra tia sáng kỳ dị.

Thường Nhạc dường như rất đắc ý với "kế hoạch vĩ đại" của mình, chậm rãi nói:

- Đúng vậy, kế hoạch B là như này: Đầu tiên, chúng ta đi xe đạp lách qua các con đường nhỏ để tránh người nhà theo dõi, đi hơn mười dặm, rất dễ dàng có thể đến sân bay gần nhất…

- Sau đó thì sao?

- Ngay sau đó, bà xã nhỏ cậu sẽ thi triển mỹ nhân kế mê hoặc nhân viên công tác ở sân bay, tớ ở sau lưng sẽ lén đánh ngất vài người, cuối cùng chúng ta sẽ thuận lợi lên máy bay. Trên đường chúng ta sẽ chuyển máy bay nhiều lần, bồng bềnh ở nước ngoài, tới mục đích cuối cùng là nước Mỹ…

- A? Hành trình này có qua được không?

Nam Cung Huân Y có chút nghi hoặc nói, bỗng nhiên ý thức được mình không thể nghi ngờ năng lực bạn trai nhỏ của mình, lập tức hỏi tới:

- Sau khi tới nước Mỹ thì làm thế nào, gọi điện thoại ẹ bảo bà chuyển tiền cho chúng ta sao?

- Đồ ngốc, gọi điện thoại còn có thể gọi là bỏ trốn sao?

Thường Nhạc đảo cặp mắt trắng dã, rất nghiêm túc nói:

- Sau khi tới Mỹ, tất cả đều dựa vào bản thân chúng ta dốc sức làm?

- Bản thân dốc sức làm?

Tia sáng kỳ dị trong mắt Nam Cung Huân Y càng ngày càng mạnh.

https://thuviensach.vn

- Yes! Tất cả đều dựa vào chính mình, giống như phần lớn những con người đau khổ, tớ sẽ buôn lậu thuốc phiện trên đường, kiếm tiền nuôi Huân Y, tớ muốn gánh trọng trách giống như một người đàn ông bình thường…

Thường Nhạc biểu hiện đầy đủ khí khái của một người đàn ông, giọng nói không ngờ toát ra vài phần tang thương:

- Cùng với tuổi tác tăng thêm có lẽ tớ sẽ làm một ca sĩ xã hội đen, nếu dáng người tớ đủ cao, khả năng sẽ xem xét đến việc chơi bóng rổ, cuối cùng trở thành minh tinh NBA…

- Oa, A Nhạc rất có lý tưởng!

Nam Cung Huân Y kích động vỗ tay, hận không thể lập tức gả cho Thường Nhạc.

- Đến lúc đó, tớ sẽ làm một chuyện quan trọng, bà xã nhỏ cậu đừng trách tớ…

Thường Nhạc nói tới đây, rất thất vọng mà thở dài một tiếng.

- Chuyện gì, cho dù A Nhạc làm chuyện gì, Huân Y cũng sẽ không trách cậu đâu.

Thường Nhạc nhìn tiểu mỹ nhân, thản nhiên nói:

- Đầu tiên, tớ muốn dựa vào sức hấp dẫn của mình để cua một cô nàng Mỹ, sau đó kết hôn với cô ấy…

Thần sắc hưng phấn của Nam Cung Huân Y trong nháy mắt phai nhạt.

- Sau khi lấy được thẻ xanh tớ sẽ ly hôn, tớ sẽ không để ý người khác nghĩ tớ như nào, cho dù hủy đi dung mạo, cũng đáng!

https://thuviensach.vn

Lời nói của Thường Nhạc đột nhiên xoay chuyển, thâm tình dừng trên người Nam Cung Huân Y, giọng điệu chân thật đáng tin:

- Cuối cùng của cuối cùng, tớ sẽ tuyên bố với toàn thế giới Huân Y là cô dâu của tớ! Chúng ta sẽ giống như đồng thoại XX và OO, sống cuộc sống hạnh phúc!

- A Nhạc…

Nam Cung Huân Y ngã nhào vào lòng ngực Thường Nhạc, thân hình nhỏ xinh không ngừng run rẩy, nước mắt rốt cuộc không kìm được mà tràn mi, cô có lý do để tin tưởng, mình là người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới.

- Mặc vào!

Nhiệt độ ở thành phố C vào thời điểm tết Nguyên Đán rất thấp, Thường Nhạc không chút do dự cởi áo khoác choàng lên người Nam Cung Huân Y, căn bản không để cô có bất kỳ phản kháng nào. Thường Nhạc lập tức nhẹ nhàng đẩy Nam Cung Huân Y ra, dịu dàng nói:

- Bây giờ không phải là lúc để khóc, cậu chờ tớ!

Nam Cung Huân Y nắm chặt lấy áo khoác, nhìn bóng lưng Thường Nhạc rời đi, nhất thời lòng như đao cắt, cô phát hiện mình một khắc cũng không nỡ rời khỏi Thường Nhạc!

Rất nhanh, Thường Nhạc vòng vèo tại chỗ, còn đi một chiếc xe đạp màu lam không biết lấy được từ chỗ nào, rất tự nhiên vuốt vuốt mái tóc đang tung bay, khóe miệng xuất ra một đường cong tà ác mà xinh đẹp:

- Bà xã nhỏ, mau lên đây!

https://thuviensach.vn

Nam Cung Huân Y cũng bất chấp phong phạm thục nữ, giống như một con thỏ trắng bé nhỏ khoái hoạt, sôi nổi ngồi phía sau, hai tay gắt gao ôm eo Thường Nhạc, khuôn mặt nhỏ nhắn dán vào lưng Thường Nhạc.

Tại thời khắc này, Nam Cung Huân Y cảm nhận được loại khát vọng cảm giác an toàn tận sâu trong tiềm thức của mình, mặc dù việc làm hiện tại của bọn họ trên thực tế rất không an toàn… Cũng chính vào khắc này, lòng Nam Cung Huân Y sinh ra một loại cảm giác, chỉ cần ôm Thường Nhạc, chính là ôm lấy toàn bộ thế giới.

Bánh xe chuyển động, từng vòng từng vòng.

Những vị khách trong đại sảnh yến hội bắt đầu châu đầu ghé tai, lộ ra vẻ mặt mê hoặc. Tiểu thọ tinh của tiệc sinh nhật này không thấy đâu, giống như chú rể đột nhiên mất tích trong hôn lễ khiến người ta dở khóc dở cười.

Hai vị lão gia tuy cũng có chút tức giận nhưng lại không hề lo lắng, bọn họ rất có lòng tin đối với đám vệ sĩ âm thầm bảo vệ Thường Nhạc. Đám vệ sĩ đó đều được lựa chọn từ người quen cũ trong đám lính đánh thuê xuất ngũ và bộ đội đặc chủng, bọn họ không phải tinh anh, mà bọn họ chính là tinh anh trong số những tinh anh!

Xe đạp đã chạy ra ngoài vài dặm, một chú bé con mười tuổi chở một cô gái nhỏ đi xa, quả thật rất tốn sức. Cho dù Thường Nhạc bình thường khí lực cường kiện hơn những đứa nhỏ khác, giờ phút này cũng đã mồ hôi rơi như mưa. Nhưng hai chân Thường Nhạc vẫn ra sức đạp đạp như cũ, hắn cho tới bây giờ chưa từng biết cái gì gọi là buông tha.

Nam Cung Huân Y vô số lần muốn xuống xe đều ko được, đều bị ánh mắt kiên định của Thường Nhạc ngăn lại. Cô chỉ có thể ngồi phía sau không ngừng lau mồ hôi cho Thường Nhạc, chiếc khăn tay trắng kia sớm đã ướt đẫm mồ hôi.

https://thuviensach.vn

- Đằng trước chính là đường xuống núi, đến lúc đó gió thổi đến đều rất lạnh, qua một giờ nữa là chúng ta có thể đến sân bay rồi.

Thường Nhạc vừa ra sức đạp xe vừa hưng phấn khích lệ Nam Cung Huân Y, hoặc là nói tự khích lệ bản thân mình.

Nam Cung Huân Y nhẹ nhàng "ừ" một tiếng, Thường Nhạc nói gì chính là như thế, cô vĩnh viễn coi Thường Nhạc như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Gió nhẹ thổi qua, trời chiều lửa đỏ. Xe đạp không ngừng tiến lên xé nát thời gian, nụ cười trên mặt thiếu nam thiếu phụ hình thành nên đường cong hạnh phúc, tất cả điều này, dần dần định dạng thành hình ảnh xinh đẹp nhất.

Thừa thời gian chưa bị phát hiện để anh chở em rời khỏi… Đây có lẽ là chuyện tình trong sáng chân thật nhất thế gian.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 6: Lý Tưởng Sát Tinh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc hôm nay thấy hơi buồn bực, kết quả là hắn cáu kỉnh, làm rơi vỡ tan hai bình hoa thời Minh của Đông Phương lão gia.

Cuộc bỏ trốn ngày hôm qua chấm dứt với kết cục thất bại, nguyên nhân của thất bại này có chút buồn cười, hai kẻ tình nhân bé nhỏ mất hết sức của chín trâu hai hổ mới chạy được tới sân bay, ai ngờ tự nhiên có mấy tên áo đen bảnh bao tới "mời" họ quay về.

Lần này trốn đi mặc dù có vệ sĩ âm thầm theo dõi, nhưng cũng đủ làm cho đám người lớn hai bên đều sợ hãi, không chừng ngày nào đó không chú ý, thằng bé lại cùng với tình nhân trốn tới tận chân trời góc biển mất. Cho nên, Thường Nhạc không bị bố mẹ trách cứ, ngược lại còn được dỗ dành, cho dù là đánh vỡ mất đồ sứ quý giá của Đông Phương lão gia, ông cũng đành cười ha ha lấy lòng, sợ rằng tên tiểu tổ tông này đột nhiên trong lòng nghĩ quẩn lại trốn đi mất.

Lúc Thường Nhạc còn đang càn quấy, Thường lão gia đang đứng trong thư phòng, tràn đầy mong chờ nhìn Công Tôn Thị.

-Phu nhân à, A Nhạc đã mười tuổi rồi, rốt cuộc cũng nên nói cho tôi biết vận mệnh của A Nhạc thế nào rồi chứ?

Thường lão gia mắt nhìn trông mong, cất lời hỏi.

Công Tôn Thị vẫn luôn mặc một bộ quần áo trắng đơn giản như trước, khẽ ngẩng đầu mỉm cười, có vẻ xuất thần thoát tục, hỏi ngược lại:

https://thuviensach.vn

-Ông nó, mấy năm nay có để ý thấy trong mắt A Nhạc thỉnh thoảng hiện lên hào quang màu tím không?

Thường lão gia liên tục gật đầu, vẻ mặt ngưng trọng, ông đã rất để ý tới điều này, hỏi:

-Việc này nói lên điều gì?

-Con ngươi màu tím, ở giới dị năng được xưng là "Ma đồng", nghĩa là con ngươi Ma.

-Ma đồng?

-Đúng vậy, huyết mạch chính thống của Công Tôn chúng tôi, ngàn vạn năm nay còn chưa từng xuất hiện hậu nhân có "Ma đồng"…

-Vậy làm sao lại xuất hiện trên người A Nhạc chứ?

-Vấn đề xuất hiện trên người bà ngoại của nó, lúc trước ngay cả tôi cũng không phát hiện, ôi, tất cả đều là định số…

-Bà ngoại nó? Chính là Elise đã qua đời?

Thường lão gia cũng thấy có chút hồ đồ nói.

-Đúng thế.

Sắc mặt Công Tôn Thị lại có mấy phần ngưng trọng, suy nghĩ một lát, nói:

-Gia tộc Philips không chỉ là một gia tộc quyền quý trong mắt người đời, gia tộc bọn họ còn có huyết mạch thần kỳ di truyền nhiều thế hệ…

-Nếu nói như thế, trên người A Nhạc có huyết mạch từ xưa của hai dòng họ Công Tôn và dòng họ Philips, hai thứ cùng dung hợp lại làm cho A Nhạc có được "Ma đồng"?

https://thuviensach.vn

Thường lão gia suy một ra ba nói.

Công Tôn Thị khẽ gật đầu.

-Thế rốt cuộc là phúc hay họa đây?

-Là phúc thì không phải là họa, còn đã là họa thì không tránh khỏi được rồi, tất cả đều do ông trời định đoạt. Nhưng mà có thể khẳng định, truyền nhân của "Ma đồng" đều là kỳ tài ngút trời, dù làm gì cũng sẽ có thành tích.

Công Tôn Thị lập lờ nói một câu.

Thường lão gia trong lòng hơi hốt hoảng, vội vàng hỏi han:

-Thế vận mệnh của A Nhạc sau này thế nào?

-Giờ sinh của đứa nhỏ này rất kỳ quái, hoàn toàn trùng khớp với truyền thuyết ngàn năm, năm tai, tháng tai, giờ tai, phút tai, đại hung chi triệu…

Công Tôn Thi vẻ mặt thản nhiên, sau đó nói:

-Trong khoảng thời gian đó, kị sinh, kị tử, thượng lương, động thổ, xuất hành, nhóm lửa, toàn bộ đều kị hết!

-Lợi hại như thế sao?

Thường lão gia hoảng sợ.

-Đương nhiên! Sinh là gian hùng, chết thì là ác quỷ!

Thường lão gia đột nhiên mỉm cười:

-Gian hùng? Nghe cũng không tệ lắm chứ nhỉ, từ xưa những anh hùng quang minh lỗi lạc đều không có kết cục tốt.

Công Tôn Thị đột nhiên nói thêm một câu:

https://thuviensach.vn

-Nhập quỷ đạo thì làm ác ma, lên Tiên giới thì chính là ôn thần!

Thường lão gia thấy căng thẳng, hỏi:

-Đứa nhỏ này sau này có phải là đại họa liên tục hay không?

-Tai nạn thì cũng có thể hóa giải được, chỉ có kiếp đào hoa kia là không lái đi được, chỉ có bản thân nó mới đối phó được. Tất cả nhân quả đều tại một chữ ý niệm, lui một bước, thân rơi vào hồng trần, cả đời khốn khổ vì tình. Tiến thêm một bước, siêu nhiên thoát trần, ba nghìn mỹ nữ, đều vì hồng phấn khô lâu…

Thở ra một hơi dài, Thường lão gia lộ ra vẻ mặt như trút được gánh nặng, chỉ cần Thường Nhạc cả đời không gặp lắm tai nạn, người làm ông nội như ông ta đã mãn nguyện rồi.

Lông mày Công Tôn Thị khẽ nhúc nhích, cũng không cần trưng cầu ý kiến Thường lão gia, bản thân đã vì tương lai của Thường Nhạc mà sắp xếp xong tất cả:

-Lạc Nhi và Lão Lạc cũng học được khá nhiều rồi, tuy nhiên thứ Lão Lạc dạy đều là thủ đoạn giết người, cứ như thế niềm vui khi còn nhỏ là sát khí ngút trời. Bắt đầu từ ngày mai, Lạc Nhi theo tôi tu luyện khí pháp nội gia!

-Được, việc này đương nhiên do phu nhân bà làm chủ!

Thường lão gia liên tục gật đầu giống như trốn tránh trách nhiệm, ông hiểu rõ hơn ai hết, thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi của Công Tôn Thị là thứ mà người thường căn bản không thể giải thích. Ông cũng rõ ràng, trong toàn bộ gia tộc, Thạch Tán Y chỉ có thể coi là người có chỗ cố kỵ với Thường Nhạc, mà Công Tôn Thị - có thể nói là người Thường Nhạc vừa kính vừa sợ!

Thời gian chưa bao giờ ngừng bước chân.

https://thuviensach.vn

-Trời xanh có mắt a!

Thường Nhạc phát ra một hồi reo hò, lệ quang trong mắt chớp động, âm thanh cũng nghẹn ngào. Ánh nắng sớm xuyên qua cửa sổ vào trong phòng, chiếu rọi lên cái quần cộc màu đen ẩm ướt trong tay Thường Nhạc.

Năm 2012 cũng là một năm được toàn thế giới chú ý đến, bởi vì năm nay có thể vận hội Olympic London. Điều này đối với Thường Nhạc không quan trọng, quan trọng là… vào ngày này trong năm này, Thường Nhạc mười hai tuổi cuối cùng cũng… mộng tinh rồi!

Ý nghĩ đầu tiên toát ra trong đầu Thường Nhạc chính là tìm một mỹ nữ để tạm biệt tấm thân xử nam của mình, "đối tượng đêm đầu" này không thể quá bình thường, nghĩ tới nghĩ lui, Nam Cung Huân Y chính là thí sinh tốt nhất. Trước mắt, kế hoạch cao cả này không thể không tạm thời gặp trở ngại, bởi vì hắn và Nam Cung Huân Y đang bị ngăn ra hai nơi.

Thường Nhạc gào thét gây ra động tĩnh không nhỏ, rất nhanh phía cửa truyền đến một hồi tiếng đập.

Cấp tốc giấu kỹ quần đùi, cuộn kín thân mình trong chăn, Thường Nhạc lúc này mới mở miệng nói:

-Vào đi!

-A Nhạc, con làm sao vậy?

Đẩy cửa ra, một người đàn ông mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen đi đến, trong giọng nói không che dấu chút thân thiết nào.

Người đàn ông này gần bốn mươi tuổi, một đầu tóc dài vân vụ bay lên, khuôn mặt tuấn mỹ có thể dùng từ yêu dị để hình dung. Trên khuôn mặt có thể nói là hoàn mỹ kia lại có vẻ tang thương của một người đàn ông thành công vốn có, vẻ điềm đạm, cảm giác chắc chắn, tin cậy, cả người tản mát ra

https://thuviensach.vn

khí thế không ai dám phạm khí, thân hình cao lớn bất kể ở đâu đều có thể có tinh thần bất khuất cao ngạo.

Bên trong con ngươi có ánh sáng quỷ dị màu xanh chớp động, ngẫu nhiên còn có một vẻ sầu bi lắng đọng. Lúc này ông ta thoạt nhìn giống như vị thi nhân u buồn, hoặc là một gã nghệ thuật gia nghèo túng… Có rất ít người có thể nghĩ đến, người này chính là thần tượng Thường Nhạc vẫn luôn theo đuổi, thủ lĩnh xã hội đen phương Bắc, một trong ba đại đầu sỏ xã hội đen trong nước, được xưng "Vạn nhân trảm" Liễu Tùy Phong!

Thường Nhạc lộ ra vẻ mặt có chút xấu hổ rất hiếm thấy, cười khan nói:

-Ha ha, cha nuôi, con không sao, con vừa gặp cơn ác mộng…

-Thằng nhóc con cũng gặp ác mộng sao, chỉ sợ là mộng xuân?

Liễu Tùy Phong trêu ghẹo nói, trên đời này có lẽ chỉ có Thường Nhạc mới có tư cách như vậy, được biết đến một mặt chân thực Liễu Tùy Phong không muốn người khác biết.

Vẻ mặt Thường Nhạc nghẹn khuất, không lớn không nhỏ trả lời:

-Cha nuôi người rất dâm đãng, đừng phá hư hình tượng đẹp đẽ của người trong suy nghĩ của A Nhạc…

-Da của tiểu tử con có phải lại ngứa rồi không? Không nói nữa, ăn sáng xong đến thư phòng cha nuôi, có chuyện muốn nói với con.

Nói xong, Liễu Tùy Phong đi ra khỏi cửa, bước chân có chút nặng nề, ông ta không có con cái, gần như đem toàn bộ hy vọng ký thác trên người Thường Nhạc. Hai nhà Thường Liễu tồn tại cội nguồn sâu đậm, Thường lão gia và người cha đã qua đời của Liễu Tùy Phong lúc trước là chiến hữu, còn là anh em kết nghĩa. Liễu Tùy Phong lại là con nuôi của Thường lão

https://thuviensach.vn

gia, chẳng qua qua lại của hai nhà cực kỳ bí ẩn, bên ngoài rất ít người biết quan hệ này của hai nhà một hắc một bạch.

Đây là một gian phòng theo phong cách cổ, thanh lịch mà đại khí, có một tủ sách cực kỳ lớn, trên đó toàn bộ đều là sách cổ, trong đó có đủ các loại sách quý báu truyền thế, có cả những đồng đỉnh khí Thương Chu Thanh càng làm cho người khác chú ý, còn có đấu màu nho để những chiếc chén Thành Hóa của triều Minh vô giá và đồ tráng men từ thời Ung Chính triều Thanh, mấy tấm bút tích sơn thủy ngàn vàng khó mua.

Bố trí như vậy tuyệt không phải người bình thường có thể làm được, hơn nữa vô hình trung khí chất lại là thứ người thường khó có thể với tới, ới chính giữa có một đấu lớn với chữ "Tĩnh" được viết tay khiến người ta rung động, thế bút không hề có chút đình trệ, thiết họa ngân câu, khí yên tĩnh thấu giấy mà ra, có thể nói là tuyệt phẩm.

Lúc Thường Nhạc đi vào trong phòng, Liễu Tùy Phong đang cầm bút luyện chữ, sau khi nhìn thấy Thường Nhạc thì hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời có thần dường như có thể xuyên thấu tâm linh làm người ta không dám nhìn thẳng. Bất kỳ người nào đối mặt với ông ta đều phải cúi đầu trước uy nghiêm và khí thế to lớn của ông, cung kính mà thành kính.

Thường Nhạc tại lúc khí thế đọng lại này cũng không khỏi có chỗ kìn nén, trong lòng lại thêm một lần đem việc đuổi kịp và vượt qua Liễu Tùy Phong thành lý tưởng lớn nhất cuộc đời mình.

-A Nhạc, tuổi của con cũng không còn nhỏ, có mấy lời cha nuôi muốn hỏi con, hai vị lão gia cũng luôn muốn hỏi con. Nam nhi không thể không có chí, vậy chí hướng của con là gì?

Hai mắt Liễu Tùy Phong vẫn dừng lại trên người Thường Nhạc, con ngươi trong lúc vô ý toát ra quang hoa màu xanh làm lòng người ta vừa run sợ lại kính sợ.

https://thuviensach.vn

-Chí hướng của con? Ha ha, đương nhiên là vượt qua cha nuôi người rồi!

Thường Nhạc không chút cố kỵ đạp, dũng cảm đón lấy đôi mắt khiến người ta sợ hãi của Liễu Tùy Phong.

-Ha ha ha, được, được, được!

Liễu Tùy Phong liên tục nói ra ba chữ "được", tiếng cười chấn động thư phòng khiến bụi bặm cũng phải thức dậy.

Trán Thường Nhạc toát mồ hôi, "Hiên Viên quyết" Công Tôn Thị truyền thụ cho hắn đã luyện đến trọng thứ nhất tầng thứ hai, miễn cưỡng xem như là cao thủ thiếu niên, nhưng cũng không cản nổi tiếng cười của Liễu Tùy Phong trong lúc vô tình bạo phát, điều này làm cho Thường Nhạc âm thầm kính nể công lực sâu không lường được của cha nuôi mình.

Liễu Tùy Phong nhìn biểu hiện của Thường Nhạc, mặc dù mồ hôi ướt đẫm nhưng hắn vẫn có thể nhìn thẳng vào mắt ông ta, không khỏi thầm khen một tiếng, cười nói:

-A Nhạc, chỉ vượt qua cha nuôi liệu có phải là quái không có theo đuổi không? Cho dù con muốn lăn lộn xã hội đen, sợ là ông nội và ông ngoại con đều sẽ không đồng ý!

Trong mắt Thường Nhạc lóe lên chút giảo hoạt, khuôn mặt bất cần đời, có chút không sao cả nói:

-Kỳ thật A Nhạc cũng không có lý tưởng gì quá lớn, chuyện giữ gìn chính nghĩa bảo vệ hòa bình thế giới con nhất định không làm được. Nghĩ đi nghĩ lại, lý tưởng con con không có gì hơn là kiếm rất nhiều tiền, thu nhận nhiều tiểu đệ, nhìn không thuận mắt ai thì người đó không xong rồi… Quan trọng nhất, ha ha, muốn ôm rất nhiều mỹ nữ!

https://thuviensach.vn

Liễu Tùy Phong giật mình, sau đó lại khẽ gật đầu. Nếu một người đàn ông có thể thực hiện được những mong muốn đó, đã là không uổng công sống cuộc đời này rồi!

Thường Nhạc tỉ mỉ chú ý biến hóa trên mặt Liễu Tùy Phong, rèn sắt khi còn nóng nói:

-Cha nuôi, lần trước không phải đã nói sẽ đưa con đi thăm quan các đường khẩu lớn sao, nói tới A Nhạc đúng là có chút chờ mong!

Liễu Tùy Phong lộ ra thần sắc trìu mến hiếm thấy, rất nhanh lại biến thành ngữ trọng thâm tường, nghiêm mặt nói:

-A Nhạc, bây giờ cha nuôi có thể đưa con đi mở mang kiến thức, nhưng không hề muốn con quá sớm đã tiến vào thế giới này, con hiểu chưa?

-Vì sao?

Cặp mắt gây sự của Thường Nhạc có chút nghi hoặc, hắn cảm thấy hiểu biết những thứ đó và bước vào thế giới này không khác nhau là mấy.

-Bởi vì mỗi trò chơi đều có quy tắc riêng của nó. Trước khi con trưởng thành, cha nuôi không muốn để con gánh vác quá sớm những thứ đó.

Liễu Tùy Phong kiên nhẫn giải thích, sau đó khẽ thở dài một tiếng, cả người tản mát ra mùi máu thanh tang thương bi thương.

-Quy tắc trò chơi?

Thường Nhạc mở to hai mắt, trong giọng nói có chút khiêu khích, hoặc nói là nghi ngờ, có chút không cho là đúng hỏi:

-Đó là quy tắc trò chơi gì mà mỗi người đều phải tuân thủ?

-Đúng vậy, nhất định phải tuân thủ! Trừ phi…

https://thuviensach.vn

Mắt Thường nhạc sáng lên, hỏi tới:

-Trừ phi cái gì?

Liễu Tùy Phong hơi hơi nhắm mắt lại, một loại khí độ ngạo thị thiên hạ tự nhiên phóng xuất ra ngoài, chậm rãi nói:

-Trừ phi có một ngày, con có thể tự mình lập nên quy tắc mới… Giống như các triều đại thay đổi đế vương, lập ra pháp điển của chính mình!

-Lập ra quy tắc của chính mình?

Thường nhạc không ngừng thì thào tự nói, ánh sáng màu tím trong con kia liên tục lóe ra, hào khí bội sinh, lòng ngực bé nhỏ bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác mãnh liệt muốn quân lâm thiên hạ! Từ giờ khắc này, lòng Thường Nhạc đã được truyền bá mầm mống dục vọng quyền lực, đợi đến ngày nào đó thời cơ chín muồi, hắn sẽ trở thành đế vương hắc ám lập ra quy tắc trò chơi của chính mình!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 7: Loại Cảm Giác Của Đêm Đầu Tiên

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Nếu mày đã nghe nói về Nhạc thiếu gia của chúng tao, thì phải biết quy củ của cậu ấy!

Hắc Thán lỗ mũi hướng lên trời, một bộ dáng "ông là thiên hạ đệ nhất, thế gian duy ngã vô địch", hai khóe mắt dường như khinh thường mà quét qua tên thiếu niên cao bồi sắc mặt âm vụ ở đối diện một cái, gã cảm thấy đời này mình chưa từng uy phong như vậy.

-Anh Hắc Thán, đây không phải là cố ý làm khó em sao…

Thiếu niên cao bồi khó xử đáp, mắt tràn đầu ưu sầu.

Cao bồi thiếu niên này trong giới xã hội đen thành phố C coi như cũng có chút danh tiếng, tục xưng "Mật thám" trong đầu cất giấu không ít bí mật. Với năng lực của gã, có thể cho tên côn đồ Hắc Thán diện mạo xấu xí trước mặt chết một trăm lần, nhưng hắn không dám!

Không biết bắt đầu từ lúc nào, xã hội đen thành phố C đột nhiên xuất hiện một người tên là Nhạc thiếu gia. Người này cực kỳ không nói phép tắc giang hồ, chuyên môn đen ăn đen, phần tử xã hội đen bình thường đều tìm người bình thường để thu phí bảo hộ, Nhạc thiếu gia này cố tình bắt người của xã hội đen giao phí bảo hộ cho hắn… Kẻ điên như vậy thật sự đưa đến nỗi căm giận chung của cả giang hồ, Nhạc thiếu gia này luôn có thủ đoạn lôi đình, làm việc vô cùng tàn nhẫn, trong một đêm như gió thu quét lá rụng giải quyết toàn bộ những kẻ không phục.

Càng khiến người không thể tưởng tượng nổi chính là, hai nhà xã hội đen bang Đầu Búa và Thanh Phong đường chẳng hề quan tâm vấn đề này,

https://thuviensach.vn

giống như ngầm đồng ý sự tồn tại của người này.

Đại danh của Nhạc thiếu gia rất nhanh đã truyền khắp giới xã hội đen thành phố C, ngay cả người ngoại đạo trong thành phố cũng nghe nói về vị sát tinh này. Người hiểu chuyện đều đoán ra thân phận thật của Nhạc thiếu gia, nhưng lại tìm không thấy dấu vết nào, tin tức hữu dụng duy nhất chính là, Nhạc thiếu gia không bang không phái, cũng không biết hắn rốt cuộc có bao nhiêu đàn em, hắn luôn thích gọi một tên tiểu tốt đến để truyền lời.

-Nhạc thiếu gia cho dù có phái một con chó xuất hiện, mày cũng phải hầu hạ con chó đó như ông lớn!

Đây là một câu nói lưu hành trên đường trong năm nay.

Trong khoảng thời gian ngắn, đám tiểu lưu manh hoành tráng như thái giám truyền thánh chỉ trong thời cổ đại, vô số người coi đây là quang vinh. Có một vài người thậm chí còn giả mạo làm tiểu đệ của Nhạc thiếu gia đi khắp nơi giả danh lừa bịp, đáng tiếc chính là, đồ giả mạo đó còn chưa mò được ưu đãi đã bị người thần bí từ trên trời rơi xuống đánh cho chết khiếp, thế nên cuối cùng chẳng còn ai dám giả mạo nữa!

Hắc Thán khinh thường phụ một câu chửi:

-Con mẹ mày ít lươn lẹo thôi, dù sao lời của bố cũng nói xong rồi, tự mày xem mà làm!

Nói xong Hắc Thán quay người rời đi, thiếu niên cao bồi trong lòng luống cuống, gã tin tức linh thông nên hiểu rõ hơn ai hết về thủ đoạn của Nhạc thiếu gia, càng rõ ràng người làm trái lại chỉ thị của Nhạc thiếu gia sẽ có kết cục gì. Ba bước làm hai đuổi theo, giọng điệu mềm như Tôn Tử nói:

-Anh Hắc Thán, đừng như vậy, em nói còn chưa được sao?

https://thuviensach.vn

Hắc Thán diễu võ dương oai xoay người, căn bản không thèm nhìn thiếu niên cao bồi mà nhìn không khí nói:

-Có cái rắm gì thì mau thả ra!

Thiếu niên cao bồi sắc mặt sợ hãi, ngập ngừng nói:

-Đêm nay mười một giờ, Hắc Thủ đường và hội Lão Hổ đàm phán, hình như là tranh đoạt địa bàn phố Phong Lân ở khu Tây, em đoán chừng lúc đó có tám phần là sẽ sống mái với nhau…

-Móa, coi như thằng nhóc mày biết điều!

Mặt Hắc Thán xẹt qua nụ cười mỉm, nhanh chóng đi thẳng về phía trước, đi chưa được mấy bước, quay đầu lại thả một câu:

-Nhạc thiếu gia đã thông báo, chỉ cần tin tức của mày chính xác, chúng tao sẽ đảm bảo an toàn ày, mày bỏ tim vào lại trong bụng đi!

Nhạc thiếu gia muốn gây rắc rối cho ai, thì không có ai dám che chở cho người đó. Nhạc thiếu gia làm cái lồng cho ai, thì không có ai dám động đến kẻ đó!

Thiếu niên cao bồi thở phào một hơi dài, cuối cùng cũng có thể yên tâm trở lại.

Ở bờ sông trong công viên, Lạc Phong đang không có việc gì làm ngồi trên ghế dài hút thuốc. Lạc Phong bây giờ đã gần 15 tuổi nhìn đã có vẻ vô cùng cao lớn, hai đầu lông mày khôn khéo giỏi giang có sự di truyền của Lão Lạc, nhưng lại có vẻ ngọc thụ lâm phong của riêng mình, tuổi trẻ khiến bao nhiêu xuân tâm của những thiếu nữ vô tri nhộn nhạo. Đáng tiếc chính là cậu ta không có được vẻ phong lưu – hay là nói hạ lưu như Thường Nhạc, vì vậy đến bây giờ vẫn độc thân.

https://thuviensach.vn

-Anh Phong …

Hắc Thán duy trì khoảng cách nhất định đứng bên cạnh Lạc Phong, cẩn thận nhìn động tĩnh xung quanh, cung kính thuật lại một lần sự việc từ đầu chí cuối.

Hắc Thán mơ hồ biết được, thủ hạ của Nhạc thiếu gia đều là một đám tiểu lưu manh thân thế đau khổ hung hãn không sợ chết. Cũng chỉ bao hồm Hắc Thiết gã ở bên trong đám người kia mới biết được, "anh Phong" này chính là người phát ngôn của Nhạc thiếu gia, ngay cả bọn chúng đều chưa từng thấy qua diện mạo thật sự của Nhạc thiếu gia.

Lạc Phong cẩn thận nghe, chẳng nói một lời, tuổi còn nhỏ nhưng đã biểu hiện ra một loại khí độ cực kỳ không tầm thường, có thể khiến thủ hạ vẻ vẻ mà phục tùng.

Thật lâu sau, Hắc Thán nghẹn đỏ mặt, lấy hết dũng khí hỏi:

-Anh Phong, Hắc Thán có chút không rõ… dưới tay Nhạc thiếu gia không phải có một đám cao thủ thần bí sao, đám người đó tin tức gì không thăm dò được, vì sao còn phải để đám tiểu tốt chúng em hành động?

-Chuyện gì cũng để cao thủ hành động, vậy còn cần chúng mày làm gì?

Lạc Phong hỏi lại một câu, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, chậm rãi nói:

-Nhạc thiếu gia không nuôi dưỡng người ăn không ngồi rồi, đám nhóc chúng mày không rèn luyện một chút tương lai sao có thể thượng vị, chẳng lẽ mày muốn cả đời làm lưu manh?

Hắc Thán lộ ra vẻ mặt thụ sủng nhược kinh, dường như nhìn thấy hy vọng của cuộc đời. Kính ngưỡng đối với vị Nhạc thiếu gia thần bí kia càng như nước sông cuồn cuồn liên miên không dứt, thuận tiện hung hăng nịnh bợ Lạc Phong vài câu.

https://thuviensach.vn

-Không còn chuyện của mày nữa, lui đi.

Lạc Phong nhẹ nhàng phất phất tay.

Đợi cho Hắc Thán đi xa rồi, Lạc Phong đứng lên, thì thầm trong miệng:

-Tiểu tử thối, lại không biết đi tiêu dao ở đâu, hại tôi một mình sống chết sắp xếp khắp nơi, mệnh của tôi rõ là khổ…

"Tiểu tử thối" trong miệng Lạc Phong đương nhiên là chỉ Thường Nhạc, bạn cùng lứa tuổi cũng chỉ có Lạc Phong dám xưng hô như vậy với Thường Nhạc, bởi vì bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hơn nữa Lạc Phong còn là con nuôi của Thường Thiếu Long. Có cao cấp thư đồng kiêm tiểu quản gia Lạc Phong, Thường Nhạc liền mừng rỡ đi tiêu dao! Ngoại trừ việc tán gái, bất cứ việc gì khác đều là hắn đề xuất kế hoạch, sau đó để cho đứa nhỏ số khổ Lạc Phong đi thực thi.

Vậy, hiện tại rốt cuộc Thường Nhạc đang làm gì?-Đừng, A Nhạc!

Nam Cung Huân Y xấu hổ đỏ mặt, miệng phát ra tiếng cầu khẩn vừa có chút hoảng sợ lại có chút chờ mong.

Cô sớm biết ngày này sẽ tới, chỉ có điều không nghĩ ngày này lại đến nhanh như vậy.

Thường Nhạc giàu kinh nghiệm mà cởi quần dài của Nam Cung Huân Y ra, hai bàn tay tội ác đang đưa về phía phần trên thân thể giai nhân tìm hiểu áo lót đáng yêu, mặt còn treo lên nụ cười vô cùng tà ác, nhẹ giọng hỏi:

-Sao thế, bà xã nhỏ, chẳng lẽ em nỡ lòng nào cự tuyệt ông xã nhỏ sao?

-Không phải… nhưng… anh đừng như vậy mà… người ta sợ…

Nam Cung Huân Y nói năng có phần lộn xộn, cô vẫn luôn muốn chờ đến hôn lễ của mình mới dâng hiến tất cả bản thân cho Thường Nhac. Nhưng

https://thuviensach.vn

cô cũng biết, Thường Nhạc tuyệt đối không có kiên nhẫn để chờ đến ngày đó, điều này làm nội tâm Nam Cung Huân Y rất mâu thuẫn.

Thường Nhạc dứt khoát không cho Nam Cung Huân Y có cơ hội nói chuyện, trực tiếp chặn cái miệng nhỏ nhắn của giai nhân lại, đầu lưỡi không ngừng lật qua lật lại, say mê mút vào "nước miếng ngọt ngào" kia. Nam Cung Huân Y nghênh đón hé miệng, để Thường Nhạc tùy ý xâm phạm, toàn bộ thân thể mềm mại dần dần mềm xuống.

Trong tiếng thở dốc dồn dập của giai nhân, Thường Nhạc dời trận địa, há miệng một đường đi xuống dọc theo cái cổ trắng như sứ của Nam Cung Huân Y… Đập vào mắt chính là một chiếc áo lótdễ thương màu trắng, phía trên có mấy đóa hoa màu tím, tràn đầy tính trẻ con và hương vị của thiếu nữ, Thường Nhạc để một bàn tay sau lưng tiểu mỹ nhân sờ soạng một hồi, trận tuyến phòng ngự cuối cùng nửa thân trên của Nam Cung Huân Y hoàn toàn hỏng mất.

Một đôi đại bạch thỏ đầy đặn hơn so với tuổi của thiếu nữ rất nhiều trong phút chốc bắn ra ngoài, bộ ngực sung mãn đồ sộ xinh đẹp mang hơi thở thanh xuân lộ ra trước ngực. Hai đỉnh Thần Nữ cao vút được khảm nụ hoa mềm mại, kiều diễm ướt át làm người ta thống khoái.

Vẻ kiêu ngạo trên mặt Nam Cung Huân Y hoàn toàn biết mất, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ đỏ bừng, trong mắt lại tràn đầy khổ sở và đáng thương. Tay chân vóc người như tác phẩm nghệ thuật kia hiện tại đều không có sức để giãy dụa, giống như con sơn dương ngon miệng đang đợi bị làm thịt, tuyệt vọng mà không thể vùng vẫy giãy chết.

Thương Nhạc không nói câu nào, nheo mắt lại nhìn chằm chằm đại bạch thỏ đang không ngừng rung động kia, tà khí trong con mắt lại dần dần dấy lên hai ngọn lửa mãnh liệt, đôi tay trộm cắp rốt cuộc không kìm nổi bị hấp dẫn, không có chút hàm lượng kỹ thuật nào bắt đầu xoa bóp!

https://thuviensach.vn

Dần dần, Thường Nhạc càng ngày càng trở nên kinh nghiệm, bắt đầu tay miệng đều dùng… Kết quả của việc làm như vậy là, chiếc quần lót nhỏ màu trắng cuối cùng trên người Nam Cung Huân Y cũng bị Thường Nhạc kéo xuống.

Nam Cung Huân Y chỉ có thể nhu nhược phát ra tiếng cầu khẩn, khuôn mặt nhỏ nhắn không thể che dấu gò má hồng động tình, cô bé ngây thơ thuần khiết này giờ phút này bị tiểu ác ma Thường Nhạc dẫn vào trận lốc xoáy lõa lồ mà tràn ngập dịu dàng, không tiếp tiếp tục tự kiềm chế được nữa.

Huân Y, cho dù em là nữ thần, anh cũng phải kéo em xuống tầng thấp nhất của Địa ngục, cùng nhau sa đọa. Thứ Nhạc thiếu gia muốn, cho tới giờ chưa từng không có được, em được làm người phụ nữ đầu tiên của anh, đây là vinh quang vô thượng của em!

Thường Nhạc cũng không nhịn được nữa, dựa vào kiến thức trên lý thuyết nhiều năm nay của hắn, hắn sẽ cực kỳ nhanh tìm ra "môn lộ"!

-A Nhạc, đau!

Nam Cung Huân Y nhéo mạnh phía lưng A Nhạc, nước mắt không ngừng tuôn ra trên mặt.

Bộ dạng hoa lê đới vũ này càng kích phát thú tính của Thường Nhạc, nhưng hắn rất duy trì phong độ khí phách của một người đàn ông, vừa "hoãn hành quân" vừa dịu dàng nói bên tai giai nhân:

-Nhịn một chút là được rồi, kỳ thật anh cũng đau lắm, Huân Y, để chúng ta cùng nhau đối mặt với tất cả "đau đớn" đi!

Tích tắc tích tắc, đây không chỉ là âm thanh vẫn luôn đong đưa mà còn là một loại "giao hưởng".

https://thuviensach.vn

Hai người ôm chặt nhau ở một chỗ, lăn trượt ở một góc chiếc giường lớn. Chính giữa ra giường trắng như tuyết, có vài chỗ màu đỏ sẫm nhìn mà giật mình, như hoa hồng điêu linh, lại như thuốc phiện trong đêm khuya mờ ám động lòng người.

Nam Cung Huân Y mười bốn tuổi vào hôm nay cuối cùng đã thành toàn Thường Nhạc, biến tiểu sắc lang này thành đàn ông thực sự. Khóe mắt rưng rưng nước mắt nhìn vết máu nở rộ như cánh hoa hồng tiên diễm như màn đêm mị hoặc trên giường, Nam Cung Huân Y cũng không có chút hối hận nào, chỉ cúi đầu nỉ non gọi tên Thường Nhạc.

Mặt Thường Nhạc hiện lên vẻ tươi cười trước nay chưa từng có, hắn cảm thấy hắn đã là người đàn ông thật sự. Nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa mái tóc đen của giai nhân trong lòng, dịu dàng nói:

-Bà xã nhỏ, em hận anh không?

Nam Cung Huân Y ghé vào lòng Thường nhạc, nhẹ nhàng lắc đầu, miệng mơ hồ nỉ non không rõ cái gì đó, giọt nước mắt nhỏ trên mặt lại làm người khác thấy đau nhức băn khoăn.

-Lắc đầu là không hận nữa rồi? Vậy còn không mau chóng gọi ông xã?

Lòng Thường Nhạc cảm thấy, Nam Cung Huân Y lúc này nếu như gọi một tiếng ông xã, nhất định có thể khiến người ta phiêu phiêu dục tiên.

-Đáng ghét!

Nam Cung Huân Y hờn dỗi dùng bàn tay trắng như phấn đập vào ngực Thường Nhạc.

-Ô ô ô…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc quái dị làm ra vẻ mặt ủy khuất, ngay sau đó ngược lại ngã vào lòng Nam Cung Huân Y, miệng phán ra thanh âm nhân thần cộng phẫn:

-Huân Y à, lần đầu tiên của a Nhạc đều cho em rồi, sau này em phải chịu trách nhiệm!

Chiếm được tiện nghi còn có thể nói ra lời này khiến Nam Cung Huân Y ngẩn ngơ, rốt cục không kìm được xì cười một tiếng.

Cô lại không biết nụ cười mang theo lệ quang này khiến bao nhiêu người si mê, có một loại hấp dẫn phá thành mảnh nhỏ không trọn vẹn, giống như mỹ thần Venus. Thường Nhạc nhất thời nhìn đến si ngốc, thầm than Nam Cung Huân Y không hổ chính là mỹ nữ được mình lựa chọn để tạm biệt đêm đầu tiên, rất tự kỷ mà tự ca ngợi trong lòng rằng mình anh minh thần võ, thân thể rất tự nhiên lại có phản ứng.

Đột nhiên, một hồi tiếng đập cửa dồn dập không kiêng nể gì vang lên!

Đôi vợ chồng nhỏ trợn tròn mắt, bối rối mặc quần áo, vội vàng kéo chăn để che "chứng cớ phạm tội" trên giường.

Thạch Tán Y chống nạnh đứng ở cửa, nhìn hai người quần áo không chỉnh tề, trừng mắt nhìn Thường Nhạc chất vấn:

-Tiểu sắc lang, có phải lại bắt nạt Huân Y rồi không?

Gần đây mỗi cuối tuần Nam Cung Huân Y trên cơ bản đều theo chân Thường Nhạc, hiện tại Thường gia, Đông Phương gia và Nam Cung gia cũng đã ngầm thừa nhận sự tồn tại của đôi vợ chồng nhỏ này rồi, nhưng Thạch Tán Y vẫn có chút khó có thể chấp nhận chuyện đôi bạn tình nhỏ quá sớm đã phát sinh quan hệ mập mờ gì.

Thạch Tán Y tuổi gần hai mươi ăn mặc như thiếu nữ sống động, hết sức mê người, áo phông trắng ngắn bó sát, hai viên cầu trướng phình lên, kiêu ngạo

https://thuviensach.vn

lồi ra hình dáng đẫy đà. Vòng tay chống lại để lộ ra eo nhỏ, cái rốn dưới bụng nhỏ kia gợi cảm không nói nên lời. Quần bò bó sát từ thắt lưng giúp đỡ tôn lên đôi chân dài cân xứng đến cực điểm, liếc mắt nhìn qua, cả người lộ ra một loại khí độ khiến đàn ông bình thường nhịn không được mà phun máu mũi nóng bỏng!

Trong lòng Thường Nhạc có một ý tưởng không lành mạnh, nếu giờ khắc này có thể diễn cảnh một rồng hai phượng, vậy thì thật là chết cũng không hối tiếc.

Đáng tiếc là ý nghĩ này vừa mới sinh ra đã tan theo đôi tay đang duỗi tới của Thạch Tán Y,

-Tiểu tử thối, có phải vẫn không chịu thừa nhận không?

-Không có nha, cô nhỏ à, oan quá, oan quá, cô làm bề trên cũng không thể tùy tiện nói xấu người tốt nha!

Thường Nhạc liên tục kêu thảm, trong lòng thề sẽ có một ngày hung hãn thuần phục bà cô nhỏ này dưới chân mình… Nhưng hiện tại, ừ, nhịn đã, quân tử báo thù mười năm không muộn!

Trong mắt Nam Cung Huân Y tràn đầy thương tiếc, muốn đi qua cứu Thường Nhạc, nhưng hai chân vừa chuyển động đã cảm thấy một trận đau nhức, không ngừng xấu hổ, chỉ có thể dịu dàng cầu khẩn:

-Cô nhỏ à, A Nhạc không bắt nạt Huân Y, cô đừng nhéo anh ấy nữa…

-Phải không?

Thạch Tán Y vừa định buông tay, đột nhiên thấy được nước mắt trên mặt Nam Cung Huân Y, tay không khỏi tăng thêm vài phần lực đạo, thân thiết dò hỏi:

https://thuviensach.vn

-Huân Y, sao cháu lại khóc? Có phải tiểu sắc lang này uy hiếp đe dọa cháu không, nói cho cô biết, cô nhỏ phân xử cho cháu!

Thường Nhạc tức khắc tâm muốn chết cũng đều có, sức tưởng tượng của bà cô nhỏ này thật đúng là đủ phong phú. Thường Nhạc bất đắc dĩ chỉ có thể phát ra tiếng kêu thảm thiết để tỏ vẻ kháng nghi, kỳ thật với công lực hiện tại của hắn, căn bản không cảm thấy đau đớn, nhìn qua càng giống như là đang hưởng thụ sự tàn phá của Thạch Tán Y.

Khuôn mặt nhỏ của Nam Cung Huân Y đỏ lên, nói quanh co nửa ngày mới nói nổi một câu nói dối chẳng mấy inh:

-Không đâu, cô nhỏ, A Nhạc thật sự không bắt nạt Huân Y… Vừa rồi A Nhạc kể chuyện cho Huân Y nghe, rất là cảm động, là tại Huân Y vô dụng, nghe nghe rồi khóc…

Người không bao giờ nói dối luôn làm người khác tin tưởng mà không hề nghi ngờ, tâm Thạch Tán Y cũng mềm xuống, cuối cùng buông Thường Nhạc ra, chạy qua ôm Nam Cung Huân Y, đau lòng nói:

-Huân Y của chúng ta thuần khiết thiện lương như tiểu thiên sứ, nghe kể chuyện cũng có thể rơi lệ, cô nhỏ nhất định sẽ không để ai ức hiếp cháu…

Thời khắc này, Thường Nhạc chỉ cảm thấy một dòng nước ấm róc rách chảy qua, viên băng cứng kia giống như trái tim dần dần bị hòa tan, Nam Cung Huân Y được thăng cấp làm mối tình đầu vĩnh hằng trong suy nghĩ của hắn, cho dù có vứt bỏ toàn bộ phụ nữ trên thế giới, cũng sẽ không rời khỏi cô!

Thạch Tán Y lại không biết giữa hai người có bí mật nhỏ, có chút đùa cợt nhìn Thường Nhạc:

-Tiểu sắc lang, gần đây cũng lớn lên nhiều rồi, học được kể chuyện để lừa gạt nữ sinh!

https://thuviensach.vn

-Ha ha, cảm ơn khen ngợi!

Thường Nhạc lộ ra nụ cười không biết xấu hổ.

-Ôi, mãi mãi đều là bộ dạng không đứng đắn này, chừng nào thì cháu mới có thể trưởng thành!

Thạch Tán Y than thở một câu, đột nhiên hỏi:

-Nghe kẻ điên nhỏ nói công phu của cháu bây giờ rất lợi hại, vừa rồi vì sao không tránh?

-Tại sao phải tránh?

Thường Nhạc cười hỏi lại, nhìn vẻ mặt không hiểu của Thạch Tán Y và ngẩn người của Nam Cung Huân Y, không chút để ý tiếp tục nói:

-Trên thế giới này, chỉ có cô nhỏ mới có tư cách nhéo tai A Nhạc, A Nhạc vĩnh viễn sẽ không tránh!

Nghe nói như thế, trái tim Thạch Tán Y không ngờ lại rung động, vẻ mặt hoảng hốt, trong mắt lóe ra mơ màng khiến người ta mê say. Trong nhát mắt, cô loáng thoáng nhận thấy, chú bé con nghịch ngợm trong trí nhớ mình, trong lúc vô tình đã dần dần trưởng thành.

Mà Nam Cung Huân Y thì nhìn nhìn Thường Nhạc, lại nhìn Thạch Tán Y, trong mắt đột nhiên có chút mê muội, một nam một nữ này là người thân a. Mê muội rất nhanh biến mất, trong lòng cô, Thường Nhạc bất kể làm gì đều là đúng, cô vĩnh viễn sẽ luôn lặng yên.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 8: Ai Có Thể Không Có Chút Tiền Riêng Nào

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ngay lúc một nam hai nữ ngây ra trong phòng, Lạc Phong đột nhiên đi đến, rất bí ẩn nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc không nói hai lời, trực tiếp đi ra ngoài.

-Đứng lại!

Thạch Tán Y lại khiển trách một tiếng, chống nạnh nói:

-Tiểu tử thối, càng ngày càng kỳ cục rồi, trời đã tối cùng chạy ra ngoài làm cái gì?

-Mai là cuối tuần, lại không cần đến trường, cháu và kẻ điên phải đi chơi một lúc, rất nhanh sẽ quay lại!

-Muộn như vậy đi ra ngoài, khẳng định không phải chuyện tốt, thành thật giải thích, hai đứa ra ngoài làm gì!

Thường Nhạc cảm thấy Thạch Tán Y càng ngày càng giống mẹ mình, cũng khó trách, Đông Phương Ngọc bận rộn công việc thời gian dài ở ngoài, Thạch Tán Y cũng được xem như một nửa là mẹ Thường Nhạc, Thường Nhạc rất bất đắc dĩ nói:

-Cháu ở nhà, cô nhỏ lại nói cháu không an phận với Huân Y, cháu đi ra ngoài, người lại nói cháu đi làm chuyện xấu… Ai, thế đạo này, làm đàn ông quá cực khổ!

-Đừng ba hoa, tối nay đâu cũng không được đi, cùng cô và Huân Y xem TV!

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng tang thương của Thường Nhạc, Thạch Tán Y trong lòng có chút buồn cười, chính cô ta cũng không hiểu vì sao, dù sao vẫn luôn nghĩ phải trông coi Thường Nhạc, chỉ cần quá lâu không quản giáo tiểu sát tinh này, lòng cô liền cảm thấy không tự nhiên.

-Xem TV? Giết cháu đi, cảm ơn!

Thường Nhạc rên lên một tiếng, thủ thế với Lạc Phong, hai người co cẳng trốn thoát.

-Nhóc con đáng chết, quay lại!

Thạch Tán Y gầm theo, tiếc rằng cô không thể chạy nhanh bằng Thường Nhạc.

Thường Nhạc vừa chạy vừa phát ra tiếng cười ầm ĩ, bỗng dưng quay đầu lại thâm tình liếc mắt nhìn Nam Cung Huân Y người tâm đều say, si ngốc nhìn Thường Nhạc bay nhanh rời khỏi.

-Cô nhỏ, kỳ thật A Nhạc rất ngoan ngoãn, anh ấy nhất định sẽ nhanh chóng trở lại, cô nhỏ đừng giận A Nhạc được không?

Nam Cung Huân Y nhẹ nhàng phe phẩy cánh tay gợi cảm của Thạch Tán Y, nói tốt cho Thường Nhạc.

-Huân Y cháu còn nói giúp cho tên tiểu tử thối không đứng đắn kia. Ôi! Tiểu sắc lang kia cũng không biết dùng viên đạn bọc đường gì mê hoặc cháu, khiến cho công chúa nhỏ của chúng ta khăng khăng một mực như vậy…

Thạch Tán Y tức giận nói, từ lúc Thường Nhạc rời khỏi tầm mắt cô, trong lòng có loại cảm giác mất mát khó hiểu.

-Cô nhỏ không nên tức giận, Huân Y cùng cô xem TV được không?

https://thuviensach.vn

Con ngươi Nam Cung Huân Y lộ ra vẻ cầu khẩn, tháng khiết, mặt lại hiện lên vẻ hồn nhiên không thể nói rõ, khiến bất cứ ai đều không nỡ cự tuyệt.

Thạch Tán Y nhìn tiểu thiên sứ trước mắt, cơn giận dữ đều tiêu tan, hít sâu một tiếng:

-Được rồi, ôi, tiểu tử thối kia trưởng thành rồi, ngay cả cô nhỏ cũng không quản được nữa rồi…

Thường Nhạc và Lạc Phong vừa chạy đến cửa lớn, một bóng dáng già nua chắn trước mặt hai người.

Lão Lạc mặt không đổi sắc nhìn hai đứa nít ranh, giọng điệu bình thản dị thường:

-Có phải lại muốn ra ngoài không?

-Ha ha, Lạc gia gia quả nhiên anh minh thần võ, không cần đoán cũng biết, bày mưu lập kế thiên lý chi ngoại… A Nhạc kính hâm mộ người như nước sông cuồn cuộn liên miên không dứt…

Thường Nhạc vẻ mặt nịnh nọt, đối với vị Lão Lạc thụ nghiệp ân sư này, hắn từ trước đến nay vẫn rất kính trọng.

Tuy có rất ít người có thể hưởng thụ nịnh hót của Thường Nhạc, nhưng Lão Lạc lại không hề động lòng, lạnh lùng nói:

-Bớt nói nhảm đi, quy định cũ, giao tiền ra đây!

Từ năm kia Thường Nhạc đến hộp đêm tìm mười tám cô tiểu thư để hát Karaoke, năm ngoái thì nửa đêm chuồn đi đua xe đánh bạc, sau đó người của hai nhà đều không dám để hắn mang tiền ra khỏi nhà buổi tối nữa. Đặc biệt là lần đua xe ngầm năm ngoái, Thường Nhạc rất có phong cách xếp thứ

https://thuviensach.vn

nhất, nghe nói tốc độ cao nhất vượt qua 200… Sau khi biết được tin tức người lớn hai nhà đều bị dọa suýt thì mắc bệnh tim!

Lạc Phong trước mặt ông nội mình quả thật là đứa trẻ ngoan, rất ngoan ngoãn giao nộp tiền mặt thẻ vàng ví tiền….

Túi áo của Thường Nhạc cũng bị lật ra, khiến người ta mở rộng tầm mắt chính là chỉ có một đồng tiền xu, nhưng ngay cả đồng tiền này cũng bị lão Lạc không khách khí mà tịch thu.

-Quá tàn nhẫn rồi, Lạc gia gia, chẳng lẽ không thể giữ một tệ để ngồi xe buýt sao?

Thường Nhạc khuôn mặt ủy khuất giống như xử nam bị thất tình.

Lão Lạc không thèm động tĩnh, mỉm cười nói:

-Vậy có cần tôi gọi người lái xe đưa hai người đi không, tiểu thiếu gia hôm nay muốn đi bằng Roll-Royce hay Cadillac, chiếc Porsche mới mua kia tiểu thiếu gia vẫn chưa dùng được mấy lần, hay là đêm nay dùng chiếc đó? Đừng nhìn tôi như vậy, tôi sẽ không để hai người tự lái xe đi, chờ sau mười tám tuổi thi được bằng lái xe rồi nói!

-Được rồi, chúng ta vẫn là đi bộ vậy, đi bộ giúp cho thể xác và tinh thần khỏe mạnh, a ha ha…!

Thường Nhạc liên tục lắc đầu, kéo Lạc Phong ra ngoài.

-Nhớ kỹ phải về nhà sớm, nếu dám đêm không về nhà ngủ mà nói, ba tháng sau này, mỗi sáng sớm đều buộc bao cát hai mươi cân chạy quanh công viên Tân Hà năm vòng!

Lão Lạc cẩn thận tỉ mỉ nói.

https://thuviensach.vn

Hai trận kêu rên nhỏ vang lên, quả nhiên phải nắm chắc thời gian, biến mất sau một làn khói.

Sau khi đi được một khoảng cách rất xa, Thường Nhạc không chút để ý hỏi:

-Nói đi, có chuyện gì?

-Không ngoài dự kiến, khoảng rạng sáng, Hắc Thủ đường và hội Lão Hổ đoán chừng sẽ sống mái với nhau. Cậu không phải vẫn gây ầm ĩ kêu là cô đơn tịch mịch không ai biết sao, đêm nay có thể tiếp cận giúp vui.

Lạc Phong thản nhiên đáp, giống như đang nói chuyện không liên quan gì đến mình.

-À ừ, Hắc Thủ đường và hội Lão Hổ? Chính là bang phái mới khoe khoang nhất trong vòng hai năm nay, nghe nói thủ lĩnh của bọn chúng chỉ là đứa trẻ mười bảy mười tám tuổi? A, có chút thú vị, bản thiếu gia đã lâu chưa động gân cốt!

Thường Nhạc như thể đang lầm bầm lầu bầu, lấy ra một chiếc mũ hip hop đen đội lên đầu, bộ dạng cà lơ phất phơ đút tay vào trong túi áo, đi đường nhảy từng bước từng bước một. Bộ dạng này nhìn qua chẳng giống quý công tử nhà quyền quý gì, ngược lại càng giống tên lưu manh đầu đường xó chợ hơn, nếu mà có thêm một cái mp3 rồi đeo tai nghe thì liền giống mấy danh ca bẻm mép ở trên đường phố nước Mỹ.

Một bộ ốm nhòm hồng ngoại bí ẩn đặt trên sân thượng cao ốc Đối Nhai, hai gã thiếu niên dáng người thon dài khỏe đẹp đứng trong gió, thỉnh thoảng thông qua ống nhòm hồng ngoại chú ý động tĩnh trên đường.

-Chậc chậc, thú vị, thật thú vị. Chiếc áo màu trắng kia là áo phông kỷ niệm số lượng hạn chế của Versace phát hành trong năm nay, toàn bộ thế giới chỉ có 100 chiếc, quần bò ở dưới là đồ của thương hiệu được xưng là xa hoa

https://thuviensach.vn

nhất toàn cầu Levis, ngay cả tôi đều thiếu chút nữa cho rằng hắn chỉ là lưu manh đầu đường…

Con người này nói chuyện luôn treo nụ cười như có như không, điểm này có hiệu quả hệt như Thường Nhạc. Thân người gã mặc một bộ "thời trang thân sĩ" màu xanh da trời tên gọi là Kỷ Phạm Hỉ, làm nổi bật khí độ nho nhã và ngoại hình hoàn mỹ không tầm thường, con ngươi còn phảng phất lôi điện lóe ra lộ vẻ đăm chiêu.

-Lôi Minh, người này chính là Nhạc thiếu gia trong truyền thuyết?

Một gã thiếu niên khác lên tiếng, một thân trang phục Dior đen hoa lệ tao nhã tượng trưng cho văn hóa thời trang bậc nhất nước Pháp, hơi thở quý tộc đập vào mặt. Người này sờ sờ cái mũi thẳng cứng, trong mắt hiện lên cương quyết, có chút khinh thường cười nhạo nói:

-Tên này quả thật chẳng khác côn đồ là mấy, thật làm mất hết mặt mũi ngũ đại thế gia chúng ta, tôi có chút xấu hổ khi làm bạn với hắn, người như vậy ngay cả làm đối thủ của tôi cũng không xứng!

Thiếu niên nói chuyện bướng bỉnh này là Mộ Dung Trường Thiên, thân phận không nói cũng hiểu. Mà vị thiếu niên Kỷ Phạm Hỷ ở phía trước kia thì tên là Tư Đồ Lôi Minh, trưởng công tử đời thứ ba của Tư Đồ gia.

-Ha ha, Trường Thiên, đừng kết luận sớm quá, tôi cảm thấy, ranh con này không đơn giản.

Tư Đồ Lôi Minh thủy chung giữ nụ cười tươi, âm hàm trong mắt kia lại làm người ta cảm thấy lạnh như băng.

-Không đơn giản? Chuyện cười, không phải chỉ là một cuộc dọn dẹp nho nhỏ của xã hội đen thành phố C sao, điều này đối với chúng ta mà nói là chuyện nhỏ dễ như trở bàn tay!

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Trường Thiên không cho là đúng phản bác, giọng nói kia nghe ra được căn bản không để Thường Nhạc vào mắt.

-Không thể nói như vậy được, mấy năm nay liên minh hai phái chúng ta giao thủ mấy lần, chẳng phải cũng không phân được thắng bại sao? Còn nhớ rõ lời nói của ông nội tôi không, không nên xem thường bất luận người nào trong ngũ đại thế gia, nếu không đến lúc đó người chịu thiệt sẽ là chính mình…

Tư Đồ Lôi Minh nói tới đây, rất cẩn thận ngậm miệng, gã cảm giác mình không cần phải dạy dỗ Mộ Dung Trường Thiên, bởi vì gã từ trước tới nay đều cho rằng Mộ Dung Trường Thiên chỉ là một con cờ của mình, mà một con cờ quá thông minh suy cho cùng sẽ rất khó khống chế.Mộ Dung Trường Thiên hoàn toàn nghe không lọt lời khuyên của Tư Đồ Lôi Minh, ngược lại chiến ý bị khơi dậy nồng nặc kia, bắt đầu có chút bùng nổ, lời nói mang ý khiêu khích:

-Nghe cậu nói như vậy, tôi lại muốn xuống tiếp chiêu tiểu tử kia!

Tư Đồ Lôi Minh nhẹ nhàng khoát tay, toát ra khí độ quân vương, cười nói:

-Chớ quên, chúng ta hiện tại là ở trên địa bàn của người khác, cậu cũng quá coi thường thực lực của Đông Phương gia, vạn nhất động tĩnh sự việc quá lớn, tôi và cậu cũng không có biện pháp giải thích với bề trên trong nhà… Ha ha, không cần phải gấp, về sau sẽ có cơ hội!

Khí thế trên người Mộ Dung Trường Thiên cũng dần tiêu tan, lộ ra vẻ mặt tâm bất cam tình bất nguyện, nhưng lại cũng không phản đối, mấy năm nay gã dường như trong lúc bất tri bất giác tùy ý để Tư Đồ Lôi Minh coi mình như Thiên Lôi bảo đâu đánh đó rồi.

Trên sân thượng một tòa cao ốc cao hơn, bốn gã quần áo đen lười nhác đứng vững, ánh mắt sáng ngời có thần kia lại tỉ mỉ quan sát tất cả động tĩnh xung quanh.

https://thuviensach.vn

Người áo đen Giáp nói:

-Hai vị công tử Tư Đồ gia và Mộ Dung gia đều chán sống sao? Biết rõ trạng thái hiện tại của tứ đại thế gia là bị vây trong ám chiến, lại còn dám chạy đến địa bàn của Đông Phương gia để giương oai… Nếu không phải lão gia lệnh cho chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến, chúng ta lập tức đi trói ngay hai đứa nít ranh kia lại!

-Lão gia làm như vậy luôn có đạo lý của ông ấy, mày đoán mò cái gì?

Người áo đen Ất đáp lại một câu, lại có chút cảm khái nói:

-Nhưng nói gì thì nói, nếu đổi là tiểu thiếu gia làm chủ, nhất định sẽ không nói hai lời đánh hai vị công tử của gia tộc đối đầu này một trận trước, tám phần còn có thể nhân cơ hội vơ vét tài sản của Tư Đồ gia và Mộ Dung gia, ha ha!

-Đúng vậy, tao khá thích phong cách làm việc của tiểu thiếu gia!

Người áo đen Giáp rất dâm đãng phối hợp nói.

-Nói nhảm ít thôi, hai con gà chúng mày câm mẹ nó miệng lại cho tao!

Người áo đen Đinh hung hăng gõ đầu hai người kia, quay đầu hỏi người áo đen Bính:

-Bên phía tiểu thiếu gia không có gì khác thường chứ?

-Thủ lĩnh yên tâm, các anh em tổ 2 đang đi theo tiểu thiếu gia, còn có các anh em tổ 3 bất cứ lúc nào chờ lệnh, không xảy ra sai lầm gì được…

Người áo đen Bính tràn đầy tự tin đáp, ngay sau đó lại tiếp tục theo dõi hai người Tư Đồ Lôi Minh.

https://thuviensach.vn

Phố Phong Lan khu Tây là khu phố ăn vặt nổi tiếng thành phố C cũng là nơi phong thủy bảo địa để các bang phái xã hội đen bịn rịn trường kỳ, vừa vào đêm khuya là có người đánh nhau ẩu đả trong này.

Giờ khắc này, Thường Nhạc và Lạc Phong đang ngồi trên một chiếc ghế của quán đồ nướng lộ thiên, vừa uống bia vừa cười đùa nói chuyện phiếm.

-Ôi, cửa vào nhà quyền thế sâu thâm tựa biển, kỳ thật đồ vỉa hè chưa chắc đã kém so với mãn hán toàn tịch, kẻ điên, cậu có thời gian nên ra ngoài thể nghiệm cuộc sống của người thường.

Thường Nhạc uống một ngụm rượu, rất quyến rũ cảm thán.

-Lời này hẳn là để tớ nói mới đúng?

Lạc Phong vẻ mặt buồn bực,

-Lần đó không phải tớ ở bên ngoài mệt sống mệt chết sao, cậu nghĩ tớ với cậu còn chưa thể nghiệm đủ sao?

Thường Nhạc làm bộ không phát hiện ra vẻ mặt "ai oán" của Lạc Phong, có chút phản ứng chậm chạp mà sợ hãi than thở:

-A, phải không? Tớ thiếu chút nữa đã quên, ngại quá, ha ha ha… Ai, đó cũng là chuyện chẳng có cách nào khác, hạ nhân lao lực, trung nhân lao trí, bề trên giống như tớ cũng chỉ có thể lao nhân… Kỳ thật đôi khi trong lòng tớ tự hỏi, vì sao tớ lại tài giỏi như vậy chứ, trời xanh a, xin cho tôi làm một người bình thường đi!

Lạc Phong nhìn khinh bỉ, lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ hiếm có, từng gặp qua người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng gặp qua người không biết xấu hổ đến độ như này. Nếu như có thể, cậu ta nhất định sẽ tiến lên đè người nào đó xuống đất hành hung một trận.

https://thuviensach.vn

Một người áo đen đứng chỗ tối tăm không ai chú ý đến, người áo đen A hơi có phần cảm thấy lẫn lộn tự lẩm bẩm:

-Quái thật, quái thật, tố chất tâm lý của tiểu thiếu gia thật tốt, đến bây giờ còn có thể nói nói cười cười như vậy…

-Sao thế?

Người áo đen B không khỏi căng thẳng, hiểu lầm mà cho rằng xảy ra rắc rối gì đó.

-Tiền của tiểu thiếu gia không phải bị Lạc lão gia tịch thu rồi sao, trong chốc lát cậu ấy sao có thể trả tiền như vậy?

-….!

Người áo đen B dở khóc dở cười, hung hăng đấm người kia một quyền, nghiêm mặt nói:

-Mặc kệ tiểu thiếu gia ăn cơm chùa hay là "cơm nợ thịt thường" cũng không liên quan đến việc của chúng ta, giả vờ không nhìn thấy, chúng ta giả vờ không nhìn thấy…

Chiếc chuông khổng lồ ở phía quảng trường xa xa vang lên mười hai tiếng, tiếng chuông truyền khắp đến cả các nơi hẻo lánh trong thành phố, đêm khuya yên lặng giáng lâm.

Giống như nhận được chỉ thị gì, các cửa hàng vốn vẫn luôn bán suốt đêm ở phố Phong Lan sớm đã đóng cửa.

Đầu đường và cuối đường, hai nhóm đội ngũ có cờ xí rực rỡ một đỏ một đen chầm chậm hướng vào trung tâm, khí thế ương ngạnh trên mặt không kiêng nể gì nói với mọi người "ông chính là Cổ Hoặc Tử"! Người không có

https://thuviensach.vn

phận sự trên đường rất thức thời lập tức biến mất, cả con đường tràn ngập sát khí không dấu đi đâu được.

Cảnh sát tuần tra ở góc đường tùy ý liếc mắt nhìn qua người của hai bang một lần, rất sáng suốt mà rời đi.

Tình hình như vậy, chụp một câu nói lưu hành trên đường là đủ để hình dung: "Sau 12 giờ, tao làm chủ!"

Ông chủ quán đồ nướng hiền lành khó xử đứng nguyên tại chỗ, ông ta còn đang chờ hai vị khách cuối cùng tính tiền.

Trên mặt Lạc Phong lộ ra thần sắc khó xử, điều này làm cho Thường Nhạc có chút kinh ngạc hỏi:

-Kẻ điên, làm sao vậy, đám côn đồ đó cũng làm cho cậu sợ hãi sao?

-Nói đùa, thêm hai trăm người nữa cũng chẳng dọa được tớ!

Lạc Phong không chút đùa giỡn, thấp giọng nói:

-Vấn đề đang suy nghĩ hiện tại là, chúng ta không mang theo tiền, chẳng lẽ muốn ăn cơm chùa?

-Thôi đi pa ơi… Chúng ta chẳng phải mấy tên côn đồ đầu đường xó chợ, sao có thể làm loại chuyện mất mặt đó?

Thường Nhạc vừa nói vừa khom người xuống, trong lúc Lạc Phong trợn mắt há mồm, Thường Nhạc từ trong chiếc tất ở mắt cá chân lấy ra tờ tiền giá trị một trăm tệ vỗ mạnh lên bàn, làm bộ dạng nhà giàu mới nổi nói:

-Đàn ông ra ngoài lăn lộn thời nay, ai có thể không có chút tiền riêng!

Lạc Phong bị sặc một ngụm rượu, liên tục ho khan không ngừng, hơn nửa ngày mới ngừng lại, đỏ mặt tía tai dựng thẳng ngón cái lên nói:

https://thuviensach.vn

-Xem như cậu lợi hại!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 9: Hội Huyết Thủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Trò hay sắp bắt đầu rồi, chúng ta sẽ nhanh chóng thấy được bản lĩnh thật sự của thằng nhóc kia…

Giọng điệu của Tư Đồ Lôi Minh bình tĩnh đến đáng sợ, lôi điện trong mắt kia càng ngày càng sáng.

-Ha ha, tôi cũng muốn mở to mắt nhìn thật kỹ!

Ánh mắt Mộ Dung Trường Thiên càng ngày càng nóng bỏng, giọng nói lộ ra hưng phấn và chờ mong.

Bỗng dưng, một chút hàn quang xé rách bóng tối hắc ám, "ba" một tiếng rơi xuống đất bên cạnh hai người.

Mộ Dung Trường Thiên kinh sợ toát mồ hôi lạnh, gã chỉ dùng một mắt cũng thấy được rõ ràng, xoay tít trên mặt đất chính là một viên đạn của súng bắn tỉa!

Hai người hiểu ra, lần này chỉ là cảnh cáo.

-Ha ha, xem ra chủ nhân nơi này không chào đón chúng ta, đi thôi.

Tư Đồ Lôi Minh cố nén căm phẫn trong lòng, cố gắng không để lộ ra tình cảm dao động trên mặt, có chút tiếc nuối hít một hơi, cùng với Mộ Dung Trường Thiên không cam lòng cuốn bụi mà đi.

-Khi nào thì động thủ?

Chỗ tối ở góc đường, Lạc Phong thuận miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

-Gấp cái gì, phải đầu thai là bọn chúng không phải chúng ta, chờ chúng đánh đủ rồi, chúng ta mới nên ra sân.

Thường Nhạc không chút để ý đáp trả, cà lơ phất phơ dùng đầu lưỡi và môi thao túng một cây tăm, còn thật sự có chút phong thái của Tiểu Mã Ca.

Hai đứa nhóc không tim không phổi vui vẻ nói cười, trên đường lại sớm đã đằng đằng sát khí, gió tanh mưa máu. Hai bên vốn đều có hơn một trăm người, bây giờ có thể đứng cũng không đủ một trăm người, những người khác đều rên rỉ nằm trên mặt đất.

Cuộc ẩu đả vẫn tiếp tục, rất rõ ràng là người của hai bang không đánh đến ngươi sống ta chết tuyệt sẽ không bỏ qua.

Đường cái vắng lặng, cơn gió lạnh như băng hỗn loạn xen lẫn mùi máu tanh.Người nằm trong vũng máu vô lực giãy dụa, đèn đường màu đỏ tiên diễm chói mắt chiếu xuống, phá lệ đánh vào thị giác, đủ để khiến người có trái tim không tốt choáng váng buồn nôn.

Màn máu tanh này, tứ chi tàn đoạn dần dần đập v ào mi mắt, máu huyết chỗ đen chỗ trắng tạo thành hình khối trên mặt đất, giống như hoa hồng nở rộ trong đêm, đẹp đẽ mà duy mỹ, giống như ánh mắt màu xanh yêu cơ quỷ mị mờ ám, trong âm u tản mát ra sức hấp dẫn độc đáo tiêu cực.

Con ngươi Thường Nhạc tách ra tia sáng kỳ dị rực rỡ, thích thú say mê đối với tất cả, ánh sáng màu tím trong mắt càng lúc càng nồng đặc, cả người đều tản mát ra hơi thở tà ác hắc ám.

Lạc Phong ở bên cạnh lòng đánh cái đột, cho dù cậu ta và Thường Nhạc từ lúc mặc tã đã cùng nhau lớn lên, nhưng cậu ta cũng chưa bao giờ hoàn toàn hiểu được Thường Nhạc!

Tiếng kêu, tiếng khớp xương vỡ vụn, tiếng ngã xuống đất không ngừng truyền đến.

https://thuviensach.vn

-Hay ột tên mãnh tướng!

Thường Nhạc thầm khen một tiếng, ánh mắt gian tà vẫn lưu luyến trên người thiếu niên cường tráng mặc đồ đỏ bên kia.

Thiếu niên kia mày rậm mắt to, mũi iệng rộng, ước chừng cao tầm 1m9, dáng vóc không kém so với vận động viên bóng rổ là mấy, từng khối cơ bắp lộ ra bên ngoài bộ đồ thể thao màu đỏ, có vẻ mười phần khí phách. Người này không dùng bất kỳ loại vũ khí nào, rõ ràng là thần lực trời sinh, chỉ biết một chút công phu đấm đá bình thường, nhưng lại như ở chỗ không người, những chỗ đi qua đều có rất nhiều kẻ địch ngã xuống! Vô số ống tuýp thiết côn gõ vào người gã, thật giống như gãi ngứa cho gã.

Thường Nhạc quay đầu nhìn Lạc Phong, giống như soi mói thế ngoại cao nhân nói:

-Tớ thích bạn nhỏ này, nếu như vứt cho ông nội cậu ma luyện một phen, một thời gian nữa tất sẽ trở thành sát thần một đời, ha ha!

Một đứa trẻ mười hai mười ba tuổi lại gọi thiếu niên mười bảy mười tám tuổi là bạ nhỏ nghe ra có chút buồn cười, nhưng Lạc Phong lại hồn nhiên không thèm để ý điểm này, lạnh nhạt nói:

-Người đó chính là Huyết Hổ, hội Lão Hổ có thể có địa vị như hôm nay, tất cả đều là dựa vào nắm đấm của thằng nhóc đó!

Nói xong, Lạc Phong dừng ánh mắt trên người thiếu niên mặc áo đen bên kia. Người mặc áo đen kia nhìn có vẻ yếu ớt, dáng người có chút đơn bạc, tuấn lãng đeo một bộ kính đen trên mặt, thoạt nhìn thực có chút hương vị nhã nhặn nho nhã. Nhưng ánh mắt hùng hồn khí thế và lạnh băng lại khiến bất cứ kẻ nào cũng không dám coi thường!

Thiếu niên áo đen kia nhìn qua không biết có công phu gì, trong lúc tiến lùi đều có hai gã Đại Hán tráng kiện làm thủ hộ. Mà thiếu niên áo đen dù trong

https://thuviensach.vn

lúc lùi xuống cũng vẫn chỉ huy đám thủ hạ chiến đấu, khiến sức chiến đấu vốn yếu kém của Hắc Thủ đường trở nên khó phân cao thấp với hội Lão Hổ.

-Hắc Y Tả Thủ, quả nhiên danh bất hư truyền!

Lạc Phong có chút tỉnh táo khen ngợi một câu.

Thường Nhạc lại không nghe được câu này, đứng lên, ngẩng đầu sải bước về khu vực đánh nhau.

Lạc Phong bám sát theo, có chút hưng phấn hỏi:

-Động thủ?

-Cũng xấp xỉ rồi, đã lâu không đánh hội đồng, thật đúng là có chút chờ mẹ nó mong!

Thường Nhạc nhẹ nhàng gật đầu, hắn cảm giác mình kiếp trước nhất định là hảo hán Lục Lâm, nếu không sao có thể thô tục như vậy.

-Tớ cũng đã lâu chưa hoạt động rồi, khà khà…

Lạc Phong bẻ bẻ cổ, phát ra tiếng va chạm rắc rắc không ngớt của khớp xương.

Thường Nhạc nghiêng đầu, khóe miệng mỉm cười tà mị:

-Muốn đánh cuộc không, xem xem ai đả thương được nhiều người hơn?

-Được, cược cái gì nào?

-Tớ thua, lần sau sẽ giúp cậu gánh tiếng xấu! Nếu cậu thua, ngày mai giúp tớ chụp lén cảnh tắm của cái cô đại học sư phạm MM nhìn thấy lần trước, thế nào?

https://thuviensach.vn

-Sao tớ nghe thế nào cũng thấy là mình chịu thiệt thế?

Lạc Phong hơi hơi nhíu mày,

-Từ nhỏ đến lớn, cho tớ bây giờ đều là cậu phạm tội tớ chịu tiếng xấu thay, lúc nào thì tớ tự phạm sai lầm thế?

-Vậy nếu cậu thua ngày mai đi đánh tan "Tĩnh quốc thần xí" Đông Kinh thì sao?

Thường Nhạc cười tà nói.

-Được, ai sợ ai!

-Vậy được, cứ như vậy mà làm. 1… 2… 3… Bắt đầu!

Còn chưa dứt lời, Thường Nhạc đã như mũi tên bắn ra.

-Tiểu tử thối, lại chơi xấu!

Lạc Phong chửi nhỏ một tiếng, nhưng cuối cùng là xuất phát sau mà đến trước đuổi theo.

Trên đường còn lại mười mấy phần tử xã hội đen còn chưa biết, bọn họ sớm đã là con mồi không có bất cứ năng lực phản kháng nàp. Hai vị sát tinh từ trên trời rơi xuống này thật quá khủng bố, thủ pháp giống như "miểu sát" trong trò chơi, rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng đã không hiểu ra sao mà ngã xuống.

Mấy phút đồng hồ sau, trên con đường vắng vẻ chỉ còn lại bốn người, xung quanh là không khí căng thẳng làm người ta không thở nổi.

Bốn mươi tên lưu manh vài phút trước còn sinh long hoạt hổ lúc này đều ngã trên mặt đất, cả người vô lực rên rỉ.

https://thuviensach.vn

Đánh bị thương mà không giết, còn khó hơn là giết!

Con ngươi của Huyết Hổ và Tả Thủ không hẹn mà cùng mãnh liệt co rút lại, vẻ mặt hơi khó có thể tin, bọn chúng nghĩ như nào cũng không nghĩ tới, đột nhiên xuất hiện hai đứa nít ranh, quật ngã tất cả thủ hạ dưới tay bọn chúng.

-A, bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau. Huyết Hổ, không ngờ chúng ta liều sống liều chết, lại là may áo cưới cho người khác…

Tả Thủ hít một hơi, trên mặt mang theo nụ cười khổ buồn bã.

Thường Như giống như căn bản không nghe thấy gì hết, ngón tay bấm bấm, như là đếm cái gì đó:

-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7… 23. Củ cuối thật, kẻ điên, hôm nay coi như cậu rất may mắn, cả hai đều là 23 người, hòa nhau!

-Chưa chắc, đáp án còn chưa công bố đâu!

Lần này Lạc Phong đã có kinh nghiệm, vừa nói vừa lấy thế sét đánh không kịp bịt tai lao thẳng về phía Tả Thủ… Trong nháy mắt, Tả Thủ xuất ra vũ khí cuối cùng, dưới ánh đèn đường tia sáng kim loại của Desert Eagle (một loại súng ngắn bán tự động nòng lớn vận hành bằng khí nén chủ yếu được chế tạo ở Israel bởi nhà máy IMI) bỗng nhiên xuất hiện, họng súng tối đen nhắm ngay vào Lạc Phong…

Thường Nhạc cũng động thủ cùng lúc, mục tiêu của hắn là Huyết Hổ!

Trong mắt Huyết Hổ bộc phát ra chiến ý trước nay chưa từng có, cả người đều bốc cháy, tất cả tiềm năm đều hoàn toàn bị kích phát, trong khoảng không khi gã bước xung quanh vài bước, một đạo lốc xoáy màu đỏ nhạt xuất hiện… Ngay sau đó, Huyết Hồ dốc toàn lực chém ra, như sao băng rơi xuống vụt bay về phía Thường Nhạc!

https://thuviensach.vn

Không hề thay đổi phương hướng, Thường Nhạc giống như tìm chết đón lấy. Thân thể có chút gầy ốm đã nhìn không thấy thật thể được bao phủ trong quầng sáng màu đen quỷ dị đáng sợ, sau đó là một bàn tay nhanh như cắt mang theo dòng khí màu tím đen… Lúc này, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên.

Phanh một tiếng nổ, Huyết Hổ ngã trên mặt đất, khuôn mặt không thể tin nổi, trong mắt chỉ có thể dùng từ khiếp sợ đến tột đỉnh để hình dung. Cho tới bây giờ đều là gã đánh ngã người khác, lúc này đây, cánh tay gã lại bị cái tên oắt con kia cắt nát!

Thường Nhạc mắt nhìn xuống Huyết Hổ, thân thể gầy ốm tạo thành một cái bóng kéo thật dài trên đường, trên mặt vẫn là nụ cười như có như không, hơi thở hắc ám lạnh lẽo lại âm u như tử thần tràn ngập cả con đường.

Huyết Hổ hung hãn không sợ chết lần đầu tiên có cảm giác sợ hãi, loại cảm giác sợ hãi này từ chỗ đen tối nhất trong đáy lòng từ từ bò lên, nhát mắt đã lan tràn đến bách hài. Trong nháy mắt này, gã thận chí không dám nhìn ánh mắt như ma như quỷ của Thường Nhạc!

Lấy cương khắc cương, lấy sát để dừng sát!

Thường Nhạc dúm môi, nhẹ nhàng thổi túm tóc dài trên trán che khuất ánh mắt mình, cực kỳ hài lòng đối với chiến quả trước mắt và biểu hiện trong chiến đấu của mình biểu hiện ra vẻ anh dũng không sợ, cơ trí quả cảm, hung tàn độc ác cùng với cực kỳ tàn ác và tố chất tốt đẹp, không kìm nổi mà hung hăng ca ngợi bản thân ở trong lòng.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hắn dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, Huyết Hổ bây giờ nhất định là sợ đến choáng váng, không có gì có thể khiến tên nằm trên đất này tâm phục khẩu phục hơn sức mạnh tuyệt đối.

Tiếng súng ở bên kia lại không vang lên, thậm chí còn chẳng có âm thanh đánh đấu, chỉ mơ hồ truyền đến tiếng kêu đau đớn. Tả Thủ sắc mặt tái nhợt ngã trên mặt đất, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hiển nhiên là đang tiếp nhận đau khổ cực đại.

-Lần sau, nhất định không phải thế hòa!

Lạc Phong không chút để ý nói một câu, nhìn bầu trời đêm, ngạo nghễ độc lập, trong gió đêm tóc phóng khoáng nhẹ nhàng bay lên. Cũng không thèm liếc mắt nhìn Tả Thủ trên mặt đất, dường như cảm thấy có chút cùng cực và nhàm chán, cậu ta lấy ra cây kéo nhỏ nghiêm túc cắt móng tay…

-Ừ, lần sau chắc chắn không phải thế hòa. Tớ đột nhiên cảm thấy cậu rất mạnh, lần sau cậu lên trước, tớ bọc hậu…

Thường Nhạc không chút để ý trả lời một câu, dường như không cho rằng những lời này của mình là rất vô sỉ.

Nhìn lướt qua Huyết Hổ và Tả Thủ trên mặt đất, Thường Nhạc có chút trách trời thương dân mà cảm khái nói:

-Hai vị, cần gì chứ, tội gì phải khổ như thế, mọi người đều là người đọc sách, sao phải đánh đánh giết giết, ngồi xuống uống trà hát karaoke mát xa vài lần, sau đó tâm bình khí hòa đàm phán không tốt hơn sao?

https://thuviensach.vn

Hai người trên mặt đất ngay cả ý muốn chết cũng đã có, bọn họ rất muốn xuất ra dũng khí đàn ông chửi bới Thường Nhạc vài câu thậm tệ. Nhưng vừa tiếp xúc với ánh mắt không chút cảm tình nào của Thường Nhạc, còn cả hơi thở âm u lạnh lẽo như sứ giả địa ngục kia, bọn chúng lại không mở miệng được.

Thường Nhạc dường như cảm thấy có chút mất hứng, đột nhiên hỏi:

-Kẻ điên, hai bạn nhỏ này cậu thấy ai thuận mắt hơn?

Lạc Phong đảo mắt, lập tức hiểu ý Thường Nhạc, chỉ Tả Thủ trên mặt đất nói:

-Thằng nhóc này cũng không tệ lắm, hữu dũng hữu mưu, khá là có tiền đồ phát triển…

-Ha ha, thật là không khéo, tớ lại khá tán thưởng vị bằng hữu cao to này.

Thường Nhạc thuận tay chỉ Huyết Hổ, hắn cũng không thiếu mưu sĩ, thiếu chỉ có mãnh tướng như Huyết Hổ.

Ôm lấy cái đầu nhỏ suy nghĩ một chút, Thường Nhạc ngồi xổm giữa hai người, nụ cười trên mặt quả thật có chút mê người, hắn cảm thấy hắn rất thuần khiết và thiện lương, chậm rãi nói:

-Chúc mừng hai vị, hôm nay trong hai vị vốn chỉ có một người có thể sống, hiện tại tôi vinh hạnh nói cho các người biết, hai người đều có cơ hội sống sót!

Huyết Hổ và Tả Thủ còn chưa kịp phản ứng từ trong khiếp sợ, giọng điệu của Thường Nhạc đã chuyển sang lạnh lẽo, cả người phóng xuất ra khí thế bất cứ kẻ nào cũng không dám vi phạm, hoàn toàn phá hủy ý chí ngoan cường của hai người, trầm giọng nói từng chữ từng chữ:

https://thuviensach.vn

-Từ giây này bắt đầu, hội Lão Hổ và Hắc Thủ đường sẽ tổ chức lại, đổi tên thành "hội Huyết Thủ"! Các người có ba tháng thời gian để phát triển hòa hợp, đến lúc đó nếu tôi không hài lòng mà nói, vậy mời các người đi mua quan tài…

Dừng một chút, Thường Nhạc lộ ra nụ cười mờ ám,

-Ngại quá, ở đây truyền bá một quảng cáo, một trong những sản nghiệp của tôi là "Nhạc Đăng Thiên" ở đường Hưng Long khu Đông, quan tài ở đó tính chất thượng thừa, giá cả vừa phải, già trẻ không gạt. Nếu các người phải chuẩn bị hậu sự, đề nghị các người đến "Nhạc Đăng Thiên", tôi sẽ giảm giá ưu đãi 90% cho các người. Đừng dùng ánh mắt đó nhìn tôi, là giật mình hay là phẫn nộ? Kinh doanh không được phép nhân nghĩa nha, cần gì chứ…

Lạc Phong ở phía sau cố nín cười, cậu ta rốt cục cũng hiểu được, có một chỗ bản thân vĩnh viễn không thể siêu việt được như Thường Nhạc, chính là cậu ta mãi mãi không thể vô sỉ được như Thường Nhạc! Một người vừa muốn giải quyết đối thủ, còn muốn khuyên đối thủ đến cửa hàng của mình mua quan tài, không thể không nói là người vô sỉ nhất thế giới!

-Hai vị không trả lời có nghĩa là chấp nhận chứ gì? Vậy cứ như vậy đi, ok?

Thường Nhạc mặt không chút cảm xúc nhìn nhìn hai người, đứng lên đi về phía trước vài bước, đột nhiên quay đầu lại, dùng thứ âm thanh ngạo mạn đủ để cho Huyết Hổ và Tả Thủ nghe được nói:

-Sau này các người là người của tôi rồi, ra ngoài lăn lộn nhớ báo tên tôi. Thuận tiện nói một chút, mọi người đều gọi tôi là Nhạc thiếu gia!

Nhạc thiếu gia?

Huyết Hổ và Tả Thủ tối nay đã trải qua vô số lần chấn động lại một lần nữa đồng thời ngơ ngẩn, cái tên như sấm dội bên tai này bọn họ sớm đã nghe

https://thuviensach.vn

nói qua vô số lần.

Mà điều bọn họ có thể làm giờ phút này, chỉ là thều thào tự nói, ngẩn người nhìn bóng dáng như ma quỷ của Thường Nhạc dần dần đi xa.

Vừa mới chuyển qua hai con đường, Thường Nhạc đột nhiên dừng bước, thần sắc nặng nề hiếm thấy. Hắn mẫn cảm nhận thấy được, một cỗ khí cơ u ám làm người ta lạnh sống lưng từ xa xa đã tập trung vào chính mình.

-Hơi thở thật cổ quái!

Lạc Phong cũng chợt nhận ra, không khỏi lên tiếng cảnh báo.

-Ở sau lưng chúng ta, hướng ba giờ, ước chừng hai trăm thước…

Thường Nhạc dường như lầm bầm lầu bầu, sau đó bỗng nhiên nói:

-Tớ bên trái, cậu bên phải, đánh bọc sườn!

Tiếng nói vừa dứt, hai người giống như mũi tên được bắn ra.

Khoảng chừng 20 giây sau, hai người liếc nhau, đồng thời lộ ra vẻ mặt dở khóc dở cười.

Ở cuối ngã tư đường kia, bên cạnh một đống rác u ám, một con chó hai màu đen trắng đan xen đang nhiệt tình như lửa nhìn chằm chằm hai người.

-Là chó Đầu Bò Ngạnh thuần chủng?

Thường Nhạc nhìn kỹ một chút con chó chưa đủ hai tháng tuổi kia, phát ra âm thanh kinh ngạc.

Đầu Bò Ngạnh, tên tiếng anh là Bull Terrier, tên như ý nghĩa, nó có cái đầu giống đầu bò, thân hình lại thấp bé chắc chắn, có vẻ cực kỳ cường tráng, bất cứ kẻ này cũng không dám coi thường tốc độ tấn công của nó, cái này

https://thuviensach.vn

cũng thấp giống gầm của các loại xe nổi tiếng thế giới… Loại chó này được xếp hàng tiền mao trong thập đại "đấu khuyển" thế giới, nghe nói một con Bull Terrier trưởng thành có thể đánh bại loại chó ngao Tây Tạng cũng xếp hạng thập đại danh khuyển thế giới!

Mặc dù chó Bull Terrier cực kỳ kỷ luật, nhưng lại vô cùng hung hãn đối với người lạ, khiến người ta suy nghĩ trăm lần vẫn không có lời giải đáp chính là, giờ phút này nó đang lấy lòng mà phe phẩy cái đuôi nhỏ với Thường Nhạc, thật giống như tìm được cố chủ đã li tán lâu ngày.

Thường Nhạc sinh ra thiện cảm đối với loại chó Bull Terrier này, đi qua xoa xoa đầu nhỏ, vật nhỏ này dường như được cổ vũ, cái đuôi vẫy càng lợi hại hơn, đột nhiên quay sang cắn ống quần Thường Nhạc, dùng sức lôi kéo.

-Mày muốn tao đi với mày?

Thường Nhạc hỏi, trên mặt có nụ cười.

Bull Terrier dùng sức gật đầu một cái, vui sướng nhảy tưng tưng.

Thường Nhạc vừa tính tiến lên điều tra, Lạc Phong ở bên cạnh dường như nhận thấy cái gì, bước nhanh đến một góc tối, giơ mạnh tay lên. Đột nhiên, phía dưới chỗ được mấy cái thùng giấy che lên, một tờ báo lớn đột nhiên động đậy, sau đó là ánh sáng màu ngân sắc lộ ra.

Lạc Phong ngây dại, Thường Nhạc cũng ngây ngốc đứng nguyên tại chỗ.

Tờ báo bị kéo ra, ánh sáng màu ngân sắc kia càng ngày càng rõ ràng, cuối cùng lại là một bộ tóc dài thiên nhiên! Ngay sau đó, một cái đầu nhỏ nhỏ ló ra để dò xét. Cái đầu kia dưới ánh sáng màu ngân sắc không cách nào hình dung, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn, là khuôn mặt của một cô bé.

Lòng Thường Nhạc nhất thời dâng lên cảm giác kinh diễm, cô bé này nhiều lắm cũng chỉ bảy tám tuổi, nhưng gương mặt đó lại lộ ra sức hấp dẫn

https://thuviensach.vn

khuynh quốc khuynh thành, còn có loại khí chất hoàn toàn thương phản với nữ thần Nam Cung Huân Y kia, khí chất như ma quỷ hấp dẫn khiến người ta không cách nào tự kiềm chế

Cô bé bước ra, trên người mặc bộ quần áo nhỏ cũ nát, nhìn chằm chằm Thường Nhạc, trong mắt thoáng hiện lên u lam quỷ dị.

Tóc dài màu bạch kim, đôi mắt u lam!

Lòng Thường Nhạc chấn động mạnh, cô bé kia có đôi mắt trong suốt mà rực rỡ như pha lê, có sự yêu mị như cây thuốc phiện của địa ngục cô đơn lạnh lẽo. Máu tóc dài màu bạc vô cùng tự nhiên, khuôn mặt nhỏ nhắn không chút tì vết, thân hình gầy yếu phóng xuất ra loại xâm phạm thị giác của Dracula!

Hồng nhan họa thủy, họa thủy hồng nhan.

Ánh mắt Thường Nhạc có chút hoảng hốt, lần đầu tiên trong đời từ đáy lòng dâng lên một loại sợ hãi, kinh hoảng không tên.

Hắn không dám khẳng định đứa nhỏ như vậy sau khi lớn lên sẽ là cảnh tượng như nào, duy nhất có thể khăng định chính là cô bé này tương lai nhất định là tuyệt đại phong hoa! Có thể có lực chinh phục hơn bất cứ cô gái nào hắn đã từng gặp! Trong ấn tượng của Thường Nhạc chưa từng xuất hiện dung nhan như vậy, ý niệm quấn quanh thân hình phảng phất hắc ám nghìn năm mà huyễn hóa ra loại mạt du hồn, chỉ xuất hiện trong mơ, mà không thể thật sự tồn tại ở hiện thực dơ bẩn tàn khốc.

Cô bé nhẹ nhàng bắt được một góc của Thường Nhạc, kéo Thường Nhạc trở về thực tại từ trong hư ảo.

Cô bé này dường như trời sinh đã có quyền lợi chiếm giữ rất nhiều "lần đầu tiên" của Thường Nhạc, bây giờ Thường Nhạc lần đầu tiên không biết phải

https://thuviensach.vn

làm sao, không biết phải xử lý cô bé này như nào, thậm chí không biết nên đón ý hùa theo hay là trốn tránh.

Thường Nhạc và Lạc Phong đều chưa từng nghĩ, cô bé và Bull Terrier tại sao lại có thể đột nhiên xuất hiện ở đây, bọn họ đều biết điều này không quan trọng, quan trọng là một người một chó này hiện tại đang xuất hiện trước mặt bọn họ.-Em tên là gì?

Thường Nhạc phát hiện mình mở miệng nói chuyện không ngờ lại gian nan đến thế.

Cô bé lặng yên không lên tiếng, chỉ nắm chặt góc áo của Thường Nhạc.

-Em không biết nói? Vậy gật hay lắc đầu cũng được.

Thường Nhạc có chút ngây người.

Vẻ mặt của cô bé vẫn như trước, không lắc đầu cũng không gật đầu.

-Đi cùng anh nhé!

Thường Nhạc đột nhiên hạ quyết tâm, ôm lấy cô bé, mà cô bé này dường như rất thích Thường Nhạc làm như vậy, ôm chặt cổ Thường Nhạc. Lạc Phong ở phía sau một hồi hoảng hốt, cậu ta lần đầu tiên thấy Thường Nhạc thất thần như vậy, ôm lấy Bull Terrier gây chuyện kia bước nhanh theo.

◆◆◆

Sau khi về đến nhà, Thường Nhạc xuyt thở ra một hơi, còn may, mọi người trong nhà đều ngủ rồi. Nhưng hắn lại không biết, cơn ác mộng lúc này mới bắt đầu. Bất kể Thường Nhạc đi tới chỗ nào, cô bé đều muốn đi theo, ngay cả lúc Thường Nhạc đi tắm cũng không ngoại lệ… nếu cô bé này nháo loạn ầm ĩ thì thôi, nhưng cô bé lại không nói một lời, luôn mở to đôi mắt ngập nước nhìn Thường Nhạc, điều này khiến Thường Nhạc bó tay.

https://thuviensach.vn

Dạy dỗ?

Thời điểm trong đầu Thường Nhạc toát ra từ này, hắn xấu xa cười.

Bất luận là dạng mỹ nữ gì, dù lớn hay nhỏ, chỉ cần tới tay hắn, nhất định không có khả năng "thả hổ về rừng", cô bé này cũng không ngoại lệ!

Vì tạo uy tín, Thường Nhạc cúi người xuống, nghiêm mặt, trong mặt nhanh như tia chớp bắn ra một chút u lam, cả người phóng xuất ra hơi thở chết chóc.

Khí thế như vậy, cho dù các loại cao thủ như Huyết Hổ đều không ngăn cản nổi, không ngờ cô bé này lại không chút phản ứng, nhìn Thường Nhạc cười tươi, hơn nữa còn là nụ cười sáng lạn.

Nụ cười này, khiến toàn bộ phòng tắm như nở rộ ra ánh sáng bảy màu rực rỡ, Thường Nhạc nhìn đến ngây dại.

Bỗng nhiên cô bé vươn tay, nhẹ nhàng vuốt vuốt mặt Thường Nhạc, không ngờ lại mở miệng nói chuyện, tiếng nói đó giống như khiến tất cả các âm thanh khác đều trở nên ảm đạm thất sắc, nhưng nội dung trong lời nói của cô lại quá mức quỷ dị:

-Ba…

Thường Nhạc lại ngẩn ngơ, thầm nghĩ cô bé kia nhất định là rất lưu luyến ba đẻ mình.

Lúc này cô bé chỉ đi theo Bull Terrier phía sau mông Thường Nhạc, miệng toát ra thanh âm non nớt rung động lòng người:

-Big Ben…

-Em nói con chó nhỏ này tên là Big Ben?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tò mò hỏi.

Cô bé gật gật đầu, chỉ chỉ Thường Nhạc:

-Ba…

Thường Nhạc thiếu chút nữa thì hôn mê bất tỉnh, con nhóc kia hình như gọi mình là cha? Có lầm không vậy?

-Em gọi anh là ba?

Thường Nhạc hít thở sâu, xác nhận hỏi lại.

Cô bé lại gật gật đầu, sau đó lại trầm mặc không nói y như lúc trước.

Thường Nhạc có chút buồn bực, chính mình vẫn chưa tới mười ba tuổi, sao lại có con gái lớn như vậy, nói ra người khác cũng không tin!

Đứa con trai mười hai mười ba tuổi bình thường nếu gặp loại tình huống này, sớm đã sợ đến choáng váng rồi. May mà Thường Nhạc không phải người bình thường, sau khoảng thời gian kinh ngạc ngắn nủi, lòng Thường Nhạc toát ra một loại ý tưởng rất có tính thử nghiệm, rất kích thích, đồng thời lại vô sỉ tà ác cực độ, trong đầu hiện ra bảy chữ châm ngôn: Nuôi con gái làm bà xã?

Nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, Thường Nhạc nhanh chóng lộ ra bộ dáng lão khí hoành thu, hỏi:

-Con gái ngoan, nói với ba, con tên là gì.

-Đồng Uyên…

Cô bé rất không ngờ mà thành thật trả lời.

-Đồng Uyên? Cái tên thật kỳ cục, được rồi, sau này gọi con là Đông Uyên!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cau mày ngẫm nghĩ một lát, lại dịu dàng nói:

-Bây giờ Tiểu Đồng Uyên nghe lời, ngoan ngoãn đi tắm rồi đi ngủ, ngày mai ba dẫn con đi chơi được không?

Đồng Uyên không nói chuyện mà trực tiếp bắt đầu cởi quần áo.

Thân thể như băng như ngọc kia không kiêng nể gì mà hiện ra trước mặt Thường Nhạc, vẻ đẹp không giống phàm nhân mang theo tính xâm lược, làm người ta trong lúc không hay không biết mà đắm chìm trong đó.

-Móa, chỉ là một cô bé a, sao mình phải thất thần chứ?

Thường Nhạc có chút lúng túng sờ sờ cằm, loại tiểu tử tự nhận đã từng chứng kiến vô số cực phẩm mỹ nhân như hắn vừa rồi lại sinh ra một tia ý muốn y nỉ.

Lắc lắc đầu, Thường Nhạc lại dâng hiến một lần đầu tiên khác của bản thân, xả nước xong, sau đó đặt Đồng Uyên vào bồn tắm. Thời khắc này Thường Nhạc cảm thấy làm người quả thật không dễ, nhớ Nhạc thiếu gia hắn ở nhân thế này gần mười ba năm, cho tới bây giờ đều là người khác hầu hạ hắn, hắn khi nào thì phải hậu hạ người khác? Hơn nữa lúc này đây lại là hầu hạ một con nhóc.

Đồng Uyên ngồi trong bồn tắm, bàn tay phải non mịn vẫn bám lấy Thường Nhạc, giống như sợ hắn đột nhiên biến mất. Thường Nhạc cảm giác được một loại cảm giác ấm áp như ngọc ấm, chạm vào cơ thể trắng mịn trong suốt của cô bé, lòng không ngừng rung động. Da thịt của cô bé này còn mềm mại hơn ba phần so với Nam Cung Huân Y, điều này khiến Thường Nhạc lại thêm kiên định về ý tưởng muốn nuôi dưỡng đứa con gái này để làm vợ!

Giằng co khoảng một giờ đồng hồ, Đồng Uyên được tắm rửa sạch sẽ từ đầu đến chân, bắt đầu bướng bỉnh chơi bong bóng. Tinh thần Thường Nhạc đã

https://thuviensach.vn

hoàn toàn sụp đổ, cưỡng ép dùng một chiếc khăn tắm trắng bao lấy Đồng Uyên, sau đó ném cô lên giường.

Lúc này, Thường Nhạc lấy di động ra gọi một cuộc điện thoại, giọng điệu lãnh nhược sương lạnh:

-Lấy cho tôi mấy bộ quần áo cho bé gái bảy - tám tuổi, phải là tốt nhất, trước chín giờ sáng mai đưa đến đây! Cái gì, hiện tại tiệm quần áo đóng cửa? Móa, cửa đóng rồi thì không biết đập cửa ra à?

Anh bạn nhân đức ở đầu kia của điện thoại vốn bị đánh thức đã đủ buồn bực, lại không hiểu ra sao mà bị Thường Nhạc chửi bới thậm tệ, lập tức tròn mắt, trong lòng đang suy đoán vị tiểu thiếu gia này làm sao nửa đêm lại ăn phải thuốc súng… Anh ta nào biết được, Thường Nhạc hiện giờ bị tra tấn gần như không thành hình người rồi.

Đặt điện thoại xuống, Thường Nhạc lạnh lùng nhìn Đồng Uyên không an phận trên giường:

-Lập tức nằm xuống ngủ, bằng không ba đánh con!

Đồng Uyên khiêu khích nhìn Thường Nhạc, cũng không nói chuyện, trên khuôn mặt tinh điêu ngọc trác kia lại viết "có gan thì đánh đi"!

Thường Nhạc có chút kinh ngạc đối với khí thế của cô bé, thật giống như một vị công chúa, cô đương nhiên không phải công chúa của thế gian, mà là công chúa đến từ địa ngục u ám thần bí, giống như viên ngọc quý trên tay quỷ Satan!

Không biết là khí anh hùng ngắn hay là không đành lòng xuống tay, Thường Nhạc thở dài một hơi, hung tợn nói:

-Tiếp tục không nghe lời, sau này không cho con ăn cơm!

https://thuviensach.vn

Không ngờ Đồng Uyên lại đột nhiên trả lời:

-Big Ben sẽ tìm đồ ăn cho con!

Lúc này, cái con Bull Terrier kia đang nằm úp sấp dưới giường, rất dâm đãng mà ngoe nguẩy cái đuôi.

Thường Nhạc cảm thấy bản thân hoàn toàn bị đánh bại, đồng thời, trong lòng lại dâng lên nỗi đau không hiểu nổi, ôn nhu hỏi:

-Trước kia đều là Big Ben tìm đồ ăn cho con? Vậy đồ ăn đều là những thứ đồ thừa sao! Con còn nhớ mình từ đâu tới không, cha mẹ con là ai?

Đồng Uyên đột nhiên trở nên trầm mặc, lẳng lặng nhìn Thường Nhạc, con ngươi u lam có chua xót và đau xót không tên.

Lòng Thường Nhạc trở nên mềm nhũn, hắn đột nhiên cảm giác được chính mình không cần phải dạy dỗ Đồng Uyên, cô bé như vậy chỉ có thuận theo tự nhiên mới có thể phát ra sức hấp dẫn hào quang vạn trượng, nếu cưỡng ép dạy dỗ thì chỉ có thế huấn luyện ra nô lệ tuyệt mỹ không có bất kỳ cá tính nào.

Thường Nhạc cũng nhảy lên trên giường, ôm lấy Đồng Uyên, trên mặt khôi phục lại nụ cười tự tin đã mất tích mấy giờ liền, thấp giọng nói:

-Con gái ngoan, mau ngủ đi, bằng không ngày mai trời sáng sẽ biến thành gấu trúc đấy…

-Không! Ba, ba kể chuyện cho Đồng Uyên nghe đi!

Cô bé ôm chặt cổ Thường Nhạc, sắc đẹp mị hoặc trong đôi mắt không ngừng chớp chớp, bộ bộ dáng thề không bỏ qua.

-Được!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, kể chuyện chính là sở trường của hắn, nhớ ngày nào đó hắn chính là dựa vào chiêu này để lừa gạt không ít thiếu nữ vô tri, mở miệng nói:

-Ngày xửa ngày xưa, có nữ đồng chí yêu một nam thanh niên… Cứ như vậy, hoàng tử và công chúa sống hạnh phúc bên nhau…

Ngoài dự đoán, Đồng Uyên nghe xong lại không có bất kỳ phản ứng nào, nói ra một câu thiếu chút nữa làm Thường Nhạc ngã xuống giường:

-Quá ngây thơ rồi, cha, Đồng Uyên muốn nghe cổ tích tàn khốc, giống như "nàng tiên cá" ấy!

Chuyện cổ tích tàn khốc?

Thường Nhạc giật mình, thầm nghĩ cô bé này quả nhiên trưởng thành sớm, hắn càng ngày càng khẳng định trên người cô bé có sức hấp dẫn của ma quỷ, cái đẹp sa đọa này khiến bất cứ người đàn ông nào đều khó tự kiềm chế.

Làm bộ bí hiểm suy nghĩ một chút, Thường Nhạc lập tức kể chuyện cổ tích tân biên:

-Rất đơn giản, chúng ta kể tiếp phần 2 của bộ Hoàng tử Công chúa… Hoàng tử và Công chúa kết hôn không bao lâu, Hoàng tử liệt dương, Công chúa hồng hạnh vượt tường, cuối cùng bọn họ ly hôn…

Đồng Uyên nghe đến độ mắt lộ ra tia sáng kỳ dị, đột nhiên đáng yêu mà cong cái môi nhỏ nhắn lên, không hề cố kỵ nũng nịu hỏi:

-Ba, liệt dương là gì, hồng hạnh vượt tường là gì?

-Ách… cái này à… Đây là bí mật… chỉ cần Tiểu Đồng Uyên ngoan ngoãn nghe lời, sau này ba sẽ nói cho con biết…

https://thuviensach.vn

-Được, Đồng Uyên nhất định sẽ nghe lời…

Sáng sớm tinh mơ, Thường Nhạc thành hình chữ "大" nằm ở trên giường, Đồng Uyên thì ôm chặt cổ hắn, cái đầu nhỏ ghé vào ngực hắn, khuôn mặt nhỏ mang theo nụ cười thản nhiên, đáng tiếc Thường Nhạc không nhìn thấy nụ cười Pandora tà dị mê người này… Hai người cứ bất tri bất giác hư vậy đi vào mộng đẹp ngọt ngào.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 11: Chớp Mắt Ba Bốn Năm

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sáng sớm hôm sau, toàn bộ Thường gia náo thành một mảnh.

Đồng Uyên mặc một bộ váy màu tím nhạt, cánh tay như bạch ngọc được chạm trổ lộ ra bên ngoài, tóc dài màu bạc hơi hơi bay múa, đối mặt với mọi người không một chút bất an, ngược lại còn toát ra loại khí chất như từ trên cao nhìn xuống, giống như con gái của Ma vương giáng lâm nhân gian! Lập tức, tuyệt đại mỹ nhân như Thạch Tán Y và Nam Cung Huân Y đều bị hù dọa.

-A Nhạc, con gạt được cô bé này ở đâu thế?

Mọi người Thường gia gần như trăm miệng một lời hỏi.

Hảo hán chống không lại bầy sói, Thường Nhạc nhìn vào ánh mắt nhìn chằm chằm của mọi người, hắn khuất phục nói:

-Nói thế nào đây, con là loại người này sao?

-Rất giống!

Giọng điệu của Thạch Tán Y rất kiên định.

-Hết sức giống!

Thường Thiếu Long bổ sung một câu.

-Cực kỳ giống!

Lão Lạc cũng cùng tới tham gia náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

-Khá giống a!

Thường lão gia ha ha cười nhúng một chân vào.

Hai mắt Thường Nhạc tái đi, hắn cảm thấy thế giới của mình như sụp đổ. Hắn rất bất lực, hắn cần được quan tâm, cần một bộ ngực ấm áp để dựa vào… Kết quả là, hắn rất thức thời té xỉu vào lòng Nam Cung Huân Y, điều này làm cho người kia không ngừng đỏ mặt, cô còn chưa từng tiếp xúc thân mật với Thường Nhạc trước mặt bề trên nha.

Thạch Tán Y như ý mọi người mà vươn bàn tay của Thượng đế, kéo lỗ tai Thường Nhạc quát lớn:

-Tiểu sắc lang, nhân cơ hội ăn đậu hũ của Huân Y phải không? Đừng giả bộ nữa, thành thật khai báo!

Thường Nhạc vẻ mặt oan khuất, tiếng nói quả thực có chút bi thương:

-Oan uổng quá, con thật sự còn oan hơn cả Đậu Nga, sao càng ngày càng cảm thấy trước mặt mọi người không nói đạo lý, con đều biến thành có trăm miệng cũng không thể bào chữa rồi… Kẻ điên, cậu giải thích với mọi người một chút đi…

Lạc Phong ở thời khắc mấu chốt vô cùng nghĩa khí, nói rõ lai lịch của Đồng Uyên.

Thạch Tán Y lời toát ra sự lo lắng của người mẹ, một mặt nhu tình nhìn Thường Nhạc miệng đắng lưỡi khô, trong lòng nổi lên cơn tức vô danh, chỉ nghe Thạch Tán Y thở dài,

-Quá đáng thương rồi, nhất định là cô bé đã lạc mất cha mẹ mình, nói không chừng song thân con bé còn đang sốt ruột, hay là chúng ta đến Cục Cảnh sát báo án đi!

https://thuviensach.vn

Không ngờ Đồng Uyên đột nhiên ôm chân Thường Nhạc, mở to đôi mắt ủy khuất, thấp giọng nói:

-Ba, Đồng Uyên không muốn đến Cục Cảnh sát.

-Yên tâm, cho dù ba mẹ đẻ con đến đây, ba cũng không để con đi!

Thường Nhạc vỗ ngực cam đoan, làm ra bộ dáng rất "man".

Thường lão gia bất động thanh sắc nhìn Lão Lạc, ý bảo ông ta đi điều tra lai lịch cô bé này.

Lão Lạc hơi hơi gật đầu, công lực của ông ấy, lỗ tai thính hơn so với bất kỳ ai, có chút kinh ngạc hỏi:

-Tiểu thiếu gia, cô bé này cậu vừa gọi tên là gì?

-Ha ha!

Thường Nhạc vừa xấu hổ lại đắc ý gãi đầu gãi tai, một bộ dạng thần bí khó lường, ngữ trọng thâm tường nhìn mấy vị bề trên:

-Chúc mừng ông nội, chúc mừng cha, Thường gia chúng ta có hậu rồi!

Sau đó, Thường Nhạc chăm chú nhìn Thường Thiếu Long, bộ dáng cùng là người trời lưu lại, bão kinh phong sương cảm khái nói:

-Cha, con đã thể nghiệm khó khăn của người làm cha!

Tất cả người lớn còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã ôm lấy Đồng Uyên giới thiệu với từng người:

-Vị này chính là ông nội của ba, râu của ông bứt tới nghiền nha, nhớ ngày đó bị ba con kéo vô số lần, chậc chậc, thực đáng hoài niệm!

https://thuviensach.vn

-Vị này chính là ông nội của Lạc gia, về sau muốn ăn gì mặc gì đều có thể tới tìm ông ấy… Vị này chính là ông nội con, chớ nhìn bộ dạng trừng mắt của ông ấy mà lầm tưởng, kỳ thật ông nội con và ba con rất giống nhau, đều là rất chú trọng lấy đức thu phục người đấy, chúng ta đều là người có văn hóa đúng không…. Vị này là chú Kẻ điên của con, về sau ai dám bắt nạt con con cứ tìm chú ấy…

Dừng một chút, Thường Nhạc chỉ vào Nam Cung Huân Y nhu mì, vẫn là dùng ánh mắt chỉ có thể ngầm hiểu không thể nói, dịu dàng nói:

-Nói đến mỹ nữ giống như chị gái thần tiên này, chính là có lai lịch lớn rồi, đó là mẹ con!

-Về phần vị này nha, vị này là bà cô nhỏ của con… Nói nhỏ cho con biết, không nên thân cận quá với người này, người này không nói đạo lý đâu!

Tất cả mọi người thiếu chút nữa thì hôn mê bất tỉnh, nửa ngày vẫn chưa hồi phục được tinh thần.

Chỉ có Thạch Tán Y bị vây trong trạng thái bùng nổ, toàn bộ tòa nhà của Thường gia đều quanh quẩn tiếng rống của sư tử Hà Đông:

-Tiểu lưu manh, nói hươu nói vượn cái gì đấy! Đứng lại cho cô, bà cô hôm nay phải, phải…

Lời còn chưa nói hết, Thường Nhạc đã rất tiêu sái mà tự nhiên… mất tích.

Dường như biết Thường Nhạc nhất định sẽ quay lại, Đồng Uyên lần này không sống chết đi theo Thường Nhạc, ngược lại là ngồi xổm tại chỗ, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng mà dịu dàng vuốt ve Bull Terrier Big Ben đang gặp xương, trên mặt hiện ra nụ cười thản nhiên say lòng người. Bộ dáng đáng yêu đó khiến tất cả mọi người trong Thường gia đều nhìn tới ngây người, không ai có thể tiếp tục muốn đưa tiểu công chúa này đi.

https://thuviensach.vn

-Cô bé thật xinh đẹp, lớn lên nhất định rất tài ba!

Nam Cung Huân Y cũng ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vuốt lên mái tóc màu bạc của Đồng Uyên, ánh mắt mơ mơ màng màng.

Một câu "đó là mẹ con" của Thường Nhạc khiến trái tim nhỏ bé của Nam Cung Huân Y say mê.

Thường Nhạc vừa chạy tới hậu hoa viên, một bóng trắng xuất hiện, dường như vẫn luôn đứng ở đó đợi hắn.

Công Tôn Thị lẳng lặng nhìn Thường Nhạc, khí thế xuất trần trên người dần dần tiêu tan, rất hiếm thấy lộ ra vẻ hiền lành trìu mến của người làm bà nội.

Ngoại ô phía Bắc thành phố C, người đi đường thưa thớt, chợt có mấy chiếc xe hơi chậm rãi lao qua. Nước sông Hộ Thành nhìn qua tối như mực, hơi hơi phản xạ kiến trúc xây dựng bên bờ sông, ánh sáng chợt lóe chợt lóe làm cho nước sông càng thêm thâm thúy âm u.

Lần sống mái lớn nhất trong vòng mười năm gần đây của xã hội đen, chính là được tiến hành hừng hực khí thế ở chỗ này.

Nói sống mái với nhau thì có chút hơi quá sự thật, bởi vì trận chiến kia nhìn như thế nào đều thấy được là nghiêng về một bên.

Một người đàn ông dáng người cao lớn, toàn thân được bao phủ bởi áo gió tối đen, đứng giữa đám người qua lại không ngừng. Trong mắt có ánh hào quang đỏ như máu nóng như lửa, giống như đao sắc chặt đay rối. Những nơi bước qua, đối thủ đều như bù nhìn rơm vô lực phản kháng ngã xuống.

-Huyết Hổ, mày không tuân theo quy củ, sẽ gặp báo ứng đấy!

https://thuviensach.vn

Một gã Đại Hán người đầy hình xăm phát ra tiếng nói như bị bệnh thần kinh, hơn mười vết thương trên người không ngừng rỉ máu, hai mắt đỏ thẫm, vẻ mặt cực kỳ bi ai tuyệt vọng không thể che dấu được.

Hơn ba năm trước, sau khi một tổ chức tên "hội Huyết Thủ"xuất hiện, xã hội đen thành phố C rất nhanh biến thành thế chân vạc. Đại Hán này tuyệt đối không ngờ, một tháng trước bang Phủ Đầu bọn họ và hội Huyết Thủ lại liên kết diệt một trong ba đại thế lực Thanh Phong đường. Không ngờ hội Huyết Thủ nhanh như vậy đã quay mũi giáo nhắm ngay bang Phủ Đầu để đâm.

Trong một đêm, bang Phủ Đầu đã từng phân quang vô hạn nhanh chóng tan rã.

Huyết Hổ tung người nhảy lên, mang theo một quyền như ánh lửa không chút khách khí đập tới, Đại Hán kia không hề có lực chống đỡ, bay ngược ra sau hơn 10m, ngay cả hừ cũng không kịp hừ một tiếng đã nặng nề ngã xuống mặt đấy, từng dòng máu đỏ chảy ra.

-Móa, ông đây chẳng muốn nói nhảm với mày!

Huyết Hổ phủi bụi trên người, đường cong trên mặt tục tằn biến thành một độ cong quỷ dị, chiến ý toàn thần càng đặc hơn so với ba năm trước kia, vẻ âm tàn trong mắt cũng nồng đậm thêm vài phần.

Một người trẻ tuổi giỏi giang cũng đi tới, cung kính nói:

-Hổ gia, toàn bộ đã xong xuôi, có hai trăm ba mươi sáu người đầu hàng, những đứa ngang bướng khác không lưu lại một ai!

Huyết Hổ vừa lòng gật gật đầu, rất sái bảo lấy ra một chiếc kính râm gác trên cổ, quát to:

https://thuviensach.vn

-Các anh em, quay về thu dọn tàn cục, quét sạch toàn bộ ba hộp đem và năm quán karaoke của bang Phủ Đầu! Làm việc nhanh nhẹn chút, ngàn vạn lần đừng có khách khí, nam chém, nữ hiếp!

-Vâng!

Mấy trăm tên áo đen đều nhịp đáp, lập tức, những âm thanh tục tĩu hoặc bừa bãi vang dội cả bầu trời đêm.

Trong gió đêm, Huyết Hổ sờ sờ những sợi tóc ngắn như kim chổng ngược lên trời, không ngờ rất có cảm xúc mà thở dài một tiếng.

Lúc Huyết Hổ đang trong dòng suy nghĩ về tâm lý phức tạp của một lão đại chính mình trước giờ chưa từng có. Có thể là do lúc nhỏ xem "Thượng Hải than" chỉ nhìn một nửa nguyên do, gã cảm thấy người hoành tráng thường có được sự giúp đỡ của lão đại. Sau này lại xem "Bản sắc anh hùng" và "Cổ Hoặc Tử", bất kể Tiểu Mã Ca hay Trần Hạo Nam đều không phải lão đại cao nhất, gã quyết định phải quyết tâm làm thần tượng cấp tiểu đệ!

Huyết Hổ vẫn cho rằng, tiểu đệ hoành tráng phải đi bái lão đại, trước tiên phải làm thủ hạ của lão đại đó, sau đó lão đại giả vờ giả vịt nói, "Chúng ta không đánh thì không quen, về sau hãy cùng tôi lăn lộn đi".

Nhưng Huyết Hổ tuyệt đối không ngờ, năm đó thời điểm gã vừa quật ngã mười mấy người, giết vào tổng bộ hội Lão Hổ, lão đại kia không ngờ thấy chuyện không ổn chạy trốn, hoàn toàn vứt bỏ không để ý đám anh em vào sinh ra tử. Tên đó thật đã làm uổng công bao người tin tưởng y trong thời gian dài.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 12: Hoành Tráng Phá Kỷ Lục

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Huyết Hổ cứ như vậy không hiểu vì sao mà trở thành người xử lý của hội Lão Hổ, các tiểu đệ của hội Lão Hổ cho rằng đây là Quan Nhị gia sắp xếp, trong thâm tâm đều có định số, rất sùng bái Huyết Hổ. Huyết Hổ không trâu bắt chó đi cày, chỉ có thể bất đắc dĩ dựa vào bản thân cậy mạnh đánh một mảnh trời đất.

Mãi đến khi gặp người tên gọi Nhạc thiếu gia kia, Huyết Hổ có loại cảm giác như trút được gánh nặng, gã biết lão đại mình đợi cuối cùng đã tới. Ở một khắc này, gã cảm thấy ông trời không vứt bỏ mình, gã cảm thấy tính mạng mình lại có ý nghĩa.

Những ngày tháng sau này, Huyết Hổ cảm thấy cả người thoải mái, tư vị làm một kim bài đả thủ thật sự rất tuyệt mẹ nó vời, gã dường như tìm thấy giá trị sinh tồn của mình. Người ra ngoài lăn lộn đều khá tin tưởng, tất cả những chuyện này đều là định mệnh giữa tối tăm.

◆◆◆

Ở trong một trà phường ở cạnh giao giới giữa thành phố C và thành phố D, người trung niên mặc tây phục màu rám nắng có chút nghi ngờ nhìn người thanh niên ngồi đối diện, cuối cùng không kìm nổi hỏi:

-Các người thật sự có thể làm chủ?

Dưới sự bảo vệ của hai gã nam tử áo đen lạnh lùng, người kia tùy ý mặc một chiếc áo sơ mi trắng, cùng với sự tăng thêm của tuổi tác, khí chất nhã nhặn nho nhã càng ngày càng nồng nặc. Chẳng qua ánh mắt dưới tấm kính

https://thuviensach.vn

trong suốt thỉnh thoảng bắn ra tinh quang kia lại làm người ta cảm thấy rét lạnh ngay cả trong tưởng tượng

-Tôi lặp lại một lần nữa, sau đêm nay, thành phố C do hội Huyết Thủ làm chủ!

Tả Thủ nhẹ nhàng ấn ấn huyệt thái dương bên cạnh mắt kính, trên mặt mang theo nụ cười mà người đọc sách mới có, trong lòng hừ một câu:

-Không tới ba năm, xã hội đen tỉnh S đều là của chúng tôi!

Người trung niên đại khái đoán được hội Huyết Thủ tối nay sẽ làm chuyện tốt gì, nhưng ông ta vẫn có chút hoài nghi đối với bang hội mới trỗi dậy thần bí này. Cẩn thận không bao giờ thừa, loại người như ông ta cực kỳ thờ phụng quy luật này, nếu không rất nhiều năm trước ông ta đã phơi thây đầu đường hoặc vào tù rồi.

-Có vẻ như chúng ta không cần phải bàn tiếp, có lẽ các ông chủ lớn khác sẽ cảm thấy hứng thú, nếu không phải cần chỉnh đốn tài chính gấp, nhóm hàng này sẽ không rẻ như vậy…

Tả Thủ đứng lên, nhẹ giọng nói dứt câu:

-Ông chủ Đỗ, nhóm hàng này ông có thể không cần. Nhưng đến lúc đó cũng đừng hối hận, có câu châm ngôn như nào nhỉ? Qua cái thôn này sẽ không còn tiệm này nữa…

Lòng người trung niên đánh cái đột, đối tượng giao dịch mấy năm nay của bọn họ ở thành phố C đều là bang Phủ Đầu hoặc Thanh Phong đường, đây đã trở thành quy tắc ngầm bất thành văn. Ông ta biết nhóm hàng này nhất định là đoạt được từ Thanh Phong đường, nếu tối nay bang Phủ Đầu "hết cơn khổ đến ngày sung sướng", vậy lúc đó ông ta sẽ khó đối phó, nhưng tối nay nếu Huyết Thủ hội thành công, vậy… Người trung niên có chút khó xử.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Tả Thủ và hai người mặc áo đen đi tới cửa, người trung niên nhận được một cuộc điện thoại, dường như là người của ông ta gọi tới. Thời gian không tới vài giây, sắc mặt người trung niên biến hóa nhiều lần, lập tức ném di động xuống vội vàng đuổi theo:

-Anh Tả Thủ, chúng ta có thể nói thêm một chút.

Tả Thủ lộ ra nụ cười như trong dự liệu, quay đầu lại nói:

-Ông chủ Đỗ, tôi đột nhiên thay đổi chủ ý rồi, nhóm hàng này phải tăng giá thêm 1 phần mới được!

-Cậu sao có thể như vậy?

Người trung niên hơi nổi giận.

-Bây giờ, tăng 2 phần!

-Cậu…

-Ok, tăng 3 phần, ông tăng nữa tôi thấy rất ngại a, ha ha! Nhưng có lẽ các ông chủ khác sẽ tăng 4 phần. Ông chủ Đỗ, ông thấy sao?

Tả Thủ nhẹ nhàng chơi đùa vuốt ve gọng kính, giống như đang một chuyện gì đó không liên quan đến mình.

-…. Được rồi!

Ông chủ Đỗ nghiến răng, chuyện tới nước này, nhóm hàng này cho dù tăng thêm 5 phần ông ta cũng phải mua, có nhổ hết răng cũng chỉ có thể nuốt vào bụng. Ra ngoài lăn lộn, ai cũng hiểu được đạo lý trước khác nay khác này.

Vài giờ sau, Tả Thủ ngồi giữa hai người mặc áo đen trong một chiếc Audi. Trong tay mỗi người đều cầm một cái valy màu bạc thật to, không thể nghi

https://thuviensach.vn

ngờ, bên trong toàn bộ là "money"!

Thỏa mãn ngồi vào ghế sau, tâm tình Tả Thủ thoải mái khiến cho người ta nghĩ đến một giấc mộng ba bốn năm. Nhưng gã không dám chậm trễ, nếu chẳng may trong giấc mơ tiêu bớt chỗ tiền này, quay về sẽ không biết báo cáo công tác sao cho phải.

Lúc trước Tả Thủ học chuyên ngành Quản lý kinh doanh ở Đại học, nhưng bởi vì lý luận của mình quá mức vượt thời đại, bị vị gọi là Giáo sư quyền uy phê thành không đáng một đồng, Tả Thủ trong cơn tức giận đánh Giáo sư ngay tại chỗ, vì vậy gã vừa mới vào năm nhất đã bị đuổi học.

Trong lúc cùng đường bí lối, gã ngoài ý muốn phát hiện mình quản lý xã hội đen rất thành công, không ngờ trong khoảng thời gian ngắn đã phát dương quang đại Hắc Thủ đường. Cũng giống như Huyết Hổ, Tả Thủ cũng không có dã tâm xưng vương xưng bá, gã chẳng là là muốn thể hiện giá trị lớn nhất của mình. Giống vị nhân huynh Carnegie viết ra "Nhược điểm của con người" nói: "Người sống, chính là để thể hiện giá trị của mình!"

Tả Thủ chưa từng hối hận vì đã đi theo Thường Nhạc, gã có một loại trực giác, mục tiêu của Nhạc thiếu gia không hề đơn giản chỉ là thống nhất xã hội đen.

-Trời cao đố kỵ anh tài aaaa!

Âm thanh cực kỳ mang theo từ tính và bi thương cực độ của thiếu niên, rất dễ khiến đám nữ sinh lệ rơi lã chã, càng khiến đám nữ sinh si mê chính là dung mạo và khí độ của người đó.

Một cái đầu tóc dài toán loạn phất phới trong gió, hơi thở con lai độc hữu như che trời phủ đất mà trào lên, khuôn mặt tuấn tú như tác phẩm điêu khắc nghệ thuật hoàn mỹ của Thượng đế mang theo chút tà khí, cái mũi hơi có vẻ mỏ ưng hướng lên trời, hai mắt kia trong tối đen mang theo ánh sáng âm u không kiêng nể gì lóe ra vẻ bướng bỉnh không chịu thuần phục.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt lúc hắn cúi đầu, khuôn mặt khi bắt đầu vốn hắn nên cuồng ngạo lại không kiềm chế được mà toát ra chút ưu thương. Bộ đồ trắng phụ trợ mà đón gió, một loại hơi thở cao quý nho nhã lại hơi buồn đập vào mặt.

Không thể nghi ngờ, người này chính là Thường Nhạc – kẻ cướp vô danh có số view hot nhất trên năm nay, là tên nhóc thi hết cấp hai chỉ đạt 1 điểm, trực tiếp phá kỷ lục thành người có điểm thi hết cấp hai thấp nhất cả nước, muốn không nổi tiếng cũng khó!

Đúng vậy, là 1 điểm, không cần có bất kỳ nghi ngờ gì!

Mọi người đều biết, thành tích học tập của Thường Nhạc trước này đều chẳng ra gì. Không phải hắn quá ngu, mà là hắn vốn không muốn học. Kỳ thật, Thường Nhạc cũng từng có tâm tư muốn ngày ngày học tập tốt, thí dụ như, thành tích ngữ văn của hắn cũng từng rất trâu bò.

Mãi đến một lần, giáo viên ngữ văn bố trí một đề văn: "Nếu như…". Bảo mọi người phát huy toàn bộ sức tưởng tượng để viết thành một bài văn 800 chữ.

Linh cảm của Thường Nhạc trong chốc lát như suối tuôn ra, hạ bút thành văn, nhấc bút liền viết thành một bài "Nếu tôi trở về thời Tam Quốc", nội dung bài văn đơn giản viết về một tiểu đệ đoạt địa bàn cướp gái đẹp, Tam Quốc trong mắt hắn thì ra là một loạt chuyện các lão đại xã hội đen đoạt địa bàn thôi… Kết quả, bài văn này bị định thành chủ nghĩa không tưởng, hơn nữa còn rất vi phạm lệnh cấm viết về đề tài tán gái, không phù hợp với tinh thần phong mạo của học sinh trung học đương đại, quan trọng nhất là hắn rất dâm đãng mà phỉ báng tình nhân trong mộng Đại Tiểu Kiều của giáo viên ngữ văn, vì thế bài văn này liền nhận được một quả trứng vịt đỏ tươi.

Từ giờ khắc đó, Thường Nhạc hoàn toàn hết hy vọng đối với nền giáo dục trong nước. Hắc cảm giác, cảm thấy đại bộ phận giáo viên trong nước đều thích "hủy" người. Có thể đem một đám thiên tài dạy thành tài trí bình

https://thuviensach.vn

thường, cho nên Thường Nhạc quyết định duy trì tính cách của mình. Chính vì vậy, hắn làm một chuyện rất phù hợp với tính cách của mình, trong cuộc thi hết cấp hai, hắn nộp giấy trắng toàn bộ!

Duy nhất không ngờ chính là lúc làm văn, đề bài là "Vỗ tay". Thường Nhạc nhất thời quá vui mừng, hai tay xoa không ít bụi bặm trên mặt đất, sau đó ấn một đôi bàn tay lên trên bài thi, sau đó lưu lại một dòng chữ viết bằng lối chữ Thảo mà ngay cả Vương Hi Chi cũng không nhận ra nổi: "Gộp hai thứ này lại với nhau, chính là vỗ tay!"

Thường Nhạc nhất thời vui mừng quá độ, không ngờ lúc chấm bài, vị Giáo sư kia còn vui mừng hơn – cho hắn "hắn" 1 điểm, do đó người đứng đầu cuộc thi cấp ba trong nước đành phải thông cáo thí sinh đạt 1 điểm trong cuộc thi… Từ đó trên mạng liền xuất hiện ngoan thoại, lần thi cấp ba sau bọn họ phải được một quả trứng vịt mới có thể phá kỷ lục của Thường Nhạc!

Dưới tình huống bình thường, người có cá tính kết cục đều không quá tốt. Thường Nhạc cũng không ngoại lệ, ban đầu vốn cho rằng mình có cá tính như vậy nhất định có trường học tuệ nhãn hơn người muốn đoạt lấy, không ngờ đợi cả kỳ nghỉ hè, ngay cả trường trung học hạng ba cũng không gửi giấy thông báo cho hắn.

Từ đó, nhân sinh quan và thế giới quan của Thường Nhạc liền hỏng mất. Hắn đột nhiên cảm giác được, nếu vứt bỏ thân thế hiển hách kia, hắn không phải là cái gì cả. Cùng lúc đó, hắn lại có một ý tưởng nghịch thiên làm xoay chuyển càn khôn, dường như muốn chứng minh cái gì đó.

Vẻ mặt hơi sầu não, Thường Nhạc hít một hơi, đứng ở sân thượng quan sát người đi đường, cảm thấy bọn họ nhỏ bé như vậy, mà bản thân lại ở chỗ cao như vậy thì không khỏi rét vì lạnh. Càng bất đắc dĩ chính là, hiện tại bên cạnh hắn ngay cả một người có thể nói chuyện cũng không có.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc ấy, ở thành phố Savannah hấp dẫn thanh lịch ở phía nam nước Mỹ, Nam Cung Huân Y năm ấy mười tám tuổi đã có mỹ danh là Venus Phương Đông đang ghé vào cửa sổ ngẩn người. Quảng trường cây xanh râm mát, công viên thanh tuyền lưu động, những căn phòng cũ đủ mọi loại màu sắc và bờ biển nước xanh cát trắng, tất cả nhìn qua đều xinh đẹp dị thường, học viện khắp nơi đều tràn đầy điển tích nghệ thuật này cũng không thể giữ được trái tim Nam Cung Huân Y, cô hận không thể sớm ngày trở lại bên cạnh Thường Nhạc.Nam Cung Huân Y cho dù trong lòng chỉ canh cánh nhớ về Thường Nhạc, hận nỗi không thể ngay lập tức bay trở về, nhưng cô biết Thường Nhạc sẽ không để mình bỏ dở nửa chừng, cho nên cô nhất định phải tiếp tục ở lại nước Mỹ học gần như tất cả chương trình học bao gồm cả lĩnh vực nghệ thuật và cao đẳng nghệ thuật, cho đến khi cô vẻ vang tốt nghiệp.

Dường như là vì có thể chiếu ứng tại nước Mỹ, Lạc Phong gần mười chín tuổi học tại Học viện Kinh doanh đại học Stanford thì hoàn toàn tương phản với Thường Nhạc - thành tích kém đến rối tinh rối mù. Thành tích của Lạc Phong tốt đến vô cùng, điều này ở một trình độ nào đó khiến mấy vị trưởng bối Thường gia cảm thấy vui mừng.

Dường như có rất ít người biết được thực lực thật sự của Thường Nhạc, đại đa số người cũng không biết toàn bộ thực lực của Lạc Phong. Thủ đoạn của cậu ta mãi đến vài năm sau mới được bày ra, nhất thời kinh động tứ phương, khiến người trên trái đất đều biết tên nhóc này là Đại tổng quản được Thường Nhạc ngự dụng.

Rất nhiều năm về sau, trên giang hồ lưu truyền một câu nói như này: "Nếu muốn tiêu diệt Thường Nhạc, trước tiên phải giải quyết Lạc Phong!"

Mà Thạch Tán Y hai mươi ba tuổi hiện giờ có thể xem như một trong những cô gái người Hoa nổi tiếng nhất toàn cầu, hai mươi tuổi đã gia nhập giới nghệ sĩ. Năm ngoái dựa vào một bộ phim truyền hình cổ trang "Cân quắc anh hùng" miêu tả Hoa Mộc Lan mà lấy được vô số giải thưởng lớn,

https://thuviensach.vn

lại đoạt được vinh hiển là ảnh hậu giải Dũng Đoạt Kim Cầu, khiến toàn bộ người mê điện ảnh trên thế giới đều biết rằng con gái phương Đông không những tao nhã thanh lịch, mà còn khí khái bức người!

Điều khiến Thường Nhạc thống khổ nhất là, đứa con gái "bảo bối" Đồng Uyên của hắn, lại bị bà nội Công Tôn Thị cho là căn cốt kỳ giai (thể chất đặc biệt tốt, tiềm lực đặc biệt lớn) mà đoạt đi làm đồ đệ, thường xuyên mang theo cô bé vân du tứ hải, cả nửa năm cũng khó nhìn thấy đến một lần.

Giờ khắc này, duy nhất có thể ở cùng Thường Nhạc, chỉ có nó – Big Ben!

Hiện giờ Big Ben đã không còn là con chó không hề có lực sát thương gì nữa, cái đầu ngẩng cao, ánh mắt hung hãn, răng nhọn tràn ngập sát khí, bước đi chắc chắn, còn có thân hình khỏe mạnh cùng đường cong hoàn mỹ kéo từ ngực đến bụng, thật đã bán rẻ nó sâu sắc!

Một trong thập đại danh khuyển của thế giới cũng không phải chỉ dùng để hù người khác, hơn nữa mấy năm nay Thường Nhạc hạ tử thủ huấn luyện khiến chiến tích của Big Ben không hề yếu kém so với đồng loại, từng đoạt được giải quán quân trong cuộc so tài ngầm, nhất cử nhất động đều hoành tráng hò hét thể hiện phong phạm vương giả, oai nghiêm, hùng dũng, đường bệ, cho dù vài tráng hán nó cũng không để vào mắt.

Dường như nhận thấy chủ nhân không vui, Big Ben chạy lên trước đụng đụng vào ống quần Thường Nhạc, rất bựa mà lăn mấy vòng trên mặt đất, sau đó đứng lên lè lưỡi nhìn Thường Nhạc, bộ dáng như đang mỉm cười.

Thường Nhạc cúi người xuống vỗ nhẹ lên đầu Big Ben, trên mặt lại không hề có vẻ tươi cười đó:

-Không đi học thật có chút nhàm chán a, Big Ben, tiết mục hôm nay sắp xếp thế nào, đi săn thú thì sao?

https://thuviensach.vn

Ngoài dự đoán của mọi người, Bull Terrier rất thích tranh đấu tàn nhẫn không ngờ lại lắc lắc đầu.

-Tiểu tử thối, tao biết ngay mày không chịu yên, lại muốn đi tán gái đúng không?

Vừa nghe đến hai chữ "tán gái", mắt Big Ben phát ra tia sáng kỳ dị, đầu lưỡi vô cùng dâm đãng đưa ra ngoài.

Những năm gần đây, chiến quả trên phương diện phụ nữ của Thường Nhạc quả là huy hoàng, đã đoạt đi trinh tiết của không ít thiếu nữ xinh đẹp, mà ngay cả Big Ben hiện giờ cũng coi là cẩu trung tình thánh rồi (ăc, tình thánh trong thế giới loài chó).

-Được rồi, vậy chúng ta đi tìm vị Nhị tiểu thư Lý gia kia vui đùa một chút, sau đó mày câu dẫn "Tiểu Kinh Ba" nhà cô ấy, thế nào? (loại chó George nhỏ lông trắng bé tí hai mắt đen đen)

Big Ben vui mừng kêu lên một tiếng, vô cùng thân thiết cọ cọ vào Thường Nhạc.

-Tố chất! Tao hết lần này đến lần khác nhấn mạnh rồi, cho dù làm chó cũng phải có tố chất của chó mới được!

Nhìn ánh mắt mơ hồ cái hiểu cái không của Big Ben, Thường Nhạc khẽ mỉm cười, lập tức nghiêm túc nói:

-Lần này mày nhất định phải dịu dàng một chút, nhã nhặn một chút. Lần trước mày làm cho con có săn Đức nhà Chu Na Na suýt thì què chân, còn khiến cái con được xưng là chó mẹ vẫn là xử nữ chưa từng bị chinh phục qua chưa chồng mà chửa, điều này làm cho tao vô cùng xấu hổ!

Big Ben dường như rất đắc ý về kiệt tác lần trước của mình, ngóc đầu mắt đẫm lệ kêu lên hai tiếng, sau khi nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc, lại lập tức lộ ra vẻ mặt ủy khuất, quỳ rạp không nhúc nhích trên mặt đất.

Nửa giờ sau, một người một chó xuất hiện tại trước tòa biệt thự xa hoa khu Nam thành phố C. Không hề nghi ngờ, chủ và chó trong ngôi biệt thự này đều gặp phải tai ương.

◆◆◆

Năm tháng vô tình trôi qua.

Kẻ nên lớn vẫn lớn lên, người nên già vẫn già đi.

Trong thư phòng, Thường lão gia nằm trên ghế dài chợp mắt. Thường lão gia tuổi gần bát tuần đầu đã đầy tóc bạc, chòm râu dài trắng buông đến trước ngực, nhìn qua như ông cụ trong tranh vẽ, thể cốt vẫn cứng lãng như cũ, hai đầu lông mày không hề giảm phong phạm uy nghiêm so với năm đó.

Thường Thiếu Long vừa qua ngũ tuần thoạt nhìn giống hơn bốn mươi tuổi, nhưng lại không có nhuệ khí của năm đó, ngược lại nhiều thêm vài phần điềm đạm uy nghiêm chắc chắn. Hiện giờ ông ta đã là Trưởng ban Tuyên giáo tỉnh S, mỗi tiếng nói và cử động tự nhiên toát ra quan uy.

-Cha, người quyết định rồi?

Thường Thiếu Long cung kính hỏi.

Thường lão gia không mở mắt, vẫn như cũ nhàn nhã nằm trên ghế dài, chậm rãi nói:

-A Nhạc đã đủ mười sáu tuổi, có một số việc nó nên tự mình làm chủ rồi. Lão già ta đều có chút nghi ngờ, lúc trước cho nó vào trường học bình

https://thuviensach.vn

thường học có phải là sai lầm không. Kim Lân cuối cùng cũng không phải vật trong ao, che dấu thế nào cũng không che dấu được…

Thường Thiếu Long há hốc mồm, cuối cùng cố lấy được dũng khí để phản bác:

-Cha, con và Tiểu Ngọc vẫn không hiểu được, vì sao người và nhạc phụ đại nhân vẫn luôn thiên vị tiểu tử thối kia. Con không cho rằng thằng nhóc văn dốt võ dát kia sẽ làm nên tiền đồ lớn gì!

-Ha ha, con cho rằng A Nhạc thật sự kém cỏi không biết gì sao? Vậy tại sao rất nhiều lần con bị nó phản bác đến á khẩu không trả lời được? Mẹ con cũng đã nói, chỉ cần A Nhạc muốn học, bất kỳ thứ gì đều không làm khó được nó. Nó không muốn học, lấy dao kề vào cổ cũng vô dụng… Con xem hội Huyết Thủ hiện tại đã thống nhất bên trong thành phố, vươn các xúc tua ra bên ngoài, con thật sự cho rằng A Nhạc cái gì cũng không biết sao?

-Điều này con biết, nhưng con không muốn để A Nhạc đi theo con đường cũ của Tùy Phong, nhớ năm đó một người kiệt xuất như Tùy Phong, đến bây giờ không phải là cô độc sống quãng đời còn lại sao? Chiếm được tất cả, nhưng lại mất đi thứ quan trọng nhất!

Thường Thiếu Long nói tới đây thì thở dài một tiếng, dường như cảm thấy tiếc hận thay cho nghĩa đệ Liễu Tùy Phong.

-Thiếu Long, tin ta, mục tiêu của A Nhạc tuyệt đối không chỉ là xã hội đen, hai lão già chúng ta sẽ không nhìn lầm người đâu…

Thường lão gia rốt cục đã mở hai mắt ra, một loại hào quang bí hiểm chảy xuôi trong con ngươi cơ trí.

Thường Thiếu Long cũng hiểu được hai người cha mình và cha vợ chắc có lẽ không nhìn nhầm người đâu, gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Được rồi, ngày mai con đi thông báo một chút, để A Nhạc đến học viện Kiêu Tử…

Dường như nghĩ tới điều gì, Thường Thiếu Long có chút phẫn nộ nói:

-Nhưng học viện Kiêu Tử cách thành phố C vài ngàn dặm, còn nhất định phải ở trong ký túc, thật phiền toái! Con bắt đầu nghi ngờ tiểu tử thối này có phải cố ý sắp đặt không, nó nhất định là ước gì thoát ly được khỏi sự quản giáo của chúng ta!

-Kỳ thật mấy lão già chúng ta cũng hiểu được A Nhạc lần này là cố ý, có kém đến mèo mù đụng chuột chết cũng không thể thi đạt 1 điểm được…

Thường lão gia cười ha ha, vẻ mặt có chút cổ quái, sau đó lại thở dài:

-Trẻ con lớn rồi lúc nào cũng bất trung lưu, chúng ta quản được nó một lúc cũng không quan được cả đời, để nó đi đi…

Thường Thiếu Long hiếm thấy lộ ra thần sắc có chút thương cảm, nhớ ngày đó lúc ông ta tuổi trẻ khí thịnh đi ra ngoài, Thường lão gia cũng nói lời tương tự, mãi đến bây giờ ông ta mới hiểu được hàm nghĩa trong lời nói đó.

Nhẹ nhàng đóng cửa đi ra ngoài, Thường Thiếu Long bắt đầu quan tâm đến tương lai của con trai mình. Đưa Thường Nhạc đến học viện Kiêu Tử là chuyện quá dễ dàng, chỉ là không biết tiểu sát tinh này sẽ chọc ra bao nhiêu chỗ hở.

Học viện Kiêu Tử, trường trung học quý tộc cao cấp nhất quốc nội, dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được, học sinh theo học bên trong nhất định không phú cũng quý. Tuy toàn bộ sư sinh của Cao trung và Chu trung cộng lại cũng không quá bốn ngàn người, nhưng diện tích xây dựng còn khổng lồ hơn so với số lượng người ở trong vườn trường, có thể nói nên có đều có, không nên có cũng có.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 13: Năm Hoa Lệ Nhất Xuất Hiện

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Học viện Kiêu Tử, trường trung học quý tộc cao cấp nhất quốc nội, dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được, học sinh theo học bên trong nhất định không phú cũng quý. Tuy toàn bộ sư sinh của Cao trung và Chu trung cộng lại cũng không quá 4000 người, nhưng diện tích xây dựng còn khổng lồ hơn so với số lượng người ở trong vườn trường, có thể nói nên có đều có, không nên có cũng có.

Tại cổng trường học rộng rãi khí thế của học viện Kiêu Tử, có một đoạn đường quốc lộ càng thêm khí thế rộng rãi, con đường nhìn qua vô cùng rộng lớn không gì sánh được này chính là xây dựng để tôn lên kiến trúc của trường.

Con đường này hai mươi năm trước đã có một cái tên hết sức tao nhã, đó chính là "Xe xịn thảm đỏ"!

Buổi sáng lúc ánh mặt trời chiếu xuống, đủ loại tiếng tua bin thét chói tai, tiếng mô tô gầm rú, tiếng thắng xe dồn dập cùng với vô số những âm thanh lung tung lộn xộn khác cùng nhau truyền đến… Phóng mắt nhìn lại, vô số kể những loại xe xịn trên thế giới từ hai bên đường vọt tới cửa trường học, đủ loại màu sắc hào quang rất nhanh chóng hỗn tạp tụ lại vào một chỗ, như là châu chấu khi ôn dịch đến.

Nếu ở chỗ khác có đứa trẻ mười bốn mười lăm tuổi lái xe tốc độ nhanh như vậy, hơn phân nửa sẽ bị cảnh sát giao thông bắt ngay tại chỗ. Nhưng "xe xịn thảm đỏ" này lại như là "khu vực cấm cảnh sát giao thông săn", bạn có thể nhìn thấy vô số vị thiếu nam thiếu nữ thành niên lái xe xịn không ngừng qua lại, trên mặt đều có vẻ ngang ngược không dấu đi được. Dường như vì

https://thuviensach.vn

biểu hiện ra sức sống thanh xuân, liếc mắt nhìn qua đường đều có thể thấy phần lớn là các loại xe thể thao hoặc việt dã, hiếm có người lái loại xe "quan lớn" như Rolls-Royce hoặc Lincoln đến trường.

Chỗ cuối cùng bên trái đường, một chiếc Lamgorghini màu đen toàn cầu chỉ sản xuất 80 cái ngang trời xuất thế, rất nhanh đã vượt qua tất cả các xe phía trước, một đường điên cuồng lao tới. Thời điểm nó nhanh gọn, dứt khoát, quyết đoán mà phiêu nhiên từ bên cạnh tới, mọi người mới phát hiện, đây là một chiếc Lamborghini V12 monster – Murcielago không còn sản xuất nữa!

Murcielago – tiếng Tây Ban Nha có nghĩa là "con nhện", có thể nói Rambo Lamborghini là xe thể thao kỹ thuật thượng thừa tốt nhất từ trước đến tay. Một số sắc thái gần như là hoàn mỹ, ngoại hình giàu có nội hàm, hình dáng góc cạnh nhuệ khí kia, trên đời có bao nhiêu người có thể cưỡng lại sức hấp dẫn của nó?

Lamborghini – Murcielago, xe siêu cấp trang bị động cơ 6.2 lít 12 xi lanh, công suất tối đa lên đến 580 mã lực, tốc độ tối đa hơn 337km, tăng tốc từ 0 đến 100km/h chỉ trong 3.8 giây… Với những lợi thế độc đáo đó, nó đã dễ dàng vượt qua BMW 330ci tuyệt đại phong hoa, sít sao hướng về phía chiếc Mercedes-Benz Sl500 màu bạc đang hoành tráng hò hét phía trước!

Xe chạy như bay trên "xe xịn thảm đỏ" tuy kiêu ngạo nhưng lại hiếm có lúc vượt qua tốc độ 150km, dù sao mọi người đều là đến trường chứ không phải là đi liều mạng. Nhưng chủ nhân chiếc Lamborghini V12 – Murcielago như cắn phải thuốc lắc, tốc độ hiện tại đã vượt quá 200!

-Móa nó, đúng là đồ điên!

Trong tích tắc bị vượt qua, thiếu niên bướng bỉnh trong chiếc Mercedes-Benz Sl500 màu xám bạc kia giơ lên ngón tay giữa, hung hăng mắng một tiếng. Gã cho rằng thằng nhóc lái Murcielago kia nhất định điên rồi, cho dù

https://thuviensach.vn

là tay đua chuyên nghiệp cũng không nhất định dám trên trường đua chuyên nghiệp lái tốc độ bão tố như vậy!

Khi lái với tốc độ bay nhanh 200km/h, suy nghĩ của bạn không thể du đãng không có mục đích. Tinh thần nhất định phải căng thẳng cao độ, bất cứ lúc nào cũng phải chú ý tiếng gió gào thét, tiếng lốp xe cùng máy móc nhảy lên, cùng với tiếng thoát khí ồn ào báo sắp xảy ra tai nạn.

Dưới tình huống trước mắt, không nói đến va chạm với những chiếc xe khác, chỉ cần trên mặt đường xuất hiện một viên đá nhỏ hoặc lon coca, chiếc V12 Lamborghini – Murcielago này mà phi tới, kết cục tuyệt đối là xe hủy nhân vong!

Murcielago ngạo mạn xuyên qua trên đường như vậy, như bướm đen giữa khóm hoa cực kỳ phiến diệp không dính bụi vào thân.

-Bồi hồi giữa Thiên đường và Địa ngục, mỗi một giây đều có thể lâm vào vạn kiếp bất phục, hoàn toàn không thèm để ý ánh mắt thế nhân… Chị, người này cực giỏi!

Sau khi theo đuôi Murcielago, bên trong một chiếc xe thể thao sáng bóng như thạch anh được xưng là Lotus màu lam nhạt quốc bảo nước Anh, thiếu nữ ngồi ở vị trí kế bên ghế lái vẻ mặt kinh diễm, nhìn chiếc Murcielago thì thào tự nói.

Người lái xe thể thao Lotus là một cô gái tao nhã đến mức tận cùng, cô nhẹ nhàng lắc đầu, giọng điệu lãnh đạm dị thường:

-Người này thích làm việc nguy hiểm, là cái loại lưng cõng quan tài khiêu vũ mang theo linh hồn dạo chơi, không chút cảm giác an toàn, nha đầu, chết tâm đi.

Thiếu nữ cong miệng, im lặng kháng nghị.

https://thuviensach.vn

Cô gái tao nhã đau lòng liếc mắt nhìn em gái, cười trêu ghẹo nói:

-Nếu chẳng may trong xe là mỹ nữ, tiểu công chúa nhà chúng ta chẳng phải sẽ đau lòng muốn chết sao?

Thiếu nữ ngẩn ngơ, đúng vậy nha, nếu chẳng may chủ nhân chiếc Murcielago kia là con gái thì sao? Nhưng cô rất nhanh liền lắc lắc đầu, cô vô cùng tin tưởng, có thể lái ra loại tốc độ bão tố này, nhất định là đàn ông hào quang bắn ra bốn phía!

Hoa tỷ muội ở đây nói chuyện phiếm một lát, Murcielago kia lại vượt qua Ferrari màu đỏ vốn là đầu tàu gương mẫu, một con vật cưỡi tuyệt trần trở thành chiếc xe đầu tiên của đường bên trái tới cửa trường học, phía sau mông nó có không biết bao nhiêu ánh mắt ghen tị hâm mộ lại hung hăng bắn qua.

Nhưng chiếc Murcielago này lại không đầu tàu gương mẫu lái vào sân trường như trong tưởng tượng, mà lại quyến rũ dị thường mà phiêu di một vòng, ở tốc độ 200 đột nhiên cắt toa, "ba" một tiếng, vị trí đầu xe và đuôi xe trong nháy mắt đổi cho nhau, tà tà di chuyển vài mét, vừa mới dừng ở chính giữa cửa trường học, tiếng thắng xe chói tai dồn dập làm cho người ta hết hồn.

Đừng lo lắng việc khoe khoang làm dáng này, những chiếc xe ở phía sau đang chuẩn bị đi vào sân trường đột nhiên dừng lại, thiếu chút nữa gây ra sự cố giao thông nghiêm trọng.

-Làm cái gì đấy?

-Muốn chết à!

-Mẹ nó dừng ở đâu không không dừng? Sao phải dừng giữa đường chứ, Móa!

https://thuviensach.vn

Toàn bộ đám con cháu giàu sang phía sau không phải đèn cạn dầu, đều quay cửa kính xe xuống, thò đầu ra chửi bới thậm tệ.

Trong một tòa nhà lớn đối diện học viện Kiêu Tử, người áo đen Giáp đang đứng ở cửa sổ sát đất chăm chú nhìn vào hết thảy sự việc vừa phát sinh, trên mặt lộ ra nụ cười đùa dai:

-Lần này sợ rằng tiểu thiếu gia gặp phải rắc rối rồi, chưa thấy cậu ấy bị vùi dập bao giờ, thật có chút chờ mong!

-A, bất cứ rắc rối nào gặp phải tiểu thiếu gia, đều không thể trở thành rắc rối, mày mở to hai mắt từ từ nhìn xem!

Người áo đen Ất thản nhiên đáp lại một câu, vừa qua ống nhòm nhìn chiếc Murcielago màu đen bên kia, vừa dâm đãng đánh giá đông đảo mỹ nữ ló đầu ra từ trong xe thể thao làm người ta hoa cả mắt.

Đường giảm tốc độ vàng đen giao nhau ở cửa trường học rộng 25cm cao 5cm đã làm khó được chiếc Murcielago. Những chiếc xe thể thao bình thường có thể lái qua đường giảm tốc này, nhưng chiếc Murcielago này nhất định không qua được!

Mọi người đều biết, sàn xe Lamborghini thấp đến mức đủ hù chết thường, bình thường sẽ không cao hơn 8cm, một khi gặp phải mặt đường không bằng phẳng, sẽ xuất hiện tình huống "nâng đáy" xấu hổ. Cho nên người hay nói đùa nói: Vấn đề giao thông trong nước làm ột vài chiếc xe thể thao chỉ có thể ở trong kho làm sản phẩm triển lãm.

Phía sau có rất nhiều người vui mừng, có thể nhìn thấy Lamborghini đại xuất danh tiếng này bị vùi dập, không thể nghi ngờ chính là chuyện khiến người ta hả lòng hả dạ. Người khiêm tốn thò đầu ra xem xét kết quả, người hiểu chuyện thì dứt khoát xuống xe, đi đến bên cạnh chuẩn bị xem kịch vui!

https://thuviensach.vn

-Ngu vãi! Cũng không nhìn tình hình trong nước chúng ta một chút, lái loại xe này ra đường không phải là tìm phiền muộn sao?

Một tiểu tử khinh thường mắng.

Một tên khác thoạt nhìn có vẻ lõi đời, dùng giọng vui sướng khi người gặp họa nói:

-Đúng vậy, mấy năm trước còn có một thằng ngu khác cũng lái chiếc Ferrari sàn thấp đến, kết quả là đến cửa trường học thì trợn tròn mắt, tức đến nỗi dẹp đường hồi phủ, ha ha!

Lúc mọi người đang nghị luận, cửa xe Murcielago đột nhiên mở ra.Đầu tiên ánh vào mi mắt mọi người chính là một đôi giày da màu rám nắng, kiểu "Thiên sứ sa đọa" mới nhất năm nay của Fendi – một trong mười thương hiệu giày da đứng đầu thế giới, nó có loại hào quang tỏa sáng của loại giày da đầy vẻ nam tính chưa thành thục, dây dày buộc một nút ngẫu nhiên, kiểu u ám không ánh sáng biểu hiện ra một loại u buồn thương cảm lại đầy ý thơ của thanh niên quý tộc.

Con cháu nhà giàu ở đây muốn có mội đôi Fendi cũng không khó khăn, nhưng muốn có một đôi "Thiên sứ sa đọa" toàn cầu chỉ có 300 đôi, vậy không chỉ là khó khăn bình thường.

Sau đó, một bóng dáng gầy yếu thon dài màu cà phê dần dần hiện ra trước mắt mọi người, từ mơ hồ đến rõ ràng, có người đã dần ngừng lại hô hấp.

Đi ở đầu đường Berlin không khí lạnh lùng, xe điện ngầm màu đen, bồ câu trắng, không trung xanh biếc, phía trước rõ ràng xuất hiện biểu thị cấm tinh hồng… Đây là nam trang cao cấp thương hiệu DiorHomme ấn tượng, mọi người đều biết, Geogre.Armani là nhà thiết kế thứ hai được lên bìa "tuần san Thời Đại", mà Dior thì là người đầu tiên.

https://thuviensach.vn

Đối với nhà thiết kế HediSlimane của hàng loạt DiorHomme mà nói, hít một ngụm không khí u buồn Berlin, có thể lập tức rót vào linh cảm thiết kế vô tận. HediSlimane thiết kế trang phục nam cho Dior, mang một loại mảnh mai gần như bệnh trạng, hình ảnh mang tính mờ ám sung mãn, linh kiện đơn giản lưu loát, lại có linh hồn suy sút của Punk Rock.

Thường nhạc đứng một giây đón gió, ánh áng màu vàng kim chiếu xuống dung nhan lộ ra giữa đất trời, ánh mắt thản nhiên u buồn và tang thương kia với tốc độ không thể đánh giá mà thẩm thấu tiến vào không khí, theo gió truyền đi khắp nơi. Không chỉ có con gái ở đây, mà còn cả con trai ở đây tim đều đập mạnh lên.

-Phanh!

Tùy tay đóng cửa xe, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh lại. Lúc đóng cửa, cổ tay kia còn hiện ra tia sáng chói mắt dưới ánh mặt trời.

Đây là chiếc đồng hồ công năng phức tạp xuất sắc nhất đứng đầu thế giới trị giá 150 vạn đô la Mỹ, đồng hồ Vacheron Tourdel"lle hai mặt thiên văn được xưng không có gì quý hơn làm cho ánh mắt của những người biết nhìn hàng xịn ở đây đều sáng mắt lên, tất cả mọi người bắt đầu làm đánh giá mới về Thường Nhạc.

Trên toàn thế giới, Vacheron Tourdel"lle chỉ có 7 chiếc. Nói một cách khác, cho dù bạn xếp hạng phú hào cấp thế giới cũng không chắc sẽ mua được. Chỉ bằng bề ngoài này đã khiến cho rất nhiều người trong lòng muốn khiêu khích làm ra động tác muốn lui lại. Bất luận cái gì đều có quy tắc trò chơi của nó, học viện Kiêu Tử này cũng không ngoại lệ, thân phận bối cảnh quyết định tất cả.

Nhìn cũng không buồn liếc nhìn xung quanh một mắt, Thường Nhạc vẫy vẫy tay gọi một gã bảo vệ đứng canh chừng ở cổng, không chút để ý nói:

-Hủy đường giảm tốc độ này đi, để tôi đi vào.

https://thuviensach.vn

Người gác cổng đáng thương liền trợn tròn mắt, quý công tử trước mắt này vì để xe của mình đi vào, không ngờ dám tuyên bố phải hủy đường giảm tốc độ. Vậy thì vì muốn uống một ngụm sữa tươi sẽ nuôi cả một con bò sữa cũng không quá đáng. Hoang đường buồn cười là… người gác cổng biết những đứa nít ranh trong trường học này đều không đắc tội nổi, khách khí vài câu, lập tức chạy về gọi điện thoại cho lãnh đạo trường học.

Rất nhanh, một người trung niên đeo kính viền vàng nghe nói chạy tới, hơi khó có thể tin nổi hỏi:

-Bạn học này là tân sinh năm nay đúng không, là em nói phải hủy đường giảm tốc?

-Không hủy cũng được, nếu các người nguyện ý giúp tôi khênh xe vào…

Thường Nhạc dò xét sợi tóc dài trên trán, rất tùy ý nói.

Trong lòng người trung niên cháy lên ngọn lửa vô danh, chỉ là người trước mắt này nhìn thế nào cũng không giống tân sinh bình thường, đè nén cơn tức, nghiêm nét mặt nói:

-Trường học có chế độ điều lệ của trường học, thầy giáo chỉ có thể khuyên em lần sau tốt nhất đừng lái xe như vậy đến trường…

-Ông là ai?

Thường Nhạc đột nhiên chẳng biết vì sao hỏi một câu.

-Tôi?

Người trung niên giật mình, đột nhiên hơi đắc ý nói:

-Tôi chính là thầy Tổng giám thị của trường này!

-Ồ, vậy nói chuyện với ông thật sự rất lãng phí thời gian…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sờ sờ mũi, không chút để ý sắc mặt xanh mét thiếu chút giận sôi lên của thầy Tổng giám thị, lấy điện thoại di động ra bấm một dòng số:

-Alo, bác Trương à, cháu là A Nhạc…

-A Nhạc?

Hiệu trưởng Trương ở đầu kia điện thoại ngẩn ngơ, ánh mắt đột nhiên lướt đến danh sách tân sinh, nhanh chóng bật cười ha hả:

-A, là A Nhạc nha, có chuyện gì thế?

Thường Nhạc cũng lười trả lời, đơn giản đưa di động cho thầy Tổng giám thị.

-Ông không muốn làm nữa rồi hả, có biết tiểu tổ tông này là ai không? Hắn là cháu ngoại bảo bối của một trong năm đại Chủ tịch của trường – Chủ tịch Đông Phương. Hừ hừ, ông xem mà làm đi, tôi cũng không dám thay ông chịu tiếng xấu đâu…

Nghe Hiệu trưởng Trương hùng hổ răn dậy, thầy Tổng giám thị mồ hôi rơi như mưa, cả người rét run như bị ném vào hầm băng. Đưa điện thoại di động cho Thường Nhạc, còn "nhã nhặn" cười trừ một cái, thấp giọng nói:

-Bạn học, cho dù hủy đường giảm tốc đi, một chốc cũng không thể hoàn thành, hay là nghĩ cách khác?

Lúc này bên ngoài cửa đã đỗ mấy trăm chiếc xe xịn, mọi người cũng không biết hai người này đang kì kèo cái gì, có người bắt đầu không kiên nhẫn kêu lên.

Thường Nhạc dường như rất hưởng thụ không khí bây giờ, thậm chí còn quái đản nghĩ muốn lao thẳng xe đến chặn ở cửa, hôm nay mọi người đều không cần đi học. Nhưng vừa nhìn thấy đám mỹ nữ đang từ từ bước đến

https://thuviensach.vn

dưới ánh sáng mặt trời, Thường Nhạc lập tức triển khai tâm tư thương hoa tiếc ngọc.

-Như vậy đi, ông đi tìm hai tấm bảng đen đến đây, tự tôi nghĩ cách!

Thầy Tổng giám thị lập tức bắt tay làm việc, tìm hai tấm bảng đen bằng gỗ, dưới sự sắp sếp của Thường Nhạc mà đặt lên đường giảm tốc, bày thành bộ dáng cái ván cầu, nhìn giống cái ván cầu chạy lấy đà nhảy xa ba cấp.

Hai tay đút trong túi quần, Thường Nhạc đột nhiên quay đầu lại, khuôn mặt lộ ra tà khí mang theo nụ cười như có như không, đây quả thực là "ngoái đầu nhìn lại nhất tiếu bách mị sinh", bốn phía lập tức lặng ngắt như tờ. Dường như rất hài lòng với hiệu quả này, Thường Nhạc chui vào trong xe.

Hôm nay, vị học sinh mới này nhất định sẽ làm chấn động toàn bộ học viện Kiêu Tử! Trong lòng mọi người không hẹn mà cùng nghĩ như vậy.

Sự việc chấn động hơn lập tức phát sinh, Lamborghini V12– Murcielago động cơ 12 xi lanh gầm hết, bánh trước yết lên hai khối bảng đen, sau đó 580 mã lực lập tức phát huy công dụng. Thường Nhạc liên kết chúng thành một khối, tốc độ động cơ khi quay đến 6000 vòng thì đột nhiên buông ra bộ ly hợp, vì thế hai bánh sau 255/30R19 của Murcielago thần tốc chuyển động tại chỗ, bảng đen vỡ tan, mảnh vỡ văng khắp nơi. Sau một trận bụi đất tung bay, chỉ nhìn thấy Murcielago hóa thành một đạo màu đen đi xa khỏi tầm mắt mọi người.

Các nữ sinh sau khi thấy cảnh tượng này thì ánh mắt dần dần mơ màng, si khốc cảm thán nói:

-Phong độ quá!

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bãi đỗ xe của học viện Kiêu Tử chỉ có thể dùng hai chữ "đồ sộ" để hình dung, lúc này đã đỗ mấy trăm chiếc xe xịn, hơn nữa còn mấy trăm chiếc bị Thường Nhạc chắn ở cửa trường học, số lượng tổng cộng gần ngàn chiếc. Điều này nói rõ, ở học viện Kiêu Tử cứ bốn học sinh là có một người lái xe đến trường, đồng thời cũng nói lên chênh lệch giàu nghèo nghiêm trọng của đất nước này.

Khôi hài chính là học viện này được xưng là trường học khép kín, thoạt nhìn thật sự là hữu danh vô thực, tối thiểu có một phần tư người đều không để ý đến chế độ này của trường học.

Thường Nhạc khẽ mỉm cười, hắn thích môi trường như này, về sau không những được ở trong trường học, mà còn có thể chuẩn bị kim ốc tàng kiều ở bên ngoài trường học. Những ngày tháng tự do tự tại này, nghĩ đến thôi đã cảm thấy kích thích rồi…

Khiến Thường Nhạc có chút kinh ngạc chính là, rất nhiều xe đều đỗ tận cùng bên trong của bãi đỗ xe, đến lúc lấy xe ra nhất định rất phiền toái, mà một khu phong thủy bảo địa lớn ở bên ngoài lại không có bất kỳ chiếc xe nào. Thường Nhạc cũng bất chấp tất cả, trực tiếp đỗ xe ở đó.

Chiếc xe phía sau Murcielago của Thường Nhạc vẫn giữ vừng khoảng cách, người bên trong xe lại càng lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Đúng lúc này, hai chiếc xe thể thao Audi R8 giống nhau như đúc chậm rãi đi qua, cửa xe mở ra, bốn gã mười bảy mười tám tuổi thâm thế không tầm thường đi ra, lạnh lùng đánh giá Thường Nhạc. Bốn người này toàn bộ mặc

https://thuviensach.vn

"Quý công tử" của Louie.Vuitton mới ra năm nay giống nhau, ngay cả xe cũng giống nhau, thoạt nhìn có vẻ như là đồng phục, hoặc chính là thành viên của tổ chức nào đó.

Nói đến Louie.Vuitton thì có rất nhiều người khá mê mẩn, da của nó, đặc biệt là túi da có thể làm cho toàn bộ phụ nữ trên thế giới điên cuồng, tên tiếng anh là LouisVuitton, tên gọi tắt là LV!

-Mới tới à?

Thiếu niên tóc dài tuấn tú cầm đầu hỏi.

Lúc này Thường Nhạc trước nqy chưa từng nhớ Lạc Phong, cảm thấy cuộc sống không có Lạc Phong quả thật không quen. Giờ phút này cho dù có đầu trâu điên Huyết Hổ bên cạnh cũng tốt, đổi lại ngày xưa, những trường hợp vớ vẩn như này hắn căn bản lười để ý.

Xe Murcielago cao chừng một mét, nghe nói có rất nhiều người có xe lúc đùa bỡn liền đặt mông ngồi ở trên nắp, mà Thường Nhạc lại hù người chỉ có thể đặt mông ngồi ở mui xe, thản nhiên đáp:

-Đúng thì sao?

-Không sao cả…

Thiếu niên tóc dài khẽ mỉm cười, bảo ba người khác đỗ xe rồi quay đầu nói với Thường Nhạc:

-Gà mờ, vận khí của mày không tệ, vừa lúc dừng ở bên ngoài đường giao giới màu trắng, không phạm phải quy củ của "Hắc Ảnh"… Tuy nhiên, tốt bụng nhắc mày một câu, hiện tại mày đỗ xe ở vị trí của "Long Nha", tao nghĩ Mộ Dung Trường Thiên lát nữa sẽ "nồng nhiệt" với mày đấy, ha ha…

-Vậy sao, cảm ơn nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất cần đời, ấn tượng đầu tiên đối với thiếu niên tóc dài này coi như không tệ.

Bốn người này có thể nói là đám thiếu gia ăn chơi cấp cao, tuy nhìn qua không phải loại gì tốt, nhưng lời nói, hành động, cử chỉ lại có phong phạm quý tộc, không phải loại phẩm vị mà con cháu nhà giàu mới nổi có thể sánh được. Có câu ai đó nói rất đúng, bồi dưỡng ra một người giàu rất dễ dàng, nhưng bồi dưỡng ra một quý tộc lại cần ít nhất ba đời người.

Thường Nhạc dùng đầu ngón chân cũng nghĩ ra, cái gọi là "Hắc Ảnh" và "Long Nha" này đơn giản là tổ chức bang phái trong học viện Kiêu Tử. Ngay cả bãi đỗ xe đều phân ra rất nhiều địa bàn, loại chuyện này lúc trước hắn đã từng làm không ít.

-A, có lẽ các thế lực lớn của học viện Kiêu Tử nên tẩy bài lần nữa rồi…

Thường Nhạc cười thầm trong lòng, trong đầu nhất thời nổi lên ý niệm thu phục thiếu niên tóc dài này, hắn luôn lười dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, tích lũy tư bản thật sự là việc mệt chết người, hắn thích nhất là nhặt thứ có sẵn, từ việc tổ chức lại hội Lão Hổ và Hắc Thủ đường lúc trước là có thể thấy được.

Không ngờ thiếu niên tóc dài lại có ý tưởng giống Thường Nhạc, đi vài bước đột nhiên quay đầu lại cười nói:

-Gà mờ, biểu hiện lúc nãy của mày ở cổng trường không tệ, nếu sau này lăn lộn ngoài đời không nổi thì tới tìm tao, cứ việc nói mày là người của Sở Phi Dương…

Sở Phi Dương nói xong, rất tự nhiên và phóng khoáng thẳng bước đi mất, nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng lúc càng đậm. Có chút thú vị, ha ha, học viện Kiêu Tử, ngày đầu tiên đã tạo cho cậu đây không ít niềm vui bất ngờ nha!

https://thuviensach.vn

-Nhóc con, ày một phút, lập tức cút khỏi đây, mang theo cái xe lừa này cùng nhau cút xéo!

Sau lưng truyền đến một trận gầm, ba gã thiếu niên cường tráng ngang ngược hùng hổ đi tới, bộ dáng hung hãn như muốn rút dao đâm người. Không thể nghi ngờ, chúng nhất định là người của "Long Nha", nhưng nhìn bộ dáng khẳng định không phải là nhân sĩ cao cấp gì.

Hơi thở khiến người ta bất an tràn ngập toàn bộ bãi đỗ xe, Thường Nhạc lạnh lùng liếc mắt quét nhìn ba gã thiếu niên kia một cái.

Mộ Dung Trường Thiên không tự mình xuất mã làm Thường Nhạc có chút thất vọng. Trong mắt hắn, ba tên đối diện này hoàn toàn không có tư cách nói chuyện với hắn, thuộc loại diễn viên quần chúng trong phim. Loại người này bình thường chỉ có hai câu lời thoại, câu đầu tiên thường là "Đường này do ta mở, cây này do ta trồng" mà câu thứ hay đơn giản là "anh hùng tha mạng, tiểu nhân trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có…"

Ánh mắt lãnh điện của Thường Nhạc khiến ba tên kia giật mình một cái, ngay cả bàn chân cũng lộ ra cảm giác lạnh lẽo, nhưng nghĩ đến hậu phương vững chắc mạnh mẽ của mình, đội ngũ này khôi phục lại tự tin, một tên nhóc không biết phân biệt quát:

-Nhóc con, đây là địa bàn của Long Nha, đừng có ép bọn tao động thủ, mau đem xe dời đi!

Một tiếng rít dễ nghe truyền đến, Thường Nhạc nhẹ nhàng chu môi huýt sáo.

Bỗng dưng, một đạo hắc bạch từ trong xe bắn ra, mang theo tiếng rít gào tức giận, nhào vào cắn ba người kia.

-Móa nó, con chó chết tiệt nhà ai ác như vậy!

https://thuviensach.vn

Một vị thiếu niên bị tàn nhẫn cắn ột phát nổi giận mắng.

Mắt Big Ben phát ra hào quang như máu chảy dọa người, không hề chạy lấy đà mà thả người dựng lên, vô cùng chuẩn xác cắn vào hạ thể người này. Thường Nhạc đều cảm thấy xấu hổ khi phải chứng kiến cảnh tượng máu tanh này, hơi hơi nghiêng đầu đi… Một trận tiếng thét thảm thiết như giết heo xé ruột xé gan vang dội toàn bộ bãi đỗ xe.

Đại bộ phận người không liên can gì rất thức thời mà lánh đi, chỉ có mấy người lớn gan trốn ở trong xe xem cuộc vui. Trong lòng mọi người đều cảm thán, người này cũng dám mang cả sủng vật đến trường học, thật đủ kiêu ngạo ngông cuồng. Nhưng hồi tưởng lại một màn ở cổng trường học kia, bọn họ cảm thấy bất cứ việc lạ gì phát sinh trên người "Quái nhân" này đều có thể lý giải.

Lúc này, hai người đã nằm xuống mặt đất, người cuối cùng bị Big Ben cắn vào đùi, cũng rất thức thời mà ngã xuống.

Thường Nhạc đi tới, dẫm lên bàn tay người vừa lên tiếng kia, rất hưởng thụ nhìn vẻ mặt thống khổ của người nọ, lạnh nhạt nói:

-Chúng mày nếu không phục, gọi Mộ Dung Trường Thiên tới tìm tao…

Dứt lời liền mang theo Big Ben đi ra ngoài, bốn phía chỉ còn lại một mảnh tĩnh mịch.

Thật lâu sau, một gã thiếu niên đang rên rỉ lăn lộn xướt mặt đất nói:

-A Quân, đều tại mày, tao đã nói thằng nhóc này không đơn giản rồi, mày cứ nhất định phải tự tìm bẽ mặt!

-Móa, nếu để lão đại biết chúng ta làm biếng, sẽ lại đánh chúng ta một trận? Nhưng ánh mắt của thằng nhóc này thật mẹ nó dọa người, chân bố đều

https://thuviensach.vn

mềm nhũn, không phải có lão đại làm cây trụ tinh thần, tao sớm đã chạy rồi!

Người còn lại bất đắc dĩ nói.

-Móa ơi, lão đại bọn họ cũng thật phóng khoáng, tối qua làm cái gì mà Sex-party, hiện tại một đám khẳng định là ngủ như lợn chết, còn không biết toàn bộ Long Nha chúng ta mất hết thể diện rồi. Mẹ nó, sớm biết như vậy hôm nay chúng ta đã không đến sớm như vậy rồi!

Người thứ 3 vô cùng bị đè nén nói, giùng giằng đứng lên.

Vừa đi ra khỏi bãi đỗ xe, Thường Nhạc chậm rãi lấy di động ra bấm số:

-Huyết Hổ, gần đây thế nào rồi, bản thiếu gia khá nhớ anh, Aha Hàaaa…!

-Nhờ phúc của thiếu gia, mọi chuyện đều tốt.

Huyết Hổ ở đầu bên kia của điện thoại thụ sủng nhược kinh. (được sủng ái mà lo sợ)

-Vậy là tốt, vậy là tốt, nếu đã giải quyết tất cả rồi, vậy đi học cùng bản thiếu gia đi!

Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười gian tà,

-Mặc kệ anh đang làm gì, lập tức tới thành phố J!

-Thiếu gia, không phải chứ? Cậu muốn tôi đi chém người, tôi đây tuyệt đối không nhíu mày một cái, nhưng đi học thì… Huống hồ thủ tục nhập học ở học viện Kiêu Tử không phải rất phức tạp sao?

Huyết Hổ ở bên kia ngay cả chết cũng đã nghĩ đến, cảm thấy cả người vô lực, còn mệt hơn lúc trước đơn thương độc mã trở mình đấu với hơn mười đại hán.

https://thuviensach.vn

-Chuyện này anh không cần suy nghĩ nữa, tôi sẽ thay anh giải quyết thủ tục nhập học!

-Không tốt đâu, tôi đã lớn tuổi như vậy rồi, học cao trung, lại còn là lớp 10, thiếu gia à…

-Cái gì, ai quy định 20 tuổi không thể học cao trung? Anh coi như là tới tiếp nhận "tái giáo dục" còn không được sao? Anh nhìn Tả Thủ người ta đi, không có việc gì đều tự học vài môn học, anh còn không chịu học một chút?

Giọng điệu Thường Nhạc vẫn hiền hòa, thậm chí còn mang theo ý tứ hàm súc vui sướng khi người gặp họa,

-Đừng kiếm cớ, bang phái có Tả Thủ quản lý, bản thiếu gia rất yên tâm, tạm thời không cần đánh đánh giết giết, anh tới đây làm thư đồng đi. Tôi nói bao nhiêu lần rồi, tố chất, tố chất rất quan trọng!

-Thiếu gia, nhưng chúng ta là xã hội đen mà?

Tiếng nói của Huyết Hổ trở nên nghẹn nào.

-Xã hội đen thì sao, lưu manh biết đi học, ai cũng không ngăn được! Lưu manh có văn hóa, gặp ai cũng không sợ!

-Oa oa oa oa oaaaaaaa….. Thiếu gia…….

Huyết Hổ không kìm được thương tâm rơi nước mắt.

-Lập tức đi đặt vé máy bay, nếu trước bốn giờ chiều còn chưa tới, thì…. Hừ hừ…

Lời này khiến tóc gáy của Huyết Hổ dựng hết cả lên, đầu đầy mồ hôi lạnh, khuất phục trước dâm uy của Thường Nhạc, cuối cùng bất đắc dĩ đồng ý.

https://thuviensach.vn

-Chớ khóc sướt mướt nữa, kỹ xảo thối nát này của anh, ngay cả đứa trẻ ba tuổi đều không lừa được, lấy khí phách nam tử hán tới đây! Nói cho anh biết, ở đây mỗi ngày đều có thể đánh người, thực đã ghiền!

Vừa nghe đến có thể đánh người, Huyết Hổ lập tức chỉnh đốn tinh thần, cười hắc hắc sai tiểu đệ đi đặt vé máy bay.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 15: Địa Bàng Của Ta, Ta Làm Chủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lại một lần nữa Thường Nhạc đứng trên sân thượng.

Vì sao lại nói là "lại"? Bởi vì Thường Nhạc rất thích sân thượng. Trong xã hội hiện đại này, những nhân vật hoành tráng thường giải quyết vấn đề ở trên sân thượng. Mà điều quan trọng hơn là, Thường Nhạc cho rằng người đàn ông hoành tráng chân chính đều phải như kim cương đứng trên sân thượng đánh máy bay vì người phụ nữ mình yêu. Thế cho nên, Thường Nhạc có một loại thiện cảm kỳ lạ với sân thượng.

Mà ở gần sân thượng này còn có một cái sân thượng khác, trên đó chật kín người vây xem. Bọn họ nồng nhiệt nhìn chằm chằm Thường Nhạc, miệng thì hô to:

- 50 km! 50 km…

- Ok, nhằm đáp ứng nguyện vọng của quần chúng, bản thiếu gia sẽ biểu diễn một lần!

Thường Nhạc cười to một tiếng, một trận hổ khu, phóng ra vương bát khí. Thời tiết hôm nay thật đẹp, gió to thổi tới phất lên khuôn mặt kiên nghị như được đao khắc ra của hắn.

Một giây sau, nhân dân toàn thế giới đều kinh hãi!

Thường Nhạc sờ sờ giữa háng rồi lấy ra một thanh hung khí dài đến 50 km rồi quét thẳng lên không trung. Mấy chiếc máy bay dân dụng vừa mới cất cánh đã bị đánh rơi xuống mà chẳng hiểu vì sao, làm cho bản tin TV và các tờ báo lớn đều dẫn tít là "Chuyến bay chở hành khách của chúng ta bị phần

https://thuviensach.vn

tử khủng bố không rõ dùng vũ khí mang tính sát thương quy mô lớn tập kích". Mà lúc này Thường Nhạc không để ý nhiều như vậy, hắn trực tiếp chỉ hung khí tới tất cả các cô gái xinh đẹp trong khu vực thành thị…

Cô em thứ nhất nhìn thấy hung khí này, ngất.

Cô thứ hai nhìn thấy nó, thét to một tiếng rồi cũng ngất.

Cô thứ ba nhìn thấy nó, phản kháng một xíu rồi cam chịu số phận.

Cô thứ bốn thấy nó, không choáng mà ngược lại là vô cùng hiểu biết mà hưởng thụ.

Cô thứ năm nhìn thấy thì không chỉ hưởng thụ mà còn thoải mái rên rỉ.

Cô thứ sáu nhìn thấy hung khí này, không chỉ hưởng thụ không chỉ rên rỉ, cô ta còn mặt dày mày dạn đòi thêm lần nữa.

Cô thứ chín trăm chín mươi chín nhìn thấy nó, Thường Nhạc cảm thấy mình thật quá hoành tráng. Bởi vì – hắn xuyên chín trăm chín mươi chín cô em này thành một chuỗi, hung khí cũng vặn vẹo thành các đoạn cong khác nhau, ở trên không trung nội thành đong đưa các cô em thành những tư thế khác nhau. Nếu không phải yêu cầu của hắn khá cao, luôn ình khá biết thưởng thức, phỏng chừng số mỹ nữ bị xuyên tuyệt không chỉ dừng lại ở con số này.

Lần này cô em thứ một nghìn đi tới có bóng lưng cực kỳ mê người. Khi Thường Nhạc đang chuẩn bị sủng hạnh cô nàng thì cô nàng quay đầu lại… Đó là một khuôn mặt vô cùng đẹp, khuôn mặt này đôi mắt kia làm cho người ta không nhịn được mà nghĩ tới Siêu cấp nữ sinh hải tuyển! Đồng thời lại khiến người ta liên tưởng tới hai con quái vật, một con như Phù Dung, một con khác lại là Như Hoa!

- A!

https://thuviensach.vn

Thét to một tiếng, Thường Nhạc tỉnh lại từ trong giấc mộng. Hắn nhận ra mình vẫn nằm trong căn phòng ký túc xá đơn số 301 tòa nhà D của học viện Kiêu Tử.

Hít vào một hơi thật sâu, Thường Nhạc cố gắng bình phục tâm tình mình lại. Có một vấn đề mà hắn đã nghĩ mãi mà không ra, hành tung mình xưa nay luôn cực kỳ bí ẩn, vì sao lại có nhiều người vây xem như vậy? Vì sao toàn bộ thế giới đều cho là mình có thứ đồ chơi dài đến 50 km? Tên khốn kiếp nào lại dám tung tin tức giả như vậy? Cho dù muốn khủng bố thì phải đi Nhật Bản chứ không phải là ở trong nước này chứ? Sao lại mơ một giấc mơ cổ quái như vậy nhỉ?

Nghĩ tới nghĩ lui mà không tìm được đáp án, kết quả là Thường Nhạc uất ức. Hắn cảm thấy mười sáu năm nay hắn chưa từng hoang mang như thế này.

Đúng lúc này một tiếng gõ cửa vang lên. Một phút trước Thường Nhạc đã nghe thấy tiếng bước chân nặng nề kia, không cần nghĩ cũng biết chắc chắn là con trâu điên Huyết Hổ kia đến.

Bên trong đống đổ nát không chút ánh sáng, hai thích khách nhìn nhau từ xa, bộ giáp nhẹ màu bạc và áo giáp nửa thân màu lam phát ra ánh sáng như con mắt u linh. Trong chớp mắt, hai người như bóng ma nhảy lên, đồng thời ra tay.

Đây là game online "Thiên Quốc" hot nhất toàn thế giới hiện nay. Trong hai thích khách này thì ID một người là Công Tử Nhạc, ID người kia là Đường Bạch Hổ. Nhắc đến hai kẻ này thì cũng có lai lịch khá lớn, đều là trâu bò trong truyền thuyết. Một kẻ được gọi là "Thần thoại bất bại", người kia lại được xưng là "Vua thích khách", có thể nói là hai nhân vật mà tất cả người chơi trong nước sùng bái và coi là thần tượng.

https://thuviensach.vn

Từ xưa đến nay một núi không thể chứa hai cọp, là Thần thoại bất bại lợi hại hay Vua thích khách mạnh hơn, đáp án sẽ sớm được công bố.

Chỉ trong giây lát mà hai người đã giao thủ mấy hiệp. Bước đi phiêu hốt và kỹ năng công kích vừa đúng lúc kia khiến người ta hoa mắt thần mê. Nếu đoạn demo này mà được đưa lên diễn đàn thì thế nào cũng sẽ tạo ra sóng to gió lớn, trở thành tài liệu kinh điển cho vô số thích khách.

Thích khách ở trong "Thiên Quốc" được gọi là "Nhà dương cầm của Quỷ Môn quan". Thao tác của phái này cực kỳ phiền phức, phím tắt cho kỹ năng thường dùng đã có hai mươi mốt phím. Người mà phản ứng chậm thì còn chưa kịp ra mấy kỹ năng đã bị giết chết.

Căn hộ của Thường Nhạc chỉ còn tiếng bàn phím cách cách, Huyết Hổ ngơ ngác đứng một bên mà không dám lên tiếng. Đối với mấy trò chơi đánh đánh giết giết này, Huyết Hổ cũng có hứng thú. Nhưng tên trâu điên này luôn làm kỵ sĩ lao lên làm khiên thịt đỡ đòn, chưa từng được nhìn thấy thao tác cấp đại sư thế này.

Rất nhanh chóng cằm của Huyết Hổ đều sắp nện xuống đất. Tên Đường Bạch Hổ bên kia không chỉ thành thạo chạy nhảy mà còn thường gõ ra mấy chữ "Oa ha ha ha" với "Khặc khặc khặc", khiến Huyết Hổ nghi ngờ có phải tay chân tên đó còn nhiều hơn cả bạch tuộc hay không.

Dù là người thô kệch, Huyết Hổ cũng biết là Đường Bạch Hổ kia đang quấy rầy Thường Nhạc, định làm nhiễu loạn tâm trí đối thủ. Nghe nói người ta thường tôn sùng loại chiến thuật còn có một trường phái được gọi là "Trường phái vô sỉ", ở trong các loại trò chơi đều có không ít thể loại vô sỉ như vậy.

Tiếp đó Huyết Hổ suýt nữa thì hỏng mất, Thường Nhạc còn vô sỉ hơn cả Đường Bạch Hổ, mười ngón tay hắn lướt trên bàn phím gõ ra một loạt chữ như "Mẹ mày họ gì?", "Mày có em gái không, giới thiệu cho tao đi!",

https://thuviensach.vn

"Hôm nay mày mặc sịp màu gì thế?"… Nghe nói thể loại này cũng có một trường phái được gọi là "Trường phái dâm dê" với tôn chỉ là khiến đối thủ phẫn nộ hoặc tâm thần không yên mà tạo ra sai lầm rồi đánh ột kích trí mạng. Nhưng nghe đồn trường phái này đã gần như tuyệt chủng, nguyên nhân là người chơi thuộc phái dâm dê phần lớn bị người thật đánh ột trận.

Chiến đấu kéo dài hơn nửa giờ, dược thủy trên người hai người đều đã cạn sạch mà vẫn chưa phân ra thắng bại. Hai đương sự thoạt nhìn như là không sao cả, chỉ có Huyết Hổ đứng bên xem mà hết hồn hết vía, mồ hôi đầm đìa.

- Nhóc, dạo này tiến bộ đấy!

Đường Bạch Hổ gõ ra một hàng chữ tỏ ý ngưng chiến.

- Cũng tàm tạm! Đã lâu không chơi, nhưng thắng mày cũng không thành vấn đề, ha ha ha…

Thường Nhạc đáp lại đầy kiêu ngạo. Quả thật hắn chơi game rất ít, cấp bậc với trang bị đều dùng tiền mời trâu cày luyện giùm. Bản thân hắn chỉ thi thoảng online đánh giết người mà thôi.

- Miệng thối thật! Đi, làm cờ nữa với anh đây!

- Không, năm ngoái mày đã không phải đối thủ của tao, đấu với mày chẳng có ý nghĩa gì, chỉ lãng phí tuổi thanh xuân của bản công tử!

Thường Nhạc cạch cạch gõ ra một hàng chữ, trực tiếp làm tổn thương lòng tự trọng của Đường Bạch Hổ.

-——! Cầm thú, hãy đợi đấy, tao sẽ báo thù!

Đầu bên kia, Đường Bạch Hổ có lẽ đã nổi cáu.

- Dạo này toa thấy trình độ của mày không chút tiến bộ, cứ như vậy thì sau này tao không tìm mày chơi nữa, chả thú vị gì cả!

https://thuviensach.vn

- Khà khà, tại đang nghịch trò mới, khá là hao tâm tốn sức.

Đường Bạch Hổ nói với vẻ cực kỳ thần bí.

- Trên thế giới này còn có chuyện làm mày hao tâm tốn sức sao? Nói nghe xem nào!

Thường Nhạc tò mò hỏi.

- Cũng chẳng có gì, dù sao cũng chỉ là chơi ngay trên mạng ấy mà…

- Thường chơi trên mạng thì sao có thể bị chém…

Nghĩ nghĩ, Thường Nhạc gõ ra vài dòng chữ thăm dò:

- Ông bạn, nói rõ cho tao chơi với, có khi tao giúp được mày đó.

- Bị chém thì bị chém chứ sao, vẫn còn phải chơi cơ mà! Oa ha ha, cho nên, tao từ chối!

Thường Nhạc:

- Mày không biết người thường từ chối người khác đều có kết cục rất bi thảm sao?

Đường Bạch Hổ:

- Thế mày có biết người thường uy hiếp đe dọa tao, tao đều coi như chúng vô hình không?

Thường Nhạc:

- Phải không, vậy cứ chờ xem.

Đường Bạch Hổ:

https://thuviensach.vn

- Tao chả cần biết mày là ai, cho dù có là Thượng Đế cũng vô ích thôi. Ở trên mạng này, tao làm chủ!

Lời nói ngông cuồng, kiêu ngạo tới cực điểm này được nói ra từ miệng Đường Bạch Hổ thì không ai dám nghi ngờ. Thường Nhạc bỗng mỉm cười rồi gõ mạnh lên bàn phím. Thích khách trong trò chơi kia chém tới Đường Bạch Hổ vốn chỉ còn lại chút máu. Đánh lén như vậy thì không thể dùng từ đê tiện vô sỉ để mô tả nữa. Không ngờ Đường Bạch Hổ còn ác hơn, một vệt sáng lóe lên, gã trực tiếp logout!

- Súc sinh!

Thường Nhạc chỉ vào màn hình, chửi một câu.

- Mẹ kiếp, thiếu gia, hãy để tôi đập cho thằng đó một trận!

Huyết Hổ nói đầy hung tợn.

Thường Nhạc nhìn Huyết Hổ đầy bất đắc dĩ rồi thở dài một hơi:

- Anh định đánh gã như thế nào?

- Đương nhiên là tìm địa chỉ thật của nó rồi đánh ột trận thật đau!

Huyết Hổ hò hét với dáng vẻ khá là hoành tráng.

- Anh làm sao mà tìm được địa chỉ thật của nó?

- Tôi sẽ lôi một đám anh em xông vào công ty trò chơi kia rồi tra IP thằng nhóc đó!

- Ô thiên tài, thế mà anh cũng nghĩ ra á?

Thường Nhạc mắt sáng lên, liếc Huyết Hổ một cái đầy tán thưởng rồi lại lập tức cau mày nói:

https://thuviensach.vn

- Cách này dùng để tra được người bình thường còn được, nhưng Đường Bạch Hổ thì khó rồi.

Thường Nhạc còn nhớ rất rõ ràng, năm đó Thường lão gia điều tra tư liệu của Đường Bạch Hổ nhưng chẳng tra ra được cái gì, thằng nhóc kia thần bí một cách đáng sợ.

Huyết Hổ ngẩn ra, hỏi:

- Thiếu gia, thằng đó là ai mà dữ vậy?

- Tên này bảy năm trước được gọi là thiếu niên thiên tài cờ vây , sau đó mai danh ẩn tích rồi chạy vào các trò chơi quậy phá…

Thường Nhạc cười khẩy, trên mặt lại mang theo vẻ nghiền ngẫm:

- Hai năm trước có một tên hacker đỉnh cao xâm nhập Lầu Năm Góc thành công, còn để lại một hình vẽ bạch hổ dọa người. Có dùng đầu gối để nghĩ cũng biết là gã!

- Dữ vậy sao?

Huyết Hổ trợn tròn mắt.

- Đúng vậy! Đến giờ chỉ có gã mới tạm coi là đối thủ của bản thiếu gia!

Thường Nhạc mỉm cười, gật đầu rồi đột nhiên đổi lời:

- Nhưng giờ chỉ là vui đùa chút xíu thôi! Gã không chịu làm việc cho tôi cũng không sao! Sau này nếu dám đối đầu với bản thiếu gia, ha ha, tôi cam đoan gã sẽ phải hối hận…

Thường Nhạc càng nói càng lạnh lùng, sát khí trong mắt tỏa ra. Huyết Hổ đứng cạnh sởn hết cả gai ốc, không nhịn được rùng mình một cái, không dám nhìn vào mặt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- À đúng rồi, bà già ban nãy nói gì với anh thế?

Thường Nhạc phục hồi lại tinh thần rồi hỏi.

- Tôi cũng không rõ lắm, hình như là bữa tiệc liên hoan mừng người mới gì đó vào lúc bảy giờ tối.

Huyết Hổ gãi đầu đáp.

- Ô, giờ cũng sáu giờ rồi! Chúng ta đi góp vui thôi.

- Hì hì, thiếu gia lại muốn đi tán gái sao?

- Tất nhiên rồi!

Thường Nhạc gật đầu rồi lại lắc đầu:

- Mà đừng có nhìn tôi đầy tủi thân như thế, có khi lại có người đến gây chuyện, đó chính là lúc anh đại triển quyền cước đấy!

- Có thể đánh nhau ư? Oa ngon, tôi thích!

Huyết Hổ hưng phấn xắn tay đi theo Thường Nhạc ra khỏi phòng 301. Từ đó về sau, căn phòng 301 và 302 trong tòa nhà D ký túc xá học viện Kiêu Tử được gọi là "Cấm địa", bởi vì đây là nơi ở của hai vị đại hung thần.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 16: Cô Bé Quai Quai Cực Phẩm Ngọt Ngào

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lễ đường xã hoa của cao trung Học viện Kiêu Tử có chút kinh người, khí thế kia đủ để rất nhiều trường đại học nổi tiếng trong nước ba phần xấu hổ. 6 giờ 40, thời điểm Thường Nhạc và Huyết Hổ đi tới, lễ đường đã lộn xộn một mảnh, các thiếu nam thiếu nữ trong ngày đầu tiên của năm mới đều đang châu đầu kề tai bàn về những chuyện mới mẻ phát sinh vào kỳ nghỉ hè vừa qua.

Thường Nhạc nhìn đám người đông nghìn nghịt, nội nó chứ, ít nhất phải hơn hai nghìn người, xem ra những người ở đây phải hơn 80% học sinh của cả trường. Thường Nhạc hiện tại không rướn cổ lên ngó nghiêng mỹ nữ xung quanh như đám tân sinh kia, trong mắt hắn, những người này đều là kẻ yếu, chỉ nhìn chứ không làm được gì, cao thủ thật sự hoành tráng thì phải chiếm dụng tất cả các mỹ nữ được nhìn vào mắt.

Thường Nhạc nhanh chóng nhíu mày, xem ra mình đã tách rời tổ chức rồi. Buổi chiều hắn không đi tham gia buổi họp lớp kia, ngay cả phòng học của mình đều chưa thấy, nói gì đến việc tìm được chỗ ngồi của lớp mình trong lễ đường này.

Tục ngữ nói người cao to chưa chắc đã tốt, Huyết Hổ tuy thoạt nhìn cứng đầu cứng cổ, nhưng trên thực tế chưa hẳn đã như vậy. Trong tín điều nhân sinh của Huyết Hổ, làm một tiểu đệ cấp thần tượng phải biết được tâm tư của lão Đại, cho nên gã rất nhanh đã nhìn thấy ý đồ của Thường Nhạc, một tay tóm lấy một kẻ đáng thương vừa đi qua, hung tợn hỏi:

-Tiểu tử, lớp 10 - 4 ngồi ở đâu?

https://thuviensach.vn

-Thầy… thầy giáo, em… em cũng không biết.

Người nọ ngập ngừng trả lời, trong mắt có chút sợ hãi. Trong mắt người này, độ tuổi của Huyết Hổ cùng với dáng người cao gần hai thước kia, không cần nghĩ cũng có thể khẳng định là giáo viên thể dục mới tới, hoặc chính là huấn luyện viên của đội bóng rổ trường học.

Chỉ có điều thầy giáo này cũng quá kiêu ngạo rồi, không ngờ còn ôm một con chó trong lòng.

-Thầy, thầy, thầy, thầy cái mẹ mày! Ông là tân sinh lớp 10 - 4!

Huyết Hổ tức giận quát, một phát nhấc cổ người nọ lên.

-A?

Tên đáng thương kia sợ đến choáng váng, loại mãnh nam như Huyết Hổ này mà là tân sinh lớp 10? Lắc lắc đầu, người nọ có chút nghi ngờ tối qua mình xem úp rổ quá độ rồi, lại nhìn đến ánh mắt ăn thịt người của Huyết hổ, vội vàng nói:

-Lão… lão đại, tôi thật sự không biết, những người mặc đồ có đường kẻ vàng ở bên kia đều là nhân viên đón tiếp tân sinh, ngài hỏi bọn họ…

-Móa, sao không nói sớm!

Huyết Hổ ném nhóc con kia xuống, bắt đầu đấm đá để mở đường.

Thường Nhạc rất hài lòng đi phía sau Huyết Hổ, hắn cảm thấy mình quá sáng suốt, gọi Huyết Hổ đến đi học cùng chính là quyết định vô cùng anh minh. Tỷ như lúc này, có Huyết Hổ mở đường, toàn bộ lễ đường chật chội trở nên rộng thênh thang, những kẻ cản đường đều bị ném sang một bên. Những người này thậm chí còn chưa hiểu gì đã bị đột ngột ném bay sang một bên, sau khi phục hồi lại tinh thần mới không ngừng hùng hổ rủa xả.

https://thuviensach.vn

Hai người họ rất nhanh chóng tìm được tổ chức của mình, toàn bộ lớp 4 cao nhất có khoảng 70 người, dưới chính sách gậy gộc của Huyết Hổ, hai người được ngồi xuống một vị trí rất gần phía trước. Lúc này, từ phía sau truyền đến giọng nữ rụt rè:

-Bạn học, xin hỏi bạn có phải là Thường Nhạc không?

Giọng cô bé này vô cùng êm tai, có loại sức mạnh xuyên vào sâu trong tâm linh người nghe, âm thanh này lại mang theo vẻ thẹn thùng ngây thơ tuyệt tích. Thường Nhạc tinh tế phẩm vị âm thanh tuyệt vời này, nhẹ nhàng quay đầu lại, trong khắc đó lòng hắn thầm cầu nguyện để cô gái này ngàn vạn lần đừng có bộ dáng quá mức trừu tượng, quá mức xin lỗi người nhìn.

Trong nháy mắt khi ngoái đầu lại, Thường Nhạc vốn rất giữ phong độ, nhưng đáng tiếc thay, Big Ben quỳ rạp trên mặt đất đã vô tình bán rẻ hắn. Đồ chó hư Big Ben vừa nhìn thấy mỹ nữ thì hai mắt lập tức tỏa sáng, không ngừng ngoắt ngoắt cái đuôi, miệng phát ra âm thanh ôn nhu nức nở, còn rất bựa mà lăn lộn trên mặt đất với ý đồ thu hút ánh mắt của mỹ nữ.

Thường Nhạc không hề có chút tinh thần nhân đạo "thương cẩu tiếc ngọc" của chủ nhân, trực tiếp một cước đá bay Big Ben đến dưới chân Huyết Hổ.

-Sao cậu biết tớ?

Lúc Thường Nhạc nói lời này, khóe môi còn nhếch lên cười.

Cô bé trước mắt này cả tướng mạo lẫn thân hình đều có thể dùng Tiểu Xảo để hình dung, lúc này cô mặc áo sơ mi trắng váy ngắn màu lam đậm – đồng phục của học viện Kiêu Tử, vị trí kia không cao ngất nhưng lại hình thành nên tỉ lệ thân thể mềm mại lại vô cùng lả lướt, còn có loại sinh lực sống động của thiếu nữ. Đồng phục hấp dẫn khiến người ta phạm tội như vậy, khó trách Thường Nhạc phải mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt với khí chất Tiểu Xảo kia, nghiêm chỉnh mà nói thì có thể đạt 85 điểm, nhưng đôi môi đảo điên lại làm thay đổi suy nghĩ ban đầu của Thường Nhạc, khiến hắn "trái lương tâm" cho cô nàng 90 điểm. Nói như vậy, môi của mỹ nữ hoặc là gợi cảm hoặc là nóng bỏng hoặc rất có khí phách, nhưng cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô bé trước mắt này lại rất khó có thể dùng ngôn từ để hình dung. Có thể lớn mật đoán trước một câu, ngay cả Thường Nhạc ý chí sắt đá như vậy cũng rất khó từ chối yêu cầu của cô nàng.

Cô bé không dám nhìn ánh mắt của Thường Nhạc, hơi hơi cúi đầu, khóe mắt bỏ qua Big Ben đang khoe khoang quyến rũ không ngừng vẫy đuôi mong đợi, nhỏ giọng nói:

-Họp lớp buổi chiều chỉ có một mình cậu không đi, tớ thấy cậu ngồi ở chỗ của lớp 10 - 4 chúng ta nên tới hỏi một chút…

-Ồ, hóa ra là như vậy.

Thường Nhạc tùy ý trả lời một câu, dùng ánh mắt càng thêm phần không kiêng nể gì đánh giá cô bé này, sau đó hỏi:

-Có chuyện gì không? Đúng rồi, nói cho tớ biết tên của cậu!

-Tớ tên Lâm Quai Quai, là Ủy viên học tập của lớp 10 - 4…

Mặt cô bé xẹt qua mấy tia ửng hồng, giọng điệu yếu ớt như tiếng muỗi kêu:

-Vốn nên là lớp trưởng tới tìm cậu, nhưng bạn ấy đột nhiên không thoải mái nên giáo viên bảo tớ đến hỏi cậu…

Thường Nhạc nghiêm ngẫm nhìn Lâm Quai Quai, dường như rất thích nhìn bộ dáng mặt đỏ của cô, lại giống như đang lắng nghe âm thanh động lòng người, ngắt lời nói:

https://thuviensach.vn

- Vậy cuối cùng là có chuyện gì? Chẳng lẽ bởi vì tớ không đi tham gia họp lớp, mà cậu sẽ lập tức thực thi tử hình cướp đoạt quyền lợi chính trị cả đời của tớ?

Lâm Quai Quai không kìm nổi xì cười một tiếng, đồng phục hấp dẫn chọc người, hơn nữa còn nở nụ cười tươi ngọt ngào khiến cả đám các anh chàng lợn con bên cạnh nước miếng bay tứ tung, đều đưa tay ngăn lại thứ đồ chơi ở giữa hai chân đang cứng lên.

-Là thế này, dạ hội đón tân sinh có một nửa chương trình là do học sinh cũ biểu diễn, nửa khác là do tân sinh thể hiện. Chiều hôm nay các bạn khác trong lớp chúng ta có người đã báo danh rồi, bởi vì cậu chưa tới nên tớ đến hỏi cậu xem có tiết mục gì muốn biểu diễn không. Nếu như có, hiện tại tớ có thể giúp cậu báo lên trên…

Lần này Lâm Quai Quai cuối cùng đã không còn thẹn thùng nữa, một hơi nói hết cả đoạn.

-Tìm tớ nói chuyện này?

Thường Nhạc giật mình, đảo mắt hỏi:

-Cậu thấy bộ dáng của tớ, cảm thấy tớ giống loại người đa tài đa nghệ sao?

Không ngờ Lâm Quai Quai lại nghiêm chỉnh gật cái đầu nhỏ, nghiêm túc nói:

-Rất giống!

Huyết Hổ ngồi bên cạnh không nín được cười, cúi đầu, dùng âm thanh đủ cho Thường Nhạc nghe thấy thở dài:

-Thiếu gia, xem ra vị mỹ nữ này hiểu rất rõ cậu! Tôi đã sớm nói rồi, cậu khiêm tốn thế nào đều vô dụng thôi, khí chất tao nhã và bề ngoài phi phàm

https://thuviensach.vn

sớm đã sâu sắc bán rẻ cậu rồi!

Thay đổi lớn nhất trong ba năm này của Huyết Hổ, chính là học được cách vuốt mông ngựa, gã cho rằng làm tiểu đệ cấp thần tượng nhất định phải làm cho lão đại vui vẻ mới được. Còn một điều gã và Tả Thủ đều nhận thức được chính là, việc gì cũng phải thuận theo ý Thường Nhạc, bởi vì hễ là người vi phạm ý nguyện của Nhạc thiếu gia, kết cục đều rất thảm.

Big Ben ở dưới chân Huyết Hổ cũng làm ra bộ dáng diễu võ dương oai, là bằng chứng rõ ràng và trực tiếp nhất cho thành ngữ chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng.

Hung ác trừng mắt liếc nhìn Huyết hổ một cái, Thường Nhạc quay đầu nhìn Lâm Quai Quai, mỉm cười nói:

-Thật xin lỗi, khiến cậu tốn sức đi một chuyến rồi, tớ thật sự không có tài nghệ gì có thể mang lên sân khấu biểu diễn.

Và giống tưởng tượng y như đúc, Lâm Quai Quai thất vọng "Ồ" một tiếng, sau đó hơi cong cái miệng nhỏ nhắn lên, thần thái đó có thể làm không biết bao nhiêu đàn ông say lòng, Thường Nhạc rất hưởng thụ mà nhìn cảnh tượng này. Cực phẩm a…. hắn quyết định, sau này sẽ đem Lâm Quai Quai này về cất giữ để thưởng thức!

Những cô gái được Thường Nhạc để mắt tới chia làm hai loại, một loại là "đồ dùng một lần" một loại khác là "đồ sưu tầm. Đương nhiên, Lâm Quai Quai trước mắt này là đối tượng đáng giá sưu tầm.

Ngay trong nháy mắt Lâm Quai Quai sắp quay người, Thường Nhạc giữ tay cô lại, cười tà nói:

-Đừng đi, ngồi bên cạnh tớ!

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai vừa thẹn vừa sợ, không ngờ trước mặt bao nhiêu người lại bị nam sinh kéo tay, đây là điều trước giờ cô chưa từng nghĩ qua, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời ửng đỏ, không biết làm sao mà đứng ngây ra tại chỗ.

Có mấy sứ giả hộ hoa cùng lớp vốn định gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, nhưng nhìn thấy vẻ mặt đỏ bừng hung tợn cùng ánh mắt cực nóng như chiến thần kia, thì lập tức dẹp ngay ý nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân. Huyết Hổ bỗng nhiên xách cổ áo nam sinh bên cạnh lên, lạnh lùng nói:

-Nhóc con, cút ra chỗ khác!

Nam sinh kia tức mà không dám nói gì, thức thời ngồi xuống hàng sau. Huyết Hổ nghênh ngang ngồi ở vị trí thứ ba gần lối đi, Thường Nhạc ngồi ở vị trí thứ hai, mà Lâm Quai Quai bị mạnh mẽ lôi kéo ngồi xuống vị trí đầu tiên. Khiến Lâm Quai Quai vừa thẹn vừa căng thẳng chính là, Thường Nhạc lại kéo lấy tay cô, không hề có ý sẽ buông ra.

Cô theo bản năng muốn cầu cứu giáo viên, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt ung dung và vẻ mặt chẳng hề để ý của Thường Nhạc, cô mơ hồ dự cảm mọi vùng vẫy của mình đều là phí công, đáy lòng không ngờ lại dâng lên ý nghĩ nhẫn nhục chịu đựng. Đồng thời, trong lòng có lại có vị ngọt ngào khó hiểu, bởi vì từ sau lần đầu tiên nhìn thấy nam sinh anh tuấn lại tà dị tới cực điểm này, trái tim nhỏ bé của cô không ngừng nhảy lên bùm bùm, ngay cả nói chuyện cũng đỏ mặt.

Thường Nhạc dùng ánh mắt không coi ai ra gì nhìn Lâm Quai Quai, đột nhiên dịu dnàg nói:

-Quai Quai.

-Hả…

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai đáp lại một tiếng, đột nhiên cả mặt đỏ lên, trong mắt có vẻ kinh hoảng trước nay chưa từng có, lòng âm thầm kinh hô: "Mình rốt cuộc là bị làm sao, sao có thể như vậy, người này sao có thể thân thiết gọi người ta như vậy? Mình lại còn trả lời hắn, xấu hổ chết mất… Chẳng lẽ mình lại là nữ sinh tùy tiện như vậy sao?

Còn may, Thường Nhạc không có ý tiến thêm một bước xâm phạm, hỏi:

-Cậu là Ủy viên học tập, thành tích hắn là không tệ lắm phải không?

Lâm Quai Quay ngẩn ngơ, không biết trả lời như nào mới tốt.

-Nhìn vẻ mặt này của cậu là biết cậu rất lợi hại rồi. Nhìn ra được cậu rất khiêm tốn, ngại ngùng tự biên tự diễn. Sau này bài tập của tớ, cậu giúp tớ làm, lúc đi thi để tớ chép bài cậu, cứ quyết định như vậy nhé, ok?

Thường Nhạc phối hợp nói, căn bản không cho Lâm Quai Quai cơ hội thở, nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Lâm Quai Quai, Thường Nhạc cười nói:

-Đừng nhìn tớ như vậy, đây là vinh hạnh của cậu, nếu không phải đã đồng ý với cha tớ sau này hối cải làm lại, ngay cả chép bài tớ cũng lười chép!

Lời vừa nói dứt, Lâm Quai Quai hoàn toàn ngây người, trong mắt dâng lên một tầng sương mù, nam sinh này rốt cuộc là hạng người gì? Bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rữa? Cũng không đúng, từ lúc lần đầu tiên nhìn thấy hắn, cô đã mãnh liệt cảm giác được khí độ rất khác biệt người thường, chẳng lẽ trực giác cũng biết lừa gạt người sao?

Lúc này Thường Nhạc ngồi thẳng người, hai chân bắt chéo, một bàn tay ôm Big Ben đặt trên đùi, tay kia thì kéo bàn tay nhỏ bé của Lâm Quai Quai đùa bỡn trên đầu gối mình. Có tiện nghi không chiếm là khốn kiếp, Big Ben con chó trung tình thánh hiển nhiên hiểu được đạo lý này, không ngờ rất dâm đãng lè lưỡi đụng vào mu bàn tay Lâm Quai Quai, cái đuôi còn không ngừng lắc lư.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc giả vờ không thấy được những gì Big Ben làm, nhìn mấy kẻ ồn ào đứng thẳng phía trước, hơi hơi nhíu mày, không chút để ý nói:

-Lão Hổ ngốc, mấy tên kia cản tầm mắt của bản thiếu gia.

-Đã biết!

Huyết Hổ lên tiếng, khuôn mặt kích động, không nói hai lời liền lấy một lon coca còn chưa mở đập tới, tốc độ và lực đạo đều vô cùng khủng bố, mấy tên ở hàng trước không chút trì hoãn kêu thảm một tiếng, sau đó ngửa mặt lên trời ngã xuống đất. Ngay sau đó, phía trước truyền đến một trận kinh hô.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 17: Cứ Như Vậy Bị Dắt Mũi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Thiếu gia, ngài thật sáng suốt, há há…

Huyết Hổ hưng phấn khen một câu, chỉ thấy tay gã cầm theo một cái túi nhựa màu đen, bên trong toàn bột là cocacola, hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến!

Toàn bộ học sinh ngồi ở xung quanh lớp 10 - 4 đều choáng váng, cũng chỉ bọn họ mới có thể nhìn rõ độc thủ vừa rồi của Huyết Hổ. Lai lịch của những người này cũng không nhỏ, cũng đủ lông bông, nhưng vẫn bị vẻ kiêu ngạo của Huyết Hổ làm cho kinh hãi. May mắn chính là vừa rồi mình không anh hùng cứu mỹ nhân mà trêu chọc vào tên sát tinh này.

Lâm Quai Quai hoàn toàn ngu luôn, toàn bộ suy nghĩ trở nên rối loạn. Giờ phút này, cô căn bản không kịp tự hỏi Thường Nhạc là hạng người gì, cô chỉ mơ hồ cảm thấy nam sinh này… à không… người đàn ông này sẽ liên tục không ngừng làm cô rung động.

Lâm Quai Quai ngơ ngác nhìn Thường Nhạc ngồi bên cạnh như không có chuyện gì, giống như tất cả những chuyện vừa xảy ra hoàn toàn không liên quan đến hắn. Nhưng cô mẫn cảm nhận thấy hơi thở cực kỳ âm u lạnh lẽo lặng lẽ phóng xuất ra từ trên người Thường Nhạc.

Có mấy học sinh lớp cao hơn ở hành lang bên phải cũng nhìn thấy Huyết Hổ ra tay, là kẻ lõi đời trong học viện Kiêu Tử, bọn họ rung động tới trên cả tột đỉnh. Trong ấn tượng của bọn họ, người dám gây chuyện tại hội trường trường học, chỉ có Tư Đồ Lôi Minh năm kia đã tốt nghiệp.

https://thuviensach.vn

Nghe nói năm đó, Tư Đồ Lôi Minh vừa mới vào lớp 10 đã trước mặt hiệu trưởng mà hành hung lão đại bang phái của học viện Kiêu Tử năm đó, sau đó thi triển thủ đoạn lôi đình, trong thời gian một tuần ngắn ngủi trở thành đại ca mới của học viện Kiêu Tử. Chuyện này được toàn bộ học sinh của học viện truyền đi rất rộng, trở thành truyền thuyết không già.

Mấy thằng xui xẻo ở hàng trước sau khi bị nện cho ngã xuống, mấy tên đui mù khác quay đầu lại, nổi giận đùng đùng nhìn xung quanh, dường như muốn tìm ra thủ phạm gây chuyện, ánh mắt kia giống như hận không thể ăn thịt người.

Big Ben rất nhạy cảm cảm nhận được thái độ thù địch này, đứng thẳng lên, đằng đằng sát khí nhìn mấy người kia, chuẩn bị muốn xông lên.

-Móa nó, đây là ép người có văn hóa như mình nói lời thô tục, lại cản tầm mắt của mình!

Thường Nhạc nhẹ nhàng giữ lại Big Ben sắp nhảy lên, cúi đầu vuốt vuốt ngón tay Lâm Quai Quai.

Trái tim Lâm Quai Quai không khỏi nhảy loạn lên, không biết là vì Thường Nhạc đùa bỡn tay ngọc của cô, hay là bởi vì câu nói bình thản kia của Thường Nhạc.

-Đã hiểu!

Huyết Hổ ngồi bất động, hai tay cùng lúc hành động, hai lon coca bay thẳng ra đằng trước, phía trước lại có hai thằng xui xẻo hét thảm rồi ngã xuống. Lần này chứng cớ vô cùng xác thực, đám người phía trước nổi giận rồi, ngay lập tức bảy tám người xông tới.

Không cần Thường Nhạc lên tiếng, Huyết Hổ nhe răng độc ác đứng lên, gã đã chờ giờ khắc này lâu lắm rồi. Ngay trong nháy mắt này, mọi người xung quanh đều trợn mắt, Huyết Hổ ngồi thoạt nhìn cũng không thấy rõ ràng,

https://thuviensach.vn

nhưng vừa đứng lên thì lại thành hạc giữa bầy gà, chỉ bằng dáng người kia đã hù ngã khối người, càng miễn bàn đến loại sát khí mãnh liệt do đánh đánh giết giết thời gian dài tạo nên.

Dạ hội sắp bắt đầu, hội trường vốn yên tĩnh lại lâm vào trạng thái sôi sục, rất nhiều người ở các hàng phía sau đứng lên, rướn cổ xem kịch vui.

Bảy tám người kia chần chờ nửa giây, đều nghĩ nhiều người như vậy đánh một người không có lý do gì mà phải chịu thiệt. Trên thực tế, bọn chúng còn chưa đụng được tới góc áo của Huyết Hổ thì đã bị nắm tay thô to của Huyết Hổ vượt qua vô cùng có tình, có tình này không phải tình yêu đơn thuần mà là kiểu quan hệ tiếp xúc cơ thể mập mờ, một đám máu mũi bay tứ tung rồi ngã xuống.

-Thiếu gia, chưa đủ ghiền!

Huyết Hổ ủy khuất oán giận nói. Nhìn cũng không buồn nhìn những kẻ đáng thương dưới đất kia, nghênh ngang về chỗ ngồi xuống. Vừa rồi gã cũng chỉ dùng hai phần lực đạo, bằng không những cửa hàng bán quan tài xung quanh phát tài lớn rồi.

Chủ tớ hai người Thường Nhạc rất bình tĩnh, người xung quanh thì lại không cách nào có thể bình tĩnh, việc này rốt cục đã kinh động đến bảo an và vài vị giáo viên, đoàn người hùng hổ đã đi tới, chuẩn bị ném học sinh gây rối ra ngoài.

Quăng một ánh mắt thăm dò về phía Thường Nhạc, bắt gặp Thường Nhạc nhắm mắt dưỡng thần, Huyết hổ đều cười tới lệch đi, cười hì hì đứng lên. Vài bảo an kia nhìn thấy Huyết Hổ không giống là học sinh, tưởng lầm cơ hội lập công kiếm tiền đã tới, tất cả hung tợn đánh tới.

Huyết Hổ chính là chờ bọn họ động thủ trước, cười lớn một tiếng, toàn bộ hội trường không ngừng rung chấn, thân hình cao lớn thoạt nhìn vô cùng

https://thuviensach.vn

đáng sợ. Mấy tên bảo an kia tuy nói là thuộc là có tài, nhưng vẫn bị Huyết Hổ coi như món đồ chơi, một tay ném ra ngoài.

Rất nhiều người đều sợ đến choáng váng, kinh hoàng nhìn Huyết Hổ.

Người cao to này không phải là nhìn qua không nói đạo lý, mà rõ ràng là không nói đạo lý!

-Cậu là ai, tiếp tục quấy rối tôi sẽ báo cảnh sát!

Một giáo viên ngoài mạnh trong yếu quát.

Huyết Hổ do dự một chút, quay đầu nhìn sắc mặt Thường Nhạc, sau đó đi tới ném bay mấy giáo viên đó ra ngoài.

Toàn bộ hội trường nổ tung, rốt cuộc là ai có thể hoành tráng đến nước này. Rất nhiều người bắt đầu châu đầu ghé tai vào, tìm hiểu danh tính lai lịch của hai đại ca hoành tráng này cấp thần tượng này.

Lúc này một lãnh đạo nhà trường mang theo một đại đội bảo an đến, nhưng thời điểm đi đến trước mặt hai người, đã xảy ra một chuyện khiến người ta không biết nên khóc hay cười.

-Lại là em?

Vị lãnh đạo kia ngây ra, khuôn mặt kinh ngạc, người này rõ ràng là thầy giáo Tổng giám thị ở cổng trưởng lúc sáng.

-A, thầy Tổng giám thị, lại gặp mặt rồi, thật đúng là duyên phận….!

Thường Nhạc đứng lên, mặt mang theo nụ cười như có như không.

Thầy tổng giám thị lúc này tâm muốn chết đều đã có, trước mắt bao nhiêu người, ông ta chỉ đành ra vẻ uy nghiêm, sau đó cúi mặt hỏi:

https://thuviensach.vn

-Làm sao đây, có người nói các em cố ý gây chuyện?

-Phía trước có vài bạn học khát nước, bạn học cao to này có lòng tốt ném coca cho bọn họ, bọn họ không bắt được. A… thầy nói xem, thể chất của thanh niên bao giờ sao lại kém như vậy chứ? Thầy xem, bọn em đều ngồi nguyên tại chỗ không nhúc nhích, bọn họ còn thế nào cũng phải đi lên tìm phiền toái…

Thường Nhạc miêu tả sinh động y như thật, lại nhìn một chút các giáo viên và bảo an trên mặt đất, tiếp tục chuyện cũ biên lại:

-Về phần mấy vị giáo viên này nha, bọn họ thế nào cũng phải nói bạn học cao to này là lưu manh, không nói hai lời liền động thủ… Ôi, đều tại em không quản lý tốt ông anh họ này, anh ấy vừa từ bộ lạc an thịt người ở châu Phi quay lại, tính tình không tốt lắm, em vốn định để anh ấy nhận tái giáo dục, bao giờ nhìn lại không phải rất thành công, thật là ngại quá, Aha ha…

-Vậy sao?

Thầy Tổng giám thị giả bộ nghi ngờ hỏi một câu, làm bộ không thấy bộ dáng hùng hổ của Big Ben, lập tức đi xuống cầu thang, còn thuận tiện quẳng một câu nói:

-Nếu là như vậy, chờ dạ hội kết thúc tôi sẽ cẩn thận điều tra, hiện tại các học sinh thành thật ngồi xuống, đừng tiếp tục làm loạn, nếu không đừng trách bị điểm kém.

Nói xong liền như chạy đi đầu thai nhanh chóng nâng người bị thương dậy rồi rời đi, hoàn toàn không để ý một mảnh hư thanh ở bên cạnh.

Huyết Hổ ngồi trên ghế, đầu gục vào đầu gối, thân hình không ngừng run lên, xem ra là không nhịn được mà cười như điên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sắc mặt bình tĩnh ngồi xuống, nhìn nhìn Vacheron Tourdel "lle trên cổ tay, giọng điệu thản như như đang lầm bầm:

-Một phút nữa là dạ hội bắt đầu, hôm nay chơi đến đây thôi, ngày mai tiếp tục.

Lâm Quai Quai ngây ngốc nhìn, người đàn ông trước mắt đảo điên ảo tưởng về toàn bộ thế giới tốt đẹp của cô. Không biết vì sao, cô cảm thấy bi thương khôn kể, trong lòng lại không hiểu được vì sao mà cảm thấy mất mát.

Lúc này, Thường Nhạc lại nắm chặt tay cô, ngay tại thời khắc này, Lâm Quai Quai thậm chí còn kích động rơi lệ. Bởi vì, cô vừa vui vừa buồn phát hiện ra, loại mất mát trong nội tâm cô đã biến mất chính vào lúc đó, ngay lúc Thường Nhạc cầm bàn tay nhỏ của cô… Có lẽ, cô đã định trước là sẽ cùng sa đọa với hắn.

Thường Nhạc mặt không chút cảm xúc ngồi xuống, vừa chán đến chết nhìn lên sân khấu biểu diễn, vừa không sợ người khác làm phiền mà đùa bỡn bàn tay nhỏ bé của Lâm Quai Quai… Một loại khí thế bí hiểm từ bốn phương tám hướng lan tràn, hơi thở âm lãnh kia hòa thành một thể với bốn phía u ám. Hắn chính là chủ nhân hắc ám, đang hưởng thụ sự lạnh lẽo âm u sợ hãi chán ghét của người thường.

Big Ben co rút người đứng lên, lén lút chạy tới gục bên chân Thường Nhạc, dường như rất khó chống lại hơi thở âm lãnh trên người chủ nhân.

Hàng sau của hội trường, có rất nhiều ánh mắt đều đang nhìn Thường Nhạc. Duy nhất khác biệt, đó chính là những ánh mắt đó đại biểu cho ý nghĩa sâu xa.

Có bạn học đeo kính mắt đoán chừng là xem quá nhiều hoạt hình, rất tang thương cảm khái nói:

https://thuviensach.vn

-Chẳng lẽ thời khắc giang sơn đổi chủ đã đến rồi?

-Có lẽ vậy.

Một người tướng mạo cực kỳ xấu xí tiếp lời, cũng rất ra vẻ thâm trầm hít sâu một hơi,

-Từ sau khi Mộ Dung Trường Thiên tiếp nhận "Long Nha", toàn bộ Long Nha đã không còn hùng phong của năm đó nữa. Thật sự hoài niệm Tư Đồ Lôi Minh và đám thuộc hạ tinh anh đã tạo ra thời đại hoàng kim!

-Đúng vậy, Hắc Ảnh tuy cũng rất mạnh, Sở Phi Dương cũng có phong phạm của đại tướng, nhưng lại thiếu đi một loại Vương khí, ôi!

Kính mắt nam tiếp tục buồn bã thở dài.

-Giang sơn luôn có nhân tài mới xuất hiện, Vương giả mới không phải ra đời rồi sao?

Bạn học xấu xí cười cười, đột nhiên quay đầu nhìn kính mắt nam hỏi:

-Nói đi cũng phải nói lại, nhưng chuyện đó liên quan cái rắm gì với chúng ta? Tiểu Cường, thương lượng đi, tớ dùng Võ Đằng Lan trân quý kia đổi lấy MadokaOzawa, độc nhất vô nhị đấy!

-Như vậy á, làm khó tớ rồi… lại thêm một đĩa Phạn Đảo Ái, thế nào?

(MadokaOzawa, Phạn Đảo Ái: diễn viên, MC của Nhật)

-Củ chuối thật, thằng ranh này độc ác thật, quyết định vậy đi!

Thời điểm hai vị áo rồng ở đây nói chuyện, toàn bộ hội trường đã trở nên yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Một cô gái quần trắng bước liên tục, đi lên sân khấu, giống như bạch y tiên tử theo gió mà đến, thân hình dần dần trở nên rõ ràng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 18: Thiếu Nữ Thiên Tài

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đàn dương cầm cổ điển ánh ra hào quang hoa lệ.

Cô gái trước đàn piano đã tạo thành một cái bóng kéo dài xuống sân khấu.

Nhân vật đại diện cho trang phục nữ Givenchy là Audrey Hepbum, cao quý thanh lịch, đơn giản mà không mất đi vẻ tao nhã. Nhưng trang phục trắng Givenchy được mặc trên người cô gái đứng trước đàn piano này, lại giống như đã tìm được người đại diện tốt nhất, ngoài khí chất thanh lịch cao quý được biểu hiện ra ngoài, bên trong còn có hơi thở nồng đậm nghệ thuật.

Cô gái mặc quần trắng bồng bềnh, đàn piano phong cách cổ xưa thanh lịch, một loại cô đơn, một loại thương cảm, hướng cảm giác tịch mịch đến toàn bộ thế giới. Khuôn mặt hoàn mỹ văn tĩnh, ưu thương đến làm vỡ tan lòng người, khiến bất kỳ kẻ nào không kìm được đều cảm thán cô là cô gái u buồn nhất thế giới.

-Bờ Adilina.

Cô gái quần trắng từ từ ngồi xuống, âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền ra từ microphone.

Những nốt nhạc động lòng người thoát ra từ ngón tay thon dài kia, từ những phím đàn đen trắng truyền đến toàn bộ hội trưởng, bốn bề một mảnh yên tĩnh. Hai ngàn người nghe, không chút tạp âm, chỉ có những tiếng hít thở rất nhỏ.

Tâm cảnh mọi người đều là bình thản yên lặng, đưa họ rời xa trần thế ồn ào náo động và lộn xộn.

https://thuviensach.vn

Cô gái quần trắng tập trung toàn bộ tinh thần để chơi đàn, hoàn toàn quên đi sự tồn tại của thời gian và không gian.

Giờ khắc này, dường như toàn bộ thế giới đang ngưng mắt nhìn cô.

Giờ khắc này, cô chính là công chúa trong suy nghĩ của toàn bộ người trên thế giới, công chúa u buồn duy nhất.

Âm nhạc là khúc hát của thiên sứ.

Toàn bộ hội trường tràn ngập tiếng đàn biến ảo khôn lường mà thuần khiết kia, những âm luật hà khắc tinh thông này, giờ khắc này đều nhắm mắt lại yên lặng cảm nhận âm thanh. Không giống với những thính giả bình thường có thể cảm nhận được, bọn họ càng có thể cảm nhận được kỳ tích trong lĩnh vực âm nhạc rung động lòng người kia, những đám người vốn thích soi mói cũng chân thành tán thưởng biểu hiện hoàn mỹ của cô.

Khúc nhạc kết thúc, cô gái quần trắng dưới ánh mắt không tha của mọi người đi vào hậu trường. Lúc này mọi người mới hồi phục tinh thần, tiếng vỗ tay như sấm vang dội cả hội trường.

Sau đó, toàn bộ hội trường là những tiếng xôn xao to nhỏ, tất cả mọi người đều đang xì xào bàn tán.

Lam Quai Quai mắt đầy ắp lệ, lòng cô nữ sinh đơn thuần hoàn toàn bị chinh phục bởi tiếng đàn của cô gái áo trắng, có chút hoảng hốt thì thào lẩm bẩm:

-Cô ấy chính là thiếu nữ thiên tài âm nhạc kiệt xuất của đất nước Lam Tử ư, quá đẹp, tiếng đàn quá đẹp, ánh mắt quá đẹp…

Thường Nhạc một cước đạp bay Big Ben đang nhìn chằm chằm Lâm Quai Quai, nghiêng đầu lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

-Vậy cũng gọi là thiếu nữ thiên tài ư? Biểu diễn nhạc khúc của người khác, đặc sắc hơn nữa thì cũng chỉ là chế tác mà thôi, hoàn toàn không được tính là bậc thầy nghệ thuật…

-Ai nói chị Lam Tử chỉ biết trình diễn nhạc khúc của người khác? Chị ấy cũng tự mình phổ nhạc mà!

Lâm Quai Quai cong lên cái môi nhỏ, nổi giận đùng đùng nhìn Thường Nhạc, dường như quên mất thủ đoạn âm lãnh vừa rồi của Thường Nhạc.

-Ồ, vậy sao?

Khóe miệng Thường Nhạc kéo ra một nụ cười, hắn thích nhất vẻ mặt của Lâm Quai Quai khi bĩu môi.

-Đương nhiên rồi, huống chi diễn tấu nhạc khúc của người khác thì sao chứ? Cùng là một nhạc khúc, người biểu diễn khác nhau, hoàn toàn có cảm nhận không giống nhau. Clayderman chơi nhạc không phải cũng toàn là những nhạc khúc của người khác cải biên lại sao, sao lại được xưng là "hoàng tử piano thế giới hiện đại" chứ!

Lâm Quai Quai thoạt nhìn là fan của cô gái quần trắng kia, tức giận nói. Cái miệng nhỏ vểnh lên cao, không ngờ lại lớn mật thoát khỏi ma trảo của Thường Nhạc, giận dỗi nói:

-Có bản lĩnh thì cậu chơi một bản tốt hơn chị ấy xem!

Nghe nói như vậy, Huyết Hổ ở một bên giật mình, dùng ánh mắt thương hại vụng trộm quét mắt nhìn Lâm Quai Quai một cái, trong lòng cân nhắc một vấn đề vô cùng nghiêm túc: Thiếu gia sẽ tiền dâm hậu sát cô gái này, hay là tiền sát hậu dâm?

Big Ben dâm đãng giờ phút này cũng là thấy gió thuận đà, để tránh bị vạ lây, nó chui xuống dưới chân Huyết Hổ, rất thức thời giữ vững khoảng cách

https://thuviensach.vn

với Lâm Quai Quai, làm ra một cảnh "tôi không biết cô".

Mặt Thường Nhạc vẫn thủy chung treo một nụ cười như có như không, lại kéo tay Lâm Quai Quai, từ từ nói:

-Cậu nói cũng có lý, làm một người chế tác xuất sắc dần dần cũng biến thành bậc thầy, có thời gian tớ cũng đi làm một nhà chế tác cho vui.

Lâm Quai Quai lúc này mới hồi phục tinh thần, tim như con nai đi loạn, chính cô cũng không nghĩ tới vừa rồi mình lại có dũng khí nói ra những lời kia, bây giờ nghĩ lại mà không ngừng phát run. Khi Thường Nhạc lại mỉm cười nắm chặt bàn tay nhỏ của cô, cô đột nhiên cảm thấy một trận ấm áp, một loại nghi hoặc khác cũng toát ra từ trong mắt, nghi hoặc này chính là cô không biết rõ ý tứ trong lời nói vừa rồi của Thường Nhạc.

Huyết Hổ sau khi nhìn thấy vẻ mặt của Thường Nhạc thì thở phào nhẹ nhõm một hơi, liều lĩnh hỏi:

-Thiếu gia, tôi không hiểu nổi, tên của cô nàng kia sao lại kỳ quái như vậy, cái gì mà rổ với chả sọt, thế giới này có họ Lam sao?

-Yô!

Thường Nhạc vô cùng đồng tình nhìn Huyết Hổ, tên ngốc này thỉnh thoảng lại hỏi được vấn đề khiến người ta khó trả lời, dưới ánh mắt chăm chú tò mò của Huyết Hổ, Thường Nhạc chậm rãi nói:

-Người họ Lam rất nhiều, triều Minh có vị Tướng quân tên là Lam Ngọc, người này là con rể Chu Nguyên Chương, tuy nhiên sau này lại bị giết. Trước kia ở Hongkong có một diễn viên tên là Lam Khiết Anh, chính là người đóng Xuân Tam Thập Nương (Yên nhền nhện, sư tỉ của Bạch Tinh Tinh) trong "Đại Thoại Tây Du". Rất nhiều năm trước ở Đài Loan còn có một diễn viên phim xxx, tên là Lam Tâm Mi, có lẽ anh sẽ rất có hứng thú…

https://thuviensach.vn

-Thiếu gia quả thật quá thông thái rồi, kính ngưỡng của tôi đối với cậu như nước sông cuồn cuộn…

Để đủ tư cách làm một tiểu đệ cấp thần tượng, Huyết Hổ rất đúng lúc vuốt mông ngựa.

-Dừng lại, anh hỏi vấn đề học sinh tiểu học đều có thể trả lời được, anh tiếp tục khen thì chẳng khác nào hạ nhục IQ của tôi!

Thường Nhạc lạnh lùng liếc Huyết Hổ một cái, lại nhìn Lâm Quai Quai đang ngẩn người, cười nói:

-Hiện tại tâm tình tôi không tệ lắm, nói cho anh biết một chuyện học sinh không biết. Lam Tử, mẹ cô ta Lý Nhược Tuyết là Giáo sư Học viện Âm Nhạc thủ đô, cha Lam Vân Tường là Chủ tịch Hội đồng quản trị Tập đoàn âm nhạc Thiên Vang, xếp hạng thứ năm mươi bảy trong số một trăm đại phú hào trong nước. Cô nàng này là con gái một, anh nếu như dẫm phải cứt chó mà cua được cô ta, vậy anh có thể bớt được năm mươi năm phấn đấu….

Huyết Hổ vừa nghe vừa liên tục gật đầu, gã biết, Thường Nhạc trước khi đến học viện Kiêu Tử đã cho người điều tra tư liệu về những nhân vật quan trọng trong trường. Chỉ là không ngờ trí nhớ của Nhạc thiếu gia lại khoa trương như vậy, buổi chiều chỉ tiện mắt liếc qua những tài liệu đó một lần thì đã nhớ kỹ đến như vậy.

Lâm Quai Quai quả thực có chút ngây người, cô càng ngày càng không hiểu được người đàn ông đang cưỡng ép cầm tay mình, hắn rốt cuộc là nghĩ những gì, hắn rốt cuộc là muốn làm gì?

Buổi biểu diễn vẫn tiếp tục, học sinh các cấp đều có tiết mục riêng của mình, ngay cả tân sinh cũng không chịu thua kém. Đừng cho rằng hậu nhân của nhà hào môn quyền quý thì đều là những người ăn chơi trác táng không học vấn không nghề nghiệp, kỳ thật người có thực tài ít nhất cũng chiếm

https://thuviensach.vn

một nửa, chỗ đó bao gồm con cháu được lớn lên trong những gia đình có bối cảnh có học vấn, từ nhỏ đã có danh sư chỉ điểm, tinh thông cầm kỳ thi hoạ hoặc một hai loại tài nghệ khác, đó thật sự không phải chuyện gì mới mẻ.

Đương nhiên, trình độ của những người này so với Lam Tử một giờ trước dùng tài nghệ trấn áp toàn trường là có sự chênh lệch rất lớn, hoặc là nói căn bản là chuyện không thể so sánh.

Tình huống khá xấu hổ xuất hiện, bạn học lớp 10 - 4 biểu diễn đàn ác-cooc-đê-ông vừa lên sân khấu diễn tấu không lâu, một khúc "Tôi có một con lừa nhỏ" còn chưa tấu xong đã nhận được hư thanh của đám người đứng ngoài xem. Kỳ thật trình độ của bạn học đáng thương này không phải quá kém cỏi, đổi lại là trường trung học khác, nói không chừng còn có thể câu dẫn được vài thiếu nữ vô tri. Đáng tiếc chính là học viện Kiêu Tử cường nhân như mây, loại người có trình độ như cậu ta cũng dám lên sân khấu, liền giống như đội bóng đá nam Trung Quốc biểu diễn trước mặt đội của Brazil, không thể nghi ngờ rằng sẽ gặp công kích mãnh liệt đến độ nào.

Sau lần này lớp 10 - 4 muốn không nổi tiếng cũng khó, trong khoảng thời gian ngắn đã bị bầu thành lớp học nát nhất trong mười lớp của khối 10, cứ như vậy sẽ làm cho người của lớp 10 - 4 sau này sẽ không ngóc đầu lên nổi trước các học sinh lớp khác.

Khuôn mặt nhỏ của Lâm Quai Quai dần tái nhợt, thân hình nhỏ xinh khẽ run lên.

Thường Nhạc cảm nhận được nhiệt độ lòng bàn tay của Lâm Quai Quai càng ngày càng lạnh, cúi đầu nhìn cô một cái, không nói gì.

Huyết Hổ thì có chút tức giận, năn nỉ nhìn Thường Nhạc, sau khi bị Thường Nhạc hoàn toàn bỏ qua thì buồn bực cúi đầu, một mình nhỏ giọng ồm ồm thầm thì:

https://thuviensach.vn

-Một chút ý thức tập thể cũng không cho, còn cả ngày dạy bảo mình làm lưu manh cũng phải có tố chất…

-Anh nói cái gì?

Thường Nhạc trừng mặt nhìn Huyết Hổ, trong mắt hiện lên một chút ánh sáng màu tím, nụ cười trên mặt quả thực vô cùng thuần khiết và thiện lương.

Đời này của Huyết Hổ sợ nhất chính là loại vẻ mặt này của Thường Nhạc. Dưới tình huống bình thường, thời điểm Thường Nhạc dùng loại vẻ mặt này, giọng điệu này nhìn chằm chằm một người, người kia có chín phần khả năng sẽ chết, có một phần khả năng sẽ sống không bằng chết!

-A, không, không có gì!

Huyết Hổ sợ hãi cúi đầu, dáng vẻ cuồng nhiệt bệ vệ kia hoàn toàn biết mất không còn sót chút nào, biến thành một bộ dáng con ngoan thành thật nhận sai.

-Tôi nghe thấy cả rồi.

Thường Nhạc tiếp tục cười, vỗ vỗ bả vai Huyết Hổ:

-Anh nói không sai, làm một lưu manh có tố chất hiện đại hóa công nghệ cao, chúng ta hẳn phải cống hiến một chút vì tập thể lớp, tôi quyết định để anh lên sân khấu biểu diễn!

-Thiếu gia, không phải chứ, ngài đừng chơi nhau như vậy chứ, tôi đây cái gì cũng không biết nha!

Huyết Hổ tâm muốn chết đều đã có.

Mắt Thường Nhạc chợt lóe lên tia sáng kỳ dị trêu cợt, vô cùng chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

-Anh chỉ cần cởi áo ra, đi lên bước kiểu dáng của con mèo, khiến cơ ngực của anh nhảy lên, ngoáy mông lợi hại một chút, khẳng định còn mê người hơn người mẫu nam nổi tiếng thế giới, nói không chừng sẽ có tiểu phú bà coi trọng anh. Sau này anh có thể làm tên công tử bột, không cần phải đi đánh đánh giết giết nữa.

-Ai yô, thiếu gia, cậu giết tôi đi cho xong!

Huyết Hổ âm thanh nghẹn ngào.

-Giết anh? Loại người có tư cách như tôi sẽ làm những chuyện máu tanh như vậy sao, hay là anh lên đó biểu diễn võ thuật?

-Cái này hay!

Huyết Hổ mãnh liệt ngẩng đầu, nhưng ngay sau đó khuôn mặt lại lộ vẻ u sầu nói:

-Nhưng công phu thực chiến của tôi coi như còn được, biểu diễn thì lại có chút khó coi đấy, hơn nữa tôi sợ mình không cẩn thận sẽ hủy cả sân khấu mất…

…

Thường Nhạc rất không nói nên lời nhìn tên ngốc này, cảm thấy trêu chọc cũng đủ rồi, âm thanh đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo:

-Cái gì cũng không được, xem ra anh cũng chỉ có thể làm lưu manh. Về sau phải quản tốt cái miệng của mình cho tôi, tiếp tục nói nhảm nữa… cẩn thận tôi sẽ đem anh đi trước hoạn sau sát!

Huyết Hổ như trút được gánh nặng xoa xoa trán, vội vàng gật đầu nói:

-Tôi biết rồi, tôi nhất định sẽ nghe theo chỉ bảo của thiếu gia!

https://thuviensach.vn

-Nói cho các bạn học một tin tức tốt, học tỷ Lam Tử của chúng ta sẽ vì mọi người mà trình diễn thêm một nhạc khúc do chính cô sáng tác, nhạc khúc tên gọi "Chúng ta là ai"…

Người MC thanh lịch thoát tục lớp 11 kia có chút tuyệt hảo nói, người xem dưới sân khấu lập tức sôi trào.

Đám người đang nhốn nháo rất nhanh trở nên yên tĩnh, tiếng đàn piano động lòng người lại tiếp tục thẩm thấu vào trong tâm linh mỗi người.

Có một loại người trời sinh đã có khả năng thay đổi cảm xúc của người khác, tỷ như Lam Tử.

Lâm Quai Quai lại một lần nữa rơi nước mắt, trong giây lát nghĩ đến bàn tay chợt nhẹ đi, sau khi lấy lại tinh thần liền phát hiện Thường Nhạc không ngờ đã biến mất trong hư không rồi.

Nhìn qua chỗ ngồi yên lặng của Thường Nhạc, Big Ben và Huyết Hổ cũng ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn Lâm Quai Quai, hai người đều nói không ra lời.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 19: Đại Từ Hoành Tráng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Những nốt nhạc linh động đang tràn ngập trong hội trường, nhạc khúc hoa mỹ khiến ai nấy đều dần dần say mê.

Toàn bộ người trong hội trường tùy theo tiếng đàn của Lam Tử dần dần từ u buồn lắng xuống đi vào dòng chảy ngầm cuộn trào mãnh liệt, cảm xúc của các thính giả không ngừng biến chuyển theo tiếng nhạc của Lam Tử.

Nhạc khúc này từ đầu tới cuối đều biểu hiện ra một loại ưu thương và hoang mang, giống như một vị Công chúa u buồn đứng trên đỉnh núi lớn, thử hỏi thế giới này còn điều gì đáng để mình theo đuổi. Chuyển biến theo tiết tấu của khúc nhạc, tâm tư Công chúa dần dần lộ ra trước mắt người đời, trong mắt cô cuộc sống của thế nhân đều là tầm thường, không có lý tưởng rộng lớn, không có linh hồn toát ra, mỗi người đều đang dần dần mất đi phương hướng…

Có lẽ, ý nghĩa mà từng nốt nhạc biểu đạt ra đều đã giải thích cho tên gọi của nhạc khúc – Chúng ta là ai?

Thường Nhạc đứng sau màn che của sân khấu, lặng yên không lên tiếng nhìn Lam Tử, mắt có lưu quang chớp động. Ánh mắt như vậy chỉ cần là người quen với Thường Nhạc sẽ không xa lạ, chỉ có lúc đối mặt với đồ sưu tầm của chính mình thì hắn mới có ánh mắt chuyên chú như vậy.

-A! Cậu là ai, sao lại chạy đến chỗ này?

Nữ MC xinh đẹp vô tình đi ngang qua hô nhỏ một tiếng, ngơ ngác nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc một tay nắm lấy tay nữ MC, cô như con cừu non nhu nhược ngã vào ngực hắn, lúc cô thất kinh trong ánh mắt, Thường Nhạc đã vươn ngón trỏ ngăn trên miệng cô, mặt lộ ra nụ cười tà ác đến cực điểm, dùng âm thanh rất nhẹ nói:

-Có tin tớ cưỡng bức cậu ngay tại đây không?

Cô muốn kêu lên mà không kêu được, muốn giãy dụa cũng phí công, đôi mắt to đẹp hiện đầy vẻ kinh sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn tú khí tái nhợt dị thường, toàn bộ phòng tuyến tinh thần bị đánh tan hoàn toàn.

-Đừng sợ, kỳ thật tớ chỉ muốn tìm cậu giúp chút việc nhỏ thôi.

Thường Nhạc không hề sợ hãi buông lỏng cô ra, hơn nữa còn nở một nụ cười vuốt đuôi vô cùng lịch sự bổ sung:

-Việc tớ muốn cậu làm kỳ thật vô cùng đơn giản, thế này…

Tại một khắc ngón tay Lam Tử rời khỏi phím đàn, toàn bộ hội trường lại rộ lên tiếng vỗ tay như sấm, rất nhiều nữ sinh tình cảm dào dạt sớm đã lã chã rơi lệ, mà rất nhiều nam sinh lại trong giờ khắc này đã coi Lam Tử là tình nhân vĩnh hằng trong mộng của mình.

Thiên sứ u buồn.

Đây là danh hiệu thanh nhã mà quần chúng học viện Kiêu Tử đặt cho Lam Tử, chỉ có điều số đông mọi người không ngờ tới, rất nhiều năm về sau danh hiệu này được truyền đi khắp thế giới, bóng dáng u buồn kia trở thành phong cảnh mỹ lệ trong lòng rất nhiều người hâm mộ trên toàn thế giới.

Lam Tử im lặng nhìn mọi người ở dưới sân khấu, mặt không có bất kỳ cảm xúc nào, đờ đẫn cúi đầu cảm ơn. Lúc cô xoay người, bóng dáng gầy nhỏ cô đơn không nói nên lời đó hiện ra.

https://thuviensach.vn

Nữ MC lúc này chậm rãi đi lên sân khấu, thần sắc vài phần căng thẳng khác thường, giọng nói luôn lưu loát tuyệt hảo giờ đây lại hơi hơi run rẩy:

-Sau đây, là tiết mục của bạn học lớp 10 - 4 – Thường Nhạc… độc tấu piano…

Lam Tử vừa mới đi đến hậu trường liền bị một cái bóng thon dài chặn lại, người đàn ông tướng mạo và khí độ đều gần như hoàn mỹ này lại mang một ánh mắt đại diện cho hắc ám, mặt mang theo nụ cười tà khí, đứng dưới ánh đèn ảm đạm đã chinh phục Lam Tử và tất cả những người khác.

-Mời tránh ra!

Lam Tử không lạnh không nhạt ngẩng đầu nói, bất luận người đàn ông nào đều đừng mong có thể dựa vào bề ngoài mà chinh phục cô, người duy nhất khiến cô có chút tò mò hoặc chờ mong, chính là tay người này cầm đàn vi-ô-lông.

Thường Nhạc mắt lom lom nhìn Lam Tử, đây chính là ánh mắt người đàn ông nhìn một cô gái với dục vọng trắng trợn, không chút kiêng nể gì, mà có cả nguy hiểm.

Nhìn chăm chú trong khoảng cách gần, khuôn mặt có thể nói là hoàn mỹ của Lam Tử khiến Thường Nhạc rất hài lòng. Tại thời khắc này, Thường Nhạc đột nhiên nhớ tới Nam Cung Huân Y, có lẽ đều có thứ chung là nghệ thuật. Trên người hai người đều có hơi thở mê người của nghệ thuật, đều có dung mạo dáng người và khí chất không thể bắt bẻ. Điểm khác biệt duy nhất chính là, Nam Cung Huân Y là nữ thần cao quý thánh khiết, mà Lam Tử lại là thiên sứ ưu thương hoang mang.

-Tôi lập tức sẽ cho em một đáp án!

Miệng Thường Nhạc đột nhiên phát ra những lời này, ý cười trên mặt càng đậm.

https://thuviensach.vn

Lam Tử hơi hơi ngẩn ngơ, dường như không hiểu được ý tứ trong lời nói của Thường Nhạc.

-Cho dù là âm nhạc bị em chinh phục, hay em bị âm nhạc chinh phục, chung quy vẫn là rất cô độc!

Sau khi ném xuống những lời này, Thường Nhạc đi về phía sân khấu.

Vốn định rời khỏi đây, Lam Tử bỗng chấn động cả người, ngẩn ra tại chỗ, cặp mắt xinh đẹp có thể nói là do Thượng Đế tự tay thiết kế ra kia dâng lên một loại sương mù nhàn nhạt, cô nhìn bóng lưng rời đi đến xuất thần.

Khi Thường Nhạc lên sân khấu, quần chúng lại sôi trào, dạng âm thanh gì cũng có cả.

Có người nhớ rõ người này chính là thằng nhóc kiêu ngạo lái Lamboghini V12 Murcielago ở cổng trường lúc sáng, có người lại nhớ rõ người này ở bãi đỗ xe đã chiếm lấy vị trí đỗ xe Long Nha rồi còn thả chó dữ cắn bị thương vài tên đàn em Long Nha. Có người lại nhớ là người này đi cùng một người cao to, hai người bọn họ là thủ phạm "sự kiện đổ máu tại hội trường"…

Còn có người lại buồn bực, một nhóm người lại nghĩ, người này là thần thánh phương nào, sao vừa lên sân khấu đã gây ra chấn động lớn như vậy? Mà một bộ phận người khác thì lại nghĩ, không phải người này lên biểu diễn độc tấu dương cầm ư, mẹ nó, cầm theo một cây đàn vi-ô-lông lên sân khấu làm gì?

Nhẹ nhàng đặt vi-ô-lông trên chiếc piano, Thường Nhạc quét mắt một lượt toàn bộ hội trường. Tại một giây này, Thường Nhạc giống như sứ giả bóng tối đột nhiên giáng xuống, cả người như bao phủ bởi vòng sáng hắc bạch giao nhau, trên người phóng xấu ra hơi thở không tính là âm u lạnh lẽo, cũng không tính là ánh sáng mặt trời, mà là một loại khí cơ mạnh mẽ lại trung tính, che trời phủ đất quét qua toàn bộ hội trường.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ hội trường lập tức lặng ngắt như tờ, ngoài mấy tên có chút mạnh mẽ rít lên trong bóng đêm, có rất ít người dám ngẩng đầu nhìn vào ánh mắt Thường Nhạc.

Dường như rất hài lòng với hiệu quả này, Thường Nhạc chậm rãi ngồi xuống, cũng không vội chạm vào phím đàn, đôi môi khẽ mở, không có bất kỳ tiếng nhạc đệm nào mà hát lên.

Hear my silent prayer,

Heed my quiet call,

When the dark and blue surround you,

Step into my sigh,

Look inside the light,

You will know that I have found you…

Giọng nam trầm hơi khàn khàn, mờ ảo ngâm xướng như thì thào nói thầm, còn cả ca từ hơi có vẻ âm u thương cảm, làm cho người ta có một loại cảm giác như ảo mộng. Ngay lúc tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng, ngón tay thon dài của Thường Nhạc nhẹ nhàng đánh vào phím đàn, vô số âm phù có thể tiếp xúc thân mật với tâm linh con người nhảy lên, một loại tổ khúc nhạc khiến tâm linh con người xuất thể róc rách chảy ra.

Toàn bộ hội trường chìm vào im lặng chưa từng có, trên mặt mỗi người đều có vẻ không tin nổi và say mê.

Lam Tử ở phía sau màn che hoàn toàn giật mình, thân hình gầy gò không ngừng run rẩy.

Cô vừa bắt đầu đã nghe ra lai lịch của ca khúc – "Dreamcatcher", có người đem tác phẩm này dịch thành "Người truy mộng".

https://thuviensach.vn

"Dreamcatcher" có hai bản của người nổi tiếng, một là do Secret Garden diễn tấu, đầu đuôi đều có một đoạn thanh xướng như nhau, Thường Nhạc vừa rồi biểu diễn chính là phần đó. Ngoài dự đoán của mọi người chính là, sau khi xướng khúc nhạc dạo, Thường Nhạc lập tức biến ảo phong cách, dùng phiên bản của người thứ hai, NewAge trường phái thủ pháp diễn tấu âm thuần của dàn nhạc "Hoa viên Bandari" để diễn tấu.

Chúng ta là ai? Chúng ta đều là người theo đuổi ước mơ!

Một giọt lệ nóng từ hốc mắt Lam Tử trào ra ngoài, chẳng lẽ đây chính là đáp án mà vừa rồi Thường Nhạc nói sẽ cho cô?

Nhìn bóng lưng hào quang bắn ra tứ phía trên sân khấu, Lam Tử đột nhiên phát hiện, hắn, người đàn ông kia, cũng giống mình, có một nỗi tịch mịch thật sâu mà thế nhân không hiểu được.

Lúc này, Thường Nhạc đã đứng lên, khép hờ hai mắt, si mê kéo đàn vi-ô-lông. Hắn đứng bên cạnh sân khấu, rất có một kiểu có thể xảy chân ngã xuống, giống như hắn rất thích loại cảm giác kích thích nguy hiểm này.

"Dreamcatcher" vốn là song tấu, nhưng lại bị Thường Nhạc tách ra, đem toàn bộ khúc nhạc biến thành tổ hợp do piano và vi-ô-lông liên thanh mà thành, có thể nói là sắc đẹp thương cảm đến cực điểm.

Toàn bộ hội trường biến thành biển âm nhạc, thời khắc này Thường Nhạc chính là Thượng Đế, thao túng mỗi một linh hồn người nghe.

Lâm Quai Quai ôm chặt Big Ben, hoàn toàn không để ý sự thật là Big Ben đang không ngừng sỗ sàng cọ vào ngực cô, khuôn mặt nhỏ nhắn đều bị bao phủ bởi nước mắt. "Có thời gian tớ cũng đi làm một nhà chế tác cho vui" – Lâm Quai Quai rốt cuộc cũng đã hiểu được ý nghĩa một câu nói kia của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Khí thế hung bạo trên người Huyết Hổ hoàn toàn tiêu tan, thần sắc chuyên chú và sùng kính, gã lại một lần nữa khẳng định mình không theo nhầm lão đại!

-Chị, chị còn cho là hắn chỉ biết đua xe sao?

Phía trước, cô gái trong xe thể thao Lotus nhẹ giọng hỏi, nhìn chằm chằm không chớp mắt vào Thường Nhạc trên sân khấu, loại điên cuồng và si mê không hề giữ lại mà toát ra.

Cô gái tao nhã khẽ lắc đầu rồi lại gật đầu, vẻ mặt hoảng hốt, không biết là đang suy nghĩ điều gì.

Tiếng đàn piano và vi-ô-lông không ngừng biến hóa, mặt Thường Nhạc dần dần lộ ra vẻ cực kỳ thư thái, dường như đang hưởng thụ cảm giác thành tựu khi mọi người đều đã trở thành nô lệ âm nhạc của hắn.

Nếu không thể theo kịp bước chân của ta, vậy các người chỉ xứng phủ phục dưới chân ta!

Một loại khí vương bá quân lâm thiên hạ chạy trong lồng ngực Thường Nhạc, sau đó quy về yên ả, từng lỗ chân lông trên người đều bị dòng khí cổ quái này giặt rửa một lần, từng tế bào đều vui sướng toát ra. Thường Nhạc cảm thấy toàn thân thoải mái không tả được, thoạt nhìn giống như thay đổi thành một người khác, thân thể bao phủ trong một tầng sương mỏng bảy màu, giống như thiên thần hạ phàm.

Tất cả những điều này dưới ánh mắt người khác, hoặc tưởng lầm là ảo giác, hoặc tưởng là hiệu quả ánh sáng của sân khấu có vấn đề. Ngay cả Thường Nhạc cũng không nghĩ tới, hắn vào lúc này lại đột phá bình cảnh Hiên Viên quyết tầng thứ hai mà bà nội Công Tôn Thị truyền cho, gần như đạt tới trọng thứ nhất tầng thứ ba Phác Quy Chân.

Nốt nhạc động lòng người không ngừng ngăn cản tâm linh mỗi người.

https://thuviensach.vn

Nhạc khúc duyên dáng đi nữa thì cũng có lúc kết thúc, thật lâu sau khi Thường Nhạc rời khỏi sân khấu, tất cả người nghe mới dần dần hồi phục tinh thần, trong lúc nhất thời tiếng vỗ tay chấn động màng nhĩ người, như là vui vẻ đưa tiễn anh hùng rời đi, hoặc là ăn mừng đế vương sinh ra.

Lam Tử si ngốc đứng sau màn che, lệ rơi đầy mặt.

-Nếu tôi đã khiến em khóc, vậy tôi đây nhất định sẽ chịu trách nhiệm.

Âm thanh đầy sức hấp dẫn lại có dã tính sung mãn nhẹ nhàng truyền vào tai Lam Tử, thân hình quỷ mị của Thường Nhạc hiện tại đang đứng trước mặt cô, căn bản không để cho Lam Tử phản kháng liền mạnh mẽ ôm cô vào trong lòng. Sau đó, hắn quả nhiên rất chịu trách nhiệm nâng lên khuôn mặt hoàn mỹ của giai nhân, cúi đầu hôn khô tất cả nước mắt trên mặt Lam Tử.

Nữ MC xinh đẹp kia đứng cách đó không xa, cả người lâm vào giữa mê man vô hạn, cô không rõ tại sao mình lại có một loại kích động muốn khóc.

-Có lẽ, đôi khi, em và tôi là một loại người…

Thường Nhạc trong ánh mắt kinh ngạc của Lam Tử, đột nhiên buông lỏng cô ra, thanh âm trầm thấp mà thương cảm chậm rãi truyền đến:

-Lúc mọi người dũng cảm chạy đến đường chân trời phía xa, em lại sớm đứng cạnh một đường chân trời khác, bỏ lại đường chân trời xa xa kia ở sau lưng. Nhưng khi em quay đầu lại nhìn đường chân trời ấy, mới bỗng nhiên nhận thấy, mình cô độc đến vậy…

Lam Tử không hề ngăn cản lời nói của Thường Nhạc, tuyệt đại hồng nhan, cuối cùng cũng có lúc gặp được tri âm, cô chỉ nghĩ muốn ngã vào lòng hắn khóc một cách sảng khoái. Nhưng… lúc này Thường Nhạc lại rời đi không quay đầu lại đến một lần, bóng lưng cao lớn lại gầy yếu kia có một loại tiêu điều không nói nên lời.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 20: Tân Vương Hàng Năm

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Như mọi khi, mỗi một năm học mới, khi người mới gia nhập, học viện Kiêu Tử sẽ luôn sôi trào một khoảng thời gian. Chẳng qua năm nay học viện náo nhiệt hơn năm trước một chút. Có một số người cũ còn nhớ rõ thời điểm khi Tư Đồ Lôi Minh nhập học, học viện Kiêu Tử cũng sôi trào lên như vậy, mà năm nay dường như còn khiến người ta chờ mong hơn năm đó.

Trong một tuần ngắn ngủn, đám bà tám chuyên nghiệp trong học viện đều thu gom tư liệu, sửa sang ra một bảng danh sách các nhân vật phong vân mới trong trường. Có thể nói bảng danh sách này là thứ mà mọi người cùng hướng tới nên hầu như không có ai dị nghị cả.

Thứ đầu tiên mà tất cả các sinh vật giống đực nghển cổ ngóng trông chính là bảng danh sách tứ đại mỹ nữ mới để đám háo sắc có vật tham chiếu trong lòng. Ở nơi như học viện Kiêu Tử thì mỹ nữ như mây, muốn bình bầu ra một vị hoa hậu giảng đường thì thật quá khó khăn, hơn nữa một người thì không thể đại diện cho thực lực tổng hợp của trường nên mới có bốn vị mỹ nhân mỗi người một vẻ.

Ngoài ra, PB6 bùng phát hàng năm có thể nói là bảng danh sách mà tuyệt đại đa số giống đực và giống cái đều chờ mong. PB6, tên đầy đủ là Playboy6 hay còn gọi là Hoa hoa lục công tử, ở trong suy nghĩ của đám hậu duệ quyền quý này thì Hoa hoa công tử quả là từ khen ngợi.

Một gã Hoa hoa công tử kiệt xuất không chỉ có gia thế hùng hậu mà ít nhất phải có một khuôn mặt anh tuấn, một đôi mắt sâu sắc, một nụ cười say lòng người, còn phải có ít nhất một loại sở trường không ai có thể sánh bằng.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy, từ trước đến nay PB6 đều được coi là những nhân vật anh cả của học viện Kiêu Tử này.

Đương nhiên cũng có người bất mãn thầm gọi PB6 là AH6, tức là Asshole6 – sáu tên vô lại hoặc sáu kẻ ngu ngốc.

PB6 phân bố rất đều, mỗi một khóa đều có hai người trúng cử. Theo thứ tự là Mộ Dung Trường Thiên ở lớp 12 - 5, Sở Phi Dương ở lớp 12 - 9, Lý Lăng Tiêu ở lớp 11 - 3, Hoàng Dật Nhiên ở lớp 11 - 7, Cổ Tư Văn ở lớp 10 - 1 và Thường Nhạc lớp 10 - 4!

Bỏ phiếu về nhân khí trên Forum, Thường Nhạc đã dẫn đầu với với số phiếu áp đảo. Hắn không chỉ trở thành Nhân Vương mới mà còn được bầu là Đệ nhất Nhân khí Thiên vương của PB6.

Từ đó về sau, các loại lời đồn đại về Thường Nhạc ngày càng nhiều thêm. Những lời đồn đó vô cùng kỳ diệu, khiến người nghe như được mở rộng tầm mắt. Trong đó có một lời đồn có thể tin tưởng được, rằng Thường Nhạc là cậu cháu ngoại duy nhất của Chủ tịch trường - Đông Phương. Đồng thời, Thường Nhạc cũng có một loạt các loại biệt danh tao nhã có tục tằn cũng có, trong đó có một cái là Hoàng tử u buồn.

Biệt hiệu này có được là vì khi Thường Nhạc diễn tấu thì trông khá ưu thương, khiến cho các thiếu nữ vô tri mê mẩn không thôi. Kết quả là chuyện Thường Nhạc đã có bạn gái hay chưa trở thành chủ đề trà dư tửu hậu của phần đông các cô gái. Bởi vì thảo luận ra nhiều thứ kịch liệt quá, dần dà có một lời đồn khiến ai cũng tin phục.

Trước đây Hoàng tử u buồn có một cô bạn gái, đáng tiếc là cô này bị bệnh nan y nên từ đó về sau chàng đã trở nên rất u buồn…

Loại chuyện ấu trĩ này đương nhiên chỉ có kẻ có đầu óc ngu si như Huyết Hổ mới có thể nghĩ ra. Một ngày nào đó gã nhàn rỗi quá nên đã tạo ra một topic lung tung trên diễn đàn trường, không ngờ lại gây được tiếng vang

https://thuviensach.vn

lớn. Lúc đó Huyết Hổ cảm thấy mình có thể coi là phần tử trí thức trong giới lưu manh rồi.

Kỳ thật điều khiến mọi người tò mò là, khai giảng đến tận nay mà Thường Nhạc chưa từng đi học dù chỉ một tiết học, điều này lại khiến hắn càng thêm thần bí.

Học sinh trong học viện Kiêu Tử này tuy không phú thì quý nhưng hiếm có ai dám vi phạm nội quy trường học lộ liễu như vậy. Lúc trước Chủ tịch trường dự liệu rằng nhiều con cháu quý tộc tập trung lại một chỗ sẽ không dễ quản lý, nên đã chế định ra một chế độ hiệu giám. Hiệu giám này nói trắng ra chính là người phát ngôn cho Hội đồng quản trị của năm đại thế gia, chỉ cần có học sinh vi phạm quy định, hay chuyện mà nhân viên nhà trường không dám xử lý thì sẽ trực tiếp giao cho Hội đồng quản trị nhà trường giải quyết.

Tuy năm đại thế gia này ngầm bất hòa với nhau nhưng bề ngoài thì lại nhất trí, không có bất kỳ nhà quyền quý nào dám đồng thời chống đối năm đại thế gia này. Bởi vậy, điều lệnh cưỡng chế những kẻ đã vào học viện Kiêu Tử thì phải biết thân biết phận, ít nhất là cũng phải biểu hiện tuân thủ quy định.

Tuy như vậy đã chặn được rất nhiều chuyện vi phạm quy định trường xảy ra, nhưng lại có hiềm nghi biển thủ. Mấy chục năm qua, gần như tất cả kẻ có gan vi phạm nội quy trắng trợn đều có quan hệ không minh bạch với ngũ đại thế gia. Mà ngũ đại thế gia trước nay luôn bao che khuyết điểm, người một nhà mà phạm sai lầm đều coi như không thấy… Có rất ít người tỏ vẻ bất mãn với quy tắc bất thành văn này, không thì phải nói là có ngu mới đi kháng nghị. Người sinh ra ở nhà càng giàu càng quý thì càng hiểu được, thế giới này chưa bao giờ có thứ gọi là công bằng!

Có thể nói, ở học viện Kiêu Tử này, có thể ngang nhiên làm trái quy định cũng là một loại tượng trưng cho thân phận.

https://thuviensach.vn

Lam Tử lại một lần nữa chán chường mà "vô ý đi ngang qua" phòng học của lớp 10 - 4, ánh mắt ngày càng u buồn và thân hình ngày càng gầy yếu kia khiến trái tim vô số nam sinh tan nát, bóng dáng cô đơn kia khiến tất cả đàn ông đều cảm thấy không thể với tới. Vị thiên sứ u buồn này đúng là người mà cả "Giáo thảo" Tư Đồ Lôi Minh cô ta cũng không thèm để ý, chớ nói đến mấy người bọn họ.

Lam Tử cũng không hiểu vì sao mình lại bỏ qua sự cao ngạo trong lòng mà đi ngang qua nơi đây. Cô càng không rõ người con trai khiến tâm hồn cô rung động, kẻ đã xâm phạm thân thể cô nhưng chỉ để dịu dàng hôn đi nước mắt rơi trên mặt cô tại sao lại đột nhiên bỏ đi, tại sao lại đột nhiên biến mất khỏi tầm mắt mọi người? Thật giống như đã bốc hơi khỏi thế gian này.

Lâm Quai Quai có thể nói là cô gái ngoan ngoãn xứng với cái tên của mình, thấy thế nào cũng là một cô học sinh ngoan luôn tiến lên phía trước trong học tập nhưng gần đây cô cũng bắt đầu thất thần. Xuất phát từ trực giác mẫn cảm của một cô gái, cô cũng nhận ra Lam Tử vô tình đi ngang qua, không biết vì sao mà cô lại cảm thấy đau đớn xé ruột xé gan.

Vốn tưởng trời cao đã tác thành, Thường Nhạc lại ngồi cùng bàn với cô. Nhưng ông trời cũng cho cô một trăm giả thiết, cô chưa từng nghĩ tới vị bạn học ngồi cùng bàn này lại chưa từng bước vào phòng học! Thứ duy nhất khiến cô có hy vọng chính là "ông chú" cao lớn từng đến lớp học báo danh, không ngờ "ông chú" đó lại là học sinh xếp lớp. Nhưng bên cạnh "ông chú" cũng không xuất hiện người mà cô chờ mong, kẻ giống như lưu manh đã cưỡng ép cầm lấy tay cô, kẻ đã một lần rồi lại một lần khiến cô rung động.

Ngơ ngác nhìn chiếc bàn trống không bên cạnh, Lâm Quai Quai bày ra một kế hoạch nho nhỏ trong lòng. Kế hoạch nhỏ này khiến Lâm Quai Quai lần đầu tiên trong đời cảm thấy hổ thẹn … Không ngờ cô nàng lại muốn đại biểu Ban ủy đi ký túc nam sinh thăm Thường Nhạc, mà thực tế là chính cô muốn gặp Thường Nhạc… Mặc kệ là nói thế nào, cô cũng đã quyết tâm rồi!

https://thuviensach.vn

- Lão Hổ đần kia, anh lại đang bịa ra cái chuyện ấu trĩ nào nữa đấy, xin anh lần sau nhớ miêu tả bản thiếu gia tiêu sái hơn chút có được không?

Giọng nói lười biếng của Thường Nhạc vang lên trong căn phòng số 301. Chính hắn cũng không hề hiểu, từ lần trước khi vô ý tu luyện Hiên Viên quyết đến tầng thứ ba, hắn trở nên đặc biệt ham ngủ. Một giấc ngủ bình thường cũng phải một hai ngày mà hắn còn chưa cảm thấy đã.

- A, thiếu gia tỉnh rồi? Không có, tôi không có làm gì hết!

Đang ngồi trước máy tính, Huyết Hổ đứng lên như phản xạ có điều kiện, vẻ mặt kích động, giấu đầu hở đuôi che màn hình máy tính lại.

- Thật không?

Thường Nhạc khẽ nở một nụ cười giảo hoạt. Hắn mặc mỗi cái quần lót nhảy xuống giường rồi đẩy Huyết Hổ ra… Sau đó, Thường Nhạc ngây ngẩn cả người, gần như không biết nói gì nhìn Huyết Hổ. Hắn thở dài nói:

- Không phải là xem web đen sao, có cần phải che giấu như vậy không? Ô, còn thẹn thùng đỏ mặt nữa! Anh ngượng ngùng như vậy thì sao có thể khiến đám thuộc hạ đàn em nể phục được chứ?

Huyết Hổ đỏ mặt tía tai, ấp a ấp úng nói:

- Tôi… Tôi… Thiếu gia, không phải là tôi muốn xem thứ đó đâu!

- Còn học nói dối có phải không, tôi nhớ trước kia anh là một anh chàng thành thực và hiền hậu cơ mà!

- Thiếu gia, thật sự không phải là tôi muốn xem mà!

Huyết Hổ còn oan hơn cả Đậu Nga, hận không thể mua một miếng đậu phụ rồi đâm đầu vào chết luôn cho rồi.

https://thuviensach.vn

- Chứ ai muốn xem, chẳng lẽ bản thiếu gia mộng du rồi mở trang web đó ra?

- Không phải…

Huyết Hổ lúc này cũng bất chấp có nghĩa khí hay không, chỉ thẳng vào Big Ben rồi dùng giọng nói khá kỳ quái nói:

- Là nó!

Lúc này Big Ben đang thò đầu lên bàn máy tính, vẫy vẫy đuôi lấy lòng Thường Nhạc. Big Ben cao 48 – 56 cm, nặng từ 18 – 22 kg, thoạt nhìn uy mãnh mà không cao lớn ghé vào trên bàn khiến người ta dù nhìn thế nào cũng thấy dâm đãng một cách lạ lùng.

Thường Nhạc hơi ngẩn ra, bĩu môi nói:

- Big Ben, là mày xem?

Dường như nhận ra Thường Nhạc không có ý tốt đẹp gì, Big Ben ra sức lắc đầu, trông khá là ngây thơ và lương thiện.

Nhìn Big Ben rồi lại nhìn Huyết Hổ, Thường Nhạc đột nhiên sờ đầu con Big Ben rồi nói:

- Nhóc con, mày không lừa được tao đâu. Nào biểu diễn lại lần nữa cho tao coi, tối ày thêm đồ ăn.

Nghe nói như vậy, Big Ben lập tức bị lừa, xoay người rồi chân trước di chuyển trên bàn phím. Một hàng chữ tiếng Anh nhìn mà thấy ghê người xuất hiện… Sau đó là hình ảnh làm cho người ta càng thấy ghê người hơn…

Huyết Hổ như trút được gánh nặng, thở phào một hơi. Mà cảnh tượng không thể tin nổi này lại khiến Thường Nhạc trợn tròn mắt, ngây người hồi

https://thuviensach.vn

lâu mới phối hợp cảm khái:

- Thời buổi này ngay cả chó cũng biết dùng đồ công nghệ cao… Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng, chẳng lẽ là do mình dạy nó sao?

Lúc này, tiếng đập cửa nhỏ nhỏ truyền đến.

-Ai chán sống dám đến gõ cửa thế nhỉ!

Huyết Hổ nổi giận gầm lên, khôi phục bộ dáng hung thần giết người không chớp mắt kia. Gã trực tiếp xông tới cửa rồi thò cái đầu ra. Lập tức, Huyết Hổ ngơ ngẩn, cười vài tiếng ngây ngô rồi thức thời lựa chọn đột nhiên mất tích.

- A!

Lâm Quai Quai không hiểu gì cả đi vào thì ngượng ngùng hét ầm lên một tiếng, vội vàng che đôi mắt lại. Cô không thể tưởng tượng được, con chó đáng yêu kia lại chuyên chú nhìn tiết mục không phù hợp cho trẻ con, mà Thường Nhạc lại chỉ mặc một chiếc quần lót nằm chổng vó trên giường…

...

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 21: Hãy Chăm Sóc Tốt Thất Gia Của Ta*

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Hi!

Thường Nhạc vẫn nằm yên trên giường, mặt không chút khẩn trương, miệng thì "nhiệt tình" chào một tiếng.

Nhận ra Thường Nhạc không hề có ý định mặc quần áo rời giường, Lâm Quai Quai đỏ bừng hết cả mặt, lại lần nữa hét lên một tiếng rồi đẩy cửa chạy ra ngoài.

- Big Ben, tao nhắc mày bao lần rồi, ở trước mặt người ngoài thì phải có tố chất! Giờ thì hay chưa, mày xem web đen đã dọa cho cô nàng kia chạy mất dép rồi!

Thường Nhạc vẫn nằm hình chữ "大" như trước, chỉ hơi nghiêng đầu "tận tình hết nước hết cái" giáo dục chú chó háo sắc kia.

Mắt Big Ben tràn đầy tủi thân, giận mà không dám nói gì, cuối cùng đành phải nhảy xuống nằm dưới giường. Giờ phút này đây, tâm hồn yếu đuối của Big Ben đã bị tổn thương nghiêm trọng. Nó cuối cùng đã phát hiện, tất cả chiêu số bất lương mà Thường Nhạc dạy nó đều là để trốn tránh trách nhiệm. Sau này nó còn phải tiếp tục chịu tiếng xấu thay cho người khác… Nghĩ đến đây, hốc mắt Big Ben đầy những giọt nước mắt thương tâm.

Lâm Quai Quai chạy một mạch xuống dưới ký túc xá, trái tim nhỏ bé vẫn không ngừng đập loạn lên, khuôn mặt đỏ bừng lên. Nhân viên quản lý tòa nhà D có phần khó hiểu nhìn cô bé đang kích động này, thầm nghĩ sao cô ta vừa mới lên đã vội chạy xuống?

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ dựa vào ban công ký túc xá 302 nhìn bóng dáng Lâm Quai Quai, trên khuôn mặt tục tằn kia cực kỳ nghi hoặc. Gã lẩm bẩm:

- Ô? Quái nhể! Thiếu gia sao lại đột nhiên đổi tính, vịt tới tay rồi còn để nó bay đi?

Lâm Quai Quai bồi hồi ở dưới tòa nhà D, trong lòng khá do dự. Mất dũng khí lớn như vậy mới tìm được Thường Nhạc, cứ bỏ dở nửa chừng như vậy khiến cô ta thật sự không cam lòng. Nhưng vừa nghĩ tới thân thể đầy dã tính và mỹ cảm kia của Thường Nhạc, toàn bộ dũng khí mà cô có lập tức tan sạch sẽ, ngoài mặt đỏ tim đập loạn thì chẳng biết làm gì.

- Cái gì, còn phải nhịn sao?

Trên con đường nhỏ trong sân trường, Mộ Dung Trường Thiên gầm lên với cái điện thoại, gân xanh nổi lên trên trán khiến gã thoạt nhìn trông có mấy phần dữ tợn.

Long Nha cực kỳ oai phong trong học viện Kiêu Tử lại bị người chiếm chỗ đỗ xe mà không thể làm gì, đây có thể nói là một nỗi nhục lớn xưa nay chưa từng có. Trên thực tế, trong một tuần này Long Nha đã hành động khá nhiều, chẳng qua là đều thất bại mà lui.

Ngày đầu tiên, mấy tên đàn em của Long Nha lén lút đi chọc thủng săm lốp xe Thường Nhạc, kết quả đột nhiên hai tên áo đen không biết từ đâu nhảy ra đánh ngất bọn họ…

Ngày hôm sau, chiếc xe yêu quý của thành viên cao cấp Long Nha gặp họa, bánh xe bị người phá hỏng…

Ngày thứ ba, hơn mười tên đả thủ có thân thủ không tệ chạy tới tòa nhà D khu ký túc xá định cho người nào đó biết tay, ai dè một tên đàn ông to cao vạm vỡ đột nhiên từ trên trời giáng xuống, vô cùng mãnh liệt hành hung đám người kia một trận…

https://thuviensach.vn

Ngày thứ tư, Mộ Dung Trường Thiên tự mình đi tìm Thường Nhạc để đàm phán, lại bị đóng cửa không cho vào…

Ngày thứ năm, ở trước phòng học lớp 10 - 4 có dán một bức thư khiêu chiến, đáng tiếc là không ai trả lời…

Ngày thứ sáu, "Hắc Ảnh" do Sở Phi Dương cầm đầu và "Ngân Câu" do Lý Băng Tiêu cầm đầu dường như đã biết chuyện Long Nha mất mặt, kẻ nào cũng vô cùng vui sướng khoanh tay nhìn trò vui…

Ngày thứ bảy…

Thời gian có thể thay đổi rất nhiều thứ nhưng lại không thể thay đổi được tính tình nóng nảy của Mộ Dung Trường Thiên:

- Lôi Minh, lần này tôi không nhịn được nữa, dù thế nào cũng phải dạy bảo tên khốn kia một trận!

- Cậu còn nhớ giao ước giữa ngũ đại thế gia không?

Tư Đồ Lôi Minh ở đầu bên kia điện thoại nói với giọng bình tĩnh, điềm đạm, chắc chắn, không chút lộn xộn.

- Đương nhiên là nhớ rõ, con cháu ngũ đại thế gia không được nội đấu! Nhưng…

Trông Mộ Dung Trường Thiên như muốn ăn thịt người:

- Nhưng lúc này là thằng oắt kia vi phạm quy định, nếu không làm rõ, sau này Long Nha chúng ta sao còn có thể sống yên trong học viện Kiêu Tử này nữa? Huống chi tôi cũng chỉ làm chút tiểu đả tiểu nháo chứ không gây chết người, lão gia trong tộc chắc sẽ không hỏi đến chứ?

- Cậu còn biết đến sự vẻ vang của Long Nha? Bây giờ Long Nha đã bị cậu phá hỏng thành cái dạng gì rồi?

https://thuviensach.vn

Giọng Tư Đồ Lôi Minh chợt lạnh lẽo hẳn. Từ sau khi gã và đám thủ hạ tinh nhuệ tốt nghiệp vào hai năm trước, Long Nha rơi vào tay Mộ Dung Trường Thiên thì càng ngày càng tệ hại. Dừng lại một chút, giọng của Tư Đồ Lôi Minh trở nên tương đối ôn hòa:

- Trường Thiên, trước kia cậu thích làm gì thì tôi mặc kệ, lần này cậu phải nghe lời tôi!

Mộ Dung Trường Thiên vẫn chưa tiêu cơn tức, kêu ầm lên:

- Cậu thì có biện pháp tốt gì chứ, chẳng lẽ nhìn thằng oắt con đó cưỡi đạp lên đầu chúng ta?

Tư Đồ Lôi Minh lạnh nhạt đáp:

- Không phải chỉ là một chỗ đỗ xe ư, sao phải chuyện bé xé to như vậy? Cứ thả ra, coi như đều là người kế thừa ngũ đại thế gia nhường cho hắn một vị trí thì đã sao? Như vậy người khác còn nói cậu lòng dạ rộng lớn… Tôi chỉ sợ thằng oắt đó quá khiêm tốn thôi, hắn càng kiêu ngạo thì càng lợi cho chúng ta!

- Nghĩa là sao?

Mộ Dung Trường Thiên giật mình.

- Cậu chưa nghe qua câu "cây cao đón gió" ư?

Trong giọng nói bình thản của Tư Đồ Lôi Minh lộ ra mùi vị âm mưu,

- Để thằng oắt kia làm bậy đi, sẽ có người nhịn không được mà tìm hắn gây chuyện. Đừng quên, học viện Kiêu Tử trước nay không hề thiếu những kẻ hung ác. Giống như Sở Phi Dương, Lý Lăng Tiêu, Hoàng Dật Nhiên, cậu cho rằng bọn họ sẽ chỉ ngồi nhìn thôi sao?

- Ý cậu là bảo tôi ngồi nhìn hổ đấu nhau?

https://thuviensach.vn

Vẻ tức giận trên mặt Mộ Dung Trường Thiên dần tiêu tan, khôi phục lại bản sắc cuồng ngạo, trong ánh mắt y mơ hồ hiện lên vẻ sung sướng.

- Có thể nói là như vậy! Từ nay về sau cậu chỉ cần làm một việc, cố gắng khiêm tốn, ít xuất hiện!

Giọng điệu của Tư Đồ Lôi Minh kia không có bất cứ dao động tình cảm nào, trở nên âm u lạnh lẽo khiến người ta không cách nào kháng cự:

- Nhớ kỹ lời tôi nói đấy, đừng có gây thêm chuyện nữa! Nếu chuyện bên Anh thuận lợi, tài nguyên của học viện Kiêu Tử này tôi cũng sẽ không tiếp tục quan tâm nữa…

- Ha ha, tôi biết rồi.

Mộ Dung Trường Thiên hiểu ý cười lạnh một tiếng. Gã biết rằng Tư Đồ Lôi Minh không đơn giản chỉ là đi du học như vậy. Một tổ chức mới xuất hiện đã tiếp nhận công tử quyền quý khắp nơi trên thế giới đang chuẩn bị đâu vào đấy dưới sự chỉ đạo của Tư Đồ Lôi Minh, nếu tất cả đều thuận lợi thì một ngày nào đó thế lực thần bí này sẽ khiến toàn thế giới phải khiếp sợ.

- Thiếu gia, tôi dám đánh cuộc… Một tệ, Lâm Quai Quai sẽ không lên đây nữa!

Huyết Hổ vừa đùa nghịch với Big Ben, vừa ngẩng đầu nói.

- Fuck! Trên người anh vốn chẳng có nổi một xu tiền, còn dám đánh cuộc với bản thiếu gia?

Thường Nhạc nằm ở trên giường, mắt đọc "Khai sinh của Bi kịch" của Nietzsche, miệng thì nạt Huyết Hổ.

- Ha ha, bị cậu nhìn ra rồi!

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ gãi gãi đầu mình, đột nhiên nghĩ tới gì đó rồi có vẻ khá khó khăn hỏi:

- Vậy thiếu gia, cậu có còn tiền không?

- Anh cảm thấy người phong cách như tôi mà cần mang tiền sao?

Thường Nhạc hỏi ngược lại một câu.

Huyết Hổ nghiêng đầu, khá thành thực nhếch miệng nói:

- Không đúng, à, lúc trước anh Phong bảo cậu hay giấu tiền riêng, nghe nói cậu còn có một cái quỹ đen nữa!

- *! (#@^#^*...

Thường Nhạc hoàn toàn không biết nên nói thế nào, quăng sách đi rồi quay đầu lại nói:

- Tôi có tiền riêng hay không thì mắc mớ gì tới anh? Cảnh cáo anh, có người khác mà anh dám lôi chuyện này ra, tôi cắt cái roi hổ của anh cho Big Ben ăn đấy!

Huyết Hổ lộ ra vẻ sợ hãi, theo bản năng giữ khoảng cách với Big Ben, ngập ngừng nói:

- Thiếu gia, chúng ta không có thẻ ăn, cũng không có tiền mặt, tối nay đi đâu ăn bây giờ? Chẳng lẽ tôi phải đi ăn cướp? Không phải cậu nói là không được ức hiếp người thường sao…

- Anh không biết mang thẻ ATM đi rút tiền?

- Biết chứ, nhưng tôi không tìm thấy máy rút tiền ở đâu cả…

- Anh không biết kéo lấy một người nhờ dẫn anh đi à?

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ hiểu ra, vỗ đùi nói:

- Có lý, sao tôi không nghĩ ra nhỉ?

Thường Nhạc xem thường liếc gã một cái, ngửa mặt lên trời thở dài. Hắn bắt đầu hoài nghi mình dẫn tên trâu điên này làm thư đồng có phải là một sai lầm nghiêm trọng hay không.

Big Ben đột nhiên vểnh tai rồi sủa. Những tiếng gõ cửa nhỏ nhỏ vang lên.

*Hãy chăm sóc tốt Thất gia của ta: Một câu nói trong phim "Võ Lâm Ngoại Truyện", ý bảo giao cho người khác phụ trách hậu sự của mình, bản thân phải đi liều mạng…

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 22: Kiêu Ngạo Kinh Điển

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc giơ tay ra, cười với Huyết Hổ:

- Một tệ, mang ra đây!

Vẻ mặt Huyết Hổ bị đè nén dị thường, gã nhếch miệng cười ngây ngô rồi nói:

- Ha ha, đáp án còn chưa công bố mà!

- Còn dám nghi ngờ bản thiếu gia? Anh xong rồi!

Ánh mắt Thường Nhạc dần trở nên tà ác, hắn đứng dậy mở cửa. Lâm Quai Quai đang cúi đầu đứng bên ngoài, vẻ thẹn thùng của cô thiếu nữ thanh thuần biểu lộ không sót lại gì. Lặng lẽ ngẩng đầu liếc Thường Nhạc một cái, trong ánh mắt Lâm Quai Quai lóe lên ánh sáng, cô nàng lại mặt đỏ tim đập dồn dập cúi đầu xuống.

Hiện giờ Thường Nhạc đã mặc một bộ trang phục mùa hè thuộc series "Quý ông khác biệt" của Moschino. Nhà thiết kế thiên tài Moschino trước nay đều theo phong cách hài hước, đảo điên ấn tượng thời trang truyền thống của mọi người. Chiếc áo sơ mi rộng thùng thình màu trắng kèm theo nếp uốn không đối xứng, chiếc quần dài màu đỏ tím u ám lại thêm một đôi giày to màu đen… Tất cả đều khiến Thường Nhạc gầy một cách dị thường, thân hình hắn dường như cao hơn vài phần, góc cạnh cả người càng thêm rõ ràng.

Thường Nhạc lười biếng tựa vào cửa hút thuốc, trên mặt là nụ cười bất cần đời, đôi mắt trắng trợn quét toàn thân Lâm Quai Quai. Trong học viện Kiêu

https://thuviensach.vn

Tử mà hàng hiệu tràn ngập khắp nơi, Lâm Quai Quai vẫn mặc đồng phục, áo trắng cùng váy lam ngắn, lưng đeo một chiếc ba lô màu trắng nho nhỏ đáng yêu không phải hàng hiệu, thoạt nhìn có vẻ thanh xuân phấn chấn. Loại cảm giác tươi mát này khiến nhiều cô gái cả người toàn là hàng hiệu trông có vẻ cực kỳ thấp kém.

Nhìn kỹ Lâm Quai Quai rồi, Thường Nhạc lộ ra một nụ cười đầy hàm xúc. Bên trong khói thuốc, trông hắn vốn nên cực kỳ phấn chấn lại có vẻ vô cùng suy sút, có một loại mỹ cảm âm u như vỡ thành những mảnh nhỏ, như là khúc nhạc huyễn lệ, lại như một nhân vật bước ra từ trong tranh, đẹp mà không hề chân thật, có loại hư ảo khiến người khác không thể chạm đến.

Tạo hình như vậy thường khó ngăn cản thiếu nữ hoài xuân!

Cảnh tượng như thế, trong tình huống như vậy thường dễ ma sát ra tia lửa.

Đáng tiếc là trên thế giới này lại có một thứ mà cả người và thần đều phải phẫn nộ - bóng đèn!

Một đám mây đen bao phủ trên đầu hai người. Huyết Hổ bỗng đi đến, "dịu dàng" một cách dị thường nhìn Lâm Quai Quai như thể gặp được cứu tinh, giọng điệu vô cùng quái dị:

- Ừm…À, mỹ nữ… có thể cho tôi mượn một tệ không?

Lâm Quai Quai ngẩn ra, lấy ra một đồng xu từ trong ba lô đưa cho Huyết Hổ.

Huyết Hổ nhận tiền mà như được đại xá, lại nhét vào tay Thường Nhạc rồi nhanh chóng chạy về ôm Big Ben. Gã hơi sợ hãi nói vọng ra:

- Thiếu gia, tôi nguyện thua cuộc! Lần sau cậu đừng để tôi đánh cuộc trả thịt nữa!

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai nhìn dáng vẻ đầy hoảng hốt của Huyết Hổ kia, tuy không hiểu vì sao lại thế nhưng không nhịn được bật cười một tiếng.

Thường Nhạc đã hoàn toàn không biết nói gì với Huyết Hổ. Hắn coi như không nghe thấy mà dùng ánh mắt mang tính xâm lược nhìn Lâm Quai Quai, giọng điệu như có phần khinh thường:

- Cậu lại tới nữa, không đi học à?

- Tớ… tớ…

Ở dưới ánh nhìn đăm đăm của Thường Nhạc, Lâm Quai Quai mặt đỏ tai hồng, cái cớ tốt được đặt ra ban đầu đã quên sạch sẽ, cô không nói được nổi một câu.

Nhìn chiếc đồng hồ đeo tay, Thường Nhạc thờ ơ nói:

- A, đến giờ cơm trưa rồi, cậu cũng may mắn đấy, hôm nay cho phép cậu mời tớ ăn cơm.

Nói xong hắn không đợi Lâm Quai Quai đáp lại mà trực tiếp kéo cô đi ra ngoài.

Huyết Hổ và Big Ben đều sùng bái nhìn hai người họ rời đi, thầm than đại ca không hổ là đại ca, ăn cơm không mất tiền mà cũng đúng lý hợp tình như vậy, ăn chực mà cũng hoành tráng như thế. Nhưng là… đây trông thế nào cũng có vẻ như giống ăn cơm chùa…

Sùng bái thì là sùng bái, một người một chó vẫn vội vàng chạy theo, nhưng cũng rất thức thời giữ khoảng cách mười mét trở lên với Thường Nhạc.

Vì là giờ ăn trưa nên sân trường có không ít người, ai nấy đều nghiêng đầu chăm chú nhìn đôi Kim đồng Ngọc nữ kia. Kẻ mắt sắc bắt đầu xì xào bàn tán với bạn. Gã bánh bao mặc áo trắng kia không phải là vị Tân Vương

https://thuviensach.vn

PB6 Thường Nhạc có vẻ truyền kỳ nhất đó ư, thần bí bốc hơi khỏi nhân gian một tuần sao lại đột nhiên xuất hiện? Cô gái mặc đồng phục bên cạnh là ai kia, ô không phải là một trong Tứ đại mỹ nữ học viện sao, thoạt nhìn không phải tiểu thư nhà giàu. Chẳng lẽ hai người bọn họ đang trình diễn phiên bản hoàng tử và Lọ Lem hiện đại chăng?

Cảm nhận được những ánh mắt nóng rực có ghen tỵ có hâm mộ còn có đầy thâm ý truyền tới từ bốn phía, Lâm Quai Quai căng thẳng đến độ gò má đỏ bừng lên, trái tim thì đập thình thịch thình thịch, hai ngọn núi đáng yêu trước ngực dường như cũng lây nhiễm sự vui vẻ, tựa như chú thỏ con đang nhảy nhót dưới bộ đồng phục.

Lúc này Thường Nhạc hoàn toàn bỏ qua ánh mắt của người đi đường, hắn sóng vai đồng hành với Lâm Quai Quai, cười nói với cô nàng. Một bàn tay đút trong túi quần, bàn tay kia lại không hề có ý định buông tay Lâm Quai Quai ra, thật giống như nghiện nắm tay rồi. Thi thoảng hắn lại nghiêng đầu nhìn Lâm Quai Quai, lập tức vui sướng không thôi. Dưới sự khẩn trương và kích động, làn da trắng trẻo của Lâm Quai Quai biến thành màu hồng phấn nhàn nhạt, làm cho người ta không nhịn được muốn cắn một cái. Da thịt như vậy có thể nói là tuyệt phẩm chốn trần gian.

Ở một góc hành lang xa xa dưới tòa nhà dạy học, một bóng dáng gầy yếu cô đơn đứng đó nhìn Thường Nhạc và Lâm Quai Quai, nước mắt không nhịn được tuôn rơi. Khuôn mặt tuyệt mỹ kia lại càng thêm tiều tụy và đau đớn.

-Quai Quai!

Một giọng nói kinh ngạc lại pha thêm tức giận truyền đến từ đằng trước. Được hai gã học sinh to con vây quanh, một tên thiếu niên tay đút túi quần, mặt mũi cực kỳ tuấn mỹ nhưng đầy kiêu căng đang kinh ngạc nhìn Lâm Quai Quai.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy khó chịu trong lòng. Thằng nhãi này là thằng nào mà lại dám xưng hô vô cùng thân thiết với hàng của bản thiếu gia?

- Anh Dật Nhiên?

Lâm Quai Quai khẽ hô một tiếng, khuôn mặt đỏ bừng lên như trái táo chín. Cô ta vùng ra khỏi bàn tay Thường Nhạc, áy náy nói:

- Anh ấy là… là hàng xóm trước đây… Hoàng Dật Nhiên…

- Ồ? Hoàng Dật Nhiên? Hình như nghe cái tên này ở đâu rồi… Như vậy hai người là thanh mai trúc mã?

Thường Nhạc đột nhiên nở một nụ cười đầy tà khí, hắn thế nhưng lại giơ tay ôm lấy eo Lâm Quai Quai.

Lâm Quai Quai ngại ngùng đến mức hận không thể tìm một cái lỗ để cui vào, trong lòng thì lại cảm thấy ngọt ngào khó tả. Cô ta nhẹ nhàng cầu khẩn:

- Thường Nhạc, đừng như vậy, xin cậu đó, đừng như vậy mà…

Thường Nhạc chẳng hề để ý tới lời cầu xin của tiểu mỹ nhân, hai mắt nhìn thẳng phía trước, đối mặt với Hoàng Dật Nhiên đã chạy tới trước mặt hai người.

Nhìn Lâm Quai Quai xấu hổ rồi lại nhìn Thường Nhạc vô cùng ngang ngược, Hoàng Dật Nhiên lạnh lùng nói:

- Buông cô ấy ra!

Lời này giống như mang theo lực uy hiếp thật lớn, đột nhiên quần chúng vây xem trong phạm vi một trăm mét đều lui ra sau. Tuy là lui nhưng vẫn có người nấp ở đằng xa xem kịch vui, tâm tình kích động khó có thể miêu tả nổi. Hai đại công tử PB6 quyết đấu, đúng là cảnh tượng lớn khó gặp!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc như không nghe thấy lời Hoàng Dạt Nhiên mà lại giống như vốn mặc kệ gã, hắn đột nhiên ôm lấy Lâm Quai Quai rồi cúi đầu hôn lên đôi môi anh đào của cô nàng… Trong phút chốc, Lâm Quai Quai hoàn toàn ngây người. Cô ta chưa từng nghĩ nụ hôn đầu của mình sẽ bị cướp đi lúc này.

Tiếng khớp xương răng rắc vang lên, Hoàng Dật Nhiên nắm chặt nắm tay lại, sắc mặt lúc trắng lúc tái. Gã khổ sở theo đuổi Lâm Quai Quai nhiều năm như vậy, tới học viện Kiêu Tử đầy hoa thơm cỏ lạ này cũng chưa từng thay đổi, không ngờ lại nhận lấy kết quả như thế này. Đối tượng mình đau khổ yêu thương nhiều năm lại bị người khác cướp đi trước con mắt của bao nhiêu người, hơn nữa hắn ta lại còn hôn cô gái mà gã yêu thương ngay trước mặt gã…

Hoàng Dật Nhiên không có lập tức xông vào đánh Thường Nhạc là vì Lâm Quai Quai lại chẳng hề phản kháng!

Không có chuyện gì còn tàn khốc hơn chuyện này. Tại giờ phút này trạng thái tinh thần Hoàng Dật Nhiên gần như sụp đổ. Gã bắt đầu hoài nghi rằng mình có phải là một kẻ thất bại từ đầu đến cuối hay không?

Lâm Quai Quai vùi đầu vào ngực Thường Nhạc, không dám nhìn Hoàng Dật Nhiên lại cũng không dám nhìn Thường Nhạc. Lúc này, cô hoàn toàn luống cuống mất phương hướng, dường như chỉ có cách vùi đầu vào ngực Thường Nhạc thì mới có thể trốn tránh tất cả.

- Ha ha ha…

Hoàng Dật Nhiên đột nhiên cười vang lên như kẻ điên dại, giới hạn cuối cùng trong lòng gã đã hoàn toàn bị đánh vỡ. Con ngươi vốn trong suốt kia trở nên đục ngầu, trên người tản ra sát khí lạnh thấu xương.

Lâm Quai Quai chợt ngẩng đầu lên nhìn Hoàng Dật Nhiên, trong ánh mắt đầy day dứt áy náy.

https://thuviensach.vn

- Quai Quai, sao em có thể như vậy… Em là của anh mà, là của Hoàng Dật Nhiên anh!

Hoàng Dật Nhiên mất đi lý trí hô to, cả người lâm vào trạng thái điên cuồng.

- Dật Nhiên, anh đừng như vậy có được không, em chỉ coi anh là anh trai…

Lâm Quai Quai thoát ra khỏi vòng tay Thường Nhạc, nhìn Hoàng Dật Nhiên bỗng nổi điên kia mà nước mắt đảo quanh hốc mắt, bộ dáng đáng thương kia khiến người ta thật sự không thể kháng cự lại.

- Vậy sao? Anh trai, anh trai… Ha ha ha…

Hoàng Dật Nhiên thì thào, vẻ mặt lại càng thêm điên cuồng. Gã đột nhiên bắt lấy tay Lâm Quai Quai, điên cuồng quát to:

- Thứ anh không chiếm được thì đừng hòng kẻ nào có được!

- A, buông em ra!

Lâm Quai Quai luống cuống la lên.

Không ai nhìn thấy được Thường Nhạc dùng cách gì, tóm lại là trong chớp mắt, Lâm Quai Quai đã đứng ở sau lưng Thường Nhạc.

- Mẹ nó, con chó điên ở đâu ra vậy, thế mà cũng là một trong sáu vị công tử PB6 sao? Ông trời ơi, đang đùa tôi có phải không?

Thường Nhạc phối hợp cảm khái một tiếng, quả thực có một loại cảm giác bất đắc dĩ như lên phải thuyền giặc. Hắn quay đầu không chút để ý nói:

- Lão Hổ ngốc, đóng cửa, thả chó!... Ừ ừ, cắn đến chết cho tôi!

- Thường Nhạc, đừng như vậy!

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai hoảng hốt cầu xin.

Chỉ tiếc là tiếng nói nhu nhược kia đã nhanh chóng bị tiếng sủa của Big Ben và tiếng gầm lên của Huyết Hổ át đi. Hoàng Dật Nhiên và hai gã cao to kia đều bị đánh cho quỳ rạp xuống đất. Bọn họ cũng phải loại tôm tép gì, chẳng qua gặp phải tên sát tinh đã lăn lộn sống mái với mấy trăm tên xã hội đen như Huyết Hổ, coi như bọn họ xui xẻo.

Lâm Quai Quai cầu xin cho Hoàng Dật Nhiên chính là phí công phí sức, khóc như một kẻ làm từ nước mắt. Cuối cùng cô ta nhắm mắt lại, không dám nhìn cảnh tượng đẫm máu này.

Toàn mặt Hoàng Dật Nhiên là máu, thần trí lại dần tỉnh táo lại. Khuôn mặt gã trở nên âm tàn dữ tợn, nói đứt quãng:

- Thường Nhạc… Hoàng Dật Nhiên tao sẽ nhớ kỹ chuyện ngày hôm nay… Tao sẽ trả lại mày gấp mười lần!

- Mày cho là mày có tư cách nói lời đó với tao sao?

Thường Nhạc bỗng mỉm cười, không thèm để ý tới Hoàng Dật Nhiên đáng thương kia mà lôi kéo cô nàng Lâm Quai Quai đã khóc đến mức cả người không còn sức lực đi thẳng về phía trước.

- Đồ chó, mày đừng có quá kiêu ngạo! Tao sẽ làm ày phải hối hận, tao thề!

Hoàng Dật Nhiên gắng gượng bò dậy, giọng nói lạnh như băng, ánh mắt oán độc khiến đám người rình coi từ xa thấy lạnh lẽo.

- Thế à?

Thường Nhạc đột nhiên buông tay Lâm Quai Quai ra, xoay người đá một cái vào bụng Hoàng Dật Nhiên. Vừa mới đứng dậy lại bị đá cho ngã xuống, Hoàng Dật Nhiên cắn chặt khớp hàm để không kêu lên.

https://thuviensach.vn

- Oắt con, nhìn vào mắt tao, nghe rõ lời tao đây…

Thường Nhạc dẫm thật mạnh lên mặt Hoàng Dật Nhiên, ánh mắt lạnh như băng, bốn phía im lặng như tờ. Sau đó Thường Nhạc dùng giọng điệu lạnh lùng, cao ngạo đến tận xương tủy nói ra một câu khiến người ta khắc cốt ghi tâm nhất đời này:

- Tao kiêu ngạo là vì tao có tư cách để kiêu ngạo!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 23: Truyền Thuyết Không Già

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tao kiêu ngạo là vì tao có tư cách để kiêu ngạo!

Toàn bộ học viện Kiêu Tử, mười tên con trai thì có năm tên bắt chước tạo hình và giọng điệu của Thường Nhạc để thể hiện lại những lời này. Thậm chí khi bạn đi WC cũng có thể nhìn thấy một tên vắt mũi chưa sạch dẫm chân lên nắp bồn cầu, bày biện tư thế nói những lời này với không khí. Mà những người này đều nghĩ cách trở thành đàn em của Thường Nhạc, thế cho nên lời này truyền lưu rất rộng, trở thành câu nói sang chảnh nhất năm nay.

Mười tên con trai thì có ba tên tự hỏi hàm nghĩa của lời này, cuối cùng đưa rakết luận, Thường Nhạc đúng là không dễ chọc.

Trong mười tên con trai lại có hai tên nổi giận, kết quả khá là nghiêm trọng, bọn họ chuẩn bị cho Thường Nhạc biết tay.

Đồng thời ở trong toàn bộ học viện Kiêu Tử này, trong mười cô gái thì có năm cô rơi vào trạng thái cuồng dại. Các cô nàng chưa từng thấy qua người con trai nào lại lạnh lùng lại kiêu ngạo đến thế. Các cô này nhận định rằng anh chàng này chắc chắn đặc biệt manly lại cho người khác cảm giác an toàn. Vì thế ai nấy đều thầm quyết định không phải Thường Nhạc sẽ không lấy chồng!

Trong mười cô gái lại có ba cô lâm vào thế khó xử. Bởi vì các cô này muốn đá bạn trai đi bám lấy Thường Nhạc, nhưng lại sợ Thường Nhạc không nhận, cho nên cô nào cũng rất mâu thuẫn, rất hậm hực.

https://thuviensach.vn

Trong mười cô gái thì có hai cô không biết nói gì. Các cô cho rằng Thường Nhạc là một tên háo sắc, phân nửa là đầu óc có vấn đề.

Mà đầu sỏ gây ra tất cả lúc này đã đi ra cổng trường với nụ cười tự đắc trên khuôn mặt, bởi vì thanh giảm tốc trước cổng trường đã bị bỏ đi.

Lâm Quai Quai thì thất thần đi cạnh Thường Nhạc. Hình dáng thê thảm của Hoàng Dật Nhiên không ngừng hiện lên trong đầu óc cô, một loại cảm giác giằng co tội lỗi luôn đè nặng trong lòng. Giờ cô hoàn toàn không có phương hướng, cũng không biết nên làm cái gì, cả người đều thấy ngượng ngùng.

Thường Nhạc cũng chẳng có ý định an ủi Lâm Quai Quai, không giải thích cũng chẳng có lời nói quan tâm gì. Dường như hắn đang chờ Lâm Quai Quai hoàn toàn thích ứng hắn, và hắn khẳng định Lâm Quai Quai cuối cùng cũng sẽ như hắn mong muốn.

- Thường Nhạc… Sau này, sau này… có phải cậu sẽ… cùng với Hoàng Dật Nhiên…

Lâm Quai Quai ấp a ấp úng, khuôn mặt có phần khẩn trương, trông khá tái nhợt. Cô ta hiểu rõ gia thế Hoàng Dật Nhiên, nếu Thường Nhạc đấu với gã thì chẳng biết là hươu sẽ chết về tay ai.

Thường Nhạc làm như không nghe thấy, quay đầu hỏi:

- Trưa nay ta ăn gì nhỉ?

- Thường Nhạc, cậu đừng có không đứng đắn mãi như thế, trả lời người ta đi có được không?

Lâm Quai quai mềm giọng khẩn cầu. Cô nàng lờ mờ hiểu ra Thường Nhạc tuyệt không ăn cứng, về phần có không ăn cả cứng mềm hay không thì phải thuận theo ý trời rồi.

https://thuviensach.vn

- Tớ rất đứng đắn.

Thường Nhạc nghiêm túc nhìn Lâm Quai Quai, lấy ra một chiếc khăn vuông lau đi vệt nước mắt trên mặt cô nàng, có vẻ đau lòng nói:

- Ôi, khóc trông xấu thật đấy. Cậu cười một cái xem nào, phải cười vui vẻ thì tớ mới hài lòng trả lời câu hỏi của cậu được.

Khuôn mặt được Thường Nhạc lau nước mắt kia đỏ bừng lên. Cả trái tim của Lâm Quai Quai như bị hòa tan, không thể ngờ người bá đạo như hắn lại dịu dàng như thế. Một loại cảm giác ngọt ngào tràn ngập toàn thân, Lâm Quai Quai không tự giác lộ ra nụ cười hạnh phúc mà vui vẻ.

- Ok, chính là nó, vậy mới tốt chứ, lúc này mới có thể gọi là Quai Quai chứ!

Thường Nhạc ra vẻ quyền uy bình luận đùa Lâm Quai Quai cười, vẻ mặt khá là thích thú. Trong mắt hắn, có thể khiến mỹ nữ nhoẻn miệng cười vì mình đúng là một chuyện rất đáng để hưởng thụ cũng rất đáng để tự hào.

Lại nắm lấy tay Lâm Quai Quai, Thường Nhạc vừa đi vừa tùy ý hỏi:

- Có phải cậu sợ sau này tớ sẽ đối phó với Hoàng Dật Nhiên không?

- Đúng vậy…

Lâm Quai Quai đáp lại, trong đôi mắt có chút sợ hãi. Cô sợ nhất loại vẻ mặt âm u lạnh lẽo kia của Thường Nhạc, một lần ở hội trường, một lần nữa vào hôm nay, cô không bao giờ muốn gặp lần thứ ba. Cô nàng dùng giọng nói mềm mại nhất có thể nói:

- Thường Nhạc, cậu đừng đấu với anh ấy nhé?

Trong mắt Thường Nhạc lóe lên chút giảo hoạt, hắn cười nói:

https://thuviensach.vn

- Không phải là không thể… Nhưng mà thế thì tớ được lợi ích gì?

Nhìn vẻ háo sắc đầy quen thuộc trên khuôn mặt Thường Nhạc kia, mặt Lâm Quai Quai đỏ ửng lên. Cô nàng cẩn thận nhìn xung quanh rồi đột nhiên nhón chân hôn lên má phải Thường Nhạc một cái. Sau đó mặt đỏ còn hơn cả cà chua, đôi tay thì cọ cọ nhau, cúi đầu khẽ nói:

- Như vậy được chưa?

- Ha ha, không tệ không tệ, lại hiểu ý tớ như vậy, cái nữa nào!

Thường Nhạc được voi đòi tiên, chỉ chỉ má trái của mình.

Lâm Quai Quai lại đáp ứng mong muốn của hắn, cái đầu kia cúi cực thấp, không dám ngẩng đầu nhìn lên nữa. Chính cô cũng không hiểu, kỳ thật thời gian ở cùng Thường Nhạc cộng lại được có mấy giờ, sao cô lại có thể dễ dãi đến vậy?

- Ừm, quả nhiên là Quai Quai, rất ngoan!

Thường Nhạc say mê sờ mặt mình, hưởng thụ loại khoái cảm hay phải nói là cảm giác thành tựu này, trong lòng thì đang tính toán: "Đây là cái thứ bốn mươi bảy hay bốn mươi tám nhỉ, chà, không nhớ rõ nữa… Bà nó, về phải giở "Nhật ký tán gái" ra coi mới biết được…"

Mãi lâu sau Lâm Quai Quai mới ngẩng đầu lên, trong ánh mắt đầy dịu dàng điềm đạm, thấp giọng nói:

- Thường Nhạc, anh đồng ý với em rồi đúng không?

- Vốn đồng ý rồi, nhưng giờ lại thấy trong lòng không thoải mái…

Vẻ mặt kia của Thường Nhạc cực kỳ gian ác, làm cho người ta hận không thể dí đầu hắn xuống đất đánh ột trận.

https://thuviensach.vn

- A, vì sao?

Lâm Quai Quai chu đôi môi làm cho người ta mơ màng lên.

Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất cần đời, giọng nói lại khá nghiêm túc:

- Rất đơn giản, vì tớ không thích người thân cận gọi tên mình. Cho nên cậu nghĩ xem nên xưng hô thế nào với tớ đây?

Con gái thì bao giờ cũng mẫn cảm, đồng thời cũng là động vật luộn dựa theo thính giác. Nghe Thường Nhạc nói cô nàng là người thân cận, Lâm Quai Quai như mở cờ trong bụng, chu cái miệng nhỏ nhắn suy đoán một cách thật ngây thơ:

- Vậy người cạnh cậu thường gọi cậu là gì, Tiểu Nhạc, A Nhạc? Hay gọi cậu là thiếu gia như "ông chú" đi theo sau chúng ta kia?

- Ôi! Vừa mới khen cưng nhu thuận, sao đột nhiên lại trở nên ngốc như vậy rồi?

Thường Nhạc vờ vịt thở dài một tiếng, mơ hồ biểu hiện ra loại thất vọng và đau thương của gã thiếu niên ngây thơ không được người thương hiểu. Chúng ta không thể không thừa nhận là kỹ thuật diễn của hắn lại được nâng lên.

Lâm Quai Quai hơi chu môi, khờ khạo nói:

- Không được nói người ta ngốc. Cho tới biết nên gọi cậu thế nào mới phải đi, Thường Nhạc đại hiệp?

- Cô bé ngốc, đương nhiên là phải gọi là ông xã rồi, cái này cũng cần dạy nữa hả?

- Đáng ghét, xấu quá đi…

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai xấu hổ đỏ cả mặt lên, không biết đào đâu ra dũng khí nhẹ nhàng đánh lên bộ ngực khỏe đẹp của Thường Nhạc kia. Bộ dáng ngượng ngùng đó như hận không thể tìm một cái lỗ rồi chui xuống.

Thường Nhạc nghiêm mặt lại:

- Không gọi là giận đó nhe!

Có lẽ phụ nữ trời sinh có ba thiên phú là một khóc hai nháo ba thắt cổ, không cần bất cứ ai chỉ điểm, Lâm Quai Quai cũng tự biết. Cô nàng kéo tay Thường Nhạc rồi làm nũng:

- Đừng mà, người ta ngại mà! Thường Nhạc tốt, anh Thường Nhạc, đừng ép người ta có được không?

Thân hình Thường Nhạc bỗng run lên, trong lòng chợt chấn động. Hắn bắt lấy bả vai Lâm Quai Quai rồi hỏi:

- Cậu vừa gọi tớ là gì?

Lâm Quai Quai hoảng sợ, thấy Thường Nhạc không có nổi giận mới từ từ nói:

- Gọi cậu là Thường Nhạc!

- Không phải, câu cuối cùng cơ!

- Anh Thường Nhạc…

- Oa ha ha ha, đúng là nó đó, bỏ chữ Thường kia đi!

- Anh Nhạc…

Thường Nhạc lại lần nữa giật mình. Lần đầu quen Lâm Quai Quai chính là bị giọng nói của cô nàng hấp dẫn. Giọng của Lâm Quai Quai trời sinh

https://thuviensach.vn

thanh thúy như tiếng suối róc rách, ở dưới những cảm xúc khác nhau lại có sức hấp dẫn riêng, lúc quyến rũ lúc ai oán lúc ngượng ngùng hay hồn nhiên, người bình thường khó có thể chống cự.

Cho tới nay, Thường Nhạc luôn cho rằng mỹ nữ gọi mình là "ông xã" chính là âm thanh tuyệt vời nhất trên thế gian. Nhưng lần này một câu "Anh Nhạc" của Lâm Quai Quai lại khiến Thường Nhạc cảm thấy kích thích kỳ quái, thậm chí máu hắn sôi trào lên. Ngay cả cao thủ tình trường đầy kinh nghiệm như hắn suýt chút nữa thì có phản ứng sinh lý, thật quá khoa trương!

Huyết Hổ theo sau cách hơn mười mét nhưng với công lực thâm hậu đã "vô ý" nghe được đối thoại giữa hai người kia, toàn thân nổi hết da gà da vịt lên. Gã vội ngồi chồm hổm xuống che lấy cái tai chú chó Big Ben cũng đang chăm chú nghe kia, khẽ quát:

- Không được nghe, con chó háo sắc này, mày không được nghe, buồn nôn quá đi mất!

-Cứ gọi như vậy đi, sau này cứ gọi anh như vậy nhé!

Thường Nhạc kích động ôm mặt Lâm Quai Quai, trông hắn như thể vừa nhặt được vàng vậy.

- Vâng, vậy anh đồng ý đi…

Lâm Quai Quai dịu ngoan gật đầu.

- Không thành vấn đề, chỉ cần thằng nhóc đó không chọc anh thì anh sẽ để yên cho hắn!

Lâm Quai Quai như một cô nàng ngập chìm trong hạnh phúc mỉm cười, chủ động kéo tay Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Thật nha?

- Trước giờ anh luôn nói là làm!

Thường Nhạc gật gật đầu, giọng điệu chân thật đáng tin, tự nhiên thoải mái toát ra phong thái của vị quân vương buông ra lời vàng miệng ngọc. Nhưng mi mắt rủ xuống kia đã dấu đi hàn quang chợt lóe, lạnh lẽo hơn cả mũi đao.

Đúng vậy, hắn sẽ không chủ động gây chuyện với Hoàng Dật Nhiên. Nhưng hắn dám khẳng định, Hoàng Dật Nhiên sẽ tự động tìm tới cửa…

Đúng lúc này, Lâm Quai Quai bỗng tránh ra khỏi móng vuốt của Thường Nhạc, ngơ ngác nhìn phía xa như gặp phải phiền toái nào đó.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 24: Câu Chuyện Mới Của Huyết Hổ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bên con đường phía trước, một chiếc Bentley màu bạc từ từ chạy qua.

Thường Nhạc tinh mắt nhận ra đây là một trong những chiếc Bentley Azure series cuối cùng. Chiếc này lại càng hiếm có bởi vì nó có chứa những đặc điểm có giá trị như bánh xe mười tám inches, huy chương Mulliner và nội thất với chiếc ghế động bảo thạch nhung và trang trí sơn đen hoàn toàn mới được Mulliner tạo ra thủ công, tất cả những ai yêu xe xịn đều cực kỳ săn đón chiếc xe này, là đối tượng tốt để sưu tầm.

Một ông già năm mươi tuổi có tinh thần quắc thước bước xuống, từ từ đi đến trước mặt Lâm Quai Quai nói với ngữ điệu cực kỳ cung kính:

- Tiểu thư, có cần đưa cô về nhà ăn cơm không?

Có thể nhìn ra ông già này chắc chắn là người đã chăm sóc Lâm Quai Quai rất nhiều năm, sự thân thiết và cung kính trong ánh mắt ông ta với Lâm Quai Quai không có chút giả bộ nào. Thường Nhạc thấy vui lên trong lòng, cô bé ngoan ngoãn này đâu phải là cô bé Lọ Lem. Bằng quan hệ thanh mai trúc mã với Hoàng Dật Nhiên còn có lão quản gia đưa đón bằng Bentley này, kẻ mù cũng biết cô gái nhỏ này rõ ràng chính là một vị tiểu công chúa "cải trang đi tuần".

Nhưng chính là vì như thế, Thường Nhạc lại càng hứng thú với Lâm Quai Quai. Một cô gái nhà giàu mặc đồng phục thanh xuân hấp dẫn… Chậc chậc, ngẫm lại cũng thấy kích thích rồi!

Trái tim Lâm Quai Quai đập loạn, cố gắng điềm tĩnh nói:

https://thuviensach.vn

- Ông Trung, không cần đâu, hôm nay tôi với bạn đi ăn cùng nhau rồi.

- À, vậy có cần tôi đưa đi không?

Ông già nói xong rồi thản nhiên liếc Thường Nhạc một cái, không có vẻ mặt gì.

Đúng là con cáo già giảo hoạt, nhưng vẫn thua kém Lão Lạc. Thường Nhạc thầm than một tiếng rồi lập tức lịch sự đáp lại bằng một nụ cười vô cùng phong độ, phong phạm quý tộc được thể hiện không hề thiếu sót.

Lâm Quai Quai hơi chấn động, cô nàng cảm thấy người con trai này những khi không xấu xa thì thực tao nhã và cao quý, đúng là bạch mã hoàng tử tiêu chuẩn trong con mắt của các cô gái. Nhận ra ánh mắt ý hỏi của ông già, khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Quai Quai kia hơi đỏ lên, cô nàng có phần có tật giật mình đáp:

- Thôi không cần đâu, bọn tôi đi bộ là được rồi.

Cho đến khi ông ta lái xe đi, Lâm Quai Quai mới thở phào nhẹ nhõm, có phần kích động thì thào:

- Xong rồi, thế này lúc về nên nói sao với ba mẹ đây?

- Chuyện này cũng phải báo cáo sao?

Thường Nhạc ngẩn ra, lập tức ôm lấy thân thể mềm mại kia, khẽ nói bên tai nàng:

- Nhất định phải nói thế này, bảo cha mẹ em tới tìm anh, rồi nói rằng em đã là người của Thường Nhạc anh rồi!

- Đáng ghét, anh cứ nói linh tinh cơ…

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai dựa vào ngực Thường Nhạc, giãy dụa để tránh ra nhưng lại không muốn thoát khỏi vòng tay ma quỷ này. Lời này của Thường Nhạc khiến cô nàng cảm thấy vô cùng an toàn, tuy không nói ra nhưng trong lòng lại hạnh phúc muốn chết.

- Gần đây có con phố nào nhỉ, phố Bát Bảo à?

Thường Nhạc đột nhiên hỏi.

- Đúng vậy, nghe nói phố Bát Bảo là con phố bình dân của thành phố J, nhưng nơi đó trị an không tốt, rất loạn…

-Vậy chúng ta đến đó đi!

Thường Nhạc không chờ Lâm Quai Quai đồng ý hay không đã kéo tay cô ta bước đi.

Lâm Quai Quai giật mình, cô nàng tưởng rằng Thường Nhạc không đi khách sạn cao cấp ở thành phố J này thì cũng phải đi tới nhà hàng Tây nổi tiếng, ai dè lại muốn đi phố Bát Bảo. Cô ta dịu dàng hỏi:

- Sao lại đến đó vậy, người ta chưa đi tới nơi như thế bao giờ đâu.

- Muốn đến thì đến thôi, nơi như thế anh đến suốt, cứ theo anh là được.

Thường Nhạc hô hào khá hoành tráng. Tên này từ hàng rong vỉa hè đến khách sạn cấp thế giới đều đã đi qua, trên khuôn mặt không che dấu được vẻ đắc chí.

Hai người tay trong tay đi dạo phố Bát Bảo, gần như là ăn một miếng lại đổi chỗ khác, còn lợi hại hơn cả đội du kích năm đó, có vẻ là muốn ăn lan tràn hết cả con phố này. Đôi nam nữ này dẫn tới không ít ánh mắt hâm mộ. Cũng có người già thở dài, ôi, trẻ vị thành niên giờ cởi mở thế đấy…

https://thuviensach.vn

Đương nhiên cũng có không ít tên côn đồ tính nhân cơ hội mò chút lợi, nhưng nhìn thấy cách đó không xa Huyết Hổ đằng đằng sát khí đang vừa ăn vừa trừng mắt nhìn xung quanh và chú chó Big Ben hùng hùng hổ hổ, ai nấy đều rất sáng suốt mà lựa chọn nhượng bộ lui binh. Kỳ thật thì ánh mắt Huyết Hổ cũng đâu hung hãn lắm, nhưng cái loại ánh mắt hung ác đặc hữu của xã hội đen này khiến kẻ thức thời không dám lỗ mãng.

- Ồ, nữ hiệp ăn khỏe ghê, không sợ béo sao?

Thường Nhạc dùng khăn giấy nhẹ nhàng lau đi dầu mỡ dính trên khóe miệng Lâm Quai Quai, cường điệu hóa.

Lâm Quai Quai đã không còn thẹn thùng như trước, cô nàng ôm cái cái bụng nhỏ của mình cười nói:

- Nào có? Người ta thấy anh ăn không ngừng nên người ta mới ăn theo nha… Nhưng những thứ này ngon thật đấy, lần sau anh dẫn em tới nữa nhé?

Lúc nói lời này, Lâm Quai Quai như là một cô gái hạnh phúc nhất trên thế giới này. Bởi vì cô ta biết, cho dù Thường Nhạc dẫn đi đâu thì cô ta đều vui cả. Và điều khiến cô ta thấy mới mẻ kích thích là… tên vô lại Thường Nhạc này lại muốn cô trả tiền, không hề che dấu chuyện trên người hắn không mang lấy một xu!

- Ừ!

Thường Nhạc mỉm cười gật đầu. Từ khi Lạc Phong và Nam Cung Huân Y xuất ngoại, hắn đã lâu không ra ngoài chơi như vậy. Ở một mức độ nào đó thì Lâm Quai Quai đã thỏa mãn một chút nhu cầu tâm lý của hắn. Vả lại, đối với cô gái có vẻ Lọ Lem như Lâm Quai Quai mà nói, để cho cô ta thử nghiệm cuộc sống của Lọ Lem hoàn toàn khác xa với những thứ xa hoa trước đây thì càng có hiệu quả càng thêm khắc cốt ghi tâm.

https://thuviensach.vn

Với Thường Nhạc, làm một gã dân chơi chính hiệu hẹn hò với các cô gái khác nhau thì phải đi những nơi khác nhau. Nếu có một ngày muốn tán một cô bé đặc biệt mà cần dùng đến trực thăng tư nhân hoặc du thuyền xa hoa, Thường Nhạc hắn cũng sẽ không hề nhíu mày.

Lâm Quai Quai đầy hạnh phúc "Ừ" một tiếng, hận không thể ngay lập tức hôn Thường Nhạc một cái thật nồng nàn. Tiếc là cô gái thanh thuần ngoan ngoãn này lại không có cái gan làm như thế trên đường phố, chỉ có thể nắm chặt tay Thường Nhạc với khuôn mặt như thể là cả đời sẽ không buông ra.

Cô ta không dám nhưng Thường Nhạc thì lại dám. Hắn lập tức ôm lấy eo Lâm Quai Quai, một bàn tay thì lúc gần lúc xa tiếp cận mông người đẹp, tay kia thì nhéo nhéo mũi người đẹp, khẽ nói:

- Sắp hai giờ rồi, giờ nghỉ trưa sắp hết rồi đấy, ủy viên học tập đại nhân của chúng ta có nên gương mẫu lập tức về học không ấy nhỉ?

- A?

Lâm Quai Quai cúi đầu khẽ hô một tiếng, dường như lúc này mới ý thức tới vấn đề khá nghiêm trọng này. Đối với một cô gái ngoan ngoãn trong mắt cha mẹ và thầy cô như cô ta thì trốn học quả là một chuyện có nghĩ cũng không dám. Nhưng Lâm Quai Quai lại hơi bĩu đôi môi nhỏ nhắn đáng yêu ka, trong mắt hiện lên chút kiên định hiếm thấy. Cô dường như lấy hết dũng khí, nhìn Thường Nhạc rồi dịu dàng nói:

- Anh không về, em cũng không về!

Trên khuôn mặt Thường Nhạc hiện lên vẻ buồn cười rồi lập tức biến mất, hắn nói:

- Xin cho anh mạo muội hỏi một câu, trước đây em trốn học bao giờ chưa?

- Chưa từng!

https://thuviensach.vn

- Vậy em còn dám theo anh trốn học à?

- Vì anh, chuyện gì em cũng dám!

Lâm Quai Quai nói với khẩu khí cực kỳ kiên định, quả thật là không đếm xỉa tới gì nữa.

Thường Nhạc mỉm cười, trong lòng thấy ấm áp khiến cho nụ cười của hắn có vẻ khá rực rỡ dưới ánh mặt trời. Hắn đột nhiên nhớ tới một buổi chiều có ánh mặt trời rạng rỡ nào đó khi hắn mười tuổi, Nam Cung Huân Y cũng nói những lời như vậy, kết quả là hai người trốn học đi bơi… Dù thực tế Thường Nhạc chẳng qua là muốn xem mối tình đầu này mặc đồ tắm.

Huân Y, em có khỏe không?

Sự thương cảm rất khó phát hiện tràn ngập toàn thân Thường Nhạc, nỗi nhớ nhung như nước lũ ào ào kéo đến.

Có lẽ hắn không phù hợp để làm kẻ tuyệt tình, hắn chỉ có thể đa tình. Tuy nhiên cha nuôi hắn, ông trùm xã hội đen phương Bắc Liễu Tùy Phong từng nói cho hắn biết, người làm chuyện lớn thì nhất định phải tuyệt tình. Nhưng hắn có đôi khi lại không làm được. Thường Nhạc càng hiểu rõ, kỳ thật Liễu Tùy Phong cũng chưa làm được đến bước tuyệt tình thực sự.

- Thường Nhạc, à không… Anh Nhạc, anh sao vậy?

Lâm Quai Quai cẩn thận hỏi. Cô tưởng là Thường Nhạc tức giận nên thấy căng thẳng không thôi.

- Không, không có gì đâu…

Thường Nhạc phục hồi lại tinh thần, hơi áy náy nhìn giai nhân trong ngực. Nhờ kỹ năng diễn cấp ảnh đế nên khuôn mặt hắn lập tức hiện lên nụ cười bất cần đời, hắn hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Anh bảo lão Hổ ngốc đưa em về trước nhé! Anh còn có chút chuyện!

- Không phải lần đầu tiên anh tới đây sao, còn có chuyện gì cần làm vậy?

Lâm Quai Quai thất vọng hỏi.

- Không nên hỏi, nếu cần anh sẽ tự cho em biết, hiểu chưa?

Thường Nhạc nhìn vào đôi mắt Lâm Quai Quai, nói với giọng điệu dịu dàng mà uy nghiêm không ai có thể chống lại. Hắn thích thú nhìn cô nàng cong mỏ lên, Thường Nhạc cười nói tiếp:

- Hôm nay em mời anh, lần sau anh lại mời em, được không cưng?

Phụ nữ trở mặt còn nhanh hơn giở sách, đây đúng là lời vàng ngọc. Khuôn mặt Lâm Quai Quai lập tức chuyển sang vẻ ngọt ngào khó có thể tin được, cô nàng hỏi:

- Thật ạ? Anh không được gạt em nha!

- Đương nhiên là thật rồi! Sau này đừng có hỏi câu ngốc như vậy nữa nhé, anh nói được là làm được!

Thường Nhạc trở nên nghiêm túc, lập tức lại trêu đùa:

- Đặc biệt là chuyện đã hứa với mỹ nữ, cho tới giờ không hề chậm trễ…

- Đáng ghét, chỉ biết ba hoa thôi! Nhưng mà em tin anh!

Lâm Quai Quai hờn dỗi một tiếng, cuối cùng lưu luyến không thôi đi về.

Dọc theo đường đi, Lâm Quai Quai bám lấy Huyết Hổ không ngừng hỏi han.

Tinh thần Huyết Hổ ở trạng thái nửa sụp đổ, anh ta cầu xin:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thư ơi, tôi thật sự già vậy sao, đừng gọi tôi là "chú" nữa có được không?

- Được chứ ạ, anh Huyết Hổ ơi, anh nói cho em biết trên forum học viện nói rằng Thường Nhạc có một cô bạn gái mắc bệnh nan y, có phải là thật hay không?

Vừa nghe vậy, kẻ làm đầu sỏ gây ra chuyện này là Huyết Hổ ngay cả ý nghĩ muốn chết cũng có, vội vàng trả lời:

- Không biết, tôi không biết gì cả!

Lâm Quai Quai lại không chịu bỏ qua, năn nỉ:

- Anh Huyết Hổ ơi, anh là tốt nhất mà, nói cho em biết đi mà, cùng lắm là lần sau em mời anh một bữa cơm thật no nha!

Anh chàng cao lớn thô kệch như Huyết Hổ sao có thể chống lại được sự quấy rầy liên tục của nàng ta, đây quả thực còn khó hơn bảo anh ta đánh một trăm tên cao to lực lưỡng. Nhớ tới lúc gần đi Thường Nhạc có dặn dò, Huyết Hổ học Thường Nhạc bịa ra chuyện mới:

- Em đã thành tâm thành ý muốn biết vậy anh cũng từ bi nói cho em hay, nhưng em không được nói cho thiếu gia nhà anh đâu nhé!

- Vâng, vâng, vâng, em nhất định sẽ giữ bí mật, em xin thề!

Lâm Quai Quai như một chú chim nhỏ bay lượn.

- Chuyện xảy ra từ rất lâu, có một nam đồng chí đã yêu một nữ thanh niên…

Huyết Hổ dùng ngữ điệu trầm thấp kể, ra sức noi theo bộ dáng tang thương của Thường Nhạc. Lời dạo đầu này gã đã quá quen thuộc rồi, quả thật là có

https://thuviensach.vn

thể đọc làu làu. Bởi vì lần nào thường Nhạc lừa dối nữ sinh đều bắt đầu bằng câu này…

Chưa ăn thịt lợn bao giờ thì cũng từng thấy lợn chạy, đối với người lãnh đạo cao cấp hội Huyết Thủ mà nói, bắt chước mỗi lời nói mỗi cử động của thiếu gia anh minh thần võ trước nay đều là chuyện vô cùng có mặt mũi, quả thực như đại diện ột loại trào lưu mới, một loại nguyên tố thời thượng mới. Mà làm một gã thần tượng kiêm tiểu đệ kiêm nhân vật xếp top 3 ở hội Huyết Thủ, Huyết Hổ và Thường Nhạc ở với nhau lâu nhất, có thể nói là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật.

Dựa vào những tình tiết kinh điển được coi trên phim hoạt hình cùng phim thần tượng, Huyết Hổ cũng bịa ra được một câu chuyện khá thương cảm. Lúc này anh ta đã hoàn toàn nhập diễn, thở dài một tiếng, giọng nói trở nên có phần bi thương:

- Chuyện sau đó, có thể nói là quanh co để hình dung. Ông trời không có mắt, cô gái xinh đẹp đó lại mắc phải bệnh nan y… Ôi, ông trời đố kỵ kẻ hồng nhan!

Kẻ ngốc mà nói dối thì luôn có nhiều người tin tưởng. Lâm Quai Quai sớm đã mắt đẫm lệ, nức nở nói:

- Hu hu hu, cảm động quá…

Phần lớn phần tử xã hội đen đều thích thêm mắm dặm muối khi kể chuyện, thường hay ba hoa chích chòe. Một người đánh gục ba tên sẽ được thổi phồng thành đánh gục ba mươi. Kẻ có thần kinh không ổn định như Huyết Hổ cũng không phải là ngoại lệ, thậm chí chỉ có hơn chứ không hề kém.

Lúc này Huyết Hổ cũng đã nghiện kể chuyện, vừa đưa khăn tay cho Lâm Quai Quai vừa bịa ra phần tiếp theo. Gã thương cảm nói:

https://thuviensach.vn

- Từ đó về sau, thiếu gia của bọn anh cơm nước nuốt không trôi… Từ đó về sau, thiếu gia vô cùng tiều tụy… Từ đó về sau, thiếu gia thương tâm muốn chết… Từ đó về sau, thiếu gia đã nửa năm mà chưa từng nở một nụ cười…

Nhìn Lâm Quai Quai giàn giụa nước mắt, Huyết Hổ cảm thấy rất có thành tựu. Gã chỉ Big Ben rồi tiếp tục nói:

- Từ đó về sau, thiếu gia của bọn anh viết lên nhật ký: Giờ chỉ nuôi một chú chó, tạm thời không kiếm người yêu…

Big Ben dường như hiểu được ý của Huyết Hổ, nó mệt mỏi nằm úp xuống đất, ngẩng đầu đầy thương cảm, lại rất phối hợp rên một tiếng, trong mắt rỉ ra được vài giọt nước mắt. Lâm Quai Quai rốt cuộc không nhịn được nữa mà khóc thành tiếng, cúi người khẽ vuốt Big Ben, trong lòng thì thề rằng từ nay về sau nhất định phải làm cho Thường Nhạc luôn mỉm cười, không bao giờ để hắn thương tâm nữa.

- Em đừng nhìn thiếu gia thoạt trông lạnh lùng, thực tế thì cậu ấy tốt với mọi người lắm…

Có cái gọi là tình nồng thì giả cũng thành thật, Huyết Hổ đã hoàn toàn nhập diễn, không thể khống chế được tình cảm của mình nữa. Gã suýt nữa thì rớt nước mắt thương tâm,

- Em cũng đừng thấy bề ngoài thiếu gia trông rất lăng nhăng, thực tế thì cậu ấy si tình lắm…

Lâm Quai Quai đột nhiên ngẩng đầu lên, đứng lên nhìn chằm chằm Huyết Hổ, khẩn trương hỏi:

- Anh ấy rất lăng nhăng? Có rất nhiều bạn gái?

- Khi đó thiếu gia tự giận bản thân, quả thật đã quen rất nhiều cô gái. Nhưng đã lâu rồi anh chưa thấy thiếu gia đối tốt với ai như thế, cậu ấy cũng

https://thuviensach.vn

rất tốt với em…

Huyết Hổ hoảng sợ ra một thân mồ hôi lạnh, thầm trách mình đùa quá mà quên. Nhìn Lâm Quai Quai nở nụ cười như trút được gánh nặng, Huyết Hổ cũng thở phào nhẹ nhõm như trút được gánh nặng, trong lòng thì không ngừng cầu nguyện: "Hy vọng thiếu gia không nghe được lời đó, nếu không mình chắc chắn sẽ bị thiến trước giết sau…"

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 25: Tiểu Mã Ca Phiên Bản "Bỏ Túi"

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn Huyết Hổ và Lâm Quai Quai đi xa rồi, Thường Nhạc vòng vèo mấy vòng trên đường rồi nhanh chóng chui vào trong một phòng trà.

Người áo đen Giáp đã qua tuổi trung niên thì gã lập tức buông tờ báo xuống, đứng lên nói:

- Tiểu thiếu gia, hôm nay rảnh rỗi tự mình đến đây sao? Gọi mấy người bọn tôi đưa qua cho cậu là được mà?

- Không thấy tôi ra ngoài tán gái sao, đương nhiên là tiện đường tới đây rồi! Thôi đừng dông dài, mang đồ tới chưa?

Thường Nhạc không khách khí nói, trong giọng điệu mang theo chút đùa giỡn. Nghe nói đám người áo đen này từ khi hắn được sinh ra đã âm thầm đi theo bảo vệ, giữa Thường Nhạc và bọn họ đã có tình cảm sâu đậm.

- Đã làm xong, đây là tư liệu của nhóm thứ hai…

Người áo đen Giáp lấy ra một ổ cứng HDD di động đưa cho Thường Nhạc rồi nói:

- Tính cả tư liệu nhóm đầu tiên lần trước thì toàn bộ tư liệu về gia thế của thầy trò học viện Kiêu Tử đều có đủ… Ha ha, thiếu gia, có phải sắp có hành động gì đúng không?

Thường Nhạc cười, không chút để ý nói:

- Trước mắt cứ án binh bất động đã! Để tôi xem qua, biết người biết ta thì mới có thể trăm trận trăm thắng nha, sau này rồi tính, ha ha…

https://thuviensach.vn

- Cao, thật là quá cao! Tôi biết ngay thiếu gia nhất định sẽ liệu địch trước rồi mới ra tay mà!

Người áo đen Giáp nịnh hót, lập tức lại thể hiện ra một bộ dáng buồn bực thất bại, nói:

- Dạo này rảnh rỗi quá, mấy người bọn tôi đã sớm xoa tay chờ chỉ thị mới của thiếu gia rồi!

- Thôi đừng có nịnh hót nữa! Anh có chút đạo đức nghề nghiệp của đặc công nào không đấy? Nhìn qua cứ tưởng là tên lưu manh nào ở đâu mới về cơ.

Thường Nhạc vô tình dội cho người áo đen Giáp một gáo nước lạnh, trong mắt lại tràn đầy ý cười. Đám người vốn lạnh lùng như băng này cuối cùng cũng bị hắn đồng hóa.

Người áo đen Giáp không hề nổi giận mà cười gian nói:

- Ha ha, tiểu thiếu gia, cái này thì không thể trách tôi được! Có cái gọi là "gần mực thì đen, gần đèn thì sáng", hơn mười năm được tiểu thiếu gia cậu "tốt bụng" khai sáng, mấy người bọn tôi cũng phải thay đổi không nhiều thì ít… Cậu còn nhớ không, lúc cậu sáu tuổi muốn xem cô giáo nhà trẻ tắm, là tôi giúp cậu chụp ảnh nude đó. Nhớ năm xưa mới xuất đạo hùng tâm bừng bừng, lại không ngờ sẽ có ngày tôi đi giúp người ta chụp ảnh nude…

- Ngừng ngừng, đừng nhắc lại chuyện cũ nữa!

Vẻ mặt Thường Nhạc hơi có phần đắc chí. Lời của người áo đen Giáp đã gợi cho hắn nhớ tới vô số sự tích vẻ vang của mình. Một lát sau hắn mới cười nói:

- Nếu quan hệ giữa chúng ta chặt chẽ như vậy, sau này có một số việc cũng đừng báo cho lão gia, miễn cho bản thiếu gia vừa về đã bị mắng…

https://thuviensach.vn

Hơi dừng lại, vẻ mặt Thường Nhạc trở nên nghiêm túc với ánh mắt linh hoạt, sắc bén, trầm giọng thăm dò:

- Rốt cuộc theo tôi hay là theo lão gia, các anh hắn là nên lựa chọn đi! Tôi không ép buộc ai cả, tự mình xem xét đi…

Người áo đen Giáp rùng mình trong lòng. Mười sáu năm như hình với bóng âm thầm đi theo, gã biết rõ Thường Nhạc không chỉ là một cậu học sinh cấp ba đơn giản như vậy. Hiểu ý gật gật đầu, người áo đen Giáp rất sáng suốt giữ im lặng.

Thường Nhạc rất hài lòng với biểu hiện của người áo đen Giáp, đột nhiên nói:

- Mấy anh đã rảnh như thế thì giúp tôi làm một chuyện đi…

Hai người cúi đầu xì xào bàn tán một phen, thi thoảng lại truyền ra tiếng cười âm hiểm và dâm đãng.

Buổi chiều rạng rỡ ánh mặt trời, Thường Nhạc không có mục đích đi trên đường, đôi mắt tùy ý liếc qua từng cọng cây ngọn cỏ, trong lòng có ấn tượng sâu sắc với cảnh vật xung quanh. Hắn cũng không có ý định thống nhất xã hội đen ở thành phố J này, dù sao thì thành phố J ở phía Nam này là địa bàn của trùm xã hội đen phía Nam, Sở Thiên Hùng.

Có nghĩa là Sở Thiên Hùng và cha nuôi của Thường Nhạc, anh cả xã hội đen phương Bắc, Liễu Tùy Phong trước nay đều luôn đối đầu. Điều đáng để ăn mừng là người thường rất ít ai biết được quan hệ giữa Thường gia và Liễu gia. Càng có nghĩa là một trong sáu vị công tử PB6 của học viện Kiêu Tử này, Sở Phi Dương đại ca của bang phái "Hắc Ảnh" chính là con của Sở Thiên Hùng.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc cảm thấy hơi buồn cười mà lại có phần hưng phấn, ngày sau chắc chắn sẽ không hiu quạnh rồi. Chẳng qua kế hoạch thu

https://thuviensach.vn

phục Sở Phi Dương làm đàn em của hắn chắc là chết non. Thường Nhạc cũng không lo điều này, thế sự vô thường, có một số chuyện rất khó mà kết luận được. Đi một bước tính một bước là danh ngôn chí lý mà tên vô trách nhiệm như Thường Nhạc thờ phụng.

Bỗng dưng Thường Nhạc dựng lỗ tai lên, tiếng đánh nhau ở góc đường đằng xa thu hút hắn. Thính lực khủng khiếp như vậy, động tĩnh trong vòng trăm mét đều bị hắn nghe thấy, không biết Hiên Viên quyết tầng ba rốt cuộc biến thái đến mức nào.

Trong nguyên tắc của Thường Nhạc, bảo hắn làm sứ giả chính nghĩa là chuyện không bao giờ, nếu có ưu đãi tốt thì có khi còn suy nghĩ một chút. Với dạng người như vậy, khoanh tay đứng xem trò hay mới là điều khiến hắn thấy hứng thú. Nếu như có thể châm ngòi thổi gió tiện mò thêm chút lợi thì không còn gì tốt hơn.

- Mẹ nó, lại dám chơi bẩn, hôm nay tao đánh cho hai con chó chúng mày tàn phế!

Bốn gã thanh niên trai tráng vừa đuổi theo hai tên tiểu lưu manh tóc nhuộm màu sặc sỡ, vừa lớn tiếng hô to. Hai gã lưu manh kia đã sớm bầm dập mặt mũi, tuy không đánh nhau được nhưng chạy trốn lại khá nhanh, phỏng chừng trong chốc lát bốn tên thanh niên kia sẽ không đuổi kịp bọn họ được.

Một trong hai tên lưu manh đó có đeo một chiếc ba lô màu xám, bên trong thậm chí có một tờ một trăm tệ lộ ra ngoài.

Người đi xung quanh rất ít, cho dù có người đi ngang qua thì cũng thức thời đi đường vòng. Thường Nhạc nhẹ nhàng tìm một chỗ phong thủy bảo địa quan sát, thấy rõ tình thế thì hắn lập tức mất hứng. Tình hình lúc này có dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra, hai tên lưu manh kia chơi bẩn thắng được không ít tiền, bị người ở sòng bạc phát hiện đuổi theo. Hoặc là

https://thuviensach.vn

vốn không chơi bẩn, người ở sòng bạc không muốn kẻ khác thắng nhiều tiền nên đã tìm người theo dõi hai tên lưu manh để tính sổ.

Thường Nhạc không có hứng thú với nguyên nhân của sự việc, hắn chỉ hứng thú với chiếc ba lô màu xám kia. Nhưng coi ba lô kia thì bên trong tuyệt đối không vượt quá năm vạn, kết quả là Thường Nhạc chẳng còn chút hứng thú nào.

Đang định rời đi thì Thường Nhạc chấn động thân hình, khóe miệng lại kéo ra một nụ cười quái dị. Hắn lập tức ẩn đi hơi thở toàn thân, giống như bụi bặm đứng ở nơi đó, lại chẳng có ai có thể phát hiện được sự tồn tại của hắn.

Một tên phóng ra khí cơ mạnh mẽ đang giấu mình ở một góc âm u cách đó không xa, xem qua thì cũng có ý định giống Thường Nhạc.

- A!

Một tiếng hét thảm vang lên, một tên thanh niên cái khó ló cái khôn nhặt một viên gạch ven đường quăng tới. Tên lưu manh đeo ba lô bất hạnh trúng chiêu, vinh quang ngã xuống. Đồng bạn của gã thấy không ổn thì vội chuồn lẹ. Lúc này mấy tên thanh niên kia đã sớm xông tới, vây quanh tên lưu manh tay đấm chân đá.

Tiếng kêu thảm thiết vang xa mà không ai đến giúp, cũng không ai báo cảnh sát, có thể thấy được thế giới này lạnh lẽo thờ ơ tới cỡ nào.

Khi tên lưu manh kia bị đánh cho ngất đi mới truyền tới một giọng nói khá tức cười:

- Dừng tay!

Theo tiếng nói này, một người thấp bé xuất hiện sau lưng bốn tên đàn ông kia. Không thể không thừa nhận, anh chàng này đúng thật là thú vị, với chiều cao không quá 1m65 kia lại mặc thêm chiếc áo gió màu đen, mà lúc

https://thuviensach.vn

này một trận gió thổi qua, vén lên mái tóc rối bù kia, chiếc áo gió cũng phát ra tiếng phần phật.

Nhìn từ sau lưng thì người này quả thật có phong thái như Tiểu Mã Ca, chẳng qua là Tiểu Mã Ca phiên bản bỏ túi.

Khi gã lộ diện, có rất ít người có thể nhịn được mà không cười sặc sụa. Cậu chàng bảnh bao này không chỉ đeo một chiếc kính mát, một tay chống thắt lưng tạo dáng, khoa trương hơn là trên mặt cậu ta không ngờ còn che một cái khăn quàng đỏ của học sinh tiểu học.

- Ha ha ha ha…

Bốn tên kia không nhịn được ôm bụng cười to. Một kẻ thì cười đến muốn gãy lưng, ngồi xổm xuống nói:

- Anh bạn nhỏ, mày muốn làm gì?

- Không làm gì cả, chỉ tùy tiện nhìn chút thôi.

Cậu chàng áo gió nói ra mới thanh âm khá quái dị, rõ ràng là sợ bị người nghe được nên cố dùng giọng đó.

Một tên có lẽ đã cười đủ, chỉ vào tên lưu manh hôn mê trên mặt đất kia rồi hung ác nói:

- Tao ày mười giây, nhanh chóng cút đi, bằng không tao ày nằm đó với nó luôn!

- Nếu tao không đi thì sao?

Cậu chàng áo gió chẳng hề kích động, một phần khuôn mặt lộ ra ngoài chiếc kính râm và khăn quàng đỏ đang rungrung lên cho thấy, cậu ta hẳn là đang cười, hơn nữa là cười lạnh đầy khinh thường.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 26: Siêu Nhân Cũng Chơi Đen Ăn Đen

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Mày dám nói không? Nhóc con, muốn chết à?

Đại hán Giáp nổi giận, nhào đầu về phía trước động thủ.

Một gã đại hán khác kéo đại hán Giáp lại, thương hại nhìn áo gió nam một cái, khuyên nhủ:

- Chó đen, đi thôi, thằng nhóc này chắc là não có vấn đề rồi, chấp nó làm gì, lãng phí thời gian của chúng ta!

Đại hán Giáp giật mình, ngẫm lại cũng phải, bản thân không cần phải lãng phí thời gian với kẻ điên, dặn dò ba người khác rồi xoay người rời đi.

- Này, mấy vị lão đại uy vũ bất phàm, có chuyện gì thì nói xem nào!

Áo gió nam cũng không đuổi theo, đứng sau lưng bốn người hét lớn.

Đại hán Giáp nổi giận đùng đùng quay đầu lại, ác miệng quát:

- Đồ mắc dịch, con mẹ nhà mày thế nào cũng phải chết mới chịu được đúng không?

- Không phải tôi muốn tìm cái chết, mà là các anh muốn chết!

Áo gió nam giọng điệu dần dần lạnh lùng, một tay chống cằm một cách rất tự nhiên, tạo hình phóng khoáng, đưa ra một câu dạo đầu vô cùng thâm sâu hoa lệ:

https://thuviensach.vn

- Vì đề phòng thế giới bị hủy hoại, vì giữ gìn hòa bình thế giới, giữ vững tình yêu, sứ giả chính nghĩa giáng xuống nhân gian, nhóm người xấu, bó tay chịu trói!

Mấy đại hán ngơ ngác nhìn nhau, rốt cục không nhịn nổi phát ra tiếng cười to, hôm nay thật sự gặp phải thằng thần kinh rồi!

Thường Nhạc ở chỗ bí mật cũng không nhịn được lộ ra nụ cười, người sái bảo hắn thấy cũng nhiều, nhưng bựa nhân như vậy thì hắn nhìn thấy lần đầu. Vô hình trung, Thường Nhạc vô cùng có thiện cảm với áo gió nam, đối với Thường Nhạc trước giờ không đi đường tầm thường mà nói, một người trung quy trung củ rất khó gợi lên hứng thú của hắn.

Áo gió nam lúc này một tay chỉ lên trời, một tay chỉ xuống đất, một đầu quát to:

- Cho tôi sức mạnh, Thủy thủ!

Còn chưa dứt lời, áo gió nam như gió xông tới, giống như báo đen bắt con mồi.

Bịch, bịch, bịch, bịch!

Tiếng va chạm liên tục truyền đến, ngoài dự đoán của mọi người, không phải áo gió nam trong nháy mắt giết bốn tên đại hán, mà là bốn tên đại hán mỗi người một quyền đánh mạnh vào áo gió nam.

Giống như tất cả những kẻ đáng thương bị đánh bẹp dí, áo gió nam lui vài bước rồi ngã nhào xuống đất.

- Cái thằng ngu này, cư nhiên không biết dùng sức mạnh của mình như nào… ha ha, thật thú vị, quả thật thú vị!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trong lòng cảm thán, lại tăng thêm vài phần hứng thú đối với áo gió nam.

Sự việc khiến người ta mở rộng tậm mắt đã xảy ra, áo gió nam vốn nằm trên đất bật dậy, lại một lần nữa vọt tới bốn tên đại hán.

Lần này không có bất kỳ trì hoãn đáng nói, áo gió nam lại lần nữa bị đánh bay.

- Thánh Mahler à! Các người đừng quá lớn lối, vừa rồi ông đây chỉ đùa giỡn thôi, xem tuyệt chiêu cuối cùng của Cửu Âm chân kinh – Vạn Phật Triều Tông!

Áo gió nam hú lên quái dị, lại lần nữa vọt tới.

Một gã đại hán bay lên một chân đạp bay áo gió nam, hoành tráng hò hét:

- Mày cho là bố không biết gì à, Vạn Phật Triều Tông là tất sát kỹ trong Như Lai thần chưởng! Nhóc con, con mẹ nhà mày rốt cuộc muốn làm gì?

- Được rồi, anh đã thành tâm thành ý đặt câu hỏi, tôi đây liền từ bi nói cho anh biết. Kỳ thật, tôi muốn đen ăn đen! Tiểu vũ trụ, bùng nổ đi!

Áo gió nam tiếp tục gào lên quái dị, lại chiến đấu quên mình xông tới.

Lúc này đây, áo gió nam bị bốn người đè xuống đất đập cho một trận, kính đen cũng bị đánh nát, trong mắt lộ ra vẻ cứng cỏi tuyệt đối không chịu thua, cậu ta giãy dụa thoát khỏi bốn người, nhìn bộ dáng vận sức chờ phát động, dường như lại đang chuẩn bị tấn công mạnh vòng tiếp theo.

Vẻ thưởng thức trong mắt Thường Nhạc sáng lên càng lúc càng nồng đậm, trong mắt áo gió nam nhìn như không kiềm chế được tràn ngập vẻ vĩnh viễn không nói bại, chiến đấu cực kỳ mãnh liệt, quả thực thể hiện ra tinh thần bất khuất của Olympic!

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Thường Nhạc chuẩn bị âm thầm ra tay giúp áo gió nam, tình hình chiến đấu đột biến.

Trong nháy mắt, không khí xung quanh như bị thiêu đốt, lâm vào bầu trời bốn mùa. Lập tức, cuồng phong gào thét, tóc và góc áo của áo gió nam bay múa, hai bàn tay dương cao giữa không trung…

Hơi mười lưỡi dao sắc bén vô hình xé rách không khí, mang theo hơi thở lạnh như băng bắn ra, bốn tên đại hán liên tục kêu thảm, toàn thân bị cắt thành mấy lỗ hổng dài ngắn không giống nhau, máu tươi phun ra, nhìn qua vô cùng ghê người.

- Quỷ, có quỷ!

Một gã đại hán hoảng sợ kêu lên, bị công kích bởi lưỡi dao sắc bén vô ảnh vô hình này, gã căn bản không thể tưởng tượng, chỉ có thể dùng thần quỷ để giải thích.

- Quỷ cái mả cha mày, ông là sứ giả chính nghĩa, chuyên môn trừng phạt đám người xấu!

Áo gió nam kỳ quái và vô cùng đắc ý quát một tiếng, nhặt lên cái ba lô màu xám, nhanh chân bỏ chạy, biến mất khỏi hiện trường phạm tội.

- Đao gió? A, lại là thể chất hệ gió trời sinh, có chút thú vị…

Thường Nhạc lầm bầm lầu bầu một lúc, âm thầm đuổi theo áo gió nam.

Suy đoán của Thường Nhạc không sai, áo gió nam này là người siêu năng trời sinh, cũng là người siêu năng thứ tư hắn biết. Người thứ nhất là Liễu Tùy Phong, người thứ hai là tiểu ma nữ Đồng Uyên, người thứ ba là trâu điên Huyết Hổ.

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ dùng thần lực trời sinh để hình dung căn bản không đủ, Thường Nhạc lý giải hắn là người dị năng hệ sức mạnh, thậm chí còn có một số tiềm năng chưa khai mở. Tuy nhiên như bây giờ đã đủ khủng bố, cốt cách cơ thể tên kia mạnh gấp ba mươi lần người thường, sức mạnh gấp trăm lần người thường. Kẻ như vậy nếu như biết bay, nhất định sẽ ra nước ngoài biến thành Superman!

Nhờ vào uy lực vừa kích phát, áo gió nam chạy nhanh như gió, rất nhanh đã xuyên qua mấy con phố, chạy vào trong một căn nhà. Nửa giờ sau, gã rực rỡ đi ra.

Lúc này, gã không đeo kính đen, mặt cũng không che cái khăn đỏ như nãy, đã thay một cái quần bò, phía trên vẫn là chiếc áo gió cũ, chẳng qua áo gió này đã thành màu trắng. Người này ngoại trừ vóc dáng bên ngoài không đủ cao, miễn cưỡng có thể cho là trẻ tuổi đẹp trai. Đặc biệt, toàn thân không che dấu được hơi thở hài kịch, ngữ khí cùng hành vi động tác đều như vua hài kịch Châu Tinh Tinh, không biết có phải là vì từ nhỏ đã bắt chước hay không, thậm chí ngay cả diện mạo cũng cực kỳ giống.

Trong lúc bất chợt, Thường Nhạc có một loại trực giác, người này hình như hắn đã gặp ở đâu rồi.

Đồng thời, Thường Nhạc nhạy bén phát hiện, một người ban đầu vốn phải rất lạc quan và hài kịch hóa, chân mày lại có vẻ lo lắng không dấu đi được, trong mắt cũng có vẻ sầu lo cố ý che dấu, rõ ràng là gần đây rất không hài lòng, nhưng loại người lạc quan như này thường sẽ vô tình che dấu đi nội tâm không vui.

Áo gió nam đi trên đường, vẻ mặt khó nén được kích động, vừa rồi mới có được một khoản tiền phi nghĩa, muốn không kích động cũng khó.

Có cách nói gọi là vui quá hóa buồn, áo gió nam làm câu nói này biến thành sự thật, đâm đầu vào một người.

https://thuviensach.vn

- Oa ha ha, anh dzai à, ngại quá, có đau không, có cần đi bệnh viện không, tôi đãi!

Áo gió nam vỗ vỗ Thường Nhạc, hì hì nói.

- Không cần đâu.

Thường Nhạc lắc đầu, biểu hiện vô cùng hiền hòa.

Lần "gặp gỡ bất ngờ ngoài ý muốn" này chính là việc tốt Thường Nhạc bày ra, đáng tiếc chính là đối tượng gặp gỡ bất ngờ này không phải mỹ nữ. Tuy nhiên tất cả mọi chuyện vẫn sẽ diễn ra theo kịch bản và lối mòn trình diễn. Duy nhất khác biệt chính là, cuối cùng sẽ là Thường Nhạc chủ động hay áo gió nam chủ động.

Ngay lúc Thường Nhạc giả bộ rời đi, áo gió nam đột nhiên gọi hắn lại, liếc mắt nhìn từ trên xuống dưới đánh giá Thường Nhạc một lần, vẻ mặt mờ ám hỏi:

- Anh bạn, tới mua đồ sao? Có phải muốn đến học viện Kiêu Tử cua gái?

Lúc này nếu không giả chết bắt quạ, thì muốn đợi đến khi nào? Thường Nhạc liền vội vã gật đầu, lại lắc mạnh đầu, còn ra vẻ cẩn thận liếc mắt một cái, có chút bộ dáng không tin được áo gió nam.

Con đường hai người đang đứng chính là khu phố nhập lậu nổi tiếng nhất thành phố J, dạng hàng hiệu giả gì cần cũng có. Bình thường những đứa trẻ của học viện Kiêu Tử đều khinh thường những chỗ như này. Dường như đoán trúng tâm tư của Thường Nhạc, áo gió nam tươi cười vô cùng đáng khinh, thấp giọng nói:

- Anh bạn, đừng ngại, người tới nơi này trong lòng đều có tính toán, tôi rất quen những chuyện này, có thể giới thiệu cho anh bạn vài chỗ tốt!

https://thuviensach.vn

- Thật không?

Thường Nhạc giả bộ gà mờ, cẩn thận hỏi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 27: Giả Chết Bắt Quạ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tuyệt đối là sự thật, không thể giả được!

Áo gió nam miệng thì cam đoan, nhưng ánh mắt gian tà lại không kìm lòng được đảo quanh thân người Thường Nhạc, dựng ngón cái lên khen nói:

- Anh bạn, nhìn không ra, rất biết thưởng thức nha, toàn thân đều là Moschino, thoạt nhìn quả thật tuấn tú lịch sự!

- Khách khí khách khí, ha ha…

Thường Nhạc rất ngu ngốc ngây ngô cười, còn vô cùng phối hợp lộ ra vẻ mặt xin lỗi.

- Nếu trên người anh bạn thêm mấy thứ này, sẽ càng hoàn hảo!

Áo gió nam chậc chậc cảm thán, đột nhiên nắm tay Thường Nhạc, nhìn chăm chú chiếc đồng hồ Vacheron Tourdel "lle, sợ hãi hét lên:

- Vacheron Tourdel "lle?! Anh bạn, mua bao nhiêu tiền thế?

Thường Nhạc ngẩn ngơ, ấp a ấp úng nói:

- 150…

- Cái gì? 150?

Áo gió nam kinh sợ kêu lên một tiếng, khuôn mặt phẫn nộ, đầy nghĩa khí vỗ bả vai Thường Nhạc, thở dài nói:

https://thuviensach.vn

- Anh bạn à, tôi thực tiếc cho anh, không biết là kẻ lòng dạ hiểm ác khốn kiếp nào gài anh, nếu cậu đi lấy hàng với tôi, nhiều lắm chỉ một trăm tệ là có thể mua được rồi!

Thường Nhạc trợn tròn mắt, cuối cùng cũng hồi phục được tinh thần, té ra anh chàng này là người bán hàng rong chuyên lưu động trên vỉa hè để chào hàng giả. Nhưng Thường Nhạc cũng lập tức bày ra vẻ mặt tức giận, rất sùng bái nhìn áo gió nam:

- Đại ca, thật sự có thể mua được với giá 100 sao? Vậy được, về sau tôi sẽ theo anh lăn lộn được không?

- Không thành vấn đề, tin tôi đi, sẽ không lầm đâu!

Áo gió nam hoành tráng hò hét sờ sờ mái tóc đang bay lên, đảo một vòng xung quanh Thường Nhạc, không nén nổi tiếng thở dài buồn bã:

- Ôi, anh bạn, lần này cậu bị hố quá rồi. Đúng rồi! Bộ Moschino này anh mua bao nhiêu tiền?

Vấn đề này thật vô cùng khó trả lời, Thường Nhạc có chút do dự, ngại ngùng nói:

- Đại ca, anh cho rằng trị giá bao nhiêu?

- Chế tác như này, kỹ thuật lại như này, quả thực lấy giả làm thật…

Áo gió nam rung đùi đắc ý bình luận, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, lấy thái độ quyền uy của chuyên gia khẳng định:

- Màu thượng đẳng trong loại hàng A, chắc khoảng 500 tệ, tôi đoán đúng không?

- Oa, đại ca, anh thật lợi hại!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vô cùng sùng bái, mắt như nước sông Hoàng Hà cuồn cuộn chảy ra, lập tức rất "u oán" thở dài:

- Móa nó, lần này tôi lại bị lừa, người kia bán cho tôi với giá 800 tệ, nếu tiểu đệ sớm quen biết "chuyên gia" như anh thì tốt rồi!

- Đừng lo, sau này đi theo tôi, cam đoan cậu sẽ không chịu thua thiệt!

- Ừ, được!

- Ok, bây giờ để tôi thiết kế cho cậu một chút, trên người cậu nếu thêm mấy thứ đồ nữa, sẽ đổi thành tạo hình hoàn toàn mới, vậy thì hoàn hảo rồi!

Áo gió nam suy nghĩ một chút nói.

- Thiết kế thế nào?

Thường Nhạc ngốc nghếch hỏi.

- Lại đây…

Áo gió nam kéo Thường Nhạc đến một chỗ kín ở góc đường, rất thần bí cởi áo gió ra, một trận những âm thanh loảng xoảng truyền đến, Thường Nhạc lập tức ngẩn cả người… Bên trong áo khoác đã được mở ra, hai bên trái phải đeo đầy những món đồng hồ và trang sức to nhỏ, đa dạng phong phú. Liếc nhìn lại, tất cả đều là thương hiệu cấp Thế giới…

Áo gió nam lấy ra một sợ dây chuyền, khoa tay múa chân trên cổ Thường Nhạc, vừa nhìn chăm chú vẻ mặt của Thường Nhạc, vừa tiến hành đẩy mạnh tiêu thụ:

- Anh bạn, vòng cổ "mô phỏng Cartier" này tuyệt đối hợp với cậu, quả thực tuyệt mẹ nó phối!

- Cái này…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thoạt nhìn rất do dự.

- Đừng cái này cái kia nữa, lúc nên ra tay thì phải ra tay, qua thôn này sẽ không còn tiệm này nữa! Đây là toàn bộ hàng của tôi, là độc nhất trên cả con đường này, hơn nữa tôi bán giá cả vô cùng vừa phải già trẻ không gạt, có thể nói là thỏa mãn túi tiền và nhu cầu lớn nhất của giai cấp bần nông và trung nông!

Áo gió nam thao thao bất tuyệt mê hoặc, sau đó lại lấy ra một cái vòng tròn nhỏ đen, rất tuyệt hảo nói:

- Chiếc vòng tai "Boucheron siêu thật" này cậu đeo đi, phối hợp với quần áo này, đơn giản là giữa suy sút lộ ra vẻ thanh lịch, nội liễm toát ra không kiềm chế được, hoàn toàn tạo thành một thế hệ lãng tử mới!

Dừng một chút, áo gió nam tiếp tục mê hoặc lòng người:

- Anh bạn, đừng do dự nữa, tôi dám đánh cuộc, anh mua mấy thứ này của tôi đeo ra ngoài, không ít phụ nữ đàng hoàng nhìn thấy cậu đều nổi điên hét lên chói tai! Cậu cẩn thận nghĩ xem, dùng tuổi trẻ của cậu, nhiệt huyết, tình cảm mãnh liệt bắn ra bốn phía, lòng nghĩ xem, vô số mỹ nữ sẽ hoan nghênh cậu, thật con mẹ nó kích thích!

Thường Nhạc hoàn toàn bị thằng nhãi này đánh bại, mạnh mẽ kéo lên nụ cười, "ngại ngùng" hỏi:

- Đại ca, hai món này bao nhiêu tiền?

Nhìn thấy vẻ mặt này của Thường Nhạc, áo gió nam lộ ra nụ cười, dường như đang cố nén để không thể đắc ý vênh váo, rất sảng khoái vỗ tay nói:

- Chúng ta hợp nhau như vậy, đương nhiên bán rẻ cho cậu rồi, giá người quen, 700!

https://thuviensach.vn

- Đắt thế?

Thường Nhạc thét lên một tiếng kinh hãi.

- Vậy cũng tính đắt?

Tiếng nói của áo gió nam át cả Thường Nhạc, lập tức dùng "ví dụ thực tế" để đả động khách hàng:

- Lần trước có một thằng nhóc lớp 8 ở thành phố J đến chỗ này của tôi mua một bộ, không tới mấy ngày liền tán được một em của học viện Kiêu Tử, đừng nói có bao nhiêu uy phong! Tướng mạo dáng người của cậu vô luận như nào đều mạnh mẽ hơn tên đó, lại đeo thêm trang bị của tôi quả thực chính là như hổ thêm cánh, phải biết rằng tùy tiện một kẻ còn cua được MM của học viện Kiêu Tử, ít nhất cũng bớt phấn đấu hai mươi năm!

- Thật sao?

Thường Nhạc lộ ra bộ mặt rất giống Trư ca (Trư Bát Giới), còn rất phối hợp chảy nước miếng.

- Đương nhiên là thật, cậu thấy tôi có giống đang lừa cậu không?

- Rất giống!

Thường Nhạc tự trả lời trong lòng mình như vậy, ngoài vẻ mặt lại vô cùng cẩn thận hỏi:

- Mặc hàng giả ra ngoài, không sợ bị vạch trần sao?

- Đương nhiên sẽ bị vạch trần rồi, đến lúc đó thì mất mặt rồi! Nhưng… ha ha, hàng của bọn tôi màu sắc kiểu cách toàn bộ lấy giả làm thật, quả thực còn thật hơn cả đồ thật, người bình thường căn bản là nhìn không ra!

https://thuviensach.vn

Áo gió nam giọng điệu vô cùng đắc ý, trước tiên là đe dọa Thường Nhạc một chút, sau đó lại là quảng cáo cho hàng của mình.

- Lợi hại như vậy, có thể rẻ hơn một chút nữa không?

Thường Nhạc trợn tròn mắt, "thật hơn cả đồ thật" đây là có ý gì.

Áo gió nam biến thành con vịt chết mạnh miệng, quả quyết nói:

- Không được, 700 a, anh bạn, rẻ nhất thế giới rồi đấy, cậu còn muốn rẻ nữa á?

- Vậy thì thôi, tôi không mua nữa!

Thường Nhạc làm ra vẻ muốn bỏ đi.

- Đừng, anh bạn, mọi việc đều có thể bàn bạc, bàn bạc!

Áo gió nam bước nhanh đuổi theo Thường Nhạc, rất tang thương thở dài một tiếng, khuôn mặt nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, nói:

- Anh bạn, như vậy đi, 600, không thể giảm nữa, giảm nữa thì tôi chỉ còn nước ăn không khí!

- Vẫn đắt.

Áo gió nam lại ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, làm ra bộ dáng không đám xỉa đến, cắn răng nói:

- Thánh Mahler ơi, tổng cộng 500, giá bán sỉ, thế nào? Anh bạn, tôi phải mang cả quần lót ra để bồi thường rồi, giá thấp hơn nữa thì con mẹ nó chứ, tôi chỉ còn nước đi bán máu!

Thường Nhạc lắc đầu, đẩy áo gió nam ra tiếp tục đi về phía trước.

- Đừng đi mà, 450, 450 thì thế nào?

https://thuviensach.vn

- 400, 400! Cái gì cũng không cần nói nữa, nước mắt ào ra mất, 400 còn không được sao?

- 380, anh bạn, 380 nhé, đời người khó có được vài lần, đi qua đừng nên bỏ lỡ!

- 350, anh bạn ơi, 350 rồi! Quay đầu lại nhìn đi mà, tôi khóc, thật sự khóc, nước mắt đầu chảy ra rồi, 350, tôi quả thực là lỗ vốn đang bán phá giá mà!

- Người anh em, đại ca, lão Đại, anh đẹp trai, mỹ nam, chớ đi mà! Thánh ơi, 300, 300 còn không được, tôi hộc máu mất!

Áo gió nam vừa kêu gào vừa chạy theo sau Thường Nhạc, cuối cũng cũng thành công cản trước mặt Thường Nhạc, nước mắt nước mũi nức nở nói:

- Người anh em, chúng ta vừa gặp đã hợp, gặp lại lần nữa thì cảm mến, tình sâu như biển, nghĩa cao như trời, giang sơn như đa kiều, khiến vô số anh hùng khom lưng… Van xin cậu, 250, cậu mua đi mà!

Thường Nhạc thiếu chút hôn mê, vẫn cho rằng mình là nhân vật vô sỉ cấp tông sư rồi, không ngờ còn gặp một người cấp bậc lớn hơn tông sư một bậc, bĩu môi, Thường Nhạc bất mãn nói:

- 250 quá không may, anh mới là đồ 250!

Áo gió nam không chút tức giận, liên tục gật đầu:

- Đúng đúng đúng, tôi là 250, tôi là 250, 249 nhé, ok?

- Tôi thích đơn giản một chút, đối với những thứ đồ của anh tôi không cảm thấy hứng thú, nếu không tôi đã mua rồi…

Thường Nhạc được tiện nghi còn khoe mẽ từ từ nói, nếu để áo gió nam biết hắn không có xu nào trong túi, đoán chừng sẽ bốc hỏa mất.

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, áo gió nam lộ ra một chút thần sắc thất vọng.

Thường Nhạc có chút không rõ vì sao người này lại thiếu tiền như vậy, không phải vừa rồi còn cướp được mấy vạn ư, bao giờ còn để ý mấy trăm tệ này, hay anh ta chính là thần giữ của trong truyền thuyết! Vừa nghĩ đến đó, Thường Nhạc ra vẻ bí hiểm hỏi:

- Ở chỗ anh có các mặt hàng nào khác không, mới mẻ một chút, kích thích một chút, đặc biệt một chút?

- Chuyện này…

Áo gió nam giật mình, lập tức vỗ trán, vô cùng thâm tình nhìn Thường Nhạc:

- Có, là thứ đồ tuyệt đối vô cùng kích thích! Ai nha, anh bạn, nhìn không ra, cậu biết hàng, cậu thật biết hàng!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Có thật à? Là cái gì?

Thường Nhạc có được chút hứng thú.

Áo gió nam bắt đầu cảm thấy Thường Nhạc hơi bị giấu tài, xoay mặt lại thần bí nói:

- Đương nhiên là cuộc đua xe ngầm tối nay ở ngoại ô phía Đông núi Dương Vĩ, toàn bộ tay đua cấp quan trọng của thành phố J đều tham gia, ha ha, anh bạn cố ý dò xét tôi đúng không?

- Đua xe ngầm?

Tinh thần Thường Nhạc rung lên, tia sáng kỳ dị trong mắt liên tục sáng lên.

- Anh bạn, cậu thật sự không biết?

Áo gió nam bất động thanh sắc nhìn chằm chằm Thường Nhạc, xác nhận xem đối phương đến cùng có phải là nói dối hay không.

Thường Nhạc vẫn là bộ dạng gà mờ nói:

- Tôi thật sự không biết, là đua xe gì, xe máy hay là?

- Không sai, chính là xe máy!

Áo gió nam âm thầm thở dài một hơi, nhìn qua Thường Nhạc quả thật không hề đóng giả.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc như một tiểu xử nam ngây thơ hoan hô một tiếng, lôi kéo cánh tay áo gió nam:

- Đại ca, đưa tôi đi được không?

- Được, tuy nhiên, cậu là muốn đi xem náo nhiệt hay muốn tham gia?

- Có thể tham gia mà nói thì không còn gì tốt hơn rồi…

Thường Nhạc vẻ mặt nhếch lên nói.

Áo gió nam cẩn thận nhìn kỹ Thường Nhạc, ánh mắt có chút quái dị, dường như sợ làm tổn thương tự tôn của Thường Nhạc, do dự nói:

- Muốn tham gia mà nói, phải nộp phí đó…

- Bao nhiêu?

- Mỗi tay đua đều phải nộp mười ngàn!

- Oa, nhiều như vậy sao!

Thường Nhạc vẻ mặt kinh ngạc, trong lòng lại cười đến sắp hết hơi rồi.

- Đúng vậy nha, quả thực rất nhiều, đua xe ngầm chưa bao giờ thưởng có người thứ hai, nếu đoạt được vị trí thứ nhất thì sướng rồi, ít nhất có hai trăm ngàn tiền thưởng, 30% nộp cho lão đại xã hội đen giữ gìn trật tự cuộc thi, còn có thể được hơn trăm nghìn!

Áo gió nam giảng giải, nhìn nhìn Thường Nhạc, thở dài:

- Đáng tiếc là tôi không có bản lĩnh này, đoán chừng cậu cũng không có, ha ha… Anh bạn, không phải tôi khinh thường cậu, có tiền đi đua xe, không bằng buôn bán bên ngoài, tôi có mật báo độc nhất vô nhị!

- Ha ha, tôi vẫn là thích đua xe hơn…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ngây ngô cười nói.

- Đua xe ngầm quá nguy hiểm, không cẩn thận là mất mạng, cậu vẫn là theo tôi buôn bán bên ngoài thôi.

Áo gió nam hướng dẫn từng bước, đột nhiên nhớ ra cái gì, kinh ngạc nói:

- Cậu muốn tham gia, cậu có mười nghìn tệ?

- Tôi không có.

Sắc mặt áo gió nam trầm xuống.

- Nhưng bạn gái tôi có!

Thường Nhạc bổ sung một câu.

- Thật sao?

Tinh thần của áo gió nam gặp đại chấn, lập tức đổi thành bộ mặt mới, mờ ám nhìn Thường Nhạc, ánh mắt vô cùng dâm đãng:

- Nhóc, tôi đã nói lần đầu tiên nhìn thấy cậu liền biết cậu không đơn giản, té ra là câu được phú bà, khâm phục khâm phục!

- Ha ha, anh hai chê cười rồi.

Thường Nhạc rất phối hợp làm ra bộ dáng công tử bột.

- Đừng gọi tôi là anh hai, bây giờ tôi nên gọi cậu là lão Đại, tôi thật sự quá khâm phục cậu rồi! Lần đầu tiên nhìn thấy lão Đại tôi đã biết ngay cậu không phải người thường, quả nhiên là vạn người mê trong truyền thuyết!

Áo gió nam lấy gió đẩy thuyền, lập tức nhận "kẻ ngốc" Thường Nhạc làm lão Đại, sau đó nói:

https://thuviensach.vn

- Lão Đại, nếu cậu muốn so tài, không có xe sao được!

Thường Nhạc phản ứng chậm chạp gật đầu, hỏi:

- Chẳng lẽ anh có bạn rành chuyện này?

- Đương nhiên, tôi sớm đã nói, lão Đại, cậu tin tưởng tôi, không sai đâu!

Áo gió nam vỗ ngực cam đoan.

- Phải không đấy?

Thường Nhạc tò mò hỏi.

- Lão Đại, tôi có thể có trách nhiệm và nói với cậu, xe ở chỗ đó là tốt nhất cả thành phố J, các sư phụ đều là những người giỏi nhất, rất nhiều tay đua đều đến đó để sửa xe… Hơn nữa ông chủ ở đó lại rất thân với tôi, nhớ năm đó chúng tôi còn đốt giấy vàng quỳ lạy kết nghĩa. Tôi giới thiệu cho cậu, cam đoan giảm được 20%!

Áo gió nam bốc phét, ba hoa chích chòe, lại một lần nữa dùng thực tế để đả động Thường Nhạc:

- Kỳ thật, đua xe thắng hay thua đều là chuyện nhỏ, tình hữu nghị đứng thứ nhất tranh tài mới đứng thứ hai, quan trọng là có xe rồi sau này sẽ rất phong cách! Lần trước một thằng nhóc lớp 10 của thành phố J cũng là tôi giới thiệu đến đấy mua xem, sau khi trở về thì uy phong lẫm lẫm, con ngựa kia vừa cất tiếng vang lên, không biết bao nhiêu thiếu nữ thanh thuần không buồn ăn cơm nữa, quả thực mẹ nó chỉ hận không thể lấy thân báo đáp! Lão Đại, cậu cũng mua một chiếc xe đi, kiểu người lãng tử giống như cậu phối hợp với xe máy dã tính, đám muội muội đó không phải sẽ phát cuồng sao? Đến lúc đó ôm một em đá một em, mẹ kiếp, nghĩ đã thấy kích thích rồi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cố nín cười, biểu hiện trên mặt dường như có chút động lòng, gật đầu nói:

- Được rồi, đưa tôi đi xem xem.

Áo gió nam không ngừng kích động, theo nguyên tắc không bỏ con săn sắt sao bắt được cá rô, bỏ tiền gọi một chiếc taxi, kéo Thường Nhạc chui vào.

- Lão Đại, trò chuyện lâu như vậy, tôi còn chưa biết tôn tính đại danh của cậu, có thể tiết lộ chút không?

Áo gió nam ở trên xe hỏi.

- Thường Nhạc.

Áo gió nam không bỏ qua bất cứ cơ hội làm quen lôi kéo nào, cười mị hi hi nói:

- Thường Nhạc? Vừa nghe đã biết là cái tên tốt, là đủ vui vẻ, hay là khoát hoạt? Tên tôi là Cao Tiếu, ý nghĩa là vô cùng vui vẻ mở miệng cười, nói như vậy, hai người chúng ta ngay cả tên cũng giống nhau thế, thật đúng duyên phận…!

- Cao Tiếu? Tôi biết rồi.

Thường Nhạc gật gật đầu, chả trách thấy thằng nhóc này quen như vậy, hóa ra là đã nhìn thấy trong tư liệu của đám học sinh học viện Kiêu Tử.

Nói đến Cao Tiếu này, gã là nhân vật có chút danh tiếng trong học viện Kiêu Tử, chỉ là rất khó tưởng tượng thằng cha này lại luân lạc tới bước này… Thường Nhạc lâm vào trầm tư, âm thầm đưa ra quyết định gì đó.

Sau khi tới "cửa hàng xe tốt nhất thành phố J" như lời nói của Cao Tiếu, Thường Nhạc suýt thì hôn mê bất tỉnh. Nơi này rách nát đến không thể rách nát hơn được nữa, đoán chừng là nhà xưởng bỏ hoang, hơn nữa ở đây xe

https://thuviensach.vn

còn hư hỏng hơn cả nhà xưởng, thật khiến người ta hoài nghi không biết chúng nó có thể thuận lợi khởi động hay không… Cho dù có thể khởi động, cũng khiến người ta lo lắng không biết lái hai ba cây số bánh xe có đột nhiên bay mất hay không, toàn bộ chiếc xe đều rệu rã.

Mà hai vị "sư phụ về máy xe tốt nhất thành phố" kia thoạt nhìn thực không phải hữu danh vô thực bình thường, Thường Nhạc tùy tiện dùng hai câu nói để kết luận, hai người này khẳng định là loại không đủ tiêu chuẩn học nghề sơ cấp giả bộ đi mở cửa hàng xe…

Cao Tiếu và một vị sư phụ trong đó xì xào bàn tán một lát, bắt đầu khoa trương giới thiệu với Thường Nhạc về tính năng của mỗi bộ phận xe, sau đó tiến vào chủ đề theo tính thực tế kia, cái gọi là "ưu đãi giảm giá 20%" kia quả nhiên rất "rẻ", đến nỗi khiến Thường Nhạc suýt nữa ngã ngửa ngay tại trận…

Thường Nhạc hoàn toàn sụp đổ, cũng không còn tâm tư giả ngu làm càn nữa, rốt cục không kìm nổi lắc đầu rời đi.

Cao Tiếu hết lần này đến lần khác năn nỉ, liên tục hạ giá, Thường Nhạc từ đầu đến cuối không hề quay đầu lại.

Lần này đến lượt Cao Tiếu hỏng mất, đuổi theo Thường Nhạc, mặt mày nhăn nhó nói:

- Lão Đại, sao tôi lại có cảm giác cậu từ đầu tới cuối chơi tôi vậy?

- Anh đến giờ mới phát hiện sao?

Thường Nhạc vô cùng thẳng thắn, nụ cười trên mặt quả thực quá ngây thơ.

- Cậu…

Cao Tiếu nhất thời im lặng, trong mắt thoáng qua tức giận.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, vốn là muốn xem xem có xe tốt hay không, nhưng anh làm tôi quá thất vọng.

Thường Nhạc hoàn toàn bỏ qua phẫn nộ của Cao Tiếu:

- Còn nữa, kỳ thật tôi cũng có xe, ha ha…

Cao Tiếu có một loại kích động muốn quyết chiến với Thường Nhạc, Thường Nhạc lại chỉ cười nói:

- Kỳ thật anh nói không sai, chúng ta rất có duyên, hơn nữa còn có chỗ rất giống nhau…

- Có ý gì?

Cao Tiếu vẻ mặt nghi ngờ, đột nhiên không hiểu nổi Thường Nhạc rốt cuộc muốn làm gì.

Thường Nhạc thân mình 1m80 nhìn xuống Cao Tiếu, trên mặt tràn đầy vẻ bất cần đời, thản nhiên nói:

- Chúng ta đều là người của học viện Kiêu Tử mà từ ngày khai giảng đến bây giờ đều chưa đi học lấy một buổi, chẳng qua tôi là lười đi, còn anh là xin nghỉ ốm, chẳng lẽ không đúng sao?

- Làm sao cậu biết?

Cao Tiếu si ngốc, theo bản năng chân sau lùi về hai bước.

Thường Nhạc áp sát lên trước, trên mặt là nụ cười tùy ý thoạt nhìn làm cho người ta sợ hãi, dường như ngâm nga bài khóa thao thao bất tuyện nói:

- Cao Tiếu, học sinh lớp 11 – 10 học viện Kiêu Tử. Cha anh Cao Hùng vốn là ông chủ xí nghiệp Khải Dương, khoảng hai tháng trước công ty cha anh phá sản, cha anh hoàn toàn sụp đổ nên uống thuốc độc tự sát, đúng không?

https://thuviensach.vn

Thân mình Cao Tiếu lui mạnh về sau, lại lui thêm vài bước, con ngươi co rút lại, mắt toát ra sát ý.

Thường Nhạc giả bộ không thấy tất cả những chuyện này, tiếp tục tới gần cười lớn, giọng điệu như đang kể một chuyện không hề liên quan đến mình:

- Không thể không nói anh che dấu vô cùng tốt, cha anh rơi đài trong kỳ nghỉ hè, chuyện này cực kỳ bí ẩn, hiện tại bạn học của anh vẫn chưa biết anh đã hai bàn tay trắng, đúng không?

Dừng một chút, Thường Nhạc tiếp tục dùng giọng nói lạnh như băng:

- Anh rất thiếu tiền, anh cần một số tiền lớn để trả học phí, còn phải chăm sóc mẹ mình đang mang bệnh nặng, cho nên anh luôn liều mạng kiếm tiền, thậm chí vừa rồi còn đen ăn đen đoạt tiền của bốn tên kia đúng không?

Vẻ mặt của Cao Tiếu đặc biệt thống khổ, "kẻ ngốc" trước mắt này rõ ràng là cao nhân giấu tài không để lộ, không ngờ lại hiểu rõ mình như lòng bàn tay, giọng điệu và ánh mắt như ác ma kia từng thứ từng thứ đánh thẳng vào tâm linh mình, phòng tuyến tinh thần thiếu chút nữa bị đánh tan hoàn toàn.

Hít sâu một hơi, Cao Tiếu dường như không đếm xỉa gì lạnh lùng nói:

- Cậu rốt cuộc muốn thế nào, đến chỉ vì muốn hạ nhục tôi sao?

- Chẳng thế nào, giống như mong muốn lúc trước của anh, về sau hãy cùng tôi lăn lộn!

Thường Nhạc rất tùy ý nói, giống như đang thu mua một thứ thương phẩm, nhìn Cao Tiếu trợn mắt há mồm, Thường Nhạc lộ ra một nụ cười mê người, giọng điệu bình tĩnh không để người khác có cơ hội kháng cự:

- Có thể nhìn ra anh cũng rất quật cường, cũng rất có cá tính, nhưng khuyên anh ngàn vạn lần đừng có ý cự tuyệt tôi, anh muốn cũng không cự tuyệt

https://thuviensach.vn

được… Tiện nói luôn một câu, đua xe tối nay tôi sẽ đi!

Sau khi ném xuống câu nói cuối, Thường Nhạc nghênh ngang rời đi.

Một lúc sau khi Thường Nhạc rời khỏi, Cao Tiếu mới dần dần hồi phục tinh thần, lắc mạnh đầu, trên mặt lại hiện ra vẻ mặt hài hước. Dọc theo đường đi, Cao Tiếu không ngừng đẩy mạnh tiêu thủ sản phẩm "hàng hiệu" của mình, bóng dáng bôn ba kia nhìn qua có một loại cô đơn và mệt mỏi không nói ra được.

Thường Nhạc rất cảm động nhìn Cao Tiếu ở phía xa, thở dài một tiếng:

- Ôi, gà mờ đáng thương, nếu hiểu cách dùng sức mạnh của chính mình, vậy cũng sẽ không thê thảm như vậy? Bắt đầu từ đêm nay, điểm xấu của anh sẽ chấm dứt, bởi vì anh đã gặp bản thiếu gia, ha ha…

Cao Tiếu sau khi đi qua hai con đường thì dừng lại, cả người có chút tâm thần không yên, cũng không còn tâm tư đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm nữa, cầm điện thoại di động bấm một dãy số:

- A Đạt, tao là Cao Tiếu…

- Bà mẹ nó, mày còn nhớ đến gọi điện thoại cho tao à, nghe nói mày bị bệnh, không phải mắc bệnh hoa liễu chứ?

Đầu bên kia của điện thoại truyền đến thanh âm đáng khinh.

Cao Tiếu vẻ mặt cười khổ nói:

- Tao sắp quay lại trường học rồi, hỏi mày chút chuyện, mày đã từng nghe nói qua về Thường Nhạc chưa?

- Thường Nhạc? Mày nói là Thường Nhạc Nhân Vương lớp 10? Chính là người nổi tiếng nhất trong PB6, là kẻ mà trưa hôm nay còn đánh cho Hoàng Dật Nhiên nằm bẹp dí? Thánh Mahler ơi, mày không phải là quen thằng đó

https://thuviensach.vn

chứ? Tao vẫn luôn muốn lăn lộn cùng nó đấy! Uy uy ~~ uy uy mày phải trả lời đó nha….

Giống như bị thiên lôi đánh trúng, Cao Tiếu ngây ngốc tại chỗ, cả người lâm vào tình trạng ngượng ngùng trước nay chưa từng có. Duy nhất có thể khẳng định là, từ giờ khắc này, cuộc đời gã đã phát sinh biến hóa long trời lở đất!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 29: Nữ Trung Tây Môn Khánh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vừa quay lại phòng 301 tòa D, Thường Nhạc liền đứng sững ở cửa.

Trên thân thể Huyết Hổ, từng thớ thịt được một sợi dây thừng buộc lấy, lưng còn cắm một cái cây lau nhà.

Thường Nhạc kinh ngạc nói:

- Anh làm gì đấy, hát tuồng à?

- Thiếu gia, chẳng lẽ cậu không nhìn ra, tôi là đang chịu đòn nhận tội?

Huyết Hổ kinh sợ trả lời, bộ mặt quay trở về vẻ mặt không có kinh nghiệm lúc trước, gã nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là không có can đảm lừa Thường Nhạc, trực tiếp kể lại đoạn đối thoại của mình và Lâm Quai Quai.

- Lão Hổ ngốc có tiến bộ nha, không tệ không tệ, không ngờ đã học được biên chuyện…

Thường Nhạc mỉm cười khen, điều này càng khiến Huyết Hổ sợ hãi, nghĩ đến Thường Nhạc nhất định sẽ giết mình, gã khẩn trương lộ ra biểu tình cầu xin.

Không ngờ vẻ mặt Thường Nhạc lại trở nên dâm đãng, khua tay nói:

- Đứng lên đi, người lớn chưa chắc đã nên khôn, anh biên chuyện người khác nhất định đều tin, lần sau tiếp tục phát huy… Ừ, chú ý, lần sau nhớ miêu tả bản thiếu gia đẹp trai tự nhiên hơn một chút, phóng khoáng si tình thêm một chút… Còn nữa, không được phép nói cho bất cứ kẻ nào là tôi dạy anh như vậy!

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh, dùng sức gật đầu. Trong lòng cảm khái nói, Nhạc thiếu gia chính là Nhạc thiếu gia, không ngờ có thể vô sỉ đến loại trình độ này!

Thường Nhạc không để ý tới Huyết Hổ nữa, ngồi trước máy vi tính nhanh như gió xem tư liệu người áo đen Giáp đưa cho.

Huyết Hổ ở bên cạnh trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc nói:

- Thiếu gia, cậu đang học thuộc tư liệu?

- Vô nghĩa, anh nghĩ tôi đang đọc tiểu thuyết xxx à?

- Tốc độ cũng quá nhanh rồi, chẳng lẽ cậu có năng lực xem qua là nhớ trong truyền thuyết?

- Không khoa trương như vậy, nhưng cũng chả khác là mấy, há há…

Huyết Hổ hú lên quái dị, bị kẻ biến thái này dọa mất rồi, ôm Big Ben chạy ra ngoài. Thời gian lặng lẽ chuồn mất.

- Mả mẹ mày!

- Mả mẹ mày!

Xem xong tư liệu Thường Nhạc login vào trò chơi, không một lời liền rùm beng lên với Đường Bạch Hổ, hai Tướng quốc mắng chửi một cách vô cùng nhuần nhuyễn và tinh thúy, còn thô tục hơn xa so với phường lưu manh. Nhưng Thường Nhạc lại rất hưởng thụ loại cảm giác này, trên thế giới này, người có gan chửi nhau với hắn, cho tới bây giờ cũng chỉ có Đường Bạch Hổ.

Khi vô sỉ gặp phải hèn hạ, nhất thời khó phân thắng bại. Cuối cùng Thường Nhạc xuất ra một tuyệt chiêu:

https://thuviensach.vn

- Nhóc con, đừng để tao biết địa chỉ thật của mày, cẩn thận không ông tìm 100 đại hán đồng tính châu phi đến hiếp chết mày.

Một câu này đã hù chết Đường Bạch hổ. Trước khi Đường Bạch Hổ phát động phản kích, Thường Nhạc thấy tốt thì nhận, lập tức rút ngay dây mạng ra, bất kể Đường Bạch Hổ là hacker đến cỡ nào thì cũng không tìm được hắn. Mắng người xong rồi bỏ chạy là vô sỉ hèn hạ nhất, đối phương chỉ có thể ở bên kia giương mắt nhìn, nghẹn một bụng tức nhưng lại không có cách nào bắt bạn.

Nằm ở trên giường, Thường Nhạc đang nhắm mắt sửa sang lại suy nghĩ, mí mắt càng ngày càng nặng, thì thảo lẩm bẩm:

- Hiên Viên quyết tầng thứ ba chết tiệt, sao lại luôn khiến người ta mệt rã rời như này? Hừ, lần tới về nhà phải hỏi bà nội mới được… Kỳ thật ngủ cũng không tệ, đây chính là cách giải trí thư giãn miễn phí tuyệt vời nhất trên thế giới, hy vọng không gặp ác mộng…

Lời còn chưa nói hết, Thường Nhạc đã nằm xuống ngủ thật say.

***

- Thiếu gia, cuối cùng tôi cũng tìm được máy ATM rồi, móa, hỏi bao nhiêu nhân tài mới tìm được đấy!

Sau khi nhìn thấy Thường Nhạc tỉnh lại, Huyết Hổ hoành tráng hò hét kể lại sự tích hào quang của mình, vạn phần ân cần bày đồ ăn nóng hầm hập lên bàn, miệng nói:

- Ha ha, thiếu gia, đây là "Thiên đường thực phủ" ngon nhất thành phố J, cậu nếm thử trước đi?

Thường Nhạc hài lòng gật gật đầu, trâu điên này cuối cùng cũng học được chút phong thái của thư đồng cao cấp rồi. Làm thư đồng của Thường Nhạc,

https://thuviensach.vn

không chỉ phải biết đánh nhau, mà còn nhất định phải chu đáo như quản gia. Tuy nói rằng có sự chênh lệch cực lớn so với Lạc Phong, nhưng có thể dạy dỗ Huyết Hổ ngốc đến trình độ trước mắt này đã là tốt lắm rồi, điều này khiến Thường Nhạc vô cùng có cảm giác thành tựu.

Hai người một chó lần lượt ngồi lên bàn, Thường Nhạc ăn coi như là nhã nhặn, Huyết Hổ và Big Ben quả thực chính là hoành tảo tiền quân, một trận gió cuốn mây tan. Đặc biệt là Big Ben, làm một con chó duy nhất trên thế gian này có thể ngồi cùng bàn ăn với Nhạc thiếu gia, nó vô cùng kiêu hãnh, cảm thấy cuộc sống của nó tràn đầy ý nghĩa.

Một mình ra khỏi ký túc, nhìn đồng hồ đeo tay một cái, mới hơn tám giờ tối, đua xe ngầm phải 12 giờ mới bắt đầu. Dù sao cũng là nhàn rỗi, Thường Nhạc tùy ý bước chậm trong sân trường u tĩnh, lòng mong mỏi phát sinh ra một cuộc diễm ngộ. Không giống các nam sinh có gan nghĩ không có gan làm khác, Thường Nhạc sẽ không đứng ở ven đường nhìn trộm mỹ nữ, hễ là con gái bị hắn nhìn trúng, hắn đều bỏ vào túi rồi nói sau…

Không thể không thừa nhận, học viện Kiêu Tử quả nhiên là trường học quý tộc tốt nhất quốc nội, hoa cảnh cây cối đình đài lầu các xây dựng trong trường đều rất muôn hình vạn dạng, khiến không ít đại học nổi tiếng xấu hổ thẹn thùng. Đều nói vườn trường đại học mới là thiên đường yêu đương, rất nhiều kiến trúc được xây dựng ở vườn trường đều được các học sinh dùng làm nơi "đánh dã chiến", học viện Kiêu Tử không hổ là trường vượt qua quan niệm mới, hiểu được cái gì gọi là "giáo dục sớm", toàn bộ từng cọng cây ngọn cỏ trong sân trường đều giống như để chuẩn bị cho đám học sinh nói chuyện yêu đương.

Vừa rồi lúc đi qua một rừng lá phong, một cô gái quần áo không chỉnh tề hoảng loạn chạy từ trong rừng ra.

- Đàn bà thối, đứng lại, em chạy không thoát được đâu!

https://thuviensach.vn

Hai thanh niên quần áo màu sắc thô tục nụ cười dâm đãng bước nhanh đuổi theo cô gái.

Anh hùng cứu mỹ nhân? Thường Nhạc lộ ra nụ cười cổ quái, sau khi thấy rõ tướng mạo của cô gái này, Thường Nhạc lập tức bỏ đi ý tưởng này. Kỳ thật cô gái này dung mạo không tệ, từ tướng mạo dáng người ít nhất có thể cho 80 điểm, đáng tiếc cô ta không phải là loại Thường Nhạc thích, đây không biết là bất hạnh hay may mắn của cô ta nữa.

Mọi người đều biết, chuyện không có lợi Thường Nhạc bình thường sẽ không làm. Theo tinh thần cao thượng của quân tử, Thường Nhạc nhanh chóng vọt đến bên cạnh, rất thích thú mà thưởng thức một màn này, còn lầu bầu bình luận:

- Vận khí không tệ, không ngờ có thể nhìn thấy "hiện trường" phấn khích như vậy… Ôi, hai tên này vừa nhìn đã biết là mới vào nghề, bắt lấy a, kéo vào trong rừng… Củ chuốt thật, ngay cả người nhìn như mình cũng thấy tức giận, nhanh dùng chiêu hổ đói vồ dê đi!

Nếu cô gái đáng thương kia nghe được lời của Thường Nhạc… đoán chừng sẽ tự sát tại chỗ.

- Dừng tay!

Chúa cứu thế đột nhiên giáng lâm, trong mắt cô gái đang giãy dụa hiện ra tia hy vọng, anh hùng rốt cuộc đã tới, sau khi thấy rõ người tới là ai, ánh mắt cô rất nhanh nhạt xuống… Người tới không ngờ là nữ anh hùng, đoán chừng không phải đối thủ của hai sắc lang này.

Từ âm thanh trong trẻo mà hờ hững kia có thể nghe ra, nữ anh hùng đột nhiên đến tuyệt đối rất lãnh khốc.

Cô mặc trang phục tây trang đen kiểu Tanner Karan, người cao khoảng 1m7 làm hiện lên khí thế trung ngoại, nhìn qua vô cùng gợi cảm. Bộ tây

https://thuviensach.vn

trang này cũng không thể che được hai viên thịt nơi ngực cô, khiến người ta có một loại kích động muốn phạm tội.

Bộ dạng linh hoạt kia còn ngạo mạn hơn cả Thường Nhạc, lộ ra bên ngoài là làn da trắng nõn lại vô cùng cao quý. Ngũ quan của cô không tính là hoàn mỹ, nhưng kết hợp lại cùng một chỗ liền giống như gặp được kiến trúc sư thiên tài mà xảy ra dị biến, cấu thành một tòa cung điện thần kỳ mỹ cảm, vô cùng đẹp đẽ quý giá. Trong hai con mắt kia không có sự nhu nhược, ngược lại lộ ra một loại cảm giác cương nghị, còn có ánh hào quang trí tuệ đang lóe lên, lúc nháy động, giống như hơi thở hoàng gia của nữ vương đánh úp lại.

Không thể tin nổi là, không ngờ cô lại dùng nước hoa nam Lauren, khiến người ta hoài nghi xu hướng giới tính của cô, lại bị loại sức hấp dẫn khác của cô mê hoặc. Nét mặt cô gái này từ đầu đến cuối đều không bất kỳ biến hóa nào, dùng một loại ánh mắt có thể nhìn thấy lục phủ ngũ tạng người để nhìn hai nhân huynh đại sắc lang, không hề cố kỵ mà thể hiện ra vẻ mạnh mẽ, cứng rắn, căn bản mặc kệ người khác chịu nổi hay không.

Thân hình Thường Nhạc chấn động mạnh, trên khuôn mặt tà mị lờ mờ sửng sốt. Tây Môn Khinh? Sao cô ta lại ở đây?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 30: Mỹ Nữ Cũng Tán Gái

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bởi vì từng gặp ở trong cuộc tụ hội của ngũ đại thế gia, chuyện tuy rằng đã nhiều năm rồi nhưng Thường Nhạc vẫn nhận ra lai lịch của cô gái mặc âu phục này ngay từ ánh mắt đầu tiên.

Tây Môn Khinh là một trong số cô gái ít ỏi mà Thường Nhạc kính nể, có thể nói là kỳ nữ hiếm thấy chốn nhân gian, lại vô cùng truyền kỳ. Phong thái của cô ta trong số những người thừa kế của năm thế gia thì không hề thua kém Thường Nhạc hay Tư Đồ Lôi Minh. Cô gái này chính là người đầu tiên trong ngũ đại thế gia đã công khai mình đồng tính luyến ái, chỉ riêng điểm này đã đủ để gây chấn động.

Tây Môn thế gia luôn trung lập trước nay đều hành sự khá kỳ lạ, con cháu luôn giữ vững phong cách này. Nghe nói từ khi còn nhỏ, Tây Môn Khinh đã được trưởng bối trong gia tộc coi là con trai mà đào tạo, ngay cả tôi tớ trong nhà cũng không gọi cô ta là "tiểu thư" mà là "thiếu gia", dần dà mới biến thành cái bộ dáng bây giờ.

Giờ này phút này, hai ông anh háo sắc đều chảy cả nước miếng. Háo sắc Giáp cười cực kỳ sỗ sàng nói:

- May mắn thế nhỉ, lại tới một cô nữa! Ôi tướng mạo này, vóc người này thật quá ngon! Xem ra hôm nay anh em chúng ta gặp vận đào hoa rồi!

Háo sắc Ất cũng lộ ra nụ cười chả tốt đẹp gì, chỉ vào Tây Môn Khinh cười đầy dâm đãng, nói:

- Cô em, đi chơi với anh đi, đảm bảo cho em dục tiên dục tử!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ở trong bóng tối mỉm cười. Hắn nhạy bén nhận ra trong ánh mắt hai kẻ háo sắc kia có một loại sợ hãi khó có thể thấy… Nói cách khác, Tây Môn Khinh và hai kẻ này rõ ràng là đang diễn kịch.

Lúc này Tây Môn Khinh lên tiếng với giọng điệu lạnh hơn cả băng:

- Tao đếm tới ba, lập tức cút đi càng xa càng tốt!

Còn chưa đếm thì hai tên háo sắc đã vồ tới Tây Môn Khinh, xem bộ dáng kia chắc hẳn là muốn ra tay trước để chiếm lợi thế.

Tây Môn Khinh mặc một bộ quần áo màu đen thoạt nhìn có vẻ cực kỳ bản lĩnh, một cú đá giò xinh đẹp trúng đầu háo sắc A. Tên kia thét lên một tiếng rồi té xuống đất, không hề động đậy nữa. Lúc này Tây Môn Khinh vung ra một quyền, còn chưa đánh tới người háo sắc B thì cu cậu đã lăn quay ra đó.

Cảnh này đúng là thật quá xấu hổ. Đây dù là diễn trò nhưng không thể NG như diễn viên quay phim được, vốn không hề có cơ hội diễn lại lần nữa. Tên B ngã xuống kia dường như ý thức được tình thế khá nghiêm trọng, giãy dụa định đứng lên rồi lại đột nhiên ngã nhào xuống đất, dùng giọng nói đứt quãng nói:

- Cách Sơn Đả Ngưu… Mày… Nội lực thật mạnh…

Nói xong gã ngất đi, có đánh chết cũng không chịu tỉnh lại.

Cô bé kia thì hoàn toàn ngơ ngác nhìn cảnh tượng trước mắt này.

Tây Môn Khinh rất tự nhiên phóng khoáng vuốt mái tóc ngắn, đi qua đỡ cô bé rồi hỏi han thật thân thiết:

- Em không sao chứ?

Từ một nơi bí mật gần đó, Thường Nhạc bụm miệng lại, cố gắng làm cho mình không cười ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh này quá giỏi, một tay giương đông kích tây một tay lại tranh thủ sàm sỡ cô bé kia thân thể lại còn như có như không cọ cọ vào người cô ta.

Cô gái kia nào biết được những điều đó, ngẩng khuôn mặt chưa khô nước mắt cảm kích nhìn Tây Môn Khinh, nức nở nói:

- Em không sao, cảm ơn chị đã cứu em…

- Không sao là tốt rồi! Mau về đi, buổi tối ở học viện Kiêu Tử này không an toàn, sau này đừng một mình ra ngoài muộn như vậy.

Tây Môn Khinh nhẹ nhàng vuốt trán cô thiếu nữ rồi lại xoay người cực phóng khoáng bước thẳng đi.

Cứ đi như thế sao? Cô thiếu nữ ngơ ngẩn, rồi đột nhiên phát hiện ra đằng trước rơi một chiếc điện thoại di động xinh xắn màu hồng, hiển nhiên là lúc đánh nhau vừa rồi Tây Môn Khinh đã "rất bất cẩn" đánh rơi nó. Cô gái nhặt chiếc di động lên, nét mặt hoảng hốt…

Thường Nhạc thầm cảm khái không thôi. Thật cao minh! Đây rõ ràng là vờ tha để bắt thật, xem ra trình tán gái của cô nhóc nhà Tây Môn này đã sắp bắt kịp mình rồi.

Không lâu sau khi cô gái trẻ rời đi, hai anh bạn giả chết trên mặt đất kia cũng lồm cồm bò dậy, cẩn thận nhìn bốn phía. Sau đó bọn chúng như làn khói biến mất trong rừng lá phong, từ động tác mau lẹ kia thì rõ ràng là cao thủ.

Tây Môn Khinh một mình đi trên con đường trường yên tĩnh, không biết là đang nghĩ cái gì. Đột nhiên sau lưng truyền tới một giọng nói rất có từ tính:

- Anh Tây Môn, đã lâu không gặp!

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh quay đầu lại nhìn thì nhận ra tên con trai có bộ dáng bất phàm kia. Ánh mắt cô ta cực kỳ bình tĩnh, ngạc nhiên nói:

- A Nhạc? Là em sao? Cậu đã vào học viện Kiêu Tử?

- Đúng thế đó, ha ha!

Miệng Thường Nhạc bật cười ha ha, nhà Tây Môn trước giờ luôn giữ lập trường trung lập làm cho những đại thế gia khác rất đau đầu, ngay cả Đông Phương lão gia cũng không có biện pháp, Thường Nhạc lựa chọn thật sáng suốt chính là bảo toàn thực lực, giật mình nhìn Tây Môn Khinh:

- Không ngờ là anh! Không phải anh đang học ở trường công học Eaton sao?

Trường công học Eaton của Anh quốc là trường quý tộc nổi tiếng toàn cầu, năm 1440, khi nhà vua Henri đệ lục khởi xướng nên việc thành lập trường trung học này gọi nó là trường "công học", chính là vì thể hiện cơ hội được hưởng sự giáo dục công bằng, những học sinh tuy rằng gia đình nghèo nàn, không có điều kiện vẫn có thể được nhận vào học. Ngày nay trường công học Eaton đã trở thành trường tư thục, học phí mỗi năm đều vô cùng cao, học sinh trong trường không phải là huyết thống cao quý thì cũng là vương công quý tộc hay con cháu danh môn vọng tộc, chuyện tặng học bổng cho những học sinh có thành tích học xuất sắc là chuyện rất hiếm. Hai vị hoàng tử là Hoàng tử William và Hoàng tử Hary, con của Hoàng thân Charles và Công nương Diana cũng đã từng học tại trường này. Học sinh trong trường, sau khi học xong trung học và khoa dự bị đại học có thể thử xin xét duyệt vào hai trường đại học Oxford hoặc Cambridge nổi tiếng thế giới, thật xứng danh là trường học quý tộc.

Bởi vì Tây Môn gia từng kết thông gia với một vị quý tộc Anh quốc, Tây Môn Khinh mới có thể vào học tại Eaton công học này. Trường học này đào tạo nhân tài tinh anh, tiêu chuẩn là giữ vững niềm tin, ý chí ngoan

https://thuviensach.vn

cường, có thể văn cao võ hay, đa tài đa nghệ, nhưng lại không phát xít như Đức hay tinh thần võ sĩ đạo như Nhật Bản ngày xưa, mà phải phong độ, tao nhã. Đây mới là người nối nghiệp lý tưởng cho giai cấp thống trị thượng tầng Anh quốc.

Công học Eaton được xây dựng từ năm trăm năm trước mà chỉ riêng Thủ tướng nước Anh thì trường đã đào tạo ra được mười bốn vị.

Ở trong rất nhiều trường hợp xã giao ở xã hội thượng lưu, những học sinh tốt nghiệp công học Eaton đều có cách ăn mặc, lời nói và cử khí chất siêu phàm thoát tục không hề tầm thường. Người Anh liếc mắt một cái là có thể nhận ra, hơn nữa lại khó có thể nào bắt chước được. Khí chất quý tộc Eaton đã hòa vào trong máu học sinh, khắc sâu trong tâm khảm mọi người.

Tây Môn Khinh có vẻ rất thích Thường Nhạc gọi cô ta là "Tây Môn đại ca", một tay đút túi quần, thể hiện hoàn toàn loại dáng điệu "công tử" giàu sang. Cô ta cười nói:

- Lẽ ra là đang ở Anh, nhưng đám học sinh mới của học viện Kiêu Tử năm nay có nhiều mỹ nữ quá, nên anh mới xin nghỉ trở về… Tháng chín hằng năm luôn bận rộn thế đấy, ha ha…

Thường Nhạc lộ ra vẻ tin phục, cũng không quanh co lòng vòng mà nói thẳng:

- Khó trách! Nhớ năm đó chúng ta tâm đắc tâm tình tán gái thì vẫn chưa từng gặp lại, hôm nay đúng là duyên phận rồi… Màn vừa rồi thật quá ngoạn mục, lần sau em nhất định phải tham khảo một lần mới được!

- Em thấy rồi hả?

Dù nói như vậy nhưng trên khuôn mặt Tây Môn Khinh lại không có vẻ giật mình gì cả, trái lại hơi ngượng ngùng thở dài:

https://thuviensach.vn

- Mẹ nó, hai thằng kia đúng là hai tên đần, hành động kém quá, suýt nữa thì hỏng hết…

Thường Nhạc dường như đã quen với sự thô lỗ tục tằn của Tây Môn Khinh, hắn kỳ quái hỏi:

- Xin thứ cho thằng em này nói thẳng, cô ả vừa rồi chỉ có thể coi là trên trung đẳng, sao Tây Môn đại ca lại coi trọng cô ta thế?

- Không hiểu đúng không?

Tây Môn Khinh khá là đắc ý, giống như chuyên gia uy tín trong đám dân chơi, nói:

- Cậu có phát hiện ra rằng cô ả không xức bất cứ loại nước hoa gì không?

- Thật sao?

Thường Nhạc phối hợp lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó lại nở nụ cười của người trong nghề:

- Đàn bà không xức nước hoa là thơm nhất, ánh mắt của Tây Môn đại ca quả nhiên tinh tường!

- Đâu chỉ như vậy, trên người cô em đấy còn có một loại mùi hương cơ thể tự nhiên, phải nói là trong ngàn vạn người mới có một, cực phẩm chốn nhân gian đó!

Tây Môn Khinh cũng mỉm cười đầy xấu xa, nhìn thế nào cũng giống một cô ả lưu manh.

Thường Nhạc không ngừng hối hận trong lòng. Không ngờ lần này lại bỏ lỡ một cô nàng đáng thu thập đến vậy, biết trước thì đã chạy đến ngửi mùi trước rồi.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh rất hài lòng với phản ứng của Thường Nhạc, cô ả tiếp tục khoe khoang:

- Không chỉ vậy đâu, em có để ý ánh mắt cô em đấy không?

- Không để ý lắm, nhưng ấn tượng đầu tiên thì có vẻ khá văn tĩnh đấy.

Thường Nhạc đáp.

- Chính là như vậy, nhưng em không thấy cô nàng này lộ ra sự quyến rũ từ tận trong xương tủy à!

Tây Môn Khinh dường như đã hoàn toàn coi mình là đàn ông, nói chuyện chẳng hề cố ý, thao thao bất tuyệt:

- Bản công tử vừa liếc mắt một cái là nhận ra, cô bé này thuộc dạng trong ngoài bất nhất, ngoài thì điềm đạm nho nhã là thế mà trong lại rất quyến rũ… Nếu dạy dỗ chu đáo thì đúng là loại con gái hảo hạng trong cảm nhận của đám mình đó!

Thường Nhạc gật đầu tỏ ý đã hiểu, cũng nở một nụ cười đầy bỉ ổi rồi dò hỏi:

- Thì ra là loại đàn bà bên ngoài đoan trang nho nhã như phu nhân, ở nhà thì quyến rũ phóng đãng như dâm phụ ấy ạ? Ôi, đàn bà mà như vậy thì đúng là đáng để mơ ước rồi!

- Bingo!

Tây Môn Khinh nhìn Thường Nhạc với ánh mắt nóng rực như đã tìm được tri kỷ, cô ta ôm vai Thường Nhạc nói:

- Cậu em, lúc em tám tuổi anh đã biết em không giống người thường, quả đúng như anh nghĩ, em đúng là tri âm của anh! Ngàn vàng dễ có, tri kỷ khó cầu! Anh có một loại dự cảm, gặp em rồi thì anh sẽ không còn cô đơn nữa!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc rất thoải mái hưởng thụ bộ ngực đang cọ cọ người mình của Tây Môn Khinh, hắn cũng nói với đầy cảm xúc:

- Đúng vậy, gặp được anh rồi, em mới phát hiện ra mình trước nay nông cạn cỡ nào, có nhiều thứ cần phải thỉnh giáo ông anh mới được!

Ngay sau đó hai người bắt đầu không ngừng tán dóc, bắt đầu từ tán gái như thế nào dạy dỗ gái ra sao, lại đến làm thế nào để pha chế xuân dược hay sử dụng dụng cụ thế nào. Sau đó hai người lại nói từ Lão Hán Thôi Xa đến Quan Âm Tọa Liên, và còn nói đến quan hệ biện chứng giữa các cách này cùng với ảnh hưởng xã hội sâu xa của chúng.

Cuối cùng hai người cứ thế nói sang các loại tiểu thuyết xxx, từ Kim Bình Mai đến Ngọc Bồ Đoàn, Trái tim thiếu nữ đến Thiếu niên a Tân.

Hai người gặp nhau mà hận đã quá muộn, lúc nói chuyện giọng nói đều nghẹn ngào, nhịn không được đốt giấy vàng kết nghĩa anh em ngay tại chỗ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 31: Tổ Hợp Điên Cuồng Nhất

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ông trời ở trên, mặt đất ở dưới, tôi Tây Môn Khinh nguyện kết nghĩa kim lan với Thường Nhạc! Từ nay về sau có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, có gái cùng cưa, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày… Nếu vi phạm lời thề, tôi sẽ chuyển sang thích đàn ông…

- Ông trời ở trên, mặt đất ở dưới, Thường Nhạc tôi nguyện kết nghĩa kim lan với Tây Môn Khinh! Từ nay về sau có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, có gái cùng cưa, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày… Nếu vi phạm lời thề, tôi sẽ tiến cung luyện "Quỳ Hoa Bảo Điển"…

Dưới lá cờ đỏ phất phới, Thường Nhạc và Tây Môn Khinh sóng vai quỳ xuống đất, hướng tới tấm biểu ngữ ven sân trường có viết những chữ màu vàng lớn "Học tập tốt tiến lên hàng ngày", ai nấy đều trang nghiêm thành kính nói lời thề kết nghĩa kim lan.

Ánh trăng dường như cũng bị cảnh tượng đầy nghĩa khí này lây nhiễm, lặng lẽ trốn vào trong tầng mây.

- Em trai…

Tây Môn Khinh nghiêng thân, vẻ mặt có phần kích động, tay đặt lên vai Thường Nhạc.

- Anh hai…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc giả vờ nước mắt lưng tròng, giọng nói cũng nghẹn ngào. Hắn không hề để ý ôm lấy Tây Môn Khinh, đôi tay tặc kia thì sờ tới sờ lui trên chiếc eo xinh đẹp kia…

Thân hình hai con người đang ôm chặt lấy nhau kia hơi lay động, trong mắt lại lóe ra ánh sáng quái dị động lòng người, nếu để người khác thấy thì chắc chắn sẽ gặp ác mộng. Đừng thấy hai tên háo sắc này vừa gặp đã muốn kết bái, trong lòng mỗi người đều có mục đích riêng cần phải đạt được.

Thường Nhạc hiểu rõ lần này hắn sẽ mang về lợi ích thật lớn cho gia tộc. Nếu như có thể lôi kéo Tây Môn gia luôn trung lập kia, có khi ông ngoại Đông Phương lão gia sẽ vui vẻ đến rụng cả răng ý chứ.

Tây Môn Khinh cũng biết Thường Nhạc là người thừa kế như ý của Đông Phương thế gia, tuy rằng Tây Môn gia giữ vững trung lập nhưng có một số cơ hội cô ta sẽ không bỏ qua.

Làm người thừa kế hai đại gia tộc, có một số thời điểm bọn họ cũng không thể tự mình làm chủ. Vì lợi ích, chuyện gì bọn họ cũng có thể làm ra được.

Thật lâu sau hai người này mới giả ý từ trong kích động dịu đi. Thường Nhạc lưu luyến rời khỏi vòng ôm của Tây Môn Khinh, dưới dáng người nóng bóng của bộ tây phục kia, trước ngực Tây Môn Khinh còn treo hai viên thịt cao ngập trời, khiến Thường Nhạc đã kinh qua trăm trận chiến thiếu chút nữa thì có phản ứng sinh lý.

Ngược lại Tây Môn Khinh một chút phản ứng cũng không có, cảm giác phảng phất như hai người cùng giới tính tiếp xúc, trong tiềm thức thì phân định Thường Nhạc cùng loại người với mình.

- A, sắp đến 12 giờ rồi!

Thường Nhạc nhìn đồng hồ đeo tay, thét lên một tiếng kinh hãi.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khánh khôi phục lại thái độ nữ vương lãnh huyết, vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- 12 giờ thì sao? Chẳng lẽ học viện Kiêu Tử vẫn còn người dám báo cáo em đêm không về phòng ngủ?

- Tất nhiên không phải, lát nữa có cuộc đua xe máy ở ngoại ô thành phố, em chuẩn bị đi chơi.

- Đua xe ngầm?

Tây Môn Khánh quả nhiên có tất cả những tố chất tốt đẹp của đàn ông, ánh mắt sáng lên kia rõ ràng đã bán rẻ lòng cô, có chút chờ mong nói:

- Anh thích, hay là đi cùng nhau? Ở Anh quốc phải giả bộ quý tộc buồn đến rơi cả chim rồi, bản công tử đã lâu không đi đua xe…

- Không được!

Thường Nhạc quả quyết từ chối, không chờ Tây Môn Khinh tức giận, lập tức bổ sung:

- Nghe đồn anh hai văn võ song toàn đa tài đa nghệ, nếu như anh dự thi, thắng em em không phải là mất cơ hội sao?

Lời này khiến Tây Môn Khinh cười, cũng không phải là loại cười nói tự nhiên, càng giống như nụ cười mê người của một người đàn ông thành thục:

- Chú em thật biết vuốt mông ngựa, vậy được, anh đây sẽ giúp em cổ vũ trợ uy, đừng khiến anh thất vọng nha!

- Được!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thiếu chút nữa thì cười đến lệch cả răng, hắn căn bản không cần quan tâm kỹ thuật lái xe của Tây Môn Khinh rốt cuộc như nào, hắn cơ bản chỉ là hy vọng Tây Môn Khinh ngồi xe cùng hắn… Haizzz, bạn có thể tưởng tượng, một chiếc xe việt dã chạy trên đường với tốc độ cao, một cô gái trẻ tuổi mặc tây trang nóng bỏng áp chặt ngực mình vào một gã áo trắng…

Ok, nói đến đây, nhằm đáp ứng nhu cầu của người xem, câu chuyện lập tức bắt đầu:

Ngoại ô phía nam Thành phố J, một chiếc xe việt dã chạy trên đường với tốc độ cao, một cô gái trẻ tuổi mặc tây trang nóng bỏng áp chặt ngực mình vào một gã áo trắng…

Thường Nhạc lái xe máy một cách vô cùng kiêu ngạo, lúc vừa bắt đầu thiếu chút nữa thì khiến Tây Môn Khinh bay ra khỏi xe. Ngoài dự đoán của mọi người, Tây Môn Khinh không hề tức giận, ngược lại hưng phấn hò hét ầm lên. Tốc độ của Thường Nhạc tăng lên, Tây Môn Khinh càng ngày càng phấn khích, nổi điên giống như quả bóng rổ khi rơi vào trong rổ, lại đưa tay giật phắt chiếc mũ trên đầu Thường Nhạc, hai tay hai mũ múa may lung tung.

- Anh hai, anh làm gì thế?

Thường Nhạc giảm tốc độ, kinh ngạc nói.

Giọng nói của Tây Môn Khinh vô cùng kích động:

- Như vậy mới kích thích, đã lâu không tiếp xúc với thiên nhiên trong khoảng cách gần như vậy, em trai, em lên ga đi, chúng ta lại tiếp tục!

- Ok, vậy anh ngồi xuống!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tăng tốc, chiếc xe máy màu đen như mũi tên rời cung bắn ra ngoài.

Gió lạnh xiết vào da thịt, quần áo của Thường Nhạc và Tây Môn Khinh đều phồng lên khiến hai người đều cảm thấy mùa hè này không quá nóng.

Nếu muốn lập một bảng xếp hạng người đàn ông hèn hạ nhất thế giới, Thường Nhạc nhất định sẽ đứng đầu danh sách. Vì hung hăng chiếm tiện nghi của Tây Môn Khinh, thường nhạc lái xe lên tới tốc độ 120km/h, Tây Môn Khinh ôm chặt lấy hắn căn bản không dám buông tay. Tốc độ này đều khiến hai người nước mắt bay tứ tung, người không rõ chân tướng khẳng định sẽ nghi hai tên này ngu vãi… lái xe cũng có thể cảm động đến khóc.

Tây Môn Khinh điên cuồng thét lên chói tai, dường như đang phát tiết điều gì. Đúng lúc hai người họ đều cho rằng mình là người lái xe nhanh nhất trên đường, thì từ phía xa truyền đến tiếng tua bin tăng tốc và tiếng động cơ rống lên.

Thường Nhạc một phen nước mắt nước mũi, hơi giảm tốc độ nói:

- Quay lại xem là thứ gì?

Tây Môn Khinh cũng hai mắt đẫm lệ mơ hồ nhìn lại, không phải xe thể thao thấp màu đỏ chạy như bay đến như tưởng tượng, mà là một chiếc xe cao màu trắng có rèn che đang rất nhanh tới gần, lập tức quay đầu lại báo cáo:

- Em trai, không phải sợ, chỉ là một cái Santa…

- Anh hai, không nhìn ra, lúc nguy cấp anh nói chuyện rất gieo vần.

Thường Nhạc khen một tiếng, tăng nhanh tốc độ.

https://thuviensach.vn

Không ngờ vừa dứt lời, chỉ cảm thấy một trận gió lạnh bên cạnh, một chiếc xe màu trắng sát vào chân Thường Nhạc gào thét, Thường Nhạc tránh đi, thiếu chút nữa thì đụng vào thanh chắn bên đường. Tây Môn Khinh nổi giận rống lớn:

- Mẹ nó! Santa kia thật hoành tráng!

Thường Nhạc vừa mới hiểu ra là chuyện gì xảy ra, vừa điều khiển xe vừa hỏi:

- Anh hai, anh có thấy ai lái Santa nhanh như vậy chưa?

- Chưa, quan tâm cái đít gì, không phải chính là cái Santa kia sao?

- Anh hai, anh đã từng thấy tua-bin đè Santa chưa?

Âm thanh nghi hoặc của Thường Nhạc quanh quẩn trong gió.

Tây Môn Khinh thét to:

- Mặc kệ, em không đuổi, để anh!

- Móa, ai nói không đuổi, xem đây!

Thường Nhạc cũng kích phát tâm tính thiếu niên, khó có được Tây Môn Khinh nổi điên cùng hắn, lập tức chỉnh đốn tinh thần, vít chân ga đến tận cùng. Xe máy bay trên đường với tốc độ đạt tới 150, lúc này Thường Nhạc và Tây Môn Khinh sớm đã nước mắt mơ hồ, trước mắt không nhìn thấy gì cả, ngay cả đường cũng không thấy, lúc này mà rơi vào khe nước ở ven đường thì khẳng định không phải chuyện hay ho gì rồi.

Sau khi trải qua một đoạn thời gian coi nhẹ sống chết này, hai người cuối cùng cũng đuổi đến phía sau cái xe màu trắng kia, lúc này Thường Nhạc mới nhìn rõ đằng sau đuôi cái xe có dòng chữ "EVOLUTION", ý vị này,

https://thuviensach.vn

thứ bọn họ đuổi chính là một chiếc Mitsubishi Lancers, đã từng là chiếc xe vô địch cuộc so tài thế giới.

- Thánh ơi, xem ông vượt qua nó đây!

Thường Nhạc hét to, thoạt nhìn là vẻ điên cuồng giống y Tây Môn Khinh, đưa tay lên gạt nước mắt, mạnh tay vặn ga tăng tốc, chiếc xe máy màu đen như bay lên, trực tiếp đuổi theo chiếc Mitsubishi màu trắng, trong nháy mắt hai xe lướt qua cạnh nhau, Thường Nhạc vươn nắm tay hung hăng nện vào kính chiếu hậu của xe Mitsubishi, kính thủy tinh lập tức bị phá thành mảnh nhỏ.

Thường Nhạc hú lên như sói tru một tiếng, vô cùng kiêu ngạo vượt qua.

Tây Môn Khinh cũng liên tục thét lên chói tai, quay đầu hướng về phía chủ của ba chiếc xe dựng lên một ngón giữa!

- Móa nó, điên rồi, hai thằng kia tuyệt đối điên rồi!

Thanh niên trong xe Mitsubishi rất có khí chất của đám con ông cháu cha, không tự chủ được giảm tốc độ, có chút thất thần thì thào tự nói:

- Không đội mũ lại dám lái đến 160, người này hoàn toàn không đối đãi với mình như một con người!

Tâm lý của Tây Môn Khinh như vừa bị thứ gì kích động, âm thần tính kế, mình bình thường không đội mũ bảo hiểm không có khả năng lái xe với tốc độ lớn như vậy trên đường, huống chi là chở một người… Chẳng lẽ lời ông nội nói là sự thật, người thừa kế Đông Phương gia này chắc chắn sẽ nhất thống ngũ đại thế gia?

Đối với hai đối thủ cạnh tranh lớn như Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh, Tây Môn Khinh bỏ sức làm ra không ít tư liệu tương quan. Trăm nghe không bằng một thấy, hôm nay Tây Môn Khinh đã cảm nhận được rõ ràng,

https://thuviensach.vn

kẻ điên lái xe máy này còn đáng sợ hơn lời đồn nhiều… Nghĩ đến đây, Tây Môn Khinh cảm thấy may mắn vì lựa chọn của bản thân, không khỏi tăng thêm lực ôm Thường Nhạc.

Thường Nhạc không để ý những việc này, vẫn đắm chìm trong khoái cảm trí mạng như vừa rồi, chiếc xe máy màu đen cuốn bụi mà đi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 32: Truyền Thuyết Cực Tốc

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đêm khuya là một khoảng thời gian tuyệt vời, vào lúc này, muốn trốn tránh cái gì hoặc đối mặt với cái gì cũng sẽ không làm người ta xấu hổ. Đêm nay không có trăng sáng, càng thích hợp cho việc trộm cắp hoặc câu dẫn phụ nữ đàng hoàng.

Bóng đêm như nước, đường quốc lộ quanh co bên núi Dương Vĩ được bao phủ bên trong một tầng ánh sáng lờ mờ, bốn phía ầm ĩ tiếng người. Đây cũng không phải đường quốc lộ vòng qua núi, cũng không dốc ngược, là một con đường uốn lượn như ruột dê, lúc này trên đường hoàn toàn trống không, một chiếc ô tô đi qua cũng không có, phía bên kia quốc lộ kéo thẳng vào yên lặng và biến mất trong màn đêm…

Vừa đến gần thì thấy, một đầu quốc lộ đã có hơn 20 chiếc xe máy đã sửa chữa lại đang đỗ một cách rất hoành tráng.

Thanh niên bây giờ đều thích chơi những thứ thanh âm lớn, đa số các xe ở đây đều là quãng xung, từ V2 đến PGM4 version 4, thậm chí còn đến NSR500, âm thanh vốn đã khá lớn lại bị tháo ống bô ra đổi thành hai hoặc bốn sợi các bon tăng tốc độ, không đến một vạn một nghìn vòng tuyệt đối không đổi chắn.

Những những chiếc xe có âm thanh khiến xe đẩy cũng phải xấu hổ này bị phun nhuộm thành đủ loại màu sắc, còn có các loại hình đầu lâu lưỡi hái tử thần hay cờ hải tặc các loại, vô cùng phong cách. Tiểu lưu manh đầu tóc màu sắc sặc sỡ ở bốn phía đứng gần nhau càng tăng thêm sức mạnh, nhìn qua quả thật là khiến người ta cảm thấy thanh xuân rực lửa.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, nếu cái này mà tính thành thanh xuân… thì ý nghĩa của thanh xuân đại khái là chỉ một đám thanh niên đang phát xuân.

Núi Dương Vĩ dần dần sôi trào, đây là một phong cảnh ở ngoại ô thành phố J. Cuộc đua xe ngầm nho nhỏ này lại có hơn mấy trăm người tụ tập đến xem, đa số người vừa nhìn qua đã biết không phải thứ gì tốt, đều kéo bè kết phái duy trì đội hình phong thủy bảo địa hét lên lớn tiếng, động tác tay chân rất lỗ mãng, chỉ thiếu là không đánh nhau với đội đối địch.

Từ những tiếng hò hét điên cuồng của các cậu chàng tàn bạo cô em đanh đá, cùng với những lá cờ màu sắc khó có thể nhìn ra đang lay động, có thể nhìn thấy trong số hai mươi mấy tay đua chỉ có vài người là dân tự do, còn lại hơn mười người kia đều là thuộc năm nhóm khác nhau.

Có bốn người mặc trang phục đua xe màu đỏ tên đoàn xe Cấp Tốc, ba người mặc quần áo màu đen thuộc đoàn xe Siêu Tốc, còn ba đoàn xe khác theo thứ tự tên là đoàn xe Thần Tốc, đoàn xe Khoái Tốc, đoàn xe Mãnh Tốc. Chân tướng thực sự chính là, đám người này đều là lưu manh không có văn hóa, từ tên đoàn xe bọn họ đặt là có thể thấy được.

Đám lưu manh này vốn bận bịu đánh lộn tranh nhau cái bô, sau lại không biết vì sao lại thích đi đua xe, vì thế bang phái biến thành đoàn xe, mua xe đi đua, tiền thắng để sửa xe, sửa xe xong tiếp tục đi đua xe, mãi đến một ngày xe hủy nhân vong mới thôi.

Trong tiếng động cơ ầm vang, phần đông các cô gái mới lớn vẫn chưa trưởng thành hét rầm lên như phát điên, có cô còn khoa trương hơn, lập tức cởi áo ra, chỉ mặc bra múa may ở ven đường.

Chỗ này thật giống với những gì Cao Tiếu nói, chỉ cần tay đua lãnh khốc xuất hiện, không ít các em gái lập tức nghỉ cơm, chỉ hận không thể lấy thân báo đáp.

https://thuviensach.vn

Một tên nhóc chắc là tay mới của đoàn xe Siêu Tốc nhìn cô em điên cuồng bên cạnh, ánh mắt đều thẳng ra, chuẩn bị biểu diễn tại chỗ một chút, phóng khoáng vểnh đầu lên. Chỉ thấy thằng nhãi này vặn tay ga về sau rồi buông ly hợp ra, bởi vì không có lốp nóng nên lập tức ngã oạch xuống đất, đoán chừng sẽ khá đau.

Sau đó người bay này từ mặt đất nhảy lên, liều mạng đi nhấc xe máy, kết quả chiếc xe kia quá nặng, thế nào cũng không nhấc lên được, có thể tượng tượng được vẻ mặt bên trong cái mũ bảo hiểm của người này khó coi đến độ nào. Sau đó cậu ta bỏ ý định đỡ xe đi, đứng ở bên đường, mờ mịt nhìn về phía trước. Tuy nhiên, kỳ dị chính là sau khi gã nhìn một lúc thì tháo xuống chiếc mũ ARAI giá trị xa xỉ, ném mạnh xuống đất lộ ra khuôn mặt xanh mét, hơn nữa còn nói ra một câu làm người ta rất có cảm giác thân thiết – Thánh Mahler ơi!

Cách thời điểm trận đấu bắt đầu còn có hai phút, trọng tài đều đã chuẩn bị kỹ càng.

Đột nhiên một trần ồn ào lớn từ quốc lộ truyền tới, xung quanh chợt yên tĩnh lại.

Sau đó, ở chỗ ngoặt phía trước xuất hiện một lực xuyên thấu cực mạnh, theo sát phía sau chính là tiếng gào thét của không khí bị xé trách. Mà trong một chớp mắt đó, một chiếc xe màu đen đã đánh tan yên lặng trên đường, mang theo uy thế hắc ám lớn chạy tới…

Một chiếc Speed Triple Triumph đen cực kỳ kiêu ngạo vểnh đầu đứng ở vị trí phía trên, chủ xe đội mũ bảo hiểm nhìn không thấy tướng mạo, thân hình thon dài kiện mỹ dưới tà áo trắng lộ ra một loại khí thế ngạo mạo. Sau lưng hắn là một cô nàng dáng người bốc lửa mặc tây trang, rất nhiều người có kỳ vọng cao với chủ chiếc xe này.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu ở nơi xa nhìn thấy cảnh tượng này, vẻ mặt có chút kích động, thầm than lão đại quả nhiên chính là lão đại, lái chiếc xe nổi tiếng thế giới, còn mang theo một cô gái khêu gợi như vậy.

Tuy không nhìn thấy khuôn mặt cô nàng, nhưng không cần nghĩ cũng biết nhất định là một đại mỹ nữ.

Trực tiếp ném một xấp tiền cho trọng tài, Thường Nhạc quay đầu lại nói mấy câu với Tây Môn Khinh.

Trọng tài đếm tiền, sau đó kinh ngạc nói:

- Cậu muốn chở người để thi đấu?

Rất tự nhiên phóng khoảng đẩy kính mũ lên, Thường Nhạc lộ ra nửa khuôn mặt, trong mắt hiện ra một chút hào quang khiến lòng người kinh sợ khiếp đảm, thản nhiên hỏi ngược lại:

- Chẳng lẽ không thể?

- Đương nhiên có thể, nhưng…

Trọng tài nhìn ánh mắt lạnh lùng của Thường Nhạc, vẫn là không nói nữa. Chở người đua đương nhiên là ảnh hưởng đến tốc độ, nếu chủ xe không thèm để ý, gã để ý làm gì. Dưới cái nhìn của gã, anh chàng công tử này hơn phân nửa là vì muốn tạo uy phong trước mặt mỹ nữ ngồi sau lưng, thắng thua căn bản không thành vấn đề.

Người xem bên cạnh thấy Thường Nhạc không ngờ lại chở người để đua, lập tức nản lòng thoái chí, sau một trận những âm thanh thổn thức, mọi người rất nhanh đã mất đi lòng tin vào nhân vật thần bí này.

Trọng tài để mỗi người đi đến vị trí riêng của mình, chỉ đợi tiếng ra lệnh vang lên là trận đấu sẽ bắt đầu!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đột nhiên quay đầu lại, dịu dàng nói:

- Anh hai, ngồi chắc nhé, lần này em chơi thật!

Tây Môn Khinh nghe vậy thì ôm chặt lấy Thường Nhạc, rất lưu manh nói:

- Trông cậy cả vào em, vượt qua toàn bộ những thằng này đi!

Thường Nhạc cười gật đầu, đội mũ bảo hiểm vào, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm phía trước.

Trên thực tế, hắn ở đang thỏa thuê hưởng thụ ma sát của vòng tay phóng khoáng và hai đôi chân nóng bỏng tạo nên, phần lưng chạm vào thứ mềm mại, eo và mông cũng bị Tây Môn Khinh kẹp chặt lấy, vô số nhiệt lưu từ thân thể đối phương truyền đến.

Điểm chết người chính là trên người anh hai này lại như có như không hương thơm vừa giống nam lại giống nữ, làm cho người ta có một loại khoái cảm vô cùng kích thích. Lúc trước lái xe nhanh còn chưa cảm nhận được, hiện tại sau khi tất cả yên lặng trở lại, cái loại cảm giác này… thực mẹ nó thoải mái!

Sau khi tất cả các xe nhanh chóng rời khỏi, Thường Nhạc mới từ từ khởi động. Bộ dạng phản ứng chậm chạp này khiến hư thanh vang lên khắp bốn phía.

Chỉ một số ít những người trong nghề ánh mắt đột nhiên sáng lên, động tác của Thường Nhạc vô cùng chuyên nghiệp và đẹp đẽ, chiếc Speed Triple Triumph tính năng vốn cực kỳ biến thái rơi vào tay hắn lại phảng phất chút linh tính, lấy một loại thoát độ mây bay nước chảy lưu loát sinh động chạy như bay đi.

Trong nháy mắt, Thường Nhạc đã vượt qua vài tay đua khác, rất nhanh đuổi theo mấy chiếc xe ở vị trí dẫn đầu, chiếc xe Speed Triple Triumph

https://thuviensach.vn

màu đen nhanh như chớp lưu lại một bóng dáng tựa như ảo mộng trên đường… Những người đứng xem lúc này mới ý thức được tình thế nghiêm trọng và đi hỏi thăm lai lịch về con ngựa đen này. Rất nhiều tên cá cược ở bên ngoài đấm ngực dậm chân, dự cảm bất thường tràn ngập trong lòng họ. Mà vài tên đã đặt cược lên người Thường Nhạc thì thiếu chút cười đến sái cả hàm…

- Em trai, em thật trâu bò, còn lợi hại hơn lão đại anh!

Tây Môn Khinh ôm chặt Thường Nhạc, hưng phấn kêu to, hai quả núi lại chen lấn chen lấn sau lưng Thường Nhạc…

Động lực mạnh hơn!

Nhanh chóng lao vào khúc quanh!

Vượt qua tất cả mọi người!

Đây là khẩu hiệu kiêu ngạo của Speed Triple Triumph nước Anh, trôi chảy mà thoải mái điều khiển, tính thực tế ưu việt, hệ thống chính xác, phóng ra hình thế di chuyển, động cơ mạnh mẽ và hệ thống phun nhiên liệu không bị quấy nhiễu. Những loại xe như xe thể thao, xe việt dã, SUV có thể có kỹ năng nâng bánh sau lên trước… đều không điên cuồng hơn chiếc xe này!

Mà Thường Nhạc dường như là chủ nhân trời sinh của chiếc xe này, loại tốc độ bão táp cực nhanh tấn công thị giác quả thực còn khoa trương hơn trò chơi đua xe.

Dorothy trong The Wizard of OZ đã từng nói – chuyến đi tử thần! Những lời này dùng để hình dung Thường Nhạc bây giờ, quả thật không quá đáng!

Chiếc xe máy màu đen chạy thành một đường thẳng, ở phía trước còn có ba chiếc xe khác, một chiếc Honda màu lam, một chiếc Yamaha màu đỏ và một chiếc Suzuki màu trắng… Trên đường thẳng thì tốc độ của mấy chiếc

https://thuviensach.vn

xe là ngang nhau, nhưng mọi người đều biết rõ, một khi tiến vào góc cua, cao thấp liền được phân rõ ràng.

Bất luận là đua xe gì, dù là xe máy hay các cuộc đua khác, kinh nghiệm lái xe, góc cua cùng các thao tác kỹ xảo tuyến đi và cản xa quyết định tất cả. Trên đường thẳng, tất cả các xe đều đủ mã lực để chạy như điên, nhưng sau khi tiến vào góc cua, đó mới là lúc thể hiện trình độ lái xe.

Chiếc xe Triumph màu đen với tốc độ như bay không chút lắc lư khiến người ta hồn nhiên quên mất phía sau hắn còn chở một người khác. Giờ khắc này, hắn đã tới gần chiếc Yamaha YZF-450F màu đỏ, hai xe gần như đồng thời vào cua.

Không thể không nói, kỹ thuật của chủ nhân chiếc Yamaha màu đỏ cực kỳ thành thục, vào cua đều có bài bản hẳn hoi, nhưng lúc vào cua lại kéo góc hơi rộng. Ngay trong nháy mắt này, chiếc Triumph màu đen không chút giảm tốc mà vọt tới, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn… Tây Môn Khinh ở phía sau hưng phấn thét lên chói tai, chỉ cảm thấy thân hình điên cuồng nghiêng đi, chân như sát xuống mặt đất phát ra tiếng vang "xuy xuy", phỏng chừng bắp chân đều có thể tiếp xúc thân mật với mặt đất khiến trầy da.

Sau khi liên tiếp vào hai góc cua, khi tiến vào đường thẳng, ánh vào mắt mọi người là hình ảnh ba chiếc xe uy vũ chạy song song, tim mọi người đều nhảy lên đến tận cổ họng!

Thường Nhạc ở giữa, dưới sự công kích của hai đối thủ hai bên không hề lộ vẻ cuống quít, cũng không vội dẫn đầu. Mà thái độ lấy tĩnh chế động, dường như đang trêu chọc hai người còn lại, lại giống như căn bản không để bọn chúng vào trong mắt!

Bên trái là chiếc Honda CRF450R màu lam, chiếc xe này liên tục lập kỷ lục mới trên off road, nghe nói lái nó có cảm giác tự do và thoải mái như ở nhà.

https://thuviensach.vn

CRF từng liên tục giành giải thưởng lớn suốt 4 năm, được xưng là xe việt dã hoàn mỹ nhất! Chiếc xe này sau khi được chủ nhân cải tạo thì càng không thể chịu nổi, âm thanh giống như xe đẩy, tiếng vang này đã hù không ít người.

Người thanh niên áo đen lái xe nhìn có vẻ cực kỳ phóng khoáng, nhìn qua thì có vẻ như là người tự do, cũng không thuộc về bất cứ đoàn xe nào trong số 5 đoàn xe ngu dốt kia.

Bên phải là một chiếc Suzuki RM-Z450 mà trắng, "Nếu không thể đánh bại nó, vậy hãy hưởng thụ nó" – đây là tôn chỉ khi chế tạo RM-450, năm đó RM-450 và Honda CRF450R là hai chiếc xe duy nhất có thể chống lại xe việt dã, cũng là một trong những tân sủng mới của cửa hàng, rất nhiều người lái qua nó xong thì đều mặt mày hớn hở khi nói về nó.

Vừa nhìn quần áo của chủ xe này là biết, người này là Đội trưởng đoàn xe Siêu Tốc hoành tráng hò hét khi nãy!

Phiêu di!

Không chỉ xe đạp mới có thể chơi phiêu di, xe máy cũng có thể!

Trên miệng góc cua tối đen như mực, chiếc Triumph màu đen phát ra âm thanh đinh tai nhức óc, lốp xe ma sát với mặt đất tạo ra tiếng thét chói tai, vô số tia lửa bắn ra… Đa số người xem đều nhắm chặt hai mắt lại, theo lẽ thường, lập tức sẽ xảy ra thảm án xe hủy nhân bay.

Vài tiếng kinh hô truyền đết, lập tức vô số tiếng than thở và hoan hô phát ra từ nội tâm!

Chỉ thấy chiếc Triumph màu đen sau khi áp sát xuống mặt đất thì bỗng dưng bay lên, ở giữa không trung vẽ ra một đường pa ra bôn đẹp đến tận cùng, lấy điệu bộ cực kỳ hoa lệ vững vàng hạ cánh xuống đất, thân xe hơi

https://thuviensach.vn

chút chấn động trong chốc lát, lập tức lại trở nên vô cùng phong cách cuốn bụi mà đi.

- Em trai, anh yêu em chết mất!

Tây Môn Khinh giống như bà điên hét lên điên loạn, nếu không phải là bởi vì đội mũ bảo hiểm, cô nhất định sẽ hung hăng tặng cho Thường Nhạc một nụ hôn nóng bỏng!

Chủ xe Suzuki màu trắng ở phía sau ăn phải khói bụi do Triumph đen để lại, đơn giản tắt máy dừng xe, bỏ qua việc đuổi theo, trong mắt tràn đầy sùng kính. Đây là một loại sùng bái tuyệt đối với cường nhân, giờ phút này, Đội trưởng đoàn xe Siêu Tốc dường như trở thành tín đồ!

Thường Nhạc lúc này hơi hơi nhíu mày, hắn đánh giá thấp chủ chiếc xe Honda màu trắng kia. Tốc độ của tên kia cũng là không giảm khi vào cua, nhanh như chớp hoa mỹ hiện lên, không ngờ đồng thời tiến lên với Thường Nhạc. Nếu Thường Nhạc không phải người lái xe mà nói, vượt qua tên nhóc này là chuyện khó, nhưng Thường Nhạc trước giờ luôn không thích tìm bất kỳ cớ gì để che đậy sai lầm của mình. Kéo đủ mã lực, có chủ ý chở theo người cũng phải vượt qua kẻ giấu tài không để lộ kia.

Người sáng suốt đều nhìn ra được, hai người bây giờ ở trong cuộc thi đều đã dốc hết sức rồi. Đối với những người điên cuồng mê xe mà nói, ai thắng ai thua không còn quan trọng nữa, quan trọng là bọn họ có thể xem cuộc đua trước nay chưa từng có ở thành phố J, thậm chí có thể được xưng tụng cấp cao thủ Thế Giới quyết đấu.

Bốn phía kích động, không ngừng qua lại nhanh như chớp, thưởng thức cảnh tượng chỉ có trong nháy mắt này, hiểu được khoảnh khắc cảm động, thể nghiệm tinh thần bất khuất cứng cỏi phấn khởi mênh mông… Đây chính là thứ tất cả những người yêu xe theo đuổi nhất!

https://thuviensach.vn

Chiếc Honda trắng hướng về phía trước cắt qua phía chân trời một đường sáng, mãnh liệt lao đến, lấy tốc độ nhanh nhất tiến về phía vạch đích.

Mà chiếc Triumph đen lại giống như tử thần giáng lâm, toàn bộ trời đất dường như bị một tầng mây đen che đậy, đợi cho đến khoảng khắc vạn vật hoảng sợ thần phục, bóng đen hoàn toàn bị xé mở, một đường ánh sáng xông ra từ trong vực sâu hắc ám!

Tất cả mọi người đều được mở rộng tầm mắt, hai chiếc xe không ngờ đồng thời xông qua vạch đích!

Lông mày trọng tài nhăn lại, bây giờ thì phải phán như nào đây? Cuộc đua xe ngầm ở núi Dương Vĩ chưa bao giờ xuất hiện tình huống hai chiếc xe cùng cán qua vạch đích, mà cuộc đua xe ngầm này lại không giống đua xe chuyên nghiệp cấp thể giới, không có cameras theo dõi, cũng không có ai có thể khẳng định chính xác ai là người dẫn đầu trong không phẩy mấy giấy, điều này khiến người ta thật khó xử.

Trong tiếng nổ vang, Triumph đen dừng lại, Thường Nhạc tháo mũ bảo hiểm xuống, bốn phía mạnh mẽ vang lên các loại tiếng thán phục, rất nhiều người cùng có loại cảm giác kinh diễm. Vốn cho rằng người lái xe này chính là một người khoảng hơn hai mươi tuổi thành thục, không ngờ chỉ là một thanh niên đẹp trai hơn mười tuổi, điều này khiến rất nhiều người khiến suýt thì rơi cằm xuống đất ngay tại chỗ.

Còn may, những người này đều không biết thân phận của Thường Nhạc, nếu không chắc chắn đêm nay sẽ mất ngủ.

Đột nhiên, tiếng thán phục càng mãnh liệt truyền đến. Dường như đã bị không khí lây nhiễm, Tây Môn Khinh cũng tháo mũ bảo hiểm xuống, một khuôn mặt mê người cùng mái tóc ngắn và dáng người mạn diệu, còn có cả loại khí chất của đại tỷ lưu manh, khiến tất cả các cô gái nhảy dựng lên tại

https://thuviensach.vn

chỗ, rất nhiều tên lưu manh cũng không nhịn được mà mơ màng ra hàng nghìn hàng vạn cảnh.

- Tôi thua!

Âm thanh lạnh lùng nhưng trong trẻo mà bình tĩnh truyền đến, cũng không có bao nhiêu dao động cảm tình. Thanh niên lái chiếc xe màu trắng đi xuống, tháo mũ bảo hiểm, tóc dài đón gió, khuôn mặt hơi hơi lạnh lùng cao ngạo lộ ra dưới ánh sao, cặp con ngươi thâm thúy khiến người ta nhìn không thấu kia đang nhìn Thường Nhạc, bên trong đó có vẻ thản nhiên và khâm phục.

- Sở thiếu gia?

Người vây xem xung quanh phát ra một trận kinh hô, làm con trưởng của lão đại xã hội đen phía Nam, người ra ngoài lăn lộn gần như không ai không biết Sở Phi Dương. Gã là nhân vật cấp thần tượng trong suy nghĩ của tất cả những người trẻ tuổi, cũng là hoàng tử thế giới ngầm mà mọi người đều biết!

Thường Nhạc đồng dạng nhìn Sở Phi Dương, lộ ra nụ cười tà mị, lại nói nhỏ mấy câu bên tai Tây Môn Khinh, chiếc Triumph đen đột nhiên chấn động, trong tiếng nổ vang thật lớn cuốn bụi mà đi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 33: Cao Tiếu Đến

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mặt trời chiều ngã về Tây, Thường Nhạc bồi hồi bên bờ sông nhỏ.

Lúc này một thiếu nữ giống như thiên sứ áo trắng chạy chậm đến trước mặt, bộ dáng chạy thiếu tha mềm mại, quan trọng nhất là cô không đi giày, đôi chân nhỏ lộ ra khiến người ta mơ màng đến vô tận.

Kéo ống kính gần hơn một chút, thiếu nữ mặc váy liền trắng, điểm mấu chốt nhất chính là, cô không mặc đồ lót… đại bạch thỏ đung đưa, cỏ thơm thanh u rậm rạp, như ẩn như hiện mờ ảo dưới tà váy trắng.

Cô gái chạy đến trước mặt Thường Nhạc, ôn nhu ngã vào lòng ngực của hắn.

Thường Nhạc không kìm lòng nổi nuốt nuốt nước bọt, biểu hiện ra phong độ của thân sĩ, dịu dàng nói:

- Tiểu thư, đừng như vậy! Ban ngay ban mặt, thật không tiện…

Tuyệt sắc thiếu nữ cong lên cái miệng nhỏ, xoay người định đi.

Thường Nhạc liền vội vàng kéo tay cô lại:

- Tiểu thư, đừng như vậy! Trời chiều đẹp như vậy, chi bằng chúng ta tâm tình thảo luận thi từ ca phú trước, đợi tối đến lại nói chuyện ánh trăng?

Thiếu nữ xấu hổ gật đầu, đột nhiên hôn lên mặt Thường Nhạc.

- A!

https://thuviensach.vn

Một tiếng thét thảm thiết như giết heo vang lên, Thường Nhạc đột nhiên tỉnh lại từ trong mộng.

Hắn đang ngã chổng vó trên giường, không có chút phong phạm nào của quý tộc. Mà Big Ben thì nhảy tới bên giường, lè lưỡi liếm liếm má trái Thường Nhạc…

- Chó hoang, nói bao nhiêu lần rồi, không được nhảy lên giường của tao!

Thường Nhạc tức giận quát một tiếng, nhổm dậy hung ác nói:

- Nếu có lần sau, tao sẽ tự tay thiến mày!

Big Ben vô cùng ủy khuất gật đầu, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn ra phía ngoài cửa.

Thường Nhạc nhìn hiểu ý của nó, có khách đến.

Nhưng Thường Nhạc lại không lập tức đi ra ngoài, nếu như không ngoài dự tính, hắn là Cao Tiếu đến. Hắn còn nhớ rõ tối qua chính miệng đã nói với Cao Tiếu:

- Tôi hy vọng ngày mai có thể thấy anh quay lại học viện Kiêu Tử…

- Có cô gái nhỏ, sáng sớm rời giường, mang quần vào nhà xí… Ô, ta chờ em trở về, ta chờ em trên giường, đêm Thượng Hải à đêm Thượng Hải…

Người nào đó ở trong phòng tắm vừa rửa mặt vừa hừ hừ hát một ca khúc tự biên, nhìn qua tâm tình rất tốt. Khiến tâm tình Thường nhạc sảng khoái như vậy không phải là bởi vì đã thu phục được Cao Tiếu, cũng không phải bởi vì đua xe thắng, mà là vì sau khi đấu xong trận đấu đêm qua, Thường Nhạc bất ngờ phát hiện chiếc quần tây đen dài của Tây Môn Khinh không ngờ bị ướt một mảng…

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh đương nhiên sẽ không đái dần, hiển nhiên là ở tốc độ cực nhanh đã ra cái đó đó, điều này khiến Thường Nhạc có cảm giác vô cùng thành tựu…

Nhớ lại bối rối của bà đàn ông kia, Thường Nhạc liền không nhịn được mà muốn cất tiếng cười to, thật sự là quá khiến người ta nghĩ xa xôi tới hàng nghìn vạn thứ nha! Điều này khiến Thường Nhạc nổi lên một kế hoạch vĩ đại, nếu tất cả mọi người thề sẽ cua gái, vậy có phải là nên tìm cơ hội để hai người cùng ôm một cô bé đi thuê phòng, sau đó làm một lần ba P trong truyền thuyết?

Nghĩ đến đây, Thượng Nhạc lộ ra nụ cười sáng lạn, nhìn qua quả thực chính là thiếu niên dương quang trong truyền thuyết, kết quả là hắn lại rất tự tình hừ hừ hát, lần này là bản "Cho anh mượn cuộc đời" tuyệt tình của Thủy Mộc Niên Hoa:

Cho anh mượn xx của em

Em có chịu không

Nếu em không muốn

Anh sẽ hạ xuân dược

- Chín vạn ba ngàn bốn trăm… Hai mươi vạn sáu ngàn bảy trăm…

Trong căn phòng 302, Huyết Hổ đang bò trên đống tiền đếm một cách kinh khủng, sau khi nhìn thấy Thường Nhạc đẩy cửa vào, Huyết Hổ đầu úng nước cười nói:

- Ha ha, thắng nhiều tiền như vậy, sớm biết thì hôm qua tôi đã không đi rút tiền rồi!

- Đúng vậy, quả thật anh không cần đi rút tiền, mà là phải đi gửi tiền!

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt nhìn như thế nào đều có chút ý xấu cùng với trò đùa quái đản.

- Không phải chứ?

- Cái gì không phải, mang theo người nhiều tiền mặt như vậy có mệt không?

- Ô, trời xanh không có mắt!

Huyết Hổ rên rỉ một tiếng rồi cầm đống tiền tán loạn bỏ vào túi.

Thường Nhạc cầm lên một cái ba lô, ném cho Cao Tiếu nói:

- Cái này của anh!

Cao Tiếu vừa mở ba lô ra thì thấy bên trong toàn bộ đều là tiền mặt giá trị lớn, kinh ngạc nói:

- Lão đại, ngày đầu tiên gặp mặt cũng không cần phải đối tốt với tôi như vậy đâu?

Dừng một chút, người này không đổi được tật xấu vô sỉ, liên tục nói:

- Mặc dù tiểu đệ tôi thân thủ xuất chúng tướng mạo bất phàm, nhưng cậu nhiệt tình như vậy thật khiến tôi ngại ngùng!

Thường Nhạc thản nhiên cười, không trách cứ Cao Tiếu. Những năm gần đây, Lạc Phong càng lúc càng giống ông nội gã là Lão Lạc, cả người cẩn thận tỉ mỉ, có chút không thú vị. Huyết Hổ người này thì không cần nói, nhiều khi có thể khiến người ta trực tiếp ngất đi. Mà các thủ hạ khác căn bản đều không dám đối diện với Thường Nhạc. Vì tạo uy tín, Thường Nhạc cũng không thể biểu hiện rất tùy ý trước mặt đông người… Nói ngắn lại, loại thủ hạ như Cao Tiếu có thể trêu chọc khiến mình vui vẻ, vẫn là thứ Thường Nhạc khổ sở đắng cay tìm kiếm.

https://thuviensach.vn

Nhìn Cao Tiếu, Thường Nhạc mỉm cười nói:

- Anh hôm qua đen ăn đen kiếm được ba vạn năm nghìn tệ, là tôi sai người đi lấy.

Cao Tiếu cũng không tránh ánh mắt lợi hại kia của Thường Nhạc, chỉ là gã thấy thế nào cũng không thể nhìn thấu lòng dạ và trí tuệ của vị lão đại này, Cao Tiếu ha hả cười nói:

- Tôi đã sớm đoán được là lão đại lấy đi rồi, chỉ là không ngờ lão đại lại có bản lĩnh để tiền đẻ con, chỉ trong một đêm đã biến ba vạn năm thành hơn ba mươi vạn, tốc độ sinh sôi nảy nở này cũng rất khoa trương, ha ha…

- Chỗ tiền này, là cá cược ở bên ngoài thắng được, vận khí của anh không tồi, không ai xem trọng tôi, cho nên tỉ lệ đặt cược của tôi là một chọi mười, không cẩn thận đã biến số tiền lớn gấp mười lần…

Thường Nhạc từ từ nói, lời nói xoay chuyển, giọng điệu trở nên có phần ngưng trọng:

- Tôi hiểu, anh không cần người khác bố thí, nếu không anh cũng sẽ không tự mình lén lút kiếm tiền ở bên ngoài… Đây cũng không phải bố thí, là anh thắng được, cầm đi đi!

Thân hình Cao Tiếu khẽ chấn động, đứng ngẩn tại chỗ, Thường Nhạc dường như có thể đoán được suy nghĩ trong lòng gã, đây quả thực là việc quá kinh khủng.

- Tôi cũng không bảo anh phải bán mình làm nô lệ cho tôi, sau này anh chỉ là làm công cho tôi thôi, tôi sẽ là ông chủ của anh.

Huyết Hổ ở bên cạnh nhìn Cao Tiếu một cái, ý bảo vị ông chủ này rất tốt, đi theo hắn lăn lộn sẽ không bị thua thiệt đâu.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu vẫn không có động tĩnh, lòng lại dao động, có lẽ bán mạng cho vị lão đại này cũng không tệ.

- Thế nào, có phải đã cảm động tới mức nước mắt lưng tròng rồi không?

Thường Nhạc đột nhiên cười nói.

- Đúng vậy a!

Khóe miệng Cao Tiếu giương lên, khôi phục bộ dáng điên điên khùng khùng làm chuyện ác như bình thường, lập tức như biến sắc mặt làm bộ dáng thái độ nước mắt lưng tròng, nức nở nói:

- Sao lại chỉ là nước mắt lưng tròng chứ, quả thực là cảm động phát ra từ nội tâm! Nói tới đây, tôi không thể không ca ngợi ông chủ cậu một chút! Từ sau khi nhìn thấy tư thế oai hùng của ông chủ, tinh thần tiểu đệ không khỏi rung lên, cảm thấy thất kinh bát mạch trở nên thoải mái… Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, ông chủ tuổi còn trẻ đã có tài năng kinh thiên, có trí bình định an ninh quốc gia! Cổ nhân nói, nếu như có một long phượng ẩn mình làm phụ tá thì đều có thể bình thiên hạ. Mà nay, đại Trung Hoa ta thế sự xoay vần 5000 năm, Thần Châu Trung Hoa sấm dậy đất bằng, cát bay đá chạy, đại vũ mê thiên, trong ánh trăng mờ, chỉ thấy một vị thiên thần kim giáp đầu đội trời chân đạp đất. Đại anh hùng này cầm trong tay hai lưỡi búa, hai mắt như điện, một búa nện xuống, hỗn độn sơ khai, hai búa nện xuống, nữ oa tạo người, ba búa nện xuống, tiểu sinh nghiêng đổ. Đại anh hùng đó chính là ông chủ cậu! Có được ông chủ như này, quả thật chính là may mắn của tiểu đệ, phúc phận của tiểu đệ. Sao có thể không khiến người ta vui đến phát khóc…

Thường Nhạc giật mình, thật quá khoa trương, thật sự là há mồm sẽ tới, hơn nữa trí nhớ lại rất tốt, bài post của Dầu Cù Là lưu hành trên đều có thể thuộc nằm lòng.

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ và Big Ben đồng thời há to miệng, ngơ ngác nhìn Cao Tiếu miệng lưỡi trơn tru, trong lòng cùng nghĩ:

- Có lầm không, như vậy cũng được?

Cao Tiếu hắng giọng một cái, rất có xu hướng sẽ nói tiếp, Thường Nhạc vội vàng phất tay ngăn lại, lòng có chút sợ hãi nói:

- Ngừng, ngừng! Bản thiếu gia hôm nay đột nhiên muốn đi học, trên đường vừa đi vừa nói.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Toàn bộ học viện Kiêu Tử có bốn thế lực lớn…

Trên đường đến phòng học, Cao Tiếu vừa đi vừa tỉ mỉ kể lại cho Thường Nhạc.

- Nổi tiếng nhất chính là Long Nha, nhớ năm đó khi Tư Đồ Lôi Minh còn trong trường, Long Nha thống trị toàn bộ học viện Kiêu Tử, mãi đến hai năm trước sau khi gã tốt nghiệp, Long Nha mới dần dần xuống dốc. Nhưng lạc đà gầy vẫn còn hơn ngựa béo, Long Nha hiện tại vẫn rất trâu bò…

Thường Nhạc yên lặng nghe, tuy hắn đã xem qua các loại tư liệu, nhưng những tình huống này không được ghi lại trong tư liệu.

- Xếp hạng thứ hai chính là Hắc Ảnh, Sở Phi Dương như mặt trời ban trưa, con đường lớn đầy nắng, như sông xuất phục lưu, ào ra đại dương mênh mông. Như mũi nhọn của bảo kiếm sắc bén, như bầu trời xanh biếc, như màu vàng của đất…

Cao Tiếu lại không kìm được thao thao bất tuyệt, rất đúng lúc ngừng lại, nói tiếp:

- Sở Phi Dương không những có thực lực cá nhân xuất chúng, mà thuộc hạ của gã cũng rất dũng mãnh, có thể sánh ngang với những đám tinh anh dưới tay Tư Đồ Lôi Minh năm đó… Ba nhân vật trọng yếu của Hắc Ảnh, theo thứ tự là Vương Hiểu Phong, Thư Bất Quyện, Châu Mục Vân, được xưng là "Ba kiếm khách phong quyển vân"!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc như thoáng nghĩ điều gì đấy, ba kiếm khách này, hẳn là ba gã thiếu niên mặc áo đen lần trước xuất hiện cùng Sở Phi Dương ở bãi đỗ xe.

Cao Tiếu mặt mày hớn hở tiếp tục giới thiệu:

- Đứng thứ ba chính là Quỷ Vũ, nói tới thì thấy tổ chức này rất thú vị, lão đại kiến lập hội Lãnh Mạc là một thằng nhóc thối tha, hiện tại mới học lớp 8, nghe nói mới 15 tuổi! Tôi cũng không biết thằng nhóc này có lai lịch gì, dù sao cũng có người nói nó rất mạnh, có thể chống lại ba đại thế lực ở trung học, nghĩ chắc là có chút bản lĩnh!

- Lãnh Mạc, Lãnh Mạc…

Thường Nhạc lẩm bẩm, ánh mắt mơ hồ lay động, suy nghĩ dường như bay tới một nơi thật xa.

Mãi đến sau khi Thường Nhạc từ từ hồi thần, Cao Tiếu mới tiếp tục nói:

- Xếp thứ tư là Ngân Câu của Lý Lăng Tiêu, thánh Mahler à, nghĩ đến lại thấy tức!

Nói tới đây, mặt Cao Tiếu lộ ra chút phẫn nộ:

- Cái tổ chức này phần lớn là mấy đứa con nhà giàu mới nổi, thực mẹ nó không có tố chất, trong trường thì đùa giỡn con gái, thỉnh thoảng còn vơ vét tài sản của mấy đứa học sinh nhát gan, ngoại trừ việc đông người, thì thực lực không có cách nào so sánh với những tổ chức lớn…

- Người của Long Nha tuy ngang ngược càn rỡ, nhưng bình thường vẫn tương đối phân rõ phải trái, coi như có khí thế của quý tộc. Người của Hắc Ảnh là tốt nhất, người không phạm ta, ta không phạm người là tôn chỉ của bọn họ. Dưới tình huống bình thường, bọn họ rất ít khi làm chuyện xằng bậy trong trường học. Người cuả Quỷ Vũ thì không rõ lắm, nghe nói danh tiếng ở trung học cũng không tệ. Ngân Câu thì khỏi nói, thuộc loại côn đồ

https://thuviensach.vn

đầu đường xó chợ chuyên môn khi dễ người dân bình thường, thật không biết Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương vì sao lại để tổ chức chướng mắt này tồn tại…

- Bởi vì hậu đài của Lý Lăng Tiêu rất cứng chứ sao…

Thường Nhạc lạnh nhạt nói, sau đó lại lầm bầm:

- Ha ha, Ngân Câu kiêu ngạo như vậy, vì sao chưa tới tìm mình gây rắc rối nhỉ? Thật là kỳ lạ nha, Lý Lăng Tiêu… Lý Lăng Tiêu… Ha hả, người này có chút ấn tượng, hẳn là cháu của nhân vật chính giới số hai tỉnh X, nghe nói mười ba tuổi đã lạm dụng tình dục đứa em họ, là một nhân vật hung ác…

Cao Tiếu trừng lớn mắt, vẻ mặt không thể tin nổi hỏi:

- Lý Lăng Tiêu lạm dụng tình dục em họ mình? Chưa từng nghe nói nha, làm sao ông chủ biết?

Huyết Hổ một tay xách Cao Tiếu lên, đắc ý trả lời thay Thường Nhạc:

- Cho nên mới nói mày kiến thức nông cạn, anh đây có thể có trách nhiệm mà nói cho mày biết, nếu như thiếu gia muốn biết quần lót của mày là màu gì, chỉ cần một phút đồng hồ là có thể nhận được thông tin!

- Quá siêu, em biết ngay theo ông chủ lăn lộn nhất định rất có tiền đồ mà!

Cao Tiếu nịnh bợ một câu, có chút hướng về tương lai triển vọng, đột nhiên vẻ mặt trở nên u sầu, buồn bã thở dài nói:

- Lý Lăng Tiêu kia thật là cái đồ biến thái? Vậy em gái Vũ chẳng phải là rất nguy hiểm rồi sao?

- Em gái Vũ?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vừa nghe thấy chữ em gái thì tinh thần lập tức chấn hưng, ánh mắt sáng ngời nhìn Cao Tiếu.

Cao Tiếu kinh ngạc nói:

- Đúng rồi, chính là Vũ Thì Tình của tam đại ngực lớn học viện Kiêu Tử chúng ta, chẳng lẽ ông chủ chưa từng nghe qua?

- Ngực?

Tinh thần Thường Nhạc dồi dào chưa từng có từ trước đến nay, giống như một con trâu bị động đực. Trong lòng hắn hơi oán giận những người áo đen kia, làm tài liệu nhiều như vậy mà không có những tư liệu về phương diện này, thật sự rất không có trách nhiệm!

- Ông chủ, hay là cậu đã từng nếm trải nhiều biến cố, không thèm để mắt những chuyện nhỏ nhặt này nên làm như không thấy phụ nữ của người khác?

- Đương nhiên không phải, bớt nói nhảm đi, mau nói cho tôi biết xem tam đại ngực lớn là những ai, bằng không sẽ trừ tiền lương của anh!

- Học viện Kiêu Tử xưa nay có tam đại ngực lớn, tứ đại mỹ nữ. Tứ đại mỹ nhân theo thứ tự là Lam Tử của lớp 12 – 2, người được giang hồ xưng là "Thiên sứ u buồn". Hoa Nhã Thi của lớp 12 – 5, được xưng tặng ngoại hiệu "Mỹ nhân băng sơn". Hoa Nhã Ca của lớp 11 – 6, ngoại hiệu là "Tiểu tinh linh vui vẻ". Cuối cùng là một tân sinh mới tới, buổi sáng tôi vừa mới thông qua nguồn tin tình báo bí mật biết được, là Bạch Nhược Hề của lớp 10 – 9, nghe nói là cô nàng đến từ dân tộc thái phía Nam Thái Vân, khiêu vũ rất lợi hại, bộ dạng thiên tư quốc sắc không nói, tạm thời còn chưa có tên hiệu…

Nói tới đây, vẻ mặt Cao Tiếu càng ngày càng dâm đãng, vặn nhỏ volume nói:

https://thuviensach.vn

- Đáng được khen nhất chính là Hoa Nhã Thi và Hoa Nhã Ca, chính là một đôi hoa tỷ muội, nếu ông chủ có thể bắt được cả đôi. Ôi xời ơi, đơn giản chính là…

- Đừng nói nhảm, mau nói vào vấn đề chính!

Thường Nhạc gõ đầu Cao Tiếu, nhưng ánh mặt lại có chút khát khao say mê, Lâm Quai Quai không được xếp vào danh sách tứ đại mỹ nữ, như vậy tứ đại mỹ nữ trong truyền thuyết hẳn là vô cùng xuất sắc.

Nghĩ cũng đúng, Thường nhạc đã từng gặp tuyệt đại phong hoa - Lam Tử, ba đại mỹ nữ khác có thể nổi tiếng ngang với Lam Tử, chắc hẳn sẽ không quá thua kém.

- Nói đến tam đại ngực to, lai lịch cũng rất lớn! Phải biết rằng bảng xếp hạng ngực lớn của học viện Kiêu Tử không phải ngực lớn là có thể lên bảng, nhất định phải tài mạo song toàn, bộ dạng phải đẹp, dáng người phải chuẩn. Ngoài ra, bowling phải đủ lớn…

Cao Tiếu vuốt vuốt chỗ đầu đau, vẻ mặt có chút đáng khinh, trong mắt mơ hồ có dục hỏa chớp động, sau đó giới thiệu nói:

- Đứng thứ nhất của tam đại ngực lớn chính là giáo viên tiếng Anh Tần Uyển, nghe nói ngực cô ấy cỡ 37E… Xếp hạng thứ hai là Tư Đồ San San lớp 11 – 8. Thánh ơi, không biết cô nàng kia dậy thì như nào, một học sinh trung học mà đã có bộ ngực cỡ 36D! Hơn nữa cô nàng còn là em gái Tư Đồ Lôi Minh, trừng mắt một cái, rất nhiều sắc lang cũng không dám làm gì… Người thứ ba chính là em gái Vũ Vũ Thì Tình của lớp 11 – 1, Phó chủ tịch hội sinh viên, dáng người của cô ấy tương xứng với

Tư Đồ San San, nhưng lại khá bình dị gần gũi… Ha ha, có một truyền thuyết, em gái Vũ là đối tượng thủ dâm của 50% nam sinh trong học viện Kiêu Tử…

https://thuviensach.vn

- Củ chuối thật, ngay cả giáo viên cũng được xếp vào?

Thường Nhạc cắn vào đầu lưỡi, đột nhiên liếc mắt nhìn Cao Tiếu một cái rồi hỏi:

- Chuyện này thì có liên quan gì với Lý Lăng Tiêu?

- Đương nhiên là có liên quan, từ lúc bắt đầu của kỳ học trước đã nghe nói Lý Lăng Tiêu đang theo đuổi em gái Vũ, không biết hiện tại đã đuổi được hay chưa…

Khi Cao Tiếu nói lời này thì có chút căng thẳng, dường như sợ em gái Vũ bị súc sinh Lý Lăng Tiêu kia chà đạp.

- Mặc kệ đã đuổi được hay chưa, bản thiếu gia đều sẽ cứu em gái Vũ từ trong hố lửa ra, anh yên tâm!

Thường Nhạc lời lẽ chính nghĩa, bộ dáng thì như chúa cứu thế nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ một vấn đề sâu xa: Nếu có một ngày có thể bỏ tất cả tam đại ngực lớn tứ đại mỹ nhân vào trong túi, vậy… Quả thực nghĩ đến đã thấy máu nóng sôi trào rồi!

- Tôi biết ngay ông chủ sẽ không buông tay mà, người phong cách đàn ông như cậu, căn cứ vào tinh thần thương hương tiếc ngọc, cứu vớt mỹ nữ trong nguy nan quả thực chỉ như một bữa ăn sáng…

Cao Tiếu dường như thở ra một hơi, nhìn Thường Nhạc thần sắc hài lòng, vô cùng thiện ý đoán ý qua lời nói và sắc mặt, lập tức bắt đầu thao thao bất tuyệt:

- Mộ Dung Trường Thiên là cái gì, Sở Phi Dương là cái gì, Lãnh Mạc là cái gì, Lý Lăng Tiêu kia càng là cái gì chứ, thậm chí cả Tư Đồ Lôi Minh cũng không là gì cả! Gặp phải ông chủ, bọn chúng chỉ có thể là lá cây làm nền cho hoa hồng, hoàn toàn ảm đạm thất sắc!

https://thuviensach.vn

Nuốt nuốt nước bọt, Cao Tiếu nói tiếp:

- Ông chủ là tiềm long đằng uyên, lân trảo tung bay, nhũ hổ gầm cốc, bách thú chấn động hoảng sợ; Chim ưng thử cánh, phong trần hút trương, kỳ hoa sơ thai, duật duật không yên, cứu vớt ngực lớn, kiêu ngạo cực phẩm, đánh chết Lăng Tiêu, "làm" mẹ của gã…

- Được rồi được rồi, tôi tới nơi rồi, phòng học của anh ở tầng ba nhỉ, còn không mau đi đi?

Thường Nhạc hoàn toàn bị kẻ này đánh bại, bất đắc dĩ phất tay, cùng Huyết Hổ đi vào phòng học của lớp 10 – 4 ở tầng 2.

Cao Tiếu cực chưa đủ nghiền mà im miệng, xoay người chạy đến phòng học của mình ở tầng ba.

Lúc này vừa vặn là hết tiết 3 của buổi sáng, giáo viên vừa đi đến cửa, Thường Nhạc và Huyết Hổ cực kỳ kiêu ngạo đẩy giáo viên ra đi vào phòng học. Vị giáo viên kia cực kỳ buồn bực, chưa từng thấy học sinh nào không tôn sư trọng đạo như vậy, vừa định ra oai, nhưng sau khi nhìn đến mãnh nam to con ánh mắt như ăn thịt người thì liền bỏ ý định này, rất sáng suốt làm bộ như người không có việc gì mà đi ra ngoài.

Lâm Quai Quai liếc mắt liền thấy Thường Nhạc, tim không ngừng nhảy nhót, không kìm lòng nổi mà đứng lên. Đột nhiên nghĩ tới là vẫn còn trong phòng học, toàn bộ bạn học đều đang nhìn thì lập tức thẹn thùng ngồi xuống, lại như thế nào cũng che dấu không nổi vẻ niềm vui bất ngờ hiện lên trên mặt kia.

Lần này không cần giới thiệu, toàn bộ bạn học dùng đầu gối để nghĩ cũng biết, thiếu niên cao gầy dưới sự bảo vệ của "chú bạn học" kia nhất định chính là Thường Nhạc trong truyền thuyết rồi. Tên người, hình ảnh, một trong lục đại công tử PB của học viện Kiêu Tử, nhân vương mới năm nay,

https://thuviensach.vn

là người duy nhất trong toàn bộ lớp 10 – 4 không đi học cả một tuần lễ, ngoại trừ Thường Nhạc thì còn có ai vào đây?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 35: Tiểu Sinh Rất Sợ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc hôm nay ăn mặc rất tùy ý, áo phông màu trắng và quần bò trắng, thoạt nhìn vẫn tương đối có lực hấp dẫn. Nhưng nhìn thấy hắn vừa rồi như không có việc gì xô đẩy giáo viên thì đều hiểu được người này tuyệt đối không dễ chọc vào.

Tùy ý quét mắt liếc nhìn mọi người một cái, toàn bộ con gái lớp 10 – 4 xuất sắc nhất chỉ có Lâm Quai Quai, được bình là hoa khôi lớp, và vị khoa khôi lớp này còn ngồi cùng bàn với mình, Thường Nhạc không khỏi cảm thán vận khí của mình không tồi.

Khóe miệng Thường Nhạc kéo ra nụ cười, gần như trong ánh nhìn chăm chú của toàn bộ bạn học ngồi xuống, khoát tay áo nói:

- Chào các bạn, các bạn vất vả rồi, không cần khách khí như thế…

Rất nhiều người ngất tại chỗ, trong phòng học có người còn phát ra tiếng cười, không khí căng thẳng như dần dần dịu xuống.

Nhưng lúc này Thường Nhạc lại làm ra một chuyện khiến mọi người mở rộng tầm mắt, hắn nâng khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú của Lâm Quai Quai hôn một cái, còn dùng giọng nói nhẹ nhàng đủ cho tất cả mọi người nghe thấy:

- Bé cưng, có nhớ anh không?

Yên lặng, cả phòng học một mảnh tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Sau khi tan học người anh em em trong sân trường nhiều như nước ở biển, nhưng ngang nhiên làm trò xẳng bậy trong phòng học thì chưa thấy nhiều. Mấy nữ sinh rất có tư sắc trong lớp đều sinh lòng cảnh giác, khuyên bảo chính mình sau này nhất định phải phòng bị tên sắc lang này. Nhưng không biết vì sao, trong lòng các cô lại có một loại cảm giác chờ mong, điều này làm cho lòng người vô cùng mâu thuẫn…

Sau màn trình diễn ở lễ đường kia thì có vài cô gái thầm mến Thường Nhạc thương tâm muốn chết, vốn tưởng ở gần quan được ban lộc, không ngờ lại bị Ủy viên học tập chiếm lấy rồi. Các cô cảm thấy ông trời từ bỏ mình, cảm thấy cuộc sống đã không còn ý nghĩa gì nữa. Cuối cùng, các cô có một quyết định chung…… Mỗi lúc trời tối sẽ ngồi dưới ánh trăng hát vang "Đừng để nước mắt cùng tôi qua đêm dài"!

Mà toàn bộ những nam sinh có ý đồ với Lâm Quai Quai của lớp 10 – 4 đều làm động tác lui lại, một đám không ngừng nản lòng thoái chí.

Lâm Quai Quai xấu hổ đến nỗi úp mặt xuống bàn, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, đầu chôn sâu vào trong khuỷu tay, lòng thì lại không đè nén được dâng lên sự vui sướng. Thái độ giống như đà điểu đáng yêu khiến Thường Nhạc hơi hơi rung động, trong lòng tìm thời điểm thích hợp biến cô gái này thành người của hắn, thành người phụ nữ của hắn.

Cảm nhận được các học sinh xúc quanh đã bắt đầu bận bịu đủ mọi chuyện, Lâm Quai Quai mới ngẩng đầu lên, khuôn mặt xinh đẹp vẫn hồng hồng như cũ, cúi đầu hỏi:

- Sao anh lại cam lòng đến đây?

Không cần chuẩn bị tình cảm, vua màn ảnh Thường Nhạc lập tức lộ ra ánh mắt thâm tình, dừng trên mặt Lâm Quai Quai nói:

- Nhớ Quai Quai của anh, nên đến.

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai che mặt như sợ bị người ta nhìn thấy, trong mắt làn thu thủy nhộn nhạo, cho dù che dấu như nào cũng không che dấu được thần thái hạnh phúc của cô gái nhỏ kia.

Đột nhiên nhớ ra cái gì đó, khuôn mặt thanh tú của Lâm Quai Quai lộ ra chút vẻ u buồn, lo lắng nói:

- Sáng hôm nay lúc hết tiết hai, anh Dật Nhiên…

Nhìn sắc mặt Thường Nhạc đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo, Lâm Quai Quay lập tức bất an không yên sửa lại:

- Hoàng… Hoàng Dật Nhiên, đại biểu liên đội bóng đá lớp 11 đến khiêu chiến với liên đội lớp 10 chúng ta, hạ chiến thư với từng lớp…

- Gã chủ yếu là muốn đối phó anh?

Thường Nhạc cười đầy tà khí, không coi ai ra gì nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Lâm Quai Quai chơi đùa, thản nhiên nói:

- Bé cưng, anh sẽ nhớ kỹ chuyện đã đồng ý với em. Nhưng lần này là Hoàng Dật Nhiên chủ động khơi mào chiến tranh đấy nhé, đến lúc đấy cũng đừng trách anh.

- Em biết, lần này là anh ấy không đúng.

Vẻ mặt kia của Lâm Quai Quai quả thực là quân pháp bất vị thân, trực tiếp đá bạn thanh mai trúc mã xuống mười tám tầng địa ngục. Lập tức lại lộ ra vẻ mặt lo lắng, buồn bã nói:

- Nhưng, anh ấy đá bóng thật sự rất giỏi, em nhớ lúc nhỏ anh ấy còn đi Brazil đặc huấn. Tuy em không hiểu bóng đá, nhưng người khác đều nói anh ấy là chủ lực tiên phong của đội bóng trường học, đội tuyển U17 quốc

https://thuviensach.vn

gia từng tuyển anh ấy vào nhưng bị từ chối, nói rằng không muốn đá bóng cùng đám rác rưởi…

- Chảnh như vậy?

Thường Nhạc hơi kinh ngạc nói, nhưng vẻ mặt kia lại không có bất kỳ hoảng sợ nào, mà là vẻ biểu cảm vui mừng khi cao nhân cô quạnh gặp đối thủ có sức mạnh tương đương Lâm Quai Quai nhẹ nhàng gật đầu, không dám nói lời nào, cô ngay cả việc Thường Nhạc biết đá bóng hay không cũng không biết, sợ nói cái gì nữa sẽ làm Thường Nhạc mất hứng.

Hoàng Dật Nhiên nếu biết Lâm Quai Quai hiện giờ chán ghét lời của mình như vậy, phỏng chừng sẽ tức chết. Hơn nữa, gã tuyệt đối không ngờ tới, hôm qua sau khi chịu nhục về nhà tìm viện binh, lại bị người trong nhà hung hăng giáo huấn một trận, đồng thời cảnh cáo gã, vì lợi ích của gia tộc ngàn vạn lần không được đối đầu với Thường Nhạc. Nhưng Hoàng Dật Nhiên tuổi trẻ khí thịnh làm sao nuốt trôi cục tức này, nếu như đấu võ không được, vậy thì đấu văn, có thể thông qua những biện pháp khác để hạ nhục Thường Nhạc, thì cũng được tính là hòa nhau.

Sau khi tìm hiểu bằng nhiều cách, Hoàng Dật Nhiên có chút khiếp sợ, không giật mình vì Thường Nhạc kia gia thế hiển hách, mà là vì quá khứ của Thường Nhạc. Người này từ tiểu học đến trung học đều học trong trường bình thường, ngoại trừ việc trường kỳ trốn học ra thì không có bất cứ sự tích hào quang nào nữa. Tư liệu cho thấy, quá khứ của Thường Nhạc quả thực tựa như một tờ giấy trắng, ngoại trừ có nghe nói hắn có liên quan đến tổ chức xã hội đen nào đó, thì căn bản không thể đào bới ra thứ gì khác!

Tỷ như Thường Nhạc tinh thông đàn dương cầm cũng là tới học viện Kiêu Tử mới lộ ra, trước kia cực ít người biết Thường Nhạc có loại tài nghệ này. Loại đối thủ này là loại khiến người ta đau đầu nhất, cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng lại không sử dụng được, không biết được sở

https://thuviensach.vn

trường của Thường Nhạc, sẽ rất khó đúng bệnh cắt thuốc. Nghĩ tới nghĩ lui, Hoàng Dật Nhiên chuẩn bị dùng thứ mình am hiểu nhất là bóng đá để khiêu chiến Thường Nhạc, hơn nữa còn vạch ra một loại kế hoạch thâm độc, gã cho rằng Thường Nhạc lần này chết chắc, gã cảm giác mình rất mẹ nó anh minh!

Thường Nhạc nhắm mắt trầm tư một chút, bình tĩnh nghĩ về toàn bộ chân tướng chuyện này cùng hậu chiêu giấu diếm sau lưng, lại lộ ra nụ cười bất cần đời, nghiêng đầu nhìn Quai Quai nói:

- Bé cưng, từ hôm nay trở đi, em phải nhớ kỹ một câu nói, hễ là người dám gặp anh tìm phiền phức, kết cục đều rất bi thảm!

- Em tin anh!

Lâm Quai Quai không hề nghi ngờ gật gật đầu, bị thái độ tràn đầy tự tin của Thường Nhạc hấp dẫn.

Một người đàn ông khiến phụ nữ mê muội, ngoại trừ bề ngoài ra thì còn cần có cả tài năng, nội hàm, khí phách, tự tin, chí hướng, thậm chí bao gồm cả dã tâm… Đáng được ăn mừng chính là, Thường Nhạc có đủ những điều kiện này, ngay cả thứ không nên có hắn cũng có cả!

- Nếu tin anh, thì sau này em cũng không cần lo lắng cho anh…

Thường Nhạc sờ sờ cái mũi, trong mắt hiện lên chút giảo hoạt, không có ý tốt nói:

- Nếu như nhất định muốn lo lắng cho anh… không bằng nghĩ làm thế nào để anh vui vẻ đi. Tỷ như bây giờ, em gọi anh một tiếng dễ nghe chút đi?

- Gọi là gì?

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai ngẩn ngơ, rất nhanh liền kịp phản ứng, cúi đầu thẹn thùng nói:

- Đừng á, nhiều người như vậy.

- Không gọi sẽ phế em!

Thường Nhạc rất không nói đạo lý.

Lâm Quai Quai bị lời này hù dọa, cầm lấy một quyển sách giấu đầu hở đuôi che đi khuôn mặt xinh đẹp đỏ đến ướt át của mình, dùng âm thanh dịu dàng nhỏ tới mức không thể nghe thấy nói:

- Anh Nhạc…

Một vài động tác ngượng ngùng, cùng với âm thanh đục khoét lòng người kia khiến Thường Nhạc thiếu chút nữa không cầm giữ được, trong lòng suy nghĩ, có phải là đêm nay nên chiếm lấy trinh tiết của Lâm Quai Quai rồi nói không!

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến, chuẩn xác mà nói là kẻ thứ ba đến rồi.

Hoàng Dật Nhiên lần này đã có kinh nghiệm, mang theo bốn gã nam sinh to con đến đứng ngoài phòng học của lớp 10 – 4, khiêu khích vẫy tay với Thường Nhạc.

Huyết Hổ đang ôm Big Ben ngồi ở hàng cuối cùng phòng học xem hoạt hình "ba" một tiếng đứng lên, sát khí không chút kiêng kỵ tỏa ra, người ở trong phòng học đều không nhịn được rùng mình một cái, sợ hết hồn hết vía.

Thường Nhạc hướng về phía Huyết Hổ ra hiệu không phải ra tay, một mình đi ra ngoài phòng học, hai tay đút túi quần, âm điệu có chút kinh ngạc nói:

https://thuviensach.vn

- Tao thật đúng là khâm phục dũng khí của mày, không sợ tao lại tiếp tục đánh cho mày nằm xuống trước mặt mọi người à?

- Mày chỉ biết động thủ sao? Đừng nói với tao là gia giáo của Đông Phương gia chính là dạy mày làm một tên thô kệch…

Hoàng Dật Nhiên lạnh lùng nói, cố ý nói đểu Thường Nhạc. Nói thật lòng, lòng gã vẫn thật sự sợ Thường Nhạc động thủ lần nữa, người này thực sự là làm được tất cả những chuyện không theo lẽ thường.

Thường Nhạc không ngừng cười lạnh, nhìn Hoàng Dật Nhiên bằng ánh mắt thương hại, đối phương nói những lời này chứng minh là gã đang sợ mình. Đưa tầm mắt ra phía xa, cách đó không xa có vài tên thiếu niên trên người lộ ra hơi thở linh hoạt, sắc bén đứng xem chừng, tên thủ lĩnh cao lớn lạnh lùng khóe miệng cũng treo lên nụ cười quỷ dị, trong mắt có loại âm vụ làm người ta rét lạnh, học sinh đi qua hành lang cũng không dám nhìn gã, đều chọn đường vòng mà đi.

Không cần nghĩ cũng biết, người này chính là Lý Lăng Tiêu - một trong PB6. Gã và Hoàng Dật Nhiên đều là học sinh lớp 11, thoạt nhìn hẳn là ở cùng một trận tuyến. Có lẽ, đây cũng là nguyên nhân khiến Hoàng Dật Nhiên có dũng khí không sợ hãi gì mà đến tìm Thường Nhạc.

- Tìm tao chỉ vì đá bóng?

Thường Nhạc có chút buồn cười mà hỏi.

- Đúng vậy!

Hoàng Dật Nhiên cười lạnh, nhắc tới bóng đá gã có tự tin tuyệt đối.

Thường Nhạc cười to vài tiếng, dùng ánh mắt đánh giá đầu heo để nhìn Hoàng Dật Nhiên, nói một câu khiến người xem té ngã:

https://thuviensach.vn

- Nếu chẳng may tao không biết đá bóng thì làm sao bây giờ?

Vẻ mặt Hoàng Dật Nhiên có chút xấu hổ, chuyện gã lo lắng cuối cùng đã xảy ra. Đúng vậy, nếu chẳng may Thường Nhạc không biết đá bóng thì làm sao bây giờ? Nếu mặt dày mày dạn nói nhất định hắn phải quyết đấu với mình… vậy giống như Maradona nhất định phải tìm Jordan để đấu bóng đá, đây không phải rõ ràng là chuyện ức hiếp người thì sao? Tuyệt đối sẽ khiến nhân dân toàn thế giới khinh bỉ!

Tư liệu điều tra cho thấy, Thường Nhạc người này cho tới giờ cũng chưa từng chịu thua, đây chính là cây cỏ cứu mạng duy nhất của Hoàng Dật Nhiên, dùng ánh mắt khinh miệt nhìn nhìn Thường Nhạc, Hoàng Dật Nhiên tận lực giả ra bộ dáng khinh thường, lạnh lùng khích tướng:

- Mày sợ?

- Đúng vậy, tao rất sợ…

Thường Nhạc rất phối hợp rụt cổ lại.

Người xung quanh nghe được câu nói này đều lộ ra vẻ thất vọng, đây chính là Nhân Vương mới ấy ư, quả thực chính là tên ăn hại! Quá tổn thương tâm linh yếu ớt của bọn họ rồi, hình tượng vốn hào quang chói lọi trong suy nghĩ của bọn họ gần như sụp đổ.

Hoàng Dật Nhiên không kìm nổi bật cười ha hả, không có gì có thể hả lòng hả dạ hơn việc Thường Nhạc chịu thua ở trước mặt mình!

- Bạn học, mày ngu rồi sao? Ôi!

Thường Nhạc rất khoa trương giơ tay quơ quơ mấy cái trước mắt Hoàng Dật Nhiên, giống như nhìn thấy đứa trẻ đần độn thở dài buồn bã.

https://thuviensach.vn

Không để ý tới vẻ mặt không hiểu của Hoàng Dật Nhiên, Thường Nhạc nhàn nhã tiêu sái đi đến cửa phòng học. Đột nhiên quay đầu lại, trên mặt mang theo chiêu bài là nụ cười như có như không, giọng điệu lạnh lùng và hơi thở lạnh lẽo âm u phóng xuất ra khiến mọi người có mặt đánh dột một cái trong lòng:

- Kính nhờ lần sau để tao nói hết lời đã. Đúng vậy, tao quả thật sợ, sợ mày thua không ngóc đầu dậy được!

Xung quanh có người nhịn không được bật cười, Hoàng Dật Nhiên sắc mặt xanh mét, phun ra ngoan thoại:

- Nhóc con, mày… cứ chờ xem. Chiều mai, đứa nào thua thì là cháu!

- Vậy mày phải chuẩn bị gọi tao là ông nội đi, cháu nội ngoan…

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 36: Tiếp Xúc Thân Mật Với Ngưu Quỷ Xà Thần

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Buổi chiều ngày này tháng này năm này này, sân bóng của học viện Kiêu Tử hiếm có khi được nhiều người vây xem như vậy. Quy mô sân bóng này dùng để tổ chức league đỉnh cao cũng dư dả, sức chứa mấy ngàn người quả thực là mưa bụi, cho nên liếc mắt nhìn qua một cái vẫn là lộ ra một khu vực rộng lớn.

Lần này trận đấu giữa liên đội lớp 11 với liên đội lớp 10 bởi vì các loại nhân tố nên đã sớm ồn ào huyên náo truyền ra, không chỉ có những học sinh học ở cao trung cơ bản đều đến đủ, mà ngay cả các thiếu nam thiếu nữ sơ trung cũng nghe đồn tới tham gia náo nhiệt.

Kỳ thật thi đấu là chuyện nhỏ, nguyên nhân lớn nhất chính là có thể nhìn thấy PB6 nội đấu, đây mới là điểm sáng của cuộc tranh tài. Trong mắt rất nhiều người, chuyện này còn kích thích hơn Spider Man đại chiến Batman!

Một nguyên nhân khác thì có chút khó mở miệng, nhưng là sự thật thông dụng toàn thế giới, trên cơ bản các nữ sinh đều là vì đẹp trai mà đến, mà nam sinh thì là tới vì mỹ nữ. Nói một cách ngắn gọn, tất cả mọi người đều không phải cái gì tốt lành, nếu biến trận đấu thành sex-party mà nói, phòng chừng sẽ có không ít người hưng phấn đến chết.

Những quy tắc ngầm tràn đầy trong học viện Kiêu Tử, từ chỗ ngồi cũng có thể nhìn ra.

Tất cả sơ trung đều ngồi trên khán đài phía Nam, không dám bước đến gần lôi trì một bước. Phía Đông là học sinh lớp 10, phía Tây khán đài là chỗ của

https://thuviensach.vn

học sinh lớp 11. Mà học sinh lớp 12 thì ngồi từ Bắc đến Nam, khí thế lão đại không thể nghi ngờ.

Khán đài của lớp 12 lại lấy Sở Hà Hán Giới để phân chia ra hai trận doanh lớn, bên trái không thể nghi ngờ là thuộc về phạm vi thế lực của Long Nha. Trong trận doanh này bắt mắt nhất là một gã thiếu niên lạnh lùng mặc đồ Armani màu lam, tay đeo đồng hồ Omega tôn quý nổi tiếng toàn thế giới, một bộ dạng cao cao tại thượng, đầu tóc hơi có vẻ nổ tung khác thường, khuôn mặt tuấn lãng đầy ngạo mạn, cặp mắt sáng ngời có thần, trong mắt chợt hiện lên hào quang của sự bướng bỉnh không chịu thuần phục… Trong học viện Kiêu Tử, không ai không biết gã, người này chính là lão Đại hiện giờ của Long Nha – Mộ Dung Trường Thiên!

Bên cạnh Mộ Dung Trường Thiên là một mỹ nữ cao gầy quyến rũ. Tướng mạo và khí chất của cô nàng này mặc dù kém Lam Tử một bậc, nhưng dáng người đẹp không tì vết của cô tuyệt đối đủ để sánh ngang với người mẫu quốc tế. Không cần phải nói cũng biết, mỹ nữ quyến rũ này hẳn là bạn gái đương nhiệm của Mộ Dung Trường Thiên.

Giống như bên trái, giữa trận doanh bên phải cũng trống ra một chỗ rộng, vẫn là trang phục LV, đội hình thống nhất, bốn gã thanh niên lạnh lùng như hạc giữa bầy gà ngồi ở đây. Cầm đầu đương nhiên là Sở Phi Dương, người này vĩnh viễn có tài tư bản cân sức ngang tài với Mộ Dung Trường Thiên, cũng có không ít khán giả nữ nghe đồn về người này mới đến xem bóng.

Ba người ngồi bên cạnh chính là Tam kiếm khách phong quyển vân trong truyền thuyết, bề ngoài kia không tầm thường tí nào, cao quý chính là khí độ, ánh mắt có thần, hô hấp đều đặn, huyệt thái dương hơi trống và lỗ tai nhúc nhích đã bán rẻ bọn họ - ba người này tuyệt đối là cao thủ cao thủ cao cao thủ!

Ngoài dự đoán mọi người chính là, bên người Sở Phi Dương là một cô bé nhỏ, nói cô nhỏ là vì tuổi của cô bé kia tuyệt đối không cao hơn mười bốn.

https://thuviensach.vn

Nhưng khuôn mặt tinh xảo ánh mắt thuần khiết nụ cười ngọt ngào và thỏ trắng bé nhỏ nhảy lên, còn cả cái váy nhỏ thuần trắng kia khiến rất nhiều "nhân sĩ có nhận thức" cho cô bé nhỏ này điểm cao.

Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương quả thực được cho là dễ khiến người khác chú ý, nhưng cũng không phải là bắt mắt nhất, hấp dẫn nhất toàn bộ khán đài hẳn là vị thiếu niên áo trắng trên khán đài phía Nam. Style mới của Versace, đồng hồ Piaget số lượng giới hạn đắt hù chết người, khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra vẻ tà ác, nụ cười tự tin bất cần đời, ánh mắt khiến người ta cân nhắc không ra, đây là những ấn tượng đầu tiên người ta thấy ở thiếu niên áo trắng!

Lãnh Mạc, Quỷ Vũ Lãnh Mạc!

Người này chính là thiếu niên Lãnh Mạc quái thai một tay che trời ở sơ trung, Lâm Quai Quai ở trên khán đài cũng chú ý người này. Không biết vì sao, cô không ngờ cảm thấy được bóng dáng Thường Nhạc trên người chú bé con này, ngay cả nụ cười đều rất giống!

Mà khiến Lâm Quai Quai khiếp sợ chính là, không chỉ có Thường Nhạc mới mang theo thư đồng Huyết Hổ đến trường, chú bé con này cũng dẫn theo một gã "thư đồng"! Một gã mặc áo xanh bình thường ngồi bên cạnh Lãnh Mạc, người này nhìn thế nào cũng thấy được một loại phóng khoáng khí thế xuất trần, kỳ quái chính là tuổi của gã, không ai rõ tuổi thật của gã, nói là mười sáu cũng được, nói thành hai mươi sáu cũng được, thậm chí không chừng gã đã ba mươi sáu tuổi rồi. Cả người đều lộ ra vẻ thần bí quỷ dị… người như vậy, đã không tính là người!

Trên khán đài của lớp 11 chỉ có Lý Lăng Tiêu vẻ mặt âm vụ và vài người mặc đồ đen cao to vây quanh chỗ ngồi, một người phụ nữ bên cạnh cũng không có, so với Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương, gã rõ ràng là thấp hơn mấy cấp bậc.

https://thuviensach.vn

PB6 đã xuất hiện 3 người, cũng chỉ còn ba người Hoàng Dật Nhiên lớp 11 – 7, Cổ Tư Văn lớp 10 – 1, Thường Nhạc lớp 10 – 4 chưa có ra sân.

Bên cạnh sân đấu, Hoàng Dật Nhiên đang mặc đồng phục của đội bóng trường màu trắng, trên lưng ngoại trừ hai chữ "Kiêu Tử" bắt mắt ra, còn có một số "10" cực lớn!

- Các anh em, lần này nhất định phải thắng!

Hoàng Dật Nhiên tuyệt hảo nói, bây giờ không phải lúc để tự cao tự đại, hạnh phúc của hắn đã ký thác trên người đám cầu thủ này.

Bóng đá vĩnh viễn không phải là môn thể thao dành cho một người, Hoàng Dật Nhiên biết rõ điểm này.

- Không thành vấn đề!

- Lão đại, cậu yên tâm, liên đội lớp 12 cũng không đủ để chúng ta giẫm lên chứ nói gì đến đám gà mờ lớp 10 này…

- Đúng vậy, Đội trưởng không vào sân cũng được, đội dự bị lên sân cũng có thể chà đạp đám non nớt lớp 10 kia!

- Ha ha, đúng vậy, bây giờ mới khai giảng được vài ngày, đám học sinh lớp 10 căn bản chưa được mài giũa, hoàn toàn không có khả năng phối hợp chứ đừng nói là ăn ý, cho dù xuất hiện vài người mạnh thì cũng không trở mình thành hoa được!

Chúng đội viên lớp 11 đắc ý, tuy những người này không dám khen tặng phẩm chất của Hoàng Dật Nhiên, nhưng vẫn rất khâm phục kỹ thuật dẫn bóng và năng lực chỉ huy trên sân bóng, có thể nói là cường nhân tôn kính trong lĩnh vực thống lĩnh. Huống chi, trận chiến này cũng liên quan để vinh dự của lớp 11, cho nên đám đội viên lớp 11 này thoạt nhìn vô cùng đoàn kết.

https://thuviensach.vn

- Nếu như vậy, thì nửa trận đầu tớ sẽ không ra sân nữa!

Hoàng Dật Nhiên rất hài lòng về ý chí chiến đấu của chúng đội viên, giọng điệu cực kỳ tự tin, sau đó đưa phù hiệu đội trưởng đeo ở tay áo cho đội viên có vóc dáng nhỏ bé mặc quần áo chơi bóng số 3:

- Tiểu Tiếu, nửa trận đầu cậu thay tớ chỉ huy đi, dùng sự mạnh mẽ của cậu sút thủng lưới đám gà mờ kia!

- Ok, No problem!

Cầu thủ vóc dáng thấp có chút tự kỷ trả lời, gã cho rằng gã mặc chiếc áo trắng số 3 vào là có thể biến thành mãnh tướng hoàng mã Roberto Carlos trong truyền thuyết…

Phong cách ăn mặc hoàn toàn giống với liên đội lớp 11, chỉ là màu sắc là màu đen nên vài đội viên của liên đội lớp 10 thấy thái độ khinh người hùng hổ ngại khí của liên đội lớp 11 kia thì lập tức làm ra động tác muốn thối lui. Mà vài người ở bên ngoài thì lại lộ vẻ mặt tức giận ra sức cổ vũ đồng đội luống cuống bên cạnh, nhìn tư thế, có vẻ như là chuẩn bị đánh nhau với liên đội lớp 11!

Tỉnh táo nhất liên đội lớp 10 chỉ có ba người, người thiếu niên mặc áo số 10 đại biểu vinh dự vô thượng đột nhiên mở miệng. Người này không nói lời nào còn được, vừa nói ra là mười thước xung quanh đều giống như bị đập vào tảng băng, giọng điệu lạnh thấu xương người chưa từng có ai có được nói:

- Trận đấu này, tôi muốn thắng!

- Đã biết!

Hai gã thiếu niên kiện mỹ mặc áo số 9 và số 11 gật đầu đáp, trong ánh mắt sắc bén có phục tùng tuyệt đối.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên áo đen số 10 dường như không thích nói chuyện, mà vị số 9 đeo phù hiệu đội trưởng ở tay áo hình như là người phát ngôn của gã, gom tất cả đội viên lại nói:

- Mọi người đừng trông cậy vào cái gì mà Nhân Vương mới Thường Nhạc, chúng ta phải dựa vào chính mình, vì tôn nghiêm của toàn bộ khối lớp 10, lấy ra dũng khí của người đàn ông để liều mạng!

Nói xong liền đưa tay phải ra.

- Được!

Đám thiếu niên liên đội lớp 10 này trào dâng tinh thần quần chúng, tất cả đồng thanh hét lên, mười một bàn tay nắm lại với nhau!

Phấn chấn vĩnh viễn là tình cảm mãnh liệt, vĩnh viễn là điều khó quên của thiếu niên.

Nhìn qua, nên đến đều đến cả rồi, ngoại trừ Thường Nhạc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 37: Chính Là Trắng Trợn Như Vậy

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Một tiếng còi của trọng tài chính vang lên, trận đấu chính thức bắt đầu.

Liên đội lớp 11 tiên phong phát bóng, không thể không thừa nhận, đám thiếu niên của liên đội lớp 11 này kỹ thuật cá nhân không tệ, hơn một năm phối hợp cũng không phải là uổng công, toàn bộ quá trình tiến công như nước chảy mây trôi, toàn bộ áo trắng vũ động trên sân đấu, cảnh đẹp ý vui vô cùng.

Đương nhiên, liên đội lớp 11 có thể tự nhiên như thế, một nguyên nhân tiêu sái khác chính là liên đội lớp 10 vừa lên đã bị đánh cho trở tay không kịp, toàn bộ thực lực cũng không bằng lớp 11, dưới sự bối rối, càng khiến các cầu thủ lớp 11 có cơ hội đùa bỡn.

- Mọi người đừng hoảng hốt, số 7, cậu quay về phòng ngự, ngăn người kia lại!

Thiếu niên số 9 không chút hoang mang chỉ huy, kéo toàn bộ đội hình về phần sau của sân. Cậu ta biết rõ tình huống trước mắt chỉ dựa vào vài người có kỹ thuật cá nhân là không làm nên đại sự được, chi bằng toàn bộ co rút về phía sau phòng thủ, chờ đến cơ hội phản kích.

Trận đấu càng đấu càng khôi hài, Hoàng Dật Nhiên ở ngoài sân đều cười đến nhe cả răng. Toàn bộ trận đấu đơn giản đã thành cuộc diễn tập tiến công của liên đội lớp 11, phần lớn người của liên đội lớp 10 đều rút vào trong vùng cấm, toàn bộ nhờ chiến thuật biển người để chắn bóng.

Tiếc rằng đám thiếu niên lớp 10 thiếu khuyết phối hợp cẩn thận mấy cũng có lúc sai sót, rốt cuộc bị liên đội lớp 11 sĩ khí dâng trào nắm được cơ hội,

https://thuviensach.vn

áo trắng số 8 và số 6 biểu diễn 2 trong 1, sau đó là số 8 đưa bóng vào khung thành của liên đội lớp 10!

Trên khán đài, học sinh lớp 10 phát ra tiếng thở dài và hư thanh, mà học sinh lớp 11 ở trên khán đài lại không ngừng nhảy nhót, phát ra tiếng hoan hô rung trời.

- Lão Hổ ngốc, hình như quần chúng đang chào đón chúng ta vào sân?

Đây là âm thanh của Thường Nhạc.

- Thiếu gia, chuyện này… hình như đây là âm thanh sau khi bóng vào lưới, chẳng lẽ chúng ta thua một bàn rồi?

- Củ chuối thật, không thể nói gì dễ nghe sao?

- Vậy tôi không nói nữa, che miệng ngu…

Âm thanh sợ hãi của Huyết Hổ truyền đến.

Một bộ phim xã hội đen từ xưa có một lời thoại như này: Mày xem mày đi, quần đùi, dép lên, vừa nhìn đã thấy không giống xã hội đen tí nào…

Thường Nhạc đi vào sân bóng chính là như vậy.

Áo may ô màu trắng, quần đùi biển màu đỏ, đi dép lê, Thường Nhạc nện bước bát gia, trong ánh mắt không tin nổi của toàn bộ các cầu thủ và khán giả đi vào sân bóng. Nếu người bình thường giả bộ như vậy thì có thể hiểu được, nhưng Nhân Vương mới của học viện Kiêu Tử lại ăn mặc như vậy, khí thế quý tộc ở đâu, ở chỗ nào? Điều này quả thực đã đả kích không ít thiếu nữ có tâm hồn yếu ớt. Thường Nhạc không để ý đến ánh mắt của người khác, đối với hắn mà nói, hoành tráng chưa bao giờ cần phải vịn cớ, giả bộ cũng không chưa bao giờ cần lý do.

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ mặc tây phục Dior màu đen đi bên trái Thường Nhạc, bao vây theo một màu đen, ánh mắt linh hoạt, sắc bén nhìn xung quanh.

Bên phải là Big Ben vênh váo tự đắc, thỉnh thoảng lại nhìn trái nhìn phải giống như đang kiểm duyệt bộ đội. Bộ dáng kiêu ngạo kia lại đưa tới một trận khinh bỉ của nam sinh, lại đưa tới từng đợt vui sướng ngạc nhiên thán phục của nữ sinh.

Xì một tiếng, Lâm Quai Quai mỉm cười, Thường Nhạc luôn cho cô những bất ngờ không thể tưởng tượng nổi.

Cô gái ở dạ hội thì ngơ ngác nhìn Thường nhạc, vẻ mặt càng ngày càng mê hoặc.

- Chị, người kia thật thú vị…

Trên khán đài, thiếu nữ từng ngồi trong xe thể thao Lotus cười nói.

- Lấy lòng mọi người thôi, có cái gì hay đâu!

Cô gái tao nhã lạnh lùng nói.

- Không nên nói như vậy nha, người ta cảm thấy hắn rất có cá tính, luôn giữ vững chính mình, nam sinh như vậy hiện tại rất khó tìm thấy đó!

Thiếu nữ bĩu môi trề ra cái miệng nhỏ nhắn.

- Ôi, nói không lại em, nha đầu, em phạm vào cuồng bệnh rồi.

Cô gái tao nhã bất đắc dĩ cười nói.

- Đáng ghét, chị lại chê cười em rồi, người ta không để ý đến chị nữa…

Lúc này học sinh lớp 10 trên khán đài đột nhiên phát ra tiếng hoan hô mãnh liệt, không dễ dàng nha, liên đội lớp 10 rốt cuộc cũng cướp được bóng rồi.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy thiếu niên áo đen số 10 ở phía sau sân tiếp nhận bóng, hoàn toàn không có ý định truyền bóng cho người khác, trực tiếp trình diễn màn ngàn dặm đơn cưỡi!

Động tác dẫn bóng của thiếu niên số 10 vô cùng thành thạo, quả bóng cao su giống như một bộ phận trong cơ thể thiến niên số 10, ngoan ngoãn lăn lộn dưới chân cậu ta. Cước pháp hoa lệ, tốc độ mau lẹ, sức bật siêu cường, tất cả ưu điểm dường như tập trung cả trên người thiếu niên số 10, thoải mái vượt qua ba gã đội viên của liên đội lớp 11, chưa từng có từ trước đến nay mà lao vào vùng cấm của đối phương.

- Thiếu gia, thằng nhóc này lợi hại!

Huyết Hổ không kìm được khen một tiếng.

- Ừ, cũng được.

Thường Nhạc khẽ gật đầu, cẩn thận nhìn chăm chú vào áo đen số 10, lẩm bẩm một mình:

- Ai, nhóc này cũng đủ "độc", hoàn toàn là chủ nghĩa anh hùng cá nhân nha… tuy nhiên… mình thích… hí hí!

Lại vượt qua hai gã đội viên lớp 11, thiếu niên áo đen số 10 ở khoảng cách ngoài 30m đột nhiên sút xa!

Lực bóng này vô cùng lớn, còn có đường cong xinh đẹp, hơn nữa còn là công hiệu của hành động bất ngờ - tất cả người xem đều ngừng thở!

Đáng tiếc chính là, thủ môn của liên đội lớp 11 không tệ, nhảy lên thật cao cản bóng ra ngoài…

Một trận những tiếng thở dài buồn bã truyền đi khắp sân bóng, học sinh lớp 10 trên khán đài đều mặt mày nhăn nhó, mắng mỏ thủ môn lớp 11 kia gặp

https://thuviensach.vn

may.

Thường Nhạc không hề chú ý trận đấu, thân hình nhẹ run lên, ngẩng đầu nhìn người ngồi trên khán đài phía Nam, người mặc áo xanh đang ngồi bên cạnh Lãnh Mạc. Ở khoảng cách xa, ánh mắt hai người dây dưa trong không khí, vô hình kịch liệt đụng chạm, hai người đều chấn động trong lòng.

Người áo xanh kia cười nhạt một tiếng, xoay đầu hướng về phía khác.

Thường Nhạc cũng mỉm cười bất cần đời, thú vị, rất thú vị, thằng ranh con Lãnh Mạc kia không hổ là nhân vật xưng bá sơ trung, bên người lại có cao nhân như vậy!

Sau khi gặp qua Lãnh Mạc và người áo xanh, rồi lại so sánh với Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương, cảm thấy bọn chúng thật sự không còn xuất chúng như vậy nữa. Lúc này, Thường Nhạc còn không ý thức được, bản thân đã trở thành nhân vật chói mắt nhất trong sân…

Bạn có thể tưởng tượng, một đại hán áo đen và một con chó dữ vây quanh thiếu niên áo may ô quần đùi đi dép lê vạn phần quyến rũ, muốn không nhìn đều khó… Nếu lúc này Thường Nhạc cõng theo một cái bao tải, cao giọng thét to vài câu "Thu mua chai nước có ga 1 máo 1 chiếc", đơn giản như vậy đã có thể tạo thành tiếng vang chấn động kim cổ!

- Xem ra Mộ Dung Trường Thiên cũng không có gì đặc biệt, tam đại ngực lớn tứ đại mỹ nhân, gã cũng chưa cua được ai…

Thường Nhạc nhìn lướt qua Mộ Dung Trường Thiên trên khán đài, không kiêng nể gì chỉ vào mỹ nữ quyến rũ nói:

- Lão Hổ ngốc, anh cảm thấy cô nàng kia thế nào?

Huyết Hổ cũng không kiêng nể gì, từ xa nhìn chằm chằm mỹ nữ quyến rũ hồi lâu, rất chuyên nghiệp soi mói:

https://thuviensach.vn

- Cũng được, tuy nhiên vẫn còn kém xa Nam Cung tiểu thư!

Tuy người trên khán đài không nghe được hai người này đang nói cái gì, nhưng nhìn hai người Thường Nhạc kiêu ngạo vô cùng chỉ trỏ vào mỹ nữ của Mộ Dung Trường Thiên, trên mặt còn có nụ cười quỷ dị mà người nào cũng có thể nhìn ra được, những người nhìn thấy đều chấn kinh. Cho dù tất cả đều là một trong PB6, nhưng cũng không cần lộ liễu khiêu khích Mộ Dung Trường Thiên như vậy chứ?

Một vài người khá thông minh lại cảm thấy lẫn lộn, Thường Nhạc vì sao lại không hề sợ hãi như vậy, khi dễ Hoàng Dật Nhiên còn chưa đủ, lại còn khiêu chiến cả lão đại của học viện Kiêu Tử - Mộ Dung Trường Thiên, gây thù với nhiều người rất có lợi cho hắn sao?

Chỉ có Sở Phi Dương cười khi nhìn thấy cảnh tượng này, kẻ ngốc cũng nhìn ra được, đây là kết quả gã thích thấy nhất.

Mộ Dung Trường Thiên mặt tím tím xanh xanh nổi cả gân lên, trong mắt lộ ra chút tàn khốc, hận không thể ngay lập tức lao xuống chỗ Thường Nhạc. Nhưng lại nghĩ tới cảnh cáo của Tư Đồ Lôi Minh, Mộ Dung Trường Thiên vẫn cố nhịn, chuyện nhỏ không nhịn được sẽ bị loạn đại mưu.

Mỹ nữ quyến rũ bên cạnh lại mất hứng, mình công nhiên bị người ta chỉ trỏ như vậy, tôn nghiêm ở đâu, ở chỗ nào? Nũng nịu dựa vào cánh tay Mộ Dung Trường Thương, ghé vào lỗ tai gã nói cái gì đó, không cần nghĩ cũng có thể khẳng định không phải là lời gì hay ho.

Không ngờ Mộ Dung Trường Thiên đang trong tình trạng tâm tình khó chịu đến cực độ, lật tay cho mỹ nữ quyến rũ một bạt tai, mỹ nữ quyến rũ dường như không ngờ Mộ Dung Trường Thiên lại đánh mình trước mặt mọi người, khóc sướt mướt che mặt rời khỏi khán đài.

Sở Phi Dương và Lý Lăng Tiêu thấy cảnh tượng này thì không ngừng cười thầm, Mộ Dung Trường Thiên à Mộ Dung Trường Thiên, người ta mới chỉ

https://thuviensach.vn

tùy tiện với phụ nữ của mày một chút mà mày đã biến thành như vậy? Lại còn đem cả tức giận của mình phát tiết trên người phụ nữ của mình, mày rốt cuộc đang sợ cái gì chứ?

- Thằng nhóc Mộ Dung này thay đổi tính khí rồi sao? Không ngờ như vậy mà vẫn chịu được?

Thường Nhạc có chút kinh ngạc, đảo mắt, dường như hiểu ra cái gì, phối hợp thở dài:

- Có thể chịu đựng cũng vô dụng, đánh phụ nữ thì càng vô dụng… Hừ, lão Hổ ngốc, anh cảm thấy bản thiếu gia lúc này đi an ủi tâm hồn bị tổn thương của mỹ nữ kia thì thế nào?

- Không hay!

Huyết Hổ không hề nghĩ ngợi đáp.

Thường Nhạc ngẩn ngơ hỏi:

- Vì sao?

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Vì sao?

- Bởi vì cô nàng kia chắc chắn không phải trinh nữ!

Huyết Hổ không e dè đáp.

Thường Nhạc lại ngẩn ngơ, kinh ngạc hỏi:

- Sao anh biết?

- Đoán đấy! Thiếu gia, cậu xem cô ta quyến rũ như vậy…

Huyết Hổ đúng lý hợp tình mà trả lời.

- Ừ, cũng đúng. Nhưng có nhiều chuyện anh không biết, câu dẫn vợ người cũng là chuyện vui mừng nhất cuộc đời, có thể đoạt được bạn gái của Mộ Dung Trường Thiên là chuyện không tệ nha…

Thường Nhạc rung đùi đắc ý, rất xúc cảm mà biểu đạt thủ đoạn:

- Tài nguyên tốt như vậy không thể lãng phí. Tố chất, tôi nói rất nhiều lần rồi, ra ngoài lăn lộn nhất định phải có tố chất, cần kiệm tiết kiệm cũng là một loại tố chất! Ôi, ai ngờ được có được mâm cơm, từng hạt cơm đều từ vất vả mà ra, danh hoa tuy có chủ, tôi tới nới lỏng đất… Ngàn vạn lần không thể phô trương lãng phí. Quyết định như vậy đi!

Nghe nói như vậy, Huyết Hổ trợn tròn mắt, Big Ben thì lại lộ ra ánh mắt hưng phấn, nước miếng từ trong mồm chó giọt giọt rớt xuống.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Thường Nhạc lại đưa ánh mắt hướng về phía Sở Phi Dương, kiêu ngạo chỉ vào thiếu nữ xinh đẹp nhỏ tuổi, không hiểu nói:

- Nhìn không ra, tên nhóc Sở Phi Dương này lại thích trẻ con? Khẩu vị thật kỳ lạ, lại còn là loli, cô nàng này vừa nhìn đã biết chỉ là học sinh sơ trung!

- Đúng vậy, quả thực là không bằng cầm thú! Câu dẫn trẻ con dưới 14 tuổi, tình tiết nghiêm trọng là có thể phán tử hình đấy, chúng ta ra ngoài lăn lộn cũng không muốn làm cái chuyện này, tên kia thật sự quá súc sinh rồi!

Huyết Hổ lòng đầy căm phẫn mắng.

Nụ cười trên mặt Sở Phi Dương đã không còn, vừa rồi còn đang chê cười Mộ Dung Trường Thiên, không ngờ Thường Nhạc đã lập tức chĩa đầu giáo về phía gã. Nhưng sức kiềm chế của Sở Phi Dương quả thực không tệ, đối mặt với ánh mắt của Thường Nhạc, chỉ cười nhạt một tiếng. Về phần trong lòng nghĩ cái gì, thì không biết được rồi!

Mộ Dung Trường Thiên tâm tình vô cùng sung sướng và nhìn Sở Phi Dương đang kinh ngạc, cứ năm mươi bước lại cười một trăm bước, điều này đã khiến lòng gã thăng bằng rất nhiều.

Trong tam công tử PB trên khán đài, cũng chỉ có Lý Lăng Tiêu là tâm tình tốt nhất, có thể đồng thời nhìn Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương đè trên đầu mình chịu nhục, đây không thể không nói là một loại chuyện khiến nhân tâm đại khoái. Nhưng… nụ cười trên mặt gã rất nhanh liền cứng lại!

Chỉ thấy Thường Nhạc quay về phía khán đài lớp 11, ánh mắt nhìn thẳng Lý Lăng Tiêu, một tay chỉ lên trời, dựng lên thủ thế vô cùng phổ biến quốc tế!

Toàn bộ nhân dân thế giới chấn kinh!

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều suy nghĩ xem vị Nhân Vương mới này rốt cuộc là chuẩn bị làm gì, cộng thêm cả Hoàng Dật Nhiên, một mình hắn muốn đơn đấu với Tứ đại công tử? Không khoa trương như vậy chứ, nhớ năm đó Tư Đồ Lôi Minh cũng không kiêu ngạo như vậy! Nếu nhất định phải cho mọi người một đáp án mà nói… thì nhất định là… Thường Nhạc không phải Tư Đồ Lôi Minh!

Ở đây chỉ có một người vô cùng tán thưởng mà chăm chú nhìn Thường Nhạc, người này chính là lão đại 15 tuổi của Quỷ Vũ – Lãnh Mạc.

Huyết Hổ bị ánh mắt xung quanh biến thành có chút tâm thần không yên, có chút một người kháng cự ảo giác của mấy nghìn người, nhưng gã rất nhanh liền trở nên hưng phấn, tràn đầy chờ mong hỏi:

- Thiếu gia, chúng ta triển khai hành động lớn chưa? Mẹ nó, sớm đã nhìn lũ rác rưởi này không vừa mắt rồi, tôi đây ngay lập tức đi bóp nát đám trứng chim khốn kiếp đó!

- Hành động lớn, cái gì hành động lớn?

Thường Nhạc giật mình, lập tức cười nói:

- Tôi chỉ là không ưa tiểu nhân Lý biến thái kia đắc ý tươi cười, muốn chọc tức nó tí thôi!

- A, không hành động gì ngài còn cần giả bộ xấu xa như vậy sao?

Huyết Hổ lại một lần nữa trợn tròn mắt, trong ấn tượng của gã Thường Nhạc luôn tính trước làm sao, sao lúc này lại khác thường như thế? Nhưng gã vẫn mơ hồ cảm thấy, Thường Nhạc nhất định là đang thực thi âm mưu quỷ kế gì.

Thường Nhạc tiêu sái vuốt vuốt tóc, cười nói:

https://thuviensach.vn

- Sợ cái gì, anh có phải là ngày đầu quen tôi đâu? Không biết tôi trước nay đều chảnh như vậy sao? Người không trâu bò uổng thiếu niên, bản thiếu gia liền biểu diễn cho bọn chúng xem, có bản lĩnh thì lao xuống đánh tôi đi!

- Nói cũng phải, rất có lý, rất có lý!

Huyết Hổ dùng sức gật đầu.

Người không nên xuất hiện lại xuất hiện, Hoàng Dật Nhiên và mấy cầu thủ dự bị ở bên ngoài sân nhanh chóng bước tới.

Đối với sự xuất hiện nổi bật của Thường Nhạc, Hoàng Dật Nhiên sớm đã cực kỳ phẫn nộ, khiêu khích nói:

- Nhóc, dám đánh cược không?

Cuối cùng đã lộ ra cái đuôi hồ ly rồi! Thường Nhạc mờ ám cười một tiếng, trận đấu này là hỏa mù, lấy thắng thua của trận đấu để đánh cược mới là thứ Hoàng Dật Nhiên muốn? Thường Nhạc dám khẳng định, thứ dùng để đánh cược kia tuyệt đối rất biến thái. Nếu liên đội lớp 10 thua, Hoàng Dật Nhiên tất nhiên sẽ ra chiêu số bắt đàn ông sinh con bằng lỗ đít để đối phó Thường Nhạc… Đương nhiên, điều kiện tiên quyết phải là Thường Nhạc nguyện thua cuộc.

Bất động thanh sắc, Thường Nhạc lạnh nhạt nói:

- Đánh cược gì?

Hoàng Dật Nhiên mừng thầm trong lòng, ra vẻ bình tĩnh nói:

- Đây là đánh cược giữa hai người chúng ta, không liên quan gì với đội viên bọn họ. Ai thua, xế chiều hôm nay sau khi tan học sẽ phải trần truồng chạy một vòng quanh trường? Là đàn ông thì cá cược với tao!

https://thuviensach.vn

- Sao có thể như vậy, quá là không văn hóa rồi, mọi người đều là người có văn hóa!

Thường Nhạc giả bộ khiếp sợ, nhìn hơi có vẻ thất vọng về Hoàng Dật Nhiên, đột nhiên lại cười lớn:

- Nhưng mày đã muốn chơi lớn, không bằng như này…

Hoàng Dật Nhiên ngây dại, Huyết Hổ ngây dại, mấy cầu thủ dự bị của liên đội lớp 11 đứng sau lưng Hoàng Dật Nhiên cũng ngây dại, mà ngay cả Big Ben cũng ngây dại… Thường Nhạc này đánh cược, thật quá vô sỉ rồi!

Hung hăng cắn chặt răng, Hoàng Dật Nhiên bình tâm, làm ra một bộ dạng bằng bất cứ giá nào nói:

- Được, mọi người ở đây đều có thể làm chứng, ai giở trò bất lương sẽ là con rùa khốn kiếp!

- Ok, ai giở trò là đồ khốn kiếp!

Thường Nhạc cười gật đầu, nhìn lướt qua mấy tên cầu thủ dự bị của liên đội lớp 11, ánh mắt sửng sốt nói:

- Các người đến lúc đó phải nhớ rõ mà làm chứng đấy!

Mấy tên cầu thủ đó đột một cái trong lòng, thầm nghĩ người này không phải là uy hiếp mình khiến mình chỉ hươu bảo ngựa chứ? Dù sao bọn họ vừa mới ra mắt Thường Nhạc công tử PB gây hấn cực độ, tự nghĩ mấy người bên mình thêm cả Hoàng Dật Nhiên cũng không đủ để Thường Nhạc tàn phá, không khỏi kinh sợ toát mồ hôi lạnh.

Thường Nhạc lại chẳng quan tâm những thứ đi, đi thẳng tới căn cứ trên khán đài của lớp 10 – 4, Lâm Quai Quai đã sớm ở đó nghển cổ trông mong rồi.

https://thuviensach.vn

- Anh không ra sân sao?

Lâm Quai Quai thật cẩn thận hỏi, trong suy nghĩ của cô, Thường Nhạc có thể là thật sự không biết đá bóng.

Thường Nhạc vênh mặt ngồi xuống bắt chéo chân, cà lơ phất phơ tựa người vào vai Lâm Quai Quai, cười nói:

- Xem đã rồi nói, ha ha.

Hoàng Dật Nhiên ở bên ngoài sân đang làm nóng người, có vẻ như đang chuẩn bị ra sân, vì lần đánh bạc này, gã nhất định không thể thua. Trước mắt điểm số trên sân bóng là 2:1, liên đội lớp 11 dẫn trước, bởi vì lúc trước Thường Nhạc đại xuất danh tiếng khiến rất nhiều người đều không để ý mà vào hai bóng.

Hoàng Dật Nhiên hiện tại không phải là lo lắng Thường Nhạc, mà là lo lắng áo đen số 10 của liên đội lớp 10. Trình độ của tên kia quả thật rất cao, có thể nói là không thua kém mình, vừa rồi quả bóng duy nhất vào lưới bên mình chính là gã đá vào. Hoàng Dật Nhiên biết rõ, đối với môn thể thao vận động như đá bóng, dẫn bóng trước không có nghĩa là có nhiều ưu thế, không đến một giây cuối cùng kia thì ai cũng không biết được kết cục sẽ thế nào.

Trên thực tế, toàn bộ trận đấu đều vượt quá sự tưởng tượng của gã, vốn tưởng rằng nửa trận đầu liên đội lớp 11 ít nhất phải dẫn trước ba bàn, không ngờ số 10 của liên đội lớp 11 và số 9 số 11 phối hợp lại đại phát thần uy, bất hạnh của ba tên này chính là bị những đồng đội trình độ kém khác liên lụy, không bột đố gột nên hồ, nếu liên đội lớp 10 có thể xuất hiện thêm hai người có trình độ như vậy, kết quả thật sự rất khó nói. Cho dù là hiện tại, toàn bộ liên đội lớp 10 cũng đã sĩ khí đại phóng, đã không còn loại câu nệ luống cuống khi bắt đầu trận đấu nữa, mơ hồ có khí thế lật bàn!

https://thuviensach.vn

Hoàng Dật Nhiên tất nhiên không thể vui vẻ khi cảnh tượng như vậy xuất hiện, cho nên gã quyết định đích thân vào sân!

Đúng lúc này, trong sân bóng đã xảy ra biến hóa cực lớn, toàn bộ sân đấu đều lâm vào một mảnh tĩnh mịch, qua một lúc sau, tiếng hoan hô long trời lở đất cùng với tiếng thán phục và các loại âm thanh lung tung lộn xộn khác mãnh liệt truyền đến. Hoàng Dật Nhiên lúc đầu là vui vẻ, sau đó là mồ hôi lạnh chảy ra.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 39: Dẫn Bóng Phong Cách Nhất Năm Nay!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vào rồi!

Liên đội lớp 11 lại dẫn bóng!

Cầu thủ có vóc dáng nhỏ nhắn và mái tóc củ cải như Carlos mặc áo trắng số ba của liên đội 11 kia cuối cùng cũng dẫn bóng. Áo trắng số ba kia lại nhảy lên cao với sức bật kinh người, cú hất đầu hoa lệ đã đưa bóng vào cầu môn!

Toàn bộ khán giả đều chấn động trước một bàn này!

Lúc này số ba kia đã hưng phấn đến cực điểm, sau khi lăng không tại chỗ vài cái thì ra sức chạy quanh sân, giơ hai tay tạo ra động tác tàu lượn Mundt của Italy đang chao liệng. Ngay sau đó gã học theo Beckham, tụt quần mình, chỉ mặc một chiếc quần cộc đỏ chóe rồi chạy như điên. Sau gã lại nằm ra đất với một tư thế chống cằm như người đẹp ngủ trong rừng, đây rõ ràng là động tác đặc trưng của đội cơn lốc đỏ Đan Mạch… Vẫn chưa hết, tên số ba này lại biểu diễn hết tất cả các động tác của các cầu thủ ngôi sao nổi tiếng thế giới, toàn bộ quá trình mất khoảng vài phút.

Huyết Hổ ngây ngốc nhìn chằm chằm tên áo trắng số ba kia, nói với Thường Nhạc:

- Thiếu gia, thằng nhóc đó chẳng phải là Cao Tiếu sao?

Thường Nhạc khẽ gật đầu, cười nhưng không nói gì.

Không ngờ, áo trắng số 3 tuy ghi bàn nhưng đồng đội của gã lại chẳng ai lên chúc mừng, ngược lại bọn họ hùng hổ nói kháy:

https://thuviensach.vn

- Chết mất!

- Bà mẹ nó!

- Thằng đần!

- Mẹ nó!

- Có nhầm không?

- Mẹ kiếp, không phải chứ?

- Cao Tiếu, con mẹ mày chứ!

- Khốn kiếp, mày làm thế mà vui mừng cái quái gì đấy?

- A ha ha, ngại ghê, kích động quá, kích động quá ấy mà…

Cao Tiếu bò dậy, trên mặt mang theo nụ cười ti tiện, lại ăn một thẻ vàng vì những động tác bất nhã vừa rồi.

Dưới đây, chúng ta sẽ xem lại pha quay chậm:

Trước vài giây dẫn bóng, thiếu niên áo đen số 10 của khối 11 trái xông phải chuyền, một đường bóng cong xinh đẹp chuyền vào vùng cấm của đối phương. Lúc này áo đen số 10 và Cao Tiếu đồng thời nhảy lên thật cao. Rõ ràng là chỗ Cao Tiếu đứng có ưu thế hơn, nhảy lên vừa vặn đụng tới quả bóng, một cái đánh đầu đã vô ý đưa bóng vào… gôn nhà mình, đúng là quả bóng ô long nhất năm nay.

Nhân dân toàn thế giới, lại một lần nữa chấn kinh!

Hiện giờ điểm số là 2-2, đám học sinh cấp ba trên khán đài phát ra tiếng hoan hô vang dậy như sấm.

https://thuviensach.vn

Lúc này trọng tài chính thổi một tiếng còi kết thúc nửa đầu trận đấu. Đám cầu thủ liên đội lớp 11 hoặc là ủ rũ, hoặc giận dữ. Vẻ mặt Hoàng Dật Nhiên xanh mét lại, ánh mắt kia khiến người ta không thể nghi ngờ là y dám giết người ngay tại đây!

Chỉ có Cao Tiếu là không biểu hiện gì, ngược lại có vẻ đắc ý nhìn Thường Nhạc với ánh mắt đầy thâm ý, với cái ý là: "Ông chủ, thấy cú đó của tôi thế nào?"

Thường Nhạc gật đầu mỉm cười, đáp lại một ánh mắt với ý: "Không tệ, không tệ, tiếp tục phát huy!"

Cao Tiếu lại càng đắc chí, đáp trả với một ánh mắt khá mờ ám: "Không thành vấn đề! Ông chủ, có thưởng gì không, ví dụ như tối ra ngoài xx gì đó?"

Thường Nhạc lập tức biến sắc, ánh mắt trở nên sắc bén: "Anh có tin tôi thiến anh luôn không?"

Cao Tiếu lập tức cúi đầu trông tủi tủi như oán phụ chốn khuê phòng, thành thật chạy ra ngoài sân nghỉ ngơi.

- Thật lợi hại!

Huyết Hổ đột nhiên cúi đầu khen một tiếng rồi quay lại nói với Thường Nhạc:

- Thiếu gia, tôi phát hiện ba tên nhóc số 9, 10, 11 trong đội chúng ta kia đúng là không đơn giản, chạy hùng hục thế mà mặt không đỏ thở không gấp, rõ ràng là đám người luyện võ!

- Ồ? Lão Hổ ngốc, không ngờ anh càng ngày càng thông minh đấy, lại học được cách để ý các chi tiết nhỏ nhặt cơ á…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hơi kinh ngạc khen một câu.

- Ha ha, là do thiếu gia dạy bảo tốt quá, tôi mới có thành tựu ngày hôm nay. Đầu tiên, tôi phải cảm ơn thiếu gia, cảm ơn cha mẹ, còn phải cảm ơn bản thân tôi trước nay đã…

Huyết Hổ hiếm khi được khen thành ra vui quá nên nói năng lộn xộn.

Tục ngữ có câu: "Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng", đúng là lời vàng ý ngọc. Từ khi chơi cùng Thường Nhạc và Cao Tiếu, ngay cả đồng chí Huyết Hổ lỗ mãng cộc cằn cũng đã trở nên miệng lưỡi trơn tru.

Thường Nhạc không them để ý Huyết Hổ nữa mà nhìn thẳng vào thiếu niên áo đen số 10 kia, lẩm bẩm:

- Anh nói không sai, không hề đơn giản! Bản thiếu gia đoán không sai thì ba tên này còn giữ thực lực, hiệp sau chắc sẽ cho mọi người một niềm vui bất ngờ đây, ha ha.

Huyết Hổ trợn đôi mắt trâu kia, kinh ngạc hỏi:

- Thế hiệp sau chúng ta sẽ thắng?

- Không rõ, hiệp sau nhất định Hoàng Dật Nhiên sẽ ra sân, nếu thắng đó lợi hại như mấy lời đồn đãi kia thì khó mà nói được… Nhưng đám chủ lực lớp 11 kia sắp hết thể lực rồi, nếu vận động mạnh như vậy hai mươi phút nữa thì cũng gục hết. Anh xem ba tên lớp 10 kia rõ ràng là đám bò Tây Tạng chạy mãi không chết, đến lúc đó thì không biết mèo nào cắn mỉu nào đâu, ha ha… Lớp 10 thắng là tốt nhất, bản thiếu gia sẽ được nhàn rỗi.

Thường Nhạc từ từ nói, dường như đã quên trận cá cược kia mà chỉ thuần túy coi mình là người xem.

- Thiếu gia, không phải chứ, cậu không vào sân sao?

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ há to miệng.

- Nếu có thể thắng thì tôi vào làm gì? Ha ha, đến lúc đó rồi tính.

Thường Nhạc lạnh nhạt đáp.

Huyết Hổ hơi thất vọng, gã bắt đầu hoài niệm tư thế oai hùng khi Thường Nhạc đá bóng hai năm trước.

Hiệp hai bắt đầu. Liên đội lớp 11 đổi liên tục hai người, Hoàng Dật Nhiên ra sân và Cao Tiếu cũng bị thay thế. Thoạt nhìn thì có vẻ Hoàng Dật Nhiên đã phát hiện ra ý đồ gây rối của Cao Tiếu. Cao Tiếu bị ghẻ lạnh, bất đắc dĩ đưa một ánh mắt cho Thường Nhạc trên khán đài.

Thường Nhạc cười mà không nói, dường như tất cả đều trong dự liệu của hắn.

Ngoài dự kiến của mọi người, hiệp sau này kẻ phát động tấn công từ đầu không phải là liên đội lớp 11, mà là liên đội lớp 10 trông có vẻ yếu ớt kia!

Áo đen số 10 tiếp bóng rồi thì lập tức vượt qua người khác với trái bóng vững vàng dưới chân, lăn trái lộn phải theo, chỉ chớp mắt cậu ta đã vượt qua hai tên cầu thủ của đội kia. Lúc này thiếu niên số 10 lại không đi theo con đường anh hùng cá nhân nữa, gã bất ngờ truyền bóng cho áo đen số 9, sau đó nhanh chóng xông lên.

Áo đen số 9 khéo léo dẫn bóng vượt qua một gã hậu vệ của đối phương, thấy thiếu niên số 10 đã chạy đến chỗ trống rồi thì lập tức chuyền bóng tới cho số 10. Lúc này thiếu niên số 10 đã đến gần vòng cấm, chỉ đối mặt với hai gã hậu vệ. Gã thoải mái dẫn bóng lao tới với động tác hoa lệ mà tao nhã, trên khuôn mặt lạnh lùng kia hiện lên vẻ tự tin cực lớn, giống như vua của bóng đá.

- Cổ Tư Văn, cố lên!

https://thuviensach.vn

- Cổ Tư Văn, cố lên!

Đám khán giả 10 đều nhao nhao hô gào. Không ngờ thiếu niên số 10 kia lại là Cổ Tư Văn lớp 10-1, một trong sáu công tử PB6.

Đương nhiên cũng có những tiếng gào thét vì sự bảnh trai của gã. Dù sao Cổ Tư Văn cũng là kẻ duy nhất trong PB6 mà không có lời đồn đáng ghê tởm nào, hơn nữa giờ gã lại đang sắm vai Chúa cứu thế, đúng là tạo được hình tượng tốt đẹp trong đám đông khán giả kia.

Kết quả là đám nữ sinh hoài xuân đều hét to:

- Cổ Tư Văn, cố lên… Cổ Tư Văn, em yêu anh!

Lúc này Cổ Tư Văn thoải mái vượt qua một gã hậu vệ của đối phương, nhanh chóng hình thành xu thế một đao độc chiến. Ngàn tính vạn tính lại không ngờ tên hậu vệ số 4 của đối phương kia vô sỉ đến mức đó, đuổi theo rồi âm hiểm đá một cú thật ác độc khiến Cổ Tư Văn ngã ngay xuống đất.

- Penalty!

- Phạm lỗi với cầu thủ đội bạn, penalty!

Quần chúng trào dâng tình cảm, gần như đám người khối 10 trên khán đài đều đứng hết lên!

Hoàng Dật Nhiên liếc trọng tài chính một cái. Vị trọng tài kia chợt thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, bất kỳ vị công tử nào trong PB6 ông ta đều không đắc tội được, nhưng vì Hoàng Dật Nhiên nắm nhược điểm của mình trong tay nên ông ta đã giơ ra một tấm thẻ vàng, trái với lương tâm phán Cổ Tư Văn giả vờ ngã…

- Đồ chơi xấu, chơi xấu!

- Mẹ nó, chơi bẩn!

https://thuviensach.vn

- Trọng tài cút ra ngoài đê!

Đám khán giả khối 10 tức giận mắng mỏ, vang vọng sân bóng. Đáng tiếc là đây là tình hình trong nước rồi, không chỉ có đen lại càng đen hơn, có kháng nghị thế nào cũng không hiệu quả.

Cổ Tư Văn đứng lên rồi phẩy phẩy bụi đất rồi, tùy ý liếc trọng tài và áo trắng số 4 một cái. Ánh mắt kia lạnh lẽo khiến hai người bị nhìn kia chợt thấy lạnh từ đỉnh đầu tới lòng bàn chân, thầm nghĩ mình chọc phải phiền toái lớn rồi.

Trọng tài chính xử phạt không công bằng khiến liên đội khối 10 đang sục sôi ý chí chiến đấu bỗng thấy nản lòng, sĩ khí bị đả kích nghiêm trọng. Nhưng chẳng thể làm gì được, trên sân bóng thì trọng tài chính là lớn nhất, bạn có phản kháng thế nào cũng vô dụng. Nhân cơ hội này, liên đội khối 11 phát đợt tấn công! Hoàng Dật Nhiên không hổ là lãnh đạo của liên đội 11, có thể chuyền xa lại còn am hiểu chỉ huy, trong từng động tác còn mang theo tác phong của siêu sao Brazil năm đó.

Vị trọng tài số khổ kia cũng bất chấp mọi giá rồi, hoặc là không làm, mà đã làm thì phải làm cho chót. Cầu thủ số 2 của liên đội khối 10 chỉ va chạm Hoàng Dật Nhiên một chút đã bị thẻ đỏ rời sân!

- Chơi bẩn!

- Con mẹ nó chơi bẩn quá!

- Lão trọng tài chó má này!

- Trọng tài phạt đúng, phạt tiếp đi nào, ha ha!

Tiếng ồn ào náo loạn vang vọng toàn bộ sân bóng. Đám học sinh cấp ba trên khán đài thì đầy căm phẫn, mà đám cấp hai lại hưng phấn không thôi. Học sinh trung học cơ sở và phổ thông đều ôm thái độ coi kịch vui, muôn

https://thuviensach.vn

màu muôn vẻ của đời người lập tức hiển lộ hoàn toàn trên đám thanh thiếu niên này.

Hoàng Dật Nhiên dẫn dắt đội bóng tiến công lưu loát, một khi bị cướp bóng thì lập tức chỉ huy sáu cầu thủ vây quanh ba người Cổ Tư Văn. Trong khoảng thời gian ngắn này, liên đội khối 10 thiếu một thành viên trông có vẻ cực kỳ bị động, khi ba người Cổ Tư Văn bị vây chặt chẽ kia, hy vọng thắng lợi của liên đội khối 10 dần trở về không.

- Không được thua, không được thua!

Cô gái ngoan ngoãn Lâm Quai Quai căng thẳng đến mặt mũi đỏ bừng lên, miệng thì thào, không kìm lòng nổi bắt lấy tay Thường Nhạc:

- Lão trọng tài kia đáng ghét quá, toàn gây khó dễ cho liên đội chúng ta, hừ!

Cảm nhận được thân hình Lâm Quai Quai hơi run run và lòng bàn tay thì lạnh như băng, Thường Nhạc hơi chút thương hương tiếc ngọc, nghiêng đầu dịu dàng nói:

- Bé cưng, có muốn anh vào sân không?

- A, anh định vào sân?

Lâm Quai Quai kinh ngạc vô cùng nhìn Thường Nhạc. Cô ta vốn nghĩ Thường Nhạc không biết đá bóng, không ngờ Thường Nhạc lại mang đến cho cô ta niềm vui bất ngờ như thế.

- Nếu em cổ vũ anh thế nào đó, có khi anh sẽ xem xét.

Thường Nhạc làm ra vẻ khá do dự.

Huyết Hổ đứng bên thì cảm khái không thôi, thầm than thiếu gia đúng là thiếu gia, rõ ràng là định vào sân rồi mà còn muốn kiếm chút ưu đãi, đúng

https://thuviensach.vn

là quá anh minh, quá… vô sỉ!

Lâm Quai Quai xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt. Cô biết "cổ vũ" mà Thường Nhạc nói kia chắc chắn chẳng phải chuyện gì tốt, cô cúi đầu nói:

- Anh muốn cổ vũ như nào?

Thường Nhạc hưng trí nhìn bộ dáng muốn hoan nghênh mà lại ngượng ngùng trông vô cùng xinh đẹp của giai nhân kia, đang định nói thì khán đài bỗng phát ra tiếng vang rung trời. Hoàng Dật Nhiên rốt cuộc đã chờ được cơ hội, vượt qua hai người rồi đưa bóng lên cao, lướt qua hậu vệ thứ ba, lấy một cú nhảy lên xoay người sút bóng vào khung thành liên đội khối 10.

Pha sút bóng này khiến kẻ buồn người vui. Đám khối 11 thì cao hứng phấn chấn, mà đám học sinh khối 10 lại ủ rũ.

Trong chớp mắt khi đám học sinh khối 10 lóe lên chút hy vọng cuối cùng, giờ phút này bọn họ đều có cùng ý tưởng với Lâm Quai Quai. Tuy không biết trình độ kẻ này thế nào, nhưng dường như hắn luôn có thể cho người ta hy vọng, cho người ta niềm vui bất ngờ, bởi vì… Lúc này Thường Nhạc đút tay túi quần, đột nhiên đứng lên, trong đám người tấp nập mà hắn trông vẫn tỏa sáng như trước!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 40: Nhân Vật Trâu Bò Mặc Đồ Thể Thao

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ha ha, thằng oắt này rốt cuộc không nhịn được nữa rồi sao?

Thấy Thường Nhạc đứng lên, Sở Phi Dương lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Hừ, mày nghĩ mày là kẻ toàn năng à!

Mộ Dung Trường Thiên khinh thường mắng một câu. Tuy cũng là người thừa kế của ngũ đại thế gia, gã lại không hiểu gì mấy về Thường Nhạc, ngoài biết tên này là ông chủ giấu mặt của hội Huyết Thủ ra, những thứ khác cũng không biết nhiều hơn đám người Hoàng Dật Nhiên.

- Dật Nhiên, nhớ dạy dỗ thằng oắt này một trận cho tôi!

Lý Lăng Tiêu oán hận lẩm bẩm, trong con mắt âm u kia hiện lên chút oán độc.

- Chị ơi, hình như anh ấy sắp vào sân?

Cô thiếu nữ trong chiếc xe thể thao kích động nắm lấy tay cô gái tao nhã kia.

Cô gái tao nhã kia bất đắc dĩ thở dài một tiếng:

- Ôi, con bé điên này, đúng là hết thuốc chữa rồi…

Ở đầu bên kia sân đấu nói chuyện với huấn luyện viên bóng đá trường, nữ MC thấy Thường Nhạc đứng dậy thì đột nhiên ngơ ngẩn, quên mất mình đang nói chuyện với người khác.

https://thuviensach.vn

Lãnh Mạc ở bên bộ phận trung học thì ngáp một cái, lười biếng nói:

- Không có gì đáng xem, lớp 10 thắng chắc rồi. Nhưng quá trình này lại rất đáng kỳ vọng, ha ha… Thanh Sam, nếu anh có một trăm cách chiến thắng kẻ thủ, anh sẽ dùng loại nào?

Người con trai ngồi bên cạnh phóng khoáng mỉm cười, dùng giọng nói mang theo ma lực thần kỳ đáp:

- Thiếu chủ, bất kỳ phỏng đoán nào đều là một loại đánh bạc, mà đánh bạc chắc chắn sẽ có thua có thắng. Cùng với để ý để phỏng đoán, chi bằng tĩnh tâm từ từ thưởng thức toàn bộ quá trình, như vậy không phải càng có ý vị sao?

Lãnh Mạc như thoáng chút suy nghĩ gật đầu, lười biếng tựa vào ghế ngồi, không nói gì nữa.

Thường Nhạc không chú ý đến việc mình đứng lên vài giây đồng hồ đã dẫn đến chấn động như vậy, kết quả là hắn lập tức ngồi xuống…

Phần lớn mọi người đều kích động muốn ngất đi, đám nhân vật cấp boss như Sở Phi Dương thì thiếu chút phun máu, rốt rút suy nghĩ xem thằng nhóc này tới cùng là dạng gì?

Nhìn Lâm Quai Quai hơi có vẻ thất vọng, trong mắt Thường Nhạc lóe lên chút giảo hoạt, gian xảo nói:

- Tiểu Quai Quai, nếu chút nữa anh dẫn bóng, thì đêm nay em ở cùng anh được không?

- Hả?

Lâm Quai Quai lần này không thể dùng từ thẹn thùng để hình dung, mà phải dùng từ khiếp sợ. Từ nhỏ đã tiếp nhận sự gia giáo tốt đẹp, loại chuyện

https://thuviensach.vn

này đúng là rất nghiêm trọng, hơn nữa cô cũng không biết giải thích với người nhà như nào.

- Không được thì thôi.

Thường Nhạc giận dỗi quay đầu đi, giống như một đứa trẻ.

Huyết Hổ ở bên cạnh nhìn đến ngạc nhiên thán phục không thôi, thầm nghĩ hành động của thiếu gia đã đạt tới trình độ lô hỏa thuần thanh, đây chính là lý do vì sao hắn có thể làm lão đại mà bản thân chỉ có thể làm một tiểu đệ.

Vì phối hợp với hành động của Thường Nhạc, Big Ben cũng vô cùng hiểu ý bò đến dưới chân Lâm Quai Quai, cặp mắt vốn cực kỳ dũng mãnh tràn đầy cầu xin và "u oán".

Nhìn Thường Nhạc như vậy, Lâm Quai Quai vừa kích động vừa đau lòng, cắn chặt hàm răng, làn sóng trong mắt chớp động, cuối cùng quyết định đỏ mặt thấp giọng nói một câu bên tai Thường Nhạc.

- Thật không?

Thường Nhạc chợt ngẩng đầu, hiếm thấy lộ ra nét mặt hưng phấn.

Lâm Quai Quai cúi đầu "ừ" một tiếng, giọng mũi êm tai kia, vẻ ngại ngùng dịu dàng khi cúi đầu kia, khiến rất nhiều sinh vật phái nam gần như không cầm giữ được.

- Nếu đã như vậy, không thành vấn đề!

Thường Nhạc đứng lên, bộ dạng thấy chết không sờn, hiên ngang lẫm liệt, bộ dáng tráng sĩ bước đi không quay đầu trở lại, giọng điệu dõng dạc:

- Anh không vào địa ngục thì ai vào? Vì vẻ vang của toàn thể học sinh lớp 10, trăm ngàn khó khăn, cũng phải bước tới!

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai thoải mái cười, lòng đầy tin tưởng Thường Nhạc, cúi đầu hỏi:

- Anh Nhạc, anh đá vị trí nào?

Thường Nhạc vốn định nói vị trí nào cũng được, nhưng vẫn nói ra vị trí mình thích nhất:

- Trung vệ!

Không ngờ ánh mắt Lâm Quai Quai lại nhạt xuống, đối với Lâm Quai Quai không hiểu gì về bóng đá mà nói, luôn cho rằng vị trí tiền đạo mới là lợi hại nhất. Bởi vì tất cả bóng đá nghiệp dư đều thích tiền đạo, cho rằng chỉ có không ngừng bắn đoạt trước vùng cấm mới là mạnh mẽ nhất, thậm chí từng có thiếu nữ vô tri mê bóng đá cho rằng Beckham đá vị trí tiền đạo.

Thường Nhạc giả vờ không chú ý đến phản ứng của Lâm Quai Quai, hắn thích nắm tất cả các cảm giác tuyệt vời này trong tay. Đại tướng trung vệ có thể khống chế toàn bộ tiết tấu, toàn bộ khí thế tấn công phòng thủ mới là vị trí khiến Thường Nhạc mê muội. Trung vệ trung tâm, huy động hàng tiền vệ, vừa nghe những chữ này đã biết ý vị của trung vệ là như nào.

Lúc này Lâm Quai Quai còn không biết, Thường Nhạc mang đến niềm vui bất ngờ cho cô như thế nào.

Đi đến bên sân, một đám cầu thủ dự bị của lớp 10 vây tới, có chút vừa kính sợ vừa mong đợi hỏi:

- Thường Nhạc, cậu muốn vào sân sao?

Thường Nhạc mỉm cười gật gật đầu, dốc sức thể hiện ra lực hấp dẫn.

- Vậy vì sao cậu không thay quần áo?

- Ai nói không thay, lập tức thay đây!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười thần bí nói:

- Mọi người lại đây, làm thành bức tường người!

Từ trong chiếc ba lô đen mà Huyết Hổ cầm theo lấy ra bộ quần áo chơi bóng và giầy, trong vòng bao vây của bảy tám thiếu niên, Thường Nhạc trước mặt mấy ngàn người thay xong trang phục, cả người rực rỡ hẳn lên.

Quần áo chơi bóng màu đen, tất chân đen, giày chơi bóng Adidas đen, cả người thoạt nhìn có tư thế hiên ngang oai hùng!

Khiến tất cả mọi người khiếp sợ chính là, Thường Nhạc mặc chiếc áo chơi bóng có số hiệu vô cùng khoa trương – 999!

Một cầu thủ dự bị có lá gan lớn kinh hô:

- Ôi trời, Thường Nhạc, số áo của cậu quá hoành tráng rồi! Chẳng lẽ là phát ngôn viên của Tam cửu vị thái? (Một loại thuốc dạ dày)

- Khách khí khách khí, dãy số tốt đều bị các cậu chọn cả rồi, tớ chỉ có thể tùy tiện chọn một cái, ha ha.

Thường Nhạc có chút thân thiết cười nói.

Có lẽ trên thế giới này chỉ có Lạc Phong đang ở Mỹ mới biết được ý nghĩa của con số này, năm Thường Nhạc 9 tuổi đã lập hồng thề đại nguyện: Trước năm 30 tuổi nhất định phải có được 99 tình nhân, còn phải cùng 999 mỹ nữ phát sinh tình cảm vượt qua tình bạn nhưng tuyệt đối không phải tình yêu mà chỉ đơn thuần là quan hệ tiếp xúc thân mật!

Thường Nhạc quả thực là vào sân trong tiếng vỗ tay của mọi người, giống như anh hùng Hy Lạp cổ chiến thắng trở về. Dường như sắc trời đặc biệt tốt, vừa vào sân chưa đến một phút, Thường Nhạc đã vô cùng tự nhiên phóng khoáng cắt bóng của đội viên lớp 11, dưới chân hơi hơi dùng sức để

https://thuviensach.vn

lách vào, quả bóng nhảy dựng lên, đầu tiên là vô cùng khó tưởng mà dùng đùi, bả vai, mu bàn chân đá mấy lần, sao đó rất dễ dàng xuyên qua tên cầu thủ số khổ bị cắt bóng, cuốn bụi mà đi.

Các nam sinh trên khán đài phát ra âm thanh ủng hộ, rất nhiều nữ sinh tuy không hiểu nhưng các cô luôn tuân theo một nguyên tắc: Hễ là việc đẹp trai làm đều phải ủng hộ. Vì vậy cũng hò hét lên!

Sau khi vượt qua từng người, Thường Nhạc vọt tới phía trước, người xem lập tức một mảnh xôn xao, người này rốt cuộc làm cái gì? Bóng vẫn còn đang ở sau lưng mà!

Tình huống khiến người ta mở rộng tầm mắt đã xảy ra, sau lưng Thường Nhạc dường như mọc thêm mắt, đùi phải đột nhiên duỗi ra sau, gót chân nhẹ nhàng hướng lên rồi hạ xuống, quả bóng cao su ngoan ngoãn va chạm vào gót chân rồi bay tới phía trước Thường Nhạc. Thường Nhạc lập tức hơi ngửa ra sau đỡ bóng bằng ngực một cách cực kỳ khoa trương, vai trái đứng thẳng lên, bóng cao su lại bật sang vai phải, tiếp tục bắn lên xoay tròn trên đầu Thường Nhạc… Những động tác này khiến người ta hoa cả mắt, người hiểu biết thì ngừng cả hô hấp, cho dù là cao thủ bóng đá Nam Mỹ cũng không chắc có thể làm ra động tác vô cùng lưu loát và đẹp như vậy!

Lúc này đã có hai gã đội viên áo trắng vây tới, Thường Nhạc vẫn không hề có ý để cho bóng rơi xuống đất, đá bóng vào lưng của cầu thủ áo trắng số 5, sau đó nhanh chóng quay ngược trở lại, trong lúc đối phương hoàn toàn không kịp phản ứng, mu bàn chân bên phải và bắp chân làm ra hình móc câu chữ L, ôm lấy quả bóng cao su hạ xuống từ giữa không trung.

Tình huống bây giờ là số 7 của đối phương mặt đối mặt Thường Nhạc, hai chân trái phải điên cuồng thao túng bóng, đột nhiên đưa bóng đến vai phải rồi vai trái, Thường Nhạc đột nhiên đẩy mạnh vai, quả bóng xuyên qua bả vai bên phải của số 7, người đơn giản sẽ chạy theo tiếp bóng, nhưng Thường Nhạc lại không ở trên mặt đất, mà là tiếp bóng trên không trung.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Thường Nhạc vọt lên phía trước, hai mắt nhìn chằm chằm quả bóng đang nhanh chóng lao xuống, ở vị trí thích hợp, hắn đưa chân ra!

Lực chú ý của mọi người đều bị quả bóng hấp dẫn, ít có người nhìn thấy Thường Nhạc rốt cuộc là đưa chân như nào, chỉ có những cầu thủ trên sân mơ hồ thấy được đây là một màn lăng không khoa trương! Chỉ nghe thấy tiếng "phanh" vang lên thật lớn, quả bóng mang theo tiếng gió bay thẳng về phía khung thành của đối phương!

Điên rồi! Khi nghe được tiếng va chạm của mu bàn chân và quả bóng, rất nhiều người đều nghĩ như vậy, Thường Nhạc lúc này cách khung thành tuyệt đối vượt qua khoảng cách của bốn mươi lăm con ngựa, khoảng các xa như vậy truyền bóng còn phải suy xét, dùng lực mạnh để bắn thẳng bóng thật là quá sức không thể tưởng tượng được?

Ước chừng 0.01 giây sau, tất cả mọi người đều gạt bỏ suy nghĩ ban đầu… Pha bóng này nhất định phải dùng sức mạnh lớn đến mức nào, sức mạnh lớn kinh người, tốc độ của bóng càng kinh người, mọi người chỉ thấy quả bóng xoay tròn giống như một làn sóng của thế giới chuẩn xác lao về phía khung thành liên đội lớp 11! Đường bóng thẳng tắp chưa từng có từ trước đến nay, không có bất kỳ độ cong, không có bất kỳ đường cong, bóng đá thẳng vào góc chết của đối phương!

Bóng vào rồi!

Toàn bộ sân bóng lặng ngắt như tờ, hình ảnh tĩnh mịch như phim điện ảnh đen trắng không tiếng động.

Liên đội lớp 11 ở trước khung thành sớm đã đầy mồ hôi lạnh, bọn họ nghĩ, đây là đường bóng mà học sinh cấp 3 có thể đá ra ư? Mọi người trên dưới sân đều nhìn đến ngây người, đây là đường bóng mà người Trung Quốc có thể đá ra sao? Huấn luyện viên ở ngoài sân sớm đã si ngốc, đây… đây là đường bóng mà người địa cầu có thể đá ra sao?

https://thuviensach.vn

Chỉ có Huyết Hổ không chút kinh hãi, vỗ đùi, vẻ mặt sùng kính nhếch miệng cười to:

- Móa, đây mới là đàn ông đích thực, tôi thích, quác quác!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 41: Cú Sút Cầu Môn Giết Người!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mãi đến sau khi trọng tài thổi còi ra hiệu dẫn bóng hữu hiệu, phần lớn mọi người mới hồi phục lại tinh thần, tất cả đều có cảm giác mơ hồ.

Tỷ số 3:3, hai đội lại trở về nơi xuất phát.

Âm thanh giác ngộ ủng hộ vang đến tận mây xanh, ngay cả rất nhiều học sinh lớp 11 ở trên khán đài cũng không kìm lòng được mà vỗ tay, các nữ sinh thì thét lên chói tai. Liên đội lớp 10 vốn bị buộc vào tuyệt cảnh nhiệt huyết sôi trào, tất cả đều chạy tới phía Thường Nhạc tỏ vẻ chúc mừng.

Hốc mắt Lâm Quai Quai hồng nhuận, cả người lâm vào tình trạng hoảng hốt.

Thường Nhạc không hề có các động tác mang tính chúc mừng, rất thân thiết và tự tin nói với toàn thể đội viên:

- Việc liên đội lớp 11 dẫn bóng dừng ở đây, bây giờ, buổi biểu diễn của chúng ta bắt đầu…

- Được!

Toàn bộ liên đội lớp 10 sĩ khí tăng vọt.

Cổ Tư Văn có chút xuất thần nhìn bóng lưng Thường Nhạc, vì sao câu nói nhẹ nhàng bâng quơ của người này lại có thể điều động ý chí chiến đấu của toàn đội, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là phong độ đại tướng trời sinh?

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Cổ Tư Văn, Thường nhạc quay đầu lại, trên mặt mang theo nụ cười như có như không:

https://thuviensach.vn

- Đừng nhìn nữa, lưng tôi không có hình mỹ nữ nha, cùng nhau cố gắng đi!

Cổ Tư Văn giật mình, vẻ mặt vẫn y như núi băng, khẽ gật đầu chạy về bên phải.

Không cần bất cứ sự sắp xếp nào, cầu thủ số 9 và số 11 có khả năng tấn công lui về phía sau dẫn đội phòng thủ, toàn bộ trận tuyến phòng ngự của liên đội lớp 10 thoạt nhìn vô cùng vững chắc.

Chẳng qua là đội hình lại cực kỳ kỳ lạ, nhìn giống như 532, nhưng 2 kia lại là hai trung vệ, Thường Nhạc bên trái Cổ Tư Văn bên phải, toàn bộ phía trước không hề có người nào!

Hoàng Dật Nhiên cũng không phải tôm tép yếu ớt, liên đội lớp 11 thế công như nước, thoạt nhìn rất có điểm khí quán cầu vồng. Tiếc rằng Thiết Dũng Trận của liên đội lớp 10 khiến liên đội lớp 11 không công mà lui.

Lúc này hậu vệ số 4 của liên đội lớp 11 dẫn bóng trợ công, từ phía sau sân bóng chen vào, một trận gió đột nhiên truyền đến, một cái bóng đen đâm vào giết ra, trực tiếp đụng gã bay ra ngoài.

Thường Nhạc cười đắc ý, cái này gọi là nhân quả báo ứng, áo trắng số 4 lúc trước cố ý xúc ngã Cổ Tư Văn, bây giờ ác giả ác báo, nằm trên mặt đất nhe răng nhếch miệng.

Trọng tài chính đang định thổi còi, Thường Nhạc đột nhiên đá chân, quả bóng rất nhanh bay ra.

Bóng này nhìn có vẻ giống như truyền cho Cổ Tư Văn, nhưng mục tiêu thật sự lại là trọng tài chính, tốc độ và lực của quả bóng kia khủng bố đến kinh người, gần như không có bất kỳ trì hoãn gì đáng nói, trọng tài chính kêu lên một tiếng đau đớn, ôm bụng lăn xuống đất, giống như một con tôm thước.

https://thuviensach.vn

Từ khoảng cách xa như vậy dùng bóng đánh người, chỉ cần đương sự không thừa nhận là cố ý, thì nhiều lắm chỉ tính là đá sai chứ không tính phạm quy, không có bất kỳ người nào tỏ vẻ kháng nghị, toàn bộ khán giả trên khán đài ngược lại còn phát ra tiếng vỗ tay như sấm, còn có người điên cuồng hô to:

- Đá chết nó đi!

- Đúng, đá chết thằng trọng tài đểu cáng đó đi!

Huyết Hổ không kìm nổi nhếch miệng cười to:

- Thật con mẹ nó MAN, rất mẹ nó thô bạo, rất có hình tượng! Thiếu gia, tôi sùng bái cậu!

Lâm Quai Quai thì ngây ngốc nhìn thân ảnh màu đen in số 999 kia, nói không ra lời.

Khiến người ta mở rộng tầm mắt chính là việc Thường Nhạc không ngờ chủ động chạy tới, rất có đạo đức nâng trọng tài chính lên, mọi người đều cho rằng hắn đang nói xin lỗi.

Trên thực tế, Thường Nhạc mang theo nụ cười tươi rói đến nâng trọng tài chính dậy, rất thuần khiết thiện lương cung kính nói một câu:

- Trọng tài chính tiên sinh tôn kính, đã ăn cơm chưa vậy? Vấn đề này không cần trả lời vội, trả lời vấn đề thứ hai của tôi trước. Nếu ngài dám tiếp tục thổi còi vớ vẩn, xin cho phép tôi tự ý ra chủ trương trói già trẻ nhà anh lại, có thể chứ?

Trọng tài nhìn vẻ mặt có thể làm học sinh tiêu chuẩn ba tốt của Thường Nhạc, tâm muốn chết đều đã có. Sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệnh, mồ hôi lạnh cả người chảy ròng ròng xuống, anh ta cũng không ngốc, vừa rồi cũng đã để ý đến kẻ ở bên ngoài sân độc lĩnh phong tao này, học

https://thuviensach.vn

sinh này nếu không có vài người đỡ lưng tuyệt đối không dám lớn lối như vậy.

Trận đấu cuối cùng có thể tiếp tục một cách công bằng, tiếng thán phục nhanh chóng vang vọng toàn bộ khán đài, chỉ thấy Thường Nhạc sau khi lấy được bóng, tốc độ không hề giảm dẫn bóng vọt tới trước, chỉ dựa vào tốc độ đáng sợ đó cũng đã vượt qua một gã trung vệ của đối phương, lúc này liên đội lớp 11 đã sớm đưa Thường Nhạc vào đối tượng cần phải đề phòng cẩn thận, ba gã áo trắng bọc đánh tới.

Thường Nhạc cười ha hả, khiêu chiến trọng tâm cơ thể, đột nhiên giảm tốc độ, trình diễn một màn gót chân liên tục va chạm bóng hoa lệ, khẽ nghiêng người về sau, lập tức biến thành đôi chân lách động giao nhau, chân trái rất tự nhiên phối hợp đong đưa với chân phải, đây chính là việc nhiều năm đạp xe đạp mà có được, loại động tác bình thường chỉ có ngôi sao bóng đá thi đấu mới dám trình diễn, Thường Nhạc lại không tốn sức thi triển ra. Quả bóng trước sau như một lăn lộn về phía trước, chỉ có hai chân của Thường Nhạc bao xung quanh quả bóng đang hoa lệ nghiêng lách.

Thường Nhạc giống như một nhà ảo thuật, bóng cùng người hoàn mỹ kết hợp một chỗ, khiến cho đội phòng thủ của đối phương trở nên mất tác dụng. Giờ phút này, Thường Nhạc giống như người thuyết minh cho nghệ thuật cổ điển, quả bóng cao su ở dưới chân hắn toát ra hơi thở của nghệ thuật, bước chân lay động của Thường Nhạc giống như một vũ công tango kiệt xuất, trào dâng mà động lòng người, thân hình thon dài có một loại tự nhiên phóng khoáng nói không nên lời, khiến tất cả người xem đều chìm đắm trong cảm giác tuyệt vời của thị giác.

Mọi người cho rằng Thường nhạc sẽ đơn độc trực tiếp đưa bóng vào khung thành, nhưng hắn không hề có dấu hiệu báo trước mà đột nhiên truyền bóng, quả bóng cao su vẽ lên một đường cong duyên dáng, bay về phía người mặc áo đen số 9. Đường bóng này truyền vô cùng đúng chỗ, thiếu niên số 9 có thể thoải mái giữ bóng sút vào khung thành, nhưng gã lại

https://thuviensach.vn

không làm như vậy, có lẽ là hơi thở nghệ thuật trên người Thường Nhạc đã lây nhiễm vào gã, cho nên gã không muốn quá lãng phí cơ hội lần này.

Chỉ thấy áo đen số 9 nhảy lên thật cao, đầu hơi cọ vào, đánh đầu rất đẹp đem quả bóng cao su tà tà bay về phía Cổ Tư Văn đã lẻn vào vùng cấm. Lúc này, Cổ Tư Văn không như mọi người dự đoán sẽ dùng ngực đỡ bóng, mà nhảy lên ngửa ra phía sau, trình diễn một màn xoay ngược sút bóng… Khi hậu vệ của đối phương còn chưa kịp phản ứng, quả bóng đã bay vào góc chết khung thành.

Bóng vào rồi!

Chuyền bóng, đỡ bóng, sút gôn, hành văn liền mạch lưu loát, khoái cảm tuyệt đẹp đánh thẳng vào thị giác của mọi người, đây mới chính là sức hấp dẫn thật sự của môn thể thao bóng đá! Ba người vốn không quen biết phối hợp lưu loát không có chút kẽ hở, liếc nhìn nhau, tất cả đều không nói lời nào.

Tiếng khen ngợi che trời phủ đất lúc này mới mãnh liệt truyền đến, rất nhiều học sinh mê bóng đá không kìm nổi đứng dậy hoan hô hò hét.

Huấn luyện viên của đội bóng trường ở ngoài sân cảm thán vạn phần, hai đội này nếu kết hợp lại, lấy giải quán quân cuộc thi thanh thiếu niên cả người cũng là chuyện dễ như trở bàn tay. Đặc biệt là thiếu niên mặc áo đen số 999 kia, bất kể là kỹ thuật cá nhân hay năng lực nắm toàn cục trong tay, đều có thể nói là cấp đại sư, đủ để so sánh với các danh tướng cấp thế giới.

Theo như lời hắn đã nói, màn biểu diễn chỉ mới bắt đầu. Trên sân bóng, trong vòng 15 phút sẽ xảy ra những việc gì? Những sân bóng khác thì không biết như thế nào, chứ không khí sân bóng trong trường đã rất sôi nổi rồi, điểm số đã là 8:3, đội liên đội lớp 10 vừa bị phạt một người lại vừa ghi được 4 bàn thắng!

https://thuviensach.vn

Thật ra sở trường của Cổ Tư Văn là tiền vệ cánh phải, nhưng kể từ khi Thường Nhạc xuất hiện, gã không còn được ở vị trí hàng tiền vệ nữa, trực tiếp được đưa lên giữ vai trò tiền đạo. Gã thậm chí không còn cơ hội để biểu hiện đôi chân điêu luyện của mình, bởi vì mỗi lần Thường Nhạc chuyền bóng đều rất khéo léo tài tình tuyệt vời, mà còn vừa đúng nơi đúng lúc, gã chỉ cần thoải mái nhận bóng và sút là được rồi.

Lúc này Cổ Tư Văn thậm chí hy vọng Thường Nhạc gây ra một chút sai sót, như vậy chuyền xuống dưới thì không có tính khiêu chiến rồi. Thật đáng tiếc là hắn ngay cả một lần sai sót cũng không có, mỗi lần đều tính trước rồi mới làm sau, điều này làm cho Cổ Tứ Văn có chút phiền muộn, rất muốn tới phê bình hắn vài câu, nhưng sau khi thấy Thường Nhạc giúp đỡ gã lập được hat-trick, gã đã nhẫn nhịn!

Thường Nhạc vẫn tự nhiên phòng khoáng mà vượt trội hơn người, tiếp đó vẫn là những đường bóng cao thấp dài ngắn, thông thường mà nói, đồng đội nào nhận được đường chuyền bóng của hắn cũng rất hưng phấn, điều này cho thấy bọn họ có cơ hội sút bóng. Thường Nhạc cũng đã nghĩ, có nên cho mỗi người trong đội bóng ghi một bàn thắng? Điều này tuyệt đối có thành tựu hơn so với việc hắn tự ghi 10 bàn thắng.

Liên đội lớp 11 đã không còn cơ hội lật ngược tình thế, trở thành bị người khác đùa giỡn như thằng hề, mỗi lần bọn họ tiến công, toàn bộ các tuyến của liên đội lớp 11đều co rút lại, một khi thế tiến công bị hóa giải, bọn họ lại tỏ ra bất lực, nhưng sau khi bóng rơi vào chân Thường Nhạc, thì cơn ác mộng của bọn họ bắt đầu.

Bọn họ cũng đã từng có ý đồ dùng toàn bộ tuyến phòng thủ để ngăn cản hắn, nhưng vô dụng.

Thường Nhạc với mái tóc rối bời, ánh mắt thâm thúy bước chân duyên dáng kỹ thuật tuyệt đẹp cùng với đường chuyền bóng tuyệt vời đã nói rõ ràng cho bọn họ biết mọi người không phải là đối thủ cùng cấp bậc, bất

https://thuviensach.vn

luận là đối thủ như thế nào đều sẽ bị hắn nắm lấy những lỗ hổng và tạo ra những cuộc tiến công trí mạng!

Trên khán đài Lâm Quai Quai đã xem một cách si mê say xưa, trong mắt tràn ngập những sắc thái khác nhau, thấp giọng hỏi:

- Anh Huyết Hổ, cầu thủ tiền vệ, rất lợi hại phải không?

Huyết Hổ gãi đầu nhếch miệng nói:

- Em hỏi bóng rổ anh sẽ rất tinh thông, bóng đá cũng chỉ hiểu chút chút, tiền vệ đại khái là người chỉ huy trên sân bóng, chủ yếu là thiết lập những cuộc tiến công chỉ huy phòng thủ, giống như ngôi sao tiền vệ Figo Zidane - người lập nên kỷ lục trước đây. Tôi cũng nói không rõ ràng, dù gì cũng là vị trí vô cùng đặc biệt….

Lâm Quai Quai ồ lên một tiếng, mắt chăm chú bám theo hình dáng Thường Nhạc, trong thời khắc này, cô cảm thấy cả sân thi đấu chỉ có một vương giả, đó chính là hắn, người trong lòng của cô ta.

Hoàng Dật Nhiên sắc mặt tái nhợt, sau khi dạy dỗ trọng tài một chút, Thường Nhạc biểu hiện cực kỳ đại khí, một lần phạm luật cũng không có, ngược lại bên địch nhiều lần có ác ý vi phạm đều bị hắn dễ dàng làm tan rã, phong độ vương giả cao quý nho nhã đó khiến cho Hoàng Dật Nhiên vô cùng xấu hổ.

Nhưng bây giờ không phải là lúc khâm phục đối thủ, Thường Nhạc lúc cười lúc không trong mắt Hoàng Dật Nhiên, ánh mắt còn mãnh liệt hơn ác quỷ, nhớ tới đánh cược sau trận đấu, Hoàng Dật Nhiên không khỏi rùng mình một cái, toàn bộ thân hình như đóng băng.

Bằng bất cứ giá nào! Hoàng Dật Nhiên quyết định chắc chắn, trong mắt hiện lên vẻ thâm độc, gã tuy không dám làm gì quá đáng với Thường Nhạc và Cổ Tư Văn, nhưng cũng không để mắt tới thành viên nào khác trong liên

https://thuviensach.vn

đội lớp 10, chỉ cần lật đổ được hai người trong đó, dựa vào kỹ thuật không tầm thường của mình, muốn điểm số hòa nhau cũng không phải là khó… Hoặc là gây ra động tĩnh lớn đột ngột, làm cho trận đấu bị ngừng lại, như vậy đánh cuộc giữa gã và Thường Nhạc mới có thể kéo dài rồi, chỉ cần có cơ hội kéo dài thời gian, như vậy có thể kéo dài xa xa vô thời hạn…

Không biết Hoàng Dật Nhiên đang nghĩ gì, cho tới khi cầu thủ áo đen số 5 của liên đội lớp 10 ngã trên mặt đất, ôm bụng không ngừng lăn lộn. Có rất ít người nhìn thấy rõ quá trình cảnh tượng này, Thường Nhạc lại thấy rất rõ ràng… Hoàng Dật Nhiên sau khi dẫn bóng sâu vào vùng cấm địa, khi cầu thủ mang áo số 5 không để ý đã hung hăng đánh một khuỷu tay vào ngực cậu ta!

- Cái đồ rác rưởi này có phải bị ngu không? Làm bị thương hậu vệ của tôi, tôi không biết thay người tiếp tục thi đấu sao? Xem ra gã không nghĩ tới liên đội lớp 10 sẽ thay người thi đấu?

Hắn lầm bầm tự nói một hồi, trên mặt lại lộ ra nụ cười hồn nhiên lương thiện:

- Bất kể nói như thế nào, tên kia cũng là đồng đội của mình, dám làm tổn thương đồng đội của bổn thiếu gia, Hoàng Dật Nhiên mày coi như tự tìm đường chết rồi!

Cầu thủ áo đen số 5 đã được đưa ra bên ngoài sân, Thường Nhạc đi tới hỏi:

- Có nặng lắm không?

- Tớ không sao, chỉ là đau bụng thôi!

Cầu thủ áo đen số 5 cắn răng nói, nhìn không ra vẫn còn là người đàn ông, lập tức lộ ra vẻ mặt phẫn nộ:

https://thuviensach.vn

- Cái tên Hoàng Dật Nhiên kia cố ý đâm tớ, Thường Nhạc cậu phải báo thù cho tớ!

- Yên tâm đi!

Thường Nhạc gật đầu cười.

Đồng đội bên cạnh âm thầm đánh giá hắn, người này cũng không đáng sợ như lời đồn đại, vô hình trung đối với hắn thêm vài phần kính trọng.

Trận đấu được tiếp tục, Thường Nhạc dường như không quá chú ý tới trận đấu, đi thẳng tới bên cạnh Hoàng Dật Nhiên.

Hoàng Dật Nhiên theo bản năng lùi về phía sau hai bước, tuy không quá tin tưởng Thường Nhạc sẽ dám đánh hạ mình trong trường hợp này, nhưng gã vẫn không khỏi thấy sợ hãi, ngập ngừng nói:

- Mày, mày muốn làm cái gì?

- Không có gì, chỉ là muốn nói với mày, mày đụng tao một cái, tôi sẽ đụng mày một ổ, phiền mày chuẩn bị tâm lý thật tốt!

Hoàng Dật Nhiên còn không kịp có phản ứng, hắn Thường Nhạc bất thình lình nhận được đường chuyền bóng của Cổ Tư Văn, trực tiếp hướng tới cầu môn của liên đội lớp 11, không chỉ có cầu thủ của đối phương mà ngay cả cầu thủ của bên ta cũng không thể đoán ra hắn muốn làm cái gì. Đau đầu nhất vẫn là liên đội lớp 11, bọn họ không biết hắn muốn sút bóng hay là chuyền bóng, đều không dám toàn bộ tiến lên để phòng thủ.

Nhưng lần này hắn đột nhiên lại biểu diễn ngàn dặm đi đơn cưỡi, tuyệt đẹp vô cùng đi qua sáu cầu thủ của đối phương, hùng hổ lao vào trong vùng cấm địa. Lúc này Cổ Tư Văn và cầu thủ áo đen mang áo số 9 cũng đã ở trong 2 bên vùng cấm địa, cùng đợi đường chuyền bóng của hắn là có thể nhẹ nhàng ghi bàn.

https://thuviensach.vn

Không ngờ hắn lại mãnh liệt rút chân đá, quả bóng da hóa thành đường sáng màu trắng bay về hướng cầu môn, đã không thể tính được tốc độ và lực của nó!

Thủ môn của liên đội lớp 11 vui vẻ, đường bóng này tuy hung hãn, thoạt nhìn là hướng về phía mình. Rất ngay ngắn, có thể chụp được.

Tất cả người xem cũng vô cùng thất vọng, quả bóng này góc độ quá kém, tưởng chừng như là đúng hướng cầu môn của đối phương, không thể nào ghi bàn được. Nhưng đây là do người xem chưa có cảm nhận hết, trường hợp biến hóa kinh thiên động địa đã xảy ra, rất đông người hâm mộ đã mở to mắt như hóa thành tượng, lại có rất nhiều người há to miệng ngơ ngác như tượng đá.

Đúng vậy, đường bóng này quả thực rất chính diện, nhưng không ai có thể tưởng tượng nó ẩn chứa nhiều lực đạo như vậy.

Chỉ nhìn thấy thủ môn đối phương rất chuyên nghiệp muốn hóa giải xung lượng bao quanh quả bóng nhưng đành bất lực, trong một tiếng kêu xé ruột gan, thủ môn và quả bóng cùng nhau bay vào hướng cầu môn, đập vào lưới rồi rơi xuống dưới, làm cả khung thành chấn động vài cái.

Tên thủ môn thì nằm trên cỏ, khóe miệng chảy ra một tia máu, không ngừng rên rỉ, rốt cuộc không đứng dậy nổi.

Tĩnh lặng!

Toàn sân đấu tĩnh lặng

Cú sút giết người!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 42: Kết Cục Kiểu Giết Heo Điên Cuồng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Cú sút giết người!

Huyết Hổ khẽ hô một tiếng, khuôn mặt không kiềm nổi hưng phấn, nhếch miệng không ngừng cười khúc khích. Lại nhìn thấy cú sút giết người của thiếu gia rồi, oa ha ha ha! Nhớ năm đó thu phục bang Hồng Sà, thiếu gia cũng một người một banh hạ mười mấy tên cao to phe đối phương cơ mà!

- Cú sút giết người?

Lâm Quai Quai khẽ run lên, ánh mắt chưa bao giờ rời khỏi hình dáng hắn. Cô biết rằng cô sẽ sa đọa mãi mãi với hắn, nhưng cô cam tâm tình nguyện.

Lâm Quai Quai trước giờ chưa từng nghĩ bóng đá có thể đá như vậy. Trên thực tế 99% khán giả đều không nghĩ rằng hắn có thể đá được chiêu thức này.

Đợi sau khi tất cả khán giả phục hồi tinh thần, tiếng vỗ tay rung trời bây giờ mới vang lên, sức mạnh tuyệt đối khiến cho người xem rung động vô hạn, thật khó có thể tưởng tượng trong thân hình gầy cao đó của hắn có thể chứa đựng một sức lực lớn như vậy. Rất nhiều thanh thiếu niên nhiệt huyết sôi trào đều bị mê hoặc, và rất nhiều thiếu nữ hoài xuân suýt chút nữa thì hiện lên trái tim hồng trong mắt, la hét vô tận, khản hết cả cổ họng.

Sau khi sút xong, hắn vẫn đứng nguyên tại chỗ, ngẩng đầu trầm ngâm nhìn lên bầu trời, trên khuôn mặt lai điển trai tà mỵ tới cực điểm có một loại khí độ chưa từng biểu hiện ra, đây không phải là khí độ của một tên khốn mà là của một người đàn ông chân chính, khiến mọi người không thể không nghĩ

https://thuviensach.vn

tới một người đàn ông trên thảm cỏ anh hùng đến từ vùng thảo nguyên Nam Mỹ, Chiến thần Batistuta Argentina là mãi mãi!

Đối với một người đàn ông gần như hoàn hảo mà nói, ngoài tài năng diện mạo ra, còn có một điểm đặc biệt thu hút phái đẹp, đó là sự nam tính. Từ xưa tới nay có không ít nam nhi có dung mạo không xuất chúng nhưng mang đầy vẻ nam tính khiến vô số giai nhân ái mộ không ngừng, thậm chí có không ít đàn ông ngưỡng mộ họ ngàn lần. Đương nhiên, ví dụ tốt nhất thật ra là Bắc Kiều Phong trong tiểu thuyết…

Lúc hắn xoay người lại, trong lòng có một chút phiền muộn:

- Bản thiếu gia đứng chơi lâu như vậy, tại sao không có fan nữ điên cuồng nào lao xuống và dâng lên một nụ hôn nóng bỏng nhỉ? Ôi, thật là buồn bực!

Lúc này toàn sân bóng vang lên một trần ồn ào, áo trắng số 1 vẫn còn nằm trên mặt đất không đứng dậy được, bất đắc dĩ phải ra khỏi sân, để cho áo trắng số 22 thay thế vào sân làm thủ môn.

Nhìn thấy đồng đội đau như sắp chết, thủ môn số 22 bồn chồn lo lắng trong lòng, thầm nghĩ không phải mình sẽ bị đối xử như thế chứ?

Trên khán đài, gương mặt cuồng ngạo của Mộ Dung Thiên Trường không giấu được sự ngạc nhiên, trận đấu này không cần phải tiếp tục xem nữa, rầu rĩ không vui xoay người rời khỏi. Lý Lăng Tiêu và Hoàng Dật Nhiên mặt tái mét, trận này thua rồi, cũng có nghĩa là trong một thời gian dài học sinh khối lớp 11 sẽ ẩn trong bóng tối. Đội mạnh mà một vị huấn luyện viên đã khoe khoang suốt hơn một năm không ngờ thua lại đội bóng lớp 10 mới được thành lập với điểm số cách biệt lớn như vậy, nếu truyền ra ngoài quả thật là trò cười cho thiên hạ!

Sở Phi Dương càng xem càng cảm thấy hứng thú, ánh mắt dõi theo hắn, sâu thẳm trong đôi mắt có một ánh sáng lạ lóe lên.

https://thuviensach.vn

Trên khán đài của khối trung học cơ sở, Lãnh Mạc thờ ơ ngáp một cái, nhưng trong mắt lại có phần thích thú, nói với cái dáng vẻ uể oải:

- Thanh Sam, anh nói không sai, từ từ thưởng thức toàn bộ quá trình hay hơn là đoán mò, tên kia đúng là khiến người ta bất ngờ ngờ…

Người thanh niên mặc áo xanh cười nhạt một tiếng, cũng không nói gì, cả người toát lên vẻ phóng khoáng xuất trần.

Ở một góc tương đối vắng của phía đông khán đài, Tây Môn Khinh đội nón râm đeo kính đen không kìm nổi đứng lên nói:

- Em trai, chú còn cho anh thêm bao nhiêu sự kinh ngạc nữa đây? Anh nghĩ sự lựa chọn lần này của mình là hoàn toàn chính xác. Ông nội ơi, ông làm gì để cám ơn con đây? Haha…

- Thật là kỳ lạ, trước kia sao mình lại chọn tên này nhỉ? Chẳng lẽ do nhìn hắn thấy thuận mắt hơn Tư Đồ Lôi Minh?

Tây Môn Khinh đột nhiên thấy nghi ngờ, lẩm bẩm:

- Lẽ nào là do trực giác? Tuy rằng trong mắt chú đều không có ý tốt, lại trông hệt như tiểu nhân, nhưng dám làm dám chịu. Mà Tư Đồ Lôi Minh từ đầu đến đuôi là ngụy quân tử, hắn có thể trong thời điểm thích hợp đâm người thân thiết nhất một đao mà không hề lưu tình chút nào. So ra, chú càng đáng để cho anh tín nhiệm …

Trong khi những người này vẫn còn đang suy nghĩ, thì trên sân bóng lại xảy ra chuyện kinh thiên động địa.

Hắn một lần nữa dùng bóng đánh ngã hai tên hậu vệ, không thể không thừa nhận, cái tên Cổ Tư Văn rất hiểu ý, mỗi lần đều chui vào đám đông của liên đội lớp 11, sau đó Thường Nhạc chuyền bóng giả, trực tiếp làm cho đám đang phòng thủ Cổ Tư Văn kia ngã ầm xuống đất.

https://thuviensach.vn

Mỗi một đường bóng đều khiến cho người khác phải rung động, mỗi đường bóng như làm cho một nửa thế giới dậy sóng, mỗi đường bóng được đá đi luôn làm cho một người phải ngã xuống.

Thường Nhạc nắm giữ lực đạo rất tốt, tuy không làm những tên kia đứng dậy không nổi, nhưng cũng đủ để bọn họ uống một bình lớn rồi, như vậy có thể miễn cưỡng để duy trì trận đấu được tiếp tục.

Không ngờ Cổ Tư Văn cũng hứng thú bắt chước theo, đôi chân của tên này cũng không phải thuộc dạng cứng cáp thông thường, rất nhanh lại có hai cầu thủ của đội liên đội lớp 11 bị y làm té ngã.

Lúc đi ngang qua Cổ Tư Văn, Thường Nhạc ngẩn mặt lên trời thở dài một tiếng, hỏi:

- Chúng ta như vậy có phải là có hơi tàn nhẫn không?

Cổ Tư Văn khẽ giật mình, nhưng vẫn lộ ra một chút tươi cười, thoạt nhìn cũng có thể mê hoặc không ít nữ sinh, trả lời ngắn gọn:

- Không.

- Oh, vậy phải tàn nhẫn thêm một chút nữa! Đá cho toàn đội lớp 11 thành tàn phế hết!

Hắn cười đầy tà khí, tiếp tục tiến hành cú sút giết người.

Bạn hãy tưởng tượng đi, một trận đấu mà phe tiến công không hề ghi bàn, lại chuyên đi đánh người, như vậy sẽ tạo nên loại chấn động thị giác cỡ nào! Trọng tài chính đã sớm thành thùng rỗng kêu to, anh ta cũng không còn cách nào để phạt, dù sao Thường Nhạc và Cổ Tư Văn cũng không giống như phạm luật, càng giống như đang chuyền bóng cho nhau thì cầu thủ liên đội lớp 11 tự xông vào chặn…

https://thuviensach.vn

Mười phút sau, cả liên đội lớp 11 ngay cả miễn cưỡng đứng dậy được cũng chỉ có Hoàng Dật Nhiên và thủ môn số 22. Thủ môn số 22 vừa mới Hallelujah cảm ơn Thượng Đế thì một đường ánh sáng trắng đột nhiên lao vào bụng gã, và cũng giống như thủ môn số 1 lúc trước, thủ môn số 22 ôm theo quả bóng bay vào khung thành!

Hoàng Dật Nhiên như hoàn toàn mất hết tinh thần, cả người toát mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch. Thường Nhạc quật ngã tất cả mọi người trừ gã, điều này càng làm cho gã thêm sợ hãi. Rượu ngon thường chìm ở phía dưới, trò chơi hay thường nằm ở phần sau cùng, Hoàng Dật Nhiên không dám tưởng tượng Thường Nhạc chuẩn bị chiêu số ác độc nào để tiếp đãi gã…

Không ngờ lúc này Thường Nhạc lại ngoắc tay một cách rất quyến rũ, chỉ huy toàn đội phát động tiến công, không có chút trở ngại nào… Tất cả cầu thủ liên đội lớp 10 bất kể là trung vệ hay hậu vệ, đều rất thoải mái sút vào lưới một quả.

Lúc này Thường Nhạc chuyền bóng về cho thủ môn, thủ môn áo đen ngẩn ra một chút, sau đó cũng kịp phản ứng. Kẻ này cũng là một tên nhã sĩ rất biết tình thú, gã bày một tư thế trước cầu môn rồi sau đó dẫn bóng một đoạn dài cách xa khung thành, còn cố ý dẫn bóng chạy tới chỗ mấy tên cầu thủ của liên đội lớp 11 rồi làm một cái động tác giả trêu ngươi bọn họ, trông còn khoa trương hơn cả cái động giác giả của tên mập Thiếu Lâm đá bóng trong "Khinh công thảo thượng phi" kia, sau đó dẫn bóng chạy thẳng tới khung thành đối phương, trực tiếp cả người lẫn bóng vọt vào trong đó…

Toàn sân bóng trở nên xôn xao, vị thủ môn này đã liên tục phá nhiều kỷ lục. Có lẽ người này đã trình diễn chạy nhanh cự ly xa nhất trong lịch sử, cũng có thể là vị thủ môn duy nhất dẫn bóng chạy như điên khắp toàn sân mà còn có thể sút bóng vào lưới…

https://thuviensach.vn

Khán giả liên đội lớp 10 như sôi trào, cầu thủ liên đội lớp 10 thì ai nấy đều ngẩng cao đầu, vô cùng kích động và đắc ý. Học sinh liên đội lớp 11 trên khán đài thì hoàn toàn sụp đổ, đây quả thực là sự sỉ nhục trước nay chưa từng có, sau này khi gặp học sinh liên đội khối 10, họ phải tránh mặt mà đi đường khác!

Cao Tiếu ở ngoài sân cũng cười nhảy loạn xạ, lau mồ hôi trên trán, âm thầm may mắn nói:

- Mẹ nó chứ, cũng may là mình đã bị đổi ra ngoài! Nếu không, híc, nghĩ cũng không dám nghĩ…

Lúc này Hoàng Dật Nhiên dùng đến chiêu thức độc nhất, thậm chí muốn mình được thay ra khỏi sân. Toàn sân la ó ầm ĩ, chạy trốn như vậy thì còn không bằng heo chó. Cầu thủ liên đội lớp 11 trên sân lúc này quả thật muốn chết cũng có, trái tim như đóng băng, không ngờ rằng đội trưởng mà họ đau khổ bán mạng cho lại vô tình bỏ rơi họ như vậy!

Thường Nhạc đương nhiên không muốn cho họ toại nguyện. Lúc Hoàng Dật Nhiên chạy tới băng ghế dự bị, hắn xoay người, chân trái để ra, lập tức bày ra một cú sút với độ cong duyên dáng, lại tràn ngập mỹ cảm của sức mạnh. Mu bàn chân và quả bóng tiếp xúc, phát ra một âm thanh kinh thiên động địa. Thậm chí có người tưởng tượng rằng, nếu như đây không phải là bóng chuyên dùng cho World Cup thì sẽ bị Thường Nhạc đá nổ rồi.

Quả bóng màu trắng như mang theo lốc xoáy hung tợn bay về phía Hoàng Dật Nhiên. Lúc này Hoàng Dật Nhiên đã không kịp né tránh, chỉ cảm thấy mông bị đánh trúng một cú đau điếng, xương cụt như bị đập gãy. Nhưng gã đã không kịp để phán đoán chấn thương, cả người gã bay lên không trung như siêu nhân, sau đó rơi mạnh xuống đất trong tư thế rất chi là khó coi như chó dữ đoạt cứt.

- Hay!

https://thuviensach.vn

- Đá rất hay!

- Ha ha ha, tao chụp lại bằng điện thoại rồi, đây là một kỷ niệm con mẹ nó đáng nhớ!

- Ha ha, tao cũng chụp rồi, ngày mai tung lên mạng, lấy cái tiêu đề là "Hoàng Dật Nhiên vồ ếch", được không?

Toàn bộ sân bóng như bùng nổ, tiếng hoan hô, tiếng khen ngợi, tiếng cười nhạo trộn lẫn với nhau. Không ai nghĩ sẽ có một kết cục như vậy, cũng không ai nghĩ rằng cả đội bóng 11 người đều nằm trên mặt đất không đứng dậy được như thế.

Tiếng còi kết thúc trận đấu vang lên, liên đội lớp 10 đã dùng điểm số 20:3 chưa từng xuất hiện ở trong học viện Kiêu Tử đánh bại toàn bộ liên đội lớp 11. Mà toàn bộ cầu thủ liên đội lớp 11 như trút được gánh nặng, cơn ác mộng cuối cùng cũng kết thúc…

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đây không thể nghi ngờ là một ngày điên cuồng, tất cả mọi người đều nhớ kỹ cái tên Thường Nhạc.

Một vài người quay được quá trình trận đấu thì không ngừng hưng phấn, trận đấu kinh tâm động phách như vậy phát lên trên mạng, sẽ khiến tiếng vang như nào nha… Đáng tiếc chính là sau này lại xảy ra một truyện vô cùng kỳ quái, video upload lên mạng đều vô cùng ly kỳ mà bị hacker tấn công phá sạch. Chỉ có rất ít người giữ được bản mẫu trân quý, rất nhiều năm về sau đã dựa vào thứ này để kiếm không ít tiền của phi nghĩa.

Lực hấp dẫn và năng lực lãnh đạo trên sân bóng của Thường Nhạc đã khiến rất nhiều người tâm phục khẩu phục, vô cùng vô cùng tôn sùng học sinh lớp 10, mơ hồ hắn đã trở thành đại ca của toàn bộ khối 10.

Rất nhiều người lục tục rời khỏi sân bóng, chỉ có Hoàng Dật Nhiên vẫn như cũ chụp trên mặt đất, vùi đầu vào bụi cỏ, gã không còn có dũng khí để ngẩng đầu lên.

Thường Nhạc chậm rãi đi tới, nhìn Hoàng Dật Nhiên ở trên mặt đất không bằng một con chó, nhàn nhạt nói:

- Mày không phải muốn chơi tao sao? Bây giờ cảm thấy chơi có vui không?

Hoàng Dật Nhiên lúc này nào còn tôn nghiêm danh dự gì, chỉ cầu có thể bình an thoát thân, gã ghé vào chân Thường Nhạc, lại chảy ra mấy giọt nước mắt, gào khóc nói:

- Không chơi, không chơi, cầu xin mày, buông tha cho tao đi!

https://thuviensach.vn

- Đã chơi là phải chơi đến nơi đến chốn, mày nói có phải không?

Thường Nhạc lạnh lùng cười, khuôn mặt hiện ra vẻ khinh miệt, lại thở dài nói:

- Tao đã sớm nói là mày không chơi nổi mà. Ôi, sự thật mất lòng!

- Anh đại nhân đại lượng bỏ qua cho em đi mà, coi như em là một con chó!

Hoàng Dật Nhiên khóc đến nước mắt nước mũi đầy mặt, ôm lấy bắp chân Thường Nhạc, mi mắt rũ xuống kia lại là vẻ oán độc ghê người.

- Chó? Tao sao lại cảm thấy mày đang sỉ nhục loại chó chứ? Một con chó bất kỳ đều mạnh hơn mày gấp trăm gấp ngàn lần?

Thường Nhạc một cước đá văng Hoàng Dật Nhiên, ngồi xổm xuống xoa đầu Hoàng Dật Nhiên, dịu dàng nói:

- Ngoan, không có gì phải sợ, không phải chỉ là đánh cược sao? Nam tử hán đại trượng phu biết co biết duỗi, đúng không?

Đi hai bước, Thường Nhạc quay đầu lại cười nói:

- Đúng rồi, tiện nói luôn một câu, trước khi tan học mày đừng mong chuồn được, bằng không sẽ hối hận cả đời đấy, tao dám đánh cược…

Hoàng Dật Nhiên vạn phần uể oải quỳ rạp trên mặt đất, đó là thần sắc của kẻ tuyệt vọng mới có.

Rất nhiều người đi đến bước đường này chỉ hận không thể chết luôn cho xong, nhưng bạn Hoàng Dật Nhiên lại rất quý trọng sinh mạng, gã vẫn còn luyến tiếc thế gian lắm.

***

https://thuviensach.vn

Sau khi trận đấu kết thúc vẫn còn có một tiết học, học sinh ba giỏi Lâm Quai Quai lại kiên quyết chọn trốn học, cõi lòng đầy chờ mong và vô cùng căng thẳng bối rối đi chậm về phía ký khu D của túc xá nam, giống như một con thỏ vui vẻ.

Nhớ tới việc đã đồng ý với Thường Nhạc, khuôn mặt nhỏ của Lâm Quai Quai không kìm được hồng nhuận, bởi vì trước khi Thường Nhạc vào sân, cô đã hứa hứa hẹn hẹn – nếu Thường Nhạc đưa được bóng vào lưới, cuối tuần cô sẽ đưa Thường Nhạc đến nhà mình…

Dù trong lòng run sợ như nào, Lâm Quai Quai vẫn không kìm nổi mà suy nghĩ về gương mặt và thân hình mạnh mẽ của Thường Nhạc, những thứ đó không ngừng xuất hiện trong đầu cô. Lúc này Lâm Quai Quai thậm chí còn có một loại cảm giác tự hào mãnh liệt, bạn trai của mình là tiêu điểm của toàn trường, đổi là bất cứ nữ sinh nào khác đều có thể cảm thấy kiêu ngạo.

Lần đầu tiên trốn học, lòng Lâm Quai Quai vô cùng căng thẳng, cũng không biết giải thích như nào với giáo viên và cha mẹ, trong lòng có một loại cảm giác áy náy và xấu hổ, con gái ngoan ngoãn học sinh hiếu học mười sáu năm qua đột nhiên làm ra ngoại chuyện phản bội này, sẽ luôn mâu thuẫn.

Nhưng Lâm Quai Quai vẫn không nhìn được mà làm như vậy, bản thân cô cũng không biết vì sao, dù sao cũng nghĩ muốn nhìn thấy Thường Nhạc trước đã, cô thậm chí không biết vì sao mình đi gặp Thường Nhạc, đi chúc mừng hay là làm cái gì khác? Những việc đó đều không quan trọng, điều duy nhất có thể khẳng định là, Lâm Quai Quai biết bản thân gần như mê muội muốn cùng hắn ở cùng một chỗ.

- Tình và nghĩa, giá nghìn vàng, đi núi đao xuống địa ngục, vì tri kỷ có gì tiếc? Hy sinh có gì tiếc? Vì thiếu nữ đẹp cam tâm mổ tấc lòng, huyết lệ chảy vì tình, chết cũng không hận, có ai dám hỏi đến?

https://thuviensach.vn

Trên trần thế, quen biết là duyên phận, kính ngàn rượu ngàn lòng chẩm say quân, dã hạc đuổi nhàn vân, sinh tử sao hỏi đến, cười do người, ai dám tham dự vào…

Lâm Quai Quai đi đến tầng ba liền nghe thấy tiếng ca vô cùng kinh khủng truyền ra từ phòng 302.

Lực sát thương của âm thanh này cực mạnh, khiến phạm vi trăm mét nội của khu D không vài người còn sống, coi như là người bất hạnh bị âm thanh này hạ độc cũng không dám nói gì. Bài hát này tên là "Lục Tiểu Phượng", là một bài trong album đầu tiên "Quay ngược thời gian 30 năm" của Trịnh Thiếu Thu hơn chục năm trước. Nói về ca từ này, rất nhiều người đều không xa lạ, quả thực có thể nói là ca khúc mà phần tử xã hội đen tất phải hát, từng xuất hiện trong rất nhiều cảnh làm ác của các phim nổi tiếng, giống như "Thực Thần" của Châu Tinh Trì, "Trung Hoa đổ hiệp" của Cổ Thiên Lạc, Trương Gia Huy…

Hiện giờ bài hát này do hai kẻ dở hơi Huyết Hổ và Cao Tiếu biểu diễn, quả thực là màn kết hợp giữa bò và lừa, khiến người ta thống khổ không dám khen tặng.

Tiếng hát này cuối cùng đã hóa giải tâm tình căng thẳng của Lâm Quai Quai, cũng không đi quấy rầy hai tên "nhã hứng đại phát" kia, lặng lẽ đi vào căn phòng 301 có cánh cửa đang khép hờ. Thường Nhạc lúc này vừa tắm rửa trong phòng tắm ra, nhìn thấy Lâm Quai Quai, trên mặt lộ ra nụ cười ý vị sâu xa cực độ.

Lúc này, Thường Nhạc mặc dù không có chỉ mặc một cái quần lót, nhưng cũng không khá hơn chút nào, trên chiếc quần đùi màu đen là thân hình trần truồng. Lâm Quai Quai lần này không sợ tới mức tông cửa xông ra, nhưng là vạn phần ngượng ngùng, không biết lấy dũng khí ở đâu ra, lại thoáng ngẩng đầu đánh giá thân thể Thường Nhạc. Tuy nói Thường Nhạc thoạt nhìn khá cao gầy, nhưng cởi quần áo ra cũng khiến người ta rung

https://thuviensach.vn

động, không khoa trương như thân thể của mãnh nam, cả người Thường Nhạc hôi hơi nổi lên từng khối thịt, thoạt nhìn lực đạo sung mãn cứng cỏi vô cùng giống như sắt thép đúc thành. Đặc biệt là tám múi cơ bụng kia, có một loại vẻ đẹp dã tính cướp bóc khiến Lâm Quai Quai mặt đỏ tim đập.

Xuất phát từ đạo đức nghề nghiệp của một gã Hoa Hoa công tử, Thường Nhạc giả vờ không phát hiện ra "âm mưu" của Lâm Quai Quai, cười nói:

- Bé cưng, em dám không đi học sao?

- Em… em…

Lâm Quai Quai đỏ mặt "em" đến nửa ngày vẫn chưa nói ra những chữ phía sau chữ "em" kia, khuôn mặt thẹn thùng thanh lịch thoạt nhìn vô cùng mê người, hai đại bạch thỏ trước ngực theo nhịp đập của tim mà không ngừng run run.

Một tay ôm lấy giai nhân xinh đẹp vào lòng, Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà mị, giọng điệu dần dần trở nên mờ ám:

- Có phải là nhớ anh không?

Lâm Quai Quai không phủ nhận mà còn cúi đầu "ừ" một tiếng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phát ra cảm giác hạnh phúc dào dạt.

Thường Nhạc cũng không vội vàng hạ độc thủ xâm phạm giai nhân, mà rất là giả ngốc hỏi:

- Cảm thấy biểu hiện của anh hôm nay thế nào?

- Quá lợi hại, người ta chính là biết anh giỏi nhất!

Lâm Quai Quai ngoan ngoãn ngẩng đầu, trong đôi mắt đẹp tràn ngập các loại màu sắc sóng gợn.

https://thuviensach.vn

- Vậy có phải là nên khen thưởng anh không?

Thường Nhạc rốt cục không kìm được mà lộ ra một mặt cầm thú.

Lâm Quai Quai đầu tiên là xấu hổ thẹn thùng, sau đó đột nhiên dũng khí bùng nổ, kiễng gót chân hôn vào miệng Thường Nhạc.

Ô hô, chủ động như vậy? Thường Nhạc âm thầm kinh ngạc, cái gọi là có tiện nghi không chiếm là khốn kiếp, lúc này không thừa thắng xông lên thì còn muốn đợi khi nào. Thượng Nhạc ôm chặt eo Lâm Quai Quai, không ngờ lại cực độ vô sỉ làm ra bộ dạng bị động, tùy ý Lâm Quai Quai dùng động tác trúc trắc hôn mình. Lâm Quai Quai lúc này không ngờ cũng có bản lĩnh suy một ra ba, khua môi múa mép tiến vào hàm răng Thường Nhạc.

Cảm nhận được hơi thở xử nữ thoang thoảng bất ngờ đánh tới, còn có nước miếng ngọt ngào tươi nhuận, Thường Nhạc trong đầu thoải mái lắm rồi, nhìn qua cô bé này rất có tiềm lực tự học thành tài nha, nhiệt tình như vậy làm cho "người có văn hóa" như mình đều ngượng nhùng… Lúc này Thường Nhạc cũng dần dần bị dục vọng đánh chiến, tiến vào trạng thái chủ động công kích, hai người dây dưa cùng một chỗ.

Dưới sự vuốt ve đến những chỗ mềm mại chưa từng được khai thác, thân thể Lâm Quai Quai run lên bần bật, không kìm lòng nổi mà phát ra tiếng rên rỉ làm lòng người nhộn nhạo, miệng thở gấp nói liên miên, thở khí như lan, lại không có phản kháng mãnh liệt.

Thường Nhạc được cổ vũ, kéo áo đồng phục của Lâm Quai Quai lên, kéo bra hoa viền trắng xuống, một đôi đại bạch thỏ sinh động như muốn hiện ra. Hắn cũng không cởi áo lót dễ thương xuống mà dùng ngón tay bao tròn lên chiếc bra của cô, một đôi bạch thỏ độ lớn vừa phải lại non mềm cao ngất trong nháy mắt đã bại lộ dưới ánh sáng. Lâm Quai Quai hơi vùng vẫy,

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng không cho cô cơ hội này, hai tay nhẹ nhàng mà âu yếm sờ lên, vô cùng có quy luật mà xoa nắn.

Lâm Quai Quai theo bản năng phát ra tiếng kêu duyên dáng, thân hình chấn động mạnh run lên một cái, không biết là không đành lòng hay không muốn, cô không hề kháng cự Thường Nhạc mà cúi đầu rên rỉ, đôi mắt đẹp dần trở nên mê ly, làn thu thủy khiến người ta suy nghĩ xa xôi trở nên nhộn nhạo. Thường Nhạc cúi đầu hút lấy nụ hoa phấn hồng, thân hình Lâm Quai Quai lại run lên, hai chân khép chặt, rên rỉ lên tiếng:

- A… anh Nhạc, đừng như thế…

Thường Nhạc lại không để ý đến lời nói đó, một bàn tay vuốt ve cái lưng bóng loáng của giai nhân, tay kia thì lặng lẽ tiến vào váy ngắn của Lâm Quai Quai, hai tay vô cùng không thành thật trở nên lộn xộn. Lâm Quai Quai hoàn toàn trở nên rối loạn, cảm thấy giữa hai chân róc rách chảy ra chất lỏng, mặt đỏ lên giống như nước tràn, trong mắt là vẻ mâu thuẫn dị thường của chờ mong và ai oán, thân hình hơi hơi run rẩy, tùy ý để Thường Nhạc xâm lược…(Lời tác giả: Ok, cao thủ so chiêu, ngừng lại một chút, viết nữa thì vi phạm lệnh cấm mất…)

Ngay lúc Thường Nhạc gần như không nhịn được mà chuẩn bị tiến quân thần tốc, tiếng chuông tan học chói tai vang lên khắp toàn trường.

Thánh Mahler ơi!

Thường Nhạc thầm mắng một tiếng, nhớ tới còn có chuyện quan trọng đang chờ liền mặc quần áo tử tế, dịu dàng dỗ Lâm Quai Quai vài câu rồi sai Huyết Hổ đưa Lâm Quai Quai về nhà trước. Còn hắn thì mang theo Cao Tiếu đi về phía cửa lớn của trường học.

Lo ngại về quan hệ giữa Lâm Quai Quai và Hoàng Dật Nhiên, sợ cô lúc đó sẽ làm hỏng chuyện, Thường Nhạc bảo Huyết Hổ đưa Lâm Quai Quai đi từ cửa hông.

https://thuviensach.vn

Đi trên đường, Thường Nhạc quay đầu hỏi Cao Tiếu:

- Bây giờ anh đi cùng tôi, lại lộ liễu đối đầu với đám người kia, có sợ không?

- Sợ, đương nhiên sợ!

Cao Tiếu giật giật khóe miệng:

- Nhưng tôi càng sợ không thể ở cùng một chỗ với ông chủ, âm dung và tiếu mạo và bộ dạng oai hùng anh phát của ông chủ đã khắc thật sâu trong đầu tôi. Tôi thường nghĩ, nếu không có ông chủ, tôi phải làm gì bây giờ, tôi nên làm gì bây giờ… Không có câu trả lời… Cho nên, tôi quyết định vĩnh viễn sẽ đi theo ông chủ!

Thường Nhạc im lặng cười cười, gặp được kẻ dở hơi này, cuộc sống sau này của hắn sẽ không quá nhàm chán.

Lúc đi đến cửa trường học, Lý Lăng Tiêu mang theo một đại bang người ngăn ở đây. Hoàng Dật Nhiên nơm nớp lo sợ đứng bên cạnh, sắc mặt trắng bệch, bộ dáng ủ rũ đáng thương như thú cưng bị kinh hãi quá độ.

Lý Lăng Tiêu nhìn nhìn Thường Nhạc, lại âm u lạnh lẽo liếc mắt vượt qua Cao Tiếu, nói:

- Để chút mặt mũi đi, Hoàng Dật Nhiên là người của tao, tha cho nó một lần.

Lý Lăng Tiêu cũng hơi khó có thể tin mình lại có thể nói ra lời này, sao mình lại khách khí như vậy chứ?

Cũng không thèm liếc nhìn đám thành viên Ngân Câu diễu võ dương oai một cái, Thường Nhạc nhìn chằm chằm Lý Lăng Tiêu, kẻ cao hơn mình một cái đầu, cười nói:

https://thuviensach.vn

- Mày muốn xen vào việc của người khác?

- Đây không phải việc của người khác, chuyện của Hoàng Dật Nhiên chính là chuyện của tao!

Lý Lăng Tiêu không chút yếu thế nói.

Lúc này đã có rất nhiều người vây xung quanh cổng trường, tất cả mọi người đều ở xa xa xem náo nhiệt.

Thường Nhạc sờ sờ mũi, không chút để ý nói:

- Nếu tao bảo không thì sao?

Âm vụ trong mắt Lý Lăng Tiêu càng ngày càng nhiều, âm thanh cũng lạnh xuống, nhiệt độ bốn phía chợt giảm xuống, chỉ nghe gã lạnh lùng nói:

- Mày sẽ hối hận.

- Hối hận? Trong từ điển của tao không có hai chữ này!

Thường Nhạc lộ ra nụ cười như có như không, cả người phóng ra loại điềm tĩnh và thong dong không cách nào ngụy trang, còn có cả sự tự tin khi nắm tất cả trong tay, từ từ nói:

- Chắc mày cũng không ngốc đến nỗi động thủ với tao ngay cửa trường học chứ? Tao dám cam đoan đến lúc đó phải hối hận nhất định là mày!

Sắc mặt Lý Lăng Tiêu liền thay đổi, trong lòng nghĩ tới trăm nghìn ý niệm, nhất thời á khẩu không trả lời được.

Thường Nhạc mặc kệ gã, cười nói:

- Muốn tháo chuông thì phải tìm người buộc chuông, chúng ta hãy để đương sự xử lý chuyện của mình…

https://thuviensach.vn

Nói xong liền ngoắc ngoắc ngón tay về phía Hoàng Dật Nhiên sắc mặt tái nhợt, lạnh lùng nói:

- Mày, đi ra!

Lời này như mang theo ma lực, Hoàng Dật Nhiên cảm thấy hai chân không còn nghe theo sự sai khiến của chính mình, như cháu nội ngoan đi ra.

- Thấy chưa, bạn học Hoàng Dật Nhiên tự nguyện đi ra gánh vác tất cả trách nhiệm…

Thường Nhạc liếc Lý Lăng Tiêu một mắt, ngữ khí lạnh lùng và hơi thở lạnh lẽo từ trên người phóng xuất ra khiến tất cả mọi người rùng mình một cái, quay đầu nhìn Hoàng Dật Nhiên, Thường Nhạc hạ giọng nói:

- Không nhận thua cũng phải nhận, nếu không tao có thể rất trách nhiệm mà nói cho mày biết, hai chân dùng để đá bóng của mày hôm nay sẽ rời khỏi thân thể mày, tự mình xem mà xử lý đi…

Đối với loại người dám đánh mình trước mặt mọi người, Hoàng Dật Nhiên không dám nghi ngờ lời của hắn, Thường Nhạc chính là một ác ma đã tiềm nhập vào chỗ sâu trong nội tâm của gã, lưu lại một bóng ma không lái đi được.

Sắc mặt Lý Lăng Tiêu xanh mét, Hoàng Dật Nhiên này cũng quá gây thất vọng rồi, phí công mình giúp đỡ hắn, hừ lạnh thật mạnh rồi mang theo đám thủ hạ vô cùng mất mặt mà bước thẳng đi.

Ánh mắt Thường Nhạc lúc này quét về phía quần chúng vây xem bốn phía, lộ ra nụ cười vô cùng có lực hấp dẫn, cao giọng nói:

- Các vị bạn học, học trưởng Hoàng Dật Nhiên hôm nay đã đánh cược với tôi, tôi may mắn chiến thắng. Học trưởng Hoàng Dật Nhiên quân tử rộng

https://thuviensach.vn

rãi, chấp nhận thua cuộc, cho nên, hiện tại mời mọi người thưởng thực màn biểu diễn phấn kích của Hoàng học trưởng…

Xung quanh một mảnh xôn xao, mỗi người đều hưng phấn không thôi, tất cả mọi người đều muốn nhìn xem kết cục của Hoàng Dật Nhiên thế nào.

Từng giọt từng giọt mồ hôi thật lớn lăn xuống, trước cái nhìn chăm chú linh hoạt sắc bén của Thường Nhạc, Hoàng Dật Nhiên cắn răng không đếm xỉa gì nữa. Kết quả là sự việc khiến người ta chỉ biết nghẹn họng nhìn trân trối đã xảy ra. Ở trước mắt bao nhiêu người, Hoàng Dật Nhiên cởi quần dài của mình ra, đội cái quần này lên đầu…

Ngay lúc tất cả mọi người đều cho rằng gã sẽ mặc một cái quần lót lượn quanh trường học, Hoàng Dật Nhiên lại vọt với ven đường ở ngoài cổng trường, hôn lấy hôn để cái trụ đèn đường có dán quảng cáo về bệnh giang mai, ngửa mặt lên trời hô tô một tiếng:

- Trời xanh có mắt, bệnh của tôi được cứu rồi!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 44: Điểm G

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Hoàng Dật Nhiên chuyển trường rồi hả?

Thường Nhạc khẽ mỉm cười, chuyện này đã nằm trong dự liệu của hắn.

Cao Tiếu gật gật đầu, rất bựa nói:

- Thánh Mahler ơi, cái thằng kia đã bị vô cùng nhục nhã, không lăn lộn nổi ở học viện Kiêu Tử nữa, nghe nói đã ra nước ngoài rồi.

Dừng một chút, Cao Tiếu lại nói:

- Còn có một tin tức trọng đại, Thiên sứ u buồn Lam Tử đứng đầu tứ đại mỹ nhân trường chúng ta cũng chuyển trường rồi, theo tin tức đáng tin tiết lộ, chị ấy chuyển đến Học viện âm nhạc Vienna!

- Cái gì?

Thường Nhạc nhíu mày, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Cao Tiếu hoảng sợ, đoán đoán tâm tư Thường Nhạc, ngập ngừng nói:

- Nghe nói cơ thể của chị Lam Tử không tốt, thường xuyên bị ốm, là một mỹ nhân ốm yếu giống Tây Thi, hai ngày trước hình như nhập viện, sau khi ra viện liền ra nước ngoài du học…

Nhìn nhìn sắc mặt Thường Nhạc, Cao Tiếu lại nói:

- Còn nữa… đây là tin đồn tôi nghe được, ông chủ đừng trách tôi. Nghe đồn là có tên bội tình bạc nghĩa nào đó khiến học tỷ Lam Tử càng ngày

https://thuviensach.vn

càng tiều tụy, vì quá nản lòng thoái chí nên mới ra nước ngoài… Nhưng tin tức này cũng không đáng tin cậy lắm, loại thần tiên hạ thế như học tỷ Lam Tử, sao có thể có người làm tổn thương chị ấy được chứ, lại có ai dẫm nhầm cứt chó mà có thể có được sự ưu ái của chị ấy? Năm đó khi chị ấy vừa vào học viện Kiêu Tử, nghe nói Tư Đồ Lôi Minh lúc ấy học lớp 12 đã từng theo đuổi chị ấy, kết quả là không thể thành công…

- Bội tình bạc nghĩa?

Thường Nhạc cười khổ, đây là đang nói mình sao, làm gì đến mức ấy? Mình còn chưa xuống tay mà.

Trong lòng lờ mờ dâng lên một loại mất mát, khuôn mặt tà mị cũng có vài tia phiền muộn, nhưng hắn rất nhanh bình phục lại, đàn ông có phong cách như hắn tuyệt sẽ không vì một thân cây mà buông cả rừng cây, chi bằng để tất cả thuận theo tự nhiên đi.

Thấy sắc mặt Thường Nhạc dịu xuống, Huyết Hổ nhếch miệng nói:

- Đúng rồi! Thiếu gia, hôm nay tôi đi ra ngoài có gặp Cổ Tư Văn, gã nói có thời gian thì mời cậu ăn cơm, xem bộ dạng của gã có vẻ không có ác ý gì.

- Ồ, phải không?

Thường Nhạc nhắm mắt trầm tư một lát, lúc mở mắt ra hai con ngươi đã sáng rực lên, trên mặt như bị một vầng sáng màu bạc bao phủ, mười phần tự tin cười nói:

- Ha ha, đến lúc rồi!

Huyết Hổ và Cao Tiếu đồng thời ngẩn ra, buồn bực nói:

- Cái gì?

Thường Nhạc trực tiếp bỏ qua Huyết Hổ, nhìn thẳng vào Cao Tiếu hỏi:

https://thuviensach.vn

- Toàn bộ học viện Kiêu Tử có 4000 người, có 1000 người gia nhập vào các tổ chức, có biết điều này có ý nghĩa gì với chúng ta không?

Cao Tiếu chuyển động ánh mắt gian tà, ngẫm nghỉ nửa ngày, cuối cùng vẫn phải ủ rũ nói:

- Ông chủ, tôi không hiểu lắm.

Trên mặt mang theo nụ cười như có như không, Thường Nhạc từ từ nói:

- Ý nghĩa là, có 3000 tài nguyên tự do đang chờ chúng ta khai thác, phát triển… Nếu như lại có thể đào từ trong đám 1000 kia ra nữa, vậy thì quá tốt rồi!

Huyết Hổ đang sờ sờ cái đầu ngơ ngẩn thì Cao Tiếu đã kinh hô:

- Ông chủ, cậu là muốn trèo lên cao xé đại kỳ tự lập môn hộ!

- Đúng vậy, tài nguyên tốt như vậy mà lãng phí hết không phải là quá đáng tiếc sao?

Thường Nhạc khẽ mỉm cười, nụ cười kia có một loại ý xấu không nói ra được.

- Đúng, đúng, đúng, toàn bộ học viện Kiêu Tử bây giờ người sùng bái ông chủ quả thực nhiều như biển, không biết bao nhiêu kẻ làm mà không nghĩ đến kết quả muốn lăn lộn với cậu. Chỉ cần thả tin tức ra, bọn họ lập tức vội vội vàng vàng chạy tới cống hiến sức lực, chúng ta quả thật không nên lãng phí tài nguyên tốt này!

Cao Tiếu nước miếng tung bay nói, trong mắt lộ ra quang mang hưng phấn, lập tức thể hiện "đạo đức nghề nghiệp" thao thao bất tuyệt:

- Ông chủ, ngài thật sự quá biết nhìn xa trông rộng! Lòng ngưỡng mộ của tiểu sinh đối với lâu chủ cuồn cuộn như nước sông liên miên không dứt,

https://thuviensach.vn

sông cạn đá mòn, trời sụp đất nứt, vĩnh viễn không đổi lòng! Lời nói của ông chủ khiến tâm tình tiểu sinh thật lâu cũng không thể bình tĩnh. Chính là lão tử Sở Vân: Đại âm hi thanh, đại tượng vô hình (Âm luật tuyệt vời vô song không thể dùng âm thanh để diễn tả, tưởng tượng tự do không thể có hạn chế). Tiểu sinh hiện tại rốt cục cũng hiểu được mình khuyết thiếu cái gì, thiếu chính là loại chấp nhất theo đuổi chân lý của ông chủ, loại bày mưu nghĩ kế quyết thắng và cái nhìn đại cục từ xa ngàn dặm…

Dừng một chút, Cao Tiếu lộ ra vẻ mặt cực kỳ xúc cảm, gống như tiểu xử nam ngây thơ nóng lòng nói hết nội tâm:

- Tôi luôn muốn nói với cậu một chút về tiếng lòng của tôi, mặc dù trong mắt rất nhiều người, cậu là kẻ bại hoại, nhưng ở một số trình độ, cậu đáng để tôi noi theo, đáng để tôi học tập. Chấp nhất của cậu, kiên trì của cậu, tinh thần kiên trì bất khuất của cậu, để chúng tôi gọi là "tinh thần Thường Nhạc" được không? Tinh thần Thường Nhạc thật giống như mặt trời mọc ở phía Đông, dẫn đường cho chúng tôi, như bóng đèn soi sáng trong đêm, an ủi trái tim bị lạc, dẫn chúng tôi đi. Xin cho phép tôi không kìm nổi lòng mình mà nói lên một tiếng, ông chủ, tôi yêu cậu!!!

"Bịch" một tiếng, Huyết Hổ ngã xuống đất, đè vào cái mông của Big Ben, khiến Big Ben cũng đau đớn sủa một tiếng.

Lui mạnh về sau hai bước, cả người Thường Nhạc đều nổi hết da gà da vịt, nhìn ánh mắt "thâm tình" của Cao Tiếu, loại người vĩnh viễn không thừa nhận mình bị đánh bại như Thường Nhạc nay cũng phải thừa nhận. Đột nhiên, trên mặt Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười không có ý tốt:

- Nếu anh đã nghĩ như vậy, chuyện này liền giao cho anh xử lý!

- Không phải chứ?

Cao Tiếu nhét cả nửa quả đấm vào miệng, khuôn mặt khoa trương:

https://thuviensach.vn

- Ông chủ, tôi không làm được đâu, không có chỉ dẫn của ngài, tôi căn bản không có phương hướng!

- Tôi nói anh đi làm thì anh phải đi làm. Nhiệm vụ thứ nhất, lôi kéo tên nhóc Cổ Tư Văn về đây, bản thiếu gia nhìn gã coi như là thuận mắt, nói thế nào cũng đã từng hợp tác trên sân bóng, ha ha…

Thường Nhạc không cho phép chống lại, xem ra càng giống như hắn đã tính trước kỹ càng. Trong số những người quen biết Thường Nhạc, có hai người có thể nói là chuyên gia đàm phán, một người là Tả Thả - nhân vật hoành tráng hiện tại cùng Huyết Hổ nổi tiếng tỉnh S. Người kia chính là Cao Tiếu, tài ăn nói của người này nếu không lợi dụng thì quả là lãng phí, ma luyện một chút tất sẽ thành châu báu.

Nhíu mày như thoáng chút suy nghĩ, trong mắt hiện lên một chút tia sáng kỳ dị mà thâm thúy, Thường Nhạc nhìn trần nhà thì thào tự nói:

- Tổ chức này lấy tên là gì nhỉ? Không thể quá tục khí, cũng không thể quá lập dị, thật là khó khăn a… Hừ hừ, người thật sự hoành tráng sẽ không để bất cứ khó khăn nào vào trong mắt, chỉ là tìm kiếm điều kích thích mới mẻ, tựa như bận rộn tìm kiếm khiêu chiến với điểm G của mỹ nữ… Có rồi, tổ chức của chúng ta sau này sẽ gọi là "Điểm G"?

- Điểm G?

Huyết Hổ căn bản không kịp phản ứng, Cao Tiếu lại lầu bầu một trận, lập tức miệng lưỡi lưu loát nói:

- Tên rất hay, vừa tục lại vừa nhã, ý vị sâu xa, ý nhị mười phần, mơ hồ biểu hiện được sự lên án mãnh liệt của chủ nghĩa hậu hiện đại đối với thanh niên xã hội hiện đại!

Mãnh kích một chút, Cao Tiếu lại tán dương:

https://thuviensach.vn

- Tên rất hay, tên hay hiếm thấy, thực mẹ nó quá hay, tên hay khó gặp, tên hay nghìn năm mới gặp, hay đến không thể hay hơn, tên hay đến nỗi khiến kinh thiên động địa mà lại quỷ sợ thần khiếp, làm cho người ta nghe xong đều vỗ tay hoan nghênh bội phục sát đất, khiến người ta nhanh chóng báo cho người trên toàn cầu biết… Lời ít mà ý nhiều, hoàn mỹ không khuyết điểm, điểm đúng chỗ mấu chốt, nhìn xa hiểu rộng, lời lẽ chính nghĩa, hành văn liền mạch lưu loát, trổ hết tài năng, xuất khẩu thành thơ, xuất chúng nổi bật, xuất thần nhập hóa, muôn đời lưu danh, chững chạc đàng hoàng, nhất tiễn song điêu, công đức vô lượng… tên rất hay!

Huyết Hổ thật sự muốn chết luôn cho xong, cầm một quả cam nhét vào miệng Cao Tiếu, cuối cùng cũng ngăn được gã thao thao bất tuyệt.

Thường Nhạc lại phản ứng giống như chết lặng, dường như đã quen với thói thao thao bất tuyệt của Cao Tiếu. Mí mắt đang giật giật đột nhiên mở to, tinh quang mãnh liệt bắn ra, cả người phóng xuất một loại khí độ quân lâm thiên hạ, Thường Nhạc từng chữ từng chữ nhấn mạnh nói:

- Anh đi nói với Cổ Tư Văn, thậm chí là nói cho những người anh tin cẩn – Điểm G không phải bang phái xã hội đen, cũng không phải phần tử khủng bố, chỉ là một tổ chức từ nay về sau sẽ bắt đầu đi theo con đường hoành tráng, tổ chức khiến tất cả các thế lực đều phải cúi đầu!

Huyết Hổ và Cao Tiếu nhất thời hoảng hốt, dường như Thường Nhạc trời sinh đã có một loại khí độ chỉ điểm giang sơn, khiến bọn họ không kìm lòng nổi mà bắt đầu hưng trí, suy nghĩ xem sau này tổ chức Điểm G sẽ là cái dạng gì.

Trên thực tế, ngay cả lúc này Thường Nhạc cũng không nghĩ đến, Điểm G tương lai lại khủng bố như vậy. Vài năm về sau, điểm G có được rất nhiều công ty con có tính chất tổ dệt, như hội Huyết Thủ xưng bá xã hội đen, tổ chức "U Linh" tung hoành giới sát thủ, tổ chức hacker "Mị Ảnh" quét ngang toàn cầu, "Tập đoàn Thiên Tử" khiến thương giới khiếp sợ, còn có

https://thuviensach.vn

cả tổ hợp "Phòng thí nghiệm Điểm G" tụ tập một đám không giống người bình thường, thậm chí còn là siêu cấp quái thai phi nhân loại vân vân… Những phân tổ dệt khác thì không giới thiệu nữa, chỗ đất nho nhỏ này để đánh mai phục.

Lúc này Cao Tiếu cuối cùng cũng đổi lại thần trí, thu lại thái độ cợt nhả, nghiêm mặt nói:

- Đã rõ, tôi sẽ dốc toàn lực đi làm!

Thường Nhạc lại nghiêm túc nhìn kỹ Cao Tiếu, cười nói:

- Với bản lĩnh hiện tại của anh chỉ sợ sẽ có chút nguy hiểm.

Cao Tiếu bị lời này làm cho hồ đồ, Thường Nhạc liếc mắt một cái, Huyết Hổ lập tức ôm Big Ben ra ngoài cửa canh chừng.

Trong mắt toát ra sắc thái thần bí, Thường Nhạc đột nhiên bí hiểm hỏi:

- A Tiếu, anh có biết nên khai thác năng lực của mình như nào, phát triển ra sao không?

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Năng lực?

Cao Tiếu giật mình, không hiểu hỏi:

- Năng lực gì?

- Móa, còn dám giả ngu với bản thiếu gia!

Thường Nhạc cốc đầu Cao Tiếu một cái:

- Đương nhiên là năng lực thao túng gió của anh!

- A? Chuyện này cậu cũng biết?

Giọng điệu của Cao Tiếu tuy cường địa hóa nhưng vẻ mặt lại không lộ ra khiếp sợ. Bây giờ Thường Nhạc làm ra chuyện gì lạ, gã đều sẽ không cảm thấy giật mình.

- Anh cho là thế nào?

Thường Nhạc cười cười, sắc mặt trở nên nghiêm túc, tiếp tục nói:

- Lúc trước khi anh phát hiện ra mình có loại sức mạnh này, có phải là cảm thấy đặc biệt sợ hãi không? Thậm chí cảm giác mình không phải người bình thường?

- Đúng vậy, sao ông chủ biết?

Cao Tiếu ngây dại, lập tức hỏi tiếp:

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ, ông chủ cũng như vậy… cậu giống tôi?

Thường Nhạc lắc đầu khẽ cười nói:

- Không! Tôi hoàn toàn khác với người dị năng các anh, chẳng qua chỉ là đã từng thấy những người giống anh.

Cao Tiếu há to miệng, kinh ngạc nói:

- Người dị năng, người siêu năng lực? Bà mẹ nó, ông chủ, đây không phải là giống trong tiểu thuyết sao? Chẳng lẽ còn có thể trường sinh bất lão, tồn tại cùng thiên địa?

- Tôi cũng không biết, nhưng anh không thể phủ nhận việc mình có siêu năng lực mà người bình thường không có.

Thường Nhạc từ từ giảng giải:

- Kỳ thật anh đừng đem mình làm ra đặc biệt vượt trội, diễn giống như trong điện ảnh và truyền hình vậy, anh cứ cho là mình có một chút công năng đặc dị, nói như vậy khá khoa học, cũng tương đối dễ khiến người ta tiếp nhận.

- Công năng đặc dị… công năng đặc dị…

Cao Tiếu thì thào tự nói, giống như có chút hiểu ra, hỏi:

- Ông chủ, nhưng năng lực của tôi luôn không linh nghiệm, thánh Mahler ơi, thường xuyên không sử dụng được!

- Thánh Mahler ơi, nếu như mỗi lần anh đều sử dụng được thì còn cần bản thiếu gia làm gì?

Cao Tiếu hóa đá, trên mặt có niềm vui bất ngờ không dấu được, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần, ấp úng nói:

https://thuviensach.vn

- Cậu là nói… Ông chủ, cậu là nói cậu có thể dạy tôi?

- Nói thừa!

- Ô, ông chủ, cho phép tôi lớn tiếng hơn nói một câu, tôi yêu cậu! Nếu có sức mạnh này rồi về sau tự bảo vệ mình là không thành vấn đề! Ông chủ, cậu chính là hải đăng xuất hiện giữa biển rộng khi tôi bị lạc đường, tôi đã sớm biết theo cậu lăn lộn nhất định rất có tương lai…

- Được rồi, im miệng!

Thường Nhạc bất đắc dĩ khoát tay, nghiêm mặt nói:

- Kỳ thật không tính là dạy, nói chính xác một chút là thức tỉnh anh, hiểu chưa? Khiến cảm giác về sức mạnh của anh tỉnh lại, chúng ta không ngại nho nhã mà gọi là thức tỉnh sức mạnh, đã hiểu chưa?

Cao Tiếu trầm ngâm một lát:

- Hiểu rồi! Giống trong hoạt hình, làm cho sức mạnh bị phong ấn thức tỉnh, đúng không?

Thường Nhạc rất hài lòng về trạng thái của Cao Tiếu, gật đầu nói:

- Anh lý giải như vậy cũng được, ý tứ này cũng không sai biệt lắm.

- Thật tốt quá!

Cao Tiếu hoan hô một tiếng, rất tự nhiên cởi áo ra, dưới ánh mắt kinh ngạc của Thường Nhạc nằm chết dí trên giường, còn vô cùng quyến rũ và mờ ám nhướn mày nháy mắt với Thường Nhạc:

- Ông chủ, cậu tới đi, không cần thương tiếc tôi, tôi nhịn được!

- Anh muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trừng lớn mắt, kinh ngạc hỏi.

Cao Tiếu ngồi dậy, buồn bực nói:

- Ông chủ, chẳng lẽ không giống như trong tiểu thuyết, cậu lấy công lực hoành tráng để giúp tôi, khai thông hai mạch sinh tử huyền quan gì đó sao?

Thường Nhạc lúc này ngay cả tâm muốn chết cũng đã có, biểu hiện dở khóc dở cười trên mặt, hơn nửa ngày mới thốt ra một câu:

- I phục You!

- Sao thế? Ông chủ, có vấn đề gì sao?

Cao Tiếu mặc áo vào xong, vẻ mặt không hiểu hỏi.

- Vấn đề lớn!

Thường Nhạc nhìn Cao Tiếu cũng không phải cố ý đùa dai, trong lòng cũng không tức giận, kiên nhẫn giảng giải:

- Anh đã từng nghe nói về lực tinh thần chưa?

Thấy Cao Tiếu gật gật đầu Thường Nhạc lại nói tiếp:

- Không ngoài dự liệu mà nói, lúc bình thường anh thi triển năng lực đều là tính ngẫu nhiên, hoặc là trong tình huống khẩn cấp, hoặc là lúc vô tình đã thi triển ra, đúng không?

Cao Tiếu liên tục gật đầu, lại hỏi:

- Chẳng lẽ, những chuyện này và lực tinh thần kia có liên quan sao?

- Bingo!

Thường Nhạc vừa lòng cười:

https://thuviensach.vn

- Dưới tình huống bình thường, khi lực tinh thần của anh cao mới đánh ra, tỷ như thời khắc nguy cấp lại đột nhiên phóng xuất ra năng lực đặc biệt của anh; đổi thành một loại tình huống khác, anh đặc biệt thả lỏng, lúc gần như đi vào cõi thần tiên, sẽ tự nhiên phóng xuất ra năng lực đặc biệt, đúng không?

- Quá đúng, chính là như vậy, tôi bình thường đều chưa nghĩ đến những chuyện này, đều là chó ngáp phải ruồi!

Cao Tiếu như tìm được cứu tinh, nắm lấy tay Thường Nhạc nói:

- Ông chủ, chẳng lẽ cậu có phương pháp tu luyện lực tinh thần gì đó?

Thường Nhạc bí hiểm lắc đầu cười nói:

- Tu luyện lực tinh thần không có phương pháp, nhưng thật ra là có tâm pháp ngưng thần tĩnh khí, chỉ cần anh gấp rút tu luyện, sau này tỷ lệ thi triển ra năng lực sẽ cao hơn rất nhiều…

- Tỷ lệ? Không phải trăm phần trăm sao!

Cao Tiếu kinh hô một tiếng, thần sắc lập tức trở nên ảm đạm.

Thường Nhạc hận không thể đá cho tên điên này hai phát, lạnh lùng nói:

- Có thể nâng cao tỷ lệ còn chưa đủ? Bộ tâm pháp này chỉ là rèn luyện lực tinh thần của anh, khiến anh sau này lúc thi triển dị năng càng thêm tiện lợi… Muốn đạt tới mức thực tự nhiên khống chế dị năng, chi bằng những ngày sau này hãy tổng kết kinh nghiệm từ trong luyện tập. Anh phải hiểu được, năng lực này là trời phú vào người anh, ngoài bản thân anh ra, không ai có thể hoàn toàn khai quật nó!

Cao Tiếu lộ ra vẻ mặt chăm chú lắng nghe, kinh sợ nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi hiểu rồi, ông chủ ngài đừng tức giận, bây giờ liền dạy tôi bộ tâm pháp kia đi!

Thường Nhạc cuối cùng cũng nở nụ cười hài lòng, nhưng vẫn đưa ánh mắt không có ý tốt hướng về phía Cao Tiếu.

- Sư phụ ông chủ, ngài thấy tôi bây giờ có phải là rất hoành tráng không? Quật ngã mấy đại hán không thành vấn đề chứ?

Ước chừng ba giờ sau, Cao Tiếu mới đứng lên, lời này chính là phát ra từ miệng gã. Lúc này cả mặt Cao Tiếu tỏa ra tinh thần phấn chấn, hai mắt thần quang nội liễm, rất có xu thế ra ngoài tìm Huyết Hổ để 1vs1.

Thường Nhạc thì lại lâm vào trạng thái bán sụp đổ, giảng giải đơn giản về huyệt kinh mạch đã mất nửa giờ của hắn, cuối cùng hắn thật đúng là rất nể tình mà giúp Cao Tiếu đả thông kinh mạch, thế cho nên Cao Tiếu mới quấn chặt lấy hắn nhất định làm đồ đệ của hắn. Khi một người vô sỉ gặp phải người càng vô sỉ hơn mình, khó tránh khỏi có chút buồn bực, nhìn Thường Nhạc lúc này là biết nguyên nhân.

Lười để ý Cao Tiếu giống như bò đực nổi điên, Thường Nhạc khép hờ mắt tiến vào trạng thái chợp mắt. Trong cơ thể, dòng khí màu trắng ngà lại đang điên cuồng qua lại không ngừng quanh quẩn.

- Sư phụ ông chủ, sao lại có vẻ mặt buồn khổ này? Tôi thật sự đã nhớ kỹ khẩu quyết rồi, sau này mỗi ngày đều sẽ siêng năng luyện tập!

Tiểu tử Cao Tiếu này thật đúng là hiểu được tôn sư trọng đạo, thần thái nói chuyện lúc này vô cùng cung kính.

Thấy Thường Nhạc vẫn nhắm mắt không để ý, Cao Tiếu đột nhiên nói:

- Sư phụ ông chủ, vừa rồi trong một thời gian ngắn tôi có cảm giác rất kỳ quái, tôi sao lại cảm giác có cái gì đó trong cơ thể mình bị cậu rút đi?

https://thuviensach.vn

- Chuyện này cũng bị anh phát hiện, vậy anh có phát hiện cảm giác bị người thải âm bổ dương không?

Thường Nhạc đột nhiên mở mắt ra nói.

Cao Tiếu thấy ánh mắt mờ ám của Thường Nhạc, theo bản năng lùi về sau hai bước:

- Quả thực có loại cảm giác này, nhưng coi như là, cũng là thải dương bổ dương…

- Vậy anh có phát hiện ra cơ thể mình bị tôi rút đi cái gì không?

Thường Nhạc tiếp tục cười nói.

Cao Tiếu trầm tư một lát, ngẩng đầu lên nói:

- Cái đó thì không có, tình huống lúc đó rất kỳ lạ, giống như linh hồn bị cậu rút ra một khoảng trống, sau đó lại trở về trạng thái cũ, tự thân tôi thật ra không có bất kỳ tổn thương nào… Nhưng, loại cảm giác này thật sự rất quái lạ nha, sư phụ ông chủ có thể nói cho tôi tóm lại là vì sao không?

- Ha ha, nói anh cũng không hiểu, sau này sẽ nói cho anh biết.

Thường Nhạc cũng chợt nhả cười nói, lập tức lại nghiêm túc nhìn Cao Tiếu, lời nói trở nên ngữ trọng tâm trường:

- Nhớ kỹ, đối với người dị năng như anh mà nói, thân thể của anh chỉ là một bộ máy móc. Anh có chính là năng lực kết nối với gió, giống như quạt điện, sau khi hoạt động sẽ sinh ra gió lạnh. Lại giống điều hòa không khí, có thể biến gió lạnh thành gió nóng. Tôi có thể dạy anh chỉ có như này thôi, cụ thể như thế nào, phải dựa vào chính mình để lĩnh ngộ…

Cao Tiếu lại lâm vào trầm tư, dường như lại ngộ ra cái gì.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cốc đầu làm tỉnh Cao Tiếu, cưỡng chế ra lệnh:

- Buổi tối đi ngủ nghĩ cũng không muộn, bây giờ anh phải đi tìm Cổ Tư Văn, ngay lập tức!

- Không phải chứ?

Cao Tiếu khóc thét, mặt dày mày dạn nói:

- Sư phụ ông chủ, để ăn mừng tôi thông minh thiện lương tinh khiết đáng yêu anh tuấn tiêu sái phóng khoáng nghĩa khí ngất trời quang vinh trở thành đệ tử cuối cùng, chi bằng chúng ta đi ăn bữa cơm nhỏ "happy" trước mừng đại gia nho nhỏ này, ngày mai tôi đi làm chuyện này?

- Câm miệng!

Thường Nhạc cười lạnh một tiếng, loại làm trò này lúc 10 tuổi hắn đã từng làm qua, nhìn chăm chú Cao Tiếu, hắn lộ ra chiêu bài nụ cười hồn nhiên thiện lương:

- Anh có thể không đi, tôi đếm ngược từ 10…

- Tôi đi tôi đi, tôi lập tức đi đây! Sư phụ ông chủ, ngài nghiêm sư xuất cao đồ, đồ nhi hiểu rồi, đồ nhi đi cũng~~~~

Cao Tiếu sợ hãi nói, gã đã từng nghe nói về nụ cười này của Thường Nhạc từ miệng kể của Huyết Hổ, nay được tự mình trải nghiệm lực sát thương, lập tức chạy trối chết ra khỏi phòng.

Tất cả đều nằm trong dự liệu, Thường Nhạc không để ý đến những thứ đó, quay người hướng về phía cái gương gãi đầu chuẩn bị tư thế hối tiếc, sờ sờ mũi, rất là khiến người ta mở rộng tầm mắt mà cảm khái nói:

- Ôi, người thiện lương thuần phác như bản thiếu gia, vì sao bọn họ đều sợ mình chứ?

https://thuviensach.vn

Đi ra ngoài phân phó Huyết Hổ vài câu, Thường Nhạc bước chậm ra khỏi ký túc xá khu D.

Vừa đi đến chỗ tĩnh mịch ở sân trường, ánh mắt vốn mệt mỏi của Thường Nhạc đột nhiên thần quang đại trán, phát ra một chút ánh sáng âm u màu tím. Nhìn như lơ đãng phất tay, một đạo đao gió vô hình bắn ra, chặt đứt một nhánh cây to bằng ngón tay của cái cây ở ven đường, vết cắt nhẵn nhụi giống như bị thần binh lợi khí xẹt qua…

Thế gian này có một loại người dị năng kinh khủng nhất, gần như hơn ngàn năm mới có thể có được một người, được gọi là "Người phục chế" – người này trời sinh có thể phục chế các loại năng lực đặc biệt của các người dị năng khác!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 46: Nhật Ký Thiếu Nữ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Gặp nhau khó cũng đừng nản, dừng xe làm tình trong rừng phong muộn.

Xóa xóa tẩy tẩy lại lẫn lộn, giọt lớn giọt nhỏ nhỏ khay ngọc.

Rút đao tuyệt tự lại càng dài, tiếp tinh mất hồn hồn càng lẫn.

Thân hoa chừng từng bị khách hủy, cánh cửa bồng lai mở vì quân.

Thương nữ không biết hận vong quốc, cách sông còn hát Đại Trường Hành.

Biệt ly lại làm âm hận sinh, tại đây có tiếng thắng im ắng.

…

Thường Nhạc cao giọng nhâm lên một bài thơ dâm đãng mà cho tới giờ chưa ai từng được nghe, rung đùi đắc ý bước chậm trong sân trường, rất có phong thái của nhà thơ thời cổ đại, nhìn qua tâm tình cũng không tệ lắm. Hiện giờ hắn lại có thêm một năng lực đặc biệt, muốn không vui vẻ cũng khó.

Phụ nữ rơi vào cơn lốc tình cảm sẽ rất khó tự kiềm chế, thậm chí là liều lĩnh, Thường Nhạc biết rõ đạo lý này. Vì để tránh cho cô học sinh ba tốt Lâm Quai Quai làm ra hành động trốn tiết, Thường Nhạc chuẩn bị đến lớp học thăm giai nhân một chút… Đương nhiên, trên thực tế Thường Nhạc là vì làm nền cho cuối tuần đến nhà Lâm Quai Quai "gặp cha mẹ".

Đột nhiên, một thứ gì đó màu lam hấp dẫn ánh mắt Thường Nhạc. Một quyển nhật ký màu lam im lặng rơi trên đường, Thường Nhạc trực tiếp nhặt lên, nhìn phía trên không ký tên liền lật đến trang thứ hai, chữ viết thanh tú

https://thuviensach.vn

kia khiến Thường Nhạc cảm thấy có hứng thú. Dù sao đây cũng là vật vô chủ, huống hồ người làm việc lớn không cần bất kỳ lý do gì, rảnh rỗi cũng là rảnh rỗi, Thường Nhạc lật từng trang từng trang đọc.

Sau khi đọc phía sau Thường Nhạc không nhịn được bật cười, con gái bây giờ mặc dù không nhiễm tư tưởng độc hại của Quỳnh Dao như các em gái ngày trước, nhưng lại bị rất nhiều văn chương tinh tướng trên và những bộ phim truyền hình thần tượng máu chó ăn mòn, giữa những hàng chữ đầy ngọt ngào ảo tưởng, trong lòng chờ đợi đều là những chuyện không đáng tin cậy.

Trong nhật ký của em gái này nói, tình nhân trong mộng của mình nhất định phải vừa thiện lương như thiên sứ vừa tà ác giống ma quỷ, vừa phải đẹp trai như Kim Thành Vũ lại phải có sức hấp dẫn như Lương Triều Vỹ, muốn phải có tiền như Lý Siêu nhưng lại muốn tài hoa như La Đại Hữu, còn phải hài hước như Châu Tinh Tinh mà lại phải biết đánh nhau như Lý Tiểu Long. Hơn nữa người này còn phải lái trực thăng tư nhân trong ánh mắt chăm chú của hàng vạn người cầu hôn cô, sau đó hai người trong ánh mắt chăm chú của hàng vạn người tổ chức hôn lễ trên du thuyền xa hoa ở Thái Bình Dương, cuối cùng hai người lại trong ánh mắt chăm chú của hàng vạn người mà hạnh phúc chu du khắp thế giới hưởng tuần trăng mật…

- Đây không phải là đang nói bản thiếu gia sao?

Thường Nhạc lầu bầu một hồi, tự nhiên rùng mình một cái.

Nếu cô nàng này là mỹ nữ thì thôi, nếu chẳng may không phải, vậy… Theo kinh nghiệm của Thường Nhạc, các cô nàng xinh đẹp đều có thành tích bình thường chữ viết cũng bình thường, những cô gái hành văn tuyệt đẹp chữ viết tinh tế đều cực kỳ xấu, cũng chỉ có những em gái diện mạo xấu xí mới có tâm tư yên tĩnh để học tập…

https://thuviensach.vn

Nghe đến đây, lòng Thường Nhạc lại chấn động mạnh một lát, đã quyết định không trì hoãn mà phán tội chết cho chủ nhân cuốn nhật ký này, nhận định người đó tám phần là một em gái khủng long.

Đồng thời, Thường Nhạc lại cảm thấy có chút buồn cười, nếu quả thật có một người đàn ông gần như hoàn mỹ như trong nhật ký yêu em gái khủng long này, vậy quả thật là sự tình khiến nhân thần cộng phẫn.

Đúng lúc này, một bóng dáng xinh đẹp màu vàng nhạt hoa lệ hoảng hốt xuất hiện, sau khi nhìn thấy Thường Nhạc, cô nàng theo bản năng xoay người bỏ chạy.

- Đứng lại!

Giọng điệu của Thường Nhạc vô cùng tà ác, trên mặt lại treo lên nụ cười, thực là nhân sinh hà xử bất tương phùng. Hắn còn nhớ rõ, cô gái này chính là nữ MC xinh đẹp từng bị hắn uy hiếp trên sân khấu.

Lần trước bởi vì đem toàn bộ tâm tư đặt trên người Lam Tử nên Thường Nhạc không cẩn thận chú ý cô nàng này. Bây giờ cẩn thận nhìn lại, đó quả thật chính là không nhìn không biết, vừa nhìn liền giật mình. Con gái giàu sang thời đại ngày nay đều điên cuồng mê muội Chanel, thì cô nàng trước mắt này có phẩm vị vô cùng đặc biệt, đặc biệt khác người.

Anna Sui lãnh đạo chủ nghĩa thời trang tự nhiên đơn giản thời thượng ngày nay, thương hiệu Anna Sui tràn đầy hơi thở phục cổ và khí chất rực rỡ xa hoa độc đáo. Nhà thiết kế của Anna Sui là Hoa kiều di dân, thiết kế của nó có lớn mật mà hơi phản nghịch, tất cả chủ nghĩa trang sức hoa lệ đều tập trung vào trong thiết kế của cô. Lần đầu tiên nhìn thấy Anna Sui bạn sẽ bị đoạt mất ánh mắt, gần như rung động sắc thái đẹp đẽ, tất cả đều mê say trong phong cách mê huyễn ma lực độc đáo của cô. Anna Sui khiến các cô gái thời thượng phát huy được sáng ý dẫn dắt vô hạn, làm theo tổ hợp tự do như ý mình, bày ra sức hấp dẫn độc đáo của mình.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh mắt trời buổi chiều, cô bé trước mắt này có loại khí chất ngôi sao không che dấu được, bất kể là như thế nào đều có vẻ chói lọi, không lên màn ảnh quả thực là lãng phí. Con gái như này đều là làm ngôi sao điện ảnh, hoặc là kim bài MC, xem ra cô gái này lựa chọn phương án sau.

Thường Nhạc sau khi nhìn mặt cô nàng này, bắt đầu nhìn kỹ từ chân lên. Đôi chân thon dài trắng nõn có tính đàn hồi kia lộ ra đến hai phần ba. Dưới thân là một chiếc váy ngắn phong cách phục cổ mang hơi thở thanh xuân lại hơi có vẻ phản nghịch và thành thục. Mà ở dưới chiếc áo khoác màu vàng nhạt đẹp đẽ đoạt mắt là hai quả dứa đang hát vang tiếu ngạo giang hồ, cỡ này khoảng chừng là 36D, điều đó khiến Thường Nhạc thiếu chút nữa thì phun máu mũi.

Cô gái MC này nhìn qua nhiều lắm chỉ khoảng mười sáu mười bảy tuổi, dùng con mắt tinh tường của Thường Nhạc để quan sát, rõ ràng là người chưa có mối tình đầu, nhưng tại sao lại có thể có bộ ngực "khí phách" như vậy chứ? Thật sự là thiên phú dị bẩm.

Đưa lưng về phía ác nhân từng tuyên bố muốn cưỡng gian mình, nữ MC theo bản năng sợ hãi, vì thế Thường Nhạc nói đứng lại cô liền đứng lại, cũng không dám xoay đầu lại.

Thường Nhạc dứt khoát đi đến trước mặt cô, mang theo nụ cười tà mị trên mặt hỏi:

- Sao vậy? Rất sợ tôi sao?

Nữ MC vẫn cúi gằm đầu xuống không dám nhìn Thường Nhạc, bất kể cô vẫn luôn rất muốn thấy rõ ràng người này, nhưng mỗi lần đều chỉ dám nhìn từ phía xa, bây giờ có cơ hội thì lại không cách nào lấy được dũng khí. Cái đầu kia thiếu chút nữa thì chôn vào trong khe ngực, vài lọn tóc dài nghịch ngợm quấn quanh chiếc cổ trắng như tuyết sứ, vẻ đẹp đẽ ám muội không nói được thành lời.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lập tức có một loại ham muốn bạo lực muốn mạnh mẽ xoa nắn hai viên thịt, mặc dù mình ở trường hợp công cộng thường sẽ làm người có văn hóa, nhưng bây giờ xung quanh không có người, quả thật có thể làm một vài chuyện không mấy nhã nhặn. Dùng ánh mắt cực độ tà ác không hề chớp mà nhìn chăm chú vào nữ MC, Thường Nhạc cười xấu xa nói:

- Không trả lời tôi? Em có biết, tôi là người tính tình không tốt cho lắm, nói không chừng sẽ làm ra loại chuyện khiến em bị thương!

Nữ MC hoảng sợ ngẩng đầu, sắc mặt trở nên ửng đỏ, cô cũng không hiểu mình làm sao nữa, lời nói vốn vô cùng lương thiện bây giờ trở nên ấp a ấp úng:

- Tôi… anh… trong tay anh là cuốn nhật ký… của tôi.

Thường Nhạc chấn động, không phải chứ, em gái khủng long trong tưởng tượng sao lại biến thành "Ngực lớn" tiểu thư xinh đẹp này?

Thường Nhạc rất nhanh chóng từ trong kinh ngạc định thần trở lại, cực kỳ hài lòng nhìn bộ dạng vừa ngượng ngùng vừa kích động của nữ MC, thật sự là quá hợp lòng người rồi. Rất khó tưởng tượng cô nàng trường kỳ xuất hiện ở trước công chúng này cũng có một mặt thẹn thùng như này.

Mãi đến khi Thường Nhạc cho rằng đã xem đủ rồi, mới từ từ đưa cuốn nhật ký cho cô, có chút quan tâm hỏi:

- Em hôm nay rất không vui sao?

Nữ MC nhận lấy cuốn nhật ký xong vừa mới thở ra một hơi, nghe nói như vậy lại tiếp tục lâm vào tinh thần khẩn trương cao độ, trong đôi mắt đẹp kia lại hiện lên một tia mê hoặc và bất an, kinh ngạc nói:

- Sao anh biết?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dứt khoát đoạt lấy nhật ký của cô, lật đến một trang, chỉ chỉ vào dòng chữ xinh đẹp ở trên đó. Đoạn nhật ký này có ghi chú rõ ràng, là hôm nay viết, phía trên lại còn viết: "Hôm nay không vui, không vui, rất không vui…"

Nữ MC lập tức xấu hổ đỏ bừng mặt, trong mắt lập tức xẹt qua chút tức giận, nhưng lại cố lấy dũng khí ngẩng đầu lên nói:

- Anh xem trộm nhật ký của tôi? Anh…

- Tùy tiện nhặt được ở bên đường, trên nhật ký lại chẳng viết tên, ai biết là của cô?

Thường Nhạc lộ ra vẻ mặt rất vô lại, chờ nữ MC phản ứng bước tiếp theo. Giờ khắc này, Thường Nhạc đã quyết định biến cô nàng đáng thương này thành đồ sưu tầm.

Không ngờ phản ứng của nữ MC này quá lớn, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi giật giật, chỉ thấy lông mi thật dài rủ xuống, hai mắt hợp lại, không ngờ lại chảy xuống hai giọt nước mắt.

Người đàn ông hoành tráng không thể dễ dàng khiến phụ nữ rơi nước mắt, đây là một trong những tín điều làm người của Thường Nhạc.

Nghiêm mặt, Thường Nhạc hung ác nói:

- Tiếp tục khóc tôi sẽ phi lễ em trước mặt mọi người.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Dường như trong tất cả mọi chuyện đều có sự sắp đặt, cũng giống như Thường Nhạc mỗi khi gặp mặt đều ức hiếp cô gái này, mà cô gái cũng đã quen bị Thường Nhạc ức hiếp. Vừa nghe thấy những lời nói áp chế này của hắn, những giọt nước trong đôi mắt xinh đẹp của cô đột nhiên thu lại, nhưng vẫn không ngừng được thút thít khóc.

Lúc này Thường Nhạc đột nhiên đưa tay ra, tưởng hắn có ý đồ gì bất chính, như con chim sợ cành cong, cô gái sợ hãi lùi lại sau một bước, đôi gò bồng đào trước ngực khẽ nảy lên làm người ta muốn chảy máu mũi.

Làm cho nữ MC kinh ngạc thậm chí có phần xấu hổ, nhưng Thường Ngạc không hề có chút tà ý mà chỉ lấy ra một chiếc khăn tay trắng nhẹ nhàng lau sạch vệt nước mắt trên mặt cô. Ngơ ngác nhìn Thường Nhạc, cô cảm nhận được vẻ ân cần, chuyên tâm trong mắt hắn, chỉ có điều gương mặt thản nhiên tươi cười của hắn làm người ta cảm giác như hắn không có ý gì tốt đẹp.

Đột nhiên Thường Nhạc trừng mắt nhìn cô chằm chằm, cô gái sợ tới mức tim đập thình thịch, bộ ngực không ngừng phập phồng, mất đi dũng khí đối diện với Thường Nhạc, không tự chủ được khẽ thõng mi mắt, rồi lại không kìm nén nổi len lén đánh giá Thường Nhạc.

Về phương diện trang phục chính thức, Thường Nhạc vốn thích Dior, còn về trang phục ngày thường hắn lại có vẻ thiên về Moschino. Sau khi nhà thiết kế tài hoa người Ý này qua đời, người kế nhiệm ông đã thổi vào trang phục chút khôi hài, làm giảm bớt vẻ bất cần vốn có của nó. Thiết kế đơn

https://thuviensach.vn

giản cô đọng cùng màu sắc tươi trẻ làm cho Moschino có một vị trí đặc biệt trong làng thời trang Ý.

Trên người Thường Nhạc mặc một chiếc áo màu cà phê có một vài vệt màu tím không theo quy tắc nào như những vệt màu được tuỳ ý hắt lên phối với chiếc quần đen dài ống côn. Bộ trang phục làm Thường Nhạc nhìn như một rocker, còn có vẻ phóng đãng khó kìm chế.

Dù nhìn như thế nào thì từ người hắn cũng toát ra vẻ nguy hiểm và mê hoặc, điều này có sức hấp dẫn không thể kháng cự giống như thuốc phiện, có thể làm cho người ta sảng khoái cũng có thể giết chết người, giống như thần binh lợi khí có thể giết người cũng có thể cứu người, vừa như Quỳ Hoa Bảo Điển có tác dụng mạnh mẽ đến Ngưu Hoàn cũng không thể so sánh nổi lại có tác dụng phụ cũng vô cùng mãnh liệt, vừa như Bin Laden, lại vừa như Thường Nhạc…

Trái tim nữ MC đập loạn nhịp, cô đột nhiên nhớ tới nhật ký của mình, người tình trong mộng mà cô viết ra vừa lương thiện như thiên sứ lại vừa tà ác như ma quỷ, người trước mắt thoạt nhìn rất giống với người đó, lại chợt nghĩ Thường Nhạc đã từng đọc nhật ký của cô, cô lại càng xấu hổ đỏ mặt.

Thường Nhạc bình thản nhìn nữ MC nét mặt biến chuyển, hồi lâu mới nói:

- Em tên gì?

- Vũ Thì Tình.

Nữ MC không suy nghĩ lâu buột miệng nói ra, nói xong cũng liền hối hận ngay tại sao mình lại muốn nói cho hắn biết. Tuy nhiên rất nhanh sau đó cô lại tìm được lý do để tự an ủi mình, dù sao bản thân mình trong trường này cũng là người gây mưa tạo gió, tự mình không nói thì sớm muộn gì người này cũng biết.

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình? Chẳng phải là một trong tam đại ngực lớn của học viện Kiêu Tử sao, cũng chính là hot girl họ Vũ mà Cao Tiếu đã từng nói là bị Lý Lăng Tiêu theo đuổi không rời? Đúng là danh bất hư truyền, không hổ danh là đối tượng thủ dâm của rất nhiều nam sinh trong học viện. Nhìn theo quan điểm thẩm mỹ của Thường Nhạc thì điểm đánh giá tổng hợp của Vũ Thì Tình không kém hơn Lam Tử là bao.

Thường Nhạc lộ ra nét cười kỳ quái, cảm thấy có chút cảm xúc, không ngờ lần trước đã cướp mất người trong mộng của Hoàng Dật Nhiên, lần này lại muốn cướp ý trung nhân của Lý Lăng Tiêu. Mẹ kiếp đúng là oan gia ngõ hẹp.

Rốt cục bắt được cơ hội có thể làm người có văn hoá, Thường Ngạc ngẩng đầu nhìn trời ra vẻ vô cùng quyến rũ thì thào lẩm bẩm:

- Vũ Thì Tình, Vũ Thì Tình, tên thật đẹp, giống như thiên hạ đệ nhất hành thi Vương Hi Chi từng viết trong "Khoái tuyết thời tình thiếp", chỉ có 28 chữ: "Hi chi đốn thủ, khoái tuyết thì tinh, giai tưởng an thiện, vị quả vi kết, lực bất thứ, Vương Chi Hi đốn thủ, sơn âm trương hầu".

Ánh mắt Vũ Thì Tình nhìn Thường Nhạc từ chăm chú chuyển sang kinh ngạc có chút say đắm. Cô không hiểu nổi người con trai đang đứng trước mặt mình, nói hắn không có chiều sâu thì hắn có khả năng chơi nhạc khiến toàn trường si mê, nói hắn lưu manh vô lại đi thì trên sân bóng biểu hiện của hắn lại chính là quân lâm thiên hạ phong phạm vương giả, nói hắn không học vấn không nghề nghiệp thì hắn lại có khả năng ngâm nga thơ văn, kết quả là Vũ Thì Tình bị mê hoặc.

Thường Nhạc đột nhiên cúi thấp đầu, trong mắt toát ra chút đau thương, dùng ánh mắt vô cùng thương tiếc đau lòng nhìn Vũ Thì Tình, giọng điệu cũng trở nên thương cảm:

https://thuviensach.vn

- Tuyết nhanh dễ tan, lúc mưa lúc nắng, tuyệt diễm dễ mất đi, liên thành dễ vỡ, không thể dài lâu, tại sao lại không thể dài lâu?

Trong đôi mắt đẹp lộ vẻ hoang mang kinh ngạc, Vũ Thì Tình trở nên ngơ ngẩn, không biết nên trả lời như thế nào. Cô thậm chí không biết Thường Nhạc rốt cuộc đang hỏi mình hay đang tự lảm nhảm.

Lắc mạnh đầu, Thường Nhạc cố sức xua đi suy nghĩ lo lắng trong đầu, lẩm bẩm:

- Không phải đâu, bản thiếu gia trời sinh ngoại tộc, là ôn thần sát tinh, ác ma bốn phương gặp ta đều nhượng bộ lui binh. Phụ nữ của ta không có lý do gì lại là hồng nhan bạc mệnh. Không thể, cho dù là mệnh trời đã định ta cũng sẽ nghịch thiên hành sự.

Vũ Thì Tình ngây ngốc nhìn Thường Nhạc, trong lòng sợ hãi, cô nghĩ người này liệu có phải tâm thần phân liệt? Vũ Thì Tình còn không biết Thường Nhạc đã dùng thuật bói toán được bà nội Công Tôn Thị truyền lại để bói một quẻ cho nàng.

Đột nhiên, Thường Nhạc đưa tay ôm mặt Vũ Thì Tình nói:

- Có thể hỏi em một câu được không?

Vũ Thời Tinh giật mình kinh hãi, nghe vậy mới thở phào một hơi, cũng không dám gạt tay Thường Nhạc mà nơm nớp lo sợ hỏi:

- Anh hỏi đi.

Thường Nhạc vận chuyển hơi thở, bốn phía khẽ nổi gió, những chiếc lá cây như rất nể mặt hắn khẽ khàng rơi xuống. Khung cảnh lúc này vô cùng thơ mộng, cả mái tóc dài và vạt áo Thường Nhạc cũng khẽ bay trong gió, ánh mắt thâm trầm dừng lại ở Vũ Thì Tình, giọng điệu chuyên chú mà thâm tình:

https://thuviensach.vn

- Tôi có thể ôm em được không?

Yên tĩnh!

Trong không gian tĩnh mịch, Vũ Thì Tình trong trạng thái ngây người đã hoàn hồn trở lại, cô không ngờ Thường Nhạc lại hỏi thẳng thắn như vậy. Mặc dù trong lòng có chút vui mừng nhưng lúc đó lại có tiếng nói lớn vang lên cảnh tỉnh nói cho cô biết tên trước mặt là một gã biến thái, còn là một tên Sở Khanh.

Cuối cùng không biết cô lấy đâu ra dũng khí tránh khỏi nanh vuốt của Thường Nhạc bỏ chạy, thấy Thường Nhạc không đuổi theo còn hùng dũng quay lại chửi hắn một câu:

- Đồ lưu manh.

- Sặc, bản thiếu gia nho nhã thế này mà dám mắng ta lưu manh?

Thường Nhạc đứng nguyên tại chỗ lầu bầu, chỉ hận không thể lấy gương ra soi xem rốt cục mình có phải lưu manh hay không.

- Chẳng lẽ nhìn qua bản thiếu gia không thích hợp làm người văn hoa nho nhã sao? Vừa văn vẻ tí đã làm cô nàng kênh kiệu rồi. Nhưng…bộ dạng khóc lóc của cô nàng thật sự rất hấp dẫn, ta thích rồi đấy, ha ha...

Càng là phụ nữ có tính khiêu chiến Thường Nhạc càng cảm thấy kích thích, hắn không hề lộ vẻ sốt ruột. Hai tay đút trong túi quần, miệng tiếp tục ngâm nga mấy câu thơ làm người ta đỏ mặt, Thường Nhạc chầm chậm đi về phía khu dạy học.

Lâm Quai Quai lúc nhìn thấy Thường Nhạc bước vào lớp học thì nét mặt không giấu nổi niềm vui bất ngờ, hoàn toàn biến thành một cô gái hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc quét bốn phía một lượt, những học sinh khác lập tức quay đầu hoặc chuyên tâm đọc sách, toàn bộ lớp học liền biến thành chốn riêng tư để Thường Nhạc và Lâm Quai Quai tự do nói lời yêu đương.

Hai người bốn mắt nhìn nhau không nói câu nào. Lâm Quai Quai cô gái ngoan ngoãn này cũng không dám làm gì quá lố trong phòng học, mà Thường Nhạc còn gục lên bàn ngủ, chỉ có điều cái tay trái kia lại đang đặt trên cặp đùi trắng nõn dưới váy Lâm Quai Quai.

- A, sao lại có thể như vậy?

Lâm Quai Quai thiếu chút nữa đã hét lên thất thanh, hàm răng cắn chặt bờ môi xinh xắn dùng cuốn sách che đi gương mặt đang ửng đỏ, trái tim đập loạn nhịp không ngừng.

Thường Nhạc hoàn toàn không để ý, bàn tay độc ác kia lúc mạnh lúc nhẹ nắn bóp trên đùi Lâm Quai Quai rồi dần dần luôn tiện len sâu dần phía bên trong váy, tiếp cận trang viên sương mờ thần bí kia.

- Anh Nhạc, đừng, đừng có như vậy…

Lâm Quai Quai cầu khẩn bằng một thanh âm khẽ khàng, cẩn thận nhìn phản ứng của các bạn học xung quanh, thấy mọi người đều không có phản ứng gì mới lấy dũng khí khẽ đẩy bàn tay trộm cắp của Thường Nhạc. Nhưng sức nàng chỉ như muối bỏ bể, chỉ làm tăng thêm thú tính của gã, bàn tay ma quái kia đã dần chạm tới chiếc quần lót xoa nắn ở đó.

Lâm Quai Quai giật mình cắn mạnh môi thiếu chút nữa đã phát ra tiếng rên rỉ. Lúc Thường Nhạc chơi đùa có một thứ khoái cảm mãnh liệt truyền khắp toàn thân làm cơ thể cô mềm nhũn. Đột nhiên, bàn tay Thường Nhạc chạm tới cấm địa mẫn cảm nhất của người con gái, lửa nóng từ ngón tay kia còn truyền đến một loại khoái cảm tê dại khiến Lâm Quai Quai gần như hôn mê, cô chỉ có thể giơ tay mạnh mẽ ngăn cản Thường Nhạc, nếu không sẽ rất là mất mặt ở đây.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc cô chuẩn bị đau khổ cầu xin Thường Nhạc dừng lại đã thấy hắn thu tay say sưa ngủ. Lâm Quai Quai dở khóc dở cười khép chặt hai chân ngồi thẳng, một loại cảm xúc vô hình vẫn làm trái tim cô nhảy loạn xạ.

Thường Nhạc cũng không có thói quen ngáy khi ngủ nhưng miệng hắn lại phát ra những tiêng "Xuy xuy" như huýt sáo, nhưng trên lớp học ngủ cũng có thể huýt gió, nghe có cảm giác như tiếng vọng từ bên ngoài.

Những người xung quanh đều làm bộ không nghe thấy đến tận lúc tiếng chuông báo hết giờ học vang lên.

Cũng không biết bao lâu sau có một giọng nữ tao nhã mà chững chạc vang lên:

- Bạn học, mời trả lời câu hỏi này.

Cả lớp bèn quay sang nhìn Thường Nhạc đang say ngủ, gương mặt nhỏ nhắn của Lâm Quai Quai đỏ bừng không ngừng dùng chân huých để gọi Thường Nhạc dậy.

Thường Nhạc mơ mơ màng màng trong tiếng gọi của mọi người, trong lòng giật mình, vị thần thánh đang đứng trên bục giảng kia, bộ ngực có thể nói có một không hai thiên hạ đập vào mắt hắn, Thường Nhạc trong lòng không kìm được ngân nga:

- Ôi má ơi, đó chính là cao nguyên Thanh Tạng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 48: Đệ Nhất Mỹ Nữ Giáo Viên

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Giáo viên xinh đẹp trên giảng đường kia ước chừng tầm 24~25 tuổi ánh mắt nghiêm khắc nhìn Thường Nhạc, ngoại trừ gương mặt xinh đẹp mê người và dáng người dong dỏng kia thì thứ đập vào mắt người ta nhất chính là bộ ngực tiếu ngạo giang hồ kia rồi. Ngực lớn đã đành là một chuyện, nhưng hận nhất là cô nàng lại có vòng eo quá nhỏ làm người ta nghi ngại thân hình cô liệu có thể chịu đựng được sức nặng như vậy, chỉ sợ hơi cúi đầu chút sẽ mất cân bằng mà té ngã.

Thân phận của cô gái này không cần nói cũng biết, diện mạo xinh đẹp cùng vòng ngực 37E kia đã bán đứng cô, không còn nghi ngờ gì nữa, cô ta chính là Tần Uyển – đệ nhất mỹ nữ giáo viên học viện Kiêu Tử, một trong tam đại ngực lớn của học viện.

Đại tỷ, duyên phận!

Trái tim vẫn còn đang mơ màng của Thường Nhạc khẽ reo vang, không thể không nói đây chính là duyên phận, không ngờ giáo viên xinh đẹp này cũng dạy tiếng Anh lớp 10 - 4, sớm biết vậy đã chăm chỉ đến lớp rồi. Chỉ mông lung liếc mắt một cái, Thường Nhạc đã thề phải biến Tần Uyển thành đồ sưu tầm của mình.

Bình thường phụ nữ có bộ ngực quá lớn thường sẽ rủ xuống, nếu không rủ xuống cũng khó có thể phát ra sức hấp dẫn cần có, ngược lại còn có chút đập vào mắt, có chút ghê ghê. Nhưng Tần Uyển thì khác, đối với bộ ngực cao ngất như vậy nhìn lại có vẻ cao quý ngạo mạn, còn có một sức hấp dẫn chỉ có ở những người phụ nữ trưởng thành, lại thêm dáng vẻ cao cao thanh thoát kia, liếc mắt nhìn đã làm người ta ăn không tiêu rồi.

https://thuviensach.vn

Điều làm Thường Nhạc hài lòng nhất là phẩm vị của cô, nhìn từ bên cạnh, chiếc áo lót màu đen nâng đỡ bộ ngực càng trở nên mê đắm lòng người, cái gọi là yểu điệu thục nữ chính là để chỉ Tần Uyển.

Trang phục được cắt may hoàn hảo ôm lấy những đường nét hoàn mỹ được trời ưu đãi của Tần Uyển làm người ta giận sôi từng bắp thịt. Gần như có thể dùng "Nụ hoa chớm nở" "Ngạo mạn quần hùng" "Hô chi dục xuất" "Đột vi nhi xuất" để hình dung, thực sự khó làm cho người ta không mơ màng liên tưởng. Nhãn hiệu được khoác trên người nàng là thiết kế của nhà thiết kế người Ý, bà là stylish kiệt xuất nhất ở Paris những thập niên 30, nổi danh nhờ phương pháp quấn vải lên người người mẫu rồi trực tiếp cắt khâu, phòng thiết kế của bà lúc bấy giờ là một trong năm phòng thiết kế cao cấp nhất Paris, cũng là nơi văn hoa nhất Paris. Sáng lập từ đầu năm 1998 từ đó luôn là doanh nghiệp gia tộc, ngoại trừ những trang phục cao cấp được đặt làm còn phát triển cả trang phục may sẵn, nước hoa, mỹ phẩm và đồ da.

Đồng thời, trang phục nữ giới còn chú trọng đến phần eo và sự duyên dáng của vạt áo, loại thiết kế nữ tính tao nhã như vậy vẫn duy trì đến nay, thiết kế này đã làm nổi bật vòng eo nhỏ nhắn của Tần Uyển, hơn nữa màu đen mờ ám dưới lớp váy thon dài ôm lấy cặp đùi trắng nõn cùng một đường xẻ dài thật sự là muốn làm người ta phạm tội.

Một bàn tay ra sức xoa nắn trên đùi Lâm Quai Quai, Thường Nhạc hít sâu một hơi, bất kể là tướng mạo, dáng người hay khí chất nội hàm, Tần Uyển trước mặt chính là thục nữ mà hắn luôn tha thiết mơ ước. Trong cuộc đời hắn vốn dĩ Thạch Tán Y chính là đối tượng theo đuổi hàng đầu của hắn, nhưng vì một số nguyên nhân mà đến nay vẫn không thể như nguyện, Tần Uyển lại bỗng nhiên xuất hiện vào lúc này đúng là để bù đắp cho tất cả những tiếc nuối của hắn, cho nên hắn nhất định sẽ không từ bỏ cơ hội lần này.

- Mời em đứng dậy trả lời câu hỏi.

https://thuviensach.vn

Thanh âm quyến rũ của Tần Uyển cất lên làm người ta phải nghiêm túc, thận trọng.

Thường Nhạc nể nang đứng dậy dụi mắt hỏi:

- Pardon?

Tần Uyển vốn luôn nghiên cứu giáo án cẩn thận kỹ càng dở khóc dở cười khi nhìn nam sinh này đi học huýt sáo, chính cô cũng quên mất câu vừa hỏi liền thuận miệng hỏi:

- What your name?

- Thường Nhạc.

Tần Uyển hơi giật mình, cũng là lần đầu nhìn thấy nam sinh tuấn tú này, không ngờ hắn lại chính là học sinh mới Thường Nhạc gần đây đang gây sóng gió ở học viện… sư sinh của học viện Kiêu Tử đều biết Tần Uyển ghét nhất loại người không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng, cô cũng không cúi đầu trước bất kỳ thế lực nào, rất có uy tín ở trong trường.

Những suy nghĩ trong lòng làm Tần Uyển không có cách nào nhìn Thường Nhạc có thiện cảm, cô thuận miệng hỏi:

- Where are you from?

Thường Nhạc chú ý tới vẻ mặt Tần Uyển, trong lòng cảm thấy rất kích thích hơi nhướn mày chuẩn bị khiêu khích cô giáo xinh đẹp kia liền bỏ qua khẩu ngữ tiếng Anh lưu loát mà dùng giọng tiếng Anh xen khẩu ngữ vùng Đông Bắc trả lời:

- I"m from Kao Shan Dun in China.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ phòng học lặng ngắt như tờ trong vài giây đồng hồ mọi người mới kịp phản ứng lại bật cười thành tiếng.

Tần Uyển sắc mặt biến chuyển vừa giận vừa tức nhưng vì phải làm gương cho người khác cô không thể lợi dụng công việc để trả thù cá nhân. Để đề phòng Thường Nhạc tiếp tục dùng giọng Anh Đông Bắc để tiếp tục càn quấy, cô cũng đề phòng không dám dùng tiếng Anh để hỏi tiếp. Khôi phục lại bộ dạng phong phạm thục nữ, Tần Uyển dùng giọng trào phúng nói:

- Thường Nhạc, vừa rồi tất cả bạn học đều đang chuyên tâm nghe giảng, chỉ mình em ngủ, còn không kiêng nể gì phát ra tiếng ồn, chẳng lẽ em không thấy buồn sao?

- Cô giáo, nói thật, ngay từ đầu cũng có chút buồn, còn cảm thấy cô độc, mọi người đều tỉnh mình em ngủ cũng giống như hơi thoát ly quần chúng…

Thường Nhạc cười cười tự mình diễn trò, làm bộ nói:

- Nhưng sau đó em lại nghĩ Đảng và nhân dân luôn ở bên mình, Tổ quốc mãi ở trong tim mình nên em không cô độc nữa, thế nên trong mơ cũng mơ thấy cô Tần đang giáo huấn, điều này làm em không cảm thấy buồn nữa mà trái lại còn cảm thấy rất hạnh phúc, rất thú vị.

Lời nói này của hắn làm cả lớp cười vang, mọi người đều cảm thấy Thường Nhạc ngoài vẻ hống hách còn có chút khôi hài.

Sắc mặt Tần Uyển lại thay đổi, nhất thời không tìm được lời nào để phản bác.

Cái gọi là thừa thắng xông lên Thường Nhạc hiểu rất rõ, không để cho Tần Uyển có cơ hội phản bác, Thường Nhạc lại chủ động xuất kích, làm bộ hỏi han rất thuần phác:

https://thuviensach.vn

- Thực ra học sinh cũng có nhiều nghi hoặc, cũng giống như con vật trong trang trại, không biết mình mơ thấy bướm hay bướm mơ thấy mình. Em cảm thấy rất kỳ lạ, vì sao mỗi lần nằm mơ đều thấy cô Tần ân cần dạy bảo mà ngay cả vừa rồi cũng không phải ngoại lệ. Xin hỏi cô Tần làm thế nào mà lại làm được như vậy?

- Tôi?

Tần Uyển giật mình, những học sinh khác đều che miệng cười thầm.

- Đúng vậy.

Thường Nhạc sắc mặt sùng bái nhìn Tần Uyển tiếp tục dầy mặt hỏi:

- Vì sao em nằm mơ không mơ thấy những giáo viên khác dậy dỗ mà cứ mơ thấy cô Tần. Em nghĩ chắc là có nguyên nhân nhất định, xin hỏi cô Tần có bí quyết gì vậy? Vì nguyên nhân gì mà khiến nhân cách của cô có được ma lực lớn như vậy, đến nỗi một học sinh đần độn như em cũng bị ảnh hưởng đến vậy?

Các học sinh trong lớp vừa muốn cười liền nhìn thấy sắc mặt Tần Uyển có phần tái nhợt nên lại nhịn xuống. Mọi người đều vui sướng khi người gặp họa. Lòng suy nghĩ, tên Thường Nhạc này cũng thật đúng là, lần đầu tiên học lớp của cô Tần mà còn luôn mồm ba hoa nhớ lại lời cô ân cần dậy bảo đúng là nham hiểm. Phải biết là cô Tần đang được rất nhiều học sinh nghịch ngợm gọi là "Thiết huyết hắc quả phụ", là một giáo viên làm người khác phải đau đầu, mọi người đều phỏng đoán cô sẽ đối phó với Thường Nhạc như thế nào.

Trên giảng đường Tần Uyển trầm mặc một lát, sắc mặt rất nhanh trở lại bình thường, bộ ngực ức hiếp mê người cũng dừng nhảy lên kịch liệt, thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi cũng không biết tại sao lại xuất hiện trong giấc mơ của em, đây là một câu hỏi khó trả lời. Đương nhiên không phải mỗi một câu hỏi đều có đáp án, hơn nhà tư tưởng vĩ đại Engels đã từng nói vấn đề một người ngốc nghếch đưa ra thì đến mười người thông minh cũng không thể trả lời được.

Phàm là người đều nghe được là cô Tần đang mắng móc Thường Nhạc, những học sinh trong phòng càng không dám cười, sợ đắc tội tên tiểu sát tinh kia.

Nhưng không ngờ Thường Nhạc lại không hề phản ứng gì mà lại tươi cười tà mị như có chiêu bài gì, ho khan một tiếng ưỡn người nghiêm mặt hỏi:

- Cô giáo, cô cho rằng những học sinh đang ngồi đều thông minh sao?

Tần Uyển hơi nao nao, tận quản trực giác của cô cảm thấy lời nói này của Thường Nhạc có thâm ý khác, rất có thể là bẫy mình, nàng cũng không có dũng khí đắc tội tất cả học sinh mà tự nhiên cười nói:

- Đương nhiên, các bạn đều là một thế hệ thông minh. Tương lai các bạn bước vào xã hội rất nhiều người sẽ trở thành trụ cột của quốc gia.

- Em biết rồi.

Thường Nhạc bộ dạng như hiểu ra được điều gì đó, trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người hắn tiếp tục chậm rãi nói:

- Mãi tận bây giờ em mới hiểu trong trường có tin đồn là đề thi tiếng Anh của cô Tần ra rất nhiều học sinh đều không thể giải được, lời nói của Engels quả là có lý, em còn nghi ông ta còn là một nhà tiên tri vĩ đại nữa.

Thường Nhạc còn chưa nói hết phòng học đã nổ tung, có mấy tên lớn gan không ngờ vỗ tay cổ vũ, rất nhiều người lúc này cũng không thể nhịn được cười, cũng có một vài người ánh mắt len lén nhìn Thường Nhạc, bỗng phát hiện ra ở tên sát tinh này ngoài tính khôi hài ra vẫn còn lộ ra một nét thông

https://thuviensach.vn

minh, một chút trí tuệ… Lời nói của Thường Nhạc rất rõ ràng, theo lý luận của Engels, nếu như nhiều học sinh đều không giải được đề bài kia thì chỉ chứng minh Tần Uyển là đồ ngốc…

Trên giảng đường Tần Uyển tay nắm chặt viên phấn, bộ ngực không ngừng phập phồng. Thái độ của Tần Uyển khiến Thường Nhạc rất sợ hãi, nếu Tần Uyển biết đạn chỉ thần công thì Thường Nhạc kia rất có thể đã phơi thây tại chỗ rồi.

Tiếc là Tần Uyển lại không biết đạn chỉ thần công, cô chỉ đành lạnh lùng nói:

- Sitdown, please!

Thường Nhạc diễu võ dương oai ngồi xuống, nét mặt đắc chí thầm nghĩ hiệp đầu tiên giao đấu vậy là đã thắng rồi, tuy nhiên vị giáo viên xinh đẹp kia sẽ càng ghét mình hơn mà thôi. Không sao cả, đỉnh cao của căm hận chính là tình yêu.

Tần Uyển lần đầu tiên có cảm giác thất bại, lại bị một tên tiểu nam sinh mười sáu tuổi dùng một luận điệu kỳ quái đến nỗi á khẩu không thể bác bỏ, cô chỉ có thể tiếp tục giảng bài để che giấu sự xấu hổ, thậm chí trong lòng còn mong mau chóng hết giờ. Không biết tại sao cô bỗng phát hiện mình có chút e ngại Thường Nhạc, cô mơ hồ có một loại trực giác, bất kể chính mình có giỏi hùng biện đến cỡ nào cũng sẽ không phải là đối thủ của Thường Nhạc.

Lâm Quai Quai ngây ngẩn nhìn Thường Nhạc, không thể nghi ngờ, hắn lại vừa đem lại cho cô niềm vui bất ngờ, làm cho cô không biết phải theo ai. Thường Nhạc lại còn nhéo bắp đùi của cô nét mặt kỳ quái như muốn hỏi "Anh có phải rất là cool không?", thậm chí còn cố tình làm cho bàn ghế kêu kẽo kẹt, quấy rối trật tự lớp học.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người bao gồm cả Lâm Quai Quai đều không biết Thường Nhạc rốt cuộc đang làm trò gì. Thực ra mục đích của hắn rất đơn giản, chỉ có ý định cố ý quấy rối, trong lòng hắn rất mong Tần Uyển sẽ nói một câu "Mời bạn Thường Nhạc đến phòng làm việc của tôi sau khi tan học" như vậy thì gian kế của hắn coi như đã được thực hiện rồi.

Bắt đắc dĩ chính là Tần Uyển chỉ liếc nhìn hắn chứ không hề có động thái gì.

- One sờ sờ a…

- Two sờ sờ nha…

Thường Nhạc rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, tự mình hát lên một điệu "Thập bát mạc" bằng cả tiếng Anh lẫn tiếng Trung khúc, đây cũng coi là độc chiêu của hắn… Xuất thân từ nhà quyền quý nhưng không hề thấy Thường Nhạc cao nhã, hắn luôn cho rằng phong nhã và thô tục có những thời điểm kỳ thực rất khó phân biệt, cảnh giới cao chân chính nhất chính là sang hèn cùng hưởng.

- Càn quấy!

Lần này Tần Uyển rốt cuộc nổi cơn thịnh nộ, hung hăng ném viên phấn viết trong tay lạnh lùng nói:

- Thường Nhạc, ra đứng ngoài phòng học.

Giống như cầu được ước thấy Thường Nhạc vội vội vàng vàng bước ra khỏi phòng học. Hành lang học viện Kiêu Tử rất rộng rãi, cách một đoạn lại đặt một chậu cảnh, Thường Nhạc như không có việc gì ngồi trên lan can lầu hai, hai chân buông thõng lơ lửng không ai bên cạnh, chậm rãi châm một điếu thuốc, thích thú hít một hơi. Trong màn khói Thường Nhạc như quên hết thảy mọi chuyện không vui, hoàn toàn đắm chìm trong thế giới của mình.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều nói thời điểm một người con trai ngồi hút thuốc một mình có thể nhìn thấy một mặt mà họ giấu không cho người khác biết. Lâm Quai Quai hiện không còn tâm trí để học, đôi mắt ngập nước hướng qua cửa sổ nhìn Thường Nhạc bỗng nhiên cảm thấy đau lòng, lần đầu tiên cô thấy bóng dáng Thường Nhạc cô đơn như vậy, nhớ tới câu chuyện Huyết Hổ thêu dệt cô lại càng đau lòng.

Tần Uyển cũng không biết chính mình rốt cuộc bị làm sao, tới vài lần không khống chế nổi chính mình, đôi mắt đẹp liếc nhìn Thường Nhạc ở ngoài cửa sổ. Điều cô nhìn thấy không giống Lâm Quai Quai nhưng cô vẫn cảm thấy rất kinh ngạc. Tên thiếu niên kia nhìn sau lưng không ngờ lại cô đơn như vậy. Nhìn từ bục giảng có thể thấy được nét mặt nhìn nghiêng của Thường Nhạc, Tần Uyển nhận ra nam sinh này có một nét tang thương hoàn toàn không tương xứng với tuổi thực của hắn… mà nét tang thương này đáng lẽ chỉ nên có ở bạch mã hoàng tử trong mộng của cô, vậy mà nét đó lại xuất hiện ở kẻ nam sinh gây rối mà cô căm ghét này. Giống hệt như thứ quý báu nhất trên đời được đeo trên đầu lợn, đây đúng là sự việc làm nhân thần đều phẫn nộ.

Tiếng chuông tan học quý giá vang lên, tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm, mùi thuốc súng trong tiết học này thực quá nồng rồi. Bất kể là cô giáo giảng bài hay là học sinh đều không yên lòng, đây xem như là một sự việc đáng ghi nhớ của học viện Kiêu Tử.

Thường Nhạc hé ra nụ cười hài lòng, vì đó là lúc Tần Uyển đi tới trước mặt hắn.

Như hắn mong muốn, Tần Uyển rốt cuộc mở miệng nói ra một câu mà hắn tha thiết mong đợi:

- Thường Nhạc, đi theo tôi tới văn phòng.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 49: Cái Gì Là B?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Suốt dọc đường đi cả hai đều không nói chuyện gì, mỗi người đều mang những suy nghĩ riêng. Tần Uyển nghĩ xem lát nữa sẽ làm cách nào để giáo huấn nam sinh này, chế độ bây giờ không thể dùng cách xử phạt thể xác học sinh, mà không biết chừng còn bị học sinh xử lại. Cô chỉ có thể dùng vàI biện pháp văn hóa nhã nhặn để giáo huấn nam sinh này khiến hắn chịu thua mới được, điều này làm Tần Uyển rất hao tâm tổn trí.

Đối phó với những học sinh bình thường chỉ cần phạt bọn chúng chép phạt từ đơn mười lần là được, nhưng theo kinh nghiệm của Tần Uyển thì chiêu này không có tác dụng gì đối với Thường Nhạc, người này quá nửa sẽ không nghe theo, dù là nghe theo cũng sẽ chỉ tìm người chép giúp, Tần Uyển càng nghĩ càng đau đầu, đôi lông mày thanh tú như lá liễu hơi nhíu lại, thoạt nhìn toát ra vẻ dịu dàng làm người ta lay động.

Trong lòng Thường Nhạc nghĩ rất đơn giản, lần này đã có cơ hội đối diện cô, hắn đương nhiên nghĩ làm cách nào để cưa được vị giáo viên xinh đẹp mà thoạt nhìn rất nghiêm túc này. Đối với loại người tình trường lão luyện như Thường Nhạc mà nói, hắn thậm chí lúc đó không nghĩ làm cách nào để tán Tần Uyển, đến lúc gặp chiêu nào dùng chiêu đó là được. Đây chính là cảnh giới cao nhất trong võ thuật – an hợp vô hình, không chiêu thắng chiêu.

Phòng làm việc của giáo viên học viện Kiêu Tử được phân theo khoa theo cấp, giáo viên ngoại ngữ lớp 10 đều nằm ở tầng 3, chia thành vài phòng. Văn phòng của Tần Uyển có 4 bàn làm việc, có nghĩa là có 4 giáo viên tiếng Anh làm việc ở đây. Học viện Kiêu Tử không hổ là trường học quý tộc nhiều tiền tiêu không hết, không riêng gì trong phòng trang hoàng xa

https://thuviensach.vn

hoa, bàn làm việc cực lớn và ghế da thật kia đều là loại cao cấp, nếu chuyển ba bàn còn lại đi có thể làm người ta lầm tưởng rằng đây là phòng làm việc của Tổng giám đốc một công ty lớn nào đó.

Văn phòng lúc này không có các giáo viên khác, Tần Uyển ngồi trên ghế, khôi phục lại bộ dạng khí độ làm gương cho người khác, nhìn Thường Nhạc nói:

- Trong quy định đối với học sinh có viết học sinh không được hút thuốc uống rượu. Em lại ngồi hút thuốc ngay hành lang có phải có cảm giác mình rất cool không?

- A!

Thường Nhạc hừ một tiếng từ lỗ mũi, hoàn toàn không để ý đến bộ dạng uy nghiêm kia của Tần Uyển, cười lạnh nói:

- Nếu một người đàn ông có khí chất có thể thông qua hút thuốc, uống rượu, đùa bỡn chơi bời bên ngoài thì thế giới này đều là những anh chàng rất cool rồi.

Tiến lên hai bước, duy trì khoảng cách chừng một mét với Tần Uyển, Thường Nhạc dùng ánh mắt hạ lưu khiêu khích nhìn chằm chằm Tần Uyển thản nhiên nói:

- Huống chi là dù cho em có vi phạm nội quy chăng nữa cũng là do giáo viên chủ nhiệm phạt, cô Tần đừng có bận tâm làm gì, cô xem mình như vậy chẳng quá mệt sao, người đẹp mà nghĩ quá nhiều sẽ bị già đi đấy.

Tần Uyển chán nản, khuôn mặt xinh đẹp lộ vẻ tức giận, vốn có ý định xử phạt Thường Nhạc mà không ngờ tên tiểu tử này lại giáo huấn ngược lại mình. Trợn trừng đôi mắt đẹp, Tần Uyển gương mặt lạnh giá, ngữ điệu nghe rất giống một vị thiết huyết giáo viên.

https://thuviensach.vn

- Dù sao em cũng đã vi phạm nội quy trong giờ học của tôi, tôi có tư cách quản em.

Thái độ kiên cường ấy làm ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, hắn bỗng nhiên nhớ tới Giang Hoán Sa lúc trao mình nụ hôn đầu, cô nàng lúc ấy cũng cứng rắn, mạnh mẽ như vậy chẳng phải về sau cũng bị đứa trẻ chín tuổi là mình hạ gục đó sao? Nhớ tới Giang Hoán Sa hiện giờ đã bặt vô âm tín, Thường Nhạc có cảm giác mất mát, tâm niệm vừa chuyển bỗng đem tất cả tình cảm đối với Thạch Tán Y và Giang Hoán Sa đều uỷ thác lên vị giáo viên xinh đẹp này.

Cái gọi là nội quy trường học không là gì trong mắt Thường Nhạc, mặc kệ những lời lẽ của Tần Uyển, Thường Nhạc quét ánh mắt về phía một chồng sách tiếng Anh đặt chỉnh tề trên một bàn làm việc tiện tay rút một quyển, chỉ nhìn thoáng qua bìa sách hắn đã kinh ngạc nói:

- Cô cũng đọc Henry 6?

Ánh mắt Tần Uyển cũng hiện lên một tia kinh ngạc, lấy trình độ Anh ngữ của một học sinh cấp ba chưa chắc đã hiểu tiêu đề in ngoài bìa sách, vậy mà tên tiểu tử này chỉ vừa liếc mắt đã nhận ra, bộ dạng còn có vẻ rất học hỏi. Cuối cùng không giấu nổi tò mò Tần Uyển hỏi:

- Em cũng đọc rồi ư?

- Lúc 10 tuổi đã đọc rồi.

Thường Nhạc thuận miệng trả lời, trí nhớ giống như phảng phất lại một thời kỳ xa xôi mơ hồ lẩm bẩm:

- Nếu như nhớ không nhầm thì đây là tác phẩm thời kỳ đầu của Shakespeare, có thể coi là hài kịch, có hơi châm biếm. Năm 1952 tác giả R Guillian trong cuốn "Ngàn hối hận nhất trí" đã bóng gió dùng lời thoại trong Henry 6 nói dòng họ Shakespeare là "giới quạ đen nhà giàu mới nổi".

https://thuviensach.vn

Có thể thấy được Shakespeare ở lứa tuổi đó đã sớm bộc lộ được tài hoa cũng như phải chịu đựng sự đố kỵ của người đời.

Thường Nhạc có chút xuất thần nói vậy, vì Shakespeare là một trong những thần tượng của hắn, trong nước Anh còn lưu truyền rất nhiều những câu chuyện liên quan đến William Shakespeare.

Tương truyền Shakespeare viết "Romeo và Juilliet" chính là những câu chuyện cảm động xảy ra khi ông qua lại với các cô gái quý tộc, sau đó mới viết nên tác phẩm về mối tình lãng mạn mà đau thương này.

Đối với rất nhiều đàn ông mà nói, cuộc đời bọn họ có lẽ là một dấu phẩy, cũng rất có thể là một dấu chấm tròn, hoặc là một dấu chấm than… Nhưng đối với người có thể làm cho vô số cô gái cảm động như Shakespeare mà nói thì cuộc đời của ông nhất định là một dấu chấm hỏi.

Về chuyện tình nam nữ có vô vàn câu hỏi nhưng lại rất ít người có thể giải đáp được.

Là một dấu hỏi chấm lớn của Phương Đông, người này quả nhiên là biết cách hỏi: "Hỏi thế gian tình ái là chi, mà đôi lứa thề nguyền sống chết", khá nhiều cặp đều không ngăn cản nổi. Người kia chính là Tây Phương Shakespeare, có lẽ người phương Tây đều khá thẳng thắn và cởi mở nên câu hỏi của họ rất đơn giản, có thể nhìn thấy ngay từ cái tên của họ: "Cái gì là B"

- Em mới 10 tuổi đã đọc nguyên tác tiếng Anh?

Trái tim Tần Uyển khẽ chấn động, bộ ngực to lớn khẽ phập phồng, Thường Lạc nhìn mà muốn rớt nước miếng.

Cho rằng tên này đang bốc phét, Tần Uyển cười lạnh nhạt:

https://thuviensach.vn

- Ngay cả tác phẩm thời kỳ đầu của Shakespeare em cũng đọc rồi vậy thì nhất định là có nghiên cứu về tác giả này, hay là nói thử cho tôi nghe một chút?

Gần như có thể khẳng định Thường Nhạc không thể trả lời được, Tần Uyển dù bận rộn nhưng vẫn ung dung nhìn hắn, chờ mong xem hắn bối rối thế nào. Ngay lúc này trong lòng cô cũng cảm thấy kỳ quái, chính mình là giáo viên, không ngờ không giảng giải mà lại còn nóng lòng muốn nhìn thấy học sinh của mình xấu mặt.

Nằm ngoài dự kiến của Tần Uyển, Thường Nhạc cũng không có kiếm cớ qua loa tắc trách, nét mặt lộ vẻ tươi cười, lạnh nhạt nói:

- Shakespeare trong 22 đến 23 năm đã viết tổng cộng 37 bộ hí kịch, trong đó có 16 bộ được xuất bản dưới dạng trộm ấn bản. Nguyên nhân là thời đó tác giả đem kịch bản bán cho đoàn kịch, đoàn kịch vì lũng đoạn liền không lên tiếng, bị trộm ấn bản còn lại là do diễn viên truyền miệng, hoặc bị người khác ghi nhớ khi đang diễn, cho nên có nhiều sai sót so với bản gốc.

Dừng một chút, Thường Nhạc lại lộ vẻ chuyên tâm nghiên cứu vấn đề một cách cẩn thận, nghiêm túc, hơi thở nho nhã nói tiếp:

- Nói như vậy, hí kịch của Shakespeare sáng tác có thể phân làm 3 thời kỳ: Thứ nhất là thời kỳ những năm 1590 ~ 1600 chủ yếu là những sáng tác lịch sử, hài kịch, có 9 bộ kịch lịch sử, 10 bộ hài kịch và 2 bộ bi kịch. 9 bộ kịch lịch sử ngoại trừ "Vua Johan" viết về lịch sử nước Anh thời kỳ đầu thế kỷ 13, nội dung của 8 bộ khác đều liên quan đến bốn bộ hai khúc "Henry VI" thượng, trung, hạ, "Richard III", "Richard II" "Henry IV" thượng, hạ và Henry V. Những bộ kịch lịch sử này khái quát hơn trăm năm lịch sử nước Anh lúc náo động, đắp nặn một loại hình tượng quân chủ chính diện, phản diện, phản ánh tư tưởng của Shakespeare phản đối chế độ phong kiến cát cứ, trung ương tập quyền, yêu cầu quân chủ khai minh tiến hành cải cách từ trên xuống dưới, thành lập chế độ chủ nghĩa nhân văn và lý tưởng đạo đức

https://thuviensach.vn

về quan hệ xã hội nhân văn, hài hòa. 10 bộ hài kịch là "edy of Errors", "Cardenio", "The marchant of Venice", "Love"s Labour"s Lost", "A Midsummer night dream", "The Merry Wifes of Winsor", "As you like it", "Measure for measure", "Twelfth night", đại đa số đều lấy chủ đề tình yêu, tình bạn, hôn nhân, nhân vật chính đều là những người có trí tuệ theo chủ nghĩa nhân văn, những thanh niên trẻ, thông qua việc họ đấu tranh cho tự do, hạnh phúc để ca tụng sự tiến bộ, ca ngợi những con người mới với những làn gió mới, đồng thời cũng nhẹ nhàng vạch trần và trào phúng những luồng tư tưởng cũ, những chuyện đồi bại đáng ghê tởm, như chủ nghĩa cấm dục hư kiểu, phái Thanh giáo giả nhân giả nghĩa và bọn người tham lam bỉ ổi cho vay nặng lãi. Các tác phẩm hí kịch của Shakespeare thời kỳ này cơ bản mang tư tưởng lạc quan, trong sáng, tràn đầy chủ nghĩa nhân văn lý tưởng để giải quyết mâu thuẫn xã hội, đến nỗi tác phẩm bi kịch "Romeo và Jiulliet" viết vào thời kỳ này cũng mang hơi hướng hài kịch, mặc dù nhân vật chính chết cho tình yêu nhưng tình yêu lý tưởng đã chiến thắng cái chết chóc, để đổi lấy hóaa giải thù hằn phong kiến. Tuy nhiên, cũng là vở kịch viết vào thời kỳ này khi đã thành thục về hài kịch là "The marchant of Venice" thì lại mang sắc thái u buồn và nhân tố bi kịch, song song với việc cổ xuý lòng nhân ái, hữu nghị và tình yêu chân thành cũng vẫn là phản ánh chế độ cá lớn nuốt cá bé, ách áp bức trong xã hội Cơ Đốc giáo, vấn đề kỳ thị chủng tộc. Điều này chứng tỏ tác giả đã dần dần ý thức được lý tưởng và sự thật còn tồn tại một mâu thuẫn khó có thể giải quyết được.

- Thời kỳ thứ hai (1601~1607) chủ yếu là bi kịch, ông viết ba bộ kịch La Mã, 5 bộ bi kịch và bộ "Hài kịch u ám" hoặc là "Vấn đề kịch". Những vở kịch La Mã như "Troilus and Cressida", "Antony and Cleopatra" và "Coriolanus" lấy đề tài từ câu truyện lịch sử về các vị anh hùng La Mã, bốn vở bi kịch lớn là "Othello" "Hamlet", "King Lear" "Macbeth" và vở "Timon of Athens" thể hiện những trăn trở sâu sắ của tác giả đối với thời đại, nhân sinh, gắng sức đắp nặn một lớp nhân vật chính bi kịch của thời đại. Bọn họ thức tỉnh từ giam cầm và mông muội, được những tia nắng đầu tiên của

https://thuviensach.vn

thời cận đại chiếu rọi, đang bừng bừng khí thế hoàn thiện phát triển bản thân mình nhưng lại không thể vượt qua được cực hạn tự thân và những ràng buộc của thời đại, rốt cuộc họ đấu tranh giữa hoàn cảnh và nội tại dẫn đến sự hi sinh không thể tránh khỏi.

- Những tác phẩm chủ yếu của thời kỳ thứ ba (1608 ~ 1613) là 4 bộ bi hài kịch hay là kịch truyền kỳ "Pericles, Prince of Tyres" "Cymbeline", "The winter Tale" "The Tempes". Những tác phẩm này chủ yếu viết về sự thất lạc, đoàn tụ, vu cáo hãm hại, giải oan, dù vẫn kiên trì chủ nghĩa nhân văn lý tưởng, vạch trần sự thật hắc ám nhưng cách giải quyết mâu thuẫn chủ yếu vẫn dựa vào pháp thuật, ảo tưởng, cơ duyên tình cờ và sự kiện ngẫu nhiên cũng là để ngợi ca lòng khoan dung, sự tha thứ, thoả hiệp…

Nhìn bộ dạng Thường Nhạc miệng lưỡi lưu loát tự tin, Tần Uyển hoảng hốt, dù là tên tiểu tử này thông qua tư liệu của những nhà phê bình khác để sắp xếp lại đi nữa thì trí nhớ của hắn cũng đủ khiến người ta kinh người rồi. Hít sâu một hơi, quả bóng bowling vĩ đại kia lại phập phòng, Tần Uyển đột nhiên hỏi:

- Những cuốn này em đều đã đọc qua rồi?

Nói xong gương mặt xinh đẹp của Tần Uyển thoáng chút ửng đỏ lộ ra vẻ quyến rũ mê đắm. Có phải mình điên rồi chăng, làm sao lại có thể hỏi một cách ngây thơ như vậy, giống như một cô nữ sinh ngốc nghếch hỏi gã trai mà mình đang sùng bái vậy.

Bỏ cuốn "Henry VI" xuống, Thường Nhạc ngồi lên bàn làm việc, đối mặt Tần Uyển, giơ tay nhẹ nhàng nâng chiếc cằm xinh đẹp của cô, dùng thanh âm quỷ dị mờ ám hỏi:

- Cô nói xem?

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

pare thee to a summer"s day?

Thou art more lovely and more temperate:

Rough winds do shake the darling buds of may,

And summer"s lease hath all too short a date:

Sometime too hot the eye of heaven shines,

And often is his plexionn dimm"s,

And every fair from fair somtime delines,

By chance or nature"s changing course untrimm"d,

But thy eternal summer shall not fade

Nor lose possession of that fair thou owest,

Nor shall Death brag thou wander"st in his shade,

When in eternal lines to time thou growest:

So long as men can breathe or eyes can see,

So long lives this and this gives life to thee.

…

https://thuviensach.vn

Tần Uyển theo bản năng rụt cổ lại, bàn tay của Thường Nhạc vẫn không ngừng nâng cằm cô. Tư thế này vô cùng mùi mẫn, Tần Uyển không dám lùi thêm, nếu không rất có thể Thường Nhạc theo bản năng sẽ bổ nhào lên người cô.

Có thể con gái trong trường hợp này rất mù quáng rối rắm không biết nên làm thế nào, lúc này Tần Uyển cũng quên mất đứng dậy để tránh né, hoặc lớn tiếng trách cứ tên học sinh này. Cô căn bản không nghĩ tới những cách này mà chỉ kích động, sợ hãi muốn tránh né.

Không ngờ thời điểm Tần Uyển thất kinh, Thường Nhạc cũng không có động tác tiến thêm mà chỉ thành thục nâng cằm mỹ nữ, ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ, dường như có chút thất thần.

Bàn làm việc của Tần Uyển ở tận bên trong, ghế phải dựa vào bên cửa sổ, Thường Nhạc đang đối diện với cửa sổ bỗng quay ghế làm một bên gương mặt Tần Uyển hiện lên bên cửa sổ. Ánh nắng tháng 9 vẫn còn hơi nóng chiếu xuyên qua cửa kính phủ một màu vàng lên người Tần Uyển, gương mặt xinh đẹp dưới ánh nắng kia càng toát lên vẻ cao quý…

Thường Nhạc bỗng nhảy từ trên ghế xuống làm bộ dạng của kỵ sỹ Châu Âu thời cổ đại quỳ trước mặt Tần Uyển, không đợi cô kịp phản ứng liền cầm tay phải cô đưa lên miệng minh hôn lên mu bàn tay, trên mặt không những không hạ lưu mà còn có phong độ cao quý như những quý tộc thân sĩ Anh Quốc, dùng thanh âm trầm thấp vẻ tang thương như một diễn gia người Anh.

- Shall pare thee to a summer's day?

- Thou art more lovely and more temperate:

Tần Uyển hoàn toàn ngạc nhiên, trong đầu cô trống rỗng, đây là một trong 14 bài thơ nổi tiếng nhất của Shakespeare, cũng là bài thơ Tần Uyển thích nhất. Cô đã từng tưởng tượng một ngày nào đó sẽ có một nam tử tang

https://thuviensach.vn

thương u buồn quỳ trước mặt cô, cúi đầu, dùng tiếng Anh đọc bài thơ này để tỏ tình với mình, rồi sau đó cô sẽ hạnh phúc đồng ý…

Người đàn ông như vậy, thơ ca như vậy, màn tỏ tình như vậy tất cả đều đã xuất hiện rồi, thế nhưng… người này lại là một học sinh không hề mang lại cho cô cảm giác tốt đẹp, lại còn là một thằng nhãi kém cô mấy tuổi, còn cái địa điểm tỏ tình này lại chính là phòng làm việc của cô.

Nhưng dù thế nào đi nữa, biểu hiện đau thương cùng giọng điệu Anh ngữ lưu loát lại hàm chứa chân tình đã làm cô rung động mạnh. Nghĩ tới Tần Uyển có thể được coi là giáo viên tiếng Anh khá nhất của học viện, cũng có thể coi là nhân tài tiếng Anh cao cấp trong nước, đứng trước mặt nam sinh này cũng có chút cảm giác hổ thẹn. Tần Uyển hoàn toàn lâm vào lưới mê, cô không biết phải làm thế nào.

Thường Nhạc không chút hoang mang nửa quỳ trên mặt đất, ánh mắt thâm thuý si ngốc chăm chú nhìn Tần Uyển, khuôn mặt tuấn tú đầy chờ mong giống như một chàng thanh niên khổ sở đợi người yêu đáp lại tình yêu.

Tuy thoạt nhìn là như vậy nhưng trong lòng Thường Nhạc cũng đang cười thầm, có thể coi lần mạo hiểm này đã thành công. Là một công tử hào hoa kiệt xuất mà nói, Thường Nhạc am hiểu cách đối phó với kiểu phụ nữ trưởng thành cao ngạo này, cũng biết giả làm người văn hoa trong trường hợp nào hoặc ra vẻ kỳ quái mới có hiệu quả. Nếu như bỗng nhiên ngâm thơ đối câu với một mỹ nữ thì đúng là vô cùng thô tục, chỉ làm người ta giận sôi, chỉ cần một chút vào thời điểm thích hợp thì mới có chút hiệu quả.

Khuôn ngực không ngừng phập phồng, Tần Uyển bỗng đẩy tay Thường Nhạc, dũng khí nổi lên cố gắng gượng:

- Mới tí tuổi mà đã cậy tài khinh người, có đọc thuộc chút thơ ca tiếng Anh có gì là đặc biệt hơn người? Em có thể dịch nghĩa được không?

Thường Nhạc đứng dậy, dùng ánh mắt cao ngạo nhìn Tần Uyển cười nói:

https://thuviensach.vn

- Cô giáo, cô đã hỏi vậy thì rõ là trong lòng cô đã có đáp án đúng không?

Tần Uyển hơi giật mình cả giận nói:

- Em đang ở đây nói hươu nói vượn gì?

- Cô đang sợ, cô đang rất kích động đúng không?

Hai mắt Thường Nhạc dán chặt vào Tần Uyển, tới gần người cô, khoảng cách giữa hai người bây giờ chỉ vừa một quyển sách.

- Bởi vì cô lớn hơn em, bởi vì cô là cô giáo còn em là học sinh, vì cô cho rằng em rất vô dụng, nhưng em lại không giống như cô nghĩ. Cô không thể chấp nhận sự thực này, cô muốn lừa mình lừa người phải không?

- Em im miệng!

Tần Uyển đứng dậy khỏi ghế từng bước lùi lại sau, thanh âm thành thục quyến rũ trở nên có phần cuồng loạn.

Thường Nhạc cũng từng bước áp sát đẩy Tần Uyển tới dựa vào tường không còn đường thoái lui, dùng ánh mắt có một loại nguy hiểm cực độ có thể bùng nổ bất cứ lúc nào nhìn người đẹp, nụ cườI tà khí lại xuất hiện trên mặt:

- Cô giáo, cô đã yêu em rồi có phải không?

- Cút ra ngoài, cút ra khỏi phòng làm việc của tôi, tôi sẽ gọi người đấy.

Tần Uyển dùng sức đẩy Thường Nhạc, trong lòng không ngừng rung động, thân hình cao gầy kia của Thường Nhạc không biết dùng sức gì mà làm cô ra sức đến đâu hắn cũng vẫn đứng vững như núi Thái Sơn.

Thường Nhạc cười xấu xa nói:

https://thuviensach.vn

- Cô gọi đi, Tiểu Uyển, cô không nỡ kêu lên, cô thậm chí còn không có cách nào đối diện với mình thì lấy đâu ra dũng khí đối diện với người khác?

Tần Uyển trừng mắt nhìn Thường Nhạc cắn đến bợt môi mà không nói được câu nào.

Cô thậm chí không nhận ra được cách xưng hô của Thường Nhạc với cô đã thay đổi từ "cô giáo" tiến thêm một bước thân thiết "Tiểu Uyển".

- Được, vừa nãy cô đã muốn biết bản dịch Hán ngữ của bài thơ này, vậy thì em sẽ cho cô hết hi vọng.

Trong mắt Thường Nhạc thoáng chút nghiền ngẫm, một bàn tay đặt trên vách tường dưới nách Tần Uyển, tay kia đặt trên tường phía trái tai cô, khống chế người đẹp đứng yên giữa hai tay mình, thái độ thâm tình thổi nhẹ lên mặt Tần Uyển rồi thấp giọng.

- Anh có thể so sánh em với mùa hè này không?

Em đã đáng yêu lại cũng dịu dàng hơn.

Trận cuồng phong tàn sát nụ hoa tháng năm.

Ngày mùa hè xinh đẹp lại ngắn ngủi như vậy.

Có đôi khi ánh mặt trời lại chiếu rọi quá mãnh liệt.

Lại có lúc che đi dung nhan vàng kim.

Những điều tốt đẹp có khi lại điêu linh.

Ngẫu nhiên gặp vận mệnh hay khi tự tàn phá.

Nhưng sự vĩnh hằng của mùa hè sẽ không bao giờ biến mất.

Kiều nhan của em cũng sẽ không phai màu.

https://thuviensach.vn

Tử thần cũng sẽ vì em mà che kín bóng ma của mình.

Chỉ cần nhân loại còn có thể hô hấp, ánh mắt còn có thể chăm chú nhìn.

Áng thơ bất hủ này.

Nguyện suốt đời dâng tặng em.

Bài thơ này của Shakespeare có gần trăm bản dịch, mỗi bản dịch ra ý tứ cũng không giống nhau. Nhưng có một điều mà Tần Uyển học vấn uyên thâm có thể khẳng định được bản dịch này của Thường Nhạc cô chưa từng nghe được. Tần Uyển trở nên hoảng hốt, từng câu từng chữ của Thường Nhạc đều rót thẳng vào tim cô, dường như chính bản dịch này là điều mà lâu nay cô vẫn luôn mơ ước.

Bộ ngực tà hư trêu ngươi kia lại càng rung lên mãnh liệt, Tần Uyển vốn say mê nghiên cứu tiếng Anh giờ quên hết ân oán giữa hai người, lúc này tràn đầy tò mò giống như một nữ sinh đơn thuần ngẩng đầu nhìn Thường Nhạc thấp giọng hỏi:

- Đây là bản dịch nào? Sao tôi chưa từng nghe?

Thường Nhạc cười thần bí dí sát mặt vào Tần Uyển, ngực đã ép lên bầu ngực của người đẹp thì thầm bên tai cô:

- Cô Tiểu Uyển đương nhiên là chưa được nghe rồi, đây chính là em – bạn trai cô vừa mới bất thần dịch lại, cô có thể gọi đó là "Thường Nhạc bản"…

- Hả?

Tần Uyển khẽ hô một tiếng rồi lại tiếp tục "Ồ" một tiếng, nghĩ đi nghĩ lại thấy những lời này của Thường Nhạc có lẽ là thật. Thằng nhóc này đúng là giỏi thật, không thể nào mà trước đây cô chưa từng xem qua một bản dịch đỉnh như vậy.

https://thuviensach.vn

Phải đến nửa phút sau Tần Uyển mới hoàn hồn để ý thấy tư thế mờ ám giữa hai người, lại nghĩ lại câu nói bạn trai gì đó của Thường Nhạc cô kinh hoàng ngẩng đầu mặt đỏ bừng tim đập loạn nhịp nói:

- Em vừa nói cái gì? Em là…là bạn..ơ…a..

Chữ "trai" cuối cùng còn còn chưa thốt ra khỏi miệng, Thường Nhạc đã vội vã không nhịn được hôn lên chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn của cô.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 51: Cô Giáo, Cô Thật Xấu

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đột nhiên bị hôn như vậy Tần Uyển có chút cảm giác mê muội, thân thể mềm mại run rẩy, đầu óc tái nhợt, thành luỹ trong lòng cô như bị một lực lượng vô hình đánh tan.

Ngay khi lưỡi Thường Nhạc len lỏi chạm vào cô mới bừng tỉnh, cảm thấy vô cùng kích động "Mình đang làm gì? Cậu ta là học sinh của mình? Cậu ta chỉ mới mười mấy tuổi."

Trong lòng không ngừng lặp đi lặp lại mấy câu hỏi này cảnh cáo mình, Tần Uyển liều mạng giẫy dụa, dùng sức lắc đầu muốn thoát khỏi nụ hôn của Thường Nhạc.

Thường Nhạc đột nhiên đưa đôi tay hung ác mà ôn nhu ôm lấy gương mặt Tần Uyển thâm tình nhìn cô, trong ánh mắt hắn có vẻ u buồn đau thương của người đàn ông bị người yêu cự tuyệt. Lòng Tần Uyển bỗng nhói đau cô nhắm hai mắt không dám nhìn Thường Nhạc nữa, cũng không biết nên làm thế nào.

Thừa nước đục thả câu là việc làm Thường Nhạc đắc ý nhất, vô số lần kinh nghiệm thực chiến nói cho hắn biết cơ hội đã tới. Nâng gương mặt người đẹp Thường Nhạc hôn lên đôi môi đỏ sẫm kia.

Tần Uyển cảm giác nóng ran ở miệng, cô thở dồn dập, trong lòng hỗn loạn khẽ "Uhm" một tiếng, hai chân thiếu chút nữa trở nên mềm nhũn.

Nghe thấy âm thanh thành thục sung mãn đầy sức hấp dẫn này, Thường Nhạc bị kích thích mạnh ôm chặt lấy cô, thân thể cường tráng không ngừng cọ xát vào bộ ngực Tần Uyển, hôn cô đến mê muội. Đầu lưỡi hắn dễ dàng

https://thuviensach.vn

len vào giữa đôi môi lách qua hàm răng cô đùa nghịch với chiếc lưỡi của cô. Bộ ngực Tần Uyển không ngừng phập phồng dưới tác động của nụ hôn đầu cô không tự chủ được mà chỉ đưa lưỡi đáp lại.

Lúc này Tần Uyển đã không nghĩ được nhiều như vậy, trên thực tế dù cô có cố gắng đến thế nào cũng không ngăn được chuyện này, hai người ôm ấp hôn hít quên hết mọi chuyện, thời gian như cô đọng lại, tất cả hình ảnh đều như dừng lại ở thời khắc này.

Ngay cả Tần Uyển cũng không biết hai tay mình tự lúc nào đã đang ở trên cổ Thường Nhạc, Thường Nhạc thủ thỉ nhẹ nhàng vuốt ve lưng cô hôn mạnh đến muốn lệch cả hàm răng. Không chỉ vì Tần Uyển bỗng chủ động, cũng vì hắn mẫn cảm nhận thấy mùi thơm trinh nữ độc hữu truyền tới từ người Tần Uyển.

Thật không dễ dàng gì!

Thường Nhạc trong lòng bồi hồi, như thể một mỹ nữ đến tuổi này trưởng thành như vậy còn có thể thủ thân như ngọc, đúng là thật hiếm có ở thời buổi này.

Tinh thần không nao núng, Thường Nhạc không có lý do gì để buông tha, đôi bàn tay dao động trên bộ quần áo bóng loáng của Tần Uyển, cô chỉ cảm thấy một trận choáng váng kịch liệt, tay chân không còn chút lực nào kinh hô một tiếng nhưng lại không có điệu bộ phản kháng. Lá gan Thường Nhạc như lớn hơn gấp ba càng thêm càn rỡ, ép Tần Uyển vào góc tường hôn, bàn tay can đảm mạnh mẽ nhào nặn cái vật thể hình cầu của cô mà đã sớm làm hắn thèm chảy dãi.

-Á, đừng!

Tần Uyển lần này hô lớn, bảo vật này có thể nói là vô cùng quý trọng với cô, cô không phải người mù, bình thường cũng biết 100 gã đàn ông thì đến 99 gã dán ánh mắt vào nơi đó của mình, hơn nữa cô có thể khẳng định 1

https://thuviensach.vn

người duy nhất trong số 100 người kia mà không buồn nhìn cô chắc chắn là đồng tính.

Bảo bối bị xâm nhập, Tần Uyển bây giờ cũng đã tỉnh táo hơn nhiều lại giằng co, thanh âm chính nghĩa trong lòng không ngừng bảo cô không thể lại phạm sai lầm, không thể phạm sai lầm nữa, cậu trai trước mặt này chỉ là học sinh của mình. Cô chỉ buồn bã hô:

-Đừng có làm như vây, Thường Nhạc, buông tôi ra…

Trong mắt Thường Nhạc loé lên chút hối hận, thầm mắng mình nóng vội, bàn tay trộm cắp kia rất thức thời buông khỏi ngọc nữ phong của Tần Uyển.

Tần Uyển giật mình không nghĩ lần này Thường Nhạc lại dễ nói chuyện như vậy. Ngay trong nháy mắt bàn tay Thường Nhạc rời khỏi người mình, cô cảm thấy mình có chút nuối tiếc… Ngay lập tức cô nhận ra tư thế của hai người vẫn rất mờ ám, Thường Nhạc lúc nào cũng có thể lại vồ đến, cô thậm chí còn có thể cảm nhận được hơi thở và nhịp tim Thường Nhạc, gương mặt không khỏi ửng đỏ, hơi thở lại trở nên dồn dập.

Quả nhiên không ngoài dự kiến của cô, Thường Nhạc chỉ hơinghỉ rồi rất nhanh lại đến gần cô. Nhưng điều nằm ngoài dự kiến của cô chính là hắn lại không đòi hỏi cái miệng của cô mà lại dùng chiếc mũi nhẹ nhàng hít mái tóc cô, bỗng nhiên có luồng khí nhẹ lọt vào tai, khiến Tần Uyển vừa vui lại vừa sợ, thân thể mềm nhũn tê dại.

Lúc này Thường Nhạc thấp giọng tà khí nói bên tai cô:

-Nước hoa Roberto Cavalli, xa hoa rực rỡ mà cao quý, Tiểu Uyển cô đúng là một cô giáo cố làm ra vẻ thành thục hiềm nghi mà, có phải vì muốn xây dựng hình tượng giáo sư nghiêm khắc, điềm đạm trong trường học này?

https://thuviensach.vn

Tần Uyển vừa thẹn vừa giận dùng sức đẩy Thường Nhạc trong lòng không khỏi kinh ngạc. Bản thân mình hôm nay căn bản không hề xức nước hoa Roberto Cavalli, chỉ là hôm qua xức hơi quá nên trên người còn xót lại chút dư vị, không ngờ lại bị tên tiểu tử dê xồm này giám định được.

Thường Nhạc đột nhiên nhìn Tần Uyển, gần như dùng chóp mũi mình đỡ chóp mũi cô, nụ cười vừa thâm tình vừa xấu xa nói:

-Cô Tiểu Uyển, chúng ta đều đã hôn môi rồi, cô cũng không phản kháng, có phải chuẩn bị làm bạn gái em rồi không?

-Quên đi, là em ép tôi.

Nói xong câu này Tần Uyển lại hết hồn, mình rốt cuộc là người như thế nào, vào thời điểm này lẽ ra phải chửi ầm tên lưu manh này lên mới phải, vì sao lại còn cùng càn quấy với hắn, càm giác như là tình nhân. Mắt cô thấy mũi Thường Nhạc càng lúc càng gần, Tần Uyển chỉ hừ lạnh một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, cũng không liếc nhìn hắn lấy một cái.

Bất kỳ một cô gái nào gặp phải tình huống như Tần Uyển đều sẽ rất hậm hực, đánh không lại, phản kháng cũng coi như phí công, muốn hét to lên lại không có can đảm. Nhưng những điều này cũng không phải quan trọng nhất mà chính là trong thâm tâm cô biết mình không phải rất ghét bị tên tiểu sắc lang này xâm phạm thậm chí còn có chút mong đợi, đấy mới là điều mâu thuẫn lớn.

Đang lúc Tần Uyển cho rằng Thường Nhạc sẽ lại xấc xược dầy vò trên khuôn mặt mình cô nghe thấy tiếng nuốt nước bọt rất lớn, một người nuốt nước bọt có thể phát ra tiếng kêu lớn đến vậy sao?

Hoảng sợ nghiêng đầu sang chỗ khác, Tần Uyển xấu hổ và giận giữ muốn chết, Thường Nhạc đang cúi đầu nhìn bộ ngực của mình, ánh mắt như con quỷ đói ba ngày ba đêm bỗng nhiên nhìn thấy đồ ăn ngon. Điều càng làm cho Tần Uyển nổi giận chính là trong lúc trước đó bị Thường Nhạc xâm

https://thuviensach.vn

phạm, một nút cúc áo mình đã bị mở ra, chiếc áo lót màu đen huyền ảo lộ ra phân nửa, ánh sáng chiếu vào khe ngực trắng như tuyết kia cũng hiện lên chói mắt.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Tần Uyển, Thường Nhạc ngẩng đầu lên, nét mặt trở nên chân thành làm bộ dạng kẻ thông thái rởm dừng ở hai mắt Tần Uyển, hắn nghiêm trang nói:

-Đồ lót AgentP, một đại danh từ gợi cảm hấp dẫn. Slogan của họ là "Dùng sự phơi bày để thể hiện sự gợi cảm". Cho phép học sinh to gan nói một câu, cô Tiểu Uyển, cô thật là xấu xa. Thậm chí đến học sinh xấu xa như em so sánh với cô còn thấy ngượng.

Tần Uyển thiếu chút nữa ngất xỉu thậm chí còn có ý cắn lưỡi tự sát. Tên tiểu sắc lang này, đến thương hiệu nội y của phái nữ này cũng lý giải được rõ ràng như vậy, hơn nữa lại hợp tình hợp lý so sánh nói xấu mình, thật sự là rất…

Tìm không ra từ ngữ nào để hình dung Thường Nhạc, Tần Uyển hoàn toàn lâm vào trạng thái không biết phải làm thế nào, thành luỹ phòng ngự trong lòng cô hoàn toàn sụp đổ, Thường Nhạc đột nhiên cúi đầu vùi mặt vào giữa hai khe ngực cô như một đứa trẻ con khao khát.

-Không, không. Tên súc sinh, cầm thú.

Tần Uyển rốt cục không kìm nổi lớn tiếng hét, hai tay không ngừng túm tóc, đẩy đầu Thường Nhạc.

Thường Nhạc bỗng ngẩng đầu, sửa sang lại tóc, hoà khí nói:

-Làm ơn đi Tiểu Uyển, đừng có làm em đầu bù tóc rối được không? Cô chưa nghe thấy câu "Máu có thể chảy đầu có thể rơi nhưng tóc không được rối" à?

https://thuviensach.vn

-Đồ biến thái.

Tần Uyển mắng to, nước mắt giọt ngắn giọt dài lăn xuống, cô căn bản không thể tưởng tượng được lúc này đây Thường Nhạc còn rất để ý đến đầu tóc, một người có thể vô lại đến vậy, cô hoàn toàn phát điên. Dùng bản năng của người phụ nữ, cô giơ tay hung hăng bóp cổ Thường Nhạc.

Rất thản nhiên, Thường Nhạc không chịu ngược đãi, nhẹ nhàng túm lấy hai cánh tay Tần Uyển đơn giản hoá giải công kích của cô. Sắc mặt hắn bỗng trở nên lạnh lẽo, đưa tay nhẹ nhàng lau nước mắt Tần Uyển, từng chữ từng chữ nói:

-Cô Tiểu Uyển, cô hắn nhìn ra được em là người có văn hoá nên cô đừng ép em phải đánh. Đừng có dùng loại ánh mắt này nhìn em, hãy dịu dàng một chút được không? Đừng nói em không có đạo lý, bây giờ cho cô hai sự lựa chọn, một là cô hãy ngoan ngoãn hợp tác, hai là em sẽ cưỡng gian cô ngay ở đây.

Thế này còn gọi là lựa chọn sao? Tần Uyển đã mất đi khả năng suy nghĩ bình thường, không ngừng nức nở, cô rốt cuộc nhận ra Thường Nhạc không phải loại nam sinh thông thường, hắn là một con quỷ.

Thường Nhạc bỗng vùi đầu hôn lên bộ ngực kia, hơn một lần bị tập kích Tần Uyển đã quen rồi, trong lòng nàng trống rỗng, hệ thần kinh trung ương điều khiển cũng không đưa ra bất kỳ chỉ lệnh phản kháng nào. Cặp tuyết lê chưa từng bị sờ mó kia đang bị Thường Nhạc dùng miệng xâm phạm, dù trong lòng biết phải kiên quyết phản kháng đẩy hắn ra mới đúng nhưng cô lại không kháng cự được từng trận khoái cảm rên rỉ, không tự chủ được vặn vẹo thân thể mềm mại.

Không cởi bỏ áo lót Tần Uyển mà Thường Nhạc chỉ khẽ lật tấm mút một bên ngực, không một từ ngữ nào có thể hình dung được kiệt tác này của

https://thuviensach.vn

thượng đế, nhũ hoa màu phấn hồng kiều diễm ướt át hiện ra với sức hấp dẫn mê người.

Giống như thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật, Thường Nhạc nhẹ nhàng hôn lên đóa hoa kia, thâm tình mút lấy nó. Thật lâu sau hắn mới ngẩng đầu quyến rũ:

-Ồ, đậu đỏ sinh Nam quốc, xuân tới phát mấy cành…

Lúc này Thường Nhạc đã hy vọng Tần Uyển thâm tình nhìn hắn rồi rất thâm tình phối hợp đáp lại một câu:

-Nguyện quân đa thải hiệt, thử vật tối tương tư.

Chỉ tiếc rằng đây là việc không thể.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 52: Cô Giáo, Cô Có Muốn Không?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cảm thán xong, Thường Nhạc lại tiếp tục vùi đầu, đồng thời cũng nảy sinh một quyết định.

Giống như ngày trước lúc đối phó với Giang Hoán Sa, Thường Nhạc cho rằng đối phó với loại phụ nữ cao ngạo như Tần Uyển đây nhất định phải đem gạo nấu thành cơm rồi mới nói. Lúc trước gặp Giang Hoán Sa là hắn không có khả năng đó, bây giờ chỉ lật người là nông nô đã hát ca, từ lâu đã là súng chim thay đạn, hắn có thể tự hào mà nói một câu: Ông đây mấy năm trước đã chẳng phải xử nam rồi.

Tần Uyển lâm vào mê võng cực độ, thân thể mềm mại vẫn không nhúc nhích mà để tuỳ ý Thường Nhạc xâm lược. Cùng lúc cô hiểu được chính mình hắn là hết sức phản kháng nhưng mặt khác lại có phần không nỡ, cũng không phải mình là một sắc nữ mà vì cái đầu của tên sắc lang đang vùi trong bầu ngực nàng có một sức hấp dẫn mãnh liệt đối với nàng.

Dựa vào chiến thuật "Bại thì thay đổi thắng quyết không thay", chiêu này của Thường Nhạc hiệu quả, lập tức lại muốn được đằng chân lân đằng đầu, ngón tay vụng trộm cởi cúc áo Tần Uyển, cũng vô cùng thuần thục cởi áo lót cô, hai đỉnh núi cao chọc trời lồ lộ hiện ra, được phụ trợ thêm bởi vòng eo nhỏ nhắn kia, khí thế thanh khiết khiến Thường Nhạc vô cùng thành kính trong lòng hát vang ca khúc "Cao nguyên Thanh Tạng".

-Không, xin em, đừng có như vậy…

Tần Uyển không ngừng giẫy dụa thân thể mềm mại, trong lòng kinh ngạc không thôi, áo lót của cô có kết cấu khá phức tạp, người không hiểu thì

https://thuviensach.vn

không sao mở được, vậy mà lại bị tên tiểu sắc lang này dễ dàng cởi bỏ, hay hắn đã được đào tạo bài bản?

Trong lòng e ngại, khiếp sợ, ánh mắt ai oán kích động, khuôn mặt đã bị nước mắt thấm ướt, nửa người trên hoàn toàn loã lồ. Tần Uyển cao ngạo rốt cục chịu thua rồi, thân thể nhẹ nhàng dẫy dụa như chú dê nhỏ đợi bị làm thịt, chỉ có tiếng năn nỉ buồn bã phát ra.

Thường Nhạc mãnh liệt ngẩng đầu, Tần Uyển giật mình nhìn hắn, nàng không ngờ trong ánh mắt tà khí của tên tiểu sắc lang này còn có nỗi bi thương và tình yêu say đắm nồng đậm. Trong nhát mắt này nàng đã thấy choáng váng, hoảng hốt.

Bởi vì cái gọi là "Biết người biết ta trăm trận trăm thắng", ở trong tình huống này lý luận cũng được áp dụng vào thực tế, nhạy bén nhận ra sự thay đổi khác thường của Tần Uyển, Thường Nhạc thâm tình nói một lời thâm tình bên tai giai nhân rồi lại mạnh mẽ hôn lên đôi môi mềm mại ướt át của nàng. Tần Uyển cảm nhận được sự mãnh liệt trong nụ hôn này khẽ ưm một tiếng, không tự chủ được ôm lấy cổ Thường Nhạc.

Ngực gắt gao cọ xát với bộ ngực của người đẹp, một tay Thường Nhạc lần theo chiếc eo nhỏ nhắn lần thả đến bờ mông của nàng, thừa dịp Tần Uyển đã ngã vào mê trận của nụ hôn này một bàn tay mờ ám khác lại tranh thủ chiến thuật "Giương đông kích tây" lần vào váy nàng, thành công trình diễn một khúc tuyến cứu quốc.

Ngay lúc Tần Uyển xụi lơ bất lực cả người tê dại, Thường Nhạc dần đẩy đến lúc nước sôi lửa bỏng thì ngoài cửa bỗng vang lên tiếng bước chân.

Tần Uyển kinh hãi xấu hổ, lúc này cho dù có mặc quần áo rồi làm bộ không có chuyện gì cũng không kịp nữa rồi, cả người lâm vào trạng thái sợ hãi khốn khổ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lại cười tà ác, hắn 12 tuổi đã có thể một quyền đánh ngã Huyết Hổ - một thế hệ hung thần, muốn tha cho Tần Uyển yếu đuối bất lực thực sự là chuyện quá nhỏ. Hắn thản nhiên ôm Tần Uyển thả xuống đất rồi đè cả người trên người nàng.

Lo lắng sự việc bị bại lộ Tần Uyển tạm thời không để ý đến tư thế mờ ám của hai người, đỏ mặt tía tai nghe động tĩnh bên ngoài. Cô có chút không phát hiện ra Thường Nhạc vô tình hữu ý tách hai chân cô, bản thân mình đang nằm dạng chân trên mặt đất đúng hình chữ "Đại", quá nửa người đều bị che dưới bàn làm việc, một chân còn vô tình ngoắc lấy đầu gối Thường Nhạc.

Cửa phòng làm việc bị đẩy ra, hai vị thầy giáo đi tới, mỗi người đều có vị trí riêng ngồi xuống bàn làm việc của mình. Không thể không nói bàn làm việc cực lớn của học viện Kiêu Tử này rất có lợi, dấu hai người phía dưới thực sự rất khó phát hiện, bàn làm việc của Tần Uyển lại ở trong cùng bên cửa sổ, không đi đến tận nơi căn bản rất khó phát giác.

Sau một tràng thanh âm sửa sang lại sách vở một người trong số họ kinh ngạc nói:

-Quái, thầy Trương, cô Tần hôm nay sao đi sớm vậy? Trước kia cô ấy toàn chấm bài của học sinh đến hết giờ mới về cơ mà?

-Không rõ, chắc là có việc gì đó rồi.

Thầy Trương kia đáp lại.

Tục ngữ nói ba người đàn ông ngồi với nhau nói chuyện bóng đá, hai người ngồi với nhau khó tránh nói về phụ nữ, lời này quả thật không sai.

Không ngờ tiếng người kia trở nên hơi đáng khinh, cười ha hả nói:

https://thuviensach.vn

-Thầy Trương, chẳng phải thầy cũng hiểu cô Tần đấy sao? Có phải có ý gì với người ta rồi không?

Thầy Trương xấu hổ bật cười:

-Thầy Triệu nói ra đừng nói đùa, truyền ra ngoài người ta lại nói tôi đũa mốc chòi mâm son. Người phụ nữ xuất sắc như cô Tần chỉ có thể đứng từ xa nhìn thôi, tôi cũng tự biết thân biết phận mà.

Thầy Triệu kia vô cùng dâm đãng khích lệ nói:

-Chưa thử qua thì sao biết, cố gắng tán tỉnh đi, cả bộ môn chúng ta có mình thầy thôi đấy.

-Được rồi được rồi, thầy đừng có đùa tôi nữa.

Thầy Trương xấu hổ dị thường trả lời.

Nghe được cuộc nói chuyện của hai người, Tần Uyển vừa thẹn vừa nóng nảy giẫy dụa, chỉ hận không thể tìm cái lỗ chui xuống.

Thường Nhạc thích ý thưởng thức phản ứng này của người đẹp không tự chủ được khẽ hôn lên trán nàng thấp giọng cười nhẹ:

-Tiểu Uyển, hình như có rất nhiều người thích cô hả? Ôi xem ra tình địch của mình đúng là không phải đông bình thường…

Tần Uyển vẻ mặt dở khóc dở cười, oán hận trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

Đột nhiên thân thể mềm mại mãnh liệt chấn động, trong tình huống nguy cấp như này Thường Nhạc lại dám mở mồm nói thật sự là quá quắt. Hắn không để ý mặc kệ, nếu như sự việc bại lộ thì mình sẽ bị liên luỵ, thanh danh trong sạch cả đời sẽ lụi bại, cô nghi ngờ hắn cố tình liền trợn trừng mắt nhìn hắn… Cô đâu biết Thường Nhạc đã dùng công nghệ cao chốn giang hồ – truyền âm nhập mật - loại công cụ nói chuyện siêu cấp bí ẩn chỉ

https://thuviensach.vn

có trong ảo tưởng hoặc trong tiểu thuyết, thậm chí còn có tác dụng hơn cả OICQ và MSN.

Khi hai người kia hoàn toàn không có ý rời đi, thảo luận xong về nữ nhân lại chém gió vô số chuyện khác, nào chuyện thịt tăng giá đến cán bộ nào tham ô, từ thế cục Iraq đến hướng đi của nước Mỹ, cuối cùng lại nói đến chuyện con nuôi em họ mua xổ số trúng giải năm triệu tệ, hai người thổn thức không ngừng xúc động hồi lâu.

Mẹ kiếp!

Thường Nhạc thầm mắng một tiếng, muốn làm thịt luôn hai lão này. Tuy nhiên rất nhanh sau đó lại lộ ra điệu cười thầm bí không có gì tốt đẹp. Đối với những người như hắn mà nói thì thách thức cũng đồng hành với cơ hội, tình huống hiện tại với hắn mà nói khó có thể nói là một cơ hội tốt.

Nhẹ nhàng thổi bên tai Tần Uyển, Thường Nhạc hỏi han mờ ám:

-Cô giáo, cô có muốn không?

Vốn đang tự an ủi mình may mà không bị hai thầy giáo kia phát hiện ra, Tần Uyển mới thở phào nhẹ nhõm lại nghe Thường Nhạc nói vậy thì tất cả các tế bào đều trở nên căng thẳng, lại không dám nói lời nào, cũng không dám để gây ra tiếng động gì, chỉ có thể hung hăng trừng mắt nhìn Thường Nhạc. Nhìn thấy hắn có ý đồ bất chính mà vẫn kiên nghị tươi cười nàng biết sự uy hiếp của mình là vô dùng, chỉ có thể dùng thái độ mềm nhũn, dùng ánh mắt u ám khẩn cầu Thường Nhạc.

Đã đến nước này Thường Nhạc đâu để ý đến những thứ này mà hơi nâng thân mình, tham lam tận hưởng phong cảnh trước ngực Tần Uyển, trong đầu hiện ra hàng loạt từ ngữ kiểu như "Không có lớn nhất chỉ có lớn hơn nữa", "không có tròn mà chỉ có tròn hơn nữa" "không có trắng nhất kích động lòng người mà chỉ có càng kích động lòng người" "không có cực kỳ co dãn chỉ có càng co giãn". Quầng vú mê người kia thản nhiên chỉ có chút

https://thuviensach.vn

phấn hồng, hai nụ hoa nho nhỏ chắc là hưng phấn gắng gượng đưa tới. Thường Nhạc há mồm ngậm lấy một bên ra sức liếm mút dùng đủ cách trêu trọc. Tần Uyển chưa từng trải qua tình cảnh như vậy lại trong tình huống kích thích nguy hiểm như vậy chỉ có thể cắn chặt môi. Thân thể mềm mại khẽ vặn vẹo.

Lúc này hai thầy giáo kia đã cùng nhau thảo luận đủ thứ chuyện, thao thao bất tuyệt phân kích quan hệ thắng bại. Tần Uyển muốn đập đầu vào tường thầm mong cho hai tên khốn này biến ra ngoài để cô còn có thể phản kháng Thường Nhạc, vậy mà hai tên này lại còn chống đối, làm cô không dám gây ra tiếng động gì.

Thường Nhạc lệch cả răng, chỉ hận không thể ra kia bắt tay hành lễ mời hai vị này tối ra ngoài uống rượu. Đương nhiên, hiện tại việc chính quan trọng hơn, Thường Nhạc không ngừng thưởng thức bầu ngực giai nhân, bàn tay nhịp nhàng vuốt ve đùi cô, trong đó một tay lại quá đáng vươn vào địa phận phong quang vô hạn phía trong váy cô.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hai vị thầy giáo kia lúc này đã nói tới NBA, lại nói từ bóng rổ đến những cô gái xinh đẹp của làng quần vợt Nga.

Cuối cùng hai người lại quay trở lại đề tài Tần Uyển.

-Thầy Trương, có mục tiêu phấn đấu mới được nha. Nếu lão Triệu tôi không lớn tuổi cũng sẽ dốc toàn lực đi tranh thủ tìm kiếm tình yêu của mình.

Thầy Triệu lời nói thấm thía.

Vị thầy Trương kia không nói gì, đứng lên, cầu xin tha thứ

-Thầy Triệu, thầy không tha cho tôi đi. Về thôi, cùng đi về đi thầy thấy sao?

Nghe nói vậy trong lòng Tần Uyển hiện ra muôn vàn hi vọng, ác mộng của chính mình rốt cục phải có kết thúc rồi.

Không ngờ thầy Triệu kia nói:

-Không vội không vội. Phải rồi, thầy vừa nói AC Milan trận này thắng Juventus rốt cuộc vì nguyên nhân gì, nói lại cho tôi nghe một chút, tôi còn chưa được rõ.

Thầy Trương ngồi xuống chậm rãi nói:

-Là như vậy, thầy xem, gần đây trạng thái của Juventus không tốt, một vài cầu thủ ngôi sao lại đang bị thương, mà Milan lại có vài ngôi sao nữa.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó hai người lại tiếp tục thao thao bất tuyệt có khả năng như trời không tối sẽ không về nhà.

Tần Uyển khẽ rơi một giọt lệ, nếu vị thục nữ này biết chửi người như Thường Nhạc nàng nhất định sẽ chỉ vào không trung mà hô to: "Ông trời, có phải cố tình cử hai gã này đến chơi tôi không?"

Thường Nhạc đang vội vã thiếu chút nữa phì cười, xem ra lần này ông trời cũng là đang ủng hộ mình rồi.

Tần Uyển gần như đã tuyệt vọng rốt cuộc cũng đầu hàng, rất nhanh lại bị Thường Nhạc tấn công làm thần trí mơ hồ, thiếu chút nữa phát ra tiếng rên rỉ khoái cảm.

Thường Nhạc tát nước theo mưa nhưng cũng không nóng lòng cởi váy Tần Uyển, mà một tay lại lén lút thâm nhập hoa viên kia. Cảm nhận được quần lót cô ẩm ướt, hắn dùng hai ngón tay ấn vào, quả nhiên có dịch trắng mịn trơn trượt. Khe núi nhỏ không người hỏi thăm kia bỗng tuôn trào.

Tần Uyển giật mình, bị Thường Nhạc phát hiện bí mật xấu hổ của mình, mặt đỏ bừng, thân mình kinh động, vội vã muốn ngăn cản cũng không kịp. Ngón tay ma quái của Thường Nhạc chỉ vừa xuyên qua quần, xâm nhập nơi ẩm ướt kia. Tần Uyển suýt muốn ngất đi, trong thoáng chốc toàn thân bị tên tiểu sắc lang hoàn toàn công chiếm, hoàn toàn phó mặc. Hơn nữa toàn thân nàng đều truyền đến những khoái cảm chưa từng có, nàng vừa hi vọng Thường Nhạc dừng lại vừa không mong muốn hắn dừng, tâm trí hoàn toàn rối loạn.

Thường Nhạc đã dừng mút liếm hai đầu vú nàng mà ngẩng đầu lên bộ dạng như có việc cần bàn bạc hỏi:

-Em hỏi một lần nữa, cô Tiểu Uyển, cô có muốn không?

https://thuviensach.vn

Tần Uyển bi phẫn muốn chết, nếu bản thân mình lúc này có dũng khí mở miệng ra nói nhất định sẽ thốt ra "Tam tự kinh" đấy.

Thường Nhạc lộ ra vẻ lo sợ vì được sủng ái, tươi cười vô sỉ nói:

-Im lặng là đồng ý, cô Tiểu Uyển, thực sự là cô rất xấu hổ rồi. Thôi, hư thì hư đi, em sẽ hầu cô đến cùng, mỗi một thế hệ học sinh ngoan đều nên người sẵn sàng "em không vào địa ngục thì ai vào" như em? Đã gọi là học sinh ngoan thì nhất định phải "tôn sư trọng đạo", vậy thì học sinh đó sẽ cố gắng vậy.

Tần Uyển nghiêng đầu qua, dùng ánh mắt thâm thuý chưa từng có nhìn Thường Nhạc. Gương mặt xinh đẹp đầu oán giận, trên gương mặt như thể khắc hai chữ thể hiện thái độ oán giận của cô với hắn "CẦM THÚ"

Thường Nhạc chưa từng nhìn thấy ai kênh kiệu hơn cô, mạnh mẽ hôn môi nàng lại càng mạnh mẽ xoa bóp đôi cặp tuyết lê kia, một tay đột nhiên lại mờ ám luồn vào trong váy xâm phạm cấm địa kia.

Cảm nhận được phương hướng bàn tay ma trảo của hắn đang đi tới Tần Uyển chấn kinh, chiếc quần AgentP được thiết kế độc đáo kiểu dáng không giống như bình thường mà là dây buộc, nói một cách đơn giản bên phải quần có một chiếc nơ bướm, chỉ cần kéo nút này là chiếc quần liền rớt xuống. Tần Uyển vô cùng hận mình hôm nay sao lại mặc nội y khêu gợi như vậy.

Lần Này Tần Uyển không cảm thấy bất ngờ, Thường Nhạc quả nhiên thuần thục cởi quần lót đúng như cô nghĩ, còn cố ý cười tà dâm với nàng. Tần Uyển vừa xấu hổ vừa giận giữ nhắm hai mắt, cô chỉ muốn chết ngay ở đây.

Ngay trong nháy mắt đó Tần Uyển cảm nhận được một vật thể nóng bừng xâm nhập vào cơ thể nàng, một trận khoái cảm kì lạ và thoải mái lan toả khắp toàn thân nàng làm mỗi tế bào trên cơ thể nàng đều rung động.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc nàng vẫn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc bịt chặt miệng nàng, phun trào vào vùng cấm địa của nàng.

Cả người bị kích động run rẩy kịch liệt thiếu chút phát ra tiếng rên rỉ, Tần Uyển nhíu chặt mày, không khỏi muốn lùi về phía sau để thoát khỏi cơn ác mộng này, nhưng đáng tiếc cô chẳng làm được gì. Toàn thân truyền tới một trận đau đớn mãnh liệt, lục phủ ngũ tạng bạo phát, cô trợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, ánh mắt nàng vừa u oán phẫn nộ, vừa xấu hổ kích động, không thể dùng lời nói để hình dung được, nước mắt lại thi nhau lăn dài.

Xuất phát từ đạo đức nghề nghiệp của một gã Hoa hoa công tử, Thường Nhạc cũng không nóng lòng cầu thành mà dịu dàng hôn cô. Tần Uyển ngay cả cấm địa cũng bị xâm phạm giờ đã không còn bất kỳ ý nghĩ nào nữa, lạnh lùng không chút phản ứng. Nhưng chỉ không tới hai phút sau, Thường Nhạc áp dụng một loạt những kỹ thuật độ khó cao làm nàng không kìm nổi dùng lưỡi đáp lại hắn. Hai người ôm chặt cứng như hai con rắn quấn quýt lấy nhau.

Quan sát thấy thần thái cô đã dần thả lỏng, Thường Nhạc biết hắn đã mở ra một chỗ hổng nơi tâm hồn cô. Nửa người dưới hơi lay động,hắn đúng là đầy nhã hứng như một người hành hương với tấm lòng cầu nguyện thành kính, khuôn mặt hắn tang thương trầm xuống, giọng nói làm mê lòng người vọng bên tai Tần Uyển:

-Thánh khiết bạch liên.

Tôi sầu tư xinh đẹp…

Tần Uyển không có ý thức khống chế chính mình nghe được những âm thanh này hơi ngẩn ngơ, ánh mắt lại hiện lên chút say mê rồi lại tiếp tục nhấn sâu.

-Đối diện với em

https://thuviensach.vn

Tôi đã quên đi những niềm vui mừng quang vinh trước kia…

Nói tới đây, Thường Nhạc lại tiếp tục chuyển động.

-Ánh mắt của tôi,

Chìm trong sóng mắt em,

Nhìn sắc mặt tái nhợt của tôi.

Hát tới đây Thường Nhạc lại tiếp tục lấn tới.

-Ánh mắt thê lương,

Tôi quay người,

Che dấu gương mặt mình,

Lưu lại một chút vấn vương.

Lập loè diệu diệu,

Trong nước diêu dực,

Phá nát.

Đến lúc này Thường Nhạc đã đi ra đi vào đến ba mươi lượt.

-Tôi không thể quên được.

Hình hài quyến rũ của em

Thời gian vô căn cứ

Khiến tàn mộng

Không thắng nổi sự khinh nhờn

https://thuviensach.vn

Lệ ảnh tiều tuỵ

Cũng vì lòng khinh vị.

Mà hưng lan

Đừng làm cho khối ngọc lấp lánh này lạnh băng.

Một nụ hôn tiêu tàn

Một tia hi vọng

Kinh hãi hoà cùng nồng tình

Khiến gợn sóng

Lao đi tôi nước chảy bèo trôi.

Tâm nguyện nhợt nhạt

Hãy chìm xuống

Đừng để tôi thấy em

Tâm tinh lay động

Nếu em vì vậy mà cảm thấy khổ sở

Hãy đem nước mắt nhoà mi

Tản hương ánh trăng thanh sáng.

Gợi tình buông lơi.

Cô giáo

Xin em

https://thuviensach.vn

Tôi xin em

-Cô giáo!

Lúc đọc diễn cảm xong bài thơ, Thường Nhạc đã lên xuống không biết bao nhiêu lượt.

Tần Uyển không cách nào hình dung tâm tình của mình bây giờ, nửa như nước biển nửa như ngọn lửa, một nửa là thống khổ một nửa là sảng khoái, nửa hận nửa yêu… Cô vô cùng xấu hổ nhận ra rằng nghe tên tiểu sắc lang này ngâm xướng, chính mình ban đầu còn giẫy dụa mà dần dần theo thời gian đã lại hùa theo hưởng thụ…

Tại thời khắc nhày, thế giới quan và nhân sinh quan của Tần Uyển đã hoàn toàn hỏng rồi.

Tần Uyển nhận thấy chính xác mình đã từng tưởng tượng một ngày nào đó có một người đàn ông tang thương u buồn quỳ gối trước mặt mình ngâm xướng bài thơ kia cầu hôn cô, sau đó cô sẽ hạnh phúc mà đồng ý… Nhưng cô không sao nghĩ ra rằng ngày này tháng này năm này, người đàn ông tang thương u buồn không chỉ quỳ trước mặt mình dùng tiếng Anh ngâm bài thơ kia cầu hôn mà rõ ràng còn làm chuyện đó với cô ngay tại chỗ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 54: Tất Cả Dành Cho Em

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Gió xuân thổi bay tóc

Em làm lay động lòng tôi

Sấm mùa xuân làm tỉnh giấc nồng.

Tỉnh dậy rồi khó lòng ngủ tiếp.

Mưa xuân phẩy nhẹ trên vai.

Em là người mê hoặc tôi.

Giấc mộng xuân làm người hà tư

Nhập mộng tình khó lòng kìm giữ

Tôi trao em tất cả

Tất cả dành cho em

Nhưng ánh mắt của em đã nói cho tôi biết.

Em vẫn còn do dự với tôi.

Tôi trao em tất cả

Tất cả dành cho em

…

https://thuviensach.vn

Giọng điệu Thường Nhạc truyền cảm cuốn hút ngâm nga bài "Tất cả dành cho em" với vẻ mặt say mê. Lời ca của Trương Hồng Lượng có một đặc điểm là những câu chữ mờ ám đầy tính ám chỉ, ví như bài "Tất cả dành cho em" với "Chuyện tình Hiroshima" trong đó những lời lẽ như "Vượt qua biên giới của đạo đức, chúng ta đi tới giới hạn của tình yêu, cảm thụ ảo giác hạnh phúc, hiểu sai ý nghĩa của khoái lạc…"

Không biết tiếng chuông tan học đã vang lên từ bao giờ.

Không biết hai thầy giáo kia đã rời đi từ khi nào.

Không biết khi nào thì hai người đang triền miên mới dừng lại.

Tần Uyển vẫn nằm im không nhúc nhích mắt nhoà lệ cảm nhận sự đau đớn dưới thân mình. Hơn cả vẫn là nỗi đau đớn về mặt tinh thần, cô lâm vào một trạng thái mờ mịt, không biết sau này sẽ đi về đâu. Nếu buộc cô nhớ lại quá trình này thì cô chỉ có thể nhớ được trong toàn bộ quá trình đã có bao nhiêu lần cô không khống chế được mà lên đỉnh.

Thường Nhạc đã thu thập xong tàn cục, để Tần Uyển ngồi ở bàn làm việc, cẩn thận giúp cô mặc lại quần áo. Tần Uyển kinh ngạc phát hiện trong mắt tên tiểu sắc lang này có phần kích động như đứa trẻ phạm sai lầm. Gương mặt tuấn tú độc hữu mê người của đứa con lai lộ ra vẻ quyến luyến, như khẩn cầu cô tha thứ.

Trong nội tâm cô khẽ nhói đau, rốt cục lòng cô không cứng rắn nổi, mở lòng mình ra cô kinh ngạc phát hiện ra Thường Nhạc đang cẩn thận giúp nàng sửa sang lại quần áo kia không chỉ có vẻ tang thương mà nàng chỉ thấy trong ảo tưởng, ở hắn còn có vẻ chăm sóc thành thục ở một người đàn ông mà cô luôn khát khao.

Đây chính là lí do vì sao rất nhiều cô gái đều thích những người đàn ông trưởng thành. Nhiều người đàn ông lớn tuổi không chỉ có vẻ thành thục điềm đạm chín chắn mà so với những anh chàng trẻ tuổi thì còn biết chăm

https://thuviensach.vn

sóc. Cũng như đàn ông ai cũng mong muốn có một người phụ nữ dịu dàng toàn tâm toàn ý với mình, phụ nữ cũng mong đợi ở người đàn ông ở vào thời điểm nào đó có thể thể hiện ra một mặt ôn nhu. Một Sở Bá Vương hoành tráng như vậy trước mặt Ngu Cơ cũng tỏ ra dịu dàng huống chi là người thường.

Đột nhiên Tần Uyển phát ra tiếng thét kinh hãi.

Thường Nhạc không nói không rằng ôm ngang người nàng đi ra ngoài.

-Đừng, thả tôi ra.

Tiếng Tần Uyển không lớn, nghe quả thực như tiếng tình nhân đang năn nỉ mờ ám.

Tuy bâây giờ đã tan học lâu lắm rồi nhưng trong trường cũng không thiếu học sinh đang đi lại, nếu chẳng may bị bắt gặp… Tần Uyển không dám nghĩ xem cảnh tượng kia sẽ như thế nào.

Thường Nhạc cúi đầu nhìn Tần Uyển giọng điệu tà ác:

-Không được, Tiểu Uyển bây giờ đi lại không tiện, sao em nỡ để cô xuống chứ.

Nghe những lời làm người ta xấu hổ này Tần Uyển đỏ cả mặt, trong mắt ngoại trừ vẻ kích động kinh sợ rõ ràng còn có chút ngọt ngào, tâm tư nữ nhi không thể nghi ngờ gì nữa, hết thảy đều dừng trong mắt Thường Nhạc.

Hai người rất nhanh đi ra khỏi khu phòng làm việc, Tần Uyển không dám nhìn ai, ôm chặt cổ Thường Nhạc rúc đầu vào lòng hắn, tư thế này còn lộ vẻ thẹn thùng đáng yêu.

Trên đường thỉnh thoảng có người qua lại nhưng những người này từ xa đã có thể cảm nhận được ánh mắt âm u lạnh lẽo như muốn giết người của

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc, tất cả bọn họ đều tự đi đường vòng. Những người này đều mơ hồ nhìn thấy Thường Nhạc ôm một cô gái nhưng lại không nhìn thấy dung mạo cô gái này nên đều phỏng đoán, vì vậy trong trường truyền nhau rất nhiều nhau là Thường Nhạc và Tam đại ngực lớn tứ đại mỹ nữ đều có một chân.

Miệng lưỡi thế gian xói chảy vàng, tốc độ truyền tin trên thế giới này tuyệt đối ăn đứt sóng âm, chỉ cần truyền ra một đồn mười, mười đồn trăm, câu chuyện của Thường Nhạc nhanh chóng biến thành điều bí mật của toàn trường. Ngày hôm sau Thường Nhạc đã trở thành Hoa hoa công tử hàng đầu trường học, khiến ít nhiều thiếu nữ xinh đẹp thơ ngây đau lòng.

Không ai ngờ tới rất nhiều năm sau này lời đồn đó đã biến thành sự thật, Thường Nhạc quả nhiên đều có chuyện với những nhân vật nữ này.

Tới bãi đỗ xe, Tần Uyển lại giống như người bị hại liều mạng giẫy dụa, tiếng nức nở cũng lớn hơn nhiều:

-Thả tôi ra, không muốn ngồi xe của em, thả tôi ra!

Thường Nhạc cũng không nói lời nào chỉ dùng ánh mắt thâm thuý nhìn cô, dường như muốn nhìn thấu những suy nghĩ trong lòng cô.

-Van em, thả tôi xuống, tôi tự biết lái xe về…

Tần Uyển hoàn toàn không còn kiêu kỳ, sự nghiêm khắc cao ngạo kia sớm đã không còn nữa, trong đôi mắt đẹp ngoại trừ tia lấp lánh kia còn có vẻ hoang mang bất lực, vì nức nở lâu đến khàn cả tiếng khiến người ta đau lòng:

-Em hãy để cho tôi yên tĩnh một chút, tôi cần suy nghĩ, tôi không tiếp nhận nổi những chuyện này, tôi…

https://thuviensach.vn

Lời nói còn chưa dứt Thường Nhạc đã buông nàng xuống, đúng tố chất của một Hoa hoa công tử kiệt xuất biết thương hoa tiếc ngọc, trên gương mặt tuấn tú lộ ra điệu cười mỉm thấu hiểu làm say lòng người. Thường Nhạc để Tần Uyển dựa vào cửa kính chiếc BMW trắng nhìn vào mắt cô chậm rãi nói:

-Bất kể là cô suy xét bao lây cũng được, cô trước sau gì vẫn là người phụ nữ của em, đây là sự thật bất kỳ ai cũng không thể thay đổi được…

Dừng một chút, Thường Nhạc chỉ vào ngực mình, lại dùng thanh âm trầm ấm nói:

-Chỗ này của em đã có một vị trí mà cô vĩnh viễn ngự trị ở đó, và ngày nào khi cô đã nghĩ thông suốt hãy nhớ về tìm em.

Tần Uyển cảm thấy trong lòng xúc động, âm thầm bảo mình nhất định không được mềm lòng, kích động trốn vào trong xe, chiếc BMW trắng lướt đi cuốn tung bụi mù, những nơi bánh xe đi qua có một vẻ trầm trọng khó nói, ngay đến không khí dao động cũng thấy bi thương.

Thường Nhạc ngâm nga hát đưa xe ra khỏi bãi đỗ, rất nhanh liền quên mất chút áy náy này. Dù nói ngày hôm nay bản thân mình hái hoa có phần ác độc nhưng hắn lại không hề cảm thấy gì, dù sao thì không phải người đàn ông nào cũng có bản lĩnh làm bừa như hắn.

Đi dạo không mục đích, Thường Nhạc vừa đi vừa cảm thán:

-Bất luận là tiểu thuyết đô thị hay tiểu thuyết ngôn tình, bất kể là phim điện ảnh hay phim truyền hình, nhân vật có bối cảnh hùng hậu như mình tuy rằng bình thường có thể tác oai tác quái, nhưng chỉ cần gặp phải một nhân vật chính như trong truyền thuyết cũng sẽ bị chỉnh thê thảm như đầu lợn, bản thiếu gia mẹ nó chứ chẳng phải nhân vật chính hay sao?

https://thuviensach.vn

-Không có căn cứ khoa học à! Người hoành tráng như mình đây không có làm nhân vật chính thì còn ai đủ tư cách?

Ai đó cảm thán vẻ rất tự kỷ, nét mặt đầy vẻ biến thái cúi đầu suy nghĩ, cuối cùng hắn cũng ngẩng đầu, trong mắt hiện lên ánh sáng không có gì tốt đẹp,

-Cái gọi là phòng ngừa cẩn thận, đề phòng chuyện rắc rối, bản thiếu gia cần đánh hết lượt những người nhìn không vừa mắt rồi tính, để xem nhân vật chính trong truyền thuyết có hiện thân hay không. Ừ, Điểm G thì chắc hắn là tăng độ mạnh yếu chiêu binh mãi mã rồi, không biết việc của tên Cao Tiếu kia tiến triển thế nào rồi?

Một tràng tiếng cười sát khí như chuông bạc từ xa truyền tới trực tiếp cưỡng gian lỗ tai Thường Nhạc. Thường Nhạc đứng nguyên tại chỗ cũ thái độ thành kính, dù không đến nỗi chảy nước miếng như Trư Bát Giới nhưng tia sáng kì dị trong mắt kia đã bán đứng hắn.

Ngay phía trước có hai cô gái xinh đẹp sánh vai đi tới, bộ dạng nhăn nhó như đang thảo luận sự việc gì đó không vui có thể làm cho tất cả đàn ông tan nát cõi lòng.

Giống như Ferrari đã trở thành vật cưỡi của rất nhiều thiếu gia con nhà giàu, Chanel bây giờ cũng trở thành hàng thông thường, gần như là các tiểu thư nhà giàu đều có vài bộ quần áo hay nước hoa hoặc đồ trang sức Chanel. Ở thời bây giờ thương hiệu lâu đời nổi tiếng thế giới như vậy cũng xuất hiện ở trong nước thực là có chút xấu hổ. Từ xưa đến nay cái gì ít mới có giá trị, có quá nhiều người có thể sở hữu như vậy thì cũng trở nên quê mùa thôi.

Nhưng! Hai em gái này đều đang diện đồ Chanel đi hóng gió lại như người đại diện đem đến làn gió mới cho thương hiệu này. Không một thương hiệu nào mặc ở trên người các cô có đủ sức hấp dẫn như vậy, đồng thời không

https://thuviensach.vn

có các cô này thì thương hiệu ấy cũng không thể có sức hấp dẫn đến vậy được.

Thường Nhạc hít sâu một hơi khẽ kìm lại cục cưng bé bỏng đang nhảy loạn xạ, nét mặt ra vẻ không tươi cười. Mặc dù vậy, hắn vẫn không kìm lòng nổi dùng ánh mắt dõi theo hai mỹ nữ vừa liên tưởng tới câu nói kinh điển của Marilyn Monroe:

-Ban đêm tôi chỉ dùng Chanel No5.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc trong đầu vọng lên hàng loạt từ ngữ, hàng trăm ngàn câu thơ, vô số những câu nõi bất hủ để hình dung vẻ đẹp thiếu nữ đua nhau thoáng hiện trong đầu nhưng cũng không tìm ra từ nào thoả đáng để miêu tả hai cô gái này.

Chỉ một điểm có thể khẳng định, từ khí chất và dáng người, dung mạo của hai mỹ nữ này có thể thấy được các cô chính là tứ đại mỹ nhân trong truyền thuyết của học viện Kiêu Tử Hoa Nhã Thi và Hoa Nhã Ca.

Hai chị em này trong biển người đẹp có vẻ nổi trội, chiều cao của cả hai đều trên dưới 1m73 nói không chừng còn có thể hơn nữa. Sau khi nhìn rõ dáng người hai nàng bạn sẽ cảm thấy cái gọi là Miss Asia hay là Asian Next top model chỉ đáng làm trò cười, căn bản không thể so sánh với hoa tỷ muội.

Nếu như cặp hoa tỷ muội bỗng cùng lúc tươi cười với ngươi thì phỏng chừng tác dụng có hơn mười viên Viagra… Thường Nhạc cảm thấy tuyến thượng thận bị kích kích trong khoảng thời gian ngắn đã hội tụ thành một ngọn núi lửa, nếu không để ý sẽ bùng nổ mãnh liệt.

Thường Nhạc nhìn Hoa Nhã Ca bên phải khẽ liếc mắt một cái, không chỉ có hắn mà bất luận là người con trai nào nhìn thấy cô cũng không khỏi cảm thán – cô gái này quả nhiên được tạo thành từ nước.

Đôi mắt to ngập nước, những lời này có thể chính là tồn tại vì dung mạo của Hoa Nhã Ca. Đôi mắt to lộ ra vẻ thanh tú bướng bỉnh khác người,

https://thuviensach.vn

khuôn mặt tinh xảo như bức hoạ cuộn tròn trong không trung bỗng nhiên nảy sinh ra một tiên tử.

Càng đáng quý hơn nữa là thân hình của cô, hoàn toàn cốt cảm, truyền thuyết thường nói đến vẻ mềm nhược không xương chính là ý này, bình thường một cô gái như vậy đã là tương đối đầy đặn, nhưng Hoa Nhã Ca lại phá vỡ quy luật thông thường này, thân hình mảnh mai thon dài này mềm mại này lại làm nên một cách hiểu khác cho truyền thuyết.

Nói Hoa Nhã Ca là thuỷ tố rõ nhất là do làn da của nàng, làn da không phải trắng tinh khiết như tuyết mà là một loại như tràn đầy hơi nước, chỉ cần đụng nhẹ thì da thịt mềm mại kia có thể trào nước, làm cho người ta hận không thể cắn một miếng.

Trong lòng đã phán quyết tù chung thân đối với cô nàng, Thường Nhạc đã quyết định vĩnh viễn cất giữ cô làm bảo vật, tiếp đó hắn lại dùng ánh mắt nghệ thuật thẩm mỹ quét đến Hoa Nhã Thi ở bên trái.

Không thể không thừa nhận Hoa Nhã Thi không hổ danh với danh hiệu như "Băng sơn mỹ nhân" hay "Băng tuyết nữ thần". Vừa liếc mắt ánh mắt của Thường Nhạc đã như đóng băng.

Nếu như nói Nam Cung Huân Y và Lam Tử là tiêu chuẩn mỹ nhân cổ điển. Thạch Tán Y và Vũ Thì Tình là dẫn đầu trào lưu mỹ nữ hiện đại thì Hoa Nhã Thi có thể coi là kết hợp tổng thể của vẻ đẹp hiện đại và cổ điển, vẻ tao nhữ từ trên người toả ra làm người ta say mê, khí độ không gì sánh kịp kia làm cho người ta có chút tự cảm thấy xấu hổ.

Không chỉ có ánh mắt, vẻ mặt, ngay cả da thịt mềm mại đều toát vẻ lạnh lùng.

Ngoại trừ tướng mạo bên ngoài hơi giống nhau, Hoa Nhã Thi và cô em Hoa Nhã Ca thực ra không có bất kỳ điểm nào giống nữa, không chỉ là khí chất khác nhau mà còn là quan điểm thẩm mỹ, nhân sinh quan, giá trị quan và

https://thuviensach.vn

hàng loạt những khác biệt. Điều này làm người ta không khỏi cảm thán là hai chị em sao lại có sự khác biệt lớn đến vậy.

Dần dần, khoảng cách giữa hai người chỉ còn lại không tới hai thước. Tiếp qua hai giây bọn họ đã lướt qua nhau, từng sinh mệnh của mỗi người đều thoáng qua trong khoảnh khắc không ngờ như vậy.

Nhưng lúc ở cách xa nhau một thước, cả ba đều có chút ngây ngốc.

Ánh mắt Hoa Nhã Ca hiện lên chút ánh sáng kì dị như con nai con đi lạc, cô chưa từng nghĩ tới bản thân mình lại cách hắn gần đến vậy, điều này làm cô vô cùng sợ hãi. Nhìn gương mặt tươi cười của Thường Nhạc đầu Hoa Nhã Ca như bị vật nặng nện ột nện, trong đầu nổi lên ý muốn gần gũi.

Điều làm Hoa Nhã Ca cực kỳ bi thương chính là ánh mắt Thường Nhạc hoàn toàn đặt ở trên người cô chị Hoa Nhã Thi.

Một Hoa hoa công tử kiệt xuất nhất định phải tự biết mình, nếu không biết sức ảnh hưởng của mình với nữ giới thì chỉ nên từ bỏ nghề nghiệp Playboy có tiền đồ này mà thôi. Mặt khác trực giác nhạy bén của Thường Nhạc đã cho hắn thấy tình cảm thẹn thùng mờ ám của Hoa Nhã Ca đối với mình, vì vậy hắn tính cứ tạm thời lạnh nhạt với cô nàng này đã, đợi cho đối phương bị lạnh nhạt đến mức không chịu đựng nổi ắt sẽ chủ động xuất kích. Thường Nhạc lúc này có thể rất vênh váo khoe maẽ nói: "Đã có thành ý như vậy thì chúng ta cứ bắt đầu đi thôi…"

Mặt khác Thường Nhạc lúc này chính lại đang bị cuốn hút bởi Hoa Nhã Thi.

Trong nháy mắt này, Thường Nhạc thậm chí đã có quyết định ngoại trừ Nam Cung Huân Y ra thì Hoa Nhã Thi chính là người đầu tiên trong danh sách tiến cử làm vợ.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Thi cũng lạnh lùng liếc nhìn Thường Nhạc, đây là lần đầu tiên cô chính thức nhìn hắn.

Bốn mắt nhìn nhau, Hoa Nhã Thi không nhiều phản ứng lắm, nhưng phản ứng của Thường Nhạc lại rất mạnh.

Trong chớp nhoáng này Thường Nhạc rõ ràng nhận thấy mình thoáng chút đau lòng, hắn không thể xác định được đây là loại cảm giác gì, chi có điều trái tim không ngừng đập dồn dập. Hắn cảm nhận được ánh sáng kỳ lạ trong mắt Hoa Nhã Thi, không phải u buồn như Lam Tử, không u oán như Nam Cung Huân Y mà là một loại sầu bi đúng như Thường Nhạc vẫn oán niệm.

Thời điểm ánh mắt Hoa Nhã Thi chiếu vào Thường Nhạc, lần đầu hắn có một ý tưởng hoang đường, nếu quả thật có kiếp trước kiếp sau thì chắc hắn kiếp trước hắn đã nợ cô gái này một lời hứa.

Ai cũng biết khi Thường Nhạc đã thấy cô gái nào vừa mắt thì hắn sẽ không ngây thộn như vậy dù có ý tứ gì hay không, hắn sẽ lập tức hành động. Kết quả là… hắn bỗng chặn trước mặt Hoa Nhã Thi.

Gặp gái không tán, trời tru đất diệt.

Hoa tỷ muội đều dừng bước, Hoa Nhã Thi cũng không lấy làm kinh ngạc, chỉ thản nhiên liếc nhìn Thường Nhạc, ánh mắt lộ vẻ miệt thị và khinh thường dường như trong mắt không hề có hắn, đồng thời, ngay chỗ cô vừa nhấc mắt, tất thảy mọi thứ xung quanh đều trở nên ảm đạm và thất sắc.

Bạn có thể tưởng tượng một vẻ đẹp tao nhã, lạnh lùng, ánh nhìn tuyệt mỹ giao thoa của vẻ đẹp cổ điển và hiện đại động lòng người biết bao, chỉ có thể làm người ta không kìm nổi mà vờ vịt cảm thán một câu: Sao lại có đôi măt mê hồn đến vậy… Tuy nhiên, ánh mắt này thực ra lại lộ vẻ khinh biỉ.

https://thuviensach.vn

Nằm ngoài dự kiến của mọi người, thậm chí ngay cả Lạc Phong và Nam Cung Huân Y cũng cảm thấy bất ngờ, Thường Nhạc cũng không thấy tức giận, cũng không tỏ vẻ gì trước ánh nhìn không thiện ý kia mà trái lại còn có chút say mê.

Tại thời khắc này, trong lòng Thường Nhạc tự hỏi, lại không ngờ mình thậm chí còn nguyện vì nàng mà làm những việc để người khác thấy coi thường, chẳng lẽ đây là tiếng sét ái tình đó sao? Thường Nhạc lòng tự hỏi lòng.

-Tôi…

Thường Nhạc rốt cục lên tiếng, gương mặt tuấn tú bỗng trở nên ngại ngùng, một vẻ xấu hổ thuần khiết, ấp úng:

-Tôi…thực ra tôi cũng không biết mình muốn làm gì…

Hai tiếng "Bịch bịch" vang lên, hai tên mặc áo đen cùng ngã lăn trên mặt đất.

Vỗ bụi đứng dậy, người áo đen A kinh ngạc khó tin, thanh âm mơ hồ:

-Tao nói…chuyện này… Trước kia mày đã từng gặp tiểu thiếu gia như vậy chưa?

-Chưa từng, tao dám đánh cuộc, chưa từng thấy thiếu gia thẹn thùng như vậy bao giờ.

Người áo đen B quả quyết hạ giọng, trên mặt cũng tỏ vẻ khiếp sợ, rất nhanh lại nhớ ra điều gì đó nét mặt lại tươi cười lầm bẩm:

-Cao, thực sự là cao, tao hiểu rồi…

-Mày hiểu cái gì, mẹ đừng có thừa nước đục thả câu, nói mau đi.

https://thuviensach.vn

Người áo đen A thúc giục.

-Tố chất, tiểu thiếu gia nói bao nhiên lần rồi, nhất định phải có tố chất! Mày xem chút đức hạnh của mình kia, huh..

Người áo đen B hiếm khi vênh váo vậy, dương dương tự đắc giáo huấn rồi lại nhỏ giọng.

-Biết thế nào là "diễn kỹ" không? Đây chính là kỹ thuật diễn của tiểu thiếu gia, làm ra vẻ thuần khiết để đối phương hạ thấp phòng bị. Mày chưa xem phim thần tượng bao giờ sao? Bây giờ rất nhiều cô nàng thích các anh chàng vừa nói chuyện đã đỏ mặt ngại ngùng.

-Ô, đã hiểu.

Người áo đen A gật gật đầu, vẻ mặt có chút bừng tỉnh đại ngộ, thiếu chút nữa đã mọc cách thăng thiên thành tiên, không kìm nổi dùng ánh mắt lửa nóng rình Thường Nhạc ở phía xa tán dương:

-Kỹ thuật của tiểu thiếu gia quả là inh, tao đã bảo tiểu thiếu gia của chúng ta không phải phàm nhân mà, tư tưởng của người mãi là vượt thời đại đó, người thường chúng ta sao mà đuổi kịp được.

Người áo đen B ngơ ngẩn tán đồng, vội vàng lấy ra một quyển sổ ghi ghi chép chép, miệng lầm bầm:

-Ttuyệt kỹ tán gái chiêu thứ 37: Nguỵ giả ngại ngùng. Bà nó chứ, lần sau nghỉ phép mình phải đi thử tí xem có tác dụng không…

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 56: Không Tìm Được Lý Do Để Kiên Cường

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Như những gì hắc y nhân nói, hoa tỷ muội đều không nghĩ tới Thường Nhạc luôn luôn rầm rĩ trong ấn tượng không ngờ lại có thể như vậy, mức độ dã man của chuyện này giống với bệnh liệt dương đều khiến người ta mở rộng tầm mắt, hơn nữa một khắc này biểu hiện ra ngoài vô cùng ngại ngùng căn bản không giống đang ngụy trang, khiến chị em Hoa Nhã Thi đều không kìm lòng được mà ngẩn ngơ.

Đặc biệt là cô bé đơn thuần Hoa Nhã Ca, một giây này cô cảm thấy tim mình thình thịch đập dồn dập. Không ngờ đến kẻ hống hách kiêu ngạo ngông cuồng, lại đa tài đa nghệ này không ngờ cũng có một mặt ngượng ngùng như vậy. Trực tiếp đốt lên thiên tính phụ nữ, cô hận không thể đem Thường Nhạc ôm vào trong ngực mình để che chở.

Tại thời khắc này Hoa Nhã Ca vừa gặp đã yêu Thường Nhạc, cô cảm thấy đây chính là người đàn ông mà cô chờ đợi. Nhưng sự thật bi ai nhất thế gian này chính là, người đàn ông cô vừa gặp đã yêu lại vừa gặp đã yêu chị gái mình, đây quả thực là chuyện còn bi thảm hơn cả "dông tố"!

Ánh mắt Hoa Nhã Ca phai nhạt xuống, cô cảm thấy mình bị ông trời từ bỏ, cảm thấy tính mạng của mình đã không còn ý nghĩa. Thậm chí là từ nay về sau, khái niệm về tình yêu và cuộc sống của cô hỏng mất.

-Nếu không có chuyện gì, vậy mời tránh ra được không?

Hoa Nhã Thi không lạnh không nhạt nói, cô đột nhiên cảm thấy tên này cũng không đáng ghét như vậy, không ngờ lại không tự chủ mà cười nói.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều biết, nụ cười của băng sơn mỹ nhân tuyệt đối còn đáng giá hơn nụ cười của mỹ nhân bình thường nhiều, nụ cười này gần như khiến đất trời biến sắc, đồng thời cũng khiến Thường Nhạc thay đổi sắc mặt.

Vẻ ngại ngùng trên mặt Thường Nhạc đã không còn, thay vào đó là vẻ mặt bằng bất cứ giá nào, vượt lên nói:

-Học tỷ, tôi cảm thấy rất cần thiết phải thảo luận mấy vấn đề sâu sắc với chị.

Chữ "học tỷ" rất có lễ phép này lại khiến ấn tượng của Hoa Nhã Thi về Thường Nhạc chuyển biến tốt đẹp, không khỏi hiếu kỳ nói:

-Vấn đề gì?

-Đầu tiên, xin cho phép tôi mạo muội hỏi một câu, chúng ta hiện tại tính là bạn bè chưa?

Lúc nói lời này, Thường Nhạc đã hoàn toàn khôi phục phong độ vốn có, mơ hồ còn có một chút không có hảo ý.

Vấn đề này khiến Hoa Nhã Thi hơi ngẩn ra, cũng không nên quá mức không biết điều, thản nhiên đáp:

-Mọi người đều là bạn cùng trường, vậy coi như là bạn đi.

-Vậy rất đơn giản.

Thường Nhạc gật gật đầu, vẻ mặt và giọng điệu trở nên rất quỷ dị, như là đang nói chuyện làm ăn, lại giống như đang kể về một câu chuyện không liên quan đến mình,

-Kế hoạch của tôi là như vậy, trước tiên sẽ để chị làm bạn của tôi, sau đó là bạn tốt, cuối cùng trở thành bạn gái? Chị cảm thấy đề nghị này thế nào?

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Ca há to miệng, sau đó dường như ý thức được thái độ của mình bất nhã, lại đưa bàn tay nhỏ bé ra bưng kín miệng mình.

Hoa Nhã Thi thì lại nghiêm túc liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ thương hại, dùng âm thanh có phần thông cảm nói:

-Tôi nghĩ là dùng từ "biến thái" để hình dung còn không đủ, trong các nhà quyền quý từ trước đều giờ không thiếu những đứa trẻ dị dạng đần độn, nhưng cậu hẳn là đứa đần độn nhất. Có phải cậu cho rằng toàn bộ người trên trái đất này đều quanh vòng quanh mình không?

-Ô, phải không? Vấn đề này tôi thật sự chưa cẩn thận nghĩ tới.

Thường Nhạc không ngờ rất là nghiêm túc mà trầm tư một chút. Đột nhiên ngẩng đầu lên, trên mặt hiện lên nụ cười tà khí, ghé mặt sát vào Hoa Nhã Thi, dùng tiếng nói trầm thấp nói:

-Em nghĩ như nào là chuyện của em, tôi cua em là chuyện của tôi, đúng không? Trách nhiệm của tôi chỉ là khiến em yêu tôi thôi!

Trách nhiệm của tôi chỉ là khiến em yêu tôi thôi.

Sau này không biết lời này được truyền đi như nào, trở thành một trong những câu tán gái chảnh nhất được Ủy ban Hoa hoa công tử toàn cầu công nhận.

Hoa Nhã Ca hoàn toàn ngẩn người tại chỗ, trong mắt hiện lên đầy đau thương và u oán, còn có thật sâu là sự mất mát. Ông trời cho cô một vạn giả thiết, cô cũng không ngờ được ý trung nhân của mình sẽ ngay trước mặt mình cua chị, đây chính là chuyện mang tính châm chọc bi ai nhất năm nay.

Trên khuôn mặt hoàn mỹ của Hoa Nhã Thi cũng có vẻ kinh ngạc, tuy người theo đuổi cô có thể xếp thành vài hàng dài, nhưng loại người lần đầu tiên nhìn thấy cô đã lộ liễu cua mình như này đến nay cũng chỉ có một mình

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc. Hơn nữa người này biến hóa khó lường, vừa rồi còn là một nam sinh ngại ngùng, đột nhiên lại trở nên kiêu ngạo ngông cuồng mà lớn lối.

Có lẽ bởi vì tò mò, có lẽ bởi vì muốn đả kích nhuệ khí của người này, hai mắt Hoa Nhã Thi nhìn thẳng Thường Nhạc, không ngờ lại mỉm cười nói:

-Có thể cho tôi một lý do không?

Thường Nhạc gãi gãi bộ tóc hơi dài của mình, cũng lộ ra nụ cười mỉm:

-Vậy em có thể cũng cho tôi một cái lý do để tôi hiểu được tại sao mình phải cho em lý do, hơn nữa lý do em nói những lời này là gì?

Khẩu lệnh lời nói giống nhau này không làm khó được Hoa Nhã Thi, nét mặt ôn tồn của cô vô cùng bình tĩnh:

-Bởi vì tôi muốn biết.

Thường Nhạc dùng biểu cảm nghiêm túc trước nay chưa từng có để nhìn Hoa Nhã Thi, nghiêng đầu sang chỗ khác rồi đột nhiên quay đầu lại, một bộ dạng "hiểu lòng tôi chỉ có em", dùng giọng điệu kinh điển khi Lương Triều Vĩ dạy bảo Trương Học Hữu nói ra ba chữ:

-Tôi thích em!

Hoa Nhã Thi có chút buồn cười, lại có loại rung động không hiểu nổi, dựa vào phẩm chất tốt bụng có qua có lại, cô trả lại gấp đôi, trực tiếp trả lại cho Thường Nhạc sáu chữ:

-Tôi và anh, không thể nào!

Nói xong liền kéo Hoa Nhã Ca bước đi.

-Nói cho tôi biết, em không thích cái gì của tôi? Tôi sửa!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn bóng lưng của giai nhân lớn tiếng nói, nói xong lời này bản thân hắn cũng ngây ngẩn cả người, chính mình không ngờ lại có thể nói ra lời nói yếu kém như vậy, vừa gặp đã yêu thật sự khủng bố như vậy sao?

Hoa Nhã Thi đột nhiên quay đầu, dùng một loại ánh mắt kỳ dị xa xa nhìn Thường Nhạc, trong nụ cười trong trẻo nhưng lạnh lùng, thanh âm động lòng người truyền đến:

-Nói cho tôi, anh rốt cuộc thích cái gì của tôi? Tôi sửa!

Câu trả lời này quả thực rất ác độc, Thường Nhạc vốn có vô số loại phương pháp hóa giải, tỷ như "Tôi thích em mặc quần áo học sinh", chẳng lẽ Hoa Nhã Thi lại dám không mặc quần áo đến trường? Nhưng Thường Nhạc không làm như vậy, ngơ ngác nhìn hoa tỷ muội lên xe, chiếc xe thể thao Lotus màu lam nhạt lấy một loại thái độ tao nhã biến mất khỏi tầm mắt Thường Nhạc.

-Loại Lotus Anh mới nhất năm nay, chẳng lẽ chị em này là con gái của địa chủ sao?

Thường Nhạc nhìn chiếc xe thể thao Lotus biến mất, xúc động thật lâu.

-Bản thiếu gia hôm nay suy cho cùng là làm sao vậy, không kỹ thuật a?

Vừa đi Thường Nhạc vừa lầu bầu, lông mày nhíu chặt.

-Sao lại xúc động như vậy chứ? Còn phạm phải sai lầm cấp thấp như vậy? Chết tiệt!

Càng nghĩ càng buồn bực, Thường Nhạc quả thực muốn hỏng mất. Từ trước đến nay gặp qua nhiều mỹ nữ làm hắn động tâm như vậy, mỗi lần đều có thể dễ như trở bàn tay, cho dù quá trình phức tạp cũng sẽ không bị động như lần này. Biểu hiện ngày hôm nay quả thật không giống với phong cách

https://thuviensach.vn

vốn có của mình! Xem ra cái gọi là vừa gặp đã yêu này có lực sát thương thật lớn, ngay cả loại người tiêu sái như hắn đều bị rơi vào vũng bùn!

Làm thế nào để thu phục Hoa Nhã Thi đây, cưỡng gian? No, đối với bất cứ phụ nữ nào cũng dùng chiêu số sức mạnh nguyên thủy là cưỡng gian, thì không thú vị cho lắm. Thường Nhạc đột nhiên lộ ra nụ cười đầy thâm ý, càng là chuyện có tính khiêu chiến thì hắn càng cảm thấy thú vị, hắn nhất định sẽ nắm được tim của cô!

-Nhã Ca, chờ chút…

Một âm thanh trong trẻo động lòng người truyền đến. Thường Nhạc có thể nghe ra, đây là mỹ nhân MC Vũ Thì Tình.

Hai ngày nay quả thật là gặp số đào hoa hả? Tùy tiện đi một chút cũng có thể gặp nhiều mỹ nữ như vậy? Thường nhạc tự hỏi mình, nhưng vẻ mặt lại không biến hóa nhiều lắm, thậm chí có chút bất đắc dĩ, xem ra hắn vẫn còn đang đắm chìm trong độc tố còn sót lại của việc vừa thấy đã yêu ban nãy.

Giống như có chuyện gì vội vã muốn thương lượng với Hoa Nhã Ca, Vũ Thì Tình có chút lo lắng đuổi về phía bãi đỗ xe. Bộ ngực hào hùng của cô khi chạy làm cho người ta lo lắng thay không cô có đột nhiên vì nặng quá mà té ngã không…

Phát hiện ra chiếc xe thể thao Lotus đã mất tăm mất tích, thần sắc Vũ Thì Tình không khỏi ảm đạm. Xung quanh đôi mắt đẹp, toàn bộ tầm mắt không khỏi đọng lại, thân hình cũng xơ cứng nguyên tại chỗ. Ngay chính phía trước cô, một người đàn ông không muốn gặp nhất từ từ đi tới.

Vũ Thì Tình cảm thấy một loại áp lực, trong lòng lại dâng lên một loại chờ mong, lúc này cô có chút mê man, thậm chí không biết mình nên đối mặt hay tránh né. Nhưng cô lại không kìm nổi thầm đoán trong lòng, lần này Thường Nhạc sẽ đối đãi với cô như nào? Là giống một bạo quân mà vô lý mãnh liệt, hay lại đột nhiên nho nhã như một thân sĩ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới nghĩ lui, Vũ Thì Tình không tìm thấy đáp án. Trên thực tế, đáp án căn bản ngoài dự liệu của cô.

Dù như nào Vũ Thì Tình cũng không thể nghĩ đến, Thường Nhạc không ngờ lại như không nhìn thấy cô, không chớp mắt liền đi qua.

Nếu không phải cảnh tượng này rõ ràng chính xác xảy ra, Vũ Thì Tình thậm chí sẽ không tin đây chính là sự thật, sắc lang này không lâu lúc trước còn tuyên bố phải cua mình, sao đột nhiên lại đổi tính? Nam sinh theo đuổi Vũ Thì Tình ở học viện Kiêu Tử này cũng có thể xếp thành hàng dài, có người ra vẻ thâm trầm, có người lại lãng mạn, có người giả bộ đơn thuần, có người lại rõ ràng dùng tiền đập…

Gần như những chiến thuật tán gái mà người bình thường tưởng tượng ra được, Vũ Thì Tình đều đã từng chứng kiến, nhưng lúc này cô mê mẩn rồi, Thường Nhạc lúc này căn bản không phải là đang chơi trò lạt mềm buộc chặt, cũng không phải cố ý vắng vẻ cô, cô nhận thấy hắn nhất định có tâm sự.

Mặc dù không có chứng cớ để chứng minh suy đoán của cô là chính xác, nhưng phụ nữ trước nay đều tin vào trực giác của mình, cô đột nhiên cảm thấy Thường Nhạc bị người ta đả thương.

Trong nháy mắt xoay người mà đi, Vũ Thì Tình cố lấy dũng khí để liếc mắt nhìn người nam sinh kỳ quái này, trong lúc bất chợt cô hơi mê man. Ánh mắt bất đắc dĩ mà thương cảm kia của Thường Nhạc làm cô mơ hồ cảm thấy bất an, lại cố tình giống như miếng nam châm mà hấp dẫn tầm mắt của mình.

-Thường Nhạc!

Hai chữ này vừa ra khỏi miệng, cả hai người đều giật mình.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trong cơn thất thần kịp phản ứng lại, không biết vừa rồi hắn đang nổi lên dạng âm mưu quỷ kế gì, bỗng nhiên quay đầu nhìn Vũ Thì Tình.

Mà khi Vũ Thì Tình nói ra hai chữ này lập tức hối hận, chính cô cũng không hiểu tại sao mình lại quay người gọi Thường Nhạc, hơn nữa cô cũng không biết, mình gọi hắn rốt cuộc là có chuyện gì?

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong nháy mắt lúc Thường Nhạc quay đầu lại, Vũ Thì Tình cảm giác như trong lòng có thứ gì đó bị xúc động thật sâu. Dù không rõ tại sao mình lại gọi hắn lại, nhưng hiện tại cô cho rằng việc này không quan trọng, bởi vì cô cảm thấy việc mình bị giữ lại đây là đáng giá!

Dưới ánh chiều tà, vẻ mặt Thường Nhạc không kiềm chế được có chút chán chường, giống như chỉ liếc hắn một cái, lại làm cho người ta cảm thấy toàn bộ tro bụi của thế giới này chìm xuống dưới. Bộ dạng uể oải kia trong lúc lơ đãng đã khắc sâu vào tâm của Vũ Thì Tình.

Thường Nhạc giống như đột nhiên thấu hiểu vấn đề nan giải nào đó, cả người thoạt nhìn tình thần sảng khoái hẳn lên, chầm chậm tiến đến trước mặt Vũ Thì Tình, dùng giọng nói bất cần đời:

-Thế nào? Nghĩ thông suốt rồi sao? Tính tiếp nhận sự thực là tôi cua em?

Vũ Thì Tình nghe vậy, trong con mắt xinh đẹp dâng lên một cỗ mất mát, còn có một tia sợ hãi. Càng buồn cười chính là cô cũng không phải e ngại Thường Nhạc có mưu đồ gây rối đối với cô, mà là xuất phát từ trực giác của một người con gái, cô đột nhiên phát hiện, Thường Nhạc dường như đã bỏ rơi cô rồi. Thậm chí có thể nói, trong suy nghĩ của Thường Nhạc cô chỉ là một nhân vật nhỏ, có thể có, có thể không.

Không có người phụ nữ nào có thể chấp nhận sự thật như vậy, đối phương là người mình thích hay không kì thật đã không còn quan trọng. Giống như một cô gái đẹp có rất nhiều người theo đuổi, đột nhiên có một ngày những người theo đuổi cô ấy biến mất, hoặc theo đuổi một cô gái khác, các cô gái

https://thuviensach.vn

đó sẽ giống như ăn dấm chua, mặc dù coi như mình căn bản không thích người con trai đó, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy khó chịu, tâm tư của phụ nữ chính là cổ quái như vậy.

Loại phụ nữ sáng chói như Vũ Thì Tình, tâm lý lại càng cổ quái, rất ít đàn ông có thể đoán được. Huống chi, cô đối với Thường Nhạc còn có một loại cảm giác khó hiểu, bởi vì người này thật sự rất giống với bạch mã hoàng tử mà cô viết trong nhật kí.

Lúc này, Vũ Thì Tình nhận thấy có gì đó khác lạ, mặc dù giọng điệu Thường Nhạc vẫn như vậy, nhưng vẻ mặt lại không như thế. Đặc biệt là cặp mắt kia, khiến Vũ Thì Tình cảm thấy kinh hãi. Cô cũng không nói được cụ thể tại sao lại như thế, chẳng qua là cảm thấy ánh mắt của Thường Nhạc như trở nên trong suốt, dường như có thể nhìn thấy những vết dơ bẩn tự đáy lòng mình. Hơn nữa trên mặt hắn cũng là biểu hiện trần tĩnh, làm cho không người nào có thể biết hắn đang nghĩ gì.

Bình tĩnh đáng sợ lại mơ hồ lộ ra ánh mắt lạnh lung khiến Vũ Thì Tình không kìm lòng nổi, từ đáy lòng dâng lên một cỗ ủy khuất giống như thất tình, giống như ác mộng lan tràn đến khắp tứ chi của cô, khóe mắt cô ửng đỏ, đột nhiên rơi xuống một giọt nước mắt trong suốt.

Thường Nhạc hơi ngẩn ra, hắn vừa rồi chẳng qua nghĩ đến phương pháp cua Hoa Nhã Thi mà thôi, cả người tiến vào trạng thái "Bán nhập định" (nửa ngồi thiền ý ạ), thật ra không quá để ý cảm nhận của Vũ Thì Tình.

Bây giờ nhìn thấy người đẹp rơi lệ, không khỏi khiến vị Hoa hoa công tử này hao phí tâm tư, lấy khăn lau nước mắt cho Vũ Thì Tình, ôn nhu hỏi:

-Làm sao vậy? Không muốn tôi cua em thì có thể kháng nghị mà, tôi sẽ không miễn cưỡng em!

Vũ Thì Tình nhớ rất rõ, đây là lần thứ hai Thường Nhạc lau nước mắt cho cô, đời này cô cùng nam nhân này ở chung ba lượt, liền vì hắn mà khóc ba

https://thuviensach.vn

lượt. Trong mắt mọi người cô đều thông thạo xã, đối đáp tinh thông, đã khi nào yếu đuối như vậy?

Tuy rằng vẫn là khăn tay màu trắng như lần trước, ngay cả mùi hương cũng giống nhau, thậm chí không biết đã giặt qua chưa nhưng Vũ Thì Tình vẫn cảm giác được vật gì đó của mình tan rã, vẻ ủy khuất trên khuôn mặt ngày càng nồng đậm, không ngờ lại bắt đầu gào khóc.

Con mẹ nó chứ ai chọc ai? Thường Nhạc tự hỏi mình, đương nhiên không nói ra miệng, lộ ra một bộ dáng thực bất đắc dĩ. Từ sau khi gặp Hoa Nhã Thi, hắn phát hiện đầu óc mình tạm thời không tỉnh táo.

Nhìn Thường Nhạc không có phản ứng gì, Vũ Thì Tình khóc lại càng gay gắt hơn, không biết lấy đâu ra dũng khí, vươn đôi bàn tay trắng như phấn hung hăng đánh vào ngực Thường Nhạc, miệng nghẹn ngào nói đứt quãng:

-Đều tại anh…đều tại anh…tất cả đều là anh không tốt!

-Tôi làm sao? Cô nói rõ ràng nha!

Vẻ mặt Thường Nhạc oan hơn cả Đậu Nga, còn ủy khuất hơn cả Vũ Thì Tình, mang theo hoang mang và khó hiểu không biết giải quyết thế nào.

Lòng dạ đàn bà tinh tế, lời này tuyệt đối không phải là dùng để tượng trưng cho cái đẹp

Hai mắt đẫm lệ, nhưng Vũ Thì Tình vẫn chú ý tới vẻ mặt vô cùng ủy khuất của Thường Nhạc kia, không khỏi có chút áy náy, nhưng vẫn không chịu chịu thiệt, thật vất vả lắm mới bắt được cơ hội Thường Nhạc dịu dàng, cô vẫn tiếp tục hỏi tội:

-Đều tại anh đuổi Hoàng Dật Nhiên đi…

-Hoàng Dật Nhiên?

https://thuviensach.vn

Củ chuối thật, cô bé này thích Hoàng Dật Nhiên sao. Nếu đúng như vậy, đó quả là một chuyện nhân thần cộng phẫn.

-Đúng, chính là Hoàng Dật Nhiên!

Vũ Thì Tình hơi ngừng tiếng khóc, nhưng vẫn nức nở, ngực vẫn phập phồng không ngừng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng làm cho người ta thương tiếc, nói tiếp:

-Hoàng Dật Nhân vốn là nam chính trong vở kịch kỉ niệm ngày thành lập trường của hội sinh viên, nhưng cậu ta đi rồi, hiện tại không tìm ra nam chính rồi!

Thường Nhạc không kìm nổi bật cười, hơn nửa ngày mới đem vẻ mặt hoàn toàn bị đánh bại nhìn Vũ Thì Tình, lạnh nhạt nói:

-Vì chuyện này sao?

-Nếu không anh còn tưởng vì sao, đây vốn là tiết mục chính đấy. Hiện tại tìm không được người thế thân thích hợp, làm người ta bị hiệu trưởng phê bình!

Vũ Thì Tình nói tới đây không khỏi cong lên cái miệng nhỏ nhắn, mặc dù không động lòng người như Lâm Quai Quai nhưng đối với một cô gái có đôi "tiếu ngạo giang hồ" như cô thì cũng là có một phong vị khác,

-Còn nữa, cũng bởi vì Hoàng Dật Nhiên đi rồi, tiết mục này có khả năng bị hủy, Nhã Ca đang rất tức giận. Tất cả đều tại anh, hừ!

Tháng 11 hàng năm, học viên Kiêu Tử đều tổ chức một buổi tối văn nghệ để kỉ niệm ngày thành lập trường muốn, Thường Nhạc biết rằng, vị phó chủ tịch hội sinh viên Vũ Thì Tình này sẽ gánh trên vai trách nhiệm to lớn. Hiện giờ nhân vật nam chính lại bị Thường Nhạc dọa cho chạy trốn rồi, nghĩ cũng thật có chút muốn xin lỗi cô bé này.

https://thuviensach.vn

Dường như nhớ ra gì đó, ánh mắt Thường Nhạc lóe lên, hỏi:

-Ý của em là, vốn Hoa Nhã Ca và Hoàng Dật Nhiên diễn cặp, bởi vì Hoàng Dật Nhiên đi rồi, tiết mục bị hủy bỏ, cho nên Hoa Nhã Ca cũng không được làm nữ chính nữa có đúng không?

Vũ Thì Tình hiện tại đã hoàn toàn ngừng khóc, bộ ngực xinh đẹp cũng không phập phồng nữa, khẽ gật đầu, dùng ánh mắt thù hận trừng tên đầu sỏ Thường Nhạc, chẳng qua là trong ánh mắt cừu hận này, lại lóe ra mấy phần nồng tình mật ý.

-Ssao không nói sớm!

Thường Nhạc không cho là đúng cười cười:

-Chuyện này có khó gì, các em vốn định biểu diễn cái gì, nói nghe một chút!

Vũ Thì Tình ngẩn ngơ, giống như Lâm Quai Quai, cô cũng cảm thấy mỗi ngày Thường Nhạc đều khiến người khác bất ngờ, như bây giờ, khuôn mặt luôn mang theo tà khí kia đã thay đổi, thay vào đó là ý cười mơ hồ nơi khóe miệng.

Sau khí ý thức được mình đang ngẩn người, khuôn mặt Vũ Thì Tình đỏ lên, cúi đầu nhẹ giọng nói:

-Là "Romeo và Juliet".

Nghe vậy, Thường Nhạc nụ cười còn đang mơ hồ đột nhiên rực rỡ hẳn lên.

Trời xanh có mắt a!

Cơ hội tốt như vậy hắn làm sao có thể buông tha, Hoa Nhã Ca làm nữ chính, mẹ đứa nào không muốn làm nam chính chứ? Huống chi, vừa rồi Thường Nhạc đã nghĩ thông suốt, cô gái nhỏ kia tình thâm sâm vũ với mình

https://thuviensach.vn

như vậy, chỉ cần làm xong cô em, cô chị còn có thể xa sao? Cái này gọi là gần quan được ban lộc!

Nhìn thẳng vào Vũ Thì Tình, nghiêm túc ho khan một tiếng, nghiêm trang hỏi:

-Em cảm thấy tôi thế nào?

-Cái gì như thế nào?

Vũ Thì Tình lại ngẩn ngơ, trong lòng lại có chút sợ hãi.

Trong trường hợp bình thường, chỉ có lúc hai người rất thân cận, con trai mới hỏi con gái: "Em cảm thấy con người anh thế nào?"

-Heo a!

Thường Nhạc không chịu nổi nhéo cái mũi của giai nhân xinh đẹp, bộ dạng rất muốn đánh, tay giơ lên rồi lại buông xuống, hung ác nói:

-Đương nhiên là nói tôi sẽ diễn vai nam chính thay Hoàng Dật Nhân!

-Anh? Anh diễn vai nam chính?

Vũ Thì Tình hoàn toàn ngây dại, ánh mắt xinh đẹp trợn thật lớn, đồng thời trong lòng lại dâng lên hy vọng mãnh liệt. Cô hiểu rõ người con trai trước mắt này sẽ mang đến bất ngờ gì hơn ai hết, lúc trước người này còn tuyên bố muốn cưỡng gian cô khiến cô không hiểu gì cả rồi xông lên sân khấu, sau đó chinh phục tất cả người nghe.

Hiện tại nhớ tới cảnh tượng dố, Vũ Thì Tình vẫn còn cảm thấy mới mẻ. Cô đột nhiên có chút oán hận chính mình, tìm nhiều người thay thế như vậy, sao lại không nghĩ tới tên nhóc khiến người ta bất ngờ này?

-Sao thế, không tin tôi?

https://thuviensach.vn

Thường nhạc hiện ra vẻ mặt bất mãn và buồn bã khi bị người yêu nghi ngờ, đột nhiên lui về sau hai bước, cúi đầu rồi ngẩng đầu trong nháy mắt, phong độ quý tộc từ tận lỗ chân lông phát ra nồng đậm, tràn ngập không khí. Lúc này ánh mắt Thường Nhạc trở nên si tình, một tay chỉ hướng Đông, thanh âm cũng trở nên có tiết tấu, thâm tình nói:

-Nói nhỏ thôi! Trong cửa sổ ở bên kia là ánh sáng gì? Đó là phương Đông, Juliet chính là ánh mặt trời của anh!

Bàn tay nhỏ bé bịt miệng lại, cố gắng không để ình lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, Vũ Thì Tình si ngốc nhìn nam nhân này, nhìn trái nhìn phải, cô rốt cục phải thừa nhận, người này quả thực chính là phiên bản tiêu chuẩn của Romeo hiện đại a!!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 58: Hối Lộ Mỹ Nữ Nhật Ký

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đưa tay ra lay lay trước ánh mắt đang sáng ngời của Vũ Thời Tinh, cái khăn tay lau nước mắt sũng nước còn kẹp trên ngón tay giữa, nhìn rất giống tú bà trong kỹ viện thời cổ đại, Thường Nhạc hỏi:

-Tình Nhi, cho phép tôi mạo muội hỏi em một câu, tôi đã thông qua khảo hạch chưa?

Vũ Thì Tình theo bản năng gật gật đầu, đột nhiên nghe ra kiểu xưng hô "Tình Nhi" vô cùng thân thiết, khuôn mặt xinh đẹp không kìm được mà đỏ thẫm, sự bối rối này quyến rũ đến mê người, nửa ngày nói không ra lời.

-Mau nói đi.

Thường Nhạc tăng cường đạo đức nghề nghiệp của một Hoa hoa công tử, cực kỳ phối hợp Vũ Thì Tình, biểu hiện giống như thiếu nam ngây thơ đang lo lắng chờ đợi đáp án.

Quả nhiên Vũ Thì Tình lập tức bị lừa, có thể nhìn thấy bộ dạng nóng vội này của Thường Nhạc khiến cô rất có cảm giác thành tựu, không khỏi che miệng cười, ý định tra tấn Thường Nhạc nói:

-Biểu hiện của anh còn khá qua loa, nhưng người ta không thể làm chủ được ô, phải để cán bộ hội học sinh biểu quyết mới được…

Thường Nhạc làm sao có thể để cái hội sinh viên kia vào mắt, đổi là ngày thường, căn bản không có ý nghe tên nó.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại nể mặt mỹ nữ, Thường Nhạc vẫn là lộ ra vẻ mặt nịnh nọt, bộ dạng sùng bái nhìn Vũ Thì Tình nói:

-Nếu như em phụ trách tiết mục lần này, đương nhiên phải do em làm chủ, giúp đỡ chút có được không?

-Có thể cân nhắc, nhưng, tôi sẽ được lợi gì?

Vũ Thì Tình không kìm nổi cười trộm, bộ dạng khóc chuyển sang cười kia thật sự rất có khả năng dụ người phạm tội, nếu như hai bộ ngực hào hùng kia lại run run thêm hai cái, vậy đơn giản…

Không đồng ý bản thiếu gia liền cưỡng em! Đây là cách làm trực tiếp nhất trong lòng Thường Nhạc, nhưng hiện tại tâm tình của hắn không tệ, khinh thường dùng phương pháp nguyên thủy lỗ mãng đó. Nếu lần này có thể diễn vai nam chính, vậy có thể nói là một đá ba chim, không chỉ có thể tỏ vẻ hắn đã cua được Vũ Thì Tình, còn có thể quyến rũ Hoa Nhã Ca, càng đáng quý chính là có thể thông qua tất cả để tiếp cận mục tiêu cuối cùng của hắn là Hoa Nhã Thi.

Kết quả là, Thường Nhạc hít sâu một hơi, làm ra bộ dạng thái độ bằng bất cứ giá nào, cắn răng nói:

-Cùng lắm thì bây giờ tôi mời em ăn cơm, thấy sao?

-Anh đang hối lộ tôi?

Vũ Thì Tình nhìn Thường Nhạc, trong mắt đẹp thu ba nhộn nhạo.

-Đúng vậy, chính là đang hối lộ em!

Thường Nhạc không chút yếu thế nhìn chằm chằm Vũ Thì Tình, vẻ mặt vô cùng đúng lý hợp tình.

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình vui vẻ trong lòng, gần như không kìm nổi mà nói ra "em đồng ý", nhưng cô vẫn giữ vững sự kiêu ngạo mà mỹ nữ nên có, hai tay đùa bỡn góc áo, vô cùng lý trí mà duy trì trầm mặc.

Thường Nhạc cũng không có tâm tư nói nhiều nữa, một tay ôm eo nhỏ của Vũ Thì Tình đi về phía bãi đỗ xe, hai người nhìn qua rất giống đôi tình lữ đang đi dạo. Vũ Thì Tình cả kinh kinh ngạc lên tiếng, nhưng cũng không có can đảm phản kháng, cảm nhận được nhiệt độ từ tay Thường Nhạc truyền đến, ngược lại lại như là ngọt ngào hưởng thụ tất cả chuyện này.

Đi được vài bước, Vũ Thì Tình cảm thấy loại tình cảnh này rất lúng túng, trái tim loạn chiến, không khỏi nhẹ nhàng tránh qua, né ma trảo của Thường Nhạc, thân là MC cô rất khôn khéo tìm một đề tài để dời đi tầm mắt của Thường Nhạc:

-Đúng rồi, vì sao anh lại ở đây?

-Tôi vì sao không thể ở đây?

Thường Nhạc hỏi lại, nhìn bộ dáng có chút kích động của Vũ Thì Tình, liền ôn hòa nói:

-Kỳ thật em hẳn nên nói cho tôi biết, vì sao em lại ở đây?

Cảm nhận được sự dịu dàng của Thường Nhạc, trái tim bối rối của Vũ Thì Tình mới dần dần bình thường trở lại, buồn bã nói:

-Đuổi theo Nhã Ca, hình như cô ấy giận tôi…

-Hai người là bạn thân sao?

-Ừ.

-Vậy vì sao em không gọi điện thoại cho cô ấy mà ngốc nghếch chạy một đoạn xa đến bãi đỗ xe?

https://thuviensach.vn

-Người ta gọi, nhưng cô ấy tắt máy!

Nhìn bộ dáng có chút ưu sầu của Vũ Thì Tình, trong mắt Thường Nhạc không khỏi hiện lên một chút trìu mến, sau đó lại xẹt qua chút sắc thái âm mưu. Cô bé này không ngờ lại là bạn tốt với Hoa Nhã Ca, vậy là tốt không thể tốt hơn rồi. Đến lúc đó làm một phát nhất tiễn song điêu rồi nói, nghĩ đến đã cảm thấy kích thích, lần này ông trời rốt cục đã mở mắt… hay là nói là mắt mù đi.

Nghiêng thân mình, nhẹ nhàng véo vào cái mũi tinh xảo của Vũ Thì Tình, thanh âm của Thường Nhạc trở nên mê hoặc lòng người:

-Đồ ngốc, đừng không vui nữa, em không phải đã gặp được tôi sao? Ông trời sắp xếp cho em gặp được người đề cử diễn vai nam chính tốt nhất ở đây, em hẳn nên vui vẻ mới đúng!

Nghe lời nói bảnh chọe này của Thường Nhạc, trái tim Vũ Thì Tình hơi chấn động run lên một cái, có lẽ tất cả thật sự là do ông trời định trước. Một đôi mắt đẹp của cô không khỏi trở nên mê ly, thần sắc cũng có chút hoảng hốt, như thoáng chút suy nghĩ mà cúi đầu, lẩm bẩm nói:

-Đúng vậy, tình cờ gặp nhau…

-Tình cờ gặp nhau?

Thường Nhạc lập lại một lần, không khỏi lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, cũng rất có cảm xúc mà thở dài:

-Trong ngàn vạn người gặp được em ở đây, trong ngàn vạn năm, trong thời gian không bờ hoang dã, cũng không hề chậm một bước, tình cờ gặp nhau. Cũng không có lời gì khác có thể nói, duy chỉ có nhẹ nhàng hỏi một tiếng: "Ô, hôm nay em ăn gì chưa?"

https://thuviensach.vn

Xì một tiếng, Vũ Thì Tình rốt cục không kìm nổi mặt mày hớn hở, chưa từng thấy ai lại bóp méo danh ngôn của Trương Ái Linh như vậy, nhìn người bên cạnh khiến cô cân nhắc không ra, cô có chút kinh ngạc hỏi:

-Anh cũng xem Trương Ái Linh sao?

-Tôi có xem Trương Ái Linh hay không không sao cả, quan trọng là phụ nữ các em đều thích xem Trương Ái Linh.

-Cái đó thì liên quan gì với phụ nữ?

-Đương nhiên là có liên quan, bởi vì mỹ nữ như em đều xem Trương Ái Linh, vì đạt được một số mục đích không thể nói cho ai biết, tôi không thể không nghiên cứu Trương Ái Linh một chút.

Vũ Thì Tình "khanh khách" mỉm cười, vẻ mặt lại trở nên có chút hoảng hốt, cô không nghĩ tới Thường Nhạc lại "thành thực" như vậy!

Một gã Hoa hoa công tử kiệt xuất đương nhiên hiểu được đạo lý rèn sắt khi còn nóng, Thường Nhạc nắm lấy thời cơ, thể hiện ra bộ dãng diễn viên mình tu dưỡng, nghiêm trang cảm khái nói:

-Sau lưng một người đàn ông thành công tất nhiên là có một người phụ nữ yên lặng dâng hiến, lời này quả nhiên có lý. Nếu tương lai chẳng may tôi không cẩn thận cầm được giải Nobel văn học, lúc đó huy chương công trạng của tôi có một nửa là của em, bởi vì em là người khích lệ anh đọc sách hay!

Lời này khiến Vũ Thì Tình cười đến run cả người, đôi đại bạch thỏ trước ngực lại kịch liệt phập phồng, cô lần đầu tiên phát hiện một mặt hài hước của người này, đột nhiên thần sắc trở nên buồn bã nói:

-Đáng tiếc anh đọc sách đều là vì ý đạt được ý đồ gây rối của anh, chứ không phải thật sự thích sách…

https://thuviensach.vn

-Vậy thì sao chứ?

Trên người Thường Nhạc đột nhiên phóng xuất ra khí thế ngang ngược, dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn Vũ Thì Tình, cúi đầu, khi sắp va vào mũi của giai nhân thì dùng âm thanh có từ tính mê hoặc nói:

-Tôi chính là ý đồ bất chính, tỷ như bây giờ đối mặt với em, tôi rất có kích động muốn phạm tội.

Lời nói ám muội này, cả ánh mắt mang theo tính xâm lược kia khiến Vũ Thì Tình một trận đỏ mặt tim đập, không biết nên ứng đối như nào mới tốt, ngại ngùng cúi thấp đầu xuống, giấu giếm dung nhan trong mái tóc như thác nước.

Lúc này không chiếm tiện nghi, thì còn chờ lúc nào?

Thường Nhạc lão luyện vén mái tóc dài đen của Vũ Thì Tình lên, động tác vô cùng thuần thục, giống như hắn đã luyện diễn trăm ngàn lần. Nụ cười trên mặt hơi có vẻ lãng tử, ánh mắt cũng rất chuyên chú, không chớp mắt dừng trên khuôn mặt đỏ xinh đẹp của giai nhân.

Sau khi khuôn mặt của Vũ Thì Tình đỏ thêm một chút, cô càng cúi đầu thấp hơn, gần như sắp buông xuống tới hai tòa ngọc nữ phong cao ngất kia… Ngay lúc Thường Nhạc chuẩn bị tới thời khắc mấu chốt sói hôn giai nhân, tiếng điện thoại "ai dâm đãng à anh dâm đãng đó" vang lên, khiến cho tình cảnh trở nên vô cùng xấu hổ.

Chết tiệt! Sau khi Thường Nhạc phát hiện ra là điện thoại di động mình kêu thì thầm mắng một câu, chuông điện thoại của hắn vốn là "ExceedingLove" của Himekami (Huyễn tưởng Thủy Hử truyện), không biết bị ai đổi thành tiếng chuông dâm đãng này, hoàn toàn phá hủy hình tượng hoành tráng hào quang của hắn.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới nghĩ lui, hiềm nghi lớn nhất cũng chỉ có Huyết Hổ và Big Ben, Huyết Hổ khẳng định không có can đảm này, vậy cũng chỉ còn lại Bull Terrier biết công nghệ cao kia… Ôi, một con chó quá thông minh cũng không phải chuyện tốt, Thường Nhạc rất xúc động âm thầm làm ra một quyết định, để con chó háo sắc Big Ben ăn chay một tháng!

Vẻ mặt Vũ Thì Tình rất xấu hổ, lại ngại ngùng lộ ra vẻ mặt khiến Thường Nhạc hiểu lầm, chỉ có thể tiếp tục đỏ mặt cúi đầu. Thường Nhạc cầm di động lên, hơi ngơ ngác một chút, dưới tình huống bình thường rất ít người dám không có việc gì mà gọi điện thoại cho hắn, mà ngay cả Lạc Phong và Nam Cung Huân Y cũng không dám.

Hiện tại điện thoại vang lên không ngừng, vậy chỉ có một khả năng, đã xảy ra chuyện!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 59: Ferrari Đỏ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn số hiển thị trên màn hình, là Tả Thủ gọi tới, Thường Nhạc áy náy cười với Vũ Thì Tình, xoay người ấn nút nhận điện thoại.

-Thiếu gia…

Giọng nói của Tả Thủ vẫn có vẻ rất tỉnh táo như trước, nhưng trong sự bình tĩnh lại lại mơ hồ lộ ra chút âu lo.

Thường Nhạc cắt đứt sự khách sáo của gã, nói:

-Nói ngắn gọn, chuyện gì?

-Hành động vốn quyết định vào đêm nay có chút rắc rối, có một đám "khách" đột nhiên đến hỏi thăm…

Tả Thủ nói.

-Rất khó giải quyết?

Thường Nhạc nhíu nhíu mày.

-Quả thực rất cứng, bên phía bọn chúng có mấy quái nhân.

-Quái nhân?

Khóe miệng Thường Nhạc uốn lượn thành một độ cong.

-Vâng, loại rất kỳ lạ, đoán chừng lão Hổ ngốc cũng không chắc có thể xử lý.

https://thuviensach.vn

Quái nhân mà Huyết Hổ cũng không thể thu phục, Thường Nhạc cười, người dị năng?

Vũ Thì Tình cách đó vài bước tin đập mạnh một cái, Thường Nhạc mặc dù đang cười nhưng trên khuôn mặt tà mị kia lại vô ý mà toát ra mùi máu tanh, cả người dường như bị bao vây trong một đám sương mù âm u lạnh lẽo.

Vũ Thì Tình nghĩ mà thấy hơi sợ, người này thật sự là tà ác như ma quỷ, vừa rồi mình còn dám hai khóc ba làm loạn đòi thắt cổ trước mặt hắn, thật sự là quá mạo hiểm rồi. Nghĩ đến đây, Vũ Thì Tình cảm giác lòng bàn tay mình toát mồ hôi lạnh, bộ ngực mê người không ngừng phập phồng.

Thường Nhạc thật ra không để ý những chuyện này, trong đôi mắt thâm thúy hiện lên chút ánh sáng cơ trí, dường như quyết định gì, trầm ngâm nói:

-Không cần lo lắng, làm như kế hoạch, trước 11 giờ tối tôi sẽ đi tìm anh, anh gọi Huyết Hổ về trước…

-Được!

Tả Thủ ở bên kia rõ ràng là thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Cúp điện thoại, Thường Nhạc lại bấm một dãy số khác:

-Cho tôi một vé máy bay đến Thành phố C, chín giờ đêm nay cất cánh.

Thời gian Thường Nhạc tính toán vô cùng chính xác, máy bay từ Thành phố J đến Thành phố C, bình thường bay hết 1 giờ 45 phút.

Vũ Thì Tình nghe được câu nói này thì thần sắc càng ngày càng ảm đảm, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ tuyệt vọng không che dấu được, ảm đạm cúi đầu.

Cô tuy không rõ Thường Nhạc vì sao đột nhiên phải bay về Thành phố C, nhưng cô biết, hôm nay Thường Nhạc có lẽ sẽ không mời cô ăn cơm nữa rồi. Lúc này Vũ Thì Tình đột nhiên kinh ngạc phát hiện mình có chút mâu

https://thuviensach.vn

thuẫn, chính mình không ngờ lại không có ý trách Thường Nhạc, chỉ có điều nội tâm rất mất mát, cảm giác mình giống như một người phụ nữ yên lặng kính dâng sau người đàn ông thành công.

Lúc này Thường Nhạc đột nhiên đi tới, rất có phong độ thân sĩ mà nâng cánh tay phải lên, làm cho bên phải giống như một hình tam giác cố định, sau đó nhã nhặn nói với Vũ Thì Tình:

-Mời.

Ý đồ này đã rất rõ ràng rồi, để Vũ Thì Tình như một thục nữ mà khoác tay hắn. Nhưng Vũ Thì Tình lại giật mình đứng ngay tại chỗ, dùng ánh mắt có chút u oán khó hiểu nhìn Thường Nhạc, si ngốc không nói ra lời.

Thường Nhạc mỉm cười hỏi:

-Trên mặt tôi có gì sao? Em nhìn tôi như vậy khiến tôi rất thẹn thùng.

Vũ Thì Tình không hề nhận thấy Thường Nhạc có ý thẹn thùng, trên mặt lại giống như may đen giữa trời quang, có chút không tiếp nhận được sự thật trước mắt, nhưng cũng không che dấu được niềm vui bất ngờ trên mặt,

-Anh… anh không phải là về Thành phố C sao?

-Về Thành phố C cũng phải mời em ăn cơm xong rồi nói, em cảm thấy tôi là người nói không giữ lời sao? Bây giờ còn chưa đến 6 giờ, vẫn sớm…

Vũ Thì Tình bây giờ chỉ có thể cố nén không để cho tim hoa của cô nở ra, trong thân thể có thứ gì đó bị Thường Nhạc chiếm đoạt chặt chẽ. Trên mặt hiện ra chút đỏ ửng, Vũ Thì Tình cúi đầu, cũng không dám khoác tay Thường Nhạc.

Thường Nhạc vô cùng thất vọng thở dài một tiếng khiến Vũ Thì Tình có chút áy náy, nhưng cô còn chưa kịp áy náy xong, Thường Nhạc đã vô cùng

https://thuviensach.vn

phối hợp ôm eo cô đi về phía chiếc Lamborghini Murcielago V12.

Trong khoảnh khắc xe khởi động, Thường Nhạc đột nhiên quay đầu nhìn Vũ Thì Tình, khuôn mặt giống như đứa trẻ chân thành nói:

-Em là người con gái đầu tiên ngồi trên chiếc xe này của tôi.

Thường Nhạc đương nhiên hiểu được việc dùng lời nói đơn giản để đả động trái tim con gái như nào. Đồng thời, Thường Nhạc cũng vô cùng hàm súc cho thấy mình là "người hiền hậu". Đúng vậy, Vũ Thì Tình là cô gái đầu tiên ngồi lên chiếc xe này của hắn, nhưng những chiếc xe khác đều là để những cô gái khác ngồi…

Quả nhiên, mặt Vũ Thì Tình đỏ như quả hồng, ngại ngùng cúi đầu, hoàn toàn không có thái độ điềm tĩnh tự nhiên, có lối suy nghĩ nhanh nhẹn nhanh mồm nhanh miệng của một MC, hai tay không ngừng bám lấy đai an toàn, lại không thể nào che dấu được vẻ thản nhiên ngọt ngào trên mặt.

Cô thậm chí suy nghĩ, cho dù những lời này là Thường Nhạc lừa cô, cô cũng cam tâm tình nguyệt bị lừa. "Con gái lâm vào tình yêu có chỉ số thông minh gần như bằng không" – nhân huynh nói ra lời này quả thật là người tốt.

Chiếc Lamborghini đen vô cùng phong cách đi xuyên qua các con đường phồn hoa của Thành phố J, dọc đường đi đều kéo theo vô số ánh mắt hâm mộ, vô số đàn ông nghĩ xem mình cần phấn đấu bao nhiêu năm mới có thể mua được chiếc xe như vậy, vô số phụ nữ thì lâm vào trạng thái si mê, mơ hồ mãi đến sau khi nhìn thấy Vũ Thì Tình phong tư trác tuyệt ở trong xe, các cô bắt đầu suy nghĩ xem mình có cần phải đi phẫu thuật thẩm mỹ thành bộ dáng nào mới có thể gả được cho người đàn ông có chiếc xe siêu cấp như này…

Khi chiếc xe tao nhã dừng ở vạch đèn giao thông, những chiếc xe xung quanh lập tức trở nên ảm đạm không ánh sáng, trở thành chiếc lá tôn lên

https://thuviensach.vn

đóa hoa hồng này.

Chiếc Alto nhỏ ở bên phải xe của Thường Nhạc ngứa mắt, chủ xe Alto lập tức cảm thấy vô cùng tự ti, tuy rằng trên mông xe của gã viết "đừng đụng tao, tao là em họ Audi", nhưng cho dù "anh họ" của Audi đến đây, thì đứng trước mặt con quái vật Lamborghini Murcielago V12 cũng phải cảm thấy tự ti, trừ phi là ba chiếc mô hình xe thể thao Audi concept hạn chế sản xuất năm nay đến đây.

Đúng lúc này, chiếc Ferrari đỏ bên trái mở mui xe ra, như có ý định muốn đánh tan một chút dáng vẻ kiêu ngạo bệ vệ của Thường Nhạc, không ngờ lại không nhìn đèn đỏ mà lao vụt qua chiếc Lamborghini màu đen, để lại một đường sáng màu đỏ trong không khí.

Mọi người chỉ nhìn thấy chiếc mắt điện tử ở gần đó chợt lóe lên, kinh ngạc không thôi, công nhiên sai quy định giao thông như vậy vẫn là rất ít gặp. Càng khiến người kinh ngạc chính là, chủ của chiếc Ferrari đỏ kia là một người con gái, trong giây phút chiếc xe tuyệt trần mà vượt qua, tóc dài mê người bắt đầu bay múa.

Thường Nhạc lại không hề có ý định lập tức đuổi theo chiếc xe kia, vô cùng lưu manh huýt sáo, còn rất thưởng thức nhìn qua chiếc Ferrari màu đỏ biến mất trong tầm mắt mọi người. Trong tình huống không nhìn thấy chính diện của chủ chiếc xe đó, Thường Nhạc không thể có hứng thú với em gái kia, mọi người đều biết, hiện tại có rất nhiều cô gái đều là "lưng quá nửa".

Thứ đáng để Thường Nhạc thưởng thức thật ra chính là chiếc xe kia, hắn liếc mắt nhìn thấy, đó là style mới của Ferrari 599GTBFioranoII, style mới của Ferrari này tuyệt đối là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, công suất lên tới 620 mã lực, nhiều hơn những chiếc Ferrari khác 200 mãn lực, hơn 40 mã lực so với chiếc Lamborghini 580 mã lực này của Thường Nhạc, có thể nói chính là một "siêu xe"!

https://thuviensach.vn

Nhìn về xe thể thao trên toàn cầu, có thể có mã lực vượt qua chiếc xe siêu việt này cũng chỉ có "đệ nhất xe đua" Bugatti Veyron.

599GTBFiorano sản xuất năm 2007 có tạo hình kỳ thật khá xấu, thuộc loại siêu xe cao tốc, đời thứ II hiện này thoạt nhìn càng thêm dáng thuôn còn có mỹ cảm, nhưng trong mắt Thường Nhạc, chiếc xe phong cách như vậy rơi vào tay phụ nữ hơn phân nửa là bị chà đạp, trước mắt còn không có vài phụ nữ lái xe có thể phát huy toàn bộ tiềm năng của chiếc siêu xe thể thao này.

Bộ dáng huýt gió kia của Thường Nhạc lại khiến Vũ Thì Tinh luôn có vẻ căng thẳng nở nụ cười, trong mắt cô nhìn thấy Thường Nhạc không có vẻ phản nghịch giống những thiếu niên ở tuổi này, hơn nữa là một loại bất cần đời, hoặc là nói là một loại tự giễu không giải thích được.

Khi Vũ Thì Tình vẫn chưa hồi lại tinh thần, Thường Nhạc đã dẫm mạnh chân ga trong nháy mắt đèn xanh lóe lên. Lúc này Vũ Thì Tình cảm nhận được rõ ràng là tốc độ xe nhanh hơn, Thường Nhạc giống như đang đua với ai đó! Trên phố xá sầm uất, bất kể xe thể thao nhanh như nào cũng chỉ có thể là hổ giấy, cho dù người hoành tráng đến mức không nhìn đèn giao thông thì cũng không có cách để bỏ qua dòng xe cộ và người đi đường không ngừng xuất hiện, cho nên rất khó lái xe với tốc độ nhanh.

Nhưng giờ phút này, Vũ Thì Tình cảm thấy mình bay lên, Thường Nhạc cũng không phải là lái với tốc độ nhanh như bão tố, hiện giờ hắn đang thể hiện kỹ thuật né tránh linh hoạt, không ngừng lượn lách trong dòng người không ngừng qua lại, giống như các nhân vật chính hoành tráng trong phim "Taxi" của Pháp, không ngừng đi đường tắt, không ngừng vượt qua, rất nhanh chóng để lại tất cả ở phía sau, ngay cả cảnh sát giao thông cũng không thể làm gì.

Mà khuôn mặt Thường Nhạc lại rất bình tĩnh, thậm chí có chút nghiêm túc, giống như đang thể nghiệm vô số khoái cảm thoáng qua trong tốc độ nhanh như chớp này.

https://thuviensach.vn

Khi trước mặt xuất hiện một khuôn hình màu đỏ, Vũ Thì Tình cuối cùng cũng hiểu được ý đồ của Thường Nhạc. Trong lòng dâng lên cảm giác tự hào, lại mơ hồ có chút mất mát, càng nhiều hơn là cảm thấy lẫn lộn. Cô không thể giải thích được vì sao Thường Nhạc lại đoán chắc chiếc Ferrari đỏ sẽ đi đường này?

Khóe miệng Thường Nhạc hiện lên nụ cười sâu xa mơ hồ, trong tiếng tua bin điên cuồng nổ vang, Murcielago đen gần như không hề trì hoãn mà vượt qua chiếc Ferrari 599GTBFioranoII đỏ kia…

Trong nháy mắt hai xe song song, chủ nhân Ferrari đỏ không kìm nổi cảm giác vừa sợ vừa giận mà nghiêng đầu nhìn chiếc Murcielago bên trái, lại vừa đúng lúc đón nhận ánh mắt của Thường Nhạc và Vũ Thì Tình… Trong khoảng thời gian ngắn, trái tim của ba người đều chấn động mạnh!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 60: Một Giây Đồng Hồ, Vài Cô Bé Lên Xuống

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ở phía chân trời kia có một quả cầu thật lớn rơi xuống ngọn cây, rất lớn, rất đỏ, rất sáng, núi xa nước gần đều tắm trong một tầng ánh sáng màu đỏ, say mê dưới trời chiều vô tận.

Gió nhẹ thổi nước dưới ao, lại không thổi được chiếc cửa sổ thủy tinh trong suốt.

Ở phía trước cửa sổ, một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ đang dùng cơm, ánh sáng tàn của mặt trời lặn tiến vào chiếu rọi lên người hai người, khiến cho hai người vốn đã là hạc giữa bầy gà càng thêm hào quang bắn ra bốn phía, làm cho tất cả thực khách trong nhà ăn đều có một loại ảo giác tự thẹn không bằng, người có lối suy nghĩ phát tán bắt đầu mơ tưởng viển vông đối với hai người.

Vũ Thì Tình từ đầu đến cuối đều có vẻ tâm thần không yên, thường vụng trộm đánh giá cử chỉ đột nhiên trở nên cao quý tao nhã của Thường Nhạc. Sau khi "âm mưu" bị phát hiện, mặt cô không ngừng đỏ lên, quay đầu giả vờ thưởng thức ánh nắng chiều bên ngoài cửa sổ.

Giống như đã nắm chắc thắng lợi trong tay, Thường Nhạc không hề giống rất nhiều kẻ gà mờ nóng lòng tán gái mà bốc phét, một mình tự đắc ăn uống rất là happy. Tuy nhiên, lòng Thường Nhạc vẫn có chút kinh ngạc, Vũ Thì Tình gần như chỉ ăn tượng trưng một chút, ăn ít như vậy, sao có thể nuôi dưỡng "chỗ đó" lớn như vậy…

Năm phút sau, Thường Nhạc cuối cùng đang không nhịn được mà giúp Vũ Thì Tình lấy một đĩa đầy thức ăn, trên mặt mang theo nụ cười xấu xa đe

https://thuviensach.vn

dọa:

-Nếu em không ăn cái gì, tôi liền ăn em trước mặt mọi người!

Khuôn mặt của Vũ Thì Tình đỏ lên, lập tức ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ. Dường như là bởi vì ấn tượng lần đầu tiên, bản năng cô hơi e ngại Thường Nhạc, mỗi lần nhìn thấy bộ mặt không có ý tốt kia thì trái tim của cô đập loạn lên. Nhưng nếu không nhìn thấy gương mặt này, thì lại không hiểu vì sao mà trở nên hoài niệm. Lòng của phụ nữ như chiếc kim ở dưới đáy biển, không ai biết trong lòng họ rốt cuộc là nghĩ cái gì, có thể là ngay bản thân họ cũng không hiểu.

Thường Nhạc lộ ra nụ cười hài lòng, nhìn như không chút để ý tìm một đề tài:

-Tôi có chút không hiểu, vì sao lúc trước các em thế nào cũng phải chọn Hoàng Dật Nhiên vào vai nam chính?

Vũ Thì Tình đột nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc nói:

-Anh không biết sao? Hoàng Dật Nhiên là người đứng đầu tứ đại tài tử của trường chúng ta!

Thường Nhạc cười nói:

-Em nói như vậy, thật khiến tôi nhớ đến tình cảnh tứ đại tài tử Giang Nam xuất hành trong "Đường Bá Hổ điểm Thu Hương" Tinh Gia bản…

-Anh có phải là từ trước đến nay không để bất cứ ai vào trong mắt không?

Vũ Thì Tình đột nhiên hỏi một câu.

Thường nhạc ngẩn ra, hỏi:

-Tại sao muốn nói như vậy?

https://thuviensach.vn

-Ánh mắt của anh nói cho tôi biết.

Vũ Thì Tình cố lấy dũng khí, rất chân thành trả lời.

Thường Nhạc đảo mắt, nhìn đường cong cứu quốc nói:

-Vậy ánh mắt của tôi có nói cho em biết, tôi đối với em si tình đến trình độ nào không?

Vũ Thì Tình lại không né tránh ánh mắt lợi hại của Thường Nhạc, đáp:

-Ít nhất trong một giây này, ánh mắt của anh nói với tôi, anh không phải si tình với ai, mà là si tình với rất nhiều người!

-Điều này cũng bị em nhìn ra?

Thường Nhạc không e dè mỉm cười, trong mắt lại lờ mờ hiện lên chút cô đơn, đột nhiên dừng ở đôi mắt đẹp của đối phương, từ từ nói:

-Vậy em có từng nghĩ tới việc tiếp nhận một người như tôi không?

Trong mắt Thường Nhạc, hắn làm như vậy không có gì không tốt cả, nhớ người sáng lập "Hoa hoa công tử" Hugh Hefner đã từng nói qua: "Tôi không phải người xấu, sẽ không lên giường với rất nhiều phụ nữ. Kỳ thật, tôi là một người trung trinh, chỉ là với một đám bạn gái"… Người nói ra những lời này, không thể nghi ngờ chính là Hoa hoa công tử cấp cao nhất, cũng là đối tượng mà Thường Nhạc quyết chí vượt qua.

Vẻ mặt Vũ Thì Tình đột nhiên có chút thận trọng, lần đầu tiên trong đời dùng một ánh mắt gần gũi để nhìn Thường Nhạc, cố gắng vượt qua bóng ma trong lòng nói:

-Tôi cũng không biết… tôi nghĩ anh nhất định là nghĩ, nếu tôi đã ngồi ăn đây ăn bữa tối với anh, điều này đã nói rõ rất nhiều vấn đề. Kỳ thật, vừa rồi tôi cũng có ý nghĩ như vậy, nhưng…

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình dừng một chút, trên khuôn mặt xinh đẹp của cô độc hữu sự nhu nhược, tiếng nói cũng trở nên réo rắt thảm thiết:

-Nhưng tôi thật sự không biết nên đối mặt với anh như nào, đối mặt với bản thân thế nào. Tôi không phủ nhận anh là nam sinh ưu tú nhất mà tôi từng gặp qua. Mỗi lần nhìn thấy anh, tầm mắt của tôi đều không có cách nào rời khỏi người anh. Nhưng… nhưng tôi thật sự có chút sợ hãi, tôi không biết là đang sợ anh, hay là đang sợ chúng ta không có kết quả…

Tay tặc nhẹ nhàng từ trên bàn đưa tới, lặng lẽ cầm lấy mu bàn tay giai nhân, vỗ nhẹ hai cái, tiếng nói của Thường Nhạc cũng trở nên ôn nhu:

-Kỳ thật từng câu nói của em đều có thể hình dung, người như tôi không cho em cảm giác an toàn, có đúng không?

Sau khi nhìn thấy vẻ mặt của Vũ Thì Tình có chút kinh ngạc rồi lại có chút cam chịu, trong mắt Thường Nhạc lóe lên một chút suy nghĩ, dường như đang nghĩ xem có lấy loại phương thức trực tiếp để tiếp tục cuộc chơi này hay không. Cuối cùng khóe miệng hắn giương lên, nói tiếp:

-Trước tiên em có thể quên những thứ không thoải mái đi, coi như hiện tại chúng ta là bạn tốt, đợi đến một ngày em cho rằng tôi đã thông qua khảo nghiệm, làm bạn gái của tôi?

-Thật sao?

Ánh mắt Vũ Thì Tình sáng lên, khuôn mặt tinh xảo giống như hoa tươi sau trận mưa phùn, cái trán sáng bóng động lòng người kia, vẻ mặt rõ ràng cho thấy như trút được gánh nặng, lại hơi khó có thể tin.

-Tuyệt đối là sự thật!

Thường Nhạc nặng nề gật đầu, nếu như người hiểu rõ hắn nhìn thấy độ cong nho nhỏ nơi khóe miệng kia, nhất định có thể tưởng tượng ra hắn nhất

https://thuviensach.vn

định đang có âm mưu gì.

Nghiêm chỉnh mà nói, Thường Nhạc cũng không có âm mưu gì, hắn chỉ là cho rằng không thể dùng một dạng thủ pháp để cua các cô gái khác nhau, điều đó thật sự quá không thú vị rồi, nếu em gái Vũ ở trước mặt là nữ sinh nhỏ thích viết nhật ký này rõ ràng là chịu sự làm hại của phim thần tượng, vậy chi bằng hắn dùng lối mòn máu chó trong phim thần tượng để phối hợp với Vũ Thì Tình.

Đương nhiên, trong lòng Thường Nhạc khá là khinh bỉ loại phương pháp này. Rõ ràng hai người đều có cảm tình, hắn là phải tranh thủ thời gian để lên xe trước sau đó mới mua vé bổ sung để hưởng thụ cuộc sống mới đúng, cho dù tương lai chia tay rồi cũng có thể tự hào tuyên bố một câu "Ông tuy rằng không thiên trường địa cửu được, nhưng đã từng có được"…

Loại bạn bè giằng co theo năm tháng rồi mới chuyển thành người yêu, Thường Nhạc bí mật cho rằng đầu óc bọn họ bị úng nước, lãng phí rất nhiều thời gian tươi đẹp. Nói không chừng trên đường còn có thể xuất hiện một tên Trình Giảo Kim cướp đối phương đi, kết cục như vậy cực kỳ bi thương, rất mẹ nó bất hạnh, vô số bi kịch chính là được sinh ra như vậy đấy.

Chẳng qua nếu như loại phương pháp này đối với hắn mà nói khá là mới mẻ, Thường Nhạc sẽ không để ý mà nếm thử một chút. Kỳ thật, nguyên nhân chủ yếu ở chỗ Thường Nhạc cảm thấy bản thân bận tới mức không phân được người ta rồi, tam đại ngực lớn tứ đại mỹ nhân còn có đám người Lâm Quai Quai đều ở trong học viện Kiêu Tử này. Đây lại không phải là thời cổ đại, hắn không thể hoành tráng à hét to một câu "Toàn bộ các em vào hậu cung của tôi đi", kết quả là hắn có chút hết cách mà dành thời gian cho việc khác.

Đã từng có nhân vật hoành tráng ngoài miệng nói là "Một giây của tôi mấy chục vạn lên xuống". Thường Nhạc cảm thấy bản thân sắp "Một giây đồng

https://thuviensach.vn

hồ vài cô bé lên xuống" rồi… Bởi vậy, hắn cũng không ngại làm "bạn" với Vũ Thì Tình trước.

Khẽ đập mặt bàn, Thường Nhạc nhìn Vũ Thì Tình, lại lộ ra nụ cười xấu xa kia:

-Nhưng tôi nhắc nhở em một chút, tôi không hề bỏ việc cua em nha!

-Sắc lang!

Vũ Thì Tình phun ra một câu, lại không che dấu được hai đầu lông mày vui sướng.

-Được rồi, bây giờ chúng ta bắt đầu thảo luận về sân khấu kịch, ngày thành lập trường là ngày mấy?

Thường Nhạc nghiêm nét mặt nói.

Vũ Thì Tình dùng ánh mắt như đánh giá người ngoài hành tinh nhìn Thường Nhạc, cảm thấy người này có chút thần kinh không bình thường, nói:

-Ngày 11 tháng 11 này, tròn 30 năm xây dựng học viện Kiêu Tử, nhân viên nhà trường đặc biệt coi trọng buổi dạ hội kỷ niệm ngày thành lập trường này…

Bởi vì vấn đề môi trường lớn trong nước, các trường học quý tộc bình thường đều có lịch sử lâu đời. Nhưng ngày thành lập của học viên Kiêu Tử lại có chút quỷ dị, ngày 11 tháng 11 không phải là Lễ Độc thân trong truyền thuyết sao?

Thường Nhạc nói:

-Còn hai tháng để luyện tập, thời gian rất nhiều, sao lại cảm thấy em rất gấp gáp?

https://thuviensach.vn

-Sao lại không gấp gáp cho được, hai tháng trong nháy mắt liền qua, Quốc khánh còn nghỉ đến 7 ngày, hừ hừ!

-Yên tâm, tôi sẽ không để em thất vọng đâu, bà Chủ tịch!

-Thật sao? Vậy tôi chờ hồi âm của anh nha, người ta thật đúng là đnag mong đợi biểu hiện của anh!

-Thật sự rất mong đợi?

Thường Nhạc có chút ngượng ngùng cười.

-Đương nhiên, sau này người ta còn có thể nhìn anh luyện tập. A, quá tuyệt vời!

Vũ Thì Tình dù sao cũng chỉ là một thiếu nữ 17 tuổi, lúc này lộ ra dáng dấp của cô bé, lại khiến Thường Nhạc không ngừng động tâm. Nhưng hắn rất nhanh nhíu mày lại:

-Không phải chứ, em còn nhìn trộm tôi luyện tập sao? Tôi chẳng phải là sẽ rất mất tự nhiên sao?

-Không được, tôi là người chịu trách nhiệm, tôi nhất định phải giám sát mọi người!

Bộ dáng nói chuyện của Vũ Thì Tình rất nghiêm túc, còn có chút tự cao tự đại, nhưng lại vô cùng đáng yêu.

-Được rồi, tôi nhận mệnh, em thích xem thì xem đi…

Thường Nhạc khóc thét một tiếng, trong mắt hiện ra ánh mắt không có ý tốt, cúi đầu than thở:

-Sợ cái chim, dù sao da mặt của bản thiếu gia cũng đủ dày…

https://thuviensach.vn

Hai người càng nói chuyện càng nhẹ nhàng, tâm tình của Vũ Thì Tình cũng dần bình phục, trở nên nói nhiều, bộ dáng tràn đầy tự tin nhanh mồm nhanh miệng kia khiến Thường Nhạc rất là động tâm, một người phụ nữ luôn mê người như vậy thể hiện ra sự đặc biệt và sức hấp dẫn độc đáo của mình.

Trong lúc nói chuyện vui vẻ với nhau, hai người dần dần kéo gần khoảng cách, thời gian lặng lẽ trôi qua.

Đột nhiên, tầm mắt Vũ Thì Tình đọng lại, ngơ ngác nhìn ra phía trước, trong con ngươi trong suốt lóe lên vẻ cực kỳ rắc rối phức tạp.

Ngay phía trước Vũ Thì Tình, chính là phía sau Thường Nhạc, một bóng hình xinh đẹp màu đỏ chớp động, hùng hổ đi tới.

Bất luận là đàn ông nào nhìn thấy cô bé này, đều không kìm nổi mà kích động chảy máu mũi!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 61: Lớn! Lớn! Thực Mẹ Nó Lớn!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Họ Thường kia, anh có ý gì?

Một tiếng khẽ kêu, một thiếu nữ giống như phượng hoàng lửa bay nhanh đến trước mặt hai người.

Cô đạp lên đôi xăng đan cao gót màu hồng phấn, đôi chân dài dưới sức bật sung mãn lộ ra ngoài tới 90%… Lúc trước đã từng nói qua, thương hiệu AgentP lập nghiệp bằng nội y, Tần Uyển chính là mặc loại nội y nữ tính của thương hiệu này, gợi cảm hấp dẫn, dùng phơi bày để chứng minh vẻ sexy.

Trang phục nữ bên ngoài của AgentP những năm gần đây cũng thịnh hành toàn cầu, đem sống động và gợi cảm dung hợp cùng một chỗ, trở thành sự lựa chọn hàng đầu của rất nhiều bạn gái, được Athena – thế hệ Thiên hậu mới của nước Mỹ mệnh danh là kế tục Britney Spears coi là thương hiệu đáng tin cậy. Khẩu hiệu của nó đủ để để khiến rất nhiều đàn ông phạm tội – Less is more! (Mặc càng ít càng tốt)

Dường như là để hưởng ứng cho khẩu hiệu này, cô gái này quả thực mặc vô cùng ít…Không nói đến phần lớn cái mông trắng nõn tráng kiện đều lộ ra ngoài, ngay cả bộ phận bẹn đùi quyến rũ chỉ có một chiếc váy ngắn màu đỏ chỉ dưới thắt lưng một chút làm người khác giận sôi, nhìn qua càng giống là xung quanh nơi tư mật bị vây quanh một khối mỏng manh màu đỏ.

Cái mông tròn rất chọc người nhếch cao lên, nhìn từ đường cong lưu loát của mông, người hơi biết thưởng thức có thể đưa ra kết luận – cô gái này chính là mặc "quần chữ T" ở bên trong… Không cần phải tách hai chân ra,

https://thuviensach.vn

chỉ cần hơi cong eo một chút, hoặc là nhẹ nhàng nâng chân lên một chút, cảnh xuân của em gái này tuyệt đối sẽ lộ ra ngoài.

Phía trên váy ngắn, có một hình xăm con bướm ở rốn cực kỳ mê người, cô không chỉ có thân hình như rắn nước hiện ra, mà trên cơ bản phía dưới vị trí bộ ngực đều lộ ra bên ngoài, bởi vì cái áo bao lấy bộ ngực của cô ấy nhìn qua rất giống Bra…

Thật xin lỗi, xin tha lỗi tác giả đã viết ra lời thô tục. Chúng ta đem tầm mắt chuyển dời lên phía trên cái áo hở rốn của cô ấy. Cái áo này không biết được tạo thành từ chất liệu gì, dùng lời đơn giản để hình dung thì giống như một chiếc áo hai dây bị cắt đi nửa dưới, chỉ để lại chỗ để phủ lên đôi đại bạch thỏ.

Ok, bây giờ sẽ nói đến trọng điểm!

Chúng ta chỉ dùng một câu để hình dung đôi đại bạch thỏ gợi cảm này: "To! To! Thực mẹ nó to!"

Nói bằng lương tâm, người bình thường nhìn vào bộ ngực cao bút này, tròng mắt phỏng chừng đều nhảy cả ra. Mọi người đều biết, lúc Thường Nhạc nhìn thấy Tần Uyển, trong lòng hát lên bài "Cao nguyên Thanh Tạng". Nhưng khi nhìn thấy người thiếu nữ này, hắn không kìm nổi mà thầm hát trong lòng "Everest ~ Everest"… Bộ ngực được bọc trong cái áo hở rốn nhìn như muốn nổ ra, hiện ra dưới ánh sáng mặt trời lặn nhìn có vẻ vô cùng khác thường, khiến vô số phụ nữ nhịn không được mà tự ti.

Nếu như nói ngực của Tần Uyển chứng minh được sự thành thục và cao quý, bộ ngực của Vũ Thì Tình đại diện cho sự sống động và sức sống, vậy bộ ngực của thiếu nữ này tuyệt đối đại diện cho sự phóng đãng và dã tính.

Nói tới đây, các học sinh thông minh nhất định đã đoán được thân phận của cô ta. Đúng vậy, cô ta chính là một trong "tam đại ngực lớn" của học viện

https://thuviensach.vn

Kiêu Tử, cũng là em gái duy nhất của nhân vật đã từng là truyền kỳ Tư Đồ Lôi Minh – Tư Đồ San San!

Tam đại ngực lớn tứ đại mỹ nữ của học viện Kiêu Tử, Thường Nhạc một ngày đụng phải năm cô, nói không gặp số đào hoa người khác cũng không tin.

Lúc này Tư Đồ San San đang nhìn chằm chằm Thường Nhạc, bộ tóc uốn cong lượn sóng của cô giống như ngọn lửa nhảy lên bay múa theo cơn tức giận của cô, một đôi mắt to hơi giận dữ càng khiến khuôn mặt xinh đẹp tỏa ra sức sống, hiện ra tinh thần mạnh mẽ không sợ trời không sợ đất, và cả sự kiêu ngạo, tự tin độc hữu của cô.

Hơn nữa, cô ta lại cố tình mặc ít quần áo như vậy, da thịt sống động, nước da mịn màng, dáng người uyển chuyện, cả bộ dáng nổi giận đùng đùng mê người này nữa, trong mười thằng đàn ông thì có đến chín thằng không nhịn được mà phát sinh quan hệ ngay tại chỗ với cô ta.

Tư Đồ San San nhìn chằm chằm Thường Nhạc, ánh mắt giống như nhìn kẻ thù giết cha, khởi binh hỏi tội:

-Họ Thường, cái miệng của anh không phải rất biết nói chuyện sao, sao đột nhiên lại câm thế hả?

Tư Đồ San San từ nhỏ đã nổi tiếng là hot girl bị chiều hư của ngũ đại gia tộc, hơn nữa còn có người anh trai phong cách là Tư Đồ Lôi Minh bao che như vậy, từ nhỏ đến lớn có thể nói là mọi việc đều thuận lợi, đều không có sắc mặt tốt với mọi người, dần dà dưỡng thành tính tình điêu ngoa bốc đồng ngang ngược kiêu ngạo.

Nói một lời từ đáy lòng, Tư Đồ San San có giọng nói trong trẻo động lòng người, nhưng âm điệu chính là rất cao, giọng điệu cũng quá giật, lực sát thương quá mạnh, làm cho toàn bộ thực khách trong nhà ăn đều ngẩng lên nhìn chăm chú cô ta. Tại nhà ăn xa hoa nhất thành phố J này, mỗi vị thực

https://thuviensach.vn

khắc trên cơ bản đều rất có tu dưỡng, đột nhiên hiện ra một ngoại tộc như vậy cũng không khiến người ta quá bất ngờ.

Hơn nữa cô gái này lại lái Ferrari tới, tốt xấu gì cũng coi như là nhân sĩ thượng lưu, nhưng nhìn thế nào cũng thấy giống người đàn bà chanh chua ở ngoài chợ hơn nhỉ?

Vũ Thì Tình rốt cuộc không nhịn được mà đứng dậy, cô đột nhiên có một loại kích động chung với Thường Nhạc, hoặc là trong lòng cô đã hiện lên một ý niệm không hiểu ra sao cả. Dù sao tâm tư phụ nữ cũng rất kỳ lạ, khi đứng lên Vũ Thì Tình còn lơ đãng so ngọn cao phong khó phân cao thấp với Tư Đồ San San, khí thế có vẻ không chút yếu thế nào.

Các thực khách nam ở xung quanh đều không nhịn được lòng mình mà lặng lẽ nuốt nước bọt, có kẻ còn dứt khoát dùng thức ăn để ngăn miệng mình không phát ra tiếng thán phục, hai cô gái này thoạt nhìn hẳn là học sinh cấp 3, nhưng ngực của các cô… giống học sinh cấp 3 sao?

Không ít người đã bắt đầu nghển cổ chờ đợi, những người có bạn gái lại chỉ có thể lén lút quan sát, trong lòng mọi người đều vô cùng kích động, có thể nhìn thấy trận quyết đấu của "Tuyệt đại Song Kiêu" này, cảm giác còn kích thích hơn cả xem Diệp Cô Thành và Tây Môn Xuy Quyết tử chiến trên đỉnh Tử Cấm.

Lúc này, Thường Nhạc đột nhiên đứng lên trước ánh mắt sáng ngời của mọi người người, nhưng lần này, ánh mắt tỏa sáng đa phần đều là thực khách nữ. Người đàn ông cao lớn trong suy sút lộ ra sự tao nhã vừa đứng lên đã hấp dẫn con mắt của họ, tuy thoạt nhìn tuổi của hắn không lớn, nhưng độ tuổi này không tương xứng với khí chất tang thương đã khiến vô số trái tim thiếu nữ nhảy loạn lên.

Bát quái là thiên tính của phụ nữ, rất nhiều phụ nữ bắt đầu tưởng tượng quan hệ rắc rối của Thường Nhạc và hai mỹ nữ kia. Mà rất nhiều đàn ông

https://thuviensach.vn

lại là trái tim tan nát, thầm nghĩ nhóc con này sao lại chó ngáp phải con ruồi tốt như vậy, không ngờ một lần mà tóm được đến hai "em gái ngực bự"…

Lúc người người đều cho rằng ba nhân vật lần này sắp sửa có kết quả như núi lửa bộc phát ra tính sát thương, Thường Nhạc lại hoàn toàn không để mắt đến sự tồn tại của Tư Đồ San San, ngay nhìn cũng không nhìn một cái, rất lịch sự kéo Vũ Thì Tình rời đi.

-Đứng lại!

Âm thanh của Tư Đồ San San có chút trở nên điên loạn, cô chưa bao giờ chịu cơn tức như bây giờ, bộ dáng càn quấy kia khiến người bên cạnh thổn thức một trận.

Tư Đồ San San quả thực còn hơn cả bộc phát, liếc mắt nhìn người xung quanh, lạnh lùng nói:

-Nhìn cái gì mà nhìn? Cẩn thận bà cô móc mắt các người ra!

Tất cả thực khách đều giật mình kinh hãi, giọng nói của cô gái nhỏ này không ngờ lại mang theo cả sát khí, xem ra không phải là đang nói đùa. Người khôn giữ mình vĩnh viễn là thực lý, rất nhiều người thức thời cúi đầu dùng cơm, không để ý đến chuyện bên ngoài nữa.

Mà Thường Nhạc giống như không nghe thấy lời của Tư Đồ San San, ôm cái eo nhỏ của Vũ Thì Tình tiếp tục đi tới.

Tư Đồ San San không được để ý tới rõ ràng muốn nổ tung, nguyên nhân cô tức giận rất đơn giản, là Thường Nhạc đã vượt qua xe của cô. Mặc kệ là Thường Nhạc có phải cố ý làm như vậy hay không, cô đều cho rằng Thường Nhạc là cố ý! Thiếu nữ điêu ngoa này làm việc chưa bao giờ cần lý do, tùy hứng đều có thể khởi binh hỏi tội.

https://thuviensach.vn

Đổi lại là người thường, cô sớm đã gọi người giáo huấn ột trận, nhưng cô bây giờ đột nhiên nhớ đến Thường Nhạc cũng là người kế vị của ngũ đại thế gia, tức là trước mắt, anh trai cô Tư Đồ Lôi Minh cũng không dám làm gì Thường Nhạc, điều này khiến vị Đại tiểu thư điêu ngoa này có chút hậm hực, nhất thời không biết nên làm thế nào.

-Ô, tôi tưởng là ai cãi lộn ầm ĩ trong khách sạn của tôi, thì ra là Tư Đồ nhị tiểu thư!

Một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng lại hơi trào phúng đột nhiên vang lên truyền đến tai mỗi người, các thực khách còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, Giám đốc nhà ăn đã vội vàng chạy đến trước mặt người tới, một mực cung kính lên tiếng chào hỏi, chỉ hận không thể mọc thêm cái đuôi ở mông để ve vẩy.

Tóc ngắn gọn gàng, khuôn mặt tinh xảo, hai mắt sắc bén, khí chất giống nữ vương, tây trang màu đen, dáng người mạn diệu, nước hoa nam ám muội… Ngoại trừ Tây Môn Khinh ra, còn có người phụ nữ nào có thể khiến người khác có ấn tượng sâu sắc mà độc đáo như vậy nữa không?

Thời điểm thấy Tây Môn Khinh đột nhiên xuất hiện, sắc mặt Tư Đồ San San biến hóa, chính cô ta cũng không biết, người phụ nữ khó chơi nhất Ngũ đại thế gia như cô ta gặp phải Tây Môn Khinh – người phụ nữ biến thái nhất Ngũ đại thế gia này, kết cục sẽ như thế nào?

Hơn nữa vừa nhìn thấy Tây Môn Khinh dùng ánh mắt lạnh như băng không kiêng nể gì mà quét mắt qua bộ ngực mình, toàn thân Tư Đồ San San nổi hết da gà, loại cảm giác này, tuyệt đối còn khủng khiếp hơn bị một tên Trư ca dâm đãng có vẻ mặt nụ cười chảy nước dãi nhìn chằm chằm.

Hơn nữa, cô đột nhiên nhớ đến, ngoại trừ xã hội đen, toàn bộ thành phố J, thậm chí là toàn bộ tỉnh D đều là địa bàn của Tây Môn gia, Tư Đồ San San cô muốn ở nơi này giương oai hình như không chọn đúng nơi.

https://thuviensach.vn

Khi Thường Nhạc nhìn thấy Tây Môn Khinh đến thì cười cười, cũng không tiến lên chào hỏi. Có đôi khi hậu nhân của ngũ đại thế gia giữa ban ngày ban mặt thân cận nhau quá cũng không phải chuyện gì tốt. Vượt ngoài dự kiến của Thường Nhạc chính là, cô nàng "bề ngoài văn tĩnh bên trong quyến rũ" đã từng bị Tây Môn Khinh "anh hùng cứu mỹ nhân" kia đang nép vào bên cạnh Tây Môn Khinh, sau khi cảm nhận được ánh mắt của Thường Nhạc thì hơi chút xấu hổ cúi đầu.

Nhìn bộ dáng của cô gái lông mày mang đôi mắt quyến rũ mang theo ý xuân, rõ ràng đã bị Tây Môn Khinh bắt được rồi. Tuy nói cô chỉ bị một người phụ nữ chiếm tiện nghi, nhưng Thường Nhạc vẫn không nhịn nổi lòng có chút tiếc hận.

Mà Tây Môn Khinh thì dời đi ánh mắt đặt trên người Tư Đồ San San, trao đổi ánh mắt với Thường Nhạc một chút, rồi lập tức dừng trên người Vũ Thì Tình, còn không tự chủ lộ ra bộ dạng "Trư ca", nên là "Trư tỷ" mới đúng.

Từ sau khi Tây Môn Khinh xuất hiện, Vũ Thì Tình theo bản năng lòng dâng lên địch ý, còn mơ hồ có cảm giác ghen tuông, theo bản tăng dựa vào Thường Nhạc, giống như muốn tuyên bố với cả thế giới rằng "tôi mới là người phụ nữ của anh ta"… Mãi đến khi cô nhìn thấy cô gái bên cạnh Tây Môn Khinh, lại sau khi chú ý tới ánh mắt quỷ dị của Tây Môn Khinh, mới cảm thấy thoải mái trở lại. Tuy nhiên, rất nhanh chóng cô đã giống với Tư Đồ San San, cả người đều nổi da gà…

-Hôm nay bản công tử mời khách, miễn phí hoàn toàn cho những khách đang ngồi.

Tây Môn Khinh rất hoành tráng nói với vị Giám đốc kia, trên mặt mang theo nụ cười không có ý tốt, từ từ đi tới chỗ Tư Đồ San San.

Thường Nhạc tuy rất muốn xem cảnh tượng náo nhiệt, nhưng nhớ tới lát nữa còn phải lên máy bay, đành phải nhịn lại, trao đổi ánh mắt với Tây

https://thuviensach.vn

Môn Khinh một chút, hắn cùng Vũ Thì Tình ra khỏi nhà hàng.

-Em không biết lái xe? Số tay đó.

Lúc đi ra cửa, Thường Nhạc quay đầu hỏi Vũ Thì Tình.

Vũ Thì Tình không hiểu vì sao Thường Nhạc lại hỏi như vậy, nhưng vẫn thực sự trả lời:

-Biết…

Thường Nhạc đột nhiên lộ ra nụ cười đầy thâm ý, đưa chìa khóa xe cho Vũ Thì Tình, sắc mặt thay đổi có chút nghiêm trọng, ngữ trọng thâm trường nói:

-Vậy xe của tôi giao cho em bảo quản, phải giúp tôi chăm sóc nó, mấy ngày nữa tôi sẽ trở lại.

-A?

Vũ Thì Tình kinh ngạc thành tiếng, ngơ ngác nhận lấy chìa khóa xe, trong mắt hiện lên vẻ u sầu nồng đậm hỏi:

-Vậy anh thì sao?

Nhìn đồng hồ một lần, Thường Nhạc vẻ mặt thoải mái, hồn nhiên lo lắng nói:

-Chỉ còn hơn nửa tiếng nữa, tôi gọi xe đến sân bay.

Một phút đồng hồ sau, Vũ Thì Tình ngẩn người tại chỗ, cô chỉ nhớ Thường Nhạc hôn lên trán mình, còn nói hai chữ "chờ tôi"… Trong nay nắm chặt chiếc chìa khóa Lamborghini, xuất thần nhìn Thường Nhạc chui lên một chiếc taxi.

https://thuviensach.vn

Mãi đến khi bóng dáng Thường Nhạc biến mất hoàn toàn khỏi tầm mắt, Vũ Thì Tình mới phát hiện, quyến luyến như thủy triều tràn tới, nước mắt không ngừng chảy ra thấm ướt hốc mắt.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 62: Nhất Định Phải Giải Quyết Thường Nhạc

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Hai vị chuẩn bị xong chưa?

Đình hóng mát bên trong hoa viên của một khu nhà cao cấp nào đó ở ngoại thành thành phố C, một gã thanh niên khoảng hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi mặc trang phục Pierre Cardin màu đen sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Vóc người này cũng coi như là anh tuấn tiêu sái, nhưng thân thể khô gầy kia, khuôn mặt vàng vọt và ánh mắt vô lực kia đã trực tiếp nói với mọi người, người này rõ ràng đã túng dục quá độ.

-Ô, trà ngon…

Người trung niên bên cạnh rất là làm dáng mà nhấp môi một ngụm Tây Hồ Long Tỉnh, cái mũi còn cao hơn cả Long thành dương lên cao hơn hoành tráng hò hét nói:

-Đều đã chuẩn bị xong, xin Hoàng tiên sinh yên tâm, chúng tôi đã tới rồi, nhất định sẽ giúp anh giải quyết vấn đề nan giải!

Người này thân thể mập mạp, ngũ quan không có chỗ nào đặc biệt, đặc điểm duy nhất chính là cái mũi to kia, vừa nhìn đã khiến người ta khó quên. Nhưng, từ ánh mắt có tinh quang bắn ra bốn phía kia và thân hình như con heo phóng xuất ra khí thế khó có thể thấy được, thực lực của người này không thể coi thường.

Người được gọi là "Hoàng tiên sinh" kia tên là Hoàng Phiêu Nhiên, sự xuất hiện của người này có lẽ có chút đột ngột, vậy xin phép bổ sung một câu, gã có một em trai tên Hoàng Dật Nhiên!

https://thuviensach.vn

Hoàng Phiêu Nhiên vẫn có chút không yên lòng, hai đầu lông mày lờ mờ lộ ra vẻ thản nhiên, trầm giọng nói:

-Không được đại khái, lần này không thành công thì hy sinh!

-Cần gì phải căng thẳng như vậy? Hoàng tiên sinh anh cũng quá chuyện bé xé ra to rồi?

Người đàn ông khoảng ba mươi tuổi bên cạnh khinh thường nói, người này có hai đầu lông mày thể hiện sự kiêu căng, giọng điệu cũng có chút ngạo mạn.

Giọng điệu người này tuy rằng lạnh lùng, nhưng toàn thân lại giống như đang thiêu đốt, trong con mắt tam giác mơ hồ có ánh lửa chớp động.

-Hai vị có chỗ không biết, Huyết Thủ hội có một đám tà môn đặc biệt, ngay cả X-men có tố chất được huấn luyện chuyên nghiệp ở trước mặt bọn chúng đều gặp hạn té ngã…

Hoàng Phiêu Nhiên cẩn thận giải thích nói, nhìn thấy thần sắc bất mãn trên mặt hai người, vội vàng bổ sung:

-Đương nhiên, tôi không phải đang nghi ngờ bản lĩnh của hai vị, chính là vì chúng tôi không đối phó được đám người này, mới đặc biệt mời hai vị cao nhân đến trợ trận!

Nghe nói như vậy, trên mặt hai người thần bí kia đều lộ ra nụ cười tự đắc, có vẻ rất hưởng thụ sự nịnh hót của Hoàng Phiêu Nhiên.

-Hai thứ chó chết không biết điều, tốt nhất là chúng mày lưỡng bại câu thương đồng quy vu tận, bản thiếu gia sẽ rất vui vẻ nhặt xác cho chúng mày!

Hoàng Phiêu Nhiên thầm mắng, mặt không đổi sắc.

https://thuviensach.vn

Hai người bên cạnh Hoàng Phiêu Nhiên này có lai lực lớn, người mập mạp mũi to tên Hứa Quy Lâm, người ắt tam giác tên Lưu Mãnh, hai người đều là kẻ suy đồi bị đá ra khỏi tổ Siêu năng Quốc gia, mặc dù là kẻ suy đồi, nhưng thủ đoạn cũng hết sức lợi hại. Hiện giờ bị Hoàng Phiêu Nhiên dùng số tiền và lễ vật lớn kéo đến để đối phó với hội Huyết Thủ.

Nói đến thân phận của Hoàng Phiêu Nhiên, đoán chừng rất nhiều người đều phải mở rộng tầm mắt, tên nhóc này tuy thoạt nhìn chính là một khách làng chơi lão luyện, nhưng ai cũng không ngờ được gã lại là Cảnh sát nhân dân! Hơn nữa, may mắn thế nào mà năm đó gã vừa tốt nghiệp từ trường Cảnh sát đã được phân đến Cục Cảnh sát tỉnh S, dựa vào quan hệ gia đình trong thời gian mấy năm đã lăn lộn đến một vị trí thật tốt.

(Lời tác giả: Vì tránh những tranh cãi không cần thuyết, truyện này tận lực không đề cập tới mấy loại chữ "công an"…)

Trên thực tế, cảnh sát trước giờ luôn nhức đầu với hội Huyết Thủ, ba năm trước đây thành lập tổ chuyên án, nhưng do các loại "nguyên nhân không giải thích được", hội Huyết Thủ đến giờ vẫn luôn là khối u ác tính lớn nhất không thể làm gì, dần dà, mọi người cũng đành mở một mắt nhắm một mắt cho qua.

Nhưng Hoàng Phiêu Nhiên lần này bằng bất cứ giá nào cũng phải dọn sạch khối u ác tính xã hội đen trên danh nghĩa, trên thực tế là báo thù cho em trai gã – Hoàng Dật Nhiên, lợi dụng việc công trả thù riêng. Mặc dù không có chứng cứ xác thực Thường gia và Đông Phương gia có liên quan đến hội Huyết Thủ, nhưng giang hồ sớm đã có lời đồn hội Huyết Thủ liên quan chặt chẽ đến hai nhà đó. Chỉ cần nhổ cái đinh hội Huyết Thủ trong mắt, Hoàng Phiêu Nhiên mới có thể dễ dàng hành động.

Đương nhiên, thế lực khổng lồ của Thường gia và Đông Phương gia quả thực dọa người, dường như đoán chừng hai nhà sẽ không lộ liễu ngăn cản hành động của cảnh sát nên Hoàng Phiêu Nhiên vô cùng tự tin. Hơn nữa,

https://thuviensach.vn

lần này Hoàn Phiêu Nhiên tự cho là đúng đánh bất ngờ, sẽ không thể nào có người ngoài biết được tin tức này.

Khiến Hoàng Phiêu Nhiên hưng phấn chính là, Hứa Quy Lâm và Lưu Mãnh không hổ là cao thủ cao thủ cao cao thủ, trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày đã thăm dò được vài bí mật của hội Huyết Thủ, chính là dạ hội tối nay có một giao dịch thuốc phiện quy mô lớn… Nếu lúc đó bắt được những phần tử xã hội đen này, bắt được người tang vật cũng lấy được, như vậy…

-Hắc, nếu lần này thành công, ít nhất cũng tăng liền hai cấp?

-Em trai à, lần này nhổ xong hội Huyết Thủ kia, coi như là diệt trừ trợ thủ đắc lực của thằng nhóc họ Thường kia, đoán chừng em ở Nhật Bản cũng sẽ phải cảm kích hành động vĩ đại của anh trai, ha ha ha…

-Nhóc con họ Thường kia cũng chỉ biết chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, nếu không có hội Huyết Thủ, nó chính là con hổ không có răng… Người kế vị Đông Phương thế gia thì sao chứ? Lần trước Tư Đồ công tử rất có thiện cảm với anh đây, "lão nhân gia" còn nắm tay anh một chút, đây quả thực là vinh quang vô thượng a, đứa trẻ nhỏ như cọng lông Thường Nhạc làm sao có thể so sánh được với Tư Đồ đại công tử chứ?

Hoàng Phiêu Nhiên càng nghĩ càng đắc ý, trên mặt lộ ra nụ cười như mùa xuân.

-Đúng rồi, Hoàng tiên sinh, đám người kia rốt cuộc là tà môn nơi nào?

Hứa Quy Lâm có chút tò mò hỏi.

Đây dường như đã đề cập đến chuyện thương tâm của Hoàng Phiêu Nhiên, sắc mặt gã trở nên cực kỳ khó coi, oán hận nói:

https://thuviensach.vn

-Tôi cũng không rõ lắm, tóm lại là rất tà môn, giống như mấy lần người của chúng tôi rõ ràng đã theo dõi được mấy tên khốn kiếp kia, đi tới nửa đường bọn chúng lại đột nhiên mất tích. Tôi có thể khẳng định, đám khốn nạn đó không phải dựa vào chướng ngại vật để tránh né, mà là biến mất trong hư không!

- Biến mất trong hư không?

Hứa Quy Lâm dường như thoáng có chút suy nghĩ lầm bầm.

-Không phải là thủ thuật che mắt sao, có cái gì ghê gớm đâu, chỉ hù dọa được những người bình thường!

Lưu Mãnh khuôn mặt kiêu căng, giọng điệu cực kỳ khinh thường.

-Thủ thuật che mắt?

Hoàng Phiêu Nhiên hơi sửng sốt, đổi lại là lúc trước, gã tuyệt đối cho rằng điều này vô nghĩa. Mãi đến khi một lần làm nhiệm vị quen được một vị đặc công của tổ Siêu năng, gã mới biết được trên thế giới này quả thực tồn tại những nhân vật thần kỳ, những loại nhân vật có "siêu năng lực" hoặc người có công năng đặc dị trong phim ảnh chưa chắc đều là gạt người.

-Đúng vậy, hắn là thủ thuật che mắt, đây chỉ là trò vặt, rất dễ dàng bị phá giải…

Giọng điệu của Hứa Quy lâm có vẻ ôn hòa hơn so với Lưu Mãnh, sờ sờ cái mũi to ghê tởm, gã ồm ồm hỏi:

-Trừ những thứ đó, hội Huyết Thủ có những người tàn môn đặc biệt không?

-Có!

Hoàng Phiêu Nhiên gật mạnh đầu, vẻ mặt còn có chút sợ hãi nói:

https://thuviensach.vn

-Có một tên tên là Huyết Hổ, không biết là thứ quái thai gì, căn cứ vào tin của quân nằm vùng, người này trong một sống mái bị bắn trúng hai phát súng mà không bị tổn thương chút lông tóc. Tôi đã gặp vài đặc công luyện Ngạnh Khí Công, nhiều lắm cũng chỉ không sợ gạch đập côn đánh, nhưng muốn đao thương bất nhập, vậy thật sự rất khó có thể tưởng tượng!

-Kim Chung Tráo, Thiết Bố San, Thập Tam Thái Bảo khổ luyện?

Lưu Mãnh giật mình kinh hãi, trừng lớn đôi mắt tam giác, lầm bầm tự nói:

-Không thể nào, tuyệt đối không thể, cho dù luyện Ngạnh Khí Công đến mức tận cùng cũng không thể cản được đạn, xem ra người này ít nhất là người dị năng cấp D-5!

-D-5?

Hoàng Phiêu Nhiên giật mình, danh từ mới này khiến gã nhất thời khó tiếp nhận.

-Haha.

Hứa Quy Lâm cười cười, cái mũi dài rộng kia run lên, giải thích:

-Nếu Hoàng tiên sinh có hứng, chúng tôi cũng không cần phải giấu diếm cái gì. Giới dị năng cũng phân chia thực lực, từ cao xuống thấp phân thành S, A, B, C, D năm bậc, trong mỗi cấp bậc chia làm 1 – 5 giai đoạn, cấp bậc D-5 này là người dị năng cấp độ cao nhất của cấp D…

-Ồ, thì ra là thế.

Hoàng Phiêu Nhiên hiểu được gật đầu, thầm than hiệu quả phân chia thực lực giống một số game online, lập tức nhìn sắc mặt hai người kia, hơi có vẻ chần chừ hỏi:

https://thuviensach.vn

-Như vậy… cho phép tôi mạo muội hỏi một câu, hai vị hiện tại đã đạt đến cảnh giới gì?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 63: Địa Bàn Của Tao Phải Nghe Tao

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

--Hoàng tiên sinh không tin chúng tôi sao?

Lưu Mãnh lạnh lùng liếc Hoàng Phiêu Nhiên một cái, lỗ mũi hừ ra hai luồng khí lạnh, nhìn vẻ mặt buồn bực của Hoàng Phiêu Nhiên, ngạo nghễ nói:

-Kẻ hèn mọn này được cho là cấp bậc C-1, đáp án này Hoàng tiên sinh có vừa lòng không?

Hoàng Dật Nhiên như con gà mổ thóc vội vàng gật đầu, sợ đắc tội loại cao nhân này, trong lòng lại ân cần thăm hỏi phụ nữ cả nhà tên này mấy trăm lần.

Giống như có chút kính sợ Hứa Quy Lâm, Lưu Mãnh lại bổ sung một câu:

-Về phần Hứa tiền bối, vậy thì càng sâu không lường được rồi, ít nhất cũng là C-3 trở lên…

-Nào có nào có, Lưu huynh quá khách khí rồi.

Hứa Quy Lâm có chút khiêm tốn bật cười ha hả, thịt béo trên mặt lại không tự chủ mà đắc ý lay động.

-Hai vị quả nhiên là cao nhân, tại hạ kính ngưỡng hai vị như nước sông cuộn cuộn…

Hoàng Phiêu Nhiên nịnh bợ hàng loạt, những lời nịnh vô sỉ gì cũng đều dùng cả rồi, còn vô sỉ hơn Cao Tiếu ba lần, nịnh hót khiến cho hai tên bại hoại cặn bã cười ha hả, còn thật sự cho rằng bọn chúng là vô địch thiên hạ.

https://thuviensach.vn

Mãi đến khi hai tên bại hoại cặn bạ đều tâm tình vô cùng sảng khoái, Hoàng Phiêu Nhiên mới giả bộ khiêm nhường hỏi han:

-Vãn bối rất tò mò, ở trong nước không biết có cao thủ siêu cấp cấp độ S và A không?

Hoàng Phiêu Nhiên nói ra những lời này với tâm trạng tràn ngập mong chờ, nếu chẳng may hai người này thất bại, sau này gã còn có thể mời đại cao thủ trong truyền thuyết.

-Cấp độ S?

Lưu Mãnh cười ha hả, giống như gặp chuyện buồn cười nhất thế kỷ này, rất đồng tình nhìn Hoàng Phiêu Nhiên nói:

-Thôi, người không biết không có tội, nước ta ít nhất năm trăm năm nay đã không còn xuất hiện nhân vật truyền kỳ cấp S nữa rồi!

Dừng một chút, Lưu Mãnh nói tiếp:

-Về cao thủ cấp độ A, nghe nói Tổ trưởng tiền nhiệm Tổ Siêu năng đã đạt đến cảnh giới khủng bố này, vài gia tộc thần bí trong nước cũng có cao nhân như vậy, nhưng không được tính là nhiều. Lưu mỗ tôi dám lớn tiếng nói rằng, trong nước tuyệt đối không có trên mười người dị năng cấp độ A! Cao thủ cấp độ B Lưu mỗ lúc trước có biết một vị, là Tổ trưởng Tổ Siêu năng hiện giờ, nghe nói vài vị Phân đội trưởng cũng có thực lực gần cấp độ B…

Hoàng Phiêu Nhiên làm ra bộ dáng mê hoặc, nhưng trong lòng cảm thán cặn bã quả nhiên là cặn bã, cơ mật như vậy cũng dám nói ra, xem ra câu "có tiền có thể sai khiến được cả ma quỷ" quả nhiên là thực lý không thể thay đổi thiên cổ.

https://thuviensach.vn

Bỗng dưng, một tiếng than vãn kéo dài như từ phương xa bay tới, truyền vào tai mọi người ở đây. Sau thanh âm này là tiếng thở dài mang theo đùa cợt:

-Chậc chậc, ba vị thật hăng hái, ngày tốt cảnh đẹp như này ngồi đây phẩm trà nói chuyện cao thủ trong thiên hạ, thật sự khiến người khác ghen tị…!

Thanh âm này quả nhiên vô cùng quỷ dị, giống như ở chỗ rất xa, lại giống như ngay cạnh ba người, làm cho người ta hết hồn.

Nói lời lương tâm, thanh âm của người đến rất có từ tính, hơi khàn khàn, còn có một loại sức hấp dẫn độc đáo hấp dẫn nữ tính. Nhưng theo giọng điệu nói chuyện kỳ quái đó và từ thanh âm này mà phán đoán, người nói chuyện hẳn là người tuổi còn rất trẻ.

-Kẻ nào?

Lưu Mãnh hét lớn, tinh quang trong đôi mắt tam giác bắn ra mãnh liệt.

Hoàng Phiêu Nhiên thì cả kinh, khắp người toát mồ hôi lạnh, phải biết rằng biệt thự này có tầng tầng phòng vệ, người kia sao lại có thể xông vào như chốn không người?

Hứa Quy Lâm thì ngưng thần nhắm mắt lại, đôi tai heo dựng lên một chút, hết sức chăm chú lắng nghe động tĩnh bốn phía.

-Ba vị, không cần phải phiền phức như vậy? Làm ra vẻ giống cao thủ trong truyền thuyết làm gì, mở to mắt nhìn kỹ một chút, tôi ở ngay bên cạnh các người…

Tiếng nói trào phúng này vừa dứt, sự việc khiến người ta không thể tượng tưởng được đã xảy ra, một gã thiếu niên mặc trang phục màu đen đang nhàn nhã ngồi bên trong đình hóng mát, cách ba người chưa đầy hai thước… Người này giống như hóa ra từ không khí, thân ảnh mơ hồ dần trở

https://thuviensach.vn

nên rõ ràng, khiến người ta cảm thấy áp lực vô tận, một luồng sát ý đập vào mặt.

-Cuồng đồ lớn mặt, ăn một quyền của Lưu mỗ!

Lưu Mãnh hét to một tiếng, một quyền mạnh mẽ đánh vào thiếu niên mặc đồ đen. Tốc độ của quyền này nhanh không thể tưởng tượng, còn chớp động lên những tia sáng quái dị, quang mang đó không phải là ánh lửa mà ngược lại giống như cái hàn điện hàn kim loại ánh ra những ánh sáng khiến người ta chói mắt mê muội trong nhất thời, mơ hồ còn có những tiếng vang bùm bùm từ trong ánh lửa.

Không ai nhìn thấy người thiếu niên ra tay như nào, chỉ cảm thấy hắn giống như trong nháy mắt đã múa một điệu múa lộng lẫy.

Một tiếng kêu đau đớn vang lên, Lưu Mãnh lảo đảo lui lại mấy bước, âm vụ trên mặt có kinh ngạc và không phục.

Trái tim của ba người Hoàng Phiêu Nhiên đều không nhịn được chấn động kịch liệt, thủ đoạn của người kia rốt cuộc là mạnh đến mức độ nào?

Lưu Mãnh đang định tiếp tục phát uy, đã thấy Hứa Quy Lâm đột nhiên khoát tay, ra hiệu cho gã đừng hành động thiếu suy nghĩ.

-Cần gì chứ, sao phải khổ như vậy, sao cứ nhất định phải đánh chứ? Mọi người đều là phần tử trí thức.

Thiếu niên áo đen tà tà dựa vào cái cột trong đình hóng mắt, vô cùng trách trời thương dân cảm than, u quang màu tím trong con ngươi thâm thúy đột nhiên chớp động.

-Thường Nhạc?

https://thuviensach.vn

Hoàng Phiêu Nhiên kinh hô một tiếng, gã cuối cùng đã thấy rõ tướng mạo người đến. Đối với người này, gã đã vô lần nghiên cứu qua tư liệu ở Sở Cảnh sát, tiếc rằng hồ sơ của Thường Nhạc gần như trắng bóc, không thấy có gì cả.

Theo bản năng lui về sau hai bước, trốn phía sau Hứa Quy Lâm mập mạp, Hoàng Phiêu Nhiên không dấu được hoảng sợ trên mặt, ấp a ấp úng nói:

-Sao… sao có thể, mày… mày không phải ở…

-Tao không phải ở thành phố J sao? Đúng không?

Thường Nhạc mím môi, đường môi giống mũi đao sắc bén, đường cong trên khuôn mặt dịu dàng lập tức có một loại hơi thở dương cương nói không nên lời, còn có ý tứ bất cần đời khiêu khích, nói tiếp:

-Chẳng lẽ bản thiếu gia không thể về nhà thăm người thân?

Lời này khiến ba người ở đây vô cùng nghẹn lời, Hứa Quy Lâm tốt xấu gì cũng coi như đã từng trải qua mưa gió để nhìn thấy cầu vồng, bất động thanh sắc cười nói:

-Vị này chính là Nhạc thiếu gia?

-Liên quan cái chim gì đến mày!

Thường Nhạc liếc mắt nhìn Hứa Quy Lâm một cái, nhìn cũng lười nhìn, đem ánh mắt dừng trên mặt Hoàng Phiêu Nhiên, lạnh lùng cười khẩu nói:

-Có đôi khi tôi rất nghi ngờ chỉ số thông minh của mày, sao có thể lăn lộn đến vị trí bây giờ chứ? Lần sau nếu muốn đối phó với bản thiếu gia, nhờ các người trước hết nghĩ vài phương pháp có tính kiến thiết được không?

Ba người đều biến sắc, nhất là Hứa Quy Lâm, dù con cáo già này công phu hàm dưỡng không tệ, nhưng bây giờ cũng tức giận lên đến mức trăm độ rồi,

https://thuviensach.vn

bất cứ lúc nào cũng có thể sử dụng tất sát kỹ. Gã không ngờ tới mình muốn quy củ giang hồ khách sáo với đối phương một chút, lại bị người ta vô tình bỏ qua.

Âm thầm nhìn Lưu Mãnh một cái hai người chuẩn bị đồng thời ra tay, tranh thủ để trong một chiêu bắt lấy nhóc con cuồng vọng này.

-Tôi vừa nói rồi, mọi người đều là trí thức, sao phải động thủ chứ?

Liếc mắt một cái đã nhìn thấu ý đồ của hai người này, Thường Nhạc rất nho nhã cười cười, phối hợp cùng chính là khuôn mặt tà khí kia, một loại ma lực không cần chiến mà cũng khuất phục được,

-Các vị nhất định đã quên một chuyện, thành phố C là địa bàn của tao…

-Địa bàn của mày? Ha ha ha, giọng điệu thật ngông cuồng…

Lưu Mãnh cười ha hả, bạch quang quỷ dị chói mắt càng ngày càng mạnh mẽ, gã bất cứ lúc nào đều có thể bộc phát ra một kích trí mạng.

Trong gió đêm hiu hiu, Thường Nhạc gạt ra vài sợ tóc che khuất ánh mắt, trên mặt vẫn là nụ cười như có như không, âm thanh lại phóng xuất ra áp lực vô hình:

-Đổi lại lời nói hợp mốt mà nói, địa bàn của tao tao làm chủ!

-Chịu chết đi!

Hứa Quy Lâm và Lưu Mãnh đồng thời hét lớn một tiếng, theo hai bên trái phải đồng thời đánh tới.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 64: Dùng Xử Nữ Giải Quyết Bọn Chúng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn từ góc độ của hai người, Thường Nhạc trên cơ bản không thể tránh, chỉ có thể nghênh đón ngoan chiêu của hai người.

Đột nhiên, sương mù màu trắng sinh ra đầy trời, lượn lờ vây quanh Thường Nhạc. Tóc đen phóng khoáng trên đầu bay lên, mang theo lực độ, giống như ám khí có thể gây tổn thương người. Tiếng vang phần phật của vạt áo, trong không khí xuất hiện mấy tàn ảnh. Sau đó, toàn bộ yên tĩnh lại…

Hứa Quy Lâm và Lưu Manh đều chụp vào khoảng không, đợi đến khi bọn chúng phanh lại thân thể đưa mắt nhìn xung quanh, cằm đều thiếu chút nữa nện xuốt mặt đất. Không chỉ không thấy Thường Nhạc đâu, mà Hoàng Phiêu Nhiên cũng mất tích, bọn chúng chỉ thấy hai bóng đen lướt dọc về phía Đông.

-Đuổi!

Lưu Mãnh hét lên một tiếng liền đuổi theo.

-Lưu huynh, cẩn thận là kế dụ địch!

-Không quản được nhiều như vậy, gọi điện thoại bảo Chu tiền bối đến trợ trận!

Hứa Quy Lâm vừa nghe đến ba chữ "Chu tiền bối", thần sắc dừng một chút, cùng Lưu Mãnh cùng nhau biến mất trong đêm tối.

-Tả Thủ, lập tức thông báo với bên kia, giao dịch đêm nay hủy bỏ!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cầm di động đứng bên trong một khu nhà cổ xưa ngoại thành thành phố C, nằm dưới chân hắn là Hoàng Phiêu Nhiên đang không ngừng run rẩy.

-Thiếu gia? Chúng ta… có thể đổi địa điểm giao dịch, đám cớm kia cũng không làm gì chúng ta được!

Giọng nói của Tả Thủ ở đầu bên kia điện thoại có chút kinh ngạc và khó hiểu.

-Anh làm theo, không cần hỏi nhiều.

Thanh âm của Thường Nhạc lập tức lạnh thêm vài phần.

-Vâng!

Cúp điện thoại, Thường Nhạc mỉm cười đi về phía Hoàng Phiêu Nhiên.

-Mày… mày muốn làm gì?

Hoàng Phiêu Nhiên quỳ rạp trên mặt đất không ngừng lăn lộn lùi về sau, giữa hai chân đã ướt đẫm một mảng.

Nhìn đêm tối khôn cùng, Thường Nhạc xoay người ngồi xổm trước mặt Hoàng Phiêu Nhiên, một tay cầm súng ngắn của Hoàng Phiêu Nhiên, một tay sờ sờ mái tóc bóng loáng tỏa sáng của gã, rất là tự tình nói:

-Cảnh sát Hoàng, đừng sợ, tao sẽ không làm gì đâu. Mày xem bầu không khí lúc này ốt như vậy, chi bằng chúng ta thổ lộ tâm tình, tâm sự chuyện cũ, mày cảm thấy thế nào?

-A?

Hoàng Phiêu Nhiên mở to hai mắt nhìn, thứ gì đó trong con mắt bắt đầu co rút lại. Gã biết Thường Nhạc sẽ không bỏ qua ình, Thường Nhạc càng

https://thuviensach.vn

khách khí, gã càng cảm thấy đáng sợ.

-Ai, hai anh em chúng mày đều có đức hạnh, bình thường người năm người sáu, đến lúc mấu chốt lại như xe bị tuột xích…

Vỗ vỗ đầu Hoàng Phiêu Nhiên, ấn đầu của gã xuống dưới đất, vùi dưới mặt đất. Dường như hoàn toàn không chú ý Hoàng Dật Nhiên đang khổ sợ giãy dụa, Thường Nhạc lại cảm thán nói:

-Chẳng lẽ bùn lầy thật không trát nên tường? Mày thật sự khiến tao quá thất vọng!

-Ô… A…

Sau khi cảm thấy lực đạo ở tay Thường Nhạc buông lỏng, Hoàng Phiêu Nhiên ra sức ngẩng đầu lên, giống như một con chó há miệng hít thở, hít hết cả bụi đất trên mặt vào đường hô hấp, lại bị nghẹn mà phát ra những tiếng ho khan kịch liệt, hai hàng nước mắt ngã nhào ra ngoài, lưu lại trên lớp tro bụi trên mặt hai đường rãnh mương nhỏ.

Bỗng dưng, gã ôm lấy đùi Thường Nhạc, góc cha gọi mẹ cầu khẩn nói:

-Thường Nhạc… À không, Nhạc thiếu gia! Van cầu ngài, tha cho tôi, van xin ngài bảo tôi làm trâu làm ngựa tôi cũng cam lòng? Tôi có tình báo mà ngài muốn, tôi cam đoan ngài sẽ cảm thấy hứng thú, chúng ta có thể hợp tác. Không, tôi nguyện ý không ràng buộc cung cấp thứ ngài muốn, tôi…

-Thật sự có chuyện tốt như vậy? Mày là quan binh tao là kẻ trộm, chúng ta cũng có thể hợp tác? Mày cho là đang đóng "Vô gian đạo" à?

Thường Nhạc rất "giật mình" nhìn Hoàng Dật Nhiên, vẻ mặt vô cùng khoa trương.

-Thật mà, tất cả đều là thật, tôi thề với trời…

https://thuviensach.vn

Hoàng Dật Nhiên sống chết ôm lấy chân Thường Nhạc, chỉ thiếu thè lưỡi ra liếm đầu ngón chân Thường Nhạc mà thôi.

-Được rồi, nếu cảnh sát Hoàng có thành ý như vậy, vậy chúng ta lát nữa lại tiếp tục nói chuyện. Bây giờ, mày nghỉ ngơi một chút đi đã…

Còn chưa dứt lời, trong ánh mắt khó hiểu và hoảng sợ của Hoàng Phiêu Nhiên, Thường Nhạc nhấc chân đá bay gã ra ngoài. Giữa tiếng kêu thê thảm như giết heo, Hoàng Phiêu Nhiên giống như con diều đứt dây rơi xuống góc tường, phun ra một ngụm máu, rất cho thể diện mà ngất đi.

-Khốn kiếp!

Một tiếng thanh thúy giận dữ mắng mỏ vang lên toàn bộ căn phòng, chủ nhân của tiếng nói này là một em gái, sở dĩ dùng từ em gái để hình dung, là vì tuổi của cô ta không lớn.

Đây là một gian phòng làm việc bí mật của Cảnh sát, từ các thiết bị điện tử bốn phía để xem, rõ ràng là đang nghe trộm một số tin tức. Vài tên cảnh sát thè lưỡi, đều là bộ dạng giận mà không dám nói gì, dùng ánh mắt sợ hãi nhìn nữ cảnh sát trẻ tuổi thoạt nhìn chức vụ khá cao đang ném ống nghe điện thoại kia.

Diệp Hoàng, năm nay hai mươi bốn tuổi, sinh ra trong gia đình trinh sát, từ 16 tuổi đã hỗ trợ cha mình phá một vụ kinh thiên đại án, danh chấn cả nước.

Vị em gái Diệp này chẳng những là Tổ trưởng Tổ trọng án trẻ tuổi nhất thành phố C từ trước đến nay, mà còn là vị hoa khôi Cảnh sát động lòng người. Bất kể là dung mạo thanh lịch thoát tục, khí chất uy nghiêm lạnh lùng hay là dáng người tức giận bay bổng, đều tỏa ra một sức hấp dẫn không gì sánh kịp.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Diệp Hoàng không còn vẻ bình tĩnh tỉnh táo như bình thường, người mù cũng nhìn ra được vẻ vô vùng phẫn nộ trên mặt cô ta.

Dáng người chừng một mét bảy kia mặc một bộ quần áo bình thường, áo màu trắng ngà kết hợp với váy đồng phục ngang gối màu lam đậm, khiến cô nhìn qua có vẻ thần thái sáng láng, anh khí kinh người. Nhưng hấp dẫn tầm mắt người ta nhất vẫn là bộ ngực cao ngất dị thường kia, bộ ngực không tính là quá kinh khủng nhưng lại cao ngất dị thường, rất tròn và đầy đặn khiến trang phục cảnh sát căng đến cực hạn, làm người ta có một loại ảo giác tùy thời đều có thể lột sạch quần áo.

-Đám cặn bã kia không ngờ lại hủy bỏ giao dịch!

Diệp Hoàng hừ lạnh một tiếng, lời này cũng không biết là nói với ai.

Nhưng có một điều có thể khặng định, bọn họ nhất định là nghe lén điện thoại của người nào đó, không phải Thường Nhạc thì chính là Tả Thủ, cho nên hiện tại cô có vẻ vô cùng căm phẫn.

Đột nhiên, một gã cảnh sát chỉ vào một điểm đỏ giống định vị GPS nói:

-Cảnh sát Diệp, người kia lại có động tĩnh rồi!

Diệp Hoàng sắc mặt vui vẻ, vội vàng hỏi:

-Tra được vị trí cụ thể chưa?

-Gần một kho chuyên để hàng hóa ngoại thành phía Tây.

-Điều động nhân sự, lập tức tới đó! Gọi cho tổng bộ, bảo bọn họ tăng nhân sự bọc đánh từ bốn phía!

-Hy vọng tin tức lần này của nhóc là chính xác.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đột nhiên nói những lời này với không khí, giống như đang tự nói.

-Yên tâm đi, thiếu gia, tin tức của tôi tuyệt đối đáng tin cậy!

Theo giọng nói quỷ dị âm trầm này, một thân ảnh vọt ra từ trong bóng tối.

Người trẻ tuổi này làm cho người ta có cảm giác kỳ quái không nói nên lời, giống như là sinh vật trời sinh ẩn nấp trong bóng đêm, thậm chí có lúc anh ta đứng bên cạnh bạn, bạn lại không hề cảm nhận được sự hiện hữu của anh ta. Chỉ đến khi anh ta nói chuyện, trên người mới tản ra một loại hơi thở máu tanh không lái đi được, bạn mới cảm nhận được anh ta tồn tại vô cùng khùng bố… Nhưng, bình thường đến lúc đó, những người phát hiện ra sự tồn tại của anh ta đều tiến vào Quỷ Môn quan.

Xử Nữ!

Thời điểm nhắc đến hai chữ này, khả năng là đa số mọi người đều sẽ miên man bất định.

Nhưng bạn có bao giờ nghĩ tới sẽ có một người tên là Xử Nữ không?

Đúng vậy, người trẻ tuổi trước mặt này tên gọi Xử Nữ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 65: Sự Lợi Hại Của Xử Nữ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đừng cho rằng "Xử Nữ" là một cái tên quái lạ, trong giới sát thủ, thậm chí là giới lính đánh thuê trên toàn thế giới, có thể không ai không biết đến "Mười hai cung hoàng đạo"! Mười hai cung hoàng đạo là một tổ chức sát thủ, nghe nói chỉ có mười hai người, đều đặt tên theo các chòm sao, cũng được xưng là sát thủ mười hai chòm sao.

Nói tới đây, các bạn học sinh thông minh khẳng định đã biết đáp án. Đúng vậy, người đàn ông lạnh lùng có mùi máu tươi này là cung Xử Nữ của Mười hai cung hoàng đạo trong truyền thuyết!

Đương nhiên, nói lời lương tâm, một người đàn ông tên là Xử Nữ, đúng là một chuyện khiến nhân thần cộng phẫn… Tối thiểu là lúc trước Thường Nhạc rất bất mãn với cái tên này, nó đã từng một lần làm cho nhân sinh quan và thế giới quan trong thời gian ngắn ngủi rơi vào trạng thái sụp đổ.

Bốn năm trước Mười hai cung hoàng đạo đã danh chấn giới sát thủ toàn cầu, hiện tại đã được công nhận là một trong bốn tổ chức sát thủ lớn nhất thế giới. Hiếm có người biết thân phận thật sự của bọn họ, cũng không có ai đã từng chứng kiến thực lực chân chính của bọn họ, bởi vì toàn bộ những người chứng kiến đều đã chết.

Người khác không biết, nhưng Thường Nhạc đương nhiên biết những người này, thậm chí rất quen thuộc bọn họ, có thời gian rảnh còn có thể hẹn gặp mặt uống trà nói chuyện lý tưởng cuộc đời… Bởi vì, Mười hai cung hoàng đạo là mười hai vị đệ tử cuối cùng của nghĩa phụ hắn - lão đại xã hội đen phương Bắc, được xưng là "Vạn nhân trảm" Liễu Tùy Phong!

https://thuviensach.vn

Nếu như nói đám vệ sĩ áo đen kia là đội cảnh vệ hệ thứ của Thường Nhạc, Huyết Thủ chính là bộ đội trực hệ của Thường Nhạc, như vậy Mười hai cung hoàng đạo tuyệt đối được xưng tụng là thân vệ hệ chính của Thường Nhạc, mười hai tên siêu cấp thích khách này giống như thân binh hoàng gia cổ đại hoặc là hoành tráng như Đại nội mật thám.

Xử Nữ sờ sờ cái đầu mào gà giống như vỏ sò của anh ta, duy trì thái độ ngẩng đầu hướng lên trời của cái mào gà kia, sau đó đi đến bên cạnh Hoàng Phiêu Nhiên đã hôn mê, giống như cao thủ võ hiệp trong truyền thuyết thu nhận đồ đệ nhéo nhéo gân cốt Hoàng Phiêu Nhiên, lại vỗ vài cái trên người gã, sau đó trên mặt có mùi máu tươi thản nhiên lộ ra nụ cười quỷ bí, dùng giọng nói trầm thấp biến thái độc hữ nói:

-Ha ha, thiếu gia, thân hình thằng nhóc này không tệ, bộ mông rất gợi cảm!

Thường Nhạc cố nén ác hàn sâu trong nội tâm, trên mặt là vẻ chết lặng thấy nhưng không thể trách, thản nhiên nói:

-Xem thằng nhóc này có biết đạo lý hay không, nếu như lát nữa nó không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ mà nói… Hắc, vậy mặc anh giải quyết!

-Thật tốt quá!

Trên khuôn mặt lạnh lùng của Xử Nữ lộ ra nụ cười mờ ám vô hạn, ánh mắt lưu luyến liếc nhìn Hoàng Phiêu Nhiên một cái, rất thức thời nịnh bợ Thường Nhạc:

-Thiếu gia, vẫn là lăn lộn với cậu mới đủ dễ chịu nha, không uổng công tôi đặc biệt đến một chuyến, sư phụ ông ấy rất nghiêm khắc…

-Nghĩa phụ không phải rất tốt với mười hai người các anh sao? Còn tốt hơn cả tôi…

https://thuviensach.vn

-Ô, đó chỉ là biểu hiện bên ngoài! Sư phụ ông ấy bất công nghiêm trọng nha!

Xử Nữ lộ ra vẻ mặt lòng đầy căm phẫn cực kỳ bi ai, giống như quả thực tâm muốn chết đều đã có, chỉ nghe anh ta từ từ tường thuật lại chân tướng:

-Nói về mấy năm trước đi, sư phụ đặc biệt giới thiệu cho lão đại một người bạn gái. Tôi vừa thấy có loại chuyện tốt này, bảo sư phụ cũng giới thiệu cho tôi một người bạn trai, kết quả… Hu hu, trời xanh không có mắt, sư phụ mắng cho tôi một trận, suýt nữa còn là phẳng tôi trước mặt mọi người, cuối cùng còn bảo tôi làm người bình thường!! Thiếu gia, trời đất chứng giám, cậu cảm thấy người đàn ông phong cách như Xử Nữ tôi, sao có thể thích phụ nữ chứ? Nghĩ tới thôi quả thực đã phải rớt nước mắt rồi!

Một giọt mồ hôi lạnh khổng lồ đọng trên trán Thường Nhạc, thấy Xử Nữ cách mình ngày càng gần, Thường Nhạc khoát tay nói:

-Ừ, chuyện đó, bản thiếu gia rất thông cảm với cảnh ngộ của anh… Nhưng anh đứng lại trước đã, mời duy trì khoảng cách một thước trở lên với tôi, cảm ơn hợp tác!

Xử Nữ đột nhiên thu lại thái độ cợt nhả, khôi phục lại bộ dạng máu tanh biến thái, vểnh tai lắng nghe động tĩnh nơi xa.

Giống như âm hồn xuất hiện trong đêm đen, hai cái bóng người phá không gian mà đến.

Không hề nghi ngờ, người tới chính là Hứa Quy Lâm và Lưu Mãnh đuổi theo Thường Nhạc và Hoàng Phiêu Nhiên.

Hai người vừa có mặt, thân hình liền không nhịn nổi rung động mãnh liệt, theo bản năng đàn thần đề phòng. Một mình Thường Nhạc vốn đã đủ khiến bọn chúng nhức đầu, hiện tại đột nhiên lại xuất hiện thêm một kẻ địch, khiến bọn chúng không thể không đề cao phòng bị. Điều duy nhất đáng

https://thuviensach.vn

được ăn mừng chính là, Thường Nhạc không hề mai phục đại đội nhân mã, mà chỉ tìm một gã để giúp đỡ. Nhưng người trợ giúp này lại khiến Hứa Lưu hai kẻ sinh lòng thoái ý.

Người này đứng ngay phía trước bọn chúng, người mặc một bộ quần áo bò nền đen có hình bộ xương trắng cổ quái, tay áo và quần đầy lỗ thủng, tất cả phụ tùng lớn nhỏ trên người đều là màu bạc, trên mười ngón tay mang đầy nhẫn bạc rất nặng, trên cổ tay các loại đều có cả. Người này dung mạo cũng được xem là anh tuấn, nhưng kiểu tóc vừa giống cái chổi lại giống mào gà kia, màu sắc lại giống như ngọn lửa khiến anh ta có vẻ vô cùng suy sút, vô cùng… quái dị!

Đáng sợ hơn chính là trên người anh ta còn có hơi thở khát máu, còn có ánh mắt quỷ dị mờ ám, làm cho người ta từ chỗ sâu trong đáy lòng cảm thấy sự lạnh lẽo thấu triệt cốt tủy!

Thường Nhạc châm điếu thuốc, vểnh mặt bắt chéo chân ngồi trên thùng hàng, nhàm chán lấy điện thoại chơi Tetris, miệng ngậm điệu thuốc lười biếng mơ hồ không rõ nói:

-Các vị, cứ từ từ đánh, đánh xong bảo tôi một tiếng…

Nghe thấy lời nói hoàn toàn không để bọn họ vào trong mắt, hai người Hứa Lưu đều trợn mắt, còn chưa kịp mắng to vài câu để lấy lại danh dị, Xử Nữ đã xuất thủ.

Từng đợt khí lạnh màu máu xông ra từ thân mình Xử Nữ, gió nhẹ lượn lờ bên cạnh anh ta, từng vòng quang điện màu vàng phát ra những tiếng va chạm rất nhỏ, phiêu nhiên rơi xuống mặt đất. Trong thời gian ngắn, mười thước xung quanh thân thể Xử Nữ, lấy thật thể màu vàng kim là điểm tỏa sáng, bên ngoài được bao vây một tầng quầng sáng kim hồng sắc như viên đạn bay ra khỏi nòng súng bắn về phía hai người Hứa Lưu!

https://thuviensach.vn

Hai người Hứa Lưu đều vô cùng hoảng hốt, một cơn lốc xoáy tuyệt đại vô hình quay xung quanh hai người Hứa Lưu, bốn phía cát bay đá chạy, vô số cát bụi đá cục đều bị hút vào trong lốc xoáy, dường như không khí trong phạm vi mười thước đều bị rút sạch, thân hình vốn mập mạp của Hứa Quy Lâm nay càng trở nên béo phệ, giống như một quả bóng căng khí… Người này, không ngờ trời sinh là người Khống Khí!

Mà Lưu Mãnh thì rít lên một tiếng, thân thể mạnh mẽ bay lên giữa khoảng không, hai tay liên tục huy động, bên ngoài cơ thể nổ ra một tầng ánh sáng rừng rực màu lửa, phát ra những tiếp "lốp bốp lốp bốp" liên tục, khiến da đầu người ta run lên.

Chỉ thấy trong bầu trời đêm bỗng nhiên xuất hiện đám mây đẹp lạ thường, vô số điểm sáng màu kim hồng và ánh sáng rực rỡ màu trắng đan xen cùng một chỗ, vặn vẹo thành hình thù quỷ dị, sau đó nổ tung.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất truyền đến, ba người đều lui về sau một bước, nhìn qua có vẻ vẫn chưa phân thắng bại.

-Người dị năng C-4? Sao có thể, thằng nhóc miệng còn hôi sữa này sao có thể tu luyện tới cảnh giới này?

Lưu Mãnh kinh sợ kêu lên một tiếng, lại lui về phía sau một bước, máu tươi đang róc rách chảy ra từ một lỗ hổng trên bàn chân.

-Kim Mang Huyết Chú? Liễu Tùy Phong là gì của mày?

Vẻ khiếp sợ trên mặt Hứa Quy Lâm càng mạnh hơn Lưu Mãnh, gã kiến thức rộng rãi lúc này đây ý thức được tính nghiêm trọng của tình hình, lần này làm không tốt thì cái mạng già sẽ bồi thường ở chỗ này.

-Liên quan cái đít gì đến chúng mày!

https://thuviensach.vn

Xử Nữ rõ ràng đã nhận được được sự "hun đúc tốt bụng"của Thường Nhạc, hừ lạnh một tiếng, màu vàng và đỏ trên người lại sáng rực lên, dường như linh hầu cũng nhảy dựng lên, làm một chiêu thức diều hâu đập thỏ ở trên không trung, mục tiêu nhắm thẳng vào Hứa Quy Lâm!

Trán Hứa Quy Lâm toát mồ hôi lạnh, trầm quát một tiếng, không khí xung quanh lại bị gã tụ tập lại, hóa thành vài luồng khí linh hoạt, sắc bén như trường kiếm bắn về phía Xử Nử… Không ngờ Xử Nữ lại vặn vẹo thân thể, ở giữa không trung dẫm lên thanh kiếm khí đó, mượn điểm này hóa thành lực đạo đột nhiên thay đổi phương hướng, huyết quang màu vàng chói mắt đến mức tận cùng như quỷ hút máu lao thẳng tới Lưu Mãnh!

Tất cả chuyện này quá mức đột ngột, cho dù là Lưu Mãnh luôn trong trạng thái đề cao cảnh giác cũng không kịp phản ứng, hơn nữa thực lực của cấp bậc C-1 và C-4 hoàn toàn không giống nhau, thực lực vô cùng chênh lệch. Gần như không có bao nhiêu trì hoãn đáng nói, một bàn tay của Xử Nữ mạnh mẽ khắc lên ngực Lưu Mãnh, người bay về phía sau như một chiếc diều bị đứt dây lộn mấy vòng trên không trung, còn bị đụng cho không ngừng chảy máu, cuối cùng nặng nề ngã rầm xuống đất, hiển nhiên là đã bị trọng thương!

-Lưu huynh!

Hứa Quy Lâm cực kỳ bi thương hét lớn một tiếng, cái gọi là thỏ chết cáo thương, đồng bạn của gã đã chết gã đương nhiên khổ sở trong lòng, quan trọng hơn là không có Lưu Mãnh thì tên họ Hứa kia cũng không chắc có thể sống sót được,

-Thằng đánh lén, lão Hứa hôm nay liều mạng với chúng mày!

Lời vừa nói xong, khuôn mặt dài rộng của Hứa Quy Lâm trở nên vô cùng dữ tợn ghê tởm, giống như bị vô số thể khí rửa đi, da thịt của gã không ngờ

https://thuviensach.vn

lại trở nên trong suốt, giống như bên trong da có hàng loạt luồng khí lưu động, hiển nhiên là đang nổi sát chiêu lợi hại gì.

Ngáp một cái, Thường Nhạc đứng lên.

Sắc mặt Xử Nữ cũng cẩn thận một cách hiếm thấy, không chút do dự áp dụng chủ động công kích, vô số điểm sáng không ngừng bắn về phía Hứa Quy Lâm.

Trong khoảng thời gian ngắn, giữa không trung có vô số điểm sáng màu vàng và kiếm khí thật lớn như hai tay kiếm sĩ đang đụng chạm kịch liệt với nhau. Đừng nhìn ánh sáng màu vàng này chỉ là điểm nhỏ, cái gọi là áp súc đều là tinh phẩm, những điểm sáng này ẩn chứa năng lượng quả thật khủng bố đến cực hạn. Giải thích theo vật lý học, dưới sự tác dụng lực đồng dạng, diện tích chịu lực càng nhỏ thì sức chịu nén lại càng lớn, những điểm năng lượng đó đọng lại thành thực thể lấy lực đạo của Xử Nữ bắn ra xa, xa hơn so với viên đạn bình thường bắn đi rất nhiều lần! Ngược lại là kiếm khí thật lớn kia tuy nói thoạt nhìn rất hù dọa người, nhưng lại bị điểm sáng màu vàng đánh ra rất nhiều lỗ thủng…

Hứa Quy Lâm cũng ý thức được mình đánh như vậy sẽ rất chịu thiệt, khẽ quát một tiếng, mãnh liệt lấn thân lên, bàn tay dài rộng đánh về phía Xử Nữ. Xử Nữ lúc này cũng đánh lại một chưởng, bàn tay của hai người đụng chạm cùng một chỗ, giống như cao thủ võ lâm đổi chưởng, thoạt nhìn vô cùng hài hước. Nhưng khuôn mặt hai người đều nghiêm túc, mồ hôi ướt đẫm, ý đồ dùng năng lực của mình để áp chế đối phương.

Hứa Quy Lâm lúc này có chút đắc ý, gã âm thầm rút sạch khí lưu bốn phía, khiến Xử Nữ căn bản không thể hít thở, dưới trạng thái thiếu dưỡng khí này, chỉ cần gã dính chặt lấy Xử Nữ, sớm hay muốn cũng khiến Xử Nữ không hít thở được mà chết!

https://thuviensach.vn

Chẳng qua gã hình như đã quên ở bên cạnh còn có một người sống tồn tại, trong khoảng thời gian chỉ bằng cáinháy mắt, Hứa Quy Lâm chưa kịp hừ một tiếng đã nặng nề ngã phịch xuống đất, thân hình to béo kia quỳ rạp xuống mặt đất giống như một con gấu chó vô cùng tức cười.

Xử Nữ rất kinh ngạc mở to mắt, chỉ thấy trong tay Thường Nhạc cầm một cây côn gỗ to như cánh tay, còn rất tự nhiên phóng khoáng đứng sau lưng Hứa Quy Lâm. Trình độ đánh lén vô cùng chính xác này đánh trúng ót của Hứa Quy Lâm, trực tiếp đánh cho vị cao thủ này hôn mê bất tỉnh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 66: Ai Tự Nổ, Mày Tự Nổ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc ngồi chồm hỗm trên mặt đất, dùng một động tác tay kỳ quái bao trùm lên trái tim và xung quanh ấn đường của Hứa Quy Lâm.

Hứa Quy Lâm hôn mê bất giống như chạm phải điện, thân hình to béo đột nhiên run rẩy lên một chút, nhưng rất nhanh lại khôi phục nguyên trạng.

Đợi sau khi Thường Nhạc đứng lên, Xử Nữ mới oán giận nói:

-Thiếu gia, lần sau trước khi đánh lén có thể nói trước một tiếng không, tôi đỡ phải mệt sống mệt chết liều mạng…

-Bản thiếu gia đây không phải đang ma luyện anh sao? Anh coi như bọn chúng là đang bồi luyện mình là được rồi…

Thường Nhạc cực kỳ vô sỉ cười, nhìn vẻ mặt ủy khuất "u oán" của Xử Nữ, rốt cục bị đánh bại, khoát tay nói:

-Được rồi được rồi, tôi tặng anh hai người này làm nô lệ, như thế đã được chưa?

Xử Nữ làm ra vẻ mặt không dám khen tặng, liên tục lắc đầu nói:

-Thôi đi, bộ dạng của hai thằng cha này thật mẹ nó xấu quá mức, tôi thực sự không có hứng thú…

Nói xong Xử Nữ đột nhiên ngồi xổm xuống, đè lên cái cổ của Hứa Quy Lâm, một âm thanh "rắc rắc" thanh thúy truyền đến, Hứa Quy Lâm liền không rõ ràng như vậy mà đi vào Quỷ Môn quan, đoán chừng đi tới chỗ Diêm Vương rồi còn không hiểu được rốt cuộc là ai đánh lén gã.

https://thuviensach.vn

-Ai, mắt không thấy tim không phiền, loại phần tử cặn bã này, bổn soái phát tấm lòng vàng hủy diệt đạo làm người của chúng…

Vừa vỗ vỗ bụi trên tay, Xử Nữ vừa lầm bầm nói, mang theo nụ cười tà ác khát máu trên mặt đi về phía Lưu Mãnh đang nằm trên mặt đất.

Ngay khi Xử Nữ sắp đạt được ý nguyện, Lưu Mãnh trên mặt đất đột nhiên bắn lên, sắc quang mang màu trắng rừng rực trên người đột nhiên trở nên vô cùng chói mắt, cả người dường như cao lên không ít, miệng hét lớn:

-Bố liều mạng với chúng mày!

Xử Nữ giễu cợt cười cười, ánh sáng màu vàng máu trên người không kiêng nể gì phóng ra ngoài.

Thường Nhạc đột nhiên quát to:

-Dừng tay, mau lui lại!

Xử Nữ giật mình, nhanh chóng bắn đến bên cạnh Thường Nhạc, dùng ánh mắt nghi ngờ không hiểu ra sao nhìn vị Thiếu gia này.

-Mẹ nó, lại là người Phúc Xạ!

Thường Nhạc rất thô tục mắng một câu, vẻ mặt vạn phần buồn bực nhìn Lưu Mãnh.

-Ha ha ha ha, mày cũng biết ông là người Phúc Xạ!

Lưu Mãnh tùy tiện cười ha hả, trong ánh sáng chói mắt màu trắng không ngờ lại lộ ra một loại quang mang màu đỏ tím, thoạt nhìn vô cùng quỷ dị,

-Tới đây, tới đánh ông đi, đừng cho rằng chức vụ của chúng mày cao hơn các ông là giỏi! Chỉ cần chúng mày chạm vào ông, lập tức sẽ nổ tung, uy

https://thuviensach.vn

lực tương đương với đạn hạt nhân, súc vật trong phạm vi mười dặm sẽ chết hết. Tới đây, có gan thì tới đây, ha ha ha ha!

Xử Nữ không kìm nổi rùng mình một cái, dùng ánh mắt quái dị nhìn Thường Nhạc, ý hỏi "Lời gã nói là sự thật"?

Thường Nhạc bất đắc dĩ gật gật đầu, quay về phía Lưu mãnh nói:

-Này, đằng ấy là ai, chi bằng ngồi xuống uống trà nói chuyện với chúng tôi đi? Thứ tốt Hoàng Phiêu Nhiên có thể cho, bản Thiếu gia cho ông gấp đôi, tội gì phải chơi mạng như vậy chứ?

-Cút xéo! Ông thà tự nổ cũng phải đồng quy vu tận với chúng mày!

Cả người Lưu Mãnh hoàn toàn lâm vào trạng thái điên cuồng, bộ mặt vô cùng dữ tợn, đôi mắt tam giác vốn đã khó nhìn bây giờ càng nhìn càng thêm đáng sợ, quang mang màu đỏ trên người cũng càng ngày càng mạnh, còn có từng đợt khói sương xông ra từ người gã, lớp khói sương vạn sắc quỷ dị, thoạt nhìn thật giống như hình nấm sau khi bom nguyên tử bùng nổ…

-Anh đưa Hoàng Phiêu Nhiên đi trước đi!

Thường Nhạc truyền âm mệnh lệnh cho Xử Nữ.

-Thiếu gia!

Âm thanh của Xử Nữ có chút chần chừ, rõ ràng là lo lắng khi để lại Thường Nhạc.

-Bảo anh đi thì đi đi!

Xử Nữ rất hậm hực gật gật đầu, ôm Hoàng Phiêu Nhiên biến mất trong trời đêm.

https://thuviensach.vn

-Muốn chạy, không dễ dàng như vậy!

Lưu Mãnh hét lớn một tiếng, tiềm năng toàn thân giống như hoàn toàn bị kích phát ra, tốc độ còn nhanh gấp đôi lúc trước, chạy như bay đuổi theo, ánh sáng trên người càng ngày càng chói mắt, giống như tăng tốc độ hấp thu năng lượng để đạt tới hiệu quả tự nổ!

Một mị ảnh giống như âm hồn vọt đến trước người Lưu Mãnh, một chưởng mỏng manh vô lực đặt lên vị trí ấn đường của gã.

-Mẹ nó, bản thiếu gia lần này bất chấp!

Thường Nhạc âm thầm cầu nguyệt một tiếng, tay đặt ở ấn đường Lưu Mãnh đột nhiên bắt đầu chuyển động, chưởng lực vừa nuốt vừa phun.

Cả người Lưu Mãnh run lên như bị điện giật, nếu gã quen biết Cao Tiếu mà nói, hai người có thể giao lưu một chút… Bởi vì trong khoảnh khắc đó, Lưu Mãnh chỉ cảm thấy sâu trong linh hồn mình có thứ gì đó bị người ta lấy đi, sau đó lại bị người ta đánh vào một dấu vết thần bí đáng sợ!

Mà lần này Lưu Mãnh còn tiếp nhận sự đãi ngộ cao hơn Cao Tiếu rất nhiều, gã chỉ cảm giác năng lượng trong cơ thể mình bị Thường Nhạc không ngừng hút đi… Sai rồi, Thường Nhạc không hề hấp thu sức mạnh của gã, mà là chuyển hóa tất cả năng lượng của Lưu Mãnh, hóa thành hạt bụt phiêu tán trong không khí, cuối cùng chìm vào vô tung.

"Bịch" một tiếng, Lưu Mãnh suy sụp ngã xuống đất, ánh hào quang trên người hoàn toàn tiêu tan, giống như một người trung niên dùng Viagra không có hiệu quả, cả người như già đi cả mười tuổi, cả khuôn đột nhiên trở nên vàng vọt tràn ngập sự khó tin, gần như điên cuồng hét lớn:

-Không thể nào, không thể nào, mày dùng yêu thuật gì? Mày…

-Bà nội nó chứ, nguy hiểm thật!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thầm kêu một tiếng, đưa tay lau lau mồ hôi lạnh trên trán, châm một điếu thuốc lá hít sâu một hơi, xem ra là để bình phục tâm tình kích động kia, hoàn toàn không để mắt đến sự tồn tại của Lưu Mãnh.

-Nói cho tao biết, mày rốt cuộc là ai?

Lưu Mãnh hoàn toàn phát điên, gã coi như là người dị năng bí mật rồi, nhưng chưa từng thấy qua người cổ quái như Thường Nhạc, không hiểu rõ vấn đề này, gã chết cũng không cam lòng.

Thở ra một vòng khói thuốc, Thường Nhạc lộ ra nụ cười vô cùng hôn nhiên, từ từ nói:

-Xin hỏi, tao tại sao phải nói ày biết? Các người không phải là điều tra rất rõ ràng mới chuẩn bị để đối phó sao?

-Tao không phục, tao không phục, khốn kiếp, tao muốn biết dị năng của mày!

Không ai ngờ đến, Lưu Mãnh lại khóc lớn lên, nhìn qua còn có chút thương tâm, người này hoàn toàn phát điên rồi.

-Biết dị năng của tao? Mày hẳn là nhìn ra được, bản thiếu gia không phải người dị năng.

-Đừng dọa người, ông không tin! Tới đi, dùng dị năng của mày giết tao, tới đi!

-Được, nếu các hạ có thành ý như vậy, tao sẽ thỏa mãn!

Thường Nhạc búng rơi tàn thuốc, nhặt một miếng gạch ở dưới đất lên, từ từ đi đến bên cạnh Lưu Mãnh, từ từ cúi người xuống, dùng miếng gạch đập mạnh vào đầu Lưu Mãnh… Sau khi hét thảm một tiếng, Lưu Mãnh rốt cuộc

https://thuviensach.vn

không phát ra được bất kỳ âm thanh nào nữa, bị Thường Nhạc đập áu thịt lẫn lộn.

Nếu có người tận mắt nhìn thấy cảnh tượng này, đoán chừng sẽ sợ tới mức mất hồn mất vía, thật sự giống như một người cầm gạch đập quả óc chó, Thường Nhạc hoàn toàn không coi Lưu Mãnh là con người, mặt không chút thay đổi chuyên chú đập, mãi đến khi đối phương hoàn toàn hóa thành một đống thịt nát.

Không biết qua bao lâu sau, Thường Nhạc đứng lên hít một hơi không khí xen lẫn mùi máu tươi thật sâu. Trong gió đêm mát mẻ, trên người hắn đột nhiên toát ra hơi nước giống như khói trắng. Ngay sau đó, sự việc khiến người ta mở rộng tầm mắt đã xảy ra, vết máu bắn tung tóe trên người Thường Nhạc bắt đầu hòa tan, từ từ bốc hơi thành hơi mờ trong hơi nước, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa. Mà cả người Thường Nhạc thì giống như được tắm suối nước nóng, thần thái sáng loáng nét mặt tỏa sáng.

-Nghiệp chướng, lão phu muộn một bước!

Một tiếng gào to vang lên từ phía xa, có vẻ cực kỳ đau đớn, âm thanh này tuy rằng già nua, như lại có lực uy hiếp khiến mí mắt Thường Nhạc nhảy loạn lên!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 67: Lão Già Thèm Đòn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mắt Thường Nhạc nhanh chóng ánh lên quang mang sâu thẳm màu tím, nhưng vẻ mặt vẫn rất nhẹ nhàng, không chút để ý nhìn nhìn bốn phía, ngón tay liên tục run lên, bắn ra trăm ngàn luồn gió cẩn thận điều tra phạm vi vài trăm thước xung quanh. Thường Nhạc nhảy mạnh lên, rơi xuống nóc nhà của kho hàng, hai mắt nhìn chăm chí bóng xám đang bay tới từ phía Đông.

Sở dĩ dùng từ "bay tới" là vì bàn chân của người tới thoạt nhìn căn bản không chạm đất, giống như chiếc lá rụng phất phới bay đến. Nếu ông ta là mỹ nữ mà nói… chậc chậc… khẳng định cực kỳ hoa lệ xuất trướng…

Bay qua không trung như trong tiểu thuyết võ hiệp, người có thể "bay tới" như vậy, nhất định có chút năng lực. Trên thực tế, người tới không chỉ dừng ở việc có chút năng lực, mà không thể nghi ngờ, ông ta chính là "Chu tiền bối" trong miệng Hứa Lưu hai người, tuy nhiên vị Chu tiền bối này tới muộn một chút, chỉ có thể giúp hai vị vãn bối nhặt xác.

Dáng người của vị Chu tiền bối này nhỏ gầy, mặc áo xám dài, tinh thần có chút khỏe mạnh, giống như ông già đánh thái cực quyền trong công viên, chỉ là vết sẹo có niên đại đã lâu trên má trái của ông ta đã bán rẻ ông ta. Vết sẹo chói mắt lấy thủ pháp chủ nghĩa tượng trưng nói với mọi người, vị Chu tiền bối này lúc còn trẻ nhất định là Cổ Hoặc Tử. (Cổ Hoặc Tử - Người trong giang hồ: phim xã hội đen Hongkong)

-Nhóc con miệng còn hôi sữa… không ngờ lại hạ độc thủ như vậy?

Chu tiền bối kia tự nhiên phóng khoáng dừng trên nóc nhà duy trì cục diện giằng co với Thường Nhạc, khuôn mặt phẫn nộ sau khi nhìn thấy thi thể vô

https://thuviensach.vn

cùng thê thảm của hai người Hứa Lưu thì lại kinh sợ bi phẫn mắng to:

-Ngươi… Bọn chúng chỉ là người Trợ Quyền, không thù không oán với ngươi, cần gì phải lấy mạng bọn chúng? Oan nghiệt, có hiểu quy củ phép tắc hay không?

-Có quy củ chó gì chứ?

Thường Nhạc rất không khách sáo hỏi lại một câu, hai mắt nhìn trời, đối với loại người chủ động tìm mình gây rắc rối này, hắn quả thật không cần phải khách sao. Tuy nhiên Thường Nhạc quả thật hơi thô tục một chút, đột nhiên trừng mắt nói:

-Đúng rồi, ông tính là cái thứ gì?

Dù ông già đối diện công phu hàm dưỡng không tệ, nhưng nghe nói như thế cũng là tức giận đến nhất phật xuất thế nhị phật thăng thiên, trong đôi mắt không giận tự uy kia dấy lên ngọn lửa, khẽ quát:

-Lão phu chính là "Quỷ diện lang quân" Châu Thuật Nhân!

Nói xong lời này, Châu Thuật Nhân kín đáo có chút đắc ý, vốn tưởng tên tiểu bối này nghe được danh xưng của mình sẽ sợ tới mức đái ra quần, không ngờ Thường Nhạc lại khinh thường cười cười, dùng ánh mắt khoa trương nhìn đối phương, cười to nói:

-Ông chính là Châu Thuật Nhân phái Không Động? Kẻ sắc lang bại hoại Châu Thuật Nhân năm đó câu dẫn Nhị tẩu bị Đại sư huynh một kiếm để lại "dấu ấn" trên mặt? Nói lời thật lòng, lão già già đến mức sắp liệt dương như ông còn gọi là cái gì mà lang quân! Thật sự quá mức khiến người ta ghê tởm…

Dừng một chút, Thường Nhạc dùng ánh mắt rất tò mò nhìn Châu Thuật Nhân:

https://thuviensach.vn

-Có một vấn đề tôi vẫn muốn hỏi ông, xin hỏi vì sao tên ông là Chu Thụ Nhân (chữ Thụ và Thuật trong tiếng Trung đọc giống nhau) mà không phải là Lỗ Tấn? Năm đó người đặt tên này cho ông rốt cuộc là nghĩ thế nào chứ, là dùng thủ pháp hậu hiện đại để lên án mãnh liệt đối với biểu hiện xã hội hiện đại sao?

Châu Thuật Nhân thiếu chút nữa thì giận đến thổ huyết, cho tới bây giờ chưa từng có ai hỏi ông ta vấn đề này, cũng chưa có mấy kẻ hỏi vấn đề có thể khiến lão ta giận đến suýt chút thì tẩu hỏa nhập ma.

Trong nháy mắt này, Thường Nhạc đột nhiên ra tay!

Quang minh chính đại đơn đả độc đấu, Thường Nhạc biết mình chưa chắc đã là đối thủ của lão già này, hắn cần chỉ là lão già này có chút phân tâm, đối với quyết đấu giữa cao thủ với cao thủ có thực lực mà nói, nháy mắt xuất thần có thể dẫn đến kết quả vạn kiếp bất phục…

Thích khách kiệt xuất bình thường đều có một loại phong cách, đầu tiên là phải phân tán lực chú ý của đối phương, sau đó trong nháy mắt đối phương chưa kịp phản ứng, nhanh chóng ra tay gây khó dễ. Chung đụng trong thời gian dài với đám sát thủ Mười hai cung hoàng đạo kia, Thường nhạc cũng mưa dầm thấm đất hơi chút sinh ra thói quen như vậy.

Hừ mạnh một tiếng, trong không khí đột nhiên xuất hiện hơn mười đạo ánh sáng trắng đẹp mắt, loại hào quang màu trắng nồng cháy này cùng với ánh hào quang bạo phát từ người Lưu Mãnh lúc trước giống nhau như đúc, khác nhau chính là, quang mang như vậy không ngờ lại ngưng kết thành một quang kiếm nhỏ, giống như vô số phi đao mang theo tiếng xé gió thật lớn, bắn về phía Châu Thuật Nhân.

Cái này cũng chưa tính là xong, từng đợt những tiếng rít vang lên, đao gió vô hình không đếm được phá không phi ra, đồng loạt đánh về phía những

https://thuviensach.vn

điểm yếu hại của Châu Thuật Nhân. Gió vô hình, gió vô ảnh, nếu bị những đao gió đó đâm trúng, đoán chừng sẽ không dễn dàng chịu được…

Trong mắt Châu Thuật Nhân đã hiện lên chút tàn khốc, sức mạnh trống rỗng mạnh mẽ mà Thường Nhạc chưa từng tiếp xúc qua xuất hiện, lưỡi đao gió êm dịu của phi đao đột nhiên dừng tại không trung, sau đó bị sức mạnh kinh khủng kia đập nát. Thân thể gầy khô như que củi của Châu Thuật Nhân dần dần lơ lửng, khuôn mặt khô quắt vàng vọt đầy vẻ khinh thường, hiển nhiên là chút bản lĩnh ấy của Thường Nhạc lão ta không hề để vào mắt.

Trong nháy mắt đao gió phóng ra, Thường nhạc bắt đầu bay nhanh chuyển bước, tay phải đột nhiên toát ra chút hàn quang, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai đánh về phía cổ họng Châu Thuật Nhân.

Cho dù Châu Thuật Nhân lúc này đang ở giữa không trung, nhưng vẫn tránh không thoát sự truy kích như hình với bóng của Thường Nhạc, trong nháy mắt này, ông ta chỉ có thể trơ mắt nhìn một thanh đao tia sáng trắng không rõ hình dạng tập kích đến vị trí cổ họng của mình, kình phong lạnh thấu xương gần như khiến người ta hít thở không thông.

Trong mắt Châu Thuật Nhân lần đầu tiên xuất hiện vẻ kinh hãi, thân thể khô gầy nhanh chóng bị thổi lui về phía sau, ước chừng lui xa mấy trượng rồi mới khó khăn làm tan thế đao ở trước cổ họng. Dù trốn tránh đúng lúc, nhưng cổ vẫn bị đao phong vô cùng mạnh mẽ kia phá sự phòng ngự của lá chắn khai quang mà gây nên một lỗ hổng…

Định thần nhìn lại, Châu Thuật Nhân tức giận đến mức râu dựng hết cả lên. Cái gọi là "đao" trong tay Thường Nhạc chỉ là một cái chìa khóa, mà bản thân lão ta lại bị một thằng nhóc dùng một cái chìa khóa để tạo thành một lỗ hổng trên cổ, thật mẹ nó xấu hổ chết người ta, thật sự là cứt có thể nhịn nhưng nước tiểu không thể nhịn nha!

https://thuviensach.vn

Kết quả là, sự việc khiến cho người ta khiếp sợ đã xảy ra! Không khí xung quanh giống như bị bóp méo, thoạt nhìn giống như là không khí dời đi, bóng dáng Châu Thuật Nhân trong nháy mắt có chút mơ hồ, lại lập tức trở nên vô cùng rõ ràng… Mà lần này thời điểm thân ảnh của ông ta lại hiện lên, ông ta đã đứng sau lưng Thường Nhạc!

Ba ngón tay kết hợp thành một hình dạng quái dị, ngón tay gầy khô của Châu Thuật Nhân đột nhiên đặt lên lưng Thường Nhạc.

Dường như biết trước Châu Thuật Nhân sẽ dùng chiêu thức ấy, một trần cuồn phong cuồn cuộn nổi lên dưới mặt đất bằng phẳng chỉ trong nháy mắt, tóc và vạt áo của Thường Nhạc đều bay lên, cả người tiến vào một trạng thái bành trướng quái dị, hai luồng ánh sáng màu tím hung hãn đến cực điểm từ trong mắt Thường Nhạc bắn ra. Sau đó… sức mạnh khổng lồ khiến Châu Thuật Nhân theo bản năng cảm giác được sợ hãi từ cơ thể Thường Nhạc tỏa ra, ngay tai khoảnh khắc tay của ông ta đặt trên lưng Thường Nhạc!

Không có bất kỳ tiếng vang kịch liệt nào, cũng không có những chuyện long trời lở đất xảy ra. Trong vô thanh vô tức, Thường Nhạc giống như thiên ngoại phi tiên bay về phía trước, mà Châu Thuật Nhân thì liên tục lui về sau, cố gắng tự sử dụng loại Thiên cân trụy pháp môn để ổn định thân hình, khuôn mặt lộ ra vẻ kinh hoàng.

Thường Nhạc từ từ lấy khăn ra lau máu tươi nơi khóe miệng, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lẽo tà mị mà âm u.

Tuy rằng ngưng lại được thân hình, nhưng Châu Thuật Nhân vẫn không kìm lòng nổi lại lui về sau hai bước nữa, thất thanh nói:

-Hiên viên… Hiên viên long khí? Ngươi… ngươi là?

-Tôi là ông nội của ông!

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều biết, người nào đó từ đáy lòng luôn có sự nhã nhặn…

Lời vừa nói xong, Thường Nhạc lại triển khai thêm lần nữa.

Thường Nhạc không một tiếng động, lỗ mãng đánh một quyền về phía Châu Thuật Nhân. Phương thức công kích không hề có tính kỹ thuật nào như vậy nếu bị Huyết Hổ nhìn thấy, nhất định sẽ không kìm nổi hung phấn mà tán thưởng Thường Nhạc là người đàn ông đơn thuần.

Tuyến đường của một quyền này vô cùng kỳ lạ, khi nắm tay của Thường Nhạc cách mặt của Châu Thuật Nhân khoảng ba tấc, thì lại đập thật mạnh vào ngực. Giống như cái chuông lớn bị búa tạ gõ vào, ong một tiếng, một vòng ánh sáng màu đỏ thì trên người Châu Thuật Nhân tỏa ra, ông ta giống như viên đạn bay ra khỏi nòng súng, bắn thật mạnh về phía sau.

Trên mặt Châu Thuật Nhân lại hiện ra vẻ kinh hãi, một quyền này hoàn toàn khiến bộ ngực của ông ta móp méo đi, sau đó nhanh chóng bắn ngược lại. Nhìn qua thì không thấy gì đáng lo ngại, nhưng âm thanh của ông ta tuyệt đối đầu vẻ sửng sốt:

-Đây là Ám khí quyền của Hứa hiền chất, lúc trước ngươi còn dùng đao gió và kiếm quang phúc xạ. Làm sao có thể, làm sao có thể… Chẳng lẽ ngươi là người dị năng hệ 3? Không thể nào, không thể nào, người dị năng hệ 3 biết Hiên viên long khí, trên đời này làm sao có loại quái thai như vậy?

Thường Nhạc cười lạnh một tiếng, trên mặt lại lần nữa hiện lên nụ cười thuần khiết ngây thơ. Điều này chỉ chứng minh một vấn đề, hắn đã động sát cơ, họ Châu này biết được quá nhiều, không thể để ông ta lại.

Đập mạnh một chân, một luồng sóng nhiệt làm vỡ nát xi măng trên mặt đất ở vùng lân cận, tường rào, nhà lầu, vô số tảng đá lớn nhỏ bay lên cao. Thường Nhạc vung tay lên, mấy ngàn khối đá vụn đột nhiên mang theo một tầng hỏa diễm màu trắng nồng cháy, đánh thẳng về phía Châu Thuật Nhân trên nóc nhà.

https://thuviensach.vn

Châu Thuật Nhân tay trái giả thoáng một vòng tròn, dùng thứ giống Thái Cực vân thủ miễn cưỡng đánh tan sức mạnh bá đạo xung quanh, ánh sáng màu đủ chợp động trên tay phải, hơn mười đạo chỉ phong vô thanh vô tức bắn ra.

Thường Nhạc buồn bực kêu lên một tiếng, thân hình thon dài đột ngột nhô lên từ mặt đất, bắt đầu áp chế Châu Thuật Nhân, lại bị chỉ phong vô hình vô chất trong không khí bắn vào, thân hình to lớn phát ra tiếng vang thật lớn như tì bà, đột nhiên bay ngược về sau hơn mười thước.

-Móa!

Thường Nhạc mắng to một tiếng, nhìn vài lỗ trên quần áo, hắn nổi giận.

Toàn bộ trời đêm giống như vô hình trung chịu tác dụng của vắc xin phòng bệnh, thân thể Thường Nhạc lơ lửng trong không trung, bắt đầu đánh ra chín chín tám mốt quyền vào đầu Châu Thuật Nhân. Không khí bốn phía trong vòng trăm thước đồng thời chấn động, nặng nề vang lên tiếng gầm rú thật lớn, không trung dường như đột nhiên tối sầm.

Trong không khí bỗng nhiên xuất hiện vô số ảo ảnh, Châu Thuật Nhân thậm chí chớp đồng như mị ảnh, cũng không đón đỡ đòn tấn công mạnh của Thường Nhạc, mà ngược lại lóe trốn đi. Một trận tiếng nổ ầm ầm truyền đến, quyền phong của Thường Nhạc đánh trúng nóc nhà, trực tiếp hủy luôn nóc nhà. Mà Châu Thuật Nhân lại không biết đã vọt đến phương nào.

-Lão phu đã đến giai đoạn B-2, lấy thực lực C-5 của ngươi sao có thể làm gì được ta. Nhóc con, nói lai lịch của ngươi cho lão phu, lão phu có thể suy xét thả ngươi một con đường sống!

Âm thanh của Châu Thuật Nhân trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến từ sau lưng Thường Nhạc. Tuy những lời này nói rất hoành tráng, nhưng trên

https://thuviensach.vn

thực tế chẳng qua là lão ta đang sợ. Lão già này rất rõ ràng, ông ta tuyệt đối không đắc tội nội gia tộc khủng bố có được Hiên Viên long khí!

-B2? Tôi thấy ông chỉ là cái đít?

Thường Nhạc cười lạnh, ánh mắt nhìn Châu Thuật Nhân giống như nhìn một cái đầu heo.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-B2? Tôi thấy ông chỉ là cái đít?

-Ngạo mạn, tiểu bối ngông cuồng, ngươi…

Châu Thuật Nhân tức giận đến sắp lòi hai tròng mắt, dựa theo quy củ trước giờ, ông ta đã cho đối phương đủ sĩ diện. Đáng tiếc lại gặp phải một tiểu sát tinh hoàn toàn không coi quy củ ra gì, hoàn toàn không theo lẽ thường khiến Châu Thuật Nhân cực kỳ xấu hổ và tức giận.

Bỗng dưng, trong không khí sinh ra tiếng gầm mà máy bay chiến đấu hạng nặng lấy tốc độ siêu âm để tuần tra mới có thể có, thân hình phóng khoáng của Thường Nhạc giống như một viên đạn pháo, trong nháy mắt xuyên qua mấy chục thước không gian, đến trước người Châu Thuật Nhân. Hắn hít một hơi dài, tay phải hung hang bắt lấy lão già kia. Một trận tiếng gió "Ô ô ô ô ô" cực kỳ chói tai vang lên, vô số trụ gió màu đen trống rỗng dâng lên, giống như vô số sợi dây từng lao tới buộc thân thể Châu Thuật Nhân.

Tay phải Chây Thuật Nhân đột nhiên dừng trên không, vô số cột gió màu đỏ từ lòng bàn tay ông ta kéo dài vào trong không khí, cột gió mau chóng xoay tròn phát ra những tiếng rít chói tai, bốn phía tràn ngập sương khói. Không khí đã bị sức mạnh khổng lồ của Châu Thuật Nhân ngưng kết thành thể rắn, cột gió và không khí ma sát vào nhau, tạo ra vô số đốm lửa thật nhỏ, sinh sôi xé rách những cột dây thừng màu đen do Thường Nhạc tạo ra. Lúc này, Châu Thuật Nhân cũng có sát ý, vô cùng nhanh chóng chỉ một ngón tay vào ấn đường của Thường Nhạc!

-Con rùa già khốn kiếp, không được bắt nạt ba tôi!

https://thuviensach.vn

Một tiếng nũng nịu đột nhiên truyền đến, phía trước giọng nói này, huyễn lệ mờ mờ màu lãm phá không lao về phía lưng Châu Thuật Nhân.

Châu Thuật Nhân theo bản năng cảm ứng được một cỗ sức mạnh cường đại đến mức không thể kháng cự đang bao phủ toàn thân ông ta. Gào to một tiếng, liều mạng điều động chân khí toàn thân, buông tha cho Thường Nhạc chỉ còn một kích là có thể đảo ngược tình thế. Ở giữa không trung vặn vẹo thân thể, giống như hỏa tiễn vuông góc xông lên tận trời!

Sắc mặt Thường Nhạc vui mừng như điên, vốn định liều cái mạng nhỏ này để giải quyết con rùa già này, không ngờ bây giờ lại xuất hiện cứu viện. Vội hạ xuống để né ánh sáng mờ màu lam kia, hai tay liên tục huy động, vô số đao gió mà phi đao màu trắng rừng rực bắn về phía Châu Thuật Nhân.

Liên tục kêu lên mấy tiếng đau đớn, Châu Thuật Nhân bị chiêu thức của Thường Nhạc ám toán thành thảm rồi, trên người xuất hiện vài lỗ máu, từ giữa không trung cong vẹo rơi xuống đất.

Ông ta theo bản năng muốn chạy trốn, nhưng đáng tiếc rằng đã quá muộn, ánh sáng mờ màu lam kia giống như vật thể sống, không ngừng xoay tròn, trong không khí xuất hiện vô số quang ảnh mỹ lệ, dần dần hội tụ thành quang lưu màu lam, quấn chặt lấy thân hình Châu Thuật Nhân, giống như có vô số lưỡi dao sắc bén cắt vào thân thể ông ta!

Cả người ít nhất có mấy trăm miệng vết thương đang phun ra máu, Châu Thuật Nhân liên tục kêu thảm, ông ta cuối cùng cũng nhìn thứ đẩy mình vào tuyệt cảnh rõ ràng là một thanh loan đao màu lam, điều khiến ông ta càng sợ hãi chính là trên loan đao được thêm lực đạo khủng bố. Ông ta kinh hãi lên tiếng:

-Làm sao có thể? Ngươi, ngươi không ngờ là…

Lời còn chưa nói xong, không khí bốn phía đột nhiên bị kìm hãm, loan đao xoay tròn cực nhanh đến gần cổ Châu Thuật Nhân, một tiếng trông làm tinh

https://thuviensach.vn

thần hang hái cắt đứt đầu lão ta!

Mãi đến một khắc trước khi chết, Châu Thuật Nhân đều không biết là ai giết ông ta.

Loan đao cuối cùng từ từ rơi xuống, có thể thấy rõ ràng nó dài chừng tám tấc, thân đao kia hơi gấp khúc, đường cong tuyệt đẹp như trăng lưỡi liềm, cả vật thể là nhan sắc mê người màu lam hơi trong suốt, nó vui vẻ nhúc nhích như vật thể sống. Mãi đến khi một bàn tay ngọc nhẹ nhàng bắt lấy nó, loan đao linh động này mới hoàn toàn trở nên yên lặng.

Chủ nhân của cái tay này có mái tóc dài màu bạc, khuôn mặt hoàn mỹ, con ngươi màu xanh đập, khí độ cao quý mà hắc ám giống Công chúa của Ma giới, ngoại trừ đứa "con gái bảo bối" Đồng Uyên của Thường Nhạc ra thì còn ai vào đây?

Vừa nhìn thấy cây đao này, Thường Nhạc liền uất ức.

Lang Gia loan đao, vũ khí đại hung!

Nhớ năm đó mình nhõng nhẽo bao nhiêu lâu cũng không có được bảo bối này, không ngờ Công Tôn Thị lại cho con nhóc này thứ đó, ông trời quả là không có mắt… Nhưng nghĩ đến cuối cùng thì nước phù sa không chảy ra ruộng ngoài, tư tưởng của Thường Nhạc lại thăng bằng trở lại.

-Giẫm chết ngươi, giẫm chết ngươi!

Đồng Uyên hung hăn đá mấy phát lên thi thể Châu Thuật Nhân, bộ dáng giận dữ kia lại có một loại khuynh thành hoa lệ kỳ lạ, mãi đến khi giẫm đủ ghiền rồi, mới như con chim nhỏ nép vào người bổ nhào vào lòng Thường Nhạc, vui vẻ gọi một tiếng:

-Ba!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc quả thực lộ ra nụ cười như mùa xuân, nụ cười như vậy cùng với nụ cười không có ý tốt lúc bình thường có sự khác biệt rất tinh tế, về phần rốt cuộc là dạng khác biệt gì, nói chung là tôi sẽ không nói cho bạn biết.

Ôm tiểu giai nhân trong lòng, một bàn tay Thường Nhạc vuốt vuốt tóc cô, rất tang thương cảm thán:

-Năm tháng khiến người ta già đi!

Không thể không thừa nhận, ngày hôm nay của bốn năm sau, Đồng Uyên mười hai tuổi hiện giờ đã có tất cả các ưu điểm của tuyệt thế mỹ nữ. Đôi mắt màu lam kia rực rỡ mà trong suốt giống như năm đó, nhưng lại có thêm sự sống động và sức sống. Mái tóc dài màu bạc kia hiện tại đã buông xuống quá thắt lưng, hơi nhẹ nhàng lay động là có thể phóng xuất ra sự hoa lệ khuynh quốc khuynh thành. Khuôn mặt không chút tỳ vết nào kia và thân hình bắt đầu dậy thì, không kiêng nể gì mà toát ra một loại mỹ cảm khiến người ta cúi đầu xưng thần.

Thường Nhạc cúi đầu nhìn Đồng Uyên, hoàn toàn lâm vào hoảng hốt, suy nghĩ cũng bay tới hồi ức đã lâu, hắn càng ngày càng không dám nghĩ cô bé này qua bốn năm nữa sẽ tuyệt mỹ như nào. Bởi vì cho dù là hiện tại, hắn cũng đã gần như không kiềm chế được rồi.

Mãi đến khi Đồng Uyên nghịch ngợm dùng một lọn tóc chọc vào cổ hắn, trong sự đau ngứa Thường Nhạc cuối cùng cũng hồi phục được tinh thần, có chút kinh ngạc hỏi:

-Sao con lại về đây?

-Bởi vì Đồng Uyên nhớ mùi của ba, ở trong phạm vi năm mươi dặm đều có thể cảm nhận được sự tồn tại của ba.

https://thuviensach.vn

Khi Đồng Uyên nháy mắt có thể khiến người ta hoàn toàn bị vùi vào trong đôi mắt to màu xanh đậm, đôi lông mi mê người thi thoảng nhúc nhích. Dường như nhớ ra cái gì đó, cô lại cong cái miệng khiến người ta phạm tội, sẵng giọng:

-Ba xấu lắm, về nhà cũng không nói một tiếng, sự phụ cũng biết người quay về!

-Aha ha ha ha, là như vậy sao…

Người nào đó làm ra bộ dạng phản ứng chậm chạp, lập tức chuyện xưa biên lại nói:

-Vốn ba cũng định về nhà trước, đáng tiếng là có mấy kẻ đến gây rắc rối, cho nên…

Trên thực tế, Thường Nhạc là định ở bên ngoài tiêu sái mấy ngày sau đó mới về nhà. Thiếu niên ở độ tuổi này đều cực kỳ bài xích gia đình, khát vọng tự do cực độ, không hy vọng có bất kỳ ai trói buộc hành độ của họ. Huống hồ lần trước hành hung Hoàng Dật Nhiên bị Thường Thiếu Long cha hắn gọi điện thoại mắng ột trận, Thường Nhạc bây giờ nghĩ lại vẫn có chút bi thương, âm thầm sợ hãi cảm giác về nhà.

-Oh, Đồng Uyên hiểu rồi.

Đồng Uyên lộ ra nụ cười hài lòng, nụ cười khuynh thành này khiến Thường Nhạc có cảm giác mê muội, chỉ nghe Đồng Uyên lại hỏi:

-Vậy lần này ba về nhà là để chúc mừng sinh nhật dì Thạch sao? Có mua quà không, Đồng Uyên đã chuẩn bị quà cho dì Thạch nha.

Ba ngày sau chính là sinh nhật hai mươi bốn tuổi của Thạch Tán Y, mục đích chủ yếu lần về nhà này của Thường Nhạc cũng là vì gặp người cô nhỏ

https://thuviensach.vn

từ nhỏ đến lớn luôn khiến hắn sinh cảm giác không hiểu được. Nhưng vừa nhắc tới quà, da đầu Thường Nhạc lập tức run lên, chú ý trước sau nói:

-A, cái này… đây là bí mật, không thể nói được, đến lúc đó con sẽ biết!

Không đợi Đồng Uyên kịp phản ứng, Thường Nhạc quay đầu nhìn thoáng qua thi thể Châu Thuật Nhân, thở dài nói:

-Ai, đáng tiếc, đáng tiếc!

Quả thật là rất đáng tiếng, hắn còn chưa hấp thu năng lực của lão già này, Châu Thuật Nhân đã bị con gái bảo bối của hắn thân phây. Khiếm khuyết duy nhất của người Phục Chế, chính là không có cách hấp thu năng lực của người chết.

Khẽ hừ một tiếng, Đồng Uyên nắm chặt bàn tay nhỏ, sẵng giọng nói:

-Có gì đáng tiếc chứ? Ai dám bắt nạt ba, Đồng Uyên sẽ giết kẻ đó!

Lời nói lạnh buốt này được nói ra từ miệng một cô bé mười hai tuổi, khiến thần kinh cứng cỏi của Thường Nhạc cũng không nhịn nổi mà rùng mình một cái. Khó trách những năm gần đây người trong nhà đều gọi con nhóc này là tiểu yêu nữ, thoạt nhìn quả thật không phải là tên gọi chỉ để gọi cho hay.

Rất nghiêm túc ho khan một tiếng, Thường Nhạc cố gắng làm ra bộ dạng lão luyện thành thục, nghiêm túc nói:

-Này, con gái ngoan, về sau đầu tiên là phải nghe ba chỉ huy, ba bảo con giết con mới được giết…

-Được, Đồng Uyên nghe lời ba nhất.

-Nếu như vậy, con về trước đi, nói với mọi người, ba có chuyện vô cùng vô cùng khẩn cấp phải xử lý, hai ngày nữa mới về nhà…

https://thuviensach.vn

-Không được!

-Vì sao, không phải vừa mới nói là nghe lời ba nhất sao?

-Vừa rồi là vừa rồi, bây giờ là bây giờ?

Nghe thấy lời rất không có đạo lý này của cô bé, Thường Nhạc ngay cả tâm muốn chết đều đã có, bà cô nhỏ này luôn thuộc loại ngoại tộc cứng mềm đều không ăn, ngay cả loại người tự nhận là vô địch thiên hạ cũng không thể tránh được, hoàn toàn bị đánh bại.

Nhìn thấy bộ dáng buồn bực của Thường Nhạc, Đồng Uyên không ngừng mềm lòng, vểnh môi lên nói:

-Trừ phi…

-Trừ phi cái gì?

Thường Nhạc cảm giác hy vọng của bản thân dâng lên, tương lai của hắn không phải là mơ.

-Trừ phi cha kể chuyện cho con nghe!

-Vẫn là chuyện bi thảm sao?

-Đúng!

-Được, chúng ta kể chuyện "Công chúa Hoàng tử" tập 3… Tập trước nói đến sau khi công chúa và hoàng tử kết hôn, hoàng tử bị liệt dương, công chúa hồng hạnh vượt tường, đó vẫn chưa hết… Sau đó là như này, Hoàng tử làm Quốc vương, Công chúa làm Vương hậu, Vương hậu mang thai, Quốc vương biết đứa bé đó không phải con mình, đã trao đổi để con trai của cháu trai của cô của chị của em họ của anh họ làm Hoàng Tử, mà con trai của Vương hậu thì biến thành đứa con của cháu trai của cô của chị của em họ của anh họ của Quốc vương, vị con trai ruột của Vương hậu sau khi

https://thuviensach.vn

trưởng thành ngẫu nhiên phát hiện ra thân phận mình, cậu ta cảm thấy ông trời ruồng bỏ mình, cảm thấy tính mạng của mình đã không còn ý nghĩa gì nữa, cậu ta quyết định phản kháng, cậu ta không cam tâm làm con trai của cháu trai của cô của chị của em họ của anh họ của Quốc vương… Kết quả là trình diễn một màn Hoàng tử báo thù, Hoàng tử thật sự và vị con trai của cháu trai của cô của chị của em họ của anh họ của Quốc vương sau ba năm đại chiến, bất phân thắng bại, đất nước bị chia thành hai nửa, người sau gọi là "Song thành ký"… Sau đó Quốc vương lại cảm thấy rất áy náy, Vương hậu cũng rất áy náy, Quốc vương lấy tên là Garcimodo, đến viện Maria ở Paris gõ chuông, sống cô độc suốt quãng đời còn lại, được xưng là quái nhân gác chuông. Mà Vương hậu thì không còn mặt mũi nào nhìn người đời nữa, quay về nông thôn sống dựa vào nghề hái trà hoa, sau đó lại có một người tên là Dumas thầm thương trộm nhớ bà ta, viết thành một bộ "Trà Hoa Nữ"… Đến cuối cùng có một kẻ tên gọi Dạ Thải Hoa ngẫu nhiên biết được chân tướng, ngưỡng mộ phong thái của tổ tiên, liền viết một quyển sách "Hoàng tử Công chúa tân truyện". Đáng tiếc chính là thế nhân đều không cách nào tiếp nhận sự thật tàn khốc này, cho nên cái tên Dạ Thải Hoa kia chưa bao giờ dám ra khỏi cửa, bởi vừa ra khỏi cửa là bị người ta coi là một cái bao tải ném gạch trứng thối đánh đập tàn nhẫn đủ loại…

Đồng Uyên nghe đến nỗi ngây dại, lẩm bẩm nói:

-Câu chuyện thật phức tạp, nhưng con thích.

-Nếu như vậy thì bảo bối Đồng Uyển nhanh về nhà đi, bằng không người ba này sẽ tức giận!

Sau khi đưa mắt tiễn đưa Đồng Uyên tâm không cam tình không nguyện rời đi, Thường Nhạc thở ra một hơi dài, mười ngón liên đạn, vô số ánh hào quang màu trắng rừng rực bắn ra, rơi xuống mặt đất rồi bốc cháy. Rất nhanh, toàn bộ kho để hàng hóa chuyên cổ bị bao trùm trong ngọn lửa lớn hừng hực, ngọn lửa cao đến tận trời.

https://thuviensach.vn

Lúc này, tiếng cảnh báo chói tai từ xa vang đến, có cái gọi là cảnh sát mà đáng tin, thì heo mẹ đã biết trèo cây quả thật chính xác, hiệu suất làm việc của bọn họ thật sự "cao" đến kinh người. Đương nhiên, nói như vậy cũng không phải rất chính xác, kỳ thật từ lúc Thường Nhạc bắt Hoàng Phiêu Nhiên đi cho đến lúc Đồng Uyên rời đi, toàn bộ quá trình không đến một tiếng đồng hồ, chỉ là trong khoảng thời gian này đã xảy ra quá nhiều chuyện…

Tự nhiên, một tiếng huýt sáo phóng khoáng vang lên, Thường Nhạc lộ ra một nụ cười không có ý tốt, rất nhanh biến mất trong bóng đêm khôn cùng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 69: Tây Môn Khánh Và Phan Kim Liên

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Ảnh mát mẻ của mèo Ba Tư, mèo Ba Tư bị cưỡng gian

~Huyết Hổ vừa lẳng lơ ngâm nga một bài hát vừa trừng mắt trâu đối mắt với Big Ben.

Rất rõ ràng, Big Ben – con chó tự ình có IQ rất cao và kẻ đại ngốc Huyết Hổ giằng co có phần chênh lệch, vì thế nó không để ý tới Huyết Hổ nữa mà tựa đầu vào một bên, nước dãi của nó rất nhanh chảy xuống, đầu lưỡi dài ra, mắt lóe ra ánh hào quang dâm đãng… Trong tầm mắt của Big Ben, một thiếu phụ xinh đẹp mặc đồ Chanel đang nằm trên mặt đất dãy dụa, miệng cô bị dán kín băng dính, cổ phát ra âm thanh "ô ô", trong đôi mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, bộ ngực no đủ vì dãy dụa mà không ngừng rung lên.

Vài mét bên cạnh thiếu phụ xinh đẹp đó, có một chiếc xe nuôi, bên trong là một đứa trẻ chưa tới một tuổi đang ngủ say.

Mà ở mặt đất bên cạnh xe nôi, Hoàng Phiêu Nhiên giống như một con tôm thước quăn xoắn ở đó, dường như đã hôn mê sâu. Tuy nhiên, giữa hai chân hắn có bãi máu, thoạt nhìn hắn là bị một vị nhân sĩ biến thái cường bạo tiến hành hát một khúc "Hậu đình hoa" với gã.

Đây là tầng ngầm của một hộp đêm do hội Huyết Thủ kinh doanh, hiển nhiên nơi đây từng tiếp nhận sự chỉ bảo của cao nhân, cả tầng hầm hoàn toàn được kiến tạo từ một thế trận thần kỳ nào đó, đừng nói là người thường, cho dù là cao thủ không rành nơi này mà xông vào đây thì cũng hơn nửa phần là không thể quay ra.

https://thuviensach.vn

Sau khi Huyết Hổ trói mẹ con thiếu phụ đến đây, đã có người bí ẩn ném Hoàng Phiêu Nhiên tới. Tất cả mọi người đều biết quy củ của Thường Nhạc, thủ hạ của Thường Nhạc trên cơ bản chính là mấy nhánh sẽ không cùng xuất hiện, hội Huyết Thủ, vệ sĩ Hắc Y, Mười hai cung hoàng đạo, những người này đều chưa từng chạm mặt nhau, bởi vậy Huyết Hổ căn bản chưa từng nhìn thấy Xử Nữ, không biết tên giới tính quỷ dị đó chạy đi đâu rồi.

-Này, lão Hổ ngốc, sau có thể đối xử với khách của chúng ta như vậy?

Cùng với âm thanh lười biếng, Thường Nhạc đã thay một bộ tây phục Dior đen, lấy phong cách cực kỳ khiến người hâm mộ lấy ra một cái bật lửa Flamidor bản số lượng có hạn châm một điếu xì gà Spartak, giả bộ đường hoàng mà đi đến, thoạt nhìn đúng là có chút khí thế của lão đại xã hội đen. Nếu hắn chải lại kiểu tóc lộn xộn kia mà nói… thì sẽ rất có phong thái của anh Phát.

-Ồ, tôi hiểu rồi, thiếu gia.

Năng lực thấu hiểu trong phương diện này của Huyết Hổ quả thật không tệ, đầu tiên là bóc miếng băng dán ở miệng thiếu phụ, sau đó bay lên một cước đá Hoàng Phiêu Nhiên dính lên vách tường, Hoàng Phiêu Nhiên sau khi kêu thảm một tiếng thì rơi xuống đất, rất nể mặt mà tỉnh lại.

Sửa sang quần áo một chút, Thường Nhạc dùng đôi mắt vô cùng đỏm dáng, thoải mái thong thả đi đến chỗ trống, nhìn Hoàng Phiêu Nhiên quân áo đều bị xé rách một đường, tủm tỉm ân cần thăm hỏi:

-Cảnh sát Hoàng, chúng ta thật có duyên nha, anh xem, vì để chúng ta hợp tác vui vẻ, tôi mời một nhà ba người của anh tới. Nếu anh còn cảm thấy chưa đủ nghiền mà nói, tôi không ngại sẽ suốt đem mời cha mẹ và em trai anh đang ở Nhật về đây…

https://thuviensach.vn

Hoàng Phiêu Nhiên há to miệng, sắc mặt cuồng biến, vô cùng tuyệt vọng nhìn Thường Nhạc, gã muốn giãy dụa để đứng lên, nhưng kết quả là cả người truyền đến một trận đau nhức, vị trí xấu hổ nào đó ở mông gã còn truyền đến một trận đau buốt xé ruột xé gan, lại chật vật ngã xuống mặt đất.

-Cậu nói cái gì, cái gì một nhà ba người?

Thiếu phụ xinh đẹp vốn muốn ôm lấy đứa nhỏ, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt hung thần ác sát của Huyết Hổ và Big Ben thì đành khuất phục, lại sợ đánh thức đứa nhỏ, cô chỉ có thể run rẩy co rúc tại chỗ, cả người run run thấp giọng gào lên:

-Phiêu… Cảnh sát Hoàng, rốt cuộc là chuyện gì? Trời ạ, bọn họ, bọn họ là ai?

Thường Nhạc từ từ đi tới, tao nhã cúi người chào cô ta:

-Cục trưởng phu nhân, đầu tiên, cho phép tôi tự giới thiệu một chút. Tôi là… nói thế nào nhỉ? Ừ, hắn là người mà người tình của bà, người thông dâm với bà – Hoàng Phiêu Nhiên tiên sinh một lòng muốn đối phó, một cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, một kẻ ác ôn vô lại lưu manh, một tên tội phạm, ông chủ điều khiển xã hội đen thành phố C. Có đúng không, Cảnh sát Hoàng? Tôi giới thiệu không sai chứ?

Vừa nghe nói như thế, Hoàng Phiêu Nhiên đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Nhưng thiếu phụ xinh đẹp kia còn chưa hiểu tình hình, hướng về phía Thường Nhạc quát ầm lên:

-Kẻ lưu manh này, cậu đang nói cái gì, tôi là vợ của Phó cục trưởng Cục cảnh sát Trương, các người coi trời bằng vung như vậy không sợ bị bắt sao?

-Ô, bán bánh ngọt nè! Bà Trương, bà quả thực là quá hài hước rồi!

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Thường Nhạc cực kỳ khoa trương cảm khái một tiếng, dương dương tự đắc ngồi lên sô pha, gõ gõ xì gà, chậm rãi nói:

-Xem ra chúng tôi chỉ có thể phát chậm lại rồi. Rất lâu rất lâu trước kia, ồ, không khoa trương như vậy, nhưng thật ra là hai năm trước, có một đồng chí nam cấu kết với một cô gái trẻ… Đồng chí nam này đương nhiên là Cảnh sát Hoàng của chúng ta rồi, mà cô gái trẻ này… chính là bà, bà La Tiểu Điệp thân đã là vợ người ta…

Dừng một chút, Thường Nhạc như người kể chuyện vô cùng nhịp điệu nói tiếp:

-Cuộc gian tình kỳ diệu bắt đầu từ thư tình qua email của Cảnh sát Hoàng, chuyện tiếp theo có thể dùng một câu quanh co để hình dùng, bà Trương bà không chỉ hồng hạnh vượt tường, mà còn mang thai đứa nhỏ của Cảnh sát Hoàng…

Chỉ chỉ vào đứa trẻ ngủ say trong xe nôi, Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà khí vô hạn nói tiếp:

-Con của các người đương nhiên chính là bạn nhỏ Trương Tiểu Bảo đáng yêu này rồi, Phó cục trưởng Trương đáng thương còn thật sự cho rằng mình đã có quý tử kế tục rồi, thật sự là đáng buồn và đáng tiếc nha. Tất cả chuyện này đều là do Cảnh sát Hoàng phong lưu phóng khoáng của chúng ta ban tặng, đã trình diễn thành công màn kịch "Đường cong cứu quốc", thật sự quá inh!

Hoàng Phiêu Nhiên tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, gã đã không muốn tiếp tục nghe nữa rồi, giờ khắc này gã thật sự không còn cả sức lực để cầu xin tha thứ nữa.

Huyết Hổ và Big Ben yên lặng ngồi ở bên cạnh, tập trung tinh thần nghe Thường Nhạc kể chuyện. Ý đồ của Huyết Hổ rất đơn giản, nhớ kỹ câu

https://thuviensach.vn

chuyện này để tương lai lừa người. Ý đồ của Big Ben thì càng đơn giản hơn, nhớ kỹ chuyện này tương lai sẽ học theo để tán gái…

Sắc mặt của thiếu phụ xinh đẹp trắng bệch ra, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng xuống, có lẽ cô không dám đối mặt với sự thật, phát điên nói:

-Nói bậy bạ, cậu nói dối, cậu đang lừa người, đồ vô lại!

Thường Nhạc hoàn toàn không để lời chửi rủa của bà Trương trong lòng, thở ra một vòng khói, cười nói:

-Nói đến chuyện xưa của hai người thật là có chút thú vị, email đầu tiên Hoàng Phiêu Nhiên tiên sinh lúc đó hẳn là viết như này – "Điệp Nhi yêu quý, nếu em là gió thì anh là cát, chúng ta triền miên quấn lấy nhau đến tận chân trời…"

Còn chưa dứt lời, Thường Nhạc đứng lên, dùng lễ độ nho nhã bái thiếu phụ xinh đẹp, tao nhã nói:

-Bà Trương, nói thật lòng, tôi thật sự rất phục bà, loại lời lẽ năm mươi năm trước đã không được dùng đến này không ngờ có thể làm trái tim của bà rung động, xem ra cuộc sống của bà khi được gả cho chồng bà quả thật rất tịch mịch. Lúc này, tôi đại diện những người đàn ông bác ái đồng cảm với bà, cũng vô cùng có lòng thành kính cúi chào bà!

Thiếu phụ xinh đẹp suy sụp ngã xuống đất, ai oán nhìn Hoàng Phiêu Nhiên giống một con chó chết không nói được lời nào, cuộc đời và thế giới của bà ta hoàn toàn hỏng mất.

-A? Bà Hoàng sao lại không nói chuyện nữa, tiếp tục mắng tôi đi, tôi bị bà mắng thật sự là vô cùng hưng phấn!

Thường Nhạc vô cùng biến thái thở dài một tiếng, trên mặt là nụ cười như có như không còn khủng bố hơn bất kỳ loại ma quỷ nào vài phần đang nhìn

https://thuviensach.vn

đôi cẩu nam nữ kia, hắn tiếp tục nói:

-Bà Hoàng, còn nhớ hôm qua bà vẫn còn gửi cho Cảnh sát Hoàng tôn kính một tin nhắn, nội dung là – "Em mua một chiếc áo tắm rất khêu gợi, rất thiếu vải"… Ôi, tôi không thể không bội phục bà, bà lớn à, bà cho rằng mình là nữ chính trong bộ phim "Initial D" sao!

Nói tới đây, Thường Nhạc rất đa cảm thở dài một tiếng, nhìn thiếu phụ xinh đẹp nói:

-Nói thật, bà Hoàng, tôi tương đối thích bà! Vì sao bạn gái tôi chưa từng có sở thích như bà chứ? Ai, người so với người quả thực là tức chết người mà!

Huyết Hổ cắn môi, một tay ôm bụng, dường như muốn cười lại không dám bật cười.

Đột nhiên, Thường Nhạc biến sắc, ánh mắt linh hoạt lạ thường, mùi máu tươi nồng nặc phát tán ra, giọng nói cũng trở nên băng lãnh thấu xương:

-Lão Hổ ngốc, anh nói tôi nên xử lý Tây Môn Khánh và Phan Kim Liên phiên bản hiện đại thế nào đây?

-Nhét vào lồng heo ngâm xuống nước!

Huyết Hổ không chút suy nghĩ trả lời.

Thấy bộ dạng của Thường Nhạc dường như không mấy hài lòng, Huyết Hổ lại bổ sung:

-Không thì băm ra rồi cho chó ăn!

Nghe nói như thế, hai mắt Big Ben sáng rực lên.

Tâm tình của Hoàng Phiêu Nhiên đương nhiên không tốt như Big Ben, nghe nói như vậy gã chỉ cảm thấy mình như bị đặt trong hầm băng, chỉ

https://thuviensach.vn

thiếu không khóc tại chỗ. Trong ấn tượng của gã, hội Huyết Thủ đều là một đám người hung ác, được xưng là đội lòng lang dạ sói nhất xã hội đen tỉnh S, bọn họ nói được tuyệt đối làm được. Gã không thể trông cậy đám sát tinh này có lòng từ bi, hy vọng xa vời này đơn giản là giống như một tên ăn mày hy vọng mua xổ số trúng 500 vạn.

Cố nén đau nhức ở thân thể, Hoàng Phiêu Nhiên giãy dụa bò tới, phủ phục dưới chân Thường Nhạc, môi run rẩy nói:

-Không, không, không, Nhạc thiếu gia, cậu không thể như vậy! Con của chúng tôi… nó vẫn chưa tới một tuổi mà!

Thường Nhạc lắc đầu, vẻ mặt rất khó xử, nói với gã:

-Tôi? Tôi muốn thế nào? Cảnh sát Hoàng tôn kính, ngài nói xem? Ngài nói tôi muốn thế nào? Chó chết thật, là ngài bức tôi đến bước này, chẳng lẽ không đúng sao? Ngài nói với hai tên cao thủ IQ thấp hơn 50 kia rằng, nhất định phải đối phó tôi, nhất định phải lôi tôi ra trước công lý, là ngài bức tôi đấy, nhất định là như vậy, ngài không thừa nhận sao?

Hoàng Phiêu Nhiên điên cuồng lắc lư hai tay, vẻ mặt vô cùng phấn khích:

-Không, không, Nhạc thiếu gia, nghe tôi nói, là hiểu lầm, tất cả là hiểu lầm! Ngài đã hiểu lầm ý của tôi rồi, tôi không hề muốn đối phó ngài… Tôi mắt chó đui mù, không biết hội Huyết Thủ là "công ty" của ngài, là tôi ti tiện, tôi không biết lượng sức muốn lập công! Tôi thật sự chưa từng nghĩ đối phó ngài, tôi không dám, cho tôi một trăm lá gan tôi cũng không dám…

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 70: Diệt Cỏ Phải Diệt Tận Gốc?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Không dám?

Thường Nhạc hí mắt, xì gà trong tay "không cẩn thận" rơi vào tay Hoàng Phiêu Nhiên, trực tiếp khiến Hoàng Phiêu Nhiên nhíu mày bị bỏng.

Sau đó, Thường Nhạc vô cùng thương tâm nói:

-Ngài đang nói dối, Cảnh sát Hoàng tôn kính, ngài thật sự quá dối trá! Không lâu trước kia trong biệt thự ngài nói như nào, chẳng lẽ không nhớ sao? Ngài nói nhất định sẽ không bỏ qua cho tôi, chẳng những mời hai cao thủ kia, hai cao thủ kia còn mang theo một tên siêu cấp thái độ cao thủ thiếu chút nữa lấy cả cái mạng nhỏ của tôi, bây giờ nhớ lại bản thiếu gia còn thấy hơi sợ nha…

Dừng một chút, Thường Nhạc quả nhiên lộ ra vẻ mặt nghĩ đến mà sợ, giọng điệu vô cảm nói:

-Cảnh sát Hoàng, mời cao thủ còn chưa tính, ngài còn cố ý đem tin tức tôi xuất hàng nói cho tổ trọng án, bảo bọn họ dùng thiết bị vô cùng chuyên nghiệp nghe lén động tĩnh của tôi, có phải không? Ngài muốn thu được chút chứng cứ phạm tội, muốn đưa tôi giam vào trong ngục, thậm chí còn rất đê tiện mà tính rằng, cho dù ngài không thể thành công cũng phải để tổ trọng án bắt được tôi, ngài muốn biến tôi thành kẻ thù của cảnh sát? Đúng nha, quơ được một tội phạm to gan lớn mật như tôi, ngài nhất định sẽ thăng quan tiến chức, còn có thể xả cơn tức cho em trai mình!

Hoàng Phiêu Nhiên bắt được bả vai Thường Nhạc, mồ hôi trên trán rơi như mưa, lắc đầu tiên tục:

https://thuviensach.vn

-Không phải, không phải, nhất định là hiểu lầm, Nhạc thiếu gia, ngài nhất định hiểu lầm ở chỗ nào đó! Kỳ thật… tôi vẫn coi ngài là một người bạn có thể hợp tác, trong đầu tôi chưa bao giờ có ý niệm muốn tổn thương ngài…

Nhìn bộ dạng không hề động tâm của Thường Nhạc, Hoàng Phiêu Nhiên đem nước bẩn đổ hết lên hai kẻ đã chết:

-Là Hứa Quy Lâm và Lưu Mãnh hai kẻ tự ình là lợi hại, bọn chúng muốn kiến thức thủ đoạn của cao nhân hội Huyết Thủ, bọn chúng bức tôi đối phó với ngài! Ngài biết đấy, tôi coi ngài là bạn, kỳ thật tôi vẫn luôn ngưỡng mộ ngài!

-Ngưỡng mộ tôi?

Thường Nhạc ngẩn ngơ, lộ ra nụ cười cân nhắc.

Hoàng Phiêu Nhiên nở nụ cười, ôm bắp chân Thường Nhạc:

-Đúng vậy, tôi ngưỡng mộ ngài, ngưỡng mộ tài ba của ngài, tôi ngưỡng mộ tư thế oai hùng trên sân bóng của ngài. Tuy không được tận mắt nhìn thấy, nhưng những điều này đều là Hoàng Dật Nhiên em trai tôi chính miệng nói tôi biết. Lúc ấy tôi rất nghiêm túc phê bình nó, tôi nói Nhạc thiếu gia dạy dỗ rất phải, để nó mở mang kiến thức. Nhưng em trai tôi nó từ nhỏ được cha mẹ nuôi chiều kiêu căng thành quen, không nghe lời tôi, lần sau gặp lại, tôi nhất định sẽ dạy dỗ cẩn thận!

Huyết Hổ và Big Ben đều trừng lớn con mắt, tên mặt dày không cần phải gõ bản thảo này, vẻ mặt và giọng điệu đều y như thật, nói giống như là thật vậy, thật mẹ nó lợi hại!

Thường Nhạc nhấc chân để rơi cánh tay Hoàng Phiêu Nhiên đang ôm chân mình, cười nói:

https://thuviensach.vn

-Không thể không thừa nhận, Cảnh sát Hoàng đáng kính, hành động của ngài khá inh, buổi nói chuyện vừa rồi có thể nói là tiêu chuẩn, đầy đủ biểu hiện của người anh trai chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đối với em trai mình, còn biểu hiện ra sự bất đắc dĩ và bi phẫn đối với chủ nghĩa trừu tượng, có cơ hội tôi nhất định phải tìm ngài bàn luận một chút… Nhưng!

Câu "Nhưng" này khiến Hoàng Phiêu Nhiên tâm muốn chết đều đã có, chỉ thấy Thường Nhạc ác nghiệt nói:

-Nhưng! Ngài vẫn nói dối, con người tôi kỳ thật khá ngu ngốc, nhưng đần như tôi còn nhìn thấy ngài đang nói dối! Mời cao thủ chảnh như vậy, điều động nhiều đặc công như vậy, quả thực chính là vì muốn biểu đạt tình cảm ngưỡng mộ đối với tôi sao?

Hoàng Phiêu Nhiên há to miệng, nước mắt lăn ra, gào khóc nói:

-Đúng vậy, đúng vậy, tôi thừa nhận lúc trước từng có ý đồ bất chính với ngài! Nhưng bây giờ tôi biết rồi, Nhạc thiếu gia, tôi căn bản không có khả năng gây nguy hại cho ngài, trời ạ, ngài hãy nghe tôi nói, xin ngài, hãy nghe tôi nói…

Thường Nhạc dường như không mấy bằng lòng tiếp tục đáp lý Hoàng Phiêu Nhiên, bước đi khoan thai thong thả trong phòng. Vẻ mặt Hoàng Phiêu Nhiên đáng thương không nói nên lời, cùng thiếu phụ xinh đẹp bất đắc dĩ liếc nhìn nhau, khóc nức nở.

Nhìn thấy Huyết Hổ đột nhiên đằng đằng sát khí tiến lên từng bước một, Hoàng Phiêu Nhiêndùng hết sức lực rống lên:

-Nhạc thiếu gia… Tôi thề, tôi sẽ không bào giờ dám có chủ ý động tới ngài nữa, xin ngài… Tôi xin ngài… Hoặc là, ngài có thể giết tôi, nhưng, xin ngài tha ẹ con cô ấy… buông tha mẹ con cô ấy, họ vô tội, không nên chết lúc này.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lắc đầu thở dài:

-Ai, anh bảo tôi làm sao tin được anh đây, Cảnh sát Hoàng tôn kính, lần trước em trai anh cũng cầu xin tôi thả cậu ta, anh xem, bây giờ còn chưa được bao lâu anh đã muốn báo thù cho cậu ta rồi. Tiếp theo, sẽ là ai giúp anh báo thù đây, Cảnh sát Hoàng, là Mộ Dung Trường Thiên hay Tư Đồ Lôi Minh?

Rất đồng tình liếc mắt nhìn Hoàng Phiêu Nhiên một cái, Thường Nhạc lại nói:

-Nếu tôi nhớ không nhầm mà nói, Tư Đồ Lôi Minh và anh bắt tay hợp tác khiến anh kích động đến vài ngày không ngủ được, còn tuyên bố khắp nơi nữa. Tôi thật sự rất sợ ông anh Tư Đồ nhà anh đến giúp anh giải quyết nha!

Hoàng Phiêu Nhiên hoàn toàn sụp đổ, nước mắt nước mũi chảy dài nói:

-Không! Nhạc thiếu gia, ngài nhất định là nghe nhầm, kỳ thật người tôi ngưỡng mộ là ngài, bây giờ tôi đã biết, ngài lợi hại gấp trăm lần, ngàn lần, vạn lần so với tên nhóc Tư Đồ Lôi Minh kia! Nhóc con đó không phải đối thủ của ngài, ngay cả đầu ngón tay út cũng không bằng! Lúc ở kho chuyên chở hàng hóa, không phải ngài nói là sau này duy trì hợp tác sao? Tôi đồng ý, ngài đưa ra điều kiện gì tôi cũng đồng ý!

Thường Nhạc dường như không nghe thấy lời cầu xin của Hoàng Phiêu Nhiên, châm một điếu xì gà, lạnh lùng nhìn đứa bé đã mở mắt nhìn xung quanh:

-Nó được mấy tuổi rồi?

Tim Hoàng Phiêu Nhiên rung mạnh một cái, đôi môi run rẩy nói:

-Nó mới chín tháng, nó tuyệt đối không nguy hại ngài đâu. Nhạc thiếu gia, ngài buông tha nó…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thở ra một vòng khói, thản nhiên nói:

-Hả? Còn chưa đầy một tuổi, chết có chút quá sớm.

Lúc này Huyết Hổ sờ vào trong ngực, lấy một con dao găm sắc bén, ha hả cười ngây ngô, trên mặt lộ ra vẻ kỳ quái, ánh mắt ác nghiệt nhìn chằm chằm Hoàng Phiêu Nhiên.

Hoàng Phiêu Nhiên giùng giằng đứng lên, rồi từ từ ngã quỵ xuống:

-Trời ơi, đừng làm vậy, đừng làm vậy… Nhạc thiếu gia, những chuyện đó không nên xảy ra.

Thường Nhạc lạnh lùng nói:

-Tôi thừa nhận, sự thật thường rất tàn khốc. Cảnh sát Hoàng tôn kính, đây đều là lỗi của ngài, muốn dùng tôi làm cái thang để thăng quan phát tài, đáng tiếc tôi lại không để mình bị đẩy vòng vòng như vậy. Dã tâm của ngài làm liên lụy đến người nhà của ngài, cũng liên lụy đến tình nhân của ngài… Ai, có đôi nghĩ tôi nghĩ, loại tiểu nhân như ngài vì sao có thể có cảm tình chứ? Nếu ngài ngay cả tính mạng của hai mẹ con nhà này cũng không để ý, vậy mọi chuyện có phải sẽ đơn giản hơn nhiều sao…

Hoàng Phiêu Nhiên đờ đẫn nhìn Thường Nhạc, mở miệng phát ra những âm thanh "a a" khô khan, nhưng lại không biết nên nói gì. Hoàng Phiêu Nhiên lúc này nhìn rất giống như cái xác bị mất đi linh hồn, tinh thần của gã hoàn toàn bay biến mất.

Huyết Hổ đột nhiên một cước đẩy ngã Hoàng Phiêu Nhiên, lòng đầy căm phẫn nói:

-Tạp chủng, mày không phải rất biết ăn nói sao! Cũng bởi vì mày mà chúng tao không sống được tử tế, mấy năm nay hơn mấy chục anh em của hội Huyết Thủ bị bắt đi, còn hơn mười người bị phán án tử hình! Con bà nhà

https://thuviensach.vn

mày, khi đó mày thật mẹ nó thần khí, bây giờ mày thể hiện chút thần khí của mình cho ông nội Hổ nhà mày xem đi… Mẹ kiếp, mày phải đền mạng cho các anh em đã chết của tao!

-Tôi là cảnh sát, đây là mệnh lệnh của cấp trên, tôi không thể chống lại mà!

Hoàng Phiêu Nhiên bắt lấy tia hy vọng cuối cùng, vẻ mặt vô cùng bi thảm,

-Ông Hổ à, tôi không muốn như vậy đâu… Tôi, được, giết người thì đền mạng! Người trên giang hồ các anh nói chuyện đạo nghĩa nhất, các anh giết tôi, nhưng xin hãy thả mẹ con cô ấy… ông Hổ à, ngài là một vị hảo hán, ngài nên biết họ vô tội!

-Đạo nghĩa giang hồ?

Huyết Hổ cười ha hả một tiếng, ánh mắt ác nghiệt nhìn Hoàng Phiêu Nhiên nói:

-Cảnh sát Hoàng, chẳng lẽ mày chưa từng nghe câu "Nhổ cỏ không nhổ cả rễ qua gió xuân lại mọc" sao?

-Không!

Nhìn dao găm chói lọi xinh đẹp trong tay Huyết Hổ, thiếu phụ xinh đẹp cũng hoàn toàn sụp đổ, nhào đầu về phía trước quỳ cùng một chỗ với Hoàng Phiêu Nhiên, khóc không thành tiếng, cầu khẩn nói:

-Xin các anh, đừng giết con chúng tôi, xin các anh…

Huyết Hổ hung ác cười lạnh, trong mắt không có bất cứ tình cảm nào, đi từng bước đến chỗ xe nôi.

-Đừng!

Hoàng Phiêu Nhiên cùng thiếu phụ xinh đẹp xé ruột xé gan rống to.

https://thuviensach.vn

Đứa bé bị kinh hãi cũng khóc lớn lên, may mà hiệu quả cách âm của căn phòng này vô cùng tốt, các âm thanh hỗn tạp ở hộp đêm phía trên lại rất lớn, bằng không bảo vệ không chắc sẽ không gây ra chuyện gì rắc rối.

Thường Nhạc đột nhiên nhẹ nhàng vỗ vai Huyết Hổ, điều này khiến gã thở dài một hơi, từ từ buông tay.

Thường Nhạc ngồi xổm nhìn cặp đôi Tây Môn Khánh và Phan Kim Liên đang phủ phục trên mặt đất, lắc lắc đầu, thở dài rất kiểu ngày tận thế đến rồi:

-Có một số việc kỳ thật rất kỳ diệu, đúng không? Gian tình của các người tự cho là che dấu vô cùng tốt, nhưng vẫn bị phát hiện ra? Cảnh sát Hoàng cho rằng đêm nay tôi chết chắc rồi, nhưng bây giờ người phải chết hình như là anh? Người có dụng tâm kín đáo luôn không có kết cục tốt, anh nhìn tôi xem, cho tới bây giờ đều là người không phạm tôi tôi không phạm người, cho nên tôi hiện tại vẫn phúc lớn mạng lớn… Ừ, Cảnh sát Hoàng, anh có thể tổng kết một chút tư tưởng và nội dung trong lời tôi nói không?

Hoàng Phiêu Nhiên nhìn Thường Nhạc, hai mắt hoàn toàn mờ đi, người này để lại một bóng ma vô cùng kinh khủng không thể xóa đi trong lòng gã, gã thê thảm khóc ồ lên:

-Tôi cầu các anh, tha cho con tôi, tha cho Tiểu Điệp, các anh giết tôi, tôi không một câu oán hận…

Thường Nhạc có vẻ hơi tò mò nhìn Hoàng Phiêu Nhiên:

-Tôi có chút buồn bực, loại súc sinh như anh chỉ biết lừa trên lừa dưới nịnh nọt tác oai tác quái, không ngờ lại để ý tình nhân và con mình như vậy? Ai, tình cảm quả thật là thứ đồ chơi kỳ diệu!

Hoàng Phiêu Nhiên chỉ có thể dùng chiến thuật khóc rống cầu khẩn:

https://thuviensach.vn

-Đúng vậy, tôi không phải là người tốt, tôi là kẻ khốn kiếp, không bằng cầm thú. Nhưng xin ngài, Nhạc thiếu gia, phát chút từ bi, cả đời bọn họ cũng không thương tổn được ngài!

Thường Nhạc nghe lời nói này thì cảm thấy hơi phiền, đi thẳng đến bên cạnh xe nôi, đưa tay sờ sờ khuôn mặt của đứa bé kia, nhóc con kia vô cùng kỳ lạ mà lập tức ngừng khóc, mở to đôi mắt ngây thơ nhìn Thường Nhạc, còn phát ra tiếng cười khanh khách.

Tất cả mọi người ở trong phòng đều nghe được âm thanh chân chất nhất này, mỗi người đều ngừng hô hấp.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn nhóc con cười khanh khách kia, vẻ mặt Thường Nhạc rất kỳ lạ, không biết là đang suy nghĩ điều gì.

Lại nhìn đôi gian phu dâm phụ tựa sát vào nhau dưới đất, Thường Nhạc đột nhiên mỉm cười nói:

-Kỳ thật, tôi là người có văn hóa, cho dù là lưu manh thì cũng là kẻ lưu manh có tố chất, đúng không?

-Đúng, đúng, đúng! Nhạc thiếu gia ngài căn bản không phải lưu manh, ngài quả thực chính là thân sĩ cao quý!

Hoàng Phiêu Nhiên liên tục gật đầu.

Thường Nhạc nháy mắt tà mị, không biết suy nghĩ thứ gì mà vẻ mặt trở nên có chút cổ quái, dùng một giọng điệu chậm rãi trước nay chưa từng có nói:

-Đứa nhóc này quả thật rất đáng yêu, đúng vậy, thằng bé vô tội. Hai vị nhất định không ngờ, đứa nhóc này sẽ cứu mạng các người… Nhưng bây giờ tôi lại lo lắng cho tính mạng của mình, Cảnh sát Hoàng, sau khi anh rời khỏi đây sẽ không tha cho tôi, không phải sao?

Hoàng Phiêu Nhiên liên tục lắc đầu, vẻ mặt kích động vô cùng, thề thốt:

-Không, không, không, Nhạc thiếu gia, sao tôi còn dám đối phó với ngài chứ? Xin ngài tin tôi, cho dù tôi mượn một trăm cái gan báo, tôi cũng sẽ không nảy sinh bất cứ suy nghĩ hư hỏng gì?

-Để tôi nghĩ xem, thật là khó xử!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc làm ra bộ dạng thật khó khăn, ngồi xổm xuống trước mặt Hoàng Phiêu Nhiên, nhẹ nhàng xoay cái bật lửa trong tay, nét mặt vẫn vô cùng kỳ lạ nhìn gã nói:

-Tôi quyết định thả anh, có lẽ vì quyết định này, tôi sẽ làm tổn thương đến các anh em của mình, anh biết, anh từng hại chết không ít anh em của tôi.

Hoàng Phiêu Nhiên vừa nghe thấy vậy, nhanh chóng bò đến trước mặt Huyết Hổ:

-Hổ gia, trước kia là tôi có mắt như mù, tôi sai rồi, tôi biết sai rồi!

-Cút!

Huyết Hổ đá văng Hoàng Phiêu Nhiên, lắc đầu, trầm giọng nói:

-Tất cả nghe theo thiếu gia, tất cả quyết định của thiếu gia đều chính xác, ta đây sẽ không có bất kỳ ý kiến gì…

Thường Nhạc mỉm cười nói:

-Nết tất cả mọi người đều là người có tố chất, có văn hóa như vậy, vậy ngồi xuống nói chuyện đi…

Nói xong Thường Nhạc khoát tay áo, Huyết Hổ thì dẫn thiếu phụ xinh đẹp và đứa bé tới một căn phòng khác. Lúc này Thường Nhạc mới từ từ nói:

-Bây giờ là thời gian giao dịch, Cảnh sát Hoàng, anh có gì đáng để tôi động tâm đây?

-Tôi…

Hoàng Phiêu Nhiên giật mình, gã biết tin tình báo bình thường không nổi gợi lên hứng thú của Thường Nhạc, đơn giản lấy ra lợi thế lớn nhất:

https://thuviensach.vn

-Em trai tôi…

Nói tới đây, Hoàng Phiêu Nhiên có chút do dự, nhưng rất nhanh hạ quyết tâm nói:

-Hoàng Dật Nhiên em trai tôi ở Nhật đang lôi kéo một số người của tổ Sơn Khẩu, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi nó chiêu binh mãi mã thành công sẽ về nước tìm ngài báo thù!

-Tổ Sơn Khẩu?

Thường Nhạc lặp lại một lần, lộ ra nụ cười cực kỳ cổ quái.

-Đúng vậy, Nhạc thiếu gia, cậu phải tin tôi, lúc này tôi tuyệt đối sẽ không nói dối nửa câu!

-Tôi đương nhiên tin anh, nhưng…

Thường Nhạc dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Hoàng Phiêu Nhiên, từ từ nói:

-Vấn đề tôi lo lắng chính là, nếu tôi động thủ với cậu ta, anh sẽ đứng ở bên nào?

-Tôi nhất định sẽ đứng ở bên Nhạc thiếu gia!

Hoàng Phiêu Nhiên không hề nghĩ ngợi đáp.

-Trả lời chắc chắn như vậy sao?

Thường Nhạc dường như có chút giật mình.

Hoàng Phiêu Nhiên bị ánh mắt nhìn xuyên thấu lục phủ ngũ tạng của Thường Nhạc làm cho run sợ, nhưng vẫn cố lấy dũng khí nhìn thẳng vào mắt Thường nhạc, cắn răng quả quyết nói:

https://thuviensach.vn

-Nhạc thiếu gia, Hoàng Phiêu Nhiên tôi là người thức thời, nếu muốn lựa chọn giữa một mạng và hai mạng, tôi chọn hai mạng. Huống hồ, người bình thường đứng giữa lựa chọn em trai và con trai, cũng sẽ chọn mạng của con trai!

-Tôi tạm tin anh…

Thường Nhạc nháy nháy con người không biết đang suy nghĩ gì, đột nhiên hỏi:

-Tôi rất muốn biết, vì sao anh không thử khuyên em trai mình thu tay lại, mà lại phải đứng ở phía tôi? Tôi thực sự khâm phục dũng khí vì đại nghĩa diệt thân của anh.

-Ngài không biết, tên nhóc Dật Nhiên kia cho tới giờ đều không nghe lời tôi, thậm chí có thể nói là tôi nghe lời nó…

Nói tới đây, trong mắt Hoàng Phiêu Nhiên hiện lên chút oán độc, vẻ mặt cũng âm ngoan:

-Nhạc thiếu gia, với năng lực của ngài, ngài có thể hiểu được, tôi là con do vợ trước của cha tôi sinh ra, từ khi mẹ tôi qua đời thì bị ghẻ lạnh, từ nhỏ đã bị mẹ kế - chính là mẹ Dật Nhiên chèn ép… Từ nhỏ đến lớn tôi đều học trong trường học bình thường, nếu không sao lại có thể làm cảnh sát? Hơn nữa tôi chỉ có 10% tài sản của toàn gia tộc, những thứ khác đều bị mẹ con chúng chiếm đoạt, nhưng năm nay tôi đều hầu hạ bọn họ như hầu hạ ông lớn, luôn lo sợ ngay cả 10% tài sản kia cũng mất!

Hoàng Phiêu Nhiên càng nói càng tức giận, trán nổi gân xanh nói tiếp:

-Đều nói đến đây rồi, tôi cũng không gạt ngài, tôi muốn đoạt lại những thứ của tôi, tôi mới là con trưởng trong nhà! Tư Đồ Lôi Minh từng nói sẽ giúp tôi, vì vậy tôi mới…

https://thuviensach.vn

-Không cần phải nói, tôi hiểu rồi.

Thường Nhạc cắt ngang lời Hoàng Phiêu Nhiên, trên mặt lộ ra nụ cười quái dị.

Trong con ngươi đục ngầu của Hoàng Phiêu Nhiên dấy lên tia hy vọng, chuyện cho tới giờ này gã cũng chỉ có thể dựa vào cây đại thụ Thường Nhạc này rồi.

Không chút để ý xoay xoay cái bật lửa, Thường Nhạc đột nhiên nói:

-Nếu cảnh sát Hoàng anh có thể trong khoảng thời gian ngắn mà phá một vụ án cỡ lớn, địa vị có khả năng tăng lên cao không?

Hoàng Phiêu Nhiên căng thẳng nhìn Thường Nhạc, vội gật đầu nói:

-Đó là đương nhiên, tuy trong nước điều chỉnh lương bổng mạnh, nhưng tôi còn trẻ, nếu lập được vài công lớn thì lời nói sẽ rất có trọng lượng, đến lúc đó tôi còn có thể nuôi trồng tâm phúc của mình…

-Cảnh sát Hoàng quả là người thông minh, tôi càng ngày càng thích anh!

Thường Nhạc mỉm cười, cười đến phá lệ rạng rỡ, nói tiếp:

-Cảnh sát Hoàng là người của Tổng cục sao? Có phải là có quyền điều tra toàn bộ án trong nội thành? Vậy không còn gì tốt hơn rồi, gần đây, trong tỉnh chúng ta có mấy bang hội không phục hội Huyết Thủ chúng tôi, cho nên, chuyện này…

-Tôi hiểu, tôi hiểu, quay về tôi liền đi xin lệnh điều ra, làm kiểm tra bất ngờ, để đám khốn kiếp kia không có một ngày tốt lành!

Hoàng Phiêu Nhiên làm cam đoan, ngay cả lưng cũng thẳng hơn vừa rồi rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhiệt tình cầm tay Hoàng Phiêu Nhiên:

-Không thể không nói, Cảnh sát Hoàng là người "hiểu biết", lần này, nếu biểu hiện của ngài tốt, có lẽ tôi sẽ cung cấp cho anh chút tin tình báo, nói không chừng ngài sẽ thăng chức rất nhanh…

Trong mắt Hoàng Phiêu Nhiên lộ ra thần sắc tham lam không dấu được, âm thanh nghẹn ngào:

-Cảm ơn, cảm ơn Nhạc thiếu gia bồi dưỡng, Hoàng Phiêu Nhiên tôi xin thề, nguyện cả đời làm trâu làm ngựa để thiếu gia vui lòng!

Thường Nhạc đứng lên, ngẩng đầu nhìn trần nhà say sưa.

Sự xuất hiện của Hoàng Phiêu Nhiên giống như vô tâm trồng liễu, mượn dao giết người không thấy máu, cảm giác dùng sức mạnh của cớm để tiêu diệt mấy bang phái xã hội đen lớn kia quả thật rất kích thích. Cái gì mà quy củ giang hồ? Đối với Thường Nhạc mà nói, quy củ trước giờ đều là thứ vô dụng, lời nói của Nhạc thiếu gia chính là quy củ! Ha ha, có lẽ không bao lâu nữa, hội Huyết Thủ sẽ thống nhất toàn bộ xã hội đen tỉnh S, không tốn tiền mua bán chính là lãi lời lớn nhất!

Dường như nghĩ đến điều gì, Hoàng Phiêu Nhiên giãy dụa đứng lên, chạy đến bên cạnh Thường Nhạc, thật cẩn thận nói:

-Nhạc thiếu gia, nếu như muốn làm việc mà nói, vẫn cần phải có kế hoạch chu đáo chặt chẽ…

Thường Nhạc hơi cười rộ lên, nụ cười không nói ra được tà ác:

-Anh xem, chúng ta lại nghĩ giống nhau rồi. Tốt lắm, tôi nghĩ anh nếu như quá đơn giản phá được vài vụ án, chỉ sợ người khác sẽ không tin, cho nên chúng ta cần phải để một loạt kẻ chết thay, để anh đi lên từ những vụ án nhỏ, thời gian dần qua dẫn đến mấy vụ án lớn, anh cảm thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

-Cao, quá cao!

Hoàng Phiêu Nhiên mạnh mẽ gật đầu, sợ Thường Nhạc có chút mất hứng.

-Được rồi, mọi người nói chuyện cũng tầm tầm rồi, sau này như thế nào còn phải xem biểu hiện của Cảnh sát Hoàng anh.

-Nhất định nhất định, Nhạc thiếu gia ngài có thể hoàn toàn yên tâm, tôi nhất định sẽ làm việc vì ngài cho đến lcú máu chảy đầu rơi!

Thường Nhạc cười nói:

-Đúng vậy, tôi sớm nói Cảnh sát Hoàng là người thông minh mà. Nếu như vậy, mời các người để lại vật kỷ niệm là có thể đi…

-Vật kỷ niệm?

Hoàng Dật Nhiên giật mình kinh hãi, thầm nghĩ có phải để lại bàn chân bàn tay giống như giang hồ trong truyền thuyết không?

Lúc này, Thường Nhạc đột nhiên vỗ tay một cái, Huyết Hổ một tay cầm máy ảnh kỹ thuật số, một tay kéo thiếu phụ xinh đẹp ra.

Thường Nhạc cầm máy ảnh kỹ thuật số, ngắm nghía một chút, từ từ nói:

-Tới đây, bản thiếu gia tự mình giúp hai vị chụp vài bức hình. Ha ha, các người nói sau này chẳng may mấy tấm hình này truyền ra ngoài, Phó cục trưởng Trương liệu có cầm súng đi liều mạng với Cảnh sát Hoàng không? Ừ, đây có thể sẽ là cảnh tượng khôi hài nhất trong lịch sử cảnh sát, đoán chừng sẽ chấn động trong ngoài nước, ha ha ha…

Thiếu phụ xinh đẹp vừa có chút tinh thần, sắc mặt trở nên trắng bệch, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

https://thuviensach.vn

Hoàng Phiêu Nhiên cũng tính là trải qua sóng to gió lớn, không căng thẳng như vậy, ôm sát thiếu phụ xinh đẹp, trấn an cô ta vài câu, cố gắng cười với Thường Nhạc một nụ cười chẳng ra gì cả, cung kính nói:

-Nhạc thiếu gia, chúng tôi chụp, chúng tôi chụp, được Nhạc thiếu gia chụp ảnh cho là vinh hạnh của chúng tôi.

-Vậy thì bắt đầu đi!

Thường Nhạc vừa nói vừa lắp camera.

-Nào! Cười một cái! 1~~2~~3~~ chụp!

Ánh sáng trắng thoáng hiện lên cùng tiếng "rắc rắc", Thường Nhạc buồn bực ngẩng đầu lên, bất mãn nói:

-Bà Trương, bà xem đi, vẻ mặt bà làm sao thể này, bà rốt cuộc có diễn hay không?

-Chụp lại!!

Hoàng Phiêu Nhiên ôm sát thiếu phụ, ở bên tai cô nói nhỏ vài câu, gượng cười nói:

-Nhạc thiếu gia, ngại quá, chúng ta chụp lại!

Thường Nhạc lúc này mới lộ vẻ mặt hài lòng, lại đưa lên camera.

-Lão Hổ ngốc, anh bật sáng hết đèn lên, Good, chính là như vậy!

-1~~2~~3~~ Chụp!

-Không tệ, không tệ, tấm này tốt hơn tấm trước!

-Bây giờ, Cảnh sát Hoàng ôm eo bà Trương. Bà Trương, bà ôm cổ Cảnh sát Hoàng, OK, chính là như vậy!

https://thuviensach.vn

-Tốt lắm tốt lắm, Cảnh sát Hoàng, bây giờ mời anh cúi đầu, dùng ánh mắt thâm tình nhìn bà Trương. Đúng vậy, chính là như vậy, quá tuyệt vời, ánh mắt quả thực còn mê người hơn cả James Bond… Bà Hoàng, mời bà cũng nhiệt tình nhìn Cảnh sát Hoàng. Đúng đúng đúng, hơi hơi nhếch môi lên, lợi hại, quả là lợi hại, bà còn biết diễn hơn cả Trương Mạn Ngọc, mọi người duy trì trạng thái này, tốt lắm!

-Quá tuyệt vời, tôi càng ngày càng thích hai vị rồi. Bây giờ, để đảm bảo đạt được mục đích, mời hai vị cởi áo ra một chút, sau đó ôm hôn nồng nhiệt?

-Há?

Hoàng Phiêu Nhiên và thiếu phụ xinh đẹp đồng thời kinh hô.

-Há cái gì mà há? Lại nữa bản thiếu gia sẽ để các người làm việc trực tiếp! Đừng ép tôi thay đổi chủ ý!

Hoàng Phiêu Nhiên vội vàng nói:

-Đừng đừng, Nhạc thiếu gia, chúng tôi làm theo, chúng tôi làm theo là được…

-OK, bắt đầu này, chuẩn bị! Cảnh sát Hoàng, mời anh vươn tay vào chỗ nội y của bà Trương, quá đẹp! Chính là như vậy, nhẹ nhàng vuốt ve, có quy luật một chút, quả nhiên là vợ chồng già nha, động tác quen thuộc như vậy, rất tốt rất tốt, chính là như vậy!

Thường Nhạc liên tục thay đổi vị trí chụp ảnh, lúc này mới hài lòng để hai người Hoàng Phiêu Nhiên đi đến phòng bên cạnh thăm con trai bọn họ.

Đảo mắt, dường như nhớ ra cái gì đó, Thường Nhạc gọi Huyết Hổ nói:

-Anh đi ký tên hai tờ chi phiếu hai vạn cho hai người đó, sau đó mời bọn họ viết biên nhận của mình, nói với bọn họ là mỗi người dc nhận hai triệu tiền

https://thuviensach.vn

thù lao của chúng ta. Ừm, tội danh này đủ để bọn họ ngồi trong tù hơn nửa đời người rồi. Ha hả, tối thiểu bọn họ cũng không dám gọi người đến bắt tôi, có phải không?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 72: Hữu Gian Đạo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Từ lối đi bí mật đưa đôi Tây Môn Khánh và Phan Kim Liên hiện đại ra ngoài, Huyết Hồ miệng từ từ hát bài "tình và nghĩa, giá nghìn vàng" vừa nhìn thấy Thường Nhạc liền tố khổ:

-Ô, thiếu gia à, lần sau loại bắt cóc kỹ thuật kiểu này đổi người đi được không? Lần này thực là tôi gây sức ép đủ rồi, tôi thiếu chút nữa thì quýnh lên chạy đến nhà Phó cục trưởng Trương cướp người rồi đấy!

-Không phải gọi anh đi bắt một phụ nữ sao, thực phiền phức như vậy sao?

Thường Nhạc lười biếng nằm trên sô pha, mệt mỏi nói.

-Hắc hắc…

Huyết Hổ vuốt vuốt đầu đinh, ngây ngô cười. Đột nhiên hỏi:

-Thiếu gia, tôi nghĩ mãi không hiểu, vì sao ngài muốn thả Hoàng Phiêu Nhiên?

-Tên kia vốn chết chắc, nhưng bản thiếu gia đột nhiên thay đổi chủ kiến…

Thường Nhạc xoay người trên ghế sô pha, bộ trang phục Dior đen trên người quả nhiên là hàng hiệu, bị giày vò như thế cũng không hề xuất hiện nếp nhăn, Thường Nhạc lại nói:

-Hơn nữa, không có ai quy định nhất định phải giết gã nha, đúng không?

Huyết Hổ phiền muộn, nghĩ nửa ngày rồi ngây ngô cười nói:

https://thuviensach.vn

-Tôi nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có thể nói ba chữ: Rất có lý!

Thường Nhạc từ từ nói:

-Hai anh em nhà này đều là tiêu chuẩn của loại tiểu nhân, giết hay không kỳ thật không sao cả, tôi thật ra lại muốn xem tên nhóc Hoàng Dật Nhiên ở Nhật có thể làm ra chuyện gì… Anh cảm thấy sau này bản thiếu gia bảo Hoàng Phiêu Nhiên tự tay giết em trai mình thì thế nào?

Huyết Hổ sửng sốt, lập tức nhếch miệng cười nói:

-Quá độc ác! Nhưng, tôi thích…

Đúng lúc này, một gã trẻ tuổi bảnh bao mặc đồ tây màu đen khí độ bất phàm đi đến, người này tên là Lâm Tiểu Cường, lúc trước gã đen giống y như than chỉ là một tên lưu manh ở tầng thấp nhất, nhưng bây giờ lại trở thành thành viên cao cấp của hội Huyết Thủ, gã cung kính nói:

-Thiếu gia, bên ngoài… có một đám cớm ở bên ngoài.

Thường Nhạc cười cười nói:

-Là đám người của Tổ trọng án ăn no không có chuyện gì làm sao?

-Đúng vậy, nhưng Tổ trưởng của bọn chúng không tới, chỉ có Tổ phó Ngô Thu Thanh dẫn đội đến.

Lâm Tiểu Cường nói.

-Xem ra không thấy bản thiếu gia thì sẽ không rời đi. Đi, đi giao lưu tình cảm với bọn chúng chút. Lão Hổ ngốc, anh thông báo cho Hắc Thán chuẩn bị chút…

Trong phòng tiếp khách của "Falls Clup" ở tầng hai, có hai phe người đang ngồi chia làm hai trận doanh rõ ràng, bốn tên thanh niên bộ đội tiền vệ

https://thuviensach.vn

ngông cuồng, trên tay lộ ra hình xăm báo đen ngồi dựa vào ghế sô pha, thần thái cực kỳ kiêu ngạo, trong tay là tàng đao thủ công không bị cảnh sát liệt vào quản lý cưỡng chế, sau lưng là hơn mười vệ sĩ của clup trẻ tuổi âm tàn mặt không có ý tốt.

Nói đến tên bốn teen xăm hình báo đen này, cũng tính là có chút lai lịch, mấy tên này đều là đàn em tâm phúc của Huyết Hổ, "tứ báo thành C" hai năm gần đây nổi tiếng trong giới xã hội đen tỉnh S chính là bọn họ.

Ngô Thu Thanh ngồi đối diện bốn con báo đen, tay bưng một ly cà phê sớm đã nguội lạnh, sau lưng là bảy, tám cảnh sát hình sự khí thế đã suy rơi tới cực điểm.

Bên ngoài phòng tiếp khách, thuộc hạ của hội Huyết Thủ thỉnh thoảng đi tới đi lui, ánh mắt quỷ dị không ngừng từ đầu xuống chân Ngô Thu Thanh bọn họ, khiến Tổ phó Ngô như đứng trong đống lửa, ngồi trên đống than, lòng không ngừng nguyền rủa Tổ trưởng Diệp Hoàng bảo bọn họ đến tự đòi bẽ mặt.

-Gió mát có thư, Thu Nguyệt khôn cùng, tôi nghĩ cảm xúc của Tư Kiều giống như sống một ngày bằng cả trăm năm. Tuy tôi không phải ngọc thụ lâm phong, tự nhiên phóng khoáng lỗi lạc, nhưng tôi có trí tuệ rộng lớn và cánh tay khỏe mạnh…

Trong tiếng hát khoa trương kéo dài, Thường Nhạc từ từ đi vào cửa chính, từ từ nghe đàn em dưới tầng báo cáo, từ từ đi xuyên qua đám khách trong sàn nhảy, từ từ hòa ái hỏi thăm đám khách hoàn toàn bị mê muội vì chất kích thích, sau đó mới từ từ lên tầng, cuối cùng là từ từ đi tới cửa phòng khách.

Vừa vào tới cửa, Thường Nhạc khoa trương lớn tiếng nói:

-Khách quý khách quý, Cảnh sát Ngô, Tổ trưởng Ngô tôn kính, xin hỏi có gì chỉ giáo?

https://thuviensach.vn

Đám thanh niên âm tàn kia lui xuống, Tứ báo thành C đứng lên, tang đao trên tay tùy ý ném xuống bàn, cấp dưới đứng sau cũng nhanh chóng xếp thành hàng đi ra ngoài, cung kính cúi đầu ra hiệu với Thường Nhạc.

Thường Nhạc đi tới chỗ Tứ báo thành C ngồi, tùy tiện ngả về phía sau, ngón tay nhẹ nhàng xoay cái bật lửa của mình, cười hì hì nhìn Ngô Thu Thanh nói:

-Cảnh quan, xin hỏi mấy chiếc ô tô trắng ở phía dưới là của các anh sao?

Ngô Thu Thanh nhìn người thanh niên vốn chỉ là học sinh cấp 3, trong lòng không khỏi căng thẳng, theo bản năng gật đầu nói:

-Đúng vậy, tôi tới tìm Thường tiên sinh cậu, là vì…

Thường Nhạc cắt ngang lời anh ta, dặn dò kẻ dưới:

-Này, Tiểu Cường tiên sinh, mang mấy vị này ra ngoài vui vẻ một chút, tìm cho họ mấy cô em, tùy tiện mở phòng cho bọn họ cũng được, giải quyết tại chỗ cùng được, để các vị tinh anh ngày đêm vất vả giữ gìn an ninh trật tự này vui vẻ một chút.

Đám cảnh sát thay đổi sắc mặt, lời nói của Thường Nhạc rõ ràng là biến bọn họ trở thành mấy tên lưu manh, khách làng chơi.

Ngô Thu Thanh phất tay nói:

-Các cậu ra ngoài đi, tôi có vài việc muốn nói với Thường tiên sinh.

Vài tên cớm hung hawng trừng mắt nhìn Thường Nhạc, từ từ đi theo Lâm Tiểu Cường ra ngoài, Thường Nhạc cười rộ lên:

-Xem đi, Cảnh sát Ngô, thuộc hạ của anh đều rất không khách sáo, nếu chẳng may về sau bọn họ đau đầu hay phát sốt, hoặc là đột nhiên bị chậu hoa từ trên trời rơi trúng đầu, vậy bao nhiêu người sẽ đau lòng nha!

https://thuviensach.vn

Mấy người vừa đi đến cửa nghe vậy thì xoay người lại, Ngô Thu Thanh gầm lên:

-Bảo các cậu cút ra ngoài, bây giờ, lập tức cút cho tôi!

Vài tên cớm nhanh chóng trốn ra ngoài, không dám tiếp tực ở lại nữa.

Thường Nhạc nhẹ nhàng vỗ tay, dịu dàng nói với nữ phục vụ đang căng thẳng:

-Nữ sĩ tôn kính à, đẩy chiếc xe rượu kia tới đây, đúng, cười một chút được chứ? Thả lỏng một chút, nụ cười của cô quả thực rất mê người. Đúng rồi, chính là như vậy, mời Cảnh sát Ngô của chúng ta ly rượu đỏ đi, đây là rượu đỏ tốt nhất tới từ Bordeaux… Cho tôi thêm một ly.

Thường Nhạc nâng chén rượu lên, vừa lòng uống một hớp, lúc này mới nhìn Ngô Thu Thanh:

-Cảnh sát Ngô, ừm, Tổ trưởng Ngô, ngài cần gì phải trực tiếp đến tìm tôi? Tôi nghĩ, chúng ta không có chuyện gì để nói.

Ngô Thu Thanh nuốt một ngụm rượu đỏ trong ly, sau đó lại chủ động rót đầy một ly ình, lại nuốt một ngụm nữa, sau đó uống hết chỗ rượu còn lại trong ly, lúc này mới giơ cái chén không lên nói:

-Thường tiên sinh, đây là Trung Quốc, quốc gia pháp chế!

Trong mắt Thường Nhạc lóe lên chút kinh ngạc, gật gật đầu cười nói:

-Tôi biết, tôi cũng là người yêu nước, chỗ tôi đứng là lãnh thổ Trung Quốc. Vậy thì sao chứ? Ngài có thể dạy tôi sao?

Ngô Thu Thanh hít sâu một hơi, có chút kiêng kị thân phận hiển hách của Thường nhạc, nhớ tới mệnh lệnh Diệp Hoàng truyền đạt, anh ta cũng chỉ có thể nghiêm túc nói:

https://thuviensach.vn

-Như vậy, cậu nên thừa nhận, đất nước của pháp luật, có thể quản lý cậu. Rất nhiều hành vi của cậu, đều là không đúng!

Thường Nhạc trở mình liếc mắt nhìn anh ta một cái, cười đến rạng rỡ:

-Thí dụ như? Trời ạ, không phải là bức người có văn hóa như tôi nói lời thô tục chứ! Cảnh sát Ngô, ngài không nên sử dụng máy ghi âm, lão Hổ ngốc, lấy máy nghe trộm tinh xảo trong túi ngực bên phải Cảnh sát Ngô ra đây, đúng rồi, đưa tôi, chính là nó.

Không hề phòng bị, Ngô Thu Thanh vô cùng buồn bực bị Huyết Hộ lấy ra mấy ghi âm.

Thường nhạc ném nó lên sàn đá cẩm thạch, một cước đạp vỡ, mỉm cười nói:

-Mấy vị cảnh sát các anh luôn thích lén lén lút lút, lần sau tôi sẽ để anh cởi sạch rồi mới được vào phòng của tôi… Tôi biết ngài muốn làm gì, cảnh sát Ngô, bây giờ ngài có thể nhìn ra cửa sổ, mấy chiếc xe màu trắng đỗ ở cửa, hình như bị một con ma men lái xe tải đâm trúng rồi… Ai, thiết bị nghe lén trong đó nghe nói là sản phẩm khoa học công nghệ mới nhất, hẳn là rất đắt. Ôi, đáng tiếc… thật đáng tiếc!

Ngô Thu Thanh trợn mắt há mồm nhìn Thường Nhạc, nghiến răng nghiến lợi nói:

-Thường Nhạc, cậu, cậu…

Di chuyển ánh mắt, dường như cảm thấy Thường Nhạc đang dọa mình, Ngô Thu Thanh đứng lên bước nhanh đến cửa sổ, anh ta lập tức trợn tròn mắt… Thường Nhạc quả nhiên không nói sai, một chiếc xe tải đâm ba chiếc xe màu trắng lên ven đường, mấy chiếc xe trắng kia thiếu chút nữa bị đè bẹp, thoạt nhìn vô cùng thê thảm.

https://thuviensach.vn

Ngô Thu Thanh tức đến xanh cả mặt, tình huống như vậy, nhiều lắm cũng chỉ có thể tố cáo con ma men kia say rượu lái xe, lại không tạo thành thương vong cho nhân viên, nộp chút tiền phạt bồi thường tổn thất là có thể được thả ra.

-A, cảnh sát Ngô, quên nói cho anh biết, hiệu quả cách âm của phòng khách này vô cùng tốt, anh không nghe thấy âm thanh xe bị đâm đó cũng là chuyện rất bình thường.

Thường Nhạc giống một người chủ mến khách, kiên nhẫn giảng giải cách bố trí của căn phòng.

-Cậu, cậu quá quá đáng rồi!

Ngô Thu Thanh rống lên, cũng không cần biết Thường nhạc là thân phận gì rồi, từ trước quan binh bắt cướp là chuyện hoàn toàn chính đáng, nếu hai bên ở phe đối lập, thì không cần phải khách khí gì.

Thường Nhạc cười cười, chẳng hề để ý nói:

-Quá khen quá khen, người chỉ cần nắm giữ sức mạnh vượt trội hơn chút, mà lại không có thứ gì ngăn cản dã tâm của người ta mà nói, khó tránh khỏi sẽ làm chút chuyện quá phận. Thật không may, tôi chính là người như vậy… Tôi rõ ràng nhược điểm của mình, cho nên gần đây tôi đã bắt đầu khống chế mình rồi. Kỳ thật tôi không tính là quá đáng, nếu không chẳng phải là cảnh sát Ngô ngài và thủ hạ của ngài đã bơi lặn trong sông đào bảo vệ thành rồi sao!

Ngô Thu Thanh đứng lên, hung hăng trừng mắt nhìn Thường Nhạc, hận không thể nuốt Thường Nhạc vào bụng, gằn từng chữ nói:

-Tôi sẽ không bỏ qua, không phải lần này, vậy chính là lần sau… Tôi không thể không nói, cậu chính là một đối thủ tốt… Đây là thế giới gì chứ, kẻ ác như cậu ở trước mặt tôi thẳng thắn tất cả, nhưng tôi chính là không thể làm

https://thuviensach.vn

gì cậu, cậu quả thật là một nhân vật lợi hại. Thường tiên sinh, đối với đối thủ thông minh, tôi chưa từng keo kiệt lời khen của mình.

Thường Nhạc hừ lạnh một tiếng, không chút khách khí đả kích:

-Đối thủ của ngài? Mơ à, ngài từng có đối thủ thông minh sao? Nếu đối thủ của ngài đều rất thông minh, chẳng phải đồng nghĩa với việc ngài cũng rất thông minh sao? Cảnh sát Ngô, ngài chỉ là Ngô Thu Thanh, không phải là Hoàng Thu Sinh trong Vô Gian Đạo, đúng không? Móa ơi, con mẹ nhà mày ít ở trong này tự coi trọng mình đi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 73: Cảnh Sát Mẫu Mực

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ngô Thu Thanh chật vật nhìn Thường Nhạc, nhưng lại bất lực.

Kỳ thật chỉ bằng hành động Thường Nhạc tùy ý ra vào chỗ này là anh ta có thể bắt hắn về để thẩm vấn. Nhưng Thường Nhạc giống như đã lường đến một bước này, cách đây không lâu đã lấy thân phận "nhà đầu tư" bỏ ra một khoản tiền trở thành cổ đông lớn nhất Clup này, cảnh sát thực không có cách bắt hắn.

Hít sâu một hơi, Ngô Thu Thanh bị một câu nói tục của Thường Nhạc làm thương tổn tự tôn yếu ớt, phẫn nộ nói:

-Thường tiên sinh, miệng của ngài nói chuyện thật không giống một nhân sĩ thượng lưu.

Thường Nhạc nháy mắt, từ sô pha đứng lên, ác độc nói:

-Chó chết thật! Tôi chỉ giữ thái độ văn hóa đối với người có văn hóa, đối với những kẻ ác ôn lưu manh càn quấy sinh sự việc không đâu, tôi trước nay luôn thích biểu hiện giống họ… Cảnh sát Ngô tôn kính, đừng cho rằng Tổ trọng án các người có chút đặc quyền là có thể ức hiếp người xung quanh, lần sau tới tìm tôi tốt nhất phải có bằng cớ, bằng không bản thiếu gia đại khái không chào đòn. Còn nữa, bây giờ, mời ngài đưa lệnh kiểm soát cho tôi xem trước! A? Sắc mặt của ngài sao lại thay đổi như vậy, không lấy được ra thì chuẩn bị nhận tin tức từ luật sư của tôi đi!

(Lời tác giả: Trong nước hắn là không có cách nói Tổ trọng án, cũng không có thứ gì là lệnh kiểm soát, càng không có ai dám nói chuyện với cảnh sát như vậy… Điểm này, một là vì tình tiết cần như vậy, hai là cố gắng tránh

https://thuviensach.vn

những nhân sĩ dụng tâm kín đáo nói Thải Hoa soi xét chính trị. Cho nên, mọi người nên hiểu cho…)

Sắc mặt Ngô Thu Thanh lúc trắng lúc xanh, đầy thâm ý liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, không giận mà cười nói:

-Ha ha, Nhạc thiếu gia quả nhiên không cho ai thể diện! Được, tốt lắm, họ Thường, hôm nay cậu khiến tôi vô cùng xấu hổ, cậu không nên như vậy, kỳ thật, ý đồ của tôi khi đến đây là tốt, tự cậu bỏ qua cơ hội này… Tôi sẽ đối phó cậu, Thường Nhạc!

Thường Nhạc bước tới gần một bước, nụ cười trên mặt thuần khiết thiện lương vô cùng:

-Đúng vậy, ý đồ của anh là tốt, con mẹ nhà anh còn muốn giả bộ muốn nói chuyện hiệp nghị hợp tác với tôi, đợi tìm đủ chứng cớ thì bắt tôi bỏ tù, đúng không? Chút nội tình này của anh bản thiếu gia đã sớm điều tra rõ ràng, xin cho phép tôi lập lại một lần nữa, đây không phải đang diễn Vô Gian Đạo, anh cũng không phải kim bài nằm vùng gì đó, chiêu này tốt nhất đừng dùng trên người bản thiếu gia, OK? Ai, chó chết thật, Cảnh sát Hoàng, Tổ phó Ngô, bây giờ mời anh uống sạch rượu trong chén, sau đó cút ra ngoài cho ông!

Ngô Thu Thanh trừng mắt, lui mạnh về sau hai bước, lắp bắp nói:

-Cậu, cậu nói cái gì? Cậu muốn tôi…

Thường Nhạc nhìn anh ta, mỉm cười nói:

-Giống như vừa rồi ngài bảo thuộc hạ của mình cút đi đó, lúc này tôi rất khách khí mời ngài cút ra ngoài! Ngài xem, tôi dùng thuật ngữ lễ phép "mời" này, đã để lại cho ngài chút sĩ diện rồi đó!

-Cậu…

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Ngô Thu Thanh xanh mét, xem ra bất cứ lúc nào đều có thể bùng nổ.

Thường Nhạc ngửa mặt lên trời huýt sáo, cười ha hả:

-Tôi? Tôi làm sao? Anh vừa nói muốn đối phó với tôi không phải sao? Anh dám làm gì tôi? Mời tôi đến cảnh cục uống trà? Ai, không không không, cảnh sát Ngô, anh không dám, anh sợ tôi còn chưa đi đến cửa chính cảnh cục, Cục trưởng và Giám đốc sở của anh đã gọi điện thoại "giao lưu cảm tình" rồi, tôi nói đúng không?

Ngô Thu Thanh ngay cả tâm muốn chết đều đã có, có một đoạn hồi ức anh ta từng trải qua đến nay vẫn còn mới mẻ - Hai năm trước kẻ nào đó không biết tốt xấu bắt Thường Nhạc đến cảnh cục hỏi thăm, kết quả còn chưa bắt đầu thẩm vấn, Cục trưởng của Tổng cục và Phó giám đốc Sở cảnh sát đã lập tức hấp tấp vội vàng tự mình đến bảo lãnh người, mà kẻ xui xẻo kia cưỡng ép bắt người đã bị khai trừ cảnh tịch, từ đó về sau biết mất không tung tích.

Uống một hơi cạn rượu đỏ trong ly, Ngô Thu Thanh vô cùng bị đè nén đi ra ngoài. Vài thuộc hạ nhìn đến khuôn mặt xanh mét kia đều câm như hến, mà Ngô Thu Thanh cũng cảm thấy lần này mình quá mất mặt rồi, thật sự không gánh nổi người này. Lúc đi đến gần sàn nhảy ở tầng một, anh ta đột nhiên móc ra giấy chứng nhận, cao giọng quát:

-Cảnh sát, toàn bộ nằm xuống không được nhúc nhích.

Đám cớm theo đuôi Ngô Thu Thanh đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức làm ra vẻ mặt hung tợn.

Tầng một của hộp đêm vốn xa hoa trụy lạc hát múa lập tức yên tĩnh lại, rất nhanh chướng khí trở nên mù mịt, rất nhiều người xô đẩy gào thét, không ngừng có chén rượu chai rượu… rơi xuống đất.

https://thuviensach.vn

-Tất cả đều nằm im cho tôi, hiện tại tôi nghi ngờ nơi này buôn bán thuốc phiện, mọi người đứng tại chỗ, cảnh sát soát người!

Ngô Thu Thanh gào thét, có thể tìm ra thuốc phiện hay không không sao cả, chủ yếu là gây cho Thường Nhạc chút rắc rối.

Huyết Hổ ở tầng hai ném xuống chém rượu trong tay, hét lớn định lao xuống giáo huấn người. Thường nhạc vỗ nhẹ vay gã, trên mặt lộ ra nụ cười không sao cả, nhưng sát khí đằng đằng lại được che khuất phía dưới mi mắt kia, lạnh lẽo còn gấp vạn phần so với tuyết đóng trên đỉnh Everest!

Dưới sự dẫn dắt của Ngô Thu Thanh, bảy tám người trong Tổ trọng án lục soát từng người. Một đám trường kỳ buôn lậu thuốc phiệu trong này thiếu chút nữa bị dọa cho vỡ mật, lòng bàn tay thấm đẫm mồ hôi lạnh, bọn họ sở dĩ lựa chọn lăn lộn ở đây, chính là vì nơi này rất ít khi bị kiểm tra. Bây giờ, dường như có người muốn phá vỡ tiền lệ…

Đám ông chủ nhỏ vốn là những người bán hàng rong đều đem ánh mắt chuyển đến người Tang Bưu, Tang Bưu thì lại nhìn Thường Nhạc, sau khi nhìn đến Thường Nhạc đang ghé vào hành lang tầng hai thản nhiên tự đắc nhìn khắp nơi thì gã lập tức buông xuống suy nghĩ vô căn cứ, sau đó truyền cho đám con buôn nhỏ một ánh mắt, tất cả bọn chúng đều làm ra bộ dáng rất "Happy".

-Ai dzô, cảnh sát Ngô, cơn gió nào thổi ngài tới đây vậy?

Theo âm thanh trào phóng hùng hồn của người đàn ông, một đại đội người đi đến. Chính xác ra, là một đại đội cảnh sát có vũ trang dẫn đầu là một người làn da ngăm đen bộ mặt uy vũ, lục tục đi vào hộp đêm.

Trái tim của toàn bộ các vị khách đều tan nát, đến một đám cớm còn chưa đủ, bây giờ lại đếm thêm một đội?

https://thuviensach.vn

Chỉ có số ít khách thường xuyên lăn lộn ở đây mới hiểu được là chuyện gì, trên mặt bọn họ lộ ra nụ cười như mùa xuân. Bọn họ cảm thấy ông trời không bỏ rơi mình, cảm thấy đời họ lại có ý nghĩa.

Bởi vì, đội cớm tới sau này, là người mình!

Quả nhiên, đội cảnh giới này xuất hiện, toàn bộ đều trở nên lung túng. Đám người Tổ trọng án kia dừng tại lại, tất cả đều nhìn Ngô Thu Thanh. Ngô Thu Thanh giờ phút này cảm thấy vô cùng buồn bực, tuy nói Tổ trọng án bọn họ có chút đặc quyền, nhưng lần này rõ ràng đã sờ quá giới rồi, đám cảnh giới này mới là đội phụ trách trị an nơi này.

Nhìn Ngô Thu Thanh không nói lời nào, vị cảnh quan uy vũ kia cười nói:

-Các anh em Tổ trọng án quả là xuất quỷ nhập thần, nếu muốn hành động bất ngờ cũng phải thông báo cho phân cục chúng tôi một chút chứ. Thật quá xa cách rồi, tốt xấu gì chúng tôi cũng giúp được chứ?

Trán Ngô Thu Thanh toát ra mồ hôi lạnh, nhìn vị cảnh quan uy vũ trước mắt, nhất thời không nói được lời nào.

Nói đến vị cảnh quan uy vũ đen như Trương Phi này, các bạn nhất định sẽ không cảm thấy xa lạ. Gã lúc trước kỳ thật chỉ là một tên lưu manh tầng dưới cùng của thành phố C, tên hiệu là Hắc Thán, tên vốn là Lưu Hắc Thán, sau khi làm cảnh sát thì đổi tên là Lưu Chấn Hám. (Người này xuất hiện ở chap 7)

Không nên coi thường Lưu Chấn Hám, ông anh này năm ngoái chính là cá nhân mẫu mực của toàn bộ cảnh sát tỉnh, nhiều lần được lên TV, được xưng là cảnh sát gương mẫu năm, gần như toàn bộ tỉnh S đều biết nhân vật hoành tráng này.

Về phần Lưu Chấn Hám vì sao lại thành cảnh sát mẫu mực, đây chính là một câu đó thiên cổ.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, kỳ thật cũng không khó lý giải. Đầu tiên, bạn ngàn vạn lần đừng cho rằng cảnh sát là cái gì đó rất cao và chuyên nghiệp, đại đa số cảnh sát đều từng là lưu manh, sau đó thi vào cảnh sát, sau khi đi ra thì mặc vào đồng phục, như vậy liền biến thành lưu manh hợp pháp, nhưng trên bản chất vẫn là lưu manh. Nếu bạn có quan hệ mà nói, vậy thì miễn cả việc vào trường cảnh sát, có thể trực tiếp trà trộn vào đội đặc biệt.

Nhớ năm đó, Lưu Hắc Thán và anh em trong bang gã là thông qua tuyển chọn mà thành cảnh sát nhân dân.

Trong sinh mạng của Lưu Chấn Hám, có một người ảnh hưởng đến cuộc đời gã, cho dù là chỗ nào lúc nào gã đều không quên được buổi chiều ánh mắt trời rạng rỡ đó…

Bốn năm trước, trong miếu Quan Đế, thanh niên hơn hai mươi tuổi cung kính xếp thành hàng trước một bé trai thoạt nhìn chỉ khoảng mười hai mười ba tuổi.

Chú bé này quét mắt liếc nhìn mọi người một lượt, lộ ra nụ cười hài lòng rồi nở nụ cười rất cảm động nói:

-Nửa năm trước, hội Huyết Thủ ngang trời xuất thế, các anh em và tôi đều hùng tam tráng chí, ai biết khai trương chưa được hai tháng, mỗi ngày đều bị đám cớm càn quét bình quân một ngày ba lần, trong vòng nửa năm đã chết sáu anh em…

Chú bé lộ ra vẻ mặt hoành tráng như Tăng Chí Vĩ trong "Vô Gian Đạo", tiếp tục nói:

-Quan Nhị gia phù hộ, coi bói nói tôi là nhất tướng công thành vạn cốt khô, nhưng tôi không đồng ý, tôi cho rằng ra ngoài lăn lộn, sống hay chết là do mình quyết định…

Dừng một chút, hắn lại mỉm cười nhìn mọi người nói:

https://thuviensach.vn

-Trong số các anh em đi theo tôi, mọi người có cơ sở sạch sẽ nhất, xuất thân trong sạch nhất, xây cầu sửa đường không thi hài, giết người phóng hỏa tiền đeo lưng, đường đi như thế nào, là ọi người chọn…

Mọi người tại đó đều lộ ra vẻ mặt kích động khó nhịn, tất cả những người nhiệt huyết đều hận không thể lập tức cầm súng lên, chỉ thấy Lưu Hắc Thán đi ra khỏi hàng, thề son sắt nói:

-Nhạc thiếu gia, ngài nói cái gì chính là cái đó, toàn bộ chúng tôi nghe theo cậu! Ai dám nói nửa chữ không, Hắc Thán tôi sẽ trói chặt rồi giết kẻ đó!

-Đúng, chúng tôi đều nghe theo Nhạc thiếu gia!

Dưới sự thổi phồng của Lưu Hắc Thán, mọi người đều nhiệt huyết sục sôi đồng thanh đáp.

Thường Nhạc bưng chén rượu lên, cụng ly với từng người nói:

-Tốt lắm, chúc các anh thuận buồn xuôi gió ở bộ phận cảnh sát, cụng ly, các vị trưởng quan!

Các bạn học sinh thông minh khẳng định đã nhìn ra, cảnh tượng này quả thật giống đoạn đầu của "Vô Gian Đạo" như đúc.

Nhớ ngày được mặc đồng phục cảnh sát, mẹ già lệ nóng lưng tròng nói:

-Hắc Thán nhà chúng ta cũng là người có tiền đồ.

Lưu Hắc Thán đặc biệt kích động, gã cảm giác tất cả của mình đều là do Thường Nhạc ban tặng, cảm thấy trời xanh không vứt bỏ gã, cảm thấy cuộc đời mình lại có ý nghĩa.

Từ đó, gã cố gắng nỗ lực làm một cảnh sát tốt. Cái gọi là "cảnh sát tốt" đương nhiên chính là "cái lợi thì để tôi, chịu tiếng xấu thay thì để anh, chết

https://thuviensach.vn

thay cũng là anh", dựa theo tình hình trong nước, muốn không trở thành cảnh sát mẫu mực cũng khó…

Trong khoảng thời gian hai năm trời ngắn ngủi, Lưu Hắc Thán thăng tận mấy cấp, trở thành một nhân vật hoành tráng. Đường làm quan rộng mở như gã lại có chút bất mãn với cái tên của mình, cho rằng ba chữ Lưu Hắc Thán không đủ phong cách, không đủ man, cuối cùng có một ngày có được linh cảm từ bộ phim nhiều tập "Hắc Động", gã đổi tên thành Lưu Chấn Hám!

-Hắc, cảnh sát Lưu, chúng tôi vừa nhận được tin báo, có người ở đây giao dịch thuốc phiện số lượng lớn, bởi vì hành động khẩn cấp nên chưa kịp thông báo cho các anh…

Ngô Thu Thanh cười ha hả, anh ta đương nhiên không thể nói là mình cố ý tìm Thường Nhạc.

Dưới cái nhìn của anh ta, mọi người đều là cảnh sát, vể mặt phối hợp một chút cũng là bình thường, Lưu Chấn Hám hơn phân nửa là sẽ giúp đỡ anh ta càn quét lớn.

Không ngờ Lưu Chấn Hám lại chớp chớp mắt, lạnh lùng hỏi:

-Vậy đã bắt được kẻ tình nghi hay tìm thấy thuốc phiện chưa?

-Chuyện này, trước mắt, trước mắt vẫn không có…

Ngô Thu Thanh còn chưa nói dứt lời, Lưu Chấn Hám lại hỏi:

-Vậy các anh có xin lệnh lục soát không?

-Cái này… không có…

-Chó chết thật! Không có lệnh lục soát mà dám đến đây nhiễu dân sao?

https://thuviensach.vn

Lưu Chấn Hám trừng mắt hổ, rống lên một tiếng, sau đó là chỉ vào cổ Ngô Thu Thanh, giọng âm thanh đủ cho tất cả mọi người nghe được quát:

-Cảnh sát Ngô, đừng tưởng quân hàm cảnh sát của anh cao hơn tôi thì Lưu Chấn Hám tôi sẽ nịnh nọt anh. Với danh dự của một cảnh sát mẫu mực, tôi cần phải nhắc nhở anh, cho dù Tổ trọng án các anh có đặc quyền thì cũng không có quyền tùy tiện xâm nhập vào nơi người dân đóng thuế kinh doanh dưới tình huống không có lệnh bắt!

Không đợi Ngô Thu Thanh kịp phản ứng, Lưu Chấn Hám lại nói lời chính nghĩa:

-Tất cả thủ tục của clup này đều đầy đủ, từ trước đến nay đều là nơi hợp pháp, hơn nữa lại là địa bàn do Phân cục 3 chúng tôi quản lý, các anh lấy tư cách gì mà đến đây gây rối?

-Không có lệnh lục soát, muốn đến thì đến muốn đi thì đi, như vậy còn có lẽ trời không, còn có vương pháp không?

Lưu Chấn Hám thật sự bùng nổ, trong giọng nói và "công phu" kia có cách làm khác với Phùng Tiểu Cương nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu, chỉ chỉ vào quần chúng xung quanh nói:

-Các anh nhìn đi, cảnh sát Ngô, cả các vị đồng nghiệp nữa, mở to mắt mà nhìn những vị khác này. Bọn họ chỉ là những người hết giờ làm đến đây vui chơi, bây giờ bị các anh dọa thành cái dạng gì rồi. Bọn họ cũng là do cha mẹ sinh ra, cũng là người có quyền, nhưng bọn họ lúc này đang giải trí thì bị đám người các anh cố tình gây sự làm gián đoạn, quả thật còn có thể để lại bóng ma lớn đối với tâm hồn yếu ớt của bọn họ đấy!

Ngô Thu Thanh trợn tròn mắt, đám người của Tổ trọng án cũng trợn tròn mắt, tất cả khách ở đó cũng trợn tròn mắt.

Toàn bộ nhân dân thế giới, kinh hãi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc và Huyết Hổ thì thiếu chút nữa cười rơi nước mắt, Lưu Hắc Thán quả nhiên không hổ là Lưu Hắc Thán, không uổng phí lúc trước hết sức bồi tài nha.

-Trời xanh không có mắt! Thế giới này suy cho cùng là làm sao vậy?

Lưu Chấn Hám ngửa mặt lên trời than dài một tiếng, vẻ mặt ủy khuất kia còn có vẻ bi phẫn không nói ra được, thậm chí còn bi phẫn hơn cả Nhạc Phi khi biết "Mãn Giang Hồng", sau đó lại chỉ vào đám người Ngô Thu Thanh nói:

-Làm một người cảnh sát mẫu mực do nhân dân bình chọn, hôm nay nếu như tôi không quản cái gì, thì thật xin lỗi phụ lão hương thân! Hôm nay, Lưu Chấn Hám tôi liều mạng đến mũ quan không còn, cũng phải nghiêm túc phê bình các anh một câu: Cảnh sát nhân dân yêu nhân dân, nhưng đám người súc sinh các anh đều làm những chuyện gì vậy!

Lời này vừa nói xong, tiếng vỗ tay như sấm vang lên, Thường Nhạc dẫn đầu, tất cả các vị khách đều liều mạng vỗ tay, chỉ hận không thể vỗ cho tay tay nát vụn.

Còn có vị khách đục nước béo cò ném chai rượu xuống đất hét lớn:

-Bảo vệ nhân quyền, học tập theo đồng chí Lưu Chấn Hám, làm cho đám súc sinh Tổ trọng án cút ra ngoài!

-Cút ra ngoài!

-Cút ra ngoài!!

-Cút ra ngoài!!!

Tiếng hò hét đinh tai nhức óc vang lên khắp ckip, trên trán đám người Ngô Thu Thanh toát những giọt mồ hôi lạnh thật lớn, hai chân không kìm nổi

https://thuviensach.vn

mà phát run, chỉ hận không thể lập tức đào một cái hố để chui xuống.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 74: Có Một Cô Nàng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lúc tinh thần quần chúng sục sôi, Thường Nhạc đi xuống, nhiệt tình bắt tay với Lưu Chấn Hám, kích động nói:

-Cảnh sát Lưu, rất cảm ơn ngài! Chính là vì có loại cảnh sát mẫu mực như ngài tồn tại nên mới khiến cho những người đóng thuế như chúng tôi thấy được hy vọng của tổ quốc, tương lai của dân tộc. Lúc này, xin cho phép tôi thành thật nói tiếng cảm ơn với ngài!

-Không thể nói như vậy, ngài nói quá lời rồi, đây đều là điều mà cảnh sát nhân dân chúng tôi nên làm!

Lưu Chấn Hám rất phối hợp với Thường Nhạc tiến hành một cảnh "cảnh dân giao lưu", hoàn toàn gạt đám người Ngô Thu Thanh sang một bên.

Sắc mặt Ngô Thu Thanh trắng bệch đến dọa người, sau khi nhìn đám người xung quanh bộ dạng muốn bạo động đến phát điên, anh ta nhịn xuống, cắn chặt răng, phi nhanh ra khỏi cửa, trước khi đi vẫn không quên quẳng lại một câu ngoan thoại:

-Thường Nhạc, chúng ta còn gặp lại!

Thường Nhạc đầy sát khí nhìn Ngô Thu Thanh, âm trầm nói:

-Đúng vậy, cảnh sát Ngô, chúng ta sẽ nhanh chóng gặp lại nhau… Lần sau gặp mặt, ngài chưa chắc có được may mắn nghênh ngang đi ra ngoài trước mặt bản thiếu gia như này đâu!

https://thuviensach.vn

Vừa ra khỏi cửa, Ngô Thu Thanh không để ý đến chiếc xe có máy nghe trộm của mình bị phá hỏng, cũng không để ý đến cấp dưới, dẫn người nhanh chóng gào thét mà đi. Trong lòng anh ta không ngừng tức giận hỏi:

-Làm sao hắn biết mình đang ghi âm? Làm sao hắn biết chiếc xe kia là chiếc xe có gắn thiết bị nghe trộm?

Sắc mặt xanh mét nhìn vài tên cấp dưới của Thường Nhạc đang bận việc bên cạnh chiếc xe, nói là đang giúp đỡ, nhưng Ngô Thu Thanh biết, thiết bị nghe trộm khẳng định đã bị phá nát bét, căn bản không còn bấy kỳ giá trị gì.

Đột nhiên nện mạnh một quyền lên mui xe, Ngô Thu Thanh gầm lên:

-Thằng khốn kiếp chết tiệt, tao sẽ ày bị phán tử hình, tao thề!

Bọn thuộc hạ không rõ nội tình hoảng sợ nhìn Ngô Thu Thanh, thầm nghĩ thủ trưởng của mình chắc là điên rồi.

Thường Nhạc cũng từ từ đi tới cửa nhìn xe của đám người Ngô Thu Thanh đi xa, khóe miệng lộ ra ý cười ác nghiệt. Giống như đi tản bộ, hắn không chút để ý đi bộ trên đường, từng bước từng bước đi.

Toàn bộ clup lại trở nên náo nhiệt, mọi người nên làm gì thì làm cái đó, một hang động đầy cảnh xa hoa đồi trụy.

Lưu Chấn Hám để đám cớm cảnh giới lui ra, một mình đứng ở cửa nhìn bóng lưng Thường Nhạc.

Huyết Hổ tiến đến vỗ vỗ vai gã, nhếch miệng cười nói:

-Cảnh sát Lưu, có muốn vào trong uống một chén không?

-A? Anh Hổ, lần này thì anh không đúng rồi, sao có thể đột nhiên cắt ngang việc tôi thưởng thức nghệ thuật chứ?

https://thuviensach.vn

Lưu Chấn Hám hồi phục tinh thần, buồn bực oán giận nói.

-Thưởng thức nghệ thuật?

Huyết Hổ trợn tròn mắt.

-Tố chất, thiếu gia nói bao nhiêu lần rồi, ra ngoài lăn lộn nhất định phải có tố chất! Anh nhìn bộ dáng chuyên chú của tôi đi, đương nhiên là đang thưởng thức nghệ thuật rồi…

Lưu Chấn Hám hù cho Huyết Hổ sửng sốt, sau đó làm vẻ vui sướng nói:

-Anh không thấy tôi đang chiêm ngưỡng bóng lưng vĩ đại của thiếu gia anh vĩ sao? Ôi, quá đẹp trai rồi, tôi chưa từng gặp qua người đàn ông nào xuất sắc như vậy, ngay cả cái bóng cũng có cá tính đến thế.

Huyết Hổ trừng lớn đôi mắt trâu, thiếu chút thì ngất đi.

Ông trời dường như mắc phải bệnh tiền liệt tuyến, liên tục đi tiểu nên trời đột nhiên nổi mưa.

Mỗi khi trời mưa Thường Nhạc đều sẽ nhớ tới Nam Cung Huân Y, đây cũng không phải loại chuyện khiến người ta buồn nôn trong các tiểu thuyết ngôn tình, mà là giữa hai người từng có ước định. Đi trong mưa, bóng dáng Thường Nhạc thoạt nhìn có một loại cô đơn nói không nên lời, khiến người ta cảm thấy kỳ lạ chính là, hắn không hề che ô nhưng trên người lại không hề bị mưa làm ướt.

Mưa to tầm tã, Thường Nhạc không mục đích đi trên đường, trên đỉnh đầu là chất khí dày mà người ngoài nhìn không thấy, mưa bụi phất phới không có nửa giọt rơi vào người hắn.

Giống như đã sắp xếp với nhau, một cái ô hoa, một người phụ nữ, hấp dẫn ánh mắt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc từ từ đi sát vào, trốn phía dưới cái ô kia, duỗi tay vịn chặt vào eo người phụ nữ, lạnh nhạt nói:

-Tiểu thư, mưa lớn quá, mượn chiếc ô dùng một lát, nếu không ngại thì có thể dùng chung chiếc ô này.

Đây đương nhiên chỉ là cái cớ.

Người phụ nữ không nói gì, cũng không phản kháng, chỉ nghiêng đầu liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái.

Thường Nhạc lúc này mới nhìn rõ dung mạo của cô, trái tim lập tức giật lên, giống như động tâm khi gặp được đồ sưu tầm.

Cô gái này tuổi rất trẻ, có khuôn mặt sắc sảo rắn rỏi, bộ dạng cực kỳ xinh đẹp, tóc ngắn giống con trai, bên vành tai phải có đeo một chiếc bông tai nhỏ, ngoài điểm đó ra thì không có thêm chút dấu vết của son phấn nào.

Nhưng chiếc áo khoác Prada đen thanh lịch đến cực hạn lại bao hàm theo sự phô trương làm lộ ra bộ ngực hùng vĩ lại làm kẻ khác tuyệt đối không thể hiểu lầm giới tính của cô.

Càng không phải nói chiếc quần tây bao lấy đồ lót tơ tằm bên trong, đôi chân đẹp gần như là hoàn mỹ được trang bị một đôi giày da đen mũi nhọn, có thể nghĩ đến người bất hạnh nào đó nếu bị đạp ột cước, thì cảm thụ nhất định không được tốt cho lắm.

Thần sắc của cô gái này, thật giống như bất cứ lúc nào cũng có thể đá cho người khác một cái.

Thường Nhạc cười cười, nhìn thẳng đôi mắt đẹp của cô nói:

-Tội gì phải dùng ánh mắt như vậy nhìn tôi, cô không đồng ý có thể nói một tiếng.

https://thuviensach.vn

-Tôi không nói không đồng ý.

Cô nàng kia lạnh lùng đáp một câu, câu nói đơn giản này lại mơ hồ có loại khí thế mà người có thói quen ra lệnh mới có thể nói chuyện với giọng điệu này.

-Ồ, vậy chúng ta đi thôi.

Thường Nhạc tiếp tục đỡ lấy eo nhỏ của cô, hai người giống như đôi tình nhân ân ái đã lâu, từ từ bước đi.

-Khó khăn tìm mọi cách để hiểu được tình yêu

Biển tình biến trời xanh gặp gió lạnh

Chỉ có thể bay về chân trời xa xăm mới có thể tương phùng

Tiếng gió Tiêu Tiêu thê khóc trong mưa

Biển người trôi nổi trăn trở cũng là mộng

Tình thâm vĩnh viên tương truyền tới khoảng không muôn đời

Khi sương tuyết nhẹ thổi, chỉ mong hoa cũng đỏ tươi

Không sợ mưa bụi mơ hồ trên đường đi

A a a a a ~~ gửi tương tư trong mưa gió

A a a a a ~~ gửi cuồng dại trong mưa

Thường Nhạc vừa đi vừa cảm xúc trào dâng hát một bài hát cũ, cả người vô cùng quyến rũ, hai người dần đi vào trong một hẻm nhỏ âm u. Bình thường, ngõ nhỏ như vậy thích hợp để giết người phóng hỏa hoặc cưỡng dâm, nhưng bất ngờ chính là, Thường Nhạc không hề động thủ mà cô gái kia lại gây rối trước.

https://thuviensach.vn

Cô chợt xoay người ôm cổ Thường Nhạc, động tác thuần thục này chuyên nghiệp y như vô số cô em quyến rũ, chỉ là… tay phải vuốt ve hai má Thường Nhạc, còn tay trái thì lại lén lút ấn lên huyệt thái dương của hắn…

Thường Nhạc lật tay giữ cổ tay cô nàng, tay kia thì nhân cơ hội nỗ lực sờ soạng lên cặp mông đầy đặn sung mãn của cô, cười lạnh nói:

-Tổ trưởng Diệp, cô cũng quá nóng lòng rồi?

Cô gái kia không biết dùng thủ pháp gì, không ngờ lại như cá chạch nhanh chóng tránh qua, né được trói buộc của Thường Nhạc, lui về sau hai bước. Trên người phóng xuất ra hơi thở như ngọn lửa, mưa bụi dừng trên người cô lập tức "tư tư" biến thành hơi nước mà bốc hơi.

Móa ơi!

Thường Nhạc thầm mắng một câu, cô bé này lợi hại vậy, không ngờ lại là người dị năng C-5, cấp bậc cùng mình đấy, rất mẹ nó vô nghĩa rồi!

Trong lòng cô gái kia còn kinh ngạc hơn cả Thường Nhạc, sau khi cảm nhận được rõ ràng thực lực của Thường Nhạc không hề kém mình, toàn bộ kế hoạch của cô đều trở nên rối loạn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thường Nhạc, hai người đối diện trong mưa.

Thường Nhạc đột nhiên nở nụ cười:

-Cảnh sát Diệp, Tổ trưởng Diệp Hoàng, tội gì chứ, bị tôi vạch trần thân phận cũng không cần phải tức giận như vậy chứ? Không phải cô đi theo tôi trước sao, tôi chỉ là thấy cô vất vả như vậy mới phối hợp cùng một chút thôi mà. Ôi, vì sao người tốt bụng khéo hiểu lòng như tôi lại luôn không được báo đáp tốt chứ…

Diệp Hoàng cười nhẹ một tiếng, nhìn chằm chằm Thường Nhạc, cái nhìn giống như muốn nhìn xuyên thấu cơ thể hắn, thật lâu sau mới mở miệng

https://thuviensach.vn

nói:

-Sao anh biết tôi?

-Không phải chứ cảnh sát Diệp? Người có chỉ số thông minh bằng thám tử lừng danh Conan và Serlock Holmes như cô, sao lại đột nhiên hỏi vấn đề kém như vậy chứ?

Vẻ mặt của Thường Nhạc rất khoa trương, ánh mắt dừng trên bộ ngực động lòng người của Diệp Hoàng, từ từ nói:

-Nếu cô muốn biết, thì tôi nào dám không nói, nói thật luôn được khoan dung đúng không? À, là như này, tôi có mấy tên đàn em chụp trộm được mấy bức hình rất khêu gợi của cảnh sát Diệp, không chuyện gì mà chào hỏi cô trước thì thật không tốt… Nhưng, chào hỏi rồi cũng không gọi là chụp trộm được, lẽ nào không phải sao?

Lời vừa nói xong, Thường Nhạc rất chân thành nhìn Diệp Hoàng giống như giám khảo đang xét duyện mỹ nữ, nhìn Diệp Hoàng từ đầu đến chân mấy lần, ánh mắt nóng rực và dâm đãng kia khiến cả người Diệp Hoàng nổi da gà, cuối cùng ánh mắt của Thường Nhạc lại dừng trên bộ ngực cô, cười xấu xa nói:

-Cảnh sát Diệp quả nhiên không hổ là hoa khôi cảnh sát, khó trách nhiều thuộc hạ của tôi chụp ảnh mát mẻ của cô như vậy, còn có mấy tên nhóc lúc đang xxx còn đem ảnh cô dán lên mặt mấy cô gái. Bây giờ nhìn thấy người thật, ngay cả tôi cũng có cách nghĩ như vậy…

-Khốn kiếp!

Mặc cho Diệp Hoàng năm lần bảy lượt khuyên bảo mình trước khi tìm được chứng cứ phạm tội của tên khốn này thì phải bình tĩnh tỉnh táo, nhưng nghe thấy những lời nói hạ lưu vô sỉ đến cực điểm này, cô cũng không nhịn nổi nữa!

https://thuviensach.vn

Lông mày hơi giương lên, ánh mắt lạnh lùng kia của Diệp Hoàng dấy lên ánh lửa ngập trời, nhiệt độ bốn phía cao đến độ có thể nướng chín vài con heo, lúc này Diệp Hoàng động thủ. Trên thực tế, tay cô không hề chuyển động, bốn phía lại có vô số đường lửa nóng như dây thép bắn nhanh quấn quanh bay về phía Thường Nhạc!

Trong vòng xoay tròn, chiếc ô hoa rách ra bay lên, Thường Nhạc cũng bay lên như thiên ngoại phi tiên.

Long khí màu trắng trong cơ thể mãnh liệt cuộn trào ra ngoài, nhẹ nhàng hóa giải một kích khủng bố này của Diệp Hoàng, lúc này Thường Nhạc mới từ từ rơi xuống, nhìn Diệp Hoàng cười nói:

-Này, ừ, cảnh sát Diệp, không phải tôi phê bình cô, nhưng cô tùy tiện động thủ với dân chúng thấp cổ bé họng như vậy có phải có chút quá đáng không? Tuy tôi chưa chắc sẽ đánh thắng được cô, nhưng khẳng định cô cũng đánh không lại tôi… Ha ha, trời đất chứng giám, tôi chưa có trả thù nha, bằng không dựa theo tác phong làm việc của Tổ trọng án các cô, cô lại muốn tố cáo tôi đánh lén cảnh sát sao?

Diệp Hoàng tức đến nỗi thân thể mềm mại rung lên, nhưng lại không dám tiếp tục động thủ, nếu như bị người khác nhìn thấy cô vô duyên vô cớ tấn công loại "công dân tốt" như Thường Nhạc, vậy thật không dễ báo cáo công tác. Đương nhiên, nếu cô đánh thắng được Thường Nhạc mà nói, thì có thể suy xét đến việc trói trước nói sau. Trên thực tế, mục đích cô theo dõi Thường Nhạc cũng chính là vì tìm kiếm cơ hội này… Đáng tiếc là, trên người người này dường như có rất nhiều năng lượng không giống nhau, ngay cả người dị năng thiên tài cũng không nhìn ra, vì vậy cô căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhìn ánh mắt hận không thể ăn thịt người của Diệp Hoàng, Thường Nhạc lộ ra một nụ cười mê người:

https://thuviensach.vn

-Xin cô, đừng dùng loại ánh mắt đó nhìn tôi, cô sẽ yêu tôi đó…

Đi tới hai bước, Thường Nhạc kiêu ngạo đến cực điểm hướng đầu về phía Diệp Hoàng, quyến rũ thở ra một hơi, cười nói:

-Không nói chuyện? Không nói chuyện chính là ngầm thừa nhận đúng không? Đúng rồi, hắn là cô không mang theo bút ghi âm và máy nghe trộm, vậy tôi sẽ nói cho cô một bí mật… Kỳ thật, tôi biết các cô nghe trộm điện thoại của tôi, cho nên, tôi diễn một vở kịch với Tả Thủ tiên sinh. Nếu tôi không tính sai, anh ta lúc này đã giao dịch thành công với đám bạn Thái Vân phía Nam rồi?

Tim Diệp Hoàng đập mạnh một cái, thiếu chút nữa thì ra tay bóp chết Thường Nhạc.

-Đừng nhìn tôi như vậy, là thật đó!

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc vô cùng thuần khiết thiện lương, tuy nhiên để phòng ngừa con cọp cái có thực lực khủng bố này phát uy, hắn không thể ra tay, mà từ từ tàn phá tâm linh Diệp Hoàng:

-Đúng rồi, tiện hỏi một chút, cô không thật sự ngu như vậy chứ, trong điện thoại nghe thấy tôi nói ngừng giao dịch thì các cô thực sự nghĩ rằng tôi sẽ ngừng giao dịch? Không đâu, tôi có thể nói cho cô biết, giao dịch được tiến hành ngay trong địa điểm các cô mai phục… Cô sẽ không nói cho tôi biết rằng, lúc các cô rút lui thì vừa vặn bắt được bọn họ chứ, ôi, vậy thì thật quá bất hạnh!

Dừng một chút, Thường Nhạc lộ ra bộ dạng "khéo hiểu lòng người", bóp bóp cổ tay thở dài, giống như cảm thấy vô cùng đáng tiếc thay cho Diệp Hoàng,

-Nếu tôi đoán không nhầm, các cô nhất định đã đến kho chuyên chở hàng hóa, đáng tiếc ở chỗ đó trừ một ngọn lửa lớn và ba cái xác chết ra thì không

https://thuviensach.vn

có gì khác? Ai, giao dịch lần này ước chừng trị giá bảy mươi triệu, cũng đủ để phán tôi chết vài lần phải không? Đáng tiếc là cô không bắt được, thật quá đáng tiếc!

Diệp Hoàng thật sự muốn cắn lưỡi tự sát, từ khi cô xuất đạo đến nay, mỗi một tên tội phạm đều bị cô dễ dàng bắt được. Nhưng hôm nay đụng phải kẻ biến thái Thường Nhạc này, cô rõ ràng cảm giác được, mình hoàn toàn rơi vào thế hạ phong. Hơn nữa, người này quả thực quá vô sỉ quá ác độc quá dâm đãng, nhiều lần cô cũng không nhịn được mà muốn quên đi thân phận cảnh sát của mình để liều mạng cùng hắn!

Tội phạm ở ngay trước mặt chính miệng thừa nhận tội trạng, nhưng cô lại không hề có bằng chứng để bắt hắn, đây khẳng định là sự việc bi ai nhất thế giới.

-Họ Thường kia, đừng có kiêu ngạo như vậy!

Rang nanh của Diệp Hoàng đập vào nhau kêu răng rắc, bộ dáng kia thật sự giống như là muốn cắn chết Thường Nhạc.

Thường Nhạc bật cười ha hả, dùng ánh mắt nghiền ngẫm đánh giá Diệp Hoàng:

-Nếu tôi bị cô bắt ngay tại trận, vậy khẳng định sẽ không kiêu ngạo được. Nhưng bây giờ, cô xem đi, tôi vẫn đứng ở đây, là một công dân tuân thủ luật pháp, cô có thể làm gì tôi? Cho dù tôi hiện giờ rất kiêu ngạo, nhưng tôi có tư cách để kiêu ngạo, đúng không?

-Anh… anh sẽ không được chết tử tế!

Cơn tức của Diệp Hoàng quả thực đến trăm độ rồi, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất chiêu, khuôn mặt xinh đẹp anh tuấn kia giống như được viết dòng chữ "lão nương liều mạng với mày".

https://thuviensach.vn

Rất rõ ràng, Thường Nhạc hoàn toàn không có ý liều mạng với cô ta, gập lại chiếc ô che, rất Gentleman mà đặt nó vào tay Diệp Hoàng, tràn đầy hơi thở quý tộc hành lễ, dùng giọng nói có từ tính nói:

-Cảm ơn ô của cô.

Dứt lời, Thường Nhạc nghênh ngang rời đi, đi được vài bước lại quay đầu lại, lộ ra một nụ cười mê người với Diệp Hoàng:

-Cảnh sát Diệp, nếu sau này cô cảm thấy rất nhàm chán, thì tới tìm tôi uống trà nha!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 75: Có Phải Tôi Rất Biến Thái Không?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-A Nhạc, anh đừng chạy nhanh như vậy, chờ em một chút!

-A Nhạc, chân em trật khớp rồi, anh bế em đi.

-Anh Nhạc, miếng bánh ngọt lớn này cho anh, miếng bé là của em…

-A Nhạc, bài tập về nhà của anh em đã làm giúp rồi, anh nhìn em bắt chước bút tích của anh giống chưa này, chữ anh thật quá xấu đó, ha ha…

-A Nhạc, bức thư tình này có phải do anh viết không, đáng ghét thật, nhiều lỗi chính tả như vậy…

-A Nhạc, đừng lái xe nhanh như thế, người ta chóng mặt, người ta sợ…

-A Nhạc, đừng như vậy, đừng… A… nhiều lắm chỉ có thể hôn một chút, chỉ một chút…

-A Nhạc, anh lại lừa người, đã nói chỉ hôn một chút, anh hôn đau cả miệng của người ta rồi…

-A Nhạc, thật sự phải bỏ trốn sao? Vậy sau này anh ra ngoài kiếm tiền, em ở nhà giặt đồ nấu cơm cho anh, được không…

-A Nhạc, là tự anh nói muốn cưới người ta đó nha, nam tử hán đại trượng phu không được phép nuốt lời!

…

https://thuviensach.vn

Khi Thường Nhạc tỉnh lại, hắn phát hiện gối của mình không ngờ lại ướt cả một khoảng, chuyện này đối với hắn mà nói quả thật là sự việc vô nghĩa đến cực điểm.

Cửa sổ không đóng, ánh sáng dịu dàng và từng làn gió dịu dàng cùng nhau bao phủ lên người Thường Nhạc.

Ánh sáng và gió nhẹ như ẩn như hiện trong đôi mắt Thường Nhạc, không thể lái đi được. Thường Nhạc thở dài một hơi, lập tức châm một điếu thuốc, khói thuốc từ cổ hắn từ từ chui vào lá phổi, rồi sau đó lại từ từ phun ra, trong chớp nhoáng đó, có một loại khoái cảm mơ hồ lan tràn toàn thân…

Đứng ở trước cửa sổ, mắt nhìn xuống đám người bận rộn trên đường, Thường Nhạc dùng sức lắc đầu, dường như muốn thoát khỏi giấc mơ đêm qua. Dường như mỗi ngày hắn đều tỉnh dậy từ trong giấc mộng đó, mà trong một khắc tỉnh dậy hắn, hắn dường như lại nhìn thấy đôi mắt vui tươi lại hàm chứa nước mưa, đôi mắt sạch sẽ như vậy, thanh tịnh và đẹp đẽ.

Thường Nhạc không khỏi nhớ đến một đoạn hội thoại với mẹ mình lúc nhỏ.

Đông Phương Nhọc hỏi:

-A Nhạc à A Nhạc, sau khi lớn lên con muốn lấy người vợ như nào?

Thường Nhạc nói:

-A Nhạc lớn lên rồi muốn lấy mẹ làm vợ.

Đông Phương Ngọc nói:

-Mẹ là mẹ của A Nhạc, không thể bảo mẹ làm vợ được, hơn nữa đợi khi A Nhạc lớn lên, mẹ cũng già rồi!

Thường nhạc nói:

https://thuviensach.vn

-Vậy phải làm thế nào?

Đông Phương Ngọc nói:

-Mẹ nói cho A Nhạc một cách, A Nhạc phải nhớ kỹ nha.

Thường Nhạc nói:

-Mẹ, mẹ, mẹ mau nói cho con biết, A Nhạc sẽ nhớ kỹ không quên.

Đông Phương Ngọc nói:

-A Nhạc phải nhớ kỹ, chờ khi A Nhạc trưởng thành, mỗi khi A Nhạc từ trong đêm thức giấc, người con gái đầu tiên A Nhạc nhớ đến chính là vợ A Nhạc!

Nhớ nhung giống như một trận sóng thần, mãnh liệt ập đến, che trời phủ đất. Đôi khi, quyến luyến cũng có mức độ mạnh yếu, giống như một chiếc dao dịu dàng, trực tiếp đâm xuyên qua trái tim Thường Nhạc, khiến người trong thời khắc đó hoàn toàn hít thở không thông.

Hơi chút chần chừ, Thường Nhạc bấm một dãy số điện thoại, chính xác mà nói, là cuộc gọi quốc tế.

-Alo?

Giọng nói của Nam Cung Huân Y có chút run rẩy, trong ấn tượng của cô Thường Nhạc chưa bao giờ gọi điện thoại tán gẫu, cũng không bao giờ nhắn tin nói chuyện. Lúc này, nhận được điện thoại của Thường Nhạc khiến cô cảm thấy có chút căng thẳng.

-A, thời tiết hôm nay thật tốt…

Thường Nhạc thuận miệng tìm chủ đề tán gẫu, kỳ thật hắn cũng không biết nên nói cái gì,

https://thuviensach.vn

-Ồ, anh quên mất vấn đề thời gian, bên em hẳn là đã tối…

-A Nhạc, anh rốt cuộc làm sao vậy?

Nam Cung Huân Y hiển nhiên càng căng thẳng hơn, cô mơ hồ cảm thấy có chút không ổn.

Thường Nhạc giả vờ thoải mái nói:

-Sinh nhật của cô nhỏ vì sao em không xin nghỉ quay về chứ, ngay cả ông xã nhỏ anh cũng quay về, không biết là anh thật ra chỉ muốn gặp em một chút sao?

Đầu bên kia của điện thoại trầm mặc một lúc, mơ hồ truyền đến tiếng khóc nhỏ, sau đó là âm thanh ra vẻ kiên cường của Nam Cung Huân Y:

-Huân Y phải thi nên không thể về nước! Tuy nhiên Huân Y rất giỏi nha, Giáo sư nói người ta trong vòng hai năm là có thể tốt nghiệp rồi, đến lúc đó Huân Y mỗi ngày đều có thể ở cạnh A Nhạc!

Điếu thuốc trong tay Thường Nhạc khẽ run lên, tàn thuốc rơi xuống sàn nhà, khói trắng lượn lờ bay ra như ảo mộng, giống như cảnh mờ ảo duy mỹ trong mơ.

Trời mới biết cô bé ngốc này vì muốn tốt nghiệp sớm hơn mà bỏ ra bao nhiêu tâm huyết, càng không có ai biết cô bé ngốc này vì có thể sớm ở cùng hắn mà bỏ ra nhiều như nào. Thường Nhạc chỉ cảm thấy có thứ cứng rắn gì đó trong cơ thể mình tan ra, mà một thứ ấm áp gì đó lại từ từ bay tới, lấy xu thể không gì cản nổi, trong nháy mắt lan tràn đến tất cả xương cốt tứ chi.

-Lễ giáng sinh anh sẽ bay qua đó tìm em!

Nói xong lời này, Thường Nhạc lập tức ngắt máy, bất kể âm thanh đối phương truyền đến là tiếng cười hay tiếng khóc, hắn cũng không muốn biết.

https://thuviensach.vn

Hoặc là nói hắn có chút sợ hãi, thời khắc này Thường Nhạc cảm thấy một chút mê hoặc, hắn không hiểu vì sao người đàn ông hoành tráng như hắn lại có loại tâm lý trốn tránh này, là bởi vì bản thân có quá nhiều phụ nữ? Hay là vì áy náy?

Mà trên thực tế, Nam Cung Huân Y lệ rơi đầy mặt ngây người tại chỗ, bất an trong lòng biến mất, thay vào đó là loại hạnh phúc và ngọt ngào không thể ức chế.

Nửa giờ sau, Thường Nhạc vẫn còn cảm thấy có chút buồn bực, kết quả là hắn chuẩn bị tìm người để giao lưu tình cảm.

Bạn biết, loại người có thân phận như hắn, không thể tùy tiện nói chuyện tình cảm với ai, như vậy thì quá thấp kém rồi.

Kết quả là Thường Nhạc chạy đến trước máy vi tính mở email ra, gửi một bức thư cho người nào đó. Trong thư này chỉ có hai ký hiệu, một là dấu "~", còn lại là "!". Ai cũng biết, dấu "~" chính là tỏ vẻ sự việc rất rối rắm phức tạp, còn dấu "!" là đại diện cho yêu cầu, thậm chí là mệnh lệnh. Cho nên ý tứ trong bức thư này chính là: "Ông rất buồn bực, mau chóng lên mạng!"

Thường Nhạc vẫn nghi ngờ thằng nhóc Đường Bạch Hổ này trên cơ bản là hai mươi bốn giờ đều ngồi trước máy tính, lần này Đường Bạch Hổ lại khiến nghi ngờ của Thường Nhạc sâu hơn, bởi vì chưa tới năm phút sau Đường Bạch Hổ đã trả lời, hai người hẹn gặp mặt trong game.

Bình thường, nói chuyện phiếm trong game là an toàn nhất, bởi vì trong game online người nói chuyện quá nhiều nên phần ghi chép chạy rất nhanh, cũng bởi vì rất nhiều hacker hoặc cảnh sát mạng bình thường đều điều tra hòm thư và công cụ chat bình thường, sẽ không vào xem bản ghi chép trong game của người khác, hơn nữa muốn kiểm tra cũng kiểm tra không nổi.

https://thuviensach.vn

-Thánh Peter ơi! Thằng nhóc mày rảnh quá nhỉ, sớm như vậy đã gọi bố dậy.

Đường Bạch Hổ nổi giận đùng đùng đánh ra một loạt chữ, nhân vật trong game còn làm ra động tác "nổi giận".

Thường Nhạc:

-Sớm? Đều một giờ chiều mẹ nó rồi, mày còn ham ngủ hơn bố!

Đường Bạch Hổ:

-Mày không biết bình thường phải bốn giờ chiều tao mới rời giường sao?

Thường Nhạc:

-Mẹ nhà mày ngủ y như con heo, sao bố vừa gửi thư đã dậy rồi?

-Ai, mẹ kiếp, trời xanh không còn gì để nói!

Đường Bạch Hổ làm ra một động tác bất đắc dĩ,

-Gần đây chơi trò mới, hòm thư chuyên dụng này nhận được thư liền có âm thanh của mỹ nữ mười tám nước cùng nhau hét lên, mày bảo tao có thể không dậy sao, mẹ tao cũng không biết mày sẽ quấy rầy tao sớm như vậy!

Thường Nhạc giật mình, không ngờ trên thế giới này còn có kẻ dâm đãng hơn hắn, mỹ nữ mười tám nước cùng nhau hét lên, đây sẽ là kiểu trận chiến gì? Nhưng chat như vậy thật ra có thể làm giảm bớt không ít buồn bực trong lòng, Thường Nhạc lập tức gõ ra một hàng chữ:

-Chuyện mấy ngày trước, cảm ơn nhá.

Chuyện này, đương nhiên là việc Đường Bạch Hổ hack máy tính của Hoàng Phiêu Nhiên, nếu không làm sao có thể biết được thằng kia viết thư tình cho vợ của Phó cục trưởng chứ?

https://thuviensach.vn

-Mẹ, cảm ơn một câu là xong hả?

Nhân vật trong game của Đường Bạch Hổ lại làm ra một động tác chém người.

Thường Nhạc sửng sốt:

-Chẳng lẽ mày muốn tao lấy thân báo đáp?

-Không chắc nha!

Nhân vật trong game của Đường Bạch Hổ làm ra vẻ mặt rất dâm đãng.

Thường Nhạc:

-Tiểu hòa thượng, chẳng lẽ mày tới từ núi gay trong truyền thuyết?

-Móa, giới tính của bố rất bình thường!

Đường Bạch Hổ lại nổi cơn thịnh nộ:

-Nhưng tao có một đứa em họ bộ dạng rất giống bình hoa, đang lo không gả được đây…

Thường Nhạc hỏng mất:

-Này, xin giết tao đi, cảm ơn.

Đường Bạch Hổ:

-Sớm biết mày sẽ nói như vậy mà, không nghĩa khí! Được, bây giờ chúng ta bàn chính sự, tao đang định tìm mày đây.

Thường Nhạc:

-Chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Đường Bạch Hổ:

-Lần trước không phải mày nói muốn tao theo mày lăn lộn sao?

Thường Nhạc đột nhiên vui vẻ, nhanh chóng nói:

-Đúng vậy, bất cứ lúc nào mày cũng có thể tới!

Đường Bạch Hổ:

-Tao nghiên cứu thận trọng một chút, phát hiện mày chính là con trai của địa chủ, giàu nứt khố đổ vách! Thánh Peter ơi, chỉ cần mày cho tao đủ tiền, tao liền theo mày lăn lộn.

Thường Nhạc hơi chút kinh ngạc, với sự hiểu biết của hắn đối với Đường Bạch Hổ, theo lý thuyết người này không phải thiếu tiền. Chẳng lẽ, thằng nhóc kia cố ý tạo lối thoát, trên thực tế là từ đáy lòng rất muốn cùng mình lăn lộn?

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc lộ ra nụ cười như mùa xuân, bùm bùm đánh ra vài chữ:

-Nói đi, muốn bao nhiêu?

Đường Bạch Hổ:

-10E!

Trong trò trơi, người chơi thường viết 10 tỷ thành 10E hoặc 10Y.

Thường Nhạc ngẩn ngơ, gõ ra ba chữ:

-Tiền trong game?

Đường Bạch Hổ:

https://thuviensach.vn

-Tổ cha mày, đương nhiên là tiền thật!

Thường Nhạc lần này ngây ngô càng lâu hơn, gõ ra năm chữ:

-Yên Nhật hay Won Hàn?

Đường Bạch Hổ:

-… Mày bức tao phải chửi có phải không? Đừng nói nhảm, RMB!

Thường Nhạc lập tức tâm muốn chết đều đã có, từng gặp qua công phu sư tử ngoạm, nhưng chưa từng thấy qua loại cá voi mở miệng rộng như này, quả thực là còn đen hơn cả lỗ đen vũ trụ! Cho dù xí nghiệp của gia tộc Đông Phương là một trong ngũ đại tài đoàn, nhưng trong một chốc cũng không chắc có thể rút ra 10 tỷ vốn lưu động, tên Đường Bạch Hổ này quả thật không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng là có thể hù chết người!

Hiện giờ Thường Nhạc còn chưa tiếp nhận tập đoàn của gia tộc Đông Phương, đào đâu ra 10 tỷ chứ?

Hít sâu một hơi, Thường Nhạc cố hết sức làm ình trở nên bình tĩnh, chất vấn:

-Con mẹ nhà mày muốn nghiên cứu vũ khí có tính sát thương quy mô lớn hay sao mà cần nhiều tiền như vậy?

Đường Bạch Hổ:

-Ha ha, nếu thành công, đoán chừng còn kinh khủng hơn cả bom nguyên tử.

Thường Nhạc hiếu kỳ nói:

-Là cái gì, nói nghe coi.

https://thuviensach.vn

Đường Bạch Hổ:

-Thôi đi pa ơi… loại đồ chơi công nghệ cao này, nói ra thì loại người thô kệch như mày cũng không hiểu!

Thường Nhạc bị đả kích mạnh, nhất thời im lặng, hận không thể lập tức đi tìm Đường Bạch Hổ thật để PK.

Một lát sau, Đường Bạch Hổ lại nói:

-Kỳ thật, 10E đều tính là ít rồi, mày cũng biết, có rất nhiều thứ linh tinh, tao đều là trực tiếp "mượn" xung quanh đấy, bằng không, chỉ sợ 20E cũng không đủ để có được nó…

Thường Nhạc hiểu ý của lời này, trong một lần nào đó chat chit, Đường Bạch Hổ trong lúc vô ý đã khoe rằng không có thứ gì gã không hack được, nghe nói rất nhiều thành quả khoa học kỹ thuật cao cấp của nhiều quốc gia tiên tiến đều bị thằng nhóc này copy trộm một phần. Nếu bán những tài liệu đó đi, Đường Bạch Hổ ước chừng có thể trong một đêm trở thành người Hoa giàu nhất.

Nhưng Đường Bạch Hổ hiển nhiên không có ý bán đi, mà là tổng hợp thành quả của các quốc gia tiên tiến, tự mình làm một thực nghiệm kinh thiên địa quỷ gì đó. Về phần rốt cục là cái gì, ngoại trừ chính gã ra thì đoán chừng không có người thứ hai biết.

Tò mò hại chết mèo, Thường Nhạc tự nhận là người mạnh mẽ biết nắm chắc tính người, nhưng gặp Đường Bạch Hổ thì hắn cũng có vẻ rất bị động. Hơn nữa từ trước đến nay ở chỗ cao luôn không khỏi rét vì lạnh, Thường Nhạc đúng là đã có hứng thú đến cực điểm với cái kế hoạch lớn kia của Đường Bạch Hổ. Với hiểu biết của hắn về Đường Bạch Hổ, đây tất nhiên sẽ là một sự kiện lớn toàn cầu khiếp sợ, tuyết đối đủ kích thích đủ mạo hiểm. Đây cũng chính là thứ cảm giác mà Thường Nhạc luôn theo đuổi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ sâu xa một lát, Thường Nhạc hỏi:

-Một lần bỏ vốn cần bao nhiêu tiền? Chi bằng tôi trả phân kỳ?

Nhân vật game của Đường Bạch Hổ làm ra một động tác khinh bỉ:

-Thôi đê, không có tiền thì nói sớm, lãng phí tình cảm của tao.

Vẻ mặt Thường Nhạc khá lúng túng, may mà không ai nhìn thấy. Lớn như vậy, lần đầu tiên hắn bị người khác nói mình không có tiền, cũng là lần đầu tiên cảm giác được tiền là thứ rất mẹ nó có ma lực.

Thấy Thường Nhạc nửa ngày không có phản ứng, Đường Bạch Hổ lại nói:

-Được rồi, sau này lại nói. Trước mắt tao đang sửa lại tư liệu, trong kế hoạch, đợi đến lúc chính thức khởi công, tao sẽ lại tìm mày. Thằng nhóc, mau chóng gom tiền đi! Ai, đứa trẻ nhà nghèo, rất đáng thương, anh đây rất thông cảm với mày!

Thường Nhạc thực muốn làm thịt Đường Bạch Hổ ngay tại chỗ, đáng tiếc chính là, chuyện này không thể xảy ra. Điều duy nhất hắn có thể làm chính là gõ ra sáu dấu "." để giải phóng chút bất mãn nội tâm:

-……

Lúc này, Đường Bạch Hổ đột nhiên hỏi:

-Đúng rồi, vừa rồi mày tìm tao có chuyện gì?

-Không có, không có nữa rồi.

Thường Nhạc không yên lòng trả lời, lúc này hắn cũng không còn tâm tình để thổ lộ tình cảm với Đường Bạch Hổ nữa rồi.

Đường Bạch Hổ không nao núng nói:

https://thuviensach.vn

-Quấy rối quá rồi đấy? Gọi tao lên rồi lại không nói, chơi tao à?

Đối mặt với Đường Bạch Hổ bát quái vô hạn, Thường Nhạc rất không có gì để nói, đơn giản phát ra một bộ mặt biểu cảm quyến rũ:

-Ai, mày cũng biết đấy, anh mày đẹp trai quá, có quá nhiều bạn gái, nhưng hôm nay đột nhiên phát hiện người mình thích thật sự chỉ có một… Hoặc là nói chỉ thích nhất một người, đột nhiên cảm giác được mình rất vô lương tâm, rất có lỗi với đoạn tình cảm này…

Đường Bạch Hổ:

-Mày nói quá vô nghĩa rồi, nếu như thật sự có giác ngộ này, vậy thì từ bỏ các cô nàng khác đi, cưới cô nàng mày thích nhất kia về nhà!

Suy nghĩ một chút, Thường Nhạc trả lời:

-Tao không phải chưa từng nghĩ tới, nhưng sau đó lại nghĩ, như vậy chẳng phải là tổn thương trái tim những cô gái khác sao? Hơn nữa, bản thiếu gia cũng là thật tâm với mấy cô nàng đó, chẳng lẽ một thằng đàn ông như tao lại không thể đồng thời thích nhiều phụ nữ sao?

Lúc này đây, Đường Bạch Hổ trầm mặc thật lâu, cuối cùng tặng Thường Nhạc một câu bảy chữ:

-… Con mẹ mày là thằng biến thái!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 76: Bác Sĩ Tâm Lý

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhóc con mày không chỉ biến thái mà còn háo sắc!

-Không chỉ háo sắc mà còn hoa tâm!

-Không chỉ hoa tâm mà còn vô trách nhiệm!

-Không chỉ vô trách nhiệm mà còn không biết bản thân mình đang làm gì?

-Không chỉ không biết bản thân đang làm gì mà còn liên lụy đến tao phải nghe mấy lời vô nghĩa của mày!

-Cho nên, khách sạn không phụng bồi, Nhạc biến thái, 88!

Sau khi chửi bới Thường Nhạc thậm tệ, căn bản không đợi Thường Nhạc phản bác, Đường Bạch Hổ lập tức offline mất tích, hắn là không chịu nổi Thường Nhạc nữa rồi.

Ngoài dự đoán của mọi người, Thường Nhạc bị chửi bới thậm tệ không ngờ không tức giận mà thở dài một tiếng, lại châm một điếu thuốc, tâm tình không ngờ yên tĩnh một cách thần kỳ. Loại chuyện tình cảm à, đừng nói hắn không làm chủ được, mà ngay cả thế ngoại cao nhân như Công Tôn Thị cũng không cách nào giúp hắn giải quyết được, cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên mà thôi.

Nhưng đối với việc đột nhiên bị họ Đường kia ban cho danh hiệu hoành tráng "Nhạc biến thái", Thường Nhạc lại vô cùng canh cánh trong lòng.

-Biến thái? Mình thật sự biến thái như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lầu bầu đi ra khỏi phòng ngủ, vừa vặn tóm được Huyết Hổ đi ngang qua:

-Lão Hổ ngốc, anh nói xem bản thiếu gia có phải rất biến thái không?

Huyết Hổ giật mình kinh hãi, mồ hôi lạnh đều chảy cả ra, vội vàng đáp:

-Không, không hề!

-Anh nói dối!

Thường Nhạc nhìn ánh mắt của Huyết Hổ, vẻ mặt quả thực dịu dàng, giọng điệu lại càng dịu dàng hơn:

-Mau, nói thật đi, bản thiếu gia cam đoan không trách tội anh, tôi muốn nghe lời thật lòng nhất của anh.

Sau khi Huyết Hổ phát hiện Thường Nhạc không phải đang nói đùa, sợ hãi nói:

-Tôi cảm thấy, Thiếu gia quả thực có chút biến thái, nhưng mặc kệ nó nhiều hay ít, nào có lão đại hoành tráng nào không biến thái chứ? Biến thái mới gọi là có cá tính, cậu nói đúng không?

Thường Nhạc gật gật đầu, lại hỏi:

-Ừ, nói cũng phải, thật chỉ có chút biến thái sao?

-Ách… kỳ thật, tôi đây cảm thấy, nhiều hơn chút một chút…

-Thật sự chỉ biến thái nhiều hơn một chút sao?

-Ách… kỳ thật, tôi đây cảm thấy, có thể là biến thái nhiều hơn một chút của chút một chút… A!

-Lão Hổ ngốc, anh đứng lại cho tôi!

https://thuviensach.vn

-Ô, thiếu gia a, là chính cậu bảo tôi nói thật mà! Đây là thói đời gì chứ, cậu gạt tôi!

Trung tâm thành phố C, đường Xuân Tây đoạn Nam.

Ngân Đô Building là tòa cao ốc cao chọc trời nổi tiếng nhất thành phố.

Mà tầng mười hai thì là tầng nổi tiếng nhất của Ngân Đô building.

Ở trong này có một trung tâm tư vấn tâm lý, y sĩ trưởng tên là Ôn Nhu, là một cô gái.

Nguyên nhân Ôn Nhu nổi tiếng rất đơn giản, thứ nhất – cô là một đại mỹ nữ, thứ hai – cô là bác sỹ tâm lý trẻ nổi tiếng nhất trong nước, thứ ba – giá cả trong trung tâm tư vấn tâm lý của Ôn Nhu có thể nói là già trẻ không gạt, đã tới đều nói tốt.

Cuộc sống của một bác sĩ tâm lý rất thoải mái, không cần mỗi lần đều phải đến nhận phòng khám bệnh, khách có thể trị liệu qua điện thoại hoặc video. Mỗi ngày Ôn Nhu chỉ tiếp ba vị khách, thật xin lỗi, nói như vậy giống như cô đang kinh doanh tình dục vậy, nhưng trên thực tế ba vị khách qua điện thoại của ngày hôm nay cô đều xử lý xong rồi, Ôn Nhu có vẻ rất nhàn rỗi.

Đứng trước cửa chớp, ánh mặt trời sau mười hai giờ đổ xuống, mái tóc dài có một tầng viền vàng ở nơi cuộn lại, khuôn mặt có thể nói là tinh mỹ kia có vẻ chói lọi dưới ánh mắt trời, nhưng khuôn mặt cô không phải nơi hấp dẫn người ta nhất, thứ hấp dẫn nhất chính là thái độ tươi đẹp, cả người cô vừa có ưu thế tiên thiên vừa có cách ăn mặc hợp thời, là một loại phụ nữ điển hình của phụ nữ thời thượng.

Bộ váy PinkyDianne màu đen lộ ra sự tao nhã, phẩm vị, gợi cảm giao dung với khí chất nữ tính. Đặc điểm lớn nhất của trang phục nữ Pinky Dianne là có thể khiến bản chất mềm mại tinh tế của phụ nữ tự do phát sinh, mà mềm

https://thuviensach.vn

mại tinh tế như vậy ở trên người một nữ bác sĩ tâm lý, quả thực thích hợp không thể thích hợp hơn.

Liếc mắt nhìn qua, có thể cảm giác được hình thể dịu dàng hoàn mỹ kia, mơ hồ có thể nhìn thấy da thịt được bảo dưỡng thật tốt, đùi đẹp thon dài, cái mông vững chắc, bộ ngực kiên cố. Nói thật lòng, chỉ đơn giản liếc mắt nhìn là đã khiến cho người khác có cảm giác muốn vọng động xâm phạm cô.

Sự xinh đẹp của phụ nữ là dùng tiền và thời gian chăm sóc để đắp lên, lời này quả là lời vàng ngọc. Đối với dân chúng vất vả mà nói, cho dù là đại mỹ nhân trời sinh xinh đẹp vài năm làm vợ vào bếp nấu cơm thì cũng sẽ quá sức, hồng nhan sớm già là kết cục tất nhiên.

"Các vị trai chưa vợ có nhận thức" đều biết rằng, đồ đồng phục hấp dẫn có rất nhiều loại, không chỉ có đồng phục nữ sinh và áo trắng của y tá mới có thể dụ người phạm tội, loại đồng phục Office Lady như Ôn Nhu mặc cũng có thể làm khuynh đảo chúng sinh, trong số mười người đàn ông thì ít nhất có ba người là bị loại phụ nữ này cầm giữ.

Giờ khắc này, ba giờ hai mươi chín phút chiều. Ôn Nhu nhìn một trong mười chiếc đồng hồ hàng đầu thế giới – Patek Philippe màu bạc, hơi hơi nhíu mày, nhìn qua dường như có tâm sự. Người phụ nữ có sự nghiệp thành công như Ôn Nhu, thu nhập có thể nói là GoldMiss, không biết có chuyện gì có thể khiến cô lo lắng.

Người thường mặt mày nhăn nhó là có thể lý giải, như một bác sĩ tâm lý có chuyên môn kiệt xuất như Ôn Nhu cũng có vẻ buồn bực như vậy, thật khiến người ta cảm thấy kỳ lạ.

Lúc này, có người nhẹ nhàng gõ cửa, khi Ôn Nhu còn chưa kịp nói "mời vào" thì cửa đã bị đẩy ra, một người trẻ tuổi sa sút tinh thần đi vào.

https://thuviensach.vn

Tại sao phải dùng từ "suy sút" để hình dung? Rất đơn giản, bởi vì vẻ tuấn mỹ của người thanh niên này không giống như khuôn mặt sản phẩn con lai lộ ra vẻ suy sụp tinh thần, mà con mắt thâm thúy mê người kia lại có một loại u buồn, mà cả thân hình gầy yếu thon dài kia, cũng phóng xuất ra một loại tâm linh suy sút.

Nói người đó là người trẻ tuổi thì có chút quá, bởi vì hắn thật sự là hơn trẻ tuổi một chút, có lẽ dùng từ thiếu niên để hình dung thì có vẻ chính xác hơn. Chỉ là, bởi vì khí chất cổ quái kia của hắn làm cho người ta ấn tượng đây chính là một thiếu niên già nua.

-Tôi có thể ngồi không?

Thanh âm trầm thấp lộ ra từ tính của thiếu niên truyền đến, phong phạm quý tộc trong cử chỉ triển lộ không thể nghi ngờ, sau khi nhìn thấy Ôn Nhu ngạc nhiên gật đầu, hắn tùy ý ngồi trên ghế, tà tà duỗi cái lưng mệt mỏi, phong độ quý tộc vừa tạo dựng lập tức biến mất không tung tích, ngược lại càng giống… lưu manh hơn.

Ôn Nhu cuối cùng cũng hồi phục được tinh thần, nhìn vị khách không mời mà đến hỏi:

-Xin hỏi cậu là?

Thiếu niên ngáp một cái, từ từ nói:

-Nếu tôi ngồi ở đây, thì đương nhiên là bệnh nhân của cô.

-Bệnh nhân của tôi?

Ôn Nhu hơi có chút hứng thú liếc mắt nhìn thiếu nhiên một cái, ngồi xuống ghế của mình, khách khí nói:

-Vậy, xin hỏi cậu có hẹn trước không?

https://thuviensach.vn

-Không.

Thiếu niên có vẻ rất thành thực.

-Hôm nay tôi tan làm sớm, cậu có thể đến vào hôm khác.

Mắt thiếu niên nháy nháy, đột nhiên rất nghiêm trọng nhìn Ôn Nhu,

-Cứu người có phải là thiên chức của bác sĩ các cô không? Không thể nói tôi cần trị bệnh mà lại không cho tôi trị bệnh, tôi không cần trị bệnh lại cố tình bắt tôi trị bệnh, tôi không muốn cô trị bệnh cô lại muốn tôi trị bệnh, làm người thì phải nói lý chứ, đúng không? Hiện giờ tôi cần cô lập tức trị bệnh cho tôi, nếu không tôi sẽ rất khó chịu, dựa vào tinh thần Bethune hoặc tinh thần Florence Nightingale, cô hẳn là sẽ lập tức trị bệnh cho tôi, đúng không?

Đổi lại là người thường, sớm đã bị khẩu lệnh này làm cho hôn mê, nhưng Ôn Nhu lại cười một tiếng:

-Tôi thấy logic của cậu rất rõ ràng, dường như không cần trị bệnh, ngược lại là tới gây rắc rối cho tôi. Đúng rồi, còn chưa thỉnh giáo tôn tính đại danh của vị tiên sinh này?

-Thường Nhạc.

-Năm nay bao nhiêu tuổi?

-Mười sáu, tết Nguyên Đán mấy tháng nữa là mười bảy.

Ôn Nhu lộ ra một nụ cười kín đáo chuyên nghiệp hóa, lại một lần rồi một lần nhìn kỹ Thường Nhạc:

-Vị này… em trai, cậu nên đi trung tâm cố vấn tâm lý thanh thiếu niên. Chỗ này của tôi, là phòng khám của người thành niên…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũngc ười:

-Chuyện này còn không đơn giản, cô coi tôi là người trưởng thành không được sao?

Có lẽ là xuất phát từ thói quen nghề nghiệp, trên mặt Ôn Nhu trước sau đều bình tĩnh, ngoài mỉm cười ra thì không có bất kỳ cảm xúc nào khác, khiến người ta có loại cảm giác bí hiểm, cô cười nói:

-Cậu là bác sĩ tâm lý hay tôi là bác sĩ tâm lý? Sao tôi lại có cảm giác cậu đang hướng dẫn tôi?

Thường Nhạc không biết là ngại thật hay ngại giả, hắn ngại ngùng gãi gãi tóc, từ từ nói:

-Ách… cái này, là bệnh nghề nghiệp, tuyệt đối là bệnh nghề nghiệp.

-Bệnh nghề nghiệp?

Trong dọng nói của Ôn Nhu mang theo tính kinh ngạc, nhưng trên mặt vẫn duy trì nụ cười mỉm:

-Cậu hắn chỉ là một học sinh trung học, được rồi, như vậy xin hỏi cậu làm nghề gì?

Thường Nhạc cười cười, dùng ánh mắt chuyên chú nhìn Ôn Nhu, hạ giọng nói:

-Nếu tôi vô cùng kiêu ngạo mà nói "Kỳ thật tôi là lão đại xã hội đen", cô sẽ không cảm thấy rất buồn cười chứ?

-Ha ha…

Ôn Nhu quả nhiên cười, cô đột nhiên cảm giác được đứa trẻ lớn này rất thú vị, có lẽ còn có chút chứng vọng tưởng.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, điều này cũng không thể trách cô. Nếu cô thuộc loại người nào đó trong xã hội đen mà nói, vừa nghe đến hai chữ "Thường Nhạc", cô khẳng định không cười nổi, bất kể cô là một bác sĩ tâm lý đã vượt qua thử thách tố chất.

Thường Nhạc không an phận chuyển động cái ghế, hai chân rất quá trớn mà đặt lên trên bàn, vẻ suy sút trên mặt dần dần biến mất, thay vào đó là nụ cười bất cần đời:

-Bác sĩ Ôn, cô quyết định trị bệnh cho tôi rồi?

-Từ quan điểm của một bác sĩ, vấn đề của cậu không phải quá lớn, căn bản không cần trị. Đương nhiên, với cá nhân tôi mà nói, có lẽ sẽ có một ngoại lệ, nhưng đầu tiên xin cậu hãy cho tôi một lý do để tôi trị bệnh cho cậu.

-Bác sĩ, phía sau những lời này của cô, là đang câu dẫn tôi đúng không?

Thường Nhạc lộ ra một nụ cười tà mị.

Ôn Nhu ăn cơm nhờ nghề này đã nhiều năm rồi, có loại người bệnh gì chưa từng gặp? Nghe vậy cũng không có nhiều phản ứng, cô rất hiểu về cách chăm sóc cảm xúc của khách hàng:

-Nếu đổi là mấy năm trước, khi tôi còn là một cô gái, nói không chừng vừa nhìn thấy cậu sẽ điên cuồng say mê. Nhưng bây giờ… cậu có biết, là người thì luôn sẽ từ từ lớn lên từ từ trưởng thành.

Thường Nhạc bỏ cái chân đặt trên bàn xuống, đột nhiên ngồi thẳng người, dùng ánh mắt mang theo tính nguy hiểm mãnh liệt và ý xâm phạm nhìn chằm chằm Ôn Nhu, từng chữ từng chữ nói:

-Bác sĩ, nếu như cô đã nói như vậy, có nghĩa là đã thừa nhận dụ dỗ tôi rồi?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 77: Bác Sĩ, Có Thể Giúp Tôi ‘phát Tiết’ Một Chút Không?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc bỏ cái chân đặt trên bàn xuống, đột nhiên ngồi thẳng người, dùng ánh mắt mang theo tính nguy hiểm mãnh liệt và ý xâm phạm nhìn chằm chằm Ôn Nhu, từng chữ từng chữ nói:

-Bác sĩ, nếu như cô đã nói như vậy, có nghĩa là đã thừa nhận dụ dỗ tôi rồi?

Ôn Nhu cười cười, lạnh nhạt nói:

-Vì sao cậu luôn thích đặt đề tài cố định ở trên một việc?

Thường Nhạc cũng cười nói:

-Có lẽ bởi vì tôi là người cố chấp.

Ôn Nhu:

-Chẳng lẽ không phải cố chấp?

Thường Nhạc:

-Có lẽ vậy, cho nên tôi mới đến tìm cô, bằng không cô nghĩ tôi đến làm gì? Vì để tránh biến thành hoang tưởng, bây giờ thừa lúc mình vẫn còn trẻ, trị bệnh sớm một chút, tôi có phải rất có ý thức không? Đúng rồi, đây có tính là lý do để cô trị bệnh cho tôi không?

-Cậu rất thông minh.

Nụ cười lần này của Ôn Nhu giống như phát ra từ đáy lòng, cô nhìn Thường Nhạc cười nói:

https://thuviensach.vn

-Đây coi như là một lý do, nhưng còn chưa đầy đủ.

-Ai, người thời nay sao lại cứ lải nhải vậy!

Thường Nhạc thở dài một tiếng, nhìn Ôn Nhu:

-Bác sĩ, tôi không phải đang công kích cô, chỉ là đang thể hiện chút bất mãn. Hiện tại tôi không có tâm tình tiếp tục nói chuyện tào lao.

Nói xong, Thường Nhạc đứng lên, sờ sờ túi áo, cuối cùng lấy ra một cái thẻ dúm dó, đưa cho Ôn Nhu nói:

-Cô xem, kỳ thật nửa năm trước tôi bảo người làm thẻ một năm ở chỗ cô, đây chẳng qua chỉ là lần đầu tới mà thôi.

Người cố vấn tâm lý quen đều biết, trị liệu bình thường đều tính phí theo giờ, cũng có thể tính theo tháng hoặc thậm chí là theo năm, gần như các bệnh viện tâm lý hoặc phòng khám đều có nghiệp vụ công việc như vậy.

Ôn Nhu nhận lấy cái thẻ, hơi có chút kinh ngạc, còn kiểm tra ID thẻ từ máy tính, cô lập tức có loại cảm giác dở khóc dở cười. Khách hàng có thể bức cô phát ra chiếc thẻ VIP chỉ có mười cái này quả thực khiến cô vô cùng thê thảm, Thường Nhạc tính là người đầu tiên, mà vị khách có thẻ VIP này suốt nửa năm không hề chạy tới trị bệnh, Thường Nhạc cũng là người đầu tiên.

Tò mò hại chết mèo, đồng thời cũng hại chết người, Ôn Nhu không thể né tránh mà sinh ra hứng thú đối với Thường Nhạc. Đồng thời, bởi vì cô là một bác sĩ tâm lý xuất sắc nên cô càng hiểu được loại hứng thú này sẽ tạo thành dạng hậu quả gì.

Mang lên chiếc kính đen Oakley đắt tiền, Ôn Nhu thoạt nhìn có chút nghiêm cẩn, khí chất văn nhã và cao quý, còn mơ hồ lộ ra vẻ uy nghiêm như học thuật quyền uy, đứng lên nói:

https://thuviensach.vn

-Lý do của cậu đã đủ rồi, chúng ta bắt đầu đi, khách quý.

Nói xong, dưới sự dẫn dắt của Ôn Nhu, Thường Nhạc nằm chết dí trên một chiếc ghế nằm màu đen ở bên trái phòng. Cái ghế này cùng loại với ghế dựa mát xa, dài như chiếc giường đơn, nằm trên đó vô cùng thoải mái, đây là thứ có thiết kế chuyên dùng để khiến bệnh nhân buông lỏng thần kinh.

Ôn Nhu ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, nhìn Thường Nhạc, giọng nói mơ hồ có ý thôi miên:

-Bây giờ, cậu có thể nói ra tất cả mọi vấn đề, bao gồm cả những vấn đề ngày thường khó có thể mở miệng, nói ngắn gọn, đầu óc cậu nghĩ điều gì, tận lực dùng ngôn ngữ để biểu đạt ra.

Sau khi nhìn thấy Thường Nhạc nhắm mắt lại, Ôn Nhu nói tiếp:

-Cậu có biết, bệnh về sinh lý thì coi trọng việc đúng bệnh cắt thuốc, nhưng bệnh tâm lý thì rắc rối hơn rất nhiều, làm bác sĩ, tôi phải thông qua đối thoại và quan sát để tìm ra căn bệnh của cậu, như thế mới có thể dễ dàng cho trị liệu hơn, hiểu chưa? Bây giờ, cậu có thể coi tôi là người bạn tốt nhất, người cậu tin nhất, hoặc là coi tôi là một bóng dáng nào đó trong đáy lòng, nói tất cả các vấn đề của cậu cho tôi biết, được không?

-Bác sĩ, thật sự cái gì cũng có thể nói không? Cô xác định chứ?

Thường Nhạc đột nhiên mở mắt ra.

-Đương nhiên!

Giọng điệu khẳng định của Ôn Nhu vô cùng đáng tin.

Thường Nhạc nằm ở trên ghế đột nhiên lộ ra nụ cười kỳ quái, có chút mờ ám nói:

https://thuviensach.vn

-Không thể không thừa nhận, cái ghế này tương đối thoải mái. Khi tôi nằm nhắm mắt ở trên này, trong đầu lập tức xuất hiện một ý nghĩ. Nếu như bác sĩ Ôn có thể nằm trên này cùng tôi thì không biết sẽ kích thích đến cỡ nào!

Bất ngờ, Ôn Nhu cũng không tức giận, cũng không cảm thấy rất không ngờ, ngồi trên ghế vuốt ve gọng kính, thản nhiên nói:

-Điều này chứng minh hiện tại cậu rất buông lỏng, trong lòng mỗi người đều có đủ loại kích động, biểu hiện và suy nghĩ của cậu lúc này đều là bình thường, cũng không thuộc bất cứ loại bệnh tật nào…

Cơ thể Thường Nhạc không động đậy, đầu cũng không cử động, chỉ có tròng mắt chuyển động, dùng một loại ánh mắt dâm đãng và đầy ý xâm phạm đánh giá Ôn Nhu, đột nhiên thốt lên một câu kinh thiên động địa quỷ thần khiếp sợ:

-Nói thật, nhìn bộ dạng khéo hiểu lòng người của cô, lúc này tôi bỗng dưng có loại kích động muốn cưỡng hiếp cô!

-Này…

Ôn Nhu ngay cả ý nghĩ muốn cắt mạch tự sát đều đã có, cô không phải chưa từng gặp người bệnh lưu manh, nhưng lưu manh đến mức độ thẳng thắn như này vẫn là lần đầu gặp. Vụng trộm hít sâu một hơi, Ôn Nhu lộ ra bộ dáng bình tĩnh cười nói:

-Cậu có ý nghĩ như vậy cũng là chuyện bình thường. Nhưng cậu không thể thực hiện ý nghĩ không tốt đó, nếu không sẽ biến thành tâm lý biến thái dẫn đến phạm tội, rất nhiều vụ án phạm tội của thanh thiếu niên đều là phát sinh như vậy.

-Vậy nên giải quyết như nào?

Thường Nhạc hỏi.

https://thuviensach.vn

-Đầu tiên, phải có tâm tính khỏe mạnh tốt đẹp, nhìn thẳng vào vấn đề của mình. Sau đó, thông qua các phương thức khác để sơ tán phát tiết những ý tưởng tối tăm trong lòng.

-Phát tiết như nào?

-Rất đơn giản, ví như đọc sách, xem phim, chơi game, nghe nhạc…

Thường Nhạc nhíu nhíu mày nói:

-Đáng tiếc là những phương pháp này đều không hợp với tôi, bác sĩ, cô có thể giúp tôi phát tiết một chút không?

Ôn Nhu đương nhiên hiểu được "phát tiết" của Thường Nhạc là ý gì, vì vậy cô nói ra bốn chữ:

-Thứ khó tòng mệnh. (Thứ cho tôi không thể nghe theo)

-Bác sĩ, sao cô có thể như vậy? Cô xem đi, nếu tôi tiếp tục không khơi thông được mà nói, có thể sẽ uất ức thành tật làm cho tâm lý không khỏe mạnh dẫn tới phạm tội. Cô hẳn đã nhìn ra được, một thanh niên tốt như tôi, còn rất nhiều lý tưởng chưa thực hiện, cứ như vậy mà đi vào con đường phạm tội chẳng phải thật quá đáng tiếc sao?

Thường Nhạc lúc này nói chuyện quả thật chính là lợn cái mặc áo ngực, ánh mắt gần như năn ni nhìn Ôn Nhu:

-Cho nên, bác sĩ, cô giúp tôi đi mà!

-Tôi có thể giúp cậu, nhưng không phải dùng phương thức như cậu muốn.

Ôn Nhu bình tĩnh nói, đột nhiên chuyển đề tài:

-Bây giờ tôi hỏi cậu vài vấn đề, cậu chỉ cần bình tĩnh trả lời là được. Vấn đề thứ nhất, xin hỏi cậu hôm nay tại sao phải đến trung tâm trị liệu của tôi? Sẽ

https://thuviensach.vn

không có ai rảnh rỗi không chuyện gì mà chạy tới khám bác sĩ tâm lý, đúng không? Cậu phải nói đầu đuôi ngọn nguồn bệnh trạng của mình trước khi đến đây cho tôi biết.

-Không thể không thừa nhận, bác sĩ Ôn, cô rất giảo hoạt, cô chuyển đề tài tương đối khéo léo, khéo léo đến nỗi tôi rất muốn đối chọi với cô, từ chối trả lời cô bất cứ vấn đề gì! Bởi vì, cô đã làm tổn thương tâm hồn thanh thiếu niên yếu ớt dễ vỡ của tôi một cách sâu sắc, cô dùng một phương thức kín đáo để từ chối yêu cầu của tôi, cô làm cho tôi giống như thiếu niên bị lừa màn thầu một tệ trong phim, từ nay về sau sẽ không tin người khác cũng không tin mình!

Thường Nhạc không di chuyển ánh mắt nhìn chằm chằm Ôn Nhu, thao thao bất tuyệt biểu đạt tình cảm.

Ôn Nhu bị ánh mắt như nhìn thấy lòng người của Thường Nhạc làm cho sợ hãi, bởi vì trên thực tế vừa rồi cô quả thật là cố ý chuyển đề tài, rất nhiều bác sĩ khi gặp người bệnh có tính công kích đều khéo léo dời đi cảm xúc của người bệnh, nhưng Ôn Nhu lại không ngờ thủ pháp inh của mình lại bị Thường Nhạc nhìn thấu, trong lòng không khỏi đánh giá lại lần nữa độ tuổi thật và thiếu niên không phù hợp độ tuổi nghiêm trọng.

-Nhưng…

Thường Nhạc đột nhiên mỉm cười,

-Nhưng vấn đề cô hỏi quả thật hỏi quá hay rồi, tôi thật sự không kìm nổi mà muốn trả lời cô! Cô hỏi tôi vì sao bỗng nhiên muốn đến trung tâm trị bệnh đúng không, rất đơn giản, bởi vì gần đây tôi phát hiện bản thân mình hơi biến thái, mà người bên cạnh cũng nói tôi có chút biến thái, cho nên, tôi muốn tới hỏi bác sĩ tâm lý tiếng tăm cả nước cô, tôi đến cùng có phải là rất biến thái không?

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu lại đưa tay đỡ khung kính mắt, bàn tay ngọc thon dài như tuyết trắng khéo léo che đậy khuôn mặt tinh mỹ, chặn lại ý cười cô không kìm nổi mà lộ ra, thằng nhóc này thật sự gây cho cô quá nhiều bất ngờ, chưa từng gặp qua người bệnh thú vị như vậy.

Vì duy trì quyền chủ động của bác sĩ, Ôn Nhu không thể để Thường Nhạc phát hiện mình thất thố, mãi đến sau khi tâm tình bình tĩnh lại, cô mới mỉm cười hỏi:

-Kỳ thật rất nhiều vấn đề, hỏi người khác không bằng hỏi mình, cậu có từng tự hỏi xem mình rốt cuộc có biến thái hay không?

Thường Nhạc hơi hơi nhíu mày, trong con ngươi thâm thúy lóe ra hoàng quang màu tím có một loại cô đơn thật sâu, vẻ mặt lâm vào hoảng hốt. Bộ dáng này khiến Ôn Nhu nhìn rồi đột nhiên cảm thấy sự đau lòng khó hiểu, cảm giác được sâu trong tâm linh có thứ gì đó bị đâm trúng, thậm chí có một loại kích động muốn tới an ủi hắn. Cô không khỏi suy nghĩ, mình rốt cuộc là thế nào?

Lúc này Thường nhạc cũng đã đổi lại tinh thần, ngơ ngác nhìn trần nhà, trong thanh âm lười biếng lờ mờ lộ ra vẻ hoang mang:

-Nói thật, bản thân tôi cũng không biết, cũng có thể là tôi không quá chắc chắn, có đôi khi tôi cảm giác mình rất bình thường, có những lúc lại cảm giác mình rất biến thái…

-Hả? Có thể lấy ví dụ không?

-Trước tiên là nói về lúc tôi bình thường đi, tôi cảm giác mình không khác gì người bình thường, mỗi ngày đều ăn uống tè ị, cũng đi học, cũng sẽ đi cua gái, cũng sẽ tham gia một vài hoạt động, cũng sẽ…

Ôn Nhu đột nhiên cắt lời Thường Nhạc, nói chen vào:

https://thuviensach.vn

-Cậu không thể nghĩ như vậy, cho dù là cuồng biến thái nổi tiếng quốc tế, bình thường bọn họ cũng rất bình thường, thoạt nhìn không khác người thường chút nào. Thậm chí, những cuồng biến thái đó trước giờ đều không cho rằng bọn họ biến thái, bọn họ cho rằng mình là người bình thường… Đương nhiên, tôi nói lời này không phải nói cậu cũng là cuồng biến thái, mà là để cậu nói ra một vài ví dụ đặc việt, hoặc là chuyện mà người khác cho là biến thái, có thể chứ?

-Ồ, vậy thì quá nhiều, quả thực nói ra rất dài nha!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Ồ, vậy thì quá nhiều, quả thực nói ra rất dài nha!

Thường Nhạc nói xong lời này, trên mặt có chút hả hê.

Ôn Nhu bất động thanh sắc nhìn Thường Nhạc, giọng điệu có vẻ rất dịu dàng, nghe có vẻ vô cùng thoải mái:

-Bất cứ sự việc nhỏ nào đều có thể trở thành vấn đề lớn ảnh hưởng cả đời cậu, vì vậy cậu cứ từ từ nói, không cần phải vội, cũng không cần căng thẳng, nói từng việc đặc biệt, chúng ta bắt đầu!

-Tôi không vội, cũng không căng thẳng. Bình thường, tôi ở cùng người khác, người căng thẳng không phải là tôi mà là người khác. Điểm này cô có thể hoàn toàn yên tâm, bác sĩ.

Nếu người bình thường nói ra câu nói vừa kiêu ngạo lại hoành tráng này thì tuyệt đối rất vô sỉ, nhưng lời này xuất hiện từ trong miệng Thường Nhạc thì lại là bình thường.

Bày ra một thân hình thanh thế lớn trên ghế nằm, Thường Nhạc thoải mái tạo hình, sau đó mới từ từ nói:

-Vậy nói từ chuyện lúc nhỏ của tôi đi, trước đó tôi muốn trịnh trọng thanh minh một chút, những lời sau đâu tôi không hề có ý khoe khoang, chỉ là trình bày lần lượt từng chuyện. Ví dụ như năm tôi năm tuổi đã có thể đọc làu làu "Ba trăm bài thơ Đường", chuyện này có tính là biến thái không?

https://thuviensach.vn

-Nếu dựa theo cách nói lưu hành thời nay để hình dung, đây quả thật là rất biến thái.

Ánh mắt Ôn Nhu xuyên qua kính mắt bắn lên người Thường Nhac, dường như dang phân tích đầy đủ con người Thường Nhạc, trầm mặc một lát, cô lại nói:

-Đây là một vấn đề khái niệm mơ hồ, hiện tại từ "biến thái" thậm chí đã trở thành một lời khen tặng. Nói ví dụ như một người mỗi lần thi đều đạt điểm tối đa, một người phá kỷ lục Olympic, sẽ có rất nhiều người cho rằng người đó biến thái. Mà trên thực tế, đây thật ra là chứng minh sự ưu tú của họ, và trên học thuật, có biến thái hay không đều không có vấn đề.

Thường Nhạc nháy mắt một chút nói:

-Theo như cô nói, lúc bảy tuổi tôi nhìn trộm con gái tắm, chuyện này có tính là biến thái không?

-Bảy tuổi? Nhìn trộm con gái tắm?

Bàn tay trắng như ngọc đang để trên đầu gối của Ôn Nhu run rẩy, mấy ngón tay thon dài không khống chế được mà lay động. Cho dù cô cố gắng khống chế ngữ khí của mình như nào đi nữa, thì trong giọng nói của cô vẫn lộ ra vẻ khiếp sợ.

Thường Nhạc rất bình tĩnh nhìn Ôn Nhu:

-Sao vậy? Bác sĩ, không phải cô bảo tôi có thể nói bất cứ điều gì sao, lúc này tôi chỉ là làm theo dặn dò của cô.

-Ừ, không sao, mời cậu tiếp tục.

Ôn Nhu điều chỉnh lại tư thế ngồi, giọng điều đã bình tĩnh hơn vừa rồi rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dừng ánh mắt trên cái đùi co dãn mê người ở dưới bộ váy của Ôn Nhu, từ từ nói:

-Kỳ thật, sau khi lên bảy tôi không chỉ nhìn trộm một người con gái tắm, mà là nhìn trộm rất nhiều con gái tắm. Về phần rốt cuộc là bao nhiêu người, tôi không nhớ được…

-A?

-Bác sĩ, cô lại làm sao vậy?

-Không sao không sao, cậu tiếp tục đi.

-Ồ, vậy nói về thời điểm sau khi tôi sáu tuổi đi. Khi đó mẹ tôi luôn nói tôi không bình thường, bởi vì tôi đi chơi với bạn ở bên ngoài, mỗi lần đều chủ động đóng vai người xấu. Lưu manh này, thổ phỉ này, cường đạo này, phản đồ này, ác ma… toàn bộ tôi đều diễn qua, hơn nữa những nhân vật đó đều là những nhân vật tôi chuyên diễn, ai dám giành giật với tôi, tôi liền nổi nóng với kẻ đó.

-A? Ha ha, vậy sao?

-Bác sĩ, cô sao có thể như vậy? Cô lại thất thố rồi, rốt cuộc thì tôi là bác sĩ hay cô là bác sĩ? Tố chất gì chứ, nghiêm túc chút được không?

Nghe được lời nói nghiêm trang thậm chí có phần nghiêm túc của Thường Nhạc, lại nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của hắn, Ôn Nhu không ngờ hơi đỏ mặt, lại lần nữa bị Thường Nhạc giáo huấn đến nỗi không thể phản bác, cô nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, sau đó nói:

-Thật xin lỗi, tôi là bị hấp dẫn bởi chuyện lúc bé của cậu, mời cậu tiếp tục.

-Nói xong bảy tuổi rồi? Vậy chúng ta bắt đầu nói khi tám tuổi. Ách… lúc tôi tám tuổi, dường như có rất nhiều bạn gái, tôi nhớ bạn gái đầu tiên của

https://thuviensach.vn

tôi là bị tôi dùng thơ của Shelly để lừa mà có được… Nhưng bây giờ tôi không nhớ nổi tên cô ấy nữa rồi, thật mẹ nó vô nghĩa!

Đờ đẫn nhìn Thường Nhạc ba hoa, ánh mắt của Ôn Nhu đột nhiên nhạt xuống, cô không rõ vì sao lòng mình lại có cảm giác mất mát, dường như trái tim đang mơ hồ đau đớn.

Thường Nhạc dường như không phát hiện ra Ôn Nhu thất thố, tiếp tục nói:

-Lúc chín tuổi, chậc chậc, đó quả thật là một năm đáng tưởng niệm! Tuy năm đó tôi rất buồn bực vì bị một cao thủ cờ vây đâm một vố, nhưng năm đó tôi đã tạm biệt nụ hôn đầu của mình… Ách, đương nhiên, nụ hôn đầu tiên lúc đó kỳ thật là tôi cưỡng hôn! Ai, bác sĩ, cô khoan hãy nói, cô bé kia hơi giống cô, cô ấy cũng là một người con gái thành công như cô.

-Ồ, phải không?

Bản thân Ôn Nhu cũng không phát hiện, âm thanh của cô đột nhiên trở nên lạnh nhạt, đây là một loại lạnh lùng sau khi thất vọng.

-Đương nhiên là phải rồi, cô cảm thấy tôi cần phải tìm cô để nghe tôi khoác lác sao? Ách, tiếp theo là chuyện lúc mười tuổi đúng không, năm này thì càng khủng khiếp hơn, bởi vì năm đó, tôi cùng vị hôn thê hiện tại của tôi bỏ nhà đi!

-A?

Lần này Ôn Nhu vô cùng kinh ngạc, trừng lớn đôi mắt đẹp nhìn Thường Nhạc:

-Cậu có vị hôn thê?

-Đúng vậy, sao thế?

Thường Nhạc không hiểu hỏi lại.

https://thuviensach.vn

-Cậu mới mười sáu tuổi…

-Ôi, chẳng còn cách nào, nhà tôi định đám cưới trẻ con, không phải tôi có thể quyết định!

-Bây giờ là thời đại gì rồi, còn có cách nói đám cưới trẻ con sao?

-Người bình thường có thể không có, nhưng trong xã hội thượng lưu, đây là chuyện bình thường.

Xã hội thượng lưu? Ôn Nhu không chịu được tiếp tục đánh giá lại Thường Nhạc lần nữa, áo phông, quần bò, giày thể thao trên người thằng nhóc này tuy khá có phong phạm quý tộc, nhưng qua phần lớn biểu hiện của hắn mà nói, nhìn thế nào cũng không giống nhân sĩ thượng lưu, mà có vẻ giống lưu manh hơn…

Cho dù hắn có được thẻ VIP, nhưng trong tiềm thức của Ôn Nhu, cô luôn cho rằng có lẽ chiếc thẻ này là người khác tặng hắn.

-Bác sĩ? Cô phải bức tôi tức giận mới chịu được đúng không, cô lại làm sao đấy?

-Không, không có gì, cậu tiếp tục.

-Được rồi, cảnh cáo lần cuối cùng, đừng có thất thố như vậy nữa, mời thể hiện chút đạo đức nghề nghiệp của người bác sĩ được không?

Thường Nhạc rất u oán nhìn lướt qua Ôn Nhu, nằm thành hình chữ "大" tiếp tục nói:

-Nói đến cuộc hôn nhân trẻ con này, ôi, đó cũng là chuyện không còn cách nào khác. Đáng mừng chính là, tôi rất yêu vị hôn thê của mình, vì vậy cho rằng không sao cả. Nhưng bất kể nói thế nào, cuộc hôn nhân này luôn chứa tính lợi ích và hiệu quả cực kỳ nồng đậm, có thể nói là một cuộc giao dịch.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là cha mẹ vì lợi ích lâu dài của hai gia tộc, cũng có thể căn bản chính là tôi thích thế gia mấy chục tỷ RMB của vợ tương lai tôi. Ôi! Bác sĩ, nói tới đây, có cô phải cảm thấy tôi rất đê tiện, rất vô sỉ, rất ti tiện, rất biến thái không?

-Nói thật, có một chút. Cậu tiếp tục.

Ôn Nhu cố gắng hết sức duy trì ngữ khí bình tĩnh, trái tim lại không ngừng nhảy lên thình thịch. Vừa rồi còn nghi ngờ người này có phải nhân sĩ thượng lưu hay không, bây giờ hắn lại nói ra tương lai bản thân sẽ có thế gia mấy chục tỷ… điều này cũng quá kích thích rồi, trái tim không tốt sẽ khó mà chịu được.

-Lời tiếp sau đây cô khẳng định sẽ không tin, kỳ thật tôi cũng không phải rất để ý đến xuất thân của mình, cũng khá chán ghét xã hội thượng lưu giả dối, làm việc cũng khá quỷ dị, cho nên có người nói tôi là kẻ bại hoại của ngũ đại thế gia.

-Ngũ đại thế gia?

Ôn Nhu đương nhiên nghe nói qua về ngũ đại thế gia, trên thực tế người địa cầu đều biết ngũ đại tài đoàn của Trung Quốc.

Ôn Nhu cảm thấy tim mình sắp ngừng đập, vừa rồi mới còn đang hoài nghi người này có phải có xuất thân mấy chục tỷ không, đồng thời còn đang suy đoán thằng nhóc này liệu có phải mắc chứng vọng tưởng nghiêm trọng cùng với chứng mặt dày tổng hợp không… Ôn Nhu chỉ có thể không ngừng tự nói với lòng mình rằng mình là một bác sĩ tâm lý, dùng cách này để bình phục suy nghĩ hỗn độn của mình.

Mặc dù như vậy, Ôn Nhu vẫn cảm thấy không thể tin nổi, nếu thằng nhóc này thật sự là một trong những người thừa kế của ngũ đại thế gia mà nói, hơn nữa vị hôn thê của hắn rất có của, vậy tương lai hắn không chỉ chỉ đơn

https://thuviensach.vn

giản là có mấy chục tỷ như vậy, mà là mấy chục tỷ cộng thêm mấy chục tỷ nữa…

-Sao vậy?

Thường Nhạc hỏi.

-Tôi chỉ muốn hỏi một chút, cậu là người của nhà nào?

-Nhà Đông Phương.

-Oa? Người phụ nữ hiếm thấy năm ngoái được lên trang bìa tạp chí Thời Đại của Mỹ - Đông Phương Ngọc là gì của cậu?

Nói xong lời này, Ôn Nhu cảm giác mình rất bát quái.

-Ồ, đó là mẹ tôi.

-Mẹ cậu?

-Chẳng lẽ lại là cha tôi?

Ôn Nhu bị lời nói này làm cho bật cười, mắt thấy Thường Nhạc muốn nổi đóa, cô lập tức đảo mắt giành nói:

-Bây giờ, chúng ta tuyệt đối có thể giao lưu một cách bình đẳng, cậu hiểu không? Giống như chúng ta là bạn bè, thông qua tâm sự trò chuyện để tìm kiếm căn bệnh của cậu. Cho nên, cậu đừng trách tôi thất thố, đây là phản ứng bình thường, bác sĩ tâm lý thì cũng là người. Nói ngắn lại, ngay sau khi kết thúc buổi nói chuyện tôi sẽ chẩn đoán bước đầu bệnh của cậu.

Nói xong lời nói nửa thật nửa giả này, Ôn Nhu vô cùng đắc ý trong lòng, nhưng ở bên ngoài lại bày ra bộ dạng y đức cao thượng.

https://thuviensach.vn

Loại tiểu xảo này từ lúc mười tuổi Thường Nhạc đã không chơi nữa rồi, đã sớm nhìn thấy tim gan phèo phổi Ôn Nhu, nhưng hắn hôm nay dường như thật sự muốn đến để tư vấn tâm lý, nên không phản kháng đề nghị này của Ôn Nhu. Tuy nhiên, người trên trái đất đều biết rằng, có tiện nghi không chiếm là khốn kiếp là một trong những lời răn của người nào đó, Thường Nhạc cười nói:

-Có thể, nhưng bác sĩ có thể đáp ứng một điều kiện nhỏ của tôi hay không?

-Cậu nói là điều kiện gì trước đã, nếu không quá đáng thì tôi có thể cân nhắc đồng ý.

-Rất đơn giản, sau này bác sĩ có thể đừng mặc quần áo của thương hiệu Pinky Dianne không?

-Vì sao?

Ôn Nhu giật mình kinh hãi, trên thực tế là cô kinh sợ hai lần. Đầu tiên là kinh ngạc ánh mắt của thằng nhóc này không ngờ lại ác nghiệt như thế, liếc mắt đã biết trang phục cô mặc là của Pinky Dianne. Thứ hai, cô cảm thấy dung mạo và khí chất của mình rất hợp với Pinky Dianne, cũng không có gì không ổn, cho nên càng không hiểu nổi Thường Nhạc vì sao phải yêu cầu như vậy.

Thường Nhạc lười biếng xoay người, thuận miệng nói:

-Rất đơn giản, bởi vì Pinky Dianne là hàng Nhật Bản!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc lười biếng xoay người, thuận miệng nói:

-Rất đơn giản, bởi vì Pinky Dianne là hàng Nhật Bản!

Đúng vậy, Pinky Dianne là do công ty Sanei tự thiết kế, tập đoàn Sam Sam và công ty quốc tế Sanei của Nhật được thành lập cùng công ty thương mại thời trang quốc tế Ningbo, bắt nguồn từ năm 1983 đã rất nổi tiếng ở Nhật, cũng có vị trí nhỏ trong giới thời trang quốc tế, cũng được coi là thương hiệu quốc tế.

Ôn Nhu thoáng một cái liền hiểu được, lộ ra nụ cười hiểu ý,

-Vậy, cậu là phẫn nộ.

-Không tính vậy, tôi nào có thời giờ đi làm những việc đó, hò hét có lợi hại hơn nữa thì Nhật Bản cũng không thể chìm xuống, đúng không? Nếu tôi muốn làm mà nói, liền làm chút chuyện thực tế…

-Thực tế?

Trái tim Ôn Nhu co mạnh một cái, nếu thân phận của tên nhóc này thật sự hiển hách như vậy, hắn sẽ không đi làm một cuộc khủng bố tập kích Tokyo chứ?

Thường Nhạc cười cười, dùng ánh mắt mờ ám nhìn Ôn Nhu:

-Bác sĩ, cô đừng dùng loại ánh mắt này nhìn tôi? Chẳng lẽ cô nghĩ tôi là phần tử khủng bố? Ai, nếu thật là như vậy, vậy rất tổn thương lòng người rồi! Cô nhìn xem, tôi chỉ là một học sinh trung học, mỗi ngày học tốt tiến

https://thuviensach.vn

về phía trước, sẵn sàng bốn hiện đại hóa, làm sao có thể làm những việc đó, cô nghĩ tôi quá xấu xa rồi!

-Thật sao?

Ôn Nhu dùng giọng điệu bất an và nghi ngờ hỏi.

-Ách, điều này, trên cơ bản là thật, nhưng nói không chính xác, không chừng một ngày nào đó bản thiếu gia bực bội đi tìm người làm nổ tung đất nước đó…

Thường Nhạc không chút để ý nói xong, hoàn toàn mặc kệ khuôn mặt xinh đẹp đã biến sắc của Ôn Nhu, đột nhiên nói:

-Đúng rồi, bác sĩ, chẳng lẽ tôi có ý nghĩ như vậy cũng coi là biến thái?

-Không tính là biến thái, nhưng có chút chênh lệch.

-Vì sao cô lại nói sang chuyện khác?

-Tôi làm sao cơ?

-Hình như tôi chỉ yêu cầu cô đừng dùng trang phục Pinky Dianne, có tất yếu phải làm vấn đề suy đến trên người tôi không?

-Ồ, cũng phải, nhưng, cậu có thể nói lý do thật nhất không.

-Lý do của tôi? Rất đơn giản, cho dù không phải sản phẩm trong nước, cũng đừng mua đồ Nhật, tuy chi phí mua sắm là không có biên giới, nhưng người tiêu thụ lại có biên giới, đúng không? Chúng ta sao phải mua đồ của kẻ thù? Đương nhiên, chỉ cần mọi người không làm Hán gian, mua hàng Nhật cũng không có gì để nói, tôi chỉ là không quen nhìn người bên cạnh mình dùng hàng Nhật mà thôi.

-Người bên cạnh cậu? Tôi cũng tính sao?

https://thuviensach.vn

Nói xong lời này, Ôn Nhu cảm thấy trái tim mình không ngờ hơi run lên.

-Đương nhiên tính, ai bảo tôi gặp phải cô chứ? Nếu tôi vĩnh viễn đều không có cơ hội gặp cô, vậy cô dùng nhãn hiệu gì đương nhiên không liên quan đến tôi.

Nhìn kẻ vừa cực đoan vừa kỳ quái này, Ôn Nhu hiếu kỳ nói:

-Cậu thật sự chưa bao giờ dùng hàng Nhật?

Thường Nhạc cười nói:

-Chưa bao giờ dùng? Lời này có chút khoa trương, ví như tôi từng xem hoạt hình hoặc phim Nhật, còn có AV…. Nói như thế nào đây, là tận lực không dùng đi. Đương nhiên, tình huống đặc biệt luôn có ngoại lệ, ví dụ như có một ngày tôi bị người ta đuổi giết, trước mặt chỉ còn một chiếc Toyota, tôi sẽ không chút do dự mà dùng xe đó để chạy trốn…

Trên thực tế, bất luận thiết bị gì trong xí nghiệp của gia tộc Đông Phương, như điều hòa hay máy tính gì đó, không có cái nào là hàng Nhật Bản. Người của Thường Nhạc cũng không dùng thứ này, về phần Thường Nhạc nha, đương nhiên cũng chưa từng dùng, hắn có ít nhất mười chiếc xe, tất cả đều không phải đồ của Nhật. Giống như lần trước đua xe trên núi Dương Vĩ, xe máy của Nhật xịn như vậy, gần như dựng lên nửa bầu trời đua xe máy, nhưng Thường Nhạc vẫn là dùng xe của Anh để chiến thắng trở về, loại cảm giác vượt qua Suzuki, Yamaha, Honda của nhật, thật sự rất thú vị…

Ôn Nhu im lặng lắng nghe Thường Nhạc thao thao bất tuyệt, cảm nhận biến ảo trên vẻ mặt hắn, nét mặt của cô cũng không ngừng biến ảo. Cô đột nhiên cảm thấy, trên người tên nhóc này có một loại chân thành hiếm có, chẳng qua là bình thường không biểu hiện ra mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng kích động của Thường Nhạc, Ôn Nhu kéo ghế ngồi đến sát cạnh hắn, lấy tay nhẹ nhàng đè lại cái trán của Thường Nhạc, giọng điệu ôn hòa nói:

-Được rồi, tôi đáp ứng yêu cầu của cậu. Bây giờ cậu hít sâu, thả lỏng…

Không ngờ Thường Nhạc đột nhiên nói một câu:

-Cô để tay lên trán tôi, làm cho cục cưng bé bỏng của tôi nhảy loạn lên, làm sao tôi có thể thả lỏng được?

-Đáng ghét!

Ôn Nhu hờn dỗi một tiếng, không kìm nổi lấy tay vỗ lên mặt Thường Nhạc một cái. Nhưng cô lập tức cảm thấy hối hận vì lời nói và hành động của mình, mình là bác sĩ, làm sao có thể như vậy?

Nằm một bên, nhìn bộ dáng giận dữ của giai nhân, Thường Nhạc lập tức phát huy đạo đức nghề nghiệp của một Hoa hoa công tử, dịu dàng nói:

-Kỳ thật, với khí chất và dáng người cùng dung mạo không thể bắt bẻ của một bác sĩ, cô mặc quần áo gì đều rất đẹp. Trong mắt tôi, không phải chỉ có Pinky Dianne mới giúp cô tỏa ra khí độ và nội hàm chuyên nghiệp này, kỳ thật dùng Kenzo cũng không tệ, thần bí phương Đông và diêm dúa phương Tây dung hợp lại, quả thật rất thích hợp với cô!

Ôn Nhu cúi đầu nhìn Thường Nhạc, kinh ngạc vì sự hiểu biết độc đáo uyên bác đối với phụ nữ, cô nói:

-Kenzo chẳng phải cũng do người Nhật Bản thiết kế sao?

Ho khan một tiếng, Thường nhạc nghiêm túc nói:

-Không giống nhau, Kenzo là do nhà thiết kế Nhật mang quốc tịch Pháp thiết kế, tính ra vẫn là công ty của Pháp, đúng không? Tôi là một người có

https://thuviensach.vn

tư cách, từ trước đến nay ân oán rõ ràng!

Xì một tiếng, Ôn Nhu rốt cục không nhịn được bật cười, nhìn bộ dáng có chút nghiêm túc của Thường Nhạc, không nhịn nổi ôm bụng cười to. Không hề nghi ngờ, cô hoàn toàn bị Thường Nhạc đánh bại.

-Thật ra…

Thường Nhạc cố ý hạ xuống chỗ hấp dẫn, nhìn sắc mặt Ôn Nhu, lúc này mới nói:

-Kỳ thật cô không cần phải cố ý mặc trang phục trưởng thành, tuy nghề nghiệp của cô có chút trói buộc về hình tượng, nhưng cô cũng có thể đi theo cá tính của mình. Năm nay cô bao nhiêu tuổi? 26? 25? Hoàn toàn không cần phải ăn mặc như vậy, tôi đề nghị cô dùng XOXO, màu đẹp, đường cắt may khêu gợi, đầy đủ các phong cách cá tính, tuyệt đối có thể làm cho cô có cảm giác rực rỡ trước mặt người bệnh. Trong mắt tôi, thậm chí trong mắt tất cả bệnh nhân, một bác sĩ có cá tính tuyệt đổi có sức hấp dẫn hơn bác sĩ bảo thủ!

Ôn Nhu yên lặng nghe Thường Nhạc nói, ánh mắt có chút mơ màng, cả người thậm chí có chút ngây ngốc. Ai cũng không ngờ tới, bởi vì buổi nói chuyện này, Ôn Nhu tương lai trở thành bác sĩ tâm lý có cá tính và xuất thân cao nhất cả nước, thậm chí là toàn cầu, rất nhiều phú hào muốn nhận tư vấn tâm lý của cô đều phải hẹn trước mấy tháng…

Nhân tiện nói một câu, XOXO không chỉ là từ dùng để chỉ cái kia giữa nam và nữ, XOXO đúng là một thương hiệu trang phục nổi tiếng toàn cầu.

Khi Ôn Nhu hồi phục tinh thần, phát hiện Thường Nhạc đang ngồi trước mặt mình, trong tay còn cầm chiếc kèn ác mô ni ca thổi một bài dân dao làm cho cô bị dọa, miệng há to.

https://thuviensach.vn

-Ôi, bác sĩ, cô nhìn mình xem, lại thất thần đúng không? Tôi đứng lên hút xong điếu thuốc rồi, còn đến bàn làm việc của cô lấy cái kèn ác mô ni ca này mà cô không phát hiện ra.

Thường Nhạc làm ra bộ dạng đúng lý hợp tình quở trách, giống như giáo viên đang giáo huấn học sinh.

Ôn Nhu che dấu "ồ" một tiếng, sau đó rất chuyên nghiệp nhìn Thường Nhạc, mỉm cười nói:

-Tôi đã nói rồi, bây giờ vị trí của chúng ta là bình đẳng, thất thố của tôi có thể lý giải được, mời cậu tiếp tục…

Thường Nhạc nháy nháy mắt một chút:

-Thật sự là ở vị trí bình đẳng sao?

-Đương nhiên!

Khẩu khí của Ôn Nhu vô cùng đáng tin.

-Tốt lắm.

Thường Nhạc chỉ chỉ chiếc gối dùng để dựa đầu ở bên cạnh, dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn Ôn Nhu, cười nói:

-Mời cô ngồi ở đây, được không?

-Được!

Ôn Nhu lần này vô cùng thoải mái, ngồi ở trên ghế nằm.

-Bác sĩ chính là bác sĩ, tố chất cao như vậy, không như phụ nữ bình thường, luôn thích nhăn nhó!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười tán dương một câu, bỗng nhiên nằm xuống, gối đầu lên trên cái đùi co dãn sung mãn của Ôn Nhu, cái mũi thẳng tắp kia còn rất không có ý tốt mà hít hà.

-Cậu…

Đối mặt với tên nhóc ăn đậu hũ của cô, Ôn Nhu tương đối không còn gì để nói. Lấy tay nâng đầu Thường Nhạc, trong nháy mắt ngón tay đụng đến mái tóc mềm mại của Thường Nhạc, cô đột nhiên cảm giác được lòng mình khẽ nhộn nhạo.

Lúc này, giọng nói rất nghiêm túc của Thường Nhạc truyền đến:

-Bác sĩ, đừng sợ, tôi chỉ là thích nằm chợp mắt trên đùi phụ nữ mà thôi. Dưới tình huống như vậy, tôi mới có thể hoàn toàn thả lỏng, cô nhân nhượng tôi một chút đi.

Ôn Nhu định dùng lực đẩy Thường Nhạc ra, nghe nói như vậy, tay cô lại thõng xuống:

-Vậy hiện tại cậu đã thả lỏng chưa?

-Tương đối rồi, nhưng vẫn còn thiếu chút chút.

Hai phút qua đi, Ôn Nhu lại hỏi:

-Bây giờ thì sao?

-Vốn đã thả lỏng rồi, cô hỏi như vậy, tôi lại cảm thấy căng thẳng…

-Cậu…

-Được rồi, bây giờ được rồi, chúng ta bắt đầu đi…

-Ừ, cậu nói, tôi nghe.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hơi hơi xoay đầu trên đùi Ôn Nhu, nói:

-Bây giờ, đến lượt tôi hỏi cô, xin hỏi, vừa rồi lúc tôi nói đến mẹ tôi Đông Phương Ngọc, tại sao cô phải kích động như vậy?

Ôn Nhu không hề ngượng ngùng, đúng lý hợp tình nói:

-Rất đơn giản, bởi vì mẹ cậu là thần tượng từ nhỏ đến lớn của tôi! Trên thực tế, người phụ nữ ưu tú như cô ấy, tôi nghĩ hơn phân nửa phụ nữ trên cả nước đều sùng bái cô?

-Ồ, hóa ra là như vậy, có thể hiểu được.

-Bằng không, cậu cho là như nào?

Thường Nhạc chỉnh chỉnh cái đầu, hai mắt hướng lên, ánh mắt xuyên thấu qua khe hở giữa bộ ngực no đủ của Ôn Nhu, dừng trên chiếc cằm thanh tú, thẳng thắn nói:

-Tôi còn tưởng cô là cô gái hám của? Lúc ấy tôi liền nghĩ, bác sĩ cô chắc không mang cái nhìn vấn đề một cách phiến diện chứ? Nếu là như vậy, tôi thật quá thất vọng.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Cô gái hám của?

Ôn Nhu cúi đầu xuống, gặp phải ánh mắt có chút xuất thần của Thường Nhạc, bốn mắt nhìn nhau khiến cho trái tim cô gái hơi hơi rung động, cô cất tiếng hỏi:

- Cậu nghĩ như vậy cũng là bình thường, nhưng tại sao cậu lại phải thất vọng?

Thường Nhạc cũng không tránh né ánh mắt Ôn Nhu, hắn suy nghĩ một chút, rồi chậm rãi nói:

- Bởi vì, có lẽ là bởi vì tôi không muốn người phụ nữ mình thích quá ham thích vật chất.

- Người phụ nữ cậu thích? Cậu đang nói tôi?

Vẻ mặt Ôn Nhu cùng với giọng điệu đều rất bình tĩnh.

- Đúng thế!

Vẻ mặt cùng với giọng điệu của Thường Nhạc còn bình tĩnh hơn cả Ôn Nhu.

Ôn Nhu:

- Vì Sao?

Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Cái gì vì sao?

Ôn Nhu:

- Cái gì, cái gì vì sao?

Thường Nhạc:

- Sao cô lại vì sao nhiều như vậy?

Ôn Nhu:

- Chẳng lẽ tôi lại không thể vì sao nhiều như vậy?

Thường Nhạc:

- Đương nhiên cô có thể vì sao nhiều như vậy. Nhưng tôi lại không có thói quen cho phép người khác hỏi tôi vì sao nhiều như thế. Những thuộc hạ của tôi đều không dám hỏi tôi vì sao, họ chỉ có thể làm theo lời tôi…

Ôn Nhu:

- Tôi không phải là thuộc hạ của anh, tôi muốn biết vì sao!

Thường Nhạc:

- Vì sao cô muốn biết thì tôi phải cho cô biết?

Ôn Nhu:

- Bởi vì tôi là bác sĩ, nên tôi cần phải biết suy nghĩ thực sự của anh.

- Được rồi, tôi thua cô, kỳ thực tôi chỉ là tùy tiện hỏi mà thôi.

Thường Nhạc cười cười, cái nụ cười quỷ dị đó không giống thoải mái cười to, cũng không giống nụ cười đùa dai, mà nụ cười này làm cho người khác

https://thuviensach.vn

rất khó lý giải ý nghĩa bao hàm trong đó:

- Được rồi, rốt cuộc cô muốn hỏi cái gì?

- Hỏi anh, vì sao anh lại thích tôi?

- Tôi có thể sử dụng một lời thoại trong một bộ phim cũ để trả lời không? Thích một người cũng cần có lý do sao?

Ôn Nhu cuối cùng đã tìm được cơ hội xoay chuyển tình thế, cô cố ý nghiêm mặt:

- Không cho phép nói năng ngọt xớt. Theo như lời cậu đã nói từ trước, chúng ta hiện nay đang tiến hành tâm lý trị liệu, mời nghiêm túc một chút.

- Ồ, điều này cũng rất đơn giản, ánh mắt của cô, cái mũi, cái miệng, cái tai, tướng mạo, dáng người, giọng nói, lại còn bộ dạng khi cô nói chuyện, thậm chí cả bộ ngực của cô, tất cả tôi đều thích.

Thường Nhạc quả thực là quá "thành thực", đơn giản có hỏi là có đáp. Hắn nghiêng đầu xuống dùng cái mũi dịu dàng chuyên nghiệp lướt trên bộ ngực rất hít hít sau đó mới chậm rãi nói:

- Còn nữa, mùi nước hoa Estee Lauder trên người của cô cũng là thứ tôi thích.

Ôn Nhu trước sau như một bình tĩnh hỏi:

- Còn gì nữa không?

Thường Nhạc giống như đứa trẻ bị vạch trần lời nói dối, trên mặt lộ ra một nét cười ngượng ngùng, nghiêm mặt lại nói:

- Quả nhiên là không lừa được cô, trên thực tế, ở đây, tôi thích nhất vẫn là, là đôi chân của cô. Khi vừa đến tôi đã bị đôi chân dài và cặp đùi đẹp đẽ của

https://thuviensach.vn

cô cuốn hút.

Ôn Nhu cười cười:

- Cậu có tâm lý thật phức tạp, đây tuy rằng không phải trạng thái bệnh lý, nhưng điều này có thể dẫn đến ý thức bài xích những phụ nữ chân không đủ dài, đối với các cô ấy mà nói như thế là không công bằng.

- Tôi không quan tâm nhiều như vậy, với lại không phải mỗi người phụ nữ đều làm vợ của tôi.

Thường Nhạc làm ra dáng vẻ một tên vô lại, sau đó không kiêng sợ gì trong thiên hạ mà lấy tay đặt lên đùi Ôn Nhu, rất trịnh trọng nói:

- Kỳ thực tôi cũng không có tâm lý phức tạp gì, chủ yếu là đôi chân của cô thực sự quá đẹp, khiến cho tôi không thể kìm lòng được mà phải hết lời ca tụng, khen ngợi. Ôi! Thật đúng là một đôi chân đẹp, một đôi chân hiếm thấy, một đôi chân tuyệt mỹ, một đôi chân rất khó gặp, một đôi chân ngàn năm mong đợi, một đôi chân đẹp đến không thể đẹp hơn, một đôi chân đẹp đến kinh thiên động địa, đẹp đến quỷ khóc thần sầu, làm cho người ta nhìn thấy không thể không vỗ tay khen ngợi mà kêu to lên ba tiếng - chân đẹp quá!

Nói xong những lời này Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy mình có chút giống như làm trò cười. Hay là bản thiếu gia bị nhóc này lây nhiễm rồi?

Ôn Nhu nhẹ nhàng hất bàn tay trộm cắp đang đặt trên đôi chân đẹp đẽ của mình ra, không nóng không lạnh hỏi:

- Rốt cuộc là đẹp ở chỗ nào?

- Câu hỏi thật hay, cho phép tôi suy nghĩ ba mươi giây, sắp xếp lại từ ngữ một chút sau đó sẽ trả lời cô.

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, Thường Nhạc nhắm hai mắt lại, làm ra một bộ dáng trầm tư, đúng ba mươi giây sau mở mắt ra nói:

-Nói thật, tôi từ trước đến nay chưa từng gặp qua một phụ nữ nào có đôi chân đẹp như thế này.

Nói tới đây,Thường Nhạc lại đem bàn tay trộm cắp của mình đặt lên đùi cô, còn làm ra bộ dáng nghiên cứu học vấn rất nghiêm túc chỉ chỉ trỏ trỏ trên cặp đùi của cô mà nói:

- Cô xem, bắp chân của cô rất đầy đặn nhưng lại không quá mập mạp, toàn bộ bắp chân nhỏ, dài thẳng tắp, đường cong có thể nói là đẹp tuyệt trần, mà ở bên dưới đôi gót sen lại càng tinh xảo, mắt cá chân mượt mà, phối hợp với giày xăng-đan cao gót để lộ ra những ngón chân tinh xảo giống như ngà voi điêu khắc mà thành. Lại nhìn đến hai bắp đùi của cô, đó là bộ phận thu hút đầu óc của tôi nhất, nó thật có lực bùng nổ nhưng lại rất mềm mại mượt mà có thể nói là một cực phẩm trong hàng vạn không tìm được một.

- Nói xong rồi hả?

Ôn Nhu biểu hiện bình tĩnh càng ngày càng giống một bác sĩ tâm lý, lại một lần nữa nhấc đôi tay gian tà của Thường Nhạc ra, tán dương một câu:

- Tôi nhìn không ra, cậu đúng là đã có nghiên cứu rất kỹ đối với chân của phụ nữ.

Tuy rằng thoạt nhìn Ôn Nhu rất bình tĩnh, nhưng Thường Nhạc vẫn phát hiện dưới mi mắt cô hiện lên một tia vui sướng. Không có phụ nữ nào không thích được người khác giới khen ngợi, cho dù là Ôn Nhu, bác sĩ tâm lý kiệt xuất này cũng không ngoại lệ.

Tuy nhiên, dựa vào đạo đức nghề nghiệp căn bản của một Hoa hoa công tử, Thường Nhạc giả bộ như không phát hiện thấy gì cả, hoặc giả hiện giờ hắn cũng không vội tán gái, hắn tỏ ra rất là xúc động nói:

https://thuviensach.vn

- Ồ! Cô thực sự không phải nói, cá nhân tôi cảm thấy, thật ra thì tôi cũng vừa mới phát hiện ra, tôi thật sự có tiềm chất viết tiểu thuyết xxx…

- Ha ha, thật à?

- Đương nhiên, chẳng lẽ cô không cảm thấy sao?

- Tôi chỉ là phát hiện ra cậu rất biết miêu tả phụ nữ, cũng rất biết dụ dỗ phụ nữ.

- Không, bác sĩ, cô nói như thế thì tôi phải nghiêm túc phê bình cô rồi.

Thường Nhạc nghiêm mặt làm ra một dáng vẻ rất bi thương nói:

- Bác sĩ, sao cô có thể nói như thế? Tôi chẳng qua là có thói quen nghiên cứu con người mà thôi, bất kể nam hay nữ. Đương nhiên, bằng lương tâm mà nói tôi vẫn thích nghiên cứu phụ nữ hơn. Lấy thí dụ, vừa rồi khi tôi vừa mới tới đây, tôi có nhìn thấy một cô gái đẹp bên ngoài phòng làm việc, tôi không kìm lòng được có nghiên cứu cô ta một chút, cô ấy thoạt nhìn rất bi quan…

- Anh nói là Susan, đồng nghiệp của tôi? Cô gái trẻ tuổi mặc bộ váy màu trắng kia?

- Ừ, đúng rồi, chính là cô ấy.

- Không thể nào, Susan là một cô gái rất lạc quan, sao anh có thể nói là cô ấy bi quan?

- Ở ngoài mặt thì là như vậy, nhưng bác sĩ, chỉ cần cô nhìn kỹ bộ ngực của cô ta một chút, cô sẽ phát hiện cô ấy đối với cuộc sống có thái độ bi quan tiêu cực.

- Vì sao?

https://thuviensach.vn

- Điều này cũng muốn hỏi? đương nhiên bởi vì ngực của cô ấy chảy xuôi xuống.

Ôn Nhu vốn định giả vờ giận dỗi, nhưng lại không thể kìm nổi bật lên cười khanh khách, cười đến rung hết cả người. Thằng nhóc này, hắn cũng… cũng thật biết tán gẫu, thật biết chọc ghẹo người ta. Mà còn cái luận chứng méo mó kia, còn cố tình làm cho người ta ôm bụng mà cười, cười đến không thể nào phản bác.

Thường Nhạc cảm nhận được thân mình run rẩy của mỹ nhân mang đến chấn động, hưởng thụ này còn khoái cảm gấp hàng vạn lần so với ghế mát xa. Sự thoải mái khiến hắn thiếu chút nữa chỉ muốn cởi sạch quần áo, nhưng cuối cũng hắn cũng chỉ có thể nhắm hai mắt lại mà lẳng lặng hưởng thụ.

Ôn Nhu thật ra rất có kinh nghiệm của một bác sĩ tâm lý, tỷ mỷ khai quật tất cả các vấn đề của Thường Nhạc hỏi:

- Vì sao cậu thích nghiên cứu con người?

Thường Nhạc đột nhiên mở mắt ra, trên mặt có chút lạnh lùng lại cũng chút bất đắc dĩ nói:

- Khả năng bởi vì có rất nhiều người muốn đối phó với tôi, cũng có thể bởi vì tôi luôn muốn đối phó với người khác, cho nên…Ha ha điều này thật là khó nói, nói một cách khác, từ nhỏ đến lớn, trước sau có tới gần hai mươi nhóm người muốn bắt cóc tôi, chẳng qua là bọn họ chưa thành công mà thôi…Vì để sống sót, mỗi người đều trở nên âm hiểm, giả dối không phải sao?

- Cậu bị bắt cóc hơn hai mươi lần?

Dù là tố chất tâm lý của Ôn Nhu rất tốt, nhưng cũng đã không nhịn được phải kêu lên một tiếng. Tuy nhiên cô cũng rất nhanh bình tĩnh trở lại ngay,

https://thuviensach.vn

đa số con cháu những nhà quyền quý đều có từng bị bắt cóc, điều này cũng không phải là chuyện lạ.

- Điều này cũng không có gì kỳ quái lắm, bác sĩ, cô cũng không cần quá lo lắng như thế. Trên thực tế rất nhiều bọn cướp còn chưa kịp tiếp cận tôi trong phạm vi một trăm thước, đã bị vệ sĩ trong nhà tôi giải quyết.

Trên mặt Thường Nhạc hiện lên nụ cười như có như không, một loại mùi máu nhạt nhạt từ trong người hắn tràn ra:

- Kỳ thực, nguyên nhân nghiên cứu về con người cũng không phải tất cả vì như thế, mà có thể là do tôi đam mê. Trong mắt của tôi, chỉ cần là người thì sẽ có nhược điểm, tôi thích tìm nhược điểm của người khác, đặc biệt là nhược điểm đối thủ của tôi.

Dừng lại một chút, trên mặt Thường Nhạc lộ ra một chút không đàng hoàng, thanh âm cũng trở nên lạnh lùng:

- Nhiều khi, thực sự tôi cũng không muốn như vậy, nhưng không có biện pháp. Đây là một thế giới cá lớn nuốt cá bé, thân thế của chúng ta quyết định tất cả, cho dù tôi không đối phó người khác, người khác cũng sẽ vắt óc tìm cách đối phó tôi. Mà tôi thì lại không muốn làm một con dê béo để cho người khác làm thịt, vì thế tôi chỉ có thể biến mình thành một con mãnh thú.

Cảm nhận được sự âm u lạnh lẽo khác thường truyền đến từ trên người Thường Nhạc. Ôn Nhu cảm thấy ở lạnh từ chân truyền đến khắp cơ thể của cô. Cô lại một lần nữa cúi đầu dùng một ánh mắt trước nay chưa hề có nhìn Thường Nhạc, cô muốn nhìn rõ thực tại thái quá tuổi trẻ trên con người trẻ tuổi này, rốt cuộc phải nhận áp lực và trách nhiệm như thế nào?

- Tốt rồi, hiện tại chúng ta đã quay về vấn đề ban đầu, cậu nói xem tại sao cậu lại không thích phụ nữ hám của?

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu khéo léo chuyển đề tài phân tán sự chú ý của Thường Nhạc.

Quả nhiên sắc mặt Thường Nhạc hòa hoãn đi nhiều, lộ ra một nụ cười miễn cưỡng nói:

- Thực ra tôi cũng không kỳ thị các cô gái hám của, người cũng nên có một mặt hám lợi, cho dù là kỹ nữ tôi cũng vẫn giữ một phần tôn trọng. Ở trong mắt tôi, dựa vào bản lĩnh của mình để tồn tại trên thế giới này, cho dù là bán mình đi nữa thì cũng không có gì sai.

Nói tới đây, Thường Nhạc lại bổ sung thêm một câu:

- Nhưng tôi không hy vọng tôi có thể thích các cô gái hám của. Tuy rằng tôi có nhiều tiền đến mức căn bản tiêu không hết, tôi cũng không quan tâm tiêu tiền trên thân thể phụ nữ, nhưng tôi không thích phụ nữ quá ham muốn vật chất, nói như thế cô hiểu chưa?

- Không hiểu!

- Không phải chứ, bác sĩ, cô có tinh thần chuyên nghiệp một chút có được không? Lời nói thông tục dễ hiểu như vậy mà cô vẫn còn không rõ ư?

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Dường như là càng nói tới những vấn đề có liên quan với mình thì Ôn Nhu lại càng bình tĩnh:

- Tôi hiểu được lời nói của cậu, tôi chỉ không hiểu là tại sao cậu lại gộp tôi vào cùng những người phụ nữ cậu thích mà thôi.

- Điều này, tôi không phải là đã nói rồi sao? Tôi thích tất cả của cô, nhưng tôi thích nhất là đôi chân của cô.

- Thích như vậy, giống như là rất rẻ mạt ấy nhỉ.

- Ấy, này, bác sĩ, kỳ thực loại thích này nó cũng chỉ là ấn tượng thiện cảm đầu tiên mà thôi, cô hẳn phải hiểu rõ điều này hơn tôi đúng không? Hơn nữa, điều này cũng chưa hẳn là như cái kiểu thích giữa nam và nữ, cô cũng không cần phải căng thẳng như vậy.

Ôn Nhu đột nhiên nắm lấy cái tay trộm cắp của Thường Nhạc đang sờ lên bắp chân của mình, bắt lấy cái tay này cáu giận nói:

- Như thế này thì sao có thể không căng thẳng? Bất kể nói như thế nào đều có thể thấy được rằng cậu chẳng có ý tốt đẹp gì.

Thường Nhạc cười khan hai tiếng:

- Ha ha, bác sĩ, cô hãy tin tưởng tôi, đây quả thực là ngoài ý muốn. Không, phải nói đây là bệnh nghề nghiệp mới đúng, giống tôi đã nói từ trước, tôi có một vài thói quen xấu như vậy, có đôi khi không thể khống chế được chính mình.

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu có chút dở khóc dở cười, cố ý cất tiếng nói lạnh lùng:

- Xem ra bệnh của cậu cũng không nhẹ đâu, Thường…tiên sinh!

- Ha ha, điều này thực cũng không thể trách tôi, nói đi cũng phải nói lại, điều này có là gì? Bác sĩ, là cô bảo tôi nghĩ sao nói vậy, có đúng thế không? Cô hãy đặt mình vào hoàn cảnh của tôi mà suy nghĩ một chút xem, khi nói đến chuyện thích cô, thật tình tôi không nhịn được làm ra một chút ngôn ngữ tay chân như thế, thật sự là khó kìm lòng nổi.

Thường Nhạc lộ ra vẻ mặt ủy khuất không tự chủ được nói:

- Tôi cũng rất bất đắc dĩ, dựa theo phong cách hành sự bình thường, sẽ không thẳng thắn như vậy… Hơn nữa, vừa rồi tôi cũng không tán tỉnh cô, cô cũng không cần phải căng thẳng như vậy, không phải sao?

- Nếu tay của cậu có thể an phận một chút, tôi đương nhiên sẽ không căng thẳng, nhưng…

- Được rồi, được rồi, tôi hiểu rồi, tôi sẽ hết sức khống chế, như vậy được chưa?

- Cho tới bây giờ, tôi đã phát hiện ra một nguyên nhân gây bệnh cho cậu, đó là rất khó làm cho người khác tin tưởng cậu. Hoặc là đôi khi cậu cũng không khống chế nổi chính mình, đây có thể coi như là chứng tổng hợp KX4.

- Ừ…

Thường Nhạc nhíu mày trầm tư một lát, cái mũi ngửi mùi thơm đến mê người trên cơ thể của Ôn Nhu truyền đến, không ngừng được nói:

- Rất có lý, rất có lý…Tuy nhiên xin cho hỏi cái chứng bệnh tổng hợp KX4 ấy là gì vậy?

https://thuviensach.vn

- Cái này hơi khó giải thích, có thể nói đại khái là chứng cảm xúc dao động, chứng uất ức và chứng lo âu tổng hợp lại với nhau.

Thường Nhạc trợn trừng mắt:

- Có nghiêm trọng như vậy không? Không phải nói nam giới thời mãn kinh mới có bệnh này sao?

- Bây giờ còn chưa chẩn đoán chính xác, sao cậu phải căng thẳng? Nói không chừng do cậu trưởng thành quá sớm nên mới mắc bệnh này.

- Hả hả, hình như cô chưa căng thẳng mà tôi đã căng thẳng rồi. Bác sĩ, căn cứ tinh thần chăm sóc người bị thương, không bằng hãy để cho cô căng thẳng đi?

Vừa nói tay Thường Nhạc lại nhẹ nhàng vuốt ve lên ngực Ôn Nhu lại còn rất vô sỉ xoa nắn mấy lần.

Ôn Nhu nhăn mày nổi lên đôi mi thanh tú, lại một lần nữa lôi bàn tay của Thường Nhạc ra, thở mạnh ra một hơi nói:

- Đứng đắn một chút, tất cả chúng ta đều không cần căng thẳng. Bây giờ, trở lại chủ đề lúc ban đầu, tiếp tục nói đi, cậu tự nhận mình là người có chỗ biến thái, cũng chính là cậu có những chỗ đặc biệt không giống người thường như tôi nói …Cậu từ từ nói, tôi nghe.

- Ồ, Được! Nhưng những chỗ đặc biệt của tôi có rất nhiều, cô có thể tiếp nhận không? Hoặc là nói, cô có tin tưởng vào lời nói của tôi hay không?

Ôn Nhu lộ ra nụ cười chuyên nghiệp:

- Nhìn những biểu hiện trước mắt của cậu, cậu được cho là thành thực, cho nên tôi lựa chọn tin tưởng cậu. Bác sĩ tin tưởng bệnh nhân của mình cũng là

https://thuviensach.vn

chuyện không có gì đáng trách. Về phần có thể tiếp nhận sở trường đặc biệt của cậu hay không, còn chờ cậu nói xong mới có thể có kết luận chính xác.

Thường Nhạc hít thở sâu một hơi, mãn nguyện thay đổi tư thế nằm, cảm nhận cặp đùi của Ôn Nhu mềm mại co giãn với bộ dạng sẵn sàng chấp nhận bất cứ giá nào nói:

- Được rồi, tôi hiện tại vẫn duy trì quan hệ mờ ám với ít nhất mười cô gái, điều này có tính là biến thái hay không?

- Có một chút, tuy nhiên có thể lý giải, trên thế giới, đàn ông giống anh có rất nhiều.

- Bác sĩ, cô nói như thế tôi có thể yên tâm rồi, ban đầu tôi vốn có một chút áy náy như, thi thoảng còn có chút mâu thuẫn. Nếu mỗi người phụ nữ trên thế giới này đều giống như bác sĩ Ôn, khéo hiểu lòng người như vậy, thì thật là tốt biết bao.

- Cảm ơn lời khích lệ của cậu, mời tiếp tục.

- Nếu tôi nói là tôi đá bóng có chút biến thái, người trong đội thanh niên quốc gia tôi đều không để vào mắt, cô tin không?

- Tôi tin.

- Nếu tôi nói tôi chơi bóng rổ cũng rất biến thái, bạn cùng lứa tuổi bình thường đều không phải là đối thủ của tôi, cô tin hay không?

Ôn Nhu cúi đầu liếc mắt nhìn kỹ Thường Nhạc một cái, nói:

- Tôi tin.

- Nếu tôi nói tôi đánh bi-a cũng hơi biến thái, tuyển thủ cấp quốc gia cũng chưa chắc đánh thắng được tôi, cô tin không?

https://thuviensach.vn

- Tôi cũng tin!

Ôn Nhu nói xong hít sâu một hơi.

- Nếu tôi nói tôi đánh gôn cực kỳ giỏi, tôi thường xuyên trình diễn đánh một gậy mà vào lỗ ngay, cô tin hay không?

Ôn Nhu giơ hai tay lên ấn ấn vào bộ ngực của mình, lúc này mới nói:

- Tôi tin.

- Nếu tôi nói tôi lái xe rất biến thái, bất kể là xe thể thao hay là xe máy tôi đều đạt tiêu chuẩn cấp thế giới, cô tin hay không?

- Tôi vẫn còn tin.

Đồng tử của Ôn Nhu đang dần dần co lại.

- Nếu tôi nói tôi đánh nhau rất cừ, một trăm tám mươi đại hán không thể động vào được thân thể của tôi, cô tin không?

Ôn Nhu nhìn nhìn thân hình hơi có chút gầy yếu của Thường Nhạc, chần chờ nói:

- Tôi không chắc lắm.

- Ôi!

Thường Nhạc thở ra một hơi thật dài, lại nói:

- Còn nữa, gần đây tôi thường hay nằm mơ, mơ thấy mình có bộ phận nào đó dài 50 km, thường xuyên dùng bộ phận này để khủng bố tập kích, có một lần rõ ràng còn dùng thứ này làm công cụ kết nối với người ngoài hành tinh.

- Bộ phận gì thế?

https://thuviensach.vn

- Là bộ phận đó…

- Rốt cuộc là bộ phận gì?

- Chính là bộ phận đó mà.

- Bộ phận đó rốt cuộc là bộ phận nào à?

- Dù sao cũng chính là bộ phận đó.

Ôn Nhu khuất phục, bất đắc dĩ nói:

- Bây giờ tôi lại phát hiện cậu có một căn bệnh nữa, không cần nghĩ nhiều, cậu nói tiếp đi.

Thường Nhạc đột nhiên lộ ra vẻ mặt đùa dai, có vẻ gian tà cười nói:

- Nếu tôi nói, những lời tôi vừa nói đều là lừa cô, cô tin không?

- Cậu…

Ôn Nhu hiện tại chỉ có một ý tưởng, đó chính là làm thịt thằng nhóc này.

- Bác sĩ, đừng như vậy, tinh thần chuyên nghiệp một chút được không? Tôi hay nói đùa, nhưng những lời tôi vừa mới nói đều là sự thật.

Ôn Nhu dùng một loại ánh mắt rất cổ quái nhìn nhìn Thường Nhạc, giọng điệu dần dần bình tĩnh trở lại:

- Được rồi, mời cậu tiếp tục.

- Bác sĩ, nếu tôi nói hôm nay tôi tới đây khám bệnh là thứ yếu, tôi chỉ muốn tìm cô để hoàn toàn thả lỏng tâm cơ nói chuyện phiếm cô có tin không?

- Tôi tin, tôi cũng đã nhìn ra. Tuy nhiên tôi sẽ không trách cậu, một số ít người bệnh thật ra họ cũng không có bệnh tâm lý gì, chỉ là bởi vì thân phận

https://thuviensach.vn

của bọn họ phải đối mặt với nhiều áp lực, rất nhiều điều không thể nói với người khác, kể cả những người thân thiết nhất. Cho nên bọn họ chọn cách tìm bác sĩ tâm lý tín nhiệm để nói, sau khi nói xong sẽ rất thoải mái. Giảm bớt áp lực tâm lý, những chuyện như thế này cũng là chuyện rất bình thường ở đây.

- Ha ha, quả nhiên là bác sĩ tâm lý, nói chuyện phiếm với cô thật sự rất khiến người khác rất vui vẻ.

Ôn Nhu nhìn đồng hồ đeo tay hỏi:

- Thường tiên sinh, vậy cậu đã nói xong chưa?

-Ấy, cũng tạm ổn.

- Vậy có cần tôi giám định, tâm lý biến thái của cậu là như thế nào không?

- Đương nhiên, đương nhiên cần, đây cũng là một nguyên nhân chủ yếu nữa mà tôi đến đây. Tốt nhất cô làm ra một văn bản, chứng minh tôi không có tâm lý biến thái, ha ha.

- Thường tiên sinh, dưới tình huống chưa chẩn đoán chính xác, tôi không thể viết xác nhận chẩn đoán bệnh chứng được.

- Điều đó có thể ngầm hiểu là tôi còn phải tiếp tục điều trị?

- Thường tiên sinh, cậu rất thông minh.

- Bác sĩ Ôn, xin cho phép tôi mạo muội hỏi một câu, cái gọi là tiếp tục trị liệu này, có phải là một trong các thủ đoạn mà các cô quen dùng để mời chào khách hàng? Nếu tôi làm một thẻ VIP, thì có tiếp tục trị liệu hay không đều không sao cả. Như vậy tôi nghĩ có phải là cô muốn kiếm cớ để tiếp tục gặp tôi hay không?

Một bên ngón tay của Ôn Nhu hơi run rẩy, cô giật mình hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tại sao cậu lại nghĩ như vậy?

- Hôm nay tôi đều nói thật với cô, bây giờ tôi nói thêm một câu rất thật nữa. Bởi vì trước đây tôi theo đuổi các cô gái tôi cũng thường xuyên dùng chiêu vừa rồi của cô. Cho nên, cô vừa rồi khiến tôi cảm thấy rất thân thiết, một loại ảo giác giống như mối tình đầu ấy, ha ha.

Mặt Ôn Nhu hơi đỏ lên, một tay để ở gần cổ Thường Nhạc giật giật, nhìn qua giống như là muốn hung hăng bóp cho Thường Nhạc một cái.

Cũng may một câu nói của Thường Nhạc đã phá vỡ đi không khí trầm mặc:

- Bác sĩ, chúng ta tiếp tục đi vào chủ đề chính nha.

- Được! Mời cậu tiếp tục.

- Nếu tôi nói tôi có bản lĩnh đã gặp qua là không thể quên, đã nhìn qua thì đều nhớ kỹ, cô có tin hay không?

- Tôi tin.

Ôn Nhu hạ quyết tâm, phải hiểu thật rõ toàn diện con quái vật này.

- Nhưng, đôi khi tôi lai quên đi một số chuyện mà người bình thường không thể quên, chính là loại thần kinh tương đối lớn, tỷ như đi ra ngoài mà quên không đi tất hoặc là đôi khi mặc ngược cả quần áo, cô có tin không?

Ôn Nhu lộ ra một ý hiểu tươi cười, nói:

- Tôi tin, trên phương diện tâm lý học, loại này là rất bình thường, anh còn chưa được tính là mất trí nhớ.

- Ầy, còn nữa, kỳ thực những điều tinh thông khác thì không tính, nhưng tôi tinh thông ít nhất năm loại nhạc khí, điều này làm cho tôi rất không giống người bình thường, làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu quăng đến một ánh mắt chất vấn, hỏi:

- Ở đây có một chút nghi vấn cần anh giải thích một chút, như lời anh nói, "tinh thông" rốt cuộc là như thế nào. Tỷ như anh chơi đàn ghi-ta xuất sắc? Hay là chỉ trình độ của anh vô cùng cao siêu, đã đạt đến tiêu chuẩn cấp đại sư?

Thường Nhạc trừng mắt nhìn, chậm rãi nói:

- Là tới cấp đại sư hay không thì tôi không biết, tuy nhiên trong đất nước này cái gọi là danh gia tôi còn không để vào mắt, bằng lương tâm tôi, tôi có thể nói, tôi cảm thấy được trình độ bọn họ còn không bằng tôi.

-Chuyện này.

Ôn Nhu mở to đôi mắt đẹp, tuy rằng cô không phải là nhạc sĩ gì, nhưng trong ấn tượng của mình, tinh thông được đến năm loại nhạc khí, đại sư cấp thế giới cũng chưa có đến vài người.

Thường Nhạc ngước mắt nhìn Ôn Nhu cười hỏi:

- Cô không tin.

- Đúng vậy, tôi thật sự không tin tưởng lắm.

- Ồ, Điều này rất đơn giản.

Thường Nhạc nằm không nhúc nhích, tay sờ soạng, lấy ra một chiếc kèn ác-mô-ni-ca ở trên bàn công tác của Ôn Nhu, trên mặt lộ ra một nụ cười bất cần đời.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ồ, điều này thật đơn giản.

Thường Nhạc nằm không nhúc nhích tay sờ sờ trên ghế nằm lấy ra một chiếc kèn ác-mô-ni-ca ở trên bàn công tác của Ôn Nhu, trên mặt lộ ra dáng điệu bất cần đời, tươi cười nói:

- Chỉ cần tôi chứng thực một chút cô sẽ tin tưởng ngay. Đây là kèn ác-mô-ni-ca loại kèn ác-mô-ni-ca XB-40 mới nhất, hiện nay các loại kèn ác-mô-ni-ca dân dao đang có cũng không thống nhất. Trước mắt kèn dân dao ác-mô-ni-ca ở bên trong cùng, có lỗ nội cao âm có thể đè âm, giọng thấp thì không được, mà cấu tạo đặc thù của XB-40, khiến cho giọng thấp âm cũng có thể đè âm. Nói thí dụ như kèn ác-mô-ni-ca loại bốn lỗ, hoá ra chỉ có lúc hít vào là có thể thực hiện đè âm, nhưng hiện tại chỉ cần thổi cũng có thể làm được rồi. Hơn nữa, từng âm đều có thể thực hiện đến đè âm hoàn toàn...

- Cậu cũng thích kèn ác-mô-ni-ca?

Nét mặt Ôn Nhu lộ ra một chút thần sắc mong đợi.

Thường Nhạc cười cười:

- Cũng tính là thích.

- Lại là "Tinh thông" như lời cậu nói.

- Hả? Tinh thông thì không dám nhận, xem như có biết một chút đi. Như là kèn ác-mô-ni-ca phức âm, kèn ác-mô-ni-ca bán âm, kèn ác-mô-ni-ca mười

https://thuviensach.vn

lỗ toàn âm, hợp tấu loại hợp âm kèn ác-mô-ni-ca, kèn ác-mô-ni-ca giọng trầm, đồng giác khẩu cầm. Còn có các thể loại khác như kèn ác-mô-ni-ca Mini, kèn ác-mô-ni-ca vòng cổ, kèn ác-mô-ni-ca nhi đồng, kèn ác-mô-ni-ca kẹo tôi đều từng nghiên cứu qua một chút.

Trên mặt Ôn Nhu hiện lên một nét rực rỡ đến kỳ diệu, cô hiếu kỳ nói:

- Có thể biểu diễn một khúc hay không?

- Tôi chính là có ý đó, cô không nói tôi cũng sẽ thổi.

Vừa nói dứt câu, Thường Nhạc đem kèn ác-mô-ni-ca đặt lên môi và bắt đầu thổi.

Thời điểm mà tiếng kèn êm tai vang lên, cả căn phòng trong phút chốc biến thành một đại dương âm nhạc mênh mông.

Có rất ít người có thể nằm để thổi kèn ác-mô-ni-ca, điều này cực kỳ cần sự dư thừa trung khí. Trên thực tế thổi loại nhạc khí này người trình diễn đều phải phải có sự hô hấp thật tốt mới làm được. Bạn không thể tưởng tượng một người ho lao hoặc bệnh hoạn thở khò khè lại có thể thổi lên một chương nhạc du dương hoa lệ. Mà Thường Nhạc cho dù là đang nằm ở trên đùi Ôn Nhu, nhưng cũng có thể thổi rất thành thạo.

Âm nhạc hay rất dễ dàng làm cho trái tim người ta rung động, Ôn Nhu lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt si mê, cả người như hoàn toàn đi vào trong trạng thái thần tiên. Vẻ mặt say mê kia giống như nguyện ý vĩnh viễn đắm chìm vào trong vào trong mộng cảnh, để rồi mãi mãi không bao giờ tỉnh lại.

Cô biết, bản nhạc này là bộ phim nhiều tập Nam Tư tên gọi là: "Người trên danh sách đen". Tác giả của nhạc khúc này cũng là tác giả của nhiều giai điệu ca khúc nổi tiếng. Tiếng kèn ác-mô-ni-ca đang uốn khúc, mang theo tất cả bi thương và u buồn, đó là hướng về những anh hùng đã hy sinh mà trong lòng ngưỡng vọng, bọn họ là tượng trưng cho bất kỳ một dân tộc nào

https://thuviensach.vn

cứng như sắt thép không bao giờ khuất phục. Cũng chỉ có những người con trai anh hùng tài năng như vậy, mới có thể diễn tấu ra loại khúc nhạc ưu thương bi tráng này.

Theo âm thanh uốn khúc đầy nhịp điệu, làm cho người ta không kìm nổi lòng mình mà trong đầu hiện lên một bức tranh, trong bức tranh này hiện lên một niên đại xa xưa cùng với các nhân vật đen trắng, hình ảnh trải rộng nóng nảy điểm và vết cắt. Nếu bạn đã quen xem bản DVD tuyệt đối sẽ dùng từ "Vô cùng thê thảm" để hình dung nó. Nhưng có nhiều người lại vì cái loại gọi là "Hình ảnh thấp kém " này mà cảm thấy rất thân thiết, có rất nhiều người muốn tìm lại cái ấm áp trong những bộ phim cũ.

Khúc nhạc đã kết thúc, Ôn Nhu vẫn còn chưa thể khôi phục tinh thần.

Lúc này Thường Nhạc cũng giống như đang tiến nhập vào trạng thái, thể loại vừa chuyển, không ngờ lại dùng chiếc kèn này mà diễn tấu khúc nhạc kèn tây Ireland, đó là bản, "Dạo chơi trong vườn thần bí". Đó chỉ có kèn tây Ireland có thể gây cho người ta cái cảm giác thê lương đang dần dần tiêu tan, thay vào đó là một loại yên tĩnh xen lẫn vui mừng, còn mơ hồ bao hàm một loại hàm súc mà bộc lộ hết, lập tức làm cho người ta một loại cảm giác hình ảnh kỳ diệu.

Bạn có thể tưởng tượng, dưới ráng mây đỏ rực trong một buổi chiều tà, một người con trai đang nằm trên đùi một người con gái xinh đẹp, nhàn nhã thổi kèn ác-mô-ni-ca, đây là một hình ảnh đẹp đẽ cỡ nào, lãng mạn cỡ nào. Nếu đổi văn phòng này thành bên ngoài một thôn trang nhỏ xinh đẹp, màu xanh mặt cỏ dưới một cây đại thụ, bên cạnh còn có vài con trâu vài con dê đang cúi đầu ăn cỏ, chậc chậc, như vậy thì lại càng có hương vị!

Thời gian giống như bị gã bảnh bao chăm chú nhìn cô nàng nhỏ bé ngây thơ, thẹn thùng giống như làn khói mỏng chầm chậm bay đi.

https://thuviensach.vn

Thời điểm Ôn Nhu từ trong cung điện âm nhạc đi ra, giống như từ trong cõi thần tiên trở về. Cô kiên định một ý nghĩ, cô đột nhiên cho rằng tất cả những lời nói của Thường Nhạc từ trước đến nay đều là sự thật. Người đàn ông này không gì không làm được, thậm chí có những điều anh ta còn giữ lại, có lẽ bởi vì anh ta cho rằng cái nghề nghiệp bác sĩ tâm lý này sẽ càng khiến cô sinh ra tò mò cực độ, hận không thể lập tức đem Thường Nhạc nghiền ngẫm hoàn toàn thấu triệt.

Đáng tiếc chính là, điều này là không thể.

Càng là bác sĩ tâm lý chuyên nghiệp cô lại càng hiểu được, không ai có thể hoàn toàn nhìn thấu một người khác, có thể miễn cưỡng bốc thuốc cho đúng bệnh cũng không phải dễ dàng.

Lúc này Ôn Nhu đột nhiên phát hiện, Thường Nhạc vốn nằm ở trên đùi cô giờ đây đã không thấy đâu.

Đương nhiên mọi người không nên quá kinh hoàng, Thường Nhạc không có đi đâu xa. Trên thực tế Thường Nhạc chẳng qua chỉ là ngồi dậy, nói chính xác là ngồi ở phía sau Ôn Nhu và từ phía sau mà ôm lấy cô khiến cho cả người Ôn Nhu đều nằm gọn trong lồng ngực của hắn.

- Cậu làm gì?

Ôn Nhu kinh sợ hô lên một tiếng, nhưng không phản kháng.

- Không làm gì cả, chẳng qua thấy cô say mê như vậy, trên mặt hiện lên bộ dạng muốn tìm một bả vai để dựa vào, lại mơ hồ biểu hiện ra tính cách một nữ thanh niên trí thức kiên cường, cái loại nội tâm mâu thuẫn và cô đơn ấy, tôi thật sự không kìm nổi, tôi muốn phối hợp với cô một chút.

Thường Nhạc có vẻ rất thành thực đáp lại.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Ôn Nhu đỏ ửng lên, cô biết mình vừa rồi hoàn toàn đã say mê ngây ngất. Trong mơ hồ cô cũng hồi tưởng lại trong lúc thất thần có người ôm lấy cô, đem đến cho cô một cảm giác cực kỳ thỏa mãn, một cảm giác cực kỳ an toàn, nhưng cô không nghĩ tới lại xảy ra chuyện xấu hổ như vậy.

Làm ra một dáng vẻ giận dữ, Ôn Nhu từ trong lòng Thường Nhạc giãy dụa ra ngồi xuống bên cạnh cả giận nói:

- Cậu làm sao mà biết ánh mắt tôi là muốn dựa vào, đừng có hù dọa được không?

Trên mặt Thường Nhạc vẫn như cười mà như không cười:

- Ầy, này, cô cũng biết đây là một loại rất trừu tượng, dùng ngôn ngữ thì không có cách nào hình dung được. Nếu mà bác sĩ không thừa nhận thì tôi cũng không biết nói gì hơn. Tuy nhiên tôi có thể rất thật thà mà nói với cô rằng, về sau này khi nào cô cần ai để dựa vào, bất cứ lúc nào, cô cứ bảo tôi, tôi nhất định sẽ để cô được toại nguyện.

Ôn Nhu dở khóc dở cười nhìn Thường Nhạc, vừa có chút tức giận lại có chút buồn cười. Cô duỗi duỗi chân đột nhiên "A" lên một tiếng, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên một chút thống khổ, còn thoáng qua một chút xấu hổ nữa.

- Cô làm sao vậy?

Thường Nhạc thân thiết hỏi han.

Dường như rất kinh ngạc vì Thường Nhạc dưới tình thế cấp bách loại này lại biểu hiện ra dịu dàng, Ôn Nhu có chút xuất thần nhìn hắn một cái, lúc này mới cau mày nói:

- Tôi, chân tôi bị tê...

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lộ ra vẻ mặt giật mình, vị đại mỹ nữ này bị hắn nằm đè lên chân đến hai giờ, không tê mới là lạ. Trên mặt lộ ra một chút áy náy, Thường Nhạc làm ra bộ dạng hối cải nói:

- Đều là lỗi của tôi, tôi nhất định phải có trách nhiệm đối với cô.

Ôn Nhu hơi khó hiểu nhìn Thường Nhạc, không biết Thường Nhạc muốn làm gì.

- Tôi cõng cô.

Thường Nhạc cũng không không cần biết Ôn Nhu có đồng ý hay không, hắn quả nhiên 'Rất có trách nhiệm' cõng Ôn Nhu lên, sau đó đi nhanh ra ngoài.

Ôn Nhu kinh hãi, lại gỡ không ra hai cánh tay mạnh mẽ của Thường Nhạc, kêu lên:

- A, cậu làm gì?

Thường Nhạc vừa đi vừa nói:

- Đã hết giờ làm việc rồi, tôi đưa cô về.

Ôn Nhu dường như không có dũng khí từ trên lưng Thường Nhạc nhảy xuống, cáu giận nói:

- Tôi biết hết giờ, nhưng tôi không cần cậu đưa tôi về.

- Chân của cô bị tê, cô đi đường không thuận tiện!

- Không thuận tiện, tôi cũng không cần cậu cõng tôi!

- Bác sĩ cô đang nói dối.

- Tôi không nói dỗi.

https://thuviensach.vn

- Kỳ thực cô rất thích lưng của tôi đúng không?

- Tên tự kỷ, cậu đừng ăn nói bừa bãi.

- Tôi không nói bừa bãi, ánh mắt của cô bán rẻ lòng của cô, tôi sớm đã phát hiện ra rồi.

- Cậu… Vô lại!

- Hả, vô lại thì vô lại, tôi cũng không làm gì không phải với cô. Nói một câu thành thực, cô đã làm tổn thương tâm linh yếu ớt mỏng manh dễ vỡ của tôi, tuy nhiên thấy cô miễn cưỡng, tôi cũng rộng lượng tha thứ cho cô.

Thường Nhạc trơ trẽn nói, cõng Ôn Nhu trên lưng vẫn nện từng bước chân mạnh mẽ, hai người rất nhanh thông qua thang máy đi vào bãi đỗ xe.

Một chiếc Hummer H6 màu đen nhập khẩu quyến rũ vô hạn hoành tráng đập vào mi mắt mọi người. Chiếc xe này vốn là xe chuyên dụng yêu thích của Huyết Hổ, đáng tiếc chính là người nào đó bây giờ còn không dám về nhà, cho nên vô sỉ đã 'mượn' chiếc xe này.

Bạn có thể tưởng tượng, chiếc xe này vô cùng phong cách đẹp đẽ sánh ngang xe thiết giáp, tiếng mô tơ mạnh mẽ chạy nhanh trên đường, ca khúc Hip-hop được phát qua máy nghe đĩa tiên tiến trang bị ở trên xe truyền ra. Nếu bên trong lại đi ra một tên nhóc hư hỏng và một sexy girl nữa mà nói, như thế thì hoành tráng đến bực nào?

Tuy rằng Ôn Nhu thoạt nhìn không giống sexy girl, nhưng thân hình và tướng mạo của cô tuyệt đối vô cùng 'sexy'.

Thường Nhạc đặt cô ở trên nắp động cơ, rất dịu dàng hỏi:

- Còn tê không?

- Cũng đỡ hơn nhiều rồi.

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu hừ lạnh một tiếng, tuy nhiên vẻ mặt kia trông thế nào đều không giống như đang tức giận, ngược lại còn có chút ngọt ngào.

- Như vậy, bác sĩ Ôn, tôi còn cần tiếp tục trị liệu không?

- Đương nhiên, tôi vẫn còn chưa kịp viết báo cáo đã bị con quỷ liều lĩnh là cậu cưỡng ép kéo đi rồi.

Ôn Nhu hung hăng lắp bắp nói, nhưng nhìn lại càng giống như một đôi tình nhân đang liếc mắt đưa tình.

Thường Nhạc đột nhiên lộ ra một nụ cười rất thâm tình, vô cùng có thành ý hỏi han:

- Thật ngại, làm mất nhiều thời gian của cô như vậy. Bác sĩ, tôi có thể mời cô cùng đi ăn tối không?

Ôn Nhu giữ vững phong thái, hơi trầm tư mỉm cười nói:

- Cho tôi một lý do?

Thường Nhạc nháy nháy mắt cười nói:

- Cô cứ coi như là tăng ca trị liệu cho tôi đi, đổi lại tôi biểu hiện chân thực chính mình, thế được không. Như thế, bất kể là ăn hay ngủ cô đều có thể quan sát tôi, đúng không nào?

Dừng một chút, Thường Nhạc làm làm ra một bộ rất bất đắc dĩ rất lưu luyến không rời trên vẻ mặt, thở dài nói:

- Hơn nữa, mấy ngày nữa tôi phải về phố J đi học, không có thời gian đến trị liệu nữa, ôi..!

Ánh mắt Ôn Nhu chăm chú nhìn Thường Nhạc, giống như đánh giá, sau một lúc lâu mới hé miệng cười nói:

https://thuviensach.vn

- Được rồi, tôi đồng ý nhưng cậu phải nhớ kỹ tôi chỉ là đồng ý tăng ca quan sát mà thôi, không phải là tôi hẹn hò với cậu.

- Ừ, tôi hiểu rồi, tôi hiểu rồi, tôi hoàn toàn hiểu rồi!

Thường Nhạc liên tục gật đầu, rất có phong cách một quý ông, dìu Ôn Nhu vào bên trong xe.

Trong nháy mắt khi đóng cửa xe, Thường Nhạc nhìn hướng lên bầu trời, trên mặt lộ ra một nụ cười tà khí với âm mưu mà hắn đang thực hiện…

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 83: Ra Vẻ Công Tử Bột

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Bác sĩ, cô muốn ăn gì? Hôm nay tôi là chủ, cô là khách, tôi sẽ tôn trọng ý cô.

Thường Nhạc vừa lái xe vừa cười hỏi, trong nụ cười kia luôn hàm súc một ý không tốt không xấu.

Ôn Nhu mẫn cảm nhận thấy trong nụ cười của Thường Nhạc đang có ẩn chứa một mưu toan không chính đáng, tuy nhiên cô vẫn lễ phép tươi cười nói:

- Cậu vốn là coi tiền như rác, thôi thì cậu làm chủ đi.

Thường Nhạc đột nhiên rất chân thành liếc mắt nhìn Ôn Nhu một cái, nghiêm mặt nói:

- Bác sĩ, xin cho phép tôi mạnh dạn nói một câu, cô rất có tiềm chất làm một người vợ thảo mẹ hiền, chả trách tên của cô là Ôn Nhu. Quả nhiên là tên thật xứng với người.

- Đa tạ Thường… tiên sinh khích lệ.

Ôn Nhu cười tự nhiên rồi bỗng đột nhiên nói:

- Tuy nhiên chuyện này hình như không liên quan đến cậu thì phải?

- Nói cũng phải.

Thường Nhạc đã không tỏ ra tức giận còn đồng tình gật đầu, lúc này mới nói:

https://thuviensach.vn

- Hay là chúng ta đi ăn cơm Tây đi.

- Được.

Ôn Nhu kín đáo cười cười, cố ý nhìn thoáng qua quần áo của Thường Nhạc.

- Nhà hàng Maxime trên đường Tây - Lão Hoa là nhà hàng chính tông với các món ăn tiêu chuẩn, bên cạnh còn có nhà hàng Thái Cơ lầu là theo phong vị của Ấn Độ. Trên phố Lan Bảo tây nhà hàng Đại Bổn Tượng tây có thức ăn Nga chính tông, đối diện là các món nướng bắc Âu đem theo phong vị Bắc Âu, cuối phố còn có một nhà hàng xúc xích hun khói thuần Italy. Trên phố Kim Cúc nhà hàng Henri là phong vị Anh quốc, còn có cả nhà hàng phong vị Băng Cốc Thái lan. Đi tới đường Tịch Dương nhà hàng Munich mang phong vị truyền thống nước Đức. Xin hỏi bác sĩ cô muốn đi nơi nào?

Thường Nhạc thong thả giới thiệu, ánh mắt luôn luôn để ở trên người Ôn Nhu, còn rất quyến rũ nói mấy câu đầy cảm xúc:

- Hóa ra làm đầu rắn cũng thích đấy chứ, cô xem tôi có ấn tượng sâu với thành phố C này cỡ nào. Khi tôi tới thành phố J đôi khi ngay cả đường đi tôi cũng còn không tìm thấy.

- Thật vậy ư? Cậu mà cũng bị lạc đường à?

- Đúng đấy, tôi cũng đã nói qua, đôi khi thần kinh của tôi có vẻ như bị ức chế phản ứng rất chậm chạp. Mong cô đừng nói lại vấn đề này nữa, vì nói đến thì sẽ chạm đến nỗi khổ tâm của tôi.

Ôn Nhu để lộ ra một nét có vẻ hiểu ý tươi cười, nhìn vào thì thấy rất động lòng người:

https://thuviensach.vn

- Được! Tôi sẽ không hỏi. Thôi, tiên sinh coi tiền như rác, ta đi ăn đồ ăn Pháp đi, cũng đã lâu rồi tôi chưa ăn, tôi còn nhớ rõ nhà hàng Maxime canh cá Marseilles cũng không tệ lắm.

Thường Nhạc liếc mắt một cái cổ quái nhìn Ôn Nhu nói:

- A ồ, đồ ăn nước Pháp. Xin hỏi bác sĩ, cô có hứng thú ăn hàu sống hay không? Còn có các thức ăn được nghiên cứu tương đối chính tông, ăn nửa chín hoặc là ăn sống, nghe nói các cô gái thích ăn đồ ăn sống rất là…gì đó.…!

Ôn Nhu đột nhiên đỏ mặt lên, gắt gỏng nói:

- Tôi không ăn loại đồ ăn đó, còn cái rất gì đó rốt cuộc là có ý gì?

- Chính là rất gì đó a.

- Nói mau đi.

- Đánh chết tôi cũng không nói. OK, xuất phát, ha ha.

- Thường Nhạc cười lớn một tiếng chân mạnh mẽ nhấn ga, chiếc xe Hummer màu đen đột nhiên tăng tốc độ.

Nhà hàng Maxime không hổ danh là nhà hàng Tây nổi danh nhất thành phố, bố cục tỷ mỷ khác biệt, hoàn cảnh thoải mái tự nhiên, yên tĩnh trang hoàng thanh lịch tinh tế, biểu hiện một suy nghĩ kín đáo khéo léo. Thiết kế duyên dáng, bố cục cách điệu xa hoa, luôn luôn dẫn đến trào lưu thời thượng, cho khách hàng tới đây luôn thấy được tôn quý hưởng thụ.

Thời điểm hai người đi tới của, một giai điệu duyên dáng của nhạc khúc Saxo đang truyền ra.

Người bồi bàn mở của nhìn hai khách hàng một nam một nữ này thì tỏ ra rất buồn bực. Người khách nữ thì không phải nói, xác nhận từ tướng mạo

https://thuviensach.vn

khí chất hay ăn mặc đều biểu hiện rõ ràng cao quý, điển hình một phụ nữ có địa vị và học thức. Nhưng còn người khách nam thì lại làm cho người ta kinh ngạc, ngoài bộ dạng hơi đẹp trai một chút, còn thì nhìn như thế nào cũng chỉ giống như một gã lưu manh ngoài đường.

Sau một giây đông hồ phán đoán vị bồi bàn thông minh này cho rằng, thằng nhóc này nhất định là hạng ăn cơm chùa.

Không nén được tò mò, anh ta lại lén nhìn vị khách nữ kia một cái thầm nghĩ rằng. Vị mỹ nữ này khẩu vị cũng thực là kỳ lạ, nuôi dưỡng gì cái dạng công tử bột không tốt, muốn nuôi dưỡng loại côn đồ trung học này, hay là cô ta chính là "Chính Thái Khống" trong truyền thuyết? Ôi! Bây giờ phụ nữ thành công luôn có tư tưởng kỳ quái như thế này ư? Trong nội tâm anh bồi bàn tỏ ra thật cảm thán.

Nhưng cảm thán thì cảm thán, về thái độ phục vụ của bồi bàn là rất không tệ, chỉ thấy anh ta cung kính ngăn trước người Thường Nhạc, rất cung kính nhìn Thường Nhạc, lại cũng rất cung kính nói:

- Tiên sinh, thật là ngại quá, nhưng tiên sinh nhất định phải mặc chính trang mới có thể đi vào.

Sự tình lo lắng rốt cuộc đã xảy ra, Ôn Nhu hứng thú quay đầu nhìn Thường Nhạc, cô muốn biết kẻ này hóa giải tình thế này như thế nào.

Thường Nhạc rất ngang ngược cười hỏi lại:

- Thật ngại quá, hôm nay đi vội nên quên mất, xin hỏi có thể ngoại lệ một lần được không?

- Tiên sinh, thực là rất xin lỗi, nhưng như thế này thực sự không thể được, đây là quy củ của nhà hàng chúng tôi từ trước đến nay.

https://thuviensach.vn

Bồi bàn nho nhã lễ độ đáp lại, trong lòng lại cảm thấy hơi thích thú vì cuối cùng cũng được giáo huấn cái thằng nhỏ mặt trắng này.

- Nhất định phải đeo caravat phải không? Anh lấy cho tôi mượn cái bút tôi vẽ một cái vào đây được không?

Thường Nhạc nắm vào cổ áo của mình cười hì hì nói.

Ôn Nhu che miệng cười, cũng không hề thấy lúng túng khi đang phải đứng ở trước cửa, cô đang hứng trí bừng bừng xem Thường Nhạc diễn trò.

- Chuyện này…!

Gã bồi bàn lộ ra bộ mặt thật khó khăn, nếu không có đại mỹ nhân dịu dàng đang đứng ở bên cạnh anh ta đã kêu bảo vệ đóng cửa thả chó rồi.

Thường Nhạc không nóng không lạnh, trên mặt như cười mà cũng như không cười, nói:

- Tiên sinh, anh như thế này là không đúng đâu, anh xem, anh để cho vị nữ sĩ tôn quý này đứng chờ lâu như vậy, có phải là các anh đã rất không có phong độ? Nếu anh không thể quyết định được, anh đi gọi giám đốc của các anh lại đây.

Vào thời điểm nói xong câu cuối cùng, Thường Nhạc thở mạnh một hơi, hơi thở lạnh lùng đập vào mặt bồi bàn. Bồi bàn hồi hộp trong lòng, anh ta thầm nghĩ không chừng sau khi mình hết giờ làm sẽ bị tên lưu manh này đánh lén sau lưng, là người đứng đắn nhất định không nên đắc tội với loại côn đồ này, vì thế anh ta nín nhịn xoay người đi tìm Giám đốc nhà hàng.

Giám đốc nhà hàng nhanh chóng ra đến nơi, ông ta rõ ràng thông minh hơn anh chàng bồi bàn kia, kinh nghiệm giang hồ lại càng phong phú. Ông ta không biết Thường Nhạc là ai, nhưng ông liếc mắt một cái về phía chiếc xe kia. Bởi vì đó là chiếc xe Humer, cả thành phố này không có nhiều hơn ba

https://thuviensach.vn

chiếc, mà H6 thì chỉ có một chiếc, đó chính là vật cưỡi của hung thần Huyết Thủ trong truyền thuyết.

Là một người làm nghề kinh doanh, nhất định không thể đắc tội với xã hội đen, thậm chí hội Huyết Thủ xem như luôn luôn bao che cho nhà hàng Tây này, vì thế vị giám đốc này có vẻ rất khách khí, hướng về phía Thường Nhạc nở một nụ cười rất chuyên nghiệp nói:

- Thưa tiên sinh, nếu ngài không thuận tiện, chúng tôi ở đây có chính trang để cho ngài thay, ngài xem xem có thể bỏ ra một chút thời gian đi thay đồ không?

Thường Nhạc lúc này mới lộ ra một nụ cười hài lòng nói:

- Không thể không nói, Giám đốc tiên sinh, thái độ phục vụ của các anh rất tốt, cũng rất có nguyên tắc, nhưng tôi nghĩ hôm nay ta ngoại lệ một lần đi.

- Tiên sinh, đây chỉ sợ thật là không thể được.

Vị giám đốc này lần này thật là ở vào tình thế quá khó khăn, nếu không đồng ý e rằng đắc tội với một nhân vật xã hội đen. Nhưng nếu đáp ứng rồi e rằng lại phải vứt bỏ bát cơm của mình. Phải biết rằng nhà hàng này quản lý vô cùng nghiêm khắc, không phải một Giám đốc nhỏ như ông ta mà có thể phá lệ được.

- Ồ! Hay là ông mời Tổng giám đốc đến đây đi! Ông đừng có nói với tôi là Tổng giám đốc không có ở đây nhé, tôi sẽ tức giận thật sự đấy.

Thường Nhạc ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng vẻ mặt trông rất là hậm hực.

Lời nói này của hắn lại khiến cho vị Giám đốc kia thở ra một hơi nhẹ nhõm, vừa vặn hôm nay Tổng giám đốc lại đang có ở đây. Để cho người đó

https://thuviensach.vn

giải quyết việc này là tốt nhất, ông ta cũng không cần phải gánh lấy trách nhiệm này, nghĩ thế nên ông ta rất vui vẻ đi mời Tổng giám đốc.

Sau khi vị Tổng giám đốc hơi có chút mập mạp kia xuất hiện, mới nhìn thấy Thường Nhạc ông ta lập tức nở một nụ cười tươi tắn giống như mùa xuân, giọng điệu vô cùng cung kính:

- Ha ha! Hai vị thật là ngại quá, vừa rồi có chút hiểu lầm. Mời vào! Mời vào trong nhà hàng vừa vặn có một chỗ gần cửa sổ, mời hai vị vào…

Bên trong ánh mắt kinh ngạc của bồi bàn và vị giám đốc kia, Thường Nhạc dẫn Ôn Nhu đi đến vị trí cái bàn ở gần cửa sổ.

Sau khi vị Tổng giám đốc bố trí ổn thỏa cho hai người xong, khắp cả người ông đều toát mồ hôi lạnh. Ông ta lập tức xoay người mắng bồi bàn và vị Giám đốc kia một trận.

- Các anh có biết người đó là ai hay không?

- Các anh rốt cuộc là có muốn làm việc ở đây nữa hay là không?

- Không chỉ nói là mất việc mà các anh còn có thể là mất mạng?

- Trời ạ, tôi thật sự khâm phục dũng khí của các anh.

- Các anh có biết đắc tội với vị tiểu tổ tông này sẽ có kết cục như thế nào không?

Trong tiếng thóa mạ không đầu không đuôi mà vị Tổng giám đốc đổ xuống đầu, sắc mặt Giám đốc và bồi bàn càng ngày càng khó coi, thiếu chút nữa thì chảy cả nước mắt. Tuy rằng hai kẻ đáng thương này không hiểu mình vì sao mà bị mắng, nhưng cũng không dám nói năng gì.

Nói chung, bình thường ăn cơm Tây ở nhà hàng này đều phải đặt chỗ trước, khi đặt chỗ phải đặc biệt chú ý nói rõ ràng, đầu tiên là phải nói rõ số người

https://thuviensach.vn

và thời gian, có cần khu vực dành riêng hút thuốc hay không, có cần chỗ ngồi có vị trí và tầm nhìn đẹp hay không. Nếu như là sinh nhật hoặc là các ngày có sự kiện trọng đại phải báo cho biết mục đích và dự toán của yến hội. Đến đúng giờ hẹn là lễ phép căn bản, những quần áo quá xa sỉ hoặc quá thoải mái cũng không thể mặc khi vào nhà hàng, khi ăn cơm tốt nhất là mặc quần áo Âu Mỹ. Đi vào nhà hàng hạng sang đàn ông phải ăn mặc sạch sẽ, phụ nữ phải mặc bộ đồ và có cùng giầy.

Vậy mà có một người nào đó lại bỏ qua nhiều như vậy, giống như một nhà giàu mới nổi, dường như mới bán được vài con heo mà trở thành phát tài, mới đến thành phố mà chưa hiểu phép tắc vậy.

Ngay sau khi hắn ngồi xuống, lại hoàn toàn thể hiện ra phong độ quý tộc mà đám nhà giàu mới nổi không có, hắn cất tiếng rất lịch sự hỏi Ôn Nhu:

- Ở đây canh cá Marseilles, gan ngỗng nướng, tôm hùm Paris, rượu đỏ Sơn kê, Sa phúc la kê, gan gà nướng, Normandy kẹp, pho mát Bell cũng không tệ, có cần không, mỗi thứ chúng ta đều gọi một phần?

- Được.

Ôn Nhu có chút sững sờ nhìn Thường Nhạc, nói chung ấn tượng đầu tiên của cô với Thường Nhạc cũng như những phụ nữ khác, cô cũng hiểu rằng người đàn ông này là rất kỳ lạ.

- Canh gì đây? Canh cá Marseilles đặc sắc Provence có thể được chứ?

- Được.

Lúc này Thường Nhạc quay đầu lại nhìn bồi bàn cười hỏi:

- Uống rượu gì trước khi ăn cơm đây? Rượu Tuyết Lợi được không, còn khi ăn cơm thì uống rượu gì? Nghe nói các anh có mấy chai rượu nho trắng rất quý của Pháp sản xuất năm 98 rất hiếm có trên thế giới đúng không?

https://thuviensach.vn

Người bồi bàn này không ngu dốt như tên đồng sự lúc trước, vừa thấy hai vị khách do Tổng giám đốc của mình đích thân đưa tới gã liên tục gật gật đầu nói:

- Đúng vậy, đúng vậy thưa tiên sinh, có ạ.

- Tốt lắm lấy cho tôi một chai đi, cám ơn.

Một loạt thức ăn nhanh chóng được dọn ra. Nói chung nguyên bộ cơm Tây trình tự là: Món khai vị và súp, cá, hoa Quả, thịt các loại, váng sữa, món điểm tâm ngọt và cà phê. Còn có rượu uống trước khi ăn và rượu uống trong khi ăn. Đương nhiên không cần phải gọi tất cả, ở phương Tây nếu gọi nhiều quá ăn không hết sẽ bị coi là thất lễ.

Hai người ngồi đối diện với nhau đều có chút trầm mặc. Ôn Nhu nghe âm nhạc dịu dàng bên tai, uống một chút rượu nho Pháp nhập khẩu, nhìn ánh sáng nến lay động trên bàn, một buổi tối lãng mạn ấm áp ở nhà hàng Tây đã bắt đầu rồi.

- Cuối cùng cũng đã xong, đầu năm nay đi ra ngoài ăn bữa cơm thật cũng chẳng dễ dàng gì.

Thường Nhạc phá vỡ trầm mặc cảm xúc thở dài.

Ôn Nhu mỉm cười nhìn nhìn Thường Nhạc hiếu kỳ hỏi:

- Làm sao vị Tổng giám đốc kia lại biết cậu?

Thường Nhạc cười cười:

- Ồ! Không phải là biết mà rất quen thuộc.

Chớp chớp đôi mắt xinh đẹp, trên khuôn mặt tinh xảo của Ôn Nhu xuất hiện một chút kinh ngạc hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy sao ông ta lại cung kính với cậu như vậy?

- Ồ, bởi vì nhà hàng này thực ra là sản nghiệp đứng tên tôi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Sản nghiệp của cậu?

Bàn tay thanh nhã đang cắt miếng gan ngỗng của Ôn Nhu dừng lại, vẻ mặt cũng không tỏ ra quá ngạc nhiên. Toàn bộ cái tỉnh S này có đến một nửa xí nghiệp, nhà hàng nổi tiếng là sản nghiệp của nhà Đông Phương, tuy nhiên cô vẫn cảm thấy ngạc nhiên hỏi:

- Nếu là sản nghiệp của cậu thì sao lại phải phiền toái như vậy?

- Phiền toái lắm sao?

Thường Nhạc nâng chén rượu lên không hiểu hỏi.

- Đương nhiên, ít nhất thì tôi cũng cho là như vậy, nếu cậu nói sớm cậu là ông chủ thì có phải bọn họ sẽ cho chúng ta vào ngay không?

- Hà hà, như vậy thì không dễ chơi rồi, cô có thể coi tôi như đang cải trang vi hành được không?

Ôn Nhu trừng mắt nhìn Thường Nhạc cười trong đôi mắt đẹp ánh sáng lóe ra:

- Cậu, như thế này, đột nhiên tính khí quá mạnh mẽ! Nếu không được khống chế, sẽ làm cho bệnh tinh thần gia tăng.

- Có nghiêm trọng như vây không?

Thường Nhạc vừa bị Ôn Nhu rất dịu dàng trừng mắt, biến thành tâm ý xao động, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Tuy nhiên cô nói cũng có lý, con người của tôi đôi khi tôi cũng không biết mình muốn làm gì, có thể là bởi vì rất nhàm chán, người khác cần phải phấn đấu tới vài chục năm mới có thể để đạt được một cái gì đó, còn tôi, tôi chỉ vẫy tay một cái là có rồi.

Ôn Nhu thật ra cũng không nghĩ rằng Thường Nhạc đang mèo khen mèo dài đuôi, cô làm ra vẻ một bác sĩ tâm lý kiệt xuất, vô cùng hiểu được người bệnh, chiếu cố cảm xúc của người bệnh hỏi:

- Như lời cậu nói, loại nhàm chán tiềm ẩn này có đúng là đem đến cho cậu rất nhiều áp lực?

Thường Nhạc uống một ngụm rượu có chút bất đắc dĩ nói:

- Cũng gần như thế, người xưa nói cửa vào hào môn sâu tựa như biển, còn nói chỉ hận sinh ở nhà đế vương, tuy rằng so sánh như thế không quá chuẩn xác, nhưng thật ra cũng không sai biệt nhiều.

Đặt chén rượu xuống, Thường Nhạc nhìn xuyên thấu qua tấm thủy tinh trên cửa sổ nhìn xuống đám người đang đi lại trên đường phố, có chút cô đơn nói:

- Bác sĩ, cô xem, ở dưới kia có bao nhiêu người đang vì sinh tồn mà bôn ba, trong suy nghĩ của bọn họ chính là làm thế nào để một ngày nào đó có thể trở nên nổi bật, có thể giống như tôi bây giờ vậy. Nhưng người giống như tôi bây giờ lại đang mong muốn có một cuộc sống bình thản giống như bọn họ.

Nói tới đây, Thường Nhạc hơi hơi mỉm cười nhìn Ôn Nhu đang chăm chú lắng nghe, nói:

- Rất mâu thuẫn phải không? Tôi cũng đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà nghĩ, nếu là tôi sinh ra ở một gia đình nghèo khổ, tôi cũng sẽ khát vọng trở thành cái gọi là nhân sĩ thượng lưu. Bác sĩ, đây không phải theo như lời

https://thuviensach.vn

những nhà tâm lý học các cô thường nói, mọi người đều khát vọng đối với tất cả những cái mà chính mình không có được đó sao?

Ôn Nhu khẽ gật gật đầu một cái, có một chút kinh ngạc thấy anh chàng học sinh cấp ba này đã có suy nghĩ sâu sắc đối với nhân tính như vậy, mỉm cười nói:

- Có thể hiểu như vậy, đại bộ phận mọi người có tâm lý như vậy, đại khái lấy vật hiếm có là quý cũng là đạo lý này.

Lúc này Thường Nhạc lộ ra một trò đùa dai tươi cười:

- Ầy, đến giờ cuối cùng tôi cũng hiểu được vì sao người đại hiền như Tư Mã Thiên, sau khi bị khép tội bị cung hình đã công nhiên nói mình là Đại Âm Nhân, hóa ra là ông ta cũng thấy mình không có cái đặc biệt để hướng tới.

(Chú thích: 1. Cung hình: thiến. 2. Đại Âm Nhân: chỉ "cái đó" của đàn ông rất là lớn, giang hồ gọi là J8GG lớn)

Thình lình nghe thấy tiếng cười, khuôn mặt xinh đẹp của Ôn Nhu hơi ửng đỏ lên một chút, không có cái biểu hiện thẹn thùng của thiếu nữ, nhưng lại có ý tứ ngượng ngùng của thục nữ. Một loại hơi thở quyến rũ mê người từ trong cơ thể của cô cứ tự nhiên toát ra, làm cho thiểu chút nữa ở ngay đây thôi cô còn có thôi thúc phạm tội.

Mà trong nội tâm của Ôn Nhu lại còn cảm thấy rất kinh ngạc, tên nhóc này mỗi lần nói đều là so sánh, tuy rằng rất chuẩn xác, nhưng lại cũng là rất dâm đãng, thật sự là…rất cái kia rồi!

- Bác sĩ, cô nhìn tôi như vậy tôi sẽ thấy rất xấu hổ.

Thường Nhạc lộ ra một chút ngại ngùng tươi cười.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên nụ cười này biểu thị hơi quá lời, chọc trúng tâm trạng Ôn Nhu làm cho cô không thể không mỉm cười, nói:

- Cậu cũng biết xấu hổ?

- Cô không thể không tin, có nhiều lúc mặt tôi cũng đỏ.

Thường Nhạc làm ra vẻ nghiêm trang.

- Vậy sao?

Ôn Nhu kéo dài âm điệu dùng một loại ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Thường Nhạc. Loại ánh mắt này Thường Nhạc cho rằng chỉ có những phụ nữ xinh đẹp mới có được, hắn nghe thấy Ôn Nhu còn nói thêm:

- Cậu chịu nhiều áp lực như thế, có phải thường xuyên cảm thấy rất cô đơn?

- Không thể không nói, bác sĩ, cô thật sự rất chuyên nghiệp.

Thường Nhạc nói một câu nịnh bợ tiện đà thở dài nói:

- Về cơ bản, vào thời điểm những đêm dài vắng vẻ, tôi đều cảm thấy trống rỗng, cảm thấy cô đơn, cảm thấy lạnh lẽo.

- Vào những lúc đó có phải cậu đặc biệt muốn tìm một người ở bên cạnh?

Thường Nhạc tranh thủ đánh sắt khi đang còn nóng nói:

- Đúng vậy đấy bác sĩ, giá như đêm nay bác sĩ ở cùng với tôi, cho tôi mượn bả vai để mà dựa vào, tôi sẽ cảm thấy rất hạnh phúc.

- Lắm trò.

Ôn Nhu trực tiếp làm tổn thương trái tim yếu ớt của Thường Nhạc giống như đã nhìn thấu lục phủ ngũ tạng của hắn, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Không chỉ có riêng cậu, trên cơ bản mỗi người đều có thời điểm cô đơn, cho nên loại chuyện này mỗi người đều phải tự biết điều tiết trạng thái của bản thân mình, không phải chỉ dựa vào người khác đến trợ giúp.

- Phương pháp điều tiết ấy như thế nào? Bác sĩ cô làm tôi sốt ruột rồi, con người tôi một khi đã sốt ruột thì sẽ không khống chế nổi chính mình.

Ôn Nhu bí hiểm nở một nụ cười ngọt ngào, trở thành phong cảnh chói mắt nhất trong toàn bộ nhà ăn:

- Cho dù như thế nào tôi vẫn cho rằng cậu là một người rất bình tĩnh, gần như ở bên trong sinh mạng của cậu, vẫn chưa có sự việc gì khiến cậu phải thực sự lo lắng. Cho dù cậu có lo lắng đi nữa thì cũng chỉ là giả vờ, chẳng lẽ tôi nói không đúng sao?

- Oa! Vậy là đều bị cô nhìn thấy hết rồi.

Thường Nhạc vẻ mặt rất khoa trương, nhưng lại cau mày nói:

- Tuy nhiên, bác sĩ, lời nói của cô cũng chỉ đúng có một nửa, tôi không thể nói là một người tuyệt đối bình tĩnh được. Tuy rằng hai lão nhân nhà tôi đều dạy tôi rằng, người làm chuyện lớn phải tuyệt đối bình tĩnh, nhưng đáng tiếc có nhiều lúc tôi lại không làm được. Hơn nữa tôi lại hay đại khái, tôi cũng không cần biết người ta nhìn tôi như thế nào?

- Tuyệt đối bình tĩnh là không thể nào có được, cho dù có tính là có thì nó cũng không thuộc về con người.

Ôn Nhu rất chuyên nghiệp trả lời Thường Nhạc, sau đó đột nhiên mỉm cười nói:

- Kỳ thực có thể làm được như bây giờ cũng đã là tốt rồi. Chẳng phải cậu thích bóng đá sao? Anh xem các huyến luyện viên của các câu lạc bộ lớn đều là những người rất xuất sắc của thế giới, đều là những người đa mưu

https://thuviensach.vn

túc trí và bình ổn, nhưng nhiều khi bọn họ cũng mặt xanh mét hoặc nổi trận lôi đình. Đó cũng không phải là chuyện khác thường gì cả, ngẫu nhiên phát tiết là một lựa chọn không tồi.

Thường Nhạc vỗ tay tán thưởng nói:

- A! Bác sĩ, cô nói ví dụ này thực sự rất thỏa đáng, nghe cô nói như thế tôi giống như khôi phục lại một chút tự tin, nếu lý giải của tôi không sai lầm thì ý của cô là: "Tôi bây giờ không có gì là không tốt phải không?"

- Đúng vậy!

- Cô xác định?

- Xác định!

Ôn Nhu hơi buồn cười liếc mắt một cái nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc lại đột nhiên nói:

- Như vậy thì tôi có thể hẹn hò với cô được rồi?

- À?

- Cô không phải nói tôi bây giờ không có gì không tốt sao? Giờ đây tôi liền tự mình kiên trì đi, ha ha!

Ôn Nhu nhìn như nào cũng đều cảm thấy Thường Nhạc đang cố bám chặt lấy mình, không phải là một chút mà là cố gắng bám chặt lấy, cô chán nản cười lại cười, nói:

- Tôi lại một lần nữa nghiệm chứng, tính đột nhiên của cậu quá mạnh mẽ. Tuy nhiên cậu tự mình kiên trì tôi cũng có thể tự mình cự tuyệt cậu, không phải sao?

https://thuviensach.vn

- Cô không sợ làm tổn thương một thanh niên tốt có tâm hồn yếu ớt sao?

- Thường tiên sinh, tôi cảm thấy ý chí của cậu rất cứng cỏi.

- Ồ không, đó chỉ là biểu hiện bề ngoài, cô còn chưa đi vào thế giới nội tâm của tôi.

- Vậy sao?

- Vậy đấy! Cô không tin cô hãy sờ thử xem?

Thường Nhạc nhân cơ hội nắm lấy tay Ôn Nhu áp vào ngực của mình. Lập tức, long khí trong cơ thể của Thường Nhạc lập tức sinh động, quả tim kịch liệt đập loạn lên, so với một người bình thường quả tim này đập nhanh hơn gấp bội.

- A?

Ôn Nhu giật mình kinh hãi, cô chưa từng chứng kiến tim đập phức tạp như vậy bao giờ, bỗng nhiên, trên mặt cô lại lộ ra một tia nghi hoặc, hỏi:

- Tim của cậu đập, vì sao lại giống như rất có tiết tấu vậy?

- Cô rất thông minh, Bác sĩ đây là tiết tấu "Tướng quân lệnh".

- Tướng quân lệnh?

Trong mắt Ôn Nhu hiện lên ánh sáng kinh ngạc, chẳng lẽ đây là đang trong bộ phim "Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương" sao?

Lúc này Thường Nhạc buông tay của Ôn Nhu ra, trên khuôn mặt đầy bất đắc dĩ nói:

- Bác sĩ, hiện tại cô đã biết tôi là người khổ sở đến thế nào?

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu là một người bình thường làm sao có thể biết được tất cả, cho dù cô là bác sĩ nhưng từ trước tới nay cô vẫn cho rằng, cái gọi là nội công dị năng chỉ là truyền thuyết, giờ đây cô đang nhíu chặt đôi lông mày như đang tự hỏi điều gì.

Thật lâu sau, Ôn Nhu mới lo lắng hỏi:

- Cậu đã đi kiểm tra chưa, có phải là Cậu bị bệnh tim hay không? Tôi chỉ là bác sĩ tâm lý, bệnh đó không nằm trong phạm vi chuyên môn của tôi nên tôi không thể nào giúp cậu được.

Thường Nhạc đang vùi đầu đối phó với một tảng thịt bò, nghe vậy cũng không ngẩng đầu lên nói:

- Ha ha, bác sĩ, cô đừng lo lắng tôi chỉ là đùa thôi mà, cô xem tôi là người rất thành thật, tôi không nói dối cô.

- Cậu!

Ôn Nhu muốn nói gì đó nhưng lại thôi, đột nhiên cô không hiểu hỏi:

- Làm sao mà vừa rồi cậu có thể làm được như thế?

- Điều này, liệu có thể không trả lời được không? Đề cập tới vấn đề khó nói của tôi.

- Nếu cậu thực sự muốn trị liệu có kết quả, tốt nhất là hãy nói cho tôi biết.

- Ồ! Như vậy ư?

Thường Nhạc ngẩng đầu, ánh mắt dừng ở trên người Ôn Nhu, sau khi đã nuốt xong thức ăn mới chậm rãi nói:

- Bác sĩ, tôi không phải đã nói mấy chục đại hán đều không đánh nổi tôi rồi sao, chỉ cần cô coi tôi như là một võ lâm cao thủ là được rồi. Nếu là võ lâm

https://thuviensach.vn

cao thủ thì sẽ biết chút ít kỹ năng đặc biệt rồi đúng không nào? Thật xin lỗi tôi cũng chỉ có thể nói với cô đến như vậy thôi.

- Thì ra là thế!

Ôn Nhu tuy rằng kinh ngạc nhưng cũng tiếp nhận sự thật này.

Thường Nhạc lại nói:

- Bác sĩ, như vậy tôi đã có thể hẹn hò với cô chưa.

- No!

- Ồ! Cô thật là lạnh lùng, thôi được rồi, tôi cam chịu số phận rồi.

Thường Nhạc vẻ mặt có vẻ rất bất đăc dĩ, nhưng ánh mắt cứng cỏi lại mơ hồ nói cho Ôn Nhu biết rằng hắn tuyệt đối sẽ không buông tha.

Ôn Nhu cũng rất bất đắc dĩ, người này như thế nào đều đã bám vào lời của cô mà nói, cô không vòng vo mà đi thẳng vào vấn đề:

- Thường tiên sinh, có phải mục đích cậu mời tôi ăn cơm là muốn hẹn hò với tôi có phải không?

Thường Nhạc với vẻ mặt thành khẩn nói:

- Không phải, ngay từ đầu tôi chỉ là đến để trị liệu, nếu tôi nói là tôi đến vừa rồi mới có dự định hẹn hò với cô, cô có tin hay không?

- Tôi tin cậu, nhưng cậu như vậy sẽ gây trở ngại cho việc trị liệu của mình.

- A!

Dường như nghĩ đến một cái gì đó, Ôn Nhu lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vì sao nửa năm trước cậu lại tới trung tâm cố vấn tâm lý của tôi làm thẻ VIP. Từ đấy mà suy ra, tôi rất hoài nghi rằng ngay từ đầu cậu đã có mưu tính.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Mưu tính, mưu tính cái gì?

Thường Nhạc ngẩn ngơ.

Ôn Nhu cẩn thận đánh giá, cô phát hiện thấy Thường Nhạc cũng không phải là giả bộ ngớ ngẩn ngốc nghếch, cô không khỏi hiếu kỳ hỏi:

- Vậy, tại sao nửa năm trước, cậu lại cho người làm thẻ VIP?

- Ồ! Là như thế à?

Thường Nhạc rất chậm chạp, làm ra bộ dạng bừng tỉnh đại ngộ, sau đó hợp lý hợp tình nói:

- Lúc trước làm thẻ VIP thực sự là do trong lòng bất an. Khi đó nghe nói cô là đại mỹ nữ nên cũng muốn chuẩn bị mở mang kiến thức một chút. Nhưng sau đó do tạm thời có việc bận nên chậm trễ, lần này tôi đến đúng thật là chỉ muốn trị liệu thôi.

Thường Nhạc dừng lại, bốn mắt gặp nhau, trong mắt Ôn Nhu liên tục chớp động phát ra mấy đợt sóng dường như muốn đem con người này xem xét thấu triệt, cuối cùng cô bất đắc dĩ đưa ra một kết luận: Tất cả các lời nói của Thường Nhạc đều là đúng sự thật.

Chính là vì như thế, nên cô lại bắt đầu tò mò, trên thế giới này sao lại có thể có một người con trai thành thực và phúc hậu như thế?

Lúc này Thường Nhạc đã trở nên nghiêm túc:

https://thuviensach.vn

- Bác sĩ, cô còn có gì muốn hỏi nữa không? Một lần hỏi được hết cũng tốt, chẩn đoán chính xác sớm một chút. Kỳ thực tôi chỉ muốn xác định xem mình có biến thái hay không mà thôi? Không cần phải khiến cho mọi chuyện phức tạp như vậy.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Ôn Nhu hiện ra sắc thái thận trọng, cô nghiêm mặt nói:

- Tôi hỏi cậu một vấn đề cuối cùng, có phải rất nhiều khi cậu bị cảm xúc hóa, giống như ngay tại lúc này, làm ra có vẻ có một chút hoang đường?

- Đúng vậy, bác sĩ cô hiểu tôi rất rõ.

- Lấy một thí dụ được không?

- Kỳ thực tôi cảm thấy là tính tình của tôi không tốt lắm, trong khi tức giận tôi thường thường làm ra một ít chuyện kỳ dị.

Nói tới đây trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười hàm nghĩa mơ hồ:

- Tôi thí dụ nhé, hình như khi đó tôi khoảng mười tuổi, tôi nhớ khi đó có một buổi tối nào đó, có một con muỗi đốt vào mặt của tôi, trong cơn tức giận tôi đuổi theo gần hai mươi dặm, cuối cùng tôi cũng bắt được nó. Căn cứ vào tinh thần nhân đạo và trân trọng động vật hoang dã, tôi chỉ cắt đứt của nó một cái cánh, và phế bỏ của nó hai cái đùi.

Nghe những lời này làm cho người ta không khỏi liên tưởng đến một hình ảnh. Trong đêm tối đen không một bóng người, một đứa bé trai đem theo một cây gậy nanh sói lớn, đuổi theo giết một con muỗi đang cố gắng vội vàng bay thoát thân.

Ôn Nhu như cười như không nhìn Thường Nhạc mím chặt đôi môi, rốt cục không thể nhịn được nữa che miệng cười. Cô cười đến run rẩy hai vai, phập phồng hai bên ngực làm cho người ta mơ màng hàng nghìn hàng vạn thứ,

https://thuviensach.vn

cuối cùng cô nói một câu khiến cho Thường Nhạc đau khổ đến không còn muốn sống nữa:

- Hiện tại tôi có thể khẳng định cậu thật sự rất biến thái.

Thường Nhạc bỏ đồ ăn xuống đốt một điếu thuốc lá, nhìn ra ngoài cửa sổ với bộ dạng thất thần, nhìn qua có thể thấy được đang rất bị tổn thương.

Ôn Nhu thật ra không thật phản cảm đối với thuốc lá cô cũng, đột nhiên cô rất cẩn thận hỏi Thường Nhạc:

- Có phải cậu có rất nhiều phiền não?

- Đây có được tính là một vấn đề hay không?

Thường Nhạc cũng nghiêng đầu ra chỗ khác, vẻ mặt vẫn có chút mất mát như cũ.

- Xem như thế đi, vậy thì sao?

- Không có gì, không phải vừa rồi cô đã nói là hỏi tôi vấn đề cuối cùng sao? Tại sao giờ lại có một vấn đề mới?

Lời nói của Thường Nhạc dần dần chuyển sang lạnh lẽo, không khí dịu dàng trong nhà ăn cũng như bị đông kết lại rồi.

- Tôi…

Ôn Nhu bị lời nói này của Thường Nhạc làm cho tức giận đến không nói được:

- Cho dù… coi như là tôi là bạn bè của cậu, quan tâm tới cậu một chút không được sao?

- Bạn bè? Có thể, đương nhiên có thể.

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc lại có chút lạnh lùng, hắn đột nhiên nghĩ đến Vũ Thì Tình cũng là "bạn bè bình thường" với hắn.

- Này, có phải cậu nên trả lời vấn đề của tôi trước hay không?

Ôn Nhu tươi cười khi âm mưu thực hiện được, trong mắt cô đã có một chút thần thái lo lắng. Từ khi thái độ trở nên lạnh nhạt của Thường Nhạc, cô đột nhiên cảm thấy rất không quen, cô rất không muốn thấy hắn như vậy.

Thường Nhạc đưa một đoạn tàn thuốc thật dài run rẩy gạt vào trong cái gạt tàn thuốc, chậm rãi nói:

- Buồn phiền, mỗi người đều có, cô có thể cho tôi là tự kỷ. Dù sao tôi vẫn cho rằng, một người con trai xấu xa như tôi thì buồn phiền bình thường đối với tôi cũng không phải là buồn phiền, cười một cái là qua ấy mà, cho nên, bác sĩ cô cũng không cần lo lắng nhiều như thế.

- Thật sao? Nhưng mà cậu cũng có buồn phiền đúng không?

Nói xong những lời này Ôn Nhu cảm thấy mình càng ngày càng tầm phào rồi.

- Đúng thì thế nào?

- Thái độ không cần ác liệt như vậy được không? Tôi đang là khách của cậu mà.

Ôn Nhu mỉm cười giáo huấn Thường Nhạc một câu, đột nhiên lại lộ ra nụ cười hồn nhiên giống như cô gái nhỏ, hiếu kỳ nói:

- Để tôi đoán xem nào, rốt cuộc điều gì khiến cho cậu buồn phiền? Không phải là bởi vì phong độ rất đẹp trai lại đa tài đa nghệ như vậy, nên có nhiều cô gái theo đuổi cậu, làm cho anh rất buồn phiền có phải không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ngẩn ra, đúng là một số thần tượng diễn viên đẹp trai đều là bị các cô gái theo đuổi đến chết đi sống lại, vậy mà mình, đẹp trai như vậy, phong độ như vậy, ngạo mạn như vậy, vì sao qua nhiều năm như vậy cho tới bây giờ chỉ có mình đi tán gái, không có cô gái nào chủ động theo đuổi mình?

Chẳng lẽ mình trời sinh đã là sắc lang, công lý ở đâu, chỗ nào?

Thấy Thường Nhạc không nói lời nào, Ôn Nhu tiếp tục tầm phào nói:

- Không nói gì coi như cậu đã chấp nhận rồi, ồ đúng rồi, tôi vẫn muốn hỏi cậu, những tài nghệ của cậu đều là trời sinh đúng không?

- Không có một tài năng nào là do trời sinh ra hết, chẳng lẽ cô nghĩ tôi là thần sao?

Thường Nhạc cuối cùng đã có một chút tinh thần, giọng điệu lại tỏ ra nặng nề:

- Có lẽ thiên phú đối với tôi so với người khác nhiều hơn một chút, nhưng cái cố gắng ở phía sau người khác nhìn không thấy đấy thôi, tựa như tôi từng kéo vi-ô-lông đến rút gân. Dựa theo thuyết pháp của ông nội tôi, có thể người trong gia tộc chúng tôi đều khá bướng bỉnh, đã làm một việc gì chưa chắc phải làm đến tốt nhất, nhưng nhất định phải làm đến khi chính mình hài lòng mới thôi.

Tim Ôn Nhu chấn động mạnh, cô run lên một cái, Thường Nhạc mặc dù miêu tả sơ lược, vốn chỉ cần cho cô hiểu được hắn, nhưng có thể tưởng tượng được hắn đã từng phải trả quá nhiều máu và mồ hôi.

Sau khi Thường Nhạc nói xong, hắn có vẻ thoải mái rất nhiều, trên mặt lại có nụ cười như có như không, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi lúc này cũng đã nghĩ thông, Hoa hoa công tử cũng thế, ăn chơi trác táng cũng vậy, ở trong nhà quyền quý bại hoại cũng thế, tôi không sao cả. Đây cũng không phải là buông xuôi hay hạ mình gì cả, chỉ là một loại tâm thái, cũng giống như các cô gọi là biến thái.

Nói tới đây hơi thở bất cần đời từ trên người Thường Nhạc không kiêng nể gì phóng xuất ra:

- Trước kia tôi mâu thuẫn, tôi vừa muốn làm quý tộc lại vừa muốn làm lưu manh, điều này làm cho tôi rất khó nắm chắc. Hiện tại tôi đã suy nghĩ thông suốt, có thể tôi từ đầu tới đuôi tôi là lưu manh, ừ, trên căn bản mà nói, tôi chính là lưu manh.

Trong mắt Ôn Nhu lóe ra sắc thái quái dị, thành thục động lòng người, trên mặt cũng biến đổi không ngừng, giống như phóng thích ra một loại đau lòng. Cô nhẹ nhàng thở dài một tiếng, đột nhiên vươn người lên, từ trên bàn lướt qua cầm tay phải của Thường Nhạc, dịu dàng nói:

- Không cần phải nói mình như vậy, là bác sĩ tôi có thể cho cậu biết, suy nghĩ của cậu như vậy có chút hơi sai lệch. Nhưng nếu làm một người bạn của anh, tôi với anh, tại nơi coi trọng vật chất này, tại cái thế giới ngươi lừa ta gạt này, cậu làm như vậy không có gì không tốt, thật đấy. Tôi có quá nhiều người bệnh thành công trong sự nghiệp, trong quãng đường họ làm giàu, nói thật ra đều là một quãng đường đầy máu và nước mắt. Tôi không biết nói như vậy có phải là nói dối cậu hay không, nhưng là hiện tại, đây là những lời tôi muốn nói nhất, những lời thật lòng nhất.

Cảm nhận được nhiệt độ ở trên bàn tay ngọc ngà truyền đến, lại có những lời nói săn sóc này, trong lòng Thường Nhạc đột nhiên nóng lên, thậm chí có một ý nghĩ muốn ôm người đó vào trong lòng.

- Kỳ thực, tôi rất hâm mộ cậu, cậu muốn làm cái gì thì làm cái đó, tất cả đều là từ tính tình của mình. Thế giới này người như vậy không còn nhiều,

https://thuviensach.vn

tối thiểu trong mắt tôi, cậu cũng không phải hư hỏng đến nỗi bất trị.

Trong mắt Ôn Nhu hiện lên đầy vẻ nhu tình, vẻ mặt thậm chí lại có vài phần thê lương, đột nhiên hỏi:

- Cậu có biết tại sao tôi chọn nghề bác sĩ tâm lý không?

Thường Nhạc bị những lời nói thân thiết của Ôn Nhu làm cho xúc động, nhưng cũng chỉ "Hả" một tiếng rồi lặng yên nhìn Ôn Nhu.

- Bởi vì tôi muốn chữa khỏi bệnh của chính mình.

Ôn Nhu nói xong câu đó kín đáo thở dài một tiếng.

- À!

Thường Nhạc giật mình hỏi:

- Bệnh gì?

Trên mặt Ôn Nhu đỏ ửng lên, cô buồn bã nói:

- Khi 16 tuổi tôi bắt đầu phát hiện ra chính mình có tật xấu này. Serotonin trong não tôi quá thấp, làm cho tôi trời sinh thích mua sắm điên cuồng, nhìn thấy vật gì tốt là tôi muốn mua, mua về nhưng tôi lại không dùng. Trước khi tốt nghiệp đại học, tôi căn bản không thể khống chế được chính mình, tôi đã quét sạch rất nhiều thẻ tín dụng. Mãi đến sau này khi tôi làm bác sĩ tâm lý, dựa vào thuốc và tri thức chuyên môn tôi đã dần dần khống chế bệnh tình, nhưng trước sau cũng không thể khống chế tận gốc.

- Cuồng mua sắm?

Thường Nhạc lại cả kinh, hắn không cho rằng Ôn Nhu đang nói dối, bởi vì hắn cũng đã từng chứng kiến một phụ nữ có chứng bệnh tương tự như vậy.

https://thuviensach.vn

Trên mặt hắn lộ ra một nụ cười không có ý tốt, tươi cười nói với Ôn Nhu giọng điệu rất thành khẩn:

- Bác sĩ, không bằng cô làm bạn gái của tôi đi, đến lúc đó cô muốn mua gì, tôi đều cho cô.

Trên mặt Ôn Nhu thoáng qua một chút kinh ngạc nhưng ngọt ngào, theo sau lại thay thế bằng vẻ ai oán, vẻ mặt kia làm cho người khác tan nát cõi lòng, chỉ nghe cô buồn bã nói:

- Cái tôi muốn bây giờ không phải là mua sắm, mà là muốn chữa cho khỏi bệnh của mình, cậu hiểu chưa?

- Hiểu rồi, đương nhiên hiểu.

Thường Nhạc vừa nói vừa đứng lên, kéo Ôn Nhu đi ra khỏi nhà hàng.

Vị Tổng giám đốc đứng ở cửa cung kính chào hai người, những nhân viên khác đang phục vụ trong nhà hàng lại sợ đến ngây người. Cái tên ra vẻ lưu manh kia căn bản không trả tiền. Sao Tổng giám độc lại giống như lợn bị lột da mà cung kính tiễn họ ra ngoài vậy?

Thường Nhạc và Ôn Nhu đi trên đường, bởi vì quần áo và tuổi tác hai người sai biệt lớn nên thu hút không ít ánh mắt tò mò. Rất nhiều người qua đường còn dùng ánh mắt kỳ quái đánh giá đôi nam nữ này, vì trước mắt họ thoạt nhìn thật sự rất kỳ dị.

Bất ngờ Thường Nhạc lại giành được rất nhiều ánh mắt thông cảm, một chút mẫu tính tràn ra, thậm chí còn có người tỏ ra chán nản, các cô đều trong lòng cảm thán:

- Nhỏ như vậy mà đã bị đem ra "bán" thật sự là rất đáng thương, bình thường những đứa nhỏ như vậy đều còn đang đi học. Ây, chú bé này khẳng

https://thuviensach.vn

định thân thế rất bị ức hiếp, một nam sinh đẹp trai như vật, tiền đồ tốt như vậy, cứ như thế mà bị phá hủy.

Kết quả là với những điều hợp tình hợp lý như thế, rất nhiều người dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Ôn Nhu. Xem như là cô cũng là một phụ nữ thành công, nhưng không ngờ lại biến thái như vậy? Chỉ là một học sinh cấp 3 còn nhỏ như vậy đã bị cô bao dưỡng rồi, còn có công lý sao? Còn có vương pháp sao?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 86: Bóp Chết Sự Dịu Dàng Của Cô

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi cảm nhận được những ánh mắt quỷ dị xung quanh, Ôn Nhu thật sự muốn cắn lưỡi tự sát luôn cho rồi, lần này cô đúng thật là bị "hãm hại" rồi! Nhưng Thường Nhạc còn cứ kéo tay cô mãi không buông, đi trên con đường đầy náo nhiệt.

- Cậu muốn đưa tôi đi đâu?

Thấy Thường Nhạc cũng không lên xe, chỉ kéo cô đi bộ trên đường, tim Ôn Nhu đập loạn liên hồi.

- Đương nhiên là dẫn cô đi shopping!

Thường Nhạc bày ra dáng vẻ cam tâm tình nguyện làm thằng khờ.

- Tôi không đi!

Thái độ của Ôn Nhu thật kiên quyết, nhưng giọng nói lại khá nhỏ, dáng vẻ như e thẹn này lại mê người không nói nên lời. Nếu không phải là vì trên đường này phải duy trì hình tượng thục nữ, cô đã học kiểu của nữ sinh, dậm chân kháng nghị từ lâu rồi.

- Thật không đi?

- Kiên quyết không đi!

- Được, sợ cô rồi, nữ anh hùng, tôi nhận thua được chưa?

- Vậy còn chưa đưa tôi về!

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu cáu giận nói, trong lòng đã có chút không đành.

Thường Nhạc quay đầu nghiêm túc nhìn Ôn Nhu một cái, vẻ mặt càng lúc càng trở nên hồn nhiên vô tà:

- Chi bằng thế này đi, bác sĩ, em đi dạo cùng tôi, coi như ăn xong đi bộ giúp dạ dày tiêu hóa, cô thấy sao?

- Cái này…

Ôn Nhu mấp máy đôi môi khiêu gợi, sắc mặt hơi do dự.

Thái độ muốn cự tuyệt mà giống như đang quyến rũ này làm cho Thường Nhạc động tâm. Hắn cố nén ham muốn hôn một cái lên bờ môi nhỏ nhắn kia, trên mặt có biểu hiện vô cùng thích hợp, tổng hợp của chủ nghĩa trừu tượng và trường phái tượng trưng, biểu hiện hoàn hảo dáng vẻ năn nỉ và ủy khuất của một nam sinh ngây thơ đang khẩn cầu một đàn chị mỹ nữ đồng ý với đề nghị của mình:

- Cũng chỉ đi dạo thôi, thế cũng không được sao? Giờ còn chưa tới tám giờ tối, sớm như thế, chẳng lẽ cô muốn trở về đếm cừu ngủ hay sao?

Ôn Nhu không biết là bị Thường Nhạc chọc cười hay cũng bị lung lay rồi, hơi hơi đong đưa thân thể mềm mại, hỏi:

- Thật là chỉ đi dạo một vòng thôi sao?

- Thật mà!

- Được rồi, cậu nhất định không được bày trò quỷ gì đấy!

- Không thành vấn đề! Cô biết không, trước giờ tôi nói lời đều giữ lời!

Thường Nhạc nói xong, giống như sợ Ôn Nhu đổi ý, liền kéo tay cô đi.

https://thuviensach.vn

- Này, cậu, cậu buông tay ra…

Ôn Nhu vừa đi vừa kháng nghị, vốn định bảo Thường Nhạc buông tay cô ra, nhưng chỉ một giây sau cô cũng chẳng thèm để ý nhiều tới thế, hoàn toàn đã không còn phong phạm thục nữ nữa, chỉ vào một cửa hàng lớn đằng trước hét to:

- Oa! Giảm giá 95%! Chúng ta đi vào xem một chút đi!

Bên ngoài cửa hàng nối tiếng nhất thành phố C này đang treo một tấm biển, trên đó viết: Giảm giá 95% toàn bộ mặt hàng!

Thường Nhạc âm thầm cười, con gái chính là như thế, giống như giảm giá 95% là không mất tiền mua vậy.

Tuy nhiên, hắn vẫn phát huy trọn vẹn vai trò của một diễn viên:

- Bác sĩ, chúng ta đâu có đi mua sắm đâu.

- Ai nói phải mua đồ?

Ôn Nhu hùng hổ, lại có chút dáng vẻ giấu đầu hở đuôi, đáng yêu không nói thành lời, chỉ thấy cô nói:

- Tôi chỉ là muốn nhìn xem chút, thế cũng không được sao?

- Đương nhiên là được, nhưng nếu cô chẳng may không kìm nổi muốn mua thì làm sao bây giờ?

- Không đâu mà!

Ôn Nhu cắn chặt răng, thái độ kiên quyết, khuôn mặt đỏ ửng sáng lên trong đêm làm động lòng người.

https://thuviensach.vn

- Thật sao? Bác sĩ, đến lúc đó cô cũng đừng nói là tôi dụ dỗ cô, cô cũng biết, cô chính là người cuồng mua sắm…

Thường Nhạc mang dáng vẻ thật cẩn thận, thoạt nhìn thật vô sỉ.

- Tôi sẽ không trách đâu, là tự tôi muốn đi vào xem mà, thế là được rồi chứ gì?

Trên mặt Ôn Nhu lộ vẻ khó chịu, giống như chỉ ước được lao vào bên trong cửa hàng kia ngay vậy.

Thường Nhạc cúi đầu trầm tư nửa ngày, mãi cho tới khi Ôn Nhu bóp cánh tay hắn, hắn mới giống như "bừng tỉnh đại ngộ" mà ngẩng đầu lên, dùng giọng điệu "gió tiêu diêu, dịch thủy hàn" nói:

- Nếu đã như thế, tôi đành liều mình đi theo anh hùng vậy.

- Thế mới đúng chứ, giờ tôi chỉ là muốn nhìn một chút, tôi có thể khống chế ham muốn mua sắm của mình mà, cái này gọi là lấy độc trị độc đó, hiểu không?

Ôn Nhu nói, vừa kéo Thường Nhạc đi vào trong cửa hàng.

Thường Nhạc cố nín cười, vẻ mặt thật trang nghiêm, đứng đắn nói:

- Lấy độc trị độc? Được, để chữa được bệnh của bác sĩ, cho dù là dùng cháy thẻ của tôi cũng đáng!

- Cậu nằm mơ đi, nói lăng nhăng gì thế chứ, tôi cũng không mua đồ, làm sao lại dùng cháy thẻ của cậu được!

Ôn Nhu nói lời này tỏ vẻ hơi phật ý, rồi cùng Thường Nhạc đi vào cửa hàng…

https://thuviensach.vn

Tầng hai và tầng ba của khu thương mại Á Đô đều là những thương hiệu độc quyền của thế giới, không hề giống với những cửa hàng độc lập bên ngoài. Nơi này chính là nơi những cửa hàng đại diện của những hàng hiệu tập hợp lại, có thể thấy được, cửa hàng bên cạnh của nhãn hiệu Chanel lại chính là Versace…

Giá cả của những đồ đạc ở đây rất đắt, để cho những thành phần tri thức bình thường vừa đi vào đây thì đã kích động tới tim đập thình thích, tay lạnh toát, chân không ngừng run rẩy. Thu nhập cả năm của bọn họ cũng chưa chắc có thể đi được mấy vòng.

Cho dù là bây giờ toàn bộ giảm giá 95% cũng như thế.

Ôn Nhu có thể được coi là dân cuồng mua sắm, chỉ mới vừa nhìn lướt qua trên lầu hai, cô liền kéo Thường Nhạc lên thẳng lầu ba. Tầng ba của khu thương mại còn cao cấp hơn cả tầng hai nữa, vì ở đây áp dụng chế độ hội viên, hơn nữa yêu cầu đối với hội viên cũng tương đối cao... Đương nhiên, những điều này cũng không phải quan trọng nhất, điều quan trọng nhất chính là nơi này là khu bán nữ trang!

Vì những nguyên nhân trên, khách hàng của tầng ba cũng không nhiều, ngược lại chính là những nhân viên phục vụ trang phục sạch sẽ, ngoại hình cũng khí chất cũng tầm X khoa trở lên, lại luôn mang nụ cười chuyện nghiệp còn nhiều hơn cả khách hàng.

Nhìn số khách ít ỏi bên trong đó có thể chia ra làm ba loại. Loại thứ nhất, là thuộc loại đi tới đi lui buôn nước bọt, rất có hứng thú mua sắm một mình. Loại thứ hai thường chính là một mỹ nữ xinh đẹp ôm lấy một thằng giàu sổi, chỉ cần kiều nữ vừa vung tay lên, sóng mắt long lanh, tên giàu sổi đó lập tức liền xuất tiền. Thứ ba chính là loại phú bà dẫn theo một tên công tử bột đẹp trai phong độ, hoặc một gã trai cao lớn cường tráng đi lại khắp nơi.

https://thuviensach.vn

Không thể nghi ngờ, Ôn Nhu với Thường Nhạc nhìn giống như loại thứ ba rồi…

Thường Nhạc cũng đã nhận ra điều gì không thích hợp, cố ý đứng thẳng lưng, đầu còn ngẩng lên. Nhưng mà hắn càng như thế, lại càng giống như tên công tử bột có tật giật mình. Cũng may đám nhân viên phục vụ ở đây cũng gặp rất nhiều chuyện kỳ quái rồi, ai cũng quen rồi, cho nên ánh mắt và thái độ biểu hiện ra ngoài cũng không làm cho Thường Nhạc thấy quá khó chịu.

Nhưng Ôn Nhu vẫn là bác sĩ tâm lý giỏi đoán ý qua lời nói và sắc mặt, cô không cần bác sĩ tâm lý khác tới trị liệu cho cô cũng là may mắn là rồi. Thoáng buông lỏng cánh tay Thường Nhạc ra, cô nàng xinh đẹp này dường như biến thành người khác, hoàn toàn đắm chìm trong biển đồ hiệu, vẻ mặt gần như điên cuồng.

- A, Thường Nhạc, anh có thấy không, đây là KW2S năm nay Chanel mới ra đó, quá tuyệt vời!

Thường Nhạc vừa định phát biểu ý kiến, Ôn Nhu lại buông chiếc Chanel trong tay ra, chạy như bay tới quầy hàng khác, thất thanh hét ầm lên:

- A, bộ sưu tập mùa hè "Thanh lịch hấp dẫn" của Givenchy 2016 đây! Lần trước tôi đến đây sao lại không thấy nó chứ, thật sự là quá đẹp!

Lần này Thường Nhạc đã có kinh nghiệm, tuy rằng chân bước đi theo, nhưng lại không phát biểu ý kiến.

Quả nhiên, Ôn Nhu lại xông tới chỗ khác.

- Trời ạ, thục nữ trang cảnh xuân tươi đẹp của DG, mang đậm phong cách quý phái, lại gợi cảm như có như không, cuối cùng tôi cũng tìm được nó rồi!

https://thuviensach.vn

Nghe giọng nói hưng phấn xen lẫn hạnh phúc, Thường Nhạc cảm thấy bản thân có chút suy sụp.

Lúc này giọng nói "vô cùng khủng bố" của Ôn Nhu lại vang lên:

- Chẳng lẽ là tôi hoa mắt rồi sao? Lẽ nào ba tháng chưa tới mà thay đổi nhiều như thế chứ? Trời ạ, bộ đồ xa hoa gợi cảm mới một tháng trước… Oa, oa, oa, hai tháng nay kiên trì không dám xem tạp chí, thật là lạc hậu rồi…

Nhìn tới vị bác sĩ tâm lý kiệt xuất này trở nên có chút điên cuồng, thái độ thay đổi cũng làm cho người ta phải líu lưỡi. Còn có dáng vẻ buồn cười của vị nhân viên hướng dẫn mua sắm luôn đi đằng sau kia nữa, Thường Nhạc thật muốn xoay người sang chỗ khác, làm bộ không quen biết cô.

- Thường Nhạc, cậu có thấy không? Nơi này còn có trang phục mùa thu theo style mới của Prada nữa, tháng sau thời tiết chuyển lạnh hơn vừa mặc, hay quá!

Ôn Nhu không coi ai ra gì, lại mừng rỡ la hoảng lên.

Amen, nếu thời gian có thể quay lại, Thường Nhạc tình nguyện không mang mụ điên này tới mua sắm.

- Oa, túi xách năm 1885 của LV cũng xuất hàng rồi, lại còn có mấy món năm 1873, năm 1896 với 1902 nữa là tôi đã mua đủ bộ rồi!

Trán Thường Nhạc toát mồ hôi lạnh. Trào lưu túi xách da mang tính cách mạng của Louie Vuitton đầu tiên ở Paris vào năm 1854, sáng tạo ra thời đại LV đầu tiên. Mỗi một năm LV đều đưa một kiểu ra thị trường, nghe câu này của Ôn Nhu, cô đã sưu tập gần hết một trăm năm mươi cái túi xách LV, hơn nữa đều là loại đặc biệt hàng năm.

https://thuviensach.vn

Mà túi da của LV trong khoảng thời gian từ 1854- 1954 đều là vì thời gian đã lâu, thật sự rất khó tìm, nhưng Ôn Nhu cũng chỉ còn thiếu mấy cái là sưu tập đủ bộ rồi, thật sự là… không hổ danh là cuồng mua sắm trời sinh mà!

Lúc này Ôn Nhu nói với nhân viên hướng dẫn mua sắm một câu rung động lòng người:

- Cô à, những gì tôi mới nhắc vừa nãy, nhờ cô gói lại hết cho tôi.

- Vâng, xin cô chờ một chút.

Nhìn dáng vẻ bình tĩnh của nhân viên mua hàng, hiển nhiên không phải là lần đầu tiên chứng kiến dáng vẻ mua sắm điên cuồng của Ôn Nhu.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười kiểu gian kế đã thành công. Hiển nhiên Ôn Nhu không chịu được sự hấp dẫn, tuy rằng bất kể nói ra sao, hiện tại hắn cũng phải lưu lại một hình tượng nghĩa khí ngất trời, thấp giọng nói:

- Bác sĩ à, không phải nói là chỉ xem qua thôi sao?

- Đồ ngốc, những đồ tốt như vậy mà không mua, sau này làm gì còn nữa chứ!

Ôn Nhu đúng lý hợp tình dạy dỗ Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười nói:

- Nhưng không phải cô nói là kiên quyết không mua sao?

- Giờ tôi thay đổi chủ ý!

Giọng điệu Ôn Nhu quả thực có chút điêu ngoa.

Trên mặt có chút hơi buồn bực, Thường Nhạc yếu ớt hỏi:

https://thuviensach.vn

- Bác sĩ à, không phải cô vừa mới nói lấy độc trị độc, không phải là chỉ nhìn mà không mua sao? Sao giờ lại biến thành nhìn, lại biến thành mua? Bệnh của cô làm sao bây giờ?

- Rốt cuộc thì tôi là bác sĩ hay cậu là bác sĩ, hừ hừ!

Cô nắm chặt nắm đấm, có vẻ nếu chỉ cần Thường Nhạc dám lên tiếng nữa liền đánh cho hắn một trận.

Thường Nhạc hoàn toàn bị đánh bại rồi, dùng ánh mắt "tôi phục cô rồi" nhìn Ôn Nhu, lấy chiếc ví da màu đen quý tộc Valentino Gavani ra, cười nói:

- May cho cô là hôm nay tôi mang tiền theo người, nhiều khi cũng chẳng mang đâu.

- Tôi không thèm tiêu tiền của cậu đâu! Cậu cho rằng tôi là người thế nào hả?

Ôn Nhu hừ hừ một tiếng, theo thói quen định với lấy chiếc túi xách LV của mình, cho tới khi chạm vào khoảng không, cô mới nghĩ tới mình bị người nào đó cưỡng ép kéo xuống dưới, chiếc túi yêu quí còn đang nằm trong phòng làm việc cơ.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc làm sao mà không biết được điểm này, vì cố ý muốn trêu trọc vị bác sĩ này một tí. Hắn giả vờ bộ dáng hiểu lòng người, nói:

- Ôi, nếu đã như vậy, thì thôi quên đi, tôi sẽ không miễn cưỡng cô. Bác sĩ, vốn dĩ tôi vốn nghĩ là tôi đưa cô ra ngoài, thì tôi nên chịu trách nhiệm…

Ôn Nhu biết Thường Nhạc có tâm, nhưng vì xấu hổ không muốn cầu xin Thường Nhạc, tức giận nói:

- Cậu, là cậu cố ý hãm hại tôi!

Thường Nhạc cười vô sỉ, lộ ra vẻ mặt "tôi đây chính là hãm hại cô", nhưng giọng nói lại khá nghiêm túc:

- Bác sĩ, cô nói năng lung tung như vậy, tôi cũng sẽ kiện cô tội phỉ báng người khác.

Nhìn bộ dạng hơi khó xử đó, Thường Nhạc có cảm giác thành công, ném đá xuống giếng hỏi:

- Bác sĩ, xin hỏi chúng ta hiện tại hai tay trống không dẹp đường hồi phủ, hay là tôi đi trả tiền cho cô?

Ôn Nhu căm phẫn trừng mắt nhìn Nhạc Thường, trong đôi mắt đẹp dường như muốn phun lửa, hoàn toàn không còn sự bình tĩnh trước đó. Như thể trung tâm mua sắm là cấm địa để cô phát huy năng lượng.

Liếc nhìn những sản phẩm yêu thích, rồi lại nhìn nhìn Thường Nhạc, khuôn mặt xinh đẹp của Ôn Nhu lộ rõ sự quyết tâm, căn hận nói:

https://thuviensach.vn

- Cậu trả tiền giúp tôi, cùng lắm tôi sẽ trả lại cho cậu sau.

- Ai, bác sĩ, tôi vẫn là đang hại cô sao?

Nụ cười trên khuôn mặt Thường Nhạc quả thực rất chu đáo, lương thiện.

- Im miệng, không muốn nghe cậu nói gì nữa, hừ?

Khuôn mặt Ôn Nhu xị xuống, xem ra độ căm phẫn lên đến 100.

- Vậy, có phải cũng không muốn nhìn thấy tôi không?

Thường Nhạc đột nhiên hỏi.

- Đúng!

- Ồ, vậy tôi đi trước!

Lời vừa nói ra, Thường Nhạc cũng không quay đầu bước thẳng về phía cửa ra.

- Cậu…

Ôn Nhu trợn tròn mắt, lúc này mới ý thức được mình đang có việc nhờ hắn.

- Thường Nhạc, cậu đứng lại cho tôi.

Ôn Nhu đuổi tới, khi Thường Nhạc quay người lại, cô lại có chút bối rối. Trên phương diện tâm lý mà nói cô thật không muốn làm như vậy, cũng không bỏ xuống được sự tôn nghiêm, nhưng, cô lại không khống chế được bệnh cuồng mua sắm của bản thân. Vào lúc này, tối thiểu trong con mắt của Thường Nhạc cô tuyệt đối không còn là một bác sĩ tâm lý kiệt xuất, mà là một kẻ điên.

- Làm gì vậy?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc quay đầu lại nhìn Ôn Nhu, nụ cười trên mặt như có như không.

- Cái kia, cậu….

Ôn Nhu nắm lấy góc áo, có chút khó mở miệng.

Khuôn mặt Thường Nhạc lộ ra hứng thú xâm lược, dùng ánh mắt thấu hiểu lòng người nhìn thẳng vào Ôn Nhu, không có ý tốt nói:

- Tôi hiểu ý cô…. Đúng rồi, bác sĩ, có phải cô đang cầu xin tôi không?

Ôn Nhu trên mặt thoáng đỏ:

- Tôi…..

Nhìn dáng vẻ xấu hổ, thẹn thùng đến mê người của người đẹp, Thường Nhạc cảm thấy trong lòng rất sảng khoái. Có thể tại nơi xa hoa này mà dậy dỗ người đẹp, mẹ nó thật là thích chí.

Tuy nhiên, Thường Nhạc lại có chút lo lắng, ngộ nhỡ cô nàng này nổi giận, chạy về công ty lấy ví, thì mọi âm mưu của hắn đi đời mất.

May mà hiện tại trong lòng Ôn Nhu đang nóng ruột việc mua hàng nên không nghĩ nhiều như vậy. Mặt càng lúc càng đỏ, lồng ngực cũng khẽ khẽ run lên, ấp a ấp úng nói:

- Chúng ta, chúng ta là bạn bè đúng không, a, cậu phải giúp tôi ….

Nói đến những từ cuối cùng, lời khẩn cầu của Ôn Nhu mang vẻ ai oán, vẻ mặt ai thấy cũng thương đó làm cho Thường Nhạc thở mạnh ra. Hạ quyết tâm không tàn phá tinh thần cô nữa, theo thói quen nhéo mũi cô, Thường Nhạc thâm tình nói:

- Đồ ngốc, tôi chỉ đùa cô thôi, đi theo tôi.

https://thuviensach.vn

- Thật sao?

Trên mặt Ôn Nhu lộ ra nụ cười ngây ngôm hạnh phúc.

Có lẽ lúc này đây, Ôn Nhu mới thể hiện bản thân chân thật nhất. Trên thế giới này, mỗi con người đều đeo mặt nạ, mỗi con người đều sẽ ngụy trang, tuổi càng nhiều, ngụy trang càng lợi hại.

Đây chính là cái gọi là thành thục và thận trọng.

May mà, trên thế giới này còn có một kẻ khinh thường kiểu ngụy trang như vậy. Cuộc đời của hắn dũng mãnh mà hoành tráng, kẻ đó chính là Thường Nhạc!

Thường Nhạc không trả lời câu hỏi của Ôn Nhu, kéo Ôn Nhu đi tới quầy thu ngân, từ trong ví da rút ra một tấm thẻ hội viên sáng rực rỡ.

Cô thu ngân nhìn tấm thẻ, ngây người mất vài giây, sau đó len lén dùng loại ánh mắt trước nay chưa từng có trộm nhìn Thường Nhạc…. Cô cảm thấy tên mặt thỏ trắng này thật là man, rất đàn ông, rất phong cách, rất hoành tráng, rất gì đó…..

Mà Ôn Nhu vừa nhìn đấy thứ này liền như nổi điên lên, không để ý gì đến hình tượng thục nữ, hét lên:

- Oa! Thẻ hội viên cấp kim cương cao quý, mua sắm tại khu vực Châu Á được giảm giá 50% mãi mãi, sao cậu lại có cái này vậy.

Thường Nhạc nở một nụ cười quý ông, nhân cơ hội sấn tới ôm eo Ôn Nhu, nói nhỏ vào tai cô:

- Con trai chủ tịch quản trị của Trung tâm mua sắm này trước khi xuất ngoại là tiểu đệ trung thành của tôi…

- Cậu đang nghĩ gì vậy?

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu hiện tại đã hồi phục lại phong thái của một bác sĩ tâm lý, cả người thoạt nhìn thành thục mà bĩnh tĩnh, nhưng trong đôi mắt đẹp vẫn thất thần, trên khuôn mặt xinh đẹp vẫn còn chut ngơ ngác, đã bán rẻ cô một cách sâu sắc…

- Tôi đang nghĩ, rốt cuộc có muốn tranh thủ vào trong uống cốc cà phê không?

Thường Nhạc nhìn khung cửa xe phía bên Ôn Nhu, nói thẳng suy nghĩ trong lòng.

- Anh cho tôi là kẻ ngu ngốc dẫn sói vào nhà sao?

Ôn Nhu bình tĩnh cười, trong mắt lại hiển lên một tia sáng kỳ dị.

- Cô cho rằng nếu cô không cho tôi vào thì tôi sẽ hèn nhát không dám vào sao?

Thường Nhạc hỏi ngược lại, quay đầu dùng ánh mắt xâm lược mà nguy hiểm nhìn chằm chằm Ôn Nhu.

- Cậu cho ràng mọi cô gái đều khuất phục dưới sự dâm đãng của cậu sao?

Ôn Nhu cũng hỏi ngược lại một câu, thần sắc vô cùng bình tĩnh.

Cả thân Thường Nhạc tỏa ra một cỗ hơi thở bức bách, di chuyển thân thể, áp sát vào Ôn Nhu, vô cùng tà ác hỏi:

- Thật sao?

Trong phút chốc, Ôn Nhu cảm thấy bản thân bị một loại khí thế bao phủ lấy. Cô nhìn Thường Nhạc, trong mắt không có sự kinh sợ mà là một loại hiếu kỳ muốn nghiên cứu một cách thấu triệt người đàn ông này, không hề do dự nói:

https://thuviensach.vn

- Đúng!

Hơi thở sắc bén trên cơ thể Thường Nhạc lập tức biến mất, trên mặt thoáng hiện lên chút cô đơn. Thường Nhạc dùng ánh mắt khẳng định dừng lại gang tấc trên người đẹp, thành thật nói:

- Xong rồi, bác sĩ ơi, tôi đã yêu cô rồi.

Rất kỳ quái, đối với câu nói này, Ôn Nhu không thể hiện ra bất kỳ phản ứng mang tính kháng nghị nào. Dùng ánh mắt phụ nữ bí ẩn, độc đáo nhìn Thường Nhạc, sâu xa nói:

- Đúng vậy! Tôi cũng xong rồi.

- Bác sĩ ơi, cô không thể tổn thương tôi như vậy chứ? Làm sao tôi yêu cô mà cô lại cảm giác xong rồi? Lẽ nào tôi thật sự vô dụng vậy sao?

Thường Nhạc rất thương tâm, thiếu chút ngửa lên trời thở dài.

- Đồ ngốc, làm sao mà cậu lại đột nhiên biến thành ngốc nghếch như vậy chứ?

Ôn Nhu lộ ra một nụ cười siêu cấp dịu dàng.

- Tôi ngốc sao?

Thường Nhạc ngẩn ra.

- Cậu không hề vô dụng, bất cần đời, không học vấn, phóng đãng vô độ. Đó chỉ là vẻ bề ngoài của cậu. Ngược lại, bất kể nhìn thế nào cậu đều là một người đàn ông ưu tú đến mức người khác phải đố kỵ…..!

Ôn Nhu giọng nói dịu dàng như đang chuẩn đoán cho người bệnh.

https://thuviensach.vn

Sau đó, cô nhẹ nhẹ thở dài một tiếng, bàn tay ngọc nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Thường Nhạc:

- Làm thế nào đấy? Tôi cũng không biết thế nào là đúng thế nào là sai, khả năng tôi thật sự xong rồi. Bởi vì, tôi cũng yêu cậu mất rồi…..

Thần sắc Thường Nhạc có chút sửng sốt, dùng ánh mắt bối rối, thương cảm nhìn Ôn Nhu, nhẹ nhàng nói:

- Bác sĩ, cô phải có trách nhiệm với những lời cô nói ra.

Ôn Nhu cũng dùng ánh mắt nhu tình như nước nhìn Thường Nhạc, khuôn mặt xinh đẹp, quyến rũ nở ra một nụ cười mê hồn, trong mắt khẽ hiện lên một chút tò mò:

- Vì sao, vì sao tôi cảm thấy cậu có chút khẩn trương, còn có chút thương cảm? Lẽ nào cậu không tin những lời tôi nói sao?

Thường Nhạc tự nhiên lộ ra chút ngại ngùng, tự giễu nói:

- Có thể là vì từ trước đến giờ đều là tôi cua người ta, hiện tại bỗng nhiên bị người khác cua, có chút không quen.

- Cậu lừa người!

Ôn Nhu trừng mắt Thường Nhạc, cong môi lên gắt gỏng. Bộ dạng quyến rũ làm cho người người ta không kìm được mà muốn hôn lên.

Theo như Ôn Nhu thấy, những chàng trai giống như Thường Nhạc nhất định không thiếu con gái theo đuổi. Bởi vì, từ một số bạn học gái trước đây khi còn đi học của cô, vốn không coi nhân phẩm con trai ra gì, chỉ cần đẹp trai là sẽ có một đám bám theo. Huống hồ, loại chuyện này là loại chuyện thường thấy ở các trường học.

- Ai, vậy mà cũng bị cô phát hiện ra….

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lộ ra vẻ biểu cảm mưu bị vạch trần, nghiêm mặt nói:

- Kỳ thực, có một sô cô gái vô danh thổ lộ tình cảm với tôi, nhưng tôi không để ý ai cả. Tôi thề là, người con gái vừa xinh đẹp vừa thành thục như cô cua tôi là đầu tiên!

Ôn Nhu nghiêm túc nhìn khuôn mặt của Thường Nhạc bằng đôi mắt thâm thúy, trên mặt bỗng nở nụ cười hạnh phúc. Thứ nhất, cô tin tưởng Thường Nhạc nói là thật, thứ hai, không người con gái nào lại không thích khen. Người đã gặp qua vô số mỹ nữ như Thường Nhạc lại khen cô vừa đẹp vừa thạnh thục, thật làm cho Ôn Nhu thấy tự hào.

- Tôi trước đây…

Ôn Nhu nói tới đây thì dừng lại, dưới ánh mắt dò hỏi của Thường Nhạc, cô khe khẽ hạ mi mắt xuống, tâm tư dường như đã bay đến một nơi rất xa.

- Tôi trước đây đã thề rằng…. một ngày nào đó, khi tôi gặp được người mình thích. Không quan tâm anh ta bao nhiêu tuổi, quốc tịch, chủng tộc, thân phận, cũng không quan tâm anh ta là người tốt hay xấu. Tôi nhất định mãi mãi đi theo anh ấy.

Lúc này trong lòng Thường Nhạc cảm thấy rất sảng khoái, không hổ là bắc sĩ tâm lý xuất sắc, vào thời điểm quan trọng cũng không hề kiêu ngạo giống những cô gái khác, mà là một kiểu mơ hồ, thoải mái.

- Người đó là tôi sao?

Thường Nhạc rõ ràng biết mà còn cố hỏi, trên mặt có chút đắc ý, trong ánh mắt thâm thúy lại thoáng chút cảm động.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ôn Nhu thầm cười, nụ cười thật khiến cho "hoa nhường nguyệt thẹn", làm cho ánh mắt của Thường Nhạc có chút đẫn đờ. Lúc này, Ôn Nhu bỗng đưa tay ra ôm lấy cổ Thường Nhạc, hơi thở đinh hương tỏa ra, hai người liền quấn lại với nhau.

Lúc này thời gian dường như đọng lại, chỉ còn lại hai người bọn họ ôm ấp, hôn hít nhau.

Hiệp đấu thứ nhất, Ôn Nhu chiếm thế chủ động.

Nhưng rất nhanh, động tác trúc trắc của cô đã bán đứng lòng cô… Nhìn không ra, bác sĩ Ôn Nhu là một tay mới, xem ra trước đây đều bận rộn mua sắm không có thời gian nói chuyện yêu đương.

Thường Nhạc vốn định để cho cô gái thành thục này thoải mái, tùy ý xxx hắn, nhưng bây giờ xem ra việc này rất khó khăn, do vậy vị "có văn hóa" này rất tức giận, cuối cùng hắn giành lại thế chủ động.

Điều chỉnh ghế tự động về phía sau nửa mét, Thường Nhạc tư thế nửa nằm, một tay kéo Ôn Nhu vào trong lòng hắn, sau đó cúi thấp đầu thuận theo mái tóc của Ôn Nhu hôn lên vành tai cô, lại hôn lên mí mắt và chiếc mũi xinh xắn.

Ôn Nhu "ưm"nhẹ một tiếng, nhắm đôi mắt lại, khuôn mặt đỏ ửng hết lần này đến lần khác, thân thể không tự chủ được ngọ nguậy.

Tay trái của Thường Nhạc đỡ lưng Ôn Nhu, tay phải không ngại ngần gì tiến vào trong quần áo của người đẹp. Ôn Nhu theo bản năng có chút kháng

https://thuviensach.vn

cự, nhưng rất nhanh sau đó lại làm ra cử chỉ nồng nhiệt chào đón. Ngửi mùi hương tỏa ra trên người Ôn Nhu, mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ say mê. Bàn tay thuận theo cổ áo nhẹ nhàng tiến sâu xuống dưới, dọc theo khe rãnh trắng như tuyết khiến người ta muốn phun máu, dần dần nắm lấy lớp bao phủ bên ngoài nơi cao ngất đầy đặn bên trái của Ôn Nhu….

Tuy rằng cách một lớp áo ngực ren đen, nhưng Thường Nhạc vẫn cảm nhận được sự tuyệt với khi chạm vào, mà Ôn Nhu thì bỗng khẽ trầm thấp rên rỉ, khẽ uốn éo vòng eo như rắn nước, một tay quấn chặt lấy eo Thường Nhạc. Cô nhắm chặt mắt lại, dường như không dám mở ra mà khuôn mặt xinh đẹp phiếm hồng kia lại không chỉ mê người mà còn mãnh liệt kích thích Thường Nhạc.

Thường Nhạc lại lần nữa biểu diễn "tuyệt chiêu sở trường", không cần đến 0.0001 giây, trong nháy mắt hắn đã cởi được chiếc áo ngực kết cấu phức tạp cưa Ôn Nhu. Ôn Nhu bất ngờ mở mắt, trong đôi mắt đẹp mang sự sững sờ giống như Tần Uyển lúc đầu, thằng nhóc này cũng rất chuyên nghiệp rồi… Chẳng qua, Ôn Nhu và Tần Uyển không giống nhau ở chỗ, trong đôi mắt của cô ngoại trừ sự kinh ngạc ra thì nhiều hơn thế nữa chính là sự mong đợi.

Đặt áo lót ren sang một bên, Thường Nhạc nhẹ nhạc cởi từng chiếc cúc áo của Ôn Nhu… Cảnh xuân hiện ra.

Đôi "Ngọc Nữ Phong" của Ôn Nhu không nói là to, cũng không nói là nhỏ, nhưng được cái đầy đặn, cao ngất hơn nữa lại tròn trịa, trắng muốt. Có cảm giác tăng lên một chút thì quá to, giảm đi một chút thì lại quá nhỏ, có thể nói là đây là kiệt tác độc đáo của Thượng đế. Ngón tay của Thường Nhạc từng ngón, từng ngón đặt lên "đại bạch thỏ" trắng muốt kia, giống như đang chơi đàn piano, nhẹ nhàng từng phím đàn.

- Ư… a!

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Ôn Nhu cũng không chịu nổi sự kích thích mà phát ra những tiếng rên rỉ mơ hồ không rõ.

Âm thanh như vậy, tức khắc đem đến cho Thường Nhạc động lực còn mạnh hơn mấy viên Viagra, hắn to gan, hơn nữa còn có chút thô bạo, xòe ra những ngón tay thon dài đẹp ngang với ngón tay của những nghệ sĩ Piano, sau đó nắm lấy toàn bộ nơi mà khiến hàng nghìn hàng vạn người đàn ông ngày đêm mơ tới của Ôn Nhu …. Một trận cảm xúc tuyệt vời truyền đến, làm rung động từng tế bào của Thường Nhạc, điều này làm cho Thường Nhạc ngay tại chỗ thiếu chút nữa không kìm được. Cảm giác có được bộ ngực sữa cực phẩm trên tay, quả thực là khó thấy trong cuộc sống bình thường của hắn.

Thân thể của Ôn Nhu vì chưa từng quen với sự tiếp xúc thân mật như vậy mà run rẩy kịch liệt, trong miệng lẩm bẩm những âm thanh mà người thường cũng như người ngoài hành tinh nghe không hiểu. Sự xinh đẹp mà thành thục, e thẹn mà thuần khiết cùng hợp lại, tạo thành phong cảnh hoa lệ.

Lúc này, Thường Nhạc một tay vẫn tiếp tục xoa bóp, chăm sóc hai bên trái phải của Ôn Nhu, chỉ sợ "nhất bên trọng, nhất bên khinh", mỗi một lần xoa bóp, mỗi một lần vuốt ve đều đem lại cho hai người những khoái cảm cực lớn…. Ngay sau đó, hai ngón tay của Thường Nhạc thành thục cố định nụ hoa bên phải của Ôn Nhu, một cách có tiết tấu trêu đùa nụ hoa tinh tế sớm đã gượng dậy kia, bừa bãi xoay xoay…

Có lẽ Ôn Nhu đã từng biết kiểu trận chiến này, nhưng cô chưa từng đích thân trải qua, do đó thân thể cô lại lần nữa run lên mạnh mẽ, khuôn mặt đỏ lưng như muốn tan thành nước.

Bất cứ người đàn ông bình thường nào đã tiến đến bước này gần như sẽ không không chế được bản thân, Thường Nhạc cũng không ngoại lệ, nhưng định lực của hắn lại tốt hơn người bình thường một chút mà thôi, cúi thấp

https://thuviensach.vn

đầu, hôn thật sâu đôi môi nhỏ gợi cảm của Ôn Nhu… Ôn Nhu dường như vẫn luôn trông mong giây phút này, rất khéo léo tự động đáp lại hắn một cách điêu luyện, cùng với đầu lưỡi của Thường Nhạc dây dưa không dứt, từng đợt nước miếng ngọt ngào truyền tới thấm vào ruột gan.

Đối mặt với Ôn Nhu đã hoàn toàn say đắm. Thường Nhạc vốn cũng gần như phát điên, chỉ duy trì một chút bĩnh tĩnh còn lại. Do đó, tay phải của hắn nhẹ nhàng vuốt ve chân của Ôn Nhu. Lúc này, đôi chân của Ôn Nhu vì sự vặn vẹo của cơ thể đã cong lên, Thường Nhạc dễ dàng như bỡn vuốt ve đến giầy của cô.

Đương nhiên, Thường Nhạc không phải có ý vuốt ve giầy mà là dùng tay chầm chậm từ mắt cá chân, dùng kiểu mát xa xoa nắn, mơn trớn, không bỏ qua một tấc da thịt nào trên chân cô, chậm rãi vuốt ve đôi kiệt tác thon dài của Ôn Nhu.

Dần dần, tay của Thường Lạc từ gót chân cô mò tới bắp chân, lại từ bắp chân xoa nắn tới đầu gối, rồi sau đó từ đầu gối kéo dài lên lên cặp đùi làm cho người ta thèm thuồng …. Môi của Ôn Nhu bị Thường Nhạc trụ lại, phát ra những âm thanh kỳ lạ mà mê người, thân thể run lên, một tay muốn đẩy Thường Nhạc ra, nhưng động tác vô lực ngược lại lại giống như đang câu dẫn Thường Nhạc.

Vì vậy Thường Nhạc hung hăng nhéo một cái trên đùi cô, một xúc cảm rất hoàn mỹ và linh hoạt, cảm giác mềm mại, tê dại đồng thời đánh thẳng vào thần kinh của Thường Nhạc. Mà Ôn Nhu thì thân thể run lên mãnh liệt, một sự xâm phạm mạnh bạo bất thình lình làm cho người ta đau đớn, khổ sở, sau lại cảm thấy một sự vui sướng mãnh liệt trước nay chưa có, sau đó cả cơ thể đều sơ lụi đi.

Giờ phút này, dưới sự ngầm đồng ý của người đẹp, bàn tay gian ác của Thường Nhạc từ từ tiến vào trong chiếc váy khiến người ta cảm thấy như vô hạn kia.

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu "ưm" vài tiếng, theo bản năng nhắm mắt lại, kẹp chặt lấy tay của Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng không vội, càng không rút tay ra, chỉ chu đáo hôn lên khuôn mặt của Ôn Nhu, chậm rãi trêu đùa vành tai cô, sau đó hôn lên chiếc cổ trắng của cô ….. Một cảm giác tê dại, kỳ lạ truyền tới, Ôn Nhu dần dần thả lỏng, giống như một chú cừu nhỏ đợi bị thịt, hai chân vô thức buông ra, vô tình trung đổi thành tư thế "mở cửa" để cho bàn tay khiến cô xấu hổ lại vô cùng kích thích của Thường Nhạc dễ dàng tiến sâu vào khu vực cấm.

Dựa vào sự nuôi dưỡng của một Playboy, Thường Nhạc thâm nhập vào sâu một cách rất chuyên nghiệp…. Bàn tay dường như một mũi dao nhọn đi sâu vào một cách triệt để.

Dựa vào xúc cảm nhạy bén, Thường Nhạc cảm giác được viền tơ lụa trên chiếc quần lót đen của Ôn Nhu, còn thêu hình một bông hoa, điều này vô hình chung càng kích thích hắn. Khi tay hắn từ từ đi sâu xuống dưới, sững sờ phát hiện, chiếc quần lót gợi cảm của Ôn Nhu đã ướt sũng một mảng.

Bị Thường Nhạc phát hiện nơi tư mật của mình, khuôn mặt Ôn Nhu đỏ ửng lên, rên rỉ một tiếng vạn phần thẹn thùng. Khi cảm nhận được bàn tay xấu của Thường Nhạc chạm vào nơi mềm mại kia, toàn thân cô run rẩy, cắn chặt môi, miệng phát ra những tiếng rên rỉ kỳ quái.

Mà Thường Nhạc vẫn tiếp tục dùng ngón tay cách một lớp quần lót từ từ xoa xoa cánh hoa đã nở rộ đầy mật dịch của Ôn Nhu. Một khoái cảm ấm nóng, trơn ướt bao vây lấy ngón tay đang không chút kiêng kỵ gõ vào vùng cấm địa của Ôn Nhu.

Ngay sau đó, dưới sự ngầm cho phép của Ôn Nhu, ngón tay Thường Nhạc từ một bên viền quần lót gợi cảm đi vào, triển khai chính thức ý nghĩa của hào ngũ ngăn cách tiếp xúc thân mật. Theo đó là bộ lông mềm mại mê người, ngón tay Thường Nhạc từ từ hướng xuống, vượt qua ngọn đồi nổi

https://thuviensach.vn

bật đầy đủ, vượt qua thung lũng không đáy…. dựa vào tinh thần vạn lý trường chinh, ngón tay kia hát vang 'Đội ngũ của chúng ta giống thái dương', không để ý 'Nước sôi lửa bỏng' cuối cùng đưa một đầu ngón tay đầu tiên thăm dò vào 'thành lũy' bên trong của Ôn Nhu.

Tuy rằng, đầu ngón tay chỉ đi vào một chút, nhưng Ôn Nhu vẫn nghẹn ngào 'ưm' lên một tiếng, thân thể mềm mại cứng đờ, trong cơ thể dường như có thứ gì đó mãnh liệt tuôn trào, cả người đều rơi vào trong khoái cảm kỳ lạ.

Sau đó, cô cảm thấy có một vật gì đó không rõ hình dáng hùng hổ chĩa vào phía sau lưng của cô.

Cảm nhận được sự mềm mại của người đẹp, Thường Nhạc liền có cảm giác thành tựu, lúc này hắn cũng không để ý nhiều nữa, rất nhanh cởi chiếc quần lót gợi cảm của Ôn Nhu.

- Đừng mà!

Ôn Nhu theo bản năng kháng cự, giãy dụa đôi chân mê người, mở trừng mắt, sau khi nhìn thấy ánh mắt mang theo sự thất vọng và kinh ngạc của Thường Nhạc, cô cúi thấp đầu khẩn cầu:

- Đừng ở nơi này, đi vào nhà tôi có được không?

Thường Nhạc giật mình rồi cười lớn, bên tai người đẹp nhỏ giọng nói:

- Đừng sợ, tôi thích chỗ này…..

Trên thực tế, Thường Nhạc một chút cũng không lo lắng, bởi vì chiếc xe này có thủy tinh đặc thù, từ bên trong nhìn ra bên ngoài rất rõ ràng, từ bên ngoài nhìn vào trong xe chỉ là một mảng tối như mực. Mà giấy phép chiếc xe này kia vô cùng đặc thù, người bình thường căn bản cũng không dám tới gần thăm hỏi, đến cảnh sát giao thông cũng không chắc dám đến hỏi han.

https://thuviensach.vn

Kết quả, phòng tuyến cuối cùng Ôn Nhu cũng bị đánh tan.

Trong mơ hồ, trước tiên cô nghe thấy tiếng kéo khóa bị mở ra, sau đó cảm nhận được Thường Nhạc đã bế cô lên, tách ra chân của nàng ngồi lên phần hông hắn. Ôn Nhu xấu hổ không dám mở mắt, cô chỉ cảm thấy hoàn toàn giống trong tiểu thuyết, một vật cứng chĩa vào vườn hoa tư mật của cô, từ từ trêu đùa cô, từng đợt khoái cảm nóng bóng mà dị thường che phủ đất trời truyền tới.

Ôn Nhu xấu hổ muốn chết, lại bị khoái cảm như vậy kích thích không kìm chế được.

Là một bác sĩ tâm lý xuất sắc, cô hiển nhiên là người không theo lệ, cô lén hít sâu một hơi, cố lấy dũng khí, ra sức ngồi xuống…..

Trong "Trần ai đoạn định" (tất cả đều kết thúc) có đoạn như thế này: Liên quan đến khởi nguồn thế giới chúng ta trong thần thoại, có một vị thần không biết ở nơi nào đã nói "Haa", lập tức liền có hư không, vị thần lại đối với hư không nói "Haaa", liền có nước, lửa và hồng trần. Lại nói tiếng "Haaa" thần kỳ đó, gió liền thổi thế giới tại trong hư không đó xoay tròn.

Trong nháy mắt khi tư thái chủ động đẹp đẽ của Ôn Nhu bao phủ vận mệnh của Thường Nhạc, Thường Nhạc cũng rất kinh ngạc kêu lên một tiếng:

- Haaaa!

Mà Ôn Nhu thì đang đặc biệt đau đớn, rất là hối hận mà lại hưng phấn kêu lên một tiếng:

- A!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 89: Ý Trung Nhân Của Tư Đồ San San

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tư Đồ San San là một trong tam đại ngực lớn của học viện Kiêu Tử, là em gái duy nhất của nhân vật cấp thần tượng một thời Tư Đồ Lôi Minh. Năm nay, Tư Đồ San San chính mỹ nữ tính tình thì nóng nảy nhưng dáng vóc người rất nóng bỏng, hiện tại cô trò truyện với người nào đó qua điện thoại.

Chính xác mà nói, vị cô nương này đang khóc lóc om sòm.

- Anh, anh phải giúp em báo thù, bằng không người ta sau này sẽ không thèm để ý đến anh nữa.

Tư Đồ San San đang dậm chân làm nũng, lúc này đây, trên người cô là chiếc váy ngủ màu phấn hồng vô cùng gợi cảm, đôi chân dài tuy không trắng nõn nà nhưng lại trông khỏe mạnh và mê người hiện ra…. Trong lúc dậm chân, bộ ngực mà Thường Nhạc gọi là đỉnh "everest" nảy lên nảy xuống làm cho người khác muốn phun máu ngay tại chỗ.

Cũng may, Tư Đồ Lôi Minh là anh ruột cô, thấy vậy không có phản ứng gì, trong con ngươi thâm thúy lóe lên một tia trìu mến, ở bên kia đầu dây, thản nhiên hỏi:

- Công chúa của anh, em lại sao thế? Anh trai thực không nghĩ ra, ở học viện Kiêu Tử còn có kẻ nào dám bắt nạt em đây?

Vừa nhắc đến chuyện này, Tư Đồ San San liền nổi trận lôi đình, trên mặt thoáng chút giận dữ, còn kèm theo sự ủy khuất:

- Thì chính là cái tên "không ra trai cũng chẳng ra gái" Tây Môn Khinh đó! Cô ta trước mặt mọi người đuổi người ta ra khỏi cửa hàng cô ta, còn…còn,

https://thuviensach.vn

cô ta… cô ta còn nhân cơ hội ăn đậu hũ của em.

Tư Đồ Lôi Minh cười nhàn nhạt, thảo nào em gái bảo bối của mình lại tức giận như vậy, từ nhỏ đến lớn, cô nào chịu qua sự ủy khuất như vậy chứ? Nghĩ đến ánh mắt quỷ dị, mờ ám, còn cả xu hướng giới tính khác thường của Tây Môn Khinh, Tư Đồ Lôi Minh cũng bất giác cảm thấy rùng mình một cái.

- Anh, anh còn dám cười à, mặc kệ anh, hừ!

Tư Đồ San San hừ lạnh một tiếng, rồi lại bắt đầu dậm chân, nhìn thái độ dường như muốn bùng nổ.

- Bà cô nhỏ của tôi ơi, anh trai không phải đang cười em, anh đang suy nghĩ một số vấn đề.

Tư Đồ Lôi Minh vẻ ngoài không động thanh sắc từ trước đến giờ lúc này đây cũng lộ vẻ bất đắc dĩ.

Nhưng chuyện gã đang suy nghĩ trong lòng về cơ bản lại hoàn toàn không liên quan gì đến em gái mình.

Tây Môn Khinh? Ha ha, đây chính là người mình vẫn muốn lôi kéo mà, nên xử lý thế nào đây???

Cúi đầu trầm tư, trong mắt Tư Đồ Lôi Minh mơ hồm lóe lên tia sét. Hồi lâu sau, gã ngẩng đầu lên, trực tiếp mở ra một tờ chi phiếu trống:

- San San, em yên tâm, chuyện này anh trai sẽ sử lý.

- Thật sao??

Khuôn mặt Tư Đồ San San lập tức sáng lên.

Tư Đồ Lôi Minh cười cười, hỏi lại:

https://thuviensach.vn

- Anh trai đã khi nào lừa gạt em chưa?

- A! Người ta biết anh trai là tốt nhất mà!

Tư Đồ San San reo lên, giống như đứa trẻ được thưởng kẹo hồ lô, trong tâm thầm nguyền rủa Tây Môn Khinh vô số lần, lúc này mới nói những lời ngọt ngào lấy lòng anh trai mình:

- Anh, anh mau về nước đi, San San rất nhớ anh.

- Haha, nha đầu thối này, từ khi nào biết dỗ ngọt người khác vậy? Có phải vì chuyện này không?

Nụ cười trên mặt Tư Đồ Lôi Minh kín đáo như có như không hoàn toàn giống với Thường Nhạc, nhưng ánh mặt sắc bén kia lại dường như nhìn thấu nỗi lòng của Tư Đồ San San.

Quả nhiên, nụ cười trên mặt Tư Đồ San San cứng đờ, nhưng cô không ngượng ngùng gì, nũng nịu nói:

- Em hận chết tên Thường Nhạc kia, anh phải thay em dạy dỗ hắn!

Tư Đồ Lôi Minh cười nói:

- Thường Nhạc? Hắn lại làm gì em vậy? Anh nghe Trường Thiên nói, hắn ta ở Học viện Kiêu Tử mặc dù lưu tình bốn phương nhưng lại chưa từng quấy rối em à?

- Hắn đương nhiên không dám! Nhưng….

Tư Đồ San San cũng không biết nên nói cái gì, trong tiềm thức, cô lại thật hi vọng Thường Nhạc đến quấy rối cô một chút, ngày đó bạn học thường lạnh lùng với cô như vậy, thực làm cô rất khó chịu…. nhưng trong lòng cô vì sao lại như vậy chứ? Chính cô cũng không hiểu.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều những thiên kim con nhà giàu đều không nói lý lẽ, Tư Đồ San San không nghi ngờ gì là một trong những người rất không nói lý lẽ. Không tìm ra lý do, không có nghĩa là cô sẽ bỏ qua, do đó lần này cô ta xuất ra tuyệt chiêu đã sử dụng nhiều lần.

- Người ta không biết đâu, dù sao thì người ta nhìn cái tên khốn khiếp họ Thường kia thật không thuận mắt. Anh, anh phải dạy dỗ hắn, bằng không San San sẽ tuyệt thực, hừ hừ.

- Em sao lại hận hắn như vậy?

Tư Đồ Lôi Minh đột nhiên cười hỏi.

- Đúng vậy, hận chết hắn luôn!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Tư Đồ San San tràn ngập sự tức giận, trong đôi mắt to đẹp lại thoáng hiện chút thù hận.

Xoay xoay chiếc nhẫn ở ngón giữa, sắc mặt Tư Đồ Lôi Minh trước nay chưa có nghiêm lại, nghiêm giọng nói:

- San San, sau này cấm không được nhắc đến người này. Hiện tại, không phải lúc đối phó với hắn……

Tư Đồ San San rất ít khi thấy anh trai có biểu tình như vậy, cũng bất chấp, khóc lóc om sòm, có chút bất mãn hỏi:

- Anh, anh sợ hắn sao? Tại sao các người ai cũng vậy, anh Trường Thiên sợ hắn, anh cũng sợ hắn. Lần trước thi đấu bóng đá, tên nhóc họ Thường ngang nhiên sỉ nhục anh Trường Thiên, anh Trường Thiên thế nhưng lại không tức giận, thật kỳ quái à! Tên khốn khiếp họ Thường thật sự lợi hại như vậy sao?

- Anh sợ hắn?

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Minh bật ra nụ cười kỳ quái, giống như nghe thấy truyện cười, chậm rãi nói:

- San San, có một số chuyện, đợi đến khi em lớn lên tự nhiên sẽ hiểu……

Dừng một chút, nhìn cái miệng chu ra của đứa em bảo bối, Tư Đồ Lôi Minh bổ sung:

- Nhưng em hoàn toàn có thể yên tâm, mọi người đều biết nhà Mộ Dung chúng ta có bất hòa với Đông Phương gia cùng Nam Cung gia, do đó tên Thường Nhạc này, coi như anh không đối phó hắn, hắn cũng sẽ tìm cách đối phó anh. Vấn đề quyết chiến giữa chúng ta chỉ là sớm hay muộn thôi…..

Nói tới đây, trên mặt Tư Đồ Lôi Mình tràn đầy tự tinh mãnh mẽ.

Từ trên người gã tỏa bất tri bất giác tỏa ra một loại khí tức "Rồng thiên hạ", cười thầm:

- Haha, Thường Nhạc, bổn thiếu gia vĩnh viễn đi phía trước mày, không lâu nữa tao sẽ cùng con gái nhà quý tộc đứng đầu nước Anh, công tước Authur đính hôn, đến lúc đó, thế lực của tao đâu đơn giản là chỉ phân bố trong nước? Ai, Thường Nhạc, mày dựa vào đâu mà đấu với bổn thiếu gia?

Cho dù là qua điện thoại, Tư Đồ San San cũng cảm nhận được khí phách vương giả của anh trai, không khỏi cảm thấy kiêu ngạo vì phong cách này của anh trai mình. Cô trực tiếp hôn gió một cái qua điện thoại, dịu dàng nói:

- Được rồi, anh trai, San San tin anh, anh nhất định sẽ đánh bại cái tên rùa đen khốn khiếp đấy.

Tư Đồ Lôi Minh bình tĩnh nhìn em gái, trong lòng bỗng dâng lên một loại dự cảm bất thường. Người đàn ông phong cách giống như gã đương nhiên

https://thuviensach.vn

rất nhanh sẽ tìm ra nguyên do, phụ nữ thường hay thay đổi, vạn nhất nha đầu này vì yêu Thường Nhạc mà sinh hận thì thật phiền toái.

Giống như câu nói kinh điển trong vở "Đại thoại Tây Du": "Có một ngày bạn bỗng dưng phát hiện mình đã yêu phải người mà mình ghét nhất, đoạn tình cảm này mới là điểm chết người nhất".

Tư Đồ Lôi Minh tuyệt đối không cho phép chuyện như thế xảy ra. Vì thế, gã cười ha ha nói:

- A, nhóc con. Em cũng không còn nhỏ, có cần anh trai giới thiệu bạn trai cho em không?

- Muốn chết sao, nói mấy chuyện này!

Tư Đồ San San dậm chân, trên mặt thoáng chút hồng, trong lòng cũng thấy buồn bực, tại sao anh trai hôm nay nói mấy chuyện này.

- Aizz, anh trai trước đây không cho phép con trai tiếp cận với em làm em bị ủy khuất rồi. Bây giờ nghĩ tới thấy thật có lỗi với em…. Em cũng sắp 18 tuổi rồi, là người trưởng thành rồi, anh trai cũng không quá mức gò bó em, nếu như có đối tượng thích hợp, em muốn yêu đương thì cứ yêu đi… Trên thực tế, hai năm nay không có anh trai bên cạnh em, em nhất định rất cô đơn, anh hiểu mà ….

Tư Đồ Lôi Minh có chút đau lòng nói, dường như toàn bộ thế giới đều lờ mờ tràn ngập sự đau thương.

Không thể không thừa nhân, kỹ năng diễn xuất của người này tương đương với Thường Nhạc, hết sức phô bày ra một người anh hết sức yêu thương em gái mình, vừa bất đắc dĩ vừa mâu thuẫn. Trên khuôn mặt cứ tự nhiện toát ra một loại thổn thức cùng dằn vặt. Ánh mắt phảng phất thể hiện ra sự lên án chủ nghĩa lý tưởng đối với chủ nghĩa hiện thực, được gọi là "thủy chuẩn chi

https://thuviensach.vn

tác hữu mục cộng đổ!" (Ý nói: tiêu chuẩn làm việc rõ ràng cho mọi người cùng thấy)

Không ngoài dự tính, Tư Đồ San San cảm động tới rối tinh rối mù lên, trong mắt rất nhanh xuất hiện mấy giọt lệ lăn xuống, nức nở thâm tình nói:

- Anh trai…..

- Em gái ngoan…..

Cái gọi là khi tình nồng đến giả cũng như thật, Tư Đồ Lôi Mình cũng dốc sức bày tỏ một chút tình cảm.

Tư Đồ San San lau nước mắt, trong ánh mắt có sự cô độc vì ở chỗ cao không khỏi bị rét của con nhà quyền quý mà không được ai hiểu, ánh mắt như vậy làm cho người ta cả thấy sự đáo để của cô, sự điêu ngoa của cô, sự tùy hứng của cô tất cả đều là ngụy trang. Vì quá khứ, hiện tại và cả tương lai của cô đều bị người khác sắp xếp. Cô chỉ có thể tiếp nhận tất cả vô điều kiện, điều duy nhất cô có thể làm chính là không ngừng lấy thái độ bốc đồng của mình để đạt được sự chú ý của mọi người. Hoặc tất cả mọi chuyện cô làm đều chỉ là một sự phản kháng đối với hiện thực.

Cố nặn ra nụ cười, Tư Đồ San San nói:

- San San không muốn giao lưu với những người đàn ông thối đó, có anh trai ở cạnh San San, San San thấy rất hạnh phúc rồi!

Trong lòng Tư Đồ Lôi Minh có chút chấn động mạnh, ngữ khí bất giác đầy ắp thâm tình:

- Nha đầu thối, em rồi sẽ phải gả cho người ta, nói cho anh biết, đối tượng trong lòng em là người như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nói xong những lời này, Tư Đồ Lôi Minh có chút bất đắc dĩ, ánh mắt sâu sắc thoáng hiện lên chút áy náy. Nhưng rất nhanh đã bị thay thế bởi một loại tà ác dứt khoát. Nếu bản thân gã cũng chỉ có thể cưới một cô gái nhà quyền quý mà gã không hề thích làm vợ, em gái gã tương lai cũng nhất định phải gả vào nhà một người có quyền có thế!

- Sao thế, anh muốn làm gì?

Tư Đồ San San hờn dỗi, trên mặt có chút ngượng ngùng, cảm thấy vô cùng kỳ quái đối với sự khác thường hôm nay của Tư Đồ Lôi Minh.

- Tiết lộ chút đi mà?

Tư Đồ Lôi Minh lộ ra vẻ mặt bát quái.

- Không!

- Không nói anh trai sẽ tức giận đó!

- 55555, anh thật xấu xa, luôn khi dễ người ta.

- Anh là quan tâm em, nói không chừng có thể giúp em tìm thấy người em thích nha.

Tư Đồ San San ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ mặt rất say mê lại kiên định, từng từ từng từ nhấn mạnh:

- Được, em sẽ nói cho anh biết, nhưng anh phải giữ bí mật cho người ta nhé? Ý trung nhân của San San, cực kỳ lạnh lùng, cực kỳ đẹp trai, cực kỳ bá đạo, cực kỳ chảnh!

Nói xong Tư Đồ San San rơi vào trạng thái hoảng hốt, người này, sao lại có thể giống tên khốn nạn họ Thường như vậy???

Tư Đồ Lôi Minh lại lộ ra vẻ mặt hài lòng:

https://thuviensach.vn

- Được, anh trai sẽ tìm cho em một nam sinh như thế.

….

Sau khi cúp máy, Tư Đồ Lôi Minh rơi vào trầm tư.

"Cốc cốc…." Cùng với tiếng gõ cửa rất nhẹ này, một người đang ông thân hình cao ngất, tóc dài đi vào.

Người đàn ông này cực kỳ đẹp trai, mày kiếm, mắt sáng. Giữa hai đầu lông mày là một cỗ khí phách kiêu ngạo, toàn thân toát ra một hơi thở mạnh mẽ mà chỉ có những kẻ cường nhân mới có. Sau khi nhìn thấy Tư Đồ Lôi Minh, giọng nói kiêu ngạo có chút khàn khàn của anh ta mới trở nên có chút cung kính:

- Thiếu gia, không có gì bất ngờ xảy ra, Hoàng Phiêu Nhiên hiện tại đã là người của Thường Nhạc rồi.

- Hả?

Tư Đồ Lôi Minh mặt không biến sắc, chỉ là ngữ khí có chút kinh ngạc, trên thực tế, Tư Đồ Lôi Minh không chút để ý đến Hoàng Phiêu Nhiên, trong mắt gã, người của Hoàng gia toàn bộ đều là chó. Năm đó cha đẻ của anh em Hoàng Thị là con chó của lão Tư Đồ, ngày nay anh em bọn chúng cũng không thoát khỏi cái mệnh "chó" này.

Đỡ cằm, toàn thân tản mát ra một loại hơi thở của kẻ trầm ngâm suy nghĩ, con ngươi phảng phất lóe lên vẻ đăm chiêu. Tư Đồ Lôi Minh cười cười, tách một loại hào quang của gia tộc hoàng kim dường như là trò đùa vậy:

- Ha ha, Hoàng Dật Nhiên đang ở Nhật Bản, có cần giúp gã một tay không nhỉ?

- Tôi hiểu rồi.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông tóc dài khẽ gật đầu.

Dường như nhớ ra gì đó, Tư Đồ Lôi Minh lại hỏi:

- Anh em Hoàng gia có thể lơ là, đi đánh động bọn chúng một chút đi. Lần trước tôi đã nói qua, Tả Thủ của hội Huyết Thủ là một nhân tài chân chính, có thể giành về không?

Người đàn ông tóc dài hơi tỏ ra khinh thường nói:

- Chuyện này giao cho Vũ Sa đi làm. Tôi đã chuyển lời nhắn nhủ của thiếu gia, thứ mà Thường Nhạc có thể cho Tả Thủ, thiếu gia ngài phải đưa cho gã gấp bội.

- Được, anh lui ra đi.

Tư Đồ Lôi Minh gật đầu, giả vờ không nhìn thấy nét mặt của người đàn ông tóc dài.

Thường những thủ hạ kiệt suất đều không thích ông chủ tán thưởng những thủ hạ khác, huống chi là thủ hạ của đối thủ. Dưới tay Tư Đồ Lôi Minh có một tá tiểu đệ, gã đương nhiên hiểu rằng làm thế nào để khống chế những kẻ này. Tuy nhiên, việc này không liên quan gì với việc hắn có hảo cảm với Tả Thủ, Tả Thủ này đúng là một kẻ dũng mãnh. Một bang phái nhỏ như hội Huyết Thủ không có tiếng tăm gì chỉ trong mấy năm ngắn ngủi có thể trở thành tổ chức xã hội đen lớn nhất thành phố S, Tả Thủ hoàn toàn xứng đáng là công thần.

Người địa cầu đều hiểu một đạo lý là: Cái quý giá nhất trong thế kỷ 21 này là gì? Nhân tài!

Tư Đồ Lôi Minh có một trực giác, không quá một năm, Huyết Thủ sẽ thống nhất toàn bộ giới xã hội đen thành phố S…. Nghĩ đến đây, Tư Đồ Lôi Minh có chút phiền muộn. Giống như Thường Nhạc là cái loại cái gì cũng đều

https://thuviensach.vn

không quan tâm, vung tay mặc kệ, cái gì mà không học vấn, nghề nghiệp, ăn chơi tráng táng. Tại sao lại có nhiều nhân tài bán mạng cho hắn như vậy? Lẽ nào đây chính là sức hấp dẫn của chủ soái trong truyền thuyết? Theo vậy mà nói, sức hấp dẫn của Tư Đồ Lôi Minh gã chẳng phải giá trị rất thấp sao?

- Lẽ nào, vì vận khí của hắn tốt hơn mình sao?

Tư Đồ Lôi Minh cười cười tự giễu, một tay vung lên, chiếc bình hoa cổ trong phòng bị hắn lăng vút lên trời, mất hút, sau đó nặng nề đập xuống đất thành những mảnh vụn nhỏ.

Nhà triết học giang hồ Cổ Long đã từng nói: Có người trời sinh dũng cảm, có người trời sinh thông minh, nhưng cũng không sánh bằng loại thứ ba, người này trời sinh để thắng.

Có lẽ Thường Nhạc chính là loại người này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 90: Cô Gái Có Thuật Đọc Tâm

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong một góc sáng sủa của quán cà phê thanh lịch có hai người rất nổi bật đang ngồi. Một người là Tả Thủ, còn người kia là một phụ nữ.

Hai người có điểm chung, tròng mắt bọ họ đang liếc nhau.

Người phụ nữ này tên là Vũ Sa.

Lúc này đây, Vũ Sa đang chăm chú nhìn Tả Thủ, khe khẽ đỡ gọng kính, trên mặt là nụ cười làm khuynh đảo chúng sinh:

- Tả Thủ tiên sinh, đề nghị anh nghĩ kỹ một chút.

- Tôi có chút lo lắng cho cô, tiểu thư Vũ Sa xinh đẹp ạ…..

Tả Thủ cũng nâng gọng kính lên, trên khuôn mặt vẫn duy trì nụ cười của người đọc sách Nho nghèo mà gã độc hữu, nhưng lời nói ra lại chả khác gì tên lưu manh:

- Tôi rất tò mò, cũng nghĩ không ra, tại sao cô lại ăn mấy miếng gan báo, cư nhiên lại chạy đến địa bàn của Nhạc thiếu gia lôi kéo tôi? Nói thật, tôi đây bắt đầu thấy lo lắng cho số phận của cô, bị một đám anh em đói khát xxx, hay là bị kéo vào trong bãi để làm "gái"? Aizz, việc này thật khó phán đoán nha.

- Điểm này hoàn toàn không cần anh lo lắng….

Vũ Sa không bị những lời của Tả Thủ làm cho tức giận, khuôn mặt xinh đẹp thể hiện nụ cười tự tin của một phụ nữ mạnh mẽ, độc hữu:

https://thuviensach.vn

- Chỉ cần tôi muốn đi, không ai ở đây có thể cản được tôi!

- Thật sao?

Trên mặt Tả Thủ lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

- Không tin ngài có thể thử xem.

Vũ Sa không hề sợ hãi trừng mắt nhìn Tả Thủ.

Tả Thủ biết mình không cần thử, từ lúc cô dễ dàng tránh được hai vệ sĩ huy chương vàng môn đánh tấn công để ngồi trước mặt gã, gã đã biết những cô gái này tuyệt đối không đơn giản.

Tả Thủ đứng lên, trên khuôn mặt lộ ra nụ cười xin lỗi không thể phụng bồi, nói:

- Tôi nghĩ cô đã nói xong rồi nhỉ? Phu nhân tôn quý, không còn chuyện gì tôi xin phép đi trước. Có thể thấy rằng, thân thủ của cô rất tốt. Nếu như muốn trói ta, hiện tại có thể thử động thủ ngay tại đây…..

Sa Vũ cũng đứng lên nói:

- Không ngại trả lời tôi vài vấn đề chứ?

- Phu nhân xinh đẹp cứ đưa ra yêu cầu, chỉ cần là đàn ông không đều thể cự tuyệt được.

Khuôn mặt vốn tuấn tú, thành thục của Tả Thủ lộ ra một nụ khá quyến rũ.

- Tôi có thể vô lễ hỏi một câu, Tả Thủ tiên sinh, anh là một trong không nhiều những người đàn ông trẻ tuổi kiệt suất mà Vũ Sa tôi đã từng gặp qua….

https://thuviensach.vn

Vũ Sa rất khéo léo tâng bốc Tả Thủ một phen, lúc này mới vô ý châm ngòi ly gián, nói:

- Người đàn ông ưu tú giống như anh đây, không có lý tưởng xa lớn hơn ư?

Cận thẩn quan sát tỉ mỉ sự biến hóa trên khuôn mặt của Tả Thủ, Vũ Sa tiếp tục dùng giọng nói quyến rũ, mê hoặc lòng người, nói:

- Có lẽ, anh là một người đàn ông nhẫn nhục chịu khó, nhưng anh thật cam nguyện khuất phục làm thủ hạ của tên vô học, không nghề nghiệp Thường Nhạc sao?

Nói tới đây, vẻ mặt Vũ Sa toát ra một chút phẫn nộ nhỏ, biểu cảm rất đúng chỗ, dường như là rất không đáng giá thay cho Tả Thủ:

- Hắn đoạt hết công lao của anh, hắn che dấu hết tất cả tài năng của anh, anh không hận hắn sao?

- Ha ha ha….

Tả Thủ không coi ai ra gì cười lớn, chấn động làm cốc cà phê cũng rung lên vài cái, Tả Thủ lúc này mới thu lại nụ cười nói:

- Cô hỏi xong rồi?

- Đúng vậy, xong rồi.

- Hận? Tôi sẽ không hận.

Trên mặt Tả Thủ khẽ hiện ra nụ cười. Trong ánh mắt có chút tàn nhẫn kia bỗng bắn ra một tia quyến rũ:

- Tôi sẽ chỉ vui mừng, ở bên cạnh một người mạnh mẽ, sẽ vô hình chung kích thích tài năng của tôi. Tôi rất vui khi Nhạc thiếu gia xuất hiện trong cuộc sống của tôi….. Cô có thể chuyển lời tới Tư Đồ tiên sinh, cảm ơn sự

https://thuviensach.vn

xem trọng của cậu ta, nếu như tương lai anh ta rơi vào trong tay tôi, tôi sẽ giữ cậu ta toàn thây, hahaha!

- Anh….

Vũ Sa tức đến run người, sự kiêu ngạo của Tả Thủ đã đả kích cô sâu sắc. Nỗ lực bình tâm lại sự dao động trong lòng, cô khinh thường cười lạnh, nhìn Tả Thủ đã rời đi được vài bước hỏi:

- Chỉ dựa vào Thường Nhạc, hắn mà cũng coi là kẻ mạnh sao?

- Lần sau gặp mặt, sẽ nói cho cô biết!

Tả Thủ lộ ra một nụ cười tự tin mà thần bí, bỏ lại những lời này, nghênh ngang rời đi.

……

- Lãnh Phong có tin, Thu Nguyệt khôn cùng. Một nam, một nữ, trong đêm, chiến đấu bên đường, thủy triều lên xuống, kinh thiên động địa, vắt óc suy nghĩ, tình làm sao đây?

Thường Nhạc trên miệng ngậm một điếu xì gà Ba Tư đắt tiền, vuốt vuốt bản in nổi quý báu trên chiếc bật lửa Colibri mầu đen trong tay, lười biếng nằm trên sô pha, người rất có văn hóa đang tự ngâm xướng bài dâm thơ hắn tự biên.

Big Ben vô cùng tinh khôn nằm ở dưới chân hắn, nhìn nét mặt của nó rất say mê, giống như đã trầm mê vào trong cảnh ý tuyệt diệu của thơ ca …. Thật mẹ nó còn có cả loại chó có nội hàm ư!

Huyết Hổ ngồi một bên sô pha, là một tên tiểu đệ cấp thần tượng, gã sớm đã phát hiện hôm nay tâm tình của Thường Nhạc rất tốt, dựa vào kinh nghiệm nhiều năm của gã, tối qua 99% khả năng là Thường Nhạc đã phát

https://thuviensach.vn

sinh một loại quan hệ làm cho người ta mơ mộng xa xôi với một vị mỹ nữ nào đó.

Trong tình huống bình thường, một tên tiểu đệ cấp thần tượng đều sẽ nhân lúc tâm tình đại lão đại vui vẻ sẽ tranh thủ chiếm chút tiện nghi. Vì vậy Huyết Hổ nín thở, miễn cưỡng làm ra bộ dạng say mê của kẻ có văn hóa, ra sức khen ngợi:

- Thiếu gia, cậu thật là dâm đến một tay ẩm ướt nha!

Được cái loại ngu ngốc này ninh nọt bao giờ cũng thấy thích, Thường Nhạc quả nhiên lộ ra một nụ cười. còn rất hàm súc mà chỉ bảo Huyết Hổ:

- Dâm đến một tay ẩm ướt là không chuẩn, chuẩn là dâm đến ướt cả một cái chăn.

- Hay, thật sự là hay, quả là đơn giản như thông nhà xí…..

Huyết Hổ cũng không để ý bản thân dùng sai thành ngữ, hắn chỉ biết tâm tình Thường Nhạc rất tốt, do đó dè dặt nói:

- Thiếu gia, chiếc bật lửa này của ngài thật là đẹp a.

- Ồ, vậy sao?

Thường Nhạc theo bản năng cầm chặt lấy chiếc bật lửa, lộ ra vẻ mặt thần giữ của.

- Cái này, đương nhiên là rất đẹp rồi, cậu xem, chúng ta có thể thương lượng thử xem, trên dưới giao lưu chút tình cảm….

Hổ Huyết nhếch mép cười rất dâm đãng:

- Không thì tôi đây dùng chiếc ZIPPO này đổi lấy chiếc bật lửa của cậu, thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

- Anh nghĩ hay quá nhỉ, chiếc đồ chơi bình thường bán đầy ngoài đường kia của anh nhiều lắm chỉ 2000 tệ. Chiếc bật lửa này của bản thiếu gia từ nước ngoài đem về, giá cả cũng gấp nhiều lần cái của anh!

Thường Nhạc lười biếng nói, từ từ lật người trên sô pha, nhắm mắt lại.

Trong lòng Huyết Hổ lập tức hát bài "quá ủy khuất", trên khuôn mặt thô kệch lộ ra một chút bất đắc dĩ, trầm mặc không nói.

Lúc này, một thân hình mảnh khảnh đi vào, là Tả Thủ.

- Nghe nói anh bị mỹ nữ câu dẫn?

Thường Nhạc châm một điếu thuốc, chậm chạp ngồi dậy.

- Mahler Peter, cô gái đó mẹ nó thật lợi hại….

Khuôn mặt Tả Thủ hào sảng, nghênh ngang ngồi xuống.

- Như thế nào?

Thường Nhạc bắt đầu hứng thú, trên mặt hiện lên nụ cười mờ ám:

- Aizz, có chút kỳ quái a, Tả Thủ trong trí nhớ của bản thiếu gia dường như rất lãnh đạm đối với phụ nữ. Chẳng lẽ, anh đã thích cô ta rồi? Ồ, anh cũng già rồi, quả thực phải tìm một người rồi.

- Thiếu gia, đừng chế nhạo tôi nữa.

Tả Thủ cười khổ, trong ánh mắt thoáng lóe lên tia sáng, có chút mê mẩn nói:

- Nhưng nói gì thì nói, cô gái đó thật sự rất kỳ lạ….

- Kỳ lạ như thế nào, cô ta dùng sự lẳng lơ để quyến rũ anh sao?

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ xen vào hỏi.

Tả Thủ không nói gì, chớp mắt nhìn Huyết Hổ một cái, rồi mới chầm chậm nói:

- Rất kỳ lạ, không biết làm như thế nào, cô gái này dường như có khả năng nhìn thấu tâm sự của người khác, dường như trong lòng tôi đang nghĩ gì cô ta đều biết…..

- Thuật đọc tâm?

Bàn tay cầm thuốc của Thường Nhạc run run, thầm than trên thế giới này quả thật có người dị năng này, liền hỏi:

- Vậy anh phản ứng như thế nào?

Tả Thủ đẩy đẩy gọng kính, lộ ra nụ cười bại hoại, nhã nhặn, độc đáo, nói:

- Ở trong lòng tôi dùng ngôn ngữ địa phương của quê hương tôi để suy nghĩ, có lẽ cô ta có thể nghe thấy tôi đang nói gì nhưng không biết cô ta có thể nghe hiểu không, trừ phi cô ta có bản lĩnh không quên được những chuyện đã nghe qua, ghi lại tìm người phiên dịch, haha….

Nụ cười của Tả Thủ dâm đãng, rất chi là dâm đãng.

Nói như vậy, thuật đọc tâm đều là trực tiếp đọc được âm thanh trong thế giới nội tâm của đối phương. Nếu như đối phương dùng ngôn ngữ bạn không hiểu để suy nghĩ, vậy bạn đọc được cũng vô dụng. Như vậy cũng tốt, so với một người Trung Quốc chưa từng học qua tiếng Anh mà nghe người Anh nói chuyện thì nghe cũng như không.

- Thật vô sỉ! Nhưng, tôi thích…..

Thường Nhạc cười hài lòng, rít một hơi xì gà, lúc này mới không có ý tốt nói:

https://thuviensach.vn

- Theo lý mà nói, người có năng lực tinh thần như vậy, thân thủ đều không quá lợi hại, sao anh lại không trói cô ta đem về đây?

- Ai nói không lợi hại? Đại Trung và đại Quân là những thủ hạ giỏi nhất của tôi, hai người họ hợp lại thiếu chút nữa không đánh bại được cô ta…..

Tả Thủ buồn bực nhếch miệng, tiếp đó lộ ra nụ cười tương đối vô sỉ nói:

- Nói thật, tôi vốn định bắt cô ta lại, nhưng tôi thấy khi đó quá nửa thời gian bị cô ta trói tay sau lưng, cho nên tôi giữ cơ thể có ích trở về….

Lời này giống như đám cẩu quan trong phim cổ trang đến thời khắc sợ chết liền nói ra những chuyện không nên nói vậynhưng Thường Nhạc không hề tức giận, rất tán thành nhìn Tả Thủ một cái, khen ngợi:

- Làm rất tốt, hiện tại vẫn chưa đến lúc trở mặt với bọn chúng.

- Khà khà, tôi hiểu. Gặp chuyện không đúng trước lùi bước. Lời của thiếu gia Tả Thủ luôn ghi nhớ trong lòng.

Thường Nhạc gật đầu cười:

- Lần sau nếu có gặp lại, tôi sẽ cử anh đi đem cô nàng này đẩy ngã, hủy hoại cô ta, quất roi cô ta, làm nhục cô ta, cho đến khi cô ta hoàn toàn trung thành với anh….

- Cái này….

Trên trán Tả Thủ cũng toát mồ hôi lạnh, không biết nói thế nào cho phải.

Huyết Hổ rất buồn bực, trừng mắt nhìn hai người, khá im lặng, đổi lại là gã, đã đi tìm em gái Vũ San liều mạng rồi.

Mà Big Ben dường như nghe không hiểu lão đại đang nói gì, nằm dưới đất hết nhìn đông rồi lại nhìn tây. Ánh mắt mê muội giống như nhân vật nữ

https://thuviensach.vn

trong tiểu thuyết ngôn tình.

- Tiểu tử thối, theo tao ra ngoài một chuyến.

Thường Nhạc đá đá vào mông Big Ben, nhìn nhìn Tourdel'lle trên tay, rồi mới cười với Tả Thủ một nụ cười rất chi mờ ám:

- Khà khà, mang Benz của anh cho tôi mượn dùng coi….

- Không thành vấn đề.

Tả Thủ trực tiếp đưa chìa khóa xe cho Thường Nhạc, trong lòng cũng đang cầu nguyện:

- Quan Nhị gia phù hộ, thiếu gia ngàn vạn đừng ở trong Mercedes-Benz của tôi làm chuyện gì cùng phụ nữ. Ô, nghe nói xe của Lão Hổ tối qua gặp họa rồi…..

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 91: Đây Mới Gọi Là Tán Gái

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ánh sáng mặt trời sau giờ ngọ chiếu sáng khắp mặt đất, thân hình yểu điệu của Ôn Nhu dưới ánh mặt trời tạo thành một bóng dáng làm động lòng người.

Như mong muốn của Thường Nhạc, Ôn Nhu hôm nay mặc một chiếc váy liền hiệu Kenzo màu xanh đen, chiếc váy tôn ra một cách hoàn mỹ về sự thần bí của phương Đông và diêm dúa của phương Tây. Tuy nhiên, bộ váy này không phải là loại ngực trễ, nhưng cắt may cũng rất thoáng, vừa đúng làm nổi bật lên bộ ngực sữa động lòng người của Ôn Nhu, làm cho người ta ấn tượng về sự hấp dẫn kiểu hở một nửa, che một nửa.

Không chỉ những bộ váy ngắn hoặc những chiếc quần ngắn nóng bỏng mới có thể khoe được đôi chân siêu dài của các mỹ nữ, đối với cô gái chân dài như Ôn Nhu mà nói, chiếc váy dài tầm trung như vậy sẽ mang đến cho người nhìn những bất ngờ vô hạn.

Trước hết, bắp chân tròn trịa nhưng một chút cũng không mập mạp của cô lộ ra ngoài, chân dài, nhỏ thẳng tắp có thể nói là tuyệt đẹp, làm cho người ta có cảm giác gần như hít thở không thông.

Mà phía dưới là đôi gót sen ba tấc càng tinh sảo. Mắt cá chân mượt mà, phối trên đôi xăng đan cao gót rất phù hợp cùng chiếc váy, lộ ra những ngón chân xinh đẹp, có hiệu quả thị giác giống như ngà voi điêu khắc thành, làm cho người ta nhịn không được muốn nâng lên để cận thân vuốt ve một phen.

https://thuviensach.vn

Nhưng phương thức cắt may của chiếc váy này không đối xứng, lúc này đây làm đôi chân động lòng người của Ôn Nhu nổi bật lên một cách hoa mỹ một cách dị thường. Bên trái của làn váy thêu một đóa hoa sen, phủ lên đầu gối, mà phía bên phải, chiếc đầu gối trắng như tuyết lại hoàn toàn lộ dưới ánh mặt trơi, chỉ cần một làn gió nhẹ thổi qua, bắp đùi phải mềm mại, trơn mịn trắng như tuyết liền sẽ như ẩn như hiện.

Điểm quan trọng nhất, người phụ nữ bị tình yêu thấm vào, không có ngoại lệ đều có thể tản ra những ánh sáng xinh đẹp nhất. Có lẽ bất kỳ ai nhìn thấy Ôn Nhu lúc này đều sẽ thán phục: Cô tuyệt đối xinh đẹp hơn hôm qua, cô tuyệt đối quyến rũ hơn hôm qua.

Khi Ôn Nhu nhìn thấy Thường Nhạc, cô cũng ngây người.

Thường Nhạc hôm nay so với tên tiểu mao đầu hôm qua, dường như hoàn toàn thay bằng một người khác.

Hắn rất quy củ pháp luật lái chiếc Mercedes-Benz đến, sau khi xuống xe, toàn bộ trời đất dường như đều cũng biến sắc.

Bộ Tây phục Dior màu đen được cắt may cực kỳ vừa người, làm cho thân hình cao 1,8m của hắn hiện ra rắn rỏi mà thon dài. Trên khuôn mặt hắn vẫn mang một nụ cười như có như không nhưng phía dưới da nhè nhẹ tách ra vài sợi râu, làm cho hắn có một loại hương vi thăng trầm, trưởng thành mà lại điềm đạm. Liếc nhìn qua, làm cho người ta ấn tượng dường như Thường Nhạc không giống 16 tuổi mà là ngoài 20 tuổi.

Thường Nhạc bất ngờ tiến về phía trước, tên tiểu lưu manh hôm qua dường như trong thời gian ngắn đã biến mất, mà thay vào đó là một vẻ ngoài mang hơi thở hoàng kim, quý tộc. Ánh mắt phủ nhẹ lớp thăng trầm, còn có hơi thở nam tính phảng phất tỏa ra từ trên khuôn mặt, với tốc độ không thể phỏng đoán thẩm thấu vào trong không khí, theo gió lan truyền vào khắp mọi nơi.

https://thuviensach.vn

Hô hấp của Ôn Nhu lúc này giống như ngưng lại, trái tim lúc này đây cũng như ngừng đập. Một bác sĩ tâm lý ưu tú như cô đây, vào giây phút này cũng mất đi năng lực suy nghĩ, như chú chim nhỏ lao vào trong lòng Thường Nhạc.

Cảm nhận được thân nhiệt của người đẹp truyền đến, còn có ánh mắt nồng nàn, say đắm, Thường Nhạc khẽ khẽ cười, đôi tay nhu tình như nước ôm chặt lấy eo của Ôn Nhu.

Tại thời điểm này, Ôn Nhu có lý do để tin rằng sự lựa chọn của cô là không sai. Cô chính là người con gái hạnh phúc nhất trên thế giới, Cho dù cảm giác này chỉ tồn tại một ngày, một giờ, thậm chí chỉ là một giây, cô cũng thấy đủ rồi.

Có lẽ, khi tóc đã bạc trắng đầu nghĩ lại những chuyện đã qua, cô vẫn hạnh phúc mà kiêu ngạo nói một câu rằng:

- Tôi đã từng trải qua một tình yêu hoa mỹ động lòng người, khắc cốt ghi tâm, mọi cô gái bình thường một đời cũng không thể sánh bằng.

Thường Nhạc lộ ra một nụ cười mang chút áy náy, vuốt ve máy tóc dài của Ôn Nhu:

- Tiểu Nhu Nhu, nếu như những vị khách bướng bỉnh của em biết em bị anh dụ dỗ mà không đi làm, phỏng chừng mỗi một người đều muốn đến tìm anh đòi mạng mất?

Ôn Nhu nhẹ nhàng ngẩng chiếc đầu cao quý của mình lên, khuôn mặt đầy yêu thương. Dùng giọng nói mà cả thế giới chỉ có mình Thường Nhạc được hưởng thụ nói:

- Vì em trai Nhạc, chị đây cho dù cả đời không đi làm cũng được!

https://thuviensach.vn

Cái gọi là "em trai Nhạc", chính là đêm qua Ôn Nhu trong lúc kích tình không thể tự chủ mà thuận miệng kêu lên. Vừa gọi một lần đã nghiền luôn, Thường Nhạc đối với việc này cũng có chút hưởng thụ. Đối với hắn, gọi thế này cũng kỳ diệu như việc Lâm Quai Quai gọi hắn là "anh Nhạc" như nhau.

- Vậy vì chị Tiểu Nhu, tôi hôm nay sẽ gửi gắm toàn bộ chính mình cho chị.

Dựa vào sự tu dưỡng một playboy của chính mình, Thường Nhạc phối hợp rất có đạo đức nghề nghiệp, trong mắt lóe lên một chút cảm giác tội lỗi.

Ngày mai là sinh nhật Thạch Tán Y, hắn phải về nhà! Vì vậy, hôm nay cũng là ngày phóng túng cuối cùng của hắn.

Ven đường thỉnh thoảng có người qua lại, đều dùng ánh mắt cực kỳ hâm mộ nhìn đôi kim đồng ngọc nữ. Trong lòng hoài nghi đây có phải là minh tinh cấp thiên vương, thiên hậu đến đây để quay phim.

Nhạy bén cảm nhận được ánh mắt của người đi đường, Ôn Nhu có chút ngượng ngùng cúi thấp đầu, đây chính là cổng khu nhà trọ của cô, nếu bị người quen nhìn thấy thì xấu hổ biết chừng nào.

Thường Nhạc rất hứng thú nhìn bộ dạng thẹn thùng mà quyến rũ của người đẹp ở trong lòng, trên mặt hiện lên nụ cười xấu xa, hỏi:

- Sao thế, xấu hổ à?

- Không có à!

- Thật không?

- Hừ, đương nhiên, em sợ gì chứ, cũng không phải là làm ra chuyện đáng xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng cãi bướng của Ôn Nhu, Thường Nhạc rất là hưởng thụ, lúc này mới chậm rãi nói:

- Hôm nay, anh muốn chữa khỏi bệnh của tiểu Nhu Nhu?

- Hả?

Ôn Nhu mở to đôi mắt đẹp nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười thần bí, gợi ý:

- Kỳ thực anh cũng không biết là có thành công hay không, trước cứ thử đã.

…….

Trung tâm mua sắm "Người nổi tiếng", ở đây tầng 5 và tầng 6 là khu thời trang nữ quốc tế nổi tiếng, đồng thời cũng hạn định dành cho hội viên. Nơi này không chỉ là điểm mua sắm nổi tiếng nhất thành phố C, phỏng chừng cũng được tính là một trong những sân chơi thượng xa hoa trong quốc nội.

Ôn Nhu vừa lên đến tầng 5, đầu tiên là bị kích động, tiếp đó liền bị dọa bởi một trận.

10 nam, 10 nữ. 20 hướng dẫn viên mua hàng cung kính đứng ở phía trước mặt Ôn Nhu. Nhìn biểu tình của bọn họ thì biết, bọn họ hoàn toàn là phục vụ một mình Ôn Nhu.

- Chuyện này….

Ôn Nhu giật mình, khoác lên tay của Thường Nhạc, thấp giọng nói:

- Em biết rồi, chỗ này nhất định là do nhà anh mở ra!

- À, ờ, tiểu Nhu Nhu của anh thật quá thông minh.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không coi ai ra gì tỉnh bơ nhéo cái mũi đẹp Ôn Nhu, nhìn Ôn Nhu xấu hổ cúi đầu, thình lình nâng mặt cô lên, dịu dàng nói:

- Cho nên …. Em ngàn vạn lần đừng khách sáo với anh, muốn gì thì cứ tùy ý lấy.

- Điều này có thể chữa khỏi bệnh của em sao?

Ôn Nhu có chút do dự, trong mắt thoáng chút cảm động.

Thường Nhạc cười cười nói:

- Không biết, em không phải là nói lấy độc trị độc sao? Em cũng chỉ nghĩ thử xem, có thể trước đây em mua quá ít rồi, chưa đã cơn nghiện, hôm nay liền một lần cho đủ cơn nghiện đi. 20 hướng dẫn viên mua sắm này sẽ giúp em lấy đồ, chắc là không vấn đề chứ, hửm?

Ánh mắt lướt xa xa tất cả những nhãn hiệu lớn rực rỡ, đủ loại, Ôn Nhu có chút không tự chủ được bản thân, nắm chặt lấy tay áo Thường Nhạc, có chút kích động mà do dự nói:

- Thật sự có thể tùy ý lấy sao?

- Chính xác 100%.

Thường Nhạc gật mạnh đầu.

- A, thật tốt quá, vậy em đi trước nhé!

Ôn Nhu đột nhiên kiễng chân hôn lên trán Thường Nhạc một cái, sau đó như chim hoàng yến sổ lồng, tung tăng bước đi bỏ lại Thường Nhạc, đâm đầu vào đủ các loại thương phẩm quốc tế …. Xem ra, cô sớm đã không khống chế được bản thân rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vô cùng lẻ loi đứng nguyên tại chỗ, trên trán toát ra một lớp mồ hôi lạnh, trong lòng nghĩ: Siêu cấp cuồng mua sắm, thật sự khủng bố như vậy sao?

- Oa, là của năm 75, tôi muốn cái này!

Ôn Nhu nhảy nhót như con chim hoàng yến nhỏ hô lên, ngón tay chỉ chỉ qua, hướng dẫn viên mua sắm phía sau liền giúp cô bọc hàng lại.

- AAA, nước hoa bản kỷ niệm năm 1993 của HUGO BOSS, tôi muốn!

Ôn Nhu lại kinh hô lên.

- AAA!!!! Nghệ thuật cổ điển Bvlgari. Cô à, giúp tôi gói lại đi!

- Carolina Herrera, ngạc nhiên và vui sướng đều theo nước hoa mùi hoa hải dương khuynh tán trong không khí, tôi muốn có….

- Cái này, tôi cũng muốn…..

- Cái kia, đúng, chính là cái kia, tôi cũng muốn.

- Còn có bên kia, cái kia, chính là nó, gói lại cho tôi.

Ôn Nhu còn lợi hại hơn quỷ vào thôn, một đường càn quét, còn có 20 hướng dẫn viên đi theo sau giúp cô xách đồ.

Thường Nhạc có chút sụp đổ, bước đi hình chữ bát, tiếng ồn ào mơ hồ không to không nhỏ, cứ rì rì theo ở phía sau. Là một playboy kiệt suất, hắn biết rõ là một người đàn ông vào giờ phút này căn bản không nên nhúng vào, nói không chứng vừa nói sẽ bị mắng cho…. Cho nên hắn chỉ có thể tự mình ở chỗ này tản bộ.

Lúc này, Ôn Nhu đã càn quét xong khu đồ trang điểm, hùng hổ đi sang tiêu diệt khu thời trang.

https://thuviensach.vn

Gặp họa đầu tiên chính là vực thời trang Channel. Ôn Nhu chỉ liếc qua miêu tả sơ lược, tay chỉ chỉ ba bộ y phục trên một chiếc kệ dài:

- Cái này, cái này, còn cả cái này…..

Một nữ hướng dẫn viên lập tức theo lời Ôn Nhu đem ba bộ trang phục đắt đến mức những thành phần tri thức bình thường phải hết hồn gói lại.

Ôn Nhu lai đột nhiên cau mày nói:

- Cô này, ngại quá, cô nhầm rồi.

- Hả?

Nữ hướng dẫn viên sợ hãi ngẩng đầu lên.

Ôn Nhu hiện tại đã lâm vào trạng thái điên cuồng mua sắm, nói:

- Tôi nói, ba bộ đồ trên chiếc kệ này không cần, những cái khác gói hết lại cho tôi….. Về sau cũng như vậy, hiểu rồi chứ?

Phốc, uỳnh.

Có vài nhân viên phía sau lưng Ôn Nhu ngã nhào xuống đất, chân của Thường Nhạc cũng nhũn ra, nhưng hắn vẫn coi là nhịn được.

Phóng mắt nhìn, chiếc kệ kia có ít nhất 30 bộ trang phục Channel. Trong đó có ba bộ không cần, ngầm ý là hơn hai mươi bộ còn lại tất cả đều muốn.

- Tôi lần đầu tiên nhìn thấy người siêu cấp điên cuồng mua sắm như vậy.

Hướng dẫn viên A nghĩ như vậy.

- Thật quá quắt, rất may tôi vẫn chưa có bạn gái, nếu không tôi chắc phải đi bán máu mất.

https://thuviensach.vn

Hướng dẫn viên B thân thể không tự chủ mà run lên.

- Xong rồi, hôm nay xem chừng quét sạch hàng hóa rồi.

Hướng dẫn viên C cảm khái nói.

- Ôi, khi nào thì tôi cũng có thể điên cuồng mua sắm một hồi như vậy a!

Hướng dẫn viên D rất cảm động, sau đó lắc lắc đầu:

- Mahler Peter à, nếu cứ theo cách mua hàng thế này, cho dù là 10 cửa hàng, cũng khiến tôi mua thành nghèo luôn! Người so với người chính là "tức chết người" à!

- 555555, thật hâm mộ vị tiểu thư này, nếu như tương lai tôi cũng có được vận mệnh tốt như vậy a…..

Một cô hướng dẫn mê trai đang suy nghĩ trong lòng.

Thường Nhạc cũng đang cảm thán, xoa xoa mũi, vẻ mặt rất sầu não, nhưng hắn rất biết tự an ủi bản thân:

- Cũng may chỉ theo đuổi một cô cuồng mua sắm này thôi…… Hức hức, nếu như tất cả các bạn gái của bổn thiếu gia đều như vậy, dựa vào số tài sản kia chắc cũng không trụ nổi quá!

Vừa nghĩ đến ngộ nhỡ 99 cô bạn gái tương lai của mình đều là tín đồ mua sắm… Thường Nhạc không kìm lòng được mà rùng mình một cái.

Mọi người cảm thán lại cảm thán, lúc này đây, Ôn Nhu đã tàn sát vô số tại khu thời trang nữ lại lục tung khu đồ da và khu giầy nữ "đốt, giết, đánh, cướp"…..

Bỗng nhiên trong một góc kín của khu đồ da xuất hiện một bóng người hết sức thô tục, liên tục bấm chiếc máy ảnh trong tay… Biểu tình điên cuồng

https://thuviensach.vn

mua sắm của Ôn Nhu, vẻ mặt bất đắc dĩ của Thường Nhạc, còn cả việc Ôn Nhu bỗng nhiên kích động kiễng chân lên hôn trán Thường Nhạc. Toàn bộ đều bị gã chụp trộm…

Thấy thích liền lấy! Đây là quy tắc mà những tên đàn ông thô tục hiểu rất rõ. Dấu kỹ máy ảnh, giả vờ như không có việc gì đi một vòng, tên đàn ông thô tục rất quen đường đi về phía thang máy, cẩn thận nhìn một vòng bốn phía, nhưng không đi vào thang máy mà hướng về phía cầu thang bộ bên cạnh đi xuống.

Đến lúc này, tên đàn ông thô tục mới thả lỏng một chút thần kinh vốn căng cứng, trên mặt tràn đầy kích động, trong mắt ánh lên sự hưng phấn vô hạn.

- Trời xanh có mắt, Cẩu Nhật Đức tôi hôm nay cuối cùng cũng phát tài rồi, tổng biên đại nhân nhất định sẽ nhiệt liệt đề bạt mình…. Ồ, không, tại sao mình lại còn nịnh nọt cái tên tổng biên rác rưởi đó? Mình cứ trực tiếp bán cho những tòa báo khác, hahahaha. Ông trời ơi, những bức hình này sẽ bán được bao nhiêu tiền nhỉ.

"Tuổi tác không phải vấn đề, bác sĩ tâm lý 25 tuổi yêu đương với học sinh cấp 3, 16 tuổi?"

"Công tử con nhà quyền quý, trâu non ăn cỏ già, phát sinh tình chị em"??

"Vị bác sĩ tâm lý cô độc không chấp nhận hiện thực, câu dẫn công tử nhà quyền quý nương thân"???

"Bác sĩ tâm lý, trâu già ăn cỏ non, dụ dỗ tiểu nam sinh ngây thơ"????

"Một niên đại hoang dâm, hậu quả yêu sớm của người chưa đến tuổi trưởng thành"???

"Thế giới này còn hi vọng sao? Tiền tài quyết định tất cả sao?"????

https://thuviensach.vn

"Không thể không nói đến cổ tích tình yêu a, tình yêu đơn thuần vượt qua cả tuổi tác và thân phận"????

"Người sao có thể sa đọa đến bước như vậy, phân tích mối quan hệ thuần khiết của công tử con nhà quyến quý và vị danh y xinh đẹp…"???

Tên đàn ông thô tục Cẩu Nhật Đức vừa xuống cầu thang vừa nghĩ đến những tiêu đề bắt mắt ngày mai của các tạp chí bát quái. Trong mắt ánh lên những tảng lớn, tảng lớn ánh vàng rực rỡ. Gã cảm thấy ông trời không có vứt bỏ gã, gã cảm thấy cuộc sống của hắn lại có ý nghĩa,. Hắn cảm thấy làm một tay săn ảnh là điều hạnh phúc nhất thế giới.

Cẩu Nhật Đức vừa đi tới chỗ rẽ cầu thang, một chiếc gậy bóng chày màu đen đột nhiên từ trên trời giáng xuống… Một gậy đánh xuống rất có uy lực, dường như không có sự lưỡng lự nào, Cẩu Nhật Đức kêu lên một tiếng, liền bất tỉnh.

- Móa, đồ ngu ngốc dám trà trộn vào đây? Học người khác đi chụp trộm cũng không có chút chuyên nghiệp!

Một thanh âm cự kỳ khinh thường và ngả ngốn vang lên.

Cùng với giọng nói này, hai tiểu lưu manh trang điểm lòe loẹt từ chỗ rẽ vọt ra.

Tiểu lưu manh A huýt sao, vẻ mặt sùng bái nói:

- Anh Tả Thủ quả nhiên liệu việc như thần, đã sớm phái hơn 100 anh em để ý bọn chó săn này….

Tiểu lưu manh B cũng cười rất là vô sỉ nói:

- Haha, thế chúng ta đi báo cáo anh Tả Thủ hay Hổ gia thế!

- Nói thừa, tất nhiên là Hổ gia rồi!

https://thuviensach.vn

Tiểu lưu manh A vỗ vỗ đầu cộng sự, cười say mê, nói:

- Theo như tính cách của lão nhân gia, vẫn không thể đập tan tòa soạn bào này ư? Đến lúc đó anh em chúng ta cũng có thể uy phong, uy phong đấy!

- Haha, tôi thích…

Hai người lộ ra nụ cười dã man mà dâm đãng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 92: Hấp Dẫn Sôi Máu

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, ánh tà dương phía chân trời cũng nhẹ nhàng lên trên đỉnh núi.

Ròng rã 40 chiếc xe đẩy, bên trên chất đầy đủ các chủng loại hàng hiệu quốc tế, 20 nhân viên hướng dẫn xem ra đã thấm mệt.

Ôn Nhu cuối cùng cũng dừng lại, thân thể mềm mại thành thục có chút đẹp hơn.

Chỉ có Thường Nhạc vẫn một người đứng nguyên tại một bên. Mắt dừng trên khuôn mặt vốn đang hồng hào giờ lại chuyển sang trắng nhợt của giai nhân. Trong lòng Thường Nhạc dấy lên một cảm giác kỳ lạ.

Ôn Nhu lúc trước trải qua sự hưng phấn cực độ, hiện tại xuất đến thời kỳ hòa hoãn, cả người thoạt nhìn có một sự mệt mỏi rã rời nói không ra.

- Còn muốn nữa không?

Thường Nhạc ở bên tai cô hỏi một câu.

Ôn Nhu khẽ lắc đầu, xem ra rất hoang mang.

- Đã cơn nghiện chưa?

Thường Nhạc lại hỏi một câu.

Ôn Nhu gật gật đầu, cũng không để ý đến người bên cạnh, mềm nhũn ngã vào lòng Thường Nhạc. Một hơi thở lờ mờ hạnh phúc dần tràn tới.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ôm người đẹp trong lòng, trong ánh mắt thoáng hiện lên tia quyết đoán, trên mặt nụ cười như có như không, nói với vị giám đốc đứng bên cạnh hắn:

- À, này … Phiền mấy người đem tất cả những sản phẩm còn nguyên đem trả về chỗ cũ, haha….

Giám đốc và nhóm hướng dẫn viên toàn thể kinh hãi, ngơ ngác nhìn Thường Nhạc. Vào giây sau họ mới hồi phục lại tinh thần, lập tức theo lời phân phó của Thường Nhạc đi làm, không dám làm trái.

Cùng lúc đó, Ôn Nhu cũng giật mình, bối rối nhìn Thường Nhạc. Trong lòng cô không cảm thấy ủy khuất cũng như bất mãn, cũng không có cảm giác bị lường gạt. Thực tế từ trước đến giờ những đồ cô từng mua, 80% bản thân cô cũng chưa từng dùng đến….. Ôn Nhu hiện tại chỉ là có chút ít mê hoặc, không hiểu nổi, tại sao Thường Nhạc lại làm như vậy.

Thường Nhạc nhạy bén nhận ra ánh mắt dò hỏi cua Ôn Nhu, cúi đầu cười nói:

- Haha, tiểu Nhu Nhu, cái cảm giác giả mua sắm kiểu "lấy độc trị độc" này như thế nào?

- Giả mua sắm?

Trong mắt Ôn Nhu hiện lên một chút tò mò.

- Đúng vậy, như vậy cũng giống như cai nghiện. Có trại cai nghiện dùng ma túy giả để thay thế cho ma túy thật, ví dụ thuốc cai nghiện Methadone, có thể dùng thay thế cùng thu gọn thị trường ma túy, khiến cho người nghiện dần dần rời xa ma túy…

Thường Nhạc thao thao bất tuyệt, tinh thần rất bay cao.

https://thuviensach.vn

Mở sòng bạc tối kỵ nhất là nghiện cờ bạc, buôn ma túy tối kỵ nhất là hít ma túy, Thường Nhạc biết rất rõ đạo lý này, cũng biết rõ làm thế nào để người ta cai nghiện. Cho nên nói một cách đơn giản là "Lợn mẹ mặc áo ngực, một bộ lại một bộ".

Ôn Nhu dựa đầu vào ngực Thường Nhạc, nhắm mắt trầm tư.

Qua một lúc lâu, cô đột nhiên ngẩng đầu, khuôn mặt tái nhợt dần dần sáng lên, gắt gao ôm láy cổ Thường Nhạc:

- Thật sự có hiệu quả nha, em vừa rồi nhìn thấy bao nhiêu đồ trước đây muốn mua, đột nhiên cảm thấy rất mệt, rất hoang mang, không biết mình rốt cuộc là muốn cái gì…..

Nói đến đây, Ôn Nhu đột nhiên nhón chân hôn Thường Nhạc một cái, cười duyên nói:

- Em trai Nhạc, cảm ơn.

- Vậy có thưởng hay không?

Rèn sắt khi còn nóng, đục nước béo cò, đây chính là một trong những tuyệt chiêu Thường Nhạc hay dùng.

Ôn Nhu đột nhiên xấu hổ, đỏ mặt, trong đôi mắt đẹp lưu chuyển làn thu thủy, cúi đầu nói:

- Anh nói thế nào thì như thế à….. dù sao thì người ta cái gì cũng cho ngươi rồi….

- Ồ, vậy hôm nay em mời anh ăn cơm nhé.

- Đơn giản vậy sao?

Ôn Nhu ngẩn người, ngơ ngác nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lập tức phát huy diễn xuất, lộ ra một vẻ mặt ủy khuất lại bất đắc dĩ:

- Cái này còn gọi là đơn giản sao? Bác sĩ lớn à, sắp đến 7 giờ rồi, làm ơn cho anh nói lòi trong lòng, ngay cả cơm trưa anh còn chưa được ăn đây này….

- Hả?

Ôn Nhu ngạc nhiên kêu lên, đau lòng vuốt ve khuôn mặt của Thường Nhạc, đôi mắt đem toát ra một sự trìu mến, nhưng miệng lại sẵng giọng nói:

- Nhóc con, một chút cũng không biết tự chăm sóc bản thân, sinh hoạt thật không có quy luật….

Dứt lời, Ôn Nhu kéo tay Thường Nhạc, giống như giáo viên mầm non hòa nhã cười nói:

- Đi, chị đây mang em đi ăn cơm nhé!

Khi chiếc Mercedes-Benz S600 Guard Pullman hoàn toàn mới xuất hiện trước cửa tiệm "Nồi đất nhân gia", rất nhiều người bị dọa giật mình. Tuy rằng rất nhiều người giầu thích tới thưởng thức hương vị của quán ăn này, nhưng người giàu có lái hẳn một chiếc Pullman, đứng đầu dòng Limousine này, thì cả thành phố C chỉ có 5 chiếc, kết quả tác động cực lớn đến thị giác.

Những người tinh mắt, sau khi nhìn thấy biển số xe sẽ lập tức lựa chọn rời đi, họ biết rằng, đây là đây là chiếc xe mà lão đại Tả Thủ của hội Huyết Thủ chuyên dùng.

Khi Thường Nhạc và Ôn Nhu xuống xe, càng gây lên một sự kinh hãi lớn, ánh mắt mọi người như bị đôi "kim đồng, ngọc nữ" thu hút. Có một số người biết Ôn Nhu, ánh mặt càng không khỏi ngạc nhiên, bác sĩ Ôn trước

https://thuviensach.vn

giờ luôn giữ thân như ngọc, sao lại cùng ở cùng một chỗ với tên nhóc này? Lẽ nào là em họ của cô? Ồ, nhất định là họ hàng thân thích của cô ta. Bác sĩ Ôn không phải là người tùy tiện như vậy!

Mặt Ôn Nhu đỏ lên, thấp giọng nói:

- Sao nhiều người thế, sớm biết như vậy sẽ không đưa anh đến chỗ này….

Thường Nhạc lại cảm thấy không có gì, rất nhạy cảm phát hiện rất nhiều tiểu đệ của tiểu đệ của tiểu đệ ở đây, tuyệt đối không sợ bọn chó săn chụp trộm. Do đó, Thường Nhạc cầm tay Ôn Nhu nghênh ngang đi vào.

"Nồi đất nhân gia", tên như ý nghĩa, tất cả các đồ ăn trong tiệm đều dùng nồi đất. Đến cơm cũng dùng nồi đất để nấu, có một hương vị rất khác biệt, thơm ngát, đẹp ngang so với cơm Lam. Đây là nơi Ôn Nhu rất thích đến, cho nên hôm nay cô mới dẫn người trong lòng tới.

Rõ ràng, Thường Nhạc không cho mình là người ngoài, cũng không để ý bản thân đang mang Tây trang giả bộ người có văn hóa. Khi thức ăn mang lên thì liền ăn ngấu nghiến như hổ đói, nhìn Ôn Nhu kinh hãi liên tục, nhẹ giọng kêu hắn chậm lại:

- Ăn chậm chút ….

Đợi Thường Nhạc không thể ăn nổi nữa, Ôn Nhu trên mặt đầy hạnh phúc nói:

- Hôm nay vui thật, cả đời này, ngày vui nhất của em chính là ngày hôm nay….

- Đúng vậy, anh cũng rất vui…

Thường Nhạc gật gật đầu, nghĩ tới ngày mai phải quay về nhà nghĩ đến bàn tay thượng đế của Thạch Tản Y, trong lòng không khỏi đánh đột một cái.

https://thuviensach.vn

- Em trai Nhạc…

Ôn Nhu thâm tình nhìn Thường Nhạc, muốn nói lại thôi, dường như rất ngượng ngùng.

- Làm sao vậy?

- Có thể…

Ôn Nhu xấu hổ cúi đầu, dưới sự cổ vũ của Thường Nhạc, chậm rãi nói:

- Vừa rồi thật đã nghiền, có thể… có thể đi lại một lần nữa không.

Sợ Thường Nhạc trách cô lòng tham không đáy, cô liền nói thêm:

- Chỉ là giả mua sắm thôi có được không, không cần phải mua thật, em muốn đi một lần cuối cùng, bệnh của tôi liền nhanh khỏi à…….

Thường Nhạc cười hiểu ý, nói:

- Tiểu Nhu Nhu, xem ra chúng ta rất tâm đầu ý hợp à, anh vốn muốn đưa em đi lần nữa.

- Oa, thật sao!

Ôn Nhu hưng phấn giống như một tiểu nữ sinh.

- Đúng vậy, nhưng lần này không mua quần áo và đồ trang điểm….

Thường Nhạc nói đến đây, liền bỏ lửng câu.

Ôn Nhu sốt ruột đứng lên, đi tới bên cạnh Thường Nhạc, kéo tay của hắn nói:

- Thế mua cái gì? Mau nói cho chị đây biết đi, không cho phép giả vờ thâm trầm!

https://thuviensach.vn

- Haha, đương nhiên là mua đồ trang sức rồi.

Mỹ nữ ngoại trừ quần áo và đồ trang điểm ra, có lẽ thấy hứng thú nhất chính là đồ trang sức. Ôn Nhu suýt nữa thì nhảy dựng lên, kéo cánh tay của Thường Nhạc lôi ra ngoài. Xem ra bệnh cuồng mua sắm vẫn chưa trị khỏi.

Trong không khí chỉ còn lại tiếng kêu thê thảm của Thường Nhạc:

- Này, chờ anh lau mồm trước đã được không?

….

"Châu quang bảo khí", là cửa hàng châu báu nổi tiếng nhất toàn quốc cũng như thành phố S.

Ôn Nhu đến đây liền không rời được bước chân, nhẹ hỏi Thường Nhạc:

- Nơi đây cũng là do nhà anh mở sao?

Thường Nhạc cười nhạt, nhéo nhẹ chiếc mũi xinh xắn của Ôn Nhu nói:

- Không phải, nhà bạn của anh mở đấy. Vào trong tùy ý chọn, tên nhóc đó vẫn nợ anh ân tình. Lần này không hung hăng dọa một trận thì thật không phải với nhân dân, không phải với chính phủ.

Ôn Nhu vẫn là lương thiện hơn nhiều so với Thường Nhạc, thấp giọng nói:

- Đừng mà, như vậy không tốt, chúng ta chỉ là giả mua sắm thôi mà, nhìn ngắm là được rồi, sau đấy lại hoàn trả toàn bộ cho người ta.

Thường Nhạc cười khổ:

- Được rồi, hôm nay em là lãnh đạo, em nói là được rồi.

Lời còn chưa nói ra, Ôn Nhu đã kéo tay Thường Nhạc bay vào trong.

https://thuviensach.vn

"Châu quang bảo khí" quả thực rất hoành tráng, ở đây đồ trang sức ít đến thương cảm, sản phẩm đa số là thượng phẩm Phỉ Thúy, trân châu, ngọc lục bảo, đá mắt mèo, hoa hồng tím, ngọc bích, ru-bi, kim cương, và điêu ngọc và các chế thành đẳng cấp tương đương, rực rỡ muôn màu, không chỉ làm cho Ôn Nhu hoa mắt mà ngay Thường Nhạc cũng thấy rối mắt.

Xem châu báu không giống như xem trang phục, thích thì mua. Châu báu cần từ từ đánh giá, từ từ thưởng thức, từ từ nghiên cứu. Cho nên Ôn Nhu xem rất cẩn thận, thái độ cũng không điên cuồng như trước.

Đương nhiên, đây chỉ là tương đối mà nói, so với những khách hàng khác trong cửa hàng, Ôn Nhu không nghi ngờ chính là kẻ điên cuồng nhất. Hai tiếng đồng hồ, Ôn Nhu đã chọn được trăm bộ trang sức. Trừ hai người Ôn Nhu và Thường Nhạc, những người khác trong cửa hàng đều bị làm cho kinh hãi.

Cho đến khi mặt Ôn Nhu hoàn toàn hết đỏ, sau khi toàn bộ trang sức trong cửa hàng cũng không còn cái gì mới hấp dẫn nữa, Thường Nhạc mới cười lôi cô đi vào quầy hàng.

Ôn Nhu hoàn toàn qua cơn nghiện, yếu ớt kéo tay Thường Nhạc, đầu nghiêng nghiêng về phía cô. Những bộ trang sức này có thuộc về mình nữa hay không đã không còn quan trọng nữa, cô chỉ muốn vào thời khắc này mà chìm đắm vào không muốn tỉnh lại.

Tay phải bị Ôn Nhu kéo, Thường Nhạc chỉ có thể dùng tay trái, chỉ một bộ trang sức làm cho người ta thèm chảy nước miếng, hoàn toàn không để ý nhân viên bán hàng khó chịu, miệng thao thao bất tuyệt nói:

- Làm ơn, tiểu thư, bộ này, không cần, bộ này, cũng không cần. Bộ kia, vẫn là không cần…..

Khoảng nửa tiếng đồng hồ, hơn 100 bộ trang sức liền bị Thường Nhạc bắn hết, nhân viên bán hàng kia cũng thực đã chết tâm, thầm nghĩ, hai người

https://thuviensach.vn

này không phải là cố ý đến quậy phá không nữa?

- Còn về bộ này a…

Lúc này ánh mắt Thường Nhạc đột nhiên dừng lại trên một sợi dây chuyền, sợi dây chuyền này rất mỏng, nhìn như làm từ bạch kim. Hấp dẫn nhất chính là sợi dây chuyền này, sợi dây chuyền của cô không biết dùng đá quý gì tạo thành, hình trăng lưỡi liềm, ước chừng nhỏ bằng đầu ngón tay, không thể tin nổi. Bên trong hình trăng lưỡi liềm trong suốt, thậm chí còn có một chất lỏng mầu xanh lam giống như đang chuyển động, dưới sự biến đổi của ánh đèn khác nhau sẽ cho ra những màu sắc rực rỡ.

Nhân viên bán hàng mắt sáng lên, mồm miệng nhanh nhẹn giới thiệu:

- Đây là vật quý của cửa tiệm chúng tôi năm nay "Giọt lệ Chức Nữ" giá hội viên là 188 triệu!

- Được, tôi lấy!

Thường Nhạc nói ra mấy từ đơn giản, sau đó rút ra thẻ tín dụng của mình.

Lời vừa nói ra, nhân viên bán hàng kinh ngạc. Dưới tác động của chiếc thẻ hội viên bạch kim trọng lượng không nhẹ kia, thất thần nhìn Thường Nhạc, nhìn không ra tên thần giữ của hay bắt bẻ này là phóng khoáng như thế.

Ôn Nhu cũng giật mình, lắc tay của Thường Nhạc, kinh ngạc si ngốc không hiểu nhìn hắn. Thường Nhạc cười cười, hai tay đưa lên phía sau cổ Ôn Nhu, đeo sợi dây chuyền lên cổ Ôn Nhu.

Bên cạnh bỗng nhiên có người vỗ tay, rất là hâm mộ nhìn hai người, trong mắt đều là những hào quang chúc phúc.

Ôn Nhu ngây ngốc tại chỗ, bộ mặt duyên dáng co rút, một giọt lệ châu như pha lê bỗng nhiên lăn xuống, lao mạnh vào lòng Thường Nhạc, khóc không

https://thuviensach.vn

thành tiếng.

Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ, chỉ ôm lấy người đẹp ở trong lòng. Trước con mặt hâm mộ, chúc phúc của mọi người, giống như chú rể trong những bộ phim tình cảm, ôm cô dâu vào trong xe cưới….

Sau khi lên xe, Ôn nhu vẫn khóc nức nở không thôi. Đến khi Thường Nhạc dừng lại xe ở một chỗ xa xa, đại mỹ nhân thành thục này mới ngừng khóc, chiếc miệng xinh xắn vẫn không ngừng khi dễ người khác, dùng ánh mất thâm tình mà kỳ quái nhìn sang một bên. Cô dịu dàng nhìn Thường Nhạc ngồi phía tay lái, dịu dàng nói:

- Để cho em lái xe, được không?

- …..

Thường Nhạc kinh ngạc liếc mắt nhìn Ôn Nhu một cái, không hiểu ra sao, nhưng hắn vẫn là dứt khoát gật đầu nói:

- Được.

Sau khi hai người đổi vị trí, Ôn Nhu điều khiển chiếc Mercedes Benz bay nhanh về phía trước.

Thường Nhạc đối với tốc độ này không lạ gì, chỉ là kinh ngạc nói:

- Tiểu Nhu Nhu, em làm sao vậy?

Nước mắt trên mặt Ôn Nhu đã khô hết, bất thình lình lộ ra một nụ cười nũng nịu mà thần bí:

- Đợi chút nữa sẽ nói với anh!

Thường Nhạc cũng không hỏi nữa, là một Playboy kiệt xuất, hắn hiểu rằng phải tôn trọng những cảm xúc của người đẹp. Nhưng không có nghĩa là hắn

https://thuviensach.vn

không tò mò, Ôn Nhu rốt cục muốn làm cái gì?

Đáp án rất nhanh liền có. Ôn Nhu lái xe đến phái dưới nơi làm việc của chính mình. Sau khi dừng xe, đột nhiên cười thẹn thùng, dáng vẻ phong hoa nguyệt đại, sau đó chỉ nghe thấy cô nhỏ giọng nói:

- Em trai Nhạc, bế em lên. Vào phòng làm việc của em….

Thường Nhạc vẫn chưa phản ứng kịp, nhưng đã là yêu cầu của người đẹp, hắn đương nhiên không có lý do từ chối. Rất manly ôm lấy Ôn Nhu đi vào trong thang máy.

Sau khi Ôn Nhu tới văn phòng, đột nhiên ngồi lên chiếc ghế nằm kia. Thường Nhạc đã từng bức thiết muốn cùng cô phát sinh quan hệ trên chiếc giường đó.

Ôn Nhu vén làn váy lên, lộ ra bắp đùi mê người trắng như tuyết. Ôn Nhu e thẹn mà lại phong tình vạn chủng ngoắc ngoắc đầu ngón tay về phía Thường Nhạc, trong miệng phun ra những âm thanh như ma quỷ mê hoặc người ta phạm tội:

- Anh yêu, lại đây……

Giống như bị Thiên lôi đánh trúng, một người đàn ông phong cách như bạn học Thường cũng ngây ngốc tại chỗ. Tuy nhiên không hề bị chảy máu mũi, nhưng Thường Nhạc cũng cảm nhận thấy, toàn thân hắn đang sôi máu!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 93: Học Sinh Tiêu Chuẩn Đức Hạnh Ba Tốt

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Đồ lười, mau dậy đim đã 9 giờ rồi!

Giọng nói ngọt ngào của Ôn Nhu pha chút hờn dỗi. Ánh nắng mặt trời xuyên qua rèm cửa chiếu vào, điểm thêm một đạo viền vàng trên dung nhan phong hoa tuyệt đại của cô.

Lúc này đây, toàn thân Ôn Nhu không mặc gì cả, dùng chiếc chăn đơn màu trắng quấn trước ngực, toàn bộ đường cong phía sau lưng lộ ra bên ngoài. Hợp với nụ cười phong tình vạn chủng của cô còn có trong mắt không ngừng tuôn ra những tình nồng ý mật, làm cho người ta sôi sục muốn phạm tội.

- 9 giờ rồi?

Thường Nhạc cũng trần truồng ngồi dậy. Nhìn cảnh vật xung quanh, phát hiện mình đang ở trong phòng ngủ của Ôn Nhu. Hắn hiển nhiên không coi mình là người ngoài, chớp chớp mắt, rồi lại gục đầu xuống ngủ, miệng phát ra âm thanh mơ hồ không rõ:

- …. Ờ… 10 giờ thì gọi anh….

- Khốn khiếp, không phải anh bảo em 9 giờ gọi anh dậy sao?

Ôn Nhu tức giận mắng, dùng tay ôm lấy cánh tay Thường Nhạc.

Dễ thấy rằng bạn học Thường không chỉ có da mặt dầy mà toàn thân trên người chỗ nào da cũng dầy. Dường như sự tức giận của Ôn Nhu chỉ giống như gãi ngứa cho hắn mà thôi. Một chân gác lên đùi Ôn Nhu, giống như

https://thuviensach.vn

hình chữ đại, dường như đang ngủ rất say, trong miệng lẩm bẩm thì thào nói mơ:

- 9 giờ…. Đáng chết, anh nói 9 giờ lúc nào chứ….9 giờ quá sớm, 10 rưỡi mới dậy, từ từ đi bộ về nhà còn kịp ăn cơm… Ờ, ờ, thực ra 11 rưỡi cũng được, bản thiếu gia lái xe nhanh về nhà là được rồi…..

Ôn Nhu hoàn toàn im lặng nhìn Thường Nhạc, nụ cười trên mặt cũng rất ngọt ngào, nằm xuống, nghiêng mình ghé vào người Thường Nhạc, hai tay quấn lấy cổ Thường Nhạc, hoàn toàn lộ ra dáng vẻ nữ nhi trong phòng ngủ, nũng nịu nói:

- Em Nhạc, mau dậy đi mà, dậy ăn cơm sáng cùng chị có được không?

Thường Nhạc không biết là thật sự không nghe thấy hay là giả vờ không nghe thấy, nhưng một chút phản ứng cũng không có, dường như là thật sự đã ngủ thiếp đi.

Ôn Nhu khẽ giãy dụa, bộ ngực làm cho người ta nhìn mà thèm chảy nước miếng kia khé cọ cọ vào ngực Thường Nhạc. Cúi thấp xuống, đôi môi mọng mềm mại từ từ hôn lên cổ Thường Nhạc, sau đó khẽ mở hàm răng cận thận cắn xuống vai Thường Nhạc.

Kiểu cảm giác này giống như đang bị hàng nghìn hàng vạn con kiến cắn xé, lại có loại khoái cảm khó có thể hình dung. Thường Nhạc cuối cùng lên tiếng:

- Anh…. Anh bình thường không ăn sáng, em để anh ngủ một lúc đi ….

- Người ta mặc kệ đấy, dù sao người ta cũng không ngủ được, anh phải cùng em….

Ôn Nhu nũng nịu buông ra, trong mắt ánh lên sự quyến luyến sâu đậm, nhưng tiếc là Thường Nhạc không có nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

Cả người nằm sấp trên người Thường Nhạc, Ôn Nhu cắn cắn vành tai Thường Nhạc, giọng nói ngượng ngùng mà mê hoặc, cám dỗ:

- Ông xã, mau dậy đi. Anh cũng không mở mắt nhìn ta, hừ hừ….

Nói xong những lời này, Ôn Nhu đột nhiên cảm thấy một khối to lớn, cao ngất, cứng rắn, nóng bỏng, tục tằn ở phía trước bụng mình. Không khỏi đỏ mặt xấu hổ …. Lẽ nào đây là phản ứng bình thường của nam giới vào sáng sớm trong truyền thuyết sao? Tuy rằng hai người đã nhiều lần phát sinh quan hệ, nhưng lúc này đây Ôn Nhu vẫn hận không tìm được cái lỗ để chui xuống.

Lúc này, Ôn Nhu đau lòng khi phát hiện Thường Nhạc sớm đã mở mắt, trên mặt mang nụ cười xấu xa. Dùng ánh mắt cực kỳ mờ ám nhìn cô, giống như đang thưởng thức bộ dạng xấu hổ của cô…. Ôn Nhu lập tức đổ sụp đổ, vùi đầu vào trong bên cạnh Thường Nhạc

- Đáng ghét, hận chết anh, dám trêu trọc người ta.

Vuốt ve chiếc lưng ngọc ngà, trơn bóng của người đẹp, Thường Nhạc dùng sức nâng đầu Ôn Nhu lên, cẩn thận nhìn khuôn mặt phớt hồng như muốn chảy nước kia. Sau đó hắn phát huy diễn xuất để lộ ra một vẻ mặt ủy khuất, nghiêm túc nói:

- Nữ hiệp, em, em đây là đang câu dẫn tại hạ phạm sai lầm sao?

- Anh… hừ, em chính là câu dẫn anh phạm sai lầm đó!

Ôn Nhu rõ ràng không làm thì thôi, đã làm thì phải làm đến cùng, không đếm xỉa gì đạp vang cái chăn đơn ra. Cả người trần truồng ngồi trên người Thường Nhạc. Dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Thường Nhạc.

Amen! Thường Nhạc hô lên một tiếng, thực tế thì trong lòng rất thoải mái …. Ố ồ, có thể nhân lúc sáng sớm có thể đại chiến mấy trăm hiệp chính là

https://thuviensach.vn

hạnh phúc của người đàn ông, cuộc sống thực con mẹ nó tràn đầy ánh mặt trời.

Ôn Nhu nhìn bộ dạng buồn bực mà bất khuất của Thường Nhạc liền triển khai tính khí tiểu thư, bắt đầu triển khai "hành động" có chút mới lạ.

Lời tác giả: Giảm bớt 500000 chữ phía sau…

Kích tình mãnh liệt qua đi, Thường Nhạc mặc quần áo xong, hôn lên trên khuôn mặt của Ôn Nhu vốn bị hắn dày vò đến xụi lơ, áy náy nói:

- Anh phải đi rồi.

Ôn Nhu yếu ớt nhúc nhích cánh tay, trên mặt lộ ra nụ cười vô lực:

- Ông xã, thuận buồm xuôi gió.

Thường Nhạc khẽ chấn động thân hình, vừa mới chuẩn bị nói ra những lời ngọt ngào liền nuốt trở vào, dùng ánh mắt quái dị nhìn Ôn Nhu:

- Em không giận sao?

- Giận chứ, đương nhiên tức giận rồi. Nhưng mà có tác dụng gì chứ?

Trên mặt Ôn Nhu mang nụ cười ngọt ngào, vẻ mặt vô cùng dịu dàng, nhẹ giọng nói:

- Khi em phát hiện ra những lời anh nói mấy ngày nay đều là sự thật, em liền hiểu rằng em không giữ được anh.

Thường Nhạc sửng sốt hỏi:

- Tại sao?

- Bởi vì em là một bác sĩ tâm lý.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ngây người ra, đột nhiên ngồi xuống bên giường ôm chặt Ôn Nhu vào trong lòng.

…….

Tả Thủ và Huyết Hổ ngồi trên sô pha, hai người dường như đều đang nhịn cười, mặt đỏ tía tai, xem ra rất là khó chịu. Đến cả Big Ben cũng vươn đầu lưỡi ra bộ dạng giống như đang mở miệng cười lớn.

Ở phía đối diện hai người, Thường Nhạc đang ngồi trước gương trang điểm. Còn dùng nước hoa phun lên để che dấu mùi thuốc lá. Quay đầu lại tức giận nhìn Tả Thủ và Huyết Hổ, oán hận nói:

- Muốn cười thì cười đi, đừng có nhịn, tổn hại sức khỏe……

Tả Thủ sáng suốt chọn sự trầm mặc, cúi đầu xuống.

Huyết Hổ tên đại ngốc này lại không nghĩ nhiều, vừa nghe thấy lời này lập tức cười ha ha. Bụi bặm trong cả gian phòng lớn đều bay lên. Cười cũng không tính làm gì, nhưng tên đầu trâu này còn đưa ra bình phẩm:

- Thiếu gia … cậu … cách ăn mặc của cậu …. A ha ha ha ha ha …. chết cười mất thôi ….

Lúc này, Thường Nhạc đang chải mái tóc hình "nắp nồi" mà một học sinh ngoan chuyên để. Kiểu tóc này còn được gọi là "vỏ dưa hấu". Cái này cũng chưa tính là gì, trên người hắn còn mặc một bộ đồng phục kiểu Tôn Trung Sơn màu đen, đây chính là bộ đồng phục mùa thu của học viện Kiêu Tử…. cái quá đáng chính là hắn còn đeo một cặp kính đen kiểu mọt sách… Do đó, cả người Thường Nhạc xem ra có vẻ vô cùng đức hạnh, lương thiện, khờ khạo, ngây thơ, e thẹn, ngượng ngùng…..

- Sao thế, bản thiếu gia tạo hình như thế này lẽ nào không đẹp trai ư?

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, hình tượng thiếu niên thuần khiết mà Thường Nhạc khổ tâm tạo dựng lên toàn bộ bị phá hủy, trực tiếp lộ ra bản sắc lưu manh.

- Đẹp trai, tương đối đẹp trai! Học sinh ba tốt năm nay của học viện Kiêu Tử nhất định là thiếu gia cậu đây!

Tả Thủ rất phối hợp khen ngợi một câu.

Huyết Hổ thì lại đấm ngực, dậm chân cười lớn. Kết quả của việc không kiêng nể này chính là cái mông của gã và chân trái của Thường Nhạc tiếp xúc rất thân mật với nhau… Cho dù cơ bắp của gã có khả năng chống cự so với người bình thường mạnh hơn gấp 30 lần cũng đau đến nghiến răng nghiến lợi.

Big Ben vốn là muốn tiếp tục lè lưỡi cười, sau nhìn đến cảnh ngộ bi thảm của Huyết Hổ, lập tức phân rõ giới tuyến cùng Huyết Hổ, ngậm miệng lại, ngoan ngoãn nằm dưới chân Thường Nhạc, cái kia vẻ mặt, quả thực rất mẹ nó thuần khiết đi.

Thường Nhạc cũng không để ý đến mấy chuyện này, có chút thất thần, cúi đầu xuống, dùng một âm thanh rất nhỏ không thể nghe thấy thì thầm:

- Ồ, bản thiếu gia tạo hình trở lại thuần khiết như vậy. Lão gia hẳn sẽ không nỡ đánh mình chứ…. Ân, sau khi về nhà nhất định phải diễn xuất cho tốt, được tiện nghi còn khoe mã mới là vương đạo...

Thật lâu sau, Thường Nhạc mới lấy lại tinh thần, nghiêm mặt nói:

- Đúng rồi, chuyện chính làm đến đâu rồi?

Vẻ mặt Tả Thủ rất bình tĩnh, bên trong gọng kính phát ra một ánh mắt vô cùng tự tin, trả lời:

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia, yên tâm đi, dưới sự lãnh đạo anh minh của cậu, toàn bộ mọi chuyện đã làm xong rồi. Chỉ cần tên nhóc Hoàng Phiêu Nhiên đó hiểu được phối hợp mà nói, chúng ta có thể tấn công mạnh.

- Ồ? Thế xem ra phải có động tác mạnh rồi ….

Thường Nhạc lẩm bẩm tự nói, nhắm mắt trầm tư một chốc, sau đó mở mắt ra nhìn Huyết Hổ nói:

- Ờ, tình thế trước mắt không tệ, lão Hổ ngốc, anh ở lại trấn thủ đi.

Lời này ngầm ý là Huyết Hổ không cần lại làm thư đồng của hắn nữa rồi.

- Trời xanh có mắt!

Huyết Hổ thầm than trời xanh một chút, khen ngợi Phật tổ Như Lai Quan Thế Âm một chút, trên miệng ngây ngốc nói:

- Thiếu gia, tôi không nỡ xa cậu, không có tôi bên cạnh cậu, cậu chẳng phải sẽ rất cô đơn sao?

- Móa, Anh biến thành đạo đức giả như thế từ khi nào hả? Rõ ràng không muốn cùng tôi đến Học viện Kiêu Tử, còn nói được người năm người sáu như vậy..

Thường Nhạc nhìn thấu tâm can Huyết Hổ, nhìn khinh bỉ.

- Ha ha, thiếu gia, quả nhiên không gạt được cậu.

Huyết Hổ nhếch miệng cười, sau đó tỏ ra bộ dạng ủy khuất:

- Nhưng mà, thiếu gia, đây là cậu dạy cho tôi. Cho dù từ đầu đến chân là gái điếm, cũng phải dựng cái miếu thờ, mang đến cho nhân thế một hình tượng rực rỡ, nghĩa khí ngất trời, không phải sao.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trên trán toát mồ hôi lạnh, tức giận nói:

- Không sai, bản thiếu gia đúng là có dạy anh như vậy. Nhưng ngươi con mẹ anh không thể buồn nôn như vậy chứ? Cái gì mà không có anh tôi sẽ rất cô đơn? Anh không thấy cái này rất hợp với bọn gay sao?

- Ha ha, ha ha, nói cũng đúng, cậu biết tôi miệng ngu dốt, đại nhân không tính toán với tiểu nhân….

Huyết Hổ miệng không nói nổi, bỗng nhiên lại lộ ra một vẻ căm phẫn:

- Aizz, thằng Lưu Hắc Thán kia, hôm qua còn nói diễn xuất của tôi không bằng gã, không thương tiếc gì mỉa tôi một trận…. Thiếu gia, không bằng cậu cũng nhu nhận tôi làm đệ tử cuối cùng đi!

- Rất tiếc, về sau đừng có cùng tôi thảo luận vấn đề diễn xuất……

Thường Nhạc vô cùng hậm hực nhìn Huyết Hổ, dạy tên ngốc này diễn xuất ư? Chẳng khác gì đàn gảy tai trâu.

Đi ra tới cửa, Thường Nhạc bỗng nhiên quay người lại, trong tay là chiếc bật lửa quý màu đen Colibri đánh vài cái ra xuất ra một ngọn lửa đường cong duyên dáng, ném tới tay Huyết Hổ:

- Cầm lấy, về sau đừng có dùng ánh mắt dâm đãng đấy nhìn tôi! Đường đường đại lão gia, khiến cho oán phụ khuê phòng không biết lại tưởng bản thiếu gia tôi lại "như thế nào đó" với anh….

Nắm chặt trong tay chiếc bật lửa Colibri đã thèm bấy lâu, Huyết hổ nghẹn ngào nói:

- Ôi… thiếu gia, cậu là bông hồng của tôi, cậu là hoa….

Là một tiểu đệ cấp thần tượng, cầm trong tay chiếc bật lửa thiếu gia chuyên dùng, đi trong một đám mà nói vô cùng có mặt mũi…. Huyết Hổ lại một

https://thuviensach.vn

lần nữa cảm thấy trời cao không có bạc đãi gã, gã sống rất có ý nghĩa!

Nghe thấy tiếng hát khủng bố, Thường Nhạc thắng mạnh xe:

- Lão Hổ ngốc, nếu để tôi lại nghe thấy anh hát bài này, anh sẽ hiểu tiền dâm hậu sát đáng sợ hơn chết như thế nào….

Huyết Hổ rất oan ức, khó hiểu nói:

- Vì sao, thiếu gia, tôi thấy bài này rất vui nhộn mà!

- Bi ai, bi ai mà! Tôi đã nói rất nhiều lần, tố chất, nhất định phải có tố chất.

Thường Nhạc dậm chân, than vãn, quay đầu chỉ vào cổ Huyết Hổ nói:

- Anh có chút phẩm vị có được không, cư nhiên hát bài hát này, truyền ra ngoài tôi cũng không thể gánh nổi anh. Anh cũng thật nhàn rỗi, rõ ràng đi học hát kịch. Thử hát "Sa gia binh", "Bao Long Đồ" cái gì đó xem, bản thiếu gia ngược lại sẽ cảm thấy anh có chút ý vị đàn ông.

Huyết Hổ nhíu đôi mắt trâu, ngây ngốc hỏi:

- Vậy hát "Hai con bướm" có được không?

- … Lão Hổ ngốc, anh đứng lại cho bản thiếu gia, không được chạy!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 94: Sự Trở Về Của Diễn Viên Có Thực Lực Hoành Tráng Nhất Năm

---

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

24 tuổi!

Thạch Tán Y trong lòng mặc niệm một câu, có chút thất thần.

Thạch Tán Y giờ đây không còn là cô thiếu nữ sống động, nóng bỏng, mê hoặc lòng người trước đây nữa. Tuy rằng khắp người vẫn như cũ tản mát ra một cỗ anh khí nhưng hơn thế nữa chính là sự cao quý và thành thục ở phía sau bóng dáng của một diễn viên người Hoa.

SHIRLEY SILK một loại tơ lụa nhẹ, mềm mại làm cho da thịt có cảm nhận được sự khoan khoái, dễ chịu không gì sánh nổi, là loại sợi tổng hợp thiên nhiên thích hợp với tất cả các mùa. Mà chính sự tinh sảo nội hàm và sáng như ngọc trai pha lê của loại tơ lụa trơn bóng này đã tạo lên thương hiệu và phong cách hoàn mỹ đời đời bền vững của SHIRLEY SILK.

Dưới sự hỗ trợ của chiếc váy lụa dài màu be SHIRLEY SILK, hai quả cầu tròn tròn căng nở sống động hiện ra rất phóng khoáng nhưng lại không khoa trương, những đường may độc đáo làm cho những đường chỉ như bám chặt lấy làm lộ ra chiếc eo thon vô cùng mê người, mà cặp chân dài cân xứng đến cực điểm như có như không che dấu dưới làn váy, làm cho người ta tưởng tượng xa vời.

Liếc mắt nhìn qua, làm cho người ta thấy trước mắt hiện ra một dung nhan tinh khiết không vướng bụi trần, càng giống như đóa thủy tiên trong làn nước xanh lam. Trong sự tươi đẹp có kiêu ngạo, trong sự nhu nhược có sự

https://thuviensach.vn

hiên ngang, trong sự thanh nhàn lại thấy sự buồn nhẹ. Làm cho vô số người đàn ông cam tâm tình nguyện mà khúm núm dưới làn váy.

Trên thực tế, thực sự có vô số đàn ông cam tâm tình nguyện khúm núm dưới làn váy của cô. Là một ảnh hậu người Hoa nổi danh toàn cầu, những người đàn ông thầm mến Thạch Tán Y phỏng chừng có thể chất đầy vài chiếc thuyền. Những người đàn ông này đều không phải là những người đàn ông thô tục như trong truyền thuyết, trong số đố có những nhà quý tộc, những nhà doanh nghiệp nổi tiếng, những thanh niên kiệt suất thì nhiều không kể xiết.

Chỉ tiếc rằng Thạch Tán Y cho đến bây giờ vẫn còn độc thân, làm cho vô số người đều chết tâm….. Có lẽ bọn họ không có nguyên nhân để lập tức chết ngay, chính là muốn xem xem trong tương lai đóa mộc lan trong trái tim của bọn họ cuối cùng sẽ gả cho người đàn ông như thế nào? Mà người đàn ông như thế nào mới có thể xứng đôi với Thạch Tán Y.

- Đứa trẻ không chịu nghe lời này, càng ngày càng hoang dã, vẫn chưa chịu trở về.

Đông Phương Ngọc đứng bên cạnh Thạch Tán Y mắng một tiếng, hiếm khi thấy bà không toát ra thư thái của một nữ cường nhân. Tuy rằng trong miệng thì mắng nhưng ánh mắt trông mong này sớm đã bán đứng bà.

Sinh nhật Thạch Tán Y cũng không làm yến tiệc, dường như cô tham dự các buổi yến tiệc của các nhân vật nổi tiếng cũng mệt chết đi được, có thể yên tĩnh cùng gia đình một nhà mừng sinh nhật là cô cảm thấy rất mãn nguyện rồi.

Vì để phối hợp với bà chị dâu Đông Phương Ngọc này, Thạch Tán Y cũng lộ ra một vẻ mặt hung hãn, gật đầu nói:

- Làm cả nhà đợi lâu như vậy, đợi tí nữa xem em có bóp nát nó ra không!

https://thuviensach.vn

Đồng hồ báo đã qua 12 giờ, bữa trưa sắp bắt đầu, nhưng Thường Nhạc vẫn chưa thấy xuất hiện.

Thường lão gia nâng chòm râu màu trắng bạc, trừng mắt nhìn Thường Thiếu Long:

- Con làm cha mà quản giáo con cái như thế nào vậy? A Nhạc hiện giờ thế mà càng ngày càng tự cao tự đại hả!

Thường Thiếu Long vẻ mặt vô cùng oan ức, nhưng lại tức mà không dám nói gì. Trong lòng âm thầm kháng nghị, lại còn trách con, không phải hai vị lão gia các người chiều A Nhạc thành như vậy sao?

Trong phòng khách hiện tại bĩnh tĩnh nhất có lẽ chỉ có Lão Lạc và Công Tôn Thị. Hiện giờ, Lão Lạc râu tóc đã bạc trắng, ngồi phía sau Thường lão gia giống như một pho tượng, mà Công Tôn Thị thì lại ngồi trên chiếc ghế mộc đàn, khép hờ hờ mắt, giống như ngồi thiền vậy.

Phía trước tòa nhà họ Thường hiện ra một nhân vật rất là bắt mắt, đương nhiên đó chính là tiểu yêu nữ Đồng Uyên. Nhưng hôm nay bà cô nhỏ không sợ trời cũng chẳng sợ đất này dường như đặc biệt kính sợ người thâm sâu khôn lường Công Tôn Thị kia. Giống như một cô bé ngoan ngồi một bên chơi búp bê, cũng không gây ra bất kỳ động tĩnh gì.

- Tiểu tử thối, sắc lang chết tiệt. Còn không xuất hiện bà cô nhỏ này nhất định bóp chết cháu!

Thạch Tán Y ngoài mặt vẫn giữ phong thái thục nữ, bên trong thì cứ như vậy mà thầm nghĩ oán hận.

Đột nhiên, một tiếng sáo du dương từ xa đến gần, dần dần đến tai mọi người trong tòa nhà của Thường gia.

https://thuviensach.vn

Thân thể mềm mại của Thạch Tản Y khẽ chấn động, đây là bản hợp tấu cô thích nhất của Secret Garden - hợp khúc "Lotus". Hiện tại dùng sáo để thể hiện, vậy mà lại có những hàm súc thú vị khác biệt… Cùng với tiếng nhạc, cô nghe được những tư niệm, còn có sự áy náy kín đáo, tim cô không tự chủ được mà đập nhanh hơn.

Toàn bộ tòa nhà họ Thường đều trở lên yên tĩnh, lắng lặng lắng nghe âm thanh tự nhiên ưu mỹ này. Không khí tựa hồ cũng bị tiếng sáo này lây nhiễm, dần dần ngưng đọng lại, không gian như dừng lại ở hình ảnh mọi người đang say sưa lắng nghe tiếng nhạc. Vô số những hạt bụi theo sự dẫn dụ của tiếng sáo mà thức dậy hòa nhập, theo tiếng sáo lay động lòng người lần lượt nhảy múa.

Khi những hạt bụi lắng xuống, một giọng nam trầm thấp vô cùng quyến rũ từ cửa truyền đến:

- Gió lạnh có tin, a cái kia…. Thu Nguyệt khôn cùng. Tôi suy nghĩ đến những tình cảm mất mát~~ như là sống một ngay bằng một năm! Tuy rằng tôi không phải là cái kia của cái kia, nhưng tôi có cái kia của cái kia….

Nghe đến âm thanh như muốn ăn đòn này, Thạch Tán Y xúc động muốn rơi lệ.

Nhưng cô chưa kịp rơi lệ, ánh mắt đã chạm đến người đang tới từ phía sau, lập tức ngẩn người tại chỗ.

Trên thực tế, không chỉ có Thạch Tán Y mà tất cả mọi người đều trợn tròn mắt nhìn Thường Nhạc.

Chỉ thấy người nào đó mặc đồng phục, đeo kính, trên mặt là một nụ cười vô cùng thuần khiết và còn có chút xấu hổ thiếu chút làm người khác không nhận ra đi vào. Vẫn chưa hết, trên hai vai hắn còn đeo một túi sách thật to, trên ba lô cắm một cây sáo mầu xanh đen, còn hoạt bát hành quân theo kiểu

https://thuviensach.vn

"Đọc sách lang" nện bước tiến về phía trước. Trong chớp mắt toàn bộ nam nữ trong tòa nhà họ Thường đều rơi xuống một mảng lớn.

Thạch Tán Y lúc này chỉ có một suy nghĩ, đó chính là xông tới hung hăng đánh cho một trận tên tiểu tử thôi này! Không, nhất định phải dùng giày cao gót đạp hắn.

Nhìn bộ dạng sắp sửa bùng nổ của Thạch Tán Y, hai tay Thường Nhạc lập tức làm lễ tỏ vẻ chúc mừng giống như những kẻ đọc sách thời cổ đại, trơ trẽn mà hát lên.

- Kính chúc cô phúc thọ cùng đất trời,

Kính chúc cô sinh nhật vui vẻ,

Hàng năm đều có hôm nay,

Mỗi tuổi đều như hiện nay,

Chúc mừng cô a, chúc mừng cô!

Cái gọi là giơ tay không đánh người cười, Thạch Tán Y hoàn toàn bị đánh bại. Trên mặt dở khóc dở cười, hừ lạnh một tiếng, quay người đi vào trong phòng khách.

Bỗng dưng một thân hình mầu tím bay tới lao vào trong lòng Thường Nhạc.

Thường Nhạc vô cùng xúc động, giọng nói nghẹn ngào:

- Nhiều người như vậy, không có lấy một người nghênh đón bản thiếu gia. Các người cho rằng con ở trường học học bón cái kiến thức xây dựng, hiện đại hóa nhẹ nhàng lắm sao? Một chút đồng lòng cũng không có! Haizz! Vẫn là Đông Uyên ngoan đối với ba tốt nhất. Ít nhất còn có con, trời xanh thật có mắt, aizz!

https://thuviensach.vn

Không ngờ, lúc này Đông Uyên lại nói một câu làm Thường Nhạc suýt chút tự sát… Chỉ nhìn thấy Đông Uyên đột nhiên rất dè dặt lui về phía sau hai bước, nhìn nhìn Thường Nhạc, rất quy củ hô lên một tiếng:

- Sư huynh!

Tât cả mọi người đều là đồ đệ của Công Tôn Thị, một tiếng hô sư huynh cũng nói lên tất cả. Huống hồ tất cả người lớn đều đồng ý Đông Uyên gọi Thường Nhạc "Ba"…. Nhưng hai từ này làm tâm hồn yếu ớt của Thường Nhạc bị tổn thương nghiêm trọng, ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, bước chân nặng nề bước vào phòng khách.

Rất nhạy bén nhận ra ánh mắt căm thù của mọi người, Thường Nhạc trong lòng vô cùng xúc động, lần này thì thật sự trời xanh không có mắt rồi.

- A ha ha ha, Ông nội, tinh thần ông xem ra càng ngày càng tốt a!

Là một diễn viên có thực lực, Thường Nhạc lập tức phát huy diễn xuất, xông tới ngồi bên cạnh Thường lão gia. Trên mặt biểu lộ sự hiếu thuận không thể nói thành lời.

Đương nhiên, dụng ý của bạn học Thường tương đối xấu xa. Ông cụ chính là chủ gia đình, không nịnh bợ ông thì nịnh bợ ai? Cho nên hắn phát huy hết tất cả vốn liếng diễn xuất đến tận cùng. Một vài lời đã khiến ông cụ mặt mày rạng rỡ, dường như trẻ ra được vài tuổi.

Mọi người chỉ có thể căm hận nhìn Thường Nhạc, âm thầm kháng nghị.

Thường lão gia tâm tình rất tốt, yêu thương vỗ vỗ trán Thường Nhạc:

- Đừng khua môi múa mép nữa, đi ăn cơm trước đã, không thì thức ăn nguội mất!

https://thuviensach.vn

Dùng nước hạ lửa, Thường Nhạc đương nhiên hiểu rất rõ đạo lý này, hoàn toàn không coi mình là người ngoài, trên thực tế hắn thật sự không phải người ngoài. Vội vội vàng vàng đỡ ông cụ ngồi xuống, sau đó đặt mông ngồi ngay cạnh, rất là nhiệt tình khen ngợi nói:

- Bữa trưa thật là phong phú a, không biết là vị nữ sĩ khéo tay nào xuống bếp đây? Aizz, đồ ăn ở trường học thực không phải dành cho người ăn nữa, nhìn bữa ăn gia đình ấm áp trước mắt, con thật có một loại xúc động muốn khóc.

Lời còn chưa dứt, Thường Nhạc giật giật cái mũi, trong mắt lâm râm ánh lệ. Hết sức diễn ra hình ảnh một học sinh xa nhà thổn thức, lận đận.

Thường Thiếu Long vốn định hung hăng giáo huấn Thường Nhạc một trận, lúc này đây lòng lại mềm nhũn, thở dài một tiếng rồi ngồi xuống. Mà trong mắt Đông Phương Ngọc đã ngân ngấn lệ, ngồi xuống bên cạnh Thường Nhạc, trìu mến vuốt ve đầu con trai, giọng nói có chút nghẹn ngào:

- Đứa con ngốc ….

- Mọi người làm sao vậy! Ăn cơm trước đã...

Giọng nói nhạt nhẽo của Công Tôn Thị bỗng nhiên vang lên, sau đó không ngừng gắp thức ăn cho Thường Nhạc.

Không hề nghi ngờ gì, lời nói của vị chủ mẫu này cực kỳ có sức uy hiếp. Không nói thì thôi, chứ nói ra thì không ai dám không nghe, mọi người đều sôi sục bắt đầu. Cả một nhà đều tỏ ra rất vui vẻ hòa thuận.

Mọi người đều biết tốc độ ăn cơm của bạn học Thường rất nhanh, cơm nước no nê xong lại không dám rời đi, bằng khác thế nào cũng bị mắng. Vì thế hắn vừa đối phó với số cơm còn lại trong bát vừa thâm tình nhìn Đông Phương Ngọc bên cạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Mẹ, đừng khổ cực như vậy, nếu quá sức sẽ mau già yếu à.

Trong lòng Đông Phương Ngọc ấm áp, đôi lông mày phượng dựng lên, giả vờ giận dỗi nói:

- Con chỉ biết nói, còn cả một tập đoàn lớn như vậy, mẹ có thể mặc kệ không quản sao?

- Ha ha, nói cũng phải!

Thường Nhạc xấu hổ cười nhỏ, lập tức sử dụng nịnh hót thần công:

- Nhưng cũng có gì đâu, mẹ vĩnh viễn phong hoa tuyệt đại như thế mà, kim cương là vĩnh cửu, mẹ tôi mãi lưu truyền, a haha….

Nghe nói đến đây, tất cả mọi người đang ngồi đều cười cả lên. Đông Phương Ngọc cười đến độ nét chân chim nơi khóe mắt cũng biến mất. Thằng nhóc này rất biết dỗ dành người khác. Đa số những người làm vợ, làm mẹ đều rất thích nghe những lời này, không có gì hơn là được nghe những lời ngọt ngào từ chính chồng con mình.

Dựa vào lương tâm mà nói, Đông Phương Ngọc hiện tại cũng vẫn được cho là phong hoa tuyệt đại (xinh đẹp, quyến rũ), cái gọi là thùy mị thướt tha vẫn không đủ để hình dung ra dung mạo con lai của bà. Dáng người và làn da được bảo dưỡng vô cùng tốt, khí chất quý tộc, phong cách nữ cường nhân, ăn mặc tinh tế, luôn luôn lộ rõ vẻ đẹp quý tộc của bà.

- Tiểu tử thối!

Đông Phương Ngọc để đũa xuống, không kìm được xoa xoa đầu Thường Nhạc, phàn nàn:

- Chỉ biết nói miệng, sao con không nói sẽ nỗ lực cố gắng, sớm chút ra ngoài giúp mẹ bận rộn hả?

https://thuviensach.vn

- Con?....

Thường Nhạc giật mình, cảm giác có chút tan vỡ, vội tìm đường cứu quốc nói:

- ….Ái, cái này, thằng nhóc A Phong không phải kêu la muốn lấy bằng MBA trước sao, qua hai năm kêu cậu ta trở về đến giúp mẹ trước…. Còn về phần con a, mẹ xem xem, dùng đôi mắt của người mẹ hiền nhìn con xem, con còn trẻ, còn phải học hành chăm chỉ, mỗi ngày tiến lên… Huống hồ con lại ngốc như vây, nói không chừng còn bị lưu ban, đợi qua 18 năm nữa con tốt nghiệp đại học hẵng nói đi…..

Cả tập thể Thường gia im lặng, họ còn có thể nói gì nữa đây. Đối với vị học sinh siêu cấp cường nhân cuộc thi lên cao trung chỉ đạt một điểm này. Bọn họ còn có cái gì để nói nữa đây?

Lúc này Thường lão gia nổi giận trừng mắt nhìn Thường Nhạc:

- Con ngốc? Cháu trai của Thường Thiên Quân ta sẽ là kẻ ngu đần sao?

- A? Cái này … cái này…

Thường Nhạc không muốn làm cho ông nội tức giận, chậm rì rì nói:

- Cái này, nói thế nào nhỉ? Thước có cái dài cái ngắn, con không có thiên bẩm đọc sách, không thể miễn cưỡng được có đúng không ạ? Cái này cũng giống như yêu đương, tấn công mạnh mẽ cố nhiên cũng có thể, nhưng quả dưa chín ép chưa chắc đã ngọt, aizz….

Sau khi cảm nhận được ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Thường Nhạc bông nhiên ý thức được mình đã lỡ mồm, lập tức mất bò mới lo sửa chuồng, nói:

https://thuviensach.vn

- Ý của con là trên những phương diện khác, con sẽ có gắng nỗ lực, bà nội, ông nội Lạc, lúc A Nhạc theo ông bà học tập rất siêng năng, có đúng không ạ?

Công Tôn Thị không nói gì, lão Lạc thì gật gật, trong mắt ánh hiện lên một tia thưởng thức.

Lần này Thường Thiếu Long nổi giận:

- Đừng có ngụy biện, đợi chút nữa sẽ tính sổ với con, coi việc tốt gần đây nhất của con!

Thường Nhạc lập tức giả vờ ngây ngốc:

- Con? Con thì làm sao ạ?

Thường Thiếu Long trừng mắt nhìn Thường Nhạc, oán hận nói:

- Trong lòng con tự hiểu rõ, nếu còn có lần sau cha sẽ lập tức đem con quay trở lại nước Mỹ, mắt không nhìn thấy sẽ không phiền.

- Ôi, cha. Cha nói những lời này thật tổn thương tâm hồn con trẻ…..

Thường Nhạc lại phát huy diễn xuất, tỏ ra ủy khuất và bất đắc dĩ dị thường:

- Con đã cố gắng hết sức không chế bản thân, người không phạm ta, ta không phạm người, đây là điều cha đã dạy con, có đúng không ạ? Nhưng tên ngốc đó tìm đến tận cửa trêu trọc con, con cũng không có các nào khác a!

Nhìn sắc mặt Thường Thiếu Long đã hòa hoãn một chút, Thường Nhạc lập tức tranh thủ rèn sắt khi còn nóng:

- Kỳ thực, con cũng muốn làm một người có văn hóa, hơn nữa con thật sự muốn chăm chỉ học hành, ngày ngày tiến lên ạ. Hội sinh viên đều kêu con

https://thuviensach.vn

đi đóng vai nam chính trong hội diễn mừng kỷ niệm trường.

- Thật sao?

Tất cả mọi người đang ngồi cùng kinh hô, trong ấn tượng của bọn họ, đây là lần đầu tiên người nào đó chủ động tham gia hoạt động tập thể.

Tuy nhiên rất nhanh, họ lại có dự cảm bất thường. Dựa theo sự hiểu biết của họ với người nào đó mười mấy năm qua, lần này cứ coi như không gây ra chướng khí, thì cũng nhất định là sẽ có âm mưu gì đây.

- Cực kỳ chính xác! Bọn họ vừa nhìn là cảm thấy con là người có văn hóa, cảm thấy con có nội hàm, có khí chất, vô cùng phong độ. Không cho con đóng vai nam chính, con đây liền bất kính mà từ chối… đương nhiên điều này cũng là do các vi giáo dục tốt con. Nếu có huy chương thì một nửa là công của con, công một nửa là công của mọi người…..

Bạn học Thường nói phét từ trước đến giờ chưa bao giờ đỏ mặt, cũng không cần soạn bản thảo, nhưng trong lòng cảm thấy vẫn nên cảm kích Vũ Thì Tình một phen.

Người lớn ngẩn ngơ nhìn Thường Nhạc, đều cười lên.

Thạch Tán Y có chút thất thần nhìn Thường Nhạc thao thao bất tuyệt, trong lòng đột nhiên cảm giác co rút đau đớn. Dường như Thường Nhạc cùng cả nhà nói chuyện, chính là không có tiếp lời với cô. Chẳng nhẽ cô và hắn thật sự xa cách như vậy sao?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 95: Hồng Nhạn, Dì 13 Cần Ngươi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi trở về phòng, Thạch Tán Y vẫn cảm thấy buồn trong lòng, giống như bị thứ gì đó chặn lại vậy.

Cô cũng không hiểu vì sao, chỉ là muốn giống như trước đây giáo huấn cho tên tiểu sắc lang một trận. Đáng tiếc có người đã ra tay trước chiếm lợi thế. Thường Nhạc đã bị ông cụ và Thường Thiếu Long đưa vào thư phòng tiến hành giáo dục tư tưởng.

Cho đến khi ăn cơm tối xong, Thạch Tán Y vẫn không có cơ hội "xuống tay", vì Thường Nhạc lại bị Đông Phương Ngọc lôi đi tiến hành giáo dục chính trị.

Trong toàn bộ quá trình ăn cơm tối, Thạch Tán Y dần dần cảm nhận được Thường Nhạc chỉ liếc nhìn sơ qua cô có một lần, hơn nữa bản thân cô lại trộm nhìn hắn rất nhiều. Vào thời khắc đó, cô cảm thấy Thường Nhạc nên gọi là "Thường khổ" mới đúng, nhìn bộ dạng rầu rĩ không vui của hắn, hiển nhiên là bị hai vị phụ huynh giáo huấn đến mệt không buồn sống.

"Vô ngôn độc thượng tây lâu, nguyệt như câu, tịch mịch ngô đồng thâm viện tỏa thanh thu.

Tiễn bất đoạn, lý hoàn loạn, thị ly sầu, biệt hữu nhất bàn tư vị tại tâm đầu."

(Cô đơn không lời ngồi tại lầu phía Tây, mặt trăng như lưỡi câu, cây ngô đồng tĩnh mịch dưới ánh trăng thu)

Mở cửa sổ ra, trâm thấp giọng ngâm vài câu thơ "Tương Kiến Hoan" của Lý Hậu Chủ, Thạch Tán Y ngồi bên cửa sổ, dáng vẻ ngẩn ngơ.

https://thuviensach.vn

Bài thơ này là Lý Dục nói về một ông vua mất nước, biểu đạt sự đau khổ bi ai khi phải ly hương rời xa đất nước, nhất là trong đêm thu đìu hiu vắng vẻ. Bài thơ này để lại cho người đời sau những suy nghĩ xa xôi và cảm thán, ngoài cảm thán ra bạn còn có thể như thế nào đây?

Lúc này đây cũng là một đêm thu hiu quạnh, Thạch Tán Y lại muốn mượn bài thơ này biểu đạt ý gì vậy?

Mừng gặp lại? Gặp lại thật sẽ vui mừng sao? Lần gặp lại này sao lại không nói gì?

"Lâm hoa tạ liễu xuân hồng, thái thông thông, vô nại triều lai hàn vũ vãn lai phong.

Yên chi lệ, tương lưu túy, kỷ thì trọng, tự thị nhân sinh trường hận thủy trường đông..."

Cũng giống như Lý Dục, cũng là "Tương Kiến Hoan", nhưng chẳng qua ngữ khí bài ngâm này lại không giống.

Khi âm thanh trầm thấp mà khàn khàn vô cùng lả lơi truyền đến, trái tim Thạch Tản Y khẽ run rẩy, giật mình. Đôi mắt như dòng suối sâu thẳm bỗng nhộn nhạo lên, lại có chút dâng lên một cảm giác căm phẫn.

Nương theo âm thanh này, Thường Nhạc đã lén lén lút lút đi tới phía sau Thạch Tán Y, trên mặt là nụ cười vô cùng thuần khiết, lương thiện.

Thạch Tán Y xoay người lại, căm tức nhìn Thường Nhạc:

- Còn có lịch sự hay không, sao vào mà không gõ cửa?

- Cháu đã gõ rồi, là cô không có phản ứng. Text được lấy tại Truyện FULL

Vẻ mặt của Thường Nhạc còn oan ức hơn Đậu Nga.

https://thuviensach.vn

Thạch Tán Y nhíu đôi mi thanh tú, cáu giận nói:

- Còn ngụy biện?

Mắt thấy người đẹp muốn triển khai bàn tay Thượng đế, Thường Nhạc chỉ là không biện minh. Ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, sau đấy tự động duỗi dài cổ ra, đưa tai qua, bộ dạng tráng sĩ khẳng khái không sợ chết một đi không quay lại, lại giống như một nam chính bị nữ vương xxx:

- Đến đi, đừng thương tiếc gì cháu, cháu chịu được mà.

Thạch Tán Y có chút giật mình, sau vài giây thất thần đột nhiên một phen vặn chặt tai của Thường Nhạc, đem hắn đặt lên trên giường, hung ác nói:

- Cháu cho là bà cô này không dám hả!

Xong rồi, gian kế bị phá hỏng rồi! Thường Nhạc thầm than một tiếng, nhưng rất nhanh lại lộ ra vẻ mặt vô cùng hưởng thụ. Đã lâu lắm rồi không bị bà cô nhỏ này làm "lễ rửa tội", hiện tại thực có ảo giác giống như yêu lần đầu tiên.

Thạch Tán Y không nhìn thấy nhất chính là vẻ mặt muốn ăn đòn của tên tiểu sắc lang này. Trong phòng của cô, đương nhiên, lời cô nói là nhất. Do đó cô hồn nhiên quên rằng mình là ảnh hậu, cũng không quan tâm đến phong thái thục nữ. Tăng thêm lực ở tay, trên mặt lộ ra một vẻ hung hăng nói:

- Tên nhóc trời sinh thích ăn đòn này, xem hôm nay cô nhỏ giáo huấn cháu thế nào!

- Không phải chứ, cô làm thật à?

Thường Nhạc bị đâu, kêu lên một tiếng, lập tức phát huy diễn xuất, rầu rĩ nói:

https://thuviensach.vn

- Trời ạ! Dì 13, cô làm sao lại có thế đối với tôi như vậy?

Vừa nghe đến từ "Dì 13" Thạch Tán Y như bị sét đánh, cứng đờ ngay tại chỗ.

Đầu tiên, trong một số ngôn từ địa phương ở phương Bắc, Thạch Tán Y và dì 13 khi phát âm thì không có khác biệt gì. Nhưng đây không phải nguyên nhân Thạch Tán Y hóa đá, nguyên nhân thực sự chính là….

Thời gian giống như mũi tên, bay nhanh về hồi tưởng nhiều năm trước đây.

Khi Thạch Tán Y 13 tuổi, khi đó Thường Nhạc 5, 6 tuổi. Khi đó Thạch Tán Y vẫn còn ngây thơ, trẻ con, thường xuyên cùng Thường Nhạc chơi trò tập làm người lớn. Gần như lời thoại mỗi lần đều là câu này:

- Hồng Nhạn, mau đánh bại tên ác bá này.

Kết quả là, Thường Nhạc từ trên trời rơi xuống, hét to một câu:

- Dì 13, tôi cũng tới! A, đánh! Phật sơn vô ảnh cước! Trứng thối, chịu chết đi!!!!

Lúc này, Thạch Tán Y ngây ra, Thường Nhạc cũng ngây ra. Bọn họ dường như đồng thời cùng nhớ đến đoạn quá khứ đó.

Cảm nhận được hương thơm của người đẹp truyền tới, còn có vẻ âu sầu nhàn nhạt kia, Thường Nhạc lên tiếng:

- Tiểu Long nữ cô cô, cô làm sao vậy?

Lời này làm cho Thạch Tán Y lại ngẩn ra… Ở thời thơ ấu, ngoài Hoàng Phi Hồng và dì 13 ra, bọn họ thích chơi nhất một trò khác, chính là diễn vai Dương Quá và Tiểu Long Nữ… Giang hồ đồn rằng, Lạc Phong từng đóng vai Lý Mạc Sầu.

https://thuviensach.vn

…. Có lẽ, Hoàng Phi Hồng và Dương Quá là hai nhân vật chính phái này duy nhất mà thời thơ ấu Thường Nhạc từng sắm vai.

Là vì ai mà phải đóng vai này chứ?

Một câu Tiểu Long nữ cô cô khiến cho lòng Thạch Tán Y đại loạn. Vẻ ưu phiền trên mặt càng ngày càng nồng.

Thật lâu sau, Thạch Tán Y mới đột nhiên ý thức được thái độ bất nhã của mình. Cô vẫn giữ nguyên vẻ hung hãn kia đem Thường Nhạc đặt trên giường, cái này có chút thái quá rồi… Buông lỏng Thường Nhạc ra, ngồi sang một bên, nhìn vẻ ngoài sớm trưởng thành của Thường Nhạc, phát ra một tiếng ngân dài mà ai oán thở dài.

Việc ngoài ý muốn này chỉ khiến cho Thường Nhạc ngẩn ra một lúc, tiếp tục thay đổi suy nghĩ. Là một diễn viên có thực lực diễn xuất, trên mặt hắn vẫn là mơ lại những truyện xưa cũ, bộ dạng vui mừng, ngạc nhiên đan xen vào nhau, càng thể hiện ra một cách sinh động rõ ràng. Nhưng hắn rất nhanh lại triển khai thực lực diễn xuất càng sâu thêm một tầng, chỉ có thể cảm nhận được diễn xuất tinh tế mà không thể biểu đạt bằng lời. Khuôn mặt tràn ngập sự kinh hỷ dần dần đọng kết lại, thay vào đó là một sự đau thương và mê man, than nhẹ một tiếng, dường như là đang tự mình nói chuyện:

- A Nhạc đã lớn rồi, cô nhỏ cũng lớn rồi, chúng ta không thể giống như trước rồi đúng không?

Nghe nói như vậy, trong mắt Thạch Tán Y lóe lên tia đau đớn. Phiền não của sự trưởng thành giống như một làn sóng thần, cuộn trào mãnh liệt mà tới. Trách nhiệm, dư luận, hậu quả, áp lực, tất cả những thứ này đều là cái giá của sự trưởng thành. Mười năm trước khi cô còn đương nhiên có thể không kiêng kỵ gì mà làm một số chuyện, nhưng mười năm sau có lại

https://thuviensach.vn

không thể không suy nghĩ ảnh hưởng của mỗi một chuyện cỏn con có thể đem lại.

Hơi hơi cúi người xuống, dúng ánh mắt chưa bao giờ có nhìn Thường Nhạc, Thạch Tán Y nhẹ giọng nói:

- A Nhạc, cháu thật sự trưởng thành rồi….

Rất nhanh, trong ánh mắt thoáng hiện lên một sự ao ước cùng mê mẩn, Thạch Tán Y tiếp tục nói:

- Kỳ thực có đôi khi cô rất hâm mộ cháu, ít nhất cháu muốn làm gì thì dám đi làm điều đấy, không cần để ý đến ánh mắt của người khác, đổi lại cô, cô thật làm không được…

- Vậy thì sao chứ?

Thường Nhạc ngữ khí đột nhiên có chút lạnh, càng thấy bất lực hơn. Ngã ngửa chổng bốn vó lên trên giường, cảm nhận được mùi hương thơm ngát đặc biệt từ chiếc chăn, hắn lẩm bẩm nói:

- Hai ngày trước cháu có quen một bác sĩ tâm lý rất ưu tú. Cô ấy cũng không có cách nào trị tận gốc vấn đề của cháu…. Kỳ thực, cháu hiểu rõ, cô chỉ có thể làm người nghe âm thầm, kiên nhẫn lắng nghe cháu nói chuyện mà thôi.

Cười gượng gạo một cái, Thường Nhạc nói tiếp:

- Cháu thường nghĩ, cháu rốt cuộc là người như thế nào? Điều này, đáp án dường như rất phức tạp lại giống như rất đơn giản. Trong mắt mọi người có thể cháu từ đầu đến đuôi là một tên lưu manh, là tên cặn bã của cái xã hội thượng lưu này. Chẳng qua, có đôi khi cháu thích giả vờ làm một người có văn hóa cho vui. Điều này làm cho người khác rất khó định nghĩa về cháu……

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khẽ lật mình, vô tình toát ra một hơi thở cô đơn.

- Rất nhiều lần cháu muốn trốn tránh. Cháu căn bản không quan tâm đến thân phận hiện tại, nếu như cho cháu lựa chọn, cháu sẽ thích cuộc sống uống rượu thoải mái, ăn thịt bát lớn chứ không phải ở đây trong cái xã hội thượng lưu giả dối này mà biến mình trở nên càng giả dối hơn…. Có lẽ bà nội đúng, kiếp trước cháu là một tên tội phạm, kiếp này cháu đầu thai nhầm chỗ….. Nhưng…..

Thường Nhạc nhìn Thạch Tán Y đang ngây người ra:

- Có nhiều lúc, cháu sẽ không đi làm những điều bản thân mình không thích nữa? Nếu như cháu có thể bỏ đi tất cả, hai vị lão gia sẽ bỏ qua cho cháu sao? Aizz, có lẽ có một ngày bọn họ nghĩ thông suốt, sẽ đem quyền lực trao cho cháu để tôi tự do phát huy. Nhưng mà cháu biết khả năng này là không lớn….

- A Nhạc…..

Đột nhiên Thạch Tán Y khẽ nhận thức được gánh nặng trên đôi vai tên tiểu sắc lang này còn nặng nề hơn cả cô, không khỏi kêu lên một tiếng, nhẹ nhàng xoa tóc hắn, giọng nói cũng ôn hòa hơn:

- Không cần nghĩ nhiều như thế, không dễ gì gặp lại một lần, chúng ta đừng nói những chuyện không vui được không?

- Cô nhỏ, cô không cần lo lắng. Nhớ thì cười, khóc thì xoa, khổ thì nuốt, mệt mỏi thì nghỉ ngơi, bị thương thì liếm. Có cái gì mà không làm được chứ….

Thường Nhạc nặn ra một nụ cười vô tư. Rất nhanh chóng phát huy bản sắc playboy, ngữ khĩ trở lên tà ác:

https://thuviensach.vn

- Lúc việc cấp bách, vẫn là tranh thủ bản thân chưa bị hai lão gia bắt chó đi cày, tranh thủ ăn uống vui chơi…. Ờ, quan trọng nhất là phải chơi đùa với các em gái, không thì sau này bận đến nỗi không có thời gian đi câu dẫn mấy cô gái ngoan….

- Cháu!!!!

Bộ dạng nhu tình như nước của Thạch Tán Y không còn nữa. Tuy nói cô đã sớm quen với mấy chuyện phong lưu, chăn gối của tên tiểu sắc lang này, lúc này đây vẫn có chút khó chịu, tức giận trừng mắt nhìn Thường Nhạc. Đôi mắt đẹp đảo qua đảo lại, cuối cùng vẫn không thi triển bàn tay Thượng đế, giọng nói có chút tức giận hỏi:

- Cháu hiện nay chà đạp bao nhiêu cô gái như vậy vẫn còn chưa đủ sao, vẫn còn muốn tiếp tục phát triển?

Thường Nhạc vô cùng ủy khuất, giảo biện nói:

- Chà đạp? Cô sao có thể dùng từ như vậy chứ, thật tổn thương lòng tự trọng của cháu, không phải từ trước đến giờ là ngươi tình ta nguyện sao? Đương nhiên, trừ trường hợp đặc biệt ra…..

Nhìn bộ dạng thẳng thắn của Thường Nhạc, Thạch Tán Y trở lên hồ đồ, thoáng chút tò mò hỏi:

- Vậy rốt cuộc cháu muốn phát triển bao nhiêu đoạn tình cảm nữa?

- Cái này… nói sao bây giờ nhỉ. Trên thực tế cũng không có con số chính xác…

Thường Nhạc nhìn lên trần nhà, hai mắt có phần đăm đăm, chậm rì rì nói:

- Cháu vẫn luôn cho rằng, người làm chuyện nhỏ phát triển những gì mà mình nhìn thấy xung quanh nhà, người làm chuyện lớn thì những gì mình

https://thuviensach.vn

nhìn thấy đều đem phát triển thành nhà… khà khà, cháu thấy cháu là một người làm chuyện lớn, hahaha.

Thân hình Thạch Tán Y khẽ chấn động, đấu võ mồm với Thường Nhạc cô tuyệt đối không phải đối thủ của hắn, chỉ có thể im lặng thẳng thừng nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhạy bén cảm thấy không khí có phần không đúng, lập tức sang chuyện khác:

- Như vậy, cô thì sao đây. Tại sao vẫn chưa tìm được bạn trai? Kỳ thực trong số những người đàn ông xếp hàng theo đuổi cô, cũng không thiếu người tướng mạo xuất chúng, tuổi trẻ tài cao, cô làm sao lại không suy nghĩ một chút?

- Ai cần cháu quản!

Thạch Tán Y quát lên một câu, trong vẻ khí khái kia mang theo một tư thái quyến rũ mang lại cho người ta ảo tưởng không giới hạn, động lòng không kẻ xiết. Truyện được copy tại Truyện FULL

Nhìn bộ dạng "U oán, ủy khuất" của Thường Nhạc, Thạch Tán Y có chút hơi mềm lòng, nhưng ngoài miệng vẫn nói cứng:

- Trừ khi lão gia đưa ra tối hậu thư, trước 30 tuổi phải lấy chồng, cô cũng không gấp gáp. Đến 30 tuổi vẫn chưa tìm được đấng lang quân như ý, bà cô đây sẽ tùy tiện tìm một người để lấy.

"Thực sự nếu không gả đi được thì gả cho cháu vậy!"

Thường Nhạc thầm nghĩ vậy trong lòng, ngoài miệng lại không nói gì. Đây là đang ở trong nhà mình, không thể làm loạn. Chớp chớp mắt, Thường Nhạc thử dò hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy, ý trung nhân của cô rốt cục là người như thế nào?

Trái tim Thạch Tán Y khẽ run lên, cô vốn không biết giả vờ, thẳng thắn nói:

- Cô cũng không biết tương lai anh ta là người như thế nào. Không cần biết anh ta xấu hay đẹp, có tiền hay không có tiền, chỉ cần trong tim cô biết đó chính là anh ta liền nhất định gả cho anh ta. Quan trọng nhất, nhân phẩm của anh ta phải tốt, không thể vừa lưu manh vừa háo sắc như nhóc con này.

- Cháu…

Thường Nhạc lập tức chết tâm. "Cháu" nửa ngày vẫn không nói được tiếp. Cuối cùng chịu không được đả kích Thạch Tán Y một câu:

- Cô thích anh ta, nhỡ anh ta không thích cô thì làm thế nào?

Lời này làm Thạch Tán Y giật mình, thần sắc có chút hoang mang. Rất nhanh liền lộ ra một vẻ mặt dứt khoát:

- Bà cô vẫn sẽ theo đuổi anh ta, cho đến khi anh ta đồng ý thì thôi!

Thường Nhạc tiếp tục đả kích:

- Nhỡ anh ta có bạn gái rồi, hoặc đã kết hôn rồi thì sao?

- Cháu…

Thạch Tán Y có chút sụp đổ, tên nhóc này sao không tập nói mấy câu dễ nghe mà nói chứ?

Thường Nhạc cũng trầm mặc theo, trông có chút xuất thần. Đối với người con gái Thạch Tán Y này, một mặt, dựa vào đạo đức nghề nghiệp của một playboy, cô tuyệt đối là một vật phẩm sưu tập tuyệt vời, nhưng về tình thân mà nói, Thường Nhạc cảm thấy như vậy có chút quá đáng. Cho dù không

https://thuviensach.vn

xét đến cách nhìn thế tục, cũng phải để ý cảm nhận của những người trong nhà. Huống hồ hắn có một sự tôn trọng đối với Thạch Tản Y vốn, điều này làm hắn thấy mâu thuẫn, do vậy kề cà không ra tay.

Lúc này, hai đầu lông mày Thạch Tán Y toát ra một cỗ âu sầu, khẽ thở dài:

- Không biết vì sao, cô phát hiện ra mấy năm nay bản thân đối với trừ những người đàn ông trong gia đình, có một loại bản năng từ chối……

- Không phải chứ? Có lẽ nào cô là…..

Thường Nhạc ngồi bật dậy, cẩn thận phun ra ba từ cuối:

- Đồng tính nữ?

Thạch Tán Y đau buồn cười:

- Cũng không phải, bản thân cũng không hiểu rõ tại sao nữa?

Thường Nhạc ngẩn ngơ nhìn Thạch Tán Y, trong lòng đột nhiên cảm thấy thoải mái: Cũng tốt, như vậy cô ấy cũng không bài xích bản thiếu gia, có trò chơi a!

Chỉ nghe thấy Thạch Tán Y hít sâu nói:

- A Nhạc, có biết tại sao cô lại luôn đi theo con đường diễn những vai khí khái không? Nhưng mà cô không muốn phải diễn vai hôn, thậm chí không muốn có tiếp xúc thân thể bạn diễn nam….

Tim Thường Nhạc bỗng chấn động mạnh, khó trách đều nói Thạch Tán Y "quay phim sạch sẽ", hóa ra là như vậy.

- Nếu như không thích, cũng không cần miễn cưỡng bản thân mà, ra ngoài du lịch, chu du khắp thế giới đi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khuyên nhủ.

Thạch Tán Y khẽ mỉm cười, vẻ mặt cũng nhẽ nhõm hơn:

- Không làm việc thì không có tiền à, ai sẽ nuôi cô đây?

- A Nhạc nuôi cô!

Thường Nhạc buột miệng, ngữ khí vô cùng kiên định.

Không khí trong nháy mắt dường như ngưng lại, trong phòng bao trùm một bầu không khí quỷ dị.

Vẻ mặt Thạch Tán Y rất kỳ quái, ngơ ngác nhìn Thường Nhạc, bỗng nhiên cười nói:

- Tiểu tử thối, bây giờ còn dựa vào người khác nuôi mình, còn nói cái gì mà nuôi cô chứ, lời nói trẻ con không tính, ha ha ha….

Trái tim Thường Nhạc tan nát, cũng không muốn giải thích nhiều. Kỳ thực không tính đến gia sản của hai gia đình, chỉ với sản nghiệp của hội Huyết Thủ mà tính thì trên người hắn cũng có hơn 100 tỉ rồi…

Về điểm này Thường Thiếu Long biết rõ nhất. Mấy năm trước nếu như không cho Thường Nhạc tiền tiêu vặt mà nói, như vậy khác gì trực tiếp lấy đi cái mạng nhỏ của Thường Nhạc. Nhưng vài năm nay, Thường Nhạc cơ bản không xin tiền của gia đình.

Từ điểm này có thể thấy được, bạn học Thường hiện nay cũng coi như tự lực cánh sinh rồi. Tuy nhiên thủ đoạn tích lũy tư bản của hắn lại không vẻ vang cho lắm.

Thạch Tán Y khe khẽ cười, bỗng nhiên ôn nhu nhéo nhéo mặt Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Nhưng mà, cô rất là cảm ơn cháu. Kỳ thực, cô rất thích điện ảnh, rất thích đóng phim, đây là lý tưởng của cô. Nếu như có một ngày cảm thấy mệt mỏi, cô sẽ nghe lời đề nghị của Thường Nhạc….

Thường Nhạc lúc này mới cười nụ cười mãn nguyện, chỉ nghe thấy Thạch Tán Y đột nhiên hỏi:

- Đúng rồi, A Nhạc, sao đột nhiên lại muốn đi diễn kịch vậy? Cô nhớ là trước đây cháu luôn không thích tham gia các hoạt động tập thể mà…

- Khà khà…

Thường Nhạc cười rất tà ác, dứt khoát không trả lời.

Thạch Tán Y vẻ mặt bừng tỉnh:

- Hiểu mà, cháu lại có âm mưu, khẳng định có rất nhiều các cô gái đẹp sẽ tham gia diễn kịch, đúng không?

- Người hiểu cháu chỉ có cô. Trước cái gì cũng đừng nói, lau nước mắt đi đã.

- Hừ! Đừng làm bộ. Muốn nịnh nọt để ngày khác đi!

Thạch Tán Y không thèm nhìn bộ dạng đáng ghét của Thường Nhạc, nghiêm mặt nói:

- Nếu như đã quyết định tham gia, nên có trách nhiệm, luyện tập cho tốt…

Thường Nhạc bất đắc dĩ cười:

- Biết rồi, cô thật có đạo đức nghề nghiệp của một diễn viên, không hổ là ảnh hậu.

- Đúng rồi, các cháu diễn kịch gì vậy?

https://thuviensach.vn

Thạch Tán Y đột nhiên hỏi.

- À…. Romeo và Juliet.

Thạch Tán Y bỗng như một cô gái nhỏ tính trẻ con hoan hô lên:

- AAAA, vở kịch này là diễn xuất sở trường của cô khi còn học ở học viện điện ảnh đấy ….

Thường Nhạc đảo ánh mắt gian tà, cười khà khà nói:

- Cô cô đại minh tinh giúp cháu một tay, chúng ta luyện tập một đoạn chứ?

- Được, thử đoạn nào?

Trên mặt Thạch Tản sáng động lòng người, quả nhiên là diễn viên chuyên nghiệp.

- Thử đoạn Romeo hôn Juliet đi?

Thường Nhạc nhỏ giọng nói.

- Được, a…. a, không được! Cháu cút đi, muốn chiếm tiện nghi của cô hả!

Thạch Tán Y hồi phục lại phong thái dũng mãnh, trực tiếp đưa bàn tay Thượng đế ra tóm véo lấy tai Thường Nhạc, tức giận nói:

- Không diễn nữa, tiểu sắc lang, luôn không đứng đắn!

Thường Nhạc lia lịa cầu xin tha thứ, hối hận đến ruột cũng biến thành xanh. Sớm biết là giục tốc bất đạt. Sai lầm, sai lầm quá!

Nhưng rất nhanh Thường Nhạc lại hoành trâu bò trở lại, ung dung nói:

- Cháu nghĩ tới nghĩ lui, chuẩn bị đổi diễn kịch xuất thành nhạc kịch, cô nhỏ, cô cảm thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

- Nhạc kịch?

Thạch Tán Y hơi do dự, nếu như nói rốt cuộc có mấy người con gái thật hiểu rõ Thường Nhạc. Đó khẳng định trừ Nam Cung Huân Y và Thạch Tán Y thì không còn ai khác. Do đó không khỏi có sự đề phòng cao đối với biểu hiện của Thường Nhạc.

Nét mặt cô bỗng hưng phấn, truy hỏi:

- Đương nhiên được chứ, A Nhạc, cô nhỏ tuyệt đối tin tưởng năng lực của cháu. Đúng rồi, kiểu nhạc kịch giống như "Phantom of the Opera" đó ư?

(Lưu ý: "Phantom of the Opera", nhạc kịch / phim có phiên bản cũ có từ rất lâu đời, năm 2004 phiên bản mới Mitchell đạo diễn Joel Schumacher đã giành giải thưởng)

- "Phantom of the Opera"?

Thường Nhạc nhíu mày:

- Không thích nhân vật nữ chính kia!

Thạch Tán Y ngạc nhiên hỏi:

- Vì sao? Đây là vở nhạc kịch cô nhỏ thích nhất nha!

Mặt Thường Nhạc có chút khinh miệt, trên người tản ra một loại hơi thở lạnh như băng, mặc nhiên nói:

- Dù sao trong mắt cháu, vai nữ chính đó chính là ti tiện…. Lúc vừa mới bắt đầu cô đem "bóng ma" coi như một vị thần, nhưng khi nhìn rõ dung mạo phía sau chiếc mặt nạ của "bóng ma", cô ta liền lật đổ hết những ảo tưởng, ngược lại lại lao vào trong lòng của Viscount. Loại đàn bà này, không đề cập tới cũng được. Lẽ nào đây chính là quan điểm tình yêu của phụ nữ sao?

https://thuviensach.vn

Thạch Tán Y cảm thấy trái tim mình như sắp nổ tung, ngây ngốc nhìn Thường Nhạc, cảm nhận được sự lạnh nhạt từ trên thân thể hắn truyền đến. Trái tim bỗng thấy nhói đau, tên tiểu sắc lang này, từ khi nào đã biến thành cực đoan như vậy?

Hít sâu một hơi, Thạch Tán Y chạm rãi nói:

- Christine lựa chọn Viscount, là vì tử tước cùng nàng từng thanh mai trúc mã. Quan trọng hơn là cô nhìn rõ bản chất tà ác và cực đoan của "bóng ma"… Không sai, bóng ma đich thực là một thiên tài kinh thế khiến người ta thán phục nhưng hắn tự cao tự đại, quá cố chấp, quá cuồng vọng, đi theo một con đường cực đoan. Người đàn ông như vậy không thể đem lại cảm giác an toàn cho phụ nữ.

Thường Nhạc bỗng ngẩng đầu, chăm chú nhìn Thạch Tán Y. Qua thật lâu hắn mới hé miệng, âm thanh cổ quái, trầm thấp dường như vang dội ra từ lồng ngực. Trong âm thanh quỷ dị đó, lại có cảm giác bị áp bách vô hình:

- Cô nhỏ, nếu như tương lai A Nhạc cũng biến thành một ác nhân giống như "bóng ma", cô còn đối tốt với a Nhạc giống như hiện tại không?

Giống như bị sét đánh, Thạch Tán Y hoàn toàn sợ hãi. Ánh mắt như thạch bảo trần đầy sự thương cảm và bối rối. Khuôn mặt đẹp như tiên bao phủ bởi một tầng u buồn nhàn nhạt, thật lâu nói không ra lời.

Thường Nhạc đứng lên, tay đút trong túi quần, thì thầm hát:

- Child of the wilderness (Đứa con bị vứt bỏ)

- Born into emptiness (sinh ra không thừa nhận)

- Learn to be lonely. (học chịu đựng sự cô đơn)

…..

https://thuviensach.vn

- A Nhạc…

Thạch Tán Y đứng lên, đi đến sau lưng Thường Nhạc, nhưng bỗng không biết nên nói gì. Cô mơ hồ cảm nhận được chính mình lần này đã làm tổn thương A Nhạc.

Thường Nhạc xoay người lại, trên mặt mang một nụ cười có chút miễn cưỡng:

- Muộn quá rồi, cô nhỏ đi nghỉ sớm đi. Cháu đi trước đây, bằng không ông cụ lại mắng…

Thạch Tán Y đứng nguyên tại chỗ.

Sau khi Thường Nhạc rời đi, Thạch Tán Y mới cảm thấy thương cảm và quyến luyến tràn đầy cả con người cô. Trong đầu bỗng quanh quẩn một giai điệu bài hát sâu sắc:

- Lần đó anh không lưu tâm mà rời đi.

Trở thành nỗi bi thường rất lâu không đổi trong em.

Muốn để anh quên đi âu sầu, quên đi sự quan tâm.

Buông rơi sự tự do hỗn loạn này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 96: Thân Thế Hoành Tráng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trở về gian phòng của mình, Thường Nhạc có một quyết định, ngày mai về thẳng trường học.

Hắn đột nhiên cảm thấy rất mệt, cũng không rõ là tại sao, chỉ là sự trầm mặc của Thạch Tán Y làm hắn cảm nhận được một sự đau lòng rất chân thực.

Một cái bóng màu tím, giống như loài sen cao quý trong cái ao ma thuật, lại giống như thỏ hoang trong dồi dào sức sống, thoát tiến vào trong phòng Thường Nhạc. Không có lấy điềm báo, Đồng Uyên trực tiếp áp chặt trên người Thường Nhạc giống như "Con cừu đói vồ con hổ", trên mặt là nụ cười tràn đầy sự hoạt bát dí dỏm, dùng đôi mắt quỷ mị mà trong veo nhìn Thường Nhạc.

Dường như, vừa bước vào đến cửa phòng đã nhận ra Thường Nhạc có cái gì đó không đúng. Đồng Uyên không ngừng nhướn mày nháy mắt, làm mặt xấu trêu trọc Thường Nhạc. Đáng tiếc là Thường Nhạc như con cá chết, căn bản không có phản ứng gì.

Cho đến một lúc sau, Thường Nhạc dường như đã lấy lại tinh thần, nhìn kẻ nằm sấp trên người mình. Đồng Uyên đang chu cái mỏ lên hờn dỗi không khỏi thất thanh cười:

- Tiểu nha đầu, đừng làm bộ này nữa, không lừa được ba đâu.

Quả nhiên vẻ mặt hờn dỗi của Đồng Uyên lập tức biến mất không tung tích, đổi thành vẻ mặt bị vạch trần âm mưu, sẵng giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Ai bảo ba không để ý tới con, hừ hừ…. có phải vì Đồng Uyên gọi ba là sư huynh, ba giận rồi đúng không?

Thường Nhạc rất thành thực gật gật đầu, kia ý nói là hắn quả thật đã giận rồi.

- Nhưng sư phụ ra lệnh cho Đồng Uyên chỉ có thể gọi ba là sư huynh thôi a….

Đồng Uyên chớp chớp dôi mắt thực đáng thương. Bộ dạng đó thoạt nhìn thật làm cho người ta thoạt nhìn mà không nhịn được mà nâng trong tay yêu thương. Chỉ nhìn thấy đôi mắt trân trâu làm cho người ta thán phục của Đồng Uyên đảo đảo, thì thầm nói:

- Lúc không có người có thể để Đồng Uyên gọi ba là "ba" không, khi có người sẽ gọi là sư huynh.

Cảm nhận được mùi hương thân thể tự nhiên từ trên người tiểu mỹ nhân truyền đến, nhìn dáng vẻ động lòng người của cô, Thường Nhạc có thể không đáp ứng sao?

- A!

Sau khi thấy Thường Nhạc gật đầu, Đông Uyên trụ lấy cổ Thường Nhạc sau đó tranh thủ yêu cầu nói:

- Vậy ba kể chuyện cho con nghe đi!

Thương Nhạc cười gượng:

- Ái… hiện tại, quả thực không có tâm tình, lần sau đi.

- Không được!

https://thuviensach.vn

Đồng Uyên trừng đôi mắt trong xoe bắt đầu làm nũng, quấn lấy Thường Nhạc lăn lộn trên giường. Thân mật tiếp xúc cảm giác truyền đến nhanh như gió, mái tóc mầu bạc dài như thác nước nghiêng xuống, phủ lên trên mặt Thường Nhạc, hương thơm lặp đi lặp lại xộc thẳng vào mũi làm cho Thường Nhạc cùng lúc say mê, lại có chút hậm hực…. tiểu nha đầu, đừng ép bản thiếu gia phạm sai lầm chứ.

- Khụ khụ!

Mộ tiếng ho nhẹ nhàng lẫn lạnh lùng từ cửa truyền tới.

Công Tôn Thị như một pho tượng nữ thần đứng đó, vẻ mặt bình tĩnh nhưng lai có sự uy nghiêm không thể kháng cự.

Âm thanh này dường như mang theo ma lực, tiểu yêu nữ lập tức dáng vẻ siêu trần thoát tục, vẻ mặt giống như một đứa trẻ làm chuyện sai trái, chạy như bay ra khỏi phòng Thường Nhạc.

Thường Nhạc có chút lúng túng nhìn bà nội, vẻ mặt rất phong phú chỉ hehe qua quýt vài tiếng.

Công Tôn Thị dường như không nhìn thấy biểu cảm của Thường Nhạc, vẻ mặt như cũ bĩnh tĩnh như nước, lạnh lùng nói:

- Nhạc nhi, cháu và con gái nhà người ta chung chạ bừa bãi thế nào bà nội không quản, nhưng nhất định không thể có quan hệ thân mật cùng Đồng Uyên ….

Nói tới đây, đôi mắt nhìn không thấy đáy của Công Tôn Thị dường như có ẩn khuất điều khó nói gì đấy. Không đợi Thường Nhạc đưa ra thắc mắc, bà liền tiếp tục công bố đáp án:

- Chuyện cho đến hôm nay, bà nội cũng không dấu cháu nữa…. Đồng Uyên là thân thể Huyền Âm!

https://thuviensach.vn

- Thân thể Huyền Âm?

Thường Nhạc kinh hô một tiếng, cằm thiếu chút nữa rơi xuống đất. Cái gọi là cơ thể Huyền Âm chính là một loại thể chất vô cùng quỷ dị trong giới Đông Phương huyền dị. Người con gái có loại tố chất này, đừng nói những người đàn ông bình thường, cho dù cùng vài ba người đàn ông để giao hợp cũng không tránh được kết cục hủy diệt thần xác.

- Cho nên…

Công Tôn Thị nhìn Thường Nhạc, trong bộ dáng đoan trang kia dường như ẩn núp ý cười:

- Nếu con muốn tiếp xúc cùng Đồng Uyên, phải tu luyện bí kíp Hiên Viên đến đệ tứ trọng mới không ngại….

Thường Nhạc tức thời thật muốn chết tâm, trời xanh ơi, mặt đất ơi, là vị thần tiên tỉ tỉ nào cùng chính mình không qua vậy….

Phải biết rằng, Thường Nhạc bây giờ tu luyện bí kíp Hiên Viên mới đến đệ nhất trọng tầng thứ 3. Khi nào thì mới đột phá bình cảnh đạt đến đệ nhị trọng còn là ẩn số chưa biết… Về phần đệ tứ trọng, đây là một oán niệm vĩnh viễn. Vì mạnh mẽ như tổ mẫu Công Tôn Thị cũng mới chỉ gần chạm đến ngưỡng cửa đệ tam trọng mà thôi…. Có thể nói như thế này, tu luyên Hiên Viên bí kíp đạt đến đệ tứ trọng tuyệt đối không thể so với cấp độ S của người dị năng.

Thường Nhạc giương mắt nhìn. Dùng ánh mắt trong sáng thuần khiết lại vô cùng tuyệt vọng nhìn Công Tôn Thị:

- Bà Nội, bà xác định bà không lừa cháu chứ?

Công Tôn Thị có chút buồn cười nhìn Thường Nhạc, trong mặt ẩn chứa sự nhân từ và ý cười, cũng không trả lời.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy toàn bộ thế giới đều tối sầm lại, bà nội trong trí nhớ dường như là từ trước đến giờ chưa bao giờ nói dối. Xong rồi, xong rồi, cho rằng hắn thuộc cấp nhân vật nhân tài siêu cấp, đợi luyện xong đệ tứ trọng đến râu cũng bạc trắng rồi…. Vì những tu sĩ bình thường hoặc những người dị năng, cùng kỳ cả đời đều không thể đạt tới cấp S, có thể đạt tới cấp A còn ít đến thảm thương. Tổ mẫu của hắn là Công Tôn Thị ở trong nước được tính là một trong những cao thủ không cao hơn cấp độ A.

Công Tôn Thị dường như rất thích nhìn bộ dạng ngạc nhiên của ai đó, trong hiền từ yên lặng từ đầu đến cuối đều mang ý cười.

Không ngờ Thường Nhạc rất nhanh khôi phục lại sự bình tĩnh, dường như thế giới của hắn từ trước tới giờ không có sự bi thương và thất vọng. Với vẻ mặt khá vô lại nhìn Công Tôn Thị, ngữ khí như thể đứa cháu đang đòi kẹo bà nội:

- Bà nội, có phương pháp học cấp tốc không? Hoặc là, cho A Nhạc một chút linh đan thần dược, để cho đứa cháu ngoan của bà là cháu đây một phát tăng lên 100 năm công lực.

Công Tôn Thị không nhịn nổi cười, yêu thương vuốt đầu Thường Nhạc, chậm rãi nói:

- Bà nội sớm đã nói qua, Hiên Viên quyết tối kỵ nhất là học cấp tốc, hơn nữa, bà nội cũng không có linh đan thần dược như lời con nói. Do đó, tất cả đều phải dựa vào chính cháu….

Thường Nhạc biết rằng, tiếp theo Công Tôn Thị sẽ cùng hắn giảng giải cái gì mà đường rộng, cài gì mà tu thân dưỡng tính, cái gì mà tập trung tư tưởng. Vì không để lỗ tai bị tra tấn, Thường Nhạc lập tức chuyển vấn đề:

- Bà nội, có việc này A Nhạc muốn thỉnh giáo bà…. Con quen một cô gái, tên là Vũ Thì Tình, ngày sinh tháng đẻ của cô là…..

https://thuviensach.vn

Chậm rãi nghe Thường Nhạc nói xong, ánh mắt yên tĩnh như nước giếng của Công Tôn Thị thoáng hiện sự ngạc nhiên. Loại nhân vật cấp thần tượng giống bà này căn bản không cần giống giả thần giả thánh như vậy động thủ, chỉ là trong nháy mắt hình như phải cho ra một kết luận nào đó.

Thường Nhạc trên mặt tuy rằng bình tĩnh, ngữ khí lại vô tình lộ ra sự nôn nóng:

- Bà nội, cô ấy có là định mệnh một đời của con không?

Công Tôn Thị cũng không trả lời, chỉ khẽ gật gật đầu.

- Vậy làm sao hóa giải đây?

Giọng Thường Nhạc khẩn thiết lên.

Công Tôn Thị có chút tò mò nhìn Thường Nhạc hỏi:

- Con từ khi nào lại quan tâm đến việc sống chết của người khác?

Thường Nhạc hậm hực cười, biểu cảm trên mặt vô cùng trong sáng, lương thiện:

- Con quan tâm một chút tới nỗi khổ của quần chúng có được không?

- Vậy bà nội cũng không cần nói rồi, tất cả đều đã định trước, con hỏi cũng không vô ích.

- Không được ạ!

Thường Nhạc thiếu chút nữa sụp đổ, rất vô lại lôi kéo Công Tôn Thị:

- Việc không liên quan đã cho qua rồi, lần này có liên quan đến A Nhạc. Bà nội, bà đại phát từ bi đi mà….

https://thuviensach.vn

Công Tôn Thị giống như chỉ thường xuyên tươi cười trước mặt Thường Nhạc. Có chút đau đầu nhìn đứa cháu nội duy nhất này, cười nói:

- Vậy tại sao lúc đầu không đồng ý theo bà khổ luyện hai năm. Điều này rất có ích đối với tu vi của cháu. Đến lúc đó cháu tự mình có thể suy tính rồi, không cần bà nội giúp đỡ nữa.

- Ái… cái này, sau này hẵng nói có được không?

Thường Nhạc có chút im lặng, rất nhanh liền phát huy diễn xuất. Chuẩn xác mà nói xuất ra tuyệt chiêu, lắc lắc tay Công Tôn Thị, một khóc, hai nháo, ba treo cổ nói:

- Bà nội, mau nói cho A Nhạc biết làm thế nào để hóa giải kiếp nạn của cô ấy, nếu không cháu tuyệt thực, cháu nhảy xuống biển, cháu…..

Khá buồn bục nhìn Thường Nhạc, Công Tôn Thị cao thâm khó dò phun ra sáu từ:

- Tìm đường sống trong cõi chết!

"Tìm đường sống trong cõi chết?" Thường Nhạc giật mình, đây là cái đáp án gì vậy?

- Chỉ có thể nói cho con biết bấy nhiêu đây, về phần những cái khác, ha ha, thiên cơ bất khả lộ.

Thường Nhạc mải miết trầm tư một khắc, nhìn bộ dạng của tổ mẫu, em gái Vũ có lẽ không xảy ra chuyện gì lớn, tim đang treo lơ lửng lại đem trở lại trong bụng.

Hình như đột nhiên nhớ tới điều gì, Thường Nhạc hỏi:

- Bà nội, cái gì mà Lang quân mặt quỷ Châu Thuật Nhân, có phải là trong giới Huyền Dị có rất nhiều bạn bè xấu không?

https://thuviensach.vn

Vừa nhắc tới Châu Thuật Nhân, trên mặt Công Tôn Thi nổi lên một tầng sương lạnh:

- Những gì người này đã làm từ trước đến nay, chết không đáng tiếc. Nhưng con ra tay cũng quá độc ác! Aizz, nghiệt ân nha! Sau này con phải đề phòng nhiều hơn, ngộ nhỡ bị lộ tin tức, đám đồ đệ không ra hồn của Châu Thuật Nhân rất có khả năng liên hệ phần tử cặn bã khắp nơi tìm con kiếm chuyện đấy… Nhớ lấy, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, những ngày sau này con phải cực kỳ cẩn thận.

- Ờ, đã hiểu ạ.

Thường Nhạc gật gật đầu, chớp chớp mắt, hỏi:

- Giới dị năng có rất nhiều phần tử bại hoại sao? Như Lưu Mãnh và Hứa Quy Lâm bị tổ siêu năng đuổi đi?

Khi nói những lời này, trong mắt Thường Nhạc ánh lên sự hưng phấn. Những tên bại hoại này, nhân sĩ chính phái không thích, nhưng bản thiếu gia thích a…. Nếu như bản thiếu gia có thể sử dụng mà nói, vậy… một thế lực tà ác lớn mạnh sẽ phải hình thành!

Công Tôn Thị trìu mến nhìn cháu nội bảo bối, tựa hồ không phát hiện dụng tâm hiểm ác của người nào đó, nói:

- Thân thủ những kẻ bại hoại này đa số đều không bằng cháu, hoàn toàn không cần bận tâm, huống hồ… Aizz, việc đến hôm nay, bà nội cũng nên nói cho cháu biết một số cơ mật rồi.

Thường nhạc rỏng lỗ tai lên, bà nội của hắn muốn nói một số cơ mật, nhất định là bí mật kinh thiên, tim không khỏi đập nhanh hơn.

Công Tôn Thị đứng trước cửa sổ, tư thái xa rời trần thế, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- A Nhạc, còn nhớ chú họ của cháu Công Tôn Liệt không?

Thường nhạc chợt rùng mình một cái, vị chú họ này là Công Tôn Thế gia gia chủ, là con trai anh ruột của Công Tôn Thị. Hắn đương nhiên là nhớ, tuy rằng khi còn nhỏ chỉ gặp Công Tôn Liệt một lần nhưng ngược lại lưu lại ấn tượng không thể xóa nhòa trong thế giới tâm linh khi còn nhỏ của Thường Nhạc. Đôi mắt tuyệt thế cuồng nhân của Công Tôn Liệt vô cùng mênh mông, khiến Thường Nhạc khắc cốt ghi tâm cho đến tận bây giờ.

- Nhớ rõ.

Vẻ mặt Thường Nhạc trở nên nghiêm túc, tuy nhiên rất nhanh lại khôi phục bản sắc playboy.

- Chú Liệt còn có một người con gái tên là Công Tôn Khả Nhân phải không ạ? Đáng tiếc, A Nhạc đến hôm nay vẫn chưa biết chị Khả Nhân hình dạng thế nào. Chị ấy có thật là hàng năm đều ở danh sơn đại xuyên tiềm tu không ạ, không qua lại với người phàm thế sao?

Nói tới đây, Thường Nhạc sản sinh ra tưởng tượng vô tận đối với người chị họ chưa từng gặp mặt này. Nếu như tên gọi Khả Nhân, vậy chắc lớn lên cũng rất dễ thương đi?

- Thằng nhóc tinh quái, chỉ biết nghĩ đến gái! Đừng có chủ ý lệch lạc với chị họ cháu, cô bé có lẽ là thiên tài kiệt xuất nhất trăm năm mới có của Công Tôn gia, trên vai phụ trách qua nhiều hi vọng. Tóm lại, cháu đừng có động não vớ vẩn, bằng không đừng nói chú Liệt của cháu không tha cho cháu, bà nội cũng không tha cho cháu đâu!

Công Tôn Thị khẽ gõ một cái lên đầu Thường Nhạc. Lúc này bà hoàn toàn không phải là thế ngoại cao nhân gì, chỉ là một người bà nội bình thường mà thôi.

- Ờ, đã biết ạ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẻ mặt ủy khuất, diễn xuất phát huy rất vừa đúng.

Công Tôn Thị bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, nói:

- Chúng ta nói chuyện chính đi, kỳ thực, chú Liệt của cháu… Chính là lãnh đạo đất nước siêu năng ngày nay!

Tim Thường Nhạc rung mạnh một cái, mắt trợn lên, suýt nữa rơi xuống đất. Qua hơn nửa ngày hắn mới khôi phục tâm tình vô cùng kích động:

- Ô ô, bà nội, sao bà không nói sớm cho cháu biết a, sớm biết cháu sẽ….

Nhìn vẻ mặt Công Tôn Thị, Thường Nhạc không dám nói tiếp.

Kỳ thực những lời nói ngầm này là sớm biết có một chỗ dựa hoành tráng như vậy, bản thiếu gia đã không thèm để Tư Đồ Lôi Minh vào trong mắt rồi…. Giờ này phút này, Thường Nhạc cuối cùng đã hiểu, tại sao có lời đồn Công Tôn gia còn dũng mãnh hơn Ngũ đại thế gia, quả nhiên thực con mẹ nó hoành tráng quá đi!

Vài giây sau, Thường Nhạc bắt đầu bái phục ông nội của mình, ông quả nhiên có bản lĩnh, lúc đầu làm sao có thể theo đuổi được bà nội chứ? Quả nhiên là nhân tài a! Ờ ờ, bản lĩnh của cha cũng không tồi, cư nhiên có thể cua được tuyệt đại mỹ nhân Đông Phương Ngọc… Nghĩ đến đây,

Thường Nhạc cảm thấy trách nhiệm nặng nề mà đường xa. Cái gọi là Trường Giang sóng sau xô sóng trước, tương lai vợ của Thường mỗ hắn nhất định phải sắc tài song hành hơn Công tôn Thị và Đông Phương Ngọc….. Nếu như không cách vượt qua, thì phải dùng số lượng để chiến thắng! Đây là suy nghĩ vô sỉ nhất trực tiếp từ đáy lòng của bạn học nào đó.

Công Tôn Thị nhìn Thường nhạc:

https://thuviensach.vn

- Hiện tại cháu không còn lo lắng gì nữa chứ? Nhớ lời cảnh cáo ban đầu của bà nội. Chỉ cần A Nhạc không làm gì quá đáng, không ai dám tìm cháu gây chuyện.

Ngạc nhiên ngoài ý muốn, Thường Nhạc vậy mà nghiêm túc gật gật đầu. Kỳ thực yêu cầu của Công Tôn Thị rất đơn giản, bà thậm chí còn chiều Thường Nhạc hơn hai vị lão gia. Chỉ cần tiểu sát tinh này không phải là địch của tổ quốc, làm cái gì cũng tùy hắn.

Hiện tại trong lòng Thường Nhạc rất thoải mái, giống như uống thuốc an thần. Dù sao tính cách hắn vẫn còn trẻ, so với những người trưởng thành còn lông bông hơn nhiều. Trông đàu chỉ có một ý nghĩ: có Công Tôn gia là chỗ dựa, bản thiếu gia còn sợ ai?

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Thường Nhạc có chút nghiêm trọng nhìn Công Tôn Thị, nghiêm trọng hỏi:

- Bà nội, cái gọi là Giang Nam Lãnh gia có thật sự khủng bố giống như trong lời đồn không?

Trong mắt Công Tôn Thị thoáng chút ngạc nhiên, nói:

- Không sai, nghìn năm trước giới Huyền Dị đã có câu nói "Nam Lãnh Thị, Bắc Công Tôn". Thực lực Lãnh gia xác thực không thể coi thường, có thể nói sàn sàn như nhau với Công Tôn gia chúng ta! Tuy nhiên lịch sử hai nhà vốn nước sông không phạm nước giếng. Nhạc Nhi, vì sao lại hỏi những điều này?

Vẻ mặt Thường Nhạc thoáng chút buồn bực, bĩu môi, thờ ơ nói:

- Không có gì, A Nhạc tại học viện Kiêu Tử quen biết một người, tên gọi Lãnh Mạc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 97: Đám Thanh Niên Hư Hỏng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Máy bay hôm nay bay rất cao đó là vì người nào đó ngồi trên máy bay có tâm tình khá nhẹ nhàng.

Khi bay về từ thành phố J, người nào đó đi ra sân bay rồi hét to lên với bầu không khí tự do kia:

- Hồ Hán Tam tôi đã trở về!

May là mọi người xung quanh đều khá bận rộn, không nhìn Thường Nhạc đang tạo dáng kia.

- Ông chủ!

Tiếng hô đồng loạt vang lên. Dưới sự dẫn dắt của Cao Tiếu, hơn mười tên có bộ mặt dâm đãng, vừa nhìn qua là thấy hệt như đám ăn chơi trác táng đang đứng thành một hàng, cung kính nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc học theo động tác nổi tiếng của Châu Tinh Tinh, nhảy ra sau một bước rồi kinh ngạc nói:

- Các anh đang làm gì thế này?

- Ha ha!

Cao Tiếu mang theo cái nụ cười đáng khinh bước tới, trên khuôn mặt kia không hề che giấu được vẻ đắc ý. Gã thấp giọng nói với Thường Nhạc:

- Sư phụ ông chủ, đây không phải là vì muốn dành cho cậu một niềm vui bất ngờ nên đặc biệt đến tiếp đón sao? Bọn tôi ai nấy đều đứng chờ ở đây

https://thuviensach.vn

một giờ đó! Ha ha, đồ đệ của cậu hoành tráng quá ấy nhỉ! Đám đó đều là đồ đệ tôi mới đưa vào Điểm G đó. Đừng nhìn bọn họ như thèm đòn thế kia, nhưng thân thế tụi này đều đủ để dọa người… Chủ yếu nhất là, bọn họ không hề hòa hợp với đám Long Nha, Hắc Ảnh và Ngân Câu kia!

Nói tới đây, Cao Tiếu chỉ còn thiếu nữa là vẫy đuôi:

- Ông chủ thấy tên mặc Pierre Cardin kia chưa? Cha cậu ta là trùm bất động sản! Còn tên mặc Armani xám kia, nhà gã lũng đoạn thị trường da của vùng duyên hải! Tên mặc bộ hoa hoa công tử kia nhìn có vẻ đặc biệt dâm đãng là thế, toàn bộ ngành sản xuất tình dục phía Nam đều có một chân của nhà gã, số hộp đêm club linh tinh nhiều vô số kể, tuyệt đối là nhân tài! Còn có…

Nghe Cao Tiếu thao thao bất tuyệt, Thường Nhạc mỉm cười, tay đút túi quần. Hắn bước lên một bước, đứng trước hơn hai mươi người này, không chút để ý nhìn bọn họ… Từ trong ánh mắt những người này, hắn nhìn thấy cuồng nhiệt, nhìn thấy sùng bái, nhìn thấy kích động, nhìn thấy khẩn trương, nhìn thấy hy vọng…

Mà những người này cũng nhìn Thường Nhạc, ai nấy đều kinh hãi không thôi. Tuy trên khuôn mặt Thường Nhạc luôn nở nụ cười như có như không, thoạt nhìn thì chẳng có chút uy thế gì, nhưng từ tận đáy lòng bọn họ lại nảy sinh ra một ý nghĩ – cho dù Thường Nhạc có kề dao trên cổ bọn họ thì hắn vẫn sẽ mỉm cười như vậy.

Đây mới là nhân vật cấp đại ca! Mọi người cảm thán. Bọn họ cảm thấy ông trời cũng không vứt bỏ bọn họ, bọn họ nhận thấy sinh mạng mình lại có ý nghĩa…

Thường Nhạc cười một cách tùy ý. Bình thường thì hắn quen sai một hai đàn em nòng cốt như Tả Thủ Huyết Hổ đi quản lý đám đàn em, trực tiếp nói chuyện với đàn em thế này lại làm hắn không quen cho lắm.

Kết quả là hắn lại nói ra một câu khiến mọi người suýt té ngửa:

https://thuviensach.vn

- Tôi không thích phát biểu diễn thuyết gì, không thì thế này đi, dù sao hôm nay cũng là Chủ Nhật, mọi người tìm một nơi giao lưu cảm tình trước…

Mọi người hóa đá tại chỗ, đúng là chưa từng nghe được lời dạo đầu khoa trương đến thế. Ước chừng một phút đồng hồ sau mới có người hoan hô một tiếng. Ngay tức khắc, trong ánh mắt những người khác đều lộ ra hưng phấn chờ mong. Lúc này đây, ở trong lòng bọn họ, người anh cả này thật quá vĩ đại, thật quá hiểu lòng người!

Không thể không thừa nhận là cách làm của Thường Nhạc mang đậm chất Trung Quốc, bởi vì phần lớn đám tai to mặt lớn khi đàm luận chuyện đều ăn uống vui vẻ trước rồi mới nói. Một điểm quan trọng hơn là người bình thường chỉ khi vênh váo mới lộ ra bộ mặt thật, Thường Nhạc thì vừa gặp đã đối xử với bọn họ như đàn em tâm phúc đầy phóng khoáng, dù sao người luôn phải qua thử thách mới dùng được.

Trong một số tình huống, Thường Nhạc thể hiện quả thật rất giống một tên bị điên, nhưng hắn lại không phải kẻ ngu đần.

Lúc này, tên có bộ dáng dân chơi từ đầu đến chân sặc mùi son phấn kia đứng dậy, kích động nhìn Thường Nhạc và nói với giọng nói nghẹn ngào:

- Trời ơi, chưa từng gặp lão đại nào tốt như ông chủ! Ông chủ, tôi tên là Lưu Mang! Hôm nay để tôi làm chủ, mời mọi người đến "High Club" ăn chơi!

- Lưu Manh?

Thường Nhạc giật mình rồi rất là nhiệt tình bắt tay với Lưu Mang, cười nói:

- Ok, cho anh làm chủ đó!

Lưu Mang lập tức cao hứng phấn chấn, đắc ý liếc những người khác một cái rồi lấy một chiếc di động ra, nói to:

https://thuviensach.vn

- Alô, lão Lý hả, tôi đây! Cái gì? Giờ mới chiều, phải 6h mới mở cửa? Mặc kệ, nhớ kỹ, tôi muốn phục vụ cấp đế vương. Nửa giờ sau tôi đến, lão tự xử lý đi!

- Anh Thải Hoa, dạy người ta chút đi…

Một đám các cô gái của "High Club" quấn quít lấy một thanh niên trông có vẻ chán chường, thi triển ra mị thái năn nỉ chàng ta. Những cô gái này đều là hồng bài trong club, cho dù là vóc dàng hay mị công đều là cực phẩm trong giới ăn chơi.

Thanh niên này tầm khoảng hai mươi tuổi, mặc một bộ âu phục bình dân màu xanh da trời, nhưng lại có vẻ gọn gàng. Diện mạo gã khá đẹp trai, giữa đôi lông mày như có một loại cao ngạo như kiểu "gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn". Gã chính là quản lý mới nhậm chức của club – Diệp Thải Hoa.

Đời này Diệp Thải Hoa thích nhất là dạy kẻ khác diễn trò, huống chi gã cũng không thích đám con gái kia đụng chạm tới mình, lập tức cười nói:

- Ok! Vậy chúng ta tiếp tục nói làm thế nào để phát huy vẻ đẹp nội tại của diễn viên, khiến khách phải cam tâm tình nguyện bỏ tiền ra…

Các cô gái chăm chú lắng nghe, có cô thì si mê nhìn Diệp Thải Hoa đang thao thao bất tuyệt, số khác lại lấy sổ con ra ghi chép lại.

Không khó để thấy, tính cách và động tác cùng giọng điệu của Diệp Thải Hoa giống ngôi sao diễn "Vua hài kịch" Doãn Thiên Cừu y như đúc! Điểm khác duy nhất là Doãn Thiên Cừu nói "Thực ra thì, tôi là diễn viên!" mà Diệp Thải Hoa lại nói "Thực ra thì, tôi là đạo diễn!"

Từ hồi còn chín tuổi được xem "Vua hài kịch", Diệp Thải Hoa đã yêu thích điện ảnh, yêu thích diễn trò. Nhưng nguyện vọng lớn hơn của gã là làm đạo

https://thuviensach.vn

diễn. Từ đó về sau, vô số người bên cạnh đã bị gã hư cấu thành diễn viên chính, khiến cho những ai biết gã vừa thấy gã là bỏ chạy.

Tiếc là năm đó Diệp Thải Hoa không trúng tuyển vào Học viện Điện ảnh và Truyền hình, nghe nói thì hình như là do lý luận của gã quá mơ hồ, quá mang tính thần kinh. Nhưng Diệp Thải Hoa chưa từng buông tha. Sau khi tốt nghiệp đại học, gã trở về cố hương, một trấn nhỏ bình thường, dạy các cụ già diễn trò trong nhà văn hóa. Mãi cho đến một ngày… mọi người trong trấn không chịu nổi tên điên này nữa mới đuổi gã đi!

Nửa năm trước, Diệp Thải Hoa mang theo tài sản duy nhất của gã – một con heo mập, đi tới thành phố J. Gặp trắc trở khắp nơi, khoảng chừng hai tháng Diệp Thải Hoa không tìm được việc. Tuy rằng hiện giờ giá thịt lợn đã tăng khá cao, nhưng bán con lợn kia lấy tiền cũng không đủ cho Diệp Thải Hoa sinh sống qua ngày.

Ngay lúc hết sức tuyệt vọng, Diệp Thải Hoa được đề cử đến club lớn nhất ở thành phố J này – High Club! Nguyên nhân là do tướng mạo và thân thể gã rất có tiềm chất đi làm "cò"!

Thật ra thì làm việc ở đâu cũng không quan trọng, với Diệp Thải Hoa thì sự nghiệp đạo diễn quốc tế vĩ đại cũng không phải hy vọng quá xa vời. Gã luôn cho rằng chỉ cần có không gian phát triển, chỉ cần có "diễn viên" cho gã dạy dỗ là gã đã thỏa mãn rồi… Ngay từ lúc đầu, hầu như cả club đều cho gã là tên tâm thần. Mãi đến một ngày, một cô ả say rượu nhàn rỗi quá được Diệp Thải Hoa dạy gỗ, cô ta biểu hiện đột nhiên khiến khách rất vui vẻ, boa cho khá nhiều…

Từ đó về sau, Diệp Thải Hoa đã khổ tận cam lai, tháng trước vinh dự trở thành quản lý nơi này.

- Thải Hoa, trời ạ! Anh còn ở đây!

https://thuviensach.vn

Nương theo giọng nói khá dũng mãnh này, một anh chàng to con đi đến. Người này tên là anh Bưu, là đại ca phụ trách trông coi club. Y lo lắng nhìn Diệp Thải Hoa:

- Mau theo tôi đi, đến giờ làm!

Diệp Thải Hoa rất buồn bực nhìn chiếc đồng hồ bỏ túi mà người cha đã qua đời để lại cho gã kia một cái rồi nghi ngờ nói:

- Anh Bưu, giờ mới là 4h38p chiều, hình như là chưa đến giờ làm việc thì phải?

- Anh không biết rồi, chiều nay đột nhiên một đám khách có thân phận quý trọng đến, kia phô trương thật là… thật sự quá uy phong. Tất cả đều đi Cadillac với Ferrari, mẹ nó chứ, Tang Bưu tôi lần đầu tiên thấy nhiều siêu xe đến thế!

Tang Bưu nói đầy hâm mộ, trong mắt hiện lên hưng phấn, lại chuyển đề tài:

- Nói chuyện chính, vị công tử dẫn đầu kia dường như không vui vẻ cho lắm, không ngờ nhiều mỹ nữ thuộc hạ của chị Hồng lại không làm cậu ta hài lòng… Lý tổng lên tiếng rồi, hôm nay mà không khiến vị đại gia kia vui vẻ thì club chúng ta cũng chuẩn bị đóng cửa luôn là vừa!

Diệp Thải Hoa trầm tư một lát, nhìn đám tiếp viên kia rồi mới quay lại hỏi anh Bưu:

- Nếu đám tiếp viên bên chỗ chị Hồng không làm được, anh cho là các cô bên chị Lyly này có thể làm vừa lòng bọn họ sao?

Trong giới này, bình thường các club không nuôi tiếp viên mà lấy từ đám bảo kê, sau đó club lấy đi một phần hoa hồng. Tỷ như đám tiếp viên nơi đây chính là người của chị Lyly, cũng là đám tài giỏi đắc lực nhất mà Diệp Thải Hoa đào tạo.

https://thuviensach.vn

Anh Bưu lệnh cho đám tiếp viên kia trang điểm ăn mặc rồi kéo Diệp Thải Hoa, thở dài nói:

- Mặc kệ, ngựa chết thành ngựa sống đi! Nếu anh dẫn người đi mà không được việc nữa thì đúng là không còn cách nào khác nữa…

Diệp Thải Hoa gạt tay anh Bưu ra, từ từ nói:

- Gấp gáp thế cũng vô dụng, chúng ta phải bốc thuốc đúng bệnh. Đám khách đó có thân phận gì, à bao tuổi nữa?

Anh Bưu giật mình, lúc này mới nghĩ nghĩ rồi nói:

- Những người khác thì tôi không rõ, nhưng Lý tổng nói bên trong có đứa con độc nhất của đại cổ đông club này, thường gọi là "Lưu Manh thiếu gia", anh từng nghe qua chưa? Tuổi, ừm, cùng lắm cũng tầm mười bảy mười tám. Tôi thấy hơn phân nửa là học sinh của học viện Kiêu Tử!

- Học sinh trung học?

Diệp Thải Hoa giật mình.

Anh Bưu cười nói:

- Có gì mà ngạc nhiên chứ. Đám con ông cháu cha đó dư tiền không có chỗ tiêu nên cái gì cũng dám làm hết!

- Tôi không giật mình vì cái đó…

Diệp Thải Hoa lầm bầm lầu bầu, không để ý đến anh Bưu mà cúi đầu trầm tư, đột nhiên hỏi:

- Bên chị Hồng dùng loại nào?

https://thuviensach.vn

- Cái gì cũng dùng hết rồi! Đồ sexy, đồ học sinh, y tá rồi nữ vương đủ kiểu, dù sao tôi thấy bọn họ đem ra hết rồi mà vô dụng cả!

Anh Bưu hơi ưu sầu nói.

- Như thế chắc chắn là vô dụng rồi!

Diệp Thải Hoa cười cười rồi đột nhiên vỗ đầu một cái, nói:

- Có cách rồi!

Anh Bưu lập tức tỉnh táo tinh thần, vội hỏi:

- Cách gì?

- Cô giáo quyến rũ!

Vừa nói xong, Diệp Thải Hoa đã đi đến chỉ bảo các tiếp viên ăn mặc lại lần nữa, còn giảng giải một cách rất ư là chuyên nghiệp:

- Những người như vậy á, tôi phân tích qua thì có ba cấp độ, bốn giai đoạn, cùng với năm loại thủ pháp suy diễn khác nhau. Nào, chúng ta nghiên cứu sơ qua chút nào, đầu tiên là như vậy, sau là như vậy…

Anh Bưu đứng bên cạnh nghe mà cười ngây ngô. Tên Diệp Thải Hoa này dâm đãng, thật dâm đãng!

Một club có thể chứa được trăm người nay chỉ mở ra cho hơn mười tên thiếu gia nhà giàu, thoạt nhìn có vẻ vắng vẻ.

Trong căn phòng hai tầng cấp đế vương xa hoa nhất High club, những tên thiếu gia công tử này nhìn thì chơi đùa khá vui vẻ, nhưng thực tế lại cẩn thận chú ý đến từng cử chỉ hành động của Thường Nhạc, sợ vị lão đại này mất hứng.

https://thuviensach.vn

Thực tế thì Thường Nhạc cũng không hứng thú lắm với đám tiếp viên nơi đây, hắn chỉ muốn xem biểu hiện của mọi người thế nào thôi. Cầm một ly Louis XIII, hắn bất tri bất giác đã lâm vào trạng thái trầm tư.

Đầu tiên là ánh mắt kỳ quái của Thạch Tán Y khi rời nhà kia khiến Thường Nhạc rất đau lòng. Đối với bà cô nhỏ này, Thường Nhạc có một loại tình cảm rất đặc biệt. Đối với những người phụ nữ khác, hắn có thể chơi xong rồi nói, hoàn toàn không cần quan tâm đến hậu quả. Nhưng đối với cô nhỏ lớn hơn mình gần tám tuổi này, Thường Nhạc hiểu rõ là không thể qua loa sơ suất. Có một số chuyện nhất định phải chịu trách nhiệm. Hắn mới mười sáu tuổi, phải gánh chịu trách nhiệm này như thế nào đây?

Lắc lắc đầu, Thường Nhạc bỏ hết những gì không vui trong lòng đi. Nếu phải ngả bài với Thạch Tán Y thì ít nhất hắn cũng phải mười tám tuổi rồi mới nói được… Tại thời điểm này, Thường Nhạc hận sao thời gian không thể nhanh chóng chuyển đến hai năm sau.

Sau đó trong đầu Thường Nhạc lại hiện ra bóng dáng xinh đẹp của Ôn Nhu. Nghĩ đến những lời tâm tình dịu dàng tới cực điểm khi ly biệt kia, tâm tình hắn cũng sáng sủa hơn nhiều. Ôi, nếu Thạch Tán Y mà dịu dàng như vậy thì tốt quá. Đây là ý nghĩ chân thật nhất trong lòng Thường Nhạc.

Tiếc rằng, đó là điều không thể xảy ra.

Thường Nhạc cũng không muốn bởi vì chút khó chịu nhất thời của mình mà khiến cho đám người kia vội vàng bề bộn.

Đúng lúc này thì cửa đột nhiên mở ra. Đám tiếp viên bên trong như nhận được ám chỉ, ai nấy đều đứng dậy rồi rời khỏi phòng.

Thường Nhạc và đám thiếu gia công tử kia ngơ ngác nhìn nhau, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Chỉ có Lưu Mang biết rõ, thầm cầu khẩn: "Hy vọng lần này có thể khiến cho lão đại vừa lòng, không thì bản thiếu gia sẽ đánh gãy xương lão Lý!"

https://thuviensach.vn

Đột nhiên tiếng chuông trường học reo vang, sau đó cánh cửa khép hờ kia lại được mở ra:

Người đầu tiên bước tới là một cô gái rất xinh đẹp. Cô mặc một bộ váy màu đen, tay cầm một quyển sách giáo khoa Ngữ văn, thoạt nhìn rất có khí chất. Nhìn bề ngoài và khí chất thì xem ra cô ta là giáo viên dạy Ngữ văn điển hình.

Người thứ hai đi tới vẫn là một người phụ nữ xinh đẹp thành thục. Nàng mặc áo phong quần bò, tay thì cầm một cây giáo tiên!

Cô thứ ba lại khác hẳn, mặc một bộ sườn xám màu trắng, tay cầm tập thơ Thagore.

Cô thứ tư thì vạm vỡ nhất, mặc chiếc áo da bào màu đen, đôi chân dưới chiếc váy viền tơ dài kia trông thật mê người. Cô ta cầm một cây thước trong tay, thoạt nhìn có vẻ khí thế và uy nghiêm.

Lục tục, hơn mười cô gái xinh đẹp thành thục đi đến, ăn mặc gọn gàng kín đáo. Trong tay các cô không phải sách giáo khoa thì là bài thi, hoặc là thước dạy học… Khoa trương nhất là cô ả bước vào cuối cùng kia, không ngờ cô ta lại cầm một tờ giấy khen!

Đám dân chơi, bao gồm cả Thường Nhạc này, đều ngơ ngốc nhìn.

Cao Tiếu như là lần đầu tiên tới nơi thế này, có vẻ khá khẩn trương. Có lẽ đã quen những ngày trực nhật, gã không tự chủ được hô một câu:

- Đứng lên!

Tất cả mọi người đứng lên, Thường Nhạc cũng đứng dậy.

Các mỹ nữ đối diện biểu diễn rất đúng chỗ, cô dẫn đầu nói:

- Chào các em học sinh!

https://thuviensach.vn

- Chào cô!

Đám ăn chơi này lại "có đạo đức nghề nghiệp" chào lại.

- Mời các em ngồi xuống!

Mọi người rất phối hợp lập tức ngồi xuống, trong ánh mắt không giấu được vẻ hưng phấn. Ai nấy đều chờ mong phần trình diễn tiếp theo của các vị mỹ nữ.

Dường như nhận được người nào đó đặc biệt an bài, vị mỹ nữ mặc váy trắng có khí chất ưu nhã nhất cầm tờ giấy khen bước tới, cực kỳ ưu nhã đứng trước mặt Thường Nhạc rồi khẽ hỏi:

- Cô có thể ngồi lên chân em được không?

Lời này suýt chút nữa thì khiến đám nam giới phun máu, lập tức liền có phản ứng sinh lý.

Thường Nhạc sửng sốt, lập tức lại mỉm cười đầy tà mị:

- Được chứ, cô giáo.

Ngay trong giây lát này, Thường Nhạc đột nhiên nhớ tới cô giáo xinh đẹp Tần Uyển kia, không biết vị đại mỹ nhân đó suy nghĩ thế nào rồi. Bà chị trước mắt này tuy thua kém Tần Uyển một chút, nhưng ít nhất cũng có thể coi là vật thay thế, điều này khiến Thường Nhạc khá là vui mừng.

Mỹ nữ váy trắng ngồi trên đùi Thường Nhạc, ôm lấy cổ hắn, cầm chén rượu của Thường Nhạc:

- Em có thể uống cùng cô không?

- Đương nhiên là có thể.

https://thuviensach.vn

- Nếu em thắng, cô sẽ trao giấy khen cho em…

Thường Nhạc cười cười, cực kỳ phối hợp hỏi:

- Nếu em thua thì sao?

Mỹ nữ cười thực tự nhiên, dùng giọng nói quyến rũ mà tất cả mọi người có thể nghe thấy:

- Vậy em sẽ do cô định đoạt!

Nghe nói như thế, những sinh vật giống đực khác hoàn toàn hỏng mất. Học sinh chơi cô giáo đã hoàn toàn thỏa mãn nhu cầu tâm lý bức thiết của bọn họ, đây đúng là chuyện điên cuồng nhất thế kỷ! Những người này cũng không để ý gì nhiều, đều lôi kéo nhau đến gần xem cô giáo mình khai triển nghiệp vụ.

Trong căn phòng xa hoa dần vang lên những âm thanh quỷ dị khiến người ta sục sôi.

- Trò à, dùng thước dạy cô đi, được không? Đừng thương tiếc cô, ừ, mạnh chút, không thì cô sẽ phạt em chép bài đó!

- Trò à, dùng thước đánh mông cô nè! Nào… A, là thế đó, cố lên! Ư, mạnh chút nữa!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 98: Thực Ra Thì, Tôi Là Đạo Diễn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

A:

Người mẫu, 166, 45 kg, xinh đẹp và thời trang, có khí chất, dáng người hạng nhất.

Diễn viên múa, 169, 24 tuổi, khí chất cao quý thanh lịch, dịu dàng quyến rũ, làn da mềm mịn như gấm.

Học sinh trường múa, 165, 48 kg, thanh thuần xinh xắn, mũi ngọc miệng nhỏ, ngũ quan tinh xảo, làn da trắng nõn, đạn chỉ tức phá.

(Ba người này 800/lần)

B: Em gái trung học 16 tuổi, 160, 43 kg, nhu thuận đáng yêu, làn da trắng, phục vụ tốt, biết nghe lời và phối hợp.

C: Sinh viên, 19 tuổi, 162, 44kg, thanh thuần trong sáng, cá tính cởi mở. (Cửa Đông thành phố J)

D: Thiếu phụ, 28 tuổi, 166, 47kg, đầy đặn gợi cảm, phục vụ đúng chỗ, kỹ thuật xuất sắc, có nữ nhân vị. (Cửa Đông)

E:

1, Mỹ nhân công sở, 23 tuổi, 160, 43kg, khí chất tốt, văn tĩnh, da trắng. (Cửa Nam)

2, Nhân viên văn phòng, 25 tuổi, 168, 53kg, khí chất tao nhã, làn da trứng nõn, xinh đẹp quyến rũ, cho bạn tận hưởng nhu tình.

https://thuviensach.vn

3, Y tá chuyên nghiệp, 23 tuổi, 167, 46kg, nhu thuận đáng yêu, dáng người tuyệt hảo, cực kỳ có đạo đức nghề nghiệp, có thể đi cuối tuần.

F:

1, Bà mẹ thướt tha, 37 tuổi, 168, 53kg, làn da trắng nõn, có khí chất nội hàm, xinh đẹp lại có nữ nhân vị, vóc người đẹp, người mẫu chuyên nghiệp, dân cư thành phố J, chỉ làm thức ăn nhanh, liên hệ trước 12 giờ tối. (400)

2, Người vợ lẳng lơ, 33 tuổi, 165, 55kg, đầy đặn, có đôi gò bồng đảo tuyệt vời, làn da trắng, thân thể đẫy đà, chủ động nhiệt tình, phục vụ đúng chỗ, quyến rũ dâm đãng. Ông xã chỉ một tuần một lần không thể thỏa mãn nhu cầu, bạn có thể an ủi cô ấy một chút không?

G: Em gái trung học, 18 tuổi, người thành phố J, 161, 43kg, thanh thuần đáng yêu, chỉ đi được vào cuối tuần.

H: Cô giáo dạy trẻ, 23 tuổi, 162, 46kg, xinh đẹp đáng yêu, quyến rũ.

I: Thiếu nữ mộng ảo xinh đẹp, 19 tuổi, 163, làn da nõn nà, kiều diễm động lòng người, nhu thuận đáng yêu, phục vụ tốt, dáng người nẩy nở. (600)

…

Sau khi xem xong, Diệp Thải Hoa có chút cảm xúc. Thế giới này không có thứ gì là không thể bán được. Thế giới này bất cứ thứ gì cũng đều có giá, ngay cả người ở bên trong. Gã đang suy nghĩ, có nên tìm một cơ hội rồi đem bán cả mình luôn hay không? Giờ gã rất được đám tiếp viên trong club ưu ái, có lẽ bán thân cũng đủ cho gã quay một bộ phim ảnh ngắn.

Nhưng gã nhanh chóng lắc đầu, nhiệm vụ cấp bách bây giờ là tìm một cô em để tạm biệt tấm thân xử nam này trước.

https://thuviensach.vn

Không thể nghi ngờ rằng nữ y tá trong tờ E kia đúng là mục tiêu của Diệp thải Hoa, tối thiểu thì cô y tá đó rất giống cô nàng mà gã thầm mến nhiều năm, ngay cả tuổi với chiều cao đều giống nhau.

Diệp Thải Hoa lấy điện thoại ra, là một chiếc MOTO gã mới sắm khi lên chức quản lý. Lướt ngón tay, Diệp Thải Hoa tìm kiếm số của anh Lang, nhưng lại không có dũng khí ấn gọi.

Lúc này di động gã đột nhiên reo lên, giọng nói to vang của Lý tổng truyền đến:

- Thải Hoa, cậu chạy đi đâu rồi?

Tâm Diệp Thải Hoa trầm xuống, chẳng lẽ đám tiếp viên đóng vai cô giáo quyến rũ kia không làm cho đám công tử kia hài lòng? Nghĩ thế, Diệp Thải Hoa yếu ớt nói một câu:

- Lý tổng, em muốn xin nghỉ…

Đương nhiên là giờ Diệp Thải Hoa không thể nói là: Lý tổng, em muốn đi tìm gái. Quản lý cái nơi cung cấp dịch vụ tình dục lớn nhất thành phố mà lại đi nơi khác tìm gái, đây chẳng phải là "lấy tay bắt cá", để phù sa chảy ra ruộng người khác sao?

- Tôi không cho!

Lý tổng luôn rất uy nghiêm với người dưới, dù y luôn thể hiện mình là một đứa cháu ngoan ngoãn với cấp trên. Dù thế nào đi chăng nữa thì Lý tổng cũng là một người được cho là phúc hậu trước mặt thuộc hạ, giọng nói của y có vẻ khá hưng phấn:

- Thải Hoa, cậu may mắn rồi đó, lập tức chạy xe về ngay, không thì tôi không để yên cho cậu đâu!

https://thuviensach.vn

Diệp Thải Hoa ngồi trong phòng làm việc của Lý tổng, mỗi một tế bào đều đang khẩn trương cực kỳ.

Tay gã nắm chặt lấy một tờ chi phiếu, trên mặt ghi rõ sáu con số. Mãi đến lúc này, gã còn không thể tin được tất cả là thật, nếu không phải Lý tổng tự tay giao tờ chi phiếu này vào tay gã. Từng có một tên trai bao trong club làm cho một phú bà vui vẻ, bà ta trực tiếp tặng cậu ta một chiếc xe thể thao… Nhưng vấn đề hiện tại là, Diệp Thải Hoa cũng không phải trai bao.

Thế giới này làm gì có bữa cơm miễn phí nào, Diệp Thải Hoa ngầm khuyên răn mình như thế.

Cửa phòng bị đẩy ra, người vào không phải là Lý tổng, cũng không phải là vị Lưu Manh thiếu gia kia, mà là một cậu thanh niên khá trẻ tuổi. Diệp Thải Hoa dám cầm "Tuyển tập xx" mà thề rằng, gã chưa từng thấy cậu trai nào tuấn tú lại tà mị như thế, dù trên người hắn cũng phóng ra khí tức lưu manh nhưng lại mang theo sức hấp dẫn trí mạng.

- Tôi là Thường Nhạc.

Người này giơ tay ra.

Khi Diệp Thải Hoa nắm lấy tay hắn, gã nhận ra trên người Thường Nhạc có một loại năng lực mạnh mẽ đến mức gã không thể tưởng tượng được. Điều này khiến gã lập tức thấy mình thật quá nhỏ bé.

Thường Nhạc nhìn Diệp Thải Hoa khẩn trương, trên khuôn mặt lộ ra nụ cười như có như không:

- Tôi vừa nghe qua chuyện của anh, anh là người rất thú vị, cũng có trí tưởng tượng… quản lý.

- Thực ra thì, tôi là đạo diễn!

https://thuviensach.vn

Không biết moi đâu ra dũng khí, Diệp Thải Hoa không e dè ánh mắt của Thường Nhạc mà ưỡn ngực nói. Dường như không còn gì để mất nữa, gã lại bổ sung:

- Đồng thời tôi cũng là biên tập!

Chút kinh ngạc lóe lên trong mắt Thường Nhạc, hắn dùng một loại ánh mắt khá kỳ quái đánh giá Diệp Thải Hoa.

Nhìn ánh mắt mờ ám đầy dâm đãng của Thường Nhạc kia, tâm tình Diệp Thải Hoa có thể dùng từ "bi phẫn muốn chết" để hình dung… Chẳng lẽ vị công tử này có khuynh hướng kia? Chắc chắn là vậy rồi, không thì sao lại cho mình nhiều tiền như thế chứ!

Xong rồi, thực xong con mẹ nó rồi!

Nhớ tới nụ cười dâm đãng mà hơi không đành lòng kia của Lý tổng trước khi rời đi, nhân sinh quan và thế giới quan của Diệp Thải Hoa lại sụp đổ một lần nữa. Trong đầu gã không chỉ lập tức xuất hiện hình ảnh dâm đãng mờ ám kia, lại xuất hiện những cảnh tượng mờ ám mà thiếu nhi không nên coi như Vũ đả lê hoa, Kim thương khấu quan, Lạt thủ chiết chi…

Thật quá không may, trong những cảnh tượng đó, ngoài tên cầm thú sắm vai công trước mắt này ra, diễn viên phụ duy nhất lại chính là gã! Tại thời khắc này, Diệp Thải Hoa thật sự muốn chết…

Tồn tại hay không tồn tại? Đây đúng là một vấn đề đáng để suy ngẫm.

Trong đầu Diệp Thải Hoa hiện ra lời kịch kinh điển nhất trong vở kịch "Hamlet". Với thân phận của Thường Nhạc, Diệp Thải Hoa biết tối nay cho dù có mọc cánh thì gã cũng chẳng thể trốn được. Gã chỉ có thể lấy cái chết để chứng minh sự trong sạch và bất khuất của mình!

https://thuviensach.vn

Nhưng cứ chết như thế, lý tưởng còn chưa thực hiện được, thật quá con mẹ nó buồn! Nghĩ đến đây, Diệp Thải Hoa cực kỳ mâu thuẫn. Vì thế mà trong lòng hắn cứ lặp đi lặp lại một câu: Tồn tại hay không tồn tại? Đó đúng là một vấn đề đáng để suy ngẫm!

Ngay khi Diệp Thải Hoa suy nghĩ nên giữ tấm thân tàn hoa bại liễu để báo mối thù hay là đập đầu xuống đất để rửa sạch nỗi nhục "thất trinh", hoặc là nhấc Thiên quân bổng đánh chết tên dâm tặc trước mặt này, gã lại phát hiện, Thường Nhạc ngoài ánh mắt dâm đãng ra thì chẳng hề làm gì khác.

Phát hiện đó khiến Diệp Thải Hoa không nhịn được vui mừng, suýt chút nữa thì nhảy cẫng lên rồi hô to "Trời xanh có mắt"!

Ngay khi hy vọng dâng trào, Thường Nhạc lại ghé sát đến gần gã.

Điều này khiến thế giới của Diệp Thải Hoa lại sụp đổ, gã cảm thấy như tinh thần mình hoàn toàn tan vỡ. Cắn chặt lấy đầu lưỡi, Diệp Thải Hoa trông thật kiên quyết, cả người tràn ngập hương vị "Gió hiu hắt thổi, sông Dịch lạnh". Gã đã hạ quyết tâm, chỉ cần tên thiếu gia nhà giàu này dám quấy rối mình, gã sẽ trực tiếp cắn lưỡi tự sát để bảo vệ "Trinh tiết"!

Thường Nhạc kỳ quái nhìn Diệp Thải Hoa, trong mắt hiện lên chút tia sáng kỳ dị. Hắn hỏi:

- Anh có nghĩ tới có một ngày anh sẽ trở thành một gã đạo diễn danh tiếng không?

Diệp Thải Hoa dứt khoát đứng lên, trả lời không đếm xỉa gì cả:

- Muốn chứ, cả lúc nằm mơ cũng muốn!

- Muốn thì có lợi ích gì, anh có bản lĩnh đó không ấy?

Thường Nhạc cười lạnh, giội cho Diệp Thải Hoa một gáo nước lã.

https://thuviensach.vn

Diệp Thải Hoa ngẩng đầu ưỡn ngực với khuôn mặt đầy kiên nghị, chuẩn bị trước khi chết cũng phải phong cách một phen, nhìn chằm chằm Thường Nhạc đầy oai phong nói:

- Đương nhiên là có! Mẹ nó chứ, ông đây chỉ còn thiếu cơ hội thôi!

Thường Nhạc gật đầu, không chút để ý nói:

- Tốt lắm, từ ngày mai anh hãy đến Đông Phương Entertainment làm việc đi.

- Đông Phương Entertainment?

Cằm Diệp Thải Hoa suýt chút nữa thì nện xuống đất. Đông Phương Entertainment, công ty con trực thuộc tập đoàn Đông Phương thế gia, cũng là công ty giải trí giàu có nổi tiếng nhất trong giới người Hoa. Trong công ty này, minh tinh điện ảnh, ngôi sao ca nhạc hay đạo diễn, biên kịch thì nhiều vô số kể… Tỷ như, Thạch Tán Y, Ảnh hậu người Hoa, chính là hoa đán của công ty con điện ảnh và truyền hình Đông Phương!

Hóa ra cậu ta cũng không phải thủy tinh, mà là một thằng điên! Đây là đánh giá của Diệp Thải Hoa về Thường Nhạc, nhưng gã đột nhiên nghĩ tới lời của anh Bưu, ngay cả Lưu Manh thiếu gia cũng phải ra sức nịnh bợ thằng nhóc này, chẳng lẽ Thường Nhạc có lai lịch rất lớn?

Nghĩ tới đây, cả người Diệp Thải Hoa bị hưng phấn và hy vọng bao phủ, gã hơi do dự nói:

- Không có danh thiếp, không có thư đề cử mà chỉ một câu của cậu là tôi có thể đi làm ở Đông Phương Entertainment, nơi người bình thường chen vỡ đầu cũng không vào được?

Thường Nhạc cười cười, bí hiểm hỏi lại một câu:

https://thuviensach.vn

- Anh nghĩ sao?

Đúng là cao nhân! Đây là đánh giá của Diệp Thải Hoa về Thường Nhạc.

Giờ này phút này, Diệp Thải Hoa cảm thấy như ông trời đùa giỡn mình quá trớn. Đông Phương Entertainment? Gã đang mơ sao? Diệp Thải Hoa xụi lơ xuống ghế salon, thì thào tự nói như bị thần kinh, không ai có thể nghe hiểu được gã đang nói cái gì.

Lý tưởng theo đuổi hơn mười năm đột nhiên thực hiện được trong chớp mắt, đúng là một sự thật khiến gã khó có thể tiếp nhận. Gã không rõ vì sao mình lại may mắn đến thế, cũng chẳng rõ tại sao Thường Nhạc lại coi trọng gã. Thực tế thì gã cũng chẳng cần biết làm gì.

Thế giới này có rất nhiều chuyện khiến người ta không thể nào hiểu rõ được. Tỷ như bạn không thể biết vì sao Trương Tam Phong phải đi dị giới, tựa như bạn không rõ vì sao hai con bướm sẽ lại đỏ khắp đại giang nam bắc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 99: Sorry, Hôm Nay Chơi 3p

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cao Tiếu đang nhìn lén mỹ nữ trên đường nhỏ ở sân trường. Lúc này từ phía Nam đi đến một cô nàng tóc dài, dáng người yểu điệu, đúng là kiểu Cao Tiếu thích. Phía Bắc cũng có một cô đi tới, tóc ngắn tung bay, tư thế hiên ngang, vẫn là kiểu mà Cao Tiếu thích…

Nhưng ông trời có cho Cao Tiếu một nghìn cái giả thiết thì gã cũng không ngờ được hai cô gái này lại là bách hợp. Chỉ thấy cô em tóc ngắn ôm lấy cô em tóc dài, không coi ai ra gì mà ôm hôn thắm thiết.

Chỉ trong một giây này, linh hồn nhỏ bé của Cao Tiếu đã bị đả kích quá lớn, nhân sinh quan và thế giới quan gần như tan vỡ.

Đều nói nam nữ phối hợp làm việc với nhau sẽ không mệt, không ngờ hai nữ phối hợp với nhau cũng dễ chịu như vậy.

- Fuck, hoạt hình Nhật Bản với truyện sex mạng đã hại không ít học sinh trung học ngây thơ rồi! Bách với chả hợp!

Cao Tiếu ngửa mặt lên trời bi phẫn than một tiếng với khuôn mặt đầy căm phẫn.

Dọc đường đi đến căn phòng 301 tòa nhà D, Cao Tiếu hơi buồn bực. Vị sư phụ này của mình thật quá hoành tráng, ngủ từ tối hôm qua đến tận hoàng hôn hôm nay còn chưa thèm bò dậy. Từ lúc trước, Cao Tiếu còn cho rằng lão đại hoành tráng đều rất thần bí, cực có tính cách. Nhưng giờ Cao Tiếu đã hiểu ra, vị lão đại này của mình thuần túy chỉ là không chịu trách nhiệm, có chuyện phiền toái gì đều quăng hết cho đám đàn em đi giải quyết.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, thế giới quan và nhân sinh quan của Cao Tiếu lại vỡ ra chút ít.

Trong khoảnh khắc đẩy cửa ra, Cao Tiếu giật mình phát hiện Thường Nhạc đang nằm chổng vó trên giường nhìn gã, mà Big Ben thì vẫn đang nằm bên cạnh máy tính xem web đen như trước.

Thường đại ca như không thèm giữ hình tượng, vẫn duy trì tư thế lười biếng hỏi han:

- Bên Cổ Tư Văn thế nào rồi?

- Ha ha, ông chủ sư phụ, tuy đồ đệ chỉ kém sư phụ ngài chút ít, nhưng vẫn anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, thần dũng khôn lường ra tay, đương nhiên là đã giải quyết…

Cao Tiếu khoác lác cực kỳ oai phong, thấy ánh mắt Thường Nhạc chuyển lạnh, gã nghiêm mặt nói:

- Thằng oắt Cổ Tư Văn này khá thích dọa người, nhưng nó nói chậm nhất trong hai ngày sẽ cẩn thận tán gẫu giao lưu tình cảm với sư phụ ngài.

Thường Nhạc gật đầu, lại hỏi:

- Dạo này có gì không?

- Tất cả đều bình thường!

Cao Tiếu bỗ ngực cam đoan, rồi như chợt nhớ ra gì đó, gã tức giận nói:

- Chỉ là tên biến thái Lý Lăng Tiêu khốn kiếp kia dạo này lại quấn quít lấy em Vũ, nhưng cũng may, thằng súc sinh đó không làm ra hành động gì quá phận! Ông chủ sư phụ, đồ đệ nhìn ra, em Vũ cũng không hề có chút hảo cảm nào với thằng oắt họ Lý kia!

https://thuviensach.vn

- Lý Lăng Tiêu?

Trên khuôn mặt Thường Nhạc hiện lên chút bất mãn. Họ Lý kia, không phải là bản thiếu gia không nể mặt mày, là mày xui xẻo, vậy bản thiếu cũng chỉ có thể hầu đến cuối cùng thôi.

Lý Lăng Tiêu đang đường làm quan rộng mở đột nhiên rùng mình một cái, gã còn chưa biết mình đã bị phán án tử hình chậm, vẫn hỏi qua chiếc điện thoại:

- Dật Nhiên, bên mày rốt cuộc thế nào? Mẹ nó chứ, chớp mắt đã qua lâu như vậy, mày cũng không có chút động tĩnh nào là sao?

- Sắp, sắp rồi, cứ tin tao.

Giọng nói âm trầm và oán độc của Hoàng Dật Nhiên truyền đến từ đầu bên kia điện thoại.

Nghe giọng điệu này, trong con mắt âm u của Lý Lăng Tiêu cũng có chút ánh sáng:

- Ha ha, vậy tao chờ tin tốt của mày đấy.

- Yên tâm đi, thù này không báo, tao thề không làm người!

Trong giọng nói của Hoàng Dật Nhiên lại lộ ra một loại quyết tuyệt.

Đúng lúc này, điện thoại của Thường Nhạc cũng vang lên.

Khi nhìn thấy Tây Môn Khinh, Thường Nhạc lộ ra vẻ mặt không hiểu gì cả, hỏi:

- Anh hai, sao vội vã giục em ra đây vậy?

- Ngày mai anh đi Anh rồi, mẹ nó chứ, có thể không vội được không?

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh cực kỳ hậm hực than thở, phong thái nữ lưu manh hoàn toàn hiện rõ:

- Ôi, anh cũng muốn chơi thêm vài ngày nữa, nhưng ông cụ giục ác quá, không còn cách nào nữa.

Nói tới đây, đôi gò bồng đảo dưới lớp Âu phục đen kia như cũng phẫn nộ mà rung lên vài cái, Tây Môn Khinh nói tiếp:

- Đi, đi uống rượu. Anh hai cho em thứ tốt!

Ánh mắt Thường Nhạc dừng trên đôi thịt kia đúng 0,01 giây, sau đó hắn lập tức phát huy đạo đức nghề nghiệp của diễn viên, cười hì hì, khóe miệng hơi nhếch, ra vẻ tò mò hỏi:

- Thứ gì mà khiến cho anh hai phải tự mình đưa tới vậy? Uống rượu nha, chuyện nhỏ, em sẽ hầu anh hai.

Tây Môn Khinh cười đầy bí hiểm rồi khoác tay lên vai Thường Nhạc:

- Thiên cơ bất khả lộ, tối nay nói tiếp. Chúng ta đi quán rượu "Đàn ông chân chính" nhé, đồ ăn ở đó cũng không tệ.

Thường Nhạc cảm thụ thứ gì đó mềm mại nơi bả vai, dưới mi mắt lóe ra nụ cười sâu xa đầy ý vị:

- Sao cơ? Nghe nói đồ ăn nơi đó cũng được, nhưng có vẻ giản dị quá, không ngờ anh hai cũng thích tới những nơi như thế.

Tây Môn Khinh vỗ mạnh lên vai Thường Nhạc:

- Rượu ở chỗ đó cũng mạnh lắm, loại thuần đàn ông như chúng ta đương nhiên phải đi những nơi như thế rồi!

Thuần đàn ông? Thường Nhạc giật mình, nhưng cũng không phản bác.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh lộ ra vẻ mặt dâm đãng mà chỉ đàn ông mới có, tiếp tục nói:

- Nói đi cũng phải nói lại, chỗ đó cũng là thiên đường tán gái đấy… Em biết không, đối phó với những đứa con gái khác nhau thì phải dùng những phương pháp khác nhau. Đứa nào mà gia cảnh bình thường lại chẳng muốn đi nơi xa hoa, mình mà dẫn bọn họ đến chỗ như thế sẽ khiến lòng hiếu kỳ của bọn họ phản nghịch, tốt nhất là từng chén từng chén cho chúng say khướt… Sau đó, ha ha!

Thường Nhạc cực kỳ tin phục lời này, khâm phục nhìn cô ta như thể hắn vừa mới học được một chiêu tán gái mới, hưng phấn không thôi:

- Quả nhiên là anh hai, nắm rõ tâm tư phụ nữ như vậy, em trai thật khâm phục!

- Ha ha, tiếc là ngày mai anh hai đã phải đi, không thì sẽ dạy em thêm vài chiêu nữa! Đi nào! Hôm nay chúng ta không say không ngừng!

Tây Môn Khinh than một câu rồi lắc lắc vai Thường Nhạc, nói. Mùi hương độc đáo trên người cô ta khiến Thường Nhạc suýt chút nữa thì không kiềm chế được.

Nhanh chóng tới đích, cảnh tượng một nam một nữ kề vai sát cánh này khiến nhiều người cực kỳ kinh ngạc. Kỳ quái hơn là Tây Môn Khinh bá vai Thường Nhạc đi tới trông như một nữ lưu manh hiếp bức cậu nam sinh ngây thơ, đúng là khiến người ta mở rộng tầm mắt.

Nhưng hai người trực tiếp bỏ qua ánh mắt của người ngoài, đúng tình hợp lý tìm một chỗ ngồi xuống.

- Anh hai, đây là em mời anh! Em cạn trước!

Thường Nhạc giơ chén rượu lên, hào sảng nói.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, chú em, quen biết em đúng là chuyện may mắn nhất đời, nào, cạn!

Tây Môn Khinh cao hứng hô lên, một hơi uống cạn sạch chén rượu.

- Quen anh cũng là phúc khí của tiểu đệ em!

Thường Nhạc ngoài cười nhưng trong không cười tâng bốc, ánh mắt lại vô tình hữu ý liếc qua cặp vú của Tây Môn Khinh. Đúng là không có biện pháp nào khác, Tây Môn Khinh này quá hấp dẫn, đám đàn ông nơi đây gần như không ai là không liếc về phía này.

- Ha ha, vậy thì không say không về!

Thời gian từ từ trôi. Hôm nay cả hai như thiếu đi sự sắc sảo thường ngày, ai nấy cũng chân thành hàn huyên.

Kết quả là Thường Nhạc không say mà Tây Môn Khinh lại say khướt. Thường Nhạc cõng Tây Môn Khinh đi đến căn phòng Tổng thống ở khách sạn Thiên Hà mà cô ta ở cố định. Đến lúc này, trong lòng Thường Nhạc lại có chút ít mâu thuẫn.

Mọi người đều biết, tuy hắn ngoài mặt thì coi Tây Môn Khinh là đàn ông, nhưng trong lòng lại thèm đến nhỏ dãi. Người phụ nữ cực phẩm như thế mà không thể hái, thật quá đáng tiếc. Nhưng nếu làm tới thì Thường Nhạc lại e dè. Nhưng hắn cũng không lo lắng lắm, giờ thì cứ đi một bước rồi tính một bước là biện pháp tốt nhất.

- Ha ha, em trai, em xem đây là cái gì?

Vốn đang nằm trên giường, Tây Môn Khinh đột nhiên bật dậy. Khuôn mặt xinh đẹp của cô ta đỏ hồng, giọng nói lại mơ hồ không rõ. Cô ta chỉ chiếc laptop tinh xảo màu xanh da trời trên bàn kia.

- Thứ gì mà lại được anh hai trân trọng như vậy?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, trong lòng thầm suy đoán mà bên ngoài thì lại tò mò hỏi.

Tây Môn Khinh cười, không ngờ lại cho người ta một cảm giác vô cùng quyến rũ, nói:

- Cậu xem qua là biết.

Thường Nhạc mở folder "Mỹ nữ" ra, lập tức ngây ngẩn.

Tây Môn Khinh này, thực con mẹ nó không hề đơn giản! Trong này toàn bộ đều là tư liệu về các loại mỹ nữ, không chỉ có mỹ nữ của học viện Kiêu Tử mà còn của tất cả các trường trên toàn quốc, từ mười hai đến hai mươi hai tuổi, cô ta không buông tha một ai. Đó là còn chưa tính, tài liệu về các loại minh tinh hoặc đám con gái rượu chưa bị phát giác cũng có ghi chép trong này.

Không ngờ trong đây có lưu tư liệu của hơn một ngàn mỹ nữ cực phẩm, làm cho người ta phải cảm thán rằng Trung Quốc không hổ là quốc gia có dân số lớn nhất thế giới.

Thường Nhạc lập tức thấy hơi tự ti. Từ trước đến nay hắn luôn nhận Thường mỗ hắn là công tử ăn chơi bậc nhất, nhưng gặp được Tây Môn Khinh rồi, hắn mới biết mình còn kém xa! Nhìn tất cả các cô em trong "Kế hoạch đào tạo Lolita" kia, tất cả đều là những cô bé mười hai mười ba tuổi, Thường Nhạc không khỏi cảm thán tầm mắt Tây Môn Khinh thật xa, chí hướng thật cao…

Cuối cùng, Thường Nhạc click vào "Sổ mỹ nữ học viện Kiêu Tử", tờ đầu tiên đã thấy ảnh của Tần Uyển. Vẫn là vẻ đẹp lạnh lùng nhưng phong tình khó nói đó khiến hắn không tự chủ được mà nghĩ đến chuyện phong nhã trên văn phòng ngày đó… Trong tư liệu chi chít lời giới thiệu về Tần Uyển, còn có nhược điểm và sở thích của cô ta, ngay cả ba vòng cũng viết lại khá tỉ mỉ, chỉ thiếu mỗi nguyệt sự vào hôm nào nữa là đủ.

https://thuviensach.vn

Lại tiện tay giở thêm vài tờ nữa, tất cả ứng cử viên đáng cất chứa của học viện Kiêu Tử đều được giới thiệu tỉ mỉ. Thường Nhạc mừng rỡ trong lòng, đóng laptop lại rồi khẽ nói với Tây Môn Khinh:

- Bái phục, thật bái phục! Anh hai, anh đúng là thần tượng của em!

Tây Môn Khinh đúng là đã say quá rồi, hành vi cũng không còn dương cương như trước nữa, ngược lại có một loại dịu dàng trước nay chưa từng có, nói với vẻ mặt không nỡ:

- Không còn cách nào khác, anh hai sắp đi rồi, nước phù sa không thể chảy ruộng ngoài, những bảo bối này giao lại cho cậu đấy. Em trai, em nhất định phải hậu sinh khả úy, hoàn thành sự nghiệp vĩ đại mà anh chưa kịp hoàn thành!

- Anh…

Thường Nhạc suýt nữa thì nghẹn ngào, hắn lập tức hành lễ theo kiểu Đội thiếu niên tiền phong, nghiêm mặt nói:

- Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!

Giờ phút này, Thường Nhạc phát hiện ra mình có hơi hưng phấn và kích động như đã thật sự nhập vai. Có thứ này rồi, sau này có theo đuổi mỹ nữ chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

- A!!!

Một tiếng thét chói tai vang lên. Một bóng dáng xinh đẹp màu trắng bước ra từ phòng tắm, thấy Thường Nhạc cái liền hoảng hốt chạy trở về.

Thường Nhạc mắt sắc liền phát hiện ra đó chính là cô em bên ngoài thì văn tĩnh như phu nhân mà ở nhà thì quyến rũ phóng đãng như dâm phụ lúc trước kia. Có là thằng đần thì cũng biết quan hệ giữa hai người bọn họ đã

https://thuviensach.vn

đạt đến trình độ không thể cho ai biết. Hắn bỗng thấy kính nể Tây Môn Khinh.

Tây Môn Khinh nằm nghiêng trên giường, lười biếng nói:

- Tiểu Ny, đi ra đi, không phải người ngoài đâu!

Thế là cửa lại mở ra một lần nữa, cô gái tên Tiểu Ny kia ngượng ngùng đi ra.

Thứ đầu tiên tiến vào tầm mắt Thường Nhạc chính là chiếc áo ngủ màu trắng xuyên thấu có thể nhìn đến vóc dáng uyển chuyển trực tiếp đốt lên lửa dục người ta. Hơn nữa, liếc qua thấy cô ta không mặc áo ngực, quần lót lại là kiểu chữ T màu đen… Thấy Thường Nhạc mở to mắt không kiêng nể gì nhìn mình, Tiểu Ny kinh ngạc che miệng lại, khuôn mặt đỏ như sắp chảy ra nước. Cô ta vội vàng chạy tới vơ lấy chiếc chăn đơn màu đỏ che cơ thể lại, rồi cúi đầu nói bên tai Tây Môn Khinh:

- Anh Khinh, các anh…

- Bọn anh á? Anh với thằng em vừa đi uống rượu về…

Tây Môn Khinh say khướt nói, động tác với thần thái, giọng điệu kia không khác gì một gã say.

Giơ tay vuốt tóc Tây Môn Khinh, Tiểu Ny dịu dàng nhìn cô ta, nói:

- Anh à, em đi rót chén nước cho anh nhé.

Nào biết Tây Môn Khinh giơ tay ôm lấy cô nàng, nói ra một câu khiến Thường Nhạc suýt nữa thì ngã sấp xuống:

- Anh không muốn uống nước, anh muốn uống nước miếng em.

https://thuviensach.vn

Lúc này Thường Nhạc trừng to con mắt. Nhớ ngày đó hắn tự cho mình đã quá là lưu manh, nhưng những gì Tây Môn Khinh vừa làm khiến hắn lập tức thấy tự ti.

Tây Môn Khinh nói xong liền hôn tới đôi môi xinh xắn của Tiểu Ny, không hề để ý là Thường Nhạc vẫn đang ở trong này.

Thường Nhạc ngơ ngẩn đứng đó, anh hai như là phóng khoáng quá thì phải?

Cũng may, cu Thường cũng không phải kẻ dễ bắt nạt. Hắn thoải mái ngồi xuống chiếc ghế salon bên cạnh, vắt chéo chân thích thú nhìn hai cô nàng đang hôn nhau, trong lòng lại xúc động:

- Chậc chậc, hiện trường bản bách hợp, thiếu gia ta còn chưa được xem nha.

Tây Môn Khinh càng lúc càng nóng, xoay người để Tiểu Ny nằm trên giường, đôi tay thì vươn vào trong váy Tiểu Ny, trực tiếp vén nó lên, vồ đến cặp tuyết lê không lớn nhưng lại căng tròn… Lúc mới bắt đầu, Tiểu Ny còn ngại Thường Nhạc ở đây nên không chịu thả ra, nhưng bị Tây Môn Khinh lột hết nên cũng nhanh chóng quên hết tất cả. Đây đúng là minh chứng cho câu bên ngoài văn tĩnh như phu nhân, ở nhà lại quyến rũ phóng đãng như dâm phụ.

Chiếc áo ngủ xuyên thấu kia nhanh chóng bị Tây Môn Khinh thuần thục lột ra, quăng đến đầu giường. Lúc này Tây Môn Khinh như cũng động tình, giọng nói đầy mờ ám:

- Tiểu Ny, em mặc bộ này vì anh sao?

Tiểu Ny khuôn mặt đầy say mê, dường như không thể kiềm chế được nữa, rên rỉ:

https://thuviensach.vn

- Ưm, ưm, vâng…

Ngồi ở một bên, Thường Nhạc không ngừng gật đầu cảm thán, không ngờ anh hai đúng là cao thủ dạy dỗ!

Tây Môn Khinh đang ngà ngà say hiển nhiên cực kỳ hưng phấn, nhanh chóng lột luôn chiếc "quần chữ T" mê người kia quăng lên người Thường Nhạc, vừa vuốt ve giai nhân vừa phẫn nộ nói:

- Em trai, thất thần gì nữa, mau đến đây nào!

- Em á?

Cho dù Thường mỗ có không biết xấu hổ thì lúc này cũng hơi đỏ mặt.

Lúc trước không phải là hai người đốt giấy vàng rồi từng nói có gái cùng chơi sao, không ngờ Tây Môn Khinh lại coi là thật. Thật sự là… rất con mẹ nó nghĩa khí!

Thấy Thường Nhạc chần chừ, Tây Môn Khinh dứt khoát cởi quần áo trên người mình xuống. Kiệt tác của Thượng Đế lần đầu tiên bày ra trước mặt Thường Nhạc. Sau đó cô ta và Tiểu Ny bắt đầu cùng nhau quay cuồng.

Thường Nhạc bị thân thể Tây Môn Khinh khiến rung động đến tột đỉnh, trong mắt ánh lửa hừng hực bốc cháy.

Theo yêu cầu của người xem, Thường Nhạc đi đến bên giường, lúc này hắn vẫn không quên để lại cho mình hình tượng nghĩa khí ngất trời, nghiêm trang nói:

- Nếu hai vị cô nương cất nhắc như thế, vậy tại hạ cung kính không bằng tuân mệnh…

Còn chưa nói xong, Tiểu Ny đã "Dê đói vồ hổ" ấn Thường Nhạc lên giường.

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đây là lần đầu tiên Lâm Quai Quai thấy Thường Nhạc xuất thần. Từ ngày hôm qua không biết là đi đâu về, Thường Nhạc vẫn luôn ngẩn ngơ như vậy, thi thoảng còn cười khúc khích một mình.

Thực tế thì Thường Nhạc đã vui đến răng đều lệch khỏi vị trí rồi. Đoạn 3P vô cùng hấp dẫn kia, tương đương một mũi tên trúng hai con chim… Giờ nhớ lại, Thường Nhạc vẫn cảm thấy đó như một giấc mộng. Tây Môn Khinh được xưng là thiên hạ có một không hai, lại thêm phần dã tính và điên cuồng của cô ta kia khiến giờ Thường Nhạc chỉ nghĩ thôi cũng đã thấy huyết mạch sôi trào.

Toàn bộ từ lúc bắt đầu với quá trình có thể nói là khoái hoạt nhân tâm… Chỉ có kết cục, kết cục kia lại làm cho người ta rất xấu hổ.

Bởi vì thừa dịp hai nữ đồng chí kia ngủ say, người nào đó đã vụng trộm chuồn về trường học.

Nếu không thì hắn nên đối mặt với Tây Môn Khinh thế nào, mà Tây Môn Khinh lại phải đối mặt với hắn thế nào?

Quan hệ giữa ngũ đại thế gia trước hay luôn cực tế nhị, đặc biệt là Tây Môn gia lại ở vào vị trí trung lập càng thêm tế nhị. Có một số việc nếu Thường Nhạc xử lý không tốt thì Đông Phương lão gia sẽ phải sứt đầu mẻ trán. Có lẽ để thời gian nghiệm chứng tất cả là biện pháp tốt nhất bây giờ.

Lâm Quai Quai nhìn Thường Nhạc với bộ dáng thế kia, cô ta rất lo lắng. Cô ta ý thức được nguy hiểm, người đàn ông của mình quá mức nguy hiểm. Bởi vì từ sau lần hắn vào văn phòng của giáo viên tiếng Anh, cô Tần Uyển,

https://thuviensach.vn

cô ấy lại đột nhiên xin nghỉ phép vô thời hạn, mãi vẫn không có tới học viện Kiêu Tử… Tuy Lâm Quai Quai không biết giữa hai người họ đã xảy ra chuyện gì, nhưng cô ta dám khẳng định, Thường Nhạc chắc chắn đã làm chuyện chẳng tốt lành gì với cô Tần Uyển.

Ghen tị vốn là thiên tính của phụ nữ. Lâm Quai Quai đột nhiên có một loại ảo giác như bị xa lánh, vì có thể nắm chặt lấy người con trai bên cạnh này, cô ta cảm thấy mình phải hành động. Kết quả là, Lâm Quai Quai cũng không để ý rằng mình đang ở trong tiết Vật lý, khẽ kéo tay áo Thường Nhạc, vụng trộm dùng quyển sách giáo khoa che khuôn mặt mình, lại dùng giọng nói còn động lòng người hơn cả hoàng anh xuất cốc:

- Anh Nhạc à, nhớ rõ cuối tuần này… chúng ta hẹn hò nha!

Thường Nhạc chợt phục hồi tinh thần, trong mắt hiện lên chút áy náy. Trên thực tế, hôm nay hắn đi học chính là vì Lâm Quai Quai, nếu không thì 99% là hắn còn đang ngủ trong phòng mình. Thừa dịp thầy giáo xoay người viết chữ lên bảng, Thường Nhạc giơ tay nhéo đùi Lâm Quai Quai một cái rồi cười nói:

- Yên tâm, anh không quên đâu.

Lâm Quai Quai hạnh phúc "Ừ" một tiếng, trong đôi mắt to tròn linh động kia như chảy xuân tình.

Thường Nhạc si mê liếc giai nhân một cái, không thể không thừa nhận, cô nữ sinh ngoan ngoãn này đúng là có tiềm chất khai quật rất lớn, như vậy khi hai người ở cùng nhau sẽ đem lại cho hắn niềm vui bất ngờ. Không nói những thứ khác, chỉ riêng âm sắc độc đáo chỉ Lâm Quai Quai mới có kia cũng đủ để làm người ta phải phát cuồng. Bạn cứ thử tưởng tượng xem, một cô gái trẻ trung với giọng nói động lòng như thế ở trên giường gọi bạn… Chậc chậc, kia tuyệt đối có thể sinh ra động lực vượt quá mười viên Will!

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, trái tim Thường Nhạc đập mạnh lên. Cuối tuần này chính là quốc khánh, được nghỉ chừng bảy ngày! Đến lúc đó, chẳng phải là đôi vợ chồng trẻ có thể ác chiến mỗi ngày sao?

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc chợt thấy cuộc sống này sao mà tốt đẹp đến thế.

- Ông chủ sư phụ, cậu cần mấy thứ này làm gì?

Buổi chiều sau khi tan học, Cao Tiếu ôm giấy và bút mực vội vàng đi tới phòng Thường Nhạc, tò mò hỏi.

Phải vất vả lắm mới dỗ được Lâm Quai Quai đi, lúc này nhìn Thường Nhạc trông mệt mỏi cả về thể xác và tinh thần. Hắn nhận lấy những thứ đó, trải một tấm hoành phi chưa viết chữ lên bàn, lười biếng nói:

- Đừng nói nhảm nữa, mài mực cho tôi đi!

Cao Tiếu không hiểu ra sao, nhưng vẫn phục tùng mệnh lệnh của cấp trên.

- Ô, nhân sinh vô nghĩa ha!

Thường Nhạc cầm lấy cây bút lông cừu thật lớn, vẽ lòng vòng trong tay, cảm thán một cách khá trữ tình, vẻ mặt còn quyến rũ hơn cả tao nhân mặc khách. Hắn đột nhiên hỏi một câu:

- Nghe nói Hoàng Dật Nhiên là một trong tứ đại tài tử của trường?

Cao Tiếu giật mình, vừa mài mực vừa khinh thường nói:

- Đúng vậy! Thằng oắt kia tinh tướng lắm, hồi trước thường phát biểu mấy bài văn máu chót trên tập san nhà trường, nghe nói cũng có không ít thiếu nữ vô tri mê mẩn nó!

Thường Nhạc cười cười không để ý, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy ba tên tài tử còn lại là ai?

Cao Tiếu từ từ đáp:

- Một tên là Sở Phi Dương, câu lạc bộ cờ vây và quyền anh của trường đều do gã đó quản lý, kẻ này còn tinh thông quốc họa, cũng coi như có tài… Một tên nữa là Mộ Dung Trường Thiên, tên này là đại ca câu lạc bộ Taekwondo, đội trưởng đội bóng rổ trường, ngoài ra cũng không có tài gì, hắn là được đám đàn em thuộc hạ tôn lên…

Gật gật đầu, Thường Nhạc đột nhiên hỏi:

- Thế người cuối cùng là ai?

Cao Tiếu vuốt tóc một cách cực quyến rũ, tay kia thì cầm nghiên mực tạo ra một tư thế cực kỳ đỏm dáng, giọng nói lại hơi ngại ngùng:

- Ông chủ sư phụ, nếu cậu đã thành tâm đặt câu hỏi thì tôi cũng phải trả lời thôi. Kỳ thật tên tài tử cuối cùng chính là một kẻ anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, đồ đệ của cậu đây!

Cằm Thường Nhạc suýt chút nữa thì nện xuống đất. Hắn dùng ánh mắt dâm đãng vô hạn nhìn Cao Tiếu, giọng điệu khá là mờ ám:

- Anh xác định là anh không lừa tôi?

- Sư phụ à, cậu thấy tôi dám lừa cậu sao?

Cao Tiếu nói rất khách khí, nhưng cái vẻ mặt kia thì lại khá là hoành tráng.

Xác định Cao Tiếu không nói phét, Thường Nhạc rất buồn bực hỏi:

- Xin cho tôi mạo muội hỏi một câu, đồ đệ à, anh còn có cái đại tài gì mà sư phụ tôi không phát hiện ra?

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu đã mài xong mực, gã lấy khăn ra lau tay rồi lập tức bày ra dáng vẻ của một kẻ đang trầm tư, giọng điệu bỗng từ tính đến không ngờ:

- Thật ra cũng không có gì, chỉ là có một tay viết văn hậu hiện đại khá tốt thôi, không đáng nhắc tới, không đáng nhắc tới, ha ha! Còn có, hai học kỳ của lớp 10, đồ đệ luôn đứng nhất trong kỳ thi cuối kỳ đó… Những thứ khác, chậc, kỳ trước anh tham gia kỳ thi Olimpic Toán học đã lấy được giải nhất, tham gia trại hè Olimpic toàn quốc. Cậu biết đấy, trại hè này chính là đại hội tuyển nhân tài, có rất nhiều giáo sư ở các đại học danh tiếng sẽ đến. Lúc đó á, có năm trường đại học đặc biệt chọn tôi, trong đó có cả đại học Bắc Kinh và Thanh Hoa…

Thường Nhạc suýt nữa thì ngã ngửa xuống đất. Ngay cả Big Ben đang coi phim cấp ba ở bên cạnh cũng phải quay đầu ra ngơ ngác nhìn Cao Tiếu.

Hít vào một hơi thật sâu, Thường Nhạc nhìn chằm chằm Cao Tiếu. Qua hồi lâu, hắn mới phun ra hai chữ nhã nhặn:

- Mả mẹ mày!

Cao Tiếu hoàn toàn chẳng biết khiêm tốn là cái thứ gì, cực kỳ tự kỷ hỏi:

- Ông chủ sư phụ, có phải lúc này cậu thấy mình đã nhặt được bảo vật rồi không? Trong lòng kích động đúng không?

- Đúng vậy!

Hiển nhiên, người nào đó cũng chẳng phải chính nhân quân tử, Thường Nhạc bỗng hỏi một câu:

- Thế sao anh không học trước đại học?

- Vốn định đi rồi, ai dè đợt nghỉ hè nhà gặp biến cố. Ông chủ sư phụ, cậu hiểu đó…

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, nụ cười trên khuôn mặt Cao Tiếu lập tức biến mất, khuôn mặt suy sụp.

Vỗ mạnh bả vai Cao Tiếu, Thường Nhạc rất khó nghiêm túc nói một câu:

- Nghĩ thoáng ra chút! Quá khứ chỉ là quá khứ, tương lai chính là phụ thuộc vào mình. Nếu ông trời sắp xếp cho chúng ta gặp nhau, như vậy chúng ta nhất định có thể lập nên nghiệp lớn!

Trong đôi mắt Cao Tiếu hiện lên chút nhiệt huyết, gã lại lập tức cợt nhả:

- Đúng vậy, tôi biết mà, gặp được ông chủ sư phụ là phúc của tôi, nhất định sẽ có tiền đồ…

- Được rồi!

Thường Nhạc bỗng cười một cách khá tục tằn, hào khí ngất trời nói:

- Từ nay về sau, bản thiếu gia chính là đệ nhất tài tử của học viện Kiêu Tử!

Cao Tiếu còn chưa kịp phản ứng thì Thường Nhạc đã vung chiếc bút lông sói lên, múa bút trên tấm hoành phi kia.

Mười hai chữ này rồng bay phượng múa như là bút tích thực của Vương Hi Chi. Cao Tiếu trợn trừng mắt, ánh mắt nhìn Thường Nhạc lại thêm vài phần nhiệt tình.

Mười hai chữ này là:

"Nghèo thì một thân một mình, giàu thì thê thiếp thành đàn!"

Lời tiên đoán này của Thường Nhạc không hề sai. Sau này khi treo tấm biểu ngữ này lên tường ký túc xá, hắn cứ thế trở thành người đứng đầu tứ đại tài tử của học viện Kiêu Tử. Đời sau lại có vô số công tử ăn chơi coi

https://thuviensach.vn

mười hai chữ này thành lời răn dạy treo ở đầu giường để khuyến khích bản thân.

Mà lý do Thường Nhạc giả mạo tài tử thì khá đơn giản, gọi mưa giữa trời quang mà thôi, như vậy mới có thể đảm bảo địa vị nhân vật chính trên sân khấu của mình. Nghĩ đến đây, Thường Nhạc lại tràn đầy hy vọng với cuộc đời. Sân khấu ơi, các cô em, gần quan ban lộc, cuộc đời ơi…

Hiện giờ Thường Nhạc như đắm chìm trong thế giới của mình. Hắn giơ chân đá cho Cao Tiếu đang giả chết dưới đất phải bò dậy. Thừa dịp mình còn đang là người có văn hóa, hắn hơi ngượng ngùng hỏi:

- Đồ đệ, anh bảo giờ viết thư tình có phải là hơi bị quê mùa không?

Cao Tiếu không hiểu gì cả, ăn ngay nói thật:

- Theo đúng lương tâm thì viết thư tình quá đỗi quê mùa, hơn mười năm trước đã không còn lưu hành nữa. Nhưng không phải giờ đang thịnh hành cái trò phục cổ sao? Có khi thu được hiệu quả khá ấy chứ!

- Ừ, có lý, có lý!

Thường Nhạc gật đầu không ngừng, trong mắt hiện lên chút tia sáng kỳ dị. Hắn như hạ quyết tâm gì đó, sau đó ưỡn người nghiêm mặt hỏi Cao Tiếu:

- Anh có giấy viết thư không? Cho tôi mượn một tờ!

Cao Tiếu không hiểu đây là ra làm sao, tuy thấy Thường Nhạc cổ quái nhưng gã vẫn không hiểu Thường Nhạc định làm gì, ấp úng nói:

- À ừm, không có…

Thường Nhạc rất hậm hực:

- Thôi, tôi tự làm.

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong, Thường Nhạc đã rút ra một tờ giấy Tuyên Thành, nhanh chóng cầm bút lông rồi viết lên đó.

Tờ giấy Tuyên Thành trắng toát được nhuộm đen từng nét mực, từng giọt từng giọt, nét vẽ, dần dần xuất hiện một hình tượng sống động. Cao Tiếu nhìn mà kinh hãi không thôi, hỏi Thường Nhạc với vẻ sùng bái vô hạn:

- Ông chủ sư phụ, cậu còn biết quốc họa nữa à?

Thường Nhạc không trả lời mà tiếp tục vẽ.

Nếu Cao Tiếu biết "Vợ cả" của Thường Nhạc chính là "Nữ Davinci" Nam Cung Huân Y trong truyền thuyết kia, gã chắc chắn sẽ không giật mình. Có câu là "Chưa từng ăn thịt heo nhưng cũng thấy heo chạy", gần Nam Cung đại sư đã lâu, Thường Nhạc cũng học được đôi chút, cho nên cũng không có gì kỳ quái lắm.

Chờ Thường Nhạc hoàn thành rồi, Cao Tiếu vuốt tóc, rung đùi đắc ý bình luận, nói ra một câu còn tùy tiện hơn Huyết Hổ:

- Không tệ không tệ! Núi là núi sông là sông! Nhưng ông chủ sư phụ này, cậu vẽ hai con vịt béo này làm gì?

Thường Nhạc cố nén nỗi kích động bóp chết Cao Tiếu, hắn lạnh lùng nhìn Cao Tiếu một cái rồi nói:

- Chẳng lẽ anh không nhìn ra đây là Uyên ương hí thủy sao?

- Oa ha ha ha, ra là như thế! Ngại quá, ông chủ, đệ tử thật sự không có nghiên cứu gì về mỹ thuật tạo hình cho lắm…

Không nhìn tên Cao Tiếu thèm đòn kia, không động vào bức tranh chưa khô mực, Thường Nhạc rút ra một tờ giấy vẽ tranh có độ cứng tầm hai

https://thuviensach.vn

mươi tư, lại lấy một chiếc bút chuyên vẽ hoạt hình rồi ngồi trầm tư trước bàn máy tính.

Big Ben thức thời nhảy xuống đất, nhu thuận nằm bò xuống. Bộ dáng nó kia trông hệt như một kẻ đang trầm tư… à không, một chú chó đang trầm tư.

Một loại khí tức nghệ thuật nồng đậm phát ra từ trên người Thường Nhạc. Dưới ánh mặt trời chiếu rọi qua cửa sổ, Thường Nhạc trông như một chàng họa sĩ lang thang, cô độc mà trầm tư.

Nghĩ một lúc lâu, Thường Nhạc mới bắt đầu động bút. Mỗi một nét đều cực kỳ cẩn thận. Đây là lần đầu tiên Cao Tiếu thấy Thường Nhạc chuyên chú như thế.

Đứng bên cạnh, Cao Tiếu không dám thở mạnh dù chỉ một hơi. Thực tế thì gã bị bức tranh đơn giản mà thần kỳ của Thường Nhạc thu hút.

Trên tờ giấy trắng kia chỉ vẽ một con mắt, nhưng bất cứ ai nhìn con mắt này đều lún sâu vào, muốn tìm hiểu xem trong con mắt đó chất chứa cái gì.

Cao Tiếu không tin nổi mà nhéo đùi mình mấy cái, há hốc miệng nhìn. Con mắt đầu tiên, gã thấy sự hoang mang. Con mắt thứ hai gã lại thấy đầy tâm sự. Càng về sau, gã càng nhìn thấy nhiều tình cảm: bi thương, vui vẻ, thâm tình, ai oán… Vô số tình cảm thể hiện qua con mắt này. Cao Tiếu chưa từng nghĩ chỉ một con mắt tồn tại trên giấy thôi lại có ma lực lớn đến thế.

- Ông… ông chủ sư phụ, đây là giấy viết thư mà cậu làm sao?

Cao Tiếu nuốt nuốt nước miếng, bởi vì gã nhận ra tờ giấy này chắc chắn có thể bán được với cái giá trên trời. Nhưng làm giấy viết thư có phải là quá lãng phí hay không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thở ra một hơi dài, thoạt nhìn còn mệt hơn cả đánh hội đồng. Hắn dựa vào ghế, bắt chéo chân rồi hỏi với vẻ lười biếng:

- Giờ nên viết chữ, anh bảo thư tình thì nên viết thế nào cho tốt?

- Ông chủ sư phụ vĩ đại ơi, ý cậu là viết lời tỏ tình lên tờ giấy này?

Cao Tiếu giật mình, thấy Thường Nhạc gật đầu thì gã nói mà trông như vô cùng đau đớn:

- Đừng sư phụ ơi, tôi thấy cái tranh xấu xí xiên xẹo thế này mà lại viết chữ bên cạnh, quả đúng là phung phí của trời mà!

Thường Nhạc liếc Cao Tiếu một cái:

- Ai bảo là tôi muốn viết chữ bên cạnh? Tôi định viết lên một góc ở mặt sau…

- Nếu như thế…

Cao Tiếu chớp mắt, làm ra vẻ "tôi là chuyên gia" trông rất gợi đòn, đề nghị:

- Nếu sư phụ cậu muốn phục cổ thì nên làm thơ, thơ tình ấy! Mà tờ giấy này cũng không to lắm, cũng không thể thao thao bất tuyệt…

Thường Nhạc gật gật đầu. Thế giới này cái gì cũng thiếu, chỉ không thiếu thi sĩ với nhà văn. Ít nhất thì trong cái sân trường này cũng đầy nhà thơ. Hắn hỏi:

- Vậy nên viết thơ cổ hay thơ hiện đại đây?

- Thơ hiện đại!

Cao Tiếu nói với ngữ điệu khá đáng tin:

https://thuviensach.vn

- Đệ tử cho rằng thơ hiện đại tương đối được, tốt nhất là mang theo kiểu "Nhĩ nông ngã nông tình thâm thâm vũ mông mông" ấy. Mà nhất định phải thông dụng, thông dụng đến mức một ông cụ ven đường như Bạch Cư Dị cũng có thể đọc hiểu được.

Thường Nhạc gật gật đầu tỏ vẻ cực kỳ đồng ý. Đột nhiên hắn dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn Cao Tiếu như thể một con sói đang dò xét một chú cừu non, giọng điệu vô cùng tà ác:

- Đồ đệ, đã đến lúc tổ chức thử thách anh rồi đó!

- Hở?

Cao Tiếu theo bản năng lui ra sau một bước.

Ánh mắt của Thường Nhạc vẫn bám theo Cao Tiếu, vẻ mặt hắn lại vô cùng mờ ám:

- Không phải anh tự khen mình viết văn hậu hiện đại rất tốt sao? Tôi quyết định rồi, bài thơ tình này giao cho anh xử lý đó!

Ngay lập tức Cao Tiếu ngay cả tâm tình muốn chết cũng có, gã cầu xin:

- Đừng mà, ngàn vạn lần đừng mà sư phụ! Viết thứ khác tôi còn làm được… Thơ tình, đời này tôi chưa từng viết bao giờ!

Thường Nhạc nghiêm túc liếc Cao Tiếu một cái, thở dài rồi nói:

- Ôi, đồ đệ à, anh thật sự không chịu được thử thách. Được rồi được rồi, lần này bản thiếu gia sẽ hành lại nghề cũ một phen…

- Nghề cũ?

Cao Tiếu ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

- Vô nghĩa, bảy tuổi bản thiếu gia đã viết thư tình cho mỹ nữ rồi… Mười tuổi bản thiếu gia đã được gọi là hoàng tử thư tình…

Người nào đó nói đến thành tích rực rỡ của mình, vẻ mặt đắc ý không gì sánh được.

Nhìn ánh nắng chiều bên ngoài cửa sổ, Thường Nhạc đốt một điếu thuốc, từ từ hút.

Hút xong một điếu, Thường Nhạc như tìm được cảm giác. Hắn bắt đầu múa bút thành văn. Dựa theo đạo đức nghề nghiệp của một tên công tử ăn chơi, Thường Nhạc liền phát huy bản chất dâm đãng, khúc dạo đầu đã giả thần giả quỷ:

Một lời hẹn ước xa xôi

Nào biết em đang chờ tôi nơi nào

Thế nhưng cùng nhau bước tới

Phong cảnh trên đường chưa từng khiến ta cách xa.

…

Đoạn ở giữa hoàn toàn kiểu như …, đại khái là là nói với một cô gái rằng có một anh chàng nào đó đợi cô rất nhiều năm, đau đơn thành kén, tương tư thành sợi. Nhưng kết cục câu chuyện khiến Cao Tiếu kinh ngạc vô cùng. Hiển nhiên Thường Nhạc đã quen giả thần giả quỷ, viết:

Trong cơn lốc thời gian ta như người qua đường

Một cái liếc mắt chớp nhoáng

Khiến ta hiểu ra ngàn năm đi tìm chính là em!

https://thuviensach.vn

…

"Đại công cáo thành!"

Thường Nhạc quăng bút đi, hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Trước khi viết Thường Nhạc đã quyết định: Bức Uyên ương hí thủy sẽ gửi cho mối tình đầu vĩnh hằng của mình, Nam Cung Huân Y; Bức thư tình thứ hai sẽ gửi cho Lam Tử, thiếu nữ thiên tài âm nhạc ở Vienna xa xôi…

Không cần nghĩ cũng biết, hai thứ này tất sẽ tạo ra hiệu quả không thể tưởng tượng được.

Thường Nhạc không thể kiềm chế mà tự khen ngợi mình trong lòng. Ô hô hô, bản thiếu gia thật quá anh minh thần võ!

Lúc này Cao Tiếu mới phục hồi tinh thần. Gã dùng ánh mắt khá dâm đãng, nóng bỏng, sùng bái, kính ngưỡng nhìn Thường Nhạc, giọng nói thì nghẹn ngào:

- Ông chủ sư phụ, đây đúng là bức thư tình phong cách nhất, đắt giá nhất mà tôi từng thấy! Cậu…thực là… con mẹ nó quá hoành tráng!

- Có nịnh thì để hôm khác đi!

Hôm nay Thường Nhạc tâm tình khá tốt, huýt sáo, ánh mắt thì nhìn thẳng Cao Tiếu:

- Anh vừa nịnh là tôi biết ngay anh có chuyện muốn làm mà. Nói đi, có chuyện gì?

Cao Tiếu bỗng nhiên đỏ mặt lên một cách hiếm có, thẹn thùng như một cậu nam sinh ngây thơ, ấp úng nói:

- Ông chủ sư phụ, tôi nhận ra tôi đã yêu rồi!

https://thuviensach.vn

- A? Là ai?

Thường Nhạc giật mình, ngay cả Big Ben đang nằm bò trên đất cũng mở to mắt ra nhìn.

- Chính là Triệu Tiểu Kỳ lớp 10-4!

- Ô, anh nói khá nhiều về cô nàng này rồi ấy nhỉ. Thích thì cứ xông lên, sư phụ ủng hộ anh!

Cao Tiếu ngượng ngùng gãi gãi tóc, nói tiếp:

- Kỳ thực đó chỉ có coi là yêu đơn phương thôi. Từ lúc vào học viện Kiêu Tử này tôi đã thích cô ấy.

Tôi vốn định khai giảng học kỳ này xong sẽ thổ lộ, nhưng vì biến cố đợt nghỉ hè nên tạm từ bỏ… Giờ gặp được sư phụ hùng tài vĩ lược cậu rồi, trong đáy lòng đầy tuyệt vọng của tôi đã dấy lên chút hy vọng. Loại cảm giác này hệt như một mồi lửa hừng hực bốc cháy trong mùa đông lạnh giá vậy!

Nói tới đây, Cao Tiếu ôm lấy Thường Nhạc:

- Ông chủ sư phụ, truyền cho đệ tử mấy tuyệt chiêu tán gái đi!

- Thôi thôi!

Thường Nhạc đẩy Cao Tiếu ra, thong thả nói:

- Người hoành tráng thuộc loại trâu bò gần với tôi như anh sao lại không dám tán gái chứ?

Cao Tiếu hơi buồn bực, than thở:

https://thuviensach.vn

- Lẽ ra thì tôi cũng không sợ cái gì, mấu chốt là giữa cô ta và tôi có một vấn đề thật lớn, phải nói là chênh lệch cực lớn…

- Vấn đề gì?

- Vấn đề lớn nhất là, cô ấy cao 1m74, tôi cao có 1m64…

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 101: Cổ Tư Văn Không Đủ Dâm Đãng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Còn năm phút nữa, nếu hắn không đến thì tôi không chờ nữa.

Người nói: Cổ Tư Văn. Thời gian: 11 giờ 55 phút đêm. Địa điểm: sân thượng nào đó trong học viện Kiêu Tử.

- Yên tâm, ông chủ anh minh thần võ của chúng ta nhất định sẽ đến đúng giờ.

Cao Tiếu bá vai Cổ Tư Văn với bộ dáng như rất quen thuộc với y, cười ha ha nói.

- Là ông chủ anh chứ không của tôi, anh chú ý ngôn từ chút.

Cổ Tư Văn gạt tay Cao Tiểu ra, không nói gì mà ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm.

Cũng giống như trước đây, cả người gã lạnh lùng đến đáng sợ. Bộ Versace màu đen kia khiến gã như phát ra hơi thở lạnh lẽo, làm cho không khí trên sân thượng này như muốn đóng băng lại.

Đối với tên Cổ Tư Văn luôn thích ra vẻ lạnh lùng này, Cao Tiếu rất khó chịu. Gã bắt đầu nhung nhớ Huyết Hổ cộc cằn thô lỗ kia. Nhìn chằm chằm bóng lưng Cổ Tư Văn, Cao Tiếu oán hận nói:

- Nhóc con, có đạo đức nghề nghiệp làm đàn em chút được không? Đừng tưởng rằng cậu đẹp trai hơn tôi là oai đâu!

Cổ Tư Văn hoàn toàn không để ý đến sự oán trách của Cao Tiếu, gã nhìn chiếc đồng hồ Cartier trên tay, mặt không chút thay đổi, chỉ có hơi thở lạnh

https://thuviensach.vn

lùng trên người là vĩnh viễn bao quanh gã.

Cao Tiếu cà lơ phất phơ dựa vào lan can, hô to với vẻ rất chi là thâm tình:

- Thiên linh linh Địa linh linh, Như Lai Phật Tổ Quan Thế Âm, ông chủ vĩ đại ơi, hãy mau hiện thân đi…

- Nịnh hót!

Cổ Tư Văn đột nhiên nghiêng đầu, dùng một loại thái độ nhìn xuống khinh bị quét Cao Tiếu một cái.

- Này nhá, quen thì quen, cậu nói lung tung là tôi tố cáo cậu tội phỉ báng người khác đấy!

Cao Tiếu thể hiện ra trọn vẹn sự tức giận, phẫn nộ của một tên đàn em bị kẻ khác coi thường, căm phẫn nói:

- Cậu có thể khinh miệt gọi tôi là kẻ nịnh hót, nhưng đừng có nghi ngờ sự sùng kính của tôi với ông chủ, càng không thể làm nhục trái tim thành kính của tôi. Cậu nhìn kỹ mắt trái tôi đây này, đó là tinh thần Olympic bất khuất; mắt phải này chính là sự tôn kính với ông chủ phát ra từ tận đáy lòng… A, ông chủ đứng trên một ngọn núi, rồi lại ngã xuống một con sông…

Cổ Tư Văn hoàn toàn thua, cúi đầu than thở một tiếng:

- Sợ cái tên khốn kiếp này rồi!

- Tôi mới sợ cậu ấy!

Cao Tiếu cực kỳ thính tai, nghe thấy những lời này của Cổ Tư Văn, gã lập tức kháng nghị:

- Cậu nghĩ lại xem, cậu lạnh lùng thế, thích ra vẻ đẹp trai oai phong, ở cùng người như cậu, tôi sống dễ lắm à?

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng im lặng tột độ của Cổ Tư Văn kia, Cao Tiếu cảm thấy rất thành tựu. Gã lập tức xốc tinh thần, cười nói:

- Nói tới đây tôi mới nhớ tới một câu chuyện cười thế này: Có một ngày áo mưa nói với băng vệ sinh: "Tớ sợ cậu quá thôi, mỗi lần cậu lên top là một tuần tớ chả kinh doanh được cái mẹ gì." Băng vệ sinh mới tức giận đáp: "Cậu đừng có giả bộ, tớ mới phải sợ cậu ấy, mẹ nó chứ cậu sơ sẩy một cái là mười tháng kinh doanh của tớ đi tong"… Oa ha ha ha ha!

Trên trán Cổ Tư Văn rịn ra một giọt mồ hôi thật lớn, lúc này gã tâm muốn chết cũng có, dùng âm thanh bé đến mức khó có thể nghe thấy than thở:

- Ôi thật là, không biết bệnh đần có lây không nữa…

Thường Nhạc chậm rãi đi lên sân thượng, trong lòng thì ân cần thăm hỏi Cao Tiếu. Tên này thật biết chọn thời gian, còn hoa mỹ nói là cao nhân thì phải gặp gỡ lúc đêm khuya. May là lời này nói qua điện thoại, chứ nếu nói trước mặt thì đảm bảo Cao Tiếu sẽ bị Thường Nhạc bóp chết.

Nghĩ vậy, Thường Nhạc ngáp một cái, trong đôi mắt khẽ híp lại kia hiện lên chút nghiền ngẫm.

Không thể không nói rằng Cao Tiếu còn có tiềm chất làm tiểu đệ cấp thần tượng hơn cả Huyết Hổ. Thấy Thường Nhạc từ đằng xa Cao Tiếu đã vội chạy tới nịnh bợ, vẻ mặt kia say mê như thể nịnh Thường Nhạc là chuyện vui nhất trên đời này. Gã cố nói nhỏ đến mức khiến Cổ Tư Văn không nghe rõ:

- Ông chủ sư phụ, đệ tử hao tốn bao nhiêu tâm tư mới hẹn được y đến đó! Nhưng cũng phải lúc này mới đến! Tôi hiểu là ông chủ sư phụ tôi minh thần võ thực ra chẳng để ý… Nhưng đồ đệ tôi đây cũng rất hiểu, đại ca cậu tuệ nhãn thức anh hùng, biết thằng nhóc đó có tài nên mới không ngại cực khổ leo lên sân thượng lạnh gió khi đã trễ thế này, so với kẻ được mời ba

https://thuviensach.vn

lần còn cảm động lòng người hơn! Đồ đệ tôi kính ngưỡng cậu như nước sông cuồn cuộn, liên miên không dứt…

Còn chưa nói xong, Thường Nhạc đã trừng mắt liếc gã một cái.

Cao Tiếu lập tức ngừng lại, bĩu môi thầm nói:

- Ông chủ sư phụ sao bỗng chặn ngang những lời đáng kinh ngạc, oai phong một cõi, dời non lấp biển, sóng to gió lớn lôi đình vạn quân, kinh tâm động phách, hoành tảo thiên quân, kinh thiên động địa…

Cao Tiếu đang hăng say tiếp tục thao thao bất tuyệt thì nghe Thường Nhạc hừ một cái, gã lập tức ngậm cái miệng rộng lại… Mà ở bên cạnh, Big Ben cũng nhe răng nhếch miệng cười với gã, rất có cái tư thế "mày nói nữa là tao cắn chết mày ngay".

Thường Nhạc không để ý tới Cao Tiếu nữa mà qua ánh đèn mờ mờ trên sân thượng nhìn thấy Cổ Tư Văn, bộ Versace màu đen kia lại càng tôn lên vẻ lạnh lùng ngạo mạn của gã, gã đang ra vẻ hờ hững nhìn vào bóng đêm vô tận kia.

Thường Nhạc khẽ nhếch khóe miệng, hào quang màu tím chợt lóe lên trong mắt hắn. Hắn sờ sờ chiếc mũi hơi giống mỏ ưng kia, cười nói:

- Tới sớm thật.

- Sớm hơn cậu một chút thôi.

Cổ Tư Văn nói với âm điệu nặng nề. Y chậm rãi quay người lại, ánh mắt lạnh lùng kia như muốn nhìn thấu triệt suy nghĩ của Thường Nhạc.

- A, bởi vì tôi là ông chủ của cậu, thuộc hạ chờ ông chủ là hoàn toàn chính đáng, nhỉ?

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười như có như không, không hề né tránh ánh mắt lạnh như băng của Cổ Tư Văn kia, khóe miệng hắn kéo ra một độ cong tà mị:

- Huống chi tôi cũng không tới sớm hay muộn, không phải sao?

Cổ Tư Văn cũng không tức giận, trong lòng chỉ cảm thấy bị khí thế của Thường Nhạc đè ép, đôi mắt lóe ánh sáng lãnh liệt:

- Chẳng lẽ cậu không biết nói lời này là quá sớm sao?

- Ha ha, không, không đâu, không hề sớm chút nào. Vừa đúng lúc thôi.

Thường Nhạc cười cười, bỗng gật gật đầu một cách kỳ dị với Cao Tiếu.

Cao Tiếu hiểu ý, cười cười với Cổ Tư Văn rồi vung tay lên. Làn gió lạnh lẽo rít gào kia như hình thành một ngọn phong nhận, Cao Tiếu hét to:

- Thằng nhóc thích ra vẻ kia, Sứ giả của Gió trong truyền thuyết ban cho lý tưởng hùng mạnh, hơn nữa… Tóm lại, nhóc cứ cẩn thận!

Tên này trước khi đánh nhau vẫn không quên ba hoa chích chòe một phen, khiến cho Thường Nhạc phải bái phục gã.

Chưa từng thấy cao thủ so chiêu lại còn phải lắm lời thế kia, Cổ Tư Văn cũng không biết nói gì cho hợp.

Trong con ngươi lạnh lùng kia lóe lên hưng phấn, vươn hai tay ra như giương cánh, Cổ Tư Văn mới lạnh lùng nói:

- Nếu anh không nói lời nào có khi tôi còn thấy anh thuận mắt chút. Bắt đầu đi!

Từ khi kết hợp với gió nhanh chóng hơn, toàn bộ khí chất của Cao Tiếu cũng thay đổi. Tuy rằng với Thường Nhạc hay người khác, gã luôn cười hì

https://thuviensach.vn

hì nịnh bợ, nhưng khi nghiêm túc thì thân hình gã phóng khoáng như gió, khiến cho người ta có ảo giác mơ hồ bất định.

Lúc này Cao Tiếu đang cười như một tên trộm, lại lộ ra cái vẻ thèm đòn như lúc trước đóng giả siêu nhân, quát to:

- Nhóc con, đừng có chảnh như thế, anh đã muốn đánh chú một trận từ lâu rồi! Tiếp chiêu đi! Nhớ là hãy hưởng thụ bữa tiệc đao phong của mỹ nam ta đây!

Tên này có Thường Nhạc ở bên người là bắt đầu bày trò. Nói xong, đầu tiên là gã quay lại nhìn Thường Nhạc để thể hiện lòng trung thành của mình, sau đó lại chỉ tay về phía Cổ Tư Văn, phong nhận trong không trung như vạn thanh kiếm quang phi thẳng tới Cổ Tư Văn. Không khí bốn phía như chợt trì trệ lại. Dường như cảm giác được nguy hiểm, Big Ben lập tức khẽ sủa, lộ ra hàm răng sắc nhọn.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, hắn thầm nói: "Không đến mấy ngày mà Cao Tiếu này đã tiến bộ như thế, không tệ, không tệ."

Big Ben thì sủa không ngừng, chắc là mấy ngày nay Cao Tiếu chăm nó cũng không tệ.

Ở trong đám phong nhận dày đặc, Cổ Tư Văn không trốn không né, chỉ có đôi tay là không ngừng đung đưa. Người không hiểu thì cho là gã đang giở mấy trò xiếc gì đó ra, chỉ có Thường Nhạc là nhìn thấy rõ là gã đang xuyên qua bản chất của gió chia rẽ phong nhận lạnh thấu xương. Hào quang màu tím đậm càng sáng hơn khiến gã trông tà mị một cách khó nói trong bóng đêm. Nếu có cô thiếu nữ nào mà nhìn thấy lúc này, chắc chắn sẽ mê mệt trong đó.

Phong nhận mà Cao Tiếu tụ tập ngày càng nhiều, liên tục phi đến Cổ Tư Văn. Nhưng gã vẫn huy đôi tay không nhanh không chậm như lúc trước, tiết tấu duyên dáng đó lại khiến cho đao phong hung mãnh không chỗ để

https://thuviensach.vn

đánh. Điều khiến cho người ta không thể tin nổi là gã chống đỡ phong nhận mà lại còn có thể mở miệng nói chuyện.

Chỉ nghe Cổ Tư Văn lạnh lùng nói:

- Vô dụng thôi, anh có phi nhiều phong nhận hơn nữa đến cũng không làm được gì tôi… Thật ngại quá, năng lực đặc biệt của tôi có thể hóa giải bất cứ dị năng nào, gặp phải tôi là anh xui xẻo rồi…Thêm một câu nữa, năng lực của tôi là đặc thù nhất giới dị năng, cho dù là kẻ phục chế trong truyền thuyết đến cũng không thể phục chế được dị năng của tôi!

Thường Nhạc chấn động một cái nhưng khuôn mặt vẫn treo nụ cười như có như không kia. Hắn ra hiệu cho Cao Tiếu dừng lại rồi sau đó, hắn dùng một loại ánh mắt trước nay chưa từng có đánh giá Cổ Tư Văn, khiến cho người bị nhìn sởn hết cả da gà lên.

Trong bóng đêm, Thường Nhạc giống như một vị ma thần với mái tóc hơi dài tung bay trong gió.

Hắn cười cười không chút đứng đắn nói:

- Năng lực của cậu đã đạt đến C-1, Cao Tiếu mới chỉ là D-2, thực lực cách biệt quá xa, anh ta không sánh bằng cậu là chuyện bình thường. Nhưng tôi lại rất hiếu kỳ với cái thứ dị năng có thể hóa giải bất cứ thứ gì, chỉ tôi xem nào!

Thân hình Cổ Tư Văn khẽ rung một cái, âm thanh này cứ ngưng tụ bên tai thật lâu như thể được truyền tới từ bốn phương tám hướng, nhất thời năng lực hóa giải của y không kịp phản ứng. Gã kinh sợ trong lòng nhưng vẻ ngoài vẫn lạnh lùng:

- Hễ là dị năng do nguyên tố tổ hợp thành là tôi có thể phân tích ra, sau đó lại căn cứ nhược điểm tổ hợp mà phá giải, chỉ đơn giản vậy thôi.

https://thuviensach.vn

- Vậy à? Vậy quả đấm của tôi đây cậu có thể hóa giải không?

Dứt lời, hắn cười một tiếng đầy âm lãnh rồi lập tức xuất hiện ngay sau Cổ Tư Văn, nắm đấm kia mang theo gió lạnh lẽo đấm tới Cổ Tư Văn.

Cổ Tư Văn sửng sốt, luống ca luống cuống. Gã vốn tưởng rằng Thường Nhạc cũng chỉ là một kẻ dị năng, bằng năng lực phân tích của mình là có thể thoải mái ứng phó, ai ngờ hắn lại dùng nắm đấm. Gã không kịp phản kháng, đành phải cúi người như bóp méo thân hình tránh được nắm đấm này. Nhưng Thường Nhạc sao có thể cho gã tránh thoát dễ dàng như vậy?

Sát chiêu chân chính là ở chỗ chân. Nắm tay phải trúng khoảng trống, chân trái đã mang theo ảo ảnh thật dài đá về cái mông cong đang chúi lên khi Cổ Tư Văn khom người xuống kia. "Rầm" một tiếng, Cổ Tư Văn trúng phải cú đá này, lăn xuống đất.

Mà Cao Tiếu lúc này nhìn Thường Nhạc với mắt trái như nước sông cuồn cuộn, mắt phải như Hoàng Hà tràn ra, gã âm thầm cảm thán:

- Cao, thật quá cao! Một chiêu phủ đầu đã dọa được thằng nhóc thích ra vẻ này rồi… Ừm, đi theo ông chủ đúng là có tương lai…

Cao Tiếu đoán không sai. Kỳ thật Thường Nhạc đã sớm nắm chắc độ mạnh yếu, thoạt nhìn thì chỉ như dọa người. Hắn nhìn Cổ Tư Văn vừa đứng lên, ngạo nghễ nói:

- Có lẽ năng lực của cậu đúng là rất khủng bố với người có dị năng, đương nhiên là dị năng sử dụng nguyên tố tổ hợp thực chất. Nhưng đối mặt với người học võ chân chính thì sao? Cậu có thể ứng đối sao? Cậu phản ứng dù nhanh nhưng lại không có sức phản kháng, chỉ có đường thua thôi.

Cổ Tư Văn chán nản đứng đó, đang định phản kích thì nghe thấy hắn nói thế, phức tạp nhìn Thường Nhạc đang lộ ra khí thế của kẻ mạnh tuyệt đối

https://thuviensach.vn

kia. Hắn một cước đá ngã mình, nhưng mình lại không bị thương chút nào, không biết nên cảm ơn hay là thất vọng nữa, gã thở dài:

- Tôi thua, cậu nói đi.

Thường Nhạc chậm rãi xoay người, mỗi lần chuyển động là không khí xung quanh hắn như đọng thêm lại. Ở đây Cao Tiếu, Cổ Tư Văn, Big Ben bỗng thấy bất an đè nén: Lúc này Thường Nhạc thật đáng sợ.

- Có một số thời điểm tôi không nhịn được mà tinh tướng nghĩ, có lẽ chúng ta là hành giả trong bóng đêm, có thể trầm luân có thể sa đọa, nhưng bóng đêm đi rồi thì sao? Chúng ta cũng phải ẩn nấp theo, mà Điểm G chính là nơi chúng ta nương tựa. Nên tôi muốn làm nó rạng rỡ lên…

Trên khuôn mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười như có như không, giọng điệu hắn thong thả bình tĩnh nhưng lại có thể làm cho người ta cực kỳ sợ hãi.

Cao Tiếu lập tức trang nghiêm, nhắm mắt lại cẩn thận lĩnh hội những lời này, dụng ý của ông chủ sư phụ là gì đây?

Cổ Tư Văn cúi đầu xuống, một lúc sau mới khẽ ngẩng lên với đôi mắt đầy hưng phấn, cuồng nhiệt, giọng nói lại vô cùng quỷ dị:

- Hành giả trong bóng tối? Có lẽ, ít nhất tôi không thấy thứ sáng sủa trên người mình.

Thường Nhạc cười cười rồi ngồi xuống vỗ đầu Big Ben, trên khuôn mặt đẹp trai, phong độ đến mức yêu dị kia lộ ra sự nồng nhiệt điên cuồng:

- Đây chỉ là mục đích thành lập Điểm G thôi, con đường chúng ta phải đi còn rất dài… A, cho tôi hỏi trước, cậu có hứng thú nghe tiếp không?

https://thuviensach.vn

Cổ Tư Văn thật sự rung động từ sâu tận trong đáy lòng. Gã có thể tưởng tượng được người đàn ông đứng trước mặt này có ý nghĩa rộng lớn khủng bố cỡ nào, lại tựa như chỉ là một phần nhỏ bé không đáng kể trong một kế hoạch hoàn chỉnh, một góc của tảng băng trôi. Gã đột nhiên cảm thấy Thường Nhạc này càng ngày càng sâu xa khó lường. Gật đầu đầy kiên nghị, Cổ Tư Văn nói:

- Cực kỳ hứng thú.

- Vậy cậu phải làm việc thay tôi.

Thường Nhạc không chút để ý nói với vẻ mặt khá là vô lại.

- Có thể suy nghĩ…

Vỗ một cái lên lưng Big Ben, Thường Nhạc đứng lên rồi đi đến trước mặt Cổ Tư Văn. Hắn dùng ánh mắt tuyệt đối dũng mãnh nhìn vào người đối diện, giọng điệu lại có vẻ khá nhẹ nhàng:

- Cậu không cần phải gọi tôi là ông chủ, coi như chúng ta hợp tác. Sau này cậu thấy không hài lòng thì có thể ra đi. Tôi nói rồi, tôi là lãnh đạo có tố chất, sẽ không ép buộc "Người làm công". Người bình thường lựa chọn công việc có ba mục đích, một là tiền, hai là học việc, ba là mang tính khiêu chiến và cảm giác thỏa mãn, cậu là loại nào?

- Loại thứ nhất không sao, loại thứ hai và ba cũng thế.

Cổ Tư Văn vẫn có vẻ lạnh lùng đến lạnh lẽo như trước, nhưng trong ánh mắt nhìn Thường Nhạc lại có chút khâm phục. Gã đột nhiên cảm thấy anh chàng thoạt nhìn giống gã này có sức hấp dẫn thần kỳ mê hoặc lòng người.

- Nhưng đi theo tôi sẽ hơi bị kích thích, cậu có bị bệnh tim không đấy?

- Không có!

https://thuviensach.vn

- Như vậy thì chúc mừng, cậu đã trúng tuyển!

Thường Nhạc dâm đãng mà nhiệt tình giơ tay ra. Cổ Tư Văn ngẩn ra, rồi lập tức nắm chặt lấy bàn tay Thường Nhạc.

- A ha ha…

Tiếng cười này của Cao Tiếu lập tức phá vỡ không khí đang bắt đầu nóng lên. Gã nắm chặt thời cơ quay đầu lại, giơ ngón cái lên cười nói:

- Chúc mừng ông chủ, chúc mừng ông chủ lại thu được một tên thuộc hạ dũng mãnh! Tôi xin quỳ gối dưới váy cậu, à không, dưới chiếc quần Moschino của cậu… Dưới sự dẫn dắt của cậu, Điểm G chắc chắn sẽ tiến lên, thống nhất học viện Kiêu Tử…

Thường Nhạc và Cổ Tư Văn toát mồ hôi hột trên trán, làm bộ như không nghe thấy Cao Tiếu đang thao thao bất tuyệt kia.

Lúc này Cao Tiếu lại ôm lấy bả vai Cổ Tư Văn, ra vẻ như quen thuộc lắm:

- Anh bạn, sau này là người nhà rồi, làm người mới thì cậu nên biểu hiện chút xíu không nhỉ, tỷ như mai mời anh Tiếu của cậu đi uống rượu tán gái chẳng hạn?

Lần này Cổ Tư Văn không gạt tay Cao Tiếu ra mà chỉ lạnh lùng nghiêng đầu nhìn Cao Tiếu:

- Tôi rất muốn biết vì sao anh cứ cười hì hì cả ngày như vậy? Cuộc đời anh có nhiều chuyện vui vẻ thế sao?

Cổ Tư Văn không thể giải thích vì sao Cao Tiếu luôn lạc quan như vậy. Ở trong mắt Cổ Tư Văn, thế giới này chỉ có một màu u ám, cho nên từ bé đến lớn gã vẫn luôn lạnh lùng như vậy.

- Cũng bởi vì đời người có quá nhiều chuyện không vui…

https://thuviensach.vn

Giọng Cao Tiếu đột nhiên trở nên thương cảm, gã gượng cười, lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ tôi liền gặp phải chuyện quá thê thảm sao? Nhưng càng như vậy, tôi càng phải tươi cười. Tôi là trụ cột của gia đình này, nếu cả ngày nhăn nhó thì mẹ tôi phải làm sao giờ? Đã hiểu vì sao tên tôi lại là Cao Tiếu chưa? Bởi vì mẹ hy vọng tôi sẽ mãi mãi cười, vì bà, tôi sẽ cười mà đối mặt với tất cả!

Trong ánh mắt Cổ Tư Văn đột nhiên hiện lên chút tia sáng kỳ dị. Trong mắt y, Cao Tiếu bỗng từ một thằng nhóc thăng cấp lên làm một người đàn ông chân chính.

Thường Nhạc cũng chấn động, nhìn Cao Tiếu. Hắn bỗng phát hiện tên đồ đệ khôi hài này thật ra luôn gánh vác lấy rất nhiều áp lực mà người khác không nhìn thấy được. Có lẽ sau này mình nên tốt với anh ta hơn…

Thường Nhạc lại nhanh chóng nở một nụ cười không hề tốt đẹp gì. Mới vừa nãy hắn còn thấy tiếc nuối vì tên nhóc Cổ Tư Văn này không đủ dâm đãng, nay có Cao Tiếu rồi thì có lẽ Cổ Tư Văn cũng phải "Giả nhã nhặn" giống Thường Nhạc thôi… Hai người một kẻ lạnh như băng quái gở mà kẻ kia lại lạc quan hướng ngoại, có lẽ có thể để bọn họ bù đắp chỗ thiếu hụt cho nhau nhỉ?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 102: Romeo Lưu Manh Và Juilliet Ngây Thơ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ông chủ sư phụ.

Giọng điệu Cao Tiếu có chút ai oán, dùng ánh mắt vô cùng mờ ám nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc bất đắc dĩ lắc đầu, lấy từ trong túi ra một tờ giấy:

- Một bài thơ tình, cầm lấy. Bây giờ mời các hạ biến khỏi tầm mắt của tôi trong vòng một phút.

Dùng ánh tay run rẩy tiếp nhận tờ giấy nhăn đến mức không thể nhăn hơn được nữa, trên giấy không đến một trăm chữ, Cao Tiếu liếc nhìn xong ánh mắt đầy vẻ tự tin như thể có được bài thơ này thì Triệu Tiểu Kỳ hẳn sẽ là người trong lòng bàn tay Cao mỗ này.

Nhưng gã vẫn không quên chụp lấy tay Thường Nhạc mà nịnh bợ:

- Ông chủ sư phụ, xem xong bài thơ này đệ tử như mơ thấy một tuyệt sắc giai nhân mình trần như nhộng, hai mắt hàm xuân vô cùng khiêu khích. Chỉ cảm thấy trong lòng một dòng nham thạch nóng chảy tuôn trào che phủ trời đất, ý niệm trong đầu cũng biến mất, chỉ có hạ thể ngẩng đầu giận dữ hướng về phía trước, trực chỉ xinh đẹp giống như viết "Ngươi đỉnh" lại viết "Thơ hay"…

- Anh có thể ở trước mặt cô nàng họ Triệu kia mà không biết xấu hổ như vậy thì cô nàng đã khóc lóc đòi lấy anh rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vô tình đả kích Cao Tiếu, có lẽ là đang dùng biện pháp khích tướng để kích thích ý chí chiến đấu. Nói rồi cũng không tào lao nhiều chuyện với Cao Tiếu mà bước chân chữ bát cả người đủng đỉnh lắc lư tiến về phía tòa nhà văn nghệ.

Mọi người đều biết, học viện Kiêu Tử là trường học quý tộc giàu nhứt ở trong nước, toàn bộ phần cứng trong trường không phải chỉ xây trưng lên cho đẹp. Riêng một tòa nhà văn nghệ nhìn đã thấy khí thế hừng hực rồi. Bên trong mỗi tầng đều có những trang bị khác nhau, chia thành phòng đàn, phòng múa bale, phòng luyện tập vũ đạo thông thường, phòng kịch…

- Thường Nhạc, tới rồi à?

Thường Nhạc mới vừa đi đến tầng ba đã nghe một âm thanh vui vẻ vang lên.

Vũ Thì Tình như nhảy dựng lên, hôm nay cô nàng chỉ mặc một chiếc áo phông trắng bình thường và chiếc quần bò bó sát thoạt nhìn mang lại cho người ta một cảm giác tươi mát, chỉ có điều khối thịt phía trước kia như muốn nứt ra làm Thường Nhạc chỉ muốn hung hăng liều lĩnh nắn bóp một phen ngay tại trận.

Thường Nhạc đương nhiên không thể nào hành động như khỉ thế được, nếu bây giờ mọi người là "bạn bè" thì Thường Nhạc còn định làm một người có văn hóa.

Vũ Thì Tình thấy Thường Nhạc chỉ gật đầu cười trong lòng có chút mất mát. Thậm chí cô nghĩ tên lưu manh này dù chỉ là đùa giỡn với mình vài câu thì cũng làm nội tâm cô dễ chịu hơn rất nhiều. Text được lấy tại Truyện FULL

Ôi lòng nữ nhi, mò kim đáy bể.

Lấy ra chìa khóa Lamborghini, Vũ Thì Tình giọng có chút ảm đạm:

https://thuviensach.vn

- Chìa khóa, trả anh.

Thường Nhạc nhạy bén nhận ra cảm xúc nàng có chút dao động, trong lúc tiếp nhận chìa khóa đã nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng:

- Này, hôm qua tôi đi qua bãi đỗ xe nhìn thấy xe bảo dưỡng ngon lắm, cảm ơn em!

Cảm nhận được nhiệt độ từ tay Thường Nhạc truyền tới, tuy chỉ là tiếp xúc thân thể rất bình thường nhưng lại làm tim Vũ Thì Tình đập rộn liên hồi, nàng hơi đỏ mặt nhớ tới đêm đó lúc mở cửa xe Thường Nhạc, cảm thấy hương vị của hắn còn sót lại trên xe làm cô lưu luyến thật lâu, thật lâu.

Chỉ có điều trong khoảnh khắc bị nắm tay, Vũ Thì Tình như cảm thấy giờ phút này mình dường như đã có được tất cả, những điều không vui đã hoàn toàn biến mất, thật lâu không nói nên lời.

Thường Nhạc nét mặt thành thật, giọng điệu làm cho người ta cảm thấy an tâm:

- Để cảm ơn em, tôi cam đoan sẽ diễn tốt vở này.

- Thật sao?

Gương mặt Vũ Thì Tình bừng sáng rồi nàng nhanh chóng ý thức được việc Thường Nhạc không thích bị người khác nghi ngờ, gương mặt nhỏ nhắn của nàng hơi ửng đỏ, cúi đầu như cô bé phạm sai lầm, nhẹ giọng:

- Người ta cứ tưởng… tưởng ngươi nói đùa.

Thường Nhạc thiếu chút nữa đã dậm chân thở dài:

- Đúng là những lời này đã làm tôi tổn thương. Chẳng lẽ trong lòng cô tôi là người như vậy sao?

https://thuviensach.vn

- Người ta không cố ý nói vậy.

Vũ Thì Tình có vẻ lo lắng nghĩ mình đã làm hắn tức giận nên nói năng có chút lộn xộn.

- Mặc kệ.

Thường Nhạc lại làm ra vẻ mặt vô lại trừng trừng mắt nhìn Vũ Thì Tình, đột nhiên nâng khuôn mặt xinh đẹp của nàng:

- Để an ủi tâm hồn bị tổn thương của mình, tôi quyết định phải trừng phạt cô.

Vũ Thì Tình tuy không rõ ý nghĩa từ "trừng phạt" ở đây nhưng khi thấy đầu Thường Nhạc càng lúc càng gần thì nàng dù có là thiên hạ đệ nhất ngốc nghếch cũng hiểu được Thường Nhạc muốn làm gì rồi. Trong lòng cô dâng lên một nỗi hân hoan mong đợi, nhắm mắt chuẩn bị đón nhận thâm tình của hắn. Bỗng nhiên cô nhận ra ánh mắt Thường Nhạc hiện lên một tia giảo hoạt không lấy làm tốt đẹp.

Lùi nhanh về phía sau một bước, Vũ Thì Tình dậm chân gắt gỏng:

- Lại khi dễ người ta, đừng có lần nào cũng lưu manh như thế được không.

Dựa vào sự hiểu biết của mình với Thường Nhạc thì chắc hẳn hắn sẽ nói: "Ta chính là lưu manh" sau đó sẽ ôm lấy mình, nếu như vậy cô sẽ hành động như bản năng của một cô gái là cố ý giẫy dụa rồi sau cùng là bất đắc dĩ đi vào khuôn khổ.

Đáng tiếc chính là Thường Nhạc căn bản không có động thái tiến thêm mà trên mặt còn lộ vẻ bất đắc dĩ như âm mưu bị vạch trần phẫn nộ nói:

- Được rồi không lưu manh thì không lưu manh, hôm nay tôi sẽ làm một người có văn hóa.

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình chấn động không tin nổi nhìn Thường Nhạc giọng nói dịu dàng:

- Ngươi, hôm nay ngươi đột nhiên trở nên tử tế vậy? Tại sao thế?

- Không có gì.

Thường Nhạc thản nhiên cười lịch sự nắm tay Vũ Thì Tình, dùng ánh mắt vô cùng thâm tình dừng ở giai nhân, giọng nói mị hoặc say mê:

- Có thể vì tôi không muốn thấy Tình Nhi không vui, bỗng nhớ tới một đoạn thơ cổ Ả Rập: "Ngắm nhìn, dã thú ngắm nhìn khuôn mặt thiếu nữ, thiếu nữ đứng yên trong vòng tay gã, kể từ ngày đó, gã bỗng như một hành thi…" (Câu thơ này đã xuất hiện trong bộ phim "Kim cương")

Hóa đá, Vũ Thì Tình đột nhiên hóa đá, trong mắt thu ba biến đổi thành muôn vàn nồng tình mật ý, nhanh chóng phóng thích ra giăng đầy trong không khí. Khi những lời này vừa chạm đất, bốn mắt tương giao, Vũ Thì Tình bỗng có cảm giác tự hào, tên lưu manh, dã thú trước mắt cô không ngờ lại có dáng vẻ cung kính như chi thần dưới chân cô.

Tối thiểu trong giây phút này hắn hoàn toàn thuộc về cô. Một sự ngọt ngào toát ra từ ngực cô, Vũ Thì Tình hai giọt nước mắt rơi xuống mặc kệ đây là chốn công cộng, cô bổ nhào vào lòng hắn, cái miệng nhỏ nhắn không biết đang lầm bầm điều gì.

Ở hành lang một phòng tập nào đó có một chiếc đầu nhỏ nhắn bỗng rụt vào, trên gương mặt khuynh quốc khuynh thành kia tràn ngập đau thương.

Trên đời này người đàn ông lưu manh vô sỉ nhất ngoài Thường Nhạc ra còn có thể là ai được nữa.

Hắn nhẹ nhàng vỗ lưng Vũ Thời Tinh, cảm thụ được mùi hương nhẹ nhàng từ người cô truyền tới, giọng điệu ủy khuất như bị ức hiếp.

https://thuviensach.vn

- Tình Nhi, chúng ta chẳng phải là bạn sao? Tôi sẽ cho là cô đang dụ dỗ tôi đấy, như vậy không tốt đâu, đang là ban ngày ban mặt đấy…

Vũ Thì Tình ngẩng gương mặt vừa ngọt ngào lại có chút giận dữ, oán hận, dùng bàn tay trắng như phấn đánh yêu Thường Nhạc.

Rất hiển nhiên, khi Vũ Thì Tình nóng nảy Thường Nhạc lại không vội vã, hắn thầm nghĩ trong lòng "Bản thiếu gia đây một giây đồng hồ đến vài em, phải cẩn thận dạy dỗ từng người mới được".

Biểu hiện trên mặt bỗng trở nên nghiêm túc, Thường Nhạc nghiêm trang:

- Cô hãy mau ra tập luyện đi, muộn nữa e rằng những người khác sẽ giết tôi mất.

- Á.

Vũ Thì Tình ảo não hét một tiếng mới nhớ tới Hoa Nhã Ca và những người khác đã đợi ở phòng tập khá lâu, cô bèn lấy khăn lau nước mắt, Vũ Thì Tình dắt Thường Nhạc chạy như bay hướng tới phòng tập kịch.

Hoa Nhã Ca hôm nay mặc chiếc váy trắng dài, toàn bộ thân hình nữ nhân thủy tố mềm mại nhu nhược như không có xương hấp hé lộ phần da thịt trắng như tuyết làm người ta phải thán phục.

Nàng chỉ tuỳ chỉnh lọn tóc dài như thác nước kia đã phả ra một loại hơi thở quý tộc, một phiên bản thiên kim tiểu thư Julliet hiện đại.

Lần trước Thường Nhạc hoàn toàn bị Hoa Nhã Thi hớp hồn nên không có tâm trí để ý đến Hoa Nhã Ca, còn lần này hắn lại một lần nữa bị chấn động, tuyệt đại dung nhan kia, gương mặt mảnh mai thon dài cùng thân thể mềm mại tuyệt đối không hề thua kém cô chị Hoa Nhã Thi.

https://thuviensach.vn

Khác với vẻ lạnh lùng cao quý tao nhã của Hoa Nhã Thi, Hoa Nhã Ca còn nhiều hơn một phần thanh tú, đôi mắt to ngây thơ ngập nước kia còn mơ hồ ẩn chứa một nét bướng bỉnh.

Được biết một cực phẩm mỹ nữ như vậy làm Thường Nhạc cảm thấy trời xanh đã không vứt bỏ hắn, cuộc sống của hắn lại một lần nữa có ý nghĩa.

Hai chị em họ Hoa mang lại cho Thường Nhạc cảm giác khác biệt duy nhất đó là ở chỗ cô em Hoa Nhã Ca là báu vật hắn phải cất giữ còn cô chị Hoa Nhã Thi là người vừa gặp đã làm hắn thấy bản thân như thiếu nàng điều gì đó, có lẽ đây chính là sức hấp dẫn của tiếng sét ái tình.

Về mấy diễn viên khác Thường Nhạc hoàn toàn không để ý nhưng hắn vẫn hòa nhã chào hỏi mọi người, lúc đó, trái tim hắn đã hoàn toàn đặt trọn ở trên người Hoa Nhã Ca. Ngay từ lúc bước vào cửa Thường Nhạc đã mơ hồ nhận thấy cô bé này nhìn mình như kẻ thù.

Điều này làm Thường Nhạc có chút buồn bực, hắn không biết rốt cục mình đã đắc tội cô nàng ở điểm nào. Vì hắn nhớ rõ lần trước giáp mặt hắn cũng tán Hoa Nhã Thi, Hoa Nhã Ca tuy rằng có kinh ngạc nhưng cũng không dùng ánh mắt tức giận ai oán này nhìn mình.

- Thường Nhạc, xem lời kịch trước đi.

Vũ Thì Tình đưa kịch bản cho hắn, thần thái như đạo diễn chính chỉ đạo sân khấu này.

Thường Nhạc liếc mắt nhìn rồi hỏi:

- Kịch bản? Là theo nguyên tác sao?

- Đúng vậy.

- Ồ vậy thì không cần kịch bản, cứ bắt đầu đi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hoành tráng hô vì bản lĩnh đã nhìn qua sẽ không quên được của hắn không phải là không có thực.

- Hả?

Không chỉ có Vũ Thì Tình mà cả Hoa Nhã Ca và vài diễn viên phụ đều phát ra tiếng ngạc nhiên.

Điều này lại làm Thường Nhạc có phần ngượng ngùng sợ hãi mà nhìn mọi người chậm rãi:

- Tôi sẽ xuất hiện ở chương đầu màn đầu đúng không? Câu thoại đầu tiên là "Trời hãy còn sớm như vậy sao?" Câu thứ hai là "Thời gian vượt qua nỗi đau dường như dài hơn bình thường, người đang vội vã đi tới kia chẳng phải cha ta sao?", câu thứ ba là "Tôi vẫn đang đi lại ngoài cửa" câu thứ tư là…

Mọi người ngây như phỗng nhìn tên biến thái này không tự chủ được gật đầu.

Ánh mắt Vũ Thì Tình lộ vẻ vui mừng phấn khởi, trời xanh có mắt, nhân vật dự khuyết này có khi còn hơn cả vai chính, cô lập tức hô lớn:

- Kìa, mọi người bắt đầu đi, bắt đầu từ màn một.

Không thể không thừa nhận Thường Nhạc quả là có tố chất của một diễn viên, hơn nữa chính là dưới sự dẫn dắt của hắn, vai phụ cũng có thể phát huy vai diễn của mình một cách lưu loát. Diễn cùng với Thường Nhạc, người sắm vai Rio bạn thân của Romeo cũng phát huy rất tốt không có vấp váp gì, hai người vui mừng phối hợp hoàn thành tốt xuất diễn.

Thời gian vội vàng qua nhanh, hai chương đầu màn một đã thành công tốt đẹp. Lúc này ánh mắt của vài người diễn vai phụ nhìn Thường Nhạc đã khác trước, trong mắt họ có một tia lửa nóng, cảm giác kính sợ của bọn họ

https://thuviensach.vn

đối với Thường Nhạc cũng nhanh chóng biến mất tiêu, họ đều cảm thấy người này đúng là giỏi thật, diễn chung với hắn đúng là một loại hưởng thụ.

Ánh mắt vui sướng của Vũ Thì Tình còn ẩn chứa một loại nồng tình mật ý, dường như nhìn biểu hiện của Thường Nhạc cô cũng có chút quang vinh. Trong nội tâm cô nghĩ tên lưu manh này lúc không lưu manh thì đúng là cũng có một loại hơi thở quý tộc mãnh liệt. Nhưng cô cũng có chút mâu thuẫn vì không biết rốt cục mình thích tên Thường Nhạc lưu manh hay Thường Nhạc nhã nhặn, có lẽ cả hai đều thích, có lẽ điều cô thích chính là thể hỗn hợp hắc ám quang minh kia.

Chương thứ ba, Thường Nhạc nghỉ ngơi, Vũ Thì Tình lập tức đưa qua một chai nước khoáng còn hỏi han rất nhiều chuyện.

Thường Nhạc và Vũ Thì Tình vừa nói chuyện vừa cười vui nhưng đồng thời cũng vẫn để ý tới Hoa Nhã Ca ở trên sân khấu.

Chương thứ ba, Julliet hoa lệ xuất hiện, chương này nàng đối thoại với bà vú và phu nhân Capulet, Thường Nhạc giương mắt nhìn.

Dường như cảm xúc của mọi người đều đã bị hai chương trước đó kích phát nên đều biểu hiện rất tốt. Đặc biệt khi Hoa Nhã Ca nói câu thoại đầu tiên có một loại sức hấp dẫn có thể bẻ gẫy, nghiền nát làm người ra gần như không thể hít thở.

Vũ Thì Tình mẫn cảm phát hiện vẻ chuyên chú khi Thường Nhạc nhìn Hoa Nhã Ca, tuy nhiên cô thông minh giả bộ như không nhìn ra.

Làm một MC giỏi giao tiếp giỏi ứng biến, Vũ Thì Tình biết chỉ có thời điểm có riêng mình với Thường Nhạc hắn mới chính thức hoàn toàn thuộc về mình. Đối với cô mà nói chỉ có hai lựa chọn hoặc là lập tức từ bỏ hoặc mắt nhắm mắt mở yên lặng chịu đựng.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, tới bây giờ cô cũng không muốn buông tha cho cho tên lưu manh giống hệt người tình trong mộng viết trong nhật ký của mình cho nên những gì cô có thể làm chỉ là làm người phụ nữ dịu dàng đứng sau lưng hắn.

***

Chương bốn cũng thông qua thuận lợi, vấn đề xuất hiện ở chương năm.

Kỳ thật phân nửa trước chương năm cũng rất thành công, nhưng chính ở nửa sau khi Romeo và Juilliet gặp nhau ở vũ hội hóa trang, vấn đề rất lớn đã nảy sinh. Bởi vì phần này không chỉ có hai người thổ lộ mà còn có một phân cảnh hôn… Text được lấy tại Truyện FULL

Để phù hợp với tinh thần sống lành mạnh của học sinh trung học, Vũ Thì Tình đã truyền đạt tinh thần chỉ thị của cấp trên là không cần hôn thật, chỉ ra vẻ một chút là được. Cứ như vậy, Thường Nhạc có tiếc nuối nhưng cũng không có ý kiến. Nhưng vấn đề của Hoa Nhã Ca thì lớn, không biết vì sao vừa cùng diễn với Thường Nhạc cô đã căng thẳng nói không ra lời, còn đỏ mặt tim đập loạn nhịp làm tắc vô số lần.

Không ai biết vì sao, chỉ có Hoa Nhã Ca tự mình hiểu được, mặc dù cô đã gặp Thường Nhạc nhiều lần, cũng đã cùng cô chị thảo luận về người này khá nhiều lần nhưng chưa bao giờ thực sự cùng hắn chuyện trò gì. Tuy rằng vị tuyệt sắc thiếu nữ này vô số lần tưởng tượng một ngày nào đó sẽ cùng hắn nói chuyện, nhưng hiện tại nguyện vọng được thực hiện cô lại không biết làm sao.

Thật là một cô nàng thuần khiết!

Thường Nhạc cảm thán tự đáy lòng, dường như hắn đã nhìn thấu tâm sự của Hoa Nhã Ca.

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình chạy tới thương lượng hồi lâu cùng Hoa Nhã Ca, như đã hạ quyết tâm gì đó cô lại chạy tới bên Thường Nhạc ghé tai hắn nói:

- Nhã Ca hình như rất căng thẳng, hơi ngượng ngùng, em và những người khác ra ngoài cho hai người giao lưu một chút…

Tuy giọng điệu của Thường Nhạc rất bình thản nhưng trong lòng như hoa nở, đúng là lương duyên trời ban, hắn không kìm nổi cảm ơn ông trời.

Lúc này Vũ Thì Tình bướng bỉnh oán giận nhìn Thường Nhạc, gương mặt cười khó hiểu hạ giọng nói:

- Đừng tưởng em không biết anh muốn làm gì, đại sắc lang, lần này dễ dàng cho anh quá.

Rất hiển nhiên, Vũ Thì Tình rất tự tinh vào bản lĩnh tán gái của Thường Nhạc, không cần nghĩ nhiều cô cũng đoán được có hai người với nhau Thường Nhạc nhất định có biện pháp giải quyết vấn đề của Hoa Nhã Ca… Bởi vì ngay cả bản thân cô cao ngạo là thế sau khi gặp tên lưu manh này cũng rất nhanh chóng bị đánh bại.

Thường Nhạc trong lòng nóng lên, giọng nói cũng như gấp rút:

- Tình Nhi, tôi biết cảm ơn em như thế nào đây?

Trong đời hắn, chỉ có người hắn nguyện lấy làm vợ Nam Cung Huân Y giúp hắn tán gái, hiện tại lại có cả Vũ Thì Tình cũng giúp hắn làm tên tiểu sắc lang có chút cảm động.

- Hả? Cảm ơn em?

Vũ Thì Tình cong cái miệng nhỏ nhắn, nghiêm túc suy tư vài giây đồng hồ rồi mới nghịch ngợm nói:

https://thuviensach.vn

- Anh đồng ý với em một việc đã, tuy nhiên hiện tại em chưa nghĩ ra chuyện gì, sau này sẽ nói cho anh biết.

Thường Nhạc ưỡn ngực, ánh mắt nhìn Vũ Thì Tình có vẻ yêu say đắm, giọng điệu chân thực đáng tin:

- Ok, đồng ý.

- Ha ha.

Vũ Thì Tình cố nén xúc động muốn hôn Thường Nhạc một cái giữa chốn đông người, mang theo tiếng cười như chuông bạc xoay người hướng về mấy diễn viên vai phụ nói vài câu rồi đi ra ngoài, còn rất nể tình đóng cửa lại.

***

- Em rất ghét tôi à?

Thường Nhạc đi đến trước mặt Hoa Nhã Ca hỏi một câu.

Khoảng cách giữa hai người như được rút ngắn, Thường Nhạc ngửi thấy một loại hương vị thần kỳ trên người Hoa Nhã Ca, hương vị này làm người ta say mê, làm người ta không thể phẫn nộ, làm người ta hận không hạ lòng. Mùi hương đó lộ ra vẻ bướng bỉnh tự nhiên, mùi này không giống Đồng Uyên nghịch ngợm, không giống vẻ điêu ngoa của Tư Đồ San San, đây chỉ là một mùI hương bướng bỉnh độc đáo.

Dường Như chỉ có thiên kim tiểu thư từ nhỏ bị giữ trong nhà như viên ngọc quý mới có vẻ bướng bỉnh này. Ồ không, chuẩn xác mà nói nhất định phải là một thiếu nữ cực kỳ ngây thơ lương thiện mới có vẻ bướng bỉnh như vậy.

Cũng giống Thường Nhạc, cảm nhận được hơi thở đàn ông đập vào mặt, Nhã Ca vẫn không lùi bước mà chỉ cúi đầu theo bản năng, khuôn mặt nhỏ

https://thuviensach.vn

nhắn giống như quả táo chín.

Thường Nhạc phát huy diễn kỹ, ngay lập tức lộ vẻ tươi cười thuần khiết lương thiện, hơi cúi người, giọng điệu ngây thơ như một diễn viên hài kịch:

- Nhã Ca, tôi có thể gọi em là Nhã Ca không? Nếu em không có ý kiến gì với tôi, chúng ta sẽ bắt đầu tập luyện, bên ngoài rất nhiều người đều đang sốt ruột đợi chúng ta, như vậy không tốt đâu.

Nhìn gương mặt hoàn toàn vô hại của Thường Nhạc, Hoa Nhã Ca lập tức tìm được vẻ tự tin thốt lên:

- Có ý kiến, tôi có ý kiến.

- Ý kiến gì?

Thường Nhạc cười mưu mẹo.

Hoa Nhã Ca cắn môi nói:

- Anh là người xấu, tôi không muốn diễn với anh.

Thường Nhạc bị những lời này làm tổn thương lòng tự tôn yếu ớt hít sâu một hơi hỏi:

- Người xấu? Tôi xấu ở đâu?

Hoa Nhã Ca nhanh mồm, bộ dạng không thể đáng yêu hơn, đùng đùng nổi giận nói:

- Lần trước anh ức hiếp chị tôi, hôm nay lại ức hiếp bạn tốt Tiểu Vũ của tôi tôi đều nhìn thấy, hừ.

- Ức hiếp các em?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hơi sửng sốt thầm nghĩ ông là đang tán gái chứ, nét mặt tràn đầy vẻ tủi thân ánh mắt ngập vẻ bi ai hắn nói:

- Là tôi thích các em, theo đuổi các em, chẳng lẽ như thế là sai à?

Hoa Nhã Ca giật mình nhìn bộ dạng ảm đạm của Thường Nhạc không ngờ lại cuống quýt kích động nói:

- Thường Nhạc anh muốn khóc à? Không được khóc nhé, tôi xin lỗi, tôi không cố ý nói anh vậy.

Thường Nhạc lúc đó còn cả muốn chết rồi, trong lòng nghĩ con mắt nào của cô thấy bản thiếu gia muốn khóc thế? Xem chừng có vẻ vừa rồi diễn hơi quá nên cứ như thậy, xong hắn rất nhanh chóng rút ra kết luận cô nhỏ này đúng là rất thuần phác, rất dễ gạt.

Kết quả là bản thất lưu manh tương kế tựu kế lại ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, vẻ mặt bi thương, chớp mắt mê hồn ngấn lệ chớp động còn đưa tay lay gạt mạnh:

- Khóc? Tôi sẽ không khóc, chẳng qua tôi đau lòng, còn thấy tủi thân, vì sao tôi không có quyền thích các em, vì sao trên thế giới này lại không có ai hiểu mình?

Hoa Nhã Ca quả thực căng thẳng muốn chết, đau lòng nhìn Thường Nhạc, giọng nói giống như cô bé 10 tuổi dỗ dành đứa trẻ 8 tuổi:

- Đừng buồn, ngoan, tôi hiểu anh…à không, mà tôi không hiểu… một người con trai chỉ có thể thích một cô gái, một cô gái chỉ có thể thích một chàng trai, sao anh lại có thể thích nhiều cô gái như vậy?

Thường Nhạc trong lòng muốn phì cười, cô gái nhỏ này quả thực quá đáng yêu, làm cho người ta không kìm nổi giữ chặt cô trong lòng mà yêu thương. Nhưng sự việc đã đến nước này, Thường Nhạc cũng chỉ có thể phát huy

https://thuviensach.vn

đạo đức nghề nghiệp của một diễn viên, đầy yêu thương và mê man thở dài nói:

- Tôi cũng không biết, vấn đề này luôn làm tôi rất mâu thuẫn, có thể bản thân tôi đã được mặc định là phải thích rất nhiều em nàng rồi. Em nói xem, phải làm thế nào đây?

Hoa Nhã Ca rõ ràng đã rơi vào vở diễn rồi, nhẹ nhàng xoa xoa khoé mắt đang nặn ra nước mắt kia của Thường Nhạc, phát huy trí tưởng tượng của cô nữ sinh nhỏ khờ dại hỏi:

- Có phải vì… vì anh chưa gặp phải người con gái anh thực sự thích? Trong sách có nói, khi người đàn ông đa tình gặp phải người phụ nữ đích thực của đời mình sẽ chuyên tâm yêu cô ta sâu sắc…

Thường Nhạc đồng tình gật đầu, cả người trở nên thuần khiết thì thảo hỏi:

- Nhưng, đi đâu để tìm được chân mệnh thiên nữ này?

- Đừng nản lòng, nhất định sẽ tìm được!

Hoa Nhã Ca an ủi Thường Nhạc như người lớn, đôi mắt ngập nước chuyển động, đột nhiên cắn môi nói:

- Nhiều, nhiều lắm, tôi sẽ cùng anh tìm kiếm.

- Thật sao?

Thường Nhạc nét mặt tràn ngập kinh ngạc thiếu chút nữa lệch cả hàm.

- Ừ.

Hoa Nhã Ca hơi xấu hổ gật đầu, nhưng so với trước đó cũng đã tự nhiên hơn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bắt lấy cơ hội ngàn năm có một, lộ vẻ thẹn thùng e ngại như chàng thiếu nhiên chưa từng thấy cô gái bao giờ mà yếu ớt hỏi:

- Nhã Ca… tôi nói, nếu như chân mệnh thiên nữ của tôi chính là em vậy phải làm sao?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 103: Tấu Chương Không Muốn Viết Tiêu Đề

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc bắt lấy cơ hội ngàn năm có một, nét mặt lộ vẻ thẹn thùng ngại ngùng của một nam nhân như chưa bao giờ nhìn thấy nữ giới mà yếu ớt hỏi:

- Nhã Ca, nếu như…nếu như tôi nói chân mệnh thiên nữ của tôi chính là em, vậy thì phải làm thế nào?

Hoa Nhã Ca giật nảy mình, đôi mắt thủy tố kích động đảo mãnh liệt, hào quang ngũ sắc loé ra đan xen, đường cong trên bộ mặt duyên dáng biến ảo vô cùng, dường như thế giới nội tâm cô đang biến đổi mãnh liệt, nhưng miệng cô chỉ bật ra một chữ:

- Á!

Thường Nhạc mạnh mẽ vận chuyển chân nguyên bài trừ chút đỏ ửng hiện trên mặt, vô cùng thẹn thùng nói:

- Nhã Ca, trả lời tôi, rốt cuộc phải làm như thế nào?

- Tôi, tôi không biết.

- Đến bản thân em cũng không biết vậy thì ai biết?

- Người ta không biết đâu…

Hoa Nhã Ca hơi giãy dụa thân thể mềm mại, kiêu ngạo ngượng ngùng xen lẫn kích động:

- Dù sao người ta cũng không biết, người ta phải đi hỏi chị đã…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy đổ sụp, chuyện này cũng phải xin chỉ thị của chị, rốt cuộc thì cô bé này là ngây thơ hay là ngu ngốc đây?

Tuy nhiên Thường Nhạc cũng không tuyệt vọng, cô gái ngốc nghếch kiểu này quả thực rất dễ gạt, trên mặt hiện vẻ thất vọng, Thường Nhạc chua xót hỏi:

- Nếu chị em không đồng ý vậy chẳng phải em muốn cự tuyệt tôi sao? Chẳng phải em nói mỗi người đều có một chân mệnh thiên nữ sao? Nếu em thực sự là chân mệnh thiên nữ của tôi mà em lại cự tuyệt tôi thì chẳng phải em đang ép tôi tới đường cùng sao? Nếu vì chuyện này mà tạo nên vết thương lòng lớn trong tâm hồn tôi làm tôi biến thành một người cực cực xấu thì tới lúc đó tôi có nên trách em hay không?

Hoa Nhã Ca bị lời nói như khẩu lệnh làm nhiễu này làm mê hồn, cô gái ngây thơ này chưa hề trải qua một trận chiến kiểu này, vẻ mặt căng thẳng ngượng ngùng ấp úng nói:

- Thực sự không biết nên làm thế nào…

Nhìn vẻ mặt diễn viên lộ vẻ thất vọng, Hoa Nhã Ca trái tim rối bời:

- Thường Nhạc, anh đừng đau lòng, cho dù chị tôi không đồng ý thì người ta cũng đồng ý làm bạn tốt với anh, thật đấy.

Thường Nhạc muốn nói lại thôi, ảo não thở dài thườn thượt.

- Thường Nhạc anh đừng buồn, tôi nói thật mà, anh không tin à? Nào chúng ta ngoéo tay.

Hoa Nhã Ca nói năng lộn xộn giơ ngón tay út mê người.

Trong lúc hai người ngoéo tay, trong mắt tên lưu manh kia đã hiện vô số ánh hào quang kỳ dị.

https://thuviensach.vn

Có tiện nghi không tận dụng thì thật là khốn khiếp, sau khi lau sạch chút dấu Thường Nhạc thấy có vẻ xong xuôi, cuối cùng giống như bật dậy từ trong đau khổ hít mạnh một hơi:

- Nhã Ca, chúng ta bắt đầu tập luyện đi, bằng không mấy người kia đợi đến phát điên lên đấy.

- Ừ.

Nhã Ca bây giờ về cơ bản đã có thể thả lỏng, vô hình trung đã bị Thường Nhạc tận dụng màn giương Đông kích Tây.

Thường Nhạc bộ dạng chuyên nghiệp hỏi:

- Nhã Ca, em có xem nghệ sĩ hí kịch đại tài người Anh D.B Walker diễn bản "Romeo và Juilliet" chưa?

- Chưa…Anh xem rồi à? Nghe nói bộ này chỉ diễn trong rạp hát ở Anh chứ không có trên tivi.

- Ha ha, trước kia ở London tôi đã xem một lần.

- Oa, Thường Nhạc, thật là hâm mộ quá.

Hoa Nhã Ca trong nháy mắt ánh mắt đã long lanh hưng phấn.

Thường Nhạc chính là mong đợi hiệu quả như vậy:

- Bây giờ tôi hát cho em nghe rồi chúng ta diễn luôn, ok?

- Ừ.

Hoa Nhã Ca vui vẻ gật đầu.

Hít thở sâu một chút, phong vị quý tộc nồng đậm phóng ra theo từng lỗ chân lông tràn ngập trong không khí, ánh mắt Thường Nhạc trở nên si tình,

https://thuviensach.vn

dùng ánh mắt say lòng người chăm chú nhìn Hoa Nhã Ca, thanh âm cũng như có tiết tấu thâm tình ngâm xướng:

- A! Ngọn lửa đằng xa kia không rực sáng bằng nàng.

Hoàng hôn treo trên má nàng.

Đôi hoa tai óng ánh bên tai nàng.

Nàng là viên ngọc trên trời rớt xuống trấn gian

Nhìn người hấu gái quẩn quanh bên nàng.

Như con quạ đen xiêu vẹo quanh chân con chim bồ câu.

Ta muốn được cùng nàng khiêu vũ.

Nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn kia.

Tình yêu trước kia của ta là giả.

Đêm nay mới thực sự gặp được tuyệt thế giai nhân!

Sau tiếng hát là một mảnh tĩnh mịch.

Hoa Nhã Ca hoàn toàn đắm chìm trong âm thanh trầm thấp mà thâm tình này, tại thời khắc này, cô giống như linh hồn xuất khiếu, cả người và tâm linh như không thuộc về mình. Một loại ánh sáng thần kỳ như ánh mặt trời xuyên qua hơi nước bắn ra từ váy trắng, từ da thịt trắng như tuyết của Hoa Nhã Ca làm cho cô rực sáng.

Bạn không thể tưởng tượng được, cô gái thủy tố này nếu trưởng thành đến hai mươi tuổi thì sẽ làm người ta không thể động lòng đến mức nào.

Theo kịch bản, kế tiếp chính là phần đối thoại giữa Tybalt và Capulet nhưng vì hai diễn viên này không có mặt nên Thường Nhạc nhân cơ hội

https://thuviensach.vn

tiến vào màn kế tiếp. Như nguyên tác viết thì đoạn này Romeo dắt tay Juilliet đang trong trạng thái hoảng hốt rồi bắt đấu màn đối thoại giữa họ.

- Nếu bàn tay ta, chẳng chút xứng đáng lại làm tay nàng uế tạp.

Ta biết cách chuộc tội bất kính đó.

Môi ta sẵn sàng xóa bỏ nó bằng một cái hôn nồng nàn.

Hoa Nhã Ca giật mình ý thức được đây chính là đang diễn kịch vì vậy lời thoại thuần thục theo miệng phun ra:

- Người hành hương đáng mến ơi, sao lại làm nhục bàn tay mình thế,

Nó cũng chỉ ước ao được sử dụng theo thói quen bình thường thôi.

Những bậc thánh vẫn để tay mình chạm phải người hành hương,

Và một cái bắt tay chặt chẽ hơn cả hôn môi…

Thường Nhạc:

- Bờ môi được sinh ra có tác dụng gì?

Hoa Nhã Ca:

- Bờ môi của người hành hương phải tuân theo ý nguyện của bậc thánh minh.

Thường Nhạc còn có phấn gấp gáp hơn Romeo, ngữ khí có phần hạ lưu:

- Vậy ta đang cầu xin sự cho phép của nàng.

Giao công việc của bàn tay cho bờ môi.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Ca hoàn toàn không ý thức được mình đã trúng kế, vẫn dùng lời thoại của Julliet:

- Lời thỉnh cầu của chàng đã được thần linh cho phép.

Thường Nhạc thái độ cung kính, thanh âm nghẹn ngào:

- Thần minh, xin cho phép tôi được lĩnh sủng đặc ân.

Nói xong liền thuận theo sự phát triển của vở kịch khẽ hôn môi Hoa Nhã Ca.

Liền sau đó hắn rất có phong độ tiếp tục xâm phạm theo như kịch bản:

- Chiếc hôn này đã định rõ tội lỗi của ta.

Hoa Nhã Ca cả người hơi ngây ngốc, ý thức được chính là đang tập kịch cô mới thoải mái nhìn bộ dạng nghiêm túc thật sự của Thường Nhạc, cô có chút xấu hổ nên máy móc nói:

- Tội của chàng đã dính trên môi ta.

Thường Nhạc cảm thán một tiếng:

- Hả? Là môi ta có tội, xin cảm ơn lời chỉ trích của nàng, hãy để ta thu hồi nó lại.

Hoa Nhã Ca:

- Chàng có thể hôn "Thánh kinh".

Lúc này sắc lang đột nhiên thốt ra một câu của Shakespeare không hề viết trong lời kịch:

- Ta nghĩ tới nghĩ lui hôn thánh kinh không bằng hôn nàng.

https://thuviensach.vn

Dứt lời Thường Nhạc đã ôm chặt Hoa Nhã Ca trong lòng thâm tình hôn cô.

Thái dương trên bầu trời dường như cũng đều xấu hổ cho cảnh tượng mờ ám đang nhìn thấy, lặng lẽ xoay một vòng 360 độ rồi lặng lẽ trốn sau tầng mây.

Một nụ hôn kết thúc.

Nói một cách chính xác thì Thường Nhạc đã hôn cô, nụ hôn này dường như thực sự đã mang đi tội lỗi của hắn, thế nhưng, Hoa Nhã Ca không biết là đã hôn hay chưa, nói ngắn gọn là khi đã hoàn hồn lại cô vẫn ngây ngốc nhìn Thường Nhạc.

Rốt cục, cô tiểu nữ sinh này bộc phát đẩy mạnh Thường Nhạc, giọng điệu nức nở, dậm chân:

- Thường Nhạc, anh lừa tôi, anh ức hiếp tôi, hu hu hu…

Vừa nói Hoa Nhã Ca vừa chạy ra ngoài.

Thường Nhạc cũng không đuổi theo mà đứng nguyên tại chỗ ấm ức nói:

- Thế mà cũng kêu là ức hiếp? Mẹ, vừa nãy rõ ràng còn kích động hơn mình, đầu lưỡi còn bị cô ta cắn cho đau đớn…

Vầng thái dương chạy ra khỏi tầng mây xuyên thấu qua cửa rọi vào, soi bóng Thường Nhạc dâm đãng.

***

- Thường Nhạc, anh!

Vũ Thì Tình đẩy cửa vào hơi tức giận lại buồn cười nhìn Thường Nhạc:

- Hừ, sắc lang.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lộ ra bộ dạng ngây thơ cúi đầu nhận sai hỏi:

- Sao em không đuổi theo bạn tốt của mình đi?

Vũ Thì Tình đại khái cũng đoán được chuyện gì đã xảy ra, cô không nói gì cũng không biết làm cách nào giáo huấn tên sắc lang này chỉ đáp:

- Có hai bạn đuổi theo Nhã Ca rồi, thậm chí em à, cũng là tới đây để lấy khẩu cung của anh đấy – Sắc lang, anh cứ cẩn thận đó, Nhã Ca thể nào cũng tố cáo với chị cô ấy, Nhã Thi khi đã nổi giận thì rất đáng sợ.

Thường Nhạc chỉ sợ Hoa Nhã Thi không nổi giận, đã bắt nạt được cô em thì cô chị còn xa sao? Hắn hận không thể ngửa mặt lên trời hô lớn: Cho bão táp tới mạnh hơn chút đi.

Làm ra bộ rất hợp tình hợp lý Thường Nhạc cười xấu xa đến gần Vũ Thì Tình:

- Tình Nhi, thực sự tôi không ức hiếp cô ấy, chỉ có điều là tập trung quá thôi, là một lúc không cẩn thận nên nhập vai quá đà, em cũng biết, tôi chỉ diễn theo kịch bản thôi, vô tình liền…

Vũ Thì Tình chăm chú nhìn Thường Nhạc nét mặt bỗng trở nên tươi cười:

- Được rồi được rồi, biết rồi, có ai trách anh đâu, nhìn anh căng thẳng kìa.

Sặc, tốt thế? Thường Nhạc giật mình, em gái Vũ quả thực là dịu dàng có một không hai, lại hiểu lòng người như vậy, làm hắn kích động chỉ muốn ngay lập tức ôm lấy cô mà thưởng thôi.

Lúc này, tiếng chuông tin nhắn tinh nghịch vang lên, Vũ Thì Tình nhìn màn hình điện thoại rồi nhìn Thường Nhạc tươi cười đầy thâm ý làm hắn xuýt say, chỉ nghe thấy Vũ Thì Tình chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

- Ha ha, anh gặp phiền phức rồi, Nhã Ca nhắn tin bảo anh tới tầng năm phòng đàn tìm cô ấy, tốt nhất là anh đội mũ giáp đi không bị đánh đó.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc:

- Cô ấy bảo anh đi lên đó.

Vũ Thì Tình gật gật đầu, trong vẻ cảm thông còn có chút như cười trên nỗi đau khổ của người khác nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc dùng ánh mắt càng thêm thông cảm nhìn Vũ Thì Tình, vẻ mặt tà mị dị thường, âm thanh lộ vẻ đùa cợt:

- Cho phép tôi hỏi một câu, vì sao cô ấy kêu tôi lên thì tôi phải lên?

Vũ Thì Tình ngẩn ra. Đúng vậy, điều nào trong luật quy định Thường Nhạc nhất định phải đi tiếp nhận cái sự việc chưa biết là việc gì kia?

Trong nhân sinh quan của Thường mỗ nhân, loại đàn ông thấy gái đẹp đã dựng tóc gáy chân tay mềm nhũn là đáng khinh bỉ nhất. Hắn không phải loại đàn ông như vậy, nên hắn từ chối phục tùng sự an bài của mỹ nữ. Đấy không phải vấn đề không thương hoa tiếc ngọc mà là vấn đề mang tính nguyên tắc.

Hai người ngồi nghỉ ngơi trên ghế dài trong phòng tập, Thường Nhạc nhắm mắt trầm tư một lát đột nhiên ngẩng đầu hỏi:

- Tình Nhi, vì sao các em lại muốn diễn "Romeo và Julliet", đối với nhạc hội của trường mà nói thì vở này dài quá, nếu diễn theo kịch bản nhanh nhất cũng phải hơn nửa giờ, sợ là hưởng ứng không tốt lắm…

https://thuviensach.vn

Đối với cách xưng hô "Tình Nhi" vô cùng thân thiết này, Vũ Thì Tình từ trong đáy lòng như đã thành thói quen, còn có chút hưởng thụ rằng cách gọi thân mật này chỉ thuộc về hai người, rất chăm chú nhìn Thường Nhạc cô chần chừ nói:

- Thế nhưng đây là tiết mục cô Tần Uyển chỉ định.

- Cô Tần Uyển?

Thường Nhạc giật mình, trái tim mạnh mẽ co thắt một chút, vị đại mỹ nhân trưởng thành xin nghỉ bệnh này hiện giờ rốt cục thế nào rồi? Liệu có gầy đi rất nhiều không? Bạn học Thường thương hoa tiếc ngọc mà nghĩ, ngay sau đó lại toát ra ý tưởng dâm đãng: "Ài, không thể gầy được, nếu chỗ đó mà cũng gầy đi thì sao?"

Nếu như cái bộ ngực cao ngạo nức tiếng học viện của Tần Uyển mà đột nhiên "giảm béo" thì đúng là sự việc làm cho nhân thần cộng phẫn.

Vũ Thì Tình cười khẽ nói:

- Đúng rồi, cô Tần Uyển không chỉ dậy tiếng Anh một hai lớp cấp ba năm đầu mà còn là bí thư chi đoàn, rất nhiều hoạt động vui chơi giải trí đều do cô phụ trách.

Bạn Thường lộ vẻ lo lắng rất thuần khiết hỏi:

- Chẳng lẽ cô ấy không biết là vở "Romeo và Julliet" không phù hợp với tinh thần diện mạo của học sinh phổ thông sao? Em xem, trong đây còn có cảnh hôn, em thấy mấy lão cổ lỗ sĩ trong trường có tiếp nhận được không?

- Sắc lang, sao đột nhiên lại trở nên khuôn phép như vậy? Không phải trước giờ anh vẫn mong diễn cảnh hôn sao? Hừ, đừng tưởng tôi không biết tâm tư của anh.

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình không khách khí dậy dỗ Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn cong lên như thoáng ghen tuông.

Đi dụ dỗ vào hoàn cảnh này thì chỉ như đổ thêm dầu vào lửa, hắn chỉ nghiền ngẫm tâm lý phụ nữ một chút rồi làm ra phản ứng. Kết quả là Thường Nhạc quyết đoán nắm lấy bàn tay nhỏ bé của người đẹp cười xấu xa nói:

- Tình Nhi không thích tôi diễn cảnh hôn với người khác, vậy tôi diễn với em thì sao?

- Đang ghét, anh xấu chết đi được.

Vũ Thì Tình chưa kịp ghen đã rụt người tránh ra.

- Lại đây.

Thường Nhạc vẫy vẫy tay.

- Còn lâu mới qua, ngươi muốn bắt nạt tôi.

Vũ Thì Tình sợ hãi nói.

Thường Nhạc nghiêm túc nói:

- Không đâu, tôi với em nói chuyện chính, nghiêm túc.

- Thật á?

- Ồ, lời này của em lại làm tôi tổn thương rồi.

Vũ Thì Tình lúc này mới cẩn thận đi tới ngồi bên cạnh Thường Nhạc, thấy người này rất giữ lời vào đề nói:

- Nói ra thì, vở kịch này có những chi tiết hơi quá, nhưng học viện Kiêu Tử không giống với những trường phổ thông khác, nơi này rất nhiều học viên

https://thuviensach.vn

vừa tốt nghiệp đã ra nước ngoài học, vì vậy, tư tưởng sẽ cởi mở hơn. Về phía trường học cũng có giáo dục sớm đối với những học sinh của mình, có phương châm khá Tây hóa…Bởi vậy, vở kịch này không coi là vượt rào đâu, hiểu không? Ở phương Tây, đây chẳng qua là chuyện rất bình thường thôi.

Thường Nhạc gật gật đầu không hề để ý nói:

- Hiểu rồi, chỉ là có lúc tôi cảm thấy nghi hoặc thôi, cảm thấy vở kịch này không thích hợp diễn ở trường.

Vũ Thì Tình cẩn thận đánh giá biểu hiện thay đổi trên mặt người này, nghĩ một lát rồi nói:

- Kỳ thật, nếu có kịch bản tốt mà nói thì cũng có thể thay đổi. Bởi vì rất nhiều kịch bản hay đã diễn vào những năm trước đó hoặc là các lớp các đoàn thể khác đã lấy nên chúng ta không có nhiều không gian để lựa chọn.

- Có thể đổi?

Nét mặt Thường Nhạc có chút sức sống.

- Đương nhiên có thể!

Vũ Thì Tình cũng lộ vẻ hưng phấn mong đợi nói:

- Chẳng lẽ anh có đề nghị nào hay chăng?

Thường Nhạc tươi cười quyến rũ bí hiểm nói:

- Tình Nhi, em nghĩ một chút, nếu chúng ta diễn một vở kịch có nét đặc sắc của Trung Quốc hoặc là ca kịch thì hiệu quả sẽ như thế nào?

Ánh mắt Vũ Thì Tình sáng lên, người này luôn mang lại cho cô niềm vui bất ngờ, tuy nhiên suy nghĩ một chút cô lại chán nản nói:

https://thuviensach.vn

- Kịch bản Trung Quốc đặc sắc? "Lương Chúc" sao? Nhưng vài năm trước đã có lớp diễn rồi.

Thường Nhạc vẻ mặt không chỉ có chút khổ tâm mà thực sự là rất thương tâm căm giận nói:

- Tình Nhi, em cũng coi thường tôi quá, đương nhiên phải là vở chưa từng diễn chứ.

Vũ Thì Tình giật mình, bỗng nhiên nghĩ tới Thường Nhạc chưa bao giờ đi đường thường thì không khỏi tinh thần tỉnh táo, trên mặt sáng rọi vẻ đẹp mê người vội vã giục:

- Vậy anh nói đi, rốt cuộc là cái gì?

Thường Nhạc câu đủ rồi bây giờ lại căn cứ đạo đức nghề nghiệp của hoa hoa công tử tranh thủ một chút cười gian lận:

- Gọi tôi một tiếng "Ông xã" tôi sẽ nói cho cô biết.

- Hả?

Vũ Thì Tình hét lên một tiếng, ánh mắt kinh hoàng không che giấu được vẻ ngọt ngào, nũng nịu nói:

- Anh lại khi dễ người ta, ban đầu đã nói là làm bạn rồi, không để ý tới anh nữa.

Thường Nhạc rất có khí khái nam tử nói ra mấy chữ:

- Tôi cũng không để ý tới em nữa.

Làm một cô nàng nũng nịu lại gặp phải nam nhân vô lại, ai thắng ai thua đây quả là một vấn đề đáng nghiên cứu thảo luận và nghiên cứu sâu xa.

https://thuviensach.vn

Sau khi đứng hình hai phút ba mươi bảy giây, Vũ Thì Tình nhận thua:

- Thường Nhạc, anh đừng ép ta, người ta lớn hơn anh đấy, hay người ta gọi là A Nhạc có được không?

- Được…

Thường Nhạc thấy tốt cũng nhận luôn, luôn tiện tranh thủ thăm dò phản ứng của người đẹp:

- Nhưng, em phải hôn tôi một cái.

Vũ Thì Tình không còn gì để nói, đột nhiên nhắm mắt mặt đỏ như quả hồng, không nao núng hôn một cái trên mặt Thường Nhạc. Trên thực tế là cô nhắm mắt nên đã hôn lên cằm hắn.

Sặc, nể mặt thế à? Thường Nhạc giật mình thích chí nhắm mắt hưởng thụ. Vốn chính là thử thôi không ngờ lại thành công. Trời xanh có mắt, đúng là trời xanh có mắt.

Vũ Thì Tình mở mắt, gương mặt tinh xảo vẫn ửng hồng, đôi thỏ trắng ngạo nghễ trước ngực cũng lay động theo tâm tình kích động của chủ nhân, lúc này cô mới nói:

- Đồ xấu xa, nói đi, anh mà còn bắt nạt tôi thì tôi sẽ không thèm để ý tới anh nữa, thật đấy.

Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, Thường Nhạc kiềm chế vẻ bất cần lười biếng nói:

- Tình Nhi, em có nhớ hơn mười năm trước có một bộ kịch rất máu nổi danh trong nước tên là "Đại Minh Cung Từ".

Nghe nói vậy Vũ Thì Tình thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên kích động:

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên là biết, tôi còn xem hai lần rồi, bên trong phối nhạc và lời kịch thật sự rất duy mỹ…Dù nhiều người đều nói bộ này quá nghệ thuật hóa nhưng tôi thực sự rất thích.

- Duy mỹ?

Thường Nhạc khinh khỉnh cười, nụ cười kia đã đả kích tâm linh yếu ớt của em gái Vũ kia, trong ánh mắt nghi hoặc của cô Thường Nhạc nói tiếp:

- Hành động trang phục các loại tôi cũng không muốn nói nhiều. Bộ này diễn phần lớn bắt chước phong cách Shakespeare và Thagore, có vài câu thậm chí hoàn toàn hùa theo, thậm chí âm nhạc, vở đó phối nhạc là trích dẫn của Legend of Fall (Mùa thu truyền kỳ), còn có cả tiếng kèn tây Scotland của "Dũng cảm tâm", có cả phối nhạc của "Cháy tình năm tháng"…Cái này gọi là duy mỹ?

Vũ Thì Tình nghe mà có chút ngây người, cô đột nhiên ý thức được ở cùng với tên "Nhạc biến thái" này làm cô cảm thấy rất tự ti, cô từng cực kỳ thích phim bộ, bị Thường Nhạc phân tích sơ bộ một chút lập tức đã thấy phim bộ sụp đổ không đáng một đồng.

Đôi mắt đẹp hiện vẻ hoang mang, Vũ Thì Tình khó hiểu:

- Nếu vậy anh còn nhắc bộ này với tôi làm gì?

Thường Nhạc ngạo mạn nói:

- Chúng ta viết ra một bộ không khác lắm không được sao, dù sao cũng là nhạc hội của trường cũng không cần bản quyền. Hahaha…

Mắt Vũ Thì Tình sáng lên, rất sốt ruột hỏi:

- Vậy ai viết? Cao Tiếu à? Người đó viết văn rất tốt đấy.

Nét mặt như cười như không, Thường Nhạc bộ dạng rất hạ mình nói:

https://thuviensach.vn

- Lần này, tôi cho phép hợp lực cầm đao cùng anh ta, tạo ra một bộ kịch kinh điển trong hội diễn văn nghệ trường khiến tất cả các em đều rơi nước mắt, một bộ ca kịch thuần túy Trung Quốc. Tên vở tôi cũng nghĩ rồi, chính là "Máu chó Đại Đường".

- "Máu chó Đại Đường"?

Đôi mắt đẹp của Vũ Thì Tình mở lớn, lại nghe thấy Thường Nhạc muốn đích thân bút tác càng làm cô thêm hưng phấn, kích động, nhưng nghe tới cái tên vở kịch làm cô muốn đập đầu vào tường. Cô vừa buồn cười vừa tức giận đập tay Thường Nhạc:

- Đang ghét, không thể nghĩ ra cái tên gì dễ nghe hơn được à?

- Nhưng mà vở kịch này thực sự rất máu chó à nha.

Thường Nhạc vừa tủi vừa thành thực nói.

Vũ Thì Tình hoàn toàn không để tâm đến diễn kỹ cao siêu của bạn học Thường, càng không để hắn giải biện:

- Làm gì có, cái này gọi là lãng mạn, đẹp đẽ, còn uyển chuyển hàm súc, không thể dùng máu chó để hình dung, hừ.

Thường Nhạc bị lời lẽ ngôn tình độc hại của tiểu nữ sinh này hoàn toàn đánh bại, bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, để sau khi bọn tôi viết xong em sẽ tự nghĩ ra đề mục đi.

- Á, A Nhạc, anh thật tốt.

Tiểu nữ sinh ngôn tình hào hứng không ngờ không tự chủ được ôm lấy Thường Nhạc, bộ ngực truyền đến cảm giác tê dại làm Thường Nhạc như người bị hại thiếu chút nữa phạm sai lầm.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 105: Mùa Hoa À, Mùa Mưa

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc thuận thế ôm lấy eo Vũ Thì Tình không có ý tốt đẹp nhìn giai nhân đang chủ động gục trong ngực hắn.

Mặt Vũ Thì Tình thoáng qua nét kinh hoàng, khuôn mặt nhỏ nhắn lại ửng đỏ. Xong rồi, tự nhiên lại đưa dê vào miệng cọp.

Cửa phòng tập đột nhiên mở ra, Hoa Nhã Ca đứng ở cửa, quả không hổ là thủy tố nữ nhân, mặt như hoa lê gặp mưa, thanh âm cũng mãnh liệt:

- Thường Nhạc, tôi sẽ không bao giờ để ý đến anh nữa. Tôi hận anh.

Nói xong đóng sập cửa ra, thân thình thủy tố trong khoảnh khắc quay người kia chuyển hóa thành nước mắt đầy trời.

Thường Nhạc trợn trừng mắt, Vũ Thì Tình cũng ngây dại.

Gương mặt đỏ ngượng ngùng áy náy, Vũ Thì Tình có chút không biết làm sao, một bên là bạn thân của mình, một bên là bạch mã hoàng tử trong truyền thuyết, điều này làm cô cảm thấy buồn bực.

Mà Thường Nhạc còn có chút sầu não, đứng nguyên tại chỗ không nói lời nào.

Vũ Thì Tình ánh mắt kiên nghị rời khỏi vòng tay ôm ấp của Thường Nhạc nói:

- Em đi xem Nhã Ca.

- Đừng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc kéo tay giai nhân, dường như hắn chính như núi cao biển rộng, dùng một loại khẩu khí cực kỳ tin cậy nói:

- Em đừng đi, để tôi.

Vũ Thì Tình suy nghĩ một chút rồi gật gật đầu:

- Được rồi.

Thường Nhạc nhẹ nhõm cười:

- Người bận rộn, đi làm việc của mình đi, tôi chắc chắn sẽ giải quyết được, yên tâm đi.

Vũ Thì Tình nhìn bóng Thường Nhạc lúc xoay người đi, một mình lâm vào mê võng, như thể toàn bộ thế giới này chỉ có hắn đáng tin cậy.

Thường Nhạc đuổi theo ra ngoài, nói như vậy có vẻ như hắn rất là…sao đó. Trên thực tế, hắn chỉ chạy vài bước rồi lại từ từ chậm rãi bước tới.

Không có cách nào khác, chỉ đổ thừa cho thính giác của hắn quá tốt, không ngờ phát hiện ra cô bé ngốc nghếch Hoa Nhã Ca đang nức nở khóc ở cây cầu gỗ cách đó không tới trăm mét. Nói một cách có lương tâm thì phong cảnh xung quanh cây cầu này rất đẹp, cây xanh bao phủ, cạnh đó còn có một cái hồ nhân tạo nước trong xanh. Bất kể là nhìn như thế nào thì nơi này cũng thích hợp làm nơi hò hẹn hoặc đánh dã chiến, chỉ tiếc là, nhân vật nữ chính hiện tại lại đang vô cùng phiền muộn.

Nói như vậy, Thường Nhạc lúc này hắn là nên qua đó đưa Nhã Ca mượn bờ vai một chút nhưng hắn lại không đi. Những bậc Hoa hoa công tử cao minh đều biết phụ nữ luôn rất vô lý, chưa bao giờ phân rõ phải trái, phụ nữ thời điểm này càng không thể nói lý lẽ. Cuối cùng Thường Nhạc quay đi quay lại quyết định để Hoa Nhã Ca khóc đủ rồi hắn sẽ qua sắm vai chúa cứu thế.

https://thuviensach.vn

Một bóng màu hồng giống như lá phong bay phiêu lãng. Thời tiết bây giờ đã hơi chuyển sang mát mẻ nhưng cô vẫn mặc mát mẻ như vậy, váy ngắn đỏ rực, áo hở rốn. Điêu ngoa, cao ngạo, xinh đẹp, dã tính, nóng bỏng như vậy ở học viện Kiêu Tử này e là chỉ có Tư Đồ San San.

Trong lúc vô tình Tư Đồ San San nhìn thấy Thường Nhạc, rõ ràng có ngẩn ngơ, gương mặt có chút phẫn nộ.

Thường Nhạc lại một lần nữa không để mắt đến Tư Đồ nhị tiểu thư, coi cô nàng như không khí, cứ như thể không nhìn thấy.

Mấy trăm năm qua, ngũ đại thế gia kỳ thực vẫn có một quy định bất thành văn là tất cả những cuộc đọ sức về cơ bản đều phải giải quyết trên thương trường, chưa từng xảy ra sự việc gây hấn đến đổ máu. Để xảy ra bạo lực thì có những chuyện không dễ giải quyết rồi. Coi như là đánh đổ một hai thế gia thì thế nào, những thế gia mới lại xuất hiện như nấm mọc sau mưa. Ngũ đại thế gia có thể tiếu ngạo trong nước từ xưa đến nay chính là vì sự cân bằng giữa bọn họ, sự cân bằng này trăm ngàn năm qua chưa từng bị phá vỡ. Cũng giống như thời Tam quốc 1800 năm trước, ba nước có thể làm cho người ta chuyện trò say sưa chính vì thế chân vạc mà nó tạo ra, sau khi thế chân vạc này bị đánh vỡ, Tam quốc đã không còn tồn tại, sức hấp dẫn của nó cũng không còn…

Mọi người đều biết Thường Nhạc là một người không ngại sử dụng bạo lực, hắn chỉ không muốn làm người đầu tiên sử dụng bạo lực đối đầu với ngũ đại thế gia. Hắn dường như luôn chờ đợi, chẳng qua không ai biết hắn rốt cuộc đang đợi cái gì.

Thường Nhạc hai tay đút túi quần chầm chậm bước.

Trong nháy mắt gặp nhau, Tư Đồ San San đã nồng nặc mùi thuốc súng giọng điệu tức giận:

- Thường Nhạc, đứng lại.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tiếp tục đi lên trước như không nghe thấy gì.

- Anh, khốn khiếp!

Tiếng Tư Đồ San San như đang run rẩy, thân thể cô run rẩy, đỉnh everest của cô nàng cũng đang run rẩy.

Thường Nhạc không chút phản ứng, khoảng cách giữa hai người đã kéo ra đến năm mét.

- Thường Nhạc, anh là đồ hèn nhát, đến là dũng khí nói chuyện với bản cô nương cũng không có.

Lời nói của Tư Đồ San San lộ ra vẻ phẫn nộ và khinh bỉ vô hạn.

Rất hiển nhiên, cách khích tướng như vậy Thường Nhạc từ lúc lên 5 tuổi đã không để mắc bẫy rồi.

Phía sau truyền tới tiếng dậm chân của Tư Đồ San San, còn có những tiếng hổn hển phức tạp.

Lúc này Thường Nhạc bỗng quay đầu lại ánh nhìn cũng quỷ dị như Tư Đồ San San.

Chỉ có trong nháy mắt này, Tư Đồ San San đã ngây ngốc ngay tại chỗ, cô cảm thấy cái nhìn này giống như một thanh kiếm sắc lạnh lùng băng giá, hung hăng, không chút lưu tình, vô cùng mạnh mẽ cắm vào bộ ngực cô. Trong ánh mắt có vẻ khinh bỉ, giễu cợt, lạnh nhạt hoặc còn có gì khác nữa…

Chỉ một ánh nhìn này, tinh thần Tư Đồ San San như đã bị Thường Nhạc tàn phá một lần, hoặc nói là cưỡng gian một lần. Nhìn Thường Nhạc tự nhiên phóng khoáng rời đi, cô lại hoàn toàn bất lực.

Cô đột nhiên cảm giác kích động, tủi thân muốn khóc.

https://thuviensach.vn

Gió mưa thu trước nay vẫn làm buồn lòng người, thời tiết này làm vô số nhà thơ nhạc sĩ bị kích động quá hoặc quá oán giận.

Mưa phùn bị gió thổi nghiêng ngả mà đến bay lả tả trên người Hoa Nhã Ca, cô nàng thủy tố này như dung hợp một thể với thiên nhiên, gương mặt như hoa lê gặp mưa, chỉ không phân biệt rõ là mưa hay nước mắt.

Bất thình lình một trận mưa ập đến, đôi khi cũng bất ngờ như tình yêu, cũng là bất thình lình một người đi tới.

Thường Nhạc đã liền đứng phía sau cô.

- Nhã Ca.

Hắn nhẹ nhàng gọi.

Thân thể mềm mại của Hoa Nhã Ca khẽ run lên, chậm rãi xoay người qua, hốc mắt hơi đỏ, ánh mắt long lanh như sương sớm đã biến thành đại dương đau thương.

Khi ánh mắt Thường Nhạc nhìn Hoa Nhã Ca, hắn cảm thấy như ngực mình bị đánh một chùy, bước chân không tự chủ lùi lại sau. Hắn đột nhiên ý thức được trên thế giới này có một loại phụ nữ không thể làm tổn thương, thậm chí còn không thể sử dụng bất kỳ tâm kế gì, bởi vì với cô dù là dùng bất kỳ thủ đoạn nào mà nói cũng là sự khinh nhờn và bất kính…Đối với cô gái như vậy, người đàn ông của cô chỉ có thể dâng hiến, chỉ có thể bao dung, chỉ có thể hết mình quan tâm chăm sóc.

Hoa Nhã Ca chính là kiểu phụ nữ như vậy.

Trong những bài văn không giả tạo trong trướng đều có câu "mười sáu tuổi là mùa hoa, mười bảy tuổi là mùa mưa", lau những giọt nước mắt còn vương trên mặt, Thường Nhạc phát hiện ra mùa hoa của mình đi rồi, mùa mưa đã tới.

https://thuviensach.vn

Mưa rơi trên mặt ướt tận đáy lòng.

Không có bất kỳ diễn xuất nào có thể tin cậy được, Thường Nhạc nét mặt hiện vẻ áy náy bất an, tiến lên một bước hắn ôm chặt lấy Hoa Nhã Ca, âm thanh cũng run rẩy thốt ra hai chữ ngắn gọn mà lắng đọng:

- Xin lỗi.

Hoa Nhã Ca bị câu nói bất thình lình khiến cả trời đất quay cuồng, đầu óc đơn thuần ngây thơ trống rỗng. Cô thậm chí không biết đây là lần đầu tiên Thường Nhạc nói "xin lỗi" từ tâm can, ba chữ này… đương nhiên trước kia Thường Nhạc đã nói ra một câu như vậy nhưng không hề có ý tứ xin lỗi "Ngại quá, anh muốn xxx với em…"

Trên thế giới này thứ có thể làm động lòng người nhất không phải là kỹ thuật diễn xuất đỉnh cao mà chính là sự chân thành.

Hoa Nhã Ca đúng là một cô bé đơn thuần tinh khiết dễ lừa gạt, nhưng cô cũng không phải cô ngốc, trong lòng cô đã nói cho cô biết người đàn ông này đang thành khẩn sám hối với cô, cô thậm chí còn cảm nhận được sự căng thẳng và áy náy của hắn…Cô cảm thấy bọn họ vốn là một thể, niềm vui nỗi buồn, tất cả những gì của hắn, không cần nói ra cô cũng có thể cảm nhận được, ngay chính vào giờ phút hắn ôm chặt lấy cô.

Trí nhớ của cô bỗng nhiên hoạt động, nhớ lại thời điểm lần đầu tiên cô nhìn thấy hắn, hắn lái chiếc Lamborghini tuyệt trần đầy nguy hiểm, ngay giây phút màu vàng đó bộc lộ dưới ánh nắng mặt trời hắn đã chinh phục cô. Tất cả những việc sau đó chỉ như thêu hoa trên gấm, độc tấu dương cầm, oai hùng trên sân bóng, diễn kịch chẳng qua lại một lần nữa bẻ gẫy, nghiền nát thị giác vốn đã rung động của cô, thêm căn cứ xác minh hắn chính là ý trung nhân của cuộc đời cô.

Tất cả tình cảm, tất cả những uỷ khuất còn cả những tưởng niệm và ngưỡng mộ lâu nay thời điểm này như ngàn vạn lời nói đè chặt trong tim không nói

https://thuviensach.vn

nên lời, chỉ có thể biến thành tiếng khóc réo rắt thảm thiết, nước mắt lại một lần nữa trào dâng như vỡ đê. Cô ôm chặt lấy Thường Nhạc.

Nếu thời gian mãi mãi dừng lại ở giây phút này thì thật là tốt biết bao.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 106: Ác Ma Và Địa Ngục

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hai người ôm nhau trong mưa gió, thật lâu không nói gì.

Đột nhiên Hoa Nhã Ca thoát khỏi nanh vuốt của ma quỷ, gương mặt chưa khô nước mắt lộ nét căng thẳng ửng đỏ, vô cùng ngượng ngập nói:

- Thường Nhạc, tôi muốn nói cho anh biết một chuyện.

- Em nói đi.

Thường Nhạc cảm thấy bản thân mình đã rất nhiều năm chưa từng dịu dàng như vậy.

- Em…

Những thẹn thùng của cô nàng thủy tố đã hoàn toàn bị che lấp, thân hình nhẹ nhàng giãy dụa ấp úng nói:

- Em, em thích một người…

Thường Nhạc thiếu chút nữa té ngã, sửng sốt hồi lâu rồi tiến lên một bước đi dạo một vòng quanh Hoa Nhã Ca, nhìn cô từ trên xuống dưới bằng ánh mắt không có ý gì tốt đẹp đến nỗi làm cô không dám ngẩng đầu rồi hắn mới chậm rãi hỏi:

- Người này, không phải là tôi chứ?

Hoa Nhã Ca ngẩng đầu kinh ngạc nói:

- Làm sao anh biết, chính là anh, chính là anh.

https://thuviensach.vn

Cố nén không cho mình ngất đi, Thường Nhạc hít sâu âm thầm niệm thế giới tuyệt vời thế nào tôi lại táo bạo ra sao… Nhưng cô bé này quả thật cũng quá đáng yêu, quá ngốc, quá…Sự việc như vậy cũng cần phải nói ra sao?

Thường Nhạc bây giờ chỉ cảm thấy rất khôi hài, rất là máu chó.

Đương nhiên, căn cứ vào đạo đức nghề nghiệp của một hoa hoa công tử, Thường Nhạc vẫn nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô thâm tình nói:

- Tôi cũng thích Nhã Ca.

- Thật sao?

Hoa Nhã Ca có chút không tin.

- Chắc chắn là thật rồi, không phải tôi vừa nói rồi sao, rất có thể em chính là chân mệnh thiên nữ của tôi.

Thường Nhạc vẻ nghiêm túc nói.

Nhìn bộ dạng ngơ ngác của cô bé, Thường Nhạc thật sự không kìm nổi trìu mến ôm cô vào lòng.

Trên thế giới này sao lại có thể có cô gái hoàn mỹ mà ngây thơ và dễ thương như vậy? Ông trời thật sự đã không tệ với hắn.

Thân hình thủy tố, hương thơm thần kỳ, ánh mắt ngây thơ, vẻ xấu hổ tự nhiên, còn có khuôn mặt và thân thể hoàn mỹ làm người ta muốn phạm tội kia làm Thường Nhạc cứ đắm chìm trong đó không thể tự kềm chế.

Cảnh tượng đẹp đẽ này lại bị một câu của Nhã Ca phá vỡ:

- Thường Nhạc, cái gì cứng cứng ở bên dưới của anh đang đâm vào tôi, anh lại khi dễ người ta rồi, huhu…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đỏ mặt, thực sự đỏ mặt không cần phải diễn. Hắn muốn sụp đổ, cảm thấy ông trời từ bỏ hắn, hắn thấy cuộc đời mình đã không còn ý nghĩa, thiếu chút nữa đã muốn chết.

Hít thở sâu một chút mới khôi phục bản sắc của Hoa hoa công tử nói:

- Nhã Ca, em có biết "mười ngày đàm" không?

- Biết.

Hoa Nhã Ca nhu thuận gật đầu trong lòng Thường Nhạc chậm rãi nói:

- Năm 1348 sau công nguyên, ở Florence Ý đã xảy ra một trận ôn dịch đáng sợ, mỗi ngày, thậm chí mỗi giờ đều có nhiều thi thể được đưa ra ngoài thành, từ tháng 3 tới tháng 7 những người bệnh chết có tới hơn 10000 người, thành Florence xinh đẹp phồn hoa trở thành bãi tha ma, khắp nơi đầy rẫy thi cốt vô cùng thê thảm. Chuyện này làm ảnh hưởng lớn tới Bocca các tác gia lớn ở Ý lúc bấy giờ. Để ghi nhớ trận đại nạn này của nhân loại, ông đã viết tiểu thuyết "Mười ngày đàm". Lúc đó "Mười ngày đàm" được xưng là "Nhân khúc", cùng với "Thần khúc" của Dante là những tác phẩm trứ danh, cũng được coi là tác phẩm anh em với "Thần khúc".

Cảm nhận được ánh mắt tán thưởng của Thường Nhạc, Hoa Nhã Ca rất thỏa mãn, như được ủng hộ lại tiếp tục xuất thần nói:

- Đoạn khúc này thật là động lòng người, nghe nói sáng sớm lúc có ôn dịch ở Florence có 7 tiểu thư trẻ giàu có xinh đẹp có giáo dưỡng gặp 3 công tử tuấn mã. Ba trong số bảy cô tiểu thư kia là người tình của bọn họ, những người khác còn có quan hệ thân thích với họ. Bọn họ quyết tâm mang theo người hầu rời khỏi đô thị Florence chết chóc đáng sợ. Bọn họ ước hẹn, hai ngày sau đến một biệt thự nhỏ ở ngọn núi vùng ngoại ô để tránh né ôn dịch. Nơi đó phong cảnh u tĩnh, cảnh sắc hợp lòng người, có non xanh nước biếc bao quanh, còn có hành lang khúc chiết với những bức họa tinh xảo, hoa cỏ hòa nhã thanh tuyền, trong hầm lại cất giấu nhiều loại rượu ngon nồng đậm.

https://thuviensach.vn

Mười người trẻ này ngày ngày nếu không ca múa đàn háy thì lại khiêu vũ tản bộ. Trong thời tiết nóng nực của mùa hạ, bọn họ ngồi dưới tán cây xanh mát, mọi người cùng đặt ra yêu cầu mỗi ngày mỗi người sẽ kể một câu chuyện hay cảm động để cùng vượt qua những ngày hè khó khăn, bọn họ đã kể 10 ngày, mười ngày đó kể 100 câu chuyện, những câu chuyện này được thu thập lại gọi là "mười ngày đàm".

Thường Nhạc nở nụ cười hài lòng, lúc này mới tranh thủ tát nước theo mưa nói:

- Em biết không? "Mười ngày đàm" có một chuyện như thế này: Trên người đàn ông có một con ác ma, trên người phụ nữ có một địa ngục… Chẳng thà bây giờ chúng ta hãy làm một chuyện có ý nghĩa: Đem ác ma nhốt vào địa ngục đi được không?

Sau khi nói xong Thường Nhạc tự mình cũng cảm thấy buồn cười, chính mình đã là ác ma vô sỉ nếu vậy mà cũng có thể bắt đầu lừa được gái thì đúng là trời xanh có mắt.

Nhưng Hoa Nhã Ca lại trừng mắt nhìn, vô cùng thuần khiết mà cười nói:

- Được.

Nụ cười của thủy tố nữ nhân giống như ánh dương, hoàn toàn đâm thủng trái tim tên ác ma sa đọa làm hắn lâm vào mê võng cực độ.

- Ác ma mà anh nói có phải cái kia không?

Hoa Nhã Ca chỉ vào "lều trại" ở phía dưới của Thường Nhạc khờ dại hỏi:

- Vậy, địa ngục ở đâu?

Lý trí của Thường Nhạc bị nụ cười mỉm thuần khiết của Hoa Nhã Ca đánh sụp, ánh mắt hắn nóng bừng như sơn dương bổ nhào về phía trước, Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc gần như là xé váy xách súng ra trận, chiếc váy dài này cũng không phải là sai, nó cũng chỉ là "phương tiện gây án" thôi.

Thường Nhạc điên cuồng hoang dã ôm hôn Nhã Ca, hắn cũng muốn học AV để phục vụ cô một chút nhưng thời gian và không gian hiện tại không cho phép, hắn chỉ có thể cố gắng đơn giản hóa và mau lẹ hóa. Từng trận lời nói mê man của thủy tố nữ nhân như tiếng hô tiếng hét, tất cả những điều đó chỉ làm hắn thêm cuồng nhiệt.

Bàn tay trộm cắp của Thường Nhạc nhanh chóng cởi quần lót của Hoa Nhã Ca, trong khoảnh khắc ấy, cô nàng này cho dù có là thiên hạ đệ nhất ngốc nghếch cũng hiểu được hắn rốt cục muốn làm gì. Trong hoàn cảnh như thế này, giữa ban ngày ban mặt lại còn mưa gió như vậy, trong khu vườn rất có thể sẽ có người đi qua như vậy, cô gái đơn thuần ấy thực sự không thể tiếp nhận được hiện thực tàn khốc như vậy.

- Không, không thể như vậy…

Cô giẫy dụa, ngượng ngùng mà kích động thoát khỏi vòng tay ôm ấp của Thường Nhạc.

Mẫn cảm nhận được vẻ mất mát và bất đắc dĩ trên gương mặt Thường Nhạc, Hoa Nhã Ca lại càng luống cuống, bộ dạng hồn nhiên mà tủi thân, kích động khiến cho bất kỳ người đàn ông nào cũng không thể nhẫn tâm bắt nạt cô:

- Thường Nhạc, đừng có như thế được không? Em…người ta không biết phải làm sao, người ta muốn đi hỏi chị…

Chẳng lẽ loại chuyện này cũng phải được cô chị phê chuẩn sao?

Đầu óc Thường Nhạc quay cuồng một trận, toàn bộ thế giới của hắn tối sầm. Kiêu ngạo thua thời gian, lý luận thua thực tiễn, khoái hoạt thua tưởng

https://thuviensach.vn

niệm, quyết định thua lưu luyến, thân thể thua mất ngủ, triền miên thua thời gian.

Thường Nhạc cảm thấy bản thân mình đã hoàn toàn bại bởi Hoa Nhã Ca.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 107: Ai Dám Động Đến Bồ Của Tao

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tình Tình.

- Tình Tình, đợi chút.

Trên con đường nhỏ u tĩnh trong vườn trường, Lý Lăng Tiêu tốc độ điên cuồng đuổi theo Vũ Thì Tình đưa tay chặn đường cô, giọng điệu dịu dàng, hiển nhiên là phong cách "tự tu dưỡng của hoa hoa công tử" trong "lái xe hóng gió, ni cô hái hoa" gã xem mấy năm trước đã không hề phí công:

- Tình Tình, sao hôm đó bạn lại lái xe Thường Nhạc về?

Vũ Thì Tình bất đắc dĩ liếc Lý Lăng Tiêu, dùng trầm mặc để giải thích tất cả.

Trong ánh mắt âm u có chút phẫn nộ lại có một chút nhu tình, thanh âm của Lý Lăng Tiêu quả có chút nồng tình mật ý:

- Tình Tình…

- Mời bạn tránh ra!

Khi Vũ Thì Tình nói ra những từ này, Lý Lăng Tiêu cảm giác nửa năm nay đã uổng phí công mình vất vả.

Chịu không nổi ánh mắt khinh bỉ lạnh lùng này, Lý Lăng Tiêu hít sâu một hơi ngăn chặn cơn tức giận của mình, giọng điệu có chút cầu khẩn:

- Tình Tình, tôi thích bạn đã hơn nửa năm nay nhưng bạn vẫn không đáp ứng tôi, tôi tôn trọng quyết định của bạn vì tôi tin tưởng một ngày nào đó

https://thuviensach.vn

bạn sẽ cảm động, nhưng sao bạn lại có thể ở cùng tên khốn Thường Nhạc kia, hắn là kẻ bại hoại, còn là một Hoa hoa công tử điển hình.

Nói xong lời này Lý Lăng Tiêu cảm thấy bản thân mình đã được tẩy uế rồi.

- Bạn thích ai đó là chuyện của bạn. Làm ơn đừng có quấn lấy tôi được không?

Sắc mặt Vũ Thì Tình không có gì tốt đẹp, khuôn mặt xinh đẹp đã chuyển thành âm u lạnh lẽo:

- Trước tiên xin đừng gọi tôi là "Tình Tình", chúng ta không gần gũi đến vậy. Tiếp theo bạn cũng không biết xấu hổ nói người ta là Hoa hoa công tử mà không suy nghĩ chút xem bản thân mình là hạng gì. Cuối cùng tôi không cho phép bạn nói người ta như vậy, như thế chỉ làm cho tôi càng thêm ghét bạn mà thôi.

Nghe nói như vậy, nhân sinh quan và thế giới quan của Lý Lăng Tiêu sụp đổ trong nháy mắt, thế giớI của gã bắt đầu có tuyết rơi, gã cảm thấy ông trời đã từ bỏ mình, gã cho rằng tính mạng của mình đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Cái gọi là giận từ trong tim phát tác tới gan, nhìn quanh bốn phía, Lý Lăng Tiêu bỗng cảm thấy nơi đây thanh u, hẻo lánh, phong cảnh hợp lòng người, người rảnh rỗi không tới…Nói tóm lại là nơi rất thích hợp để phạm tội.

Kết quả là Lý Lăng Tiêu mạnh mẽ để lộ ra nét mặt giận giữ âm hiểm:

- Tôi sẽ khiến bạn hối hận.

Dứt lời, thân mình hướng về phía Vũ Thì Tình chậm rãi đi tới, nụ cười trên mặt trở nên vô cùng kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng đang là ban ngày ban mặt, còn là ở trong sân trường, nhưng bản năng của Vũ Thì Tình giúp cô nhận thấy Lý Lăng Tiêu kia rõ là có ý đồ gây rối, một tiếng thét sợ hãi, Vũ Thì Tình liều mạng lùI về phía sau, thần sắc bối rối. Nhưng trong sự kích động này còn có một loại phản ứng quyết tuyệt, dù có chết cũng không cho tên biến thái họ Lý kia có lợi dụng được gì.

Xoay người, cô muốn ra sức chạy khỏi nơi nguy hiểm này.

Đáng tiếc, chính là đây lại là việc không thể.

Chỉ một sải bước, Lý Lăng Tiêu đã dễ dàng chắn trước mặt người đẹp. Trên mặt gã có điệu cười khó dùng ngôn ngữ nào miêu tả, ánh mắt u ám lộ ra tầng tầng ánh sáng lạnh, miệng phát ra tiếng cười ha hả.

- Cứu, cứu!

Vũ Thì Tình vừa hét chói tai kêu cứu thì cái miệng nhỏ nhắn đã bị bịt kín.

Lý Lăng Tiêu dùng ánh mắt nhìn chằm chằm đánh giá con mồi, đột nhiên cảm thấy được hóa ra tất cả chỉ đơn giản như vậy, từ trước đến giờ hao tổn nhiều tâm tư như vậy quả thật là ngu. Tại thời khắc này gã dùng thái độ của người thắng cuộc để quan sát tất cả.

Bỗng dưng một bóng trắng như tia chớp lao ra từ bên cạnh rừng cây nhỏ mang theo một tiếng rít gào, cái đầu như đầu bò hung hăng đập vào mũi Lý Lăng Tiêu làm cái mũi anh tuấn của gã bị va chạm chảy rất nhiều máu rồi ngã lăn ra đất sau một tiếng "ầm".

Đợi gã nhìn thấy rõ vật công kích mình là loại vũ khí có tính sát thương không rõ quy mô lớn thế nào thì gã cũng muốn chết luôn.

Ánh mắt hung hãn, răng nhọn sát khí, cái đầu ngẩng cao mà nện bước vững vàng, còn thân hình khoẻ mạnh với đường cong hoàn mỹ kia đã nói lên tất

https://thuviensach.vn

cả.

Đúng vậy, cái đầu trâu này chính là con chó cưng của Thường Nhạc – Big Ben. Giờ phút này con chó như thể vừa thắng một trận chiến, ngóc đầu lên cái đuôi không lông loạng choạng phe phẩy ở chỗ hướng đường mòn.

Như thể phối hợp với con chó, con đường mòn cũng như dội lên thanh âm:

- Big Ben, mày đúng là anh hùng, không ngờ một chiêu đã giết được gã, quả thực là kinh thiên động địa, tốt, đâm hay lắm, đâm cho thằng ngốc này kêu ầm lên đi.

Nương theo thanh âm này còn như có tiếng cười lớn phảng phất, thứ ngôn ngữ độc hữu cùng với động tác lắc đầu xua tay mà người ngoài căn bản không thể học được làm Lý Lăng Tiêu có loại cảm giác như hổ xuống đồng bằng bị chó khinh.

Big Ben dường như rất hài lòng khi được Cao Tiếu khen ngợi, ngẩng đầu ưỡn ngực dạo qua một vòng ngay tại chỗ đó, hung tợn hướng tới phía Lý Lăng Tiêu gầm thét một tiếng sau đó vọt ra bản sắc như của mình, nhẹ soải đến chân Vũ Thì Tình nịnh nọt.

Vũ Thì Tình ngơ ngác nhìn hết thảy, lúc Lý Lăng Tiêu nhào đầu về phía trước thì rất sợ hãi, ý nghĩ đầu tiên trong đầu cô chính là "Thường Nhạc" mau đến cứu tôi, lúc này Thường Nhạc không tới mà chỉ có con Big Ben tới, nhưng cô biết được con chó ở đây thì Thường Nhạc nhất định là ở đâu đó gần đây.

Cuối cùng cặp mắt phượng không thấy ai ngoài Cao Tiếu, hướng ra xung quanh tìm kiếm bóng dáng ý trung nhân, nhưng thật không may là cũng không thấy Thường Nhạc xuất hiện.

Cùng lúc đó, Lý Lăng Tiêu đã dùng đôi mắt đỏ ngầu quan sát xung quanh, sau khi xác định Thường Nhạc sẽ không xuất hiện gã liền thẳng sống lưng,

https://thuviensach.vn

vỗ vỗ bụi đất trên người, rồi đưa ngón tay trỏ đến miệng làm thành tiếng huýt sáo lớn.

Sau tiếng huýt sao, hai người vệ sĩ của Lý Lăng Tiêu đã xuất hiện một cách rất có đạo đức nghề nghiệp. Hai tên này nhìn trẻ tuổi, ánh mắt linh hoạt, sắc bén, phát ra hơi thể mạnh mẽ không kém Cao Tiếu.

Nhìn thấy hai vị huynh đệ này Cao Tiếu giật mình, lắc mình một cái đã ở trước người Vũ Thì Tình. Mà Big Ben còn không hề yếu thế trừng mắt với hai người trước mắt, hào quang hung tàn loé ra, miệng phát ra tiếng sủa chói tai.

Lý Lăng Tiêu ung dung chỉnh tóc, dùng ánh mắt cảm thông nhìn Cao Tiếu:

- Về nói với Thường Nhạc, học viện Kiêu Tử không chỉ có mình hắn. Tình Tình hoặc là thuộc về tao, hoặc là từ nay về sau biến mất, tuyệt đối không thể có chuyện thuộc về Thường Nhạc được.

- Khẩu khí thật là lớn.

Cao Tiếu làm một động tác rất khoa trương, tuy rằng trong lòng có chút kiêng kỵ hai tên vệ sĩ nhưng căn cứ vào đạo đức nghề nghiệp của tiểu đệ cấp thần tượng, gã vẫn cứng đầu kiên trì giữ thể diện.

- Đúng thì sao?

Lý Lăng Tiêu dường như bất chấp bất cứ giá nào:

- Cao Tiếu, tao khuyên mày nên lập tức cút đi, bằng không… Hứ, ta nhớ nhà ngươi còn có một mẹ già đúng không, đừng tưởng tao tìm không ra địa chỉ nhà mày.

Lòng Cao Tiếu trầm xuống, thằng nhóc đối diện này dù gì cũng là một trong những PB6c của học viện, cũng không phải là không thể không e dè,

https://thuviensach.vn

nhưng nghĩ đi nghĩ lại lại chỉ có thể ném một câu về phía Lý Lăng Tiêu:

- *** Mẹ mày.

Lý Lăng Tiêu sắc mặt xanh mét cũng không quản nhiều nữa mà lạnh lùng ra lệnh:

- Xông lên.

- Có bản lĩnh thử động tới một cọng tóc gáy của anh ta xem.

Tiếng Thường Nhạc lạnh lùng như vọng tới từ địa ngục, tất cả mọi người đều cảm thấy mát mẻ trong lòng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 108: Một Lần Cứu Người Đẹp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bỗng hai tiếng kêu đau đớn liên tiếp vang lên.

Vẻ mặt hai tên vệ sĩ của Lý Lăng Tiêu trắng bệch thất sắc, thân hình rung mạnh lùi về sau một bước hiển nhiên là đã bị đánh. Nhìn thoáng qua hai người có vẻ như không có thương tích gì nhưng nhìn kỹ có thể thấy tay áo như bị dao sắc chém một đường, dường như bị lưỡi đao gió vô hình chém.

Trong lòng hai người còn khiếp sợ hơn so với vẻ mặt bọn họ, dù gì bọn họ cũng là tiểu cao thủ cấp bậc D-3 nhưng dường như không thấm tháp gì so với đối thủ trước mặt. Người đó rõ ràng đang đùa bỡn bọn hắn, chủ yếu làm tổn thương lòng tự tôn của bọn chúng. Trong lòng hai người thậm chí còn có một loại cảm giác, cho dù là hai người cộng lại có luyện thêm đến mười năm, tám năm cũng chưa hẳn là đối thủ của người đánh lén kia.

Trong nháy mắt theo tiếng Thường Nhạc vang lên, trên nét mặt Vũ Thì Tình tỏ vẻ hạnh phúc, vui mừng, cô trợn to đôi mắt đẹp nhìn chung quanh.

- Hây, hây, tôi ở sau lưng em cơ mà.

Thân hình Thường Nhạc xuất hiện cùng lúc với giọng nói kia như từ trên trời rơi xuống đứng bên người Vũ Thì Tình, tươi cười mê người.

Vũ Thì Tình giật mình quay lại nhào vào lòng Thường Nhạc thút thít khóc. Có trời mới biết vừa rồi, dù chỉ là trong chớp mắt cô đã sợ hãi thế nào.

Big Ben đang có vẻ rất hưởng thụ căn bản không phòng bị Vũ Thì Tình xoay người, một chân đã bị đạp ra, mắt trợn trừng, cái đuôi hùng hổ đứng

https://thuviensach.vn

lên không có cách nào rủ xuống, kêu lên ồ ồ vài tiếng u uán tỏ vẻ kháng nghị.

Cao Tiếu có chút ngây ngô nhìn Thường Nhạc, trên thực tế chưa bao giờ gã nhìn thấy Thường Nhạc thi triển dị năng. Nhưng là một người trời sinh đã có siêu năng, trong khoảnh khắc vừa rồi gã rõ ràng cảm giác được hai luồng gió bắn nhanh ra, hơn nữa lại cũng khá giống tuyệt chiêu của mình.

Đương nhiên, chỉ có thể nói đao gió của bọn họ thực chất là giống nhau, một chút xuất chiêu nhẹ nhàng này của Thường Nhạc không biết mạnh hơn Cao Tiếu bao nhiêu lần, điều này làm Cao Tiếu có chút buồn bực, cùng là đao gió xuất ra sao hiệu quả lại có thể khác nhau nhiều như vậy?

Mọi người đều biết Cao Tiếu là một người cực kỳ lạc quan và dâm đãng. Kết quả là gã rất nhanh chóng lấy lại tâm lý thăng bằng, sư phụ mạnh hơn đồ đệ chẳng phải là hoàn toàn chính đáng hay sao? Nếu gã còn mạnh hơn Thường Nhạc thì Cao Tiếu gã đúng là nên làm sư phụ rồi.

Trong mắt Thường Nhạc không hề có Lý Lăng Tiêu đang hóa đá, vươn tay vỗ vai Vũ Thì Tình dịu dàng nói:

- Không sao, Tình Nhi, đừng sợ.

Vũ Thì Tình lúc này mới ngừng khóc nhưng vẫn ôm chặt lấy Thường Nhạc. Nhiều ngày nhớ nhung buồn tủi bấy giờ rốt cuộc cũng phát tiết ra, có thể tùy ý làm nũng trước mặt gã không phải là chế độ đãi ngộ mà bất kỳ cô gái bình thường nào có thể nhận được.

Hưởng thụ cảm giác thoải mái trước ngực, Thường Nhạc ôm chặt Vũ Thì Tình làm cô hơi ngạc nhiên rồi lập tức hai tay ôm chặt cổ hắn, vẻ mặt đầy hạnh phúc nhắm hai mắt lại say mê tựa vào lồng ngực hắn.

Nét mặt cười mà như không, Thường Nhạc ôm giai nhân trong lòng đi tới trước mặt Lý Lăng Tiêu, biểu hiện trên mặt bỗng trở nên lạnh lẽo. Như tất

https://thuviensach.vn

cả các vai nam chính trong phim Hàn, Thường Nhạc trong 0,01 giây đột nhiên ôm giai nhân quay 360 độ trực tiếp đá bay Lý Lăng Tiêu. Âm thanh tiếp đất nặng nề, còn có cả tiếng xương gẫy, làm người ta đều kinh ngạc là thương tổn của bạn học Lý lần này là không hề nhẹ.

Vũ Thì Tình nhắm hai mắt không dám nhìn cảnh tượng máu tanh nhưng trong lòng lại có cảm giác khuây khoả. Cước đá này của A Nhạc thật là đẹp.

- Ôi, sao lần nào cũng phải ép người văn hoa phải động thủ thế này?

Người nào đó trong lòng ôm giai nhân nhìn trời cao cảm thán như ngày tận thế. Tóc của gã kệ mưa phùn xối ướt thoạt nhìn có một loại khí chất rất khác.

Lý Lăng Tiêu rên rỉ thống khổ, dần dần tỉnh lại, một tay bưng kín mũi đang chảy máu, ánh mắt lộ vẻ hoảng sợ. Người này và Hoàng Dật Nhiên không hổ danh là anh em thân thiết, đến kết cục cũng bi thảm như vậy, đều là vì gái đẹp mà bị Thường Nhạc đánh cho một trận.

Đương nhiên lại nói đến hành vi của Lý Lăng Tiêu còn ác liệt vài phần so với Hoàng Dật Nhiên, "hình phạt" chờ đợi gã ắt hẳn cũng khác. Trêu trọc gái đẹp không phải lỗi của gã, nhưng đùa giỡn với người con gái của Thường Nhạc là gã đã mười phần sai rồi.

Hai mắt che giấu vẻ âm u lạnh lẽo không muốn người khác biết, trên người Thường Nhạc phát ra cỗ mùi máu tươi, thanh âm lạnh đến nỗi làm người ra muốn bật lò sưởi:

- Chết chưa? Nếu chưa thì nhanh dậy cho tao.

Lý Lăng Tiêu bị hạ đến thất điên bát đảo lúc này mới để ý thấy Thường Nhạc đang ôm Vũ Thì Tình - người con gái mà mình đã nhận định là của mình thì trong lòng liền bốc hỏa chửi lớn:

https://thuviensach.vn

- Thằng khốn, buông cô ấy ra, cô ấy là người con gái của tao.

Cao Tiếu nhẹ thở dài một tiếng, Big Ben buồn bực trợn mắt, còn hai tên vệ sĩ còn đang nhắm chặt hai mắt tuyệt vọng không biết phải làm sao, bọn họ đánh giá trận lôi đình thần kỳ của Lý Lăng Tiêu đúng là đồ bại não, thế cục trước mắt cũng không phân biệt được rõ ràng.

Thường Nhạc ra vẻ kinh ngạc liếc nhìn Lý Lăng Tiêu đang điên cuồng, ánh mắt giống như đánh giá cái đầu lợn, hơn nữa lại là con lợn đỏ. Xoay chuyển ánh mắt, Thường Nhạc nghi hoặc hỏi giai nhân trong lòng mình:

- Ồ, có phải vậy không? Tình Nhi?

Vũ Thì Tình vội vàng lắc đầu vẫn chìm đắm trong hạnh phúc vì câu nói của Thường Nhạc: "Người phụ nữ của tao", đồng thời cô cũng dùng ánh mắt lạnh lẽo quét qua Lý Lăng Tiêu, vẻ phẫn nộ và tủi cực hoàn toàn bạo phát:

- Không biết xấu hổ? Tôi là người của bạn bao giờ? Ngươi đối đãi với em họ 13 tuổi của mình còn như cầm thú, dựa vào đâu dám nói tôi là người của bạn? Đồ biến thái nhà bạn không xứng đáng nói chuyện với tôi, tôi không muốn nhìn thấy bạn nữa.

Lời này vừa làm tất cả mọi người đều giật mình. Hóa ra việc bạn học Lý Lăng Tiêu với em họ đã như dầu gội đầu Rejoice một truyền mười, mười truyền trăm biến thành bí mật cả nước đều biết. Thật đúng là tên biến thái không cần giải thích.

Lý Lăng Tiêu tuy rằng khiếp sợ và phẫn nộ nhưng dường như không hề cảm thấy e thẹn về sự việc của gã với em họ, thậm chí trong ánh mắt điên cuồng cực nóng kia còn có chút đắc ý, vẻ mặt như muốn nói: "Dùng Rejoice thì tự tin như vậy đấy."

Thường Nhạc thật ra không quan tâm đến những chuyện này, vào thời khắc mấu chốt này, hắn cảm thấy mình nên tranh thủ một chút. Kết quả là hai

https://thuviensach.vn

mắt ôn nhu dừng ở Vũ Thì Tình, trước mặt tất cả mọi người thâm tình hỏi:

- Tình Nhi, em đã không có quan hệ gì với bạn Lý đây, vậy thì em có đồng ý làm bạn gái tôi không?

Vũ Thì Tình vốn đang tức giận hừng hực lúc này không biết phải làm sao, kỳ thật cô vẫn muốn hưởng thụ cảm giác được Thường Nhạc theo đuổi, có thể từ tình bạn phát triển thành tình cảm nam nữ không phải là có cơ sở đấy sao? Nhưng tên Lý Lăng Tiêu không ngờ làm cho mình nói ra những lời xấu hổ như vậy, nghĩ đi nghĩ lại lại vùi đầu vào lòng Thường Nhạc, rõ ràng là sự sợ hãi đối với Thường Nhạc đã dần dần hạ thấp.

- Sao? Tình Nhi không đồng ý sao?

Thường Nhạc dùng kỹ thuật diễn bậc thầy. Âm điệu kia, vẻ mặt kia vào giờ phút này đều khiến thiếu nữ hoài xuân tan nát cõi lòng.

- Không, không phải. Đương nhiên là em đồng ý rồi.

Bị làm cho luống cuống đến ngớ ngẩn, Vũ Thì Tình không nghĩ gì thốt ra.

Thường Nhạc lộ ra điệu cười tà ác một cách chiêu bài, sau đó hai mắt ẩn dấu vô số nhu tình, vượt qua ánh đèn điện một trăm độ hôn lên đôi môi đỏ mọng xinh đẹp của Vũ Thì Tình còn đang đầu óc choáng váng.

Hưởng thụ một lát sự ôn tồn rồi Thường Nhạc mới lưu luyến rời khỏi đôi môi đỏ mọng kia, rất thân sĩ nhìn Lý Lăng Tiêu đang ngã dưới đất cười hỏi:

- Ai nhỉ, bạn học Lý, mày xem, mày vừa có ý đồ bất chính với bạn gái của tao? Tao là người trọng đạo lý, nhưng mày đã xúc phạm đến cực hạn của tao. Nói xem, tao phải đối phó với mày như thế nào?

Thường Nhạc tươi cười vô cùng thuần khiết và thiện lương, còn có chút giọng điệu nho nhã lễ độ như những quý tộc Âu Mỹ làm cho mọi người đều

https://thuviensach.vn

giật mình toát mồ hôi lạnh.

Lý Lăng Tiêu đang điên cuồng bỗng có chút lý trí. Gã đột nhiên ý thức được thân phận không tầm thường của người đối diện. Thế nhưng gã cũng không có lý do gì để sợ Thường Nhạc, thực lực của Ngân Câu ở học viện Kiêu Tử cũng không phải bình thường, huống chi còn có sát thủ dự bị Hoàng Dật Nhiên.

Như vậy có phải bây giờ đã đến lúc trở mặt rồi không?

Lúc này những người bàng quan đã nhiều hơn, tuy rất nhiều người còn không dám đến gần vì e ngại thân phận của hai người, nhưng có một đám người không e ngại gì mà đến gần xem, Thường Nhạc không phải là không có gan giết Lý Lăng Tiêu ngay tại chỗ mà chỉ là trước mắt không cần thiết phải như vậy, chưa cần biết các vị trưởng bối sẽ giáo huấn như thế nào mà chính hắn và những người khác cũng bị rắc rối vì chuyện này. Về Thường Nhạc hiện tại, kẻ thù của hắn không đơn thuần chỉ là cảnh quan cao cấp Diệp Hoàng, có thể có rất nhiều người chỉ đợi hắn phạm sai lầm để kiếm cớ tống hắn vào ngục.

Ngầm giải quyết Lý Lăng Tiêu là chuyện sớm hay muộn, việc Thường Nhạc phải làm bây giờ chẳng qua chỉ là gây áp lực tới các học sinh khác thôi, làm gã xấu mặt trước bạn bè.

Cùng lúc đó, Ngân Câu đã nghe được sự việc rồi, đi đến nửa đường lại bị một đám người ngăn cản, đứng đầu là một gã thanh niên cả người ác nghiệt tới cực điểm, bên cạnh còn có hai thanh niên anh tuấn mặc vest một đen một trắng, ba người này chính là Cổ Tư Văn và hắc bạch song sát của gã.

Không đến mười phút, mấy chục người Ngân Câu đã ngã lăn trên mặt đất, Cổ Tư Văn vẫn đứng nguyên tại chỗ, vẻ mặt có chút buồn bực, từ đầu đến cuối gã còn chưa hề động thủ, Ngân Câu cùng đám người kia đích thị là không chịu nổi một kích rồi. Sự đối lập như vậy cũng làm Cổ Tư Văn cảm

https://thuviensach.vn

nhận được một chút kích thích, có lẽ hợp tác cùng Thường Nhạc thật sự là lựa chọn sáng suốt nhất của gã.

Lý Lăng Tiêu sau khi ý thức được hai vệ sĩ đã bị quản chế cũng lưu manh đứng dậy như điếc không sợ súng quát to một tiếng trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người:

- Tên họ Thường, có bản lĩnh bây giờ mày giết tao đi.

Thường Nhạc cười bí hiểm buông Vũ Thì Tình trong lòng, hai tay đút trong túi quần chậm rãi hướng phía Lý Lăng Tiêu đi tới.

Nện bước nặng nề không có sát khí kia làm Lý Lăng Tiêu có một loại ảo giác bản thân mình đã đứng bên bờ vực địa ngục, dường như mỗi bước tiếng của Thường Nhạc lại đưa gã đến gần tới Quỷ Môn Quan hơn một bước. Lý Lăng Tiêu rõ ràng biết mình đang hối hận, nhớ ra họ Thường Nhạc bất cứ chuyện gì cũng dám làm, nếu hắn đến gần như vậy thì thực sự…

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 109: Có Nữ Nhược Hề

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ánh mắt âm u hiện vẻ hoảng sợ, trong khoảnh khắc Thường Nhạc chỉ cách mình có một bước Lý Lăng Tiêu hét lớn:

- Không phục, mày giết tao như vậy tao không phục.

- Không phục?

Thường Nhạc cười quỷ dị, cúi người xuống, cả người mang theo sát khí mãnh liệt khiến những người xung quanh như muốn sụp đổ:

- Không phục thì làm thế nào được? Mày cắn tao à?

Không ngờ Lý Lăng Tiêu lại nể mặt như vậy, ánh mắt hiện chút u ám rồi không ngờ mạnh mẽ cắn vào tay Thường Nhạc.

Nhẹ nhàng xoay người duyên dáng quay vòng, Thường Nhạc dẫm lên đầu Lý Lăng Tiêu khiến cho gã ăn đủ bùn đất bẩn trên mặt đất vì trời mưa rồi mới lạnh nhạt nói:

- Không thể không thừa nhận mày thực sự rất nghe lời, không ngờ bảo cắn mày liền cắn.

Trước mắt bao người, Lý Lăng Tiêu cố sức giẫy giụa miệng lưỡi có chút xẳng bậy nói:

- Tao không phục, tao muốn so tài với mày một trận, có giỏi thì mày hãy đường đường chính chính thắng tao đi.

https://thuviensach.vn

Người đứng xem có chút phát điên, chỉ dựa vào Lý Lăng Tiêu, hắn có gì để so với Thường Nhạc?

Thường Nhạc vẻ mặt kích thích như nghe được chuyện buồn cười nhất trên đời, mỉm cười làm người ta sợ hãi, hiếu kỳ nói:

- Ồ, mày muốn so cái gì?

Ánh mắt này làm Lý Lăng Tiêu như rớt vào hầm băng, hung hăng lắc đầu giọng điệu căm hận nói:

- So chó.

- Ha ha ha, hay thật, bị Ben húc vào đầu nên choáng hả, lại muốn so chó với tao? Lý học trưởng, mày thật sự làm tao thấy hiếu kỳ đấy.

Thường Nhạc híp mắt tay phải đùa bỡn tóc Vũ Thì Tình, tay trái đặt trên mông cô chậm rãi nói.

Lý Lăng Tiêu mặt đầy giận giữ, tên Thường Nhạc chết tiệt, không ngờ đùa bỡn người con gái lẽ ra là của mình ngay trước mặt mình. Mà con bé này còn vờ thuần khiết, nhìn bộ dạng không biết sướng cỡ nào, ông mày ông nhịn, đợi sau khi so chó xong sẽ cho ngươi xem. Nghĩ tới đây y hít sâu một hơi ngũ quan vặn vẹo khôi phục lại nói:

- So chó có rất nhiều loại như là chạy đua, bơi, tóm đồ vật…sao? Có hứng thú không?

Con Ben trên mặt đất điên cuồng gầm một tiếng sau đó uốn éo thành một bộ dạng đáng yêu đứng dưới chân Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười tà ác như thể nghĩ đến sự việc cực kỳ hưng phấn, ngồi thẳng người nghiền ngẫm nhìn chằm chằm Lý Lăng Tiêu, nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

- Đua mười hạng mục, mỗi người đề xuất năm hạng mục, năm ngày mỗi ngày thi hai trận mỗi người ra một trận, được chưa?

Lý Lăng Tiêu dương dương đắc ý, nghe Thường Nhạc nói xong nhún vai nói:

- Không thành vấn đề.

Đám người vây quanh có người lo lắng cho Thường Nhạc, nghe đồn, trong nhà Lý Lăng Tiêu nuôi không ít giống chó nổi tiếng được huấn luyện, Thường Nhạc so chó với y, kết quả có vẻ như đã rõ.

Vũ Thì Tình cũng chỉ ngây ngốc nhìn chằm chằm vào Thường Nhạc đang tươi cười, cô như không thể tin nổi, hai người này vừa mới đó còn đánh nhau hiện tại lại rủ nhau đấu cẩu rồi?

Cao Tiếu cố nhịn cười nhưng thân mình run rẩy đã bán rẻ cậu ta, hiển nhiên là Cao Tiếu hiểu con Ben như lòng bàn tay, cậu ta thực sự không tìm ra con chó thứ hai nào có thể so sánh cùng với Ben rồi.

Ben khoe thân hình ly kỳ, ánh mắt dâm đãng như khi được các người đẹp bao quanh, nước dãi chảy theo đường lưỡi rớt đầy xuống đất, chiếc mông lắc lư không cần biết có bao nhiêu vui mừng rồi.

- Được lắm, đừng để ngày mai đến lúc không thấy bóng dáng mày đâu.

Thường Nhạc hai tay lại bắt đầu sờ soạng Vũ Thì Tình, không nhanh không chậm mà nói, cô nàng bị ôm chặt trong lòng hắn thực sự rất xấu hổ, không ngờ hắn dám trêu cợt cô trước mặt người con trai khác như vậy, tuy nhiên cô cũng tin tưởng Thường Nhạc muốn tốt cho mình, câu nữ nhân khi gặp phải tình yêu thì lý trí bằng không quả nhiên đúng là chân lý.

- Trò hề, tao mà trốn? Đùa à? Ông mày thắng chắc rồi.

https://thuviensach.vn

Lý Lăng Tiêu đứng dậy phản kháng, vẻ mặt kiêu ngạo đắc thắng như con gà trống, dương dương đắc ý.

- Giữ cái miệng sạch sẽ cho tao một chút. Bây giờ mày có thể cút đi được rồi.

Biểu hiện trên nét mặt Thường Nhạc lạnh như tháng mười hai, ánh mắt như đang chơi đùa với con vật nuôi của mình.

Không thể không thừa nhận Lý Lăng Tiêu là tên điên cuồng biến thái cực độ, lại còn không phân biệt được tình thế mà hét lớn:

- Bố mày sẽ...

Lời còn chưa dứt đã có bóng dáng đen trắng giao nhau lao ra nhào tới miệng y, người này hét thảm một tiếng rồi té ngã.

Con Ben ghé vào mặt Lý Lăng Tiêu phẩy mông nhấc chân phải tè một bãi nước đái trên đầu tên này, sau đó diễu võ dương oai về dưới chân Thường Nhạc.

Ai ai cũng đều chấn kinh rồi.

Cán cân công lý trong lòng những người vây quanh xem đã nghiêng mạnh, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy con Ben phong cách và thân thủ hoành tráng như vậy, họ không chỉ mong chờ trận đấu ngày mai.

- Chúng ta đi thôi.

Thường Nhạc không coi ai ra gì nắm tay Vũ Thì Tình đến cười với Cao Tiếu, còn có con Ben đang hăng hái rời khỏi ánh mắt hiếu kỳ của những người vây quanh.

Các nam sinh nhìn theo bóng lưng Thường Nhạc mà ngưỡng mộ. "Thập bộ tấu nhất nhân, thiên lý bất lưu hành, sự liễu phất y khứ, thâm tàng thân dữ

https://thuviensach.vn

danh" chính là để nói đến nhân vật Thường Nhạc hoành tráng này. (ý là nhanh chóng hành động, ra tay đánh người xong cũng nhanh chóng tiêu sái rời đi)

Trái tim các cô gái đều tan nát khi thấy Vũ Thì Tình hạnh phúc mà ngượng ngùng được Thường Nhạc nắm tay. Đương nhiên bọn họ không biết được, còn có một tên mà trong vài giây đồng hồ có đến vài cô nàng cũng có thể coi là mười bước tán một em, thiên lý bất lưu hành.

Bát quái là chủ đề muốn thủa, lúc bóng dáng mấy người vừa đi khuất cũng là lúc đám người bắt đầu châu đầu bàn luận.

Bạn A:

- Theo tin tức tin cậy cho biết hắn đã thành lập một thế lực mới gọi là điểm G, đã có rất nhiều người tham gia rồi, thế lực này không bắt bẻ ai, ai muốn gia nhập cũng đều thu nhận, nhưng có một điểm hạn chế đó là chỉ thoáng qua ai muốn gia nhập cũng không được, chỉ có đợi đến lần sau tuyển nhận mới có thể gia nhập.

Bạn học B:

- Ừ, đúng vậy, bây giờ tớ đã là người của điểm G rồi, nhìn đại ca của tớ uy phong chưa. Không biết đến bao giờ mình mới được như vậy.

Bạn học C:

- Thật sao? Đại ca gia nhập khi nào vậy? Nói cho tớ biết ở đâu? Hết giờ học tớ cũng gia nhập.

Bạn học D:

- Còn đợi tan học, tao sẽ đi luôn bây giờ.

https://thuviensach.vn

Dứt lời vị nhân huynh này không để ý tới sự kinh ngạc của bạn bè mà lập tức biến mất trong biển người, thoáng nhìn qua là biết đi tìm nơi gia nhập điểm G.

Ba người một chó đi cách đó không xa Cổ Tư Văn và hắc bạch song sát đã đứng ở đằng xa trao đổi một ánh mắt với Thường Nhạc cũng không đi tới.

Thường Nhạc giật mình, hắc bạch song sát mà Cao Tiếu kia nói hóa ra chính là người mặc áo đen số 9 và số 11 trên sân bóng, trong lòng có chút ngưỡng mộ, hai tên đệ tử này của Cổ tư Văn đều là nhân tài. Điều đáng ăn mừng chính là Cổ Tư Văn bây giờ lại chính là người của hắn, như vậy hắc bạch song sát cũng là người của điểm G.

- Cậu chủ sư phụ, như thế này, đệ tử sẽ không quấy rầy thế giới riêng của người và sư nương rồi.

Cao Tiếu biết mình giờ phút này không thể làm chân gỗ nữa rất thức thời nói, gọi con Ben đang không cam tâm tình nguyện dưới chân người đẹp Vũ huýt sáo bài "Thập bát mạc" rồi đi về hướng Cổ Tư Văn.

Vũ Thì Tình bị câu nói "sư nương" của Cao Tiếu làm cho đỏ mặt tía tai, cũng không biết phải ứng đối như thế nào hừ một tiếng quay đầu nhìn về chỗ khác.

Thường Nhạc vỗ đầu một cái như nhớ ra điều gì thở dài:

- A, xong rồi.

Vũ Thì Tình bị thái độ lúc này của Thường Nhạc làm cho hoảng sợ quay đầu hỏi:

- Sao vậy?

Thường Nhạc vẻ mặt có chút áy náy chầm chậm nói:

https://thuviensach.vn

- Ài, vừa rồi Nhã Ca nói tìm em có việc, chờ em ở cái phòng làm việc nào đó của học sinh.

- Anh, sao anh không nói sớm.

Vũ Thì Tình vừa bực mình vừa buồn cười trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc quyến rũ sờ tóc thuận miệng nói:

- Vốn dĩ là chuẩn bị nói, chẳng phải vừa nãy bị đụng phải tên khốn Lý Lăng Tiêu kia hay sao?

- Ồ, biết rồi, xin lỗi, hiểu lầm anh rồi.

Vũ Thì Tình dỗ như dỗ trẻ con vuốt ve mặt Thường Nhạc, mặt mình cũng thoáng đỏ ửng, sau khi thấy Thường Nhạc lộ vẻ mặt sắc lang thì lập tức lùi lại sau một bước:

- Em đi trước tìm Nhã Ca, không đi với anh nữa nhé.

Nói xong như con thỏ con bị giật mình sôi nổi bước đi.

Nét mặt đầy vẻ buồn bực, Thường Nhạc khí thế nhìn lên trời đứng nguyên tại chỗ kêu than:

- Con gái bây giờ sao đều sợ ta thế này? Bổn thiếu gia đáng sợ như vậy sao?

Ở chỗ Thường Nhạc đứng cảm thán không tới hai phút sau, trong màn mưa phùn không dứt, một chiếc ô hình hoa tàn thanh tú xinh đẹp xuất hiện. Từ đường mòn trong vườn trường xuất hiện một bóng trắng không có cách nào hình dung.

Tuy rằng đã bị ô che nửa đầu, Thường Nhạc vẫn nhận ra cô gái đang nhìn mình. Chính xác mà nói là dùng ánh mắt nóng như lửa chăm chú nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc không để ý đến điều này, bắt đầu từ năm mười hai tuổi đã biết vụng trộm đánh giá các cô gái. Điều khiến Thường Nhạc khiếp sợ chính là cô bé đối diện không thể dùng lời nói để diễn tả được dáng người, còn có làn da trắng kia như trời long đất lở, lại có vẻ rất khoẻ mạnh, có thể coi là làn da trắng nõn nà nhất trần đời.

Thường Nhạc bỗng nhớ đến một người, chính là người làn da trắng như tuyết, vũ đạo đẹp đẽ như tiên nữ, một trong tứ đại mỹ nhân của học viện Kiêu Tử – Bạch Nhược Hề.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 110: Tiểu Tử, Làm Bạn Trai Của Ta Nhé

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

"Nữ nhân nói chuyện lưu manh một chút sẽ làm nam nhân xúc động.

Nam nhân nói chuyện lưu manh một chút là ép nữ nhân động thủ."

Trích từ "Tán gái cấp đại sư – Người không phong lưu uổng thiếu niên" – Ủy ban hội hoa hoa công tử quốc tế – Thường Nhạc biên chap 38 điều 110.

Phục sức màu trắng Max Mara, sắc mặt vô cùng bình thản, tạo hình truyền thống, không theo phong cách khoa trương đang hot lúc bấy giờ, không có trang sức diễm lệ rực rỡ và phức tạp. Đơn giản mà nói thì áo trắng, quần trắng, giầy trắng, còn về nội y màu gì thì xin hạ hồi phân giải. Tóm lại là đơn giản, sạch sẽ, đoan trang, cởi mở chính là ấn tượng đầu tiên Bạch Nhược Hề mang tới cho người khác.

Thấy đã tạnh mưa, cô thu ô, ánh mắt lại kiên định không dịch chuyển.

Chính xác mà nói, cô gái này vẻ mặt từ đầu đến cuối đều không hề thay đổi, dùng ánh mắt như nhìn thấu lục phủ ngũ tạng của người khác để đánh giá Thường Nhạc, không hề cố kỵ để lộ ra thái độ của mình, căn bản mặc kệ Thường Nhạc có chịu được hay không.

Nói một cách có lương tâm, Thường mỗ nhân tự cho rằng mình đã gặp rất nhiều cô nàng có thân hình đẹp nhưng sau khi nhìn thấy Bạch Nhược Hề, hắn ngẩn người mất 3.1415927 giây, cơ bản là cùng hệ số Pi. Bạch Nhược Hề kỳ thực cũng không cao, ước chừng chỉ khoảng 1m63 nhưng thân hình cô nàng toát ra vẻ rung động có thể bẻ gẫy, nghiền nát, thậm chí là quần áo truyền thống như vậy, dáng người cô cũng tràn đầy tự tin, thân hình lộ vẻ man diệu.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, đây mới thực sự là man diệu, có sự uyển chuyển của người học múa đỉnh cấp, trong một buổi chiều âm u như vậy, không có bối cảnh âm nhạc, không có người xem, nhưng nhất cử nhất động của cô đều có một loại tiết tấu, một loại mỹ cảm tao nhã.

Khi cô chậm rãi đi tới một cách nhịp nhàng, loại uyển chuyển này càng làm cho người không thể kìm chế được trùng lòng.

Giờ khắc này, nếu cô nhảy múa thì không còn nghi ngờ gì nữa, cô nhất định chính là con thiên nga xinh đẹp nhất.

Sau 3.1315937 giây, Thường Nhạc bắt đầu nhìn mặt cô. Sau mái tóc dài thẳng tắp là một dung nhan kiều mị, phối hợp với quần áo của cô còn là làn da trắng nõn nà tiếu ngạo, có vẻ ung dung xinh đẹp nở hoa trong mắt.

Rất rõ ràng từ diện mạo sáng rỡ của cô có thể nhìn ra cô không phải là loại bích ngọc cả đời trầm mặc không có tiếng tăm gì hoặc ẩn cư xuất trần tiên tử. Cô đã được mặc định là để người ta nhìn ngắm, đã mặc định để muôn người vì cô ủng hộ, điên cuồng vì cô, cô hoàn mỹ nhất trong mắt mọi người trên sân khấu lớn.

Thường Nhạc thống kê cho điểm người phụ nữ này vừa vặn 95 điểm, một điểm số rất cao gần tiếp cận đến mốc hoàn mỹ. Thậm chí rốt cuộc có hoàn mỹ hay không còn phải xem tính cách cô thế nào đã hoặc là xem khí chất nội hàm.

Nhưng Thường mỗ nhân tự nhận thấy có rất nhiều cô bé mà hắn không phải nói chuyện cùng mà chỉ cần liếc mắt có thể nhìn ra. Đây chính là một trong những năng lực mà một hoa hoa công tử cao minh nhất định phải có. Tối thiểu, trên người Bạch Nhược Hề, Thường Nhạc có thể khẳng định cô có sự giao hoà của sự dũng cảm của nữ nhân miền bắc với sự uyển chuyển của các cô gái miền nam.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt cô, nhu tình mà kiên định. Nữ nhân như vậy có lẽ không nên tên là Bạch Nhược Hề, cái tên như vậy hẳn là thuộc về một nàng công chúa thuần khiết cao nhã. Mà vẻ đẹp của cô lại là vẻ đẹp rực rỡ của một vị hoàng hậu.

Thời điểm Thường Nhạc chăm chú nhìn vào đôi mắt cô, khoảng cách giữa hai mắt không đến một mét. Thậm chí ánh mắt này còn nhìn Thường Nhạc một cách không hề kiêng nể.

- Ta là Bạch Nhược Hề.

Đây là câu nói đầu tiên của cô, thanh âm gọn gàng mà linh hoạt nhưng lại vô cùng động lòng người.

Không cho Thường Nhạc một cơ hội nói chen vào cô liền nói luôn câu tiếp thep:

- Tiểu tử, làm bạn trai ta nhé.

Ak, cái này…dù rằng Thường mỗ nhân đã nhìn ra cô này có ít nhiều hướng ngoại phóng khoáng nhưng hắn cũng không thể ngờ được lại phóng khoáng đến mức này.

- Cô đang nói chuyện với tôi?

Thường Nhạc phát huy diễn kỹ, lại càng dùng ánh mắt không kiêng nể gì quét một lượt Bạch Nhược Hề, một bộ dạng ác nghiệt.

- Đừng biết rồi còn cố hỏi. Một câu thôi, đồng ý hay không đồng ý. Khuyên anh một câu, anh có đồng ý hay không cũng không vấn đề gì, tôi đã nhận định là anh rồi, anh chạy không thoát được đâu.

Những lời này của Bạch Nhược Hề thực sự quá táo bạo, điển hình cho loại bạn gái dã man.

https://thuviensach.vn

Nam giới lời nói lưu manh một chút là bức nữ giới động thủ.

Nữ giới lời nói lưu manh một chút sẽ làm nam giới động tâm.

Thường Nhạc thật sự động lòng, không chỉ đơn giản là động tâm như vậy mà nội tâm của hắn quả thực đã bị kích động mạnh. Mọi người đều biết cái người nào đó nào đã từng mong muốn có một cực phẩm nữ nhân chủ động tán tỉnh hắn. Vậy mà bây giờ, trong tiết trời hiu quạnh của mùa thu, trong bầu trời âm u, trong sân trường buồn bực này thì nguyện vọng này không ngờ đã được thực hiện trong nháy mắt.

Trời xanh có mắt a.

Mọi người đều biết Thường Nhạc là một người rất quyến rũ, căn cứ đạo đức của một hoa hoa công tử, không muốn để mình sau này quá bị động. Thường Nhạc chuẩn bị chậm rãi thổ lộ tình cảm với cô nàng. Vì thế hắn cười hỏi lại:

- Có phải tôi đã gặp phải nữ lưu manh rồi không?

- Anh muốn nói như thế nào thì nói, có thể tôi không chỉ là nữ lưu manh mà còn có khuynh hướng ngược đãi.

Bạch Nhược Hề trên mặt mang nụ cười quỷ dị nhưng nụ cười này lại làm cơn mưa trong không trung rực sáng, thực sự làm cho người ta không kìm nổi cảm thán, ánh mặt trời quả nhiên trốn sau mưa gió.

Có gái không tán trời tru đất diệt.

Một cực phẩm nữ nhân hiếm thấy như thế Thường Nhạc làm sao có thể buông tha? Nhưng lần này hắn lại có thái độ khác thường, ánh mắt xẹt qua chút hào quang lý trí, khóe miệng gấp khúc thành một chút độ cong tà ác hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tôi làm bạn trai cô, và cô làm bạn gái của tôi, hai việc này khác nhau khá lớn có phải không?

Bạch Nhược Hề ánh mắt thoáng qua một tia tán thưởng, thân thể mềm mại nhẹ run một chút, đôi thỏ trắng trước ngực ước chừng cỡ 34C hơi đung đưa làm cho người ta mơ màng hàng ngàn vạn điều, sau đó cô chậm rãi nói:

- Anh rất thông minh, và nói chuyện với anh, tôi có thể tiết kiệm không ít thời gian, tôi quả nhiên đã không nhìn nhầm người.

Dừng một chút, Bạch Nhược Hề áp sát vào Thường Nhạc, tuy rằng cô thấp hơn hắn rất nhiều nhưng cũng cực kỳ mạnh mẽ, khiêu khích giơ tay nâng cằm Thường Nhạc, thái độ giống như tên lưu manh đùa giỡn với thiếu nữ xuất hiện rất nhiều trên phim ảnh, giọng điệu cũng tà ác:

- Đúng vậy, anh làm bạn trai tôi, sau này anh chính là người của tôi, hiểu chưa?

Khách quan mà nói, những lời này về căn bản là không vấn đề gì, vấn đề chính là ở chỗ người nói chuyện, Thường Nhạc có chút buồn bực, hắn cảm thấy những lời này nên là bản thân mình nói mới đúng, sao lại bị cô nàng này tranh nói trước rồi?

Ý niệm trong đầu vừa xuất hiện, Thường Nhạc liền này sinh ý muốn cưỡng gian cô nàng ngay lập tức, liền theo đó hắn lại lắc mạnh đầu. Cô gái này nếu như có thể chinh phục được cả tâm hồn thì sẽ là cực phẩm nữ tử.

Trên mặt lộ vẻ sợ hãi, người này phát huy khả năng diễn xuất đã được tu dưỡng của mình, ưỡn nghiêm mặt hơi chần chừ hỏi:

- Tôi có thể dũng cảm nói "không" được chứ?

Bạch Nhược Hề cười, phong thái này lập tức làm điên đảo chúng sinh, lập tức cô nắm lấy cằm Thường Nhạc đùa giỡn nói:

https://thuviensach.vn

- Không thể.

- Một khi đã như vậy chúng ta hãy "làm việc" luôn ở đây đi.

Thường Nhạc nói xong lập tức bít miệng Bạch Nhược Hề, không đợi nữ lưu manh kịp phản kháng. Tay của hắn cũng không an phận bắt đầu chuyển động, bốn môi đụng nhau, mùi thơm độc đáo trinh nguyên từ đôi môi Bạch Nhược Hề tỏa ra làm cho Thường Nhạc ngây ngốc một chút, hắn nghĩ cô gái lưu manh này sớm đã là tàn hoa bại liễu, không ngờ rõ ràng là còn nguyên vẹn, xem ra đúng là nhặt được bảo bối rồi.

Điều không còn nghi ngờ này càng làm bùng lên thú tính của Thường Nhạc, chuẩn bị phủ đầu trước nữ lưu manh không biết tốt xấu gì này.

Bạch Nhược Hề hiển nhiên không dự đoán được Thường Nhạc lại thẳng thắn bộc lộ như vậy, bị hôn đến ngây người, cái loại cảm giác tê dại tuyệt vời này làm cô không kìm chế được. Không ngờ câu nói vừa rồi của Thường Nhạc không phải nói đùa mà hắn đem cô ném tới chiếc ghế dài còn đọng nước mưa ác độc bẻ hoa.

Dường như không vì để cho hiệp đấu đầu tiên mình đã rơi vào thế hạ phong, Bạch Nhược Hề chủ động hé cái miệng nhỏ nhắn tận tình thưởng thức cánh môi tươi mới của Thường Nhạc, thời gian dần qua, những tiếng rên rỉ của cô phát ra mơ hồ yêu kiều, cái lưỡi đinh hương như lốc xoáy xoắn tới nhiệt tình như lửa đốt. Thân thể hai người dính sát vào nhau thở dốc không ngớt vì áp lực từ hai bộ ngực ép vào, truyền tới từng đợt dư chấn.

Một tay Thường Nhạc đã đặt trên đầu vú của bộ ngực mềm mại cao ngất kia mạnh mẽ xoa nắn, từng đượt cảm xúc kích thích tột độ liên tiếp truyền đến khiến Thường Nhạc càng muốn tiến thêm.

Bạch Nhược Hề gần như sắp không chịu nổi, cô bỗng không rõ vì sao mình phải tùy ý để người này sắp đặt. Tại đây, ngay giữa ban ngày ban mặt, xung

https://thuviensach.vn

quanh còn thỉnh thoảng có người qua lại, bất luận cô có là nữ lưu manh dạng nào cũng không có dũng khí làm việc như vậy.

- Không.

Bạch Nhược Hề tỉnh táo lại đẩy Thường Nhạc ra.

- Sao? Sợ à?

Thường Nhạc khinh thường cười, trong mắt hiện lên một chút thần thái nghiền ngẫm.

- Không phải chuyện của anh. Đừng có dùng loại ngữ khí này nói chuyện với tôi.

Bạch Nhược Hề giọng điệu lạnh như băng mạnh mẽ, cứng rắn, lông mày phượng quét ngang, mạnh mẽ vung ra một bạt tai, nhìn tư thế này rõ ràng là người giỏi võ.

Thường Nhạc tay trái chỉ nắm lấy tai cô, phản ứng không khách khí tát vào mặt Nhược Hề. Đánh con gái là không đúng nhưng lấy bạo lực để dạy dỗ nữ lưu manh cũng chính là đại khoái nhân tâm.

Kéo sát thân mình, dùng ánh mắt lạnh như băng như đánh giá nô lệ để nhìn Bạch Nhược Hề, Thường Nhạc nét mặt như cười như không, giọng điệu vô cùng âm trầm:

- Tôi cũng rất thiện ý nhắc nhở cô một câu, cô cần nhớ kỹ hai điểm. Thứ nhất, chưa từng có người dám khoa tay mua chân với tôi, cho dù là bà xã cũng không được, thứ hai, muốn làm người phụ nữ của tôi thì tuyệt đối phải tuân thủ quy tắc của tôi.

Huýt sáo theo điệu "Tôi chỉ có một con lừa trước nay tôi chưa từng cưỡi" Thường Nhạc hai tay đút túi quần, ngạo nghễ buông giai nhân đi ra rồi đi

https://thuviensach.vn

thẳng về phía trước.

- Đúng rồi.

Đi được vài bước, hắn đột nhiên quay đầu, vẻ mặt rất thành khẩn, giọng điệu không mấy khác Bạch Nhược Hề trước đó:

- Nữ tiểu thư lưu manh, nếu như chơi không nổi, tôi khuyên cô tốt nhất là tự sát đi, kiến nghị cô nhảy lầu hoặc là tông xe, đừng có cắt tay hay là uống thuốc ngủ mấy cái chiêu ngu xuẩn đó để doạ mấy thằng ngu… Cô nghe kỹ đây, chỉ cần cô còn sống thì cô chính là cất chứa phẩm của tôi, hiểu chưa?

Bạch Nhược Hề ngây người, vẻ mặt đờ dại. Bản thân cô đã được cho là một cô gái rất có cá tính rồi lại gặp phải Thường Nhạc cũng là một nam nhân cực kỳ cá tính. Cô là một nữ nhân ánh hào quang tỏa ra bốn phía khuynh đảo trong giới nữ còn Thường Nhạc lại cũng là một vầng hào quang khuynh đảo nam nhân bốn phía.

- Ma quỷ, hắn chính là ma quỷ, tà ác, cường đại. Nhưng ta thích.

Sau một hồi lâu Bạch Nhược Hề mới tự thì thào, vỗ tay thấy đau mặt bèn lâm vào một mảnh mờ mịt.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Cậu chủ sư phụ, hiện tại điểm G đã có tổng cộng 357 người, trong đó hội viên nòng cốt cấp độ C có 30 người, còn lại vẫn chỉ là hội viên cấp D bình thường.

Cao Tiếu một tay cầm bảng biểu, nói rất da dáng.

Thường Nhạc gật đầu:

- Đúng vậy, Cổ Tư văn đâu?

Cao Tiếu lập tức phối hợp, vẻ mặt đầy căm phẫn nói:

- Thằng ranh kia ỷ là mình đẹp trai hơn đệ tử một chút liền rất chảnh, nhưng môn thống kê của hắn quả thực rất tốt, nhiệm vụ phân loại gì hắn cũng làm ngon lành. Hiện giờ, đệ tử cũng chẳng biết hắn đã làm gì cả, có khi là đi tìm gái thôi.

Một tiếng ho khan không được tự nhiên vang lên. Thanh âm cao dần như có phẫn nộ. Cổ Tư Văn đã đứng ở cửa, hơi thở lạnh băng làm không khí đều đông lại, hừ lạnh một tiếng nói:

- Cái gì gọi là thống kê? Tôi chẳng qua là thích môn kết cấu thôi, bây giờ làm mấy cái bảng này thấy chẳng có vấn đề gì to tát cả.

- Kết cấu học?

Thường Nhạc hơi giật mình, vốn dĩ định giả danh người có văn hóa để thảo luận thâm sâu một chút với Cổ Tư Văn về môn này nhưng thực sự là không hiểu chút gì về nó nên há miệng thở dốc, muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

- Kết cấu học?

Cao Tiếu cũng hơi sửng sốt không phục lắm trừng mắt nhìn Cổ Tư Văn:

- Chuối thật, cậu tưởng cậu là Michel – nam chính phim Vượt ngục chắc? Kết cấu học. Mẹ nó.

- Đúng là, không biết bệnh ngu có truyền nhiễm hay không?

Cổ tư Văn bất đắc dĩ kéo tóc, âm thanh vẫn lạnh lùng:

- Kết cấu học chia làm rất nhiều loại, ví dụ như kết cấu xi măng cốt thép cao đẳng, kết cấu người máy…ta đều biết, chỉ có kết cấu cơ thể người là không rõ mà thôi.

Dường như nghe được chút gì từ trong lời nói này, Thường Nhạc lộ ra nụ cười dâm đãng vỗ bả vai Cổ Tư Văn nói:

- Kết cấu cơ thể người? Có giống môn nghệ thuật cơ thể người mà ta yêu thích không?

Nói tới đây, Thường Nhạc quả nhiên đã coi Cổ Tư Văn là đồng đảng:

- Huynh đệ, duyên phận.

Cổ Tư Văn trợn mắt kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, không biết có phải Thường Nhạc đang cố tình giả ngu hay không lắc đầu thở dài:

- Cậu chủ, nếu ta nói hứng thú với môn giải phẫu cơ thể người, mổ xẻ vậy thì cậu có còn coi tôi là đồng đảng hay không?

Cao Tiếu thân hình chấn động, sợ hãi liếc nhìn Cổ Tư Văn, biết là phải giữ khoảng cách với tên hay ra vẻ này.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thì thu lại thái độ tươi cười cợt nhả nhẹ ho một tiếng nói nghiêm túc:

- Nếu tôi đoán không sai, cậu có năng lực đặc biệt là phân giải, chính là bắt nguồn từ môn kết cấu học này phải không?

Cổ Tư Văn lắc đầu lại gật gật đầu, gương mặt lạnh như băng nổi lên một tia lửa nóng, thản nhiên nói:

- Cậu chủ, cậu nói đúng hơn phân nửa. Chính ra là bản thân tôi trời sinh đã có năng lực phân giải các nguyên tố dị năng, chính điều này làm sau này tôi càng có hứng thú đi nghiên cứu kết cấu học và y học. Bởi vì tôi cảm thấy năng lực của mình không phải chỉ ở chỗ phân giải dị năng mà còn có thể khai phá ra ở mức độ lớn hơn nữa.

- Khai phá phát triển?

Ánh mắt Thường Nhạc lộ ra một tia nghi hoặc.

- Đúng vậy.

Nét mặt Cổ Tư Văn có vẻ kiêu ngạo, hơi vênh lên:

- Nếu sau này điều kiện cho phép tôi nhất định tự mình làm một phòng thí nghiệm, sẽ tìm một đám người cùng chung chí hướng cùng nhau nghiên cứu.

Cái kiểu hỏi một đằng trả lời một nẻo làm Thường Nhạc thấy buồn bực hỏi tiếp:

- Rốt cuộc là nghiên cứu cái gì?

Gương mặt lạnh như băng hé ra một nụ cười, Cổ Tư Văn thoạt nhìn có một sức hút không nói rõ thành lời:

https://thuviensach.vn

- Dựa theo cá nhân tôi đoán rằng, trên thế giới này có những người có dị năng phục chế cơ thể người, những dị năng như vậy đều có thể phục chế, chỉ là chưa tìm được cách làm thích hợp mà thôi. Nếu chúng ta thực nghiệm thành công, công việc phục chế dị năng liền rất đơn giản, thậm chí chúng ta có thể tạo ra một đám người có dị năng, cho dù là những người bình thường cũng có cơ hội trở thành những người có dị năng.

- Đây chẳng phải là địa sinh hóa chiến sỹ trong truyền thuyết hay sao? Chà, quá cừ!

Cao Tiếu bật ra trợn mắt há hốc miệng.

Thường Nhạc giật mình, cho dù hắn là người phục chế trời sinh, có một số năng lực đặc biệt, hắn cũng không có cách nào phục chế. Ví dụ như năng lực phân giải của Cổ Tư Văn, đọc tâm thuật của Vũ Sa…Nếu như thực nghiệm của Cổ Tư Văn có thể thành công thì cho dù là người biến thái như Thường Nhạc cũng không thể tưởng tượng đến lúc đó tình cảnh sẽ lại càng hoành tráng như thế nào.

Nghĩ tới đây, Thường Nhạc lại càng coi trọng Cổ Tư Văn, thậm chí còn nhận xét rõ hơn về người này. Tên lạnh lùng ác nghiệt này giống Đường Bạch Hổ, đều là những cuồng nhân công nghệ cao không quen giao tiếp xã hội. Kiểu người này nên đưa tới phòng thí nghiệm mới phát huy được hết tiềm năng của bọn họ.

- Tuy nhiên.

Cổ Tư Văn lại nói tiếp:

- Đầu tiên là vấn đề tiền bạc, phải làm việc lớn như vậy không biết phải đổ vào bao nhiêu tiền, tiếp theo là áp lực từ bên ngoài, nếu như tin tức này truyền ra ngoài, không chỉ có chính phủ mà e chừng cả thế giới đều đối địch với chúng ta. Thứ ba là đi đâu để tìm người sống đến làm chuột bạch

https://thuviensach.vn

cho chúng ta, còn nữa chúng ta cần phải lấy ra màu cùng tuỷ của một bộ phận người dị năng. Việc này…

Nói xong, Cổ Tư Văn liếc mắt mờ ám nhìn Cao Tiếu. Cao Tiếu rùng mình đột nhiên trở nên giống đứa trẻ ngoan ngoãn đưa ánh mắt xin sự giúp đỡ nhìn Thường Nhạc.

- Ây, chuyện này không vội được đâu.

Thường Nhạc đồng tình gật đầu đột nhiên nghĩ đến cái bí mật kinh thiên động địa của Đường Bạch Hổ kia, dù sao người đó sau này có cần làm thực nghiệm gì chẳng thà ném y vào cùng chỗ với Cổ Tư Văn, nói không chừng bọn họ còn có thể giao lưu lẫn nhau nghiên cứu thảo luận gì đó. Mặc dù ngành học của bọn họ khác nhau nhưng đừng quên Đường Bạch Hổ đã đánh cắp được không ít tư liệu quý giá. Trong số đó hơn phân nửa có một số thành quả y học tiến bộ của quốc gia.

Rất nhanh, Thường Nhạc lại lộ ra thần thái nắm chắc, trên mặt như có như không tươi cười, tự đắc nói:

- Áp lực, những việc này không phải suy nghĩ, nếu sau này thực sự phải làm, tốt nhất đi Âu Mỹ mua một hòn đảo độc lập bí mật như vậy sẽ không thể có sai sót rồi.

Sau khi thấy Cổ Tư Văn gật đầu, Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác:

- Còn về phần chuột bạch thì lại càng đơn giản. Nếu như bản thiếu gia đoán không sai thì chẳng bao lâu nữa sẽ có rác rưởi của tổ chức Sơn Khẩu Nhật Bản đem tới tận cửa, lúc đó cứ tùy tiện trói vài tên đưa vào phòng thí nghiệm là được, muốn chém giết ai tùy thích. Ê, hai người các ngươi đừng có dùng ánh mắt đó nhìn ta được không? Bà nó chứ, làm như ta tàn nhẫn lắm không bằng, tố chất, tố chất! Ta là người biết đạo lý, trước kia bọn Nhật bắt bao nhiêu tổ tiên của chúng ta để làm thí nghiệm chúng ta bây giờ chẳng qua là có qua có lại mới toại lòng nhau mà thôi.

https://thuviensach.vn

Cổ Tư Văn tươi cười có chút lãnh khốc như ngầm đồng ý với đề nghị này.

Mà ánh mắt Cao Tiếu không ngờ có chút lửa nóng và phẫn nộ, thoạt nhìn như là hận không thể giết sạch bọn Nhật một phen.

- Vấn đề cuối cùng.

Thường Nhạc nói tới đây, gương mặt u sầu thương tâm, ngửa mặt lên trời thở dài:

- Tiền à? Con mẹ nó chứ, đi đâu kiếm nhiều tiền như vậy? Các anh em, từ bây giờ phải chi tiêu tiết kiệm, liều mạng kiếm tiền.

Ánh mắt Cổ Tư Văn hiện lên một tia nghi hoặc cũng có chút hiểu ý, nếu quả thực lần này làm được phòng thí nghiệm không biết phải đốt bao nhiêu tiền vào đây, đây giống như là cái động không đáy.

Cao Tiếu lại trừng mắt há mồm trong lòng buồn vực, cậu chủ sư phụ cũng thiếu tiền sao?

Hai người nào biết được sự đau khổ của Thường Nhạc, chỉ là một Đường Bạch Hổ cũng đã há mồm đòi mười tỷ đồng. Hôm nay lại còn thêm cả Cổ Tư Văn, Thường Nhạc thấy trái tim như tan nát rồi.

Lắc lắc đầu, Thường Nhạc không khỏi nhớ tới Đường Bạch Hổ, tên tiểu tử thối này gần đây lại làm cáI trò gì nữa đây.

Lại nói Diệp Thải Hoa sau khi được các tiểu thư ở các club vui vẻ đưa tiễn đã lưu luyến không rời đi tới phòng làm việc của Phương Đông Club ở thành phố J.

Tiếp đãi hắn là một vị phụ nữ mỹ mạo tầm ba mươi tuổi, dường như nhận được chỉ thị của cấp trên nên người này rất nhiệt tình, nhiệt tình đến mức trực tiếp cho Diệp Thải Hoa một tấm vé máy bay đến thành phố C, nói một

https://thuviensach.vn

cách thẳng thắn thắn chính là cho Diệp Thải Hoa đến làm việc ở tổng công ty của Đông Phương Club ở thành phố C.

Diệp Thải Hoa thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh tại chỗ, hắn cảm thấy hạnh phúc đến nhanh như lốc xoáy.

Nhưng hiện tại có một vấn đề, sắp tới Giang Nam cùng với duyên hải bị bão càn quét, rất nhiều chuyến bay đều bị trì hoãn, nhưng Diệp Thải Hoa hiện nay đang nhiệt huyết bừng vừng, hận không thể ngay trước mặt mọi người để phát tiết nội tâm đang cực kỳ kích động của mình, kết quả là y đã bắt xe lửa đến thành phố C.

Trong đời Diệp Thải Hoa luôn có một "Đoạn tình bến tàu", gã vẫn luôn mơ tưởng trong nháy mắt khi đặt chân lên xe lửa, cô nàng mà gã yêu sẽ xuất hiện, cô nàng vẫy tay, nước mắt lưng tròng vừa chạy vừa hét "Thải Hoa, em chờ anh quay lại."

Tiếc nuối chính là đây lại là việc không thể, cô nàng mình yêu đã sớm đi rồi, tình yêu đã sớm chết trong ký ức, ai có thể chịu được bao nhiêu năm không nhung nhớ, lại có ai có thể chịu được ngày nào cũng nhớ nhung như vậy?

Diệp Thải Hoa bây giờ có thể làm chẳng qua là dùng lời của nhà nghệ thuật giang hồ hiện đại Vương Gia Vệ để tự an ủi mình mà thôi: "Khi có những thứ bạn không có cách nào đạt được thì việc duy nhất bạn có thể làm là đừng quên."

Nhưng lúc này đây ông trời đã mở mắt. Không chỉ là một cô nàng là mà một đám các cô nàng đến tiễn Diệp Thải Hoa, ai nói kỹ nữ vô tình con hát vô nghĩa? Ít nhất tại thời điểm này Diệp Thải Hoa cảm nhận được tình cảm ấm áp như mùa xuân từ những cô nàng này.

Trong nháy mắt lúc lên tàu nhìn thấy vô số những cánh tay vẫy, Diệp Thải Hoa nghẹn ngào, gã nhớ tới một ca khúc, ca khúc mà cô nàng y tá kia rất

https://thuviensach.vn

thích.

"Khi anh nắm chặt bàn tay em nói đi nói lại "hãy bảo trọng". Khi anh nhìn say đắm vào đôi mắt em nói "Đừng tiễn anh". Khi anh bước tới bến tàu ly biệt em không sao ngăn được những tiếng gọi trong lòng mình, nhìn đoàn tàu mang bóng anh đi xa dần trong lòng em chỉ còn một mảnh hỗn độn. Muôn vàn lời nói đã không kịp thốt ra, nước mắt em đã sớm dâng trào. Từ ngày đó em đã say mê nhà ga này, biết bao lần em ngây ngốc đứng nhìn, cảnh tượng ly biệt đó cứ diễn đi diễn lại, dường như bàn tay anh vẫn đang vẫy em. Đến bao giờ đoàn tàu đó mới mang anh quay lại em sẽ mãi đứng nơi này chờ đợi. Em không biết anh giờ ở phương nào nhưng xin hãy vì em mà bảo trọng."

Sau khi lên tàu, Diệp Thải Hoa rất lâu vẫn không thể bình tĩnh, gã cảm thấy cuộc sống vẫn tràn trề hy vọng. Kết quả là gã lại có một quyết định chuẩn bị kiếm một cô nàng như trong tất cả các tiểu thuyết sắc dục đều viết và phát triển tình cảm. Nhưng bất hạnh cho gã chính là cạnh giường gã nằm không có lấy một người nào.

Ước chừng bốn năm giờ, Diệp Thải Hoa vừa cảm giác tỉnh giấc gã nhận thấy các giường bên cạnh đã kín người, và không may là hàng xóm đó tất cả đều là nam. Diệp Thải Hoa nhắm mắt lại thấy bầu trời tối đen.

Trên đường không ngừng có người lên xuống xe. Ngay vào lúc Diệp Thải Hoa vô cùng tuyệt vọng thì trời xanh có mắt, vào thời điểm nửa đêm một gia đình ba người lên tàu. Vì gia đình này có hai tấm vé ở cùng khoang với Diệp Thải Hoa, một vé còn lại ở khoang khác nên vì muốn ở cùng nhau nên họ đã đề xuất đổi vé với gã.

Trên tinh thần "một người vì mọi người, mọi người vì một người" Diệp Thải Hoa liền đáp ứng không chút do dự.

https://thuviensach.vn

Kết quả là Diệp Thải Hoa chuyển từ toa này sang toa khác, việc này không quan trọng mà quan trọng chính là ở những giường cạnh gã có một cô nàng bộ dạng rất không làm người ta thất vọng.

Xuyên qua màn đêm u tịch, Diệp Thải Hoa im lặng quan sát cô nàng.

Ở thời khắc này, Diệp Thải Hoa cảm thấy trời xanh đã không vứt bỏ mình, gã cảm thấy tính mạng của mình lại có ý nghĩa.

Nhưng cái gì gọi là việc không như mong đợi? Vị ngự tỷ này không ngờ nằm ngáy cả đêm. Đêm hôm đó, thế giới quan và nhân sinh quan của Diệp Thải Hoa đã hoàn toàn sụp đổ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 112: Ngu Vãi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ngày này chính là một ngày có tính lịch sử vì Thường mỗ mới có 9h sáng đã rời khỏi giường, việc này rõ ràng là rất không khoa học, con Ben vội vàng ngóc đuôi đuổi theo sau lưng hắn, ánh nhìn đầy phấn chấn, nghĩ đến buổi chiều có hai trận đấu, ánh mắt nó đã hiện vẻ hưng phấn.

Mới vừa đi tới gần lớp học không ngờ đã gặp phải thầy tổng giám thị.

- Em Thường Nhạc, đang định tìm em đây, thật là trùng hợp, haha.

Thầy tổng giám thị lúc này tươi cười như hoa, hiển nhiên là không có việc gì không lên điện Tam Bảo.

Thường Nhạc thực ra có hơi sửng sốt, kinh ngạc không hiểu vì sao lão già đó lại biết mình sẽ đi học, hơn phân nửa là mèo mù vớ cá rán rồi, hắn không khỏi cười nói:

- Chủ nhiệm, có việc gì vậy?

Thầy tổng giám thị từ sau khi biết thân phận Thường Nhạc thì có chút kiêng kỵ đối với tên tiểu sát tinh này, nụ cười trên mặt có phần hơi nịnh nọt:

- Việc này, chính là tỉnh này có một nhân vật muốn gặp em, nếu tiện thì bây giờ mời em đến phòng làm việc của tôi.

Thường Nhạc giật mình, là nhân vật gì? Không ngờ lại thông qua nhân viên nhà trường để tìm đến mình. Nhìn thấy nỗi lòng trong mắt thầy tổng giám

https://thuviensach.vn

thị, Thường Nhạc dùng đầu ngón chân cũng đoán được lão già này chắc chắn là đã nhận được gì đó từ người ta rồi.

Nháy mắt, Thường Nhạc cười nói:

- Nếu vậy xin mời thầy chủ nhiệm dẫn đường đi.

Vừa nhìn thấy Diêm Thế Tỏa, Thường Nhạc đã sững người, đến con Ben cũng sững sờ.

Nói đến Diêm Thế Tỏa, người này không chỉ là một nhân vật hô mưa gọi gió ở tỉnh D mà chính là nhân vật lớn trong cả nước. Người này gần như là một tên trong giới nhà giàu mới nổi, bảy tám năm trước làm giàu ở vùng thuộc da hóng của duyên hải đã thu được không ít tài sản, hai năm trước đã nổi tiếng trong danh sách 100 tỷ phú của cả nước, được cho là một nhân vật có máu mặt.

Nhưng nguyên nhân nổi tiếng của người này không phải vì những thứ này mà là vì bóng đá. Nghe đồn Diêm Thế Tỏa là một người rất mê bóng đá, phát triển theo phong cách nhà giàu mới nổi, sau khi phát tài xong đã chen chân vào làng bóng đá, mua lại đội bóng Dương Vĩ của tỉnh D. Đội Dương Vĩ quả là đội bóng danh bất hư truyền, vẫn luôn chẳng có tiền đồ gì. Sau khi Diêm Thế Tỏa tiếp nhận câu lạc bộ đã dùng tiền thuê huấn luyện viên nước ngoài huấn luyện, còn mua không ít cầu thủ lớn trong nước, đứng top 3, kết quả là Diêm Thế Tỏa đã nổi danh.

Nhà giàu mới nổi đúng là nhà giàu mới nổi, không chỉ có hai vệ sĩ cao lớn thô kệch đi sau, trong tay còn có hai chiếc điện thoại vàng, Tay trái một chiếc Nokia, tay phải một chiếc Motorola. Sau khi nhìn thấy Thường Nhạc, Diêm Thế Tỏa vẫn ngồi trên ghế hoành tráng nói:

- Thằng ranh, ngươi rốt cuộc đã tới, nhưng làm ông mày đợi hơi lâu đấy. Chắc mày biết ông mày chứ? Vậy thì chúng ta không cần phải giới thiệu nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Lời này lại khiến Thường Nhạc ngẩn ngơ. Người dám nói chuyện với hắn như vậy tìm khắp Trung Quốc cũng không có vài người. Bởi vậy hắn rút ra kết luận chắc chắn tên Diêm Thế Tỏa kia không biết thân phận của mình. Mọi người đều biết Thường Nhạc là tên tà ác vô sỉ, hắn lập tức phát huy diễn kỹ, lộ vẻ tươi cười ngại ngùng ngây thơ hỏi:

- Tiên sinh, ngài tìm tôi?

Diêm Thế Tỏa rất sĩ diện phất tay, một tên vệ sĩ lập tức đem một chiếc máy quay nhập khẩu đặt trước mặt Thường Nhạc, bên trong chính là trận đấu tranh tài khối lớp phổ thông năm nhất và phổ thông năm hai.

Thường Nhạc cười cười không nói gì.

Diêm Thế Tỏa có vẻ như rất không hài lòng với biểu hiện này của Thường Nhạc, thô lỗ nói:

- Thằng ranh, ông mày cũng không phí lời nữa! Mày đá bóng rất hay, tao ở trong nước lăn lộn nhiều năm như vậy chưa từng thấy ai được như mày, gia nhập đội Dương Vĩ của chúng ta chỉ sau một năm ngươi có thể trở thành ngôi sao. Mày thấy sao?

Thường Nhạc dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Diêm Thế Tỏa, chỉ cần là người trái đất cũng nhận ra loại ánh mắt này chính là đang đánh giá một cái đầu lợn, hơn nữa lại còn là một con lợn ngu.

Vỗ bàn một cái, Diêm Thế Tỏa giận giữ nói:

- Mày không đồng ý? Mày ra giá đi, ông đây có tiền.

Nét mặt như không tươi cười, Thường Nhạc giọng điệu vô cùng hồn nhiên lương thiện:

- Diêm Thế Tỏa tiên sinh, ngài tìm tôi chính là vì chuyện này.

https://thuviensach.vn

Diêm Thế Tỏa mặt phát lạnh:

- Hỏi vớ vẩn, nếu không lão tới đây làm gì.

Thường Nhạc đứng dậy cười qua quýt:

-

Vậy ngài tìm nhầm người rồi, tha thứ cho tôi khó lòng tuân lệnh.

- Vì sao?

Diêm Thế Tỏa vẻ mặt khó hiểu, nếu biết thân phận Thường Nhạc thì ắt hẳn lão sẽ biết mình vừa làm một việc buồn cười nhất trần đời.

Hai tay đút túi quần, Thường Nhạc xoay người bước đi, thanh âm coi thường và khinh miệt:

- Ông chủ Diêm, không phải tôi coi thường ông, chẳng qua là đá bóng trong nước tôi thấy mất mặt thôi.

Đây là một câu nói rất hợp lý, bất kỳ người mê bóng đá nào đã bị tổn thương bởi nền bóng đá Trung Quốc đều nói như vậy. Nền bóng đá Trung Quốc làm đau lòng hết thế hệ này đến thế hệ khác, những người mê bóng nhỏ tuổi đều đã trưởng thành, đến con cái họ cũng trở thành người mê bóng, nhưng nền bóng đá Trung Quốc vẫn là cái dạng ấy.

Thường Nhạc chẳng qua nói một câu nói thật mà thôi.

- Thối hoắc.

Diêm Thế Tỏa phẫn nộ đứng dậy trừng mắt Thường Nhạc đang xoay người muốn đi, phất tay ra hiệu cho hai người vệ sĩ ngăn cản Thường Nhạc, ném một bản hợp đồng lên bàn lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Thằng ranh, hôm nay mày đồng ý hay không đồng ý cũng phải đồng ý, nếu không mày không đi khỏi căn phòng này được đâu.

Lời này sao nghe lại quen tai đến vậy? Sao nghe giống hệt những lời hay dùng của bản thiếu gia thế? Thường Nhạc giật mình, nét mặt lộ vẻ tươi cười vô cùng ngây thơ hồn nhiên, xoay người nhìn Diêm Thế Tỏa.

Đã từng có một nhà nghiên cứu kinh tế nói một câu: Diêm Thế Tỏa là tên ngốc lớn nhất thế kỷ này.

Xem ra lời này đúng là lời vàng ý ngọc, về Diêm Thế Tỏa ngu như vậy làm sao có thể trở thành một cự phú, cái gì đó thực sự chỉ có thể đổ tại vận may.

Ai cũng biết đối với những kẻ ngốc tự đưa tới cửa, Thường Nhạc sẽ không buông tha, đơn giản hắn chỉ vắt chân ngồi xuống chậm rãi hỏi:

- Diêm tiên sinh, ông đang uy hiếp tôi sao?

Diêm Thế Tỏa bộ dạng xấc xược tươi cười nhếch miệng nói:

- Ranh con, mày nói thử xem?

Thường Nhạc trên mặt hơi lộ ra chút sợ hãi, phát huy diễn kỹ đến đỉnh điểm, thanh âm run rẩy do dự hỏi:

- Diêm tiên sinh, tôi có thể hỏi ông một câu không?

Diêm Thế Tỏa hơi sửng sốt thầm nghĩ có thể tên thằng ranh này sợ rồi, bèn lập tức đắc ý nói:

- Mày cứ việc hỏi đi.

Con mắt khẽ chuyển động, Thường Nhạc cười cười:

https://thuviensach.vn

- Xin hỏi, Diêm tiên sinh, nghe bên ngoài đồn tập đoàn Cự Hùng của ông có vốn lưu động tám tỷ đồng, có thật vậy không?

Diêm Thế Tỏa thất kinh nghiêm túc nhìn Thường Nhạc, thầm nghĩ người này quả nhiên là một nhân tài, lại muốn thăm dò gốc gác ông đây, nếu mình cho thấy có đầy đủ điều kiện kinh tế, như vậy chắc chắn hắn sẽ rất vui mừng mà bán mạng cho mình. Vì vậy, Diêm Thế Tỏa lớn giọng vỗ ngực nói:

- Tập đoàn Cự Hùng trước giờ đều rất công khai, đúng vậy, chính là tám tỷ vốn lưu động.

Nhẹ nhàng đập mặt bàn Thường Nhạc hỏi tiếp:

- Như vậy xin hỏi một chút, nếu các ngươi bỗng nhiên thiếu đi vài trăm triệu thì có phải sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tập đoàn không?

- Làm kinh doanh thì đương nhiên là có lỗ có lãi, thua vài trăm triệu có là gì, tập đoàn Cự Hùng của ông cũng không phải hạng tôm tép.

Diêm Thế Tỏa mặt đầy tự tin, bỗng trừng mắt nói:

- Thằng ranh, hỏi vậy để làm gì?

Giống như là đánh giá người yêu đầu, Thường Nhạc quyến rũ nhìn Viêm Thế Tỏa, giọng nói có hơi thâm tình.

- Không có gì, tôi tính vay Diêm tiên sinh ngài ít tiền tiêu thôi.

- Ha ha ha…

Diêm Thế Tỏa bật cười, chẳng phải là tiền hay sao, tên thằng ranh thối này có thể mượn bao nhiêu lập tức nói:

- Không thành vấn đề, ngươi muốn bao nhiêu?

https://thuviensach.vn

- Ồ, cảm ơn, trước mắt là năm trăm triệu đi.

Bịch một tiếng Diêm Thế Tỏa ngã lộn nhào xuống đất, khó khăn lắm mới vực cái thân mình béo mập dậy, hỏi có chút không tự nhiên:

- Bao nhiêu, mày nhắc lại xem nào?

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc biến mất trong nháy mắt, thanh âm dần trở nên lạnh lùng:

- Tôi nhắc lại lần nữa, năm trăm triệu.

Diêm Thế Tỏa hơi khiếp sợ lại có chút muốn cười:

- Thằng ranh con, mày điên rồi?

- Có lẽ vậy, hiện tại, tôi muốn sáu trăm triệu.

Diêm Thế Tỏa thật sự là một người thô kệch, một tay quẳng điện thoại giận giữ:

- Mẹ, mày muốn chết hả?

Thường Nhạc thoải mái phất tay tóm lấy cái điện thoại, trong mắt dần có mùi máu tươi, cười nói:

- Tất cả đều là người có văn hóa, sao phải thô lỗ vậy? Bây giờ tôi muốn bẩy trăm triệu, Diêm tiên sinh ngài chắc sẽ không từ chối chứ?

Diêm Thế Tỏa bạo nộ, điên cuồng ra lệnh cho hai tên vệ sĩ:

- Mẹ nó, đánh nó cho tao, đánh cho chết đi, đánh cho hai chân nó không thể đá bóng được.

Hai vệ sĩ hùng hổ lao đến, còn chưa thấy Thường Nhạc xuất thủ như thế nào đã thấy hai gã đại hán này ngã xuống phát ra tiếng rên rỉ thống khổ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đi qua ngồi cạnh Diêm Thế Tỏa, khoác vai lão như bạn lâu năm gặp lại giọng điệu vô cùng dịu dàng:

- Diêm tiên sinh, hiện tại tôi muốn tám trăm triệu, tôi nghĩ ông sẽ đáp ứng đúng không?

Đồng tử Diêm Thế Tỏa co rút mạnh, gã ý thức được mình đã gặp cao thủ võ lâm truyền kỳ. Tuy nhiên cao thủ thì sao, lão Diêm gã có nhân vật nào mà chưa từng gặp. Thế đạo này có tiền mới là đại gia, chỉ cần hôm nay lão không chết, loại cao thủ thế nào lão cũng có thể thu phục được.

Kết quả là Diêm Thế Tỏa tiên sinh bắt đầu bộc lộ phong cách, vẻ mặt mang theo vài phần tâm huyết.

- Có bản lĩnh ngươi giết ta đi, muốn vòi tiền ta, quên đi!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Kết quả là Diêm Thế Tỏa đột nhiên muốn thể hiện, vẻ mặt không ngờ mang theo vài phần cương quyết:

- Có bản lĩnh thì giết tao đi! Muốn lợi dụng tao để moi tiền, còn lâu nhá!

- Ồ, vậy sao?

Thường Nhạc nhẹ nhàng đè chặt hai tay Diêm Thế Tỏa sau đó dùng thủ pháp kỳ lạ bẻ mạnh.

Một tiếng khớp xương vỡ vụn vang lên, sau đó là tiếng hét thảm thiết như lợn bị chọc tiết của Diêm Thế Tỏa, tiếp đó thanh âm này càng trở nên khủng khiếp vì Thường Nhạc đã đem miệng lão ép xuống bàn.

Thường Nhạc nhàn nhã ngồi trên bàn cúi đầu hỏi:

- Tiên sinh, cảm thấy thế nào?

Diêm Thế Tỏa trong ánh mắt chứa oán độc như muốn đem Thường Nhạc giết chết đến một vạn lần, gã thực sự đau đến nỗi nói không ra tiếng chỉ thê thảm rên rỉ, hừ lạnh.

Một tay bắt lấy tay phải Diêm Thế Tỏa đặt trên bàn, tay kia cầm gạt tàn thuốc lá, Thường Nhạc nặng nề đập xuống, giọng điệu lại dịu dàng:

- Bây giờ cảm thấy thế nào?

Diêm Thế Tỏa đã sớm kêu lên như nổi điên, gã thấy buồn bực sao những người quanh đó không đến cứu mình, tối thiểu là cũng chạy tới xem xét

https://thuviensach.vn

hoặc báo cảnh sát mới phải chứ. Hiện giờ lão chỉ có thể giống con vịt chết mạnh miệng:

- Mẹ mày, có giỏi thì giết tao đi.

- Bốp!

Gạt tàn thuốc lá trong tay Thường Nhạc lại nâng lên đập mạnh vào mu bàn tay Diêm Thế Tỏa, thở dài như ngày tận thế nói:

- Xong rồi, Diêm tiên sinh chẳng phải cầm đũa tay phải sao? Xem ra sau này ngài phải đổi sang tay trái rồi.

Diêm Thế Tỏa hiện tại còn không có sức nói, sắc mặt trắng bệch, cả người không còn sức lực. Thoạt nhìn giống như con cá trạch bị lột xương.

Hai tên vệ sĩ bên cạnh dù đều là những nhân vậy rất hung ác nhưng sau khi nhìn thấy ông chủ bị ngược đãi như vậy thì bọn chỉ có cách lựa chọn thông minh là té xỉu.

- Aaaaa!

Diêm Thế Tỏa khôi phục một chút tinh thần lại bắt đầu mắng chửi bất chấp đau đớn, tuy nhiên còn chưa cố chửi xong đã lại bị người kia tàn phá.

Bộ dạng kia không giống như đang đánh người mà giống như đang đập cây đào, biểu hiện của Thường Nhạc chăm chú mà thoải mái, liên tục không ngừng đập vào mu bàn tay Diêm Thế Tỏa.

Đột nhiên, nét mặt Thường Nhạc lộ ra một chút tươi cười chậm rãi nói:

- Diêm tiên sinh, ông là một thế hệ phú hào, cũng có thể coi là người giới thượng trên đúng không? Vì vậy, ông cũng nên có chút tố chất. Nghe nói ông không biết chữ, cũng không biết đọc sách? Ài, làm ơn đừng có dùng

https://thuviensach.vn

ánh mắt đó nhìn tôi, tôi chẳng qua chỉ muốn nâng cao tu dưỡng văn hoá cho ông mà thôi.

Lại đập một cái thật mạnh, trong tiếng gào điên cuồng cùng ánh mắt hoảng sợ, tuyệt vọng của Diêm Thế Tỏa, Thường Nhạc chậm rãi:

- Đầu tiên, tôi muốn dậy ông một bài thơ. Nào, đọc theo tôi: "Đầu giường ánh trăng sáng, ngỡ mặt đất tỏa sương, ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu nhớ cố hương. 1, 2, 3 nào, chuẩn bị, đầu giường…ánh trăng sáng.

Diêm Thế Tỏa hoàn toàn si ngốc, lão hiện tại hiểu rõ thế nào là biểu hiện thái độ thực sự.

- Mẹ kiếp, đọc theo tôi.

Thường Nhạc giận giữ, gạt tàn nện mạnh vào đầu Diêm Thế Tỏa, máu tươi phun trào.

Trong đau đớn, Diêm Thế Tỏa lúc này mới ý thức được gã đang phải đóng vai diễn vô cùng tàn nhẫn, đây tuyệt đối không phải lá gan và sự quyết đoán của một học sinh cấp 3. Trong nguy cấp, lão không ngờ tự chủ được bắt đầu:

- Tôi đọc, tôi đọc, đầu giường ánh trăng sáng, cuối giường hai đôi giầy.

- Mẹ kiếp, ông thật sự biết đổi mới. Cái tố chất gì thế? Nghiêm túc một chút được không?

- Đừng đánh nữa, tôi đọc: Đầu giường ánh trăng sáng, ngỡ mặt đất tỏa sương.

Thường Nhạc lộ ra một nụ cười hài lòng rung đùi đắc ý:

- Trẻ con thật dễ dạy, vậy xin hỏi Diêm tiên sinh, điều kiện tôi đưa ra ngài đã đồng ý chưa?

https://thuviensach.vn

- Tôi đồng ý, tôi đồng ý.

Diêm Thế Tỏa chết lặng nói năng lộn xộn gật đầu, rồi lại bỗng ý thức được đây là về vấn đề tiền, lập tức lại lắc đầu nói:

- À, không được không được.

Nằm ngoài dự kiến của mọi người, Thường Nhạc không tiếp tục dùng hình mà túm lấy điện thoại của Diêm Thế Tỏa lật giở ra một số điện thoại:

- Diêm tiên sinh, Diêm Hiểu Cang này có phải là quý công tử không? Nghe nói quý công tử đang học ở học viện Kiêu Tử?

- Mày muốn làm gì?

Diêm Thế Tỏa kinh sợ chưa từng có thanh âm lộ vẻ tuyệt vọng, máu và nước mắt trên mặt trở nên mơ hồ.

- Tôi có thể làm gì? Dù sao lệnh công tử cũng là bạn học thì cũng nên giao lưu bồi dưỡng tình cảm thôi mà.

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc quả thật rất thuần khiết thiện lương bấm số gọi Diêm Hiểu Cang.

Năm phút đồng hồ sau, Dương Hiểu Cang không hiểu gì đi tới phòng khách, nhìn thấy Thường Nhạc, lại nhìn thấy cha mình sắp bị nện thành gấu mèo, rất nhanh chóng đã hiểu ra hết thảy, tên béo này sợ quá khóc toáng lên.

- Hiểu Cang, đừng khóc.

Thường Nhạc rất hiểu lòng người an ủi tên béo đang sợ run lên, chỉ vào cái máy quay trên bàn hỏi:

- Hiểu Cang, đây là lần trước cậu quay có phải không?

https://thuviensach.vn

Diêm Hiểu Cang vừa rồi còn muốn chết, mờ mịt gật đầu, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, không ngờ mang theo tiếng khóc nức nở chỉ trích cha mình:

- Cha, con đã nói cha đừng đến tìm cậu ấy mà.

Diêm Thế Tỏa không có sức lực khẽ đồng ý, hiện tại lão cũng đã hiểu được dụng ý của con mình.

Thường Nhạc hứng khởi nhìn cảnh này lại dùng ánh mắt quỷ dị đánh giá Diêm Hiểu Cang:

- Cậu béo, nếu ta đoán không sai thì cậu chưa nói với người cha táo bạo này thân phận của ta có phải không?

Diêm Hiểu Cang vừa bị ánh mắt của Thường Nhạc làm cho hết hồn lại ngỡ ngàng gật đầu. Lần trước cậu ta quả thật đã quên nói với cha mình về thân phận của Thường Nhạc, chỉ nói là trong trường có một tên đá bóng rất biến thái, không nghĩ tới người cha dễ kích động nãy đã vội vội vàng vàng tìm tới.

Thường Nhạc cảm thấy bản thân mình bây giờ rất cần thiết phải lợi dụng thân phận của mình, cười nói với Dương Hiểu Cang:

- Cậu béo, bây giờ mời cậu nói với cha mình đi, người không biết không có tội, ta là người rất trọng đạo lý.

Diêm Hiểu Cang run rẩy đi tới cúi đầu nói vài câu bên tai Diêm Thế Tỏa.

Thân hình dài rộng rung mạnh, Diêm Thế Tỏa hoảng sợ nhìn Thường Nhạc, gã nhà giàu mới nổi này đột nhiên cảm thấy mình chính là tên ngốc nhất Trung Quốc này.

https://thuviensach.vn

Cho dù là nhà giàu mới nổi cũng có lòng đấy, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, Diêm Thế Tỏa nhìn Thường Nhạc thanh âm mềm như Tôn Tử:

- Nhạc thiếu gia, tôi sai rồi, tôi có mắt không biết thái sơn, tôi mắt chó không nhìn ra người.

- Ừ, không tồi. Biết sai chịu sửa gặp ác hóa lành.

Thường Nhạc làm ra vẻ gật đầu nói.

Diêm Thế Tỏa trong lòng lập tức nổi lên hy vọng tiếp tục nói:

- Nhạc công tử, hôm nay tất cả đều là lỗi của Diêm lão tôi, tôi xin chịu tội với câu, hôm nào tôi mời tiệc cậu ở khách sạn Lệ Đô để chuộc tội được không?

- Tốt, cung kính không bằng tuân mệnh.

Thường Nhạc sảng khoái gật đầu, rất nhanh chóng lại dùng ánh mắt tà ác nhìn Diêm Thế Tỏa không chút để ý nói:

- Tuy nhiên tám trăm triệu kia rốt cuộc bao giờ sẽ tới tài khoản của tôi?

Diêm Thế Tỏa hiện tại chỉ có hai ý tưởng, hoặc là chém mình hoặc là chém Thường Nhạc, nhưng gã không có dũng khí chém. Vì thế gã chỉ có thể hậm hực:

- Nhạc thiếu gia, cậu cũng thiếu chút tiền ấy sao? Đừng đùa giỡn cùng lão Diêm này có được không?

- Ông cho là tôi đang nói đùa sao?

Thường Nhạc quét ngang mắt quét tay trong không khí như các đại hiệp trong tiểu thuyết võ hiệp, tên béo đáng thương Diêm Hiểu Cang đã bị Thường Nhạc kéo tới trong tiếng kêu sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Dẫm tên béo trên mặt đất, Thường Nhạc vẻ mặt trang nghiêm, nghiêm túc nói:

- Diêm tiên sinh, ngài hẳn là nhìn ra được tôi không phải đang nói đùa. Thông thường, tôi chọn cách làm một người có văn hóa, nhưng một khi có ai đó không nhã nhặn với mình, tôi tuyệt đối sẽ làm cho đối phương phải trả lại gấp mười gấp trăm lần, ngài hiểu chứ?

Diêm Thế Tỏa là một gã nhà giầu mới nổi nhưng cũng là một tên thần giữ của. Tám trăm triệu à, gã cũng không muốn mất trắng tám trăm triệu như vậy, huống chi trong lòng gã còn có một hy vọng xa vời cho là Thường Nhạc chỉ nổi nóng kiểu công tử như vậy quá nửa là để giữ thể diện cho mình chứ không phải thực sự muốn tiền của gã.

Nội tâm dằng xé, Diêm Thế Tỏa cắn chặt răng dò hỏi:

- Nhạc thiếu gia? Có thể ít hơn một chút không?

Thường Nhạc vỗ bàn:

- Tôi chưa bao giờ cò kè mặc cả, cho ông suy nghĩ hai phút, thời gian bắt đầu.

Diêm Thế Tỏa sửng sốt người này quả là người thật thà, gã cũng bắt đầu cúi đầu suy nghĩ.

Tên béo đang sợ phát run không nhịn được tè ra quần cũng hét lớn:

- Cha à, cha đồng ý hắn đi, người này cái gì cũng làm được đấy.

Sau khi nghe về sự tích bi thảm của Lý Lăng Tiêu và Hoàng Dật Nhiên, tên béo hoàn toàn có lý do để tin tưởng Thường Nhạc tuyệt đối không phải người mà cha con cậu có thể đùa bỡn được.

Diêm Thế Tỏa cả giận:

https://thuviensach.vn

- Mày thì biết gì? Im miệng cho tao.

- Ha ha, xem ra ông Diêm đúng thật là không nghe trung ngôn.

Thường Nhạc thích ý mỉm cười dùng ánh mắt vô cùng quỷ dị nhìn Diêm Thế Tỏa:

- Chỉ còn 90 giây, ông Diêm, tôi thiện ý nhắc nhở ông một câu, hãy cẩn trọng, cẩn thận đấy, hãy suy xét một chút đến hậu quả.

Diêm Thế Tỏa đương nhiên không biết Đông Phương Thế Gia có bao nhiêu thế lực, tuyệt đối không phải là một thế lực mà giới nhà giàu mới nổi như gã có thể động tới, nhưng gã cũng không tin là tại đây trong trường học Thường Nhạc dám đối xử thế nào với cha con gã, đầu óc thô kệch của gã kẹt cứng không ngờ liều lĩnh hỏi:

- Nếu tôi không đáp ứng thì cậu sẽ làm thế nào?

- Tôi sẽ làm thế nào? Đương nhiên sẽ không làm thế nào cả.

Thường Nhạc đáp trả rất nghiêm túc, sau đó đưa mắt quyến rũ nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ từ từ nói:

- Tôi có thể nói một cách có trách nhiệm là, ông Diêm, chỉ cần tôi không vui, thì hôm nay ông sẽ không dậy nổi để bước khỏi cửa học viện Kiêu Tử, phải nói là nửa đời sau của ông sẽ phải trải qua trên giường bệnh, thậm chí có phải người thực vật hay không tôi cũng không dám đảm bảo.

Diêm Thế Tỏa trong lòng căng thẳng, nhìn vẻ mặt như Diêm Vương của Thường Nhạc gã biết tên tiểu tử này chắc chắn sẽ làm thật.

Thường Nhạc nhạy bén nhận ra sự thay đổi trên gương mặt Diêm Thế Tỏa, giọng nói bình thản mang theo vô hạn áp lực:

https://thuviensach.vn

- Về phần lệnh công tử, tất cả đều là người có học, lại là bạn học, tôi sẽ không quá làm khó cậu ta, nhiều lắm cũng chỉ bán thân bất toại mà thôi, thật đấy.

Trái tim Diêm Thế Tỏa co rút mạnh, lại nghe Thường Nhạc tiếp tục nói:

- Chính xác mà nói là hạ thân bất toại.

Nghe nói như thế, Diêm Thế Tỏa cảm thấy mình muốn điên rồi, lại nghe giọng điệu Thường Nhạc cảm khái rất trữ tình nói:

- Ôi một người đàn ông mà hạ thân bất toại thì còn sống có ý nghĩa gì đâu.

- Đừng nói nữa, tôi đồng ý.

Diêm Thế Tỏa điên cuồng hét lên, cả người thoạt nhìn đã thấy tinh thần muốn phát điên.

Thường Nhạc lúc này rất hài lòng đỡ tên béo dậy, còn rất nhiệt tình vỗ bụi trên người cậu, vô sỉ vỗ bả vai người này như huynh đệ tốt. Sau đó hắn nhìn Diêm Thế Tỏa nhẹ nhàng nói:

- Như vậy mới phải chứ, xin chờ một lát, tôi có một vị trợ thủ rất chuyên nghiệp sẽ đến xử lý khoản tài chính khổng lồ này của ông. Yên tâm, tất cả đều rất thuận lợi kín kẽ, bất kể cơ quan chấp pháp nào cũng không thể kiểm tra được.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 114: Dục Vọng Làm Mờ Mắt Người

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tokyo, tại một khu vườn xa hoa rộng lớn, trong lâm viên tư gia rộng lớn dưới bóng tùng xanh tốt, một thanh niên mặc ki-mô-nô đang ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, tên của gã là Sơn Khẩu Đồ, thân phận người này nói ra có chút khiến người khác giật mình, bởi vì gã là đại công tử của tổ Sơn Khẩu, là người được chỉ định kế vị trong tương lai.

Ngoài trà quán, không biết từ đâu truyền đến âm thanh từ từ gấp gáp của đàn Tam Huyền (đàn Tam Huyền của Nhật Bản), khúc nhạc này có tên " Điểu cấp", thuộc một trong những điển cố Nhã Nguyệt của Nhật Bản.

"Điểu cấp", ý nghĩa có lẽ là chú chim nóng nảy, mà con gà mờ sắp đưa dê vào miệng cọp đang ngồi đối diện Sơn Khẩu Đồ kia quả thật là đang nóng ruột lắm rồi. Con gà mờ đó chẳng phải ai xa lạ, hắn chính là một trong sáu công tử PB từng nổi danh một thời của học viện Kiêu Tử, Hoàng Dật Nhiên!

Một vài cô gái mặc ki-mô-nô ngồi bên cạnh đang cẩn thận cầm bộ trà cụ màu đất đỏ thao tác chậm rãi, mùi trà thơm ngát phiêu đãng trong không trung. Hoàng Dật Nhiên không có tâm tình nghiên cứu cái gọi là trà đạo này, cơ thịt trên mặt khẽ nảy lên, đây là sự bật dậy của hưng phấn, những tia oán hận và uất nghẹn trong mắt gã hoàn toàn phóng thích ra ngoài, làm cho tim Sơn Khẩu Đồ đang ngồi đối diện hơi nhảy lên.

Trên mặt lộ ra nụ cười như hiểu rõ toàn thiên hạ, Sơn Khẩu Đồ chậm rì rì hỏi:

- Dật Nhiên, thù hận giữa cậu và người kia thực sự lớn như vậy?

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, không chết không ngừng!

Hoàng Dật Nhiên gật mạnh đầu, giọng điệu chắc như đinh đóng cột.

Ngoài đình hóng mát, đột nhiên truyền đến một tiếng hừ lạnh, thanh âm này nghe như không đủ trung khí, nhưng lại mang một loại lạnh lẽo khác biệt.

Trà quán được xây trên một hồ nước uốn lượn kéo dài, nước suối thanh mát như nước trời chảy theo một ống trúc rỗng nhỏ vào trong hồ, vô số cá chép có giá thị trường hơn nghìn vạn yên Nhật tung tăng bơi lượn. Một thiếu niên mặc trang phục võ sĩ màu đen đang đem từng hạt từng hạt thức ăn ném vào hồ nước, trên lưng y đeo một thanh thái đao đen dài chừng bốn thước. Chuẩn xác mà nói, cây đao lưỡi dài này chính là đao công chính tông tiền quốc sau thời Điểu Vũ viện làm ra, là tác phẩm kiệt xuất của phái Nhất Tự Văn. Truyền thuyết sau lại vì nhắc nhở tất cả tân kiếm sĩ nhớ đến tổ tiên mà lấy tên đao là: "Cúc nhất văn tự tắc tông". Là một trong những danh đao của Nhật Bản.

Thiếu niên này tên là Sơn Khẩu Lục, nhị công tử của tổ Sơn Khẩu. Sơn Khẩu Lục mặc dù mới mười bảy, mười tám tuổi, cả người lại nhìn giống như một con sói độc. Bởi vì phóng túng quá độ, hai đồng tử của y lõm sâu vào, mũi so với người thường cao hơn vài phần, màu da vàng nhạt để lộ vài phần tái nhợt. Nếu đổi quần áo võ sĩ đổi thành quần áo khác, y sẽ là điển hình của loại công tử dâm đãng.

Nhưng ánh mắt lóe ra tinh quang kia lại cho người khác biết rằng, y còn đáng sợ hơn so với tưởng tượng của mọi người.

Tiếng hừ lạnh chính là từ trong miệng Sơn Khẩu Lục truyền ra, rất nhanh, y lại cúi đầu nhìn cá trong hồ, không để ý đến anh mình và Hoàng Dật Nhiên nữa.

https://thuviensach.vn

Sơn Khẩu Đồ trên mặt lờ mờ xẹt qua một tia không vui, ha ha cười với Hoàng Dật Nhiên:

- Đừng để ý nó, chúng ta tiếp tục đi.

Hoàng Dật Nhiên nôn nóng bất an gật đầu, gã đem tất cả hi vọng đặt trên người Sơn Khẩu Đồ. Bản thân đưa ra tất cả tài sản mình có, tiền bạc, gái đẹp, Sơn Khẩu Đồ đều thu nhận toàn bộ, nhưng kết quả cuối cùng thế nào, đều chưa có câu trả lời chính xác.

- Con chó đẻ đó!

Nghĩ đến một màn nhục nhã kia của mình, Hoàng Dật Nhiên không tự giác nắm tay lại, bất kể phải trả giá như thế nào, chỉ cần khiến Trường Nhạc chết, gã đều cam tâm tình nguyện trả giá.

- Thế nào, Dật Nhiên cậu không kiên nhẫn được nữa sao?

Sơn Khẩu Đồ đột nhiên cười, ánh mắt kỳ quái, giống như đang đánh giá một con chó vậy.

Sắc mặt Hoàng Dật Nhiên hơi đổi, vội vàng nói:

- Sơn Bản Quân, kết quả tìm hiểu của ngài và các thành viên khác thế nào rồi?

Nhìn vị khách mang vẻ mặt cung kính, hèn mọn, nôn nóng, bất an trước mắt này, so sánh với chính y, gã chỉ giống như một con kiến hèn mọn. Khẽ lắc đầu, Sơn Khẩu Đồ làm ra vẻ nói:

- Dật Nhiên, người làm việc lớn nhất định phải vững vàng, tránh cho tâm thần bất định.

"Mụ nội nhà mày, mày không gặp việc như vậy, đương nhiên không nóng nảy." Hoàng Dật Nhiên trong tâm điên cuồng chửi mắng một trận, tuy

https://thuviensach.vn

nhiên ngoài miệng lại nói:

- Sơn Bản Quân nói rất đúng, sau này tôi nhất định sẽ chú ý.

Thoáng dừng lại một chút, ánh mắt cẩn thận hướng Sơn Bản Đồ nhìn sang:

- Sơn Bản Quân, vậy chuyện kia, có hay không…?

Sơn Bản Đồ kinh thường liếc Hoàng Dật Nhiên một cái:

- Trên thế giới này còn chưa có chuyện gì có thể ngăn cản Sơn Bản Đồ tôi đây.

Nghe được câu trả lời như vậy, Hoàng Dật Nhiên trên mặt lộ ra tươi cười, trong lòng vang lên thanh âm hò reo: "Thường Nhạc, tao đến đây!"

- Cho tôi thời gian ba ngày.

Sơn Bản Đồ giơ lên ba ngón tay, giọng điệu căn bản không cho người khác phản đối:

- Ba ngày sau, tôi tự nhiên cho Dật Nhiên cậu một câu trả lời.

- Được, cảm tạ!

Hoàng Dật Nhiên đứng lên, rất không chú ý tôn nghiêm được nuôi dưỡng từ lâu, vội vội vàng vàng mà đi.

Sau khi Hoàng Dật Nhiên vui vẻ rời đi, Sơn Khẩu Lục ngồi đối diện Sơn Khẩu Đồ, tự mình uống trà, giọng điệu có chút vô lễ:

- Anh, Hoàng Dật Nhiên chẳng qua chỉ là một con rùa nhỏ, chúng ta căn bản không cần phái ra quân tinh nhuệ trong tổ chức đến Trung Quốc báo thù cho nó. Hơn nữa, anh lại không được cha cho phép, để tay chân của mình đi giúp người kia, dường như không tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Ngón tay Sơn Khẩu Lục khẽ gõ mặt bàn, gã càng ngày càng nghi ngờ ánh mắt và năng lực của người anh này, dùng đến hai mươi tư tên trung nhẫn, ba thượng nhẫn chỉ để đối phó với người kia, rõ ràng là có chút vô nghĩa.

Đối với Hoàng Dật Nhiên. Sơn Khẩu Đồ cũng không có nhiều cảm tình, y duy nhất có hứng thú chính là Hoàng Dật Nhiên đưa cho mình tiền bạc và gái đẹp.

Đương nhiên, có thể để thế lực của tổ Sơn Khẩu vươn tới Trung Quốc cũng không phải là việc không đáng mừng.

Nhấp một ngụm trà, Sơn Khẩu Đồ duy trì trạng thái thân hình thả lỏng nhất, lạnh lùng nói:

- Lục, em càng sống càng thụt lùi, chẳng lẽ em không thể dùng ánh mắt suy xét lâu dài nhìn nhận vấn đề sao?

Sắc mặt Sơn Khẩu Lục thoáng biến đổi, nháy mắt lại khôi phục bình thường. Y híp mắt nhìn người anh dựa vào thân phận mà đoạt được vị trí thứ hai trong tổ Sơn Khẩu, thản nhiên mở miệng:

- Chẳng lẽ anh muốn tiến quân vào Trung Quốc?

- Đúng vậy.

Sơn Khẩu Đồ gật gật đầu. Xem ra đầu óc ngu ngốc của em trai y rốt cục sáng lên một chút rồi:

- Thị trường đế quốc Nhật Bản của chúng ta lớn như vậy, tổ Sơn Khẩu đã chiếm lĩnh hơn nửa, nếu muốn chiếm được nhiều địa bàn hơn, giàu có hơn, chúng ta nhất định phải chuyển mục tiêu sang thị trường Trung Quốc rộng lớn, ở đó, chúng ta sẽ chiếm thị trường chính béo bở.

https://thuviensach.vn

Thoáng dừng lại một chút. Thấy Sơn Khẩu Lục không mở miệng phản đối, trên mặt y vẻ đắc ý lóe lên, nói tiếp:

- Mà Hoàng gia đúng lúc là bàn đạp cho chúng ta tiến vào Trung Quốc. Em không nên xem thường thế lực của Hoàng gia, người Trung Quốc có câu "Ngày phòng đêm phòng, cướp trong nhà khó phòng". Nói không chừng, Hoàng Dật Nhiên sẽ là mũi nhọn sắc bén để tổ Sơn Khẩu chúng ta tiến vào Trung Quốc.

- Chó chính là chó. Người Trung Quốc cũng nói "Sói đi ngàn dặm ăn thịt, chó đi ngàn dặm đớp cứt". Anh, anh đừng quá đề cao Hoàng gia, đến lúc tộc Sơn Khẩu chúng ta thật tiến vào Trung Quốc, chỉ sợ tiến vào dễ, thoát ra khó. Anh còn nhớ rõ điều cha đã nói không? Năm đó các bậc tiền bối tiến quân vào Trung Quốc đều bị "Vạn nhân trảm" Liễu Tùy Phong giết cho xơ xác quay trở về như thế nào? Loại chuyện này, vẫn là xin chỉ thị các trưởng lão trong tộc một chút thì tốt hơn!

Thần sắc Sơn Khẩu Lục có vài phần nghiêm trọng.

- Lục! Em của anh như thế nào càng ngày càng trở nên sợ bóng sợ gió rồi, có phải lũ đàn bà kia mài mòn ý chí chiến đấu của em rồi hay không?

Tiếng nói của Sơn Khẩu Đồ trở nên nghiêm nghị, dần dần trở nên lạnh lẽo.

Y tự nhiên có quyết định của riêng mình, bởi vì người cha Sơn Khẩu Lục Lang từ trước đến nay luôn khen ngợi Sơn Khẩu Đồ. Tổ Sơn Khẩu từ nhiều năm trước đã bắt đầu việc xâm lược Trung Quốc bằng biện pháp kinh tế, chính trị, tuy rằng cũng có hiệu quả, nhưng để tiến sâu vào thì vẫn còn một khoảng cách rất xa, nếu không Sơn Khẩu Đồ cũng sẽ không chọn cách mượn sức của Hoàng gia như thế này.

Giúp Hoàng Dật Nhiên chỉ là cái cớ ngụy trang, được chính người Trung Quốc mời tiến vào luôn tốt hơn nhiều so với việc tổ Sơn Khẩu trực tiếp tiến vào đất Trung Quốc.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nhận ra được sau lưng Sơn Khẩu Đồ có khả năng có cha âm thầm làm chỗ dựa, Sơn Khẩu Lục không kìm được lại nói:

- Anh, cứ coi như chúng ta giúp Hoàng Dật Nhiên đi, nhưng nếu thật sự đối phó với Thường Nhạc, vậy tương đương với đắc tội Thường gia và Đông Phương gia, vậy hậu quả…

- Hừ, trước sợ sau lo, chần chần chừ chừ thì làm được việc lớn gì. Thường gia tuy lợi hại, nhưng kẻ địch của bọn họ cũng không phải yếu, hơn nữa, ta tin rằng Mộ Dung và Tư Đồ gia còn sẽ hoan nghênh chúng ta nữa ấy, người thừa kế tương lai của Tư Đồ gia là Tư Đồ Lôi Minh còn đơn phương bắt đầu liên hệ với chúng ta rồi kìa.

Trong ánh mắt tinh nhuệ của Sơn Khẩu Đồ chợt lóe lên hào quang.

- Chuyện này anh đã quyết, không cần nói nữa. Cho dù trưởng lão trong tộc trách tội xuống dưới, cũng do mình anh chịu!

Trên mặt Sơn Khẩu Đồ lộ ra vẻ quyết đoán, giọng điệu không cho phép người khác nghi ngờ. Dường như không muốn nói nhiều cùng người em này nữa, bật dậy hậm hực rời đi.

Đem ly trà rót vào miệng, trên da mặt như bị tửu sắc vét cạn sức lực của Sơn Khẩu Lục lộ ra một nụ cười đầy thâm ý, y nhìn theo bóng lưng của người anh, thầm thì tự nói:

- Anh à, anh cứ việc đi thôi, tôi còn sợ ngươi thật sự không giúp Hoàng Dật Nhiên chứ. Ha ha, làm con thứ trong gia tộc này, tất cả đều quá bất công, những thứ anh có được hơn tôi biết bao nhiêu lần. Lần này, hy vọng thuộc hạ của anh có thể sống sót quay trở về, nếu không. Hừ, lời của Liễu Sinh Trưởng lão và Hỏa Tỉnh Trưởng lão không sai, chỉ cần anh phạm vào sai lầm chí mạng, tôi liền có thể thay thế vị trí của ngươi rồi. À không, Sơn Khẩu Lục này mới chính xác là người nối nghiệp tổ Sơn Khẩu, trừ thân phận con cả ra, anh còn có chỗ nào bì được với tôi chứ?

https://thuviensach.vn

Sơn Khẩu Lục càng nói càng đắc ý, trong mắt tràn đầy khát khao, trên người lơ đãng toát ra một cỗ sát khí, thanh đao "Cúc nhất văn tự tắc tông" trên lưng dường như cảm nhận được tâm tình xúc động của chủ nhân, khe khẽ rung lên.

…

- Tám trăm triệu à tám trăm triệu, ôi da ôi da!

Họ Thường vui vẻ hò hét, nhìn cha con Diêm Thế Tỏa rời đi. Từ vẻ mặt tiểu nhân đắc chí của họ Thường kia, có thể thấy tâm tình của hắn rất tốt, hắn thậm chí còn thiển cận nghĩ đến việc sau này cứ đi lừa đảo kiếm tiền cho rồi.

- A, cuộc sống tươi đẹp ơi!

Rất là thích chí cảm thán nhân sinh, Thường Nhạc vừa suy tư, vừa nháy nháy con mắt, không biết là đang nghĩ gì.

Cùng với sự thay đổi của thời đại, chọi chó cũng trở thành một phương thức giải trí của không ít người trong giới thượng lưu.

Thậm chí gia đình bình thường cũng thích nuôi một con chó, để cho phù hợp với mốt bây giờ. Có thể nói, ở một số nhà, địa vị của chó còn cao hơn người. Đây không thể không nói là chuyện hết sức bi kịch. Trong đấu trường chó xa hoa nhất thành phố J, hai nghìn chỗ ngồi giờ phút này đã đầy ắp người xem.

- Sao hôm nay nhiều người như vậy lại không có trận đấu?

Đứng ở cửa đấu trường, một cô gái xinh đẹp mặc VEROMODA vẻ mặt cáu giận, cau mày nói với chủ quản đấu trường. Trong âm thanh tức giận vẫn lộ ra một loại dịu dàng.

https://thuviensach.vn

- Thật xin lỗi, hôm nay có người bao toàn bộ đấu trường để quyết đấu.

Chủ quản mập mạp áy náy nói, ý thức được thân phận của em gái này không thấp, giọng điệu của ông ta cũng đặc biệt khách sáo.

- Hả? Ta đây lại muốn nhìn xem.

Mỹ nữ nói đến đây ánh mắt sắc sảo nhìn chằm chằm vào sân đấu, trong lòng không biết nghĩ cái gì.

Bên cạnh cô ta, một con chó ngao Tây Tạng màu đen đang vểnh tai, nhìn theo hướng ánh mắt của chủ nhân, không phát hiện thấy gì thú vị, lại gục đầu xuống chân nhắm mắt lại. Con chó Tây Tạng này rất oai hùng, đứng bên cạnh cô gái này lại lộ vẻ nhu thuận, trên người không toát ra khí thế hung ác nào, từ đó có thể thấy tình cảm giữa người chủ và con chó này vô cùng tốt. Chỉ tiếc là, con chó Tây Tạng này là giống cái, nếu không rất dễ làm người ta nghĩ đến quan hệ mờ ám giữa nó và cô gái này.

Chủ quản khó xử nói:

- Điều này, chỉ sợ không được.

- Tại sao?

Mỹ nữ trừng to đôi mắt đẹp, vẻ mặt tức giận vẫn đầy sự quyến rũ.

- Vé xem ngày hôm qua đã bán hết rồi, thật kỳ lạ, hầu hết người mua là học sinh của học viện Kiêu Tử, dường như bọn họ đã hẹn trước vậy.

Chủ quản đấu trường nghi ngờ nói.

- Tôi mặc kệ, ông nhất định phải cho tôi vào!

- Tiểu thư, việc này quả thực tôi bất lực!

https://thuviensach.vn

- Ông chủ quản, hàng ghế VIP không phải còn mấy chỗ sao, chi bằng để cho vị tiểu thư này đi.

Theo thanh âm lịch sự này, Thường Nhạc chậm rãi bước qua, dưới chân hắn, Big Ben chăm chú đánh giá con chó Tây Tạng kia. Không thể không nói, tạo hình của Big Ben hôm nay cực kỳ phong cách, nó đeo một chiếc kính râm màu bạc, mặc trên người bộ vest Versace đặt riêng theo số đo, trên chân là chuỗi chuông vàng kêu leng keng rất vui tai.

Ý thức được con chó Tây Tạng kia đang ở đằng sau xem mình, Big Ben sau khi quay đầu đi, rất ngạo mạn bày ra tư thế POSE!

Tạo hình hoành tráng như vậy, không biết bao nhiêu con chó cái nhìn thấy Big Ben liền lập tức đầu hàng, hận không thể lao theo rồi. Như vậy, con chó ngao Tây Tạng của cô gái xinh đẹp kia cũng tương đối kiêu ngạo, cho thấy rõ nó là chó trinh nữ chưa bao giờ bị chinh phục qua. Nhìn thấy Big Ben xong, nó nổi bão, tức giận gầm lên một tiếng, nhưng ánh mắt tức giận mang theo tình ý và cái đuôi không tự giác giơ lên kia sớm đã bán đứng nó rồi. Tuy rằng con chó ngao Tây Tạng này cực lực phủ nhận sự thật, nhưng trong lòng cũng hiểu rõ, nó đã trúng tiếng sét ái tình với Big Ben.

- Là anh?

Mỹ nữ nhìn thấy Thường Nhạc, khuôn mặt buồn chán lại phủ thêm một tầng sương lạnh.

Thường Nhạc chẳng qua nhìn thấy bóng lưng cô gái này, tâm tình hôm nay lại tốt, nên chuẩn bị thương hương tiếc ngọc một lần. Bây giờ nhìn đến mặt cô ta, không khỏi giật mình.

Cô gái này tuy không phải người quen, nhưng cũng đã gặp qua một lần. Chính là cô gái quyến rũ rúc vào lòng Mộ Dung Trường Thiên hôm đấu trận bóng đá đầu tiên. Cô ta tên là Tô Mị Nhi, nghe đâu là nữ nhân quyến rũ nhất học viện Kiêu Tử.

https://thuviensach.vn

Nhớ đến thân phận Tô Mị Nhi, Thường Nhạc không khỏi nghiêm túc nhìn lại một cái. Nữ trang VEROMODA rực rỡ, tư thái cho thấy là em gái thời thượng. Thiết kế quần áo tinh xảo khó có thể bắt chước, làm cho người khác cảm thấy mơ màng. Trang phục của cô không bám vào một khuôn mẫu nào, lộ ra cá tính bản thân. Áo khoác màu cà phê truyền thống vốn dĩ đã để lộ một phần cá tính, nhưng cô lại thả hai nút cúc trên cùng, để lộ ra da thịt trắng muốt cùng mốt áo ngực đang thịnh hành, gợi cảm lại mơ hồ cứ như vậy rơi vào mắt.

Quần dài bó sát hai ống chân thon nhỏ, lộ ra vẻ kiều mỵ sống động. Tóm lại, cô gái này bất kể mặc quần áo gì cũng làm cho người ta có cảm giác thật quyến rũ. Trên thực tế, vẻ quyến rũ không toát lên từ khuôn mặt, mà là từ đôi mắt của cô ta.

Gương mặt so với tam đại ngực lớn, tứ đại mỹ nữ thì vẫn kém xa, nhưng lại lộ ra một loại mị hoặc tự nhiên, có lẽ báu vật trời sinh trong truyền thuyết chính là chỉ loại khuôn mặt này. Càng hơn nữa là, cô ta mày hạnh, mắt đào, lúc hơi nhếch lên, xuân tình trên mắt nháy mắt tràn thành lũ lụt, cho dù biểu tình của cô ta rất nghiêm túc, cũng rất dễ bị người khác hiểu lầm là đang liếc mắt đưa tình.

Phụ nữ như vậy, tuyệt đối là tình nhân trời sinh, nói cô ta là bồ nhí trời sinh cũng không ngoa.

Thường Nhạc âm thầm thở sâu, trong lòng bắt đầu cân nhắc một âm mưu: Nếu đem người phụ nữ của Mộ Dung Trường Thiên trở thành tình nhân của mình, loại cảm giác này chắn hẳn rất thích thú?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 115: Gặp Lại Người Đẹp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tô Mị Nhi bị ánh mắt Thường Nhạc có chút sợ hãi, trên mặt xuân tình cũng có vài phần kiêng kỵ. Đây là ánh mắt của động vật giống đực đối với giống cái, trần trụi, không hề kiêng dè, mang tính nguy hiểm không thể nào biết được.

Nhớ lại lúc trước mình bị Mộ Dung Trường Thiên cho ăn tát do tên trộm này chỉ loạn, Tô Mị Nhi liền tức giận.

Nhưng nghĩ tới cảnh cáo của Mộ Dung Trường Thiên, Tô Mị Nhi cảm giác nhân sinh quan và thế giới quan của mình đều hỏng rồi.

Giờ phút này, cô ta chỉ có thể phát huy bản sắc nữ nhi, lạnh lùng nói:

- Ai thèm ngồi ghế VIP của anh chứ?

Thường Nhạc mỉm cười, nụ cười kia giống như ánh nắng rực rỡ buổi ban trưa vậy. Ai ai cũng biết, hồng đẹp là hồng có gai, người nào đó lại càng thấy thật hứng thú. Thật ra, loại con gái như Tô Mị Nhi này, trong mắt Thường Nhạc cùng lắm cũng chỉ là một đồ vật, có thể có, có thể không. Nhưng vì để bạn học Mộ Dung Trường Thiên luôn để mắt cao hơn đỉnh đầu kia mọc cái sừng thật to trên đầu, Thường Nhạc chuẩn bị ủy khuất chính mình một chút, trước thu cô gái này làm tình nhân đã. Đang định đùa với Tô Mị Nhi một chút, Cổ Tư Văn và Cao Tiếu ở đằng sau đồng thời đột nhiên ho nhẹ một tiếng.

Tất cả mọi người đều biết, công lực của Thường Nhạc hắn cũng phải chỉ để trưng cho đẹp. Ngưng thần vểnh tai lên nghe một chút, ý thức được tình thế nghiêm trọng. Hắn cười quyến rũ với Tô Mị Nhi một cái, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Cô đã không chấp nhận ý tốt của tôi, vậy thì mời đi chỗ khác vậy.

Mị Nhi giật mình, vốn tưởng mình cùng Thường Nhạc sẽ xảy ra va chạm, không ngờ hắn lại thuận theo cô ta.

Điều này làm cho Tô Mị Nhi rất hậm hực, vừa rồi cô ta chẳng qua nói dỗi vậy thôi. Hiện tại, lời đã nói, không thể tiếp tục mặt dầy bám lại chỗ này được. Hung hăng trừng mắt nhìn Thường Nhạc, Tô Mị Nhi dậm chân một cái, lúc xoay người rời đi, cô ta phát hiện vẻ mặt Thường Nhạc không sao cả. Trong lúc đó, Tô Mị Nhi cảm thấy dường như ông trời vứt bỏ cô ta rồi, cuộc sống này đã không có ý nghĩa gì nữa.

Nhìn thấy con chó ngao Tây Tạng xinh đẹp kia cùng rời đi với Tô Mị Nhi, Big Ben thất vọng tru lên một tiếng. Rất xấu xa cọ cọ vào chân Thường Nhạc.

Cái người họ Thường này hiển nhiên không có trân trọng tình nghĩa chủ tớ, đạp lên mông Big Ben một cái:

- Chân trời vô số cỏ thơm, làm gì phải tìm ở đây? Vốn dĩ số lượng không nhiều, chất lượng chắc cũng không tốt đi. Nhóc con, lần sau tao tìm cho mày một con khác đẹp hơn là được.

Nghe như vậy, trong mắt Big Ben hiện ra hưng phấn, vẫy vẫy cái đuôi quyến rũ.

Lúc này, Thường Nhạc dù bận vẫn thong thả xoay người. Cách đó không xa, một đôi giai nhân chậm rãi đi tới, là Hoa Nhã Thi và Hoa Nhã Ca.

Hôm nay, hai chị em vẫn mặc quần áo giống nhau như cũ, nhưng có vẻ tự nhiên rất tùy ý, thật ra phụ nữ như vậy, bất kể mặc thứ gì cũng khiến các cô gái khác mất đi sức hút. Trên thực tế, thu hút ánh mắt mọi người nhiều hơn là con chó Hoa Nhã Thi đang dắt kia, đó là giống chó săn hoàng kim nước Anh nổi tiếng thế giới. Con chó săn hoàng kim này cao hai mươi tư inch,

https://thuviensach.vn

nặng khoảng bảy mươi pound, cả người tuyền một màu lông vàng, thoạt nhìn đẹp đẽ, quý giá và oai phong, được cho là loại chó trung thành đến chết.

Mà Big Ben ngang ngạnh luôn có danh xưng "Sát thủ quái dị" khi nhìn thấy con chó săn hoàng kim này lại không có hung hãn rít gào, mà bày ra một tư thế tạo hình rất phong cách, vẫy vẫy cái đuôi quyến rũ. Điểm này cho mọi người biết một điều, con chó săn hoàng kim kia nhất định là giống cái.

Không nghĩ tới Hoa Nhã Thi cũng là người thích chó, chị à, thật là duyên phận mà!

Trong mắt Thường Nhạc lóe lên ý nghĩ xấu, đột nhiên toát ra ý tưởng quái dị, nếu để cho Big Ben thu phục con chó săn hoàng kim kia, như vậy tương lai hắn chơi đùa Hoa Nhã Thi liền dễ dàng hơn chăng? Trên thực tế, lúc trước Thường Nhạc và Big Ben vẫn phối hợp như vậy, điểm không giống duy nhất chính là các em gái khác tương đối dễ bắt chuyện, còn đối với người đẹp lạnh lùng Hoa Nhã Thi này thì cứng mềm đều không được. Cho dù là loại công tử Sở Khanh cao cấp Thường Nhạc này muốn trong thời gian ngắn cua được cô ta thì cũng chỉ như khả năng Trung Quốc tiến vào bán kết World Cup thôi.

Mà hiện tại muốn chiếm được thiện cảm của Hoa Nhã Thi, khó ngang với nâng bóng đá Trung Quốc lên tầm đại lực sĩ. Cẩn thận suy nghĩ lại, Thường nhạc buông tha tính toán đùa bỡn lưu manh kia, lập tức diễn kịch, phất phất tay với Hoa Nhã Ca đang mở đường đi.

Hoa Nhã Ca mềm mại như nước thẹn thùng cúi đầu, cũng không đáp lại Thường Nhạc. Xem ra cô bé này thật sự kính trọng cô chị, không có bất kỳ hành động vượt rào nào.

Thường Nhạc buồn bực bĩu môi, bà nội nó, lần trước hắn thiếu chút nữa là đem "ác ma" của mình tiến vào "địa ngục" của cô rồi, không ngờ lần này

https://thuviensach.vn

gặp mặt lại như người xa lạ, tương phản quá lớn, khiến trong tâm hắn tương đối khó chịu.

Mà khiến Thường Nhạc mở rộng tầm mắt chính là khi Hoa Nhã Thi nhìn nhìn người em gái, sau đến trước mặt Thường Nhạc nho nhã lễ độ nói:

- Tôi muốn nhờ anh giúp một việc?

Không phải chứ? Nể mặt như vậy? Thường Nhạc giật mình, lần này rõ ràng ông trời có mắt rồi, hắn căn bản không trông mong Hoa Nhã Thi sẽ nói chuyện với hắn. Hơn nữa đối với cô gái mình vừa gặp đã yêu, Thường Nhạc luôn vô tình trở nên hơi bị động, trong tiềm thức luôn cảm thấy dường như mình thiếu cô gì đó.

Vụng trộm hít thở sâu một hơi, Thường Nhạc cố gắng giả bộ lịch sự nói:

- Xin cứ nói, tôi nhất định cố gắng hết sức!

- Vậy sao?

Hoa Nhã Thi bất ngờ hỏi lại một câu, đôi mắt hoàn mỹ lạnh lùng dùng ánh mắt nhìn thấu lòng người chằm chằm nhìn Thường Nhạc.

- Đương nhiên.

Thường Nhạc ưỡn ngực, điệu bộ "ta đây từ trước đến nay đều một lời nói một gói vàng".

Khuôn mặt lạnh như băng của Hoa Nhã Thi không ngờ hiện lên một nụ cười âm mưu đã thực hiện được, chậm rãi nói:

- Phiền anh, về sau không cần quấy rầy em tôi nữa, OK?

Lời vừa nói ra, Cao Tiếu ở phía sau bật lên tiếng cười lớn, cảm nhận được trên thân Thường Nhạc toát ra hơi thở muốn giết người, y không liều chết

https://thuviensach.vn

đè chặt Cổ Tư Văn, cố gắng không cười đến mức run cả hai vai.

Giờ phút này, tim Thường Nhạc thật sự muốn đi chết rồi. Nhân vật thông minh kiệt xuất, trí tuệ hơn người như hắn không ngờ bị người đẹp lạnh lùng này ám toán một phen. Tuy nhiên, là một hoa hoa công tử kiệt xuất, Thường Nhạc rất nhanh có sách lược đối phó, hỏi ngược lại:

- Xin hỏi, con mắt nào của em nhìn thấy tôi quấy rầy em gái em?

Hoa Nhã Thi tuyệt đối là một cô gái khó dò, cô không trả lời câu hỏi của Thường Nhạc, thanh âm lạnh như băng nói:

- Nếu như không có là tốt nhất. Nếu như có, vậy anh về sau làm ơn chú ý dùm. Cứ xem như tôi nói nhiều vậy.

Thường Nhạc trong mắt hiện lên tia quỷ dị, vỗ ngực cam đoan:

- OK, không thành vấn đề, tuyệt đối không thành vấn đề!

Cô gái mềm mại bên cạnh giật mình, cô ta vốn cho rằng Thường Nhạc sẽ theo lý đấu tranh, không nghĩ tới hắn lại sảng khoái đáp ứng như vậy, điều này làm nội tâm cô dâng lên cảm giác mất mát trước nay chưa từng có, giống như mình bị cả thế giới vứt bỏ vậy.

Hoa Nhã Thi cũng hơi ngẩn người. Nhưng cô rất nhanh khôi phục, không nói gì nữa.

Thường Nhạc trên mặt lộ ra tươi cười vô sỉ, đột nhiên dùng loại ánh mắt không kiêng nể gì nhìn Hoa Nhã Ca, chậm rì rì nói:

- Tôi sẽ không quấy rầy cô ấy, nhưng nếu cô ấy chủ động tìm đến tôi thì… tôi liền không quản được nhiều vậy.

Nói xong, Thường Nhạc ném cho Hoa Nhã Ca một cái liếc đầy tình tứ. Trong tim Hoa Nhã Ca liền ngọt ngào vô tận, đột nhiên ý thức được hắn

https://thuviensach.vn

vẫn để ý cô ta, hành động và lời nói bây giờ chẳng qua chỉ là nể mặt chị mình mà thôi.

Kéo tay em gái mình, Hoa Nhã Thi lạnh băng nói:

- Anh yên tâm, tôi sẽ quản tốt em gái, nó sẽ không đến quấn quít lấy anh nữa.

- Chị!

Hoa Nhã Ca hờn dỗi lên tiếng, trên mặt có chút không vui và oán trách.

Thường Nhạc không lo lắng chút nào, dù sao về sau cũng có thể thường xuyên cùng nhau tập kịch, cơ hội gặp mặt còn nhiều. Trừ phi, Hoa Nhã Ca không đảm nhiệm vị trí nữ chính nữa, chẳng qua Hoa Nhã Thi chắc cũng không độc đoán như vậy đi?

Nháy nháy mắt, trên mặt Thường Nhạc tràn đầy vẻ không cho là đúng, đột nhiên kề sát Hoa Nhã Thi, khinh thường nói:

- Em có tư cách gì hạn chế tự do của cô ấy?

Thân thể mềm mại của Hoa Nhã Thi khẽ run một chút, nói rành rọt:

- Chỉ bằng tôi là chị của em ấy.

Thường Nhạc giống như nhìn thấy việc buồn cười nhất từ trước đến nay, dùng ánh mắt mờ ám trước nay chưa từng có nhìn Hoa Nhã Thi, đột nhiên cảm thấy hình tượng nữ vương bá đạo của cô bé này rất đáng yêu, trên mặt liền lộ ra tươi cười, chậm rãi hỏi:

- Vậy tương lai của cô ấy có phải đã được em sắp xếp xong xuôi hết rồi?

- Điều này không cần anh quan tâm!

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên là không cần tôi quan tâm, tôi chỉ tò mò một chút mà thôi.

Mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ vô lại, đột nhiên rất đồng tình với Hoa Nhã Ca, giọng nói mang đầy sự thương hại:

- Tôi rất muốn biết, em an bài tương lai người khác, tương lai của em lại do ai lo lắng đây? Ở một mức nào đó mà nói, tôi rất thông cảm với em.

Hoa Nhã Thi thân hình run lên, đồng tử co rút một chút, lạnh lùng phun ra bốn chữ:

- Xin anh tự trọng!

Thường Nhạc phảng phất bị ánh mắt lạnh như băng muốn giết người này nhìn chăm chú làm trái tim mạnh mẽ nhảy dựng lên, rất nhanh lại tươi cười bình thường, mặt dầy mày dạn nói:

- Thế nào, nhìn dáng vẻ của em, muốn đánh tôi sao?

- Anh nghĩ rằng tôi không dám?

Hoa Nhã Thi đột nhiên cười bí hiểm, nụ cười này khiến người nào đó thiếu chút nữa say ngã.

Một ngày nào đó sẽ có được em!

Trong lòng Thường Nhạc oán hận reo hò một câu, sau đó cực kỳ vô sỉ nhìn Hoa Nhã Thi nói:

- Tôi đương nhiên biết em dám, mỗi lần tôi xuất hiện trước mặt em, trong lòng em lại không vui, vội vàng, tức giận, lại bị nghẹn khuất, không chừng đã muốn đánh tôi rồi. Đánh liền đánh đi, tôi biết tôi trốn không được, ai bảo tôi đối với em vừa gặp đã yêu đâu? Ai bảo tôi cam tâm tình nguyện bị em đánh đâu? Nhưng tôi có một yêu cầu nhỏ là quần áo này vừa mới thay xong, lát nữa còn phải vào gặp mặt Lý Lăng Tiêu, em cho tôi chút mặt mũi,

https://thuviensach.vn

trăm ngàn lần đừng làm bẩn. Còn nữa, hết sức cố gắng không đánh lên mặt, mua bán không thành cũng còn chút tình hữu nghị mà, em xuống tay lưu tình chút, duyên phận mà, cảm ơn nha!

- Phì…

Hoa Nhã Ca bật cười một tiếng, nhìn ánh mắt tràn đầy tình ý của Thường Nhạc.

Cao Tiếu sớm đã cười bò lăn lộn, ngay cả trên mặt Cổ Tư Văn cũng nở ra một nụ cười.

Hoa Nhã Thi vừa bực mình vừa buồn cười đứng ngốc tại chỗ, gặp được người vô sỉ như vậy, xem như cô hoàn toàn bị đánh bại! Nhưng trong nội tâm cô vô tình toát ra nghi ngờ, tên nhóc này, thật sự đối với chính mình vừa gặp đã yêu? Thật sự cam nguyện bị mình đánh sao?

Cô không tìm thấy đáp án, cho nên chỉ có thể lôi kéo này em gái:

- Chúng ta đi!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 116: Gào Thét Như Chó (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ladies and Gentlemen, chào mừng các bạn đến với Lạc Khai Tâm, trường đấu chó!

Trường đấu này đã thành lập được mười năm, luôn là trường đấu xa hoa nhất, điều làm cho người ta chú ý nhất chính là âm thanh tuyệt hảo của bình luận viên trứ danh nơi đây.

Nhìn phản ứng của người xem gã lại nói tiếp:

- Bây giờ, cho phép tôi giới thiệu sơ qua một chút, Lạc Khai Tâm, trường đấu chó đầu tiên trong lịch sử thành phố chúng ta, là nơi thi đấu của những con chó ưu tú hàng đầu, căn cứ vào mẫu của Tổ chức Y tế Thế giới, căn cứ vào mô phạm "song dung" của cả nước, những năm gần đây, nơi đây nhờ những thành tựu về thiết kế và môi trường sinh thái mà nơi đây đã được ủy ban đấu khuyển Liên Hợp Quốc trao tặng danh giải "Nhân cư" và "Giải thưởng kiểu mẫu". Đây là một trường đấu lớn kết hợp được nền văn minh cổ đại và hiện đại, nhờ có lịch sử lâu dài, văn hóa nồng đậm và phong cảnh tươi đẹp cùng nhiều loại danh khuyển trên thế giới mà trở nên nổi tiếng. Lạc Khai Tâm hôm kế thừa khí độ của tổ tiên, tập hợp những giá trị truyền thống tốt đẹp để hướng tới thế giới. Những người dân nhiệt tình hiếu khách của thành phố J nhiệt liệt hoan nghênh chào đón các vị khách quý từ khắp nơi đến với trường đấu khuyển Lạc Khai Tâm.

Không thể không thừa nhận thằng cha bình luận viên này còn lảm nhảm hơn Hoàng Kiện Tường, bao nhiêu người đều ngất rồi, chẳng qua là một cái trường đấu chó, lại còn kế thừa khí độ của tổ tiên tập hợp những truyền thống tốt đẹp để hướng tới thế giới, đúng là quá khôi hài. Thế mà Cao Tiếu

https://thuviensach.vn

nghe lại thấy thú vị, ánh mắt không ngừng bừng sáng, trực giác nói cho gã biết bình luận viên này chính là người đồng đạo với Cao mỗ gã mà.

Dừng một chút, tay này lại liến thoắng:

- Ở đây chỉ có những phương pháp so tài các bạn không nghĩ ra chứ không có phương thức nào mà chúng tôi không làm được, hi vọng các bạn thích đấu cẩu nhanh chóng báo danh, phí tham dự chỉ 2000 tệ, quá rẻ phải không? Chắc chắn là đáng giá rồi vì chỉ cần các bạn đạt giải quán quân thì giải thưởng sẽ tăng lên đến vài chục lần. Hi vọng tất cả mọi người hãy hăng hái tham gia.

Lời này vừa nói ra bốn phía sân đấu đã vang lên những tiếng giậm chân, mẹ tên bình luận viên này cũng nói vô nghĩa mẹ nó rồi, lại còn động chút là quảng cáo.

Thấy phản ứng của người xem mãnh liệt như vậy tay này ho hai tiếng lớn, rồi nói với âm thanh vô cùng tuyệt hảo:

- Tiếp theo, rất vinh hạnh nói cho các bạn biết, hôm nay không có các trận đấu mà chúng tôi đứng ra tổ chức, nhưng đã có người bao trọn sàn đấu của chúng ta. Vậy là cuối cùng sẽ có những cách thức thi đấu như thế nào đang chờ đợi chúng ta, xin mời các bạn hãy chờ đợi rồi sẽ rõ, bây giờ, nhiệt liệt chào mừng hai vị.

Bình luận viên nói vài dòng mất cả nửa ngày trời, sau cùng cũng nói vào đề tài chính, nhưng cũng đúng là có sức mê hoặc.

Từ tiếng vỗ tay nhiệt liệt của đám người xem có thể thấy được hôm nay mọi người hào hứng tới cỡ nào.

Một tiếng mở cửa vang lên làm cho toàn bộ khán giả như sôi trào, gần như một nửa số học viên học viện Kiêu Tử đều có mặt ở đây, Lý Lăng Tiêu đấu với Thường Nhạc, có mấy người có thể bỏ qua cơ hội lần này?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa còn là đấu chó. Đại đa số đều vì hiếu kỳ mà đến nhưng cũng có những người thực sự thích xem đấu chó, muốn nhìn một chút hai con chó quý của hai người này.

Màn ảnh hiện lên hình ảnh Lý Lăng Tiêu, chỉ thấy y hùng dũng hiên ngang đi tới, tay dắt con Boli Daiton đến từ Ý.

Bình luận biên hô lên thật khoa trương:

- Ôi, đây có thể là một chú chó khiến người ta kinh sợ nhất trên đời, thân thể đen sẫm cường tráng mà hung hãn như có một sức lực dùng không hết, thấp sâu trong khóe mắt lạnh lùng mà âm trầm làm người ta không rét mà run, nó là một trong những loài chó mạnh nhất trên thế giới, đã từng được giới mafia yêu thích nhất, được dùng để khủng bố và tỏ rõ quyền lực.

Bình luận viên với vẻ mặt kinh ngạc tiếp tục hưng phấn giải thích với khán giả, tiếp đó gã dừng lại một chút rồi lại nói:

- Nó là một trong những loại chó nguy hiểm nhất trên thế giới vì nếu nó công kích chính là đến chết mới thôi, hơn nữa nó còn thích nuốt luôn con mồi của mình, bao gồm cả con người, được mệnh danh là sát thủ tàn nhẫn nhất trong các loại chó dữ. Vì những lý do này và thêm nó có thể huấn luyện (nhưng không dễ huấn luyện), sau khi huấn luyện thành công có thể trở thành những vệ sĩ chó ưu tú nhất trên thế giới, bất kỳ kẻ địch nào cũng đều cảm thấy kinh sợ.

Nói tới đây, bình luận viên lại cười hì hì:

- Tuy nhiên khuyết điểm lớn nhất của nó là "vua nước dãi", và mùi vị thì rất nặng, không biết anh chàng đẹp trai này làm sao mà chịu được đây.

Tay bình luận viên này cũng thật hài hước, cũng mặc kệ người ta có chịu nổi hay không. Đầu tiên là nói làm Lý Lăng Tiêu dương dương tự đắc, câu sau lại làm y tức tím mặt, xem chừng có vẻ rất tức giận.

https://thuviensach.vn

Màn ảnh lại hướng tới Thường Nhạc, chỉ nhìn thấy duy nhất hắn mặc chiếc áo Moschino màu café với những vệt màu tím như hắt lên không theo quy tắc cùng một chiếc quần dài đen làm hắn có vẻ quyến rũ lại phóng đãng khó kìm chế như một tay rocker.

Mà con Big Ben bên cạnh hắn thì cực kỳ hoành tráng, đeo kính râm màu bạc hiệu Pearl Edith Reber, thân mặc bộ vest được đặt may hiệu Versace, nhất cử nhất động đều toát lên vẻ quý tộc. Lúc này nó đứng thẳng ưỡn ngực có vẻ như rất hưởng thụ cảm giác chào đón được khán giả dành tặng, cái đuôi hưng phấn vẫy loạn.

Tạo hình này đã khiến nhân dân trên toàn thế giới chấn kinh.

Bình luận viên choáng váng, đã nhiễm bệnh nghề nghiệp nên rất nhanh chóng khôi phục khoa trương la lớn:

- Dị sát thủ, Bull and Terrier, lại còn hắc bạch đan xen, đúng là lợi hại.

Theo sau đó giọng điệu lại tiêu điều.

- Loại chó này là giống chó Anh quốc, thế kỷ 19 đã được mệnh danh là “Bull and Terrier”, đây là loại chó lai giữa Bulldog và loài Black and Terrier đã bị tuyệt chủng. Loại chó ngưu hiện tại là lai tạo giữa giống chó White Terrier đã bị tuyệt chủng và giống chó đấu ngưu, Dalmatian và giống Pointer của Tây Ban Nha, Grey Hound, Whippet và Foxhound, có biểu hiện rất rõ, phần đầu như đầu ngưu dài, trong quá trình phối giống còn có cả huyết thống của loài chó Nha Borzoi và Collie.

Khi nói xong một hơi những điều này gã hâm mộ nhìn con Big Ben lắc đầu nói:

- Bull and Terrier mặc dù chỉ xếp hạng chín thế giới nhưng thực lực của nó không chỉ có vậy, danh hiệu sát thủ quái dị này không phải hư danh, tôi tin tưởng nó, còn các bạn, các bạn thì sao?

https://thuviensach.vn

- Chúng tôi cũng tin.

Nói câu này đại đa số là những nữ sinh học viện Kiêu Tử, tất nhiên là không thiếu được những người sùng bái Thường Nhạc. Giờ khắc này bọn họ vô cùng cảm ơn người bình luận viên này, đã cho Thường Nhạc của các cô cơ hội.

- Cao Tiếu tên này làm việc càng ngày càng ngon, bình luận viên này ta thích.

Thường Nhạc nghĩ đến đây ánh mắt như vô ý như cố ý nhìn Cao Tiếu ở trên đài, ánh mắt ngợi khen làm cho người kia toàn thân nhẹ bẫng.

- Lý Lăng Tiêu, mày đề xuất thi đấu. Trận đầu tùy mày muốn thi gì, trận thứ hai hãy ngoan ngoãn nghe lời thiếu gia tao.

Thường Nhạc hai tay đút túi quần, nhìn cũng không muốn nhìn mà kiêu ngạo nói.

- Mày, hừ! Bố không đấu võ mồm với mày, đấu xong hãy xem.

Lý Lăng Tiêu tức run người hung hăng nhìn Thường Nhạc lạnh lùng nói.

- Mày lại dám xưng "bố" trước mặt thiếu gia tao, tao tính thêm cho mày tội này.

Thường Nhạc cả người toát ra hàn khí lạnh như băng lạnh lùng nói, đột nhiên hắn cũng cảm nhận được ánh mắt khác thường, không khỏi hướng mắt tò mò nhìn lại thì phát hiện Hoa Nhã Thi đang dùng ánh mắt rất kỳ quái nhìn mình.

- Một mỹ nữ thú vị.

Thường Nhạc nhẹ nhàng nói chỉ để cho mình mình nghe được, hơi lắc đầu, vẻ mặt thích ý. Trong lòng cũng nổi sóng, không lẽ băng sơn mỹ nhân này

https://thuviensach.vn

đã động lòng với mình rồi?

Lý Lăng Tiêu không có chút nào ý thức được Thường Nhạc đem liệt y có địa vị ngang với Hoàng Dật Nhiên, hoặc là rất tự tin về con chó của mình liền vô tri mà lớn lối nói:

- Trước tiên hãy thi chạy độ khó cao, chạy ở đường chạy có tên Đường đua ma quỷ, dám không?

- Không sao cả, còn có nơi nào mà Ben sợ chứ? Tao cũng muốn xem chút.

Thường Nhạc thoải mái vuốt vuốt tóc, ngồi xổm người vỗ lưng Big Ben.

- Nhóc con, mi có dám so với cái con rác rưởi đang không ngừng chảy nước miếng kia không? Nếu không dám thì nhanh nhận thua đi.

Phép khích tướng này khiến Big Ben cúi đầu rít gào một tiếng, đầu lắc lắc, kính râm rớt xuống, trong đôi mắt hung hãn kia lộ vẻ khinh bỉ làm người ta mở rộng tầm mắt.

Ánh mắt một con chó có thể sinh động như vậy sao?

Không may là Big Ben cũng có.

Con Boli Dayton chảy nước bọt hung hãn trừng mắt nhìn Big Ben làm bộ dáng xin chào, chẳng lẽ thói quen của chó là học được từ chủ nhân. Lý Lăng Tiêu mặc dù âm lãnh nhưng vì kiêu căng quen rồi nên dần dần trong mắt không thấy ai, thành ra có chút trí óc như bị mài mòn, ôi không ngờ con chó kia cũng bị nhiễm rồi.

- Tốt lắm, hôm nay khí thế của mày không tệ, thắng hai trận sẽ cho phép mày xem nhiều hơn một giờ.

Thường Nhạc hài lòng vỗ vỗ Big Ben, miệng huýt sáo sờ sờ cái mũi chim ưng sau đó nói:

https://thuviensach.vn

- Có thể bắt đầu rồi chứ?

Trọng tài bị Thường Nhạc liếc mắt một cái đã căng thẳng vội vàng nói:

- Cả hai bên đều không có ý kiến gì, trận đấu sẽ bắt đầu bây giờ.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Đợi một chút.

Lý Lăng Tiêu đột nhiên hô lên.

Bình luận viên kinh ngạc nhìn y không biết y muốn làm gì.

Lý Lăng Tiêu từng bước một hướng tới Thường Nhạc, ánh mắt hung ác theo dõi hắn nói rõ ràng từng chữ một.

- Người nào thua phải từ bỏ Vũ Thì Tình.

- Ồ, tao cũng muốn xem xem mày có bản lĩnh gì thắng tao.

Thường Nhạc kéo tai thẳng dậy, dường như việc này đối với hắn như có chút không liên quan nhưng lại như chiếm vị trí rất lớn, giọng điệu bình tĩnh lại lạnh lùng dọa người.

- Đừng nói nhiều như vậy, dám hay không cứ nói thẳng đi.

Lý Lăng Tiêu căn bản không sợ khí thế bức người của Thường Nhạc, trong mắt dường như trên đời này không ai có thể chế phục được mình.

- Ồ, vốn dĩ là tao, tao vốn không cần đánh cược, nhưng thấy mày tự tin như vậy nên bị mày làm cho nổi hứng, thật sự không kìm nổi nên phối hợp với mày một chút. Được, tao đồng ý.

Thường Nhạc nhìn Lý Lăng Tiêu như thằng hề, theo thói quen sờ sờ mũi nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Nếu mày thua còn dám động đến cô ấy, tao sẽ cho mày phải hối hận vì đã có mặt trên đời này.

- Hừ, ai thắng ai thua không phải mày nói là được, chờ xem, tao sẽ cho mày thua nhục nhã cho coi.

Lý Lăng Tiêu vẻ mặt tự đại căn bản không chú ý đến vẻ âm u lạnh lẽo trong mắt Thường Nhạc.

Trọng tài giật mình, trong lòng nghĩ hóa ra hai tên này là tranh giành tình nhân, chỉ phẫn nộ nói:

- Khụ, khụ, trận đánh cược này là do hai người tự đề xuất, chúng ta ở trên sân không có quyền can thiệp.

Không khí của hiện trường rất kỳ quái, bình luận viên cũng rất khéo léo đẩy không khí lên cao trào nói:

- Trận cược này thật lớn ngoài sức tưởng tưởng, hi vọng các bạn sẽ tiếp tục theo dõi. Cuộc đấu chia làm năm ngày, mỗi ngày hai trận mỗi trận do một người đề xuất. Được rồi, bây giờ trận đấu Đường đua Ma quỷ do Lý Lăng Tiêu đề xuất. Hai bị đã chuẩn bị xong chưa?

- Tôi không vấn đề gì.

Lý Lăng Tiêu nghiêm mặt lại, lạnh lùng nói.

- Tôi thì càng không thành vấn đề.

Thường Nhạc vặn mình dường như đứng lâu như vậy rất vất cả, tuỳ tiện tìm một chỗ ngồi xuống nói tiếp:

- Đường đua đâu? Không phải đường đua này chứ?

https://thuviensach.vn

Nói xong chỉ vào một vòng vây thành một đường đua nói, bên trong xếp rất nhiều chướng ngại vật, còn có rất nhiều dây thép gai loại quân đội dùng để huấn luyện xếp thành một vòng lửa dài hẹp, cống ngầm dài khoảng hai mét, bên trong là một cá sấu hung hãn, một bên là mũi nhọn. Đường đua không dài nhưng sự hiểm ác bên trong không phải tốc độ có thể thắng được, còn phải xem dũng khí của con chó.

Người xem bên sân nhìn trường đấu này không khỏi hít một hơi khí lạnh. Trường đấu này dùng để đấu chó cũng đúng là quá khoa trương. Chỉ hơi sơ sểnh một chút số phận con chó có giá vài triệu sẽ tổn thương thậm chí còn khó giữ mạng.

Nhạy bén nhận thấy phản ứng người xem, bình luận viên đắc ý cười, cầm mic nói:

- Đúng vậy, đây chính là Đường đấu ma quỷ trứ danh dùng để thi đấu chó, bên trong không biết đã đánh ngã bao nhiêu danh khuyển, hy vọng Bull and Terrier và Boli Dayton này có thể thành công vượt qua.

Đường đua này trước đó chưa hiện ra, nó bị phủ nilon dầy, đầu tiên sẽ không khiến người ta cảm thấy đây là đường đua được mệnh danh Đường đua ma quỷ mà là một thứ trang sức, khi tấm bọc nilon được xé ra làm cho người thường không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh.

Toàn bộ đường thi đấu được cuộc thành một chỉnh thể dài chừng 1km, cách 10m lại có một chướng ngại vật, từ đó có thể thấy đường đua này còn có bao nhiêu phương pháp thi đấu.

- Bây giờ tôi xin nói quy tắc thi đấu, hai con chó cùng đứng vào đường chạy, khi nào tiếng súng của trọng tài nổi lên thì bắt đầu chạy. Chó bị chết trên đường đua chúng tôi không chịu trách nhiệm, hai con chó có thể cắn xé lẫn nhau, chỉ có con nào sống được đến cuối cùng chạy về đích mới được

https://thuviensach.vn

coi là thắng. Nếu cả hai đều chết trên đường thì coi như hòa. Hai vị có ý kiến gì không?

Thường Nhạc cười cười, Lý Lăng Tiêu sợ hãi nhìn đường đua dường như có chút không đợi được nữa liền lắc lắc đầu tỏ ý không ý kiến gì.

- Tốt lắm, mời hai vị dắt chó đến điểm xuất phát, sau khi chuẩn bị xong trọng tài sẽ tuyên bố bắt đầu.

Bình luận viên hưng phấn nói.

Thường Nhạc hai tay đút túi, gương mặt tuấn tú cùng điệu cười tà tà kia quét đến chỗ hắn liền đưa tới vô số tiếng thét chói tai, đến Hoa Nhã Ca thủy tố nữ nhân này dưới sự uy áp của chị mình cũng không kìm nổi liều lĩnh đứng lên cổ vũ.

- Pằng!

Sau một tiếng súng nổ vang Boli Dayton chạy trước tiên, mà Big Ben thì xoay người 360 độ trông thật hoa lệ và tự nhiên, phóng khoáng cởi sạch bộ tây trang màu đen trên người. Không ngờ nó không nóng lòng tiến lên mà là ưỡn ngực bày thế pose “Anh đang đứng trong gió lớn, hận không thể xóa đi nỗi đau trong lòng”.

Cao Tiếu kích động trợn tròn mắt, thì thào tự nói với âm thanh nghẹn ngào:

- Big Ben a Big Ben, cuối cùng không uổng phí nỗi khổ tâm của anh! Cái tư thế đẹp đến thế lần đầu tiên xuất hiện trên người một con chó, anh thật vĩ con mẹ nó đại quá rồi.

Big Ben tự nhiên phóng khoáng như thế khiến khán giả sôi trào, bạn đã từng thấy chú chó nào như thế chưa? Rất hiển nhiên, chưa ai thấy bao giờ.

https://thuviensach.vn

Tiếng vỗ tay vang lên như sấm, Big Ben học theo động tác của đám trâu trước khi chạy kia, chân sau cào một trận, cái đầu nó ngẩng cao, ánh mắt hung hãn, hàm răng nhọn hung ác, nện bước vững vàng, còn có thân hình khỏe mạnh cùng đường cong hoàn mỹ từ ngực đến bụng kia khiến tất cả những ai ham giống Bull and Terrier này phải điên cuồng.

Một tiếng "tốc" vang lên, Big Ben như một tia chớp đuổi theo Boli Dayton phía trước. Bull and Terrier không hổ là đệ nhất thế giới trong tất cả các danh khuyển về chạy nước rút, chỉ vài giây đồng hồ nó liền đuổi kịp Boli Dayton. Hai con chó đầu tiên là phải vượt qua chướng ngại vật là một cái lan can cao hơn một mét, chúng đều hoàn thành rất hoàn mỹ, khiến khán giả vỗ tay nhiệt liệt.

Hai chú chó không dừng lại mà tiếp tục chạy. Chướng ngại vật thứ hai là một chiếc túi dài đến ba mươi mét uốn lượn. Hai con chó không có phương hướng mà nhảy loạn ở trong, Big Ben cực kỳ âm hiểm vươn cái đùi phải tráng kiện ngáng cho Boli Dayton ngã một phát, khiến con Boli Dayton kia đập thẳng vào tường.

Sau đó Big Ben giả vờ như không phát hiện mà ra sức chạy trốn. Chỉ có Cao Tiếu biết vì để Big Ben dùng chiêu này đã phải tốn sức thế nào, phải đồng ý thắng rồi sẽ dẫn nó đi tán gái, à không, tán chó cái, nó mới miễn cưỡng đồng ý. Hiện giờ hoàn thành chiêu đánh lén trong ống nhựa này mà khán giả không nhìn tới này, Big Ben rất cao hứng, cho dù nó vẫn khinh thường dùng chiêu đó.

Thường Nhạc rất ngượng ngùng vò đầu che mặt mình lại, con Big Ben này thật quá dâm đãng, ở trước mặt bao người mà lại ra ám chiêu, thế này thì khiến bản thiếu gia nên để mặt mũi ở đâu đây. Tuy vậy từ tận đáy lòng chàng ta vẫn rất thưởng thức rất hài lòng biểu hiện này của Big Ben. Điều bất ngờ là khán giả đều điên cuồng khen ngợi, khiến Thường Nhạc cảm thấy ông trời vẫn chưa bỏ rơi hắn, hắn cảm thấy cuộc đời mình lại có ý nghĩa.

https://thuviensach.vn

Ống nhựa nhìn không thấy cuối đã bị Big Ben nhanh chóng chạy xong, Boli Dayton thì chậm hơn mười giây, nó hung ác nhìn chằm chằm mông Big Ben, dường như không cắn một cái thì khó mà hết giận được.

Big Ben cố ý chọc tức Boli, tốc độ không chậm lại mà nó lại uốn éo mông, cái bộ dáng kia thật quá lẳng lơ lại rất thèm đòn.

Cao Tiếu từ xa giơ ngón tay cái lên, khẽ nói:

- Cao, thật quá cao! Dùng chiến thuật công tâm chọc tức con Boli hay chảy nước miếng kia, nhiễu loạn tâm trí nó! Big Ben, chú mày thật đúng là âm hiểm!

Không ngờ lời này lại bị người nghe thấy, người xem Giáp ở một bên hỏi:

- Anh bạn này, xem ra anh rất tâm đắc với con Bull and Terrier này?

Cao Tiếu đắc ý lắc đầu, ra vẻ cung kính nói:

- Phật viết: không thể nói, không thể nói.

Dừng một chút, Cao Tiếu lại trêu chọc nói:

- Nhưng anh bạn chắc là biết lịch sử của loài Bull and Terrier, như vậy tôi sẽ tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn (*).

(*) : biết thì sẽ nói, nói thì sẽ nói hết.

Dứt lời, gã cầm lấy lon Coca còn chưa mở ra của người xem Giáp, trực tiếp bật nắp rồi uống một ngụm, rồi lại vịn vai anh chàng kia và bắt đầu thao thao bất tuyệt về lịch sử của Bull and Terrier.

Anh chàng kia ngây ngẩn cả người, thầm nghĩ là anh bạn này lại không hề coi mình là người ngoài.

https://thuviensach.vn

Ống kính quay trở lại sân đấu, Big Ben lắc mông thật vui vẻ. Tầm mắt của Boli Dayton chỉ tập trung vào cái mông kia, gầm gừ gầm gừ, nhe ra hàm răng sắc nhọn, chờ thời cơ nhào tới rồi cắn một cái, nó đã hoàn toàn quên mất đây là trận đấu.

Big Ben chạy trước, bỗng nhiên quay đầu nhếch miệng với Boli Dayton một cái rồi quẹo sang ngã khác. Mà Boli Dayton cũng trở nên hồ đồ khi nhìn thấy cái nhếch miệng kia, lại nhìn thấy tảng đá to đùng trước mặt thì kinh hãi, nhưng tốc độ quá nhanh nên nó không kịp rẽ, "Rầm", nó va vào chường ngại vật trước mặt, máu tươi ròng ròng chảy trên đầu.

Big Ben dừng lại, dâm đãng ngửa mặt lên trời hú một tiếng, lại chậm rãi bước đến, dùng chân đạp lên đầu Boli Dayton ra vẻ ta chính là đại ca, sau đó dưới háng nó có chất lỏng nào đó bắn ra, tưới ướt cái đầu vốn rất ghê tởm của Boli Dayton.

Lý Lăng Tiêu bi thương hô một tiếng, con Boli Dayton là chú chó yêu của gã nha! Nghe tiếng khán giả vỗ tay nhiệt liệt, lúc này ngay cả chết Lý Lăng Tiêu cũng nghĩ đến. Tại thời khắc này, gã đột nhiên cảm thấy, thiên thời địa lợi nhân hòa đã bị Thường Nhạc chiếm hết, mình không thua dường như là không có thiên lý vậy.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tôi đã bảo là Big Ben sẽ dùng chiêu này mà, cậu cứ không tin.

Cao Tiếu bắt chéo chân, miệng ăn bỏng ngô lấy từ cô em xinh đẹp bên cạnh, vừa khoe khoang với người xem Giáp bên cạnh. Người kia thì sùng bái nhìn gã, mắt tóe ngàn sao.

Rất nhanh, hai chú chó lại ra sức chạy.

Trong khi Big Ben liên tục đánh ra những chiêu tổn hại, nhiều lần giơ chân ra định giở thủ đoạn với chú kia.

Nhưng Boli Dayton quả không hổ là chú chó hung ác cấp thế giới. Nó lắc đầu tránh chân của Big Ben rồi rít gào nhào tới Big Ben. Big Ben lại xoay mông chạy một cách dâm đãng, trong mắt lại lên án mãnh liệt với xã hội hiện đại theo kiểu xã hội chủ nghĩa hiện đại: Bạn à, trận đấu giữa tôi với bạn chỉ là chạy hết đường đua này chứ chẳng phải quyết đấu đâu nhé!

Boli Dayton nhanh chóng nhìn thẳng vào cặp mông kia, cũng ra sức chạy. Hai chú chó cuối cùng gặp phải chướng ngại mạo hiểm cực lớn, hầm gai.

Một ống thép hình tròn có đường kính mười centimet do hai tảng đá cao cao đỡ, dưới ống thép là những chiếc gai thật dài! Nếu không cẩn thận ngã xuống thì chắc chắn là chết. Ống thép dài chừng tám mét, nhưng đi qua tám mét này lại là một thử thách cực khó, người bình thường cũng không dám đi qua.

Thường Nhạc tìm một chỗ cao cao rồi ngồi xuống, vẻ mặt như không thèm để ý chút nào. Nhớ ngày đó hắn huấn luyện Big Ben đâu chỉ có từng đó?

https://thuviensach.vn

Thậm chí nguy hiểm hơn cũng có.

Mà Lý Lăng Tiêu thì khổ hết mặt lại, trận va chạm vừa rồi suýt nữa thì lấy mạng y. Con Boli Dayton này là chú chó mà y yêu nhất, nhà còn hai con chó lợi hại khác nhưng chỉ có Boli Dayton là biết lấy lòng y, khiến y cảm thấy rất có thành tựu. Nếu nó chết, như vậy cuộc đời y sẽ mất đi một phần ý nghĩa.

Ngay từ đầu y đã không muốn tham gia Đường đua ma quỷ, chỉ là bị Thường Nhạc quấy nhiễu suy nghĩ mà thôi. Nghĩ thế, y oán hận liếc Thường Nhạc một cái, ánh mắt kia như thể đang nói: “Nếu Boli Dayton của tao mà bị sao thì bố sẽ bắt mày bồi thường.”

Quả nhiên Big Ben như cố ý đùa giỡn vậy, lảo đảo trái lại lảo đảo sang phải, nhảy lên điệu Tăng-gô trên ống thép khiến khán giả kinh hãi hô lên liên tục, như thế nó mới chịu từ từ đi tiếp. Đi xong Big Ben quay đầu lại nhìn Boli Dayton, như thể nếu Boli Dayton đi lên ống thép là nó sẽ ở một bên quấy nhiễu vậy.

Boli Dayton ăn thiệt lúc trước nên ngẩng đầu nhìn chằm chằm Big Ben, đi khá cẩn thận. Big Ben rõ ràng là nhận được chân truyền từ kẻ vô lại nào đó, ở đầu kia ống thép rung đùi đắc ý quấy rầy Boli Dayton, ngay cả trong âm thanh đều lộ ra khiêu khích và khinh thường, ánh mắt kia như thể đang nói: Anh đang đứng ở góc độ một thằng đàn ông khinh bỉ chú đấy.

Boli Dayton cũng đã có kinh nghiệm nên không bị ảnh hưởng, đứng đó với cái tư thế mày không đi thì tao cũng không đi. Thấy cảnh đó, Big Ben chỉ phải bất đắc dĩ lắc đầu, tỏ vẻ nó rất tiếc vì lỡ đi một cơ hội hại chết Boli Dayton, xong nó xoay mông chạy.

Boli Dayton rõ ràng đã được huấn luyện nên thoải mái chạy qua đoạn ống thép này, sau đó đuổi sát theo Big Ben.

https://thuviensach.vn

- Trời ạ, hai con chó này lợi hại thật! Cái ống thép hung hiểm như thế mà chúng nó nhẹ nhàng chạy qua, tôi tin là tiếp sau sẽ lại càng có thứ đáng xem hơn, các bạn thấy đúng không ạ? Buổi biểu diễn phấn khích thế này, liệu các bạn có bỏ lỡ không?

Bình luận viên khơi mào không khí thật đúng lúc.

Khán giả ngồi xem mà thấy khiếp sợ, đa số hô to ủng hộ.

Bình luận viên gật đầu hài lòng với phản ứng của khán giả, nói tiếp:

- Bây giờ là đến vòng lửa dài một trăm mét, chú chó nào vượt qua vòng lửa đầu tiên chính là kẻ thắng! Liệu chúng có thể thoải mái vượt qua? Chú chó nào sẽ vượt qua đầu tiên đây? Mời mọi người mở to mắt nhìn để không bỏ qua bất cứ đoạn phấn khích nào!

Ở cuối là từ mấy trăm vòng sắt có đường kính một phẩy năm mét bốc cháy hừng hực cuộn thành đường đua, mỗi một mét là có ba vòng lửa, cứ thế hợp lại thành một đường đua như một hầm lửa dài đến một trăm mét.

Thường Nhạc đốt một điếu thuốc, thoải mái hút một hơi. Đối với đường đua vòng lửa này, Thường Nhạc tin tưởng tuyệt đối vào Big Ben. Giờ vấn đề duy nhất mà hắn phải suy tính là cuối đường đua này Big Ben sẽ phải xử trí con Boli Dayton đáng ghê tởm kia như nào thôi.

Lối vào vòng lửa kia, Big Ben lại chẳng hề xông vào trước, mà là đứng bên cạnh một cách phong độ như thân sĩ, xem cái dạng đó thì chắc là định để Boli Dayton chạy vào trước.

Con Boli Dayton ngu ngốc này mắt sáng lên, thầm nghĩ cơ hội lập công của ông mày đã tới rồi. Cho tới nay thì nó luôn đuổi theo mông Big Ben, lần này có cơ hội dẫn trước, nó cảm thấy cơ hội vùng lên đã đến, nó cảm thấy ông trời không bỏ rơi nó, nó cảm thấy như tính mạng mình lại có ý nghĩa!

https://thuviensach.vn

Tuy chỉ số thông minh của Lý Lăng Tiêu không cao cho lắm, nhưng dù sao vẫn cao hơn Boli Dayton. Y thấy cảnh này, rõ ràng nhận ra là có gì đó không đúng, lập tức hô to:

- Orla, đừng, đừng vào!

Đáng tiếc là quá muộn, ngay khi bạn Lý hô to thì chú chó có tên Orla này đã vọt vào vòng lửa đầu tiên.

Sau đó, Big Ben bày một tư thế POSE tại chỗ rồi mới chậm rãi đi theo.

Có thể nhìn ra được là hai chú chó này không hổ là đấu khuyển có tố chất. Nếu chó thường mà bị quẳng vào trong đường hầm vòng lửa này thì đã sợ hãi không làm được gì, nhưng hai chú chó kia lại thành thạo đi tới, ánh lửa hừng hực bốn phía kia chẳng có chút ảnh hưởng nào tới bọn chúng cả.

Rất nhanh, Boli Dayton đã chạy được chừng năm mươi mét. Lúc này nó vô cùng đắc ý, chỉ cần chạy thêm năm mươi mét nữa sẽ là kẻ thắng tuyệt đối. Lý Lăng Tiêu thì lại buồn bực, vì sao Big Ben còn chưa bày âm mưu ra, chẳng lẽ con chó này thực ra chỉ ra vẻ thế thôi chứ không làm được gì?

Trên khuôn mặt Thường Nhạc vẫn treo nụ cười như có như không, hắn tin tưởng tuyệt đối vào Big Ben.

Boli Dayton càng ngày càng vui, chỉ bốn mươi mét nữa là đến điểm cuối, lúc đó nó chính là quán quân. Nhưng, sau lưng bỗng truyền đến tiếng gầm gừ đầy khiêu khích, khiến thần kinh cả người Boli Dayton đều căng thẳng.

Bất tri bất giác, Big Ben đã đến sau lưng Boli Dayton.

Giờ phút này, Big Ben nương theo ưu thế thân thể thấp bé nên trình diễn một động tác "Ngư Dược Xung Đỉnh" rất tự nhiên phóng khoáng trong vòng lửa đường kính 1,5 mét này.

https://thuviensach.vn

Một tiếng kêu thảm thiết truyền tới từ miệng Boli Dayton, cái đuôi nó bị Big Ben cắn mạnh một cái. Bất đắc dĩ là ở trong vòng lửa này, Boli Dayton chẳng thể nào tránh né, nếu tránh thì sẽ đụng vào vòng lửa, biến thành hot dog nướng ngay. Cho nên, biện pháp duy nhất mà nó có thể làm đó là chạy trối chết, không ngừng xông lên phía trước!

Nhưng mọi người đều biết, Big Ben là một con chó dâm đãng nhất đáng khinh nhất thế kỷ này. Nó cắn chặt lấy đuôi Boli Dayton, lại khỏe hơn Boli Dayton nên khiến Boli Dayton chẳng thể chạy tiếp!

Khán giả ngồi xem mà kinh hãi, thấy chiêu số vô lại của Big Ben này thì lại không nhịn được vỗ tay tán dương. Tuy có người rất khinh thường, nhưng quy định của sân đấu là có thể dùng bất cứ thủ đoạn nào nên Big Ben chẳng hề vi phạm gì.

Trên đuôi nhỏ ra máu tươi, Boli Dayton đau đến suýt nữa thì kêu cha gọi mẹ, với điều kiện là nó có thể kêu cha gọi mẹ. Giờ nó chỉ có một suy nghĩ, đó chính là liều mạng xông lên, phải kéo cả Big Ben đi qua điểm cuối.

Tiếc là, chẳng thể nào làm được.

Trong mắt lóe lên chút tàn khốc, Big Ben lại hung ác cắn mạnh hơn. Một tiếng chó sủa long trời lở đất vang lên, đuôi của Boli Dayton lại bị cắn đứt!

Thường Nhạc lộ ra một nụ cười tà mị, mà sắc mặt Lý Lăng Tiêu lại xanh mét lại, chỉ là không có khóc ra.

Tất cả khán giả đều kinh hãi, bọn họ không thể ngờ là Big Ben lại hung ác thế.

Hoa Nhã Ca ngẩn ngơ. Cô ta không thể ngờ rằng chú chó Big Ben “đáng yêu tốt bụng” luôn đi theo Thường Nhạc này lại dũng mãnh đến vậy!

https://thuviensach.vn

Lúc này Boli Dayton đau đến cả người cương trực lại. Thân hình nó quá lớn, không thể xoay người lại trong vòng lửa rồi phản kháng. Nó chỉ có thể kêu thảm thiết, muốn hóa đau thương thành sức mạnh, xông qua vạch cuối đường đua.

Nhưng Big Ben sao có thể để Boli Dayton như ý được? Ngay khi cơ thể Boli Dayton cứng ngắc, chuẩn bị chạy đi thì Big Ben nhào đến, cắn chặt lấy chân sau bên phải của Boli Dayton. Cái cắn này không phải là cắn bình thường mà là có huấn luyện, như một cỗ máy giết người cắn xé tới nhược điểm trên chân. Một giây sau, Boli Dayton lại kêu lên thảm thiết, toàn bộ đùi phải đều què.

Cao Tiếu ngơ ngẩn cả người, suýt nữa thì bị cướp mất bịch bỏng ngô, lại "xài chung" lon coca với anh Giáp, lúc này mới u oán lẩm bẩm:

- Trời ạ, Big Ben nhà mi còn có tuyệt chiêu như thế nữa! Cả anh cũng bị gạt!

Tất cả khán giả đều hoảng sợ, không hổ là sát thủ quái dị, cái cắn vừa rồi của Big Ben đã hoàn toàn thể hiện ra phong thái của sát thủ. Trong khoảnh khắc đó thể hiện ra nhanh, chuẩn, ác cùng với các phẩm chất tốt đẹp khác như đê tiện, vô lại, hạ lưu, tàn nhẫn, ác nghiệt… khiến người ta không nhịn được mà trầm trồ khen ngợi.

Nhưng thế vẫn chưa xong, Big Ben lại vồ tới, vẫn chiêu số đó nhưng lại công kích nơi khác. Một tiếng kêu gào thê lương bi thảm vang lên, chân sau bên trái của Boli Dayton đã trúng chiêu. Bạn thử tưởng tượng xem, một con chó mà hai chân sau đều không dùng được nữa thì nó đi lại thế nào đây? Nó còn sống làm gì nữa?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 119: Tình Thánh Trong Loài Chó

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Một con chó mà không có hai cái đùi thì có khi còn động được, nhưng cả bốn chân đều tàn phế thì chắc chắn nó chẳng thể nhúc nhích được chút nào!

Thật không may, Boli Dayton chính là chú chó xui xẻo đó.

Dựa theo tinh thần "Thừa dịp mày bệnh lấy luôn mạng mày", Big Ben thừa thắng xông lên, trực tiếp phế đi luôn hai cái chân trước của Boli Dayton.

Boli Dayton nằm trong vũng máu, kêu thảm thiết, cơ thể không thể di động kia co quắp lại, trông vô cùng thê thảm.

Lý Lăng Tiêu không nhìn được nữa, hô to với trọng tài:

- Dừng tay, trận này tôi nhận thua!

Trọng tài rất nể mặt Lý Lăng Tiêu, đáng tiếc là Big Ben lại chẳng thèm cho tên họ Lý kia chút mặt mũi. Ngay khi bạn Lý hô to, Big Ben dùng đầu ra sức đẩy cơ thể Boli Dayton. Kết quả là, Boli Dayton xui xẻo lăn đến cạnh vòng lửa, ngọn lửa hừng hực kia lập tức lan sang thân thể nó. Một tiếng chó kêu thảm thiết thê lương vang lên, nó nhanh chóng bị biến thành hot dog nướng thơm lừng.

Nhân dân toàn thế giới đều bàng hoàng!

Trong không khí tràn ngập mùi thịt nướng, tất cả khán giả đều ngây người trước cảnh này, không nói nên lời.

Trên khuôn mặt vẫn mang theo nụ cười thản nhiên như có như không, Thường Nhạc rất vừa lòng với độc chiêu này của Big Ben, hắn huýt sáo tỏ

https://thuviensach.vn

vẻ khen ngợi nó.

Tuy Lý Lăng Tiêu đã nhận thua nhưng Big Ben còn không có dừng lại, nó quyến rũ sủa một tiếng rồi nhanh như chớp lao ra khỏi vòng lửa, vượt qua dải băng cuối!

Giọng nói của bình luận viên vang lên đầy kích động:

- Cuối cùng chú Bull and Terrier đã xông qua điểm cuối, thắng trận thứ nhất. À, để xem quán quân của chúng ta tên là gì nào. A ha, không ngờ tên chú ta lại dài như vậy, Jenmuse Bond Nicholas Augustan Mahler Peter Big Ben! Ừm ừm, nghe cái tên này là biết ngay chú chó này có huyết thống quý tộc, chỉ có quý tộc Châu Âu cổ mới có dòng họ dài như vậy. A, các vị mau xem, chú chó Bull and Terrier này là hậu duệ của giống chó quyền quý chính tông nha!

Lúc này Big Ben bước từng bước đầy phong cách như một vị tướng quân khải hoàn dạo một vòng sân đấu, hưởng thụ những cái vỗ tay của khán giả. Cái vẻ mặt và thái độ của nó kia chẳng khác gì động tác chúc mừng khi các cầu thủ bóng đá tiến vào sân bóng.

Trên khuôn mặt Lý Lăng Tiêu chợt lóe lên bi ai, y thương yêu nhìn thân thể bị đốt trụi của Boli Dayton kia rồi lập tức trở nên âm trầm đáng sợ, nhìn chằm chằm Thường Nhạc đầy oán độc.

Thường Nhạc không thèm để ý, khẽ cười nói:

- A, bạn Lý này, bạn còn chú chó nào nữa không?

Lý Lăng Tiêu tức đến sắc mặt trắng bệch, lạnh lùng đáp:

- Yên tâm, nhà tao còn nhiều chó lắm. Nói đi, đấu cái gì.

https://thuviensach.vn

Dưới mi mắt Thường Nhạc là sự âm trầm không ai có thể thấy, nhưng vẻ mặt hắn vẫn không sao cả như trước. Hắn khẽ cười mỉa, nói:

- Hả? Được thôi, chúng ta so đấu chó tán chó, thế nào?

- Cái gì? Chó tán chó?

Lý Lăng Tiêu ngây dại, trọng tài cũng ngẩn ngơ.

Nở một nụ cười thuần khiết và lương thiện vô cùng, Thường Nhạc từ từ nói:

- Đúng vậy, thả mười con chó cái xinh đẹp vào lồng rồi để chó của chúng ta cùng cưa, xem con nào cưa nhiều hơn thì thắng, được không?

Tuy kinh ngạc trong lòng nhưng Lý Lăng Tiêu như chợt nghĩ tới gì đó. Nhìn cái bộ dáng cực kỳ thèm đòn của Big Ben kia, y càng kiên định hơn, dường như là mình thắng chắc rồi, nhún vai nói:

- Tuy chưa từng thử qua nhưng cũng thú vị đấy, vậy đấu chó tán chó đi.

Hai người gọi bình luận viên tới rồi nói cách thi đấu cho gã nghe, vẻ mặt gã không thể tin được. Nhưng vị bình luận viên quyến rũ đó nhanh chóng trở nên hưng phấn, cách thức thi đấu này thật là chưa từng có bao giờ, vì thế giới thiệu với khán giả một cách chuyên nghiệp:

- Hỡi các bạn khán giả, các quý ông quý bà, trận đấu chó tán chó độc nhất vô nhị toàn cầu bắt đầu!

Tất cả khán giả đều ngây ngẩn, chó tán chó? Chưa từng nghe qua cách thức thi đấu này.

Bình luận viên rất đắc ý, tung mồi nhử:

https://thuviensach.vn

- Chó tán chó là gì? Ha ha, chắc mọi người chưa từng nghe nói tới nhỉ? Vậy chắc mọi người nghe thấy từ cưa gái tán gái rồi chứ? Ha ha, chính là ý đó đó! Xin mọi người hãy chờ quảng cáo trong giây lát, chúng tôi sẽ trở lại ngay.

- Dùng Thải hoa bài thận bảo, anh khỏe em vui. Thải hoa bài, một viên bằng năm viên Viagra, ích lợi bất ngờ.

- Xì!

Phần lớn người ở đây đều khó chịu với quảng cáo tự dưng chen ngang này.

Sân đấu tạm thời đã được chuẩn bị xong, trong sân đấu là lan can cao đến ba mét, rộng ba mươi mét, bên trong là mười cô chó cái xinh đẹp. Bộ lông mềm mại, màu trắng cùng đen lại càng thêm mê người, à không, là mê chó.

Big Ben gần như chảy nước miếng đứng ở lối vào, trong mắt nó đều là bóng dáng đám chó cái đó.

Thấy cảnh đó, Thường Nhạc thở dài đầy bất đắc dĩ. Big Ben cái gì cũng tốt, chỉ là hơi bị háo sắc.

Mà Lý Lăng Tiêu lại dắt tới giống chó Shepherd Trung Á có bộ lông màu trắng đen, rất là oai phong. Quan trọng là bộ lông của nó kia rất hấp dẫn người. Tóm lại là con chó này có tướng mạo và khí chất rất tốt, chỉ thiếu mỗi một cái văn bằng chính quy nữa thôi.

Có lẽ đây cũng là nguyên nhân vì sao Lý Lăng Tiêu lại tự tin đến thế. Bởi vì nhìn thế nào thì chú Shepherd này cũng to lớn hơn Big Ben, khí chất cũng hơn một bậc.

Nhưng thế giới này luôn xuất hiện những chuyện không thể nào ngờ tới.

Lúc này bình luận viên hưng trí bừng bừng tán dóc:

https://thuviensach.vn

- Xin giới thiệu với mọi người, chú chó xuất trận của bên A (Lý Lăng Tiêu) là giống chó Shepherd Trung Á chính tông, có khả năng là hậu duệ của chó Ngao châu Á. Shepherd dũng mãnh không e sợ gì này vẫn luôn được dùng làm chó trông cừu mấy trăm hoặc mấy ngàn năm nay. Nó là họ hàng gần của Caucasus Shepherd loại lớn hiện nay, có bộ lông rậm và ngắn. Vài thế kỷ nay, từ dãy Ural ở nước Nga đến Tây Ballia cùng với tất cả các nước cộng hòa Trung Á như Turkmenistan, Uzbekistan, Tajikistan và Kazakhstan, giống Shepherd độc lập mà ngạo mạn này đều bảo vệ dân du mục và bầy cừu của bọn họ.

Dừng lại một lát, vị bình luận viên còn vô sỉ hơn cả Cao Tiếu này nói tiếp:

- Bộ lông sạch sẽ như thế kia, nhất định là giống Shepherd Trung Á thượng đẳng. Hãy nhìn thân thể rắn chắc của nó kia, chắc chắn cũng đã trải qua huấn luyện rồi. Ha ha, cuộc tranh này như thế này thật đáng để xem, nhưng cuối cùng, ai có thể thắng? Nói thực ra tôi vẫn nghiêng về Bull Terrier hơn. Mọi người mau nhìn, Shepherd Trung Á với vẻ mặt cao ngạo kia dường như khinh thường những cô nàng chó cái xinh đẹp này, mà chú Bull Terrier thì sao? Nói khó nghe một chút thì trông nó hệt như khách làng chơi gặp kỹ nữ, nước dãi chảy ròng ròng, ha ha! Tôi dám cược là nó nhất định sẽ thắng.

Lời này khiến sắc mặt Lý Lăng Tiêu cực kỳ khó coi, mà khán giả lại cười ầm lên, ngay cả khuôn mặt ra vẻ nghiền ngẫm của Thường Nhạc kia cũng lộ ra nụ cười huống chi là Cao Tiếu.

- Ok, không nói thêm nữa! Trận đấu, bắt đầu!

Bình luận viên nhìn thấy trọng tài giơ tay liền tuyên bố bắt đầu.

Big Ben như ăn phải thuốc kích thích nhảy vọt vào trong đám chó cái, khiến bọn nó rối loạn hết lên. Big Ben ngửi ngửi cơ thể đám chó cái này với chiếc mũi nhạy bén của mình, vẻ mặt kia dâm đãng đến mức khiến đám chó cái chợt sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Mà con Shepherd Trung Á kia thì ưỡn ngực ngẩng đầu bước đến, khinh thường nhìn Big Ben làm trò.

Những cô chó cái kia đều trải qua huấn luyện nên cũng có một loại cao ngạo thần thánh, tuy rằng chú Shepherd Trung Á kia có ngoại hình uy vũ hơn, nhưng nào có cô chó cái này bằng lòng chạy tới với một anh chó chẳng có ý gì với mình? Người cũng là như thế, có cô gái nào lại đi theo đuổi một tên con trai chỉ nhìn mình đã thấy ghê tởm? Cho dù có chắc cũng khá hiếm nhỉ? Đương nhiên là ngoại trừ những kẻ có mục đích nào đó mà không thể nói được.

Tuy trông Big Ben dâm đãng vậy nhưng tốt xấu gì nó cũng là danh khuyển cấp thế giới, mà Big Ben thể hiện ra sự vô lại của mình rất tốt. Ở trước mặt đám chó cái kia, nó vừa đuổi vừa nhảy lại còn không tiếc thể hiện ra bản lĩnh nhất đặng của mình khiến cho bọn chó cái hứng thú. Có con không thèm để ý tới nó, Big Ben thẹn quá thành ra tạo ngay tiết mục phi lễ tại trận, khiến cho khán giả ai nấy đều sửng sốt.

Cuối cùng, có hai cô chó cái bắt đầu đi theo sau mông Big Ben, giống như là bị dính lại với Big Ben rồi.

Ngay sau đó một giai điệu âm nhạc vang lên, nương theo tiếng nhạc này, Big Ben lại đứng lên trên mặt đất bóng loáng, lại còn biểu diễn Thái không bước. Thái không bước với độ khó cao này không chỉ khiến lũ chó cái chấn kinh, ngay cả người xem cũng choáng váng.

Mà con Shepherd Trung Á kia vẫn cứ ngẩng cao cái đầu của nó nằm ở đằng kia, ngay cả tiếng quát mắng của Lý Lăng Tiêu nó cũng chẳng thèm phản ứng, vẻ mặt cao ngạo đó quả nhiên khiến người ta phải ngạc nhiên và thán phục.

Khi âm nhạc sắp ngừng, Big Ben biểu diễn một động tác múa Thomas có độ khó cao ngay tại chỗ, sau đó lại đột nhiên cắn lấy chiếc kính râm màu

https://thuviensach.vn

bạc quẳng lên bầu trời. Chiếc kính kia bay lên rồi rơi xuống, trực tiếp đeo vào đầu Big Ben.

Big Ben cứ duy trì tư thế vô cùng "cool" này, hoành tráng nhìn qua đám chó cái.

- Hay!

Gần như tất cả người xem đều bộc phát ra tiếng hét rung trời. Trâu, thật quá trâu, chưa từng thấy có chú chó nào trâu vậy.

Mà đám chó cái cũng hoàn toàn bị Big Ben chinh phục. Cả mười nàng chó đều chạy đến cọ cọ Big Ben. Sau đó, dưới mệnh lệnh của quốc vương Big Ben, mười nàng chó cái đi theo sau nó diễu hành toàn trường.

Đây hoàn toàn là thắng lợi áp đảo. Chú Shepherd Trung Á kia lại chẳng hề cua được cô chó cái nào. Ngoài sân, sắc mặt Lý Lăng Tiêu càng ngày càng khó coi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 120: Cuộc Sống Của Chó Hoang

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hoàng Dật Nhiên rất vui, bởi vì lần này Sơn Khẩu đồ lại từ bi cho y mượn bốn mươi tám tên Ninja Kage, trong đó có tám tên Thượng nhẫn, mười tên Trung nhẫn và ba mươi tên Hạ nhẫn. Bọn họ khác với Ninja bình thường, bọn họ không chỉ ẩn thân mà có được năng lượng hùng mạnh.

Đã từng chứng kiến sự lợi hại của bọn họ nên Hoàng Dật Nhiên có một loại dự cảm, đó là ngày mai, tối ngày mai, Thường Nhạc, tên tân Nhân vương cao quý kia sẽ phải quỳ xuống đất cầu xin mình thả hắn đi.

Muốn sống không được, muốn chết cũng chẳng xong! Hoàng Dật Nhiên đã nghĩ đến trăm cách thức để đối phó Thường Nhạc. Nghĩ tới bộ dạng đau đớn khóc lóc của Thường Nhạc ngày mai, y bỗng thấy hưng phấn hết cả người.

- Lý Lăng Tiêu!

Trong đầu Hoàng Dật Nhiên cũng hiện ra cái tên này, y đang nghĩ xem nên xuất hiện sau khi Lý Lăng Tiêu thất bại hay là trước đây.

Về Lý Lăng Tiêu kia, Hoàng Dật Nhiên cũng chẳng có mấy thiện cảm, chỉ là kết hợp lợi ích mà thôi. Nếu không phải lần này y mời được hai mươi bốn cao thủ Ninja từ Nhật Bản tới, chỉ sợ Lý Lăng Tiêu cũng sẽ coi y là bãi phân. Nghĩ đến đây, Hoàng Dật Nhiên rốt cuộc hạ quyết tâm.

Cuộc sống luôn đầy những vở kịch giống như tiểu thuyết YY.

Cùng ngày Hoàng Dật Nhiên lặng lẽ trở về, trận thi đấu chó vẫn đang diễn ra. Trận đấu thứ nhất Lý Lăng Tiêu đưa ra hai chú chó quyết đấu.

https://thuviensach.vn

Con Russia Caucasus của Lý Lăng Tiêu vừa ra trận chưa đến năm giây đã bị Big Ben cắt đứt cổ!

Giết trong chớp mắt!

Toàn bộ khán giả đều trợn tròn mắt! Kẻ có suy nghĩ phân tán bắt đầu suy đoán xem Big Ben có phải là do Hạo Thiên Khuyển của Nhị Lang Thần chuyển thế không.

Trận thứ hai, đề nghị của Thường Nhạc lại khiến toàn sân đấu khiếp sợ, đấu đánh đàn dương cầm.

Trong tầm mắt mở to, dưới ánh mắt vô cùng kinh ngạc, Big Ben nhảy thẳng lên một chiếc đàn dương cầm. Tiếng đàn êm tai vang lên khiến khán giả suýt nữa thì rớt hết cả quai hàm xuống đất. Ai cũng không thể ngờ là Big Ben lại có thể diễn tấu lưu loát bản "Giao hưởng Mozart số 40". Nó "đàn" thuần thục như thế, đến nơi đến chốn như thế, đẹp đẽ như thế, dâm đãng như thế.

Nhắc đến bản "Giao hưởng số 40" của Mozart này, các bạn chắc chắn chẳng hề lạ lẫm với nó, bởi vì một phần của nó được một nhóm nhạc Đài Loan tên là S.H.E dùng và tạo ra một đoạn ca khúc đáng ăn đòn nhất: "Tôi không muốn trưởng thành, thế giới sau khi trưởng thành chẳng còn những chuyện thần tiên, tôi không muốn trưởng thành, tôi muốn mãi mãi ngốc nghếch thế này, tôi muốn mãi mãi khờ dại, mãi mãi."

Đến khi kết thúc, toàn thể khán giả dứng dậy vỗ tay nhiệt liệt. Thực tế thì nhiều người vẫn còn rất khiếp sợ. Chó đánh đàn dương cầm không phải là không có tiền lệ, nhiều năm trước một số tiết mục kỳ lạ từng giới thiệu như vậy, nhưng chú chó có thể diễn tấu danh khúc thế giới như Big Ben kia có ngó khắp thế giới cũng tìm không được mấy.

Trận này Lý Lăng Tiêu trực tiếp nhận thua. Cho dù y có chó biết đàn dương cầm hay không, cho dù có thì cũng không đạt tới tiêu chuẩn "Đại sư đàn

https://thuviensach.vn

dương cầm trong loài chó” như Big Ben.

Lúc này Big Ben lại khá khiêm tốn, nó lẳng lặng nằm bò lên đàn dương cầm, ánh mắt hung hãn được thay thế bởi một loại như tình. Sau đó, nó hơi nhắm mắt lại như đang hưởng thụ những cái vỗ tay của khán giả. Dù Big Ben khiêm tốn như thế nhưng cái tạo hình lạnh lùng kia, khí chất cao quý như nghệ thuật gia đã bán đứng nó. Nó càng làm vậy càng khiến khán giả thích nó.

- Ê, hỏi xíu, con Bull Terrier này của anh biết viết không? Có thể ký tên cho tôi được không?

Trên khán đài gần sân đấu, một khán giả gan lớn hô to với Thường Nhạc.

Thường Nhạc hơi sửng sốt rồi lộ ra vẻ mặt rất là bất đắc dĩ.

Không ngờ lời này lại dẫn đến phản ứng dây chuyền, rất nhiều người, đặc biệt là nữ, điên cuồng hét to lên:

- Jenmuse Bond Nicholas Augustan NamGe Peter Big Ben, ký tên cho tôi với! I love you!

Thường Nhạc trợn tròn mắt, Cao Tiếu cũng trợn tròn mắt, Cổ Tư Văn lại ra vẻ không biết nói gì hơn. Mấy tên này tùy tiện đặt cho Big Ben một cái tên vừa vô nghĩa vừa thối lại vừa dài như thế mà đám người này có thể nhớ được như vậy không hề sai hay thiếu chữ nào.

Chú chó Ngao Tây Tạng bên cạnh Hoa Nhã Thi cọ chủ nhân mình, coi vẻ mặt của nó xuân tâm nhộn nhạo thế kia, rõ ràng là đã động tình với Big Ben. Ồ không, phải nói là nó đã hoàn toàn bị Big Ben chinh phục, chỉ hận không thể lấy thân báo đáp. Ánh mắt, động tác và vẻ mặt của nó đều trực tiếp nói ra suy nghĩ trong lòng chỉ với mười chữ: “Big Ben, muội hiến thanh xuân của mình cho huynh.”

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Thi lắc đầu chịu thua, vỗ đầu chú chó Ngao Tây Tạng động dục của mình, sau đó kéo tay em gái Hoa Nhã Ca rồi nói:

- Xong rồi, chúng ta đi thôi.

Quả thật là trận đấu ngày hôm nay đã kết thúc.

Thường Nhạc thắng liên tục bốn trận, dựa theo quy định trận đấu mười thắng sáu, chỉ cần thắng thêm hai trận nữa thì Thường Nhạc đã là kẻ thắng chung cuộc. Đối mặt với những khán giả nhiệt tình kia, Thường Nhạc và Big Ben như đại minh tinh được fans vây quanh chạy ra cửa sau, không chút nghĩa khí để lại Cao Tiếu và Cổ Tư Văn cho đám fans kia.

Ngày thứ ba, trận đầu tiên Lý Lăng Tiêu đột nhiên để cho Thường Nhạc đề nghị cách thức đấu trước.

Đương nhiên là Thường Nhạc chẳng hề khách khí, hắn đưa ra đề xuất vô cùng đơn giản là cho hai chú chó đấu trồng cây chuối.

Khán giả lại giật mình, hai chú chó được huấn luyện đứng lên hai chân như người thì chẳng có gì là khó, nhưng trồng cây chuối thì…

Chú chó thượng khách của Lý Lăng Tiêu kia trồng cây chuối chưa được hai giây đã ngã xuống, chật vật chạy sang một bên, không dám đối mặt với tiếng nguýt của khán giả.

Gần như ở trong ngàn vạn tiếng hô hào cổ vũ, Big Ben quyến rũ ra sân. Nó ngẩng đầu ưỡn ngực xoay một vòng tại chỗ như thể chào khán giả, sau đó nó cúi đầu xuống đất, chân sau giơ lên trời, hoành tráng chổng ngược.

Thực tế là, chỉ cần Big Ben giữ được ba giây là thắng rồi, nhưng không ngờ nó trồng cây chuối được ba phút, vừa đứng thẳng lại dâm đãng quẫy chân sau, trông như động tác đa dạng trong Breakdance đường phố vậy.

https://thuviensach.vn

Con chó quý của Lý Lăng Tiêu dường như đã quên Big Ben là đối thủ của nó, trong mắt tỏa ra hồng tinh, không ngờ nó lại liều lĩnh vọt tới bên người Big Ben, kêu vài tiếng nghe khá mờ ám.

Mọi người đều biết Big Ben là một con chó dâm đãng, cũng là một con chó có tình cảm. Kết quả là nó ngừng chổng ngược rồi vòng ra sau mông con chó quý kia, lộ ra hung khí rồi trực tiếp ra chiêu… Con chó quý kia điên cuồng sủa ầm ầm, mà Big Ben lại cúi đầu gầm gừ.

Nhân dân toàn thế giới lại bàng hoàng một lần nữa!

Rất nhiều nữ khán giả kêu lên, mặt đỏ tai hồng cúi đầu xuống, ngượng ngùng không dám nhìn cảnh kia.

Sắc mặt Lý Lăng Tiêu thì xanh mét đến cực kỳ đáng sợ. Y hoàn toàn không ngờ rằng chó của mình lại bị Big Ben xxx ngay tại chỗ.

- Ha ha, thằng chó Lý Lăng Tiêu này đúng là xứng đáng, giờ chó của nó cũng bị Big Ben xxx rồi. Nếu cái lỗ đó của nó cũng bị Big Ben xúc một lần thì lại càng cao, càng thú vị…

Cao Tiếu không kiêng nể gì cười to, lời nói thô lỗ đó khiến người bên gã không biết phải nói gì.

- A này, bạn Lý ơi, nếu bạn cứ duy trì trạng thái đó thì không bằng quỳ xuống hát bài “Chinh phục” đi, tôi có thể suy xét rồi tha cho bạn đó. Giờ cứ so đấu thế này thì chẳng có chút khiêu chiến nào!

Giọng nói tản mạn đầy nghiền ngẫm của Thường Nhạc kia vang lên vô cùng đột ngột, ánh mắt tà mị của hắn dừng trên người Lý Lăng Tiêu như đang ngắm nhìn một chú cừu con không thể phản kháng.

Đồng tử Lý Lăng Tiêu co rụt lại, sát khí ban đầu dần dần biến mất, y lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, nói với thần sắc bình tĩnh:

https://thuviensach.vn

- Đừng có đắc ý sớm như thế, tao chưa thua đâu.

Thường Nhạc cổ quái nhìn Lý Lăng Tiêu như đang không hiểu Lý Lăng Tiêu sao lại biến hóa lớn như vậy, nhưng tất cả những chuyện đó với Thường Nhạc mà nói thì chẳng có gì quan trọng.

Cừu non có bình tĩnh thế nào thì cũng chỉ là một con cừu non, chỉ có thể để cho người ta giết thịt.

- Vậy trận này đấu gì đây?

Thường Nhạc nhìn lướt qua người Lý Lăng Tiêu, lạnh nhạt nói.

Lý Lăng Tiêu đột nhiên nở một nụ cười cực kỳ vô sỉ, chậm rãi nói:

- Đấu tránh đạn!

- Tránh đạn?

Thường Nhạc giật mình.

- Đúng vậy!

Trong mắt Lý Lăng Tiêu lóe lên chút ánh sáng, y tiếp tục nói:

- Thuê súng săn từ sân đấu rồi chúng ta mỗi người bắn chó của đối phương ba phát, chó của ai sống thì kẻ đó thắng! Thế nào, mày dám không?

Mẹ nó chứ! Thường Nhạc mắng Lý Lăng Tiêu một vạn lần, f**k, thằng oắt này rõ ràng là muốn giết Big Ben đây mà. Kẻ đần cũng thấy Lý Lăng Tiêu đây là muốn cá chết lưới rách, cho dù thua thì y cũng muốn giết chết chú chó Big Ben yêu quý của Thường Nhạc để lấy lại chút mặt mũi. Một con chó dù có lợi hại đến mấy thì cũng khó có thể tránh thoát được viên đạn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc chớp mắt một cái, ánh mắt kia như thể đang nhìn một con lợn đần độn đến mức chẳng thể đần độn hơn. Hắn đột nhiên cười nói:

- Không thành vấn đề, tao nhận trận này!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 121: Âm Mưu, Có Âm Mưu

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thấy Thường Nhạc đồng ý sảng khoái như vậy, Lý Lăng Tiêu sửng sốt. Y bỗng ý thức được một vấn đề, dường như từ khi biết Thường Nhạc thì y chưa hề thấy thằng oắt này kinh ngạc lần nào cả. Như vậy là hắn hay Lý Lăng Tiêu y sẽ là người khóc đến cuối cùng?

Thầm hít vào một hơi thật sâu, Lý Lăng Tiêu vẫn không thể nào ổn định được tinh thần. Tuy y biết phía sau còn có Hoàng Dật Nhiên, nhưng cứ nghĩ đến nụ cười quỷ dị, ánh mắt không thể cân nhắc của Thường Nhạc kia, niềm tin mà y vất vả gây dựng nên đang dần dần tan rã.

- Nếu trận này tao thắng, trò chơi giữa chúng ta cũng nên kết thúc.

Thường Nhạc cười cười, dùng một loại ánh mắt cực kỳ tà ác nhìn Lý Lăng Tiêu:

- Tao khuyên mày một câu, tốt nhất là rửa sạch mông đi.

Thân thể Lý Lăng Tiêu run lên bần bật, những lời này như là ma chú đóng chặt trong đầu y, bất kể y có tự an ủi mình thế nào cũng uổng công.

- Mẹ nó! Mình bị sao thế này?

Lý Lăng Tiêu la lên trong lòng, cảm thấy có một loại dự cảm không rõ đang bao phủ lấy mình. Dựa theo kế hoạch y sớm vạch ra thì tên Thường Nhạc trước mặt này phải là sơn dương, y là hổ mới đúng, sao giờ lại trái ngược lại?

https://thuviensach.vn

Mâu thuẫn nhìn nhìn bốn phía, Lý Lăng Tiêu đột nhiên phát hiện Mộ Dung Trường Thiên vẫn lẳng lặng ngồi trên vị trí kia.

Giờ phút này Mộ Dung Trường Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần, dường như tất cả mọi chuyện trong thiên hạ đều không liên quan đến y. Bên cạnh y có vài gã áo đen to cao, so với mấy người đi cùng trước kia thì có vẻ hơi khác biệt.

Khi Lý Lăng Tiêu nhìn đến khuôn mặt kiệt ngạo của Mộ Dung Trường Thiên kia, Mộ Dung Trường Thiên bỗng dưng mở mắt, nhìn lại y với một ánh mắt khá phức tạp.

- Thương hại? Hay là cười nhạo?

Trong thời gian ngắn Lý Lăng Tiêu căn bản không thể đọc hiểu tất cả. Nếu y có thể đọc hiểu được thì Lý Lăng Tiêu đã không phải là Lý Lăng Tiêu nữa.

Lý Lăng Tiêu tạm ghi nhớ ánh mắt đó ở trong lòng, y cũng chẳng có chút hảo cảm nào với Mộ Dung Trường Thiên. Y luôn thấy mỗi lần Mộ Dung Trường Thiên nhìn y khiến y cảm thấy không thoải mái cho lắm.

Nếu điều kiện cho phép, Lý Lăng Tiêu thậm chí còn muốn xử lý cả Mộ Dung Trường Thiên.

Đáng tiếc rằng chuyện đó không thể nào xảy ra.

Lệch tầm mắt sang phía bắc, một loạt bốn vị trí – Sở Phi Dương và ba tên kiếm khách kia, không ngờ cũng lẳng lặng ngồi yên đó.

Bọn họ dường như đang chờ trò hay bắt đầu.

Thế này rốt cuộc là thế nào? Sao đám người không nên tới lại đến hết thế kia?

https://thuviensach.vn

Trong đầu Lý Lăng Tiêu chợt lóe lên một ý tưởng:

- Nếu… Nếu mình cũng là một trong những người đứng xem thì tốt biết bao.

Tiếc là đây đúng là chuyện chẳng thể nào xảy ra.

Trên thế giới này có rất nhiều giả thiết, nếu những giả thiết đó mà thành sự thật thì e là thế giới này đã sớm bị hủy diệt rồi. Thế giới này không có cái gọi là hối hận ăn năn, bất cứ ai có đầu óc đều hiểu được đạo lý này.

Bất kể thế nào, tiếng bắt đầu trận đấu đã vang lên.

Một chú chó săn nước Đức của Lý Lăng Tiêu cùng Big Ben ở trong sân di chuyển.

Thường Nhạc và Lý Lăng Tiêu đều cầm một cây súng săn trong tay, đứng ở ngoài sân đấu khoảng mười mét, chuẩn bị sẵn sàng cho bất cứ lúc nào. Bởi vì hai con chó không ngừng chạy nên rất khó bắn.

“Bùm!”

Lý Lăng Tiêu bỗng dưng bắn ra một phát khiến nhiều khán giả sợ tới mức hét lên. Có người mở mắt ra tập trung nhìn, Big Ben vẫn đứng nguyên tại chỗ đang quẫy đuôi vui mừng. Điều này khiến nhiều người rất nghi hoặc, rốt cuộc là Lý Lăng Tiêu bắn súng quá kém hay thân pháp Big Ben quá mức lợi hại?

Trong tiếng cười ầm ĩ, Lý Lăng Tiêu lại xách xúng tới gần Big Ben, muốn bắn ở cự ly gần!

Tất cả khán giả đều sửng sốt, làm vậy cũng được?

- Biến thái, con mẹ nó biến thái quá. Không tuân theo quy định, khó trách năm đó hắn lại tính ngược cô em họ.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu mắng một tiếng, anh A ngồi bên lập tức gật đầu phụ họa. Hiện giờ Big Ben đã là thần tượng nhân khí, các bạn khán giả không cho phép nó bị chút thương tổn nào.

Đương nhiên là Lý Lăng Tiêu sẽ đuổi theo, Big Ben cũng sẽ chạy!

Hơn nữa, Big Ben chạy còn nhanh hơn cả Lý Lăng Tiêu, nên khi tiếng súng thứ hai vang lên, viên đạn cách Big Ben quá xa.

Cao Tiếu ngoài sân đấu ngây ngẩn cả người, lẩm bẩm:

- Có nhầm không? Bắn tệ thế mà cũng dám đem ra khoe? A, nhưng hình như ông chủ sư phụ cũng không dùng súng, chắc hẳn bọn họ kẻ tám lạng người nửa cân đây.

Phát súng thứ ba, Lý Lăng Tiêu đột nhiên chuyên nghiệp hẳn lên. Y ngưng mắt định thần, dùng tư thế vô cùng tiêu chuẩn giơ súng lên, từ từ ngắm cho chuẩn. Họng súng đen sì vẫn tập trung vào chú chó Big Ben đang chạy trốn kia, Lý Lăng Tiêu nở một nụ cười cực kỳ tin tưởng, nụ cười đó chỉ có thợ săn tài giỏi khi săn bắn con mồi mới có.

Trong mắt Thường Nhạc lóe lên chút tia sáng kỳ dị, hắn thầm mắng trong lòng:

- Mẹ kiếp, không ngờ là thằng oắt này đang giả chết bắt quạ!

“Bùm!”

Tiếng súng thứ ba rốt cuộc vang lên, viên đạn thần tốc bắn về phía đầu Big Ben. Đương nhiên, đây là cảnh quay chậm. Trên thực tế đại bộ phận khán giả đều không nhìn rõ rốt cuộc là viên đạn bắn tới đâu. Họ chỉ thấy Big Ben bỗng xoay người một cái, lại lăn một vòng. Bùm, viên đạn bắn xuống đất phá ra một cái hố nhỏ. Mà Big Ben thì lại thoát khỏi phát súng này.

https://thuviensach.vn

- Mẹ nó!

Lý Lăng Tiêu cúi đầu mắng một tiếng, không ngờ phát súng kia lại thất bại. Sắc mặt y xanh mét, ánh mắt càng ngày càng âm u.

Big Ben đứng dậy, vô cùng tự nhiên và phóng khoáng chạy tới cạnh Thường Nhạc, dâm đãng vẫy vẫy đuôi với vẻ mặt vô cùng đắc ý.

Khán giả toàn sân đấu đều nhìn Thường Nhạc, đã đến lượt hắn.

Thường Nhạc cầm súng, cười hơi xấu hổ. Bắn thì đương nhiên là được, nhưng có chuẩn hay không thì chẳng thể nào biết được. Nhìn vẻ mặt hắn kia có chút buồn bực, từ nhỏ đến lớn, hắn vẫn luôn không có hứng thú nào với vũ khí nóng cả.

Dưới cái nhìn chăm chú của khán giả, Thường Nhạc đột nhiên nở một nụ cười vô sỉ dị thường, cúi đầu nói với Big Ben cái gì đó.

Trong mắt Big Ben hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó nó thật vô sỉ cũng gầm gừ hai tiếng, nhảy vào giữa sân đấu.

Không ai biết Big Ben định làm gì, chỉ thấy nó đột nhiên vọt tới con chó săn Đức kia. Con chó săn Đức kia thấy Big Ben có khí thế hung hăng đó liền tức giận, trực tiếp xông lên định đấu với Big Ben một trận.

Bất đắc dĩ là nó chẳng phải đối thủ của Big Ben, bị Big Ben thành thạo vồ ngã xuống tại chỗ. Thế vẫn chưa xong, Big Ben đè chặt lấy người chú chó săn nước Đức kia, chết sống cũng không chịu cho nó đứng lên.

Tất cả mọi người đều buồn bực, hai con chó này đang làm gì đây? Chúng đều là đực mà!

Đáp án lập tức được công bố, chỉ thấy Thường Nhạc chậm rãi bước đến, khẽ phát ra tiếng cười dâm đãng. Có người đã nhận ra được Thường Nhạc

https://thuviensach.vn

định làm gì, tỷ như Cao Tiếu. Gã tán thưởng với vẻ mặt đầy khâm phục:

- Mẹ nó chứ, ông chủ sư phụ thật quá vô sỉ, nhưng anh thích.

Thường Nhạc vô cùng nhàn nhã đi tới cạnh hai con chó, sau đó giơ họng súng lên đầu con chó săn Đức. Ngay lập tức, hắn nhẹ nhàng bóp cò.

“Bùm” một tiếng vang lên, toàn bộ thế giới yên tĩnh hẳn.

Chó chó săn Đức kia bị bắn vỡ đầu, đúng là đầu rơi máu chảy.

Tiếng trầm trồ khen ngợi vang lên trên khán đài. Thắng, Thường Nhạc và Big Ben hoàn toàn thắng rồi!

Trái lại chú chó Lý Lăng Tiêu mang tới kia hoàn toàn ở thế bị động, móng vuốt kia ngay cả điều khiển bàn phím cũng khó.

- Tao thua!

Nhìn cục diện nghiêng về một phía này, sắc mặt Lý Lăng Tiêu hoàn toàn trầm xuống, vẻ suy sút hiện lên trên mặt. Khoảng cách giữa mình và Thường Nhạc chẳng lẽ lớn đến thế sao?

Có lẽ hắn khá may mắn, tìm được một con chó thông minh mà thôi, Lý Lăng Tiêu đổ hết tất cả lên người Big Ben.

Mà Big Ben nghe được câu “Tao thua!” kia, thân thể nó xoay tròn trên không 360 độ, vững vàng đứng bên người Thường Nhạc, đầu hơi ngẩng lên. Hiển nhiên là nó đang đòi Thường Nhạc khen thưởng.

Đột nhiên Lý Lăng Tiêu đi qua nói mấy câu với trọng tài, trọng tài biến sắc vội chạy tới chỗ bình luận viên. Sắc mặt bình luận viên cũng biến đổi, lập tức treo nụ cười chuyên nghiệp lên rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Thưa các vị, trận đấu hôm nay đến đây là kết thúc, mời mọi người lập tức rời sân!

Kẻ nóng nảy như Mộ Dung Trường Thiên lúc này cũng có vài phần thông minh, cả người có vẻ rất tỉnh táo. Y thoáng suy nghĩ nhìn tất cả trước mắt, bỗng nhiên đứng lên, liếc Lý Lăng Tiêu với ánh mắt đầy thương hại.

Kẻ như vậy không đáng để mình cứu.

- A, này bạn Lý, có muốn đấu nốt bốn trận còn lại không?

Thấy đám người Mộ Dung Trường Thiên, Sở Phi Dương rời khỏi sân thi đấu, Thường Nhạc nở nụ cười tà ác, khinh thường liếc Lý Lăng Tiêu.

Quả nhiên đám Mộ Dung Trường Thiên, Sở Phi Dương này không hề ngu ngốc. Bọn họ hiểu được sắp có chuyện gì xảy ra, có chuyện có thể vây quanh thưởng thức, nhưng có chuyện nhất định phải lảng tránh. Chỉ có hiểu được quy tắc trò chơi thì mới có thể tiến hành trò chơi tốt hơn.

Khán giả nhanh chóng đi sạch, Cao Tiếu và Cổ Tư Văn thấy Thường Nhạc ra hiệu nên cũng rời đi.

- Mày nghĩ sao?

Lý Lăng Tiêu đã không còn chút vẻ suy sụp ban đầu, trên mặt y tụ tập kiêu ngạo, đắc ý, tự tin, trào phúng.

Thường Nhạc vẫn lẳng lặng nhìn Lý Lăng Tiêu, bỗng nhiên hắn vỗ tay:

- Loại người vô liêm sỉ như mày, tao đúng là thấy lần đầu tiên. Ra hết đi!

- Sao, mày biết hết rồi hả?

Lý Lăng Tiêu dương dương đắc ý nhìn Thường Nhạc. Lúc này ở cửa chuyên dụng của khu đấu chó bỗng nhiên tuôn ra hơn một trăm tên áo đen.

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 122: 6+1 Phi Thường

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 121 : 6+1 phi thường. (1) Thường Nhạc xem ra có chút căng thẳng, ánh mắt hắn mơ hồ nhìn Lý Lăng Tiêu, cổ quái nói: - Nếu tao không quỳ, mày định thế nào? Nhìn sắc mặt của Thường Nhạc, trong lòng Lý Lăng Tiêu vô cùng thoải mái, cảm giác như toàn bộ uất ức, oan khuất mấy ngày nay đều đã được bù đắp: - Mày không nhìn xem ở đây có bao nhiêu người sao? Nếu mày không quỳ, bọn họ nhất định sẽ lần lượt đi lên, tin rằng mày còn chưa nếm qua mùi vị bị đàn ông làm. - Quả thật chưa từng được thử qua, hay là mày làm trước một lần cho tao xem, như vậy thì tao cũng có thể bắt chước theo. Sắc mặt Thường Nhạc bỗng bình tĩnh lại, thần sắc bình thản kia khiến người ta cảm giác có chút bất an. Loại thần sắc này khiến cho người ta nhìn qua rất không thoải mái, rõ ràng là bản thân chiếm ưu thế, sao lại giống như Thường Nhạc chiếm ưu thế? Phản ứng đầu tiên của Lăng Tiêu là nhìn sang xung quanh, hơn một trăm thủ hạ cũng không có gì bất thường, rốt cuộc gã cũng thoát khỏi cảm giác bất an: - Mày dựa vào cái gì mà nói như vậy? Mày cho rằng chỉ dựa vào một mình mày có thể trốn thoát ra ngoài sao? Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười như có như không, sau đó hắn dùng ánh mắt đánh giá một cái đầu heo để nhìn Lý Lăng Tiêu, buồn bực nói: - Uhm, này bạn học, trước giờ tao chưa từng nghĩ tới việc bỏ trốn! - Mày có ý gì? Lý Lăng Tiêu trợn tròn mắt nhìn hắn, theo bản năng cảm nhận có chỗ không thích hợp. Thường Nhạc duỗi lưng, nhàn nhã nhìn sắc trời đã tối dần, cười nhạt: - Tao không còn thời gian rảnh để chơi với mày nữa, mông của mày vẫn là để lại cho bọn chúng đi. Thường Nhạc vừa dứt lời, sắc mặt Lý Lăng Tiêu hoàn toàn thay đổi, rốt cuộc gã đã phát hiện ra điều bất thường, trong hơn một trăm người mặc đồ đen không ngờ là không có bất cứ một gương mặt nào mà mình quen thuộc. Ánh mắt mỗi người bọn họ khi nhìn Thường Nhạc đều tràn đầy sự sùng bái, còn khi

https://thuviensach.vn

ánh mắt chúng chuyển đến Lý Lăng Tiêu lại hung ác như loài sói. Sáu gã mặc đồ đen bị đẩy ra, sáu người này mới chính là thủ hạ của Lý Lăng Tiêu. Nhìn sáu tên thủ hạ chật vật trên mặt đất, Lý Lăng Tiêu rốt cuộc đã hiểu rõ. Từ đầu tới giờ mình vẫn luôn bị người khác đùa giỡn. Gã bi ai phát hiện so với Thường Nhạc mình giống như một con cừu non nớt. - Chúng mày muốn mạng sống sao? Trên mặt Thường Nhạc hiện lên sự điên cuồng và đắc ý rõ rệt, ánh mắt hắn chăm chú nhìn sáu gã mặc đồ đen kia. Có thể nói bọn họ đều là những tinh anh dưới tay Lý Lăng Tiêu. Nhưng gặp phải Thường mỗ vô sỉ, có tinh anh hơn nữa cũng chỉ có thất bại mà thôi. Mấy gã mặc đồ đen dường như sợ Thường Nhạc sẽ đổi ý nên bọn họ vội vàng gật đầu, trong mắt tràn đầy sự sợ hãi và chờ mong. Thường Nhạc lộ ra một nụ cười hài lòng, không chút để ý hỏi: - Có biết tại sao lại để cho sáu đứa mày thoát ra không? Sáu người ngơ ngác nhìn nhau, lắc đầu. Họ dùng ánh mắt hoảng sợ mà mơ hồ nhìn Thường Nhạc. Thường Nhạc thở dài một tiếng như kiểu ngày tận thế đã đến, dùng ánh mắt khâm phục mà nhìn sáu người bọn họ, chậm rãi nói: - Bởi vì sáu người chúng mày khiến tao rất thán phục, yên tâm, tao sẽ không khinh thường chúng mày, thử nghĩ xem đạo diễn Lý An cầm đao trong “Brokeback mountain” không phải cũng vì đất nước hay sao, ha ha, cho nên, tao cũng cần mượn năng lực của chúng mày. Sáu người hoảng sợ nhìn nhau, không biết lời này của hắn rốt cuộc là có ý gì. Ánh mắt Thường Nhạc bỗng chốc trở nên lạnh lùng, loại cảm giác này giống như sự thống trị hắc ám của bậc đế vương: - Chỉ cần chúng mày cùng với bạn học Lý đây phát triển một đoạn tình cảm vượt qua tình bạn nhưng lại không là tình yêu thuần túy, là quan hệ tình dục, sau này chúng này còn có thể tồn tại trong trường học, hừm, tao nghĩ chúng mày luôn làm việc dưới quyền của nó, thật ra luôn thèm rỏ rãi sắc đẹp của bạn học Lý, phải không? Hửm? - Thường Nhạc, con mẹ mày. Mày sẽ không được chết tử tế đâu. Trong mắt Lý Lăng Tiêu hiện lên đầy vẻ sợ hãi, đồng tử co rút mạnh, cả giọng nói và thân thể không ngừng run lên. Thường Nhạc căn bản không để ý tới sự suy sụp của Lý Lăng Tiêu, hắn nhìn sáu người kia, lộ ra nụ cười ôn hòa: - Thế mấy người định thế nào? Nên biết con người tao không thích nói đùa đâu! Sáu người này bị thanh âm ma quỷ kia làm cho sợ hãi tới mức giật mình

https://thuviensach.vn

một cái, trước khi tới đây, sự trừng phạt mà bọn họ phải chịu còn rõ mồn một, bọn họ rõ ràng từ chối kết cục mà Thường Nhạc đưa ra. Huống chi sáu gã này quả thật là thèm rỏ rãi "sắc đẹp" của Lý Lăng Tiêu, không ngờ tất cả đồng thanh nói: - Được, Thường thiếu gia, ngài nói thế nào chúng tôi làm thế ấy. - Khốn kiếp, chúng mày dám! Lý Lăng Tiêu nhìn sáu gã thủ hạ thường ngày giống như con chó trung thành, quát lên một tiếng ngoài mạnh trong yếu. Sáu người này bị giọng điệu ra lệnh của Lý Lăng Tiêu chọc giận, con mẹ nó, bạn học Lý này làm việc cũng chả hợp lệ gì, hết lần này đến lần khác đạo lý này cũng không hiểu? Một gã trong đám người đó lộ ra nụ cười tàn ác, ánh mắt càng ngày càng nóng bỏng, ngữ khí cũng trở nên khàn khàn: - Đại ca, trước kia thật sự chúng tôi không dám, nhưng mà bây giờ… Nói xong gã dẫn đầu đám kia đi tới chỗ Lý Lăng Tiêu. Lý Lăng Tiêu nhìn thấy sáu gã thủ hạ đang bức bách hướng tới mình, cảm giác sợ hãi bùng nổ, thân thể gã không nhịn được run lên, "ầm", Lý Lăng Tiêu bổ mạnh tới trước người Thường Nhạc, quỳ trên mặt đất, kinh sợ nói: - Thường Nhạc, coi như tôi là rắm đi, cầu xin cậu thả tôi đi, cầu xin cậu, Lý Lăng Tiêu tôi thề với trời, sau này chỉ cần Thường Nhạc cậu xuất hiện ở chỗ nào, tôi mãi mãi sẽ không bao giờ xuất hiện, cầu xin cậu. Lý Lăng Tiêu còn chưa dứt lời, đã bị Thường Nhạc cắt ngang, hắn lạnh lùng nhìn Lý Lăng Tiêu, nghiêm túc nói: - Thật đáng tiếc, trong từ điển của Thường Nhạc tao không có hai từ này, chỉ cần mày có thể chịu để bọn họ chơi đùa mà không chết, mày có thể tự do. - Không! Lý Lăng Tiêu đột nhiên phát huy tài năng diễn kịch của mình: - Trong lòng tôi, cậu là người cao thượng, tha cho tôi, cầu xin cậu. Sau đó lại trốn tránh hết trách nhiệm: - Tất cả đều là chủ ý của Hoàng Dật Nhiên, không liên quan gì tới tôi. - Không cần phải dùng từ cao thượng để liên hệ với tao, đây là làm nhục nhân cách của tao. Thường Nhạc bất mãn nhíu mày, dùng ánh mắt thương hại nhìn Lý Lăng Tiêu, giống như đang nhìn một con chó, ồ không, ngay cả chó cũng không bằng: - Nhân tiện nói một chút, tao xem thường nhất là loại dám làm không dám chịu, cho nên, mời mấy vị bằng hữu này "âu yếm" một chút đi, ha ha. Xem ra loại người tâm lý biến thái như chúng mày, nói không chừng sẽ thích cảm giác này! Trong lòng Lý Lăng Tiêu đã có ý muốn tự sát, nhìn gương mặt tuyệt

https://thuviensach.vn

tình của Thường Nhạc, ánh mắt gã hiện lên vẻ âm độc, sắp chết còn cứng miệng một lần: - Thường Nhạc, chỉ cần Lý Lăng Tiêu tao còn sống, nhất định sẽ hoàn trả lại cho mày gấp bội. - Có khí phách! Thực sự rất có tâm huyết, nhưng lời này bản thiếu gia thích nghe. Thường Nhạc một quyền đấm vỡ cằm Lý Lăng Tiêu: - Muốn cắn lưỡi tự tử? Đừng như vậy, sinh mạng vô cùng đáng quý, tuổi còn trẻ, sao lại có thể coi thường mạng sống của mình như thế? Nhưng vẻ mặt của Thường Nhạc chẳng những không tức giận mà ngược lại còn tươi cười, nếu Lý Lăng Tiêu một chút cay độc cũng không có, không phải cuộc sống sẽ rất vô vị sao? Đương nhiên, Lý Lăng Tiêu càng lợi hại, càng khí phách, điều này càng khiến Thường đại thiếu gia trở nên nổi bật! Lúc này, Cao Tiếu đeo một chiếc máy ảnh kỹ thuật số trước ngực, trên vai vác một máy quay phim, nhàn rỗi đi từ đằng xa tới, nói với Thường Nhạc: - Ông chủ sư phụ, muốn đệ tử chuẩn bị máy quay phim này để làm gì? Rất lâu rồi tôi chưa từng có chạm qua món đồ chơi kỹ thuật cao như vậy, thú vị, thú vị! Thường Nhạc cười thuần khiết như vị thần Cupid, dịu dàng nói: - Ha ha, anh thích chơi phải không? Cao Tiếu lập tức miệng lưỡi lưu loát: - Thích chứ, kể từ khi sư phụ cậu dạy tôi ra lăn lộn nhất định phải khổ luyện biểu diễn kỹ xảo, tôi hận không thể mỗi ngày đều quay phim! Thường Nhạc nở nụ cười thuần khiết mà thiện lương, giọng điệu vô cùng dịu dàng: - Tốt lắm, lát nữa anh phải quay phim trực tiếp một giờ, nhớ kỹ nhất định không được run, cũng không được lâm trận rồi lùi bước. Nếu anh chỉ quay năm mươi chín phút năm mươi chín giây, tôi thề sẽ hoạn trước giết sau anh! Cao Tiếu che đũng quần, nghe tới mức ánh mắt vô cùng chăm chú: - Không phải chỉ là quay phim sao, cái đó tôi biết! - Tốt lắm, chúng tôi đi đây, đạo diễn Cao Tiếu nổi tiếng quốc tế! Thường Nhạc vỗ vai Cao Tiếu, sau đó thì thầm: - Nếu có tên nhóc Diệp Thải Hoa kia thì tốt rồi, nói không chừng sẽ có thể làm thành phim bộ. Một lát sau, Thường Nhạc mỉm cười ngồi xổm trước mặt Lý Lăng Tiêu nói: - OK, bạn học Lý thân mến, bây giờ cho mày trải nghiệm một trò chơi còn kích thích hơn cả của em họ mày. Nói xong quay đầu nhìn sáu gã kia đã vây quanh Lý Lăng Tiêu, cười lớn nói: - Sáu vị chuẩn bị bắt đầu đi. Đây chính là 6+1 phi thường, mấy người biểu hiện cho tốt. Lý Lăng Tiêu kịch liệt giãng co, phát

https://thuviensach.vn

ra những thanh âm rên rỉ vô lực. Cao Tiếu trợn tròn mắt, gã đột nhiên ý thức được sáu gã này làm trò gì ở trên người Lý Lăng Tiêu. Lại nghĩ đến việc mình phải ở lại hiện trường quay phim một tiếng, Cao Tiếu rốt cuộc phát hiện mình bị lừa, vô cùng hối hận. Thường Nhạc lại không hề cảm thông, không để ý tới ánh mắt u oán của Cao Tiếu, đạp cho Lý Lăng Tiêu một phát, thanh âm rất thân thiết: - Bạn học Lý, đừng phản kháng, mày có gọi rát hỏng cũng không ai tới cứu đâu. Tao biết, khi sáu gã dũng sĩ cường tráng này lần đầu tiên khai chiến với mày, có lẽ mày sẽ cảm thấy có chút đau đớn và thẹn thùng, nhưng không có vấn đề gì. Nghe nói trong tổ chức Ngân Câu mày tự xưng là “Giáo chủ”? Ồ vậy thì mày nên trải nghiệm cảm giác mới mẻ này một chút. Trên con đường thành công của mỗi giáo chủ đều gặp phải trở ngại, chỉ có điều trở ngại của mày tương đối bí ẩn mà thôi. Đợi đến khi mày nhớ lại khoảng thời gian năm 18 tuổi này, có lẽ sẽ cảm thấy tự hào về bản thân mình. Trong lịch sử xã hội đen của Ý và Mỹ chưa từng có vị giáo chủ nào bị sáu khẩu pháo lớn đâm vào cửa sau đâu. Nghe thấy những lời này, nhìn thấy vẻ mặt ma quỷ của Thường Nhạc, sắc mặt Lý Lăng Tiêu trở nên trắng bệch, cả người toát mồ hôi lạnh, như cá tự chui đầu vào rọ, liều mạng giãy dụa.

Chương 121 : 6+1 phi thường. (2) Thường Nhạc vỗ nhè nhẹ lên đầu Lý Lăng Tiêu như an ủi nói: - Mày xem, bạn Cao Tiếu sẽ quay phim lại toàn bộ cảnh này và ghi thành một CD-ROM, hừm, mày cũng biết, đây là một thời đại vô cùng phát triển, có lẽ không đến nửa giây, tư thế hiên ngang oai hùng của bạn hoc Lý sẽ được toàn thể nhân dân Trung Quốc chiêm ngưỡng. Ông nội mày, a, vị quan to của tỉnh F kia, dưới một người trên vạn người, ông ta chắc chắn sẽ rất tự hào vì mày. Cái gì? Mày không muốn người khác tự hào vì mày sao? Vậy đến lúc đó mày ngoan ngoãn hợp tác với sáu vị đại ca này đi! Nói xong những lời tâm huyết này, Thường Nhạc rốt cuộc hài lòng đứng lên, ra hiệu cho sáu gã kia. Sáu gã mặc đồ đen kia nhào tới, quần áo của Lý Lăng Tiêu bị ép xé rách, quần bị ép cởi ra, ngọn súng sáng chói đã đẩy lên miệng nòng, cặp mông trắng như tuyết lộ ra giữa màn đêm, sáu gã mặc đồ đen liếc nhìn nhau một cái, một gã trong đám

https://thuviensach.vn

người đó lén nhìn Thường Nhạc, rồi lại tiếp tục nhanh chóng đâm vào Lý Lăng Tiêu, tiếng kêu thê thảm vang vọng trong trong không gian nhỏ hẹp. Lần đầu tiên bị đâm vào ai cũng sẽ đau đớn như vậy - Dừng lại, dừng lại! Chính trong lúc một gã đàn ông vạm vỡ đang hăng say làm, thanh âm của Thường Nhạc lại vang lên, giờ phút này, có thể nói hắn vô cùng đắc ý. Thường Nhạc vừa dứt lời, thân thể gã đàn ông kia run lên, không ngờ phía dưới lại bắn ra, Lý Lăng Tiêu thống khổ rên rỉ một tiếng. - Con bà nó, chỉ vận động đơn thuần như cái pít tông thì làm cái rắm gì, quá buồn tẻ, quá vô vị, tao muốn xem đoạn kích thích hơn. Thường Nhạc khó chịu lắc đầu. - Ha ha, nếu đại ca muốn xem phần thú vị hơn, chúng tôi sẽ thú vị hơn. Cao Tiếu lộ ra nụ cười như của một tên trộm, phối hợp hưởng ứng với hắn. - Lão Hán đẩy xe, Quan Âm tọa trên đài sen, thắp đèn trước Phật. Một màn biểu diễn kích thích được nói ra, mà sáu gã mặc đồ đen kia hoàn toàn ngây ngốc nhìn. - Con mẹ nó. Chúng mày còn không làm đi, để bố còn quay phim. Cao Tiếu bất chấp tất cả cầm máy quay phim trong tay, vô cùng khó chịu mà gào lên. Thân thể sáu gã đàn ông đồng thời cứng đờ, bọn họ sợ hãi nhìn nhau rồi nhìn xuống Lý Lăng Tiêu phía dưới, sợ rằng mình làm còn quá ít. Cao Tiếu chưa quay được hai cuộn phim, vô cùng buồn bực đặt máy quay phim xuống. - Ha ha, đại ca, anh cảm thấy khó chịu ở chỗ nào? Một tên mồ hôi đầy người sợ hãi hỏi đạo diễn Cao. Cao Tiếu buồn bực chỉ vào mấy gã đang làm kia, rầu rĩ không vui nói: - Mày nhìn chúng mày như một lũ chết cha chết mẹ vậy, thật sự là rất vô vị. - Con mẹ nó, đại ca mất hứng rồi. Cao Tiếu tao sao có thể có hứng được. Cao Tiếu trực tiếp xông tới trước mặt sáu gã đàn ông kia, đạp cho một tên trong số chúng một cái: - Cười cho tao xem một cái. Thế là tên cầm đầu tươi cười hô lớn: - Cà! - Cà! Mấy tên trước mặt này vừa làm vừa gào “Cà!” khiến mấy người xem trò vui bên cạnh nghe thấy, chỉ cảm thấy toàn thân nổi da gà. - A… Lý Lăng Tiêu hai mắt đỏ ngầu, rống lên như phát cuồng, nhưng sau đó một thứ vũ khí khác chặn miệng gã lại. - Đúng, cứ như vậy một trước một sau, kiên trì, phát huy tinh thần Olympic bất khuất! Cao Tiếu hưng phấn kêu lên. - Trời ah. Thường Nhạc che kín hai mắt, vẻ mặt như ngày tận thế: - Thế này thật sự quá tàn nhẫn! Lương tâm tao thật sự không cách nào tiếp tục ở lại trong

https://thuviensach.vn

này, phải đi ra ngoài hít thở không khí. Hắn nói vào tai Cao Tiếu: - Đồ đệ ngoan, tất cả đều dạy cho anh rồi, cố gắng quay phim cho đẹp. Cao Tiếu thiếu chút nữa rơi nước mắt: - Sư phụ, đồ đệ không có ham mê này, sao lại gọi tôi quay mấy thứ này chứ? Đoán chừng sau này tôi không cứng nổi nữa! Thường nhạc nửa như uy hiếp nửa như an ủi vỗ vai hắn: - Vi sư nhìn rõ khuyết điểm của anh, cho nên đặc biệt cho mày nhìn một thứ đồ bất thường này, có lẽ sau khi nhìn xong, anh sẽ có một loại cảm ngộ mới về nhân sinh. Ít lời thôi, mau làm đi! Lý Lăng Tiêu vô lực giãy dụa, toàn thân co quắp, hai mắt đỏ ngầu, trong mắt dường như sắp phun ra máu. Gã là đại ca nắm giữ toàn bộ tổ chức Ngân Câu chuyên đi bắt nạt kẻ yếu, là một trong những công tử bảnh bao của học viện Kiêu Tử - PB6, không chuyện ác nào không làm, còn biến thái ngược đãi em họ đến chết, cuối cùng gặp phải quả báo. Gã giống như một đứa trẻ vô dụng gào khóc. Gã dồn lực vào cổ họng mình, ý đồ muốn nhổ vật kia ra, vừa khóc vừa gào tên ông nội. - Ông nội ơi, cứu cháu, ông nội ơi, cứu cháu, ông nội ơi, ông nội ơi! - Ông nội mày sẽ cứu mày, nhưng không phải bây giờ. Amen. Thường Nhạc làm dấu chữ thập trước ngực, sau đó cười nhạt một tiếng đi đến khán đài phía xa, nhàn nhã hút một điếu thuốc, lỗ tai thì dường như đang lắng nghe cái gì đó. Nửa giờ sau đó tuyệt đối là quãng thời gian khó quên nhất trong đời Lý Lăng Tiêu. Trong thời gian ấy gã như bị tra tấn nơi địa ngục, toàn bộ tôn nghiêm mà gã mất hơn mười năm xây dựng, toàn bộ tính cách lãnh khốc và thủ đoạn hung tàn đều bị vùi dập. Đám người ma quỷ đó sử dụng thủ đoạn bịm bợp vượt xa sức tưởng tượng của Lý Lăng Tiêu, so với sự trừng phạt mình từng dùng trong quá khứ quả thật chỉ là con nít học đòi làm trò người lớn. Càng nguy hiểm hơn là, tất cả đều bị máy quay phim ghi lại một cách trung thực, đoạn phim này sẽ là nỗi sỉ nhục cả đời của gã! Lý Lăng Tiêu cảm giác thân thể của mình giống như một con búp bê rách nát, linh hồn trải qua quá trình tu luyện càng trở nên độc ác tàn nhẫn, gã sẽ không bỏ qua cho lũ tạp chủng này, gã tuyệt đối sẽ không buông tha cho bọn chúng. Điều kiện tiên quyết là hôm nay gã có thể sống sót mà ra ngoài đã. Ở trong bóng tối, hai bóng đen đang ẩn nấp, ánh mắt phát ra luồng hào quang sáng chói. Một bóng đen cất tiếng khàn khàn hỏi: - Tướng quân Watanabe, chúng ta

https://thuviensach.vn

có cần ra tay không? - Baka (ngu ngốc)! Thanh âm của Watanabe lạnh lùng như cú đêm: - Địch đông ta ít, tạm thời hãy yên lặng theo dõi tình hình, chờ viện binh của chúng ta đến rồi tính tiếp! Dứt lời, trong mắt Watanabe lộ ra một tia dâm đãng: - Huống chi nơi này có trò vui như vậy, người Trung Quốc đều nói quân tử phải giúp người làm việc tốt, chúng ta cứ xem kịch vui trước đi. Một bóng đen khác cũng cười một cách hạ lưu: - Ha ha, đúng vậy, không ngờ hiện trường trực tiếp của người Trung Quốc còn kích thích hơn so với phim AV của đại đế quốc Nhật Bản chúng ta, quả thật rất đáng xem! Hai người cười vô cùng mờ ám, lẳng lặng xem kịch hay. Nếu Lý Lăng Tiêu biết cái gọi là viện binh đang nhàn nhã xem gã chịu nhục, không biết có tức đến hộc máu mà chết không. Ngoài học viện Kiêu Tử, Hoàng Dật Nhiên đang đắc ý cười. Gã vốn chỉ tính toán có 24 ninja tới, về sau không biết vì sao Sơn Khẩu Đồ lại mở lòng từ bi, lại cho hắn mang theo 48 ninja. Nghĩ tới việc Sơn Khẩu Đồ cho rằng nhiệm vụ lần này nếu thất bại, địa vị của gã trong gia tộc sẽ bị giảm sút, vì vậy đã tăng nhân lực lên gấp đôi để đề phong bất trắc. Gã đưa một tấm ảnh của Lâm Quai Quai cho một ninja thượng đẳng, sắc mặt ngưng trọng nói: - Tướng quân Yamamoto, phó thác cho ngài, nhất định phải bắt được cô gái này. Nếu tối nay không có tin tức của tôi, nhất định phải mang cô gái này về Tokyo, giao cho Sơn Khẩu Đồ xử lý,anh ta biết nên làm như thế nào. Là một ninja thượng đẳng có địa vị cao, Kazuo Yamamoto vốn dĩ rất khinh thường Hoàng Dật Nhiên, tuy nhiên lần này Sơn Bản Quân đã hạ lệnh, căn cứ vào cái gọi là tinh thần võ sĩ đạo, gã phải nghe theo mệnh lệnh của Hoàng Dật Nhiên, kết quả gã nhìn kỹ tấm ảnh, sau đó thận trọng gật đầu. Để lại bốn tên ninja hỗ trợ Kazuo Yamamoto, Hoàng Dật Nhiên mang theo những tên ninja khác khí thế dũng mãnh tiến về phía trường đua chó. Lâm Quai Quai một mình ở trong sân trường bồi hồi nhớ lại, bây giờ đã tan học, từ ngày mai sẽ bắt đầu nghỉ quốc khánh, những người nên đi đều đã đi cả. Lâm Quai Quai sở dĩ vẫn còn ở lại trường là vì cô đang đợi người nào đó, hơn nữa người nào đó đã đồng ý ngày mai cùng cô đi gặp cha mẹ. Đôi mắt đẹp đầy chờ mong nhưng cũng không thấy bóng dáng Thường Nhạc, điện thoại cũng không kêu, Lâm Quai Quai chu môi một cách đáng yêu. Cô gái ngoan này không ý thức được

https://thuviensach.vn

nguy hiểm đang từng bước bao phủ cô. Kazuo Yamamoto mang theo bốn ninja dễ dàng dùng thuật ẩn thân trà trộn vào học viện Kiêu Tử. Không thể không thừa nhận luận về bản lĩnh điều tra ám sát, ninja cũng được coi là có năng lực, bọn họ rất nhanh đã phát hiện ra Lâm Quai Quai, chậm rãi tới gần cô. Đối với Lâm Quai Quai cô gái yếu ớt tay không tấc sắt này, Kazuo Yamamoto có chút khinh thường bản thân phải tự ra tay, nói với một tên ninja khác: - Xông lên! Trong mắt ninja hiện lên một tia âm tàn, động tác nhanh như thỏ, phi nhanh tới gần Lâm Quai Quai. Đúng lúc này, một luồng gió lớn lạnh thấu xương đập thẳng vào mặt hắn. Sau đó một tia sáng nhàn nhạt lóe lên, tên ninja kia còn chưa có bất kỳ phản ứng gì, thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng chưa kịp thốt ra, đã bị ghim ngay trên một cây đại thụ trên đường mòn trong vườn trường. Đúng vậy, một mũi tên màu vàng, vô cùng chuẩn xác xuyên qua cổ họng gã, ghim gã trên thân cây!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 123: Người Đến Là Ai?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

(Nhảy chương, không có chương 122)

Lâm Quai Quai không cảm giác được có sự bất thường nào, vẫn ngồi ngẩn người trên ghế dài.

Cô hoàn toàn không biết trong chỗ tối cách mình chưa tới 20m đang diễn ra một sự việc đẫm máu. Cô lại càng không biết, có một người luôn chú ý sự an toàn của cô, mặc dù những người có chút vô lại này rất ít khi ở bên cạnh cô.

Kazuo Yamamoto phát ra một luồng sát khí lạnh thấu xương, cũng không quan tâm tới sự sống chết của Ninja kia, mang theo ba tên thủ hạ kia nhanh chóng rút về phía sau. Trên đường rút lui, bốn người lo lắng đề phòng khu vực quanh Tokyo. Cái này gọi là đòn trước mặt dễ tránh, đòn sau lưng khó phòng, bọn họ quả thật không xác định được một giây sau mũi tên ngầm kinh khủng kia sẽ xuất hiện từ chỗ nào.

Đúng lúc này, Kazuo Yamamoto đột nhiên nảy sinh cảnh giác, lúc này, không xa sau lưng gã có một luồng sát khí vô cùng linh hoạt, sắc bén đang từ từ tiến đến phía hắn. Cao thủ, người này tuyệt đối là cao thủ!

Kazuo Yamamoto cả kinh trong lòng, đang muốn quay đầu xem, thì nghe thấy một tiếng xé gió cực kỳ sắc nhọn lao đến…Kazuo Yamamoto nhanh chóng xoay người, thanh âm này tới rất nhanh, chớp mắt đã ở trước mắt gã! Nhưng hắn cũng không né tránh, bởi vì tiếng mũi tên xé gió kia không phải hướng về phía hắn, mà là hướng tới tên Ninja khác…

https://thuviensach.vn

Lực đạo như vậy, tốc độ như vậy, mũi tên này không phải người thường có thể bắn ra được! Mà lúc đó tên Ninja kia lùi về phía sau, nhưng với thân thủ của gã thì không có khả năng tránh được mũi tên này!

Kết quả là tên Ninja kia ngã xuống, vẫn như cũ bị mũi tên xuyên qua cổ họng. Ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng chưa kịp thốt ra.

Kazuo Yamamoto và hai tên Ninja còn lại tâm muốn chết đều đã có, từ trước tới nay đều là Ninja bọn họ đánh lén kẻ khác, lần này bị người khác đánh lén thật đúng là không còn gì để nói. Nhưng kẻ đánh lén tàn ác này cũng không hề có ý định hiện thân, làm cho ba tên Ninja còn sống cực kỳ buồn bực.

Bỗng dưng, ba mũi tên màu đồng đồng thời xé gió mà đến, xếp thành hình tam giác bắn về phía ba người bọn họ, giống như có một ánh mắt, lực đạo và tốc độ vô cùng chuẩn xác. Hai tên Ninja không hề do dự ngã xuống. Còn Kazuo Yamamoto không hổ là Ninja thượng đẳng, thân hình không ngờ lại hóa ra hai tàn ảnh, tránh được một đòn công kích này.

Một đòn trở tay đã bắt được mũi tên kia, khuôn mặt Kazuo Yamamoto dưới tấm mạng màu đen biến sắc. Trong mắt gã tràn đầy vẻ không thể tin nổi, kinh ngạc hỏi xung quanh:

- Xạ thủ, mày, mày là?

Nắm trong tay mũi tên kia mà không ngừng run rẩy, Kazuo Yamamoto đột nhiên có ý nghĩ muốn ruồng bỏ tinh thần võ sĩ đạo mà chạy trốn. Gã nhớ rõ, khi tổ tiên Yamaguchi xâm lược Trung Quốc, lúc đó Liễu Tùy Phong lãnh đạo xã hội đen Trung Quốc dùng cung tên ngắm bắn, cuối cùng khiến cho Nhật Bản đại bại mà rút quân.

Mà sư phụ của Kazuo Yamamoto, tông sư Đại nguyên đẳng tam - Koga lúc đó đã chết dưới mũi tên này. Trên thực tế, Đại nguyên đẳng tam lúc ấy chưa tắt thở, trên người còn cắm mũi tên kia trở về Nhật Bản mới bước chân

https://thuviensach.vn

xuống địa ngục. Phải biết rằng Đại nguyên đẳng tam là một trong ba vị Ninja còn lại của đại gia tộc Yamaguchi lúc đó, lại không thể đỡ nổi ba mũi tên liên tiếp của vị cao nhân người Trung Quốc kia, nuốt hận mà chết.

Ở phía trên thượng đẳng còn có địa đẳng, thiên đẳng, còn có một loại Ninja thần đẳng trong truyền thuyết. Tuy nhiên nghe nói hơn trăm năm qua chưa từng xuất hiện thần đẳng, không ai biết rốt cuộc Ninja thần đẳng lợi hại tới cỡ nào. Nhưng có một điểm Kazuo Yamamoto có thể khẳng định một điểm. Bằng thực lực của Ninja thượng đẳng của gã, gần như chắc chắn không phải là đối thủ của tên xạ thủ thần bí này.

Tuy nhiên Kazuo Yamamoto cũng phải đưa ra kết luận, nhân vật thần bí này khẳng định không phải vị cung thủ kia, nếu không gã căn bản không tiếp được một mũi tên, có lẽ nhân vật thần bí này là truyền nhân của vị cao thủ năm xưa.

Vào thời khắc này, Kazuo Yamamoto đã lui vào một chỗ rậm rạp trong vườn trường, ý đồ dựa vào ẩn nấp này là bản tính trời sinh của Ninja để tránh khỏi tai họa này. Đáng tiếc là, vị cung thủ này dường như biết thuật tiên tri, mỗi lần Kazuo Yamamoto dùng Ninjutsu (nghệ thuật ám sát và ẩn nấp của của các Ninja) để che giấu thân mình, lại bị đối phương dùng mỗi mũi tên đầy khiêu khích ép đi ra.

Kazuo Yamamoto đột nhiên nhận ra, bản thân chẳng qua chỉ là trò tiêu khiển của đối phương, đồng thời gã cũng ý thức được, cái chết cách gã ngày càng gần. Thần trí gã gần như sụp đổ, Kazuo Yamamoto liều lĩnh quát to một tiếng:

- Baka (ngu ngốc), tên kia! Mau ra đây chúng ta quyết một trận sống chết!

Không có bất cứ thanh âm hồi đáp nào, Kazuo Yamamoto như phát điên mà gầm lên:

- Mày là ai? Ra đây! Là người luyện võ chân chính thì mau ra đây!

https://thuviensach.vn

Một tiếng hừ lạnh như phá tan băng tuyết ngày đông, lãnh khốc, âm tàn, chậm rãi truyền vào màng tai Kazuo Yamamoto.

Nhưng cũng vào lúc này, Kazuo Yamamoto nhìn thấy phía đầu vườn trường xuất hiện một cung tên màu vàng kim, mà ở trên cung tên này chính là một mũi tên dài màu vàng đang được dồn sức để chờ khởi động.

Mũi tên này xé gió mà đến, không ai có thể che chắn, Kazuo Yamamoto liên tục thay đổi thân pháp để tránh né. Đáng tiếc, sẽ vô dụng thôi, mũi tên dài màu vàng kia giống như một tên lửa đạn đạo, xuyên thẳng qua cổ họng của Kazuo Yamamoto.

Sau đó, một bóng người cao lớn xuất hiện, lấy ra một loại hóa thi phấn rắc lên trên người mấy tên Ninja kia, gã rốt cục mới mở miệng nói chuyện, thanh âm vô cùng lạnh lùng, cao ngạo:

- Bị ta truy sát, chỉ có thể sau khi chết mới được biết tên của ta, Nhân Mã – Mười hai cung hoàng đạo!

Dập tắt điếu thuốc trong tay, Thường Nhạc không hề để ý tới tiếng rên rỉ và hò hét của Lý Lăng Tiêu, ánh mắt lại hướng về nơi cách đó không xa, khóe miệng lộ ra một ý cười lạnh lùng, Thường Nhạc lạnh nhạt nói:

- Các vị xem kịch lâu như vậy, có phải nên mua vé trước không?

Hai Ninja đang núp trong bóng tối giật mình một cái, lời nói của Thường Nhạc dường như mang theo một sức mạnh thần kỳ, trực tiếp xuyên qua màng nhĩ của bọn chúng, làm rung động toàn bộ trung tâm thần kinh, giống như một tiếng đại pháo nổ lớn bên tai, khiến trong lỗ tai cả hai người đều là những tiếng “ong ong”.

Hai gã Ninja hơi chần chừ một chút mới nhảy ra ngoài, lộ ra kiếm trong tay, chuẩn bị tinh thần võ sĩ đạo để sống chết một trận.

https://thuviensach.vn

Không ngờ Thường Nhạc căn bản lười phản ứng với hai tên này, ánh mắt hắn nhìn về phía bên kia, nụ cười trên mặt vô cùng thuần khiết lương thiện, giọng điệu cũng thân thiết hiếm thấy:

- Bạn học Hoàng Dật Nhiên, mày và mấy chục gã đàn ông nhét chung một chỗ, chẳng lẽ không thấy nóng sao? Uhm, tao hiểu rồi, có lẽ mày thích chật chội như vậy, xin lỗi đã quấy rầy, mời tiếp tục.

Ở một nơi hẻo lánh mà tầm mắt Thường Nhạc đạt tới đã xảy ra chút rối loạn, có người xấu hổ ho khan một tiếng, cũng có cả thanh âm tức giận.

Sau đó, một trận cười vang lên.

- Ha ha, ha ha.

Tiếng cười đắc ý kia dần dần lớn hơn, trong bóng đêm xuất hiện một loạt bóng đen, trong đó không chừng có khoảng hơn bốn mươi người. Hoàng Dật Nhiên chậm rãi bình tĩnh đi tới, ánh mắt gã quét qua Lý lăng Tiêu một cái, cuối cùng dừng lại trên người Thường Nhạc:

- Thường Nhạc, không ngờ mày nhìn thấy tao mà lại không cảm thấy kinh ngạc?

Lý Lăng Tiêu nhìn thấy Hoàng Dật Nhiên từ trong bóng tối đi ra, nghĩ tới việc đối phương bàng quan quan sát gã, trong ánh mắt khuất nhục của gã lóe lên một tia phẫn hận. Giờ phút này, gã cảm thấy toàn bộ thế giới đều từ bỏ mình, cảm thấy sinh mạng của mình đã không còn bất cứ ý nghĩa nào nữa.

- Kinh ngạc?

Thường Nhạc thần sắc cổ quái sờ mũi mình, dùng ánh mắt như ngây ngốc đánh giá Hoàng Dật Nhiên:

https://thuviensach.vn

- Nếu mày thấy một con chó xuất hiện trước mặt mày, mày có kinh ngạc không?

Hoàng Dật Nhiên biến sắc, nhưng vẫn cố duy trì bình tĩnh, hung tợn nói:

- Thường Nhạc, chẳng lẽ mày muốn dựa vào lũ ăn hại này để nói cho tao đáp án sao? Nếu thật sự là như vậy, chỉ sợ đã khiến mày thất vọng rồi.

Thần sắc Thường Nhạc đầy vẻ kinh ngạc, chỉ vào thân ảnh mơ hồ của hơn bốn mươi người phía sau Hoàng Dật Nhiên, nghi ngờ nói:

- Chỉ bằng bọn chúng? Có lẽ mày cho rằng đám chú lùn đó rất lợi hại?

- Baka (ngu ngốc)!

Một tên Ninja thượng đẳng tức giận quát một tiếng, cả người bùng lên một luông sát khí, bị Hoàng Dật Nhiên kéo lại.

Hoàng Dật Nhiên nhạy bén thấy được sắc mặt của Thường Nhạc có chút biến hóa, điều này khiến gã rốt cuộc đã tìm một điểm để tin tưởng và thỏa mãn, gã ngạo nghễ nói:

- Đâu chỉ lợi hại, lần này bọn họ chính là Diêm vương đến lấy mạng mày, Thường Nhạc, lần trước mày làm nhục tao nên sẽ sẽ phải trả giá bằng máu.

Nói tới đây, bỗng nhiên gã dừng lại một chút:

- Đương nhiên, nếu mày có thể dùng lưỡi liếm đít tao, tao có thể tha cho mày một cái mạng chó, ha ha, ha ha!

Thường Nhạc vẫn lặng yên như cũ đứng ở nơi đó, nói với đám người Cao Tiếu đã dừng lại, lớn tiếng hô:

- Chúng mày đừng dừng lại, tiếp tục!

https://thuviensach.vn

- Không!

Lý Lăng Tiêu khuất nhục hét lên một tiếng, đáng tiếc là vô dụng thôi, một vật cứng đã nhét chặt miệng gã.

Sắc mặt Hoàng Dật Nhiên biến đổi, gã không biết lúc này có nên ra tay không, nhìn thấy bộ dạng thê thảm của Lý Lăng Tiêu, gã đột nhiên hơi có cảm giác mèo khóc chuột.

- Ai da, đây quả thực là quá tàn nhẫn, lương tâm tao khiến tao không thể nhìn thêm được nữa!

Thường Nhạc vô cùng nhân từ thở dài một tiếng, nói với Cao Tiếu:

- Đưa bạn học Lý đi xuống trước đi, tao và bạn học Hoàng đây còn phải nói chuyện một lát.

- Muốn chạy? Không dễ như vậy đâu!

Hoàng Dật Nhiên lộ ra nụ cười cực kỳ dữ tợn.

Thường Nhạc giật mình khoa trương nhìn Hoàng Dật Nhiên, cười nói:

- Tao còn muốn xem một chút, nếu người của tao muốn chạy, xem có ai có thể ngăn được bọn họ!

- Thật sao?

Hoàng Dật Nhiên hừ lạnh một tiếng, nếu gã chỉ cần lưu tâm lời nói kia, sẽ phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái, từ lúc bắt đầu tới bây giờ, trước mặt mọi người Thường Nhạc vẫn luôn duy trì nụ cười thản nhiên, nụ cười này căn bản không phải là biểu hiện mà người đang đối mặt với nguy hiểm có thể có được.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hoàng Dật Nhiên bây giờ không rảnh để ý tới những điều này, vung tay lên, mười tên Ninja lao thẳng tới chỗ bọn Cao Tiếu!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 124: Đàn Ông Dũng Mãnh Không Phải Là Tội!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mười tên Ninja kia chưa đi được ba bước đã bị một luồng khí tức mạnh mẽ đánh bật lại!

Trong lúc mọi người còn đang kinh ngạc, từ trong hơn trăm người bên Thường Nhạc có hai người đi ra. Hai người đó vừa nhìn đã biết không giống đám người kia, không phải vì dáng vẻ đỏm dáng giữa đêm tối còn đeo kính râm và đội mũ của họ, mà là khí tức trên người bọn họ, hai người này vừa bước ra, loại hơi thở sắc bén này trong khoảnh khắc đã đập vào mặt, khiến cho người ta không rét mà run.

Cao Tiếu cũng không biết hai vị lãnh khốc này là ai, có điều gã biết mình không nên hỏi chuyện không thể hỏi nhiều, thế là nhận lệnh dẫn hơn trăm người mặc áo đen và Lý Lăng Tiêu theo lối ra mà rút lui.

Hoàng Dật Nhiên bất mãn quát mười tên Ninja kia:

- Mẹ chúng mày, sao còn không ra tay, đã quên những điều thiếu gia Yamaguchi đã phân phó rồi sao?

Tên cầm đầu đám Ninja kia kỳ quái liếc nhìn Hoàng Dật Nhiên một cái, giống như đang nhìn một cái đầu heo, ánh mắt kia hàm ý: Con lợn họ Hoàng kia, mày không nhìn ra hai người này là cao thủ sao?

Thường Nhạc phủi tay, đồng tình nhìn Hoàng Dật Nhiên một cái, quỷ dị cười:

- Bạn Hoàng, nếu mười mấy con chó Đông Dương của mày đã lợi hại như vậy, vậy thì để mấy tên thủ hạ của tao và mày đọ sức một chút, thế nào hả?

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, trong bóng đêm xuất hiện hai thân ảnh, sự tồn tại hai bóng hình này giống như sự hắc ám trên toàn trái đất này đã hoàn toàn hợp nhất lại. Thân ảnh phát ra một loại sát khí, hình thành một tấm lưới vô cùng chắc chắn.

Thường Nhạc vắt chéo chân, giống như ngồi trên khán đài xem kịch vậy, không chút lưu tâm nói:

- Bắt đầu trò chơi đi!

Bốn gã sát thủ Mười hai cung hoàng đạo từ trước tới nay đều không phải là quân tử, trong đó bao gồm Xử Nữ, Sư Tử, Hổ Cáp, chòm Bảo Bình, mục tiêu của bọn họ rất đơn giản, mỗi người lựa chọn mười tên Ninja.

Bọn họ nhất định phải tự mình đối phó với mười tên Ninja kia, đương nhiên, thủ pháp của bọn họ nhất định rất dâm đãng. Tuy đây không phải hành vi anh hùng gì, nhưng khi bọn họ nắm chắc phần thắng trong tay, mọi người đều sẽ cho rằng bọn họ là anh hùng, cho dù không ai nghĩ họ là anh hùng, họ cũng chả quan tâm.

Cho nên, bọn họ sẽ không mở miệng nói chuyện. Bọn họ quyết định dùng cách của mình để giải quyết, đầu tiên Xử Nữ sẽ phát động tấn công, quyền đi như nét bút nghiêng, chậm rãi di chuyển về phía trước, khiến nó từ từ đi vào hư không, mà lại là hư không ở trung tâm.

Đây vốn là một loại cảm giác vô cùng huyền bí, nhưng vào tay của Xử Nữ lại trở nên vô cùng tự nhiên, giống như mọi chuyện vốn dĩ phải như thế.

Nhưng mười tên Ninja vẫn đứng nguyên tại chỗ, bọn chúng đã cảm nhận được sát khí của Xử Nữ từ từ lan tỏa trong không gian kỳ dị này, khiến từ đáy lòng bọn chúng dâng lên cảm giác nặng nề và dao động, có lẽ đây là một loại áp lực, một loại áp lực không cách nào trốn thoát.

https://thuviensach.vn

Không thể phủ nhận, loại áp lực này vừa to lớn vừa chân thật, có chất mà vô hình, nhưng lại có mặt ở khắp nơi. Cả người mười tên Ninja phát ra những tiếng khớp xương răng rắc kinh người, giống như không thể chịu nổi sự đè nén của loại áp lực này, lại giống như bức ép tạo ra một cơ hội sống sót dưới loại áp lực này. Bọn chúng chỉ cảm thấy có một luồng sát khí nồng đặc như rượu từ từ hình thành và dâng lên trong dòng chảy ngầm của hư không, bất cứ lúc nào cũng chứa đựng một loại sát ý khiến người ta kinh hồn khiếp vía.

Loại áp lực gần như khiến bọn họ quên rằng trên bầu trời còn một đốm nhỏ đang phát sáng.

Lúc này Sư Tử ở bên cạnh cũng đang mỉm cười, không chỉ cười, hơn nữa còn cười rất vui vẻ, giống như là tự mình giảm bớt áp lực, cũng giống như tin tưởng vào chính mình, điều duy nhất có thể thấy lại là trong tay gã đột nhiên xuất hiện một binh khí bằng sắt màu đen được thiết kế vừa giống thương lại vừa giống mâu.

Rất ngắn nhưng cũng rất dài, dường như có cả linh hồn đang biến đổi trong tay gã.

Mục tiêu của Nhân Mã cũng là mười tên Ninja, trong chớp mắt tay gã cử động một cái, binh khí khẽ rung lên thành một độ cong, làm cho mũi đao không có một phương hướng xác định nào.

Trong khoảnh khắc Nhân Mã phát sinh dị biến, trên người Hổ Cáp đột nhiên phát ra một loại sát khí điên cuồng, hoang dã, hơn nữa càng làm người ta khiếp sợ đó là loại sát khí này dường như đang tăng vọt lên trong cơ thể Hổ Cáp, giống như dòng điện lưu chạy toán loạn trong người hắn, cuối cùng hắn nặng nề bước lên phía trước một bước.

Chỉ có một bước, lại như búa tạ nặng nề nện lên ngực mười tên Ninja, khiến chúng gần như không thở nổi, mà bước chân này của Hổ Cáp, không

https://thuviensach.vn

chỉ sinh ra một loại hào khí không ai địch nổi, mà còn khiến cho áp lực trong không gian này bị đè nén tới cực hạn.

Gã làm như vậy, cũng chỉ có một mục đích, chính là làm cho mười tên Ninja buông lỏng, đòn công kích của Hổ Cáp rất quỷ dị, giống như dùng chân, lại giống như dùng tay, chân tay mỗi lần xuất hiện trong mắt người khác, luôn vào thời điểm khiến người ta vô ý gợi lên nỗi sợ hãi trong đầu mọi người.

Gần như không thể chống cự lại được đôi chân đó, nó đến từ góc độ không thể tin nổi, trong khoảnh khắc Hổ Cáp đưa chân ra, cô thậm chí còn có chút đắc ý hỏi:

- Có phải một cước của tôi là đẹp nhất đúng không?

Thanh âm vừa mới cất lên, mọi người bất ngờ phát hiện, bóng đen quỷ mị này lại một người phụ nữ, một người phụ nữ giống như âm hồn.

Trong khoảnh khắc cô ra tay, động tác hoàn toàn tự nhiên giống như phát ra từ trong tim vậy, phảng phất giống như một nét tâm trạng vô tình được thêm vào bức tranh được cuộn tròn lại, căn bản không thể tìm ra một chút tỳ vết nào, ngọc còn có tỳ vết, nhưng cho dù là có, cũng không phải là thứ mười tên Ninja kia có khả năng nhìn ra.

Bọn chúng chỉ có một sự lựa chọn duy nhất đó là rút lui, bất luận là ai nếu trúng phải một cước của Hổ Cáp, thì e rằng mãi mãi nằm lại trên đất này rồi.

- Khá lắm, đòn công kích của Hổ Cáp ngày càng sắc bén.

Thường Nhạc ở bên cạnh gật đầu tán thưởng, sau đó lại dùng thanh âm đáng khinh chỉ bản thân mới có nghe thấy nói:

- Không biết công phu trên giường có tiến bộ không?

https://thuviensach.vn

- Ya!

Cuối cùng, Bảo Bình cũng bắt đầu chuyển động, mục tiêu của gã là mười tên Ninja còn lại, cái gã dùng chính là đao, trong thân thể gã đột nhiên dâng lên một luồng hào quang quỷ dị, cả người giống như ma quỷ vậy. Giữa trời đất mênh mông dường như chỉ có một mình Bảo Bình tồn tại, mà thanh đao của gã giống như hỏi ý trời xanh, mỗi một động tác đã dung hòa một cách vô hình, mỗi một đồ vật ngay cả một chiêu thử nghiệm cơ bản cũng không cần.

Trong giây lát chỉ thấy thanh đao dũng mãnh nhằm thẳng tới mười tên Ninja kia. Hóa ra chỉ một thoáng thanh đao dừng lại, lại giống như gặp được một lực hấp dẫn to lớn vậy, trên đao đột nhiên tỏa ra một luồng hào quang vô cùng đẹp mắt.

Thanh đao đáng sợ cuối cùng cũng hướng về phía mục tiêu mà chủ nhân của nó đang tìm kiếm. Từ trực giác của mọi người, động tác này giống như chỉ là một hình thức vô cùng đơn giản mà lại tràn đầy uy lực. Nhưng trong ánh trăng mờ ảo lại tạo thành vô số đao ảnh sắc bén.

Mười tên Ninja thần sắc biến đổi, sự lựa chọn duy nhất của bọn chúng lại là rút lui, liều mạng lùi về phía sau, nếu chỉ chậm nửa nhịp nữa thôi, chờ đợi bọn chúng chính là cái chết.

Bọn chúng vừa lui, Bảo Bình thừa thế xông lên, công kích trên đao ngày càng sắc bén, dũng mãnh, hoàn toàn áp chế hào quang của mười tên Ninja nhỏ bé.

Nhìn thấy hơn bốn mươi Ninja mình mang theo lại bị bốn gã quỷ dị dưới tay Thường Nhạc truy sát, Hoàng Dật Nhiên đột nhiên cảm thấy lạnh cả người.

Giờ phút này, gã mới cảm thấy hối hận sâu sắc. Vì sao mình lại muốn tới giết Thường Nhạc? Vì sao mình lại cho rằng có bốn mươi tám Ninja trong

https://thuviensach.vn

tay đã là vô địch thiên hạ rồi?

Nhưng nếu như nghĩ ra trước khi tất cả những chuyện này xảy ra, có lẽ còn có chút tác dụng. Chỉ sau khi chuyện xảy ra rồi mới suy xét tới hậu quả, kết quả nhận được sẽ làm Hoàng Dật Nhiên cảm thấy thất vọng.

Bỗng nhiên, trên mặt Hoàng Dật Nhiên lộ ra một nụ cười quỷ dị, dường như đem toàn bộ sinh mạng và hy vọng hoàn toàn phó thác cho nó.

Trong lòng Thường Nhạc cũng rất căng thẳng, hắn không ngờ trong bóng đêm vẫn còn một Ninja đang tồn tại, hơn nữa tên Ninja này còn lợi hại hơn, đáng sợ hơn so với hơn bốn mươi tên kia.

Trong nháy mắt, Thường Nhạc nắm chặt tay, bước về phía trước, một bước chân này giống như búa tạ rơi xuống đất, ngay lập tức sẽ thấy hiệu quả, hắn đi ra với khí thế hùng dũng đường hoàng.

Trong bóng đêm từ từ xuất hiện một tên Ninja. Gã Ninja tàng hình kia rút ra một thứ có một mặt có hình cưa, một mặt có lưỡi dài, nhưng cũng không vì Thường Nhạc như thế mà thay đổi khí thế, vẫn vững vàng như núi, khiến ý đồ giành trước một bước của Thường Nhạc thất bại.

Không ngờ rằng, lần này vẫn còn một gã Ninja địa đẳng âm thầm theo dõi, xem ra Yamaguchi đối với Hoàng Dật Nhiên không tệ nha, hai người hắn là nên diễn một hồi "thụ công" (đồng tính luyến ái nam) mới đúng.

Dưới tác động của sự khinh bỉ, Thường Nhạc không thể dừng lại, bởi vì Thường Nhạc chủ động, mà tên Ninja kia lại thủ tĩnh, nếu như Thường Nhạc một khi từ động thành tĩnh, khí tức chắc chắn sẽ không thông, đến lúc đó phải đối mặt với mũi kiếm của tên Ninja hung ác kia!

Vì thế Thường Nhạc thuận thế tiến nhanh về phía trước, nắm tay xuất kích, còn tên Ninja kia thì bình tĩnh vung kiếm, nắm tay và kiếm đánh ra trong không trung, giữa đêm tối tỏa ra một tia lửa xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Kiếm của tên Ninja kia biến đổi, từ thủ thành công, ánh kiếm rực rỡ như đốm lửa bay lượn, từ góc độ xảo quyệt hướng tới góc chết của Thường Nhạc, Thường Nhạc nghiêng người lui bước, từ công thành thủ.

Ninja chuẩn xác xuất ra một đường kiếm quỷ dị, sau đó hai người không hẹn mà cùng ngưng lại, giao chiến trong nháy mắt, chỉ có hai bên xuất chiêu, lại đổi thế công thủ. Thường Nhạc và tên Ninja kia đều biết võ công của đối phương đều đạt tới trình độ thượng thừa.

Tên Ninja kìa bắt đầu dời bước, Thường Nhạc cũng bắt đầu dời vị trí, hai người di chuyển trong một vòng tròn, tìm kiếm sơ hở của đối phương, cũng cố sức không để cho đối phương tận dụng thời cơ, thời gian trôi đi trong không gian vừa nặng nề lại vừa hung hiểm.

Không biết qua bao lâu, rốt cuộc hai bên lại tấn công một lần nữa, quyền cước sắc bén so với thanh kiếm của Ninja chém, đâm, trảm dọc, trảm ngang, đẩy chắn, công kích, phân hợp, quần giao, đẩy ra trong không khí. Những tiếng gấp gáp chói tai vang lên liên tiếp, những đốm lửa rực rỡ bay lượn, phá tan màn đêm yên tĩnh nơi sân thi đấu.

Thời khắc sinh tử ngàn cân treo sợi tóc, không được phép xảy ra sơ sót, công kích của hai bên từ những chiêu thức hoa lệ biến thành những thế công gãy gọn sạch sẽ, nhưng cũng là những chiêu trí mạng kinh người, phát huy hết tinh hoa võ học một cách nhuần nhuyễn, vẻ đẹp tự nhiên mà gãy gọn được thể hiện trong những đường kiếm giản đơn mà thẳng tắp và những đường cong luân phiên biến hóa.

Đòn công kích đột nhiên dừng lại, Thường Nhạc và tên Ninja kia cũng dừng lại, hai bên cách xa nhau một khoảng tương đối, trong không gian yên tĩnh, khí thế hai bên càng thêm mãnh liệt, kích thích biến thành cuồng phong, trong nháy mắt thổi tan sương mù, thực ảnh của bọn họ cũng hiện ra rõ ràng trước mắt mọi người.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, mày là đối thủ mạnh nhất mà tao từng gặp!

Giọng nói của tên Ninja kia có chút nóng bỏng, đôi đồng tử không ngừng lớn dần, lóe ra những tia huyết sắc, khóe miệng nở nụ cười nhợt nhạt, nhưng không thể thêm một tia ấm áp nào trên gương mặt lạnh như băng của hắn, ngược lại càng khiến người ta cảm thấy đó là nụ cười của thần chết.

- Mày không xứng làm đối thủ của tao, vì vừa rồi tao còn chưa dốc toàn lực.

Trên mặt Thường Nhạc vẻ chăm chú hoàn toàn biến mất, thay vào đó là một sự bất cần đời.

- Cẩn thận!

Khi Thường Nhạc vừa mới dứt lời, hai thân ảnh giống như âm hồn hướng thẳng tới Thường Nhạc, hóa ra ngoại trừ tên Ninja tàng hình trước mắt này đang đánh nhau với Thường Nhạc, vẫn còn hai gã Ninja tàng hình khác tồn tại.

Bọn chúng vẫn luôn tìm một cơ hội, một cơ hội có thể một phát tất trúng. Chỉ cần có thể giết được Thường Nhạc, cho dù có phải chờ thêm một ngày cũng được.

Nhưng bọn chúng lại không để ý tới một người, một cao thủ trong bóng đêm mà bất cứ người nào cũng không thể bỏ qua sự tồn tại của gã. Xạ thủ Nhân Mã, gã bắn ra một mũi tên, một mũi tên không biết được bắn ra từ đâu nhưng nếu như người ta nhìn thấy phương hướng của mũi tên này, sẽ khẳng định nó có một mặt kỳ dị.

Khi tên Ninja thứ nhất vừa mới đáp xuống đất, một mũi tên không biết từ đâu phóng tới, cứ đột ngột và thần bí như vậy, và cũng đúng vào lúc đó, giống như một trò chơi đã trải qua tính toán, cứ thoải mái, tự nhiên như vậy, không ai nhìn thấy mũi tên thần bí này, mũi tên không biết từ đâu tới,

https://thuviensach.vn

nhưng sự tồn tại chân thực của nó, bởi vì người cầm kiếm kia đã bị mũi tên đâm xuyên qua cổ họng thật sâu, thậm chí đoạn mũi tên còn xuyên từ sau gáy ra trước, chỉ cần người có mắt cũng thấy được sự tồn tại của mũi tên này, nó đã bắn chết cao thủ Ninja cầm kiếm kia.

Một tên Ninja khác cũng không còn đứng vững, phản ứng đầu tiên của gã chính là tàng hình, có điều gã giống như đã nhìn thấy một vật, một vật rất đáng sợ.

Mũi tên đó giống như đột nhiên từ dưới đất phóng lên như một mầm măng nhú lên, đột ngột, mau lẹ như vậy, khiến cho người ta kinh hãi, thật sự là một chuyện bất ngờ ngoài ý muốn. Gã Ninja lúc này mới hiểu ra vì sao mình sẽ chết đột ngột, vô thanh vô thức như vậy, tốc độ của mũi tên quá nhanh, nhanh ngoài dự liệu của mọi người, Gã cắn bản cũng không kịp phản ứng, mũi tên vàng kia đã xuyên qua thân thể gã, hoặc là đâm xuyên qua trái tim gã.

Vào lúc đó, xung quanh Thường Nhạc bắt đầu xuất hiện khí tức quỷ dị, nắm đấm cũng bắt đầu chuyển động có nhịp điệu, tấn công tên Ninja cầm kiếm trong không gian, sau đó từ sự tập trung năng lượng mà bùng nổ, bạo phát, năng lượng mất đi sự khống chế cuồng loạn tràn ra ngoài, hình thành một luồng sáng tản ra xung quanh, năng lượng hỗn loạn và cuồng phong mãnh liệt.

Tên Ninja kia thần sắc đại biến, gã liều mạng ngăn lại, lại bị Thường Nhạc dùng quyền cước mạnh mẽ đánh bay lên, cùng với thân thể bay vọt lên, một mũi tên sắc bén cũng phóng tới, thân thể trên không trung thoáng dừng lại một chút, sau đó tên Ninja kia phát ra tiếng kêu thê thảm, thân hình nặng nề rơi xuống đất.

Hơn bốn mươi Ninja xuất hiện trong không đầy nửa giờ, đã hoàn toàn bị tiêu diệt. Nhớ tới cảnh tượng của Lý Lăng Tiêu, Hoàng Dật Nhiên hiểu rõ, cho dù mình có cầu xin, chỉ sợ một chút tác dụng cũng không có.

https://thuviensach.vn

Hai chân gã không tự chủ được mà run lên.

Thường Nhạc thần sắc cổ quái quan sát toàn bộ biến hóa, bỗng nhiên chậm rãi nói:

- Yên tâm, tao không có hứng thú với cái mông của mày, nhưng lại rất hứng thú với cái mạng nhỏ của mày.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nghe thấy câu nói trước đó, Thường Nhạc không ngờ lại không có hứng thú với mông của gã, điều này làm trong lòng Hoàng Dật Nhiên có chút vui vẻ, gã cảm thấy ông trời chưa vứt bỏ gã, gã cảm thấy cuộc đời của mình còn ý nghĩa. Nhưng nghe thấy câu nói phía sau thì gã như rơi vào trong hầm băng.

Ai lại hứng thú với cái mạng nhỏ của gã đây? Đây là một vấn đề khó, Hoàng Dật Nhiên nghĩ không ra, ngoại trừ Thường Nhạc ra, còn ai hứng thú với cái mạng nhỏ của gã.

- Ai, rốt cuộc là ai?

Hoàng Dật Nhiên chằm chằm nhìn Thường Nhạc, gã ít nhiều cũng có thể hiểu được tâm trạng của Thường Nhạc, nếu như là giết mình, như vậy thì người kia e rằng sẽ không đơn giản như vậy.

Giống như tình tiết trong các bộ phim điện ảnh và truyền hình, vì để cho phần tử phạm tội có đủ thời gian và không gian trốn chạy, lúc đó âm thanh cảnh báo từ đằng xa vang lên, Hoàng Dật Nhiên giật mình, cảnh sát? Vì sao cảnh sát lại đến?

Thường Nhạc đánh Hoàng Dật Nhiên một cái khiến gã quỳ rạp trên mặt đất, sau đó phân phó đám người đang rất phóng đãng trên người tất cả đám Ninja chém xuống một đao, Thường Nhạc mang theo vài tên thủ hạ, xách Hoàng Dật Nhiên lên như con gà con rồi nhanh chóng rời khỏi hiện trường phạm tội.

https://thuviensach.vn

Hai phút sau, một đám cảnh sát võ trang đầy đủ tới hiện trường. Nét mặt tất cả cảnh sát giống nhau như đúc, kinh ngạc, ngây dại, khó có thể tin được.

Một đám cảnh sát lục lọi hồi lâu trên thi thể người chết bước tới viên sĩ quan cảnh sát dẫn cả đội tới, đáp án của bọn họ giống nhau một cách thần kỳ:

- Cảnh sát Triệu, toàn bộ đều là người Nhật Bản hàng thật giá thật, nếu như đoán không sai, bọn họ là đám người Nhật Bản trong truyền thuyết. Hơn nữa, đối phương xuống tay cực kỳ gọn gàng, đám người Nhật Bản này không một ai còn sống!

- Các cậu xác định?

Vị Triệu Cảnh quan kia nhíu mày.

- Đúng vậy! Chúng tôi xác định!

Trong đầu Cảnh sát Triệu lập tức đặt ra hai vấn đề lớn, vì sao Ninja Nhật Bản lại tới nơi này? Là ai đã giết đám người Nhật Bản này? Đồng thời ai là người nặc danh gọi điện thoại cung cấp manh mối?

Hoàn toàn không hiểu rõ nguyên nhân, Cảnh sát Triệu cảm giác như mình bị người khác đùa bỡn.

Nhưng đồng thời trực giác nghề nghiệp của gã cũng nhắc nhở, đây là một âm mưu, nhất định là một âm mưu lớn. Bất luận nói thế nào, nhiều Ninja Nhật Bản vượt ngàn dặm xa xôi để tới Trung Quốc như vậy, không cớ gì lại chỉ là tới vui vẻ thi đấu rồi bị chết trên sân đấu chó này, chân tướng chuyện này chắc chắn rất rắc rối và phức tạp.

Nghĩ đi nghĩ lại, Cảnh sát Triệu có một quyết định sáng suốt, cho đăng báo toàn bộ, khiến cho mấy ông quan lớn phải đau đầu!

https://thuviensach.vn

Trong một khu biệt thự cao cấp ở thành phố J.

Xử Nữ ngồi đối diện với Hoàng Dật Nhiên ngẩn người mà nhếch mông lên kia.

Còn Thường Nhạc đối diện với dáng vẻ ma quỷ nhưng đang ngẩn người của Hổ Cáp.

Bảo Bình, Nhân Mã, Sư Tử, ba người bọn họ thật sự không chịu nổi không khí dâm đãng như vậy, lắc đầu đi ra ngoài.

- Thiếu gia, nhìn Hoàng Dật Nhiên này.

Xử Nữ liếc nhìn Thường Nhạc một cái, lộ ra nụ cười hàm ý sâu sắc nhưng có chút khó chịu.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhíu mày, nghĩ lại thì dù sao Hoàng Phiêu Nhiên cũng đã bị Xử Nữ làm rồi, bây giờ thêm một Hoàng Dật Nhiên cũng có hề gì, nói không chừng còn có thể truyền ra một đoạn giai thoại anh em họ Hoàng chung một vợ.

Vì thế Thường Nhạc gật đầu, nở một nụ cười tà mị vô hạn với Xử Nữ:

- Đi đi, nhưng giữ lại mạng sống.

Xử Nữ hưng phấn gật đầu. Trong mắt lóe lên một ánh hào quang khiến người ta kinh sợ, trên mặt lộ ra một tia huyết sắc mờ ám, vác Hoàng Dật Nhiên sang căn phòng cách vách bên cạnh.

Rất nhanh, thanh âm quần áo bị xé rách truyền đến.

Sau đó là thanh âm hoảng sợ của Hoàng Dật Nhiên:

- Mày, mày muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

- Không, đừng như vậy!

- Cầu xin cô, thả tôi ra!

- Cứu tôi với, đừng như vậy. A, cứu tôi với!

- Ha ha, mày có gọi rát hỏng cũng chả ai tới cứu đâu.

Thanh âm lạnh lẽo âm trầm của Xử Nữ trong nháy mắt đã che giấu tất cả.

- Haizz, thật sự là tanh tưởi quá, tàn nhẫn quá, bản thiếu gia thật ngại nghe tiếp quá! Lương tâm ta không cho phép ta tiếp tục nghe những âm thanh đầy dơ bẩn như vậy.

Bạn học Thường che kín lỗ tai, rất nhân đạo mà thở dài một tiếng.

Hổ Cáp giống như hiểu được ý tứ của hắn, một giây sau, một bản nhạc jazz cổ điển bên trong chiếc máy quay đĩa kiểu cũ vang lên, át đi thanh âm long trời lở đất ở căn phòng cách vách.

Thường Nhạc đắc ý nằm trên sofa, nhìn nữ sát thủ độc ác và đáng sợ nhất trong truyền thuyết trước mắt này.

Có một loại cảm giác rất nóng bỏng.

Đa số mọi người khi nhìn thấy nữ sát thủ này đều cho rằng như vậy. Bốt cao cổ màu đen có gì đáng xem, mấu chốt chính là bộ quần áo da màu đen bó sát lấy toàn thân cô, dáng người đầy đặn, quyến rũ đó khiến cho những người đàn ông bình thường khó mà không chảy máu mũi. Dưới mái tóc dài màu bạc bồng bềnh trong gió, là một khuôn mặt khiến người ta phẫn nộ.

Không phải vì gương mặt này khó coi, mà là vì căn bản cô chỉ lộ ra nửa gương mặt, nửa gương mặt vô cùng tinh xảo, đôi môi đỏ mọng có thể khiến cho người ta ảo tưởng. Phía trên chiếc mũi đã bị một tấm mặt nạ màu tím hình con bướm che khuất, không thể thấy rõ gương mặt thật. Chỉ có đôi

https://thuviensach.vn

mắt trong như thủy ngân kia khiến người ta kinh hãi, đang không ngừng nhấp nháy.

Dưới chiếc áo da quái dị lộ ra một cánh tay, da thịt trắng như tuyết dưới ngọn đèn mờ ảo càng khiến chấn động, bẽ gãy thị giác. Trên cánh tay có một hình xăm con bọ cạp màu đen rất sống động, đây là hình xăm 3D cực kỳ phổ biến những năm gần đây, liếc mắt một cái thì cảm giác giống như thật sự có một con bọ cạp đang bò trên tay cô vậy.

Hình xăm đơn giản này nhờ dung mạo lạnh lùng diễm lệ của người phụ nữ mà càng tăng thêm sức hấp dẫn vô hạn. Lại nhìn khóe môi cô khi đang lau máu tanh lộ ra một nụ cười mờ ám, người ta sẽ không chút do dự cho rằng cô là Yêu Cơ tuyệt thế!

Nếu che kín hình xăm kia, lấy tấm mặt nạ xuống, người phụ nữ này ít nhất cũng sẽ là báu vật trời sinh, tuyệt đối không thua kém Tô Mị Nhi.

Nhưng ai có thể ngờ vị Yêu Cơ tuyệt thế này lại là một vị thần giữ của?

Giờ phút này, Hổ Cáp đang cầm một máy tính nho nhỏ, không ngừng ấn bàn phím, miệng không biết đang lẩm nhẩm cái gì.

Thường Nhạc hậm hực nhìn Hổ Cáp một cái, hỏi:

- Hổ Cáp, em lại đang tính toán cái gì đấy? Tháng này rốt cuộc là thua lỗ hay là buôn bán có lãi?

- Có lãi, lãi hơn tháng trước còn nhiều. Diêm Thế Tỏa kia đã cống hiến cho chúng ra không ít, ha ha.

Hổ Cáp không quay đầu lại trả lời. Dường như đột nhiên nghĩ ra cái gì, quay đầu lại hỏi Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia, anh thật sự quyết định tiết kiệm chi tiêu, tiết kiệm một khoản lớn rồi?

- Đúng vậy.

Thường Nhạc gật đầu.

Hổ Cáp đột nhiên lộ ra một nụ cười cực kỳ hưng phấn, trên gương mặt lạnh lùng diễm lệ dường như nở ra một đóa hoa kiều diễm, vỗ tay nói:

- Vậy có phải sau này sẽ để cho em giúp anh giữ tiền đúng không?

Thường Nhạc giật mình, đột nhiên lộ ra một nụ cười không có ý tốt, nói:

- Không thành vấn đề, về sau tiền tôi kiếm được đều cho em giữ. Tiền em kiếm được thì tôi tiêu, thế nào?

Hổ Cáp cũng ngẩn người, lúc này mới phát hiện ra mình bị lừa, đột nhiên ngã vào trong lòng Thường Nhạc, lộ ra một vẻ dịu dàng mà người ngoài không thể biết, hờn dỗi nói:

- Đáng ghét. Thiếu gia, anh…

Lời còn chưa nói xong, miệng cô đã bị Thường Nhạc chặn lại. Sau đó một bàn tay âu yếm trườn lên như rắn nước vòng quanh eo cô.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến mấy tiếng ho khan nhẹ.

Thường Nhạc lập tức buông Hổ Cáp ra.

Giờ phút này, người nên tới rốt cuộc đã tới.

Hoàng Dật Nhiên xụi lơ trên mặt đất, phía dưới chảy ra máu tươi. Khuôn mặt gã đầy hoảng sợ và bất an, ánh mắt lộ ra tầng tầng tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

Có điều khi ánh mắt của gã tiếp xúc với thân ảnh quen thuộc kia, cả người giống như bị điện giật, hoàn toàn cứng ngắc lại:

- Anh! Anh, sao anh lại ở đây?

Quả thật, người xuất hiện trước mặt gã lại là người gã tuyệt đối không ngờ đến.

Tiếp xúc với khóe mắt lóe lên của Hoàng Dật Nhiên, Hoàng Phiêu Nhiên thần sắc lạnh lùng cười hỏi:

- Vì sao tao không thể ở đây?

Hoàng Dật Nhiên phát hiện toàn bộ thế giới đều rối tung hết rồi, có chút loạn trí hỏi:

- Vì sao? Vì sao anh lại làm như vậy? Tôi là em trai anh.

- Câm mồm, Hoàng Dật Nhiên, mày toan tính cái gì, lúc mày cần tao thì tao là anh mày, lúc mày không cần tao thì tao chỉ là một con chó, nói cho mày biết, tao chịu đủ rồi, từ này về sau toàn bộ Hoàng gia sẽ thuộc về tao.

Trong ánh mắt Hoàng Phiêu Nhiên lộ ra sát khí, giọng điệu ngày càng lạnh lẽo.

- Cảnh sát Hoàng, đừng kích động như vậy, cứ từ từ.

Thường Nhạc thân mật vỗ vai Hoàng Phiêu Nhiên, sau đó rất hợp tác nói:

- Ah, anh em các người cứ thoải mái ôn chuyện đi, tôi là người ngoài nên đi ra trước. Uhm, nhận tiện tôi nhắc ngài một câu, Cảnh sát Hoàng, phải tận dụng thời cơ, cơ hội một đi không trở lại.

Nói xong, Thường Nhạc quỷ dị liếc nhìn Hoàng Dật Nhiên một cái, sau đó mở cửa đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hoàng Dật Nhiên dần dần tái nhợt, gã không tự chủ mà lui về phía sau hai bước.

Thanh kiếm lóe sáng trong tay Hoàng Phiêu Nhiên, dưới ánh sao chiếu rọi, trên thân kiếm khúc xạ những tia sáng màu vàng, Hoàng Phiêu Nhiên giống trừng mắt nhìn Hoàng Dật Nhiên như đang nhìn con chó chết đi, thần sắc vô cùng kỳ dị nói:

- Mày có biết vì sao tao lại dùng kiếm để giết mày không?

- Anh muốn giết tôi? Không, anh, anh không thể làm như vậy!

Thanh âm của Hoàng Dật Nhiên càng ngày càng tuyệt vọng

- Câm mồm, đừng gọi tao là anh.

Thấy ánh mắt khiếp đảm của Hoàng Dật Nhiên, Hoàng Phiêu Nhiên đắc ý mỉm cười:

- Thời cổ đại có một loại hình pháp, nghe nói gọi là lăng trì.

Hoàng Phiêu Nhiên lạnh lùng nhìn Hoàng Dật Nhiên, trong ánh mắt tràn đầy hưng phấn và máu tanh.

Gã biết, chỉ cần hạ thanh kiếm trong tay xuống, từ nay về sau, toàn bộ Hoàng gia đều thuộc về hắn. Đồng thời, sau này gã cũng thật sự trở thành người của Thường Nhạc rồi.

- A!

Thấy Hoàng Phiêu Nhiên từng bước từng bước bức ép mình, Hoàng Dật Nhiên sợ hãi kêu lên một tiếng thê lương, sau đó hoàn toàn bất động đứng ở nơi đó.

Hoàng Phiêu Nhiên hung ác nhìn Hoàng Dật Nhiên:

https://thuviensach.vn

- Mày làm sao vậy, không phải vừa rồi gào lên rất có sức sống sao? Tiếp tục gọi đi!

Đáng tiếc là Hoàng Dật Nhiên vẫn không phát ra bất cứ thanh âm nào.

Bước tới gần, đưa tay ngang mũi hắn thăm dò, Hoàng Phiêu Nhiên ngây ngẩn cả người:

- Chết rồi?

Nhìn thấy đồng tử hoàn toàn mất đi ánh sáng, “keng” thanh kiếm rơi xuống đất. Ông trời cho hắn 1000 giả thiết, gã cũng không ngờ em trai cùng cha khác mẹ với mình lại bị mình hù chết tươi, đây không phải là quá không có tính tranh đấu rồi sao?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 126: Bái Kiến Nhạc Phụ Đại Nhân

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Gặp phụ huynh gặp phụ huynh a, bì bõm bì bõm nhé!

Khi đi đến trước cửa nhà của Lâm Quai Quai, trong lòng bạn học Thường phát ra một giai điệu rất lộn xộn, tuy nhiên hắn liền trở nên rất nghiêm túc.

Khi ánh mắt của tà mị chuyển qua vị trí chỗ đại sảnh, Thường Nhạc hơi ngẩn ra, trên đời này thậm chí có người đứng ở trước mặt mình, mà mình lại không cảm thấy được, thật là quá thú vị mà.

Khi đôi mắt híp lại của Thường Nhạc tiếp xúc với ánh mắt của ông cụ, Thường Nhạc cảm giác có một chút cực kỳ đáng sợ hơi thở tràn đầy che trời phủ đất thổi về phía hắn.

Thân thể Thường Nhạc đột nhiên rung lên một cái, hô hấp trở nên nặng nề, từ to khỏe cũng trở nên chậm chạp, cuối cùng cũng khôi phục lại trạng thái bình tĩnh.

- Có chút thú vị.

Trong đầu của Thường Nhạc phản ứng không tự chủ, có thể đẩy chính mình đến mức độ như vậy, ông ta tuyệt đối không phải là một nhân vật bình thường, tuy nhiên, hắn cũng biết ông lão uy nghiêm đang đứng trước mắt là đang thử thách chính mình.

- Rất tốt!

Ông lão nhìn Thường Nhạc, rất nhanh liền khôi phục trạng thái bình thường, bỗng nhiên trên gương mặt uy nghiêm của ông lộ ra một nụ cười,

https://thuviensach.vn

vừa dứt lời, Thường Nhạc cảm giác áp lực toàn thân đã tan biến.

- Ông cũng vậy.

Khuôn mặt tà mị của Thường Nhạc cũng có vài phần tán thưởng, khóe miệng hình thoi xuất hiện một đường cong vô cùng hoàn mỹ.

Sắc mặt của ông lão có một chút thay đổi, cái vẻ mặt kinh ngạc này đến rất nhanh, đi được cũng rất nhanh, lập tức gật đầu tán thành:

- Không tồi, thanh niên như vậy ta rất thích.

Ánh mắt của Lâm Quai Quai từ gương mặt tà mị của Thường Nhạc chuyển qua khuôn mặt ông nội của mình, cái miệng anh đào nhỏ nhắn như chiếc bình đựng dầu vênh lên, chờ đợi nói:

- Ông nội, Thường Nhạc là bạn của cháu, sao vẻ mặt ông lại ủ rũ như thế, mau cười lên đi.

Ông lão ngẩn ra, lập tức bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nghiêm trang nói:

- Không nghiêm túc không được à! Phải biết rằng đây chính là lần đầu tiên Lâm Quai Quai nhà ta đưa bạn trai về, nếu không cho con một chút mặt mũi, không may sau này con không trấn áp được hắn làm thì sao đây?

Lâm Quai Quai nghe nói như thế, ngơ ra, rồi sau đó liền nét mặt đỏ lên.

- Nhóc, Ta là Lâm Chính Quốc ông nội của Quai Quai, người mà cháu đang theo đuổi chính là cháu gái Quai Quai bảo bối của ta!

Vẻ mặt nghiêm túc như băng tuyết của ông lão như tan chảy ra.

Thường Nhạc giật mình, người tôi đang theo đuổi? Ông lão này thật đúng là tiền vệ mà, tại sao lại không đứng ra dùng những lời lẽ đúng đắn để phản

https://thuviensach.vn

đối lại việc yêu sớm, quả nhiên không hổ danh là một người dẫn đầu xu hướng kinh doanh của tỉnh D.

Lâm Chính Quốc không quản nhiều như vậy, vừa nói vừa cẩn thận quan sát Thường Nhạc, lỡ như muốn từ trứng gà lấy xương cốt, nhưng không phát hiện ra một chút gì, cuối cùng lại một lần nữa gật gật đầu:

- Chào ông nội, đây là chút tâm ý của vãn bối, hy vọng ông có thể nhận lấy!

Thường Nhạc dùng lễ vật của mình để mở lời thêm lần nữa.

Vẻ mặt đầy ma lực của Lâm Chính Quốc nhìn Thường Nhạc đánh giá, trong ánh mắt nghiêm túc lộ ra một nụ cười nói:

- Sao rồi? Bây giờ bắt đầu hối lộ lão già này rồi ha?

Lâm Chính Quốc vừa nói vừa nhận lấy bức tranh.

Chỗ lọt vào trong tầm mắt, ánh mắt của Lâm Chính Quốc hơi sáng lên:

- Bối cảnh chính của bức tranh lấy phong cảnh từ thiên nhiên, thả mắt trông về phía xa, thanh sơn sừng sững. Giang lưu bát ngát, sắc màu rực rỡ, non sông tươi đẹp, vĩnh sóng lân lân, nhân vật, chùa làm đẹp ở giữa. Bút pháp lưu loát, còn màu sắc và nét chữ dào dạt phong cách cổ, dãy núi cây thạch tất cả đều không bị nứt, nhưng đường cong cũng có nét đậm nhạt, không ngừng biến hóa, nét vẽ và màu sắc nhuộn đậm, tô đậm nét đẹp non sông dạt dào sức sống.

Lâm Chính Quốc là người rất hiểu biết, ông chỉ nhìn sơ qua là biết đây chính là bức tranh sơn thủy kiệt tác đầu tiên của:

- Đây chính là kiệt tác của Triển Tử Kiền.

- Ông nội nói thật là đúng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc phát huy diễn xuất, như đang bò lên cây tre.

Lâm Chính Quốc khẽ gật đầu một cái, trong ánh mắt có phần đăm chiêu nói:

- Triển Tử Kiền sinh tử không rõ, là họa sĩ cuối cùng của triều đại nhà Tùy, là người Bột Hải, Lịch Bắc Tề, Bắc Chu, đoạt vị thầy thuốc của triều đại nhà Tùy, đô đốc giám sát sổ sách, là bậc thầy về sơn thủy, lâu đài đình các. Từng ở Lạc Dương Thiên nữ tự, Vân Hoa tự, Trường An linh bảo tự, Sùng Thánh tự và vẽ Phật giáo bích hoạ. Bức tranh này kế thừa đặc điểm của Cố Khải Chi, giọng văn tinh tế, pháp luật nghiêm túc. Thay mặt triều đại nhà Tùy phát triển nổi lên tác dụng trọng đại của hội họa, người đời ca ngợi rằng: "Đường bức tranh chi bắc tông" chi tổ, bức tranh của ông đã trở thành một kho tàng vô giá.

Trong lúc trò chuyện đã bị một câu nói làm phá vỡ sự im lặng.

- Bảo bối, con rốt cục cũng đã trở về rồi hả!

Không biết từ khi nào, cánh cửa của nhà bếp mở ra, một người phụ nữ tướng mạo có bảy phần giống như Lâm Quai Quai xuất hiện ở trước mặt hai người họ.

- Mẹ, bên cạnh còn có người đó!

Lâm Quai Quai dường như hết sức bất mãn vì người phụ nữ trung niên này ở trước mặt Thường Nhạc mà xem cô như đứa con nít, cô chu cái miệng nhỏ nhắn reo lên liên tục.

- Chào bác gái, cháu là Thường Nhạc!

Thấy người phụ nữ trung niên dịch chuyển ánh mắt về phía mình, Thường Nhạc thật thà tự giới thiệu mình.

https://thuviensach.vn

- Thường tất là luôn luôn, Nhạc tất là âm thanh của sự vui vẻ.

Thường Nhạc vừa dứt lời, Lâm Quai Quai đứng bên cạnh nói thêm một câu, đôi mắt cảm động tràn đầy một chút chờ đợi.

- Đúng là một chàng trai rất tuấn tú.

Bà Lâm tự nhiên hiểu được tâm tư của con gái bà, nửa câu đầu khiến Lâm Quai Quai lộ ra nụ cười, mà nửa câu sau lại là.

- Con gái thích cậu chắc là rất nhiều phải không?

Đối với Thường Nhạc mà nói, chỉ cần là gái mà mình thích, thà rằng giết lầm, sẽ không bỏ qua, tuy nhiên trước mắt dù sao cũng là mẹ của Lâm Quai Quai, cho nên hắn không tự chủ sờ sờ vào mũi của mình, rồi cười hí hí phản ứng lại.

- Mẹ, chúng ta nấu cơm đi, bụng của con bắt đầu đói rồi.

Ánh mắt chua chát của Lâm Quai Quai liếc nhìn Thường Nhạc một cái, đi theo công tử đào hoa này rồi, cô sẽ chết sớm thôi.

Tâm tư của cô đương nhiên cũng không che giấu nổi ánh mắt được bà Lâm, tuy nhiên con gái của bà vui vẻ, tất cả còn lại sẽ có nhiều kỳ vọng thôi.

- Tốt, nhưng mẹ sẽ hành động con cứ ở bên cạnh nhìn, bằng không cả nhà này sẽ bị con hạ độc chết thôi.

Lâm Quai Quai không thuận nhếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn, bỗng nhiên lúc đó dường như nghĩ tới điều gì, thần thần bí bí nói:

- Ông nội, Thường Nhạc đánh cờ cũng rất lợi hại, lần này ông phải cẩn thận mới được đó!

Nói xong, liền kéo tay bà Lâm đi tới hướng nhà bếp.

https://thuviensach.vn

- Nhóc, cháu cũng có hứng thú với cờ tướng à?

Trong mắt của Lâm Chính Quốc lộ ra sự kinh ngạc và coi trọng, những người thời đại mới bây giờ, ngày càng không có hứng thú đối với môn cờ tướng này rồi.

Ngay tại lúc Thường Nhạc thiếu chút nữa thì nói ra câu: “Bố chín tuổi đã từng tranh đấu qua với thiên tài thiếu niên Đường Bá Hổ”, hắn phát huy đạo đức nghề nghiệp diễn viên, mặt rất là ưỡn nghiêm hàm súc nói :

- Hứng thú thì có, tuy nhiên trước mặt ông nội thì cảm thấy xấu hổ.

Bởi vậy gừng càng già càng cay, Lâm Chính Quốc một thoáng nhìn là thấy lông mày có phần tự tin, mặt lạnh lùng, ra vẻ uy nghiêm nói:

- Chàng trai trẻ, khiêm tốn là chuyện tốt, nhưng khiêm tốn quá chính là kiêu ngạo rồi.

Bạn học Thường lập tức rất phối hợp nói:

- Nếu như vậy, cung kính không bằng tuân mệnh.

Khuôn viên nhỏ của Lâm gia bố trí vô cùng đơn giản, một cái bàn bằng đá rất lớn vững vàng để ngay chỗ đó, xung quanh được đặt băng ghế đá, trên mặt ghế có phủ thảm lót, thể hiện chủ nhân là người rất chu đáo.

Quan sát tỉ mỉ, trên bàn đá có khắc một bàn cờ nước cờ đường ngang dọc đều phân biệt rõ ràng.

Ánh nắng mặt trời mùa thu ấm áp, đánh cờ ở đây, có khác gì là một cảnh giới.

Lâm Chính Quốc gật gật đầu ra hiệu cho Thường Nhạc ngồi xuống, trên mặt lộ ra một một nụ cười thanh tĩnh, như một ẩn sĩ đã quy ẩn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc gật đầu ngồi xuống, đưa tay đón lấy ly trà được Lâm Quai Quai bưng ra, Đang muốn mở miệng hỏi Lâm Chính Quốc một vấn đề, thì đã thấy ông lão cúi đầu sắp xếp lại bàn cờ, thần sắc rất là thản nhiên, như không có chuyện gì gấp gáp xảy, liền âm thầm ngừng nói, rồi lại chuyên tâm đánh cờ với ông lão.

Lâm Chính Quốc ở trên bàn cờ bày ra trận thế tam liên sao, sau đó dùng ngón tay chỉ ra sân nói:

- Chàng trai, cháu thấy phong cảnh khu vườn của ta như thế nào?

Thường Nhạc ngẩng đầu đảo mắt nhìn quanh nói:

- Khu vườn của ông nội rất điềm tĩnh và thanh nhã, hoa cỏ cây cối rơi vãi dễ khiến cho người ta rất có hứng thú, có thể xem như một bức tranh đó.

Lâm Chính Quốc tỏ vẻ đắc ý nói:

- Khu vườn này đã phí không ít tâm tư của ông lão này rồi, cũng rất khổ vì mấy loại hoa hoa cỏ cỏ này đó, chỉ có cây ngô đồng và cái bàn bằng đá khiến cho ta rất bận tâm, cũng chính là thứ rất xứng đáng đối với ta, cái gọi là phi ngô không đỗ lại, nếu không có cây ngô đồng này, thì toàn bộ khu vườn sẽ không có cảnh ý gì đáng nói, và cái bàn đá này cũng đánh dấu một bút pháp, tuy là vật vô tri, nếu như không có nó, thì cái khu vườn này tìm đâu ra hai chữ sinh động?

Thường Nhạc chỉ lo gật đầu, nhưng có cái hiểu cái không.

Lâm Chính Quốc lại nói:

- Vừa rồi cháu nói, khu vườn này có thể xem như bức tranh, nếu đây quả thật là một bức tranh, thì ta sẽ nghĩ, hoa cỏ và cây ngô đồng này sẽ đem lại cho ta cảm giác thoải mái và tự do để viết, và cái bàn đá này cũng có thể tỉ mỉ để miêu tả, khu vườn này của ta là một mảng trời rỗng lớn và sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Lâm Chính Quốc thần sắc rất là thản nhiên, như thể rất say sưa và nói:

- Người ở bên trong bức tranh, thu hút đập vào mắt người, cảnh vật này không bậc thầy nào có thể vẻ ra! Chàng trai trẻ, cháu cảm thấy thế nào?

Thường Nhạc giật mình, thầm thở dài ông lão này quả nhiên là rất có tài, rồi cung kính phối hợp nói:

- Ông nội nói rất đúng.

Lâm Chính Quốc cười ha ha nói:

- Chàng trai trẻ, đừng tưởng ta tự hào khoe khoang, kỳ thật bố cục của khu vườn và bàn cờ này được bố trí một cách rất tương thông, có thể nói một cách rất có hứng thú, nhưng rất cần giống như một chương sách có tầm nhìn và trí tuệ.

Lâm Chính Quốc dùng ngón tay chỉ bàn cờ nói thêm:

- Cháu xem bố cục của các ngôi sao nhỏ này, ngôi sao nhỏ trên quân cờ này rất giống như cái dáng cao ngất của cây ngô đồng, xông thẳng lên trời, sức lực tại chỗ, ý chí tại trong, và quân cờ nhỏ này như đang kiên ổn đứng vững trong bàn đá, giống như một tảng đá hùng hổ ngồi đó, như đang nắm giữ vùng đất của mình, bố cục như có độ thư giãn, giàu độ đàn hồi, cũng chính là một trong những quân cờ được rất nhiều người trong thiên hạ yêu thích.

Thường Nhạc nghe đến đây, mới hiểu được tâm ý của Lâm Chính Quốc, chỉ là luận cờ này hắn chưa từng được nghe, chỉ nghe như đang bị mê hoặc, trong lòng hết sức thán phục và biết ơn như một đứa trẻ con.

Hít một hơi thật sâu, Thường Nhạc âm thầm tĩnh khí, xem ra ván cờ này, được rút ra một khí lực như đụng vào đống lửa của ông lão.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lâm Chính Quốc im lặng quan sát dáng vẻ có chút hoảng sợ và nghiêm túc của Thường Nhạc, quả nhiên là một thanh niên, tùy tiện đưa ra hai chiêu thì đã hù dọa được Thường Nhạc rồi, tuy nhiên ông ta biết rằng những lời nói của ông đối với Thường Nhạc thực tế có sức ảnh hưởng rất lớn. Bất kể nói như thế nào, Lâm Chính Quốc cũng cảm thấy rất hài lòng, tối thiểu thì Thường Nhạc cũng đã lĩnh ngộ được ý đồ của ông, thật là một điều rất đáng quý, ngay lập tức ông có thêm phần thiện cảm đối với Thường Nhạc. Chú ý đến ánh ánh mắt của Lâm Chính Quốc, bạn học Thường không loại bỏ được cảm giác bất lợi đành phải theo chiều gió, điều này làm cho hắn rất hậm hực, phải biết rằng trên đời này rất ít có người có thể làm cho hắn có cảm giác như vậy. Bởi cái gọi là người không trâu bò uổng thiếu niên, người phương Tây còn nói người trẻ tuổi phạm sai lầm Thượng Đế cũng có thể tha thứ, chính vì bạn học Thường là kẻ say rượu, mới quyết định cho Lâm lão gia một lần chấn động! Nhìn nhìn bác Trung đang đứng bên cạnh cười mà không nói, ông cũng chính là người trước đây lái chiếc Bentley đưa đón Lâm Quai Quai, Thường Nhạc có thể khẳng định, địa vị của bác Trung ở nhà họ Lâm cũng giống lão Lạc nhà mình vậy, cực kỳ đáng được tôn kính lắm. Sau đó hắn để lộ ra một nụ cười cực kỳ tôn kính nói: - Bác Trung cũng chơi cờ sao? Bác Trung cười mà không nói, trông cực kỳ bí ẩn. Lâm Chính Quốc tuy rằng không hiểu ý của Thường Nhạc, nhưng ông cười nói: - Nói về chơi cờ, lão Trung cũng không đứng dưới ta, chàng trai, chẳng lẽ cháu muốn thử một ván cùng ông ta? Phát huy hành động, lộ ra một nụ cười kích động ngại ngùng, phô bày ra một chút bối rối và huyết khí sợ hại của tuổi trẻ, Thường Nhạc mặt ửng nghiêm nói: - Ông Lâm, cháu có thể đồng thời đánh một ván cùng hai ông được không? Lời nói vừa nói ra, nước trà trong miệng của Lâm Chính Quốc xém chút nữa là phun ra, cho dù

https://thuviensach.vn

bác Trung vẫn một mực bình thản, nhưng ngay lúc này vẻ mặt cũng có chút thay đổi, phải biết rằng lực chơi cờ của Lâm Chính Quốc có thể tương đương đạt đến cảnh giới cao nhất, với địa vị của ông, thường luôn tìm được tuyển thủ quốc gia đấu cờ với ông ấy, không ngờ hiện lại giờ xuất hiện một tên hoàng mao tử mười sáu tuổi muốn cùng lúc khiêu chiến với ông và ông chủ chủ của ông, đây thật sự dễ khiến cho người ta mở rộng tầm mắt mà. Đương nhiên, bạn học Thường căn bản không để ý những chuyện đó. Nếu có người biết hắn năm mười hai tuổi đã đồng thời quật ngã Thường lão gia và lão Lạc, thì sẽ không giật mình như vậy rồi. - Chàng trai, cháu xác định? Lâm Chính Quốc có chút lúng túng lấy khăn tay ra lau miệng, trong ánh mắt nhìn xa trông rộng hết sức ngạc nhiên, nhìn Thường Nhạc khó có thể tin. Khe khẽ ho khan hai tiếng, bạn học Thường thẳng người lên, hắn không hề do dự phát ra tính khí một con nghé con không sợ hổ nói: - Ha ha, cháu chỉ muốn thử xem thôi! Đổi lại là người thường nói những lời này, đoán trước sẽ bị Lâm Chính Quốc phớt lờ rồi, nhưng trên người Thường Nhạc phát ra vẻ tự tin vô cùng mãnh liệt, lại làm cho Lâm Chính Quốc tạo ra một sự tò mò. Vốn dĩ ông ấy muốn so tài cao thấp với Thường Nhạc đến cùng, nếu thằng nhóc này đã ăn nói ngông cuồng như vậy, chi bằng giết chết nhuệ khí của hắn! Cười gật gật đầu, Lâm Chính Quốc nói: - Tốt, để ông lão này xem cháu rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, lão Trung, qua bên thư phòng bày hai bàn quân cờ! Cái bàn gỗ màu đỏ trong thư phòng của Lâm Chính Quốc trên đó đã đặt sẵn hai cái bàn cờ, Thường Nhạc ngồi một góc, Lâm Chính Quốc và bác Trung thì ngồi ở đối diện, Lâm Quai Quai thì đứng ở một bên để xem cuộc chiến, quân cờ vẫn chưa xuống, Lâm Quai Quai đã cảm thấy vô cùng căn thẳng, cô biết rõ người trong lòng cô chưa bao giờ chơi đúng luật, lúc nào cũng như vậy, nhưng lần này vượt quá mức thì, khiến trong lòng của cô rất lo lắng. Tuy nhiên trên bàn cờ thì không phải là cha con, cho dù con gái ngoan ngoãn lo lắng thế nào cũng vô ích, trong căn phòng vốn trang nhã này thực sự có mùi thuốc nổ. Quân cờ màu đen trên hai bàn cờ đều là của Thường Nhạc, Thường Nhạc biết rằng hai vị trước mặt đều là người phi phàm, không dám lên mặt chút nào, khi xuống cờ trong bố cục phải chính đáng, Đến lúc này Thường Nhạc biết rằng công phu bố cục của

https://thuviensach.vn

chính mình rất kém cỏi, do tính chất không ổn định của hắn. Bởi vậy hắn muốn ổn định đến mức có thể để qua hết nửa ván, rồi tìm cách chiến thắng, hai người còn lại thì cũng muốn biểu hiển chút thực lực của chính mình, hy vọng trong nội dung của ván cờ có thể vượt hơn cấp bậc của người còn lại, hắn muốn chứng tỏ bản thân mình với hai ông lão đã trải qua bao thăng trầm này và so sánh xem thật sự cuối cùng còn thiếu sót điều gì. Thường Nhạc không sai biệt lắm, bắt đầu hai bàn cờ bởi quân cờ nhỏ, bác Trung và Lâm Chính Quốc phân biệt hai quân cờ, Thường Nhạc vốn am hiểu cách đánh nên xuống cờ rất nhanh, như một cơn gió thổi, đem hết tất cả quân cờ màu đen trong tay phân chia lên hết trên hai bàn cờ, bác Trung và Lâm Chính Quốc trong lòng đã muốn sớm kết thúc trận cờ này, hai người cũng không yếu thế chút

nào, cho nên xuống cờ nhanh tay. Lâm Chính Quốc nhìn thoáng qua bác Trung và Thường Nhạc, lại nhìn đứa cháu gái khẩn trương vạn phần của ông, trong lòng không khỏi có chút cảm thán, âm thầm nói: - Nghĩ tới ta và lão Trung ở trong nước nghiệp dư quân cờ giới là nhân vật số một số hai, hôm nay lại đồng thời chơi cờ với một vị vô danh tiểu tốt, hơn nữa lại còn là một đứa trẻ con chưa lớn hết. Chuyện này nếu cứ như vậy truyền ra ngoài, sẽ vô cùng khó coi, mà ván cờ này lại thắng không được, nếu không Quai Quai nhà ta sẽ giật hết râu mép của ta mất. Không thể nói rằng bản thân chỉ có thể gây chút áp lực cho người trẻ tuổi này trên bàn cờ, sau đó lại vào thời điểm không sai biệt lắm cho thêm một cái thìa, cho hắn biết ta đây là cố ý nhường cho. Nói như vậy, tuy là hắn thắng ta cùng lão Trung, nhưng ngày sau cũng nghiêm chỉnh nói ra ngoài. Lâm Chính Quốc quyết định chủ ý, liếc nhìn bác Trung một cái, vừa đúng lúc ánh mắt của bác Trung cũng đang nhìn ông, bộ dạng trên mặt có chút suy nghĩ, liền hiểu rằng tâm tư của bác Trung cũng giống như ông, trong lòng âm thầm cười một cái, rồi dời mắt hướng vào bàn cờ. Tâm tư của Thường Nhạc sớm đã thể hiện trên hai bàn cờ, còn đối với tâm ý hoạt động của Lâm Chính Quốc và bác Trung thì hắn hoàn toàn không biết, trong giây lát, hai bàn cờ khó khăn lắm mới tạo thành cục diện đối vây, trên bàn cờ của bác Trung và Thường Nhạc đã tạo

https://thuviensach.vn

thành một cục diện đối đầu, quân cờ màu đen của Thường Nhạc còn đang trên tay, mục đích hắn nhắm vào là những quân cờ chưa sử dụng tới bên phải của bác Trung, nếu như thu tóm hết toàn bộ, thì ván cờ này sẽ kết thúc ngay. Tuy nhiên mấy ông già này không phải rất khó nhai, nhưng lợi dụng những chỗ để chuẩn bị một chút hoạt động, cục diện tất sẽ nằm trong lòng bàn tay của mình, Thường Nhạc thầm nghĩ như vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười tà mị. Hai ông lão nhìn biểu hiện của Thường Nhạc, không ngờ trong lòng đồng thời cũng đánh một đột cái, tuy nhiên cục diện hiện tại mới vừa được mở ra, khó có thể phân ra ai thắng ai thua, nụ cười trên mặt của hai ông lão vẫn như cũ bình tĩnh và bình thản. Sau khoảng mười phút sau, sắc mặt của hai ông lão liền thay đổi. Nguyên nhân là do bạn học Thường liên tiếp sử dụng những thủ đoạn không hợp lý. Cái gọi là không hợp lý, đó là phương pháp chơi xấu khiến nhiều người khinh thường, lại cộng thêm nụ cười tà mị của bạn học Thường có vẻ rất vô liêm sỉ và rất tồi tệ. Nhưng những thủ đoạn vô lý này lại có chỗ đáng khen, cũng không khiến cho người ta cảm thấy bị quấy rối, nhưng lại khiến cho hai ông lão rất đau đầu, điều này làm cho hai ông lão nhớ tới mấy năm trước trên lan tràn một nhân vật thần bí trong giới chơi cờ. Nhưng năm đó thủ đoạn vô lý đó cũng biến thành ‘hợp lý’, thậm chí trở thành chiêu thức kinh điển mà rất nhiều người yêu thích. Nhẹ nhàng uống một ngụm trà, Lâm Chính Quốc xem xét kỹ lượng và đánh giá Thường Nhạc một lần nữa, ông ta cảm giác tên nhóc đang ngồi đối diện với chính mình, sao lại có thể giống với người ở trên và được xưng là "Vô sỉ lưu đại tông sư" công tử Nhạc như vậy chứ? Quay đầu lại, nhìn vào ván cờ của Lâm Chính Quốc, Thường Nhạc mới hiểu rõ nguyên nhân vì sao Lâm Chính Quốc xưng bá giới cờ nghiệp dư mấy chục năm, cục diện bàn cờ của song phương cũng không sai biệt lắm, nếu như cứ bình tĩnh như vậy, Thường Nhạc sẽ có khó khăn lớn, hiện tại hy vọng quân cờ màu đen đang tấn công quân cờ màu trắng, nếu như không ăn hết quân cờ màu trắng được, thì chắc phải ăn mười quân cờ màu trắng mới có thể chiến thắng thuận lợi. Bây giờ khủng khiếp nhất là, thế thượng phong vẫn nằm trong tay của Lâm Chính Quốc. Lâm Chính Quốc ở bên nước cờ màu đen cách ba bước lại xuống một quân cờ, ý nghĩa rất rõ ràng, ông muốn

https://thuviensach.vn

không ngừng gia tăng áp lực cho Thường Nhạc, ông cũng rất hiểu hiện tại Thường Nhạc đang muốn tấn công con rồng lớn của ông, nếu cứ một mực đi cầu sự sống, kết quả có thể sẽ ngược lại, bởi vì cho dù là con rồng lớn thắng đi nữa, trước mắt ông chỉ còn một chút lợi thế nếu lỡ đánh mất thì chắc chắn sẽ không còn gì nữa, hơn nữa quyền lợi đi trước chỉ còn mười phần là phải giao cho quân cờ màu đen rồi. Hiện tại chính mình lấy công làm thủ, lợi dụng nhược điểm bước đi của quân đen, rồi cứ thế để quân cờ của mình đi sâu vào trong, cho dù có bỏ quên ba quân cờ phía trước, nhưng toàn cục diện đối với ông vẫn có lợi thế, sau khi rút quân chỉ cần không để lộ ra sai sót, trong ván cờ này có 80% là thuộc phần thắng của ông, tuy nhiên, cuối cùng vẫn phải lơ đãng tặng một cái thìa, để khiến tất cả đều đạt được. Thường Nhạc ngẩn đầu lên nhìn Lâm Chính Quốc một cái, lúc đó vẻ mặt của Lâm Chính Quốc rất thản nhiên, một tay nâng chung trà lên nhẹ nhàng nhấp miệng, giống như siêu cấp mưu sĩ đang bày mưu nghĩ kế quyết thắng thiên lý. Thường Nhạc cắn cắn môi, lấy tay lục lọi trong túi áo, đột nhiên nhớ tới vì giữ gìn hình tượng, không thể hút thuốc ở trong này. Điều này làm cho hắn cực kỳ hậm hực, chỉ có thể hung hăng uống một miệng trà, sau đó trầm tư suy nghĩ. Bác Trung lúc này cũng bị lâm vào tình thế suy nghĩ, trong bố cục, chỉ vì một bước yếu thế đã bị Thường Nhạc bắt giữ, bố cục hiện tại của ông thật bất lợi to, rồi tính toán thật kỹ, trên bàn quân cờ màu đen tối thiểu đã dẫn đầu hơn cả mười lăm quân của ông, hơn nữa bây giờ chính mình còn bị ở phía sau, xem ra ván cờ này không mấy có hy vọng rồi. Mặc dù bản thân không có ý định thắng ván cờ này, nhưng nếu bị bại trận như thế, ban đầu ông cũng không nghĩ sẽ như vậy, xem ra tên nhóc trước mặt ông quả nhiên là một cao thủ bất thế mà, tại sao trước đây mình không nghe nói đến vậy? Bác Trung âm thầm thở dài, rồi ngẩng đầu nhìn qua bàn cờ của Lâm Chính Quốc, cảm giác đầu tiên cục diện bàn cờ của Lâm Chính Quốc vẫn còn tốt, xem ra thực lực của Lâm Chính Quốc hơn ông đến mấy chục năm, thực lực cao hơn ông một bậc, thật không phải là hư danh để nói chơi à! Bác Trung suy nghĩ đến đây, trong lòng sinh ra vài phần hiếu thắng, lập tức cầm lấy quân cờ, không cần nghĩ ngợi liền vỗ một cái ở giữa bàn cờ, ông quyết định quyết liệt, phản kích chỗ yếu của quân cờ

https://thuviensach.vn

màu trắng, ngay cả là thua cũng muốn thua lừng lẫy một ít! Trên mặt nhưng lại lộ ra vẻ không tươi cười, Thường Nhạc phản ứng cũng không vội vã, chỉ là quay đầu lại, nhìn xem bố cục của bác Trung. Trong ánh mắt của Thường Nhạc, bàn cờ đã không còn cái gì để trì hoãn. Nghĩ đến đây, Thường Nhạc cầm lấy quân cờ, không chút do dự chặt đứt sự sinh sôi của bác Trung. Lúc này Lâm Chính Quốc cũng nhìn xem quân cờ của bác Trung, bố cục trong ván cờ này đều bị Thường Nhạc khống chế chặt chẽ, bác Trung nhắm mắt theo đuôi, vẫn cực khổ ở phía sau đuổi theo quân cờ màu đen, lại không có chút dấu hiệu nào lật bàn nào. Nhìn vẻ mặt khống khổ của bác Trung, ông ta biết bác Trung rõ ràng không có ý nhượng bộ. Xem ra những quân cờ trên bàn cờ của bác Trung có vẻ yếu thế, trong lòng Lâm Chính Quốc âm thầm thở dài, tuy Lâm Chính Quốc có chút coi trọng Thường Nhạc, nhưng ông cũng rất hài lòng với cục diện trước mắt, trong lòng ông thầm nghĩ: "Dù sao cũng là cái tiểu bối hiểu biết ít, vả lại xem ván cờ này hắn làm sao lật bàn! Nếu như thế cờ của hắn cũng có thể thắng, vậy là Lâm Chính Quốc ta đây đã uổng công bao nhiêu năm nay học đánh cờ, ha ha, nếu không vì chuyện làm ăn của Lâm gia, chỉ sợ lão già ta đây đã trở thành tay chơi cờ lớn rồi". Thường Nhạc nhìn những quân cờ màu trắng đang đứng ở vị trí thứ ba, như thể hơi có chút lo lắng, lại nghĩ chốc lát, cuối cùng cầm quân cờ lên, đặt vào ở giữa trước quân cờ màu trắng, Lâm Chính Quốc giật mình kinh hãi, ông trăm ngàn lần tính cũng không ngờ Thường Nhạc bất chấp sự sống chết của mình, cương quyết ăn con rồng của ông, Lâm Chính Quốc cầm cây quạt trong tay quạt nhanh hơn, ông âm thầm tính toán nếu như thay đổi tình thế, vậy thì bản thân có bị thiệt thòi hay không? Bên này, bác Trung sơ sài hạ vài quân cờ xuống, ánh mắt nhìn xuống thấy không còn hứng thú nữa, khẽ lắc đầu, cuối cùng cũng phải bỏ qua ván cờ này, bác Trung vì không muốn quấy rầy Thường Nhạc và Lâm Chính Quốc thi đấu, cũng không nói gì, chỉ yên lặng ngồi ở một bên xem hai người họ đối đầu, nhìn thấy Thường Nhạc quay đầu lại, liền cười một cái, rồi biểu lộ vẻ mặt nhận thua, để cho Thường Nhạc cảm thấy an tâm mà đánh cờ tiếp. Thường Nhạc nhìn thấy bác Trung nhận thua, trong lòng lại bớt đi một gánh nặng, khẽ thở dài một cái, dồn hết tinh lực vào ván cờ của hắn và Lâm Chính

https://thuviensach.vn

Quốc. Hắn biết mặc dù bản thân tính toán trên bàn cờ đại khái có chút thay đổi, nhưng vẫn không dám khẳng định Lâm Chính Quốc có xuất hiện tuyệt thủ hay không, hiện tại quân cờ còn nhiều, bản thân còn không biết có sơ xuất chỗ nào nữa không, và cũng không dám khẳng định rằng Lâm Chính Quốc có dựa theo ý đồ của ông để đánh không, bởi vậy tất cả còn lại phải đề phòng tốt hơn. Lâm Quai Quai đứng kế bên nhìn thấy bác Trung chịu thua, trong lòng cảm thấy vừa vui vừa sợ, vui là vì Thường Nhạc đã thắng, sợ là vì ván cờ này thực sự không phải là bác Trung cố ý nhường cho hắn, mà là Thường Nhạc toàn thắng. Lâm Quai Quai mặc dù có chút hiểu biết đối với Thường Nhạc, nhưng dù sao trình độ chơi cờ vây của bản thân cô có giới hạn, và hiện tại Thường Nhạc đã thắng bác Trung một cách dứt khoát, cô vẫn còn có chút giật mình. Nói về Lâm Chính Quốc, nhìn thấy Thường Nhạc không để ý tới một quân cờ của ông đang vị trí thứ ba, mà còn cương quyết đi trước cởi trước, trong lòng của ông không khỏi nổi lên nghi hoặc. Hắn đang làm gì vậy? Muốn thay đổi hả? Nếu như là chuyển đổi, cục diện của quân cờ màu trắng vẫn lợi thế hơn! Chẳng lẽ trong những bước đi, về sau còn có cái gì thuận lợi? Hoặc là còn quân cờ nào để vay mượn nữa? Mọi nghi vấn liên tiếp xoay quanh trong đầu Lâm Chính Quốc, rồi sau đó Lâm Chính Quốc lắc đầu, gạt bỏ hết những ý nghĩ của mình, chỉ cần bản thân ra tay một lần nữa, thì những bước đi của quân cờ màu đen sẽ chết chắc, và cũng không còn quân cờ nào sống nổi, cũng không còn những quân cờ khác để vay mượn, điểm này chính mình vẫn có thể tính toán được, nếu không thật sự là uổng phí bao nhiêu năm cờ vây như vậy. Tóm lại, thủ đoạn kế tiếp của Thường Nhạc rất vô liêm sỉ. Lâm Chính Quốc khẽ lắc nhẹ chung trà, ông đã nghĩ rằng Thường Nhạc đang tìm một lối thoát để nhận thua, và cũng nghĩ đến bản thân cuối cùng cũng phải chịu thua ván cờ này, nhưng bất kể như thế nào cũng muốn khiến đối thủ của mình hiểu được, Lâm Chính Quốc ta có ý nhượng bộ cho đấy, chứ không có ý phải tranh đấu. Lâm Chính Quốc không suy nghĩ thêm, cầm lấy quân cờ màu đen nhẹ nhàng hạ xuống. Không ngoài dự kiến của Lâm Chính Quốc, Thường Nhạc quả nhiên xuống tay không để ý đến, vây chặt lấy con rồng của quân cờ màu trắng, rồi chiếu tướng, hai người vì tranh đấu với nhau,

https://thuviensach.vn

trong nháy mắt, một thay đổi rất lớn xảy ra, biển xanh trở thành một ruộng dâu. Lâm Chính Quốc cẩn thận chớp chớp mắt, cục diện sau khi thay đổi vẫn như cũ vẫn phân ra hai mặt cục diện, bất kể như thế nào quân cờ màu trắng cũng không thoát khỏi vòng vây, Lâm Chính Quốc cảm thấy bây giờ là lúc cần phải tặng thêm một cái thìa để cho hợp tình hợp lý, bất kể nói thế nào, cũng không thể không khiến cái thằng nhóc có tiền đồ sáng láng này khó chịu. Lắc lắc đầu, trong lòng Lâm Chính Quốc âm thầm cười khổ một tiếng, cảm giác bàn cờ này bản thân mình xuống cờ một cách rất mệt, bản thân từ nhỏ đến lớn, cũng chưa từng gặp qua trận đấu như thế này. Đổi lại bình thường, nằm mơ cũng không bao giờ mơ thấy cục diện như vậy, thắng không được, thua cũng không xong, không thể để bản thân mất mặt, và còn phải quan tâm đến tâm trạng của mọi người. Trong nhất thời, trong lòng Lâm Chính Quốc có rất nhiều cảm kích, không khỏi sinh ra cách suy nghĩ giống Thường Nhạc "Ván cờ này, thật rất không thú vị rồi"! Sau khi thay đổi ván cờ, dựa theo tính toán của Thường Nhạc, hắn tự nguyện đi trước một bước, Thường Nhạc trầm ngâm một lát, rốt cục xuống cờ ở chỗ tất cả mọi người chưa từng nghĩ đến. Mới xuống quân cờ này, liền khiến cho tất cả mọi người kinh hãi. Chiêu thức này không thể dùng từ đê tiện và đáng khinh để hình dung, quả thực là đê tiện cấp tông sư. Sau khi thay đổi ván cờ, ngoại trừ Lâm Quai Quai trong lòng vẫn còn cảm thấy may mắn ra, tất cả mọi người ở đây đều nghĩ là ván cờ này đã kết thúc tại đây, quân cờ màu đen cũng không thể có lối thoát ra, tất cả mọi người chỉ có thể ngồi đợi, đợi chờ bản thân Lâm Chính Quốc tìm ra một cái thìa, để sớm chấm dứt ván cờ vô vị này. Nhưng, chiêu của Thường Nhạc đã khiến cho mọi người kinh hãi ngồi yên tại chỗ, dường như thời gian đã ngừng lại ngay lúc đó, trên nét mặt của mọi người đều dâng biểu cảm khó có thể tin. Mọi người trên toàn thế giới, đã bị chấn kinh rồi!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 128: Vợ Chồng Trẻ Ngày Ngày Ác Chiến (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lâm Chính Quốc không còn lắc lư chung trà trong tay của mình nữa, ánh mắt chăm chú nhìn vào ván cờ, trong miệng thì thào nói:

- Tại sao? Tại sao lại có cái thủ đoạn như vậy?

Bác Trung đứng kế bên thò tay ra nắm lấy quân cờ, hoàn toàn không để ý Thường Nhạc và Lâm Chính Quốc đang đấu cờ, tranh chóng hóa giải bàn cờ, sau khi diễn biến mấy chiêu, rốt cục thở dài một hơi, đặt quân cờ lên bàn rồi nói:

- Quả nhiên là một cao thủ tuyệt đỉnh! Bây giờ nghĩ đến tay cao thủ này, dường như cũng không phải là quá khó khăn, Tiểu Thường trước đó cũng đã nghĩ đến cuộc chuyển hoá như thế, thật sự là một lối suy nghĩ rất tuyệt! Đúng là đương kim tuyển thủ của quốc gia cũng sợ rằng không có ai có thể tính đến bước đi như vậy!

Bác Trung sau một trận cảm thán, Lâm Chính Quốc lại ra sân, ông ấy nhìn chằm chằm Thường Nhạc nói:

- Bất kể tay chơi cờ nghiệp dư hay chuyên nghiệp trong thiên hạ, ta đây rất tự tin nhận lấy mười phần, nhưng chưa từng thấy qua, cũng chưa từng nghe nói qua cái tên Thường Nhạc này, ta muốn hỏi, cháu rốt cuộc là ai?

Thường Nhạc lập tức phát huy hành động, lộ ra một nụ cười khiêm tốn, cũng không trả lời.

Lâm Chính Quốc lại nhìn vào ván cờ, nhìn Thường Nhạc nói:

https://thuviensach.vn

- Hay, đây quả thực có thể nói là một quân cờ tuyệt diệu, nếu như lúc đó ta phá bỏ tay xuống cờ của cháu, không thay đổi như vậy, chàng trai trẻ làm sao ứng đối đây?

Thường Nhạc cười cười nói:

- Đây cũng là điều cháu lo lắng, nếu nói như vậy. Cháu sẽ tiếp tục công kích con rồng của quân cờ màu trắng, chỉnh lý lại ở giữa những quân cờ màu đen, sau đó quay đầu lại ăn mất quân cờ ở đằng sau.

Lâm Chính Quốc sửng sốt hỏi:

- Ý của cháu là, đầu tiên là đánh nghi binh, giả bộ ăn một quân cờ, sau đó đạt được lợi rồi mới quay lại ăn hết những quân còn lại? Đúng không?

Thường Nhạc cười cười, gật gật đầu nói:

- Vâng.

Sau khi Lấm Chính Quốc ở trong bàn cờ sắp xếp vào chiêu nói:

- Nếu như đi những bước như thế, thì tình thế của cháu cũng không chắc là tốt? Theo ta thấy, vẫn là một ván cờ nhỏ, thì xem coi ai thu quân tốt hơn.

Thường Nhạc cười cười nói:

- Ông nội nói rất đúng. Nếu như lúc đó ông bình tĩnh một chút, người thua ván cờ này chắc chắn là cháu, bởi sau khi ăn quân cờ này, tất nhiên sẽ bị lui về sau, tuy rằng trước mấy bước đã tăng điểm trống, nhưng ông lại có được quyền đi trước, cuối cùng chắc chắn con đã thua liền hai quân cờ rồi.

Lâm Chính Quốc lại chỉ vào bàn cờ ở quân cờ cuối cùng nói với Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Cái bước này ta cũng đã từng nghĩ đến, nhưng ta làm sao đi quân cờ này, cũng không nghĩ tới sau khi thay đổi, cháu ở giữa đã gia tăng lực lượng quân cờ, nên quân cờ này đã thành lập ngoài ý muốn rồi, vậy là quân cờ này đã thua rồi đó!

Sau khi cảm thán một phen, Lâm Chính Quốc lại hỏi:

- Vậy cháu có thể nói vừa nảy cháu làm như thế nào mà nhìn thấy bước cờ này vậy? Tính toán có thể đi đến bước này, thật là không thể tưởng tượng mà!

Thường Nhạc đối với ván cờ này cũng rất say mê, trầm ngâm một lát sau nói:

- Kỳ thật, sự thay đổi này có nhiều cách để đi, khi cháu vây chặt con rồng của quân cờ màu trắng, cũng cố hết sức lùi quân cờ của mình về sau, thật sự mà nói, bước cờ cuối cùng chẳng qua là cảm giác lúc đó của cháu thôi. Tuy cháu đã tính toán, nhưng tất nhiên cũng không nắm chắc, khi đang thay đổi, quân cờ của cháu đã bị lùi về phía sau, cuối cùng thì bước cờ đó cũng có thể thắng lớn rồi.

Dừng một chút, Thường Nhạc để cho ông lão một chút không gian để suy nghĩ, lại nói:

- Nói thật, cháu cũng không biết phải giải thích như thế nào để hai ông hiểu. Nói thế này đi, lúc đó cháu lựa chọn cách đi như thế, mặc dù đã có suy nghĩ một chút, nhưng đa số là theo một loại bản năng nương tựa, cũng có thể nói là đi theo cảm giác thôi.

Lâm Chính Quốc và bác Trung sau khi nghe nói như vậy, liếc mắt nhìn nhau một cái, vẻ mặt cũng lộ ra một chút kinh ngạc, Lâm Chính Quốc cười khổ một cái nói:

https://thuviensach.vn

- Đi theo cảm giác à! Thật không nghĩ tới cảm giác của cháu đối với quân cờ này lại nhạy bén như thế, ta học chơi cờ được nhiều năm như vậy, vẫn không có tiến bộ lớn, chỉ có thể là tay chơi nghiệp dư vậy thôi, năm đó sư phụ của ta nói rất đúng! Ông ấy nói ta không có năng lực nhận thức quân cờ và cục diện đối đầu, chung quy không phải người có biệt tài chơi cờ.

- Ông nội người nghiêm trọng quá rồi, nếu người không có biệt tài chơi cờ, thì trên đời này cũng không có nhiều người biết chơi cờ rồi.

Thường Nhạc rất là sợ hãi nói, đột nhiên lại ý thức được hình như là đang nâng bản thân mình lên, rồi buồn rầu che miệng mình lại.

Cũng may, Lâm Chính Quốc cũng không để bụng, nhưng lại dùng ánh mắt như lửa nóng nhìn Thường Nhạc, thế nhưng giống như một lão Ngoan Đồng cười nói:

- Nhóc, cháu chính là truyền nhân cuối cùng của người mà tiếng tăm vang lừng "Vô liêm sỉ" – Công tử Nhạc đúng không?

Bác Trung giật mình, tuy rằng ông không có lên , nhưng đại danh của công tử Nhạc trong truyền thuyết ông cũng đã nghe qua.

Lâm Quai Quai nhìn Thường Nhạc si mê, không ngờ người trong mộng của mình lại nổi danh như vậy. Tuy nhiên, thanh danh này quả thật có chút không dễ nghe. Nhưng có ai để ý đâu, ánh mắt dâm đãng và nụ cười vô liêm sĩ của Thường Nhạc sớm đã khiến Lâm Quai Quai si mê rồi.

Thường Nhạc giật mình, lùi sau một bước, vẻ mặt khoa trương nói:

- Vậy cũng bị ông nhìn ra, không sai, vãn bối chính là công tử Nhạc, nhưng truyền nhân cuối cùng của “Vô liêm sỉ”, cái tước hiệu này là do thằng nhóc Đường Bá Hổ vu cáo hãm hại cháu đấy, kỳ thật, biệt danh lúc đó của cháu là “Khôi ngô tuấn tú, phong lưu phóng khoáng, nhất cây lê hoa đè hải đường Công tử Nhạc”.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Thường Nhạc sau khi thừa nhận, Lâm Chính Quốc đột nhiên giữ chặt tay của Thường Nhạc, âm thanh thiếu chút nữa nghẹn ngào:

- Nhóc, cháu có biết không, cháu chính là thần tượng của ta, ta cứ tưởng công tử Nhạc là một người trung niên, không nghĩ rằng chỉ mới 16 tuổi thôi.

Thường Nhạc hết hồn nhảy lên một cái, chợt chân lùi về sau, ngây ngô nhìn ông lão có chút dại trai.

Lâm Chính Quốc cũng ý thức được bản mình có chút thất thố, xấu hổ ho khan hai tiếng, mới nghiêm mặt nói:

- Năm năm về trước cháu và Đường Bá Hổ sau khi đấu một trận kinh thiên, ta đã bị thực lực của cháu thuyết phục rồi, lão đây cũng đã vận dụng rất nhiều phương pháp để gặp cháu xin chỉ giáo một lần, nhưng cũng không thành công. Không nghĩ tới hôm nay có thể nhìn thấy cháu, thật sự là duyên phận mà!

- Đúng vậy, đúng vậy, duyên phận, là duyên phận!

Thường Nhạc cũng chỉ có thể cười khổ phối hợp gật đầu, dù thế nào đi nữa trên khuôn mặt của hắn vẫn có chút đắc ý, 5 năm trước, cũng là năm hắn 11 tuổi, cuối cùng cũng một mũi tên quật ngã được Đường Bá Hổ, nghĩ lại, ván cờ của nắm đó, vẫn còn lưu truyền đến hôm nay, có vô số người đã hết sức si mê.

Lâm Quai Quai nhìn bộ dạng bất đắc dĩ của Thường Nhạc, không khỏi bật cười khì khì một tiếng.

- Bé ngốc, cười cái gì mà cười?

Lâm Chính Quốc giả vờ giận hờn nhìn cháu gái ông một cái, rồi dùng ánh mắt mờ ám nhìn Thường Nhạc nói:

https://thuviensach.vn

- Nhóc, xem ra cháu rất thân với Đường Bá Hổ có phải không, chi bằng cho ta xin một ít thông tin để liên lạc với cậu ta được không? Cháu thấy sao?

Dùng đầu ngón chân cũng biết, ông lão này muốn đấu một trận với Đường Bá Hổ mà, nhưng nghĩ đến cái miệng mắng người rất mạnh của Đường Bá Hổ, trên mặt Thường Nhạc lộ ra thần sắc rất khó xử, nhất thời trầm mặc không nói.

Lâm Chính Quốc khuôn mặt lộ vẻ uy nghiêm, có chút ngang ngạnh nói:

- Nhóc con, ngàn lần đừng nói cháu không biết người đó nha. Trên mạng sớm đã có tin đồn nói các cháu đã có chi giao với nhau, hai năm trước còn song kiếm hợp bích làm nhục mấy gã cao thủ của Nhật Bản, hừ hừ, mau khai thật đi!

Trên mặt có hơi buồn bực, Thường Nhạc yếu ớt nói:

- Ông nội, không phải cháu không nói, chủ yếu là tên kia rất quái dị. Người cũng biết đấy, trên đều nói gã rất quái gở, vì thế, không thông qua sự cho phép của gã, cháu cũng không dám nói lung tung đâu.

- Như vậy, được rồi, ngươi giúp ta hỏi đi.

Lâm Chính Quốc rất là bất khuất, đột nhiên dường như nghĩ ra điều gì, lúc này mới hỏi:

- Nhóc, tại sao trước đây ta không tra được lai lịch của cháu vậy? Ừ, đến đây, nói cho ta nghe, gia đình của cháu, cả thân phận cháu nữa.

Quai hàm của Thường Nhạc thiếu chút nữa bị nện trên mặt đất, hắn vốn khẳng định ông lão này đã điều tra qua thân phận của hắn rồi, không ngờ ông ấy không áp dụng bất kỳ thủ đoạn nào. Nhìn qua Lâm Quai Quai, Thường Nhạc hiểu ra được một chút, cô bé Quai Quai kia hiển nhiên là không vạch trần thân phận của mình.

https://thuviensach.vn

Trên mặt lộ ra một nụ cười kín đáo, Thường Nhạc chậm rãi nói:

- Cha cháu tên là Thường Thiếu Long, ông nội là Thường Thiên Quân.

- Thường Thiên Quân?!

Lâm lão gia rung động mạnh một cái, thất thanh nói:

- Nguyên Tư lệnh quân khu Tây Nam, 20 năm trước đã nhận cấp bậc Trung tướng - Thường lão gia?

- Ách. Đúng vậy.

Thường Nhạc cố hết sức giữ vững bình tĩnh gật đầu, trải qua thời gian dài, đều là người khác đi thăm dò thân thế của hắn, lần này chủ động tự giới thiệu, thật đúng là khiến hắn có chút không quen.

Hít sâu một hơi, Lâm Chính Quốc cố hết sức duy trì bình tĩnh. Trên thực tế, là một người cũng nhìn ra được, ông lão này xém tí nữa bị lệch răng. Đã biết ông nội Thường Nhạc là ai, dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được ông ngoại của hắn là ai, Lâm Chính Quốc đột nhiên cảm thấy, bản thân đã thu được lợi lớn rồi.

Dùng ánh mắt tán thưởng nhìn cháu gái ông một cái, cho đến khi nhìn thấy Lâm Quai Quai đỏ mặt xấu hổ cuối đầu, Lâm Chính Quốc vỗ vai Thường Nhạc nói:

- Tốt, tốt, không hổ là con cháu nhà tướng, tuổi còn nhỏ đã có phong độ đại tướng! Đúng rồi, Quai Quai, đi xem đồ ăn đã nấu xong chưa, hôm nay ta muốn cùng với người trẻ tuổi này uống mấy chén!

Nhìn thấy quyền phát ngôn cuối cùng của lão đại (Lâm Chính Quốc) trong nhà mình khen Thường Nhạc không dừng, trong lòng Lâm Quai Quai cảm

https://thuviensach.vn

thấy phấn khởi, cô cảm thấy ông trời không có vứt bỏ cô, và cảm thấy cuộc sống của cô lại có ý nghĩa, rồi vô cùng vui vẻ chạy về phía nhà bếp.

Lúc này, Lâm mẹ đi tới rất đúng lúc, trên bàn đã đặt xong một mâm thức ăn nóng hổi, bà nhìn qua đồng hồ được treo tường, thì thào thầm nói:

- Đã đến giờ rồi, còn không mau qua đây?

- Mẹ, nghe nói em gái đã bạn trai về nhà, thật vậy chăng? Có lầm hay không, em gái từ nhỏ đến lớn hễ nhìn thấy con trai liền đỏ mặt, em ấy đột nhiên thay đổi tính tình hả?

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đã đến, nhìn thấy một người con trai tuấn tú khoảng chứng hai mươi tuổi từ ngoài cửa bước vào, bà Lâm hết sức ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 129: Vợ Chồng Trẻ Ngày Ngày Ác Chiến (2)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nghe được câu nói của chàng trai trẻ kia, Thường Nhạc rất là hiểu ý cười cười, nhìn Lâm Quai Quai đầy thâm ý, trong mắt tràn đầy ý xấu. Khuôn mặt Lâm Quai Quai đỏ lên, xông tới bóp vào cổ của chàng trai trẻ kia nói: - Anh hai, anh nói bậy thêm lần nữa, người ta sẽ tuyệt giao với anh đó! Người đó là Lâm Phong đang học đại học Pháp Chứng ở thành phố J, là anh ruột của Lâm Quai Quai, cũng là anh trai duy nhất của cô. - A, anh nói sự thật nha! Chàng trai trẻ kia cũng có thực lực diễn xuất, giải thích một cách rất uất ức rồichớp chớp mắt nhìn Thường Nhạc, điều này làm cho này em gái của gã tức giận đến thiếu chút nữa là bóp chết gã tại chỗ! - Ăn cơm, đến đây, ăn cơm trước đi, đừng làm loạn nữa! Nhìn đứa con của mình đang nghịch ngợm mạo phạm con gái bảo bối của bà, bà Lâm khuyên giải nói. - Anh bạn, tôi tên Lâm Phong, hi hi, cậu dám ở cùng một chỗ với em gái tôi, tôi quả thực rất khâm phục cậu. Chàng đẹp trai và phong độ kia đi đến bên Thường Nhạc, đột nhiên nhỏ giọng nói thầm một câu. - Hả? Thường Nhạc rất là không hiểu nhìn Lâm Phong. Chỉ nghe thấy Lâm Phong thấp giọng rất lo lắng nói: - Cẩn thận bị nước mắt dìm chết nha. - Yên tâm, tôi biết bơi mà. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười rất tà mị, rồi sờ sờ lên tóc của mình, nhìn Lâm Phong đang đứng trước nặt mình, Thường Nhạc có chút thiện cảm. Lâm Phong sửng sốt, lập tức giơ ngón tay cái với Thường Nhạc : - Tốt, chú em, vậy mới tốt chứ. - Tốt lắm, bắt đầu ăn cơm đi thôi. Lâm Quai Quai nhìn thấy vẻ mặt của anh trai mình có chút thần bí, cái miệng nhỏ nhắn của cô nhếch lên, có chút không hài lòng nói. - Cháu à, cháu là bạn học cùng lớp của Quai Quai hả? Bà Lâm vừa gắp thêm thức ăn vào chép của Thường Nhạc, vừa dịu dàng hỏi. - Dạ phải. Lần đầu tiên Thường Nhạc phát hiện mình quá thành thật, không biết tại sao, khi nhìn thấy bà Lâm, hắn không cách nào thi triển quyền cước. - Xì! Vừa mới bỏ cơm vào

https://thuviensach.vn

trong miệng, Lâm Phong nghe thấy lời nói của Thường Nhạc lập tức phun hết cơm trong miệng ra. Gã cổ quái nói: - Bây giờ rất thịnh hành tình yêu trong trường học sao? - Già mà không đứng đắn, con nói bậy bạ gì đó! Bà Lâm khẽ chừng mắt nhìn con trai cưng của bà, rồi mỉm cười dịu dàng, dường như ý tại ngôn ngoại nói là quan hệ trai gái của Thường Nhạc và Lâm Quai Quai rất "Thuần khiết". Lâm Quai Quai đưa chân qua đáy bàn đá vào chân Lâm Phong một cái, nhìn thấy vẻ mặt đau khổ của anh mình, cô dùng đôi mắt hung tợn nhìn: - Em bảo anh nói lung tung à. Tất cả đều bị ánh mắt của Thường Nhạc bắt được, khóe miệng lộ ra một tia cười nhạt, thật không nghĩ tới bé cưng Quai Quai có mặt dũng mãnh như thế. Tuy nhiên lúc này Lâm Chính Quốc lại không buông tha Thường Nhạc, không để ý khuyên can của bà Lâm, bất chấp lôi kéo Thường Nhạc uống mấy chén. Trên trán Thường Nhạc toát ra mồ hôi hột, người già bây giờ nổi dậy còn cuồng nhiệt rất nhiều so với tụi thanh niên à! Nhưng không có biện pháp, ai kêu bạn học Thường là thần tượng Lâm Chính Quốc chứ! Sau khi ăn cơm xong, Lâm Quai Quai cùng mẹ mình bận xử lý việc trong nhà bếp, còn Lâm Phong thì kéo tay Thường Nhạc vào phòng của mình. Nhìn xung quanh bốn góc đều là các loại trò chơi CD-ROM, Thường Nhạc không khỏi hơi hơi ngây ra một lúc, cái ông chú nói chuyện ngang ngược này, thì ra là một đứa mê chơi game. - Hi hi, cậu bạn, đừng tưởng tôi không biết cậu, Hoa hoa công tử đứng đầu học viện chính là cậu có đúng không? Lâm Phong vừa khởi động máy vi tính, vừa thần bí nhìn Thường Nhạc, ngay sau đó lại bổ sung một câu: - Kỳ thật tôi vẫn không có nói cho người nhà tôi biết, cậu cũng là thần tượng của tôi đó. Nói xong, Lâm Phong đột nhiên nắm thật chặt tay của Thường Nhạc, nghẹn ngào nói: - Lão đại, dạy tôi mấy tuyệt chiêu tán gái đi! Thường Nhạc hoàn toàn ngây cả người, đột nhiên cảm thấy Lâm Phong này không chỉ biết cách chọc cười mà còn vô liêm sỉ nữa, nhưng hiện tại mình đang ở dưới mái nhà của gã cho nên không thể đánh cho gã một trận, chỉ ấp úng nói: - Này, kỳ thật tôi cùi bắp lắm đó. - Thôi đi, cậu đừng ngụy trang nữa, vô ích thôi, cậu giống đứa xấu như trâu xỏ vậy, vô luận đi đến đâu, đều bị vạn con mắt nhìn chăm chú, sư phụ, nhận lấy tên đồ đệ này đi. Lâm Phong trở nẹn mặt dày mày dạn. - Ặc, tốt, lần sau

https://thuviensach.vn

chúng ta nói tiếp được không? - Thật không? Quân tử nhất ngôn! - Tứ mã nan truy! Thường Nhạc rất là sợ hãi mà nghĩ phải thoát khỏi cái ông chú phiền toái này, lại bị Lâm Phong quấn lấy, trong ánh mắt lộ ra một tia nhìn bất đắc dĩ, hắn liền đổi đề tài khác: - Anh thích trò chơi gì? - Hi hi, đương nhiên là trò được lưu hành nhất hiện nay - "Thiên Quốc"! Hai mắt Lâm Phong sáng lên nhìn vào màn hình vi tính, giọng điệu cực kỳ hưng phấn nói. Nghe thấy hai chữ Thiên Quốc, Thường Nhạc mỉm cười.

Trò chơi Thiên Quốc này gần như hấp dẫn trên thế giới bốn mươi phần trăm (40%) người trẻ tuổi đang săn đón điên cuồng, Thường Nhạc lại hiểu biết thâm sâu trò chơi này. Hơn nữa, mọi người đều biết, trong đó hắn được xưng là “Thần thoại bất bại”. Dựa vào sự tự do tu dưỡng, và căn cứ tinh thần lừa đảo chết người không bồi thường nhân mạng, Thường Nhạc cùng với Lâm Phong nói tào lao về chuyện trò chơi, giải thích một cách độc đáo khiến cho Lâm Phong một phen sửng sốt. Không biết từ lúc nào, hai người nói rất nhiều về chuyện của trò chơi, tuy rằng tuổi của Lâm Phong lớn hơn Thường Nhạc rất nhiều, nhưng ngôn ngữ của người trẻ tuổi có thể dùng chung, kết quả là, xem ra Thường Nhạc giống anh trai của Lâm Phong hơn. - Hi hi, nói nhiều như vậy không có ý nghĩa, thôi thì để tôi thử một lần đi! Nhìn vào màn hình trò chơi, Thường Nhạc cảm giác cả người ngứa ngáy, hắn rất lâu rồi không có đụng vào bàn phím, bây giờ liền muốn tiến vào thế giới trò chơi thần bí kia. - Tốt, cẩn thận một chút, hiện tại trang bị của tôi còn rất mục nát, chịu không nổi bị người khác PK đâu! Mẹ kiếp nhà nó được, hôm qua còn bị “Bang Đầu Búa”, làm nổ mất một cái giáp sắt, chắc là chết chắc rồi, mẹ kiếp. Lâm Phong tức giận nói, đẩy màn hình vi tính qua phía Thường Nhạc, và cầm lấy hai cái ly không đi ra ngoài. Khi Lâm Phong đựng nước mang vô, cái ly rớt xuống mặt đất, trước mắt gã xuất hiện một cảnh tượng khó có thể tin. Thường Nhạc chính là đang điều khiển thứ rác rưởi của Lâm Phong, khoác lên trên người một đống trang bị rác rưởi đang PK với một mãnh nam của Bang Đầu Búa. Người trên trái đất đều biết, bạn học nào đó là truyền nhân vô liêm sỉ cuối cùng, thủ pháp PK cực độ vô sỉ. Thường thả một quả "Mê muội" u ám tấn công một người ba liên,

https://thuviensach.vn

sau đó là một "Tinh thần kỵ sĩ", dẫn một đống ác quái truy sát trên đường đi, rồi nương theo ưu điểm đó mà tìm cách thoát thân. Người phía sau một vừa đuổi vừa chửi ầm lên: - Mẹ kiếp nhà nó, nhóc con, có gan thì đừng chạy! Sau đó ánh mắt của Lâm Phong thiếu chút nữa thì đánh trống, không ngờ Thường Nhạc vừa chạy vừa nhanh chóng đánh chữ: - Oa ha ha ha, mấy người có gan thì đừng đuổi! Nhân khí của Bang Đầu Búa rất mau nổi điên, chưa thấy qua người vô sỉ như vậy, vận dụng tốc độ cung tiễn đuổi theo rất nhanh, từng nhánh cung tên bắn theo sau lưng mông của Thường Nhạc. - Xong rồi! Lâm Phong thở dài một tiếng, mặc dù thao tác của Thường Nhạc ít thấy trên đời, so với trên mạng còn chảnh hơn một số cao thủ PK quốc tế, nhưng bị cung thủ đuổi theo giết chết như thế, Thường Nhạc chết chắc rồi. Tuy nhiên trong lòng Lâm Phong vẫn rất vui mừng, bởi vì Thường Nhạc dùng rác của gã quật ngã ba cực phẩm của Bang Đầu Búa. Nói không chừng từ nay về sau cái danh “Phiêu lưu địa gió” là của gã, ID này danh chấn toàn bộ Thiên Quốc rồi! Ngay trong lúc Lâm Phong đang bận rộn YY (tự sướng), vài đường vầng sáng đẹp mắt đột nhiên hiện lên, hai gã ma pháp sư đỉnh cao nhất, vừa nhìn thấy là biết ngay một cao thủ thích khách xuất hiện. Ba người này vừa ra trận, không nói một lời, đuổi sát cung thủ của Thường Nhạc đánh bại một trận. Kết quả là không hề trì hoãn, ngay tại bên trong tiếng giết chói mắt ma pháp ác nghiệt, toàn bộ những thứ cung tên của Bang Đầu Búa đều hóa thành một đường bạch quang miễn phí trở về thành! Sau đó, quai hàm của Lâm Phong thiếu chút nữa nện vào trên mặt đất. Ba người từ trên trời giáng xuống kia, gã đều biết. Trên thực tế, không ai không biết đến ba cái tên này. Hai tên ma pháp sư được xưng anh em của Lucifer, là một trong hai thập đại ma pháp sư trong trò chơi, mà tên thích khách kia, lại bị tên “Thích khách vương”, danh xưng Đường Bá Hổ. Một mình tranh tài PK với toàn bộ server, cũng là thần tượng của vô số người chơi. Lâm Phong cảm giác mình muốn điên lên rồi, không ngờ ba nhân vật trong truyền thuyết lại đến giúp mình, đúng là một sự thật không thể tưởng tượng. Hít một hơi thật sâu, Lâm Phong lại bắt đầu YY, nếu nhân vật thần tượng "Thần thoại bất bại, Công tử Nhạc" cũng tới, vậy là tứ đại cao thủ của Thiên Quốc cũng đến đông đủ rồi. Nhớ tới vị Công tử Nhạc này, Lâm

https://thuviensach.vn

Phong không khỏi hồ nghi nhìn Thường Nhạc. Nhìn tới nhìn lui, cái anh bạn này chắc không phải là Công tử Nhạc rồi. Phải biết rằng vị thần thoại bất bại kia còn thần bí đáng sợ hơn so với thích khách vương, nghe giang hồ đồn hắn không tham gia đại hội thi đấu PK, là bởi vì lúc ấy đang bận tán gái. Một giây đồng hồ sau, Lâm Phong phát giác trái tim của chính mình sắp nổ tung! Đường Bá Hổ và anh em của Lucifer, không ngờ lại buôn chuyện cùng ThườngNhạc, nghe những lời nói, bốn người rõ ràng là người quen cũ. Thì ra là một cao thủ! Lâm Phong nhìn Thường Nhạc, nghĩ như thế. Nhưng, ở một giây sau, cả người gã lại khùng lên, há to miệng, ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ. Ba nhân vật trong truyền thuyết theo thứ tự xin giao dịch với ID kỵ sĩ rác của Lâm Phong, anh em Ferrari cho gã một bộ đỉnh cấp kỵ sĩ, còn tặng thêm vài cái trang sức BOSS thần võ, Đường Bá Hổ cho gã một cây vạn trượng sáng rực rỡ như cây súng trường có tia sáng đỏ như máu. - Long thương! Lâm Phong nằm nhìn cây súng trường trong thùng vật phẩm ID của mình, lập tức hôn mê bất tỉnh. Kỵ sĩ vũ khí chung cực, trước mắt toàn bộ server chỉ có một cây "Trường binh chi vương - Long thương" vậy mà dễ dàng rơi vào trong túi gã.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 130: Vợ Chồng Trẻ Ngày Ngày Ác Chiến (3)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Trời ạ, tôi xem nào, đã có được Long Thương rồi, đây không phải đang nằm mơ chứ!

Lâm Phong hưng phấn đi qua đi lại trong phòng, không ngừng kích động lắc lư bả vai của Thường Nhạc, dường như không tin vào những gì đang có trước mặt.

- Anh hai, anh từ từ mà nằm mơ đi, tôi đi ra ngoài tìm Quai Quai đây.

Thường Nhạc nhìn thấy ánh mắt sáng lấp lánh của Lâm Phong, hắn rất tự nhiên mỉm cười một cái, thằng nhóc này cũng quá dễ đối phó.

- Ha ha, người anh em, tôi nhất định sẽ theo cậu tới cùng! Cậu ngàn vạn lần đừng thương tiếc em gái tôi, có chuyện gì tôi sẽ giúp đỡ cậu!

Lâm Phong nhìn Thường Nhạc một cái, không tim không phổi nói một câu, sau đó liền sải bước đi đến bên cạnh bàn vi tính, chỉ vì một cây Long Thương đã bán đứng cả em gái mình.

Thường Nhạc bất đắc dĩ cười, chậm rãi đi ra phòng khách, lúc này Lâm Quai Quai đã chạy ào đến và ôm lấy hắn ta, cong cái miệng nho nhỏ đáng yêu lên nói:

- Có phải anh trai em lại nói xấu em không? Anh đừng tin anh ta nhé!

Thường Nhạc giật mình, lập tức phát huy tài diễn xuất:

- À không có, anh ấy nói chuyện game với anh thôi.

https://thuviensach.vn

- Ồ, phải không đó?

Lâm Quai Quai tinh nghịch nhìn Thường Nhạc, vô tình phát hiện ánh mắt người kia có gì đó mờ ám, rất tự nhiên mặt đỏ ửng lên, trong lúc bất mãn hếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn, cô kiêu kỳ nói:

- Đi dạo phố cùng em chứ?

- Đi dạo phố cùng em?

Thân hình rắn chắc, kiên cường của Thường Nhạc bất giác run rẩy một chút, dường như hắn cái gì cũng không sợ, nhưng lại rất sợ đi dạo phố cùng phụ nữ, lực sát thương kinh khủng đó như muốn trực tiếp lấy mạng người vậy. Ngay đúng lúc này, bất chợt hắn nhớ tới Ôn Nhu.

- Hừ, không đi thì thôi vậy!

Lâm Quai Quai nhìn thấy sắc mặt chần chừ của Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn của cô hơi nhếch lên nói.

- Được rồi, đi thôi!

Nhận lấy ánh mắt tội nghiệp đáng thương của Lâm Quai Quai, lại nghĩ đến hai nhân vật trụ cột về mặt tinh thần đứng kế bên Lâm Quai Quai, cuối cùng Thường Nhạc đành bất đắc dĩ gật đầu đồng ý.

Có lẽ bởi vì cấm dục trong thời gian dài, lúc nhìn thấy các cô gái mặc nội y sặc sỡ, không ngờ Thường Nhạc lại có một cảm giác miệng đắng lưỡi khô.

Càng làm cho Thường Nhạc kích thích hơn, không ngờ Lâm Quai Quai lại đưa một cái áo lót đến trước mặt Thường Nhạc, tỏ ra vô cùng thẹn thùng hỏi:

- Anh cảm thấy cái này thế nào?

https://thuviensach.vn

- Tốt, tốt lắm. Hi hi, nếu như không mặc thì càng tốt.

Thường Nhạc liếc nhìn Lâm Quai Quai với ánh mắt mờ ám một cái, trên mặt tên tà ác này mang theo một nụ cười dâm đãng.

Ở cái thế giới hiện tại này, đàn ông cùng với phụ nữ đi mua quần áo đã trở nên rất khan hiếm rồi, một số thiếu nữ đi vào cửa tiệm, trước tiên là tỏ vẻ kinh ngạc nhẹ nhàng giơ tay lên che cái miệng nhỏ xinh xắn vốn đã mở to, dùng ánh mắt như nhìn thấy bảo vật quốc gia len lén nhìn Thường Nhạc.

- Anh Nhạc, qua đây một chút đi!

Ngay lúc Thường Nhạc đang dùng ánh mắt tán thưởng để đánh giá các thân hình thon thả này, giọng nói của Lâm Quai Quai đột nhiên vang lên.

- Làm gì?

Trong lòng Thường Nhạc cực kỳ thích thú, nhưng ngoài miệng lại cố ý chần chờ nói, thằng nhóc này đã được lợi rồi còn tỏ vẻ thông minh, ngoan hiền.

- Anh qua đây mau đi, bằng không, bằng không em sẽ không ra ngoài đâu!

Lâm Quai Quai bĩu môi, giọng nói ngọt ngào ấy vô cùng mê mẫn.

- Được rồi, anh qua đây!

Thường Nhạc xoa tay, haiz, đẹp trai thì cũng hết cách. Người đi về phía sau, đẩy cách cửa ra, nhìn thấy có một tấm vải màu sắc rực rỡ đang treo trước một cái cửa nhỏ cách đó khoảng hai thước, Thường Nhạc theo bản năng muốn qua đó vén lên.

- A? Ha ha, thật xin lỗi, tôi không phải cố ý đâu!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy trước mặt mình cảnh cực kỳ nóng bỏng đến nỗi có thể trào cả máu mũi, trong mắt Thường Nhạc phát ra một tia nhìn cực kỳ chói rọi kích thích.

Không ngờ trước mắt lại xuất hiện một người đẹp mặc bộ quần áo lót, trên tay cô ta đang cầm lấy một vài cái nội y và một cái quần lót, người phụ nữ này, không ngờ lại là Tô Mị Nhi!

Thường Nhạc nhìn soi mói Tô Mị Nhi một lúc lâu, lúc này mới phát hiện mình rất không lịch sự, mới xoay người rời khỏi đó.

- Đứng lại!

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Tô Mị Nhi khẽ hé mở, đột nhiên nói.

“Mẹ kiếp, không phải lại bắt tôi phải chịu trách nhiệm chứ?” Trong lòng Thường Nhạc chửi thầm một câu, để lộ nụ cười kỳ quái, nhìn thấy người ta mặc quần áo lót, không chịu trách nhiệm cũng không được!

- Anh thấy mắt thẩm mỹ của tôi thế nào?

Tô Mị Nhi nói xong liền đem từng bộ từng bộ nội y so sánh, muốn Thường Nhạc nói ra quan điểm của bản thân.

Thường Nhạc sửng sốt, mắt nhìn chằm chằm vào bộ ngực của Tô Mị Nhi, nhưng miệng lại cười một nụ cười rất nghiêm trang:

- Vô cùng hợp thời!

Tô Mị Nhi cười quyến rũ nói:

- Có thể nhận được lời khen ngợi của anh, thật là một chuyện khiến người ta vô cùng sung sướng.

https://thuviensach.vn

Sau khi nói xong, phát hiện Thường Nhạc vẫn luôn dùng ánh mắt mờ ám nhìn chằm chằm vào bộ ngực của mình, trên mặt cô ta đỏ ửng lên ánh mắt lơ đãng nhìn qua, sắc mặt kỳ lạ và nói:

- Có phải là nhìn rất thích không?

- Nói bằng cả lương tâm, tuy rằng không phải là lớn lắm, nhưng rất chắc chắn, cảm giác khi tay sờ vào hắn là rất không tệ, rất thích. Nếu như tôi đoán không nhầm, bảo bối trước ngực cô hắn là chưa từng để ai sờ qua, haiz, thật là đáng tiếc quá đi! Chẳng lẽ Mộ Dung Trường Thiên chưa bao giờ sờ cô sao? Tôi còn cho rằng gã là tên chuyên sờ mó chứ...

Trong ánh mắt của Thường Nhạc chứa đầy ý cười vô cùng dâm đãng.

Làm sao mà Tô Mị Nhi lại không nghĩ đến chứ, nhưng lời nói của tên này không ngờ lại thẳng thắn đến thế, khuôn mặt bình thường đã như yêu tinh của cô trong chốc lát đã hoàn toàn đỏ ửng lên.

Bỗng nhiên lúc đó, cô nhìn Thường Nhạc nở một nụ cười quyến rũ và nói:

- Ha ha, rất tiếc là anh muốn sờ cũng không được sờ.

- Thật vậy sao?

Trên mặt lộ ra vẻ cười càng hiểm ác hơn, ngay lúc ánh mắt Tô Mị Nhi trở nên hoảng loạn, Thường Nhạc đi tới, dùng hai tay hung hăng nắm lấy bộ ngực của cô, mạnh mẽ xoa nắn vài cái.

- A, anh!

Tô Mị Nhi vốn muốn hét lớn, nhưng đột nhiên trong ý thức lại, nghĩ đây chỉ là một phòng thay đồ, cho nên không thể không giảm âm lượng xuống.

Nhưng ngay lúc đó người ra tay đã nhẹ nhàng rời khỏi, để lại người bị thất lễ là Tô Mị Nhi ở lại đứng đó ngẩn người ra.

https://thuviensach.vn

Lắc mạnh đầu, cố gắng xóa bỏ một chút ý thức hình ảnh mê người đó, bước chân của Thường Nhạc rất khó khăn đi ra phía bên ngoài.

- Hây da, trên đời này còn có người nhiều người đẹp đang đợi tôi.

Sau khi Thường Nhạc chạy ra ngoài, trong đầu của hắn vẫn mơ hồ xuất hiện bóng dáng lúc nảy của Tô Mị Nhi.

- Quai Quai, em ở phòng nào?

Thường Nhạc ra sức ngẩng đầu lên, hắn phát hiện mình đã đi nhầm vào một mê cung, không ngờ phía sau cửa lại có nhiều không gian nhỏ được dùng vải nhiều màu sắc rực rỡ làm cửa che chắn lại, lúc vừa rồi hắn đã được giáo huấn một lần, hắn biết rằng không thể nào tuỳ tiện mở ra những cánh cửa có màu sắc rực rỡ đó!

- Ha ha, em đang ở trong này!

Giọng nói nghịch ngợm của Lâm Quai Quai mang theo một chút ngượng ngùng vang lên phía sau một cánh cửa cách Thường Nhạc không xa. Tiếp đến là một bức họa như đang đi vào cảnh thần tiên hiện hữu trước mặt Thường Nhạc.

Vẻ xinh đẹp của Lâm Quai Quai từ lâu Thường Nhạc đã được lĩnh giáo rồi, dù sao cũng là hoa khôi trong các mỹ nữ, thời khắc đó thoạt nhìn cô dường như để lộ một vẻ đẹp đoan trang thanh tú.

Nhưng bây giờ thì khác rồi, hoàn toàn không giống, cô bây giờ có vẻ tinh thần rất đặc biệt, một khuôn mặt nhỏ nhắn sáng rạng, một đôi mắt sáng ngời còn đặc biệt to nữa, cái mũi nhỏ cao thẳng, miệng nhỏ, trên má còn có hai má lúm đồng tiền ngọt ngào.

Vô cùng mê hoặc lòng người, chỉ cần nói đến đôi mắt to đấy đã có phần nổi bật rồi, những người đã từng nhìn cô, ấn tượng sâu sắc nhất chính là đôi

https://thuviensach.vn

mắt mê hoặc lòng người đó. Một bộ đồ lót màu trắng nhạt, để lộ ra bộ ngực vô cùng đầy đặn, phía bên dưới chỉ mặc một cái quần đùi màu đen, bao lấy cái mông nhỏ đẫy đà, để lộ ra một nửa cái rốn nhỏ của cô, thắt chặt lấy eo thon nhỏ của cô, phong thái có vẻ rất yểu điệu.

- Nhìn cái gì thế!

Lâm Quai Quai cảm thấy ánh mắt nóng bỏng của Thường Nhạc nhìn cô như muốn nuốt chửng cô vậy, giọng nói của cô có phần hơi đắc ý và cũng xen lẫn một chút xấu hổ thành ra lời nói có chút nóng giận.

- Người đẹp như ngọc, kiếm như cầu vồng, quả nhiên không tệ!

Nhìn làn da trắng mà bông tuyết cũng không bì nổi, Thường Nhạc cố gắng nuốt một ngụm nước miếng, thần sắc mê hoặc nói thầm.

Thật sự không ngờ tới, một cô bé luôn ngượng ngùng lại xuất hiện trước mặt mình một cách kiềm mỵ như thế.

“Xoẹt” một tiếng cười nhẹ, cuối cùng cũng đã có thể kéo Thường Nhạc ra khỏi những suy nghĩ u ám.

Lâm Quai Quai có chút bất mãn đối với người gây tiếng động đó đã làm quấy nhiễu đến việc tốt của mình.

Ngay thời khắc chủ nhân của âm thanh phát ra này thấy Thường Nhạc nhìn mình, cô đột nhiên cười quyến rũ.

Tô Mị Nhi lại xuất hiện trước mặt mình với bộ đồ Suzanna màu đen, vừa vặn với thân hình của cô, tất cả các bộ phận đầy đặn của cô đều được biểu hiện ra ngoài, dáng vẻ nóng bỏng quả thực như ma quỷ hóa thân, đặc biệt là sự lẫn lộn của màu đen và màu trắng, làm cho làn da trắng của cô càng thêm động lòng người!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lẳng lơ cũng như bản tính của người vợ bé nhìn có vẻ nóng bỏng hơn so với bất kỳ lúc nào, khiến cho người ta rất muốn phạm tội.

Trong mơ hồ, trên vai Thường Nhạc đột nhiên xuất hiện một cơn đau tột cùng, hắn có chút không hiểu nhìn sang khuôn mặt nhỏ nhắn giận dữ của Lâm Quai Quai, ghen sao? Cho dù là ghen đi nữa cũng không nên dùng lực mạnh đến thế chứ?

- Em gái có vẻ như rất ghen đó!

Tô Mị Nhi mỉm cười đi tới, điềm nhiên nói:

- Bạn trai của em cũng là một trong những người đàn ông tôi từng gặp, người hấp dẫn nhất, em phải kiểm soát kỹ anh ta đấy!

- Không cần chị phải quan tâm, tôi nhất định kiểm soát kỹ anh ta!

Lâm Quai Quai tức giận nói.

- Vậy sao? Vậy thì tôi càng muốn xem xem thế nào!

Tô Mị Nhi cười một cách bí ẩn, cùng với San San phía sau lưng rời khỏi.

Nhìn bóng dáng Tô Mị Nhi rời khỏi, Thường Nhạc cảm thấy một cảm giác thần bí trong lòng đã bị kích động rồi.

- Hừ, Vẫn còn nhìn chằm chằm vào bóng dáng mê hoặc của người ta! Không để ý anh nữa!

Lâm Quai Quai nhìn thấy suy nghĩ đó của Thường Nhạc, cô bất mãn kháng nghị một câu.

Mà hiện tại dục vọng trong lòng Thường Nhạc như con thú hoang, đột nhiên dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm vào Quai Quai đang đúng trước mặt.

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai tưởng lầm là hắn đang tức giận, bĩu môi lên, làm ra một bộ dạng như muốn khóc, ngã mạnh vào ngực Thường Nhạc bật khóc. Thường Nhạc ngẩn người ra, nhẹ nhàng ôm lấy Lâm Quai Quai, vỗ nhẹ bờ vai của cô an ủi, tùy ý để cho cô dựa vào ngực mình khóc thút thít.

Ngửi thấy mùi tóc của cô, nhìn thấy bộ dạng như du khách vừa mới thay bộ quần áo mới, tim Thường Nhạc không ngừng nhảy loạn lên, Lâm Quai Quai dựa sát vào lòng ngực của Thường Nhạc, đương nhiên sẽ nghe thấy tim đập của hắn, lúc đó cô cảm thấy có một cảm giác kỳ lạ, nhịp tim của cô cũng đập theo tiết tấu nhịp tim của Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhìn thấy Lâm Quai Quai mặt đỏ đến cả mang tai, tuy rằng đã ngừng khóc, nhưng không có ý định sẽ rời khỏi ngực mình, liền cúi đầu xuống hôn vào lỗ tai cô khiến cô run rẩy một chút, lại còn cắn nhè nhẹ vào vành tai của cô làm cho thân thể mềm mại của Lâm Quai Quai khẽ run lên, cả khuôn mặt trốn vào ngực của Thường Nhạc, Thường Nhạc thấy thời cơ đã chín muồi, lè lưỡi ra liếm vào tai của cô, làm cho Lâm Quai Quai không kìm chế nổi "ừ" một tiếng, sinh lý cũng có chút thay đổi, cô thì thào nói:

- Anh Nhạc à, không, không được đâu.

Thường Nhạc đã hôn đến đôi môi đỏ mọng của cô rồi, cô không đợi Thường Nhạc gõ cửa, liền lè đầu lưỡi ra, cùng với Thường Nhạc quấn lấy vào nhau, đến lúc cả hai thở không nổi nữa mới tách ra, tâm hồn của cô cũng đã bị hôn đến mơ mơ hồ hồ, liền đổi ý nói:

- Không, đừng ở chỗ này được không?

Một tay kéo lấy Lâm Quai Quai vào trong phòng thay đồ, trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười mờ ám, dùng tay trái đang đặt trên lưng cô từ từ sờ xuống bộ mông đặc biệt cao. Lâm Quai Quai mẫn cảm bị sờ vào mông, lại bị Thường Nhạc hôn đến nóng cả người, miệng liền phát ra những tiếng rên rỉ, thân hình bắt đầu vặn vẹo.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lại ôm chặt hôn cô, chầm chậm đẩy ngã Lâm Quai Quai xuống, một tay đặt bên eo từ từ nhẹ nhàng luồn lên phía trên, cho đến lúc bắt được một bên con thỏ trắng lớn, dùng tay nắm chặt lấy toàn bộ ngực của cô, năm ngón tay không theo quy luật nào nhào nặn, bắt đầu sờ mó sang bên kia, Lâm Quai Quai sung sướng rên rỉ, Thường Nhạc lại luồn ngón tay ra phía sau lưng cô, nhẹ nhàng kéo khóa xuống.

Khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Quai Quai đã ửng đỏ cả lên rồi, trong lòng vừa có cảm giác chờ mong lại vừa mâu thuẫn, đứng thẳng người lên để Thường Nhạc dễ hoạt động hơn, trong lòng tự nói với bản thân mình: "Đừng lo, chỉ cần phối hợp một chút là được rồi, chỉ cần bảo vệ tốt cửa ải cuối cùng là được rồi".

Thường Nhạc lột bỏ y phục Lâm Quai Quai đang mặc trên người, lộ ra bộ ngực nở nang trắng như tuyết của cô, bộ ngực đó thuộc loại một vừa ăn no lại rắn chắc, cho dù là bây giờ có nằm ngửa trên giường, cũng có thể duy trì độ cao của bộ ngực đó, giống như hai cái bát lớn lật úp lại vậy.

Nhìn thấy bộ ngực như hai bánh mì vừa mới ra lò vậy, Thường Nhạc dùng ngón trỏ của tay phải tò mò đè lên, xem thử độ co dãn và sự mềm mại của bộ ngực cô. Hắn ta cực kỳ vừa ý, hắn lại dùng ngón trỏ và ngón giữa, kẹp lấy đầu vú bên trái của cô không ngừng nắn lên và bỏ xuống, không bao lâu thì đầu vú liền trở nên cứng rắn hẳn lên, hắn ta còn lấy miệng ngậm lấy đầu vú của cô, dùng lực hút lại, khuôn mặt tròn chĩnh của Lâm Quai Quai vừa nóng vừa thẹn, dùng hai tay đẩy đầu của Thường Nhạc áp sát vào giữa lòng ngực, âm thanh 'a a' phát ra từ cổ họng. Đương nhiên, chỉ có thế không phải là đã thỏa mãn được Thường Nhạc, hắn ra vẻ không đếm xỉa gì cả!

Hắn tiếp tục lột y phục của Lâm Quai Quai ra, làm cho những đường cong lồi lõm đều mất đi sự che đậy, hắn tiếp tục tháo bỏ giày của cô, làm cho cô co rút e dè đứng sát vào tường phòng thay đồ, chiếc quần lót màu đen đã bị Thường Nhạc hung hăng cởi bỏ.

https://thuviensach.vn

- Á?

Lâm Quai Quai hô lên một tiếng, không dám nhìn Thường Nhạc, đợi đến lúc Thường Nhạc lại dính sát vào người cô, cô liền cảm thấy, xác thịt của hai người đã tiếp xúc với nhau, lúc này cô vẫn còn suy nghĩ: “Không sao cả, vẫn chưa đến giai đoạn cuối cùng”.

Bây giờ Thường Nhạc chỉ chú tâm công kích bộ phận phía dưới của cô, như kẻ trộm dùng tay âu yếm mò mẫn tới hoa viên thần bí kia.

“À?” Lâm Quai Quai suy nghĩ: “Không sao, chỉ để cho anh ấy sờ mó một chút thôi mà.”

Thường Nhạc dùng ngón giữa sờ mó, lập tức biết dục vọng của cô đã hoàn toàn bị kích động rồi.

Hắn cười cười một cách dâm đãng, cưỡi lên cô còn duỗi thẳng một chân ra, lấy ra hung khí dạo quanh khu hoa viên thần bí đó.

“Không sao cả”. Lâm Quai Quai nhắm mắt lại suy nghĩ: “Chỉ là va chạm một chút mà thôi”.

Đột nhiên, Thường Nhạc dùng sức mạnh đem “quân tiên phong” đâm thẳng vào “lòng địch”!

“A, trời ạ”. Lâm Quai Quai muốn thoát ra, nhưng sau đó cô lại nghĩ: “Chỉ để cho anh ấy tiến vào một cái thôi, mình có thể lập tức ngừng lại”.

Thường Nhạc không ngừng lại dù chỉ một chút, đầu tàu dẫn theo một đoàn tàu trực tiếp chui lọt vào sơn động, đi sâu vào tận cùng bên trong.

“A, xong rồi, tiêu rồi.” Đây là suy nghĩ cuối cùng của Lâm Quai Quai, tuy nhiên cũng đã muộn rồi.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 131: Giai Đoạn Quá Độ (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Toàn thể nhân dân học viện Kiêu Tử chấn kinh! Nguyên nhân rất đơn giản, vị trí cao nhất trong forum của học viện Kiêu Tử là một topic có lượng xem rất nhiều, nội dung có khúc dạo đầu là thế này: Đi theo Thường Nhạc, tiền vàng có rất nhiều, đi chơi theo Thường Nhạc, ngày nào cũng thỏa mãn cây côn kia. Những con chữ màu đỏ bắt mắt khiến người ta dù không muốn cũng có thể nhìn thấy, mọi người đều hiểu được trường mình lại có thêm một tổ chức nữa. Những kẻ thuộc phái trung gian ban đầu không gia nhập Long Nha, Hắc Ảnh, Ngân Câu liền như ruồi bọ gặp được trứng thối, ong mật tìm được hoa tươi, nhao nhao chạy tới. Đương nhiên trong số đó khó tránh khỏi một số tên muốn làm đứa trẻ ngoan ngoãn, tuy nhiên Thường Nhạc cũng nhanh chóng quăng ra một câu thế này: Với bọn gió chiều nào che chiều ấy, bản thiếu gia cực kỳ ghét. “Nếu là bạn của Thường Nhạc, bạn sẽ vui vẻ mà sống; Nếu như kết thù với Thường Nhạc, hắn sẽ khiến bạn không thể ngủ yên.” Tin này treo lên khi mọi người đang bắt đầu suy xét đến Long Nha, Hắc Ảnh. Dưới chính sách gậy to và tiền vàng, rất nhiều người đã không thể không rung rưng mà nhào vào lòng Thường Nhạc. Thời gian gần hai ba ngày, tổ chức Điểm G đã mở rộng quy mô đến mức dần chống lại Hắc Ảnh. Nhưng, với Thường Nhạc thì đó là vẫn chưa đủ, hoa nhà không thơm bằng hoa dại, hắn muốn dùng tầm nhìn lâu dài để suy xét vấn đề. - Ông chủ sư phụ, tầm nhìn lâu dài là sao? Cao Tiếu mỉm cười đầy dâm đãng, ánh mắt thì khá nịnh nọt. Mà đồng chí Cổ Tư Văn thì bĩu môi, nhưng cũng không thể làm gì, ai bảo gã không có cái thiên phú đó chứ, bằng không thì gã cũng không để tên nhóc này ngông cuồng đến vậy. Gã nhìn sang một chỗ cách đó không xa, trong con mắt màu đen kia tràn ngập một loại tự tin rồi từ từ nói: - Ông chủ, kỳ thật tôi và Cao Tiếu tới là đủ rồi, cần gì cậu lao sư động chúng như thế. - Không còn cách nào khác, dạo này

https://thuviensach.vn

nhàm chán quá, nên tôi chuẩn bị hoạt động chân tay chút. Thường Nhạc thoải mái nhún vai, trên mặt cũng treo một nụ cười khá tà ác. Cổ Tư Văn và Cao Tiếu đồng thời xem thường, mới hai ngày trước còn xảy ra chuyện lớn như vậy mà tên kia lại kêu là dạo này "quá nhàm chán". Cũng quá hâm rồi ấy chứ? Nhưng tên kia hoàn toàn không để ý đến ánh mắt của hai người này mà dẫn đầu đi trước. - Anh Long, đại ca không được rồi, từ sau anh hãy dẫn dắt mọi người đi! Ở chỗ nào đó, một đám thành viên chính của Ngân Câu đang bí mật thảo luận. Từ khi Lý Lăng Tiêu suy sụp, đám ăn chơi trác táng cấp thấp này cho rằng bọn họ phải chọn ra vị đại ca mới. Cậu thanh niên được gọi là anh Long kia khá là khó xử nhăn mày lại, không nói lời nào mà trong mắt lại lóe ra ánh sáng âm hiểm. - Mẹ nó, cùng lắm thì xách đao liều mạng với bọn Điểm G, bọn chúng khinh người quá đáng quá mà! - Đúng, thật kỳ quái, Điểm G kiêu ngạo như vậy. Chúng mò tới tận biên giới rồi mà sao Long Nha và Hắc Ảnh vẫn im lặng thế nhỉ? - Mẹ kiếp nhà nó, có khi là chúng nó ăn cánh với nhau rồi ấy chứ! Đám người này ầm ĩ không thôi. Toàn bộ Ngân Câu đã hoàn toàn lộn xộn. - Đến rồi. Đám Thường Nhạc đi lên tầng bốn. Khi tới cửa phòng học có thể cất chứa cả trăm người, trong mắt Cao Tiếu hiện lên vẻ hưng phấn kích động. - Để tôi gõ cửa. Cổ Tư Văn bước ra trước hai bước. "Rầm!" Hai người sau còn chưa kịp phản ứng thì cánh cửa vô cùng chắc chắn kia đã bị Cổ Tư Văn đá văng ra, mảnh vỡ bay múa trước mặt bọn họ như đám tinh linh đang vui mừng nhảy múa vậy. Phòng học vốn ầm ĩ đã yên lặng chỉ trong giây lát, thành viên tổ chức Ngân Câu đều không ngờ rằng hội nghị tổ chức của bọn chúng lại bị người chặn ngang một cách thô bạo như thế. - Chúng mày là ai, mẹ nó chứ. Một tên bốn mắt còn chưa kịp phản ứng đã kêu lên theo bản năng, mà gã còn chưa nói xong thì đã thấy bụng đau đớn. Cả người gã như trứng tôm cong gập lại, mà Cao Tiếu thì đắc ý vuốt nắm đấm của mình ở bên cạnh, ánh mắt như con sói đang nhìn chằm chằm đám cừu trước mặt: - Ha ha, xin tự giới thiệu, tao là Cao Tiếu, Trưởng ban Tuyên giáo của tổ G. Đây là thủ lĩnh anh tuấn phóng khoáng thông minh tuyệt đỉnh của bọn tạo, Thường Nhạc. - Chúng mày đến đây làm gì? Một tên trong đó cẩn thận hỏi. Cổ Tư Văn từ từ bước đến phía trước, giọng nói lạnh lẽo như băng đá, nghiêm trang nói: -

https://thuviensach.vn

Cá nhân tao đề nghị thế này: Tổ chức Ngân Câu nên giải tán đi là vừa. - Mày dựa vào cái gì mà bảo Ngân Câu bọn tao giải tán chứ! Từ trong đám người đi ra một thanh niên vạm vỡ, chính là kẻ có tên anh Long kia. Cổ Tư Văn nghiêng người nhìn người kia với vẻ mặt như Colombus vừa phát hiện ra lục địa mới vậy, y nói với vẻ cực kỳ cổ quái: - Thật không ngờ Ngân Câu còn có người như mày, chẳng lẽ mày muốn giống Lý Lăng Tiêu sao? Nghe được ba chữ Lý Lăng Tiêu, thân hình tên kia run mạnh một cái, cảnh ngộ mà Lý Lăng Tiêu gặp, có lẽ cả trường ai cũng biết. Dù gì thì cũng từng là nhân vật làm mưa làm gió, ai ngờ kết cục lại thê thảm như vậy. Nói không hề khoa trương rằng hiện giờ bất cứ gã thành viên nào của tổ chức Ngân Câu mà nghe thấy cái tên Thường Nhạc thì đều có thể mơ thấy ác mộng. Ánh mắt vốn sắc bén ban đầu của gã dần mềm lại, không tự chủ được lui ra sau. Thường Nhạc rất hài lòng với kẻ biết thời biết thế này, ánh mắt hắn cũng dần trở nên thâm thúy xa xôi hơn: - Tao cũng không muốn nói nhiều. Từ hôm nay tổ chức Ngân Câu không còn tồn tại nữa, mà tất cả chúng mày đều phải làm thuộc hạ của Thường Nhạc tao, có ai có ý kiến gì nữa không? Cái ánh mắt xâm lược kia với cái tác phong vô cùng đường hoàng này, Cao Tiếu thậm nói trong lòng: “Đây mới là đại ca mà Cao Tiếu tôi nguyện trung thành, đúng là khí thế bá chủ điển hình mà”. Trên mặt vẫn treo nụ cười như có như không, Thường Nhạc rất thuần khiết nhìn đám người của Ngân Câu, trong ánh mắt bình thản đó lại phóng ra áp lực không kẻ nào có thể ngăn cản được, giọng nói thì áp lực khiến người ta gần như không thể thở nổi: - Tao đếm ba tiếng, phàm là ai chịu quy thuận thì đi ra khỏi phòng học, còn lại đều là kẻ thù của Thường Nhạc tao. Thành viên Ngân Câu ngơ ngác nhìn nhau, chẳng biết là ai mở đầu, ấy thế mà cả lũ đều đi ra ngoài. - Binh hùng hùng một tên, cầm hùng hùng một ổ, Lý Lăng Tiêu, mày thất bại quá rồi. Cao Tiếu nhìn lớp học trống rỗng này, tiếc nuối lắc đầu. Cao Tiếu thì hoàn toàn trợn tròn mắt, lôi kéo Cổ Tư Văn nói: - Không phải chứ? Xong rồi á? Không chiến năm trăm hiệp sao? Cổ Tư Văn rất hậm hực liếc Cao Tiếu một cái, lạnh lùng nói: - Mày cho là giờ Ngân Câu còn năng lực phản kháng sao? Thường Nhạc cũng không ngờ chuyện lại được giải quyết nhanh đến thế, cảm giác như cả đường đi đều nhẹ tênh vậy. Hắn cực kỳ

https://thuviensach.vn

không có trách nhiệm nói với Cao Tiếu và Cổ Tư Văn: - Ha ha, giao đám người đó cho các anh xử lý đấy! Tôi có việc, đi trước. Cao Tiếu bỗng nói: - Không được, ông chủ sư phụ, em Vũ có nhờ tôi chuyển lời cho cậu, bảo cậu đi tham gia thi biện luận ở hội trường. - Thi biện luận? Thường Nhạc ngẩn ra: - Thi biện luận nào? - Ha ha, đệ tử cũng không dám dũng cảm nói một tiếng "Không". Cao Tiếu cười đầy dâm đãng, mà thấy ánh mắt như muốn ăn thịt người của Thường Nhạc kia thì giật mình một cái rồi nói song chuyển khác: - Ông chủ sư phụ, cậu thấy văn hay võ được hơn? Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi mà trực tiếp đạp vào mông Cao Tiếu một cái, lại "rất" dịu dàng nói: - Anh cũng không nhìn một chút, thấy thiên hạ này có đại ca nào như tôi không? Cần trí tuệ có trí tuệ, cần sức mạnh có sức mạnh, chủ yếu nhất vẫn là vẻ đẹp trai của tôi rồi. Ôi, thật quá xuất sắc, đẹp trai tới mức chính tôi cũng phải tự ghen tỵ với mình. Mẹ kiếp, mình quả thật đúng là "nam

chính toàn tài" trong đám tiểu thuyết YY rồi. - Toát mồ hôi! Cao Tiếu đều cảm thấy da gà nổi lên hết cơ thể, mà Cổ Tư Văn thì dứt khoát quay người đi, làm bộ như ta đây không nghe thấy gì hết. Cảnh tượng thật quá khôi hài, Cao Tiếu lại vội chuyển sang chủ đề khác: - Ông chủ sư phụ, thi biện luận kia thật ra là một đám con gái tri thức đấu văn gì đó, cậu có muốn đi ra oai một phen không? - Văn đấu? Tham gia cái này mất thân phận Thường Nhạc tôi lắm. Thường Nhạc hơi sửng sốt rồi lập tức thoải mái nói. - Nhưng, em Vũ ở đó chờ cậu mà. Thường Nhạc hơi buồn bực, làm một tên đàn ông lúc nào cũng có mấy em vây quanh, hắn bỗng ý thức được mình khó mà phân thân hết được. Bên này vừa mới chạy khỏi nhà Lâm Quai Quai thì bên kia Vũ Thì Tình lại tìm tới. - Ôi, cuộc đời ơi! Hãy để tôi thoát ly hồng trần đi làm hòa thượng thôi! Tên kia rất quyến rũ cảm khái một câu. Nhưng người Trái đất này đều biết, cho dù hắn có thành hòa thượng thì cũng sẽ là sư phá giới thôi. Vì đã tạo dựng được hình tượng phong cách mà hoành tráng trước đám đàn em, Thường Nhạc dứt khoát nói: - Thôi, có khi không đi, bản thiếu gia muốn về ngủ. Cao Tiếu đột nhiên cười đầy nghiền ngẫm, lưu luyến không thôi nói: - Cũng được, ông chủ sư phụ, tôi với Cổ Tư Văn

https://thuviensach.vn

đi trước nhá? Ôi tiếc thế, hơn bảy mươi phần trăm mỹ nữ đều đến đó xem mà. Ban đầu tôi còn tưởng cậu sẽ đi ra oai một phen, thôi coi như tôi chưa nói! Khì khì, ông chủ sư phụ, bye bye. - Mỹ nữ? Tia sáng lóe lên trong mắt Thường Nhạc, hắn vỗ vỗ ngực rồi đột nhiên giữ chặt lấy Cao Tiếu, nghiêm trang nói: - Bà nó chứ, tôi bỗng không thấy mệt nữa. Nghĩ lại thì trường có hoạt động, cho dù Thường Nhạc tôi có không thích thì cũng phải tích cực tham gia, như vậy mới là có tổ chức, mới là có nguyên tắc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 132: Giai Đoạn Quá Độ (2)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cao Tiếu và Cổ Tư Văn đã hoàn toàn bị cái tính sáng nắng chiều mưa của Thường Nhạc đánh bại.

Tiếc rằng người kia chẳng hề để ý tới dáng vẻ kinh ngạc của hai người mà nghênh ngang đi đến hội trường.

Dọc theo đường đi có thể thấy các cô nữ sinh ríu ra ríu rít thảo luận cái gì đó. Ngoài dự đoán của mọi người, hôm nay cô mặc đồng phục thuần một sắc thu, chiếc sơ mi thuần một màu trắng xinh đẹp cùng chiếc quần dài kẻ caro xanh trắng khiến cô nào cô nấy trông thật hoạt bát đầy sức sống.

Nhưng xuất chúng nhất vẫn là cô thiếu nữ đang đi tới từ phía đông kia, khuôn mặt tuyệt đẹp, ngũ quan cân đối, ánh mắt tùy hứng điêu ngoa, mái tóc buộc đuôi ngựa gọn gàng. Không chỉ có dung mạo xinh đẹp, dáng người của cô cũng cực kỳ trổ mã, dưới bộ đồng phục là hai ngọn núi cao rất dễ nhận thấy, lập tức liền hấp dẫn ánh mắt người bên cạnh.

Không thể nghi ngờ, người này chỉ có thể là Tư Đồ San San.

- San San, cùng đi dạo phố không?

Mấy cô nữ sinh khác gọi cô ta.

- Không được, tôi phải nhanh đến xem cuộc tranh luận.

Tư Đồ San San không chút hứng thú bĩu môi, đeo cặp sách bỏ đi.

- Thôi, gọi cô ta làm gì?

https://thuviensach.vn

Một nữ sinh hừ một tiếng:

- Người ta là em gái của Tư Đồ Lôi Minh nha, vốn khinh thường làm bạn với chúng ta mà.

Một cô nữ sinh khác cũng nói:

- Đúng đó, người ta là Tiểu công chúa nha, sao lại đi dạo phố với chúng ta được chứ?

Những lời này tuy không lớn nhưng Tư Đồ San San vẫn có thể nghe rõ ràng. Cô ta chẳng hề tức giận mà lại thấy khá đắc ý. Bởi vì được di truyền toàn bộ vẻ đẹp của mẹ, lại có gia thế hiển hách nên từ trước đến nay cô ta luôn cảm thấy có sự ưu việt trời sinh, đi đâu cô ta cũng kiêu ngạo như một vị Tiểu công chúa.

Trước nay kẻ nào kiêu ngạo sẽ phải trả một cái giá khá đắt. Trừ phi anh ta có thể kiêu ngạo như Hoàng Dược Sư trong "Đông Tà Tây Độc" của Vương Gia Vệ.

Trên hành lang hội trường đầy nam sinh, hình như là không chen vào được. Nhưng từ lúc phía sau truyền đến một giọng nữ cao chói thì con đường vốn chật chội bỗng thông.

- Cút hết đi, tránh cho bản tiểu thư vào!

Giọng nói vô lễ điêu ngoa của Tư Đồ San San vang lên.

Đa số nam sinh đều giận mà không dám nói gì, nhường đường cho cô ta.

Tư Đồ San San đắc chí đi vào như là đang bước trên thảm đỏ, cô ta không chú ý tới mười mét sau lưng cô, một tầm mắt lạnh lùng đến đông lạnh lòng người, rồi lại vô cùng nóng rực đang nhìn chằm chằm cô ta.

https://thuviensach.vn

Chủ nhân đôi mắt này chính là Thường Nhạc. Nhìn bóng lưng của Tư Đồ San San, hắn chợt mỉm cười đầy thâm ý.

Trận văn đấu đang tiến hành đầy khí thế, nhưng sắc mặt nhiều nam sinh lại chẳng hề dễ nhìn chút nào.

- Ôi, nam sinh trường chúng ta lại kém thế này sao? Đến giờ mà còn chưa có ai đánh bại được một trong đám kia, con mẹ nó mất mặt quá!

Thường Nhạc và Cao Tiếu vừa đi tới cửa hội trường thì nghe có người bên cạnh nhỏ giọng nghị luận.

- Ông chủ sư phụ, đây đúng là cơ hội ngàn năm có một cho cậu đó.

Nghe được câu này, đôi mắt kia Cao Tiếu đều híp lại thành một đường.

Thường Nhạc quét tầm mắt qua hội trường rộng lớn kia, bên trên hội trường có một chiếc bàn khá lớn, có ba gã giáo thụ, hai bên còn có hai chỗ ngồi nữa.

Có tổng cộng bốn người, bốn thiếu nữ mặc đồng phục một màu. Một trong số đó đúng là Tư Đồ San San, một người nữa là Bạch Nhược Hề. Hai người khác thì hắn không biết tên, nhưng chỉ riêng dung nhan của các cô thì ít nhất cũng phải đạt tám mươi lăm điểm trở lên.

- Thách đấu!

Hai chữ to này dán ở nơi đó, mà nhìn vẻ mặt uể oải của những người đi ra từ đó, hiển nhiên bọn họ đều thua trong tay bốn cô gái này.

Nhưng bốn đại mỹ nữ ngồi đó, đám háo sắc này cho dù có thất bại thì cũng xông lên để nắm lấy cơ hội ngàn năm có một này.

- Mẹ nó, ai dám tới thì đừng trách anh thủ hạ vô tình.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu vừa đi vào hội trường liền kêu la rất chi là kiêu ngạo.

Đám nhóc đang rục rịch định lên kia nghe thấy Cao Tiếu nói thế đều rủ rũ như cà tím gặp sương.

Thường Nhạc rất kinh ngạc nhìn Cao Tiếu, sau đó lại nhanh chóng mỉm cười tán thưởng. Xem ra tên đồ đệ này rất có bản lĩnh cáo mượn oai hùm.

Thấy ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung lên người mình, Cao Tiếu cảm thấy toàn thân sảng khoái khó có thể nói rõ. Lại thấy ánh mắt tán thưởng của Thường Nhạc, Cao Tiếu đột nhiên cảm thấy ông trời chưa vứt bỏ gã, gã cảm thấy cuộc đời mình lại có ý nghĩa.

Liếc Cổ Tư Văn một cái, thấy tên này lắc đầu, Thường Nhạc không hề có ý tốt nhìn Cao Tiếu rồi nói với giọng điệu rất mê hoặc lòng người:

- Oh, đồ đệ vô cùng hoành tráng của tôi ơi, anh đã đẹp trai như vậy thì sao không lên đại chiến tám trăm hiệp với mấy vị mỹ nữ kia đi?

Thân thể Cao Tiếu run lên, gã theo bản năng lui ra sau một bước, nơm nớp lo sợ nói:

- Không phải chứ, ông chủ sư phụ, cậu tha cho tôi đi!

- Hừ!

Thường Nhạc khinh bỉ liếc gã một cái rồi lạnh lùng nói:

- Không phải anh tự xưng là một trong tứ đại tài tử sao, chẳng lẽ chút xíu này mà còn cần sư phụ phải tự thân xuất mã sao?

Nhìn Thường Nhạc ra vẻ thế kia chứ thực ra là không chịu trách nhiệm, Cao Tiếu rất là cam tâm tình nguyện gật đầu:

- Được rồi, để tôi thử xem sao.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Cao Tiếu vuốt tóc một cách quyến rũ rồi sải bước đi đến trước bàn, nói với thần sắc khá ngạo mạn:

- Người ta nói phụ nữ gánh nửa bầu trời, tôi cũng muốn xem tài nghệ biểu diễn của các bạn lợi hại đến mức nào. Một mình tôi khiêu chiến bốn người, ha ha, chỉ cần tôi thua thì tùy cho các bạn xử lý, nhưng nếu các bạn thua thì...

Gã lại không nói nốt phần sau, thành ra tất cả mọi người đều ngóng trông gã nói ra.

Sau đó Cao Tiếu nhìn Thường Nhạc với ánh mắt không có ý tốt gì. Hội trường xôn xao cả lên, gần như tất cả mọi người đều hiểu ý của Cao Tiếu.

- Mẹ kiếp, thằng oắt này.

Thường Nhạc bị mọi người nhìn chăm chú nên rất hậm hực bĩu môi, nhưng hắn lại nhanh chóng nở nụ cười đầy dâm đãng:

- À thằng nhóc này cũng biết nghĩ cho mình đấy chứ, tuy phương pháp thì hơi quá, cơ mà mình thích.

- Hừ, tôi trước!

Tư Đồ San San là cô bé không chịu ngồi yên nhất, Cao Tiếu vừa nói xong thì cô ta đã đứng dậy.

- Không biết bạn Tư Đồ San San muốn thách đấu Cao Tiếu ở phương diện nào?

Người chủ trì Vũ Thì Tình mỉm cười nhìn Tư Đồ San San, cô bé có tính cách khá nóng nảy này, trong mắt dường như có địch ý.

- Cờ!

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San nói rất ngắn gọn.

- Bạn muốn tỷ thí cờ đen trắng với Cao Tiếu sao?

- Hừ, ai nói muốn tỷ thí kỹ thuật chơi cờ với tên ngu ngốc này chứ!

Tư Đồ San San bĩu đôi môi anh đào tỏ vẻ bất mãn, khinh thường nhìn Vũ Thì Tình và Cao Tiếu.

Mặt Cao Tiếu trầm xuống, trong lòng thì ân cần hỏi thăm toàn bộ phụ nữ của nhà Tư Đồ một lần.

Nếu không phải là em gái của Tư Đồ Lôi Minh, có lẽ cô ta đã bị ngàn vạn tên đàn ông cưỡng hiếp rồi ấy chứ!

- Xin tuyển thủ dự thi chú ý lời nói, không nên công kích người khác, xin hỏi bạn muốn tỷ thí cái gì?

Vũ Thì Tình rất nghiêm túc nhìn cô gái ngực to óc hạt nho trước mặt này.

- Tỷ thí tri thức lý luận!

Cao Tiếu hơi ngẩn ra, nhưng đó chỉ là trong khoảnh khắc. Gã nhìn Thường Nhạc đang mỉm cười, Cao Tiếu phóng khoáng cười nói:

- Chẳng lẽ tôi lại sợ cô sao? Cô cứ nói đi!

- Tổng cộng có bốn câu hỏi, nếu anh thắng thì tôi nhận thua!

Tư Đồ San San hơi dừng lại, dùng ánh mắt trong veo kia nhìn khuôn mặt gợi đòn của Cao Tiếu kia rồi nói tiếp:

- Đầu tiên, nói ra toàn bộ quan niệm của chơi cờ?

Cao Tiếu hơi ngây ra, sau gã thả lỏng vai ra. Vấn đề này là vấn đề đơn giản nhất, đồng thời cũng là vấn đề khó nhất, toàn bộ về một thứ là có thể thao

https://thuviensach.vn

thao bất tuyệt.

Gã ngẩng cao đầu, nói rất khí phách:

- Cổ nhân từng nói, cờ tướng chính là thứ ắt không thể thiếu cho mỗi một gia đình hạnh phúc. Cầm, kỳ, thi, họa là dấu hiệu học thức và tu dưỡng của cá nhân ở thời cổ đại, văn nhân truyền thống luôn coi trọng chuyện cùng thông thạo "Cầm kỳ thi họa". "Kỳ" đại diện cho yêu cầu rèn luyện trí tuệ hàng ngày của văn nhân thời xưa, loại rèn luyện hàng ngày này cùng rèn luyện văn học hỗ trợ nhau. Đúng như ô tô mặc dù nhanh nhưng không thể thay thế đôi chân con người, cho dù trình độ kỳ nghệ của máy vi tính có lợi hại hơn nữa thì không thể thay thế con người chơi cờ; giống như chạy bộ là một loại rèn luyện thân thể và ý chí, cờ cũng là một loại rèn luyện văn hóa hàng ngày, đây mới là lý do căn bản để đánh cờ có thể sống sót dưới sự phát triển của khoa học kỹ thuật từng ngày.

Cao Tiếu vừa nói xong, bên dưới đã vang lên tiếng vỗ tay như sấm. Một phần vì Cao Tiếu trả lời quả là rất tốt, mặt khác lại là vì tên tuổi của Thường Nhạc.

- Hừ, anh chớ đắc ý vội! Giờ tôi hỏi anh, trong cờ gồm có cờ tướng, cờ vây và vài loại khác, như vậy tư tưởng Đạo gia thời xưa và đạo chơi cờ có quan hệ gì?

Nhìn thấy vẻ mặt tiểu nhân đắc chí của Cao Tiếu, Tư Đồ San San liền đưa ra một câu hỏi khá cổ quái.

Câu hỏi này khá là vô nghĩa, cũng giống vô nghĩa như học sinh tiểu học viết viết văn tả chuyện nhặt được một đồng tiền rồi giao cho chú cảnh sát, từ đó thấy được tương lai dân tộc và hy vọng cho Tổ quốc vậy. Kết quả là, rất nhiều người đều chảy mồ hôi hột thay cho Cao Tiếu.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 133: Vô Đề

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khẽ ho một tiếng, Cao Tiếu vuốt mái tóc mình một cách rất quyến rũ khiến toàn trường hận không thể lôi gã xuống đánh cho một trận, lúc này gã mới từ từ nói:

- Trước khi cờ tướng thai nghén, tư tưởng của Đạo gia đã dung nhập vào máu của nó. Cờ vây và cờ tướng là sáng tạo trí tuệ đặc biệt của Trung Quốc, đều thấm nhuần sâu sắc văn hóa dân tộc, đều phản chiếu văn hóa Đông phương xa xưa mà rộng lớn. Luận Ngữ có viết thế này: Ăn no suốt ngày, chẳng dụng tâm vào việc gì, thật là khó chịu! Sao không đánh cờ đi? Đánh cờ còn hơn là ở không như thế. Khổng Tử cho rằng đánh cờ là hoạt động có ích, so với việc ăn no suốt ngày kia thì không có việc gì tốt hơn.

Dừng lại, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, gã lại nói:

- Người xưa đã sớm đem "Cầm kỳ thi họa" là bốn nghệ thuật truyền thống của Trung Quốc, có câu: "Lễ nghĩa liêm sỉ, quốc chi tứ duy; cầm kỳ thi họa, nhân chi tứ phẩm. Tứ duy bất trương, quốc nãi diệt vong; Tứ phẩm bất bị, nhân nãi khảng tắc *. Tứ phẩm này, kỳ cầm là nhã phẩm, thư là ý phẩm, mà người chơi cờ lại là trí phẩm. Nhờ sự hấp dẫn độc đáo này mà quân cờ đã chiếm được sự yêu thích của mọi người.

Lắc lắc tay, Cao Tiếu nói với cái vẻ rất đáng ăn đòn:

- Ha ha, các bạn nữ ơi, sao sắc mặt các bạn khó coi thế? Tiếp tục hỏi câu thứ ba đi nào.

- Hừ, anh chớ có đắc ý quá sớm.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San hơi khó chịu trừng Cao Tiếu một cái, lại hỏi tiếp:

- Quân cờ trong cờ tướng có hàm nghĩa gì?

- Cờ tướng là trận địa địch và ta. Vị trí, tác dụng và nước đi của quân cờ không bàn mà hợp với cấp bậc luân lý và trật tự xã hội của Nho gia. Trong quan niệm cấp bậc xã hội của Nho gia, quốc quân là người thống trị cao nhất, cho nên cờ tướng lấy chế Tướng địch vào chỗ chết để thắng; cờ tướng còn yêu cầu tích cực tác chiến chém giết, chiến tướng rong ruổi chốn sa trường phải mạnh mẽ quyết đoán túng Mã trì Xa, công thành đoạt đất, không ngại chết trận. Cờ tướng dạy cho người ta không ngừng vương lên, dẫn dắt người ta tích tiến thủ. Nghệ thuật và đạo lý của cờ tướng thể hiện tinh thần của Nho gia. Quân cờ chia làm bảy loại với cấp bậc rõ ràng, nước đi có quy tắc. Nếu nói "Sở hà Hán giới phân lưỡng biên, mã tẩu nhật tự tượng hành điền", quy định nghiêm khắc cũng hợp với quan niệm cấp bậc luân lý và trật tự xã hội của Nho gia, mà chiến đấu phức tạp lại tượng trưng cho đa nguyên mâu thuẫn trong xã hội.

Đã có kinh nghiệm ở hai lần trước, lúc này trông Cao Tiếu đã tốt hơn. Gã nhận tiện nhìn sắc mặt Thường Nhạc, thấy tên kia đang ngó mỹ nữ bốn phía, khiến cho Cao Tiếu rất thất vọng. Té ra mình là cu li cho Thường Nhạc à?

- Anh nghe kỹ đây, cách đi của cờ tướng, cờ vây là như nào?

Không ngờ dưới sự kích thích khi trông thấy thần sắc kiêu ngạo của Cao Tiếu kia, Tư Đồ San San đã mất đi chừng mực.

- Ha ha! Ha ha, điều này cũng rất đơn giản, cờ vây thể hiện tư tưởng của Đạo gia, quân cờ chỉ có hai màu trắng và đen. Hạ cờ thoải mái tự do, không bị bó buộc, theo đuổi phóng khoáng siêu dật và đại đạo tối giản. Ngửa đầu thì nhìn trời, cúi đầu nhìn đất, khắp nơi phù hợp đơn giản và phức tạp, hỗn độn và rõ ràng đối lập, ẩn chứa bản chất nhân sinh và quy luật tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, cờ tướng cờ vây vừa đối lập vừa thống nhất, chúng chính là hai phương diện của văn hóa truyền thống Trung Quốc.

- Cờ tướng chí cương, đi quân cờ như gió táp kình hỏa, quân cờ chạy càng mạnh thì càng chiếm ưu thế, nhưng sau đại đấu đại sát thường lấy thế hòa mà thu bàn. Cờ vây lại nhu, đặt quân cờ như tĩnh sơn từ lâm. Mỗi lần hạ cờ đều không thể thay đổi, nhìn như không có chút để ý nhưng kỳ thực từng quân bén rễ, phòng thủ nghiêm ngặt, đánh trái thì nhìn kỹ phải, trước khi công phải nhìn sau, chơi cờ đến cuối cùng tất sẽ phân thắng bại. Cho nên cờ vây cờ tướng tương thông, đối xứng hài hòa. Cao thủ chơi cờ đa số cương nhu đều có; minh chủ thời thịnh thế hẳn có trương có lỏng, chính như Hán Văn đế, Hán Cảnh đế lấy vô vi mà trị, nghỉ ngơi lấy sức, mà Hán Vũ đế phế Phiên tôn Nho, ba lần chiến Hung Nô.

Quan điểm của Cao Tiếu khiến tất cả mọi người đều kinh hãi. Đám nữ sinh thì si mê nhìn gã, đám nam sinh thì sùng bái. Yên lặng trong chốc lát rồi vang lên tiếng hò hét rung trời. Sự thật đã chứng minh tất cả, Tư Đồ San San đã thua hoàn toàn, cho dù cô ta có muốn ăn vạ cũng không được.

Ngay khi Tư Đồ San San buồn bực ngồi xuống, một cô gái xinh đẹp đứng lên. Cô nàng có đôi lông mày lá liễu thon dài, cái miệng anh đào chúm chím và dáng người thướt tha, nàng ta thản nhiên cười nói:

- Chúng ta thảo luận mỹ nhân thời cổ đi!

- Không vấn đề!

Cao Tiếu không hề do dự đồng ý. Tuy nhiên vừa nói xong, gã lại dùng tiếng nói mà chỉ cho thiếu nữ kia nghe thấy:

- Bản thân bạn cũng là mỹ nữ, chi bằng chúng ta trực tiếp thảo luận về bạn đi, như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nghe thấy ngôn ngữ ngả ngớn đó, thiếu nữ đỏ mặt lên, thành ra trong khoảng thời gian ngắn lại chẳng biết nên làm cái gì cho phải.

Ngồi ở dưới, Thường Nhạc rất kinh ngạc liếc tên đồ đệ dở hơi của mình kia một cái, từ khi nào thì thằng cu này có phong thái của mình rồi?

- Bạn nói cho tôi biết mỹ nhân của mười hai cung hoàng đạo đi!

Thiếu nữ nghiêng đầu đi, miệng hơi bĩu một cái giống như hơi tức giận.

Cao Tiếu sờ sờ mũi rồi trả lời rất là tự nhiên phóng khoáng:

- Mỹ nữ cổ điển của các cung: 1, Cung Bảo Bình, Trác Văn Quân. 2, Cung Ma Kết: Vương Bảo Xuyến. 3, Cung Nhân Mã, Vương Chiêu Quân. 4, Cung Bọ Cạp: Phan Kim Liên. 5, Cung Thiên Bình, Dương quý phi. 6, Cung Xử Nữ, Lý phu nhân. 7, Cung Sư Tử: Võ Tắc Thiên. 8, Cung Cự Giải, Thường Nga. 9, Cung Song Tử, Điêu Thuyền. 10, Cung Kim Ngưu, Tây Thi. 11, Cung Bạch Dương, Công Tôn đại nương. 12, Cung Song Ngư, Lâm Đại Ngọc.

Nói xong, Cao Tiếu say mê nhìn chằm chằm bộ ngực của thiếu nữ, không quan tâm đến bất cứ thứ gì khác, dường như bộ ngựa kia mới là thứ mà mình lúc cuối cùng đạt được.

- Điểm tối đa.

Nhìn ba tấm bảng điểm 10, thiếu nữ đã hoàn toàn quên đi sự tồn tại của tên háo sắc này, cô mân môi:

- Bạn hãy nói cho tôi về Điêu Thuyền, một trong bốn mỹ nhân thời xưa.

Thiếu nữ hỏi không cụ thể, Cao Tiếu lại mỉm cười rất quyến rũ rồi nói:

- Thiền Thiền có cha làm về thiên văn, bị sát hại trong họa đảng phái cuối thời kỳ Đông Hán, Thiền Thiền sống đầu đường xó chợ rồi bị bán vào nhà

https://thuviensach.vn

Vương Doãn làm nha hoàn. Vương Doãn là một lão già háo sắc, Thiền Thiền ghét lão lắm, nhưng là nha hoàn thì nàng có thể làm gì lão đây?

Trên mặt lộ ra một nụ cười tà ác, Cao Tiếu lại nói tiếp:

- Từ nhỏ Thiền Thiền học thiên văn với cha, tinh thông lịch toán. Nàng là người Trung Quốc đầu tiên suy tính ra quy luật nhật thực và nguyệt thực, nhưng còn chưa kịp báo thành quả thì đã nhà tan cửa nát. Từ khi Đổng Trọng Thư đại diện cho học phái thể chữ Lệ đắc thế, học thuyết cảm ứng thiên nhân thịnh hành, các loại sách cấm và hoạt động mê tín hoành hành ngang ngược, ngay cả giai đoạn trước của Tây Hán vốn thanh minh đã như thế, tới thời cuối Đông Hán thì càng đừng nhắc.

- Thiền Thiền tính ra ngày mười lăm cùng tháng sẽ có nguyệt thực, vì thế nàng đã nghĩ ra một kế sách. Hôm đó, khi Vương Doãn cợt nhả chạy tới, Thiền Thiền thở dài một hơi: “Vương đại nhân, người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình được. Đại nhân yêu tôi như nước sông cuồn cuộn, rót vào trong lòng tôi, tôi sao có thể không động tâm? Chỉ là thiếp là con cháu của tội nhân, sợ là sẽ làm nhục danh dự của gia đình đại nhân, không bằng để đêm trăng tròn ngày mười lăm thiếp dâng một nén hương, nhìn trời cầu khấn. Nếu trời không có dị trạng, thiếp nguyện theo đại nhân, nếu không, thiên mệnh khó trái”. Vương Doãn liền đồng ý. Tối mười lăm đó, Thiền Thiền cầu khấn với mặt trăng. Vương Doãn ngồi ở hành lang, cùng các đại danh sĩ như Sơn Đào, Lưu Biểu đàm luận không vô linh hư, than thiên mệnh xa vời. Lúc này, nguyệt thực xuất hiện, mọi người đều há hốc mồm nhìn. Vương Doãn gắng gượng cười rồi than: “Mỹ hồ Thiền Thiền, cảm thiên động địa”. Vì thế đã thả tự do cho Thiền Thiền. Sau nàng tự do yêu đương, gả cho Lã Bố sống một cuộc sống hạnh phúc. Sau mọi người gọi Thiền Thiền là “Bế Nguyệt”, kỳ thực là nguyệt thực!

Vừa dứt lời, Cao Tiếu tiếp tục nhìn chằm chằm bộ ngực thiếu nữ mà không hề chớp mắt lấy một cái.

https://thuviensach.vn

Tất cả khán giả ở hội trường đều sửng sốt, thế cũng được? Đây không phải là chuyện cười trên mạng sao?

- Tôi... Tôi nhận thua!

Lúc này, thiếu nữ không chỉ nhìn thấy tấm biển với số điểm tối đa mà còn thấy được ánh mắt háo sắc của Cao Tiếu kia, đã hoàn toàn bị đánh bại.

Khi thiếu nữ xoay người trực tiếp đi xuống bục, Thường Nhạc rõ ràng thấy thiếu nữ ngân ngấn nước mắt, trong khoảng thời gian ngắn hắn bỗng thấy bất mãn, dường như mình chọn sai nơi rồi. Nếu chỉ có hai người mà đùa giỡn vị mỹ nữ ngượng ngùng này thì hiệu quả tốt hơn hiện tại nhiều, tiếc là thiếu nữ này lại bị Cao Tiếu chinh phục.

Hiện tại cái dáng vẻ nhu mì của cô ta này mà do mình đùa giỡn ra thì hoàn toàn tiện nghi cho đám háo sắc bên dưới rồi.

Lúc này một mỹ nữ có tướng mạo khá thanh tú mà Thường Nhạc chưa từng gặp bao giờ chỉ vào Thường Nhạc, hơi chần chừ một chút rồi mở miệng nói:

- Tôi biết bạn chơi đàn rất giỏi, nhưng tôi vẫn muốn so với bạn! Chúng ta đồng thời đàn một bài, tôi đánh bài vui vẻ còn bạn thì bi thương, không thì bạn đàn bài vui vẻ còn tôi đàn bài bi thương, cuối cùng nhờ cảm giác của trọng tài để phân định thắng thua!

Nội dung mà thiếu nữ nói rất công bằng, cũng hết sức ngắn gọn.

Cao Tiếu ngẩn người ra, sao cô em này lại không muốn so với mình mà lại muốn so với đại ca của mình? Đây là đường cong cứu quốc sao?

“Sao cô ta biết ông chủ sư phụ đánh đàn rất giỏi? Chẳng lẽ cô ta thầm yêu trộm mến ông chủ à?”

https://thuviensach.vn

Trong đầu Cao Tiếu bỗng toát ra cái ý nghĩa này.

Nghĩ thế, Cao Tiếu thầm nói: “Chỉ cần cố gắng chút nữa, cô nàng sẽ phải khóc đòi mình cua cô nàng cho xem.”

Lúc này Thường Nhạc đã nhàn nhã đi lên bục, gật đầu nói:

- Được rồi, chúng ta bắt đầu đi.

- Ok, tôi chọn bi thương!

Thiếu nữ không cần nghĩ mà nói luôn.

Hai chiếc đàn cổ được đặt trước mặt hai người!

Âm nhạc mờ ảo như tinh linh của ước mơ, âm nhạc bi thương lại như linh hồn trong địa ngục, những bông hoa tươi đẹp đẽ thả ra trên bầu trời, bộ lễ phục màu đen tràn ngập hơi thở tử vong. Hai loại cảm giác bất đồng này làm cho người ta run rẩy, nhưng cũng làm cho người ta khoái hoạt.

Một loại cảm giác cực kỳ cổ quái bắt đầu sinh ra từ trong tâm mọi người, tươi cười nhưng lại mang theo nước mắt khiến người đau khổ, mâu thuẫn tâm lý cùng lúc sinh ra.

“Xem ra hai người bọn họ sẽ bất phân thắng bại.” Gần như trong tim mỗi người đều sinh ra loại ý nghĩ này. Tuy nhiên đúng giây phút này, tình hình đột nhiên biến hóa. Với ngón tay nhẹ nhàng lướt trên phím đàn, nốt nhạc duyên dáng đã bay ra theo suy nghĩ của Thường Nhạc, tuy hơi nhẹ nhưng lại có vài phần sinh động, dường như ni cô cách xa trần thế đã lâu, lại dường như tinh linh vui vẻ, hai loại cảm giác khác nhau đã tràn ra dưới những ngón tay của thiên tài kiêm Tân nhân vương Thường Nhạc.

Đó là một loại tự nhiên, một loại giải thoát, nó tuyệt vời như âm thanh của thiên nhiên, mọi người đã hoàn toàn lâm vào trong loại âm nhạc kỳ diệu

https://thuviensach.vn

này.

Ngoài tinh linh đang nhảy nhót ra thì còn có thêm loại cảm giác tuyệt vời khiến người ta không thể ức chế được! Cảm giác đó cứ như tự nhiên mà thành.

Một khúc kết thúc, mọi người giống như vừa mơ một giấc mộng, khi tỉnh lại thì giờ phút vui sướng nhiều hơn là đau thương.

Nhìn đám khán giả hoàn toàn bị âm nhạc của mình thao túng, Thường Nhạc nở một nụ cười tà ma, trong lòng thì thầm nghĩ: “Đúng rồi, Thường đại thiếu gia ta thì phải tạo ra hiệu quả như thế.”

Trận tranh tài thứ bốn: Bạch Nhược Hề vs Thường Nhạc!

Bạch Nhược Hề bỗng mở miệng:

- Tôi nhận thua!

Thường Nhạc nghe được câu thì thì hoàn toàn choáng váng, hắn ban đầu còn chuẩn bị một trận biểu diễn cuối cùng nữa để chinh phục tát cả trái tim các vị mỹ nữ ở đây, ai ngờ bị câu nói đó của cô ta phá hỏng.

Bạch Nhược Hề nhìn thấy vẻ mặt cổ quái trên mặt Thường Nhạc kia, cô ta xì cười rồi nói:

- Có phải bạn rất thất vọng không?

- Đúng vậy, nhưng mà...

Thường Nhạc nói tới đây thì cố ý ngừng lại một chút, chăm chú nhìn dung nhan động lòng người của Bạch Nhược Hề kia rồi nói rõ từng tiếng một:

- Tôi lại cảm thấy như là bạn đang ghen.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nóng bỏng của Thường Nhạc đó, loại ánh mắt bỏng cháy này suýt chút nữa thì nuốt chửng cả người cô ta, Bạch Nhược Hề khẽ run, chân đạp mạnh xuống đất một cái, khuôn mặt đỏ hồng hết lên.

- Quai Quai, sao em lại ở đây?

Vừa liếc thấy một mỹ nữ đi tới, Lâm Quai Quai vừa thanh tú lại mang theo vẻ ngượng ngùng, Thường Nhạc không biết nên trầm trồ khen ngợi cho vận mệnh của mình hay là nên nói gì đó.

Nhưng loại đào hoa thế này thì thằng ngốc nào cũng vui vẻ chịu đựng, huống chi là cái tên vốn có vài phần háo sắc này.

- Vừa rồi anh nói chuyện với Bạch Nhược Hề đúng không?

Thấy Thường Nhạc vẫn cười tươi, Lâm Quai Quai nói mà mang theo vài phần chua chua.

Mấy ngày không gặp, không ngờ Quai Quai còn hấp dẫn hơn trước mấy phần, nhất là dáng người yểu điệu kia quả thực đúng là siêu hot. Xem ra, con gái mà được tình yêu và xxx tưới nhuần thoạt nhìn vô cùng xinh đẹp.

* : Lễ nghĩa liêm sỉ là bốn cơ sở chính yếu (tứ duy) để lập quốc, cầm kỳ thi họa là bốn phẩm chất (tứ phẩm) của con người. Tứ duy mà không phát triển thì nước sẽ diệt vong, tứ phẩm mà không có thì người sẽ tệ đi. @@

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 134: Sầu Triền Miên

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Anh Nhạc, đi thôi.

Lâm Quai Quai bỗng nhiên chớp đôi mắt to đẹp của mình, cũng đầy kiêu ngạo liếc qua tất cả đám con gái ở đây với ý là bà đây đã là người của Thường Nhạc.

- A, ừ.

Tên kia thì vẫn còn khá buồn bực, còn chưa kịp chào hỏi em Vũ Thì Tình đang nhìn hắn đầy nồng nàn kia thì đã bị Lâm Quai Quai kéo ra ngoài.

Kết quả là trong ánh mắt có hâm mộ có ghen tỵ của những người khác, hai người nghênh ngang rời đi.

Cả hai tìm một chỗ yên tĩnh nhất rồi ngồi xuống. Lâm Quai Quai vuốt vuốt mái tóc đen của mình rồi nói với giọng khá ngại ngùng:

- Anh Nhạc, mấy hôm nay có nhớ em không?

Thường Nhạc cảm thấy những bông hoa mùa xuân đã hoàn toàn nở rộ, thành ra hắn cũng đáp lại rất tự nhiên:

- Nhớ, đương nhiên là nhớ rồi.

Tại giây phút này, Thường Nhạc cảm thấy Lâm Quai Quai hơi khác thường, nhưng hắn lại rất thích loại khác thường này.

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai cúi đầu khẽ vâng một tiếng rồi dựa vào vai Thường Nhạc, một lúc lâu sau cô nàng mới chớp đôi mắt mình, dịu dàng nói:

- Có một ông cụ từng nói: Khi còn sống con người ta sẽ gặp được bốn người, anh tin không?

- Con người khi còn sống sẽ gặp được bốn người? Sao có thể chứ?

Thường Nhạc hơi ngẩn ra, không nhịn được nhìn bảo bối của mình, hoàn toàn choáng váng. Đáng lẽ cả hai phải âu yếm nha, sao lại thành ra nho nhã thế này, làm cho hắn cảm thấy cả người đều không được tự nhiên.

- Đương nhiên là bốn rồi, người đầu tiên là chính mình nhé, người thứ hai là người mình yêu nhất, người thứ ba là người yêu mình nhất, người cuối cùng là người sẽ sống với mình cả đời.

- Là sao cơ?

Miệng thì nói thế, mà Thường Nhạc đã bắt đầu sờ loạn, từ bả vai cho tới ngực Lâm Quai Quai. Lâm Quai Quai đỏ bừng cả mặt lên, khẽ tránh hai cái, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Thường Nhạc kia, cô hiểu được giãy dụa thế nào cũng là phí công.

Mà Thường Nhạc lại rất thích nhìn vẻ mặt ngượng ngùng này của Lâm Quai Quai, lần nào ở cùng cô bé này cũng vậy, chỉ cần sờ cô nàng thôi là đã đỏ hết mặt lên, loại tư vị này thật quá sung sướng.

- Dạ, em cũng không biết nên trả lời anh thế nào nữa, nhưng đến lúc anh gặp được thì sẽ biết thôi.

Lâm Quai Quai khẽ kiều đôi môi anh đào chúm chím lên, cuối cùng vẫn không chịu nói ra đáp án.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sửng sốt, không ngờ tư duy Lâm Quai Quai vẫn còn ở vấn đề đó, nhưng hắn lại bị nó hấp dẫn:

- Vậy người đầu tiên anh gặp được là ai?

- Người đầu tiên là người anh yêu nhất, sau đó sẽ cảm nhận được tình yêu!

Trong ánh mắt xinh đẹp của Lâm Quai Quai đã mang theo vài phần mơ mộng, hiển nhiên là cô bé này đã hoàn toàn vùi đầu vào trong mộng ảo rồi.

- Sao lại như vậy?

Thường Nhạc cảm thấy suy nghĩ của mình dường như không nằm trong khống chế, chẳng lẽ Quai Quai đang biểu hiện ra sức hấp dẫn của phái nữ với mình chăng?

- Bởi vì biết cảm giác được yêu nên mới có thể phát hiện ra người yêu anh nhất, khi anh vừa trải qua yêu người và được yêu. Học yêu xong mới biết ai là người mình cần, cũng mới tìm được người phù hợp nhất để có thể chung sống cả đời.

Lâm Quai Quai khẽ chuyển động đôi mắt mình.

- Ha ha, anh không đồng ý.

Thường Nhạc nghĩ đến mục tiêu tán gái vĩ đại của mình thì lập tức gạt bỏ đi cách nói của Lâm Quai Quai.

- Trong cuộc sống hiện thực này, ba người kia không phải là một người, người anh yêu nhất thường không chọn anh, người yêu anh nhất thường không phải người anh yêu nhất; mà đáng kể nhất là người không yêu anh nhất mà anh cũng chẳng yêu người ta nhất lại xuất hiện ở thời gian thích hợp, anh sẽ là người thứ mấy trong cuộc đời người ta? Không có ai là cố ý thay lòng đổi dạ cả, khi cô ấy yêu anh nhất đúng là thật sự yêu anh, nhưng

https://thuviensach.vn

khi cô ấy không yêu anh nữa thì đã thật sự không còn yêu nữa; Khi cô ấy yêu anh thì không có cách nào giả bộ là không yêu anh, đồng dạng, khi cô ấy không thương anh nữa thì cũng không cách nào giả bộ yêu anh được. Nếu một người không yêu anh nữa mà muốn ra đi, anh nên hỏi xem mình còn yêu người ta không. Nếu anh cũng không còn yêu nữa thì vì tự tôn đáng thương kia mà không chịu rời đi, nếu anh còn yêu thì phải hy vọng người ta sống vui vẻ hạnh phúc, hy vọng người ấy sẽ được ở cùng người mà người ấy yêu thương chân chính mà không hề ngăn cản, như thế sẽ tỏ vẻ anh đã không còn yêu người ta nữa. Nếu anh không yêu cô ấy thì anh lấy đâu cái tư cách mà chỉ trích cô ấy thay lòng đổi dạ!

Lâm Quai Quai nói với vài phần mất mát.

“Cốc!”

Lâm Quai Quai vừa nói xong thì bị Thường Nhạc “hung tợn” gõ cho một cái.

- Quai Quai, lời vừa rồi em học được ở đâu vậy?

Thường Nhạc vừa giúp Lâm Quai Quai xoa đầu vừa nghi ngờ nhìn cô.

Cho dù hắn có là thằng đần thì cũng hiểu được ý của cô gái ngoan ngoãn này! Ôi, thật đáng thương, cô bé này cuối cùng cũng hiểu được dùng đường cong để cứu nước rồi. Xem ra khi phụ nữ mà gặp tình địch thì đều trở nên vô cùng khôn khéo.

Lâm Quai Quai bĩu môi, nghiêm trang nói:

- Người ta đọc được từ mấy tiểu thuyết thanh xuân vườn trường đó, hay lắm nha.

- Mẹ kiếp, toàn là sách vở hại chết người.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thở dài một tiếng rồi giơ tay nhéo nhéo mặt Lâm Quai Quai:

- Quai Quai, có phải em còn chuyện gì khác không?

Lâm Quai Quai vừa bình tĩnh được thì lại đỏ bừng mặt cả lên, cô nàng ngượng ngùng nhìn Thường Nhạc.

- A ha, chẳng lẽ là chủ động dâng mình?

Thường Nhạc cũng cảm thấy toàn thân bắt đầu hưng phấn, loại chuyện tươi đẹp này đã lâu rồi hắn không được hưởng.

Lâm Quai Quai nghịch ngợm lè lưỡi, mỉm cười nói:

- Không còn chuyện gì khác nha, chỉ là tùy tiện nói chút xíu thôi!

- Chỉ vậy thôi?

Thường Nhạc đúng là thật nể phục cô bé này, hắn nở nụ cười dâm đãng rồi nhào tới.

Một chiếc lưỡi nhỏ nhắn linh hoạt khéo léo vượt qua khoảng cách không lớn lắm giữa hai người mà xâm nhập vào lãnh địa của Thường Nhạc. Đầu lưỡi hai người nhanh chóng cuốn lấy nhau. Thường Nhạc thì chủ động hút lấy những gì ngọt ngào nhất.

Lâm Quai Quai nhanh chóng nhắm mắt lại, đôi tay cũng vô ý thức che mặt, thân thể mềm mại khẽ run lên. Dưới ánh trăng dịu dàng chiếu xuống, Thường Nhạc cảm thấy tất cả đều quá mỹ diệu.

Qua một lúc lâu, hai người mới tách ra. Khuôn mặt Lâm Quai Quai đã đỏ như tôm nấu chín.

Thường Nhạc liếm liếm môi, cười hì hì nói:

https://thuviensach.vn

- Quai Quai, chúng ta tiến hành giao lưu sâu hơn đi.

Lâm Quai Quai ngượng ngùng cúi đầu xuống, hơi giận nói:

- Anh xấu quá đi, sao có thể ở nơi này được.

Nói xong, cô nàng giãy ra khỏi lòng Thường Nhạc.

- Nơi này không được, như vậy nghĩa là nơi khác là được.

Trong đầu Thường Nhạc bỗng xuất hiện cái cảnh tượng long trời lở đất kia, bên dưới lập tức phản ứng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 135: Chăm Sóc Dạy Dỗ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thời điểm một nam một nữ đang muốn giữa ban ngày ban mặt ngay tại trong sân trường phát triển chuyện không phù hợp tinh thần văn minh của chủ nghĩa xã hội, có người đột nhiên nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Đây chính là tiếng ho khan đắc ý, kèm theo tiếng ho khan này, Tư Đồ San San từ từ đi ra.

Cô cầm một chiếc điện thoại di động MOTO kiểu mới, camera hướng về phía hai người Thường Nhạc và Lâm Quai Quai, vẻ mặt vô cùng đắc ý:

- Ha ha, không biết sau khi phát tán những hình ảnh này lên mạng thì sẽ tạo ra chấn động như nào nhỉ? Anh nói xem, họ Thường kia?

Mặt Lâm Quai Quai có chút căng thẳng, ngây ngốc nhìn Thường Nhạc, dù sao cô cũng là con gái nhà lành, loại chuyện này bị người khác chụp trộm khiến cô rất muốn sụp đổ.

Thường Nhạc thì giả bộ kinh ngạc liếc mắt nhìn Tư Đồ San San, trong lòng thì nghĩ đến điều mà người ta không tài nào hiểu nổi. Người trên trái đất đều biết, với công lực của Thường Nhạc, có người đứng gần trong khoảng mười bước, hắn không thể không nhận ra. Trừ phi người nọ là cao thủ cao thủ cao cao thủ, mà Tư Đồ San San kia đương nhiên không phải.

Có âm mưu, nhất định có âm mưu!

Tuy nhiên, hai cô gái không phát hiện ra tâm tư này của Thường Nhạc, chỉ thấy Thường Nhạc rất phối hợp lộ ra một vẻ mặt cực kỳ sợ hãi, yếu ớt nói:

https://thuviensach.vn

- Cô có ý gì?

- Không có ý gì, tố giác phong thái bất chính trong sân trường thôi!

Tư Đồ San San vô cùng đắc ý, có thể nhìn thấy Thường Nhạc kinh ngạc, lòng cô quả thực vô cùng vui sướng. Cô cảm thấy ông trời không vứt bỏ mình, cảm thấy cuộc đời mình lại có ý nghĩa, nhìn nhìn hai người cười nói:

- Các người cảm thấy tôi phát tán những bức hình này lên Forum của trường học thì sẽ thế nào?

- Đáng ghét!

Lâm Quai Quai nổi giận, hừ một tiếng, vô cùng hào khí xông về phía Tư Đồ San San nói:

- Tư Đồ San San, sao cô có thể làm ra loại chuyện chụp lén như này!

- Bản tiểu thư vì sao không thể làm?

Tư Đồ San San không khỏi giơ di động lên, vẻ mặt tự đắc, ngang ngược kiêu ngạo nói:

- Làm như vậy rất mất mặt sao? Các các người giữa ban ngày ban mặt làm trò xằng bậy trong sân trường có mất mặt không? Ha ha, hơn nữa, bản tiểu thư thích, các người quản được không?

Lâm Quai Quai sắc mặt tái nhợt, lại vô cùng xấu hổ. Gặp loại chuyện này, cô không biết làm sao bây giờ. Chỉ có thể nhẹ nhàng kéo tay Thường Nhạc.

Trên mặt lộ ra nụ cười như có như không, Thường Nhạc nhìn Tư Đồ San San, khẽ cười nói:

- Xóa ảnh đi, nói đi, cô có điều kiện gì?

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng kinh ngạc của Thường Nhạc, trái tim Tư Đồ San San không khỏi kích động, từ trước đến giờ Thường Nhạc đều không để ý đến cô. Hôm nay hắn cuối cùng cũng chủ động chịu thua rồi, điều này quả thật chính là sự việc khiến người ta vui sướng!

Đối với loại hot girl như cô ta, chắc chắn sẽ không phát tán ảnh chụp lên mạng, cô chỉ là muốn Thường Nhạc cúi đầu trước mình mà thôi. Vì thế cô thấy tốt thì thu lợi nói:

- Rất đơn giản, anh theo giúp tôi một ngày, bà cô bảo anh làm gì thì anh làm cái đó. Nếu như tâm tình của bản tiểu thư tốt mà nói, thì sẽ xóa toàn bộ ảnh chụp vừa rồi.

- Cái gì?

Lâm Quai Quai giật mình kinh hãi, nghe giọng điệu này của Tư Đồ San San, chẳng phải là muốn Thường Nhạc làm nô lệ cho cô ta sao? Phải biết rằng, danh tiếng ngang ngược kiêu ngạo không nói đạo lý của Tư Đồ nhị tiểu thư như sấm ở bên tai trong học viện Kiêu Tử, nếu như Thường Nhạc thật sự đồng ý, vậy có thể tưởng tượng kết cục sẽ thê lương cỡ nào.

Ngoài dự đoán của mọi người, Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi trả lời:

- Không thành vấn đề, mặc cả xong!

Lời này vừa nói ra, không chỉ Lâm Quai Quai ngây ngẩn cả người, mà ngay cả Tư Đồ San San cũng trợn tròn mắt. Bạn học Thường cũng quá hiền hậu đi?

Tuy nhiên, đây chính là kết quả Tư Đồ San San muốn, rất hài lòng cười nói:

- Được lắm, quân tử nhất ngôn.

https://thuviensach.vn

- Tứ mã nan truy!

- Họ Thường kia, đừng hòng nghĩ âm mưu đùa giỡn gì, mấy trò khôn mặt này của anh trước mặt bản tiểu thư không đáng một đồng.

Tư Đồ San San oán hận nói, trong lòng đã nghĩ đến mấy trăm loại phương pháp để lăng nhục Thường Nhạc.

- Vậy sao? Yên tâm đi, tôi sẽ tuân thủ lời hứa.

Thường Nhạc thản nhiên cười.

- Tốt, bản tiểu thư đi trước, nhớ kỹ, ngày mai anh phải nghe theo tôi toàn bộ!

Nhìn bóng lưng Tư Đồ San San rời đi, mắt Lâm Quai Quai long lánh nước, cô cảm thấy Thường Nhạc vì cô cam chịu ủy khuất lớn như vậy, thật sự quá vĩ đại.

Tuy bạn học Thường mặt ngoài giống như nghĩa khí ngất trời, nhưng trong đôi mắt thâm thúy kia lại hiện lên chút ánh sáng của âm mưu.

Tất cả mọi người đều biết, hậu nhân của ngũ đại thế gia bình thường đều không thể nội đấu quá lộ liễu, đây cũng không phải là nguyên nhân mà Thường Nhạc chủ động trêu chọc Mộ Dung Trường Thiên và Tư Đồ San San, nhưng chuyện này cũng không đại diện cho việc đối phương sẽ không trêu chọc hắn. Có một câu thành ngữ nói như thế này, ‘Gậy ông đập lưng ông’.

Đối với bộ ngực lớn của Tư Đồ San San, kẻ nào đó sớm đã thèm chảy cả nước miếng rồi, chẳng qua là thiếu một cơ hội thích hợp mà thôi. Phải biết rằng, Thường Nhạc có người áo đen âm thầm bảo vệ, Tư Đồ San San cũng vậy, Thường Nhạc cũng không phải sợ đánh không lại đám vệ sĩ đó, mà là không muốn làm mọi chuyện lớn lên sẽ không dễ ăn nói với các lão gia.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ Tư Đồ San San chủ động tìm tới tận cửa, về tình về lý, Thường Nhạc đều rất là bị động, một Hoa hoa công tử sao có thể buông tha cơ hội ngàn năm một thuở này?

Có lẽ, ân oán giữa Đông Phương gia và Tư Đồ gia, sẽ mở màn từ ngày hôm nay.

Sáng sớm ngày thứ hai, một trận tiếng gõ cửa dồn dập đánh thức Thường Nhạc. Cô bé điêu ngoa Tư Đồ San San tức giận đứng ở cửa, mở đầu chính là một câu:

- Sao lại lâu mở cửa như vậy!

Thường Nhạc nhẫn nại hỏi:

- Tam tiểu thư, sớm như vậy đã đến phòng tôi là có gì chỉ bảo?

- Anh nói xem?

Tư Đồ San San đắc ý, đĩnh đạc nói,

- Nhớ kỹ, cả ngày hôm nay anh phải theo tôi!

Thường Nhạc cười khổ nói:

- Vậy cũng không cần sớm như vậy chứ?

Còn chưa nói xong, Tư Đồ San San liền ngắt lời:

- Tôi mặc kệ! Lời anh nói có tính hay không?

Nhìn thấy sắc mặt Thường Nhạc thay đổi, trong lòng cô gái nhỏ vô cùng đắc ý. Cô đã chuẩn bị tốt để trêu chọc tên vạn ác này. Hừ hừ, Đệ nhất Nhân khí thiên vương học viện Kiêu Tử cái gì chứ, còn không phải để bà cô đây chơi đùa sao!

https://thuviensach.vn

Vì thế, cô ta tăng thêm uy hiếp nói:

- Nếu anh không đi, tôi lập tức post ảnh chụp lên forum, anh không nghĩ cho mình, cũng phải nghĩ một chút cho Lâm Quai Quai nha!

Thường Nhạc thay đổi sắc mặt, không còn cách nào khác buông tay:

- Được rồi, đi!

Tư Đồ San San quả thật muốn hoan hô nhảy nhót, nhưng vẫn cố giữ hình tượng ác nghiệt trước mặt Thường Nhạc, cô lôi kéo Thường Nhạc nhét vào chiếc Ferrari 599GTB Fiorano II style mới!

Một giờ tiếp theo, Thường Nhạc cảm nhận được cái gì gọi là nhanh như điện chớp thật sự. Nhìn không ra, Tư Đồ San San ngồi ở ghế lái giống như được sung điện, tốc độ chưa bao giờ xuống dưới 180km/giờ.

Khoa trương hơn chính là, cô vẫn đang chạy ở trong nội thành!

Tuy trời vừa mới tờ mờ sáng, nhưng trên đường đã có không ít xe đang chạy, cũng có học sinh sáng sớm xếp hàng đi học đều bị ánh sáng chợt lóe lên làm cho sợ hãi.

- Này, nhanh quá rồi đấy?

Thường Nhạc cầm chặt tay vịn, phát huy hành động, lắp bắp nói. Không thể không thừa nhận, hắn đúng là có chút xem trọng kỹ thuật lái xe của Tư Đồ San San, tuy nhiên vẫn có chênh lệch lớn với hắn.

Tư Đồ San San xem thường nhìn hắn:

- Đây đã tính là gì? Khi tôi còn ở Hải Thành, tốc độ lái xe còn nhanh hơn bây giờ nhiều, chỉ là chưa quen đường ở đây. Xe ở bên cạnh cũng quá ít, nếu có nhiều xe mà nói... loại chuyện đó quả thật khiến người ta kích thích đến ngây người!

https://thuviensach.vn

Đang nói chuyện cô chợt quay mạnh lại, các xe chạy ngược hướng tả đột hữu xung, sợ tới mức dạt mạnh về hai bên, trong không khí lập tức tràn ngập mùi cháy khét của phanh xe.

Tư Đồ San San mừng rỡ hò reo.

Thường Nhạc nhíu mày nói:

- Cô ở Hải Thành cũng lái xe như vậy sao?

- Đương nhiên, rất kích thích, loại người nhát gan như anh sẽ không hiểu!

- Như vậy không tốt.

Vẻ mặt của Thường Nhạc rất thành khẩn, rất nghiêm túc nói:

- Lệnh tôn lệnh đường cũng không dễ dàng mới sinh ra cô, làm con gái hẳn nên yêu quý thân thể mình, sau này mới có thể báo đáp công ơn nuôi dưỡng của cha mẹ, nếu cô xảy ra chuyện gì, bọn họ sẽ rất đau lòng.

- Họ Thường kia, đừng có mèo khóc chuột giả từ bi!

Tư Đồ San San hừ lạnh một tiếng:

- Bọn họ đâu cần để ý gì đến tôi, cả đám người đều vội vàng làm toàn chuyện đại sự, cho dù tôi có chết cũng không ai để ý đâu! Anh cũng đừng giống mấy lão già, đừng có lắm mồm!

Thường Nhạc tiếp tục nói:

- Cho dù cả cô và cha mẹ cô đều không để ý, tính mạng của người khác cũng là tính mạng. Nếu chẳng may đâm bị thương hoặc chết người vô tội, như vậy cũng không tốt đâu.

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy mình rất có tinh thần của chủ nghĩa nhân đạo.

Tư Đồ San San thắng gấp khiến chiếc xe thể thao quay vòng 180 độ, lớn tiếng nói:

- Anh là ai, có tư cách gì nói tôi? Hừ, tiếp tục lắm mồm tôi sẽ post hết ảnh thân mật của các người lên!

- À ừ, ta đây không nói nữa.

Thường Nhạc cúi đầu, không ai biết được ánh mắt của hắn cất dấu điều gì khi cúi xuống.

Lúc này đã là buổi sáng, Tư Đồ San San này vẫn coi là khá biết thưởng thức, đưa Thường Nhạc đến chợ đồ cổ nổi tiếng cả nước ở thành phố J.

Thường Nhạc liếc mắt một cái liền chọn trúng một khối ngọc bội Phỉ Thủy, hắn nhớ rõ sắp đến sinh nhật của Vũ Thì Tình, chi bằng tiện tay mua lấy.

Ai ngờ vị đại tiểu thư kia lại không đồng ý, cô tức giận đoạt lấy miếng ngọc bội ngã xuống đất, khóc lóc om sòm nói:

- Lúc ở cùng tôi không được mua đồ cho người phụ nữ khác, phải toàn tâm toàn ý phục vụ tôi! Hừ, không được phép đưa cho bất kỳ người phụ nữ nào! Bằng không, tôi...

Một người như thế nào mới có thể nuôi dưỡng ra loại tính cách cố chấp này, Thường Nhạc quả thật hoang mang khó hiểu, cô gái này dường như sinh ra để mang phiền não đến cho người khác.

Nhưng hiện tại hắn cũng chỉ có thể dễ dàng tha thứ mà thôi.

Qua không bao lâu, cô lại nghĩ ra một trò bịp bợp mới.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 136: Không Có Ý Tốt

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc không có ý tốt cười, Tư Đồ San San dùng ánh mắt quỷ dị nhìn hắn.

Nụ cười của cô khiến cho Thường Nhạc giật mình, đây hình như là nụ cười độc quyền của hắn?

Bất luận hắn thích hay không, Tư Đồ San San tùy tay mua một đống ngọc cổ lớn, sau đó cười nói với Thường Nhạc:

- Nhóc, anh thanh toán đi.

Thường Nhạc bất đắc dĩ cười cười, chút tiền ấy hắn cũng không để vào mắt, vì thế đành cung kính không bằng tuân mệnh. Chỉ có điều, dưới cặp mắt kia hiện lên ánh sáng quỷ dị, ngày càng rét lạnh.

Khi hai người đi dạo trong một con hẻm nhỏ, ba tên côn đồ dáng vẻ lưu manh từ phía đối diện đi tới, nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp của Tư Đồ San San, nhất thời ngây ngẩn, liền lập tức dừng bước.

Tư Đồ San San nổi giận đùng đùng, liếc mắt một cái, hướng ba tên côn đồ quát lớn:

- Mấy thằng nhóc lưu manh kia, nhìn gì mà nhìn!

Mặt ba tên côn đồ lập tức biến sắc, sắc mặt u ám tiến lên nghênh đón.

Tư Đồ San San dí dỏm thè lưỡi, trốn sau lưng Thường Nhạc, đem những đồ vật đắt tiền mới mua ném trên mặt đất:

https://thuviensach.vn

- Nhanh, xông lên bắt lấy bọn chúng!

Thường Nhạc lắc đầu nói:

- Đại tiểu thư, cô tại sao phải làm nhục bọn chúng? Côn đồ dù gì cũng là người, bọn chúng chẳng qua chỉ là nhìn cô lâu một chút, cô không cần phải khi dễ bọn họ.

Tư Đồ San San chống nạnh, cao giọng nói:

- Hừ, bảo anh xông lên thì anh lên đi. Hôm nay anh chọc cho tôi mất hứng, tôi rủa anh cả đời mất hứng.

Ngay tại thời điểm mấy tên côn đồ nổi giận đùng đùng xông lên, đầu ngõ đột nhiên xuất hiện một viên cảnh sát cao to.

Viên cảnh sát mới đầu giả bộ như không thấy, nhưng sau đó lại cảm thấy bộ dạng Thường Nhạc có phần quen thuộc. Lúc này anh ta một mạch chạy tới, hưng phấn hỏi:

- Anh có phải là chủ nhân của chú chó vô địch cuộc thi đấu chó Jenmuse Bond Nicholas Augustan Mahler Peter - Big Ben không? Tôi đã từng nhìn thấy anh!

Thường Nhạc giật mình:

- Đúng vậy, cảnh sát.

- Trời ạ, Thường tiên sinh, tôi là tín đồ trung thành của Big Ben, đúng là duyên phận…!

Viên cảnh sát cao to kích động nói.

Nói xong, anh ta xoay người nói với mấy tên côn đồ:

https://thuviensach.vn

- Mẹ kiếp, mấy tên nhóc chúng mày mau biến ngay, bằng không tao sẽ không khách khí nữa.

Một gã côn đồ không phục nói:

- Là cô ta nhục mạ chúng tôi trước, chúng tôi chẳng qua chỉ nhìn cô ta một chút mà thôi!

- Đừng nói nhảm nữa, cút!

Viên cảnh sát lạnh lùng quát khiến mấy tên côn đồ lập tức cúp đuôi chạy trốn.

Thường Nhạc trong lòng quả thực có chút buồn bực, không ngờ rằng tại nơi này lại có thể gặp được người hâm mộ. Hơn nữa lại là người hâm mộ của Big Ben.

Viên cảnh sát lúc này mới tươi cười quay người lại, nhiệt tình nói:

- Chàng trai, có thể phiền Big Ben của ngài ký giùm tôi một chữ không? Tuy rằng việc một chú chó ký tên nghe có chút kỳ quái, nhưng mà tôi biết Big Ben có thể làm được điều này.

- Ồ, chúc mừng ngài, cảnh sát, vừa khéo tôi ở đây có một phần chữ ký.

Thường Nhạc cho tay vào túi lần tìm, rút ra một tờ giấy có nhiều nếp nhăn, đưa cho viên cảnh sát nói:

- Đây là chữ ký Big Ben mới ký ngày hôm qua. Vốn dĩ tôi muốn tặng cho một vị khách quý. Nếu chúng ta đã có duyên gặp gỡ, vậy xin tặng ngài trước.

Viên cảnh sát không chút hoài nghi thật giả, nhìn vết răng lộn xộn, hưng phấn nói:

https://thuviensach.vn

- Quá tuyệt! Con gái tôi nhất định sẽ vô cùng vui mừng!

Ai có thể nghĩ tới chữ ký của một chú chó bậc nhất thế giới, trong tương lai lại có thể bán với giá trên trời.

Viên cảnh sát nói xong cung kính đưa hai người Thường Nhạc đến đầu ngõ, nhìn theo hai người cho tới lúc rời khỏi.

Tư Đồ San San không ngừng cười trộm, tên bại hoại này quả nhiên trước mặt, sau lưng là hai bộ dáng hoàn toàn khác nhau, cũng may bản thân mình kịp thời nhận thức được bộ mặt thật của hắn.

- Hiện tại anh lại thiếu tôi một món nợ!

Cô chỉ vào mũi Thường Nhạc nói:

- Nếu tôi nói cho toàn bộ thế giới biết rằng, người nổi tiếng như anh lại chính là một kẻ khốn khiếp không từ bất kỳ thủ đoạn xấu xa nào, mọi việc nhất định sẽ rất thú vị. Hừ, nhanh giúp tôi nhặt lại quần áo và giầy đi, cún ngoan.

Thường Nhạc không nói một tiếng làm theo.

Việc tra tấn ngày hôm nay mới qua được một nửa, toàn bộ buổi chiều Tư Đồ San San đóng vai một tiểu thư được nuông chiều, làm tất cả những việc khiến người ta chán ghét. Tại nhà hàng cô nhục mạ nhân viên phục vụ; tại cửa hàng quần áo, cô giáng cho nhân viên bán hàng hai cái tát; đối với những người qua đường nhìn cô lâu một chút, cô phỉ nhổ; đi đường dẫm phải chân người khác cũng thành lý do để cô mắng mỏ; chạy xe đụng phải xe khác đỗ ở ven đường, cuối cùng trách nhiệm cô lại đổ cả lên đầu đối phương.

Mà tất cả những rắc rối này đều tới tay Thường Nhạc giải quyết.

https://thuviensach.vn

Mãi đến chạng vạng bảy giờ tối, Thường Nhạc tâm lực tiều tuỵ mới cùng Tư Đồ San San lái xe về.

Dọc đường đi, Tư Đồ San San lại bắt đầu đua xe, đèn xanh đèn đỏ đối với cô nàng không là gì cả!

Tính mạng của người qua đường đối với cô nàng cũng không bằng con kiến.

Rất khó tưởng tượng, một cô gái xinh đẹp, cao quý như vậy lại không hề biết phân rõ phải trái.

- Có thể lái nhanh một chút hay không?

Thường Nhạc đột nhiên nói.

Tư Đồ San San sửng sốt, lúc trước Thường Nhạc còn hoài nghi hắn lái quá chậm. Chẳng qua là vẻ mặt của hắn không khỏi khơi dậy lòng háo thắng của cô, cũng không nghĩ nhiều, cô hừ lạnh một tiếng, nhấn mạnh ga, chiếc xe Ferrari màu đỏ tăng tốc thẳng tiến.

- Cũng chỉ có thể như vậy thôi sao? Cô có thể nhanh hơn nữa được không?

Thường Nhạc lạnh lùng nhắc lại.

Tư Đồ San San đã tức giận tới cực điểm, mắng:

- Anh tinh tướng cái gì? Có bản lĩnh thì anh lái đi!

- Được, để tôi lái!

Thường Nhạc cười nói.

Tư Đồ San San thắng gấp xe, làm cho các xe phía sau tức giận không ngừng mắng chửi. Lúc này, cô mới hướng mặt về phía Thường Nhạc ngang

https://thuviensach.vn

ngược nói:

- Anh lái đi, tôi cũng muốn xem anh rốt cục có thể lái nhanh tới mức nào.

Hai người cùng đổi vị trí cho nhau, Tư Đồ San San còn chưa kịp thắt dây an toàn, Thường Nhạc đã đạp mạnh chân ga phóng đi. Tư Đồ San San kinh hô một tiếng, thiếu chút nữa bị văng ra ngoài.

Không thể không thừa nhận, dòng xe Ferrari mới này tuyệt đối không gì địch nổi, công suất 620 mã lực, sau khi khởi động, nháy mắt vận tốc có thể lên tới 200 km/h, khiến những chiếc xe phía sau không thể theo kịp.

Tư Đồ San San mới đầu là kinh ngạc sợ hãi, sau đó lập tức hưng phấn lên, đối với tài lái xe vượt hơn hẳn cô của Thường Nhạc, cô vẫn hi vọng có ngày được chứng kiến bản lĩnh thực sự của hắn. Lần này cuối cùng cũng có cơ hội!

Không hề thắt dây an toàn, cô nàng ngang ngược này lại hưng phấn hét chói tai, không ngừng thúc dục Thường Nhạc gia tăng tốc độ.

Nhưng là hơn 10 phút sau, Tư Đồ San San mới phát hiện có phần không thích hợp, Thường Nhạc không hề chạy về phía học viện mà đang chạy về phía ngoại ô thành phố J. Mắt thấy ô tô đã chạy ra khỏi thành phố, Tư Đồ San San bắt đầu sợ hãi, cả kinh kêu lên:

- Anh muốn đi đâu? Dừng xe. Khốn kiếp, tôi bảo anh dừng xe!

Thường Nhạc chỉ cười bí hiểm. Tốc độ xe hiện đã vượt quá 250, phóng như bay trên đường quốc lộ vùng ngoại thành.

Dọc đường đi, Thường Nhạc gặp xe vượt xe, người trên đường chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng màu đỏ nhanh như chớp phi qua. Nhiều lần, tử thần gần trong gang tấc, chỉ cần lơ là một chút, kết cục tuyệt đối là xe hủy nhân vong.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San bắt đầu cảm thấy choáng váng, nhức đầu hoa mắt, cũng không còn hưng phấn mà hét lên nữa. Trong lồng ngực truyền đến một cảm giác kích động muốn nôn mửa, đầu óc cô không tỉnh táo, cảm giác toàn bộ thế giới đều đang xoay tròn.

Thường Nhạc lúc này mới nghiêng đầu sang mỉm cười:

- Đại tiểu thư, còn muốn lái nhanh thêm chút nữa hay không?

- Không, không cần nữa.

Tư Đồ San San hữu khí vô lực đáp lại.

- Ồ, vậy nhanh thêm chút nữa!

Thường Nhạc quả thực đã nói là làm, tăng nhanh tốc độ. Điều này khiến cho Tư Đồ San San phải thò đầu ra ngoài, bắt đầu nôn mửa.

Tư Đồ San San gần như sụp đổ, nôn sạch sẽ, vô cùng yếu ớt hướng Thường Nhạc nói:

- Dừng xe, không chơi, tôi không chơi nữa.

Thường Nhạc cười lạnh nói:

- Không phải cô thích chơi sao? Tiếp tục đi, đừng bỏ dở giữa chừng, giữ chút đạo đức nghề nghiệp có được hay không?

- Tôi không chơi nữa. Ô ô, tôi phải về nhà.

Cô nàng ngang ngược nói xong, không ngờ lại oà lên khóc.

Nhưng người nào đó giờ phút này không hề có chút ý nghĩ phải thương hoa tiếc ngọc, tiếp tục đạp mạnh chân ga.

https://thuviensach.vn

- Đừng, mau dừng xe. Bằng không, anh trai tôi sẽ không bỏ qua cho anh đâu!

- Nếu anh trai cô có bản lĩnh như vậy thì bảo gã tới tìm tôi, thiếu gia tôi sẽ chiếu cố gã!

Thường Nhạc nói xong, trên mặt thậm chí xuất hiện một loại khí phách của bậc quân vương.

Tư Đồ San San ngạc nhiên nhìn hắn, thanh âm ngày càng yếu ớt:

- Anh muốn thế nào mới có thể buông tha cho tôi? Cùng lắm tôi đưa di động cho anh, tôi không chơi nữa!

- Cầu xin tôi, có thành ý môt chút, có lẽ tôi sẽ bỏ qua cho cô.

Thường Nhạc đột nhiên nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Tư Đồ San San một cái tựa như đang nhìn một chú dê non sắp bị làm thịt.

- Được, tôi xin anh, cầu xin anh, thả tôi ra!

- Không được, không có thành ý!

- Vậy phải thế nào mới là có thành ý? Tôi không biết.

- Trước hết cởi quần áo của cô ra?

- A. Anh, họ Thường kia, anh trai tôi nhất định sẽ giết anh!

Trên mặt lộ ra một nụ cười vô cùng thuần khiết, Thường Nhạc nói:

- Ừ, đại tiểu thư, cô nên nhìn cho rõ tình hình hiện giờ. Trước khi anh trai cô tới giết tôi, tôi có thể gọi 100 tên đại hán tới làm việc với cô 10000000 lần! Cho nên, cô nghe lời hay là không nghe lời đây?

- Người nhà tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho anh!

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San nói tới đây, nước mắt không ngừng rơi.

- Ách. Có lẽ cô nên suy nghĩ một chút, là tôi sẽ sẽ không bỏ qua bọn họ, ha ha.

Thường Nhạc tùy ý nói, giống như đang nói tới một chuyện nhỏ cực kỳ vô vị.

- Anh...

Tư Đồ San San chán nản một hồi, đột nhiên trời đất quay cuồng, hôn mê bất tỉnh.

Thường Nhạc không hề bận tâm tới vấn đề này, ước chừng xe chạy được 20 km, ở ngã ba đột nhiên xuất hiện một chiếc xe Passat màu bạc. Một tên mặc âu phục đen từ phía đối diện đi tới.

Thường Nhạc từ từ dừng xe, đem Tư Đồ San San đang hôn mê bất tỉnh ném vào trong chiếc xe Passat, sau đó nói với tên mặc áo đen:

- Phía sau có mấy người bám đuôi, bị tôi bỏ rơi ít nhất 10km rồi, anh lái chiếc xe này chạy khỏi đây chừng 100km rồi bỏ xe đi tự mình thoát thân, ha ha, để cho bọn họ dùng GPS từ từ mà tìm người.

Tên áo đen cười dâm đãng, gật đầu, đeo găng tay, lái chiếc xe Ferrari của Tư Đồ San San trực tiếp chạy như bay về phía bên trái đại lộ.

Còn Thường Nhạc lại lái chiếc Passat chậm rãi đi về phía bên phải đường.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 137: Tuyệt Đối Không Tha Thứ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tư Đồ San San từ trong hôn mê dần dần tỉnh lại, chỉ cảm thấy ý nghĩ vẫn còn mờ mịt, hai huyệt Thái Dương đau dữ dội. Cô dùng sức lắc đầu, một lát sau mới miễn cưỡng mở mắt, thần sắc hoang mang đánh giá bốn phía.

Sau đó cô cực kỳ sợ hãi, phát ra một tiếng thét chói tai!

Trước mắt là một căn phòng âm u, giống như rất nhiều cảnh tượng không thích hợp với thiếu nhi trong phim ảnh, âm trầm, khủng bố như địa ngục trong những cơn ác mộng, không khí tràn đầy hơi thở khiến người ta hoảng sợ. Trên đỉnh đầu chỉ có vẻn vẹn một chiếc bóng đèn phát ra những tia sáng ảm đạm, màu xanh yếu ớt phảng phất như những con ma trơi, chiếu lên thân ảnh người đối diện.

Nhìn thấy cô mở to mắt, người đối diện mỉm cười nhẹ nhàng.

- Anh là ai? Mau thả tôi ra!

Tư Đồ San San hoảng hốt lo sợ, cô phát hiện mình đang nằm trên một ván gỗ đặt nghiêng 60 độ, hai tay bị còng bằng xích sắt giơ cao trên đỉnh đầu, trên ván gỗ còn có một vòng thép đang siết chặt bờ eo thon nhỏ của chính mình.

Ban đầu còn cho là mình đang ở trong cơn ác mộng, nhưng thời gian dần trôi qua, người đối diện từ trong góc tối đi ra. Tuy rằng ngược chiều ánh sáng, nhìn không rõ mặt mũi hắn, nhưng hình dáng của hắn, cô liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra, hắn chính là Thường Nhạc.

- Là anh!

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San trừng to mắt, trong đầu thoáng chốc hồi tưởng lại cảnh tượng lúc trước chính mình bị ngất đi, run run nói:

- Anh. Anh muốn làm gì? Vì sao lại trói tôi trong này? Mau thả tôi ra!

Trên mặt lộ ra một nụ cười vô cùng thuần khiết, Thường Nhạc vẫn không nói gì, bước tới gần cô.

- Đừng tới đây. Tránh ra. Anh đừng tới đây!

Tư Đồ San San hoảng sợ ra sức giãy giụa, xích sắt trên cổ tay cô vì va chạm mà rung lên đinh đinh đinh, tuy nhiên cũng không làm sao thoát khỏi sự trói buộc cứng rắn này. Trong lòng cô càng thêm sợ hãi, tiếng kêu trong họng càng ngày càng lớn.

Chô dù cô bình thường ngang ngược, xảo quyệt tới mức nào, giờ rơi vào hoàn cảnh này cũng hiểu rõ tính nghiêm trọng của vấn đề. Cô càng ngày càng cảm thấy hối hận, bởi cô đột nhiên ý thức được, người đàn ông trước mắt này chính là Thường Nhạc.

Trên thế giới này không có chuyện gì mà Thường Nhạc không dám làm!

Lại thấy hắn giả bộ như không nghe thấy, đi thẳng tới gần bên người cô rồi dừng lại. Ánh đèn lờ mờ chiếu lên gương mặt hắn, trước mắt cô hiện lên một gương mặt anh tuấn mà tà khí. Hai con ngươi lấp lánh như dã thú phát ra ánh sáng yêu dị, cơ bắp rắn chắc không hề nhúc nhích.

- Đừng tới đây, anh đừng bước lại đây!

Tư Đồ San San ngoài mạnh trong yếu thét chói tai:

- Nếu anh dám làm tổn thương tôi, người nhà tôi sẽ không tha cho anh, anh trai tôi rất lợi hại, anh ấy nhất định sẽ chém anh ra thành trăm mảnh!

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa nói hết, Thường Nhạc liền “BA~” một tiếng quăng cho cô một cái tát, trên khuôn mặt trắng nõn mềm mại kia lập tức xuất hiện năm dấu tay.

Tư Đồ San San “Oa” một tiếng khóc lên. Từ nhỏ tới lớn, cô chưa từng bị ai đánh qua, lần này vừa đau đớn vừa sợ hãi, nước mắt liền rào rào tuôn ra.

- Cô nghe đây.

Thường Nhạc từ từ châm điếu thuốc, sau đó mới chậm rãi nói:

- Tôi từ trước tới giờ chưa bao giờ đánh phụ nữ, nhưng hiện tại làm như vậy bởi vì tôi cơ bản không hề xem cô là phụ nữ.

Nghe thấy câu nói này, lại nhìn thấy khuôn mặt tà khí đến cực điểm của Thường Nhạc, Tư Đồ San San càng thêm run rẩy, con ngươi không ngừng co rút lại, thần kinh gần như sụp đổ. Bằng những gì tệ hại ban ngày cô đã làm với Thường Nhạc, cô có thể tưởng tượng được hắn sẽ trả lại cho cô gấp nhiều lần.

Tại thời khắc này, cô cảm thấy ông trời từ bỏ cô, cô cảm giác cuộc đời mình hoàn toàn mất đi ý nghĩa.

Giống như bị rơi vào tay ma quỷ vô hình, Tư Đồ San San có một loại ảo giác, chính mình xong đời rồi!

Thường Nhạc luôn tươi cười, nhưng cảm giác còn đáng sợ hơn cả khóc. Bây giờ, Thường Nhạc đã hoàn toàn không có sự khiêm tốn và phục tùng ban sáng, mà vây quanh hắn là từng luồng không khí quỷ dị. Thường Nhạc đứng trước mặt Tư Đồ San San, chậm rãi nói:

- Cô có biết biểu hiện của cô ngày hôm nay khiến người khác chán ghét tới cỡ nào không?

https://thuviensach.vn

Không đợi Tư Đồ San San trả lời, Thường Nhạc dùng thanh âm trầm thấp mà tà mị nói:

- Thứ nhất, cô chủ động trêu chọc tôi, vốn dĩ tôi cũng không dự định làm thế này với cô, nhưng cô lại tự mình đưa tới cửa; thứ hai, cô không hề có ý thức trách nhiệm, giống như một kẻ điên phóng xe trên đường, coi tính mạng của người khác chỉ như trò đùa.

- Ách, trời ạ! Lại nói thêm, đại tiểu thư, cô quả thực là tội lỗi chồng chất.

Thường Nhạc cảm thán, nói tiếp:

- Buổi chiều, cô đả kích một nhân viên phục vụ và một người bán hàng nhiệt tình; cô đụng hỏng xe của người khác, làm phí phạm thời gian quý giá của người ta; cô còn chọc giận hai tên côn đồ, dùng những câu nói đáng xấu hổ chửi mắng bọn chúng, có lẽ bọn chúng cũng không phải những người đặc biệt tuân thủ theo pháp luật, nhưng cô có chấp nhận trên đường có người gọi cô là “kỹ nữ” không? Nếu không thì về sau vĩnh viễn cũng không nên tuỳ tiện mắng chửi người khác là “lưu manh”.

Nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài của Tư Đồ San San, nhìn thân hình cô gái ngang ngược không ngừng run rẩy, giọng điệu Thường Nhạc cũng trở nên dịu dàng hơn:

- Đương nhiên, những chuyện này chỉ là chuyện nhỏ, loại người xuất thân cao quý như cô, có hàng vạn lý do dẫn tới những lỗi lầm này, gia đình quá cưng chiều, thiếu thốn sự quan tâm của ba mẹ, thời thơ ấu thiếu người quan tâm, nhưng...

- Cô đã không còn nhỏ, nhất định phải chịu trách nhiệm cho những hành động của mình, người khác không có nghĩa vụ phối hợp với tính tình của cô như ba và anh trai cô. Bất kể là giàu có hay nghèo hèn, mọi người đều không muốn thế giới của mình bị quấy nhiều. Nếu cô làm trái với quy tắc

https://thuviensach.vn

này, sẽ bị trừng phạt. Người khác có trừng phạt cô hay không tôi mặc kệ, tôi phải giữ gìn thế giới của mình.

Thường Nhạc thở dài, nhìn Tư Đồ San San như thể ngày tận thế sắp tới:

- Sai lầm lớn nhất cô phạm phải chính là đã uy hiếp tôi. Nói thực ra, tôi không quan tâm những chuyện phong lưu bị phát tán trên mạng hay là sự đối địch với anh trai cô, có thể chúng sẽ mang tới cho tôi chút phiền hà nho nhỏ, nhưng cũng không tính là gì cả. Tôi chỉ rất ghét người khác uy hiếp mình.

Nói xong, hắn dùng lực đỡ lấy đầu cô, làm cho mặt cô đối diện với chính mình:

- Nhìn cho kỹ, người trước mặt cô là Thường Nhạc, hắn cực kỳ ghét bị người khác uy hiếp; hắn tuyệt đối không thể chịu được bị người khác uy hiếp, tuyệt đối không thể! A, để tôi nghĩ xem còn gì nữa, đúng rồi, hắn cũng không ngại bị làm nhục, nhưng hắn không hề thích người thân của hắn bị như vậy. Cô làm vỡ miếng ngọc của tôi, còn nói người phụ nữ của tôi không xứng dùng nó, đúng không?

Ngón tay tà ác hơi đung đưa:

- Như vậy thật không tốt, mắng chửi người là hành vi không đúng. Tiểu thư của một bang hội lớn nên có bộ dạng nho nhã, phải học những gì thanh cao, tốt đẹp. Không thể giống như một người phụ nữ chanh chua không có giáo dục, như vậy sẽ làm mất mặt cả gia tộc các người đấy. Còn nữa, không có người nào được phép làm nhục người phụ nữ của tôi, cho dù cùng là phụ nữ cũng không được. Cô đã nhớ kỹ những lời tôi nói chưa?

Tư Đồ San San nước mắt đã chảy dài xuống cằm, từ trước tới giờ cô chưa từng cảm thấy bất lực cùng sợ hãi như vậy, cảm giác đứng trước mặt Thường Nhạc còn đáng sợ gấp vạn lần xuống tầng cuối cùng của Địa ngục.

https://thuviensach.vn

- Trời ạ. Ai tới cứu tôi, ba, anh trai. Bỏ qua cho tôi đi, tôi cũng không dám nữa!

Cô gái ngang ngược không ngừng la hét trong lòng, có lẽ qua đêm nay, tính tình của cô sẽ thay đổi nghiêng trời lệch đất, cô sẽ để tâm, biết thông cảm cho cảm nhận của người khác. Nhất định sẽ như vậy!

Cô không bao giờ đua xe nữa. Không bao giờ tùy tiện nổi nóng với nhân viên phục vụ, không bao giờ tùy tiện đánh người, cô sẽ rất ngoan, biết điều mà ở nhà, trước khi làm bất kỳ điều gì đều phải được sự cho phép của Thường Nhạc.

Chỉ cần hắn thả cô ra. Cầu van hắn, trời ạ!

Nước mắt và máu trong lòng cô bị đốt thành tro bụi, hợp thành hai chữ "hối hận" rất lớn, cô hối hận biết bao vì đã trêu chọc Thường Nhạc, hối hận biết bao vì đã ngu ngốc mà uy hiếp hắn!

Lúc này, cô cảm giác cổ được buông lỏng một chút, vội vàng gật đầu liên tục, bày tỏ chính mình đã hoàn toàn hiểu rõ.

Thường Nhạc rốt cục hài lỏng mỉm cười:

- Tốt lắm, cô là một cô gái thông minh, hiện tại tôi muốn thưởng cho cô.

- Không. Van cầu anh. Thả tôi ra đi.

Cô nức nở khóc, hai vai rung lên từng hồi.

Thường Nhạc nhìn chằm chằm thân thể yểu điệu động lòng người của cô, hai ngọn núi cao thẳng, nhất khởi nhất phục. Bởi vì từ trước tới nay, bất kể trên TV hay ngoài đời thực, hắn chưa thấy qua một nữ sinh cấp 3 nào có bộ ngực đầy đặn như vậy.

https://thuviensach.vn

Một học sinh cấp ba dung mạo xinh đẹp vốn đã rất hấp dẫn rồi, huống chi cô còn đang bị giam cầm trước mặt mình, mà hai đường cong mê người hiện ra dưới lớp quần áo kia không ngừng rung động.

Thường Nhạc trong mắt phút chốc phun ra ngọn lửa, vươn bàn tay ra nắm chặt bộ ngực thiếu nữ.

- A!

Tư Đồ San San khuôn mặt lập tức đỏ lên, phát ra tiếng kêu xấu hổ.

- Ha ha, bọn họ đều nói cô rất lớn, tôi vẫn không tin. Hiện tại xem ra, quả nhiên là hàng thật giá thật.

Thường Nhạc cười quái dị, vẻ mặt vô sỉ tới cực điểm, bàn tay cách lớp quần áo vuốt ve bộ ngực cao ngất của cô, nhận thức được bộ phận nhạy cảm đang không ngừng nổi lên phản ứng.

- Anh muốn làm gì? Bỏ tay ra!

Tư Đồ San San kinh sợ, liều mình giãy giụa, khàn giọng kêu to:

- Cứu mạng. Có ai không. Cứu mạng.

- Cứ việc kêu to lên, tôi có thể nói cho cô hay, nơi này xung quanh vài cây số đều không có một bóng người.

Người đàn ông hé đôi môi đỏ tươi, giống như thưởng thức con mồi đang nằm trong bẫy vùng vẫy giãy chết.

- Hy vọng, một lát nữa, thời điểm tôi đi vào, cô cũng có thể hét lên vang dội như vậy!

- Không. Đừng.

https://thuviensach.vn

Nghe lời nói không biết xấu hổ như vậy phát ra từ miệng Thường Nhạc, Tư Đố San San sợ tới mức mất hồn mất vía, không không ra tiếng, đau khổ cầu xin:

- Anh có lòng tốt bỏ qua cho tôi đi. Anh muốn gì tôi cũng đều cho anh, tôi còn có thể bảo anh trai tôi giúp anh.

- Ồ, cô cảm thấy, thứ mà tôi có sẽ ít hơn những thứ mà Tư Đồ gia có được hay sao?

Thường Nhạc khinh thường cười, không hề nhúc nhích, trầm thấp nói:

- Cái tôi cảm thấy hứng thú không phải tiền hay cái khác gì khác, mà là cái này.

Tay của hắn đột nhiên trượt xuống phía dưới, chỉ nghe "Xoẹt" một tiếng, khóa của chiếc áo màu đỏ lập tức bị kéo ra, mở rộng sang hai bên.

Đập vào mắt là áo ngực màu đen nhánh, tràn đầy hương vị thiếu nữ gợi cảm, nhưng kích cỡ của áo ngực lại là số đo của người trưởng thành, bao chặt lấy bộ ngực cao ngất.

- Không, cái này không hợp với cô.

Thường Nhạc chuyên nghiệp lắc đầu, nói:

- Cô ít nhất phải mặc áo ngực lớn hơn một số nữa.

Quả thật như vậy, Tư Đồ San San đang vào thời kỳ dậy thì, cho dù đã mặc áo ngực cỡ 35D nhưng vẫn hơi nhỏ, nhũ thịt bên cạnh không chịu gò bó mà ép ra ngoài.

- Anh thả tôi ra đi. Quay về tôi lập tức đổi lại cái khác vừa vặn hơn.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San khóc tới động lòng người, hình ảnh công chúa kiêu ngạo, ngang ngược hoàn toàn biến mất, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy nước mặt, bộ dáng khổ sở, đáng thương. Nếu trời cao cho cô thêm một cơ hội, cô thề tuyệt đối sẽ không tới gần Thường Nhạc nửa bước.

Cô đột nhiên ý thức được thế giới này đen tối và đáng sợ biết bao, cô cũng đột nhiên hiểu rõ vì sao có rất nhiều chuyện anh trai cô không muốn cho cô biết. Có những việc, không biết vẫn hạnh phúc hơn so với biết rõ.

Thường Nhạc tiếp tục lắc đầu cười gằn, khuôn mặt tà khí nhìn qua tăng thêm sự quái dị.

- Thứ nhất, nếu cô tới đây thêm lần nữa, cô sẽ vĩnh viễn không thể trở về. Thứ hai, về sau cô cũng không cần mặc loại áo ngực phiền toái này làm gì.

Nói xong, Thường Nhạc kéo mạnh áo ngực của Tư Đồ San San ra, một đôi tuyết trắng, đầy đặn hơn rất nhiều so với những cô gái cùng tuổi phút chốc bắn ra ngoài, đồ sộ xinh đẹp đứng trước ngực, tràn đầy hơi thở thanh xuân sung mãn. Hai đỉnh nhũ phong cao vút vậy quanh hai nụ hoa mềm mại, kiều diễm, ướt át, làm cho người ta ham muốn dâng cao.

Tư Đồ San San vừa khóc vừa kêu, liều mình giãy giụa, giống như chú dê non tươi mới, ngon miệng, ở trên tế đàn vùng vẫy giãy chết, tuyệt vọng mà không ai giúp.

Thường Nhạc không nói một lời, nheo mắt nhìn chằm chằm thân hình trước mắt vì vùng vẫy mà không ngừng rung động, trong con mắt dần dấy lên hai ngọn lửa mãnh liệt.

Đợi cho Tư Đồ San San khóc khô cả cổ họng, không thể kêu la được nữa, cuối cùng sức cùng lực kiệt mà ngừng giãy dụa, hắn mới bất ngờ hỏi một câu.

- Cô có tên mụ hay tên gì đó không? Nói cho tôi nghe một chút đi.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San nức nở khóc, cắn môi không nói lời nào.

Người đàn ông mắt lộ hung quang, lại giáng một cái tát thật mạnh lên gương mặt trắng nõn của cô.

- Nếu cô không muốn để da thịt chịu khổ, thì trước mặt tôi tốt nhất nên ngoan ngoãn, nghe lời giống như con chó nhỏ vậy.

Giọng điệu u ám làm cho người khác ớn lạnh tận trong xương tủy; trên gương mặt truyền đến cảm giác nóng bỏng khiến cho cô gái được chiều chuộng, chưa từng nếm qua đau khổ như Tư Đồ San San đau tới tận tim phổi, mọi kiêu ngạo, tự tôn đều bị đánh chạy.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 138: Cái Giá Phải Trả Nếu Chọc Tôi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn Đại tiểu thư ngang ngược giống như một chú dê non sắp bị làm thịt, Thường Nhạc ôn nhu hỏi:

- Tôi hỏi lần cuối, tên mụ của cô là gì?

- San San. Mọi người đều gọi tôi là San San.

Cô gái ngang ngược nghẹn ngào nói, cả người không ngừng run rẩy, cô cảm thấy nụ cười của Thường Nhạc giống như ma quỷ.

Thường Nhạc sờ mũi, trầm tư trong chốc lát rồi nói:

- Về sau, cô không thể xưng là San San, ở trước mặt tôi, cô phải xưng "Nô tỳ" còn gọi tôi là "Ông chủ". Cô hiểu chưa?

- A?

Tư Đồ San San sợ hãi mà kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, lắc đầu điên cuồng, cô rút cục xác định, hắn là kẻ điên, đồng thời cũng là đời sau của ngũ đại thế gia. Dù có cho cô cả nghìn giả thuyết, cô cũng không tưởng tượng được hắn dám đối xử với cô như vậy!

- Nghe rõ ràng chưa?

Thanh âm của Thường Nhạc đột nhiên trở nên lạnh lùng.

Vì danh dự của cả gia tộc, cô gái ngang ngược ra sức kháng cự.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc túm lấy cổ họng Tư Đồ San San, cười quỷ dị, vô cùng bình tĩnh nói:

- Vậy trước tiên cô xuống Địa ngục cùng liệt tổ liệt tông của Tư Đồ gia các người đi.

Cổ họng bị bóp mạnh, Tư Đồ San San mặt đỏ tai hồng, hô hấp gian nan, dần dần khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên vì sung huyết như quả hồng chín mọng, ho khan vào tiếng khó khăn, hơi thở của nàng càng ngày càng yếu ớt. Con ngươi dần dần co rút lại.

Mà Thường Nhạc mặt không chút thay đổi nhìn cô, dường như thứ hắn nắm trong tay không phải là người mà chỉ là một chú cừu non.

Cô gái ngang ngược cuối cùng cũng chịu khuất phục, thanh âm đứt quãng:

- Thả. Thả tôi ra. Tôi đáp ứng anh.

- Cô còn dám tự xưng tôi? Thường Nhạc giọng điệu lạnh lùng.

- Không. Ông chủ. Nô tỳ. Nô tỳ biết sai rồi.

Cô khó khăn nói xong, trong mắt thoáng hiện lện sự thù hằn. Nếu có một ngày, cô có thể thoát ra khỏi bàn tay ma quỷ của Thường Nhạc, cô nhất định sẽ trả lại hắn gấp nhiều lần, phải biết rằng, anh trai của cô là Tư Đồ Lôi Minh, một thế hệ Ngưu Nhân.

Nếu Tư Đồ Lôi Minh biết giờ phút này em gái mình đang phải chịu sự tra tấn như vậy, không biết có thổ huyết hôn mê tại chỗ hay không.

Thường Nhạc đem tất cả biểu hiện của cô thu vào tầm mắt, nhưng hắn không hề mảy may để trong lòng, cười hỏi:

- Tiểu nô tỳ, năm nay cô bao nhiêu tuổi?

https://thuviensach.vn

- A?

Tư Đồ San San bị ba chữ “tiểu nô tỳ” làm giật mình. Tuy nhiên khi nhìn tới sắc mắt của Thường Nhạc, cô lập tức đáp:

- Mười, mười bảy.

- Ah!

Ngọn lửa trong mắt Thường Nhạc ngày càng mạnh mẽ. Trên mặt dường như mang theo sự căm hận, hai bàn tay đều để trước ngực Tư Đồ San San, hung hăng xoa nắn hai nhũ thịt cao ngất, mềm mại của cô.

- Mới mười bảy tuổi đã lớn như vậy rồi, cô tự nói xem, có phải cô rất xấu, rất dâm đãng hay không?

- Ô, tôi không có. Trời sinh ra đã như vậy.

Tư Đồ San San đau tới lạnh người, nước mắt như chuỗi trân châu bị đứt, không ngừng chảy xuống.

- A. Nhẹ một chút. Đau quá.

- Ha ha, muốn thoải mái rất dễ thôi. Bộ dạng cô như vậy chắc hẳn đã hết đau rồi đi.

Thường Nhạc lộ ra nụ cười vô cùng tà mị, dùng ngón tay kẹp một bên núm thịt mềm mại. Đồng thời, đầu hướng về phía nhũ phong trắng mịn còn lại, lè lưỡi liếm nụ hoa màu hồng nhạt.

- Đừng.

Tư Đồ San San lắc đầu kịch liệt, cảm giác vừa nóng vừa ướt ở phía dưới, kèm theo từng đợt ngứa ngáy truyền lên đỉnh đầu. Nghĩ đến khuôn mặt tà khí của Thường Nhạc, cô liền sợ hãi, nhưng không cách nào khống chế

https://thuviensach.vn

được phản ứng bản năng của cơ thể, theo thời gian, hai nụ hoa dần dần dựng đứng lên.

- Nhìn đi, tiểu nô tỳ, cô còn dám nói cô không dâm đãng. Nụ hoa nhỏ đã cứng ngắc rồi, khiến cho người có văn hoá như tôi cũng phải ngượng ngùng.

Thường Nhạc ngẩng đầu lên, cười lạnh châm chọc.

- Miệng nói không cần nhưng thực ra đã hưng phấn lắm rồi.

Nói xong lời này, mắt Thường Nhạc lóe lên chút ánh sáng kỳ dị, hắn đột nhiên cảm thấy bản thân mình giống nhân vật nam chính đồi bại trong truyền thuyết.

- Không. Không phải.

Tư Đồ San San xấu hổ không phản bác được, không kìm được lại nức nở thành tiếng:

- Đừng như vậy, van anh hãy dừng tay.

Nhưng Thường Nhạc đâu có chịu nghe cô, hai tay tùy ý đùa bỡn bộ ngực đã phát triển thành thục của cô, rà qua rà lại hai nụ hoa nhỏ sớm đã sung mãn tràn trề, trong ánh mắt hắn lóe lên vẻ cuồng nhiệt, giống như trẻ nhỏ có được món đồ chơi mình yêu thích, quyết không buông tay.

Qua một hồi lâu, hắn mới ngừng động tác vuốt ve, như chợt nhớ ra điều gì nói:

- Cô vừa mới nói, anh trai cô sẽ không bỏ qua cho tôi.

Tư Đồ San San lệ nóng gật đầu, đột nhiên ý thức được điều gì, lại liên tục lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Không phải, tôi không dám. Tôi sẽ không kêu anh trai tôi tới làm phiền anh, tôi sẽ thật biết điều.

- Thật vậy sao?

Thường Nhạc cười cười.

- Đúng vậy, tôi không dám mà.

Tư Đồ San San liên tục gật đầu, để thoát khỏi sự khống chế của ác ma này, chiêu gì cô cũng dám dùng.

- Vậy cô còn dám tự xưng tôi?

- A, không, nô tỳ không dám, ông chủ, nô tỳ sẽ biết nghe lời.

Cô gái ngang ngược thức thời nói, nhìn không ra, diễn xuất đúng là không tồi.

Sau một hồi nhìn chằm chằm cô gái khỏa thân lộ ra hai ngọn núi thật lớn, Thường Nhạc mới thu lại ánh mắt, mỉm cười nói:

- Gọi anh trai cô tới đây đi, 10 năm trước tôi đã muốn chiếu cố gã. Hy vọng gã không quá yếu, nếu không sẽ rất vô nghĩa. Nếu hắn yếu đuối như Hoàng Dật Nhiên và Lý Lăng Tiêu, thì thiếu gia ta sẽ rất thất vọng đấy.

Nghe thấy hắn nhục mạ anh trai mình kính yêu nhất, trong mắt Tư Đồ San San theo bản năng lộ ra vẻ phẫn nộ, nhưng gặp phải ánh mắt dữ tợn của Thường Nhạc liền sợ hãi rụt về, toàn thân lạnh run.

- Nói chuyện đi chứ, tiểu nô tỳ, miệng lưỡi cô không phải rất cay nghiệt hay sao, sao không dám mắng tôi nữa rồi?

Thường Nhạc chủ động tìm đề tài, nắm thật mạnh ngực cô, tà ác mà cười nói:

https://thuviensach.vn

- Chẳng nhẽ cô cứ ti tiện như vậy sao? Chỉ bắt nạt được kẻ yếu, chỉ biết ức hiếp những con người nhỏ bé kia hay sao?

Hắn ác ý nói, đôi môi đỏ như máu gầm thét, bộ dáng cực kỳ đáng sợ. Tư Đồ San San sợ tới mức không dám hô hấp, ép chính mình không được bật ra tiếng khóc, chỉ cầu mong hắn không trút cơn tức giận lên người mình.

Đáng tiếc không như mong muốn, Thường Nhạc đột nhiên nhìn cô, cười độc ác:

- Tốt lắm, tự cô công nhận bản thân mình thấp hèn rồi, đúng lúc người đưa tới tận cửa, tiện nhân kia, trước tiên tôi sẽ dạy dỗ cô một bài học.

Thường Nhạc đột nhiên giống như dã thú nhào tới, lập tức cởi cúc quần Tư Đồ San San, dùng sức kéo xuống dưới.

- Không. Đừng mà. Dừng tay. Đừng. Van cầu anh. Đừng.

Tư Đồ San San hoảng sợ kêu khóc, nửa người trên kịch liệt giãy dụa, hai chân ra sức vùng vẫy, đá đạp lung tung. Nhưng mà như vậy cũng vô ích, Thường Nhạc rất nhanh lột sạch quần cô, đồng thời xé toang áo phông của cô.

Dưới ánh đèn lờ mờ, Tư Đồ San San xinh đẹp bị giam cầm trên ván gỗ, toàn thân trên dưới trần như nhộng, hai cái đùi tuyết trắng trơn bóng gắt gao kẹp chặt lại, ở giữa lộ ra một khoảng đen nhánh vô cùng hấp dẫn.

Nhưng ở trong mắt Thường Nhạc, hấp dẫn nhất vẫn chính là bộ ngực thiếu nữ. Cao thẳng giống như chú thỏ non kinh hãi, hai nụ hoa màu hồng phấn vì khẩn trương mà ngày càng cương cứng.

- Mẹ kiếp, thật lớn, quả thực là chịu không nổi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn ngực cô, quyến rũ mà cảm thán, dục vọng mãnh liệt từ dưới bốc lên, hắn thuần thục cởi quần áo của chính mình, để lộ ra bộ phận đàn ông to lớn.

Cô gái ngang ngược bị hù dọa tới choáng váng, không ngừng khóc lóc van xin:

- Cầu xin anh. Bỏ qua cho tôi đi. Van cầu anh. Buông tha cho tôi.

Thường Nhạc không chút để ý tới nước mắt đau khổ cầu xin của Tư Đồ San San, tách hai chân cô thật rộng sang hai bên, khiến hoa viên bí ẩn hoàn toàn phơi bày ra trước mắt, để bộ phận đàn ông cương cứng của mình nhắm thẳng vào khe hẹp chật khít kia.

- Chuẩn bị xong chưa? Tiểu nô tỳ, tôi tới đây!

Cùng với âm thanh dâm đãng ấy, hắn bức bách mở hai cánh hoa mềm mại, không hề nhẹ nhàng từng chút một mà mạnh mẽ đem đầu dục vọng tiến thẳng vào hoa viên còn khô ráo, chưa hề trải qua màn dạo đầu, rất nhanh đụng phải một tầng màng trinh mỏng.

- A. Đừng. Đau quá.

Tư Đồ San San mở to mắt tuyệt vọng, nước mắt không ngừng lăn xuống khuôn mặt trắng nõn, bờ mông mạnh mẽ lay động, muốn vùng vẫy thoát khỏi tay kẻ sắp cướp đi sự trong sạch của mình.

Uổng công giãy dụa, ngược lại càng khơi dậy thú tính của Thường Nhạc, hắn thở dốc một hơi, không chút lưu tình di chuyển phần eo, mạnh mẽ đưa về phía trước, lập tức đâm thật mạnh vào chỗ sâu nhất của hoa viên.

- A a a. Mẹ ơi.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, cảm thấy cả người giống như bị một nhát đao chém thành hai mảnh, bên tai như ù đi, đau nhức khiến cô gần như ngất đi.

- A. Có thể lấy đi sự trong sạch của tiểu thư Tư Đồ gia, cảm giác thật là tốt.

Thường Nhạc cười dâm đãng, dốc sức hưởng thụ lần đầu tươi mới của Tư Đồ San San. Bộ phận đàn ông chôn ở nơi ấm áp, chặt khít đó, vách hoa viên bởi vì đau đớn mà không ngừng co rút đem tới cho hắn cảm giác kích thích thật lớn.

Hắn hoàn toàn không để ý tới đau đớn của cô gái vừa mới bị phá đi sự trong sạch, nhanh chóng di chuyển phần eo, chỉ lo giải phóng thú tính của chính mình, hoàn toàn không có chút cảm giác thương hoa tiếc ngọc nào. Đối với cô gái bốc đồng này, Thường Nhạc từ nhiều năm trước đã muốn ra tay, tới giờ cuối cùng cũng đã đạt được ước muốn.

- Ô ô. Đau. Dừng lại. Van cầu anh. Ô ô. Đừng.

Tư Đồ San San kêu khóc nức nở, cảm thấy hạ thân giống như bị tách ra sau đó từng chút từng chút một bị xé nát.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 139: Điên Cuồng Chà Đạp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tư Đồ San San kêu khóc nức nở, cảm thấy hạ thân giống như bị tách ra sau đó từng chút từng chút một bị xé nát.

Tại nơi bộ phận tư mật của hai người kết hợp, cánh hoa vốn chật khít giờ đã bị mở ra thật lớn, dòng máu đỏ và những chất hỗn tạp theo đó chảy xuống, nhìn qua vô cùng thê thảm.

Thường Nhạc lại càng hăng hái, cả người đè lên cơ thể thanh xuân, xinh đẹp kia, bàn tay hung hăng vuốt ve đỉnh đồi cao vút, đầu ngón tay nắn bóp nụ hoa màu hồng phấn mềm mại.

Trên mặt hắn hiện lên biểu cảm phức tạp khác thường, một mặt không khỏi say mê cuồng nhiệt đối với sự tiếp xúc da thịt mềm mại trong lòng bàn tay, mặt khác lại tràn đầy sự thù hận khó có thể lý giải nổi, như muốn dùng mọi cách thức để lên án mãnh liệt kết cấu của ngũ đại thế gia.

Tuy nhiên, giọng điệu Thường Nhạc lại cực kỳ dâm đãng:

- Tiểu nô tỳ, mới mười bảy tuổi đã trưởng thành như vậy, dâm đãng như vậy. Thật sự không thể tha thứ được.

Hắn vừa không ngừng lặp lại câu này, vừa không ngừng ra vào huyệt động của cô, cho tới tận khi hưng phấn đã lên tới đỉnh, cuối cùng phóng ra dục vọng của chính mình.

- A a a.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San đau đớn tột cùng, thân thể mềm mại trắng nõn ngày càng không ngừng run rẩy, cảm giác dục vọng kia đang chôn ở nơi sâu nhất của hoa viên bí ẩn. Toàn bộ chất dịch nóng bỏng rót vào bên trong cơ thể cô.

Một lúc lâu sau, Thường Nhạc thở dài, vẫn chưa thỏa mãn nâng phần eo, rút dục vọng dính đầy tơ máu ra khỏi cơ thể Tư Đồ San San.

Chất dịch màu trắng đục và máu của xử nữ hòa cùng một chỗ, chậm rãi từ khe hở giữa hai chân chảy xuống, cánh hoa vốn thuần khiết giờ vĩnh viễn đã không còn nguyên vẹn nữa.Tư Đồ San San ngây người ngồi trên ván gỗ, ánh mắt xinh đẹp mất đi thần thái, nước mắt như đã cạn khô.

Thường Nhạc đi tới bên kia căn phòng ngồi xuống, châm một điếu thuốc.

Giữa làn khói lượn lờ, hắn nhìn chằm chằm về phía cơ thể bị tàn phá không ra hình người của Tư Đồ San San. Bộ ngực đẫy đà hấp dẫn tầm mắt của hắn. Trong bóng tối lóe ra ánh sáng mê người.

Trong lúc vô tình, dục vọng nóng bỏng vừa mới phóng ra lại bắt đầu có phản ứng.

Thường Nhạc quăng điếu thuốc, chậm rãi đi tới, bàn tay tà ác vuốt dọc từ cổ trắng ngọc của cô, lưu luyến dừng ở tấm lưng duyên dáng, cuối cùng rơi xuống cặp đùi rắn chắc.

Cơ thể cô bởi vì sợ hãi và kinh hoàng tới cực độ mà trở nên vô cùng cứng ngắc, giống như cánh cổng chính đã rỉ sắt của tòa thành, hoàn toàn không thể dùng phương thức bình thường để mở ra.

Thế nhưng, ma quỷ tuyệt đối sẽ không nảy sinh cảm giác thương tiếc đối với con mồi, Thường Nhạc ngang ngược tách hai đùi Tư Đồ San San ra, dường như có thể nghe thấy thanh âm xương cốt và da thịt cọ xát vào nhau, cô há miệng, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

https://thuviensach.vn

Nửa thân dưới của nàng khô khốc, bị cỏ thơm che giấu, là một mảnh đất hoang chưa từng bị thưởng thức qua, dưới lớp lông mu mềm mại là hai cánh hoa màu hồng phấn, tươi non.

Phần cơ thể lộ liễu đột nhiên rét lạnh, như một đoá hoa rùng mình trong gió, co rúm bất lực.

Thường Nhạc thô bạo túm lấy lông mu của cô, dùng ngón tay tà ác không ngừng đùa nghịch, kích thích bộ phận mẫn cảm nhất, Tư Đồ San San chỉ cảm thấy nửa thân dưới như đang trên lò lửa, lại giống như lốc xoáy dưới biển sâu, dòng nước nóng và lạnh xung đột kịch liệt.

Loại cảm xúc mâu thuẫn trước nay chưa từng có còn chưa kịp lắng xuống, một trận đau đớn mạnh liệt từ bụng dưới xông lên.

Sự xâm chiếm thô bạo trong nháy mắt phá hủy cửa chính của tòa thành.

- A a a.

Cô thét lên, cuối cùng nước mắt không thể khống chế được mà trào ra. Tư Đồ San San cảm giác nửa thân dưới của mình như có một cưa điện đang hoạt động không ngừng, mỗi lần đều triệt để xâm nhập vào cơ thể cô, thẳng cho tới tận linh hồn.

- Thích không? Đại tiểu thư của tôi, xem dáng vẻ của cô, lúc này đây tôi cũng muốn tự cô nhìn một chút bộ dáng của chính mình.

Thường Nhạc nâng bầu ngực của cô, đem cô tới trước gương, như thế cô có thể tận mắt nhìn thấy vẻ mặt thống khổ tới cực điểm của chính mình, còn có thân hình cường tráng phía sau.

Thần kinh cô hỏng mất rồi, Tư Đồ San San muốn nhắm mắt lại, không muốn chứng kiến bản thân mình đã phải chịu tàn phá tới mức nào, nhưng ngay tới một cọng tóc cô cũng không có cách nào chỉ huy nổi. Cho dù ép

https://thuviensach.vn

chính mình không được nhìn cũng không thể ngăn cản được tiếng va chạm dưới thân truyền tới.

Cô chỉ có thể chờ mong cơn ác mộng này mau mau chấm dứt.

Như cô mong muốn, cuối cùng Thường Nhạc cũng rút ra, hắn ôm cô vào trong ngực, tách hai chân cô đặt trước gương để cô có thể hoàn toàn thấy rõ nửa người dưới của mình thê thảm tới mức nào.

Giống như một thành phố bị cướp giật và tàn sát.

Nhưng cô cũng không ngờ rằng, cuộc tra tấn này vẫn chưa chấm dứt, thân thể cô bỗng nhiên trùng xuống.

Vật cực nóng kia trực tiếp theo hoa nguyệt của cô tiến vào trong.

Nếu như những đau đớn vừa qua cô còn có thể gắng gượng được thì những giày vò hiện tại đã làm cho cô hoàn toàn căm phẫn.

Cô có thế nào cũng không thể nghĩ ra được, dưới tư thế tư mật, nhục nhã như vậy, không ngờ cũng có thể làm ra loại chuyện tà ác này.

Tư Đồ San San cảm giác cơ thể mình hoàn toàn nứt ra, cô nghĩ tới cái chết, nhưng bản thân lại vô cùng tỉnh táo, nhìn thấy chính mình trong gương mồ hôi đầm đìa, sắc mặt ửng đỏ, cảm thấy vô cùng nhục nhã.

- Ồ, chỉ cần không nói gì, cô sẽ thật đáng yêu đấy, tiểu nô tỳ, tôi bắt đầu có chút không muốn buông tha cho cô rồi.

Thường Nhạc đột nhiên gia tăng tiết tấu, thô lỗ áp cô gái ngang ngược này vào gương, hai tay chế trụ cổ cô.

Tư Đồ San San hoàn toàn mất đi hô hấp, cảm giác thiêu đốt từ nửa thân dưới vẫn liên tục truyền tới lục phủ ngũ tạng, cuối cùng thân dưới của

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hung hăng co rút một cái, rót toàn bộ chất dịch nóng bỏng như dung nham vào trong cơ thể cô.

Tới lúc này, Tư Đồ San San mới có thể phát ra tiếng rên rỉ nhẹ:

- Ừm. Đừng mà.

- Ồ, cô cuối cùng cũng nói chuyện được rồi, thật sự là không dễ dàng gì!

Thường Nhạc vừa lòng gật đầu, lúc này mới chậm rãi cất bước đi tới cửa, quay đầu lại nói:

- Hôm nay tới đây thôi, ngày mai chúng ta lại tiếp tục.

Vừa nghe vậy, toàn bộ nhân sinh quan và thế giới quan của Tư Đồ San San đều sụp đổ. Ngày mai tiếp tục? Vậy không phải muốn lấy mạng người hay sao.

Kết quả của việc điên cuồng bị chà đạp, cô không còn chút sức lực, hôn mê bất tỉnh.

Nhưng Thường Nhạc không quản được nhiều như vậy, thẳng tay mở cánh cửa sắt của tầng hầm tối đen như mực, đi ra ngoài.

Không biết qua bao lâu, cô gái từ trong hôn mê rốt cục từ từ tỉnh lại.

Trong tầng hầm tối om, Tư Đồ San San cơ thể trần truồng co rúm lại trong góc. Cô đã được thả ra khỏi ván gỗ, có thể tự do hoạt động trong không gian này, tuy nhiên đổi lại cổ chân lại bị một đầu xích sắt dài khoá chặt, đầu còn lại cố định ở trên tường, khiến cô nhiều nhất chỉ có thể đi ra tới gần cửa.

Cô tuyệt vọng nhìn hết thảy mọi thứ xung quanh, đột nhiên nảy ra suy nghĩ, nếu như bản thân mình chỉ là một cô gái bình thường thì tốt biết bao.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc không có biện pháp, ai bảo trời sinh cô vốn xinh đẹp, không thể thay đổi được.

Xung quanh vô cùng yên tĩnh, chỉ vang lên tiếng thở và tiếng tim đập của cô. Nơi riêng tư bị xé nứt kịch liệt đau nhức, dấu vết chất dịch và máu giữa hai chân đã khô, cảm giác dinh dính vô cùng khó chịu.

Tư Đồ San San lại không kìm nổi khóc thút thít, sợ hãi và đau buồn khiến cô toàn thân run rẩy. Cô hy vọng tất cả chẳng qua chỉ là cơn ác mộng, chỉ tiếc đây đúng là tàn khốc sự thật.

Tầng hầm này khoảng hơn 40 mét vuông, mặc dù có hơi mùi ẩm ướt nhưng xét về tổng thể cũng được coi là sạch sẽ.

Một tấm nệm hơi cũ đặt ở góc tường, đầy đủ ga giường, gối và chăn. Bên cạnh giường đặt một chậu rửa mặt, lên thêm một chút là bồn cầu bằng gỗ lim đánh nước sơn.

Nơi này nhìn thế nào cũng thấy giống nhà tù, một nhà tù chuyên để nhốt phụ nữ.

- Anh trai. Mau tới cứu em.

Tư Đồ San San lặng lẽ rơi nước mắt, trong lòng không ngừng la hét, giờ phút này trên mặt cô rút cục không nhìn ra một chút điêu ngoa tuỳ hứng nào.

Lúc này người cô nhớ nhất chính là người anh trai luôn hết mực yêu thương mình.

“Cạch” một tiếng, cửa đột nhiên mở ra, bóng dáng ác ma của Thường Nhạc lại hiện ra trước mặt.

Tư Đồ San San sợ hãi mở to mắt, thu người ôm chặt lấy thân mình.

https://thuviensach.vn

- Đây là bữa tối của cô.

Ác ma cười u ám, đặt cái khay trên mặt đất. Bên trong là một bát cơm trắng, trứng tráng, rau xanh và canh thịt nạc.

Mùi thơm của thức ăn truyền vào mũi, lúc này Tư Đồ San San mới phát hiện bụng đã sớm kêu, nhưng cô không muốn ăn chút nào. Đột nhiên, cô bất chấp tự tôn của chính mình, quỳ xuống, khóc không thành tiếng, đau khổ cầu xin.

- Xin anh. Thả tôi trở về đi. Người nhà tôi sẽ đưa cho anh rất nhiều tiền. Rất nhiều rất nhiều.

- Tôi đã sớm nói qua, tôi không có hứng thú với tiền bạc.

Ác ma lên tiếng, lộ ra hàm răng trắng bóng khiến người đối diện không rét mà run:

- Cái tôi muốn là cái này...

Hắn cười dâm đãng, giơ tay túm lấy hai đỉnh đồi trước ngực cô, xoa nắn hai nụ hoa cao ngất.

- Đừng. Trời ạ. Đau quá! Tôi van xin anh.

- Nếu cô còn tiếp tục tự xưng “tôi”, thiếu gia tôi cam đoan cô sẽ hối hận cả đời.

- Ô, đừng, ông chủ, nô tỳ biết sai rồi, người tha tội cho nô tỳ đi.

Tư Đồ San San chỉ có thể khóc trong sự nhục nhã, trong ánh mắt sưng đỏ lộ ra vẻ tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 140: Tà Ác Dạy Dỗ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ô, đừng mà. Mẹ ơi, tôi xin anh.

Thiếu nữ điêu ngoa tội nghiệp khẩn cầu.

- Ha ha, còn gọi mẹ cô tới!

Thường Nhạc trầm giọng nói:

- Yên tâm đi, tôi sẽ để cô đoàn tụ với mẹ mình.

- Thật không?

Toàn thân của cô nữ sinh điêu ngoa run lên, niềm vui bất ngờ khiến cô gần như không thể tin được vào lỗ tai của mình.

- Đương nhiên là thật.

Trong ánh mắt của Thường Nhạc lóe lên ánh sáng tà ác, chế nhạo nói:

- Đợi cô hoàn toàn biến thành tình nô của tôi, tôi sẽ thả cô về, yên tâm.

Nói xong, hắn hưng phấn cười lên tiếng cười quái dị:

- Đến lúc đó, linh hồn của cô đều thuộc về tôi, thả cô đi bất kỳ chỗ nào đều được, ha ha.

Khuôn mặt Tư Đồ San San đỏ bừng, rồi lập tức biến thành trắng bệch. Cô đột nhiên hét lên tiếng hét chói tai, lên cơn điên chộp lấy khay thức ăn. Chỉ

https://thuviensach.vn

nghe thấy những âm thanh rơi vỡ liên tục vang lên, nước canh vãi đầy mặt đất.

- Thả tôi ra, con chó đẻ này. Thằng biến thái này, mau thả tôi ra.

Cô cuồng loạn gào thét, cả người như phát điên nhảy lên lao về phía đối phương, dùng sức đấm đá.

Thường Nhạc nhanh nhẹn nghiêng người tránh, hai ba cái liền bắt được tay Tư Đồ San San, dùng sức xoay về phía sau.

- Ai yo, tiểu nô tài, xem ra tôi vẫn phải giáo huấn cô một chút mới được!

Thường Nhạc cười đầy tà khí, một bàn tay bắt lấy hai cổ tay Tư Đồ San San, tay kia thì đột nhiên túm lấy cổ cô.

Hô hấp của Tư Đồ San San lập tức ngưng trệ, vẻ mặt thống khổ. Cô liều mình lắc lắc thân mình, nhưng bàn tay ở trên cổ giống như chiếc kìm sắt, không làm sao thoát khỏi.

Ánh mắt Thường Nhạc bắn ra hào quang ác nghiệt, bàn tay càng thu chặt lại.

Con mắt dần dần lồi ra, Tư Đồ San San cảm thấy trời đất quay cuồng, ngực bị đè đến sắp nổ tung.

Cô mười bảy tuổi, lần đầu tiên cảm nhận được thế nào là hơi thở tử thần.

Ánh mắt người đàn ông trước mặt vô cùng ác nghiệt đã truyền ra một tin tức rất rõ ràng – hắn thực sự sẽ không chút lưu tình bóp chết cô, đơn giản như bóp chết một con kiến!

Sợ hãi truyền ra khắp toàn thân, trong con mắt Tư Đồ San San hiện ra ý cầu xin được thương xót.

https://thuviensach.vn

Cô còn trẻ, vẫn chưa muốn đi gặp Diêm vương sớm như vậy.

Thời gian trước mắt bắt đầu biến thành màu đen.

Thường Nhạc mới hừ lạnh một tiếng, đột nhiên buông tay đẩy cô ta ra.

- Oa!

Tư Đồ San San lảo đảo đặt mông ngồi ngay xuống, xoa cổ kịch liệt ho khan, nước mắt nước mũi cùng nhau chảy xuống.

Ác ma lại không cho cô có thời gian để thở dốc, đi lên níu lại mái tóc của cô rồi lôi về phía trước, cười nói:

- Cô không phải là không coi người khác là người sao, bây giờ tự mình thể nghiệm một chút. Cảm giác thế nào?

- A. Đau...

Tư Đồ San San không tự chủ được đứng lên, lớn tiếng khóc.

- Câm miệng! Không được khóc!

Thường Nhạc hung tợn nói, giống như đang dắt một con chó, kéo Đại tiểu thư điêu ngoa đang trần truồng đến bên cạnh chỗ mặt đất vãi đầy đồ ăn:

- Ăn hết toàn bộ những thứ này cho tôi, một hạt cơm cũng không được để lại!

Tư Đồ San San chần chờ một chút, ở nhà cô được hầu hạ như công chúa, đừng nói là đồ đã bị rơi xuống đất, cho dù là đồ ăn có hương vị hơi thiếu một chút cũng không chịu ăn.

Thường Nhạc giận tím mặt, đánh vài cái trên cái mông nhỏ lõa lồ của cô!

- A!

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San phát ra tiếng thét đau đớn mà thẹn thùng. Hai bờ mông thịt đáng thương run lên, xuất hiện vết tay màu đỏ!

- Cho cô mười phút, nếu không liếm sạch đồ ăn trên sàn nhà, tôi sẽ đánh nát cái mông của cô!

- Đừng!

Tư Đồ San San khóc lên thất thanh, nước mắt thi nhau rơi xuống. Thiếu nữ cao cao tại thượng liên tục bị người ta đánh đòn, đau đớn vẫn còn đang tiếp tục, nhưng tâm lý sỉ nhục mới là thứ thật sự khiến người ta cảm thấy sống không bằng chết.

Cô cũng không dám có chút chậm trễ, ngoan ngoan úp sấp trên mặt đất, vừa nức nở vừa ăn thức ăn vào trong bụng.

- Cả canh thịt, cũng uống hết cho tôi!

Thường Nhạc lạnh lùng hạ lệnh.

Tư Đồ San San dường như đã nhận mệnh rồi, cơ thể trần truồng trắng như tuyết quỳ trên mặt đất, đưa miệng hút hết nước canh đầy đất, sau đó lại lè lưỡi liếm láp những hạt cơm thật nhỏ.

- Tốt lắm, đầu lưỡi của cô rất linh hoạt, rất có khiếu để dùng miệng làm tình. Lát nữa tôi sẽ huấn luyện kỹ xảo trên phương diện này cho cô.

Bạn học Thường đắc ý nhìn nữ sinh cấp 3 này chật vật, tiếng cười tà khí vang vọng thật lâu trong không khí.

Không chút do dự đi lên ôm lấy cô ta, hai người tiếp xúc chặt chẽ với nhau, Thường Nhạc tà ác nói:

- Có phải tôi nên lập tức dạy dỗ cho cô không?

https://thuviensach.vn

- Mau thả tôi ra, khốn kiếp, buông tôi ra.

Tư Đồ San San dùng sức xô đẩy, nhưng tay chân lại hoàn toàn không có chút khí lực nào, nước mắt ở khóe mắt mơ hồ chớp động.

Mắt Thường Nhạc đột nhiên lộ ra thâm tình vô hạn khiến cô hoàn toàn bị hòa tan trong ánh mắt tà mị này.

Hắn mỉm cười, nghĩ đến thiếu nữ đã bị mình chinh phục, vì thế cúi đầu đùa giỡn với đôi môi đỏ mọng của Tư Đồ San San, lại bị Tư Đồ San San cắn mạnh một cái.

- Ừ?

Thừa dịp hắn tạm thời thất thần, Tư Đồ San San giống như con thỏ bé nhỏ bị chấn kinh nhảy tới bên cạnh cửa sổ:

- Không được!

- Vì sao?

Thường Nhạc liếm môi, mẹ kiếp, con nhóc kia cũng ra tay khá nặng, cắn đến mức chảy máu cơ đấy.

Cơ mà mình thích.

Tư Đồ San San hít sâu một hơi, dùng ngữ điệu vô cùng bình tĩnh nói:

- Anh cút đi, thả tôi đi, tôi sẽ hận anh cả đời!

- Cô đang nghiêm túc sao?

- Đúng!

Thời khắc này, Tư Đồ San San hóa toàn bộ mạnh mẽ và điêu ngoa thành dũng khí, không chút sợ hãi đón nhận ánh mắt của Thường Nhạc. Không có

https://thuviensach.vn

chút run rẩy.

- Vì sao?

- Vì tôi hận anh, hận anh suốt đời suốt kiếp!

- Ai yo, không thể chuyển hận thành yêu sao?

Thường Nhạc đột nhiên cười cười.

Tư Đồ San San sửng sốt, bỗng nhiên cười buồn bã:

- Anh. Anh không xứng!

- Vậy sao?

Giọng điệu của Thường Nhạc dần dần trở nên lạnh lẽo.

- Đúng!

Nói xong lời này, lòng Tư Đồ San San thậm chí có chút mâu thuẫn nhỏ.

- Ha ha, kỳ thật tôi hoàn toàn không cần cô đồng ý, chúng ta đã quan hệ rồi, không phải sao?

Tư Đồ San San còn chưa kịp phản ứng thì đã bị Thường Nhạc ôm vào trong lòng, Thường Nhạc trừng phạt cắn thật mạnh một cái lên cổ cô. Để lại một dấu răng đỏ tươi.

Sau đó, hắn không chút lưu tình đẩy ngã cô.

- Cô bé, dường như cô nhầm lẫn chỗ nào đó rồi. Cô cảm thấy hiện tại là cuộc đối thoại hòa bình giữa hai người bạn sao? Không, không phải. Bây giờ là lời ra lệnh của chủ nhân đối với nô lệ. Cô có thể lựa chọn phục tùng hoặc diệt vong. Cô cảm thấy có thể dùng chút tiền hoặc thứ gì đó để điều tôi đi như ăn xin sao?

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San hoảng sợ nhìn Thường Nhạc, tà khí trên người người đàn ông này lộ ra một cách rõ ràng, một lớp sương trắng không ngừng xoay quanh thân hắn.

- Anh, anh muốn làm gì? Tôi cảnh cáo anh, anh trai tôi sẽ không bỏ qua cho anh!

Có thể nhìn ra được, sau khi ăn chút đồ ăn, thiếu nữ điêu ngoai lại có khí lực để phản kháng, tuy rằng đồ ăn đều là thứ rơi vãi trên mặt đất.

Thường Nhạc cười đến mức vô cùng dữ tợn:

- Cô bé điêu ngoa thân mến, cô biết tôi sao? Không, cô không biết hoàn toàn về tôi. Cô chỉ biết một mặt lương thiện của tôi, bây giờ cô nhất định phải biết thêm một mặt tà ác của tôi...

Hắn từ từ cởi áo, lộ ra thân hình cứng như sắt thép của mình.

- Muốn động thủ? Cứ thử xem?

Tư Đồ San San cắn răng, hung hăng cắn vào cổ Thường Nhạc.

Thường Nhạc không hề tránh nè, tùy ý để cô gái điêu ngoa cắn hắn. Ngay tại thời điểm nghìn cân treo sợi tóc, trái tim Tư Đồ San San đại loạn, tay cũng không tự chủ mà run lên.

Thường Nhạc mỉm cười:

- Không hạ thủ được sao? Được rồi, nếu cô không hạ thủ được, thì bây giờ đến lượt tôi.

Hắn bước từng bước tới gần, Tư Đồ San San lui từng bước về phía sau.

Hai tay Thường Nhạc đan lại, ngón tay bí hiểm chuyển động, miệng lẩm nhẩm một câu chú ngữ cổ học được từ chỗ Ấn Độ Asan.

https://thuviensach.vn

Tà dục vốn đã tiềm phục trong cơ thể Tư Đồ San San từ từ nổi lên, khiến thân thể Tư Đồ San San nóng như lửa đốt.

- Ô, nóng quá, anh... anh đã làm trò gì với tôi.

Tư Đồ San San phát hiện hai tay của mình không tự chủ căng ra, hai chân cũng từ từ mở ra, bên trong đùi có chất lòng dính dính chảy ra làm hoa viên thần thánh cũng điếm ô.

Trong hư không dường như có một đôi tay vô hình, dịu dàng nhưng kiên định bóc đi toàn bộ phòng ngự của Tư Đồ San San.

- Rõ là cô gái dâm đãng, nhanh như vậy đã có phản ứng.

Thường Nhạc cười khanh khách.

Bên tai Tư Đồ San San đều đỏ lên:

- Không phải, anh... anh nói bậy!

- Thật là đẹp... bộ ngực kia cũng vậy!

- Tránh ra, tránh ra!

Mặc kệ Tư Đồ San San gào thét xô đẩy như nào, Thường Nhạc vẫn bế cô ta lên, bắt cô cúi đầu nhìn thân thể đầy đặn của mình. Trên làn da non màu đỏ nổi lên những vết vằn kỳ quái, dường như còn mơ hồ lưu động, như ẩn như hiện.

Vết vằn lưu động ở chỗ nào, thân thể ở chỗ đồ liền rối loạn.

Đặc biệt là đôi nhũ đang vểnh lên sừng sững và nơi bí mật giữa hai chân lại dẫn phát ra những cảm thụ mà ngôn ngữ khó có thể nói ra.

Tư Đồ San San sợ ngây người:

https://thuviensach.vn

- Đây, đây là cái gì.

Ngón tay của Thường Nhạc nhẹ nhàng xẹt qua đường cong kinh người của cô, mỉm cười nói:

- Đây là thôi tình mà tôi học được, xem ra rất được việc. Cô là người của tôi, cả đời của cô đều là người của tôi, tuyệt đối không có ai có thể cướp cô đi từ trên tay tôi. Ai dám đến thử mà nói, kết quả chỉ có một, chết!

Tư Đồ San San hoảng sợ lau sạch đi, nhưng nhanh chóng bi ai phát hiện, cho dù cô lau như nào cũng không có cách nào khiến vết vằn nhạt đi được, thậm chí càng ngày càng trở nên nhạy cảm.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 141: Mẹ, Con Không Sao

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc giữ tay cô, nhìn thẳng vào cô:

- Vô dụng thôi, chỉ cần tôi muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể khiến những dấu vết đó hiện lên. Nói cho tôi biết, cô bé, cô là không thích thôi, hay là xấu hổ vì nội tâm của mình?

- Anh là ma quỷ! Không phải là người!

Tư Đồ San San gào lên.

- Câu trả lời sai, cô vẫn tùy hứng điêu ngoa như vậy, bé con không ngoan nên được dạy dỗ cẩn thận.

- Anh, anh muốn làm gì.

Nhìn vẻ mặt quỷ dị của Thường Nhạc, Tư Đồ San San bỗng nhiên có loại dự cảm vô cùng bất thường.

Thường Nhạc tà ác cười:

- Không làm gì cả, chỉ chơi trò chơi với cô mà thôi.

- Cái gì, trò chơi gì. Anh... cút ngay, không được đụng vào tôi.

Âm thanh của Tư Đồ San San trở nên run rẩy.

Thường Nhạc lạnh lùng hừ một tiếng, ánh mắt trở nên cực kỳ âm u lạnh lẽo:

https://thuviensach.vn

- Không có gì, chỉ là dạy cô bò trên mặt đất như chó mà thôi.

Hơi thở đáng sợ khiến Tư Đồ San San hoàn toàn không nói ra lời, cô chỉ có thể gắng hết sức cuộn thân thể mình lại để che đi những vị trí bí ẩn.

Thường Nhạc lại mắng hai câu, thuận tay cầm lấy thắt lưng:

- Đến đây đi, trò chơi bắt đầu!

BA~~

Dây lưng LV nặng nề va chạm vào cái mông nở nang của Tư Đồ San San, lập tức phát ra màu đỏ lóa mắt.

- A!

Nước mắt Tư Đồ San San trào ra.

Cổ cô vẫn đeo đồ trang sức, tay chân vẫn bị bao bởi vòng tay vòng chân, bị chấn động như vậy, tất cả đều phát ra những âm thanh dễ nghe.

Không đợi cô kịp phản ứng, Thường Nhạc lại hung hăng đánh thêm cái nữa.

Lần này khiến cả người Tư Đồ San San đều nhảy dựng lên, cái mông bị đau đớn như lửa thiêu, nhưng một loại cảm giác vừa thẹn thùng vừa sung sướng đã làm mất đi sự đau đớn này, nhanh chóng khuếch tán ra toàn thân.

Ma quỷ này, hắn sao có thể đối xử với mình như vậy?

Mình muốn giết hắn!

Trong lòng thì nghĩ như vậy, nhưng thân thể lại làm ra phản ứng hoàn toàn bất đồng. Cơ thể chờ mong cái quất tiếp theo sẽ mang đến kéo căng và chặt

https://thuviensach.vn

chẽ, mãi đến khi Thường Nhạc dùng bàn tay thô ráp của hắn nhẹ nhàng vuốt ve cảm xúc mới thoáng buông lỏng.

Nhưng trong nháy mắt toàn thân vừa buông lỏng, cái quất thứ ba lại tới, giống như một đao sét bổ xuống, còn nhanh hơn, độc hơn so với hai lần trước!

- A!

Tư Đồ San San cũng không biết bản thân đang van xin hay rên rỉ, toàn bộ lực chú ý của cô đều ở trên cái mông, đau đớn lúc này đã hóa thành chết lặng kỳ lạ, giống như có một con báo đen đang từ từ liếm láp nơi đó.

- Cô rất thích như vậy, không phải sao?

Thanh âm trầm thấp của Thường Nhạc truyền tới, sau đó, Tư Đồ San San cảm thấy ngón tay của đối phương đang từ từ hướng về nơi riêng tư của cô, đang thiêu động trong nhụy hoa.

Nhưng cô đã hoàn toàn không có sức ngăn cản, chỉ có thể hành sự theo cảm giác.

Thường Nhạc đưa ngón tay ướt át của mình đến gần mũi Tư Đồ San San:

- Đây là phản ứng thực sự của cơ thể cô. Thế nào, còn muốn lừa người sao?

Ngón tay của hắn dính đầy hoa dịch của Tư Đồ San San, tản ra hơi thở mờ ám. Tư Đồ San San lại liều mạng lắc đầu, vừa thấy xấu hổ vừa thấy trống rỗng.

Dây lưng lại hạ xuống, lần này là rơi xuống một mặt khác trên cặp mông.

Không biết vì sao, đau đớn không tăng lên, Tư Đồ San San không ngờ lại sinh ra một loại cảm giác chưa đủ. Ở sâu trong lòng cô, dường như đang hy vọng quật kịch liệt một chút.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dường như cảm thấy đủ rồi, khí lực trên tay cũng yếu đi, biến thành những cái đánh cẩn thận liên tiếp. Thân thể Tư Đồ San San không ngừng co quắp, đồ trang sức trên người cũng không ngừng phát ra những tiếng nhạc êm tai.

Cùng lúc đó, chiếc di động MOTO cũng vang lên tiếng chuông vui tai.

Tư Đồ San San hoảng sợ, bắp chân đều căng lên, cô nhìn người đàn ông như ma quỷ phía sau, lòng run sợ nói:

- Để tôi... để tôi nghe điện thoại được không?

- Cho cô nghe? Cô đang sỉ nhục chỉ số thông minh của tôi sao? Muốn cho vệ sĩ của cô bắt được vị trí thông qua tín hiệu điện thoại sao? Ôiii, cô thật sự đã làm tổn thương đến tự ái của tôi rồi!

Thường Nhạc tức giận nói.

- Có thể là mẹ tôi gọi tới, chủ nhân, để nô tỳ nghe, được không?

Thiếu nữ điêu ngoa hoàn toàn không còn nhuệ khí, thấp giọng khẩn cầu.

- Không được!

Giọng nói của Thường Nhạc lạnh xuống.

Dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì, Tư Đồ San San nói:

- Bọn họ biết tôi ở cùng anh, nếu tôi vẫn không quay về, bọn họ nhất định sẽ đến nhà anh đòi người!

- Ô, phải không? Cô cho rằng bản thiếu gia sẽ sợ sao?

Trên mặt lộ ra nụ cười ác nghiệt, Thường Nhạc nhìn đôi mắt sơn dương trước mặt, đột nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Kỳ thật, tôi là người hiểu chuyện, nếu biểu hiện của cô tốt, có thể tôi sẽ xem xét.

- Chủ nhân, tôi van anh, để tôi nói chuyện với người nhà mình đi. Tôi thề, nhất định sẽ không nói anh ức hiếp tôi!

Nói lời này, mắt Tư Đồ San San nhòe đi.

- Cô bảo tôi phải tin cô thế nào đây?

- Thật sự, tôi thề.

- Ha ha, tôi tin cô. Nhưng, tôi cũng phải học cô, chụp mấy bức ảnh trước rồi nói.

Nói xong, Thường nhạc cầm một chiếc camera đã chuẩn bị xong từ trước, chụp vài bức ảnh Tư Đồ San San trong trạng thái trần truồng.

Tư Đồ San San hoàn toàn sụp đổ, chỉ bằng những tấm hình này, về sau cô chỉ có thể nghe theo sắp xếp của Thường Nhạc, bằng không...

Lúc này, Thường Nhạc lấy ra một cái điện thoại di động nói:

- Đây, dùng cái điện thoại này đi. Đừng có ý muốn gọi người đến cứu cô, bọn họ ít nhất phải mất hai giờ mới có thể tìm thấy nơi này, mà tôi vừa mới quyết định, nửa giờ sau sẽ đưa cô rời khỏi đây, ha ha ha ha.

Tư Đồ San San liên tục gật đầu, hai tay run run bấm một dãy số.

- San San, con không sao chứ?

Đầu kia của điện thoại truyền đến giọng nói lo lắng của một người phụ nữ trung niên.

- Mẹ, con không sao. Con rất khỏe. A a...!

https://thuviensach.vn

Cô bỗng nhiên hét lên một tiếng kỳ quái, thì ra là Thường Nhạc đã buông thắt lưng xuống, ma vật hùng vĩ kia mạnh mẽ chui vào trong thân thể Tư Đồ San San.

- Con gái ngoan, con không sao chứ?

Giọng nói của bà Tư Đồ có chút nghi ngờ.

- Không, không có việc gì, a...

Tư Đồ San San gần như khóc lên, đồ trang sức liều mạng lắc lư.

Thường Nhạc luận động cực kỳ nhanh phía sau lưng cô, động tác của hắn rất mạnh, hạ thân Tư Đồ San San đã tràn ra nước xuân, hai bên mông không ngừng phát ra tiếng va chạm.

- Thật sự không có chuyện gì sao?

Bà Tư Đồ vẫn không yên lòng hỏi han.

Tư Đồ San San khóc không ra nước mắt, hai ngọn núi mềm mại của cô bị Thường Nhạc nắm chặt trong tay, bị hắn giày xéo bừa bãi. Tay Thường Nhạc giống như kìm nhổ đinh, kẹp chặt hai nụ hoa của cô.

Đau đớn tột cùng và khoái cảm đồng thời kéo đến.

- Thật đó, thật sự không có việc gì. Mọi người đi mau đi, đừng... đừng quấy rầy con nữa. Mẹ... con đang chơi với bạn.

- Nhưng...

Bà Tư Đồ nghe ra giọng nói vừa thống khổ vừa hưng phấn của Tư Đồ San San, cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô nói cũng đúng, lúc này quả thật không thích hợp quấy rầy, vẫn là cúp điện thoại thì hơn.

Điện thoại vừa cắt đứt, chợt nghe Tư Đồ San San hét ầm lên, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Hóa ra Thường Nhạc không biết từ khi nào đã chuyển đến hạ thân cô, không chút khách khí nhét bộ ngực của cô vào miệng, dùng sức hút lấy.

Mỗi một lần hút, gần như hút đi cả linh hồn Tư Đồ San San.

Nửa câu cô cũng không nói nên lời, cả người đều xụi lơ trên người Thường Nhạc. Thường Nhạc thay đổi tư thế Quan Âm Tọa Liên luận động mạnh mẽ một trận, cảm giác được Tư Đồ San San sắp sụp đổ thì bỗng nhiên rút ra.

Vừa rút ra, trong cơ thể Tư Đồ San San co giật một trận, một dòng dâm dịch phun ra, bắn ra khắp nơi, toàn bộ thế giới suýt thanh tịnh.

Tư Đồ San San đã xấu hổ đến không biết làm thế nào rồi, lẩm bẩm nói:

- Anh, anh mau dừng lại, tôi không được...

Thường Nhạc lại cùng cô bày ra nụ hôn nồng nhiệt cấp tiêu chuẩn, hạ giọng nói:

- Chịu đựng chút, tôi còn chưa giải quyết.

Lúc này, cho dù thiếu nữ điêu ngoa có cự tuyệt thì cũng không làm nên chuyện gì, bởi vì dưới thủ pháp khiêu khích cao siêu của Thường Nhạc, cơ thể Tư Đồ San San lại dấy lên cơn lốc khát vọng.

Cô đã hoàn toàn quên mất thân mình ở phương nào, chỉ biết hết sức lay động, lấy tiếng vang của đồ trang sức để che đi âm thanh kỳ quái. Lòng cô trăm mối cảm xúc ngổn ngang, một mặt là hy vọng sự việc nhanh chóng

https://thuviensach.vn

kết thúc, một mặt lại chờ mong vĩnh viễn đừng bao giờ ngừng lại, một mặt là quyết tâm muốn giết chết ma quỷ này càng ngày càng mạnh, nhưng lại có một giọng nói đang không ngừng khuyên bảo cô phải hoàn toàn thần phục, hoàn toàn trở thành nữ nô của ma quỷ.

Nhưng vào lúc này...

Chuông điện thoại lại vang lên!

Không khí dường như dừng lại, Thường Nhạc dừng lại bên trong cơ thể Tư Đồ San San không hề nhúc nhích, mồ hôi của hắn nhỏ xuống miệng tiểu ma nữ.

Tư Đồ San San sợ tới mức ôm chặt Thường Nhạc, cái bụng nhỏ cũng co lại, cô mang theo tiếng nức nở nhỏ giọng nói:

- Làm... làm sao giờ?

Tuy oán hận ma quỷ này, nhưng nước đến chân, cũng không thể không dựa vào hắn.

Thường Nhạc cho cô một nụ cười trấn an:

- Không sao, bọn họ sẽ không quấy rầy cô chơi đùa đâu, nhận điện thoại đi.

Nói xong, hắn dùng một tay bế Tư Đồ San San lên, cũng không hề rời khỏi, cứ như vậy đưa điện thoại cho cô.

Mặt Tư Đồ San San đỏ như gấc, cắn chặt bả vai hắn, nếu không cô sợ mình sẽ phát ra tiếng kêu.

- San San, con không sao chứ? Mẹ nói con có chỗ không đúng, con gái?

Đây là giọng nói của Tư Đồ lão gia.

https://thuviensach.vn

Bởi vì bà Tư Đồ nói thanh âm của Tư Đồ San San có chút không bình thường, cho nên bảo ông đến an ủi cô, hai ngày nay đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, nếu gặp phải chuyện kích thích gì mà sinh bệnh sẽ không tốt cho trị liệu.

Tim Tư Đồ San San nghẹn lên tận họng, trong lòng vô cùng mâu thuẫn. Cuối cùng là có cần cha tới cứu mình không, do dự nửa ngày, cô mở miệng nói:

- Con, con rất khỏe, không có chuyện gì ạ. Cha không cần lo lắng cho con, a.

Thường Nhạc cố ý giày vò cô, cố ý có động tác nhẹ ở phía dưới, đầu lưỡi tà ác thì không ngừng liếm láp vành tai cô.

- Làm sao vậy, con gái? Giọng con rất kỳ lạ.

Tư Đồ lão gia nghe thấy con gái dường như đang run rẩy, còn phát ra loại âm thanh kỳ lạ.

- Bệnh rồi sao? Vậy mau về nhà để cha gọi bác sĩ đến xem bệnh cho con.

- Không đâu! Cha đừng lo, con đang xem phim ma với bạn, rất dọa người, a...

Cô vừa gặp áp lực tê tê khoái cảm, vừa từ trong xấu hổ nghĩ ra lời nói dối, loại cảm nhận này thật sự vô cùng kỳ quái.

Hoặc là nói, vô cùng kích thích.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Vậy được rồi.

Bên kia điện thoại, Tư Đồ lão gia nói như vậy, trầm mặc hồi lâu mới nói:

- Con gái, không phải con đã thích Thường Nhạc kia rồi đấy chứ?

- Ah, không đâu ạ, con cả đời này sẽ không bao giờ thích người như vậy.

Tư Đồ San San do dự nói.

Vừa nói như vậy, Thường Nhạc bỗng nhiên nhéo mông cô để trừng phạt, trúng vào vết thương lúc nãy, lập tức truyền đến một cảm giác đau đớn ngọt ngào.

- Vậy thì được rồi, con gái.

Ba Tư Đồ vẫn không biết chuyện gì xảy ra, hài lòng nói:

- Ba quả là không có nhìn lầm, thằng nhóc kia cũng không phải hạng tốt lành gì, cũng phải đối tượng đáng để phó thác cả đời?

- Hắn. Vâng, ba nói không sai.

Nói xong câu đó, Tư Đồ San San thật sự đã có ý muốn tự sát.

- Vậy là tốt rồi. Vậy con cứ từ từ mà chơi, lúc nào muốn về ba sẽ cho người tới đón con.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ lão gia ôn hòa nói, rõ ràng là đã quen với tính cách ngang bướng của đứa con gái này rồi, cho rằng lần này cô chỉ ra ngoài chơi mà thôi.

- Vâng, được ạ, tạm biệt cha!

Lời còn chưa nói xong, Thường Nhạc lại đâm mạnh thêm một chút.

Tư Đồ San San cảm thấy nhân sinh quan và thế giới quan của mình hoàn toàn hỏng mất rồi!

“Rốt cuộc vì sao lại như vậy. Tôi đến tột cùng là đã làm sai cái gì, vì sao ông trời lại trừng phạt tôi như vậy?”

Cô hoang mang lo sợ, đau khổ tự nói với bản thân.

Thường Nhạc lạnh lùng nói:

- Cô đã phạm phải một sai lầm vô cùng vô cùng nghiêm trọng, đó là không đủ mạnh, không đủ mạnh thì coi như xong rồi, cô biết không, con người tôi từ trước tới nay đều là người khác nợ tôi 1 thì phải trả tôi gấp 10 lần. Nhưng bây giờ trước mắt cô có một cơ hội, làm nô lệ của tôi, tất cả đều phải nghe theo tôi, có lẽ có một ngày tôi sẽ trả tự do cho cô.

- Trả tự do cho tôi, thật sao?

Nói ra những lời này, cho thấy cô đã đồng ý phân nửa rồi.

Suy cho cùng, với tính cách mạnh mẽ của cô, cô cũng không phải dạng ngu ngốc.

Thường Nhạc bật cười:

- Đương nhiên rồi, tôi luôn rất giữ lời.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San hoảng hốt, cô bị người đàn ông cường tráng này đè lên, có thể cảm nhận được sức nóng toát ra từ mạch máu của hắn, sức nóng này cảm hóa cô, khiến cho cô không tự chủ được mà gật đầu.

- Ngoan, sự thật sẽ chứng minh, cô đã có một sự lựa chọn đúng đắn.

Thường Nhạc cười và cúi xuống hôn cô.

Trên sàn nhà của căn phòng u tối lại vang lên tiếng cót két. Tiếng chuông gió êm dịu từ cửa sổ truyền đi xa, theo hướng gió đi xa, rất xa...

Ba ngày sau, Hồ Hán Tam rốt cục đã trở về!

Chính xác mà nói, cuối cùng Thường Nhạc cũng đã trở lại học viện, Tư Đồ San San theo sát bên cạnh hắn, giống như một chú chim nhỏ nép vào bên người.

Không ai biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ thấy rằng sắc mặt Tư Đồ San San tái nhợt, giống như mệt nhọc quá độ. Mà bạn học Thường thì tinh thần phấn chấn, vẻ mặt hưng phấn của hắn giống như một con sói đến từ Bắc Cực vậy.

Trở lại ký túc xá, Cao Tiếu sớm đã ở đó đợi lệnh, nhìn thấy Thường Nhạc, lập tức trưng ra nụ cười như xuân đến:

- Ông chủ sư phụ, cậu trở lại rồi, mấy ngày nay hắn là quá happy đi?

- Bớt lo chuyện bao đồng đi!

Bạn học Thường lạnh lùng sa sầm mặt, nhớ lại sự biến đổi trong mấy ngày vừa rồi, cảm giác có chút điên cuồng, hồi lâu mới ngẩng đầu hỏi:

- Mọi chuyện giải quyết thế nào rồi?

https://thuviensach.vn

- Giống như yêu cầu của cậu, đại bộ phận Ngân Câu đều đã được thu lại, Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương vẫn không có động tĩnh, dường như bọn họ thật sự muốn xem náo nhiệt.

Cao Tiếu nói đơn giản, rất nhanh lại cười quyến rũ, dâm đãng nói:

- Về phần Lý Lăng Tiêu, ông chủ sư phụ, cậu không thể không khen tôi, video mà đệ tử quay lại thật quá chuyên nghiệp, thật con mẹ nó có kĩ thuật, Lý Lăng Tiêu bây giờ không thể không nghe theo sự sắp xếp của chúng ta. Dựa vào ý của cậu, gã đã đồng ý ngày kỉ niệm thành lập trường sẽ lên sân khấu biểu diễn mấy tiết mục, hắc hắc, mấy ngày nữa thôi, thật khiến người ta chờ mong!

Hắn rất hài lòng gật đầu, hát mấy câu và cũng cười cực kỳ quyến rũ.

Người địa cầu đều biết rằng, tiết mục mà bạn học Thường sắp xếp cho Lý Lăng Tiêu biểu diễn, khẳng định không phải tiết mục bình thường.

Thường Nhạc thu lại nụ cười, mấy ngày nay quả thật đã hăng quá rồi, hắn mệt mỏi chìm vào mộng đẹp.

Thường Nhạc bị điện thoại đánh thức, điều này khiến bạn học Thường rất hậm hực.

Đang chuẩn bị mở miệng mắng người, trong điện thoại lại truyền đến thanh âm nức nở của Vũ Thì Tình:

- Thường Nhạc, anh có ở đó không?

Thường Nhạc giật mình, nói:

- Có.

- Em biết em không nên quấy rầy anh. Nhưng...

https://thuviensach.vn

Thanh âm của Vũ Thì Tình có chút thẹn thùng, lại có chút u oán.

Là một công tử biết thương hoa tiếc ngọc, Thường Nhạc lập tức mềm lòng, dịu dàng nói:

- Nói đi, có chuyện gì?

- Sắp qua 12 giờ rồi. Hôm nay là sinh nhật của em.

Giọng nói của Vũ Thì Tình tràn đầy ủy khuất, khiến cho người ta không kìm nổi muốn ôm cô trong lòng để yêu thương một phen.

- À?!

Thường Nhạc ngồi bật dậy, không khỏi vỗ đầu mình, sao lại có thể quên chuyện này nhỉ?

Bạn có thể tưởng tượng, em gái Vũ Thì Tình, làm bạn gái dự bị của bạn học Thường, bây giờ ủy khuất và đau lòng tới cỡ nào.

Vẫn còn may, bạn học Thường lập tức nảy ra chủ ý, nói:

- 30 phút nữa tới bên hồ Tịch Dương ở vườn trường đợi anh, anh sẽ ra ngay!

- Vâng!

Thanh âm của Vũ Thì Tình có chút run rẩy, cô tưởng Thường Nhạc đã quên mất rồi, nghe được thanh âm lo lắng của Thường Nhạc, cô mới biết, ông trời chưa có bỏ rơi cô, cuộc đời cô vẫn còn ý nghĩa.

Thế là cô lau nước mắt, rồi bắt đầu trang điểm.

Bên hồ Tịch Dương, dưới ánh trăng sáng trong, Vũ Thì Tình chậm rãi đi đến.

https://thuviensach.vn

Bất luận nhìn như thế nào, cô bé này cũng không che dấu được khí chất minh tinh, bất luận thế nào cũng đều toát ra vẻ đẹp rực rỡ, thêm vào đó là ánh trăng trong trẻo kia, khiến cho cô có vẻ kiều diễm như Hằng Nga.

Thời tiết đã có chút lạnh, nhưng cô vẫn chỉ mặc một chiếc váy tím dài của Givenchy, trông giống như một cô công chúa giữa đêm tối.

Con gái thường làm đẹp vì người mình yêu, vì một nụ cười của người tri kỷ. Các cô không quan tâm tới nhiệt độ hay phong cách.

Tâm tư của phụ nữ đều kỳ lạ như vậy, nhưng nhìn vẻ mặt Vũ Thì Tình lại tràn đầy hạnh phúc, có lẽ là con người khi trải qua tuổi mười bảy, mười tám, sẽ dễ dàng nảy sinh nhiều cảm xúc nhất. Thời thanh xuân đầy phức tạp có sự đấu tranh để trưởng thành; không phải người lớn, cũng không phải trẻ con, là quá trình kén lột xác. Trải qua cuộc sống đầy mê hoặc nhưng cũng không đâu vào đâu, rất khó có thể nhận ra bản thân là ai.

Nhưng, đó cũng là ngựa thần lướt gió tung mây, quãng thời gian trí tưởng tượng phong phú nhất.

Cũng là một quãng thời gian đẹp nhất, khó quên nhất.

Đêm nay, Vũ Thì Tình cảm thấy đây là ngày quan trọng nhất trong cuộc đời mình.

Biển hoa!

Đúng vậy, một phút sau, Vũ Thì Tình chìm trong biển hoa!

Đủ các loại hoa tươi. Hoa hồng, hoa cúc, v.v.. Hiện lên một hình trái tim thật lớn, bao quanh nơi hai người hẹn ước.

Vũ Thì Tình hoàn toàn si ngốc, thân thể yếu đuối khẽ run lên.

https://thuviensach.vn

Lúc này, đột nhiên có ánh nến bừng lên, xung quanh hình trái tim có hơn trăm cây nến được thắp sáng.

Nhưng vẫn không có bóng người nào xuất hiện.

Vũ Thì Tình đứng ngẩn ra, che lấy miệng, rốt cục không kìm nổi mà bật khóc. Nhưng ánh mắt tràn đầy hạnh phúc của cô đã thật sự bán đứng cô!

- A, gió mát có tin, trăng thu vô hạn, nhưng sự mất mát tình cảm, một ngày như một năm. Tuy rằng tôi không phải.

Cùng với thanh âm phong tình không gì sánh bằng,

Thường mỗ trong bộ Dior màu đen đã hoành tráng xuất hiện. Hắn ôm lấy Vũ Thì Tình từ sau lưng , nhẹ nhàng hôn lên vành tai cô, sau đó không biết xấu hổ mà thấp giọng hát:

- Tôi đưa hoa cho em, em có thể nhận lấy không? Tình yêu của tôi với em, em sao nỡ cự tuyệt?

- Ô ô...

Vũ Thì Tình mạnh mẽ xoay người lại, té nhào vào lồng ngực của Thường Nhạc.

- Đồ ngốc, đừng khóc, là anh trở về quá muộn, là anh không tốt. Hi vọng bây giờ không tính là quá trễ.

Thường Nhạc nhẹ nhàng ôm người trước ngực vào lòng, dịu dàng nói.

- Người ta không cho phép anh nói thế!

Vũ Thì Tình đột nhiên ngẩng đầu, xúc động lấy tay ngăn không cho Thường Nhạc nói, thẹn thùng nói:

https://thuviensach.vn

- Không cần nói nữa, để em mãi mãi ghi nhớ giây phút này.

Thường Nhạc gật đầu.

Không ngờ rằng cô nàng quá mức kích động, đột nhiên kiễng chân, mạnh mẽ hôn Thường Nhạc.

Bạn học Thường rất sợ hãi rùng mình một cái, lập tức phối hợp vươn đầu lưỡi, đôi tay vụng trộm di chuyển trên người Vũ Thì Tình, hoàn toàn không cho mình là người ngoài.

Không khí như ngưng đọng lại, thời gian như ngừng trôi, khung cảnh hai người ôm hôn nhau, dưới ánh trăng lưu lại dấu ấn thật sâu sắc.

Một hồi lâu, hai người giằng co một lúc rồi mới tách ra.

Vũ Thì Tình đã hoàn toàn không còn vẻ thông minh như lúc bình thường, trong nháy mắt bỗng nhiên mở to mắt, ngây thơ hỏi:

- Anh lấy đâu ra nhiều hoa như vậy? Hình như không phải từ tiệm hoa mua về!

Thường Nhạc gãi đầu, cười gượng:

- À, cái này là bí mật!

Trong chỗ tối, một thân ảnh ngã xuống. Một lúc sau, người này mới đứng lên, phẫn nộ nói:

- Ở nơi này lấy đâu ra bí mật, bà nội ơi, hơn nửa hoa trong trường đều bị hái rồi, cái này còn gọi là bí mật ah? Tới ngày mai, khẳng định sẽ trở thành tin tức chấn động toàn trường!

Không hề nghi ngờ, người này đương nhiên là Cao Tiếu.

https://thuviensach.vn

Cổ Tư Văn cạnh gã vẫn không nói gì, vẫn là bộ dạng lạnh lùng.

Lúc này Cao Tiếu lại thấp giọng:

- Mày nói hai đứa mình quá nửa đêm còn đi ra hái hoa trong trường, có khi nào là Dạ Thải Hoa trong truyền thuyết không?

- ...

Cổ Tư Văn đảo mắt, không nói gì mà phá ra cười.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 143: Lần Mò 'hạ Tam Lộ'*

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

*Hạ Tam Lộ: Khu vực cấm.

- Đĩ mẹ nó chứ, tôi vừa đánh gục tên nhân viên tuần tra, không biết có bị xử phạt không?

Cao Tiếu rất ức chế hỏi.

- Ờ, mày tự cầu phúc đi.

Cổ Tư Văn vô tâm trả lời.

Vào lúc này, Thường Nhạc đang ôm Vũ Thì Tình đột nhiên ho lên một tiếng đầy thâm ý.

Tiếng ho làm cho Cao Tiếu giật thót mình, kéo Cổ Tư Văn hỏi:

- Tình hình này chúng ta nên rút lui, đi....

Cổ Tư Văn không để ý đến Cao Tiếu, quay đầu rời đi.

- Đĩ mẹ nó chứ, mày đừng cho rằng mày đẹp trai là có thể chảnh. Tôi... Này, cực nam, đợi tao với.....

Trong tiếng kêu gào trầm thấp của Cao Tiếu, hai người tan biến vào màn đêm vô tận.

- Trăng đẹp quá.

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình nằm trong lòng Thường Nhạc, ngắm nhìn bầu trời trăng sáng, lẩm bẩm.

- Đúng vậy!

Bạn học Thường rất có đạo đức nghề nghiệp phối hợp nói.

- Vậy anh hãy đọc cho em nghe một bài thơ về trăng đi.

Vũ Thì Tình bỗng nhiên cười dịu dàng yêu cầu.

Thường Nhạc ngay cả tâm muốn chết đều đã có, nha đầu này không hổ là bị tiểu thuyết ngôn tình đầu độc. Cư nhiên lại đưa ra yêu cầu như vậy, thật là quá máu chó. Nhưng vốn rèn luyện tinh thần playboy chuyên nghiệp, hắn vẫn gật đầu đáp:

- Được thôi!

- Vậy mau lên đi!

Vũ Thì Tình reo hò.

- Ờ, để anh chuẩn bị chút tình cảm trước đã.

Thường Nhạc nói đến đây, chân lùi lại phía sau một bước, hít sâu, ưỡn ngực, ngẩng cao đầu, hóp bụng, đẩy mông, lúc này mới lắc đầu gật gù đọc:

- A, đầu giường ánh trăng sáng. A, ngỡ mặt đất phủ sương.

- Anh cút đi, không được phép trêu người ta.

Thường Nhạc vẫn chưa hoàn tất bài tự tình, giai nhân đã cao giọng kháng nghị.

Một phen ôm lấy người đẹp, cảm nhận kích cỡ 36D mang đến một cảm giác thật đồ sộ. Thường Nhạc ngượng ngập nói:

https://thuviensach.vn

- Hì hì, thật không nghĩ ra được cái gì, sau nãy hãy nói đi.

- Không được.

Vũ Thì Tình cong cái miệng nhỏ lên, bộ ngực đáng yêu lắc lư, nũng nịu nói:

- Sau này nếu như không có trăng thì làm thế nào?

- Sẽ không đâu.

Thường Nhạc kiên định nói, tranh thủ ôm chặt người đẹp trong lòng, chậm rãi nói:

- Mỗi khi mặt trời lặn về phía Tây, bóng tối dần hiện ra, cùng với đêm tối kéo xuống là ánh trăng cũng nhẹ nhàng lên cao. Có lúc chúng ta không nhìn thấy mặt trăng, nhưng ai cũng biết là mặt trăng xuất hiện đêm đêm. Chỉ bởi vì điều kiện thời tiết và địa lý có hạn, chúng ta mới không thấy mà thôi.

- Thật sao?

Vũ Thì Tình chớp chớp mắt hỏi.

- Đương nhiên!

Thường Nhạc ngữ khí thành thật, sau đó giọng nói cũng trở nên rất từ tính, đây vốn là dùng để câu dẫn những cô gái ngốc nghếch:

- Có lẽ mặt trăng đang chờ đợi... chờ đợi một một cô gái thích đọc tiểu thuyết ngôn tình và phim nhiều tập. Chờ đợi cô gái thích chống hai tay vào cằm, ngốc nghếch ngắm nhìn chuông gió. Chờ đợi cô gái... cô gái không hiểu sự đời nhưng lại rất hay khóc.

- 555555, anh đang nói em sao?

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình bỗng nhiên nũng nịu hỏi.

- Không biết nữa, có lẽ là vậy.

Thường Nhạc cười gian nói.

Vũ Thì Tình bỗng nhiên nhu tình như nước nhìn Thường Nhạc. Ánh mắt có chút thê lương, giọng nói trở nên cô tịch, buồn bã nói:

- Nhưng, mỗi lần gặp gỡ lại như đóa hoa phù dung, sớm nở tối tàn.

Thân hình Thường Nhạc khẽ chấn động, là một người đàn ông mỗi giây phút đều muốn có phụ nữ bên cạnh, hắn thực sự vĩnh viễn khó có thể cùng một cô gái mãi mãi được. Đây thực sự là vấn đề nan giải.

Vũ Thì Tình dường như có chút xúc động, nói tiếp:

- Có lúc, con gái nhắm hai mắt lại, nắm chặt hai tay hướng lên mặt trăng bày tỏ những hỉ, nộ, ái, ố của bản thân mình. Có lẽ mặt trăng chính là thính giả trung thành nhất. Có lúc con gái sẽ hướng khuôn mặt hồng hào ngốc nghếch cười với mặt trăng. Có lẽ đó là lúc cô gái đang nghĩ tới người con trai trong lòng mình. Có lúc, con gái với khuôn mặt đẫm lệ hướng tới mặt trăng mà khóc nỉ non. Có lẽ, lúc đó chàng trai đã làm cô gái đau lòng. Có lúc cô gái sẽ cô đơn, tĩnh mịch hướng tới mặt trăng và suy nghĩ "ngươi cũng vậy cô độc treo trên bầu trời cao. Ta có thể gả cho ngươi thì tốt biết mấy." Có lẽ cô gái lúc này đây đã cảm thấy bất lực. Bất lực bản thân với những thăng trầm của trần thế, bất lực với sự bi hoan ly hợp của nhân sinh, bất lực với chính lựa chọn của bản thân.

Những lời này làm cho Thường Nhạc cũng cảm thấy rất xúc động, không khỏi phối hợp nói:

- Có thể trước đó con gái sẽ hiểu rằng mặt trăng luôn im lặng kia lại đang âm thầm chúc phúc cho mình. Mỗi lần cô gái xuất hiện, mặt trăng sẽ dùng

https://thuviensach.vn

ánh sáng của mình chiếu sáng cho cô, làm lộ ra vẻ đẹp của cô. Mỗi lần cô dạo đêm, mặt trăng sẽ âm thầm đi phía trước cô, vì cô mà chiếu sáng mỗi một tấc đất dưới chân. Cô sẽ không biết, cô làm sao biết được rằng dù ở phương nào, mặt trăng cũng sẽ như vậy mà lưu luyến lấy mình? Cô làm sao có thể biết được rằng chàng trai vẫn luôn yêu cô?

- Chàng trai sẽ thích cô gái chứ?

- Nhất định mà, nếu không làm sao có thể đứng trước mặt cô gái đây?

- Vậy chàng trai sẽ rời bỏ cô gái chứ?

- Ờ, chia ly ngắn ngủi, là vì được ở với nhau lâu hơn.

- Nhưng cô gái muốn ở bên cạnh chàng trai mãi mãi!

- Con tim của họ vốn đã ở bên nhau mãi mãi rồi!

- Anh đang ngụy biện.

Vũ Thì Tình đột nhiên dùng ánh mắt thấu hiểu mọi việc nhìn Thường Nhạc.

- Không có, anh là nói thật lòng!

Thường Nhạc biểu cảm rất là oan ức, bởi vì cái gọi là lừa gạt phụ nữ thì không phạm pháp, công an không truy bắt, Thường Nhạc rất thâm tình nhìn Vũ Thì Tình:

- Em phải tin ở anh, là cô gái sao Thiên Bình của anh.

- A, anh làm sao biết được em là sao Thiên Bình?

Vũ Thì Tình đột nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc rất váng đầu, dùng đôi mắt như đang nhìn thần tượng nhìn Vũ Thì Tình:

- Đại tiểu thư, bây giờ là trung tuần tháng 10, hôm nay là sinh nhật em, không phải sao Thiên Bình thì là cái gì?

Vũ Thì Tình chớp chớp mắt:

- Á, thế mà em không nghĩ tới. Anh thật thông minh nha.

Thường Nhạc có chút sầu não, khen ngợi như vậy quả là sỉ nhục IQ của hắn, do đó hắn trở nên trầm mặc.

Nhưng Vũ Thì Tình lại vẫn chưa đầu hàng, quấn lấy Thường Nhạc hỏi:

- Vậy anh có biết con gái sao Thiên Bình có đặc điểm gì không?

Thường Nhạc do dự một lúc:

- À, điều này miễn cưỡng biết được.

- Vậy mau nói cho em đi!

- Sao mà phải gấp thế?

- Người ta muốn biết mà, mau nói đi mà!

Là một playboy kiệt xuất, có tiện nghi không chiếm tuyệt đối là một tên ngốc, vì thế bạn Thường nào đó liền hỏi:

- Thế có được thưởng gì không?

Khuôn mặt xinh đẹp của Vũ Thì Tình dần đỏ lên. Đột nhiên đứng dậy kiễng chân hôn Thường Nhạc một cái, rồi lập tức xấu hổ, cúi gằm mặt xuống, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Như vậy đã được chưa?

- Được, đương nhiên là được. Như vậy tương đương với "được".

Thường Nhạc có cảm giác rất tuyệt vời, sờ sờ mặt. Lúc này mới ra vẻ bộ dạng chuyên gia, nghiêm túc nói:

- Con gái sao Thiên Bình: Bạn vui vẻ, nên tôi cũng vui vẻ. Là người chủ nghĩa nhân văn và tâm tình vô tư, theo kiểu "Yêu ai yêu cả đường đi lối về". Là người không bao giờ để lỡ mất, càng không thể bỏ qua những đồ quý hiếm. Họ giống như những viên đá quý, dùng vẻ đẹp của chính mình, sự vô tư của bản thân để tạo lên những niềm vui lớn. Trong cuộc sống, họ là những người chu đáo, tỉ mỉ. Có lẽ họ không biết nói nhiều những lời tình tứ làm nhộn nhạo trái tim bạn nhưng họ sẽ làm rất nhiều việc làm bạn cảm thấy thực sự hạnh phúc và vui vẻ.

- Thật sao?

Vũ Thì Tình đột nhiên hỏi.

- Chắc chắn 100%.

Thường Nhạc không để cho người khác nghi ngờ, nói tiếp:

- Hay nói cách khác, họ kính dâng, họ nỗ lực chỉ vì muốn nhìn thấy bạn vui vẻ. Nghĩ mà xem, đầu năm nay còn có mấy cái "Lôi Phong", hơn nữa em lại là nữ "Lôi Phong" của anh, cho nên có em rồi anh sẽ rất hạnh phúc.

- Ồ, hình như vậy a.

Vũ Thì Tình trầm tư một lát, lại hỏi:

- Còn gì nữa không?

- Vẫn còn, có chút không thích hợp với trẻ nhỏ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc biểu cảm có chút lưỡng lự nhưng lại làm người khác rất háo hức.

- Anh mau nói đi mà.

Vũ Thì Tình lắc lắc vai Thường Nhạc.

- Con gái sao Thiên Bình về mặt cảm quan xx, có một chút chút xảo trá, có một chút chút lẳng lơ, có một chú chút quyến rũ, có một chút chút bảo thủ.

Thường Nhạc nói đến đây, thừa cơ đưa tay đặt lên chiếc mông cong kiều đĩnh, chầm chậm nói:

- Tất cả đều là một chút chút, nhưng tất cả lại rất đúng mực. Họ không giống món cay Tứ Xuyên, làm bạn nhễ nhại mồ hôi, không chống đỡ được. Cũng không giống như món ăn Thượng Hải, làm cho bạn từ từ cảm nhận nhạt nhẽo mà vô vị, bỏ đi thì tiếc. Cũng không giống như món ăn Ấn Độ, thơm rồi lại thơm, nhưng tóm lại không hài hòa với hương vị của chính mình. Lại càng không giống đồ ăn Đông Bắc, chỉ dành cho kẻ ngốc. Nhưng họ là tổng hợp của tất các các ưu điểm của các món ăn nói trên, có cay, có ngọt nhạt, có mùi thơm tươi mát, lại có cả ôn nhu.

- Anh nói cứ như thật vậy, có căn cứ khoa học không?

Vũ Thì Tình cười tinh nghịch hỏi.

Thường Nhạc vò đầu bứt tai, dướn người diễn hết mình nói:

- Còn cần căn cứ khoa học? Lời anh nói chính là chân lý.

Sự tự cao tự đại này của hắn lại đem lại cho Vũ Thì Tình cảm giác an toàn, dường như nhớ đến chuyện gì đó, liền hỏi hắn:

- Em thấy Tư Đồ San San hiện tại dường như rất sợ anh, có phải anh đã ức hiếp cô ấy không?

https://thuviensach.vn

Không thể không thừa nhận, trực giác của phụ nữ luôn luôn rất chính xác.

Thường Nhạc cũng không có ý định lừa gạt người phụ nữ của mình, rất ngượng ngùng nói:

- Đâu chỉ là ức hiếp, cái đó, quả thực là ngược đãi à.

- A, thật sao?

Vũ Thì Tình không biết lời này là thật hay giả, tuy bình thường cô cũng không ưa Tư Đồ San San, nhưng lúc này đột nhiên lại đồng tình với kẻ yếu. Bóp lấy gáy của Thường Nhạc nói:

- Đồ không có lương tâm, anh không biết thương hoa tiếc ngọc sao?

- Lương tâm? Lương tâm của anh cất giữ tại ngân hàng Thụy Sĩ rồi, đang bắt đầu có lãi rồi, haha.

Thường Nhạc cười lãnh khốc.

Vũ Thì Tình bị sự lãnh đạm bộc phát của Thường Nhạc dọa cho giật mình. Là một cô gái hoàn toàn bị anh làm cho say mê, cô hiểu rằng mình không nên quá nhiều chuyện. Vì vậy, cô nặn ra một nụ cười, chợt hỏi:

- Có phải em có mật mã không, có thể đem lương tâm của anh từ trong ngân hàng lấy ra?

Thường Nhạc ngẩn ra, không nghĩ ràng cô lại hỏi một câu hỏi thú vị như vậy, không khỏi cười nói:

- Chỉ cần em có bản lĩnh giải được mật mã của anh, anh sẽ lấy thân báo đáp, haha.

- Người ta mới không cần đại sắc lang như anh lấy thân báo đáp!

https://thuviensach.vn

Vũ Thì Tình nũng nịu nói, nhưng không che dấu nổi sự ngọt ngào trên khuôn mặt, nói:

- Rồi sẽ có ngày em giải được mật mã của anh, hừ hừ!

- Vậy anh kính chờ ngày đó tới.

Thường Nhạc thản nhiên cười. Đột nhiên dùng ánh mắt mờ ám nhìn vào người đẹp trong lòng, không có ý tốt nói:

- Em xem, trời đẹp, cảnh đẹp như vậy, không bằng chúng ta nói chuyện tâm tình với mặt trăng đi?

- Anh cút đi, lưu manh!

Vũ Thì Tình kinh hô.

Nhưng Thường Nhạc đã chặn lại miệng cô, một tay vuốt ve lên đỉnh đồi cao ngất kia, một tay khác thì lần mò vào trong 'Hạ tam lộ'.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 144: Người Phụ Nữ Lạ Mặt

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tương kiến thực nan biệt diệc nan.

Đông phong vô lực bách hoa tàn. Câu trước trong bài thơ có ý nói hai người muốn gặp đã khó, chia ly lại càng khó hơn. Không thể không thừa nhận câu nói này rất có lý, nói ví dụ như lúc này đây bạn học Thường và Vũ Thì Tình rất khó mới có thể đến với nhau, lại một đêm điên cuồng tới 7 lần, lại phải nghĩ đến việc chia xa quả thực rất khó khăn. “Đông phong vô lực bách hoa tàn.” Câu này có nghĩa chính là: Hai người trời sinh sẵn có tố chất tốt đẹp của quân dã chiến. Trong khi lăn lộn khắp nơi để quên tình thì thật vất vả để sắp xếp không phải tàn phá toàn bộ “hoa cỏ”, hơn nữa hai kẻ đương sự hiện tại cũng đã mệt mỏi rồi. Có điều cuối cùng hai người vẫn phải mệt mỏi mà chia xa, bởi vì, trời đã sáng rồi. Rất rõ ràng, hai người không có dũng khí giữa thanh thiên bạch nhật xuất hiện trước toàn thể giáo viên cũng như học sinh trong toàn trường. Cứ như vậy bình thản trôi qua nửa tháng, có chút giống như sự bình lặng trước khi xảy ra cơn giông bão. Mà cuộc sống của nhân vật chính của chúng ta vẫn như cũ, mỗi ngày nếu không cùng đám con trai làm những việc kỳ quái thì là cũng xxx với phụ nữ. Đối với Thường Nhạc mà nói, ngày nào không có gái để của, cuộc sống giống như ly nước lọc, ngày nào có gái để của, cuộc sống giống như chai thuốc trừ sâu DDVP. Dường như cuộc sống của hắn không có quá nhiều điều để mong đợi. Nhưng đây chính là thực tế của cuộc sống, không ai mà cuộc sống lúc nào cũng là long trời lở đất hoặc oanh oanh, liệt liệt. Cuộc sống như vậy không làm cho Thường Nhạc cảm thấy ấm ức, nhưng có một người lại ấm ức. Không đúng, phải nói là động vật nào đó gần đây cảm thấy ấm ức, đó chính là chú chó Big Ben! Bởi rằng ban đầu Big Ben đóng một vai quan trọng trong bộ phim bom tấn “Lôi Đình kiều nữ”, nửa tháng

https://thuviensach.vn

trước bộ phim cuối cùng cũng đã lên hình. Kết quả là, sau một đêm cùng những cái tên như Jame Bond, Augustan, Mahler, Peter, Big Ben cũng đã trở thành nhân vật quen thuộc trong lòng mọi người. Ồ không, không phải nhân vật mà là “khuyển vật”. Là một người nổi tiếng đã rất mệt, là một con chó nổi tiếng cũng như vậy mà rất mệt. Hiện giờ, ở học viện Kiêu Tử thường có giới giải trí xuất hiện, vừa nhìn thấy Thường Nhạc thì không ngừng quấy rầy: - Xin hỏi bạn học Thường, đối với siêu sao hành động Jame Bond Augustan Mahler Peter Big Ben, gần đây có tin đồn là nó có sử dụng thuốc cấm, anh có thể phát biểu đôi chút quan điểm? - Không thể trả lời! - Xin đợi chút, nghe nói Jame Bond Augustan Mahler Peter Big Ben gần đây đang thất tình, điều này có thật không? - Không thể trả lời, các người mà không đi tôi sẽ báo cảnh sát! "…" Big Ben đeo kính râm, mặc áo Versace, nhưng lại không có thần sắc lẳng lơ như trước đây. Nguyên nhân rất đơn giản, nó đang thất tình! Một Big Ben vốn đẹp mã, bất khả chiến bại như vậy, vậy mà lại bị cự tuyệt bởi một cô chó thuộc loài chó săn hoàng kim tuyệt sắc Ascott. Đối với Big Ben của chúng ta mà nói thì quả là một đả kích rất lớn. Bạn có thể tưởng tượng, là một tình thánh trong loài chó, là một chú chó nổi tiếng quốc tế, là một sinh vật có lòng tự tôn mạnh mẽ. Lại trong tình cảnh bị cự tuyệt như vậy, thật là tổn thương biết bao. Gỡ kính râm xuống, từ ánh mắt ảm đạm và bi thương của nó có thể nhận thấy nó đã đau khổ và chán nản biết bao nhiêu. Thường Nhạc cũng phiền muộn, hắn từng bị một cô gái Ascott cự tuyệt, hôm nay chó của hắn lại bị một con chó Ascott cự tuyệt, đây rõ ràng là một đả kích tàn nhẫn. Kết quả, một người một chó thoạt nhìn giống như những kẻ lưu lạc nơi chân trời. Tại phòng trọ 301, một cốc rượu to đang được đặt trước mặt Big Ben, bên trong chứa đầy rượu Vodka. Big Ben cúi đầu hung hăng uống một ngụm, lúc sau đôi mắt dần dần đỏ lên, phát ra một tràng nhưng tiếng rên ư ử. Từ tiếng rên ư ử này có thể nghe ra một giai điệu như “đừng để nước mắt của tôi cùng tôi qua đêm nay”. Thường Nhạc cũng đau buồn, cầm lên một ly rượu nhỏ, một người, một chó mượn rượu giải sầu. Thật lâu sau, Thường Nhạc cuối cùng cũng lên tiếng: - Nhóc, hay là mày đi xxx một lúc đi. Khác với Thường Nhạc, trong ánh mắt Big Ben lúc này không có lấy một tia hứng thú mà là

https://thuviensach.vn

đau khổ lắc lắc đầu. - Mahler Peter, góc trời này chỗ nào không có chó tốt. Mày vui lên một chút có được không? Big Ben vẫn lắc lắc đầu, đột nhiên một hơi uống hết chỗ rượu Vodka, sau đó đột nhiên nhảy lên trên bàn phím, đập bùm bụp. Mọi người đều biết, Lý Bạch đấu rượu làm thơ trăm quyển, mà Big Ben quả nhiên uống say cũng bắt đầu làm thơ. Thường Nhạc trợn tròn mắt, nhìn nhìn những chữ trên màn hình, là như sau: “Hoàng hôn, nghe câu chuyện tình yêu của chú cho lang thang”. Sau đó Big Ben ngẩng đầu lên, cảm xúc nổi lên, lướt trên bàn phím làm cho Thường Nhạc cảm thấy kinh ngạc vì những dòng chữ tình cảm đau buồn, ưu mỹ. Điều này làm cho Thường Nhạc cảm thấy hoài nghi, phải chăng “gần mực thì đen, gần đèn thì rạng”. Chỉ thấy Big Ben từng chữ, từng chữ viết ra: “Khi ánh mặt trời dần dần lịm tắt, cây khô héo hắt in bóng dài, khung trời tựa tấm phim âm bản, rửa ra những câu chuyện ố vàng, chú chó lang thang rơi vào lưới tình, lại trốn không thoát mũi tên tình yêu, óng ánh những ánh vàng trên sách, nhưng lại không kìm nén được những tiêng cười trào phúng, tình yêu bân đầu của chú chó lang thang, khó truy khó hồi, đoạn nhân duyên tốt đẹp này,

trong những năm tháng thử thách, ngày càng mệt mỏi hơn, chú chó lang thang nhặt nhạnh những mảnh tâm hồn loang lổ vết thương, thoát đi, bóng tối chính là nới trở về.” Thường Nhạc đọc đi đọc lại, bài thơ này rõ ràng nói lên sự ưu sầu cùng bi thương của một chú chó bị thất tình. Điển hình của lối suy nghĩ, đừng nói là đi tán chó, cho dù đi tán người cũng có phân nửa người đổ! - Mahler Peter, mày thật tài! Thường Nhạc giơ ngón tay cái lên, nhìn Big Ben một cách sùng bái. Big Ben không để ý đến Thường Nhạc, đi một mạch đến bên cửa sổ. Dưới ánh tịch dương thân hình sầu muộn đổ thành một bóng dài. Sau đấy, nó nhè nhẹ rên rỉ hát lên. Tất nhiên người khác sẽ không hiểu nó đang hát cái gì, nhưng Thường Nhạc lại nghe hiểu rất rõ “Có lẽ anh sẽ là người đàn ông theo gió hòa tan vào tuyết. Có lẽ là anh trời sinh đã sùng bái theo đuổi.” - Mẹ, mày vẫn còn phong độ vậy, một người phong độ sao lại thất tình được? Thường Nhạc dở khóc dở cười nhìn Big Ben, hoàn toàn bị nó đánh bại. Big Ben vẫn không thèm để ý đến

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc, một mình tự vui tự buồn. - Quên đi, cùng tao đi ra ngoài chơi, mày mà còn như vậy sẽ phát mốc lên đấy! Thường Nhạc ôm Big Ben xuống dưới, đá đá vào mông nó cùng nhau đi ra khỏi phòng ngủ. Bữa kỷ niệm thành lập trường của học viện Kiêu Tử được sắp diễn ra, rất nhiều người đang tranh thủ diễn tập. Thường Nhạc lại không vội gì, bởi vì bản thảo cụ thể của hắn và Cao Tiếu viết đã được thông qua, luyện tập cũng tương đối rồi. Hiện tại chỉ thiếu mỗi trình diễn trước mọi người mà thôi. Đến lúc đó sẽ gây nên những tiếng vang gì, xin hạ hồi phân giải. Khắp nơi trong vườn trường đều là những bóng hình bận rộn, không bận cũng có. Khi Thường Nhạc và Big Ben đã dạo quanh một vòng sân trường thì gặp một người quen, nói một cách chính xác gặp gỡ một người quen mà lạ. - Lại là anh? Tô Mị Nhi vừa nhìn thấy Thường Nhạc khuôn mặt đang tươi cười bỗng nhiên bị che phủ bởi một tầng sương lạnh giá. Mà cô chó ngao Tây Tạng của cô lại đang si ngốc nhìn Big Ben, ánh mắt trực tiếp phát ra tia nhu tình. Thật đáng tiếc, tâm tình của Big Ben cả hôm nay không tốt, tỏ ra thờ ơ với cô chó Tây Tạng kia. Thường Nhạc cười cười, nhìn chằm chằm Tô Mị Nhi nói: - Hình như chúng ta rất có duyên nha, em không phải là cố tình muốn gặp anh đấy chứ? Lời này khiến cho Tô Mị Nhi biến sắc, gắt giọng lên: - Anh, hừ, anh cho rằng tôi là loại người gì vậy? - Không là loại người gì cả, em như thế nào thì là như thế! Thường Nhạc bình tĩnh nói. Tô Mị Nhi chỉ cảm thấy Thường Nhạc như đang chế nhạo cô, tức đến run người, kéo dây cổ cô chó Tây Tạng nói: - Ti Ti, chúng ta đi. Trong nháy mắt, Thường Nhạc ra hiệu cho Big Ben. Big Ben tuy rằng hiện tại không có ý định trêu gái, nhưng nó vẫn phải nể mặt Thường Nhạc, do đó nó sủa lên một tiếng thu hut sự chú ý của Ti Ti, sau đó phát ra ánh mắt kiểu Lương Triều Vĩ. Ti Ti liền bật người, trong ánh mắt tràn ngập xuân tình, giống như những fan hâm mộ nữ nhìn thấy thần tượng của mình xuất hiện. Big Ben lại cúi thấp xuống kêu lên một tiếng, sau đó quay đầu lại đột nhiên chạy vào phía biển báo hiệu phía khu rừng. Ti Ti cũng không chần chừ, rú lên như phát cuồng, mãnh liệt đuổi theo. Vì anh chó Big Ben mà phản bội lại cô chủ Tô Mị Nhi cũng rất đáng. Tô Mị Nhi trong tay vẫn còn cầm sợi dây, bị một lực lớn của Ti Ti kéo đi, loạng choạng gần như sắp ngã đến nơi,

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc liền nhanh tiến lêm một bước, rất chuẩn xác ôm gọn lấy cô. Trên người Tô Mị Nhi tỏa ra một mùi hương dễ làm cho người ta ngửi thấy mà trở nên hưng phấn, làm cho Thường Nhạc thiếu chút nữa thì có phản ứng. Một tay ôm lấy eo cô, một tay đặt trên chiếc quần dài bó sát ôm gắt gao lấy đôi chân thon của cô, cảm thụ cô thật sống động, thật kiều mị. Thường Nhạc cúi đầu, trong khoáng cách gần nhất nhìn khuôn mặt Tô Mị Nhi. Khuôn mặt tuyệt sắc vô song này làm cho người ta chỉ muốn phạm tội. Mày hạnh, mắt hoa đào, khi hơi nhướn nhẹ lên, liền nháy mắt tràn ngập một cỗ xuân tình, luôn làm cho người ta ngộ nhận là cô đang đánh mắt đưa tình. Tô Mị Nhi bất chợt đỏ mặt, giãy giụa đẩy Thường Nhạc: - Anh bỏ tôi ra. - Nếu tôi nói không thì sao? Thường Nhạc lộ ra một nụ cười tà mị, ngữ khi làm cho người ta cảm thấy rất không có ý tốt. Cách đó không xa phía khu rừng truyền tới những âm thanh xxx kích tình bắn tứ phía của Big Ben và cô chó ngao Tây Tạng Ti Ti.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Mau thả tôi ra!

Giọng Tô Mị Nhi mang vẻ tức giận, và cũng mang đôi chút sợ hãi.

Thường Nhạc căn bản không nói gì, một tay kiêng dè gì đặt lên trên mông cô lại còn hung hăng nhéo một phát.

Tô Mị Nhi đau đến chảy nước mắt, nhưng có một loại kích thích không rõ lan ra khắp toàn thân. Cô đột nhiên cảm thấy người con trai trước mắt rất có khí phách.

Cách đó không xa, trận quyết đấu của Big Ben và cô chó ngao Tây Tạng đã tiến đến hồi căng thẳng tột độ, đầu cô chó ngao Tây Tạng phát ra một âm thanh kinh thiên động địa.

Điều này làm cho Tô Mị Nhi đỏ mặt như trái hồng. Tuy rằng cô đang nhìn Thường Nhạc một cách tức giận nhưng lại làm cho người ta cảm giác đôi mắt cô thật đẹp, lại giống như đang dụ dỗ ai đó.

Thường Nhạc có chút không cầm cự nổi, người con gái này thực là cực phẩm à.

Đúng lúc này, một tiếng gào truyền đến.

Âm thanh này không phải do hai chú chó truyền đến cũng không phải do hai người phát ra.

Mà là: Mộ Dung Trường Thiên!

https://thuviensach.vn

- Hai người đang làm cái gì vậy?

Mộ Dung Trường Thiên đột nhiên xuất hiện, gào ầm lên.

Tô Mị Nhi không biết lấy sức lực ở đâu ra, mạnh mẽ thoát khỏi sự trói buộc của Thường Nhạc, bổ nhào vào lòng Mộ Dung Trường Thiên, trong miệng nghẹn ngào nói:

- Huhu, Trường Thiên, tên lưu manh này bắt nạt em, anh phải phân xử cho em.

Mộ Dung Trường Thiên trên mặt vốn rất giận dữ hiện tại biến thành xanh xám lại, giọng nói u ám dị thường:

- Họ Thường kia, mày thật quá đáng rồi?

Trên mặt lộ ra nụ cười như có như không, Thường Nhạc chớp chớp mắt, chậm rãi nói:

- Quá đáng? Tôi chẳng qua là thấy cô ta sắp ngã nên đỡ cô ấy mà thôi. Vậy có gì là quá đáng chứ?

Nói tới đây Thường Nhạc lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, bất chợt trịnh trọng hỏi ngược lại:

- Lẽ nào mày không cảm thấy là một người kế tục xã hội chủ nghĩa có văn hóa có tố chất, giúp đỡ bạn học cùng trường là một việc hết sức bình thường sao?

Mộ Dung Trường Thiên ngẩn người ra, phỏng chừng đã muốn chết tâm, dở khóc dở cười quay sang hỏi Tô Mị Nhi:

- Có thật không?

- Đúng vậy, nhưng...

https://thuviensach.vn

Tô Mị Nhi cũng bị Thường Nhạc làm cho bó tay, dưới ánh mắt tà ác của Thường Nhạc nói năng lộn xộn.

- Là cái gì, nói mau!

Từ ngữ khí có thể nghe ra Mộ Dung Trường Thiên như sắp muốn nổ tung lên.

- Là con chó của hắn ức hiếp Ti Ti, mới làm cho em bị kéo suýt nữa thì ngã.

Tô Mị Nhi nói đến Thường Nhạc mới phát hiện ánh mắt của Thường Nhạc lóe lên tia sắc lạnh như lưỡi dao. Vì thế cô bắt đầu suy nghĩ có nên hay không nói ra việc cô bị Thường Nhạc sờ mó.

- Như vậy à?

Khẩu khí của Mộ Dung Trường Thiên lạnh như băng.

- Ờ, ờ, chỉ như vậy à.

Tô Mị Nhi trong lòng run sợ nói.

Nghe đến đây Thường Nhạc lộ ra một nụ cười bí hiểm.

Nhìn Thường Nhạc với ánh mắt lạnh như băng, trên người Mộ Dung Trường Thiên bỗng nhiên tỏa ra một ngọn lửa, lập tức như muốn phát nổ. Xung quanh bốn phía đều như bắt đầu rung chuyển.

Trong mắt thoáng hiện lên vẻ tàn khốc, Mộ Dung Trường Thiên dường như đã hạ quyết tâm chuyện gì đó, quyết định nhằm thẳng vào Thường Nhạc.

Với bộ dạng khủng bố đố, Thường Nhạc sẽ phải cầu phúc nhiều hay là hoàn toàn không thèm để ý?

https://thuviensach.vn

Không ai biết rốt cuộc sẽ như thế nào, nhưng có một điểm có thể khẳng định, Thường Nhạc vẫn luôn chờ đợi một trò chơi thật kích thích, một trò chơi có thể làm cho hắn phải dốc toàn bộ sức lực.

Lẽ dĩ nhiên, kỳ thực đáp án rất nhanh được công bố.

Trên mặt Thường Nhạc là nụ cười tà mị, không có chút nào tỏ ra yếu kém mà nghênh đón ánh mắt ánh mắt như muốn giết người của Mộ Dung Trường Thiên.

Không khí vào thời khắc này như ngưng kết lại, thời gian cũng như ngừng trôi.

Hai ánh mắt phát ran những tia điện kịch liệt giao đấu nhau trong không gian.

Trên mặt mang ý cười, lẳng lặng nhìn Mộ Dung Trường Thiên đang nóng chảy như nham thạch. Ánh mắt của hai người trong không trung kịch liệt giằng co. Dường như đều muốn tóe lên những đốm lửa. Mộ Dung Trường Thiên không hổ là Mộ Dung Trường Thiên, bằng ý chí mạnh mẽ, không lui bước đấu mắt với Thường Nhạc.

Đối với những kẻ chảnh như vậy, bạn học Thường liền "có qua có lại, mới toại lòng nhau". Niệm thần chú, dường như đá vàng khẽ mở ra, dường như có một gợn sóng vô hình, theo ánh mắt hướng về phía Mộ Dung Trường Thiên.

Mộ Dung Trường Thiên khẽ trấn động, thân hình thoáng run rẩy 0.01 giây.

Bạn có thể tưởng tượng, tại giờ phút này giống như có một bánh pháo nổ bên tai, trong đầu Mộ Dung Trường Thiên cuồng vang những tiếng ong ong ong ong, nhưng gã vẫn chìn chằm chằm vào Thường Nhạc, dường như không có dấu hiệu yếu thế.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ngược lại lại không có hứng chơi đùa với tên thằng nhóc này nữa, cười hỏi:

- Còn việc gì nữa không? Nếu không còn việc gì tôi đi trước nhé!

Mộ Dung Trường Thiên nắm chặt tay kêu răng rắc, theo như tính cách của gã, sớm đã xông tới cùng giao đấu với Thường Nhạc. Nhưng nhớ tới lời dặn dò của Tư Đồ Lôi Minh, gã chợt do dự rồi rơi vào tình thế khó xử.

Trong lúc đang tự tranh đấu, sắc mặt Mộ Dung Trường Thiên bỗng nhẹ nhõm đi, cũng không nhìn Thường Nhạc nữa, kéo lấy tay Tô Mị Nhi nói:

- Chúng ta đi!

Tô Mị Nhi ngẩn người, hai người bọn họ không có đánh nhau, cô cảm thấy có chút khó tin, đồng thời cảm thấy có chút vui mừng, bản thân cô cũng không hiểu tại làm sao.

Thường Nhạc cũng ngẩn ra, nhìn bóng lưng rời đi của hai người. Hắn tự thì thào lẩm bẩm:

- Mahler Peter, đầu năm nay, ngay cả bò cũng học đòi thông minh, ông trời không có mắt a.

Vẫy gọi Big Ben đã hoàn thành xong việc, một người, một chó lại nhịp bước lẳng lơ càn quét bốn phía.

Không có cuốn tiểu thuyết nào, trong đấy lại viết ra lời phát ngôn của các quan lớn, vô số những ký giả của các tạp chí truyền thông lớn đều chụp hình linh tinh các loại. Hầu hết đều là nhân sĩ nội bộ trường sắp đặt, Các quan lớn đến đây, cũng chỉ làm khán giả.

Đối với nhóm trường học quý tộc chân chính, từ trước đến giờ không cần tuyên truyền, cũng từ trước đến giờ sẽ không bộc quang. Nhưng vẫn có rất

https://thuviensach.vn

nhiều người biết rằng nó có tồn tại.

Đơn cử ví dụ đơn giản, tuy rằng mọi người đều biết có tồn tại trường học quý tộc, nhưng thử hỏi có ai đã từng xem qua trên ti vi bản tin nói về trường học quý tộc.

Phải biết rằng, chúng ta thân ở tân Trung Quốc xã hội chủ nghĩa, coi trọng sự bình đẳng, kiểu phân hóa trường học thành hai loại rõ ràng như vậy, không phải sẽ là chuyện để người ta mổ xẻ sao?

Muốn đưa tin ra ngoài, phỏng chừng 800 triệu anh em nông dân sẽ rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

Được rồi, dừng lại ở đây thôi, còn viết nữa sẽ trái với lệnh cấm.

Tuy nhiên, có ít nhiều nhân sĩ ngoại giới tham gia, lễ kỷ niệm ngày thành lập trường của học viện Kiêu Tử vẫn vô cùng náo nhiệt, đồng thời có vô số người quay camera đang hoạt động. Đương nhiên số người này đều thuộc nhóm yêu thích điện ảnh của học viện, những hình ảnh được chụp ra đều được lưu giữ làm tài liệu của trường.

Đồng thời, trong số phụ huynh đến tham quan xem diễn xuất, có không ít nhân vật cấp cao. Tuy nhiên những người này đều rất khiêm tốn, bình thường sẽ ngồi tại những vị trí bí mật, nhưng phong thái phi phàm của bọn họ lại bán đứng bọn họ.

Trong số những người này, có ông nội của Lý Lăng Tiêu, là nhị đương gia của thành phố F. Có ông nội của Lâm Quai Quai, nhân vật lớn trong giới thương gia Lâm Chính Quốc, có bố của Sở Phi Dương, là một lão đại xã hội đen ở phương Nam.

Dĩ nhiên, những người này cũng không phải là quan trọng nhất.

https://thuviensach.vn

Thực sự thì người quan trọng nhất chính người phụ nữ thanh lịch tao nhã, đội mũ lông đen trắng, quàng khăn, đeo kính, cô yên lặng ngồi trong thính phòng, không hề chớp mắt lấy một cái. Nếu như bỏ xuống tất cả đồ ngụy trang của cô, phỏng chừng tất cả các fan hâm mộ sẽ trở lên điên cuồng.

Bởi vì, cô chính là ảnh hậu Thạch Tán Y.

Lần này, Thạch Tán Y lặng lẽ đến đây, đến Thường Nhạc cũng không hay biết, có lẽ cô muốn mang đến cho Thường Nhạc một sự ngạc nhiên.

Điều làm cho Thạch Tán Y cảm thấy phiền muộn là vì cô căn bản không nhìn thấy bóng dáng của Thường Lạc, tên nhóc này không phải là ngủ quên rồi đấy chứ?

Nếu như đúng là như vậy, quả thật là chuyện khiến nhân thần cộng phẫn.

Thời gian dần dần trôi, người chủ trì tiết mục thời trang Vũ Thì Tình cuối cùng cũng lên sân khấu, dưới ánh sáng chiếu rọi, cô càng trở lên rực sáng, người con gái này thật là một minh tinh trời sinh.

Sau lời mở đầu ngắn gọn, sâu sắc, Vũ Thì Tình bắt đầu giới thiệu chương trình:

- Tới đây, Lý Lăng Tiêu, Vũ Bối Sơn lớp 11 sẽ gửi tới mọi người vở kịch “Song phi yến”.

Trong tiếng nhạc Lý Lăng Tiêu và Vũ Bối Sơn cuối cùng cũng xuất hiện. Hai người vừa xuất hiện liền gây nên một trận cười. Nguyên nhân rất đơn giản, trên người Lý Lăng Tiêu mặc bộ đại hồng bào của nữ, mặt trang điểm đậm, ăn mặc diêm dúa, màu son môi thật làm cho người ta muốn thổ huyết, bím tóc đuôi sam lại càng.... Rõ ràng, gã đóng vai nữ, đây chính là kiểu tạo hình đại thế, không khác mấy so với nhân vật Lương Gia Huy trong vở “Đông thành tây tựu”.

https://thuviensach.vn

Mà nhân vật Vũ Bối Sơn vừa nhìn thì thấy rõ là pê đê, không hề có khí phách nam nhi, nhưng lại dán ria mép sắm vai nam. Gã thâm tình dừng mắt nhìn em gái Lý Lăng Tiêu, đồng thời bắt đầu hát:

- Đẹp thiền quyên, ngàn năm khó gặp, lan xạ hương khí khiến tôi cực ngất ngây!

Lý Lăng Tiêu làm một tư thế thẹn thùng, nũng nịu hái hoa lan hát rằng:

- Chàng thật sự khen, thiếp không thiền. Hoa trong sương giá gì chàng tương kiến.

- Muội muội ngoan, hi vọng cùng ta gặp mặt. Sắc đẹp của nàng tuyệt thế như tiên.

- Sẽ không để người hào phóng?

- Đem hết sự tươi đẹp thu vào mắt.

- Sẽ không để người hào phóng?

- Ta tam đời có phúc mới gặp lại, sớm say mê cùng nàng tương khiên.

- Hai người tương khiên, đêm này nhảy tung tăng.

- Đôi ta tay trong tay nhảy tung tăng, Yêu càng bền....

Hát xong đoạn này, phần lớn người xem đều cười gập xuống. Biết được thân phận nhân vật của Lý Lăng Tiêu trong lòng càng thấy rùng mình. Kẻ đầu bò giống bạn học Lý lại bị Thường Nhạc ép buộc giả nữ hát Song phi yến. Những người khác càng khỏi cần nói, dường như bạn học Thường đang giết gà dọa khỉ, sau này xem ra không ai dám trêu trọc người Điểm G.

Kết thúc 1 khúc, Lý Lăng Tiêu thật muốn chết tâm, trong lòng nguyền rủa Thường Nhạc mấy trăm lần. Càng làm cho gã buồn bực chính là anh ta

https://thuviensach.vn

nhìn thấy nụ cười tán thưởng không rõ nội tình của ông nội, dường như là rất thích tiết mục này, điều này thật làm cho Lý Lăng Tiêu muốn tự sát.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 146: Sờ Ngực

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong phòng thay quần áo một nhóm các em xinh đẹp thuộc bộ phận văn nghệ của trường đang vừa thay quần áo, vừa ríu rít nói chuyện không ngừng.

Nhưng các em gái này rất nhanh liền yên tĩnh lại, bởi vì trong phòng thay đồ của nữ sinh bỗng xuất hiện một học sinh nam.

Thường Nhạc rất nhàn nhã đưa Lâm Quai Quai bước vào phòng, hoàn toàn không cho mình là người ngoài, một đôi mắt thâm thúy mà dâm đãng quét nhìn thân hình các em.

Hầu hết các em gái đều đỏ mặt, nhưng ngoài dự đoán của mọi người, nhưng không có ai phát ra tiếng hét chói tai, hơn nữa còn có vài cô em còn cố ý phô ra dáng vẻ và nửa thân trên trần trụi, mềm mại. Ai, mọi người nói xem, hiện tại trong lòng các cô nữ sinh này đang nghĩ muốn cái gì đây?

Nhưng cuối cùng nữ sinh vẫn chỉ là nữ sinh. Rất nhiều người đã thay xong trang phục liền tránh đi.

Cả phòng thay quần áo bây giờ chỉ còn lại lác đác vài người.

Thường Nhạc nhéo mũi Lâm Quai Quai, dịu dàng nói:

- Mau thay quần áo, đợi chút nữa anh còn phải xem Quai Quai của anh khiêu vũ nữa.

Trên mặt Lâm Quai Quai tràn đầy hạnh phúc “vâng” một tiếng rồi chui vào trong phòng thay đồ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không một chút ngại ngùng đi tới cửa phòng, dựa vào cánh cửa, tao nhã châm một điếu thuốc trầm tư nhìn lên trần nhà. Bộ dạng chán chường mà phóng đãng thật làm cho người ta quên đi tuổi của hắn.

Bỗng nhiên, một âm thanh lạnh như băng truyền tới:

- Đây là phòng thay đồ của nữ sinh, hình như anh đang đứng nhầm chỗ rồi đấy?

Thường Nhạc giật mình, quay đầu nhìn, lại là người quen!

Bạch Nhược Hề đang nổi giận đùng đùng đứng trước mặt Thường Nhạc. Cô kéo bộ trang phụ dân tộc gợi cảm bó sát, làm lộ ra làn da trắng mịn như tuyết và thân hình với những số đo tuyệt vời, không một tì vết. Dường như là do yêu cầu của buổi diễn, cô trang điểm nhẹ, đánh bóng mắt làm cho khuôn mặt khuynh nước khuynh thành kia thoạt nhìn có cảm giác đích thị là tuyệt đại Yêu Cơ.

Hít sâu một hơi, Thường Nhạc âm thầm gật gật đầu. Giang hồ đồn thổi rằng Bạch Nhược Hề là nữ hoàng múa của một thế hệ. Nghe nói lần này cô biểu diễn "Khổng Tước vũ" cũng là tiết mục trọng điểm của đêm hội. Không khỏi làm cho Thường Nhạc hết sức mong đợi.

Thường Nhạc cười không có ý tốt, nhìn chằm chằm người đẹp nói:

- Có phải em muốn cua anh không? Anh đứng ở đấy rất thuận lợi cho em cua mà, đúng không?

Khuôn mặt tinh sảo lạnh như băng của Bạch Nhược Hề hơi đỏ lên, nhìn chằm chằm Thường Nhạc không nói gì. Lúc sau mới lên tiếng:

- Hiện tại không phải lúc cua anh, anh tốt nhất là đi ra ngoài.

- Nếu anh nói không thì sao?

https://thuviensach.vn

- Vậy, anh đứng ở đây là muốn làm cái gì?

Thường Nhạc chậm rãi bước tới đứng ở trước mặt cô, không cố kỵ gì, khuôn mặt hoàn mỹ không khác gì các ngôi sao, đôi mắt tà mị nói:

- Cô nam quả nữ ở chung một phòng, em nói xem sẽ phát sinh chuyện gì nào?

Bất kỳ người đàn ông nào gặp chuyện như thế này đương nhiên sẽ hi vọng là củi khô gặp lửa rồi.

Bạch Nhược Hề sững sờ, tiếp đó xấu hổ nói:

- Ai sẽ cùng anh phát sinh chuyện gì chứ! Anh cút ra ngoài cho tôi!

Không ngờ, Thường Nhạc bỗng nhiên gật đầu:

- Được thôi, ra ngoài thì ra ngoài.

Nói xong, không thèm quay đầu mà bước đi.

Bạch Nhược Hề lại lần nữa hóa đá ngay tại chỗ. Dựa theo sự hiểu biết của cô với Thường Nhạc, nhất định hắn sẽ lưu manh đùa giỡn, thật không ngờ lại thẳng thắn như vậy. Điều này làm trong lòng cô cực kỳ thất vọng. Dường như bị thiếu đi cái gì đó, ngẩn người nhìn bóng lưng của Thường Nhạc.

Lúc này, Lâm Quai Quai đã thay xong quần áo bước ra. Nhìn theo bóng lưng của Thường Nhạc kêu lên một tiếng ‘Anh Nhạc’ rồi chạy đuổi theo.

Bạch Nhược Hề ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, bỗng thấy tê tái trong lòng.

Dạ hội diễn ra được một nửa, với đủ các tầng loại tiết mục khác nhau.

https://thuviensach.vn

Lúc này đây, Bạch Nhược Hề đặc biệt lộng lẫy bước ra sân khấu, toàn hội trường lập tức ngừng thở, rất nhiều ánh mắt của các nam sinh lại bắt đầu sáng lên.

Thường Nhạc đứng tại một chỗ tối trong hậu đài, tỉ mỉ nhìn Bạch Nhược Hề. Đối với cô gái không giống các nữ sinh khác này, hắn luôn nghĩ đến, dùng thủ đoạn gì mới chinh phục được cô.

Trong lúc Thường Nhạc đang thất thần, cùng với tiết tấu của giai điệu, Bạch Nhược Hề bắt đầu vũ điệu.

Vũ đạo chim Khổng Tước là vũ điệu dân gian truyền thống có tính biểu diễn rất cao của dân tộc Thái nước ta. Truyền bá bởi bộ tộc Cảnh Pha, dân tộc Thái, thuộc huyện Đức Hồng, tỉnh Vân Nam, khu tự trị Thụy Lệ, Tây Song Bản Nạp, Mạnh Định, Mạnh Đạt, Cảnh Cốc, dân tộc Thái khu quần cư. Trong đó vũ điệu Khổng Tước tại thành phó Thụy Lệ, phía Tây, Vân Nam là có tính truyền thụ nhất.

Tương truyền, 1000 năm trước người lãnh đạo dân tộc Thái là Triệu Ma Lật Kiệt đã học múa theo tư thái tuyệt đẹp của chim Khổng Tước, sau trải qua nhiều thế hệ nghệ thuật dân gian đã thành công tạo ra vũ điệu hình tượng chim Khổng Tước được lưu truyền cho đến nay.

Vũ điệu Khổng Tước được phổ biến rộng rãi trong quần chúng và có lịch sử rất lâu đời. Từ sớm 1000 năm trước trong dân tộc Thái đã lưu truyền rất nhiều truyền thuyết tươi đẹp về vũ điệu chim Khổng Tước. Một trong số đó là cây tụ tập và cây lim Nona Trong dân gian Tết “Đuổi bãi” cùng với các loại ngày lễ được yêu thích khác đều biểu diễn vũ điệu Khổng Tước, đều là căn cứ vào các loại truyền thuyết khác nhau mà biên đạo thành. Trong đó có một truyền thuyết như sau:

Ngày xửa ngày xưa, có một chàng trai nghèo dân tộc Thái vì mưu sinh anh mỗi ngày đều ngồi dưới bên gốc cây rỗng cạnh sông để câu cá, hơn thế lần

https://thuviensach.vn

não cũng câu được rất nhiều cá. Nhưng, có một ngày anh ta ngồi từ sáng đến tối mà đến bóng một con cá cũng không thấy, anh ta cảm thấy vô cùng kỳ lạ.

Đúng lúc này, đột nhiên một trận gió ào đến, thổi vào trong gốc cây rỗng phía sau lưng anh ta, phát ra những âm thanh vù vù. Lúc này, những quả đã chín trên những cây bên bờ sông cũng theo cơn gió rơi bõm bõm xuống sông, phát ra những âm thanh trong trẻo dễ nghe. Ngay trong nháy mắt, anh nhìn thấy trên mặt sông hiện ra hình ảnh chú chim Khổng Tước đang nhảy múa trên sườn núi in xuống dòng sông. Thấy tình cảnh này, chàng trai vui mừng ngạc nhiên quay đầu quan sát, chỉ thấy một đôi Khổng Tước màu lục đang xòe bộ lông tuyệt đẹp, thuận theo âm thanh truyền tới mà nhảy múa.

Lúc này, chàng trai cũng không thế kìm chế nổi sự kích thích trong lòng, anh cao giọng nói:

- A, hôm nay mình đã đến nơi trú ngụ của thần tiên rồi!

Rồi chàng trai vứt lại cần câu, chạy về phía thôn trại, rất sống động kể lại hết thẩy vừa chứng kiến cho bà con. Bà con nghe xong vô cùng ngạc nhiên, tất cả đều hi vọng có thể tận mắt nhìn thấy cảnh tượng rung động lòng người kia. Sau đó, chàng trai dẫn mọi người đi đến bên bờ sông, chặt đổ chiếc cây rỗng ruột, làm thành trống cơm, lấy da bò bịt kín hai đầu, dùng tay gõ lên, lập tức phát ra tiếng ‘Băng - băng bá – băng’, âm thành trầm bổng, êm ái. Sau đấy, chàng trai tìm một chiếc chậu đồng, nắp đồng để cho những chàng trai khác theo tiết tấu mà gõ lên. Tiếp đó, chàng trai rất vui vẻ ngay trong tiếng nhạc mà biểu diễn lại hình ảnh từng động tác của chim Khổng Tước. Lúc này, người xem đều xem đến mê mẩn, xem mãi không chán. Từ đó về sau, bà con nhất trí cứ đến Tết “Đuổi bãi” thì sẽ tụ tập lại múa vũ điệu chim Khổng Tước.

Trong Tết “Đuổi bãi”, chàng trai lần đầu tiên biểu diễn vũ điệu Khổng Tước, tái hiện lại hình ảnh chim Khổng Tước một cách nghệ thuật, thu

https://thuviensach.vn

được sự tán thưởng của người Thái. Từ đó, loại nhạc đệm giống như dùi và chiêng này được dùng trong vũ điệu chim Khổng Tước, bắt đầu từ dân tộc Thái được lưu truyền trong dân gian.

Những mỹ nữ xinh đẹp, cũng sẽ không che được khe hổng giữa hai chân.

Vũ đạo của Bạch Nhược Hề vô cùng sống động, người xem thấy vui vẻ thoải mái. Phần đầu gối bước nhanh những bước nhỏ, làm cho bắp chân càng thêm mềm mại uyển chuyển. Chân trụ thường dùng chống xuống khiến cho vũ điệu càng thêm hoạt bát. Động tác tay biến hóa nhẹ nhàng, nhanh nhạy. Ba đường cong tạo hình khéo léo đẹp đẽ. Động tác khẽ nhún vai khiến cho vũ đạo càng thoải mái, hoạt bát, sống động.

Toàn bộ người xem trong hội trường đều reo hò ủng hộ, trong mắt một số các chuyên gia vẻ hoang mang, chấn động. Theo cách nhìn của họ, Bạch Nhược Hề quả thực là nữ vương Khổng Tước.

Đời thứ hai của Dương Lệ Bình.

Trong mắt Thường Nhạc lại càng lộ ra ý vị thâm sâu, người con gái như vậy, không đơn giản chỉ là đồ sưu tầm mà hắn cất chứa, có lẽ một ngày nào đó, cô sẽ phát huy những khả năng mà người ta không thể tưởng tượng được.

Bạch Nhược Hề dưới ánh mắt chăm chú của công chúng bước xuống vũ đài, trong học viện Kiêu Tử này, người có thể gây nên những chấn động như thế này chỉ có cô và Lam Tử. Nhưng Lam Tử nay đã ở nơi đất khách quê người, vậy sự quyến rũ này chỉ có một mình em gái Bạch độc chiếm.

Vừa mới đi đến hậu trường, Bạch Nhược Hề liền bị một bóng đen ôm chặt lấy. Chưa kịp kêu lên, miệng của cô rất nhanh đã bị chặn lại.

Ra sức mở mắt, sau khi nhìn thấy khuôn mặt cô ngày đêm mong nhớ của Thường Nhạc, Bạch Nhược Hề cảm thấy vừa phẫn nộ vừa hưng phấn. Rốt

https://thuviensach.vn

cục, cô đã bị mê hoặc rồi, không biết có nên cự tuyệt hay không.

Khi một người có năng lực nhất định để gánh vác hậu quả, làm việc gì không cần vòng vo nhiều, trực tiếp chính là một phương pháp ---------- bá vương ngạnh thương cung!

Không hề nghi ngờ gì, Thường Nhạc chính là chọn phương thức này.

Vào giờ phút này, Thường Lạc dùng phương thức điên cuồng, dã man ôm chặt lấy người đẹp.

Điên cuồng cưỡng hôn cô, kích tình bắn ra bốn phía làm cho Bạch Nhược Hề nhanh chóng có động tác đáp lại, không khỏi chủ động đưa ra cái lưỡi đinh hương đáp lại.

Nhân cơ hội cô đang yếu đuối, bàn tay Thường Nhạc đã xoa lên bộ ngực sữa của cô. Cảm giác mềm mại từ tay truyền tới làm cho người ta hận không thể làm cho thời gian ngừng lại ở thời khắc này.

Cái gì gọi là trời xanh không có mắt. Chính là vào lúc này, âm thanh động lòng người của Vũ Thì Tình truyền tới lỗ tai của mọi người.

- Tiếp theo là tiết mục kịch lịch sử “Tình mê Đại Đường do lớp 11 và lớp 10, Thường Nhạc biên đạo” - xin mời thưởng thức.

Lời vừa dứt, cả hội trường im lặng.

Thường Nhạc dừng lại hành động khiếm nhã với Bạch Nhạc Hề, trên mặt thể hiện rõ sự chưa thỏa mãn.

Dưới khán đài, mọi người tràn đầy chờ mong. Một số người thần bí, trong ánh mắt lộ ra ánh sáng dị thường.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 147: Máu Chó Đại Đường

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bản gốc "Tình mê Đại Đường" đã bị Thường Nhạc chuyển thành máu chó Đại Đường, đáng tiếc Vũ Thì Tình và Hoa Nhã Ca đều không đồng ý, cho nên đã đổi lại tên. Dù nói thế nào, vở kịch đầy máu chó này cũng bắt đầu rồi. Màn che buông xuống, đầu tiên truyền đến từng khúc đàn sáo, âm nhạc hoàn toàn dùng nhạc khí cổ của Trung Quốc diễn tấu, làm người nghe cảm thấy rất mới mẻ. Ngay sau đó là tiếng hợp ca nữ trầm thấp, êm ái truyền tới. "Cát vàng nhẹ nhàng, đoạn tơ lăng, bay lượn quan ải, hoàng cung thăm thẳm, kim chi ngọc diệp, mòn mắt vọng trông. Yêu có bao xa? Chính tại hôm nay? Yêu có bao xa? Chính tại em bên anh. Khói bao cuồn cuộn, minh minh diệt diệt. Ánh hồng khuôn mặt, chúng sinh tầng tầng, tâm tùy nhật nguyệt, nghểnh cố chờ mong. Yêu có bao xa? Chính tại bên người. Yêu có bao xa? Ngay lúc em bên anh." Âm nhạc chuẩn bị kết thúc, trên sân khấu nổi lên một màn sương trắng. Khi người xem đang há hốc mồm, một đạo nhân ảnh từ trong lớp sương trắng chậm chậm đi tới. Hơi nước chuyển động, mây nhẹ đan xen. Tuy rằng không nhìn rõ mặt mũi, nhưng bộ quần áo cổ trang chợp chờn vẫn thể hiển rõ dáng vẻ Lăng Ba Vi Bộ của cô. Mà cũng làm cho người xem ngây người, chỉ cảm thấy chưa bao giờ thấy qua nhân vật này. Trong lúc mơ hồ, có một thanh âm như có như không, dần dần lan vào trong hơi sương và mê man, mù mịt đan xen vào nhau, những thanh âm nhỏ vụn rung lên. Áo tiên hoàn mỹ và những thân hình bước chầm chậm hòa hợp lại với nhau, thu gọn tâm trí của mọi người. Khi hơi nước trước mặt tan hết, phần lớn các sinh vật giống đực đều ngừng hô hấp. Đây là kiểu giai nhân nào vậy? Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt một vẻ đẹp tinh khiết không vướng bụi trần, càng giống như một đóa hoa thủy tiên soi mình dưới làn nước trong xanh, trong sự thanh lệ có sự cao ngạo, trong sự thanh thản có vẻ u sầu. Không ai có thể tìm được tính từ nào để hình

https://thuviensach.vn

dung người đẹp trước mắt, hầu hết các nam sinh bỗng cảm thấy hai chân như nhũn ra, hận không thể quỳ xuống mặt đất, bái lậy. Cái gọi là “anh hùng khí đoản” và cái gọi là “cam nguyện bái đảo” dưới thân váy người đẹp, có lẽ chính là ý tứ này. Người con gái trong trang phục hoàng cùng chậm chậm đi tới, quét nhìn khán giả, dáng vẻ như thất thần. Trong mắt cô chớp liên tục, mắt huyền như phát quang, đa số sinh vật giống đực nhất thời ngẩn ra, trong đầu thì trống rỗng. Khi Hoa Nhã Ca từ trong màn sương bước ra, không ai có thể chối cãi cô chính là tuyệt đại mỹ nhân sinh ra từ nước. Tại thời điểm, âm thanh trầm lắng mà ai oán của chiếc đàn nhị vang lên, Hoa Nhị Ca đứng bên phông cảnh hình cửa sổ, trầm thấp thổ lộ: - Thiếp mỗi ngày đều mong chờ chàng, tình yêu của thiếp, vì chàng, thiếp đã nuốt ít nhiều nước mắt. Giấc mộng của thiếp, hi vọng của thiếp, tất cả của thiếp, tình yêu của thiếp đều sâu đậm âm thầm chảy về phía chàng. Đôi mắt chàng vừa nhìn thiếp, từ cái nhìn đầu tiên đấy, thiếp đã hiểu thiếp vĩnh viễn thuộc về chàng. Trong lòng mọi người như run lên. Ý nghĩa của màn diễn này là nàng công chúa này yêu thầm một chàng trai nào đấy. Lúc này đây, phải có đến 99 người đàn ông tiếc rằng mình không thể là người trong mộng của cô công chúa này. Lúc này, hốc mắt của Hoa Nhĩ Ca đã hơi đỏ lên. Trên khuôn mặt tuyệt đẹp rơi xuống hai hàng thanh lệ. Trong hốc mắt đang đỏ lên kia lại hiện ra một tia hi vọng nhỏ nhoi. Sau đó, cô buồn bã nói: - Mỗi sáng sớm, thiếp sẽ tưởng tượng đang được cùng chàng cùng với ánh mặt trời cùng giáng lâm, cùng đến bên thiếp. Thiếp sẽ tưởng tượng đôi bàn tay mình chính là mẫu thân, tưởng tượng thiếp là chàng, thiếp cứ như vậy mà ôm lấy chàng, ôm lấy chính mình. - Thiếp tìm kiếm khắp nơi, thiếp tìm kiếm, tìm kiếm. Căn phòng của thiếp sao mà nhỏ vậy, tìm kiếm khắp nới nhưng vĩnh viễn không tìm ra mà thế giới của chàng thật to lớn a, thật là lớn a. - Giá như hôm nay kiếp này thiếp cùng chàng vô duyên, thật làm cho thiếp hận không được cùng chàng tương phùng, nhớ mãi không quên. Khiến cho thiếp vĩnh viễn cảm thấy chàng không thuộc về thiếp. Thiếp cũng không cầu khẩn gì nơi chàng. Khi chàng rời đi, thiếp ở tại nơi này, tại nơi chàng đi qua mà chờ chàng quay lại. Không thể thừa nhận, sự bắt chiếc phong cách đối thoại của Thagore và Shakespeare rất là mẹ nó tuyệt vời, dễ

https://thuviensach.vn

dàng lừa lòng nữ sinh. Cho nên, xem đến đây, rất nhiều em gái thuần khiết khóc đến rối tinh rối mù a. Lúc này, tiếng gõ cửa vang lên, một cô cung nữ cung cung kính kính đi vào, có chút lo lắng nói: - Công chúa, Ngô vương cầu kiến. - Nói với hắn, ta không muốn gặp hắn. Âm thanh của Hoa Nhã Ca trở lên hơi lạnh lùng. - Tại sao lại không gặp tiểu vương? Cùng với âm thanh hơi cứng rắn, thân hình mạnh mẽ của Ngô Vương xuất hiện trước cửa. Nhưng Ngô vương này quả thực có chút thấp lùn, thân cao chưa đến 1 mét rưỡi. Vì gã diễn vai hài, nhưng bản chất lại là tinh hoa. Điều đáng buồn cười là lại phân cho Cao Tiếu đóng vai Ngô Vương. 'Ai' một tiếng, Hoa Nhã Ca quay người lại, không đối mặt với Ngô Vương. - Nàng vẫn chưa quên được hắn? Ngô Vương thương tâm hỏi. - Đúng vậy. Hoa Nhã Ca đột nhiên quay đầu lại, ngữ khí rất kiên định: - Nhưng, hắn đã xuất gia rồi, còn cùng với sư phụ hắn đi Thiên Trúc. - Chàng nhất định sẽ trở về. - Công chúa, tại sao nàng lại khẳng định như vậy? - Bởi vì, chàng đã từng nói, chàng vĩnh viễn thuộc về Đại Đường. - Hắn trở về thì sao chứ? Ngô Vương cười lạnh, ngưng mắt tại Hoa Nhã Ca nói: - Công chúa, đừng quên rằng nàng là vị hôn thê Thiên tử hứa gả cho ta, không ai có thể cướp đi nàng. Xem tới đây, rất đông khán giả đã hiểu ra, Hoàng đế đem công chúa hứa gả cho Ngô Vương, nhưng Công chúa lại yêu một vị hòa thượng, ý nghĩa đại khái là như vậy. Vì thế phần đông khán giả bắt đầu suy đoán, tên hòa thượng đáng ăn nghìn đao này là ai? Không ngờ lại làm cho công chúa yêu thương như vậy? Nhưng vị nam chính trong truyền thuyết này, có đánh chết cũng không xuất hiện, thật làm cho người ta sốt ruột. Cùng với âm nhạc, bối cảnh và diễn viên được thay đổi. Cái gì là vai phụ Hoàng đế tướng quân toàn bộ xuất hiện. Tiếp theo câu chuyện thay đổi rất ngắn gọn. Có phản thần làm loạn, hoàng đế mẻ đầu sứt trán cầu cứu quân sĩ hùng mạnh của Ngô Vương. Mà Ngô Vương cũng làm việc nghĩa không chùn bước. Lúc này Công chúa bị làm cho cảm động, khi đang chuẩn bị gả cho Ngô Vương, ý trung nhân của nàng đột nhiên trở về. Không nghi ngờ gì, người này đương nhiên do Thường Nhạc diễn. Khi hắn xuất hiện, toàn bộ khán giả không nhịn được cười ầm lên.... Nhìn lên trên không khác hòa thượng mấy, trên đầu có 3 vết sẹo làm cho vô số các em gái tan nát trái tim.

https://thuviensach.vn

Chuyện xưa tiếp tục phát triển, vốn định để cho vị hòa thượng hoàn tục kia nghe tin công chúa săp xuất giá, đau lòng muốn chết. Trốn tại một ngôi miếu nhỏ chuẩn bị vượt qua những năm cuối đời. Đương nhiên không thể ẩn cư nhạt nhẽo như vậy, ít nhất cũng phải thể hiện tình cảm. Do đó dưới giọng ca của vị đại ca hòa thượng thanh tú này, quả nhiên nổi lên điệu ngâm vịnh. Nói một chút về chỗ này, điệu ngâm vịnh là xướng đoạn chủ yếu biểu đạt tình cảm giác các diễn viên chính trong ca kịch. Âm nhạc rất dễ nghe, kết cấu khá hoàn chỉnh, có thể biểu hiện kỹ xảo thanh nhạc của các ca sĩ. Vì thế chúng ta thường nghe thấy tại hội diễn âm nhạc, ví dụ “Hồ điệp phu nhân”, “Sáng sủa một ngày” “Trà hoa nữ”, “Vì sao trái tim em lại kích động như vậy”, “Trong lòng em có một âm thanh” ....vân vân .... Trong bối cảnh mơ hồ, im lìm và bi thương, Thường Nhạc đứng bên cạnh đèn xanh cổ phật, kéo dài cổ họng hát lên: - Ta hiểu tình yêu là gì, yêu là chết không hối hận, cố chấp là bài cô duy mỹ. Yêu là nhẫn nại, là bao dung, là tuyệt vọng theo đuổi, là một khoảnh khắc mà hạnh phúc muôn đời, là ngôi sao sáng cuộc đời bị đánh cắp, là mối lương duyên trời ban sợ chi chỉ là một khoảnh khắc. Yêu thậm chí chỉ là một điều đương nhiên, là khi đau khổ tột cùng trước mắt xuất hiện ảo ảnh, là nụ cười trên bờ môi đọng lại trong thời khắc thanh bình. Yêu là điều vĩ đại, là ánh mặt trời, là phật trước dáng vẻ cung kính mà động lòng, là dũng cảm, là vô lại, là trong mắt loe lên tia sáng bạo dạn dám làm dám chịu, là trong mơ trên môi vẫn nụ cười hạnh phúc. Yêu là thành kính, là tự tin, là lời hứa thiên trường địa cửu, là vũ điệu yêu thích, là trầm mặc, là không có âm thanh chiến thắng, là âm thanh mẫn cảm,

là bài hát yêu thích, là chờ đợi là mong đợi, là trong mơ một lần lại một lần đổi tên rượu, nhưng khi tỉnh lại chỉ nhớ mỗi một loại chính là không cách nào khác. Yêu cần được nuôi dưỡng phát triển trong thời gian dài, là ngọn lửa bốc lên đầy màu sắc. Yêu là dùng tất cả những từ ngữ tuyệt vời nhất đều không thể hình dung ra được, chỉ cần trái tim hiểu không cần nói thành lời ngọt ngào và gian trá. Màn biểu diễn này đã đem cả sân khấu đây lên **, rất nhiều em gái thuần khiết nước mắt đã rơi đầy mặt. Không tự chủ

https://thuviensach.vn

được mà nảy sinh sự thông cảm với Thường Nhạc, hận không thể cho hắn mượn những bộ ngực rộng lớn của các cô cho hắn dựa vào. Lúc này, công chúa đã tìm được tòa miếu đổ nát này. Hai người vừa thấy mặt nhau, lời thoại máu chó bắt đầu diễn ra. Công chúa: - Thiếp ngày ngày chịu đựng chờ chàng. Thường Nhạc: - Rời xa chốn hồng trần đầy phiền muộn là ý trí một suốt đời của ta. Công chúa: - Chàng đưa miếu thờ lên núi, một nơi đẹp như vậy sao không đem thiếp đi theo? Chàng thật là ích kỷ, một mình chạy đến chốn thảo nguyên độc hưởng sự thanh tịch, để thiếp ở lại nơi thối nát đó chịu tội. Thường Nhạc: - Ta ở đây sống những ngày gian khổ. Công chúa: - Thiếp cam nguyện sống những ngày gian khổ với chàng nhưng lại không thể giúp chàng trốn khỏi Yêu Yêu. Thường Nhạc: - Ta đã vào phật môn, không màng sự đời. Công chúa: - Phật môn? Người xuất gia là có thể biến mất không thấy tăm hơi. Thường Nhạc: - Khổ hình lại khổ hình, không cố định. Công chúa: - Thiếp cam nguyện cùng chàng chịu tội, cùng chàng chịu khổ hình, ẩn cư trong ngọn núi này. Thường Nhạc: - Điều này là không thể. Công chúa: - Thiếp lúc trước cũng nghĩ đến cùng chàng đi Thiên Trúc. Thường Nhạc: - Tôi ở lại đây chờ sư phụ trở về. Công chúa: - Phải đợi bao lâu? Thường Nhạc: - Không biết nữa.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 148: Cô Bé Tới Nhanh Như Lốc Xoáy

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Công chúa:

- Thiếp ngày ngày chịu đựng chờ chàng.

Thường Nhạc:

- Rời xa chốn hồng trần đầy phiền muộn là ý trí một suốt đời của ta.

Công chúa:

- Chàng đưa miếu thờ lên núi, một nơi đẹp như vậy sao không đem thiếp đi theo? Chàng thật là ích kỷ, một mình chạy đến chốn thảo nguyên độc hưởng sự thanh tịch, để thiếp ở lại nơi thối nát đó chịu tội.

Thường Nhạc:

- Ta ở đây sống những ngày gian khổ.

Công chúa:

- Thiếp cam nguyện sống những ngày gian khổ với chàng nhưng lại không thể giúp chàng trốn khỏi Yêu Yêu.

Thường Nhạc:

- Ta đã vào phật môn, không màng sự đời.

Công chúa:

- Phật môn? Người xuất gia là có thể biến mất không thấy tăm hơi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc:

- Khổ hình lại khổ hình, không cố định.

Công chúa:

- Thiếp cam nguyện cùng chàng chịu tội, cùng chàng chịu khổ hình, ẩn cư trong ngọn núi này.

Thường Nhạc:

- Điều này là không thể.

Công chúa:

- Thiếp lúc trước cũng nghĩ đến cùng chàng đi Thiên Trúc.

Thường Nhạc:

- Tôi ở lại đây chờ sư phụ trở về.

Công chúa:

- Phải đợi bao lâu?

Thường Nhạc:

- Không biết nữa.

Công chúa:

- Nếu như sư phụ của chàng thành phật ở Thiên Trúc, không trở về nữa, chàng sẽ đợi như vậy sao?

Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Đúng.

Công chúa:

- Thiếp ghen tị với sư phụ của chàng, phật thông minh của thiếp ơi, chàng có biết vì sao thiếp tên Cao Dương không?

Thường Nhạc:

- Cao Dương là biệt danh của viễn cổ đế vương Khuất Nguyên.

Công chúa:

- Như chàng nói, vậy ta hẳn là nữ hoàng mới đúng.

Thường Nhạc:

- Ta nói sai sao.

Công chúa:

- Cao Dương chính là mặt trời mọc lên thật cao rồi rơi xuống, đó chính là thiếp.

Thường Nhạc:

- Mặt trời, ngoài không trung ra thì còn cái gì có thể chứa nạp nó chứ?

Công chúa:

- Trái tim của chàng thì dùng trái tim của chàng cất chứa.

Đến cảnh tượng này, đa số người đã bị nàng công chúa si tình này làm cảm động, về sau kẻ hòa thượng đó đã mềm lòng.

Nhưng Thường Nhạc lại lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Trái tim của ta rất nhỏ bé, không thể chứa nổi một vầng thái dương.

Tất cả người xem đều dùng ánh mắt thù hận nhìn Thường Nhạc, cảm thấy tên này quá lạnh khốc vô tình.

Công chúa:

- Thái dương sẽ rơi xuống, nhất định sẽ rơi vào trái tim của người cô ấy yêu.

- Ô ô ô...

Có rất nhiều nữ sinh nghe nói những lời này, không kìm nổi đã khóc lên.

Lúc này Thường Nhạc lại nói:

- Cô ấy còn phải chiếu sáng vùng trời bao la và đất trời rộng lớn.

Công chúa:

- Cô ấy sẽ ủy thân cho một giọt sương châu và một bụi cỏ nhỏ.

Đoạn đối thoại trên, về sau đã trở thành câu đối thoại kinh điển mà nhiều thiếu nam thiếu nữ tranh nhau bắt chước.

Nội dung vở kịch đến đây đã sắp đi đến kết thúc, Thường Nhạc đứng lên, gần như trữ tình nói:

- Thái dương chói mắt chỉ ủy thân cho một bụi cỏ nhỏ, thì cả thiên địa rộng lớn kia sẽ vĩnh viễn mất đi sự che chở, chúng ta không thể ích kỷ như vậy, nàng đi đi, không đáng để cho nàng ủy khuất chính mình.

Nói xong, Thường Nhạc xoay người rời khỏi.

Công chúa ngưng mắt nhìn bóng dáng của hòa thượng, như xé ruột xé gan nói:

https://thuviensach.vn

- Thiếp hiểu rồi, từ nay về sau, Ngô Vương sẽ là tình yêu của thiếp, còn chàng sẽ là hồn của thiếp...

Thường Nhạc giống như không nghe được, đi vào ngôi đền.

Công chúa chán nản quay đầu đi, ở ngoài cửa chờ Ngô Vương cùng xuống núi.

Lúc này, tiếng chuông thê lương và bi thảm vang lên, toàn bộ thế giới giống như bị tràn ngập trong không khí đau thương.

Lão hòa thượng lên sân khấu, hỏi Thường Nhạc:

- Tiếng chuông do ngươi gõ sao?

Thường Nhạc:

- Dạ đúng.

Lão hòa thượng:

- Vì sao tiếng vang lại gõ như vậy?

Thường Nhạc từ ngữ mập mờ. Nói:

- Bởi đây là quả chuông tốt nhất của Đại Đường.

Xuống núi, Ngô Vương nhìn công chúa:

- Tiếng chuông này sao bi thương như thế, như muốn rung động lòng người!

Công chúa như trút được gánh nặng cười cười, rồi nhìn xa xăm ở nơi tiếng chuông vang lại:

- Gõ ra tiếng chuông này, là người đàn ông ưu tú nhất Đại Đường.

https://thuviensach.vn

Chào cảm ơn, tiếng vỗ tay vang lên.

- Cô giáo Tần, cô giáo Tần!

Phía sau hậu trường, một giọng nữ nhu nhược truyền đến.

- À?

Tần Uyển cuối cùng phục hồi tinh thần, đang cùng nữ sinh lúc nảy nói gì đó.

Trên thực tế, vừa rồi không chỉ có là Tần Uyển thất thần, mà đại bộ phận người xem đều bị thất thần, đợi sau khi Thường Nhạc rời khỏi sân khấu, tiếng vỗ tay như thủy triều che trời phủ đất vọt tới, cũng không ít đồng bào nữ sinh sớm đã ươn ướt viền mắt.

Sau khi xử lý xong những chuyện bên cạnh, Tần Uyển đi tới bên ngoài phòng thay quần áo, gương mặt sa sút đưa mắt nhìn về phía xa xa một cái, không ngờ phút chốc bị choáng bởi gương mặt thần kỳ bị che khuất lông mi kia, phát hiện này khiến cô càng thêm tò mò, ý nghĩ trong lòng cũng càng thêm kiên định.

Hơi thở âm u trên người của hắn không để ý phát ra, hình như không giống hơi thở ánh nắng của những người con trai cùng tuổi, nhưng, hơi thở như vậy đối với phụ nữ trưởng thành là sức hấp dẫn không có gì có thể so sánh được.

Thường Nhạc đi ra, trùng hợp như gặp thoáng qua Mộ Dung Trường Thiên, trong ánh mắt của Mộ Dung luôn luôn hiện lên một sự che dấu táo bạo, nụ cười trên khóe miệng thậm chí có ý không tương xứng với khuôn mặt cực máu tanh và ác nghiệt như đang tươi cười.

Bước chân bình tĩnh của Thường Nhạc đột nhiên ngừng lại trong giây lát rồi tiếp tục bước tiếp về phía trước, có thái độ vô cùng khinh thường và

https://thuviensach.vn

miệt thị đối với con mắt màu đen kia.

Căn cứ vào tinh thần nghề nghiệp của một Hoa hoa công tử, lúc này Thường Nhạc vốn định thừa dịp diễn xuất thành công, nên cùng Hoa Nhã Ca giao lưu trao đổi cảm tình, và thuận tiện khoe tài với Hoa Nhã Thi.

Nhưng, lúc Thường Nhạc đi đến lối đi vắng vẻ đó, hắn ngây người ra.

Đối diện trước mặt hắn, có một cô gái đứng đó, và cô gái này dùng một loại ánh mắt trước giờ chưa từng có đang nhìn hắn

Cô gái này ước chừng chừng hai mươi lăm tuổi, một bộ trang phục OL tiêu chuẩn, nhìn từ góc cạnh, ở phía dưới bộ trang phục màu đen kia là đường cong lả lướt duyên dáng mê người, bởi vậy cái gọi là yểu điệu thục nữ là phải dành cho cô lúc này.

Đồng thời, cái thắt lưng cường điệu và vạt áo duyên dáng kia, loại thiết kế tao nhã cực nữ tính này vẫn duy trì đến nay. Như vậy đã làm nổi bật dưới eo nhỏ nhắn hoàn mỹ của Tần Uyển, hơn nữa dưới làn váy màu đen mờ ám là đôi chân trắng thon dài. Và phía bên trái của chiếc vái cố ý chẻ đường dài, quả thực rất dễ khiến cho người ta phạm lỗi mà.

Ngoại trừ khuôn mặt xinh đẹp mê người và dáng người cao gầy đầy khiến cho người ta nhìn chăm chú, đối với dáng người cao chót vót, thoạt nhìn toát ra một loại khí chất cao quý và ngạo mạn, ngoài ra còn có một vẻ đẹp trưởng thành có sức quyến rũ hấp dẫn, cộng với tầm vóc duyên dáng. Củ chuối thật, liếc mắt nhìn sơ một cái là khiến cho cả người nóng như lửa và ăn không tiêu.

Khuôn ngực lớn thì thôi, nhưng điều đáng ghét nhất là vòng eo nhỏ nhắn bám sát của cô, khiến người ta nghi ngờ không biết cô có chịu đựng nổi cái trọng lượng của cơ thể hay không, đoán chừng khẽ cúi đầu xuống sẽ không chịu nổi phụ trọng mà té ngã.

https://thuviensach.vn

Thân phận của cô gái này không nói cũng hiểu, cái vẻ đẹp bên ngoài kinh thiên trọn vẹn 37E kia đã bán đứng cô... Không hề nghi ngờ, cô ấy nhất định là người đứng đầu Tam đại ngực lớn của học viện Kiêu Tử, là đệ nhất mỹ nữ giáo viên Tần Uyển!

Thường Nhạc cảm thấy thật bất ngờ, cô gái này cuối cùng cũng chịu xuất hiện.

Trong lòng xoay quanh vô số suy nghĩ, cuối cùng, bạn học Thường quyết định, phải xứng đáng với chức vụ Hoa hoa công tử!

Thế nào là Hoa hoa công tử? Thật ra rất đơn giản, chính là lúc theo đuổi con gái, nhất định có cần xấu hổ hay không, và lúc bị con gái truy đuổi, thì nhất định phải làm ra vẻ mặt ngầu, đơn giản mà nói, phải học cách ra vẻ tinh tướng.

Thường Nhạc đã cảm nhận được sự dịu dàng của Tần Uyển, bởi vậy, hắn kiên trì ra vẻ tinh tướng đến cùng.

Tần Uyển đứng ở góc, lặng lẽ nhìn về hướng Thường Nhạc đang đi tới, khóe mắt lần nữa lại tích tụ nước mắt, ai nói tình yêu là không cần dùng thời gian dài ngắn để cân đo? Nỗi nhớ của hai tháng gần đây chẳng lẽ không thể chứng minh tình yêu này?

Dùng một loại âm thanh run rẩy, Tần Uyển thậm chí có chút nói năng lộn xộn:

- Mỗi ngày tôi đều ở trong thư viện và lên đọc tư liệu, cuối cùng phát hiện, bài thơ Shakespeare chính là cậu phiên dịch.

- Trước kia tôi vẫn có một ảo tưởng, có một người có thể hoàn toàn hiểu tôi, và người đó có thể phiên dịch một bài thơ tình của Shakespeare, và hoàn toàn làm tôi cảm động.

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, khóe mắt của Tần Uyển hơi hơi đỏ, âm thanh có chút nghẹn ngào:

- Nhưng tôi vẫn không nghĩ ra rằng người đó chính là cậu, tôi không thể chấp nhận người như cậu, nhỏ hơn tôi, còn là học sinh của tôi.

- Cô đến đây chỉ để nói với tôi cái này thôi hả?

Hai tay của Thường Nhạc để ở trong túi áo, giọng điệu lạnh như băng:

- Lúc trước cô nói cô muốn suy xét một chút, đây là kết quả suy xét cuối cùng...

- Cậu đang hận tôi?

Tần Uyển không phải chưa nghe nói qua chuyện ân ái của tên khốn này, có lẽ hắn chỉ là muốn đùa vui, dường như tình cảm cũng theo thời gian trôi qua rồi từ từ chuyển biến mà chết dần, cô hỏi đến vạn lần tuyệt vọng.

- Hận?

Thường Nhạc thản nhiên cười, cười đến tang thương, tang thương mà lạnh lùng:

- Hình như không có cái yêu cầu cần thiết đó, hận, có lẽ tôi đã từng ngây thơ và ngu ngốc vì tình cảm, nhưng bây giờ cái gì cũng phai nhạt rồi. Đối nghĩa với yêu không phải là hận, mà là lạnh lùng! Hận một người kỳ thật chính là không còn sức lực để yêu một người, chẳng lẽ trên đời này đó không phải chuyện bi ai nhất?

- Không, cậu không được như vậy.

Giọng nói của Tần Uyển vô cùng tuyệt vọng:

https://thuviensach.vn

- Tôi biết tôi nên rời xa, nhưng tôi không có cách nào khiến cho bản thân không nhớ đến cậu, tôi cũng không biết tại sao, bao giờ cũng không quên được cậu.

Thường Nhạc ngẩn ngơ, hình như nhận định của mình đã sai, vở kịch hay này vẫn còn tiếp diễn.

Không ngoài dự tính, Tần Uyển nức nở nói:

- Trong mấy ngày này, trong đầu tôi luôn luôn xuất hiện hình bóng của cậu, đêm nào cũng mất ngủ, ngày nào cũng bị đau khổ dầy vò. Mỗi lần mất ngủ, tôi đều đếm mấy con cừu nhỏ để bắt buộc bản thân mình đi vào giấc ngủ, nhưng đếm tới cuối cùng, thì lại biến thành một Thường Nhạc, hai Thường Nhạc, và ba Thường Nhạc.

Trong thời khắc này một Tần Uyển trưởng thành đã bộc lộ ra nội tâm tuyệt vọng và bất lực, giống như một thiếu nữ bị bệnh tương tư, chẳng lẽ tình yêu thật không có giới hạn tuổi tác, khi tình yêu bình lặng đi tới, bất kể là thiếu nữ hay lão phụ, đều không ngăn cản nổi.

Trái tim của Thường Nhạc rung động mãnh liệt, hắn không muốn tiếp tục lạnh lùng nữa, hung hăng chạy tới ôm cô giáo xinh đẹp mà bấy lâu nay hắn nhớ mong, ở bên tai của cô ấy nồng nàn khẽ nói một tiếng:

- Đồ ngốc!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 149: Trên Cây Chim Chóc Thành Đôi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Á?

Tần Uyển có chút kinh ngạc và mê muội khi bị Thường Nhạc ôm lấy trong nháy mắt, hoàn toàn bị mất đi phương hướng.

Cuối cùng cô cũng hiểu được mình yêu sâu đậm đến bao nhiêu và vất vả biết mấy, chàng thiếu niên từng để lại trong ký ức đặc biệt của cô đã lặng lẽ lấy đi trái tim của cô, tuy nhiên lúc này hắn dùng ánh mắt phóng đãng nhìn vào khuôn ngực trong cổ áo thấp của cô, nhưng cô lại cảm nhận được một loại hạnh phúc mà trước nay cô chưa từng có được.

Cô ôm thật chặt Thường Nhạc, cảm nhận hơi thở của hắn.

Thường Nhạc nhìn vào vẻ đẹp đường cong của khuôn ngực và cái cổ trắng như tuyết của cô giáo xinh đẹp này. Con ngươi màu đen càng thêm sâu lắng, tựa hồ có chút hưng phấn, trên mặt động lại một nụ cười như không cười.

Một tay kéo cô giáo xinh đẹp đến một chỗ tối tăm của phía sau sân khấu, Thường Nhạc nâng chiếc cằm thon của Tần Uyển làm cho cô ngẩng đầu lên, nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp đáng thương kia, và hôn vào đôi môi kiều diễm, dùng đôi tay ôm chặt vòng eo và ép sát vào thân thể của mình không chút kẽ hở.

Nhìn vào khuôn ngực cao ngất và phần cổ trắng như tuyết của Tần Hạo, nụ cười trên khóe miệng Thường Nhạc ngày càng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhẹ nhàng vuốt ve dung nhan tuyệt mỹ có chút tiều tụy kia, đôi khi thời điểm xinh đẹp nhất của người phụ nữ không phải ở chỗ nghiêng nước nghiêng thành mà là một nụ cười tự nhiên, mà cũng không phải nụ cười trên gương mặt đầy son phấn, mà ở chỗ tuyệt mỹ khiến cho người ta nát tan cõi lòng.

Thường Nhạc rất may mắn vì phần tuyệt mỹ đã thuộc về mình, hơn nữa hiện tại thuộc về mình, sau này vẫn thuộc về mình. Hắn mang tâm trạng biết ơn và tiếp xúc thân mật với Tần Uyển.

- Tại sao anh luôn luôn không đứng đắn?

Tần Uyển hàm chứa nước mắt cười khẽ nói.

- Tôi chính là như vậy, không thì cô giáo Tiểu Uyển dậy tôi đi, nên làm như thế nào để bản thân đứng đắn đây?

Thường Nhạc cười gian nói, tâm trạng của hắn lúc này rất tốt, một đại mỹ nữ đang nũng nịu nhất định đang chờ đợi và đón nhận, đối mặt với suy nghĩ nhạy cảm của chính mình và thân thể đang bốc lửa của Tần Uyển, Thường Nhạc phải dẫn cô gái hai mươi lăm tuổi thuần khiết này vào một thế giới mới lạ.

Thường Nhạc ép mạnh Tần Uyển hơn, say sưa nhìn vào thân thể khiến cho bản thân đang bị si mê, trong dư vị của sự trưởng thành có cái quý giá và thuần khiết, nhất là đối với khuôn ngực quyến rũ của người phụ nữ vốn dĩ đã khiến cho người ta say mê và đó cũng là điều khó giải thích được, Tần Uyển vẫn xấu hổ không chịu nổi, thân thể run rẩy lộ ra kích động trong lòng, hồi hộp, còn có sự chờ đợi, ánh mắt nheo lại phát hiện Thường Nhạc đang chăm chú nhìn vào chỗ đó của mình, bất an vặn vẹo thân thể. Nhưng lại không biết động tác này sẽ làm tăng thêm kích thích mức độ lớn nhất của Thường Nhạc.

- Mở to mắt!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ra lệnh nói, Tần Uyển nghe vậy liền mở to mắt đẹp, cắn môi nhìn Thường Nhạc đang cởi áo khoác của mình, gỡ bỏ từng cái nút của áo sơ mi trắng, khi Thường Nhạc làm lộ ra đường cong phía sau lưng liền ném chiếc áo sơ mi trắng sang một bên, Tần Uyển lắc đầu nhưng lại bị Thường Nhạc ngăn lại.

- Tự mình cởi áo ngực ra, Tiểu Uyển!

Chiếc nội y viền tơ màu đen hiện ra trước mặt làm cho hai mắt của Thường Nhạc rực cháy lên, Thường Nhạc cười gian nói. Tần Uyển thẹn thùng nhìn vào Thường Nhạc xấu sa, thân thể càng thêm run rẩy, cuối cùng không giãy dụa mà cam tâm nhắm mắt đưa tay ra sau lưng gỡ bỏ nút thắt, xấu hổ nói:

- Không được nhìn!

Hành động như vậy còn thành thực hơn cả Tư Đồ San San và Vũ Thì Tình, bộ phận cực phẩm đầy đặn và hoàn mỹ hiện ra trước mắt của tên sắc lang Thường Nhạc, chỉ nhìn thấy dưới cánh tay của cô ấy, còn mềm mại hơn ngọc nhuyễn nhiều, cái hình dạng của bầu ngực giống như cái chén bằng sứ tinh xảo, đầy đặn và rắng chắc, không có chút nào rủ xuống và tỳ vết, bầu ngực căng mỏng mịn tròn bị Thường Nhạc nắn bóp, cả người tràn đầy sức hấp dẫn và khêu gợi.

Khóe miệng của Thường Nhạc gợi lên một nụ cười tà mị, giữ chặt một bàn tay nhỏ bé của Tần Uyển, hắn lại đưa tay lên nắn bóp khuôn ngực tròn đây và mềm mịn của Tần Uyển, Tần Uyển phát hiện bàn tay của cô đang bị Thường Nhạc đè lên, hắn còn đang vuốt ve bộ ngực của riêng mình, lập tức một loại cảm giác tê dại so với khoái cảm của xa lạ hơn nhiều so với lúc trước kích thích tấn công phòng tuyến lý trí của chính mình, dần dần đôi mắt xinh đẹp của cô dâng lên một lớp sương mù của mùa xuân, rên rỉ nói:

- Thường Nhạc, anh đến chỗ của tôi được không?

https://thuviensach.vn

Tần Uyển đã dần dần lâm vào trong lưới của Thường Nhạc không thể tự kềm chế được, cái cửa lớn một khi đã mở ra nếu muốn khép lại thì tựa như hít thuốc phiện rồi thành nghiện muốn từ bỏ thì lại rất khó khăn.

- Cô giáo Tiểu Uyển muốn tôi đến chỗ của em để làm gì? Chẳng lẽ muốn bổ sung bài học cho tôi à?

Thường Nhạc dùng răng gặm nhẹ vào trái nho mê người rồi cười gian nói, cái mặt làm ra vẻ quả thật rất muốn ăn đòn.

Ở ngay chỗ này muốn trận đánh này lâu dài và đạt tới hiệu quả tốt nhất khiến hai người đạt được khoái cảm lớn nhất quả thực chính là truyện nghìn lẻ một đêm, cho nên trong lời nói khiêu khích rất quan trọng, dù sao không chỉ đơn giản đạt được khoái cảm như vậy, cái quan trọng hơn là tinh thần của hai bên sung sướng.

- Đừng dằn vặt tôi nữa, van xin anh đó, nếu ăn hiếp tôi nữa tôi sẽ không để ý tới anh đâu.

Tần Uyển cầu xin tha thứ nói, thái độ thần phục khiến Thường Nhạc sinh ra cảm giác đạt được thành tựu rất lớn, xưa nay khí chất cao quý, thần thánh tao đang bị Thường Nhạc vuốt ve mà ở bên dưới chủ động cầu hoan, như vậy chẳng lẽ không phải thành tựu lớn nhất của đàn ông?

Vô số người trong trường học nếu như biết được vị được xưng là Black Widow thiết huyết giáo sư Tần Uyển mà đang ở dưới thân thể của một người đàn ông uyển chuyển cầu xin tha thứ, sợ rằng ngày mai toàn bộ học viện kiêu Tử sẽ bạo động.

Một hồi chuông di động vang lên, Tần Uyển loạn ý mê tình khôi phục một chút tỉnh táo nhấn vào đầu ngực bị làm hư, lục lọi trong túi quần áo trên mặt đất lấy điện thoại ra, thấy Vũ Thì Tình điện tới liền bắt máy.

- Tiểu Vũ, có chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Tần Uyển thật sự không dám tưởng tượng mình lại đối thoại với người khác trong tình cảnh ở với một người đàn ông đang vuốt ve và hôn cái mông của mình một cách dâm đãng.

- Cô Tần, tí nữa cô có tới diễn thuyết lời bế mạc không?

Vũ Thì Tình hỏi.

Thường Nhạc cởi bỏ cái quần còn lại của Tần Uyển rồi quay lưng cô về hắn, đôi tay của hắn ôm nhẹ đồi núi tuyết từ phía sau, đồi núi của trinh nữ non mềm ngoài ra còn có một cảm giác rắn chắc.

- A, đi, không đi nữa, tôi không được khỏe, em xem rồi tự xử lý đi.

Tần Uyển bất đắc dĩ nói.

- Ồ, được rồi.

Vũ Thì tình ở bên kia đầu dây có chút buồn bực nói, nếu như cô ấy biết người đàn ông của mình đang ở bên cạnh Tần Uyển làm chuyện ấy, thì không biết có tức chết không.

Tần Uyển ừ một tiếng rồi cúp điện thoại, cô xoay người lại dùng cánh tay mềm yếu của mình xoa lấy tóc của Thường Nhạc, rồi chủ động đưa cái lưỡi mềm ngọc quấn lấy Thường Nhạc, cuối cùng rời khỏi miệng của hắn, có chút thấp thỏm thở hổn hển nói:

- Có phải tôi rất phóng đãng không?

- Người đàn ông nào cũng không hy vọng người phụ nữ của mình trong những lúc này lại làm một đầu gỗ cứng ngắc.

Thường Nhạc cười gian nói, rồi ngửi mùi thơm quyện vào nhau từ tóc và nước hoa, hai tay kia ôm chặt vòng eo thon nhỏ, một loại cảm giác ấm áp bao quanh thân thể của đối phương.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Thường Nhạc dùng lồng ngực của mình đè lên đồi núi của Tần Uyển, rồi dùng miệng cắn nhẹ vào vành tai tinh xảo kia, Tần Uyển cúi đầu rên rỉ, Thường Nhạc vuốt ve và không ngừng hôn cô tới tấp khiến cho hơi thở của cô cũng trở nên gấp gáp, cái khoái cảm áp bức như vậy cũng khiến cho cô gần như bị sụp đổ.

Ngay sau đó, Thường Nhạc nhẹ nhàng vuốt ve cái bụng dưới của Tần Uyển, nhìn làn da màu hồng phấn không tỳ vết lộ ra như hoa đào, đẹp đẽ như mỹ nữ động tình thì lộ ra nụ cười tà, cúi đầu hôn từ cổ xuống tới bộ ngực nở nang, rồi đến cái bụng bằng phẳng. Hắn từ từ cởi quần Tần Uyển, cái quần tơ lụa màu tím xấu hộ lộ ra trong không khí.

Con mắt thu dường như có thể rơi ra nước của Tần Uyển và đầu lưỡi đỏ tươi thơm tho kia đang liếm láp khóa môi, một bàn tay cầm lấy di động không thể kiên nhẫn mà lắng nghe hắn nói chuyện tào lao, còn tay kia bất giác đưa vào cái miệng nhỏ nhắn để ngậm, khu vườn thần bí của mình cuối cùng đang ngượng ngùng cũng đã đối mặt với người mình yêu, đồng thời cái cảm giác ngượng ngùng này đã khiến cho cô cảm thấy đang bị hạnh phúc bao phủ, đây có phải hồi báo ngọt ngào khi yêu người một người không?

Thường Nhạc giống như hành hương mà cởi lớp vải che dấu cuối cùng trên người Tần Uyển, cảnh tượng đẹp đẽ hiện ra khiến hắn điên cuồng.

Tần Uyển cũng cảm thấy vô cùng kích thích, giống như ông trời đang cho cô 1000 giả thuyết, cô cũng không nghĩ rằng lần đầu tiên của mình lại ở trong phòng làm việc của mình, và lần thứ hai lại ở phía sau góc nhỏ màn che của sân khấu.

Thường Nhạc ở chỗ mềm mại nhất trên thân thể Tần Uyển, một tấc một tấc thăm dò cái góc quý giá nhất, thân thể của Tần Uyển đột nhiên như bị thương nặng, cái miệng nhỏ nhắn đang dồn dập hô hấp, cái bụng ưu mỹ thon dài và mềm trượt ngượng ngùng kia không tự chủ được cũng đang dồn

https://thuviensach.vn

dập sau thắt lưng của Thường Nhạc, một luồng điện vừa ngứa vừa rát theo bộ phận đùi rồi truyền khắp toàn thân, cô gần như muốn điên lên được.

- Không được, không được, Nhạc, không được hôn chỗ đó.

Tần Uyển rốt cuộc không kìm nổi sự ấm áp mà từ cái miệng mềm mại nhỏ nhắn đó phóng đãng phát ra vài tiếng rên rỉ, cô không nghĩ rằng Thường Nhạc lại hôn vào chỗ đó của mình, cô vô cùng e thẹn rồi dùng ngón tay nhỏ dễ thương như tuyết trắng bóp chặt vào bờ vai của Thường Nhạc.

Một đại mỹ nhân xuất thân từ gia đình gia giáo trang nhã, nhất là cái khu vườn thần bí cấm kỵ lại bị Thường Nhạc khiêu khích rồi cười tà mị, khi hắn đột nhiên ngậm lấy hạt đậu trong khu vườn thần bí và ướt át, thân thể của Tần Uyển chợt dùng sức nhếch lên phía trước, trong đầu như đang loạng choạng và giãy dụa, rồi phát ra tiếng rên rỉ từ trong xương, thân thể hóa thành một làn suối nước nóng chảy ra ngoài.

Thường Nhạc dùng miệng khiến cho báu vật quốc sắc thiên hương tuyệt sắc kia đạt đến một cảm giác lên đỉnh mà từ trước tới giờ chưa bao giờ đạt đến, khiến cho cô có một khoái cảm phiêu phiêu dục tiên.

Ngay khi Thường Nhạc chuẩn bị lên ngựa, điện thoại của hắn chợt reo lên.

Dựa theo phong cách nhất quán của hắn, chuẩn bị tắt máy, nhưng ánh mắt đảo qua màn hình hiện thị, toàn thân thể của Thường Nhạc đều trở nên run rẩy, là Thạch Tán Y gọi!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 150: Bàn Tay Của Thượng Đế

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong mắt thoáng qua một tia nghi hoặc, Thường Nhạc áy náy nhìn Tần Uyển cười, dịu dàng nói:

- Tôi nghe điện thoại, là người nhà gọi tới.

Vốn đang nhìn Thường Nhạc đột nhiên ngừng lại, Tần Uyển liền ý thức được cú điện thoại này có tính quan trọng, trong lòng vô cùng mất hứng, bây giờ nghe thấy là người nhà Thường Nhạc, trái tim của cô rốt cục cũng trở về.

Kỳ thật người hiểu rõ Thường Nhạc sẽ biết, bất kể điện thoại của ai hắn cũng có thể không nghe, duy chỉ có điện thoại từ Thạch Tán Y hắn nhất định phải nghe.

- Tiểu sắc lang, cháu đoán xem bà cô bây giờ đang ở đâu?

Hình như tâm trạng của Thạch Tán Y rất tốt, dí dỏm hỏi han.

- Còn có thể ở đâu nữachẳng là đang ở sau lưng cháu?

Thường Nhạc thuận miệng nói.

- Woa, vậy cũng bị phát hiện? Tuy rằng không ở sau lưng cháu, nhưng cũng ở cách cháu không xa, bà cô đang ở trong trường học của cháu, ở đây gọi là ở đâu nhỉ? Oh, là Thanh Hòa Viên, hạn cho cháu trong năm phút phải ra đây, bằng không bà cô làm thịt cháu đó!

- Không phải chứ?

https://thuviensach.vn

Thân hình của Thường Nhạc chấn động mạnh một cái, có chút buồn bực vỗ mạnh vào miệng. Theo lý mà nói Thạch Tán Y đã đến học viện Kiêu Tử, hắn không thể không biết, nhưng hiện tại hắn mơ mơ màng màng, rất rõ ràng là đám thuộc hạ áo đen kia đã bị Thạch Tán Y mua chuộc rồi, Thường Nhạc nhìn ra được, đây là niềm vui bất ngờ mà cô nhỏ muốn mang đến cho hắn, ngay lúc hắn và Tần Uyển đang muốn vượt qua quan hệ hữu nghị, đây không thể không nói là một việc nhân thần cộng phẫn mà.

- Cái gì không phải? Tiểu tử thối, lập tức hiện thân cho tôi!

- Ồ, được rồi.

Nhẹ nhàng mặc quần áo cho Tần Uyển, Thường Nhạc ái náy nói:

- Tiểu Uyển, việc này, hi hi...

- Tôi hiểu mà, anh đi đi.

Bất ngờ, Tần Uyển đúng khéo hiểu lòng người là như thế.

- Em không tức giận?

- Có gì mà phải tức giận chứ, người nhà tìm anh nhất định là có việc cần rồi.

Trong lòng của Tần Uyển cố nén không muốn nói, tiếp đó, trong mắt gợn lên một làn sóng, dịu dàng nói:

- Nhớ ngày mai, nhất định phải tới tìm tôi nha.

- Được!

Thường Nhạc gật đầu sản khoái, cảm thấy trong một giây đồng hồ này, thật sự là rất kích thích.

https://thuviensach.vn

Thanh Hòa Viên.

Người đi đường ngẫu nhiên đi ngang qua rất kinh ngạc nhìn sừng sững cô gái đang đứng trong gió. Người này hiển nhiên không phải học sinh của học viện Kiêu Tử, tuy rằng nửa cái đâu của cô ấy bị khăn quàng cổ che lại, nhưng điều này không ngăn cản nổi khí chất cao quý kia mà còn xuyên thấu qua gió rét đập vào mặt, thân thể của cô cao gầy rất cân xứng, từ xa nhìn thấy khiến cho người khác có một cảm giác không thể mạo phạm.

Không ai biết người con trai như gió là như thế nào, tuy nhiên nếu bàn về người con gái như gió, thì có lẽ chính là cô gái đang đứng trước mắt.

Nếu một người con gái có được cái dáng người và khí chất như vậy, cho dù khuôn mặt bình thường, tuyệt đối vẫn khiến vô số chàng trai điên cuồng vì cô ấy. Rất nhiều sinh vật giống đực đi ngang qua mà âm thầm nuốt nước bọt, bắt đầu rối rít suy đoán lai lịch của cô gái bí ẩn này.

Chẳng qua những tên núp trong bóng tối rình coi rất nhanh liền giống như điện giật một cái, đều biến mất hết, nguyên nhân rất đơn giản, bọn họ nhìn thấy một người, ở học viện Kiêu Tử, hiện giờ không ai không biết người này, và đoán chắc cũng không ai dám đắc tội người này, kết quả là mọi người đều chạy là thượng sách.

- A ha, cô nhỏ, tạo hình của cô hôm nay, có chút giống Audrey Hepburn trong "Lệ nhân hành" ha ha.

Cùng với âm thanh bất cần đời, Thường Nhạc chậm rãi đi tới phía sau Thạch Tán Y.

- Ồ, phải không?

Thạch Tán Y cẩn thận nhìn lại trang phục của mình, chậm rãi cởi bỏ khăn quàng cổ, tiếp cận khuôn mặt hoàn mỹ tràn đầy khí phái anh hùng được

https://thuviensach.vn

hiện ra, cũng may tối nay không có ánh sao và ánh trăng, nếu không chúng cũng sẽ ở trước gương mặt này ảm đạm thất sắc.

Thường Nhạc nhìn mà có chút si ngốc, hắn cảm thấy bà cô nhỏ này quả thật là một ngày một kiểu, mỗi lần nhìn thấy bà đều cho mình một niềm vui bất ngờ. Không hề nghi ngờ, với kinh nghiệm của bạn học Thường, tuyệt đối không giống loại sắc lang gà mờ nhìn thấy người đẹp là chảy nước miếng, cho dù chưa được coi như cấp đại lão sư sắc lang, nhưng hắn vẫn coi như đã nhập thần rồi.

- Tiểu tử thối, nhìn cái gì vậy?

Khuôn mặt tức giận anh dũng có chút mềm mại của Thạch Tán Y làm ra vẻ liều mạng, thói quen chìa cánh tay của thượng đế nắm lấy lỗ tai của Thường Nhạc.

Thường Nhạc hưởng thụ cảm giác trạng thái gần như không bình thường, miệng cũng rất có đạo đức nghề nghiệp cầu khẩn nói:

- Nữ hiệp, tha mạng!

- Hừ, vẫn còn không đứng đắn!

Thạch Tán Y hừ lạnh một tiếng, bộ dạng trừng mắt khiến cho suy nghĩ của Thường Nhạc bay đến một nơi trước kia rất xa.

Qua thật lâu, Thường Nhạc mới phục hồi lại tinh thần, giải thích:

- Có cái gì chứ, bà cô nhỏ là quốc sắc thiên tư, còn cháu là một người đàn ông bình thường, nhìn mấy lần có gì đâu?

Khuôn mặt xinh đẹp của Thạch Tán Y hơi hơi đỏ một chút, rồi dùng ánh mắt chế nhạo nhìn Thường Nhạc nói:

- Nhóc con, dựa vào cháu, mà cũng dám tự xưng mình là đàn ông?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc rất muốn nói một câu ông đây 12 tuổi đã không phải là trai còn trinh rồi, lại đặt ra mình thuộc loại trâu bò nào, nhưng nghĩ đến những lời nói có lực sát thương quá mạnh, hắn vẫn nhịn được, và dùng một thứ đức thu phục nói:

- Hi hi, dì 13, cô không phải không biết sự tích hào quang của cháu, nếu như ngay cả cháu cũng không phải là đàn ông, vậy trên thế giới này không có còn đàn ông rồi!

Dì 13 lẳng lặng nhìn Thường Nhạc, cảm giác trong bóng tối một hơi thở nam tính càng thêm mạnh mẽ mà thân thể của cô chưa bao giờ bị kích thích qua, có chút thất thần nói:

- Được rồi, nói không lại cháu, đàn ông nhỏ, cô sẽ ở khách sạn Hilton, cháu hắn là nên đi cùng cô, tiện thể đưa về luôn?

- Không thành vấn đề, yêu cầu của cô, cháu dám làm trái sao?

Câu trả lời của Thường Nhạc giống như một tiểu đệ điển hình, trong lòng lại hơi hơi giật mình.

Bất luận công tử đào hoa nào cũng phải đi nghiên cứu tin tức lộ ra của các mỹ nhân, như một câu nói đơn giản thường ngày hay nói, một động tác nhỏ, cũng là một động tác ám chỉ khéo léo, cái ám chỉ đó sẽ nói với bạn rằng, người đẹp đã chấp nhận bạn, hoặc là đã bị cự tuyệt.

Giờ phút này điều khiến Thường Nhạc đau đầu chính là. Không hiểu tại sao Thạch Tán Y lại đến học viện Kiêu Tử, lại càng không hiểu sao cô ấy lại muốn hắn đưa cô về khách sạn, đây rốt cuộc là ý gì đây?

- Ặc, bà cô của cháu là ngôi sao lớn, bây giờ ít người, cẩn thận một chút kẻo không có mấy trăm người lao tới tìm cô ký tên đó, hi hi, trước tiên cô hãy đeo khăn quàng cổ lên đi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nói xong, đi đến trước mặt của Thạch Tán Y, nhẹ nhàng quàng lại khăn cổ cho cô, ngón áp út của tay phải vô ý chạm vào má của cô.

Cử chỉ đơn giản bình thường này như đang chạm tới một loại sức mạnh đang bị cầm giữ, khiến cho toàn bộ thể xác và tinh thần của Thạch Tán Y đều kích động. Vội vàng dùng hai tay vịn khăn quàng cổ, vô cùng khẩn trương đi phía phía trước.

Thường Nhạc giật mình, nhanh chóng đi theo, lòng lại có chút buồn bực, bà cô nhỏ hôm nay rất kỳ lạ, cảm động như một thiếu nữ hoài xuân, thật là lạ.

Qua thật lâu, Thạch Tán Y mới từ trạng thái căng thẳng bình tĩnh trở lại, hạ giọng nói:

- Cô xem vở kịch của cháu rồi, rất tốt.

- Thật không? Có thể có được ca ngợi của một diễn viên, cháu hẳn nên đắc ý?

- Có khi nào mà cháu không đắc ý? Từ nhỏ đến lớn đều một bộ dạng bảnh choẹ như vậy, cô thấy ngươi chính là kẻ tự kỷ quá mức!

- Ặc... Này, quen thì quen, nhưng cô nói lung tung cháu cũng sẽ kiện cô tội phỉ báng đó. Thật là, câu nói đó quả thực đã làm tổn thương lòng tự trọng của cháu, cháu có tự kỷ như vậy sao?

- Đương nhiên!

Thạch Tán Y giống như vô cùng thích thú khi xem bộ dạng kinh ngạc của Thường Nhạc, hài lòng cười cười, lúc này mới hỏi:

- Sao cháu lại nghĩ tới chứ? Ban đầu không phải nói diễn "Romeo và Juliet" sao?

https://thuviensach.vn

- Ồ, việc này nói ra rất dài dòng!

Trên mặt mang một nụ cười như có như không, Thường Nhạc làm ra một bộ dạng bí hiểm.

- Nhóc con, đừng nhử, nói mau!

- OK!

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, trong đầu Thường Nhạc liều mạng nghĩ tới bộ dạng quyến rũ của Cao Tiếu, thao thao bất tuyệt nói:

- Vốn là muốn diễn vở "Romeo và Juliet", nhưng vở diễn này nghe nói không phù hợp tinh thần và diện mạo với học sinh trung học, diễn cảnh hôn nhiều lắm. Kết quả là, mọi người bắt đầu tranh luận, tranh luận đến nổi trời đất mù mịt luôn! Ngay lúc này, liền có một người khôi ngô tuấn tú, ngọc thụ lâm phong, làm việc thiết thực, đối nhân trung thực, yêu tổ quốc, nhân dân đoàn kết, người một lòng yêu thương sâu sắc đã xuất hiện rồi. Tuy rằng người đó bên trong hơi hư hỏng, bên ngoài có nhiều scandal, nhưng hắn lại rất kiên trì với phong cách của mình, cuối cùng cùng với tiểu đệ của hắn viết ra một kịch bản chiếm được sự tán thành của mọi người, sau đó mới có ngày hôm nay thành công.

- Cháu đang nói bản thân mình hả?

Thạch Tán Y cố ý nín cười hỏi.

- Có thể là vậy?

Thường Nhạc chớp mắt một cái, quay đầu hỏi:

- Vậy chứ cô nghĩ cháu nói ai?

Nói xong lời này, Thường Nhạc nhìn thấy ánh mắt không có ý tốt của Thạch Tán Y, theo bản năng muốn trốn tránh.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc quá muộn, Thạch Tán Y đã nhanh như chớp vươn ngọc thủ nắm lấy lỗ tai của Thường Nhạc, gắt giọng:

- Thằng nhóc chết tiệt, còn dám nói cháu không thối? Chỉ có cháu là tự khen bản thân thôi?

- Dừng tay, nữ hiệp, cháu sai rồi. Nhưng cháu có lời muốn nói, tên tiểu tử thối đó dậy hư cháu đó, cháu vốn rất thuần khiết rất thiện lương lại rất khiêm tốn.

- Câm miệng, còn dám nói mình thuần khiết thiện lương khiêm tốn?

Thường Nhạc tâm muốn chết đều đã có, càng ngày càng nhận định Thạch Tán Y là khắc tinh của hắn, phải đổi cô gái khác thôi. Cái mặt trầm xuống của hắn sớm đã dọa cô không dám thở mạnh, đáng tiếc bà dì 13 này nhất định không để mình bị đẩy vòng vòng, ông trời không có mắt á!

Những người qua đường vốn cho là cặp đôi tình nhân này đang cãi lộn, nhưng khi nhìn đến ‘Người bị hại, không ngờ lại là bạn học Thường trong truyền thuyết’ thì một đám người mở to mắt, cằm đều bị đập xuống mặt đất, rối rít suy đoán được lai lịch của cô gái che khăn quàng cổ.

Ở trong mắt mọi người, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi, không biết thần thánh phương nào mà dám đối xử với Thường Nhạc như vậy?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 151: Lần Này Tôi Bị Động

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Bà cô minh tinh lớn của cháu ơi! Cô đến đây chắc không phải để xem cháu diễn xuất chứ?

Thường Nhạc dựa vào người Thạch Tán Y một cái, thản nhiên thưởng thức hương thơm phát ra từ thân hình của cô, loại hương vị này quả thực quá quen thuộc, nhưng đúng là loại mùi quen thuộc này lại làm cho mình yêu thích không buông tay.

Thạch Tán Y cũng cảm giác được hành động này của tên tiểu sắc lang, trên mặt cô không tự chủ trở nên đỏ ửng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khêu gợi khẽ nói:

- Ngày mai cô sẽ đi Âu Châu tham gia diễn xuất lưu động, cho nên thuận tiện tới thăm cháu một chút.

- Chỉ đơn giản như vậy?

Thường Nhạc tạo dáng phóng khoáng, cười một tiếng nói:

- Không còn cách nào khác, người sinh ra đã đẹp trai như vậy, thì dễ khiến cho người ta mơ tưởng.

Vừa dứt lời, liền nhìn thấy cái miệng anh đào nhỏ nhắn nhếch lên, hắn âm thầm kêu lên một tiếng, nhưng quá muộn rồi, Thạch Tán Y lại một lần nữa hung tợn nhanh tay nắm lấy lỗ tai của hắn, giận dữ nói:

- Tiểu tử thối, trên đời có nhiều người đẹp hơn cháu!

https://thuviensach.vn

- Nhưng để những người khác nhìn thấy, người đẹp trai khiến cho cô nóng ruột nóng gan chỉ có một, ta nói có đúng không?

Nơi khóe mắt của Thường Nhạc chợt lóe lên, vừa mới dứt lời, ánh mắt liền nhìn chằm chằm vào gương mặt hoàn mỹ của Thạch Tán Y.

Thạch Tán Y sững sờ, trong thần sắc hiện lên một vẻ bối rối, cô cãi chày cãi cối nói:

- Ai nói đấy, chỉ cần cô ngoắc ngoắc ngón tay nhỏ, thì những đàn ông ưu tú đều xếp hàng chờ đó.

- Mẹ kiếp! Nếu ai dám xếp hàng, cháu sẽ thiến kẻ đó.

Thường Nhạc hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt trở nên sâu xa, cái loại lỗ mãng trước đây hoàn toàn biến mất, cả người thoạt nhìn, giống như một người đàn ông thâm tình nhất.

Mặc dù nói lời thô tục, nhưng Thạch Tán Y không tức giận, nội tâm không ngờ sinh ra một tia ngọt ngào, tuy nhiên ngoài miệng lại nói:

- Bà cô nhỏ ở tại khách sạn Hilton phòng 401, cháu đi lấy chút rượu ngon, cùng cô giải sầu đi.

Tục ngữ nói thật là đúng, rượu có thể lấy thêm can đảm, Thường Nhạc nghe thấy Thạch Tán Y nói, hắn sửng sốt, tiếp theo một trận kích động:

- Chẳng lẽ cô ấy đang ám chỉ cái gì đó?

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn lộ ra nụ cười vô cùng dâm đãng.

Bùm!

Bên này còn không có kịp phản ứng, sau gáy đã bị Thạch Tán Y cóc một cái:

https://thuviensach.vn

- Còn không mau đi.

- Vâng!

Thường Nhạc cảm thấy nhiệm vụ quang vinh này chỉ có thể chính mình tự tay hoàn thành. Như vậy mới có thể tăng thêm lạc thú trong đó, hắn rất muốn đợi sau khi Thạch Tán Y uống say rượu, sau đó sẽ phá vỡ cái khăn che mặt lờ mờ đó.

- Móa!

Thường Nhạc bỗng nhiên nhả ra một câu, bản thân thích những cô gái khác, chỉ cần xếp đối phương xếp vào kho đồ sư tầm, trên cơ bản bá đạo mà có được, còn đối với bà cô nhỏ này địa vị trong lòng rất đặc biệt, cho nên bản thân lại trở nên nhát như chuột.

Liên tiếp đi đến mấy cửa hàng, đều đóng cửa hết, hiển nhiên đã đến thời gian đóng cửa, khi Thường Nhạc đi đến một cửa hàng rượu có tên Trân Tàng, hắn ngẩng đầu nhìn vào bảng hiệu đang phát sáng.

Thường Nhạc chợt sửa sang lại quần áo một chút, thoạt nhìn giống như ghé thăm khách sạn trọng, nhưng tay vừa mới buông ra, chân hắn đột nhiên bắt đầu chuyển động, tốc độ cực nhanh, hơn nữa vô cùng có uy lực.

- Oành!

Cái cánh cửa gỗ đàn hương cổ kính kia, bị lực mạnh của chân đá vào, cánh cửa bị bật mạnh ra, Thường Nhạc nghênh ngang đi đến, Trong miệng kêu ầm lên:

- Mẹ kiếp! Người đâu, mau lấy cho ông một chút rượu ngon.

Vẻ mặt tức giận của ông giám đốc từ trên lầu chạy xuống, khi ông ta nhìn thấy gương mặt quen thuộc của Thường Nhạc, thân thể mập mạp của ông ta

https://thuviensach.vn

rung lên một cái, nếu đắc tội với tiểu tổ tông này, chắc bản thân muốn chết cũng không xong.

- Ây da, đây chẳng phải là Thường thiếu gia sao. Mau mau... xin mời vào đây, hi hi, bất kể loại rượu ngon gì ở đây, chỉ cần Thường thiếu gia thích, tất cả sẽ miễn phí.

Giám đốc Vương vẻ mặt tràn đầy nụ cười, vội vội vàng vàng mà chạy tới, nịnh nọt nói.

Tâm trạng của Thường Nhạc cũng không tệ, liếc mắt nhìn lão một cái, coi như thuận mắt, hắn vung tay lên:

- Rượu nổi tiếng của quốc tế mỗi loại lấy một chai, rồi tính theo giá quy định.

Nói xong, lại nói thêm một câu:

- Thiếu gia ta là người có tiền, tố chất cơ bản vẫn phải nói.

Mãi cho đến sau khi Thường Nhạc rời khỏi, gã Vương Phú Quý kia mới dám lau mồ hôi trán, ánh mắt cổ quái của ông ta nhìn vào cánh cửa đã phá nát, có một cảm giác khóc không ra nước mắt, số tiền thanh toán của Thường Nhạc, sợ rằng mua lại một cách cửa cũng không đủ.

Thường Nhạc đi đến trước cửa phòng 401, hắn phát hiện cửa chính cũng khép lại, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, rồi đặt tám chai rượu lên bàn, ánh mắt không tự chủ nhìn bốn hướng.

Bốn phía trang hoàng cực kỳ thanh nhã, để lộ ra một loại khí chất thanh tú, trên sàn nhà gỗ màu xanh dương nhạt phủ lên một tấm thảm màu đỏ, trên tường thì được treo mấy bức tranh chân dung xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Trong phòng bài trí cái bàn rất ngăn nắp, sau khi quan sát sơ qua, Thường Nhạc âm thầm gật gật đầu, nghĩ thầm khách sạn Hilton không hổ danh là khách sạn hàng hiệu quốc tế, bất kể ở phương diện nào đều xem như rất nổi tiếng.

Trong phòng khách cũng là không thấy bóng dáng của Thạch Tán Y đâu, lúc đi đến phòng ngủ, căn phòng bên cạnh truyền ra tiếng nước chảy ào ào, Thường Nhạc sửng sốt, tiếp theo đó, trên mặt lộ ra một nụ cười gian tà.

Cơ hội như vậy quả thực là ngàn năm khó được một lần, hắn tay chân nhẹ nhàng đi đến trước cửa căn phòng, ngừng hít thở, liếc mắt nhìn xuyên qua khe hở vào bên trong.

Đưa mắt vào nhìn, thiếu chút nữa người anh em phía dưới của hắn đã bị kích thích dựng đứng lên, mông lung hơi nước, dáng người yểu điệu đang tắm của Thạch Tán Y, đường cong lả lướt, nhấp nhô hấp dẫn, lúc đó cô đang nhẹ nhàng thoa sữa tắm, nhìn đôi tay mịn màng nhẹ nhàng xoa ở phía sau lưng, hô hấp của Thường Nhạc cũng trở nên nặng nề.

Mặc dù ánh đèn trong gian phòng mờ ảo, nhưng qua nhãn lực của Thường Nhạc, nhất nhất cử nhất động của Thạch Tán Y đều bị Thường Nhạc nhìn thấy hết.

Cẩn thận xoa bóp một hồi, Thạch Tán Y cầm lấy vòi hoa sen nhẹ nhàng xoay người, trong hơi nóng mờ ảo, vật cứng rắn kia như hai quả bóng kia, dáng người thon dài, lồi lõm rất quyến rũ, mái tóc dài đen nhánh ẩm ướt nhỏ từng giọt từng giọt nước, hiển thị rõ sự hấp dẫn.

Chợt thấy Thạch Tán Y quay đầu lại, Thường Nhạc liền nhanh chóng dời tầm mắt sang chỗ khác, đi tới căn phòng cách vách.

Mặc dù như vậy, nghe tiếng nước ào ào phát ra trong phòng tắm, Thường Nhạc cố gắng khống chế tâm lý của chính mình, ráng sức không thèm nghĩ đến dáng người làm cho người ta có ý nghĩ không tốt đẹp của Thạch Tán Y.

https://thuviensach.vn

Sắp xếp xong tất cả, tinh thần của Thường Nhạc dần dần bình tĩnh trở lại, phủi tay đi ra phòng, vừa mới ngồi xuống ghế sô pha, cánh cửa phòng tắm mở ra, Thạch Tán Y trùm khăn tắm đi tới trước mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc ngẩng đầu lên, đẹp, chính lúc này, Thường Nhạc chỉ có thể dùng cảm giác của mình để hình dung.

Đường cong lả lướt của Thạch Tán Y phía sau khăn tắm, nhấp nhô hấp dẫn, làn da trắng mềm mại ở dưới ánh đèn, phát ra ánh sáng chói mắt, mái tóc ướt sũng vẫn như cũ nhỏ giọt nước đọng, thân thể thành thục, thái độ lười biếng.

Khuôn ngực lộn ngược thẳng tắp, đôi chân thon dài, tất cả khiến cho Thạch Tán Y phát ra sức hấp dẫn mê người, trợn mắt hốc mồm một hồi, trên mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ say mê, trong nháy mắt nhanh chóng lấy lại tinh thần:

- Tắm xong rồi hả?

Nhìn thấy Thạch Tán Y gật gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười nhợt nhạtThường Nhạc nói:

- Vào trong phòng thay quần áo, rượu đã chuẩn bị xong rồi, chúng ta cùng nhau ăn cơm đi!

- Tốt lắm, chờ cô một chút.

Trả lời xong, Thạch Tán Y xúc động nhìn Thường Nhạc một cái, rồi chải tóc đi vào phòng.

Nhìn theo bóng dáng siêu cấp mỹ lệ của Thạch Tán Y, Thường Nhạc không kìm nổi thở dài một tiếng:

- Vẻ đẹp của cô vĩnh viễn chỉ vì một mình ta mà nở rộ.

https://thuviensach.vn

Chờ đợi hơn 10 phút sau, Thạch Tán Y thay xong quần áo đi ra. Khi nhìn thấy Thạch Tán Y, phản ứng đầu tiên của Thường Nhạc là cảm thấy rất tươi đẹp, làn da trắng sáng dưới ánh đèn làm chói mắt, nụ cười trên mặt trái xoan làm say lòng người, còn có thần thái phong tình vạn chủng kia cũng rất mê người.

Đôi chân thon dài thẳng tắp, khuôn ngực quyến rũ, một bộ quần áo được cắt khéo léo kia lại phối hợp với đôi chân tuyết trắng, thật sự làm cho người ta chịu không nổi rồi.

Thường Nhạc nhìn chăm chú thêm vài lần, sau đó nuốt mạnh nước bọt, thần sắc cổ quái nói:

- Vẻ đẹp của cô nhỏ lúc này vượt qua tất cả mọi thứ.

Thạch Tán Y chẳng những không tức giận, ngược lại, cô cười nhẹ nhàng nói:

- Không có những lời khác muốn nói sao?

Thản nhiên ngửi mùi thơm của dầu gọi đầu, khóe miệng của Thường Nhạc lộ ra một nụ cười tà gian, bỗng nhiên nghiêm trang nói:

- Còn có lời gì muốn nói hay sao?

Thạch Tán Y rất muốn chọc ghẹo tên nhóc này một cái, cái tính đào hoa lúc bình thường của tên nhóc này đi đâu rồi, đôi mắt động lòng người của cô khẽ chớp, dịu dàng nói:

- Cô, có đẹp không?

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, đương nhiên liền tung ra một câu nói:

- Dĩ nhiên là đẹp rồi, nếu trên đời này cô nhỏ cũng không tính là một mỹ nữ, như vậy thì không có mỹ nữ tồn tại rồi.

https://thuviensach.vn

Thạch Tán Y giống như có chút bất mãn nói:

- Chẳng lẽ không có những lời khác để khen nữa hay sao?

- Té xỉu, tại sao lại muốn khen nữa hả? Nếu không khen thì cô cũng đẹp sẵn rồi, nếu khen nữa thì cô sẽ biến thành tiên nữ rồi sao!

Thường Nhạc cười hì hì nhìn vào gương mặt vô cùng động lòng của Thạch Tán Y.

Mặc dù hắn rất đồng tình với dung mạo của Thạch Tán Y, nhưng hôm nay không có chủ động miệng mở khen, nhưng đối với cách ăn mặc tỉ mỉ của Thạch Tán Y thì có chút...

Thường Nhạc bỗng nhiên khiến cho khuôn mặt của Thạch Tán Y trở nên nghiêm chính, lộ ra nụ cười vô cùng dâm đãng:

- Hi hi, nếu như bà cô nhỏ ném một ánh mắt qua đây, cháu sẽ không chút do dự nhào tới.

Trái tim của Thạch Tán Y đập dữ dội, vội vàng đưa tay nhéo vào mũi của Thường Nhạc, hình như có chút giận dữ nói:

- Tiểu tử thối, lá gan của cháu càng lúc càng lớn rồi đấy.

- Đừng có nói người khác, nếu như đổi thành người khác, đừng nói là nhào tới, cho dù quỳ trên mặt đất cầu xin Thường Nhạc cháu hôn cô ấy một cái, cháu sẽ thận trọng suy xét một chút.

Thường Nhạc vẻ mặt nghiêm túc nói.

Nhìn vẻ mặt thối của Thường Nhạc, Thạch Tán Y không nói gì, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta bắt đầu ăn cơm đi, ha ha, cũng không biết tiểu tử thối cháu đã chuẩn bị rượu gì đây.

- Tuyệt đối là rượu Vodka, Hennessy, Johnnie Walker, Chivas Regal, champagne, Remy Martin, Martell, Bacardi!

Khi nhìn thấy trên bàn bài biện tám loại rượu nổi danh nhất trên thế giới, Thạch Tán Y liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái:

- Tên nhóc hư này, có phải muốn chuốc say cô không?

- Đối với người khác ta có sắc tâm cũng có sắc đảm, nhưng đối với bà cô nhỏ... Hi hi, cũng có chút tặc tâm nhưng lại không có tặc đảm a!

Thường Nhạc làm ra vẻ mặt thuần khiết của tiểu nam sinh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 152: Giường Nhỏ Quá Rồi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thạch Tán Y nhếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn, tâm tư nhỏ bé đó làm sao có thể che giấu được bản thân, còn trong lòng của cô thì có chút chờ đợi, lại có chút mâu thuẫn. Đi đến bên cạnh bàn ăn, cô trực tiếp khui một chai rượu, điềm nhiên cười nói: - Bắt đầu đi! Thường Nhạc đương nhiên là vui vẻ và tiếp hầu. Rất nhanh, một chai rượu đã thấy đáy rồi, một tiệc rượu, uống đến ba giờ khuya, khuôn mặt động lòng người của Thạch Tán Y đỏ bừng lên làm cho gương mặt xinh đẹp kia lại tăng thêm vài phần xinh đẹp khiến cho người ta say lòng, nói chuyện cũng bắt đầu không được rõ ràng rồi. Còn Thường đại công tử của chúng ta, lúc này tinh thần vô cùng phấn chấn, đôi mắt sáng lóng lánh. - Cô nhỏ, có lẽ phải đi nghỉ ngơi rồi! Nhìn thời gian, Thường Nhạc tâm không an phận địa bắt đầu chuyển động. - Ừ! Thạch Tán Y gật gật đầu theo bản năng. Thường Nhạc đứng lên, dịu dàng ôm lấy Thạch Tán Y vào lòng, rồi đi thẳng đến bên cái giường. Thay cô cởi giày ra, Thường Nhạc suy nghĩ... không biết có nên tiếp tục không? Thường Nhạc mình từ khi nào lại biến thành tôm tép yếu rồi thế! Thường Nhạc âm thầm khinh bỉ chính mình, tay thì bắt đầu chuyển động, ngay lúc đó, Thạch Tán Y đột nhiên ngồi dậy, ôm lấy Thường Nhạc. - Hi hi, chủ động luôn tốt hơn bị động, đợi sau khi chuyện này qua đi, cô nhỏ sẽ không thể đổi hết tội cho mình. Bàn tay không an phận của Thường Nhạc lập tức ngừng lại, hắn đột nhiên cảm giác chuyện lãng mạn nhất xảy ra vào tối nay, và cảm giác này, lúc trước chưa có bất kỳ cô gái nào mang đến cho mình. Nhìn thấy mặt của Thạch Tán Y đỏ đến mang tai, Thường Nhạc nghiêm trang nói: - Cô nhỏ, hơn bốn giờ rồi, mau ngủ đi. Ưm một tiếng, Thạch Tán Y cố gắng mở to mắt, nhưng vẫn không mở nổi, loại cảm giác này như đang từ từ thiêu đốt, cô dường như làm nũng nói: - Không cần, tôi ngủ không được. Lần đầu tiên nhìn thấy mặt trẻ con của Thạch Tán Y, trong

https://thuviensach.vn

lòng Thường Nhạc thấy vui, dùng cái miệng người lớn an ủi nói: - Ngoan, mau nằm xuống ngủ đi. Thường Nhạc giống như dỗ con nít để dỗ Thạch Tán Y. Một cánh tay của Thạch Tán Y từ từ kéo tay của Thường Nhạc, tay kia thì bắt đầu đặt lên quần áo của mình, trong lòng Thường Nhạc bắt đầu nhảy lên như sống. Đôi mắt sáng ngờ có chút thần bí kia càng không có buông tha một chi tiết nào. Nhìn thấy bộ dạng của cô ấy, hắn là muốn cởi bỏ quần áo, Thạch Tán Y mới giật một cái, quần áo trên người vốn đã xộc xệch lại càng thêm xốc xếch, và càng không thể che khuất cảnh xuân mà tiết ra ngoài. Theo động tác của người chủ động, cái bát màu trắng có viên thịt như ẩn như hiện, một quẹt màu đỏ bất cứ lúc nào sẽ hiện ra trước mặt của Thường Nhạc. Con mắt của Thường Nhạc rất nhanh thôi sẽ rớt ra ngoài, hắn mãnh liệt yêu cầu bản thân phải giữ bình tĩnh, cảnh đẹp giờ mới bắt đầu. Bỗng nhiên, Thạch Tán Y nắm chặt tay của Thường Nhạc, buồn bực nói: - Tôi không muốn mặc quần áo đi ngủ, giúp tôi cởi bỏ quần áo đi, mặc quần áo tôi không ngủ được. - Té xỉu! Trong lòng Thường Nhạc mừng như điên, ngoài miệng lại nói: - Bà cô nhỏ, có phải cô đang giả say không? Đây không phải thật lòng cám dỗ tôi chứ? - Nhanh lên a. Trong lờ mờ, Thạch Tán Y bắt đầu thúc giục. - Được, được, được. Nụ cười trên mặt Thường Nhạc tràn đầy dâm đãng, ngoài miệng vẫn cứ lẩm bẩm: - Cô ngồi yên đi đừng nhúc nhích. Quả nhiên, nghe theo mệnh lệnh của Thường Nhạc, Thạch Tán Y ngoan ngoan ngồi yên trên giường. Hai mắt đầy hào quang của Thường Nhạc bắn ra bốn phía, tay kia sớm đã đặt lên bả vai của Thạch Tán Y, bắt đầu giúp cô ấy cởi bỏ nút áo, đợi sau khi cởi bỏ nút, Thường Nhạc nhẹ nhàng giúp cô cởi áo xuống. Quần áo mở ra, bộ ngực của cô giống như quả bóng nhỏ lộ ra ngoài, nhìn hai quả bóng nhỏ, hơi thở của Thường Nhạc trở nên dồn dập, trong miệng cảm giác có chút đắng và khô lưỡi. Nhẹ nhàng ôm Thạch Tán Y vào trong lòng, Thường Nhạc bắt đầu giúp cô cởi bỏ dây lưng quần, cái quần bò của cô thật sự là quá chặt, thiếu gia Thường Nhạc vĩ đại của chúng ta tháo nút quần mấy lần mà cũng không được, đối với thiếu gia Thường mà nói, chỉ sợ việc trước không có người sau cũng không có người mà thôi. Thường Nhạc tự khinh bỉ chính mình, dù gì cũng đã mất công, Thường Nhạc chỉ cần bế Thạch Tán Y lên

https://thuviensach.vn

đùi của mình. - Ừ! Thạch Tán Y hình dường đang phát ra âm thanh ngượng ngùng, Thường Nhạc nhìn nhìn cô khẽ nhắm mắt, tiếp tục động tác dâm đãng của mình, thật là khó tháo bỏ cái khuy nút quần của cô, Thường Nhạc cúi đầu xuống bắt đầu cởi quần của cô ra. Cái quần vừa mới tuột đến chỗ phần cong, thì cái quần nhỏ màu hồng lại hiện ra trước mắt của Thường Nhạc, ở phần viền của chiếc quần lót còn có một chùm lông xoắn màu đen. Khi nhìn thấy cái đùi trắng mịn cùng chỗ lông tinh khiết, trong đầu của Thường Nhạc ầm một tiếng vang thật lớn, trong cơ thể dâng lên một luồng khí nóng mãnh liệt. Cảm giác muốn nhào tới khối thịt trắng nõn này để mạnh mẽ chiếm thành. Một bộ ngực non sữa phơi bày ra dưới mắt của Thường Nhạc kích thích thị giác của Thường Nhạc, hắn không tự chủ được sờ lên ngực của Thạch Tán Y. Theo bàn tay của Thường Nhạc tiếp xúc với phần ngực mềm mịn kia, chợt Thạch Tán Y ực lên một tiếng, đột nhiên mở to đôi mắt đẹp quyến rũ mê người kia. Ngay lúc đó, trên mặt của mỹ nhân lộ vẻ thần sắc quyến rũ dịu dàng, cặp mắt long lanh có vẻ hút hồn người, nhìn vào ánh mắt mê ly kia. Thường Nhạc có cảm giác mình như một kẻ trộm đang bị bắt, cái cảm giác này vô cùng kích thích, chưa từng bị thử qua bao giờ. Và lúc này, Thạch Tán Y vẫn đang bị Thường Nhạc ôm vào lòng, hơn nữa lại trong trạng thái trần truồng, nhưng cô dường như không có chút nào cảm giác nào, hai tay chống lên đùi của Thường Nhạc như muốn đứng dậy. Cái tay vô tình chạm lấy thứ gì đó cao ngất của Thường Nhạc. - A! Thạch Tán Y nhẹ nhàng kêu lên một tiếng, đột nhiên quay mặt lại nhìn Thường Nhạc. Cô lay động thân hình đứng trước mặt Thường Nhạc, bắt đầu cởi cái mà Thường Nhạc chưa cởi, Thường Nhạc trợn mắt há hốc mồm nhìn vào chỗ cảnh xuân lộ ra của Thạch Tán Y, suy nghĩ cũng bị hỗn loạn. Vèo một cái, Thạch Tán Y vứt quần áo đã cởi bỏ lên mặt đất, liền nhào tới trong lòng của Thường Nhạc, cái mông trắng như tuyết nở nang đang đè lên đùi của hắn. Trong đầu của Thường Nhạc là một mảnh hoảng sợ, lần nào cũng là mình chủ động tiến công, nhưng lần này mình lại trở thành bán 'Phòng ngự", hơn nữa còn là cô gái trong mộng của mình. Hai tay của Thạch Tán Y ôm chặt vào cổ của Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn nhếch lên, vừa lúc chạm vào môi của Thường Nhạc, theo hơi thở của

https://thuviensach.vn

cô ấy, Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy một luồng khí ấm áp hương vị ngọt ngào đang chảy vào trong miệng của mình. Trong lúc bất tri bất giác, đôi tay to của hắn đã ôm lấy bóng lưng của Thạch Tán Y, tha hồ vuốt ve làn da trơn mềm kia. Thạch Tán Y rất động tình, không chỉ có động tác ở ngoài miệng không ngừng, mà ngay cả hai tay cũng nắm chặt lấy tóc của Thường Nhạc, say sưa đung đưa ở cổ, rồi đưa cái lưỡi đinh hương cạy mở phần răng của Thường Nhạc. Thường Nhạc vừa tiếp xúc với lưỡi thịt hương mềm, toàn thân cũng không kìm nổi nhẹ nhàng run rẩy giật mình, rồi cuồng bạo kéo Thạch Tán Y nằm dưới thân mình, bàn tay to lớn từ sau lưng chuyển đến phần ngực của Thạch Tán Y. Hai người say sưa quấn lấy đối phương và hít hà hơi thở của nhau, một lát, tiếng hơi thở, tiếng rên rỉ ấm áp tràn ngập khắp phòng, bất giác, cái áo lót của Thạch Tán Y đã bị Thường Nhạc kéo xuống từ bao giờ. Dưới sự công kích trêu đùa của Thường Nhạc, toàn thân của Thạch Tán Y cảm thấy như bị ngàn con kiến cắn nuốt, bàn tay to lớn của Thường Nhạc đã khiêu khích của cô, cô chưa bao giờ hưởng thụ cảm giác như vậy, cảm giác cọ xát nồng nàn, khiến cho cô nhanh chóng bay lên, cũng giống như muốn bay lên tầng mây, tùy ý hưởng thụ lấy khoái cảm Thường Nhạc mang đến cho mình, Thạch Tán Y lần nữa xoay người đè lên người của Thường Nhạc, bắt đầu cởi bỏ quần áo của Thường Nhạc. Thường Nhạc đã bị cô khiêu khích làm cho lọt vào biển nước, rồi đi theo ma sát động tình của Thạch Tán Y. Ngẩng đầu kéo phần cổ của Thạch Tán Y đến trước mặt của mình, Thường Nhạc dùng miệng của mình theo cổ của cô hôn đến cái vành tai mê người, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một cái, rồi thổi một hơi nóng vào tai của cô, tiếp theo ngậm lấy tai của cô vào miệng. Rên lên một tiếng, Thạch Tán Y khống chế không nổi phản ứng thân thể của mình, khẽ co người lại. Máu nóng như lửa đang sôi trào, ngưng tụ, Thường Nhạc cứ vậy mà nằm dưới thân thể của Thạch Tán Y, thỏa thích sung mãn lục lọi sức hấp dẫn, Thạch Tán Y bị Thường Nhạc kích thích sắp không chịu nổi, cô đột nhiên thoát ra sự khống chế của Thường Nhạc. Kéo bỏ tấm vải che cuối cùng trên người, Thạch Tán Y ngồi xuống chỗ hông của Thường Nhạc, nhìn xuống phần dưới cơ thể to lớn của Thường Nhạc, rồi Thạch Tán Y khẽ nắm chặt. - Ơ, nóng quá! To quá, tôi có

https://thuviensach.vn

thể chấp nhận nổi không? - Mặc kệ! Híp mắt, Thạch Tán Y nắm ngay phần dưới của Thường Nhạc, từ từ đối chuẩn, đang muốn quyết tâm ngồi lên đó, đột nhiên, một tiếng răng rắc truyền tới tai của Thạch Tán Y. Theo tiếng răng rắc truyền đến, Thạch Tán Y sững sờ ngay lúc đó. Lúc này Thường Nhạc đã đến độ nạp đạn lên nòng, chợt nhìn thấy Thạch Tán Y còn đang ngẩn người, hắn lật mạnh người khiến Thạch Tán Y nằm dưới thân thể của mình. Chỉ nghe được một trận thanh âm ầm ầm truyền đến, cái giường đơn liền bị nghiêng qua một bên, cứ như vậy, Thạch Tán Y lại gặp xui xẻo, thân thể của cô cũng nghiêng theo hướng lăn xuống phía dưới. Cuối cùng Thường Nhạc nhanh tay lẹ mắt, trước khi Thạch Tán Y chưa rơi xuống đất, hắn liền xoay người nắm chặt cánh tay của Thạch Tán Y, không chỉ Thạch Tán Y có chút buồn bực, đoán chắc Thường Nhạc cũng sẽ buồn bực đến chết đấy. Đột nhiên, con ngươi của Thạch Tán Y hiện ra một trận giãy dụa, mặc dù trong thời gian ngắn nhất, nhưng cô vẫn để lại một cái bóng, một bóng dáng mông lung, đáng tiếc cái đôi tay mềm mại không xương, ấm áp như ngọc đã không tự chủ lướt qua trước ngực của Thường Nhạc, nhẹ

nhàng vuốt ve bộ ngực của hắn, rồi sau đó thổi vào lỗ tai hắn một luồng hơi thơm như lan hương, rồi phát một âm thanh như đang nói mớ: - Tôi... tôi muốn... Ở trên làn da đó dùng ngón tay nhẹ nhàng đảo một vòng một cảm xúc lạnh như băng, khiến lỗ chân lông của Thường Nhạc dựng hết cả lên, làn da toàn thân nhẹ nhàng run rẩy sợ hãi, rồi làm như lơ đãng lại như có ý định khiêu khích, rồi trêu chọc khiến trong lòng của hắn dễ dàng nảy sinh ra ý niệm xấu xa! Thường Nhạc không khỏi kinh ngạc trước sự chủ động của Thạch Tán Y, dù sao thì cô cũng không phải là một đứa con gái chủ động gọi mời vui vẻ, nhưng dưới tác dụng khi say rượu, con gái lại có thể biến thành như vậy? Nếu thật như vậy... hi hi...

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc bắt lấy hai tay cô, kéo thân thể mềm mại của cô quay lại đối diện với mình, sau đó lại cúi người thưởng thức một cách tỉ mỉ dung mạo xinh đẹp say lòng người của cô: giữa chân mày là ý xuân không thể che giấu, gương mặt cô vừa ngượng ngùng lại vừa khát khao. Núi non xinh đẹp phập phồng như ẩn như hiện, hai nhũ hoa hồng tươi vô tình lại đập vào mắt hắn; sắc xuân vô hạn không thể che giấu, đường cong mềm mại thướt tha, khi luận động mãnh liệt, lại tạo ra sức nóng rung động lòng người. Mà Thạch Tán Y đã đưa đôi tay ngọc ngà như ngó sen vòng qua hai vai của Thường Nhạc nhẹ nhàng gác sau đầu hắn, mười ngón tay thon thon dịu dàng vuốt ve gáy và mép tóc của hắn, đôi mắt ướt át mơ màng dũng cảm nhìn đón lấy ánh mắt bức người của hắn, sau đó, nhón chân hôn lên môi hắn. Thân thể mềm mại của Thạch Tán Y vì động tình mà khẽ run lên, lại không cưỡng lại được mà kề sát, trên da thịt mịn màng không tì vết đã nổi lên sắc đỏ như hoa hồng. Tay của Thạch Tán Y trên người Thường Nhạc như những gợn sóng nhấp nhô, một gương mặt thanh tú vì động tình mà đỏ ửng lên như vừa uống rượu, mày ngài như vẽ, lông mi dài dài phủ trên đôi mắt long lanh, từ cái miệng nhỏ đỏ hồng phát ra những thanh âm mơ hồ say lòng người, những sợi tóc lộn xộn mướt mồ hôi khẽ bay bay. Cùng với sự lay động của trán, một nửa bên mặt chốc chốc bị che lại, có mấy sợi tóc rủ xuống trước ngực, toàn thân tỏa ra sự điên cuồng không nói ra được, hơi thở hoang dã đầy sức hấp dẫn! - A... Khi Thạch Tán Y duyên dáng gọi một tiếng, Thường Nhạc đột nhiên ôm lấy thân thể mềm mại của Thạch Tán Y, nhẹ nhàng đặt lên trên giường, sau đó lật người lại, chuyển từ thế bị động thành chủ động, đè lên thân xinh đẹp kia, khẽ cắn dái tai của cô, thấp giọng nói: - Cô nhỏ, bảo bối của tôi... Cặp đùi thon đẹp của Thạch Tán Y kẹp chặt lấy eo của Thường Nhạc. Trong tiếng rên rỉ vừa như thống khổ lại vừa như

https://thuviensach.vn

vui sướng tới cực điểm, hết lần này tới lần khác nghênh đón hắn mãnh liệt tiến vào. Cuối cùng, Thạch Tán Y với bộ ngực vẫn còn đang phập phồng và đôi chân thon đẹp vẫn đang vắt vẻo không ngừng co rút, trong sự kịch liệt, bọn họ cùng giải phóng lửa tình mãnh liệt nhất. Có người nói khi cười nói là thời khắc thành bại đẹp đẽ nhất, có người lại nói là thời khắc nắm giữ thiên hạ, đêm say giấc nồng! Thường Nhạc căn bản không muốn để ý xem nhưng điều đó rốt cuộc có đúng hay không. Nhưng bây giờ cảm giác sâu sắc nhất của Thường Nhạc lại là sức mạnh của mĩ nữ, đó là vận mệnh đeo đuổi không cách nào cự tuyệt, như sao băng vừa lóe sáng đã vụt tắt. Đó là đóa hồng rơi lệ trong cuộc đời tôi, run rẩy trước gió, cô độc mà cao quý. Vốn dĩ là chung chăn chung gối, được mất cũng chỉ trong chớp mắt. Ánh mặt trời buổi sớm giống như đôi tay của ma quỷ vậy, vuốt ve thân thể Thường Nhạc đến cả người đều thoải mái, trong lúc mơ màng, hắn mở mắt, người con gái bên cạnh đã biến mất! Thường Nhạc cười nhạt, nếu Thạch Tán Y vẫn ở bên cạnh mình, vậy thì Thạch Tán Y vẫn chỉ là Thạch Tán Y, có lẽ... Đây mới là con người thật của cô. Nhưng né tránh thì có ích gì. Nếu đã trở thành người phụ nữ của Thường Nhạc, cho dù trốn đến chân trời góc biển, đều không cách nào thoát khỏi vòng tay dịu dàng của hắn. Không khí vô cùng trong lành, tinh thần cũng rất hưng phấn. Trải qua một đêm lao lực, vẫn không thấy có chút mệt mỏi nào. Trước khi bước ra khỏi khách sạn Hilton, Thường Nhạc nói với Giám đốc một câu: - Mẹ kiếp, giường đơn phải lớn một chút, nếu không tôi sẽ cho người đập tan cái khách sạn của ông. Ban đầu, vị giám đốc kia còn chưa kịp phản ứng, nhưng bị cấp dưới của Thường đại thiếu gia nhắc nhở, ông ta lập tức vội vội vàng vàng đi thực hiện nhiệm vụ. - Ông chủ sư phụ, chào buổi sáng! Vừa mới bước vào trường, liền nhìn thấy vẻ mặt tươi cười chào đón của Cao Tiếu. - Có việc gì thì mau nói, có rắm gì thì mau xả ra. Hôm nay tâm tình không tồi, nếu không sẽ đá cho tên kia một cái, loại chào hỏi rắm thối này, thực tổn hại mặt mũi của đại ca ta đây. - Ha ha, Mộ Dung Trường Thiên đã bắt đầu có hành động. Gương mặt Cao Tiếu đầy kích động, hưng phấn.

-

https://thuviensach.vn

Móa, đã sớm đào xong mộ phần cho gã rồi, chỉ chờ gã nhảy vào thôi. Cái tên Tư Đồ đầy kiêng kỵ kia chợt lóe lên trong đầu Thường Nhạc, cái gọi là ám ảnh cũng nên chấm dứt rồi. Nghe được những lời này của Thường Nhạc, Cao Tiếu rất kích động: - Lão đại, chúng ta nên làm như thế nào? - Không phải là chúng ta nên làm như thế nào mà là bản thiếu gia tôi phải làm gì. Thường Nhạc nở nụ cười tà ác, mọi người đều biết nụ cười quen thuộc này có nghĩa là Thường đại thiếu gia lại bắt đầu giở trò rồi. Trong từ điển của Thường Nhạc, chủ động tiến công là cách thức vô cùng bá đạo, nếu có thể khiến cho chó cùng rứt giậu, loại cảm giác kia e rằng còn sảng khoái hơn so với người trước, dù sao thì Thường đại thiếu gia vẫn luôn rêu rao bản thân là người văn minh, có phẩm chất. Nguyên nhân phải đứng về phía mình, như vậy thì khi ra tay, sẽ càng thêm phần phong phú, đương nhiên, nếu như Thường Nhạc đại thiếu gia không có lý do, vậy thì càng cần tạo ra lý do rồi. Trên đời này không có chuyện Thường Nhạc không làm được, chỉ cần có thể nghĩ ra. Mà Thường Nhạc sớm đã đem ngòi nổ đặt lên một người phụ nữ, một người phụ nữ có thể khiến chó cùng rứt giậu – Tô Mị Nhi, nghĩ đến ánh mắt câu hồn, phong thái dâm đãng, Thường đại thiếu gia đã cảm thấy tiểu đệ phía dưới bắt đầu kháng nghị rồi. Có gái không cua, đại nghịch bất đạo! Nhìn thấy Tô Mị Nhi đang đứng ở cửa căng tin nhìn ngó chung quanh, Thường Nhạc phất tay, Cao Tiếu lập tức biến mất, mà trong tay Thường đại thiếu gia lại có thêm một bông hồng. Hắn bước chân đầy phóng khoáng về phía Tô Mị Nhi, Tô Mị Nhi cũng nhìn thấy Thường Nhạc, nhìn đến bông hồng trên tay Thường Nhạc, cô bỗng cảm thấy có chút kích động. Sâu thẳm trong lòng cô có chút chờ mong. Có thể khiến cho Thường đại thiếu gia tự mình tặng hoa hồng cũng không có nhiều người, đặc biệt là ở giữa chốn đông người qua lại như thế này, tin rằng, chỉ cần hoa hồng được nhận lấy, tin đồn sẽ lan truyền ra khắp cả trường. Nhưng Mộ Dung Trường Thiên cũng sắp tới rồi... Nếu như nhận lấy bông hồng này thì... Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng Tô Mị Nhi có bao nhiêu mẫu thuẫn. Chính là lúc Tô Mị Nhi còn đang tự đấu tranh, Thường đại thiếu gia của chúng ta đã bước đến trước mặt cô, phóng khoáng cười nói: - Làm bạn của tôi có thể vui vẻ sống, làm kẻ thù của tôi, thì chỉ có đau khổ,

https://thuviensach.vn

tiểu thư Mị Nhi xinh đẹp, em hẳn là hiểu được hàm ý trong đó? Bạn học xung quanh đã bắt đầu tụ tập lại, rõ ràng chuyện náo nhiệt như vậy cũng ít khi thấy, nhất là chuyện xảy ra giữa người phụ nữ của Mộ Dung Trường Thiên và Thường đại thiếu gia. - Em hiểu! Tiếp xúc với ánh mắt nghiền ngẫm của Thường Nhạc, Tô Mị Nhi bất giác đưa tay tới, có điều động tác rất chậm, như đang chờ đợi... - Tiểu thư Mị Nhi có khả năng lĩnh ngộ thật tốt, một bông hồng nghĩa là tôi chỉ làm với em một lần, nhiều hơn tôi cũng sẽ không làm. Ánh mắt Thường Nhạc trở nên dâm đãng, tầm mắt nhìn chằm chằm vào khuôn mặt yêu mị của Tô Mị Nhi. - Lúc làm nhất định sẽ rất thoả mãn đi! Trong đầu Thường đại thiếu gia đã bắt đầu hiện lên đủ loại tư thế, rốt cuộc là lão hán đẩy xe hay là Quan Âm tọa liên thì càng phù hợp với cô đây? Động tác của Tô Mị Nhi hoàn toàn ngừng tại chỗ, trên gương mặt hồng nhuận lúc đầu thoáng có vẻ tái nhợt, cho dù có là giao dịch giữa kỹ nữ và khách làng chơi, cũng nên tìm chỗ vắng người. Tô Mị Nhi tự nhận là bản thân giỏi hơn kỹ nữ gấp trăm ngàn lần, nhưng... Thường Nhạc lại trong tình huống này, lộ liễu yêu cầu làm mình một lần, điều này... - Đồng ý hay không đồng ý? Ánh mắt Thường Nhạc bắt đầu trở nên quỷ dị, cuối cùng còn bồi thêm một câu: - Không đồng ý, tôi sẽ bảo anh em Điểm G mỗi ngày đều làm em mười lần, như vậy sẽ càng thoả mãn hơn đi! - Đồng ý! - Đồng ý! “....” Học sinh bốn phía vây xem đều la lên, trong đó có một nhóm đúng là anh em của Điểm G, đại ca ở đây bày ra vẻ mặt lạnh lùng như vậy, làm anh em tự nhiên như bị châm thêm một mồi lửa. - Tôi.... Phản ứng đầu tiên của Tô Mị Nhi chính là không đồng ý nhưng cô nghĩ tới Tư Đồ San San, nghĩ đến danh tiếng của Thường đại thiếu gia, thông minh, kiên cường như Tư Đồ San San đều trở thành cừu non, huống gì là mình.... - Em đồng ý! Vừa dứt lời, cô lại cảm thấy không ổn, bản thân mình bây giờ còn là người của Mộ Dung Trường Thiên... Vậy mà giờ phút này, Thường Nhạc lại mỉm cười, hơn nữa còn cười rất vui vẻ. Ôm Tô Mị Nhi vào lòng, Thường Nhạc nở nụ cười tà ác: - Đi, cố gắng bồi bổ thân thể, buổi tối cùng bản thiếu gia đại chiến ba trăm hiệp, ha ha.... Khi Mộ Dung Trường Thiên đi vào căng tin, Tô Mị Nhi đã đồng ý đợi gã lại không có ở đó, chỉ còn lưu lại trong không khi là hương hoa hồng nhàn nhạt, và câu trả lời của Thường

https://thuviensach.vn

đại thiếu gia kiêu ngạo kia. - Mấy người đã biết chưa? Bạn gái Mộ Dung Trường Thiên đồng ý miễn phí làm với Thường Nhạc một lần, hơn nữa còn muốn đại chiến ba trăm hiệp. Người qua đường vô danh hưng phấn dị thường nói, nhìn vẻ mặt kẻ kia, dường như người mà Tô Mị Nhi muốn làm không phải Thường Nhạc, mà giống như là chính bản thân cậu ta. - Xì, lúc đó con tiện nhân dâm đãng Tô Mị Nhi còn quỳ trên mặt đất, gào khóc muốn Thường Nhạc đại thiếu gia làm cô ta một lần, Thường Nhạc suy đi tính lại mới miễn cưỡng đồng ý. Người qua đường Ất vẻ mặt hưng phấn miêu tả. - Các người đều nói sai rồi, nghe nói lúc ấy bạn gái Mộ Dung Trường Thiên cầm một bông hồng đi tới trước mặt Thường Nhạc đại thiếu gia, bỗng nhiên nói một câu 'Anh làm em một lần được không?' Thực con mẹ nó dâm đãng, Mộ Dung Trường Thiên dù sao cũng là anh hùng một thời, sao có thể có một người phụ nữ như vậy, ha ha, bị cắm sừng... Người qua đường Bính miêu tả hăng say tới mức nước miếng văng tung tóe. Người qua đường Đinh căn bản không nói chuyện, nhưng lại làm ra một động tác trước cắm, giữa cắm, sau cắm khiến ba người kia phục sát đất... Có thể đem chuyện nam nữ giao hoan minh họa bằng động tác đó, một người vui sướng diễn tả lại, con người này cũng là thiên tài "sóng sau xô sóng trước" rồi. Sắc mặt Mộ Dung Trường Thiên hoàn toàn tái nhợt, một luồng sát khí trong cơ thể gã bắt đầu dâng lên, mà những người qua đường cũng cảm nhận được khí tức này, khi bọn họ phát hiện ra Mộ Dung Trường Thiên đều nhanh chóng lẩn mất. Chẳng may người anh em bị cắm sừng này phát hỏa, mấy đứa tép riu như bọn họ sẽ gặp phải tai họa rồi, đương nhiên, trong đó không ngờ đột nhiên có một người thốt lên một câu: - Ha ha, các anh em, chúng mày nói xem có phải tên kia không làm được Tô Mị Nhi, rất không thỏa mãn, trong lúc cần tiến vào Điểm G thì lại qua loa hơn Thường đại thiếu gia, sớm muộn cũng sẽ có cơ hội làm, hắc hắc... hắc hắc...

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 154: Đàn Ông Không Xấu Phụ Nữ Không Thương

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Rầm!

Mộ Dung Trường Thiên đấm mạnh vào vách tường ở căng tin, chỉ thấy vô số vết nứt lan bốn phía, mà gương mặt anh tuấn của Mộ Dung Trường Thiên cũng đã tối sầm lại.

- Thường Nhạc!

Mộ Dung Trường Thiên âm thầm ghi nhớ hai chữ này, ánh mắt lóe lên một tia sát khí, Tư Đồ Lôi Mình buộc chính mình phải nhẫn nhịn, nhưng là một người đàn ông, gã đã nhẫn tới mức không thể nhịn hơn được nữa.

Chó cùng rứt giậu, huống hồ là người.

- Mộ Dung, mày tìm tao có việc sao?

Thanh âm lười biếng kia đột ngột vang lên sau lưng Mộ Dung Trường Thiên, chỉ thấy Thường Nhạc tay trái ôm Tô Mị Nhi, tay phải cầm một bông hồng, rất phóng khoáng bước xuống từ tầng hai của căng tin.

Khóe mắt Mộ Dung Trường Thiên giật giật, ánh mắt chằm chằm nhìn Tô Mị Nhi, lạnh lùng nói:

- Còn không mau cút lại đây!

Thân thể Tô Mị Nhi vô ý khẽ run lên, theo bản năng bước về phía trước, Thường Nhạc cũng không ngăn cản, ngược lại, trên mặt lại nở nụ cười cổ quái.

https://thuviensach.vn

Khiến Mộ Dung Trường Thiên càng tức giận là, Tô Mị Nhi chưa đi được mấy bước, đột nhiên xoay người lại, mắt hướng về Thường Nhạc... Không ngờ cuối cùng lại đi đến trước mặt Thường Nhạc, nhẹ nhàng rúc vào lồng ngực hắn.

Một loạt động tác này của Tô Mị Nhi giống như một cái tát vang dội mà ác liệt lên gương mặt Mộ Dung Trường Thiên, sắc mặt gã hoàn toàn thay đổi, đôi mắt ghim chặt lấy Tô Mị Nhi.

Trước kia, gương mặt vô cùng hấp dẫn kia, giờ phút này nhìn như thế nào cũng khiến người ta cảm thấy chán ghét, làm cho người ta toàn thân không thoải mái. Gã thậm chí có một loại kích động muốn hủy hoại người phụ nữ xấu xa trước mắt này.

- Vì sao lại chọn hắn?

Mộ Dung Trường Thiên nắm chặt tay, hít sâu một hơi, không ngờ lại nhanh chóng khôi phục sự bình tĩnh.

Tô Mị Nhi dựa vào lòng Thường Nhạc, trên gương mặt đầy thỏa mãn kia lại có một tia phức tạp:

- Phụ nữ....Phụ nữ sinh ra là để yêu thương, để chiều chuộng, không phải là công cụ để đàn ông khoe mẽ.

Thường Nhạc ngẩn người, hắn không ngờ Tô Mị Nhi có thể nói ra những lời như vậy... Chẳng lẽ mình thực sự nhìn lầm rồi? Nhưng bất luận trả lời như thế nào, mục đích của mình đã đạt được rồi.

Mộ Dung Trường Thiên nở nụ cười nham hiểm:

- Đúng là loại ngực to náo bé, Tô Mị Nhi, tôi sẽ dùng sự thật nói cho cô biết. Sự lựa chọn của cô đã phạm phải sai lầm đáng sợ tới mức nào.

https://thuviensach.vn

- Con mẹ mày, câm miệng!

Nếu lúc trước Thường Nhạc vẫn luôn trầm mặc chỉ là vì Tô Mị Nhi vẫn còn chưa thuộc về mình, bây giờ tình thế đã hoàn toàn khác rồi.

Cái gọi là cọc tìm trâu, như vậy bây giờ đã có chủ nhân rồi, bây giờ Tô Mị Nhi đã hoàn toàn thuộc về mình, còn Mộ Dung Trường Thiên lại ở đó gọi bậy gọi bạ, Thường Nhạc đương nhiên không thoải mái.

Mộ Dung Trường Thiên bỗng nhiên bật cười lớn:

- Thường Nhạc, luôn luôn vui vẻ, hừ, người khác sợ Thường đại thiếu gia. Mộ Dung Trường Thiên tao thì không sợ, mày có dám so tài với tao không?

- So tài?

Thường Nhạc bước hai bước về phía trước, ánh mặt lộ ra ý cười trào phúng:

- Mày muốn giống như Lý Lăng Tiêu đấu với chó hay là muốn so cái khác?

Thoáng dừng lại một chút, gã kiêu ngạo giơ ngón cái lên, sau đó mạnh mẽ quay ngược lại:

- Bất luận mày chọn so tài như thế nào, kết quả cũng giống nhau thôi.

Từ trên người Thường Nhạc toát ra khí thế bức người, đã chinh phục sâu sắc trái tim Tô Mị Nhi, loại cảm giác này chưa từng được cảm nhận trên người Mộ Dung Trường Thiên.

Thần sắc Mộ Dung Trường Thiên rất cổ quái, gã quỷ dị cười nói:

- Tao không ngu như thằng đó, Thường Nhạc, tao đấu với mày, nam, nữ và bản thân chúng ta, tổng cộng phân thành ba trận, nếu ai thua, vậy thì...

https://thuviensach.vn

- Tao khuyên mày tốt nhất nên để lại đường lui cho bản thân đi, nếu không chỉ sợ mày muốn khóc cũng không kịp.

Ánh mắt Thường Nhạc chân thành nhìn Mộ Dung Trường Thiên, nghiêm túc bồi thêm một câu:

- Thường Nhạc tao là quân tử, luôn nghĩ thay người khác, haizz, người tốt như tao, trên đời này quả là khó tìm!

- Cảm ơn, thời gian là Chủ Nhật, địa điểm thì cứ chọn nơi Lý Lăng Tiêu đấu chó đi, hi vọng mấy ngày này mày có thể hưởng thụ chút thời gian cuối cùng.

Mộ Dung Trường Thiên chằm chằm nhìn Thường Nhạc, thần sắc bình tĩnh, không nhìn ra bất cứ sự dao động nào.

- Tao sẽ đến đúng giờ, có điều tao hi vọng ngày đó mày rửa sạch mông một chút.

Thường Nhạc tà ác cười, tự nhiên ôm lấy Tô Mị Nhi, phóng khoáng rời đi.

- Thường Nhạc, mày nhất định sẽ phải hối hận.

Nhìn bóng lưng đang dần biến mất kia, ánh mắt Mộ Dung Trường Thiên trở nên thâm thúy và quỷ dị.

Tâm tình Tư Đồ Lôi Minh rất không tốt, sắc mặt thâm trầm kia báo hiệu bão táp sắp xảy ra, tay gã gõ lên mặt bàn theo tiết tấu, cùng với tốc độ đó, tim đập cũng càng lúc càng nhanh.

Trước mặt gã bày một cái máy tính, có một gã áo đen đứng đầu bên kia máy tính.

Đối phương lẳng lặng chờ câu trả lời của Tư Đồ Lôi Minh.

https://thuviensach.vn

- Mày xác nhận những điều mày vừa kể là sự thật?

Trong thanh âm âm u lạnh lẽo của Tư Đồ Lôi Minh có vài phần quỷ dị, trong đôi mắt đen kia không nhìn ra bất cứ cảm xúc nào.

Cho dù ở khoảng cách xa, thân hình gã áo đen cũng không kìm được mà run lên, gã cẩn thận gật đầu.

- Rác rưởi!

Sắc mặt Tư Đồ Lôi Minh hoàn toàn thay đổi, cú đấm kia giống như tia chớp, nặng nề đánh lên màn hình máy vi tính.

- Choang!

Sau tiếng động lớn kia, màn hình vỡ tan thành nhiều mảnh ùn ùn bắn về phía Tư Đồ Lôi Minh, gã hoàn toàn không hề né tránh, chính là khi những mảnh vỡ kia sắp chạm vào mặt, chúng đột nhiên rơi thẳng xuống đất.

- Thường Nhạc, ngay cả em gái của Tư Đồ Lôi Minh tao mà mày cũng dám động vào...

Chưa nói dứt lời, một bóng đen nhanh chóng tiến vào, khuôn mặt kia vô cùng anh tuấn, bước chân vững chãi, gã chính là trợ thủ đắc lực nhất của Tư Đồ Lôi Minh – Ám.

- Thiếu gia, bên phía Mộ Dung Trường Thiên đã xảy ra chuyện rồi.

Ám đem một tập tư liệu tới tay Tư Đồ Lôi Minh.

- Mộ Dung Trường Thiên!

Lông mày Tư Đồ Lôi Minh lơ đãng nhíu lại, dựa vào tính cách của Mộ Dung Trường Thiên, nếu phải xảy ra chuyện quan trọng tới tính mạng, gã tuyệt đối sẽ không gấp gáp tìm mình như vậy.

https://thuviensach.vn

- Rầm!

Tư liệu vừa mới xem được một nửa, Tư Đồ Lôi Minh đấm mạnh xuống mặt bàn, trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra ý cười âm u và lạnh lẽo:

- Thường Nhạc, lại là Thường Nhạc, xem ra mày không chờ được nữa rồi!

- Thiếu gia, chúng ta phải làm như thế nào?

Từ trước tới giờ Ám chưa từng thấy Tư Đồ Lôi Minh tức giận như thế bao giờ, trong lòng gã âm thầm mặc niệm cho cái tên Thường Nhạc kia.

- Chọn hai người tinh anh trong bang giúp Mộ Dung Trường Thiên vượt qua ải này.

Tư Đồ Lôi Minh yên lặng nhắm mắt lại, thản nhiên nói:

- Dựa vào bản lĩnh của Mộ Dung Trường Thiên bây giờ vẫn còn kém Thường Nhạc một bậc, nhớ kỹ, nhất định phải dùng tay của Mộ Dung Trường Thiên đổi lấy đầu của Thường Nhạc.

- Thuộc hạ đã hiểu!

Trong lúc Tư Đồ Lôi Minh đang lên kế hoạch, Thường đại thiếu gia của chúng ta lại đang cùng Tô Mị Nhi yêu mị tâm tình, đối với sự lựa chọn của Tô Mị Nhi, hắn vẫn rất buồn bực.

- Tô Mị Nhi, em chọn tôi có phải vì tôi đẹp trai, có đủ thực lực không?

Thường Nhạc tự cho rằng bản thân đẹp trai hơn Mộ Dung Trường Thiên vài phần, cho nên hắn nghĩ tới điểm này đầu tiên.

Thần sắc Tô Mị Nhi bỗng trở nên cổ quái. Tuy rằng vẫn là gương mặt quyến rũ xinh đẹp đầy thỏa mãn, nhưng thanh âm lại đặc biệt bình tĩnh, cô hé cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Bởi vì... bởi vì em.... thích... anh!

Thường Nhạc lảo đảo, thiếu chút nữa gục trên mặt đất, có lẽ bất kỳ người phụ nữ nào nói thích mình, Thường thiếu gia vĩ đại nhất định sẽ khẳng định đấy là chuyện đương nhiên, nhưng Tô Mị Nhi lại nói thích mình... Điều này làm cho Thường Nhạc luôn tự nhiên, phóng khoáng cảm thấy không thể thích ứng nổi.

Tô Mị Nhi cũng chú ý tới sự biến hóa trên gương mặt Thường Nhạc. Thần sắc cô hơi ảm đạm.

Biết rõ bản thân bị bắt gặp biến hóa này, Thường Nhạc quỷ dị cười, thở dài đứng lên:

- Kỳ thực Thường Nhạc tôi chỉ có một ưu điểm thôi!

- Ưu điểm gì?

Tô Mị Nhi cũng hiểu được thân phận của mình, khiến cho đường đường Thường đại thiếu gia kia thích mình, điều này dường như có chút khó khăn, sự chú ý của cô lập tức bị bởi những lời nói kia của Thường Nhạc hấp dẫn.

- Ưu điểm của tôi là dễ dàng được mỹ nữ yêu thích.

- Xì!

Tô Mị Nhi không khỏi bật cười, giờ phút này nụ cười hoàn toàn xuất phát từ nội tâm. Ngay cả Thường Nhạc cũng bị nụ cười ngọt ngào thêm vài phần quyến rũ của cô hấp dẫn.

- Có lẽ khi Thường Nhạc tôi cất giấu mỹ nữ, trong tình huống đặc thù nên có sự đối xử đặc thù.

Thường Nhạc đột ngột nói ra những lời này.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, sao anh có thể ở cùng với loại phụ nữ này?

Thanh âm trong trẻo mang theo vài phần ghen tị. Chỉ nghe thanh âm này cũng có thể đoán ra đối phương chắc chắn là một tuyệt sắc giai nhân.

Lông mày Thường Nhạc lơ đãng nhíu lại.

Ngẩng đầu, ánh mặt cẩn thận đánh giá Bạch Nhược Hề, Thường Nhạc thản nhiên cười nói:

- Vì sao lại không thể? Chẳng lẽ Thường Nhạc tôi quyết định chuyện gì cũng phải được sự đồng ý của cô sao?

- Loại phụ nữ thấp hèn này căn bản không xứng ở cùng một chỗ với anh.

Bạch Nhược Hề chán ghét nhìn Tô Mị Nhi một cái, sau đó lại lấy dũng khí nói:

- Anh là người đàn ông của em, em đương nhiên có quyền quản chuyện này.

Thường Nhạc cảm nhận rõ thân thể mềm mại của Tô Mị Nhi khẽ run lên, lông mày hắn nhíu chặt lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn sang Bạch Nhược Hề, ánh mắt tựa như tia chớp, đâm thẳng vào nội tâm sâu kín nhất của Bạch Nhược Hề.

- Là người phụ nữ của Thường Nhạc tôi phải hiểu rõ: Tôi quyết định chuyện gì, bất cứ người nào cũng chỉ có thể đồng ý, không thể hoài nghi, chỉ dựa vào điểm này, Bạch Nhược Hề cô đã không còn xứng làm người phụ nữ của tôi nữa rồi.

Thường Nhạc cay nghiệt nói.

Bạch Nhược Hề sửng sốt, cô ta không nghĩ rằng chính bản thân mình... thậm chí không bằng cả Tô Mị Nhi, nước mắt từ đôi mắt động lòng người

https://thuviensach.vn

của cô chảy xuống, chân cô giẫm mạnh một cái:

- Đồ chết tiệt!

Nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng rời khỏi chỗ đó.

Có rất ít người có thể ngay trước mặt Thường đại thiếu gia mắng những lời này, mà có thể toàn vẹn rời khỏi như vậy quả là có một không hai, nhưng chuyện cứ như vậy xảy ra rồi.

Thường Nhạc ngẩn ngơ lẩm bẩm trong miệng:

- Đồ chết tiệt... Ha ha, chỉ dựa vào những lời này, bản thiếu gia quyết định tha thứ cho những lời cô nói lúc nãy, chỉ cần là người phụ nữ Thường Nhạc tôi nhìn trúng, có chạy đến chân trời góc biển, thì trên người đều đã có ấn ký của tôi!

Tô Mị Nhi nhu thuận đứng bên cạnh Thường Nhạc, thần thái kia giống như tuyệt sắc phi tử đứng bên Đế vương, loại thần thái này khiến cho Thường Nhạc không khỏi nảy sinh cảm giác muốn che chở.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 155: Trêu Chọc Gián Điệp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc có sự phóng đãng không che dấu được, có sự bá đạo, phóng khoáng, cao cao tại thượng, sự cố chấp theo đuổi trong tình yêu... Tất cả những điều này đã hấp dẫn Tô Mị Nhi một cách sâu sắc.

Cô kinh ngạc phát hiện ra bản thân trước kia từng vô cùng chán ghét Thường Nhạc, sự hận thù này không ngờ cũng là một loại kí ức khắc cốt ghi tâm, một loại tình yêu được nảy sinh, một loại theo đuổi ngọt ngào.

Thường Nhạc đương nhiên không biết hình tượng của mình đã cắm rễ thật sâu trong lòng Tô Mị Nhi.

Sự biến hóa thần sắc của Tô Mị Nhi khiến Thường Nhạc bất giác xông tới, tay hắn nhẹ nhàng từ dưới lưng cô xuyên xuống, ngón tay tà ác vừa vặn đâm xuống phía trên vị trí thẳng tắp của cô.

Thân thể mềm mại của Tô Mị Nhi vô tình khẽ run lên, lại cảm giác này giống như một dòng điện chạy dọc cơ thể, kích thích từng tế bào.

- Thoải mái!

Thường Nhạc không ngờ Tô Mị Nhi chẳng những là báu vật trời xinh, hơn nữa lại đặc biệt nhạy cảm, loại phụ nữ này đối với đàn ông mà nói, quả thật là được trời ban ân.

Chẳng những là tuyệt thế dâm đãng trên giường, cho dù chỉ là vuốt ve bình thường, cũng có thể đạt tới trạng thái khoái cảm, nghĩ tới đây, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

https://thuviensach.vn

Gặp được mỹ nữ cực phẩm nhạy cảm như vậy, nếu không tự mình thoải mái một phen, e rằng trời cũng không bỏ qua cho mình.

Cảm giác được lực đạo trên tay Thường Nhạc lớn dần, thân thể mềm mại của Tô Mị Nhi gần như hoàn toàn xụi lơ, tiếng rên rỉ kia hoàn toàn đốt lên dục vọng của Thường Nhạc.

Cái tay còn lại của Thường Nhạc không ngờ lại khéo lẽo vượt qua phía trước quần của Tô Mị Nhi, vươn tay chạm tới mép quần lót, có thể đạt được hiệu quả ngay cả ở trên đường đi như này. E rằng cũng chỉ có Thường Nhạc mới có thể nghĩ ra được.

Trên đường mặc dù không có người, nhưng dù sao cũng là trường học, nói không chừng giữa đường sẽ mọc ra một ai đó, giờ phút này, Tô Mị Nhi hoàn toàn say mê sự vuốt ve này.

Ngón tay Thường Nhạc xuyên qua viền tơ lụa của quần lót đến bên trong... Bỗng nhiên, Thường Nhạc tỏ ra cổ quái, hắn chậm rãi rút tay ra, chìa ra trước mặt Tô Mị Nhi.

Chất lỏng trong suốt óng ánh dưới ánh mặt trời, tỏa ra hào quang chói mắt, chỉ qua cái vuốt ve nho nhỏ này quả là cực phẩm. Xem ra lần này nhặt được bảo bối thật rồi.

Tô Mị Nhi mày ngài như vẽ, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn lúc đầu đã hoàn toàn đỏ ửng lên. Cô chôn đầu vào trong lồng ngực Thường Nhạc, thẹn thùng nói:

- Anh xấu quá đi.

- Đàn ông không xấu phụ nữ không thương!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi mà buột miệng thốt ra, nếu Thường đại thiếu gia là một đứa con ngoan, như vậy nhiều nhất cũng chỉ có thể coi là

https://thuviensach.vn

một soái ca, e rằng cũng không thể có được nhiều mỹ nữ như vậy.

- Ông chủ sư phụ, cuối cùng tôi cũng tìm thấy cậu rồi.

Đúng vào lúc Thường Nhạc chuẩn bị tiến hành bước vĩ đại tiếp theo, thì tiếng cười như vịt đực của Cao Tiếu đột nhiên vang lên ở sau lưng.

Nếu điều kiện cho phép, hắn rất muốn bóp chết kẻ kia, khung cảnh đẹp đẽ như vậy, không khí mới mẻ như thế, không gian tinh khiết như thế. Gặp dịp ban ngày muốn phóng túng một chút, đều bị thằng kia phá hoại hết cả.

Nhìn thấy trong ánh mắt Thường Nhạc xuất hiện một tia căm tức, tâm tình Cao Tiếu trở nên căng thẳng. Gã cũng hiểu được mình vừa phá hỏng chuyện tốt của lão đại bèn vội vàng nói:

- Lão đại, tố chất... tố chất, chúng ta đề cao tố chất, quân tử dùng miệng không động tay chân.

Gã chưa nói hết lời đã cảm giác được sự đau đớn trên mông, cả người bị Thường Nhạc xuất quỷ nhập thần đá bay ra ngoài.

- Có chuyện mau nói, có rắm mau thả!

Thường Nhạc vô cùng khó chịu nhìn tên chết tiệt này.

- Sư phụ lão đại, ha ha... Tam Kiếm Khách kia có hai người đến Điểm G khiêu khích chúng ta.

Cao Tiếu trên mặt đầy ý cười, bò dậy khỏi mặt đất, hưng phấn nói.

- Tam Kiếm Khách!

Thường Nhạc rốt cuộc cười vui vẻ:

https://thuviensach.vn

- Sở Phi Dương cuối cùng cũng không chịu nổi cô đơn, xem ra thiếu gia ta lần này phải thống nhất một thể vậy.

- Lão đại sư phụ, vậy bây giờ chúng ta có cần trực tiếp đem Sở Phi Dương cho...

Trên tay Cao Tiếu làm ra một động tác chém đầu, thần sắc gã vô cùng kích động, cho thấy gã đã chờ thời khắc này rất lâu rồi.

- Đi, chúng ta cùng đi xem.

Thường Nhạc lại không hề muốn lãng phí cơ hội đối phương chủ động tìm đến tận cửa, cái gọi là phải biết tận dụng tài nguyên, Thường đại thiếu gia của chúng ta vẫn nắm rõ điều này.

Vẫn luôn lẳng lặng đứng bên cạnh Thường Nhạc, Tô Mị Nhi chợt phát hiện, sự khác biệt căn bản giữa Mộ Dung Trường Thiên và Thường Nhạc chính là ở điểm này, hai người đều là những người tuổi trẻ tài cao.

Mộ Dung Trường Thiên làm việc dễ bị kích động, nhiều nhất cũng chỉ có thể làm một mãnh tướng, còn Thường Nhạc là một kẻ kiêu ngạo khốn kiếp không hơn không kém, đắc tội với Mộ Dung Trường Thiên, có lẽ chỉ là chết.

Nhưng đắc tội với Thường Nhạc thì đến chết cũng không có cơ hội lựa chọn.

Cô ta thậm chí hoài nghi, cho dù là khuôn mặt tươi cười trước mắt, thì vẫn lợi hại hơn Mộ Dung Trường Thiên một chút.

Phòng học 403 giờ phút này đã ầm ĩ hết cả lên.

Ban đầu nơi này là một trong những nơi họp của Ngân Câu, nhưng bây giờ lại trở thành nơi hai thủ hạ đắc lực của Sở Phi Dương - là chỗ cho Tần

https://thuviensach.vn

Phong, La Vân và Điểm G tranh tài, bọn họ cho rằng cho dù Ngân Câu đã không còn tồn tại, như vậy phòng 403 tự nhiên sẽ trở thành của người đến trước. Điểm G đại khái có khoảng hơn 30 người, mà Tần Phong và La Vân cũng mang đến khoảng 30 người, thực lực tương đương, cho nên một khi đã ra tay, chưa ai nắm chắc phần thắng, hai bên dứt khoát tạm thời khẩu chiến, tiếng la hét, chửi bới tràn ngập không gian nhỏ hẹp.

- Con bà nó, im hết mồm cho tao!

Người nào đó vừa lên tiếng, xung quanh lập tức yên tĩnh trở lại, đương nhiên, điều này chủ yếu là do tác dụng của việc tuyên truyền, vì để truyền bá hình tượng sáng chói của lão đại Điểm G, người nào đó đã phát tán một đống băng đĩa về việc giáo dục đàn em phải chấp hành mệnh lệnh của đại ca vô điều kiện.

Cho nên Thường Nhạc vừa mới mở miệng, bọn họ đều ngậm miệng theo phản xạ.

Đám người hai bên tự động tách thành một lối đi, mà Thường Nhạc tay ôm Tô Mị Nhi rất phóng khoáng bước tới vị trí trung tâm, đám người trong Điểm G ngó thử người trong lòng đại ca thì không ngờ lại là bạn gái của Mộ Dung Trường Thiên. Lão đại quả nhiên là lão đại, toàn đi những con đường không tầm thường.

Còn Tần Phong và La Vân lại kinh ngạc, đây gọi là người có tên, cây có tuổi. Tuy rằng bọn họ chỉ đến thăm dò thực lực của Thường Nhạc một chút nhưng nếu chẳng may Thường Nhạc lại theo hướng cực đoan thì người chịu khổ cuối cùng cũng chỉ là bọn họ.

- Tao đã sớm nói qua với chúng mày, hơn nữa còn hô hào, Điểm G chúng ta là một đội ngũ có tố chất, sao có thể giống như mấy đứa bán hàng rong chửi bới loạn xạ như thế này.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên Thường Nhạc khua môi múa mép chửi cho mấy thằng đàn em một trận.

Mấy tiểu đệ đó không ngờ lại được lão đại mắng, bọn họ lại phấn chấn tinh thần trở lại, biến Thường Nhạc đang khua môi múa mép kia trở thành một liều thuốc gây hưng phấn.

- Đi. Chúng ta nhường lại phòng học cho họ, phải có tinh thần khiêm nhường.

Thường Nhạc vung tay lên, lập tức mang theo đám anh em Điểm G ra ngoài, còn Cao Tiếu bên cạnh thì âm thầm buồn bực. Chẳng lẽ lão đại lại đột nhiên thay đổi tính tình?

Cẩn thận nghĩ một chút, nếu nói thật là như vậy thì Thường Nhạc cũng không còn là Thường Nhạc nữa rồi.

Thấy bóng lưng Thường Nhạc dần biến mất, Tần Phong và La Vân nhìn nhau một cái, cùng thở phào nhẹ nhõm, xem ra lão đại lo lắng quá rồi, cho dù Thường Nhạc có dũng khí thì cũng không dám đồng thời gây chiến với hai tổ chức lớn và nổi bật trong học viện.

Vì đó quả thực là tự đào mộ phần cho mình.

- Lão Đại, hàng đến đây.

Đám người Thường Nhạc vừa mới ra tới bên ngoài, đã nhìn thấy hai người vội vã khiêng một thùng lớn tiến đến, bên trong có gậy sắt, chùy sắt, còn có cả... đạn khói.

- Đeo hết mặt nạ vào đi. Chúng ta là người văn minh, không cần làm những chuyện ấu trĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thường Nhạc sai Cao Tiếu đi phát mặt nạ chống khói cho mọi người, vừa vung tay lên, hưng phấn gào lên:

- Xông lên!

Tần Phong và La Vân còn chưa kịp phản ứng, thì đã thấy xung quanh toàn là khói, theo bản năng nhắm chặt mắt lại.

- Bộp!

- Ôi chao, chân của tao!

- Á, tiểu đệ của tao!

- Khốn kiếp, thằng nào đâm vào lỗ đít tao!

- Mắt tao... mù rồi!

Gần như tất cả các loại âm thanh khác nhau cùng lúc vang lên trong phòng 403.

Đám người có chút đầu óc vội vã chạy tới cửa, không ngờ rằng cửa đã sớm bị khóa trái.

Thân thủ của Tần Phong cũng không tệ, nhưng lại là anh hùng không có đất dụng võ, trước mắt một màn sương khói mờ mờ, gã vừa mới vươn tay ra, đã bị gậy sắt đập cho một cái, tiếp đó gậy sắt lại điên cuồng đập tới tấp vào cánh tay đầy kiêu ngạo của gã.

La Vân so với Tần Phong cũng không khá hơn là bao nhiêu, sở trường của gã là dùng chân để tấn công, giờ phút này đã bị đập tới mức còn thảm hại hơn người què.

Thường Nhạc ngồi trên bục giảng lặng yên ôm lấy Tô Mị Nhi, mỉm cười thưởng thức tất cả, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Thế nào, Mị Nhi có thích trò chơi như vậy hay không?

- Uhm, thật là một nơi kích thích người ta!

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tô Mị Nhi kia lộ ra tia hưng phấn.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười cổ quái, có thể trở thành vật phẩm để mình cất giữ, không có chút đặc sắc nào thì sao được?

Sau khi màn sương khói tan hết, chỉ nghe thấy bên ngoài phòng 403 truyền đến thanh âm kinh ngạc của Thường Nhạc:

- Ai da, trong phòng này có bạn học bị thương, mấy anh em chúng ta mau phát huy tinh thần hiệp nghĩa một chút, mau đưa họ tới bệnh viện.

Đám người vừa mới cởi mặt nạ xuống, lau vết máu trên mặt, kiêu ngạo lao thẳng tới đám người đáng thương đang nằm lăn lộn trên mặt đất.

Đánh thì phải đánh cho thoải mái một chút, cứu thì phải cứu cho dứt khoát, đây là nguyên tắc làm người của Điểm G.

- Tao không cần đám người giả nhân giả nghĩa chúng mày cứu tao.

Tần Phong hoàn toàn bị hành vi vô sỉ của Thường Nhạc chọc giận, gã tự hào là một trợ thủ đắc lực, cho nên mới có thể cố sức đứng lên, hung tợn nhìn về phía Thường Nhạc.

- Ô hô, các anh em, có người lại dám khinh thường lão đại, chúng ta phải làm gì?

Cao Tiếu quắng một thằng bị đánh đến tàn phế lên mặt đất, cánh tay vung lên hô lớn.

- Đánh chết nó đi!

https://thuviensach.vn

- Chúng ta là người văn minh, tuyệt đối không được ra tay, nếu chúng mày thật sự không kìm chế được bản thân, thì dùng chân đi, đương nhiên, chỉ cần không dùng tay, bộ phận nào đều được... Nhớ kỹ... Đừng đánh chết... Phải giữ lại một hơi thở... Chúng ta không thể quá tuyệt tình... Chúng ta phải lấy đức thu phục lòng người...

Bên kia đánh nhau, Thường Nhạc ở bên này chỉ huy, đám người kia nghe thấy tiếng của lão đại, cả người như ăn phải Viagra, càng gắng sức đứng lên.

Nếu không phải Thường Nhạc có ý tốt nhắc nhở, chỉ sợ Tần Phong ngay cả xương cốt cũng đều bị bọn họ đập cho vỡ vụn rồi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 156: Khơi Dậy Tình Yêu Cô Trò Mãnh Liệt

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi Thường Nhạc cảm thấy trong phòng học không còn khói thuốc, thưởng thức loại phong cảnh này càng thoải mái hơn, hắn dứt khoát ngồi lên bục giảng tiếp tục chỉ huy. Khi một đám tinh anh bị đánh đến sắp hấp hối được đưa đến trước mặt Sở Phi Dương, cả người Sở Phi Dương đều bị dọa nhảy dựng lên, nơi đó đều là người, chính xác là hơn ba mươi cái đầu heo. - Thường Nhạc, mày đã thích chơi như vậy, tao sẽ chơi với mày tới cùng! Nghe La Vân hổn hển nói lại xong, trên mặt Sở Phi Dương lộ ra ý cười lạnh lẽo. Ban đầu bản thân cũng chỉ muốn làm một khán giả đứng xem, nếu hắn đã vội vàng chui vào mộ như vậy, thì không nên oán mình, tin rằng Mộ Dung Trường Thiên cũng sẽ rất hoan nghênh mình gia nhập trò chơi này. Nhìn một loạt màn diễn này, giống như ngựa thần lướt gió tung bay, hoàn toàn không theo bất cứ khuôn mẫu nào, ánh mắt Tô Mị Nhi sáng lên, một người đàn ông như vậy, rốt cuộc người phụ nữ như thế nào mới có thể nắm giữ được trái tim hắn? Mới có thể đối phó được với hắn? - Lão đại sư phụ, em không quấy rầy chuyện tốt của hai người nữa, ha ha... Cao Tiếu mang theo đám thành viên Điểm G nhanh chóng rời đi. Thường Nhạc nhìn đồng hồ, trải qua một hồi náo loạn, cũng đã hơn năm giờ rồi, trong đầu hắn chợt lóe lên bóng dáng của Tần Uyển, những lời ôn nhu vào đêm qua... Khóe môi hắn lộ ra nụ cười dâm đãng: - Mị Nhi, em về trước đi, ngày mai anh sẽ tìm em. - Vâng! Tô Mị Nhi thậm chí không có một chút do dự, cô hiểu người đàn ông như vậy, chỉ có phục tùng vô điều kiện mới có thể từ từ nắm lấy trái tim hắn... Nhưng Thường đại thiếu gia thật sự là người như vậy sao? Nhìn bóng dáng thon thả kia dần biết mất, nụ cười trên gương mặt Thường Nhạc liền biến đổi, hắn tà ác phun ra một câu: - Một ngày đổi một pháo. Nhà ăn dành cho giáo viên nằm trên tầng hai. Nơi này có thể nói là nhà ăn tự phục vụ, đủ các loại món ăn khác nhau được bày trong những nồi

https://thuviensach.vn

inox, món nóng món lạnh đều có cả. Bước chân vào nơi này, Thường Nhạc liền phát hiện, nơi này không khác lắm so với nhà ăn dành cho học sinh, chỉ có điều nhỏ hơn nhiều mà thôi, đương nhiên đồ ăn cũng được nấu lại. Thường Nhạc vừa bước vào nơi này thì có rất nhiều người nhìn hắn, ánh mắt họ dường như có chút kinh ngạc, bởi vì bọn họ biết đây không phải là nơi học sinh có thể ra vào. Nhưng bọn họ cũng biết thiếu niên tuấn tú kia chính là Thường Nhạc, Thường đại thiếu gia kiêu ngạo không ai bì kịp, có thể nói hiện giờ trong học viện không ai không biết hắn. Tính sơ sơ thì số giảng viên học viện này cũng đến hơn trăm người. Lúc này đều đang ngồi chật cứng ở bên kia, có điều nhìn qua thì có vẻ như là âm thịnh dương suy, có rất nhiều bóng hình kiều diễm. Nhưng nhiều nữ giảng viên lại bất giác dùng mắt phóng điện, Thường Nhạc biết rằng ở nơi này cũng có không ít người hoặc là mê trai, hoặc là mê gái; từ này có thể không chỉ dùng để hình dung thiếu nữ mà còn cho tất cả phụ nữ. - Thường Nhạc, em có việc gì thế? Một nữ giảng viên trang điểm thanh tú đã bước tới gần, nhẹ nhàng hỏi Thường Nhạc, bàn tay nhỏ nhắn không ngừng xoa bóp, cho thấy trong lòng vô cùng căng thẳng. - Thật ngại quá, em tới tìm cô Tần Uyển, xin hỏi cô có biết cô Tần đang ngồi ở chỗ nào không? Quả là mặt trời mọc từ đằng tây. Thường đại thiếu gia vĩ đại không ngờ cũng sẽ khách khí như vậy. Đương nhiên, điều này có quan hệ mật thiết với tố chất quân tử của hắn. Rất nhiều người thần sắc cổ quái nhìn hắn, đúng thật là có chút không quen, Thường Nhạc âm thầm buồn bực, bọn họ biết thân phận của mình, không cần nói là bước vào nhà ăn dành cho giáo viên, cho dù là bước vào nhà vệ sinh nữ, hiệu trưởng cũng không dám phạt mình, huống hồ là tìm siêu cấp mỹ nữ Tần Uyển. - Chẳng lẽ là bởi vì đệ nhất nữ giảng viên của trường bị mình cua rồi? Thường Nhạc không ngờ lại có vài phần đắc ý. - Uhm, Thường Nhạc, em nhìn kìa, nhiều khả năng là ở chỗ đông người tụ tập nhất, em đi xem thử đi, xem chừng em còn chưa ăn cơm, tiện thể ăn chút gì đi, hương vị đồ ăn ở đây cũng không tồi. Nữ giảng viên thân thiết mỉm cười với Thường Nhạc, nhìn thế nào cũng thấy thiếu niên đẹp trai trước mắt này có chút u buồn, không giống như loại học sinh kiêu ngạo trong truyền thuyết. - Cảm ơn cô! Thường Nhạc lập tức xoay người rời đi, bước về chốn đông

https://thuviensach.vn

người chật chội nhất. Trước mắt có ít nhất năm sáu bó hoa hồng tươi nằm trên chiếc bàn ăn dài, mà ngồi quanh bàn lại chỉ có hai nữ giảng viên xinh đẹp động lòng người nhất, những điều này khiến Tần Uyển vô cùng chán ghét, những gã đàn ông vô liêm sỉ kia, mắng thế nào cũng không đi, bây giờ thì hay rồi, làm cô đến ăn cơm cũng không thoải mái. Nhưng cô cũng không tìm nổi lý do mắng người, bởi vì sau khi nghe ngóng, mấy nam giảng viên kia phát hiện Tần Uyển có quan hệ với Thường đại công tử nổi tiếng khắp trường, nên không người nào dám tới gây loạn, hiện tại mọi mũi nhọn đều hướng về tiểu mỹ nữ ngồi bên cạnh cô – Trương Oánh. - Cô Trương, hoa hồng của tôi, cô nhất định phải nhận lấy, đây tượng trưng cho trái tim tôi, cho tình yêu vô tư của tôi. Xin cô cho tôi một ánh mắt, một nụ cười đáp lễ, tôi đã vô cùng thỏa mãn rồi. Không hổ là giáo viên thiên tài, văn chương thật sự không tồi. Thường Nhạc chăm chú nghiền ngẫm nhìn đối phương, thấy kẻ đó đeo cặp kính đen dày cộp, cổ lại dài, rõ ràng một kẻ đui mù, cho xin đi, cũng không nhìn lại đức hạnh của mình đi, hạng người này mà cũng muốn theo đuổi mỹ nữ, soi mặt vào nước tiểu trước đi! Trong lòng Thường Nhạc đã sớm khinh thường gã này cả trăm lần. - Cô Trương, bó hoa hồng này tôi đã mất rất nhiều thời gian trong tiệm hoa để giúp cô chọn lựa đấy, mỗi bông hoa đều vô cùng kiều diễm, cũng giống như cô Trương vậy, chỉ có thành ý như thế này mới có thể xứng với tiên tử như cô, tôi thề với trời, tôi đối với Trương Oánh là thật lòng, tôi sẽ yêu cô suốt đời... Lại có người mở miệng. - Thầy Hứa, lời của thầy, cô Oánh đã nghe vô số lần rồi, đã sớm ghi nhớ trong đầu rồi, muốn quên cũng không thể quên được, thầy không cần mỗi ngày nói một lần, khiến chúng tôi ghen tị, ăn cũng không ngon. Vừa nhìn thấy người này, không biết tại sao Thường Nhạc lại cảm thấy đặc biệt chán ghét, kỳ thật nói đúng ra, nam giảng viên này là người trông có vẻ thuận mắt nhất trong đám giảng viên kia. Không nhìn bộ dạng vênh váo đắc ý của anh ta, dường như trên đời này chỉ có mình anh ta là to nhất, anh ta dường như đã quên đi sự tồn tại của Thường đại thiếu gia. - Đâu có, đâu có, mấy người không cần ghen tị. Cô Tần cũng là một mỹ nữ. Chỉ cần cho người ta cơ hội, nhất định sẽ có vô số người đàn ông sẵn lòng làm người lính đứng sau màn đợi cô, mà thứ tôi cần bây giờ

https://thuviensach.vn

chính là Trương Oánh cho tôi một cơ hội. Người đàn ông nhìn có vẻ hơi thuận mắt này không ngờ lại là đồ con lừa, mượn gió bẻ măng, mà phía dưới đã có không ít kẻ cười trộm rồi. Ý cười trên môi Thường Nhạc càng ngày càng đậm. - Oánh, tôi theo đuổi em lâu như vậy, em không thể luôn từ chối tôi được, chẳng lẽ em vẫn chưa cảm nhận được thành ý của tôi sao? Có lẽ là bởi vì có nhiều người nên gã kia đã bắt đầu kích động. - Đây chính là lần đầu tiên tôi theo đuổi một người phụ nữ vất vả đến như vậy, trước kia tôi chỉ dùng ba bó hoa tươi đã chinh phục được rồi. Tôi đã tặng em hơn trăm bó hoa tươi rồi, uhm, cũng may là nhà tôi cũng không thiếu tiền, nếu không tôi nhất định đã khuynh gia bại sản rồi. Gã này không ngờ có thể nói ra những điều như vậy, ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa rồi, mà Thường Nhạc nghe thấy ba từ ‘không thiếu tiền’ thì trong ánh mắt lập tức lộ ra vài phần hưng phấn. - Xin lỗi, hoa của anh tôi nhận được rồi, nhưng tâm ý của anh đúng là tôi không nhận nổi. Có lẽ thầy La đã hiểu sai rồi, còn nữa mời thầy La gọi tôi là Trương Oánh, đây mới là tên đầy đủ của tôi. Tuy sự kiềm chế dần dần trở thành một loại giày vò, nhưng sống trong nhà có gia giáo từ nhỏ khiến Trương Oánh vẫn cố không bùng nổ, chỉ cần ám chỉ hết lần này đến lần khác cho mấy gã đàn ông ngu xuẩn này, cô căn bản cũng sẽ không thích gã. Nhưng gã lại... Khốn kiếp.... Nghĩ đến từ này, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô không khỏi đỏ lên, sao mình có thể nghĩ tới từ ngữ thô tục như vậy? - Trương Oánh. Em đừng đỏ mặt, tình yêu vốn là một loại bản năng, tôi biết em thích tôi, chỉ là đang xấu hổ thôi, nếu không thì lúc chúng ta gặp nhau, sao mặt em lại đỏ lên như vậy? Nhất định là em đã động tâm rồi, oa, tôi hạnh phúc chết mất! Lời nói của La Phi khiến Trương Oánh thiếu chút nữa té xỉu, mặt mình đỏ lên lại có thể khiến gã tưởng tượng ra nhiều như vậy, thật sự không thể không bội phục. - Thầy La, em nghĩ thầy đã nghĩ sai rồi, Oánh đỏ mặt là vì em đã tới. Thường Nhạc chưa từng gặp tên nào rắm thối như vậy, có điều để gã tiếp tục thối như vậy, bản thân mình e rằng sẽ không thoải mái. Thanh âm chào mời lại có chút lười biếng này khiến thân thể mềm mại của Tần Uyển khẽ run lên, tên vô lại này, đến chỗ nào đều giống như trên đời chỉ có hắn là to nhất vậy. - Em học sinh này, em chạy tới đây làm gì? Trương Oánh nhất thời còn chưa lấy lại

https://thuviensach.vn

tinh thần, đã bị dọa sợ rồi, em học sinh này lại dám chạy tới nhà ăn dành cho giáo viên, chẳng lẽ hắn không biết quy định của học viện Kiêu Tử? - Thường Nhạc, tên nhóc này giờ mới tới, ồ, anh quan tâm bạn gái như thế này sao, Trương Oánh sắp bị phiền chết rồi, anh không biết sao? Thường Nhạc còn chưa mở miệng, thái độ Tần Uyển có chút khác thường, thậm chí còn nghịch ngợm nháy mắt, trò chơi bắt đầu rồi, lời nói của cô giống như châm ngòi nổ, khiến rất nhiều người khiếp sợ, trong đó bao gồm cả nữ chính, tiểu mỹ nhân Trương Oánh. - Thật ngại quá, về sau tôi sẽ bồi thường, bảo bối, em không sao chứ, không thoải mái sao? Luôn tự xưng là diễn viên xuất chúng, Thường Nhạc đương nhiên hiểu phải làm gì, hắn cũng cố ý phối hợp để khai màn trò hay này. Giọng điệu đối với Trương Oánh lại ôn nhu như vậy, xem ra, chắc có vài phần thân mật, khiến cho tất cả giảng viên trong nhà ăn đều choáng váng. - Thường...Nhạc. Em không nên nói bậy nói bạ, chúng ta...chúng ta...còn có...được, không cần sự quan tâm của em, em đi quan tâm mấy bạn gái của em đi... Tiếp xúc với đủ loại ánh mắt cổ quái, Trương Oánh thiếu chút nữa bị trầm luân trong sự dịu dàng này, không chịu nổi sự giày vò ấy, nhưng cô lại không biết giọng nói vô lực kia, lại giống như ngữ khí làm nũng với bạn trai của một cô gái đang ghen tuông. - Trương Oánh, em không nên như thế, Thường Nhạc tuy có hoa tâm một chút, nhưng đã theo đuổi em lâu như vậy, quan hệ cũng tốt như vậy, em không nên vội vàng chia tay, lại nói, nhìn thế nào cũng thấy em ấy hơn cái đầu heo kia. Tần Uyển lại tát nước theo mưa, châm thêm mồi lửa để xem kịch vui, hi vọng mồi lửa này sẽ cháy càng ngày càng

mạnh. “Ầm” một tiếng, Trương Oánh quả nhiên không chịu nổi lời nói của Tần Uyển, thiếu chút nữa té xỉu, lại được Thường Nhạc lập tức đỡ dậy, cả người vừa vặn lại nằm trong lồng ngực hắn. Loại tiếp xúc thân mật này, kích thích bao sóng tình, tình yêu cô trò giữa hai người cũng quá khoa trương đi, trước mặt nhiều người lại có thể thắm thiết như vậy.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhưng vở kịch vẫn chưa kết thúc, dưới ánh mắt động lòng người ngầm cổ vũ của Tần Uyển, Thường Nhạc bắt đầu diễn phân cảnh tình yêu mà mình đóng vai một gã nhiệt tình sục sôi, gắt gao ôm lấy thân thể mềm mại, ngọc ngà của Trương Oánh, Thường Nhạc có chút mê hoặc.

Tuy bây giờ chỉ là diễn trò, nhưng bản thân lại đang thật sự ôm ấp thân thể tuyệt sắc của mỹ nữ, trong ấn tượng của Thường Nhạc, Trương Oánh có không ít điểm tương đồng với Lâm Quai Quai, đều là những người ôn nhu, dễ bảo.

- Trương Oánh, thật xin lỗi, về sau anh sẽ quan tâm em nhiều hơn nữa, chiều chuộng em hơn nữa, hãy tin anh, anh nhất định mang lại hạnh phúc cho em.

Thường Nhạc nói ra những lời tuy đơn giản nhưng rất thật lòng.

Trong lòng Trương Oánh vô cùng kích động, cô có thể cảm nhận sự chân thành vô hạn, mặc dù tình yêu giao hòa này không động lòng người, nhưng có thể khiến người có tâm cảm nhận được tâm ý, vào thời khắc này cô cũng bị mê hoặc rồi, dường như người đang ôm cô chính là bạn trai cô, mà không phải là một học sinh.

Tình sâu ý nồng, bốn mắt tiếp xúc với nhau, sóng tình trào dâng tại nhà ăn này, chính là người diễn cũng không còn phân biệt rõ được đây là thật hay giả nữa.

Tần Uyển cũng chìm trong sự thâm tình này, giờ phút này, dường như cô đã cảm nhận được sự tốt đẹp của tình yêu, trong lòng dâng lên một loại cảm

https://thuviensach.vn

xúc muốn yêu thương người đàn ông kia.

Giờ phút này, Trương Oánh cũng đã quên đi thân phận của mình, quên đi giờ phút này cô dang dựa vào lòng học sinh của mình, càng quên người học sinh này trời sinh là một tên đại sắc lang, lúc này dưới ánh mắt chăm chú mà đầy thâm tình, trái tim cô lại bắt đầu trầm luân.

Tình ý nồng nàn, mỗi người ở nơi này cũng không dám tin vào mắt mình, cũng không dám tin hai người kia thực sự có lá gan lớn như vậy, khi Trương Oánh còn chưa khôi phục thần trí, Thường Nhạc đã cúi xuống, đoạt lấy đôi môi cô.

Một loại cảm giác ngọt ngào mềm mại lập tức ngấm vào đầu óc của Thường Nhạc, loại cảm giác này có chút đáng kinh ngạc, khiến Thường Nhạc biết rằng nữ giảng viên xinh đẹp này nhất định là lần đầu tiên tiếp xúc với người khác giới, lúc này đang căng thẳng vô cùng.

Mà khi cảm giác khi tiếp xúc với loại tình yêu này lập tức nảy sinh trong đầu nàng, Trương Oánh nhất thời không dám tin mà mở đôi mắt đẹp ra, mới phát hiện ra tên sắc lang này chính là học sinh đã thưởng thức nụ hôn đầu tiên thời con gái của cô, hơn nữa còn ngay trước mặt nhiều người như vậy, cô cũng trở thành vật hi sinh dưới tay gã đàn ông bá đạo này.

Cho dù cánh tay bé nhỏ không chịu nổi mà giãy dụa, nhưng không có bất cứ ai phát hiện ra sự phản kháng của nữ giảng viên xinh đẹp này, còn tưởng rằng là do thân thể hưng phấn, không khỏi có chút kinh sợ. Cũng coi như được mở rộng tầm mắt, chỉ có mấy nam giảng viên lúc nãy vây quanh Trương Oánh đều giận đến tím mặt, ghen tị tới mức muốn xé tên nhóc kia thành nhiều mảnh.

Nhưng bọn họ ai cũng không dám ra tay, Thường Nhạc.... siêu cấp bá vương của trường, một thế hệ bá vương mới, chỉ có hắn chủ động trêu chọc người khác, nhưng không có người dám gây sự với hắn.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên Thường Nhạc cũng không muốn buông cô gái xinh đẹp này ra, nụ hôn kia khiến hắn quá mê say. Trên người cô còn có mùi hương sâu kín thơm ngát từ từ đi vào lòng hắn.

Làm tăng thêm sự cuồng dã trong lòng hắn, khiến hắn không khỏi từ bỏ sự trói buộc của trái tim mà muốn chiếm tiện nghi nhiều hơn nữa, dù sao tiểu mỹ nhân Tần Uyển ở bên cạnh cũng nói, nếu như mình không chiếm được chút tiện nghi nào thì ngu quá rồi.

Từ từ xâm nhập vào trong miệng cô, cái lưỡi nhỏ đã bị Thường Nhạc dẫn dụ, cẩn thận liếm láp.

Loại xuân ý này từ từ lan tỏa trong không khí, đến cả Tần Uyển ở bên cạnh cũng không khỏi nghĩ:

- Hai người này cũng quá khoa trương đi. Cho dù thật sự là người yêu, cũng không đến nỗi tình nồng ý mật đến như vậy, huống hồ bây giờ họ đang ở đâu chứ?

Không biết tại sao trong lòng Tần Uyển bỗng nảy sinh sự chua xót.

Vốn tưởng rằng khung cảnh động lòng người như thế sẽ còn tiếp tục kéo dài, Thường Nhạc thậm chí còn cảm nhận được bộ ngực dựng đứng của nữ giảng viên xinh đẹp kia cũng đã bắt đầu nóng lên, gắt gao chống đỡ ngọn tuyết phong trắng mịn kia trước ngực hắn, khiến hắn có thể trong lúc vô ý nhào nặn một chút, nhưng loại đau đớn kịch liệt này đã đánh thức sự khoái cảm trầm mê của hắn.

Tần Uyển phát hiện cứ tiếp tục như vậy, hai người sẽ làm cho người cùng nhau diễn trò này là cô cùng mọi người bước vào phim xx rồi, bởi vì cô đột nhiên phát hiện loại kích tình này càng ngàng càng dâng cao, thật đúng là làm cho cô kinh sợ rồi.

https://thuviensach.vn

Hai người này ngay cả hôn môi cũng có thể biến thành bộ dạng này, nếu như thật sự có tình yêu, chẳng phải sẽ ngay lập tức lên giường sao, thời khắc mấu chốt, cô giơ cao gót giày cao gót ở dưới gầm bàn mạnh mẽ đạp cho đôi giày ADIDAS đáng thương của Thường Nhạc một cái.

- A!

Thường Nhạc vội buông nữ giảng viên xinh đẹp đang miệng kề miệng với mình ra, không chịu nổi đau đớn mà kêu lên, người khác lại tưởng rằng là do Thường đại công tử quá thoải mái mà kêu lên, lúc này mới phát hiện, người người đã vây kín quanh bàn.

Xem ra không chỉ riêng học sinh thích xem náo nhiệt, ngay cả giáo viên cũng như vậy đấy, nụ hôn to gan lớn mật này đã khiến đa số giáo viên không thể không thừa nhận nó khiến người ta tức chết rồi.

Thường Nhạc vừa buông Trương Oánh ra, cô đã vô lực mà ngã vào lòng hắn, xấu hổ tới mức hai má đã ửng hồng dán sát vào lồng ngực hắn, khiến Thường Nhạc có thể cảm nhận được hơi thở nóng bỏng của cô.

Trong đám người vây quanh xem, ngoại trừ có một vài tên sắc mặt khó coi ra, những người khác đều đang chúc phúc cho Thường đại công tử rồi, xem ra bọn họ cũng đã từng gặp qua loại quan hệ yêu đương giữa cô trò này rồi.

Kỳ thật chuyện này vốn dĩ không hợp với lẽ thường, nhưng những nữ giảng viên này đều không khỏi bội phục dũng khí của hắn, trước mặt nhiều người lại có thể có dũng khí lớn như vậy, loại theo đuổi này vốn dĩ nên khiến người ta khinh thường, nhưng Trương Oánh kia, là một người phụ nữ, cô cũng có thể cảm thấy thỏa mãn rồi.

- Thường Nhạc, không phải sợ, vì yêu nên có dũng khí như vậy, tất cả giáo viên chúng tôi nhờ cậy em, Trương Oánh là em gái chúng tôi yêu thương nhất, em nhớ kỹ không được hối hận.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc mới ngẩng đầu lên, thì thấy một nữ giảng viên vừa mới lên tiếng, xem ra cô còn hưng phấn hơn Thường Nhạc, giọng điệu vui mừng và phấn chấn khó có thể kìm chế.

- Thật sự khiến người ta cảm động, Thường đại công tử còn tốt hơn mấy gã đàn ông thối tự nhận mình là đàn ông, khó trách nữ sinh trong trường đều bị em làm cho mê muội, Thường Nhạc, tôi phục em rồi, về sau nếu em muốn theo đuổi học sinh nào trong lớp tôi, tôi nhất định sẽ tạo cơ hội cho em.

Một nữ giảng viên khác nói.

Ban đầu nói vài câu đã khiến người ta kinh ngạc, nhưng hai câu sau càng khiến mọi người mở rộng tầm mắt hơn, không lầm đấy chứ, vừa mới theo đuổi một người, đã dụ dỗ hắn theo đuổi người khác. Chẳng lẽ mấy người này đều vì làm mẫu cho nữ sinh mà hành động như vậy sao?

- Phụt!

Không biết là ai cười một tiếng, khiến mọi người cùng cười theo, tiếng cười này truyền đi rất nhanh, làm cho mấy học sinh nghe thấy đều cảm thấy rất kỳ quái, mấy giáo viên thường ngày nghiêm khắc như vậy sao hôm nay lại trở nên thoải mái như vậy.

- Thường Nhạc, em cũng quá coi thường học viện Kiêu Tử rồi, một học sinh lại không biết lớn nhỏ, ôm ấp giáo viên lại còn hôn hít như vậy, còn ra thể thống gì. Tôi hỏi em, ai cho em cái quyền ấy, ai cho phép em bước vào nhà ăn giáo viên? Tôi cho em biết, đây là trường học, không phải là Thường gia nhà các em, ở trường phải tuân theo nội quy, hiểu chưa?

Đã có người nhiệt tình thì cũng sẽ có người phản đối, La Phi kia nhìn mọi người, sớm đã thả lỏng nắm đấm trong tay, nhưng miệng thì không muốn buông tha cho Thường Nhạc, miếng thịt ngon đến mồm còn bị người ta đoạt mất, không chửi vài tiếng, bản thân mình thật sự không cam lòng?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thần sắc cổ quái khẽ cười, chính mình còn chưa tính sổ với gã, gã lại còn chủ động tìm tới cửa, thực con mẹ nó thoải mái!

Nhưng Thường Nhạc còn chưa mở miệng, đã có người tiếp lời hắn:

- Thầy La sai rồi, ai quy định giáo viên và học sinh không thể yêu mến nhau, hơn nữa Thường Nhạc lại có dũng khí này, lại giành được sự tán đồng của mọi người rồi, nếu như có cơ hội như vậy, tôi cũng muốn thử một chút, loại cảm giác được học sinh yêu say đắm.

Tần Uyển ôn nhu liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, đối với tên họ La tự tìm Thường Nhạc gây phiền toái kia, còn đáng ghét hơn cả việc tìm mình gây phiền toái.

Thấy Tần Uyển mở miệng, La Phi cũng không dám quá kiêu ngạo, đầu tiên không nói Tần Uyển là người có lực hiệu triệu ở trường, cái quan chính là thân phận của cô làm gã không dám có ý thất lễ, không khỏi ấp úng nói:

- Nếu cô Tần đã nói như vậy, thì tôi cũng không còn gì để nói, có điều cho dù là yêu nhau, cũng cần hai bên nguyện ý, Thường Nhạc khinh bạc phụ nữ như vậy, căn bản chính là một tên có bản tính sắc lang, tôi căn bản không tin Trương Oánh sẽ chọn một người ăn chơi trác táng như vậy làm bạn trai.

La Phi lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, tỏ ra bản thân vô cùng phóng khoáng.

Rất nhiều người phía dưới cũng cười nhạt, ngay cả Tần Uyển cũng thấy có chút buồn cười, cái gã họ La này thật đúng là tự cho mình là đúng, mấy ngày nay, cô ở chỗ này đã nhìn thấy rất nhiều lần, gã đàn ông này không chỉ vô liêm sỉ, mà còn ngông cuồng tự đại, quả thật là ếch ngồi đáy giếng, không biết trời cao đất dày là gì, tự cho mình là soái ca, theo đuổi được nữ giảng viên trẻ mới tới này đã tự cho bản thân mình coi trọng cô ấy, thật sự là không biết mình...đã rất giống heo.

https://thuviensach.vn

Tần Uyển lặng yên đứng đó, cả người dịu dàng mà không nóng bỏng nhìn Thường Nhạc, bình tĩnh mà không lạnh lùng, dường như đối với bản tính con người đã chần chừ tới chỗ thích hợp nhất, nhìn qua thì đều ôn hòa như vậy, thản nhiên tiếp xúc vơi ánh mắt nóng bỏng của Thường Nhạc.

Cô lộ ra ý cười giảo hoạt mà vẫn động lòng người, mở miệng nói:

- Thường Nhạc, em còn không hỏi xem tiểu thư xinh đẹp như Trương Oánh có thật sự nguyện ý làm bạn gái của em không? Đừng để cho người ta kiếm cớ.

Kỳ thật ở trong lòng Thường Nhạc, Trương Oánh đã tỉnh táo lại rồi, chỉ có điều nụ hôn vừa rồi làm cho cô quá mất mặt, lại có thể bị học sinh của mình hôn thành cái dạng này, cô đã không mặt mũi gặp người rồi.

Cho nên vẫn giấu mặt mình trốn tránh trong ngực nam sinh này, tuy người kia là sắc lang, nhưng cảm giác ở trong lòng thế này không khiến người ta chán ghét, vì vậy cô tranh thủ hưởng thụ nhiều một chút, nhưng nghe lời của mọi người, cô xấu hổ hiểu ra, quả bóng cao su kia lại đá đến chân mình rồi.

- Đúng vậy, đúng vậy, Trương Oánh, em mau nói cho mọi người biết, em sao có thể thích một người hoa tâm như vậy? Có phải hay không?

La Phi đứng bên cạnh cũng lớn tiếng nói.

Nếu như những lời này là từ miệng người khác nói ra, có lẽ Trương Oánh sẽ nghe...Nhưng nếu là La Phi, bản thân mình vốn dĩ đã rất chán ghét người này, vì vậy nghe thấy La Phi nói Thường Nhạc như vậy càng cảm thấy chán ghét hơn.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 158: Con Người Cần Phải "trâu Bò" Như Vậy

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô không ngờ sẽ tức giận vì hắn, là thật sự tức giận thay hắn, không khỏi ngẩng đầu lên, lách eo thon một cái, thân thể mềm mại nhỏ nhắn đã thoát khỏi lòng Thường Nhạc. Đối mặt với những người vây xem bốn phía, cô cất lên thanh âm vô cùng dễ nghe:

- Thầy La, thật ngại quá, kỳ thật đúng là tôi đã sớm thích Thường Nhạc rồi, chỉ có điều lo lắng mọi người không tiếp nhận nổi, cho nên vẫn chưa dám công khai. Thường Nhạc này đúng là rất hoa tâm, thật sự là không tốt bằng thầy La, nhưng người ta cũng đã là người của em ấy rồi, cũng chỉ có thể thích hợp với em ấy mà thôi.

Một câu cuối cùng quả thực là long trời lở đất, Thường Nhạc luôn tự xem mình là sát thủ cưa gái đẹp, nhưng nghe thấy câu nói này, trong lòng vẫn có cảm giác kinh động lòng người, là người của hắn?

- Oh, như vậy đã quá dễ dãi cho em rồi, Thường Nhạc, còn không đi?

Trong lúc Thường Nhạc vẫn còn chưa lấy lại tinh thần, Trương Oánh đã kéo cánh tay hắn, như chim nhỏ nép vào người hắn, lộ ra nụ cười hạnh phúc, lôi Thường Nhạc đi. Thường Nhạc thật sự là sướng muốn chết.

Đương nhiên, kẻ kia cũng chưa rời đi, cái con ruồi bọ đáng ghét kia – đồng chí La vẫn còn sống, hơn nữa vẻ mặt còn rất khó coi, đối với Thường đại thiếu gia mà nói như vậy chưa có đủ.

Hắn ôn nhu hôn lên vầng trán trắng nõn của Trương Oánh, dịu dàng nói:

- Bảo bối, em chờ một chút, để anh thanh lọc không khí một chút đã.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Trương Oánh lộ ra vẻ sửng sốt, chỉ thấy Thường Nhạc buông tay ra, phóng khoáng đi tới trước mặt La Phi.

- Em... Em định làm gì?

La Phi rốt cuộc đã tỉnh ngộ, lúc nãy hoàn toàn là vì giai nhân trước mắt, nhưng một khi giai nhân đó không thuộc về mình, gã mới biết bản thân đã phạm phải sai lầm ngu xuẩn cỡ nào.

Đáng tiếc, trên đời này từ trước đến nay đều không có loại ăn xong mới hối hận. Ở trong từ điển của Thường đại thiếu gia cũng không tìm thấy hai từ "nhân từ" này, Thường Nhạc ôn hòa vỗ bả vai La Phi, cười hì hì nói:

- Thầy La kính mến, thầy cưỡng ép bạn gái thân yêu của em, khiến tinh thần cô ấy tiều tụy, vậy cần phải trả phí bồi thường tổn thất tinh thần, mà thầy lại hoài nghi quan hệ giữa em và bạn gái, điều này khiến cho tâm hồn yếu đuối của em cũng bị tổn thương, cũng cần phải bồi thường....

La Phi biến sắc:

- Thường Nhạc....Em...

- Bụp!

La Phi còn chưa dứt lời, đã cảm giác được đau đớn ở dưới bụng. Cả người cong lại như con tôm nằm trên mặt đất, còn Thường Nhạc vẻ mặt khó chịu nhìn hắn, nói:

- Tôi rất không thích có người ngắt lời tôi, tổn thương tinh thần bớt một chút, vậy thì một triệu (nhân dân tệ) đi, tổn thương tâm hồn cũng bớt một chút, mười triệu, ngắt lời tôi....Uhm, vậy một trăm triệu đi!

- Phụt!

https://thuviensach.vn

La Phi sợ tới mức phun ra một ngụm máu tươi, gia sản của cả nhà gã nhiều nhất cũng không quá hai trăm triệu. Mà hắn... lại muốn một trăm mười một triệu. Đây đúng là đòi mạng hắn mà!

- Tôi không đồng ý...

- Tốt nhất thầy nên suy nghĩ cho kỹ rồi hẵng nói, trên đời này người dám từ chối yêu cầu của Thường Nhạc tôi còn chưa có sinh ra, trở thành kẻ thù của Thường Nhạc, sẽ rất không vui đâu...

Trên mặt Thường Nhạc vẫn duy trì nụ cười tươi như trước, nhưng trong mắt La Phi, nụ cười này hoàn toàn không có gì khác biệt so với nụ cười của ma quỷ.

- Đồng ý hay không đồng ý?

Thanh âm của Thường Nhạc giống như cây gật sắt, nặng nề đánh vào lòng gã, còn đôi chân kia đã hung tợn giẫm đạp lên gương mặt không tính là khó coi của gã.

Nỗi thống khổ to lớn khiến La Phi nghĩ tới vị đại gia lần trước. Nghe nói cũng bị thu phục rồi, hơn nữa còn là mấy trăm triệu, thực lực của đối phương mạnh hơn hẳn nhà mình... Gã lại nhớ tới một chuyện khác liên quan đến Thường Nhạc.

Nhớ tới Lý Lăng Tiêu, nhớ tới Hoàng Dật Nhiên, mồ hôi gã chảy ròng ròng, đòi tiền hay là đòi mạng?

Khi người gặp phải lựa chọn như vậy, thường sẽ do dự, nhưng điều này tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến trí thông minh của hắn, La Phi cắn răng nói:

- Tôi đồng ý!

https://thuviensach.vn

Đương nhiên trong lòng gã âm thầm bổ sung: “Tôi đồng ý không có nghĩa là cha tôi sẽ đồng ý!”

Tiểu xảo ấy Thường đại thiếu gia đã sớm tính đến rồi, hắn mỉm cười đỡ La Phi từ dưới đất lên, phủi bụi trên người La Phi:

- Vậy thì được rồi, nếu thầy sớm đồng ý một chút, cũng không cần phải chịu khổ như vậy.

La Phi cười khổ.

Thường Nhạc sau khi cho gã hai phát, thần sắc đột nhiên nghiêm lại, đứng đắn nói:

- Tôi rất muốn nói cho thầy biết, tuyệt đối đừng có giở trò, nếu không hậu quả còn tuyệt vời hơn so với tưởng tượng của thầy đấy.

Trong đầu Thường Nhạc bất giác lại hiện lên bóng dáng của Xử Nữ.

Sắc mặt La Phi hoàn toàn đông cứng lại.

Người sống thì phải trâu bò như vậy!

- Bảo bối, chúng ta đi thôi!

Thường Nhạc xoay người ôm lấy Trương Oánh còn kinh sợ ngây người của, trìu mến nhìn Tần Uyển một cái, sau đó nghênh ngang rời khỏi nhà ăn.

Nhìn hai bóng dáng dần biến mất kia, Tần Uyển hé chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn, bĩu môi một cái, nói thầm:

- Tên vô lại này, chắc chắn sẽ không làm ra chuyện gì tốt đẹp!

Nói xong, gương mặt trắng nõn lộ ra một tia ửng đỏ ngượng ngùng.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên bọn họ cũng không biết, tin tức Thường đại thiếu gia cặp kè với nữ giảng viên xinh đẹp vừa mới truyền đi, khiến nam sinh toàn trường rơi kính, nữ sinh toàn trường thương tâm gào khóc.

Thường Nhạc trở thành anh hùng được các nam sinh sắc lang khác bái phục, là đối tượng mà nữ sinh càng thêm điên cuồng theo đuổi, thử hỏi ngay cả một giảng viên cũng gục ngã dưới tay học sinh, sao có thể so sánh với đám nam sinh sắc tâm mà không có gan sắc này đây.

Căng thẳng nhất vẫn là Trương Oánh, nhất thời cũng trở nên mơ hồ, cũng không nghĩ tới hậu quả, đã mở miệng đồng ý, còn nói cô là người của hắn, khiến cô khi xuất hiện ở trong trường học, có vô số ánh mắt dò xét cô, loại ánh mắt hâm mộ và khâm phục, còn có sự chúc phúc, cổ vũ mãnh liệt và lặng lẽ này, chính bản thân cô cũng không ngờ tới, loại tình yêu trái với luân thường đạo lý này lại khiến các học sinh thoải mái đón nhận như thế, thật sự làm cô muốn xỉu tới nơi rồi.

- Chúc hai người hạnh phúc nha!

Đương nhiên trong lòng Thường Nhạc hoàn toàn vui như nở hoa.

- Buông tay được chưa?

Trong lúc Thường Nhạc âm thầm than hạnh phúc quá đi, thanh âm dịu dàng của Trương Oánh vang lên.

Thường Nhạc luôn rất tôn trọng phái nữ, hắn sảng khoái buông tay, ánh mắt chằm chằm nhìn dung nhan rung động lòng người của Trương Oánh, có chút ấm ức nói:

- Cho cô chiếm hết tiện nghi rồi, bây giờ mới bảo em buông tay, cô cảm thấy có công bằng không?

https://thuviensach.vn

Trương Oánh ngẩn người, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ không thể tin nổi nhìn Thường Nhạc. Bây giờ mới phát hiện hắn không chỉ sắc lang mà còn rất vô lại, cô hé đôi môi anh đào nhỏ nhắn nhẹ giọng nói:

- Rõ ràng là em không có phép tắc, lại còn nói người ta.

Loại thần thái của thiếu nữ này, thiếu chút nữa khiến Thường Nhạc ** bị kích thích, hắn miễng cưỡng áp chế dục hỏa dưới thân, trên mặt lộ ra vẻ vô tội:

- Là cô vừa tuyên bố với mọi người em là bạn trai của cô?

- Uhm!

- Hôn môi là chuyện của hai người đúng không?

- Uhm....

- Vậy là đúng rồi, chúng ta là Vương Bát nhìn đậu xanh (mắt to mắt nhỏ nhìn nhau), mắt đối mắt, Thường Nhạc em lại anh tuấn phóng khoáng. Cô muốn tìm một người đàn ông như vậy căn bản không có khả năng, cho nên mới nói cô chiếm tiện nghi của em.

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Em... Tôi không nói chuyện với em nữa.

Trên gương mặt trắng nõn của Trương Oánh nổi lên một tầng ửng đỏ. Chân giậm nhẹ một cái rồi xoay người hổn hển chạy khỏi nơi này.

- Haizz. Thật đúng là một bảo bối đáng yêu!

Thường Nhạc nhìn bóng hình xinh đẹp kia dần biến mất, thần thái như một đứa trẻ kia vẫn khắc sâu trong đầu hắn, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười

https://thuviensach.vn

hài lòng, nếu bỏ qua người phụ nữ như vậy, ông trời nhất định sẽ trách tội mình.

- Có phải muốn cho cô ấy vào bộ sưu tập mỹ nữ đúng không?

Thanh âm quen thuộc có chút chua xót vang lên ở phía sau, trên mặt Thường Nhạc bất giác lộ ra nụ cười thản nhiên.

- Cho dù cho cô ấy vào hậu cung của phe tôi, cuối cũng vẫn phải xếp sau Tần Uyển thôi.

Thường Nhạc quét mắt nhìn gương mặt kiều diễm của Tần Uyển. Cuối cùng dứt lại ở hình ảnh hai gò bồng đào cao vút kia.

Đây đúng là bảo bối nhìn mãi không chán, quả thực có sức hấp dẫn trí mạng, bất luận là lần nào, ánh mắt ngang tàng của hắn sẽ luôn thua trước bộ ngực của cô.

Ánh mắt nóng bỏng kia, dường như muốn nhìn thấu qua quần áo mà cưỡng hiếp đôi bồng đào của cô vậy, thân thể mềm mại của Tần Uyển khẽ run lên, khuôn mặt ửng đỏ.

Cô xấu hổ nói:

- Đồ xấu xa, anh nhìn cái gì vậy, chẳng lẽ chưa từng nhìn thấy mỹ nữ sao?

Không ngờ cô có thể nói ra những lời dí dỏm như vậy. So với một Tần Uyển thường ngày dịu dàng, hào phóng, điềm đạm, đây chắc chắn là một phong thái hoàn toàn khác, tuy nhiên trong lòng Thường Nhạc cảm thán một câu:

- Thích, mình thích!

Đàn ông thích phụ nữ có nhiều thay đổi, như vậy mới có sự mới mẻ, mới kích thích.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc là một gã đàn ông cực phẩm, tất nhiên yêu cầu sẽ rất cao, hắn vẫn không dời tầm mắt, mờ ám nói:

- Tôi gặp qua không ít mỹ nữ, tuy nhiên mỹ nữ có cơ ngực phát triển như em....Ha ha, quả là hiếm thấy!

Tần Uyển vừa ngượng ngùng vừa kiêu ngạo liếc nhìn Thường Nhạc một cái, ôn nhu nói:

- Đi với em một lúc được không?

- Chẳng lẽ lại muốn đánh dã chiến?

Ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, thật không ngờ rằng, một giảng viên thường ngày nho nhã như Tần Uyển cũng có chiêu này, ha ha....Trên mặt hắn lộ ra nụ cười dâm đãng:

- Tiểu Uyển, đến lúc đó em cần phải thương tiếc tôi đấy!

- Phụt! Ha ha!

Tần Uyển thiếu chút nữa bị câu nói trơ trẽn này của hắn dọa cho nhảy dựng lên, cô ngượng ngập nói:

- Người ta chỉ muốn đi giải sầu với anh thôi, anh đừng có nghĩ lung tung!

- Ha ha, tôi hiểu, chúng ta là đi giải sầu, đi thôi!

Thường Nhạc bước tới, trực tiếp ôm Tần Uyển vào ngực, nghênh ngang tìm nơi yên tĩnh trong sân trường.

Đám sắc lang nhìn thấy Thường Nhạc và nữ giảng viên xinh đẹp nhất trường học thân mật như thế, bọn họ gần như gào khóc tôn Thường Nhạc làm sư phụ.

https://thuviensach.vn

Hoàng hôn kỳ thực là mặt trời chiếu những ánh sáng yếu ớt xuống, từng đàn chim thưa thớt bay về tổ theo sự dẫn đường của con chim đầu đàn, ráng chiều ửng đỏ, bầu trời xanh thẳm, giống như sự ngọt ngào trong mơ. Gió chiều tuyệt diệu len qua khe hở mà nhảy lên vũ điệu say đắm lòng người, tư thế oai hùng mà lả lướt khiến linh hồn con người cũng đong đưa theo.

Gió khẽ thổi qua những chiếc lá cây rám nắng trên mặt đất và những lá cây đỏ tươi trên cành cây tạo nên những âm thanh xào xạc giống như một khúc nhạc hoàng hôn vậy.

Thường Nhạc nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại như tơ của Tần Uyển, gương mặt được nắng chiếu nghiêng kia nhìn còn xinh đẹp động lòng người hơn toàn bộ khung cảnh này cộng lại, Thường Nhạc như rơi vào trong ảo ảnh tuyệt đẹp ấy.

Tần Uyển cảm giác được sự biến hóa rất nhỏ này ở Thường Nhạc, cô điềm nhiên cười nói:

- Đã từng có người nói với em, trong cuộc đời mình sẽ gặp bốn người.

Nói tới đây, thần sắc Tần Uyển có chút phức tạp.

- Đương nhiên là bốn người rồi, người thứ nhất chính bản thân mình, người thứ hai chính là người mình yêu nhất, người thứ ba là người yêu mình nhất, người thứ tư chính là người ở bên mình cả đời, đúng không?

Thường Nhạc không khỏi cảm thán cái đầu nhỏ bé của Tần Uyển có trí tưởng tượng thật phong phú.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 159: Có Thể Dã Chiến Không?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Làm sao anh biết?

Tần Uyển kinh ngạc, không thể tin nổi nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc không khỏi bật cười, loại tình yêu triết học lừa gạt các thiếu nữ này, hắn từ lúc năm tuổi đã thuộc nằm lòng rồi, không ngờ cô gái ngốc nghếch trước mắt lại tin tưởng, thực sự là phục cô rồi:

- Đầu tiên gặp được người mình yêu nhất, sau đó sẽ cảm nhận được tình yêu.

Tần Uyển gật đầu, trong đôi mắt xinh đẹp có chứa vài phần sắc thái mơ mộng, rõ ràng cô đã chìm vào trong toàn bộ ảo cảnh.

Thường Nhạc gõ nhẹ lên chiếc mũi tinh tế của Tần Uyển, trêu chọc:

- Chẳng lẽ em tin đó là thật sao?

- Uhm!

Tần Uyển gật đầu khẳng định, nói tiếp:

- Trong cuộc đời này, ba người thông thường không phải cùng một dạng người, người anh yêu nhất thường không chọn anh, người yêu anh nhất thường sẽ không phải người anh yêu nhất.

Nói tới đây, cô nhìn sang Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Mà lâu bền nhất lại không phải người anh yêu nhất, cũng không phải người yêu anh nhất, chỉ có khi đến thời gian thích hợp sẽ xuất hiện một người, mà anh sẽ là người thứ mấy trong cuộc đời của người khác?

- Không ai cố tình thay lòng đổi dạ, khi anh ta yêu em thì đúng là thật sự yêu em, nhưng khi anh ta không còn yêu em cũng là thật sự không yêu em nữa, khi anh ta yêu em thì không có cách nào giả vờ không yêu em, cũng như khi anh ta không yêu em thì cũng không có cách nào giả vờ yêu em cả.

- Khi một người không yêu anh, muốn rời khỏi anh, anh cần phải hỏi bản thân còn yêu người đó nữa hay không, tuyệt đối đừng vì lòng tự trọng đáng thương mà không chịu rời bỏ, nếu như anh vẫn còn yêu cô ấy, anh nên hi vọng cô ấy sống hạnh phúc, vui vẻ. Hi vọng cô ấy được ở bên người yêu cô ấy thật lòng, cũng nghĩa là anh không còn yêu cô ấy nữa, anh có tư cách gì trách móc cô ấy thay lòng đổi dạ! Yêu không phải là chiếm đoạt!

Trong giọng nói của Tần Uyển mang theo vài phần mất mát.

Thường Nhạc dịu dàng và ngang tàng ôm Tần Uyển vào lòng, lời nói tràn đầy tự tin:

- Những điều này đều là những lời nói vô nghĩa của đám người nhàm chán kia thôi, người con gái mà Thường Nhạc thích, tôi nhất định sẽ không từ bỏ, tôi tin rằng chỉ có nắm chắc hạnh phúc trong tay mình mới là hạnh phúc chân chính. Nếu em thích một tên ma quỷ, tôi sẽ giết gã ma quỷ đó đi. Em thích thần, tôi sẽ làm thịt cả thần.

Loại phong thái bá đạo, ngang tàng mà say lòng người này đã hấp dẫn Tần Uyển một cách sâu sắc. Cô nhẹ nhàng tựa đầu vào ngực Thường Nhạc.

Bóng tối dần buông xuống, trong màn đêm lộ ra hơi thở có phần bất an.

Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày, chẳng lẽ lúc này lại có người dám đi tìm cái chết sao?

https://thuviensach.vn

Tần Uyển rõ ràng cảm nhận được cảm xúc của Thường Nhạc đang biến hóa, cô không khỏi ân cần hỏi han:

- Thường Nhạc, anh sao vậy?

Thường Nhạc nhẹ nhàng lắc đầu, cố gắng đè nén cảm giác bực bội, từ trước tới nay chưa từng có loại cảm giác này. Đừng nói bên người còn ẩn nấp vài cao thủ, cho dù chỉ dựa vào một mình hắn, cũng đủ để ngang nhiên đi trên đường.

Chẳng lẽ vừa rồi chỉ là ảo giác, nghĩ đến đây, ánh mắt Thường Nhạc nóng bỏng nhìn Tần Uyển, nghiêm trang nói:

- Cô giáo Tần Uyển, học trò muốn đánh dã chiến.

Tần Uyển đỏ mặt...Còn chưa kịp phản ứng, đã kinh hô một tiếng, chỉ thấy hai tay của Thường Nhạc trực tiếp từ phía dưới trườn lên trên. Nghe tiếng kinh hô của Tần Uyển, hắn gần như đã bắt được con thỏ trắng này.

Tần Uyển cả người mềm nhũn, chân không đứng vững, trở nên yếu đuối, Thường Nhạc vuốt ve hai gò bồng đào của cô, bây giờ hắn cũng nhiệt huyết dâng trào, hơn nữa trên cặp mông đang nhếch lên của Tần Uyển, càng cảm thấy giống như muốn bùng nổ đến nơi.

- Nơi này...sẽ có người đó, chúng ta quay trở lại chỗ em đi...được không?

Gương mặt trắng nõn động lòng người của Tần Uyển ửng đỏ cả lên, giọng nói có chút gấp gáp, hổn hển!

Khóe môi Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác, thấy tình cảnh này, Tần Uyển thì ngoan ngoãn dựa vào lòng hắn, dịu dàng nhắm mắt lại, không hề chống cự.

https://thuviensach.vn

Lại nói, sau khi Thường Nhạc đặt cô ở trên thảm cỏ, thì ra tay cởi quần áo của cô, chỉ thấy từng lớp từng lớp quần áo bị Thường Nhạc cởi ra, chỉ còn lại mỗi đồ nội y nhỏ xinh, dáng người tuyệt đẹp của Tần Uyển đã phô bày ở trước mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc vô cùng cố gắng buộc bản thân phải dừng lại, bởi vì Thường Nhạc biết rằng, nếu như mình cởi nốt lớp quần áo cuối cùng trên người cô, thì chính mình cũng không thể nhịn nổi.

Khi Thường Nhạc cởi quần áo của mình thì Tần Uyển đã sớm chuẩn bị xong, đôi mắt nhắm lại thật chặt, cả người nóng lên, Thường Nhạc còn chưa cởi đồ nội y đã bắt đầu cởi quần của cô. Quần được cởi ra rất dễ dàng, cặp chân trắng như tuyết đã được phô bày ra.

Thường Nhạc chỉ đang làm động tác thưởng thức, nhưng vừa nhìn thấy cặp chân trắng nõn nà của Tần Uyển, đã không thể nhịn nổi nữa rồi, Thường Nhạc dùng động tác nhanh nhất cởi quần áo của mình ra, đương nhiên sẽ không giữ lại quần trên người.

Sau đó liền đè lên cô, lúc này nội y của Tần Uyển chưa bị Thường Nhạc cởi ra, cái áo bra trắng muốt mặc trên người cô lúc này càng mê người hơn.

Thường Nhạc dùng hai tay đẩy nội y lên phía trên, ngay lập tức thân thể trắng sữa lộ ra, lúc này Tần Uyển vô thức rên rỉ một tiếng.

Đôi tay Thường Nhạc nhanh nhẹn cởi nút thắt bra, nhưng vì quá mức hưng phấn mà run tay. Trong lòng Thường Nhạc thầm mắng chửi bản thân: “Móa, tốt xấu gì thiếu gia ta cũng chả phải lần đầu tiên, sao lại có thể như vậy, đây không phải sẽ khiến cô ấy cười chê sao!”

Nút thắt rốt cuộc đã được cởi bỏ, Thường Nhạc rốt cuộc đã được nhìn thấy đôi bồng đảo của Tần Uyển, tuy rằng đã sớm sờ qua nhưng vẫn còn chưa xem một cách tỉ mỉ. Gò bồng đào dựng đứng trong không gian, Thường Nhạc sao có thể nhịn được nữa, cúi đầu, ngậm lấy nó. Tần Uyển rên rỉ một

https://thuviensach.vn

tiếng động lòng người, Thường Nhạc dùng một tay lột quần lót của cô, sau đó dùng chân kẹp lấy về phía sau, rốt cuộc tấm thân ngọc ngà đã hoàn toàn bị Thường Nhạc lột sạch.

Thường Nhạc ngậm trong chốc lát, sau đó hướng lên trên, Tần Uyển hé mở cái miệng xinh xắn, hai tay hắn cũng không dừng lại, mà vẫn không ngừng vuốt ve.

Tần Uyển bây giờ giống như một người không xương, mặc hắn làm xằng làm bậy trên người cô, phía dưới của Thường Nhạc đã sớm muốn thoát ra, bởi vì thân thể của cô không ngừng động đậy, ma sát lẫn nhau. Thường Nhạc dùng hai tay mở rộng hai chân của Tần Uyển, để nơi riêng tư hiện ra trước mắt hắn, Thường Nhạc nhẹ giọng nói:

- Cô giáo Tần Uyển, tôi muốn đi vào, có được không?

Thân thể mềm mại của Tần Uyển khẽ run lên, cô biết giờ phút này sắp đến, người con gái sẽ dâng vật trân quý nhất cho người đàn ông mà mình yêu thương sâu sắc.

Nhưng động tác không tiếp tục nữa, thậm chí không có sự đau đớn như trong tưởng tượng, Tần Uyển kinh ngạc mở mắt ra, trong màn đêm, căn bản không thể thấy rõ sự biến hóa trên gương mặt Thường Nhạc.

- Tiểu Uyển bảo bối, tôi có việc phải xử lý, em về trước chờ tôi được không?

Thường Nhạc ôn nhu mặc quần áo cho Tần Uyển, dịu dàng nói.

Thời khắc mấu chốt không ngờ lại có kết quả như vậy, trong lòng Tần Uyển mặc dù có vài phần mất mát nhưng cô vẫn ngoan ngoãn gật đầu:

- Uhm, tôi chờ anh.

https://thuviensach.vn

Cô không hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng cô hiểu được, có thể khiến cho một người đàn ông vào thời khắc mấu chốt đột nhiên dừng động tác, nhất định không phải là một chuyện đơn giản.

Đương nhiên, Tần Uyển lại không biết, sự chờ đợi này kéo dài đúng một năm.

Sau khi bóng dáng tinh tế của Tần Uyển biến mất, nụ cười trên môi Thường Nhạc biến mất, thay vào đó là vẻ âm trầm:

- Xuất hiện đi!

Vừa dứt lời, chỉ thấy một bóng đen như âm hồn hiện ra trước mặt Thường Nhạc.

- Lúc này anh hẳn là phải bảo vệ cô nhỏ, sao lại trở về?

Thường Nhạc rốt cuộc hiểu ra sự bất an kia đến từ đâu, cái gọi là tim liền tim, chỉ có loại cảm giác này mới mãnh liệt như thế.

- Thiếu gia, chúng tôi...Mục tiêu mà chúng tôi bảo vệ đã biến mất.

Thanh âm của đối phương có chút khàn khàn.

- Rầm!

Vừa nói dứt lời, thân thể Thường Nhạc nhanh như chớp, trực tiếp đánh một quyền, thân hình bóng đen như diều đứt dây, nặng nề rơi xuống đất.

Gã chật vật bò đứng lên, cũng không có bất cứ câu oán hận nào, địa vị của Thạch Tán Y ở trong lòng Thường Nhạc, phàm là người tâm phúc bên cạnh Thường Nhạc đều rõ cả.

- Dựa vào thân thủ của các ngươi, lại có người có thể bắt cô nhỏ đi mất...

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày:

- Nói rõ tình hình cụ thể.

- Thiếu gia, mục tiêu chúng tôi bảo vệ mất tích ở sân bay quốc tế, nơi đó người ra vào tương đối nhiều, sau khi chúng tôi tận mắt thấy mục tiêu cần bảo vệ đi vào máy bay, theo sát vào trong, nhưng...mục tiêu cần bảo vệ đã biến mất trên máy bay.

Bóng đen nói tới đây, ngữ khí vẫn còn có chút không thể tin nổi.

Rõ ràng máy bay lớn như vậy, muốn giấu một người ở bên trong, so với lên trời còn khó khăn hơn, huống hồ mục tiêu cần bảo vệ vẫn còn ở trên khoang hạng nhất.

Thường Nhạc cũng suy nghĩ vấn đề này, có thể dưới sự bảo vệ của bọn họ mà để lạc mất người, như vậy thực lực của đối phương ít nhất cũng phải ở cấp C-5 trở lên, nếu không cho dù là mình cũng không thể tự tin như vậy.

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, không kìm được mà nói ra:

- Khi các anh tiến vào khoang hạng nhất, có ai cũng đồng thời ra ngoài không?

- Có!

Bóng đen không hề nghĩ ngợi mà thốt ra:

- Tổng cộng có hai người, một trong số đó là một người đàn ông trẻ tuổi, một người khác là một phu nhân tuổi trung niên đang có bệnh.

- Con mẹ nó, chính là bọn chúng!

Sắc mặt Thường Nhạc đại biến, không nhịn được mà thốt lên.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Thường Nhạc nói như vậy, bóng đen rốt cuộc cũng tỉnh ngộ, rõ ràng bọn họ đã không để tâm tới một chỗ trí mạng.

- Đi theo tôi!

Tuy rằng trong lòng vô cùng lo lắng, nhưng Thường Nhạc cũng hiểu càng lúc khẩn cấp thì đầu óc càng phải bình tĩnh.

Trong thời gian ngắn nhất, Thường Nhạc liên lạc với trợ thủ đắc lực nhất của Liễu Tùy Phong - Ảnh, hắn cũng không nói nhiều lời vô nghĩa, trực tiếp đi vào chủ đề:

- Cho tôi xem toàn bộ tư liệu camera điều khiển ở sân bay quốc tế hôm nay, căn cứ vào sự thay đổi ra vào khoang máy bay, trong đó điều tra tư liệu về một cao thủ ít nhất đã đạt cấp C-5.

- Vâng!

Tuy rằng tư liệu mà Thường Nhạc cung cấp có hạn, nhưng đối với Ảnh mà nói đã đủ rồi, cao thủ có cấp C-5 vốn đã rất ít, huống hồ còn có kỹ thuật dịch dung, hơn nữa còn xuất hiện tại sân bay quốc tế.

Khoảng mười phút sau, tin tức được truyền tới.

Vừa nhìn hàng chữ trước mặt, thần sắc Thường Nhạc trở nên cứng ngắc... Một lúc sau mới chậm rãi nói:

- Đã tới Trung Quốc làm khách, nếu không tiếp đãi chu đáo các người, có phải các người sẽ trách ta keo kiệt hay không?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 160: Tuyệt Đối Đừng Chọc Vào Tôi (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Siêu đặc vụ của Mỹ!

Khi tên áo đen kia tiếp xúc với tài liệu này thì gã khẽ biến sắc, từ hơn hai mươi năm trước, trong sự kiện chính phủ Ấn Độ giải cứu hỏa hoạn tại New Delhi, họ đã thành công trong việc dựa vào tổ siêu năng lực để giải cứu toàn bộ nhân viên mà không hề xảy ra tổn thất.

Trong một khoảng thời gian, những thiếu niên chưa đầy hai mươi tuổi như bọn họ trở thành thần tượng được giới trẻ trên toàn thế giới sùng bái nhất, sau đó, thành viên tổ siêu năng lực ở Đức cũng bắt đầu phát triển, nhiều lần xâm nhập Bộ Quốc phòng của Mỹ, đánh cắp một ít tin tình báo cơ mật.

Coi đây là ranh giới, các nước trên thế giới đều thành lập những tổ siêu năng lực, để thi hành những nhiệm vụ tình báo gian khổ nhất và những hoạt động chống khủng bố, trong đó có Kỵ sĩ nước Anh, Lãng mạn nước Pháp, Hoa anh đào của Nhật Bản, Kỳ dị của Ấn Độ và các Siêu đặc vụ của Hoa Kỳ, Ngang tàng nước Nga đều là những nước nổi bật.

Trung Quốc cũng đang tổ chức những tổ đội như vậy, căn cứ theo lời của bà nội, Công Tôn Liệt đúng là tổ trưởng của tổ siêu năng lực, tuy nhiên bản thân ông ta rất ít khi tiếp xúc với những người siêu năng lực.

Trong đó nghe nói nước Mỹ có hai tổ chức, trong đó bao gồm tổ siêu năng lực của Mỹ được chiến đấu công khai, còn một tổ luôn ẩn nấp dưới hình thức những mục sư.

Siêu đặc vụ không ngờ lại vươn móng vuốt đến Trung Quốc, chẳng lẽ tổ siêu năng lực của Trung Quốc không có chuẩn bị sao?

https://thuviensach.vn

- Tử Thần, siêu đặc vụ số 1 của Mỹ, nghe nói gã sinh ra ở một thị trấn nhỏ dưới núi của Mỹ, từ lúc sinh ra vẫn luôn nhắm mắt, mãi cho đến năm mười ba tuổi, gã mới đột nhiên mở mắt, kết quả là toàn bộ người trong thị trấn đều tử vong, sau đó không biết vì lý do gì, tổ siêu năng lực của Mỹ lại thu nhận gã.

Tư liệu lại tiếp tục hiện lên.

Một cô gái tóc vàng xinh đẹp, dáng người mảnh khảnh mà đầy đặn, có điều khiến người ta chú ý nhất chính là đôi tay của cô, một đôi tay đặc biệt tinh tế.

- Hỏa Thần, siêu đặc vụ số 17 của Mỹ, vốn là một y tá tại bệnh viện lớn ở New York, đôi tay của cô ta có thể chế bom dạng lỏng, sự kiện gây chấn động - vụ nổ mười bệnh viện lớn thế giới là do cô ta gây ra, chỉ bởi vì cô ta căm ghét môi trường bệnh viện.

Thường Nhạc vẫn luôn im lặng chằm chằm nhìn vào màn hình, hắn vẫn đang chờ đợi, qua một hồi lâu, một phần tư liệu nữa lại xuất hiện. Đầu tiên đó là một bóng dáng mờ ảo, sau đó phía dưới xuất hiện một loạt những dòng chữ:

- Huyễn Thần, siêu đặc vụ số 4 của Mỹ, có năng lực biến thân siêu cấp. Bất cứ ai chỉ cần chạm vào tay phải của cô ta, đều sẽ có thể biến ra hình dáng trong tưởng tượng của cô ta.

- Ba siêu đặc vụ, một khoản chi phí lớn nha!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

- Thiếu gia, chúng ta có cần...

- Không cần!

https://thuviensach.vn

Gã áo đen còn chưa nói hết, Thường Nhạc đã ngắt lời hắn, hắn hiểu được ý tứ của gã áo đen, siêu đặc vụ xuất hiện. Đây đã vượt qua một cuộc tranh đấu xã hội đen bình thường.

Đám Ninja Nhật Bản và siêu đặc vụ của Mỹ đến Trung Quốc lần trước, thật sự không đáng nhắc đến.

- Khách sạn Hoa Hồng!

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm địa điểm trong phần tư liệu cuối cùng, thật không ngờ, lần đầu tiên bọn chúng lại không rời khỏi Trung Quốc, điều này chỉ có thể chứng minh rằng chúng đang đùa với Tử Thần.

- Chúng ta đi!

Thường Nhạc hít sâu một hơi, cố gắng loại bỏ cảm xúc bực bội. Thần thái tự tin, phóng khoáng trở lại trên gương mặt hắn.

Màn đêm dường như tĩnh lặng hơn, gió đêm lạnh lùng phất ngang qua mặt. Mang theo hơi thở khô ráo, trên đường phố tiếng cánh cửa cũ kỹ kẽo kẹt vang lên, giống như tiếng rên rỉ thống khổ.

- Hỏa Thần, vì sao cô luôn cau mày?

Có ba người đứng phía ngoài khách sạn Hoa Hồng, một người trong số đó vẫn luôn nhắm mắt, dường như trời có sập xuống cũng chả ảnh hưởng gì tới gã, một bóng hình khác trôi nổi bất định, biến hóa không ngừng, người còn lại là một mỹ nữ tóc vàng.

Mỹ nữ tóc vàng nhẹ nhàng lắc đầu, ánh mắt hướng ra bầu trời đêm, thần sắc cổ quái nói:

- Không biết tại sao trong lòng tôi có chút bất an, dường như tối nay sẽ xảy ra chuyện gì đó.

https://thuviensach.vn

Bóng đen hư ảo kia nghe thấy câu nói này, hắn cười "xì" một cái:

- Hỏa Thần, cô cho rằng trên đời này có người có thể uy hiếp được chúng ta sao?

- Đúng vậy, dựa vào sự liên thủ của ba chúng ta, trên đời này người khiến cho chúng ta bất an sợ rằng còn chưa ra đời!

Gã đặc vụ số 1 đang nhắm mắt lại kia lộ ra một nụ cười lạnh lẽo.

- Thật vậy sao?

Một thanh âm vặn hỏi lạnh lùng vang lên ở phía sau bọn họ.

Ba người cùng biến sắc.

Trong bóng đêm, thân ảnh của Thường Nhạc như âm hồn từ địa ngục, toàn thân hắn không nhìn ra bất cứ sơ hở gì, còn trong ánh mắt của tên áo đen ở bên cạnh hắn thì không ngừng phát ra sự hưng phấn.

- Mày là Thường Nhạc!

Đôi mắt của mỹ nữ tóc vàng co rút lại, trong đầu lóe lên một ý nghĩ, không kìm nổi mà thốt lên.

- Thông minh, trả lời chính xác nhưng không có thưởng!

Thường Nhạc liếc mắt khen ngợi mỹ nữ tóc vàng, lại nhẹ nhàng chuyển hướng:

- Nếu đã biết tao là Thường Nhạc, như vậy nên biết rõ luật lệ của Thường Nhạc.

- Hừ, mày muốn gì?

Tử Thần lạnh lùng hừ một tiếng.

https://thuviensach.vn

- Kim Ngưu, tôi rất ngứa mắt thằng kia!

Thường Nhạc khẽ nhíu mày, chỉ thấy Kim Ngưu trong Mười hai chòm sao ở bên cạnh đã giơ nắm đấm lên và xông vào đánh.

Tử Thần khóe miệng lộ ra một nụ cười châm chọc:

- Người luyện võ bình thường mà cũng dám mất mặt ở đây.

Vừa dứt lời, Tử Thần bỗng cảm giác có chỗ không ổn, không khí dường như ngày càng khô ráo, càng ngày càng khiến cho người ta hít thở khó khăn, tất cả nguyên nhân đều đến từ một chỗ - nắm đấm của Kim Ngưu.

Thời gian chờ đợi trôi qua, Kim Ngưu nắm chặt tay, trở thành quyền cước trong nháy mắt, sau đó tung ra, rõ ràng là muốn giáo huấn Tử Thần một trận, nhiệm vụ bảo vệ Thạch Tán Y thất bại, khiến cho Kim Ngưu nhịn một bụng hỏa khí, hiện tại gã cần phải giải tỏa.

Quyền này vừa xuất ra, không khí như bị đốt cháy, khô khốc tới mức khiến cho người ta bị sặc, nắm đấm xuất hiện trong vòng hai thước trước mặt Tử Thần, nhanh tới mức khiến người ta khó có thể tưởng tượng được.

Tử Thần cả kinh, đột nhiên mở mắt, một ngọn lửa nóng rực từ mắt hắn phóng thẳng ra. Nắm đấm của Kim Ngưu tránh không kịp, cứng rắn hứng chịu ngọn lửa, sau khi xâm nhập vào cơ thể hóa thành một cơn sóng trào dâng mãnh liệt.

Ngọn lửa một lần nữa xuất hiện khi Kim Ngưu chưa kịp hồi sức trở lại, khiến Kim Ngưu khiếp sợ chính là bản thân Tử Thần không cần hồi khí, căn bản không cần bất cứ điểm dừng nào, chỉ đơn thuần dựa vào ánh mắt, động tác cực nhanh, khiến cho Kim Ngưu nằm mơ cũng khó có thể ngờ tới.

Kim Ngưu hiểu ra nếu bản thân cố chống đỡ, có lẽ gã sẽ rất khó thủ thắng, nếu không thể đỡ được, vậy việc duy nhất có thể làm là lui.

https://thuviensach.vn

- Ầm!

Ánh mắt Tử Thần đánh hụt, một lực đạo khủng khiếp khiến cho bụi đất tung bay bốn phía.

Thường Nhạc giống như không nhìn thấy trận đấu ở bên này. Ánh mắt của hắn tập trung trên người mỹ nữ tóc vàng, nghiền ngẫm nói:

- Mỹ nữ. Cô rất thông minh nhưng cũng rất ngu xuẩn! Ngọn lửa trong tay Hỏa Thần đã bắt đầu nhen nhóm, chỉ cần cô nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể chế tạo tỉ mỉ ra một quả bom, cô vẫn đang lặng lẽ chờ đợi, chờ đợi một cơ hội.

- Cô có thể cảm thấy bất an, đây là chỗ thông minh của cô. Nhưng cô lại bắt cóc Thạch Tán Y, đây lại là việc làm ngu xuẩn nhất.

Thường Nhạc ung dung cười, thoạt nhìn giống như đang tán dóc với bạn bè.

Hỏa Thần xinh đẹp điềm nhiên mỉm cười:

- Tôi rất muốn thử xem Thường đại thiếu gia lợi hại cỡ nào.

Vừa nói, ngọn lửa ban đầu lại biến thành một quả bom dạng lỏng.

- Nghe nói uy lực của bom dạng lỏng rất lớn, có điều tôi sợ rằng nếu bom nổ ngay trước mặt cô, liệu mỹ nữ tóc vàng còn tồn tại hay không?

Thanh âm của Thường Nhạc vẫn ôn hòa như đang nói chuyện phiếm với bạn bè.

- Anh...

Khuôn mặt xinh đẹp của Hỏa Thần khẽ biến sắc. Cô rốt cuộc đã phát hiện ra chuyện đáng sợ nhất, trong bóng đêm, có một mũi tên đang chiếu thẳng

https://thuviensach.vn

vào đôi tay của cô ta. Loại cảm giác này giống như bị cởi truồng để cho rắn độc trông chừng.

Cô thậm chí còn hoài nghi: Chỉ cần bom dạng lỏng vừa rời khỏi tay, như vậy sẽ ngay lập tức phát nổ, mà bản thân mình...Điểm duy nhất có thể bị bom nổ lan tới chính là khuôn mặt mình.

Hô hấp của cô ngày càng dồn dập, cô nắm chắc 60% có thể tránh được mũi tên này, nhưng cô lại không có bất cứ dũng khí nào để tránh né, 40% còn lại cũng đủ để đánh bại sự tự tin trong cô.

Bom chất lỏng vẫn ở yên trong tay cô, lần đầu tiên cô phát hiện, năng lực dị thường của mình lại có thể trở thành trói buộc đáng ghét.

Mồ hôi theo mái tóc vàng chảy xuống dưới khiến Thường Nhạc hài lòng mỉm cười, cái hắn cần chính là hiệu quả như vậy, loại hiệu quả này khiến cho người ta phát điên, ánh mắt hắn lại tập trung đến bóng dáng mơ hồ bất định.

- Nghe nói ảo thuật của mày rất lợi hại, phàm là người mày từng tiếp xúc qua, đều có thể biến thành những thứ mà mày muốn, đúng không?

Thường Nhạc bước về phía trước, nghiền ngẫm nhìn hắn.

- Không sai!

Thanh âm kia hơi khàn khàn, trong thời gian ngắn căn bản khó có thể phân biệt là nam hay nữ.

Thường Nhạc đưa tay ra, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác:

- Cho mày một cơ hội, xem Thường Nhạc tao có thể biến thành cái gì. Cơ hội chỉ có một thôi!

https://thuviensach.vn

Bóng đen biến ảo không ngừng kia bỗng nhiên dừng lại, gã không ngờ rằng, Thường Nhạc lại có thể làm như vậy, trong suy nghĩ của gã, cho dù là dị nhân cấp B-5 cũng không dám dễ dàng tiếp xúc với gã, huống hồ thoạt nhìn, tên nhóc này cũng chỉ cấp C-5, chẳng lẽ hắn điên rồi?

Đương nhiên, Huyễn Thần đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội đặt ngay trước mắt, thân thể gã nhanh chóng di chuyển về phía Thường Nhạc, tốc độ rất nhanh, nhanh đến mức dùng mắt thường thì khó có thể phân biệt được.

Rõ ràng, gã cũng phòng bị xem Thường Nhạc có ra cái chiêu quái quỷ gì không!

Nhanh chóng duỗi tay ra, tiếp xúc với tay của Thường Nhạc một cái, tất cả đều quá thuận lợi rồi, thuận lợi tới mức khiến cho Huyễn Thần cũng hoài nghi...

Khi thân hình của gã và Thường Nhạc duy trì một khoảng cách, gã giống như phát hiện ra một chuyện không thể tin nổi, kinh ngạc kêu lên:

- A...

- Vì...vì...vì sao lại như vậy?

Gã dùng tay sờ khuôn mặt mình, khuôn mặt hư ảo lúc trước đã biến mất, thay vào đó rõ ràng lại mặt một con chó.

Tiếp xúc với đám lông chó xù kia, gã gần như muốn phát điên... Đáng lẽ ra tấm da này phải hiện ra khuôn mặt của Thường Nhạc, nhưng tại sao lại xuất hiện trên mặt gã? Vì sao lại như vậy?

Thường Nhạc vui vẻ cười:

- Thật không ngờ rằng, hóa ra Huyễn Thần danh chấn thiên hạ chính là một con chó!

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tao không phải là chó!

Huyễn Thần điên cuồng kêu lên, gã không thể chịu nổi việc dị năng của mình lại phát tác trên chính người mình, ánh mắt gã tràn đầy sự hung ác, thân thể không ngừng run lên.

- Tao nói mày là chó thì mày chính là chó!

Thường Nhạc nở nụ cười tà ác:

- Cho dù mày không phải là chó, tao cũng khiến mày biến thành một con chó, vĩnh viễn là một con chó!

Chỉ thấy Thường Nhạc vung tay lên, không khí xung quanh bắt đầu ngưng đọng lại, ánh mắt Huyễn Thần lộ ra vẻ kinh hãi, gã phát hiện cơ thể mình lại không chịu sự khống chế của bản thân, thậm chí còn từ từ cong xuống.

Mỹ nữ tóc vàng bên kia cũng kinh ngạc, Huyễn Thần hùng mạnh đang nằm úp sấp dưới mặt đất, mặt chó và tư thế của một con chó...Nhưng Thường Nhạc vẫn chưa hài lòng, tay hắn vẫn tiếp tục múa may.

Huyễn Thần bò tới trước mặt hắn, sau đó bị Thường Nhạc dùng chân điên cuồng đá lên, hung tợn mắng:

- Con mẹ nó, tao bắt mày phải biến đổi...Ha ha, mày đã biến đổi, mày không phải rất lợi hại sao?

- Bụp, bụp!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dùng sức đạp mấy cái, Huyễn Thần thống khổ rên rỉ.

Kim Ngưu thấy lão đại nhanh như vậy đã giải quyết xong trận đấu còn mình vẫn đang ở thế hạ phong, gã không khỏi lo lắng:

- Con mẹ nó!

Kim Ngưu rống giận gào lên.

- Xoẹt!

Một sợi ngân long lóe sáng phá tan cát sỏi bay loạn trong hư không, giống như thần vật hiện ra từ một không giác khác, lách khỏi cánh tay trái của Tử Thần, khí tức quỷ dị trong nháy mắt bắt đầu tấn công đôi mắt của Tử Thần.

Tử Thần cũng có chút giật mình kinh hãi nhưng gã vẫn tỏ ra vô cùng thoải mái, cũng rất tao nhã, nhưng khóe mắt gã hiện lên một tia kinh ngạc.

Kim Ngưu lợi dụng dòng khí tấn công cực nhanh, thân thủ của Tử Thần cũng rất nhanh. Trong khoảnh khắc sai bước, trong ánh mắt kia tiếp tục phát ra một luồng ánh sáng tấn công, dường như không hề sợ hãi lợi thế của dòng khí công kích của Kim Ngưu.

- Bụp!

Tử Thần buồn bực hừ một tiếng, lại bị Kim Ngưu đá trúng một mông, thật không ngờ trong giờ phút quan trọng như thế này Kim Ngưu lại có thể từ bỏ nắm đấm uy lực và dòng khí công kích mà dùng đôi chân tà ác.

Kim Ngưu tung ra một cú đá khác, chân khác cũng nhanh chóng tung ra, nắm đấm vung lên, cũng là từ trên bàn chân, nắm đấm sắc bén có mặt ở khắp nơi, không đâu không có, vô cùng sắc bén.

Tử Thần đổ người xuống. Thân mình xoay tít như một con quay xoáy dựng lên trong không trung, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Hủy diệt!

Kim Ngưu đá trật một cước, liền biết không ổn, mà lúc này không khí trở nên vô cùng ảm đạm, ánh nắng biến mất, trời đất biến sắc, một luồng sức mạnh kì dị dâng lên từ bốn phương tám hướng, dường như có một tấm lưới vô hình đang cuốn chặt lấy gã.

Trên da thịt xuất hiện một hình xoắn ốc đang chuyển động, gần như muốn xé rách cơ thể hắn thành nhiều mảnh. Còn thân ảnh của Tử Thần đã biến mất, vào lúc này, một cái bóng hư ảo hiện ra bên cạnh Kim Ngưu, hóa ra Thường Nhạc không biết từ lúc nào đã chán đá Huyễn Thần.

Lúc này, Huyễn Thần giống như một con chó chết nằm trên mặt đất, thân thể không ngừng run rẩy.

Máu tươi không ngừng chảy ra từ miệng, bộ dạng vô cùng thê thảm.

Thường Nhạc cũng không có bất cứ động tác gì, chỉ ngửa mặt đối diện với hư không. Một ngọn lửa màu vàng xuất hiện từ giữa đất trời, chỉ có một ngọn lửa, một ngọn lửa vô cùng mãnh liệt, giống như biến ra từ địa ngục vậy!

Nhìn Thường Nhạc vẻ mặt trấn tĩnh, trong đầu Tử Thần lại có chút để ý.

Khóe mắt Thường Nhạc lộ ra một ý cười khinh bỉ, dường như đã nhìn rõ tâm tư của Tử Thần, thấy vẻ mặt khiếp sợ của đối phương, dường như lại càng tỏ vẻ thương hại.

Trong lòng Tử Thần không khỏi tức giận, nhưng gã cũng cảm nhận được sát khí và khí thế độc đáo của Thường Nhạc.

Bỗng nhiên lúc đó cả người Tử Thần run mạnh một cái, gã có một loại ảo giác, dường như ngọn lửa gã vừa phóng ra vừa rồi đã bật trở lại. Nhưng gã lập tức tỉnh táo trở lại, đó là chuyện không thể nào.

https://thuviensach.vn

- Bùm!

Trong lúc gã còn đang hoài nghi, ngọn lửa trước mắt bỗng bùng nổ, ngọn lửa này vừa tiếp xúc với ngọn lửa của y, mà ngọn lửa này không ngờ lại được phóng ra từ mắt của Thường Nhạc.

- A!

Tử Thần thống khổ kêu lên một tiếng, đôi mắt gã vô cùng đau đớn, cũng không cách nào mở mắt được.

Đối với việc một người lợi dụng dị năng của đôi mắt mà nói, nếu như mất đi đôi mắt, như vậy chẳng khác nào đã mất đi tất cả. Kim Ngưu kinh sợ ngây ngốc nhìn toàn bộ sự biến hóa này.

Gã lặng lẽ cân nhắc một chút, vừa rồi nếu như gã đón nhận đòn công kích của Tử Thần, chỉ sợ không chết cũng tàn phế... Mà lão đại lại đánh bại Tử Thần, haizz lão đại đúng thật là lão đại, quả là biến thái....

- Nhớ cho kỹ đừng bao giờ chọc vào tao!

Thường Nhạc dùng ánh mắt thương hại chằm chằm nhìn Tử Thần.

Nhưng đối với Tử Thần mà nói, sự thống khổ bây giờ mới chính thức bắt đầu, chỉ thấy Kim Ngưu dưới sự ra hiệu của Thường Nhạc, hưng phấn xông tới, như một cơn lốc xoáy điên cuồng quét ngang mặt đất, Kim Ngưu điên cuồng tung ra những nắm đấm với tốc độ quả thực đã đạt tới sự biến thái.

Thường Nhạc gật đầu tán thưởng, Kim Ngưu này cần dạy dỗ một chút, tin rằng về mặt biến thái hắn là sẽ không hề thua kém Xử Nữ.

Nếu như Kim Ngưu biết ý nghĩ của lão đại mình, sợ rằng sẽ bị dọa cho ngất xỉu.

Ánh mắt Thường Nhạc chuyển đến Hỏa Thần, mỹ nữ tóc vàng.

https://thuviensach.vn

Tiếp xúc với ánh mắt ôn hòa của Thường Nhạc, thân thể Hỏa Thần khẽ run lên, “ma quỷ” – cái từ này bỗng bật ra trong đầu cô ta, người đàn ông trẻ tuổi đẹp trai đứng trước mặt cô ta nhìn qua có vẻ không hề có bất cứ sự up hiếp lại là sự tồn tại đáng sợ nhất.

Lúc này, trên mặt cô ta chảy đầy mồ hôi.

Thường Nhạc hứng thú nhìn Hỏa Thần, thần sắc mang theo chút nghiền ngẫm, lại có chút dâm đãng, vẫn thường nghe nói mấy cô bé nước ngoài có bộ ngực lớn, bây giờ vừa thấy, quả nhiên lớn thật.

Nếu chỉ đơn thuần so sánh với Tần Uyển, lại có một loại tư thế, đặc biệt là dưới tấm thân mồ hôi ướt át, có một loại cảm giác nhanh chóng bùng nổ, thật sự là rất mê người.

Phía dưới quần cũng bắt đầu ẩm ướt rồi, Thường Nhạc rất muốn nhìn xem khi mỹ nữ này toàn thân trên dưới đều ẩm ướt, rốt cuộc sẽ biến thành bộ dạng gì? Nghĩ tới đây, hắn tà ác cười:

- Nhân Mã, tiếp tục duy trì trạng thái này, chỉ cần cô ta động đậy, lập tức bắn quả bom dạng lỏng kia, tôi muốn nhìn thử một chút sau khi ăn phải bom của chính mình, cô ta sẽ biến thành cái dạng gì...

Ha ha...

Nhân Mã nghe được câu này, cung tên phát ra tia sáng càng chói mắt, Hỏa Thần thì rất muốn khóc.... Kích động muốn tự sát nhưng bây giờ cho dù cô ta có muốn chết, cũng không hề có con đường lựa chọn nào khác.

Khách sạn Hoa Hồng năm sao vô cùng yên tĩnh, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì căn bản cũng không ảnh hưởng đến bên trong, có lẽ người bên trong căn bản cũng không ngờ rằng, siêu đặc vụ của Mỹ lại dễ dàng bị giải quyết đến thế!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nghênh ngang mở cửa quán bar, trực tiếp bước vào bên trong.

- Thưa ngài, thật xin lỗi, toàn bộ chỗ này đã được Ti tiểu thư bao hết rồi ah...

Một người trung niên mập mạp tươi cười từ bên trong đi ra ngăn cản hắn.

- Tôi là Thường Nhạc!

Vừa dứt lời, thân thể tên mập kia khẽ run lên, theo bản năng nhìn sang bên cạnh.

Người lăn lộn ở trong giới này, không ai không biết Thường Nhạc, nếu thực sự không biết, như vậy chỉ có thể nói tên đó chưa đủ tư cách, phàm là người nên biết mà không biết thì kết cục của bọn họ sẽ rất thê thảm.

Rõ ràng tên mập là một người thông minh, gã nhanh chóng biến mất trước mặt Thường Nhạc.

- Cô nhỏ, tôi đến rồi.

Thường Nhạc vừa bước lên tầng trên, thì đã cảm giác được hơi thở của Thạch Tán Y, loại hơi thở quen thuộc này khiến hắn trở nên thư thái. Hắn vô thức nắm chặt tay lại, đã lâu rồi chưa có cảm giác tức giận như vậy. Loại cảm giác này khiến hắn có chút kích động, có chút hưng phấn.

- Cộc cộc cộc!

Tiếng gõ cửa theo tiết tấu như vậy khiến ngay bản thân Thường Nhạc cũng không tin nổi lúc này hắn lại dịu dàng như thế.

- Tôi đã nói rồi, không có mệnh lệnh của tôi, không cho phép bất cứ ai vào.

https://thuviensach.vn

Một thanh âm trong trẻo mà có phần non nớt từ trong phòng truyền ra, trong nháy mắt đã nhìn thấy một cô bé tóc vàng xinh đẹp.

Cô gái này chắc khoảng mười hai tuổi, điều này khiến cho Thường Nhạc bất giác nghĩ tới bảo bối nhà mình, cô bé tóc vàng nhìn thấy một người lạ đứng bên ngoài, thần sắc có chút ngẩn ngơ.

Thường Nhạc nhìn thấy Thạch Tán Y bị trói trên ghế, thần sắc tiều tụy khiến hắn có chút đau đớn....

- Mẹ nó!

Thường Nhạc rống giận một tiếng, cô bé còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc nhấc bổng lên, hung hăng ném lên mặt đất.

- A!

Thạch Tán Y không ngờ hắn tìm thấy mình nhanh như vậy, nhưng khi cô thấy Thường Nhạc ném cô bé kia lên mặt đất, gương mặt tuyệt mỹ của cô hiện lên sự kinh hoàng.

Thường Nhạc căn bản không quan tâm đến nhiều thứ như vậy, hắn đi đến trước mặt Thạch Tán Y, ôn nhu cởi sợi dây thừng trên người cô, mà lúc này một thanh âm non nớt cũng vang lên.

- Tiểu Kim, em làm sao vậy? Ai...

Một cô gái thanh tú người Trung Quốc cũng khoảng mười một mười hai tuổi vừa lúc đi từ trên tầng xuống, thấy cô bé tóc vàng nằm trên mặt đất, hoảng hốt chạy tới đỡ cô bé tóc vàng lên.

Lúc này, Thạch Tán Y đã khôi phục thần sắc, lo lắng nói:

- Tiểu Tuyết, Tiểu Kim có sao không? Anh ấy không cố ý làm vậy...

https://thuviensach.vn

- Câm mồm!

Cô gái thanh tú kia trực tiếp ngắt lời Thạch Tán Y, chỉ thấy bàn tay nhỏ bé của cô động một cái, từ lòng bàn tay cô phát ra một luồng sáng thánh khiết, dần dần bao phủ lấy cô bé tóc vàng kia.

- Thánh quang trị liệu!

Thường Nhạc khẽ biến sắc, hắn nhớ rõ bà nội từng nói với mình, trong giới dị nhân có một thứ gọi là thánh quang trị liệu, loại dị năng này cũng có thể được di truyền, mà ở Trung Quốc có được loại dị năng này cũng là...

- Con mẹ nó!

Tuy rằng người kia cao cao tại thượng, giống như sự tồn tại của một vị thần, nhưng lại gào thét ngay trước mặt người con gái mà mình yêu thương, điểm ấy Thường Nhạc căn bản không thể dễ dàng tha thứ, hắn trực tiếp bước về phía cô gái thanh tú kia.

- Thường Nhạc, đừng!

Thạch Tán Y căng thẳng, vội vàng ngăn cản, nhưng Thường Nhạc không hề dừng lại.

- Lặp lại những lời cô vừa nói lúc này một lần nữa!

Thường Nhạc đi đến trước mặt cô gái thanh tú, trên mặt hắn không nhìn ra bất cứ sắc thái phẫn nộ nào, tĩnh lặng như nước, còn cô gái thanh tú kia cũng đã trị thương xong cho cô bé tóc tóc vàng.

Cô gái thanh tú ngẩng đầu, chán ghét nhíu mày:

- Bây giờ Tiểu Kim cần nghỉ ngơi, nếu anh còn muốn giữ mạng sống, thì tốt nhất nên cút ra ngoài trước, quỳ trên mặt đất mà sám hối đi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng coi như đã nhìn thấy nhân vật còn “trâu bò” hơn mình, đương nhiên, cô ta muốn “trâu bò”, Thường đại thiếu gia còn có thể “trâu bò” hơn.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 162: Đánh Nhân Vật Lớn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc đột nhiên cúi người xuống, lấy tay vỗ bả vai cô gái xinh đẹp, vẻ mặt kỳ quái nói:

- Cô em, tôi rất thích lời nói của cô, tuy nhiên... cũng rất chán ghét nhắc tới ông nội, cô hiểu chưa?

Cô gái xinh đẹp nhíu mày, hiển nhiên còn chưa hiểu rõ ý, mà Thường Nhạc sau khi túm lấy bả vai của cô, chỉ nhẹ nhàng dùng lực, cả người cô gái bị hắn nhấc lên.

- Sao? Cảm giác thoải mái không?

Bàn tay hắn bóp chặt cổ họng khiến cô cảm thấy khó thở, ra sức giãy dụa, mà Thường Nhạc lại lộ ra vẻ tươi cười, ôn nhu dò hỏi.

- Thường Nhạc, mau thả cô ấy ra, chúng ta không thể trêu vào.

Mắt thấy cô gái ngày càng giãy dụa kịch liệt, Thạch Tán Y vội vàng kéo tay Thường Nhạc.

- Bịch!

Thường Nhạc buông tay, ném cô gái xinh đẹp xuống đất, cảm giác đau đớn do mông đột nhiên tiếp xúc với mặt đất khiến mặt cô tái nhợt.

- Không thể trêu vào?

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, dường như đang suy nghĩ điều gì.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này, cô gái tóc vàng đã tỉnh táo lại, nghe thấy lời Thường Nhạc nói, trên khuôn mặt nhỏ nhắn liền lộ ra vẻ ngạo nghễ:

- Tôi cảnh cáo anh, cha tôi là nhân vật lớn, nhân vật nhỏ như anh tuyệt đối không thể đụng tới.

- Nhân vật lớn?

Thường Nhạc nhíu mày, xem ra có chút do dự.

Cô gái tóc vàng thấy tình cảnh này lại càng thêm đắc ý, nhờ cô gái xinh xắn kia điều trị, vết thương nhẹ ban đầu đã sớm khỏi hẳn, nhanh chóng từ dưới đất đứng lên, ánh mắt khinh bỉ nhìn Thường Nhạc:

- Anh tên là Thường Nhạc, tôi nhớ kỹ rồi. Hừ, hiện tại anh nên biết hối hận đi!

- Hối hận?

Thường Nhạc bước về phía trước hai bước, cô gái tóc vàng còn chưa kịp phản ứng, đã bị hắn một phát đạp ra ngoài.

- Bịch!

Thân hình nhỏ xinh đập vào vách tường, nặng nề rơi xuống đất, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Thạch Tán Y và cô gái còn lại vô cùng kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, hắn thay đổi quá nhanh khiến cho người khác không thể tiếp nhận nổi.

- Mẹ kiếp, bố đánh nhân vật lớn đấy!

Thường Nhạc thô lỗ nhổ nước bọt, hung tợn nói.

https://thuviensach.vn

Khi Thường Nhạc chuyển ánh mắt về phía cô gái nhỏ xinh, thân hình cô bất giác run rẩy. Giờ phút này, cô mới biết thế nào là sợ hãi.

Bình thường, dù ở bất kể nơi nào, cô đều là công chúa. Nhân vật lớn có vô số nhưng bất cứ kẻ nào nhìn thấy cô đều phải nịnh nọt, nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa.

Nhưng hiện tại, người này hết lần này tới lần lại đều không coi cô ra gì, lúc này cô mới thực sự hối hận. Sớm biết vậy cô sẽ mang theo vài người đi cùng... Hoặc là không bắt Thạch Tán Y tới đây diễn trò cho các cô.

Vốn là muốn trách cứ Tiểu Kim, đều tại cô đưa ra chủ ý, người cũng là do cô dẫn tới, nhưng hiện tại Tiểu Kim cũng thê thảm như cô.

- Thường Nhạc, chúng ta đi thôi!

Thạch Tán Y hiện tại đã muốn khóc, thằng cháu không sợ trời không sợ đất này. Hắn còn không biết mình đã gây bao nhiêu tai họa, sự việc dù sao cũng đã xảy ra, chỉ hi vọng đừng quá nghiêm trọng.

- Làm đi. Không phải vừa rồi cô rất chảnh sao? Hiện tại bộ dạng thảm hại như thế này rồi, tôi nói cho cô biết, trong từ điển của thiếu gia tôi không có hai từ thương hại!

Thường Nhạc trước khi đi, lại xông tới, đạp mạnh cô gái xinh đẹp mấy phát, lúc này mới thoả mãn cùng Thạch Tán Y đi ra khỏi khách sạn.

- Ha ha, thiếu gia, cậu mau nhìn xem.

Vừa đi ra, hắn liền nhìn thấy Kim Ngưu nở nụ cười dâm đãng đi tới.

- Củ chuối thật!

Nhìn thấy thân hình lả lướt từ dưới nước ngoi lên, ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, không kìm nổi bèn đứng lên tán thưởng, hóa ra, Hỏa Thần vẫn

https://thuviensach.vn

duy trì trạng thái căng thẳng, bộ quần áo bó màu trắng lúc này hoàn toàn đã ướt mồ hôi.

Nhìn kỹ lên phía trên, lại mơ hồ nhìn thấy nụ hoa màu tím nhạt...

- Không mặc áo ngực!

Thường Nhạc hít một ngụm khí lạnh, tế bảo toàn thân bắt đầu trở nên hưng phấn.

- Ôi chao!

Màn trình diễn phấn kích vừa bắt đầu, trên tai truyền đến một trận đau đớn khiến Thường Nhạc không kìm nổi kêu lên. Hóa ra, bàn tay nhỏ nhắn của Thạch Tán Y đã ôn nhu "vuốt ve" tai Thường Nhạc.

- Cô nhỏ, tuy rằng ánh mắt của cháu cưỡng gian Hoả Thần nhưng tâm cháu lại thuộc về cô.

Thường Nhạc vẻ mặt uỷ khuất, sau khi Thạch Tán Y mền lòng buông tay, hắn lập tức nói:

- Thôi được rồi, hôm nay thiếu gia tâm tình không tệ, Hỏa Thần, cô nhảy điệu vũ thoát y cho thiếu gia xem, tôi sẽ bỏ qua cho cô!

- Thiếu gia, Kim Ngưu, cũng tùy anh quyết định!

Một tên đầu sói khác đi cùng kêu lên.

- Hừ!

Thạch Tán Y nghiêng đầu qua.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, cười nói:

- Cô nhỏ, vừa rồi cháu chỉ nói đùa với cô ta một chút, chúng ta đi thôi!

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn trừng mắt về phía Kim Ngưu.

Kim Ngưu lập tức hiểu rõ, quay lại điệu thoát y, mặc dù hiện trường không có chút thoải mái, nhưng quá trình thưởng thức cũng có chút thú vị.

Trong khi Kim Ngưu đang bận quay vũ điệu thoát y thì Thường Nhạc và Thạch Tán Y đã ngồi trên chiếc Cadillac Limousine màu đen.

- Cô nhỏ, rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Cho tới khi thực sự đem Thạch Tán Y nửa ôm vào trong ngực, Thường Nhạc mới quan tâm tới sự việc đã xảy ra.

- Hai cô ấy chỉ là cô gái nhỏ mê phim ảnh, muốn bắt cô lại, biểu diễn cho họ xem, chỉ đơn giản như vậy thôi.

Cảm nhận được hơi thở đàn ông nồng đậm của Thường Nhạc, Thạch Tán Y có chút choáng váng.

Đứa trẻ ngày trước cuối cùng cũng đã trưởng thành.

Nhưng, nghĩ đến những chuyện đã xảy ra tối nay, cô không tự chủ được nhíu mày:

- Thường Nhạc, cháu có biết họ là ai không?

- Bất kể bọn họ là ai, chỉ cần gây bất lợi đối với cô nhỏ, cháu đều sẽ làm như vậy.

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói.

Thạch Tán Y trong lòng cảm thấy vui vẻ, lập tức trầm giọng nói:

- Cô gái tóc vàng tên là Tiểu Kim, cha cô ta được coi là vị thần trong các chiến sĩ siêu cấp nước Mỹ.

https://thuviensach.vn

- Thật là đáng sợ!

Thường Nhạc toát mồ hôi, vị thần của các chiến sĩ siêu cấp, theo như lời đồn đãi cấp bậc A – một nhân vật lớn, nghe nói 90% chiến sĩ siêu cấp của nước Mỹ là do ông ta đào tạo ra, năm mươi tuổi mới có một con gái vì vậy ông ta cực kỳ cưng chiều. Ở nước Mỹ, con gái ông quả thực chính là một nàng công chúa.

Thạch Tán Y thoáng dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Cô gái còn lại tên là Tuyết, có lẽ cháu chưa nghe nói quá, nhưng nếu thêm một danh hiệu phía trước, cháu sẽ rõ ngay.

- Thêm danh hiệu gì?

Sau khi mồ hôi tan biến, Thường Nhạc đã khôi phục lại vẻ bình thường, chính mình cũng không phải quá sợ hãi, dù sao cũng đã đánh rồi, lợn chết không sợ bỏng nước sôi. Đừng nói là vị thần trong các chiến sĩ siêu cấp, cho dù thật sự là thần thánh, Thường Nhạc cũng đều phải nhổ râu bọn họ.

- Nguyên danh là Phong Tuyết, cha là Phong Vô Hình, ông nội....

- Đừng nói nữa, cháu hiểu rồi.

Khi nghe nói tới Phong Vô Hình, da đầu Thường Nhạc run lên, nếu như nói tới năm dòng họ lớn, dòng họ Công Tôn, dòng họ Lãnh đều được coi là dòng họ tinh anh, thì Phong Vô Hình tuyệt đối là một cá nhân tinh anh.

Tuy rằng có rất ít người nghe nói về ông ta, nhưng để nói tới trình độ dị năng cao như vậy, không thể bỏ qua nhân vật đáng sợ này, đương nhiên cũng không nên đắc tội ông ta.

Điểm chết người nhất vẫn là ông nội Phong Tuyết, một nhân vật lớn khiến người khác đau đầu, chỉ cần Phong lão gia hắt xì hơi, cả quốc gia đều phải

https://thuviensach.vn

run rẩy.

- Ôi!

Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy hối hận.

- Sao vậy?

Thạch Tán Y quan tâm hỏi, cô thật sự sợ thằng cháu bình thường rất ngang ngược này sẽ bị dọa.

Thường Nhạc day trán, có chút buồn bực nói:

- Sớm biết hai cô ấy đều là công chúa cao cấp như vậy, cháu sẽ không đánh họ mà thoải mái một phen, ha ha, đừng nói tới chúng ta có thể trở về hay không, nói không chừng, các cô ấy cũng không rời đi.

Thạch Tán Y không nói gì, hắn vốn quen làm bá vương, chỉ sợ có chọc trời sụp xuống, hắn cũng cho là bình thường.

- Cô nhỏ, ngày mai tới sân bay đi, giờ chúng ta tới khách sạn nói chuyện tâm sự.

Thường Nhạc hoàn toàn thả lỏng cơ thể, từ khi Thạch Tán Y gặp chuyện không may, tinh thần hắn lúc nào cũng căng thẳng.

Thân hình mềm mại của Thạch Tán Y đột nhiên hơi run rẩy, có chút tức giận liếc Thường Nhạc một cái:

- Lịch trình của ngày hôm nay đã sắp xếp cả rồi, tối nay cô nhỏ nhất định phải ra sân bay.

- Cô nhỏ, vậy cô mau chóng trở về, cháu chờ cô.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tiếc nuối nhìn Thạch Tán Y, bộ dạng giống như oán phụ đang chờ đợi người chồng xa cách đã lâu ngày.

Giờ phút này, Thường Nhạc đâu còn hống hách, kiêu ngạo, cứng rắn, Thạch Tán Y dịu dàng liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn vẻ mặt của hắn, chỉ sợ bản thân lại mềm lòng mà ở lại.

Cô bỗng nhiên ngẩng đâu, hôn lên mặt Thường Nhạc một cái, điềm nhiên nói:

- Dừng xe đi, cho cô xuống đây.

- Cháu đưa cô tới sân bay.

Mùi thơm nhẹ nhàng trên mặt toả ra khiến Thường Nhạc cảm thấy toàn thân sảng khoái không tả nổi.

Thạch Tán Y hếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn lên nói:

- Cháu vẫn nên ngoan ngoãn trở về đi.

Sau khi nói xong, cô lại nghiêm sắc mặt nói tiếp:

- Thường Nhạc, sự việc xảy ra tối nay cháu nhất định phải lập tức báo cho bà nội biết.

- Cháu biết rồi.

Trong lòng Thường Nhạc biết rõ rằng, hôm nay đánh vô cùng thoải mái nhưng không có tai nạn chết người, cho nên thế lực của Thường gia có thể ngăn chặn được, nếu không cô nhỏ vốn quan tâm tới hắn cũng sẽ không dễ dàng rời đi như vậy.

- Thiếu gia, giờ chúng ta đi đâu?

https://thuviensach.vn

Giọng nói nam tính hấp dẫn, vẻ mặt anh tuấn tự nhiên, phóng khoáng hiện lên trên kính chiếu hậu.

- Sân bay quốc tế!

Thường Nhạc nhẹ nhàng nhắm mắt lại, khóe miệng lộ ra tia cười lạnh, hắn rất muốn nhanh chóng tìm ra hai hung thủ kia thật ra là ai.

- Sân bay quốc tế?

Biết Thường Nhạc sẽ không làm những việc vô vị, vì vậy gã mặc dù kinh ngạc nhưng cũng nghiêm túc thực hiện mệnh lệnh.

Xe nhanh chóng chạy về phía sân bay quốc tế, màn đêm đen giống như âm hồn không ai có thể nắm bắt được, tài liệu về những việc Thường Nhạc đã gây ra ở khách sạn Hoa Hồng, hiện tại đang ở trên tay của Thường lão gia.

Đọc xong nội dung, cơn buồn ngủ của Thường lão gia lập tức biến mất, ông ta dở khóc dở cười nói một câu vô cùng nguy hiểm:

- Thiếu gia đánh hai cô gái là Tiểu Kim và Phong Tuyết.

- Xem ra ta phải quản chặt thằng nhóc này rồi, nếu việc này còn tiếp tục tái diễn lần nữa, tiểu tổ tông nhất định sẽ làm ra chuyện động trời mất.

Thường lão gia day day thái dương, ông ta nghĩ tới Công Tôn Thị, cũng chỉ có bà mới có thể trợ giúp thằng cháu bảo bối của ông vượt qua kiếp này.

Thường Nhạc không biết rằng ông nội lo lắng cho mình, càng không biết rằng, sự việc vốn đã khá phiền toái lại bị hắn làm cho rắc rối hơn nhiều lần.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 163: Giết Heo, Có Ý Kiến Gì Không?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

-Sân bay quốc tế Đông Phương, bất kể phương diện kết cấu hay điều kiện đều thuộc hạng nhất, dòng người tới đi không ngừng, bộc lộ toàn bộ sự phồn hoa của nó.

Chiếc Cadillac màu đen đỗ ở đó cũng không khiến cho nhiều người chú ý, dẫu sao xe ra vào nơi này toàn là nhãn hiệu nổi tiếng, Ford, Ferrari, Volkswagen, BMV, Lotus, Bentley tùy ý đều có thể thấy được.

- Tiên sinh, ngài có thể cho tôi mượn chút tiền không?

Thường Nhạc vừa xuống xe đã bị người khác chặn lại, giọng nói tiếng Trung không mấy thuần thục, mang theo vài phần cứng ngắc.

Tới tận sân bay quốc tế vay tiền, Thường Nhạc không khỏi khâm phục đối phương, nhìn gã quần áo bình thường, khuôn mặt cực kỳ đẹp trai, phong độ, ý nghĩ đầu tiên của Thường Nhạc chính là nữ giả nam.

Nói cho cùng, Thường Nhạc luôn cho rằng, người đẹp trai hơn mình còn chưa có sinh ra trên đời này, nhưng tiếp xúc với đối phương có bộ ngực vô cùng bằng phẳng kia, hắn bắt đầu dao động đánh giá, nếu như là phụ nữ... bộ ngực kia quả thực quá thái bình.

Nhìn Xử Nữ hai mắt tỏa sáng bên cạnh, hiển nhiên là nam tử hán này đã động sắc tâm.

- Bao nhiêu?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khâm phục ánh mắt của đối phương, trong sân bay rộng lớn như vậy mà lại có thể chọn đúng Thường Nhạc, xem ra gã vẫn là khá để ý mình rồi.

- Mười ngàn đô la Mỹ, nhiều hơn một chút thì một trăm ngàn đô la Mỹ, tôi sẽ trả lại cho anh gấp mười lần.

Nhìn thấy Thường Nhạc mở miệng hỏi, gã kích động, khoa chân múa tay mà nói ra con số.

Lúc này Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu được, vì sao gã lại tìm hắn, hóa ra gã cho rằng hắn là một công tử coi tiền như rác, nói không chừng người khác có là tỷ phú cũng không dễ dàng cho mượn khoản tiền này.

- Cho vay rồi tôi làm sao để có thể đòi lại được tiền?

Thường Nhạc đảo mắt muốn nhìn xem rốt cục đối phương có thân phận như thế nào.

- Tạm thời giữ bí mật được không?

Nghe xong câu này, Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi nói:

- Không thành vấn đề, tôi cho cậu mượn một trăm ngàn đô la Mỹ, cậu nhớ kỹ, tên tôi là Thường Nhạc, chỉ cần cậu nói ra cái tên này, không có ai là không biết.

Đối phương nhận chi phiếu xong cũng không nói lời cảm ơn, dường như cảm thấy việc này là đương nhiên, nhìn bóng dáng Thường Nhạc và Xử Nữ dần đi xa, gã nghi ngờ nói thầm:

- Thường Nhạc? Ta ở Đức cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua, tuy nhiên hắn cũng thật là ngu ngốc, dễ dàng như vậy đã đưa tiền cho tiểu thư ta.

https://thuviensach.vn

Đoán chừng Thường đại thiếu gia nghe nếu nghe được câu này sẽ cảm thấy hối hận với quyết định mà mình cho là sáng suốt.

- Thiếu gia, tại sao người lại cho gã vay nhiều tiền như vậy?

Cô gái hơi khó hiểu hỏi.

- Rất đơn giản, thứ nhất, làn da của gã rất đẹp, không phải là loại người lăn lộn trong xã hội. Thứ hai, gã không có khái niệm về tiền bạc, chắc chắn là sinh ra trong một gia đình giàu có. Thứ ba, người dám lừa thiếu gia ta đây còn chưa có ra đời.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

- Ha ha. Thiếu gia, cậu đúng là biết đầu tư lâu dài, khuôn mặt người thanh niên kia thật sự rất đẹp, tôi thực sự muốn xông tới làm một lần.

Xử Nữ hơi tiếc nuối chẹp miệng.

- Yên tâm, mục tiêu tối nay thuộc về anh, ha ha....

Thường Nhạc hưng phấn cười nói.

- Xin dừng lại!

Khi hai người đi tới cửa phòng làm việc của cơ trưởng, hai gã bảo vệ lập tức tiến lên ngăn cản.

Còn chưa nói hết lời, Xử Nữ nhanh như chớp đánh vào cổ bọn chúng, hai gã bảo vệ toàn thân mềm nhũn ngã xuống.

- Rầm!

Xử Nữ vừa nhấc chân lên, cánh cửa sắt vững chắc lập tức bị đạp đổ.

- Tuyệt vời!

https://thuviensach.vn

Khi nhìn thấy cảnh tượng trong phòng, Thường Nhạc khâm phục một hồi.

Chỉ thấy một gã mập gần một trăm cân đang ở trên người một cô gái thon thả hơn bốn mươi cân, hai người không ngờ lại đang hăng say diễn phim người lớn trong văn phòng làm việc.

Hiển nhiên, bọn họ không thể ngờ tới sẽ có người tiến vào bằng phương thức này, vậy nên cơ trưởng dưới sự kinh hãi tột độ đột nhiên bắn ra.

Tên mập kia từ từ mặc quần áo, hoàn toàn không nhìn ra chút khẩn trương nào, Thường Nhạc cũng rất có kiên nhẫn, hắn ngồi bên cạnh chậm rãi thưởng thức.

Đương nhiên, người hắn thưởng thức là cô gái xinh đẹp kia, khoảng chừng hai mươi tuổi, khuôn mặt cô có thể coi là đoan trang, quần áo có chút hỗn độn, động tác mặc vội vã, thần sắc kích động, ngượng ngùng.

Xử Nữ đi cùng Thường Nhạc chép miệng hai cái, hơi tiếc nuối nói:

- Mặc vào rồi lại phải cởi ra, cần gì phải lãng phí thời gian!

Cơ trưởng phát hiện ánh mắt Xử Nữ đang nhìn chằm chằm mông mình, cơ thể gã đột nhiên ớn lạnh.

- Nên biết mục đích tôi tới đây là gì!

Thường Nhạc rất tán thưởng sự điềm tĩnh của tên mập, đã lâu hắn chưa thấy qua người nào như vậy rồi, có lẽ gã đã từng trải qua sóng gió to lớn hơn.

Tên mập bắt đầu nghiêm túc đánh giá Thường Nhạc, ánh mắt hắn bình tĩnh, không nhìn ra bất kỳ cảm xúc nào:

- Bao nhiêu tiền, ra giá đi!

https://thuviensach.vn

- Mẹ kiếp!

Thường Nhạc không ngờ tới tên mập đáng chết ấy lại cho rằng hắn là kẻ cướp, thổ phỉ, chỉ thấy tay hắn hơi động, một con dao lóe sáng rất nhanh chuyển động.

- A!

Tên mập rống lên thảm thiết, không ngờ con dao nhỏ đã lấy đi một mảnh thịt của hắn.

- Cậu... Cậu rốt cục muốn làm gì?

Sự điềm tĩnh biến mất, thay vào đó là sự kích động.

Thường Nhạc vừa lòng gật đầu, đó mới là bộ dạng hắn muốn nhìn thấy, đôi mắt đen của hắn thoáng hiện lên tia rét lạnh, trong giọng nói mang theo chút nghiền ngẫm nói:

- Giết heo, có ý kiến gì không?

- Không!

Gã nhất thời còn chưa hiểu ý, nhưng khi nhìn thấy máu trên dao của Thường Nhạc, thân hình mập mạp của gã run rẩy:

- Anh bạn, rốt cục là có việc gì, chỉ cần cậu mở miệng, tôi nhất định sẽ làm được.

- Tốt lắm.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, tự nhiên, phóng khoáng mà đi tới trước mặt tên mập, vỗ vỗ bả vai gã, khen ngợi:

https://thuviensach.vn

- Người thông minh không nói vòng vo, nói cho tôi biết, ai là người bảo anh mở ra đường bay đặc biệt, đưa Thạch Tán Y đi.

Xử Nữ bên cạnh nghe được câu này, cuối cùng cũng hiểu rõ, Thường Nhạc làm những việc như vậy, dựa vào khả năng của đám người Kim Ngưu, cho dù đám Huyễn Thần có thể đưa Thạch Tán Y tới nhà kho hạng nhất, nhưng cũng không dễ dàng đưa tới sân bay. Huống chi ở bên ngoài sân bay còn có một nhóm vệ sĩ khác.

Thân hình mập mạp run rẩy, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm Thường Nhạc, quyết tâm nói:

- Chuyện này tôi không biết, không liên quan tới tôi... A...!

Gã còn chưa nói hết lời, một trận đau đớn truyền đến, trên người tên to béo lại mất thêm một miếng thịt, mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ gian tà, cười nói:

- Yên tâm, mục tiêu giết heo lần này của tôi rất đơn giản, chỉ cần làm cho lượng thịt trên người anh bằng với cô ta là được.

Tên mập thiếu chút nữa ngất đi. Làm cho một trăm cân và hơn bốn mươi cân bằng nhau?

- Anh tốt nhất không cần mong có người tới cứu, điều nay căn bản không có khả năng.

Ánh mắt ôn hoà của Thường Nhạc nhìn chằm chằm người tên mập. Con dao nhỏ trên tay hắn phát ra ánh sáng quỷ dị.

- Anh bạn, tôi khuyên cậu tốt nhất không nên ép tôi. Biết chủ mưu của việc này sẽ không có chút lợi ích gì với cậu, nếu cậu thông minh một chút, tốt nhất không nên hỏi nữa.

Tên mập cố nén cơn đau đớn trên người, bắt đầu khuyên bảo Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Hóa ra giết heo cũng phiền phức như vậy.

Thường Nhạc lắc đầu nuối tiếc, con dao nhỏ trong tay xoay tròn, nhanh chóng chuyển động.

- A!

Lần này tiếng kêu thảm thiết của tên mập càng vang dội hơn cho tới tận khi gã đã hoàn toàn hôn mê.

Mà dao kia vẫn đang xoay tròn, trên mặt đất đầy thịt béo, thân dao phát ra ánh sáng màu đỏ quỷ dị, mơ hồ truyền ra tiếng kêu khàn khàn hưng phấn.

Nhìn thấy cảnh tượng ấy, cô gái bên cạnh tên mập run rẩy một trận. Một mùi tanh tưởi từ nửa thân dưới của cô bốc lên.

- Xoẹt!

Con dao nhỏ nhanh chóng cắm vào thịt tên mập, dưới sự đau đớn, gã cuối cùng cũng tỉnh lại. Gã tràn đầy kinh hoảng nhìn Thường Nhạc, miệng không ngừng kêu la:

- Ma quỷ... Ma quỷ....

- Nói cho tôi biết, rốt cục người đó là ai? Nếu không lần này tôi chắc chắn sẽ giết heo.

Thường Nhạc vẫn cười thản nhiên, dường như hắn không phải đang muốn giết người mà chỉ là giết một con heo bình thường.

- Người cậu muốn tìm ở Thanh Long Tuyền, tôi chỉ biết như vậy thôi.

Đồng tử tên mập co rút, ánh mắt chợt loé lên vẻ âm độc:

- Vội vã muốn chết như vậy, tôi sẽ thành toàn cho Cậu!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đương nhiên hiểu được ý tứ trong ánh mắt của gã, hài lòng mỉm cười:

- Như vậy là được rồi, nếu nói sớm một chút thì đã không phải chịu khổ như vậy, tốt lắm, các người cứ tiếp tục việc vừa rồi đi, nhớ cho rõ, coi như hoàn toàn chưa có gì phát sinh!

Xử Nữ đi tới cái cửa đã bị phá hư lúc trước, ngụy trang lại cho tốt, sau đó cùng Thường Nhạc đi ra ngoài, hai gã bảo vệ cũng đã tỉnh lại, bọn chúng day day cổ, không có chút ấn tượng gì với sự việc vừa mới phát sinh, thầm nghĩ:

- Chắc là bị sái cổ!

Sau khi Thường Nhạc đi rồi, tên mập khó khăn đi đến bên cạnh điện thoại, khi gã bắt đầu ấn dãy số, ánh mắt đúng lúc nhìn thấy đống thịt béo trên mặt đất, thân hình run rẩy... cuối cùng lại đặt điện thoại xuống.

- Chúng ta tiếp tục đi!

Trong phòng làm việc của cơ trưởng lại vang lên tiếng rên rỉ.

- Lão đại, các anh em theo dõi người cậu vừa cho vay đã mất dấu vết.

Thường Nhạc vừa đi ra khỏi sân bay, một tên vẻ mặt hèn hạ liền từ trong bóng tối xông ra.

- Đã mất dấu vết?

Thường Nhạc khẽ giật mình, những người đó, dù khả năng không cao, nhưng bản lĩnh theo dõi tuyệt đối là hạng nhất, đừng nói là một người bình thường, cho dù là cao thủ dị năng cấp D, E cũng không thoát khỏi bọn họ.

- Có chút thú vị đây.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc trở nên thâm thuý, thản nhiên nói:

- Mau đi kiểm tra các ngân hàng lớn, chắc chắn gã sẽ dùng chi phiếu để rút tiền, thiếu gia ta còn chưa muốn để nước đổ lá khoai.

- Vâng!

Ánh mắt tên kia sáng lên, âm thầm cảnh cáo chính mình, lần này nhất định không thể để mất dấu vết.

Xử Nữ đi cùng rốt cục khâm phục Thường đại thiếu gia tới cực điểm, tuy rằng thoải mái cấp tiền cho đối phương nhưng lại cho người theo dõi, loại việc tiến hành đồng bộ này, quả thực là xảo quyệt.

- Xử Nữ, có phải anh đang ca ngợi tôi không?

Lời nói của Thường Nhạc làm thức tỉnh Xử Nữ, gã lộ ra vẻ mặt thiện lương nhất, cười nói:

- Lão đại, nghe nói Thanh Long Tuyền là thiên đường của đàn ông, lần này... Ha ha...

- Đúng vậy, phải phấn chấn tinh thần lên, nhất định chú ý đem "súng" bảo dưỡng tốt.

Thường Nhạc ngày càng nhận thấy Xử Nữ này thật đáng yêu, hắn vỗ vỗ bả vai gã, tự nhiên, phóng khoáng cười nói:

- Đi, thiếu gia ta dẫn anh đi.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 164: Chỉ Cần Còn Hơi Thở, Thì Có Thể Sống Lại (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tiêu Tiêu, sau khi hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ Cổ thiếu, mày sẽ đi đâu?

Lạc Vân bám vào bờ vai Tiêu Tiêu, tâm tình của bản thân luôn nằm vào trạng thái vui vẻ, tình trạng thoải mái nhất.

Tiêu Tiêu chép chép miệng mấy cái, nhìn vào bầu trời đêm, khó có được một lần đứng đắn nói:

- Tôi muốn đi thăm em gái, cô bé cũng giống tôi, đều là Tiêu Tiêu, đàn ông béo thì không sao, nhưng một cô gái béo thì... thường xuyên có người khi dễ, lần này về tao nhất định phải dạy dỗ cẩn thận những kẻ dám cười nhạo con bé, cũng biểu hiện chút uy phong của người làm anh.

- Em gái? Tiêu Tiêu, sao tao chưa từng nghe nói vậy?

Lạc Vận vô cùng khó chịu, bản thân vô duyên vô cớ lại có thêm một đứa em gái.

- Tao đi cùng mày, thế nào?

- Hắc hắc, được, nhưng phải cho thêm đồ ăn.

Tiêu Tiêu cười hì hì nói.

- Tiêu Tiêu, cấp trên bảo chúng ta bảo vệ đám người kia, mày cảm thấy oan ức không?

Lạc Vân nghĩ đến đám người Cổ thiếu luôn thích làm chuyện xấu xa, nếu như mình không phải thành viên tổ Ẩn mà nói, thật muốn làm thịt bọn

https://thuviensach.vn

chúng.

- Lạc Vân, loại chuyện này chúng ta vẫn ít để ý tới thì hơn, chúng ta chỉ cần bảo vệ bọn họ là được rồi... Aizzz...

Tiêu Tiêu cũng xem thường đám người kia, nhưng thế thì có cách gì chứ?

- Để tao giúp chúng mày giải quyết phiền phức này thì thế nào?

Một giọng nói lười biếng vang lên bên cạnh bọn họ.

- Ai?

Sắc mặt hai người đồng thời biến đổi, có thể tới bên cạnh bọn họ mà bọn họ lại không có cảm giác, đối phương tuyệt đối là cao thủ.

- Là người xử lý đám rác rưởi.

Xử Nữ và Kim Ngưu đứng hai bên trái phải của Thường Nhạc, Thường Nhạc lạnh nhạt mỉm cười nhìn hai người trước mặt, bằng một loại trực giác, hai người này hẳn là lợi hại hơn vài phần so với đám Siêu cấp chiến sĩ Tử Thần... Thường Nhạc bước từng bước về phía trước, tâm thần Lạc Vân và Tiêu Tiêu nhất thời căng thẳng.

- Nếu muốn đối phó với Cổ thiếu, nhất định phải bước qua cửa của chúng tao!

Lạc Vân và Tiêu Tiêu thoáng nhìn nhau, tâm tình của bọn họ có chút nặng nề, nhưng bọn họ hiểu được có một số chuyện căn bản không cách nào trốn tránh.

Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu, lại tiếc hận nói:

- Bán mạng vì một đám rác rưởi có đáng không? Thiếu gia đây cũng là một lựa chọn tôi, chi bằng chúng mày suy nghĩ đầu nhập cho tao.

https://thuviensach.vn

- Mặc dù chúng là rác rưởi, nhưng cũng là tất cả trách nhiệm, mày nếu muốn tiến vào Thanh Long Tuyền thì nhất định phải bước qua xác bọn tao.

Tay Lạc Vân hơi động, dưới Không gian ý niệm, một phi đao lóe sáng xuất hiện.

- Được!

Ánh mắt Thường Nhạc khẽ sáng lên, đã lâu chưa gặp cao thủ dùng đao, bản thân thật muốn thử xem sao. Hơi thở tập trung vào Lạc Vân, quỷ dị cười nói:

- Hai người nhanh chóng giải quyết tên mập kia, tên này của tôi.

- Hắc hắc, Thiếu gia cậu không sợ ăn không tiêu bị nghẹn sao?

Mặc dù miệng nói như vậy, nhưng Xử Nữ và Kim Ngưu vẫn đồng thời bước dài từng bước về phía trước, thả ra hơi thở phong tỏa giam chặt Tiêu Tiêu.

- Mập chết tiệt, cẩn thận một chút!

Tay Lạc Vân từ từ đưa lên, đao thế phi ra lúc đầu biến ảo thành ba phần, hơn nữa ba chiếc phi đao vận động càng dồn dập hơn. Dần dần đã không còn thấy rõ quỹ tích của phi đao, chỉ còn thấy ba sắc thái mông lung đang xoay tròn trong bàn tay gã.

Lạc Vân giơ tay lên, hai trong ba điểm sáng đánh về phía bên ngoài Tiêu Tiêu, một điểm sáng khác thì lao về hướng Xử Nữ.

Hai phi đao lao về phía Thường nhạc xoay tròn thành hình la bàn rồi bay nhanh tới, tốc độ của nó xem ra không nhanh như phi đao bắn ra, nhưng dòng khí phía trước phi đao lại kéo theo dòng khí phía sau, ở phương diện quỹ tích xuất hiện trạng thái vặn vẹo.

https://thuviensach.vn

Hai tay trái phải của Thường Nhạc biến thành gió nhẹ, khi phi đao đến trước ngực hắn, một vầng hào quang thoáng hiện lên, tốc độ điên cuồng của phi đao không ngờ giảm xuống, cuối cùng rơi vào tay hắn.

Tay Thường Nhạc thoáng run lên, phi đao cứng hơn cả kim cương kia trong nháy mắt đã hóa thành bột phấn...

Ở một bên khác, phi đao lao đến trước mặt Xử Nữ, không khí xung quang Xử Nữ hợp lại, một dòng đạo khí giống như linh xà lao về phía phi đao.

Ti~~~

Dường như nghe thấy tiếng cắt thanh thúy của phi đao trong dòng khí, nhưng sắc mặt của Lạc Vân lại biến đổi... Gã vô cùng rõ ràng phi đao của mình, âm thanh cắt của kim loại tuyệt đối sẽ không như vậy.

Đang~~~

Sau khi dòng khí tản ra, phi đao giống như một miếng sắt vụn bình thường rơi xuống đất, mà ở trên phi đao xuất hiện vô số lỗ hỏng nhỏ... Giống như bị thứ vũ khí sắc bén gì khảm vào.

Lạc Vân hít sâu một hơi, vốn muốn thừa lúc Xử Nữ trở tay không kịp để tiêu diệt đối phương, nhưng xem ra... tối hôm nay... muốn bảo vệ Cổ thiếu sẽ gặp không ít khó khăn lớn.

Ở một bên khác.

Ánh mắt Tiêu Tiêu nhìn chằm chằm vào Xử Nữ và Kim Ngưu, gã đang sốt ruột tìm kiếm sơ hở của đối phương, một kích vừa rồi của Lạc Vân không có hiệu quả, điều này đã nói một cách rõ ràng với gã, thực lực của Xử Nữ tuyệt đối không tầm thường.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng hạ gục người đàn ông thần bí này có lẽ là cơ hội duy nhất... Nhưng Xử Nữ và Kim Ngưu đều không hề có động tĩnh.

Hơi thở của Xử Nữ tập trung chặt chẽ vào Tiêu Tiêu, không hề sơ hở, giống như bóng tối và toàn thân dung hợp với nhau, gã dường như lộ ra nụ cười tiêu sái mà trào phúng.

- Tiêu Tiêu, mày sẽ không trơ mắt nhìn đồng bạn của mình bị giết chứ?

Ngón giữa thoáng dựng thẳng lên.

Một trận lửa giận đột nhiên nổi lên khắp người Tiêu Tiêu.

- Tiêu Tiêu chết tiệt, bình tĩnh một chút.

Âm thanh bình tĩnh của Lạc Vân tiến vào trong lỗ tai Tiêu Tiêu, cả người Tiêu Tiêu run rẩy một chút, lửa giận lúc đầu nhanh chóng biến mất.

Cả người lập tức bày ra trạng thái bình tĩnh, hơi thở bắt đầu lan tràn vô hạn...

Xử Nữ hơi sửng sốt, không ngờ đối phương lại có thể bình tĩnh như vậy, mà giờ khắc này, Không gian ý niệm của Tiêu Tiêu cũng bắt đầu tăng cường. Nhưng Xử Nữ lại không hề lo lắng, khóe miệng gã lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Đối phương như vậy mới đáng để chơi đùa chứ, nếu quá yếu đuối, ngược lại sẽ không thú vị...

Không có gì báo trước, công kích của đối phương như thiên mã hành không. Biến áo quỷ dị, bao tay lộc nhung kia tựa hồ thoáng giật mình, trời đất trong nhất thời mờ mịt một mảnh.

- Cái gì?

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu thoáng ngẩn ra, niệm lực bắt đầu tản mát ra...

- Xé!

Một tia lửa hoa lệ như xé màn đêm thành một khe hở cự đại.

Chuẩn xác mà quỷ dị đánh vào người Tiêu Tiêu.

Ầm!!

Tiêu Tiêu tuyệt đối không ngờ tấn công của Xử Nữ lại là ngụy trang, mà nắm tay của Kim Ngưu mới là thứ vũ khí tấn công thật sự, nắm tay kia trực tiếp đánh vào thân hình của Tiêu Tiêu. Tiêu Tiêu run rẩy một trận rồi 'bùm' một cái, ngã xuống mặt đất.

Lạc Vân bị Thường Nhạc tấn công không hề đánh trả mà chú ý đến tình huống bên này, tâm thần gã thoáng loạn, tay của Thường Nhạc đã đánh thật mạnh vào thân thể Lạc Vân... Cả người Lạc Vân giống như cánh diều đứt dây rơi xuống đất.

- Tao lại tiễn mày thêm đoạn đường nữa vậy!

Kim Ngưu xoay người, thân hình như u linh đánh vào người Lạc Vân, sức mạnh cường đại đánh Lạc Vân bay lên.

Cảm giác được sự kêu gọi về nguy cơ của đồng bạn mình, Tiêu Tiêu mở mạnh mắt ra. Nhìn thấy Lạc Vân bị ba người kia coi như quả bóng cao su giã qua giã lại, Tiêu Tiêu phát ra tiếng rống giận kinh thiên động địa.

Cả người lấy tốc độ nhanh chưa từng có từ trước đến nay lao về phía Kim Ngưu.

- Nhìn thấy đồng bạn chịu nhục, muốn cứu viện sao?

https://thuviensach.vn

Trên mặt Kim Ngưu lộ ra nụ cười quỷ dị, nắm tay vung mạnh xuống dưới, một quyền phong sắc bén lóe sáng lao đến.

Toái liệt, một trong những tuyệt kỹ của thần quyền Kim Ngưu.

Thường Nhạc và Xử Nữ đều không ra tay. Vừa Tiêu Tiêu bị một kích kia, bọn họ đã đoán được lực siêu niệm của Tiêu Tiêu có cường độ thấp hơn kẻ kia, cho nên đều muốn ôm tâm thái xem cuộc vui để xem bọn họ chiến đấu.

Nhưng bọn hắn lập tức phát hiện ra sai lầm của mình.

Vốn là như tia chớp nhanh chóng lao đến trước mặt Tiêu Tiêu mười mấy thước thì đột nhiên tiêu thất, hơn nữa cùng với bước tiến của Tiêu Tiêu, bốn phía xung quanh gã đột nhiên hình thành một trận gió xoáy kỳ lạ.

- Đó là cái gì?

Xử Nữ kinh ngạc hỏi.

- Gay... đó... là vực, Phong tỏa vực!

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi. Hắn không thể nào nghĩ đến, đối phương lại là một cao thủ cấp C-1 có thể tu luyện ra Phong tỏa vực.

Vừa dứt lời, toàn bộ thân thể Kim Ngưu bị trận gió lốc kia bao vậy. Nhìn biểu tình hoảng sợ không hiểu sao cả của gã, hiển nhiên là kết quả của Phong tỏa vực.

Trơ mắt nhìn Tiêu Tiêu xông tới, bản thân lại không có không gian hô hấp, bốn phía phảng phất có một đôi tay vô hùng đang hung tợn chế ngự cổ gã.

Xử Nữ không hề nghĩ ngợi, thân hình lao thẳng về phía trước, đao tà sắc bén cắm vào bả vai Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu thoáng nhíu mày một cái rồi phất tay, không ngờ lại chặt đứt ngạnh sinh của đao.

https://thuviensach.vn

Trên bàn tay dày lộ ra xương cốt trắng.

Máu không ngừng chảy xuôi theo hơi thở của Kim Ngưu, hơn nữa không thể hô hấp, sắc mặt gã trở nên tái nhợt, hai mắt lồi ra, hai tay không ngừng giãy dụa, biểu tình vô cùng thống khổ.

- Nếu không phá vỡ vực của Tiêu Tiêu, Kim Ngưu sẽ chết.

Một dòng hào quang màu đen từ chỗ Thường nhạc thoáng hiện ra, nắm tay mang sức mạnh bá đạo hung mãnh đánh mạnh vào người Tiêu Tiêu.

Niệm lực hung mãnh đánh vào vực của Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu phun ra một ngụm máu tươi, thân hình lảo đảo vài cái, cuối cùng miễn cưỡng đứng lại, nhưng vực kia không những không biến mất mà càng ngày càng mạnh lên.

Thường Nhạc hơi nhíu mày một chút, ba dòng hào quang cùng lúc bắn ra. Đồng thời, niệm lực của Xử Nữ cũng đánh tới... Ở bên trong vị trí giao nhau hình thành một dòng khí cực kỳ kỳ lạ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 165: Chỉ Cần Còn Hơi Thở, Thì Có Thể Sống Lại (2)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Xì~~~

Cả người Tiêu Tiêu đều bị đụng bay lên, thân hình rơi mạnh xuống bên cạnh Lạc Vân, thoáng run rẩy một chút, vực trục dần dần suy yếu. Thân hình Kim Ngưu cũng thuận thế rơi xuống, Xử Nữ vội vàng vọt tới bên cạnh Kim Ngưu, trải qua thôi động của niệm lực, gã rốt cục cũng tỉnh lại, nhưng máu vẫn không ngừng phun ra...

Hai ánh mắt vô thần của Kim Ngưu lộ ra mê võng:

- Xin... xin lỗi, lão đại, tôi không thể cùng cậu chinh chiến thiên hạ nữa... Xử Nữ... về sau mày đừng chơi đàn ông nữa... Kỳ thật, mùi vị của phụ nữ cũng không tệ...

Nói xong, Kim Ngưu khép hai mắt lại, không còn mở ra được nữa.

- Đáng chết, tao nhất định phải giết chết Tiêu Tiêu kia!

Xử Nữ gào lên chuẩn bị xông đến, Thường Nhạc lạnh nhạt nói:

- Thôi đi...

- Thôi? Kim Ngưu bị giết, người anh em tốt của tôi!

Xử Nữ căn bản không thể khống chế tâm tình của mình.

- Lẽ nào, anh không phát hiện ra?

Thần sắc của Thường Nhạc vô cùng bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

- Cái gì?

Xử Nữ hoàn toàn lâm vào căm phẫn.

Ánh mắt phức tạp của Thường nhạc nhìn vào thi thể trên mặt đất, từ từ nói:

- Kỳ thật, khi anh ta tiếp nhận một kích của tôi đã tiến nhập trạng thái chết giả, hiện tại anh ta không khác gì người chết!

- Trạng thái chết giả? Làm sao có thể? Vực của gã rõ ràng còn tồn tại...

Lời của Xử Nữ còn chưa dứt, Phong tỏa vực của Tiêu Tiêu đã hoàn toàn biến mất.

- Kỳ thật là sức mạnh báo thù vì bạn, đã chống đỡ lại những gì còn sót lại của vực... Gã đáng được người ta kính nể.

Thường Nhạc ngẩng đầu, yên lặng thở dài một câu.

Thần sắc của Xử nữ không tự giác ảm đạm xuống. Quả thật, lựa chọn của Tiêu Tiêu đáng để khiến người ta kính nể, nhưng... Kim Ngưu... Nhưng gã cảm giác kỳ quái, vì sao thiếu gia không có chút thương tâm nào?

Trong lúc ngẩng đầu, phát hiện trên mặt Thường nhạc hiện lên nụ cười thản nhiên:

- Yên tâm, Kim Ngưu chưa chết được.

- Chưa chết được?

Xử Nữ hoàn toàn ngây dại, Kim Ngưu rõ ràng đã chết trong lòng gã, chẳng lẽ đó là biểu hiện giả? Không thể nào...

Thường Nhạc đương nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng Xữ Nữ, hắn đi đến trước mặt Kim Ngưu, tràn ngập tự tin nói:

https://thuviensach.vn

- Chỉ cần Kim Ngưu còn một hơi thở, tôi có thể làm anh ta sống lại.

Xử Nữ biết hơi thở của Kim Ngưu giờ phút này đã rất mong manh, gã nghi hoặc nhìn về phía Thường Nhạc, thấy tay Thường Nhạc dựng thẳng lên, một đạo quang mang thánh khiết tán phát ra từ trong tay.

Cái gọi là thực học thực dụng, lòng Thường Nhạc không tự chủ nghĩ tới cô gái tên Tuyết kia, nếu không phải cô ấy dùng loại thánh khiết trị liệu này mà nói, bản thân căn bản không thể nắm chắc trị liệu được cho Kim Ngưu.

Ai quy định Thánh khiết trị liệu là thuộc về Phong gia?

Thường đại thiếu gia vẫn có thể sử dụng.

Thân hình cự đại của Kim Ngưu run rẩy. Khuôn mặt lúc trước như tro tàn dần dần có thần, hô hấp dần dần vững vàng...

- Quá... kỳ diệu.

Xử Nữ gần như không thể tin vào mắt mình, gã biết thiếu gia rất biến thái, nhưng không ngờ lại có thể biến thái đến trình độ này, người chết cũng có thể làm cho sống lại.

- Móa, có thiếu gia, cho dù là thần đến, Xử Nữ tôi cũng không sợ nữa.

Thân hình Kim Ngưu đột nhiên đứng dậy, không ngờ lại khôi phục trạng thái ban đầu, mà thân hình của Thường Nhạc lại lay động mạnh, sắc mặt tái nhợt.

- Thiếu gia!

Kim Ngưu giống như người mẹ cẩn thận giúp đỡ Thường Nhạc, nghi hoặc nói:

- Thiếu gia, sao cậu lại như vậy?

https://thuviensach.vn

- Móa, anh tưởng cứu người dễ như uống nước hả?

Thường Nhạc khẽ khinh bỉ nhìn Kim Ngưu.

Bùm!!

Bỗng nhiên, Lạc Vân vẫn nằm trên mặt đất đột nhiên đứng dậy, nặng nề quỳ trên mặt đất.

Thường Nhạc hiểu được, Lạc Vân nhận một kích kia của Xử Nữ và Thường Nhạc đã bị thương nặng, nhưng vẫn không chết. Bây giờ thấy Lạc Vân quỳ xuống, đồng tử đen của hắn co rút.

- Mày hy vọng thiếu gia trị liệu cho mày sao?

Kim Ngưu nhịn không được thốt ra.

Ánh mắt Lạc Vân nhìn chằm chằm Thường Nhạc, gằn từng chữ:

- Tôi hy vọng cậu có thể cứu Tiêu Tiêu, điều kiện gì tôi cũng có thể đáp ứng!

- Thường Nhạc tôi cho tới giờ chưa từng làm chuyện gì lỗ vốn, anh có điều kiện gì đáng để thiếu gia tôi ra tay cứu Tiêu Tiêu?

Thường Nhạc lười biếng nhìn Lạc Vân, không sao cả nói.

- Tôi đồng ý dùng mạng mình để đổi, chỉ cần cậu cứu Tiêu Tiêu, cái mạng này chính là của cậu.

Lạc Vân căn bản không có chút do dự.

- Tại sao phải làm như vậy?

Một dây cung ở sâu trong lòng Thường Nhạc bị kích thích, phần tình anh em này trong xã hội hiện nay đã rất hiếm thấy rồi.

https://thuviensach.vn

Lạc Vân khẽ nhắm mắt, thì thầm nói:

- Tôi và Tiêu Tiêu đều là cô nhi, chúng tôi cùng nhau trốn ra từ cô nhi ăn thịt người kia, khi đó tôi rất gầy yếu, cậu ta mập mạp luôn bảo vệ tôi, mang cho tôi đồ ăn tốt nhất, sau lại cùng nhau gia nhập xã hội đen, mỗi lần đánh nhau Tiêu Tiêu đều che phía trước tôi...

Thoáng dừng một chút:

- Khi cậu ta cho rằng tôi rất gầy, máu căn bản không đủ để chảy, sau đó trên người chúng tôi đồng thời xuất hiện siêu niệm lực, sau đó... chúng tôi vào tổ Ẩn...

Dường như chìm đắm trong ký ức:

- Tiêu Tiêu rõ ràng có cơ hội vào tổ Ẩn trước, nhưng cậu ta lại che dấu thực lực của mình, nói chờ đến khi tôi cũng đạt tới thực lực để vào tổ Ẩn thì hai người cùng nhau vào tổ Ẩn Long... Lúc ấy tôi nghĩ, chúng tôi muốn vĩnh viễn ở cùng một chỗ, làm một đôi người cộng tác sống chết.

- Được, tôi cứu anh ta!

Con mắt Thường Nhạc dịu xuống, nếu để Lạc Vân tiếp tục nói nữa, nước mắt của hắn cũng sẽ rơi ra, người kia thật sự rất biết kích động tình cảm. Ánh mắt hắn nhìn Lạc Vân:

- Anh nằm cùng Tiêu Tiêu, bản thiếu gia giải quyết một lần.

- Cám ơn!

Lạc Vân kích động ôm lấy Thường Nhạc.

Ánh sáng thánh khiết lại xuất hiện trong tay Thường Nhạc, nhưng sắc thái lần này đã nhạt hơn lần trước một chút, thời gian trị liệu cũng dài hơn một chút, mãi cho đến lúc Tiêu Tiêu tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Ùm!

Năng lượng trong cơ thể Thường Nhạc vì tiêu hao quá nhiều, cuối cùng không còn sức lực ngã xuống đất.

- Thiếu gia!

Lần này, vẫn là Kim Ngưu rất nhanh đỡ lấy Thường Nhạc.

Tuy Tiêu Tiêu bị vây trong trạng thái chết giả, nhưng chuyện xảy ra vừa rồi gã vẫn rất rõ ràng. Lạc Vân sau khi nhìn thấy Tiêu Tiêu không có vấn đề gì, gã buông lỏng tâm thần, trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ:

- Tiêu Tiêu, về sau chúng ta chia hai rồi, mày phải bảo trọng.

- Ai bảo muốn tách ra.

Trên khuôn mặt mập mạp của Tiêu Tiêu lộ ra nụ cười nhợt nhạt.

Tâm thần của Xử Nữ và Kim Ngưu đều căng thẳng, nếu giờ phút này Tiêu Tiêu cùng Lạc Vân đồng thời tấn công, tình thế chỉ sợ mười phần ác liệt.

Thường Nhạc dường như sớm đoán được chuyện như vậy sẽ xảy ra, hắn chẳng những không căng thẳng mà trái lại, trên khuôn mặt đẹp trai vô cùng kia lộ ra nụ cười đắc ý:

- Bản thiếu gia cho tới giờ chưa làm chuyện buôn bán lỗ nào, hắc hắc, mua được một mạng, còn được tặng thêm một cái.

- Chúng ta từng nói sẽ vĩnh viễn ở cùng một chỗ, hắc hắc, mày đã đầu phục tân lão đại rồi, vậy Tiêu Tiêu tao tự nhiên cũng lấy chồng theo chồng, lấy chó theo chó...

Tiêu Tiêu tươi cười nhìn Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Lão đại, cậu đồng ý thu nhận tôi không?

- Móa, đều gọi là lão đại rồi, không nhận cũng nhận.

Thường Nhạc cười vui vẻ, có thể có được hai tên thủ hạ nặng tình nặng nghĩa như vậy, hắn đương nhiên vô cùng vui mừng.

- Hắc hắc, thiếu gia, chúng ta vẫn vào Thanh Long Tuyền sao?

Xử Nữ nhìn bộ dáng suy yếu của Thường Nhạc, lòng gã vô cùng mừng rỡ, Thường Nhạc bình thường hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang khiến mình luôn cảm thấy nhỏ bé, bây giờ cuối cùng cũng tìm được cảm giác vĩ đại rồi.

- Móa, sợ quái gì, tuy bản thiếu gia héo rồi, nhưng đám tiểu đệ các anh để làm cái gì!

Thường Nhạc thật muốn xông lên đá cho kẻ này một phát.

Quả thật, bốn tên tiểu đệ trâu bò, hơn nữa lại có lão đại tinh thần siêu cấp trâu bò, sớm đã nên tìm một nơi để phát tiết.

Trong Thanh Long Tuyền, hơn mười công tử mặc đồ nổi tiếng và quý giá đang vây quanh một suối nước nóng khổng lồ, bên người bọn họ đều có bốn cô gái xinh đẹp đang vui cười, vuốt ve, vừa nói vừa sáp vào. Cơ hồ các loại tư thái dâm loạn đều có.

Mà ở vị trí trung tâm, một gã thiếu niên chừng mười bảy mười tám tuổi sắc mặt tái nhợt, giữa hốc mắt hơi lõm xuống lóe sáng, hiển nhiên là do miệt mài quá độ.

Hai bàn tay kia đang nặng nề nắm lại bộ ngực của tuyệt sắc mỹ nhân bên cạnh, bởi vì dùng sức quá độ, trên mặt giai nhân kia ứa ra mồ hôi lạnh, nhưng lại không dám lên tiếng.

https://thuviensach.vn

- Cổ thiếu, lần này chúng ta du sơn ngoạn thủy, vì sao còn muốn đâm cho Thường thiếu gia kia một cái?

Trong suối nước nóng, một gã gầy gò toàn thần không có mấy thịt dò hỏi.

Cổ thiếu miệng rất nhỏ nói:

- Nhận đồ của người ta rồi, đương nhiên phải làm chút chuyện. Hừ, đây chẳng qua là nhấc tay làm chút mà thôi, bất luận kẻ nào đắc tội hai đại gia tộc Phong Kim, đều phải chết một cách khó coi.

- Hắc hắc, Cổ thiếu anh minh!

Người gầy kia vội vàng gật đầu vuốt mông ngựa.

Một gã trẻ tuổi ngồi đối diện Cổ thiếu khẽ lắc đầu, thần sắc mang theo vài phần trầm trọng, nói:

- Cổ thiếu, Thường thiếu không phải nhân vật dễ trêu chọc, tùy tiện đắc tội, hắc, nhỡ như hắn cắn ngược một cái, hậu quả thật không tưởng nổi.

- Hừ, Thường thiếu hắn tính là thứ gì, đừng nói bên ngoài còn có hai đại cao thủ dị năng, bên người mỗi người chúng ta đều có hơn mười bảo vệ đặc chủng, cũng đủ khiến hắn hồ đồ.

Hiển nhiên, gã quá khinh thường tính cách cẩn thận của đối phương.

- Điều này cũng đúng.

Tên thiếu niên cẩn thận kia cẩn thận tưởng tượng cũng gật gật đầu, bảo vệ của bọn chúng cũng đạt tới trăm người, mỗi bảo vệ đều là hảo thủ một phương, chẳng lẽ còn sợ một tên Thường Nhạc?

- Đừng nói mấy việc nhỏ này, đều nói con gái Giang Nam yếu đuối hơn con gái phương Bắc chúng ta, xem xem ai là người làm phụ nữ trong suối nước

https://thuviensach.vn

nóng dài hơn, người nào phóng ra được bao nhiêu, các người thấy thế nào?

Cổ thiếu xoa xoa bộ ngực trong tay, ham muốn lại nổi lên.

Gã cười không đàng hoàng nói.

- Đồng ý!

Mười mấy công tử trẻ tuổi đồng thời hưởng ứng nói.

Một phần vì gã là Cổ thiếu, phương diện khác cũng bởi vì mỗi người đều là quỷ đói trong đám háo sắc.

- Tôi đếm một hai ba, thế nào?

Giọng nói lười biếng vang lên ở cửa suối nước nóng.

- Cút ra.

Vốn còn tưởng là bảo vệ, nhưng lời còn chưa nói xong, Sấu Hầu liền cảm thấy không đúng, những người bảo vệ kia bình thường đều rất kỷ luật, không có mệnh lệnh tuyệt đối sẽ không dễ dàng tiến vào.

Gã cảnh giác nói:

- Mày là ai? Là ai cho mày vào?

- Tao tên Thường Nhạc, Thường trong chữ thường thượng, Nhạc trong chữ vui vẻ, chúng mày cảm thấy cái tên này thế nào?

Thường Nhạc thuận tay kéo một cái ghế xuống ngồi, nghiêm túc tự giới thiệu.

- Thường Nhạc?

https://thuviensach.vn

Nghe được cái tên này, dường như một nửa số người lập tức héo rũ, mà Sấu Hầu thì hoảng sợ nhảy lên ngay trong suối nước nóng, lớn tiếng kêu la:

- Người đâu, mau tới đây, người đâu...

- Móa, giọng nói này thật khó nghe.

Thường Nhạc che lỗ tai lại, cau mày khó chịu nói.

Thường Nhạc vừa dứt lại, một ánh sáng nhanh như thiểm điện cực nhanh lao qua trước mặt Sấu Hầu, Sấu Hầu vốn đang liều mạng gào lên đột nhiên phát hiện mình không còn... đầu lưỡi... đầu lưỡi đang nhảy trên mặt đất.

- Còn ai muốn hét cứu mạng không? Bản thiếu gia cho chúng mày một cơ hội, hắc hắc, thiếu gia là người nhã nhặn, chỉ cần chúng mày kêu lên hai chữ êm tai - ‘cứu mạng’, bản thiếu gia không những không trách cứ, còn có thể tặng thưởng.

Thường Nhạc gập tay áo lên, lộ ra cánh tay trắng như tuyết.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 166: Móa, Tao Là Người Có Văn Hóa!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Móa, chúng mày nhanh lên được không.

Thấy phía dưới vẫn không có động tĩnh, Thường Nhạc hơi không kiên nhẫn kêu lên.

- Cứu mạng!

Thường Nhạc vừa dứt lời, một giọng nói trong trẻo dễ nghe vô cùng đột ngột vang lên, ánh mắt hắn hơi sáng ngời:

- Không tồi, có chút thú vị, ra đây đi, tôi thưởng cô một thứ.

Chỉ thấy một cô gái thân thể cực kỳ đày đặn thần sắc kích động đi ra, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn Thường Nhạc, cẩn thận nói:

- Cái gì vậy?

- Giúp cô thoải mái!

Thường Nhạc cười nghiền ngẫm, chỉ thấy hai gã da đen cường tráng từ bên ngoài đi vào, trên mặt bọn họ chất đầy nụ cười dâm đãng, lôi kéo cô gái đầy đặn kia ra ngoài.

Tất cả mọi người đều choáng váng, cái gọi là thưởng này, không ngờ là... Chuyện này thật quá biến thái rồi.

- Thường Nhạc, mày cứ ra tay, Cổ Minh tao tiếp chiêu là được.

Cổ Minh đi ra từ trong đám người, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

https://thuviensach.vn

- Móa, tao là người có văn hóa, động thủ là việc làm của người thô kệch, mày hiểu ý tao chứ?

Thường Nhạc khó chịu lắc đầu, màu đen trong mắt mang theo ý cười nhẹ.

- Bớt nói nhảm, tao tin mày là người thông minh, nếu mày thực sự làm chuyện gì khác người, chỉ sợ hậu quả không phải là thứ Thường gia đủ khả năng gánh vác.

Người trẻ tuổi lúc trước ngồi đối diện Cổ thiếu, trên mặt lộ ra tia cười lạnh.

- Uy hiếp sao?

Trong mắt Thường Nhạc bạo phát ra sắc thái hưng phấn, hắn dùng vẻ mặt vui mừng nói:

- Đã lâu không có loại cảm giác này rồi, dựa vào những lời này của mày, bản thiếu gia phải thưởng thêm cho mày mấy người.

Ba~ Ba~

Thường Nhạc nặng nề vỗ tay vài cái. Sáu gã da đen cường tráng từ bên ngoài đi vào, bọn chúng hưng phấn xoa xoa tay, mắt nhìn chằm chằm vào mông người trẻ tuổi kia.

Tiếp xúc với ánh mắt tràn ngập lõa lồ kia, người trẻ tuổi run rẩy thân mình, gã theo bản năng lùi lại phía sau một bước:

- Thường Nhạc, cha tao là Trưởng ban thư ký bộ phận Phát triển kinh tế...

Sáu gã da đen kia làm gì để ý nhiều như vậy, bọn chúng không lôi người trẻ tuổi kia ra mà trực tiếp lột quần gã ra, bắt đầu làm ngay trước mặt mọi người.

- A!!!

https://thuviensach.vn

Người trẻ tuổi kia phát ra tiếng kêu vô cùng thê thảm, cái loại đau đớn này vô cùng đau đớn. Gần như khiến gã hôn mê, gã điên cuồng giãy dụa. Nhưng thân hình yếu ớt căn bản không thể trốn thoát ma chưởng của sáu gã da đen.

Sắc mặt Cổ thiếu hoàn toàn thay đổi.

- Thiếu gia, khi nào mới tới lượt tôi!!!

Một giọng nói vô cùng ủy khuất đột ngột vang lên. Chỉ thấy Xử Nữ, Kim Ngưu, Tiêu Tiêu và Lạc Vân bốn người theo thứ tự đi tới.

- Tiêu Tiêu, Lạc Vân, tao ra lệnh...

Khi Cổ thiếu nhìn thấy Tiêu Tiêu và Lạc Vân, ánh mắt gã sáng ngời nhưng lập tức ‘két’ một tiếng dừng lại. Gã không phải kẻ ngu... tình thế trước mắt hiển nhiên cho thấy Tiêu Tiêu và Lạc Vân đã trở thành thủ hạ của Thường Nhạc.

- Yên tâm, thiếu gia sẽ không bạc đãi anh, Xử Nữ anh tự chọn đi!

Thường Nhạc căn bản không để Cổ thiếu vào mắt, hắn thần sắc bình tĩnh nhìn đám cừu non trước mắt.

Xử Nữ nghe thấy câu này, ánh mắt gã không tự chủ sáng lên, cẩn thận quét nhìn đám người trước mắt.

Hễ là người bị ánh mắt Xử Nữ đảo qua, thân hình bọn họ đều không tự chủ run lên.

- Thiếu gia, tôi muốn làm thằng trắng nhất kia!

- Móa, chúng ta là những người có văn hóa, không cần nói những từ thô lỗ nữa.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hơi khó chịu giáo huấn Xử Nữ:

- Anh có thể nói muốn làm, hoặc là nói bao, hoặc là nói lên, nhưng tuyệt đối không thể nói làm, hiểu chưa?

- Ha ha, tôi hiểu rồi!

Vừa dứt lời, thân mình Xử Nữ phóng đi như quỷ rồi xuất hiện bên cạnh người có làn da trắng nhất kia, cười tà nói:

- Xin chào tiên sinh, xin hỏi tôi có thể tiến hành giao lưu sâu với cậu không?

Thường Nhạc tán thưởng vươn ngón cái lên, tiểu đệ thông minh, dạy chút là đã hiểu chuyện, hiện tại cần chính là đội ngũ tiểu đệ văn minh, tố chất, như vậy mới là động lực chính yếu để cạnh tranh phát triển trong tương lai.

- Thiếu gia, nắm tay tôi cũng ngứa, có thể để tôi đâm vài cái cho sướng không?

Ánh mắt Kim Ngưu nhìn chằm chằm vài tên cường tráng trong đó, hưng phấn xoa xoa nắm tay mình.

Mấy tên kia gần như bị dọa đến tê liệt, trong đầu bọn họ đều không tự giác mà phản ứng nói: “Chẳng lẽ nó dùng nắm tay để thông xxx mình?”

- Hoàn toàn không thành vấn đề.

Thường Nhạc vừa mới gật đầu, Kim Ngưu cuốn đất xong lên, túm lấy bốn gã cường tráng mà bắt đầu điên cuồng vận động nắm đấm của mình.

Tiếng kêu thê thảm, âm thanh thống khổ hỗn hợp, có đám người Xử Nữ, Kim Ngưu hưng phấn hoan hô, toàn bộ căn phòng suối nước nóng hình thành cảnh tượng cực kỳ quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Cổ Minh ít sâu một hơi, cố gắng áp chế loại sợ hãi này trong lòng, ánh mắt gã nhìn chằm chằm gương mặt thoạt nhìn ôn hòa của Thường Nhạc:

- Thường Nhạc, mày đến tột cùng là muốn thế nào?

- Giết gà dọa khỉ, hiểu không?

Thường Nhạc xấu xa dựng ngón tay giữa lên, khóe miệng lộ ra nụ cười tà:

- Yên tâm, vật thuộc về mày tuyệt đối không có người nào dám đoạt.

Cổ Minh thấy lạnh cả người, gã mơ hồ có loại cảm giác... nụ cười trước mắt này thật sự... thật sự con mẹ nó khủng bố... May mắn chính là giáo dục tốt đẹp của gia đình khiến gã tạm thời duy trì bình tĩnh.

- Mả mẹ mày!

Khi hai mươi mấy tên da đen cường tráng từ bên ngoài đi vào, hai chân Cổ Minh mềm nhũn, cả người lảo đảo rồi ngã ‘ầm’ xuống đất.

Ngón tay giữa của Thường Nhạc vẫn dựng thẳng ở nơi nào, nụ cười nghiền ngẫm trên mặt càng ngày càng dồi dào:

- Yên tâm, nghe nói tính đàn hồi của lỗ đít rất tốt... Ha ha... mày từ từ hưởng thụ đi!

- Ai, mẹ nó chứ, mình là người có văn hóa, cho tới giờ cũng không tự mình động thủ.

Thường Nhạc vẫy tay một cái, đặt mông ngồi xuống ghế dựa ở bên kia, lẳng lặng thưởng thức cảnh tượng trước mắt.

- Oa!

https://thuviensach.vn

Tuy Thường Nhạc không thể trở thành đạo diễn nổi tiếng, nhưng trên phương diện xx hắn tuyệt đối là chuyên gia, hắn vừa xem vừa chỉ huy:

- Bên kia... đúng, lão hán đẩy xe, sau lưng... ừ, đổi tư thế đi, làm lại một lần... Yo, cười một cái... Aizzz, đừng làm vẻ mặt cầu xin đó chứ, phải lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Thường Nhạc chép chép miệng, bởi vì thể lực bị tiêu hao quá độ, hắn lau mồ hôi trên ót, càng ý chưa hết nói:

- Loại chuyện này sau này phải rèn luyện thêm, thiếu gia không thể cứ chỉ huy ở phía sau mãi được!

Tiêu Tiêu và Lạc Vân ngơ ngác nhìn nhau, theo lão đại như này, không biết là may mắn hay bất hạnh của bọn họ?

Cũng không biết qua bao lâu, Cổ Minh mới tỉnh lại từ trong đang đớn, ngẩng đầu lên liền nhìn thấy khuôn mặt đầy ý cười của Thường Nhạc.

- Thường Nhạc, mày... mày sẽ phải hối hận.

Ánh mắt Cổ Minh tràn đầy vẻ thâm độc.

- Ở trong từ điển của Thường Nhạc không có hai chữ hối hận.

Thường Nhạc đưa mắt nhìn xuống Cổ Minh mặt sắp biến hình. Thở dài một hơi nói:

- Mày rất kiên cường, tao khâm phục mày. Nhưng tao rất ghét bị người khác uy hiếp, mày nói xem tao phải làm gì đây?

Cổ Minh trầm mặc, gã cho rằng tất cả những thống khổ mình vừa gặp đã là hình pháp tàn khốc nhất trên đời rồi, cho nên Thường Nhạc có dùng bất kỳ thủ đoạn nào để đối phó với mình đi nữa, gã đều có thể chịu đựng.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, đừng tưởng trầm mặc thì bản thiếu gia sẽ mềm lòng. Như vậy đi... cho mày một cơ hội để tu luyện Quỳ Hoa Bảo Điển.

Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười quỷ dị.

Cổ Minh gần như bị những lời này của Thường Nhạc dọa cho nhảy dựng lên, sắc mặt gã đại biến, không kìm nổi bật thốt lên:

- Mày dám!

Nhìn vẻ mặt phẫn nộ, căng thẳng, sợ hãi hỗn hợp cùng một chỗ kia. Thường nhạc cảm thấy có một loại thoải mái không nói nổi thành lời, đồng tử hắn hơi co lại, lạnh lùng nói:

- Nếu như mày không thể trở thành bạn của Thường Nhạc tao. Vậy thì có lý do gì để tao tha cho mày? Nói cho tao, tặng quà cho mày, người bảo mày đối phó với tao cuối cùng là ai?

Cổ minh trầm mặc như nước.

- Được lắm, người có cốt khí như vậy quả thật rất hiếm thấy, Lạc Vân động thủ.

Thường Nhạc gật đầu tán thành, phi đao lóe sáng cắt qua không khí mỏng manh, trong nháy mắt đa lao tới trước mặt Cổ Minh.

- A!

Cổ Minh còn chưa kịp có phản ứng thì đã cảm thấy sự đau đớn vô cùng lớn ở hạ thân mình, gã không kìm nổi kêu thảm.

- Xong rồi, xong hết rồi.

Trong đầu Cổ Minh trống rỗng, đối với một kẻ thích đùa bỡn phụ nữ mà nói, một khi biến thành thái giám, vậy đơn giản là khó chịu hơn giết gã.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, vừa rồi cắt trật.

Lạc Vân hơi xấu hổ mở miệng nói.

Mà những lời này lại làm cho Cổ Minh nhanh chóng tỉnh táo lại.

- Lần đầu tiên cắt trật thì lại làm lần nữa, mười lần cắt trật thì làm lại mười lần, tiếp tục!

- Đừng, tao nói... tao nói hết.

Lần này Cổ Minh không còn chút do dự nào, cái gọi là lễ vật này so với hạnh phúc nửa đời sau của mình, hoàn toàn không đáng kể:

- Cô ta là Arthu Đại Lam!

Chân mày Thường Nhạc cau lại, trí nhớ của hắn căn bản không tồn tại cái tên này, lại càng không cần nói có cừu hận gì với hắn, hắn thần sắc cổ quái nhìn Cổ Minh:

- Mẹ, thiếu gia đây là người có văn hóa, mày đừng tùy tiện nói một cái tên để lừa tao.

- Tao thề với trời, cô ta thật sự là Arthur Đại Lam, tao không lừa mày.

Cổ Minh thấy Thường Nhạc không tin, gã lo lắng nói.

Thường Nhạc lặng yên nhắm mắt lại, qua rất lâu mới từ từ nói:

- Người con gái kia ở đâu? Tao muốn gặp cô ta!

- Cô ta hiện tại đã quay về England rồi, chỉ cần mày tha cho tao, chuyện ngày hôm nay tao coi như hoàn toàn không xảy ra.

Cổ Minh tội nghiệp nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Tao ngay cả bản thân cũng không tin, lấy cái gì để tin mày đây?

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng ngày càng tràn đầy.

Cổ Minh hoàn toàn ngốc ở một chỗ, trong lòng không ngừng nói thầm: “Chẳng lẽ hắn phải giết mình? Giết mình...”

- Đương nhiên, tao hy vọng mày có thể tự cho mình một cơ hội, mày nói xem làm sao để tao tin mày đây?

Bàn tay Thường Nhạc nặng nề vỗ hai cái, đám người da đen làm đến hăng say đều đẩy nhau đi ra.

Đám công tử ban đầu tinh thần phấn chân giờ đây uể oải nằm co quắp trên mặt đất.

- Nếu Cổ công tử có thể nghĩ cách để tao tin mày, vậy chuyện hôm nay sẽ dừng ở đây, ngược lại... ‘sáp hoa sau lưng’ vừa rồi lại phải tiếp tục thôi.

Thường Nhạc tiếp tục trêu đùa Cổ Minh.

Cổ Minh cảm giác mình sắp điên rồi, để Thường Nhạc tin mình... nên làm thế nào để hắn tin mình?

- Thiếu gia, chi bằng chụp một bộ phim con heo đi, vậy thì thằng đó thích, tôi cũng thích!

Xử Nữ vẻ mặt dâm đãng đi tới bên cạnh Thường Nhạc, đưa tay sờ sờ tóc, tự nhiên phóng khoáng đề nghị.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 167: Hãy Để Lại Dấu Ấn Lên Người Em

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Chuyện này... có vẻ không ổn lắm. Bảo đường đường Cổ đại thiếu gia đi quay phim heo có phải là quá đáng không?

Thường Nhạc khó xử nhìn sang Cổ Minh. Xem tình hình này thì dường như là đang cân nhắc cho gã.

- Không quá đáng... Không hề quá đáng! Tôi đồng ý quay phim heo!

Cổ Minh không hề nghĩ ngợi mà gật đầu liên tục, sợ Thường Nhạc sẽ không vui. Quay phim heo thì có hơi xấu hổ, nhưng ít ra thì cũng tốt hơn là bị kẻ khác chọc lỗ đít, thậm chí là mất luôn cả mạng nhỏ bé này.

Thường Nhạc thân thiết nhìn Cổ Minh, mở miệng nói:

- Thật sự không phản đối? Ha ha... Những tên kia đều là cực phẩm béo trắng đó... Đủ cho mày vui vẻ một trận.

Ánh mắt Cổ Minh sáng lên, trong lòng thì cảm động:

- Cuối cùng cũng được giải thoát rồi!

Lúc này Thường Nhạc dương dương đắc ý đứng lên, hùng dũng oai phong chỉ huy mọi người:

- Cậu... Các cậu cùng lên phục vụ Cổ thiếu gia đi, nhớ phải ra sức với phải diễn các loại tư thế nữa! Tôi rất hy vọng bộ phim này thành công đấy!

“Bịch!”

https://thuviensach.vn

Nghe được câu này, thân thể Cổ Minh run rẩy như rơi vào trong hầm băng.

Đám người như dê trắng kia xếp hàng đứng chờ, tên trước xong thì tên sau lên tiếp nối nhau hoàn thành sự nghiệp vinh quang chưa xong kia.

Khi bộ phim này hoàn thành, Cổ Minh cũng không còn chút sức lực nào nữa.

Kim Ngưu cười gian lấy bộ phim ra, vẫy vẫy trước mặt Cổ Minh rồi nói:

- Nếu bộ phim sex của vị Cổ thiếu gia danh tiếng lẫy lừng này được phát sóng trên toàn thế giới thì không biết hiệu quả sẽ thế nào nhỉ?

Cổ Minh dường như đã hoàn toàn chết lặng. Nếu như thời gian có thể quay ngược trở lại, gã sẽ không dám gây chuyện với Thường Nhạc, tên ác ma khiến gã vĩnh viễn không thể nào quên này.

- Được rồi, kết thúc công việc!

Thường Nhạc thoải mái duỗi thân cho đỡ mỏi, cũng không hề quay đầu mà nhanh chóng rời khỏi Thanh Long Tuyền.

Chân trời vừa lộ ra bạch tuyến, dáng người cao lớn của Thường Nhạc kia đã xuất hiện trong sân trường học viện Kiêu Tử. Hắn hít không khí mới mẻ, hôm qua giày vò tên Cổ thiếu gia kia chẳng những không mệt mỏi mà lại càng thêm tinh thần.

- Chào buổi sáng, lão đại sư phụ!

Còn chưa đi được hai bước thì đã thấy Cao Tiếu còn ngái ngủ bước tới, mà Big Ben bên cạnh gã cũng uể oải như vậy.

Thường Nhạc nói với thần sắc khá cổ quái:

- Cao Tiếu, chẳng lẽ anh bị Big Ben làm gì à?

https://thuviensach.vn

- Hừ, có cho nó mười cái gan, nó cũng không dám động đến một cọng lông của tôi đâu. Tốt xấu gì thì tôi cũng là trợ thủ đắc lực của thiếu gia mà.

Cao Tiếu liếc xéo Big Ben một cái rồi mới mở miệng nói.

- Nhìn cái vẻ mặt như chưa được thỏa mãn dục vọng của anh với Big Ben kia, tôi muốn không nghi ngờ cũng khó.

Thường Nhạc nói với vẻ mặt đầy nghi hoặc.

- Lão đại sư phụ ơi, tôi với Big Ben vì chuyện của lão đại mới lao tâm lao lực thế này đây...

Gâu Gâu!

Big Ben lập tức sủa hai tiếng tỏ vẻ đồng ý với lời của Cao Tiếu.

- Chuyện gì cơ?

Thường Nhạc khẽ cau mày, kinh ngạc hỏi.

- Đêm qua trong phòng của Tô Mị Nhi có một nữ sinh chết rất ly kỳ, tử trạng thê thảm vô cùng.

Cao Tiếu hơi mất tự nhiên, nói tiếp:

- Đúng lúc cô gái đó đổi giường ngủ với Tô Mị Nhi.

Đồng tử Thường Nhạc co lại. Đám Quai Quai đều có người bảo hộ, nhưng Tô Mị Nhi thì hắn vừa mới thu được, hơn nữa đêm qua vội nghĩ cách cứu Thạch Tán Y nên chưa bố trí người bảo vệ, không ngờ là đối phương lại thò móng vuốt đến chỗ Tô Mị Nhi.

- Đêm qua phòng Tô Mị Nhi xảy ra chuyện. Tôi với Big Ben bảo vệ cô ta cả đêm! Lão đại, tôi có công to đấy nha!

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu gần như giơ tay đến trước mặt Thường Nhạc.

- Đi. Đi xem thi thể kia!

- Lão đại sư phụ... Có lẽ... đừng đi thì hơn!

Cao Tiếu nhìn Thường Nhạc với vẻ cầu xin.

Cuối cùng vẫn phải chạy theo sau Thường Nhạc.

Căn phòng số 301 khu ký túc xá cho nữ, thi thể cô gái kia toàn thân cứng ngắc nằm ngửa trên giường. Vai của cô ta đè lên gối còn phần cổ của cô ta thì cứng ngắc giơ ra ngoài giường, hiển nhiên lúc chết cực kỳ đau đớn.

Thấy Thường Nhạc tới, mấy thầy trò duy trì trật tự hiện trường ban đầu chủ động mở đường cho hắn vào.

Trước con mắt của bao nhiêu người, Thường Nhạc bắt đầu quan sát cẩn thận, sắc mặt ngày càng ngưng trọng:

- Hiện tượng đầu tiên xuất hiện là thi thể người chết không phải cứng ngắc mà là mềm nhũn ra, do đó phần đầu ở ngoài giường kia vì trọng lực mới ngửa xuống dưới.

Hơi dừng lại, Thường Nhạc nói tiếp:

- Khi cơ thể từ trạng thái mềm chuyển sang cứng ngắc, phần đầu kia sẽ giữ nguyên tư thế ngửa xuống. Mà đầu cô ta lại giơ ra bên ngoài.

- Như thế thì cô ta chết thế nào?

Tất cả mọi người ở đây đều hỏi câu này.

Thường Nhạc giơ tay từ từ chạm tới hạ thể người chết, bỗng nhiên sắc mặt hắn trở nên lạnh lùng, phun ra một câu:

https://thuviensach.vn

- Quỷ diện lang quân Châu Thuật Nhân, thật không ngờ...

Nhìn Thường Nhạc âm trầm đi ra, Cao Tiếu cũng biết là lúc này không thể sờ mông hổ được. Gã cẩn thận hỏi:

- Lão địa, có đi thăm Tô Mị Nhi không?

- Cô ấy đang ở đâu?

Gặp phải chuyện đêm qua, hắn tin rằng Tô Mị Nhi sẽ rất bất ổn trong lòng.

- Khu nhà Quế Lâm!

- Các anh về trước đi!

Thường Nhạc nở một nụ cười đầy quỷ dị. Nếu bọn chúng đã vội vã muốn chơi như vậy thì hắn sẽ chơi lớn hơn, chỉ sợ bọn chúng sẽ thua không nổi.

Phòng đơn của khu nhà Quế Lâm, cửa cũng không hề khóa lại. Vào nơi này rồi, Thường Nhạc nhận ra nơi này khá rộng, trang trí tuy không hoa lệ nhưng cũng có hương vị riêng, trên tường tùy ý treo một vài bức tranh sơn thủy trông có vẻ khá thoải mái tự nhiên, thể hiện chủ nhân có thường thức cao nhã.

- Thường Nhạc, anh đã tới rồi.

Còn chưa bước được mấy bước thì Tô Mị Nhi đã nhào vào lòng hắn, ở khóe mắt kia vẫn còn lại chút nước mắt.

- Bảo bối đừng sợ, có anh ở đây, không ai có thể làm hại được em cả.

Thường Nhạc dịu dàng lau nước mắt cho Tô Mị Nhi, nhẹ nhàng an ủi.

- Thường Nhạc, Tiểu Lan chết thảm quá...

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tô Mị Nhi kia tràn đầy hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hít vào một hơi thật sâu, tự tin nói:

- Yên tâm, cô ấy sẽ không chết vô ích đâu. Phàm kẻ nào muốn động đến người phụ nữ của Thường Nhạc, kẻ đó nhất định phải trả một cái giá cực đắt.

- Người phụ nữ của Thường Nhạc...

Tô Mị Nhi lộ ra nụ cười hạnh phúc và quyến rũ:

- Em... có tư cách làm người phụ nữ của anh sao?

- Bé ngốc, anh đến đây đã chứng tỏ em trở thành người phụ nữ của anh rồi.

Thường Nhạc cảm thán, quả nhiên đàn bà mà yêu thì chỉ số thông minh về 0 hết.

Tô Mị Nhi chợt mỉm cười đầy yên ổn, giọng nói có phần ngượng ngùng:

- Nhưng mà anh ơi... Em muốn anh để lại dấu ấn trên người em cơ...

Thường đại thiếu gia vĩ đại nhất thời không hiểu ý. Trong lúc sững sờ, Tô Mị Nhi thoát khỏi vòng tay của Thường Nhạc, như một con hồ ly nhẹ nhàng bày ra một tư thế quyến rũ, nói:

- Anh yêu, hãy mau để lại dấu ấn lên người em!

Tô Mị Nhi xinh đẹp động lòng người đứng trước mặt Thường Nhạc, trong mắt lộ ra nhu tình xuân ý như có thể rơi xuống từng giọt, hơn nữa trong đôi mắt trong sáng kia dần bốc lên dục hỏa.

Thường Nhạc nhìn mà hiểu ra là chuyện gì, hạ thân lập tức trở nên thẳng đứng. Mỹ nữ chủ động dụ dỗ thì bất cứ thằng đàn ông nào cũng đều nhào tới, huống chi Thường Nhạc còn là cực phẩm trong giới đàn ông.

https://thuviensach.vn

Nhìn đến dáng vẻ quyến rũ kia, Thường Nhạc nhanh chóng bốc lên lửa dục, chính là cái gọi là lửa dục bốc lên thì cần phải có "nước" tới dập!

Bởi vì trong phòng có điều hòa không khí nên đêm nay Tô Mị Nhi ăn mặc rất ít. Cô ta chỉ mặc một chiếc áo lót mỏng manh, ngay cả áo trong cũng không mặc, hạ thân mặc một chiếc quần bò màu lam phụ trợ cho dáng người Tô Mị Nhi càng thêm nở nang, hấp dẫn.

Tô Mị Nhi nhào vào trong ngực Thường Nhạc, dán chặt lấy hắn khiến Thường Nhạc càng khó nhịn được. Hai bàn tay Thường Nhạc lập tức không hề khách khí thò tới hai quả đào tiên cùng chiếc mông tròn đầy kia của cô ta.

Thường Nhạc đương nhiên chẳng phải chính nhân quân tử, cũng không hề đè ép bản thân, kỳ thật Thường Nhạc là đã quên đi mình là ai mà thôi. Hắn buông tay chân, lúc này Tô Mị Nhi đã mặc cho hắn muốn làm gì thì làm.

Đôi gò bồng đảo kia rất mềm mại, lại co dãn vô cùng, sờ đến cảm giác thật quá tốt đẹp. Mà bờ mông trong chiếc quần jean chặt căng kia thì lại quá mê người. Thắt lưng Tô Mị Nhi rất nhỏ lại càng khiến mông cô ta có vẻ rất tròn, giống như từ một nơi rất nhỏ đột nhiên mọc lên một ngọn núi cao vậy.

Bị tay Thường Nhạc sờ đến, Tô Mị Nhi rên rỉ, hơi thở dần trở nên dồn dập. Cô ta nhắm chặt đôi mắt đẹp lại, để mặc cho Thường Nhạc làm gì thì làm, mà lại còn chủ động giơ môi, hé miệng, một bộ dáng mặc cho chàng từ từ nhấm nháp.

Thường Nhạc không hề khách khí nữa, lập tức hôn lấy đôi môi anh đào xinh xắn kia.

Tô Mị Nhi không ngừng vặn vẹo, thân thể lại càng thêm mềm mại. Quần áo cô ta chẳng biết đã bị Thường Nhạc cởi ra khi nào. Đôi tay Thường Nhạc kia đều thừa dịp thò vào trong quần áo cô ta, bắt đầu sờ soạng lấy ngực lấy bụng cô.

https://thuviensach.vn

Tô Mị Nhi yêu kiều hô lên:

- Anh, mau... mau ôm em vào trong giường, mau.

Thường Nhạc nghe thấy tiếng hô đứt quãng của Tô Mị Nhi như lửa đổ thêm dầu, lập tức bế Tô Mị Nhi bước đến chiếc giường kia.

Phòng của Tô Mị Nhi chia làm trong và ngoài, trong phòng ngủ có một chiếc giường rất lớn.

Thường Nhạc ôm Tô Mị Nhi đến giường rồi đè lên cô ta. Chỉ mất vài phút, hắn đã cởi sạch đồ của Tô Mị Nhi, để lộ ra thân thể khiến bất cứ kẻ nào cũng phải thèm nhỏ dãi. Đôi gò bồng đảo cao ngất, bờ mông cong tròn, còn có đường ngấn giấu dưới bờ cỏ xanh tươi, đều tràn đầy lực hấp dẫn vô hình.

Chẳng biết từ khi nào mà trong phòng đã ngập tràn trong một loại mùi vị đâm đãng và mờ ám, lại càng khơi lên tình thú cho Thường Nhạc. Vì thế, Thường Nhạc cũng cởi quần. Nhưng ngay khi Thường Nhạc định cầm thương tiến vào... Khi Thường Nhạc dựng thương lên vẫn còn rất thẳng, hắn có thể cảm giác được. Nhưng khi hắn định lao đến thì lại cảm thấy một luồng sóng nhiệt dâng lên trong bụng. Sóng nhiệt tuôn trào, lan tỏa ra toàn thân, cây trường thương của Thường Nhạc kia lập tức mềm rụt xuống như tuyết động mùa xuân gặp nắng gắt vậy, tan quá nhanh đến mức gần như là chỉ trong chớp mắt.

Thường Nhạc nóng nảy thử lại vài lần mà chẳng thể thẳng lại được. Hắn sợ ngây người, không biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì với mình.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 168: Oa, Nhặt Được Báu Vật

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tô Mi Nhị cũng nhận ra khác thường nên vội vàng mở mắt. Nhìn xuống dưới Thường Nhạc, cô nàng kinh hoảng rời mắt, khuôn mặt đỏ bừng lên, không biết nên nói gì.

Nhưng Tô Mị Nhi khéo hiểu lòng người như vậy, sau một lúc lâu sau, cô ta mới hạ giọng nói:

- Anh à, chắc là anh mệt mỏi quá rồi, chắc là thế đó, chi bằng...

- Ha ha, chắc chắn là thiếu khúc dạo đầu!

Thường Nhạc nghĩ đến cảnh hắn thường làm với các cô nàng khác, mỗi lần đều có một bộ sậu nhất định. Nghĩ đến đây, hắn nhẹ nhàng nâng khuôn mặt xinh đẹp của Tô Mị Nhi lên, từ từ hôn lên đôi môi nàng một nụ hôn thật sâu.

Khi môi hắn rời đi, khuôn mặt Tô Mị Nhi đã đỏ bừng hết lên, đôi môi ướt át kia kiều diễm như bông hồng, cực kỳ mê người. Thế nhưng Thường Nhạc vẫn buồn bực, phía dưới hắn kia vẫn... yên lặng như cũ.

- Anh à, nếu anh muốn thì Mị Nhi có thể...

Tô Mị Nhi nói nhỏ như kiến, khó có thể che giấu được sự thẹn thùng của cô thiếu nữ. Cô ta lại kiên định ngẩng đầu lên, dũng cảm nhìn thẳng vào ánh mắt nóng bỏng của Thường Nhạc kia.

Nói xong, Tô Mị Nhi ngượng ngùng chôn đầu vào trong ngực Thường Nhạc, đôi tay kia thì đè lên lồng ngực rộng lớn của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc áp má lên mái tóc mềm mại của cô ta, ngửi mùi hương thiếu nữ trên người cô, cảm nhận cô ta thở hổn hển và tiếng tim đập thình thịch, nhiệt độ cơ thể hắn dường như không ngừng tăng lên, cả người nóng đến như bị sốt.

Bỗng nhiên Thường Nhạc cảm thấy thân thể mềm mại của Tô Mi Nhị kia bắt đầu trượt xuống dưới, cái miệng nhỏ nhắn kia ngậm lấy một thứ. Ngay lúc đó, Thường Nhạc khó có thể nén được được mà hoàn toàn bộc phát. Hắn hoàn toàn ép cơ thể Tô Mị Nhi xuống.

Cảm nhận được Thường Nhạc dị thường, Tô Mị Nhi nhanh chóng nhắm chặt đôi mắt lại. Đôi tay cô ta cũng vô ý thức che mặt lại, thân thể khẽ run rẩy. Cảnh xuân tươi đẹp kia không ngừng đánh thẳng vào các giác quan của Thường Nhạc.

- Mị Nhi...

Thường Nhạc khẽ gọi tên nàng ta, lại khó có thể giữ được lòng mà nằm bên cạnh nàng, đôi tay thì nắm lấy hai trái đào tiên kia...

- A!

Khi Thường Nhạc vừa vào Tô Mị Nhi, cô ta run lên dữ dội, trên khuôn mặt lộ vẻ đau đớn, vầng trán trắng nõn kia cũng nhíu lại.

Thường Nhạc hoàn toàn ngơ ngẩn, hắn gần như không thể tin vào sự thật hiển hiện trước mắt...

Hắn nhìn Tô Mị Nhi một cách cổ quái, khó có thể tin tưởng nói:

- Em... Em vẫn là xử nữ?

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Trên thân thể trắng nõn của Tô Mị Nhi kia nổi lên màu hồng, cô nàng như đà điểu chui vào ngực Thường Nhạc. Lúc này nhìn lại thì cô ta đâu còn cái vẻ quyến rũ, dâm đãng ban nãy nữa.

Đúng là một cô nàng trinh nữ trong trắng.

- Nhặt được bảo vật rồi!

Thường Nhạc vui như mở cờ trong bụng. Dựa theo pháp nhãn và kinh nghiệm của bản thân, hắn đoán Tô Mị Nhi và Mộ Dung Thường Thiên hắn là đã làm rồi, không ngờ lại là một con mái non thế này.

Một cô nàng vừa quyến rũ lại thuần khiết, mà còn đồng thời bày ra trên giường thế này thì đúng là cám dỗ trí mạng cho bất kỳ tên đàn ông nào. Thường Nhạc dịu dàng an ủi:

- Đừng sợ, mỗi một người phụ nữ đều phải trải qua giai đoạn này.

- Vâng, Mị Nhi không sợ!

Trên khuôn mặt quyến rũ của Tô Mị Nhi kia lộ ra vẻ kiên cường.

Trong kích tình triền miên, Mị Nhi trải qua đau đớn khi chuyển từ thiếu nữ sang phụ nữ đã hiểu được sự nhiệt tình của Thường Nhạc là như thế nào. Cô ta như nỉ non không ngừng gọi tên Thường Nhạc:

- Thường Nhạc... Giờ đây em đã hoàn toàn là của anh...

Thường Nhạc cuối cùng cũng chiếm được Tô Mị Nhi, trở thành người đàn ông duy nhất trong sinh mạng cô ta.

Sau khi hoàng toàn bùng phát, Thường Nhạc quay mặt ra khỏi mái tóc của Tô Mị Nhi, mở đôi mắt thâm thúy kia ra. Hắn đang định nhắm mắt vì ánh mặt trời chói lóa thì lại phát hiện một đôi mắt sáng ngời đầy yêu thương đang nhìn mình.

https://thuviensach.vn

Tô Mị Nhi cũng đã thanh tỉnh lại, cơ thể hoàn mỹ quyến rũ của cô ta được phủ lên một lớp chăn đơn.

Cô ta nghiêng người nhìn Thường Nhạc, trong ánh mắt kia tràn ngập tình yêu.

Thường Nhạc nhẹ nhàng hôn lên bờ trán cô nàng một cái rồi nói:

- Bảo bối ngủ nghỉ chút đi, lát nữa chúng ta lại đại chiến ba trăm hiệp!

Nói xong hắn lại lần nữa vùi đầu vào trong mái tóc của cô ta.

- Thường Nhạc, nhanh dậy thôi anh, muộn rồi nè! Không dậy mà để người khác phát hiện... mắc cỡ chết đi được...

Tô Mị Nhi dịu dàng nói.

Thường Nhạc thầm nói:

- Kệ nó...

Đột nhiên thấy mũi ngứa ngứa, hắn mở mắt ra thì thấy Tô Mị Nhi đang dùng sợi tóc nghịch nghịch mũi mình.

Thấy Thường Nhạc mở mắt ra, Tô Mị Nhi bèn dịu dàng năn nỉ:

- Thường Nhạc à, mau dậy đi anh, đừng ngủ nữa... Anh cũng không phải heo mà... Nãy anh lợi hại quá... Mị Nhi không chịu nổi...

Thường Nhạc nhìn cô ta ngượng ngùng cười trông thật đáng yêu kia, hắn bỗng cười cười rồi xốc chiếc chăn phủ trên người cô ta lên thật nhanh, thân thể hoàn mỹ của Tô Mị Nhi lập tức bày ra trước ánh mắt của tên háo sắc.

Tô Mị Nhi kinh ngạc khẽ hô, đôi tay thì tự giác che ngực lại. Vẻ ngượng ngùng kia khiến Thường Nhạc lập tức ngây người, không nhịn được cười

https://thuviensach.vn

nói:

- Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu!

Hóa ra trận chiến vừa rồi, hạ thể Tô Mị Nhi nhiễm máu trinh, thoạt nhìn như một bông hồng tươi đẹp.

Tô Mị Nhi cũng bất chấp ngượng ngùng nhào tới cướp chăn lại, nhưng chẳng cướp nổi được. Cô ta lập tức vùi đầu vào ngực Thường Nhạc, đôi tay nắm lại khẽ đấm lên ngực hắn, gắt giọng nói:

- Thường Nhạc, anh xấu quá đi!

Thường Nhạc lại khẽ cười nói:

- Bảo bối nè, giữ lại chiếc chăn có bông mẫu đơn kia làm kỷ niệm nhé!

- Tại anh cả... làm người ta mắc cỡ chết đi được!

Tô Mị Nhi hơi sẵng giọng. Nhìn chiếc chăn nhiễm máu lại nghĩ đến chuyện vừa rồi với Thường Nhạc, khuôn mặt cô ta đỏ bừng như trái hồng chín mọng, xấu hổ đến mức hận không tìm được cái lỗ nào để trốn đi.

Thường Nhạc nâng mặt Tô Mị Nhi lên, hôn một cái lên đôi môi động lòng người kia, nhẹ nhàng nói:

- Bảo bối, anh sẽ yêu em thật tốt!

Trên khuôn mặt Tô Mị Nhi lộ ra vẻ hạnh phúc vô cùng, kích động đến suýt chút nữa thì rớt nước mắt.

Cô ta cảm động nói:

- Thường Nhạc, Mị Nhi thật hạnh phúc, nếu thời gian có thể vĩnh viễn dừng lại thì tốt quá.

https://thuviensach.vn

- Lão đại sư phụ...

Bên này khi Thường Nhạc đang định dùng mặt dịu dàng nhất của mình để hoàn toàn chinh phục Tô Mị Nhi, cửa căn phòng bị đạp ra một cách thô bạo.

- Thằng điên này !(*$^5...

Thường Nhạc tức đến mức chỉ muốn xông tới đánh cho tên nhóc Cao Tiếu kia một trận.

Cao Tiếu đá văng cửa ra rồi mới cảm thấy không đúng. Gã nhìn đám quần áo vứt loạn trên sàn, Thường đại thiếu gia thì đang cởi truồng ngồi trên giường...

- Lão đại, tôi không thấy gì hết đâu nha.

Tô Mị Nhi ngại quá vội chui vào trong chăn.

Thường Nhạc không nhanh không chậm mặc quần áo vào, hùng hùng hổ hổ đi ra ngoài:

- Lại đây...

Cao Tiếu thấy tê dại cả da đầu, gã vội nói sang chuyện khác:

- Lão đại sư phụ, cậu đoán đúng quá đi! Đêm qua đúng là có một nhân vật thần bí mang theo tử khí đến đây. Ngoài ra Mộ Dung Trường Thiên cũng tự mình ra sân bay đón một gã trẻ tuổi lúc sáng sớm.

- Bên Sở Phi Dương có động tĩnh gì không?

Tất cả những gì Mộ Dung Trường Thiên làm đều ở trong dự liệu của Thường Nhạc, Tư Đồ Lôi Minh không thể nào trơ mắt nhìn Mộ Dung

https://thuviensach.vn

Trường Thiên ngã xuống... Nhưng Thường Nhạc lại muốn nhìn xem, tên Tư Đồ Lôi Minh cách xa ngàn dặm đó rốt cuộc có thủ đoạn gì?

- Bên Sở Phi Dương không có bất cứ động tĩnh nào cả.

Cao Tiếu nói với vài phần ngờ vực.

Thường Nhạc cười khẩy, bỗng nhiên nói một cách khá kỳ lạ:

- Cho dù Sở Phi Dương thích làm rùa thì chúng ta cũng phải được ăn canh rùa trong thời gian ngắn nhất.

Cao Tiếu hớn hở hẳn lên:

- Lão đại đúng là lão đại! Ha ha, chúc lão đại thiên thu vạn đại, thống nhất giang hồ!

- Mẹ, đổi từ khác đi.

Lời Cao Tiếu nói kia lập tức khiến Thường Nhạc liên tưởng đến Đông Phương Bất Bại.

Quy định ba cuộc tranh tài, Mộ Dung Trường Thiên hoàn toàn tin rằng mình có thể đánh bại được Thường Nhạc.

Vì trận đấu này, hắn đã hao tốn rất nhiều tâm huyết, ngoài được Tư Đồ Lôi Minh phái trợ thủ quan trọng tới thì gã còn nghĩ tới chuyện mời đại đệ tử của Quỷ lang quân Châu Thuật Nhân – Thiên Quỷ Quân.

Nghe nói thực lực Thiên Quỷ Quân hoàn toàn không hề thua kém Châu Thuật Nhân, mà trong mười mỹ nữ tuyệt sắc mà Thiên Quỷ Quân đòi làm điều kiện kia có cả tiện nhân Tô Mị Nhi...

Đương nhiên là Mộ Dung Trường Thiên cũng không đặt hết hy vọng lên hai người này. Cho dù hai trận đầu có thua, gã cũng phải tự mình vào trận

https://thuviensach.vn

thứ ba, tự tay lấy mạng Thường Nhạc.

Lúc này, trợ thủ đắc lực của Tư Đồ Lôi Minh đang ngồi đối diện với Mộ Dung Trường Thiên. Người này cực kỳ tuấn tú, mày kiếm mắt sáng, hai đầu lông mày còn mơ hồ có ngạo khí, toàn thân lại phát ra hơi thở sắc bén, mạnh mẽ của kẻ mạnh.

Nhưng vẻ mặt kia lại như không được hài lòng cho lắm:

- Thiên Quỷ Quân có muôn vàn liên hệ với ngưu quỷ xà thần của Quỷ giới này, lần này cậu tự tiện đưa gã lên mặt đất, e rằng sẽ tạo thêm rắc rối không cần thiết đấy.

- Chỉ cần khiến Thường Nhạc thua, bất cứ phiền phức gì tôi cũng có thể chịu được!

Trong ánh mắt Mộ Dung Trường Thiên chợt lóe lên ánh sáng.

Bắt được sự biến hóa trong ánh mắt Mộ Dung Trường Thiên, người kia lơ đãng nhíu mày lại. Một ả đàn bà mà lại khiến gã mất đi chừng mực như vậy, xem ra lần này thiếu gia sẽ phải lo lắng rồi...

Mà lúc này Thường Nhạc cũng đang suy nghĩ chuyện đại hội kia. Đương nhiên phạm trù suy tính của hắn hơn xa Mộ Dung Trường Thiên nhiều.

- Lão đại sư phụ, nếu Sở Phi Dương không làm gì, chúng ta thu phục Mộ Dung Trường Thiên trước rồi lại dụ con rùa Sở Phi Dương kia ra không phải là tốt hơn sao?

Cao tiếu cảm thấy biện pháp này cũng không tồi.

- Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn, cung tên che giấu!

Thường Nhạc bỗng nhiên cười rất vui vẻ, cực kỳ chờ mong hai gã công tử PB sẽ mang tới niềm vui gì cho mình.

https://thuviensach.vn

Điểm G vĩ đại có trở nên kiên cố hơn không?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 169: Nắm Đấm Của Ai Cứng Hơn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Địa điểm được chọn dù vẫn là ở nơi đấu chó lần trước nhưng lại không có ai đến xem. Người thông minh đều hiểu rõ, chuyện có thể mất mạng này thì càng ít người biết càng tốt.

Ba người Mộ Dung Trường Thiên lẳng lặng ngồi ở trung tâm sân đấu. Bốn phía im lặng đến kỳ lạ, im lặng tới mức làm cho người ta không thể thích ứng được.

- Nhìn kìa, ba thằng ngu đó ở bên kia.

Một giọng nói đầy khinh thường phá vỡ sự im lặng nơi đây. Thường Nhạc ôm Tô Mị Nhi bước vào sân thi đấu đầy phong cách. Tiêu Tiêu và Lạc Vân theo hai bên. Prada trắng đem sự hàm súc và thanh lịch, sự kết hợp các nguyên tố vừa phải như tinh tế và thô ráp, tự nhiên và nhân tạo, các chất liệu khác nhau cùng sợi da tổng hợp thống nhất thành màu sắc tự nhiên đã thể hiện đầy đủ sức hấp dẫn kia của Thường Nhạc.

Mộ Dung Trường Thiên không tự chủ nắm chặt tay lại. Chỉ riêng nhìn khuôn mặt tươi rói với dáng bộ cứng ngắc kia, hiển nhiên Tô Mị Nhi đã bị Thường Nhạc “chà đạp” rồi.

- Súc sinh!

Mộ Dung Trường Thiên ân cần thăm hỏi Thường Nhạc từ đầu đến chân một lần trong lòng.

- Thường Nhạc, tối nay tao sẽ cho mày biết được hai chữ “hối hận” viết như thế nào...

https://thuviensach.vn

- Đừng phóng rắm nữa, trực tiếp bắt đầu đi!

Thường Nhạc cắt ngang lời Mộ Dung Trường Thiên, nói:

- Cứ so xem nắm đấm ai cứng hơn, ai chết trước đi.

- Để tao tới trước!

Một giọng nói trầm ổn mang theo vài phần ngạo khí đột ngột vang lên. Thường Nhạc nghiền ngẫm:

- Mày chắc là Phong Hành, trợ thủ đắc lực của Tư Đồ Lôi Minh nhỉ. Khách từ xa tới cơ mà, Lạc Vân, tiếp đãi nó đi.

Lạc Vân đứng cạnh Thường Nhạc nhẹ nhàng bước ra nửa bước.

Nhìn thấy đôi mắt không chút tình cảm của Lạc Vân kia, Phong Hành khẽ nhíu mày. Hai người lẳng lặng đứng đó như đã mất đi tính mạng, không hề có chút sức sống nào cả.

Đột nhiên, một luồng chân khí hùng mạnh phóng ra từ trên người Phong Hành.

Không khí xung quanh ngưng trọng hẳn. Ngay lúc đó, Phong Hành xoay tròn 360 độ với tốc độ cực kỳ nhanh.

- A!

Đứng bên cạnh Thường Nhạc, Tô Mị Nhi kinh ngạc quá hô lên một tiếng. Không ngờ lúc này Phong Hành đã biến mất vào trong không khí.

Nhưng Lạc Vân lại không hề động chút nào. Gã thật sự muốn biết Phong Hành sẽ tấn công từ nơi nào, cũng có thể là gã chẳng biết phải làm gì tiếp theo.

https://thuviensach.vn

- Không ổn.

Nhìn thấy Lạc Vân trấn định như vậy, Mộ Dung Trường Thiên chợt thấy không ổn, nhưng lại khó có thể nói rõ.

Ở trước mắt bao người, Lạc Vân lại nhắm mắt lại, dường như tất cả mọi thứ trong trời đất này không hề liên quan đến mình.

- Chẳng lẽ gã đã nhìn ra mình ở đâu rồi?

Trong lòng Phong Hành bỗng hiện ra suy nghĩ này, tuy vậy nhưng động tác của gã vẫn không hề chậm lại, mà ngược lại, kình khí lại càng thêm mãnh liệt.

Đao.

Một cây phi đao đầy vẻ ảo mộng như có sinh mạng đột ngột hiện ra trước mặt Phong Hành.

Phong Hành cả kinh, nhanh chóng né sang bên cạnh, gã vừa né xong thì thầm kêu không tốt. Hóa ra phi đao của Lạc Vân kia chỉ là thử mà thôi, dòng khí bị kéo theo khi gã động thân mình đã khiến Lạc Vân khẽ mỉm cười.

Phi đao. Một cây phi đao ban đầu nay đã biến thành ba, phóng về phía Phong Hành theo hình tam giác.

- Hừ!

Phong Hành thấy ẩn thân đã không còn ưu thế nữa, gã bỏ qua dị năng ẩn thân, giơ nắm đấm tấn công thẳng tới Lạc Vân.

- Kim quang thập tam thái bảo!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi. Dị năng này hoàn toàn thuộc loại kháng đả, so với Hoành hành tam thập thái bảo thì lợi hại gấp bội.

“Keng!”

Phi đao vừa động tới thân thể Phong Hành thì lập tức phát ra tiếng vang như kim loại. Mà đồng thời, nắm đấm của Phong Hành kia đã đánh lên cơ thể Lạc Vân.

Lạc Vân lùi ra sau hai bước, đồng tử co rút lại, hai tay tạo một cái địa kết ở trước ngực.

- Cấp C-3!

Phong Hành cả kinh, không ngờ đối phương lại đạt tới cấp bậc như thế. Đương nhiên gã cũng không lo lắng, vì y đã đạt tới cấp C-4. Chỉ cao hơn một bậc nhưng lại là một khoảng cách lớn đến không thể nào vượt qua nổi.

- Tao sẽ cho mày biết chênh lệch cấp bậc là như thế nào!

Trên khuôn mặt Phong Hành lộ ra nụ cười quỷ dị. Thân hình gã dần mờ đi, một luồng khí tức quỷ dị vờn quanh thân y. Không khí ngày càng ngưng trọng.

Giây lát, chỉ trong giây lát, Phong Hành biến mất. Mà ngay sau đó, nắm đấm đầy sức mạnh của gã đã xuất hiện sau lưng Lạc Vân.

Đây chính là chênh lệch cấp bậc. Lúc này Lạc Vân không kịp phản ứng.

“Rầm!”

- A!

Lạc Vân trúng đòn của Phong Hành, lảo đảo nghiêng về phía trước, mà Phong Hành thì lại kêu lên.

https://thuviensach.vn

- Đồ bỉ ổi!

Phong Hành bưng bàn tay đầm đìa máu tươi, phẫn nộ nhìn Lạc Vân. Hóa ra đòn vừa rồi, gã chẳng thể ngờ được là sau lưng Lạc Vân lại giấu một lưỡi dao.

Kim quang thập tam thái bảo của mình bá đạo như thế lại bị một thứ vũ khí phá...

- Xin lỗi, binh bất yếm trá, có đấu tiếp không thế? (chiến tranh không ngại dối lừa)

Thường Nhạc không hề để ý bước ra. Sau khi cẩn thận nghiên cứu qua tài liệu về Phong Hành, hắn biết Phong Hành sẽ trăm phần trăm dùng chiêu thay hình đổi vị này.

Quả nhiên, thằng đần này thật sự cắn câu.

Phong Hành thật sự muốn đập cho thằng nhóc này một trận, nhưng sự đau đớn truyền đến từ bàn tay báo cho gã biết... Thứ vũ khí kia còn có độc...

Thấy Phong Hành không nói gì, Thường Nhạc trực tiếp giơ tay chỉ thẳng vào Thiên Quỷ Quân bên cạnh Mộ Dung Thường Thiên:

- Mẹ nó, tới lượt mày.

Nhìn thấy sát khí thoáng hiện trong ánh mắt Thường Nhạc, Thiên Quỷ Quân bỗng thấy bất an trong lòng. Nhưng gã lập tức phủ nhận cảm giác của mình. Hiện giờ tu vi gã đã đạt tới cấp B-1, mấy người trước mặt này vốn không phải là đối thủ của gã.

Cấp bậc kém quá xa, âm mưu quỷ kế cũng chẳng bù được. Nghĩ thế, gã ngạo nghễ mở miệng:

- Muốn đối phó tao, mày còn chưa đủ tư cách!

https://thuviensach.vn

- Tao thì sao?

Vừa nói xong thì một bóng người nhoáng lên, một người với thân hình cao to đã đứng trước mặt Thiên Quỷ Quân.

Thiên Quỷ Quân nương theo ánh trăng nhìn rõ người đó: Một anh chàng trẻ tuổi rất tuấn tú, mày kiếm mắt sáng, trán rộng mũi thẳng.

Quần áo gã màu đen hoàn toàn hợp vào bóng đêm cùng vẻ mặt âm trầm, thân hình phát ra sát khí nồng đậm, đôi mắt phát ra hào quang như dã thú đang săn mồi.

Lạnh đến tận xương tủy, khiến người ta như thấy mình đang ở trong hầm băng, đứng ngồi không yên, đáy lòng phát lạnh.

- Mày là ai?

Thiên Quỷ Quân cảm thấy cả người không hề thoải mái, gã khẽ nhíu mày, nói.

- Đại sư bắt quỷ!

Vừa dứt lời, trong tay gã đã xuất hiện một thanh kiếm hừng hực lửa cháy. Gã bước lên một bước mà bước chân này như búa tạ nện xuống đất, thể hiện ra khí thế hùng mạnh của mình.

Thần sắc Thiên Quỷ Quân khẽ đổi, không nhịn được bật thốt lên:

- Mày là người của Lãnh gia?

Người áo đen không nói lời nào mà chỉ thẳng cây kiếm kia vào Thiên Quỷ Quân. Đột nhiên trong tay Thiên Quỷ Quân xuất hiện một thanh cốt kiếm màu đen. Hai thanh kiếm đánh vào nhau, tạo ra một vệt hỏa hoa rực rỡ trong đêm tối.

https://thuviensach.vn

Người áo đen biến đổi kiếm thế, từ thủ sang công. Ngọn lửa từ cằm kéo tới ngực trái Thiên Quỷ Quân. Thiên Quỷ Quân nghiêng người lui bước, đổi công thành thủ, chính xác đẩy ra một kiếm đầy quỷ dị của người áo đen.

Người áo đen dời bước, Thiên Quỷ Quân cũng di chuyển. Hai người như đang chạy theo một vòng tròn, tìm kiếm sơ hở của đối phương đồng thời cũng không cho đối thủ có cơ hội lợi dụng.

Thời gian cứ thế dần trôi đi trong bầu không khí hung hiểm này. Mà người xem chiến lại như ngừng hô hấp, bọn họ ai cũng hiểu rằng những thứ kia khác xa đao kiếm bình thường, chỉ chạm tới thân thể cũng sẽ hồn phi phách tán.

Không biết bao lâu, song phương lại phát động công kích. Kiếm kéo theo những dòng khí sắc bén, phát ra những tiếng chói tai ở trong không khí, bắn ra tia lửa như mưa bay, phá vỡ sự yên tĩnh trong đêm tối...

Sinh tử cách một đường, hung hiểm vô cùng. Song phương sử dụng khí linh quỷ và rút bỏ đi vẻ hoa lệ phiền phức của chiêu thức, biến chúng thành những thế công ngắn gọn, lại từng chiêu trí mạng.

Phát huy tinh túy kiếm thuật bình thường vô cùng nhuần nhuyễn, thể hiện vẻ đẹp tự nhiên ngắn gọn trong tiến công và phòng thủ luân phiên...

Đột nhiên sát phạt chấm dứt, người áo đen và Thiên Quỷ Quân lại lần nữa dừng lại. Song phương nhảy cách xa nhau ra.

Thanh kiếm rực cháy kia biến mất, ánh mắt gã vẫn lạnh lùng như trước, bàn tay lại tạo một độ cong quỷ dị trên không trung:

- Thiên địa vô cực, phong vân vây khốn!

Thiên Quỷ Quân lập tức cảm thấy trước mặt tối sầm lại, cả người rơi vào trong trận thức vô biên vô tận.

https://thuviensach.vn

- Nếu muốn phân ra thắng bại sợ là còn cần một khoảng thời gian nữa. Mộ Dung Trường Thiên, chúng ta tiến hành trận thứ ba luôn chứ nhỉ?

Ngoài miệng thì ra trưng cầu ý kiến của Mộ Dung Trường Thiên, nhưng thực tế thì Thường Nhạc đã cởi áo khoác ra, để vào trong tay Tô Mị Nhi rồi dịu dàng hôn cô ta một cái.

Mặc kệ là Thiên Quỷ Quân thắng hay thua, bản thân cũng phải tiến hành trận đấu thứ ba. Mộ Dung Trường Thiên nhìn Thường Nhạc hôn Tô Mị Nhi mà cô ta lại trông rất hưởng thụ, phản ứng đầu tiên của gã chính là xé xác Thường Nhạc.

- Tô Mị Nhi, tao sẽ cho mày biết hối hận là gì!

Đồng tử của Mộ Dung Trường Thiên co rụt lại, khuôn mặt đẹp trai phong độ kia bắt đầu méo mó đi.

Toàn thân Mộ Dung Trường Thiên lộ ra khí tức bá đạo sắc bén. Mà Thường Nhạc lại lười biếng đứng ở nơi đó, cả người đều là sơ hở.

- Mày đã muốn chết thì đừng trách kẻ khác.

Mộ Dung Trường Thiên nắm chặt nắm tay lại, cả người như một dòng khí cực kỳ mãnh liệt, điên cuồng nhào tới Thường Nhạc.

- Mẹ nó!

Thường Nhạc bắt đầu động tay động chân không theo quy tắc, chỉ là mỗi khi hắn động, thì trong dòng khí kia sẽ truyền đến tiếng Mộ Dung Trường Thiên kêu thảm thiết.

Dòng khí vẫn điên cuồng chuyển động. Thường Nhạc giơ tay đánh lên dòng khí, chân lại đánh mạnh lên, cả người hắn không chẳng khác gì lưu manh vô lại.

https://thuviensach.vn

- Thích không! Không phải vừa rồi mày chảnh lắm hả?

Thường Nhạc vừa đá vừa mắng.

- Thường Nhạc, tao liều mạng với mày!

Dòng khí hùng mạnh kia bỗng biến đổi, không ngờ bọc cả người Thường Nhạc vào.

- Ôi, tao sợ quá đi!

Vừa dứt lời, Thường Nhạc đã cười hì hì đứng ngoài dòng khí, miệng bắt đầu đếm:

- Một, hai, ba... Bùm...

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 170: Yên Tâm, Ta Là Người Tốt!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong khi tất cả mọi người còn chưa hiểu gì, cỗ khí lưu kia bỗng rung động kịch liệt, sau đó từ trung tâm bắn ra tia lửa rực rỡ chói mắt.

Trên khuôn mặt to béo của Tiêu Tiêu lộ rõ thần sắc vô cùng kỳ quái, giờ khắc này, gã mới thật sự nhận ra lão Đại biến thái cỡ nào, bom chất lỏng của siêu chiến sĩ hỏa thần nước Mỹ được Thường Nhạc vận dụng đến cảnh giới đăng phong tạo cực, không bội phục cũng không được.

Lúc này, cơn cuồng phong mà Mộ Dung Trường Thiên tạo ra đã biến mất, mà khắp người gã đứng ở đó, quần áo bị ngọn lửa cường liệt từ quả bom thiêu cháy hoàn toàn.

Thân hình tráng kiện lúc đầu, sau khi chịu ảnh hưởng của bom chất lỏng, trở nên lồi lõm, vô cùng thê thảm, người anh tuấn phong độ như Mộ Dung Trường Thiên bây giờ hoàn toàn không khác gì một tên ăn mày xấu xí.

- Ha ha... Đẹp trai đấy!

Thường Nhạc chỉ tay lên nửa thân dưới khét lẹt của Mộ Dung Trường Thiên, trên mặt nở một nụ cười dâm đãng.

- Tao liều mạng với mày!

Sắc mặt Mộ Dung Trường Thiên thay đổi hoàn toàn, cả người giống như một con sư tử bị chọc giận.

Thường Nhạc cười hi hi nhìn Mộ Dung Trường Thiên, vẻ kinh ngạc nói:

https://thuviensach.vn

- Trải qua sự gột rửa của bom chất lỏng mà mày vẫn còn sức công kích, không thể nào mà không bội phục mày!

"Bùm!"

Vừa dứt lời, thân hình Mộ Dung Trường Thiên run rẩy, ngã thẳng ra đất. Bây giờ, hắn mới phát hiện ra thịt trên chân mình đã nổ tan, lộ ra mảnh xương chân trắng hếu.

- Con mẹ nó, ba trận đã thắng hai rồi, còn một trận không cần chờ nữa. Tiêu Tiêu, lên!

Thường Nhạc đưa mắt nhìn Thiên Quỷ Quân, ánh mắt phát ra một đạo quang mang tà ác.

Lúc này, người áo đen kia và Thiên Quỷ Quân đều tinh tàn lực tận, động tác và khí lực của hai bên đều yếu dần. Tiêu Tiêu nghe được mệnh lệnh, ánh mắt lập tức sáng lên, hưng phấn xen vào cuộc chiến giữa người áo đen và Thiên Quỷ Quân.

- Thường Nhạc, mày không tuân theo quy củ.

Trong ánh mắt Thiên Quỷ Quân thoáng hiện một tia khiếp đảm, thể lực hiện tại của gã căn bản không bằng một nửa lúc đỉnh cao, làm sao còn có thể là đối thủ của Tiêu Tiêu.

- Quy củ? Với loại người như mày đừng nói chuyện quy củ trước mặt bản thiếu gia.

Thường Nhạc lạnh lùng nhìn Thiên Quỷ Quân, ánh mắt giống như đang nhìn vào một con chó chết.

- Phong tỏa vực!

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu vừa lên đài liền sử dụng tuyệt kỹ sau khi trải qua ba lần sinh tử luân hồi. Trước đây cần trả giá bằng sinh mạng mới có thể sử dụng địa khủng bố vực, nhưng bây giờ lại có thể tùy ý vận ra.

Cảm giác này thực sự rất sung sướng.

- Không...

Thiên Quỷ Quân không thể ngờ được đối phương lại là một vực của cao thủ dị năng, gã muốn chạy trốn... Tuy nhiên Phong tỏa vực đã càng lúc càng khép chặt lại.

Không khí xung quanh càng lúc càng ít dần, Thiên Quỷ Quân cảm thấy hô hấp càng lúc càng khó khăn, dường như có một bàn tay vô hình đang bóp chặt yết hầu hắn. Cảm giác này khiến gã phát điên.

- Thường Nhạc, cho dù có chết, ta cũng không tha cho mày!

Thiên Quỷ Quân phát ra tiếng kêu thê thảm, chỉ thấy trong phong tỏa vực xuất hiện một đám khói đen dày đặc... Thân hình Thiên Quỷ Quân càng lúc càng mờ dần đi.

- Linh hồn triệu hoán!

Người áo đen đang ở bên cạnh nghỉ ngơi sắc mặt đại biến.

- Lãnh huynh, dùng linh hồn triệu hoán là ý gì?

Thường Nhạc cảm thấy rất hứng thú.

- Thiên Quỷ Quân dùng năng lực của bản thân biến ảo ra một phương thức triệu hồi thâm sâu, gã hẳn là có quan hệ với cao thủ quỷ giới. Thường huynh, tôi phải đem chuyện này về báo cho gia tộc.

Người áo đen thần sắc trầm trọng nói.

https://thuviensach.vn

- Ha ha. Không tiễn!

Thường Nhạc đối với đả thủ miễn phí mời đến này hết sức hài lòng, phóng khoáng phất phất tay.

Kết quả trận đầu, Thường Nhạc toàn thắng. Phong Hành thương nặng nằm một bên, Mộ Dung Trường Thiên giống như chó chết nằm run rẩy trên mặt đất, trong khi Thường đại thiếu gia của chúng ta lại đứng trên cao nhìn xuống Mộ Dung Trường Thiên.

- Mộ Dung huynh, huynh nói tôi nên xử trí huynh thế nào đây?

Ngoài dự kiến của mọi người, Thường đại thiếu gia của chúng ta không tiếp tục đánh thằng nhóc kia, trái lại tươi cười đỡ Mộ Dung Trường Thiên từ dưới đất lên.

- Đây là Thiên sát đấy.

Lúc đầu, bọn Tiêu Tiêu còn chưa hiểu ý. Tuy nhiên, khi Mộ Dung Trường Thiên thân hình run rẩy, dường như đứng không vững, họ mới nghĩ đến hai cái xương chân kia.

Đứng lên kiểu này quả thật đau đớn, so với việc giết gã còn khó chịu hơn.

Mồ hôi trên mặt Mộ Dung Trường Thiên chảy xuống, gã cố nén đau, cũng không hừ ra một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm mặt Thường Nhạc:

- Muốn chém giết, róc thịt tùy mày, Mộ Dung Trường Thiên ta mà có một chút nhíu mày sẽ là con mày!

- Ha ha, yên tâm tao sẽ không giết mày.

Thường Nhạc thân thiết đập đập vào vai Mộ Dung Trường Thiên, mắt nhìn Phong Hành bên kia chỉ tới, nghiêm trang nói:

https://thuviensach.vn

- Tao cũng sẽ không giết gã.

Chả lẽ Thường đại thiếu gia của chúng ta đổi tính rồi chăng?

Sinh mạng là đáng quý. Nếu có thể lựa chọn, Mộ Dung Trường Thiên tất nhiên không muốn chết.

Mắt hắn lóe lên một tia hy vọng, ngoài miệng lại nói:

- Vậy mày muốn làm gì?

- Ai, kỳ thực rất đơn giản, nếu tao cứ thả chúng mày như vậy, về sau người khác sẽ nghĩ Thường Nhạc tao dễ bắt nạt.

Thường Nhạc khó xử nhìn Mộ Dung Trường Thiên, sau đó hơi bất đắc dĩ nói:

- Như vậy đi, hai người các chúng mày chỉ có thể đi một, về phần ai đi là do các ngươi quyết định. Mày cảm thấy đề nghị của tao thế nào?

Mộ Dung Trường Thiên và Phong Hành hít một hơi khí lạnh. Họ đều là trợ thủ đắc lực của Tư Đồ Lôi Minh, không cần biết ai giết ai, chỉ sợ để Tư Đồ Lôi Minh biết được, tuyệt đối sẽ không có ngày nào tốt lành.

- Yên tâm đi, tao đã sớm suy xét tới lo lắng của chúng mày rồi. Thường Nhạc tao cam đoan, giữa chúng mày có xảy ra chuyện gì, tao tuyệt đối sẽ không nói ra. Như vậy được chưa.

Một tia sát khí âm lãnh từ trên người Thường Nhạc mơ hồ truyền ra. Mộ Dung Trường Thiên và Phong Hành thoáng nhìn nhau, trong ánh mắt đồng thời hiện vẻ dứt khoát.

- Thường Nhạc, Mộ Dung Trường Thiên tao cho dù có đê tiện đến đâu cũng không thể cùng anh em mình động thủ.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Trường Thiên gắng sức thoát khỏi sự giúp đỡ của Thường Nhạc, thân hình lảo đảo.

Trong lúc mọi người đều cho rằng Mộ Dung Trường Thiên sẽ ngã ra đất, thân hình gã giống như một con sư tử dũng mãnh, nhanh chóng bổ tới Phong Hành. Không biết từ bao giờ, tay gã đã cầm sẵn một thanh đao sáng như tuyết.

- Xẹt!

Đao lóe sáng từ trên tới.

Mộ Dung Trường Thiên lẳng lặng đứng đó, mỉm cười thản nhiên, đáng tiếc, nụ cười lại mang theo vài phần thảng thốt.

Thường Nhạc vẻ mặt tiếc nuối đi đến trước mặt Mộ Dung Trường Thiên, vỗ nhẹ. Mộ Dung Trường Thiên liền ngã thẳng ra đất.

Phong Hành vẫn như cũ lẳng lặng đứng yên ở đó, tuy nhiên trong tay gã lại có thêm một thanh huyết đao. Kỳ thực Phong Hành không muốn giết Mộ Dung Trường Thiên. Nhưng gã không có lựa chọn nào khác.

Thường Nhạc vui vẻ phủi tay, ánh mắt thích thú nhìn Phong Hành:

- Thật không ngờ. Bị thương rồi mà thân thủ còn lợi hại như vậy. Anh có thể đi rồi.

Nhưng Phong Hành không rời khỏi. Gã vẫn như cũ lặng yên đứng đó, thần sắc cực kỳ cổ quái.

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ nơi này có cái gì đáng để anh lưu lại sao?

Thường Nhạc vẻ mặt kinh ngạc.

Phong Hành lắc đầu nhẹ, trên mặt lộ vẻ chua xót, có chút thê lương nói:

https://thuviensach.vn

- Kỳ thực tôi sớm nên biết, cậu và thiếu gia đều giống nhau. Dễ dàng để tôi đi như vậy, căn bản là điều không thể.

BA~ — BA~ —

Thường Nhạc mỉm cười vỗ tay.

- Thông minh. Không hổ là trợ thủ đắc lực của Tư Đồ Lôi Minh.

Thường Nhạc hơi tiếc nuối lắc lắc đầu, nói tiếp:

- Tôi thực sự không hiểu nổi, Tư Đồ Lôi Minh thế nào lại nỡ để anh rơi vào tay tôi.

- Lời này của cậu có ý gì?

Đồng tử Phong Hành co lại, nắm tay không tự chủ nắm chặt. Nếu Thường Nhạc thực sự muốn giết mình, sẽ đến lúc chó cùng rứt giậu.

- Yên tâm. Tôi sẽ không đem việc anh giết Mộ Dung Trường Thiên nói ra ngoài đâu.

Thường Nhạc vỗ vỗ ngược, mặt ra vẻ chính nghĩa.

- Tuy nhiên tôi không bảo đảm bọn họ sẽ không nói ra.

Tiêu Tiêu và Lạc Vân cùng nhau nở nụ cười dâm đãng.

Đúng là gần mực thì đen, gần đèn thì sáng. Hai con cừu nhỏ lương thiện như vậy không ngờ cũng bắt đầu hóa sói rồi.

- Thường Nhạc, đồ hèn hạ.

Phong Hành sắc mặt đại biến

Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Nghe nói Mộ Dung thế gia thế lực vô cùng cường đại, hơn nữa Mộ Dung Trường Thiên lại là con trưởng của Mộ Dung gia. Nếu Mộ Dung gia biết Mộ Dung Trường Thiên bị thủ hạ của Tư Đồ Lôi Minh giết chết, ha ha... Sự việc sẽ ra sao đây? Thật đáng mong chờ đó.

Chỉ cần không phải người ngu đều có thể đoán được, Tư Đồ Lôi Minh tuyệt đối sẽ dùng đầu của Phong Hành để lấy lòng gia tộc Mộ Dung.

Phong Hành hít sâu một hơi, ánh mắt bắt đầu trở nên sắc bén:

- Cho dù bọn chúng có nói ra, liệu có người tin không?

- Cao Tiếu ra đây đi!

Thường Nhạc sớm biết Phong Hành sẽ nói vậy, hắn vung mạnh tay, từ trong bóng tối Cao Tiếu khiêng máy chụp ảnh vội vội vàng vàng chạy ra, vẻ mặt tươi cười nói:

- Lão Đại, trận tỉ thí hấp dẫn vừa xong đã quay lại rồi, có muốn đóng thêm một đoạn phim heo nữa không?

Thường Nhạc nheo mắt nhìn chằm chằm vào gã, khó chịu nói:

- Được, cho Big Ben và anh cùng nhau một lúc.

- Ha ha, coi như vừa rồi tôi chưa nói gì.

Cao Tiếu toàn thân run rẩy, nhanh chóng chạy ra đứng cạnh Tiêu Tiêu và Lạc Vân.

- Rốt cục cậu muốn gì?

Phong Hàng lần đầu tiên cảm thấy sinh mệnh của mình hoàn toàn bị người khác thao túng, cảm giác này quả không hề dễ chịu.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vỗ vỗ vào vai Phong Hành, trịnh trọng nói:

- Yên tâm, tôi là người tốt! Tuyệt đối sẽ không làm chuyện xấu. Chỉ cần anh theo tôi lăn lộn, tiền đồ nhất định sáng lạn.

Thần sắc trên mặt Phong Hành không ngừng biến đổi, dường như có chút lưỡng lự.

- Yên tâm, việc của em gái anh Thường Nhạc tôi sẽ lo liệu.

- Được, tôi đồng ý đi theo cậu.

Nghe được câu này, Phong Hành dứt khoát quyết định.

- Không, không phải theo tôi, mà là tiếp tục đi theo Tư Đồ Lôi Minh!

Khuôn mặt đẹp trai anh tuấn của Thường Nhạc lộ ra một tia cười tà ác. Việc kinh doanh lỗ vốn Thường đại thiếu gia chưa bao giờ làm.

- Ha ha, lão Đại bây giờ giống như hổ thêm cánh. Tuy nhiên... Lão Đại, Hoàng Tước mà chúng ta chờ đợi còn chưa xuất hiện!

Cao Tiếu thấy Thường Nhạc lại thu được một tên thuộc hạ, gã vội vàng đứng lên thể hiện bản thân.

Mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười cực kỳ dâm đãng:

- Hôm nay Hoàng Tước khẳng định là do kinh nguyệt không đều, bệnh liệt dương sớm phát tác, tử cung, tử cung chảy mạnh. Đi, chúng ta mang một ít Viagra đến thăm xem sao!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 171: Tôi Cởi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nghe được những từ ngữ dâm đãng trong những lời nói đó, khuôn mặt Tô Mị Nhi không tự chủ được đỏ lên, tên vô lại này từ trước đến giờ đều chưa từng đứng đắn qua. Nhưng... cô lại một mực thích sự hư hỏng của hắn.

Tâm tình lúc này của Sở Phi Dương rất xấu, xấu đến cực điểm, đổi lại là bất kỳ ai nếu như nhìn thấy bốn phía đều là biểu ngữ chửi bới mình, e rằng đều không vui nổi.

Ở các vách tường trong trường học, trên các poster, thậm chí ngay cả trong quảng cáo trên radio đều đang tuyên truyền: “Sở Phi Dương là người pê đê, Sở Phi Dương là thái giám! Đả đảo ------- pê đê và thái giám!”

Lời đồn đến cùng là đúng hay không, trong lòng Sở Phi Dương là rõ ràng nhất. Đây hoàn toàn là chuyện bịa đặt, càng làm cho Sở Phi Dương vô cùng phiền muộn, nhưng là..... một tên nhóc hai tuổi đi đến trước mặt mình, trước mặt tất cả mọi người nói một câu:

- Con... đĩ... mẹ... nhà nó, ông... ông có tiểu kê... kê không?

Sở Phi Dương nắm chặt tay lại rồi lại thả ra. Chính mình cũng không thể làm thịt một đứa trẻ hai tuổi.

Rốt cục có một tên tiểu đệ thông minh mang kẹo đường đến trước mặt đứa trẻ, dụ dỗ nói:

- Nếu như nói cho chú biết những lời này là ai dậy cháu? Cái kẹo này sẽ là của cháu!

https://thuviensach.vn

- Mẹ... nó...

Mắt tên nhóc sáng lên, có chút gấp gắp lắp bắp nói

- Là... là... cha... mày.... tôi nói.

- Thường Nhạc!

Kỳ thực Sở Phi Dương cũng đã đoán ra đáp án rồi. Ở học viện Kiêu Tử, dám chỉ vào mũi mình mà mắng chửi như vậy ngoài Thường Nhạc đại thiếu gia, e rằng tìm không ra người thứ hai.

- Lão đại, anh hạ nhiệt trước.

Một tên tiểu đệ lanh lợi đem một lon coca đưa cho Sở Phi Dương. Trong cơn thịnh nộ, Sở Phi Dương không hề nghĩ ngợi trực tiếp đem lon coca một hơi uống cạn.

“Điểm G vạn tuế!”

Mắt tên tiểu đệ lanh lợi kia sáng lên, trong lòng hưng phấn mà gào rú lên một tiếng.

- Phốc!

Sở Dương Phi mang theo một đám tiểu đệ, vẫn chưa đi được xa được mấy bước, bỗng nhiên liền phóng một cái rắm. Thần sắc gã có chút biến đổi, cái cảm giác kích thích này tới thật là nhanh.

Hắn đến thời gian đi WC cũng không kịp mà tên tiểu đệ lanh lợi kia liền lập tức phản ứng rất nhanh, vội vàng nói:

- Lão đại, chúng ta bốn phía làm một vòng tròn, anh cứ thỏa thích phát huy đi!

https://thuviensach.vn

Những tên tiểu đệ khác của Sở Phi Dương cũng không có ý kiến. Bọn chúng đều phân tán ra, hơn 100 tên tiểu đệ kín đáo vây Sở Phi Dương ở bên trong.

- Lão đại, giấy vệ sinh...

Một tên tiểu đệ cơ trí khác lại tỏ ra hiểu biết dâng hiến.

Sở Phi Dương đi suốt gần một tiếng, cảm giác toàn thân không còn tí sức lực nào. Gã đưa tay nhận lấy giấy vệ sinh, vừa mới lau lên mông đít... một trận đau cảm giác vô cùng mãnh liệt bất ngờ tập kích tới.

- A!

Sở Phi Dương không nhịn được gào lên một tiếng, dưới mông không ngờ xuất hiện một vết máu... Mặt hắn biến sắc.

- Vừa rồi đứa nào đưa giấy vệ sinh cho tao?

Tên nhóc cơ trí kia sớm không biết đã chuồn đến vị trí nào.

Mông đít đau đến nỗi đến quần cũng không thể kéo lên. Sở Phi Dương tưởng chừng như hận Thường Nhạc đến tận xương tủy, mà vào lúc này, bên ngoài lại vang lên giọng nói vô cùng quan tâm của Thường Nhạc thiếu gia.

- Sở huynh có ở bên trong không? Khà khà, người anh em, tôi mang thuốc Viagra đến đây. Nghe nói ngày kinh của anh đến rồi, aizz, làm anh em cũng không thể giúp đỡ được cái gì à.

- Thường Nhạc...

Sở Phi Dương trên mặt vô cùng tức giận, mạnh mẽ vắt quần lên.

- Ha ha, Sở huynh đừng vội, một tháng tới một lần là chuyện bình thường mà. Tôi đã mời toàn thể nữ sinh trong trường đến để chỉ bảo cho anh một

https://thuviensach.vn

chút kiến thức về sinh lý, không biết anh có hoan nghênh không vậy?

Thường Nhạc ôm Tô Mị Nhi, hướng về phía Lâm Quai Quai trong đám đông nháy mắt một cái.

- Ha ha --- ha ha!

Bên ngoài truyền đến tiếng cười hi hi ha ha của các nữ sinh.

Sở Phi Dương gần như phát điên lên, gã không nghĩ đến Thường Nhạc lại sắp xếp tỉ mỉ đến thế, làm cho chính gã trong lúc khó xử nhất, gặp phải mọi người vây quanh xem. Phản ứng đầu tiên của gã là muốn giết chết Thường Nhạc.

Nhưng trò chơi của Thường Nhạc lại chỉ mới bắt đầu. Chỉ nghe thấy phía bên ngoài truyền tới tiếng Thường Nhạc hô khẩu hiệu

- Một, hai, ba!

Hơn một trăm người đang vây xung quanh Sở Phi Dương dường như đã di tản đi một nửa, chỉ còn lại lác đác hơn hai chục người trơ trọi đứng tại nơi đó. Mà vị trí trung tâm của Sở Phi Dương và cả cái thứ dính máu kia nữa.....

- A, mọi người nhìn xem... đó là băng vệ sinh...

Không biết nữ sinh đầu tiên nào to gan hô ầm lên, dường như tất cả mọi ánh mắt đều tập trung lên mặt của Sở Phi Dương.

Người chuyển giới Thái Lan đã không có gì là mới mẻ nhưng đường đường là một Sở đại soái ca trong học viện Kiêu Tử lại là một người chuyển giới, đây chính là một tin tức động trời. Sức liên tưởng của các tiểu nữ sinh kia thật phong phú. Bọn họ nghĩ đến những tờ tuyên truyền kia ở trường học, lại nhìn thấy sự thực ngay trước mắt. Cuối cùng xác thực một chuyện, hóa

https://thuviensach.vn

ra một trong những soái ca mê người của trường học không ngờ lại là một người chuyển giới chuẩn mực.

Điều này làm cho nhiều nữ sinh thương tâm mà rơi lệ a.

Mà Thường đại công tử của chúng ta lại tạo ra một dáng vẻ tiêu sái, phóng khoáng, trên mặt tràn đầy chính nghĩa nói:

- Mọi người đừng hiểu lầm Sở huynh, nhìn Sở huynh của chúng ta anh hùng khí khái, “Tam Tiện Khách” trong trường ai mà không biết chứ.

Qua sự nhắc nhở của Thường đại công tử, kẻ thông minh lập tức nghĩ đến quan hệ mờ ám giữa ‘Tam Kiếm Khách”.....

- Chúng ta đi!

Sở Phi Dương hít một hơi thật sâu, gã hiểu rằng còn ở lại nơi này cũng sẽ mất mặt. Huống hồ hiện tái cái lỗ đít kia vẫn còn bỏng rát. Cái này cũng cần ý chí kiềm chế phi thường.

- Mẹ nó!

Thường Nhạc xắn tay áo đi lên ngăn cản, gần 200 tên tiểu đệ Điểm G ngay phía sau cũng theo sát phía sau.

- Thường Nhạc, mày đừng khinh người quá đáng.

Sở Phi Dương không nghĩ tới sự việc lại phát triển đến bước này, những tên tiểu đệ tận tâm và trung thành, trong nháy mắt đã có đến một nửa làm phản. Đây là điều mà có nằm mơ gã cũng không nghĩ đến.

Theo lời Thường đại thiếu gia mà nói: là vấn đề nhân phẩm!

- Sở huynh, xem ra anh thật hiểu lầm ý tứ của tôi rồi, kỳ thực giữa hai chúng ta không thù oán, Thường Nhạc tôi làm sao có thể tìm anh làm phiền

https://thuviensach.vn

chứ. Tôi là đang giúp anh mà, lẽ nào anh nhìn không ra?

Khuôn mặt anh tuấn đẹp trai của Thường Nhạc hết sức thành khẩn.

- Giúp tao?

Có lẽ kỹ thuật diễn xuất của Thường đại thiếu gia của chúng ta quả thực quá tốt, Sở Phi Dương vậy mà ngẩn ra. Gã ngơ ngác nhìn Thường Nhạc, cẩn thận nghĩ, quả thực bản thân hắn và Thường Nhạc không có nhiều thù oán.

- Đương nhiên, tôi thấy Sở huynh là một người tài. Cho nên không nhịn được khi anh bị người ta hãm hại.

Thường Nhạc mặt đầy phẫn nộ.

Đám tiểu đệ bên cạnh cũng bị mê muội, chẳng lẽ lão đại đã đổi tính.

- Cậu giúp tôi như thế nào?

Sở Phi Dương cố nén từng cơn đau đớn từ dưới truyền tới... có chút mong chờ nói.

- Tất cả mọi người nghe kỹ cho tôi, hiện tại Thường Nhạc tôi nói Sở Phi Dương không phải là người chuyển giới, mọi người khẳng định cũng sẽ không tin.

Thường Nhạc vỗ vỗ ngực, rừng rự như trâu nói:

- Sở huynh, anh hãy cởi quần ra, lộ ra cái kia chứng minh một chút.

Sở Phi Dương cuối cùng tỉnh ngộ lại. Chính mình lại ngay trước mặt bao nhiêu người bị Thường Nhạc đem ra đùa bỡn, mặt của gã trở nên rất khó coi...

https://thuviensach.vn

- Cởi!

- Cởi!

- .....

Hầu như tất cả mọi người đồng thời vây lại, bọn họ mãnh liệt kêu gọi Phi Dương. Nhìn thấy bọn thủ hạ ra sức như vậy, Thường Nhạc cảm động:

- Điểm G sau này có thể tiếp tục hay không, thì phải nhờ vào mọi người rồi.

Đương nhiên, trên mặt Thường Nhạc vẫn tươi cười như cũ, khuyên Sở Phi Dương:

- Tin rằng Sở huynh là người thông minh, hiện tại tinh thần quần chúng kích động, tôi thấy anh vẫn là nên cởi ra đi. Ngộ nhỡ bọn họ xông lên tự mình động tay, lúc đó khả năng không đơn giản là nhìn. Khà khà..... anh sẽ thiệt thòi lớn.

Sở Phi Dương quả thực muốn bóp chết Thường đại thiếu gia, nhưng gã biết rằng không thể làm như vậy. Trước không nói Thường đại thiếu gia có bao nhiêu lợi hại, tiểu đệ của Điểm G mỗi một người tiểu một bãi cũng đủ làm gã chết chìm.

- Tôi cởi!

Mắt nhìn thấy mọi người hướng chính mình vây lại, Sở Phi Dương cắn mạnh răng một cái.

Hào kiệt một đời của học viện Kiêu Tử bị Thường Nhạc vĩ đại bức đến bước này, e rằng là xưa nay chưa từng ai có, sau này không có ai.

Tất cả đám nam nữ đều ngừng hô hấp. Các cô gái đang chờ đợi một màn xuất hiện.

https://thuviensach.vn

- Răng rắc!

Ngay vào lúc Sở Phi Dương đem quần cởi ra, một tia sáng lóe lên ngay trước mắt hắn, sắc mặt hắn hơi biến đổi.

- Khà khà, lão đại, ảnh này chụp hiệu quả như thế nào?

Cao Tiếu ba chân bốn cẳng xuất hiện trước mặt Thường Nhạc, dương dương đắc ý dựng tấm hình trong tay lên.

Dưới ánh nắng mặt trời, cái thứ ở phía dưới của Sở Phi Dương hiện ra rõ ràng trước mặt mọi người.

- Không tồi, không tồi, lại điểm thêm chút cảnh sắc tô điểm, sau này đây chính là tấm gương của điểm G chúng ta.

Ánh mắt Thường Nhạc có chút sáng lên, khen ngợi biểu dương nói.

- Thường Nhạc....

Sở Phi Dương không thê nào nghĩ đến Thường Nhạc lại ra chiêu thức này. Hắn giận dữ gầm gào lên, cơ thể cường tráng mạnh mẽ run lên.

- Phốc!

Trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Thân hình nặng nề đổ xuống mặt đất.

Một thành viên Điểm G tùy tiện đi đến trước mặt Sở Phi Dương, dùng tay thăm dò một chút, cười hi hi nói:

- Không chết, vẫn còn hơi thở.

Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối, buồn bực nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi mới vừa bắt đầu có hứng thú, tương lai của Sở huynh sẽ không dễ chơi rồi...

Nói xong, ánh mắt nhìn sang bên cạnh quét một vòng.

- Chúng tôi nguyện ý gia nhập Điểm G!

- Chúng tôi nguyện ý gia nhập Điểm G!

Những bộ hạ trung thành còn lại của Sở Phi Dương lần lượt thay đổi quan điểm. Quả thật đi theo một lão đại bất lực như vậy, làm tiểu đệ cũng thật mất mặt, hơn nữa Thường đại lão gia trâu bò lại là tiền đồ sáng lạng.

- Chúc mừng lão đại thống nhất Học Viện Kiêu Tử.

Âm thanh của Cổ Tư Văn bất ngờ cao vút bên tai Thường Nhạc.

Thường Nhạc trên mặt tà tà tươi cười, thống nhất học viện Kiêu Tử chỉ là bước đi đầu tiên trên con đường đấu tranh của chính hắn, phía dưới còn có rất nhiều trò chơi đợi hắn tham gia vào.

Quy tắc trong trò chơi, có người nguyện ý làm nhân vật chính, có người nguyện ý làm nhân vật phụ. Nhưng mục tiêu lớn nhất của Thường Nhạc thiếu gia chính là làm đạo diễn, có thể thao túng mỗi nhân vật trong trò chơi.

Đây mới là một sự hưởng thụ thâm sâu.

- Việc bên kia xử lý thế nào rồi?

Tâm tình Thường Nhạc dần khôi phục lại bình tĩnh, nhẹ nhàng cười nói.

- Tả Thủ và Huyết Hổ cũng đã chuẩn bị tốt, chỉ đợi lão đại hạ mệnh lệnh, liền chính thức tiến hành “hành động thoát y”.

https://thuviensach.vn

Trong con mắt màu đen của Cổ Tư Văn nổi lên tia hứng phấn.

Đi theo một lão đại như vậy, cuộc sống của mình vĩnh viễn sẽ không cô đơn.

- Nghe nói dưới tay Sở lão đầu có một đôi tỉ muội công phu không tồi, bất kể các anh gặp ai đều phải cẩn thận.

Thường Nhạc ánh mắt thâm thúy nhìn về phía bầu trời xanh.

- Yên tâm, muốn làm chúng tôi bị thương, bọn chúng còn chưa có tư cách đó.

Cổ Tư Văn vô cùng tự tin nói.

- Móa, tôi muốn bọn họ an toàn, người ta tốt xấu gì cũng là kim chi ngọc diệp, đừng làm tổn thương bọn họ.

Trong mắt Thường Nhạc lộ ra sự dâm đãng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 172: Đâm Từ Phía Sau

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ánh mắt Thường Nhạc khẽ lướt qua trên mặt Sở Phi Dương. Khi gã mới bước vào học viện Kiêu Tử, mái tóc dài phiêu dật kia, khuôn mặt tự tin đẹp tràn đầy phong độ kia đã từng là lão đại Hắc Ảnh, hiện tại lại rơi vào kết cục như vậy.

Thường Nhạc đương nhiên không thương xót gì Sở Phi Dương. Đối với Thường Nhạc mà nói, chơi trò chơi thì phải tuân theo quy tắc của trò chơi. Nếu như kẻ thất bại là chính hắn, vậy kẻ đang nằm trên mặt đất sẽ là chính hắn. Đứng một bên nhìn xuống đối phương bây giờ chính là Sở Phi Dương.

Nếu như tự hắn đã bước trên con đường thiết lập trật tự mới này, vậy thì bắt buộc phải mãi mãi đi tiếp.

E rằng bản thân Sở Phi Dương cũng không nghĩ tới sẽ thất bại thê thảm như vậy, nhanh như vậy. Gã sở dĩ thất bại như vậy, trong đó nguyên nhất lớn cũng là bởi vì kế sách của Cổ Tư Văn.

Sức hấp dẫn cá nhân của Thường Nhạc và kế sách công phu của Cổ Tư Văn không dễ dàng để tấn công Sở Phi Dương mới là chuyện lạ.

Thế lực của Hắc Ảnh và Long Nha gần như trong thời gian ngắn nhất bị Điểm G thâu tóm. Toàn bộ học viện Kiêu Tử chỉ có một cờ xí - Điểm G kiên định. Tất cả mọi người đều biết đến sự tồn tại của Thường Nhạc.

Đã từng có thời huy hoàng như Mộ Dung Trường Thiên, Sở Phi Dương, Lý Lăng Tiêu... giờ đều đã trở thành những cái tên trong lịch sử. Ngay sau khi Thường Nhạc đem mọi thứ chuẩn bị tốt, lại nhận được một bức thư vô danh.

https://thuviensach.vn

- Lão đại sư phụ, sao thế?

Hắc sắc dạ vãn, Cao Tiếu trên mặt tràn đầy sắc thái hưng phấn.

Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, trong ánh mắt lộ ra chút đấu tranh. Qua một lúc lâu, mới chậm rãi mở miệng nói:

- Để Tả Thủ và Huyết Hổ rút lui theo đường cũ.

- Rút lui?

Cao Tiếu vẻ mặt kỳ lạ nhìn Thường Nhạc. Trong ấn tượng của gã, Thường Nhạc thiếu gia vĩ đại từ trước đến nay chưa từng có chuyện lùi bước.

- Toàn thể giới xã hội đen phía Nam đều đã đoàn kết lại, sẽ đợi chúng ta chủ động dâng lên tận cửa.

Thường Nhạc cười tà tà, xem ra chính mình vẫn là đánh giá thấp anh hùng thiên hạ.

Tuy nhiên, cho dù là vậy, chính mình cũng không phải kẻ mềm yếu. Cho dù không cạy nổi miệng cũng phải làm cho gã rụng vài cái răng xuống đất

- Toàn thể giới xã hội đen phía Nam!

Cao Tiếu choáng váng, chính mình mới bắt đầu hành động, người ta bên kia đã chuân bị ổn thỏa, nhưng gã vẫn có chút không cam tâm:

- Lão đại sư phụ, chúng ta cứ buông tha như vậy sao, thật con mẹ nó không cam tâm.

- Ai nói chúng ta buông tha chứ? Hừ, tuy rằng Sở lão đầu tại giao giới Bắc Nam chuẩn bị ổn thỏa, chúng ta sẽ chuyển về phía sau ông ta, đâm vào mông ông ta.

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng ngày càng quỷ dị. Thường Nhạc thần thái tràn đầy tự tin. Hoàn toàn lây nhiễm sang Cao Tiếu. Trong ánh mắt Cao Tiếu ánh sáng mờ ảo:

- Lão đại, chúng ta hay là dùng thêm chút lực đi, trực tiếp đâm tới là xong.

- Không, lực lượng không thể dùng quá lớn. Nếu không Sở lão đầu một khi phát hiện, chúng ta rất khó thoát thân.

Thường Nhạc nói đến đây dường như bắt được linh quang, không kìm được thốt lên:

- Để cho Tả Thủ và Huyết Hổ tiếp tục tiến công, phải làm như gióng trống khua chiêng, nhưng phải tránh chạm trán với Sở lão đầu.

- Diệu kế!

Cổ Tư Văn thần sắc hơi biến đổi, không kìm được tán thưởng.

Theo kế hoạch như vậy, toàn thể thế lực giới xã hội đen phía Nam đều bị thu hút đến. Như vậy mà từ phía sau đâm tới e rằng sẽ càng dễ dàng hơn chút.... rất mong chờ cảm giác đâm sau mông.

- Bọn mù ngu ngốc!

Cơn giận của Liễu Tùy Phong người đứng đầu giới xã hội đen phương Bắc đang hừng hực thiêu đốt phòng khách. Trong phòng khách là cả một hội trường người đang ngồi. Không phải là người đứng đầu một tỉnh thì cũng là lãnh đạo thành phố.

Nhưng Liễu Tùy Phong một khi đã phát hỏa, bọn họ đều ngừng hô hấp, chỉ sợ lửa kia sẽ lan tới trên người mình. Nhưng bọn họ đều thầm buồn bực trong lòng, bao nhiêu năm nay không phát hỏa, đến tột cùng là chuyện gì làm cho thủ lĩnh tức giận như vậy?

https://thuviensach.vn

- Đâm vào mông.... mông của Sở Thiên Hùng dễ đâm như vậy sao?

Liễu Tùy Phong nhìn những phần tài liệu này, ông ta thật muốn xoắn vặn lỗ tai tên nhóc kia. Sau khi thống nhất học viện Kiêu Tử, hắn dường như bị thắng lợi làm cho đầu óc choáng váng. Sự thống nhất của học viện Kiêu Tử như cũ vẫn tồn tại những tai họa ngầm, mà bá chủ giới xã hội đen chân chính lại phức tạp hơn nhiều so với suy nghĩ của hắn.

Hi vọng vẫn còn kịp... Liễu Tùy Phong dứt khoát đi ra khỏi phòng khách.

Ở thành phố H.

- Nhìn đối diện lão huynh, tôi trái đâm, phải đâm. Lão huynh này không đơn giản...

Cao Tiếu trong miệng dâm đãng phối ca với nhịp bước chân có tiết tấu của Thường Nhạc.

Cổ Tư Văn, Tiêu Tiêu, Lạc Vân cùng với Xử Nữ bốn người yên lặng theo ở phía sau, những cái bóng nghiêng dài trên mặt đất dưới ánh đèn đường. Thành phố H là một trong những căn cứ trọng yếu của giới xã hội đen phía Nam, ở đây nghành kinh doanh khách sạn thuốc phiện, kỹ viện là phát triển nhất. Theo kế hoạch của Thường Nhạc, làm ồn ào ở nơi này, tin rằng giới xã hội đen phía Nam sẽ có cảm giác đau đớn.

- Lão đại, thủ lĩnh phụ trách thành phố H nghe nói là Sói đen. Khà khà, chúng ta tối hôm nay sẽ lột bộ da sói trên người gã.

Cả người Cao Tiếu tràn đầy ý chí chiến đấu.

Thường Nhạc mang nụ cười thản nhiên trên mặt:

- Một tấm da sói không tính là gì, tôi muốn đập tan cả hang sói, một lần nữa tẩy bài!

https://thuviensach.vn

- Lão đại quả nhiên thông minh tuyệt đỉnh, anh tuấn phóng khoáng, trí tuệ và lực lượng hóa thân, hoàn mỹ... (tỉnh lược 2000 từ)

Cao Tiếu ở bên cạnh cấp tốc nịnh hót, khiến cho vài tên đứng phía sau cùng lúc lộ ra ánh nhìn khinh bỉ.

- Muốn bịt lại hang sói, có thể, nhưng thực lực mà không đủ, e rằng sẽ trở thành miếng thịt trong miệng sói.

Một âm thanh trầm ổn mang theo vài phần khí phách hết sức đột ngột vang lên.

Chỉ thấy trong bóng đêm một toát ra 10 bóng hình tựa âm hồn, ngay phía trước là một khuôn mặt chữ điền,người đàn ông trung niên tuổi tác tầm trên dưới 40 ổn vững bước tiến về phía bọn họ đi tới. Trên mặt đất tràn đầy sự tự tin mãnh liệt, từ trên người người đàn ông vô tình lan tỏa ra một hơi thở của loài rồng trong thiên hạ, trong ánh mắt tin nhuệ lóe lên một tia sắc bén.

- Thiết Bích!

Trong đầu của Thường Nhạc lóe lên một tia linh quang, không kìm được buột thốt ra. Tuy nhiên trong lòng lại nguội lạnh non nửa, trong giới xã hội đen ai mà không biết đến sự tồn tại của Thiết Bích. Gã như là chiếc bóng của Sở lão đầu.

Không ai có thể hình dung ra Thiết Bích có bao nhiêu lợi hại, phàm là những nơi Thiết Bích xuất hiện, thế nào cũng kèm theo những tiếng hoan hô mừng thắng lợi, mà một nửa giang sơn của Sở lão đầu là do Thiết Bích đích thân ra tay có được.

Nếu như không phải là khi Sở lão đầu và Thiết Bích cùng nhau đồng thời xuất hiện, e rằng có người sẽ cho rằng hai người họ căn bản là một người.

Tóm lại một câu: Thiết Bích không dễ đối phó.

https://thuviensach.vn

Vài năm sau, sau khi mà Thường Nhạc kẻ thống trị trật tự toàn thể giới xã hội đen, có người thảo luận qua, giả dụ lần đó Sở Thiên Hùng đích thân đến, có lẽ toàn bộ lịch sử sẽ phải sửa lại.

Đám người Cao Tiếu cùng thay đổi sắc mặt, trừ cái người Thiết Bích thần bí này ra, những người thần bí xung quanh cũng không đơn giản, nếu muốn phá vỡ sự bao vây này là rất khó.

Thường Nhạc cảm thấy thật kỳ lạ, thần sắc hắn cổ quái nhìn Thiết Bích nói:

- Tại sao ông lại xuất hiện ở chỗ này?

Khuôn mặt chữ điền của Thiết Bích lộ ra nụ cười khẩy:

- Tả Thủ và Huyết Hổ ở phương Bắc có thể chơi đùa, lừa gạt những kẻ bình thường, nhưng dùng cách này để đến chơi đùa giới xã hội đen phía Nam... hừ, vẫn còn non lắm.

- Mẹ. Ông đây phải đấu một mình với ông!

Thường Nhạc bỗng nhiên giơ tay lên chỉ vào mũi Thiết Bích gào ầm lên.

Nhiều năm như vậy, lần đầu tiên có người dám nói như vậy với Thiết Bích. Thiết Bích có chút giật mình, rồi sau đó lạnh lùng cười nói:

- Đã như vậy rồi còn vội vàng tìm chết, vậy thì tôi chỉ có thể thành toàn cho cậu.

- Lão đại...

Cả đám Cao Tiếu nhìn Thường Nhạc một mình đối đầu cùng Thiết Bích, bọn họ một hồi lo lắng.

Nhưng ánh mắt sắc bén của Thường Nhạc lại làm bọn họ ngoan ngoãn ngậm miệng, ở phía sau ánh mắt đó lại che dấu điều gì đó.....

https://thuviensach.vn

- Thiết Bích, tôi trong vòng 10 chiêu sẽ lấy cái đầu trên cổ ông xuống!

Thường Nhạc rất trâu bò X liếc nhìn Thiết Bích, bày ra một tư thế tạo hình rất đẹp đẽ.

Cho tới bây giờ vẫn chưa thay đổi nét mặt, Thiết Bích bỗng ngẩn người ra, những kẻ mặc áo đen cũng ngẩn ra. Cái kiểu nói chuyện này giống như một đứa trẻ kêu gào muốn trở thành người lớn vậy.

Khí thế mạnh mẽ bắt đầu từ trên người Thường Nhạc lan tràn ra bốn phía.

Ánh mắt Thiết Bích hơi sáng.

- Người dị năng cấp C-5, không tệ. Chỉ là không tệ mà thôi.

Trong khi Thường Nhạc phát ra khí lực, hoàn toàn là lấy sự công kích sắc bén bá đạo làm chủ. Hơi thở của Thiết Bích dần dần tập trung tại một điểm, tuy rằng thực lực của đối phương kém hơn so với chính mình, nhưng dù sao cũng là toàn lực đánh một cú.

- Lui!

Không có một Thiết Bích điên cuồng tấn công trong tưởng tượng. Những thân ảnh vốn nên tiến tới như tia chớp hướng về phía sau tấn công qua. Đồng thời lúc này, đám người Cao Tiếu cũng đang tụ tập lực lượng tập trung tại một mục tiêu.

Những người này thân thủ không kém những người áo đen, thế nào cũng không nghĩ đến tình thế sẽ phát sinh chuyển tính biến hóa. Bọn họ căn bản không thể chịu đựng được mấy người cao thủ dị năng to lớn đánh một đòn cùng lúc, lập tức, vài người phía trước lộ ra một khe hở.

Nét mặt Thiết Bích trở nên rất khó coi, chính mình lại bị một tên tiểu bối đùa bỡn, nhưng dựa vào mưu kế nhỏ này mà muốn trốn thoát. Tên nhóc

https://thuviensach.vn

này không phải quá coi thường mình rồi sao.

Ngay trong lúc Thiết Bích ngẩng đầu lên, trước mắt bỗng xuất hiện một vật trong suốt lấp lánh:

- Bom chất lỏng!

Thiết Bích kinh ngạc một hồi, không kìm được buột miệng nói ra.

- Mau tránh!

Hiển nhiên, đã muộn nửa bước. Những tên mặc áo đen gần như có một nửa bị bay lên, sau đó nặng nề rơi xuống mặt đất. Một số ít tên thực lực kém bắt đầu đau đớn rên rỉ.

Đương nhiên, đây chỉ là bắt đầu, bom chất lỏng trong suốt lấp lánh kia lại lần nữa đầy trời bay đến. Thường Nhạc thiếu gia vĩ đại rốt cuộc đào ra được cách tốt nhất để tháo chạy.

Thường Nhạc thậm chí còn kích động dừng lại nhìn kết quả... Nhưng hắn hiểu rằng bom chất lỏng đối phó với người bình thường có thể, nhưng đối phó với đám cao thủ này e rằng chỉ có thể có tác dụng trì hoãn.

Thiết Bích cuối cùng bắt đầu thi triển hành động, động tác của ông ta rất nhanh. Dường như trong không trung hình thành một cái bóng hư ảo, những quả bom chất lỏng kia còn chưa kịp rơi xuống đã lần lượt thay đổi phương hướng.

Thường Nhạc một hồi kinh hãi, cái loại thực lực này quả thực rất biến thái, hắn hét lơn một tiếng:

- Gió nhanh, kéo gọi!

Tốc độ của bọn họ dường như tăng lên đến cực hạn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thiết Bích nheo lại một nửa, con mắt màu đen loa lên đạo tinh quang.

- Muốn đào thoát từ trong tay Thiết Bích ta, quả thực là nằm mơ giữa ban ngày.

Vừa dứt lời, thân hình Thiết Bích lơ đãng chấn động một cái.....

Khuôn mặt chữ điền lộ ra chút kinh ngạc, chỉ nhìn thấy một thân hình cao to từ trong bóng đêm đi ra, Thiết Bích không nhịn được thốt lên:

- Liễu Tùy Phong!

Bá chủ giới xã hội đen phương Bắc Liễu Tùy Phong vì vài tên tiền bối vậy mà đã tự mình đến phía Nam?

Đám người Thường Nhạc tất nhiên không biết là sau lưng có người ngầm giúp đỡ. Cảm thấy sau lưng không có người đuổi tới, tốc độ của mấy người lập tức chậm lại, trong đó Cao Tiếu thở hồng hộc nói:

- Theo lão đại lăn lộn chính là có tiền đồ, chạy cũng chạy phóng khoáng như vậy!

- Móa, tiếp tục đâm lỗ đít.

Thường Nhạc nghĩ cũng không nghĩ, bật thốt lên.

- Tiếp tục đâm?

Lần này đến bạn học Cổ Tư Văn cũng dùng ánh mắt kỳ quái quan sát Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 173: Tỉ Thí Lực Bền Bỉ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão đại, lần này nên đâm như thế nào?

Cao Tiếu giơ ngón giữa lên, trên mặt là nụ cười dâm đãng. Phối hợp với lão đại kia là một trong những điều kiện cơ bản nhất của những tên tiểu đệ cao cấp.

- Xử lý con trai của Sở lão đầu xong rồi, lần này phải xử lý tâm can bảo bối của lão, khà khà... lần này phải.... SM!

Trong mắt Thường Nhạc ánh lên tia lấp lánh.

Đèn nê ông rất đẹp, đẹp đến nỗi làm mơ hồ tầm mắt của nhiều người. Có thể làm cho các cô gái của màn đêm thoạt nhìn đều có vẻ rất quyến rũ. Đã nhìn trúng một người con trai nào đó thì nhìn anh ta với con mắt âu yếm, còn nâng chén mời anh ta cùng chung qua đêm nay. Bất kể ban ngày hình tượng của bạn là một nhân viên công sở nghiêm túc, hay là đang là một cô học sinh ngoan ngoãn, khi về đêm bạn đều có thể biến thành một nữ thần dưới ánh đèn nê ông.

Ở chỗ này không có phiền não, không có ưu sầu, thỏa thích uốn lượn thân thể trong tiếng nhạc mãnh liệt. Phơi bày ra đường cong của bạn, phát huy hết những hấp dẫn của con gái, thu hút những ai đến để hưởng thụ. Chỉ đợi một người tôi tình anh nguyện để làm bạn, cho đến khi mặt trời của ngày mai mọc lên, rồi người nào đi đường người nấy.

Đương nhiên, đây rõ ràng là một trong những cửa Hoa Lệ, là nơi làm cho người ta lơ đễnh nhất, nhưng lại có phải hay không trong quán rượu tồn tại

https://thuviensach.vn

“đại” tinh hoa nhất. Ở tầng cuối cùng của quán rượu này có một sòng bạc hình chữ đại.

Sòng bạc này mỗi năm lợi ích doanh thu chiếm ít nhất 20% tổng thu nhập của giới xã hội đen phía Nam. Có thể nói đây chính là hòm châu báu trung tâm của Sở Phi Dương.

- Ầm!

Một âm thanh vang lên đem không khí của quán rượu rơi xuống cực điểm. Tất cả mọi người sửng sốt nhìn mấy người thanh niên trên sân khấu Hoa Lệ, người thanh niên đứng đầu vô cùng anh tuấn, nhưng nụ cười trên mặt lại mang theo vài phần tà ma.

- Thằng nhóc này có phải váng đầu rồi hay không? Lại dám giẫm lên địa bàn của bọn tao!

Hơn chục người đàn ông cao lớn từ trong góc vọt ra, trên mặt đầy phẫn nộ kêu gào.

- ĐCM. Lão đại nhà chúng ta đến chơi bài.

Phần mở đầu của chiêu bài chỉ thấy Cao Tiếu lấy ra một va ly quăng xuống mặt bàn.

- Toát mồ hôi!

Tiền mặt đầy trong chiếc va li kia làm cho mọi người hít mạnh một hơi.

Một tên tóc vàng trên mặt tươi cười đi đến:

- Xin hỏi, các hạ là??

- Mày chỉ là đồ tép riu, kêu ông chủ của mày ra đây.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng không thèm nâng mí mắt lên, thần sắc cực kỳ lãnh đạm nói.

Tên tóc vàng không nghĩ tới đối phương vậy mà không kiêng nể gì, sắc mặt hgã thay đổi liên tục, nhưng tiếp xúc với va li tiền kia, gã cuối cùng nhịn xuống, gằn giọng nói:

- Cậu đợi một chút!

- Cổ huynh, chiêu này có được không vậy?

Cao Tiếu hơi không kiên nhẫn, theo như cách của gã thì cứ trực tiếp xông vào đập phá sòng bạc, cướp sạch tiền. Gọn gàng hơn so với ý tưởng của Cổ Tư Văn bày cho Thường Nhạc.

- Ha ha, không biết là ông chủ nào quang lâm đến nơi bé nhỏ này của tôi vậy, Thường muội đây không thể đón tiếp từ xa!

Một giọng nói thanh thúy, vô cùng trong trẻo từ trên cầu thang truyền tới.

- Thường muội?

Vài tên bên cạnh Thường Nhạc vẻ mặt đồng thời vô cùng cổ quái.

- Móa.

Thường Nhạc cũng vô cùng khó chịu, nhưng khi tiếp xúc với vóc dáng siêu mỏng của đối phương, tia bất mãn vừa rồi hoàn toàn biến mất. Người con gái trước mắt, ngoài khuôn mặt xinh đẹp gợi cảm và dâm đãng, bộ ngực quả thực siêu bự. Trong ấn tượng của Thường Nhạc, người chị em của Tần bảo bối nhà mình đã đủ to rồi, nhưng so với tuyệt thế tiểu xxx trước mắt, căn bản không cùng cấp bậc.

- Rầm!

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu bên cạnh rất mất mặt nuốt xuống nước bọt mà những tên khác con mắt đều như sắp nổ tung.

- Coi chừng bị ngã!

Ngay khi mỹ nhân ngực bự chỉ còn cách phía trước Thường Nhạc năm bước chân, Thường Nhạc một bước liền xông tới, dùng đôi tay đỡ lấy xxx cực to của đối phương, thật cẩn thận nói.

Ngay trước mặt bao nhiêu ngươi như vậy, trắng trợn tóm lấy xxx của người khác, loại chuyện này e rằng chỉ có Thường Nhạc đại thiếu gia có thể làm được.

Mỹ nhân ngực bự bị hắn nắm như vậy, xương cốt gần như mềm nhũn ra. Cô ta không để lại dấu vết đem tay của Thường Nhạc đẩy ra, ngọt ngào nói:

- Cảm ơn em trai đã quan tâm, không biết em trai mang tiền đến chỗ chị đây là muốn đánh như thế nào?

- Em trai?

Thường Nhạc thiếu gia vô cùng vĩ đại cũng có một ngày bị người ta gọi là em trai, nội tâm tà ác của Thường Nhạc thầm kêu gào: “Cô lập tức sẽ được biết uy lực của em trai.”

- Chỉ cần khách đưa ra yêu cầu muốn chơi, sòng bài của các người đều nguyện ý chơi, đúng không?

Trên khuôn mặt của Thường Nhạc là nụ cười phóng khoáng.

- Đương nhiên, chỉ cần khách có khả năng nghĩ ra, chúng tôi đều phụng bồi.

Mỹ nhân ngực bự không cần nghĩ ngợi, thốt ra.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vỗ mạnh tay, cười hi hi nói

- Được lắm, tôi muốn dùng va li tiền này và bản thân làm tiền cược, và cô đánh một mình hay là?

- Tiền và thêm vào cậu?

Mỹ nhân ngực bự ngẩn người, lập tức thẳng thắn nói:

- Không vấn đề, chỉ cần cậu dám chơi, tôi liền tiếp nhận. Cậu nói đi, chúng ta chơi thế nào?

- Chúng ta so lực bền bỉ, như thế nào?

Thường Nhạc nghiêm trang nói.

Mới vừa rồi vẻ mặt còn cợt nhả, trong nháy mắt liền biến thành một chính nhân quân tử, mỹ nhân ngực bự vẫn là có chút chưa thích ứng được. Trên mặt cô là nụ cười nhẹ nhàng:

- Không vấn đề.

- Đây chính là cô nói nhé.

Thường Nhạc đem áo trên người trực tiếp cởi ra, lộ ra cơ bắp vô cùng mạnh mẽ.

- Lẽ nào cậu không dùng binh khí sao?

Mỹ nhân ngực bự thần sắc mang vài phần khinh thường, tên đàn ông này quả nhiên muốn thông qua vũ lực để đánh bại mình, thật ngây thơ.

Nếu như chính mình đã dám đưa ra tùy ý chơi, những lời này, chỉ sợ hắn làm đến nước này.

https://thuviensach.vn

- Vũ khí? Dùng, đương nhiên dùng, khà khà... không dùng vũ khí, thì chúng ta làm sao so bì lực bền bỉ được.

Trên mặt Thường Nhạc nụ cười dâm đãng ngày càng cởi mở hơn.

- Tấn công đi!

Ánh mắt mỹ nữ ngực bự chợt lóe lên một tia sáng loáng, toàn thân trên dưới thế nhưng lại lộ ra một hơi thở cực kỳ lẳng lơ.

Khi tiếp xúc với ánh mắt sắc bén của đối phương, toàn thân Thường Nhạc mạnh mẽ run lên, đôi đồng tử màu đen thấp thoáng hiện lên ánh sáng màu tím, thậm chí sâu trong nội tâm một cỗ nhiệt nóng mãnh liệt như muốn phóng xuất ra ngoài.

Lực kiềm chế luôn tương đối mạnh, lần này vậy mà không có cách nào kiềm chế dục vọng của bản thân. Hắn cảm thấy thân thể gấp đến muốn nổ tung ra, theo bản năng muốn đem người con gái lẳng lơ trước mặt xé thành từng mảnh.

Tiêu Tiêu cảm thấy vẻ ngoài khác thường của Thường Nhạc, trong lòng có chút căng thẳng.

- Không có việc gì.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, miễn cưỡng chế trụ lại loại dục vọng điên cuồng này. Vốn cuộc đấu sức bền bỉ, chỉ là trò chơi đấu khẩu, hiện tại thật sự muốn hành động rồi.

- Thật không ngờ cô lại cởi mở như vậy, trước mặt nhiều người như vậy lại muốn chơi, khà khà, anh trai đây nhất định sẽ đem cô đánh tơi bời.

Nói rồi Thường Nhạc trực tiếp bắt đầu cởi quần.

https://thuviensach.vn

Nhìn đến động tác này, mỹ nữ ngực bự cuối cùng cũng hiểu ra. Khuôn mặt mỹ miều của cô lập tức hiện lên sự tức giận, đến nơi này đánh bài có rất nhiều người, nhưng không ai dám coi thường cô, thậm chí đến động vào tay cô cũng đều phải suy nghĩ nặng nhẹ? Nếu không sẽ phải chịu cơn thịnh nộ của Sở Thiên Hùng.

- Hừm, tôi thấy cậu váng đầu rồi.

Sắc mặt mỹ nhân ngực bự hoàn toàn trầm xuống.

- Sở Thiên Hùng là cái đếch gì, mẹ nó chứ. Hôm nay, tôi sẽ cho cô biết hai chữ "Thường Nhạc" viết như thế nào.

Thường Nhạc cười gian ác, luồng nhiệt nóng trong lòng lại lần nữa xung kích ra ngoài. Thời gian vốn không đủ để cho hắn và mỹ nhân ngực bự đại chiến nước bọt, thân thể nhanh như chớp lao thẳng tới.

Đám người Cao Tiếu hưng phấn xông về phía đám chân tay. Lão đại trên lầu phát tiết, mà bọn tiểu đệ dưới lầu cũng phát tiết, hai bên đều rất thoải mái a.

Mỹ nhân ngực bự chợt phát hiện việc này thật làm cho cô vô cùng kinh sợ, ngay thời khắc tay Thường Nhạc tiếp xúc với thân thể cô, thân thể cô cũng không hề động đậy, năng lượng đặc thù cũng không hề thoát ra được.

Lúc này, con sói cái hung ác hoàn toàn biến thành con cừu non.

Ngọn lửa dục vọng trong đôi đồng tử của Thường Nhạc như thiêu như đốt, Thường Nhạc gần như dùng tốc độ nhanh nhất tìm thấy được phòng ngủ, rồi nặng nề bế cô đặt lên giường. Lấy ra một sợi dây thừng mầu đen, lắc lắc trước mặt cô, cười như không cười:

- Tôi sẽ dùng nó trói tay và chân cô lại, tránh cho chúng nó hoạt động lung tung.

https://thuviensach.vn

- SM!

Thần sắc của mỹ nhân ngực bự căng thẳng, bỗng nhiên trên mặt cô lộ ra nụ cười làm rung động lòng người. Giọng nói mềm mại, nhu nhược làm tan vỡ trái tim người ta, nghe rất mùi mẫn:

- Anh Thường, nếu như trói lại mà nói, đều không có gì hay nữa a. Chi bằng cởi bỏ trói buộc trên người tôi ra, để tôi chủ động, tôi đảm bảo sẽ làm cậu dục tiên dục tử.

Thường Nhạc cười tà tà, vội vàng kết hợp. Rất nhanh, hắn khóa chặt tứ chi của cô lại, dùng dây thừng kéo ra bốn góc giường.

Do đó, thân thể của cô được mở ra thành hình chữ "đại". Sau đó, hắn cởi bỏ y phục của cô. Nói là cởi, không bằng nói là xé.

Sau khi cởi bỏ hoàn toàn y phục của người đẹp, nhìn thân hình của người đẹp hiện lên trước mắt, đồng tử của Thường Nhạc dần dần nổi lên hào một vòng hào quang mầu tím mà không phải ai cũng có khả năng có được.

Tiếp xúc với hào quang mầu tím, thân thể mỹ nhân ngực bự run lên, bắt đầu thấy sợ. Lẽ nào tên Thường Nhạc này không phải là người?

- Cậu, muốn làm cái gì?

Giọng nói của mỹ nhân ngực bự cũng có chút run rẩy.

- Cô cho là tôi hiện tại muốn làm là cái gì hử?

Thường Nhạc nhìn cô với ánh mắt tràn đầy khiêu khích, mà tay hắn cũng đã bắt đầu du ngoạn trên thân thể cô.

Màu tím trong mắt ngày càng dồi dào.

https://thuviensach.vn

Mỹ nhân ngực bự bỗng quên hết sợ hãi, kỹ thuật cao siêu của Thường Nhạc rất nhanh làm cho cô chìm vào xxx đang tăng vọt. Khi Thường Nhạc đi vào bên trong cô, cô lập tức đạt được khoái cảm, làm cho cô không thể lý giải nỗi, khi khoái cảm qua đi không phải là thoái trào mà là lập tức lại đi vào một khoái cảm càng tăng vọt hơn, lại một lại một cảm giác khác khiến cô rất nhanh bị chìm ngập, thẳng cho đên lúc cuối cùng thân thể cô phóng ra âm tinh.

Lúc đó cuộc chiến kia cuối cùng mới dừng lại. Năng lượng của cô cũng trong thời khắc đó tiêu hao hết. Mỹ nhân ngực bự đã làm tình cùng rất nhiều người đàn ông, cô xinh đẹp nhưng dâm đãng, lẳng lơ, có khuôn mặt như thiên sứ, thân hình như ma quỷ, da cô mềm mại trắng như tuyết, dễ tổn thương.

Cô còn có kỹ xảo khiến cho rất nhiều người đàn ông chết đi sống lại ở trên giường.

Cô vẫn luôn kỳ vọng có một lần yêu oanh oanh liệt liệt. Trước ngày hôm nay, vẫn chưa có một người đàn ông nào có thể khiến cô thỏa mãn triệt để. Trước khi nhắm mắt lại, cô nghĩ cuối cùng đã làm được một lần yêu mãn nguyện cả thể xác lẫn tinh thần.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 174: Dùng Tiền Đập Chết Ông Ta

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi gió êm sóng lặng, Thường Nhạc dần thanh tỉnh lại. Con mắt màu tím khôi phục lại trạng thái màu đen. Hắn có chút kinh nhạc phát hiện, mỹ nhân ngực bự đang nằm hấp hối dưới thân hắn.

- Vừa rồi rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Thường Nhạc hơi hơi nhíu mày, cẩn thận đứng lên rà soát lại, tự mình ôm người đẹp lên lầu, sau đó cởi quần áo, sau đó thì...

Phía dưới vậy mà trống rỗng, lẽ nào Hiên Viên chân khí lại tái phát. Thường Nhạc phát hiện tầng thứ ba trong thân thể đã làm cho hắn mơ hồ ngủ thiếp đi đã đột phá bắt đầu bước sang tầng thứ tư.

Phát hiện này khiến cho Thường Nhạc sướng phát điên

- Mẹ nó chứ....

Thường Nhạc nhớ đến tình cảnh buổi tối bị Thiết Bích truy đuổi.

Tất cả các tế bào ở mọi ngóc ngách trên cơ thể hắn đều bắt đầu thấy hưng phấn, bàn tay khẽ nắm lại, chỉ thấy trong lòng bàn tay là một Phi đao sáng như tuyết.

Đao cùng với tim đang nhảy múa trong không khí, cùng với đao như đang bay khỏi tầng mây, nhìn thấy một màn như vậy tuyệt đối sẽ kinh hô.

- Kỳ tích, đây chính là kỳ tích!

https://thuviensach.vn

Quả thật hai tay Thường Nhạc vốn đang biểu diễn biến hóa kỳ tích nhưng con người hắn càng không ngừng tạo nên kỳ tích.

Thực lực nâng cao khiến tâm tình của Thường Nhạc tốt hơn rất nhiều, nhìn người đẹp ngực bự đang hấp hối ở trên giường, hắn gian ác cười:

- Coi như là cô gặp may, bản thiếu gia quyết định thu nhận cô làm nô lệ tình dục.

Trong lúc nói chuyện, một luồng hào quang thanh khiết từ trong lòng bàn tay phát ra bao trùm lên thân thể của người đẹp ngực bự, ước chừng khoảng nửa phút người đẹp ngực bự khẽ rên rỉ lên.

Đôi mắt động lòng người dần dần mở hé ra.

Ánh mắt tiếp xúc với người đàn ông lần đầu tiên mang đến cho mình cảm xúc khoái cảm siêu cấp, cô vừa sợ vừa vui mừng. Sự phẫn nộ ban đầu sớm đã cùng với sự khoái cảm mà biến mất.

- Cậu.... tại sao muốn cứu tôi?

Cảm nhận được âm nguyên bên trong cơ thể trống rỗng, người đẹp ngực bự cả kinh, liền nghĩ tới mình sau khi lên đỉnh, bỗng nhiên mất đi tri giác.

- Bởi vì, một người mỹ nữ tuyệt vời như cô, một khi chết đi, thì khó tránh khỏi sự tiếc nuối.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm người đẹp ngực bự, trịnh trọng nói.

- Chỉ đơn giản như vậy sao?

Người đẹp ngực bự vẻ mặt cổ quái nhìn Thường Nhạc. Trong suy nghĩ của cô, nhân vật giống như Thường Nhạc, không có lợi ích gì đặc biệt thu hút, căn bản sẽ không lãng phí tinh lực mà đi cứu một người không liên quan.

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng.

Tuy rằng đã coi người đẹp ngực bự là người của mình, Thường Nhạc cũng không khách sáo, trực tiếp nói thẳng:

- Khà khà, ngực của cô thật con mẹ nó to!

Người đẹp ngực bự hoàn toàn không còn gì để nói.

- Từ nay về sau cô chính là người của Thường Nhạc ta. Cô không còn chút quan hệ gì với Sở Thiên Hùng nữa. Hơn nữa, tên của cô là Nô, không cho phép gọi là cái gì em gái Thường nữa.

Thường Nhạc lập tức tuyên bố người đẹp ngực bự thuộc về sở hữu cá nhân của hắn.

Sở Thiên Hùng thế nào cũng không nghĩ tới, một tên nhóc ranh Thường Nhạc quả nhiên lại có phách lực như thế. Chờ khi ông ta kịp phản ứng, cả thành phố H đều bị Thường Nhạc làm cho chướng khí mù mịt.

Hơn nữa, dưới sự lãnh đạo những người nô lệ quen thuộc, quả thực so với thổ phỉ còn thổ phỉ hơn.

Sòng bạc hàng chục tỉ, vốn lưu động trong giới xã hội đen thành phố H...vvv... Phàm là đáng giá đồng tiền có thể mang đi được đều bị Thường Nhạc vơ vét hết.

Những thứ không thể mang đi kia, những thứ không có giá trị đều bị Thường Nhạc dùng một mồi lửa đốt sạch. Nói tóm lại, một cọng lông cũng không lưu lại cho Sở Thiên Hùng.

- Lão đại, thành phố H sao lại giàu có như vậy. Chúng ta vì sao không dứt khoát chiếm lĩnh lấy nó?

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu sau lưng đeo một túi tiền lớn, không những không mệt mà tinh thần rất phấn trấn.

Bởi vì đây chính là phần hoa hồng mà Thường Nhạc cho gã tối nay. Có thể lấy bao nhiêu tiền thì lấy bấy nhiêu.

- Đồ não lừa, chỉ cần mày ở lại thêm một phút, Sở Thiên Hùng sẽ cắt cái đầu của mày.

Cổ Tư Văn khẽ khinh bỉ nhìn gã. Thường lão đại đặt chính mình và Cao Tiếu lên cùng một vị trí thật sự làm ô uế chính mình.

Khi Thường lão gia nhận được phần tư liệu thứ hai, ông cảm thấy đau đầu. Cháu trai bảo bối này của mình vẫn thật là có bản lĩnh, trời cũng sắp bị hắn đâm cho thủng rồi, hắn lại vẫn cứ làm theo ý mình.

Phương pháp của Công Tôn Thị rất đơn giản, gia nhập vào thánh địa của gia tộc Công Tôn, nâng cao thực lực tự bảo vệ của Thường Nhạc, sau đó vứt hắn ra nước ngoài. Cái tên Hỗn Thế Ma Vương này chỉ cần không ở Trung Quốc náo loạn, những thứ khác Công Tôn gia tộc đều làm được.

Nghe được lời này của Công Tôn Thị, Thường lão gia nói chung thấy yên tâm. Có chỗ dựa lớn là gia tộc Công Tôn, tên đầu khỉ Thường Nhạc này xem như là an toàn rồi.

Về phần sau khi ra nước ngoài, chỉ sợ người đau đầu không phải là mình nữa.

Thường Nhạc đương nhiên không biết trong nhà đã sắp xếp xong cho hắn. Lúc này, tay trái hắn ôm một hòm châu báu, tay phải ôm mỹ nữ. Vui thích nằm trên ô tô suy nghĩ sự tình.

- Móa, khi nào mới có thể bịt kín hang ổ của lão Sở Thiên Hùng kia?

https://thuviensach.vn

Qua nửa ngày, trong miệng Thường Nhạc mới bật ra một câu.

- Ha ha, lão đại, tôi có một cách!

Cổ Tư Văn quay đầu lại, lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên. Cổ Tư vẫn cười lên cũng thật gợi cảm:

- Biện pháp gì, nói xem sao!

- Tiền!

Cổ Tư Văn nửa ngày mới phun ra một từ này.

- Có tiền để thu mua Sở Thiên Hùng ư?

Tốc độ phản ứng của Cao Tiếu cũng không hề chậm, nhưng lại nhận được ánh mắt khinh bỉ của Cổ Tư Văn.

- Dùng tiền đập chết ông ta!

Thường Nhạc khẽ nhắm mắt lại, trên mặt là nụ cười vô cùng tự tin.

Nô lặng lặng nhìn khuôn mặt đẹp trai đến mê người của Thường Nhạc. Rốt cuộc vì cái gì mà hắn lại tự tin như vậy đi khiêu chiến bá chủ xã hội đen phương Nam chứ?

Sau khi trải qua mấy giờ nghỉ ngơi trên xe, khi Thường Nhạc về tới học viện Kiêu Tử, tinh lực của hắn cũng dần dần hồi phục dồi dào. Sau khi đột phá Hiên Viên tầng thứ ba đến tầng thứ tư, hắn phát hiện tinh lực của bản thân nói chung là ở trạng thái dư thừa.

Ngẩng đầu nhìn thấy Big Ben đang đứng tại cửa.

- Big Ben, lại đây.

https://thuviensach.vn

Khi hắn rời khỏi học viện Kiêu Tử, hắn đã để Big Ben ở chỗ Tô Mị Nhi. Không ngờ nó lại có lòng đến đón hắn, Thường Nhạc thật có chút cảm động.

- MK!

Mở rộng vòng tay, nhưng lại phát hiện Big Ben chạy đến bên người Nô, lộ ra vẻ mặt nịnh nọt.

Thường Nhạc nổi cáu:

- Tôi nay lão đại mời mọi người ăn thịt chó!

Big Ben nghe thấy câu này, xoay người thần tốc lao tới chân Thường Nhạc, vẻ mặt đáng thương.

Thường Nhạc nhíu đầu lông mày, trên mặt lộ ra vẻ tà ma, cân nhắc cười nói:

- Hình như tôi ngửi thấy mùi vị âm mưu, khà khà, cơ mà mình thích.

- Âm mưu?

Trong ánh mắt Cổ Tư Văn lóe lên tia tinh quang, chậm rãi mở miệng nói:

- Nếu như Long Nha và Hắc Ảnh cứ chìm mất như vậy, trò chơi sẽ không có ý nghĩa nữa.

- Rất chờ mong bọn họ sẽ có thể cương cứng lại lần cuối cùng.

- Cạc cạc __ cạc cạc!

Trong học viện Kiêu Tử vang lên tiếng cười của vài con sói.

Sắc mặt Sở Thiên Hùng trở nên khó coi, từ sau khi chính một tay ông sáng tạo lên cơ nghiệp của thế giới xã hội đen phương Nam, bất cứ ai muốn làm

https://thuviensach.vn

gì đều phải suy nghĩ đến tâm tình của ông.

Nhưng hiện tại một bức ảnh đặt trên bàn, bộ dạng thảm hại của đứa con yêu độc nhất bị chụp lại.

Đây quả thực là còn khó chịu hơn việc cho ông ta một cái bạt tai.

Vậy mà mới chỉ là bắt đầu, khi Thiết Bích mang đám tinh anh mặt xám mày tro trở về, điều này làm cho sắc mặt ông ta càng khó coi.

Mà người con gái mình yêu thương lại bị Thường Nhạc đem đi, sau khi tin tức cả thành phố H loạn thành một đống truyền đến, ông ta vô cùng nổi giận:

- Thường Nhạc, lẽ nào mày cho rằng có Liễu Tùy Phong làm thần hộ mệnh, mày có thể hoành hành sao?

Thiết Bích nghe đến đây, sắc mặt có chút thay đổi, muốn mở miệng nói gì đó... nhưng cuối cùng vẫn là trầm lặng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 175: Người Phụ Nữ Của Tôi Cũng Dám Động Vào?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi trải qua sự đả kích lần trước, khí phách trước đó của Sở Phi Dương biến mất. Bóng dáng đơn độc phiêu dạt trong học viện Kiêu Tử, Hắc Ảnh giải tán, Long Nha giải tán, Điểm G trở thành điểm sáng của cả học viện Kiêu Tử. Sở Phi Dương rất không vui, Thường Nhạc cũng không vui. Hắn thế nào cũng không nghĩ tới, lão gia trực tiếp mệnh lệnh cho hắn, chủ nhật phải quay về thành phố C.

- Nhất định không phải là chuyện tốt!

Đầu lông mày Thường Nhạc nhíu lại. Nếu như là chuyện bình thường, căn bản không cần đến lão gia đích thân động thủ, rất hắn nhanh chóng nghĩ đến chuyện của Phong, Kim và cả Cổ Minh.

Cách chủ nhật chỉ còn 4 ngày, mà kế hoạch vĩ đại của hắn mới chỉ bắt đầu. Hắn còn muốn dùng tiền đập chết tên Sở Thiên Hùng. Còn muốn dẫn đầu Huyết Thủ đi thâu tóm toàn bộ giới xã hội đen phía Nam.

- Hừ, Sở Thiên Hùng, coi như ông gặp may!

Dựa vào trực giác, Thường Nhạc biết rõ lần này sau khi trở về, chỉ sợ rằng phải làm đứa con ngoan một thời gian rồi.

Thông qua màn hình video, nhìn thấy khuôn mặt gầy yếu của em gái, con ngươi của Tư Đồ Lôi Minh co rút lại, cảm xúc có chút dao động, nói:

- San San, có ai ức hiếp em à?

- Không... không có.

https://thuviensach.vn

Hình dáng Thường Nhạc chợt hiện lên trong đầu Tư Đồ San San. Từ lần trước sau khi rời khỏi Thường Nhạc, bóng hình đó vẫn luôn khắc sâu trong tâm trí của cô, chỉ cần mở mắt là sẽ nghĩ đến hắn.

Thậm chí ngay cả trong những ngày đó thường xuyên mơ thấy ác mộng, cứ nghĩ đến chính mình bị làm nhục và tra tấn... Cô đã từng lén khóc, thời gian càng dài.... Oán hận đối với Thường Nhạc trong lòng cô càng ngày càng sâu.

Cô cũng không dám đem chuyện này nới với anh trai mình. Cô sợ anh trai và Thường Nhạc sẽ nảy sinh xung đột, hai hổ giao tranh kết quả ai cũng không thể đoán trước.

Trình độ che dấu của Tư Đồ San San quá kém, theo bản năng Tư Đồ Lôi Minh nghĩ đến phần tài liệu thời gian trước kia, nghĩ đến Thường Nhạc và em gái cùng lúc xuất hiện trong vườn trường.

Dựa vào tính cách của em gái mình, làm sao có thể dễ dàng tha thứ cho Thường Nhạc đã đối xử với cô như thế.

Lần trước chỉ là một sự phỏng đoán, mà lần này lại có được sự chứng minh, trong mắt Tư Đồ Lôi Minh lóe lên vài tia sát khí, nói tiếp:

- Em gái, anh trai đã làm xong thủ tục cho em vào trường quý tộc nữ ở Anh Quốc, tuần sau em hãy trực tiếp bay sang Anh nhé.

- Anh trai....

Tư Đồ San San kinh ngạc.

- Được rồi, đến lúc đó em cứ an tâm đi Mỹ đi!

Tư Đồ Lôi Minh trực tiếp đóng màn hình, thần sắc Tư Đồ San San ngược lại trở nên phức tạp:

https://thuviensach.vn

- Cô là nô lệ tình dục của tôi, nếu không có mệnh lệnh của tôi, cô vĩnh viễn đều không được rời khỏi tôi.

Câu nói bá đạo kia cứ quanh quẩn trong đầu cô.

- Phải thoát khỏi tên ác ma này, chỉ cần đi Anh quốc, mình có thể thoát khỏi.

Đã qua rất lâu rồi, bàn tay trắng mịn của Tư Đồ San San vẫn cứ nắm chặt.

- Lão đại, lão đại, chị dâu và người ta đánh nhau.

Ngay khi Thường Nhạc đang nghĩ mọi cách để đối phó Thường lão gia, Cao Tiếu cấp bách đẩy cửa lao vào, kêu lớn lên.

- Đứa nào ăn tim gấu gan báo rồi hả, ngay cả người phụ của tôi mà cũng dám động vào.

Thường Nhạc cả người giống như một con sư tử nổi giận, bật dậy.

- Đi, đưa tôi đến đó. Tôi không thể không đánh chết nó.

Cảm giác được cơn thịnh nộ của Thường Nhạc, Cao Tiếu vội nói:

- Bọn họ đang trong cửa hàng thời trang Mộng Duyên!

Nói xong liền vội vàng đi ở phái trước dẫn đường.

Hiện tại, toàn bộ học viện Kiêu Tử chỉ cần nhắc tới quen biết Thường Nhạc, bất kỳ ai đều có thể nhường đường, càng không nói đến là người phụ nữ của Thường Nhạc thiếu gia. Thường đại thiếu gia vốn là người rất bảo vệ đồ của mình. Động đến người phụ nữ của Thường đại thiểu gia, hậu quả còn nghiêm trọng hơn nhiều so với động đến Thường Nhạc còn nghiêm trọng hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Cửa hàng thời trang Mộng Duyên cách học viện Kiêu Tử không xa, Thường Nhạc vừa bước ra khỏi cửa lớn liền nhìn thấy trước cửa hàng thời trang Mộng Duyên đầy người, rõ ràng, sự việc hắn là càng nháo càng lớn.

Lửa giận của Thường Nhạc càng dâng lên, chỉ cần một sợi tóc của người phụ nữ của hắn bị thương, hắn sẽ bắt đối phương đền gấp 10 lần.

- Móa, tránh đường ra cho bố mày.

Đi đến vòng ngoài, Thường Nhạc đứng nguyên tại chỗ hét lên một tiếng. Những học sinh đang đứng xem xung quanh bỗng run lên, lần lượt rạt sang một bên, ngay trước mặt Thường Nhạc rất nhanh xuất hiện một lối đi.

- Anh Nhạc...ô..ô...

Một thân hình mảnh mai giống như một con chim nhỏ lao tới nép vào lòng Thường Nhạc, trong ngực truyền tới âm thanh trong trẻo thoáng chút khàn khàn, rõ ràng là vừa mới khóc xong.

Không những ức hiếp người phụ nữ của hắn mà còn ức hiếp tới một trong những người con gái yếu đuối nhất của hắn Lâm Quai Quai. Thường Nhạc trực tiếp ban cho đối phương tội tử hình. Hắn ôn nhu sửa lại mái tóc đã rối loạn của Lâm Quai Quai, đau lòng nói:

- Đừng sợ, đừng sợ, có anh Nhạc ở đây, thì cho dù trời có sập xuống cũng không có gì.

- Nói cho anh biết, là ai ăn hiếp em.

Thấy cảm xúc của Lâm Quai Quai bắt đầu ổn định, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác, điều này có nghĩa có người sắp gặp chuyện không may.

- Chính là cô ta, cô ta giành quần áo với em, còn động đến em.

https://thuviensach.vn

Ngón tay nhỏ nhắn của Lâm Quai Quai chỉ tới. Những người bị chỉ đến bị dọa liến dạt sang một bên, nếu như bị Thường Nhạc thiếu gia hiểu lầm, bon họ sợ rằng không chết cũng sẽ bị lột da.

Sau khi những kẻ cản trở trước mắt tản sang một bên, nụ cười trên mặt Thường Nhạc đọng lại, vẻ mặt dường như bỗng nhiên nuốt phải quả trứng gà lớn, vô cùng kỳ quái.

Hóa ra cách đó không xa cũng có một cô gái đang đứng chỗ đó. Tóc tai loạn xạ, áo đều bị xé rách, lộ ra chiếc áo ngực trắng như tuyết. Trên khuôn mặt nhỏ đầy nước mắt, tình hình còn thê thảm hơn Lâm Quai Quai.

Tất nhiên, Thường Nhạc không phải là kiểu người nhân từ, nhưng người con gái trước mắt....

Thường Nhạc vỗ vỗ nhẹ vai Lâm Quai Quai, dịu dàng nói.

- Em đợi chút!

Hắn bước đến trước mặt cô gái, cởi áo khoác ngoài ra, cũng rất đau lòng nói.

- Đừng bỏ đi, người thua thiệt vẫn là tôi.

- Hừ, cô ta không nói lý, anh phải đánh cô ta.

Cô gái bên kia cũng như hổ rình môi chòng chọc nhìn qua Lâm Quai Quai.

- Nhã Ca bảo bối, nghe lời, cô ấy tương lai sẽ là chị của em, nên đi qua xin lỗi đi nào.

Hóa ra người con gái này không phải là người khác, chính là một trong những tâm can bảo bối của Thường đại thiếu gia của chúng ta - Hoa Nhã Ca.

https://thuviensach.vn

Một người là Lâm Quai Quai dịu dàng, một người là Hoa Nhã Ca tinh ranh. Lửa giận mà Thường Nhạc chuẩn bị căn bản không có chỗ phát ra, nhìn thấy bộ dạng hai người con gái đều chật vật, hắn một cái đầu rất nhanh thành hai cái lớn.

- Em không đi, tại sao cô ta không đến xin lỗi em. Còn nữa, tại sao em phải kêu cô ta là chị chứ?

Rõ ràng, vừa rồi bị bại trên tay của Lâm Quai Quai, Hoa Nhã Ca cảm thấy rất mất mặt.

Tính cách ngoan cố, bướng bỉnh lập tức bộc phát ra ngoài.

- Cô ấy quen biết anh sớm hơn em, tất nhiên là chị của em. Nếu như em muốn ở bên cạnh tôi, thì phải gọi cô ấy là chị, em gái làm sai thì phải xin lỗi chị gái, đây là chuyện đương nhiên.

Thường đại công tử luôn luôn dùng vũ lực để giải quyết vấn đề, vậy mà cũng lại tận tình khuyên bảo.

Bọn sắc lang vây quanh để xem kia cũng rất là cảm thán, sao mà lại có sự khác biết lớn thế chứ?

Hai người con gái tùy ý chọn lấy một người, đều là người sáng chói, mỹ nữ nổi tiếng ở trong trường, làm người quá trâu bò xem ra không có biện pháp.

- Được rồi, em sẽ xin lỗi cô ta, nhưng bộ quần áo đó phải là của em.

Hoa Nhã Ca nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn thuận theo Thường Nhạc.

- Không thành vấn đề!

Thường Nhạc vỗ vỗ ngực bảo đảm, ánh mắt đồng thời quét về hướng Cao Tiếu, ý tứ trong đó rất rõ ràng: “Ranh con, đợi tôi xử lý xong chuyện này, xem anh còn sống tử tế được không.”

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Ca đi theo phía sau Thường Nhạc đến trước mặt Lâm Quai Quai, không tình nguyện nói.

- Chị, vừa rồi là em sai, em xin lỗi chị.

- Vậy là đúng rồi, rõ ràng là cô sai, sớm xin lỗi thì đã không có chuyện gì rồi.

Lâm Quai Quai rất chảnh cầm túi xách lên. Bộ dạng này Thường Nhạc nhìn rất quen mắt, dường như đã nhìn thấy ở đâu.

- Cô.... Mẹ nó....

Hoa Nhã Ca thở phì phò nhìn Lâm Quai Quai, tự mình đã hạ mình đi xin lỗi, cô ta vậy mà không nể mặt. Cô không nhịn được nói chửi nhỏ một câu, câu chửi này vừa lúc lọt vào tai của Lâm Quai Quai.

- Mẹ mày chứ!

Lâm Quai Quai phản ứng không chậm, nhanh chóng đáp trả một câu, sau đó nhanh chóng lao tới mà Hoa Nhã Ca cũng không chịu tỏ ra yếu thế, mãnh liệt xông tới.

Là người trung gian ___ Thường Nhạc hắn hiện tại rốt cuộc cũng tỉnh ngộ. Vừa nãy vì sao Lâm Quai Quai bày ra bộ dáng đó hắn lại thấy quen mắt, hóa ra khi hắn đánh nhau, thường sẽ xuất hiện cảnh tượng này. Mà bọn họ.... Khi bọn họ đánh nhau cũng giống như mình.

Trong nháy mắt, hai cô gái tóm được nhau, Thường Nhạc nhìn mà đau lòng, tóm lại tay các cô, trong lòng lại thấy đau a, Thường Nhạc vội đến căn ngăn.

Thường Nhạc bình thường vô cùng hống hách, cuối cùng cũng hiểu chuyện gì mới là phiền toái nhất.

https://thuviensach.vn

- Tất cả dừng tay lại cho anh!

Bản thân tay bận chân loạn, bọn họ lại như tóm chặt không dời, nghe thấy hắn kêu lớn, hai cô gái đang chiến đấu lập tức dừng lại, ánh mắt đáng thương cùng nhìn về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc tắt lửa hoàn toàn, cái này có lẽ chính là cái gọi là anh hùng khó qua ải mỹ nhân.

- Các em yêu anh chứ?

Thường Nhạc cảm thấy phải uốn nắn sai trái của các cô.

- Yêu!

Câu trả lời này làm cho Thường Nhạc cảm thấy rất sảng khoái, hắn dương dương đắc ý nói:

- Vậy thì các em có nghe lời anh không?

- Có!

Câu trả lời vẫn giống nhau.

- Được, hiện anh ra lệnh cho hai người bọn em không được phép cãi nhau, không được nổi giận, haha, cười một cái xem nào.

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc vô cùng dâm đãng.

Khuôn mặt nhỏ của hai cô gái đồng thời đỏ lên.

Cùng lúc rúc đầu vào trong lòng Thường Nhạc, điều này làm cho Thường Nhạc âm thầm xúc động.

Sau này nhất định phải luyện tập làm cho ngực to ra, nếu không chính mình có nhiều người con gái như vậy, làm sao con có đủ chỗ cho các cô rúc vào.

https://thuviensach.vn

- Hỏi thế gian tình là gì, làm cho người ta sống chết vì nhau.

Thường Nhạc thở dài chỉnh sửa lại tóc của Hoa Nhã Ca, hơi nhẹ giọng nói:

- Các em cuối cùng là thích bộ quần áo thế nào, anh Nhạc sẽ giúp các em mua.

- Là bộ kia.

Hai cô gái đồng thời chỉ về một chỗ. Ông chủ mập mạp sau khi nghe xong lời các cô, hưng phấn lấy bộ quần áo xuống, đưa đên trước mặt Thường Nhạc, vẻ mặt tươi cười nói:

- Chỉ cần Thường đại thiếu gia mở lời, toàn bộ đồ ở nơi này đều miễn phí.

- Yên tâm, chút tiền cỏn con đó tôi không quan tâm.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

- Đi lấy một bộ nữa đến đây!

- Thường thiếu gia, bộ quần áo này số lượng có hạn, cho nên....

Ông chủ mập mạp khó xử nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc vốn không nghe đến những lời này, hắn trực tiếp nói.

- Tôi chỉ xem kết quả, quá trình và tôi không liên quan gì.

Ánh mắt của Lâm Quai Quai quét quanh bốn phía, có chút không tự nhiên nói:

- Anh Nhạc, chúng ta rời nơi này trước đi.

Hoa Nhã Ca cũng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý quan điểm của Lâm Quai Quai.

https://thuviensach.vn

- Nhã Ca, theo chị trở về.

Thường Nhạc còn chưa kịp mở miệng, một giọng nói trong trẻo, lanh lảnh có chút lạnh lùng đột ngột vang lên. Chỉ nhìn thấy Hoa Nhã Thi xinh đẹp từ trong đám người đi ra.

Hoa Nhã Ca vốn đang ngoan ngoan núp trong lòng Thường Nhạc, giãy dụa rời khỏi ngực Thường Nhạc, cô vẫn như cũ lưu luyến liếc nhìn Thường Nhạc... cuối cùng đi đến bên cạnh Hoa Nhã Thi.

Đối phó với người khác, Thường Nhạc có lẽ có ngàn vạn lần phương pháp, nhưng đối phó với băng sơn mỹ nhân trước mắt này, Thường Nhạc thật có chút không biết làm sao, cũng không thể xong tới đánh cho một trận?

Có lẽ giống như Tư Đồ San San vậy, đem cô dậy dỗ thành nô lệ tình dục, nếu như thật có thể như vậy, ý nghĩa của việc sưu tập sẽ giảm đi rất nhiều. Mục tiêu vĩ đại của Thường Nhạc chính là: trước giành lấy trái tim Hoa Nhã Thi, rồi làm cho cô tự động hiến thân.

Nghĩ tới bộ dạng băng sơn mỹ nhân trước mặt mình kêu khóc đòi được hiến thân, trên mặt Thường Nhạc lơ đãng lộ ra nụ cười dâm đãng.

- Một tên chết vì sắc, em gái, chị đã nhiều lần nói với em, không được phép qua lại với hắn. Em vì sao lại không nghe lời.

Hoa Nhã Thi nhìn nụ cười dâm đãng trên mặt Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nhếch lên, trực tiếp kéo Hoa Nhã Ca rời khỏi chỗ này.

Hoa Nhã Ca kiên quyết gật đầu:

- Người ta nghe lời chị, sau này không quan tâm đến hắn nữa.

Trong lòng lại thầm nói.

- Nếu như hắn chủ động đến tìm mình, vậy mình cũng hết cách.

https://thuviensach.vn

- Còn nhìn cái gì mà nhìn, đều cút hết cho tôi.

Nhìn đám người vẫn đông đúc vây quanh, Thường Nhạc khó chịu nói.

Lập tức, cả cửa hàng thời trang Mộng Duyên chỉ còn lại Thường Nhạc và Lâm Quai Quai. Thường Nhạc ôm lấy Quai Quai, vô cùng dịu dàng nói:

- Quai Quai, chỉ cần là bộ quần áo em thích, vĩnh viễn không có ai dám tranh với em.

Trên mặt Lâm Quai Quai là nụ cười hạnh phúc. Tuy nhiên cô hiểu rằng Thường Nhạc có chút bá đạo, có chút lấy lòng mình nhưng cô lại thích kiểu bá đạo này, sự dịu dàng này.

Đặc biệt giúp Lâm Quai Quai chọn vài bộ quàn áo, Thường Nhạc còn cố ý mua nhiều hơn hai bộ.

Một mặt tối nay phải đi thăm Tần Uyển, một mặt khác cũng phải chiếu cố đến Tô Mị Nhi.

Làm một người đàn ông đã khó, là một người đàn ông thành công còn khó hơn. Chu chu đáo đáo không phải là điều ai cũng có thế nghĩ tới.

- Tư Đồ San San!

Vừa bước ra khỏi của hàng thời trang liền nhìn thấy trước mặt bóng dáng xinh đẹp của Tư Đồ San San, đối diện đi tới. Tư Đồ San San cũng nhìn thấy Thường Nhạc, thân hình mềm mại của cô không tự chủ được mà run lên.

Theo bản năng muốn chuyển hướng bỏ chạy, nhưng chân lại không chịu sự khống chế, cô đứng yên tại chỗ.

Sớm nghe nói Thường Nhạc có quan hệ với cô ta, điều này có phải là thật không? Đôi mắt đẹp của Lâm Quai Quai trộm nhìn sang phía Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 176: Tôi Chính Là Món Quà Tốt Nhất

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 176 : Tôi chính là món quà tốt nhất.

- Lẽ nào không nhận ra tôi nữa rồi?

Thường Nhạc quét ánh mắt nghiền ngẫm về phía Tư Đồ San San, thoáng dừng lại một chút ở hai ngọn núi cao ngất. Mấy ngày không gặp đã lớn lên không ít, quả thật là có tiềm năng.

Vẻ mặt Tư Đồ San San biến đổi đôi chút đi đến trước mặt Thường Nhạc, nhẹ giọng chầm chậm nói:

- Nô tì tham kiến thiếu gia.

Lâm Quai Quai nghe nói vậy, lập tức á khẩu, con mắt như ngây ra. Đại tiểu thư Tư Đồ San San nóng nảy có tiếng cả trường, không để bất cứ kẻ nào vào trong mắt sao có thể biến thành như vậy?

Thường Nhạc có chút bất mãn, lắc lắc đầu:

- Tốc độ phản ứng hơi chậm, hơn nữa, thiếu phu nhân đang ở ngay bên cạnh tôi, tại sao cô không chào cô ấy? Không có mắt hay sao? Hay là chỗ nào đó ngứa ngáy rồi...

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Quai Quai đỏ ửng lên, cô hoàn toàn hiểu được ý tứ trong lời nói của hắn. Thiếu phu nhân đó chính là cô, lời nói của hắn tự nhiên ngọt ngào đến vô cùng, nhưng phía sau, không phải thiếu đi một chút gì đó sao...

- Thường Nhạc đang ở đâu? Đứa nào là Thường Nhạc?

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thường Đại công tử đang đợi xem biểu hiện của Tư Đồ San San, một âm thanh cao vút bất ngờ vang lên rất không đúng lúc.

- Gái Tây?

Tiếp xúc với gương mặt trắng đến ngỡ ngàng, mái tóc màu lam cùng sống mũi cao ngất kia, Thường Nhạc ngẩn người, trong trí nhớ, hắn chưa từng gặp cô ta.

Tuy nhiên, làn da trắng tới như vậy, bờ mông cong vểnh như thế, cho dù chưa từng tiếp xúc, Thường Nhạc cũng phải ma sát cho nó ra lửa mới thôi.

Trông thấy nữ nhân ngoại quốc kia hùng hổ tới trước mặt Thường Nhạc, trong đầu Tư Đồ San San bất giác phát hiện ra tư thái của mình trước kia thậm chí còn mạnh mẽ, ngang ngược hơn nhiều.

Thế nhưng, sau khi gặp phải ma tinh kia, tất cả mọi thứ đều thay đổi.

- Lại đây, tôi cho cô biết ai là Thường Nhạc.

Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười thản nhiên, khí chất cao nhã, động tác tiêu sái kết hợp với điệu cười mê hoặc, quả đúng là một sát thủ phụ nữ.

Nhìn thấy một thiếu niên đẹp trai và phong độ như thế, cô gái ngoại quốc mềm mỏng đi đôi chút, cô nhẹ nhàng nói:

- Tôi muốn tìm Thường Nhạc tính sổ, anh có thể nói cho tôi biết Thường Nhạc ở đâu không?

- Nếu tôi nói tôi chính là Thường Nhạc, cô có tin hay không?

Thường Nhạc hỏi dò.

- Không tin.

https://thuviensach.vn

Cô gái ngoại quốc không hề nghĩ ngợi, thốt lên :

- Nhìn thế nào anh cũng không giống tên vô lại Thường Nhạc ấy.

- Vậy cô tìm Thường Nhạc có chuyện gì?

Hắn rất hài lòng với cách gọi "tên vô lại".

Cô gái ngoại quốc thần sắc trở nên hung tợn nói:

- Mộ Dung Trường Thiên là vị hôn phu của tôi. Thường Nhạc lại giết anh ấy, tôi muốn hắn phải đền mạng!

- Chỉ bằng cô?

Thường Nhạc vẻ mặt cổ quái đánh giá con người trước mắt, cảm thấy đây quả là một báu vật. Người của gia tộc Mộ Dung còn chưa tìm đến, tiểu quả phụ này lại đã chạy tới kêu gào, nói phụ nữ mông lớn rất cứng đầu, quả nhiên không sai.

- Có rất nhiều người, tuy nhiên để đối phó với Thường Nhạc, mình tôi là đủ rồi. Tôi có quyền đạo cấp bảy, nhất định phải làm cho hắn muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.

Vẻ mặt cô gái ngoại quốc không khỏi đắc ý, đá vài quyền để chứng minh thực lực của mình.

Gần như đã khẳng định được cô gái ngoại quốc trước mắt không phải là ngốc bình thường, nét tươi cười trên mặt Thường Nhạc dần biến mất, hắn nâng cằm cô, không đàng hoàng nói:

- Mẹ ở ngay sát vách. Ông đây chính là Thường Nhạc!

Cô gái ngoại quốc trong lòng vô cùng sững sờ, vẻ mặt kỳ dị nói:

https://thuviensach.vn

- Anh... Anh chính là Thường Nhạc?

- Trời ạ, ngoại trừ Thường Nhạc tôi, trên thế giới này còn ai có thể đẹp trai như vậy.

Thường Nhạc dí mặt vào mặt cô, cô gái ngoại quốc còn chưa kịp phản ứng, khuôn mặt tuyết trắng nhỏ nhắn đã bị Thường Nhạc hung tợn cắn một cái.

- A....

Cảm thấy đau đớn, cô gái theo bản năng đá chân, nhưng loại thân thủ này trong mắt Thường Nhạc không là gì, hắn cười tà:

- Cô bé ngoại quốc khuôn mặt thực con mẹ nó non tơ.

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt dâm đãng đã dời đến nửa thân dưới của cô gái ngoại quốc.

- Tôi khuyên cậu tốt nhất nên buông tay.

Một cỗ tà khí hướng về phía Thường Nhạc, toàn thân hắn rộ lên một hồi hưng phấn. Đã lâu không gặp được loại cao thủ này, cảm giác thực sự rất thoải mái.

Hắn tiêu sái xoay người nhìn sang hướng của đối phương.

- Kỵ sĩ?

Nhìn thấy đối phương toàn thân là trang phục kỵ sĩ, trong đầu hắn toát ra một dấu hỏi rất lớn. Kỵ sĩ Châu Âu từ sau thời đại thuốc nổ đã biến mất, trang phục kỵ sĩ có lẽ chỉ xuất hiện trên ti vi.

- Kỵ sĩ Á Đinh là người thủ hộ của Âu Lộ tiểu thư. Vô lễ với tiểu thư chính là khiêu khích tôn nghiêm kỵ sĩ của tôi.

https://thuviensach.vn

Á Đinh tiến lên phía trước hai bước, hơi thở linh hoạt, sắc bén trực tiếp hướng về phía Thường Nhạc.

Trong khí thế hùng mạnh không ngờ lại xen lẫn khí tức hắc ám, hoàn toàn không thể dùng cấp bậc dị năng để đo lường, Thường Nhạc thần sắc lần đầu tiên trở nên ngưng trọng, hắn hơi hơi nắm chặt tay:

- Đến đây đi, xem anh có thể tiếp được bao nhiêu chiêu của tôi!

- Á Đinh, lui ra!

Thanh âm ngọt ngào của Âu Lộ đột ngột vang lên.

Á Đinh nghe thấy vậy, khí thế bên trong thân thể lập tức biến mất, lặng yên lui đến bên cạnh Âu Lộ.

Thường Nhạc tiếc nuối nhìn Á Đinh liếc mắt một cái, sau khi đã nâng cao thực lực vào tối qua, hắn rất muốn tìm một đối thủ ngang sức ngang tài để phát tiết. Á Đinh cũng cảm giác được chiến ý phát ra trên người Thường Nhạc, liếc nhìn mắt một cái thật sâu.

Âu Lộ khẽ lắc lắc mái tóc vàng óng ánh, con ngươi xanh thẳm nhìn chằm chằm Thường Nhạc, nghiêm túc nói:

- Anh giết Mộ Dung Trường Thiên, cho nên chúng ta là kẻ thù, nhớ kỹ, tôi sẽ còn đến tìm anh.

Nhìn bóng lưng Âu Lộ dần dần đi xa, Thường Nhạc cười vui vẻ:

- Tìm tôi? Ha ha, bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh, hy vọng cô không phải hối hận.

Mỗi người đều hiểu được, hễ là người muốn tìm Thường Nhạc làm phiền, cuối cùng kết cục đều sẽ rất thê thảm. Tư Đồ San San nhìn Thường Nhạc

https://thuviensach.vn

như ma quỷ bình thường luôn tươi cười, trong ánh mắt xinh đẹp chợt lóe lên vẻ phức tạp.

- San San, không ngờ anh cô có bản lĩnh như vậy.

Thường Nhạc tâm trạng bình ổn trở lại, trên mặt lộ ra tia cười tà ác.

Tư Đồ San San sửng sốt, trong khoảng thời gian ngắn còn chưa hiểu hắn định làm gì đây.

Thường Nhạc nhẹ nhàng hít hít không khí trong lành, trong ánh mắt để lộ ra màu sắc:

- Trò chơi đêm nay thật sự rất đáng chờ mong a!

- Anh Thường Nhạc, Quai Quai muốn đi chơi trò chơi với anh.

Lâm Quai Quai hiển nhiên không hài lòng khi vài ngày liên tiếp không trông thấy bóng dáng Thường Nhạc đâu. Cô khẽ kéo áo Thường Nhạc, vẻ mặt chờ mong nói.

- Đó là trò chơi của người lớn, Quai Quai nhà chúng ta còn chưa có lớn, ha ha, không thể đi.

Thường Nhạc thương yêu một lần nữa ôm Quai Quai vào trong lồng ngực, trên mặt thản nhiên lộ ra vẻ ấm áp.

- Hừ, người ta đã lớn rồi.

Lâm Quai Quai bất mãn kháng nghị nói.

Thường Nhạc dâm đãng cúi nhìn bộ ngực cứng chắc của Lâm Quai Quai, nghiêm trang nói:

https://thuviensach.vn

- Ừ, không còn nhỏ nữa, tuy nhiên vẫn còn cần anh tiếp tục khai thác, phát triển.

- Anh Thường Nhạc, anh thật xấu.

Cả gương mặt Lâm Quai Quai đỏ rần lên.

Trong lòng Tư Đồ San San bỗng nhiên sinh ra cảm giác hâm mộ, người thiếu niên bình thường như ma quỷ này vì sao đối với người con gái khác thì tốt như vậy, còn đối với cô lại thế này?

Mình xinh đẹp hơn Lâm Quai Quai, thế lực gia tộc có phần hơn xa Lâm gia, nhưng...

- Nơi này không có chuyện của cô nữa, đi đi!

Cảm giác được Tư Đồ San San đứng ở bên cạnh, Quai Quai nhà mình không chịu thả ra, Thường Nhạc khó chịu phất phất tay.

Tư Đồ San San ngẩn ra, chết lặng xoay người chuẩn bị rời khỏi, Thường Nhạc bỗng nhiên chậm rãi mở miệng nói:

- Nói cho anh cô biết. Ngàn vạn lần đừng bao giờ thách thức giới hạn của tôi.

Thân hình mềm mại của cô đột nhiên cứng đờ lại.

"Lẽ nào hai người đàn ông giống như vương giả, nhất định có một kẻ phải chết sao?" Tư Đồ San San hoang mang, nhưng cô không hề biết trong thế giới của đàn ông, nếu không có chém giết, như vậy sẽ thiếu rất nhiều lạc thú, huống chi một núi không thể có hai hổ.

- Quai Quai, hôm nay anh hoàn toàn thuộc về em, ha ha, em bảo anh làm gì anh liền làm cái đó.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ San San vừa rời đi, Thường đại công tử kia không thành thật chút nào lập tức sờ tới chỗ nhạy cảm của Lâm Quai Quai.

Lâm Quai Quai xinh đẹp đôi mắt sáng ngời lên, vui mừng nói:

- Thật sao? Đây chính là anh nói nha.

- Đương nhiên là thật, nhưng anh phải nói rõ trước: Bất kể làm chuyện gì, địa điểm chỉ có thể ở trong nhà.

Trong đầu Thường Nhạc đã hiện ra một cảnh hấp dẫn, cảnh tượng tuyên dâm ban ngày chờ đợi bấy lâu.

- Ừ, chỉ ở nhà.

Lâm Quai Quai không hề nghĩ ngợi, trực tiếp bật thốt lên.

Thường Nhạc xúc động, Quai Quai nhà mình hay xấu hổ như vậy không ngờ cũng chịu cởi mở, ha ha. Tuy nhiên, như vậy mới càng phù hợp với khẩu vị của Đại thiếu gia ta.

- Đi thôi!

Lâm Quai Quai vô cùng vui vẻ, bàn tay nhỏ bé lôi kéo Thường Nhạc, xuất phát đi về phía mục đích.

Đẩy cửa ra, Thường Nhạc nao nao, chỉ thấy cái bàn ở chính giữa đặt một chiếc bánh sinh nhật ngay ngắn, bốn phía là mấy bình rượu đỏ trân quý 40 năm của Pháp được yên tĩnh đặt ở đó.

- Quai Quai, hôm nay là sinh nhật của em!

Thường Nhạc rốt cục tỉnh ngộ lại, hắn thương yêu vuốt ve đầu nhỏ của Quai Quai, bản thân gần đây thật sự bận quá, không ngờ lại quên mất sinh

https://thuviensach.vn

nhật của người phụ nữ mình yêu mến, đây tuyệt đối là chuyện không thể tha thứ.

- Vâng, Quai Quai chỉ muốn mừng sinh nhật cùng anh Nhạc thôi.

Quai Quai ngọt ngào gật gật đầu, bỗng nhiên giảo hoạt cười nói:

- Anh Nhạc phải tặng quà cho em đó nha.

- Đương nhiên!

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, hắn tùy ý giúp Quai Quai mở rượu đỏ và rót, thản nhiên cười nói:

- Đầu tiên chúc Quai Quai của chúng ta vĩnh viễn trẻ trung xinh đẹp. Cạn ly.

- Cạn ly!

- Cạn ly vì Quai Quai mãi mãi là người Thường Nhạc yêu nhất!

- Cạn ly!

...

Một ly rồi lại một ly, rượu theo yết hầu chậm rãi chảy vào trong cổ họng. Quai Quai chỉ cảm thấy mùi rượu ở trong đầu càng ngày càng nhiều, một cơn choáng váng khiến cô đứng không được, tùy ý để bàn chân bước về phía trước.

Bước chân cô đột ngột nhanh lên, nhưng Thường Nhạc phản ứng cũng không chậm, cùng lắm chỉ chậm nửa bước so với cô, liền đứng lên đỡ lấy cô, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô gần trong gang tấc, đúng lúc hô hấp cô có chứa mùi rượu, ánh mắt long lanh nước khiến cho Thường Nhạc mê say. Nghĩ đến đấy, hắn muốn ôm chặt lấy cô.

https://thuviensach.vn

- Tiểu bảo bối Quai Quai ngoan, đây chính là món quà anh tặng cho em!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười tà.

Có chút mơ hồ, Lâm Quai Quai theo bản năng gật gật đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra ý cười nhợt nhạt. Thấy cô không nói gì nghĩa là ngầm đồng ý, Thường Nhạc tiến thêm một bước đột phá.

Cảm giác tiếp xúc với cái miệng anh đào nhỏ nhắn tràn đầy mùi rượu thật sự quá mỹ diệu, Thường Nhạc gần như không suy nghĩ cũng không chút nào do dự liền lè lưỡi, nuốt vào hương dịch có chứa mùi rượu của cô, linh hoạt như rắn bò lên cô.

Mà Quai Quai lại to gan đáp lại, nhắm đôi mắt đẹp đầy hưởng thụ, vị ngọt hoàn toàn nở rộ, cổ họng phát ra một, hai thanh âm mê người "Ư, a".

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 177: Đời Này Cái Gì Cũng Thiếu, Chỉ Có Mỹ Nữ Là Không Thiếu

---

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 177 : Đời này cái gì cũng thiếu, chỉ có mỹ nữ là không thiếu.

Một bàn tay của Thường Nhạc chạy tới chạy lui vuốt ve cánh tay ngọc của cô, tay kia thì lại vuốt ve lưng cô, truyền đi cảm giác của mình.

Không biết khi nào, Thường Nhạc đã ôm Lâm Quai Quai lên ghế của mình, mà cô lại bị Thường Nhạc đề xuống dưới, chỉ là, môi của hai người bọn họ nối liền với nhau...

Áo ngoài của Lâm Quai Quai đã bị Thường Nhạc không tự chủ cởi ra, cô mặc một chiếc bra màu trắng, vừa lúc phụ trợ cho làn da trắng như tuyết của mình.

Cơ thể dậy thì vẫn tính là hoàn mỹ của cô có vẻ rất e lệ rụt rè, hai tay ôm trước ngực, đôi mắt đẹp đã nhắn lại còn không ngừng run lên, làn da vì xấu hổ mà đỏ ửng, một bộ dáng làm cho người ta muốn thương yêu.

Khi lấy đi chướng ngại vật trên ngực cô, vài thứ còn lại cũng bị Thường Nhạc đồng thời dời đi, hắn kéo hai tay cô, cẩn thận nhìn hai đỉnh đồi của cô, lỗ mũi hít vào mùi rượu hòa cùng mùi thơm cơ thể của thiếu nữ, hắn cảm giác máu nóng trong cơ thể chảy mạnh, dục vọng cũng đang trèo lên cao.

Màu phấn hồng trên đỉnh Tuyết phong, mềm mại mà có xúc cảm co dãn khiến người ta lưu luyến, mỗi một lần khẽ cắn nhai từ từ đều khiến cô run rẩy.

https://thuviensach.vn

Lâm Quai Quai cũng muốn cự tuyệt nhưng lại thành ra là mời chào, da thịt cô có tính đàn hồi rất cao, mỗi một tấc thịt trơn trượt càng làm Thường Nhạc vô cùng thoải mái, khi trở ngại nho nhỏ cuối cùng bị dời trừ, một đôi tay nhỏ bé không biết làm sao chỉ có thể bưng lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, Thường Nhạc vẫn còn chưa quên ánh mắt thẹn thùng nhưng lại chứa đầy kỳ vọng kia của cô.

Khi hai đôi môi của bọn họ tiếp xúc, cảm nhận được bộ ngực non mềm nóng bỏng, Thường Nhạc cảm thấy hưng phấn vô hạn...

Một mùi thơm như Như Lan lại lần nữa truyền vào mũi hắn, càng mang theo một loại hơi thở khó có thể hình dung, cảm giác sảng khoái giống như được trôi nổi trên đám mây.

Liệt hỏa hừng hực không phải phát ra từ trong thân thể Thường nhạc là là lưu chảy từ đan điền bá đạo của Thường Nhạc lên thẳng đỉnh đầu, hiểu rõ tất cả xương cốt tứ chi, trong miệng của hắn như có một con linh xà vặn vẹo làm nhiễu loạn tất cả ân duy của hắn, tất cả quan niệm cũng kích hoạt tình cảm mãnh liệt ở trong cơ thể hắn!

Thân thể hắn run mạnh một trận, trong con mắt màu đen lại lần nữa xuất hiện ánh hào quang màu tím, hắn muốn tàn phá mãnh liệt Quai Quai ở trong lòng ngực. Nhưng là vì phần lý trí còn sống kia lại cực lực bảo bản thân phải dịu dàng.

Nhưng Lâm Quai Quai lại sớm đã say mê trong khi hôn. Loại cảm giác này khiến hai người hoàn toàn vứt bỏ tất cả kiêu ngạo, vứt bỏ tất cả quan niệm thế tục, tất cả các việc vặt hồng trần, tất cả hậu quả có thể hay không thể xảy ra.

Đường ranh giới của trời và đất dường như không còn chân thực nữa, hoặc không phải tiếp tục trừu tượng nữa, tình cảm trong sinh mạng đang khuếch

https://thuviensach.vn

trương trong vô hạn mãnh liệt, cắn nuốt hai người, cắn nuốt đám mây đen tối, cắn nuốt trời và đất.

Không có trời, không có đất, chỉ có ý niệm, ý niệm vẫn tồn tại, nụ hôn quên mình, cảm giác tuyệt vời mà kỳ lạ rốt cuộc đã làm vỡ phòng tuyết cuối cùng của Thường Nhạc.

Trong trực giác, tay Thường Nhạc không hề gò bó, động tác cũng trở nên lỗ mãng. Giống như dã thú bị chọc giận, đầu hắn dần trở nên hỗn loạn.

Hắn chỉ biết hắn cần giải phóng, cần điên cuồng. Ánh hào quang màu tím trong mắt càng ngày càng nồng đặc, dục vọng cũng càng ngày càng mạnh, va chạm điên cuồng và sự tiếp xúc da thịt có thể làm cho người ta có thứ mỹ cảm sụp đổ khiến Lâm Quai Quai khó có thể chịu đựng.

Nhục dục luân hồi, từng đoạn tình cảm mãnh liệt giống như giai điệu động lòng người kia, thân hình hắn đang run rẩy, đang lơ đãng mà run rẩy, dường như đang phải chịu đựng điều gì, nhưng lại giống như không phát sinh ra chuyện gì.

Bỗng nhiên, hắn cảm giác được thân hình Lâm Quai Quai cũng đang vì hưng phấn mà run rẩy, ý nghĩ hỗn loạn ban đầu lập tức thanh tỉnh, hắn cưỡng ép khắc chế loại dục vọng muốn nuốt hết tất cả.

Hồ môi từ trên đầu Thường nhạc chảy xuống.

Qua rất lâu, sự run rẩy đó mới biến mất, Thường Nhạc từ từ hít một hơi, vừa rồi thật sự quá nguy hiểm!

Tuy rằng hắn không biết rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra, nhưng Nô đã tự nói với mình tình huống đêm qua, Hiên Viên tầng thứ tư dường như không ngừng kích phát dục vọng của bản thân, thông qua thân thể của phụ nữ để hấp thu âm nguyên tăng cường thực lực.

https://thuviensach.vn

Chân nguyên trong thân thể Nô hấp thu thì không sao, nhưng Lâm Quai Quai thì không được, đây là người phụ nữ mình yêu, cô ấy không thể bị bất cứ tổn thương nào.

Mặc dù không hấp thu âm nguyên trong cơ thể Lâm Quai Quai, nhưng sau khi trải qua kích thích vừa rồi, Thường Nhạc vẫn cảm thấy nội lực bản thân thoáng tăng lên một chút.

Lâm Quai Quai đã dần tỉnh lại từ trong cao trào của dục vọng, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ bừng một trận, bởi vì cô chú ý đến Thường Nhạc vẫn cứng rắn như sắt, cái miệng anh đào nhỏ nhắn bĩu xuống, dường như hạ quyết tâm rất lớn:

- Anh Nhạc... đàn ông nếu như... không đạt được... giải phóng mà nói... Sẽ rất hại người đó... Em dùng... tay... giúp anh giải quyết, được không?

Ban đầu còn tưởng rằng sẽ dùng cái miệng anh đào nhỏ nhắn động lòng người, Thường Nhạc vô cùng thất vọng, nhưng hắn lại lập tức tưởng tượng, thời gian còn nhiều, bản thân chỉ cần chịu đựng, đợi đến khi tay cô ấy mỏi rồi... Há há... tiếp theo tất nhiên sẽ dùng miệng.

Lâm Quai Quai đơn thuần đương nhiên không biết ý nghĩ trong lòng Thường Nhạc.

Thường Nhạc mặc dù tính toán tốt, nhưng đáng tiếc là nghị lực của Lâm Quai Quai lại rất kiên cường, bàn tay nhỏ bé vẫn không ngừng tra tấn phía dưới của Thường Nhạc khoảng chừng hai giờ. Thường Nhạc nhìn tình hình không đúng, nếu tiếp tục như vậy, không đợi được cô ấy dùng miệng, bảo bối của mình chỉ sợ sẽ bị cô ấy làm hư mất.

Cuối cùng, Thường đại công tử tước vũ khí đầu hàng.

- Móa, lần sau nhất định phải tìm Mị Nhi để đổi chút kích thích.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thường Nhạc âm thầm ra quyết định.

Liên tục rất lâu, thể lực của Lâm Quai Quai rốt cuộc khôi phục được một chút, thân hình nhỏ nhắn của cô vặn vẹo một chút, nhìn chằm chằm Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở:

- Vừa rồi thích không?

Thường Nhạc bị lời nói to gan này của Lâm Quai Quai làm cho sững sờ.

- Ha ha... ha ha!

Lâm Quai Quai cười vui vẻ.

Nhìn đồng hồ, Thường Nhạc hơi không tình nguyện bò lên hôn một cái lên trán Lâm Quai Quai, ôn nhu nói:

- Cục cưng, quà anh tặng em, em có hài lòng không?

- Quà? Quà ở đâu?

Lâm Quai Quai mở to đôi mắt, tò mò nhìn Thường Nhạc.

- Ha ha, là thứ vừa rồi bị cục cưng nuốt vào rồi nhả ra đó!

Thường Nhạc không đàng hoàng cười.

Khuôn mặt trắng nõn của Lâm Quai Quai như tôm bị luộc chín, nhanh chóng đỏ lên.

- Cục cưng, cục cưng, anh yêu em như chuột yêu gạo...

Thường Nhạc hừ hừ một giai điệu đi ra từ chỗ ở của Lâm Quai Quai, toàn thân có một loại thoải mái khó nói.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, lòng hắn lại đang suy nghĩ một việc, bản thân cần nâng cao Hiên Viên mà nói... nhất định phải dùng đến Chân nguyên của phụ nữ, người mình yêu tuyệt đối không được, người bình thường chỉ sợ cũng không có tác dụng nhiều, cuối cùng là phải tìm cách gì đây chứ?

- Chẳng lẽ cô ta cũng không phải người!

Bỗng nhiên lúc đó, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, khóe miệng lộ ra nụ cười dâm đãng, chỉ cần cố gắng, tiền vàng sẽ có, gái đẹp cũng sẽ có thể dùng.

Đời này cái gì cũng thiếu, chỉ có mỹ nữ là không thiếu. Điểm G vô cùng náo nhiệt, sau khi mấy tổ chức lớn trong trường bị thâu tóm, tất cả mọi người trong Điểm G đều ngẩng đầu ưỡn ngực.

Đương nhiên, ngày hôm nay đối với ngày thường mà nói, náo nhiệt tới cực điểm.

Cổ Tư Văn yên lặng ngồi phía bên phải bàn Chủ Tịch, Cao Tiếu ngồi ở phía bên trái, Big Ben ngồi ở dưới chỗ của Chủ tịch, mà vị trí trung tâm nhất chính là đang chờ đợi lão đại của Điểm G – Thường Nhạc.

Ầm!

Cửa phòng họp bị đá văng một cách thô bạo, các thành viên Điểm G gần như đồng thời đứng lên.

- Móa, đứa nào ăn tim gấu...

Lời còn chưa nói hết, tiếp xúc với khuôn mặt hoàn mỹ, đẹp trai và nụ cười phong độ, ánh mắt thương hiệu kia, các tiểu đệ Điểm G đồng thời hét lên:

- Chào lão đại!

https://thuviensach.vn

- Không tệ, có tinh thần như vậy, Điểm G của chúng ta có thể mạnh mẽ nâng cao.

Thường Nhạc vừa lòng gật đầu, ánh mắt quét nhìn mọi người, chậm rãi mở miệng nói:

- Hôm nay là buổi hội nghị đầu tiên của Điểm G chúng ta kể từ sau khi thành lập, hội nghị như vậy về sau vẫn sẽ có, tôi hy vọng lần sau sẽ nghe được âm thanh càng vang dội hơn.

- Vâng!

Cao Tiếu dẫn đầu, ở phía dưới lập tức rống lên.

Thường Nhạc đi đến vị trí chủ rồi trực tiếp ngồi xuống, Cổ Tư Văn ở bên cạnh lấy ra một phần bản thảo, Thường Nhạc lập tức đọc lên:

- Hôm nay chúng ta ở đây long trọng cử hành hội nghị Điểm G, chúc mừng Điểm G lớn mạnh. Lúc này, tôi đại biểu tầng lớp cấp cao của Điểm G nhiệt liệt hoan nghênh tất cả cách thành viên.

Mở đến tờ thứ hai, tiếp tục đọc nói:

- Điểm G thành lập cho đến ngày hôm nay, có biến đổi lớn từ tang thương, đi qua một đoạn đường phấn đấu không tầm thường, trong chiến đấu gian khổ mạnh mẽ trưởng thành, trong chăm lo việc nước mà phát triển lớn mạnh. Điểm G gần như dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, cũng trong thời gian rất ngắn lại có được những nhân tài tinh nhuệ nhất trường học và xã hội hiện nay, càng ngày càng có thực lực để đọ sức với cạnh tranh kinh tế kịch liệt, xét đến cùng vẫn là cạnh tranh nhân tài, là cạnh tranh tố chất và năng lực, Điểm G chiến tuyết gánh vác trọng tránh nhanh hơn đề cao sức cạnh tranh tổng hợp...

https://thuviensach.vn

Các tiểu đệ ở phía dưới tuy không có nhiều tinh lực để nghe, nhưng dù sao cũng là lão đại nói, bọn họ nhất định phải giữ vững tinh thần, mà Thường Nhạc lật mặt sau, phát hiện mình mới đọc đến tờ thứ hai, phía sau còn ít nhất ba mươi mấy trang.

- Móa!

Thường Nhạc đột nhiên ném tập giấy xuống, nâng cao âm lượng:

- Điểm G chúng ta chỉ cần kiên trì lăn lộn cùng ông, nhất định có thể đạt được mục tiêu của Điểm G: tiêu không hết tiền, chơi không hết mỹ nữ.

- Chúng tôi mãi mãi lăn lộn theo lão đại!

Bọn sắc lang Điểm G nghe được câu này, quả thật còn hưng phấn hơn ăn Viagra. Cũng có người đã vụng trộm dựng cờ xí của Điểm G lên, Điểm G vĩnh viễn tồn tại một cách mạnh mẽ.

Cổ Tư Văn bất đắc dĩ nhún vai, bản thảo gã chuẩn bị tỉ mỉ, còn không bằng một câu nói dâm đãng của lão đại. Aizz... lão đại quả nhiên là lão đại, sức hấp dẫn quả nhiên không tầm thường.

Khi các tiểu đệ kích động tan họp, đồng chí Cao Tiếu của chúng ta đi đến bên cạnh Thường Nhạc:

- Lão đại, tiền tiêu không hết rốt cuộc là bao nhiêu? Mỹ nữ chơi không hết suy cho cùng là bao nhiêu mỹ nữ?

Bịch!

Vừa dứt lời, thân hình gã đã bị Thường Nhạc đá bay ra ngoài, chỉ thấy Thường Nhạc vô cùng khó chịu nói:

- Điểm G chúng ta muốn tiến hành giáo dục tố chất, nhất định phải nói chuyện văn minh, lễ phép.

https://thuviensach.vn

Đổ mồ hôi.....

Cao Tiếu lau lau mồ hôi trên trán, lão đại mãi mãi là lão đại. Mình cho dù là cuồng vuốt mông ngựa chỉ sợ cũng không theo kịp.

- Buổi tối đúng giờ triệu tập tất cả thành viên Điểm G đến chỗ đã định, lão đại sẽ đưa các người đi xõa.

Thường Nhạc nghĩ đến trò hay sắp bắt đầu diễn, trên mặt lộ ra sắc thái quỷ dị.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 178: Thái Giám Cuối Cùng Của Thế Kỷ Mới

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 178 : Thái giám cuối cùng của thế kỷ mới.

Thường Nhạc vừa ra khỏi hội nghị ở đại sảnh liền thấy một chiếc BMW màu đen đỗ ở bên ngoài, khóe miệng hắn hiện lên ý cười:

- Cho dù muốn chết, cũng không cần vội vã như vậy!

- Thường đại thiếu gia, thiếu gia của chúng tôi muốn mở tiệc chiêu đãi cậu, hy vọng được tạ lỗi với cậu. Mong Thường đại thiếu gia có thể nhận cho.

Vừa bước xuống bậc thềm, hai gã áo đen như âm hồn đã xuất hiện trước mặt Thường Nhạc.

- Không thành vấn đề!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, ngồi luôn vào xe.

Sau khi xe nổ máy, Cổ Tư Văn và Cao Tiếu mới xuất hiện ở cầu thang. Bọn họ nhìn nhau rồi đập tay – trò chơi bắt đầu!

Ô tô vừa dừng tại khách sạn liền có nhân viên phục vụ mở cửa xe. Thường Nhạc dưới sự dẫn dắt của hai gã áo đen đi thẳng vào trong, ô tô đã có nhân viên lái vào bãi đậu.

Từ cách bài trí, đây phải là khách sạn bốn sao trở lên. Hành lang đại sảnh không có nhiều người, chỉ có mười mấy nhân viên phục vụ đứng ở một bên. Trông thấy Thường Nhạc, nhân viên trưởng vội vàng ra đón tiếp, khẽ nói nhỏ vài câu với người trước mặt, người đó gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Bọn họ không dừng ở đại sảnh mà đi thẳng lên tầng ba. Hai bên hành lang tầng ba có rất nhiều phòng.

Họ tiến về căn phòng cuối cùng ở hành lang, cách rất xa những căn phòng khác, xem ra phòng này cách âm rất tốt, ở bên trong có làm gì cũng không thể gây chú ý cho bên ngoài, trên mặt Thường Nhạc nở nụ cười thản nhiên.

Vừa vào phòng, Thường Nhạc lập tức trông thấy Sở Phi Dương. Thoạt nhìn, thương thế của gã đã hồi phục, gã nhìn Thường Nhạc cười khoái trá.

Kiểu cười làm cho người khác buồn nôn như thế, cũng chỉ có Sở Phi Dương mới có thể cười được.

Gã dùng điệu cười mà như không cười đó nhìn Thường Nhạc.

Đương nhiên, bận tâm lớn nhất của Thường Nhạc không phải Sở Phi Dương mà là những vị khách bên cạnh gã. Khi nhìn thấy ánh mắt của người khách đầu tiên, nội tâm Thường Nhạc nổi lên một trận kinh ngạc.

Đó là một thanh niên vô cùng tuấn tú, toàn thân mặc một bộ trang phục màu trắng ngà. Xem ra người thanh niên này hết sức tài giỏi, phong thái nho nhã, tác phong nhanh nhẹn, khí vũ bất phàm.

Hấp dẫn nhất ở thanh niên kia là nụ cười. Đó là kiểu tươi cười rất quen thuộc nhưng cũng rất thần bí, khiến cho người khác cảm thấy cực kỳ ấm áp. Điệu cười này cho dù xuất hiện ở nơi tăm tối lạnh lẽo nhất cũng có thể xua tan giá lạnh. Mang đến ánh sáng và sự ấm áp, đó là nụ cười khiến người khác có thể tin cậy, cũng là thứ mọi người đều cần đến.

Nhưng Thường Nhạc biết rằng đó chỉ là một loại biểu hiện giả dối rất đáng sợ. Nước mắt cá sấu ư?

Nụ cười của gã như là nước mắt cá sấu, làm người khác mất cảnh giác.

https://thuviensach.vn

Cho dù lúc gã không cười, dường như vẫn cảm thấy gã đang cười. Gã chính là loại người ngay cả khi giết người cũng sẽ mỉm cười. Trực giác cho thấy gã chính là một tên sát thủ chuyên nghiệp!

Thường Nhạc không nghĩ rằng Sở Phi Dương lại mời được cao thủ như vậy.

Người thứ hai là một cô gái thoạt nhìn rất ôn nhu thanh tú, nhưng khi nhìn vào đôi mắt động lòng người của cô ta, Thường Nhạc hiểu cô gái này còn đáng sợ hơn nhiều so với tên sát thủ kia.

Khi nhìn thấy người thứ ba, Thường Nhạc không khỏi sững sờ. Hắn không ngờ đối phương chính là cô gái ngoại quốc mình vừa chia tay sáng sớm nay – Âu Lộ. Lẳng lặng đứng cạnh cô là tên kỵ sĩ thần bí.

Không tính bốn người bọn họ, xung quanh còn có hơn mười người đàn ông cao lớn, toàn thân phát ra khí thế bức người, không hề thua kém bộ đội đặc chủng.

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu vì sao Sở Phi Dương lại tự tin như vậy. Trước mắt hắn bất kỳ ai đều không phải là nhân vật tầm thường, huống hồ bọn họ còn liên hợp lại.

Trông thấy thần sắc có chút thay đổi của Thường Nhạc, Sở Phi Dương cười đắc ý:

- Thường Nhạc, mày hẳn không nghĩ tới sẽ có ngày hôm nay, không nghĩ báo ứng sẽ tới nhanh như vậy, ha ha. Có trách cũng chỉ có thể trách mày thôi. Ha ha, không phải mày hung hăng lắm sao, thử hung hăng nữa tao xem nào. Mày nghĩ mày là ai mà dám làm nhục tao trước mặt bao nhiêu người.Con mẹ nó, dám giỡn mặt tao à?

Thường Nhạc rất muốn biết tên chó điên kia nói đến bao giờ mới mệt. Hiện giờ mình danh tiếng lớn, rất ít có dịp được nghe tiếng gầm rú như thế này,

https://thuviensach.vn

cảm giác thật là mới mẻ.

Sở Phi Dương nói tới đây, cười tà, rút ra một con dao găm, ngón tay vuốt vuốt lưỡi dao, miệng nhẹ nhàng thổi thổi.

Gã hài lòng gật đầu cười nói:

- Không tồi, dao thật là sắc, ha ha, Thường Nhạc, không biết sau khi tao cắt bỏ cái ấy của mày, mày sẽ có cảm giác gì? Điểm G có thể tiếp tục mạnh mẽ không?

Thường Nhạc làm ra vẻ kinh hoảng, lớn tiếng nói:

- Sở Phi Dương, mày, không thể làm như vậy!

Lông mày Âu Lộ bất giác nhíu lại.

Nhìn thấy sự thay đổi của Thường Nhạc, trong lòng Sở Phi Dương còn ngọt hơn cả ăn mật ong. Hắn đắc ý cười nói :

- Vì sao tao không thể làm vậy, cho tao một lý do đi? Thế nào, không có hả, nhưng tao thì có đấy.

Thoáng dừng lại một chút, hắn nói tiếp:

- Bởi vì tao thích làm vậy, Thường Nhạc, mày cho rằng mày có quyền nói ở đây sao? Không có đúng không, tao khuyên mày nên ngoan ngoãn mà nghe lời, tận lực phối hợp, đỡ gây thêm phiền toái cho tao, mày sẽ đỡ tội. Như vậy tốt hơn nhiều, tất cả đều vui vẻ. Nói cho mày biết, sau khi tao giúp mày, mày có thể đi luyện Quỳ Hoa Bảo Điển, rất hữu ích đấy, ha ha – ha ha!

- Đợi một chút, chúng ta không thể thương lượng sao?

Thường Nhạc chờ mong nhìn Sở Phi Dương.

https://thuviensach.vn

- Ha ha — ha ha, mày nhất định là đang nằm mơ.

Sở Phi Dương cảm thấy rất vui vẻ, áp lực đã nhiều ngày hoàn toàn được giải tỏa.

- Mày đã nói như vậy, tao cũng không có cách nào khác.

Thường Nhạc tiếc hận lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm Sở Phi Dương một cách thương hại.

Sự việc biến đổi khiến Sở Phi Dương giật mình, nhưng nghĩ tới những cao thủ đang đứng bên mình cùng sự bố trí tinh vi ở bên ngoài, lòng tin của gã lập tức được hồi phục.

- Lão Đại, mông của tên lãnh khốc nhất thuộc về tôi.

Một âm thanh tà ác mang theo vài phần hấp dẫn đột ngột vang lên. Không biết từ khi nào, trong phòng xuất hiện một người trẻ tuổi.

- Ha ha, nắm tay của tôi khá cứng rắn, tên đầu củ cải đó để tôi giải quyết đi.

Một âm thanh chất phác vang lên từ phía sau. Lần này, bọn họ nhìn thấy một cái bóng từ ngoài cửa tiến vào rất nhanh, vì tốc độ quá nhanh nên chỉ có thể thấy được chiếc bóng.

- Đao của tôi sắc nhất. Đủ để làm giải phẫu.

Người thứ ba bước vào cũng là một người trẻ tuổi.

- Ài, một kị sĩ nếu bốn phía mất đi không khí thì đúng là một việc khổ sở.

Người thứ tư bước vào là một tên béo.

- Nếu có thể thì tốt nhất là tôi nên đứng ngoài chụp ảnh.

https://thuviensach.vn

Làm một tên tiểu đệ cấp thần tượng, gã luôn chọn thời gian thích hợp nhất để nịnh bợ, đạo lý này Cao Tiếu sớm đã hiểu rõ.

Ngoại trừ hai cô gái, những người khác đều bị Xử Nữ, Kim Ngưu phong tỏa chặt chẽ. Thường Nhạc rất hài lòng với sự hiệu quả ấy. Hắn hướng ánh mắt sang phía cô gái thanh tú.

Trong đầu hiện ra hiện ra màn cưỡng bức cô gái thanh tú ấy. Sắc mặt cô gái hơi đổi, không kìm nổi bật thốt lên:

- Đê tiện!

Vừa dứt lời, cô di chuyển thân mình, như tia chớp tới bên Thường Nhạc, một luồng khí lạnh thổi vào mặt. Thường Nhạc hơi căng thẳng, bản năng khiến hắn vặn vẹo thân hình một cách quỷ dị.

Nắm tay đấm thẳng ra ngoài.

Bóng hồng phía trước đã di chuyển về phía sau Thường Nhạc:

- Hừ. Có thể nhìn thấu tâm tư của mình, là siêu nhân sao?

Thường Nhạc cười lạnh, nắm tay dời sang hướng bên cạnh.

Bang!

Thân hình cô gái lay động, cô kinh hãi nhìn Thường Nhạc. Vừa rồi cô không ngờ lại không nhìn được nội tâm của Thường Nhạc. Nhưng đó chỉ là bắt đầu, nắm tay Thường Nhạc tiếp tục đánh tới, cô gái muốn né tránh nhưng cô định di chuyển đến đâu hắn đều có thể đoán trước.

- Anh.... Sao có thể làm được vậy?

Cô gái cuối cùng cũng mở miệng. Mắt nhìn chằm chằm vào Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Bởi vì tôi là Thường Nhạc!

- Hừ!

Cô gái cười lạnh lùng, trong chớp mắt, Thường Nhạc không cảm nhận được đối phương nghĩ gì.

Đối phương dường như đang di chuyển rất nhanh, tâm thần Thường Nhạc thêm một lần nữa lo lắng.

- Mẹ nó!

Bóng dáng của cô gái biến mất ngay trước mắt, Thường Nhạc vô cùng buồn bực. Bị đối phương đùa bỡn, hắn thầm nói:

- Thuật đọc suy nghĩ, rất thú vị. Lần này mình thua rồi. Tuy nhiên một khi cô ta bị đánh bại, vĩnh viễn sẽ không có cơ hội thoát đâu.

Sở Phi Dương lúc này mới ý thức được Thường Nhạc lợi hại hơn nhiều so với tưởng tượng của mình.

Gã trăm cay nghìn đắng mời tới bao nhiêu cao thủ từ chỗ Tư Đồ Lôi Minh, không ngờ lại để Thường Nhạc chạy thoát.

Thật không khác gì tự tát vào mặt mình một cái.

Trong lúc Sở Phi Dương đang buồn bực, Thường Nhạc chậm rãi từ từ tới trước mặt gã. Có thể xem Sở Phi Dương là một cao thủ, nhưng trước một người dị năng, cao thủ như gã quả thực rất nhỏ bé. Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, đột nhiên đánh một quyền vào bụng Sở Phi Dương.

Sở Phi Dương chỉ cảm thấy hơi thở toàn thân cứng lại, một trận đau nhức lập tức truyền, khiến gã rất buồn nôn. Gã hừ một tiếng, cố không ngã xuống, kìm nén cảm giác muốn nôn mửa lại.

https://thuviensach.vn

Người thanh niên lạnh lùng bắt đầu nhiệm vụ, dù Sở Phi Dương có uất ức thế nào, dù đối thủ hùng mạnh cỡ nào, gã đã nhận tiền, nhất định phải thực hiện nhiệm vụ.

Gã di chuyển, Xử Nữ cũng di chuyển theo, tốc độ so với gã không nhanh không chậm. Bỗng nhiên lúc đó có một sức mạnh như trâu đực động dục nhanh chóng đánh về phía Xử Nữ.

Xử Nữ kinh hãi, gã hoàn toàn bị biểu hiện của đối phương mê hoặc, không ngờ đối phương có thể đánh ra một lực kinh người như vậy.

Theo trực giác, gã huy động năng lượng cản trở. Sức mạnh của Bá quyền đạo chớp mắt vượt qua năng lượng phòng ngự, trực tiếp đánh tới ngực Xử Nữ.

Thường Nhạc vẫn như làm việc của mình. Hắn vung nắm tay, đánh vào mặt Sở Phi Dương mấy quyền. Sở Phi Dương muốn trốn tránh, nhưng thân hình dường như bị cố định lại. Hắn chỉ có thể hết sức nhẫn nại, máu tươi theo khóe miệng chảy xuống hòa với mồ hôi trên trán khiến gương mặt hắn nhìn rất quỷ dị và đáng thương. Thường Nhạc cười hết sức khoái trá.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 179: Siêu Cấp Cao Thủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 179 : Siêu cấp cao thủ.

Thường Nhạc tà tà nhìn Sở Phi Dương, mày kiếm giương lên nói:

- Vừa rồi mày nói biến tao thành thái giám, aizzz, thật đáng tiếc, tao vốn chỉ định đánh mày một chút coi như xong, nhưng bây giờ xem ra đành phải cắt cậu em của mày mới được.

Thân hình Sở Phi Dương run rẩy, trong đầu gã không tự chủ được thầm nghĩ: “Nếu em trai tao thật sự bị cắt mà nói, vậy không bằng để tao chết còn tốt hơn. Em trai cũng mất, còn sống làm chó gì, đầu tiên là không thể chơi gái nữa.”

Lý tưởng lớn nhất của Sở Phi Dương là trái ôm phải ấp, cưa đổ hết mỹ nữ trong thiên hạ, nếu như không thể chơi nữa, vậy chính là lý tưởng của gã tan vỡ, lý tưởng tan biến chính là bi kịch lớn nhất cuộc đời.

Còn một nguyên nhân nữa khiến gã cảm thấy sợ hãi khi mất đi em trai nhỏ của mình, chính là nếu gã mất đi em trai mà nói... không thể nối dõi tông đường.

Xoẹt!

Phi đao sáng như tuyết vạch phá bầu trời, trực tiếp lao về phía hạ bộ của Sở Phi Dương, Sở Phi Dương chỉ cảm thấy phía dưới chợt lạnh đi.

“Xong rồi, xong cả rồi.”

Đầu óc Sở Phi Dương trống rỗng.

https://thuviensach.vn

- Oa, chim nhỏ cũng thẹn thùng, Lạc Vân dọn cỏ giúp gã đi!

Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười tà mị, ánh mắt nhìn xéo qua phía dưới của Sở Phi Dương.

Lúc này Sở Phi Dương mới tỉnh ngộ, một đao vừa rồi chỉ cắt rách quần gã, mà chiếc đao sáng như tuyết kia vẫn đang luẩn quẩn tản mát ra ánh hào quang cực kỳ quỷ dị. Nghe thấy lời nói của Thường Nhạc, một chiếc đao kỳ công giống như lách một độ cong bắt đầu cắt bốn phía xung quanh em trai nhỏ của Sở Phi Dương, mắt thấy cỏ dại ngày càng ít, nếu như đao tiến vào thời khắc mấu chốt...

Cửa phòng bị đẩy ra, một người từ bên ngoài bước đi vững vàng nện bước đi tới, lạnh lùng thốt:

- Thường Nhạc, sự sống chết của Sở Phi Dương, chưa đến lượt cậu quyết định.

Cao Tiếu ở gần cửa phóng nhất cả kinh, theo bản năng ngăn lại, một thân ảnh đã hiện ra ngay trước mặt gã, người nọ giơ tay bắt lấy tay Cao Tiếu, hơi hơi hướng về phía trước nhấc lên.

Tay kia thì hóa thành chưởng, nhẹ nhàng nhấn một cái ở ngực Cao Tiếu, Cao Tiếu thống khổ kêu lên một tiếng, cả người giống như làm bằng giấy bay thẳng ra ngoài rồi ngã xuống đất.

- Thiết Bích!

Đồng tử của Thường Nhạc co rút lại, bản thân hắn không ngờ không tính tới ông ta sẽ đến đây.

- Móa, ông hiếp chết mày.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu vừa ngã xuống đất thì lập tức đứng lên, hai chân trực tiếp đạp về phía Thiết Bích.

Thiết Bích thản nhiên nói:

- Công phu không tệ.

Ông ta lập tức đá ra một chân, hai người huých chân vào với nhau, chân Cao Tiếu bị khóa chặt, căn bản không thể đá ra ngoài. Thiết Bích căn bản không ngừng hơi thở, cười dài một tiếng:

- Tới đây, cho tôi xem sức mạnh của nhóc con.

Nói xong, một quyền lại oánh tới.

Cao Tiếu cũng vội vàng bật hơi, một quyền cũng đánh ra ngoài, hai nắm tay đụng vào nhau gây ra tiếng 'phanh' lớn. Cao Tiếu cảm thấy cổ tay vô cùng đau nhức, thiếu chút nữa thì bị bẻ bãy, thân thể lui bước về phía sau, thân hình lung lay suýt nữa ngã sấp xuống.

Thiết Bích cũng lui về sau hai bước, lắc lắc tay nói:

- Quả nhiên không tệ, lại lần nữa.

Nói xong, ông ta nhấc chân đá vào cửa phòng, nhanh chóng lao về phía Cao Tiếu.

Thần kinh Cao Tiếu trở nên căng thẳng.

- Để tôi thử xem!

Lúc này, quyền thứ hai của Thiết Bích lại đánh về phía Cao Tiếu, Kim Ngưu ở bên cạnh trực tiếp bỏ qua đối thủ, đưa nắm tay đến ngăn trước mặt Cao Tiếu.

https://thuviensach.vn

Ầm!!!

Kim Ngưu lui về phía sau bốn năm bước, kim quang trong cơ thể chợt lóe lên, lần này Thiết Bích chỉ lui về phía sau một bước, ông ta nhíu mày nói:

- Hóa ra là sở hữu dị năng Hộ thân? Ha ha, quả thật khó có được một đối thủ tốt, tới đây.

Nói xong, nắm tay lại oanh tới, lúc này khoảng cách thời gian quá ngắn, Kim Ngưu còn chưa chuẩn bị xong, nhưng gã cũng không chút do dự tiếp một quyền.

Thân thể Kim Ngưu bị đánh bay ra xa hơn mười thước, lưng đập mạnh vào vách tường khiến vách tường lung lay. Kim Ngưu lắc lắc cái đầu hơi bị choáng, miễn cưỡng đứng lên.

Thiết Bích lạnh lùng cười:

- Trúng quyền bốn phần công lực của Thiết Bích này lại không ngã xuống, thật sự là một kỳ tích. Xem ra trình độ dị năng rất sâu rồi, tuy nhiên...

- Thiết Bích, dường như ông đã quên sự tồn tại của Thường Nhạc tôi.

Thường Nhạc đứng ở một bên, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, phi đao của Lạc Vân vẫn đang xoay tròn ở phía dưới của Sở Phi Dương, chỉ cần Thường Nhạc gật đầu một cái, một thái giám liền chính thức được sinh ra.

- Muốn dùng một thứ phế phẩm để uy hiếp tôi?

Ánh mắt Thiết Bích trực tiếp bức về phía Thường Nhạc, tâm thần Thường Nhạc tản ra, trong một chớp mắt, Thiết Bích đã bắt đầu triển khai, quyền kia chợt kích phát ra sức mạnh mãnh liệt.

Bịch!

https://thuviensach.vn

Trong sự vội vàng, Thường Nhạc lại bị nắm tay của đối phương đánh lui hai bước, nhưng đây chỉ là bắt đầu, nắm tay của Thiết Bích trong chớp mắt vừa đánh ra đã di chuyển đến trước mặt Thường Nhạc

- Củ chuối thật!

Thường Nhạc lần đầu tiên bị uất ức như vậy, nắm tay của Thiết Bích đã ở chỗ mình, chỉ cần Thiết Bích thoáng dùng sức, đầu mình sẽ lập tức bị kích phá.

Nhưng Thường Nhạc chịu một kích kia của Thiết Bích lại lâm vào bên trong cảm giác kỳ diệu, giống như thủy triều vận hành cánh tay trái của hắn, khi cánh tay trái của hắn đi ra, hắn cảm thấy một loại thoải mái chưa từng có từ trước đến nay ập đến, hơn nữa càng ngày càng thoải mái, gần như khiến hắn không kìm nổi mà phát ra tiếng rên rỉ, nhưng uy hiếp của nắm tay lại khiến Thường Nhạc rất không vui.

Hai mắt Thiết Bích đảo qua, hai đạo hàn quang lóe ra, ông ta bỗng nhiên lạnh lùng nói:

- Nói cho tôi biết, người phụ nữ bị cậu mang đi từ thành phố H hiện tại đang ở đâu. Nếu cậu dám nói dối một câu mà nói, tôi sẽ tháo tứ chi của cậu xuống, cậu hiểu chưa?

Ban đầu còn tưởng Thiết Bích sẽ lợi dụng mình để đổi về Sở Phi Dương, không ngờ Thiết Bích lại quan tâm tới một người phụ nữ râu ria, điều này khiến Thường Nhạc kinh ngạc.

Đương nhiên, Thường Nhạc biết Thiết Bích không phải loại người nói đùa, ông ta không phải người bình thường, ông ta là người nói ra sẽ lập tức làm được, Sở Phi Dương ở bên cạnh thấy Thường Nhạc kinh ngạc thì âm thầm vui mừng, nhưng bảo bối của hắn vẫn đang dưới sự khống chế của phi đao Lạc Vân, gã cũng chỉ có thể dấu sự vui mừng này trong lòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng, ngay khi Thường Nhạc suy xét có nói ra tung tích của Nô hay không, bên ngoài bỗng vang lên tiếng đập cửa.

Cùng lúc đó, Thường Nhạc cảm thấy khí thế hùng mạnh vô hạn tràn ngập trong phòng, loại khí thế này rất dũng mãnh, dũng mãnh tới trình độ khiến người không thở nổi.

Người đến là cao thủ, hơn nữa là tuyệt thế cao thủ, điểm này có thể nhìn thấy từ tiết tấu và tần suất gõ cửa, đó là phương thức gõ cửa rất độc đáo.

Âm thanh được gõ ra là thứ người thường tuyệt đối không làm ra được, cho dù ngẫu nhiên cũng sẽ không, mặc dù thế giới này đều được tạo thành từ ngẫu nhiên, nhưng loại tiếng gõ cửa này, cũng là thứ ngay cả ngẫu nhiên cũng không làm được.

Tiếng gõ cửa chứa lực xuyên thấu độc đáo làm cho người ta thân bất do kỷ cảm thấy tâm linh của mình bị chấn động.

Thiết Bích lúc này cũng cảm thấy kỳ lạ, ánh mắt ông ta liếc về phía cửa, dùng sức túm lấy quần áo Thường Nhạc vung mạnh lên, Thường Nhạc bị quăng ra ngoài, bay thẳng về phía cánh cửa.

Mắt thấy sắp đụng vào vách tường, Thường Nhạc dùng tay trái ấn lên vách tường một cái, lập tức ổn định thân hình. Thường Nhạc không ngờ phát hiện ra tay trái của mình không còn đau đớn nữa.

Trái lại là cảm giác sức mạnh càng tràn đầy.

Thiết Bích đưa lưng về phía tường, mặt hướng về phía cửa. Cửa mở ra, một người hiện ra, không ngờ lại là một ông già.

Thường Nhạc vừa nhìn thấy đối phương thì vô cùng kinh ngạc:

- Lão Lạc, sao ông lại ở đây?

https://thuviensach.vn

- Nếu tiểu tổ tông cháu xảy ra chuyện, trời sụp xuống mất. Cho nên ta nhất định phải tự mình tới đưa cháu về.

Lão Lạc thấy bộ dạng của Thường Nhạc, trái tim đang treo của ông ta cuối cùng cũng hạ xuống.

- Đừng coi cháu là trẻ con được không, người có thể hạ gục Thường Nhạc cháu còn chưa sinh ra trên đời!

Trước mặt nhiều thủ hạ như vậy, bị Lão Lạc coi như trẻ con, Thường Nhạc có chút buồn bực.

Lão Lạc hiền lành cười rộ lên:

- Bất kể như nào, có ta ở đây, không ai có thể giết cháu.

Nói xong, Lão Lạc hướng về phía Thiết Bích:

- Đây hắn là đồ đệ của Lão Hầu, hôm nay tôi không so đo với cậu, cậu đi đi!

Mày Thiết Bích khẽ giương lên, lạnh lùng mở miệng nói:

- Vậy còn phải xem ông có bản lĩnh đó không!

Lão Lạc bước về phía trước một bước:

- Sao, cậu muốn dùng vũ lực để giải quyết với tôi?

Lập tức, một áp lực lớn đè về phía Thiết Bích, nhưng Thiết Bích vẫn như không có chuyện gì, giống như căn bản không cảm giác được gì cả.

Có thể lên mặt như vậy trước mặt Lão Lạc, Thường Nhạc rất bội phục sự gan dạ của Thiết Bích.

Thiết Bích cười to nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu như ông nhất định phải quản chuyện này, vậy để tôi hầu tiếp là được, tôi sớm đã muốn lĩnh giáo công phu của vua sát thủ trong truyền thuyết nhưng vẫn không có cơ hội, cho nên, hôm nay tôi muốn biết xem ông rốt cuộc thuộc loại trình độ nào. Hôm nay khí trời tốt, chính là cơ hội tốt.

Thiết Bích nói xong thì chắp tay, bước về phía trước một bước, đột nhiên gọi một quyền tới, quyền thế lạnh thấu xương như gió băng mùa đông lạnh lẽo mang theo sát khí khôn cùng, cũng mang theo cả hàn ý tiêu điều.

Lão Lạc không chút hoang mang, hai chân ông hơi cong, một quyền đánh ra ngoài. ‘Ầm’ một tiếng, bọn họ đồng thời bị chấn động lui ra sau ba bốn bước, hai quyền tương giao sinh ra dòng khí thật lớn, đẩy lui những thứ ở gần về phía sau.

Đồng thời, một cảm giác uất ức mạnh mẽ bao phủ Thường Nhạc, may mắn thời gian không phải quá dài, bằng không, thật đúng là chịu khổ.

Dòng khí này thổi lên trên nóc nhà nhưng lại ép tất cả đèn đóm dập nát, mảnh vỡ bóng đèn như mưa trên diện rộng hạ xuống, giống như một trận mưa thủy tinh.

Lão Lạc gật đầu:

- Không ngờ cậu lại chiếm được mười phần hỏa hậu của Lão Hầu, quả nhiên không tệ, chúng ta lại lần nữa thử xem.

Sắc mặt Thiết Bích hơi hơi trắng, thở hổn hển mấy hơi nói:

- Vua sát thủ không hổ là vua sát thủ, dị năng quả nhiên là lư hỏa thuần thanh, tôi thật sự khâm phục, cũng bái phục. Nhưng ông đã có hứng thú như vậy, chúng ta làm lại lần nữa thử xem.

Nói xong, Thiết Bích bình ổn tâm thần, thân thể hư vô như quỷ mị bắn ra phóng thẳng về phía Lão Lạc. Lão Lạc cũng hít một hơi dài, thả người tiếp

https://thuviensach.vn

đón, qua trong giây lát, hai người gần như đã quần chiến trên ba mươi chiêu.

Do tốc độ của bọn họ quá nhanh, Thường Nhạc thậm chí không nhìn thấy rõ lắm, chỉ thấy quyền cước bay tán loạn khiến hắn hoa cả mắt, cũng thật sự cảm nhận được sự cách biệt công phu của mình với họ, thật đúng là không đủ sức, thì ra căn bản không phải cùng trên một cấp bậc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 180: Vua Sát Thủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 180 : Vua sát thủ.

Chỉ sau 3 phút, trong thời gian ba phút ngắn ngủi này cục diện đã phân thắng bại, trong cuộc quần chiến giữa hai người bỗng nhiên có một người chấn động, Thường Nhạc tập trung nhìn vào, chính là Thiết Bích.

Thiết Bích tay trái ôm ngực, sắc mặt khó coi đến đáng sợ đang nhanh lui về phía sau, trong nháy mắt cũng đã lui đến bên người Thường Nhạc. Lúc dừng lại ông ta thốt một tiếng "ộc" rồi phun ra một ngụm máu tươi, xem ra nội thương của Thiết Bích rất nặng.

Lão Lạc đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, thần sắc trên mặt ngưng trọng ho khan vài tiếng, rồi hướng về phía Thường Nhạc gấp gáp:

- Thiếu gia, cẩn thận, tránh xa người này ra, nguy hiểm.

Thường Nhạc lúc này mới tỉnh ngộ, vừa muốn tránh đi, nhưng nét mặt tái nhợt của Thiết Bích bỗng nở nụ cười đưa tay túm lấy, một lực hấp dẫn kỳ lạ đã hút thân hình hắn lại.

Thường Nhạc vừa muốn phản kháng lại Lão Lạc đã hô:

- Chớ phản kháng, cứ mặc kệ cho cậu ta túm lấy là được.

Vì thế Thường Nhạc lập tức dừng việc phản kháng, ngoan ngoãn nhìn Thiết Bích muốn xử trí mình như thế nào, lúc này một sự việc ngoài sức tưởng tượng đã xảy ra, Thiết Bích lại hộc ra một ngụm máu bắn khắp lên mình Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thiết Bích gật đầu cười khổ:

- Lão Lạc, ông được lắm, tôi hôm nay gặp hạn, không hổ danh người làm lão đại, quả nhiên là tinh tường.

Thường Nhạc không rõ vì sao Thiết Bích lại như vậy, bản thân mình không hề phản kháng gì mà hắn lại vô duyên vô cớ hộc máu, chờ thêm một thời gian dài sau mới hiểu được.

Hóa ra vừa rồi chiêu kia của Thiết Bích đã ngưng tụ toàn bộ công lực còn sót lại của ông ta.

- Thiết Bích, tốt nhất đừng làm hại thiếu gia, nếu không cậu sẽ chết vô cùng thê thảm.

Lão Lạc từng bước chậm rãi đi tới. Mỗi bước chân chạm đất đều ầm ầm rung động, mỗi tiếng như tiếng sấm nổ trong lòng Thiết Bích.

Thiết Bích dù sao cũng là người phi thường, ông ta mặc dù có chút kinh hoảng nhưng bề ngoài lại như không có gì, một thanh đao như ma huyễn hiện ra trong tay, dùng lực chém mạnh mũi đao làm rách da Thường Nhạc.

Máu tươi rỉ ra, ngấm vào quần áo của Thường Nhạc càng ngấm càng lan rộng tựa như một đoá hoa đỏ tươi đang không ngừng nở rộ. Cảm giác đau đớn khiến Thường Nhạc không kìm nổi rên rỉ lên một tiếng.

Thiết Bích kêu lên:

- Lùi lại một bước, Lão Lạc, nếu ông còn cứ tiến lên tôi sẽ giết hắn. Hơn nữa nếu tôi có liều mạng thì ông cũng không làm gì được, đánh không được thì cùng chết, cho nên ông đừng có tiến lên nữa.

Lạc lão đứng lại trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Thiết Bích, nếu cậu còn làm tổn thương đến Thường Nhạc, tôi sẽ cho cậu nếm Hoàng kim quyền.

Lão Lạc mở rộng hai tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay ông ta xuất hiện hào quang màu hoàng kim xong lại theo kim quang chậm rãi ẩn đi, Lão Lạc từ từ nắm tay lại, chầm chậm hướng dương về phía Thiết Bích.

Thiết Bích khẽ biến sắc, loại quyền thuật này cực kỳ mãnh liệt, gần như là bất cứ kẻ nào cũng không ngăn cản nổi, một khi đã bị đánh trúng thì muốn sống không được chết cũng không xong.

Thời gian sau đó sẽ trôi qua uể oải, mỗi ngày đều như chết đi, nhưng trong một hai năm chắc chắn không thể chết được, thời gian dài ngắn sẽ do sức mạnh yếu của chưởng lực định đoạt.

Thông thường chưởng lực càng nhẹ thì ngươi chết sẽ càng nhanh chóng, chưởng lực càng mạnh thì chết càng lâu.

Khi người trúng quyền trút hơi thở cuối cùng thì có khi đã không còn hình người, đây có vẻ như một loại hình phạt lớn nhất đối với con người cho nên Lão Lạc rất ít dùng.

Nắm tay của Lão Lạc đã giơ lên, thoạt nhìn có vẻ như toàn lực của lão, nhìn tình hình hiện tại của Thiết Bích nhất định là không thể ngăn cản nổi, không khí trong phòng nặng như chì, chỉ còn chờ một quyền long trời lở đất kia của Lão Lạc đều có thể đánh nát chúng.

Thiết Bích không kìm nổi lùi lại sau một bước, hai mắt chớp chớp nhìn Lạc Lão, ông ta biết mình không còn hy vọng, trong lòng tiêu điều, ông ta lại liếc mắt nhìn Thường Nhạc tay cầm chặt cán đao, chuẩn bị giết chết Thường Nhạc ở thời khắc cuối cùng.

ở tình thế ngàn cân treo sợi tóc như vậy, cửa phòng bị đẩy ra, mọi người đều giật mình kinh hãi. Vốn dĩ theo tình huống ở trong phòng thì cửa không

https://thuviensach.vn

thể bị đẩy ra, trừ khi người tới có sức mạnh siêu năng lực, nếu không luồng khí trong phòng đã ép cửa đóng cực chặt, để một người bình thường thì không thể nào mở ra được, không lẽ lại có người nào đó có năng lực siêu cấp tới sao?

Thường Nhạc cảm thấy ngày càng thú vị, một người có năng lực còn cao hơn dị năng xuất hiện, khiến trò chơi này trở nên khó phân biệt.

Lúc này, lòng của Lão Lạc và Thiết Bích đều bị chấn động mạnh, vì tình hiện tại rất hiểm yếu, người tới là bên nào cũng vô cùng quan trọng, hiện tại tuy rằng Lão Lạc chiếm thế thượng phong nhưng cũng không phải có ưu thế tuyệt đối.

Cho nên bọn họ đều hướng nhìn về phía cửa phòng, bình tĩnh quan sát cửa phòng. Đứng đó là mộ cô gái vô cùng xinh đẹp ước chừng hai ba hai bốn tuổi, bộ dạng thật sự là quá đẹp, khí chất lại phi phàm, nếu so với Hoa Nhã Thi và các cô gái khác có thể nói đây là một tuyệt đại giai nhân.

Cô gái có mái tóc ngắn, có vẻ tinh ranh đáng yêu, trên mình mặc bộ đồ cao bồi màu lam nhạt bó sát lấy thân hình. Đôi mắt sáng rực rỡ long lanh như nước hồ thu, sâu kín đấy mà đặc biệt thâm tình, lại mơ hồ mang theo một tia anh khí quanh người.

Cái mũi cao thẳng tắp, đôi môi đỏ tươi lúc nào cũng lộ ra vẻ hấp dẫn vô cùng. Cô gái này nhìn qua chỉ khoảng hai ba hai bốn tuổi nhưng nhìn hồi lâu sẽ cảm thấy cô ít nhất đã vượt qua ngưỡng năm sáu mươi tuổi, nhưng đây chỉ là cảm giác chứ không phải chỉ tuổi sinh lý.

- Chị Mộ Dung, sao chị cũng tới vậy?

Âm thanh lo lắng lại có vẻ vui mừng đột ngột vang lên. Cô gái khẽ gật đầu, ánh mắt hướng nhìn Thiết Bích và quan sát Lão Lạc một lượt, lúc ánh mắt nhìn thấy hơi thở của hoàng kim quyền khí trong tay Lão Lạc đồng tử cô co rút lại.

https://thuviensach.vn

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở:

- Ông là vua sát thủ?

Lão Lạc không ngờ tới trong một ngày đã có hai người nhận ra thân phận của mình, Thiết Bích còn có nguyên nhân là sư phụ của ông ta, vậy thì cô gái này sao có thể liếc mắt một cái đã nhận ra thân phận mình đã che giấu trong nhiều năm?

Miệng Thường Nhạc mấp máy, chính mình tự tay đạo diễn trò vui này từ đầu, không ngờ sát nút lại có nhiều diễn viên gia nhập như vậy, tuy nhiên càng như vậy thì trò chơi mới càng thú vị.

- Vua sát thủ bây giờ đã là phù du, nếu cô không chê hãy gọi tôi một tiếng Lão Lạc đi.

Nét mặt tang thương của Lão Lạc lộ ra một tia hồi tưởng, có thể trở thành vua sát thủ, nhưng cái giá phải trả e rằng người thường khó có thể hiểu được.

Cô gái không ngờ lại gật gật đầu thản nhiên nói:

- Quả nhiên là già rồi, vua sát thủ năm đó phong quang như thế nào, thật đáng tiếc...

Thanh âm thoáng trầm xuống rồi lại tiếp tục:

- Trong đây ai là Thường Nhạc?

- Người đó ở đây.

Thường Nhạc lười biếng dùng tay chỉ lên mũi mình, nét mặt cười bất đắc dĩ, trong tình huống bị người kèm hai bên gặp phải mỹ nữ làm cho Thường Nhạc có hơi khó chịu.

https://thuviensach.vn

Lông mày lá liễu của cô gái khẽ dựng lên lạnh lùng nói:

- Thường Nhạc, Mộ Dung Trường Thiên là anh tôi, anh đã giết anh ấy nhất định phải trả giá, trong vòng một tháng, tôi sẽ lấy cái đầu trên cổ anh, hãy nhớ kỹ tên của tôi – Mộ Dung Quỷ Linh.

Thường Nhạc vẫn lười biếng dường như không để lời nói của Mộ Dung Quỷ Linh trong đầu, còn gương mặt Sở Phi Dương lại hiện ra vẻ tươi cười đắc ý.

- Mạng của hắn bây giờ là của tôi, ông hãy thả người ra.

Bỗng nhiên, Mộ Dung Quỷ Linh khẽ nhíu mày, đôi mắt xinh đẹp khẽ quét qua Thiết Bích.

Một mặt Thường Nhạc là pháp mã quan trọng để mình uy hiếp Lão Lạc, mặt khác Thiết Bích dù sao cũng là người có danh tiếng trên giang hồ nhưng chỉ dựa vào một câu nói của Mộ Dung Quỷ Linh mà tha cho Thường Nhạc, đây không còn nghi ngờ gì nữa chính là một tát vào mặt mình.

- Thả hắn ra!

Thanh âm của Mộ Dung Quỷ Linh càng ngày càng lạnh lẽo, thân hình Thiết Bích hơi run rẩy, trong một chớp mắt một chiếc bóng hư ảo lướt qua trước mắt mình, ông ta theo bản năng giơ tay tiếp lấy.

- Phịch!

Thiết Bích không tự chủ được lùi sau hai bước, còn đối phương cũng lùi hai bước. Đương nhiên, về biểu hiện thế lực là ngang nhau nhưng Thiết Bích hiểu được trong người mình đã mang thương tích, căn bản không thể chịu được bao lâu.

- Thả hắn ra!

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Quỷ Linh vẫn lạnh lùng như cũ mở miệng nói, kỵ sỹ bên cạnh dưới sự ra hiệu của Âu Lộ lại tiến thêm về phía trước, nếu Thiết Bích không đồng ý thì chắc hẳn sẽ lại phải chịu thêm công kích của hai đại cao thủ.

Mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, đối phương trăm phương ngàn kế phải cứu mình cuối cùng lại tự giết mình, đúng là đồ ngu. Thường Nhạc trong lòng miệt thị Mộ Dung Quỷ Linh, có thể mượn tay người khác để giải quyết sao lại phải tự mình động thủ.

Thiết Bích hít sâu một hơi, sau khi chịu đòn của kỵ sỹ vừa rồi chính mình đã không còn nhiều sức chống cự, đương nhiên, trải qua nhiều năm rèn luyện làm hắn vẫn có thể giữ bình tĩnh:

- Thả hắn ra có thể, nhưng cô có dám cam đoan Lão Lạc sẽ không đánh chúng ta?

- Không thành vấn đề.

Ánh mắt Mộ Dung Quỷ Linh hướng nhìn về phía Lão Lạc, Lão Lạc gật đầu, chỉ cần Thường Nhạc không việc gì thì những chuyện khác đều dễ giải quyết.

- Tôi không đồng ý.

- Cậu có tư cách gì...

- Phập!

Thiết Bích còn chưa dứt lời đã cảm nhận được một trận đau nhức ở bụng, cả người như một con diều đứt dây nặng nề rơi phịch xuống đất, mà còn vẫn luôn phải nghe tiếng cười của Thường Nhạc đứng đó.

- Cậu... sao lại biết thiết quyền?

https://thuviensach.vn

Thiết Bích vẻ mặt kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, chịu đòn này của Thường Nhạc ông ta đã hoàn toàn mất đi khả năng chống cự.

Thường Nhạc căn bản mặc kệ hắn mà vẫn tươi cười như trước:

- Lạc Vân, bắt đầu cắt.

Sự việc biến hóa liên tục vừa rồi gần như khiến Sở Phi Dương quên mất lưỡi đao lóe sáng đang biến hóa dưới thân mình, khi nghe được mệnh lệnh của Thường Nhạc thân hình gã run lên một trận, còn chưa kịp hét lên đã bị một trận đau đớn từ dưới thân truyền tới.

- Á á....

Sở Phi Dương phát ra tiếng kêu thê thảm, cả người giống như con tôm co rút lăn lộn.

- Cô tên là Mộ Dung Quỷ Linh? Cô muốn lấy mạng của tôi trong một tháng?

Thường Nhạc đã không còn hứng thú gì với con chó chết Sở Phi Dương kia, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào người con gái kiêu ngạo kia nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 181: Học Hành Chăm Chỉ, Tiến Bộ Từng Ngày

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 181 : Học hành chăm chỉ, tiến bộ từng ngày.

Mộ Dung Quỷ Linh nhìn thấy bộ mặt ác độc của Thường Nhạc, ngọc dung của cô biến đổi, lạnh lùng khẽ hừ:

- Trong một tháng nhất định lấy mạng anh!

- Mẹ, thiếu gia đây sẽ chơi chết cô.

Thường Nhạc giơ ngón tay giữa trước mặt Mộ Dung Quỷ Linh, Kim Ngưu, Lạc Vân Tiêu Tiêu ba người đồng thời xếp thành vòng vây quanh Mộ Dung Quỷ Linh.

Dựa vào thực lực của ba đại cao thủ dị năng, Mộ Dung Quỷ Linh muốn chạy e rằng cũng rất khó.

Nhân từ, căn bản không có trong từ điển của Thường Nhạc, hãy trách bệnh ngươi lấy mạng ngươi, đó mới chính là thủ đoạn Thường Nhạc am hiểu nhất.

Vệ sĩ của Âu Lộ muốn động thủ nhưng khí cơ của gã đã bị Lão Lạc bên cạnh phong toả, Xử Nữ và tên sát thủ kia đã ở trạng thái bị vây, sự chờ đợi của Thường Nhạc đúng là đã thu được thành quả.

Hắn đợi sau khi cởi sạch quần áo của cô nàng kiêu ngạo Mộ Dung Quỷ Linh kia cô còn có thể kiêu ngạo đến đâu? Giết mình trong một tháng, ha ha, xem ra chỉ có đánh ở trên giường xem ai anh dũng hơn thôi.

Nghĩ đến đây gương mặt Thường Nhạc lộ ra điệu cười lẳng lơ dâm đãng.

https://thuviensach.vn

Cửa lại bị đẩy ra.

- Bá Vương!

Khi bốn gã người Nga cao lớn uy mãnh đi tới, thần sắc Lão Lạc hơi đổi, còn Thường Nhạc ở bên cạnh chỉ muốn nắm mông Thượng Đế, hôm nay ông trời rõ ràng muốn đùa với mình rồi.

Diễn viên lâm thời đã vượt chỉ tiêu nghiêm trọng, trò chơi đã vượt xa quy tắc.

Tổ chức cao thủ dị năng Nga – Bá Vương bỗng nhiên xuất hiện ở đây, đây đúng là một việc không thể tin nổi, Mộ Dung Quỷ Linh nhìn Thường Nhạc thản nhiên nói:

- Tôi có thể đi được chứ?

- Mẹ kiếp, đi được rồi!

Thường Nhạc rất khó chịu trả lời.

Mày liễu của Mộ Dung Quỷ Linh hơi dựng lên, lập tức lại khôi phục lại vẻ bình thường:

- Thời gian để anh vênh vang chẳng còn mấy ngày đâu.

- Trong vòng một tháng nếu cô không giết được Thường Nhạc tôi thì sẽ chơi cô đến chết.

Lúc Mộ Dung Quỷ Linh đi tới cửa, thanh âm tà ác của Thường Nhạc rõ ràng rót vào tai cô.

Thường Nhạc lần đầu tiên thấy kinh ngạc như vậy, Mộ Dung Quỷ Linh đi rồi, Âu Lộ và Kỵ Sĩ đi sát theo sau, cả sát thủ kia cũng rời đi, trong phòng bây giờ chỉ còn Thiết Bích bị trọng thương và Sở Phi Dương đang nằm đó.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp xông lên điên cuồng đá Sở Phi Dương.

Các tiểu đệ cũng không cam chịu theo sau, đều xông lên đá cật lực.

Trên mặt Lão Lạc lộ ra nét cười nhạt:

- Chỉ cần thiếu gia của mình còn sống, đừng nói đá một tên rác rưởi mà có đạp thần cũng được.

Sau khi phát tiết tương đối rồi Thường Nhạc mới cảm thấy thoải mái hít một hơi, cười hì hì đi đến bên cạnh Lạc Lão:

- Hây hây, Lạc lão gia, ông không định bắt cháu phải về bây giờ chứ?

- Ừ!

Lão Lạc nhẹ gật đầu.

- Ông nội không phải nói chủ nhật mới phải về sao? Sao lại đổi ý rồi.

Thường Nhạc nghĩ tới còn rất nhiều việc chưa làm, kế hoạch thống trị vừa mới triển khai, Điểm G vẫn chưa vững chãi mà bản thân mình đã phải đi rồi, hắn ra sức kháng nghị.

Lạc Lão tự nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc, ôn hòa nói:

- Lão gia nói cậu ở trường thêm một ngày sẽ có thêm một ngày phiền toái nên mới để tôi lập tức đưa cậu về, hơn nữa lần này sau khi trở về cậu sẽ không được quay lại học viện Kiêu Tử nữa, cậu, đến trời cũng bị cậu chọc thủng rồi.

- Ha ha, tôi cũng đoán vậy, yên tâm đi, trời có sập xuống có Thường Nhạc tôi chống.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lên gân ra vẻ.

Khi tin tức Thường Nhạc phải rời học viện Kiêu Tử truyền đi, ngay trong đêm đó hầu như tất cả nam sinh đều xếp hàng vui vẻ đưa tiễn, Thường Nhạc nhìn thấy cảnh này vô cùng xúc động.

Hắn quơ hai tay kích động nói:

- Tôi đến nhẹ nhàng như một đám mây trên trời, lại nhẹ nhàng mà đi không mang theo một người phụ nữ nào.

- Trái tim các nữ sinh trong trường đều bị mày chôm đi rồi, đồ súc sinh.

Tên sắc lang nào đó nhỏ giọng chửi rủa.

- Ài, lão sắc lang đi rồi chúng ta còn được húp một ngụm canh.

- ...

Lâm Quai Quai, Tô Mị Nhi, Vũ Thì Tình và các cô nàng phát sinh quan hệ thân mật với Thường Nhạc đều nhận được một bức thư tình lịch sử cực ngầu: “Học hành chăm chỉ, tiến bộ từng ngày”.

Đến người ôn nhu ngoan ngoãn nhất là Lâm Quai Quai khi nhận được bức thư này cũng không nhịn nổi trả lời một câu:

- MK!

Đương nhiên, Thường Nhạc rời khỏi học viện Kiêu Tử hắn còn có mấy phần tiếc nuối, cô nàng điêu ngoa Bạch Nhược Hề, cô nàng Hoa Nhã Ca đáng yêu, cô nàng khó xơi Hoa Nhã Thi cùng những cô nàng còn chưa bị đóng dấu, nếu thời gian có thể quay trở lại...

Thường Nhạc nhất định đóng dấu của mình lên người mỗi cô.

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia, cậu không vui sao?

Lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng uể oải của Thường Nhạc, gương mặt xinh đẹp của Nô hiện vẻ kinh ngạc.

- Ai, thiếu gia hiện tại rất buồn, rất phiền.

Bàn tay to của Thường Nhạc linh hoạt xuyên qua nội y của cô, vươn đến cấm địa vừa kỳ diệu vừa trơn bóng kia.

- Thiếu gia, cậu nhớ các cô ấy sao?

Cô gái rên rỉ, thanh âm hơi hấp tấp nói.

- Trước kia tôi đối diện với một mỹ nữ của trường, sau này tôi sẽ đối diện với mỹ nữ trên toàn thế giới, ài, thiếu gia tôi chỉ có một khẩu súng, làm sao mà đủ đùng đây.

Thường Nhạc u sầu nhíu mày.

Hồi lâu mới chậm rãi nói một câu:

- Những mỹ nữ nước ngoài kia to lắm, lúc đó lại nhũ giao, còn mấy cô nàng Nhật Bản kia... ài, phiền quá...

Đôi mắt cô gái chuyển động, còn chưa tỉnh khỏi kế hoạch thống trị của Thường Nhạc.

Cưng à, chúng ta cùng chăm chỉ học tập để tiến bộ từng ngày. Động tác từ tay Thường Nhạc càng ngày càng không có quy tắc.

Nô ngượng ngùng:

- Đây là... trong xe...

Thường Nhạc dâm đãng cười:

https://thuviensach.vn

- Thân thể cô tôi sớm đã thấy hết, yên tâm, coi lái xe là không khí, thiếu gia sẽ thương tiếc cô.

Nô biết không thể cự tuyệt lại nhưng lại liếc mắt, bộ dạng quyến rũ đó khiến Thường Nhạc lập tức cảm thấy hồn bay phách lạc trong lòng nghĩ: "Để xem cô thể hiện kỹ thuật trên xe như thế nào? Thật đáng mong đợi".

Nô mà chủ động thì bất kỳ cô nàng nào cũng khó bằng được, cô gần như cưỡng ép cởi quần áo, hành động đó làm Thường Nhạc không thể khống chế, rất kích thích.

Kế tiếp, bàn tay ma quái của cô đã dần sờ xuống, rên rỉ đi ra, khi Thường Nhạc rút ngón tay ra, cả người cô nàng đã như không xương, không có cách nào, không thể tự cử động được.

Thường Nhạc đem đặt cả người trần như nhộng của Nô xuống ghế ngồi sau đó đè lên, hai người không phải là lần đầu tiên làm như vậy nhưng cảm giác lần này cũng không giống mọi lần, cả người như muốn bay lên.

Thường Nhạc thấy cô đã chuẩn bị kỹ càng vì phía dưới cô đã ướt liền tách hai chân cô khiến cả cặp đùi đẹp mê người kẹp ngang hông mình, nhắm thẳng mục tiêu.

Hắn chậm rãi nói với cô:

- Cưng à, chúng ta bắt đầu chăm chỉ học hành ngày càng hướng về phía trước, tôi muốn đi vào.

Cô quyến rũ nhìn Thường Nhạc, không dễ làm người ta có chút cảm giác.

Thường Nhạc thấp eo xuống động tác chậm chạp bỗng thêm mau lẹ, cô nàng cắn môi không chịu phát ra tiếng kêu, động tác của Thường Nhạc càng thêm mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần va chạm đều mang lại cho cô một loại kích động, rốt cục cái miệng nhỏ nhắn mở ra, thân mình theo bản năng nghênh hợp, Thường Nhạc rất vừa lòng với thân thể này.

Rốt cuộc Thường Nhạc cũng lên tới đỉnh, cùng một tiếng rên khẽ đem toàn bộ tinh hoa trút vào. Mồ hôi nhễ nhại nằm trên người cô, cả người cô gái cũng ướt đẫm mồ hôi, một phần là của mình còn một phần là của Thường Nhạc lưu lại.

Một lát sau cô thở hổn hển:

- Thiếu gia, cậu cừ thật.

Thường Nhạc híp mắt cười:

- Ha ha, lần này của chúng ta đâu đã đủ.

Cô nàng vừa nghe vậy sắc mặt sợ hãi trắng bệch vội vàng nói:

- Thiếu gia, không được đâu, để lần sau đi, lần sau đi.

Thường Nhạc vội vã hỏi:

- Lần sao là khi nào?

Cô nàng hạ giọng:

- Lần sau tùy lúc nào cậu có hứng.

Nét mặt Thường Nhạc không tự chủ lộ ra một nụ cười dâm đãng:

- Ha ha, được rồi, lần sau, nhưng lần sau phải từ đằng sau đấy.

Người mặc áo đen nghe được câu này thiếu chút nữa đâm xe vào ngõ cụt, thiếu gia của mình thật quá khủng, tiểu đệ không phục cũng không được.

https://thuviensach.vn

Sau khi xe tiến vào thành phố C, Thường Nhạc lập tức bắt đầu suy xét sự tình, ông nội sẽ đưa mình ra nước ngoài? Chẳng lẽ là vì sự việc lần trước sao? Thường Nhạc cũng hiểu được rắc rối lần trước không nhỏ, nhưng là vì Thạch Tán Y, đừng nói là việc như vậy, kể cả việc lớn hơn nữa thì cũng không vấn đề gì với mình. Điểm G dưới sự lãnh đạo của Cao Tiếu và Cổ Tư Văn chắc chắn sẽ được duy trì, ngoài chuyện đó ra, bản thân mình còn phái một đám cao thủ âm thầm giúp đỡ bọn họ. Ha ha, điểm G phát triển mạnh không chỉ nhắm vào Trung Quốc. Tư Đồ Lôi Minh lần lượt phái cao thủ đối phó với mình, xem ra gã cũng có chút nóng lòng, nghe nói ở Anh gã cũng phát triển nhanh chóng, cũng hy vọng được cọ xát với gã một chút xem cuối cùng ai ăn thua ai.

Đương nhiên Thường Nhạc cũng nghi hoặc, theo lẽ thường, Mộ Dung Trường Thiên có chết cũng không chĩa mũi dùi vào mình, sao những người trong Mộ Dung gia đều khẳng định Mộ Dung Trường Thiên chết dưới tay mình?

Nghe nói thi thể Mộ Dung Trường Thiên cũng đã nhanh chóng được đưa về Mộ Dung gia rồi, chẳng lẽ Mộ Dung Trường Thiên có thể hoàn hồn hay sao?

Trước kia dù chính mình vẫn xem thường sức mạnh của gia tộc Mộ Dung, dù sao cũng là gia tộc lớn, thực lực thực sự có thể thâm sâu như thế nào chỉ sợ phải vạch trần cái mạng che mặt mới biết được.

- Hây hây, Đông Phương lão gia, những gia tộc khác đều có tài nguyên phong phú, ông cũng đừng có quá ki bo, có bảo bối gì hãy đem hết cho thiếu gia đây.

Đông Phương lão gia cách đó có đến trăm dặm ắt xì:

- Chẳng lẽ thằng cháu ta nó đang nhớ tới ta?

Nghĩ tới đây Đông Phương lão gia cảm thấy vô cùng cảm động.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc suy xét những chuyện này lại bắt đầu suy tư, ông nội mình rốt cuộc sẽ đưa mình tới đâu?

Nhật Bản có các em gái xinh đẹp, Pháp có những cô nàng lãng mạn, Mỹ có những cô em đeo khuyên bên dưới, nữ nhân Anh cao quý như những nữ vương, nước Đức có những cô nàng thể lực rất ngầu...

- Khặc khặc khặc khặc...

Nghĩ đến các mỹ nữ điên cuồng nhắm tới mình, tay trái mình cầm roi da, tay phải cầm gậy to, miệng ngậm một cây nến, phía dưới bày một cái súng máy, ngang dọc thiên quân vạn mã đánh các cô tơi bời, Thường Nhạc không kìm nổi đắc ý mỉm cười.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 182: Tu Tinh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 182 : Tu tinh.

- Ông nội, Thường Nhạc nhớ ông quá!

Chưa thấy người đã thấy tiếng, mặc dù thấy đau đầu với thanh âm chọc thủng trời này của Thường Nhạc nhưng Thường lão gia lại mỉm cười.

Có được đứa cháu như vậy không đáng tự hào hay sao? Thử hỏi có bao nhiêu người có thể chọc thủng bầu trời?

Thường Nhạc vừa mới chuẩn bị ôm ông thật chặt thì động tác trên nửa người dừng lại, hắn phát hiện trong sảnh còn có thêm một người, khuôn mặt lập tức lộ vẻ nhu thuận:

- Bà nội!

Cũng không quản Công Tôn Thị có đồng ý hay không đã nhào vào lòng người cười hì hì:

- Lâu lắm không gặp bà rồi, nhớ quá đi.

- Lớn bằng này rồi, mau bỏ tay ra đi.

Công Tôn Thị bình thản nói nhưng trên mặt bà lại không che giấu được nụ cười, vì cái thằng hề này mà việc tu hành của mình mãi bị trì hoãn, hy vọng lần này có thể nâng cao khả năng tự bảo vệ mình của hắn.

- Bà nội, lần này bà trở về có phải vì cháu không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nghĩ đến việc trước kia đi theo Công Tôn Thị tu hành, những ngày khổ cực ấy coi như mình đã chịu đủ rồi.

- Lần này bà đưa cháu tới chỗ tu luyện của Công Tôn gia tộc, nâng cao thực lực của cháu sau đó sẽ đưa cháu ra nước ngoài.

Thường lão gia mỉm cười nói.

- Công Tôn gia tộc? Nơi đó không phải là không cho phép người ngoại tộc vào tu luyện hay sao?

Thường Nhạc một trận kinh ngạc.

- Trong thân thể cháu cũng có dòng máu của Công Tôn gia tộc, Công Tôn gia đặc cách cho cháu đi vào.

Công Tôn Thị bình thản nói.

- Ha ha, có chuyện tốt như vậy, cháu sẽ đi...

Thường Nhạc bỗng nhiên cười vui vẻ, nghiêm trang nhìn Công Tôn Thị nói:

- Bà nội, chị họ Công Tôn Khả Nhân kia...

Lời Thường Nhạc còn chưa nói hết đã bị Công Tôn Thị đánh về nguyên hình:

- Đây là lần thứ hai ta nhắc nhở cháu, Khả Nhân là người có tiềm lực nhất Công Tôn gia, là hi vọng thừa kế cuối cùng của dòng họ, cháu tuyệt đối không được có chủ ý gì với nó.

- Bà nội nhìn con đường đường một bậc chính nhân quân tử, làm sao có thể chủ động đi trêu chọc chị họ Khả Nhân được chứ? Con chỉ muốn cùng chị liên lạc chút tình cảm, dù sao chúng con cũng là chị em họ mà.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẻ mặt chính khí tỏ vẻ trong sạch.

Công Tôn Thị cũng có phần bất đắc dĩ, đây cũng là điều làm bà lo lắng nhất. Ở nơi tu luyện của Công Tôn gia, Công Tôn Khả Nhân đang tu luyện đến thời khắc mấu chốt, nếu thằng cháu này đi vào với tâm địa gian giảo thì đúng là làm người ta đau đầu.

- Thôi vậy, tất cả đều xem duyên phận vậy!

Công Tôn thị cũng hiểu tâm tính cháu mình, một cô gái xinh đẹp đặt trước mặt mà nó không tán tỉnh thì đúng là có chuyện quỷ xuất hiện.

Đương nhiên, nếu Thường Nhạc thực sự đi quấy rối Công Tôn Khả Nhân thì cũng không hẳn không phải là cách tốt để rèn luyện tâm tính của Công Tôn Khả Nhân.

Trước khi đến chỗ của gia tộc Công Tôn, Thường Nhạc đặc biệt thu xếp tử tế cho Nô, sau đó mang theo Big Ben rồi đi cùng Công Tôn Thị.

- Bà nội, mọi người đều nói "tiểu ẩn ẩn như triều, đại ẩn ẩn như thế" sao Công Tôn gia lại tới hơi hoang sơ hẻo lánh này làm gì?

Đi mất một tuần đường núi, Thường Nhạc cảm thấy chân mình đều rộp lên rồi.

Đây không phải vấn đề chủ yếu, đi theo Công Tôn Thị mỗi ngày chỉ có thể màn trời chiếu đất, không được ăn mặn, mỗi ngày chỉ ăn ít rau quả dại, Thường Nhạc thấy nhạt mồm nhạt miệng lắm rồi.

Big Ben lại càng thê thảm, rau dại không ăn, quả dại cũng chẳng gặp, bụng đói rơi rụng rồi. Tất nhiên nó cũng không dám oán giận, đến thiếu gia cũng là người không dám kháng nghị, thì Big Ben nó còn có thể ngốc đến mức nào.

https://thuviensach.vn

Big Ben chỉ có thể uỷ thác hy vọng lên người Thường Nhạc, phật còn đã từng xẻo thịt nuôi ưng, Thường Nhạc thiếu da xẻo thịt nuôi chó một lần có thể sẽ trở thành một câu chuyện tốt được mọi người ca tụng.

Công Tôn Thị hiểu rõ suy nghĩ trong lòng đứa cháu, bà chỉ vào một ngọn núi lớn đằng xa thản nhiên nói:

- Sắp tới rồi.

Bụp...

Big Ben đáng thương sợ đến nỗi bụp đầu xuống đất, ở đây núi nối liền núi, nhìn qua có vẻ rất gần nhưng thực ra lại rất xa, bốn cái chân chó này coi như được được giúp đỡ rồi.

Đi liên tục hai ngày cuối cùng cũng đến nơi phải đến.

- Chuối thật.

Khi Công Tôn gia tộc hiện lên trước mắt mình, Thường Nhạc hít một luồng khí lạnh, một cung điện lớn hiện ra trước mắt hoàn toàn được ghép từ các tảng đá.

Điều này cần rất nhiều nhân lực và vật lực? Thường Nhạc lúc này mới hiểu thực lực thần bí của Công Tôn gia tộc chỉ sợ là vượt xa sự tưởng tượng của người thường.

- Đi vào thôi!

Công Tôn Thị đi trước dẫn đường, Thường Nhạc và con Big Ben lặng lẽ theo sau. Liên tiếp đi qua vài cánh cửa, Thường Nhạc âm thầm kinh ngạc, cung điện lớn như vậy sao không có lấy một người nào?

- Những người trẻ tuổi có tư cách phù hợp đều đã vào nơi tu luyện, những người khác đều đã gia nhập vào xã hội, nếu không có sự việc đặc biệt phát

https://thuviensach.vn

sinh thì nơi này rất ít khi có người.

Công Tôn Thị thấy ánh mắt Thường Nhạc chuyển động liền thản nhiên giải thích.

- Bà nội, cháu đến đây Công Tôn gia nhiều ít cũng có nghi thức chào đón chứ?

Thường Nhạc nhỏ giọng nói thầm.

Công Tôn Thị nét mặt cười lơ đãng:

- Được rồi, cháu cứ đi về phía trước đi, ta sẽ tới nơi tu luyện, hãy nhớ kỹ, ở đó đều là những người trong Công Tôn gia tộc, nếu gặp khó khăn gì họ sẽ giúp đỡ cháu.

- Cứ đi vào không như vậy à? Bà nội, có bí kíp hay thần công gì không? Hay là tiên đan gì gì đó...

Thường Nhạc sửng sốt đáng thương nhìn Công Tôn Thị.

- Đi thôi!

Công Tôn Thị hơi đẩy nhẹ, thân hình Thường Nhạc không tự chủ được tiến về phía trước.

- Bà nội, bà thật nhỏ mọn.

Thường Nhạc buồn bực rên rỉ.

- Không đúng.

Bỗng nhiên lúc đó sắc mặt Công Tôn Thị hơi biến đổi, bà nhìn tay mình thần sắc cổ quái nói:

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ nó đã tu luyện đến Hiên Viên tâm pháp tầng bốn rồi sao? Làm sao có thể...

- Big Ben, mày nói xem nơi tu luyện phía trước có phải là một căn phòng mọi người ánh mắt nhìn nhau?

Thường Nhạc vừa đi vừa hỏi Big Ben.

Big Ben hóp bụng trông chờ có chút thịt.

Ánh sáng phía trước càng ngày càng sáng rực, Thường Nhạc rất mong chờ nhìn đến nơi tu luyện ra vô số cao thủ của Công Tôn Gia cuối cùng là cái dạng gì, tốc độ của hắn bắt đầu nhanh hơn.

Trong nháy mắt, người đã tới được nơi ánh sáng phát ra.

- Sac!

Nhìn thế giới như hoa trước mặt mình, Thường Nhạc được một trận kinh ngạc, không khí tinh thuần làm cho mình hô hấp rất thoải mái, bốn phía đều là những đóa hoa xinh đẹp, màu xanh đến ngút mắt, những đồng cỏ bát ngát với tiếng chim hót líu lo.

Hoàn toàn khác với nơi tu luyện khắc khổ thần bí trong tưởng tượng, "chẳng lẽ thông qua hun đúc tình cảm sâu đậm để tăng tu vi?" Thường Nhạc thầm nghĩ trong lòng, tình cảm trong lòng mình nếu cần hun đúc tiến hóa thì ít nhất phải cần đến trên trăm năm.

Cặp mắt Big Ben nhìn chằm chằm con chim trên cây không tha, hiển nhiên là nó muốn ăn thịt chim.

Thường Nhạc âm thầm buồn bực tiếp tục đi thẳng về phía trước, chỉ thấy trước mặt hiện ra ba sơn động, trên đó phân làm "Tu Tâm", "Tu Thần" "Tu

https://thuviensach.vn

Tinh". Khi Thường Nhạc nhìn đến cái động thứ ba "Tu Tinh" ánh mắt hắn hơi sáng ngời, thật là kinh điển.

Hậu cung của mình cần không ngừng gia tăng, tu tinh quả thực rất cần thiết, một khi tinh lực hao mòn thì bầu trời của mình cũng sụp đổ. Nghĩ tới đây Thường Nhạc vỗ đầu Big Ben nghiêm trang nói:

- Nhìn sắc mặt mày như vậy nên đi tu tâm rồi.

Cũng không quan tâm Big Ben có đồng ý hay không hắn đã một cước đá nó vào động Tu tâm, còn Thường Nhạc tự mình hưng phấn tiến vào sơn động Tu tinh.

Vừa đi vào sơn động, một cỗ áp khí ập đến, so với không khí bên ngoài sơn động đúng là một trời một vực, tim đập dường như cũng bị khống chế.

- Mẹ kiếp!

Bỗng nhiên Thường Nhạc cảm thấy dưới chân không có gì, thân hình rơi nhanh xuống dưới.

Hóa ra ngay dưới chân hắn đã có cạm bẫy, gần như ngay trong chớp mắt thân hình Thường Nhạc liên tục hướng về phía trước phóng nhanh về phía trước.

Nháy mắt, hắn cảm thấy một dòng khí sắc bén nhào tới đầu mình, dòng khí còn chưa tới nắm tay Thường Nhạc đã mạnh mẽ công kích tới.

Một sức mạnh bá đạo lập tức phá hủy dòng khí biến mất vô ảnh, còn chưa kịp thở, không gian bên trong đã lại tiếp tục xuất hiện vô số luồng khí sắc bén khác, không còn cảm nhận được phương hướng mà chỉ còn một mảng đen tối.

Ầm.

https://thuviensach.vn

Sức mạnh đáng sợ mới vừa tới thân thể Thường Nhạc đột nhiên lắc mạnh, bước chân không kìm nổi liên tục lùi về sau.

Thường Nhạc còn chưa kịp thở, dưới chân hắn đã biến hóa cực lớn, thổ địa trong sơn động như có linh hồn nhanh chóng trùm lấy hai chân hắn.

- Bộc phá!

Cảm thấy chính mình không thể dùng sức mạnh, Thường Nhạc lập tức đem tất cả sức mạnh dồn đến bàn chân.

Phịch!

Một tiếng vang lớn từ chân Thường Nhạc khuếch tán ra xung quanh, ngay tại thời điểm đất dưới chân Thường Nhạc bị đánh ra thì liền sau đó lại xuất hiện rất nhiều bùn đất dưới chân, còn có linh tính hơn ban đầu, có sự kết dính hơn ban đầu.

- Bình tĩnh, bình tĩnh!

Nội tâm Thường Nhạc không ngừng nhắc nhở mình, càng gặp phải tình huống như vậy lại càng cần đầu óc phải bình tĩnh, chỉ có tỉnh táo lại mới có thể sinh tồn được.

Sau khi tâm dần bình tĩnh trở lại, Thường Nhạc cảm nhận được ở nơi cách mình khoảng ba thước có một khối đất di chuyển cực kỳ mau lẹ, trong ý thức của hắn nhận thấy tốc độ di chuyển này chứng tỏ khối đất cực mỏng, chỉ có vậy mới có thể sinh ra tốc độ nhanh như vậy.

- Gió!

Thường Nhạc không do dự, đem tất cả khí lực dồn vào chân phải từ đó tản ra một sức mạnh dũng mãnh.

Bùm!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dùng hết sức lực cuối cùng cũng đáp xuống nền đất vững chắc.

- Kia là vật gì?

Không khí bực bội bất an vờn quanh bốn phía thân hình Thường Nhạc, cả người hắn run rẩy ngẩng đầu liền nhìn thấy một vật gì đó đang lập loè sáng.

Khi nhận ra điểm sáng bắt đầu di chuyển, Thường Nhạc hít một hơi khí lạnh, thứ kia không ngờ là ánh mắt động vật, tuy nghiên thời gian để hắn ngạc nhiên thán phục cũng không nhiều.

Động vật kia có tốc độ di chuyển quá nhanh, nhanh đến nỗi cơ bản không có cả thời gian phản ứng. Ngay sau đó, Thường Nhạc cảm giác trước ngực nóng lên, máu huyết đã chảy xuôi theo quần áo.

Vật kia đã di chuyển qua phía khác của Thường Nhạc. Sự đau đớn nóng bỏng làm tinh thần Thường Nhạc hoàn toàn tập trung đến một điểm, hắn thế nào cũng không thể tưởng tượng được trên đời lại có một tốc độ khủng khiếp như vậy, bản thân mình ngoại trừ bị đánh căn bản cũng không có cách gì khác.

Xoẹt!

Rõ ràng đã đề phòng nhưng vẫn không thể tránh né được sự tập kết của loaài động vật này, Thường Nhạc hoàn toàn căm giận, với tốc độ như vậy mà cục diện cứ diễn ra như vậy thì bản thân mình sẽ bị thứ này hành hạ đến chết, rốt cuộc phải làm gì?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 183: Tiểu Ben Hung Hãn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 183 : Tiểu Ben hung hãn.

Lúc hai điểm kia lại chuyển động, trong đầu Thường Nhạc loé lên một ý tưởng, thân hình gấp khúc thành một tốc độ quỷ dị, bàn tay nhanh chóng kéo dài.

Nét mặt Thường Nhạc lộ vẻ cười tà tà, cho tới bây giờ chỉ có mình đi ức hiếp người khác, hôm nay lại bị một loại súc sinh ức hiếp, tin này mà truyền ra ngoài chắc chắn sẽ bị chê cười, điểm sáng kia đã cách xa Thường Nhạc nửa thước.

Tuy nhiên khoảng cách nửa thước này lại trở thành một cái hào rộng không thể vượt qua, tay Thường Nhạc mạnh mẽ có lực nhanh như điện xẹt nhanh chóng túm lấy yết hầu của con vật kia.

- Ụ ụ ụ...

Con vật kia không ngờ từ trong miệng phát ra âm thanh cầu xin, ánh mắt loé sáng không ngừng nháy, hiển nhiên là đang cầu xin. Ban đầu Thường Nhạc chuẩn bị trực tiếp bóp chết nó, khi gặp ánh mắt thương hại đó đồng tử hắn được một trận co rút nhận ra tiểu đệ này cũng không tệ. Tay hắn không tự chủ được hơi nới lỏng, tinh thần tập trung cao độ.

Con vật nhỏ sau khi rơi xuống thân hình hơi hướng chuyển động ra phía sau, không ngờ quỳ trên mặt đất nặng nề đập đầu hai cái rồi sau đó lại tiếp tục di chuyển lên phía trước.

https://thuviensach.vn

Thân hình Thường Nhạc lập tức gấp khúc thành một độ cong kỳ quái, con vật kia thấy cảnh này thì lập tức dừng lại, lặp lại động tác dập đầu kích động vừa rồi sau đó lại đi về phía trước.

- Mẹ kiếp, mày đúng là thông minh, sau này gọi mày là con Tiểu Ben cũng được đấy.

Thường Nhạc không ngờ con chó kia lại thông minh như vậy, hắn cảm thấy mừng rỡ.

- Pì, pì.

Chó con vui mừng nhảy dựng lên, thanh âm từ miệng nó phát ra thiếu chút làm Thường Nhạc nhảy dựng lên, cái con bựa này, động tác của con vật cũng dừng lại.

Nó nhanh chóng chạy tới trước mặt Thường Nhạc.

Mà giờ khắc này Thường Nhạc cũng cảm thấy bất an.

- Sát.

Lần này Thường Nhạc đã có kinh nghiệm. Hắn hiểu được trong sơn động hắc ám này căn bản cũng không có bạn bè, như vậy chỉ cần có nguy hiểm xuất hiện là phải nhanh chóng tiêu diệt đối phương, Tiểu Ben cũng hiểu được ý tứ của chủ, thân hình nhỏ bé của nó giống như âm hồn lao thẳng đến hướng hắc ám kia.

- Phịch!

Thường Nhạc nhìn thân hình còn chưa tới mục tiêu công kích đã bị đánh bay ra, hắn vội vàng chuyển góc giơ tay đỡ Tiểu Ben.

Đối với thực lực của Tiểu Ben Thường Nhạc biết rất rõ nhưng dẫu sao hắn cũng không ngờ được đối phương lại dễ dàng đánh bại Tiểu Ben đến vậy,

https://thuviensach.vn

sức mạnh của hắn bắt đầu dồn đến nắm tay.

Tiểu Ben lại dùng móng vuốt liều mạng túm lấy quần áo Thường Nhạc.

- Tiểu Ben muốn tao chạy trốn?

Trong nháy mắt Thường Nhạc đã hiểu ra. Chỉ trong chốc lát một trận lốc mãnh liệt nghênh diện hắn đánh tới.

Thường Nhạc cũng muốn xem cân lượng của đối phương một chút, nắm đấm của hắn không do dự đánh tới.

- Phập.

Cảm giác đầu tiên của Thường Nhạc là đánh trúng vào nhưng hắn lại không ngờ trong khoảnh khắc nắm tay tiếp xúc với đối phương, sức mạnh hùng mạnh đó đã bật ngược lại đánh bay cả người hắn ra ngoài.

Trong nháy mắt Thường Nhạc đã bị đẩy lùi, thân hình Tiểu Ben lại lao thẳng tới, nhanh chóng quấn quanh người đối phương.

- Mãng xà!

Mượn ánh sáng phát ra từ hai con mắt Tiểu Ben, Thường Nhạc hơi kinh hãi, không nghĩ tới con vật đang ngăn trở mình lại là con mãng xà to khủng bố như vậy.

Tiểu Ben đã thành công trong việc quấn lấy thân hình con mãng xà, Thường Nhạc cũng không chậm trễ, thân thể hắn cũng nhanh chóng lao thẳng tới.

- Bà mẹ nó!

Thường Nhạc gần như bị dọa nhảy dựng lên, chính mình rất nhanh chóng bổ nhào về phía trước không ngờ lại lao vào trong miệng con mãng xà.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ thân hình Thường Nhạc có đến một nửa đã tới yết hầu của đối phương.

Mãng xà cũng không ngờ lại có đồ ăn tự chủ động chạy đến miệng nó, nó ngẩn người lập tức ngậm miệng lại. Tiểu Ben cũng phát hiện tình huống dị thường này dùng móng vuốt sắc nhọn cào vào làn da thô ráp của con mãng xà.

Sau khi miệng con mãng xà khép lại có một sức mạnh cực lớn đè tới Thường Nhạc.

- Mẹ.

Thường Nhạc rốt cuộc nổi cáu, thân hình gấp khúc lại, một luồng ánh sáng phát ra từ nắm tay.

Thân hình mãng xà run lên, thân thể cao lớn nặng nề rơi xuống mặt đất.

Thường Nhạc tạo hình rất ngầu nói:

- Mẹ kiếp muốn ăn thịt tao à, tự tìm đến cái chết đi.

Tiểu Ben ở bên cạnh Thường Nhạc mạnh mẽ động đậy.

- Mày muốn làm gì?

Thường Nhạc vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Tiểu Ben. Không ngờ rằng ngay lúc đó Tiểu Ben chạy tới bên người hắn giơ móng vuốt.

Biểu hiện vừa rồi của Tiểu Ben làm Thường Nhạc hiểu rằng nó tuyệt đối sẽ không làm hại tới mình, hắn theo bản năng phản ứng:

- Tiểu Ben, mau xuống đây...

https://thuviensach.vn

Còn chưa nói hết câu đã cảm nhận được móng vuốt của Tiểu Ben nhanh chóng hướng tới miệng mình.

Tiếp đó trong miệng hắn liền có một vật và nhanh chóng vào bụng thông qua yết hầu.

Thường Nhạc hoảng sợ vội ngồi dậy, cảm giác cay đắng vẫn lưu lại trong miệng, hắn túm đầu Tiểu Ben vội vã hỏi:

- Rốt cuộc mày cho tao ăn thứ gì vậy hả?

Tiểu Ben ánh mắt chớp chớp, móng vuốt nhỏ không ngừng khoa tay múa chân.

Thường Nhạc dần hiểu ra, hoá ra Tiểu Ben đã lấy túi mật trong bụng con mãng xà ra đưa tới cho mình, túi mật rắn không có độc. Về điểm này Thường Nhạc cũng hiểu. Tuy nhiên đây là chỗ tu luyện của Công Tôn gia, nếu nhỡ may túi mật rắn này có độc thì làm sao?

Cẩn thận suy xét, Tiểu Ben nhất định sẽ không hại mình, nếu quả thật có thương tổn gì thì con chó này nhất định sẽ không đem đồ vật kia ném vào miệng mình. Loại ý nghĩ này vừa mới nén xuống thì một nỗi đau đớn từ bụng đã truyền tới.

- Củ chuối thật.

Thân mình Thường Nhạc cuộn thành một đống, chính mình xem như vừa mới khen ngợi nó, nỗi đau đớn long trời lở đất như sóng biển điên cuồng đánh tới, Thường Nhạc cảm thấy thân thể mình như muốn bị xé nát.

- Ầm!

Thân hình Thường Nhạc sau một trận cứng ngắc thì hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết trải qua bao lâu cái cảm giác sảng khoái bắt đầu ập tới, Thường Nhạc mở mắt. Giờ khắc này hắn cảm thấy toàn thân tràn đầy năng lượng.

Loại sức mạnh này hoàn toàn khác với sức mạnh Hiên Viên tu luyện, loại sức mạnh này còn cần chính mình từ từ tập trung lại, nhưng sức mạnh hiện tại này dường như lúc nào cũng có thể kích phát ra.

Hơn nữa khắp các bộ phận trong cơ thể đều tràn ngập sức mạnh này, nhìn thấy Tiểu Ben vui mừng nhảy nhót trước mặt mình, Thường Nhạc hiểu được những gì mình có được đều là nhờ công lao của nó.

- Tiểu Ben, chúng ta lên đường đi.

Tiểu Ben một hồi hoan hô, ở phía trước ngoáy cái mông nhỏ, Thường Nhạc một hồi vui mừng, đợi đi ra ngoài rồi nhất định phải thưởng cho nhóc con này.

Dưới sự dẫn dắt của Tiểu Ben Thường Nhạc chạy nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa rất nhanh đã đi ra khỏi sơn động, lúc này hắn mới nhìn rõ Tiểu Ben. “Cẩu”. Khi đã biết rõ bộ dạng Tiểu Ben Thường Nhạc sững sờ, không ngờ là một con chó mà hơn nữa còn là một con chó nhỏ siêu cấp.

- Chó tốt, chó tốt, thế này là hợp với cái tên Tiểu Ben rồi.

Thường Nhạc đắc ý cười, nhẹ tay chỉ:

- Chúng ta tiếp tục xuất phát.

Tiểu Ben nói với Thường Nhạc mình là chó, nó vui mừng nhảy nhót hai chân trước. Nghe được mệnh lệnh của Thường Nhạc, nó nhanh chóng tìm đúng phương hướng chạy về phía trước, Thường Nhạc được một trận kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, dù sao nơi này mình cũng chưa quen thuộc, Thường Nhạc để nó chạy trước phát huy.

Trên đường, Thường Nhạc tìm thấy một ít quả cực kỳ quý hiếm, chỉ cần Tiểu Ben gật đầu Thường Nhạc liền nuốt ngay quả đó.

Đến cuối cùng Thường Nhạc thật sự ăn không nổi nữa, hắn lại bắt đầu thu thập, bởi vì phản ứng trong cơ thể mình đối với thứ trái cây kia thực sự không đơn giảm, đợi sau này đi ra ngoài cho mỗi tiểu để đệ một quả...

Thường Nhạc còn phát hiện một chuyện vô cùng thú vị, lúc Tiểu Ben tăng tốc thì chân trước và chân sau nó sẽ liền với nhau, toàn bộ thân hình hiện ra một đường thẳng tắp.

- Tiểu Ben, mày sẽ không cho tao nhảy tới vách núi chứ?

Trước khi Tiểu Ben dẫn Thường Nhạc đi vào một ngọn núi lớn, Thường Nhạc nhìn vách núi cheo leo phía trước ánh mắt hắn hồ nghi nhìn về phía Tiểu Ben.

Tiểu Ben vặn vẹo uốn éo mông, thân hình làm ra động tác như muốn nhảy xuống.

Lúc này Thường Nhạc dù sao cũng không nghe Tiểu Ben nữa, hắn giơ ngón tay giữa:

- Khinh bỉ mày, thân mày nhẹ như thế nhảy xuống chưa chắc đã có việc gì, thân thể tao nặng như vậy nhảy xuống chắc chắn không có đường sống quay lại, trở về nhất định sẽ bồi bổ mày bài lực vạn vật hấp dẫn.

Tiểu Ben thấy Thường Nhạc không nhảy nó nóng nảy, thân mình nhỏ bé liều mạng đâm vào Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thân hình nhỏ bé kia đâm vào Thường Nhạc chỉ như muỗi đốt Inox. Thân hình Thường Nhạc không chút nhúc nhích.

Nhìn thấy con chó nhỏ kia mệt đến nỗi mồ hôi đầy đầu. Thường Nhạc tâm thần hơi động, chẳng lẽ phía dưới thực sự có huyền cơ gì.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc tính tiến lên trước hai bước, ánh mắt cố hắng hướng nhìn xuống phía dưới, vẫn là không nhìn thấy đáy, hắn cầm lấy một tảng đá ném xuống.

Hồi lâu sau Thường Nhạc cũng không nghe thấy thanh âm.

- Moá, may mà không nhảy xuống.

Thường Nhạc sau khi chứng minh phía dưới là một vực sâu không đáy hắn lau mồ hôi trán cảm thán nói.

Vừa dứt lời thì Tiểu Ben từ phía sau xô mạnh tới, thân hình nhỏ xinh kia không ngờ đã đập vào đầu Thường Nhạc, lực công kích trước sau lại không hề phòng bị, thân hình Thường Nhạc thẳng tắp rơi thẳng xuống.

Thường Nhạc thế nào cũng không ngờ tới Tiểu Ben lại làm như vậy hắn hướng về phía trên hét lên:

- Moá mày, bố mày lên được nhất định sẽ ăn thịt chó.

Nhưng trong lòng hắn lại một trận lạnh lẽo, có thể ăn thịt chó hay không còn phải xem mạng sống có còn hay không đã.

Hơi thở Thường Nhạc bắt đầu hướng bốn phía tìm kiếm, muốn tìm đến một nơi có thể tiếp sức.

- Bà mẹ nó!

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên thân hình đập phải một vật gì nằng nặng, tốc độ rơi càng tăng nhanh, Thường Nhạc không kìm nổi chửi đổng lên đúng là đen đủi đến mức uống nước cũng giắt răng.

- Tiểu Ben.

Vật trên người kia không ngờ bò tới đầu mình, Thường Nhạc kinh ngạc, đầu tiên là nó đẩy mình xuống, chính mình nghĩ nó muốn mưu hại mình, bây giờ nó cũng nhảy xuống theo.

Chẳng lẽ là phải tự tử vì tình...

Ngay trong lúc Thường Nhạc đang miên man suy nghĩ, thân hình nặng nề nện vào mặt nước.

Đầu tiếp xúc với làn nước lạnh như băng, Thường Nhạc trở nên tỉnh táo.

- Á á..a....

Một thanh âm kinh hoàng trong trẻo đột ngột truyền tới. Thường Nhạc vừa mới thò đầu ra khỏi mặt nước, hắn cũng không buồn lau nước trên mặt mà mở trừng mắt nhìn qua.

- Ôi cha, gái đẹp!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 184: Dấu Răng Chó Thật Lớn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 184 : Dấu răng chó thật lớn.

Thường Nhạc thế nào cũng không ngờ tới ở trong này lại có một mỹ nữ, vẻ đẹp của đối phương hoàn toàn không cần dùng tới bất kỳ từ ngữ chau chuốt hoa lệ nào, ở trong trí nhớ của Thường Nhạc cũng chỉ có Giang Hoán Sa, Nam Cung Huân Y, Lam Tử và cô nhỏ Thạch Tán Y của mình mới có thể miễn cưỡng so sáng với vẻ đẹp của đối phương.

Giang Hoán Sa cao quý, Nam Cung Huân Y nhu thuận, Lam Tử nhu nhược, Thạch Tán Y rực rỡ, còn nữ nhân trước mặt này còn có linh khí độc đáo, nếu đem vẻ đẹp của cả năm người này hoà quyện với nhau thì sẽ có được một tuyệt đại mỹ nữ trên thế gian này.

Thác nước đánh thẳng vào thân hình lả lướt kia, khi ánh mắt Thường Nhạc chuyển xuống phía dưới thân hình đối phương, mỹ nữ khoả thân bắt đầu tỉnh ngộ, thân hình nhỏ của cô hơi động toàn bộ thác nước đã ôm trọn lấy nó.

Trong một chớp mắt sau khi thác nước biến mất cô đã lẳng lặng đứng trước mặt Thường Nhạc, thân hình trong suốt như ngọc đã ẩn giấu dưới lớp quần áo, ánh mắt cô thản nhiên nhìn sang Thường Nhạc.

- Khâm phục!

Thường Nhạc trong đầu không tự chủ được phản ứng, một cô gái xinh đẹp trẻ tuổi bị một người đàn ông xa lạ nhìn thấy thân thể mình còn có thể sắc mặt bình thản đứng trước mặt đối phương chính là một điều mà mình không thể không khâm phục.

https://thuviensach.vn

- Cậu là ai? Tại sao có thể tìm tới được tầng dưới cùng của sơn động Tu Tinh?

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của nữ nhân xinh đẹp khẽ mở.

- Tôi là Thường Nhạc.

Thanh âm đối phương không chút dao động lập tức đã dẫn dắt thú tính của Thường Nhạc.

- Cậu chính là Thường Nhạc.

Thần sắc của cô gái xinh đẹp hơi biến hoá song lại khôi phục vẻ bình thường trong nháy mắt.

- Cô là Khả Nhân có phải không?

Một tia điện xẹt loé lên trong đầu Thường Nhạc, khoé miệng lộ ra điệu cười nghiền ngẫm.

- Sao cậu biết?

Công Tôn Khả Nhân nhíu đôi mày liễu. Cô có chút bất mãn với việc Thường Nhạc có vẻ biết rõ mình như vậy.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào mặt Công Tôn Khả Nhân nghiêm trang nói:

- Ha ha, bởi vì cô là vợ tôi.

Lòng Công Tôn Khả Nhân khẽ rối loạn, nhưng lập tức khôi phục lại vẻ bình thường:

- Đều nói Thường Nhạc tư chất thông minh là một thiên tài hiếm có, hôm nay gặp mặt, hoá ra cũng chỉ là một tên phóng đãng miệng lưỡi lợi hại thôi

https://thuviensach.vn

mà.

- Cô đang quyến rũ tôi.

Thường Nhạc trực tiếp kiếm cớ cho mình sau đó nét mặt lại lộ vẻ cười tà mị:

- Đều nói Công Tôn Khả Nhân xinh đẹp như hoa, tuyệt sắc giai nhân. Hôm nay gặp cũng chỉ...

Thoáng dừng lại một chút hắn lại tiếp tục:

- Da hơi trắng tí thôi.

Công Tôn Khả Nhân luôn tu tâm dưỡng tính nghe được câu này thiếu chút nữa muốn xông tới bóp chết người kia, giọng điệu lại thêm thần thái kia, rõ ràng là nói tới việc mình tắm.

- Thường Nhạc, nếu cậu có tư tưởng đó thì chẳng thà nghiên cứu cẩn thận Tu tinh chân tuỷ nếu không cả đời sẽ bị vây khốn cũng không trách ai được.

Công Tôn Khả Nhân hít sâu một hơi, cố gắng áp chế cảm xúc hỗn loạn sẽ xuất hiện.

Nhìn bóng dáng Công Tôn Khả Nhân biến mất ở trong thác nước, Thường Nhạc sững người, chẳng lẽ sau khi rơi vào vách núi còn phải một lần nữa leo lên. Ánh mắt của hắn không tự chủ được nhìn sang tên đầu sỏ gây tội.

Tiểu Ben cũng đang ngoáy mông sau đó dựng hai chân trước hướng chỉ về phía Công Tôn Khả Nhân, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ tươi cười dâm đãng.

Thường Nhạc ánh mắt đã ướt rồi, nhân tài à... ồ... không... cẩu tài chứ, còn dâm hơn cả Big Ben, Tiểu Ben có vẻ thông minh hơn nhiều, không ngờ còn biết cổ vũ chủ tán gái.

https://thuviensach.vn

Người khác đập đầu hướng vào đường sói, cớ sao đường cẩu không phải là đường tắt?

Ánh mắt Thường Nhạc hướng nhìn mặt sau thác nước, vừa rồi Công Tôn Khả Nhân đúng là biến mất từ nơi đó, chẳng lẽ trong thác có huyền cơ hay sao? Nghĩ đến đây Thường Nhạc tạo dáng với Tiểu Ben:

- Nhóc, xem chủ mày đi tán gái như thế nào mà học tập một chút.

Tiểu Ben liên tục lắc đầu.

Thường Nhạc còn tưởng nó nói bản thân mình không tán gái được, thân mình hắn đã lao vọt tới chỗ thác nước.

Bịch!

Sau khi thân hình lao vào vách đá phía sau thác nước đã gây ra một tiếng vang long trời lở đất.

Thường Nhạc ôm cái đầu chật vật rơi xuống trên mặt đất, sao không ngừng xuất hiện trước mắt, nếu không phải sau khi ăn mật mãng xà gia tăng rất nhiều sức mạnh chỉ sợ cú va chạm vừa rồi đã khiến đầu mình nở hoa.

Nét mặt Tiểu Ben lộ vẻ vô tội.

Hiển nhiên nó đang nói sự việc vừa rồi không có quan hệ gì tới mình, vừa nãy mình có cảnh báo cậu chủ rồi.

Thường Nhạc nâng cằm lẳng lặng đứng đó, thác nước vẫn như cũ, mà Công Tôn Khả Nhân lại biến mất bên trong thác nước, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ vừa rồi chỉ là ảo giác?

Tiểu Ben chạy nhanh tới bên cạnh Thường Nhạc, vặn vẹo thân mình vèo một cái đã hướng về phía thác nước phóng đi, biến mất dưới thác nước, lát sau lại đi từ thác nước ra.

https://thuviensach.vn

Trong đầu Thường Nhạc hiện ra một dấu chấm hỏi lớn, đến Tiểu Ben cũng có thể đi xuyên qua mình sao lại không đi qua được?

Nghĩ đến đây thân thể hắn lại tiến lên.

Bịch!

Lần này đã có sự chuẩn bị, trong khoảnh khắc khi xuất hiện vách đá Thường Nhạc đưa nắm tay phải lên trước, thân thể hắn bắn ngược lại rơi phịch xuống đất.

Tiểu Ben chạy đến trước mặt Thường Nhạc, chân trước chỉ vào đầu mình, rõ ràng là đang truyền tin cho Thường Nhạc.

- Chẳng lẽ bảo tao phải động não?

Thường Nhạc cũng là lần đầu tiên kinh ngạc, chẳng lẽ điều này là đang châm chọc mình còn không bằng con chó?

- Dựa vào tu vi hiện tại của cậu cho dù là có đâm vỡ đầu cũng không thể mở ra huyền cơ.

Thanh âm trong trẻo mang theo vài phần linh khí, chỉ thấy Công Tôn Khả Nhân từ trong thác nước đi ra, toàn thân ngay cả một giọt bọt nước cũng không có.

Đồng tử Thường Nhạc hơi co rút, lại tiếp tục lộ ra vẻ mặt tươi cười:

- Nếu tôi có thể mở ra huyền cơ, cô họ có đồng ý hôn một cái vào cái miệng thối của tôi không?

- Cậu...

Công Tôn Khả Nhân lạnh lùng cắn mạnh răng nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu cậu làm không được thì phải làm thế nào?

“Cùng lắm thì cho cô lợi dụng hôn tôi một cái”. Thường Nhạc lẩm bẩm trong lòng, tuy nhiên ngoài miệng lại nói:

- Tuỳ cô xử trí.

- Một lời đã định!

Công Tôn Khả Nhân liếc nhìn Thường Nhạc thật sâu rồi lùi qua một bên, cô cũng muốn khiến tên ngông cuồng kiêu ngạo này biết thế nào là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một điệu cười nghiền ngẫm, ánh mắt hướng nhìn sang Công Tôn Khả Nhân, bỗng nhiên nghiêm trang nói:

- Cô phải mở to mắt ra nhìn rồi.

Vừa dứt lời Thường Nhạc bắt đầu khai triển, thân hình cấp tốc vọt tới thác nước.

Một phút, hai phút đồng hồ trôi qua, nét mặt Công Tôn Khả Nhân biến đổi, cô có thế nào cũng không nghĩ ra vì sao Thường Nhạc có thể dễ dàng đột phá tu luyện tinh như vậy?

- Ha ha, hôn một cái!

Trong nháy mắt, chỉ thấy Thường Nhạc cười hì hì đi từ thác nước ra, toàn thân không một bọt nước.

Công Tôn Khả Nhân đôi mắt nhẹ liếc Thường Nhạc lạnh hừ một tiếng thản nhiên nói:

- Hôn đi.

https://thuviensach.vn

Loại chuyện này Thường Nhạc căn bản sẽ không khách khí, hắn trực tiếp đi tới trước mặt Công Tôn Khả Nhân, há mồm liền chuẩn bị hôn...

Miệng và miệng còn chưa tiếp xúc với nhau Thường Nhạc đã ngừng lại, thần sắc cổ quái nhìn Công Tôn Khả Nhân nghiêm trang nói:

- Tiểu thư, cô có thể nhắm mắt lại hay không?

Công Tôn Khả Nhân nhíu đôi mày liễu:

- Muốn hôn hãy nhanh đi, đừng có lề mà lề mề nữa.

Lần đầu tiên có cô gái nói với mình như vậy, một cô gái như vậy còn không thẹn thùng thì một đấng nam nhi như mình sợ cái gì, Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi ôm lấy gương mặt Khả Nhân mà ngấu nghiến.

- Thơm quá!

Sau khi miệng rời khỏi khuôn mặt Công Tôn Khả Nhân, Thường Nhạc chép chép miệng thoả mãn nói.

Công Tôn Khả Nhân không chút biến hoá nét mặt, cô nhẹ xoa chỗ vừa bị Thường Nhạc gặm còn sót lại nước miếng, thản nhiên liếc mắt nhìn Thường Nhạc:

- Tôi chỉ bị chó cắn một cái.

Tiểu Ben kháng nghị dựng hai chân trước.

Thường Nhạc ngẩn người, lập tức cảm thán nói:

- Ài, Khả Nhân, trên mặt có một dấu răng chó thật là lớn a.

Khuôn mặt trắng nõn của Công Tôn Khả Nhân bỗng ửng hồng, cô dậm chân thân hình nhanh như chớp biến mất trước mặt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Khặc khặc khặc khặc.

Thường Nhạc không kìm nổi cười đắc ý.

- Tiểu Ben, nói cho tao nghe làm sao mới có thể xuyên qua thác nước?

Sau khi nụ cười mất đi, Thường Nhạc vội vàng vẫy Tiểu Ben hỏi.

Tiểu Ben choáng váng, rõ ràng chính mình đã nhìn thấy cậu chủ xuyên qua thác nước rồi...

Thường Nhạc tự nhiên sẽ không nói cho Tiểu Ben biết hành động của mình ở trong thác nước, lúc ấy bản thân mình như thằn lằn dán vào vách đá trong thời gian dài, thoạt nhìn từ bên ngoài thì có vẻ như mình đã tiến vào trong vách đá.

Kỳ thật ngay cả da lông cũng chưa hề tiếp xúc.

Tiểu Ben giật mình tỉnh ngộ, nó đem ngón cái bàn chân trước thò ra tỏ vẻ "Cậu chủ, tiểu đệ bái phục người".

Thân hình Tiểu Ben bắt đầu tiến lên hướng về phía thác nước, Thường Nhạc gần như đồng thời cùng Tiểu Ben tiến qua, mắt thấy đầu Tiểu Ben đánh vào vách đá nhưng nó cũng không ngừng lại.

- Sặc!

Nhìn thân hình Tiểu Ben biến mất bên trong vách đá, Thường Nhạc được một trận kinh ngạc, hắn thoáng chần chứ một chút rồi cũng đem đầu đánh mạnh tới.

- Tao hiểu rồi.

Khi thân hình Thường Nhạc vừa hiện ra trong sơn động, trên mặt hắn lơ đãng lộ ra một tia cười nhạt, đây không còn nghi ngờ gì nữa chính là đâm

https://thuviensach.vn

bừa vào.

Cảm giác đau đớn khi bắt đầu va chạm chỉ là ảo giác do nội tâm sinh ra, cái này gọi là vừa thông qua là trăm thông, nét mặt Thường Nhạc lộ vẻ cười nhạt, hai nắm tay dựng lên.

Phịch!

Từ nắm tay phụt ra một sức mạnh lớn, toàn bộ vách đá run rẩy, Hiên Viên tâm pháp không ngờ đột phá tầng bốn sơ cấp, trực tiếp đạt tới giai đoạn tầng bốn trung cấp.

Hiên Viên tâm pháp gần tiến bộ một đoạn ngắn nhưng sức mạnh trong người lại điên cuồng gia tăng, hiện nay Thiết Bích xuất hiện mình tuyệt đối tin tưởng có thể chống lại mười quyền của ông ta.

Tiểu Ben cũng học bộ dạng Thường Nhạc, đem chân trước nắm lại thành nắm đấm hướng về phía vách đá.

Nét mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười thản nhiên.

Ầm!

Trong chớp mắt nắm tay Tiểu Ben và vách đá tiếp xúc, sơn động bắt đầu rung lên long trời lở đất, từng tảng đá như sao băng không ngừng rớt xuống, lúc vách đá mặt bên cũng bắt đầu lay động kịch liệt

- Thường Nhạc, rốt cuộc là cậu vừa triển khai cái gì vậy?

Chỉ thấy một bóng trắng bay xuống trong sơn động, Công Tôn Khả Nhân gương mặt đầy vẻ lo lắng đến động lòng người.

- Tôi...

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vừa mở miệng thì đã có một tảng đá hướng tới chính mình, hắn lập tức tung ra một quyền, tảng đá liền hoá thành muôn vàn mảnh vỡ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 185: Cứu Mạng, Phi Lễ A!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 185 : Cứu mạng, phi lễ a!

Tiểu Ben biết mình đã làm sai, nó nhu thuận đứng bên cạnh Thường Nhạc để bất cứ lúc nào cũng có thể giúp hắn đánh nát những hòn đá kia, nhưng sơn động lay động ngày càng dữ dội, những hòn đá rơi xuống càng lúc càng nhiều.

- Đi mau!

Công Tôn Khả Nhân thần sắc đại biến, cô duyên dáng gọi to một tiếng, thân hình tinh tế giống như sao băng hướng theo chỗ thác nước mà vọt tới...

Bịch.

Thân hình Công Tôn Khả Nhân bị đập trở về không thương tiếc, gương mặt mềm mại của cô tái nhợt.

Tim Thường Nhạc đã đơ một nửa, không nhịn được nói:

- Chẳng lẽ thác nước cũng bị đá bịt hết rồi sao?

Công Tôn Khả Nhân gật đầu, thần sắc hơi phức tạp nói:

- Hiện tại cả ngọn núi Tu Tinh đều đang sập, năng lực của chúng ta có mạnh hơn nữa cũng không thể chống lại được.

- Chuyện này...

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thật muốn đánh Tiểu Ben nhưng thấy ánh mắt đáng thương của nó hắn lại mềm lòng:

- Chẳng lẽ không có cách nào sao?

Trong lúc nói chuyện một tảng đá lớn đã lao tới, Tiểu Ben không hề nghĩ ngợi dùng thân hình nhỏ xinh của mình lao tới.

Phịch!

Tảng đá và Tiểu Ben va chạm, Tiểu Ben không ngờ xuyên qua tảng đá còn tảng đá vẫn lao đi như cũ, Thường Nhạc nắm tay vung lên, tảng đá lập tức bị đánh ra ngoài.

Những biến hoá liên tiếp này làm Công Tôn Khả Nhân có linh cảm, đôi mắt cô hơi động rồi lập tức lại trở nên ảm đạm.

Công Tôn Khả Nhân vẻ mặt hơi biến hoá, tự nhiên không thể gạt được ánh mắt Thường Nhạc, hắn không khỏi vui vẻ nói:

- Đến nước này rồi, nói mau, rốt cục là có cách gì?

- Có thì có... tuy nhiên... thôi đi...

Gương mặt bình tĩnh của Công Tôn Khả Nhân lộ ra một tia ửng đỏ.

- Mẹ kiếp, kể cả có phải lên giường tôi cũng chịu, chẳng lẽ cô thật sự muốn bị đá đè chết à?

Tâm tính Thường Nhạc lay động trong đầu mơ hồ nghĩ tới một từ ngữ mấu chốt.

- Không được nói lời thô tục.

https://thuviensach.vn

Cái trán nhỏ thanh tú của Công Tôn Khả Nhân nhăn lên. Thường Nhạc cũng thật phục cô, lúc này mà cô còn có tâm tư chú ý đến những chuyện này. CáI miệng anh đào của cô khẽ mấp máy cuối cùng chậm rãi nói:

- Tôi từng nghiên cứu qua một loại phương pháp quá độ, tu luyện song phương, chỉ cần có thể đạt tới cảnh giới tâm linh song phương tương thông là có thể đem sức mạnh của một bên truyền cho bên kia, sức mạnh của bên bên dung hợp thì sẽ tăng lên rất nhiều, như vậy hắn là có thể xuyên qua áp lực của tảng đá.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên không kìm nổi thốt lên:

- Chẳng thà cứ âm dương giao phối trước dung hợp đã rồi tâm linh dung hợp còn nhanh hơn nhiều.

Công Tôn Khả Nhân có một sự xúc động như bị tảng đá bịt miệng. Cô lấy từ trong người ra một quyển sách ném về phía Thường Nhạc thúc giục:

- Cậu mau xem đi, chúng ta lập tức tu luyện.

Núi lay động càng ngày càng kịch liệt.

Trên quyển sách truyền tới hương thơm xử nữ khiến tinh thần Thường Nhạc rung lên, hắn không khỏi sảng khoái nói:

- Thơm quá!

Nhìn sắc mặt Công Tôn Khả Nhân bắt đầu biến hoá hắn lúc này mới mở sách.

- Móa!

Thường Nhạc vừa nhìn qua đã gấp sách lại. Chi chít những chữ nhỏ, e rằng chỉ xem một nữa mình đã bị đá nghiền thành bánh thịt rồi.

https://thuviensach.vn

Công Tôn gia tộc dường như loạn lên, không ai ngờ núi Tu Tinh sẽ sập, tất cả người trẻ tuổi tu luyện đều vây bốn phía, bọn họ không có biện pháp giải quyết.

Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị hai người đều vô cùng lo lắng. Người thừa kế kiệt xuất nhất của gia tộc – Công Tôn Khả Nhân, cháu đích tôn bảo bối của Thường gia – Thường Nhạc, hai người đều không xuất hiện. Hiển nhiên đều đang ở trong núi Tu Tinh.

Trước mắt sơn động hoàn toàn bị phá hỏng, biện pháp duy nhất chính là đợi sau khi vách núi bớt lay động lại dựa vào sức người mở tảng đá ra nhưng hai tiểu tổ tông bọn họ còn có thể có bao nhiêu cơ hội sống sót?

- Người tốt sống không lâu, tai hoạ di tiền niên.

Công Tôn Thị nhẹ lắc đầu chỉ hi vọng bọn tiểu hoạ này có thể sống ngàn năm.

Trong sơn động, Công Tôn Khả Nhân ngẩn người kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ cậu không muốn tu luyện.

- Cứ làm đi!

Thường Nhạc liền cởi quần áo.

- Cậu làm gì?

Công Tôn Khả Nhân sắc mặt căng thẳng.

- Linh nhục hợp nhất.

Thường Nhạc thấy sắc mặt Công Tôn Khả Nhân trở nên rất khó coi:

- Dưa hái xanh không ngọt, thôi kệ đi.

https://thuviensach.vn

Hắn bất đắc dĩ nhún vai đưa tay lên trước:

- Chúng ta bắt đầu đi.

- Cậu còn chưa xem...

- Bắt đầu!

Cảm giác được biên độ lay động của ngọn núi càng lúc càng lớn, từng tảng đá điên cuồng rơi xuống dưới, Thường Nhạc cũng không quản được nhiều như vậy trực tiếp kéo bàn tay nhỏ bé của Công Tôn Khả Nhân, hai cánh tay sát nhập cùng nhau.

Đôi mắt Công Tôn Khả Nhân nhẹ khép lại, trong nháy mắt lại mở lớn:

- Cậu... đúng là hết thuốc chữa...

Thường Nhạc vẻ mặt kinh ngạc:

- Chẳng lẽ chúng ta không tiến hành thần giao sao?

Tiểu Ben tóm chuẩn cơ hội chạy tới dưới thân Thường Nhạc.

Công Tôn Khả Nhân miễn cưỡng ngăn chặn lửa giận trong lòng nghiêm túc nói:

- Lòng phải tĩnh như nước, tâm vô tạp niệm, chỉ có thể nghĩ tới đối phương, như vậy mới có thể đạt tới cảnh giới hợp nhất.

- Vậy thì thành hoà thượng rồi.

Tuy rằng nghĩ như vậy song Thường Nhạc cũng dần bình tĩnh lại, bóng dáng Công Tôn Khả Nhân chậm rãi hiện ra, hắn phát hiện mình không ngờ đã tới một nơi phong cảnh ôn hoà.

- Công Tôn Khả Nhân!

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn thấy một cô gái rất nhỏ, ánh mắt sáng ngời, không ngờ chính là một Công Tôn Khả Nhân thu nhỏ, trên người đối phương không chút quần áo, thân hình trong suốt vô cùng đáng yêu.

- Đây là địa bàn thần của chúng tôi, mau tới đây, ôm lấy tôi, sau đó truyền sức mạnh.

Công Tôn Khả Nhân vẻ mặt không tự chủ ửng đỏ, tuy rằng không phải giao hợp bình thường nhưng...

Thường Nhạc lúc này mới để ý tới thân thể mình cũng rất nhỏ, hơn nữa cũng trần truồng, hắn vô cùng mừng rỡ vội vàng đi tới trước mặt Công Tôn Khả Nhân, ngượng ngùng nói:

- Như vậy không phải tốt sao, dù sao tôi cũng là một người đàn ông đứng đắn.

Công Tôn Khả Nhân không có cách nào với loại vô lại này, cô trực tiếp ôm lấy Thường Nhạc, hai người ôm chặt quấn lấy nhau.

- Cứu mạng, phi lễ a!

Thường Nhạc vờ vịt như đang giằng co.

Chỉ thấy một đạo ánh sáng phát ra từ thân thể hai người, chậm rãi dung hợp cùng nhau. Thường Nhạc cảm nhận được sức mạnh trong người mình bắt đầu truyền tới Công Tôn Khả Nhân.

Lòng hắn nhất thời không cân bằng, sao phải truyền sức mạnh cho cô ta? Sao cô ta không truyền cho mình? Nghĩ tới đây, Thường Nhạc lập tức ngăn lại nội lực đang truyền qua Công Tôn Khả Nhân, nói với cô:

- Cô là con gái năng lực chịu đựng yếu hơn, hay là cô truyền cho tôi đi, để cho ta chịu đựng nỗi đau khổ bị sức mạnh kia công kích.

https://thuviensach.vn

Tình thế ngày càng nguy cấp. Công Tôn Khả Nhân cũng không cố nhiều như vậy, trực tiếp đem sức mạnh truyền qua thân hình Thường Nhạc, cái loại cảm giác ấm áp này khiến Thường Nhạc cảm thấy mỗi lỗ chân lông trên người mình đều vô cùng thoải mái.

Thân hình có một loại cảm giác như sắp bùng nổ.

- Một sức mạnh thật hùng hậu.

Qua một hồi lâu, Công Tôn Khả Nhân mới truyền xong sức mạnh của mình, Thường Nhạc được một trận kinh ngạc, ngọn núi thật lớn đã hoàn toàn đè xuống, dưới áp lực cực mạnh, thân thể của hắn và Công Tôn Khả Nhân vẫn tản ra một ánh hào quang.

Chặt chẽ bó hai người vào một chỗ.

- Xong rồi!

Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị cùng chấn động, còn bên cạnh những người trong Công Tôn Gia tộc nét mặt chết đứng, toàn bộ ngọn núi sụp đổ, chuyện này cũng đủ huỷ diệt tất cả.

Tro bụi dần dần rơi chậm, từng tảng đá lăn lộn, bỗng nhiên lúc đó một người trẻ tuổi trong Công Tôn gia tộc kinh ngạc kêu lên:

- Mọi người nhìn xem ở giữa kia có ánh sáng kìa.

Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị đồng thời nhìn sang, chỉ thấy giữa đống đổ nát lại mơ hồ lộ ra ánh hào quang màu vàng, nét mặt bọn họ lộ ra vẻ kỳ quái.

- Chỉ cần người sống thì sao cũng được.

Công Tôn Thị ngay lập tức tỉnh ngộ, bà lập tức ra lệnh cho con em trong gia tộc bắt đầu khuân vác những tảng đá, giải cứu Thường Nhạc và Công

https://thuviensach.vn

Tôn Khả Nhân.

- Ai... Hoạ hại di thiên niên a...

Công Tôn Liệt lắc đầu, trên mặt lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, chính mình có thể làm sao được? Tên nhóc kia dù sao cũng có phân nửa là người của Công Tôn gia.

Khuân vác tảng đá với những cao thủ của Công Tôn gia mà nói quả thực là dễ như trở bàn tay, sau hai giờ đồng hồ ở phía giữa đã chỉ còn một tầng mỏng.

- Mau tránh ra!

Mắt nhìn ánh sáng càng ngày càng dồi dào, thần sắc Công Tôn Liệt khẽ biến vội vàng la lớn.

Những người trẻ đang vác đá bên cạnh như một đám lính hầu nhanh chóng vọt sang một bên.

- Ầm.

Vừa mới tránh ra, vị trí trung tâm đã phát ra một tiếng nổ long trời lở đất. Chỉ thấy Thường Nhạc và Công Tôn Khả Nhân đang nhắm mắt, tay nắm chặt, ánh sáng vàng bao phủ quanh bọn họ.

Tiểu Ben lắc mông trong luồng ánh sáng ấy cho thấy chính mình không việc gì.

Trong người, Tiểu Thường Nhạc sảng khoái buông lỏng Công Tôn Khả Nhân, tự nhiên, phóng khoáng cười nói:

- Chúng ta chắc là an toàn rồi, Khả Nhân, việc cô lợi dụng tôi cũng đừng có đi tuyên truyền ra ngoài nhé!

https://thuviensach.vn

Tiểu Công Tôn Khả Nhân vừa tách khỏi Tiểu Thường Nhạc, thân hình mềm mại của cô được một trận run rẩy, thần sắc cực kỳ kinh ngạc nói:

- Sức mạnh, sức mạnh của tôi...

Tiểu Thường Nhạc ngẩn ra, lập tức hơi ngượng ngùng nói:

- Cái đó, tôi cũng không biết phải trả lại cô như thế nào.

Tiểu Công Tôn Khả Nhân bỗng nghĩ đến sự việc kinh khủng ấy, mình đã hấp thu và truyền sức mạnh cho Thường Nhạc, tất cả đều trên cơ sở mình chủ động, còn Thường Nhạc cơ bản không biết chuyển sức mạnh như thế nào.

Sau khi mất đi sức mạnh mình chỉ là một cô gái nhu nhược, sao có thể hấp thu sức mạnh. Đương nhiên cô có hơi không hiểu là Thường Nhạc bị sao có thể nhanh chóng đạt tới cảnh giới tâm thần dung hợp với mình như vậy?

- Bây giờ nên làm gì?

Nhìn bộ dáng nhu nhược của Công Tôn Khả Nhân, Thường Nhạc đúng là hơi ngượng ngùng, lợi dụng như vậy có phải hắn cũng nên đền bù chút gì chăng?

- Tôi cũng không biết, có lẽ phụ thân bọn họ sẽ biết, chúng ta buông tay đi.

Công Tôn Khả Nhân khẽ lắc đầu, tâm tình rất nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh.

Hai người buông tay, mở to mắt nhìn thấy vô số người đứng đầy xung quanh.

- Bà nội.

https://thuviensach.vn

Thân hình nhỏ của Thường Nhạc vừa động, cả người như một trận gió, trong nháy mắt đã vọt tới trước mặt Công Tôn Thị, còn Công Tôn Khả Nhân thì như bị trận gió này xô ngã bùm trên mặt đất.

- ?

Một người tinh thần chấn động như con sói hoang, một người lại nhu nhược như con cừu nhỏ, trong đầu những người trong Công Tôn gia tộc đều không hẹn mà cùng hiện lên một dấu hỏi lớn.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 186: Kẻ Đáng Chết

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 186 : Kẻ đáng chết.

Dưới ánh nắng mặt trời rực rỡ, tại nơi cao nhất trong phủ gia tộc Công Tôn, Thường đại thiếu gia đang nằm nghêu ngao lời hát:

- Bên tay trái tôi một con gà, bên tay phải tôi một con vịt.

Cách chỗ Thường Nhạc nằm khoản 10m, Tiểu Ben và Big Ben đang nhỏ giọng giao lưu điều gì đó, từ sau khi Big Ben ra khỏi sơn động Tu Tâm, giống như một chú chó đã biến đổi hoàn toàn, toàn thân có một khí chất gì đó không thể nói rõ được.

Ngay đến một kẻ thô lỗ tục tằn như Tiểu Ben cũng bị cái khí chất cao quý đó làm cho mê mẩn. Ngày ngày đều chạy theo Big Ben học những thứ lễ nghi kia.

Công Tôn Khả Nhân từ sau khi bị trận cuồng phong của Thường Nhạc nhấc lên, không còn sức đứng dậy, cả ngày chỉ nằm trên giường với bộ dạng hấp hối, dùng lời của Thường Nhạc mà nói chính là: “Vừa nhìn đã thấy chính là túng dục quá độ!”

Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị sau khi biết được sức lực của Công Tôn Khả Nhân đã bị Thường Nhạc lấy đi toàn bộ thì một lời cũng không nói gì, thật là tai họa, tai họa... Nhưng bây giờ, cho dù Thường Nhạc có cố gắng đến thế nào đi nữa cũng không thể giúp cho Công Tôn Khả Nhân phục hồi như cũ.

https://thuviensach.vn

Chỉ có một biện pháp duy nhất là không ngừng bồi bổ cơ thể cho Công Tôn Khả Nhân, giúp cô sớm ngày hồi phục, muốn như vậy cần phải luyện tập, đoán chừng nội trong một năm sẽ hồi phục trở lại.

Mà đồ ăn trong tay Thường đại công tử chính là đồ bồi bổ cho cơ thể của Công Tôn Khả Nhân, trong quan niệm của Thường Nhạc, bản thân cơ thể của chị họ vốn đã suy yếu nay sao có thể ăn được nhiều đồ như vậy.

Cho nên nhân lúc Công Tôn Liệt rời khỏi, Thường Nhạc đã nhanh chóng đem tất cả những đồ ăn trong phòng Công Tôn Khả Nhân ra ngoài. Đương nhiên còn có một nguyên nhân khác đó là thức ăn hàng ngày của gia tộc Công Tôn đều là thức ăn chay, Thường Nhạc làm như vậy cũng là vì bất đắc dĩ.

Thường Nhạc đoán chừng đã đến phòng của Công Tôn Khả Nhân, hắn lên tiếng:

- Chị họ có ở đây không? Em họ mang thức ăn đến cho chị rồi.

Không đợi lời đáp lại của Công Tôn Khả Nhân, Thường Nhạc mở cửa đi vào, chỉ thấy Công Tôn Khả Nhân còn nằm trên giường, nhìn Thường Nhạc với vẻ mặt tức giận đến lạnh lùng.

Điều mà Thường Nhạc không muốn nhìn thấy nhất chính là vẻ mặt bình thản đến lạnh lùng của Công Tôn Khả Nhân, điều này chẳng khác nào đã nhìn thấu cuộc đời chỉ là hư ảo, hắn khẽ cười và nói:

- Chị họ, tôi đặc biệt có thành ý mang đến chút đồ ăn ngon.

Hắn vừa nói vừa dọn đồ ăn ra, trong miệng lẩm bẩm:

- Toàn là bộ vị của gà và vịt, bản thân cảm thấy rất xấu hổ, tỉ dụ như đầu vịt, phao câu gà, da gà...

https://thuviensach.vn

Công Tôn Khả Nhân vẫn giữ thái độ lạnh lùng, giá như điều kiện cho phép, cô thật muốn tự tay đánh cho Thường Nhạc một trận. Nhưng với thể trạng của cô hiện nay, đánh cũng không nổi mà nói cũng không nói xong. Cô chỉ có thể tỏ thái độ lạnh lùng như vậy.

- Được rồi, chúng ta không nói đến chuyện ăn nữa, nói về chuyện chuyển giao sức lực nhé, kỳ thực tôi đã nghĩ đến một cách.

Thường Nhạc nhìn dáng vẻ không một chút biểu lộ tình cảm của Công Tôn Khả Nhân, hắn nhẹ nhàng chuyển chủ đề câu chuyện.

Quả nhiên, thần sắc của Công Tôn Khả Nhân có chút biến đổi. Cái miệng nhỏ nhắn khẽ hỏi:

- Cách gì?

- Điều này... ai ya, nếu như vận dụng nó tôi có thể phải chịu thiệt thòi.

Thường Nhạc có chút chần chừ, nhưng rồi cũng nói với giọng đầy khí chất:

- Thôi đi, tôi tin tưởng với nhân phẩm của chị họ nhất định sẽ không để tôi phải chịu thiệt thòi.

- Cách gì?

Đôi mắt của Công Tôn Khả Nhân khẽ động.

- Trước tiên chúng ta cần gần gũi thân mật, giao lưu sâu sắc, sau đó...

Ầm...

Thường Nhạc còn chưa nói hết lời, cánh cửa đã bị mở tung, chỉ thấy Công Tôn Liệt với vẻ mặt hết sức giận dữ đi vào phòng.

https://thuviensach.vn

Chẳng trách con gái của mình mãi không khỏi được, thì ra là bị tên tiểu quỷ này làm cho tức giận.

- Trời ơi, chú à, sao người vào mà không gõ cửa, con và chị họ đang tâm sự, hy vọng chị có thể sớm ngày bình phục trở lại.

Thường Nhạc đứng lên với vẻ mặt tươi cười, định bụng chuồn đi.

- Đứng lại!

Công Tôn Liệt không muốn tha cho tên nhóc thối ta này một cách dễ dàng như vậy, ông ta phất tay:

- Ra đây, chú muốn trò chuyện với con.

- ?

Thường Nhạc ngây người, lập tức khoát tay lia lịa nói:

- Cái đó không cần đâu, chú à, hai chúng ta đều là đàn ông, làm như vậy thật không phải chút nào, cái đó... Bà nội cứu con!

Thấy bộ dáng thất kinh của Thường Nhạc lúc đó, khuôn mặt tuyệt mỹ của Công Tôn Khả Nhân hiện lên một nụ cười ngọt ngào, cái miệng anh đào nhỏ nhắn thầm thì:

- Đồ bại hoại chết tiệt!

Thường Nhạc luống cuống la hét, không những không làm cho Công Tôn Thị để ý tới mà còn gây cười cho những gia nô trong nhà.

Trong đầu Thường Nhạc đang nghĩ bụng:

- Ha ha, đông người thế này, chú nhất định không dám làm gì mình.

Hắn có vẻ yên tâm phần nào.

https://thuviensach.vn

Hai người họ đuổi nhau tới tận nơi đất rộng mới dừng lại, Công Tôn Liệt lùi về phía sau hai bước, giơ nắm đấm tay:

- Nhóc con, qua đây, chú muốn thử xem thực lực của con.

Thường Nhạc lúc này mới tỉnh ngộ lại, tinh thần lập tức chấn tĩnh. Kể từ khi lấy đi sức lực của Công Tôn Khả Nhân, Hiên Viên tâm pháp của hắn đã trực tiếp đột phá thẳng từ tầng thứ tư tiến vào cảnh giới tầng thứ năm.

Hắn luôn cho rằng trong thiên hạ này không có ai đáng là địch thủ của hắn, nay có người chủ động đến làm bia ngắm cho hắn, hắn đương nhiên không thể bỏ qua, nhưng chú của hắn cũng là một cao thủ dị thường, là Tổ trưởng Tổ dị năng của Trung Quốc, đây quả là một cục xương khó gặm đối với hắn.

- Chú à, con là tiểu bối, chú không thể ức hiếp con.

Thường Nhạc một mặt vẫn âm thầm chuẩn bị sức mạnh, mặt khác vẫn lén nhìn Công Tôn Liệt ra vẻ đáng thương.

- Yên tâm đi, chú chỉ muốn kiểm tra con một chút thôi...

- Ya!!!

Lời của Công Tôn Liệt còn chưa dứt, nắm đấm của Thường đại thiếu gia đã bất ngờ lào thẳng tới, với tốc độ nhanh như gió xoáy, cú đấm mang một sức mạnh bá đạo không gì sánh nổi, luồng khí bốn phía như bị xoáy vào vòng lốc xoáy đó.

Ầm!

Toàn thân Công Tôn Liệt như bị rung lên, bước chân không thể đứng vững mà bị lùi về phía sau, điều này dễ nhận thấy sức mạnh của Thường Nhạc cao hơn Công Tôn Liệt.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thấy mình đang ở thế chủ động, càng không tha cho đối phương, quả đấm của hắn tung ra tứ phía, hắn la lớn:

- Chú, chú phải hạ thủ lưu tình đấy!

Ầm!

Để tiếp đòn tấn công từ phía đối thủ, Công Tôn Liệt liên tục lùi lại phía sau.

Gia nô trẻ nhỏ trong nhà nhìn thấy vậy thì kinh sợ vô cùng, nếu như là bản thân mỗi người họ sợ rằng ngay đến một cước cũng không thể chịu đựng được, đây quả thực là một sức mạnh khác thường.

Sức mạnh của Thường Nhạc đã tìm được nơi để trút bỏ, hắn thực sự rất dứt khoát, sau đó phát hiện ra Công Tôn Liệt cho dù lùi về phía sau cũng không có một chút phản ứng gì, điều đó khiến hắn cảm thấy yên tâm tuyệt đối.

Tay trái hắn dùng Kim Ngưu quyền, tay phải dùng Bá Vương quyền, quyền hợp quyền, sức mạnh dường như là bất tận, uy phong vô cùng.

Thần tượng nha!

Những nữ nhi khi xem thấy cảnh đó liền hoan hô không dứt.

Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc cảm thấy hoa mắt, bóng của Công Tôn Liệt đã biến mất.

Đầu óc hắn căng thẳng, vội vàng kêu ầm lên:

- Chú, hạ thủ lưu tình!

- Sức mạnh không tồi. Bây giờ xem năng lực vận dụng kỹ xảo của con đến đâu.

https://thuviensach.vn

Công Tôn Liệt xem như đã khắc chế được tên láu cá này, hai tay của ông bài trí ra một góc kỳ quái.

Thường Nhạc phát hiện ra Công Tôn Liệt bất ngờ di chuyển tới sau lưng mình, quả đấm bản năng của hắn nắm chặt lại, định bụng tấn công thêm một lần nữa.

- Cắn nuốt!

Chỉ thấy cánh tay của Công Tôn Liệt mở rộng ra, trước mắt là một khung cảnh u ám, Thường Nhạc kinh hãi nói:

- Dị năng, có sức mạnh của sự thôn tính thần bí "Hắc động", chú, chú thật biến thái!

"Hắc động" là sức mạnh bá đạo nhất của dị năng, nghe nói chỉ cần sau khi bị "Hắc động" cắn nuốt, trừ khi người dị năng chủ động buông tha cho đối phương, bằng không sẽ bị nhốt ở bên trong cả đời.

Đương nhiên không đơn giản là nhốt như vậy.

Trong khoảnh khắc nguy cấp này, Thường Nhạc không nhìn thấy bất kỳ giới hạn nào. Như những gợn sóng quay cuồng liên tiếp, cảm giác bồng bềnh, êm dịu như đi trong đám mây mù.

Bản thân cảm thấy trước mặt là sự gào thét của đại dương, sự đổ nát của đỉnh núi, có đủ loại ảo giác đập vào mặt.

Trong lòng Thường Nhạc biết rõ đây là một loại ảo giác, nhưng hắn lại cảm nhận thấy rất rõ sự ẩm ướt của nước biển, nội tâm tranh đấu, trốn hay không trốn. Đang do dự thì bất ngờ một luồng sóng lớn đã phủ lên đầu hắn.

Thường Nhạc cuối cùng cũng không chịu đựng nổi, hét to một tiếng, lại thấy những cơn sóng lớn bao phủ lấy đôi mắt của hắn, chỉ còn lại một

https://thuviensach.vn

luồng gió mát thổi nhẹ qua, Thường Nhạc khó mà tin nổi, đang muốn thở một hơi thì trước mắt xuất hiện một ngọn núi cao, quái thạch mọc thành bụi, núi đá bắt đầu đứt gãy, những tảng đá to từ trên đỉnh núi đang ào ào lăn xuống.

Dưới chân núi, Thường Nhạc tuy không ngừng dặn mình rằng đây chỉ là một thứ ảo giác, không phải là thật, nhưng Thường Nhạc dường như không thể kìm nổi sự căng thẳng, thảm nhất là đang có vô số những tảng đá lớn rơi xuống mặt đất ngay bên cạnh hắn, tạo ra hàng loạt những hố sâu, chấn động mạnh đến nổi khiến Thường Nhạc ngã trái ngã phải, rất khó để đứng vững.

Thường Nhạc có chút hoảng sợ, chẳng phải chỉ là ảo giác hay sao? Sau máu lại chảy ra.

Bỗng nhiên bốn phía tối sầm lại, không phải chứ, tại sao càng ngày càng tối...

Thường Nhạc ngẩng đầu lên

- Trời ạ!

Chỉ thấy một tảng đá lớn như mưa phi thẳng xuống, nhanh như chớp rơi xuống đỉnh đầu hắn, Thường Nhạc kêu to một tiếng:

- Chú, con xin đầu hàng.

Trên bầu trời loáng thoáng một vài tảng đá, trong ánh mắt của Thường Nhạc chợt lóe lên một ý nghĩ xảo quyệt, chỉ một sơ suất nhỏ này cũng đã đủ rồi.

Hắn đưa hai tay ra trước mặt kết thành một quỷ dị kết, trên mặt lộ lên một nụ cười nham hiểm:

https://thuviensach.vn

- Hắc động, thôn tính.

- Cái gì?

Công Tôn Liệt bị một phen kinh ngạc, đang vận dụng hắc động để cắn nuốt hắn, bất ngờ lại bị một hắc động giống như vậy bao quanh rồi tiến vào, bầu trời trở nên u ám, tất cả sóng biển, đá lớn đều bị hắc động tương đồng thôn tính với nội dung hoàn toàn giống nhau.

- Chú, như vậy mới gọi là công bằng chứ!

Tiếng cười của tên kẻ trộm Thường Nhạc trong bóng tối cứ quanh quẩn đâu đây.

- Tên tiểu quái vật biến thái siêu cấp này!

Trên khuôn mặt của Công Tôn Liệt hiện lên nụ cười nhạt, hai tay lão vẫy nhẹ, Thường Nhạc cảm thấy trước mắt hắn chợt sáng lên, thứ ảo giác trước đó nay đã hoàn toàn biến mất.

Công Tôn Liệt đứng cười ngay trước mặt hắn.

- Được rồi, cháu thua rồi!

Thường Nhạc tỏ vẻ buồn bực, bình thường khi giao chiến, ở cự ly gần, không có cách nào để biết đối phương đang tồn tại, đó chính là tự tìm con đường chết, tin rằng Công Tôn Liệt chỉ cần nhắm đúng điểm yếu của mình để tấn công, mình chắc không kịp trở tay.

- Thật không ngờ!

Công Tôn Liệt vỗ vai Thường Nhạc khảng khái nói:

- Tuổi trẻ tài cao, dị năng của cháu vừa sử dụng thật là trăm năm hiếm thấy.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, đúng vậy, chú, chú thấy con thế nào?

Thường Nhạc cũng không khách khí hỏi câu đó.

- Quả thật rất biến thái!

Công Tôn Liệt tặng cho Thường Nhạc một lời khen ngợi nghiêm túc.

- Có thể đánh bại một tên biến thái như con, chú hắn là một tay biên thái siêu cấp.

Thường Nhạc cười hì hì đáp lại lời khen ngợi của Công Tôn Liệt.

Bỗng nhiên lúc đó, Công Tôn Liệt nghiêm sắc mặt:

- Tuy nhiên dị năng mà cháu phục chế còn có một khuyết điểm trí mạng!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Con có thể phục chế những kỹ năng của người dị năng yếu hơn con, thậm chí có thể hơn hẳn họ về cách vận dụng, nhưng con chưa biết cách phát huy siêu cấp cường năng dị nhân đến cảnh giới đỉnh cao. Công Tôn Liệt nói với thái độ nghiêm túc.

- Không thể đạt đến cảnh giới đỉnh cao? Thường Nhạc có vài phần khó hiểu, tay hắn chỉ khua nhẹ bầu không khí đã bắt đầu trở nên biến đổi kỳ dị, chỉ cái Hắc động kỳ quái hết sức kia lại lần nữa xuất hiện.

Không nói hiệu quả vẫn chỉ là phương diện hình thức, nó không khác gì so với Hắc động mà Công Tôn Liệt phát ra, Công Tôn Liệt tự nhiên hiểu ra ý của Thường Nhạc, tay của ông ta vung lên giống như thế.

- Cái gì?

Sắc mặt của Thường Nhạc thay đổi rõ rệt, hắn dường như thấy một điều gì đó không thể tin nổi, Hắc động vô thường bản thân sao chép được của Công Tôn Liệt trong khi ông ta đã uy hiếp hắn, trên thực tế đã bị Hắc động của Công Tôn Liệt chế ngự mất rồi.

Công Tôn Liệt khẽ cười nhạt: - Đương nhiên nếu con không sử dụng Hắc động và không chống đối ta thì con còn có cơ hội sống sót, nhưng trong tình huống sử dụng Hắc động sao chép, trong khi ta đã dùng nó đến mấy mươi năm, còn con chỉ vừa mới sử dụng, con có thể đỡ được dị năng khi không thể nào biết được dị năng còn tồn tại những ưu, khuyết điểm gì sao?

Thường Nhạc cũng không phải là kẻ ngu dốt, nên khi nghe vậy hắn hiểu ra ngay, hắn hướng ánh mắt cầu thị về phía Công Tôn Liệt và nói với thái độ

https://thuviensach.vn

rất chân thành:

- Chú, rốt cuộc thì phải dùng biện pháp gì mới có thể phá giải?

- Điều này….. Thần sắc của Công Tôn Liệt trở nên rất lạ, ông giường như chợt nghĩ tới một điểm mấu chốt gì đó, ngừng lại một lúc rồi lão nói tiếp: - Đợi đến tối ta sẽ nói cho con biết!

Thường Nhạc nghe vậy mà thấy như trên trán mình vã cả mồ hôi, giá như đó là câu nói của một cô gái xinh đẹp, buổi tối quả thật có nhiều thời gian, đằng này lại là một đại lão già.

- Thần tượng, cho tôi xin chữ ký đi!

Một người thanh niên nhìn có vẻ là một tiểu đệ cấp tiêu chuẩn, khi Công Tôn Liệt vừa rời khỏi, tên này nhanh chân chạy đến, rối rít nói.

Ánh mắt của Thường Nhạc nhìn quanh bốn phía, tinh anh cốt lõi của thế hệ trẻ tuổi trong gia tộc Công Tôn đều ở đây, thực tế có nhiều hơn trăm người, đều là những cao thủ nổi tiếng trong thiên hạ, nếu để họ chết già ở nơi hoang sơn địa dã này, thì ngay đến bản thân Thường Nhạc cũng không thể tha thứ cho mình được.

Nghĩ đến đây, trong khóe miệng của hắn lộ ra điệu cười bí hiểm. Điệu cười này lại biến đổi toàn bộ lịch sử của gia tộc Công Tôn. Cũng khiến cho bản thân Thường Nhạc ở trong một đội quân tinh nhuệ giống như bầy ma quỷ của một vương triều hủ bại.

- Thần tượng cũng cho tôi xin chữ ký đi!

Ngoài một thằng cha béo mập thuộc cấp tiểu đệ lao tới, còn có một vài đứa nít ranh, mấy cô gái với dáng vẻ ngại ngùng xấu hổ cũng chạy về phía Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Những tên siêu cấp tu luyện này, mỗi người đều mang có vẻ non nớt non nớt vô cùng, đôi mắt của Thường Nhạc rực sáng, là nhân tài a, nhân tài, hắn cố chấn tĩnh lại tinh thần, hắn nghiêm giọng hỏi: - Cậu tên gì?

- Tôi là Tiểu Phong tử!

Thần sắc của tên đó có vẻ lúng túng nói.

- Ừ. Không tệ, tên là không tệ, nhưng đáng tiếc!

Nói đến đây, Thường Nhạc cất cao giọng:

- Mọi ngwòi ở trong núi này để làm gì? Nâng cao năng lực ư!

Lúc sau, tên béo mập mới trả lời, những người khác cũng rối rít gật đầu trả lời theo.

- Nâng cao năng lực? Thường Nhạc đưa ngang lên đầu, lộ ra một quả đấm tràn đầy sung mãn, hướng về phía những thế hệ tinh anh trẻ tuổi của gia tộc Công Tôn: - Mọi người thấy tôi thế nào?

- Cao thủ, quả thực là cao thủ xuất chúng!

Một thiếu nữ thanh tú với giọng nói nhỏ nhẹ.

- Tin rằng mọi người cũng biết thực lực của tôi, quả thật thực lực của tôi cũng không là gì trong giới giang hồ, tối đa cũng được coi là nhân vật hạng ba. Giọng nói của hắn kết hợp rất ăn ý với vẻ mặt có chút tự ti.

- Nhân vật hạng ba?

Tất cả mọi người đều tỏ ra kinh sợ, khiếp vía.

- Đương nhiên rồi, điểm xuất phát của tôi và mọi người đều như nhau, sau đó tôi tung hoành thiên hạ, trải qua một năm khổ luyện nên thực lực bắt đầu

https://thuviensach.vn

đã có sự tiến bộ vượt bậc. Thường Nhạc gật đầu như để khẳng định: - Ngay đến chú họ của tôi cũng chỉ là một Tổ trưởng, mà trên Tổ trưởng còn có Đội trưởng, trên Đội trưởng còn có Tiểu đoàn trưởng, Đoàn trưởng…"

- Tung hoành thiên hạ để tập luyện có thật là hơn hẳn chúng tôi ở tại đây luyện tập không?

Một tên trong nhóm đó hỏi với thái độ vô cùng hưng phấn, hiển nhiên rồi, gã thuộc loại cuồng điên tu luyện mà.

- Đương nhiên rồi, đi sâu vào việc thực hành xã hội thì ý chí của bản thân sẽ không giống với địch thủ, chỉ cần luyện tập hết mình sẽ trở thành một kẻ lòng lang dạ sói.

Thường Nhạc nói tới đây thoáng dừng lại một lúc, hắn chỉ vào y phục của mình nói như thể hắn đã quá quen thuộc: - Mọi người xem, trên người ta từ quần, áo đến giầy toàn là hàng hiệu đấy.

Đám người vây quanh hắn với những ánh mắt hiếu kỳ, được thể hắn nói tiếp: - Ngoài những thứ này ra, tôi còn ăn những món ăn hảo hạng như chim trời cá nước, chỉ có mọi người ở nơi đây là không biết tới những thứ đó thôi, và cũng chưa bao giờ được thưởng thức.

Ánh mắt của những tinh anh trẻ tuổi của gia tộc Công Tôn sáng rực cả lên.

Thường Nhạc lại tiếp tục nói: - Mọi người nhìn người này xem, đầu tóc bù xù, quần áo tả tơi, còn là người hay sao? Hắn vừa nói vừa khoác chiếc áo choàng lên người đó, đồng thời châm điếu thuốc đưa lên miệng anh ta, quả nhiên là lịch sự hơn nhiều.

Tên đó nhìn Thường Nhạc một cách đầy xúc động.

Ánh mắt của Thường Nhạc hướng tới những người con gái trong đám đông đó, nói với vẻ thương tiếc: - Tục ngữ có câu rất hay, phật nhờ vào áo cà sa,

https://thuviensach.vn

người nhờ vào quần áo đẹp, mọi người ai nấy đều rất thanh tú, xinh đẹp, đáng tiếc…không biết làm đẹp chính là đang xỉ nhục bản thân mình, đợi các ngươi ở đây tu luyện thành công, tới lúc đó cũng đã già nua héo mòn, muốn làm làm đẹp cũng không kịp nữa rồi.

- Big Ben, mày qua đây. Thường Nhạc vừa nói vừa vẫy tay ra hiệu cho Big Ben lại gần, Big Ben còn vác một chiếc hòm nhỏ trên lưng chạy tới, chỉ thấy Thường Nhạc tiến gần tới trước mặt một thiếu nữ có dáng vẻ thanh tú nhất, cầm lên một vật dụng và bắt đầu thể hiện: - Chanel, chỉ cần là nữ giới đều biết đến Anna Sui ngày nay đang lãnh đạo chủ nghĩa tự nhiên đơn thuần ở trào lưu thời thượng, chỉ cần dùng nó sẽ đem đến cho bạn có một phong cách đặc biệt, với một dáng vẻ lộng lẫy và kiêu kỳ.

Hắn vừa nói vừa giúp cô gái hóa trang, những sáng tạo của hắn thuộc cấp bậc đại sư phụ trong thế giới thẩm mỹ, những sáng tạo của hắn hàm chứa dáng vẻ ngạo nghễ và tương phản, tất cả chủ nghĩa trang trí hoa lệ đều tập trung trong những sáng tạo của hắn.

Sau khi hắn hoàn thành tác phẩm của mình, tất cả mọi người đều choáng ngợp đến mê mẩn, người thiếu nữ thanh tú ban đầu đã hoàn toàn biến mất, trước mắt là hình ảnh hớp hồn người, dường như đã làm rung động những sắc thái mỹ miều nhất, đương nhiên bên trong cái phong cách Huyễn Ma đó càng mê hoặc tất cả mọi người.

Nếu nói như người thiếu nữ thanh tú trước đó ví như một con vịt xấu xí, vậy nàng mỹ nữ tuyệt sắc trước mắt chúng ta chính là nàng thiên nga trắng tuyệt đẹp, ngay đến bản thân Thường Nhạc suýt chút nữa cũng quá bất ngờ với chính sáng tạo của mình.

- Chúng tôi cũng muốn được làm đẹp.

Những người con gái đó hoan hô rối rít, trong đôi mắt không ngờ lại những lệ quang duyên dáng, những người đàn ông thì càng bị hấp dẫn bởi thuốc lá

https://thuviensach.vn

hàng hiệu.

Từ trước đến giờ họ chưa bao giờ thấy qua những vật dụng này, họ cảm thấy rất tự nhiên phóng khoáng, cảm thấy bị kích thích, mỗi người đều có những cá tính riêng nhưng không được khai thác, cho nên luôn trầm lặng, qua những lời khích lệ của nhà diễn giảng cao cấp Thường Nhạc họ đã đốt cháy tâm hồn rực lửa của mình.

- Chỉ cần mọi người đi cùng ta chắc chắn sẽ nhận được những điều tốt nhất. Thích phụ nữ thanh thuần cũng có thể cua, thích đàn ông bảnh bao ưa nhìn cũng có, chỉ cần là mọi người thích đều có thể đạt được. Bây giờ tôi hỏi mọi người, có muốn cùng tôi đi tung hoành thiên hạ không? Thường Nhạc cao hứng đi đến nơi đất cao nhất, giơ cao cánh tay của mình.

Đoán chừng Công Tôn Liệt đã thấy hết cảnh này, nhưng ông không thể tự nhiên xông vào giữa đám đông đó được.

- Chúng tôi nguyện cùng lão đại đi tung hoành thiên hạ.

Tuổi trẻ chỉ cần bị kích động, thì điều gì cũng thổ lộ ra hết, khi một người hưởng ứng thì những người khác cũng đồng thuận nghe theo.

- Đừng có xô đẩy, xếp hàng ghi danh.. Đừng xô đẩy, người nhanh nhẹn này đứng qua bên này.

- Cần phải có tôn ti trật tự…

- Củ chuối thật, thằng nhóc này không ngờ cũng lì lợm quá, tôi đưa cậu đến khách sạn Hỷ Lai Đăng.

- Cái gì? cậu còn lợi hại hơn người vừa rồi, đợi sau khi ra ngoài thiếu gia sẽ đưa cậu đi vui vẻ một đêm.

https://thuviensach.vn

- Hì..hì, cậu cần thay đổi, bản thiếu gia sẽ đưa cậu đến một tiệm cắt tóc siêu cấp.

…

Thành viên tinh anh nhất thế hệ trẻ tuổi của Công Tôn gia tộc, vì tung hoành thiên hạ, vì bảnh bao, vì xinh đẹp họ đều thể hiện những tài năng của mình, kích động Thường Nhạc thiếu chút nữa không thể khóc nổi.

Hắn nghĩ đến những quy tắc vốn có của gia tộc Công Tôn nay bị mất đi, trong lòng không kìm nổi sung sướng đã hét lên: - Nhân tài bị ta dẫm đạp rồi.

Buổi sáng hôm sau, tất cả có một trăm linh bảy người cộng thêm cả Tiểu Ben gia nhập, có hơn một trăm chàng trai cô gái và chó cùng nhau ký kết hợp đồng bán thân với Thường Nhạc.

Xong xuôi, những tinh anh trẻ tuổi kia phấn khởi trở về nơi ở của họ thu dọn đồ đạc theo Thường Nhạc xuống núi.

Thường Nhạc thiếu gia đã mệt, khí chỉ có ra chứ không thể tiến vào.

Big Ben vốn dĩ thông minh nên vội chạy tới xoa bóp cho thiếu gia, Thường Nhạc thoải mái đứng dậy, trong lúc không tự chủ, hắn thấy những ngày tháng trước mắt, một mình chỉ huy một đội quân lên đến trăm tên tinh anh. Bản thân vẫy tay là mỹ nữ trên toàn thế giới đều phải cởi bỏ xiêm y, xếp hàng chờ mình, hắn phấn khích mà nhẩm tính, một đêm mười người, ái chà, khi nào mới xong được.

Một trận gió mạnh thổi tới, toàn thân hắn run rẩy, hắn tròn mắt nhìn tứ phía, không có người đẹp, chỉ là một giấc mộng vàng, hắn thầm nghĩ: - Chỉ cần là giấc mơ đẹp nhất định sẽ trở thành hiện thực.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khẽ mỉm cười, ngày mà hắn hy vọng cũng đã đến, Big Ben vẫn nằm bên cạnh Thường Nhạc cũng đã ngủ khá say, chỉ thấy trên mặt nó một nụ cười dâm đãng.

- Ha ha, đợi sau khi thiếu gia thống nhất thiên hạ đem tất cả những động vật trên mặt đất đến trước mặt mày, để cho con chó như mày có thể thoải mái.

Hắn vừa dứt lời, ống quần liền bị vật gì đó kéo tụt xuống, định thần một lúc chỉ thấy chân trước của Tiểu Ben dựng lên như ra hiệu điều gì đó…...

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc ngay lúc đầu vẫn chưa hiểu ý, nhưng trong lúc Tiểu Bôn chuẩn bị vươn ra một cái móng khác thì Thường Nhạc đã không nhịn được liền bật cười: -Yên tâm, mày và Big Ben không giống nhau!

Nhìn nhìn sắc trời, không ngờ mình vớ vẩn mơ một giấc trời đã tối rồi, không phục mình cũng không được!

Thường Nhạc vươn người một lúc cái này gọi là nhân phùng hỉ sự tình thần sảng, dùng cái này để hình dung ra hắn quả là thỏa đáng nhất rồi. Trở về đại sảnh, nhìn thấy Công Tôn Liệt, Công Tôn Khả Nhân cùng với Công Tôn Thị đều ngồi ở đó.

Thường Lạc chợt lo lắng: “Chẳng lẽ việc đã bị bại lộ?”

- Ha ha ha ha, bà nội, chú họ, chị họ, hôm nay trăng tròn nhỉ! Trên khuôn mặt bạn học Thường hiện rõ vẻ điển trai nhất, cười cười nói nói, từng bước đi về phía Công Tôn Thị.

- Đúng vậy, trăng tròn quá!

Công Tôn Khả Nhân nhìn ra bên ngoài, một khoảng tối đen như mực, chị ta nói với thần sắc lạnh lùng.

Vì lí do sức mạnh vẫn chưa hồi phục, Công Tôn Khả Nhân vừa dứt lời, bộ ngực bất giác phập phồng.

- Mau ngồi đi, chú còn có chuyện nghiêm túc muốn nói với con. Công Tôn Liệt nhìn thấy hai người như gà trống chọi, trừng mắt nhìn nhau. Ông ta chỉ

https://thuviensach.vn

biết lắc đầu. Chẳng lẽ đây chính là tiểu oan gia?

Thường Nhạc nghe thấy câu này liền thôi ngay, chỉ cần không phải là chuyện lừa gạt thì những chuyện khác đều có thể thương lượng. Hắn đi đến bên cái ghế dựa ngồi xuống, tiện tay bưng một ly trà.

Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị nhìn nhau. Cuối cùng Công Tôn Thị gật gật đầu, Công Tôn Liệt mới từ từ mở miệng nói: - Chú muốn con đính hôn vớiKhả Nhân!

- Phụt!!

Thường Nhạc vừa hớp được ngụm trà khi nghe được câu này thì bị phun ra. Hắn thần sắc cổ quái nhìn biểu thúc. Cẩn thận nói:

- Chú họ, chú đừng nói đùa chứ?

Công Tôn Khả Nhân bĩu môi, hiển nhiên là sớm biết chuyện này rồi, nhưng nhìn thấy bộ dạng này của hắn, cô vẫn không chịu được nhíu nhíu mày, tự mình coi như là phải gả đi. Vậy cũng là đại trượng phu đầu đội trời chân đạp đất. Nhìn lại hắn xem…tiểu nhân, háo sắc, ngụy quân tử…đúng là chẳng có chỗ nào tốt, thật không thể hiểu nổi cha nghĩ như thế nào về hắn.

Công Tôn Liệt sửng sốt. Lúc đầu tưởng gả con gái cho hắn đã là tủi thân cho Công Tôn Khả Nhân rồi, Thường Nhạc đáng lẽ phải vô cùng thích thú mới đúng. Bây giờ thì phải xem tình hình đã, dường như…

Ông ta gật gật đầu khẳng định: - Không sai, ngày mai con và chị họ con sẽ đính hôn!

- Bà nội, tốt xấu gì con cũng lớn khôn phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, cứ coi như là không thèm tính đến phần con đẹp trai vô đối. Bà cũng phải thấy rằng con là cháu đích tôn của bà, là đứa duy nhất nối dõi tông đường, đừng đẩy cháu vào hố lửa nữa!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẻ mặt đáng thương nhìn về phía Công Tôn Thị.

Nhìn thấy thần sắc này của Thường Nhạc, Công Tôn Khả Nhân suýt chút nữa thì ngất đi. Bây giờ xem ra, ngược lại là mình trông giống như gái lầu xanh tầm thường. Khốn kiếp… đồ khốn kiếp.

Công Tôn Liệt thật phục con người này, mình là gả con gái, giờ ngược lại là cưới con dâu. Ông vừa giận vừa cười nhìn Thường Nhạc: - Nhóc đừng có được voi đòi tiên, nếu không vì trận đấu mấy tháng sau giữa Công Tôn Gia và Lãnh Gia thì ta cũng sẽ không làm như vậy.

Thường Nhạc ngẩn người, lúc này mới tỉnh ngộ. Hóa ra không phải mình có sức cuốn hút lớn đến nỗi chị họ phải khóc lóc kêu gào đòi gả cho mình sao?

Công Tôn Thị khẽ gật đầu, nói: - Công Tôn gia chúng ta và Lãnh Gia tuy là đại gia nam bắc, nhưng chiến tranh ngầm cũng đến trên trăm năm. Sau này quy định từ trong thế hệ trẻ đại gia tộc chọn ra một người làm đại diện, tiến hành thi đấu. Mỗi năm đấu một trận, tổng cộng phân chín trận. Bây giờ đã đấu được tám trận rồi, vừa đúng bằng nhau. Trận thứ chín chuẩn bị bắt đầu, lúc đầu Khả Nhân đại diện cho Công Tôn gia tộc thì cứ xảy ra chuyện ở thời khắc mấu chốt.

Thường Nhạc bỗng nhiên cảm thấy tự mình bây giờ nên là vị đại gia, hắn bỗng tỉnh ngộ nói: - Bây giờ chỉ cần con và Khả Nhân đính hôn, vậy thì tôi cũng là người của Công Tôn gia tộc, hờ hờ, đến lúc đó đại diện cho Khả Nhân xuất trận thì Công Tôn gia tộc sẽ có thể giành chiến thắng!

- Không sai, sau khi bất kỳ bên nào giành thắng lợi, thì bên thua trận phải rút khỏi Trung Quốc. Công Tôn Liệt thần sắc nghiêm túc nói.

- Cuộc chiến thật tàn khốc!

Thường Nhạc không kìm nổi thốt ra.

https://thuviensach.vn

Tục ngữ nói đúng, tre già măng mọc. Mà điều kiện của họ là nhổ tận gốc. Thảo nào Công Tôn gia tộc lại có thể cho mình đính hôn với Công Tôn Khả Nhân. Hóa ra sự tình liên quan thật đơn giản. Hạnh Phúc của Công Tôn Khả tự nhiên nhỏ bé không đáng bàn.

Trên mặt Thường Nhạc bất giác gắn mác cười: - Chú họ, thật ra chị họ cứ cho là không đính hôn với cháu, cháu cũng sẽ giúp Công Tôn gia tộc vô điều kiện. Vả lại trong cơ thể cháu cũng mang dòng máu của Công Tôn gia tộc.

- Được, chú họ không nhìn nhầm con. Công Tông Liệt kích động nói với Thường Nhạc. Ông ta cảm thấy việc con gái đính hôn là đúng.

Sau khi được Công Tôn Liệt tán dương như vậy thì Thường Nhạc cảm thấy có một chút ngượng mồm.

Công Tôn Liệt cũng nhận ra được sự thay đổi trên bộ mặt Thường Nhạc. Ông ta kinh ngạc nói:

- Thường Nhạc, con còn có gì thì mau nói ra. Chỉ cần chú làm được thì nhất định sẽ giúp con hoàn thành.

- Hờ hờ không có gì ạ, con sợ mình không đủ thực lực, chú họ, chú có thể giảng lại cho con một lần về những thứ tu luyện kia không? Trên mặt Thường Nhạc lộ vẻ khiêm tốn vô cùng.

- Mặt trời mọc đằng Tây rồi!

Trong đôi mắt xinh đẹp của Công Tôn Khả Nhân lộ ra một sự kinh ngạc.

Công Tôn Liệt càng nhìn càng thấy Thường Nhạc như kéo dài thời gian. Như vậy, thực lực vẫn biết tu luyện, thật sự rất hợp với khẩu vị của mình: - Tốt, khi tu luyện cần bất kì thứ gì cứ việc nói. Mặt khác, ta sẽ tìm ra những

https://thuviensach.vn

ưu khuyết điểm cho con biết. Chú hi vọng con có thể đạt đến một trình độ cao hơn.

- Cảm ơn chú! Con nhất định sẽ cố gắng.

Tâm tư của Thường Nhạc đã sớm bay đến những bảo bối quý giá trên người, qua sự chỉ điểm của Tiểu Ben, hắn phát hiện ra quả dại. Những cây cỏ chưa mọc dễ đều là bảo bối. Nếu mình mà không mang về một ít thì chẳng là không phải con người mình nữa.

Thường Nhạc trong lòng đã bắt đầu nổi lên thói tính toán nhỏ nhặt.

Nếu Công Tôn Liệt biết được những suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc thì ông ta không cho tên tiểu ranh này khóc cha đòi mẹ thì không xong. Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị nhìn nhau, cùng đi khỏi đại sảnh, hiển nhiên để lại một khoảng không gian cho Thường Nhạc và người vợ tương lai - Công Tôn Khả Nhân nuôi dưỡng tình cảm.

- Hừ!

Công Tôn Khả Nhân phát hiện ra Thường Nhạc mắt gián mày gian nhìn mình chằm chằm. Cô liền giận dữ quay ngoắt người đi.

- Chị họ, chị yên tâm, Thường Nhạc tôi không phải là loại tiểu nhân. Chỉ cần chị không đồng ý, tôi tuyệt đối không cưỡng ép, cái gọi là dưa chín ép thì sẽ không ngọt, đạo lý này tôi cũng biết mà.

Thường Nhạc đi đến ngồi trước mặt Công Tôn Khả Nhân, nghiêm trang nói.

- Vậy cậu muốn làm gì?

Công Tôn Khả Nhân thần sắc kinh ngạc nhìn Thường Nhạc. Tên háo sắc này chẳng lẽ đổi tính rồi?

https://thuviensach.vn

- Chị họ, tôi đến mang thuốc cho chị. Thường Nhạc từ từ cẩn thận đưa bình thuốc đến trước mặt Công Tôn Khả Nhân.

Công Tôn Khả Nhân ngẩn ngơ: - Đưa thuốc cho tôi làm gì?

Thường Nhạc dùng ngón tay chỉ lên mặt Công Tôn Khả Nhân nghiêm túc nói: - Dấu răng trên mặt chị vẫn còn hiện rõ lắm.

- Cậu…

Công Tôn Khả Nhân kích động muốn khóc.

- Chị họ, chị chắc là buồn ngủ rồi. Tôi đưa chị về nghỉ ngơi nhé. Nhìn thấy dáng vẻ tức giận của Công Tôn Khả Nhân, lại liên tưởng đến bộ dạng chị ta lúc bình thường thủy hỏa bất xâm. Thường Nhạc cảm thấy ngoại hình làm mê người ngay trước mắt.

- Không cần…

Công Tôn Khả Nhân vẫn chưa nói xong, đôi tay thối của Thường Nhạc liền ôm lấy Công Tôn Khả Nhân ngông nghênh đưa về phòng.

Vốn là, Công Tôn Khả Nhân còn tưởng rằng Thường Nhạc sẽ kiếm chút lợi lộc. Nhưng không ngờ sau khi đưa mình về phòng hắn liền rời đi ngay. Cô ta lúc đó liền bị mê hoặc rồi.

- Mỹ nữ, mỹ nữ, giống như chuột yêu gạo vậy!

Thường đại công tử không phải là không muốn kiếm chút ít, chẳng qua hắn hiểu tâm nóng vội thì ăn không nổi đậu phụ nóng. Hơn nữa đây lại là mỹ nữ cao cấp. Nếu đối phương kêu la khóc lóc để mình ôm cô ấy thế mới là cảm giác sung sướng thật sự.

Ban đêm, Thường Nhạc cũng không nghỉ ngơi. Hắn dắt theo Big Ben và Tiểu Ben đến nơi tu luyện. Bắt đầu vất vả thu thập những thứ bảo bối kia,

https://thuviensach.vn

bận mất một buổi tối. Gần như thu một lần hết tất cả các nơi.

Chân trời vừa lộ ra nửa bên vệt trắng. Sau khi đi ra từ chỗ tu tuyện, Thường Nhạc ngáp một cái mới uể oải đi về phòng ngủ.

Vừa mới chìm vào giấc ngủ không lâu thì nghe thấy bên ngoài có tiếng gõ cửa.

- Có để cho tôi sống không hả!

Mắt Thường Nhạc mở mông lung, bước đi lừ đừ ra mở cửa.

- Lão đại, mau dậy đi, phải đến đại sảnh tiến hành nghi thức đính hôn rồi. Thường Nhạc mông lung nhìn thấy một khuôn mặt béo tròn, nhưng lúc nghe thấy nội dung trong câu nói, hắn liền mở trừng mắt.

Lập tức phản ứng lại ngay, ngày hôm qua Công Tôn Liệt còn nói với mình, hôm nay phải tổ chức nghi lễ đính hôn mà không ngờ rằng buổi tối tìm bảo bối hưng phấn quá đến nỗi quên mất việc trọng đại này.

Thường Nhạc vội vàng mặc quần áo, cũng không cả chỉnh lại liền chạy vội đến đại sảnh.

- Để tôi kéo!

Nhìn thấy trong đại sảnh chật kín người, Thường Nhạc không kìm được kêu rống lên.

Nghe thấy tiếng của Thường Nhạc, bên ngoài những fans hâm mộ lập tức mở ra một con đường rộng. Vị trí đúng chính giữa, Công Tôn Liệt và Công Tôn Thị mỗi người ngồi một bên trái phải trên ghế Thái sư.

Công Tôn Khả Nhân trang điểm cẩn thận tỉ mỉ, lúc này nhẹ nhàng đứng trước mặt mọi người.

https://thuviensach.vn

Thường đại thiếu gia chúng ta đi đến bên cạnh Công Tôn Khả Nhân, kéo nhanh bàn tay mềm yếu không xương của cô, trịnh trọng nói: - Bắt đầu thôi!

- Khì khì!

- Ha hả- ha hả!

Không biết ai là người cười đầu tiên, tiếp đến những thanh niên xung quanh lần lượt cười theo.

Mắt Công Tôn Khả Nhân bất giác nhìn về phía Thường Nhạc. Tiếp xúc với khuôn mặt đầy bụi, đầu tóc đầy cỏ, cô ta gần như phải bỏ chạy. Nói như thế nào nhỉ, con gái đính hôn cũng là chuyện cả đời chỉ có một lần.

- Cậu… đêm qua đi ra ngoài làm kẻ trộm hả? Bàn tay nhỏ của Công Tôn Khả Nhân buông khỏi tay của Thường Nhạc, tiện tay lấy một cái gương, đặt trước mặt Thường Nhạc.

- Trời! Dã nhân này là ai?

Thường Nhạc quá sợ hãi, chính mình đêm qua cố tìm bảo bối thì nào còn chú ý đến vấn đề hình tượng. Đương nhiên, hắn liền phản ứng ngay, từ từ cẩn thận gỡ một bó nhìn như hoa dại xuống.

Cẩn thận cài lên mái tóc Công Tôn Khả Nhân, cảm động nói: - Khả Nhân, tôi hi vọng tình yêu giữa chúng ta cũng giống như những hoa cỏ dại này, dã hỏa thiêu bất tận, gió xuân thổi lại thêm sâu.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đặt đến bất kỳ một nơi nào ở đại đô. Tin rằng nhân vật nữ chính chắc chắn sẽ vứt hoa dại đi, nhưng Công Tôn Khả Nhân lại bị cảm động rồi. Mắt cô nhìn chằm chằm Thường Nhạc, chầm chậm nói: - Sẽ là sự thật chứ?

Thường Nhạc một lần nữa nắm chặt tay Công Tôn Khả Nhân, hứa hẹn nói: - Còn thật hơn cả vàng!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Công Tôn Khả Nhân nở một nụ cười rung động lòng người: - Tôi cuối cùng cũng tìm ra được một ưu điểm của cậu.

- Ưu điểm gì?

Thường Nhạc cảm thấy ưu điểm của mình nhiều đếm không xuể. Cái đầu nhỏ của Công Tôn Khả Nhân nghiêng nhẹ: - Nói dối để làm tôi vui!

Thường Nhạc đổ một trận mồ hôi. Mà trên mặt Công Tôn Khả Nhân xuất hiện một lớp ửng đỏ, cô bất ngờ đưa tay cho Thường Nhạc. Đây là lần đầu tiên cô chủ động đưa tay cho Thường Nhạc nắm.

- Tôi…Tôi đây không phải là đang nằm mơ chứ? Thường Nhạc nhìn cô hỏi.

Không phải nằm mơ! Quyết không phải là nằm mơ! Bởi vì bàn tay nhỏ trắng nõn của cô đã được Thường Nhạc nắm trong tay rồi. Cô kéo Thường Nhạc chầm chậm đi về phía trước. Một thân váy liền trắng phối với một đôi xăng đan trắng, nhìn tựa như một thiên sứ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vạn phần kích động. Không để ý xung quanh có bao nhiêu người, liền ôm cô vào lòng.

Công Tôn Khả Nhân hiển nhiên không ngờ rằng Thường Nhạc lại có thể liều như thế. - Tốt rồi! Cô nhẹ nhàng đẩy Thường Nhạc ra, mặt ửng đỏ.

Trình tự đính hôn hơi đơn giản một chút, nhưng Thường Nhạc vẫn rất vui. Có thể để Công Tôn Khả Nhân yên tâm mở ra một khe hở nhỏ. Hắn đã thành công ở bước đầu tiên.

Sáng sớm ngày hôm sau, Thường Nhạc mang theo Tiểu Ben rời khỏi Công Tôn gia tộc.

Thường Nhạc vừa mới rời đi không lâu, bóng người xung quanh Công Tôn gia tộc không ngừng di chuyển. Đến chiều ở trên một con đường cái rộng, Thường đại công tử cầm một cuốn sổ bắt đầu điểm danh.

Hễ được điểm danh đến thì phân nhau ra bước vào từng chiếc xe kiệu hào hoa một.

Tả Thủ và Huyết Hổ thần sắc cổ quái đứng hai bên cạnh trái phải Thường Nhạc. Được lão đại triệu gọi khẩn cấp, bọn họ còn tưởng có chuyện gì khẩn cấp lắm, không ngờ là tiến hành tải người hành động.

Khiến hai tên tiểu đệ siêu cấp chuyên môn đến đón những tiểu tử đầu còn lông này, hay là không biết trọng dụng nhân tài? Mà trong lúc một tên mao đầu tiểu tử không cẩn thận bị ngã sấp xuống, người ngay lập tức bất ngờ hồi phục lại bình thường. Sự biến hóa tinh vi này khiến Tả Thủ sợ ngây người.

- Đó là tốc độ gì vậy?

- Xuất phát!

https://thuviensach.vn

Người toàn bộ tập hợp. Thường Nhạc phóng khoáng huy động trợ thủ đắc lực. Thế mà trong cung điện Công Tôn gia tộc lại truyền đến một tiếng long trời lở đất của Công Tôn Liệt: - Thường Nhạc, ta và ngươi vẫn chưa xong.

Khi ba mươi chiếc xe kiệu hào hoa cao cấp đi qua đại lầu trọc trời đường Xuân Tây, trung tâm C, thì Thường Nhạc ra mệnh lệnh cho Tả Thủ tìm thợ cắt tóc giỏi nhất giúp họ trang điểm.

Cùng lúc, sau khi trang điểm, đưa họ đi đến cửa hàng hào hoa nhất mua sắm, đưa họ đến nhà hàng ngon nhất ăn cơm. Tất cả đều phải là tốt nhất.

Mà Thường đại công tử của chúng ta lại xoa xoa tiểu đệ bên dưới, lâu rồi không khai hỏa, hài. Tiểu bảo bối dịu dàng của ta vẫn ổn chứ.

Nhìn lên khoảng bầu trời đêm màu đen, mặt Thường Nhạc lộ ra một vẻ dịu dàng: - Bảo bối, ta đến đây!

Big Ben dường như hiểu được những suy nghĩ của Thường Nhạc. Nó vỗ vỗ vào đầu của Tiểu Ben. Tiểu Ben vội vội vàng vàng theo sau Big Ben phi vào trong bóng đêm.

Chìa khóa là lần trước Ôn Nhu đặc biệt đưa cho mình, đẩy cửa ra. Đầu tiên là cái cảm giác mới lạ, xem ra nửa tháng này không có nhà, Ôn Nhu chắc là rất cô đơn.

Nhìn thời gian, Ôn Nhu chắc phải về rồi.

Thường Nhạc đi tắm trước. Vừa mới áo tắm đi ra thì nghe thấy có người mở cửa. Nhất định Ôn Nhu về rồi. Quả nhiên Ôn Nhu mở cửa đi vào, đặt túi xách nhỏ tinh sảo xuống ghế salon.

- A!

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên cơ thể thắt chặt. Trong lúc không hiểu tại sao thì Ôn Nhu hoảng sợ hét to. Cùng lúc dùng sức phản kháng.

- Bảo bối, là anh! Thường Nhạc xoay người cô lại.

Ôn Nhu vừa thấy Thường Nhạc, lúc này mới thở ra một hơi dài. Nhưng vẫn vẫn chưa hoàn hồn, ngẩng đầu nhìn Thường Nhạc. Hàng mi dài xinh đẹp thỉnh thoảng hơi rung rung. Cái thần thái đó giống như thỏ con bị rơi vào cạm bẫy, đối diện là một tay săn mạnh hơn nhiều so với cô ấy.

Thường Nhạc nhìn khuôn mặt thẹn thùng trắng mịn của cô. Không kìm nổi lòng hươu dạ vượn liền cúi đầu xuống từ từ kề sát đôi môi đỏ ướt át của dịu dàng

Đúng lúc Thường Nhạc muốn âu yếm nhất thì cô lại đột nhiên quay đầu đi nói: - Buông em ra, em có chuyện muốn nói.

Thường Nhạc thấy vẻ mặt nghiêm túc của Ôn Nhu, tự nhiên buông lỏng đôi cánh tay.

Ôn Nhu vừa thoát khỏi liền lùi ra vài bước. Sau đó nghiêm trang nói:

- Anh…anh…anh vẫn chưa đánh răng! Nói xong, cô nở nụ cười ranh mãnh.

Thường Nhạc lập tức hiểu ra việc chiếm hữu cô liền cười hì hì. - Dám trêu anh. Hôm nay nhất định phải trừng phạt em! Thường Nhạc dang rộng cánh tay hướng về phía cô.

Ôn Nhu kinh sợ kêu một tiếng, xoay người bỏ chạy. Họ cứ thế ở trong gian phòng nhỏ chơi trò đuổi bắt nhau. Gian phòng tràn đầy tiếng cười vui vẻ và tiếng giả vờ dọa nạt của Thường Nhạc.

Phòng không lớn. Ôn Nhu vừa chạy được vài vòng thì bị Thường Nhạc bắt kịp. Thường Nhạc không chút ngại ngùng gì lại lần nữa ôm cô vào lòng.

https://thuviensach.vn

Ôn Nhu vẫn vờ đẩy Thường Nhạc ra nhưng lần này Thường Nhạc không thể dễ đàng buông tay được.

Ôm chặt Ôn Nhu trong lòng, cảm nhận cơ thể mềm mại của cô, ngửi mùi hương thoang thoảng phát ra từ thân thể cô. Tim Thường Nhạc như trống đập thình thịch không ngừng.

Không chỉ Thường Nhạc, mà ngay cả Ôn Nhu cũng vậy. Tim cô đập với tần suất cũng không kém Thường Nhạc.

Ôn Nhu giãy dụa không được, ra vẻ điềm tĩnh, ngẩng đầu với khuôn mặt hồng quân nói: - Mau bỏ ra, nếu không em sẽ cắn đấy.

Thường Nhạc cười hì hì. - Cắn đi cắn đi, không phải khách khí.

Ôn Nhu cầu xin nói: - Thường Nhạc ngoan, mau thả em ra.

Thường Nhạc lại một bộ mặt xấu lắc lắc đầu.

Ôn Nhu thấy Thường Nhạc cứng mềm không ăn. Sẵng giọng: - Anh là đồ khốn kiếp. Anh muốn thế nào?

Ôn Nhu vốn giống như người không xương. Lúc này trong sự ôm ấp của Thường Nhạc lại càng gần như ngồi luôn trong lòng Thường Nhạc. Câu khiển trách trong giây phút này đối với Thường Nhạc mà nói thì càng giống như một loại mê hoặc.

Suy nghĩ sâu thẳm trong thâm tâm cô, trong nháy mắt hóa thành một luồng kích động. Thường Nhạc cười trả lời:

- Anh muốn xấu cho em xem. Nói xong, trề môi liền kề sát môi về phía Ôn Nhu.

- Háo sắc… Cô chỉ nói được hai chữ. Thường Nhạc liền dùng môi chặn kín đôi môi nhỏ của cô. Chỉ còn lại chút ít tiếng thở gấp của cô với tiếng nói

https://thuviensach.vn

không kịp thì đã bị ngữ âm hàm hồ của Thường Nhạc ngắt quãng.

Đã không đếm được là hôn bao nhiêu cô gái rồi. Nhưng bao gồm cả cái hôn đầu tiên thì không có lần nào lại giống lần này khiến Thường Nhạc dâng trào khó kiềm chế thế.

Thường Nhạc trong lúc này cảm giác cả người như nâng nâng trong không trung, hư ảo mà chân thật. Nhìn ra được kinh nghiệm ở phương diện này của Ôn Nhu vẫn chưa tăng lên.

Lúc bắt đầu vẫn mãi đóng chặt đôi môi. Ngượng ngùng chậm rãi trong sự ngọt ngào không ngừng của Thường Nhạc, trong nụ hôn kéo dài của Thường Nhạc.

Cô cuối cùng cũng đầu hàng, từ từ mở ra cái miệng nhỏ nhắn, ngầm cho phép Thường Nhạc tiến thêm một bước xâm nhập nữa. Đầu lưỡi Thường Nhạc hung hăng tìm đầu lưỡi nhỏ của cô. Nhưng ngay sau khi đầu lưỡi nhỏ nhắn của cô nhẹ nhàng tiếp xúc đến đầu lưỡi của Thường Nhạc thì ngay lập tức rụt lại giống như thỏ con bị hoảng sợ.

Thường Nhạc chẳng thèm quan tâm. Bá đạo đuổi tới. Cuối cùng cũng bắt được cái lưỡi nhỏ tinh ranh của cô và cùng cô quấn quýt.

Ôn Nhu hờ khép đôi mắt. Mặc cho Thường Nhạc thưởng thức hương thơm của cô. Ôn Nhu đã sớm phiêu lên mây như si mê như say đắm. Đôi môi mềm mại kia, như cánh hoa ướt át. Cái lưỡi nhỏ nhắn kia, thật giống như thỏ con lanh lợi.

Mà Ôn Nhu giống như con cừu non ngoan ngoãn. Thường Nhạc thật muốn cứ hôn như thế này mãi. Điên cuồng đến nỗi muốn nuốt luôn cả cô vào trong bụng. Dường như là lần đầu tiên trong xe, lại giống như lần cuối cùng trên ban công. Mãi mãi cũng không muốn dừng lại.

https://thuviensach.vn

Lúc đó, cơ thể họ ôm chặt lấy nhau hoàn toàn như bừng lên. Thường Nhạc hỏa dục hừng hực. Hắn vòng lấy eo Ôn Nhu khiến cho tâm sinh lí cô đều hạnh phúc đến co thắt.

Thường Nhạc là một người đàn ông bình thường. Lúc này trong lòng lại là người con gái mình yêu. Thường Nhạc cũng không có cách nào khống chế bản thân. Chặn ngang eo ôm lấy nàng đi vào phòng ngủ.

Thường Nhạc nhè nhẹ đặt cô lên giường. Trên thế giới này cơ thể hoàn mỹ nhất nhất chính là hiện trước mắt mình như thế này. Thường Nhạc nhìn cô một cách tham lam.

Cô vẫn khép hờ đôi mắt. Thường Nhạc vuốt mái tóc cô, cúi xuống hôn lên đầu cô, hôn lên cả mắt cô. Sau đó dùng tay vuốt nhẹ chiếc mũi nhỏ xinh xắn của cô, nói: - Bảo bối, hôm nay ta phải hát Hậu Đình Hoa…

- Em muốn cắn chết anh!

- Ha hả…

- A...i...uh.....

Sau khi mưa bão ngừng hoàn toàn, Thường Nhạc nhìn người con gái chìm trong giấc ngủ. Trên khuôn mặt bất giác lộ ra một nụ cười nhạt.

Tả Thủ bọn họ chắc cũng chuẩn bị sắp xong rồi. Thường Nhạc sau khi ăn mặc gọn gàng, hôn một cái lên trán dịu dàng, phóng khoáng đi ra. Thường Nhạc vừa quay người thì đôi mắt làm động lòng người của Ôn Nhu cũng vừa khe khẽ mở.

- Anh giống như một cơn gió. Ai cũng đều không có cách thực sự nắm giữ được trong tay. Thần sắc phức tạp của Ôn Nhu thì thầm: - Không thể nào! Thường Nhạc vừa xuống lầu dưới. Dường như bị cảnh trước mặt làm cho giật mình.

https://thuviensach.vn

Tả Thủ và Huyết Hổ đứng ở phía trước. Những đứa người khác sau khi trang điểm, thống nhất mặc trang phục tây màu đen đứng ở phía sau. Mỗi người đều đeo kính đen trông giống như xã hội đen.

- Má ơi, Tả Thủ, Anh sẽ không để bọn họ làm tiểu đệ để sai khiến chứ? Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn Tả Thủ. Tả Thủ liên tục xua tay nói: - Lão đại, bọn họ đều thích bộ này, hết cách rồi.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn cẩn thận. Hơi nhíu mày:

- Vẫn còn bốn mươi bảy cô gái nhỉ? Huyết Hổ vội xông ra, trả lời: - Lão đại, bọn họ vẫn còn đang dạo phố, ước tính một tiếng nữa mới về.

Chỉ cần là con gái, dạo phố thật là không thiết sống. Thường Nhạc bắt đầu lối suy nghĩ lợi dụng bọn nhân viên này. Đây đều là những tinh nhuệ. Lần trước mình đã rất vất vả mới thu được Tiêu Tiêu và Lạc Vân.

Bây giờ một lần đã trên trăm cao thủ, giàu to rồi. Nghĩ xong, Thường Nhạc trực tiếp nói: - Những người đồng ý giành chính quyền trong nước đứng bên trái. Đồng ý ra ngước ngoài đứng bên phải.

Vừa dứt lời, nhóm người vội vàng phân ra hai mươi người đứng bên phải, bốn mươi người đứng bên trái. - Nói cho tôi biết. Tại sao lại chọn ra nước ngoài giành chính quyền? Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía hai mươi tên cướp. Suy ngẫm cười nói.

- Trăng nước ngoài tròn!

- Con gái nước ngoài nhất định rất xinh.

- Đánh đổ liên quân tám nước!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 190: Phòng Ngừa Chu Đáo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ông nội, Kadingweisi ở đâu? Đối với phương diện địa lí, Thường Nhạc có thể nói là có biết một phần. Nhưng lúc Thường lão gia đưa ra cái địa danh này, Thường Nhạc vẫn ngây người tại chỗ.

- Đầu phía bắc Nam Phi. Con tìm lại cẩn thận xem. Mắt Thường lão gia tử híp một nửa, nói không nhanh không chậm.

Thường Nhạc lấy kính lúp ra tìm tỉ mỉ trên bản đồ thế giới. Cứ thế rất lâu mới chầm chậm nói: - Cuối cùng cũng tìm thấy rồi. Chính là ở chỗ vừng lớn này. Ông nội không nhầm đấy chứ? Con dù gì cũng là cháu nội ruột của ông đấy!

- Ông nội sẽ không nhầm đâu. Đại học Khải Đinh nơi con chuẩn bị đi chính là ở Kadingsiwei Nam Phi. Tất cả đều chuẩn bị xong rồi. Không có bất kì đường mặc cả nào đâu! Thường lão gia lần này quyết tâm rồi.

- Ông nội!

- …

Thường Nhạc tính đi tính lại như thế nào cũng không tính đến mình sẽ bị đưa đến Nam Phi. Mỹ nữ của nước Pháp lãng mạn, nước Đức cao quým xã hội đen ở Ý…Quốc gia nào cũng có chỗ mê hoặc mình.

Mình thậm chí đã nghĩ đến chỉ cần vào bất kì quốc gia nào trong số đó, mình sẽ lợi dụng hết sức nhân lực vật lực, đem sức ảnh hưởng mở rộng ra, kiến lập điểm G ở cứ điểm nước ngoài.

https://thuviensach.vn

Bây giờ xem ra kế hoạch của mình phải sửa đổi rồi.

Lúc rời khỏi nhà, cũng không tưởng tượng được cảnh đưa tiễn nhiệt liệt. Điều này làm cho Thường đại thiếu gia mất mát không ít. Mang theo một đàn bò so với hò hét tiểu đệ, mà là anh hùng không đất dụng võ.

- Lão đại, lão đại, phát đi.

Trong lúc Thường Nhạc mang theo Nô cùng với hai mươi anh hùng Công Tôn gia tộc đến sân bay thì tiếng Huyết Hổ hưng phấn vô cùng từ nơi không xa truyền tới.

- Văn minh, tố chất! Thường Nhạc không nhanh không chậm nhắc nhở.

Mười cặp mắt xung quanh đều nhìn chằm chằm vào. Huyết Hổ giờ mới tỉnh ngộ lại. Nơi công cộng cấm ồn ào. gã vội vàng chạy đến trước mặt Thường Nhạc. Đặt một phần tài liệu vào tay Thường Nhạc: - Kadingweisi được mọi người gọi là tam giác đen. Nơi đó thuốc phiện, vũ khí đạn dược tràn lan. Chính Phủ liên hợp căn bản không có thực lực quản chế. Do vậy, nơi đó tụ tập rất nhiều anh hùng. Ngoài ra, đại học Khải Đinh cũng là đại học quý tộc hắc ám nổi tiếng nhất.

Lòng Thường Nhạc bất giác sôi nổi hẳn lên. Trong con mắt đen lóe lên một hào quang hưng phấn: - Nói tiếp!

- Nghe nói đại học Khải Đinh và đại học Sabai của Anh quốc, đại học Manhattan của Mỹ, đại học Thiên Kiều của Đức được coi là bốn trường đại học thế giới. Mà điều kiện tuyển sinh của đại học Khải Đinh là chỉ cần ngươi có một ngón sở trường, đều có thể được nhập học. Học tập mãi mãi xếp hàng thứ hai.

Mắt Thường Nhạc híp lại thành một vạch. Chầm chậm nói: - Chẳng lẽ không có tin xấu gì?

https://thuviensach.vn

- Lão đại chính là lão đại. Mãi mãi là hóa thân của sự thông minh và trí tuệ. Huyết Hổ vỗ mông ngựa một cái. Sau đó nói tiếp: - Nghe nói phương thức thực hành quản lý hóa quân sự của đại học Khải Đinh là sinh viên phải tuyệt đối phục tùng giáo viên. Chỉ cần sinh viên dám phản kháng thì giáo viên có thể đánh chết sinh viên. Đương nhiên chỉ cần sinh viên có thực lực cũng có thể đánh chết giáo viên.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra thần sắc quái cổ vô cùng. - Lão gia làm sao có thể nỡ để ta vào đó?

Đương nhiên, Thường Nhạc không biết rằng. Đây cũng là kết quả thỏa hiệp giữa Thường gia và Phong, Kim. Thường Nhạc cùng lúc đắc tội với hai đại nhân vật Phong và Kim. Nếu muốn tiếp tục sinh tồn thì bắt buộc tìm ra một cái ô bảo vệ đủ để có thể chống chọi lại Phong Kim.

Mà cái ô bảo vệ đấy lại đang nằm ở đại học Khải Đinh.

- Thường thiếu gia, ngài cuối cùng cũng đến rồi.

Đi vào sân bay quốc tế. Một tên mập tươi cười nghênh đón đi đến.

Buổi giáo huấn tối hôm đó, kết cục của tên Cổ thiếu làm cho tên mập hiểu sâu sắc một đạo lý: Người nào cũng có thể đắc tội, nhưng không thể đắc tội với Thường Nhạc.

- Vị trí đều chuẩn bị xong chưa?

Thường Nhạc thản nhiên nhìn tên mập một cái rồi bình tĩnh nói.

- Ghế ngồi của khách VIP ở khoang hạng nhất đều giữ lại rồi. Hi vọng Thường thiếu gia vừa lòng.

- Không tồi!

https://thuviensach.vn

Thấy Thường Nhạc gật đầu. Tim treo dựng của tên mập rút cục cũng được đặt xuống. Gã vội vội vàng vàng dẫn đường làm cho nhân viên phục vụ sân bay một phen kinh ngạc.

Đủ để làm cho cơ trưởng hầu hạ giống như tôn tử thì đối phương phải là đại nhân vật như thế nào?

Vào khoang hạng nhất, Thường Nhạc vừa lòng gật đầu. Tên mập đáng chết tính toán đúng tâm suy nghĩ. Tiếp viên hàng không xinh nhất. Vị trí sang nhất. Đồ ăn hạng cao nhất. Tất cả đều tốt nhất.

Trên mặt hắn lộ ra một tia cười thản nhiên: - Bắt đầu từ hôm nay, ông chính là thành viên điểm G của tôi. Ai dám động vào ông thì chính là không giữ thể diện cho điểm G. Ngừng một chút, rồi tiếp tục nói: - Tiện nói cho các người biết, tốt nhất đừng khiêu chiến với ranh giới của tôi.

- Cảm ơn Thường thiếu gia. Tôi hiểu phải làm như thế nào rồi.

Tên mập nghe thấy được gia nhập điểm G, được Thường Nhạc coi như là người một nhà, gã rưng rưng nước mắt. Cuối cùng cũng được ngẩng cao đầu đi rồi.

- Điểm G, điểm bức xạ của nó chính là bắt đầu từ Kadingweisi! Nhìn bối cảnh tên mập dần dần biến mất. Trên mặt Thường Nhạc lộ vẻ mặt cười hiểm ác. Trước lúc mình rời đi, còn truyền đạt một mệnh lệnh cho Cổ Tư Văn và Cao Tiếu. Trước khi về nước, điểm G bắt buộc phải phát xạ toàn Trung Quốc.

Trừ đám người Tiêu Tiêu và Lạc Vân ra. Bốn mươi bảy người tinh anh của Công Tôn gia tộc cũng được phân đến tay của Cổ Tư Văn. Nếu lợi dụng thêm thì tin rằng Điểm G sẽ mãi cứng rắn như thép.

Tả Thủ ngoại trừ nắm thế lực của hội Huyết Thủ ra, còn điều hai đội khác nữa ở đằng sau. Dựa vào trí tuệ của Tả Thủ, lại thêm sự trợ giúp của Xử

https://thuviensach.vn

Nữ. Tin rằng sau khi mình về nước, sẽ có đủ một luồng thế lực chống chọi lại Sở Thiên Hùng.

- Thiếu gia, Nô đấm bóp cho cậu được không?

Tiếng nói đầy mị ý của Nô vang lên bên tai Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhẹ gật đầu, chầm chậm nói: - Cô biết thiếu gia tại sao chỉ đem theo một cô gái là cô bên mình không?

Nô nhẹ nhàng xoa bóp bờ vai Thường Nhạc. Trên khuôn mặt nhu mì ửng một màu hồng nhạt: - Bởi vì Nô đủ kỹ xảo để làm thiếu gia vừa lòng.

Thường Nhạc nhẹ lắc đầu. Nhẹ nhàng nói:

- Bởi vì tôi và cô cùng một loại. Cho nên tôi mới cố ý đưa cô đi theo.

Nô sửng sốt. Trán hơi lắc: - Nô không hiểu.

- Chúng ta đều có một chung một dã tâm lòng lang dại sói là để đạt được mục đích mà không trừ thủ đoạn nào. Thường Nhạc rõ ràng cảm thấy thân hình sau lưng lơ đãng run rẩy. Hắn nói tiếp: - Nô, cứ nói hết với thiếu gia, tôi sẽ giúp cô toại nguyện.

Nô ‘phịch’ quỳ xuống mặt đất. Thân hình đang không ngừng run lên. Đôi mắt đáng thương nhìn Thường Nhạc: - Thiếu gia, Nô không phải là có ý muốn giấu cậu đâu…nhưng…Nô…Nô có nỗi khổ riêng. Nô xin cam đoan, bất luận lúc nào cũng sẽ không làm tổn thương đến thiếu gia.

Mắt Thường Nhạc dần dần híp lại, báu vật làm rung động lòng người trước mắt này rốt cuộc có lai lịch gì? Người chính mình cử đi, mà không tra được tin tức hữu hiệu về Nô.

Cơ hội ngẫu nhiên bị Sở Thiên Hùng đưa vào giới xã hội đen phương Nam. Mà lai lịch của Nô ở trước mặt đều trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần là người. Tương lai của người đó hoặc sẽ là một trang trống không. Nhưng quá khứ tuyệt đối thoa đầy màu sắc.

Thường Nhạc cũng không tiếp tục tra hỏi nữa. Hắn không thích cưỡng ép phụ nữ. Đặc biệt lại là một cô gái đáng thương. Hắn ở một vài phương diện rất tàn độc, đó là đối với kẻ địch của chính mình.

Đặt lưng nằm thẳng xuống, trên mặt Thường Nhạc lộ ra một vẻ mặt cười nhạt. Thật là chờ mong tiến vào một thế giới mĩ miều. Đêm trinh nữ của Kadingweisi sắp thuộc về ta.

Từ từ nhắm mắt lại, Nô ngước nhìn vẻ mặt cười tà mị lộ ra vẻ phóng khoáng của Thường Nhạc. Thần sắc cô bất giác lâm vào ảo cảnh mĩ miều này.

Trong lúc ngủ mơ, Thường Nhạc phát hiện một đám con gái đứng trước mặt, da đen, da trắng, da vàng, ngực to, mắt xanh da trời. Mỗi người đều đang đợi chờ đến lượt mình. Chọn ai trước đây? Thường Nhạc khổ tâm suy nghĩ.

- Thiếu gia, để Nô trước nhé!

- Thiếu gia, tôi cũng nguyện ý!

Đám con gái tranh nhau vượt lên trước. Thường Nhạc một trận cảm thán nói: - Ai, làm một người đàn ông thật khó, làm một người đàn ông xuất sắc lại càng khó!

- Thiếu gia, đến Khải Đinh rồi!

Âm thanh bùi tai đầy khiêu gợi cao vút của Nô vang lên bên tai Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc có một chút bất mãn mở mắt, thả lỏng xương cốt một lúc. Hai mươi tên nhóc kia đã sớm hưng phấn đứng dậy. Khuôn mặt chờ đợi nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc bất chợt có cảm giác làm bảo mẫu.

Ra khỏi máy bay. Đô thị phồn hoa làm hắn hoàn toàn chìm vào mất. Thường Nhạc vươn vươn vai, nơi góc miệng lộ ra vẻ cười nhạt:

- Nô, Huyết Lang, hai người đưa bọn họ đi sắp xếp trước. Thiếu gia tôi xuống xem xem địa hình trước.

Tiểu Ben và Big Ben theo bản năng muốn theo sau mông Thường Nhạc. Nhưng bị Thường Nhạc bỏ cách một chân. Chúng nó cụp đuôi luồn luồn theo bọn Nô rời đi.

Thường Nhạc dang hai cánh tay, hưởng thụ cảm giác tự do tự tại mà thành phố Khải Đinh mang lại. Lúc này, cơ thể hắn và cả cái thành phố hoàn toàn hòa vào cùng nhau. Dưới ánh nắng chiếu, mặt đất xuất hiện một cái bóng thuộc hàng vương giả.

a

Đúng lúc này, một con xe Ferrari chạy như bay tới: - Kít… Âm thanh chói tai vang lên. Chế độ phanh gấp của xe khiến thân xe trượt ra mười mấy mét.

Đuôi xe hất mạnh lên, đầu thân xe rơi mạnh một cái. Nhưng dù sao vẫn là xe nổi tiếng thế giới, xe phanh tốc độ cao như vậy cũng chẳng ảnh hưởng gì đối với thân xe. Chất lượng của xe không thể không khiến người kinh ngạc. Cùng lúc đó, càng làm người kinh ngạc hơn chính là kỹ thuật của tài xế trong xe.

https://thuviensach.vn

Tiếng cửa xe mở, một thân hình màu đỏ nhẹ nhàng đi ra. Người đi ra là một phụ nữ, một phụ nữ xinh đẹp. Dù cho Thường Nhạc từng duyệt vô số mỹ nữ, con mắt nhìn vào thì cô ta vẫn là một mỹ nữ không hơn không kém. Một mỹ nữ da trắng siêu cấp hai mươi tuổi lộ diện.

Áo đỏ bó sát thân, thít chặt làm nổi lên thân hình trắng muốt như con rắn. Thân thái đỉnh cấp trước sau uốn lượn. Khiến mọi người ngừng lại động tác. Đồng tử Thường Nhạc một hồi co lại.

Vẻ mặt cười dần dần hiện ra trên khuôn mặt Thường Nhạc. Mỹ nữ người trắng đi thẳng về phía hắn. Hài, người đẹp không phân quốc giới, việc mỹ nữ chủ động hiến thân cũng không phải ít thấy.

Không ngờ rằng mình vừa đến Khải Đinh. Những đại mỹ nữ cởi mở siêu cấp nước ngoài này lại chủ động quyến rũ mình. Xem ra sự nghiệp chinh phạt của mình phải bắt đầu từ trên người cô ta.

Bỗng nhiên lúc đó, vẻ mặt cười trên khuôn mặt Thường Nhạc đông cứng lại.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 191: Mông Tròn Thật Đấy

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong tay người phụ nữ da trắng cầm một khẩu súng lục nhỏ xinh, trên thân súng màu đen phát ra ánh sáng chói mắt, Thường Nhạc hoàn toàn ngây ngẩn cả người, ở Trung Quốc, rất nhiều người có thể mang súng lục, quân nhân, cảnh sát, đặc công và một số nhân vật có công tác đặc thù khác, nhưng bọn họ đều phải có giấy phép sử dụng súng, còn một loại không có giấy phép dùng súng chính là người trong giới xã hội đen rồi.

- Nhóc, thoạt nhìn trông cậu rất có khí thế, bổn cô nương quyết định chọn cậu, theo ta đi!

Họng súng đen ngắm thẳng ngay trán Thường Nhạc, trên gương mặt xinh đẹp không có bất cứ cảm xúc gì.

- ?

Trong đầu Thường Nhạc hiện lên một dấu hỏi lớn, chẳng lẽ ở nước Khải Đinh này, phụ nữ muốn chơi đàn ông đều dùng súng sao? Hắn thản nhiên mỉm cười: - Một người phụ nữ xinh đẹp mà động vào súng thì thật không hay, buông súng xuống đi, tôi nguyện ý đi theo em!

- Coi như anh thức thời!

Mỹ nữ da trắng lạnh lùng liếc nhìn Thường Nhạc một cái, thu súng lại, đi về phía chiếc Ferrari màu đỏ.

Nhìn bóng lưng mê người của người phụ nữ, cô giống như một áng mây, mạnh mẽ bước vào trong xe.

https://thuviensach.vn

- Mông tròn thật!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Sau khi Thường Nhạc ngồi vào trong xe, mỹ nữ da trắng thản nhiên nói: - Nhớ kỹ, tôi tên là Kim Ti, bây giờ anh là chính là bang chủ của bang Phi Mã, bất kể xảy ra chuyện gì, anh đều phải im lặng.

- Nếu như là Dâm Ti thì hay hơn!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười, loại chuyện tốt như thế này không ngờ lại đến với hắn, tuy nhiên trên thực tế hắn chỉ thành thật gật đầu.

Kim Ti hài lòng gật đầu, chiếc Ferrari như một con báo săn điên cuồng phóng về phía trước, bên trong xe, Kim Ti liên tiếp gọi mười mấy cuộc điện thoại, nội dung cuộc điện thoại về cơ bản là giống nhau:

- Lập tức tập trung ở biệt thự phố Aden, tất cả mang theo vũ khí, sau khi tới hãy bí mật lên, có gì tôi sẽ thông báo lại với mấy người sau.

Sau khi chiếc xe chạy nhanh ra khỏi khu phố náo nhiệt, đường xá ngày càng hẻo lánh, cuối cùng dừng lại trước một biệt thự, xung quanh trong phạm vi mấy km trở lại đây, không có bất cứ công trình kiến trúc nào khác. Điều này khiến cho ngôi biệt thự nổi lên như hạc giữa bầy gà.

Thường Nhạc và mỹ nữ áo hồng đi vào biệt thự. Đi tới đại sảnh, Thường Nhạc phát hiện đủ mọi loại người đang ngồi kín trong đại sảnh.

Ở cửa đại sảnh, tâm tình của Thường Nhạc hơi chấn động một chút, hắn kinh ngạc phát hiện bốn phía biệt thự thậm chí còn trang bị radar, còn có không dưới ba mươi điểm ám sát.

Thường Nhạc và Kim Ti bước vào trong đại sảnh, trong đại sảnh vốn đang rất ầm ĩ nhưng vì sự xuất hiện của bọn họ mà dừng lại, trở nên yễn tĩnh,

https://thuviensach.vn

hơn chục cặp mắt chằm chằm nhìn bọn họ, lại không có ai đứng dậy chào đón.

Thường Nhạc không chút khách khí tìm một chỗ rồi ngồi xuống, thần sắc Kim Ti có chút sửng sốt, sau đó ngồi phía sau Thường Nhạc, vừa ngẩng đầu đã thấy ánh mắt của một tên da đen vô cùng gầy gò gắt gao chằm chằm nhìn về phía này, hai mắt như tóe lửa, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống Kim Ti.

Kim Ti cũng nhìn thấy Dã Lang, trên mặt không khỏi sửng sốt, nhếch môi cười: - Dã Lang, tôi nghe nói anh không phải đã vào trong đó rồi sao, sao nhanh như vậy đã xuất hiện rồi, còn muốn chúc mừng anh, thật là có bản lĩnh, bội phục bội phục.

Dã Lang hung tợn nói:

- Kim Ti, trong chuyện này ai đang giở trò quỷ, tôi nghĩ mọi người đều biết rõ, cũng không cần phải cố che giấu, cô đưa tôi vào cục, lại cướp hàng của tôi, cô điên rồi. Có điều, đáng tiếc là toan tính của cô đã sai lệch rồi, cục cảnh sát của phố Aden mặc dù không phải do tôi mở, tôi lại có thể tự do ra vào, cô muốn giở trò với tôi không dễ đâu, hôm nay tôi hi vọng hội Trưởng lão có thể trừng trị Kim Ti.

Thường Nhạc mỉm cười lắng nghe, mắt híp lại thành một đường.

Sau khi Dã Lang nói xong, một ông lão tóc hoa râm đứng lên cao giọng nói: - Căn cứ vào quyết định của hội trưởng lão, Kim Ti phải bồi thường tổn thất một triệu USD cho bang Dã Lang, ngoài ra, bang Phi Mã phải chia một nửa địa bàn dưới trướng cho bang Dã Lang.

Sắc mặt Kim Ti biến đổi, cô không ngờ Dã Lang lại mua chuộc được toàn bộ đại ca trong giới xã hội đen ở phố Aden.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, chính hắn còn chưa ngồi ấm chỗ ngôi vị bang chủ, lại phải cắt đất cho người khác, điều này dường như không phù hợp với tính cách của Thường đại công tử.

Thường Nhạc đứng lên lười biếng nói: - Xin hỏi đây là quyết định của ai, người nào ra quyết định như vậy?

- Mày là ai? Có tư cách gì mà lên tiếng? Đồng tử màu xanh của Dã Lang co rút lại.

Kim Ti cũng không ngờ Thường Nhạc lại chủ động mở miệng, cô hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc một cái rồi nói tiếp:

- Hắn là bang chủ của bang Phi Mã chúng tôi, chẳng lẽ lại không có quyền phát biểu?

Ông già đó chằm chằm nhìn Thường Nhạc một cái, ngoại trừ đẹp trai ra, chả có điểm gì đặc biệt, lúc này mới thản nhiên nói: - Là quyết định của hội đồng bang chủ tất cả các bang ở Aden, còn hội Trưởng lão chúng tôi là một tổ chức tập hợp tất cả bang chủ ở Aden, bây giờ thì cậu hiểu rồi chứ?

Kim Ti còn chưa kịp mở miệng, Thường Nhạc mỉm cười gật đầu với từng người xung quanh: - Đã hiểu.

Vừa dứt lời, giọng nói Thường Nhạc có chút biến đổi, hắn trầm giọng nói: - Nếu hội Trưởng lão là tập hợp bang chủ các bang, vì sao chuyện của bang Phi Mã, mấy người quyết định lại không thông báo cho tôi, lại nói quyết định có hiệu lực sao? Ai cho các người cái quyền này?

Ông già bật cười nói: - Thông báo cho cậu? Cậu chỉ là người mới tới, còn chưa trải qua khảo hạch, cho nên chúng tôi chưa tiếp nhận cậu, nói cách khác, hội trưởng hội Trưởng lão Aden này chưa thừa nhận cậu là bang chủ.

https://thuviensach.vn

Ông già vẫn chưa nói xong thì thân hình của Thường Nhạc đã bắt đầu chuyển động, tốc độ rất nhanh, mọi người gần như chưa phản ứng lại, tay trái của hắn vừa sờ một cái, đã rút ra một con dao, trong nháy mắt đã đứng trước mặt ông già, dùng dao trực tiếp đâm vào ngực ông già.

Ông già không ngờ rằng Thường Nhạc nói ra tay là ra tay, căn bản không kịp trốn tránh, lại nói, cho dù ông ta có trốn cũng trốn không thoát khỏi dao của Thường Nhạc, ông già hét thảm một tiếng, tay ôm ngực ngã xuống đất.

Kim Ti và Dã Lang cũng bị làm cho bối rối, Dã Lang vẫn chưa kịp phản ứng, đã bị Thường Nhạc túm lấy cổ, ngã lăn ra đất, Dã Lang thống khổ rên rỉ đứng lên.

Những người khác trong đại sảnh đều sợ ngây người, đa số mọi người há hốc miệng, nhưng lại không nói nên lời.

Thường Nhạc liếc nhìn Kim Ti một cái, khoan thai nói: - Bảo mấy anh em của em xuất hiện đi!

Kim Ti thần sắc cổ quái liếc nhìn Thường Nhạc, trong đầu cô tràn đầy câu hỏi, nhưng vẫn nhanh chóng bấm số, một phút sau, bên ngoài truyền đến những tiếng hộn loạn, còn có cả tiếng súng và tiếng kêu thảm thiết, một lát sau, cửa đại sảnh bị phá vỡ, người của bang Phi Mã chen chúc tiến vào, nhanh chóng chiếm cứ toàn bộ đại sảnh.

Lúc này người trong đại sảnh mới từ trong kinh ngạc mà phản ứng lại, cố sức khép cái miệng đã tê cứng lại, mấy tay vệ sĩ của đám bang chủ cũng không dám lộn xộn dưới hơn mười họng súng đang chĩa vào.

Ánh mắt Thường Nhạc lạnh lùng quét qua đám người kia: - Các vị, dù gì tôi cũng là bang chủ bang Phi Mã, các người không cho tôi chút mặt mũi nào, vốn dĩ tôi cũng là người nho nhã, bây giờ tôi làm như vậy cũng là bất đắc dĩ thôi, nếu đã có người làm khó tôi, vậy người đó cũng đừng mong sống yên, đây là nguyên tắc làm người của tôi.

https://thuviensach.vn

Hắn thoáng dừng lại một chút rồi lại nói tiếp:

- Vừa rồi mấy vị cũng đã nghe rồi, hội Trưởng lão không thừa nhận tôi, tôi cũng không thừa nhận có một hội trưởng lão như vậy, bây giờ tôi tuyên bố, từ nay trở đi ở phố Aden này sẽ không còn tổ chức Trưởng lão này nữa, Trưởng hội Trưởng lão trước kia cũng sẽ bị hủy bỏ.

- Pằng! Một tiếng súng lanh lảnh vang lên, tiếng hô hào muốn nâng những người ngã sấp xuống bên ngoài đại sảnh, tiếp đó là thanh âm trong trẻo và tiếng hừ lạnh của một cô gái truyền đến:

- Anh muốn hủy bỏ hội Trưởng lão, anh cho anh là ai?

Trong nháy mắt, mười mấy người từ bên ngoài đi vào, tất cả bọn họ đều âu phục và đi giày da, loại cảm giác tao nhã, lịch thiệp, những người này vây thành một vòng tròn, ở chính giữa là một cô gái trẻ mặc âu phục.

Bên cạnh thiếu nữ là một người trẻ tuổi, người trẻ tuổi kia bộ dạng gầy yếu, rất thanh tú, trên người toát ra một loại hơi thở khiến cho Thường Nhạc cảm thấy rất khó chịu.

Khi Kim Ti tiếp xúc với đám người kai, sắc mặt hồng hào của cô tái nhợt trong nháy mắt, thanh âm trong trẻo có chút run rẩy: - Lam Lang….Sao mấy người lại ở phố Aden?

- Bởi vì Á Kim đói rồi, muốn ăn cái gì đó, mà Phi Mã cũng coi như một miếng mồi ngon. Trên mặt Lam Lang lộ ra một nụ cười đắc ý, trong đôi mắt lóe lên một tia sát ý.

Thân thể mềm mại của Kim Ti run lên, thành viên bang Phi Mã ở bên cạnh mặt xám như tro, trên mặt Thường Nhạc lại lơ đãng lộ ra một nụ cười: - Á Kim, một cao thủ thú vị.

https://thuviensach.vn

Kim Ti quát thiếu niên thanh tú: - Á Lang, nếu mày có gan đó thì cứ giết tao đi, Kim Ti tao nếu cau mày thì chính là một kẻ yếu đuối.

Chỉ thấy Á Kim lạnh lùng nói: - Giết mày, thế thì quá dễ dãi với mày rồi, tao muốn từ từ, từ từ chơi mày đến chết, nhất định tao không để cho mày chết một cách dễ chịu đâu.

Á Kim giơ móng vuốt lên, ánh mắt lạnh lẽo bất giác lướt qua Kim Ti, vừa tiếp xúc với ánh mắt của Á Kim, cả người Kim Ti không kìm được mà run lên.

- Kim Ti, tôi đói rồi, muốn ăn cái gì đó!

Không ai ngờ rằng, vào thời khắc mấu chốt này, một nhân vật hoàn toàn bị coi nhẹ lại bùng nổ, Thường Nhạc vẫn với bộ dạng không sợ vinh nhục ấy, trên gương mặt anh tuấn lộ ra nụ cười lười biếng.

Khi Lam Lang bắt đầu bước vào đại sảnh, cô vẫn cho rằng Thường Nhạc chỉ là công cụ trên tay Kim Ti, một tên căn bản không hề lộ ra một chút khí tức của kẻ mạnh nào thật sự có thể tạo thành uy hiếp sao?

Kim Ti cũng ngây ngẩn cả người, cô có cảm giác sắp phát điên, chẳng lẽ cái tên ngu ngốc này không nhìn ra được bây giờ ngay đến tính mạng còn khó giữ, vậy mà hắn lại chỉ nghĩ tới việc ăn uống.

- Anh muốn ăn cái gì? Trong đôi mắt xinh đẹp của Lam Lang tràn đầy sự châm chọc.

- Tôi muốn ăn thịt Á Kim, xin hỏi có được không? Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Ha ha, ha ha!

https://thuviensach.vn

Đám người trẻ tuổi kia không nhịn được mà bật cười, Á Kim cũng bật cười, vốn dĩ gã còn muốn tha cho tên nhãi nhép này, bây giờ xem ra tên nhãi nhép này quả thật rất đáng ghét.

Thân thể của gã khẽ cong lại, mạnh mẽ tung ra thiết trảo.

“Đang!” một tiếng, Á Kim không ngờ rằng, bản thân vốn dĩ đang tung ra thiết trảo vô cùng uy lực, trước khi tiếp xúc với thân thể của Thường Nhạc, phía trước thân hình Thường Nhạc có một con dao lóe sáng, còn tất cả lực đạo trên dao đột nhiên tan biến.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau đó nhìn thấy thân hình Thường Nhạc giống như không hề có gân cốt, đột nhiên động một cái, thiết trảo và con dao sượt qua nhau, căn bản chưa hề tiếp xúc!

Tâm tình của Á Kim có chút căng thẳng.

Thân thể gã giống như rắn độc dán sát vào, móng vuốt lướt qua như gió, nhằm về phía Thường Nhạc.

Thân mình Thường Nhạc đột nhiên phóng vút lên không, hắn vốn đề phòng đối phương cũng bay lên, nên khi thân mình vừa bay lên trời, lập tức phóng đao xuống, phía dưới lóe sáng vô số ánh dao, gần như ghim gã chặt như nêm cối.

Trong lòng Á Kim đột nhiên có một loại dự cảm bất thường, gã nhất định phải nghĩ ra cách để ngăn chặn đòn công kích từ bất cứ hướng nào trước khi Thường Nhạc bay xuống.

Toàn thân Thường Nhạc đột nhiên hiện ra từ khoảng không!

Bây giờ hắn có thể tấn công gã từ bất cứ góc độ nào, gã đã hoàn toàn không còn khả năng phòng thủ, dường như chỉ cần là người có chút võ công, đều có thể dễ dàng dồn gã vào chỗ chết!

Trên người gã có quá nhiều sơ hở, khiến toàn thân gã đã biến thành một lỗ hổng lớn.

https://thuviensach.vn

Nếu Thường Nhạc phòng thủ cực kỳ chặt chẽ, nhưng lại để lại một sơ hở rất nhỏ rất nhỏ, như vậy thì cái mà hắn phải nhận lấy sẽ lợi hại hơn bây giờ.

Khi Thường Nhạc hạ xuống đất, thiết trảo đột nhiên xuất hiện từ một bên, thiết trảo sắc nhọn mãnh liệt như gió rít, hướng thẳng về phía Thường Nhạc, thiết trảo được tung ra rất nhanh như muốn biến tất cả thành hư không.

Thiết trảo của gã vốn có thể phá nát cổ họng của Thường Nhạc, chặt đứt yết hầu của Thường Nhạc, thiết trảo của gã cũng có thể mở phanh lồng ngực Thường Nhạc, khiến trái tim của Thường Nhạc ngừng đập trong chớp mắt….

Chính vì gã có rất nhiều lựa chọn nên thiết trảo của gã lại có một loại tiềm thức, nó lại vào đúng chỗ không cần thiết, chính là ở giữa cổ họng và ngực của Thường Nhạc.

Ánh dao như mộng như ảo, nếu như đột nhiên cắt ngang màn đêm sẽ khiến người ta sợ hãi! Vốn dĩ Thường Nhạc đang chồng chất sơ hở, trong nháy mắt, bởi vì một chiêu này mà dường như đã biến thành một người hoàn toàn khác.

Chím đóa như hoa tuyết mộng ảo đột nhiên xuất hiện giữa thiết trảo và con dao!

Lúc này Á Kim cảm giác như mình đang lạc vào một rừng đào xinh đẹp, một bông hoa đào đẹp đẽ đột nhiên hiện ra trước mắt gã, gã tươi cười đưa tay đón nhận, nhưng đợi đến khi taygã vừa mới tiếp xúc với bông hoa đào xinh đẹp, gã cảm thấy yết hầu của mình đột nhiên nóng lên!

Sự thống khổ ở yết hầu bắt đầu lan ra. Lần đầu tiên gã phát hiện, hóa ra cái chết là một chuyện vô cùng khó chịu. Hơn nữa, cái loại bị chặt đứt yết hầu, từ từ đi vào cõi chết, đợi đến khi máu hoàn toàn chảy sạch, mới hoàn toàn chấm dứt cái chết, quả thực là một loại tra tấn, sự tra tấn phi nhân tính.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Lam Lang hoàn toàn thay đổi, Á Kim là người ưu tú nhất trong tất cả, đừng nói là giết Á Kim, bình thường muốn tìm người khiến Á Kim bị thương là chuyện không có khả năng.

Nhưng người trẻ tuổi thần bí trước mắt này lại….lại dễ dàng giết chết Á Kim, thần thái kia, vẻ mặt kia, dường như giết Á Kim quả thực còn dễ hơn giết một con gà.

Đám người trẻ tuổi lúc đầu còn ngang ngược kia như uống phải thạch tín, nụ cười trên mặt hoàn toàn biến mất. Thậm chí ngay cả hô hấp của bọn chũng cũng bắt đầu nhỏ lại.

Sợ hãi bị Thường Nhạc chú ý, sợ hãi Thường Nhạc mất hứng sẽ lập tức cắt họng bọn chúng.

Kim Ti cũng kinh ngạc, bản thân mình lúc ấy cũng chỉ là tùy tiện tìm một người ứng phó, không ngờ rằng cái tên thoạt nhìn có vẻ nhu nhược này lại là….

- Thật là đáng sợ.

Nghĩ đến lúc mình dí súng vào đầu Thường Nhạc, nghĩ đến bộ dạng thành thật của Thường Nhạc, thân hình của Kim Ti bất giác run lên, đúng vào lúc mình đắc ý nhất, không ngờ cũng chính là lúc mình nhảy múa với tử thần.

- Thế nào, sao không nói chuyện nữa? Chẳng lẽ không cho tôi chút thể diện nào sao?

Thường Nhạc khó chịu nhìn bọn chúng, nghiêm túc nói:

- Bắt đầu từ bây giờ, tất cả các bang phái ở phố Aden đều không tồn tại nữa, chỉ có một bang, Điểm G, chỉ có một ông chủ, chính là Thường Nhạc ta, các người đã hiểu chưa?

https://thuviensach.vn

- Đã hiểu!

Kim Ti là người đầu tiên phụ họa, những người khác nghĩ đến kết cục của Á Kim, cũng đều gật đầu đồng ý.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm, nghiêm trang nói:

- Con người tôi ghét nhất là người khác chần chừ, do dự, các người có hiểu ý ta không? Nếu bây giờ các người rời đi, Thường Nhạc tôi sẽ coi đó là một người xa lạ, nếu các người quyết định ở lại, như vậy không thể có ý định khác, nếu không….

Thường Nhạc cũng không nói ra, nhưng trên mặt lại lộ ra một nụ cười tà ác.

Hơn mười người trẻ tuổi liếc nhìn Lam Lang, gương mặt xinh đẹp của Lam Lang lộ ra ý cười lạnh lẽo, cô không có động tĩnh, nhưng trong lòng đã có tính toán:

- Thế giới này cũng không phải dựa vào nắm tay của một người mà giành cả thiên hạ!

Vận khí thật tốt, muốn ngăn cũng không ngăn nổi, Thường Nhạc cũng không ngờ rằng, một cơ hội ngẫu nhiên, bản thân hắn lại có thể trực tiếp bò lên vị trí người phát ngôn trong giới xã hội đen phố Aden.

Ánh mắt quét qua gương mặt Lam Lang, Thường Nhạc tà ác thì thầm:

- Làm cho bão táp tới mãnh liệt hơn đi!

Vẫn là chiếc Ferrari đỏ, vẫn là Kim Ti xinh đẹp và Thường Nhạc anh tuấn, có điều tâm tình và sự khởi đầu lại hoàn toàn khác biệt.

Thân hình Thường Nhạc hoàn toàn duy trì trạng thái thả lỏng, trên mặt nở nụ cười thản nhiên, đầu đặt trên cặp đùi mềm mại của Kim Ti, lười biếng nói:

https://thuviensach.vn

- Kim Ti, toàn thành phố Khải Đinh có bao nhiêu bang phái?

- Khoảng hơn một trăm!

Kim Ti suy tư một chút, rồi cẩn thận trả lời.

- Hơn một trăm?

Thường Nhạc có chút kinh ngạc, nhưng cũng lập tức nở nụ cười cổ quái:

- Nhiều thật, đó mới là niềm vui, thật sự chờ mong lúc lên làm Hoàng đế trong giới xã hội đen ở Khải Đinh, tư vị này hẳn là không tồi.

Đầu óc Kim Ti hoàn toàn rơi vào trạng thái trống rỗng, Hoàng đế xã hội đen, Hoàng đế giới xã hội đen ở Khải Đinh? Có phải hắn điên rồi không? Làm hoàng đế giới xã hội đen ở Khải Đinh mãi mãi không phải chỉ là dũng khí của một tên thất phu.

Khải Đinh hỗn loạn hơn bất cứ nơi nào khác, phải hống hách, phải có thực lực.

Phố Aden chỉ dài hơn trăm dặm đã thành lập rất nhiều bang phái, từng vì tranh giành địa bàn mà đấu đá tới mức ngươi chết ta sống, mà Aden chỉ là một bộ phận bình thường nhất trong toàn bộ thành phố Khải Đinh.

Tỏ ra lợi hại ở Aden cũng có nghĩa là lợi hại ở cả Khải Đinh hay sao?

Thường Nhạc tất nhiên cũng biết được suy nghĩ trong lòng Kim Ti, nhưng trái tim của hắn lúc này đã vượt qua phạm vi Khải Đinh, sau khi hắn thống nhất giới xã hội đen ở Khải Đinh, rốt cuộc mục tiêu tiếp theo sẽ ở đâu?

Hắn đột nhiên cảm giác rằng toàn bộ Khải Đinh chỉ là một nơi diễn tập, một giới xã hội đen thu nhỏ, nếu như mình thống nhất được Khải Đinh, điều này cũng có nghĩa là bản thân đã bước những bước đầu tiên.

https://thuviensach.vn

- Cái kia….tại sao anh lại thành lập Điểm G?

Kim Ti vẫn canh cánh trong lòng quyết định của Thường Nhạc, Điểm G được thành lập rồi, như vậy có nghĩa là bang Phi Mã đã biến mất. Nếu như trực tiếp lập thành bang Phi Mã thì sẽ là một chuyện tuyệt vời đến mức nào?

Gương mặt Thường Nhạc vô cùng tà mị:

- Điểm G có thể vững chãi như sắt thép, vĩnh viễn bền vững!

Kim Ti lướt nhanh qua hạ thân của Thường Nhạc, trong lòng thì nói thầm:

- Đàn ông đều là loại động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới.

Thường đại thiếu gia mặc dù nằm trên đùi Kim Ti nhưng vẫn chú ý đến một chỗ nào đó ở thân trên ở cô.

- Bang chủ, bây giờ chúng ta đi đâu?

Sau khi Kim Ti lái xe vào Khải Đinh phồn hoa, cô không nhịn được mà mở miệng dò hỏi.

- Kadingweisi!

Thường Nhạc thản nhiên nói.

- Anh…Anh vẫn là sinh viên?

Kim Ti hoàn toàn choáng váng, biểu hiện bên ngoài của Thường Nhạc căn bản không tìm ra nổi bóng dáng của một cậu sinh viên.

- Tôi là sinh viên, hơn nữa còn là sinh viên năm nhất. Ha ha. Chẳng lẽ em lại muốn bao cậu sinh viên này sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Kim Ti, dục vọng trong lòng hắn bất giác dâng lên.

Tất cả mọi thứ ở nơi này đều thuộc về mình, bao gồm cả phụ nữ, bọn họ chỉ có một quyền tự do duy nhất chính là chờ đợi, chờ đợi đấng quân vương là mình tới sủng hạnh bọn họ.

Kim Ti mỉm cười, sắc mặt như thần chết nhìn gã đàn ông Trung Quốc này. Không ngờ lại có mặt hài hước như thế:

- Uhm, tôi muốn bao anh, nhưng…. Người ta sẽ nói là trâu già gặm cỏ non đấy. Ha ha, ha ha!

Chiếc Ferrari tạo một độ cong hoàn mỹ trước cổng trường, Thường Nhạc chậm rãi bước ra từ trong xe, cười nhạt một tiếng:

- Em đi về trước đi, buổi tối tới đón tôi.

Kim Ti ném cho Thường Nhạc một ánh mắt quyến rũ, chiếc xe rời đi nhanh như chớp.

Thường Nhạc ngẩng đầu nhìn trường học, cánh cửa đèn xì xì không có chút sinh khí, Kadingweisi những từ này đều mơ hồ không rõ, có ba gã bảo vệ đứng ở cổng, dự là một quyền có thể giải quyết tất cả.

Hắn không kìm được lắc đầu một cái, nơi này so với học viện Kiêu Tử, quả thực là có cách biệt quá lớn.

- Anh bạn, chờ tôi một chút.

Vừa bước vào cổng, một thanh âm dồn dập từ bên cạnh truyền tới.

Ánh mắt Thường Nhạc liếc nhìn sang bên cạnh, đối phương là một tên nhóc da đen chừng hai mươi tuổi, sau khi đi tới trước mặt Thường Nhạc, đánh giá Thường Nhạc từ trên xuống dưới, sợ hãi than một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Oh my god, tất cả đều là hàng hiệu, anh bạn, cậu là người Nhật Bản hay là người Hàn Quốc?

Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày.

- Chẳng lẽ cậu là người Trung Quốc?

Khả năng đoán ý qua lời nói và sắc mặt của tên nhóc da đen rất mạnh, gã không tin nổi hỏi.

- Nhớ kỹ, tôi là người Trung Quốc.

Thường Nhạc lạnh nhạt gật đầu.

- Ôi trời, không ngờ anh là người Trung Quốc. Vậy cậu phải mua thứ này để phòng thân rồi.

Tên nhóc da đen vẻ mặt ân cần, vừa nói vừa móc từ trong ba lô ra một vật:

- Tôi tên là Kerry, cậu tên là gì?

- Thường Nhạc!

Lần đầu tiên Thường Nhạc tiếp xúc với thứ đồ này, thần sắc có chút sững sờ, thứ mà đối phương bán không ngờ lại là súng:

- Cậu không nhầm đó chứ!

- Chỗ này chỉ có người Mỹ, người Nhật, người Hàn, người Đức, người da đen không cần lúc nào cũng mang theo thứ này, những người khác ai cũng mang theo nó.

Kerry nghiêm túc nói.

- Vì sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm giác máu trong người mình bắt đầu sôi trào.

- Haizzz, cậu nhất định là người mới đến, xem ra còn chưa biết quy củ, bởi vì có súng thì cậu sẽ dễ tự sát hơn nhiều.

Kerry vẫn chăm chú như cũ.

Thường Nhạc nheo mắt lại, thần sắc cổ quái:

- Tự sát rất tiện lợi, lại thú vị, được, tôi mua.

- Ồ, cậu quả là một người thông minh!

Kerry hưng phấn vỗ vai Thường Nhạc, nhận lấy một tờ tiền giấy.

- Không cần trả lại!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười thản nhiên, xoay người rời đi.

Kerry hôn lên tờ tiền một cái, nhìn bóng lưng Thường Nhạc xa dần, trên mặt gã hiện ra tia sáng thần thánh:

- Con cừu như vậy không nên đi xuống địa ngục, vậy để ta dẫn nó lên thiên đường thôi!

Nói xong bèn cầm di động lên.

Thường Nhạc đi trong sân trường, phát hiện một hiện tượng vô cùng kì quái, một số người đi đường hồn phách bay đâu mất, một số người lại né tránh, thậm chí có một số người khi nhìn thấy hắn lại cúi đầu khom lưng.

Khi hắn còn đang kinh ngạc thì có một cô gái da đen vẻ mặt tươi cười đi về phía hắn, cô gái không phải rất xinh đẹp nhưng nhìn qua thì rất khỏe mạnh, toàn thân tràn đầy một loại sức sống, một loại khí chất.

https://thuviensach.vn

Đối với con gái, nếu như cô ấy đẹp thì chỉ cần trực tiếp khen ngợi, loại con gái này căn bản không cần khoa trương.

Cô gái da đen cười tươi như hoa, hàm răng trăng bóng, bởi vì cô cười rất tươi nên khiến cho Thường Nhạc cảm thấy rất ấm áp, cô gái da đen cười nói:

- Chào bạn, nhìn bạn trông rất quen, nhất định là đã từng gặp ở đâu rồi? Mình là Kelly, hội trưởng hội Chữ Thập Đỏ, chuyên quản lí việc thu nhận sinh viên mới, trông bạn có khí chất nho nhã, lại có phong thái của một người trí thức, chắc hẳn bạn có trái tim rất lương thiện, rất có trí tuệ, đi theo mình nào, đến muộn sẽ không kịp đăng kí, nhưng có mình ở đây, bạn không cần lo lắng, nhất định sẽ nhanh chóng đăng kí xong.

Thường Nhạc ngẩn người, không ngờ có người khen hắn tâm địa thiện lương, hơn nữa còn mời hắn gia nhập hội Chữ Thập Đỏ, tiến cử ma quỷ vào hội Chữ Thập Đỏ, chẳng lẽ cô không biết sẽ có hậu quả gì sao?

- Không thành vấn đề, tôi đồng ý gia nhập hội Chữ Thập Đỏ.

Thường Nhạc kính cẩn giơ hai tay ra trước ngực.

Cô gái da đen khi cười lại càng xinh đẹp hơn, cô xòe tay ra trước mặt Thường Nhạc:

- Phí đăng kí 100 USD!

Thường Nhạc căn bản không hề suy xét, trực tiếp rút ra một tờ tiền đưa cho cô, tiêu ít tiền kiếm nhiều tiền, rất biết tính toán.

- Kelly, vì sao bạn đi đường luôn cúi đầu sát xuống ngực?

Đi phía sau cô gái da đen, Thường Nhạc phát hiện chỉ cần Kelly gặp một tên khí chất cao ngạo, cô sẽ cúi thấp đầu xuống, hắn vô cùng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

- A….Trời ạ, không ngờ bạn lại không cúi đầu.

Kelly kinh ngạc mở miệng, sau đó lại vội vàng nghiêm túc nói:

- Bạn phải nhớ kỹ, trong trường Kadingweisi chúng ta có bốn loại học sinh, cao đẳng, trung đẳng, hạ đẳng và loại người ti tiện không bằng cả chó.

- Chúng ta thuộc hàng nhất đẳng?

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, xem ra Thượng Đế còn chưa hoàn toàn vứt bỏ hắn, chỉ đơn thuần là bốn loại học sinh này, cuộc sống của hắn sẽ không cô đơn nữa.

- Trước khi chưa vào hội, bạn thuộc loại ti tiện không bằng cả chó, sau khi vào hội, bạn sẽ thuộc hàng hạ đẳng!

Kelly cẩn thận giảng giải cho Thường Nhạc.

- Con mẹ nó!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói ra một câu.

- Á, trời ạ!

Kelly giống như phát hiện ra một chuyện không thể tin nổi, cô lập tức chạy đến, khó khăn dùng tay che miệng Thường Nhạc lại, thần sắc khẩn trương nói:

- Người hạ đẳng và người ti tiện không bằng cả có không có quyền chửi bậy.

- Móa!

Thường Nhạc tùy tiện phun ra một câu, nhưng không phát ra âm thanh gì.

https://thuviensach.vn

Nhìn sắc mặt cầu khẩn của Kelly, Thường Nhạc khẽ gật đầu một cái, lúc này Kelly mới thả lỏng tay.

- Kỳ thật tôi là một người nho nhã, cho tới bây giờ cũng chưa từng nói tục.

Thường Nhạc liếm môi, hương thơm thiếu nữ còn lưu lại kia đúng là một loại nâng cao tinh thần.

Kelly đột nhiên cảm giác rằng anh trai đã giới thiệu cho mình một phiền toái lớn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 193: Cái Gì Gọi Là Thâm Tàng Bất Lộ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Má ơi, mỹ nữ!

Thường Nhạc và Kelly vừa mới đi tới cổng học Kadingweisi, ánh mắt hắn đột nhiên sáng ngời, phát ra tia hưng phấn mãnh liệt, đối phương vô cùng xinh đẹp, thân hình mềm mại toát ra một loại sắc thái trìu mến.

Thường Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy cô, đã bị cô hấp dẫn, khuôn mặt cô rung động lòng người, không có chút sai sót nào, đường cong lả lướt không thể tìm ra bất cứ chỗ nào để bắt bẻ.

Một mỹ nữ phương Đông điển hình.

Tuy nhiên khiến Thường Nhạc vô cùng khó chịu chính là bên người cô còn có một người đàn ông, thoạt nhìn thì có vẻ là một tên công tử con nhà giàu, đối phương có làn da trắng nõn, ít nhất thì trong những người đàn ông mà Thường Nhạc đã gặp, kẻ đó là trắng nhất.

Mỹ nữ tuyệt sắc này bỗng nhiên cảm nhận được một ánh mắt nóng bỏng đang chăm chú nhìn chỗ tuyệt vời trên người mình, cô khẽ nhíu mày, lúc ngẩng đầu lên thì nhìn thấy Thường Nhạc và Kelly.

Trong đôi mắt xinh đẹp tràn đầy một loại thần sắc cao cao tại thượng, cùng với sự chuyển động của đôi chân, khoảng cách giữa bọn họ ngày càng gần, ánh mắt Thường Nhạc và ánh mắt của cô bất giác tiếp xúc với nhau.

Trong ánh mắt Thường Nhạc tràn đầy khiêu khích, tràn đầy dục vọng, lộ ra tâm lí muốn đoạt lấy cô, Kelly cũng chú ý tới ánh mắt biến hóa của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Cô gần như bị dọa nhảy dựng lên, cánh tay nhỏ bé vội vàng kéo áo Thường Nhạc, nhỏ giọng nhắc nhở:

- Không…. Không thể nhìn, công tử Phú Quý là thượng đẳng, chúng ta đi mau.

Mỹ nữ tuyệt sắc kia dường như cũng nhìn ra sự lo lắng của Kelly, không ngờ lúc này cô lại chủ động trừng mắt nhìn Thường Nhạc, sau đó lại kéo tay công tử nhà giàu bên cạnh để thị uy.

Cô nghiêng đầu liếc nhìn sang bên cạnh, dường như coi tên công tử nhà giàu là tất cả, thân thể dán sát vào tên công tử phú quý kia

- Tôi thèm vào!

Thường Nhạc khịt mũi trước động tác kia của mỹ nữ, hắn không để ý tới cánh tay nhỏ bé của Kelly đang liều mạng túm lấy mình, khi mỹ nữ tuyệt sắc đi đến bên người, hắn bỗng nhiên tà ác nói:

- Em đã bị tên công tử nhà giàu này lăn qua chưa?

Mỹ nữ tuyệt sắc trong lúc tên công tử nhà giàu còn chưa kịp phản ứng lại đã trừng mắt nhìn Thường Nhạc, sau đó còn nói thêm:

- Anh ấy không phải là công tử nhà giàu, anh ấy là công tử Phú Quý, có phải đầu óc anh bị hôn mê không vậy?

- Thằng nhóc. Hôm nay tâm trạng ta rất tốt, mày hãy nhanh chóng cút đi. Bằng không đừng trách công tử Phú Quý tao không khách khí!

Công tử Phú Quý trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng. Trong lúc nói chuyện, còn tỏ ra cao cao tại thượng.

- Hừ, dâm phụ này, công tử Phú Quý chính là nhìn thì đẹp nhưng không dùng được, theo bố mày đi, bố mày mỗi ngày đều bao mày cho thỏa thích!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc căn bản không thèm để ý đến tên công tử Phú Quý.

Kelly đứng bên cạnh nghe được những lời của Thường Nhạc thì đầu óc hoàn toàn trống rỗng, đây đúng là tự tìm cái chết mà. Chẳng lẽ anh mình bị ngu sao? Sao lại có thể giới thiệu một tên ngu ngốc như thế này cho mình?

- Thằng nhóc, mày…

Công tử Phú Quý biến sắc nói.

Thường Nhạc trừng mắt liếc nhìn tên công tử Phú Quý một cái, lạnh lùng nói:

- Tốt nhất là mày cút ngay cho tao, nếu không tao sẽ khiến mày chết thế nào cũng không biết.

Tên công tử Phú Quý kia nghe xong không tức giận mà còn cười:

- Ha ha, có giỏi thì lên. Tao đường đường là Chủ tịch hội Tiệt quyền đạo lại không đánh nổi mày? Thằng nhóc, nếu mày có gan thì hãy thử đấu với tao xem.

Nghe thấy công tử Phú Quý nói như vậy, Thường Nhạc nhếch miệng cười. Chủ tịch hội Tiệt quyền đạo đúng không, tao muốn nhìn xem là quốc túy của nước Mỹ lợi hại hay là võ công của Trung Quốc bọn tao lợi hại, Tiệt quyền đạo của nước Mỹ chúng mày còn không phải là biến đổi từ võ công Trung Hoa hay sao, hừ, bây giờ không phải là tao chọc mày trước, tao là người có văn hóa!

Không ngờ nụ cười không dễ gì lộ ra lúc đó đã bị mỹ nữ tuyệt sắc thu vào trong mắt, cô hơi chấn động:

- La Cổ Đinh, kêu đám Thần cùng đến xem đi!

- Chà đạp loại thức ăn đến chim cũng không cần này cho chúng mày xem.

https://thuviensach.vn

Công tử Phú Quý khinh thường nhìn Thường Nhạc.

Kelly luống cuống tay chân kéo tay Thường Nhạc, nhìn sang phía công tử Phú Quý:

- Chủ tịch, chúng tôi là thành viên của hội Chữ Thập Đỏ, cậu ấy vừa mới vào nên còn chưa hiểu phép tắc, coi như ngài nể mặt Chủ tịch Quang Minh và Phó chủ tịch Lộ Đức mà tha cho chúng ta đi!

Thường Nhạc nghiêm nghị nhìn Kelly cười nói:

- Yên tâm, tôi biết cái gì gọi là thâm tàng bất lộ!

Kelly tức giận tới tái mặt liếc nhìn bóng lưng Thường Nhạc một cái, trong lòng thầm nghĩ:

- Chỉ mong công tử Phú Quý nương tay thủ hạ lưu tình cho hắn, tên này thật sự là không biết tự lượng sức mình.

Công tử Phú Quý cười lạnh một tiếng nói:

- Tốt, tao muốn thử nhìn xem cái gọi là thực lực của mày.

Nói xong còn phóng khoáng ôm mỹ nữ vào trong lòng.

Trong lòng Thường Nhạc đã coi tuyệt sắc mỹ nữ phương Đông là vật sưu tầm của riêng mình, trong lòng hắn không khỏi giận dữ:

- Hừ, hay cho một đôi gian phu dâm phụ, đợi lát nữa tao muốn tên công tử Phú Quý kia quỳ trên mặt đất hô tên ông nội tao! Đồ công tử bột, tao sẽ biến mày thành một tên hề!

- Thế nào? Mày muốn đấu ở đâu?

Thường Nhạc cười lạnh một tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

Tên công tử Phú Quý khinh miệt liếc nhìn Thường Nhạc, sau đó cười nói:

- Đừng nói tao ức hiếp mày, địa điểm do mày quết định, dù sao thế nào cũng chỉ có một kết cục thôi.

Thường Nhạc liếc nhìn tuyệt sắc mỹ nữ một cái, trong lòng thầm nói:

- Dâm phụ!

Sau đó chỉ về nơi cách đó không xa nói:

- Đằng kia có một sân bóng, chúng ta tới đó đi. Nói xong Thường Nhạc mặc kệ gã có phản đối hay không, kéo Kelly tới sân bóng đằng đó.

Công tử Phú Quý liếc nhìn bóng lưng Thường Nhạc một cái, sau đó cười với tuyệt sắc mỹ nữ nói,

- Noriko, em yên tâm, anh nhất định sẽ cẩn thận dạy dỗ hắn.

Noriko không phản ứng gì với lời gã nói, chỉ có điều trong lòng âm thầm nghĩ, vừa rồi lời thằng nhóc kia có thể tin được không, hắn có thật sự là cao thủ không?

Công tử Phú Quý thấy Noriko không có phản ứng gì với lời gã nói, liền cho rằng Noriko rất tin tưởng gã, ra hiệu cho Noriko đi theo gã.

Thường Nhạc liếc nhìn người phía sau công tử Phú Quý một cái, sau đó hắn dùng ánh mắt ra hiệu cho gã đi vào theo mình, công tử Phú Quý lại khinh miệt liếc nhìn Thường Nhạc một cái, ác ý cười một tiếng, sau đó đi vào vị trí trung tâm sân bóng cùng với Thường Nhạc.

Thường Nhạc dừng bước, cười hì hì nói:

- Không bằng chúng ta hãy đặt ra luật lệ, bất kể người nào thua đều phải quỳ trên mặt đất tự tát vào mặt mình, phải tát đến khi mặt sưng vù gấp đôi

https://thuviensach.vn

ban đầu, thế nào?

- Chính mày muốn tự tìm cái chết, đừng oán trách người khác!

Công tử Phú Quý lạnh lùng cười, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp gật đầu.

Người đang đá bóng thấy bên này có người đánh nhau đều ngừng lại, sau đó bọn họ đi đến xem náo nhiệt.

Trong những người đó có một người cười nói với những người bên cạnh khác:

- Ha ha, chúng ta đánh cược xem bọn họ ai là người chiến thắng, được không?

Gã vừa dứt lời, bên cạnh lập tức có người bật cười:

- Mày rồ à. Chẳng lẽ mày không để ý đó chính là Chủ tịch hội Tiệt quyền đạo, là thượng đẳng trong trường chúng ta. Đối với công tử Phú Quý trận đánh này căn bản không có nghĩa lý gì.

Gã lại thì thầm:

- Cái này cũng chưa chắc, mày nhìn người kia một chút đi, tuy rằng hắn tỏ ra chả có gì cả, nhưng tao lại cảm giác khí thế toát ra từ người hắn. Người này hắn là không đơn giản.

Thường Nhạc lười biếng nhìn tên công tử Phú Quý, không ngờ tên này lại cởi áo khoác trước, sau đó đứng tại chỗ vận động làm nóng cơ thể.

- Hừm, mày làm nóng xong chưa?

Nhìn tên công tử bột nhảy nhót như khỉ, lại còn phô bày cơ thể của y, Thường Nhạc bất giác nhíu mày lại.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, thằng nhóc, như vậy mà mày đã vội vã tự tìm cái chết. Vậy cũng đừng oán người khác.

Thấy mọi người đã bắt đầu tụ tập xung quanh, thần sắc công tử Phú Quý lộ ra vẻ hưng phấn.

- Come on!

Tên công tử Phú Quý vẫy tay với Thường Nhạc, y nắm chặt tay lại, cả người giống như một con báo săn, chỉ cần Thường Nhạc xông tới trước mặt gã, gã sẽ chuẩn bị đánh bại Thường Nhạc.

- Mày chuẩn bị xong rồi?

Thường Nhạc chậm rãi đi đến trước mặt công tử Phú Quý, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác.

- Lên!

Công tử Phú Quý tung ra một quyền thật mạnh.

Thường Nhạc khinh thường lắc đầu, tiếc nuối nói:

- Tốc độ quyền cước quá chậm, lực đạo quá yếu.

- Bốp!

Nắm đấm của công tử Phú Quý còn chưa tới trước mặt Thường Nhạc đã bị Thường vỗ mạnh một cái.

Sự đau đớn bỏng rát này khiến sắc mặt công tử Phú Quý hơi biến đổi, ánh mắt gã có chút căng thẳng, lại tung ra một đòn công kích nữa, lần này lực đạo rõ ràng mạnh hơn rất nhiều.

- Có phải mày bị liệt dương không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhíu mày, trực tiếp xuyên qua nắm đấm của gã, tấn công mạnh mẽ lên mặt công tử Phú Quý

- Bốp!

Một cái tát vang dội gần như vang khắp sân bóng.

Tất cả mọi người xung quanh kinh hãi ngây người nhìn sự biến hóa này, đường đường là Chủ tịch hội Tiệt Quyền đạo, lại bị một người đùa giỡn như một con khỉ, tên này cũng thật là biến thái quá đi?

Thần sắc Noriko bắt đầu biến hóa, cô len lén bấm một dãy số điện thoại.

Kelly dụi đôi mắt sáng ngời, mình vừa rồi không có hoa mắt chứ?

Công tử Phú Quý hoàn toàn nổi giận, nhiều ánh mắt chăm chú nhìn y như vậy, bản thân gã lại bị một thằng nhóc chả có tiếng tăm gì tát cho một cái, gã tức giận gầm lên một tiếng, thân hình mạnh mẽ phóng về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười một cách mỉa mai:

- Chẳng lẽ đây cũng gọi là Tiệt quyền đạo?

- Ầm!

Nắm đấm của Thường Nhạc biến ảo một cách quỷ dị, cả người công tử Phú Quý bị hắn đánh bay ra ngoài.

- Tiệt Quyền Đạo!

Người biết nhìn mặt hàng thì không kìm được kinh ngạc mà thốt lên, lợi dụng một đòn Tiệt quyền đạo vừa mới học được để đánh bại một cao thủ Tiệt quyền đạo, quả thực là không thể tin nổi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dương dương đắc ý đi đến trước mặt công tử Phú Quý, tiếc nuối lắc đầu:

- Mày là người yếu nhất trong số những đối thủ của tao, mày ngay cả tư cách xách giày cho tao cũng không có, mau tự tát đi.

Cái vẻ mặt thương hại này, thần thái cao cao tại thượng này, giống như sự tồn tại của một vị thần, công tử Phú Quý đột nhiên xoay người, chuẩn bị đứng lên, nhưng cổ họng nhức nhối, máu tươi không kìm được mà phun ra.

- Cái gọi là kẻ bại phải phục tùng, đường đường là công tử Phú Quý ngay cả phẩm chất ấy cũng không có, tao nghĩ về sau mày nên đổi thành công tử Tác rưởi đi.

Thường Nhạc sau khi nâng công tử Phú Quý dậy, thả gã xuống, trên mặt hắn lộ ra vẻ châm chọc.

- Mày không cần khinh người…

- Bốp!

Công tử Phú Quý còn chưa nói xong, Thường đại công tử của chúng ta đã trực tiếp tặng gã một cái tát, cái tát vô cùng vang dội, tiếng vang lanh lảnh, đương nhiên không chỉ có vậy.

Khi Thường Nhạc tát cho gã một cái, răng nanh của công tử Phú Quý đã bắt đầu lung lay.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 194: Đồng Chí Huyết Hổ Không Phải Là Một Đồng Chí Tốt

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mày đã không thích tự mình chịu khổ thì để thiếu gia tao giúp mày một tay!

Thường Nhạc khẽ vung tay, nắm đấm tràn đầy khí tức quỷ dị chuẩn bị xuất ra, tin rằng một quyền này tuyệt đối có thể đập cho công tử Phú Quý đến mức ngay cả mẹ gã cũng không nhận ra.

- Dừng tay!

- Ầm!

Thanh âm trầm thấp kia vừa mới vang lên, nắm đấm của Thường đại công tử của chúng ta đã được tung ra, rất dứt khoát, cũng rất lưu loát, thoạt nhìn tất cả đã hình thành một đường cong tuyệt đẹp.

Răng nanh rơi xuống như mưa, Thường Nhạc không kìm nổi kinh ngạc thán phục:

- Thật không ngờ hàm răng còn trắng hơn làn da của mày, thiếu gia tao thực hâm mộ nha!

Lúc này, tên công tử Phú Quý sớm đã hôn mê bất tỉnh, còn Thường Nhạc thì tiếc hận lắc đầu, đứng dậy rồi nhìn sang tên vừa la lên.

Tiếp xúc với một gương mặt vô cùng đẹp trai và phong độ, Thường Nhạc cảm thấy khó chịu.Móa, chẳng lẽ mấy tên người nước ngoài này đều trắng như vậy sao? Mà khi ánh mắt Thường Nhạc tiếp xúc với thiếu nữ đứng bên cạnh tên mặt trắng kia, đồng tử hắn khẽ co rút lại.

https://thuviensach.vn

Trên đời này người có thể khiến cho thiếu gia Thường Nhạc kinh ngạc như thế cũng không nhiều, mà cô gái này là một trong số đó.

- Mộ Dung Quỷ Linh!

Thường Nhạc không ngờ lại nhìn thấy người phụ nữ này ở đây, người phụ nữ muốn lấy mạng hắn trong một tháng, bốn tên người Nga lần trước lẳng lặng đứng sau Mộ Dung Quỷ Linh và tên mặt trắng kia.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Mộ Dung Quỷ Linh lộ ra một tia lạnh lùng:

- Thường Nhạc, ở học viện Kiêu Tử có lẽ anh là đế vương nhưng đây tuyệt đối không phải nơi anh có thể lộng hành.

Trên mặt Thường Nhạc vẫn tươi cười như trước, mới có vài ngày không gặp, không ngờ Mộ Dung Quỷ Linh xinh đẹp hơn rất nhiều

- Chẳng lẽ là bị tên này làm mềm rồi?

Trong lòng Thường Nhạc tà ác thầm nói, nhưng nhìn kỹ tư thế đứng của Mộ Dung Quỷ Linh, hắn là vẫn còn là một trinh nữ tiêu chuẩn!

Thấy Thường Nhạc chằm chằm nhìn thân thể mình lại không trả lời, Mộ Dung Quỷ Linh hơi biến sắc:

- Thường Nhạc, sắp đến một tháng rồi, tốt nhất nên rửa sạch cổ đi.

Thường Nhạc rốt cuộc chậm rãi định thần lại, hắn nghiền ngẫm nhìn Mộ Dung Quỷ Linh, nghiêm trang nói:

- Cổ tất nhiên là sạch sẽ rồi, ha ha. Nhưng đến lúc đó cô hãy rửa sạch mông chờ tôi.

- Anh…

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Quỷ Linh không ngờ Thường Nhạc có thể vô sỉ như thế, thân hình cô vừa động, chuẩn bị vọt lên, rõ ràng tên bên cạnh đã ngăn cản.

Trên mắt gã lộ ra nụ cười thản nhiên, bình tĩnh nói:

- Loài bò sát nhỏ bé này, nếu mày thông minh một chút, tốt nhất nếu suy nghĩ xem làm thế nào để vui vẻ sống nốt trong mấy ngày còn lại đi!

- Ai dzô, mày là ai?

Thường Nhạc chán ghét cách xưng hô loài bò sát nhỏ này. Ánh mắt hắn tà ác nhìn sang tên bên cạnh.

- Mày không biết tao là ai?

Rõ ràng sắc mặt gã có chút biến hóa, ánh mắt gắt gao chằm chằm nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc dứt khoát trả lời:

- Mày chỉ là món đồ mà tất cả con gái thích, thế nào, chẳng lẽ có gì không đúng?

Sắc mặt y rốt cuộc thay đổi hoàn toàn, gã hít sâu một hơi:

- Nhớ kỹ, tao là Thần. Mày có thể đắc tội với bất cứ kẻ nào, nhưng ngàn vạn lần không nên đắc tội với Thần, mày đắc tội với Thần chính là đồng nghĩa với cái chết.

Thường Nhạc không ngờ tính tình đối phương lại tốt như vậy, thần sắc hắn có chút cổ quái nói:

- Con mẹ nó, người phương Tây không phải thờ Thượng đế sao? Chẳng lẽ mày là con trai của kỹ nữ vụng trộm với Thượng đế.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người vây xem đều có một suy nghĩ trong đầu:

- Tên kia điên rồi, thực sự điên rồi!

Một trong ba đại ca trong trường, thậm chí là Thần - công tử vô cùng nổi tiếng trong thế lực ngầm bao gồm cả tam giác đen, trong giới xã hội đen ở Nam Phi, lại bị tên kia mắng vào mặt.

Kelly hoàn toàn trốn trong đám người, trong lòng cô không ngừng than thầm:

- Khu rừng lớn, loài chim nào cũng có!

Thường Nhạc tiếc nuối xoa tay, vốn chuẩn bị giải tỏa một lần nữa, không ngờ đối phương lại không cho mình cơ hội, thấy một tên người Nga chạy đến đỡ công tử Phú Quý từ dưới đất lên.

Thường đại công tử của chúng ta bỗng nhiên cười nói:

- Nhớ kỹ, nhặt hết răng lên, chúng ta phải giữ gìn vệ sinh trường Kadingweisi!

- Chẳng lẽ Thần cứ như vậy mà buông tha cho thằng nhãi này?

Nhìn Thần xoay người rời đi, Mộ Dung Quỷ Linh theo sát phía sau, đám người kia đều rất choáng váng.

- Đứng lại!

Nghe thấy tiếng Thường Nhạc, Thần rốt cuộc cau mày lại, cơ thể bốn tên người Nga căng cứng lại, chỉ cần Thần gật đầu một cái, bọn họ sẽ lập tức xé xác tên không biết trời cao đất dày kia.

Thấy Thường Nhạc nghênh ngang đi đến phía sau cách Thần không xa, ngăn Kelly lại, cười hì hì nói:

https://thuviensach.vn

- Kelly, tôi về sau còn muốn đi theo em lăn lộn, em ngàn vạn lần đừng vứt bỏ tôi!

Bước chân Thần thoáng dừng lại một chút, rồi tiếp tục đi về phía trước, nhưng miệng lại thì thầm hai cái tên:

- Quang Minh, Lộ Đức…

Kelly cảm giác mình sắp điên rồi, tên biến thái này không ngờ lại đắc tội với Thần, sau khi đắc tội với Thần lại còn muốn gia nhập hội Chữ Thập Đỏ, đây không phải là đẩy Chủ tịch hội Chữ Thập Đỏ vào hố lửa hay sao?

Nhưng Kelly phát hiện da mặt Thường Nhạc thực sự quá dày, bất kể là cô đi tới đâu, hắn đều theo phía sau, hơn nữa còn nghiêm trang nói:

- Trừ phi em tiến cử tôi vào hội Chữ Thập Đỏ, nếu không tôi sẽ vẫn theo sau.

Kelly buồn bực phát hiện, cho dù cô đi vào nhà vệ sinh, hắn cũng quang minh chính đại đi vào:

- Ma quỷ!

Cuối cùng Kelly đã rút ra định nghĩa về Thường Nhạc.

- Đi thôi, tôi dẫn anh đi gặp Phó chủ tịch Lộ Đức!

Kelly cảm giác cô sắp sụp đổ rồi, cuối cùng cũng bất đắc dĩ gật đầu, chuyển phiền toái này cho Lộ Đức có lẽ sẽ tốt hơn nhiều.

- Như vậy mới đúng chứ!

Trên mặt Thường Nhạc vẫn duy trì nụ cười thản nhiên, hắn là một người có văn hóa, nếu đối xử thô bạo với một cô gái, bị truyền đi thì sẽ khiến người khác chê cười.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, lão đại…. lão đại đẹp trai!

Khi Huyết Hổ hét lên ba tiếng, Thường Nhạc mới chậm rãi quay đầu lại.

- Tất cả sắp xếp xong chưa?

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của Huyết Hổ, Thường Nhạc cảm thấy không thoải mái.

Ánh mắt Huyết Hổ nhanh chóng quét ngang người Kelly, âm thầm thán phục:

- Lão đại thật đúng là lão đại, mới tới trường học đã cưa đổ một mỹ nữ rồi, không thể không phục, có điều hơi đen một chút, ha ha, nhưng sau khi tắt đèn cũng chả khác nhau là bao!

Trong lòng sau khi ca ngợi lão đại một lượt, Huyết Hổ nghiêm trang nói:

- Lão đại, tất cả đều đã sắp xếp xong xuôi. Ngoài ra, tôi còn phát hiện thành phố này thực cmn loạn. Giết người, phóng hỏa cũng chả có ai quản. Chỉ riêng kỹ nữ, đã bị tôi làm bốn lần liên tiếp rồi, ha ha, lão đại, đây quả thực là ân huệ trời ban…

- Bốp!

Huyết Hổ còn chưa nói xong đã bị Thường Nhạc gõ mạnh lên đầu một cái, chỉ thấy Thường đại thiếu gia vô cùng khó chịu nhắc nhở:

- Nhớ kỹ, chúng ta là người có văn hóa, phải có tố chất.

Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút, kéo Kelly tới trước mặt Huyết Hổ, nghiêm trang nói:

- Mau gọi chị dâu!

https://thuviensach.vn

- A!

Kelly còn chưa kịp phản ứng với lời nói của Huyết Hổ, đã bị Thường Nhạc dọa cho nhảy dựng lên, khuôn mặt cô ửng đỏ.

- Chị dâu!

Huyết Hổ lập tức nịnh bợ:

- Chị dâu là người con gái khỏe nhất mà tôi từng gặp. Lão đại thật là có mắt nhìn người!

- Móa, đó không phải là nói Kelly đen sao!

Thường Nhạc khó chịu liếc nhìn thằng nhóc này một cái.

- Lão đại, khi nào thì chúng ta đại khai sát giới trong trường?

Huyết Hổ nghĩ tới vấn đề mấu chốt, cả người hắn cũng bắt đầu hưng phấn.

Thường Nhạc vẻ mặt nghiêm chỉnh nói:

- Cái gì mà đại khai sát giới? Anh phải nhớ cho rõ, chúng ta là người văn minh, bây giờ tôi đã gia nhập hội Chữ Thập Đỏ rồi, nhiệm vụ của chúng ta là cứu người!

- Ha ha!

Huyết Hổ ngay cả rắm cũng bị dọa cho ra rồi, thần sắc y cổ quái nhìn Thường Nhạc, cẩn thận hỏi:

- Lão đại, không phải cậu bị bệnh chứ?

Đường đường lại công tử Thường Nhạc vang danh thiên hạ không ngờ lại đi làm bác sĩ? Tùy tiện lôi một xác chết ra để cho Thường đại thiếu gia cứu chữa một thời gian là được rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nheo mắt lại, chằm chằm nhìn Huyết Hổ nói:

- Chẳng lẽ tôi không thể làm bác sĩ cứu người?

Thân hình Huyết Hổ run lên, y lập tức tươi cười:

- Không phải, tôi có không có ý này, tôi cho rằng để lão đại làm bác sĩ thực rất uất ức, ít nhất làm viện trưởng, còn nữa, phải thay thế Chủ tịch hội Chữ Thập Đỏ!

Trên mặt Thường Nhạc rốt cuộc cũng lộ ra một nụ cười hài lòng, bất kể là làm chuyện gì, không có tốt hơn, chỉ có tốt nhất, chỉ cần gia nhập hội Chữ Thập Đỏ, như vậy về sau lão đại chỉ có một, tên hắn là Thường Nhạc.

Kelly kinh sợ ngây ngốc nhìn hai người, cô cảm thấy thế giới đều điên đảo rồi.

- Bảo bối, dẫn anh đi gặp Phó chủ tịch Lộ Đức đi!

Kelly còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã ôm cô vào lòng.

Thân hình Kelly giống như bị điện giật, nhanh chóng giãy dụa trong lòng Thường Nhạc, ngượng ngùng nhìn Thương Nhạc nói:

- Tôi không cho phép người ta tùy ý chiếm tiện nghi, còn nữa…Chờ đến khi anh gặp Phó chủ tịch Lộ Đức, nhất định phải lịch sự một chút!

- Yên tâm, tôi là người có văn hóa.

Thường Nhạc tiếc nuối đưa ngón tay lên ngửi một chút, hương thơm của trinh nữ quả thật không giống.

Dưới sự chỉ dẫn của Kelly, Thường Nhạc và Huyết Hổ tới một văn phòng trang trí rất thanh nhã, bên trong bất luận là vị trí hay bố trí nào, đều tràn đầy hơi thở lãng mạn.

https://thuviensach.vn

- Mấy người ngồi trước đi, tôi đi kêu Phó chủ tịch Lộ Đức!

- Lão đại, tất cả nơi này đều thuộc về cậu!

Huyết Hổ bắt được ánh mắt hài lòng của Thường Nhạc, gã nhanh chóng nắm chắc cơ hội nịnh bợ này.

- Uhm!

Thường Nhạc cho rằng tất cả đều là đương nhiên!

- Lão đại, đợi Lộ Đức đến, tôi sẽ trói gã lại, mang về cho Big Ben đâm vào mông hắn.

Huyết Hổ tin tưởng gấp bội, tiếp tục nịnh hót.

- Uhm, khá lắm!

- Lão đại, nghe nói bình thường con gái trong hội Chữ Thập Đỏ tương đối nhiều, ha ha, đến lúc đócậu có thể chọn một nữ sinh xinh đẹp trong số đó, mỗi ngày một cô, tư vị kia nhất định là rất sảng khoái.

Trên mặt Huyết Hổ tràn đầy nụ cười dâm đãng.

- Đồng chí Huyết Hổ, tôi đã sớm nói với đồng chí, chúng ta là người có văn hóa, không thể nói lời thô tục, không thể tùy ý ảo tưởng, sao đồng chí mãi mà không nhớ vậy!

Thường Nhạc thất vọng nhìn Huyết Hổ, cuối cùng lại bổ sung một câu:

- Đồng chí Huyết Hổ không phải là một đồng chí tốt!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 195: Tôi Là Người Trung Quốc

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Phản xạ của Huyết Hổ tuyệt đối là hạng nhất, trên mặt gã lộ ra vẻ hổ thẹn:

- Lão đại, tôi nhất định sẽ khiêm tốn sửa chữa khuyết điểm của mình, sớm làm một người tốt, vì bạn bè, vì xã hội, vì tương lai tốt đẹp của nhân dân thế giới mà cố gắng!

- Thế mới đúng chứ, chúng ta sinh ra trên cõi đời này không phải chỉ là một người đơn độc, chúng ta cần không ngừng làm đẹp cho cuộc sống, không ngừng học tập văn minh, không ngừng cứu giúp người khác, mới có thể khiến cho thế giới tốt đẹp.

Một giọng nói trong trẻo ngọt ngào truyền đến từ ngoài cửa.

Thường Nhạc cảm thấy cả người vui mừng, phấn chấn, lúc trước đã nhìn thấy em gái Noriko siêu cấp, giờ lại có thể gặp được một mỹ nữ người Pháp đẹp ngang ngửa Noriko, thế giới thật là tốt đẹp!

Đương nhiên, có thể liếc mắt là phân biệt ra là mỹ nữ của quốc gia nào, e rằng là rất khó khăn, nhưng Thường Nhạc lần đầu nhìn thấy cô gái đẹp trước mắt đã đoán đối phương đến từ nước Pháp.

Khởi nguồn của sự lãng mạn là đây, trên người mỹ nữ tràn đầy hơi thở lãng mạn, ngay cả đôi mắt xinh đẹp kia cũng ẩn chứa sự lãng mạn.

Lúc này, Kelly đứng bên cạnh mỹ nữ so với đối phương quả thực đã trở thành một con vịt xấu xí.

- Xin chào quý cô xinh đẹp, tôi tên là Thường Nhạc, hân hạnh gặp mặt.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong chớp mắt, Thường Nhạc đã phản ứng lại, chủ động đi lên trước chuẩn bị ôm mỹ nữ một cách lãng mạn.

- Thường Nhạc!

Mỹ nữ lãng mạn còn chưa kịp phản ứng thì thân hình mềm mại đã bị Thường Nhạc vô cùng "lịch sự" ôm lấy, Thường đại công tử của chúng ta bởi vì có chút kích động nên dùng lực hơi nhiều. Thân hình mỹ nữ lãng mạn gần như bị hắn nhào nặn ở trong lòng.

- 34D!

Trong đầu Thường Nhạc theo bản năng lại xuất hiện con số này.

- Thường Nhạc, đây Lộ Đức - Phó chủ tịch hội Chữ Thập Đỏ của chúng ta!

Thấy Thường Nhạc chằm chằm nhìn bộ ngực của mỹ nữ lãng mạn, Kelly hận không thể dời tầm mắt của hắn đi.

- Phó chủ tịch Lộ Đức!

Thường Nhạc kinh ngạc, một mỹ nữ xinh đẹp động lòng người như thế, không ngờ…

- Có phải rất ngạc nhiên hay không?

Lộ Đức thản nhiên cười một tiếng, đi đến chiếc ghế bên cạnh rồi ngồi xuống, nhẹ nhàng nói.

- Không, tôi không hề kinh ngạc.

Thường Nhạc nhanh chóng mở miệng nói:

- Chẳng có ai là hoàn mỹ cả, nhưng tiểu thư Lộ Đức thật sự rất hoàn mỹ, Thượng đế thật sựu không thể tìm thấy bất cứ chỗ thiếu sót nào. Không thể

https://thuviensach.vn

không dùng một cái tên để che dấu sự hoàn mỹ của tiểu thư.

- Cảm ơn lời động viên của anh, tuy nhiên…anh không thể gia nhập hội Chữ Thập Đỏ được.

Lộ Đức thản nhiên mỉm cười. Khen ngợi sự xinh đẹp của người phụ nữ, luôn luôn là một biện pháp nịnh bợ tốt nhất.

- Vì sao?

Huyết Hổ ở bên cạnh lập tức đưa ra nghi vấn trong lòng Thường Nhạc.

- Tôi đã nghe Kelly nói qua chuyện của anh và Thần.

Trên gương mặt xinh đẹp của Lộ Đức lộ ra một tia bất đắc dĩ:

- Thế lực của Thần tương đối lớn. Một hội Chữ Thập Đỏ nho nhỏ chúng tôi thật sự không thể chống lại, cho nên tôi không thể để anh gia nhập hội Chữ Thập Đỏ được.

Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười, thần sắc có chút thần bí:

- Tôi chắc chắn phải gia nhập hội Chữ Thập Đỏ, và tôi gia nhập hội Chữ Thập Đỏ không phải để tìm kiếm sự bảo vệ.

- Vậy anh muốn…

Trong đôi mắt xinh đẹp như sao sáng của Lộ Đức tràn đầy vẻ nghi hoặc.

- Tôi muốn gia nhập hội Chữ Thập Đỏ là vì muốn bảo vệ tốt hơn cho hội Chữ Thập Đỏ, để cho hội vượt khỏi phạm vi Khải Đinh, phát triển ra toàn Nam Phi và sau đó là trên toàn thế giới.

Thường Nhạc tràn đầy khí phách nói.

https://thuviensach.vn

Lộ Đức cảm thấy có chút vô vị, cô mấp máy môi, đôi mắt màu tím khẽ chuyển động:

- Thực sự nếu có thể làm được những lời anh nói, còn khó khăn hơn cả việc lên trời.

- Nếu tôi có thể làm được, Lộ Đức, em sẽ thưởng cho tôi cái gì?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên và tự tin.

- Nếu anh thực sự có thể làm được, anh muốn cái gì tôi sẽ cho anh cái đó!

Lộ Đức không hề nghĩ ngợi mà thốt ra.

- Tuy rằng tôi là người nho nhã, không làm chuyện vô văn hóa. Nhưng tôi cũng đâu phải một tên sắc lang, miếng thịt đến miệng còn buông tha, tôi nhất định sẽ tự trách mình.

Tiếp xúc với Lộ Đức cảm thấy thật sự rất lãng mạn, khuôn mặt vô cùng hoàn mỹ, Thường Nhạc "dịu dàng" mỉm cười.

Vì thế, Lộ Đức và Thường Nhạc ký kết một thỏa thuận đơn giản, thừa nhận Thường Nhạc là thành viên tạm thời của hội Chữ Thập Đỏ, nhưng phàm là chuyện của Thường Nhạc, tất cả đều không liên quan đến hội Chữ Thập Đỏ.

- Được rồi, mấy người có thể đi.

Sau khi Lộ Đức cất kỹ thỏa thuận, trực tiếp đứng lên.

- Không vội, không vội, chúng ta tán gẫu một chút, như vậy có thể bồi dưỡng tình cảm hai bên!

Thường Nhạc cảm thấy dựa vào chỗ này, nhất định là một chuyện vô cùng thú vị.

https://thuviensach.vn

- Nếu anh còn không đi, tôi sẽ giận đó.

Lộ Đức khẽ mở cái miệng anh đào nhỏ nhắn, nghiêm trang nói.

- Kỳ thật tôi vốn đang chuẩn bị đi, vừa rồi chỉ muốn đùa với em một chút thôi.

Thường Nhạc vừa nói, vừa đi tới chỗ Lộ Đức.

- Anh muốn làm gì?

Lộ Đức còn chưa kịp phản ứng, đã bị Thường Nhạc ôm lấy

- Tạm biệt, ha ha, đây là cách tôn trọng cơ bản nhất đối với người khác.

Kelly bị Lộ Đức giữ lại, Thường Nhạc và Huyết Hổ lại bị đuổi ra, Huyết Hổ tinh thần phấn chấn nói:

- Lão đại, thật không ngờ phụ nữ ở nơi này xinh đẹp đến vậy!

- Xinh đẹp có thể ăn cơm sao?

Thường Nhạc tà ác bật cười:

- Chủ yếu vẫn là xem sức chịu đựng của bọn họ thế nào, có thể thỏa mãn nhu cầu của chúng ta hay không.

- Ha ha, cung cầu cân bằng. Huyết Hổ hiểu được đạo lý này.

Huyết Hổ nghiêm trang gật đầu.

Lúc rời khỏi trường Kadingweisi, Thường Nhạc chăm chú nhìn tấm biển trường học một cái, lúc này, đột nhiên hắn cảm thấy tấm bảng thật đẹp, rất mẫu mực.

https://thuviensach.vn

- Huyết Hổ, để bọn đàn em điều tra tư liệu về một gã xã hội đen tên là Dã Lang, vốn gọi là Dương Phát!

Nghĩ đến buổi tối hôm đó, ánh mắt âm hiểm của Dã Lang, thật sự rất thú vị, không ngờ tên người nước ngoài lại có tên tự của người Trung Quốc, mà cái tên Trung Quốc này khiến người ta nhớ mãi không quên, nếu không phải Kim Ti vô tình nhắc đến trong lúc nói chuyện trên xe, hắn thật sự đã xem nhẹ sự tồn tại của gã.

Dương Phát, một người từng bộc lộ tài năng như mày, thật sự có thể che giấu trong một bang Dã Lang nho nhỏ hay sao?

Thành phố phương Tây thần bí này rốt cuộc chứa đựng bao nhiêu bí mật không muốn người khác biết?

Tiếp xúc với ánh mắt thâm thúy và nghiền ngẫm của Thường Nhạc, máu trong người Huyết Hổ lại bắt đầu sôi lên.

Dưới sự dẫn đường của Huyết Hổ, bọn họ đi vào một khách sạn cách trường học không xa.

- Bọn họ thật sự được sắp xếp ở trong này?

Thường Nhạc nghi ngờ đánh giá Huyết Hổ.

Huyết Hổ gật đầu khẳng định nói:

- Lão đại, khách sạn trong thành phố này rất ít, hơn nữa phòng tốt một chút đã bị người khác chiếm hết rồi, chúng ta không thể không chịu uất ức một chút.

- Uất ức? Anh cho là chúng ta thuộc loại người chịu được uất ức sao? Khốn kiếp, lập tức đổi nơi khác!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khó chịu nói, đồng chí Huyết Hổ làm ăn thế này khiến hắn thật sự không hài lòng.

- Huyết Hổ biết phải làm sao?

Huyết Hổ đằng đằng sát khí đi vào khách sạn.

Chỉ trong chốc lát, Huyết Hổ vẻ mặt kinh hoàng chạy ra:

- Lão đại, không xong rồi. Đã xảy ra chuyện!

- Bọn họ thì xảy ra chuyện gì được!

Thường Nhạc thản nhiên cười, có thể khiến cho hai mươi tinh anh cùng lúc xảy ra chuyện, chỉ sợ cũng chỉ có mấy lão quái vật tự mình ra tay.

Cho nên hắn cũng không lo lắng.

- Lão đại, toàn bộ hai mươi người bọn họ đều đi làng chơi!

Huyết Hổ thần sắc có chút bất đắc dĩ.

- Khốn kiếp, làng chơi!

Thường Nhạc hoàn toàn không nói gì, hắn nhíu mày:

- Chỗ này hắn phải có Nô trông coi bọn họ, Nô đó đâu?

- Không biết!

Huyết Hổ cảm thấy làm đàn em lần này của y thật thất bại.

Thường Nhạc khẽ biến sắc, hắn không lo lắng hai mươi tinh anh kia, nhưng Nô có thể gây ra chuyện đặc sắc như vậy ở thành phố quan trọng phía dưới Sở Thiên Hùng, sao có thể không trông coi nổi hai mươi tinh anh?

https://thuviensach.vn

Dựa vào một loại trực giác, tên nô lệ chắc đã gặp phiền toái rồi.

- Trước tiên hãy tìm Nô về đã!

Thường Nhạc trực tiếp đi vào bên trong khách sạn, Giám đốc điều hành tươi cười chào đón:

- Thưa ngài, ngài phải…

- Ầm!

Giám đốc điều hành còn chưa nói xong, Huyết Hổ đã trực tiếp đẩy ngã y. Thường Nhạc từ trên cao nhìn xuống tên mập mạp chết bầm trước mắt, lạnh lùng nói:

- Nói cho tôi biết, hai mươi người trên lầu đã bị mụ già nào mang đi?

Khi Giám đốc điều hành tiếp xúc với đôi mắt không hề có nhân tính, thân thể ông ta run lên, vội vàng nói:

- Bọn họ bị người phương Đông của "Tiểu Đào Hồng" dẫn đi rồi.

- Tiểu Đào Hồng!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm:

- Tên rất thú vị.

Huyết Hổ nhanh chóng đỡ tên mập mạp lên, thanh âm cực kỳ ôn hòa nói:

- Kỳ thật chúng tôi là người có văn hóa, rất ít khi đánh người, xin hỏi có thể dẫn đường cho chúng tôi một chút được không?

- Không thành vấn đề.

https://thuviensach.vn

Giám đốc điều hành căn bản không hề suy xét, chỉ đơn giản nhìn bộ dáng khôi ngô của Huyết Hổ, cái mà gã gọi là nho nhã e rằng không biết nằm ở chỗ nào.

Ra khỏi khách sạn, liên tiếp rẽ bốn lần, bước vào một căn phòng vô cùng âm u trong một ngõ nhỏ, một mùi hôi thối xộc thẳng tới, Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày lại.

Nơi này mỗi căn phòng đều rất thấp, rác rưởi vứt bừa bãi, quần áo cũ nát, đâu đâu cũng thấy người tàn tật, hắn hít sâu một hơi, thản nhiên nói:

- Nơi này đến tột cùng là cho ai ở?

Giám đốc điều hành cẩn thận nói:

- Tất cả người ở nơi này đều là người Trung Quốc.

- Tại sao bọn họ phải ở đây?

Đồng tử Huyết Hổ đã bắt đầu co rút lại, bất kể là ở đâu, Huyết Hổ luôn vô cùng tàn nhẫn với kẻ thù, nhưng bất kể gã làm chuyện gì, dòng máu chảy trong người vẫn là của người Trung Quốc, điểm này là không thể thay đổi.

- Đây là quy định của cha cố Martin vĩ đại ở thành phố chúng tôi, ông nói người Trung Quốc ti tiện chỉ xứng đáng ở chỗ này.

Khi Giám đốc điều hành nói đến cha cố Martin, thần sắc vô cùng tôn kính.

- Ông đoán tôi là người nước nào?

Thường Nhạc bỗng nhiên cười nhạt, nếu như thật sự quan sát, sẽ có thể nhìn ra, trong nụ cười kia ẩn giấu sát khí.

- Ngài có khí chất cao quý như thế, nhất định là người Nhật Bản hoặc người Hàn Quốc!

https://thuviensach.vn

Trong lòng tên mập run lên, gã nhanh chóng nịnh bợ.

Đáng tiếc việc vuốt mông ngựa này y mới chỉ mới vuốt tới đùi ngựa.

Nhìn "Tiểu Đào Hồng" đang treo đèn lồng màu đỏ cách đó không xa, Thường Nhạc tùy tiện rút ra một xấp tiền giấy đập vào tay tên mập, tươi cười nói:

- Tôi là người Trung Quốc!

Nụ cười trên mặt tên mập đông cứng lại.

Sau khi tên mập kinh hãi rời đi, Thường Nhạc hít sâu một hơi:

- Tôi sẽ khiến cho nơi này, khiến cho cả thế giới này biết rằng người Trung Quốc mãi mãi là người xuất sắc nhất.

Huyết Hổ thấy tâm trạng hắn không tốt, gã ngoan ngoãn đi trước dẫn đường.

Căn phòng trước mắt tốt hơn rất nhiều so với căn phòng thấp bé lúc nãy, "Tiểu Đào Hồng" ba từ bắt mắt này lay động trong gió

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 196: Tên Của Tao Là Dương Phát

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đứng trước cửa là một thiếu nữ vẻ mặt xanh xao. Lúc nhìn thấy Thường Nhạc và Huyết Hổ đi vào, theo bản năng cô ngăn lại: - Xin lỗi! Chúng tôi hôm nay đã đầy khách rồi.

- Chúng tôi chính là đến tìm những vị khách này. Trên gương mặt Thường Nhạc mang một vẻ tươi cười. Không kiểu cao cao ở trên như ngày thường. Cũng không phải kiểu kiêu ngạo mà nụ cười này rất thuần khiết.

- Tiểu Anh, ai đấy? Âm thanh lanh lảnh phát ra từ trong căn phòng. Trong nháy mắt, một cô gái trang điểm thanh tú xuất hiện ngay trước mặt Thường Nhạc bọn họ. Vừa nhìn thấy Thường Nhạc, cô theo bản năng nói: - Các vị là người Trung Quốc!

Thường Nhạc khe khẽ gật đầu.

- Đi theo tôi nhé!

Cô gái thanh tú dẫn Thường Nhạc hai người bọn họ đi vào phòng. Mở một tấm sàn nhà ở vị trí chính giữa. Thân hình gầy yếu theo một chiếc cầu thang dưới tấm sàn nhà từ từ hạ xuống.

Một luồng vị thuốc nồng nặc xông vào mũi.

Gian phòng dưới tầng hầm rất nhỏ. Cho con người ta một cảm giác sắp nghẹt thở. Mà trong tầng hầm ngoài hai mươi tên nhóc ranh ra, còn nằm ra ba mươi mấy thiếu nữ gầy yếu.

https://thuviensach.vn

Thân hình gầy trơ xương. Trên khuôn mặt một chút thanh tú đều mang vài phần xanh xao. Mà hai mươi người bọn họ còn đang ở kia làm cái loại dược liệu. Ngày trước Phong kia đăng ký hăng hái nhất. Lúc nhìn thấy Thường Nhạc, cái mũi đau xót: - Lão đại…

- Tôi hiểu rồi!

Thường Nhạc vỗ vỗ vào vai Phong: - Các người tiếp tục nấu thuốc. Tất cả chi phí do ta lo.

- Cám ơn!

Thần sắc người con gái thanh tú kia có một chút rung động.

- Nói cho tôi biết. Ở đây sao lại trở thành như thế này? Thường Nhạc quắc mắt nhìn về phía người con gái này.

- Chúng tôi ở khu này bị gọi là khu ti tiện. Tất cả hơn ba nghìn người. Trong đó hơn nửa là người Trung Quốc. Trong số họ có người đến từ vài năm trước, có người mới đến không lâu. Chủ yếu đều là bị lừa đến dưới hình thức là công nhân người Hoa. Vì lí do linh mục, ở đây rất kỳ thị đối với người Trung Quốc. Bọn họ làm việc ở tầng lớp thấp nhất trong xã hội, không có sức lực đành phải dựa vào da thịt mình làm ăn nuôi sống bản thân.

- Được rồi, tôi đều hiểu rồi!

Thường Nhạc phất phất tay. Trên mặt hiện ra một vẻ mặt cười tà ác.

Huyết Hổ tức tốc bắt được một thông tin:

- Lão đại phải khai sát giới rồi!

- Bắt đầu từ hôm nay, các người sẽ không phải là đồ ti tiện nhất nữa. Các người có thể đường đường chính chính ra khỏi nơi đây. Nói cho tất cả mọi

https://thuviensach.vn

người được biết. Các ngươi là người Trung Quốc!

Tiếng Thường Nhạc có một chút trầm lắng. Nhưng mỗi người đều có thể nghe thấy một cách rõ ràng.

Bỗng nhiên lúc đó, trong não bộ của Thường Nhạc xuất hiện bóng dáng Mộ Dung Quỷ Linh. Người con gái cao cao tại thượng kia, cô ta cũng là người Trung Quốc, cô ta hẳn cũng biết tình hình ở đây., cô ta cũng có năng lực thay đổi tất cả ở đây. Vì sao…

- Trong xương tủy ta đang dẫn chảy hơi thở của rồng. Nhưng lòng ta, lại không thể thâm nhập sâu vào xương tủy.

Huyết Hổ và hai mươi người tinh anh lần lượt từ tầng hầm đi ra. Thường Nhạc bình tĩnh nhìn đám trẻ con vừa bị mình lừa ra, nhẹ nhàng nói: - Biết phải làm gì rồi chứ?

- Giết!

Thường Nhạc nhẹ lắc đầu. Trên mặt hiện ra một tia cười dì dị: - Giết người là thủ đoạn ngu xuẩn nhất. Muốn sống không được, muốn chết cũng không xong. Thế mới là nghệ thuật cảnh giới cao nhất.

Huyết Hổ bọn họ đi theo Thường Nhạc ra khỏi nơi đầy mùi vị dị thường này. Gã có chút không hiểu nhìn Thường Nhạc hỏi:

- Lão đại, tại sao chúng ta không đưa bọn họ đi bệnh viện tốt nhất chữa trị.

- Chỗ bị thương chảy máu nhanh nhất rồi. Đó không phải là nơi thuốc có thể chữa được.

Khuôn mặt Thường Nhạc hiện lên một vẻ buồn rầu.

- Lão đại, bây giờ chúng ta nên làm gì? Huyết Hổ cảm thấy trong tim có một cảm giác đè nén kinh khủng. Gã ta cần một nơi để phát tiết.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đi gặptên Dương Phát thích giả bộ kia một chút!

Trong đầu Thường Nhạc bất giác xuất hiện bóng dáng của Dã Lang. Tư liệu đã chuyển đến tay. Võ công của Dã Lang quả thật đến từ tay của một người thần bí phương đông.

Nếu đoán không nhầm. Người đó ắt chính là Dương Phát.

- Dương Phát, nếu mày biết tao đã bắt nạt con gái của Phong Thần sư phụ mày, không biết sẽ có cảm tưởng gì nhỉ? Mắt Thường Nhạc híp lại một nửa thành một vạch.

Một cao thủ đến thành phố nhỏ này. Rốt cuộc có che giấu huyền cơ gì chăng?

Màn đêm dần dần buông xuống. Cái răng nanh hút mắt người kia vừa mới xuất đầu lộ diện. Kim Ti lo lắng đợi chờ. Chiếc Ferrari màu đỏ kia dường như hiểu được ý của nữ chủ nhân, không ngừng phun ra khói nồng nặc.

Bỗng nhiên lúc đó, một con xe Rolls Royce xuất hiện từ nơi không xa lao đến nhanh như chớp. Trong chớp mắt đã ngay trước mặt. Mà sát theo sau xuất hiện một dãy xe BMW màu đen.

Cả người nhìn về phía trên. Rolls Royce ở phía trên cùng phảng phất một luồng đen ám đế vương, kiêu ngạo cực đỉnh. Trong phút chốc Rolls Royce đang lao tới cùng với Ferrari như sắp đâm vào nhau. Với vận tốc cực đại đến di chuyển ngang hàng nhau.

- Cực tốc phiêu di! Sắc mặt Kim Ti hơi đổi. Kỹ thuật điều khiển xe đạt tới loại biến thái cảnh giới này, mình là lần đầu tiền nhìn thấy. Sau khi Rolls Royce dừng lại thì đằng sau một hàng BMW đen từ từ dừng lại.

- Bang chủ!

https://thuviensach.vn

Tròng mắt Kim Ti không thể tin nổi nhìn chằm chằm Thường Nhạc. Kẻ người đầy khí hống hách trước mắt này cùng với bọn người mặc áo đen thần bí đằng sau quả thật trở thành phong cảnh sáng chói mắt nhất xung quanh.

- Bọn họ đều là tiểu đệ của anh sao? Thần sắc Kim Ti cổ quái nhìn về phía người trẻ tuổi trước mắt. Mỗi người đều rất trẻ. Nhưng người nào cũng rất xuất sắc. Cô ấy thậm chí hoài nghi một trong bất kỳ số đó đi ra đều có thể thay đổi phố Aden.

Thường Nhạc vừa vung tay lên. Bọn Huyết Hổ lập tức dẫn đầu hô lên: - Tham kiến lão đại!

- Kim Ti, biết thiếu gia vì sao để cô đợi ở đây không? Mặt Thường Nhạc lộ ra một vẻ cười nhạt. Hướng ánh mắt mình lên người Kim Ti, bình tĩnh nói.

Kim Ti chớp chớp mắt, lắc đầu nghi hoặc: - Kim Ti không biết.

- Ăn thịt sói!

Thường Nhạc cười vô tư, thân hình cao to thon dài đã chui vào trong xe của Kim Ti. Trong xe Rolls Royce Big Ben và Tiểu Ben vội vàng chui ra ghế phía sau.

Cái miệng nhỏ anh đào của Kim Ti khẽ nhếch lên, sững sờ nói: - Ăn thịt sói!

Trong phút chốc, khuôn mặt xinh đẹp của cô ta lộ ra vẻ khiếp sợ. Người đàn ông như một luồng gió này, lẽ nào lại biết đạo diễn vở kịch vui này?

Đám người Thanh Lang, Dã Lang vẫn luôn im lặng ngồi trong đại sảnh.

Hôm nay sẽ tiến hành nghi thức thành lập Điểm G. Nhưng người chủ nhân của nghi thức không đến. Trên mặt Thanh Lang không có biểu cảm gì, mà

https://thuviensach.vn

Dã Lang có vẻ nôn nóng.

Bang Dã Lang gần như dốc toàn lực xuất quân. Hơn năm trăm người được bố trí dày đặc ở biệt thự xung quanh. Chỉ cần gã mệnh lệnh thì ngay cả Thường Nhạc là thần tiên cũng khó có thể chạy thoát.

Cũng chính bởi vì như vậy Dã Lang mới lo lắng bất an, gã lo lắng nếu như Thường Nhạc không đến, vậy thì sự bố trí của mình sẽ chẳng có ý nghĩa gì.

- Các vị đến sớm thế, thật là nể Thường Nhạc tôi quá!

Lúc tiếng uể oải của Thường Nhạc vang lên ngoài cửa, mắt Dã Lang co rút lại, bộc phát ra hào quang tinh nhuệ.

Chỉ khi nhìn thấy Thường Nhạc không nhanh không chậm tiến vào thì Huyết Hổ và Kim Ti đứng mỗi người một bên trái phải. Ở đằng sau bọn họ phân hàng mười người thanh niên. Bên cạnh phân hai hàng chó không chớp mắt.

- Thường Nhạc, mày rốt cuộc đã tới!

Dã Lang vốn không thể che dấu nổi sự hưng phấn trong ánh mắt.

Thường Nhạc ngạc nhiên:

- Chẳng lẽ các người không phải là đến để chúc mừng tôi sao?

- Ha ha, bọn tao đến chúc mừng mày đây. Chúc mày sớm có ngày đầu thai! Mặt Dã Lang lộ vẻ hung ác, vung tay lên. Mười mấy người vốn ngồi trước trong đại sảnh vội vàng đứng dậy.

- Chỉ dựa vào chúng mày sao?

Thường Nhạc cười hì hì nhìn cái bọn được gọi là cao thủ này. Nụ cười trên khuôn mặt càng ngày càng thịnh vượng. Góc nhỏ như vậy của Dã Lang căn

https://thuviensach.vn

bản không phải là đối thủ của ta. Mà Thanh Lang đâu?

Cô gái vẫn luôn đứng bên cạnh, dường như đều không liên quan đến với cả sự việc. Cô ta đảm đương nhân vật gì?

- Xuất hiện hết đi!

Dã Lang lạnh lùng cười. Hướng ra phía ngoài lớn tiếng mệnh lệnh.

Cơn gió hiu hiu thổi qua. Mang theo một luồng mát lạnh. Người Dã Lang vô tình run lên một lúc. Hắn ta lại hô lớn lần nữa: - Ra đây hết cho tao!

Thường Nhạc không nhanh không chậm bước đến vị trí trung ương đại sảnh. Suy ngẫm nhìn sói hoang một cái rồi trực tiếp ngồi xuống: - Gọi tiếp đi! Tao đến xem xem, tiếng gào của Dã Lang có thể đưa ra được nhân vật như thế nào!

Dã Lang cũng không ngu. Trong chốc lát gã đã tỉnh ngộ lại. Một luồng lạnh gai cột sống bắt đầu tiến ra. Lần trước, Thường Nhạc không tự giết mình, nhưng không có nghĩa là lần này sẽ không thế.

- Ai giết Dã Lang?

Ánh mắt Thường Nhạc quắc qua đám tiểu đệ. Thần sắc cực tự nhiên nói.

- Tôi!

Tiếng của Phong vang dội nhất và cũng nhanh nhất. Nhìn thấy Thường Nhạc gật đầu, gã hưng phấn xung lên phía trước. Mười mấy thằng bảo vệ sói hoang kia nhìn nhau một cái đồng loạt hướng về phía Phong.

- Lực lượng quá nhỏ. Tốc độ nắm đấm quá chậm!

- Chân của mày nên giơ lên một chút.

https://thuviensach.vn

- Cái này nên có một độ cong thì lại càng hoàn mỹ!

- Bịch bịch.

Thân người Phong không ngừng di chuyển về phía trước. Hoàn toàn nhờ dựa vào sự vận động của thân người. Đánh bay toàn bộ những người kia.

Dã Lang mặt biến sắc. Gã thậm chí nhìn thấy rõ ràng một con dao đâm vào Phong nhưng thứ bị hủy hoại lại là dao. - Đao thương bất nhập! Trong đầu Dã Lang bất giác phàn ứng nói.

Trong nháy mắt, Phong đã đến trước mặt Dã Lang, gã cuối cùng cũng bắt đầu ra tay rồi. Nhanh như chớp, cả cánh tay thoảng qua một đường lưỡi dao sắc bén vô cùng. Chỉ cần Dã Lang không tránh thì tuyệt đối sẽ bị chém thành hai khúc.

- Dừng lại!

Trong lúc Dã Lang tưởng mình sắp chết, tiếng Thường Nhạc đột ngột vang lên. Cánh tay sung mãn sức lực kia chỉ còn cách đầu Dã Lang nửa phân.

Mồ hôi chảy từ đầu Dã Lang xuống.

Vừa rồi, bản thân không sợ, đó chỉ là vì tốc độ của Phong nhanh quá, vốn không kịp có cơ hội để sợ…

Thường Nhạc đứng dậy. Cười phóng khoáng: - Nói cho tao biết. Dương Phát ở nơi nào?

- Dương Phát!

Dã Lang nghe đến cái tên này. Thần sắc gã lộ ra một ánh hào quang rực cháy: - Thường Nhạc, nếu mày dám giết tao thì tất nhiên phải trốn chạy thủ lĩnh của chúng tao…

https://thuviensach.vn

- Dã Lang!

Dã Lang vẫn chưa nói xong thì bị Thanh Lang chặn đứng lại. Dã Lang hình như nghĩ ra việc gì đó. Người gã run lên, ngậm chặt miệng lại.

- Thú vị, thú vị thật. Chúng mày sợ Dương Phát thì không sợ Thường Nhạc tao sao?

Vẻ mặt của Thường Nhạc bắt đầu trở nên cổ quái.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 197: Kỵ Sĩ Thần Thánh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Thường Nhạc, nếu mày là kẻ thông minh thì nên biết phải làm như thế nào. Trên thế giới này có một số người ngươi không được đắc tội. Mắt Thanh Lang chăm chú nhìn chằm chằm Thường Nhạc. Từng câu từng chữ nói.

- Câu nói này nghe có vẻ rất quen! Ánh mắt Thường Nhạc nhìn hướng về phía Huyết Hổ.

Huyết Hổ lập tức tỉnh ngộ nói: - Lão đại, lần trước có một tên ngốc cũng nói một câu như thế này.

- Kết quả ra sao?

Ánh mắt Thường Nhạc lại lần nữa soi đến người Thanh Lang.

- Kết quả bị chúng ta băm cho chó ăn rồi. Huyết Hổ cẩn thận suy tư một lúc, thần sắc nghiêm túc nói.

Big Ben Tiểu Ben nhìn nhau một cái. Trong mắt chúng tràn đầy nghi hoặc:
- Sao chúng tôi không được ăn nhỉ?

- Nếu tôi không muốn đem Thanh Lang cho chó ăn. Vậy thì nên làm như thế nào? Thường Nhạc hơi khổ não cau mày.

- Thiếu gia, rất đơn giản. Trực tiếp vứt cô ta cho bọn đàn ông xử. Huyết Hổ hai mắt dâm lóng lánh.

- Thường Nhạc, mày dám…

https://thuviensach.vn

- A!

Thanh Lang chưa nói xong. Một tiếng kêu thê thảm vang lên.

Phong tiếc thương nhìn bộ quần áo của mình, có một chút buồn bực nói: - Óc của nó nhiều quá, không ngờ phun lên quần áo tôi, thật là đáng chết.

Đầu Dã Lang nát hoàn toàn rồi, chết chắc rồi.

Gã chết rồi đều không phản ứng lại. Phong rốt cuộc có lực lượng lớn bao nhiêu?

Thân hình mềm mại của Thanh Lang run lên một hồi. Cô ta bỗng cảm thấy mình đã đắc tội với một nhân vật đáng sợ. Mắt thấy Huyết Hổ từng bước từng bước lại gần. Tinh thần Thanh Lang không tự chủ trở nên lo lắng.

- Ai dám động đến Thanh Lang!

Nghe thấy tiếng này, Thường Nhạc rốt cuộc cười phá lên.

- Dương Phát, cuối cùng mày cũng xuất hiện

Bóng người trong đại sảnh chợt lóe lên. Bước chân Huyết Hổ bị chặn đứng lại. Không biết bắt đầu khi nào, bên cạnh Thanh Lang có thêm một người. Một thanh niên hết sức khiêu dâm.

- Mày là Dương Phát?

Trán Thường Nhạc bất giác cau lại.

Trong lòng hắn, đường đường là đồ đệ của Phong Thần, một thần tượng trẻ trong truyền thuyết, thì ít nhất cũng phải là một người đẹp trai vô đối, thân hình thon dài. Nhưng cái thằng dâm ô trước mặt sao chẳng thấy có liên quan đến Dương Phát trong suy nghĩ tí gì cả.

https://thuviensach.vn

- Tao chính là Dương Phát!

Ánh mắt dâm ô nhìn quét qua đám người Thường Nhạc. Bỗng nhiên kinh ngạc nói: - Chúng mày đều là cao thủ của Công Tôn gia tộc!

- Mày đừng có nói sang chuyện khác được không. Mày lấy cái gì để chứng minh mình là Dương Phát đi?

Thường Nhạc bực mình vì thần tượng trong hình dung đã bị hủy diệt rồi.

- Quả đấm!

Dương Phát dơ tay lên. Luồng khí thế che trời phủ đất kia quét qua Thường Nhạc.

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi. Loại cao thủ đẳng cấp này quả là không tầm thường. Mắt hắn hơi nhíu lại, lắc đầu tiếc nuối: - Nếu mày muốn đi ra ngoài thì rất dễ dàng, nhưng Thanh Lang bên cạnh muốn lành lặn ra đi, chỉ sợ hơi khó. Câu nói này khiến Dương Phát biến sắc.

- Thường Nhạc, mày tưởng như vậy thì có thể uy hiếp được sư phụ sao? Khuôn mặt tuyệt mỹ của Thanh Lang hiện lên chút tức giận. Nắm tay nhỏ bất giác nắm chặt lại.

- Sư phụ?

Thường Nhạc bỗng nhiên cười khúc khích. Ánh mắt ấm áp nhìn từ người Thanh Lang rồi quét qua Dương Phát. Thần sắc cổ quái nói: - Dương Phát, cô ấy là đồ đệ của mày sao?

Dương Phát lạnh lùng nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười hì hì nói: - Dương Phát, hà tất phải căng khuôn mặt thế. Ha ha. Nếu ta kể cho Thanh Lang tiểu thư câu chuyện về Tiểu Long Nữ và Dương Quá thì tin rằng cô ấy nhất định rất thích nghe.

https://thuviensach.vn

- Nói đi, mày thu hút tao ra đây rốt cuộc là vì việc gì?

Thần sắc Dương Phát vài phần bất đắc dĩ, gặp phải tên Thường Nhạc đê hèn vô liêm sỉ này, gã chỉ có thể tự trách mình xui xẻo.

- Rất đơn giản, chỉ cần mày nói ra mục đích ở đây. Chúng ta sẽ không còn liên quan gì. Thường Nhạc vẫn cười.

Nghe xong câu nói này, sắc mặt Dương Phát biến đổi. - Không được.

- Hài, chuyện Thần Điêu Hiệp Lữ quả thật tuyệt vời…

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về hướng Thanh Lang, Thanh Lang mê hoặc:

- Thần Điêu Hiệp Lữ là cái gì?

Dương Phát cắn mạnh răng. Cuối cùng chầm chậm nói: - Thực ra tao nói ra, mày chưa chắc đã tin. Tao cố ý đến đây tìm một thứ, cụ thể là gì ta cũng không rõ, nhưng sư phụ nói thời cơ đến rồi tự nhiên sẽ hiểu thôi.

- Tao tin!

Thường Nhạc không nghĩ tí gì, trực tiếp gật gật đầu.

- Sao lại tin tưởng tao? Dương Phát ngây người ra.

- Bởi vì mày là Dương Phát.

Dương Phát chăm chú nhìn Thường Nhạc. Trước khi gã rời khỏi Trung Quốc, vốn dĩ chưa nghe nói đến con người thanh niên này. Bây giờ thì đã sáng rõ cả rồi.

Nhìn hình ảnh Dương Phát và Thanh Lang rời khỏi đại sảnh, Thường Nhạc bỗng nghiêm túc nói: - Tao tin rằng kết cục của Thần Điêu Hiệp Lữ nhất định là hài kịch.

https://thuviensach.vn

- Cám ơn!

Hình ảnh của Dương Phát đã biến mất rồi. Nhưng tiếng của gã ta vẫn còn đọng lại rõ ràng bên tai Thường Nhạc.

Dã Lang đã chết, Thanh Lang và Dương Phát đã đi. Nhưng đối với Thường Nhạc mà nói, gặt hái đã đủ rồi.

Nhìn bọn người này vẫn nằm trên mặt đất rền rĩ khổ sở, Thường Nhạc bỗng chầm chậm nói: - Muốn gia nhập Điểm G thì lập tức bò đến trước mặt tao, liếm giầy.

Vừa dứt lời, những tên rên rỉ thống khổ kia vội vàng bò đến.

- Còn lại sẽ giết!

Thường Nhạc nhìn những tên vẫn còn nằm trên mặt đất. Mấy tên trên mặt sung mãn chính khí. Hắn không do dự tí nào ra mệnh lệnh.

Bọn họ có lẽ rất khí phách. Nhưng Thường Nhạc vẫn cứ không thích.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía Kim Ti. Cười lên một cách tà ác:

- Bắt đầu từ hôm nay, em sẽ giúp tôi xử lý Điểm G. Tôi hi vọng sau một tuần, cả phố Aden chỉ biết đến Điểm G.

Kim Ti kinh ngạc. Trong nước mắt đẹp cảm động lấp lánh. - Kim Ti nhất định sẽ dốc hết sức giải quyết tốt chuyện của Điểm G.

- Điểm G có phát triển được hay không. Không chỉ nhờ vào tâm mà còn cần đến sự bao dung của cô. Ánh mắt gắt gao của Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào ngực Kim Ti, nghiêm trang nói.

- Kim Ti hiểu!

https://thuviensach.vn

- Huyết Hổ, phân tán các anh em. Tôi hi vọng mọi người có thể trợ giúp Kim Ti mở rộng Điểm G trong thời gian ngắn nhất. Trên mặt Thường Nhạc mang vẻ cười tàn ác.

Vừa dứt lời, điện thoại trong túi Thường Nhạc bắt đầu rung lên.

- Nô!

Sắc mặt Thường Nhạc hơi biến đổi. Người phóng ra ngoài nhanh như chớp.

Kim Ti ngơ ngác nhìn cái hình ảnh biến mất đó, không nhịn được liền nói: - Quái vật!

Cơn gió thổi qua mặt, trong đầu Thường Nhạc tỉnh táo. Vừa rồi sau khi điện thoại rung lên thì xuất hiện một dòng chữ: “Khu chăn nuôi phía Đông ngoại ô…”

Phía sau chắc vẫn còn chữ. Rốt cuộc là ý gì?

Nông trường phía Đông ngoại ô? Hay là…

Nhận định chính xác phương hướng, Thường Nhạc bắt đầu tăng tốc gấp. Xe ở trên đường không ngừng lùi lại sau. Người Thường Nhạc bắt đầu mơ hồ đến cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Khoảng mười mấy phút sau.

Thường Nhạc đã đến phía đĐng ngoại ô.

Đông ngoại ô hoàn toàn là một bãi hoang. Cỏ dại không sức lắc lắc…

- Nô!

Tiếng Thường Nhạc xung quanh vọng lại.

https://thuviensach.vn

Mãi đến âm thanh biến mất. Vẫn không có bất cứ phản ứng nào. Thường Nhạc khẽ cau mày, nhắm mắt. Một luồng khí thoang thoảng từ người hắn lan ra.

- Ra đây!

Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc đấm mạnh xuống đất. Mặt đất vang lên tiếng kinh thiên động địa. Mặt đất kiên cố bắt đầu xuất hiện một vết nứt rộng.

Một ánh sáng đỏ từ mặt đất phóng ra ngoài. Luồng khí tà ác ập đến làm cho toàn thân Thường Nhạc cảm thấy khó chịu.

- Mẹ nhà nó!

Thường Nhạc tức giận. Bản thân lại bị luồng khí này ép chặt rồi. Hắn hơi nắm chặt nắm đấm. Không khí bắt đầu trở nên khô khan. Luồng khí ác liệt bao vây xung quanh nắm đấm hắn.

- Đánh!

Thường Nhạc ấn mạnh nắm đấm xuống đất. Nguồn sức lực điên cuồng trong nắm đấm đấm mạnh về phía khe nứt.

- Lâu lắm không gặp phải cao thủ như thế này. Đã quá!

Một âm thanh vô cùng rắn rỏi từ lòng đất truyền tới, tim Thường Nhạc bắt đầu đập căng lên. Vết nứt ở mặt đất càng ngày càng lớn, bóng đen khổng lổ từ lòng đất xông ra.

- Xác ướp!

Thường Nhạc rùng mình. Toàn thân đối phương trên dưới toàn bộ là xương cốt tạo thành. Xung quanh bộ xương cốt có một luồng khí đen bao quanh.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm Thường Nhạc khiếp sợ nhất lại là cặp mắt. Cặp mắt đó cực kỳ kỳ dị, lờ mờ lộ ra ánh hào quang đỏ kì dị.

- Tôi không phải là xác ướp. Tôi là mục sư thần thánh. Âm thanh khàn khàn dường như bị nhéo lại trong cổ người con gái, nghe ra rất chói tai.

- Mục sư thần thánh?

Thường nhạc nheo mắt lại. Cười gằn gọc lên: - Nếu ông là mục sư thần thánh thì tôi chính là con cừu lương thiện.

Cái xác ướp nhẹ lắc đầu. Cánh tay xương dựng lên: - Nhóc con lại đây giúp ta thả lỏng gân cốt.

- Thả lỏng gân cốt? Thường Nhạc quan sát tỉ mỉ xác ướp. Cái miệng chép chép động đậy: - Tôi sợ xương cốt của ông không chịu đựng được cú đánh của tôi mà tự động rụng ra, hay là thôi đi!

- Cứ việc…

Chưa nói xong, một luồng khí mãnh liệt vụt đến mặt.

Trong lúc vội vàng, xác ướp giật mình đỡ theo bản năng.

- Pừng!

Thường Nhạc lảo đảo lùi sau hai bước. Xác ướp lại liên tiếp lùi sau hơn ba bước.

- Ha ha. Hóa ra cũng chẳng ra sao!

Thường Nhạc khinh bỉ dơ ngón tay giữa lên, trong lòng lại khiếp sợ không thôi. Chính mình vừa hoàn toàn là dựa vào phương thức đánh bất ngờ dựa vào dự đoán của bản thân, còn xác ướp này ít nhất bị mình đánh tan một nửa.

https://thuviensach.vn

- Hiên Viên chân khí! Trong âm thanh xác ướp tràn đầy kinh ngạc.

Thường Nhạc kinh hồn bạt vía nhìn tên biến thái này, có năng lực chống đỡ lớn mạnh siêu cấp, vẫn có thể nhìn ra hiên viên chân khí của bản thân.

- Chạy đâu!

Trong lúc Thường Nhạc kinh ngạc, một cái bóng mỏng manh từ mặt đất chui mạnh lên. Xác ướp tức tốc lao đến chặn lại.

- Nô!

Thường Nhạc kinh ngạc. Hầu như không có bất kì một suy tư nào. Người hắn ta nhanh chóng lao đến trước mặt Nô, chặn đứng một đòn của xác ướp.

- Thiếu gia…

Bàn tay bé nhỏ run rẩy của Nô kéo chặt áo Thường Nhạc. Trong đôi mắt ướt xinh đẹp tràn đầy vẻ sợ hãi.

- Đừng sợ, không sao đâu!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 198: Mò Kim Đáy Bể

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc vỗ vỗ vào bàn tay nhỏ của Nô, nhẹ nhàng an ủi.

- Người trẻ tuổi, vì loại yêu vật này không đáng, mau tránh ra. Xác ướp nhẹ lắc đầu. Ánh hào quang đỏ trong con mắt càng ngày càng nổi lên.

- Yêu vật?

Thường Nhạc nở nụ cười tà ma: - Nếu ông muốn tiêu diệt yêu quái. Vậy thì hãy tiêu diệt bản thân mình trước đã.

- Hừ!

Xác ướp hừ một cái lạnh lùng, lập tức nói:

- Người trẻ tuổi, đừng tưởng rằng có Hiên Viên chân khí thì sẽ có thể chống đỡ được tất cả.

Giữa lúc nói chuyện, xác ướp tiến về phía trước một bước. Lơ đãng một bước dường như một luồng tiến vào trong tâm mình. Thường Nhạc hít một hơi thật sâu. Thật không thể ngờ, ở một nơi nhỏ bé này lại có thế có tên biến thái như vậy.

- Giết!

Hai tay Thường Nhạc ở phía trước biến ảo ra một góc độ kì dị, một ngọn lửa mạnh mẽ nhanh chóng phóng ra.

- Mẹ nhà nó!

https://thuviensach.vn

Con mắt đỏ của xác ướp bỗng nhiên ảm đạm lại, trong miệng bất ngờ nhảy ra mấy chữ này.

- Móa!

Thường đại thiếu gia của chúng ta cũng chuẩn bị biểu diễn một lần trước mắt Nô, cũng tại trên nửa con đường của thái giám, hắn tức giận dập ngọn lửa xuống. Phóng khoáng quay người nhìn về phía Nô.

Nô sờ sợ nhìn Thường Nhạc. Thần sắc có chút phức tạp nói: - Thiếu gia, Nô là quái vật. Người có để ý không?

- Ha ha ha ha, yêu, bản thiếu gia thích. Nếu là quỷ thì lại càng hay. Hài, vậy làm mấy chuyện lại càng đã rồi.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ cười tà ma.

Nôlúc này mới từ từ yên tâm trở lại. Nhưng vẫn có một chút lo lắng: - Thiếu gia, NôNô mang lại phiền phức cho cậu rồi.

- Nhớ kỹ. Chỉ cần là người của thiếu gia thì mãi mãi sẽ không có ai dám động vào. Trong đầu Thường Nhạc bất giác hiện ra bóng dáng của xác ướp. Lời nói của hắn hơi hơi chuyển: - Nô, bây giờ có thể nói cho thiếu gia biết rốt cục đã xảy ra chuyện gì rồi chứ!

- Thiếu gia, Nô…

Nhìn thấy thần thái do dự không quyết của Nô. Thường Nhạc đã hiểu. Hắn cười nhạt: - Tôi từ trước đến nay đều không miễn cưỡng người phụ nữ của mình. Sau này đợi ngươi sau khi cảm thấy thời cơ chín muồi thì nói cho tôi biết.

Trong con mắt NôNô lộ ra một vẻ cảm động: - Cám ơn thiếu gia!

https://thuviensach.vn

Nô đi theo phía sau Thường Nhạc. Bước đi lặng lẽ, thần sắc không ngừng biến đổi. Dường như ra quyết định gì đó rồi dứt khoát nói: - Thiếu gia, mục sư thần thánh và tôi đều đang tìm thứ giống nhau. Vì thế tôi và ông ta mới có thể gặp nhau.

- Thứ gì?

Bước chân Thường Nhạc bất giác chậm lại. Thứ mà đủ làm cho xác ướp thích thú chắc chắn không thể đơn giản như thế.

- Bộ đồ kỵ sĩ hắc ám!

Thần sắc Nô mang vài phần chờ mong.

Thường nhạc sửng sốt. Tiếp trên mặt lộ ra một nụ cười: - Cô tưởng đang chơi game online à? Bộ đồ kỵ sĩ hắc ám đều ra rồi!

- Thật mà, Nô không lừa cậu. Vĩnh viễn đối với bộ đồ khí thế hắc ám mà nói. Thực lực bất kì người nào cũng đều có thể tăng gấp bội lần. Nô cũng không ngờ rằng bộ đồ kỵ sĩ hắc ám lại có thể xuất hiện ở thành phố nhỏ này. Nô nghiêm túc nói.

Thường Nhạc nghĩ đến kỵ sĩ thần thánh, nghĩ đến Dương Phát. Bọn họ đều là cao thủ, mà lại cùng xuất hiện ở cái thành phố nhỏ này. Nếu là một sự trùng hợp. Vậy thì rõ ràng là nói láo.

Ánh mắt bắt đầu trở nên thâm thúy: - Vậy tại sao cô lại biết bộ đồ kỵ sĩ lại có ở thành phố này?

Nô cẩn thận nhìn Thường Nhạc. Thần sắc phức tạp nói: - Sau khi Nô đến đây mới tiếp nhận được thông báo, tuyệt đối không phải giả.

Thường Nhạc cũng không hỏi tiếp nữa. Những thứ này chỉ cần biết là đủ rồi. Nếu bảo vật xuất hiện ở đây thì mình tự nhiên sẽ không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Sau lần quay về trụ sở Điểm G, Thường Nhạc nhìn thấy Huyết Hổ, Kim Ti, Phong…đều ngồi đó nói chuyện vui vẻ. Hắn tà ma cười nói: - Chẳng lẽ thiếu gia ta ra ngoài liều mạng. Các người chẳng hề lo lắng sao?

- Ha ha, dựa vào thân thủ của thiếu gia, người hại được cậu trong thiên hạ căn bản vẫn chưa ra đời. Lúc Huyết Hổ nhìn thấy Thường Nhạc, hưng phấn tiến lại vỗ vỗ mông.

- Được rồi, hôm nay đến đây thôi. Mọi người cũng mệt rồi, nghỉ sớm đi!

Thường Nhạc duỗi lưng mỏi một lúc. Vừa mới cùng kỵ sĩ thần thánh chiến đấu một trận khiến cho Hiên Viên chân khí mình lại có khuynh hướng đột phá.

- Vâng! Huyết Hổ và Phong, bọn họ chuồn còn nhanh hơn thỏ. Kim Ti đi đến trước mặt Thường Nhạc, nói khẽ: - Thiếu gia, tôi có chuyện muốn nói riêng với cậu một lúc.

- Nói riêng!

Thường nhạc nhìn thân hình to lớn của Kim Ti, dục vọng bất giác xông ra. Chẳng lẽ cô ta muốn quyến rũ mình? Dù sao mình cũng là người đứng đắn, làm sao có thể tùy tiện bao gái chứ. Vả lại mới quen biết vài ngày, nuôi dưỡng nuôi dưỡng còn cần phải có thời gian…

Tuy nhiên, cô ta mà kêu khóc cần mình thì mình cũng khó mà tránh khỏi.

Nhìn Thường Nhạc tự mình nhìn chằm chằm vào đầu. Mặt Kim Ti bất giác đỏ lên. Còn đâu cái khí phách lúc mới gặp Thường Nhạc nữa, ngượng ngùng nói: - Thiếu gia, chúng ta bàn việc chính trước đã.

- Bàn việc chính trước, được thì bàn việc chính trước.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lấy lại tinh thần. Việc chính bàn xong thì phải bàn đến việc riêng rồi. Ha ha, nhất định phải bàn thật tốt.

- Thiếu gia, bang chủ Phi Kỵ cần thành viên đều là do con gái tổ thành. Cá tính bọn họ khá dã man. Tôi muốn mời thiếu gia ngày mai giành dành chút thời gian, chứng minh một lúc thực lực bản thân. Như vậy bọn họ có thể sẽ khôn ngoan hơn nhiều.

Kim Ti len lén nhìn Thường Nhạc.

Thường nhạc bất giác mỉm cười. chút tâm tư của nha đầu Kim Ti này sao mình lại không hiểu chứ: - Yên tâm. Ngày mai thiếu gia sẽ chứng minh cho bọn họ xem. Nhưng…

Thường Nhạc cố ý dừng lại một lúc. Ánh mắt rực lửa nhìn về phía Kim Ti:

- Chúng ta có nhất thiết phải trao đổi sâu hơn một lúc không. Như vậy cũng có thể thể hiện sự quan tâm của ta đối với cấp dưới.

Dùng kiểu ngữ khí này đùa giỡn thì ngay cả tên ngốc cũng có thể nhìn ra. Thân hình mềm mại của Kim Ti run lên, trên khuôn mặt lại nổi lên sắc hồng. Chiếc miệng nhỏ anh đào của cô ấy nhẹ bĩu một cái: - Thiếu gia, chúng ta vào phòng trao đổi nhé!

- Mẹ nhà nó! Mỹ nữ phương tây đúng là cởi mở thật! Nhìn thân hình siêu cấp của Kim Ti. Bên dưới Thường Nhạc đã bắt đầu có phản ứng.

Bước chân Kim Ti hơi nhanh một chút. Mà đại công tử Thường Nhạc chúng ta lại cố ý chậm lại một chút. Để cho Kim Ti điều chỉnh xong tinh thần. Như vậy mới có thể để cho hai bên giao lưu tốt hơn.

Trong lúc Thường Nhạc đi vào phòng, chuẩn bị đâu đấy cùng với bộ hạ giao lưu trao đổi, thì cả người hắn ta ngây hắn ra.

https://thuviensach.vn

Trước mắt, Kim Ti đang khỏa thân đứng trước mặt hắn. Nước da trắng như tuyết đẹp tuyệt vời. Rừng rậm bên dưới lại càng mang vẻ mê hoặc vô cùng… Ánh mắt đầy vẻ quyến rũ…

- Kim Ti, thật ra thiếu gia tôi là người đàng hoàng. Ngươi sao lại có thể quyến rũ thiếu gia như thế này! Dục vọng trong cơ thể Thường Nhạc hoàn toàn bị đốt cháy rồi. Nhưng miệng hắn vẫn trịnh trọng nói.

- Chẳng lẽ tôi đã đoán sai?

Kim Ti mê muội, ánh mắt bất giác nhìn về phía Thường Nhạc. Thần sắc bắt đầu biến đổi trở nên không tự nhiên. Nhưng khi cô tiếp xúc đến thứ có tính tiêu chí bên dưới Thường Nhạc thì khì khì cười lên một cái: - Tôi tin thiếu gia là người đứng đắn. Nhưng thiếu gia có một ngày mà trở nên đứng đắn thì không phải là người nữa rồi.

Đều đã nói đến phần này rồi. Giả vờ giả vịt nữa, Thường Nhạc sợ rằng đến hắn cũng không thể tha thứ cho bản thân. Một người lạ mặt, đôi môi nồng ấm đã ngoan cố bao trùm lên đôi môi ngọt đỏ mọng của Kim Ti.

Kim Ti căn bản không kịp phản ứng, Thường Nhạc chuyển động với vận tốc rất nhanh. Những lời nói phía dưới của cô ta đều bị lưỡi quái này bất ngờ xông vào nhấn chìm hết rồi.

Cảm giác dính dính, cô ta từ trước đến nay chưa từng thử qua. Cảm giác này lại còn rất dễ chịu, rất đặc biệt. Lúc Kim Ti hoàn toàn chìm đắm trong nụ hôn nồng cháy.

Đầu lưỡi linh hoạt của Thường Nhạc đã vươn đến chiếc môi nhỏ anh đào ngọt ngào của Kim Ti.

Tiếp đến Thường Nhạc dùng bàn tay mềm mại vuốt ve đùi ngọc ngà của thiếu nữ. Trên rồi dưới từ từ di chuyển, tay Kim Ti ôm chặt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Dường như làm cho Thường Nhạc hoàn toàn tan chảy vào trong thân thể mình. Kiểu chủ động này, kiểu liều lĩnh này làm cho Thường Nhạc càm thấy sướng ngất ngây.

Thường Nhạc tiếp tục hôn Kim Ti, bàn tay trái tà ác ôn kia đã tiếp xúc đến nơi thần bí của thiếu nữ rồi. Thân hình mềm mại của Kim Ti run lên. Tiếp đến chủ động dịch xuống phía dưới một chút khiến tay kia của Thường Nhạc lại càng thuận tiện tiếp xúc đến chỗ đó.

Cuối cùng, Thường Nhạc tiếp xúc được đến bộ phận thần bí của thiếu nữ. Hai miếng thịt lồi mềm mại vô cùng. Thường Nhạc dùng ngón tay trỏ nghịch ngợm không ngừng giữa hai miếng. Kim Ti không có cách nào nhịn nổi đành kêu lên ư ư. Kiểu rên rỉ kích thích này nhanh chóng chiếm trọn cả đầu Thường Nhạc. Loại cảm giác này khiến người đàn ông nào kháng cự được.

Thường Nhạc lúc này đã ở trong loại cảm giác này. Bên dưới đã trương lên, dường như là muốn bùng phát. Với loại kích thích này, bản năng của hắn bộc phát ra. Thường Nhạc dùng ngón tay giữa chọc mạnh vào cửa thần bí Kim Ti. Kim Ti kêu một tiếng - A! Toàn thân không ngừng co rút.

Thường Nhạc cảm thấy một dòng chảy ấm nóng trào ra ngoài. Mặt đất hắc ám dần dần bao phủ khắp tất cả. Thời khắc rung động con tim toàn ngắn như thế, sự chuyển biến nhân sinh cũng hoàn thành trong chớp mắt, ai cũng đều không có cách nào dự đoán được tương lai của mình. Mộng tưởng của người thiếu nữ trong sáng, lần đầu tiên duy nhất. Thời khắc cô ấy vừa trào đời, cô ấy tuyệt đối không thể đoán được rằng người đàn ông nào sẽ có được nó!

Trinh tiết quý giá của người con gái mãi mãi không còn tồn tại nữa!

Một thiếu nữa xinh đẹp, một người đàn ông theo đuổi đối tượng mộng ảo, ,ột thiếu nữ xinh đẹp khiến con người ta phát cuồng. Cô ấy cũng từng có vô

https://thuviensach.vn

số mộng tưởng, nhưng bây giờ những mộng tưởng đó đều từ từ rời xa bản thân. Vui vẻ mới là trong phút chốc, mới là theo đuổi vĩnh hằng!

Cơn đau đớn thân dưới đã nói rõ ràng cho cô ấy biết. Thời đại trong sáng của người thiếu nữ đã qua rồi, cô ấy đã không còn là người phụ nữ tinh khiết không tì vết nữa!

Người đàn ông bên cạnh này, hắn là tên ác quỷ trên trời phái xuống, khiến lần đầu tiên của chính mình, thực sự không chịu được sự khống chế mà đáp ứng hắn. Kim Ti cũng không kìm được tự mình cảm thấy ngượng ngùng và dị dạng.

- Kim Ti, em là người nước nào? Trong lúc tất cả đều bình tĩnh trở lại, ánh mắt dữ dằn của Thường Nhạc nhìn Kim Ti, dịu dàng nói: - Người Mỹ! Kim Ti mạnh dạn hôn lên mặt Thường Nhạc một cái.

- Móa, sau này thiếu gia ta sẽ không bao giờ tin vào lời đồn nữa.

- Tại sao? Kim Ti sửng sốt, không kìm nổi sự ngạc nhiên nói.

- Đều nói ở Mỹ tìm trinh nữ trong thiếu nữ thành niên còn khó hơn mò kim đáy bể. Bản thiếu gia lần đầu tiên với một cô gái Mỹ. Ha ha, chính là một gói hàng nguyên kiện, bảo bối, em nói xem tôi còn có thể tin vào lời đồn nữa không?

Thường Nhạc nghĩ đến hành động trúc trắc vừa rồi của Kim T, bên dưới của hắn lại bắt đầu có phản ứng.

- Thiếu gia, người ta ăn không nổi nữa rồi… Sắc mặt Kim Ti nhợt nhạt, ngại ngùng nhìn Thường Nhạc: - Người ta… dùng miệng giải quyết cho thiếu gia nhé!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 199: Đánh Chết Tôi, Tôi Cũng Không Gia Nhập Điểm G

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lưu luyến tình ái nước ngoài, như vậy chất lượng cuộc sống sẽ được nâng cao đáng kể.

Lần này coi như là có cơ hội, mình nhất định phải bổ sung lại những mất mát. Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt Thường Nhạc hoàn toàn nở rộ.

Kim Ti cảm thấy Thường Nhạc hưng phấn khác thường. Môi cô bất giác chu lên, thân hình gợi cảm như rắn nước trườn lên người Thường Nhạc.

- Ồ, Thượng đế ơi…(lược bỏ năm trăm nghìn chữ)

Sáng sớm, ánh nắng quyến rũ như bàn tay nhỏ khéo léo của người thiếu phụ, nhẹ nhàng vuốt ve trên cơ thể. Thường Nhạc mở trừng mắt, cảm thấy trên dưới toàn thân từng chỗ chân lông đều giãn nở ra.

Chiếm được thân thể trinh nữ của Kim Ti. Thường Nhạc cảm thấy Hiên Viên chân khí trong người bắt đầu buông lỏng. Dư vị này thật sự không thể tả nổi.

- Lão đại, hôm nay Kadingweisi chính thức khai giảng. Cậu phải chuẩn bị một chút chứ? Đi ra ngoài cửa thì nhìn thấy vẻ mặt Huyết Hổ hồ hởi nghênh đón.

- Chuẩn bị? Thường Nhạc hơi cau mày. Trong đầu đã xuất hiện hình ảnh của cái tên gọi là Thần kia, một nhân vật rất có ý nghĩa: - Chẳng lẽ bản thiếu gia không chuẩn bị thì không được nhập học sao?

https://thuviensach.vn

- Được, đương nhiên là được. Nhưng… hì hì, thiếu gia, có thể để đem hạ thủ cậu yêu quý nhất theo không ạ? Cơ bắp cường tráng vô cùng của Huyết Hổ lộ ra.

- Yêu quý nhất? Thường Nhạc chớp chớp mắt: - Tả Thủ có thể đến kịp không?

Ánh mắt Huyết Hổ trở nên đáng thương. Thường Nhạc hoàn toàn bị ánh mắt anh ta đánh bại: - Được thôi, bản thiếu gia đưa anh theo. Nhưng dù thế nào cũng đừng làm thiếu gia mất mặt.

Nô vì lí do hôm qua trúng đòn của kỵ sĩ thần thánh, vẫn đang trong quá trình chữa trị. Thường Nhạc đem Huyết Hổ đến Kadingweisi.

Hôm nay Kadingweisi so với ngày hôm qua, có sự khác biệt một trời một vực. Nhóm người đen nghìn nghịt, những tiếng gọi ồn ào náo nhiệt của tân sinh viên đăng ký, hội sinh viên tuyển người, tất cả đều bận rộn. Gần như tràn ngập hết mỗi tấc đất của trường.

- Hây, người anh em, chào buổi sáng!

Vẫn chưa đi xa được hai bước thì nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc. Chính là Kerry - người hôm qua bán súng lục cho mình. Góc miệng Thường Nhạc bất giác lộ ra vẻ cười.

- Hây, xin chào!

Tiếng của người anh em da đen này hơi run. Ánh mắt tránh né nhìn khắp xung quanh.

- Sao thế, không quen tôi rồi à? Chúng ta hôm qua vẫn còn nói chuyện rất tốt mà. Thường Nhạc thân thiết lại gần, vỗ vỗ vào vai Kerry, cười nhạt.

https://thuviensach.vn

Cái vỗ vai này của Thường Nhạc suýt chút nữa khiến Kerry suýt úp sấp xuống mặt đất. Trên mặt anh ta lộ ra nụ cười còn khó coi hơn cả khóc: - Lão đại, anh tha cho em được không? Em không muốn chuốc họa vào thân.

- Tôi còn tưởng chuyện gì. Thường Nhạc không nhịn được cười ha ha. - Thần còn không coi ra gì. Tôi chỉ coi như đánh một quả rắm mà thôi.

Đám người ồn ào lúc đầu lặng yên như chết.

Gần như mỗi người biết người của Thần đều dùng một loại ánh mắt cổ quái dò xét Thường Nhạc. Người muốn chết không nhất thiết phải chọn hình thức này chứ, đắc tội với Thần thì đúng là khó chịu hơn chết.

- Mẹ chúng mày! Nhìn gì mà nhìn, chẳng lẽ chưa nhìn thấy một người đẹp trai như lão đại tao bao giờ sao? Cơ bắp hùng tráng của Huyết Hổ lộ ra. Ánh mắt hung tợn quét qua xung quanh.

- Đều đã nghe rõ cả rồi chứ? Từ hôm nay bắt đầu, Kadingweisi chính thức thành lập một tổ chức chuyên giết Thần. Tên gọi là Điểm G. Bọn bây ai đồng ý gia nhập thì giơ tay. Thường Nhạc cười hì hì những thằng trên mặt đầy kinh hãi, nghiêm trang nói.

- Cái thằng này không phải biến thái mà chính là thằng điên. Gần như trong đầu mỗi người đều suy đoán như vậy.

Kerry muốn giãy ra khỏi tay Thường Nhạc. Không ngờ dùng sức hơi quá. Lúc tay ngoặt ra sau, không ngờ đúng chỗ dựng lên.

- Không tệ, không tệ. Kadingweisi còn có người thông minh. Bắt đầu từ bây giờ, cậu là người phụ trách Điểm G ở đây. Sau này sẽ có ngày Thần nào đó qùy xuống đất liếm giày cho cậu. Thường Nhạc vui vẻ cười phá lên. Nhìn ánh mắt hắn, giống như ban ân lớn như nào cho Kerry.

https://thuviensach.vn

- Người anh em, hãy tha cho tôi. Đánh chết tôi, tôi cũng không tham gia Điểm G. Kerry hồn bay phách lạc.

- Nói cho cậu ta biết, một khi cự tuyệt tham gia Điểm G thì sẽ có hậu quả gì!

Thường Nhạc uể oải nhìn về phía Huyết Hổ. Huyết Hổ tiện tay nhặt một hòn đá từ dưới đất lên. Nắm nhẹ trong tay, bột nát vụn kia theo ngón tay từ từ chảy xuống.

- Nếu có người cự tuyệt tham gia Điểm G. Tôi sẽ bóp trứng chim của kẻ đó như bóp hòn đá này. Ánh mắt hung ác của Huyết Hổ nhìn chằm chằm phía dưới của Kerry.

Hơi thở ác liệt trực tiếp ép vào mặt Kerry. Chỉ cần gã dám cự tuyệt thì bất kỳ lúc nào cũng có thể trở thành thái giám.

- Lão đại, tôi có thể suy nghĩ thêm vài ngày được không? Mắt Kerry đang không ngừng đảo.

- Bóp!

Thường Nhạc không nghĩ ngợi gì, thốt ra.

- Tôi đồng ý gia nhập Điểm G.

Toàn thân Kerry run lên, gã vẫn là lựa chọn cúi đầu trước chính nghĩa.

- Anh, anh đang làm gì đấy…Thường Nhạc là anh! Một tiếng lanh lảnh từ xa vang tới. Chỉ thấy Kelly ôm một đống đồ to đi đến.

Cô gái Pháp xinh đẹp đi theo sau cô ấy, trong tay nhỏ cũng ôm một vài tập tranh tuyên truyền.

- Em gái, cứu cứu anh!

https://thuviensach.vn

Kerry nhìn thấy Kelly giống như Columbus nhìn thấy đại lục mới, hưng phấn hoan hô lên.

- Tiểu thư xinh đẹp Lộ Đức, cả ngày không gặp. Em lại xinh đẹp hơn hôm qua rất nhiều. Thường Nhạc đã sớm vứt tên nhóc da đen sang một bên. Bộ mặt cười tủm tỉm nghênh đón.

Trước mắt bao người, Thường Nhạc tiến lên trước mặt Lộ Đức, bước chân từ từ dừng lại một lúc, chợt tăng tốc mạnh. Tiểu thư xinh đẹp Lộ Đức của chúng ta đã bị sự nhiệt tình của hắn bao trùm. Lại còn vội vàng hôn một cái lên trán cô ấy.

Động tác chào hỏi kiểu phương Tây này, tin là người nào cũng quen thuộc. Thường Nhạc vận dụng lại càng trôi chảy. Nhưng sắc mặt Lộ Đức lại đỏ lên.

Vừa rồi lúc Thường Nhạc công tử chào hỏi lễ phép trong nháy mắt đã dùng răng cắn trán Lộ Đức tiểu thư một lúc. Trên trán trắng nõn của Lộ Đức hiện rõ một hàng dấu răng đều tắp.

- Chẳng lẽ tên nhóc này không biết Lộ Đức là nữ thần trong tim Bá Vương. Bất kì người nào cũng đều không được động vào. Một tiếng thì thầm rõ rệt truyền đến tai Thường Nhạc.

Sắc mặt Thường Nhạc lập tức tối xầm xuống. Noriko xinh đẹp thì đi cùng với một thằng công tử bột. Bây giờ Lộ Đức lại được Bá Vương cho dự định gì rồi. Chẳng lẽ đường đường đại thiếu gia mình lại phải lẻ loi hiu quạnh không hay sao?

Kelly thấy không khí có hơi chút xấu hổ. Cô ấy liền vội vàng chuyển lời nói: - Thường Nhạc, sau khi anh báo danh thì giúp hội Chữ Thập Đỏ chúng tôi tuyển thành viên nhé!

https://thuviensach.vn

Mắt Thường Nhạc hơi sáng lên. Trên mặt mang nụ cười nhạt: - Làm thành viên hội Chữ Thập Đỏ, tự nhiên có nghĩa vụ thu tuyển thành viên. Phó hội trưởng Lộ Đức, em ở bên cạnh nghỉ ngơi, tất cả đều giao cho tôi.

Lộ Đức ngẩn người. Khuôn mặt tuyệt mỹ lộ sắc cổ quái: - Anh vừa đến trường học, làm sao mà tuyển được người?

- Tất cả không ở trong lời nói.

Thường Nhạc bất giác đi đến trước mặt Lộ Đức. Tay vạch ra một đường cong tuyệt đẹp, đã không tự chủ vạch sang bờ vai nhỏ bé của Lộ Đức.

- Bỏ tay thối của mày ra!

Một âm thanh lớn vang lên vô cùng đột ngột.

Thường Nhạc cau mày không vui. Xuất hiện trước mắt là một tên gần giống như đầu bò, cơ bắp toàn thân nổi lên cuồn cuộn, mỗi chỗ rõ ràng lưu trữ sức bùng nổ.

Không hề nghi vấn. Chỉ cần tên này ra một cú đấm thì tin rằng tuyệt đối có thể lên đến trên một trăm cân. Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng. Thản nhiên nhìn hắn ta nói: - Mày là Bá Vương?

- Hừ, loại tép riu như mày còn phải cần lão đại tao ra ngay sao? Trên mặt tên này mang vẻ khinh miệt. Nắm đấm khổng lồ kia đang vung lên. Mắt nhìn như sắp xông lên.

- Biến thái, Thường Nhạc là bạn của tôi. Lộ Đức bình tĩnh nói.

Nghe thấy lời Lộ Đức. Ánh hào quang hưng phấn trong mắt hơi phai nhạt xuống. Hắn giơ nắm đấm, hét về phía Thường Nhạc: - Nhóc con, coi như mày may mắn. Lần này coi như trước mặt chị dâu, tao không giết mày.

https://thuviensach.vn

Thường nhạc mỉm cười. Lần đầu tiên được con gái bảo vệ, nếu hổ vẫn cứ im lặng thì bọn họ nhất định sẽ tưởng là một con mèo ốm.

- Nói lại câu mày vừa nói một lần.

Huyết Hổ kích động xông ra. Rốt cuộc cũng tìm ra được một cơ hội, một cơ hội lộ mặt trước lão đại. Nhất định phải chứng minh mình mới là người bên cạnh được lão đại quý nhất.

- Mày tính cái gì? Biến thái hiển nhiên không để trong mắt hòn đá nhỏ Huyết Hổ trong mắt.

Huyết Hổ căn bản lười phải phí lời với hắn. Giơ nắm đấm, xông mạnh lên trên. - Bùng! Quả đấm và quả đấm to lớn kia của Biến thái vừa tiếp xúc. Cả người biến thái đều bị đánh bay ra ngoài.

- Toát mồ hôi!

Xung quanh rơi xuống một đống con mắt. Đường đường là cao thủ đệ nhất dưới tay Bá Vương. Không ngờ không chịu đựng được một đòn của đối phương. Rút cục sức mạnh của con người lạ mặt phương Đông này lớn như thế nào?

Huyết Hổ phóng khoáng đi về phía biến thái. Nhìn cái tên đang nằm trên mặt đất rên rỉ đau khổ, chân hắn hung ác dẫm lên mặt Biến thái. Cười hung ác nói: - Thế nào, giờ thì biết tao là ai rồi chứ?

- Hừ!

Biến thái khí cốt ngoan cường. Hắn hung hăng nhìn Huyết Hổ.

- Móa, tao đánh chết mày. Hỏa khí Huyết Hổ đột ngột được đốt cháy. Chân gã điên cuồng đá biến thái đi. Động tác càng ngày càng nhanh, sức mạnh

https://thuviensach.vn

càng ngày càng lớn. Người xung quanh thậm chí còn nghe được phảng phất tiếng xương vỡ vụn.

- Dừng tay!

Lộ Đức thật sự không thể nhìn tiếp được nữa liền ngăn cản nói.

Huyết Hổ lập tức dừng lại. Hắn cười hì hì nhìn Lộ Đức: - Chị dâu, tiểu đệ thu hút buôn bán cho chị.

Nghe thấy hai chữ chị dâu này. Mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ cười nhạt. Tiểu đệ làm đến trình độ này, coi như thành công rồi. Nhưng Lộ Đức lại buồn, bọn tiểu đệ của Bá Vương mỗi lần gặp mình đều với chị dâu tương xứng, mà bây giờ…

- Hừ!

Lộ Đức quay mình đi về hướng quầy hàng bên cạnh. Hiển nhiên đó là vì chuyên môn tuyển nhận thành viên mới.

- Mẹ nhà nó! Sang bên kia đăng ký. Ai không đi, ông đánh chết kẻ đó! Huyết Hổ vung nắm đấm của mình lên. Lớn tiếng kêu gào.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 200: Tiểu Bạch, Răng Của Mày Thật Đẹp!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Kerry lén lút lau mồ hôi trên đầu. Gã âm thầm vui mừng, may mắn vừa không cự tuyệt, nếu không thì mình tuyệt đối chết không đẹp mắt. Trong tâm thậm chí có một dự cảm, con người phương Đông thần bí này tuyệt đối có thực lực chống chịu Thần.

Chẳng có kẻ nào ngu ngốc lại chủ động đối đầu với họng súng.

Khải Thụy nghĩ đến đây liền giơ mạnh tay lên hét: - Điểm G hiện tại chính thức tuyển người. Ai không gia nhập thì xuống sân giống như Biến thái.

Thường nhạc vừa chuẩn bị rời khỏi, trên mặt lộ ra nụ cười kì quái. Xem ra con mắt tiểu đệ mình mới thu nhận cũng không tồi. Nhưng lại có chút hổ báo mượn oai hùm.

Ngoài hội Chữ Thập Đỏ ra, các đoàn xã lớn khác của trường học cũng đang tuyển người. Mặc dù dưới quả đấm đe dọa của Huyết Hổ, nhiều bạn học bên này vẫn đều tham gia hội Chữ Thập Đỏ và Điểm G. Nhưng so với hiện trường nóng bỏng phía xa kia thì hình như còn thiếu một chút bầu không khí.

- Huyết Hổ, chúng ta đi giúp!

Trên mặt vẫn mang nụ cười nhạt, thân hình thon dài thấp thoáng để lộ ra vẻ đẹp tao nhã, Lộ Đức nhìn Thường Nhạc không một chút lưu luyến rời mình ra. Khuôn mặt xinh đẹp bất giác nổi lên một chút hoang mang.

“Tiệt Quyền Đạo!”

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy tấm biển dựng ở đó không xa. Nụ cười Thường Nhạc càng ngày càng nở rộ, tên công tử bột kia làm ăn cũng không tồi mà.

- Đừng đẩy, đừng đẩy. Các bạn xếp hàng đăng ký.

Trên khuôn mặt trắng của Phú Quý công tử lộ ra nụ cười đắc ý. Xem ra năm nay lại bội thu rồi, chắc phải có một khoản thu nhập không nhỏ. Trong lúc hình ảnh Thường Nhạc đi vào tầm ngắm của gã thì nụ cười trên khuôn mặt Phú Quý công tử đông cứng lại.

- Tiếp tục, tiếp tục nào!

Thường Nhạc cười hì hì đi tới, vẻ mặt giống như nhìn thấy bạn cũ của mình. Những tên bên cạnh đều đang thì thầm đoán. Có thể ngồi ngang hàng cùng Phú Quý công tử chắc phải là thần thánh phương nào?

- Ai dà… Tiểu Bạch, răng của mày thật đẹp! Mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, không kìm nổi thốt lên lời tán dương. Huyết Hổ bên cạnh cẩn thận đánh giá răng Phú Quý công tử, trong tâm âm thầm nói: - Cũng chẳng ra sao.

Mà sắc mặt Phú Quý công tử của chúng ta lại hoàn toàn thay đổi rồi. Chắc là đau ở đâu, Thường đại thiếu gia sẽ làm ở đó. Gã hít sâu một hơi: - Thường Nhạc, mày đừng ăn hiếp người quá đáng!

- Ăn hiếp? Tao có ăn hiếp mày không? Tao chỉ là khen răng mày đẹp, chẳng lẽ như thế cũng là sai sao? Thường Nhạc nhún nhún vai vô tội cười hì hì nói.

Phú Quý công tử bất giác nắm tay lại. Nhưng nghĩ đến cảnh tượng ngày hôm qua, gã lại buông lỏng nắm đấm ra. Nhìn thăm thẳm Thường Nhạc: - Xem như mày lợi hại. Chúng ta đi!

https://thuviensach.vn

Những tên thủ hạ thành viên Tiệt Quyền Đạo đi theo sau Phú Quý công tử, ỉu xìu chuồn khỏi nơi này. Mà đội ngũ kia vẫn xếp hàng ở đó. Thường Nhạc cười hì hì vẫy vẫy tay: - Mọi người tiếp tục. Huyết Hổ bảo Kerry mang vài người đến đây. Đừng đẩy, đừng đẩy. Mọi người từ từ xếp hàng đăng ký!

- I phục You!

Huyết Hổ ba chân bốn cẳng chạy về phía Kerry, nà Thường Nhạc đại thiếu gia của chúng ta tiếp tục đi về phía sân tuyển nhận dưới. Trên mặt vẫn mang nụ cười tà ác.

Người bên này nhiều hơn, náo nhiệt hơn so với bên kia. Mà nam sinh còn nhiều hơn hẳn nữ sinh. Những người kia hai mắt sáng lên nhìn về phía trước.

- Chẳng lẽ bên này có mỹ nữ?

Tinh thần Thường Nhạc hơi dao động. Khóe miệng lộ ra nụ cười suy ngẫm. Bước chân bất giác trở nên nhanh hơn.

- Em gái Noriko!

Tiếp xúc với khuôn mặt phương Đông hoàn mỹ kia. Trên mặt Thường Nhạc bất giác hiện ra một nụ cười nhạt.

Noriko đang cúi đầu điền danh sách tên:

- Người tiếp theo, mời đăng ký!

- Thường Nhạc!

Tay Noriko hơi run một lúc. Bút trong tay không khống chế nổi rơi xuống đất. Cô sợ hãi ngước đầu lên: - Anh… Anh muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

- Đăng ký!

Thường Nhạc bất giác cau mày đúng lúc. Người con gái này sợ mình, đây không phải là một chuyện tốt.

Ánh mắt Noriko bất giác nhìn hướng về phía Phú Quý công tử.

Thường Nhạc cười: - Không phải nhìn nữa. Công tử răng giả kia đã cụp đuôi cút xéo rồi. Nói lời từ đáy lòng, tôi rất yêu thích em. Như thế nào nhỉ? Vứt cái đồ vô dụng kia đi, theo tôi, thế nào?

Noriko khinh bỉ nhìn Thường Nhạc, lạnh lùng nói: - Không bao giờ!

Cô thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi. Người đàn ông như vậy, mình đắc tội không nổi. Tóm lại có thể trốn tránh. Thường Nhạc nhìn bóng dáng nhỏ nhắn dần dần biến mất. Trên mặt bất giác lộ ra nụ cười tà ma: - Cô gái, càng khó nắm được, mới càng thú vị!

Huyết Hổ đã ba chân bốn cẳng chạy lại. Sau lưng hắn là vài thành viên mới thu nhận của Điểm G. Lập tức kéo rời vị trí ở đây, bắt đầu tuyển người.

- Lão đại, có muốn tôi trói cô gái vừa nãy lại đưa đến trước mặt cậu, để cậu chơi cho đã! Huyết Hổ nhìn theo ánh mắt của Thường Nhạc, lập tức đứng dậy.

- Văn minh, nhã nhặn, có tố chất!

Thường nhạc gõ mạnh hai phát vào đầu Huyết Hổ.

- Xin hỏi anh có phải là Thường Nhạc không?

Một đứa gầy yếu trong tay cầm một bức thư tiến đến.

- Chính là tôi! Thường Nhạc thản nhiên nhận lấy bức thư. Nhìn thấy hai chữ bằng máu đỏ ở mặt trên, hắn bất giác mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Huyết Hổ liếc qua. - Thư khiêu chiến. Trong lòng hắn nghĩ thầm: - Thằng ngunào nhỉ?

Trong khuôn viên trường Kadingweisi, có một võ đài màu đen. Ở đó chuyên dành cho những kẻ quyết đấu sinh tử với kẻ thù. Hình thức quyết đấu của bọn họ rất nhiều: đấu võ, đấu văn, vân vân, các loại các kiểu hình thức.

Đương nhiên, cứ là người vào võ đài màu đen thì bọn họ hai bên đều tán đồng việc chọn phương thức thi đấu. Những người khác đều không được tham dự. Đồng nghĩa, ở trên võ đài màu đen, bất luận bên nào thất bại cũng đều phải chịu sự làm nhục của kẻ chiến thắng. Bên thất bại không được phái người đến giúp đỡ.

Thường nhạc không ngờ rằng tên công tử bột này lại có sự can đảm này. Chuyện thật là thú vị. - Thư khiêu chiến này tôinhận rồi. Tiện thể bảo nó tắm rửa sạch sẽ một chút.

Mở thư khiêu chiến, một hàng chữ ngay ngắn bên trong: - Trò chơi đĩa quay chết chóc!

- Hay!

Mắt Thường Nhạc hơi hơi sáng. Kiểu trò chơi này mà công tử răng giả cũng có thể nghĩ đến, thật là thiên tài. Gã chắc hẳn đang tự đánh cược may mắn với bản thân. Nhưng gã dường như đã không hiểu một chuyện, vận may của Thường đại công tử vẫn luôn rất tốt.

- Đáng chết. Nó lại muốn quyết đấu với Thường Nhạc. Trong một biệt thự xa hoa, quả đấm của Thần đấm mạnh lên bàn. Sắc mặt hết sức âm trầm nói.

Thông tin này đến thật sự bất ngờ quá, bản thân luôn bận rộn với những thứ như vậy. Mà sơ suất đi chuyện của Thường Nhạc và em trai mình… Thường Nhạc… con người trẻ tuổi phương Đông thần bí này, một trong

https://thuviensach.vn

những người thừa kế quan trọng trong ngũ đại gia tộc. Nhân vật có thể làm cho Tư Đồ Lôi Minh nhìn bằng con mắt khác, thì không đơn giản!

Dựa vào một loại trực giác, cuộc đấu giữa em trai mình và Thường Nhạc, người thất bại cuối cùng chắc chắn là em trai mình.

- Thần, hãy để em đi giết hắn. Cuộc đấu sẽ không cần phải tiến hành nữa. Khuôn mặt của Mộ Dung Quỷ Linh xinh đẹp nở nụ cười lạnh lùng. Kỳ hạn một tháng đến thật nhanh. Thường Nhạc chỉ có thể chết trên tay mình.

Thần khẽ lắc đầu, khe khẽ nói: - Đối phó với Thường Nhạc, chúng ta còn phải lên kế hoạch tìm cách tốt. Quỷ Linh, em lập tức mang ít đồ đi tìm Tiểu Dã Quân. Tin rằng anh ta có thể làm vụ làm ăn này.

Chân mày Mộ Dung Quỷ Linh cau lại không nhẹ, cuối cùng vẫn là chầm chậm gật đầu.

Một màn đêm hắc ám đã lặng lẽ bao trùm Thường Nhạc. Mà Thường đại thiếu gia của chúng ta vẫn bận rộn trong đó. Người đến Điểm G đăng ký càng ngày càng nhiều.

Hiển nhiên, thông qua sự vận động cơ bắp của Huyết Hổ, những tên thông minh kia lập tức có sự lựa chọn thông minh.

Trong tay Thường Nhạc cầm một danh sách dầy dầy. Hễ là thành viên gia nhập Điểm G thì đều gia nhập hội Chữ Thập Đỏ. Hắn trực tiếp đi về phía Lộ Đức. Mà Kerry mang khuôn mặt sùng bái lại đi theo sau hắn.

Đi theo lão đại như vậy thì đến đi bộ cũng có nhiều tinh thần.

Mặt Thường Nhạc vẫn luôn cười, lúc nhìn thấy Lộ Đức thì nụ cười kia mới dần dần biết mất. Ngồi bên cạnh Lộ Đức là một người đàn ông, một người đàn ông Pháp toàn thân đều tràn ngập hơi thở lãng mạn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không thể không thừa nhận. Tên này ở phương diện nào đó vẫn xuất sắc hơn mình. Nhưng gã có xuất sắc nữa cũng không nên đặt bàn tay thối đấy lên vai Lộ Đức.

Nhìn thấy cảnh Lộ Đức cười nói vui vẻ với thằng kia, sắc mặt Thường đại thiếu gia càng âm u hơn. Mình mới rời đi một lúc, cô ấy đã bắt đầu dụ dỗ thằng khác. Đúng là đồ thay lòng đổi dạ.

- Lão đại, có cần tôi xông lên đánh cho thằng này một trận? Huyết Hổ cuộn áo, xem tình hình chuẩn bị xông lên.

- Anh xem rồi xử lý đi!

Thường Nhạc không muốn phá hoại hình tượng sáng đẹp của mình trong lòng Lộ Đức. Huyết Hổ nghe thấy câu này, tiến về phía trước gọi oang oang.

Quang Minh và Lộ Đức đang nói chuyện vui vẻ thì bỗng cảm thấy một luồng khí kinh khủng hướng về phía mình. Lòng gã chợt lo lắng theo bản năng ôm Lộ Đức sang một bên.

Động tác nhanh như cắt, hiển nhiên Quang Minh cũng không phải là một tay vừa. Huyết Hổ lại nổi nóng, nắm tay dựng lên: - Nếu là thằng đàn ông thì mày cấm được tránh!

- Tôi là Quang Minh. Giữa chúng ta có thù oán không?

Thần sắc Quang Minh kinh ngạc nhìn đại hán phương Đông kiện tráng trước mắt này.

Miệng Lộ Đức mấp máy: - Huyết Hổ, anh muốn làm gì?

Huyết Hổ nào quản nhiều thế, dựng nắm đấm đánh lại lần nữa. Quang Minh theo bản năng xuất một đòn.

https://thuviensach.vn

- Bịch!

Hai bên lùi sau cách nhau hai bước. Kết quả vẫn cân tài cân sức.

Huyết Hổ hưng phấn, lâu lắm không tìm được đối thủ như này rồi. Lần này nhất định phải đánh cho gã đến cả vợ cũng không nhận ra. Tinh thần Quang Minh thắt lại.

- Tao giết!

Huyết Hổ hét to lên. Mà người chẳng dịch chuyển tí nào.

- Đồng chí Huyết Hổ, tôi đã sớm nói với anh rồi mà. Trong trường học phải nhã nhặn, phải có tố chất. Sao anh vừa mới thấy người đã hô giết. Âm thanh nghiêm trang kia của Thường Nhạc vang lên bên tai Huyết Hổ.

Tinh thần chiến đấu trên người Huyết Hổ lập tức biến mất.

Mà Thường Nhạc lại nhìn Quang Minh với khuôn mặt hàm ý cười: - Rất xin lỗi! Vừa rồi tiểu đệ của tôi nhất thời lỗ mãng. Không gây ra tổn hại gì đến các hạ chứ?

Quang Minh ngẩn người, nhìn người đàn ông phương Đông đẹp trai trước mắt này, không kìm được nói: - Cậu chính là Thường Nhạc người tiếp nhận thư khiêu chiến của Phú Quý công tử sao?

Lần này coi như là có được cơ hội, mình nhất định phải bổ sung lại mất mát. Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt Thường Nhạc hoàn toàn nở rộ.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Chẳng lẽ không giống sao? Trên mặt Thường Nhạc vẫn treo lên nụ cười thản nhiên, Huyết Hổ thấy lão đại không ngờ lại xây dựng quan hệ với đối phương, miệng gã giật giật, thành thật lui về sau Thường Nhạc.

Biến hóa rất nhỏ này khiến Quang Minh thầm kinh hãi, người trước mặt rốt cuộc là hạng nhân vật gì mà lại có được một tiểu đệ uy mãnh như này.

- Thường Nhạc, cậu không nên đồng ý đấu với công tử Phú Quý, như vậy cậu sẽ rất nguy hiểm. Lộ Đức nhăn mày, bình thản nói.

- Vì sao? Chẳng lẽ cô lo lắng tôi bị thương? Ha ha, vậy rất cảm ơn cô, nhưng vì cô, tôi nhất định sẽ không thua đâu. Thường Nhạc thâm tình nhìn Lộ Đức.

Quang Minh nghe được thì miệng kinh sợ mắt ngẩn ngơ, em mình từ khi nào thì có liên quan đến Thường Nhạc chứ?

Lộ Đức bĩu môi, hơi khinh thường nói: - Anh bị thương hay không thì liên quan gì tới tôi? Tôi chỉ là lo lắng anh sẽ liên lụy hội Chữ Thập Đỏ chúng tôi mà thôi.

- Em không nên nói như vậy. Quang Minh bước lên trước một bước, ưu nhã vươn tay nói: - Rất vui khi gặp cậu, tôi là Quang Minh – Hội trưởng Hội Chữ Thập Đỏ, hy vọng hội Chữ Thập Đỏ vì sự gia nhập của cậu mà có thể lớn mạnh lên.

Huyết Hổ ở bên cạnh nghe xong âm thầm kinh hãi, may là vừa rồi mình chưa dùng toàn lực, nếu không lão đại thực sự sẽ đuổi ngược mình, cuộc

https://thuviensach.vn

sống sau này của mình sợ rằng sẽ rất khổ sở.

Thường Nhạc không ngờ ông em Quang Minh lại nhiệt tình như vậy, trên mặt hắn không tự chủ lộ ra nụ cười thản nhiên: - Yên tâm, tương lai không lâu của hội Chữ Thập Đỏ, nhất định sẽ lớn mạnh dưới sự nỗ lực của cộng đồng chúng ta.

Tay khi vừa tiếp xúc với tay của Quang Minh, Thường Nhạc thoáng chấn động, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười nhạt. Hắn dùng thứ âm thanh gần như bé không thể nghe thấy nói: - Không ngờ chúng ta cùng là một loại người.

Đồng tử của Quang Minh co rút lại, mà Thường Nhạc lại buông lỏng tay ra, miệng hơi động một chút. Quang Minh lập tức tỉnh ngộ, gã kinh hãi nhìn Thường Nhạc, bản thân mình che dấu đã đủ rồi, vì sao hắn còn có thể nhìn ra chứ?

Nhìn thấy biến hóa trên sắc mặt của Quang Minh, Lộ Đức vô cùng kinh ngạc, anh trai cô luôn là người gặp chuyện đều không hoảng hốt, lần này tại sao lại như vậy? Nghĩ đến vừa rồi Thường Nhạc bắt tay với anh trai, lẽ nào Thường Nhạc yêu thích thứ kia?

Lại tiếp xúc với nụ cười tà ác của Thường Nhạc, Lộ Đức càng khẳng định ý nghĩ trong lòng. Nhân vật ưu tú như vậy, thật đáng tiếc…

- Quang Minh. Kẻ nhát gan như mày, có dám cá một lần với tao không?

Ngay khi Thường Nhạc rất có ấn tượng tốt với Quang Minh, một âm thanh vô cùng đột ngột bỗng nhiên vang lên, chân mày Thường Nhạc lơ đãng nhíu lại.

Người Nhật Bản, một tên thanh niên Nhật Bản xuất hiện, con người màu đen trong mắt tràn đầy vẻ ngạo nhiên, dường như không để bất cứ kẻ nào vào mắt.

https://thuviensach.vn

Ngay cả người thượng đẳng trong trường Kading, đường đường là Hội trưởng hội Chữ Thập Đỏ gã cũng dám đối đãi như vậy, điều này có thể chứng minh, đây hẳn là một tên Nhật Bản kiêu ngạo tư bản ngông cuồng.

Người tuy kiêu ngạo, ngông cuồng, nhưng là do bộ dạng khá dâm loạn, vì vậy ngẫu nhiên nhìn qua có thể thấy gã là một tên dâm loạn tiêu chuẩn, đi theo bên cạnh còn là hai gã đàn ông phương Đông.

Một khuôn mặt không biểu tình, dường như mỗi người trong thế gian đều nợ tiền gã. Mà một người lại có khuôn mặt tươi cười, dường như mỗi người trong thế gian đều là chủ nợ của mình.

Nhưng, dựa vào một loại trực giác, hai người kia tuyệt đối là cao thủ, hơn nữa thực lực không hề kém cỏi hơn cao thủ dị năng Huyết Hổ.

- Sakata, yêu cầu mở miệng sạch sẽ chút. Quang Minh dùng sắc mặt lạnh lùng nhìn người đàn ông dâm loạn.

- Nếu muốn khiến tao không tìm mày làm phiền nữa, hoặc là đen tiểu thư Lộ Đức xinh đẹp kia tặng cho tao để làm ấm giường, hoặc là cá cược với tao. Tùy mày lựa chọn. Ánh mắt Sakata sỗ sàng quét qua bộ ngực cao ngất của Lộ Đức, yết hầu chuyển động lên xuống. Mỹ vị như vậy, bản thân căn bản thèm nhỏ dãi đã lâu, lần này nhất định không thể bỏ qua.

- Sakata, có phải mày chán sống rồi không, ngay cả người phụ nữ của lão đại chúng tao cũng muốn cướp! Một âm thanh hơi khàn khàn vang lên từ phía sau Sakata.

Tiếp xúc với khuôn mặt suýt biến dạng kia, trên mặt Thường Nhạc không tự chủ lộ ra nụ cười thản nhiên, giờ nhìn lại thằng nhóc biến thái này, quả thật đẹp trai hơn vừa rồi rất nhiều.

Nụ cười quỷ dị kia lóe qua trong đầu Sakata, thân hình gã run rẩt, nhưng nghĩ đến hai gã cao thủ bên cạnh mình, gã mạnh mẽ chấn hưng tinh thần: -

https://thuviensach.vn

Bá Vương là cái chó gì… báu vật động lòng người như Lộ Đức là thứ kẻ đó có thể có được sao.

- Tao thấy da chó của mày chắc là ngứa rồi.

Tuy rằng sau khi bị Huyết Hổ đánh động tác nhìn qua thoáng hơi bất lợi, nhưng cũng đủ để đối phó với kẻ dâm loạn kia. Nhưng Biến thái vừa đến trước mặt người đàn ông dâm loạn kia, nắm tay còn chưa kịp đưa lên đã cảm thấy chỗ cổ bị xiết chặt.

Thân hình to lớn bị tên thanh niên mặt lạnh kia nhấc lên.

Tốc độ vô cùng nhanh chóng, động tác liên tục lưu loát kia khiến ánh mắt Thường Nhạc sáng lên: - Cao thủ, cao thủ tốt như vậy lại đặt vào tay tên dâm ô kia, quả là lãng phí tài nguyên.

- Cái tên ‘liếm’ gì kia, có thể bảo thủ hạ của mày bỏ tay xuống không?

Thường Nhạc không nhanh không chậm bước về phía trước nửa bước, hai gã cao thủ bên cạnh Sakata đồng thời biến sắc, Sakata căn bản không coi Thường Nhạc là thứ gì bây giờ thấy hắn không ngờ chủ động trêu chọc mình, gã châm chọc mỉm cười: - Mày tính là thứ gì…

Ba~~

Lời còn chưa nói hết, Sakata cảm thấy trên mặt truyền đến đau đớn, không ngờ đã bị Thường Nhạc tặng một cái tát vang dội.

- Móa! Sakata vô cùng giận dữ.

BA~ — BA~!

Cái tát lần này càng vang dội hơn, chỉ thấy cả người Sakata đều bị Thường Nhạc nhấc bay lên, thân hình nặng nề đập xuống mặt đất, khuôn mặt dâm loạn lập tức sưng phồng lên.

https://thuviensach.vn

Tiếp xúc với khuôn mặt cười như ác ma của Thường Nhạc, Sakata cuối cùng cũng cảm thấy sợ hãi.

- Biết bản thiếu gia vì sao nhìn mày không vừa mắt không?

Thường Nhạc mỉm cười đi về phía Sakata.

Hai gã vệ sĩ kia rất nhanh chóng lao đến, mà Huyết Hổ và Quang Minh gần như đồng thời một trái một phải chắn trước mặt bọn họ, loại phối hợp ăn ý này khiến nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng tươi hơn.

Sakata thần sắc kích động nhìn Thường Nhạc: - Tao và mày không thù không oán… sao mày phải làm vậy với tao?

Thường Nhạc đưa đầu thấp xuống, thần sắc ưu nhã nhìn Sakata, trong một cái chớp mắt, hắn nhổ một bãi nước bọt bao trùm mặt Sakata, từ từ mở miệng nói: - Hận thù giữa chúng ta là không chết không ngừng!

Nước bọt chảy xuống từ mặt Sakata, thân hình Sakata run rẩy mạnh: - Mày… mày rốt cuộc là có ý gì?

- Liếm sạch nước bọt đi đã.

Giày của Thường Nhạc trong lúc nước đã dẫm mạnh lên tay Sakata, sức mạnh tăng lên, tiếng xương cốt bị gãy vô cùng đột ngột truyền vào tai mỗi người.

Mà Thường Nhạc lại khẽ nhắm mắt lại, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên và thái độ hưởng thụ: - Âm nhạc tuyệt vời sắp bắt đầu rồi!

- A!

Sakata hét lên tiếng hét thê thảm như giết heo.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, mày dựa vào… dựa vào sức mạnh để đánh bại tao, nhiều nhất là hữu dũng vô mưu! Sakata mặc dù đang gọi thủ đoạn, nhưng miệng vẫn không phục kêu la.

- Hả?

Động tác của Thường Nhạc không tự chủ chậm lại, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Sakata, - Nói một chút coi, mày muốn chết kiểu như nào?

Tiếp xúc với ánh mắt như Tử thần kia, thân hình Sakata run mạnh lên, nhưng gã đã đi tới một bước này, căn bản không nghĩ sẽ quay đầu lại, ngạo nghễ nói: - Tao muốn chơi cổ phiếu với mày, nếu mày đánh bại được tao, bất kể làm chuyện gì tao đều đồng ý!

- Thật không?

Thường Nhạc cúi đầu bắt đầu suy tư. Quang Minh thì khẽ biến sắc, không tự chủ mở miệng: - Thường Nhạc, cậu ngàn vạn lần đừng mắc mưu, kỹ thuật đầu cơ cổ phiếu của gã rất cao, cậu căn bản không phải đối thủ của gã.

Thường Nhạc nhìn Quang Minh, cười nhạt một tiếng: - Yên tâm, tôi sẽ cho gã hiểu được tư vị nhảy múa với Tử Thần. Nhìn thân hình chật vật của Sakata, nụ cười trên mặt Thường Nhạc hoàn toàn hiện ra.

- Anh, chúng ta đi thôi! Lộ Đức cũng không vì Thường Nhạc ra mặt giúp Quang Minh mà thay đổi quan niệm với hắn, cái trán trắng nõn của cô không tự chủ nhíu lại.

- Ừ, Thường Nhạc, xin hỏi cậu buổi tối có thời gian không? Quang Minh vừa gật đầu vừa nhìn thật sâu Thường Nhạc, trong con ngươi màu lam tràn đầy sự mong chờ.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc không tự chủ dừng lại trên người Lộ Đức, hắn tà cười nói: - Có, hơn nữa có rất nhiều thời gian!

- Được, vậy chúng ta 8 giờ tối ở quán bar Sir gặp mặt.

- Ok!

Nhìn hai an hem dần dần đi xa, sắc mặt của Thường Nhạc dần trở nên quỷ dị: - Thật không ngờ, bọn họ chính là một chi thần bí ngày xưa, nếu bọn họ biết Kỵ sĩ thần thánh ở thành phố Khải Đinh, không biết sẽ có phản ứng gì?

Trò chơi càng ngày càng phấn khích.

Đương nhiên, trong trò chơi này, Thường Nhạc vẫn có chút tiếc nuối, ở chỗ thần bí này, cách xa vùng thế lực của mình, muốn thu được một phần tin tức thật sự rất khó.

- Huyết Hổ, nhất định phải đẩy nhanh tốc độ thâu tóm bốn phía thế lực, và chọn ra người linh hoạt giữa Điểm G gia nhập vào trong tổ Ám, bản thiếu gia cũng cần một đôi mắt linh mẫn nhất.

- Vâng!

Trong ánh mắt hưng phấn của Huyết Hổ càng ngày càng tràn đầy hào quang, ý vị này có nghĩa là bản thân lại có thể xông pha chiến đấu rồi.

Nhìn phản ứng của Huyết Hổ Thường Nhạc lại có chút nhức đầu, hai gã tâm phúc tướng yêu Huyết Hổ và Tả Thủ này, Tả Thủ giỏi về tâm kế, mà Huyết Hổ là dựa vào sức mạnh dã man.

Nhưng cùng với sự lớn mạnh của Điểm G, Huyết Hổ dẫu gì cũng là nhân vậy lớn, mỗi lần đều là tên tiểu đệ này liều mạng ông về phía trước, quả thực có tổn hại đến hình tưởng của nhân vật lớn, bản thân mình nói nhiều lần rồi, một chút hiệu qủa cũng không có.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời đã chiếu đến đỉnh, Thường Nhạc nghĩ đến những lời Kim Ti nói hôm qua, hắn không tự chủ mỉm cười.

Lotus HUGHGU trắng như xoáy gió chạy trên đường phố thành phố Khải Đinh, tín hiệu đèn xanh đỏ lóe lên kia căn bản không có chút tác dụng gì với nó.

Đằng sau chiếc xe Lotus HUGHGU trắng kia là mấy chiếc xe cảnh sát: - Móa, xem bản thiếu gia cắt đuôi chúng như nào đây!

Trong ghế xe truyền đến tiếng hoan hô hưng phấn của Thường đại thiếu gia, chỉ thấy gió xoáy lúc đầu trong chớp mắt đã biến thành tia chớp. Chiếc xe cấp tốc lao tới ở ngã tư không ngờ lại mãnh liệt lao dừng lại.

- Oh my god!

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này đều phát ra tiếng thán phục, đây quả thực quá điên cuồng, quả thực đang đùa bỡn với Tử thần. Xe vừa mới tiếp xúc với mặt đất thì vội vàng nhanh chóng lao về phía trước.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 202: Chúng Ta Đều Là Sói Đội Lốt Cừu!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Kim Ti và hai mươi bốn thành viên nòng cốt ở trong một khi mua bán xe máy lớn chờ Thường Nhạc xuất hiện, nhìn thời gian, 11 giờ 59 phút, trên đường cái căn bản không có bóng dáng chiếc xe nào.

- Chị cả, chị nói tên nhóc kia rốt cuộc là có đến hay không? Một thiếu nữ ăn mặc cực kỳ thời thượng không kiên nhẫn kêu la đầu tiên.

- Đúng vậy, hắn không phải là kẻ nhát gan đấy chứ!

Một thiếu nữ trên lỗ mũi có một viên kim cương màu lam, khuôn mặt cực kỳ đáng yêu chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn cười hì hì nói.

- Không, anh ta nhất định sẽ đến đúng giờ.

Tuy vẫn chưa nhìn thấy người, nhưng trong lòng Kim Ti không có chút nghi ngờ, chính trong lúc nói chuyện, một đường sáng màu trắng như tia chớp hiện ra trong tầm mắt cô.

- Oa, nhanh quá!

Thiếu nữ đầu tiên không kìm nổi kêu la lên, trong khoảng thời gian chỉ bằng cái nháy mắt, chiếc xe lăng không lao tới, vững vàng đỗ trước mặt các cô.

Dưới chiếu rọi của mặt trời, thân xe tản ra ánh hào quang chói mắt, ngay sau đó cửa xe mở ra, đập vào tầm mắt các cô đầu tiên chính là gương mặt anh tuấn đẹp trai và phong độ, khí chất cao quý và tao nhã, trong ánh mắt

https://thuviensach.vn

thản nhiên có cảm giác tang thương gần như kích thích trái tim mỗi một thiếu nữ ở đó.

Huyết Hổ theo sát phía sau xuất hiện.

Thân thể cường tráng đã nói cho mọi người một cách rõ ràng, trong cơ thể gã tràn đầy lực bộc phát, bất cứ lúc nào cũng có thể xé nát kẻ địch trước mắt.

Tổ hợp cương nhu, quả thực trở thành một đôi hoa mắt nhất.

- Nhóc, cậu là lão đại của chúng tôi sao?

Thiếu nữ trên mũi khảm ngọc xanh cẩn thận đưa mắt đánh giá Thường Nhạc, rất cảnh hỏi han.

Kỳ thật cùng thời gian đối phương đánh giá chính mình, Thường Nhạc cũng đang quan sát nhóm thành viên Phi Kỵ này, và dùng thời gian ngắn nhất để định nghĩa các cô. Một đám này hoàn toàn là do các thiếu nữ phản nghịch tạo thành đội ngũ, thứ các cô có là dã tính và tiền vàng.

Loại trò chơi này căn bản không phải thứ mà gia đình bình thường có khả năng thừa nhận, cũng chính bởi vì như vậy, toàn bộ thành viên Phi Kỵ thật sự mới có hai mươi bốn người, mỗi người đều có thứ đặc sắc riêng của mình.

- Tôi chính là lão đại hiện tại và tương lai của các cô, các cô nhất định phải nhớ kỹ tên tôi – Thường Nhạc! Thường Nhạc mang theo vẻ tà mị và nụ cười thản nhiên trên mặt, nhưng trong giọng nói lại hàm chứa hàm súc không cho phép từ chối.

- Thường Nhạc? Nhớ kỹ cậu thì có thể, nhưng cậu nhất định phải chinh phục chúng tôi!

https://thuviensach.vn

Một thiếu nữ nhuộm tóc màu tím phồng miệng nói.

- Không thành vấn đề, các cô muốn tôi chứng minh như nào. Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ xuất hiện lên một bức tranh… Thật sự rất kích thích, hai mươi bốn người đều cởi sạch quần áo xông lên, bản thân không bại cũng khó nha!

- Vốn muốn tỷ thí kỹ thuật lái xe với cậu, nhưng vừa mới nhìn thấy kỹ thuật của cậu tốt như vậy thì thôi đi. CHúng tôi muốn xem kỹ thuật ròng rọc của cậu như nào, nếu cậu có thể siêu việt ở phương diện này hơn mọi người chúng tôi, chúng tôi liền nhận cậu làm lão đại. Các chị em, mọi người có đồng ý không?

- Đồng ý!

Hai mươi bốn cô gái hihi ha ha kêu lên.

- Ròng rọc?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị.

Toàn bộ quá trình ròng rọc rất đơn giản, từ một bên đến bên kia của đường cao tốc, chiều dài 100km. Trên đường nhất định phải có 10000 thứ không ngừng qua lại, trên đường cao tốc giao thông cực kỳ bận rộn, một một lần qua lại quả thực chính là chào hỏi cùng Tử thần.

Thường Nhạc sau khi khóa lại ròng rọng, nhìn lên nhóm các thiếu nữ hihi ha ha nói: - Bắt đầu đi!

- Anh cẩn thận một chút.

Mặc dù tràn đầy lòng tin với Thường Nhạc, nhưng Kim Ti vẫn không nhịn được nhắc nhở một câu.

https://thuviensach.vn

Bốn thiếu nữ có kỹ thuật ròng rọc không qua được cửa ở bên cạnh với tác dụng giám sát, sau khi ròng rọc trước mặt thiếu nữ này bắt đầu chuyển động, Thường Nhạc vẫn lẳng lặng ở yên nơi đó.

- Mọi người đều chuyển động rồi, sao anh vẫn chưa bắt đầu! Một thiếu nữ không kìm nổi thúc giục.

Thường Nhạc thần sắc bình tĩnh nhìn bóng dáng phía trước, tà tà cười: - Tôi nhường họ mười phút.

- Cái gì?

Bảy thiếu nữ ở bên này hoàn toàn choáng váng.

Mười phút ít nhất có thể di chuyển một phần ba chặng đường. Hắn có phải là đầu óc có vấn đề không?

Thời gian trôi qua rất nhanh, ánh mắt vốn tản mạn của Thường Nhạc dần trở nên sắc bén, chính tại thời điểm này, Thường Nhạc bắt đầu chuyển động. Nhanh như thiểm điển, khoảng chừng trong nháy mắt không ngờ chỉ lưu lại một hình bóng hư ảo.

- Trời ạ, đây là người sao?

Đó là một loại cực hạn, ròng rọc di chuyển dưới chân là ròng rọc kéo cả người, nhưng nhìn kỹ lại thì lại là cả người kéo ròng rọc, trên đường cao tốc không ngừng qua lại, không có bất kỳ sự dừng lại nào.

Loại tốc độ siêu việt kia không ngừng biến ảo, trên mặt đất chảy xuôi xuống một dòng sương khói. Đó không ngờ là kết quả của ma sát sau khi di chuyển ở tốc độ cao.

Khi tốc độ xe của bảy thiếu nữ đạt đến cực hạn thì mới miễn cưỡng nhìn thấy bóng dáng của Thường Nhạc, trong đầu các cô không tự chủ được

https://thuviensach.vn

phản ứng nói: - Đây là người sao?

Khoảng chừng năm phút, Thường Nhạc đã liên tiếp đuổi theo mười thiếu nữ, cách đó một khoảng không xa, phía trên cùng chính là Kim Ti, trên khuôn mặt Thường Nhạc không tự chủ lộ ra nụ cười tà ma.

Khó trách Kim Ti có thể ngồi trên vị trí lão đại, chỉ sợ cô cũng là dựa vào thực lực mới chinh phục được những cô gái khác.

- Bảo bối, tôi đến rồi!

Cùng với khoảng cách ngày càng gần, Thường Nhạc hô lên câu nói thường xuyên của hai người khi chiến đấu kịch liệt trên giường đêm qua.

Kim Ti đang trong quá trình cố gắng tiến lên nghe thấy câu nói này, tâm thần hơi hơi hoảng hốt, ròng rọc không ngờ lại lệch tới giữa đường, thân thể và ròng rọc trong lúc đó hoàn toàn mất thăng bằng.

- Không hay!

Chỉ thấy một chiếc xe tải lớn ở đối diện lao đến, sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, các thiếu nữ ở phía sau cũng nhịn không được thét lên chói tai, mắt thấy xe tải và Kim Ti mất đi thăng bằng đụng vào nhau.

Nhưng ngay giữa lúc này, chân Thường Nhạc nặng nề giẫm lên mặt đất, thân hình cuốn 360 độ trên không trung, vừa đúng rơi xuống bên người Kim Ti.

- Chẳng lẽ muốn cùng chết với Kim Ti?

Khi thân hình Thường Nhạc vừa đến bên cạnh Kim Ti, xe tải liền đụng tới, đám con gái trong đầu không tự chủ được phản ứng nói.

- A!!!!

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên, các thiếu nữ phát ra tiếng kêu long trời lở đất, chỉ thấy Thường Nhạc ôm Kim Ti đứng yên lặng bên cạnh đường cao tốc, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt. Dưới ánh mắt trời chiếu sáng, giống như vị thần đẹp trai và phong độ nhất thế gian.

- Tốc độ cực hạn, chẳng lẽ vừa rồi là Tốc độ cực hạn!

Kim Ti chon cái đầu nhỏ trong lồng ngực Thường Nhạc, trên gương mặt xinh đẹp hiện lên nụ cười hạnh phúc.

- Tham kiến lão đại, mong lão đại vĩnh viễn tuổi xuân, mê đảo ngàn vạn đàn ông!

Hai mươi bốn cô gái gần như đồng thời kêu lên.

Mà lời này dường như là nói cho Kim Ti trước kia, Thường đại thiếu gia của chúng ta mắt váng đầu hoa: - Mê đảo ngàn vạn đàn ông?

Sau khi xem xong toàn bộ tư liệu của hai mươi bốn người, Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện. Phía sau mỗi người các cô đều có một thế lực, có thể nói một nửa thế lực của cả thành phố Khải Đinh đều có phần của các cô hoặc ít nhiều dựa vào quan hệ của họ.

- Tài nguyên quý giá thế này nếu không cẩn thận lợi dụng, quả thật là lãng phí. Thường Nhạc không tự chủ mỉm cười.

Kim Ti động tình nhìn Thường Nhạc, người đàn ông như vậy mới là đối tượng lý tưởng trong suy nghĩ của mình, mình có nên nói cho hắn biết chuyện của gia tộc…

Vận động cực hạn vừa rồi đã khiến cả người Kim Ti đều ướt đẫm, Thường Nhạc sau khi đọc xong tư liệu của hai mươi bốn thiếu nữ quay người không ngờ phát hiện mỹ nhân bên người không ngờ không mang áo lót.

https://thuviensach.vn

Bộ ngực ướt đẫm khiến hắn nhìn thấy rõ ràng, hai khẽ núi căng cứng ánh vào mắt Thường Nhạc, dưới tấm vải dệt thượng hạng lại nổi lên hai điểm đỏ đỏ.

Hai mắt sáng ngời có thần của Thường Nhạc bị hấp dẫn không muốn rời khỏi, hai tay hắn sờ lên cái đùi trắng mịn của thiếu nữ, cảm nhận sự kiều diễm trong đó. Mồ hôi nóng quấn lấy mùi thiếu nữ thơm ngát tràn ngập vào trong lỗ mũi, hắn cảm thấy hạ thân thẳng đứng lên.

- Cục cưng, chúng ta bắt đầu đi! Kim Ti còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc chặn cái miệng nhỏ lại.

Kim Ti lúc này sắc mặt ửng hồng, rên rỉ thở phì phò, trong đôi mắt đẹp nổi lên vẻ động tình, đôi môi anh đào đỏ nhỏ ướt át, bộ ngực tuyệt vời và đường cong khiến người ta kích động dựng thẳng lên, làn da trắng nõn nhẵn nhụi trong suốt vì động tình mà thoa lên chút sắc hồng.

Thường Nhạc khí khăn tự kiềm chế, không thể tự kiềm chế, ngón tay ma quỷ lại thổi vào da thịt ôn nhu của cô dục vọng.

Một loại cảm giác hoàn toàn bất đồng với thô bạo, cảm giác mềm mại, động tình, ngại ngùng, âm thanh hưng phấn từ trong miệng đỏ của Kim Ti bay ra.

Tiếng rên rỉ động lòng người khiến Thường Nhạc say mê, thân thể như tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ trời ban khiến thân thể Thường Nhạc không ngừng cháy lên tình cảm mãnh liệt.

Xe vẫn trong quá trình tiến lên phía trước, mà người ở trong xe cũng không ngừng tiến tới, không ngừng tiến lên, mãi cho đến khi dục vọng đạt đỉnh cao nhất.

Cũng không biết trả qua bao lâu, xe mới từ từ ngừng lại. Thường Nhạc tinh thần phấn chấn nhìn trời đêm đen kịt, tám giờ kém ba phút, thời gian quả

https://thuviensach.vn

thực vừa đúng.

- Cục cưng, anh đi đây!

Thường Nhạc dịu dàng cười với Kim Ti.

Kim Ti sớm đã xụi lơ ở trong xe vô lực gật đầu coi như đáp lại. Đều nói năng lực của đàn ông phương Đông không mạnh như đàn ông phương Tây, nhưng năng lực của hắn hoàn toàn đẩy ngã những lời lẽ sai trái trước kia, mãi đến sai khi bao phủ bản thân hoàn toàn, dục vọng của hắn vẫn y nguyên như cũ.

- Nếu người đàn ông phương Đông nào cũng mạnh như vậy, toàn bộ phụ nữ trên thế giới đều sẽ bổ nào tới mất. Kim Ti không ngờ lại sinh ra hứng thú đối với Đông Phương thần bí.

Vừa đi vào quán bar, mùi vị tanh tưởi nồng nặc từ đối diện đập vào. Máu trong người Thường Nhạc không tự chủ hưng phấn lên, nơi này tràn đầy táo bạo, đầy rẫy điên cuồng, tràn ngập máu tanh, cũng đồng dạng vô cùng kích thích.

- Chẳng trách Quang Minh chọn quán bâr này, nơi này quả thực chính là địa ngục sa đọa, ha ha, cơ mà mình thích! Thường Nhạc tiện tay cầm lấy một ly rượu nho đỏ, mặt mang nụ cười đi về phía Quang Minh.

Quang Minh cũng nhìn thấy Thường Nhạc, đồng tử mày lam hơi co lại, dưới ngọn đèn đủ màu sách rực rỡ, Thường Nhạc tao nhã đi đến giống như Vương giả giữa thế giới hắc ám, làm cho người ta có cảm giác áp lực thật lớn.

- Vì sao vừa rồi tôi lại có loại cảm giác này? Quang Minh lắc mạnh đầu, cuối cùng cũng thanh tỉnh trở lại, nhưng vẻ tàn niệm trong đầu gã vẫn tồn tại khiến gã cảm thấy nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

- Ai có thể ngờ được, Quang Minh kỳ thật chính là đại biểu của hắc ám nhất!

Thường Nhạc đi đến trước mặt Quang Minh, trên mặt lộ ra nụ cười cân nhắc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 203: Em Giúp Anh Cua Con Bé Lộ Đức!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Quang Minh nhìn chằm chằm Thường Nhạc, gằn từng chữ: - Vì sao cậu có thể nhìn thấu tất cả?

Thường Nhạc khẽ nhấp môi rượu nho cực phẩm năm 74 của Pháp, bình tĩnh nói: - Tất cả đều là cậu nói cho tôi biết.

- Tôi cho cậu biết? Quang Minh sững sờ, nghi ngờ nhìn Thường Nhạc, có vài phần khó hiểu nói: - Sao có thể như vậy, chuyện bí mật như vậy, tôi tuyệt đối không nói cho bất cứ ai.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, trong không khí vẫn tràn ngập mùi tanh tưởi, hắn dường như rất hưởng thụ hương vị này, không tự chủ nhắm hai mắt lại:

- Là mùi vị trên người cậu nói cho tôi.

Quang Minh ngửi ngửi người mình, ngoại trừ mùi nước hoa Cologne, dường như không còn bất cứ hương vị nào khác!

- Mùi máu tươi, tôi ngửi thấy mùi máu tươi trên cơ thể cậu, loại hương vị này rất khó che dấu, anh hiểu chưa? Thường Nhạc cuối cùng cũng mở mắt, nghiêm túc nhìn Quang Minh nói từng chữ.

Quang Minh nghĩ đến cảnh tượng bắt tay lúc đầu với Thường Nhạc, nghĩ đến biến hóa trên sắc mặt Thường Nhạc, khóe miệng gã lộ ra nụ cười bất đắc dĩ: - Nếu cậu đều biết rõ ràng như vậy rồi, thì sao, cậu sẽ làm thế nào?

- Đầu tiên, tôi nói rõ: Tôi và cậu đều giống nhau, đều là sói đội lốt cừu, chúng ta thuộc về bóng tối, tôi sẽ không xuống tay với đồng loại. Nhưng tôi

https://thuviensach.vn

cảm thấy nghi ngờ, nghe nói tộc Hấp Huyết của phương Tây đều dựa vào máu để duy trì sinh tồn của mình, hơn nữa không thể nhìn thấy ánh sáng mặt trời, còn có hai cái răng nanh xinh đẹp. Sao những đặc thù đấy hai anh em các người đều không có? Giờ phút này, Thường Nhạc giống như một đứa con ngoan ham học hỏi, ánh mắt nhìn chằm chằm Quang Minh, ngay cả chớp mắt một cái cũng không có.

- Chúng ta đều là sói khoác da dê!

Thần sắc vốn căng thẳng của Quang Minh trong nháy mắt buông lỏng xuống, gã nhìn Thường Nhạc thật sâu. Thần sắc bắt đầu trở nên ưu thương:
- Cậu tới từ Đông Phương, có lẽ không biết, đối với phương Tây chúng tôi từ hơn một trăm năm trước, nhóm Kỵ sĩ thần thánh phương Tây và cái gọi là người dị năng cao thượng bao vây liên kết với thầy tu, tiến hành một cuộc điên cuồng treo cổ quỷ hút máu chúng tôi.

Thoáng dừng lại một chút, đồng tử màu lam trong mắt vì kích động dần biến thành màu đỏ, Quang Minh tiếp tục nói: - Tôi và em gái đều là thành viên trong Hoàng tộc của Quỷ hút máu, không còn sợ ánh mặt trời, và cũng không có răng nanh. Cũng chính bởi vì như vậy mới có thể tránh được kiếp nạn kia.

- Chẳng lẽ người của tộc Quỷ hút máu, ngoài hai người ra, những người khác đều bị giết sạch sao? Hô hấp của Thường Nhạc trở nên dồn dập. Cái quái gì vậy, tài nguyên quý giá như vậy, nếu lãng phí, ngay cả hắn cũng không thể tha thứ chính mình!

Quang Minh lắc lắc đầu, thần sắc trở nên hoang mang:

- Chúng tôi là do cha mình thông qua một người hậu nhân loại đưa ra ngoài, về tình hình của những người khác trong tộc, chúng tôi cũng không rõ ràng lắm. Sau này tôi còn em gái từng cố gắng điều tra, nhưng tộc Quỷ

https://thuviensach.vn

hút máu sau sự kiện treo cổ kia hoàn toàn không còn tin tức, hoặc đã bị diệt sạch rồi!

- Quang Minh, dựa vào trực giác của cá nhân tôi, tộc Hấp Huyết của các cậu hẳn vẫn còn người sống sót. Hơn nữa số lượng còn rất nhiều. Trên mặt Thường Nhạc bỗng nhiên lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Thật không? Tất cả những điều cậu nói đều là thật sao? Quang Minh kích động túm lấy áo Thường Nhạc. Phải biết rằng, hai an hem mất đi tất cả người thân giống như một đôi cô nhi không nơi nương tựa, bọn họ cần nhất chính là tình thân, mà những lời này của Thường Nhạc đã hoàn toàn đốt lên nơi mềm mại nhất trong lòng anh ta.

- Móa, đương nhiên là thật rồi, quả thực còn thật hơn cả kim cương bạc trắng. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra sự kích động, khoa tay múa chân chứng minh.

- Đừng như vậy, anh em tôi tin tưởng cậu, Thường Nhạc, cậu là người tôi thấy thuận mắt nhất trong đám người, chúng ta kết nghĩa anh em đi! Con mắt Quang Minh bắt đầu ướt át, là Thường Nhạc đã mang đến cho anh ta hy vọng tình thân.

- Kết bái với một con quái vật già trên trăm năm, bản thân dù sao cũng phải chịu thiệt. Thường Nhạc thầm nói trong đầu, nhưng ngoài miệng lại nghiêm trang nói: - Được, hoàn toàn không thành vấn đề, cho dù không kết bái, tôi cũng coi cậu như em trai ruột của mình rồi. Như vậy đi, cậu coi như là em trai tôi, thế nào?

Quang Minh nào có suy xét nhiều như vậy, anh ta một đầu nhiệt huyết, lập tức quỳ xuống: - Anh mãi mãi là anh trai của em, em trai vĩnh viễn là em của anh!

Thường Nhạc sửng sốt, móa, đơn giản như vậy là xong sao?

https://thuviensach.vn

Hắn một tay kéo Quang Minh lên: - Chúng ta nếu đã là anh em, sau này có nạn cùng chịu có phúc cùng hưởng, cần gì để ý lễ tiết này. Lại đây, chúng ta tiếp tục uống rượu.

- Uống!

Quang Minh hưng phấn cầm ly rượu lên, Thường Nhạc hào sảng quả thực rất phù hợp khẩu vị của mình.

- Người anh em, năm đó toàn bộ Hoàng tộ tộc Hấp Huyết bị giết, có để lại thứ gì không? Khi uống rượu được kha khá rồi, hai vị này bắt đầu vai kề vai nói chuyện, Thường Nhạc lơ đãng dò hỏi.

- Không có, em cam đoan không có. Quang Minh vỗ vỗ ngực mình, lời thề son sắt nói.

- Aizzz, hóa ra là một tên nghèo!

Thường Nhạc buồn bực một hồi, lần kết bái này hắn chịu thua thiệt lớn, hắn còn chưa từ bỏ ý định, tiếp tục dò hỏi: - Chẳng lẽ không có vật quý gì gì đó? Kẻ cả đồ cổ, tranh chữ… Vậy, anh em hai người mới có thể sống cuộc sống tốt hơn.

- Ha ha, những đồ vật đó căn bản không có tác dụng gì, tuy nhiên, toàn bộ tài sản của gia tộc Hấp huyết đều ở trong ngân hàng Thụy Sĩ, số lượng quả thật nhiều không đếm được. Aizzz, nhưng những thứ đó lại không đủ để đổi lại tính mạng của người trong gia tộc thì có ích lợi gì chứ? Mắt Quang Minh bắt đầu ướt ướt.

- Vô dụng với em, nhưng có tác dụng với anh chứ! Trên mặt Thường Nhạc không tự chủ lộ ra nụ cười thản nhiên, vỗ vỗ bả vai Quang Minh, nghiêm túc nói: - Người anh em yên tâm, anh đây nhất định sẽ tìm toàn bộ thành viên còn sót lại của gia tộc em trở về, tất cả phí tổn để tìm người đều do mình anh đây lo.

https://thuviensach.vn

- Chuyện này không được, anh giúp em tìm người, tiền hắn là do em bỏ mới đúng. Quang Minh kích động cầm tay Thường Nhạc, cực kỳ thành khẩn nói.

- Không, hai chúng ta là anh em, tiền của anh không phải là tiền của em sao, cho nên dùng tiền của ai đều không sao cả! Thường Nhạc vỗ vỗ ngực mình, vẻ mặt chính khí nói.

- Đúng, chúng ta là anh em, tiêu tiền của ai cũng giống nhau, những chuyện nhỏ này em trai cũng sẽ không so đo với anh. Quang Minh hơi ngửa đầu uống cạn ly rượu.

- ?

Cái đầu dưa chuột của Thường Nhạc hiện lên một dấu hỏi chấm thật lớn. Dựa theo tưởng tượng của bạn thân, Quang Minh hắn sẽ phải nói: “Chúng ta là anh em, tiêu tiền của ai cũng giống nhau, tiền của em sẽ giao cho anh quản lý.”

Bộ mặt miễn cưỡng nở nụ cười: - Đi, cùng đi luyện quyền với anh!

- Luyện quyền làm gì?

Quang Minh một hồi khó hiểu, thực lực của Thường Nhạc mặc dù không hoàn toàn bày ra, nhưng dựa vào trực giác của mình, hắn hắn là rất lợi hại.

- Trong truyền thuyết, bộ tộc Quỷ hút máu có được năng lực chống đỡ siêu mạnh, cho nên anh muốn thử một lần. Trên mặt Thường Nhạc mang nụ cười thản nhiên.

- Được, không thành vấn đề!

Hai vị này liền khoác vai nhau đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh trăng chiếu diệu, đồng tử màu lam của Quang Minh lại biến thành màu đỏ. Thân thể anh ta bắt đầu từ từ gấp khúc xuống, ngón tay bắt đầu biến ảo thành một độ cong quỷ dị.

Thân hình Quang Minh chuẩn bị sáp tới trước mặt Thường Nhạc, chỉ thấy cánh tay phải của anh ta gấp khúc lại, vẽ thành một vòng tròn tuyệt đẹp, năm ngón tay mở ra, một ánh lửa đỏ rơi xuống đất, dưới sự chiếu diệu của ánh trăng tản ra ánh hào quang quỷ dị.

Bỗng nhiên, tay Quang Minh thoáng dơ lên, dường như có thứ gì đó trong tay Quang Minh vỡ ra, nở thành một ngọn lửa hoa màu tím cao chừng nửa thước, đóa hoa lửa đó dùng tốc độ cực nhanh trượt đến trước mặt Thường Nhạc.

Khóe miệng Thường Nhạc thoáng kinh ngạc, nhưng trong khi mắt nhìn, thân thể hắn đã di chuyển. Tốc độ nhanh hơn tia chớp kia vô cùng đẹp mắt.

Quang Minh xông đến khoảng cách cách hoa lửa hơn nửa thước thì dừng lại, cánh tay trái vượt qua chắn trước ngực, tay phải nắm lại ẩn sau người, ngọn lửa tới bên chân Thường Nhạc dường như đập vào một đạo khí, tiêu tan sạch sẽ.

- Cái gì? Đây… đây là chiêu thức gì? Mắt Quang Minh choáng váng, bản thân lợi dụng một trong những chiêu thức hống hách nhất của tộc Quỷ hút máu mà đối phương lại có thể dễ dàng hóa giải, vậy không khỏi cảm thấy khó tin.

- Tiếp chiêu! Thường Nhạc không đợi hoa lửa tan hết, nắm tay phải gọi gió đến, kình khí và không khí ma sát kịch liệt với nhau, xoay mình cuồn cuộn nổi lên một luồng cuồng phong.

Trực giác của Quang Minh bắt đầu ngăn trở, nhưng thân hình Thường Nhạc vừa mới phát động không ngờ lại xuất hiện hai bóng dáng hư ảo.

https://thuviensach.vn

Dòng khí điên cuồng bao vây lấy nắm tay Thường Nhạc, thẳng hướng về phía trước đánh vào cằm Quang Minh. Phản xạ của Quang Minh nhanh chóng nhạy bén kinh dị, có bản linh đủ để trong nháy mắt cúi đầu qua vai Thường Nhạc.

Hai tay giữ lấy, thân thể cúi sấp xuống, dòng khí điên cuồng đi qua sát tóc anh ta.

- Nguy hiểm thật!

Cả người Quang Minh toát ra mồ hôi lạnh, vừa rồi nếu phản ứng của mình không phải vô cùng nhạy bén mà nói, chỉ sợ bản thân đã bị đánh bay rồi.

Nhưng Quang Minh vẫn là xem thường Thường Nhạc, Thường Nhạc hành động lưu loát, biết không bắt được, ánh hào quang chói mắt lóe ra, trực tiếp nhằm vào ngực Quang Minh.

Bịch!

Trong chớp mắt nụ cười tươi hiện ra trên mặt Thường Nhạc, thân hình Quang Minh giống như súng bắn ra đạn nhảy lên.

Thường Nhạc hít một hơi khí lạnh, cho dù là Huyết Hổ gặp một kích này sẽ đau mất nửa ngày, không ngờ anh ta vẫn có thể vui vẻ.

Tuy nhiên, sắc mặt Quang Minh bắt đầu căng thẳng, hai tay lần lượt thay đổi đưa qua đầu, anh ta tinh tường cảm thấy một luồng sức mạnh mạnh mẽ hơn liệt hỏa sinh ra, đang liên tục không ngừng từ mười ngón tay trôi nhập vào trong cơ thể.

Loại sức mạnh này cường đại mê người như thế, lớn đến nỗi ngay cả Quang Minh cũng không thể tin, nhưng trong chớp mắt sự thống khổ dày vò như bị hàng vạn con kiến cắn đánh vào người.

https://thuviensach.vn

Quang Minh hiểu được thân thể mình chỉ sợ căn bản không thể chịu được sức mạnh khổng lồ như vậy.

Nhiệt khí từ lòng bàn chân vẫn dội lên đầu, toàn thân như một cục than đá bị nướng đến gần như mất đi xúc giác, cảm giác đau đớn, dường như dưới phần cổ đã không còn thuộc về mình nữa.

Trong sự nóng bỏng của tứ chi, bất chợt có từng dòng nước lạnh chảy qua tiến vào lòng bàn tay, tác động khiến mười ngón tay thon dài của Quang Minh run lên nhè nhẹ.

Thường Nhạc thấy ánh mắt quái dị của anh ta, trong lòng rất là buồn bực. Chính trong lúc đang suy tư, hai tay Quang Minh gặp phải ánh sáng lần lượt thay đổi, màu đỏ trong mặt làm cho người ta sợ hãi, dường như muốn lập tức xé nát mình.

Hai tay khép lại múa may như nhảy múa, vẽ về phía đối phương, từng chiêu mạnh mẽ linh hoạt sắc bén như hổ điên. Lòng Thường Nhạc khẽ kinh hãi, bao gồm cả tấn công vừa rồi, tất cả các chiêu thức đều là thứ hắn chưa từng nghe qua, thấy qua.

Sức mạnh bá đạo lần này rõ ràng đã truyền vào trong cảm quan của hắn, trong khoảng thời gian ngắn hắn không dám vọng động, chỉ có thể vừa lui về sau vừa hủy chiêu vừa ra. Chỉ là Quang Minh lần này khí lực tuyệt đại, chiêu thức trầm trọng, hiển nhiên là hai tay sẽ không chịu nổi.

Xoạc!

Hai ống tay âu phục của Thường Nhạc bị ngón tay của Quang Minh cắt qua, trong khiếp sợ, hai tay hắn không tiến lên, chống chọi đánh hai bên trái phải của Quang Minh, thân hình nghiêng đi, cúi đầu lấy vai đánh mạnh vào ngực đối thủ. Quang Minh vội vàng không kịp chuẩn bị, thân mình mất đi trọng tâm ngửa ra sau lùi lại vài bước.

https://thuviensach.vn

Nhưng chính vào lúc này, khí nóng trong cơ thể ầm ầm nứt toác ra, chỉ cảm thấy cả người có sức mạnh mạnh đến nỗi không có chỗ phát tiết. Thân thể như ngửa lên trời lại không thể tin nổi vặn trở lại, lại chợt lóe lên trước mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc quá sợ hãi, không kịp thu quyền, sớm bị bắt chặt bả vai, một luồng cự lực tùm lấy hắn, long chủng lảo đảo suýt nữa ngã sấp xuống. Cũng trong nháy mắt điện quang hỏa thạch này, sống lưng đau nhức nóng bỏng, dường như có lưỡi dao sắc bén cắt vào cắt vụn quần áo, cắt nát một phần da thịt!

Thường Nhạc há miệng hô to, một bả vai bị người thu lấy thoát đi từ phương hướng ngược lại.

Mồ hôi lạnh trên trán Thường Nhạc chảy xuống hai mắt, trong ánh trăng mờ và người đối diện kéo dài, chỗ nhìn thấy là Quang Minh với đôi đồng tử co rút cực độ, ánh mắt điên cuồng như dã thú!

Ngón tay gấp khúc như Ma huyễn thiết trảo điên cuồng cào về phía Thường Nhạc.

Si….. Si….

Tiếng vải bị xé nát vang lên, đòn công kích của Quang Minh càng ngày càng sắc bén, tốc độ lui về sau của Thường Nhạc mặc dù nhanh nhưng luôn thiếu nửa nhịp so với Quang Minh. Nháy mắt, động tác của Quang Minh cuối cùng cũng ngừng lại, thân thể anh ta thẳng tắp đứng ở nơi đó, miệng thở hổn hển, móng tay bén nhọn vô cùng, cả người giống như lâm vào trong điên cuồng cực độ.

Thường Nhạc dở khóc dở cười đứng một bên, bản thân mình mạnh mẽ như vậy lại bị bức đến nông nỗi chật vật như này, chỉ sợ ngay cả bản thân cũng đều không tin nổi!

https://thuviensach.vn

Hô hấp của Quang Minh bắt đầu bình ổn lại, đôi đồng tử màu đỏ dần biến thành màu lam, tình cảnh công kích điên cuồng vừa rồi vẫn hiện rõ trong đầu.

Mặt Quang Minh tràn đầy nghi hoặc, kinh ngạc, hưng phấn, đủ vẻ phức tạp. Bản thân vốn chỉ là luyện tay với Thường Nhạc một chút thôi, kết quả không ngờ lại đột phá bình cảnh Hoàng tộc của Quỷ hút máu, tiến nhập vào cảnh giới Quỷ hút máu điên cuồng, toàn thể thực lực của mình không ngờ lại được nâng cao gấp đôi.

Khi tâm tính hưng phấn của Quang Minh dần khôi phục lại, tiếp xúc với Thường Nhạc quần áo rách rưới, anh ta không kìm nổi kinh ngạc kêu lên: - Oh my god!

Quang Minh dường như nhìn thấy chuyện kinh hãi nhất, không thể tin nổi lại là bản thân công kích Thường Nhạc hung mãnh vô cùng. Trên người Thường Nhạc ngay cả một vết thương cũng không có, tương phản, phần da thịt ở vùng cổ không ngờ lại xuất hiện ánh sáng màu trắng mỏng manh.

Nhìn biến hóa sắc mặt của Quang Minh, Thường Nhạc với vẻ mặt lửa giận tiến về phía anh ta:

- Có phải rất đẹp mắt không? Có lộ người anh em ở phía dưới ra không?

Khí lạnh từ phía lưng xông vào mặt Quang Minh, anh biết lỗi mình phạm phải, biến Thường đại công tử thành ra như này còn muốn ra ngoài gặp người thế nào đây?

Anh ta cười hì hì đi tới, cởi quần áo ra ưu nhã tặng để nịnh bợ: - Ha ha, ông anh đừng nóng, em giúp anh cua con bé Lộ Đức kia nhé!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nghe được câu này, tinh thần của Thường Nhạc hoàn toàn hưng phấn, hắn vỗ vỗ bả vai Quang Minh, cười hì hì nói: - Yên tâm, chút hư hỏng này anh không coi vào đâu, em nói anh nên theo đuổi Lộ Đức như nào đây?

Quang Minh trừng lớn hai mắt, sắc mặt nghiêm túc nói: - Dùng tình yêu của anh thì sao?

- Dùng tình yêu để theo đuổi Lộ Đức?

Thường Nhạc hoàn toàn ngẩn ngơ ở nơi đó, bản thân muốn nhân phẩm có nhâm phẩm, muốn thủ đoạn có thủ đoạn, tình yêu này thì? Lý giải thế nào đây? Không thể bảo mình mỗi này đi cứu một người chứ?

Quang Minh khẳng định gật đầu, có chút buồn bực nói: - Em gái mặc dù là thành viên gia tộc hút máu nhưng tâm địa lại cực kỳ thiện lương, đến nay em ấy chưa từng hút máu người, thật sự là chuyện làm người ta nhức đầu.

- Vậy cô ấy hút cái gì?

Vẻ mặt của Thường Nhạc trở nên cổ quái.

- Em ấy thường uống máu lấy từ trong bệnh viện, cho nên sức mạnh thuộc tộc Hấp Huyết trong cơ thể em ấy vẫn chưa tỉnh lại. Quang Minh có chút buồn bực nói.

- Sức mạnh vẫn chưa thức tỉnh?

Thường Nhạc giật mình tỉnh ngộ, vào lần đầu tiên hắn nhìn thấy Lộ Đức cũng không cảm giác được bất kỳ sức mạnh kỳ lạ nào trong cơ thể cô,

https://thuviensach.vn

nguyên nhân cuối cùng cũng tìm thấy.

- Yên tâm, chuyện của em gái em giao cho anh, anh nhất định sẽ làm sức mạnh của cô ấy tỉnh lại, hơn nữa còn phải cua được cô ấy. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian ác.

- Anh hai, anh cua được em gái em rồi, anh nên gọi em là gì? Quang Minh bỗng nhiên nhìn chằm chằm Thường Nhạc, nghiêm trang dò hỏi.

- Chuyện này…

Thường Nhạc thật không suy xét nhiều như vậy, hắn thoáng suy tư một lát rồi mở miệng nói: - Gọi là em vợ đi!

- Móa, vậy cũng được?

Quang Minh hoàn toàn không còn gì để nói, hai vị này hi hi ha ha chia tay.

Đêm nay đối với Thường Nhạc mà nói chính là một vụ bội thu, có được một người có khả năng làm thành viên đắc lực – Quang Minh, có được tài chính khổng lồ của tộc Hấp Huyết, hơn nữa chỉ cần mình dụng tâm tìm kiếm, tin rằng sẽ thu nạp được các thành viên tộc Hấp Huyết đang phân tán khác.

Nếu Kỵ sĩ thần thánh cũng đã xuất hiện rồi, vậy ngày xuất hiện mối thù trăm năm giữa Kỵ sĩ thần thánh và tộc Hấp Huyết còn xa sao? Rất đáng mong chờ nha!

- Lão đại, lão đại, chị dâu bị người khi dễ.

Vừa mới đi vào vườn trường liền nhìn thấy Huyết Hổ vội vội vàng vàng chạy tới.

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, bắt nạt người phụ nữ của mình, đó là chuyện nhất định không thể tha thứ: - Đi trước dẫn đường!

https://thuviensach.vn

- Tao là Thường Nhạc, mau nhường chỗ!

Giọng nói lười biếng của Thường Nhạc vang lên, những học sinh vây xem bên ngoài nhanh chóng tránh ra một lối. tên của Thường đại thiếu gia sớm đã vang vọng khắp cả trường học rồi, có thể kiêu ngạo đến loại trình độ như Thường Nhạc, chỉ sợ toàn bộ trường học cũng không có mấy người.

Chỗ lọt vào tầm mắt, Noriko đang quỳ dưới mặt đất, trước mặt là gã thanh niên Nhật, đối phương sắc mặt quá độ, hiển nhiên là tửu sắc quá độ.

Bốn gã võ sĩ Nhật Bản đứng bên cạnh, trên cơ thể mỗi người đều mang theo hơi thở kinh người, hiển nhiên là cao thủ trong đám Ninja.

Sakata kiêu ngạo lúc ban ngày lúc này cũng cúi đầu, đứng trước mặt người trẻ tuổi kia, vẻ mặt hèn mọn nói: - Koinu-kun, em gái tôi làm như vậy cũng là vì lợi ích của đế quốc Nhật mà!

- Cô ta là đàn bà tao xem trọng, mày lại dám tặng cho công tử Phú Quý – Sakata, mày hoàn toàn không để Koinu tao vào trong mắt. Tên thanh niên Nhật giơ tay lên, tát mạnh một cái lên mặt Sakata.

Khi nghe đến từ này, lông mày Thường Nhạc lơ đãng nhíu lại, đây là thứ hắn ghét nhất, tiếng kêu của loại súc sinh này luôn xuất hiện ở chỗ loạn

- Con chó Nhật nào đang kêu loạn vậy nhỉ?

Trên mặt người thanh niên Nhật Bản dâng lên một tầng giận dữ, con mắt nhìn chằm chằm Thường Nhạc nói: - Mày là ai?

- Ông nội mày!

Thường Nhạc tà ma nhìn người này, không nhanh không chậm nói.

Sakata cẩn thận ngẩng đầu nói bên tai Koinu:

https://thuviensach.vn

- Koinu-kun, hắn chính là Thường Nhạc!

- Thường Nhạc, mày chính là Thường Nhạc-kun, rất vui khi gặp mày. Koinu-kun nghe thấy cái tên này, hai mắt gã sáng lên, trên khuôn mặt tái nhợt tràn đầy ý cười.

- Con chó Nhật này đang chơi trò gì vậy? Thường Nhạc sửng sốt, bản thân đang mắng gã, nhưng gã lại dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn mông mình, thật quá ti tiện!

- Koinu, có gì mau nói. Trên mặt Thường Nhạc nổi lên ý cười cổ quái, ánh mắt nhìn chằm chằm Koinu, nghiền ngẫm nói.

Koinu khẽ biến sắc, lập tức khôi phục bộ dạng bình thường: - Thường Nhạc-kun, chúng ta hắn là bạn chứ không phải kẻ thù.

- Lời này là có ý gì?

Trên mặt Thường Nhạc vẫn treo lên nụ cười như có như không khiến người ta căn bản không thể đoán ra ý tứ trong đó.

Koinu tiến lên trước hai bước, thần thần bí bí nói: - Tin rằng Thường Nhạc-kun nhất định rất muốn biết người lần trước muốn ám sát mày ở Trung Quốc, đúng không?

Thường Nhạc lập tức hiểu ra, con chó Nhật này khẳng định có gian khích với tổ Sơn Khẩu, nếu không sẽ không lấy lòng mình như vậy.

Lần trước sau khi giết mười mấy tên Nhật Bản kia, bản thân sớm đã có tin tức, đám người đó là thành viên cấp cao của tổ Sơn Khẩu Nhật Bản. Nhưng, Thường Nhạc vẫn không nói ra.

Trên mặt lộ ra vẻ mong chờ: - Koinu, chẳng lẽ mày biết lai lịch của đám chó kia?

https://thuviensach.vn

- Ha ha ha ha!

Koinu đắc ý cười: - Bọn chúng chính là tổ Sơn Khẩu, tổ Sơn Khẩu và bọn tao là kẻ thù không đội trời chung, địch của địch chính là bạn, tin rằng Thường Nhạc-kun cũng rõ ràng đạo lý này!

- Biết, đương nhiên hiểu được đạo lý trong đó, tuy nhiên…

Thường Nhạc thoáng dừng lại, ánh mắt không tự chủ rơi xuống người Noriko, khóe miệng lộ ra nụ cười tà ác.

Nụ cười như thế này phàm là đàn ông đều có thể hiểu được, sắc mặt Koinu chợt đổi, lập tức khôi phục vẻ bình thường: - Thường Nhạc-kun nếu đồng ý làm bạn bè mãi mãi của tao, một người phụ nữ không tính là gì, tối mai sẽ đưa Noriko đến chỗ mày. Chuyên để người anh em Thường Nhạc hưởng dụng.

- Hắc hắc!

Sói và chó đồng thời mỉm cười.

Nụ cười của sói tràn đầy tà ác, nụ cười của chó đầy vẻ đắc ý, Koinu cùng đám thủ hạ mang theo khuôn mặt tươi cười rời đi, Thường Nhạc vẫn đứng nguyên chỗ cũ.

Nụ cười đẹp trai phong độ tràn đầy trên mặt, qua đi rất lâu mới chậm rãi nói: - Sói đi nghìn dặm ăn thịt, chó đi nghìn dặm đớp cứt, Koinu, hy vọng mày có thể nuốt trôi.

- Thiếu gia, vừa rồi vì sao chúng ta không trực tiếp lột da chó trên người nó. Sau đó đoạt Noriko để lão đại cậu dâm nhạc. Như vậy không phải rất tốt sao? Huyết Hổ đi tới bên cạnh Thường Nhạc, khuôn mặt đầy vẻ tiếc nuối.

https://thuviensach.vn

- Nhớ kỹ. Noriko từ nay về sau chỉ có thể trở thành tình nô của tôi, không thể trở thành chị dâu của anh, hiểu chưa? Thường Nhạc bỗng nhiên xoay người, nghiêm trang nói với Huyết Hổ.

Huyết Hổ đem những lời này ghi tạc trong lòng.

Gần khu nhà ở của học sinh đặc biệt chuẩn bị một căn phòng làm chỗ ở lâm thời của Thường Nhạc. Dùng lời của Thường Nhạc để nói, có tiền không gì không làm được!

Quay về nơi ở, Thường Nhạc phát hiện ra một chuyện chết người, toàn bộ căn phòng ngoài Big Ben, Tiểu Ben và Huyết Hổ ở dưới lầu, không ngờ không có một người phụ nữ nào.

Hắn bỗng nhiên có một loại cảm giác cô độc, không kìm nổi mở miệng nói:
- Nên tìm một người con gái để tăng thêm chút sắc thái cho căn nhà này rồi.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn không tự chủ xuất hiện bóng dáng của Thạch Tán Y. Từ lần trước sau khi rời đi đều không có tin tức gì của cô, rốt cuộc là cô đang làm gì? Chẳng lẽ không biết có người đang nhớ cô sao?

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nhạt, tuần sau cô nhỏ bắt đầu lưu diễn ở Anh rồi, nếu không có gì bất ngờ mà nói, mình sẽ phải xuất hiện ở Anh.

Cùng lúc nghĩ đến Thạch Tán Y, bản thân không ngờ lại không kìm nổi nghĩ đến bảo bối Nam Cung, nghĩ đến những người mình đã có được, không có được, nhớ đến người nhớ mình, người hận mình, họ hiện tại vẫn khỏe chứ?

Càng nghĩ tới phụ nữ Thường Nhạc càng không ngủ được, cuối cùng từ trên giường đứng lên bật máy tính.

- Móa, nhóc con cũng ở đây hả!

https://thuviensach.vn

Vừa online liền nhìn thấy Đường Bạch Hổ, tinh thần của Thường Nhạc khẽ rung lên.

- Tao đợi mày chừng một tuần rồi. Đường Bạch Hổ nhanh chóng phản ứng lại.

- Móa, có chuyện gì?

Thường Nhạc một hồi kinh ngạc, tên nhóc biến thái này chẳng lẽ không biết dùng những phương thức khác để liên lạc với mình sau. Nhưng chuyện có thể khiến gã chờ một tuần, tuyệt đối là chuyện không đơn giản.

- Ha ha, tao nghiên cứu một loại vũ khí kiểu mới, nhưng còn thiếu một khoản vốn lưu động, cho nên… Đường Bạch Hổ dâm đãng cười.

- Bao nhiêu?

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ xuất hiện bóng dáng của Quang Minh.

- Không nhiều lắm, không nhiều lắm. 5 tỷ thôi. Đường Bạch Hổ nhanh chóng nói ra con số.

- Được, ngày mai chuyển cho mày, phải tiết kiệm đó. Thường Nhạc vô cùng đau lòng, Quang Minh rốt cuộc là có bao nhiêu tài sản mình cũng chưa hỏi kỹ, ngày mai tốt xấu gì cũng phải lấy một chút.

- Bảo bối Huân Y!

Ngay khi Thường Nhạc và Đường Bạch Hổ đang nói chuyện hăng say, Nam Cung Huân Y không ngờ lại login. Thường Nhạc nhìn đồng hồ, 10 giờ đúng, chẳng lẽ cô bé này không nghỉ ngơi sao?

- Anh Thường Nhạc, người ta rất nhớ anh!

https://thuviensach.vn

Nam Cung Huân Y gửi tin trước.

- Anh cũng nhớ em, bé cưng, muộn như vậy hắn nên nghỉ ngơi chứ, cẩn thận ảnh hưởng đến dung mạo xinh đẹp của mình. Thường Nhạc nhanh chóng trả lời.

- Người ta có rồi, nên không ngủ được. Khuôn mặt Nam Cung Huân Y tự nhiên biến thành màu đỏ.

Thường Nhạc gần như bị dọa nhảy dựng lên: - Bé cưng, em có rồi? Làm sao có thể, lần đó không phải nói là kỳ an toàn của em sao!

- Anh Thường Nhạc xấu lắm, lần đó đều là mấy năm trước rồi, làm sao có thể bây giờ mới có chứ. Người ta là trong lòng có anh nên không ngủ được. Nam Cung Huân Y cười vui vẻ, thật không ngờ anh Thường Nhạc cũng có thời điểm ngốc nghếch.

Cánh môi xinh đẹp của cô cong lên độ cong động lòng người, ngón tay tinh tế lại gõ: - Anh Thường Nhạc, bao giờ thì chúng ta mới có thể gặp mặt chứ, người ta rất nhớ anh!

- Nhớ anh? Hắc hắc, nhớ tới chỗ nào của anh?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian ác, lâu như vậy không gặp mặt, không biết cô bé kia trở thành cái dạng gì rồi.

Đều nói con gái mười tám thay đổi, thật kỳ vọng được nhìn thấy bảo bối Nam Cung của mình.

Toàn bộ khuôn mặt của Nam Cung Huân Y đỏ lên, nhanh chóng trả lời một câu: - Xấu xa, người ta không nói chuyện với anh nữa!

Hình cái đầu lập tức mờ đi.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 205: Bảo Bối, Em Có Bị Động Thai Không Thế?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vừa mới chuẩn bị logout, một hình đầu màu đỏ cũng bắt đầu chớp động, hắn vô cùng kinh ngạc, bọn người kia chẳng lẽ cũng thích lên mạng, tùy tiện lập một cái đầu tinh linh

- Thời gian dài như vậy đều không liên lạc với em, anh Suy à, anh đang làm gì đó?

- Nếu anh cứ tiếp tục lờ em, em sẽ tức giận đó.

- Hừ, em không quan tâm mặt mũi anh xấu xí hay như nào!

- Cầu xin anh mà, mau trả lời đi!

- Aaaaaaaaaa, người ta không thèm để ý anh nữa.

- Nhất định là anh ghét bỏ người ta!

…

Gần trăm tin tức đến từ khắp nơi thúc giục Thường Nhạc mau chóng trả lời.

Đây chỉ là cô bạn gái mà khi nhàm chán Thường Nhạc tiện tay kết bạn, mỹ kỳ danh là: “Yêu trên mạng”

Không ngờ, chỉ tùy tiện tán gẫu như vậy mà cô ta bò lên người mình, ban đầu vốn tính gặp mặt một lần, nhưng sau sự kiện phát hiện ra cô bạn gái trên mạng xấu hù bạn trai chết người, Thường Nhạc liền cắt ngay dòng ý niệm đó trong đầu.

https://thuviensach.vn

Dễ dàng đoạt tới tay như vậy, không phải bê đê thì là xấu xí!

Tuy nhiên, không ngờ đối phương lại dễ thương như vậy, không ngờ mỗi ngày đều tới quấy rầy mình một lần. Thường Nhạc âm thầm cảm thán, người đẹp trai quá cũng không tốt nha, hắn tùy tiện trả lời một câu: - Bảo bối nhỏ, anh đây.

Mà cô bé ở đầu bên kia đang ngồi trước máy tính nhìn thấy hình đầu của Thường Nhạc chớp động, cô lập tức hé ra cái miệng nhỏ nhắn mỉm cười: - Tên này cuối cùng cũng online, chờ lâu chết mất!

- Nói cho anh biết, em hiện tại rất tức giận, anh định an ủi em thế nào? Ngón tay nhỏ bé mảnh khảnh của cô bé tùy ý gõ, một loạt tin tức bay đến phía Thường Nhạc.

- Khoảng cách của chúng ta rất xa, cho dù anh muốn an ủi em, cũng là có lòng mà không đủ lực a! Nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng ngày càng tà ác.

- Hừ, anh đang ở thành phố Khải Đinh, em đi tìm anh.

Cô bé nhếch cái miệng nhỏ nhắn phì phì trả lời.

- Nhớ kỹ, anh ở học viện Kadingweisi của thành phố Khải Đinh, anh chờ em đó.

Thường Nhạc căn bản không tin tưởng cô nàng đó, nói xong liền logout luôn.

Cô bé sau khi nhìn thấy hình cái đầu của Thường Nhạc tối sầm xuống, không kìm nổi nghiêng đầu, thầm nói: - Sau lần bị tên khốn kia ức hiếp, ba không để mình đi xa nhà nữa, mình phải làm sao đây?

- Mặc kệ, Nhạc Nhạc, em tới đây!

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, ánh mặt trời chiếu vào trong gian phòng, Thường Nhạc cảm thấy trên mặt mình có cảm giác ướt át, hắn không kìm nổi hét lên: - Móa, Tiểu Ben biến ngay cho ông.

Vừa dứt lời, Tiểu Ben chui ra từ gầm giường, quơ quơ móng vuốt tỏ ý không phải mình, Thường Nhạc nắm chặt tay, hung tợn nói: - Tối nay ăn thịt chó.

Vừa dứt lời, Big Ben ở ngoài cửa cấp tốc rời khỏi hiện trường.

- Lão đại, tôi đã nhận được thông tin bảng xếp hạng mỹ nữ!

Thường Nhạc vừa rời giường, Huyết Hổ liền chạy vào với vẻ mặt hưng phấn.

- Nói tên ba người đầu tiên xem. Hô hấp của Thường Nhạc bỗng trở nên dồn dập, chuyện này có thể liên quan đến đại sự hạng nhất trong tương lai của mình!

- Đứng đầu là Mộng, nghe nói là con lai Trung Mỹ, có dáng người siêu cấp ca tụng, khuôn mặt như thiên sứ. Nghe nói tính cách hướng nội, thái độ rất hay xấu hổ, theo số liệu thống kê chưa hoàn chỉnh, cô hắn là thuộc loại siêu cấp mỹ nữ trong cứng ngoài mềm. Huyết Hổ thấy Thường Nhạc tinh thần phấn chân nghe, gã một hồi kích động.

Tiếp tục nước miếng tung bay nói: - Đứng thứ hai chính là chị dâu Lộ Đức, đứng thứ ba chính là mỹ nữ da đen tên Vũ, nghe nói mỹ mạo của cô ta cũng không phải thứ chủ yếu nhất, quan trọng là vũ đạo của cô có thể khiến mỗi người đàn ông phát cuồng. Rất nhiều người trong trường tặng cô ta ngoại hiệu: Siêu cấp dâm oa. Tuy nhiên vẫn chưa thấy người đàn ông nào chiếm được tiện nghi của cô ta.

- Không ngờ còn đẹp hơn cả Noriko, ha ha, không tệ, không tệ! Thường Nhạc nhịn không được bật cười, - Được, lần này Huyết Hổ anh lập được

https://thuviensach.vn

công lớn rồi, bản thiếu gia sẽ thưởng anh buổi tối tự mình dẫn đội, bắt đầu điên cuồng khuếch tán từ phố Aden, nhất định phải đánh cho đám chó nhật đó lập tức đầu hàng.

Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút, nói tiếng:

- Mặt khác, tăng cường điều tra sự việc cha cố Khải Đinh, dám khinh thường người Trung Quốc, tôi muốn xem ông ta có mấy cục xương.

- Vâng! Huyết Hổ hưng phấn xoa tay, chỉ cần nhắc tới đánh nhau, máu cả người gã đều sôi trào lên.

Thường Nhạc rất tự nhiên đi tới chỗ chiếc gương, phóng khoáng xoay người vận động. Đối với người khác mà nói, hôm nay là thời gian nhập học chính thức của đại học, đối với hắn mà nói, đây cũng là thời điểm ván bài vận mệnh bắt đầu.

Hôn một cái lên bức thư khiêu chiến, mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác, vòng quang tử vong, đến tột cùng là quay về phương hướng nào mới có thể dừng lại?

Tất cả đều được thao túng trong bàn tay mình.

Tham gia thi đấu trên lôi đài Hắc ám, bình thường ngoại trừ một đám tiểu đệ vuốt mông ngựa ra, vẫn nên có một người con gái. Khi bản thân thắng lợi, cô ấy có thể khóc hô xông lên đài, sau đó nhiệt tình hôn môi mình.

Nhưng những cô gái mình biết ở Kadingweisi thật sự quá ít, - Mặc kê, cho dù tùy tiện túm, cũng phải túm được.

Thường Nhạc bỗng nhiên nhắm hai mắt lại.

- Lão đại, cậu làm gì vậy? Huyết Hổ đứng nhìn bên cạnh sửng sốt.

https://thuviensach.vn

- Vận may, lão đại tôi lần này đánh một canh bạc vận may, tôi chuẩn bị đi ra ngoài 500m, sau đó mở to mắt, bất kể người đó là ai, chỉ cần bị tôi nhìn thấy, nhất định phải làm người phụ nữ của tôi một ngày. Con ngươi màu đen trong mắt Thường Nhạc tràn đầy vẻ tự tin, ngạo nhiên.

- Nếu là đàn ông thì sao? Huyết Hổ suy nghĩ cũng thật chu đáo.

Bịch!

Vừa dứt lời, Thường Nhạc trực tiếp tặng cho gã một cái cốc đầu, - Nếu là đàn ông thì thuộc về anh!

Huyết Hổ ôm đầu ủy khuất nói thầm:

- Sớm biết thì mang Xử Nữ đi là hay rồi!

Kỳ thật, đây là một chuyện không có chút ý nghĩa nào nhưng Thường Nhạc lại cứ thích như vậy. Huyết Hổ ở bên cạnh thầm cầu nguyện, ngàn vạn lần đừng xuất hiện đàn ông, chỉ cần là phụ nữ, cho dù là khủng long cũng được.

Dưới ánh sáng của mặt trời, Thường Nhạc đã đi được 499m, trước mắt là sân bóng rổ, toàn bộ là đàn ông cường tráng, lấy đâu ra nửa người phụ nữ!

- 500m!

- Ha ha, ha ha!

Thường Nhạc vừa dứt lời, tiếng cười như chuông bạc từ xa truyền tới, Huyết Hổ kích động đến độ thiếu chút nữa thì khóc rống lên để cảm ơn Thượng Đế.

Xuất hiện trước mắt hiện tại là một đám thiếu nữ, mà Thường Nhạc lúc mở mắt ra, nơi trung tâm nhất của con ngươi lại tiếp xúc với…

https://thuviensach.vn

- Móa!

Dáng người trước mắt tuyệt đối đầy đặn hơn Lộ Đức nhiều, mà khuôn mặt lại không hề kém cỏi hơn Lộ Đức, hai chân khép chặt chứng minh cô vẫn là xử nữ. Tóc vàng bay theo gió làm trái tim Thường Nhạc nhộn nhạo.

Thường Nhạc không thể không bội phục bản thân mình. Tùy tiện túm một người cũng là một mỹ nhân. Nhân phẩm tốt quá cũng không có cách nào a!

- Cục cưng, anh đến đây.

Thường Nhạc bày ra vẻ mặt tiêu sái, phóng khoảng, mỉm cười đi về đám thiếu nữ hướng đối diện.

Các thiêu nữ tràn đầy hơi thở thanh xuân nhìn thấy một chàng trai đẹp đi về phía mình thì hi ha bàn luận. Hiển nhiên, họ đang đoán xem anh chàng đẹp trai này rốt cuộc là bạch mã hoàng tử người chị em tốt nào giấu đi.

- Cục cưng, em đừng giận anh được không? Lần trước đều là anh không tốt, anh uống say mới thô bạo với em như vậy, cục cưng không bị động thai chứ? Đi, anh đi cùng em đến bệnh viện kiểm tra!

Khi Thường Nhạc đi đến trước mặt tuyệt sắc mỹ nữ kia thì ưu nhã đưa tay phải ra, thần sắc tràn đầy ý tự trách, ảo não, u buồn…

Tất cả các cô gái đều dùng ánh mắt nhìn quái vật nhìn chằm chằm Thường Nhạc, họ như thế nào cũng không ngờ tới, người chị em tốt điềm đạm nho nhã nhất, đệ nhất mỹ nữ trường học, được xưng là thánh nữ băng sơn, không ngờ lại có người bạn trai phong độ và đẹp trai như vậy, hơn nữa còn có đứa nhỏ với đối phương… Trời ạ……

- Anh… Lời của Mộng còn chưa nói ra, Thường Nhạc đã kéo tay cô tới, thâm tình nói: - Anh biết em muốn nói gì, yên tâm, lần sau anh không uống rượu nữa, sẽ không thô bạo với em nữa, cục cưng, được không?

https://thuviensach.vn

- Tôi…

Bàn tay nhỏ bé của Mộng vặn vẹo nhưng không cách nào giãy ra khỏi bàn tay to của Thường Nhạc được. Mà Thường Nhạc không đợi Mộng nói hết đã dùng miệng mình chặn lại cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô.

Mộng còn chưa kịp phản ứng, đầu lưỡi của Thường Nhạc đã vượt qua hàm răng ngọc tiến vào mê cung phía trong, giống như bị đói mà mút lấy hơi thở thơm tho và cam lộ ngọt ngào.

Một bàn tay âu yếm cái cổ mảnh khảnh của cô, bàn tay kia vfong qua eo, nhẹ nhàng hướng lên trên vuốt ve cái lưng bóng loáng. Mộng đang giãy dụa kịch liệt, mà các cô gái ở bên cạnh lại cho rằng cô vì động tình mà run rẩy.

Khi Thường Nhạc hôn đến cảnh giới cao nhất, không kìm nổi nhấc thân thể Mộng lên ôm chặt vào lòng, bộ ngực đầy đặn kia quả thực khiến mình muốn bao dung tất cả vào, mà trên da thịt bóng không tỳ vết của Mông lại nổi lên ánh sáng như hoa hồng!

Thường Nhạc đưa tay tháo chiếc dây buộc tóc của cô, dây lụa tuột ra làm cho suối tóc như thác nước thuận theo ngón tay hắn rơi xuống, lười biếng rủ xuống trước ngực, vai và lưng cô.

Một gương mặt vô cùng đẹp trai phong độ, một khuôn mặt hoàn mỹ và động lòng người, dưới ánh sáng mặt trời hình thành nên bức họa động lòng người nhất thế gian. Giờ khắc này, thời gian dường như hoàn toàn dừng lại.

Mộng vẫn đang giãy dụa kịch liệt, nhưng sự giùng giằng này dưới con mắt của người khác dường như biến thành màn khiêu khích hấp dẫn nhất của đôi tình nhân.

Đó là cảnh giới cao nhất của động tình.

https://thuviensach.vn

Qua rất lâu, rất lâu sau, hai người mới lưu luyến rời khỏi miệng nhau, trên mặt Thường Nhạc mang đầy vẻ yêu thương: - Cục cưng, nếu em tiếp tục mở miệng cự tuyệt anh… anh sẽ hôn tiếp, hôn đến khi em không thể mở miệng mới thôi!

Bộ ngực của Mộng phập phồng kịch liệt bởi vì màn cưỡng hôn và giãy dụa vừa rồi, càng bởi vì lời nói vô lại của hắn. Bản thân vốn không quen hắn, vì sao hắn phải đối đãi với mình như vậy.

- Tất cả mọi người giải tán, cục cưng của tôi đã tha thứ cho tôi rồi. Ha ha, nếu mọi người bị màn hôn môi của vợ chồng chúng tôi làm cho cảm động, thì xin cho chút tiếng vỗ tay đi!

Thường Nhạc một tay ôm Mộng vào trong lòng, vừa tự nhiên phóng khoáng mỉm cười.

Huyết Hổ vỗ tay đầu tiên, những người khác cũng lập tức làm theo, tiếng cười hihi haha cùng tiếng chúc phúc hoàn toàn hòa cùng với nhau. Trong tiếng vỗ tay và tiếng la hét ầm ĩ, Mộng ngừng vùng vẫy, nơi khóe mắt động lòng người chảy xuống giọt nước mắt trong suốt như ngọc.

Thường Nhạc nhanh chóng hút nước mắt của cô vào, dịu dàng nói: - Cục cưng, em đừng cảm động, trường hợp như này sau này sẽ thường xuyên xảy ra.

- Đúng rồi, anh chàng đẹp trai, cậu tên là gì!

Một cô gái can đảm nói.

- Tôi tên Thường Nhạc!

Bốn phía hoàn toàn trở nên yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Ở Kadingweisi, nếu ngay cả cái tên Thường Nhạc này mà cũng không biết, vậy chỉ có thể nói đó là một loại kỳ tích. Trong khoảng thời gian gần hai ngày, Thường Nhạc đã trở thành nhân vật phong vân toàn trường.

Đánh thương công tử Phú Quý, đùa giỡn Noriko, khinh bỉ Thần, nhận khiêu chiến của Mộ Dung Quỷ Linh, nhận khiêu chiến của Sakata, mắng Koinu là chó… Có chuyện nào không long trời lở đất… có chuyện nào không liên lụy đến nhân vật nổi tiếng trong trường.

Thậm chí ngay cả em gái của Quang Minh, người phụ nữ bị Bá Vương nhìn trúng – Lộ Đức cũng bị tiểu đệ của Thường Nhạc gọi là chị dâu, Thường Nhạc muốn không nổi tiếng cũng không được!

- Nếu tôi có thể có bạn trai như vậy thì tốt rồi.

Các nữ sinh đó đều hâm mộ rối rít, tại trường học nửa hắc ám này, nếu bạn là một người đàn ông nhã nhặn, vậy bạn chỉ có thể bị người khinh bỉ. Nếu bạn là người đàn ông học giỏi, như vậy bạn chỉ có thể bị người đánh…

Ở đây, chỉ cần có tiền, đủ hiểm, đủ ác độc, đủ danh tiếng, vậy phụ nữ sẽ chen chúc mà đến, bọn họ cần chính là một người đàn ông tà ác nhất.

Thường đại công tử của chúng ta hoàn toàn đủ tư cách, hơn nữa còn siêu cấp đẹp trai, phong độ!

Mông cũng không nghĩ kẻ này chính là Thường Nhạc, tuy là như vậy, nhưng cô cũng không dại trai như những cô gái khác, mà chỉ dùng ánh mắt lạnh lùng liếc mắt nhìn Thường Nhạc, dường như muốn nói: “Thường Nhạc thì có gì đặc biệt hơn người, chẳng qua là kẻ chỉ biết bắt nạt phụ nữ.”

“Người phụ nữ của mình quả nhiên không giống người thường, ha ha… Có cá tính!” Tiếp xúc với ánh mắt của Mộng, Thường Nhạc vô cùng đắc ý, nếu Mộng khóc lóc kêu gào mình cua cô, chỉ sợ hiệu quả sẽ không giống như vậy nữa.

https://thuviensach.vn

Nhìn Mộng trầm mặc như trước, Thường Nhạc không khỏi khẽ mỉm cười: - Nếu em trầm mặc, vậy có nghĩa là em đã tha thứ cho anh. Ha ha… cho nên để chúng ta tới quý trọng tình yêu không dễ có được đi. Tình yêu có lúc sáng lúc tối, em bỏ qua một giờ, giống như bỏ lỡ cả đời, chúng ta sau này nên nắm chắc mỗi phút mỗi giây.

- Aaaa, lãng mạn quá, cảm động quá! Một nữ sinh cảm động rơi nước mắt.

Thường Nhạc quyết định cho thêm một mồi lửa: - Có những duyên phận đã định là sẽ mất đi, có những duyên phận vĩnh viễn không có kết quả tốt. Yêu một người không nhất định là phải có được, nhưng anh đã có được em, nhất định sẽ cẩn thận yêu em. Hai người chúng ta nếu có thể cùng nhau đi tới cuối cuộc đời, vậy đây chính là duyên phận, là duyên phận. Chúng ta phải từ từ cẩn thận nhấm nháp nó, huống chi, trong bụng em còn có kết tinh tình yêu của chúng ta, cục cưng, em cười một cái được không?

Mộng gần như sắp phát điên rồi, một bên là lời tâm tình siêu cấp của Thường Nhạc, bản thân thậm chí có chút cảm động, một mặt khác lại là sự vô lại của Thường Nhạc làm cho cô rất buồn bực.

- Cười một cái, cười một cái…

Khi Mộng phát hiện bốn phía xung quanh không ngờ vây tới vài trăm người, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô giống như trứng tôm bị luộc chín, nhanh chóng đỏ ửng lên.

- Cười!

Cái miệng mềm mại của Mộng nói xong chữ này liền đóng lại. Kẻ đáng chết, bản thân mình hoàn toàn bị ép buộc như vậy đấy.

Trong chớp mắt, nụ cười thánh khiết động lòng người giống như thiên sứ dáng lâm tới khuôn mặt Mộng, dưới ánh mặt trời hình thành một bức họa tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 206: Võ Đài Đen

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn vẻ ngoài, những sinh viên nam đều đang vỗ tay bày tỏ chúc mừng. Thực ra trong tim đang rỉ máu. Đệ nhất mỹ nữ Kadingweisi – Mộng, cứ như vậy mà bị một thằng ôm chạy mất rồi.

Mà còn có cả con của đối phương. Đây đúng là không cho đối thủ cơ hội nào. Tin tưởng vào một người đàn ông nào đó có chủ ý với Mộng, đều không muốn làm một người bố rẻ tiền.

Đương nhiên, có người vui, cũng có người âm thầm chờ mong. Noriko xếp thứ 3 còn có rất nhiều nhân vật thượng đẳng liều mạng theo đuổi. Huống chi là Mộng xếp thứ nhất. Cô ấy sẽ là người con gái trong lòng ai đây?

Thường Nhạc từ trước đến giờ không phải là người sợ việc. Chứ đừng nói không biết ai đang có chủ ý với Mộng. Coi như là biết, người con gái làm rung động lòng người như vậy, hắn cũng tuyệt đối không buông tha.

Kẻ địch của mình đã đủ nhiều rồi. Thêm một tên nữa vào chơi, vốn chẳng có ảnh hưởng gì lớn. - Cục cưng, trò chơi bàn quay số mệnh giữa anh và công tử bột sắp bắt đầu rồi, đi ủng hộ cho ông xã thôi!

Thường Nhạc cũng không quan tâm Mộng là đồng ý hay không. Trực tiếp kéo bàn tay nhỏ bé của cô ấy đi lên phía võ đài đen. Những người cùng nỗi cao hứng phấn chấn xung quanh xem ở bên cạnh đi sát theo.

Trò chơi càng ngày càng đặc sắc, người đàn ông của Mộng có thể đánh bại được công tử Phú Quý hay không?

- Tốt nhất là có thể đánh chohắn đến cả vợ cũng không nhận ra được.

https://thuviensach.vn

Mộng từ trước đến nay đều không nói lời thô tục. Trong thâm tâm cô ấy vậy mà bất ngờ thốt ra câu này.

Cả võ đài đen người đông nghìn nghịt, mỗi người đều chờ đợi trận đấu giữa Phú Quý công tử và Thường Nhạc. Gần đây trường học thực sự yên tĩnh quá khiến con người rất không thích ứng.

Thường Nhạc đi đến khu thi đấu.,chỉ nhìn ba nhóm người nghênh đón từ hai phía. Một nhóm trong đó chính là hội Chữ Thập Đỏ do Quang Minh làm thủ lĩnh. Nhóm người thứ hai là Điểm G vừa thành lập do Kerry làm thủ lĩnh. Nhóm thứ ba số người đông nhất, nhìn thoáng qua cũng thấy nhiều hơn nhiều so với nhóm một và nhóm hai cộng lại.

Đó là Thần. Nhìn từ phía xa xa, Thần rất nổi trội. Quả thực, như vậy nhân vật xuất sắc thì đặt chỗ nào cũng đều sẽ rất xuất sắc, rất chói lóa.

Là vàng thì đặt đâu cũng phát sáng, đạo lý cơ bản đều giống nhau cả. Mộ Dung Quỷ Linh vẫn đứng bên cạnh Thần, nhìn trông giống như là hình bóng của Thần, những tên người Nga kia lần này lại không thấy xuất hiện.

Công tử Phú Quý đã đứng trên võ đài. Trên khuôn mặt đẹp trai tuấn tú hiện ra một sự chờ đợi độc ác.

- Thường Nhạc…

Lúc Thần đi đến trước mặt Thường Nhạc, lạnh nhạt chào hỏi. Nhưng tiếp xúc với ánh mắt của Thần, Thường Nhạc đã hiểu hàm ý trong đó.

- Hạ thủ lưu tình!

Mặc dù gã không nói ra nhưng Thường Nhạc vẫn có thể hiểu được ý nghĩa trong đó. Trong mắt Thường Nhạc bỗng thêm vài phần thích thú. Đạt đến nhân vật đẳng cấp như Thần sao có thể vì một tên ngông cuồng, phế vật

https://thuviensach.vn

trong mắt không coi ai ra gì mà cầu xin chứ? Chẳng lẽ chỉ đơn giản là vì công tử Phú Quý là em trai gã?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra cụ cười thâm hiểm. Kiểu cười này khiến cho con người ta không thể nắm bắt được ý nghĩa trong đó. Thần đã quay người đi đến vị trí của mình.

Nhân vật như bọn họ, cho dù là cầu xin thì cũng chỉ được một lần. Nếu Thường Nhạc ra quyết tâm phải giết công tử Phú Quý thì cho dù Thần quỳ xuống cũng không thể cứu vãn được.

Giả dụ sự việc có thể tùy tiện thay đổi được, vậy thì Thần cũng không phải là Thần nữa rồi. Mà Thường Nhạc cũng không phải là Thường Nhạc nữa.

Trên võ đài, công tử Phú Quý đã có chút không kiên nhẫn rồi. Gã hướng về Thường Nhạc giơ nắm đấm thị uy, vẫn là tiệt quyền.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, người gần như hơi xoay. Ngay tại chỗ xoay chuyển một góc độ quỷ dị, ngay tức khắc người đã lẳng lặng đến ngay trước mắt công tử Phú Quý.

Mộng không tự chủ ngồi lên vị trí bên trái danh vọng. Ở đây tổng cộng có ba vị trí. Trong đó phân biệt là Quang Minh, Kerry, Mộng.

Kerry cảm thấy những thứ có được bây giờ tất cả hoàn toàn giống như nằm mơ. Chỉ bằng một câu nói của Thường Nhạc, mình đã trực tiếp đạt đến vị trí trên mây. Thoát khỏi loại người trung đẳng, trở thành thủ lĩnh Điểm G được mọi người ngưỡng mộ.

Huyết hổ lặng lẽ đứng sau Mộng, cả người giống như con hổ hoàn toàn thả lỏng. Gã vốn không vì Thường Nhạc mà lo lắng, ngược lại, hắn chờ đợi một trò chơi hay bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Sakata, Koinu ngồi ở vị trí trung ương, bọn họ đại biểu trung lập. Không để cho bất kỳ bên nào hô cố lên. Vị trí dành cho người cuối cùng vẫn luôn để trống.

Hiển nhiên, ở đây cũng chỉ có những nhân vật có thể chống lại Thần, Quang Minh, Koinu…v.v. Mới xứng ngồi ở vị trí như vậy. Mà người ngồi vị trí quyền thế đằng sau lại không ít.

Mỗi người xem ra trông rất lạnh lùng. Dường như sự việc xảy ra ở đây với mình không có liên quan. Mình chỉ là người đứng ngoài quan sát mà thôi.

Thường Nhạc dựng nắm đấm lên. Thản nhiên cười nói: - Trận đấu chắc chắn phải công bằng. Tin rằng lần trước mày thua không tâm phục khẩu phục. Lần này, tao cho mày một cơ hội.

Vừa nói vừa phô diễn dáng người.

- Tiệt Quyền Đạo!

Thần sắc công tử Phú Quý hơi biến đổi.

Thường Nhạc khẽ gật đầu. Khóe miệng lộ ra nụ cười thản nhiên: - Không tồi! Đây là Tiệt Quyền Đạo, là loại Tiệt Quyền Đạo của người Trung Quốc tao. Nghe nói do một thế hệ võ sư Lý Tiểu Long tạo ra. Từ từ lưu truyền lại trong một thời gian ở nước Mỹ. Sau này người Mỹ bọn mày đã bóp méo nhiều lần, hình thành cái gọi là Tiệt Quyền Đạo của Mỹ ngày nay. Ngày hôm nay tao phải nói cho mày biết, Tiệt Quyền Đạo tinh túy là gì!

Công tử Phú Quý lắc đầu khinh miệt: - Tiệt Quyền Đạo của Mỹ mãi mãi là lợi hại nhất. Nếu mày dùng cái gọi là Tiệt Quyền Đạo Trung Quốc, thì kết quả chắc chắn là thảm bại.

- Khi nào thì bắt đầu. Đường đường là công tử Phú Quý biến thành một con rùa rụt đầu rồi. Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối: - Bắt đầu đi!

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, người Thường Nhạc bắt đầu biến hóa. Nắm đấm cũng bắt đầu biến hóa như vậy.

- Mạnh quá!

Một luồng khí thế khổng lồ thế mà thông qua nắm đấm phát ra. Không khí xung quanh bắt đầu trở nên loãng đi.

Sắc mặt công tử Phú Quý hơi biến đổi. Sắc mặt khinh miệt ban đầu từ từ đổi thành ngưng trọng lại. Nắm đấm. Đây là nắm đấm của công tử Phú Quý. Biến ảo xuất ra một góc độ quỷ dị xông đến phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc không lùi mà tiến tới, cười thản nhiên: - Tiệt Quyền Đạo lấy sức mạnh là chính, nắm đấm không cần thiết phải đẹp. Sức mạnh nắm đấm của mày mặc dù được, nhưng khoe mẽ nhiều quá, không được, làm lại đi!

- Bịch!

Vừa dứt lời, nắm đấm Thường Nhạc thẳng tắp đánh về phía công tử Phú Quý. Người công tử Phú Quý lay động, cả người bị Thường Nhạc đánh cho lùi sau ba bước.

- Tao không tin!

Công tử Phú Quý vẫn không ngừng lại. Một nắm đấm ban đầu biến thành hai nắm đấm, một luồng khí thế khổng lồ theo nắm đấm đánh về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc vẫn giữ nụ cười thản nhiên. - Cái gọi là Tiệt Quyền, là dùng lực để đánh vào nơi yếu hại lần này tao sẽ khiến cho vai trái của mày mất đi sức kháng cự.

Chỉ thấy nắm đấm Thường Nhạc hơi động, trực tiếp đánh vào chỗ then chốt của công tử Phú Quý. Người công tử Phú Quý chợt mất đi thăng bằng, nắm

https://thuviensach.vn

đấm đã lệch ra ngoài mục tiêu.

- Tiệt Quyền Đạo, tập trung sức mạnh vào một điểm!

Nắm đấm Thường Nhạc hơi vung lên, cả võ đài đều bắt đầu run lên.

Sắc mặt công tử Phú Quý biến đổi lớn, gã dường như không tin vào mắt mình nữa. Nếu nắm đấm vừa rồi của Thường Nhạc mà dùng trên thân của mình thì mình có chịu đựng được không?

Mặt Mộ Dung Quỷ Linh bất giác xuất hiện thái độ lo lắng. - Thần, chúng ta phải làm theo kế hoạch ban đầu, rồi trực tiếp giết Thường Nhạc. Cứ như vậy thì Sakata cũng không thể gặp nguy hiểm được.

- Sai, nếu Thường Nhạc có thể bị ám sát, vậy thì hắn đã sớm chết rồi. Thần sắc của Thần bắt đầu biến đổi trở lên ngưng trọng. Gã suy nghĩ lựa chọn thủ đoạn quá khích.

Nhưng một khi thất bại, vậy thì chỉ sợ em trai mình chỉ còn có con đường chết. Cho nên, sau khi suy nghĩ thêm, Thần vẫn là thu về vận mạng trước.

- Tao thua rồi. Nhưng tao muốn chơi bàn quay vận mệnh với mày! Ánh mắt công tử Phú Quý nhìn về phía Noriko, trên mặt hiện lên vẻ kiên quyết.

- Không tốt, phụ nữ sẽ làm hỏng việc. Thần nhìn về phía công tử Phú Quý, sắc mặt hơi biến đổi.

Thường Nhạc không nhanh không chậm nhìn chằm chằm công tử Phú Quý thản nhiên nói: - Nói ra quy tắc, tao sẽ chơi cùng mày!

Công tử Phú Quý rút ra một khẩu súng trắng bạc, bỏ đạn bên trong ra. Sau đó, lại giả bộ nạp vào một viên. Hung tợn nhìn chằm chằm Thường Nhạc nói: - Chúng ta sẽ cược xem ai trúng đạn trước!

Bên dưới hoàn toàn trở nên im lặng.

https://thuviensach.vn

Trò này căn bản chính là một loại trò chơi sống còn, trong đó bắt buộc có một người phải chết. Cứ xem như bản lĩnh lớn, súng đặt trên đầu, chỉ sợ cơ hội sống đều không còn nữa.

Sắc mặt Huyết Hổ cũng hơi biến đổi.

- Được, tao đồng ý. Thường Nhạc nghĩ cũng không nghĩ, thốt lời đáp ứng lại ngay.

Mặt Thần xám như tro.

Công tử Phú Quý kiêu ngạo cười phá lên. - Mày tự tìm đến cái chết, không oán được người khác. Cho ngươi lựa chọn, ai bắt đầu trước?

- Tao!

Thường Nhạc điềm tĩnh cười, dùng ngón tay chỉ vào thái dương mình.

- Pằng!

Tiếng súng vang lên, nhưng đạn lại không bắn ra.

Trong khoảnh khắc tay Thường Nhạc vừa động đậy, Mộng phát hiện ra mình có chút lo lắng…Nhưng đó chỉ là một loại phản ứng theo bản năng.

- Đến lượt mày rồi, hy vọng ngươi may mắn. Phật chủ sẽ phù hộ ngươi. Thường Nhạc đưa súng vào tay công tử Phú Quý. Nụ cười tà ác trên khuôn mặt càng ngày càng tràn đầy.

- Ai sợ ai!

Công tử Phú Quý nhận lấy súng, liền chĩa mạnh vào đầu mình.

- Ha ha ha ha, xem ra ông trời đã khá chiếu cố cho tao. Công tử Phú Quý cười vui mừng. Thần bên dưới lắc lắc đầu có chút thương xót.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhận lại súng. Trực tiếp chĩa thẳng vào đầu mình. Cùng lúc nói: - Tin rằng Thượng Đế sẽ không vứt bỏ tao. Bởi vì tao là người tốt.

Cũng không trúng đạn.

Cùng với số lần còn lại giảm bớt, những người quan sát cũng càng ngày càng lo lắng. Mãi cho đến lúc còn lại hai lần cơ hội, tất cả mọi người đều ngừng thở.

Đây hoàn toàn là đang cá cược với năm mươi phần trăm cơ hội. Ai cũng đều có thể đi gặp Diêm Vương.

Sắc mặt công tử Phú Quý không còn bình tĩnh nữa. Thần sắc gã hơi hoang mang nhìn về phía Noriko. Thì phát hiện ra Noriko đã rời khỏi chỗ ngồi rồi, trong lòng gã một hồi mất mát.

- Chẳng lẽ mình đã chọn sai đường sao?

Gã hít một hơi thật sâu, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Thường Nhạc: - Để xem nữ thần may mắn sẽ đứng bên cạnh ai. Nói rồi đưa súng vào tay Thường Nhạc.

Từ trước đến giờ, Thường Nhạc vẫn luôn rất bình tĩnh. Hắn hôn một cái lên khẩu súng trắng bạc, thản nhiên cười. - Thượng Đế chắc chắn sẽ đứng bên cạnh tao.

Vừa dứt lời, súng bắn mạnh.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bàn quay tử vong bắt đầu chuyển động, có một số người nhắm nhẹ mắt, còn số đông hơn lại hưng phấn căng mắt nhìn.

Trong phút chốc, công tử Phú Quý gần chết như tro. Thường Nhạc yên lặng đứng ở đó, trên mặt hiện lên nụ cười thản nhiên, bàn quay tử vong lại không cần mạng của hắn.

Giờ khắc này, công tử Phú Quý thậm chí có một loại kích động muốn khóc, nhưng nước mắt lại không có cách nào rơi xuống được. Người gã bất giác run lên một hồi, thần sắc cổ quái nhìn đối thủ trước mắt mà mình không có cách nào làm rung động.

- Tao thua rồi!

Gã nhấc khẩu súng trắng bạc lên dí vào thái dương chuẩn bị bắn.

- Tao có nói là phải lấy mạng mày không? Trên khuôn mặt anh tuấn của Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ma. Nụ cười của hắn giờ khắc này trong con mắt Phú Quý công tử lại rất đáng yêu.

Ai cũng đều sợ chết. Nếu có sự lựa chọn, họ đương nhiên hy vọng kéo dài sinh mạng của mình. Thần sắc phức tạp của công tử Phú Quý nhìn Thường Nhạc chầm chậm nói: - Mày rốt cục thì muốn gì?

Thần ở bên dưới lẳng lặng nhắm mắt, khẽ rền rĩ: - Thường Nhạc, coi như tao nợ mày.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dường như cảm nhận được lời của Thần. Hắn vui vẻ cười. - Thật ra không phải tao nhân từ. Mà là mày tự cứu bản thân mình.

- Tự cứu chính mình? Phú Quý công tử ngẩn ra. Trong ánh mắt có chút không hiểu.

- Không sai. Nếu mày chơi xấu thì tao nhất định sẽ tiễn mày đi Tây Thiên. Nhưng mày dám lấy súng tiếp tục trò chơi, chứng minh mày vẫn là một người đàn ông. Vì một người con gái không liên quan, mà lấy mạng của ngươi thật không đáng. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười phóng khoáng.

- Cảm ơn!

Công tử Phú Quý hít một hơi thật sâu, cung kính nghiêng người về phía Thường Nhạc.

Thần sắc Koinu kinh ngạc nhìn một loạt biến đổi. Lúc bắt đầu là tiếc nuối, khó hiểu. Đến sau cùng trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên: - Không sai. Chỉ có Thường Nhạc như vậy mới càng có cơ hội tiêu diệt tổ Sơn Khẩu, ha ha ha ha!

Thần sắc Mộng phức tạp nhìn Thường Nhạc. Ở thời khắc mấu chốt nhất, mình lại có thể vì hắn mà lo lắng, rốt cục không kìm nổi nhắm mắt lại. Mà bây giờ nhìn thấy tinh thần hắn phấn chấn bước xuống võ đài. Mình lại bắt đầu thấy hắn đáng ghét.

- Cục cưng, anh thắng rồi. Em có nên biểu lộ một lúc gì đó không nhỉ? Nụ cười Thường Nhạc vẫn vậy. Lộ Đức vốn chuẩn bị đi đến nhìn thấy Thường Nhạc cười với Mộng. Cô khẽ chần chừ một lúc, xoay mình từ bên cạnh đi ra ngoài.

- Chẳng lẽ em gái mình đang ghen?

https://thuviensach.vn

Quang Minh đã quyết định đem bán Lộ Đức. Trong đầu không tự chủ phản ứng nói.

Mộng vốn không chuẩn bị để ý đến Thường Nhạc, cô quay người chuẩn bị rời đi. Nhưng vừa nhấc bước chân, người Thường Nhạc đã dán lại, lại còn ấn mạnh vào trán cô. Hôn mạnh một cái lên cái miệng nhỏ anh đào mềm ướt của cô.

- Lưu manh!

Lần này, Mộng cuối cùng cũng bộc phát ra. Trên khuôn mặt xinh đẹp nổi lên vẻ tức giận. Bộ ngực vì tức giận mà run lên kịch liệt.

Mấy cô nữ sinh đi trước cảm thấy sự việc có chút không đúng, đều nép vào đi qua. Thường Nhạc vẫy tay phóng khoáng nói: - Chẳng lẽ mọi người chưa nghe nói đến con gái đều thích nói ngược sao?

Ánh mắt nhìn thăm thẳm vào Mộng. - Mộng, em chủ định là người con gái thuộc về anh. Bất kỳ người nào cũng đều không được động đến, em chỉ thuộc về Thường Nhạc này.

Nói xong, tự nhiên quay người rời khỏi võ đài đen.

Nhìn bóng hình kia dần dần biến mất. Trong con mắt làm động lòng người của Mộng lộ ra một tia hoang mang.

Thường Nhạc vừa ra khỏi sân đấu thì nhìn thấy một mình Thần đứng ở đó. Cả người trông như một bức điêu khắc. Huyết Hổ ở đằng sau Thường Nhạc bước chân bất giác chậm lại.

Thường Nhạc một mình lẻ loi đi tới.

- Thực ra mày không cần phải cảm kích tao. Thường Nhạc vẫn chưa đi đến bên cạnh Thần liền thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

- Tao biết. Nhưng tao vẫn phải làm như vậy. Thần vẫn lặng lẽ đứng ở đó, người không động đậy gì.

- Tại sao? Thường Nhạc trở lên hứng thú.

Ánh mắt Thần biến đổi trở lên thâm thúy. - Nó là em trai tao, em trai duy nhất. Một người thân duy nhất trên thế giới này. Từ rất sớm, chúng tao là trẻ mồ côi, cùng nhau xin ăn, cùng nhau trải qua cuộc sống khó khăn tột cùng. Lúc đó, sức lực trong cơ thể tao đều không còn tỉnh táo. Em trai khá thông minh, nó dùng thứ võ công học được chắp vá lung tung trên phố để bảo vệ tôi. Có thể nói… không có em trai thì sẽ không có tao của ngày hôm nay…

Thần cũng không tiếp tục nói nữa, nhưng hốc mắt đã rưng rưng.

Giây phút này, Thường Nhạc bỗng nghĩ đến một đôi thủ hạ khác - Tiêu Tiêu và Lạc Vân. Bọn họ ngoại trừ không phải là anh em ruột ra thì những cái khác tất cả đều giống như nhau.

Hắn thâm thâm gật đầu. - Tao hiểu cảm giác của mày.

- Lần này mày đã tha cho em trai tao, coi như là đã tha cho tao. Thần nợ mày một mạng. Sau này chỉ cần cần đến tao, thì cứ nói một tiếng. Cứ thế trôi qua thật lâu. Thần mới chầm chậm nói.

- Ha ha, Thường Nhạc tao không phải là quân tử, yên tâm, tài nguyên như vậy nếu không lợi dụng thì quả là lãng phí. Nhưng Thần… mục tiêu cuối cùng của tao là hy vọng tao và mày cùng nhau đánh chiếm thiên hạ. Thường Nhạc rút cục cũng nói ra điều nghĩ tận đáy lòng.

- Cùng mày đánh chiếm thiên hạ? Trên mặt Thần bất giác lộ ra một nụ cười cổ quái. - Mày biết thế lực của tao lớn như thế nào không? Mày cảm thấy có thể làm lão đại của tao sao?

https://thuviensach.vn

- Có thể, thế lực của mày tao hoàn toàn nắm rõ. Mục tiêu của mày là cả Nam Phi. Mà mục tiêu của tao là cả thế giới. Khi một chiếc lá bay lượn xuống trong bầu trời, Thường Nhạc nhẹ nhàng vươn tay, đã nắm gọn được nó trong tay.

Nắm gọn nó trong tay, dường như nắm gọn cả thế giới trong tay.

Ánh mắt Thần kinh ngạc nhìn Thường Nhạc. Trong con người Thường Nhạc bỗng phát ra khí thế khổng lồ, khiến cho gã mê hoặc. Gã tin Thường Nhạc không phải loại người ăn nói lung tung.

Bỗng chốc, Thần mỉm cười, vui vẻ nở nụ cười: - Nhảy múa theo gió không bằng theo bước chân kẻ mạnh. Được, nếu mày có thể tổ chức Điểm G ở phố Aden nội trong hai ngày mở rộng được gấp đôi thì Thầnnguyện đi theo mày.

Thường Nhạc ngạc nhiên. Hắn nhìn Thần với vẻ mặt cổ quái.

- Chẳng lẽ mày cảm thấy khó khăn…

Thần chưa nói hết câu thì Thường Nhạc đã cắt lời. Thường Nhạc cười hì hì nói: - Móa, dễ như vậy á. Ngày mai sẽ cho mày tin tức.

Thần bị lời của Thường Nhạc làm cho giật mình. Phố Aden tuy không lớn nhưng cần muốn mở rộng gấp đôi lại còn được rút ngắn xuống một ngày. Như vậy phải cần một lực lượng như thế nào đây?

Thật là rất chờ mong màn biểu diễn ma quái của hắn.

Sau khi Thần rời khỏi, Thường Nhạc cảm thấy tinh thần mình rất không tồi. Gặp được một người con gái đẹp, chiếm được một ít lợi lộc. Lại còn thu nhận được một tiểu đệ, một tiểu đệ lợi hại siêu cấp.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Quỷ Linh nếu biết được người đàn ông mình thích trở thành tiểu đệ của kẻ thù. Cô ta sẽ có phản ứng gì nhỉ?

Tư Đồ Lôi Minh ở nước Anh mua chuộc các tinh anh của thế giới. Bước chân Thường đại công tử của chúng ta cũng không chậm. Khi tinh anh bọn họ chạm trán nhau. Cuối cùng ai mới có thể là kẻ chiến thắng sau cùng. Thật là rất chờ mong.

- Dân chúng của chúng ta ơi, hôm nay thật cao hứng… Thường Nhạc ngân nga một giai điệu đi về phía Huyết Hổ.

- Lão đại, tôi muốn đi lục soát toàn bộ các em ngực to trên phố trước. Hờ hờ, hy vọng lão đại ân chuẩn. Huyết Hổ day day nắm đấm mình, đợi chờ nhìn Thường Nhạc.

Có được chiến tướng đắc lực hiếu chiến như vậy. Tin tưởng rằng bất kỳ một lão đại nào cũng đều sẽ rất vui. Thường Nhạc dịu dàng xoa xoa đầu Huyết Hổ, thản nhiên cười nói: - Được, không chỉ lục soát toàn bộ ngực lớn trên phố mà cứ hễ là phố gần phố Aden là đều lục soát hết cho tôi. Tôi muốn nghe thấy tin tức phố Aden mở rộng gấp bốn lần vào sáng sớm ngày mai.

- Hắc hắc – hắc hắc!

Nghe thấy lời Thường Nhạc. Huyết Hổ kích động chút nữa thì xông lên hôn hắn một cái. Mình gần đây toàn là nghe theo mệnh lệnh của lão đại. Ức chế, ức chế. Bây giờ rút cục có thể bùng phát rồi.

Cái loại máu của người sống, cái kiểu rên rỉ đau khổ là thứ mình chờ mong. Máu trong người mình hoàn toàn trở lên hưng phấn.

Huyết Hổ mang theo tinh thần hưng phấn rời đi. Thường Nhạc lại một mình tản bộ trong khuôn viên trường. Bỗng nhiên hắn không nhịn được bật cười.

https://thuviensach.vn

“Gia nhập Điểm G, có thể làm cho con gái trở nên xinh đẹp hơn. Gia nhập điểm G có thể làm cho con trai trở nên đẹp trai hơn. Gia nhập điểm G có thể làm cho bạn trở nên nhiều tiền hơn. Gia nhập điểm G có thể làm cho bạn đi ngang…”

Một dãy quảng cáo bắt mắt tung bay trên đường ở sân trường. Mà poster lớn của Thường đẹp trai cũng được dán lên tường. Người sáng lập Điểm G - Thường Nhạc.

Nụ cười nhếch nhếch đó tràn đầy ma lực vô hạn. Bên cạnh đã xếp ra một hàng rất dài, Thường Nhạc bất giác đi đến.

- Này, muốn gia nhập Điểm G phải xếp…

Tên ghi danh kia vừa nói được một nửa thì cắm ở đó. Thần sắc gã bắt đầu biến đổi trở nên kích động. - Lão đại…

Mắt Thường Nhạc thấy tình hình không đúng tức tốc đi đến. Thật nguy hiểm, suýt chút nữa thì bị tên nhóc này hôn trúng. Sùng bái mình thì cũng không nhất thiết phải làm như vậy mà, huống hồ cùng là đàn ông. Điểm G mở rộng rồi, mà hội Chữ Thập Đỏ cũng mở rộng giống thế. Đặc biệt là nha đầu Kelly, mượn sức ảnh hưởng của Kerry cũng bắt đầu tuyên truyền. Gia nhập Điểm G thì cần phải gia nhập hội Chữ Thập Đỏ.

Lí do rất đơn giản, Thường đại thiếu gia của chúng ta cũng gia nhập hội Chữ Thập Đỏ.

Thật không đơn giản để thoát ra từ trong nhóm tín đồ sùng bái mình. Thường Nhạc phát hiện ra toàn thân mình đã ướt sũng mồ hôi. Càng làm cho hắn dở khóc dở cười là sự phân bố hỗn độn của dấu son môi con gái.

Giả dụ những người này đều là kẻ thù của mình thì Thường Nhạc có thể làm được. Thân xuyên qua bụi hoa, cánh lá không dính thân. Hết lần này lại

https://thuviensach.vn

lần khác bọn người kia đều là hạt giống tương lai của Điểm G. Đều là thủ hạ sùng bái mình. Mình cũng không thể dùng vũ lực được.

- Hài, đây chính là sức hấp dẫn của nhân cách. Ai bảo mình đẹp trai thế chứ. Ai bảo mình phóng khoáng anh tuấn như vậy chứ! Thường Nhạc không kìm được tự lảm nhảm một mình.

- Khì khì!

Một tiếng cười trong trẻo ở bên cạnh truyền tới.

Thường Nhạc định thần nhìn sang. Chỉ nhìn thấy một thiếu nữ tinh nghịch đáng yêu đang yên lặng ngồi ở đó. Cởi dây giầy từ bàn chân nhỏ thả trong nước đùa nghịch.

Dáng người thuộc hạng nhỏ nhắn tinh tế hiếm thấy, nước da thuộc loại tuyết trắng nắng xuân, tóc mầu tím, tuổi nhiều nhất mười ba mười bốn tuổi. Nhìn thấy cô bé đó Thường Nhạc bất giác nghĩ đến đứa con gái ở nhà mình - Đồng Uyên.

Khuôn mặt hai người đơn thuần phải có đến chín phần giống nhau. Đây rõ là chuyện không thể. Giả dụ vẻ mặt cô bé hơi đổi đi một chút, tuổi nhỏ đi một chút. Thì không chừng mình sẽ lại đó niềm nở ôm một cái.

- Nhóc, tôi muốn đi đánh người. Anh dám đi cùng tôi không?

Cô bé con bò từ mặt đất lên, phủi phủi đất trên tay, nghiêm túc mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 208: Tôi Chính Là Bá Vương

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Đánh người? Thường Nhạc bất giác mỉm cười, quả có người mời mình làm vệ sĩ. Hắn tự nhiên bày ra một tạo hình cơ bắp. - OK, không vấn đề!

- Tại sao anh không hỏi tôi là đánh ai? Còn nữa, tôi phải trả anh bao nhiêu tiền nhỉ? Cô bé con ngẩng đầu lên nhìn Thường Nhạc, nghiêm túc nói.

Thường Nhạc thản nhiên cười. - Em đã coi trọng tôi như vậy, giá cả không quan trọng. Đi thôi, sảng khoái tý được không?

- Nói cũng đúng.

Cô bé con gật gật đầu, chân đi về phía trước. Còn Thường Nhạc hấp tấp theo sau. Những sinh viên quen biết Thường Nhạc lần lượt suy đoán. Thường Nhạc công tử không thể đến cả trẻ con cũng không buông tha chứ.

- Nhóc, ngươi biết anh trai tôi đang ở đâu không? Cô bé con đi cả buổi. Bất ngờ dừng lại, thần sắc có chút bẽn lẽn nói.

- ?

Trên đầu Thường Nhạc hiện ra một dấu hỏi lớn. Cảm giác con nhóc này coi mình là khỉ để đùa dỡn.

- Anh trai em tên là gì?

Thường Nhạc phát hiện ra tính khí mình tốt lạ thường. Nhìn khuôn mặt đáng yêu của cô bé, nhẫn nại dò hỏi.

- Anh ấy tên…

https://thuviensach.vn

Cô bé con vừa mở miệng thì mắt bỗng sáng lên, hô lên: - Chính là người kia. Mau đi đánh đi!

Thường Nhạc kinh ngạc nhìn về phía trước. Tiếp xúc với một khuôn mặt tự nhiên giản dị, cao bình thường, quần áo bình thường, tất cả đều rất bình thường.

Thường Nhạc dám khẳng định. Chỉ cần đem kẻ này vứt trong một đám người thì tuyệt đối không thể tìm ra được. So với cô bé con đáng yêu bên cạnh thì thật là khác nhau một trời một vực.

- Đó là anh trai em?

Thường Nhạc hoài nghi nhìn cô bé.

Cô bé khẳng định gật gật đầu sau đó xông đến. Dùng bàn chân nhỏ đá vào chân tên kia. Cái tên trông bình thường kia lúc nhìn thấy cô bé thì bỗng mỉm cười.

Nụ cười đó nhìn giống như ánh nắng dưới cái lạnh giá mùa đông. Bỗng chốc có thể dung hòa tất cả. Kẻ đó ôm cô bé lên. - Nhóc con, em làm sao mà tìm được đến đây thế?

- Hừ, ai bảo anh không chào em đã bỏ đi rồi. Cho nên em tìmmột người để chuyên đánh anh. Nhóc, anh lại đây một lúc.

Cô bé con ở trong lòng anh trai. Dùng cái trán trắng nõn đập vào đầu gã một cái. Tiếp đó hướng về Thường Nhạc vẫy vẫy tay. Trên mặt Thường Nhạc bất giác lộ ra một nụ cười thản nhiên.

Hắn nghĩ đến Đồng Uyên, Tiểu nha đầu tinh nghịch đó cùng với tên tiểu quỷ trước mặt này có chút giống nhau.

https://thuviensach.vn

Lúc Thường Nhạc đi về phía hai anh em họ, ánh mắt người anh xem xét tỉ mỉ Thường Nhạc. Trên mặt tự nhiên giản dị hiện ra một nụ cười nhàn nhạt: - Mày là Thường Nhạc!

Thường Nhạc hơi ngẩn ra liền gật gật đầu: - Tôi là Thường Nhạc.

- Đều nói Thường Nhạc của Điểm G, như quân vương trong bóng đêm. Đến bất kỳ nơi nào đều có thể dâng lên một trận cuồng phong. Em gái tôi không ngờ lại có bản lĩnh lớn như thế có thể bảo đường đường thủ lĩnh Điểm G làm vệ sĩ. Anh trai bỏ tiểu quỷ xuống. Thần sắc bình tĩnh nhìn Thường Nhạc nói.

Con ngươi Thường Nhạc thu lại, hắn kinh ngạc nhìn tên trông giống kẻ bình thường trước mắt này. Thật không ngờ, đối phương thuộc hàng cao thủ không gươm. Mình không ngờ đã nhìn nhầm.

Vẻ đơn thuần từ trên người đối phương phát ra loại khí thế nhàn nhạt. Tin rằng chỉ có nhân vật như Thần và Quang Minh mới có thể chống lại gã. Quả thực là thủ hạ hiếm thấy.

- Các anh làm sao vậy?

Tiểu quỷ nhìn hai người nhìn nhau. Chiếc miệng nhỏ của cô bé thở phì phì kêu ầm lên.

Anh trai thản nhiên mỉm cười, buông tiểu quỷ xuống, đi đến trước mặt Thường Nhạc, vươn tay ra nói: - Hoa Phàm, chúng ta kết bạn nhé, thế nào?

- Chúng ta đã là bạn rồi! Thường Nhạc nhìn Hoa Phàm, cả hai cùng lúc mỉm cười.

Tiểu quỷ nhìn anh trai mình, rồi lại nhìn Thường Nhạc. Cô bé giận dỗi, quay người gọi những bạn học sinh đi bộ trên đường: - Các người ai đánh được bọn họ. Tôi cho một khoản tiền lớn.

https://thuviensach.vn

Những học sinh kia nghe thấy câu này, sợ đến nỗi vừa chạy vừa bật khỏi chỗ này.

- Anh, em đói bụng rồi.

Tiểu quỷ không vui kéo kéo áo Hoa Phàm, đáng thương tồi tội nói.

Ánh mắt Hoa Phàm dịu dàng kéo tay tiểu quỷ, thản nhiên cười: - Đi, anh trai đưa em đi ăn. Em muốn ăn gì cũng đều có.

Hoa Phàm và Thường Nhạc nhìn nhau, hai người phân biệt đi về hai phía ngược nhau. Miệng tiểu quỷ lại khản gọi: - Nhóc, anh nhớ kỹ cho tôi. Tôi nhất định sẽ tìm anh kiếm chuyện.

Diện mạo đơn thuần của cô bé và Đồng Uyên gần như nhau. Chiếm một vị trí rất lớn trong tim Thường Nhạc, chỉ cần trời không sụp xuống, tất cả những thứ khác đều sẽ có người giúp tiểu quỷ chống đỡ.

Ngẩng đầu nhìn lên không trung, đám mây trôi lững lờ, ánh nắng chiếu vào mặt người khiến cho con người ta có một cảm giác lười biếng. Thường Nhạc duỗi cái lưng mỏi một lúc, nằm luôn lên thảm cỏ ngủ một giấc.

Đôi mắt lim dim híp lại, cũng không biết trôi qua bao lâu rồi. Người Thường Nhạc khẽ nhúc nhích. Trong con ngươi bùng phát ra ánh mắt âm lãnh, nói lẩm nhẩm: - Tiểu quỷ!

Đó dường như là một loại cảm ứng tâm lý. Mình lại cảm giác thấy tiểu quỷ khóc, thần sắc Thường Nhạc trở nên âm trầm. Mặc dù là gặp tiểu qủy có một lần nhưng ai mà bắt nạt tiểu quỷ thì còn nghiêm trọng hơn bắt nạt mình.

Nhận chính xác phương hướng căn tin, người Thường Nhạc như âm hồn chợt lóe lên.

https://thuviensach.vn

- Các người không được làm hại anh trai tôi.

Vẫn chưa đến trước mặt căn tin thì đã nhìn thấy một nhóm người bao vây ở đó. Âm thanh kêu khóc của tiểu quỷ từ trong chính giữa nhóm người truyền tới.

Thường Nhạc lặng lẽ dịch chuyển vào phía trong. Hễ là người chạm vào người Thường Nhạc thì đều không tự chủ được bị đụng bắn ra. Trong lúc này, Hoa Phàm qùy xuống đất, máu chảy từ chân xuống.

Đứng trước mặt gã là một người thanh niên không chút cảm tình, đứng bên cạnh người trẻ tuổi đó có sáu tên đại hán mặc đồ đen. Dựa vào một loại trực giác, sáu tên đại hán này đều là cao thủ bậc nhất.

Tiểu qủy như diều hâu bảo vệ gà con chắn trước mặt Hoa Phàm. Trên khuôn mặt nhỏ trắng như tuyết đó nước mắt chảy dài. Đôi mắt gườm gườm nhìn về phía tên trẻ tuổi lạnh lùng kia.

- Hoa Phàm, không ngờ thật, ha ha ha ha, mới đây không gặp mà tao đã không nhận ra rồi. Lần này tao phải cho mày biết mùi vị của cái chết là như thế nào. Trên mặt tên trẻ tuổi lạnh lùng kia hiện lên một tràng cười u ám.

- Không được bắt nạt anh trai tôi.

Tiểu quỷ vẫn chắn trước mặt Hoa Phàm.

Hoa Phàm hít một hơi sâu, miễn cưỡng đứng lên. Thân người khẽ run rẩy kia chứng minh rằng anh ta đang chịu đựng đau đớn.

- Caton, chuyện giữa chúng ta không liên quan gì đến em gái tao, hy vọng mày hãy tha cho nó.

- Tha cho em gái mày? Trên mặt tên trẻ tuổi lạnh lùng lộ ra một nụ cười quỷ dị. - Tại sao phải tha cho nó? Dựa vào cái gì bảo tao tha cho nó? Tao

https://thuviensach.vn

phải cho mày biết đắc tội với người của Caton đều không thể có kết cục tốt đẹp.

Tiếp xúc với con ngươi đầy sát khí kia của Caton. Người Hoa Phàm không làm chủ được run rẩy một lúc. - Tiểu quỷ, em mau đi tìm anh trai vừa rồi đi.

Hoa Phàm trực tiếp chắn ngay trước mặt tiểu quỷ, thần sắc có chút lo lắng nói.

- Hừ, tìm người? Nói cho mày biết, bất kỳ người nào cũng đều không thể thay xoay chuyển mạng của em gái mày. Trên mặt Caton hiện lên một vẻ ngạo mạn.

- Thật không?

Âm thanh uể oải kia đột ngột vang lên.

Nhìn thấy Thường Nhạc từ trong đám người bước ra, tinh thần Hoa Phàm chợt thả lỏng ra. Caton cau mày một lúc, xem xét cẩn thận Thường Nhạc.

- Mày chính là Thường Nhạc.

Quả thực, ở trong cái trường Kadingweisi mày muốn không biết Thường Nhạc cũng không được.

Thường Nhạc căn bản không để ý đến gã mà đi đến trước mặt Hoa Phàm. Tay gấp khúc một độ cong quỷ dị. Một luồng sáng trắng thánh khiết phát ra từ trong tay hắn.

- Trị liệu thần thánh!

Sắc mặt Caton hơi biến đổi. Trên khuôn mặt lạnh lùng lộ ra một vẻ cổ quái.
- Mày có quan hệ gì với Phong gia?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà ma cười lên. - Mày là cái thứ gì, liên quan gì đến mày.

Từ trước đến giờ không có người nào đám nói trước mặt mình như thế. Vẻ mặt lạnh lùng Caton lại càng âm trầm. - Bất luận mày và Phong gia có mối quan hệ gì, mày cũng phải trả giá.

Caton vung tay lên, sáu tên cao thủ kia bao vây Thường Nhạc và Hoa Phàm.

Khí thế che trời phủ đất khổng lồ xông lên, thần sắc Thường Nhạc hơi động. Hắn rốt cục đã hiểu ra, sáu tên cao thủ này đã liên hợp thành một khối. Nếu như tách sáu tên ra thì chắc chắn không phải là đối thủ của Hoa Phàm.

- Sáu chọi hai, thật không công bằng, hay là thêm một người, thấy thế nào? Âm thanh đầy tính khí trong đám người vang lên. Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười thản nhiên.

Chỉ thìn thấy Quang Minh không nhanh không chậm bước ra. Ánh mắt chằm chằm nhìn tên trẻ tuổi lạnh lùng nói: - Caton, dù ngươi đã ra khỏi Kadingweisi thì cũng không nên quay lại đây nữa, đã quay lại rồi thì cũng không nên lại kiêu ngạo. Người thì phải hiểu kiềm chế. Mày đã hiểu chưa? Ánh mắt Caton gườm gườm nhìn Quang Minh. Gằn từng chữ nói: - Quang Minh, là mày tự tìm đến, chết cũng không oán trách người khác được.

Sáu người vội vàng dạt ra. Quang Minh phóng khoáng đi vào. Thản nhiên cười với Thường Nhạc. - Đã nói là có phúc cùng hưởng có họa cùng chia. Chúng ta hôm nay xem xem ai xông ra nhanh nhất cho tên cẩu này trận rắm chim.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía Hoa Phàm. Lúc này, vết thương trên đùi Hoa Phàm đã khỏi hẳn. Căn bản không để lại sẹo. Nắm đấm anh ta siết mạnh lại, một khí thế hừng hực từ trong thân người anh ta bùng phát mạnh ra.

https://thuviensach.vn

Vừa nãy, mình vì bảo vệ tiểu quỷ mà chân tay không rảnh rang, nếu không thì cũng không thua nhanh như vậy.

- Bá Vương chính là Bá Vương, một khi tức giận lên, hờ hờ. Đến Vương Bát tiểu tiểu cũng e là không chịu nổi vài đòn. Quang Minh cười hì hì vỗ vỗ vào vai Hoa Phàm.

- Bá Vương!

Thường Nhạc sửng sốt, hắn sao lại không ngờ rằng cái tên hết sức bình thường giản dị bên cạnh mình lại có thể là Bá Vương. Có thể xếp trong cùng một tầng lớp cao thủ với Thần.

Lập tức Thường Nhạc tỉnh ngộ lại. Mình vừa bắt đầu thì cảm thấy trên người Bá Vương phát ra loại khí thế đó. Cũng chỉ có người xếp tầng thượng đẳng mới có thể có được phong thái như thế này.

Trên mặt Bá Vương lộ ra nụ cười thản nhiên. Thường Nhạc nhún nhún vai, ánh mắt nhìn về phía sáu tên đại hán. Mà Quang Minh đã hoàn toàn hăng máu lên rồi.

- Đám chó này.

Thường Nhạc gần như bị dọa nhảy dựng lên. Quang Minh trực tiếp nhập vào trạng thái quỷ hút máu điên cuồng. Cái này có phần hơi biến thái quá không nhỉ?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 209: Nhổ Một Nhúm Lông Ra

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Xé!

Người Quang Minh nhanh chóng nhào tới. Trong sáu tên cao thủ kia có hai thằng chưa kịp phản ứng thì bị Quang Minh đánh cho ra ngoài tới tấp.

Bá Vương cũng nhanh như vậy, múa may nắm đấm. Khí thế vô cùng từ trong nắm đấm phát ra. Khí thế đó dường như một luồng khuynh đảo cả núi lớn.

Thường Nhạc sau khi hai người ra tay thì hắn cũng ra tay. Động tác Thường Nhạc so với hai người trước thì hiển nhiên tao nhã hơn hắn. Người hắn biến ảo một dáng vẻ quỷ dị. Trực tiếp xuyên qua giữa hai cao thủ. Đợi sau khi hai cao thủ phản ứng lại, chất dịch lỏng màu đỏ từ đầu chúng chảy xuống.

Tao nhã nhất mà lại có tác dụng nhất. Nhìn đến chỗ bốn tên cao thủ bị Quang Minh và Bá Vương dồn cho tháo chạy. Thường Nhạc bất giác mỉm cười. Bá Vương lạnh lùng, Quang Minh điên cuồng, dường như lại có thể tổ hợp thành một đôi hoàn mỹ.

Tổ hợp bọn họ và tổ hợp giữa hai người Tả Thủ, Huyết Hổ. Còn tổ hợp giữa hai người Cổ Tư Văn, Cao Tiếu. Rốt cục tổ nào mới là mạnh nhất đây?

Đương nhiên, nếu lại tăng thêm Tiêu Tiêu và Lạc Vân, Kim Ngưu và Xử Nữ thì trò chơi sẽ lại càng hấp dẫn.

Sắc mặt Caton hoàn toàn biến đổi.

https://thuviensach.vn

Mình vất vả lắm chiêu mộ được sáu cao thủ từ cha, khi gặp ba người hợp sức đánh, thì mỏng manh như tấm màng mỏng, vừa đâm đã hỏng.

Thần sắc gã đang không ngừng biến ảo.

- Caton, bây giờ chúng ta nên nói chuyện tử tế. Mắt Thường Nhạc híp lại một nửa, nơi khóe miệng lộ ra nụ cười tà ác.

Caton hít một hơi thật sâu, ánh mắt lạnh lùng nhìn Thường Nhạc. - Lần này coi như mày may mắn. Nhưng lần sau tao nhất định sẽ phải lấy mạng mày. Tao sẽ cho chúng mày biết đắc tội với Caton ta thì nhất định là một chuyện đau khổ.

Thường Nhạc nghiền ngẫm nhìn Caton, vẻ mặt giống như nhìn một thằng hèn hạ. Thường Nhạc đi về phía trước một bước, nắm đấm đánh mạnh ra.

Tạp Đốn bất ngờ, theo bản năng đỡ lấy.

- Bụp!

Caton lảo đảo lùi sau hai bước. Mà Thường Nhạc vẫn không dừng. Nắm đấm tiếp tục đánh tới tấp. - Bụp, bụp…

Người xem xung quanh há hốc mồm nhìn về sự biến hóa phía trước. Thường Nhạc dường như có sức mạnh vô cùng tận. Nắm đấm căn bản không dừng lại.

Mà Caton cố gắng dùng nắm đấm chống đỡ. Mỗi một lần chống đỡ thì người lùi sau hai bước. Máu từ miệng Caton chảy xuống, sắc mặt trở nên rất xấu.

Đây hoàn toàn là làm nhục đơn phương, không có bất kỳ kỹ xảo đáng nói nào.

- Mày dám giết tao!

https://thuviensach.vn

Caton bỗng buông xuôi chống cự, gã dùng thần sắc ngạo nghễ thánh thức nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Thường Nhạc không nghĩ ngợi gì, một đấm đấm cho Caton bay ra ngoài. Hắn tà tà cười nói: - Giết mày? Ít nhất đợi bản thiếu gia chơi đủ rồi mới nói.

- Thường thiếu gia, Caton là con trai của cha cố Khải Đinh, đừng giết gã. Dường như nhìn ra ý định giết người trong thần sắc Thường Nhạc, Bá Vương không kìm được khuyên can nói.

- Con trai của cha cố Khải Đinh?

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng ngày càng nở rộ, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Caton, từng câu từng chữ nói: - Thế lại càng hay, tôi đang muốn nhổ một nhúm lông từ cha cố Khải Đinh đây.

Lời nói thô lỗ như vậy từ trong miệng Thường Nhạc nói ra, không có chỗ nào ê a. Như nước chảy mây trôi, Quang Minh hưng phấn gào lên.

Hai tên thanh niên trai tráng kia bị anh ta chơi cho gần chết.

Quang Minh nhún nhún vai, con ngươi hưng phấn đó từ từ trở về trạng thái bình thường. - Đã quá, đã quá. Thường thiếu gia, Caton cũng để cho em chơi nhé!

- Không được, quyền sử dụng lần đầu của Caton thuộc về anh.

Thường Nhạc đi về phía trước mặt Caton, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên. - Cha mày là cha cố. Mày có phải là cảm thấy rất vĩ đại, rất quang vinh không?

Thân thể Caton không làm chủ được run lên một hồi, lập tức chấn tĩnh tinh thần nói: - Tao khuyên mày tốt nhất đừng tha cho tao. Nếu không mày đừng

https://thuviensach.vn

nghĩ lăn lộn ở Khải Đinh.

- Thế á? Tao sợ quá!

Nụ cười quỷ dị trên mặt Thường Nhạc ngày càng nở rộ. Bất ngờ giữa lúc đó, tay hắn khẽ cử động.

- Rắc rắc!

Tiếng xương cốt vỡ vụn truyền đến tai mỗi người rõ ràng.

Bá Vương hít ngược một hơi lạnh, Thường Nhạc bất ngờ bẻ gãy một chân sống sờ sờ của Caton.

Có lẽ vì động tác nhanh quá mà Caton không có cảm giác đau đớn. Vẫn mãi nhìn cho đến khi nhìn thấy chân mình rời ra, gã mới kêu la thê thảm.

- Kêu cái gì, mới một chân, tiếp tục!

Thường Nhạc vỗ vỗ vào mặt Caton, khiến gã cố gắng giữ trạng thái nửa tỉnh. Trong phút chốc, tay hắn lại vặn lại một góc độ quỷ dị.

- A!

Lần này, Caton rốt cuộc cũng phản ứng lại. Một cơn đau thấu tim truyền từ vai lên, mồ hôi, máu hoàn toàn dung hòa làm một.

Vai đã bị Thường Nhạc bẻ gãy.

Thường Nhạc nghi hoặc lắc lắc đầu, ánh mắt suy ngẫm nhìn Caton nói: - Nói cho tao biết, bây giờ còn hận tao không? Còn muốn làm kẻ thù của tao không?

Ánh mắt ác độc của Caton nhìn chằm chằm Thường Nhạc. - Khụ khụ! Máu phun mạnh ra. Lúc máu chuẩn bị bắn vào mặt Thường Nhạc thì tay Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc lại cử động.

- A!

Toàn thân Tạp Đốn run lẩy bẩy. người đột nhiên hôn mê. Hóa ra Thường Nhạc dùng chân của Caton chắn máu, mà cái chân đã tuột ra khỏi sự khống chế của cơ thể.

Thường Nhạc phủi phủi tay, đứng dậy, cười hì hì nhìn cái tên thiếu ba chi trước mắt. Nghiêm trang nói: - Bản thiếu gia là người văn minh, mày hà tất cứ phải chặn bước đi của thiếu gia nhỉ? Mày chỉ cần không uy hiếp bản thiếu gia, mày sẽ sống rất tốt. Nếu mày không phải là kẻ thù của bản thiếu gia thì mày sẽ sống rất vui vẻ.

Bá Vương và Quang Minh nhìn nhau một cái, trong đầu cùng lúc mọc ra hai chữ: - Biến thái!

Thực sự, những người đứng xem xung quanh có một số không nhịn được nôn ra.

Tiểu quỷ đi đến trước mặt Caton. Thần sắc cổ quái nhìn Caton ngã nằm trên mặt đất. Bỗng nhiên, bàn tay nhỏ của cô bé cử động.

- Rắc rắc!

Cái chân còn lại của Tạp Đốn cũng rụng rời ra khỏi cơ thể.

- Ai bảo dám ức hiếp anh trai tôi.

Tiểu quỷ nhấc vai Caton lên, thở hổn hển nói.

Bá Vương lau lau mồ hôi trên trán. Mới một thời gian ngắn mà tiểu quỷ đã trở thành Thường Nhạc thứ hai. Nếu thời gian kéo dài một chút thì…

https://thuviensach.vn

Sáu tên đại hán kia đều nằm trên mặt đất. Trong lúc ánh mắt Thường Nhạc nhìn quét qua chúng. Bọn chúng sợ đến nỗi không dám thở mạnh. Thường Nhạc bỗng nhiên tà tà cười. - Đi về nói cho cha cố biết. Bốn cái chân giò này là quà tặng của một người Trung Quốc đẹp trai tặng ông ta, hy vọng ông ta thích.

Nhìn bóng dáng thảm hại dần dần biến mất, Thường Nhạc vẫy tay. - Giải tán hết đi!

Những người xung quanh lập tức giải tán, nhưng trên mặt Bá Vương lộ ra vẻ lo lắng. - Một thằng Caton không tính gì. Nhưng cha cố thì không phải là người chúng ta có thể chống lại bây giờ.

- Cha cố lợi hại như vậy sao?

Tinh thần Thường Nhạc hơi động, thản nhiên mở miệng nói.

- Cha cố và Kỵ sỹ thần thánh là liên minh. Nghe nói bên mình cha cố nắm giữ một loại năng lượng thần bí, lại thêm khí thế của Thần Thánh nữa thì hiếm có địch thủ. Thần sắc Bá Vương bắt đầu biến đổi trở nên lo lắng.

- Mọi người đều là hai cái vai đỡ một cái đầu. Tôi nghĩ lại xem xem cha cố rốt cục lợi hại đến trình độ gì. Thường Nhạc tà tà mỉm cười.

Quang Minh bên cạnh nghe thấy mấy chữ Kỵ sĩ thần thánh này, sắc mặt anh ta hơi đổi, trở nên âm trầm nói: - Kỵ sĩ thần thánh là của em.

Bá Vương sửng sốt, hai tên này quá quồng vọng rồi, hay là giả vờ ngớ ngẩn?

Tiểu quỷ đi vào giữa hai người, vỗ vỗ cái tay nhỏ, hùng dũng oai vệ nói: - Caton ngu ngốc kia là của em.

- Hờ!

https://thuviensach.vn

Quang Minh và Thường Nhạc cùng lúc gõ vào đầu tiểu quỷ một cái, con nha đầu thích chuộc lợi này.

- Thật ra cha của Caton, cha cố không phải là người đáng sợ nhất. Ánh mắt Bá Vương nhìn về phía xa xăm, bên trong tràn đầy sự hoang mang vô tận.

- Còn mạnh hơn cả cha cố?

Thường Nhạc ngẩn người, thực lực của Kỵ sĩ thần thánh biến thái như nào mình đã biết qua. Có thể nói so với mình chỉ cao hơn chứ không thấp hơn. Nếu xuất hiện một nhân vật hơn cả cha cố, biến thái hơn cả Kỵ sĩ thần thánh thì thật là một việc đau đầu.

- Đúng, ông ta chính là Kim, cha nuôi của Caton. Bá Vương rốt cuộc cũng nói ra điều lo lắng trong lòng, thần sắc bắt đầu biến đổi trở nên ảm đạm, ánh mắt không chủ ý nhìn về phía tiểu quỷ.

- Kim!

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười. Hắn không ngờ rằng, mình ở trong nước sau khi đánh với con gái bảo bối của Kim, thì ra nước ngoài lại đánh con nuôi của Kim. Mà còn lại là một trận đánh hết sức nghiêm trọng.

Xem ra Kim, mình coi như là đắc tội triệt để rồi.

Ánh mắt Bá Vương đăm đăm nhìn mặt Thường Nhạc, từng câu từng chữ nói: - Cậu sợ không?

- Sợ?

Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười: - Trong từ điển của Thường Nhạc tôi căn bản không có từ sợ này.

Trong mắt Bá Vương bỗng hiện thoáng qua một vẻ dị dạng, mà Quang Minh cùng lúc lại cười hì hì nói: - Anh trai không sợ thì em còn sợ cái gì.

https://thuviensach.vn

Thoáng dừng một lúc, Quang Minh tà ác nói: - Đợi gặp được Kim, chúng ta sẽ đâm vào cái mông ông ta.

- Mẹ nhà nó. Thực sự gặp được Kim, chúng ta phải nhanh chóng tránh trốn đi. Em làm như mạng mình dài lắm á! Thường Nhạc còn vẫn chưa có thể đạt đến trình độ chống chọi lại Kim.

Từ sau khi mình hấp thu lực lượng của Công Tôn Khả Nhân mà vẫn có một khoảng chênh lệch Công Tôn Liệt. Mà thực lực Kim lại cao hơn cao thủ thất thế Công Tôn Liệt. Mình đánh với Kim vậy rõ ràng là tự đi treo cổ còn hơn, sống thật vô nghĩa.

- Nếu là đối phó Kim, thì tính cho cả Hoa Phàm tôi một phần. Bá Vương bên cạnh giữ trạng thái im lặng từ từ mở miệng nói.

Ánh nắng chiếu xuống, tay của ba người áp chặt với nhau. Còn tiểu quỷ cũng không chịu thua phần, bàn tay nhỏ đè lên ba bàn tay lớn.

- Em đói rồi!

Tiểu quỷ xoa xoa bụng mình bỗng nhiên thở hổn hển nói.

Bá Vương bọn họ lúc này mới tỉnh ngộ lại. Vừa nãy là chuẩn bị ăn cơm, vội vàng đưa tiểu quỷ phóng tới căn tin.

- Chúc mừng, chúc mừng, chúc mừng anh hai lại thu được một tiểu đệ thực lực hùng hậu. Bá Vương vừa rời đi, Quang Minh lập tức cười hì hì nói.

- Nếu có thể đem Lộ Đức vào phòng, thế mới là việc đáng chúc mừng. Thường Nhạc cười tà tà, bỗng chuyển chủ đề nói: - Quay về chuẩn bị chu đáo một lúc, thứ hai tuần sau cùng đi với anh đến Anh một chuyến.

- Anh!

https://thuviensach.vn

Con ngươi Quang Minh thu lại, chợt trở về bình thường. - Hờ hờ, không vấn đề. Chỉ cần không phải tìm Kim khiêu chiến, những việc khác đều dễ nói.

Chính trong lúc họ nói chuyện, xung quanh phố Aden đã loạn thành một mảnh. Huyết Hổ hiếu chiến, Kim Ti lạnh lùng, lại thêm một đám tinh anh của Công Tôn gia tộc thân thủ siêu phàm. Gần như đem những thế lực xung quanh lật ngược lại đít chổng lên trời.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 210: Nghịch Nước

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cơn gió nhẹ thổi qua người, Thường Nhạc cảm thấy toàn thân một trận sảng khoái. Hắn vươn vươn người. Trò chơi tuy phấn khích nhưng trong thâm tâm vẫn thấy thiếu một thứ gì đó. Tại sao lại có ảo giác như vậy?

Khẽ lắc lắc đầu, đi về phía trước.

- Thường Nhạc, tên khốn đáng chết này tưởng không chào hỏi mà đã chạy rồi, rất oai phong sao? Tiểu thư em sẽ không thể tìm được anh sao? Chẳng lẽ sợ bản tiểu thư ăn thịt anh sao? Vẫn chưa đi được xa, một âm thanh lanh lảnh ở đằng sau vang lên.

Tiếp xúc với khuôn mặt vì kích động nên lộ ra nhỏ đỏ hây hây của Hoa Nhã Ca. Thường Nhạc cảm thấy người như là bị vật gì đó nằng nặng dúi cho một đấm. Hắn hoàn toàn ngẩn ra ở đó.

Nước mắt trong suốt trong con mắt làm rung động lòng người của Hoa Nhã Ca quay vòng vòng. Bước chân chầm chậm lại gần Thường Nhạc, Thường Nhạc bỗng cảm thấy nhịp đập con tim bắt đầu nhanh dần. Cảm giác dị dạng đó, không phải bất kỳ thứ gì có thể thay thế được.

- Đồ khốn!

Nắm đấm nhỏ mảnh khảnh của Hoa Nhã Ca đánh mạnh lên người Thường Nhạc.

- Tiểu thư, anh là người có văn hóa. Đừng như thế có được không? Khi Hoa Nhã Ca ngẩng đầu lên, mắt ướt xinh đẹp kinh người kia nhìn chằm chằm Thường Nhạc. Thường Nhạc bỗng nhiên trở nên vui vẻ cười.

https://thuviensach.vn

Chân nhỏ của Hoa Nhã Ca dậm nhè nhẹ lên mặt đất. Thở hổn hển nói: - Anh là đồ cầm thú nhã nhặn, chỉ biết ăn hiếp người khác…

- Ai dà, tiểu thư, cơm có thể ăn bừa, lời không thể nói bừa. Anh đã ăn hiếp em ở chỗ nào chứ? Ánh mắt Thường Nhạc gườm gườm nhìn chằm chằm Hoa Nhã Ca, nghiêm túc hỏi.

Mặt Hoa Nhã Ca đỏ bừng, cô làm như vẻ phẫn nộ trừng mắt với Thường Nhạc. Cái miệng nhỏ anh đào bĩu nhẹ một cái…Lời vẫn là không nói thì hơn.

Thường Nhạc thấy cô ấy không nói nữa lại trở nên ngượng ngượng ngùng ngùng. Hắn tà tà cười, dùng tay vỗ vỗ vào đầu Hoa Nhã Ca. - Đi thôi, từ xa đến là khách. Anh đưa em đi dạo, nhưng phải nghe lời đấy.

Hoa Nhã Ca chớp chớp mắt, ngại ngùng gật đầu. - Vâng, người ta nghe lời hết. Anh bảo em đi hướng đông, tôi sẽ không đi hướng tây.

- Ha ha, vậy chúng ta dứt khoát cởi hết quần áo chơi trò người lớn nhé? Thường Nhạc cười tà tà.

Hoa Nhã Ca ngẩng đầu lên bẽn lẽn nhìn Thường Nhạc.

Mặc dù không nói, nhưng Thường Nhạc đã biết đáp án. Cái loại quyến rũ không tiếng thắng tiếng ta này, quả thực nguy hiểm!

- Ài, chúng ta là người đứng đắn. Đừng nghĩ lệch đi được không? Thường Nhạc nhún nhún vai, trên mặt lộ ra nụ cười rất văn minh.

Hoa Nhã Ca vui vẻ theo sau Thường Nhạc. Cô căn bản chính là một thiếu nữ bướng bỉnh, cả ngày chỉ nghĩ cách chơi. Bây giờ Thường Nhạc chủ động đưa mình đi chơi, cô tự nhiên thích thú vô cùng.

https://thuviensach.vn

Trong khi cô đi theo sau Thường Nhạc đạt được mục đích, mắt ướt xinh đẹp kia khẽ động. - Anh Thường Nhạc, sao anh lại đến nơi này? - Cơ thể và thiên nhiên, như vậy chẳng lẽ lại không tốt sao?

Thường Nhạc duỗi thân mỏi một lúc, đã lâu rồi không thấy thoải mái như thế này.

Nơi khóe miệng Hoa Nhã Ca lộ ra nụ cười giảo hoạt. - Được thôi, chúng ta xuống bơi đi.

- Ha ha, cục cưng, cẩn thận một chút! Ánh mắt Thường Nhạc như con rắn độc đăm đăm nhìn những người con gái đẫy đà vô cùng trong bộ bikini trước mặt.

Thân hình chỗ lồi chỗ lõm kia có hai điểm như sắp bùng nổ ra… Rõ ràng làm cho con người ta có một loại cám dỗ siêu cấp mê người.

- Mắt rơi xuống đất rồi à? Hoa Nhã Ca chuẩn bị đi thay quần áo nhìn cái bộ dạng Thường Nhạc như vậy. Một cơn ghen phát ra từ trong thâm tâm cô ấy, khóe miệng lộ ra một đường cung tức giận.

Thường Nhạc sửng sốt, sau đó giật mình tỉnh ngộ, vội vàng nghiêm túc nói: - Thì cái gọi là đàn ông không xấu thì phụ nữ không yêu, ha ha. Nếu đàn ông bọn anh tử tế quá, vậy thì còn có thể chiêm ngưỡng được cái đẹp của người phụ nữ các em không?

Trước sự ngụy biện của Thường đại thiếu gia, Hoa Nhã Ca buồn bực.

Khoảng ba phút, Hoa Nhã Ca một lần nữa đứng trước mặt Thường Nhạc. Thường Nhạc hai mắt tỏa sáng, không kìm nổi thốt ra: - 34A!

Khuôn mặt nhỏ Hoa Nhã Ca trắng chuyển đỏ, rồi đỏ lại truyền sang xanh. Đạp mạnh một cái lên chân Thường Nhạc, hung tợn nói: - Anh mở trừng mắt chó của mình lên, nhìn cho cẩn thận rồi xem là 34B hay là 34A.

https://thuviensach.vn

- Ha ha!

Thường Nhạc tà tà cười, em Ca nhà mình dường như ngày càng có tiềm lực của tiểu ma nữ rồi. Nhưng… Nhạc thiếu gia thích!

Vì muốn khoảng cách tiếp xúc với mỹ nữ gần hơn. Thường Nhạc gần như cởi sạch quần áo với tốc độ nhanh nhất, sau đó lao xuống nước. - Cục cưng, anh đến đây!

- Bùm!

Thân hình khổng lồ nặng nề nhảy vào trong nước. Sóng nước khổng lồ bắn lên mãnh liệt. Gần như tất cả mọi người xung quanh đều bị nước ngập hết rồi…

Nhìn từng ánh mắt đầy phẫn nộ xung quanh. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác. - Nhìn gì mà nhìn…

Kiểu khí chất thiên nhiên đó, khiến những người kia căn bản không dám dễ dàng thò đầu.

Lúc ánh mắt Thường Nhạc tiếp xúc với vị trí ban đầu Hoa Nhã Ca đứng, tim hắn như bị nắm đấm đấm thật nặng một lúc. Hoa Nhã Ca không ngờ biến mất rồi. Độ sâu của cả hồ bơi cũng không tính sâu lắm. Nhưng ở chỗ cách hơi xa lại có chỗ sâu hơn hai mét. Một khi người không biết bơi rơi xuống, thì e rằng…

Thường Nhạc không nghĩ ngợi gì, lập tức ngụp đầu xuống nước, trong lòng lo lắng vô cùng. Cùng lúc không ngừng nhắc thầm: - Em Ca… em dù thế nào cũng đừng xảy ra chuyện gì, đừng xảy ra chuyện gì.

Thường Nhạc lần đầu tiên phát hiện. Hóa ra Hoa Nhã Ca cô nha đầu nghịch ngợm này lại chiếm một vị trí quan trọng trong tim mình. Hắn thục mạng

https://thuviensach.vn

tìm trong nước, chỉ cần không nhìn thấy bóng hình quen thuộc đó, hắn mãi mãi không nghĩ đến nổi lên trên.

Có lẽ ông trời thương hại. Trong chốc lát, cái hình bóng mảnh khảnh quen thuộc đó lại như mộng ảo xuất hiện trước mặt Thường Nhạc. Hắn một trận kích động, vội vàng bơi đến.

Ánh mắt tiếp xúc đến Hoa Nhã Ca nghịch ngợm, Thường Nhạc bây giờ mới phát hiện mình bị cô ấy trêu rồi. Nhưng Thường Nhạc vẫn rất phối hợp ôm chặt thân hình mềm mại của Hoa Nhã Ca vào lòng, đón lấy chiếc miệng nhỏ nhắn anh đào.

Trong lúc miệng với miệng họ va vào nhau, hai mắt nhìn nhau, thì thân người Hoa Nhã Ca run lên một hồi.

- A…

Hóa ra miệng nhỏ nhắn anh đào của Hoa Nhã Ca đã mím lại. Môi Thường Nhạc bị cái răng ngọc nhỏ của cô cắn một miếng thật mạnh.

Mặt Thường Nhạc hoàn toàn biến sắc… Nếu đơn thuần bị Hoa Nhã Ca cắn một cái thì còn quá ít, ít nhất có thể cho như là bị chó con cắn một miếng. Với tâm lý như vậy còn hơi có một chút an ủi. Nhưng trước mắt… Hoa Nhã Ca lại không ngừng cắn. Cái răng ngọc nhỏ của cô vẫn gắn chặt trên môi Thường Nhạc.

Chỉ cần Thường Nhạc hơi động đậy thì cô ngay lập tức cắn mạnh hơn, khiến cho hắn tiến thoái lưỡng nan… Thường Nhạc phát hiện mình dường như đã đi vào ngõ cụt.

Trong lúc đầu của hai người lộ trên mặt nước, người không rõ ràng trong mối quan hệ, còn tưởng rằng hai người bọn họ là tình nhân nồng thắm. Nhưng hắn lại có nỗi khổ không nói lên lời.

https://thuviensach.vn

Vẫn mãi như vậy trôi qua rất lâu, cái răng nhỏ của Hoa Nhã Ca mới chịu bỏ ra. Còn Thường Nhạc lại cảm thấy mình như từ trong tai nạn lớn nhảy thoát ra ngoài. Hắn cảm thấy toàn thân trên dưới hoàn toàn thư giãn.

Chạm được vào khuôn mặt gầy yếu và tái nhợt của Hoa Nhã Ca, Thường Nhạc lời ra ngoài đến cửa miệng lại không có cách nào nói ra.

Trong ánh mắt Hoa Nhã Ca lộ ra vẻ phức tạp. Thần sắc cực cổ quái nhìn Thường Nhạc, bỗng chầm chậm nói: - Vừa nãy…vừa nãy anh có phải là rất lo lắng không? Rất sợ em xảy ra chuyện?

Thường Nhạc ngẩn ra, không ngờ rằng cô ấy sẽ đem cái đề tài này nói lại lần nữa. Nhưng nghĩ đến cái bộ dạng lo lắng vô cùng của mình vừa nãy, e rằng toàn bộ lọt vào trong mắt nha đầu này.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, miệng dán lại, nhẹ nhàng nói. - Bởi vì anh yêu em, cho nên anh mới lo lắng, chẳng lẽ em không cảm thấy được lòng anh sao?

Đã từng ảo mộng qua ở Thường Nhạc có thể đem lời này nói ra, mình có thể rất vui. Mà sao không nghĩ đến, lời của hắn sẽ có ma lực lớn như vậy. Cô cảm thấy tim đập ngày càng nhanh.

Thường Nhạc lại không ngờ rằng Hoa Nhã Ca lại phản ứng lớn như vậy. Đặc biệt là khuôn mặt vốn trắng nõn của cô trong phút chốc hoàn toàn chuyển thành đỏ bừng lên.

Cái kiểu mê hoặc mông lung của thiếu nữ đó, gây cho người ta một loại kích động, một loại dục vọng kỳ lạ. Thường Nhạc không kìm nổi đưa miệng qua hôn một cái thật mạnh lên khuôn mặt nhỏ nhắn rất xinh đẹp của Hoa Nhã Ca.

Nước mắt trong suốt lại lần nữa chảy xuống trên khuôn mặt Hoa Nhã Ca. - Anh cái gì cũng không nói rồi bỏ chạy xa đi như vậy. Người ta rất ghét anh,

https://thuviensach.vn

người ta hận anh chết đi được!

Hôn giọt nước mắt trong suốt kia, tay trái Thường Nhạc rất tự nhiên luồn qua chiếc eo thon của Hoa Nhã Ca, kéo cả thân người cô ấy lại. Lúc này, Hoa Nhã Ca hình như toàn thân cũng không còn sức lực. Mặc cho thân hình mềm yếu không xương của cô ấy nằm trên lồng ngực Thường Nhạc.

Tay phải Thường Nhạc từ phía trước luồn qua eo cô, tay trái nắm lấy tay trái cô rồi đặt vào tay phải mình. Hai tay ôm cô thật chặt, mặt áp mặt.

Lúc này, hắn có thể nghe được tim của cô ấy cũng đang đập gấp gáp. Còn mặt của cô cũng nóng lên, hơi thở dần dần trở nên dồn dập.

Chỗ tiếp xúc giữa đùi Thường Nhạc và thân người cô ấy, có thể cảm thấy được bộ mông đẫy đà của cô. Bộ ngực của cô ấy nhè nhẹ áp vào cánh tay hắn.

Bởi vì người đang mặc bikini, thế nên bộ ngực đầy đặn rõ ràng là trực tiếp tiếp xúc với cơ thể của Thường Nhạc. Thường Nhạc một trận lòng hươu dạ vượn, dục vọng như Hỏa Diệm Sơn một luồng bùng phát lên.

- Bảo bối!

Thường Nhạc khẽ kêu lên một tiếng, giống như là ú ớ, dường như dùng hết sức lực toàn thân.

- Ừm!

Hoa Nhã Ca ngượng ngùng đáp lại. Trong con mắt ướt kia tràn đầy hai chữ - chờ mong!

Thường Nhạc một trận động lòng, ôm lấy cả cơ thể cô, đổi phương hướng. Khiến cho cơ thể cô ngả vào trong lòng mình, ngồi lên đùi mình. Đùi lập tức cảm nhận được cái mông nhỏ chắc chắn của cô đang đè lên phần đùi

https://thuviensach.vn

hắn, cảm giác một nguồn điện đang chảy trong người, cảm giác rất thoải mái, phần bên dưới đã sớm cương lên rồi.

Hoa Nhã Ca cũng cảm thấy được dưới mông mình có một vật thể cưng cứng chĩa vào cơ thể mình. Từ trên thứ cứng rắn kia còn truyền đến một sức nóng vô hạn, thân thể không chịu nổi mềm nhũn ra, tê liệt ngã vào lòng hắn.

Nhìn thấy Hoa Nhã Ca cũng đã động tình rồi, khuôn mặt nhỏ ửng hồng, mắt ướt hiện tình. Tay Thường Nhạc có thể cảm thấy được nhiệt độ cơ thể cô đang tăng gấp, cơ thể nhỏ đang nằm trong lòng mình cũng không ngừng run lên.

- Anh Nhạc!

Tiếng thở gấp gáp của Hoa Nhã Ca đang gọi.

Nghe thấy tiếng gọi động tình của cô. Thường Nhạc không thể nhịn được nữa, nào còn để ý ở đây là suối nước nóng cái chó gì nữa, hay là bể bơi cái chó gì nữa.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc khẽ kích động, đã nắm lấy cặp nhũ hoa cứng nhắc của cô, đôi tiểu bạch thỏ đang chuyển động nhẹ nhàng trong lòng bàn tay hắn, vừa đưa tay đỡ lấy vòng eo nhưng con rắn nước đang uốn éo, cởi bộ áo tắm bikini của cô xuống hoàn toàn.

Ngay thời điểm này, khuôn mặt xinh đẹp của Hoa Nhã Ca đỏ ửng lên như vừa uống rượu vậy, đôi lông mi thật dài trong suốt như bọt nước, từ cái miệng nhỏ nhắn phát ra những âm thâm khiến người ta mê say mơ hồ.

Những cọng tóc dính đầy mồ hôi không theo một trật tự nào, cũng chuyển động theo thân hình, thỉnh thoảng che lại nửa bên mặt, có mấy sợi tóc rủ xuống trước ngực che lên nụ hoa, toàn thân phát ra một hơi thở thanh xuân không thể dùng lời để diễn đạt.

- Ư….

Trong tiếng kêu nhẹ nhàng của Hoa Nhã Ca, đột nhiên Thường Nhạc ôm lấy thân thể mềm mại của cô, nhẹ nhàng đặt cô vào bồn nước, sau đó nắm lấy thắt lưng cô đỡ dậy, từ bị động chuyển sang chủ động, hướng ngay vào vùng bí ẩn xinh đẹp đó ấn xuống, nhẹ ngàng cắn dái tai cô cái trầm giọng nói: - Bảo bối, chúng mình chơi trò xxoo đi!

Đôi chân thon dài của Hoa Nhã Cao kẹp chặt lấy eo Thường Nhạc, trong tiếng kêu rên rỉ dường như có chút gì đó buồn khổ nhưng cũng có sự vui vẻ trong đấy, tiếp đón từng lượt tấn công càng thêm mãnh liệt của hắn…

Sau một lúc mọi chuyện đều trở nên yên ổn lại, ngay cả Hoa Nhã Ca cũng không thể tin được, lần đầu tiên của cô lại xảy ra trong nước, nhìn các du

https://thuviensach.vn

khách đang chơi đùa cách đó không xa, khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng nhiên đỏ lên, luống cuống tay chân mặc quần áo vào.

- Nhã Ca, vừa rồi thoải mái chứ?

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào Hoa Nhã Ca, người này bây giờ hoàn toàn là người phụ nữ của mình rồi, trên mặt hắn lộ ra nụ cười nhạt.

- Thoải mái!

Hoa Nhã Ca khẽ gật đầu một cái, nhanh chóng đi lên bờ.

Thường Nhạc cười dâm đãng, nói: - Nhã Ca, chúng ta lên trên tiếp tục.

Hoa Nhã Ca nghe được lời này, người như con thỏ, cuống quít chạy về phía phòng thay đồ.

- Aizzz, dáng chạy cũng xinh đẹp đến thế, không hổ là người phụ nữ của mình. Thường Nhạc đắc ý cười rộ lên.

- Nhã Ca, em một mình đến đây sao? Hai người đi trên đường, phải gọi là trai tài gái sắc, hấp dẫn ánh nhìn của mọi người.

Hoa Nhã Ca vẫn chưa hoàn toàn hết xấu hổ về chuyện lần trước, da mặt trắng mịn của cô bỗng đỏ bừng lên: - Người ta nhớ anh, nên mới chạy tới đây.

- Chỉ đơn giản như vậy thôi sao? Thường Nhạc nghi ngờ nhìn chằm chằm Hoa Nhã Ca,

Hoa Nhã Ca có chút trốn tránh ánh nhìn đó, tiếp xúc trực tiếp với khóe miệng nghiền ngẫm tươi cười của Thường Nhạc, cô giật mình tỉnh ngộ, khuôn mặt có chút ửng hồng: - Em trốn chị gái lén lút chạy tới đây đó.

https://thuviensach.vn

- Haiz, dục vọng phụ nữ tăng cao muốn chặn cũng không chặn được! Thường Nhạc nở nụ cười dâm đẵng.

Hoa Nhã ca xấu hổ núp trong lòng Thường Nhạc, ngại ngùng nói: - Anh Nhạc, anh xấu lắm.

- Nhã Ca, hay là ở lại làm phu nhân áp trại của anh đi. Ha ha, như vậy chúng ta có thể ngày ngày làm chuyện đó, thoải mái bao nhiêu, tự tại tự do bấy nhiêu.

Cái đầu nhỏ của Hoa Nhã ca rất nhanh liền vùi vào ngực Thường nhạc, vẻ mặt buồn bực nói:

- Người ta cũng muốn được như vậy, nhưng nếu không quay về, chị gái nhất định sẽ đánh tới nơi đó, lúc đó người ta thì thê thảm rồi.

Ngực Thường Nhạc đập thình thịch: - Yên tâm, đợi chị gái em đến, chúng ta cùng nhau làm chuyện ấy, ha ha, như vậy là noi theo nữ hoàng nước Nga không phải rất tốt sao!

Hoa Nhã Ca cười hì hì nhéo mũi Thường Nhạc cái, nghiêm túc nói: - Em sớm đã biết con người xấu này đang có ý với chị gái em rồi, tuy nhiên chị gái em đã đính hôn rồi, cơ hội của anh rất nhỏ đó.

- Yên tâm, cô ấy chỉ thuộc về anh thôi. Thường Nhạc cười một cách kỳ lạ.

- Vậy còn em thì sao?

Hoa Nhã Ca nghịch ngợm nháy mắt.

- Em sớm đã nằm trong tâm trí anh rồi! Tay Thường Nhạc rất tự nhiên vuốt ve cánh tay của Hoa Nhã Ca, khóe miệng lộ ra nụ cười tà mị.

Hoa Nhã Ca như con lươn uốn éo trong lòng Thường Nhạc, cười hi hi nói: - Hôm nay người ta còn có việc, bây giờ phải đi rồi.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng dáng cô dần dần biến mất, Thường Nhạc sửng sốt, nói: - Không phải chứ, cô bé này lại thả bồ câu mình sao?

Đưa tay lên cánh mũi đang thở kia, một mùi thơm rất tự nhiên truyền tới, chứng minh đây không phải là mơ, tất cả đều là thật. Thường Nhạc hít thở thật sâu, lần này mình đích thật là quá vội vàng rồi, hành động vuốt ve cuối cùng với người mình yêu cũng không có tiến hành.

Bấm một số điện thoại.

- Mẹ nó, ai đấy? Bên kia truyền đến một thứ âm thanh thô lỗ nóng nảy.

Trước mắt Thường Nhạc không ngừng xuất hiện các ngôi sao nhỏ, đây không phải là tiếng nói của Tiểu Quai Quai sao? Dịu dàng à, nhu nhược sao, bảo bối à, trời ạ!

- Có đéo gì mau nói đi, mày là con mẹ nào thế?

Lần này Thường Nhạc cuối cùng cũng đã xác nhận chính xác, đây là tiếng nói của tiểu bảo bối nhà mình: - Quai Quai, là anh Nhạc của em đây!

Khi nghe thấy tiếng nói mình thầm mong đã trăm lần, Lâm Quai Quai run rẩy nhẹ một trận, cô mạnh bạo hét ầm lên trong phòng: - Tất cả câm miệng cho em!

Tiếng la hét ầm ĩ trong phòng học lập tức yên lặng, nước mắt chảy xuôi trên khuôn mặt trắng nõn của Quai Quai, cô nói thầm: - Sao anh phải rời xa Quai Qua chứ, anh đã không còn cần Quai Quai nữa sao? Anh không thích Quai Quai nhu nhược sao, có phải Quai Quai quá yếu đuối không, Quai Quai sẽ sửa đổi tất cả, Quai Quai sẽ hống hách, sẽ dã man, như vậy anh Nhạc có thích không?

Thường Nhạc ngây người ra, trong lòng của hắn bỗng nhiên xuất hiện một chút gì đó áy náy, đây là điều mà từ trước đến giờ chưa xảy ra, mình cua

https://thuviensach.vn

gái rất tự nhiên, yêu cũng rất hào phóng, tất cả đều rất tự nhiên phóng khoáng.

Nhưng lại quên đi cảm nhận trong lòng của các cô, chỉ cần mình dành thời gian nhiều một chút cho các cô, họ đã thỏa mãn rồi, hắn hít một hơi thật sâu: - Bảo bối Quai Quai, bất luận là em thay đổi thành ra thế nào, em cũng là bảo bối trong lòng anh Nhạc, đợi anh Nhạc về nhất định sẽ yêu thương em thật tốt.

- Dạ! Đợi đến lúc Thường Nhạc tắt máy một hồi lâu rồi, Quai Quai mới chậm rãi gật gật đầu.

Thường Nhạc thản nhiên cười, cũng đã lâu rồi không liên lạc với một số người yêu của mình, có phải bọn họ đều đang muốn tạo phản không? Tùy ý bấm số điện thoại thứ hai.

- Ừ. A!

Điện thoại vừa mới thông, bên kia đã truyền đến tiếng rên rỉ cám dỗ của người phụ nữ, trong lòng Thường Nhạc chợt căng thẳng, chẳng lẽ có người cắm sừng mình sao? Hắn lập tức bác bỏ ý nghĩa này.

Bất luận là số điện thoại nào do mình gọi đi, các cô đều sẽ không phản bội mình.

- Móa, ai đấy? Phía bên kia truyền đến một thứ âm thanh khó chịu.

Thường Nhạc sửng sốt, mình làm sao có thể gọi điện thoại cho Tây Môn Khinh chứ? Hắn cười hi hi nói: - Anh hai, anh cứ tiếp tục, ngàn vạn lần đừng vì cuộc điện thoại này của em mà làm anh mất cả hứng.

- Người anh em, anh đang lái xe cho ông Hán, em gọi không đúng lúc rồi, lát nữa liên lạc sau đi. Lập tức nhận được một tiếng dập máy.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ấn số điện thoại, tiếp tục gọi đi.

- Anh Thường Nhạc, là anh sao?

Giọng nói nhẹ nhàng như không khí đột nhiên vang lên.

Tinh thần Thường Nhạc không tự chủ trở nên phấn chấn hẳn lên, tục ngữ nói thật là đúng, người quan tâm mình nhất, đó chính là người yêu mình nhất, bảo bối Nam Cung của mình không ngờ đã đoán ra mình trước tiên, làm sao mà Thường Nhạc không cảm động chứ!

- Honey, có nhớ anh hay không?

Trên mặt Thường Nhạc nở nụ cười thản nhiên, khó khăn lắm mới hỏi một câu nghiêm túc thế.

- Mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút, mỗi giây đều nhớ đến, Huân Y nhớ anh Nhạc đến muốn chết đấy! Cái miệng nhỏ của Nam Cung Huân Y dường như được thoa một lớp dầu vậy, hoàn toàn vểnh lên.

Thường Nhạc tiếp tục truy vấn: - Nhớ anh trên giường, hay là dưới đất nhiều hơn thế?

- Lúc người ta đi tắm, là lúc nhớ anh Thường Nhạc nhất, nhưng mà anh Thường Nhạc không có ở bên cạnh em. Khuôn mặt Nam Cung Huân Y liền ửng hồng lên.

Nghe thấy câu đó, bộ phận phía bên dưới của Thường Nhạc bắt đầu cúi chào, bảo bối trong lòng nói ra những lời nói đầy ngụ ý, đã lâu lắm rồi không được nghe, thật là đúng lúc mong chờ.

- Mau nói cho anh nghe, gần đây cơ thể của em phát triển như thế nào rồi? Trong đầu Thường Nhạc bắt đầu dâm đãng khoa tay múa chân, haiz, đối mặt với Nam Cung Huân Y, mình muốn nhã nhặn cũng không được!

https://thuviensach.vn

- Phía trước của người ta vẫn chưa có phát triển hoàn toàn, đợi anh Nhạc về khai mở đó. Lúc Nam Cung Huân Y nói chuyện, thân hình mềm mại cũng lơ đãng run rẩy một chút.

Thường Nhạc chỉ hận mình không có đang ở bên cạnh cô gái nhỏ Nam Cung Huân Y, nhìn không được thở dài nói: - Cách mạng chưa thành công, đồng chí cần phải cố gắng, honey, anh nhất định sẽ khiến cho toàn bộ bộ phận trên cơ thể em cùng lúc phát triển, có thể nổi bật trọng tâm, hai điểm cơ bản.

- Honey, nhắm mắt lại!

Giọng nói đầy mê hoặc của Thường Nhạc vang nhẹ bên tai Nam Cung Huân Y.

Tuy Thường Nhạc không nhìn thấy, nhưng Nam Cung Huân Y cũng thuận ý nhắm mắt lại, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười điềm nhiên.

- Hít thở sâu một hơi, sau đó nhảy tại chỗ ba cái. Trên mặt Thường Nhạc càng ngày càng tràn đầy nụ cười tươi.

Nam cung Huân Y làm theo những điều đó, ngay lúc cô nhảy lên ba cái, dường như toàn người bị chạm trúng mạch điện vậy, run rẩy một trận, khuôn mặt nhu mì lộ ra vẻ hoảng hốt lo sợ.

Ánh mắt hoài nghi không ngừng quan sát xung quanh, rõ ràng không có ai, nhưng vừa rồi đích thực mình cảm thấy cơ thể mình bị ai đó sờ soạng một cái, nhất là bộ ngực, sức lực đó hết sức rõ ràng.

Tại sao lại như vậy?

Cái đầu nhỏ của Nam Cung Huân Y, như thế nào cũng không hiểu được vấn đề này.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, honey, về sau khi nghĩ tới anh, phải hít thở sâu một hơi, sau đó nhảy tại chỗ ba cái. Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười tà mị.

Quà tặng đã được gửi qua, cô bé nhất định đã xem xét kỹ lưỡng, không thể không có hiệu quả như vậy, ánh mặt trời buổi sáng lại tròn như thế, chúng tôi giở thủ đoạn dâm đãng à, ai dâm đãng, ngươi dâm đãng, ai dâm đãng. Tôi dâm đãng sao, …

Sau khi Thường Nhạc gọi điện thoại xong, phát hiện tinh thần mình hoàn toàn phấn chấn, hình ảnh người đẹp không ngừng hiện lên trong đầu, sau cùng ngay cả hình ảnh của Tây Môn Khinh cũng hiện lên trong đầu.

Hắn không kìm nổi lắc lắc đầu: - Ông anh Tây Môn à, em cũng là người có văn hóa, anh ngàn vạn lần đừng có nhào đầu về phía em nha!

Ánh mặt trời cũng dần dần mờ đi, toàn bộ màn đêm ở trên trời như một màn hình rộng lớn vậy, gió lạnh lùng nghênh nhiên thổi qua, làm cho người ta có một cảm giác lạnh đến xương tủy.

Ở phía xa xuất hiện một bóng dáng nhỏ nhắn, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một tia cười nhạt ý, mũi của chó vĩnh viễn cũng là linh mẫn nhất.

Quả nhiên không giả, mình vừa về tới khuôn viên của trường, gã đã tìm đến nơi rồi, Koinu, chẳng lẽ mày muốn tham gia vào trò chơi này sao?

- Xin chào Thường thiếu gia, tôi tên là Chisana, thiếu gia Koinu của chúng tôi có lời mời!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 212: Trời Ơi, Tôi Bị Làm Bẩn!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Xuất hiện trước mắt là một gã người Nhật Bản diện mạo vô cùng dâm loạn, khuôn mặt gầy yếu kia chất đầy nụ cười hèn mọn, cung kính.

- Ừ, Chisana onani, tên rất hay, chiêu thức này lúc nhỏ còn được. Được rồi, đi trước dẫn đường cho ông!

Đối với người Nhật Bản, Thường Nhạc là trời sinh chưa hề có ấn tượng tốt. Đợi khi điều kiện cho phép, nhất định phải dạy dỗ tử tế mấy con chó Nhật nhỏ này.

- Ha…! Nghe được khích lệ của Thường Nhạc, Chisana onani tự an ủi kích động đi trước dẫn đường. (Chisana Onani có nghĩa là tự an ủi hay còn gọi là thủ dâm @@)

- Chisana Onani, tên của cha và mẹ cậu là gì? Thường Nhạc đúng là cảm thấy có hứng thú với tên người Nhật Bản này, hắn ‘khiêm tốn bắt đầu thỉnh giáo’.

- Thường Nhạc thiếu gia, cha tôi tên Kyuden Kara Chisana, mẹ tôi tên Ritotudeiji, tôi còn có một em gái tên Chisana Mori. Chisana Onani vừa đi phía trước vừa giới thiệu.

- Tên rất hay, quả thực là rất hay!

Mắt Thường Nhạc sáng lên, không kìm nổi khen ngợi, tên của người Nhật Bản rất có cá tính, bản thân mình muốn không bội phục cũng không được.

https://thuviensach.vn

- Thường thiếu gia, cậu khích lệ tôi chẳng khác nào đang khích lệ đế quốc Nhật Bản. Trên mặt Chisana Onani lộ ra thần sắc kiêu ngạo, nghiêm trang nói.

- Yô? Lời này là nói kiểu gì vậy? Mắt Thường Nhạc híp lại, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Bởi vì tên của mỗi người Nhật Bản chúng tôi khá giống nhau. Đều rất có phong cách, đế quốc Nhật Bản vạn tuế, đế quốc Nhật bản đời đời bất diệt!

Chisana Onani càng nói càng kích động, cuối cùng không ngờ được mà giơ tay lên cao giọng nói.

- Móa! Thường Nhạc nhìn mà vô cùng khó chịu, không hề nghĩ ngợi, nhắm chính xác mông của Chisana Onani đạp mạnh một cái.

Chisana Onani không kịp đề phòng, cả người lảo đảo, 'bùm' một cái úp sấp xuống đất, gặm một miệng bùn.

- Thường thiếu gia… Sắc mặt Chisana Onani hơi đổi, ánh mắt mang theo phẫn nộ nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười hì hì vỗ vai gã, nghiêm trang nói: - Đông Phương chúng tôi có một loại phong tục tập quán, nếu đồng ý với ý kiến của đối phương mà nói… thường sẽ dùng cách đó để bày tỏ.

Vừa nói, chân ở bên ngoài lại dựng ngược lên, sao đó làm ra động tác đá.

Trên mặt Chisana Onani lập tức nở ra nụ cười tươi, - Cảm ơn Thường thiếu gia, đế quốc Nhật Bản của chúng tôi nhất định sẽ phồn vinh…

Bịch!

Lời của Chisana Onani còn chưa nói xong. Chỉ thấy chân Thường Nhạc đạp mạnh tới, cười hì hì nói: - Như trên!

https://thuviensach.vn

Cái loại đau đớn vĩ đại đó truyền từ mông vào tới cơ thể. Hóa ra, vừa rồi Thường Nhạc cố ý nhắm chuẩn nơi nở đầy hoa cúc của gã, dùng mũi giày nặng nề đá vào.

- Móa, không cho phép sủa loạn!

Trong lòng Thường Nhạc vui như hoa nở, nhưng ngoài miệng lại nói: - Chisana Onani, đế quốc Nhật Bạn vạn tuế sao?

- Vạn tuế!

Chisana Onani theo bản năng trả lời.

Bịch!

Lần này lại nhắm chuẩn vị trí vừa rồi, chân thiếu chút nữa thì hõm vào.

Chisana Onani vì đau khổ nên mặt trở nên tái nhợt, gã hít một hơi khí lạnh, tội nghiệp nhìn Thường Nhạc nói: - Thường thiếu gia, lễ tiết của Đông Phương các cậu hẳn là nên sửa lại.

Bịch!

- Tán thành!

Thường Nhạc nhìn máu ở mũi giày, trên mặt lộ ra nụ cười thành khẩn.

Chisana Onani kẹp chặt hai chân đi phía trước, lần này, gã ngay cả một cái rắm cũng không dám thả ra.

Thường Nhạc cảm thấy quả thật rất nhàm chán, hắn nhìn bầu trời bộc lộ tài năng: - Chisana Onani, cậu nói xem trăng có đẹp không?

Chisana Onani vừa muốn mở miệng, bỗng nhiên nghĩ đến cái chân kia của Thường Nhạc. Gã thông minh ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

Bịch!

Tâm lý may mắn của Chisana Onani vừa xuất hiện, cái mông lại gặp một đòn nghiêm trọng của Thường Nhạc, chỉ thấy Thường Nhạc lắc lắc đầu: - Tôi cũng không biết trăng này có đẹp hay không. Aizzz, anh bạn Chisana Onani, rất nhiều sự việc tôi đều muốn nghĩ cùng cậu, cậu nói xem có đúng không?

- MK, chạy nhanh như vậy làm gì? Chân của Thường Nhạc đạp vào khoảng không, không kìm được chửi một câu.

Chisana Onani chỉ hận cha mẹ sinh mình ra thiếu hai cái chân, gã liều mạng chạy về phía trước, nhưng lại lo lắng Thường Nhạc đuổi không kịp mình, nỗi đau từ chỗ mông lại truyền đến…

- Trăng đêm này tròn quá, chúng ta cùng đi vẽ quyền dâm đãng đi… Thanh âm của Thường Nhạc vang dội trong khắp ngõ ngách của vườn trường.

Nhìn căn phòng không có bất kỳ ngọn đèn nào, chân mày Thường Nhạc cau lại, ánh mắt nghi ngờ nhìn sang Chisana Onani: - Cậu khẳng định Koinu ở bên trong?

Chisana Onani theo bản năng lấy tay ngăn ở mông, sau đó gật gật đầu: - Koinu-kun bảo tôi đưa thiếu gia tới nơi này, những chuyện khác đều không thấy giao phó. Tuy nhiên Koinu-kun nói, chỉ cần Thường thiếu gia đi vào, cậu nhất định sẽ hài lòng.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười lười biếng, bởi vì cái gọi là gan lớn hù chết người nhát gan, lẽ nào một căn phòng nho nhỏ có thể hù sợ mình, hắn phất phất tay.

Chisana Onani gần như là lăn rời khỏi chỗ này.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhắm mắt lại, cảm giác biến hóa rất nhỏ từ bốn phía, cũng không có bất kỳ sát khí nào, cũng không có nguy hiểm. Trong phòng truyền đến hơi thở như có như không chứng minh có một người sống.

Nhịp tim của đối phương nhanh hơn người bình thường chứng mình kẻ đó rất căng thẳng, Thường Nhạc mở mắt, tà tà cười: - Phanh! Cửa phòng bị Thường Nhạc lỗ mãng đạp ra.

Ngay trong một chớp mắt Thường Nhạc đá cửa, đèn trong phòng chợt sáng lên.

- Móa!

Tiếp xúc với bức họa trước mắt, Thường Nhạc không khỏi hưng phấn chửi lên.

Chỉ thấy mỹ nữ Noriko đang nửa nằm trên mặt đất, mặc váy liền màu trắng trong suốt, mảnh đất rập rạp bên trong như ẩn như hiện vô cùng mê người.

Ngoài thứ đó, bên cạnh cô còn có một loạt các ngọn nến, roi da, ớt, nước muối, ruột kết, mỡ bò… Tóm lại, các công cụ đều có đủ. Chỉ là Thường đại thiếu gia không ngờ tới, không có thứ Thường đại thiếu gia dùng tới.

Rượu đỏ, dưa chuột… ở cách chỗ của Noriko xa một chút.

- Trăng đêm nay thật tròn nha. Ai đi vẽ bức họa dâm đãng cùng mình! Trong lòng Thường Nhạc bắt đầu hoan hô, nhưng mặt lại lộ ra vẻ nghiêm trang: - Em gái Noriko, em không mặc quần áo sao? Mặc ít như thế, cẩn thận cảm lạnh. Dưa chuột mùa này không thể ăn sống, có đèn sao phải đốt nến? Mấy cây côn điện này chỉ có mấy V, căn bản không đủ phòng thân. Đại tràng này dùng để làm dầu, không dùng để ăn…

Noriko hoàn toàn ngây ngốc ở nơi đó.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc-kun, Noriko đêm nay thuộc về cậu, mặc cậu đùa bỡn. Noriko đi đến trước mặt Thường Nhạc. Hai tay kéo váy áo xuống.

Toàn thân không một mảnh vải.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm thân thể Noriko. Ngoài miệng lại nói: - Đừng… đừng như vậy, Thường Nhạc tôi dẫu gì cũng là người có văn hóa. Sao có thể tùy tiện làm loại việc cẩu thả này.

Cái gọi là được lời còn khoe mẽ, hình dung trên người Thường đại thiếu gia quả thực vừa đúng. Noriko dán thân thể của mình lên, thở ra như lan nói: - Muốn tôi, yêu tôi, lên tôi đi!

- Chuyện này không hay đâu, nếu cô thật sự cần mà nói… tự mình động thủ: Thường Nhạc trực tiếp nhắm hai mắt, hai chân tách ra, khóe miệng lộ ra nụ cười tà ác.

Vẻ mặt Noriko trở nên phức tạp, nghĩ lại những lời Koinu-kun nói, tay cô bắt đầu run rẩy, từ từ cởi bỏ quần áo của Thường Nhạc. Thân thể hùng tráng lộ ra, đầu lưỡi trắng mịn của cô liếm hai điểm trước ngực Thường Nhạc!

- Trời ạ, tôi bị nhiễm bẩn!

Thường Nhạc ‘thống khổ’ rên rỉ.

Miệng của Noriko hôn tới hôn lui hai điểm phía trước ngực Thường Nhạc, bàn tay nhỏ bé đã mắt đầu cởi thắt lưng của hắn.

Chỉ thấy bàn tay nhỏ bé của Noriko nắm chặt, hít thật sâu một hơi: - Để tôi nghĩ một chút. Chân mày cau lại, sau đó lại giãn ra, - Tới đi, cho dù là vì con gái Nhật Bản cần, tôi nguyện ý kính dâng!

https://thuviensach.vn

Một giọt bọt nước trong suốt trượt xuống cằm Thường Nhạc, đến tột cùng là nước mắt hay là nước miếng, chỉ sợ toàn bộ sắc lang trên thế giới đều biết.

Sau khi cởi quần, Noriko bắt được người anh em ở phía dưới của Thường Nhạc.

- Ô!

Thường Nhạc hít một hơi khí lạnh: - Đừng nóng đừng nóng, để tôi chuẩn bị tâm lý đã.

Miệng Noriko từ từ rời xuống dưới, ngậm tiểu Thường Nhạc vào, trên khuôn mặt dâm đãng kia lộ ra vẻ hưởng thụ, mà Thường Nhạc thì lại thống khổ rên rỉ.

- Nhẹ chút, nhẹ chút, bảo bối, nhẹ thêm chút, đừng có dùng răng cắn nha… Thường Nhạc thì hô to gọi nhỏ, Noriko thì lại cố gắng bận rộn. Thường Nhạc chợt phát hiện kỹ xảo miệng của Noriko rất không thuần thục, như thể là cô ‘mới quen’.

- Tiểu Noriko à, chỉ có không ngừng học tập mới có thể tiến bộ, mới có thể đi sâu vào, cô có gắng thử nhìn một chút, có thể sâu hơn vào không. Thường Nhạc kiên nhẫn dạy bảo.

Noriko khiêm tốn học tập, cố gắng nghiêng thân thể về phía trước.

Một giáo sư thành tâm dạy bảo, một học sinh cần phải học hỏi nhiều hơn, dạy dỗ quả nhiên vô cùng mau lẹ.

- A… a… Toàn thân Noriko tràn đầy hấp dẫn. Cô quả thật rất muốn đàn ông, mà đàn ông lại thích đùa bỡn cái thuần khiết của cô, chứ không phải sự phóng túng của cô.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc híp mắt, cười hì hì nói: - Mặc sức phát huy đi, Koinu hắn là nói cho cô biết, làm thế nào để tôi đạt tới cảnh giới vui sướng nhất!

Thân hình Noriko từ từ thẳng lên, trên khuôn mặt vô cùng thuần khiết hiện ra sự quyến rũ: - Mời nằm xuống được không?

Trong đầu Thường Nhạc theo bản năng nghĩ đến Quan âm tọa lên, nhưng nhìn thái độ của cô nàng kia lại không giống, đến tôt cùng là muốn làm gì chứ?

Thân thể nửa nằm xuống, khoảng không bên ngoài đã tối hẳn xuống. Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, bộ ngực mềm mại ấm áp kia đã vây lấy tiểu Thường Nhac.

- Phát rồi, lời rồi!

Thường Nhạc không ngờ Noriko sẽ cho mình một lần nhũ giao, loại tư vị này quả thực tuyệt không thể tả, khóe miệng hắn lơ đãng lộ ra nụ cười tà mụ: - Koinu, cảm ơn lễ vật mày tặng co tao, điều này làm cho tao sung mãn chờ mong phụ nữ Nhật Bản. Khi Điểm G điên cuồng dũng mãnh tiến vào Nhật, mày định lấy cái gì để tiếp đón bọn họ đây? Quả thực rất mong đợi!

Thường Nhạc vừa nghĩ vừa đưa tay cầm ngọn nến lên.

- Bà mẹ nó!

Một trận nóng bỏng từ trên thân thể truyền tới, Thường Nhạc đột nhiên tỉnh lại. Bản thân trong lúc thất thần không ngờ lại làm sáp nến nhỏ giọt trên người mình. Da thịt của Thường Nhạc lập tức xuất hiện một đóa hoa hồng, lại tiếp xúc với làn da non mịn của Noriko, Thường Nhạc hồ nghi hỏi: - Cô thường xuyên chơi trò này, sao làn da còn có thể tốt như vậy?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 213: Tôi Còn Là Trinh Nữ!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Không ngờ, mặt Noriko ửng đỏ, cô liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, chần chờ nói: - Tôi… tôi từ trước tới giờ chưa từng chơi trò này.

- Không thể nào! Thường Nhạc không tin, nói: - Tôi nắm rất rõ về tình hình trong nước của Nhật Bản, muốn tìm một trinh nữ phải ấn định từ khi còn trong bụng mẹ, tìm phụ nữ chưa từng trải qua chuyện trai gái, phải bắt đầu từ tiểu học, người phụ nữ lẳng lơ như cô, đừng nói chưa trải qua, chỉ sợ sóng to gió lớn gì cũng đều thưởng thức qua rồi.

Noriko lo lắng lắc đầu, bĩu cái miệng anh đào nhỏ nhắn, thấp giọng nói: - Tôi vẫn còn là trinh nữ!

Ầm!

Thường đại công tử luôn bình tĩnh, điềm đạm, nghe xong lời này bị dọa ngã trên mặt đất, thần sắc kinh hãi nhìn Noriko nói: - Cô đùa à, trinh nữ? Không thể nào, cô đừng lừa gạt tôi, tuy rằng hiện nay khoa học phát triển, bất cứ nơi nào cũng đều có thể vá lại được, nhưng Thường đại công tử tôi là người lành nghề rồi.

Nói cũng đã nói rồi, Noriko bất chấp nhiều người như vậy, con ngươi gắt gao nhìn chằm chằm Thường Nhạc nói: - Vậy anh muốn tôi chứng minh như thế nào đây?

- Chứng minh? Thường Nhạc nhíu mày khó xử, suy tư một hồi lâu mới chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

- Thôi bỏ đi, tôi chịu thiệt thòi chút cũng được, cô nằm xuống, tôi chủ động, nghe nói lão Hán thôi xa, làm với trinh nữ vô cùng chặt, để tôi hy sinh chút vậy.

Noriko thân hình mềm mại từ từ nằm xuống, Thường Nhạc thở dài: - Tôi phía trên!

- A!

Tiếng kêu thảm thiết như tiếng sói tru của Noriko truyền ra ngoài.

Ở phía xa, Chisana Onani đang chạy trốn, thân hình lảo đảo, bước chân ngày càng nhanh hơn.

- Oa. Thắng một chút, đứt rồi…

Trong phòng truyền tới tiếng rên rỉ thống khổ của Thường đại thiếu gia.

Trận chiến này rút cục kéo dài trong bao lâu? Đây là vấn đề sâu xa đáng phải suy nghĩ, bởi vì hễ có công cụ có thể dùng tới, Thường Nhạc đều sẽ dùng tới, đó gọi là nhu cầu trợ hứng.

Khi ánh mặt trời chiếu qua cửa sổ, Thường Nhạc khẽ giật mình, lọt vào tầm mắt hắn là cái bóng trắng mảnh mai xinh đẹp của cô bé Noriko, sau khi trải qua một đêm bị chà đạp, hiện tại chỉ còn nửa sức lực, thân hình chằng chịt dấu vết đang phập phồng.

Bộ ngực tuyết trắng kia như lồng bánh bao mới ra lò, Thường Nhạc lười biếng vươn người, khóe miệng lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, nhìn từng dấu đỏ trên cặp mông tuyết trắng kia, tà ác cười nói: - Bảo bối, cô nhất định là tình nô của tôi, cả đời đều không thể thoát khỏi vận mệnh này.

Đẩy cửa ra, ánh mặt trời quyến rũ chiếu trên mặt, có một sự thoải mái không nói nên lời, ngẩn đầu liền nhìn thấy Chisana Onani ôm mông đứng

https://thuviensach.vn

cách đó không xa.

- Chisana Onani, chào buổi sáng! Thường Nhạc mỉm cười chào hỏi. Bản thân gặp chuyện vui tự nhiên cũng đối xử với người khác tốt hơn.

Chisana Onani liền vội vàng gật đầu: - Thường thiếu gia, chào buổi sáng, thiếu chủ Koinu của chúng tôi ở đại sảnh phòng hội nghị 301 đợi cậu, hi vọng cậu có thể tới đó.

Thường Nhạc ngẩn ra, thầm nói: - Chẳng lẽ Koinu cũng muốn phục vụ mình một lần!

- Ừ, đi trước dẫn đường! Thường Nhạc vung tay lên, Chisana Onani ôm mông đi trước bước từng bước nhỏ. Đại sảnh phòng hội nghị 301, bình thường nơi này đều là nơi họp của học sinh sinh viên, bên trong thiết kế cực kỳ xa hoa, toàn bộ cửa chính, cửa sổ, đều dùng thiết bị cách âm tiên tiến nhất Âu Mĩ.

Ngoài phòng hội nghị 301 có bốn gã áo đen, khi nhìn thấy Thường Nhạc đầu cung kính cúi chào.

- Bá Vương!

Thường Nhạc vừa bước vào liền nhìn thấy Bá Vương đang ngồi trong đó, tiểu quỷ thích gây sự cũng không ở bên người, chắc chắn đã bị đưa về, còn Koinu ngồi đối diện với Bá Vương.

- Thường Nhạc, đêm qua hắn là rất vui sướng! Koinu đứng lên mỉm cười nói.

- Ừ, rất tốt, cô gái Noriko kia tôi muốn rồi. Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nét cười thản nhiên.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Koinu khẽ trì trệ nhưng lập tức cười nói: - Không thành vấn đề, chỉ cần Thường Nhạc-kun thích, phụ nữ không là gì cả, chúng ta ngồi trao đổi chút chuyện chính sự đi!

- Ừ!

Thường Nhạc ngồi xuống bên cạnh Bá Vương, trên mặt Bá Vương mỉm cười tự nhiên.

- Tôi tin rằng Bá Vương và Thường Nhạc-kun đều đã biết tôi đến từ hội Hắc Long, Nhật Bản. Đầu tiên, Koinu nói vào chủ đề.

Thường Nhạc lười biếng nhìn Koinu, nói: - Nghe nói, quan hệ giữa hội Hắc Long và tổ chức Sơn Khẩu có chút căng thẳng.

Ánh mắt Tiểu Khuyển sáng ngời, nói: - Thường Nhạc-kun quả nhiên là người có tình, hội Hắc Long chúng tôi và tổ Sơn Khẩu đã tới mức không đội trời chung. Đây cũng chính là lý do tôi mời Bá Vương và Thường Nhạc–kun tới đây hôm nay.

Bá Vương khẽ nhíu mày nói: - Koinu, không phải mày muốn nhờ tao và Thường Nhạc cùng nhau đối phó tổ Sơn Khẩu chứ?

Thường Nhạc híp mắt, mở miệng thản nhiên nói: - Chỉ cần có lợi ích đầy đủ, việc gì tôi cũng làm.

Koinu rất thích nghe những lời này của Thường Nhạc, gã nhìn sang Bá Vương: - Bá Vương, gia tộc của mày ở Nga được xem như Hoàng đế thứ hai, tuy nhiên, nghe nói năm mươi năm trước, người đứng đầu gia tộc Caesar bị chết dưới tay thủ lĩnh của tổ Sơn Khẩu, cơn tức này có thể nuốt xuống được sao?

Con ngươi Bá Vương co rút lại, lạnh lùng nói: - Thù chúng tao nhất định phải báo, nhưng ở phương diện liên minh, tao cũng không thể đại biểu cho

https://thuviensach.vn

cả gia tộc Caesar.

Koinu nhẹ lắc đầu, cười nói: - Đường đường là người thừa kế thứ ba của gia tộc Caesar, chẳng nhẽ tới quyền lên tiếng cũng không có? Huống chi, tao cũng không cần tới toàn bộ gia tộc Caesar. Mà Bá Vương mày, nếu có thể lấy được đầu của lão già đứng đầu tổ Sơn Khẩu, tao tin sự tín nhiệm đối với người thừa kế sẽ tăng lên rất nhiều, mày thấy có đúng không?

Thường Nhạc mỉm cười nhìn Koinu, tên nhóc này quả thật là thông minh, đem toàn bộ suy nghĩ trong lòng Bá Vương nói ra rõ ràng, khiến người khác không thể không phục.

Bá Vương không nói gì, nhìn Thường Nhạc.

Ánh mắt Koinu một lần nữa tập trung trên người Thường Nhạc.

Tay Thường Nhạc gõ nhẹ mặt bàn, mỗi một lần gõ đều khiến tâm tư Koinu và Bá Vương nổi lên sóng gió. Thường Nhạc tiếp tục gõ, tiết tấu càng ngày càng nhanh, cho tới khi sắc mặt của Bá Vương và Koinu hoàn toàn thay đổi.

Thường Nhạc vươn vai, lười biếng nói: - Tôi kể cho các vị nghe một câu chuyện.

Bá Vương và Koinu sửng sốt, giờ phút này mà hắn còn có tâm tư kể chuyển, khiến bọn họ không thể không cảm thấy khâm phục.

Không để ý bọn họ có muốn nghe hay không, Thường Nhạc liền kể: - Chuyện này nói tới bốn tên ăn mày: một tên bị què, một tên bị mù, một tên hói đầu và một tên mặt rỗ. Một ngày kia, bọn họ cùng nhau nỗ lực kiếm được một bát cơm. Bọn họ nghĩ, nếu phân ra thì ai cũng không no, không bằng mỗi người nói một câu, ai nói có đạo lý nhất thì người đó được ăn. Vì thế, tên què liền nói: “Tôi là gà đứng một chân”; tên mù nói: “Trong mắt tôi không có ai cả”; tên đầu trọc nói: “Tôi là hào quang vạn trượng”; nhưng tên

https://thuviensach.vn

mặt rỗ nói: “Tôi không biết xấu hổ, vì tôi đã sớm ăn xong chén cơm đó rồi!” Các vị cảm thấy câu chuyện này thế nào?

Bá Vương trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên: - Thời đại hiện nay, chú trọng là hiệu suất và hành động, chỉ nghĩ hoặc chỉ nói mà không hành động, nhất định sẽ thất bại. Được, tao đồng ý gia nhập liên minh, tuy nhiên lợi ích của tao và Thường Nhạc phải như nhau.

Thường Nhạc hướng Bá Vương dựng thẳng ngón giữa, khinh bỉ anh ta một phen.

- Không thành vấn đề! Koinu lại nhìn lại Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhìn Koinu cười nhạt: - Đến lúc đó phải cho mày muốn khóc cũng không khóc được!

Koinu lại hiểu là: “Người anh em yên tâm, đã chơi đùa với người phụ nữ mày mang tới thì nhất định sẽ đứng về phía mày, mày chỉ cần ý tứ chút là được.”

Tiểu Khuyển vui vẻ cười.

Ba người đi tới bàn hội nghị, đồng thời giơ tay bắt đầu thề, hội đồng minh tiêu diệt tổ Sơn Khẩu chính thức được thành lập.

Sau khi rời khỏi phòng hội nghị 301, Bá Vương nhìn Thường Nhạc, thản nhiên nói: - Cậu nói xem, tại sao Koinu lại phải tìm hai người chúng ta để hợp tác? Dưa vào thực lực của Hắc Long hội, đối tượng lựa chọn hẳn là không ít!

Thường Nhạc cười tà nói: - Bởi vì chúng ta đủ đẹp trai!

Bá Vương quan sát Thường Nhạc cẩn thận, bỗng nhiên nói: - Tôi thật không nhìn ra!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn đồng hồ, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị: - Bá Vương, cậu nói xem thành phố Khải Đinh này nên thuộc về ai?

Bá Vương ngẩn người, lộ ra vẻ mặt quỷ dị nói:

- Trước đây có lẽ là cha cố, Thần, kỵ sĩ thần thánh cùng với các thế lực lớn khác chia nhau thống trị, tuy nhiên chẳng ai ngờ rằng, cậu lại xen vào, từ Trung Quốc mang tới những người tài giỏi, giúp thành phố phát triển, chiếm cứ một phần sáu địa bàn xã hội đen ở Khải Đinh, khiến tôi không thể không bội phục.

Thường Nhạc lắc đầu cười: - Khâm phục không thì không được, chẳng nhẽ cậu không hy vọng trở thành người kế thừa thứ nhất của gia tộc Caesar sao?

- Muốn, đương nhiên là muốn! Trên mặt Bá Vương lộ ra nụ cười nhạt.

Nếu Bá Vương không muốn tranh đoạt vị trí người thừa kế thứ nhất của gia tộc Caesar, thì anh ta cũng không bước vào trường học này, cũng không có danh hiệu Bá Vương.

Thường Nhạc vươn tay, Bá Vương cũng giơ tay ra, hai bàn tay bao phủ lấy nhau, đồng thời lộ ra nụ cười từ tận đáy lòng, nụ cười này thực tế hơn rất nhiều so với lời thề hợp tác vừa rồi.

Sau khi nhìn Bá Vương rời khỏi, Thường Nhạc mỉm cười thản nhiên, bây giờ cần phải thu phục Thần.

Tuy nhiên, Thường Nhạc rất muốn biết, sau lưng Thần là nhân vật như thế nào? Hắn không tin chỉ dựa vào Thần mà có thể tạo ra cục diện như hiện giờ, một người dị năng tuy rằng lợi hại, nhưng muốn tạo ra một con rồng nội ứng độc, chỉ sợ ít nhất cũng phải mất vài chục năm.

https://thuviensach.vn

- Làm thế nào cho qua ngày, qua tốt đẹp hay không tốt đẹp, hỏi chúng ta, dân chúng bình thường, tình cảm là thế nào? Huyết Hổ tinh thần vô cùng hưng phấn, khi hát tới đây, gã ngẩng mạnh đầu lên, nhìn gương mặt quen thuộc của Thần Nhạc, đắc ý nói: - Lão Đại, dưới sự cổ vũ tinh thần của cậu, đêm qua tôi đã quét sach tất cả các thế lực phụ cận ở Aden, ha ha, Lão Đại, chúng ta có tiếp tục quét xuống không?

- Tình hình thương vong như thế nào?

Thường Nhạc nhìn Big Ben và Tiểu Ben một lớn một nhỏ từ trong phòng chạy ra, trên mặt hắn lộ ra nụ cười hờ hững.

- Tổng chỉ huy bị thương, đại tướng bị thương, binh lính chắc chắn là thương vong. Huyết Hổ nói tới đây, trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 214: Cút Ngay, Tôi Là Công Chúa!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc liếc mắt nhìn Huyết Hổ, nếu người này có thể nói rõ như lòng bàn tay tình hình thương vong, thì gã hẳn phải là Tả Thủ chứ không phải là Huyết Hổ rồi.

- Ngày mai tôi muốn đi Luân Đôn, Anh, anh phụ trách an ninh nơi này, đồng thời ổn định địa bàn, điều tra thêm về cha cố cho tôi, tốt nhất là nắm được đuôi của lão ta. Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía xa xôi, trong đầu không tự chủ hiện lên bóng dáng của Thạch Tán Y, tới Luân Đôn lưu diễn, không biết cô có khỏe không.

Thần và Quang Minh gần như đồng thời nhận được lời mời của Thường Nhạc.

Địa điểm: Sân bay quốc tế Khải Đinh.

- Anh hai, anh muốn đi gặp phụ nữ cũng không cần chúng tôi phải đi hộ giá chứ.

Còn chưa đi tới trước mặt Thường Nhạc, Quang Minh đã lên tiếng kháng nghị.

- Đúng vậy, cậu phải đền bù phí tổn thất tinh thần cho tôi và Quang Minh.

Khuôn mặt băng phong của Thần lộ ra nụ cười nhạt, kể từ khi biết thế lực phụ cận bị người chen ngang quét sạch, gã hiểu được vận mệnh của chính mình đã gắn kết cùng với Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Đòi tiền không có, mạng người có một… các cậu muốn không? Thường Nhạc lộ ra nụ cười vô lại.

Quang Minh trên mặt lúc nào cũng lộ ra nụ cười như ánh mặt trời, Thần lạnh lùng như băng để lộ ra vẻ phóng khoáng, còn Thường đại thiếu gia tà mị, trên mặt là nụ cười tà ác. Ba tên đẹp trai, phong độ cùng đi vào sân bay, hình thành một cảnh tượng vô cùng đẹp.

- Thường thiếu, dựa vào trực giác của tôi, Luân Đôn chắc hẳn là có đối thủ cạnh tranh lớn nhất của cậu. Khi ba người đã ngồi yên vị trên khoang hạng nhất, Thần thản nhiên nói.

Thường Nhạc kinh ngạc nhìn gã, cười kỳ lạ: - Nói cho tôi nghe một chút.

- Bởi vì cậu đưa tôi và Quang Minh đi, mà không đưa Bá Vương và Huyết Hổ đi. Thần bình tĩnh nói.

Sắc mặt Quang Minh kỳ quái nói: - Đưa chúng ta đi với đưa hội Bá Vương đi có gì khác nhau sao?

Thần liếc nhìn Quang Minh một cái:

- Bởi vì chúng ta đủ đẹp trai, đủ khí chất, chỉ có đưa chúng ta đi mới có thể thể hiện đầy đủ được mặt tự nhiên, phóng khoáng của Thường lão đại.

- Đúng vậy, Bá Vương là một thanh đao cùn, chưa tới thời khắc mấu chốt tôi còn chưa nghĩ tới sử dụng nó, mà cậu và Quang Minh thì khác. Trong đầu Thường Nhạc hiện lên bóng dáng của Tư Đồ Lôi Minh, thản nhiên cười nói: - Hai người chính là bảo đao sắc bén nhất. Dù có giấu tận đâu cũng không thể che nổi hào quang của chúng, nếu đã như vậy thì dứt khoát bày ra thôi.

- Không sai, không sai. Chúng ta chính là bảo đao. Quang Minh cười hưng phấn, có thể có được lời khen đó của Thường Nhạc là một việc đáng để vui

https://thuviensach.vn

mừng.

- Lão Đại, chỉ bằng hai người chúng tôi có thể trấn áp được đối phương sao?

Thần nghi ngờ nói.

- Đương nhiên không thể, nếu các cậu có thể trấn trụ gã thì gã cũng không xứng đáng làm đối thủ của Thường Nhạc tôi, chắc chắn dưới quyền gã cũng tụ hội cả đám tinh anh! Thường Nhạc nghĩ tới tin tức nội ứng, khóe miệng hắn cười quỷ dị.

- Tinh anh?

Tay Thần không tự chủ nắm lại, chính gã cũng muốn biết cái gọi là tinh anh đó rốt cục là hạng người gì?

Thường Nhạc tự nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng Thần, hắn híp mắt, thản nhiên nói: - Nghe nói bên cạnh gã đều là tinh anh bạch đạo, còn chúng ta thuộc loại tinh anh hắc ám. Ha ha, gã muốn thành lập triều đại nhân đạo của chính mình, mà Thường Nhạc tôi lại muốn thành lập vương triều hắc ám.

Thoáng dừng lại một chút: - Bọn họ đều là quân tử còn chúng ta là tiểu nhân, ha ha, các cậu nói ai sẽ là người sống sót cuối cùng?

Quang Minh thiếu chút nữa sôi máu lên, anh ta ghét nhất là bọn quân tử, đi theo sau Thường Nhạc mới thoải mái, căn bản là không cần kiêng nể gì.

Tư Đồ Lôi Minh là tinh anh trong giới quý tộc tụ tập tinh anh trong quý tộc, mà Thường đại công tử cũng là tinh anh nhưng lại đang gom góp tinh anh về Điểm G.

Vừa xuống máy bay.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trước tiên để cho Thần và Quang Minh làm quen một chút chợ đêm ở Luân Đôn.

- Kiềm chế một chút!

Quang Minh và Thần vẻ mặt ám muội.

Ven theo đường cái, Elise đi tới trường công học Eaton, nước Anh. Ngôi trường này là trường học quý tộc nổi tiếng, vào năm 1440, khi quốc vương Henry đệ lục cho xây dựng ngôi trường này, lúc ấy gọi là "Công học" vì cơ hội giáo dục như nhau, những học sinh có gia cảnh nghèo khổ cũng vẫn có thể đi học. Hiện giờ, trường công học Eaton đã trở thành trường học tư nhân, học phí mỗi năm vô cùng đắt. Gần như tất cả học sinh đều có huyết thống cao quý, là con cháu vương công quý tộc hoặc danh môn vọng tộc.

Một khuôn mặt minh tinh thanh thuần, đáng yêu cho dù người trưởng thành cũng khó có được dáng người tuyệt đẹp như vậy, dọc theo đường đi cô hấp dẫn không ít ánh mắt của người đi đường.

Nhưng Elise không hề để ý tới những kẻ nhàm chán ấy, cô chỉ chăm chú đi về phía trước, thần tượng của cô là nữ diễn viên nổi tiếng quốc tế Thạch Tán Y đang ở trong hội trường của trường.

Elise tóc mái ngang trán, nhẹ nhàng bước đi, vô cùng ngây thơ hoạt bát, cô để tóc ngắn ngang vai, mặc đồng phục màu xanh trắng xen lẫn.

Trong lúc vô tình đi tới gần một chiếc xe đỗ ở bên đường, cửa xe phía sau đột nhiên mở ra.

Bất chợt một người xông ra, bịt miệng cô, không chờ Elise kịp phản ứng, cô đã bị đẩy vào chỗ ngồi phía sau xe.

- Ô ô ô….

https://thuviensach.vn

Đột nhiên bị tập kích, Elise tay chân đạp loạn, nhưng sức lực của đối phương hiển nhiên lớn hơn cô rất nhiều, hai tay Elise bị xoay ra sau người, lập tức nghe "Phanh" một tiếng, cửa xe bị đóng lại.

- Ô ô… buông ra…

Elise giãy dụa kịch liệt, tay đối phương đang bịt miệng cô hơi nới lỏng một chút, nhưng chưa đợi cô kịp nói gì, một mảnh băng dính đã che lại cái miệng nhỏ của cô, lập tức một sợi dây thừng trói chặt cổ tay của cô lại.

- Vù…vù

Tên khống chế Elise thở ra một hơi, lật thân mình Elise lại.

- Ô ô ô….

Elise lắc đầu mạnh mẽ, đôi mắt to sáng ngời lộ ra vẻ sợ hãi.

Nhe răng cười độc ác, nằm trên người cô là một tên đàn ông trẻ tuổi gầy teo, hình dạng đáng khinh, từ trong mồm gã có thể nhìn thấy răng nanh vàng, sắc mặt có điểm trắng bệch, tái nhợt. Ấn tượng đầu tiên khi nhìn qua chính là một kẻ nghiện thuốc.

Gã không nói hai lời, hai tay liền túm lấy ngực ngăn cách bởi bộ đồng phục của Elise, dùng sức vuốt ve lấy bộ ngực đã phát triển thành thục của cô.

- Ô ô ô… Elise đỏ mặt, hai chân tiếp tục đạp loạn, đầu gối đạp về phía trước, không cẩn thận đụng trúng bộ phận đàn ông của gã.

- A!

Gã thét lên một tiếng kỳ quái, thân hình chấn động, gần như ngã xuống, nhưng không chờ Elise ngồi dậy, một cái tát đã hung hăng giáng xuống mặt cô.

https://thuviensach.vn

- Ô!

Thân thể cô bị ngã mạnh xuống ghế da phía sau, nước mắt to như hạt đậu chậm rãi chảy ra.

- Mẹ kiếp!

Gã mắng, sau đó đặt mông ngồi xuống đùi cô, hai tay giữ chặt vạt áo trước của cô, dùng sức xé, từng chiếc cúc áo bị bung ra, vải đồng phục không thể nào chịu nổi sức mạnh của gã đàn ông lập tức bị mở rộng ra hai bên, lộ ra áo ngực màu đỏ nhạt của cô gái.

- Cút ngay! Lưu manh!

Elise xấu hổ, giận dữ kêu to, nhưng cô chỉ có thể đau khổ mà khóc, từ trong miệng bị bịt kín mơ hồ phát ra âm thành kháng nghị.

- Thật là xinh đẹp!

Gã đàn ông dùng đôi bàn tay dâm dãng kéo áo ngực vướng bận xuống, chiếm lĩnh da thịt trước ngực của cô gái xinh đẹp. Hai nụ hoa xinh đẹp tròn trịa ngay lập tức bị bàn tay to lớn, vô cùng dơ bẩn kia phủ lấy, một trận lạnh lẽo tê dại đánh thẳng vào lòng Elise.

- Ô ô ô…

Cô gái nước mắt chảy ròng, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu đỏ bừng, hai bím tóc nhỏ trên đầu lắc lắc.

Thân thể thiếu nữ thuần khiết bị tên dơ bẩn này làm ô uế khiến Elise gần như ngất đi.

Gã đàn ông cũng không để ý nhiều, trong miệng tấm tắc liên hồi. Bàn tay đang cầm bộ ngực thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần, càng không ngừng sờ mó.

https://thuviensach.vn

Bộ ngực nhìn qua ít nhất phải cỡ D dưới sự chà đạp thô lỗ của gã đàn ông, không ngừng biến hóa ra các hình dạng kỳ quái.

- Thật là lớn, quả thật là lớn… Gã đàn ông hưng phấn thì thào nói.

Đùa giỡn với bộ ngực thiếu nữ tuyết trắng mà sung mãn kia, nước miếng của gã gần như chảy ra ngay tại chỗ.

Gã tham lam cúi người, dùng cái miệng hôi hám toàn mùi thuốc lá, rượu bia, mà mút vào hai nụ hoa tươi đẹp ướt át kia, tấm tắc kêu.

Gã đàn ông thực sự say mê.

Trên người cô tỏa ra mùi thơm tự nhiên, xông thẳng vào lòng dạ gã.

Gã hờ hững xoa lấy bộ ngực mềm mại nhưng hết sức đầy đặn của Elise, hàm răng khẽ cắn lấy nụ hoa bóng loáng mà dạt dào kia, dường như đã ngửi thấy mùi hương mê người, gã càng ra sức xoa nắn.

Bộ ngực của trinh nữ trơn bóng không tỳ vết bị bàn tay dơ bẩn vuốt ve, biến thành các hình dạng cổ quái.

Áo cô đã mở rộng ra, da thịt mềm mại trước mặt hoàn toàn bị nhìn thấy. Nhưng làn da trắng muốt hiện giờ lại bị nắm trong tay một gã đàn ông dơ bẩn, lôi thôi.

- Thật đáng yêu…

Gã đàn ông hưng phấn khiến khuôn mặt đỏ lên, tham lam hưởng thụ con mồi.

Elise liều mạng đạp, thân hình nhỏ nhắn xinh đẹp không ngừng giãy dụa, nước mắt đã chảy xuống khuôn mặt cô, nhưng vô ích.

Hoàn toàn vô ích.

https://thuviensach.vn

Nanh vuốt ma quỷ của gã đàn ông bắt lấy bộ ngực tròn trịa của cô đau quá khiến trong lòng Elise nổi lên một trận sợ hãi.

Cô gái thuần khiết nằm mơ cũng không nghĩ tới sẽ bị đối đãi thô bạo như vậy, trinh tiết thiếu nữ quý giá nhưng lại bị một gã đàn ông đáng khinh như vậy cưỡng ép đoạt đi. Elise mở to đôi mắt tròn, tựa như nhìn thấy chuyện kinh khủng nhất.

Gã đàn ông tiếp tục hưng phấn mà ngây ngô cười, một bàn tay tiếp tục dùng sức sờ mó bộ ngực đầy đặn của Elise, tay còn lại nhanh chóng xé rơi quần áo trên người cô.

- Đồ khốn… Cút ngay… Tôi là công chúa.

Trong lồng ngực Elise kêu to, nhưng lại không ra một tiếng. Váy vóc trên người đã bị kéo lên, tất chân trong suốt cũng đã bị xé rách, nanh vuốt ma quỷ của gã đàn ông chỉ còn cách chiếc quần lót màu hồng phấn, tới nơi mẫn cảm nhất của cô.

Elise tuyệt vọng giãy dụa, bộ phận thiếu nữ bị đụng đến cảm thấy xấu hổ khiến khuôn mặt đáng yêu của cô đỏ lên.

Cô thật sự hy vọng, như trong truyện cổ tích thường được nghe kể, tại thời khắc mấu chốt, có một vị bạch mã hoàng tử anh tuấn kịp thời xuất hiện, làm anh hùng cứu mỹ nhân.

- Công chúa!

Thường Nhạc vốn đang ở bên cạnh thưởng thức đoạn chuyện phấn khích, nghe được câu này, trong mắt chợt lóe lên ánh sáng, da thịt trắng mịn như sữa kia của cô, quả thật không phải là thứ cô gái bình thường có được.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 215: Tôi Mang Thai Rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Người anh em, dừng lại chút được không?

Đúng vào thời khác mấu chốt, bộ phận đàn ông đang dựng thẳng lên chuẩn bị tiến vào thì thanh âm lười biếng từ phía sau vang lên.

- Mẹ, cút!

Gã đàn ông tùy tay rút ra một khẩu súng, trực tiếp chĩa về phía Thường Nhạc, bộ mặt dâm loạn lộ ra vẻ ác độc.

Thường Nhạc căn bản không đem gã để vào mắt, hắn nhìn chằm chằm cô gái, nói: - Cô thực sự là công chúa sao?

Cô gái nhìn thấy Thường Nhạc như người chết đuối vớ được cọc: - Mau cứu tôi, tôi là công chúa!

- Mẹ kiếp, là công chúa thì tôi liền cứu. Thường Nhạc hưng phấn, người đã gặp may thì có ngăn cũng ngăn không nổi, hắn nhìn sang gã đàn ông dâm loạn kia, thản nhiên nói: - Cút!

- Muốn chết!

Gã đàn ông dâm loạn không những không uy hiếp được Thường Nhạc, tay gã chỉ vừa động mạnh…

Con ngươi co rút lại, ánh mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc, thân thể "Ầm" một cái ngã xuống đất.

- Cần gì phải làm vậy!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối, ánh mắt nhìn sang cô gái.

Cô gái luống cuống tay chân mặc quần áo.

Tâm thần Thường Nhạc hơi động, không kìm nổi hét lớn: - Mẹ kiếp, trúng kế rồi!

Cô gái bị dọa cho sợ hãi, đáng thương nhìn Thường Nhạc, lo lắng Thường Nhạc cũng giống như gã đàn ông dâm loạn vừa rồi, làm điều bất lợi với mình.

Thường Nhạc nghiêng đầu nói: - Nghe nói nữ hoàng nước Anh chỉ có một đứa con gái bảo bối, cũng là người thừa kế duy nhất. Nhân vật quan trọng như vậy sao có thể một mình xuất hiện tại sân trường.

Sau khi mặc quần áo chỉnh tề, tậm trạng cô dần bình tĩnh lại, cô cẩn thận nhìn Thường Nhạc, cảm thấy tên đàn ông phương Đông này đặc biệt đẹp trai.

- Mau trả lời câu hỏi của tôi, rốt cục thân phận của cô là gì? Thường Nhạc không vui nói.

- Tôi thật sự là công chúa Cô gái nghiêm túc đáp.

- Mẹ kiếp, nếu cô là công chúa thì tôi là nữ hoàng, đợi quay lại tôi sẽ tìm cô tính sổ. Thường Nhạc nhìn đồng hồ, buổi biểu diễn của cô nhỏ sắp kết thúc. Ngàn vạn lần không được bỏ lỡ, nếu không, mười công chúa cũng không chống đỡ nổi.

Thường Nhạc mới đi được hai bước, đột nhiên dừng lại, đi tới trước mặt cô gái, trước khi cô kịp phản ứng, nặng nề hôn một cái trên mặt cô, sau đó lại nắm mạnh bộ ngực thiếu nữ, nghiêm trang nói: - Mẹ kiếp, không thể cứu không được, trước tiên thu chút tiền lãi.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ sững sờ nhìn bóng lưng kia dần biến mất, khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng nhiên đỏ lên.

Thạch Tán Y cảm động nhìn đám người kích động phía dưới, bọn họ từ khắp nơi trên thế giới, vì buổi biểu diễn cuối cùng của cô mà tới, chính nhờ bọn họ mà cô mới có sự nghiệp biểu diễn nghệ thuật huy hoàng đó.

Mà qua hôm nay, cô sẽ trở thành một phụ nữ bình thường.

Thạch Tán Y rất yêu sự nghiệp biểu diễn nghệ thuật của chính mình, nhưng lại càng yêu Thường Nhạc hơn.

Nếu như trước hôm đó, tình yêu này còn chưa được xác định rõ, thì sau khi trải qua sự việc "Giường quá nhỏ", cô đã nhận ra mình yêu Thường Nhạc tới mức khắc cốt ghi tâm rồi.

Thạch Tán Y chăm chú trả lời từng vấn đề khán giả đưa ra.

- Xin hỏi Thạch tiểu thư, nghe nói cô rời khỏi màn ảnh là vì một người đàn ông thần bí, không biết có thật không? Lời nói của phóng viên khiến bốn phía lập tức yên tĩnh.

Thạch Tán Y thản nhiên cười, nếu phóng viên không đề cập tới vấn đề này, cô mới thấy lạ, cô điềm nhiên nói: - Trong cuộc đời chúng ta đã gặp qua rất nhiều người, có người bạn yêu, có người yêu bạn; đau khổ nhất là người bạn yêu thường không chọn bạn, người yêu bạn lại không phải là người bạn yêu; mà người sống với bạn lâu bền nhất, lại không phải người bạn yêu nhất cũng không phải người yêu bạn nhất, mà là người xuất hiện đúng thời điểm nhất. Trong cuộc đời của tôi, người đó là người tôi yêu nhất, cũng là người yêu tôi nhất, vì thế tôi là người hạnh phúc nhất, vì anh ấy, tôi nguyện ý rời khỏi màn ảnh.

- Xin hỏi Thạch tiểu thư, có thể nói cho chúng tôi biết tên của người may mắn đó được không?

https://thuviensach.vn

Phóng viên quyết tâm dò hỏi tới cùng.

- Ha ha, tên của người ấy là Thường Nhạc!

Một thanh âm lười biếng đột ngột vang lên.

Thạch Tán Y sững sờ, dù thế nào cô cũng không nghĩ tới Thường Nhạc lại xuất hiện ở đây, hơn nữa còn đúng lúc như vậy.

- Móa, Thường Nhạc, không ngờ tới Luân Đôn mà không hề báo cho tôi. Một thanh âm thô lỗ vang lên. Mà trong đám người đó, lại có một cô gái thân hình run rẩy, cô gần như không thể tin vào mắt mình, cái miệng anh đào nhỏ nhắn không ngừng lẩm bẩm: - Thường Nhạc… Thường Nhạc…

Trước mắt bao người, Thường Nhạc đi tới trước mặt Thạch Tán Y, trực tiếp ôm cô vào trong ngực, tự nhiên, phóng khoáng nói: - Đầu bếp nói: tình yêu như một củ hành tây, mỗi khi bóc chúng đều làm bạn rơi lệ. Bảo bối, em khóc sao? Bác sĩ nói: Tình yêu như cảm mạo, người bị virus tình yêu lây nhiễm sẽ không lừa được chính mình, cũng không lừa được người khác, bởi vì, họ không khống chế được chính mình hắt hơi và sổ mũi. Nếu muốn chữa trị, chỉ có thể dùng tới lòng chân thành.

Thạch Tán Y ôn nhu nhìn Thường Nhạc, thản nhiên nói: - Người ta thích nghe những lời tâm tình của cháu, vĩnh viễn đều nghe không đủ.

Thường Nhạc cười tà nói: - Nếu như có thể, Thường Nhạc sẽ nói với cô nhỏ cả đời.

Thường Nhạc ngẩng đầu, nhìn khán giả phía dưới, tự nhiên, phóng khoáng phất tay nói: - Đã tới giờ cá nhân, mọi người nên giải tán!

Phía dưới dường như còn chưa hoàn hồn.

- Mẹ kiếp, tan cuộc rồi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc giận dữ gầm lên, đám người mê điện ảnh dần tỉnh táo lại, lần lượt đi ra ngoài.

Thường Nhạc rất hài lòng nhìn hiệu quả như vậy, hắn nhìn Thạch Tán Y, dịu dàng cười nói: - Bây giờ là thời gian chỉ thuộc về hai chúng ta.

Thạch Tán Y hé miệng cười nói: - Chỉ sợ không phải.

Thường Nhạc sửng sốt, chẳng nhẽ còn có người không biết tốt xấu mà lưu lại sao? Hắn xoay người nhìn xuống dưới, đã thấy một thân hình thon thả, mái tóc ngắn, khuôn mặt xinh đẹp cười tự nhiên, phóng khoáng.

- Tây Môn đại ca, đã lâu không gặp!

Thường Nhạc lập tức tươi cười, bản thân rất sợ nhìn thấy cô, từ lần trước sau khi cùng làm chuyện đó với cô và bạn gái của cô ở trên giường xong, nói chuyện điện thoại còn có thể, nhưng gặp mặt thì cảm thấy không được tự nhiên.

Đôi mắt xinh đẹp của Tây Môn hung tợn nhìn Thạch Tán Y, miệng giật giật nói:

- Ân, đã lâu không gặp, có thể ra ngoài nói chuyện riêng một lát không?

- Nói riêng với em?

Thường Nhạc híp mắt lại, Tây Môn Khinh là người vô cùng thẳng thắn, hiện giờ sao lại xấu hổ như phụ nữ vậy?

Thạch Tán Y thản nhiên mỉm cười nói: - Cháu đi đi, cô nhỏ chờ cháu ở phòng 304, khách sạn Aram.

Thường Nhạc nghe được câu nói này, khí huyết lập tức sôi trào, lời nói kia quả thực còn có tác dụng hơn cả xuân dược, còn Tây Môn Khinh lại buồn bực, tại sao mình lại không gặp được mỹ nữ khéo hiểu lòng người như vậy?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nghênh ngang cùng Tây Môn Khinh đi ra một chỗ tương đối hẻo lánh trong trường. Tây Môn Khinh dừng lại.

- Tây Môn huynh, giờ chỉ còn hai chúng ta, anh có gì khó nói thì mau nói đi!

Nghĩ tới phòng 304, Thường Nhạc không nhịn được thúc giục.

- Mẹ nó, tôi mang thai rồi!

Tây Môn Khinh châm một điếu thuốc, buồn bực nói. - Ầm!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên. Đường đường là "Tây Môn công tử" luôn rêu rao mình muốn làm người đàn ông tốt, không ngờ lại mang thai. Đùa à? Chẳng nhẽ giữa phụ nữ với nhau cũng có thể mang thai sao? Nếu thật sự như vậy, kỳ tích thứ chín của thế giới xuất hiện rồi.

Tây Môn Khinh liếc cái liền đoán ra ý nghĩ trong lòng Thường Nhạc, cô phủi miệng nói: - Tạm thời còn không có người phụ nữ nào có năng lực như vậy, có thể làm cho bản công tử mang thai.

- Tây Môn huynh, cái thai anh không cẩn thận mang trong bụng là của ai?

Thường Nhạc trong đầu chợt lóe lên một ý nghĩ, Tây Môn Khinh còn chưa trả lời, hắn liền không nhịn được, thốt ra nói: - Không phải là của tôi chứ?

Tây Môn Khinh buồn bực nói: - Bản công tử cho tới giờ đều không cho đàn ông đụng vào, trừ cậu ra, không ai có khả năng rồi.

Thường Nhạc hoàn toàn ngây ngốc, mình và Tây Môn Khinh chỉ là ngẫu nhiên làm một lần mà lại trúng thầu rồi, cơ hội như thế này còn khó hơn sao hỏa đâm vào địa cầu.

- Mẹ nó, chẳng nhẽ cậu không tin?

https://thuviensach.vn

Thấy Thường Nhạc cúi đầu không nói gì, Tây Môn Khinh khó chịu nói.

- Không phải là không tin, mà là bị dọa sợ, tôi có thể làm gì cho anh? Thần sắc trên mặt Thường Nhạc trở nên kỳ quái.

Tây Môn Khinh liếc mắt nhìn Thường Nhạc, hiển nhiên hắn đã đoán được cái thai trong bụng là của hắn, thần sắc cô hơi không tự nhiên nói: - Sau khi cậu về nước, nhất định phải gặp người nhà của tôi. Thường Nhạc "Xì" một tiếng mỉm cười: - Gặp cha mẹ? Tây Môn đại ca, anh không nhầm chứ?

Tây Môn Kinh trừng mắt nói: - Chẳng nhẽ cậu định cho tôi mấy ngàn để tôi đi phá thai sao?

Thường Nhạc quả thật có nghĩ như vậy, có điều là mấy trăm, không phải mấy ngàn. - Chuyện này… Kỳ thật cô cũng hiểu được, chúng ta còn trẻ, hiện giờ sinh đứa nhỏ, sẽ trở thành gánh nặng, anh suy nghĩ cho kỹ, về sau còn phải cho nó uống sữa, thay tã, quan trọng nhất là anh, nếu muốn tiếp tục cuộc sống như hiện nay, e rằng không thể được.

Nói tới đây, Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: - Tôi nghe nói phụ nữ sau khi sinh con xong sẽ rất nhanh già, Tây Môn đại ca, anh nên suy nghĩ kỹ.

Tây Môn Khinh buồn bực, nói: - Tôi không nghĩ tới mang thai, cũng không muốn sinh con, nhưng gia tộc Tây Môn chúng tôi quy định, lần đầu phụ nữ mang thai, nhất định phải sinh ra, đó mới là nền tảng ưu tú nhất, mà anh cả tôi thấy cậu cũng không tệ, tin tưởng đứa nhỏ của cậu cũng sẽ rất ưu tú, ngộ nhỡ sinh hạ một tiểu Thường Nhạc gọi tôi là mẹ, tôi cũng sẽ cố gắng dạy dỗ nó ra ngoài tán gái thật tốt.

Thường Nhạc không nói gì, cảm thấy mình bị người nhà Tây Môn xem như ngựa giống rồi.

https://thuviensach.vn

Xem ra, muốn thay đổi suy nghĩ của người phụ nữ này, hắn phải nhanh hơn, nếu không, hai bên sắc lang kết hợp gene lại, ngộ nhỡ sinh ra một tiểu Thường Nhạc, thì bản thân hắn sẽ có thêm một đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 216: Chuyên Chọc Tổ Ong Vò Vẽ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Việc này thật sự khó làm! Thường Nhạc nhíu mày buồn rầu.

Tây Môn Khinh bĩu môi, buồn bực nói: - Sớm biết như vậy, chúng ta dứt khoát thử tới chăm trẻ con cho xong, thôi đi, cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, ông nội tôi cậu nhất định phải gặp, đứa bé này nhất định phải sinh ra, còn phần chịu trách nhiệm hay không chịu trách nhiệm, để sau hãy nói.

Thường Nhạc bỗng nhiên cười nói: - Anh hai, về sau nếu anh muốn cùng những người phụ nữ khác nói chuyện phiếm, cần phải kiềm chế một chút.

- Tại sao phải kiềm chế? Tây Môn Khinh ngẩn người, khó chịu.

- Anh đừng ham sung sướng, không quan tâm tới đứa nhỏ, dù gì tôi cũng là một nửa cha của nó. Thường Nhạc cười nói, hiển nhiên, Thường đại công tử đã nghĩ thông suốt, họa là do mình gây ra, chính mình sẽ gánh vác. Huống chi, cưới một gia tộc lớn như gia tộc Tây Môn, hắn là rất có lời.

- Nửa cha? Vậy còn nửa còn lại đâu?

Tây Môn Khinh đặt tay lên vai Thường Nhạc, thật không nghĩ tới, cùng là sắc lang, Thường Nhạc lại chịu trách nhiệm, mà bản thân mình mỗi lần muốn làm điều gì đó, chỉ thoáng hứng thú rồi lại từ bỏ.

- Chẳng nhẽ Tây Môn đại ca muốn làm mẹ sao? Thường Nhạc cười tà.

- Ha ha… đúng vậy, tôi cũng là một nửa cha của đứa nhỏ tương lai. Tây Môn Khinh mỉm cười đắc ý.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, anh hai đây không quấy rầy cậu nói chuyện yêu đương nữa. Tây Môn Khinh võ vỗ bả vai Thường Nhạc, trên mặt lộ ra nụ cười ngầm hiểu ý.

- Nếu trên đời này, người phụ nữ nào cũng nghĩ thoáng như cô, thì sẽ không có chuyện phụ lòng người rồi. Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu, xoay người đi về phía hội trường.

Xa xa nhìn thấy Thạch Tán Y đang lẳng lặng đứng đó, mặc bộ váy liền màu tím cao quý, dưới làm gió nhẹ, tựa như Lăng Ba Tiên Tử giáng trần.

Khi cô nhìn thấy Thường Nhạc, khuôn mặt thuần khiết lộ ra nụ cười như cánh hoa.

- Nữ vương xinh đẹp, người có nguyện ý vươn bàn tay nhỏ bé, cùng phàm phu tục tử tôi đây nhảy một điệu không?

Thường Nhạc đi tới trước mặt Thạch Tán Y, ưu nhã vươn cánh tay thon dài, mỉm cười hỏi.

Thạch Tán Y hé miệng cười, bàn tay nhỏ bé mềm mại đặt vào tay Thường Nhạc. Thường Nhạc nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lặng yên cảm thụ hơi thở của người phụ nữ mình yêu trong lồng ngực.

Cảm giác yên bình, ngọt ngào này trước giờ đều chưa từng trải qua, Thường Nhạc thậm chí có thể cảm giác được, ở trong lòng Thạch Tán Y tràn đầy hình bóng mình, hắn mỉm cười.

Thạch Tán Y cảm giác cơ thể mình bắt đầu bay lên, bước chân không tự chủ bắt đầu chuyển động, bước nhảy xinh đẹp kia, phong thái động lòng người kia, cùng hợp lại hình thành bức họa đẹp nhất thế gian.

Nước mắt trong suốt chậm rãi lăn xuống gương mặt Thạch Tán Y.

https://thuviensach.vn

Nếu lúc này ở trong nước mà nói, có lẽ hết thảy đều không thể phân rõ bởi nước mắt không có màu sắc, nhưng hiện giờ cô đang đứng trước mặt Thường Nhạc.

- Nếu có một ngày, Thường Nhạc trở nên tàn ác, cô nhỏ còn yêu Thường Nhạc không? Thường Nhạc khẽ hôn giọt nước mắt trong suốt, nhẹ nhàng hỏi.

- Cô nhỏ yêu Thường Nhạc, có thể vì Thường Nhạc mà buông tha tất cả, kể cả sinh mạng của mình, dù Thường Nhạc có biến thành ma quỷ, cô nhỏ cũng sẽ cùng làm bạn với Thường Nhạc? Khuôn mặt Thạch Tán Y ửng đỏ.

- Cô nhỏ nói đúng, nhưng với Thường Nhạc tình yêu như đám sương mù mông lung, như hạt giống, tới mùa mưa thì đâm chồi nảy lộc. Phụ nữ xinh đẹp đến mấy rồi cũng có lúc sẽ già, mà Tán Y, Thường Nhạc yêu cô nhỏ là bởi vì tính cách đặc biệt của cô nhỏ, bất kể người phụ nữ nào cũng không thể thay thế được. Nếu có một ngày cô nhỏ thật sự rời đi, vết thương trong lòng Thường Nhạc sẽ không bao giờ có thể xóa nhòa được.

Hai người lặng yên ôm lấy nhau, giờ khắc này, trong lòng Thường Nhạc không có dục vọng, chỉ có một sự giao lưu tâm hồn.

Rất lâu sau, hai người mới buông ra.

Thạc Tán Y nhìn Thường Nhạc thật sâu, nói: - Ngày mai cô nhỏ phải về nước, cô nhỏ sẽ ở nhà chờ Thường Nhạc, được không?

Thường Nhạc không nói gì, nhưng Thạch Tán Y đã biết đáp án.

Tối hôm đó, Thường Nhạc hoàn toàn thuộc về Thạch Tán Y, bọn họ vẫn luôn ở cùng nhau, mãi cho tới ngày hôm sau, hắn mới đưa Thạch Tán Y ra sân bay quốc tế Luân Đôn.

https://thuviensach.vn

Thạch Tán Y đi rồi, Thường Nhạc cảm giác bản thân mất đi một thứ quan trọng, tâm tình hăng hái trước khi tới Luân Đôn liền biến mất, hắn rất khó chịu, muốn tìm nơi giải tỏa.

- Ai, chỉ có nhân vật tài năng như anh hai mới có thể xứng đôi với Thạch ảnh hậu đại danh đỉnh đỉnh. Quang Minh nhìn ra tâm tình Thường Nhạc không tốt, gã nhanh chóng vuốt đuôi nịnh bợ.

- Đi, chúng ta đi tìm người để giải tỏa!

Thường Nhạc khẽ hất đầu, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác.

Hiệu quả Thường Nhạc đi vào sân trường quý tộc ban ngày và ban đêm hoàn toàn khác biệt.

Thường Nhạc, Thần, Quang Minh, bất kể ai trong số họ đều là sự tồn tại ưu tú nhất. Bọn họ đi cùng một chỗ, gần như hấp dẫn toàn bộ ánh mắt mọi người trong sân trường.

Mục tiêu của Thường Nhạc rất đơn giản, dọc trên đường đi, chỉ cần phát hiện có người nào kiêu ngạo hơn mình, hắn liền gây phiền toái cho người đó.

Đi dạo nửa ngày trong sân trường, Thường Nhạc có chút buồn bực, nếu ở Kadingweisi , ngẩng đầu lên là có thể bắt gặp vô số, nhưng cùng là trường học quốc tế nổi tiếng mà tại đây ngay cả một người cũng không thấy.

- Tư Đồ Lôi Minh, nếu tinh anh mà mày thu nạp chỉ là loại tôm tép yếu đuối này… thì tao thật là thất vọng. Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối.

Vừa dứt lời, ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời.

Từ phía đối diện, một cô gái cao chừng mét tám, khuôn mặt trái xoan, mái tóc màu đỏ, bộ ngực cao vút, ánh mắt cao ngạo đi tới, đương nhiên, đây

https://thuviensach.vn

cũng chưa phải điểm quan trọng nhất.

Đối phương còn chưa đi tới trước mặt, Thường Nhạc hít sâu một hơi, nói: - Đây đúng là một cô gái cực phẩm.

- Dáng người được, khuôn mặt cũng được, tuy nhiên còn kém cô gái cực phẩm một đoạn! Quang Minh bình tĩnh phân tích, chẳng biết vì sao, lần đầu nhìn thấy cô gái này, gã lại cảm thấy quen mắt.

Thường Nhạc thản nhiên cười, nghiêm túc nói: - Từ xưa tới nay người ta thường ngửi hương đoán người, một cô gái đẹp như thế nào có thể đoán được từ hương thơm trên người cô ta, mà mùi hương trên người cô gái này chính là mùi Violet thanh tú, xinh đẹp, thuần khiết. Trên người một cô gái đồng thời tỏa ra ba mùi hương cực phẩm, cậu nói cô ấy có phải là một cô gái cực phẩm hay không?

Thần giật giật mũi, trong mặt lộ ra vẻ tán đồng, nói: - Quả thật là một cô gái cực phẩm, tuy nhiên, chỉ với khí chất cao quý trên người cô ta, đã cho thấy cô ta không phải người dễ trêu chọc, ha ha…

Ánh mắt nhìn sang Thường Nhạc.

- Bản thiếu gia chuyên chọc tổ ong vò vẽ! Thường Nhạc cười hì hì tiếp đón, trong từ điển của hắn căn bản không có hai từ sợ hãi, chính là có phụ nữ mà không đụng tới là đại nghịch bất đạo, gặp phụ nữ mà đụng tới mới có nhân đạo.

Quang Minh và Thần thoáng nhìn nhau, sau đó một trái một phải đi tới.

- Ai, lần đầu tiên tôi nhìn thấy con gái xấu như vậy đấy.

Thường Nhạc đi tới trước mặt cô gái kia, khẽ nhíu mày, cảm thán nói.

Arthur Tử Lan nghe được câu này, theo bản năng nhìn quanh bốn phía.

https://thuviensach.vn

- Không cần nhìn, bản thiếu gia chính là nói cô, mặt mũi xấu như vậy còn chưa tính, lại còn chạy tới dọa người, việc này là cô sai rồi. Tay Thường Nhạc trực tiếp chỉ vào mũi Arthur Tử Lan, khinh miệt nói.

Arthur Tử Lan thế nào cũng không nghĩ tới có người nói mình xấu, sắc mặt cô hơi đổi.

- Tuy nhiên, người xấu, cái này không xấu thì cái kia xấu. Thường Nhạc cười tao nhã, cao quý, thế nhưng những lời trong miệng nói ra lại hoàn toàn tương phản.

- Hì hì…

Thần vốn luôn bình tĩnh, nghe được những lời này của Thường đại thiếu gia cũng không nhịn được bật cười.

- Nói lại câu nói vừa rồi một lần nữa!

Đôi mắt Arthur Tử Lan nhìn chằm chằm Thường Nhạc, hơi thở mãnh liệt đánh tới.

Lúc này, hai bóng người không phân trước sau, đồng thời hiện ra bên cạnh Arthur Tử Lan, trên mặt tản ra khí tức quỷ dị.

Quang Minh và Thần thoáng nhìn nhau: - Tới rồi!

- Ai, cô gái xấu như vậy, tôi nhìn cũng thấy buồn nôn. Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối, thoáng dừng một chút rồi nói tiếp: - Trừ khi cô quỳ xuống đất cầu xin bản thiếu gia, tôi còn có thể suy xét một chút giao lưu cùng cô.

- Giết!

Arthur Tử Lan dù cho tính tình tốt đến mấy cũng không nhịn được bạo phát.

https://thuviensach.vn

Hai bóng dáng đồng thời lao tới, mà Quang Minh và Thần cũng đồng thời xông lên.

Thường Nhạc cười hì hì nhìn cô, nghiêm túc nói: - Nếu cô coi trọng tôi, thì trực tiếp nói ra, cô không nói thì làm sao tôi biết được, cho dù cô muốn tôi, cũng không cần dùng tới sức mạnh bởi vì dưa hái xanh sẽ không ngọt đâu.

Thường Nhạc vừa nói vừa đi về phía Arthur Tử Lan.

Sắc mặt Arthur Tử Lan hoàn toàn thay đổi, một mặt bởi vì hai gã vệ sĩ đắc lực đã bị Quang Minh và Thần dồn ép bốn phía, mặt khác chính là người trước mắt kia… thật sự quá ghê tởm.

Chân cô đá tới, mục tiêu chính là bảo bối phía dưới của Thường thiếu gia.

- Ai nha, đây chính là hạnh phúc cả đời của cô, phá hủy nó, sẽ phá hủy hy vọng cả đời của cô đấy. Thường Nhạc mỉm cười kỳ lạ.

Arthur Tử Lan vừa định đá chân kia, cô kinh hãi phát hiện ra chân mình không biết từ khi nào đã ở trong tay Thường Nhạc.

- Người xấu nhưng chân không xấu!

Thường Nhạc chép miệng, vung nhẹ tay, giày Arthur Tử Lan bị cởi ra, lộ ra bàn chân nhỏ nhắn tuyết trắng.

- Anh rốt cục là ai?

Thanh âm Arthur Tử Lan cuối cùng cũng thay đổi, trong toàn bộ ngôi trường này, cho dù cô đi ngang đường đều không ai dám va vào cô, ai nhìn thấy cô cũng phải khúm núm.

Con gái duy nhất của quý tộc hàng đầu của nước Anh, vị hôn thê của Tư Đồ Lôi Minh, bất kỳ thân phận nào trong đó cũng có thể hù dọa một số lớn người, mà người trước mặt kia lại dám làm nhục cô như vậy.

https://thuviensach.vn

Quả thật là đang bắt tay cùng với tử thần.

Thường Nhạc đương nhiên không biết, chỉ vì tâm tình khó chịu, muốn giải phóng một chút, mà lại đụng phải một cái đinh lớn như thế.

Trò chơi vẫn tiến hành như cũ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 217: Vị Hôn Thê Của Tư Đồ Lôi Minh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tư Đồ Lôi Minh híp mắt nhìn tên thuộc hạ đang cung kính đứng trước mặt gãy, nói: - Mọi chuyện giải quyết thế nào rồi?

- Thiếu chủ, Thường Nhạc đã cứu Elise, tin rằng bước tiếp theo, Elise sẽ trở thành vật sưu tầm của hắn! Tên thủ hạ kia ngẩng đầu lên, nếu Thường Nhạc mà nhìn thấy khuôn mặt này, chắc chắn sẽ khiếp sợ.

Trước mắt tên thủ hạ kia lại hiện ra cảnhTên thủ hạ trước mắt này chính là gã đàn ông dâm loạn đêm đó, hơn nữa lúc đó gãy đã chết trong tay Thường Nhạc, vậy mà bây giờ gãy vẫn còn sống sờ sờ và đang đứng ở chỗ này.

Vẻ dâm loạn hoàn toàn biến mất, nhưng đôi đồng tử màu đen kia vẫn trống rỗng như vậy, không nhìn ra bất cứ cảm xúc nào.

Giữa chân mày của Tư Đồ Lôi Minh mơ hồ lộ ra một tia ngạo nghễ, khóe miệng lạnh lùng cong lên, thản nhiên nói: - Thường Nhạc, sưu tầm mĩ nữ là sở thích lớn nhất của mày, có điều nếu cất giữ một Xà nữ, không biết liệu mày nuốt có trôi không?

Đương nhiên, Tư Đồ Lôi Minh cũng hiểu rằng, nếu Elise chỉ một con rắn độc bình thường, thì chắc chắn không thể qua nổi trực giác kinh người của Thường Nhạc, nhưng về mặt tư liệu cá nhân, thân phận, tính cách của Elise thì hoàn toàn thuộc loại…

Trong lúc Tư Đồ Lôi Minh đang tính kế ám hại Thường Nhạc, Thường đại thiếu gia của chúng ta cũng đang quang minh chính đại mà đùa giỡn với vị hôn thê của Tư Đồ Lôi Minh, tay hắn vuốt ve bàn chân trắng nõn như ngọc của Arthur Tử Lan, trong miệng sợ hãi than một tiếng: - Thật không ngờ,

https://thuviensach.vn

một người phụ nữ xấu xí như vậy lại có được một đôi bàn chân xinh đẹp như thế.

- Rốt cuộc anh là ai?

Thân thể mềm mại của Arthur Tử Lan khẽ run lên, ngay cả khi cô thử giãy dụa cũng không có một chút hiệu quả nào.

Thường Nhạc vẫn không trả lời câu hỏi của cô, mà từ dưới chân tiếp tục chậm rãi sờ soạng lên phía trên, miệng cảm thán nói: - Bàn chân xinh đẹp động lòng người như vậy, đôi chân chắc chắn còn hấp dẫn hơn.

Vừa dứt lời chỉ nghe thấy "xoạt" một tiếng, sau khi thanh âm lanh lảnh vang lên, hai bắp đùi trắng như tuyết cảu Arthur Tử Lan đã lộ ra bên ngoài.

- Tôi là con gái của công tước Arthur, đệ nhất quý tộc của nước Anh, anh mau dừng tay lại. Tình thế cấp bách buộc Arthur Tử Lan phải nói ra thân phận của mình.

Đông tác của Thường Nhạc vẫn như nước chảy mây trôi, không hề có ý dừng lại, hắn tà ác cười nói: - Nếu cô là con gái của công tước Arthur, đệ nhất quý tộc của nước Anh thì tôi chính là Ngọc hoàng đại đế. Bảo bối, chúng ta tiếp tục thôi!

Arthur Tử Lan hoàn toàn choáng váng. Đùi cô bị một người đàn ông hoàn toàn xa lạ ôm trong tay, bản thân cô ngay cả chút sức lực để phản kháng cũng không có.

Hai gã vệ sĩ bên cạnh đã bị Thần và Quang Minh quẳng lên xuống mặt đất.

Hai người bọn họ ở bên cạnh lẳng lặng thưởng thức kiệt tác của Thường đại thiếu gia.

- Xoạt!

https://thuviensach.vn

Chiếc quần trên đùi tiếp tục bị xé rách lên phía trên, lộ ra chiếc quần lót in họa tiết phim hoạt hình.

Thường Nhạc cười "xì" một tiếng: - Chuột Mickey thật là đẹp nha!

Quang Minh và Thần lập tức xoay người, nhìn ra chỗ khác, nếu như báu vật xinh đẹp động lòng người này chẳng may được Thường đại thiếu gia cất giữ lại, về sau mà tính toán món nợ ngày hôm nay với bọn họ, chỉ sợ họ sẽ cháy túi mất thôi.

Arthur Tử Lan khóc nấc lên, tên ác ma này, lại…lại có thể cởi quần của cô giữa ban ngày ban mặt, còn….nhìn thấy chuột Mickey.

- Haizz. Cái quần này cũng nhỏ quá, mấy chỗ đều lộ ra hết rồi, nhìn này… Thường Nhạc trong lúc nói chuyện còn tà ác sờ tới sờ lui đùi cô.

- Anh, anh mau dừng tay lại!

Thường Nhạc bỗng nhiên hít sâu một hơi, mùi hương ngọt lành của cơ thể Arthur Tử Lan phía dưới mũi hắn giống như một loại thuốc hấp dẫn kích thích khứu giác của hắn.

Thường Nhạc đột nhiên buông tha cho bắp đùi của Arthur, tay trái ấn cái miệng nhỏ nhắn của cô, lòng bàn tay cảm nhận được đôi môi anh đào đang cong lên, gắt gao siết lại, cánh tay phải đang giữ lấy cô cũng đang hưởng thụ và cảm nhận thân thể mềm mại của Arthur Tử Lan.

Một tay ôm chặt thân thể trắng mịn động lòng người Arthur Tử Lan vào lòng, cảm giác đầu tiên của hắn là sự thỏa mãn và sức sống, thân thể của Arthur Tử Lan trong lòng hắn không ngừng giãy dụa, nhưng chỉ càng khiến hắn thêm hung bạo, hứng thú với việc bắt nạt một người yếu đuối như Arthur Tử Lan; cảm giác thứ hai đó là sự tinh tế, giống như chỉ cần mạnh tay một chút là có thể thắt chặt thắt lưng của cô lại; cảm giác thứ ba là sự nóng bỏng, thân thể mềm mại giống như một cỗ máy phát ra những luồng

https://thuviensach.vn

khí nóng rực, sự nồng nhiệt của tuổi thanh xuân đã truyền thẳng vào cơ thể hắn, khiến tiểu đệ của hắn lập tức căng trướng, khó có thể nhẫn nhịn.

Tay phải của Thường Nhạc đè lên bộ ngực của cô, chỉ cảm nhận được hai nhũ hoa dưới tay hắn rõ ràng đã có biến hóa nhất định! - Ha ha, dậy thì thật tốt, một đôi bạch thỏ nhỏ** lại có thể biến thành như vậy, nhô thẳng lên dưới lớp áo như vậy thật khiến người ta muốn phạm tội!

Thường Nhạc còn dùng tay bóp lên phía dưới nhũ hoa của Arthur Tử Lan một cái, khiến cho Arthur Tử Lan bị đâm một cái, mẫm cảm kêu lên một tiếng "Ô!".

Tay phải của Thường Nhạc chậm rãi lần xuống hai bắp đùi trắng nõn, sờ xuống phía dưới, lướt qua cái quần lót phim hoạt hình, sau đó giống như rắn độc mà chui tọt vào.

- Uhm!

Arthur Tử Lan cả người chấn động như gặp phải sét đánh, lần đầu tiên bị một gã đàn ông xa lạ đụng chạm vào thân thể lại sinh ra phản ứng mẫn cảm.

Thường Nhạc cảm thấy bắp đùi của cô vừa trơn lẳn lại vừa có tác tác dụng trong việc luyện tập vận động khỏe mạnh và rắn chắc của Arthur Tử Lan, tính đàn hồi vô cùng nhục cảm, hơn nữa bởi vì quá mẫn cảm mà không ngừng run lên.

Thường Nhạc càng đè mạnh xuống càng cảm thấy nhịp đập tuyệt vời của da thịt trẻ trung kia, tay hắn tiếp tục di chuyển lên trên, Arthur Tử Lan run rẩy toàn thân, khiến cho đàn ông thật sự cảm nhận được người mình đang xâm nhập không phải là một Arthur Tử Lan đáng thương mà là một Arthur Tử Lan thanh xuân mơn mởn hàng thật giá thật.

Sự sợ hãi mãnh liệt gần như khiến tri giác của cô trở nên mơ hồ.

https://thuviensach.vn

Lúc này Arthur Tử Lan bởi vì hoảng hốt và sợ hãi mà đầu óc rối bời, thân thể không ngừng run lên, vốn dĩ là dung mạo hiếm có, bây giờ lại thêm vẻ kinh sợ và đáng thương.

Nhưng cái bộ dạng đáng yêu ** này lại có tác dụng xúc tác, khiến Thường Nhạc càng muốn “làm” cô hơn!

Bỗng nhiên, Thường Nhạc dừng động tác lại, cực kỳ đứng đắn nhìn Arthur Tử Lan hỏi: - Cô nói tôi là người tốt sao?

Arthur Tử Lan thật không ngờ rằng tên ác này có thể hỏi như vậy, cô không hề nghĩ ngợi vội vàng gật đầu nói: - Đúng vậy. Anh là người tốt.

Thường Nhạc tà ác cười: - Cô nói xem nếu tôi “làm” cô giữa ban ngày ban mặt, cô sẽ cảm thấy thế nào?

Arthur Tử Lan thiếu chút nữa bị dọa cho ngất đi, ở trong sân trường, giữa ban ngày lại bị một gã đàn ông cưỡng gian, việc này quả thật còn khó chịu hơn so với việc giết chết bản thân.

- Tôi cầu xin anh, chỉ cần tha cho tôi, chuyện gì tôi cũng đồng ý với anh! Arthur Tử Lan rốt cuộc khuất phục, cô sợ người trước mắt này, sợ hắn sẽ thực sự làm cái chuyện kinh người kia.

Thường Nhạc nghiêng đầu, tà ác cười nói: - Nhưng cô có lấy gì ra để khiến tôi tin tưởng lời của cô đây?

Lúc này, Thường Nhạc bỗng nhiên nhớ tới đồng chí Cao Tiếu. Cái thằng cả ngày chỉ thích vác máy quay phim chạy khắp nơi, nếu như lúc này chụp cho cô nàng xấu xí này vài kiểu ảnh, tin rằng sẽ càng thú vị!

- Đại ca, chỗ em có cái di động kỹ thuật số, chi bằng anh chụp cho cô ấy mấy tấm ảnh, như vậy sẽ rất thú vị đấy! Trong lúc Thường Nhạc đang suy tư thì Quang Minh đã cười híp mắt và đưa điện thoại di động cho hắn.

https://thuviensach.vn

- Haizz, có đứa em thông minh như vậy, làm đại ca như anhtao cũng thấy thật thoải mái! Thường Nhạc cảm thán một câu.

- Nào, để lộ ** ra, cười một cái, cà, đúng rồi…

- Phía dưới, để lộ ra một chút. Cà…

Thường Nhạc liên tiếp chụp vài tấm, phát hiện hiệu quả thực không tồi, hắn âm thầm tự hào. Xem ra mình có tư chất làm nhiếp ảnh gia!

Nhìn thứ đồ trong tay Thường Nhạc, Arthur Tử Lan hoàn toàn hết hy vọng.

Thường Nhạc đi tới trước mặt Arthur Tử Lan, cẩn thận giúp cô mặc quần áo, nghiêm túc nói: - Cô xem, ngoại trừ sờ vài cái, bảổn thiếu gia chẳng làm gì cả, cũng xem như là quân tử đi!

- Dừng tay, các người đang làm cái gì đấy!

Khi bàn tay của Thường Nhạc đang ma sát trước ngực Arthur Tử Lan, một thanh âm trong trẻo mà khiếp sợ đột ngột vang lên.

Thường Nhạc lười biếng ngẩng đầu lên, tiếp xúc với khuôn mặt của đối phương, thân thể hắn chấn động mạnh một cái.

Bất cứ người nào cũng có tai mắt mũi miệng, nhưng vì sao ngũ quan của cô lại khác biệt như thế? Một đôi mắt sáng ngời, trong vắt không chút tạp chất, cái mũi thẳng mà tinh tế, hai gò má ửng đỏ tự nhiên, còn có đôi môi mỏng màu hồng phấn như cánh hoa anh đào, từng bộ phận đều cho thấy vẻ đẹp trẻ trung, hồn nhiên và thanh khiết.

Những bộ phận xinh đẹp ấy phối hợp với nhau một cách hoàn mĩ, tất cả đều tự nhiên như vậy, lẽ thường là phải như vậy, chỉ cần một bộ phận nào xấu một chút hoặc lệch một chút, về tổng thể sẽ cảm giác hoàn toàn bất đồng.

https://thuviensach.vn

May mắn là Thượng đế lại đặc biệt chiếu cố vun đắp cho cô, bất luận là ai cũng không thể bắt chước được vẻ đẹp tự nhiên này.

Sự thuần khiết và vô tư dường như phát ra từ trong trái tim và từ sự hoạt bát hiện trên gương mặt. Đôi mắt của cô vô cùng linh động, một cái nhăn mày, một nục cười đều không hề giả tạo, thẳng thắn và tự nhiên, loại cảm giác trong sạch không vướng bụi trần này lại càng tô điểm cho vẻ dung mạo xinh đẹp của cô, khiến người ta có cảm giác khó có thể nhìn thẳng vào.

Thường Nhạc nhìn cô, không kìm được mà đỏ mặt…..Trời ạ, hắn là một cao thủ tán gái, vậy mà lại có một cô gái khiến hắn hoảng hốt giống như trở lại thời gian còn biết thẹn thùng và tim đập rộn ràng!

- Đại ca, có cần em thuận tiện chụp cho cô bé kia vài kiểu không? Quang Minh thấy Thường Nhạc có hứng thú với cô bé kia, gãy lập tức đưa ra ý kiến đó.

- Hừ, đại ca là loại người như vậy sao?

Thường Đại nghiêm chỉnh giáo huấn Quang Minh, và chủ động cởi áo khoác, khoác lên người Arthur Tử Lan, vẻ mặt thân thiết nói: - Này, mau mặc áo vào, coi chừng bị cảm lạnh!

Thiếu nữ thiên sứu ngây ngốc chăm chú nhìn toàn bộ cảnh này, cô nghi hoặc…Chẳng lẽ vừa rồi mình đã hiểu lầm? Người này không phải là sắc lang?

- Phối hợp một chút đi!

Thường Nhạc ra hiệu cho Arthur Tử Lan, trong lòng Arthur Tử Lan không ngờ lại nảy sinh một cảm giác chua xót, vừa rồi người này đối với cô thô bạo như vậy, vừa xé, vừa sờ, lại còn nhục mạ, uy hiếp, vậy mà bây giờ lại tỏ vẻ quân tử trước một cô gái khác.

https://thuviensach.vn

Điều này khiến cho Arthur Tử Lan vô cùng bất mãn, cô dứt khoát ôm lấy cổ Thường Nhạc, hôn mạnh lên mặt Thường Nhạc một cái, dịu dàng nói: - Ông xã, em về nhà chờ anh trước, buổi tối nhớ về nhà chiều chuộng em nhé!

Thường Nhạc hoàn toàn ngây người ra, mình bị oan mà, cái gì cũng chưa ăn, ngược lại còn bị dính mùi khai như vậy, thật sự là chẳng ra làm sao.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 218: Cứu Tôi Với, Phi Lễ!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô bé thiên sứ dùng đôi mắt đẹp tỉ mỉ đánh giá Thường Nhạc, nghiêm trang nói:

- Nhìn từ trên xuống dưới, anh chẳng phải hạng tốt đẹp gì, vẻ mặt dâm loạn, bộ dạng thì phóng đãng.

Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói, trên đời có người anh tuấn phong độ như hắn sao? Lại có người dám đánh giá hắn như vậy, hơn nữa lại còn là một người con gái trẻ đẹp, quả thật là sỉ nhục mà!

Quang Minh và Thần ở bên lộ ra nụ cười cổ quái, đại ca ăn phải "ớt", bọn đàn em tất nhiên phải vui vẻ rồi!

- Mỹ nữ, em tên là gi?

Thường Nhạc phóng ra một ánh mắt tà mị, thản nhiên mở miệng nói.

Cô bé thiên sứ cảnh giác liếc nhìn Thường Nhạc một cái, cẩn thận nói:

- Này nhóc, muốn được bản tiểu thư để mắt tới, nói cho anh biết, bản tiểu thư nhất định sẽ không nhìn trúng anh đâu.

Thường Nhạc có một loại cảm giác vô lực, đối với cô ấy, Thường Nhạc không hề muốn đánh người, nếu như thật sự làm vậy, thiên sứ sẽ bị sa đọa, như vậy sẽ mất đi vẻ xinh đẹp.

Thường Nhạc bước dài về phía trước, trên người đột nhiên toát ra khí thế mạnh mẽ, cả người giống như tử thần vậy, khóe miệng lộ ra nụ cười tà ác, nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu em không nói cho tôi biết, tôi sẽ tiền dâm hậu sát, dâm xong lại giết, giết rồi lại gian….

- Con mẹ nó! (Tiếng Hàn)

Cô bé thiên sứ kinh sợ nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt giống như một chú thỏ ngọc bị dọa cho hoảng sợ vậy.

- Móa, thật sự là con gái Hàn Quốc!

Ánh mắt Thường Nhạc lóe lên một cái, nếu không yêu chiều cô bé này, quả thật là đại nghịch bất đạo nha!

Nhìn thấy ánh mắt của Thường Nhạc quét ngang người mình, cô gái đột nhiên cảm thấy dựng tóc gáy, cô xoay người chuẩn bị rời đi.

Nếu như để cho cô bé Hàn Quốc này chạy mất, Thường Nhạc chắc chắn sẽ không tha thứ cho bản thân mình, hắn lách người đến trước mặt cô bé thiên sứ, không đợi cho đối phương kịp phản ứng đã ra tay.

- A!

Cô bé thiên sứ kinh ngạc kêu lên.

Thì ra bàn tay thật thà của Thường Nhạc đã sờ lên gương mặt cô gái, cẩn thận vuốt ve, vần nặn, xoa bóp, sau đó mới hưng phấn nói:

- Tuyệt, tuyệt quá, đã kiểm hàng!

- Bốp!

Cô bé thiên sứ nhanh chóng đập cho bàn tay của Thường Nhạc một cái. Đôi mắt gắt gao chằm chằm nhìn Thường Nhạc, nói:

- Cái tên sắc lang này, tôi nhất định sẽ bảo anh Kim Won đánh chết anh.

https://thuviensach.vn

- Anh Kim Won!

Thường Nhạc cau mày, thật là mỹ nữ không đợi người, bạch mã hoàng tử thuộc về cô ấy còn chưa xuất hiện, con hắc mã này đã chuẩn bị làm mềm cô ấy rồi.

Có điều nhìn bộ dạng của cô, vẫn còn là xử nữ, hắc mã ít nhất vẫn chưa từng giao lưu với cô bé thiên sứ, có thể khẳng định một điểm, về sau con hắc mã kia sẽ không có cơ hội nữa.

- Đúng vậy, anh Kim Won là người có thực lực nhất trong ba đại ca ở trường học này, còn có gia thế lớn nhất ở Hàn Quốc, nếu anh dám động vào tôi, anh nhất định sẽ toi thôi.

Cô bé thiên sứ nhìn thấy bộ dạng của Thường Nhạc, còn tưởng rằng hắn đã bị dọa cho sợ rồi.

Cô ưỡn ngực lên, như hổ rình mồi nhìn Thường Nhạc, uy hiếp nói:

- Nếu như anh tin thì tốt nhất nên trốn đi.

Thường Nhạc nở nụ cười, cười một cách vui vẻ, phàm là thứ có liên quan đến mĩ nữ đều là phiền toái cả, mà những phiền phức này lại bắt đầu kích thích tâm trạng hưng phấn của hắn.

Ánh mắt hắn chuyển sang Arthur Tử Lan, thản nhiên nói:

- Cô đi trước đi, tôi sẽ tới tìm cô, nhớ cho kỹ, tuy rằng cô có chút xấu xí, nhưng cô chắc chắn thuộc về bộ sưu tầm của bản thiếu gia, nhớ kỹ, bản thiếu gia tên là Thường Nhạc!

- Anh chính là Thường Nhạc!

Nghe được cái tên Thường Nhạc, Arthur Tử Lan kinh ngạc, cô liếc nhìn Thường Nhạc một cái sắc lẻm, xoay người rời khỏi chỗ đó.

https://thuviensach.vn

- Chị gái vừa rồi rất xinh đẹp, sao anh lại nói chị ấy xấu? Anh thật không có mắt, không có phẩm cách, bỏ đi, tôi cũng phải đi đây!

Cô bé thiên sứ nhìn bóng dáng của Arthur Tử Lan dần biến mất, còn nghiêm túc giáo huấn Thường Nhạc một câu.

- Ai cho em đi?

Động tác của cô bé thiên sứ này đúng là nhanh thật, trong nháy mắt công phu đã lẩn ra xa được mấy mét, nhưng Thường Nhạc vừa vươn tay ra mấy cái đã tóm gọn được cô.

- A!

Cô cảm giác được thân thể mềm mại của mình đang bay lên, kinh ngạc kêu lên.

Thân thể vừa mới chạm đất, cũng mặc kệ Thường Nhạc đang ở trước mặt mình, đột nhiên nhảy mấy cái trên mặt đất, sau đó nghiêng đầu hỏi:

- Vừa rồi rõ ràng tôi đã biến thành siêu nhân, sao lại không có tác dụng?

- Đi thôi, đi theo tôi, sau này ngày nào em cũng là siêu nhân.

Thường Nhạc lười đôi co với cô, nếu chỉ là một thiếu nữ thuần khiết, để cô một mình ở bên ngoài thì bản thân hắn cũng không yên tâm.

Hắn trực tiếp ôm cô bé thiên sứ vào lòng, nhanh chóng đi ra bên ngoài vườn trường.

Tâm trạng bị dồn nén lúc đầu đã trở thành hư không.

- Tôi sẽ không đi với anh, tôi phải đi tìm anh Kim Won.

https://thuviensach.vn

Cô bé thiên sứ cố giãy dụa, nhưng chút sức lực yếu ớt của cô nếu so với Thường Nhạc, quả thực rất nhỏ bé.

- Tôi cảnh cáo em, sau này chỉ có anh Thường Nhạc, em tốt nhất nên cố gắng quên anh Kim Won gì đó đi.

Thường Nhạc vừa đi vừa dạy dỗ.

- Tôi sẽ không làm thế!

Cô bé thiên sứ tiếp tục vùng vẫy thêm mấy lần nữa, như vẫn vô dụng như cũ, đôi mắt xinh đẹp của cô bỗng ánh lên vẻ giảo hoạt, mạnh mẽ hô lên:

- Cứu tôi với, có người phi lễ, cứu tôi với, có người phi lễ!

Ở trước cửa vườn trường, dòng người đi lại vốn dĩ khá lớn, lại thêm hiệu ứng của mĩ nữ, quả nhiên, khi cô bé thiên sứ vừa kêu lên như vậy, lập tức thu hút rất nhiều người chạy đến.

Trong đó có mười mấy gã đàn ông đã nắm chặt tay mà đi tới.

- Này mấy con tép riu này cho một mình mày xử đấy!

Thần chộn rộn liếc nhìn Quang Minh một cái, thản nhiên nói.

Quang Minh bắt đầu sôi máu, thân hình phóng tới nhanh như tia chớp, tốc độ quỷ dị kia, động tác siêu phàm kia, tất cả kết hợp lại, làm sao đám người tầm thường kia có đủ khả năng chống lại được?

Dường như mỗi một giây đều là lãng phí!

- Oa, là siêu nhân kìa!

Cô bé thiên sứ kinh ngạc cảm thán một câu.

- Đây không phải là em gái của hội trưởng Kim Won sao?

https://thuviensach.vn

Một người Hàn Quốc trong đám người đó sắc mặt biến đổi, anh ta cân nhắc tình thế một chút, rồi nhanh chóng lui về phía sau.

Thường Nhạc nhìn tên nhóc to lớn ở trong trường kia, lạnh lùng cười, nói:

- Cũng chỉ như vậy mà thôi, Tư Đồ Lôi Minh, mày đừng làm tao thất vọng.

Thì ra vừa rồi hắn đã quan sát qua thân thủ của mấy tên kia, trong đó quả thật có mấy tên từng luyện võ, nếu như để trong trường Kadingweisi, tuyệt đối có thể đỡ được hai chiêu của Quang Minh, nhưng để ở nơi này….khi đám người nhã nhặn này đánh nhau, mãi mãi chỉ ở thế hạ phong mà thôi.

Một cô gái đứng trên tòa nhà cao tầng phía xa, thần sắc phức tạp nhìn thân ảnh dần biến mất, bỗng nhiên chậm rãi nói:

- Thường Nhạc, nhiều năm qua đi như vậy. Chẳng những không trở nên tốt hơn, ngược lại còn tồi đi.

Thường Nhạc đương nhiên không biết. Trong trường học còn một vật sưu tầm nữa, mà vật sưu tầm này từ lúc nhỏ đã mãi mãi bị hắn lưu lại một ấn kí!

Cô nhất định thuộc về bộ sưu tầm của Thường Nhạc!

Thường Nhạc ra khỏi vườn trường, Thần và Quang Minh một trái một phải đi bên cạnh, Thường Nhạc chợt phát hiện cô bé thiên sứ trong lòng nhu thuận đi rất nhiều. Hắn tà ác cười, nói:

- Sao không hô cứu mạng nữa?

Cô bé thiên sứ bĩu môi, nghiêm túc nói:

- Cuộc sống cứ giống như bị cưỡng hiếp vậy, nếu không thể phản kháng, thì chỉ có thể học cách hưởng thụ!

https://thuviensach.vn

- Phụt!

Quang Minh ở phía sau nghe thấy những lời này dưới chân lảo đảo một cái, thiếu chút nữa là hôn mặt đất rồi.

- Uhm, thật là kinh điển, trên máy bay chúng ta sẽ tiếp tục tranh luận về vấn đề cuộc sống này!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên

- Anh…Anh không phải là học sinh trường này? Anh muốn dẫn tôi tới chỗ nào? Anh muốn bắt cóc tôi sao?

Cô bé thiên sứ luống cuống, liên tiếp hỏi ba câu.

- Nơi này là dành cho những kẻ quân tử ngốc nghếch, mà tôi là người nhã nhặn, không giống như quân tử, tôi có chốn thuộc về riêng mình, tới vương triều của tôi, em sẽ là vương phi của vương triều.

Thường Nhạc nhớ tới thế lực xã hội đen ở thành phố Khải Đinh, nhớ tới cha cố, nhớ tới Kỵ sĩ thần thánh quỷ dị kia, nhớ tới Koinu….Tất cả đều đang đợi mình.

Chỉ cần hắn gật đầu, như vậy trật tự trong vương triều hắc ám sẽ bị rối loạn, tất cả đều phải bắt đầu lại từ đầu, Khải Đinh cần một chủ nhân mới.

- Ầm!

Tư Đồ Lôi Minh từ trước đến nay luôn bình tĩnh cẩn trọng lật mạnh cái bàn, gương mặt anh tuấn lộ ra một tia âm trầm:

- Thường Nhạc, mày dám làm chuyện như vậy với vị hôn thê của tao, chẳng lẽ Tư Đồ Lôi Minh chỉ là hạng tôm tép sao?

https://thuviensach.vn

Thân thể người trẻ tuổi báo cáo cho Tư Đồ Lôi Minh tin tức đó không khỏi run lên, gã cảm nhận rõ rãng sát khí trên người Tư Đồ Lôi Minh.

Không khí xung quanh bắt đầu chậm rãi ngưng kết lại, hô hấp của người trẻ tuổi ngày càng khó khăn, cổ của gã giống như bị một bàn tay vô hình bóp lấy, mặc dù như vậy, người trẻ tuổi cũng không dám động đậy.

- Liên lạc với Kỵ sĩ Martin và Alice cho tôi, tôi muốn cho Thường Nhạc biết, Tư Đồ Lôi Minh này không phải hạng dễ chọc, tất cả ta sẽ trả lại gấp bội cho hắn!

Trong ánh mắt Tư Đồ Lôi Minh lóe lên một tia âm độc.

Chuyện tương tự cũng đang xảy ra ở một góc vườn trường.

Gương mặt anh tuấn phi phàm của Kim Won hoàn toàn thay đổi, y lạnh lùng nói:

- Thường Nhạc, mặc xác mày là ai, dám động đến em gái tao, tao muốn mày sống dở chết dở.

Gã dừng lại một chút, sau đó lại nói tiếp:

- Liên lạc với Tia Chớp cho tôi, ta muốn Tia Chớp chặn bọn chúng lại trước khi bọn chúng lên máy bay, nhớ kỹ, không được làm em gái tôi bị thương!

Lúc này, Thường đại công tử đang đấu võ mồm với cô bé thiên sứ, hơn nữa còn càng đấu càng quyết liệt.

- Nói cho anh biết, cho dù anh có được tôi, cũng không có được trái tim tôi, anh tốt hơn là hãy thả tôi đi, tôi cũng không muốn làm vương phi gì đó của anh!

Cô bé thiên sứ trừng mắt nhìn Thường Nhạc nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười hì hì nói:

- Có nguyện ý hay không, quyền lựa chọn nằm trong tay tôi, em chỉ cần giữ im lặng là được rồi!

- Anh đúng là đồ vô lại, lưu manh, du côn, sắc lang, ma quỷ…

Cô bé thiên sứ gần như dùng hết toàn bộ vốn từ của mình để miêu tả.

- Cảm ơn đã khen ngợi, trên đời này nếu như không có bóng đen sẽ không ánh sáng, em đã định sẵn là một trong những vương phi hắc ám của tôi rồi, nên cố gắng học cách thích ứng với thân phận này đi.

Thường Nhạc cười nhạt nói.

- Anh đừng vội đắc ý, anh sẽ phải hối hận, anh Kim Won nhất định sẽ đến cứu tôi.

Cô bé thiên sứ vô cùng tin tưởng nói.

Lại là Kim Won, Thường Nhạc cảm thấy khó chịu:

- Nhớ rõ, ở trong lòng em chỉ được có tôi, không cho phép nhớ tới những gã đàn ông khác, nếu không tôi sẽ lột sạch quần áo của em, ném em ra đường lớn.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 219: Anh Nhạc Đến Cõng Em Đây!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô bé thiên sứ hếch cái mũi lên, ánh mắt ửng đỏ, sắc mặt tối sầm lại, loáng cái đã thấy khóc nấc lên.

- Tôi thèm vào!

Thường đại thiếu gia không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ nhất là nước mắt của phụ nữ, hắn vội vàng nói:

- Đừng khóc, đừng khóc, anh Thường Nhạc sẽ mua kẹo cho em ăn ngay.

Cô bé thiên sứ cười "xì" một tiếng, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên nói:

- Cái đồ chết tiệt nhà anh chỉ biết bắt nạt người khác thôi!

Thần thái của cô giống như đang làm nũng, hồn phách Thường Nhạc dường như đều bị câu dẫn rồi, hắn hưng phấn thầm thì:

- Cực phẩm, quả là cực phẩm, xem ra lần này mình đi Luân Đôn không có uổng phí!

Bước chân cô bé thiên sứ bỗng nhiên dừng lại.

- Làm gì vậy?

Thường Nhạc sửng sốt.

Cô bé thiên sứ nghịch ngợm trừng mắt nhìn, điềm nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu như chân tôi không muốn đi, anh ép buộc lôi kéo tôi, như vậy tốc độ của chúng ta sẽ chậm lại. Anh Kim Won sẽ có thời gian đuổi kịp chúng ta.

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn cô bé, trong cái đầu nhỏ này rốt cuộc là chứa bao nhiêu thứ? Không ngờ hai chân cô lại đột niên dính lại với nhau, kiên quyết không đi.

- Tiểu bảo bối, em không đi, anh Nhạc sẽ cõng em đi.

Cô bé thiên sứ còn chưa kịp phản ứng, thân hình nhỏ nhắn của cô đã bị Thường Nhạc vác lên vai, cái đầu nhỏ và ngực dựa vào một chỗ, mông bị bàn tay Thường Nhạc bóp chặt. Bộ ngực tiếp xúc với mặt của Thường Nhạc.

Thân thể mềm mại của cô bé khẽ run lên, khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng đỏ lên như quả hồng, cô thẹn thùng kêu lên:

- Thả tôi ra, mau thả tôi ra, anh không thả tôi ra, tôi sẽ cắn anh.

- Cắn đi, cố sức mà cắn!

Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười vô lại, đã lâu rồi hắn chưa từng có cảm giác này, không chỉ là cảm thụ ở tay, mà còn là cảm nhận ở trong tâm hồn.

- A!

Thường Nhạc bắt đầu hưởng thụ cảm giác tốt đẹp. Bỗng nhiên hắn cảm giác được đau đớn, cô bé thiên sứ xinh đẹp lại dùng răng nanh sắc nhọn của mình cắn cổ hắn. Bởi vì sợ làm cô bị thương, nên hắn không dùng Hiên Viên chân khí để kháng cự.

Nhìn thấy bộ dạng nhe răng trợn mắt của Thường Nhạc, cô bé thiên sứ đắc ý mỉm cười, lực đạo trên miệng cũng bất giác giảm bớt.

Quang Minh và Thần đi phía sau Thường Nhạc cũng bất giác đi chậm lại.

https://thuviensach.vn

- Em cắn tôi, tôi cũng cắn em.

Thường Nhạc tà ác cười, đầu hướng về phía trước cắn lên ngực cô bé một cái.

- A!

Thân hình cô bé thiên sứ lập tức mềm nhũn ra, cô buông cái miệng nhỏ nhắn ra, nước mắt lưng tròng nhìn Thường Nhạc.

Da đầu Thường Nhạc run lên một hồi, lập tức thả cô bé xuống đất,

- Đừng khóc, đừng khóc, ngoại trừ việc rời khỏi tôi, những chuyện khác tôi đều có thể thỏa mãn em.

Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc dừng bước.

Hắn lạnh lùng nhìn xung quanh, cười tà ác nói:

- Anh bạn, mau xuất hiện đi, đừng lén lút như vậy!

- Anh Kim Won. Anh tới rồi!

Nghe thấy thế, cô bé thiên sứ lau nước mắt, hưng phấn nhìn xung quanh, vui vẻ kêu lên.

Tâm trạng của Thần và Quang Minh cùng trở nên căng thẳng, bọn họ không ngờ xung quanh đều có người, rõ ràng, đối phương ẩn nấp vô cùng quỷ dị, thậm chí thực lực còn hơn bọn họ.

- Nếu mày muốn giữ mạng thì tốt nhất nên thả tiểu thư Kim Hye ra.

Thanh âm trong trẻo vang lên trong không gian mơ hồ bất định.

Thường Nhạc khẽ cau mày, thanh âm của đối phương rất mơ hồ, căn bản không thể nắm bắt được hình dáng của đối phương, hắn thản nhiên cười

https://thuviensach.vn

nói:

- Thả Kim Hye nhà tao cũng được thôi, tuy nhiên mày nhất định phải đánh bại tao, bước qua xác tao trước đã.

- Hừ, tự mình tìm cái chết!

Trong chớp mắt, trong không trung lóe lên một luồng ánh sáng, mạnh mẽ hướng về phía Thường Nhạc.

Quang Minh theo bản năng tấn công, cố gắng tiếp nhận ánh sáng kia.

- Xoạt!

Luồng sáng kia vừa mới tiếp xúc với thân hình của Quang Minh, đã nhanh chóng bao chặt lấy người gã.

- Tia Chớp!

Thần sắc có chút biến đổi, Tia Chớp không khác gì ánh sáng kia, Tia Chớp vờn quanh thân thể của Quang Minh, điên cuồng chuyển động.

Đối với sự an nguy của Quang Minh, Thường Nhạc không hề lo lắng, sau khi tiến nhập vào trạng thái quỷ hút máu điên cuồng, thân thể của Quang Minh không khác gì bất tử, quả nhiên, sau khi Tia Chớp rời đi, quần áo trên người Quang Minh tơi tả, nhưng trên người lại không hề có chút thương tổn nào.

- Để tao ra tay!

Bị chơi tới chật vật như thế, Quang Minh rốt cuộc đã nổi giận, tay gã vặn cong lại, dòng khí quỷ dị bắt đầu xuất hiện xung quanh thân thể, Tia Chớp kia vẫn chưa rời đi.

https://thuviensach.vn

Quang Minh trực tiếp bắt được Tia Chớp trong tay, kéo mạnh một cái, một bóng dáng mảnh khảnh lảo đảo ngã trên mặt đất.

Tia Chớp khiếp sợ nhìn gã đàn ông trước mắt, thân thể người bình thường lại có thể chịu đựng được hơn ngàn tia chớp, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Nhưng Quang Minh không cho Tia Chớp nhiều thời gian suy nghĩ, trong chớp mắt, thân ảnh Quang Minh mạnh mẽ lao thẳng tới.

Hai bàn tay Tia Chớp khẽ nắm lại, một tia chớp nữa lại hướng thẳng tới Quang Minh.

- Xoạt!

Thân thể Quang Minh khi gặp tia chớp đã nặng nề ngã trên mặt đất.

Thần đứng bên cạnh theo dõi cuộc chiến, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị nói:

- Quang Minh, đây không phải là đánh nhau với bọn lưu manh vô lại, phải động não một chút, để tao ra tay.

Vừa dứt lời, thân thể của Thần bắt đầu chuyển động, xem ra rất nhanh, nhưng cũng rất chậm, một loại chuyển động cong quỷ dị.

- Hừ, tự tìm cái chết!

Hai tay Tia Chớp khẽ vung lên, một tia chớp hiện ra trước mặt Thần.

- Cô gái, ngoại trừ ngực to ra, còn cần phải động não nhiều hơn.

Thần vừa dứt lời, Tia Chớp đã bị hắn bóp cổ, dựng thẳng người lên.

- Hư ảnh!

Thần sắc Tia Chớp thay đổi hoàn toàn.

https://thuviensach.vn

Một người có được thân thể gần như bất tử, một cao thủ lại có thể tạo ra hư ảnh, như vậy chủ nhân của bọn họ là một nhân vật như thế nào?

Chân cô vô lực giãy dụa, hô hấp ngày càng khó khắn, tầm nhìn trước mắt ngày càng mơ hồ.

- Anh mau thả chị Tia Chớp ra.

Kim Hye lo lắng kêu lên.

Thường Nhạc thản nhiên cười nói:

- Thả cô ta đi!

Tia Chớp chỉ cảm thấy cổ được nới lỏng, hô hấp lập tức hồi phục, bầu không khí trong lành một lần nữa tiến vào trong cơ thể, cô mới giác được sinh mạng thật quý giá.

Đôi mắt Tia Chớp gắt gao nhìn chằm chằm Thường Nhạc, lạnh lùng nói:

- Anh muốn làm gì?

- Thả cô đi, nhân tiện cô chuyển lời tới đồng chí Kim Won. Nếu có thời gian tới Khải Đinh, nơi đó có thể được uống rượu mừng của Kim Hye!

Thần sắc Thường Nhạc lạnh nhạt nhìn Tia Chớp.

- Thường Nhạc, nếu anh đủ thông minh thì tốt nhất không nên động tới tiểu thư nhà chúng tôi. Nếu không anh sẽ phải hối hận.

Thân hình xoay tròn tại chỗ, vừa dứt lời, người đã biến mất.

- Uy hiếp tôi?

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười châm chọc.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, hắn có hứng thú đối với cái gã Kim Won kia, cái gọi là dưới tướng mạnh không thể có binh yếu, có được nhân tài nguyện trung thành như Tia Chớp, như vậy bản thân Kim Won cũng là một người có sức hấp dẫn!

Bỗng nhiên lúc đó, trong đôi mắt tinh anh màu đen của hắn chợt lóe lên một tia sáng, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác, ánh mắt nhanh như chớp nhìn sang bên cạnh:

- Ra mặt đi!

Một luồng khí hoang dã điên cuồng xông thẳng tới.

Thân ảnh kia hơi dừng lại, thân thể ẩn nấp không thể không xuất hiện, cũng không phải là gã không muốn tiếp tục ẩn nấp, mà là luồng khí vô cùng hoang dã này buộc gã phải xuất hiện!

Nếu không gã sẽ phải trả giá bằng mạng sống của mình.

- Kỵ sĩ!

Thường Nhạc không ngờ đối phương lại là thành viên tổ chức dị nhân của nước Anh. Nhưng bất kể là ai, cũng không thể xoay chuyển được lực công kích nắm đấm của Thường Nhạc.

Khi Kỵ sĩ thật sự cảm thấy nguy hiểm, Thường Nhạc lại biến mất tại chỗ. Giống như kì tích bất ngờ vậy, hoàn toàn biến mất. Dựa vào một loại trực giác, tay gã khẽ biến đổi một chút, tung ra một nắm đấm với sức mạnh ngang tàng, chỉ trong chớp mắt cắt hư không thành vô số mảnh.

Cách thức mà Kỵ sĩ và Khải Đinh gặp phải giống nhau, nhưng sức mạnh lại căn bản không cùng một cấp độ.

https://thuviensach.vn

Kỵ sĩ phát hiện công kích của Thường Nhạc, cảm giác của gã cho gã biết rất rõ ràng, nhưng mắt lại không nhìn thấy Thường Nhạc, gã cũng không hiểu vì sao lại không nhìn thấy Thường Nhạc.

Tuy nhiên nhiều lúc đôi mắt không hữu dụng như cảm giác, trong lòng hắn cũng công kích như vậy.

Nắm đấm có ở khắp mọi nơi, không chỗ nào không có nắm đấm, đó là nắm đấm của Thường Nhạc, có thể đạt tới trình độ đáng sợ này, tuyệt đối không phải năng lực của một cao thủ bình thường.

Gã tự hỏi không thể đạt tới trình độ này, nhưng quyền cước gã xuất ra căn bản không phải tùy ý thao túng, hoàn toàn là dựa vào trực giác, loại trực giác này là kinh nghiệm đã được tích lũy qua vô số cuộc chiến đấu, bất cứ thứ gì đều không thể thay thế được kinh nghiệm.

Đây cũng chính là chỗ đáng sợ của một cao thủ chân chính, trong mắt Thường Nhạc cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên, không ngờ đối phương có thể chặn được một quyền trí mạng của hắn, không ngờ lại có thể cảm giác được vị trí nắm đấm của hắn!

Nắm đấm vô hình kia chứa đựng sức mạnh ngang tàng, loại lực đạo có thực, loại tốc độ linh hoạt kinh người này, quả thật khiến cho đối phương giật mình kinh hãi, nói:

- Sao mày lại có được chiêu thức của đội trưởng Kỵ sĩ Thần Thánh?

- Diêm Vương sẽ nói cho mày biết!

Nắm đấm điên cuồng của Thường Nhạc biến mất, nắm đấm của hắn và đối phương cũng không trực tiếp gặp nhau.

Hai người đều dùng nắm đấm giao chiến, hai bên đều lấy quyền cước là chính, nhưng đối phương từng trải qua sự cải tạo tiến hóa của Kỵ sĩ Anh

https://thuviensach.vn

quốc chính thống, còn Thường Nhạc cũng phục hồi lại quyền cước của Kỵ sĩ Thần Thánh.

Nhưng khí tức của hai người bọn họ đã sớm giao chiến trong hư không, đối phương kinh sợ, nhưng lại cảm thấy một luồng khí ngầm cuồn cuộn dâng lên, gã căn bản không kịp suy nghĩ, thân hình nhanh chóng nhảy lên không.

Một luồng khí rét lạnh không ngờ lại vọt nhanh tới từ bên cạnh, mang theo hàn ý, càng chứa đựng hơi thở của cái chết, hắn không ngờ rằng, một người hai nắm đấm cùng một lúc lại tung ra hai luồng sức mạnh khác nhau, đây quả thật là chuyện không thể tin được, ít nhất trong tưởng tượng của gã, cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ có chuyện như vậy.

Trong lúc gấp gáp, gã quả thật tránh được một đòn công kích, nhưng gã không hề vì tránh được một đòn trí mạng mà cảm thấy hưng phấn, phía sau người gã còn một đòn công kích đáng sợ hơn.

Đòn công kích này giống như âm hồn, có mặt ở khắp nơi.

Cảm giác, dựa vào cảm giác của bản thân, trong lúc kinh hãi, gã nhắm mắt lại, dựa vào một loại trực giác mà bay vút lên không trung.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc cũng không bởi vì gã tránh đòn công kích của mình mà thất vọng, ánh mắt hắn lộ ra khát vọng mãnh liệt hơn, một loại ý chí chiến đấu mạnh mẽ muốn giải phóng hết sức mạnh của bản thân.

Kể từ khi hắn gặp gỡ Thạch Tán Y, trong khoảnh khắc ở bên nhau, sức mạnh trong cơ thể bắt đầu có thay đổi, cái hắn cần chính là sự giải phóng.

Sau khi đối phương chặn được một đòn công kích, gã đột nhiên cảm thấy đằng sau quyền cước của Thường Nhạc ẩn giấu một sức mạnh kỳ quái, rất nhanh đã hướng thẳng tới trái tim của gã.

Dưới tình thế cấp bách, gã vội vã dùng toàn thân để ngăn chặn, nhưng luồng khí kiến như một cây kim sắc bén và bén nhọn, không gì có thể đột phá nổi đòn công kích của hắn.

Gã không khỏi chấn kinh, đột nhiên mở to hai mắt, khi con người gặp nguy hiểm thường muốn nhìn rõ cái gì đó, đây là bản năng phản ứng của con người.

Đương nhiên, sau khi gã mở mắt thì cảm giác có chút không đúng, đáng tiếc gã suy nghĩ nát óc cũng không biết là không thỏa đáng ở chỗ nào, thế nhưng một luồng ánh sáng trắng xóa như ảo mộng đã phá vỡ sự cân bằng trong tầm nhìn của gã.

Một luồng hàn khí, đúng vậy, đó là một đòn công kích rất đáng sợ, không ngờ lại một lần nữa xuất hiện trước mặt, gã hoàn toàn không ngờ rằng luồng hàn khí tới lần này không hề theo sau chủ nhân của nó.

https://thuviensach.vn

Đáng sợ là Thường Nhạc lại cách gã khoảng mươi bước chân, nhưng luồng hàn khí đột nhiên biến thành phi đao, tiến thẳng tới cổ họng gã.

Mang theo vài phần không cam lòng, gã lảo đảo một chút rồi ngã trên mặt đất.

Thần và Quang Minh kinh ngạc nhìn một màn biến hóa trước mắt. Thân thủ siêu phàm của Thường Nhạc một lần nữa tạo dựng hình tượng chói sáng trong lòng bọn họ, đại ca quả nhiên có chỗ không tầm thường của đại ca.

- Giết người rồi, mau bắt kẻ giết người!

Kim Hye nhìn thi thể nằm trên mặt đất, qua hồi lâu mới chậm rãi tỉnh ngộ, cô hét lên một tiếng sắc bén, người đi đường nghe thấy thanh âm này của cô, ngay lập tức nhanh chân chạy xa.

- ?

Trong đầu Kim Hye hiện ra một câu hỏi lớn.

Thường Nhạc khoan thai đi tới trước mặt Kim Hye, tà ác cười:

- Giọng to thật đấy, chất giọng cũng tốt. Sau này khi chúng ta ở trong phòng nghiên cứu triết lý nhân sinh sẽ rất tốt.

- Ai thèm nghiên cứu triết lý nhân sinh với anh. Anh là tên giết người, tôi sẽ không ở cùng tên giết người.

Kim Hye nhanh chóng bắt đầu trốn chạy.

Thường Nhạc khóe miệng lộ ra nụ cười tà ác:

- Thật sự là một vật sưu tầm không nghe lời, ha ha, có điều bản thiếu gia ta thích!

https://thuviensach.vn

Hai tay vừa khẽ động, Kim Hye đã bị Thường đại thiếu gia hút trở lại.

Lần này Kim Hye hiểu ra, tại sao lúc trước bản thân mình lại phải biến thành siêu nhân, cô bĩu cái miệng nhỏ nhắn:

- Tôi không tin anh có thể quản tôi cả đời. Chỉ cần anh ngủ, tôi sẽ lập tức chạy trốn.

- Chúng ta trở về thôi, tin là Huyết Hổ đã sắp chuẩn bị xong.

Thường Nhạc ngước nhìn bầu trời xanh thẳm, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị.

Cha cố, là tự ông đào mộ cho chính mình, Koinu, hợp tác giữa chúng ta vẫn chưa thể kết thúc.

Trên mặt Quang Minh cũng lộ ra nụ cười thản nhiên, vừa rồi khi Thường Nhạc giết tên Kỵ sĩ kia, vừa cho thấy thực lực kinh người của hắn, vừa đại diện hắn đối với gia tộc hút máu.

Chuyện của Arthur Tử Lan vẫn chưa kết thúc, đó mới chỉ là bắt đầu, cô căn bản không cách nào nuốt trôi cơn tức này, ngày mà Thường Nhạc lên máy bay, cô rời khỏi trường học, quay trở về gia tộc.

Từ xưa Arthur có thể trở thành đệ nhất quý tộc nước Anh, tất nhiên phải có chỗ hơn người, vì thế, một khối sức mạnh khổng lồ thuộc gia tộc Arthur đã được khởi động trước.

Cùng với đó, điều này cũng khởi động một trong những khối sức mạnh vững vàng với những thủ hạ vô cùng trung thành của Thường đại thiếu gia.

Sân bay quốc tế Khải Đinh.

Thường Nhạc vừa ra khỏi khoang máy bay, thì nhìn thấy một chiếc xe màu đen có rèm che cách đó không xa, Huyết Hổ bi ai đứng đó, những xe

https://thuviensach.vn

Mercedes Benz to nhỏ nối đua nhau đỗ ở đó, đám tinh anh của gia tộc Công Tôn cũng lần lượt đứng bên mỗi chiếc xe.

Bên cạnh đám tinh anh có ba bốn gã mặc đồ đen, ngoài ra, ở chỗ khác, Kerry cũng mang theo đám anh em Điểm G đứng đợi ở đó, tuy nhiên so với đám người Huyết Hổ, bọn chúng vẫn kém mấy bậc như cũ.

- Tham kiến lão đại, tham kiến chị dâu!

Khi Thường Nhạc đi vào, Huyết Hổ vung tay lên, phía sau nhất loạt hô lên.

Thần sắc Thường Nhạc trở nên cổ quái, Huyết Hổ đánh nhau thì còn có thể, huấn luyện người khác…E rằng vẫn là không thể ngờ nổi!

Khi cửa chiếc xe có rèm được mở ra, thân hình thon thả của Kim Ti xuất hiện trong tầm mắt của Thường Vàng, Thường Nhạt cười nhạt, người phụ nữ mình nhìn trúng sao có thể kém cỏi được!

Kim Ti điềm nhiên mỉm cười bước tới.

Thường Nhạc vươn tay ra, trực tiếp kéo cô vào trong lòng, hôn lên trán Kim Ti một cái, nói:

- Cục cưng, em vất vả rồi!

- Lão đại, tôi cũng rất vất vả!

Huyết Hổ cười hì hì bước tới trước.

- Nói đi, anh muốn được thưởng cái gì?

Thường Nhạc híp mắt lại, xem ra lần này đồng chí Huyết Hổ có tiến bộ.

- Ha ha, lão đại, tôi muốn tối nay có thể chọc mông cha cố, cho ông ta biết người Trung Quốc không dễ chọc.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, tính cả phần của anh em Điểm G nữa, chúng ta đều từ nhà trường bước ra xã hội, cần phải cố gắng trở thành cánh tay vững chắc của lão đại!

Tên tiểu tử Kerry vội vàng tiến lên trước, vẻ mặt chờ mong nói.

Thường Nhạc tà ác cười, ánh mắt hướng sang Thần và Quang Minh.

Thần khẽ gật đầu một cái, còn Quang Minh lại lộ ra nụ cười quỷ dị.

Bá Vương, Thần, Quang Minh, thêm cả đám Điểm G mà Thường Nhạc mới thành lập trong trường, phân nửa sức mạnh trong trường Kadingweisi đã nằm trong tay Thường Nhạc.

Mà những nguồn sức mạnh này đã được mở ra, không phải người bình thường nào cũng có thể tưởng tượng nổi.

- Bọn họ….đều là thủ hạ của anh sao?

Kim Hye nhìn đám người như lang sói trước mặt, cẩn thận hỏi.

Thường Nhạc lấy tay vỗ nhẹ lên mặt Kim Hye, cười hì hì nói:

- Hắn là thủ hạ của chúng ta. Chẳng lẽ em đã quên thân phận của mình sao? Đường đường là Vương phi của vương triều hắc ám, ai gặp em đều phải chào là chị dâu.

Kim Hye mấp máy miệng, dùng sự trầm mặc để phản kháng!

Chiếc Cadillac màu xanh đi ở phía trước, độc lập và quyến rũ, phía sau là hơn bốn mươi chiếc BMW màu đen, phía trước xe có rèm che khuất thân phận tôn quý ngồi trong xe.

Thường Nhạc tay trái ôm Kim Ti, tay phải cứng rắn ôm lấy Kim Hye, lặng lẽ ngồi ở ghế sau.

https://thuviensach.vn

Một khi toàn bộ Khải Đinh đã thống nhất, như vậy bản thân đã có chỗ dựa vững chắc, đến lúc đó, hắn hoàn toàn có thể xoay xở vừa dùng để tấn công, lại có thể dùng để phòng thủ khi rút lui.

Đối thủ cũ Tư Đồ Lôi Minh, không thể tha thứ cho đám Nhật Bản đó. Cái gọi là Kỵ sĩ Thần thánh chính nghĩa, đám thầy tu khoác áo da dê và cả mấy người bạn mới người Hàn Quốc nữa.

Nếu như thêm những nhân tố không định như gia tộc Arthur, siêu đặc vụ của Mỹ, mối thù gia tộc Mộ Dung đối với hắn, Lãnh gia luôn duy trì vị thế trung lập, tổ chức sát thủ thần bí, Sở Thiên Hùng – một trong ba tên trùm xã hội đen, đã chết dưới tay đám bạn bè lang sói thối nát, cái tên Cổ công tử trên danh nghĩa đã quy thuận, v.v..., đối thủ cũng thật phong phú nha!

Nhớ đến gia tộc Mộ Dung, Thường Nhạc cau mày lại, lần trước sau khi Mộ Dung Trường Thiên bị giết, vì sao gia tộc Mộ Dung lại khẳng định là do hắn làm? Trong lòng hắn luôn có cảm giác sau lưng hắn đang có một đôi mắt chằm chằm nhìn hắn, chủ nhân của đôi mắt kia rốt cuộc là ai?

- Chẳng lẽ Mộ Dung Trường Thiên chưa chết?

Khi loại ý nghĩ này vừa mới nảy sinh trong đầu đã bị Thường Nhạc nhanh chóng bác bỏ, cái chết của Mộ Dung Trường Thiên căn bản không có gì phải hoài nghi, nhưng vì sao loại ý nghĩ này lại xuất hiện?

Thường Nhạc luôn rất tin tưởng vào cảm giác của bản thân, cái gọi là không có lửa làm sao có khói, hắn híp mắt lại, bất luận là Mộ Dung Trường Thiên rốt cuộc như thế nào, hắn nhất định phải nhổ tận gốc gia tộc Mộ Dung.

Về phần Mộ Dung Quỷ Linh…Nếu Thần không thể khuyên giải được, cô chỉ có con đường chết!

https://thuviensach.vn

Nhớ tới Mộ Dung Quỷ Linh, trong đầu Thường Nhạc bất giác xuất hiện một bóng dáng quyến rũ của Nô, kể từ khi hắn đoạt cô từ trong tay Sở Thiên Hùng.

Lần đó sau khi hai người đạt tới đỉnh cao dục vọng, không ngờ lại nâng cao Hiên Viên chân khí, rốt cuộc cô ta có thân phận gì? Tuy rằng cô ta cam đoan sẽ không làm tổn hại đến mình.

Nhưng sức mạnh không thể nắm chắc trong tay, Thường Nhạc căn bản sẽ không hoàn toàn yên tâm.

Hoặc là kẻ thù, hoặc là bạn bè, căn bản không có con đường thứ ba.

Hy vọng lần này khi bồi dưỡng cô cho tốt, có thể cho hắn một đáp án thỏa mãn.

Hiên Viên chân khí đã bước vào tầng thứ tư, cũng xem như cao thủ đứng đầu trong thế hệ trẻ, nhưng Thường Nhạc vẫn chưa thỏa mãn, đặc biệt là nghĩ tới Công Tôn Liệt, hắn đã một mẻ bắt đi toàn bộ tinh anh của Công Tôn gia, lần sau gặp mặt chắc chắn ông ta sẽ liều mạng với hắn.

Ngoài ra, còn có Kỵ sĩ Thần thánh, một đám mới được giải phóng từ dưới mặt đất lên, thực lực của Kỵ sĩ Thần thánh mới khôi phục được phân nửa, đã có khả năng đối chọi lại với hắn.

Nếu kẻ đó hoàn toàn khôi phục, e rằng thực lực còn siêu phàm hơn hắn, hơn nữa phía trên Kim của phương Tây, Phong của phương Đông, và Kỵ sĩ thần thánh còn có những nhân vật cao cấp hơn, tổ chức cao thủ Hoa Anh Đào đệ nhất của đám Nhật Bản, hội Hắc Long - đệ nhất cao thủ Hắc Long, ông trùm của nhà Yamaguchi, Sở Thiên Hùng – một trong ba ông trùm xã hội đen, sư phụ sau lưng Tư Đồ Lôi Minh, cao thủ phi phàm mà lạnh lùng, quỷ diện lang quân được gọi là đám bạn bè xấu trong giới ma quỷ, cao thủ thượng đẳng, siêu đặc vụ của nước Mỹ, đệ nhất cao thủ trong giới thầy tu của nước Anh – Người đỡ đầu, v.v..

https://thuviensach.vn

Bọn chúng mỗi người khi ra tay đều đủ để khiến hắn đau đầu, dựa vào thực lực của hắn bây giờ, chỉ sợ là mãi mãi cũng không đủ.

Cho nên, hắn nhất định phải không ngừng nâng cao sức mạnh của bản thân, thu hút toàn bộ sức mạnh này vào tay mình.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không phải hạng tép riu, ngoại trừ gia tộc Công Tôn, gia tộc Đông Phương, gia tộc Nam Cung, gia tộc Tây Môn, đám tinh anh trong Điểm G, cha nuôi Liễu Tùy Phong, Bá Vương đại diện cho đại gia tộc ở Nga vừa được thu phục, Thần đại diện cho xã hội đen ở Nam Phi, sau lưng Quang Minh vẫn còn chưa hoàn toàn đào sâu được người của tộc Hấp Huyết, đám tinh anh như Huyết Hổ, Tả Thủ, Tiêu Tiêu, Lạc Vân.

Tính toán một cách tỉ mỉ, sức mạnh của đối thủ cộng lại hùng mạnh hơn hắn, nhưng hắn có thể vận dụng một cách đầy đủ sức mạnh trong tay, nhưng bọn chúng lại không thể dung hòa lẫn nhau.

Xã hội hiện đại đã không còn là cá lớn nuốt cá bé, mà là xã hội cá nhanh ăn cá chậm, chờ đến khi bọn chúng tỉnh ngộ, chờ đợi bọn chúng sẽ không còn Thường Nhạc của hiện tại.

Mỗi ngày Thường đại công tử đều không ngừng trưởng thành, tin tưởng trong tương lại bản thân nhất định có thể vượt qua sức tưởng tượng của mọi người!

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi đắc ý mỉm cười:

- Cha cố, ông đã chuẩn bị xong chưa? Đêm nay sẽ khai đao với ông!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 221: Hỏng Rồi, Bóng Vào Rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đứa con duy nhất lại bị người ta làm cho tàn phế, đây không nghi ngờ gì chính là một cái tát mạnh mẽ lên khuôn mặt cha cố, cha cố có một loại kích động muốn giết người.

Nhưng học viện Weisi cũng không phải nơi cha cố muốn giết người là có thể ra tay, bất kể là học viện Weisi có hậu thuẫn bí mật nào, thì học viện Weisi tập trung rất nhiều con cái của giới xã hội đen khiến người ta phải kiêng dè trên toàn thế giới.

Điều này khiến cho cha cố không dám dễ dàng ra tay.

Tin tức Tư Đồ Lôi Minh mang đến khiến cha cố có chút thất vọng, đồng bọn hợp tác lâu dài, khi đối thủ chạy tới địa bàn của Tư Đồ Lôi Minh, gã lại chỉ có thể trơ mắt buông tha.

Chẳng lẽ đây chính là điều mà người Trung Quốc đã nói, phải quang minh chính đại đánh bại đối thủ?

Kỵ sĩ Anh quốc mà gã sử dụng, vẫn chưa có tin tức, cha cố hiểu rõ thực lực của Kỵ sĩ, cho dù không giết được Thường Nhạc, vẫn đủ để tự bảo vệ mình.

Nhưng bây giờ…Trong lòng cha cố cảm thấy vô cùng bất an, dường như có một tảng đá đang đè lên ngực, hô hấp có chút khó khăn, loại cảm giác này khiến ông ta cảm thấy rất khó chịu.

Ông ta từ phòng ngủ đi ra phòng khách, rồi từ phòng khách đi vào trong vườn, đây đã là nhóm Kỵ sĩ Thần Thánh thứ ba được phái đi rồi, nhưng

https://thuviensach.vn

một chút tin tức cũng không có.

Cha cố đương nhiên không tin Kỵ sĩ Thần Thánh đã xảy ra chuyện, dựa vào thân thủ của lão già biến thái kia, người khác muốn lấy mạng gã, đó quả thật là còn khó hơn lên trời.

Ở mỗi thành phố phồn hoa náo nhiệt, đều có một cha cố và Kỵ sĩ Thần Thánh, cha cố tuyên truyền những điều tốt lành. Còn Kỵ sĩ Thần Thánh sau khi tiêu diệt gia tộc hút máu, nhiệm vụ của họ là bảo vệ cha cố.

Sada yên lặng đứng cạnh cha cố, ông ta đã đi theo cha cố hơn bốn mươi năm rồi, chưa từng thấy cha cố nôn nóng bất an như hôm nay.

- Lão gia…

Sada vừa mới mở miệng, cha cố đã nhẹ lắc đầu nói:

- Không cần phải nói nữa, lần này phải đích thân đi, phải mời được Kỵ sĩ Thần Thánh về, nhớ kỹ, ngoại trừ Kỵ sĩ Thần Thánh, những Kỵ sĩ được nuôi dưỡng khác toàn bộ đều phải xuất quân. Lần này cho dù có vi phạm đạo đức trong quy chế trường học, ta cũng muốn giết chết Thường Nhạc.

- Ha ha. Có quyết tâm, mình thích!

Thanh âm lười biếng chào mời kia truyền đến từ phía bờ tường của học viện.

Thân hình cha cố chấn động mạnh một cái. Ánh mắt nhanh như chớp nhìn sang đối phương.

Một Thường Nhạc anh tuấn tiêu sái, dáng vẻ quỷ dị xuất hiện trong bóng đêm, thân hình hắn khẽ động một cái, đã đứng cách cha cố chưa đầy mười mét.

- Cha cố tiên sinh, thật vinh hạnh được gặp người!

https://thuviensach.vn

Tay phải của Thường Nhạc hướng ra trước ngực, tạo ra tư thế của một quý tộc tao nhã.

Đồng tử của cha cố co rút lại, từ trên người trẻ tuổi xa lạ này, ông ta lại phát hiện một loại dao động hắc ám, nhưng lại không cảm thấy đối phương có bất cứ khí tức cường hãn nào.

Sắc mặt ông ta hơi biến đổi, nói:

- Cậu chính là Thường Nhạc!

- Cha cố, ông rất thông minh.

Thường Nhạc tà ác cười, lại uyển chuyển nói:

- Đáng tiếc, người thông minh thường không trường thọ, cha cố nói có đúng không?

Vừa dứt lời, hơn mười bóng dáng màu đen xuất hiện từ bốn phía, cha cố mỉm cười, nụ cười trên mặt rất đẹp, cũng rất đắc ý, ánh mắt tiếc nuối nhìn Thường Nhạc nói:

- Cậu đúng là một người trẻ tuổi ưu tú, rất giỏi, nhưng cậu lại là người không nên đến.

Thường Nhạc kinh ngạc nhìn những thân ảnh bốn phía kia, thân thủ mỗi người đều rất tốt, ít nhất so với gã Kỵ sĩ bị mình giết chết ở London kia, cũng không kém hơn là bao.

Hắn vỗ ngực, kinh sợ nói:

- Cha cố, tôi rất sợ đó!

Cha cố nhíu mày, biểu hiện của Thường Nhạc rất khác thường, hoàn toàn một chút cũng không giống với biểu hiện trên tư liệu.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ….

Cha cố theo bản năng ra lênh:

- Mau tránh ra!

- Muộn rồi!

Trong lúc cha cố đang nói chuyện, bốn phía bỗng xuất hiện hơn mười bóng đen giống như âm hồn, những bóng đen này động tác rất nhanh, rất lưu loát, trong chớp mắt mỗi người đã tiến sát tới đối thủ của mình.

Nếu Công Tôn Liệt nhìn thấy cảnh tượng trước mắt này, chắc chắn sẽ liều mạng với Thường đại công tử, đường đường là mầm non tinh anh được gia tộc Công Tôn cẩn thận bồi dưỡng, không ngờ lại biến thành sát thủ.

Bình thường cao thủ đều khinh thường việc dùng sát thủ để đánh bại đối thủ, nhưng Thường đại công tử lại giỏi nhất là dùng chiêu này. Cái này gọi là dùng tổn thất ít nhất để lấy được chiến tích huy hoàng nhất.

Hai tay Thường Nhạc biến ảo ra một độ cong quỷ dị trước mặt, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác nói:

- Trò chơi mới chỉ bắt đầu thôi, trước tiên hãy hưởng thụ một chút lời mời gọi của tử thần đi!

Vừa dứt lời, một tia sáng lóe lên như lốc xoáy phóng thẳng vào trong đám người.

- Tia Chớp!

Sắc mặt cha cố đại biến, ông ta căn bản đã chuẩn bị tiến lên ngăn cản một chiêu sét đánh này của Thường Nhạc, nhưng thân th vừa mới chuyển động, lại giống như bị đóng cọc vào chân, hoàn toàn đứng cố định tại đó.

https://thuviensach.vn

Ngước nhìn người trẻ tuổi tà mị trước mắt, cha cố lơ đãng nhíu mày lại, trên người đối phương toát ra hơi thở rất âm trầm, khiến ông ta cảm thấy rất không thoải mái.

- Cậu là ai?

Cha cố đột nhiên cảm thấy mình vừa hỏi một câu rất ngu ngốc.

- Nghe nói cha cố là người chuyên phụng dưỡng Thần có đúng không?

Người trẻ tuổi lạnh lùng giương mắt nhìn ông ta, thản nhiên nói.

Cha cố theo bản năng gật đầu.

- Tôi chính là Thần!

Thần lộ ra một nụ cười rất khó coi với cha cố, nói:

- Hiện tại tôi tuyên bố, trên đời này không cần tới cha cố nữa, các ngươi hẳn là nên chầu trời đi.

- Giảng giải nhiều điều vô nghĩa như vậy để làm gi? Trực tiếp giết lão.

Thân hình Quang Minh chậm rãi hiện ra trong bóng đêm, xung quanh thân hình anh ta tụ lại những dòng khí vô cùng quỷ dị.

Máu anh ta bắt đầu sôi trào, toàn thân tràn đầy sát ý, cha cố, đây vĩnh viễn là kẻ thù khó quên của gia tộc quỷ hút máu, chuyện Quang Minh muốn làm nhất lúc này chính là xé xác lão cẩu tặc này.

Sắc mặt cha cố hoàn toàn biến đổi, ông ta lùi về phía sau chừng nửa bước, sắc mặt kinh hãi nói:

- Quỷ hút máu điên khùng! Thành viên của hoàng tộc quỷ hút máu, các người vẫn chưa chết!

https://thuviensach.vn

- Đầu tiên hãy nói rõ, chúng ta là yêu nghiệt, đây gọi là người tốt không sống lâu, tai họa di truyền ngàn năm…

Quang Minh vốn dĩ muốn phóng khoáng một phen, nhưng còn nói xong, anh ta đã không thể khống chế nổi thân thể của mình rồi.

Tay tạo thành một độ cong quỷ dị, điên cuồng nhào về phía cha cố.

Cha cố chập hai tay lại, một luồng ánh sáng trắng phát ra từ trong lòng bàn tay tấn công thẳng ra ngoài.

- Ầm!

Tia sáng trắng kia vừa mới tiếp xúc với thân hình Quang Minh đã đánh bật Quang Minh trở lại, thân hình Quang Minh chấn động, không hề nghĩ ngợi lại nhanh chóng tiến lên, lần tấn công này càng cuồng dã hơn, càng hống hách hơn.

Cha cố vẫn nắm tay như cũ, trong miệng thì thầm:

- Thần Quang Minh vĩ đại, xin hãy ban cho con thánh lực để tiêu diệt đám quỷ hút máu tàn ác này!

Một tia sáng trắng mạnh mẽ hơn phóng thẳng về phía Quang Minh.

Quang Minh căn bản không hề tin vào thần quỷ, thực lực đại diện cho tất cả, tia sáng kia vừa phóng tới trước mặt Quang Minh, đã bị Quang Minh cứng rắn tách ra.

Trong lúc này, thấy sức mạnh bị bật ngược trở lại, Quang Minh cũng không hề chùn bước. Thần ở bên cạnh lại tiếc nuối lắc đầu nói:

- Đúng là một tên không có đầu óc, thật là mất mặt!

https://thuviensach.vn

Trong lúc nói chuyện, Thần cũng bắt đầu ra tay, thân hình phía trước gã vừa mới chuyển động, phía sau đã phát ra một đòn công kích.

Cha cố đã sớm dự liệu được Thần sẽ tấn công. Thân thể ông ta vừa mới chuyển động, sau lưng tung ra một tia sáng khác.

- Ầm!

Thân hình của Thần trôi nổi bị cha cố trực tiếp ngăn cản lại, một luồng sức mạnh khổng lồ điên cuồng tấn công về phía Thần.

Sắc mặt Thần đại biến, "Phốc" một ngụm máu tươi trào ra từ miệng Thần, sắc mặt cha cố cũng tái nhợt.

Cha cố âm thầm kinh hãi, một tên trẻ tuổi như vậy lại tự làm mình bị thương, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi, Thần cũng không cho cha cố dư thời gian nghỉ ngơi, thân hình lại tiếp tục tấn công.

Trong thân hình cha cố đột nhiên bộc phát một luồng sức mạnh mãnh liệt, động tác của Thần ngưng lại một chút, cũng trong nháy mắt, thân hình của cha cố cấp tốc lui về phía sau.

- Chết tiệt!

Thần và Quang Minh hoàn toàn choáng váng, đường đường là cha cố không ngờ lại lợi dụng cách này để chạy trốn, quả là kinh người!

- Xoạt!

Thân thể cha cố vừa mới chuyển động, một luồng sáng trắng đã phóng thẳng tới trước mặt cha cố, trực tiếp đánh bật ông ta trở lại.

Thân hình cha cố không ngừng run rẩy, vừa rồi sức mạnh của tia chớp kia cũng rất cổ quái, cũng rất cường đại, không ngờ lại khiến thân thể ông ta trở nên run rẩy như thế này.

https://thuviensach.vn

Bóng dáng mơ hồ của Thường Nhạc dần dần hiện rõ, trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra nụ cười tà ác:

- Cha cố vĩ đại, chẳng lẽ ông lại muốn vứt bỏ tất cả những thủ hạ trung thành này, một mình chạy trốn? Chuyện này thật đáng xấu hổ nha!

Thần và Quang Minh cùng tiến lên phía trước một bước, cùng với Thường Nhạc đồng thời tạo thành một vòng vây hình tam giác.

Ba dòng khí mãnh liệt phong tỏa xung quanh cha cố, cha cố rốt cuộc đã cảm nhận được áp lực hùng mạnh.

Sada muốn xông tới để cứu cha cố, nhưng đồng chí Huyết Hổ vĩ đại căn bản không để cho gã có bất cứ cơ hội nào.

Mồ hôi chảy xuống từ gáy của cha cố.

Thường Nhạc bỗng nhiên cười vui vẻ, cợt nhả nói:

- Cha cố, nếu tôi là ông chả bằng tự sát đi còn hơn!

- Lão đại, sao lại phải tự sát? Con kiến còn sống qua ngày, huống hồ là cha cố vĩ đại của chúng ta!

Quang Minh cười hì hì phối hợp với hắn.

- Rơi vào tay anh, ông ta muốn tự sát là không có khả năng, tôi sẽ khiến ông ta muốn sống cũng không được, muốn chết cũng không xong, em nói xem hắn có nên tự sát không.

Thường Nhạc kiên nhẫn giảng giải.

Trong lúc đang nói chuyện, cha cố bắt đầu ra tay, tốc độ nhanh như chớp, mạnh mẽ lao thẳng về phía Thần.

https://thuviensach.vn

Hóa ra sau vài lần giao chiến, cha cố theo bản năng nhận thấy thực lực của Thần là kém nhất trong ba người, cũng là nơi dễ dàng đột phá nhất.

- Sao lại thế này?

Chính trong lúc nắm đấm của cha cố dễ dàng xuyên qua thân hình của Thần, thân thể gã chấn động một cái, điều này quá dễ dàng rồi, mà Thần không ngờ lại không có bất cứ phản ứng gì.

- Hỏng rồi!

Thân thể cha cố run lên, ông ta đột nhiên tỉnh ngộ, cái mình vừa đánh trúng chỉ là thân ảnh hư ảo mà Thần tạo ra, nắm đấm của ông ta theo bản năng đánh trở lại.

- Muộn rồi!

Thanh âm quỷ dị của Thần vang lên phía sau cha cố.

- Ầm!

Thân thể cha cố bị sức mạnh của Thần đánh bay lên, trong lúc bay vọt lên, thân hình Quang Minh cũng bắt đầu chuyển động, căn bản không chờ cha cố rơi xuống đất, vừa bay lên là một cước được tung ra.

Thường Nhạc đương nhiên cũng không kém cạnh, cha cố vẫn đang còn chịu một cước đau đớn của Quang Minh, Thường Nhạc lại đá vào người ông ta một cái khác.

- Hỏng rồi, bóng vào rồi!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 222: Gạo Nấu Thành Cơm

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Hỏng rồi, hậu môn bị nứt rồi!

Trong đầu cha cố của chúng ta lại phản ứng theo bản năng.

Chân Thường Nhạc vừa dời ra, một mùi máu tanh bốc lên từ mông của cha cố, Thường Nhạc lộ ra nụ cười tàn ác.

- Ầm!

Khi hậu môn của cha cố bị nứt, chân của Quang Minh vẫn không hề dừng lại, mạnh mẽ phóng tới, thân hình của cha cố lại bay lên.

Đám tinh anh của gia tộc Công Tôn đã thoải mái giải quyết xong cái gọi thủ hạ cao thủ của cha cố, bọn họ vui vẻ, hưng phấn xem trận bóng kinh người này.

Điều duy nhất cha cố muốn làm lúc này đúng là tự sát, nhưng ngay cả cơ hội tự sát ông ta cũng không có.

Sự thống khổ cứ lần lượt tới, miệng ông ta từ đầu tới cuối trong trạng thái kêu gào thảm thiết.

Thường Nhạc mỉm cười vui vẻ.

Tay hắn khẽ vung lên, Quang Minh và Thần lập tức ngừng đá, thân thể cha cố nặng nề ngã xuống mặt đất.

Thường Nhạc đi tới trước mặt cha cố, từ trên cao nhìn xuống cha cố, trên mặt lộ ra một nụ cười tàn ác:

https://thuviensach.vn

- Biết tại sao tôi lại phải phế bỏ con ông và ông không?

Trong mắt cha cố tràn đầy sự thù hằn, oán hận, ông ta lắc đầu một cách khó khăn.

Thần sắc của Thường Nhạc trở nên đứng đắn, vô cùng tự hào nói:

- Bởi vì tôi là người Trung Quốc, tôi là người Trung Quốc!

Thân hình cha cố khẽ run lên, ông ta đột nhiên hiểu ra, không lâu trước đó, một người bạn của ông ta cũng đã nói, tuyệt đối không nên coi thường người Trung Quốc, con rồng phương Đông vẫn chưa thức tỉnh, có lẽ có thể chiếm được một chút lợi ích.

Nhưng một khi con rồng phương Đông đã thức tỉnh, bất luận là ai khiến nó chú ý, đều phải trả một cái giá thảm khốc.

Trung Quốc có hơn mấy ngàn năm lịch sử, vượt qua vô số mưa gió, vẫn có thể sững sừng không ngã là bởi vì trong xương tủy người Trung Quốc là tinh thần của rồng, là tủy của rồng.

Chân Thường Nhạc nặng nề dẫm nát mặt cha cố, máu chảy ra từ dưới đáy chân, hắn tà ác cười nói:

- Nói cho tôi biết, lão cẩu tặc đứng sau lưng ông là ai?

Nghe được câu này, trong ánh mắt ảm đạm của cha cố lóe lên một tia hưng phấn.

Thường Nhạc vẫn duy trì nụ cười thản nhiên như cũ, trong lúc đánh giá cha cố, hắn đã từng nghĩ, dựa vào một thành phố nho nhỏ như Khải Đinh, cha cố căn bản không thể có sức mạnh như vậy để đối phó với người Trung Quốc. Sau lưng ông ta chắc chắn còn một ông trùm khác tồn tại.

- Chỉ cần ông có thể nói ra, ông có thể chết thoải mái một chút!

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt Thường Nhạc tràn đầy sự hấp dẫn, cha cố chậm rãi mở miệng nói:

- Hắn chính là phương Tây….

Còn chưa dứt lời, bụp một tiếng rồi dừng lại.

- Con mẹ nó!

Thường Nhạc lại không ngờ rằng, trong bóng đêm lại có một bóng người ẩn núp, khi cha cố chuẩn bị nói đến chỗ mấu chốt, lại bị đối phương bắn chết.

Hắn phẫn nộ tung ra một nắm đấm mạnh mẽ về phía bóng đen kia.

Động tác của bóng đen kia rất nhanh, ít nhất thì trong quan niệm của Thường Nhạc, ngoại trừ Công Tôn Thị ra, chỉ sợ không ai có thể vượt qua tốc độ siêu phàm của đối phương.

Trúng phải một đòn tấn công uy lực của Thường Nhạc, bước chân của bóng đen có lảo đảo một chút, nhưng lập tức biến mất trong bóng đêm.

- Bất kể mày là ai, tốt nhất đừng để rơi vào tay ta.

Thường Nhạc nhìn về bóng đêm hư vô, trên mặt lộ ra một nụ cười tà ác.

- Lão đại, thật không ngờ cha cố lại yếu như vậy. Đánh như vậy thật sự là chưa có đã!

Quang Minh cười hì hì bước tới.

- Là bởi vì cứu viện của bọn chúng còn chưa tới!

Thần thản nhiên liếc nhìn Quang Minh một cái nói.

https://thuviensach.vn

Quả thật, lúc này Bá Vương đang cầm đầu một đám tinh anh, đang treo cổ đám cao thủ truyền tin.

Kim Ti chốt ở cửa ải cuối cùng, trái tim của phụ nữ tuy nhỏ bé, nhưng cho dù có là cá lọt lưới, cũng không thể thoát khỏi ánh mắt của cô.

Khi phủ của cha cố ánh lửa ngút trời, Bá Vương và Kim Ti lập tức dẫn người trở lại, Kỵ sĩ Thần Thánh nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

- Thường Nhạc, đắc tội với cha cố, mày chính là kẻ địch của toàn bộ thầy tu ở phương Tây.

Kỵ sĩ Thần Thánh nắm chặt tay, trong mắt tràn đầy sát khí phẫn nộ.

Lúc này, Thường Nhạc đã dẫn đầu mọi người trở lại trường Weisi.

Trong đó, Huyết Hổ dẫn đám tinh anh của gia tộc Công Tôn trở lại phố Aden, tiến hành lần mở rộng hành động thứ hai, Thần và Quang Minh mang theo đám tinh anh của học viện Weisi trở lại trường và tự mình khôi phục lại thân phận học sinh.

Thường Nhạc ngồi trong xe, Kim Ti ngồi bên cạnh hắn.

Nhìn gương mặt tuấn tú phi phàm của Thường Nhạc, Kim Ti không khỏi cảm thán, bản thân cô cầm súng dí vào đầu hắn, kết quả lại biến thành toàn bộ phố Aden đều thuộc về hắn, lần gặp gỡ ngẫu nhiên, xung đột ngẫu nhiên lại thay đổi toàn bộ lịch sử cuộc đời cô.

Người đàn ông mà phụ nữ mong đợi nhất phải giống như anh hùng, mà Thường Nhạc giống như một vị vua trong giới xã hội đen, là tình yêu trong trái tim của Kim Ti.

Thường Nhạc híp nửa mắt lại.

https://thuviensach.vn

Tiếp tục nghĩ tới vấn đề lúc sáng, hắn nghĩ tới một chỗ mấu chốt.

Trong nước thật sự rất bình lặng, Sở Thiên Hùng bị mình cắm sừng, ông ta hẳn là phải tức tới nhảy dựng lên mới đúng, tại sao bang Kiêu Hùng một chút phản ứng cũng không có?

Chẳng lẽ lại kinh sợ cha nuôi Liễu Tùy Phong?

Nghĩ tới đây, Thường Nhạc nhanh chóng phủ quyết điều này, nếu ông ta thực sự là người như vậy, ông ta cũng không thể trở thành một trong ba ông trùm của giới xã hội đen trong nước.

Cũng như vậy, Tả Thủ, Huyết Thủ quét sạch đám xã hội đen ở tỉnh S thật sự quá dễ dàng, Điểm G của học viện Kiêu Tử đã có hướng phát triển ra toàn quốc.

- Chỗ nào xuất hiện nhược điểm rồi?

Thường Nhạc rất tự tin, cũng rất cao ngạo, nhưng điều này không có nghĩa là hắn tự đại, bản thân hắn có sức ăn lớn bao nhiêu, hắn vẫn nắm rõ.

Nếu ăn nhiều quá mà vẫn không bị phát hiện, như vậy kết cục chỉ có thể là chống đỡ cái chết.

Cổ công tử cũng không có động tĩnh, chẳng lẽ thực sự biến thành rùa rồi?

- Xem ra phải về nước một lần rồi.

Trong lòng Thường Nhạc âm thầm ra quyết định, cũng chính quyết định này đã đưa Điểm G phát triển tới một cách thần tốc.

Sau khi định thần lại, hắn phát hiện Kim Ti đang liếc mắt đưa tình với mình.

Thường Nhạc cười tà ác nói:

https://thuviensach.vn

- Cục cưng, có phải rất đói khát hay không?

Kim Ti còn chưa kịp phản ứng, đã lập tức bị thân hình của Thường Nhạc đè xuống. Trong xe nổi lên một cảnh xuân.

Kim Hye đã là lần thứ một trăm linh một lần bị bắt trở lại.

Cô thật sự là buồn bực tới cực điểm.

Vốn dĩ Thường Nhạc vừa rời khỏi mình, cô cho rằng cơ hội tới, kết quả những người trong nhà Thường Nhạc toàn một đám cao thủ biến thái, bản thân cô còn chưa đi ra tới cửa đã bị phát hiện.

Càng buồn bực hơn là đám cao thủ biến thái này, bọn họ thường trong lúc Kim Hye tưởng rằng đã chạy trốn thành công thì lại xuất hiện rất đúng lúc, đây quả thực là còn khó chịu hơn so với việc giết cô.

- Choang!

Lại một chiếc bình hoa cổ trị giá một triệu bị Kim Hye hung hăng ném xuống đất.

Lúc này, trong phòng Kim Hye, toàn bộ đại sảnh, hễ chỗ nào có đồ vật có thể di chuyển, đều bị cô chà đạp một lần.

Ngay lúc Kim Hye cắn răng chuẩn bị di chuyển cái bình hoa siêu lớn thì Thường Nhạc xuất hiện.

Và như thường ngày, hắn vẫn duy trì nụ cười thản nhiên như ăn mật ong vậy.

Thường Nhạc đi đến trước mặt Kim Hye, cười nói:

- Bảo bối, ai chọc em tức giận vậy?

https://thuviensach.vn

Kim Hye phát hiện cả phòng là một đống hỗn độn, đều là kiệt tác của mình, cô không được tự nhiên lắm. Nhưng khi nghe những lời này của Thường Nhạc, cô không hề nghĩ ngợi, ngón tay nhỏ nhắn chỉ vào mũi Thường Nhạc, thở hổn hển:

- Chính là anh!

- Tôi?

Thường Nhạc giật mình, lập tức nâng bình hoa lớn lên.

- Chẳng lẽ em muốn đập tôi?

Kim Hye bị hù dọa nên lập tức nhắm mắt lại.

- Choang!

Bình hoa nặng nề bị ném xuống đất, vỡ thành vô số mảnh.

Kim Hye choáng váng. Cô thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc nói:

- Anh điên rồi à?

Thường Nhạc tà ác cười nói:

- Điên? Em chính là kẻ điên nhỏ, tôi chính là kẻ điên lớn. Chúng ta cùng nhau điên cuồng, như vậy không tốt sao?

Kim Hye mấp máy miệng, đáng thương nhìn Thường Nhạc, kéo tay áo ống quần Thường Nhạc nói:

- Anh Thường Nhạc, kỳ thật em biết anh là người tốt, anh sẽ không ức hiếp Kim Hye, thả Kim Hye ra được không? Đợi sau khi Kim Hye phát hiện ra điểm tốt của anh, rồi từ từ yêu anh, như vậy không phải rất tốt sao?

Thường Nhạc cười hì hì nói:

https://thuviensach.vn

- Như vậy đi, chúng ta trước hãy gạo nấu thành cơm, sau đó lại từ từ bồi dưỡng tình cảm, như vậy có lẽ sẽ nhanh hơn.

Đôi mắt động lòng người của Kim Hye khẽ đảo một cái, thật muốn bóp chết người kia… Đáng tiếc bản thân một chút sức mạnh cũng không có.

Cô buồn bức xoay người, thở hổn hển đi vào trong phòng ngủ, trong miệng thì thầm:

- Tôi nhất định nhất định phải chạy trốn, tôi nhất định phải chạy trốn.

- Tiểu bảo bối, kỳ thật em hãy cẩn thận ngẫm lại đi, ở trong lòng tôi cũng là một chuyện không tồi đâu.

Thường Nhạc hảo tâm nhắc nhở.

- Không có cửa đâu!

Kim Hye không hề nghĩ ngợi mà thốt ra.

Thường Nhạc cười vui vẻ, thiên sứ đáng yêu như vậy, càng có thể kích thích dục vọng tiềm ẩn trong mình, chính hắn cũng muốn đẩy nhanh bước tiến cất giấu rồi, nếu không cô gái nhỏ này bị người đàn ông khác chiếm đoạt, trên đời này cũng không có thuốc hối hận để uống đâu!

Khi Thường Nhạc đang khiêu khích Kim Hye, ở sân bay quốc tế một cô gái vô cùng đúng giờ cũng xuất hiện.

Cô đúng là Elice xinh đẹp, ban ngày cô xuất hiện với dáng vẻ thần bí, phong thái quyến rũ.

Trong đôi mắt động lòng người không ngừng hiện lên vẻ quỷ dị.

- Thường Nhạc, tôi đến đây, anh đã chuẩn bị xong chưa?

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Elise lộ ra nụ cười tà ác.

- Chị, chị đừng làm như vậy, cầu xin chị, Thường Nhạc đã cứu em, chị đừng làm tổn thương anh ấy được không?

Elice vừa dứt lời, trong đầu cô liền xuất hiện một thanh âm khác, thanh âm kia và thanh âm của Elice không hề khác nhau, nhưng có vẻ đơn thuần, đáng yêu.

- Cứu em?

Elise mỉm cười:

- Đó chỉ là một cái bẫy mà thôi, cho dù hắn không xuất hiện, cũng không có ai dám động vào em, nhớ kĩ, đó chỉ là ảo ảnh hư vô, đó căn bản không phải là người!

- Chị…

Thanh âm đơn thuần kia tràn đầy sự khiếp sợ.

- Em gái, em quá ngây thơ rồi, không thích hợp xuất đầu lộ diện, đợi chị giết Thường Nhạc xong, tất nhiên sẽ tìm cho em một người đàn ông tốt.

Trên mặt Elice xuất hiện một nét mềm mại.

- Chị, em muốn về nhà, em không muốn tìm đàn ông, chúng ta không giết Thường Nhạc, không hợp tác với Tư Đồ Lôi Minh nữa, chúng ta trở về đi được không?

Thanh âm đơn thuần kia tràn đầy sự chờ mong.

Đôi mắt động lòng người của Elice khẽ nheo lại, cái miệng anh đào nhỏ nhắn nói:

https://thuviensach.vn

- Về nhà? Chúng ta không có nhà, em phải nhớ kỹ, chúng ta là những đứa con gái thuộc về thiên sứ sa đọa, chúng ta vĩnh viễn chỉ có thể sinh tồn trong bóng đêm.

Vừa dứt lời, thân hình của Elice khẽ run lên, gương mặt quyến rũ ban đầu trở nên vô cùng thuần khiết.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 223: Bộ Áo Choàng Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đột nhiên, Tiểu BenTiểu Ben hốt hoảng sủa

- Tiểu Ben, mày lại phát xuân hả? Thường Nhạc đi tới sờ vào Tiểu Ben, Tiểu Ben ra sức vẫy cái đầu, cuộn người về phía sau.

- Chẳng lẽ có khách quý tới?

Thường Nhạc bế Tiểu Ben ra ngòai cửa

Vừa đúng lúc chiếc xe hơi màu đen đỗ lại.

- Elice!

Thường Nhạc nhìn lên trước mắt là một khuôn mặt thân quen, cô ta chẳng phải cô ta chính là cô công chúa mà mình đã cứu sao? Nhưng lúc đó mình đang vội về Khải Đinh nên chưa hỏi được nhiều về cô ấy.

- Tôi rất cảm ơn lần trước anh đã cứu tôi. Elice đến trước Thường Nhạc mỉm cười

- Chỉ đơn giản vậy sao?

Một cô gái trẻ đẹp như vậy ở trước mặt mình, mà mình lại bỏ qua thì thật là phí của trời.

- Haha, đương nhiên là anh đã cứu tôi, đó là lí do mà tôi phải cảm ơn anh.

Elise nhẹ vẫy tay ra hiệu, từ trong xe hai gã mặc đồ đen bước ra. Mỗi tên ôm theo một chiếc vali màu đen.

https://thuviensach.vn

Đi tới trước mặt Thường Nhạc và mở vali.

- Như thế này, lễ vật có quá không? Thường Nhạc cười, khi hai gã mặc đồ đen chưa kịp phản ứng gì, thì tiền đã bị Thường đại công tử nhận lấy rồi, nhưng con Tiểu Ben đang đùa nghịch trong phòng liền chạy ra, trên lưng cõng hai cái vali chạy vào trong.

Một chủ một tớ, động tác nhanh như cắt, không hề có chút gì chậm chạp.

- Được rồi, vậy tôi đi đây. Elise liền quay người bước vào trong xe.

- Ai da, nếu mà cô cứ đi như vậy thì có phần xem Thường Nhạc tôi là kẻ tham lam à. Thường Nhạc vô thức bước tới chỗ Elice.

Elice nhíu trán nõn nà lại, nói: - Anh cứu người ta, người ta đã trả ơn, vậy có gì không đúng sao?

- Không, rất đúng. Cô tặng tôi nhiều tiền như vậy, cũng phải để tôi cảm tạ cô chứ!

Thường nhạc mặc kệ Elice có đồng ý hay không, một thứ rung động lòng người vậy mà cứ bỏ đi như vậy, thì thật là phí của trời, hắn tin rằng nhiều nhất là ba đến bốn năm, tin rằng nhất định cùng sống dưới một mái nhà.

Thân hình nhỏ nhắn, yêu kiều của Elice không thể chống nổi sự nhiệt tình của Thường Nhạc, đã bị Thường Nhạc kéo vào trong đại sảnh.

Kim Hye đang ở trong phòng nghe thấy có tiếng con gái trong đại sảnh, cô tò mò ngó đầu vào thì bắt gặp khuôn mặt thanh thoát, đáng yêu của Elice, giống như 1 cô búp bê dễ thương nhất, cô liền bước tới.

Miệng kêu la: - Mau tới đây, để chị xem tiểu thư xinh đẹp một chút nào.

Vừa nói cô ta vừa sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Elice.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên lúc đó, Tiểu Ben như tia chớp, nhảy bổ tới chỗ Elice, Thường Nhạc kinh hãi, hắn nhanh chóng lao ra đã tóm được Tiểu Ben.

Nhìn ánh mắt bứt rứt, nóng lòng của Tiểu Ben, Thường Nhạc tức giận nói : - Tiểu Ben à, mày đang phát xuẩn hả? Nhưng mày để ý nhầm rồi, kia là vật hưởng thụ của bản thiếu gia, mày mà còn sủa bậy nữa là tao thiến.

Vừa dứt lời, con Tiểu Ben liền im hẳn.

Khuôn mặt đáng thương của nó nhìn Thường Nhạc như muốn nói: - Tôi không dám.

Thường Nhạc cười nhạt.

Hai cô gái Elice và Kim Hye quen nhau rất nhanh, bởi Kim Hye rất đẹp mà Elice cũng rất đáng yêu, hai cô mới đứng nó chuyện một lúc mà đã tưởng chừng như hai chị em.

Bỗng nhiên lúc đó, mặt Thường Nhạc biến sắc, hắn nói : - Các em ở đây chơi, tôi ra ngoài một lát.

Kim Hye còn chưa kịp phản ứng thì Thường Nhạc đã mất hút trong đại sảnh, Kim Hye mấp máy môi nói: - Elice, tôi đã bị nhốt trong này, cô đã có cách nào thoát ra chưa? Elice ngẩn ra, xì một tiếng, mỉm cười thản nhiên nói: - Chạy ư? Tại sao phải chạy? Anh Thường Nhạc đúng ra là người tốt.

- Người tốt? Kim Hye trợn mắt, thở hổn hển nói: - Nếu hắn là người tốt, thì cả thế giới này không có người xấu.

Elice nhìn Kim Huệ thận trọng, nghiêm túc nói: - Haha, Kim Hye, tôi thấy cô là cô gái xinh đẹp, đàn ông nhìn thấy cô thì đều rung động, tôi thấy cô vẫn còn là một cô gái trong trắng, điều này chứng tỏ hắn không hề ức hiếp cô.

https://thuviensach.vn

- Ách

Kim Hye kinh ngạc, giật mình, lời nói này được nói ra từ miệng một cô gái, có phần kinh khủng quá!

Lúc này, Thường Nhạc khó chịu, nhíu mày lại.

Nô lại lâm vào cảnh nguy hiểm.

Nếu như vừa mới đến thành Khải Đinh, Nô gặp nguy hiểm thì còn có thể lí giải được.

Nhưng hiện cả thành Khải Đinh có một phần sáu thuộc Điểm G, Điểm G đang trong thời điểm bộc lộ tài năng, ai còn dám quấy nhiễu đàn bà của mình đây?

- Tia Chớp!

Thường Nhạc bắt gặp một gương mặt quen thuộc, hắn lập tức hiểu ngay.

Hiện giờ, Nô đang bị bốn tên bao vây, trong đó có 1 người đúng là Tia Chớp, còn vòng vây bên ngoài là một thanh niên tướng mạo đẹp trai phong độ, đối phương toát ra một khí chất thanh cao. Thường Nhạc đang nhử đối phương và anh Kim Won của Kim Hye.

- Oa, tôi tưởng ai đang giở trò với phụ nữ của tôi, hóa ra là anh vợ!

Thường Nhạc đầu tiên cười híp mắt chào hỏi.

Anh chàng đẹp trai và phong độ kia sửng sốt, ánh mắt kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, vẻ đẹp trai cộng với sự kì dị của anh ta, bất luận là đi tới đâu cũng đều ấn tượng, lộng lẫy nhất: - Anh vợ? Tôi là anh vợ cậu sao?

Tia Chớp nghe tiếng của Thường Nhạc, lập tức kêu lên:

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia, hắn ta chính là Thường Nhạc kẻ đã bắt tiểu thư đi.

Thường Nhạc nhíu mày, bực dọc nói: - Đừng có gắp lửa bỏ tay người như vậy, Thường Nhạc tôi nhìn hiền lành, làm sao mà có thể làm ra chuyện bỉ ổi như vậy, tôi và Kim Hye ý hợp tâm đầu, gặp tiếng sét ái tình, mày mà còn dám nói sằng nói bậy, cẩn thận tao lột sạch quần áo, đem mày ra bêu phố.

Khi Nô nhìn thấy Thường Nhạc, cô ta chú ý đến, nhưng thân hình mảnh mai lại không thể động đậy.

Bốn gã bao quanh cô, mỗi người đều là những gã lành nghề, nếu mình cử động, hậu quả khó mà lường trước được.

- Thì ra là Thường Nhạc.

Kim Won nhìn chằm chằm vào Thường Nhạc, nói: - Thả em tôi ra, nếu không đừng trách tôi không khách khí.

- Anh vợ, chúng ta là người một nhà không nói lời nói hai nhà, anh thả người phụ nữ của tôi ra đã, sau đó chúng ta cùng đi gặp Kim Hye, nói rõ sự tình, như vậy mọi người đều giữ được thể diện, như vậy được không? Thường Nhạc cảm thấy lần này mình giống một người quân tử.

- Không thể thả con quái vật này ra được.

Kim Won cự tuyệt không chút do dự.

- Móa, đừng không biết xấu hổ, nếu không vì nể mày là anh trai của Kim Hye, ông đây đã cho mày biết thế nào là lễ độ, các anh em, chuẩn bị!

Mặt Thường Nhạc biến sắc, hắn vung tay lên, bốn phía lập tức xuất hiện mười mấy tên, trong tay mỗi tên đều cầm vũ khí hạng nặng.

Kim Won không kìm nổi hít một hơi dài, với những thứ vũ khí kia, anh ta ngược lại cũng không sợ, nhưng những người này đều là các cao thủ, thật

https://thuviensach.vn

không tưởng tượng nổi.

- Giơ hai tay lên và ngồi xuống.

Huyết Hổ bắt đầu gào thét.

Bọn Tia Chớp nhìn về phía Kim Won.

Kim Won lẳng lặng đứng ở đó, thần sắc không nhìn ra bất cứ kinh hoảng nào.

- Ba, ba

Thường Nhạc mỉm cười khua tay lên về phía Kim Won, nói: - Thật không ngờ, anh vợ lại có khí phách như vậy, tôi rất thích, đều rút cả đi!

Thường Nhạc vừa dứt lời, bọn người Thia Chớp thở phào nhẹ nhõm, khí thế vừa rồi thật quá mạnh, làm bọn họ gần như không thở nổi.

Kim Won nhìn chằm chằm vào Thường Nhạc, một hồi lâu mới chậm rãi nói: - Chúng ta đi.

- Không tiễn!

Thường Nhạc thản nhiên mỉm cười.

Kim Won lần này quá vội vàng, hoàn toàn đánh giá thấp thực lực của Thường Nhạc, dựa vào bốn tên nhãi ranh ấy mà muốn cứu người, đúng là nằm mơ giữa ban ngày.

- Thiếu gia, tôi….

Nô đi tới bên cạnh Thường Nhạc, vẻ mặt có vẻ băn khoăn phức tạp.

- Nếu cô không muốn nói, tôi cũng không ép cô. Ánh mắt của Thường Nhạc đầy vẻ tình cảm dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Nô cúi đầu, sắc mặt thay đổi liên tục, cuối cùng cắn môi nói: - Thiếu gia, tôi không phải là người ở đây, tôi thuộc tộc người hắc ám, mấy trăm năm trước, tộc người hắc ám của tôi đã bị trấn áp ở dưới tháp nước phía nam Trung Quốc.

Thường Nhạc híp nửa con mắt nói: - Nói tiếp đi.

- Tộc người hắc ám của tôi tập hợp sức lực để mở cửa tháp nước mới chạy trốn được, mục đích của tôi là tìm được bộ áo choàng hắc ám, có được nó là có đủ sức mạnh hắc ám, như vậy mới hỗ trợ được tộc người hắc ám ở dưới tháp nước. Cuối cùng mới cứu được bọn họ.

Nô nói một mạch tất cả sự việc.

- Lại là bộ áo choàng hắc ám!

Trong đầu Thường Nhạc hiện ra lời của Kỵ sĩ thần thánh.

Một thành phố Khải Đinh nhỏ bé không ngờ lại có Kỵ sĩ thần thánh đáng sợ như vậy. Đồng thời trong nhiều năm u tối như vậy mới thức tỉnh được, vậy thì bộ áo choàng hắc ám kia chắc phải có gì đó hấp dẫn.

- Thiếu gia, tôi không muốn nói dối cậu, tôi nương nhờ Sở Thiên Hùng cũng là vì bộ áo choàng hắc ám. Bởi vì bộ áo choàng hắc ám đó chia làm bốn phần, trong đó có: Bao tay hắc ám, mũ bảo vệ hắc ám, y phục hắc ám, áo choàng hắc ám. Bốn bộ phận này, một khi đã hợp lại thì có được một sức mạnh vô cùng thần kì.

Nô nói tới đây, dừng lại một lúc rồi nói tiếp: - Sở Thiên Hùng bởi vì gặp cơ hội ngẫu nhiên lấy được mũ bảo vệ hắc ám nên mới leo lên được vị trí người đứng đầu phương Nam, nhưng mũ bảo vệ hắc ám ấy được Sở Thiên Hùng cất ở đâu thì tôi cũng không biết.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khẽ gật đầu nói: - Vậy thì thành phố Khải Đinh có phần nào của bộ áo choàng hắc ám?

Nô liếc nhìn Thường Nhạc nói: Bởi vì tôi là người của tộc hắc ám, nên rất nhạy cảm với bộ áo choàng hắc ám, tôi sẽ lấy lại từ trong tay Sở Thiên Hùng cho cậu. Tôi cảm nhận được trên người thiếu gia có sức mạnh của bộ áo chòang đen đó, mà chủ nhân của bộ áo choàng hắc ám đó cũng có sức mạnh như thiếu gia, cho nên tôi mới chọn đi theo thiếu gia. Lúc đến thành Khải Đinh, tôi đã cảm giác được ở đây có bao tay hắc ám, nhưng mà ở vị trí cụ thể nào thì tôi vẫn chưa dò ra.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc thận trọng quan sát Nô, nhìn ngang nhìn dọc, con quỷ nhỏ này cũng không giống đang lừa gạt mình, hơn nữa cũng đi theo mình một thời gian rồi, tính mình nó hiểu rõ nhất, cô ta mà có gan lừa mình, thì đúng là đùa với tử thần.

Bộ áo choàng hắc ám nào đó tại sao mình lại chưa nghe nói qua.

Thôi mặc kệ, chỉ cần là đồ tốt, tất cả phải về tay mình, nghĩ tới đây, vẻ mặt Thường Nhạc đầy khí chất đến trước mặt Nô, nói: - Yên tâm đi, Thường Nhạc tôi trời sinh có tinh thần trọng nghĩa, chứ đừng nói tộc nhà Nô yêu của lòng tôi còn bị trấn áp ở phía dưới thác nước, cho dù không thân thích, tôi cũng sẽ cứu bọn họ.

Thoáng dừng lại một chút, hắn nói tiếp:

Nô, chuyện về bộ áo choàng kia, cô chỉ cần có trách nhiệm đi tìm là được, ngoài ra, tôi sẽ cử các tiểu đệ dũng mãnh bảo vệ cô. Như vậy, an toàn của cô sẽ không có vấn đề gì!

Nô ngẩn người, danh nghĩa là bảo vệ, nhưng thực ra là giám sát, đột nhiên, cô ta thoáng cười, mắt ngân ngấn nước, nhìn Thường Nhạc nói: - Thiếu gia, cậu đừng giả bộ nữa, nếu cậu là người tốt, thì trên đời này không có người xấu.

Vẻ mặt Thường Nhạc kì dị nhìn Nô, lời con nhỏ này sao mà giống Kim Hye vậy?

Chẳng lẽ nhân cách của Thường đại thiếu gia mình lại kém như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Ai dà, con gái đều thích nói ngược, haha, chỉ cần hiểu ngược lại là được rồi.

Thường Nhạc hiểu điều này,lập tức cười mỉm: - Nô, đã lâu rồi ko ân ái cùng bản thiếu gia, bản thiếu gia rất nhớ đó nha.

Mặt mày Nô như tơ nói: - Thiếu gia, tôi cũng nhớ cậu, nhưng lại càng nhớ tiểu đệ của cậu hơn, chỉ có điều, Nô phải đi tìm cho thiếu gia bộ áo choàng hắc ám, nên không thể phục vụ được.

Vừa dứt lời, Nô cười hì hì chạy ra.

Thường Nhạc có chút tiếc nuối lắc đầu lia lịa, từ sau khi vào thành Khải Đinh, chất lượng cuộc sống giảm đi nhiều, con gái tuy nhiều, nhưng vẫn không thể nuôi dưỡng tình cảm. Chuyện như vậy Thường mỗ không thể làm được.

Hiện tại Kim Hye đúng là không được, Kim Ti thì đang vội vàng cùng Huyết Hổ khuếch trương thế lực phạm vi Điểm G, trừ lần đó ra, cũng chỉ có Lộ Đức và Noriko.

Vừa nghĩ tới Noriko. Thường Đại thiếu gia nghĩ ngay đến đèn cầy và doi da.

- Ai da, mình dù gì cũng là người có văn hóa, tất cả là đều do Noriko phá hỏng. Thường Nhạc tự nhiên xoay người hướng thẳng về phía sân trường Weisi.

Các tiểu đệ đi theo Thường Nhạc từ một nơi bí mật. Một trong số tên đó không nhịn được nói: - Mày nói lão đại chúng ta là người có văn hóa sao?

Tiểu đệ Giáp nói: - Mày đúng là đầu con lừa!

Tiểu đệ Ất tiếp lời: - Dùng mông cũng có thể nghĩ ra đáp án!

https://thuviensach.vn

Tiểu đệ Bính oai phong nói: - Nếu lão đại là người có văn hóa, vậy thì con heo mẹ cũng có thể bò lên cây được.

Ba tiểu đệ khác cùng đưa ngón tay lên mặt nói: - Mẹ mày, nếu mày không bao chúng tao một chầu, ngày mai lão Đại sẽ tìm mày trị tội.

Mặc dù Thường Nhạc muốn tìm Noriko nói chuyện phiếm, nhưng hắn đi quanh mấy vòng trong sân trường mà cũng không thấy.

Đang lúc Thường đại công tử đang rất bực tức, thì một bóng dáng hoa lệ rơi vào tầm ngắm của hắn. Thường Nhạc cười cười, đó chính là đệ nhất mĩ nữ trong trường- tiểu thư Mộng, cũng là một trong số các vật sưu tầm sở hữu hợp pháp của hắn.

Nhưng nụ cười đó của Thường Nhạc không kéo dài lâu.

Bởi vì hắn nhìn thấy bên cạnh tiểu thư Mộng còn có một gã rất đẹp trai, và cũng rất ngầu. Điều đó không quan trọng. Đối với Thường Nhạc mà nói trên đời không có ai đẹp trai hơn chính hắn, cũng không có ai ngầu hơn hắn.

Điều duy nhất khiến Thường Nhạc không thích đó là tên nhóc kia lại tay trong tay tiểu thư Mộng, nói cười vui vẻ!

- Móa, ba ngày không đánh cửa nhà tan hoang.

Cả vườn trường Weisi này, không ai là không biết tiểu thư Mộng là người con gái của Thường đại thiếu gia, phàm là gặp nàng trong mơ, đến nhìn cũng không được.

Khuôn mặt tên này đen kịt, hắn y là người da đen, nhưng lại thuộc loại da đen ẩn mình giữa những người da trắng

Thường Nhạc xoa nhẹ nắm đấm, vẻ mặt tươi tắn tiếp đón.

https://thuviensach.vn

Tiểu thư Mộng cũng đã nhìn thấy Thường Nhạc, phản ứng đầu tiên của cô là chính như gặp xui xẻo.

Tên da đen kia cũng đã nhìn thấy Thường Nhạc, hai con mắt y long lanh nhìn Thường đại công tử.

- Thật hân hạnh gặp cậu, người anh em.

Thường Nhạc kính cẩn đưa tay ra, cúi thấp đầu xuống, nhưng khí chất lại rất lớn trước mặt Hắc tiểu tử.

Hắc tiểu tử do dự một lúc cũng đưa tay ra. Hai bàn tay vừa chạm vào nhau, mặt Hắc tiểu tử lập tức chuyển sắc từ màu đen sang màu đỏ.

Thường Nhạc vừa "lễ phép bắt tay" Hắc tiểu tử, vừa nói với tiểu thư Mộng:
- Lâu rồi không gặp, tiểu thư Mộng nhà ta càng ngày càng xinh đẹp!

- Ây da.

Hắc tiểu tử kia cuối cùng cũng không nhịn nổi thốt lên.

Tiểu thư Mộng thấy tình cảnh này hiển nhiên đã hiểu rõ, cô ta trừng mắt nhìn Thường Nhạc, nói: - Anh… người này thật hết thuốc chữa rồi!

Thường Nhạc tự nhiên buông tay ra, Hắc tiểu tử vốn là tay nhát gan, sau khi được Thường đại thiếu gia hòa nhã bắt tay, gã đưa tay lên bịt miệng, sợ hãi nấp đằng sau Mộng.

- Người xấu? Thường Nhạc mỉm cười. - Tôi chỉ là bắt tay tiểu Hắc thôi, có gì sai sao? Tiểu thư Mộng, có phải em trách tôi không tới thăm em?

Cũng không đợi tiểu thư Mộng kịp phản ứng, bàn tay nhỏ nhắn mịn màng của tiểu thư Mộng đã nằm trong tay hắn, rồi hắn hít hít một cái.

Khuôn mặt trắng nõn của tiểu thư Mộng bỗng chốc đỏ ửng lên.

https://thuviensach.vn

- Buông chị tôi ra!

Hắc tiểu tử nhảy dựng lên, kêu la.

- Em vợ!

Những ghen tuông ban đầu của Thường Nhạc đã tiêu tan, hắn chỉ vào tiểu thư Mộng hỏi Hắc tiểu tử: - Cô ấy là chị cậu sao?

Hắc tiểu tử quả quyết gật đầu lia lịa, y nắm tay giơ lên uy hiếp nói: - Dám đụng đến chị tôi, tôi sẽ không tha cho anh!

Trong giọng nói có chút gì đó lo lắng.

Thường Nhạc nhịn không nổi liền cười ha hả, hạ cánh tay mà Hắc tiểu tử giơ trước mặt mình.

Tiểu thư Mộng thấy cảnh này rất sợ hãi, vội vàng nói: - Chớ có làm hại em tôi!

Lại không ngờ rằng, Thường Nhạc nhẹ nhàng xoa đầu Hắc tiểu tử, dùng lời nói mềm mỏng kia nói: - Ây, tên nhóc này rất cường tráng, cũng rất tuấn tú. Ầy, không tệ, không tệ, chúng ta là người một nhà không nói lời nói hai nh. Nhóc, em muốn gì cứ việc nói.

Hắc tiểu tử ngẩn người, y nhìn chị, rồi lại nhìn Thường Nhạc, nói: - Anh thực sự là anh rể của tôi?

Thường Nhạc cười vui vẻ, Hắc tiểu tử này khá dễ thương, hắn nghiêm túc gật đầu: - Đúng vậy, anh là anh rể em, ngày mai anh sẽ đến nhà em kết thông gia.

Tiểu thư Mộng ở bên cạnh choáng váng, luống cuống nói: - Đừng, anh đừng…..

https://thuviensach.vn

Chưa kịp nói hết lời đã bị Thường Nhạc chặn ngang bằng một cái ôm, cái miệng anh đào nhỏ nhắn cũng bị Thường Nhạc chặn cứng lại.

Hắc tiểu tử ngây người ra, không ngờ chị và anh rể đã nói về việc kết hôn như vậy, vậy thì cậu ta cũng không khách khí, đợi cho Thường Nhạc ngừng lại, cậu ta lập tức nói: - Anh rể, em bị mấy tên côn đồ ức hiếp, nghe nói bất kì học sinh nào trong trường học Weisi cũng rất mạnh. Anh có thể giúp em dạy cho chúng một bài học không?

- Để anh cho bọn côn đồ một bài học sao? Thường Nhạc thiếu chút nữa bật cười. Đây không phải là không biết trọng dụng nhân tài sao!

Hắc tiểu tử tưởng rằng Thường Nhạc sợ hãi, cậu ta buồn bực nói; - Em vốn là để chị tìm người đấy, nhưng chị không chịu, bây giờ anh rể cũng không dám đi, hừ, em về nói với ba mẹ để họ không đồng ý hôn sự của các người!

Không ngờ tên Hắc tiểu tử này vẫn còn giá trị, mắt Thường Nhạc sáng rực lên, vỗ vỗ mạnh vào vai Hắc tiểu Tử nói: - Được rồi, anh rể sẽ giúp em ngẩng cao đầu, dạy cho bọn côn đồ một bài học.

Vừa nói, hắn vừa ôm lấy tiểu thư Mộng, đi ra ngoài vườn trường.

Hắc tiểu tử vội vàng chạy theo sau Thường đại thiếu gia.

Hắng đêm nằm mơ thấy nét mặt của 2 người một lớn một nhỏ, bên cạnh cái miệng nhỏ xinh xuất hiện hai lúm đồng tiền mỹ diệu. Bây giờ xem ra, thì đồ khốn nạn này không xấu xa lắm.

Hắc Tiểu tử bất chợt dừng chân: - Anh rể, dù rằng anh rất lợi hại, nhưng đám côn đồ đó rất đông, anh nên tìm thêm nhiều người nữa, nếu không thì chúng ta thiệt thòi đấy.

Thường Nhạc cười nhạt: - Yên tâm đi, anh rể đây võ nghệ đầy mình, chị em còn phải đầu hàng cơ mà.

https://thuviensach.vn

Tiểu thư Mộng bĩu môi, nghĩ thầm: - Võ nghệ ư? Chỉ sợ là võ nhảm thôi! Đồ dâm tặc chết tiệt.

Lúc Thường Nhạc đi cùng em vợ tới địa bàn của bọn côn đồ, hắn xem như đã hòan toàn phục rồi, chỗ này đúng là hang ổ của bạn học Thường - phố Aden!

Ở trong này, chỉ cần nói tên Thường mỗ, thì chẳng sợ gì và những ai đã bắt tay với Thường mỗ rồi thì đều có thể đường hoàng đứng đây. Huống hồ ngươi còn đường đường là cậu em vợ của Thường mỗ.

Bên cạnh biết được những điều như vậy được, lúc nhìn thấy lão Đại đến Điểm G, nhanh chóng bắt đầu báo cáo.

Bọn chúng đoán là lão đại cải trang vi hành.

Liền nhân cơ hội a dua, nịnh nọt!

Lúc ba người đi tới một quán rượu, Hắc tiểu tử thò đầu ra nhìn vào bên trong.

Tiếp đó vội vàng nói: - Lúc đầu chỉ có bốn tên côn đồ ở bên trong, sao bây giờ hình như có nhiều hơn, hay chúng ta về thôi!

Thường Nhạc cười một tiếng, nói: - Em vợ cũng thật nhát gan!

Hắc tiểu tử bị Thường Nhạc coi thuờng như vậy, tính trẻ con nổi lên lập tức y đứng dậy, xông thẳng vào bên trong kêu ầm lên: - Ông đây đưa anh rể tới rồi, bọn mày đừng có hòng chạy.

- Xoạt!

Thoáng cái, tất cả người trong quán rượu đều đứng cả dậy, đếm sơ sơ chí ít cũng phải hơn bốn mươi người. Hai chân Hắc tiểu tử mềm nhũn, đứng chết trân tại chỗ trên đất.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bất đắc dĩ lắc đầu, ôm lấy tiểu thư Mộng đi tới.

Trên người hắn tỏa ra một khí chất phóng khoáng, mà lại cùng với khuôn mặt xinh đẹp của Mộng, 2 sự kết hợp thật hoàn mỹ.

Thoạt đầu, hơn bốn mươi tên côn đồ còn định hành hung, lúc nhìn thấy Thường đại công tử, gã thanh niên cầm đầu trong đó hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa không quỳ được xuống.

Có một tiểu đệ thấy lão đại nghiêng về phía trước, còn tưởng rằng đó là mệnh lệnh, gã liền hăng hái sôi nổi, cầm lấy cây gậy, tức thì Thường Nhạc lao tới.

Động tác này của gã xém chút nữa làm cho gã thanh niên kia hồn bay phách lạc.Má ơi, nếu chọc vào tổ ong vò vẽ chắc là ăn đủ rồi.

Gã thanh niên trai tráng không hề nghĩ ngợi, liền xông lên, đạp vào mông thằng tiểu đệ.

Thằng tiểu đệ không hề đề phòng, “Bịch”, nó ngã sấp xuống mặt đất.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 225: Một Em Hàn Quốc Có Thể Chọi Mười Em Nhật Bản

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hắc tiểu tử hoàn toàn choáng váng.

Tiểu đệ kia cũng hôn mê rồi. Gã tủi thân nhìn về phía thanh niên trai tráng.
- Lão đại, tiểu đệ xông lên trước không đúng sao?

- Đúng vậy, cần chính là nhân tài như vậy. Thường Nhạc vui vẻ cười, hài lòng nói: - Rất có sự bốc đồng năm đó của Huyết Hổ.

- Đại ca lớn!

Tên tiểu đệ này giật mình tỉnh dậy. Đám tiểu đệ bên cạnh kia cũng cùng lúc hô lên: - Đại ca lớn!

- Móa, ông thành điện thoại từ lúc nào vậy! Thường Nhạc một trận khó chịu. *Đại ca lớn ở TQ là tên một hãng điện thoại di động. Hắc tiểu tử kích động bắt chặt tay Thường Nhạc, nói: - Anh rể, anh chính là … chính là người sáng lập Điểm G, siêu nhân vĩ đại nhất, giỏi nhất- Nhạc công tử?

Thường Nhạc tà tà cười, nói: - Danh tiếng thiếu gia vẫn chưa lớn đến mức đấy. Đúng rồi, nói cho anh biết ai đã ức hiếp em?

Ức hiếp cậu em vợ của Thường Nhạc thiếu gia. Vậy thì rõ là điếc không sợ súng, chán sống rồi.

Trong đám người, mấy thằng côn đồ nhìn lẫn nhau, cùng lúc quỳ xuống đất: - Lão đại tha mạng. Chúng em có mắt không tròng. Anh coi như chúng em là cái rắm thả đi nhé!

- Tất cả đều do cậu ta định đoạt.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ôm lấy Mộng liền đi thẳng ra ngoài.

Hắc tiểu tử có biểu ngữ riêng của mình, chỉ có cậu ta đi ức hiếp người, lần sau sẽ không có người ức hiếp cậu ta nữa.

Vừa đi qua quán rượu.

Nhìn đám người bên ngoài đông nghìn nghịt, Thường Nhạc ngẩn người.

- Tham kiến lão đại, chúc cho lão đại thiên thu vạn tái, nhất thống hắc bạch đạo! Đám tiểu đệ cùng lúc hô lên.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất đắc dĩ. Nhắm mắt lại cũng có thể đoán được. Khẩu hiệu không trình độ như vậy chắc chắn là đồng chí Huyết Hổ làm ra.

- Đứng lên đi!

Nhìn đám người đông nghìn nghịt, trong vài tên cầm đầu có bọn của Thanh Lang. Xem ra bọn chúng thực sự dung nạp vào trong Điểm G rồi.

Phong thần đắc ý đệ tử là người thông minh. Hắn cũng là vì bộ đồ hắc ám mà đến. Nhưng từ sau chuyện lần trước, thì không có tin tức về hắn. Nếu có thể lợi dụng triệt để hắn thì tin rằng hắn là tay chân rất giỏi để đối phó với Kỵ sĩ thần thánh.

Ở đây có hơn nghìn người, đều là thành viên Điểm G. Thường Nhạc nhắm mắt lại thì cảm giác được mạch đập của điểm G. Bộ phận trung tâm của Điểm G, mãi mãi là những sự tồn tại xuất sắc nhất.

Mà Thường Nhạc cũng hiểu được hoa hồng dù cho có đẹp thế nào đi chăng nữa cũng cần phải có lá xanh đi kèm. Như vậy mới có thể hiện ra chỗ cao quý của hoa hồng

https://thuviensach.vn

Nhìn khuôn mặt bình tĩnh của Thường Nhạc, Mộng bị mê hoặc. Trước mắt người đàn ông như vương giả này là người lúc theo đuổi mình, là người đàn ông dâm đãng với khuôn mặt cười hì hì kia sao?

Thường Nhạc kỳ thực rất vui.

Khoảng cách giữa mình và đệ nhất mỹ nữ Mộng ngày càng gần lại. Lại thêm danh hiệu Hắc tiểu tử của cậu em vợ nữa. Đến cuối cùng, Mộng xinh đẹp nhất định sẽ ngoan ngoãn chui đầu vào lòng mình.

- Lựa chọn điểm G chính là mọi người đã lựa chọn tương lai. Tôi không cần mọi người cố thủ trận địa, không cần mọi người cẩn thận khiêm tốn. Tất cả đều phải đi theo bước chân kẻ mạnh, không ngừng tiến về phía trước, không ngừng sáng tạo ra kỳ tích mới. Mà mỗi phần kỳ tích của Điểm G chính là mỗi người mọi người cùng nhau nỗ lực sáng tạo ra.

Thường Nhạc với bước chân phóng khoáng, với nụ cười tà tà rời khỏi phố Aden.

- Thường thiếu gia, Koinu-kun của chúng tôi có lời mời!

Vừa vào sân trường, một tên che mông mọc ra, mặt đầy cung kính nói.

- Koinu!

Thường Nhạc nghiền ngẫm cười, mình đang lo tìm không thấy em gái nhỏ Noriko, thì Koinu đã tìm đến cửa rồi. Xem ra cái mũi chó của Koinu vẫn nhạy bén lắm.

- Mộng, đi về phải nhớ đến anh nhiều nhiều, lại anh hôn một cái!

Thường Nhạc trong lúc Mộng vẫn chưa có phản ứng thì đã hôn mạnh một cái vào trán cô, phóng khoáng rời đi.

https://thuviensach.vn

Mộng lau lau nước miếng trên trán. Trên mặt bỗng lộ ra vẻ mặt đỏ bừng ngượng ngùng.

Địa điểm vẫn là phòng hội nghị.

Thường Nhạc cảm thấy có chút khó chịu, nhất thiết phải nghiêm chỉnh thế sao?

Cửa vẫn có bốn người đứng. Thường Nhạc trực tiếp đẩy cửa vào.

- Đểu thật!

Khi tiếp xúc với khuôn mặt quen thuộc kia của Kim Won, Thường Nhạc lập tức hiểu ra.

Koinu mặt tươi cười đi tới, kéo ghế nói: - Thường Nhạc-kun mời ngồi!

Thường Nhạc cũng không khách khí, trực tiếp ngồi lên vị trí trung tâm nhất.

Ánh mắt liếc nhìn Koinu nói: - Koinu, nói xem tìm bản thiếu gia có việc gì không?

Thần sắc Koinu hơi nặng nề. Thật ra mọi người đều là người thông minh. Một số chuyện thì coi không nói cũng đều có thể nhìn ra được. Gã mở miệng nói: - Thường Nhạc-kun, Kim Won là bạn của tôi. Thế nên tôi hy vọng anh có thể thả em gái anh ta ra, coi như là nể mặt tôi.

- Nể mặt?

Thường Nhạc nghiền ngẫm cười. - Ý cậu là bảo tôi thả người phụ nữ của mình ra.

Koinu vội xua tay nói:

https://thuviensach.vn

- Không… Thường Nhạc-kun, anh hiểu nhầm ý tôi rồi. Chỉ cần Thường Nhạc-kun đồng ý, tôi dùng một người con gái cũng xinh đẹp như vậy đến đổi.

- Là con gái Nhật Bản sao?

Thường Nhạc híp nửa mắt, tà tà nói.

Koinu gật gật đầu, lập tức lại thêm một câu nữa: - Hơn nữa lại là trinh nữ!

Quả thật, nếu không nhắn nhủ đặc biệt thì không chừng sẽ không có ai cho rằng con gái Nhật Bản vẫn còn trinh nữ tồn tại.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía Kim Won, rồi lại liếc sang Koinu, nói:

- Sắc đẹp mặc dù như nhau. Nhưng thân phận thì sao? Một người con gái Hàn Quốc tương tự, ít nhất có thể chọi với mười người con gái Nhật Bản. Điểm này Koinu-kun hẳn là hiểu chứ!

Koinu ngẩn người ra, lập tức khuôn mặt tươi cười nói: - Quả thật, tôi cũng rõ con gái đại đế quốc Nhật Bản chúng tôi rất thấp hèn. Nhưng người con gái này không vậy. Thân phận cô ấy nhất định sẽ khiến Thường Nhạc-kun vừa lòng.

- Hả?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ kinh ngạc. Ở Nhật Bản nhỏ bé vẫn còn người con gái như thế nào mà có địa vị thân phận nhỉ?

Thấy Thường Nhạc không tin, Koinu vội nói: - Tôi xin thề với danh nghĩa Thiên Hoàng…

Lời còn chưa nói hết, Thường Nhạc đã ngắt lời nói: - Trong tim tôi, Thiên Hoàng còn không bằng cậu! Koinu ngẩn ra. Thường Nhạc-kun không khỏi xem trọng mình quá rồi chứ. Kiểu tán dương này khiến Koinu nhất thời

https://thuviensach.vn

cảm kích Thường Nhạc vô cùng. Nếu tiêu diệt tổ Sơn Khẩu. Hắc Long sẽ thống nhất Nhật Bản. Vị trí của Thiên Hoàng…

Mà ý Thường Nhạc lại là Thiên Hoàng còn không bằng chó con (Koinu).

- Cảm ơn Thường Nhạc-kun đã quá khen. Thần sắc Koinu kích động nhìn Thường Nhạc. Tiếp đến nghiêm túc nói: - Chính là con gái của Thiên Hoàng Nhật Bản- Anh Hoa công chúa.

Nghe thấy lời này, Thường Nhạc và Kim Won đồng thời chấn động.

Đường đường con gái của Thiên Hoàng Nhật Bản. Công chúa của Nhật Bản nhỏ bé lại có thể tùy ý đem tặng? Đây quả là việc không thể tin nổi.

- Koinu à, không phải là Thường Nhạc tôi không tin. Con gái Thiên Hoàng này dù gì cũng là một công chúa, có phải là loại người muốn được là được đâu? Thường Nhạc híp nửa mắt, cười hì hì nói.

- Được, chắc chắn được. Chỉ cần Thường Nhạc-kun đồng ý giúp hội Hắc Long chúng tôi thống nhất Nhật Bản, một người con gái của Thiên Hoàng căn bản không tính gì. Thần sắc Koinu cực kì nghiêm túc nói.

- Con chó Nhật này, không ngờ lại muốn tay không bắt giặc!

Thường Nhạc nho nhỏ khinh bỉ Koinu, nói: - Không được, Kim Hye bây giờ đang ở bên cạnh tôi. Bất kỳ lúc nào cũng có thể giải quyết nhu cầu sinh lý của tôi. Còn con gái của Thiên Hoàng Nhật Bản lại xa quá, nước xa không cứu được lửa gần mà.

Koinu ngẩn ra ở đó. Nắm đấm Kim Won nắm lại.

- Không, chỉ cần Thường Nhạc quân có nhu cầu. Tôi có thể lập tức đem Anh Hoa công chúa đến cho anh. Mắt nhìn tình thế có chút không đúng, Koinu vội vàng mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc kinh ngạc. Thiên Hoàng của Nhật Bản dù gì cũng là đối tượng sùng bái của những tên tiểu cẩu Nhật này. Chẳng lẽ con gái Thiên Hoàng lại thấp hèn thế sao?

Muốn làm thì làm luôn.

Thấy Thường Nhạc hồ nghi nhìn mình. Koinu vỗ vỗ ngực, nghiêm túc nói:
- Tất cả những điều này đều là sự thực.

Tiếp theo, Koinu nói lại tỉ mỉ cho Thường Nhạc và Kim Nguyên. Hóa ra Thiên Hoàng của Nhật Bản thích người con gái xinh đẹp nhất của mình- Anh Hoa công chúa, muốn chơi con gái của mình. Kết quả Anh Hoa công chúa biết trước được tin đó liền chạy trốn.

Cả Nhật Bản có bốn bộ phận thế lực.

Trong đó đội Tự Úy nằm trong tay Thiên Hoàng. Tổ Anh Hoa Dị Năng nằm trong tay Thủ tướng. Tổ Sơn Khẩu ở sau lưng Thiên Hoàng. Như vậy vào phe công chúa chỉ có duy nhất hội Hắc Long. Thế nên cô ấy đã nhảy sang hội Hắc Long.

Đối với hội Hắc Long mà nói, công chúa chẳng khác nào một củ khoai nóng bỏng tay.

Không bảo vệ thì chẳng khác nào tự làm suy yếu danh tiếng chính mình. Bảo vệ thì phải chấp nhận cơn thịnh nộ có thể bùng phát ra bất kỳ lúc nào của Thiên Hoàng.

Dựa vào phương pháp của Koinu, chơi công chúa xinh đẹp này một lần, sau đó tặng người.

Bây giờ người vẫn chưa chơi. Vì mở rộng thực lực đồng minh, gã không thể không nhịn đau đem công chúa xinh đẹp kia hiến dâng đi.

https://thuviensach.vn

Lời nói đến phần này, Thường Nhạc tự nhiên tin rồi.

Ở Nhật Bản, cha làm con gái là chuyện rất lưu hành. Cho nên căn bản không phải hoài nghi. Điều duy nhất khiến Thường Nhạc vẫn có chút nghi ngờ chính là công chúa rốt cục có còn là trinh nữ không?

Lần trước làm Noriko, không ngờ là một trinh nữ. Vậy rõ ràng chẳng khác nào sao hỏa đụng vào trái đất, hiếm thấy!

Bây giờ lại mọc ra một công chúa trinh nữ.

Cặp mắt cẩu này của Koinu rốt cuộc có để ý dùng được hay không? Nhỡ đâu nhìn nhầm, tự mình làm cái loạn thế về, một đời anh minh của mình sẽ phải bị hủy diệt á!

Càng nghĩ lại càng thấy không phải chuyện gì hay.

- Koinu-kun, tôi muốn hỏi cậu một vấn đề nghiêm trọng.

Thần sắc Thường Nhạc vẫn nghiêm túc nói.

Tinh thần Koinu và Kim Won đồng thời thắt lại. Lời của Thường Nhạc rất có khả năng liên quan đến lợi ích riêng của bọn họ.

- Koinu, làm sao cậu biết được công chúa là trinh nữ? Thường Nhạc nghiêm túc nói.

Koinu nghe thấy câu này, đến kích động mức tâm tự sát cũng đều có rồi. Nhưng gã hiểu tác dụng của Thường Nhạc, hít một hơi thật sâu, Koinu nỗ lực lấy lại tâm trạng bình tĩnh nói: - Đó là chính miệng công chúa nói ra.

Thường Nhạc nhìn Koinu một cái rất khinh bỉ. Đồ chó này, đúng là động vật không có óc.

https://thuviensach.vn

Người ta nói là trinh nữ mày liền tin, tên ngu ngốc. Con gái Thiên Hoàng là trinh nữ. Khả năng này rõ ràng là gần bằng con số 0.

Kim Won cảm thấy rốt cuộc cứ xoay quanh vấn đề này là vô nghĩa. Điều anh ta quan tâm nhất vẫn là em gái mình. Vì thế không kiên nhẫn nói: - Có phải là trinh nữ hay không, trực tiếp để Thường Nhạc thử một lần. Như thế chẳng phải là được sao?

Mắt Koinu chợt lóe. Mình sao lại không nghĩ đến điểm này nhỉ? Thật là ngu!

Thường Nhạc trở nên tự tính toán nhỏ nhặt. Bất luận phải không phải trinh nữ, sau khi giao lưu, tự mình nói không phải trinh nữ. Tin rằng tập trung đàn ông trên thế giới lại chơi người gọi là công chúa kia. Cũng không còn cách nào chứng minh cô ta là trinh nữ nữa!

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc nở nụ cười tà ác.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 226: Cách Mạng Chưa Thành Công, Đồng Chí Vẫn Phải Cố Gắng!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn thấy nụ cười trên mặt Thường Nhạc, Koinu cũng cười theo.

Dù sao, cười là biển hiện của sự vui vẻ. Chứng minh Thường Nhạc rất vừa ý với đề nghị của mình.

Vì thế Koinu đứng dậy, mỉm cười nói: - Chuyện Kim Hye hoàn toàn có thể coi như là hiểu nhầm. Mọi người chúng ta cùng trên một chiến thuyền, cùng cố gắng hướng về một phía.

- Ai nói đã tha cho Kim Hye?

Thường Nhạc vẻ mặt kinh ngạc nói.

Nụ cười trên mặt Koinu ngưng đọng lại. Trong mắt Kim Won cũng xuất hiện một cơn giận dữ. Lời đều nói đến phần này rồi, Thường thiếu gia vẫn không buông tay?

Muốn khiến Thường Nhạc nhổ miếng thịt béo đến miệng rồi thì rõ ràng còn khó hơn lên trời.

Thường Nhạc lại không nhanh không chậm nói: - Trong tim tôi, bất luận con gái Nhật Bản có đẹp thế nào, ngây thơ cỡ nào. Nhưng con gái Nhật Bản và con gái Hàn Quốc căn bản không phải là một tầng lớp. Nhìn thấy sắc mặt Koinu có chút khó coi. Thường Nhạc hơi chuyển lời: - Đương nhiên, sự thấp hèn của con gái Nhật Bản cũng không ảnh hưởng đến sự hợp tác giữa tôi và Koinu. Vậy thì công chúa kia coi như là món khai vị của Koinu tặng tôi, thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Koinu hít một hơi thật sâu. Hợp tác ở trong lòng gã xếp vị trí thứ nhất. Nhưng chuyện của Kim Won vẫn bắt buộc phải giải quyết, giữa Thường Nhạc và Kim Won, gã chỉ có thể chọn một!

- Kim Won, thật ra tôi cũng rất muốn giúp anh. Nhưng Thường Nhạc-kun không ngờ lại yêu Kim Hye đến như vậy. Anh sao không trực tiếp tặng Kim Hye cho Thường Nhạc quân? Anh suy nghĩ cẩn thận. Thường Nhạc-kun giống như là rồng phượng trong loài người. Nếu tôi có em gái thì nhất định nói sẽ dâng hiến hai tay cho anh ấy. Koinu cuối cùng làm ra lựa chọn sáng suốt.

Kim Won suýt chút nữa thì bị câu nói này của Koinu làm cho tức nhảy dựng lên.

Mình vốn muốn mời Koinu giúp đỡ. Cùng nhau gây áp lực cho Thường Nhạc. Ép như vậy để Thường Nhạc buông tha cho Kim Hye.

Bây giờ thì ngược lại. Người thì không thả. Con chó Koinu này coi như làm cho cả hầu gái lên làm rồi.

Trên mặt Kim Won lộ ra nụ cười lạnh lùng. - Cám ơn ý tốt của Koinu-kun. Nhưng Kim Won tôi không phải loại động vật máu lạnh kia, mang em gái ra làm giao dịch. Thế còn ra thể thống gì chứ!

Sự không ngờ này là cái tạt tai lên khuôn mặt hung ác của Koinu. Sắc mặt Koinu hoàn toàn biến đổi.

- Kim Won-kun. Lời phải buông sạch sẽ một chút. Ở đây không phải là Hàn Quốc, không phải Luân Đôn nước Anh. Ở đây là học viện Weisi, hừ! Lời ở dưới vẫn chưa nói ra. Nhưng ý trong đó lại hiểu rất rõ.

Kim Won đứng phắt lên. Nhìn xuống Koinu nói: - Koinu, coi như ở đây là Nhật Bản, bố cũng không sợ mày.

https://thuviensach.vn

Họ nhanh như chớp đứng phắt dậy. Nhất thời không khí cả phòng hội nghị biến đổi vô cùng quỷ dị.

Thường Nhạc vẫn lười nhác rồi ở đó. Mỉm cười nhìn hai con gà trống sắp sửa đấu nhau này.

Bỗng nhiên, Thường Nhạc không nhanh không chậm nói: - Koinu-kun, bất luận cậu làm việc gì. Tôi đều ủng hộ.

- Cám ơn Thường Nhạc-kun.

Lúc đầu Koinu lo lắng hơi có chút không đủ. Nhưng nghe thấy câu này của Thường Nhạc. Gã kích động suýt nữa thì liếm mông cho Thường Nhạc. Sắc mặt Kim Won đã đổi lại đổi. Anh ta là người thông minh, tình hình trước mắt để ở đây. Đừng nói một người khiến người ta đau đầu là Thường Nhạc, coi như là một Koinu cũng có thể tự mình uống một bình.

- Chúng ta đi!

Kim Won hít một hơi sâu. Cố gắng dồn nén cơn phẫn nộ xuống. Quay người đi ra ngoài.

- Kim Won, đợi một lúc. Nhìn Kim Won đi ra ngoài. Thường Nhạc vẫy tay về phía Koinu, tỏ vẻ bạn tốt. Sau đó theo đi ra khỏi phòng hội nghị.

Thần sắc Kim Won khó coi nhìn Thường Nhạc, lạnh lùng nói: - Chẳng lẽ cậu muốn níu giữ tôi ở lại đây sao?

Thường Nhạc nhẹ xua tay, nơi khóe miệng lộ ra một tia tà mị tươi cười, nói: - Kim Won, anh hiểu nhầm ý tôi rồi. Thực ra Thường Nhạc tôi là người đứng đắn, là một quân tử rất chính thống.

Kim Won không nghĩ ngợi gì liền thốt ra câu: - Thường Nhạc nếu là quân tử, vậy thì trên thế giới này sẽ không có kẻ khốn nào rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sửng sốt, câu nói này sao nghe quen tai thế nhỉ?

Nhưng Thường Nhạc căn bản không để ý đến những thứ đó. Mà ngược lại một vẻ chính khí nói:

- Kim Won, thành ý của Thường Nhạc tôi anh có thể thấy được. Tôi xin đảm bảo với anh. Trừ khi em gái anh yêu tôi một lòng một dạ yêu tôi, nếu không Thường Nhạc tôi tuyệt đối không làm cái chuyện xằng bậy đó.

Thần sắc Kim Won trở nên cổ quái. Dường như nhìn một quái vật, xem xét Thường Nhạc. Sau đó chầm chậm nói: - Thường Nhạc, nói phải giữ lấy lời.

- Đương nhiên, còn thật hơn cả vàng thật!

Giữa lúc nói chuyện, Thường đại thiếu gia bọn họ nghĩ đến em Xuân Dược. Vấn đề tính nguyên tắc à, hừm, chính mình không động thủ, người đẹp Kim Hye kêu khóc nhào tới, mình không được thấy chết mà không cứu chứ? Ài, đầu năm nay khó làm người tốt đây!

- Được, tôi tin cậu. Nhưng giữa tháng sau, em gái tôi sẽ đính hôn với Thái tử Lee Jin Hàn Quốc rồi. Nếu trước đó, cậu vẫn không thể làm cho em gái tôi yêu mình thì phải thả em gái tôi ra. Kim Won nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc, thần sắc nghiêm túc nói.

Mắt Thường Nhạc bỗng híp lại một nửa. Nơi khóe miệng lộ ra một tia cười tà ác. - Tôi tin rằng cái người gọi là Lee Jin kia. Anh Kim Won chắc nhìn cũng không thuận mắt đi!

Nghe được câu này, Kim Won đối với Thường Nhạc tăng thêm vài phần thiện cảm. Anh ta nhẹ gật đầu. Thần sắc có chút phức tạp nói: - Mặc dù gia tộc Kim Thị chúng tôi là gia tộc lớn thứ nhất Hàn Quốc. Nhưng so với những quý tộc cổ lão kia thì còn thiếu một chút hỏa hậu. Tình thế buộc người không thể không dùng em gái làm lợi thế!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đi lên trước, vỗ vỗ vào vai Kim Won, xúc động nói: - Con người sống trên cái thế giới này thì phải tuân theo phép tắc này. Thường Nhạc tôi mặc dù không phải chính phái. Nhưng sẽ hướng theo tình cảm anh em của anh đối với Kim Hye. Tôi đảm bảo, bất luận Kim Hye cuối cùng có hay không theo ta. Tôi cũng sẽ vô điều kiện với anh.

Mắt Kim Won hơi rơm rớm nước mắt.

Anh ta bây giờ mới phát hiện, hóa ra Thường Nhạc cũng là một người có tình cảm. Anh ta, vậy phải gánh thêm bao áp lực đây? Những quý tộc cổ lão Hàn Quốc kia lại không phải là người có thể đối phó. Thì ngay cả Koinu trong lúc kết hợp lợi ích với mình cũng suy nghĩ đi suy nghĩ lại. Mà còn phải tính toán rất nhiều lợi ích.

Bây giờ so sánh với nhau, rõ ràng là một trời một vực.

- Cảm ơn Thường Nhạc!

Kim Won gật gật đầu.

- Đi thôi. Chúng ta cùng nhau đi xem xem em Kim Hye!

Thường Nhạc giống như bạn bè bình thường, vỗ vỗ vai Kim Won thân thuộc. Hai người cùng nhau đi đến nơi ở của Thường Nhạc.

Đám người phía sau giật mình nhìn nhau ngơ ngác.

Đúng nửa tiếng trước, thiếu gia nhà mình còn gọi rầm rĩ liều mạng với Thường Nhạc. Nửa tiếng sau, thiếu gia mình lại biến thành một con cừu. Thường Nhạc, mê lực của con người này kinh khủng quá đi!

Vẫn chưa vào trong đại sảnh thì đã nghe thấy tiếng cười vui sướng của Kim Hye.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn về phía Kim Won. Ý rất rõ ràng. - Anh xem, cô nha đầu này ở chỗ tôi vui vẻ thế, anh yên tâm rồi chứ!

Mắt Kim Won lại lần nữa rơm rớm, cảm động gật gật đầu, nói: - Cảm ơn Thường Nhạc-kun!

- Đừng nói như vậy. Tính Thường Nhạc tôi rất thẳng. Thấy ai thuận mắt thì coi như là anh em. Bằng không chúng ta bây giờ kết nghĩa anh em, thế nào? Trong đầu Thường Nhạc chợt lóe lên. Trên mặt còn lộ ra thần sắc động tình đó.

- Được!

Kim Won kích động gật gật đầu.

- Đại ca!

Thường Nhạc thích ứng được, lại còn từ cậu cả xưng thành đại ca, hô lên còn thiếu một chữ.

- Anh em tốt! Kim Won nắm chặt tay Thường Nhạc, gật gật mạnh đầu. Sau đó hai người cùng nhau đi vào đại sảnh.

- Anh Kim Won!

Kim Hye, Alice hai người đang nói chuyện vui vẻ, lại thêm Tiểu Ben đang dịu dàng nằm trong lòng Kim Hye. Cảnh tượng này quả thực khá là vui tai thích mắt.

Khi Kim Hye nhìn thấy Kim Won, thì lập tức buông Tiểu Ben trong lòng ra, chạy đến hoan hô, trực tiếp xông vào lòng Kim Won.

- Tổn thất thế!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc một trận đau lòng. Nhưng nghĩ lại, hai anh em như vậy cũng vẫn còn chấp nhận được.

- Kim Hye, mấy ngày không gặp, em béo lên rồi! Kim Won cẩn thận xem xét em gái mình. Trên mặt lộ ra thần sắc yêu chiều.

- Anh trai, anh mau đánh tên này đi. Tên nhóc này mỗi ngày đều ức hiếp em gái bảo bối của anh.

Khi Kim Hye chú ý đến Thường Nhạc bên cạnh Kim Won, thì lập tức như hổ rình mồi kêu gào lên.

- Mỗi ngày đều ức hiếp? Kim Won mỉm cười nhìn em gái mình, trạng thái tinh thần phấn chấn như vậy, căn bản không tìm thấy dấu vết bị ức hiếp nào.

Câu chuyện từ từ chuyển nói: - Anh trai chủ yếu đến thăm em thôi, anh lập tức phải về Luân Đôn rồi. Thường Nhạc-kun là người tốt!

Đối với câu nói sau cùng, Thường Nhạc cho rằng Kim Won này thật sự rất thật thà.

- Về Luân Đôn, tốt quá, ha ha anh trai, em cuối cùng được giải thoát rồi. Chúng ta cùng nhau về Luân Đôn ngắm trai đẹp. Hai con mắt Kim Hye vội vàng đảo tứ phía. Mình từ Hàn Quốc lén lút chạy ra, đến Luân Đôn thăm anh trai. Chính là vì tận hưởng trai đẹp toàn thế giới. Nghe nói Luân Đôn tập trung rất nhiều trai đẹp!

- Trai đẹp ở ngay trước mắt thì không nhìn, thật là lãng phí. Thường Nhạc bức xúc.

- Không, em không về cùng anh. Em còn phải ở lại đây. Kim Won nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

- Cái gì? Em không về?

Kim Hye bị dọa cho nhảy dựng lên. Thần sắc cô cổ quái nhìn Kim Won nói: - Anh trai, có phải đầu anh nóng lên rồi? Sao anh lại để em gái anh thương yêu nhất bỏ vào hang sói hả?

Kim Won nghiêm túc uốn nắn lại quan điểm của em gái nói: - Nhớ kỹ, Thường Nhạc là người tốt, là người rất tốt. Em ở đây rất an toàn, cũng rất vui vẻ. Mà còn nữa, anh đồng ý với người anh em Thường Nhạc. Trước hôn sự của em với Lee Jin, nếu em phải lòng người anh em Thường Nhạc thì chúng ta cùng nhau gánh vác áp lực gia tộc. Nhất định phải để em gái trải qua cuộc sống hạnh phúc.

Kim Hye ngốc nghếch, phủi cái miệng nhỏ một lúc, nói: - Một cái là lồng phượng hoàng, một cái là hang sói. Em rốt cuộc phải làm sao đây? - Thường Nhạc, hy vọng cậu chăm sóc tốt cho em gái tôi. Tôi đi đây. Tên nhóc Kim Won này cũng sảng khoái. Thấy em gái không kháng nghị, anh ta lập tức mở miệng nói.

- Không, ở xa tới là khách. Chúng ta cùng nhau ăn một bữa, coi như là lễ nghĩa thăm hỏi. Sau đó anh đi cũng chưa muộn mà! Thường Nhạc cười tà tà. Chẳng mấy khi người ta đến một lần, mình không tiếp đãi, thì thật sự không hợp tình quá.

- Anh trai, ăn chết hắn!

Kim Hye nhìn thấy điệu cười của Thường Nhạc thì có chút đáng ghét. Cô ấy lập tức đề nghị.

Thường Nhạc lắc lắc đầu. - Sau này của anh chính là của em. Ăn chết anh chẳng khác nào ăn chết em sao?

- Muốn tôi yêu anh, không có đâu!

https://thuviensach.vn

Kim Hye hất cái đầu nhỏ, ôm lấy Tiểu Ben rồi đi ra ngoài. Còn Alice hướng về phía Thường Nhạc lộ ra một nụ cười gian xảo, tiếp theo cũng đi ra ngoài.

- Cách mạng chưa thành công. Đồng chí vẫn phải cố gắng nhé!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 227: Tôi Chính Là Thẻ Hội Viên Kim Cương

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tiễn bước Kim Won say bí tỉ. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra điệu cười tà tà. Trải qua sự việc lần này, duyên phận giữa Kim Hye xinh đẹp và mình lại gần lại một nửa. Còn nửa kia, nhắm mắt lại cũng có thể sờ đến mạch đập.

Tiễn bước Kim Hye và Alice, Thường Nhạc còn chưa kịp thở thì điện thoại trong túi vang lên.

- Nhã Ca!

Thường Nhạc lạnh nhạt mỉm cười, cô bé này, lần trước rời đi vội vàng thế cũng không nói cho mình biết rốt cuộc đi làm cái gì. Bây giờ lại về quấy rầy mình. Ài, người đẹp trai quá cũng khổ!

Hoa Nhã Ca và Thường Nhạc đứng dưới nắng gắt, ánh nắng lấp lánh chiếu lên khuôn mặt vừa tinh nghịch vừa dịu dàng của cô ấy. Nhất thời Thường Nhạc lại có chút ngu ngơ nhìn. Bỗng chốc hắn vươn tay ôm chặt eo Hoa Nhã Ca, kéo cô ấy lại gần hơn, đầu cúi xuống từ từ hôn tới.

Hai người chầm chậm hòa môi vào nhau. Cơ thể Hoa Nhã Ca ngày càng mềm ra, càng chống đỡ không nổi, nằm trong lòng Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhẹ nhàng tiến vào trong cái miệng nhỏ của Hoa Nhã Ca, thưởng thức kỹ càng một lần. Từ trong cái miệng nhỏ của Hoa Nhã Ca đi ra.

Hoa Nhã Ca bỗng lấy khăn giấy nhẹ nhàng lau lên miệng Thường Nhạc, hé miệng nhẹ nhàng nói: - Thật không ngờ được, môi anh lại ngọt đến thế, ha

https://thuviensach.vn

ha. Anh là người đàn ông trong số hàng trăm người đàn ông em từng hôn, có đôi môi quyến rũ nhất, ngọt ngào nhất.

Thường Nhạc nhéo nhéo mũi Hoa Nhã Ca, tà tà cười. - Chỉ cần là lên người con gái của Thường Nhạc anh thì e rằng không có ai dám động vào.

Hoa Nhã Ca cười hì hì: - Biết anh sẽ nói như vậy, nhưng người ta vẫn thích.

- Nói cho anh Thường Nhạc biết, em mấy ngày nà ở phố Khải Đinh rốt cuộc là làm gì hả? Thường Nhạc nghĩ đến báo cáo của thủ hạ. Cô nha đầu này hình như ngày nào cũng đều bận rộn ở trong sòng bạc. Chẳng lẽ bảo bối của mình lại là một con ma cờ bạc.

- Người ta cũng là vì tương lai của anh và em mà! Hoa Nhã Ca tinh nghịch chớp chớp mắt.

- ?

Thường Nhạc lần đầu tiên dùng vẻ cổ quái xem xét Hoa Nhã Ca. Tiểu bảo bối của nhà mình chẳng lẽ đã lớn rồi sao? Mà nghĩ đến tương lai giữa hai người.

- Ừm!

Hoa Nhã Ca gật gật đầu khẳng định, nghiêm túc nói: - Cha em đã từng nói, bất kỳ người đàn ông nào muốn lấy em và chị gái thì bắt buộc phải dùng vàng chất thành núi đến làm sính lễ.

- Khì khì!

Cứ coi như Thường đại thiếu gia có tiền, dùng vàng chất thành núi. Thì e rằng cũng là việc liều mạng. Thần sắc cổ quái nói: - Cha em nào phải là gả con gái nữa, rõ ràng là bán con gái mà!

https://thuviensach.vn

- Em đã biết anh sẽ ngại giá cả quá đắt. Thế nên không nói cho anh biết trước. Tự em đã kiếm được tiền rồi. Hoa Nhã Ca nghiêm túc nói.

- Tự em kiếm tiền?

Thường Nhạc cảm thấy đây rõ ràng là chuyện hài lớn nhất trong lịch sử.

- Đương nhiên, em phải kiếm tiền để gả cho chồng! Hoa Nhã Ca kiêu ngạo ngẩng đầu lên.

Nhìn lại tỉ mỉ, Hoa Nhã Ca mấy ngày nay quả thực đã gầy đi không ít. Thường Nhạc đau lòng, nói: - Yên tâm, đừng nói núi vàng nhé, cho dù là kim cương chất thành núi. Anh cũng sẽ phải mua em về.

- Ài, ban đầu người ta mang hơn mười triệu tiền vốn. Kết quả chưa đầy vài ngày đã bị thua sạch rồi. Hoa Nhã Ca buồn rầu chu cái miệng nhỏ lên.

- Móa.

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi liền thốt ra.

Tiền của người nào cũng đều có thể kiếm. Nhưng kiếm tiền trên người con gái của mình thì không được, nhắm mắt cũng có thể đoán được. Tiền của Hoa Nhã Ca chắc chắn là tiền tiêu vặt hàng ngày tiết kiệm lại.

Số tiền tiêu vặt này so với khối tài sản đồ sộ thì có lẽ chỉ là một hạt cát trên sa mạc. Nhưng đối với một người con gái sinh ra để dạo phố mà nói thì bất kỳ thứ gì cũng đều không thể thay thế được.

Huống chi là tâm ý của Hoa Nhã Ca lại càng quý giá hơn bất cứ thứ gì.

- Đi, đưa anh đi cũng làm vài ván!

Thường Nhạc kéo cánh tay nhỏ của Hoa Nhã Ca, tà tà cười nói.

https://thuviensach.vn

- Người ta… thua sạch tiền rồi, cơm còn chưa ăn… Mắt Hoa Nhã Ca liền đỏ lên, chuẩn bị khóc đến nơi.

Thường Nhạc xót xa, trực tiếp quyết định tử hình cái sòng bạc kia.

- Bảo bối, muốn ăn gì?

- Đúng rồi, chúng ta đi ăn đậu phụ thối nhé, thấy thế nào? Hoa Nhã Ca nhẹ nhàng chun mũi. Hương vị thoang thoảng của đậu phụ thối đã lặng lẽ bay vào trong vị giác của mình. Đôi mắt ướt xinh đẹp của cô ấy hơi sáng lên, đáng thương nói.

Thật khôn ngờ rằng. Người con gái đẹp thơm lại có thể thích đậu phụ thối, đúng là con gái… toàn khiến người ta không biết đâu mà lần đến mạch đập giảo hoạt nhất của cô ấy.

Cách đó không xa, có một quán, chủ quán ngồi trên ghế đẩu, phía trước một cái chảo dầu, không nhanh không chậm vớt đậu chao từ trong nồi ra. Mắt sáng lóng lánh của Thường Nhạc đã sớm nhìn sang. Dường như cái thứ thuộc về loại đậu phụ khô to nhỏ kia, nhưng loại lúc mà Phong mang đến, trong mũi xẹt qua mùi vị dường như thối mà lại không thối.

Thường Nhạc nghĩ đó có khả năng là đang chao đậu phụ thối rồi. Chỉ là đối với thói quen ăn cái loại viên hình vuông nhỏ đó của hắn mà nói, có chút dị dạng.

Trước kia cũng đã nhìn thấy cái trò này. Mỗi lần chạy qua chỗ đậu phụ thối, toàn là người vây xung quanh. Còn Thường Nhạc là người không có tính nhẫn nại. Bảo hắn chờ lâu như thế để đi ăn một hai miếng đậu phụ, hơn nữa là loại dị hình này lại càng không có hứng thú.

Một em gái nhỏ xinh đẹp trước mặt gọi hai đồng mang về, cuối cùng vẫn không quên bảo người bán cho thêm ít tương.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Ca còn chưa nói, Thường Nhạc đã chỉ lên trên, nói: - Toàn bộ bao hết!

Chủ quán ngẩn người, lập tức nở nụ cười vui vẻ.

Người bồi bàn lập tức dùng một cái cặp lồng lớn lượn lại. Lúc nhận lấy thật là bỏng tay. Đồ này nhất định phải ăn nóng, nguội rồi có thể mất đi hương vị.

Vì thế Hoa Nhã Ca bưng lấy chiếc hộp ngồi bên một bàn gỗ trong quán. Trà trước một lớp đậu tương mỏng, sợ mặn quá, làm hỏng khẩu vị. Đậu phụ thật là ngon, ngoài xém trong non, vào miệng mặc dù nói không mang nặng vị của đậu phụ thối của Cổ Lầu, nhưng miếng đậu trơn mềm trong cổ họng dường như ngay tức khắc đã từ cổ họng trôi tuột vào thực quản. Cứ như vậy một đường từ trong cổ họng nóng bỏng trôi xuống đến dạ dày, nước mắt đều chảy ra, trong miệng dư vị ngào ngạt, tương cũng không mặn, quét nhiều thêm còn có vị tươi ngon. Khả năng là cho đủ mì chính rồi đó.

Có lẽ là đói quá rồi, Hoa Nhã Ca một hơi đánh bay vài miếng. Đã có cảm giác no, nhưng cô không nỡ gói mang về, sợ nguội rồi sẽ làm mất đi chất mềm trơn. Vì thế ăn như thác đổ, lấp đầy ngũ tạng, nghẹn không cho nấc. Sợ mất hình tượng, nhưng bụng đầy đã sớm thành cái trống rồi.

Vỗ vỗ cái bụng mình, Hoa Nhã Ca cuối cùng cũng nấc một cái, nhìn Thường Nhạc ngại ngùng cười, nói: - Sức ăn của người ta rất lớn. Sau này anh phải kiếm nhiều tiền nuôi em đấy.

Trên mặt Thường Nhạc cũng không nhịn nổi lộ ra nụ cười thản nhiên. Lúc đó Hoa Nhã Ca thực sự rất đáng yêu. Tiền của mình sao lại đơn giản nuôi một cô gái như vậy sao?

Hoa Nhã Ca đứng lên, đi đến trước mặt Thường Nhạc. Lúc Thường Nhạc vẫn chưa phản ứng lại, hôn mạnh một cái lên miệng Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Thối quá!

Thường Nhạc một trận choáng váng. Con nha đầu đáng chết này, cũng nghịch ngợm quá cơ!

Tường ngoài cẩm thạch trắng, lầu mái hiên vương miện. Còn có một viên ngọc rồng cực lớn gây sự chú ý, xung quanh được mài dũa lộng lẫy.

Đặc biệt là bên trong sau khi được trang trí, ban ngày hoàn toàn biến thành đêm tối. Dưới bóng đèn chói mắt, lại càng hiện ra lộng lẫy. Vẻ ngoài còn như thế, cuộc sống về đêm xa hoa trụy lạc có thể nghĩ như thế nào.

Nói nó là Las Vegas, Mocolor, một chút cũng không phóng đại. Bố trí hào hoa bên trong làm cho người ta xem hoa cả mắt. Đầu người trong sòng bạc di chuyển, khói thuốc bao phủ, thỉnh thoảng truyền đến tiếng gõ chuông "dinh dinh". Thỉnh thoảng nghe thấy tiếng thở dài, tiếng chúc mừng của đám con bạc.

Nhân gian muôn màu vạn vật. Tận cùng trong số đó, ở đây rõ ràng là nơi chế tác ra kì tích, một đêm phất nhanh, táng gia bại sản mỗi ngày thay nhau lên diễn. Trên thế giới chuyện không có khả năng xảy ra nhất thì thường xuyên xảy ra ở đây như vậy.

Có người nói, đó là có mối quan hệ mật thiết với thiết kế tòa nhà. Thiết kế sòng bạc thành hình trụ, phần giữa là trung tâm sòng bạc, vòng xung quanh phân bố máy đánh bạc ba số - con hổ. (3 số trùng nhau sẽ ăn)

Phong thủy luân hồi, thắng tiền rồi, như không kịp thời rút lui, kết quả chỉ có liên tục mang tiền đến bồi thêm. Câu này nói rất có lý, đây chính là tập trung phản ánh lòng tham của con người.

Tiến vào câu lạc bộ giải trí mười phần thì chín phần là thua tiền thì đi ra. Đây chính là một cửa thịnh vượng ngành cờ bạc chế tạo gần đây. Đến cả

https://thuviensach.vn

nhà triết học trầm lặng còn qua đây, cũng không thể không vài lần cảm thán.

Hoa Nhã Ca vào đây, khuôn mặt nhỏ liền căng lên. Hiển nhiên, ở đây đã thắng tất cả tiền tiêu vặt của cô đều đi rồi. Cô ta rất tức giận.

Đứng ở bàn quầy ở cửa là một phụ nữ trung niên khoảng bốn mươi mấy tuổi. Trong lúc nhìn thấy người đi vào, con mắt lúc đầu nửa nhắm nửa mở bỗng mở trừng ra, cười nói: - Hoan nghênh quý khách, xin hỏi quý ngài tiểu thư là tầng trên hay tầng dưới ạ?

Hiển nhiên, mấy ngày này Hoa Nhã Ca, nha đầu tặng tiền này trở thành một miếng mỡ trong mắt người ta.

Hoa Nhã Ca theo bản năng nhìn về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc tà tà cười nói: - Khu hội viên kim cương!

- Thưa quý ngài, mời ngài đưa ra thẻ hội viên kim cương ạ! Thần sắc người phụ nữ trung niên hơi đổi, tiếng hơi khác thường nói.

Thực chất, người có thể chơi ở khu hội viên kim cương đều phải là kẻ tay anh chị không giàu thì cũng làm quan. Còn trước mắt là Thường Nhạc thực sự trẻ quá, mà còn rất lạ mặt.

- Tôi chính là thẻ hội viên kim cương.

Thường Nhạc chỉ vào mặt mình, thần sắc tự nhiên nói.

Người phụ nữ trung niên kia cũng thông minh. Cô ta cười nói: - Thưa ngài, xin ngài đợi một lúc. Tôi giúp ngài hỏi giám đốc một lúc.

Nói xong, hướng ánh mắt về phía một nhân viên phục vụ bên cạnh.

Nhân viên phục vụ kia nhanh chóng chạy lên tầng trên.

https://thuviensach.vn

Gần khoảng nửa phút, nhân viên phục vụ kia liền chạy lại, nói: - Ông chủ nói hoan nghênh, ngài đến đây là giữ thể diện cho chúng tôi, mời ngài lên trên!

Mắt Thường Nhạc lơ đãng quét qua chỗ góc cụt bên cạnh, ở đó có lẽ lắp một cái tivi. Đương nhiên, làm cái nghề này, nếu đến ngay cả thủ lĩnh của Điểm G mà cũng không quen thì rõ ràng là muốn chết.

Cửa phía trên tự động mở, mấy người thanh niên nam nữ phân ra đứng trái phải nghênh đón Thường Nhạc. Đây là phương thức nghênh đón tôn trọng thủ lĩnh của một vài bang phái.

Hiển nhiên, ở trên mặt hình thức long trọng rất nhiều.

Hoa Nhã Ca kéo tay Thường Nhạc, nói nhỏ: - Anh Nhạc, anh thật là cừ!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 228: Sớm Biết Như Này. Lúc Đầu Hà Tất Phải Làm Thế!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Đó là tự nhiên!

Thường Nhạc tà tà cười, hôn một cái lên trán Hoa Nhã Ca.

Tầng hai tổng cộng có ba gian phòng. Trong đó phân rõ thành phòng bạc, vàng và kim cương.

Lúc đẩy cửa phòng kim cương ra, Thường Nhạc kinh ngạc, lập tức cười lên: - Ở đây thành náo nhiệt rồi nhỉ!

Một cái bàn có thể chứa hơn hai mươi người, tổng cộng có sáu người. Trong đó đối diện chính giữa là một tên da đen, sau lưng tên da đen có bốn người vệ sĩ đứng.

Thường Nhạc nhìn thoáng qua, liền phán đoán ra bốn tên cao thủ kia chắc là hơi kém hơn Thần. Nhưng hợp lực lại thì e rằng Thần muốn thắng bọn họ cũng không dễ dàng.

Vị thứ hai là một thiếu phụ trẻ tuổi, đứng bên cạnh người thiếu phụ là một người trung niên. Thực lực đối phương chắc cũng ngang tầm Huyết Hổ, cũng coi như không nhiều cao thủ.

Vị thứ ba là một người Nhật Bản rất trẻ, vì khuôn mặt trắng nhợt cho nên khiến cho con người ta có một cảm giác lỗ mãng. Đứng sau tên Nhật Bản là hai lão già.

Hai lão già kia coi như là Ninja thượng nhẫn, thậm chí cao hơn.

https://thuviensach.vn

Tên thứ tư là một tên người Pháp, chỉ riêng mùi nước hoa nồng nặc từ toàn thân hắn đã đủ khiến cho kẻ lười chui ra. Còn sau lưng hắn có bốn cô gái Pháp xinh đẹp.

Thường Nhạc đối với tên người Pháp thứ tư lại thấy thuận mắt, bởi vì lúc hắn nhìn thấy đối phương thì đối phương cũng hướng về phía hắn lộ ra một nụ cười tự nhiên.

Có ý nghĩa!

Vị thứ năm là một người trung niên. Khi Thường Nhạc tiếp xúc với vẻ mặt bình tĩnh của đối phương thì cả người chấn động. Dựa vào một thứ trực giác, đối phương có lẽ là một cao thủ thân tàng bất lộ.

Vị thứ sáu là bạn cũ của Thường Nhạc, đồng chí Koinu.

Koinu hướng về Thường Nhạc cười nhàn nhạt.

Thật không ngờ, một cái sòng bạc có thể tập trung nhiều cao thủ như vậy, điều này khiến cho Thường Nhạc kinh ngạc vô cùng.

Hắn không nhanh không chậm ngồi xuống, trên mặt nổi lên nụ cười điềm đạm: - Xin lỗi, tôi chỉ muốn thắng một ít tiền tiêu vặt, mọi người không ngại chứ!

Sáu người đều không nói gì, Thường Nhạc cười hì hì nói: - Chia bài đi!

Vòng thứ nhất, Thường Nhạc căn bản không nhìn bài đã trực tiếp đẩy bài rồi.

Vòng thứ hai, Thường Nhạc vẫn không nhìn bài.

Vòng thứ ba, vòng thứ tư…

Mãi cho đến vòng thứ tám.

https://thuviensach.vn

Cái miệng nhỏ của tiểu thư Hoa Nhã Ca chúng ta hoàn toàn vểnh lên. Mỗi lần Thường Nhạc ít nhiều đơn thuần thì cũng là mười triệu đô la Mỹ. Còn nói thắng cho mình tiền tiêu vặt, bây giờ e rằng hết hi vọng rồi.

Cứ như vậy, thì e rằng đến cả mình cũng đều phải thua liên tục liên tục.

Trên mặt Thường Nhạc vẫn cứ hiện lên nụ cười nhạt.

Hắn chẳng thèm nhìn, đã hoàn toàn đẩy tiếp đồng chíp một trăm triệu đô la Mỹ trước mặt.

Mắt người da đen lóe lên, cũng vậy đẩy lên một trăm triệu đô la Mỹ.

Người thiếu phụ kia nhìn bài một lúc rồi bỏ qua.

Tiếp theo vài vị cũng bỏ qua.

Mãi đến tên người Pháp kia, anh ta phóng khoáng cười, rồi đẩy toàn bộ đồng chíp vào. Tên Nhật Bản trẻ tuổi kia căn bản không do dự trực tiếp đẩy toàn bộ lợi thế vào.

Koinu bài cũng chưa xem, trực tiếp đẩy bài vào.

Bài tiếp tục được chia.

Lúc này, trước mặt Thường Nhạc là 10, L, Q, K cơ. Còn trước mặt tên người Pháp kia là đôi A, đôi K, một con L đen. Trước mặt tên người Nhật Bản là đôi 33, đôi 10, một con 9 đỏ.

Trước mặt tên da đen là đôi 4, đôi 5, một con A.

Bài của tên người Pháp là lớn nhất. Gã mở miệng thản nhiên nói: - Tôi thêm một trăm triệu đô la Mỹ.

- Tôi theo!

https://thuviensach.vn

- Tôi theo. Hơn nữa tôi còn phải thêm một tỷ Euro. Thường Nhạc không nhanh không chậm nói.

Người Pháp lãng mạn, cười cười, sau khi nhìn xuống quân bài bên dưới liền nói: - Anh bạn, cơ hội anh sờ đến con át là rất nhỏ, hay là bỏ qua nhỉ?

- Yên tâm, vận may của tôi vẫn luôn rất tốt. Huống chi lại là kiếm ít tiền tiêu vặt cho bảo bối của tôi. Thường Nhạc điềm đạm nói. Còn khuôn mặt nhỏ của Hoa Nhã Ca bất giác đỏ lên.

Tiền tiêu vặt?

Ánh mắt thiếu nữ kia hơi hơi động. Tiền tiêu vặt mà có con số khổng lồ như vậy, cái này có phần kinh khủng quá nhỉ!

- Tôi theo!

Tên nhóc da đen kia không nghĩ ngợi gì trực tiếp nói.

- Tôi cũng theo!

Người Nhật Bản kia cũng gật gật đầu.

Tên người Pháp gườm gườm nhìn Thường Nhạc một cái. Sau đó lật một góc bài lên nhìn một lúc, nói: - Tôi bỏ qua!

- Bày tiền lên trên mặt bàn trước. Không thì nhỡ đâu thua rồi lại ăn quỵt, vậy chỉ sợ mọi người rất không vui. Trong chớp mắt tên người Pháp nhìn bài thì con ngươi tên Nhật Bản kia thu lại, nhìn chằm chằm Thường Nhạc nói.

Tên da đen hơi cau mày, vẫy vẫy tay về phía sau. Sau đó mở một tờ chi phiếu, nói: - Đây là phiếu của ngân hàng Thụy Sĩ. Tên gia tộc Mander tôi, tin rằng không phải kiểm chứng.

https://thuviensach.vn

- Tôi tên là Thường Nhạc, tên gọi của tôi có giá trị nhiều tiền vậy sao?

Thường Nhạc cười hì hì nói.

- Mày chính là Thường Nhạc.

Thần sắc người Nhật Bản hơi đổi.

Koinu bên cạnh còn cười nói: - Đồng chíp của Thường Nhạc-kun, tôi nguyện đảm đương.

- Thường Nhạc, gần đây đứng đầu Điểm G rất hung dữ quậy phá thành phố Khải Đinh? Tên da đen suy tư nhìn Thường Nhạc.

Tên trung niên ban đầu luôn bình tĩnh kia, nghe thấy cái tên Thường Nhạc thì ánh mắt hơi hơi động, lập tức lại trầm xuống. Dường như không liên quan đến bất cứ chuyện gì của mình.

- Tôi muốn thêm đồng chíp.

Chính trong lúc tay Thường Nhạc vừa chạm vào quân bài, tên Nhật Bản kia bỗng nhiên tà tà mỉm cười.

- Hầu tiếp!

Bạn tốt Thường Nhạc cười cười.

- Tao muốn thêm vào hai tỉ đô la Mỹ, mua mạng của mày!

Ánh mắt tên Nhật Bản kia gườm gườm nhìn mặt Thường Nhạc, từng câu từng chữ nói.

Thường Nhạc chỉ chỉ vào mũi mình nói: - Mày chắc chứ?

- Chắc!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lắc lắc đầu tiếc nuối, cười tà ác nói: - Mày chắc chắn là thằng con trai vô dụng nhất của chó già Yamamoto. Đáng tiếc… Yamamôt phải người tóc bạc tiễn kẻ tóc xanh rồi.

Lời vừa dứt, Koinu ở bên cạnh mỉm cười.

Hễ là chuyện làm phiền tổ Sơn Khẩu thì gã đều thấy vui. Huống chi lại là con trai của lão tặc Yamamôt.

- Muốn lấy mạng của tao. Mày vẫn chưa đủ tư cách! Tên người Nhật Bản lạnh lùng cười.

- So cái mẹ mày, người Nhật Bản đều là kẻ điên!

Tên da đen kia thôi không thêm nữa, trực tiếp đặt bài vào trong.

Ánh mắt Thường Nhạc hướng về những người khác nhìn, cười hì hì nói: - Mọi người cho rằng tôi đáng giá hai tỷ đô la Mỹ sao?

- Đáng!

Người thiếu phụ kia không nghĩ ngợi gì trực tiếp thốt ra.

Hoa Nhã Ca len lén véo Thường Nhạc một cái.

- Chắc là không dừng ở hai tỷ đô la Mỹ!

Tên người Pháp kia mang nụ cười thản nhiên nói.

Những người khác đều tỏ vẻ trầm lắng.

Thường Nhạc sờ sờ mũi, nhìn tên Nhật Bản nói: - Thế này nhé. Tao cũng thêm một chút, trực tiếp mua thằng cu nhỏ của mày, tính một tỷ Yên Nhật, thế nào?

- Được!

https://thuviensach.vn

Tên Nhật Bản kia sợ Thường Nhạc đổi ý, liền nhanh chóng đồng ý.

Thấy tên Nhật Bản đồng ý nhanh như vậy. Tim Hoa Nhã Ca như sắp nhảy ra ngoài. Còn Koinu cũng một phen kinh hãi. Trừ khi Thường Nhạc có thể sờ được con A cơ hoặc là con 9 cơ.

Mà bây giờ con 9 cơ đã được sờ rồi. Nếu A cơ ở trong tay Yamamoto Surota thì Thường Nhạc căn bản sẽ không có cơ hội xoay người rồi.

Trên mặt Yamamoto Surota tràn đầy nụ cười tự tin. Trên mặt Thường Nhạc lại vẫn luôn là bộ dạng uể oải, căn bản nhìn không ra chỗ dị thường nào.

- Lật bài đi!

Thường Nhạc cười hì hì nhìn Yamamoto Surota.

Yamamoto Surota tự tin mở bài ra. Đó là một con bẩy đen.

Những người khác nhìn về phía Thường Nhạc.

- A cơ, không thể nào!

Trong lúc Thường Nhạc không nhanh không chậm mở bài ra, Yamamoto Surota đứng phắt dậy, mặt đầy kinh ngạc nói.

- Sao, chẳng lẽ tôi không thể có At cơ sao?

Trên mặt Thường Nhạc vẫn nụ cười thản nhiên đó.

Ánh mắt Yamamoto Surota nhìn về phía tên người Pháp, mặt phẫn nộ nói: - Rõ ràng tao nhìn thấy A cơ trên tay gã, không thể nào…

Nói xong, gã liền lật mạnh bài của tên người Pháp, là quân 4cơ.

Thường Nhạc vẫn nở nụ cười thản nhiên, nhìn Yamamoto Surota như nhìn một con mồi, nghiêm túc nói: - Chơi xấu, ai không biết chứ!

https://thuviensach.vn

- Hai người các ngươi lừa đảo!

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Yamamoto Surota lóe lên. Chỉ vào Thường Nhạc và tên người Pháp, phẫn nộ gào lên.

Sắc mặt Thường Nhạc đã đổi, đổi rất khó coi. Hắn gườm gườm nhìn Yamamoto Surota, chầm chậm nói: - Mày muốn mạng của ta. Ta sẽ không tức giận với mày, dù sao đây cũng là đánh bạc, ai cũng đều có quyền lựa chọn. Mày muốn cược gì, tao đều theo.

Thoáng dừng lại một lúc, rồi nói tiếp: - Nhưng mày chơi xấu. Vậy thì đó là vấn đề nhân phẩm con người. Ở đây là thành phố Khải Đinh, không phải Nhật Bản. Tao là Thường Nhạc, không phải nhà từ thiện. Nếu mày lộng hành ở đây…

Yamamoto Surota hung tợn rút dao ra, hai tên Nhật sau lưng gã cùng lúc bảo vệ bên cạnh.

- Tao là nhị công tử của tổ Sơn Khẩu. Mày dám động đến ta thì chính là trở thành kẻ thù của tổ Sơn Khẩu.

Mấy người bên cạnh đều tản ra, dường như đây là chuyện giữa Thường Nhạc và Yamamoto Surota, không có liên quan gì đến bọn họ.

- Ài, tao là người có văn hóa, mày hà tất phải động tay với tao chứ! Thường Nhạc phủi phủi tay.

Bịch!

Cửa đã bị phá thủng thô bạo. Chỉ thấy Thần và Quang Minh dẫn theo một đoàn tinh anh của Điểm G, tính ra mười người xông vào. Quang Minh hưng phấn nói: - Lão đại, có phải lại có thịt ăn phải không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà tà nhìn phía dưới Yamamoto Surota nói: - Hôm nay ăn con chim nhỏ!

- Chúng mày dám…

Còn chưa nói hết, Quang Minh đã xông vào. Cánh tay sắc bén kia như bóng quỷ tiếp xúc đến bóng người này. Sắc mặt người trung niên bình tĩnh kia lại lần nữa biến đổi.

Thần căn bản không khách khí, trực tiếp đánh úp từ phía sau. Còn về hai tên Nhật Bản kia đã sớm bị thành viên Điểm G bao vây lại, tiến hành quần đấu mãnh liệt.

Thân thủ của Thần và Quang Minh vốn coi như là người xuất sắc trong số người trẻ tuổi, lại thêm Thường Nhạc bên cạnh làm áp lực tinh thần. Gần hai hiệp, Yamamoto Surota liền bị bọn họ đánh ngã lộn xuống mặt đất. Vừa ngã xuống, tay Thường Nhạc khẽ vung. Con dao sáng loáng kia đã xuất hiện dưới mặt Yamamoto Surota.

- A!

Một hồi tiếng kêu thê thảm vang lên.

Thường Nhạc thản nhiên cười. - Sớm biết như này, lúc đầu hà tất phải làm thế!

Tâm Yamamoto Surota tiêu tan thành mây khói. Gã vốn dĩ chính là một người rất háo sắc, cắt thẳng cu nhỏ rõ ràng khiến gã còn đau khổ hơn là giết hắn. Gã oán hận nhìn Thường Nhạc nói: - Tao không thể tha cho mày. Tao nhất định phải trả lại mày gấp mười lần.

- Ài, tao rất cô đơn, hy vọng mày có thể mang lại cho tao trò chơi đặc sắc. Đúng rồi, thân thủ ngươi thực sự yếu quá rồi, hy vọng sau khi về thì tu luyện Quỳ Hoa Bảo Điển đi. Như vậy mới có thể chịu đựng lâu một chút.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đối với những kiểu đe dọa này đã sớm thành thói quen rồi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 229: Đồ Vật Là Chết, Người Là Sống

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn đồng chíp trên bàn, trong con mắt xinh đẹp của Hoa Nhã Ca ánh vàng lóe sáng nói: - Tiền tiêu vặt đây sao?

- Đương nhiên!

Thường Nhạc cười hì hì gật gật đầu, lập tức nghiêm túc nói: - Nhưng con chim nhỏ thắng được kia hay là tặng cho ông em Yamamoto nhỉ. Vừa rồi anh xuống tay hơi nặng, bồi bổ cho cơ thể gã. Như vậy sự áy náy trong lòng anh có thể nhẹ đi một chút.

Yamamoto Surota khó khăn bước đi ra ngoài. Còn hai tên Ninja lúc đầu gã mang đến đã sớm bị nhóm đàn em Điểm G đánh thành thịt nát rồi.

- Lão đại, lại thả gã đi như thế, có hơi lợi cho gã quá không!

Quang Minh có chút ức chế nói.

Mình vội đến, ban đầu còn muốn phát huy một lúc, trông thì ngon mà không dùng được nhỉ!

- Làm người phải kiềm chế. Mặc dù Yamamoto Surota là kẻ thù của chúng ta. Nhưng phải khoan dung độ lượng. Thường Nhạc hung tợn dạy dỗ Quang Minh một trận.

Vừa dứt lời, sắc mặt hơi hơi biến: - Không được, phi đao ở phía dưới Yamamoto Surota tôi vẫn chưa rút ra.

Koinu ở bên cạnh tươi cười nói: - Thường Nhạc-kun, một con dao có đáng gì. Anh muốn bao nhiêu, tôi tặng anh bấy nhiêu.

https://thuviensach.vn

- Hàng cao cấp trên mặt dao “Tiểu dâm phụ”, xuân dược. Cậu có không? Thường Nhạc bỗng mọc ra một câu.

Tất cả người trong sòng bạc đều choáng váng.

Cắt cái gậy sinh mạng của người ta, còn tặng xuân dược. Cái loại chuyện vinh quang và vĩ đại này, trừ Thường đại thiếu gia vị quân tử này ra, e rằng người khác thật sự không làm nổi.

Mồ hôi trên đầu Koinu tuôn ra. Tronglòng đang không ngừng nhắc nhở bản thân. Bất luận điều gì cũng không được gây thù với Thường Nhạc.

- Đến… đến đây, chúng ta tiếp tục giải trí!

Thường Nhạc ngồi lên ghế, nhiệt tình hô lên.

- Xin lỗi, bụng tôi hơi đau, xin phép ra ngoài một lúc.

- Tôi đau đầu.

- Tôi còn có việc.

- …

Trong nháy mắt, người trước mặt đều chạy đi hết. Còn duy nhất tên Người Pháp ở lại.

- Lãng Mạn tham kiến thiếu gia. Chúc thiếu gia ngày càng trẻ ra, thu thập mỹ nữ thiên hạ.

Nụ cười trên mặt tên người Pháp biến mất, thay thế vào là một vẻ mặt tôn kính vô cùng.

- Đừng tưởng rằng nịnh bợ hai câu là có thể cho qua nhé. Thường Nhạc cười hì hì vỗ vỗ vào vai Lãng Mạn, nghiêm túc nói: - Đám nhóc kia vẫn ổn

https://thuviensach.vn

chứ!

- Không có sự nuôi dưỡng của thiếu gia cũng không có bọn họ ngày hôm nay. Bây giờ sáu mươi phần trăm tổ chức Lãng Mạn nước Pháp là người của chúng ta. Tám mươi phần trăm mafia Pháp bị Điểm G thao túng. Trên mặt Lãng Mạn lộ ra vẻ ngạo nhiên.

Từ mười năm về trước, Thường Nhạc đã lập kế hoạch thao túng đổ bộ lên đất Pháp. Một mặt, Pháp là quốc gia có mafia mềm yếu nhất, dễ dàng thâm nhập. Mặt khác, cũng là khả năng quản lý tổ Lãng Mạn Pháp khá lỏng lẻo. Chỉ cần có năng lực thì rất dễ dàng thâm nhập.

Nhằm vào hai điểm này, những trẻ mồ côi lưu lạc nước Pháp này, sau khi trải qua sự cải tạo tận tâm của Thường Nhạc, đã thâm nhập vào tổ chức Lãng Mạn. Còn lão đại thần bí của tổ Lãng Mạn chính là thủ hạ trung thành nhất của Thường Nhạc- Mike. Lãng Mạn!

Thường Nhạc thản nhiên cười nói: - Lãng Mạn, đến tìm thiếu gia, e rằng không phải là báo cáo đơn giản như vậy chứ!

- Thiếu gia, ngài nghe nói về chuyện có liên quan đến bộ đồ hắc ám không? Lãng Mạn nghiêm sắc mặt, nghiêm túc nói.

Ánh mắt Thường Nhạc hơi động. Không ngờ rằng chuyện bộ đồ hắc ám, bên Pháp cũng có thông tin. Trong lòng hắn mơ hồ cảm thấy bên trong có sự kỳ quái.

- Ừ, biết!

Thường Nhạc khẽ gật gà gật gù.

Thần sắc Lãng Mạn nghiêm túc nói: - Nghe nói, người có được bộ đồ hắc ám sẽ có được thiên hạ, bộ đồ hắc ám có thể làm cho năng lượng con người được nâng cao không hạn chế. Mà trong bộ đồ hắc ám, áo choàng hắc ám

https://thuviensach.vn

trong đó đã bị Thái Tử đảng xã hội đen nước Đức - Hắc Kim chiếm được. Cho nên Lãng Mạn hy vọng thiếu gia có thể cho mượn ít binh đao để thủ hạ tận tay đem áo choàng hắc ám đưa đến tay thiếu gia.

- Áo choàng hắc ám!

Mắt Thường Nhạc híp lại nửa, găng tay hắc ám vừa xuất hiện ở Khải Đinh, áo choàng hắc ám kia lại xuất hiện trong tay Thái Tử xã hội đen. Với kỳ tài ngút trời của mình thì thứ đó nhất định phải về mình.

- Mượn binh không là vấn đề.

Thường Nhạc trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, một tầng thứ thượng. Nhưng thằng gọi là Hắc Kim Thái Tử đó thực lực rốt cuộc như thế nào?

Lãng Mạn hơi suy tư một lúc, nói: - Hắc Kim trước lúc có được áo choàng hắc ám, nhiều nhất thì bằng với tôi. Sau khi có được áo choàng hắc ám thì thực lực nâng cao tạm thời vẫn chưa thể xác nhận được.

Hơi dừng lại một lúc, Lãng Mạn tiếp tục nói: - Nghe nói áo choàng hắc ám bị Phong là lão đại đảng Hắc Thủ tự tay đoạt lại, sau đó đưa cho Hắc Kim. Trong quá trình này, nghe nói đã tranh giành nhau với một cao thủ phương Đông. Cuối cùng cao thủ trẻ tuổi phương Đông kia bại trận rút lui.

- Là kẻ đó!

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng rồi lập tức tỉnh ngộ lại. Thảo nào ở Khải Đinh không tìm thấy bóng dáng, hóa ra là đã đến nước Đức rồi.

Đường đường là đồ đệ của Phong Thần đều bị găng tay đen đánh bại. Như vậy thực lực của giáo phụ của đảng Hắc Thủ rốt cục kinh khủng đến mức nào?

https://thuviensach.vn

Có thể cùng với chủ truyền giáo sỹ Anh quốc, thống lĩnh Kỵ sĩ thần thánh và nhiều cao thủ chống lại kẻ cầm đầu đảng Hắc Thủ nước Đức. Thực lực thực sự e rằng còn vượt xa không đơn giản như trong tưởng tượng.

Hoa Nhã Ca bên cạnh nghe mơ hồ không nổi. Cô ấy từ trước chưa thấy thần sắc Thường Nhạc lại thâm trầm như vậy, không nhịn được dùng bàn tay nhỏ gõ vào đầu Thường Nhạc, cười hì hì nói: - Quản gì mà đảng Hắc Thủ hay Bạch Thủ chứ, thứ kia mà là bảo bối, như vậy người tranh nhau chắc chắn sẽ rất nhiều. Để bọn họ tranh nhau đi, đợi họ mệt rồi, chúng ta là ngư ông đắc lợi. Như vậy có phải là tốt hơn không?

Thường Nhạc và Lãng Mạn nhìn nhau, đồng thời cười phá lên.

Quả thực, hình thức giải quyết rất đơn giản. Nhưng bọn họ thực sự thông mình quá rồi. Cho nên vấn đề đơn giản cũng bị hai tên này làm phức tạp hóa lên.

Đương nhiên, cứ coi là làm một phú ông. Vậy cũng cần phải là một phú ông thông minh. Nếu không đến phút cuối lợi không được, ngược lại lại bị thương đầy mình.

- Đem chuyện bộ đồ hắc ám tuyên truyền mạnh mẽ. Chuyện áo choàng hắc ám đã rơi vào tay giáo phụ đảng Hắc Thủ cũng cần phải tuyên truyền tốt. Tôi rất muốn xem xem, những con người kia sẽ có phản ứng gì. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

Lãng Mạn chần chừ nói: - Thiếu gia, làm như vậy kết quả có thể là cả hai bên đều bị thương. Đến lúc đó áo choàng hắc ám e rằng rất khó vào tay chúng ta.

- Ai nói tôi muốn chiếm áo choàng hắc ám!

Thường Nhạc mỉm cười, nụ cười đó rất là kỳ dị.

https://thuviensach.vn

Lãng Mạn nghi hoặc nhìn Thường Nhạc nói: - Vậy ý thiếu gia là?

- Trên đời này, đồ vật là chết, người là sống. Bản thiếu gia cần là nhân tài, kẻ hủy diệt cũng là nhân tài. Nếu đem bộ đồ hắc ám mặc lên những người không tài năng, căn bản không có chút công dụng nào. Lãng Mạn, anh hiểu ý của tôi không?

Thường Nhạc rất mong đợi sự tiến triển của trò chơi.

Sự xuất hiện của bộ đồ hắc ám khiến cho quỹ tích phát triển của trò chơi trở nên phong phú hấp dẫn hơn.

Lãng Mạn không phải là người ngu xuẩn, trong nháy mắt anh ta đã hiểu ý trong lời Thường Nhạc.

- Nhớ kỹ một điểm, hễ là người đoạt áo khoáng hắc ám thì đều là cao thủ kiệt xuất. Đợi đến lúc bọn chúng lạc đàn, bị thương, có thể thu phục thì thu phục lại, không thể thu phục được thì đều cho chúng đi gặp Diêm Vương.

Thường Nhạc bỗng nhiên cảm thấy có chút tiếc nuối, nếu sớm vạch ra kế hoạch này. Vậy thì đồ đệ bảo bối của Phong Thần không chừng đã biến thành một tay lợi hại của mình.

Hoa Nhã Ca đối với chuyện này chẳng có hứng thú. Cho nên đợi Thường Nhạc nói xong. Lãng Mạn sau khi vừa rời đi, cô ấy lập tức nói: - Anh Nhạc, em muốn về. Anh phải kiếm một khoản tiền lớn lớn để lấy em về đấy!

- Về nhanh thế? Chẳng lẽ không muốn giao lưu cùng anh Nhạc một lúc sao? Thường Nhạc cười nhìn Hoa Nhã Ca nghiêm túc nói.

- Người ta còn có rất nhiều việc phải làm chứ! Mặt Hoa Nhã Ca đỏ lên, tự nhiên hiểu ý trong lời Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Vậy được rồi, qua mấy ngày, anh lại phải về nước một chuyến. Đến lúc đó nhân tiện đem theo chị gái em, ha ha. Đến lúc đó lại đi gặp cha mẹ em, để họ hạch toán, tiền?

Thường Nhạc cười tà tà.

- Vậy bước chân anh phải tăng tốc lên nhé. Nếu không chị gái em gả đi rồi, một cơ hội cho anh cũng không còn đâu. Hoa Nhã Ca rõ ràng trở thành điển hình của chân ngoài dài hơn chân trong.

Giả dụ Hoa Nhã Thi nghe được lời nói này, có khi phải liều mạng với cô nhóc đầu này cũng nên.

Tiễn bước Lãng Mạn hạ thủ trung thành của mình, lại tiễn Hoa Nhã Ca người con gái thương yêu trong lòng. Thường Nhạc cảm thấy trong lòng bỗng trở nên buồn sầu.

Đương nhiên, nguyên nhân mấu chốt nhất trong đó là Hoa Nhã Ca không cùng mình tiến hành giao lưu đến tầng lớp sâu hơn, chưa thỏa mãn dục vọng.

Thường Nhạc lại nghĩ đến Noriko.

- Koinu chết tiệt!

Thường Nhạc nghĩ đến mấu chốt của vấn đề. Koinu tự mồm đồng ý tặng Noriko cho mình sướng. Bây giờ Noriko không thấy đâu, mình không tìm gã thì tìm ai?

Vừa rồi nếu Hoa Nhã Ca không ở bên cạnh, thì mình tuyệt đối phải giữ Koinu ở lại, để bàn về vấn đề liên quan đến quyền sử dụng phụ nữ Nhật Bản.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ cũng chưa muộn. Tin rằng Koinu vẫn chưa có gan đem người con gái mình nhắm đến dễ dàng tặng người khác. Nếu không mình sẽ quyết lột mặt chó kia của Koinu.

Thường Nhạc ngẫm nghĩ rồi trực tiếp đi về chỗ Koinu thích nhất.

Trên đường, nhìn thấy trong bọn sinh viên của học viện Weisi, gần như có tám mươi phần trăm đều là thành viên Điểm G. Điều này khiến Thường Nhạc rất có cảm giác thành tựu.

Đi đến cửa phòng hội nghị.

Thì nghe thấy tiếng xé quần áo bên trong.

- Con chó Koinu này, không thể trùng hợp thế chứ?

Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười tà ác, không nghĩ ngợi gì, hưng phấn đạp một cái cửa mở.

- Móa.

Sắc mặt Thường Nhạc hoàn toàn biến đổi.

Hắn không ngờ rằng, cuối cùng có người có gan động vào người phụ nữ của mình. Vậy rõ ràng là tự tìm đến chỗ chết, chán sống rồi.

Sakata cũng không ngờ Thường Nhạc sẽ xuất hiện. Hắn vừa xé áo em gái Noriko ra, vẫn chưa chính thức tiến hành giao lưu, động tác liền hoàn toàn đông cứng lại ở đó.

Thừa lúc Sakata kinh ngạc, Noriko hết sức sợ hãi chạy lại, nấp sau lưng Thường Nhạc, sợ hãi nói: - Cứu cứu!

- Đồ cầm thú, đồ cầm thú!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vỗ vỗ vào vai Noriko. Sau đó nhìn về phía Sakata, nghiền ngẫm nói.

Trên mặt Sakata lộ ra vẻ hung ác, nói: - Ở đại đế quốc Nhật Bản chúng tôi, cha và con gái, con trai và cha, giữa chị em với nhau, đó là chuyện bình thường. Thưa Thường Nhạc-kun, mặc dù em gái tôi đã được tặng cho ngài rồi nhưng làm một anh trai, tôi có quyền sử dụng này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 230: Đồng Ý Hai Tay!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc tà tà cười, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Sakata nói: - Nói rất có lý. Ở Nhật Bản rất lưu hành chuyện này. Nhưng mày dám động vào người tao đã động qua…

Người Sakata run lên, lập tức nói: - Thường Nhạc, đem Noriko tặng mày là Koinu đồng ý chứ tao không đồng ý.

- Ớ, thế á?

Thường Nhạc lộ vẻ kinh ngạc. Lời nói bỗng chuyển: - Vậy để tao hỏi lại Koinu. Chẳng lẽ lời Koinu nói chỉ như cái rắm, một tý tác dụng cũng không có. Nếu thật là như vậy, vậy thì liên minh giữa tao và gã e rằng thực sự đáng hoài nghi.

Vừa dứt lời, thân hình gầy yếu của Sakata run mạnh lên một lúc. Trong con ngươi lộ ra vẻ kinh hãi. - Koinu… kun… Koinu kun, tôi…

Lúc này, Koinu đang đứng trước cửa phòng hội nghị.

Thực ra, chuyện Sakata chuẩn bị cưỡng bức Noriko vừa nãy, Koinu tự nhiên cũng hiểu rõ. Nhưng gã cho rằng anh trai với em gái, đây là chuyện rất bình thường.

Càng huống hồ Sakata còn là tâm phúc của mình. Sakata có thể giúp mình kiếm khoản tiền lớn, nếu không dựa theo tính mình thì đã sớm đạp tên cho này ra rồi.

Nhưng hiện tại tình thế lại không đúng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đến, khiến cho mọi kịch tính phát sinh thay đổi. Koinu là người thông minh, sẽ khắc tự hiểu làm thế nào mới có thể khiến Thường Nhạc vừa ý.

Koinu đi đến trước mặt Sakata. - Páp! Một tiếng, tát mạnh Sakata một cái bạt tai. - Móa, Thường Nhạc-kun là bạn tốt nhất của đại đế quốc Nhật Bản chúng ta. Chơi em gái mày thì tính gì, kể cả đem mẹ ngươi ra dâng hiến chúng ta đều phải tán đồng hai tay.

Sakata cúi đầu, trên mặt lộ vẻ hèn mọn. - Vâng, vâng!

Thường Nhạc mỉm cười, đi đến trước mặt Sakata, vỗ vỗ vai anh ta, cười hì hì nói: - Không cần phải thế, Sakata. Còn nhớ trò chơi giữa chúng ta không?

Sakata ngạc nhiên ngẩng đầu lên, hoang mang nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc có lòng tốt nhắc nhở nói: - Trận đấu giữa tao và mày đấy. Lúc ta mới đến trường Weisi. Sakata liền ra khiêu chiến. Ài, dạo này thực sự bận quá nên vẫn chưa ứng chiến.

Sakata cuối cùng cũng nghĩ ra, mới đầu gã cũng chưa quen biết Thường Nhạc. Thế nên sau khi bị làm nhục, gã liền ra khiêu chiến. Nhưng bây giờ Thường Nhạc đã như Thần tồn tại.

Đừng nói là một Sakata nhỏ bé, mà ngay cả Koinu, thực sự muốn khiêu chiến quyền uy với Thường Nhạc còn đều phải suy nghĩ thận trọng.

Ánh mắt Sakata nhìn về phía Koinu.

- Koinu-kun, đây là chuyện giữa tôi và Sakata, hy vọng cậu đừng nhúng tay vào. Thường Nhạc cười cười nhìn Koinu.

https://thuviensach.vn

Koinu thầm nghĩ không tốt, mình vừa bắt đầu bạt tai Sakata một cái. Trên thực thế là muốn bảo vệ tâm phúc của mình nhưng xem tình hình, Thường Nhạc dường như đã hạ quyết tâm.

Sakata hít một hơi sâu, Koinu hiển nhiên bỏ qua sự tính toán của mình. Trong ánh mắt lóe lên hung ác, nói: - Được, tôi và anh Thường Nhạc chơi một ván cổ phiếu. Chỉ cần tôi thắng, Noriko sẽ về tôi, thua thì tôi sẽ đồng ý mổ bụng tạ ơn Thiên hoàng bệ hạ.

Thường Nhạc kinh ngạc nói: - Sakata hà tất phải thế? Chúng ta là bạn tốt Trung Nhật. Mày làm như vậy chẳng phải hủy hoại mối quan hệ giữa hai đất nước chúng ta sao?

Cũng không đợi Sakata phản ứng lại. Thường Nhạc thở dài nói: - Bỏ qua đi, người Nhật Bản rất coi trọng tình thần võ sĩ đạo. Nếu tao chấp nhận khiêu chiến. Đó là sự sỉ nhục đối với Sakata. Tao sẽ thành toàn cho mày.

- Được, một lời đã định. Chúng ta bây giờ bắt đầu! Trên mặt Sakata lộ ra vẻ ngạo nhiên. Thao túng cổ phiếu, vốn chính là điểm mạnh của gã. Thường Nhạc mặc dù là một nhân vật cấp Thần, nhưng không có nghĩa là mặt nào cũng đều là mạnh nhất.

Thường Nhạc nhìn về phía Koinu, cười thản nhiên nói: - Chi bằng để Koinu chọn hai tấm cổ phiếu. Chúng ta dùng tiền giống nhau để thao tác. Cuối cùng dựa vào số tiền cổ phiếu ít nhiều để luận thắng bại.

- Được!

Ánh mắt Sakata nhìn về phía Koinu.

Tinh thần Koinu hơi dao động nói: - Gần đây có 1354 cổ phiếu phượng hoàng và 1355 cổ phiếu cao su. Vị trí giá trị của hai cổ phiếu này là như nhau, mà còn đều ở giai đoạn đi xuống. Bây giờ Thường Nhạc-kun và

https://thuviensach.vn

Sakata mỗi người dùng hai trăm triệu tiền vốn, ngày mai chúng ta xem hiệu quả.

- Tôi lựa chọn cổ phiếu 1354.

Sakata không nghĩ ngợi gì liền thốt ra.

Thường Nhạc thản nhiên nói:

- Vậy tôi sẽ chọn cổ phiếu 1355.

Nói xong, liền ôm lấy Noriko rời khỏi phòng hội nghị. Cổ phiếu 1355 thuộc về cổ phiếu cao su, trong đó chủ yếu là do công ty Thượng Phong lên sàn. Do công ty kinh doanh không tốt, cổ phiếu liên tục rớt giá. Mà cùng lúc Thường Nhạc cầm được phần tài liệu.

Hắn đại khái xem nội dung một lúc, hơi cau mày nói: - Cổ phiếu 1355, chí ít có chín trăm triệu thiếu hụt. Hiện tại dân chứng khoán phần lớn căn bản không tin cổ phiếu 1355. Công ty Thượng Phong hoàn toàn ở giai đoạn bất ổn. Rót vào hai trăm triệu tiền vốn, căn bản không thể lên đến hiệu quả nào đó.

Noriko đứng bên cạnh hắn hơi căng thẳng, chẳng lẽ…

Thường Nhạc cười, nói: - Cục cưng, yên tâm! Ngày mai anh sẽ khiến cho giá cổ phiếu tăng lên điên cuồng.

Nhìn khuôn mặt lo sợ của Noriko, dục vọng của Thường Nhạc đột nhiên xông lên, cười tà tà nói: - Cục cưng, chúng ta cùng nhau vui vẻ.

- Rầm!

Thường Nhạc mới bắt đầu hành động thì cửa bị đẩy ra thô bạo.

https://thuviensach.vn

Người có thể quấy rầy Thường Nhạc trong giờ phút mấu chốt, e rằng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

- Tên háo sắc, không được ức hiếp phụ nữ! Chỉ thấy khí thế Kim Hye hùng hổ đi tới, trực tiếp đẩy Thường Nhạc ra, kéo tay Noriko đi ra ngoài.

- ?

Trên đầu Thường Nhạc mọc ra một dấu hỏi lớn, ức hiếp phụ nữ? Mình lao tâm khổ tứ, còn phải dâng hiến một ít tinh hoa quý giá. Mỗi người phụ nữ đều là vui đổ trời.

Ài, chuyển biến từ thiếu nữ sang thiếu phụ, thật là một trời một vực. Xem ra mình thật sự phải cố gắng thêm nữa đề cao mối quan hệ giữa mình và Kim Hye.

Lúc Thường Nhạc lại đi tìm Nô, thì phát hiện Nô cũng bị Kim Hye gọi về phòng mình. Mấy người phụ nữ nói chuyện ríu ra ríu rít, Thường Nhạc lần đầu tiên nhấm nháp mùi vị đơn gối mất ngủ.

Trời vừa sáng, Huyết Hổ đã hưng phấn vào báo cáo. Hóa ra trải qua sự giúp sức của Thần và Quang Minh, lại thêm tinh hoa Công Tôn gia tộc cùng nhau cố gắng, cả Điểm G đã phát triển đến một phần năm thành phố Khải Đinh.

Chợ chứng khoán giao dịch cổ phiếu Khải Đinh, dân chứng khoán đang thảo luận cổ phiếu 1354 và 1355. 1354 từ cổ phiếu nhỏ rớt giá ban đầu đến tăng trưởng trên phạm vi lớn, rồi lại rớt giá. Dường như đang tiến hành lặp đi lặp lại. Một số người gan to đã bắt đầu mua 1354.

Đến trưa, một số đầu bóng của chợ cổ phiếu cuối cùng nhìn ra một số cửa, nhận định cổ phiếu 1354 đã từng là một loại đường cong dốc. Chỉ cần có thể mua cổ phiếu 1354 trong mỗi đỉnh thời kỳ thấp cố định. Vậy thì đến thời kỳ đỉnh cao ra tay, tất nhiên có thể kiếm được một khoản.

https://thuviensach.vn

Cho nên đơn giá của cổ phiếu 1354 bắt đầu tăng lên liên tục.

Cùng lúc đó, công ty Thượng Phong của phố Khải Đinh truyền tin, công ty lớn ở nước ngoài bắt đầu mua cao su. Nguy cơ tài chính của công ty được giải quyết.

Trừ chuyện đó ra, công ty khác ở phố Khải Đinh cũng thi nhau đặt đơn đặt hàng với công ty Thượng Phong.

Điều này trở thành một tin tức náo nhiệt ở phố Khải Đinh.

Một số người bắt đầu điên cuồng mua cổ phiếu 1355. Dù sao cổ phiếu 1355 không có trắc trở gì, vẫn luôn ở đường thẳng tăng lên.

- Rầm!

Nắm đấm Sakata hung ác đấm lên mặt bàn. Máu chảy theo khe tay xuống.

- Không thể nào, tuyệt đối không thể!

Sakata nhìn cổ phiếu 1355 vượt xa 1354. Gã phẫn nộ gào lên.

Ban đầu cổ phiếu 1355 sắp tiến vào mồ. Dựa vào hai trăm triệu tiền vốn căn bản không thể cứu được, càng không thể cứu được công ty Thượng Phong.

Bỗng nhiên lúc đó, người gã run lên, giật mình tỉnh ngộ lại. - Phải chiến đấu đến chết.

Thường Nhạc vui mừng nhìn đồ thị đường cong bắt đầu hiện ra đường thẳng đi lên. Hắn đắc ý cười phá lên. Chỉ có những tên ngu ngốc mới có thể bỏ hai trăm triệu tiếp tục rót vào.

Hiện tại, hắn thông qua việc mua hàng hóa rách nát kia của công ty Thượng Phong, sau đó xuất hàng ra biển, ở trong biển tiến hành phá hủy, hoàn toàn

https://thuviensach.vn

người không biết quỷ không hay. Làm như vậy hiệu quả hoàn toàn thể hiện ra.

Công ty Thượng Phong có thể nhận đơn đặt hàng nước ngoài, dân chứng khoán không theo Thượng Phong mới là lạ. Đương nhiên, thông qua mua cao su, để phá hủy. Cả quá trình hoàn toàn là phạm pháp.

Nhưng điều này đối với Thường Nhạc mà nói thì đó là chuyện như cơm bữa.

Thông tin Sakata tự sát vừa truyền đến, Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối, nói: - Thật là một kẻ ngu xuẩn. Trong mắt tao mày không bằng một con chó. Với loại người này tao căn bản lười so đo tính toán.

Mấy ngày gần đây, bọn Huyết Hổ bận trinh chiến với toàn bộ thành phố Khải Đinh. Còn Thường Nhạc lại bận chinh phục Mộng. Đồng thời cũng đang cố gắng kéo gần lại mối quan hệ với Kim Hye.

Có một chút buồn là vì Kim Hye không có phản ứng gì. Ngược lại là tiểu công chúa ngại ngùng kia - Alice, trong thần thái cô ấy dường như có một sự khao khát tình yêu.

Nhưng tuổi cô ấy thực sự nhỏ quá, nuôi trước đi vậy. Ngay trong lúc đó, tài liệu cá nhân về Alice cũng đã điều tra ra, cô ta là công chúa của hoàng thất Hà Lan, học tập ở học viện hoàng gia quý tộc Anh quốc.

Đương nhiên, điều duy nhất khiến Thường Nhạc nghi ngờ, đó chính là Tiểu Ben. Tên này toàn đi theo Big Ben ra ngoài diễu võ dương oai, giờ lại luôn lười nhác nằm trong lòng Kim Hye.

Hơn nữa dường như có chút ý thù địch với Alice.

Không biết tại sao, Thường Nhạc toàn cảm thấy tất cả đều yên tĩnh quá, cũng thuận lợi quá. Điểm G mở rộng từ trường Weisi đến cả phố Khải

https://thuviensach.vn

Đinh, cả địa bàn thành phố Khải Đinh, từ lúc bắt đầu một phần sáu đến bây giờ một phần tư, tin rằng không lâu nữa sẽ thành một phần hai.

Đối với điểm này, Thường Nhạc vẫn c rất tự tin.

Đương nhiên, nhằm vào một điểm khác, Thường Nhạc cũng rất buồn. Đường đường là nhị công tử của tổ Sơn Khẩu, bị mình làm cho thành thái giám đi về. Chẳng lẽ tên rùa khốn kiếp này lại chịu nhẫn nhịn.

Trừ những chuyện đó ra, mắt nhìn theo như lời Mộ Dung Quỷ Linh nói thì thời gian ám sát mình cũng ngày càng gần. Thần cũng nói với mình rồi, khuyên bảo không có hiệu quả, hy vọng mình có thể ở thời khắc mấu chốt nhất tha cho Mộ Dung Quỷ Linh một con đường sống.

Con quỷ nhỏ này không phải là loại người ăn nói lung tung.

Nghĩ đến đây, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị.

Cái này gọi là gió dẫn rắn ra động, đạo lý cơ bản này Thường đại thiếu gia vẫn còn hiểu được.

Cho nên vài ngày sau hôm nay, hai cái bóng bên cạnh Thường Nhạc - Quang Minh, Thần hoàn toàn biến mất rồi. Bọn họ đang giúp Huyết Hổ cùng nhau mở rộng phố Aden. Còn Thường đại công tử lại ở học viện Weisi trêu trọc Mộng xinh đẹp.

Mãi đến một thời khắc nào đó.

Khi mà Thường Nhạc một mình xuất hiện ở một góc hẻo lánh của học viện Weisi.

- Thường Nhạc, đã lâu không gặp!

- Đương nhiên!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 231: Không Sai, Tôi Chính Là Ác Ma!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Âm thanh trong trẻo kia giống như tiếng của trời xanh, nhưng trong âm thanh ngọt ngào đó lại chứa đầy sự mỉa mai và ngạo mạn.

Thường Nhạc cười hiểm, ông đây đã đợi thời khắc này rồi.

- Tất cả ra hết đi

Ở góc vườn trường, lập tức xuất hiện mười mấy tên cao thủ, bọn chúng từ từ vây quanh Thường Nhạc.

Thủ lĩnh chính là Mộ Dung Qủy Linh và một gã thanh niên, một thời gian ngắn không gặp mà con nhỏ này đẹp lên rất nhiều.

Trên mặt Mộ Dung Quỷ Linh lộ ra một nụ cười quỷ quái, dưới sự bao vây của các cao thủ như vậy, Thường Nhạc có ba đầu sau tay cũng không thoát được.

- Chết, hắn ta nhất định phải chết.

- Đây gọi là ám sát sao? Thường Nhạc cười đểu, khẽ lắc đầu.

- Mày chính là Thường Nhạc ư? Cũng chỉ đến vậy thôi!

Người thanh niên kia lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt lúc đó có phần khinh thường.

- Mày là ai?

Thường Nhạc liếc nhìn tên kia, cười ha ha nói.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt của người thanh niên kia đổi hẳn, gã nói: - Ta chính là Purudatomashin của xứ hoa anh đào Nhật Bản, đến lấy mạng mày, chờ mày gặp Diêm vương, đừng quên…

- Giết

Hóa ra là con chó của Nhật Bản, Thường Nhạc thờ ơ nghe gã ba hoa xong, trong nháy mắt, thân hình hắn biến mất như chớp.

Những người đằng trước kia ngẩn ra, trong tay Thường Nhạc phi đao chuyển hóa hàn lưu xuất hiện đâm xuyên qua cổ họng đối phương.

Cái này và cách sử dụng của Tiêu Tiêu giống nhau, nhưng cách mà Thường Nhạc dùng thì lại thuần thục hơn Tiêu Tiêu nhiều.

- Lên!

Một gã Ninjia Nhật Bản vừa chạy tới giận dữ.

Khi nghe thấy hai chữ chói tai như vậy, Thường Nhạc khẽ quay đầu lại, liếc nhìn Ninjia Nhật Bản.

- Hắc động!

Ninja Nhật Bản cảm thấy trước mắt tối sầm lại, lập tức gã ta thấy mình đã ở dưới một ngọn núi lớn.

- Đây là đâu? Gã kinh hãi nói.

Nhưng gã chưa kịp phản ứng gì thì ngọn núi to kia đã chuyển động, cả một quả núi đen ngòm đổ ập xuống người gã, lúc này gã mới thấy thấm thía, đúng là con người thật nhỏ bé trước thiên nhiên.

Những cao thủ gia tộc Mộ Dung bao vây quanh Thường Nhạc vô cùng kinh hãi. Bọn họ không ngờ rằng Thường Nhạc chưa hành động, mà đối phương

https://thuviensach.vn

đứng đó đã chảy máu rồi.

Mộ Dung Qủy Linh bắt gặp ánh mắt nham hiểm của Thường Nhạc. Thân hình yểu điệu của cô ta run lên, từ sâu trong thâm tâm có một nỗi sợ hãi chiếm giữ.

- Tại sao? Tại sao mình lại sợ hắn đến vậy? Mộ Dung Qủy Linh ra sức trấn tĩnh mình để bớt run rẩy, nhưng kiểu sợ hãi này lại xuất phát từ trong tâm.

Purudatomashin cũng cảm thấy tình hình này không bình thường, nhưng gã hiểu rằng, nếu gã không tiên phong, chỉ sợ rằng khí thế của gia tộc Mộ Dung và cao thủ tổ Sơn Khẩu sẽ càng yếu đi.

- Tao sẽ lấy mạng chó của mày trước!

Đã lâu Thường Nhạc không có cảm giác sảng khoái như vậy rồi, cơ bản mỗi lần đều là Thần, Quang Minh và bọn Huyết Hổ động thủ, sức mạnh của mình không ngừng nâng cao, nhưng lại thiếu đi thời cơ chiến đấu thực tế.

Thường Nhạc cười hiểm, nói: - Hãy nếm thử nắm đấm của tao.

Ngay lập tức, thân hình Thường Nhạc bắt đầu di chuyển.

Purudatomashin rõ ràng có thể nhìn rõ động tác chuyển động của Thường Nhạc, nhưng đợi gã tỉnh ngộ ngay sau đó, Nắm đấm của Thường Nhạc đã giáng mạnh vào bụng gã.

Dĩ nhiên, đây chỉ là mới bắt đầu.

Thường Nhạc nhắm mắt lại, nhớ lại nắm đấm của Kỵ sĩ thần thánh, mắm đấm của gã múa máy không tự chủ, lại thêm mức độ nhanh chậm như ma quỷ.

- Bịch.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, cơ thể Thường Nhạc và Purudatomashin tách rời.

Purudatomashin nằm như một đống thịt nhão trên mặt đất, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra vẻ gian ác và nụ cười ngạo mạn, - Cho dù là máy xay thịt cũng không làm sạch được như mình.

- A.

Đầu tiên ai đó hoảng sợ kêu lên một tiếng, tiếp đó những người khác đều nôn ói ra.

- Ác ma, không phải là người, mà là ác ma. Trên mặt hồng nhuận của thiếu nữ để lộ vẻ nhợt nhạt, giọng nói run rẩy, cô ta nói.

- Cô nói cái gì? Thường Nhạc cười hiểm một tiếng, cô gái kia vừa dứt lời, đã có cảm giác quần áo bị xiết chặt, bị Thường Nhạc túm đầu kéo lại.

Thường Nhạc nhấc cô gái dựng thẳng giữa không trung, mặc cho chân cô ta yếu ớt giãy giụa, con mắt màu đen nhìn chằm chằm vào mắt cô ta, gằn từng chữ một: - Đem câu cô vừa nói lặp lại một lần nữa xem nào.

- Thả cô ấy ra! Một gã thanh niên trong đó không nhịn nổi nữa xông lên, dồn hết lực vào nắm đấm đánh về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc không thèm nhìn, thuận tay đánh tới một quyền, - Đồ bọ ngựa cản đường.

Gã thanh niên kia kia chỉ có cảm giác nắm tay lắc lư một hồi

Phịch! Không ngờ rằng quyền cước của Thường Nhạc lại có thể chuyển dời mấy chục thước, đầu của gã thanh niên kia bị Thường Nhạc đập nát như một quả dưa hấu.

Máu tươi và não đều dính hết vào mặt và trên người những cao thủ đứng cạnh gã thanh niên.

https://thuviensach.vn

- Ác ma, đồ ma quỷ. Cô gái bị việc này làm cho choáng váng, mặc dù với người thường, bọn chúng là kẻ mạnh, nhưng trong tay Thường Nhạc, bọn chúng thậm chí không bằng một con kiến.

Với Thường Nhạc, đây chính là mạnh được yếu thua.

Thường Nhạc nhìn khuôn mặt xinh đẹp đã tái nhợt của cô gái, cười gian ác:
- Không sai, tôi chính là ác ma, kẻ giết người không chớp mắt.

- Phì.

Tức thì đang lúc nói, cô gái liền dồn sức toàn thân, phun mạnh nước miếng vào mặt Thường Nhạc.

Mặt Thường Nhạc liền biến sắc: - Lúc đầu tôi nghĩ sẽ cho cô chết nhẹ nhàng, nếu cô đã vậy, thì tôi sẽ để ngươi muốn sống cũng không được, muốn chết cũng không xong.

Cô gái mặt biến sắc, - Anh… anh muốn làm gì?

- Nhảy, tôi muốn cô nhảy. Thường Nhạc cười gian xảo, buông lỏng tay, ánh mắt gian tà của hắn chợt lóe lên.

- Cởi, cởi, cởi hết ra… Chân cô gái vừa nhảy, thì mông cũng cũng bắt đầu uốn éo, đồng thời quần áo từng cái từng cái một bị ném xuống đất.

- Chó chết! Hơn mười tên Ninja cùng gào thét giận dữ, thân hình nhanh như chớp đánh về phía Thường Nhạc.

- Đúng là trứng chọi đá! Thường Nhạc lắc đầu mỉa mai.

- Chết hết cho tao. Hắn nắm tay vung lên.

Một luồng khí ớn lạnh xuyên qua bọn chúng, khả năng kháng cự càng yếu, gặp phải luồng khí đó, tim gan chúng lập tức như ngừng đập.

https://thuviensach.vn

Mà sức chống cự mạnh hơn chút rồi, vừa thoát khỏi luồng khí đó, Thường Lạc lập tức ra quyền, - Hà tất phải chịu đau đớn.

- Chết hết đi cho tao! Thoắt ẩn thoắt hiện. Tốc độ vậy thực sự quá nhanh.

Sáu người cùng lúc lao tới, do tốc độ bọn chúng quá nhanh. Cơ thể bị Thường Nhạc chém ngang xuống. Nhưng chân vẫn còn đi chuyển vài bước mới dừng lại.

- Địa ngục! Mộ Dung Qủy Linh vô cùng sốc trước cảnh tượng này. Trong đầu cô ta ngoại trừ hai chữ này ra thì không có phản ứng nào khác.

- Các người mau chạy đi, chạy được bao xa thì chạy cho tôi. Thấy ánh mắt Thường Nhạc đổ dồn vào đó, Mộ Dung Qủy Linh cắn răng, lo lắng nói.

- Muốn chạy à, ha ha, không được phép của tao, bất kì kẻ nào cũng phải ở lại! Thường Nhạc cười đắc ý, máu tươi trên nắm tay chảy xuống dưới, hắn liếm máu trên nắm tay, tuy hơi tanh song lại có vị ngọt.

- Các người mà không đi, tôi sẽ chết trước mặt các người. Mộ Dung Qủy Linh giơ mạnh nắm đấm lên, nét mặt đầy quả quyết.

- Tiểu thư! Những cao thủ trẻ của gia tộc Mộ Dung còn đang do dự.

- Đi mau. Cùng với bước chân đều đặn đi tới của Thường Nhạc, Mộ Dung Qủy Linh có chút căng thẳng, thân hình giống tia chớp nhảy nhào ra.

- Phá!

Thường Nhạc cười gian trá. ‘ầm!” nắm đấm bị dội ngược lại, hắn giật mình, lập tức nói: - Rất thú vị, nhưng cô muốn vây tôi ở đây? Hay là để nhưng tên ốm yếu kia có thời gian bỏ chạy?

Mật độ phản quang càng ngày càng đậm. Thường Nhạc từ từ nói: - Cpp tưởng bọn chúng có thể chạy thoát sao? Bá Vương bọn họ hắn là rất thích

https://thuviensach.vn

thú nhấm nháp mùi vị cá lọt lưới đây.

Mặt đất khẽ rung, thân hình Mộ Dung Qủy Linh lảo đảo trước mặt Thường Nhạc, lập tức, sắc mặt cô ta tái xanh, nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc: - Chỉ cần anh thả bọn họ ra, tôi đồng ý dùng đồ vật tương tự đổi cho anh.

- Không cần!

Thường Nhạc tuyệt nhiên không cho Mộ Dung Qủy Linh cơ hội nào, thân thể hắn khẽ động, Mộ Dung Qủy Linh chỉ thấy run sợ, toàn thân đã thấy mệt mỏi.

Những cao thủ gia tộc Mộ Dung kia đều đang điên cuồng chạy tới học viện Weisi.

- Thiên đường đang chào đón chúng mày, có giãy dụa cũng vô nghĩa mà thôi! Một âm thanh âm trầm giống như âm hồn vang lên.

Mơ hồ bất định làm cho không ai có thể suy xét.

Mỗi một bước chuyển động, đều có một tên cao thủ gia tộc Mộ Dung ngã xuống đất.

Tất cả mọi người đều dừng lại, thân hình áp vào nhau, thành một vòng vây chặt chẽ.

- Thần, mày giả bộ gì, xem tao đây. Âm thanh sang sảng kia truyền tới từ chỗ gần đây, chỉ thấy gần 40 tên cao thủ xuất hiện ở trước cổng học viện Weisi, mà trong đó chạy đầu tiên chính là tên Quang Minh điên cuồng.

Toàn thân Quang Minh từng phần bắt đầu hưng phấn lên, máu sôi sục, anh ta cần máu người, cần một người để giải phóng.

https://thuviensach.vn

Thần khẽ nhíu mày, tên khốn này, mỗi lần xông lên phía trước, một chút bản lĩnh tướng soái cũng không có, xem ra cả đời chỉ là một tên lính quèn.

Sắc mặt những cao thủ gia tộc Mộ Dung hoàn toàn biến đổi, lúc này, xuất hiện một nhóm cao thủ, trên từng người một đều phát ra một luồng sát khí, lúc thường tìm cũng rất khó.

Không ngờ lần này lại xuất hiện nhiều như vậy. Bốn mươi tên, quả thực là khác thường.

Máu huyết bắt đầu chảy, thân hình bất tử của Quang Minh đấm đá lung tung trong đám người, thân thủ quỷ dị của Thần cũng đang bắt giữ những con cá mưu toan trốn chạy trốn.

- Ai dà, giết chết những tên cao thủ này thì thật là đáng tiếc. Lúc âm thanh mơ hồ cùng với Thường Nhạc xuất hiện, tức thì rõ ràng ngay.

Thường Nhạc vừa xuất hiện, nhóm người giết người điên cuồng lập tức dừng lại, Quang Minh cố gắng, lại cố gắng mới miễn cưỡng ngăn chặn được máu chiến điên cuồng máu đang đang lên.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 232: Ngâm Thơ Đối Câu

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trên mặt Thường Nhạc vẫn là nụ cười thản nhiên cũ, nhưng nụ cười đó so với bàn tay gỉ máu của Quang Minh còn khiến người ta sợ hơn, tâm hồn nguội lạnh của bọn chúng tan ra.

- Đầu hàng đi, tôi là người có văn hóa, chỉ cần các người đồng ý làm thủ hạ của tôi, tôi sẽ thay Thượng đế tha cho các người! Thường Nhạc cười gian ác, nói.

- Giết!

Một tên trong số các cao thủ gia tộc Mộ Dung không chịu nổi lao tới.

- Nếu như hưng phấn, tôi sẽ khiến người tiếp tục được hưng phấn!

Thường Nhạc khẽ mỉm cười, trong ánh mắt tia ánh sáng kì dị lóe lên, tên cao thủ kia không ngờ rằng ở trước mặt mọi người khiêu vũ, động tác càng lúc càng điên cuồng.

Sắc mặt những cao thủ gia tộc Mộ Dung kia biến đổi hoàn toàn, tên cao thủ kia nhảy liên hồi, máu chảy ròng ròng, mặt đất đã thấm màu đỏ máu.

Làm cho không ai là không kinh hãi, giờ đây, trên mặt tên cao thủ này ngập tràn nụ cười, gã giống như bước vào một thế giới kì diệu, máu chảy mỗi lúc một ít đi, các đầu khớp xương dần dần lộ ra.

- A!

Những cao thủ gia tộc Mộ Dung cuối cùng không chịu được nữa, điên cuồng lao tới.

https://thuviensach.vn

Quang Minh khổ sở nhìn Thường Nhạc, chờ hắn gật đầu, chỉ cần hắn gật đầu là vui sướng rồi.

Nhưng Thường Nhạc lại nhìn sang phía Thần.

Thần đương nhiên là hiểu ý lão đại, gã cười nham hiểm, thân hình bắt đầu trở nên mờ ảo.

- Quang Minh cậu cũng vui lên đi!

Nhìn thấy Quang Minh nhảy dựng lên, Thường Nhạc quay người đi ra ngoài phía vườn trường.

- Cục cưng, ông đây đến rồi!

Thường Nhạc kẻ có thể áp chế Quang Minh không ở đây, tên này vội nhảy dựng lên, như bò đực động dục, gào khóc.

Thường Nhạc duỗi thẳng thân người, tiếc nuối lắc đầu, con chó Nhật Yamamoto kia thật vô dụng, suy nghĩ cả nửa ngày mới phái ra những tên nhãi nhép này.

Về phần Mộ Dung Quỷ Linh, Thường Nhạc có chút đau lòng, Thần yêu cô ta, nếu như giết cô ta, vậy thì sẽ làm tổn thương tới Thần… Nếu Thần là Quang Minh, vậy thì tốt rồi.

Ván đã đóng thuyền. Lại đến bồi đắp tình cảm, nếu nói lấy chồng theo chồng, lấy chó theo chó, vậy gia tộc Mộ Dung kia đương nhiên không còn tồn tại trong đầu Mộ Dung Qủy Linh.

- Giam lỏng Mộ Dung Qủy Linh trước!

Thường Nhạc thoáng suy nghĩ một chút, nói.

https://thuviensach.vn

Trong không khí, luồng khí nhẹ thay đổi, một cái bóng vội vàng bỏ chạy về phía xa xa.

Gia tộc Mộ Dung lần này cũng bỏ ra không ít, đồng thời, có thể che giấu được nỗi ám ảnh trong bản thân, đưa được những tên cao thủ này đến Khải Đinh, xem ra, hắn là rất thú vị đây.

- Mặt trời mọc phía đông chiếu rọi cả vùng Cửu Châu, máu kinh bẩn thỉu nhuốm đỏ sông Hoàng Hà. Ánh mắt thường Nhạc nhìn xa xăm.

- Tiểu thư Sakura xinh đẹp, em đã tắm rửa sạch sẽ rồi đợi ta trên giường chưa? Thường Nhạc cười đểu, cô gái Nhật Bản, là cô là người khiêu khích ta, khiêu khích ta…ha ha… Cô bé khao khát kia, hắn là đang mong chờ.

Trở lại chỗ ở, chợt nghe tiếng của Kim Hye và Elice đang ở bên kia bức tường cười ha hả.

Khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười nhạt, con bé Kim Hye kia, từ sau khi Kim Won đi khỏi, cô ta ngày càng bá đạo, từ việc bắt đầu phá đồ vật này nọ, đến việc bây giờ coi nơi đây thành nhà.

- Kim Hye yêu quý, hãy chuẩn bị đi, cùng tôi về nước!

Thường Nhạc đến cạnh Kim Hye, hôn lên trán cô ta một cái, nhẹ nhàng nói.

Kim Hye xoa xoa vào chỗ vừa bị Thường Nhạc hôn, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó vui sướng kêu lên: - Về nước? Là về Trung Quốc sao? Đất nước cổ kính mà lại thần bí đó sao, em rất thích đi!

Elice ngẩng đầu lên, đôi mắt đáng thương nhìn Thường Nhạc, nói; - Anh Nhạc, em cũng đi cùng được không?

Thường Nhạc quả quyết lắc đầu. Đùa à, nếu mang thêm một người phụ nữ nữa đi thì làm gì có thời gian âu yếm bồi dưỡng tình cảm với Kim Huệ nữa.

https://thuviensach.vn

Elice thất vọng chu mỏ nói: - Nhưng người ta rất buồn chán. Nói xong, cô ta nghiêng đầu nói: - Anh Nhạc, vậy anh phải nhớ mang cho người ta thứ tốt nhất đấy nhé.

- Không thành vấn đề!

Thường Nhạc tự nhiên cười một cái, tiếp đến nhìn sang phía Nô, Nô dĩ nhiên là hiểu được ý trong mắt Thường Nhạc, việc điều tra liên quan đến bao tay hắc ám gần đây vẫn chưa có manh mối nào, nhưng theo trực giác, thời gian tìm được bao tay hắc ám ngày càng gần.

Mà Kim Ti cũng hiểu rõ, bây giờ Điểm G đang ở vào giai đoạn khuếch chương điên cuồng, Điểm G cần phải tự mình đóng giữ, cho nên cô ta cũng không đòi hỏi cùng Thường Nhạc về nước, tuy nhiên trong lòng cũng cảm thấy hụt hẫng.

Nếu Thường Nhạc có thể đưa mình đi gặp cha mẹ hắn, vậy thì hạnh phúc cỡ nào.

Lần này Thường Nhạc quyết định về nước, một mặt là vì sang Nhật Bản theo yêu cầu của tổ Sơn Khẩu, mặt khác cũng là vì cái linh cảm trên.

Trong nước bây giờ rất tĩnh lặng, tĩnh lặng đến sợ người.

Thường Nhạc không sợ đối thủ kia xuất hiện, lại không thích đối thủ một mực che giấu thủ đoạn, đó là việc vô cùng đáng ghét, mà lần này tự mình trở về, chính là muốn đâm chọc sau lưng những tên kia.

Tất cả thế lực bành chướng ở Khải Đinh tạm thời ngừng lại, tin rằng, không bao lâu nữa những thế lực còn sót lại kia tự nhiên sẽ quy phục. Thường Nhạc trở về lần này, mang theo Bá Vương, Quang Minh cùng Huyết Hổ.

Về phần Thần, thì phải ở lại cùng Kim Ti để trong coi Điểm G, còn trường học thì do Kerri và Mộng phụ trách, điều đáng tiếc nhất là em gái Quang

https://thuviensach.vn

Minh, Lộ Đức xinh đẹp, vẫn chưa tán đổ.

Lần sau trở về, ta nhất định phải làm cho Lộ Đức lên giường cùng mình, Thường Nhạc nghĩ thầm.

Huyết Hổ nghe nói lão Đại đưa mình cùng về nước, cả người gã héo hon buồn thiu. Bản thân đang khuếch chương ở phố Aden, cái chuyện chém giết điên cuồng kia, quả thật là thoái mái.

Nếu trở về, chỉ e rằng không được thoải mái như vậy.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy Qung Minh mà lại không thấy Thần, gã cười vui vẻ, thép tốt nên được dùng làm lưỡi đao, xem ra, lão đại vẫn là người có tâm địa.

Lại lần nữa ngồi trên máy bay, Thường Nhạc nghĩ mấy ngày trước Hoa Nhã Ca về nước, nghĩ tới cô nói việc Hòa Nhã Thi đã đính hôn, lại nghĩ tới chuyện chưa tán được Bạch Nhược Hề ở học viện Kiêu Tử, hắn lại còn vội vàng đi mà không tổ chức lễ từ biệt với Tần Uyển.

Hơn nữa vô cùng tưởng niệm sự oai hùng của bản thân mình. Ai, đàn ông ư, thật là mạng khổ, xem ra mình vẫn cần giữ lại sinh lực. Nếu chẳng may lên giường mà bị các cô nàng hạ gục thì thật là mất mặt.

- Anh Nhạc. Trung Quốc rộng lớn không?

- Anh Nhạc, Trung Quốc có rồng không?

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng có phần thống khổ, con bé Kim Hye này phát huy hết sức năng lực "tại sao" của mình, từ lúc bắt đầu lên máy bay, cô ta liền không ngừng hỏi.

Lúc đầu, Thường Nhạc bởi còn cần vun đắp tình cảm, nên còn có tinh thần mà trả lời, đến lúc sau, dứt khoát từ bỏ, nhưng cô ta vẫn tiếp tục đặt câu

https://thuviensach.vn

hỏi.

- Móa !

Thường Nhạc lúc này chịu không nổi, liền túm đầu Kim Hye, Kim Hye còn chưa kịp phản ứng, cái miệng rộng của Thường Nhạc đã lao vào cái miệng nhỏ xinh của cô ta.

Kim Hye kịch liệt giằng co. Đương nhiên, sức của cô ta làm sao bì được với bản năng dã thú của Thường Nhạc, vậy thì tranh cãi làm gì.

Sau một hồi lâu, Thường Nhạc mới từ từ rời cái miệng nhỏ nhắn sưng tấy của cô ta.

Nhìn Kim Hye ngồi ngoan ngoãn ở đằng kia, chẳng nói chẳng rằng, Thường Nhạc kinh ngạc nói: - Cưng à, em có hài lòng với kỹ xảo vừa rồi của tôi không?

Kim Hye nghiêng đầu, thở hổn hển, nói: - Cuộc sống giống như bị cưỡng hiếp, nếu không đủ sức chống cự thì phải học hưởng thụ. Hừ, cục cưng, vừa rồi bị bản tiểu thư hôn một cái, thỏa mãn chứ!

- Oa!

Thường Nhạc đúng là phải thay đổi cách nhìn với tiểu thư Kim Hye rồi.

Máy bay từ từ hạ cánh tại sân bay quốc tế.

Ánh sáng mặt trời chiều tà rọi vào mặt người, làm cho người ta có một cảm giác lười biếng, Thường Nhạc đưa tay đấm cái lưng mỏi, thở dài nói: - Trời chiều đẹp quá, chỉ tiếc sắp hoàng hôn.

- Nhân tại nhân thượng, nhục tại nhục trung, thượng hạ trừu động, kỳ nhạc vô cùng! Thấy Lão Đại thở dài ở bên kia, Quang Minh gật gù đắc ý, ngâm nga.

https://thuviensach.vn

- Mẹ chịu hết nổi rồi! Huyết Hổ cũng không chịu yếu thế, thì thầm: - Ban ngày trống rỗng, buổi tối động trống trơn, ban ngày không có việc, buổi tối không có việc, muốn làm mẹ nó đấy, ni cô gặp hòa thượng!

Kim Hye coi thường ba cái tên không có tư cách liếc mắt một cái nói: - Đầu giường ánh trăng rọi, dưới đất hai cặp giày, trên giường cẩu nam nữ, trong đó có anh!

Nói xong, tay chỉ vào Thường Nhạc.

Thương Nhạc mắt sáng lên, - WOW, đúng là nhân tài!

Lần này về nước, Thường Nhạc hoàn toàn hành động bất ngờ, hắn muốn nếm thử chút mùi vị cải trang vi hành.

Trong đó dưới sự trợ giúp của các tinh anh gia tộc Công Tôn, xã hội đen tỉnh S đã hợp nhất, ở cạnh tỉnh S, cũng có một số cá thể phân tách.

Sự kết hợp của Cổ Tư Văn và Cao tiếu, sẽ làm cho Điểm G của học viện Kiêu tử hoàn toàn hợp nhất cùng nhau. Hơn nữa có các nhóm cao thủ như Tiêu Tiêu, La Vân cùng Kim Ngưu, Xử Nữ chống đỡ đằng sau lưng, Điểm G học viện Kiêu Tử hướng mở rộng ra cả nước.

Trừ lần đó ra, báo lá cải trong giới truyền hình cũng phát triển nhanh chóng, nghe đâu có thể cùng công ty giải trí Sở Hùng của gia tộc Tư Đồ đấu chọi nhau.

Trừ lần đó ra, tiểu tử Lưu cũng trổ hết tài năng giúp đỡ, hiện nay, cũng từng bước xây dựng nền móng không nhỏ trong đô thị giải trí. Nguyên tắc của Điểm G là thưởng phạt phân minh, chính mình cũng muốn khao thưởng những thủ hạ này rồi.

Dĩ nhiên, nghĩ đến những tên thủ hạ tài giỏi này, Thường Nhạc không thể không nhớ tới một nhân huynh ---Đường Bạch hổ, thằng cha này đã lấy

https://thuviensach.vn

hơn mười tỉ từ chỗ mình, nếu như không để lại cho mình lợi ích gì… - Khà khà…

- Lão Đại, đêm nay chúng ta trọ ở đâu?

Huyết Hổ vẻ mặt dâm đãng nhìn Thường Nhạc.

Quang Minh cũng chờ đợi nhìn về phía Thường Nhạc, đây là đêm đầu tiên ở Trung Quốc!

Thường Nhạc nhìn vào hư vô, cười tà ác, chậm rãi nói: - Đi, chúng ta đi tìm tên khốn Cổ công tử.

- Lịch sự, Tư cách, diện mạo của thành phố, ở cùng các người thật là mất mặt! Kim Hye chu cái miệng nhỏ nhắn ra, quay người rồi đi.

Thường Nhạc cười nhạt, dang tay ra, tiểu thư Kim Hye của chúng ta như nhanh chóng chui vào lồng ngực ấm áp của Thường Nhạc: - Xin thiên thần tới ca hát, khi ta không vui rất cần cần thứ gì đó làm cho làm cho trái tim ta ấm áp. Xin thiên sứ ca hát, khi tâm hồn mệt mỏi, để cho ta có cảm giác được ôm ấp nhìn lên không trung cảm nhận được gió, nguyện vọng của ngươi các vì sao đều nghe thấu được…cảm xúc có thể lan tỏa. Mỗi khi nhìn gương mặt của thiên sứ.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 233: Đến Lúc Sa Đọa!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong đại sảnh rộng lớn, các ca sĩ xinh đẹp làm động lòng người mặc trang phục tiên nữ, uyển chuyển nhẹ nhàng trong đám mây mờ ảo, những ca từ nhẹ nhàng mà mờ ảo, giọng ca ngọt ngào mà êm ái, nụ cười ngọt ngào kia thật là một tiểu thiên tiên.

Khúc "Thiên sứ Hạ phàm" này đã qua nhiều năm rồi, liên tục đứng ở vị trí đầu trong bảng xếp hạng, tác phẩm đầu tay của Tiên Vân 19 tuổi đã làm say mê biết bao chàng trai tuấn tú.

Album đầu tiên của cô "Tiên nữ giáng trần" đã bán được mười sáu bạch kim, một con số kinh người, theo thống kê mới nhất, xuất đạo chưa đến nửa năm, Tiên Vân liên tục được bình chọn là Nữ ca sĩ nổi tiếng, chỉ cách Vi Nhược một khoảng rất nhỏ.

Giới truyền thông ùn ùn kéo đến, họ dùng những từ ngữ tốt đẹp nhất ca ngợi vẻ xinh đẹp thuần khiết của thiên tiên Tiên Vân.

"Thiên sứ hạ phàm" chính là khắc họa chính xác nhất cô ta, không có ai đưa ra bất đồng quan điểm.

Trên màn hình, Tiên Vân đang nhảy múa, coi nàng mê người và vừa giống thần thánh không thể tươi cười xâm phạm được, vừa toát ra được vẻ đẹp của mộ thiếu nữ đang tuổi thanh xuân.

- Thật sự quá đẹp Trước máy tuyền hình gã đàn ông vỗ tay tán thưởng, gã đảm nhiệm biên đạo MTV làm xuất sắc hơn nhiều so với hắn tưởng tượng.

https://thuviensach.vn

Gã là Tư Đồ Tinh, ông chủ công ty giải trí hữu hạn Sở Hùng, công ty này hàng chục năm mỗi năm chỉ cho ra một nhân vật mới. Ra một album nhưng đạt được thành công đến kinh ngạc.

- Chúng ta sẽ trở thàng công ty giải trí điện ảnh và truyền hình tốt nhất cả nước, bởi vì Gia tộc Tư Đồ có tiền! Gã thường xuyên khoa trương như vậy, từ xây dựng theo hình tượng Tiên Vân, tuyên truyền phương pháp đến thù lao sáng tác, quay MTV vvv..

Hàng loạt hàng loạt bao nhiêu tiền được bỏ ra, cuối cùng gã cũng thu được những hiệu quả tốt đẹp. Cho ra đĩa hát của một nhân vật mới, phí sáng tác vượt qua một trăm triệu USD, gã làm sao mà không đau xót, bởi vì gã biết, chỉ cần cô ta có khả năng, nhiều vốn hơn nữa cũng có thể thu lại được.

Hiện giờ thời điểm thu hồi vốn đã bắt đầu tới, hình tượng Tiên Vân trong mắt mọi người giống như một nàng tiên nữ, một nàng ngọc nữ xinh đẹp mà thần khiết.

Tư Đồ Tinh hiểu rõ nhất định có nhiều đàn ông thường xuyên ảo mộng tiên nữ, trong số nhiều người xem. Mùi hương chải tóc của thiên sứ chỉ là một loại ảon tưởng, nhưng có nhiều người xem, điều này thực ra có thể thực hiện được.

Cổ công tử ra giá ba mươi triệu với Tư Đồ Tinh để một đêm hưởng thụ thiên thần xinh đẹp này.

Tư Đồ Tinh là người thông minh, gã hiểu được tiền của người nào có lợi, tiền của người nào không có lợi, mà tiền của người nào hoàn toàn không có lợi.

Đường đường là Cổ đại thiếu gia, nhân vật giới cầm quyền chính trị có quan hệ với hắn, Tư Đồ Tinh không những không lấy được tiền, ngược lại đem Tiên Vân đích thân tặng.

https://thuviensach.vn

Đầu tư như vậy, tuyệt đối.được.

Ngoài cửa tiếng động cơ truyền đến, chiếc Buick dừng lại.

Cổ Minh khẽ cười một tiếng, tiếng lớn. Trong phòng đầy tiếng hát nhẹ nhàng của Tiên Vân.

- Vào đi!

Tiên Vân đưa tay sửa sang lại đầu tóc, cúi xuống nhìn bộ quần áo bó sát người, nhẹ nhàng đẩy cửa..

- Cổ thiếu! Cô ta nhìn thấy một gã thanh niên mặt mày thanh tú chân vểnh trên bàn. Khoanh tay trước ngực đang mỉm cười nhìn cô, người này nhất định là Cổ thiếu rồi, Tiên Vân khẽ cười, gật đầu chào.

Gã này tầm hai mươi hai, hai mươi ba tuổi, dáng gầy, nhã nhặ như một thư sinh, Tiên Vân trong lòng thầm an ủi: “Đúng là người có văn hóa, bộ dạng cũng không tệ lắm. Ít nhất mình cũng không phải quá ủy khuất”. Cô thở ra một hơi.

Ha ha! Qủa thật là rất đẹp! Lại đây! Cổ thiếu kia vẫn ngồi như vậy không di chuyển, bộ dạng thiếu nghiêm túc.

Tiên Vân xách váy, chậm rãi đi tới.

- Cô chưa ăn cơm đúng không! Cổ thiếu gia chỉ một bàn cơm rượu trên bàn bên cạnh, nói: - Ăn đi!

Tiên vân đỏ mặt “dạ” một tiếng, nhìn hắn ngửa cổ uống uống cạn sạch lon bia trong tay, thuận tay mở một lon khác.

Tiên Vân chậm rãi đi đen bàn ăn ngồi xuống, lại nhìn Cổ thiếu, chỉ thấy gã đang cười nhìn cô ta, giống như đang yêu chiều một thú cưng.

https://thuviensach.vn

Tiên Vân đột nhiên có cảm giác thẹn thùng, cảm thấy mình giống như một con heo đợi chủ nhân cho thức ăn, chủ nhân tôn quý đang đợi cô mập lên để đền ơn.

Tiên Vân càng đỏ mặt, chỉ cảm thấy so với bị lột sạch quần áo còn khó chịu hơn.

- Sao còn không ăn? Cổ thiếu nghiêm mặt nói. - Không ăn no bụng đêm nay cô làm sao đủ sức vui đùa cùng tôi?

Tiên Vân không biết mình làm thế nào để nuốt nổi bữa cơm này đây, từ trước tới nay cô chưa từng nghĩ đến ăn cơm thôi mà cũng khó đến vậy. Tiếng cười say mê của Cổ thiếu thì có thể chịu được, nhưng ánh mắt kiêu kì kia làm cho cô ta nóng ran cả lên.

Tiên Vân cũng không biết cuối cùng thì cô đã ăn cái gì vào bụng, đã ăn no chưa, sau 15 phút, cô lau miệng đứng dậy nói: - Cổ thiếu, tôi ăn no rồi!

Tiên Vân hiểu được tất cả mọi thứ mà mình phải chịu đựng, nếu không thì tính mạng mình sẽ bị đe dọa.

Cô đã vào công ty giải trí Sở Hùng của đại gia tộc Tư Đồ thì cô đã cam chịu số phận rồi.

Nơi mà phô trương như thế, không phải một cô gái yếu đuối có đủ khả năng chống lại.

Nhưng đêm đầu tiên bị công ty bán đi, trong lòng cô có một cái bóng không thể thoát khỏi được.

- Cởi quần áo để thiếu gia làm điều ấy nào!

Cổ thiếu nhìn lên khuôn mặt rung động lòng người trước mắt, Tiên nữ, không hổ là tiên nữ, không ngờ so với trên màn hình còn đẹp hơn nhiều,

https://thuviensach.vn

xem ra Tư Đồ Tinh vẫn là người thông minh, mình tự dùng chút mánh khóe, khiến các ngôi sao điện ảnh trong công ty giải trí Sở Hùng trổ hết tài năng.

Báu vật làm rung động lòng người trước mắt này

Nghĩ đến đây, trên mặt Cổ thiếu gia lộ ra nụ cười dâm đãng, phần dưới cũng phản ứng như vậy….

Quần áo từng cái một được lột ra…

Mà Cổ thiếu gia ngay cả cơ thể cô ta còn chưa thấy được, nụ cười cứng lại trên mặt.

- Cổ thiếu, đã lâu không gặp, cuộc sống của anh trôi qua ngày càng thoải mái rồi. Nụ cười lười biếng kia, khuôn mặt quen thuộc kia, toàn thân Cổ Thiếu tự nhiên thoáng cái run rẩy

Trên mặt miễn cưỡng nở nụ cười, anh ta nói:

- Thường thiếu, anh… Sao anh lại tới đây?

Thường Nhạc ngạc nhiên nói - Cổ thiếu, tôi với anh là bạn, tôi đặc biệt vượt ngàn dặm xa xôi tới thăm ngươi, chẳng lẽ anh lại không hoan nghênh sao?

- Không, tôi hoan nghênh, đương nhiên là hoan nghênh! Cổ thiếu gia vội vàng gật đầu, vẻ mặt tươi cười nói.

Tiên Vân ngừng lại, trong lòng sợ hãi, đường đường là Cổ công tử, bao nhiêu người nhìn thấy đều phải cúi đầu khom lưng, mà bây giờ….tình thế hoàn toàn đảo ngược, thật không thể tin nổi.

- Cổ thiếu, có phải trong lòng ngươi rất hận tôi, rất mong tôi gặp chuyện không may đúng không? Thường Nhạc suy nghĩ nhìn gã, khóe miệng lộ ra

https://thuviensach.vn

nụ cười gian tà.

Thân hình Cổ Minh run rẩy, anh ta cuống quýt nói: - Không, làm sao có thể…

- Lần trước việc Bộ văn hóa chèn ép công ty giải trí Đông Phương anh biết chứ? Thường Nhạc cười mỉm nhìn Cổ Minh, rồi nói tiếp: - Mấy nơi của gia tộc Đông Phương đều gặp phải rắc rối…Cổ đại công tử…. Hẳn là tốn không ít lực của anh nhỉ!

Cổ Minh mặt xám như tro, việc này gã tưởng rằng làm rất kín đáo không có sơ hở, lại không ngờ Thường Nhạc ở Khải Đinh xa xôi lại nắm được rõ như vậy.

Trong hoàn cảnh tồi tệ bây giờ, người mình còn đang ở trong khu biệt thự cao cấp Tư Đồ Tinh cấp cho, mà quan hệ của gia tộc Tư Đồ và gia tộc Đông Phương thì ai cũng hiểu rõ.

Dục vọng vốn đang cháy bừng bừng ban đầu nay hoàn toàn bị dập tắt.

- Yên tâm đi! Chỉ cần anh hợp tác với tôi, ta sẽ không tìm anh làm phiền, ngược lại, còn có thể làm trò chơi tiếp tục thú vị. Nói tới đây, Thường Nhạc quay sang nhìn Tiên Vân, báu vật tuyệt đẹp như vậy, không tận hưởng thì thật lãng phí.

Cổ Minh nghe vậy, gống như thấy tia hi vọng , anh ta vội nói: - Thường thiếu cứ nói, chỉ cần làm được tôi nhất định dốc toàn tâm toàn lực đi làm.

- Thật ra cũng rất đơn giản, ta cũng chỉ vì đám nữ nhi gặp cảnh khó khăn kia mà giữa đường gặp cảnh bất bình chẳng tha, tất cả cũng là vì xã hội phồn vinh hưng thịnh. Thường Nhạc thản nhiên mỉm cười.

Tiên Vân thận trọng nhìn gã đàn ông tướng mạo kì dị trước mắt này, khi hắn cười, đối với phụ nữ dường như có có một sức hấp dẫn mê hồn, chính

https://thuviensach.vn

mình cũng không thể khống chế được.

Cổ thiếu ngẩn người, nhất thời không hiểu ý hắn.

Thường Nhạc lại nhìn sang Tiên Vân, nói: - Đây chắc là ngôi sao mới của công ty giải trí Sở Hùng gia tộc Tư Đồ.

- Vâng!

Bắt gặp ánh mắt sáng ngời của Thường Nhạc, khuôn mặt Tiên Vân tự nhiên đỏ ửng.

- Cổ thiếu, nếu ngày mai tin tức truyền ra, công ty giải trí Sở Hùng ép minh tinh làm gái mại dâm, mà anh lại là nhân chứng, hơn nữa Tư Đồ Tinh còn có ý tặng Tiên Vân cho anh, kết quả là bị anh kiên quyết cự tuyệt, mà tiểu thư Tiên Vân dưới sự cảm hóa của anh, đã đồng ý vạch trần bộ mặt hắc ám của công ty giải trí Sở Hùng, hai người nghĩ kết quả sẽ thế nào? Thường Nhạc vẻ mặt khí tiết chính trực nói.

Cổ thiếu xem như đã hiểu ra, thì ra Thường Nhạc muốn sản nghiệp lớn nhất của gia tộc Tư Đồ bị tiêu tan, nhưng gã hiểu rằng, một khi mình làm như vậy, vậy hoàn toàn đứng đối đầu với gia tộc Tư Đồ.

- Ai, thôi đi,anh thực ra không muốn, tôi cũng sẽ không miễn cưỡng anh, cứ coi như ta chưa nói vậy. Thường Nhạc nhìn Cổ thiếu chằm chằm, hắn cười nham hiểm, nói.

Cổ thiếu kinh sợ, vội vàng nói: Không… Không, tôi bằng lòng làm, rất bằng lòng. Cổ thiếu gia nghĩ đến thủ đoạn của Thường Nhạc, giữa Thường Nhạc và gia tộc Tư Đồ, gã cuối cùng quyết định đứng về phe Thường Nhạc.

- Tiểu thư Tiên Vân, cô cảm thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn xuống đùi của Tiên Vân, xem tình hình này thì cô ta vẫn ta gái trinh, tốt, tốt.

Cổ thiếu gia đồng ý rồi, Tiên Vân càng không dám cự tuyệt.

- Ai, nói chuyện với người thông minh thật nhanh gọn, yên tâm đi, các ngươi có việc để làm tôi cũng sẽ không nhàn rỗi, thiếu gia tôi cũng sẽ đóng vai nam chính.

Nói tới đây, mắt Thường Nhạc nhìn về phía khuôn mặt thuần khiết của Tiên Vân, trên mặt lộ ra nụ cười gian tà.

Cổ Minh sững sờ, lập tức hiểu ra, miếng mỡ đến miệng còn bị Thường Nhạc cướp mất, gã cảm thấy trái tim đang gỉ máu.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 234: Vương Triều Giải Trí Mới Lập

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ánh sáng chụp ảnh cũng đã hoàn tất, Thường Nhạc lại là một diễn viên thiên bẩm, vì vậy một phân đoạn đặc sắc giữa Tiên Vân và Thường Nhạc liền bắt đầu trình diễn rồi.

- Phịch! Trong công ty giải trí Sở Hùng, Tư Đồ Tinh hất tung cái bàn, "trong khe cống ngầm chống thuyền" dùng để mô tả hoàn cảnh hiện tại này, đây là từ thích hợp nhất.

Các phương tiện truyền thông đã công khai về việc công ty giải trí Sở Hùng ép các ngôi sao nữ bán dâm, đó chỉ giống như một quả bom xoáy có thể gây ra những sóng gió khó khăn vô cùng lớn.

Dĩ nhiên Tư Đồ hiểu được rằng trong chuyện này nhất định có kẻ khác thao túng, nếu chỉ có bản thân Tiên Vân, cô ta sẽ chẳng dám làm như vậy.

Nhưng người có thể làm cho đường đường là Cổ đại công tử hợp tác và dốc sức như vậy, cả nước Trung Quốc này chỉ đếm được trên đầu ngón tay, lẽ nào hắn đã trở lại? Tư Đồ Tinh lập tức nghĩ ngay tới Thường Nhạc đại thiếu gia ma quái kia.

Trước kia nhờ vào lực lượng lớn mạnh của gia tộc Tư Đồ, thì việc ngăn chặn giới truyền thông quả thật dễ như trở bàn tay, ngọn lửa bùng nổ mạnh lần này, không những không có cách nào để dập tắt, ngược lại có chiều hướng thiêu đốt gia tộc Tư Đồ.

Suốt ngày, Tư Đồ Tinh bận bịu chạy ngược xuôi, nhưng kết quả vẫn vô vọng như cũ, mà tâm trạng của Tư Đồ Tinh ngày càng tệ hơn, vừa mới nhận được điện thoại của Tư Đồ Lôi Minh.

https://thuviensach.vn

Không ngờ làm cho chính mình trở thành vật tế thần, vì lợi ích của cả gia Tộc Tư Đồ, mà gã đã hi sinh bản thân, gã nói rất đúng, bản thân vì gia tộc Tư Đồ, có thể nói là tận tâm tận lực, mà cuối cùng lại rơi vào kết cục này, mình thật không cam lòng.

- Bịch! Tư Đồ Tinh cầm trong tay chiếc ly, giận dữ ném vào màn hình TV, hình ảnh hai người Cổ công tử Và Tiên Vân trong đầu gã nhanh chóng biến mất, bên tai cũng yên tĩnh rồi.

- Ai, hà tất phải như vậy, giận quá có thể làm tổn hại thần kinh đấy. Âm thanh có chút tà dị vang lên trong phòng làm việc.

Tư Đồ Tinh ngẩng đầu nhìn lên, đập vào mắt chính là khuôn mặt vô cùng đẹp trai mà lại tràn đầy vẻ quyến rũ, mặc dù không quen biết, nhưng Tư Đồ Tinh vẫn không kìm nổi thốt lên: - Thường Nhạc!

Trên mặt Thường Nhạc hiện lên sự thản nhiên, hắn tán dương: - Không hổ là nhân vật trí dũng kiệt xuất thiên bẩm của giới giải trí, hân hạnh được gặp, tôi chính là Thường Nhạc.

Sắc mặt Tư Đồ lập tức sầm lại: - Thường thiếu gia, không có việc thì không đến điện tam bảo, anh không phải là đến để cười nhạo Tư Đồ Tinh tôi chứ.

Thường Nhạc híp mắt, cười nhạt: - Tôi không phải là loại người nhàm chán, ai, Thường Nhạc tôi trời sinh tấm có lòng tốt, không đành lòng nhìn Tư Đồ huynh cứ như vậy tụt dốc, cho nên tôi đến để cứu vớt anh.

- Cứu vớt tôi.

Trên mặt Tư Đồ Tinh lộ ra vẻ mỉa mai châm biếm, mình rơi vào cái kết cục như vậy đều là do một tay Thường Đại công tử mày thao túng, bây giờ mày lại quay ra giả bộ làm người tốt, đúng là gái điếm lập đền thờ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hiển nhiên đọc được suy nghĩ trong lòng Tư Đồ Tinh, hắn cười gian xảo, nói: - Tư Đồ huynh hắn là người thông minh, kết hợp giữa Thường mỗ tôi và họ Tư Đồ không có cách nào mở rộng. Cáo gọi là vô độc bất trượng phu, nếu anh đứng ở góc độ của tôi, tôi tin anh cũng sẽ làm vậy. Thậm chí còn tàn độc hơn. Thoáng dừng lại một chút, hắn nói tiếp: - Tư Đồ Huynh vì gia tộc Tư Đồ mà dốc sức nhiều năm nhiều như vậy, thành lập hệ thống lưu thông tài chính, vậy mà lúc anh ở vào thời điểm khó khăn nhất, gia tộc Tư Đồ lại muốn đá anh đi, thực sự làm cho người ta ớn lạnh.

Sắc mặt Tư Đồ Tinh càng ảm đạm, cho dù có ngu ngốc cũng hiểu được đạo lí đó.

- Anh tuy mang họ Tư Đồ, nhưng nói cho cùng cũng không phải là người của gia tộc Tư Đồ, tôi tin rằng, ngay cả một con chó bị bệnh của gia tộc Tư Đồ, họ cũng ý cứu chữa, mà anh… Trong mắt bọn họ lại không bằng một con chó. Thường Nhạc thương xót lắc lắc đầu.

Tư Đồ Tinh hít sâu một hơi, mien cưỡng đem những vẻ bực bội trong lòng vứt bỏ, nói: - Thường Nhạc, gia tộc Tư Đồ mặc dù đối với tôi bất nhân, nhưng Tư Đồ Tinh tôi không phải là loại người bất nghĩa, anh không cần phải phí lời.

Thường Nhạc sớm đã đoán được Tư Đồ Tinh sẽ nói như vậy, nếu chỉ dựa vào vài câu nói trên của mình mà Tư Đồ Tinh kêu khóc mà dựa vào mình, vậy thì có phần không thú vị rồi.

Hắn thản nhiên cười, nói: - Tư Đồ huynh có thể không quan tâm tới mạng sống của chính mình, nhưng đường đường là một đấng nam nhi, sống trên đời nêu như không xây dựng được sự nghiệp, thì có chút hối tiếc, chẳng lẽ anh không vì đứa con mới sinh lo nghĩ cho tương lai sao? Chẳng lẽ anh chưa từng nghĩ tới đem sự nghiệp đang phát triển nhất ra tới nước ngoài sao? Lẽ nào anh không nghĩ tới việc thành lập thế giới giải trí truyền hình sao? Tất cả có thể thực hiện được, gia tộc Tư Đồ đã hết thời, anh đã vì gia

https://thuviensach.vn

tộc Tư Đồ cống hiến quá nhiều rồi, cho dù anh có rời bỏ gia tộc Tư Đồ, tôi tin cũng không có ai oán trách anh đâu, Tư Đồ huynh, anh là người thông minh, anh nên biết phải làm thế nào chứ!

Lòng Tư Đồ Tinh có chút xao động, lời nói của Thường Nhạc, mỗi câu đều nhắm vào điểm yếu của gã, gã là người thông minh, dĩ nhiên hiểu được đạo lý trong đó.

Tư Đồ gia đối với mình có công ơn nuôi dưỡng, mình đã báo đáp rồi, nhưng bây giờ mình đang gặp phải khó khăn, họ lại bỏ mặc mình

Tư Đồ Tinh nắm chặt nắm tay, mắt nhìn Thường Nhạc chằm chằm, nói: - Tôi bằng lòng theo Thường thiếu, mong Thường thiếu có thể bảo vệ an toàn cho tôi.

- Yên tâm đi, hễ đã là người của Thường Nhạc tôi thì không ai dám động đến. Trên mặt Thường Nhạc chợt lóe lên nụ cười gian tà, hắn tự tin nói.

Tư Đồ Lôi Minh vừa cúp điện thoại, trong lòng có cảm giác mơ hồ bất thường,

Năng lực của Tư Đồ Tinh, bản thân gã hoàn toàn biết rõ, gã tin rằng một chút chuyện nhỏ anh ta có thể giải quyết được, mà trong lời nói của mình vừa rồi đã cố tình để lộ ra, thực ra là rèn luyên năng thực bản thân Tư Đồ Tinh.

Khiến gã trở thành một tướng lĩnh độc lập, như vậy mới có thể trở thành một trong những vũ khí sắc bén nhất chống lại Thường Nhạc. Đương nhiên, Tư Đồ Lôi Minh cũng tin tưởng dựa vào thực lực của Tư Đồ Tinh nhất định có thể giải quyết được chuyện lần này.

Nhưng trong lời nói của Tư Đồ Tinh hinh như có phần lo lắng….

Rốt cuộc vấn đề nằm ở đâu?

https://thuviensach.vn

Có tiếng bước chân nhỏ nhẹ, Vũ Sa bước vào, đây là đặc quyền của cô ta, vào phòng không cần gõ cửa, ngước nhìn người đàn ông khó tính trước mắt này, cô chậm rãi nói: - Thiếu gia, bên phía tổ Minh truyền tin đến, Thường Nhạc hôm qua đã trở về nước - Phịch!

Điều này chắc chắn giáng một cú đấm mạnh vào trong tâm Tư Đồ Lôi Minh, gã đã hiểu vì sao công ty giải trí Sở Hùng lại xảy ra chuyện, tại sao Tư Đồ Tinh lại lo lắng, băn khoăn, tại sao bản thân mình lại có cảm giác như vậy.

Gã nhanh chóng quay số gọi đến văn phòng Tư Đồ Tinh.

Chuông điện thoại vang lên đã lâu mà không ai nghe, Tư Đồ Lôi Minh hít một hơi sâu, dập điện thoại. Gã biết Tư Đồ Tinh trong lúc làm việc, từ trước tới nay chưa bao giờ rời phòng làm việc, điều này đã trở thành thói quen lâu năm của gã.

Như vậy hiện tại chỉ có một vấn đề, ánh mắt anh đằng đằng sát khí, nói: - Vũ Sa, giúp tôi liên lạc với lão Sát, tôi tin bọn họ rất sẵn lòng để lấy lại điều sỉ nhục lần trước. - Vâng! Vũ Sa nhẹ nhàng đi ra ngoài. Mà bây giờ, Thường đại thiếu gia của chúng ta đã trở thành người trung gian, mặt mũi tươi vui nhìn hai người Tư Đồ Tinh và Diệp Thải Hoa, hai ngôi sao mới ưu tú nhất trong làng giải trí.

Diệp Thải Hoa có lối suy nghĩ trừu tượng, với những tưởng tuyệt diệu, những kiệt tác tuyệt đẹp, chỉ trong vài tháng, đã khiến cho công ty giải trí của gia tộc Đông Phương bước vào giai đoạn phát triển mạnh mẽ điên cuồng.

Nói anh ta là quỷ tài cũng không sai.

Mà Tư Đồ Tinh cũng không thua kém gì Diệp Thải Hoa, tuy gã không có nhiều ý tưởng kì diệu, nhưng gã lại có nhiều thủ đoạn kinh người và con mắt biết nhìn người.

https://thuviensach.vn

Có thể nói gã là con bọ cạp ưu tú nhất trong bóng tối, nếu như đem hai thiên tài bóng tối và ánh sáng kết hợp cùng nhau, chắc chắn ngành giải trí của chính mình có lẽ sẽ xây dựng nên một đội ngũ nòng cốt ban đầu.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc tự dưng nở một nụ cười kì dị.

Tiên Vân ánh mắt phức tạp nhìn quanh người đàn ông này, khuôn mặt vô cùng đẹp trai phong độ đó, nụ cười tà dị trên mặt đó, tất cả điều này với phụ nữ mà nói có sức hấp dẫn chết người.

Mà cái xấu xa cuả hắn cũng làm cho người ta không thể quên được. Đêm qua, hắn nhẹ nhàng và độc đoán cướp mất lần đầu tiên của mình, trong lòng cô ta không những không giận, ngược lại, lại có chút thích thú.

So với việc đem thân thể dâng hiến cho Cổ thiếu, bây giờ chuyển sang cho người đàn ông trước mặt, đó đã là một sự thay đổi lớn. Cô ta nhớ tới vẻ dịu dàng của Thường Nhạc, nhớ tới cái xấu xa của Thường Nhạc.

Đứng trước mặt chủ cũ của mình, nhưng thái độ của mình so với trước kia lại hoàn toàn khác biệt, đó là do một câu của Thường Nhạc, một câu rất đơn giản nhưng lại làm cho lòng Tiên Vân hạnh phúc.

- Nhớ kĩ, bây giờ cô là người phụ nữ của Thường Nhạc tôi.

Người phụ nữ của Thường Nhạc, bất kể ai dám động tới phụ nữ của Thường Nhạc đều phải suy nghĩ tới hậu quả, điều này chắc chắn tăng thêm một tầng ô dù bảo vệ Tiên Vân.

Tất nhiên, điều Tiên Vân quan tâm nhất không phải là ô dù bảo vệ kia, cô ta thích nghe chính là phụ nữ của Thường Nhạc, Thường Nhạc với quan điểm của mình, rõ ràng Thường Nhạc đã xem mình là người của hắn.

Cho nên, trong lòng Tiên Vân vô cùng hạnh phúc, cô ta cũng thầm quyết định, nhất định phải gắng sức làm việc, nhất định phải đem kết quả tốt nhất

https://thuviensach.vn

để đền ơn hắn.

Sau khi Thường Nhạc từ biệt bộ ba Diệp Thái Hoa, Tiên Vân, Tư Đồ Tinh, hắn tới khách sạn Hòa Bình, hắn còn chưa bước vào cửa, đã cảm giác bên trong nồng nặc mùi thuốc súng.

Hắn thản nhiên mỉm cười.

Hóa ra, đêm qua lúc đi gặp Cổ thiếu, Thường Nhạc tạm thời để Huyết Hổ và Kim Hye ở trong khách sạn Hòa Bình, đồng thời không được tham dự vào các tiết mục phấn khích.

Hắn chắc rằng mấy tên không chịu nổi, sớm đã không kiên nhẫn được nữa.

- Thiếu gia mà không trở lại, tôi sẽ giết chết cả nhà Cổ Minh. Huyết Hổ ra sức tìm cho mình lí do, chỉ cần hiện giờ đưa hai người này đi cùng, cho dù thiếu gia nổi giận, gã tin rơi xuống đầu mình cũng ít hơn nhiều.

- Câm miệng, anh chỉ biết chém giết, con quỷ háo sắc kia đêm qua nhất định là ra ngoài tìm gái rồi, nên mới không đưa chúng ta theo. Kim Hye vẻ mặt không hài lòng nói.

- Tìm gái.

Bên cạnh Quang Minh “hì” một tiếng, mỉm cười, Thường Đại thiếu gia khôi ngô tuấn tú đi tìm gái, vậy thì đàn ông trên toàn thế giới không cần tự sát hàng loạt.

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc tràn đầy sự tươi vui, lời nói của Kim Hye mặc dù có chút ấm ức, nhưng bên trong lại có chút ghen tuông, đây đúng là một sự khởi đầu tốt.

Chỉ sợ rằng ngay cả chính Kim Hye cũng không phát hiện ra, lòng mình trong lúc vô thức được là đã dần dần thay đổi rồi.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 235: Cưng À! Anh Đến Rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lúc chiếc xe hơi đỗ lại ở cổng học viện Kiều Tử, sâu trong nội tâm Thường Nhạc bỗng có một cảm giác thân quen, hắn nghĩ nơi đây chính là nhà của mình, thuộc về cội nguồn của mình, tất cả đều bắt nguồn từ nơi đây.

- Mọi người làm quen với cảnh quan trước đi, tôi còn có việc phải làm.

Nhìn vào khoảng không tối đen, Thường Nhạc mỉm cười gian tà.

Huyết Hổ và Quang Minh liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đã đọc được suy nghĩ trong mắt lão Đại, nhưng Kim Hye lại bĩu môi, thầm nói: - Đồ háo sắc.

Khi Thường Nhạc bước vào sân trường, không khí đã thay đổi, trong ánh mắt tà dị đó chứa đầy dục vong, Hắn cảm giác mình đang bị bủa vây trong sự hưng phấn.

Hắn nhớ đến cục cưng yêu quý của hắn --- Hoa Nhã Ca, tiểu bảo bối chắc không biết mình đã trở về, phải cho các cô gái mà mình yêu quý một bất ngờ.

Sự nhanh nhạy của Thường Nhạc đã đạt đến cực độ. Trong phút chốc cổng ngôi nhà của Hoa Nhã Ca hiện ra, ánh trăng chiếu xuống, cái bóng đen của Thường Nhạc tỏa ra một luồng khí làm cho con người ta mê muội.

Cái gọi là cánh cửa kia không có bất kì ngăn cách nào, Thường Nhạc xoay một cái, lập tức đã đến cạnh cửa sổ.

Bây giờ trong đầu Thường Nhạc chỉ có cảnh tượng ân ái vui vẻ, hắn hưng phấn mở cửa sổ, hắn không chần chừ mà bước tới trước giường Hoa Nhã

https://thuviensach.vn

Ca.

Mùi thơm thoang thoảng trong hơi thở, máu phấn khích đang lan ra cả cơ thể hắn. - Nhã Ca, bảo bối của anh. Anh đến đây !

Hắn vừa thì thầm vừa nhào tới.

Thân hình nõn nà làm cho người ta có cảm giác mê hồn, nếu như bình thường Thường Nhạc sẽ không lỗ mãng như thế, ít nhất cũng sẽ đánh thức Nhã Ca.

Nhưng hắn đã chuẩn bị dành cho Hoa Nhã Ca một bất ngờ lớn, huống hồ dục vọng đã tới rồi, chính hắn cũng thể kiềm chế nổi, hắn cởi bỏ quần áo một cách thành thục, đè người xuống, trong bóng tối, hắn tìm bờ môi quyến rũ chết người kia, bàn tay hắn không ngừng vuốt ve thân hình nõn nà đó, từ hai bầu ngực đẫy đà quyến rũ đến bờ mông, hơi thở ngày càng gấp, mà cơ thể cũng phát ra tiếng kêu rên rỉ.

- Cưng à, anh đến rồi! Thường Nhạc nhẹ nhàng thì thầm, cả người hắn đè lên người cô.

- A!

Một tiếng kêu đau đớn bất ngờ vang lên.

Thường Nhạc thoáng chần chừ một lúc. Trong đầu hắn hiện ra một câu hỏi:
- Tại sao Nhã Ca vẫn còn trinh…..

Ý nhĩ đó của hắn vẫn chưa tiêu tan, ánh mắt hắn sáng lên, cả căn phòng sáng lên, tất cả bởi vì tiếng kêu chói tai đó, hơn nữa đèn điện sáng trưng, cuối cùng cô cũng tỉnh táo lại.

Nhìn thấy trước mắt là một gương mặt quen thuộc, sắc mặt Hoa Nhã Ca ngạc nhiên, lại nhớ tới người con gái ở bên dưới, nếu người bật đèn là Nhã

https://thuviensach.vn

Ca, vậy người con gái ở dưới là ai.

Hoa Nhã Ca sắc mặt kì dị, khuôn mặt nhỏ nhắn vừa thẹn thùng vừa vui sướng, vừa quái đản, tập trung các loại biểu cảm. Anh Nhạc yêu quý trở về, nhất định là muốn cho mình bất ngờ đây, nhưng có vẻ bất ngờ lại này lại quá lớn.

- Anh Nhạc, anh hãy tự mình xem đó là ai đi!

Hoa Nhã Ca hài hước nhìn Thương Nhạc.

- Chẳng lẽ anh quen sao? Trong tâm Thường Nhạc có chút bất ngờ. Hắn không kìm nổi cúi đầu nhìn xuống, bắt gặp khuôn mặt quen thuộc kia, ánh mắt bối rối kia.

Thường Nhạc choáng váng. Không ngờ là mỹ nữ băng tuyết đẹp mê hồn - Hoa Nhã Thi!

Thường Nhạc theo bản năng muốn bỏ chạy, nhưng thấy cô gái kia đau khổ nhíu mày, hắn liền dừng lại.

Kỳ thật lúc này trong lòng Hoa Nhã Thi còn rối bời hơn Thường Nhạc, cô tới thăm em gái, hai chị em nói chuyện phiếm, rồi ngủ cùng nhau.

Nào sẽ biết là trong lúc đang ngủ có người vuốt ve mình, theo phản ứng của con gái cô hùa mình phụ họa, không ngờ tới việc trinh tiết của mình lại bị gã kia cướp đoạt, mà hiện tại hai người đang rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan. Nếu như tỉnh lại sau khi xong việc còn được, đáng tiếc…

- A!

Ngay lập tức, Thường Nhạc thừa lúc Hoa Nhã Thi không chú ý, hắn vội vàng ra ngoài.

Rút cuộc Hoa Nhã Thi lại kêu thảm thiết.

https://thuviensach.vn

Tình cảnh trở nên vô cùng kỳ dị, mặt Thường Nhạc hiện ra vẻ vô tội, Hoa Nhã Ca giống như đứa trẻ con mắc lỗi, cúi đầu xuống.

Hoa Nhã Thi không khóc cũng không la mắng.

- Nhã Thi, nếu cô không muốn, chúng ta coi như chưa từng xảy ra chuyện gì, Hiếm thấy Thường Nhạc đứng đắn, hắn ăn no rồi chùi miệng, không thừa nhận.

Sắc mặt Hoa Nhã Thi tái nhợt.

- Anh Nhạc, anh làm sao muộn như vậy mới tới? Thấy sắc mặt chị thay đổi, Hoa Nhã Ca vội nói sang chuyện khác.

Thực sự bây giờ cách tốt nhất là thay đổi không khí đi, còn về lỗi lầm vừa mắc phải phải cần có thời gian thích hợp để giải quyết.

Ánh mắt tà dị của Thương Nhạc nhìn chằm chằm vào ngực Hoa Nhã Ca, hắn nói: - Anh rất nhớ tiểu bảo bối, muốn cho em một bất ngờ, đâu ngờ trên giường lại có thêm một người.

Hoa Nhã Ca hiển nhiên hiểu được hàm nghĩa của sự bất ngờ trong đó, lại không ngờ rằng niềm bất ngờ này lại dành cho chị, cô ta lại nhìn sắc mặt của chị gái, Amen, chúa ơi, cứu tôi với.

Bên này thì vui vẻ nhưng bên kia lại ủ rũ, Thường Nhạc không biết phải làm sao, suy cho cùng Hoa Nhã Ca không giống với những người con gái khác, hắn đã chuẩn bị thông qua các loại phương thức, từ từ chiếm lấy trái tim cô ta, nhưng không ngờ, kế hoạch đại nhảy vọt này mang tính đột phá.

Nội tâm Hoa Nhã Thi cũng hết sức phức tạp, bản thân đã đính hôn, hơn nữa mình với tên công tử hào hoa này vốn đã không có thiện cảm, vừa rồi nghe hai người nói chuyện, rõ rằng em gái cũng đã bị tên này cướp mất đời con gái rồi.

https://thuviensach.vn

Hèn chi mấy hôm trước không gặp em gái lên lớp học chính trị, lúc đó em gái vỗ ngực, kiên quyết không qua lại với tên háo sắc Thường Nhạc.

Bây giờ xem ra, em gái ngây thơ của mình xem như bị tên háo sắc này làm hư rồi.

Hai chị em đều bị tên háo sắc này ức hiếp, phải làm sao bây giờ.

Nếu như nói, lúc đầu Thường Nhạc đè lên Hoa Nhã Thi vậy thì còn có chút lung túng, nhưng trong thời gian kéo dài, dưới cảnh tượng như vậy người đẹp vẫn khỏa thân

Hoa Nhã Ca dùng bàn tay thon thả của mình trêu chọc tiểu đệ bé nhỏ, dục vọng đang dần tắt của hắn đột nhiên nhảy dựng lên, Hoa tỉ muội!

Hoa Nhã Thi chưa kịp phản ứng gì, lại lần nữa bị Thường Nhạc đè lên người, cô kinh hãi, theo bản năng muốn giãy giụa phản kháng, nhưng giãy giụa trong tình trạng khỏa thân, dường như sẽ phản tác dụng, nhưng em gái cũng ở đây, muốn hét to lên, chỉ sợ……

Có rất nhiều nỗi lo ngại.

Giữa lúc cô ta lưỡng lự, Thường Nhạc đã nắm được điểm mấu chốt, càng mãnh liệt, cơ thể mềm mại của Hoa Nhã Thi run rẩy, sắc mặt cô ta bắt đầu đỏ bừng, vòng một quyến rũ kích động dựng thẳng lên giữa không chừng, trắng nõn, nhẵn nhụi, da thịt mềm nhẵn khiến người khác động tình bày ra xinh đẹp đỏ ửng.

Tiếng nhạc êm dịu làm cho Thường Nhạc ngây ngất, như trời ban cho một tác phẩm nghệ thuật hoàn mĩ thân thể mềm mại rung động lòng người liên tục đốt cháy cảm xúc mạnh mẽ của Thường Nhạc… Hoa Nhac Thi lúc bắt đầu thì giãy giụa, đau đớn, về sau thì nghênh hợp, thích thú, cứ như thế cho đến lúc cuối cả hai người có được sự sung sướng thỏa mãn cực độ.

https://thuviensach.vn

Sau khi làm cho Hoa Nhã Thi xụi lơ xuống, Thường Nhạc lại chuyển mục tiêu sang người Hoa Nhã Ca, lúc này Hoa Nhã Ca sớm đã không ngừng động tình, nước chảy thành sông làm cho Thường Nhạc thấy hết sức suôn sẻ.

Ngay sau đó, hai người bọn họ nhập cuộc chiến đấu điên cuồng.

Cũng không biết chiến đấu đến bao lâu, nói chung, Hoa Nhã Ca đã mềm nhũn ra, Thường Nhạc lại chuyển sang Hoa Nhã Thi, cứ như thế chuyển qua lại nhiều lần, mãi cho đến cuối cùng, Thường Nhạc thấy không còn sức chiến đấu nữa, hắn mới ôm hai mỹ nữ chìm vào giấc ngủ.

Sau khi trời sáng tinh, Thường Nhạc từ từ mở mắt, hắn cảm thấy lỗ chân lông ở mọi chỗ trên cơ thể đều mở ra, cảm giác này vô cùng dễ chịu!

- Đổ mồ hôi!

Vừa mở mắt ra, hắn đã thấy đôi mắt mê hồn của Hoa Nhã Thi đang nhìn mình, giờ phút này cái danh hiệu nữ thần trong trắng của Hoa Nhã Thi đã không còn nữa.

Quả thực, ở trong trạng thái này, lại thêm đêm qua mấy lần xxoo mãnh liệt, giữa hai người e rằng không còn là ăn hết thứ này nọ rồi chùi mép không thừa nhận đơn giản như vậy nữa!

Thường Nhạc vuốt ve thân hình mềm mại của Hoa Nhã Thi, mở cờ trong bụng, ngoài miệng nói lời ôn nhu: - Cưng à, yên tâm đi, anh sẽ chịu trách nhiệm với em, anh sẽ cưới cả hai chị em em.

Cạnh đó, Hoa Nhã Ca cũng vừa mở mắt, nghe thấy câu này cô ta vui mừng nói: - Vậy thì quá tốt, sau này em cùng với chị sống cùng một nơi, còn có anh Nhạc sung sức như vậy, hai chị em ta kết hợp mới có thể chống cự lại.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Hoa Nhã Thi lúc đầu bình tĩnh, nghe những lời này liền đỏ bừng mặt, bĩu môi nói: - Dù sao ta cũng đã bị anh làm nhục, tôi đã cam chịu số phận rồi, nếu ngươi dám thay lòng đổi dạ, ta cũng chỉ có dùng cái chết để khôi phục tất cả.

Thường Nhạc mềm mỏng cười nói: - Yên tâm đi, hễ là phụ nữ của Thường Nhạc anh, các em đều có thể sống vui vẻ, anh mãi mãi không bỏ các em, ta muốn các em sống tới già, làm hư các em tới già.

Vừa nói hắn vừa đè Hoa Nhã Thi xuống, cười gian tà: - Cưng à, cho ta chà đạp thêm lần nữa đi!

Vì vậy, dưới ánh mặt trời bình mình chiếu dọi, trên giường ba người lại bắt đầu chiến đấu tiếp, kết quả thế nào? Cũng chỉ hỏi được cái chăn ẩm ướt kia thôi.

Kế hoạch lúc đầu làm cho người phụ nữ yêu của của hắn buổi tối bất ngờ đã không thực hiện được, Thường Nhạc lại ở bên chị em họ Hoa quá lâu, khi Thường Nhạc tràn đầy sung mãn bước xuống giường, hai cô gái còn đang ngủ say.

Cái gọi là người gặp chuyện vui tinh thần sôi nổi, Thường Nhạc ra khỏi nhà trọ, trên mặt vui vẻ, hắn nghĩ tới Lâm Quai Quai, hắn đến trường học sớm nhất.

Hắn là đi gặp cô !

Mấy ngày nay tâm trạng Quai Quai bồn chồn, cô linh cảm có chuyện gì đó xảy ra, nhưng rốt cuộc là chuyện gì đây? Cô không có cách nào để hiểu rõ, nhất là, những việc kì lạ liên tục xảy ra, con cá vàng đã biến đổi nhiều, con mèo nhà bên cạnh bắt đầu phát dục, ba ba cắn hạt đậu, sói lao vào cừu.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vừa nghĩ tới đây cô bỗng ngẩng đầu, thân hình lơ đãng hơi run rẩy.

- Anh Nhạc!

Thân hình mềm mại như con bướm mạnh hướng về sau đánh tới, vốn định cho Quai Quai được ngạc nhiên kết quả lại làm cô sợ nhảy dựng lên.

Lúc cái miệng nhỏ thơm ngát kia chuẩn bị dán dưới cằm mình, Thường Nhạc mỉm cười tà địa: - Cưng à, sao biết anh về? Nếu chẳng may ôm nhầm người thì sao?

Quai Quai vẻ mặt vui mừng, tình lang xa cách đã lâu tuy rằng thời gian có vẻ rất ngắn nhưng đối với mình mà nói thì đúng là một ngày dài như một năm.

Cô trừng mắt nhìn hắn động tình nói: - Bởi vì trên người anh có mùi rất độc đáo nên em có thể biết anh tới.

Thường Nhạc ngẩn người giơ tay lên ngửi cẩn thận, trên người mình ngoài mùi pha trộn của mình và mùi hai chị em Hoa Nhã Thi ra thì không có mùi gì lạ mà.

- Quai Quai, lâu như vậy em béo rồi kìa. Thường Nhạc khẽ hôn lên trán Quai Quai cười gian.

Quai Quai giật mình vội vàng rời khỏi vòng ôm của Thường Nhạc, nhìn khắp nơi thất kinh nói: - Thực sự là béo sao?

- Không tệ không tệ, béo lên nhiều lắm, đều là công lao của anh mà.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào bộ ngực của Quai Quai, hào quang trong mắt toả ra bốn phía.

- Anh Nhạc xấu lắm. Quai Quai lúc này mới tỉnh ngộ, cô vui mừng dựa vào vai Thường Nhạc xấu hổi nói: - Honey, lâu rồi không được chơi cờ ca rô, có phải rất muốn không? Nhìn bộ dạng ngượng ngùng này cái đó của Thường Nhạc không tự chủ được đứng dậy.

- Lão đại, lão đại, huhuhuh, lão đại rốt cục đã trở lại rồi, nhớ chết đi được. Bên này còn chưa bắt đầu bên kia đã truyền tới tiếng gọi ghê người.

Chân mày Thường Nhạc cau lại, đúng là tên đáng chết, đến thật không đúng lúc.

Ngoại trừ Cao Tiếu và Cổ Tư Văn theo sau, ngoài ra, còn có cả Tô Mị Nhi, lâu như vậy không ngờ tâm can bảo bối của mình lại trở nên cao quý như vậy.

- Tốt, tốt, như vậy mới phải, cái gọi là trên giường là dâm phụ bên ngoài là phu nhân, xem ra bảo bối của mình hiểu được bản chất trong đó rồi. Trên mặt Thường Nhạc không tự chủ được nở ra một nụ cười thản nhiên.

- Lão đại, nhớ chết đi được, ôm một cái đi!

Đồng chí Cao Tiếu lúc chạy tới trước mặt Thường Nhạc giang hai tay chuẩn bị nhiệt liệt ân cần thăm hỏi.

Thường Nhạc vung tay lên, một dòng khí mạnh mẽ tạo thành một lá chắn quỷ dị ở trước mặt, tiếp theo lại xoay tròn một độ cong, trước mặt Cao Tiếu xuất hiện một đạo ánh sáng loé lên.

- Tia Chớp!

https://thuviensach.vn

Cổ Tư Văn ở đằng sau nhìn choáng váng, trong thời gian ngắn như vậy thực lực của lão đại mình không ngờ lại có sự đột phá đến vậy, đúng là đồ biến thái quá đi.

Cao Tiếu cả người run rẩy đứng đó, ánh mắt đáng thương nhìn Thường Nhạc, động tác của tiểu đệ mặc dù có điểm thất thố nhưng tâm tình hoan nghênh lão đại vẫn là chính xác mà.

Thường Nhạc ánh mắt hướng nhìn sang Tô Mị Nhi, chỉ thấy cô nàng cao quý lập tức tràn đầy xuân tình, cô đi tới trước mặt Thường Nhạc, trong lúc Thường đại thiếu gia còn chưa kịp có phản ứng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn đã dán chặt vào.

Đầu lưỡi mang theo hương thơm tiến vào trong miệng Thường Nhạc rồi tiến hành vận động thăm dò hỏi han kịch liệt. Biểu hiện vừa rồi của Quai Quai so sánh với Tô Mị Nhi đơn giản là kiến gặp voi.

- Lão đại không hổ danh là lão đại, phụ nữ nhiệt tình như vậy cũng chỉ có lão đại mới có thể hàng phục à. Cổ Tư Văn tán thưởng.

Đối với việc Cao Tiếu và Cổ Tư Văn có thể nhanh chóng như thế tìm được mình, Thường Nhạc cũng không cảm thấy kinh ngạc, tiến vào đại bản doanh Điểm G, học viện Kiêu Tử cho dù là có thêm một con kiến bọn họ cũng biết rất rõ.

- Gần đây, mọi người có cảm thấy Điểm G có gì bất thường không? Thường Nhạc sau khi mút mát cái miệng của Tô Mị Nhi thì nét mặt cười thản nhiên.

Cao Tiếu hơi sửng sốt: - Điểm G của chúng ta hiện tại đã thống nhất học viện Kiêu Tử, đồng thời cũng phát triển thế lực của mình trong các trường trên cả nước, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, làm gì có gì khác thường, ha ha, lão đại cứ việc yên tâm.

https://thuviensach.vn

Cổ Tư Văn lại hơi nhíu mày chậm rãi nói: - Thời gian gần đây thật sự rất yên tĩnh, Điểm G mở rộng cũng quá thuận lợi rồi, tôi vẫn hoài nghi trong chuyện này có sự sắp xếp của ai đó để dễ bề làm phân tán lực lượng của Điểm G chúng ta, tuy nhiên rốt cục là ai cũng không có cách nào xác định.

Cái đầu nhỏ nhắn của Tô Mị Nhi hơi nâng lên nhẹ nhàng nói: - Mộ Dung Trường Thiên thực sự bại quá nhanh, nhưng Mộ Dung gia lại chỉ có mấy người trẻ thế hệ sau có chút phản ứng, điều này có vẻ hơi lạ, dựa vào chút trực giác, dường như Mộ Dung Trường Thiên chưa chết…nhưng…

Lúc Tô Mị Nhi nói tới đây, tâm tình Thường Nhạc chấn động mạnh, con mắt hắn chăm chú nhìn chằm chằm vào mặt Tô Mị Nhi khích lệ nói: - Nói tiếp đi, tại sao em cảm thấy Mộ Dung Trường Thiên chưa chết?

Tô Mị Nhi sửng sốt tiếp xúc với ánh mắt ủng hộ kia của Thường Nhạc, cô hít sâu một hơi nói: - Bởi vì em luôn cảm giác có đôi mắt nhìn chằm chằm sau lưng mình nên mới cảm thấy vậy.

Quai Quai nghe nói vậy cái đầu nhỏ nhanh chóng hướng bốn phía nhìn ngóng, bàn tay nhỏ bé theo bản năng túm lấy quần áo Thường Nhạc, rõ ràng cô nàng cảm thấy sợ.

- Mộ Dung Trường Thiên rõ ràng đã chết, làm sao có thể sống sót? Cao Tiếu vẻ mặt khó tin.

Còn Cổ Tưu Văn lại nhíu mày thật sâu, thần sắc hơi cổ quái nói: - Nếu Mộ Dung Trường Thiên thực sự chưa chết như vậy thì có một vài việc nhỏ xảy ra gần đây có thể giải thích rồi.

- Chuyện gì? Thường Nhạc nhìn chằm chằm Cổ Tư Văn, nếu chỉ có mình mình cảm thấy Mộ Dung Trường Thiên còn sống thì có thể đây chỉ là một loại ảo giác, nhưng liên tiếp có những chuyện kì lạ vậy thì không chỉ đơn giản ngẫu nhiên như vậy.

https://thuviensach.vn

Cổ Tư Văn vẫn bình tĩnh nói: - Gần đây lực lượng nòng cốt Long Nha luôn vô duyên vô cớ biến mất, lúc đó, chúng tôi không hề để tâm đến chuyện này…

Thường Nhạc lộ ra điệu cười tà tà nói:

- Bất kể là Mộ Dung Trường Thiên đã chết hay chưa chúng ta nhất định phải tự chứng minh, cho dù gã có là quỷ ta cũng phải huỷ diệt.

Mộ Dung Trường Thiên rốt cục có chết hay không? Phán đoán của Thường Nhạc có phải chỉ là một loại ảo giác?

Lúc Thường Nhạc hướng nhìn tới Tô Mị Nhi, cô bỗng điềm nhiên cười nói:
- Em có thể dẫn con quỷ kia đến.

Học viện Kiêu Tử – ban đêm.

Tô Mị Nhi thái độ khác thường, không ngờ không để cho cao thủ Điểm G hộ tống về nơi ở mà ngược lại cô ở chỗ ven hồ trong trường học, lẳng lặng yên nhìn những vằn nước gợn trên mặt hồ.

Thần sắc cô mang theo chút nhung nhớ, lại có chút sầu não, không lâu trước đó, Mộ Dung Trường Thiên thường đưa mình tới đây, cô đã lưu lại ở nơi này rất nhiều niềm vui.

Nhưng hết thảy đã trôi đi theo thời gian và hoàn toàn biến mất.

- Trường Thiên, anh có linh thiêng liệu có tha thứ cho em không? Rất lâu sau, Mị Nhi bỗng chậm rãi mở miệng nói.

- Không, sẽ không tha thứ cho cô.

Thanh âm mơ hồ kia như truyền tới từ địa ngục, lại như đến từ trời xanh.

https://thuviensach.vn

Thân hình mềm mại của Tô Mị Nhi run rẩy, cô vội vã xoay người, bốn phía xung quanh không có người, sắc mặt cô kinh nghi bất định cái miệng nhỏ kêu lên:

- Trường Thiên, là anh sao? Là hồn ma của anh sao? Nếu là anh sao lại không hiện thân?

Bốn phía vẫn không có động tĩnh.

Tô Mị Nhi vẫn nói: - Lẽ nào sau khi anh chết rồi gan cũng nhỏ đi sao?

- Á.

Bỗng nhiên Tô Mị Nhi cảm giác được thân mình mềm mại ôm lấy mình, cô kinh hãi kêu lên.

- Cục cưng, là anh!

Thanh âm quen thuộc của Thường Nhạc truyền tới từ phía sau Tô Mị Nhi.

Trong nháy mắt cô đã nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Thường Nhạc.

Tô Mị Nhi giận giữ nhìn Thường Nhạc liếc mắt nói: - Doạ người ta sợ muốn chết.

Thường Nhạc cười tà tà: - Cục cưng, em lập công lớn rồi, Mộ Dung Trường Thiên chưa chết.

- Cái gì? Vừa rồi…là thật sao? Tô Mị Nhi kinh nghi nhìn bốn phía.

Thường Nhạc thản nhiên cười nói:

- Yên tâm, gã đã đi rồi, dù gã đã đủ cẩn thận rồi nhưng vẫn nói ra, chỉ gã hắn mở miệng thì không có cách nào che dấu mình nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Nét tươi cười nghiền ngẫm trên mặt Thường Nhạc ngày càng rõ ràng, mà Tô Mị Nhi cũng có phần khó hiểu nói: - Mộ Dung Trường Thiên rõ ràng chết rồi, sao có thể sống lại?

Thường Nhạc cũng không hiểu, người chết đi không thể sống lại, điều này đến trẻ con ba bốn tuổi cũng hiểu được, nhưng Mộ Dung Trường Thiên lại có thể sống lại, tại sao lại như vậy?

Từ lúc có được sức mạnh trong người Công Tôn Khả Nhân, thân thủ Thường Nhạc đã có biến hoá nghiêng trời lệch đất, nhưng chính mình vừa rồi lại cảm giác được thân thủ của Mộ Dung Trường Thiên trực ép mình.

Tốc độ quỷ dị, bóng dáng mơ hồ như không…

Tô Mị Nhi lo lắng nhìn sang phía Thường Nhạc, Thường Nhạc vỗ vỗ khuôn mặt Tô Mị Nhi nói: - Cục cưng, yên tâm, bọn chuột nhắt không nhận ra người cuối cùng cũng chỉ có thể tiêu vong.

Nhẹ vỗ tay hắn nói: - Ra cả đi.

Chỉ thấy Cao Tiếu, Cổ Tư Văn, Huyết Hổ, Quang Minh cùng Thần từ trong bóng tối đi ra.

Bọn họ mỗi người đều rất xuất sắc, đều là những người Thường Nhạc rất coi trọng, Thường Nhạc nhìn chăm chăm nhóm bộ hạ này nói. - Tôi hi vọng ngày mai có thể chơi trò chơi với Mộ Dung Trường Thiên, mọi người đi chuẩn bị một chút, tận lực thúc đẩy trò đĩa quay, nếu không trò chơi rất tẻ nhạt sẽ không có ý nghĩ gì.

Ánh mắt Quang Minh lấp lánh nói: - Lão đại, có phải là có thể đại khai sát giới rồi không?

- Nhã nhặn, tố chất, đừng làm cho Điểm G của chúng ta mất mặt. Thần thái lạnh lùng nhìn liếc qua Quang Minh thản nhiên nói nhưng theo sự hưng

https://thuviensach.vn

phấn từ trong mắt hắn cũng thấy hắn có vài phần chờ mong.

Huyết Hổ lại lập tức xắn tay áo nói: - Tôi muốn tự tay giải quyết tên Mộ Dung Trường Thiên kia.

Cao Tiếu bĩu môi cười hì hì nói: - Mọi người cứ làm đi, tôi chỉ ở bên cạnh quay lại mấy đoạn huy hoàng là được, không ai phản đối chứ?

Cổ Tư Văn trực tiếp mở miệng nói: - Tôi chỉ phụ trách lên kế hoạch, về phần đối phó với Mộ Dung Trường Thiên công việc nặng nhọc này để cho người khác làm đi.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 237: Tiểu Đệ Cũng Điên Cuồng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn nhóm đàn em này, bọn họ dường như đang đơn giản hoá vấn đề, Mộ Dung Trường Thiên thực sự dễ đối phó như vậy sao?

Mộ Dung Trường Thiên nằm mơ, trong mơ thấy mình bị rất nhiều người vây quanh chém giết, gã liều mạng dẫy dụa, hô hấp ngày càng khó khăn, vẻ mặt càng lúc càng đau đớn.

- Á.a…a…..

Mộ Dung Trường Thiên đau khổ kêu lên một tiếng mở trừng mắt, bốn phía tối sầm không có bất kỳ điều gì khác thường, tay gã hơi nắm lại miệng không ngừng nói thầm: - Thường Nhạc, tao nhất định phải phá huỷ Điểm G của mày, giữ lấy tất cả đàn bà của mày, tao muốn mày biến thành con chó của tao.

- Thùng thùng thùng!

Có tiếng đập cửa, Mộ Dung Trường Thiên thản nhiên nói: - Vào đi.

Người tới không phải ai khác mà chính là Sở Phi Dương, hai người này rốt cuộc cũng đi cùng nhau. Lúc này, khí thế trên người Sở Phi Dương vượt xa lúc trước, dường như có thêm chút quỷ dị, hống hách.

Hơi kỳ lạ cũng là ở trên đầu Sở Phi Dương mang mũ giáp đen, thoạt nhìn hơi không được tự nhiên nhưng lại làm tăng thêm một chút quỷ dị.

https://thuviensach.vn

- Phi Dương, tất cả đều chuẩn bị xong rồi chứ? Mộ Dung Trường Thiên ánh mắt chăm chú nhìn mặt Sở Phi Dương, khi ánh mắt hắn tiếp xúc với chiếc mũ trên đầu Sở Phi Dương, vẻ tham lam loé lên trong ánh mắt.

Sở Phi Dương tự tin mỉm cười: - Đều chuẩn bị xong rồi, cho dù là Thường Nhạc tự mình vội vã trở về cũng không thể cứu được tính mạng của bọn tinh anh Điểm G.

Thoáng dừng lại một chút lại tiếp: - Tuy nhiên những thứ thuốc kia thời gian cường hoá chỉ có ba giờ, sau ba giờ bọn họ thậm chí còn không bằng người thường.

- Đủ rồi, chỉ cần ba giờ, có bao nhiêu người có thể chống lại bọn chúng trong ba giờ, khởi động kế hoạch đi. Khoé miệng Mộ Dung Trường Thiên hiện vẻ tàn độc. Điểm G mỗi nhóm một tháng đều có một cuộc họp cấp cao, miễn là thành viên nòng cốt của điểm G trong thường thường đều tới, địa điểm phòng họp 000 học viện Kiêu Tử.

Giờ phút này, trong phòng họp 000 của học viện Kiêu Tử đã đầy người, cùng với sự mở rộng của Điểm G, lãnh đạo cấp cao đơn thuần đã tăng đến hơn trăm người.

Trong đó bao gồm đồng chí Lưu mang trong giải trí Vương Triều, đồng chí Đại Huy – quản chế vũ khí đạn dược, quân sư Cổ Tư Văn, sát tướng Cao Tiếu, do thám Ảnh Tử… Tầng lớp tinh anh cũ, tầng lớp tinh anh mới, chỉ cần là nhân tài đều được Điểm G nhanh chóng đề bạt. Nguyên tắc của Điểm G chính là chỉ cần là nhân tài thì có thể không ngừng đề bạt, mặc kệ là người tốt hay xấu, chỉ cần trung thành với Điểm G, trung thành với Thường Nhạc.

Cho nên có thể nói Điểm G là bao hàm toàn diện.

Giờ phút này, Cổ Tư Văn ngồi bên trái, Cao Tiếu ngồi bên phải, Tô Mị Nhi ngồi giữa. Sự xuất hiện của Tô Mị Nhi ngoại trừ việc cô là phụ nữ của

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc còn có một nhân tố quan trọng chính là nhờ trí tuệ của mình.

Có thể nói cô có được sự tính toán giảo hoạt của hồ ly, điểm này hoàn toàn là thật.

Đồng thời, Tô Mị Nhi cũng hiểu được địa vị của Điểm G trong suy nghĩ của Thường Nhạc, cùng với việc Điểm G không ngừng khuếch trương, Thường Nhạc không ngừng mà trưởng thành, phụ nữ tiếp xúc với Thường Nhạc ngày càng nhiều, những cô gái xinh đẹp cũng ngày càng nhiều, đơn thuần chỉ dựa vào vẻ bề ngoài không thể thu hút được hắn.

Chính vì vậy cô mới cố gắng nâng cao nội hàm của mình, cũng chỉ để làm sao có thể trở thành người có thể trợ giúp hắn, chỉ có vậy mới có thể chiếm được một vị trí nhỏ nhoi trong lòng hắn.

Cùng với báo cáo tài chính, kế hoạch hàng tháng, tất cả các thứ đều được trình bày, Cao Tiếu và Cổ Tư Văn cùng nhìn qua một lượt, chẳng lẽ đoán sai?

Vì sao Mộ Dung Trường Thiên còn chưa xuất hiện?

- Đến rồi!

Ngay lúc hai người còn đang nghi hoặc

- Phập!

Vừa dứt lời cửa phòng họp đã bị đạp mạnh ra

- Sở Phi Dương, Mộ Dung Trường Thiên!

Không ngờ hai người sẽ đi cùng nhau, Cao Tiếu và Tư Văn đều giật mình, những người khác cũng có suy nghĩ, trên người Mộ Dung Trường Thiên toát ra hơi thở áp bức, thân hình Sở Phi Dương phát ra hơi thở quỷ dị, hai

https://thuviensach.vn

người kết hợp với nhau quả nhiên đã áp chế hoàn toàn không khí phòng họp.

Ngoài hai người, sau lưng bọn họ còn dẫn theo một đám người.

Trong đó có hai nhân vật bắt mắt nhất, một là vệ sỹ của vị hôn thê của Mộ Dung Trường Thiên, một bên là trợ thủ đắc lực nhất bên người Sở Thiên Hùng – Lão Thiết!

Sau lưng hai người bọn họ còn có gần năm mươi người, trên người năm mươi người kia còn toát ra hơi thở quỷ dị.

Cao thủ, đều là cao thủ!

Mộ Dung Trường Thiên mỉm cười nhìn đám tinh anh của Điểm G, qua ngày hôm nay, những người này sẽ không còn tồn tại nữa, Điểm G vĩ đại cũng từ hôm nay trở đi tiến từng bước đến thế suy.

- Chúng mày muốn chết đứng hay sống quỳ đây?

Mộ Dung Trường Thiên mỉm cười nhìn bọn họ, lời nói tràn đầy tự tin.

- Bịch!

Dường như vì khâm phục Mộ Dung Trường Thiên, chỉ thấy Sở Phi Dương hơi khoát nhẹ tay, một cái bàn bay lên không trung, thân hình Sở Phi Dương hơi động một chút đã có một đạo khí quyền mạnh mẽ cấp toốc đánh nát cái bàn.

- Tao thích nghe tiếng xương cốt vỡ vụn.

Gương mặt Sở Phi Dương lộ vẻ tươi cười âm u lạnh lẽo.

- Ông em Mộ Dung, mày thực sự còn sống, thật là tốt quá!

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu còn chưa kịp phát biểu ý kiến, ngoài cửa đã truyền tới tiếng chào hỏi thân thiết của Thường Nhạc.

- Thường Nhạc!

Tuy rằng dựa vào thực lực hiện tại của bọn họ đã không còn sợ hãi Thường Nhạc, nhưng nghe được thanh âm chiêu bài kia của Thường Nhạc, thân hình Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương vẫn không nhịn được khẽ run lên.

Sở Phi Dương còn không kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc vỗ một cái vào bả vai, khuôn mặt tươi cười kia nháy mắt đã tới trước mặt Mộ Dung Trường Thiên, chính là Mộ Dung Trường Thiên mỗi ngày nằm mơ đều mơ thấy Thường đại thiếu gia.

- Thường Nhạc, mày đúng là rất lợi hại, đáng tiếc…qua hôm nay, mày chính là danh từ lịch sử rồi! Thân hình Mộ Dung Trường Thiên vặn thành một đường cong, nháy mắt đã duy trì một khoảng cách với Thường Nhạc.

Lão Thiết và thủ hộ kỵ sỹ hai người đều tiến thêm một bước vây lấy Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười hì hì nói: - Người an hem Trường Thiên, sao lại phải thế chứ? Mọi người đã lâu không gặp cùng nhau ngồi xuống uống trà nói chuyện chẳng phải tốt hơn sao?

Ánh mắt chuyển dời đến trên người Sở Phi Dương, thần thái hơi đổi giống như lúc Columbus phát hiện ra đại lục: - Phi Dương à, thằng em mày đã mọc đủ chưa đấy? Ài, lần trước ra tay hơi mạnh quá, làm tao áy náy một thời gian dài à.

Sắc mặt Sở Phi Dương biến đổi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tiếp tục cười nói: - Phi Dương, mày càng ngày càng đẹp trai phong độ, càng ngày càng nam tính rồi!

Thường đại công tử của chúng ta quả nhiên là đang xát muối lên vết thương. Nét mặt bọn Cao Tiếu cũng lộ vẻ kỳ quái.

- Giữ chặ cửa, hôm nay tất cả mọi người đều lưu lại làm khách.

Thường Nhạc hơi phất tay, cửa phòng họp liền xuất hiện thêm một đám người.

Quang Minh, Thần, Huyết Hổ, Tiêu Tiêu, La Vân, Xử Nữ, Kim Ngưu cùng với ba mấy vị tinh anh của Công Tôn gia tộc.

Trong đó Quang Minh đã không kìm nổi hét lên: - Lão đại, anh cứ ra đi, những người này để mình em giải quyết là được.

Vừa nói vừa phô ra cơ thể hùng tráng.

- Hừ!

Lão Thiết thần sắc lạnh lùng, ông ta cách Quang Minh gần nhất. Nắm tay thẳng tắp oanh kích tới đệ nhất cao thủ bên người Sở Thiên Hùng, Thường Nhạc cũng bị liên luỵ vì nắm đấm đấy.

Tự nhiên lại có thể phi phàm đến vậy.

- Ái chà, lão đại, là ông ta động thủ trước đấy, tôi là người có băn hoá, tôi bị ép phải phòng ngự. Quang Minh trong mắt hưng phấn loé hào quang, cả người giống như con trâu đực động dục, điên cuồng lao thẳng tới Lão Thiết.

- Phịch!

https://thuviensach.vn

Nắm tay va chạm nhau, cả người Quang Minh bị đánh bay tới mặt đất, Lão Thiết chỉ lùi hai bước, Sở Phi Dương vẻ mặt tươi cười.

Chỉ cần là chuyện khiến Thường Nhạc mất mặt gã đều thích xem.

Lão Thiết trên mặt cũng lộ ra vẻ khinh thường, cấp bậc khác nhau quá nhiều.

- Huhuhu, lão đại, làm lão đại mất thể diện rồi.

Đồng chí Quang Minh của chúng ta không biết từ lúc nào lại đứng dậy, nét mặt lộ vẻ uỷ khuất.

Chỉ thấy đồng tử đen của anh ta bắt đầu biến thành mầy đỏ miệng hét: - Mẹ kiếp, bố liều mạng với mày!

Tốc độ siêu cấp, sức mạnh từ nắm tay siêu cấp "Pặp pặp pặp!"

Nắm tay Lão Thiết điên cuồng va chạm với nắm tay Quang Minh.

Rất rõ ràng, thân hình Quang Minh bị nắm tay Lão Thiết đánh trúng tương đối nhiều, nhưng đồng chí Quang Minh có thể bò lên chỉ nháy mắt sau khi ngã xuống.

- Thân bất tử!

Sở Phi Dương hít một hơi khí lạnh gần như không tin vào mắt mình, đường đường là đệ nhất cao thủ dưới tay Sở Thiên Hùng cùng với một cao thủ trẻ tuổi có thân bất tử đấu, ai mạnh ai yếu theo thời gian cũng đã dần lộ rõ.

Quang Minh càng đánh càng hưng phấn, động tác càng lúc càng nhanh, sắc mặt Lão Thiết càng lúc càng tái nhợt, động tác càng lúc càng chậm.

Thủ hộ kỵ sỹ thấy tình cảnh này hơi tiến nửa bước bước lên trước.

https://thuviensach.vn

- Mày là của tao!

Thần còn chưa kịp động, Huyết Hổ của chúng ta đã hưng phấn xông tới, trong miệng kêu ầm lên: - Lão đại, tôi cũng bị ép buộc, gã muốn tập kích người, là tôi hộ giá!

Cũng chỉ có đàn em của Thường đại thiếu gia mới có thể kiếm cớ hoang đường như vậy.

Về phần những tinh anh của Điểm G, bọn họ kinh hãi nhìn cảnh tượng trước mặt, sức mạnh, tốc độ đều vượt xa cực hạn của loài người, bọn họ vẫn còn là người sao?

- Họp, tiếp tục họp!

Đồng chí Tư Văn vỗ bàn nghiêm túc nói.

Cao Tiếu nóng nảy, gã cũng là phần tử hiếu chiến, mắắt thấy Huyết Hổ và một tên ngông cuồng đều có thể rạng rỡ trước mặt lão đại, gã làm sao có thể kiềm chế được.

- Ôi, lão đại, Sở Phi Dương dùng ám khí tập kích tôi.

Chỉ nghe được Cao Tiếu đau khổ kêu lên thảm thiết.

Cũng không đợi Thường Nhạc kịp phản ứng đã rất hưng phấn xông tới Sở Phi Dương.

- Không ổn.

Thường Nhạc thần sắc không tốt nhìn lại phía Thần.

Thần tự nhiên hiểu được ý tứ của lão đại, chiến tướng Cao Tiếu của chúng ta va phải đá rồi.

https://thuviensach.vn

- Phịch!

Một dòng khí hắc ám mạnh hướng tới tấn công Cao Tiếu. Tưng, tưng, tưng, Cao Tiếu còn chưa hoàn hồn bước chân đã lùi sau mấy bước rồi phịch mông xuống đất.

- Mất mặt quá.

Cao Tiếu xấu hổ muốn khóc, thân hình Thần đã chuẩn bị hướng bổ nhào qua Sở Phi Dương.

- Quả này hay à! Đang trong lúc kích chiến thân hình Quang Minh bỗng vừa chuyển, rất không đạo đức lao đánh về phía Sở Phi Dương.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 238: Trời Đất Rộng Lớn Không Gì Là Không Có

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Quang Minh trong miệng còn đang kêu la: - Thần, lão già kia tao không đối phó được, mày qua đi.

Cái mũi Thần tức đến nỗi suýt vẹo, Lão Thiết bên kia chỉ thở ra chứ gần như không thấy hít vào nữa rồi, Quang Minh chết tiệt này đúng là đáng ghét quá đi.

- Hây hây lão đại, bọn cừu kia để cho các anh em đi.

Phụ trách Thống soái Công Tôn gia tộc chính là tên trước kia là người đầu tiên ghi danh tham gia Thiết Huyết quân của Thường Nhạc, giờ phút này toàn thân gã đều là hàng hiệu.

Đám tinh anh Công Tôn gia tộc nhã nhặn ở phía sau cũng hưng phấn kêu la:

- Lão đại, chúng tôi muốn ăn thịt dê, chúng tôi muốn ăn thịt dê.

- Mất mặt quá!

Nhìn đến bộ dạng đám tiểu đệ hung hăng đói khát kia Thường Nhạc được một trận xấu hổ, đám tiểu đệ trước kia được mình dẫn tới Khải Đinh, đúng là sướng.

Mỗi ngày ở bốn phía trên phố Aden đều có bóng dáng bọn chúng, mà nhóm các tinh anh trong nước vẫn chưa có cơ hội ra tay.

Mỗi ngày đều hưởng thụ những dịch vụ cao nhất, hàng hiệu đỉnh nhất, các chuyên gia thẩm mỹ danh tiếng nhất, tất cả cái gì cũng là nhất, thứ duy nhất

https://thuviensach.vn

bọn chúng thiếu hiện tại chính là rèn luyện xương ống chân.

- Khích khích.

Thường đại thiếu gia không để ý khì khì mũi.

Một tên tên nhóc điên cuồng vui vẻ kêu lên: - Lão đại đồng ý rồi, huynh đệ tỷ muội xông lên, giết, giết sạch bọn chó đẻ đó đi.

Nếu Công Tôn Liệt nhìn thấy cảnh tượng trước mặt này phỏng chừng muốn lột da Thường đại thiếu gia, đám thiếu nữ Công Tôn gia ngày thường tĩnh tu hiện tại không mấy khác những mụ điên.

Quang Minh đang chém giết cùng với Sở Phi Dương như cũng nóng nảy, trong lòng gã sớm đã coi những đối thủ này là bữa trưa rồi lại bị bọn người kia cướp mất.

- Lão đại, cứu mạng!

Ở cửa truyền tới tiếng kêu đáng thương của Kim Ngưu.

Hoá ra Kim Ngưu hiếu chiến sớm đã muốn nhào tới rồi, bị Xử Nữ kèm chặt áp chế, không có mệnh lệnh của lão đại, Xử Nữ quyết không cho Kim Ngưu xông lên.

Kim Ngưu cuống cuồng không có cách nào nên phát tín hiệu cầu cứu Thường Nhạc.

Nhã nhặn mấp máy miệng, nhìn phòng họp đã đánh nhau loạn lên, hắn đau khổ nhắm hai mắt: - Kế hoạch tháng này toi rồi.

Sắc mặt Mộ Dung Trường Thiên trở nên cực kỳ khó coi. Gã như thế nào cũng không nghĩ sự tình sẽ phát triển tới mức này, đám cao thủ siêu cấp này dường như ngoi từ dưới đất lên.

https://thuviensach.vn

Ban đầu gã và Sở Phi Dương chuẩn bị những cao thủ cẩn thận, những người này có thể nói là ngàn dặm mới tìm được một, nhưng quả thực họ đã bị chà đạp trong tay những người này.

Tên ngoại quốc điên cuồng kia cùng tấm thân bất tử kia không ngờ rõ ràng đã phế ngay Lão Thiết, mà bên người Thường Nhạc còn mấy người tinh nhuệ nhất vẫn không hề động tới.

Thần quỷ dị kia, Tiêu Tiêu lạnh lùng, La Vân mập mạp làm người ta nhìn không thấu, Kim Ngưu, Xử Nữ…mỗi người này đều không cho phép người ta khinh thường.

Thân thể của mình tuy rằng đã được cải tạo đặc thù siêu việt vượt xa trước kia nhưng vẫn không đủ tự tin có thể đối phó với nhóm người trước mắt này.

- Những người còn lại thay tôi nói chuyện với Trường Thiên huynh đi.

Thường Nhạc vung tay lên, Xử Nữ bọn họ đã gào khóc hướng tới Mộ Dung Trường Thiên.

Chưa nói tới hoa lệ, chưa nói tới phong cảnh, hết thảy đều rất bình thản.

Trong đám cao thủ này, ngoại trừ Kim Ngưu hơi điên cuồng ra những người khác đều rất điềm đạm, cũng chính vì điều này mà làm Mộ Dung Trường Thiên buồn bực.

Công kích của bọn họ rất quy củ, sức mạnh của Trường Thiên rất kì quái, tốc độ rất nhanh nhưng căn bản không tìm thấy mục tiêu thật sự.

Thường Nhạc ở bên cạnh ôm lấy Tô Mị Nhi, cười hì hì trước cục diện trước mắt, sức mạnh của Mộ Dung Trường Thiên quả thật tăng lên, hơn nữa còn tăng lên rất nhanh, ít nhất đã gần tiếp cận thực lực của mình trước khi tiến vào Công Tôn gia tộc rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng gặp được tinh anh bên phía mình chỉ có thể chịu chà đạp.

Tô Mị Nhi thần sắc thản nhiên nhìn Thường Nhạc, hơi thở vương giả đã dần bày ra, ngay cả Thường Nhạc đều không có chú ý tới sự biến hoá tự thân mà Tô Mị Nhi tỉ mỉ có thể nhìn ra được.

Cổ Tư Văn lần đầu tiên cảm thấy bất đắc dĩ, các tiểu đệ đều đã xông lên rồi mà chính mình còn đứng một bên xem, quân sư phải có bộ dạng quân sư, nghĩ đến đây gã liền cười an ủi.

- Thêm chút sức.

Thường Nhạc mỉm cười nói.

Mộ Dung Trường Thiên nội tâm đang rỉ máu, cái gì gọi là lão đại? Mình bị người vây quanh đánh, đến cơ hội thở dốc cũng không có còn Thường Nhạc lại đứng một bên ôm mỹ nữ quan sát với tinh thần hưng phấn, đây chính là điểm khác biệt.

Thần sắc bỗng nhiên biến thành hoảng hốt, chẳng lẽ mình vĩnh viễn cũng không phải đối thủ của Thường Nhạc sao?

Chẳng lẽ mình không thể đánh bại Thường Nhạc sao?

- Cẩn thận!

Khi một dòng khí hắc ám hiện ra trên người Mộ Dung Trường Thiên, đồng tử Thường Nhạc được một trận co rút, hắn cảm nhận được trong dòng hắc khí kia có một sức mạnh không thể đo đếm được.

Trực giác nói với hắn rằng sức mạnh kia rất khủng bố.

- Phong toả vực!

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt. Thường Nhạc rốt cục đã triển khai, động tác của hắn nhìn như rất chậm nhưng lại cực nhanh.

Sức mạnh của Mộ Dung Trường Thiên vừa mới phát ra, gã bỗng cảm giác được cảnh sắc trước mặt biến đổi, cả người đã tới một nơi xa lạ.

Tất cả sức mạnh không ngờ không tìm thấy một nơi nào để phát tiết.

- Thường Nhạc, mày có gan thì ra đi.

Mộ Dung Trường Thiên lạnh lùng nhìn bốn kía, kiêu ngạo ngông cuồng gọi.

- Kêu lên đi, kêu lên đi, tao rất muốn nhìn xem mày bị vây khốn ở chỗ này cuối cùng sẽ biến thành bộ dáng gì nữa. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra điệu cười tà mị.

- Tao không tin mày có thể vây khốn tao.

Mộ Dung Trường Thiên thân hình hơi biến, một sức mạnh khổng lồ điên cuồng tuôn ra.

Thường Nhạc sắc mặt hơi đổi, sức mạnh này tràn đầy tà ác, tràn đầy xấu xa, tràn đầy một loại cảm giác không nói thành lời, dường như đến từ địa ngục, dường như hấp thu tất cả tà ác mà tồn tại.

- Bịch!

Tuy là như thế, Mộ Dung Trường Thiên vẫn không thể đánh tan phong toả của Thường Nhạc.

- Nói cho tao biết, sức mạnh của mày đã nâng cao như thế nào? Mày làm cách nào sống lại?

https://thuviensach.vn

Thanh âm lạnh lùng của Thường Nhạc từ bốn phía truyền tới, một loại cảm giác, một loại trực giác, sau lưng Mộ Dung Trường Thiên còn ẩn núp một thế lực vô cùng hùng mạnh.

- Không hay!

Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc cảm nhận được một lực hấp dẫn cực lớn từ bên ngoài truyền tới, mạnh mẽ hút Mộ Dung Trường Thiên vào.

Và khi Thường Nhạc kịp phản ứng, Mộ Dung Trường Thiên đã biến mất mà Sở Phi Dương đang bị Quang Minh đánh cho không biết Đông Tây Nam Bắc cũng biến mất.

Hai đại cự đầu vừa biến mất các tiểu đệ còn lại đúng là sống còn đau khổ hơn chết, sức mạnh của Quang Minh bọn họ hoàn toàn phát tiến đến những người này.

Thường Nhạc nhìn bên ngoài phòng họp, trong thần sắc mang theo một tia nghi hoặc. Có thể cứu Mộ Dung Trường Thiên khỏi nơi mình giấu, người này có thể là ai?

Cho dù là cao thủ cấp bậc Công Tôn Liệt muốn làm điều đó chỉ sợ cũng không dễ, phải biết rằng sau khi mình hấp thu sức mạnh của Công Tôn Khả Nhân đã biến hoá tới mức thoát thai.

Có thể cướp đi người từ tay Quang Minh đang điên cuồng, đối phương đó là ai?

Nếu cả hai điều thần bí kia đến từ một người thì không khỏi quá kinh khủng.

Bọn họ vì sao không trực tiếp xuất hiện mà cố tình ẩn núp trong bóng đêm?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bỗng mỉm cười tà ta, bất kể bọn họ là ai, chỉ cần chọc tới Thường Nhạc thiếu gia, cho dù là hùng mạnh cỡ nào kết quả cuối cùng cũng giống nhau. Các tinh anh cấp cao ở Điểm G này xem như nhìn thấy uy phong của lão đại rồi. Vừa rồi trong trận chiến long trời lở đất, trong đầu bọn họ đã lưu lại ấn tượng không thể xoá nhoà.

Bọn họ giờ mới hiểu được trời đất rộng lớn không gì là không có.

Đương nhiên điều Thường Nhạc cần chính là hiệu quả như vậy.

Thường Nhạc hiểu sức mạnh trực tiếp nhất chính là hình thức biểu hiện, nếu muốn thủ hạ trung thành với chính mình, ngoại trừ những ích lợi ra thì sức mạnh là phương thức hữu hiệu.

Cuộc chiến đấu này ngay sau khi chấm dứt, lực lượng của Điểm G ở trong nước có thể nói là tiến vào giai đoạn huy hoàng, các tầng cao của Điểm G lại điên cuồng thể hiện mình.

Đương nhiên, Mộ Dung Trường Thiên và Sở Phi Dương không còn xuất hiện, bọn họ cũng hiểu được kết quả của việc xuất hiện cũng chỉ là tìm cái chết.

Thời gian rảnh rỗi của Thường Nhạc cũng không nhiều, một bên bận rộn gia tăng tình cảm với Kim Huye, một bên vừa muốn gia tăng kinh nghiệm chiến đấu với Hoa tỷ muội.

Từ sau sự việc lần trước, thái độ của Hoa Nhã Thi đối với Thường Nhạc đã có thay đổi nghiêng trời lệch đất. Đương nhiên, ở bên ngoài, Hoa Nhã Thi vẫn là băng sơn mỹ nữ trong sân trường.

Trên giường, cho dù là một khối băng, Thường Nhạc cũng có thể hoàn toàn làm tan chảy.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên Thường Nhạc hiểu mình còn có việc muốn làm, cho nên để tiết kiện thời gian thôi đành đem gộp Quai Quai và Tiểu Vũ làm chung với nhau.

Băan đầu, Quai Quai còn không chịu, bộ dạng xấu hổ, rõ ràng là làm cho hứng thú của Thường Nhạc lên đến đỉnh nhưng trước lạ sau quen, rất nhanh chóng.

Quai Quai và Tiểu Vũ hai người có thể nói là chung sức hợp tác, cùng nhau trên giường đại chiến với Thường Nhạc hai trăm chín mươi chín hiệp.

Điều tiếc nuối duy nhất chính là Tư Đồ San San đi nước ngoài, thiếu đi rất nhiều thú vị, nhiều thứ có thể chơi trên người Noriko nhưng ở đây lại không tìm được người để chơi.

Ngày đầu tiên Thường Nhạc rời khỏi Tần Uyển đi Mỹ, nguyên nhân cụ thể là gì cũng không rõ ràng lắm nhưng Thường Nhạc lại biết chỉ cần là phụ nữ của mình thì cả đời đều không thoát khỏi sự ôm ấp của bản thân mình.

Ngoài ra, Bạch Nhược Hề tiểu mỹ nữ biết khiêu vũ cũng đã đi về nhà, đến nay còn chưa quay lại, điều này làm cho Thường Nhạc cũng có một chút tiếc nuối, nếu không đem gộp Tô Mị Nhi và Bạch Nhược Hề thành một đôi thì chất lượng cuộc sống buổi tối sẽ cao thêm một bậc.

Ài, trước kia là mỗi đêm một người.

Hiện tại biến thành một đêm năm người. Thường Nhạc soi gương thấy gương mặt ngày đêm gầy yếu đi thở dài nói: - Nên đi rồi, chỉ có đến Nhật mới có thể bồi dưỡng thân thể suy nhược của mình.

Lần này lựa chọn ứng viên đi Nhật có thể nói là trải qua sự suy xét tỉ mỉ.

Phía những thuộc hạ của mình nghe nói muốn đi Nhật cua gái, nghe nói chì vì một cô nàng mà đánh lẫn nhau.

https://thuviensach.vn

Đến cả đệ nhất chiến tướng dưới tay Thường đại thiếu gia – Huyết Hổ ngày thứ hai nhận được tin tức cũng sưng nửa mặt, hai con mắt đen cầu xin lão đại đem gã đi Nhật chơi bời một chuyến.

Người khác hát là mình rốt cuộc yêu ai?

Mà Thường đại thiếu gia của chúng ta lại buồn rầu, rốt cuộc nên mang ai đi theo?

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng hiểu được không thể kéo dài thêm nữa, mới có một ngày, chiến tướng Huyết Hổ đã bị đánh thành như vậy, nếu tiếp tục chỉ sợ đến cả Quang Minh cũng vác xác tới.

- Lão đại, cứu mạng!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 239: Ứng Viên Đi Nhật

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nghe thanh âm kia chính là đồng chí Quang Minh của chúng ta, Thường Nhạc nghe được âm thanh này hơi sững sờ, từ sau lần trước chiến đấu, Quang Minh đã trở thành chiến tướng bất tử rồi.

Còn ai có gan như vậy, thậm chí đến Quang Minh cũng dám bắt nạt.

Chỉ thấy Quang Minh vọt đi vào, vết thương trên người chồng chất.

- Mẹ kiếp!

Nhìn thấy chiến tướng mình yêu mến bị người ta khi dễ như vậy, nội tâm Thường Nhạc bốc hoả mạnh mẽ, vẻ mặt bừng lửa giận nói: - Ai? Rốt cuộc là ai có gan lớn như vậy? Để anh đi lột da nó.

- Lão đại, là Thần, Tiêuu Tiêu, Xử Nữ những người đó liên thủ lại. Vẻ mặt Quang Minh uỷ khuất.

- Mẹ!

Thường Nhạc ngây ngẩn người, đảo đi đảo lại cuối cùng là các tiểu đệ đấu đá, hắn cảm thấy buồn bực nói: - Quang Minh, nhân duyên của em cũng không tệ à, sao lại bị bọn họ liên kết lại đánh? Theo đạo lý, ít nhất Thần phải đứng về phía em chứ?

Quang Minh nghe nói vậy lại kích động nói: - Lão đại, chính là do Thần phát động đấy, Thần và Tiêu Tiêu đánh ác nhất, bọn họ nói lão đại muốn dẫn tiểu đệ, nhất định phải mang người lợi hại nhất, vì em biến thái nhất cho nên Thần nói phải xử em trước.

https://thuviensach.vn

- Sặc.

Thường Nhạc thần sắc cổ quái, quả thật, nếu mình là Thần mình cũng sẽ làm như vậy. Dù sao sao khi lật đổ Quang Minh thì những người khác đều dễ nói rồi.

- Đi, lão đại giúp em!

Thường Nhạc vỗ vỗ bả vai Quang Minh ôn hoà nói.

Quang Minh một phen kích động, lão đại dù sao cũng là lão đại, dù sao cũng công bằng nhất.

Quang Minh ở trước dẫn đường, chỉ trong nháy mắt đã đi tới chỗ mục tiêu, còn chưa tiến vào đã nghe từ bên trong truyền tới tiếng rống giận giữ cùng một luồng khí mạnh mẽ vọt ra ngoài.

Thường Nhạc sửng sốt chẳng lẽ có đối thủ tới sao? Suy xét cẩn thận, Điểm G bây giờ chỗ nào cũng có, ai dám tới đây gây chuyện sao, nếu vậy thì chỉ đúng là chán sống tự treo cổ mình rồi.

Vừa mới đẩy cửa ra đã nhìn thấy Thần và Tiêu Tiêu đang đánh nhau. Huyết Hổ và Cao Tiếu mặt đầy vết thương, Kim Ngưu và Lạc Vân đang đánh, Xử Nữ và Cổ Tư Văn đang giằng co.

Bên cạnh, Tô Mị Nhi thì đang tính toán.

- Dừng lại!

Thường Nhạc vung tay, ba cặp trước mặt nhanh chóng dừng lại, mà Huyết Hổ và Cao Tiếu còn cố đánh thêm một quyền rồi có vẻ chưa xong vẫn liếc đối phương một cái.

- Tôi không có ở đây các anh đã nội bộ tranh đấu rồi? Sao, đều muốn làm lão đại hả? Thường Nhạc tà tà nhìn đám người nghiền ngẫm nói.

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ mồ hôi gáy bắt đầu chảy xuống cẩn thận nói: - Nếu ai dám phản đối lão đại tôi giết hắn luôn, hây hây, lão đại, lần này đi Nhật mang tôi đi có được không?

- Tại sao phải mang theo anh?

Thường Nhạc nhìn Huyết Hổ nghiêm trang hỏi.

- Vì…vì tôi là đệ nhất chiến tướng bên người lão đại, đến Nhật Bản, tôi nhất định giết hết đám ranh con kia để đền đáp lão đại. Huyết Hổ vẻ mặt hưng phấn nói.

- Nói cho mày biết, tao mới là đệ nhất chiến tướng bên người lão đại. Quang Minh bên cạnh đang thương tích đầy mình không kìm nổi kêu lên.

- Sặc, cứ trị hết vết thương trên người đi rồi nói sau. Cao Tiếu khinh bỉ liếc nhìn Quang Minh, đôi mắt đen xì của Quang Minh kia chính là kiệt tác của gã.

Gã nhìn Thường Nhạc nói: - Lão đại, tới Nhật Bản rồi lão đại muốn tôi đi hướng Tây tôi tuyệt đối không đi hướng Đông, tôi tuyệt đối phục tùng lão đại, phục tùng lãnh đạo của Đảng.

Trên mặt Thần lộ ra nụ cười quỷ dị nói: - Có đôi khi, đối phó với kẻ thù không phải dựa vào nắm tay đâu, phải động não. Lão đại, dẫn bọn chúng chắn chắn hỏng việc, hay là mang Cổ Tư Văn đi.

Lời này vừa nói ra, bốn phía liền truyền đến ánh mắt cổ quái, vừa rồi gã còn kêu tranh rất kinh vì đi Nhật mà đánh nhau với Tiêu Tiêu, hiện tại lại đề cử người khác, chẳng lẽ vừa rồi động tác của Thần kịch liệt quá nên làm hỏng não rồi?

Cổ Tư Văn cảm kích nhìn Thần một cái như muốn nói: - Bạn tốt, cám ơn mày, chờ tao tới Nhật rồi chắc chắn sẽ mang cho mày mấy em gái Nhật.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không khỏi cười nói: - Thần, tại sao anhi lại đề cử Cổ Tư Văn.

- Hây hây, lão đại suy nghĩ mà xem, Huyết Hổ, Cao Tiếu, Quang Minh bọn họ đều thuộc loại mãng phu, thuộc loại tướng tài, còn Cổ Tư Văn lại thuộc loại nhân vật có trí tuệ, là nhân vật cấp bậc quân sư. Nếu lão đại mang gã theo, chắc chắn sẽ mang theo tôi, tôi là kết hợp của sức mạnh và trí tuệ, là soái tài à. Thần rốt cuộc nói ra những lời trong lòng.

- Fuck!

Vài tên đồng thời giơ ngón giữa tặng Thần, người vô sỉ như gã đúng là lần đầu gặp, nếu biết sớm đã lật đổ gã rồi.

- Ứng viên đi Nhật tôi đã quyết định rồi. Thường Nhạc thản nhiên cười, nếu không nói tên tuổi chỉ sợ bọn họ đánh cho không đi nổi.

Các tiểu đệ đáng thương nhìn Thường Nhạc.

- Đầu tiên, Cao Tiếu chắc chắn phải mang theo. Thường Nhạc không nhanh không chậm nói.

- Sư phụ lão đại, tôi yêu cậu chết mất. Cao Tiếu nghe được câu này vội vàng chạy đến bên người Thường Nhạc, kích động chỉ muốn hôn môi hắn, lại nghĩ lão đại không thích chiêu này nên đành phải nhịn.

Ánh mắt Thường Nhạc hướng nhìn sang Huyết Hổ, Huyết Hổ lập tức cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, không ngờ ánh mắt Thường Nhạc dừng trên người hắn một lúc lại dời đi chỗ khác.

Huyết Hổ cảm giác tim mình như rơi vào trong hầm băng.

Thường Nhạc nói tiếp: - Soái tài Thần cũng mang theo.

https://thuviensach.vn

Thần nghe nói như thế, gương mặt anh tuấn lộ ra nụ cười quỷ dị, gã lập tức tạo dáng, a, soái tài chính ta ha ha.

- Cổ Tư Văn…

Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút, dường như đang do dự, tim ông em Tư Văn nảy lên một chút, hiện tại Điểm G ở trong nước chủ yếu là do mình và Cao Tiếu vận hành.

- Cũng đi!

- Zê!

Cổ Tư Văn luôn điềm đạm trở nên hưng phấn, có thể giao phong với bọn Nhật bản đó là sự việc mà gã tha thiết mơ ước, hiện tại rốt cục đã thành hiện thực.

- Lão đại, em thì sao?

Thường Nhạc còn chưa kịp tiếp tục mở miệng quần áo đã bị lôi kéo, chỉ thấy Quang Minh đáng thương nhìn Thường Nhạc, đôi mắt gấu mèo chớp liên tục.

Thường Nhạc không kìm được bật cười: - Vốn cũng muốn dẫn theo Quang Minh đấy.

Quang Minh nghe được câu này vội vàng cuống quýt. - Lão đại, mang em theo.

- Nhưng nghĩ đến vết thương trên người Quang Minh khá nghiêm trọng, nếu đem tới Nhật bị người ta hạ gục chỉ mất mặt anh. Thường Nhạc tiếc nuối lắc lắc đầu.

- Lão đại, anh xem…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vừa dứt lời đã nghe một tiếng “Xoạt”, quần áo trên người Quang Minh đã bị xé toạc lộ ra thân thể cường tráng, sung mãn, ánh mắt Quang Minh loé ánh hào quang đỏ quỷ dị: - Bạo

Nắm đấm cứng như đá nện lên mặt đất, mặt đất run rẩy mạnh.

- Sặc!

Thần biết rõ Quang Minh cũng bị sức mạnh của Quang Minh làm cho giật mình, người này đúng là quá biến thái, nếu không phải vì lí do đi Nhật chỉ e rằng sức mạnh này của anh ta vẫn luôn cất giấu.

Thường Nhạc hài lòng gật gật đầu khen ngợi: - Không tệ, không tệ, được, Quang Minh cũng đi.

- Khặc khặc khặc khặc!

Quang Minh cười hưng phấn, quả đấm quơ mạnh trong không trung như đang nói: - Bọn Nhật kia, bố đến đây.

- Lão đại, tôi muốn cùng Quang Minh quyết đấu một phen. Tôi chắc chắn trong 10 giây sẽ đánh Quang Minh chạy chui lủi.

Lúc này Huyết Hổ không kìm nổi kêu lên.

- Tên này có phải cuống quá nên ngớ ngẩn rồi?

Những người khác đều nhìn Huyết Hổ một cách kỳ quái, sức mạnh của Quang Minh đã thể hiện ra rồi, ở đây người có thể đánh bại Huyết Hổ ngoại trừ Thường đại thiếu gia chỉ e không ai có thể dám chắc được.

Càng không phải nói đến mười giây đồng hồ, đấy rõ ràng là trò đùa mà.

- Được, thử coi xem!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng ngời, nhân tài a, thật không ngờ tới nhân tài mới trong đám thuộc hạ của mình mọc lên như nấm, làm bản thân mình làm lão đại cũng được uy phong.

Quang Minh cười hì hì nhìn Huyết Hổ nói: - Hổ huynh, cẩn thận một chút, đừng để tôi đánh cho chạy cong đít là được.

- Bắt đầu.

Quang Minh vừa dứt lời nắm tay Huyết Hổ đã nắm chặt, mạnh chém ra một thứ gì.

- Sặc, thủ lôi!

Ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ Huyết Hổ của chúng ta không ngờ dùng tới thủ lôi, hơn nữa còn là hơn mười viên hướng đập tới Quang Minh.

Quang Minh mặc dù là chiến tướng bất tử nhưng dù sao cũng còn cách bất tử một khoảng, nếu quả thật bị nhiều lựu đạn như vậy đánh trúng thì bản thân mình cũng không chết nhưng chỉ sợ muốn đi Nhật cũng không thành.

Anh ta lập tức tránh đi.

Bên này cứ đánh, Quang Minh bên kia cứ trốn.

Huyết Hổ mỉm cười: - Mười giây vừa chuẩn, lão đại, cậu nói xem… Còn chưa nói xong đã thấy Thường Nhạc mặt xám mày tro đứng trước mặt mình.

- ???

Huyết Hổ ban đầu sửng sốt, dựa vào thân thủ lão đại, tránh né lựu đạn này dễ như trở bàn tay, thế nào mà lại trúng thủ lôi của mình rồi?

https://thuviensach.vn

Nhìn Cổ Tư Văn và Tô Mị Nhi hai người không có sức chống cự ở sau lưng Thường Nhạc, Huyết Hổ lúng túng sờ đầu: - Lão đại, cái kia… muốn chém giết hay xẻo thịt thì tuỳ cậu!

Thường Nhạc vỗ vỗ bả vai Huyết Hổ cảm thán nói: - Thật không ngờ đồng chí Huyết Hổ của chúng ta cũng có mặt đê tiện vô sỉ, hây hây, nhưng lão đại thích, được, Huyết Hổ một suất.

- Không cần phải nói, lão đại nhất định sẽ mang theo mình.

Huyết Hổ ở đây vừa bắt đầu cảm động, Xử Nữ ở bên kia mặt đã thản nhiên lãnh đạm nói.

- Đúng vậy, Xử Nữ chắc chắn sẽ đi.

Thường Nhạc tặng cho Xử Nữ một ánh mắt tán thưởng.

Hiện tại chỉ còn có Tiêu Tiêu, Lạc Vân, Kim Ngưu ba người, bọn họ bất an nhìn Thường Nhạc.

- Yên tâm, lần này đều đi.

Những lời cuối cùng này làm cả ba cùng mỉm cười.

Kỳ thật lần này chủ yếu là Quang Minh, Huyết Hổ, Cao Tiếu, Thần, Xử Nữ năm người, nhưng nhìn thấy bọn họ tranh giành kịch liệt như thế Thường Nhạc nhất thời thay đổi chủ ý bèn mang luôn cả Cổ Tư Văn, Tiêu Tiêu, Lạc Vân, Kim Ngưu.

Trừ những người này Thường Nhạc còn cố ý chọn mười cao thủ trong Công Tôn gia tộc cùng đi, về Điểm G trong nước chủ yếu do Tô Mị Nhi phụ trách.

Ngoài ra Thường Nhạc còn cố ý sắp xếp những cao thủ bên cạnh chị em Hoa Nhã Thi, Quai Quai và mấy cô nàng khác. Những việc khác Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc có thể đánh bạc nhưng liên quan tới sự an toàn của những người phụ nữ mình yêu thương, chẳng sợ đối phương có trăm phương ngàn kế đối phó với những cô gái của mình Thường Nhạc cũng đã đều phải suy tính

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 240: Đây Mới Là Lời Người Nói

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đảo quốc Nhật Bản, Thường Nhạc đã từng nghĩ tới vô số cách thức tiến vào Nhật Bản, cuối cùng cũng bằng cách rất bình thường, đáp máy bay đi Nhật.

- Bảo bối, anh đến rồi!

Qua cửa kính máy bay nhìn xuống những đảo nhỏ phía dưới, nét mặt Thường Nhạc lộ ra tia cười tà mị, đảo quốc nhỏ kia như đùi nữ nhân mở ra, Tokyo cũng không khác lắm với chỗ mê người của mỹ nhân.

Địa điểm máy bay hạ cánh: Tokyo, nơi mà người ta nằm mơ cũng ham muốn.

Vừa mới xuống máy bay đã nhìn thấy Koinu đứng đó nét mặt mỉm cười.

- Thường Nhạc, anh tới còn nhanh hơn tôi tưởng. Koinu không ngừng mỉm cười vươn tay.

Ánh mắt Thường Nhạc lại hướng nhìn lại bên Koinu, hắn nhìn thấy đôi mắt, đôi mắt xanh nước biển lạnh như đầm băng, cặp mắt trong suốt có thể nhìn thấy bóng dáng của mình, cho tới giờ hắn còn chưa từng thấy đôi mắt nào như vậy, thậm chí là mắt trẻ con mặc dù trong suốt nhưng không sáng ngời như vậy.

Chủ nhân của đôi mắt này cũng nhìn hắn, nhưng không ngờ Thường Nhạc lại nhìn chăm chú như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhìn khuôn mặt như quỷ búa thần điêu, Thường Nhạc không kìm nổi cảm thán trời xanh đã đem tất cả đặc ân đều tập trung vào một cô gái.

Khuôn mặt trái xoan hoàn mỹ được tạc một đôi mắt sáng rực, cái mũi ngọc linh hoạt che dấu cái miệng anh đào nhỏ nhắn động lòng người, đôi mày liễu cong cong khéo léo phác thảo ra một bức tranh say đắm lòng người, mỗi nét trên gương mặt đều xinh đẹp, kết hợp với nhau vừa vặn tạo thành một cảnh giới hoàn mỹ.

Có thể nói thiếu nữ trước mặt này cùng một cấp bậc với Hoa Nhã Thi, Thạch Tán Y, Nam Cung Huân Y…

Thường Nhạc lần thứ hai cảm thấy Koinu rất vừa mắt, lần thứ nhất là khi Koinu đem Noriko tặng mình, khi đó Noriko vẫn còn là trinh nữ.

Còn lần này hắn lại kinh hãi phát hiện thiếu nữ xinh đẹp trước mắt này cũng là trinh nữ. Trời ạ, sao lại có thể…

Không phải nói các trinh nữ Nhật đều tuyệt chủng rồi sao?

Thường Nhạc hé miệng cười: - Người đẹp, rất vui được gặp cô, cô tên gì.

Mỹ nữ tuyệt sắc trước mắt trốn tránh nhìn Thường Nhạc xấu hổ nói: - Tôi, tôi tên là Sakura, rất vui được gặp anh!

- Dâm hoa?

Thường Nhạc ngẩn người, lập tức tỉnh ngộ : - À, cô chính là con gái Thiên Hoàng, công chúa Sakura à, rất vui được gặp cô.

Nói xong, cũng không đợi cô kịp phản ứng liền trực tiếp ôm lấy cô, hôn lên trán cô.

Sakura kích động như con cừu nhỏ khuôn mặt đỏ bừng ánh mắt trốn tránh nhìn Thường Nhạc nói: - Thường Nhạc kun xin tự trọng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, bên cạnh Koinu âm thầm kêu một tiếng "Không ổn", lập tức tiến lên nói: - Công chúa, vừa rồi Thường Nhạc chỉ là lễ nghi thăm hỏi thôi.

- Đúng vậy, đó là lễ nghĩa xã giao, công chúa Sakura, cô hẳn là hiểu được đạo lý có qua có lại mới toại lòng nhau chứ!

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào mặt Sakura nghiêm túc nói.

Sakura sửng sốt, nhẹ bước lên trước, cái miệng mềm mại nhỏ nhắn hôn lên trán Thường Nhạc.

- Thường Nhạc kun, xin mời.

Koinu thực sự sợ Thường Nhạc sẽ làm ra hành động gì kinh người. Gã phẩy nhẹ tay, mười mấy chiếc xe dài loại sang của Honda chầm chậm đi tới.

- Thiếu gia, tôi muốn đi giải sầu tí có được không?

Ánh mắt Xử Nữ quét trên đường, căn bản không định lên xe, vẻ mặt gã đầy khát vọng.

- Đi đi.

Thường Nhạc thản nhiên cười, thuộc hạ có tinh thần khám phá, cũng đáng biểu dương.

Chỗ Koinu ở chính là tổng bộ của hội Hắc Long, xe vừa dừng lại đã có hơn mười thiếu phụ nghênh đón, cung kính mở cửa xe.

- Ô, cũng không tệ. Thường Nhạc ngẩng đầu nhìn trước mặt, bức tường được khắc một con rồng lớn, hắn được một trận kinh hãi nói: - Nhất là con rắn này, đúng là hổ hổ sinh uy.

https://thuviensach.vn

Gương mặt tươi cười của Koinu hơi lúng túng, gã lễ phép nhắc nhở: - Thường Nhạc, đó là con rồng, là biểu tượng của hội Hắc Long chúng tôi, nhìn kỹ một chút, ở phía dưới còn có móng vuốt.

- Mẹ, đúng là một con rồng.

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng ngời, không kìm nổi cảm thán nói: - Con rồng này thật là uy phong.

Koinu nghe vậy mặt mày lập tức hớn hở.

- Lão đại, cái ấy của con rồng này giấu ở đâu? Cao Tiếu ở bên cạnh nghi ngờ hỏi.

Nụ cười trên mặt Koinu ngưng trệ: - Đây là con rồng cái.

- Một con rồng cái dâm đãng à.

Quang Minh ở phía sau tán thành.

Koinu hoàn toàn không còn gì để nói.

Phụ thân của Koinu, lão đại hiện tại đang ở Mỹ bàn chuyện làm ăn với Mafia cho nên toàn bộ hội Hắc Long tạm thời do Nhị đầu mục nắm giữ, còn Thiếu Chủ Koinu cũng vừa trở về.

Nhị đầu mục tự nhiên thông minh mà giao lại quyền lực.

Đi vào phòng họp mang lại cho tất cả mọi người một loại cảm giác u ám, nét mặt Thường Nhạc lộ ra một tia khó chịu nói: - Koinu, lần này chúng ta cố ý tới đây để lần đến đáy tổ chức Yamaguchi, chuẩn bị cho việc sau này thọc đít chúng.

Vừa nhắc tới Yamaguchi, ánh mắt Koinu lộ vẻ phẫn nộ: - Thường Nhạc kun, lần này bất kể như thế nào anh cũng phải giáo huấn cho bọn chúng

https://thuviensach.vn

một trận, bọn chúng quả thực quá ghê tởm.

- Ồ!

Thường Nhạc vẻ mặt kinh ngạc nói: - Koinu nói một chút nghe coi.

Koinu oán giận nói: - Yamaguchi không những liên thủ với Tư Đồ gia tộc của Trung Quốc các anh công kích nhiều phân đàn hội Hắc Long chúng tôi, hiện tại toàn bộ xã hội đen Nhật Bản Yamaguchi chiếm hai phần ba giang sơn, nếu cứ để bọn chúng tiếp tục vênh váo như vậy chỉ sợ hội Hắc Long…

Lời tuy không nói ra miệng Thường Nhạc cũng đã hiểu được ý tứ trong đó, Thường Nhạc có chút khó khăn nói: - Koinu, tôi hiểu được tình cảnh của cậu, nhưng lần này tôi đến Nhật Bản chỉ mang có mười mấy người, đối phó với Yamaguchi chỉ sợ lực bất tòng tâm.

Koinu mạnh mẽ gật đầu nói: - Tôi hiểu được ý anh, nhưng Thường Nhạc kun nếu mạo hiểm đi tập kích thánh địa của Yamaguchi thì chắc chắn có một người mà anh cảm thấy hứng thú.

- Nói xem.

Thường Nhạc tâm thần hơi động.

Koinu thần sắc trở nên cổ quái:

- Nghe nói Yamaguchi Nhật Bản đã từng đi tiên phong trong chiến tranh xâm lược Trung Quốc, mà tộc trưởng năm mươi sáu gia tộc Yamaguchi tin rằng anh không lạ gì.

- Yamaguchi năm mươi sáu!

Đồng tử Thường Nhạc một trận co rút lại tà tà nói: - Koinu, người đó chết lâu rồi ngươi còn nhắc tới làm gì?

https://thuviensach.vn

- Không, Yamaguchi năm mươi sáu không những không chết mà còn sống tốt lắm, Yamaguchi năm mươi sáu đã chết chỉ là một thế thân mà thôi. Hiện tại dòng họ Yamaguchi sở dĩ có thể nhanh chóng bành trướng như vậy có quan hệ rất lớn với kế hoạch của Yamaguchi Năm mươi sáu.

Thần sắc Koinu loé lên vẻ ác độc.

Thường Nhạc trầm mặc, lần đầu tiên hắn thận trọng như vậy.

Qua hồi lâu, đến Koinu cũng cho rằng Thường Nhạc đã từ bỏ thì hắn mở miệng nói: - Được, tôi phải đi tập kích thánh địa Yamaguchi, nếu quả thực có Yamaguchi Năm mươi sáu tôi sẽ ăn tươi nuốt sống lão.

Koinu hưng phấn: - Thường Nhạc kun quả nhiên là người yêu nước.

- Yêu nước?

Thường Nhạc bĩu môi, cái lối suy nghĩ làm kinh doanh không cần vốn này nghĩ mà sướng, hắn cười tà nói: - Tôi chẳng qua là nể mặt cậu mới làm như vậy. Koinu, cậu nói ta đi tập kích thánh địa Yamaguchi mạo hiểm như thế nào à.

Koinu ngẩn người nghi ngờ nói: - Thường Nhạc kun, lời này của ngươi có ý gì?

- Mẹ kiếp, còn vờ vịt?

Thường Nhạc thở dài: - Nếu Koinu không hiểu thì thôi vậy, tôi việc gì phải mang các anh em đi mạo hiểm.

Koinu vừa nghe đã cuống lên vội vàng nói: - Thường Nhạc, chỉ cần ngươi tập kích thánh địa Yamaguchi anh muốn gì tôi cũng có thể đáp ứng.

- Tôi chính là chờ câu nói này của cậu.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trong lòng cười tà miệng nói: - Kỳ thật cũng không có gì đặc biệt, các anh em vào sinh ra tử nếu không có suy xét cẩn thận không khỏi làm cho người ta trái tim băng giá, ài, làm lão đại cũng khó à.

- Không thành vấn đề.

Koinu nghe được đòi tiền thì liền yên tâm: - Tôi sẽ chuyển hai tỷ vào tài khoản.

- Hai tỷ Euro dù có hơi ít một chút nhưng anh em chúng tôi nếu làm viecj vì tiền thì đúng là tổn thương đến tình cảm. Thôi kệ khỏi tính toán nhiều, được rồi, hai tỷ Euro thì hai tỷ Euro vậy.

Thường Nhạc mỉm cười tà tà:

Koinu tính toán rồi ngây người, hai tỷ yên Nhật biến thành hai tỷ Euro, khoảng cách khác nhau chừng nào?

Đương nhiên, để đối phó với Yamaguchi, một khi hội Hắc Long có thể đoạt lại địa vị bá chủ Nhật Bản thì số tiền này cũng không đáng kể chút nào, cho nên gã nhanh chóng mỉm cười.

Nhẹ vỗ tay, bốn phía hơi tối sầm lại, âm nhạc vang lên.

Ba mươi mấy thiếu nữ xinh đẹp đi từ trong nội đường ra đứng giữa đại sảnh nhảy múa.

Thường Nhạc chưa từng có hứng thú với điệu múa này của Nhật, đầu mày hắn hơi nhíu nói: - Koinu, trực tiếp ra món chính đi.

- Bộp bộp!

Koinu lại vỗ tay, các thiếu nữ này bắt đầu cởi quần áo nhích lại gần phía bọn Huyết Hổ.

https://thuviensach.vn

- Ôi mẹ kiếp.

Thường Nhạc ban đầu nghĩ còn có nhưng tiết mục khác, không ngờ rằng Koinu lại ra chiêu này, hắn không muốn mất hứng liền nói thẳng: - Đeo bao vào rồi làm.

Quả thật, ở quốc gia dâm đãng như Nhật Bản, đại dịch AIDS chỉ sợ đã sớm lưu hành trong cả nước rồi, nếu như bệnh ở trên người phụ nữ thì đúng là một loại bi ai.

Đương nhiên, những cô gái Nhật này cũng hiểu được, các cô chủ động ngậm bao trong miệng rồi chậm rãi cúi đầu.

Thường Nhạc lẳng lặng ngồi một bên, không có cô gái nào dám đến gần, Koinu thần sắc hơi động nói: - Thường Nhạc, tôi cố ý chuẩn bị cho anh một bữa tiệc lớn, hy vọng anh vừa lòng.

- Đây mới là lời người nói!

Thường Nhạc hướng nhìn Koinu, thản nhiên nói: - Được, cho tôi xem bữa tiệc lớn là cái dạng gì đi.

Koinu ở phía trước dẫn đường, đi vào trong nội đường, bên cạnh có một cửa ngầm, chậm rãi đẩy cửa nói: - Thường Nhạc, bữa tiệc lớn đang ở bên trong, xin mời tận tình hưởng thụ.

Thường Nhạc hơi híp mắt muốn nhìn xem bữa tiệc lớn mà Koinu cố tỏ ra huyền bí rốt cục là cái gì?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 241: Tôi Muốn Đàn Ông Cường Tráng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Fukada một lần nữa mơ màng tỉnh lại.

Lúc này đây, minh tinh hot nhất Nhật Bản liên tục hai kỳ gần đây vẫn đang không rõ chuyện gì xảy ra.

Cô chỉ cảm thấy đầu rất nặng, trước mắt là hình ảnh mơ hồ, màu trắng đấy, dường như là vách tường.

Fukada dụi mắt cô phát hiện mình đang ngồi dựa vào góc tường, cô định đứng dậy nhưng có cả giác có gì đó không ổn, cảm giác rất kỳ lạ.

Nóng hầm hầm, từ bụng dưới truyền đến từng đợt nóng khó chịu, rất nóng, rất ngứa.

Bàn tay Fukada theo bản năng đưa xuống dưới chỗ nóng đó, cô không mặc quần lót, nhưng dường như cô không ý thức được có gì không thoả đáng.

Cô thấy rất khó chịu.

Những cơn va chạm ngứa ngáy liên tục truyền đến tác động đến hệ thần kinh của cô, mỗi lúc một mãnh liệt, mỗi lúc một khó chịu. Trong đầu Fukada mơ mơ màng màng, cô chỉ theo phản xạ cố dùng sức ma sát thân dưới của mình, miệng phát ta tiếng rên rỉ quyến rũ.

- A, uhm, uhm…

Fukada cố gắng giẫy dụa thân mình, cặp đùi trắng tuyết quay cuồng như con cá trạch.

https://thuviensach.vn

Thanh âm tuyệt với, thân thể tuyệt mỹ, trên mình Fukada phủ một tầng mồ hôi, cô liều mình kẹp chặt hai chân, cố sức dùng tay xoa bóp phía dưới của mình, tay kia của cô mạnh mẽ xoa bóp bầu ngực đầy đặn.

Nơi đó, hai bé nhũ hoa đáng yêu đã cứng ngắc.

- Chịu không nổi rồi. Fukada tiếp tục rên rỉ, rơi vào trạng thái mê loạn điên cuồng, tiếng kêu như lớn hơn. Tiếng kêu đó vẫn là thanh âm mê người.

- A, a…uhm..

Ánh mắt Fukada trống rỗng, cổ họng cô khát như lửa thiêu.

Trong lồng ngực của cô như có một cỗ thanh âm tràn ngập trái tim Đinh tai nhức óc: - Tôi muốn đàn ông cường tráng, tôi muốn đàn ông cường tráng.

Thượng Đế thương hại chúng sinh, giống như vô cùng thương xót con tiểu sơn dương lạc đường này đã lập tức thoả mãn yêu cầu của cô.

Đàn ông.

Một người đàn ông đi vào phòng, đang dùng ánh mắt cổ quái nhìn cô gái trần như nhộng đang động xuân tình lăn lộn trên mặt đất.

Là người đàn ông.

Fukada nhanh chóng nhận ra điều này, trên người cô như tràn đầy năng lượng, cô dùng một động tác như thể chỉ nhìn thấy trong phim chưởng bay lên không trung nhào đến thứ đồ mà mình đang cần.

Cơ thể thật sexy!

Đây là phản ứng đầu tiên của Thường Nhạc

https://thuviensach.vn

Bộ ngực đầy đặn mà kiên quyết, cặp mông mềm mại, còn có tiếng kêu kinh hồn bạt phách, mẹ, quá sướng. Thằng em của Thường Nhạc lập tức đứng dậy.

Nhưng không đợi hắn nhìn rõ khuôn mặt cô gái, cô nàng điên cuồng kia đã nhào tới đè hắn xuống sàn nhà.

- Một cô nàng thật dâm đãng, mình thích.

Thường Nhạc ngon lành thưởng thức, mặc kệ cô nàng tay chân luống cuống cởi quần áo của hắn.

- Tôi muốn, tôi muốn… Fukada không quản bảy ba hai mốt, lột sạch quần áo Thường Nhạc.

Cô nàng này đúng là sói cái, Thường Nhạc cảm thấy kỳ lạ.

Fukada ngẩng đầu, ánh mắt không biết phát tán phương nào, nhưng khi Thường Nhạc nhìn rõ gương mặt cô ánh mắt hắn sáng ngời.

- Thế hệ diễn viên mới sau này - Fukada, Koinu này đúng là sờ thấu lòng. Rất lâu trước đó, khi lần đầu tiên nhìn thấy Fukada trên ti vi hắn đã nảy sinh ý nghĩ kỳ quái, không ngờ tên Koinu này lại đưa cô tới.

- Oa, kẹp thật chặt!

Nếu là phụ nữ Koinu chi tiền cho mình chơi Thường Nhạc đương nhiên sẽ không khách khí. Hai tay tóm lấy cặp mông rắn chắc của cô ra sức xoa nắn.

Cuộc chiến long trời lở đất chính thức mở màn, Thường Nhạc cũng không biết đã làm bao lâu, chỉ biết Fukada như nổi điên liều mạng chỉ muốn làm đi làm lại.

Điều duy nhất khiến Thường Nhạc tiếc nuối chính là Fukada không phải trinh nữ, tuy nhiên suy nghĩ cẩn thận trinh nữ Nhật cơ bản đã tuyệt chủng,

https://thuviensach.vn

cũng coi như ngàn dặm mới tìm được một người.

Đương nhiên điều làm cho Thường Nhạc thấy vui vẻ nhất vẫn là Fukada chính là hàng nguyên đai nguyên kiện, hắn được một trận hưng phấn, vừa làm xong lại muốn làm tiếp.

Lão Hán đẩy xe, đốt đèn trước Phật, lão thụ bàn căn…tất cả những chiêu thức có thể đều đã được sử dụng nhưng vẫn hôn thiên ám địa.

Ngày vừa lộ ra một gợn mây trắng, Thường Nhạc cảm thấy cặp đùi trắng tuyết dưới chân mình khẽ động.

- Á, cưỡng hiếp, cứu…

- ???

Thường Nhạc ngẩn người, mình và cô gái này chính là lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy, chơi cũng chơi rồi còn ra vẻ thuần khiết, có phải hơi muộn rồi không?

- Mẹ kiếp, câm miệng!

Thường Nhạc khó chịu, phía dưới hung hăng chọc mạnh.

Fukada thần sắc kích động nói: - Anh, anh là người Trung Quốc, sao lại cưỡng gian tôi?

- Chẳng lẽ…

Thường Nhạc trong đầu loé lên một ý tưởng, lập tức hiểu ra, người anh em Koinu đúng là lợi hại, chỉ e rằng Fukada lúc không tỉnh táo đã bị bọn chúng đưa tới.

Thường Nhạc cười tà tà nói: - Buổi tối lúc chơi cô chẳng phải sướng lắm sao? Sao vừa nháy mắt đã không nhận rồi?

https://thuviensach.vn

Cơ thể Fukada muốn chuyển động nhưng hai người kẹp chặt một chỗ cơ bản không thể nhúc nhích, cô nhìn gương mặt anh tuấn tà dị trước mặt mình, thần sắc kích động nói: - Đây là đâu? Anh là ai?

- Nơi này là tổng bộ hội Hắc Long, tôi chính là người đàn ông của cô. Thường Nhạc tiếp tục chuyển động.

Fukada như tỉnh ngộ, hội Hắc Long căn bản không phải là chỗ để một tiểu minh tinh như cô có thể đắc tội, cô mấp máy miệng chậm rãi nói: - Sau khi chơi đùa có thể thả tôi ra không?

- Vậy còn phải xem tâm tình của tôi có tốt hay không, thả cô căn bản không thành vấn đề, chỉ cần chơi đã. Còn nếu không… Câu tiếp theo tuy chưa cần nói ra nhưng ý tứ thì đã rõ ràng.

- Tôi bảo đảm sẽ làm anh thích.

Fukada vội vàng gật đầu.

Thường Nhạc nghiền ngẫm nhìn cô nàng xinh đẹp quyến rũ này, cô đến tột cùng dùng biện pháp gì mới làm cho mình thích đây.

- Ôi chà.

Thường Nhạc thấy thân hình Fukada chậm rãi đi xuống, cặp ngực cực đại kia kẹp chặt lấy điểm yếu nơi bộ vị mình, hắn hít một hơi lãnh khí. Mẹ, đúng là sướng quá.

Đương nhiên đây chỉ là khởi đầu, tiếp theo Fukada lại tiếp tục chiêu băng hoả ngũ trọng thiên cùng các loại chiêu thức đa dạng, khắp thân mình dường như đều để Thường Nhạc chơi hết.

Về cơ bản thì Thường Nhạc chỉ nằm đó, tiểu thư của chúng ta tự mình động thủ. Loại cảm giác này không đến lượt người ngoài phải nói.

https://thuviensach.vn

Sau khi sung sướng Thường Nhạc không kìm nổi cảm thán nói: - Khó trách công nghiệp tình dục của Nhật phát triển đến vậy, đến cả cô diễn viên chưa từng đóng AV cũng dâm đãng như vậy thì còn đến mức nào nữa? Thật đáng mong đợi.

Lúc mở cửa đi ra Koinu đang đứng ngoài vẻ mặt lo lắng.

- Koinu, chào buổi sáng! Thường Nhạc không nhanh không chậm chào hỏi.

Koinu nhìn thấy Thường Nhạc, ánh mắt sáng lên vội vàng nói: - Thường Nhạc không xong rồi, xảy ra chuyện lớn rồi.

- Chẳng lẽ Thiên hoàng tự sát? Khoé miệng Thường Nhạc lộ ra một tia cười tà mị: - Không, là thuộc hạ của anh đã xaảy ra chuyện.

- Xử Nữ xảy ra chuyện?

Đồng tử Thường Nhạc co rút lạnh lùng nói: - Chẳng lẽ trên địa bàn của các người có người dám gây rối sao?

- Không, không phải như vậy, là bộ hạ của anh gây chuyện. Koinu cảm thấy cái đầu như to ra.

Nghe nói vậy Thường Nhạc chỉ mỉm cười nói: - Chỉ cần trời không sập đều không gọi là đại sự.

Koinu thần sắc khó coi chua xót nói: - Thường Nhạc, bộ hạ của anh dường như là chọc thủng trời rồi, đêm qua anh ta đã cưỡng hiếp con trai Bộ trưởng Tài chính của chúng tôi.

- Ngon, về nhất định phải thưởng mới được! Thường Nhạc trong lòng thầm tán thưởng, ngoài miệng lại nói: - Không ngờ anh ta lại làm ra chuyện như vậy, chết tiệt, nhất định ta sẽ giáo huấn anh ta.

https://thuviensach.vn

- Hiện tại Miyamoto đang nằm trong bệnh viện, bộ hạ của anh cũng bị quân của Bộ trưởng Tài chính vây ở đó, Thường Nhạc, anh nói xem phải làm sao?

- Mẹ kiếp, dám bao vây bộ hạ của tôi ở đó, bọn họ chán sống rồi à, đi xem. Thường Nhạc chính là một tên bao che khuyết điểm tiêu biểu, tiểu đệ chiếm được tiện nghi rồi, hắn cổ vũ, nếu tiểu đệ bị thua thiệt hắn cho dù phải cướp cũng phải giành lại được chút lợi ích.

Koinu còn cuống quýt chưa kịp mở miệng Thường Nhạc đã nói: - Yên tâm, tôi sẽ xử lý tốt, sẽ không ảnh hưởng đến quan hệ của Bộ tài chính với hội Hắc Long. Nhật Bản, Yamaguchi và Hắc Long tuy là đầu sỏ Mafia nhưng những tên bày ra trước mặt kia đều có những sức mạnh kinh người, về điểm này Thường Nhạc cũng không ngớ ngẩn mà động, cho rằng hội Hắc Long thống nhất xã hội đen Nhật Bản cũng coi như thống nhất toàn bộ Nhật Bản.

Đi đến trước sảnh nhìn thấy ba người Huyết Hổ, Quang Minh, Cao Tiếu tinh thần chấn hưng đứng ở đó còn những tên khác vẫn chưa rời khỏi giường, phỏng chừng đêm qua đã tiêu hao tinh lực quá độ.

Suy nghĩ cẩn thận đến thể lực của mình cũng có điểm tương đương với Fukada, càng không cần phải nói bọn họ một lúc chơi vài người, về sau phải giáo dục bọn chúng cẩn thận, chơi gái Nhật có thể, nhưng không nhất định phải dẫn theo tiểu đệ lên ngựa.

Nắm đấm à, chân à, còn có cả nhảy trứng, bao nhiêu công cụ, đúng là một đám bại não.

- Lão đại, chúng ta giết đến bệnh viện đi.

Quang Minh nhìn thấy Thường Nhạc ánh mắt toát lên vẻ hưng phấn.

https://thuviensach.vn

- Ừ, tuy nhiên mọi người phải biết tiết chế, hôm qua làm mấy phát? Thường Nhạc vừa ý mỉm cười.

- Tôi một đêm bảy phát.

- Tôi tám phát.

- Lão đại, em vẫn đang thống kê. Quang Minh hùng dũng oai vệ nói.

- Sặc.

Thường Nhạc không thể không nhìn ba tên này với cặp mắt khác xưa.

Koinu cũng sợ Thường Nhạc và Bộ Trưởng Tài Chính làm to chuyện, nhìn thấy Thường Nhạc chỉ mang theo ba người, gã lúc này mới thấy nhẹ lòng, ít người rồi tự nhiên sẽ không phải đi gây rối, như vậy mới phải.

Nghĩ đến đây sắc mặt Koinu mới dần khôi phục lại: - Thường Nhạc, chúng ta lên đường đi.

Cổng bệnh viện.

Xử Nữ tự nhiên phóng khoáng đứng ở đó, vẻ mặt đẹp trai anh tuấn phong độ tươi cười dường như không để vạn vật thế gian trong mắt.

Thường Nhạc vừa xuống xe đã có một cảm giác quen thuộc, hoá ra tạo hình của Xử Nữ chính là động tác thói quen của mình.

- Ô, không tệ, vẫn còn thua thiếu gia ba phần phong phạm.

Ở trước mặt Xử Nữ tổng cộng có bốn mươi mấy người áo đen, nhìn qua hắn đều là những cao thủ luyện võ vài năm, Thường Nhạc trực tiếp mở miệng nói: - Xử Nữ, anh lại đây.

https://thuviensach.vn

Xử Nữ nghe được tiếng Thường Nhạc, ánh mắt hơi sáng ngời cười hì hì nói: - Lão đại, tôi đến rồi.

Vừa dứt lời, thân mình Xử Nữ cong thành một đường quỷ dị, cái này gọi là cao thủ còn không kịp phản ứng gã đã đột phá bốn phía vọt tới trước mặt Thường Nhạc.

- Đừng để bọn chúng chạy.

Một thanh âm già nua truyền tới từ đại sảnh bệnh viện, chỉ thấy một lão già mập mạp đi ra, sắc mặt âm trầm nói.

Những tên Nhật Bản kia nhanh chóng vây lại.

Mà Thường đại thiếu gia của chúng ta về căn bản không có khuynh hướng chạy trốn.

Ánh mắt của hắn tập trung đến một người, đối phương là một cô gái Nhật ăn mặc kiểu Tây, mà diện mạo cũng rất truyền thần, mái tóc vàng óng ả như thác nước chảy nghiêng xuống, sợ tóc ánh lên sắc sáng tối rõ ràng, lưu màu hoa mỹ.

Mỹ nữ có một gương mặt thế gian khó tìm kiếm, đôi mày thanh tú, đôi mắt to, hai gò má hơi ửng đỏ làm ngươi ta muốn đưa tay ra véo.

Đôi môi đỏ tươi sắc màu tinh tế với độ dày vừa phải càng giống như loài quả hấp dẫn nhất thế gian.

Bộ mặt mỹ nữ toát vẻ trẻ con thuần khiết, đoán chừng nhiều nhất cũng chỉ mười lăm tuổi, có thể nói sau này lớn lên chắc chắn sẽ là một siêu cấp mỹ nữ.

Đầu tiên là Noriko, tiếp đến là công chúa Sakura, lại đến diễn viên Fukada, bây giờ lại tới một cô bé Nhật lai, Thường Nhạc vui vẻ bật cười.

https://thuviensach.vn

Ichiro Miyamoto nhìn người trẻ tuổi trước mắt, lông mày không khỏi nhíu lại, toàn bộ đế quốc Nhật bản này dám vênh vang như vậy trước mặt mình chẳng có mấy người.

Mà Koinu bên cạnh Thường Nhạc cũng toát mồ hôi, tên tiểu tổ tông thích gây chuyện này sẽ không động cả tới Bộ trưởng tài chính đấy chứ?

Thường Nhạc chỉ thẳng về phía mỹ nữ kia tà tà nói: - Cô nàng kia, tôi muốn chắc rồi.

- Sặc.

Koinu căn bản không kịp che miệng Thường Nhạc, mà sắc mặt Ichiro Miyamoto lại hoàn toàn biến đổi.

Ánh mắt của hắn như rắn độc nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc: - Người trẻ tuổi, nói chuyện nên cẩn thận một chút, đừng chỉ đưa lưỡi.

- Lão già, chắc lão là Bộ trưởng tài chính à?

Thường Nhạc trên mặt hiện nụ cười quỷ dị nói:

- Yên tâm, bản thiếu gia dám nói ra liền có thể làm được.

Một trong số đám người vung mạnh tay bốn mươi mấy cao thủ lập tức bao vây lại.

Quang Minh ở bên cạnh đã sớm không kiên nhẫn được nữa, thấy tình cảnh này liền hưng phấn xông lên, rốt cuộc có thể giải khát rồi.

Những cao thủ này so với Quang Minh căn bản không phải cùng một cấp bậc, không đến gần một phút đồng hồ bốn mươi mấy người đã nằm lăn lộn đau khổ rên rỉ.

- Cậu là ai?

https://thuviensach.vn

Ichiro Miyamoto lúc này mới tỉnh ngộ, đối phương đã có gan như vậy chắc chắn lai lịch không tầm thường. Thường Nhạc vung tay, Thần ở bên cạnh hai ba bước đã tới trước mặt Ichiro Miyamoto, hai vệ sỹ bên người ông ta theo bản năng muốn ngăn cản, nắm đấm của Thần hơi vung lên hai người đã bị đánh bay ra ngoài.

Tiếp theo Thần hai tay nắm chặt nhấc Ichiro Miyamoto lên.

Koinu thất kinh nói: - Thường Nhạc kun, giơ cao đánh khẽ.

- Yên tâm, tôi còn muốn đem lão về làm đồ nhắm. Nét mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 242: Quả Nhiên Đoán Đúng Rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đồ nhắm rượu? Da đầu Koinu run lên, tuy nhiên xem thái độ kia của Thường Nhạc, hiển nhiên là không muốn Ichiro trì hoãn, nghĩ lại, dựa vào thực lực của hội Hắc Long, chỉ cần không biến Ichiro thành tàn phế thì cũng không có việc gì to tát cả.

Nghĩ tới đây, tâm trạng Koinu dần dần bình tĩnh lại, đi một bước tính một bước vậy.

Tuy nhiên, Thường Nhạc không rời đi, hắn đi thẳng về phía trước, tiểu mỹ nữ ngày càng căng thẳng nhìn Ichiro nói: - Cha, cứu con!

- Cha?

Thường Nhạc kinh ngạc, tên Ichiro kia mà lại có thể sinh ra mỹ nữ như vậy? Có phải đột biến gen không? Hay là con của vợ lão với người đàn ông khác?

Ichiro hiện giờ đến bản thân mình còn khó bảo toàn, còn cứu ai được nữa. Tuy nhiên, sắc mặt lão rất bình tĩnh, dù sao cũng đã từng gặp qua những nhân vật to lớn khác, lão lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, nói: - Người Trung Quốc, đây không phải nơi cậu có thể làm bừa.

Thường Nhạc căn bản cũng không để ý tới lão, hắn đi tới trước mặt tiểu mỹ nữ, ôn hòa cười nói: - Nói cho tôi biết, tên em là gì?

Tiểu mỹ nữ khiếp đảm nhìn Thường Nhạc, trong đôi mắt tràn đầy vẻ trốn tránh.

https://thuviensach.vn

- Nếu em không nói, tôi sẽ cởi sạch quần áo của em ngay lập tức. Trên mặt Thường Nhạc vẫn duy trì nụ cười, tuy nhiên nụ cười này có chút tà ác, có chút không cho người khác cân nhắc.

- Tôi… Thân hình mềm mại của tiểu mỹ nữ run rẩy, cái miệng nhỏ nhắn mấp máy nói: - Tôi là Mako!

- Sadako?

Thường Nhạc kỳ quái nhìn tiểu mỹ nữ, sau đó lập tức mỉm cười nói: - Không cần biết cô tên gì, tới lúc lên giường thì đều như nhau cả, ha ha. Bảo bối, chúng ta đi thôi!

Tiểu mỹ nữ còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc bế lên, đi về phía chiếc xe.

Koinu nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng hơi khẽ động, là người không ai là không có khuyết điểm, Thường Nhạc nhìn thấy mỹ nữ đều không buông tha, hoàn toàn bộc lộ bản tính háo sắc của hắn, chỉ cần mình nắm giữ tốt, gã tin tưởng quan hệ giữa gã và Thường Nhạc sẽ ngày càng tốt đẹp.

Thần sắc biến đổi của Koinu hoàn toàn bị Thường Nhạc thấy được. Khóe miệng hắn lộ ra nét cười tà, bất luận ai coi thường người của chính mình, sẽ phải trả giá thê thảm và nghiêm trọng.

Thường Nhạc vừa lên xe đã đưa tay mò tới bộ ngực của tiểu mỹ nữ.

- A!

- Móa!

Hắn chỉ vừa sờ, cô đã bắt đầu rên rỉ, hiển nhiên cũng là một tiểu dâm phụ, haizz, muốn tìm được một trinh nữ ở Nhật Bản thật khó khăn, thoạt nhìn là

https://thuviensach.vn

tiểu mỹ nữ thuần khiết, hóa ra đều không phải hàng nguyên đai nguyên kiện.

Nếu như vây, Thường Nhạc cũng trực tiếp cởi bỏ mặt nạ nhã nhặn. - Tiểu bảo bối, chúng ta trực tiếp tới đi, tự em cởi quần áo đi! Nói xong, Thường Nhạc tà ác nhìn về phía Thực Tử.

- Sao lại vậy? Anh muốn cởi quần áo của tôi thì tự anh tới cởi. Sao tôi lại phải tự mình cởi? Thần sắc Mako có vài phần ngoan cường.

- Không tại sao cả, chỉ là muốn tăng thêm chút thú vị thôi, cô càng mạnh mẽ, càng có bộ dáng không thể xâm phạm được thì tôi càng muốn nhục nhã cô, bảo bối, cởi đi!

Mako cũng hiểu rõ, nếu có thể lựa chọn, cô tuyệt đối sẽ lựa chọn bị Thường Nhạc mạnh mẽ xé rách quần áo, như vậy, những việc sau đó cũng sẽ hợp lẽ hơn nhiều.

- Nếu em không tự cởi ra, tôi sẽ trực tiếp xử lý anh trai em! Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, không kìm nổi bật ra.

- Tôi cởi, tôi cởi… Anh hãy buông tha cho anh trai tôi! Nghe được câu này, thân hình Makorun rẩy.

- Móa, quả nhiên đã đoán đúng. Ở Nhật Bản rất thịnh hành loạn luân, mà Thường Nhạc đoán Mako và anh trai cô ta có một chân, không nghĩ tới quả nhiên là như vậy.

- Ha ha, một lời đã định, nhưng trược tiên em hãy cởi sạch quần áo đi! Thường Nhạc lộ ra nụ cười của kẻ chiến thắng.

Mako cắn răng, giơ tay nắm lấy đuôi áo bó sát người của mình, sau đó chậm rãi kéo lên. Đường cong thắt lưng duyên dáng mà tinh tế, phần bụng rắn chắc mà trơn trượt, bộ ngực phấn lam, từng cái từng cái lộ ra trước mắt.

https://thuviensach.vn

Sau khi cởi xong áo, cô lập tức cảm nhận được ánh mắt sáng ngời, đầy tính xâm chiếm từ phía trước chiếu tới.

- Ha ha, rất khỏe mạnh, làn da màu nâu nhạt, trên bụng một chút sẹo lồi, rạn cơ đều không có, xem ra vô cùng rắn chắc.

Đúng vậy, Mako chăm chỉ vận động, hơn nữa rất yêu thích bơi lội, vì vậy có làn da màu đồng cổ xinh đẹp, hơn nữa cô cũng biết cân đối giữa việc ăn uống và nghỉ ngơi điều độ.

Khiến cho thân thể của cô luôn duy trì ở một mức độ nhất định, làn da càng ngày càng như da trẻ con, mềm mại, nhìn tới da thịt trơn bóng không chút tỳ vết kia liền khiến trong đầu người khác nổi lên ý nghĩ muốn hôn cô.

- Tiếp tục đi, còn chờ gì nữa! Thường Nhạc tiếp tục cười tà nói.

Mako vẻ mặt không tình nguyện, từ từ cởi nút quần, sau đó cả chiếc quần từ từ tụt xuống dưới chân.

- Chân rất dài, hơn nữa gầy béo vừa phải, thật sự là người mẫu chuyên nghiệp cũng không hơn được! Thường Nhạc không kìm nổi ca ngợi, thật không ngờ chân của tiểu mỹ nữ thật kinh tâm động phách, nếu dài lời mà nói, thì đơn giản là…

Tuy nhiên, Mako một chút cũng không để vào tai, hiện tại cả người cô đều cảm thấy thẹn thùng.

Kể từ khi ra đời tới nay, đây là lần đầu tiên cô cởi quần áo trước mặt người xa lạ, cảm giác ngượng ngùng mãnh liệt, khiến gương mặt cô nóng như phát sốt.

- Sao vậy? Tiếp tục cởi đi!

Dục vọng của Thường Nhạc ngày càng bị kích thích, hắn thúc giục nói.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại toàn thân Mako chỉ còn lại áo ngực và quần lót mà thôi. Nếu còn tiếp tục cởi nữa thì cả bộ phận tư mật, bí ẩn chặt chẽ của phụ nữ đều sẽ lộ ra trước mặt người phía trước.

- Thật là không dứt khoát!

Thường Nhạc hơi nhíu mày, Koinu ngồi trước mặt không ngờ đưa tới một cây roi da, Thường Nhạc sửng sốt, sau đó lập tức cười với vẻ nghiền ngẫm.

Mako khẩn trương nhìn Thường Nhạc, hiển nhiên, bộ roi này cô đã từng dùng qua, sau đó chỉ thấy Thường Nhạc giơ tay lên, bên đùi trái của cô lập tức cảm thấy một trận đau đớn bỏng rát!

- Ba!

- A!

- Ba!

- Ô, anh trai, cứu em. Tôi van anh, mau dừng tay!

Bởi vì lần trước đã làm với Sakata, hôm qua lại dùng với Fukada, do đó Thường Nhạc vô cùng tâm đắc với việc chơi roi da, động tác vung roi vừa nhanh vừa chuẩn, chỉ trong giây lát, hai bên đùi của Mako đã trúng đòn.

Một roi này làm cô vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, còn đau hơn so với anh trai cô đánh, khiến cô ngây ngẩn cả người.

Trong tay Thường Nhạc là roi da cao cấp dùng da cứng chế tạo, là do Koinu tỉ mỉ làm ra, dù là phụ nữ đã có kinh nghiệm bị đánh mắng cũng không dễ gì chịu được, huống chi là một tiểu mỹ nữ như vậy.

Chỉ thấy trên đôi chân màu lúa mì trơn mịn không chút tì vết nào xuất hiện một vết roi màu đỏ thẫm, đồng thời cơn đau thấu xương cũng khiến cô thốt ra tiếng kêu thống khổ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc càng hứng thú, nói: - Đây là dụng cụ để tôi dạy dỗ con cừu nhỏ không biết nghe lời. Tình nô, nhìn đây!

- Đừng, đừng đánh nữa, tôi cởi! Nhìn thấy cây roi da màu đen kia, toàn thân Mako run rẩy, cắn môi dưới, đưa hai tay về phía sau, cởi nút thắt áo ngực.

Sau đó, cô từng chút từng chút một đặt tay phải đặt ở trên ngực, tay trái cởi lỏng áo ngực ra, lại xoay người để nó xuống.

Nhìn thấy nàng vẫn dùng tay che ngực, Thường Nhạc không hài lòng, tay cầm roi da giơ lên.

- Tình nô, em lấy tay che như vậy, tôi làm sao nhìn thấy được!

- Ba!

- Ô!

Vô tình, mạnh mẽ vung lên, vết roi đỏ thẫm lập tức hiện ra trên cánh tay ngọc ngà mảnh khảnh. Xương cốt đau đớn khiến Mako không thể không lập tức buông tay, nửa người trên củacô lập tức không có gì che đậy.

- Không tồi!

Thường Nhạc bị cảnh đẹp trước mắt làm cho kinh sợ.

Vừa rồi khi còn mặc quần áo đã nhận thấy ngực thật là lớn, bây giờ quả nhiên vượt trội hơn người, cỡ chừng 36~… không, khả năng lớn hơn cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Càng khó có được là ngực cô tuy lớn, lại không hề bị sệ xuống, quả nhiên là thanh xuân vô địch!

https://thuviensach.vn

Rõ ràng màu da trên ngực Mako sáng hơn các bộ phận khác trên cơ thể, khiến cho đôi nhũ phong hiện lên càng rõ vẻ thanh xuân, tươi đẹp của nó, giống hai búp măng vững vàng hướng về phía trước, dường như lực hút cũng không có bất kỳ tác động gì tới chúng.

- Ồ… không cần bộ ngực lớn như vậy cũng đã đủ đầy đặn rồi, hơn nữa hình dạng cũng vô cùng tốt… Diện tích quầng vú cũng khá lớn, hơn nữa từng lỗ chân lông trên bề mặt dựng đứng, thực là dâm đãng!

Thường Nhạc bình luận về cơ thể của cô khiến Mako vốn đã xấu hổ lại càng thêm xấu hổ hơn.

Chính xác, diện tích quầng vú của cô lớn hơn so với bình thường, nhưng may mắn là không bị thâm, mà là màu hồng vô cùng nhẫn nhụi, mềm mại, và toàn nhũ phiên đều mở ra tự nhiên, thêm nữa bởi vì kinh hoàng và cảm thấy xấu hổ mà chân long hơi dựng lên, nổi lên hai viên bi nhỏ, so với người khác, Mako trời sinh có sức hấp dẫn, thoạt nhìn khiến nhiều người mê đắm.

- Được rồi, chỉ còn một cái quần nhỏ nữa thôi, cô còn chờ gì nữa?

Trong lòng Mako biết, hôm nay cô không có cách nào trốn thoát, cô dùng hai tay kéo hai đầu chiếc quần lót màu da, sau đó từ từ cúi xuống, cởi nó ra, cuối cùng cô trở về trạng thái như trẻ con mới sinh, hoàn toàn không có gì che lấp.

Ở giữa hai chân là một thảo nguyên hoa cỏ mềm mại hình tam giác, nơi đó thoạt nhìn thần bí như vậy khiến người ta không khỏi muốn tìm tòi, khám phá điều huyền bí bên trong nó…

Koinu tuy rằng rất muốn xem cuộc biểu diễn này một chút, nhưng lý trí nói cho gã biết, nếu làm như vậy Thường Nhạc sẽ rất không vui, gã chậm rãi nhắm hai mắt lại, mà khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

https://thuviensach.vn

Bắt đầu tiến hành vận động trên xe, hắn hiểu được rằng đây mới chỉ là sự bắt đầu, ở thủ đô dâm loạn này của Nhật Bản, bất kể hắn có làm như thế nào, đều không hề trái với thông lệ.

Thường Nhạc ở trên xe làm chuyện đó, nhóm Koinu ở một bên chịu đựng, mãi cho tới khi Mako cuối cùng phát ra một tiếng thét chói tai, thân thể Koinu cũng đồng thời run rẩy.

- Thật sự thích!

Thường Nhạc duỗi người một chút, haizz, làm với tiểu mỹ nữ dâm dãng đã sướng thế này rồi, nếu có cơ hội cùng với Công chúa còn là xử nữ kia, chắc chắn tư vị sẽ càng tốt hơn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 243: Nhảy Múa Cùng Tử Thần

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi Thường Nhạc xuống xe, cô gái Mako xinh đẹp còn nằm trên xe, không chút nhúc nhích.

- Thường Nhạc kun, anh có thích không?

Koinu tươi cười đi xuống xe, thần sắc quái dị nói.

- Bình thường!

Thường Nhạc duỗi lưng một chút, thản nhiên cười nói.

Koinu không được tự nhiên run rẩy, chính gã cũng đã sướng một lần rồi vậy mà đối với Thường Nhạc lại là bình thường.

- Lão Đại, lão cẩu này xử lý thế nào? Thần dẫn theo Ichiro, nhìn Thường Nhạc cười hì hì nói.

Thường Nhạc thoáng suy tư một chút, sau đó lập tức mở miệng nói: - Lão đại gần đây thiếu nhất là tiền tiêu, lão ta là Bộ trưởng Bộ tài chính, Thần anh đã biết phải làm gì rồi đấy.

Trên mặt Thần lộ ra nụ cười dâm đãng, người chỉ cần giao cho mình, thì đều sẽ được xử lý tốt đẹp.

Sau khi thấy Thần dẫn Ichiro đi, Thường Nhạc liền nhíu mày, như gặp phải một phiền phức lớn.

Koinu bất giác kinh ngạc nói:

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc kun, chẳng lẽ còn có chuyện gì có thể làm khó anh sao?

- Tôi đang suy nghĩ có nên cùng công chúa Sakura bồi dưỡng cảm tình hay không? Thường Nhạc buồn rầu nói.

- Bồi dưỡng cảm tình? Koinu kinh ngạc.

- Đúng vậy, nếu không cần bồi dưỡng tình cảm, tôi liền lập tức đi vào, nếu cần bồi dưỡng tình cảm, tôi sẽ nhã nhặn một chút. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười dâm đãng.

Koinu cuối cùng cũng tỉnh ngộ, gã thành khẩn nói: - Thường Nhạc kun, vì quan hệ hữu nghị giữa hai bên, tôi kiến nghị Thường Nhạc quân từ từ từng bước một. Như vậy mới thể hiện được phong độ của Trung Quốc rộng lớn.

Thường Nhạc nghe xuôi tai nhất câu nói cuối cùng của Koinu, hắn không tự chủ mỉm cười: - Đúng vậy, vì thể hiện phong độ của Trung Quốc rộng lớn, tôi quyết định từ từ bồi dưỡng, sau khi cảm tình đã trở nên sâu sắc, sẽ khiến Công chúa tự mình muốn tôi.

Koinu mặt mày hớn hở. - Đúng vậy, khiến Công chúa trái lại muốn Thường Nhạc kun, như vậy mới thoải mái!

Tiến vào tổng bộ của hội Hắc Long, Koinu nhanh chóng tìm một đám mỹ nữ tới hầu hạ, khiến Thường Nhạc có một sự hưởng thụ sâu sắc. Mà lần này Thường Nhạc lại không muốn hàng mới này.

Hắn trực tiếp mang Fukada và Mako vào phòng, ba người cùng chơi trờ chơi 3P, ầm ĩ mãi cho tới nửa đêm.

Thường Nhạc nhìn hai người phụ nữ đang ngủ say trong lồng ngực, cơ thể hắn hơi xoay qua, rồi biến mất như âm hồn ở tổng bộ hội Hắc Long.

https://thuviensach.vn

Chợ đêm Tokyo thật đẹp, như phụ nữ động lòng người, tản mát ra ý vị mê người, Thường Nhạc đứng ở trên tòa nhà cao nhất ở Tokyo.

Tay hắn hơi giật, không khí chậm rãi tụ lại… sau đó xuất hiện một chất lỏng sáng loáng.

Nếu những chiến sĩ siêu cấp nước Mỹ nhìn thấy một màn như vậy… tuyệt đối sẽ la hoảng lên. Đây quả thực là bom chất lỏng, là một trong những kỹ năng đặc biệt của họ.

- Tử thần cùng các người nhảy múa!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà, tay hắn hơi vung lên, những khối bom chất lỏng kia giống như sao băng rơi xuống, mặt đất điên cuồng rung động, xe cộ bắt đầu va chạm, toàn bộ khu vực phồn hoa nhất Tokyo đốt cháy rực rỡ.

Con đường xinh đẹp kia dường như đã gặp phải một đòn rất nghiêm trọng, trở nên gồ ghề.

Bóng dáng thống khổ, tiếng hò hét, tiếng khóc hòa cùng nhau, cho dù có dùng cảnh tượng con người ở giữa địa ngục để hình dung cũng không đủ.

- Anh là ai? Sao lại làm như vậy?

Thanh âm lạnh lẽo, âm u từ phía sau truyền tới.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra tia kinh ngạc, hắn không nghĩ tới, trong thời gian ngắn như vậy lại có người có thể chạy tới, thật đáng ngạc nhiên.

Ánh mắt nhìn về phía đối phương, chỉ thấy một bóng dáng màu đen mơ hồ.

- Tôi vui mừng, tôi thích như thế, không được sao?

Thường Nhạc nghiền ngẫm nói.

https://thuviensach.vn

- Đáng chết!

Bóng dáng màu đen mạnh mẽ lao về phía Thường Nhạc.

- Phong tỏa vực!

Sau khi học được vực học của Công Tôn Liệt, Thường Nhạc sử dụng rất nhuần nhuyễn.

Bóng dáng màu đen còn chưa kịp phản ứng, đã bị Thường Nhạc làm cho mệt nhọc.

Thường Nhạc vừa chuẩn bị khởi động khu vực, chợt nghe thấy trong bóng đêm truyền đến từng tiếng đàn dễ nghe, cảm giác như si như mộng, như Cửu Thiên Huyền Nữ xuống trần, lại như châu báu lớn nhỏ rơi xuống khay ngọc, mỗi một dây cung, mỗi một âm sắc nổi lên, đều có thể khiến người khác say mê.

- Thật là một cô gái đẹp!

Tuy đứng ở khoảng cách rất xa, nhưng bằng nhãn lực của mình, Thường Nhạc vẫn nhìn thấy rõ, đằng sau khăn che mặt kia là một dung mạo xinh đẹp: Dáng vẻ ung dung, thần sắc đạm bạc, thanh nhã, vui vẻ, mắt phượng lúc này chăm chú nhìn về hướng Thường Nhạc, bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, thấu xương.

Tuy rằng mặc quần áo màu trắng, hầu hết cảnh xuân đều bị che lại, nhưng cũng qua trang phục được cắt may đặc biệt, hiện lên dáng người tuyệt đẹp của nàng, nửa kín nửa hở lại càng làm cho người khác thêm động lòng.

Lúc này, cánh tay trắng nõn ngọc ngà của cô đang đặt trên cây đàn, ngón tay nhỏ và dài hơi động, khuôn ngực phập phồng như phối hợp cùng với hô hấp của chính mình, cả người và đàn hợp thành thể thống nhất, ở trong trạng thái giữa sự yên tĩnh và chuyển động.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt như mũi tên sáng loáng, xuyên qua mọi thứ hướng thẳng về phía Thường Nhạc!

Mặc dù nửa khuôn mặt đã bị khăn che mất, nhưng Thường Nhạc đã đoán ra đối phương chắc chắn là một đại mỹ nhân.

Sau khi tới gần, tiếng nhạc đột nhiên tắt, cô mở to đôi mắt xinh đẹp nhìn Thường Nhạc, mày liễu cong cong mang theo vài phần lạnh lùng nói: - Anh có phải thủ lĩnh Điểm G Thường Nhạc không?

Thanh âm trong trẻo như chim hoàng anh chào ngày mới, vừa truyền tới đã hóa thành một dòng nước mát, chậm rãi và có tiết tấu đi sâu vào trong lòng Thường Nhạc.

Thường Nhạc cảm nhận được trong toàn bộ cơ thể, thậm chí ngay cả trong lỗ chân lông rất nhỏ cũng biểu lộ ra hai chữ sảng khoái.

Thường Nhạc cười tà, hỏi ngược lại: - Chẳng lẽ còn có người thứ hai tên Thường Nhạc sao?

Trán cô gái hơi chau lại một chút, lạnh lùng nói: - Tôi còn tưởng ngươi là một kẻ cao lớn thô kệch, vẻ mặt dữ tợn, thật không ngờ anh lại…

Cô gái ngừng một chút nói: - Thật không ngờ anh cũng là một con cóc ngoài miệng không có lông!

Thường Nhạc cười nghiền ngẫm, đối mặt với tuyệt sắc giai nhân như vậy, nếu tức giận thì sẽ làm kinh sợ tới giai nhân, mà nếu không tức giận, lại có khuynh hướng bị khinh bỉ.

Hắn tiến về phía trước hai bước, tới khi hai người gần như áp sát vào nhau mới chậm rãi nói: - Cô xem tôi giống như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ lạnh lùng nói: - Cho dù không phải, anh cũng là một sắc lang bại hoại. Điều đó căn bản không còn nghi ngờ gì nữa!

Thường Nhạc nghiêng đầu, ánh mắt lóe lên ánh sáng kỳ lạ. Hắn nhìn chằm chằm bộ ngực cao ngất của đối phương, khóe miệng lộ ra nụ cười tà mị, nói: - Cô nói tôi là sắc lang nhưng tôi căn bản còn chưa có làm gì cô, như vậy không phải là tôi quá thua lỗ sao? Không bằng để cho tôi chân chính làm một sắc lang, cô thấy sao?

Mặt cô gái hơi đổi, lần đầu tiên thấy một người ăn nói không lễ phép, không theo lẽ thường như vậy, trong lòng nàng sinh ra cảm giác kỳ diệu, mà loại cảm giác này không phải những người đàn ông khiêm tốn trước đây có thể mang lại được.

Thường Nhạc lui về phía sau hai bước, trên mặt bày ra vẻ nuối tiếc nói: - Kỳ thật, cô không cần phải lo lắng, với bộ dáng gầy đói của cô, đừng nói tôi không phải sắc lang, cho dù tôi có là sắc lang cũng sẽ không muốn cô.

Khuôn mặt cô lập tức tái nhợt. Đối với một cô gái, nhất là một cô gái xinh đẹp, nếu người khác nói cô lớn lên xấu còn có thể, nhưng đụng tới dáng người là một đòn trí mạng, nếu chê cả người thì cô liền như con cừu non bị chọc giận.

Con ngươi xinh đẹp gắt gao nhìn gương mặt tươi cười của Thường Nhạc, lạnh nhạt nói: - Đường đường là thủ lĩnh Điểm G, không ngờ lại là một sắc lang mồm miệng lỗ mãng.

Cái miệng nhỏ nhắn của cố nhấp nhẹ, thần sắc hiện lên vài phần khinh thường.

- Có ai quy định lãnh đạo nhất định phải là một chính nhân quân tử đâu? Tầm mắt Thường Nhạc dần đi xuống, theo bộ ngực chuyển xuống phía dưới.

https://thuviensach.vn

- Hừ, rõ ràng là một sắc lang còn ngụy biện, tuy nhiên về sau cũng sẽ không có hai từ Thường Nhạc rồi! Cô gái đổi đề tài.

- Người muốn giết tôi rất nhiều, nhưng cho đến giờ, tôi vẫn sống rất vui vẻ, cô nói xem có đáng tiếc không? Thường Nhạc cười tà mị.

- Hừ, gặp phải tổ thế giới sát thủ chúng tôi, cho dù anh có mười cái mạng cũng không thể thoát được! Thiếu nữ hơi vung tay, trước mặt Thường Nhạc hiện lên vài người gỗ, xếp thành một hàng thẳng chỉnh tề, hắn thoáng ngẩn người, đây là cái gì?

Người gỗ không thể có sự linh hoạt của người thật, hơn nữa về phương diện tiến công, người gỗ khá cứng nhắc, một khi nắm giữ quy luật của chúng, tất cả người gỗ sẽ biến thành rác rưởi.

Thường Nhạc lững thững đi vào, vừa mới tiến vào bên trong đám người gỗ, một luồng khí khổng lồ, khác lạ ở từng khu vực đập vào mặt.

Hắn kinh hãi, người ở trong đó như lâm vào công kích của thiên quân vạn mã, toàn bộ sự tấn công đều tràn đầy sát khí.

Đây mới chỉ là người bằng gỗ, nếu là người thật… hậu quả khủng bố tới mức nào, Thường Nhạc không thể tưởng tượng được. Nếu trận pháp này được ứng dụng quy mô lớn trên chiến trường, quả thực như hổ được tiếp thêm cánh.

Thường Nhạc hơi lùi về phía sau nửa bước, từng khu vực luồng khí khác nhau hơi giảm bớt, nhưng trong lòng Thường Nhạc rất rõ, trên chiến trường thực sự, trừ khi người chỉ huy mệnh lệnh lùi về phía sau, nếu không cho dù phải chết, các chiến sĩ cũng đều muốn chết trên chiến trận.

Cho nên, nếu trên chiến trường, hắn đã bị đánh bại, hơn nữa đã bại hoàn toàn.

https://thuviensach.vn

Nhưng trận đồ trước mắt này còn cần phá, Thường Nhạc nắm tay lại, không khí bốn phía lập tức xảy ra sự biến động mạnh. - Thần thánh chi quyền! Một dòng khi rét lạnh, bá đạo đột nhiên đánh về phía người gỗ.

- Bing!

Không có tiếng vang thật lớn, điều này làm cho Thường Nhạc chấn động, hắn vô cùng tin tưởng năng lực mình nắm trong tay, nhưng thật không ngờ… khi nắm tay tiếp xúc với người gỗ lại không hề có bất kỳ tiếng vang nào.

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, khí thế cổ quái trước mắt lại đánh tới, mà bên ngoài mơ hồ truyền tới thanh âm thiếu nữ lạnh lùng: - Đầu hàng đi, nếu đầu hàng, tôi sẽ tha chết cho anh.

- Đầu hàng?

Thường Nhạc bỗng nhiên cười quỷ dị.

Những người gỗ kia đang điên cuồng công kích, tuy nhiên, giờ phút này, Thường Nhạc và không khí dường nhu dung hợp lại làm một.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Một lát sau, Thường Nhạc cuối cùng cũng ra tay, vì vậy yên tĩnh không một tiếng động, Thường Nhạc nhanh như chớp, cả người tạo thành một đường cong hoàn mỹ.

Lóe sáng!

Một ánh sáng chói mắt lóe lên rồi vụt qua, làm cho người ta căn bản không thể nắm rõ đường đi của nó, kỳ thật ngay cả bản thân Thường Nhạc cũng không thể giải thích được hiện tượng này, hắn chỉ có thể tấn công theo bản năng.

Đao, lưỡi đao rét lạnh, tựa như được Thượng Đế tiêm vào thuốc kích thích, ở trong không trung với độ cong mỹ lệ, sát khí sắc bén, cùng với lực lượng bá đạo…

Tất cả đã vượt ra ngoài bản năng, mà khi Như Ý kịp phản ứng thì toàn bộ người gỗ này đã bị Thường Nhạc chẻ thành từng đoạn.

Cô choáng váng, theo như lời đồn đại, Thường Nhạc có được năng lực vô cùng lớn, căn cứ vào tư liệu, Thường Nhạc giỏi về dùng quyền và phi đao.

Cô thật không ngờ hắn vẫn còn có đao pháp sắc bén như vậy…. Tốc độ quỷ dị, đường cong hoàn mỹ kia dường như tập hợp linh khí trong trời đất mà thành.

Con ngươi xinh đẹp của cô chớp chớp, qua một hồi lâu mới chậm rãi nói: - Quả thực không phải là người!

https://thuviensach.vn

Quả thật, ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ được, sau khi trai quả hai ngày chơi trò kích thích này, khả năng của hắn không ngờ lại tăng thêm vài phần, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào cô gái, thản nhiên nói:

- Cho cô hai lựa chọn!

- Lựa chọn cái gì? Cô gái lơ đãng nhíu mày.

- Thứ nhất: đi theo Thường Nhạc thiếu gia anh tuấn tự nhiên, phóng khoáng, thứ hai: bị hiếp cho tới chết! Thường Nhạc thần sắc nghiêm túc nói.

Cô gái cả kinh, bản năng muốn chửi người, nhưng khi tiếp xúc với ánh mắt của Thường Nhạc, thân hình mềm mại đột nhiên run rẩy, trực giác nói cho cô biết, Thường Nhạc đã nói được thì nhất định sẽ làm được.

Thân thể cô gái vặn vẹo một đường cong quỷ dị, nhanh chóng lui về phía sau.

- Đến chỗ này thì dễ, nhưng đi thì khó.

Thân mình Thường Nhạc lay động, nháy mắt đã tới trước mặt cô.

- Tốc độ thật nhanh!

Trên khuôn mặt lạnh lùng của cô nổi lên vẻ kinh hoảng.

- Giết!

Một đường sát khí từ phía sau trực tiếp ép tới.

- Chết tiệt!

Thường Nhạc buồn bực, hắn không ngờ mình lại quên mất tên nhóc đang bị vây trong khu vực phong tỏa, mà hắn cũng không nghĩ tới đối phương sẽ có

https://thuviensach.vn

thể phá vỡ phong tỏa vực nhanh như vậy.

Thường Nhạc theo bản năng vội vã đánh ra một quyền.

- Ầm!

Thân hình Thường Nhạc run rẩy một trận, còn đối phương lại nhờ vào lực của Thường Nhạc mà nhanh chóng biến mất trong màn đêm.

Sau khi xoay người, Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện ra, cô gái sát thủ kia không ngờ cũng đã biến mất.

- Cô cho rằng có thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của thiếu gia tôi sao?

Hắn nhanh chóng đuổi theo cuống dưới, lại không ngờ rằng, tới tầng thấp nhất lại mất đi dấu vết của đối phương.

Tâm trạng Thường Nhạc hơi động, cho dù hắn có tốc độ siêu việt cũng khó có khả năng biến mất trong nháy mắt, mà tốc độ của cô gái kia lại không nhanh bằng hắn.

Thế nhưng hắn cũng không biểu lộ ra, bản thân phán đoán chuẩn xác một phương hướng, trực tiếp nhanh như chớp đuổi theo.

Ngay khi Thường Nhạc vừa biến mất, từ tòa nhà lớn cách đó không xa, dưới tàng cây, một bóng dáng nhanh nhẹn hướng về phía Thường Nhạc biến mất lúc nãy lộ ra một nụ cười khinh thường, nhanh chóng đi thật nhanh về hướng ngược lại.

Khi bóng dáng cô gái vừa biến mất thì cũng ngay dưới tàng cây cô vừa đứng lúc nãy lại xuất hiện một thân ảnh, đó chính là Thường Nhạc vừa mới đi xa. Giờ phút này, vẻ mặt hắn đăm chiêu: - Cô bé, muốn đùa giỡn với tôi, còn quá non!

https://thuviensach.vn

So sánh tốc độ của Thường Nhạc và cô gái, dường như có sự khác biệt rất lớn. Đường đi của cô gái là một đường thẳn tắp, mỗi lần bay một đoạn đều phải dừng một lần, hoặc đôi khi cô trực tiếp lựa chọn địa hình phức tạp là bay phía trên các toàn nhà ở Tokyo.

Như vậy, trong khi gia tăng sự phức tạp của đường đi, cô cũng có thể dễ dàng thấy rõ tình huống phía sau, hễ có người đi đằng sau muốn theo dõi cô, cô đều có thể nhìn thấy đối phương.

Thường Nhạc thầm thán phục cô, tuy nhiên điều này cũng không thể làm khó được hắn. So sánh tốc độ của Thường Nhạc và người khác, ưu điểm duy nhất là không có quỹ đạo có thể tuần hoàn, dường như chưa từng xuất hiện qua, lại dường như từ rất sớm đã ở đó.

Mỗi khi hắn dừng lại, thân thể trong nháy mắt sẽ biến mất.

Ngoại trừ khi tạm dừng, đối phương có thể nhìn thấy bóng dáng của hắn, thời gian khác, căn bản không có động tĩnh gì.

Mà mỗi khi cô gái dừng bước, cũng chính là lúc Thường Nhạc cất bước.

- Cuối cùng cũng đã tới!

Nhìn thấy tốc độ đối phương ngày càng chậm, Thường Nhạc vui sướng, xem ra tối nay sẽ có được thu hoạch đáng kinh ngạc.

- Tầm Hoan Phường?

Mắt thấy tấm biển kia, cùng với bóng dáng mềm mại rất nhanh biến mất ở bên ngoài cửa viện, Thường Nhạc giật mình, chần chờ một chút, sau đó cả người bay lên, bám theo bóng dáng kia.

- Thủ lĩnh!

https://thuviensach.vn

Sau khi cô gái biến mất ở một căn phòng, thân hình Thường Nhạc lập tức dán tới, con người và bóng đêm cùng nhau dung hợp, hô hấp cùng với không khí lưu động trở nên bình ổn hơn.

- Sự việc xử lý tới đâu rồi?

Giọng nói của một người đàn ông trẻ tuổi trong phòng vang lên.

- Rất quen thuộc!

Thường Nhạc hơi nhíu mày, trong đầu hắn hiện ra các giọng nói quen thuộc, nhưng trong khoảng thời gian ngắn không thể xác định được giọng nói này là của ai.

- Chủ thượng, danh sách của tổ thế giới sát thủ đã lấy được, tuy nhiên giữa đường lại gặp phải Thường Nhạc!

- Thường Nhạc! Hắn không phải đang ở tổng bộ của hội Hắc Long sao?

Một thanh âm trong trẻo mang theo vài phần nghi ngờ đột ngột vang lên.

- Cô ta là ai?

Nghe được giọng nói này, đồng tử Thường Nhạc theo bản năng co lại, đối phương hắn là người hắn quen, nếu không giọng nói của cô sẽ không biến đổi.

- Đúng vậy, hiện tại dựa vào danh sách, lập tức bắt đầu mua chuộc bọn họ, hễ là người không phục tùng hoặc trung lập, đều khiến cho bọn chúng biến mất. Tôi muốn thống nhất, nhất định phải phục tùng mệnh lệnh của tôi. Trong giọng nói của người đàn ông kia lộ ra sát khí không thể che giấu.

Tim Thường Nhạc bắt đầu không an phận mà đập loạn, đối phương rốt cục là ai? Giọng nói kia sao lại quen thuộc như vậy?

https://thuviensach.vn

Sau thời gian khoảng nửa canh giờ, trong phòng truyền tới giọng nói của người đàn ông trẻ tuổi kia: - Được rồi, hiện tại đem cất kỹ bản danh sách, chúng ta đi thôi.

Trong toàn bộ quá trình này, Thường Nhạc nhiều lần muốn lao ngay xuống đoạt lấy danh sách để xem, nhưng hắn phải bình tĩnh. Hắn cố gắng đem tâm tư đè nén xuống, ở sâu trong lòng tự cảnh cáo chính mình, tuyệt đối không được kích động.

Nghe thấy tiếng bước chân chậm rãi đi ra ngoài phòng, Thường Nhạc lập tức thu nạp hơi thở. Khi hai bóng người từ trong phòng đi ra, thân thể Thường Nhạc đột nhiên run rẩy.

Khi nhìn thấy người trẻ tuổi gương mặt anh tuấn, đẹp trai phong độ kia, hắn vẫn vô thức mà sản sinh ra một loại cảm giác quen thuộc, tuy nhiên, có lẽ thời gian quá dài nên chưa thể nhận ra.

Thường Nhạc cũng không thể nhớ được chính xác đối phương là ai? Nhưng hắn có thể khẳng định, gương mặt này hoàn toàn xa lạ, nhưng cũng có một chút gì đó rất quen thuộc, tại sao hắn lại có cảm giác này?

Giờ phút này, hơn nửa sự chú ý của Thường Nhạc đều bị cô gái kia hấp dẫn, không rảnh để suy xét người trẻ tuổi trước mắt này rốt cục là ai.

Đối phương là một cô gái trẻ trung, xinh đẹp như tiên nữ, Thường Nhạc ngạc nhiên, thán phục, trên đời này lại có một cô gái xinh đẹp tới như vậy, bất kỳ tác phẩm điêu khắc nào cũng đều không thể khắc họa tỷ lệ gương mặt và dáng người hoàn mỹ như vậy.

Hàng lông mi thật dài che khuất đôi mắt sâu như biển, cái mũi đẹp đẽ, làn môi động lòng người, mỗi một bộ phận tách ra mà xem xét, đều rất bình thường.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi hợp lại cùng với nhau lại tạo nên một bức tranh động lòng người. Càng cuốn hút hơn là làn da tuyết trắng của cô, trắng muốt hồng hào, hơn nữa dáng người cao ráo, lả lướt.

Tựa như thần tiên, cả thân thể tỏa sáng, tuyệt thế, thướt tha, Thường Nhạc gần như mất đi khả năng hô hấp, suy xét, hắn bình tĩnh chăm chú nhìn cô gái xinh đẹp này.

Cô ta là ai? Vì sao hắn lại cảm thấy quen thuộc như thế? Thường Nhạc có thể khẳng định, mình chắc chắn đã gặp qua cô gái này.

Giữa lúc hắn đang suy tư, trong bóng đêm đột ngột hiện ra hai bóng dáng giống như âm hồn.

Thường Nhạc kinh ngạc, hắn thật không ngờ, trong lúc hắn tập trung suy xét, lại không hề cảm giác được sự tồn tại của hai người này.

Từ khi nào thì Tokyo lại có thêm nhóm cao thủ thần bí này? Chẳng nhẽ bọn chúng cũng muốn thống trị Nhật Bản? Nếu thật sự như vậy thì hắn cũng hoan nghênh; nếu bọn chúng đừng về phía tiểu Nhật Bản… cho dù có cao thủ tới đâu, Thường Nhạc cũng sẽ nhổ lông của bọn chúng.

- Mẹ kiếp, cô ta là Giang Hoán Sa!

Sau khi bóng dáng hai người kia hoàn toàn biến mất, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, không kìm nổi thốt lên.

Nhiều năm không gặp như vậy, cô gái này càng ngày càng xinh đẹp động lòng người, lại thêm vài phần khí tức thần thánh, hắn thực sự muốn đem cô lên giường, muốn cô, để xem khí tức thần thánh kia của cô có thể còn lại được mấy phần?

Đường nhiên, Thường Nhạc vẫn cảm thấy khó chịu, người đàn ông bên cạnh Giang Hoán Sa là ai? Xem tình hình trước mắt, hai người bọn họ rất

https://thuviensach.vn

quen thuộc, chết tiệt, nếu cô ta dám cắm sừng hắn, chính hắn sẽ hủy hoại cô ta.

Mặc dù mới chỉ chứng kiến trong một thời gian ngắn, nhưng hắn có thể xác định được, Giang Hoán Sa vẫn là một trinh nữ, điều này chứng tỏ người đàn ông trẻ tuổi kia còn chưa đoạt được cô.

Thật là khờ, tuy nhiên ngu ngốc như vậy, Thường Nhạc lại rất thích.

Tổ chức Thế giới sát thủ, giết tướng, Giang Hoán Sa, người đàn ông trẻ tuổi thần bí, giữa bọn họ có quan hệ gì? Không ngờ Giang Hoán Sa lại biết mình tới Nhật Bản, chứng tỏ bọn họ vẫn luôn chú ý tới mình.

Điều này làm cho Thường Nhạc khó chịu, cảm giác bản thân bị tính kế, sau lưng có thêm một đôi mắt, mà đôi mắt này hắn lại rất trân trọng cất giữ.

Lần trước Mộ Dung Trường Thiên đối phó với hắn, còn có thành viên của tổ chức Thế giới sát thủ, thế nhưng lúc đó, người trẻ tuổi kia lại trốn thoát.

Mà cô gái này cũng là thành viên trung thành của tổ chức sát thủ, dường như cô ta có dị tâm.

Hiện giờ còn có một danh sách, nếu có được danh sách này trong tay, chắc chắn sẽ có tác dụng rất lớn.

- Vào trộm? Hay là trực tiếp đoạt lấy? Thường Nhạc lún sâu vào vấn đề này, bất kể dùng phương thức nào, dường như cũng thiếu mất loại cảm giác đó.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 245: Thực Hiện Nghĩa Vụ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tầm Hoan Lầu!

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, ánh mắt hắn sáng ngời mà tà ác, giống như sao băng nơi chân trời, lại như viên trân châu tỏa sáng lấp lánh.

Khi Thường Nhạc quang minh chính đại xuất hiện trước cửa Tầm Hoan Lầu, các kỹ nữ đang chờ khách khắp bốn phía, khó được nhìn thấy một người đàn ông anh tuấn, đẹp trai, phong độ như vậy, một vài người đã chủ động chạy ra chào đón, có người còn chủ động lôi kéo.

- Ngoại trừ tiểu kỹ nữ ở hậu viện kia, bản thiếu gia không muốn ai hết! Nhìn thấy bà chủ Tầm Hoan Lầu ra nghênh đón, Thường Nhạc tùy ý rút ra một xấp tiền mặt, đưa cho Diễm phụ, lạnh lùng nói.

- Anh nói người ở hậu viện, là cô nương Như Nguyệt!

Diễm phụ giật mình, vẻ mặt tươi cười nói: - Việc này… Thiếu gia, anh có thể chọn người khác được không, chỗ chúng tôi còn có Lan Hoa, Cung Tử…

Sắc mặt Thường Nhạc không chút biến đổi, đặt thêm một xấp tiền vào trong tay Diễm phụ…

- Ồ…

Nhóm kỹ nữ xung quanh hít vào một hơi lạnh, chẳng những đẹp trai, phong độ mà lại có nhiều tiền, nếu… nếu hắn lựa chọn mình thì thật là tốt!

https://thuviensach.vn

- Ông đây muốn Như Nguyệt!

Giọng điệu Thường Nhạc vẫn lạnh lùng như cũ.

Diễm phụ sắc mặt khẽ biến, nhưng trong nháy mắt liền khôi phục bình thường: - Được…được, anh chờ một chút, tôi dẫn anh tới chỗ Như Nguyệt…

Thường Nhạc hài lòng gật đầu, giống như âm hồn đi theo cô ta.

- Như Nguyệt!

- Để tự tôi!

Thường Nhạc bỏ qua lời bà tà nói, trực tiếp đi tới trước của phòng Như Nguyệt. Diễm phụ ngẩn người, chần chờ một chút rồi cũng lui xuống.

- Hôm nay tôi không tiếp bất kỳ ai cả! Thanh âm trong trẻo từ trong phòng truyền ra, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, không nghĩ ngợi gì, trực tiếp đạp cửa…

- Ầm!

Sức mạnh to lớn của hắn đã đập tan cánh cửa thành vô số mảnh…

Trong nháy mắt, cảnh tượng trong phòng hoàn toàn hiện ra trước mắt Thường Nhạc làm hắn sững sờ.

Hắn không ngờ sẽ được chứng kiến cảnh tượng diễm lệ trước mắt.

Đường cong đẹp đẽ lả lướt, da thịt trắng nõn động lòng người, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, mông lung. Lông mi thật dài phủ lên con ngươi đen láy, mái tóc đen mềm mại, chảy xuống bờ vai duyên dáng.

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên, vừa rồi Như Nguyệt đang thay quần áo, khuôn mặt cô thoáng khẩn trương lại mang theo vài phần giận dữ, có thể thấy được sự gấp gáp cùng không thoải mái của cô.

- Mời ra ngoài!

Nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Thường Nhạc, tâm trạng Như Nguyệt hơi căng thẳng, thiếu chút nữa đã lỡ lời. Ngữ điệu của cô thoáng biến đổi, lạnh lùng nói.

- Cô là kỹ nữ, tôi là khách làng chơi, tôi trả tiền cho nên tôi có quyền lựa chọn, còn cô nhất định phải thực hiện nghĩa vụ của mình.

Thường Nhạc tự nhiên nói.

Giờ phút này, hắn hoàn toàn nhập vào vai diễn khách làng chơi.

- Anh… Anh… Cút ra ngoài! Khuôn mặt xinh đẹp của Như Nguyệt biến thành âm trầm… Trong mắt chợt lóe lên sát khí, nhưng trong nháy mắt đã bình tĩnh lại…

- Làm sao? Ông đây muốn chơi cô, chẳng nhẽ cô không muốn? Hơi thở bá đạo tập trung vào thân hình mềm mại của Như Nguyệt.

Như Nguyệt theo bản năng muốn chống cự, nhưng hơi thở vừa phả tới, cô dường như nghĩ tới điều gì, mỉm cười kiều mỵ: - Thiếu gia, vừa rồi tâm trạng tôi không tốt… nên mới thất lễ như vậy, ha ha, giờ tôi tự mình phạt một chén xin lỗi anh!

Cô vừa nói vừa cầm lấy một chén rượu, trực tiếp uống vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

Thường Nhạc thản nhiên nhìn Như Nguyệt, không nghĩ tới đối phương lại thay đổi thái độ nhanh như vậy. Tuy nhiên, việc này cũng không ảnh hưởng

https://thuviensach.vn

tới kế hoạch của hắn.

Lông mày thoáng dựng lên, hắn lạnh nhạt nói: - Một ly? Một ly không phải là quá kinh thường bản thiếu gia!

Đôi mắt lóe ra lửa giận, Như Nguyệt miễn cưỡng đè nén tâm trạng, mặt càng tươi cười, điềm nhiên nói: - Được, tôi sẽ uống hai chén!

Hai tay Thường Nhạc lơ đãng khoác trên vai mềm mại của cô, không chút để ý nói: - Tốt, tốt, tối nay bản thiếu gia sẽ ngủ lại chỗ cô, cô có thích không?

Như Nguyệt trong lòng thầm mắng hắn là con sói háo sắc, tuy nhiên trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra chần chừ, dần dần đỏ lên, cô ngượng ngùng nói: - Thiếu gia, tôi cũng muốn làm bạn với thiếu gia tối nay, nhưng… tôi… tôi vừa lúc tới nguyệt sự… cho nên không tiện tiếp thiếu gia, hy vọng thiếu gia bỏ quá cho.

- Này… Thường Nhạc không có ý nghĩ sẽ chơi Như Nguyệt, nội tâm tự nói: Phụ nữ lẳng lơ này, cho dù có quỳ xuống mặt đất cầu tôi, tôi cũng còn phải xem xét.

Thế nhưng hắn lại cố ý nhíu mày, không hài lòng nói: - Nếu như vậy, cô liền tự trừng phạt mười chén rượu đi!

- Việc này… Sắc mặt Như Nguyệt hơi đổi, tiếp xúc với thái độ cứng rắn, mạnh mẽ của Thường Nhạc, lại nghĩ tới thân phận bí ẩn của mình.

Cô miễn cưỡng gật đầu, cười nói: - Được, nếu thiếu gia ngài muốn tôi uống, tôi liền cung kính không bằng tuân mệnh rồi. . …

Sau khi nói xong, cô trực tiếp nâng chén rượu lên uống.

https://thuviensach.vn

Nhìn sắc mặt Như Nguyệt ngày càng đỏ, khóe miệng Thường Nhạc cuối cùng lộ ra nụ cười quỷ dị, cho dù thân thủ đối phương cao như thế nào, tâm cơ thâm trầm như thế nào hay thân phận thần bí như thế nào, nhưng một khi đóng vai một kỹ nữ và khách lành chơi, cô liền phải dùng bộ dáng của một kỹ nữ để đối phó với hắn.

Thông qua các loại phương thức, các loại lý do, từng chén rượu rốt cục thành công đi vào trong cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Như Nguyệt.

- Thiếu gia… Anh còn.. còn muốn uống sao? Khoảng nửa giờ sau, Như Nguyệt đã bắt đầu ăn nói mơ hồ.

Thường Nhạc cảm thấy hài lòng, nhìn cô gái giảo hoạt rốt cục đã hoàn toàn say, gục trước mặt mình.

- Kỹ nữ, chúng ta uống tiếp hai chén nữa… Sau khi thăm dò vài lần, chắc chắn cô sẽ không thể tỉnh lại trong thời gian ngắn.

Thường Nhạc vì thế yên tâm tìm tòi, vài phút sau, cuối cùng hắn cũng tìm được danh sách kia bên dưới mặt giường.

Xem xét tỉ mỉ một hồi, sau đó bỏ lại danh sách vào vị trí cũ, Thường Nhạc đi tới cửa. Hắn thoáng dừng lại một chút, xoay người đi tới trước mặt Như Nguyệt.

Vươn bàn tay to lớn, hung tợn nhéo bộ ngực của Như Nguyệt, cười tà nói: - *Ngực thật lớn!

- Thiếu gia, anh nhanh như vậy đã… Đi tới cửa, Diễm phụ vẻ mặt cổ quái nói.

Thường Nhạc khoát tay nói: - Cô gái kia thật không tốt, ông còn chưa dùng sức mà cô ta đã hô đầu hàng, bản thiếu gia thực là mất hứng. Kỹ nữ của Tầm Hoan Lầu cũng bình thường thôi….

https://thuviensach.vn

Toàn bộ kỹ nữ bốn phía choáng váng. Thiếu gia đẹp trai, phong độ, nhiều tiền này, ở phương diện kia cũng mạnh mẽ như vậy? Thật quá kinh khủng.

Gió mát từ từ thổi qua, Thường Nhạc cảm thấy thoải mái, mặc dù không bị Như Nguyệt câu dẫn nhưng nội tâm lại bắt đầu rục rịch.

- Chẳng nhẽ là em gái Fukada đang gọi mình? Thường Nhạc bắt đầu trở nên miên man bất định, không ngờ phía dưới lại có phản ứng mãnh liệt.

Tới tổng bộ của hội Hắc Long, Thường Nhạc hít sâu một hơi, chuẩn bị theo đường ngách đi vào, liền nhìn thấy một bóng dáng như âm hồn bay vọt vào trong.

- Đêm nay thật là náo nhiệt!

Thường Nhạc trong thâm tâm cười lạnh, từ động tác thuần thục của đối phương, bóng dáng thon thả, Thường Nhạc nghĩ đến một phụ nữ ở Khải Đinh.

Thân thể Thường Nhạc vặn theo một đường cong kỳ dị, nhẹ nhàng đi theo phía sau cô ta…

- Chị Noriko, sao chị lại tới đây? Vừa tới sát vách tường, Thường Nhạc chợt nghe thấy giọng nói kinh ngạc của Fukada.

Thường Nhạc cười nghiền ngẫm ngoại trừ Noriko ra, không ngờ những nữ nô khác cũng tham gia vào chuyện này, thực sự là một chuyện thú vị.

- Ồ, sự tình khẩn cấp nên tới, lần này, những người cấp trên lệnh cho chúng ta phải giết đều là những người dễ đối phó.

Nghe được giọng nói lạnh lẽo kia, Thường Nhạc kinh ngạc, hắn không thể nào liên hệ được một Noriko thoạt nhìn nhu nhược với thanh âm lạnh lùng bất chấp mọi thứ kia.

https://thuviensach.vn

- Noriko chị… Nếu chẳng may, cấp trên bắt chúng ta phải ra tay trừ khử Thường Nhạc thiếu gia, chị sẽ lựa chọn thế nào?

Mắt Thường Nhạc híp lại, vấn đề Fukada hỏi quả thực rất đúng lúc.

- Vì tổ chức nguyện trung thành, giết không tha! Noriko lạnh lùng nói, vẻ mặt không có chút tình cảm nào.

Không khí trong phòng trở nên trầm mặc, Fukada do dự nói: - Thực ra… thực ra mấy ngày ở chung, em nhận thấy thiếu gia cũng rất tốt…

Fukada còn chưa nói hết lời, nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Noriko, chẹp chẹp cái miệng nhỏ nhắn, cuối cùng vẫn giữ nguyên trầm mặc.

- Noriko!

Trong mắt Thường Nhạc chợt lóe lên sát khí, độc ác nhất đúng là lòng dạ đàn bà, Koinu cũng không hề biết thân phận bí mật của Noriko, nếu không, có cho mười lá gan, gã cũng không dám đem củ khoai nóng bỏng này cho hắn.

- Fukada, Mako, tôi đã trở lại!

Ngay khi Noriko và Fukada đang trò chuyện sôi nổi, cửa chính đã bị đẩy ra một cách thô bạo.

Hai cô như dẫm phải đuôi cọp, thần sắc kinh hoàng, kích động, nhìn thấy bộ dạng say khướt của Thường Nhạc, thần kinh mới dần thả lỏng.

- Mako, ngủ cùng thiếu gia!

Thường Nhạc trực tiếp đi tới phía Noriko, tâm trạng các cô đồng thời căng thẳng, trong khi Noriko còn chưa kịp phản ứng, đã cảm giác một bóng người thoáng động một cái.

https://thuviensach.vn

Thân mình đã bị Thường Nhạc nặng nề đè lên giường, ánh mắt tràn ngập lõa lồ, bộ phận hạ thân cao ngất, cô cố gắng vùng vẫy, nhưng cuối cùng cũng bất lực mà ngừng lại.

Tay Thường Nhạc bắt đầu thuần thục cởi bỏ quần áo mình, chỉ lưu lại một mảnh vài để che bộ phận xấu hổ của mình, trèo lên giường, nằm sát bên người Noriko.

- A!

Khi tay Thường Nhạc nắm chặt bộ ngực Noriko, cô không kìm nổi yêu kiều rên rỉ một tiếng. Cô rất rõ ràng nơi nào trên người mình mẫn cảm nhất.

Thường Nhạc nhìn bộ dạng không thể chịu đựng nổi nữa của Noriko, bản thân hắn cũng không cần cô khiêu khích, trực tiếp động thân, đi vào bên trong Noriko.

Sức mạnh đàn ông của Thường Nhạc ngày càng lớn, nghĩ tới những lời Noriko vừa nói, Thường Nhạc càng cười quỷ dị.

Thường Nhạc tin tưởng đạo lý: Người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta sẽ trả lại gấp nghìn lần.

- A!

Noriko rên rỉ nhẹ một tiếng, nói: - Anh… Anh làm đau người ta.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tôi muốn chính là hiệu quả như thế này!

Nhìn thấy vẻ mặt thống khổ của Noriko, nội tâm Thường Nhạc bỗng nhiên nổi lên một loại khoái cảm.

Hắn điên cuồng mà làm, từ trước ra sau, từ trên xuống dưới, về cơ bản có thể nghĩ ra, hay trước đây đã từng thấy qua phương thức nào, hắn đều sử dụng toàn bộ.

Đối với những người phụ nữ khác, có lẽ hắn sẽ thấy đau lòng, nhưng đối với con quỷ nhỏ ác độc Noriko này, Thường Nhạc gần như dùng hết tất cả sức lực của mình.

Mãi cho tới khi Noriko bị ngất đi, tỉnh lai rồi lại ngất đi, cứ liên tục như vậy…

Dĩ nhiên, sáng sớm khi Thường Nhạc vừa mở mắt ra, Noriko đã biến mất, thay vào đó là Fukada yên lặng nằm bên cạnh hắn.

Khóe miệng hắn lộ ra nụ cười tà mị, cho dù là phụ nữ giảo hoạt như thế nào, cũng không thể thoát khỏi bàn tay hắn.

- Thường thiếu gia, có một cô gái muốn hẹn gặp ngài!

Thường Nhạc vừa đi ra tới cửa, một gã thủ vệ trẻ tuổi liền đi tới, đưa danh thiếp, cung kính nói:

- Giang Hoán Sa!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy tên trên danh thiếp, con ngươi Thường Nhạc co lại.

Thật không ngờ, cô ta sẽ chủ động tìm hắn, thật là thú vị.

Băng qua đường một cách không tự chủ, Thường Nhạc phát hiện ra không ngờ hắn lại đi tới một hồ nước nhỏ bên cạnh, bốn phía hồ nước băng tuyết rét lạnh mà trong hồ lại có hoa sen đang nở rộ.

Lá cây xanh đặc biệt chói mắt, trải trên mặt nước, mà bông hoa kiều diễm ướt át, lại dựa vào lá cây mà vươn dài, từng đóa hoa hé nở có, nở rộ có….

Toàn bộ lá cây xanh làm đẹp cho một đóa hoa màu hồng phấn, đón ánh nắng gắt sau giờ ngọ của mùa hè. Đậm đậm nhạt nhạt, mềm mại non nớt, mỗi một đóa hoa đều là thơ, mỗi đóa hoa đều là một bức tranh.

Nội tâm Thường Nhạc khẽ rung động, trở nên ôn nhu hơn, hắn không kìm lòng, dùng cành cây vẽ trên mặt đất, một đóa lại một đóa hoa sen mà tạo thành bức tranh.

Hóa ra, hoa sen đi vào trong tranh như vậy, chỉ cần tiếp cận nó, ai cũng sẽ bị nó mê hoặc. Bởi vì, mỗi một đóa hoa sen đều có phong cách và cá tính độc đáo, ở từng góc độ chụp khác nhau lại có vẻ đẹp khác nhau.

Thường Nhạc nhìn trúng một đóa hoa sen đang hé nở, nó cách xa các bụi hoa khác, mà cô độc trong một góc nước tĩnh lặng, có cảm giác “tự cho mình thanh cao”, thướt tha, đóa hoa màu trắng, trắng như mây trên trời, không giống với những đóa hóa sen hồng phấn khác.

Nhìn thấy đóa hoa sen này như nhìn thấy cô gái mỉm cười ngọt ngào với mình, ánh mắt của hắn dừng lại ở đóa hoa kia, thân cành mảnh mai, duyên dáng.

Gợn sóng trên mặt nước tản ra rồi dừng lại, mặt nước yên lặng phản chiếu một thân ảnh. Một cô gái mặc quần áo màu trắng, bên cạnh là đóa hoa sen

https://thuviensach.vn

trắng.

Thường Nhạc cười nghiễn ngẫm.

Trường bào màu trắng che trước trán, mấy sợi tóc xoăn phía trên bay bay, phiêu trong gió, những sợi tóc này là màu đen duy nhất trên toàn thân màu trắng của cô.

Cô mặc chiếc áo sơ mi voan trắng, váy lụa trắng mềm mại, mép váy nhẹ lay động trong gió, đôi chân thon dài, đi đôi giày buộc dây lụa màu trắng.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn theo đôi chân đẹp kia, dần lên trên, vòng eo nhỏ, bộ ngực hơi trội, trên cổ buộc chiếc khăn lụa màu trắng nhẹ bay trong gió, ánh mắt hắn lại hướng lên, tập trung trên mặt của đối phương.

Đó là khuôn mặt không chê vào đâu được, cái cằm đầy đặn, cái miệng khéo léo đẹp đẽ, môi cong rõ ràng, mũi không cao nhưng lại mang tính chất đặc biệt của phương Đông, chóp mũi nhỏ mà thẳng.

Con mắt lớn khép hờ, cô đang chăm chú nhìn hoa sen trong nước, vì vậy tầm mắt hơi rủ xuống, hàng lông mi dài và dày vừa đúng che đậy một nửa hình ảnh trong con ngươi, che đậy sự chuyên chú của cô, làm người khác cảm thấy dịu dàng. Tóc mái che bớt bên lông mày, bên còn lại thẳng kéo xuống thái dương, hơi phiêu mà dịu dàng, loại dịu dàng trước giờ chưa từng có.

Sự yên lặng, đúng vậy, sự yên lặng chưa từ thấy.

Trong đầu hắn cân nhắc lựa chọn từ ngữ, bỗng nhiên nhớ tới hai từ: cao quý.

Đúng vậy, chưa từng thấy qua sự cao quý như vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, không chỉ cao quý, còn hơn cả cao quý, cô có một khí chất độc lập phóng khoáng, giống như đóa hoa sen trắng kia!

Phóng khoáng, đúng vậy, chưa từng thấy qua phóng khoáng như vậy… Còn có, vẻ mặt kia, vẻ mặt như thoáng chút suy nghĩ, mang theo vài phần hoang mang, vài phần phiền muộn, vài phần dịu dàng, vài phần cô đơn… hợp lại đúng là loại cảm giác không nói nên lời, thản nhiên, không tự chủ mà đau thương.

Lông mi của nàng cong lên, con mắt đen sâu thâm thúy, mênh mông như sương, nửa ưu thương, nửa sầu muộn…

- Hoán Sa, nhiều năm không gặp, em vẫn xinh đẹp, cao quý, mê người như vậy!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tự nhiên, phóng khoáng lại có phần lỗ mãng.

Giang Hoán Sa nhìn chằm chằm Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn, động lòng người cong cong, chậm rãi mở miệng, nói: - Thường Nhạc, anh vẫn vô lý như vậy!

Thường Nhạc trừng mắt, thân hình vừa hơi chuyển động, trong chớp mắt hắn đã tới trước mặt Giang Hoán Sa, khoảng cách hai người quá gần, thậm chí có thể ngửi thấy được cả mùi hương trên người đối phương.

Sắc mặt Giang Hoán Sa hơi đổi, thân hình hơi lùi về phía sau, không vui nói: - Thường Nhạc, anh càng hống hách, chỉ càng khiến tôi thấy phản cảm.

Thường Nhạc cười tà mị, con mắt chăm chú nhìn bộ ngực cao vút của Giang Hoán Sa, nghiêm túc nói: - Hoán Sa, chẳng lẽ em một mình hẹn tôi ra đây chỉ là để giáo huấn tôi sao? Nếu như vậy thì miễn đi, cuộc sống giống như bị cưỡng hiếp, nếu cô không thể phán kháng thì nên thử tiếp nhận, thế nào?

https://thuviensach.vn

Giang Hoán Sa nhìn Thường Nhạc chăm chú, đổi đề tài: - Tôi tìm thủ lĩnh của Điểm G, cũng không phải đến đấu khẩu, Thường thiếu gia có thể đứng đắn một chút không?

Trong chớp mắt, tươi cười trên mặt Thường Nhạc biến mất, luồng hơi thở linh hoạt, sắc bén xuất hiện, kết hợp cùng với hơi thở vương giả, hống hách kia, khiến thần sắc bình tĩnh của Giang Hoán Sa biến đổi.

- Nói đi, rốt cục là có việc gì?

Thường Nhạc bình thản, giọng nói mang theo vài phần áp bức không cho người khác cân nhắc.

Đôi mắt động lòng người của Giang Hoán Sa gắt gao nhìn Thường Nhạc, chậm rãi mở miệng: - Thánh Điện chúng tôi hi vọng Thường Nhạc anh có thể nhận lời làm người phát ngôn trên thế giới của chúng tôi.

- Người phát ngôn của Thánh Điện? Thánh Điện là cái gì? Người phát ngôn gì? Đồng tử Thường Nhạc co lại, thật không nghĩ tới, sau lưng Giang Hoán Sa lại che dấu một thế lực như vậy.

Giang Hoán Sa xinh đẹp, trên mặt nổi lên vẻ thánh khiết, đôi mắt tràn đầy vẻ tự tin, sùng bái cuồng nhiệt, chậm rãi nói:

- Thánh Điện chúng tôi là tồn tại của chính nghĩa, tuyên ngôn của Thánh Điện: cả đời tự do, bình đẳng, bác ái, mà chúng tôi cần một hình tượng chính nghĩa, có thực lực. Anh một tay gây dựng Điểm G phù hợp với Thánh Điện chúng tôi, cho nên mới may mắn được chọn trở thành người phát ngôn cho Thánh Điện.

Thường Nhạc mỉm cười vui vẻ mà tà mị nói: - Được. Tôi có thể trở thành người phát ngôn của Thánh Điện!

https://thuviensach.vn

Hai mắt Giang Hoán Sa sáng ngời, không nghĩ tới Thường Nhạc lại đáp ứng thoải mái như vậy, cô không tự chủ mỉm cười: - Thường Nhạc, anh quả nhiên là người thông minh!

- Hoán Sa, em đừng khen tôi như vậy, tôi muốn hỏi em, trở thành người phát ngôn của Thánh Điện, tôi sẽ có lợi ích gì?

Thường Nhạc nghiêm túc nhìn Hoán Sa, thản nhiên nói.

- Lợi ích?

Giang Hoán Sa ngẩn người, thần sắc kỳ quái nói: - Thành Điện là sự tồn tại của chính nghĩa, anh lại muốn gì nữa?

- Thứ đàn ông thích nhất chính là tiền bạc và mỹ nữ, Thường Nhạc tôi là một người bình thường, đương nhiên cũng muốn những thứ này. Tôi hi vọng Thánh Điện có thể đầu tư vào Điểm G của tôi.

- Không thành vấn đề!

Giang Hoán Sa không nghề nghĩ ngợi, thốt ra.

Trên mặt Thường Nhạc vẫn là nụ cười thản nhiên, hắn tiếp tục nói: - Ngoại trừ đầu tư tiền bạc ra, tôi còn muốn mỹ nữ, ha ha, hơn nữa còn muốn người đặc biệt xinh đẹp.

- Chẳng lẽ bên cạnh anh còn thiếu phụ nữ hay sao?

Giang Hoán Sa lạnh nhạt nhìn Thường Nhạc.

- Haizz, Hoán Sa à, em biết không? Dù là người phụ nữ bị tôi nhìn trúng hay là người tôi đã chạm qua, nhất định tôi sẽ giữ chặt.

Nói tới đây, Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Nếu trí nhớ tôi không tồi, trên môi Hoán Sa hắn là còn lưu dấu vết của tôi!

https://thuviensach.vn

Gương mặt trắng nõn của Giang Hoán Sa đỏ ửng, cô giận tái mặt trừng mắt nhìn Thường Nhạc, nói: - Thường Nhạc, gia nhập Thánh Điện là sự việc vô cùng thiêng liêng, anh tốt nhất vứt bỏ ngay suy nghĩ tục tĩu của mình, nếu không, anh không thích hợp trở thành người phát ngôn của Thánh Điện.

Thường Nhạc bắt đầu cười nghiền ngẫm: - Nam nữ hoan ái căn bản chính là việc làm tất yếu của con người, chẳng nhẽ trong con mắt thanh khiết của Thánh Điện lại biến thành thứ tục tĩu?

Giang Hoán Sa hít sâu một hơi, lạnh lùng nói: - Thường Nhạc, Thánh Điện không cảm thấy được thành ý của anh, tôi hi vọng anh cẩn thận suy xét một chút, lần sau gặp lại anh, hi vọng anh có thể kiên định ý trí của mình.

Nhìn bóng lưng Giang Hoán Sa xoay người rời khỏi, Thường Nhạc bỗng nhiên nói: - Trừ tôi ra, những người phát ngôn khác của Thánh Điện có phải đều thuần khiết như cừu non?

Bước chân Giang Hoán Sa thoáng ngừng lại, ném cho hắn một câu: - Ít nhất không dâm đãng như anh!

- Dâm đãng?

Thường Nhạc phủi miệng: - Trên đời có gã dâm đãng nào đẹp trai như vậy sao?

Sau khi Giang Hoán Sa hoàn toàn biến mất, khuôn mặt tươi cười của Thường Nhạc cũng tắt, Thánh Điện? Đây là tổ chức chó má nào? Chẳng nhẽ lại có thể lợi hại hơn Mafia nước Mỹ, siêu cấp chiến sĩ, Giáo hội Anh quốc, Kỵ sĩ Thần Thánh, Lãng mạn nước Pháp, Bá Vương nước Nga… sao?

Nghĩ tới người thanh niên và người thủ vệ xuất hiện đêm qua, trong lòng hắn sinh ra vài phần hứng thú.

https://thuviensach.vn

Lạc Phong có lẽ sẽ cho hắn câu trả lời hoàn hảo nhất.

Lần nữa trở lại tổng bộ của hội Hắc Long, vừa mới đi vào hậu viện, Thường Nhạc chợt nghe thấy tiếng nhạc duyên dáng mơ hồ truyền tới, khiến tinh thần hắn chấn động, chỉ bằng tiếng nhạc của đối phương, hắn liền đoán đó chắc hắn là một tuyệt sắc giai nhân.

Hắn cười tà, lần theo tiếng nhạc mà tìm kiếm, lọt vào tầm mắt là ngón tay anh đào tinh tế di chuyển trên phím đàn, từng nốt nhạc theo suy nghĩ của cô gái mà tấu lên, hơi nhẹ, nhưng cũng có phần sinh động, như ni cô xa cách phàm tục đã lâu, lại như tinh linh vui vẻ, hai loại cảm giác hoàn toàn bất đồng lại cùng lúc xuất hiện.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 247: Sức Mạnh Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc ngẩn người, thật không ngờ con gái của Thiên hoàng tiểu Nhật Bản cũng biết giả vờ giả vịt. Hờ, các cô em này thật đúng là, người trông xinh đẹp đỉnh cấp. Đàn nhạc hay đỉnh cấp, không biết công phu trên giường như thế nào?

Nghe kỹ thì thấy… đó là một kiểu phóng khoáng, đó là một loại giải thoát, đó là một kiểu mỹ miều như thiên nhiên. Bất giác, trong đầu Thường Nhạc xuất hiện hình ảnh công chúa Sakura kêu khóc lao về phía mình.

- Hay, thật là hay! Không ngờ rằng công chúa Sakura có thể đàn tấu ra thứ âm nhạc rung động lòng người như vậy. Ài, âm nhạc như con người! Một khúc cuối, Thường Nhạc không kìm được khen ngợi.

Sakura không ngờ bên cạnh mình có người, thân hình mềm mại của cô run rẩy, trên khuôn mặt trắng nõn tự nhiên ửng đỏ lên.

Thần sắc Sakura mềm mại nhìn Thường Nhạc nói: - Thường Nhạc kun cũng có cảm hứng với âm nhạc sao?

Ở cả cái đất nước Nhật Bản, tất cả đàn ông Nhật Bản trừ những người thích thể thao vận động và mổ bụng tự sát ra thì còn biết liếm đít nước Mỹ. Còn về thứ âm nhạc cao nhã này, thì chắc trừ đám kỹ nữ này của tiểu Nhật Bản ra chắc cũng không có người có thể đàn tấu ra được.

Thường Nhạc tương đối thuận mắt đối với công chúa Sakura. Đương nhiên, chủ yếu nhất là vì đối phương vẫn còn là trinh nữ. Ài, ở tiểu Nhật Bản trinh nữ thật khan hiếm!

https://thuviensach.vn

Nhìn đôi mắt thuần khiết kia của công chúa Sakura, hắn cười nhạt nói:

- Không những nghe hiểu, mà còn có thể đàn tấu lên.

- Thường Nhạc kun cũng biết chơi đàn sao? Chiếc miệng nhỏ anh đào của Sakura khẽ mở ra, kinh ngạc nói.

Thường Nhạc phóng khoáng cười, đi đến trước cây đàn, ngón tay đặt lên trên, lặng yên cảm thụ kết cấu của đàn dương cầm. Bàn tay bắt đầu chuyển động, tiếng nhạc mờ ảo như bóng ma. Tiếng nhạc bi thương như linh hồn quỷ trong địa ngục. Hoa tươi mỹ lệ đua nở trong bầu trời. Trong bộ lễ phục màu đen tràn đầy hơi thở chết chóc.

Mỗi tiết tấu âm nhạc đều có thể làm cho con người hưng phấn. Mỗi nốt nhạc có thể khiến con người nhảy lên. Trong những làn điệu nghe như bình thản nhưng lại chất chứa ý nhị vô cùng.

Đó dường như tình nhân đã xa cách từ lâu. Hàm chứa tình yêu cái nhìn đối phương dịu dàng. Vừa giống như trinh nữ cởi hết quần áo tắm rửa, hoảng hốt trốn trong nước thanh tịnh.

Tiết tấu cảm, khoái cảm hoàn mỹ dung hòa vào nhau.

Khiến cho người ta có một loại cảm giác kỳ diệu mà còn như là người lạc vào cảnh giới.

Một giọt nước mắt trong suốt theo mắt Sakura chảy xuống. Cô ấy từ trước chưa từng nghe qua thứ âm nhạc như vậy. Một người đàn ông thần bí, có thể đàn tấu ra âm nhạc rung động lòng người như này.

Trong nháy mắt, Sakura cảm thấy tim mình hoàn toàn đã bị Thường Nhạc hấp dẫn. Cô đã dần dần phải lòng Thường Nhạc, người đàn ông có thể đàn tấu ra giai điệu linh hồn quỷ này.

https://thuviensach.vn

Có đôi khi, tình yêu chính là sự đơn giản như vậy. Một ánh mắt, một động tác, một nụ cười, một lần gặp nhau ngắn ngủi. Thì có thể khiến ta yêu nhau mãi mãi đến già.

Sakura có thể trong phút chốc phải lòng Thường Nhạc, điều này cũng không lấy làm kì lạ. So với tên già biến thái Thiên hoàng của Nhật đó thì Thường Nhạc rõ ràng tồn tại như thần.

So với Koinu người dâm đãng lại còn không hiểu phong tình thì Thường Nhạc chính là thiên tài tình điệu.

So với những người đàn ông phẩm vị tao nhã kia thì Thường Nhạc chính là sự tồn tại hoàn mỹ nhất.

Hễ là những thứ mà một người đàn ông tốt tồn tại có, Thường đại thiếu gia chúng ta đều có, mà còn rất quân tử!

Hễ là những thứ mà motọ người đàn ông xấu tồn tại có, Thường đại thiếu gia chúng ta cũng có, mà còn rất tà ác.

Thường Nhạc luôn tin rằng hễ là phụ nữ, thì sau khi gặp hắn thì đều có thể nảy sinh thiện cảm. Theo thời gian kéo dài, cho dù phụ nữ có xuất sắc thế nào cũng sẽ kêu khóc lao vào.

Ài, làm một người đàn ông đã khó, làm một người đàn ông tốt càng khó hơn!

Nhìn đôi mắt động lòng người của Sakura, Thường Nhạc mỉm cười, nụ cười quỷ dị. Tin rằng hữu hảo Trung Nhật chắc sắp rơi gần rồi nhỉ!

- Công chúa Sakura xinh đẹp, khi nào chúng ta đi gặp tên chó già kia nhỉ? Thường Nhạc đứng dậy, bàn tay nhẹ nhàng mà lại không mất đi vẻ ưu nhã vuốt lên mái tóc suôn mềm của Sakura.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Sakura ngây ngất, cái miệng nhỏ khẽ nói: - Chó già? Chó già nào?

Thường Nhạc tà tà cười. - Chó già Thiên hoàng đấy. Dù nói như nào bắt cóc con gái nhà người ta cũng phải đi chào hỏi một lúc chứ!

Nhắc đến Thiên hoàng, trên khuôn mặt tái nhợt của công chúa Sakura lộ ra vẻ kinh hãi. Cô ấy lắc lắc đầu, lại gật gật đầu. Thần sắc phức tạp nhìn Thường Nhạc, nói: - Thường Nhạc kun, em… em… yêu anh. Nhưng… phụ thân bệ hạ muốn… muốn chiếm đoạt em… em sợ ông ấy…

Thường Nhạc vung tay, cười nói: - Yên tâm, hễ là người phụ nữ của anh. Cứ cho tên chó già kia có mười cái gan, ông ta cũng không dám động. Có anh Nhạc ở đây, em mãi mãi không phải sợ.

Trên khuôn mặt trắng nõn của Sakura lộ ra tia ửng đỏ động người. Cô ngoan ngoãn gật đầu.

Thường Nhạc vỗ vỗ vai Anh Hoa, nói: - Bảo bối, đi thôi!

Đối với việc Thường Nhạc muốn đưa công chúa Sakura đi gặp Thiên hoàng, Koinu kiên quyết phản đối. Trong lòng gã, Thường Nhạc là chuyên môn đối phó tổ Sơn Khẩu. Một khi phát sinh xung đột với Thiên hoàng, vậy thì vô hình trung sẽ đem địch thủ chuyển lên người Thiên hoàng.

Như vậy sẽ không có lợi cho lợi ích của hội Hắc Long. Nhưng Thường Nhạc căn bản không để mình bị đẩy lòng vòng.

Dẫn đường cho Thường Nhạc và Sakura là Bộ trưởng tài chính - Ichiro Miyamoto. Lão già này sau khi bị Xử Nữ giày vò, hiển nhiên sẽ ngoan ngoãn hơn nhiều.

Trừ lúc đi trên đường mông hơi hơi có chút không bình thường ra, thì trên phương diện tinh thần ngược lại rất no đủ.

https://thuviensach.vn

- Chú Miyamoto, chú đi kiểu gì sao kì lạ thế!

Sakura đơn thuần lúc đi đến cửa cung điện Thiên hoàng, cuối cùng không kìm nổi liền nói ra.

Cái gọi là lọ nào không mở, nhấc lọ đó. Dùng cái này hình dung Sakura xinh đẹp rõ ràng vừa đúng chỗ.

Miyamoto vẻ mặt xấu hổ, vội vàng chuyển chủ đề nói: - Công chúa điện hạ, Thiên Hoàng chắc ở cung Nhân Nghĩa, công chúa và Thường Nhạc kun tiến vào, hạ thần xin cáo lui!

- Cút đi!

Thường Nhạc hơi cau mày, chưa vào đến cung điện Nhân Nghĩa đã cảm thấy một luồng khí dâm tà. Luồng khí này khiến người khác cảm thấy rất không thoải mái.

Nó giống như một bàn tay ép sát vào cổ họng mình, mặc dù vẫn chưa dùng sức, nhưng việc hô hấp đã bắt đầu trở nên khó khăn…

Sakura cảm thấy biến hóa trong lòng Thường Nhạc, bàn tay bé nhỏ của cô kéo nhẹ áo Thường Nhạc một lúc, khẽ nói: - Thường Nhạc kun, anh hối hận sao?

- Mẹ kiếp!

Thường Nhạc vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ Sakura, phóng khoáng cười lên. - Yên tâm, chỉ cần chuyện anh đã đồng ý thì sẽ nhất định phải làm.

Lần đầu tiên nhìn thấy Thường Nhạc thô lỗ, mắt Sakura hơi sáng. Thân người mềm mại sắp áp vào người Thường Nhạc, dịu dàng nói: - Sakura yêu Thường Nhạc kun!

- Khốn kiếp!

https://thuviensach.vn

Một tiếng tức giận từ chỗ xa chuyền đến.

Nghe thấy âm thanh này, Thường Nhạc có một sự kích động muốn đánh người. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía tên sủa loạn lên kia, đối phương là một tên trẻ tuổi tướng mạo rất thanh tú.

Nhưng tiếp xúc với cặp con ngươi vẩn đục của kia của gã, trong lòng Thường Nhạc lại có một cảm giác rất không thoải mái.

- Phụ thân bệ hạ, anh ấy là vị hôn phu tương lai của con Thường Nhạc.

Sakura tiến lên hai bước, thần sắc cổ quái nói.

- Phụ thân?

Thường Nhạc kinh ngạc, theo lời Sakura nói Thiên Hoàng bảy mươi tư tuổi, sao lại trẻ thế này?

- Sakura, con thuộc về phụ thân, bất luận ai muốn lại gần con đều phải chết! Trên mặt Thiên Hoàng hiện lên một lớp sát khí.

- Dựa vào cái gì?

Thường Nhạc lạnh lùng cười, ánh mắt như tia chớp nhìn về phía Thiên Hoàng.

- Giết!

Ngay trong chớp mắt, tay Thiên Hoàng khẽ vung lên. Ở trong cung điện không ngờ lại xuất hiện một bóng hình như âm hồn. Tốc độ đối phương đã vượt qua phạm vi mà người trần mắt thịt có thể cảm giác thấy.

- Rầm!

Sakura vẫn không phản ứng lại, bóng hình đó liền bị cản đứng lại.

https://thuviensach.vn

Người đến chính là Thần. Gã khẽ cười đứng bên cạnh hình bóng kia, nói: - Muốn đối phó với lão đại của chúng tao thì bắt buộc phải qua cửa ải này của tao.

Lúc đó, Quang Minh, Xử Nữ… lần lượt đi đến. Sắc mặt Thiên Hoàng biến đổi rồi lại biến đổi. Người bảo vệ cung điện Thiên Hoàng đều cao thủ đặc biệt, mà đám người trước mắt này lại có thể quang minh chính đại vào cung Nhân Nghĩa.

Hiển nhiên đó chắc hẳn là công lao của Bộ trưởng Tài chính.

Nhưng phiền phức trước mắt hiển nhiên phải giải quyết, thần sắc Thiên Hoàng lạnh lùng nhìn Thường Nhạc nói: - Cung điện Thiên Hoàng là sự tồn tại thần thánh nhất của đại đế quốc Nhật Bản. Các người lại dám khinh thường như vậy thì sẽ để Thần đến trừng phạt các người thôi.

Vừa dứt lời, thân người Thiên Hoàng biến mất.

Cung điện sáng rực rỡ ban đầu hoàn toàn tối sầm lại.

Sắc mặt Thường Nhạc bỗng đổi. Hắn rốt cuộc đã hiểu ra, tại sao mình vừa vào đến cung điện liền cảm giác được không khí tà dâm, tại sao lại bất ổn rồi.

Hiển nhiên, ở đây chắc hẳn tiềm giữ một vị cao thủ siêu đẳng cấp.

Sau khi bóng tối bao phủ xuống, tất cả mọi người cảm thấy xung quanh người mình thêm lớp trói buộc vô hình. Bọn họ muốn giãy dụa, nhưng không có cách nào để sức lực nào phát ra.

Ở cổ bắt đầu xuất hiện một đôi tay, đôi tay đó hợp sức lại ngày càng lớn, hô hấp của bọn họ ngày càng khó khăn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẫn không nhúc nhích. Cho dù đôi tay đó đã bóp trên cổ mình, hắn vẫn không động đậy. Đối với hắn mà nói, cho dù động đậy cũng không phải là lúc này.

Tinh thần Quang Minh bắt đầu trở nên nôn lóng bất an. Nắm tay anh ta vung một cái mạnh, giãy dụa thoát khỏi cái vòng vây vô hình kia…

- Ầm!

Quang Minh vẫn chưa kịp hoan hô thì thân người đã bị một luồng sức mạnh cổ quái đánh cho bay lên. Tiếp đó ngã đập mạnh xuống đất.

- Mẹ nó, ông không tin!

Quang Minh nhanh chóng bò từ mặt đất lên, nắm đấm lại lần nữa vung ra.

- Ầm!

Nắm đấm Quang Minh vừa đánh ra, thân người lại lần nữa gặp phải sức mạnh cổ quái, lại lần nữa ngã nhào xuống đất.

- Để tôi thử xem như thế nào?

Tiếng Cổ Tư Văn lạnh lùng vô cùng đột ngột vang lên.

Thường Nhạc và đám người phát hiện, xung quanh thân người Tư Văn huynh lại phát sáng một vùng. Căn bản không gặp phải đột kích của bóng đen kia. Mà cứ mỗi bước chân đi của Cổ Tư Văn thì bóng tối kia lại ít đi một phần.

Trong đầu Thường Nhạc chợt lóe lên, lập tức nói: - Lập tức áp sát theo hướng cậu ta.

Đám người Xử Nữ áp sát đi về hướng Cổ Tư Văn.

https://thuviensach.vn

Cũng chính lúc Thường Nhạc vừa dứt lời, thì một luồng sức mạnh khổng lồ điên cuồng lao tới.

Người Thường Nhạc uốn một khúc cong quỷ dị, nắm đấm nhanh chóng đón lấy.

- Ầm!

Thường Nhạc lùi sau vài bước đứng sững lại, sắc mặt hơi đổi. Thế gian không ngờ lại tồn tại sức mạnh lớn mạnh như vậy. Luồng sức mạnh này còn lớn hơn Kỵ sĩ thần thánh lần trước.

Hắn cảm thấy xương cốt toàn thân đều rụng rời ra rồi.

Đối phương hiển nhiên không có xu thế ngừng tay. Bước chân Thường Nhạc vừa ổn định lại thì luồng sức mạnh khổng lồ kia lại lần nữa lao tới.

Thường Nhạc không nghĩ ngợi gì, tay ở phía trước xoay tròn một góc quỷ dị. Một màu đen phong tỏa trong chớp mắt xuất hiện.

- Ầm!

Thường Nhạc kinh ngạc, đối phương trong chớp mắt đã đánh tan vùng phong tỏa. Sức mạnh nhanh hơn dũng mãnh hơn đánh đến phía trước mặt mình.

- Khụ khụ!

Một ngụm máu tươi không chịu được phun ra.

Thường Nhạc tà tà cười. Thật không ngờ, sức mạnh cổ quái này lại có thể khiến mình bị thương. Đã lâu rồi không được nếm mùi vị của máu.

Lão đại vừa bị thương, đám đàn em tức thời nóng lên. Đầu tiên là Quang Minh lao đến, tiếp đó là trinh nữ, Huyết Hổ lần lượt lao đến…

https://thuviensach.vn

Nhưng luồng sức mạnh đó rất kì lạ. Căn bản không tìm được bất kỳ sơ hở nào. Mỗi lần đánh tới đều rất bất ngờ. Cổ Tư Văn trực tiếp tiến đến phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc cảm thấy xung quanh im lặng. Sức mạnh cổ quái kia lập tức biến mất.

- Chúng ta đi về!

Thường Nhạc lại không phải là loại người lỗ mãng. Cái gọi là hảo hán không ăn hôi trước mắt. Đạo lý cơ bản này hắn vẫn là hiểu được.

Luồng sức mạnh kia thấy Thường Nhạc thì rời đi, lại bao trùm lại. Nhưng bóng đen vừa tiếp xúc gần đến người Cổ Tư Văn thì chợt biến mất.

Ánh mặt trời quyến rũ chiếu lên thân người. Thường Nhạc và đám người mới thở phào nhẹ nhõm. Sức mạnh vừa nãy thực sự cổ quái quá, bá đạo quá, rõ ràng không phải là sức mạnh của người.

- Thật không ngờ, sau lưng chó già Thiên Hoàng lại có luồng sức mạnh này. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Lão đại, sức mạnh đó mặc dù lớn. Nhưng chỉ có thể trong cung điện, căn bản không thể ra ngoài cung được!

Thần hơi suy tư một lúc, thần sắc nghiêm túc nói.

Thường Nhạc khẽ gật đầu. - Sức mạnh đó rất lớn mạnh. Nếu thật có thể ra khỏi hoàng cung. Vậy thì cục diện thế chân vạc giữa nội các xã hội đen và Thiên Hoàng sẽ bị phá hủy mất.

- Lão đại, như vậy sau này nếu muốn làm Thiên Hoàng vậy thì không phải là rất khó khăn? Xử Nữ có chút tiếc nuối nói.

https://thuviensach.vn

- Mẹ kiếp nhà nó! Thiên Hoàng nhất định phải làm. Còn về sức mạnh hắc ám kia, ông không tin rằng gã cứ mãi giỏi như thế. Chúng ta tìm cơ hội phá hủy cung điện Thiên Hoàng trước đã. Sau đó nghĩ cách đối phó. Thường Nhạc tà mị cười.

Quang Minh lại cảm thấy rất hổ thẹn, tự mình luôn tự xưng là chiến tướng lợi hại nhất bên cạnh Thường Nhạc, có được thân thủ chiến thần bất tử, kết quả lại bị vài chưởng của sức mạnh hắc ám kia đánh cho ngã xuống, thật là mất mặt quá!

- Thường Nhạc kun, đều là do em liên lụy tới anh rồi!

Thần sắc Sakura có chút ngại ngùng nói.

- Nha đầu ngốc, cái này không liên quan gì đến em. Lỗ đít Thiên Hoàng, là chúng ta chọc thủng. Thường Nhạc khẽ mỉm cười.

Koinu nhìn thấy Thường Nhạc và mọi người an toàn trở về. Gã niềm nở chào đón, nói:

- Thường Nhạc kun, tôi vẫn luôn lo lắng cho anh. Chỉ cần anh an toàn trở về thì tốt, trở về là tốt rồi!

- Móa, ngồi nói chuyện không biết trời đất ra sao! Thường Nhạc vừa rồi không thích thú. Hắn có một loại kích động đánh Koinu một trận. Nhưng nghĩ đến vẫn có nhiều chỗ cần lợi dụng Koinu. Hắn miễn cưỡng nuốt cơn giận dữ vào trong.

Hắn vẫy vẫy tay, nói: - Koinu, tôi muốn ra ngoài giải sầu. Cậu đem bản đồ thánh địa của tổ Sơn Khẩu phác ra cho tôi. Tối mai tôi phải đi gặp Yamamoto 56!

Mắt Koinu sáng lên. Rốt cuộc phải đi khiêu thánh địa tổ Sơn Khẩu rồi. Đó là chuyện khiến con người ta kích động đến thế chứ!

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ngẩng đầu liền nhìn thấy Xử Nữ bộ mặt dâm đãng đứng nơi đó.

- Xử Nữ, nhìn vẻ mặt xuân tình của anh, xuân tâm nhộn nhạo, bộ dạng bựa tiêu chuẩn. Có phải có chuyện gì giấu diếm tôi không? Thường Nhạc nói.

Xử Nữ đầu tiên là ngẩn người, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc: - Thiếu gia, cậu thật lợi hại, chuyện này cũng có thể nhìn ra. Hôm qua trước khi tôi làm với con trai của Ichiro có nghe đám tiểu Nhật Bản nói ở chỗ hồ Sakura cảnh sắc mê người, mỹ nữ rất nhiều!

Nhìn tinh quang trong hai mắt của gã, lòng Thường Nhạc hơi động, bản thân vốn chuẩn bị đi dạo, lại có thể đi mở mang kiến thức một chút. Nghe nói hồ Sakura rừng Sakura của Nhật đều là thế giới cảnh đẹp.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc nghiêm trang nói: - Xem xét bộ dạng không thành thật của anh, bản thiếu gia quyết định tự mình đi điều tra, xem lời nói của anh có phải là thật hay không?

- Hả?

Xử Nữ nhìn bóng lưng Thường Nhạc biến mất, trong đầu gã hiện ra một dấu hỏi chấm thật lớn, ánh mắt lập tức hướng về phía Thần nói: - Ông anh, còn chỗ nào có nhiều trai đẹp không?

Thần khẽ ngẩng đầu, thật ra gia tộc của Thần ngoại trừ ở Nga ra, ở Nhật cũng có giữ thế lực, đối với việc này đương nhiên rất rõ ràng.

- Trên núi Phú Sĩ!

https://thuviensach.vn

Thần không nhanh không chậm nói.

Khi Thường Nhạc đuổi tới nơi được gọi là hồ Sakura, lòng hắn dường như khuynh đảo vì cảnh đẹp vô song thiên hạ này.

Mùa xuân tháng ba, oanh bay cỏ dài, tô bạch lưỡng đê, đào liễu đáp ngạn. Hai bên là gợn nước liễm diễm, du thuyền điểm một chút, xa xa là sắc núi mơ hồ, thanh đại hàm thúy.

Cảnh đẹp ở hồ Sakura không chỉ có những thứ này, kỳ lạ hơn nữa lại là cả hồ không chỉ có mỹ lệ của mùa xuân mà còn có cả vẻ đẹp của mùa hè.

Một mùa đông đã đến gần, không ngờ lại có cảnh tượng động lòng người quả thật làm cho người ta không cách nào tin nổi ánh mắt của mình.

Đuôi cá chép động động khuếch tán dòng nước thành những gợn sóng lăn tan, nhàn tản để ý mới chính thức cảm giác được tự nhiên và tiếng trời quý báu, thể xác và tinh thần không khỏi hòa cùng với đất trời.

Trời sáng mây trong gió mát ấm áp dễ chịu, tháp ảnh so le, nhìn con đường đá quanh co hoặc hành lang gấp khúc, nhìn nước trong hồ lay độc màu thúy hồng, nghe âm thanh sàn sạt của lá sen, vẻ đẹp của mộng hồ. Nước càng thêm sáng lóa, thanh oánh óng ánh, trăng sáng nhô lên cao, khói sóng mênh mông…

Thường Nhạc nhìn đến đây, miệng không kìm nổi thấp giọng thì thầm: - Thủy quang liễm diễm tình phương hảo, sơn bắc không mông vũ diệc kỳ, dục bả tây hồ bỉ tây tử, đạm trang nùng mạt tổng tương nghi.

Là hình dung Tây Hồ, nhìn nhìn thấy hồ Sakura trước mắt, hắn lại không tự chủ được mà nghĩ đến Tây Hồ. Hắn cảm thấy hơi đáng tiếc, sau cái hồ xinh đẹp như vậy lại ở Nhật chứ.

- Thật đẹp!

https://thuviensach.vn

Thanh âm trong trẻo như chim hoàng oanh vang lên như tiếng trời, trong nháy mắt liền nhìn thấy một thân ảnh màu trắng giống như tiễn nữ đạp nước mà đến.

Dung nhan vẫn say lòng người như trước, vẫn kinh tâm động phách như vậy, đột nhiên lại để lộ ra thánh khiết và xinh đẹp kinh người. Vẻ đẹp của cô chỉ có trời đất mới có thể sánh ngang, nhưng cái loại thần thái vô dục vô cầu của cô, lại chính là sự tồn tại siêu việt.

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy người con gái trước mắt này, trong lòng Thường Nhạc không hề có chút dục vọng, chỉ có đơn thuần thưởng thức, đó là loại thường thức của đàn ông đối với phụ nữ. Nhìn thấy cô, bản thân dường như gặp được đối tượng có thể nói chuyện, gặp được cô, dường như có thể nhìn thấy một mặt thuần khiết nhất của lòng mình.

- Cô thật sự rất đẹp.

Ngay cả bản thân Thường Nhạc cũng không thể khống chế, khi những lời này nói ra khỏi miệng, hắn cảm giác được mình có chút lỗ mãng, hơi khinh nhờn mỹ nhân trước mắt.

Trên mặt thiếu nữ tuyết trắng nổi lên màu đỏ tươi động lòng nggi, cô hơi giận dữ liếc mắt nhìn kỹ Thường Nhạc một cái, từ từ mở miệng nói: - Huyên thuyên! Vừa dứt lời, cô đột nhiên cảm giác được có chút không ổn.

Thường Nhạc nhìn thấy mắt cô hiện ra thần thái thất kinh, hắn không tự chủ được mỉm cười, đưa mặt gần về phía trước một chút, hắn tự nhiên phóng khoáng nói: - Mỹ nữ, cô có biết khi tôi nhìn thấy cô thì có cảm giác gì không?

Cái trán trắng nõn của thiếu nữ hơi nhăn lên, dường như suy nghĩ ngàn vạn lần đáp án, cuối cùng cái miệng anh đào khẽ nhếch lên: - Không biết.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thở dài một hơi, hơi tiếc nuối nhìn về phía thiếu nữ. Mà thiếu nữ khi tiếp xúc đến ánh mắt ngơ ngẩn của Thường Nhạc, cô đột nhiên cảm giác lòng mình khẽ giật lên.

- Thiêu thân lao đầu vào lửa, phượng hoàng niết bàn. Vì có được cô, tôi có thể không từ thủ đoạn!

- Anh…

Nghe được lời nói lõa lồ trần trụi của Thường Nhạc, khuôn mặt nhỏ nhắn của thiếu nữ đỏ bừng, cô cảm giác được năng lượng dưới chân thậm chí có chút không ổn, thiếu chút nữa ngã vào hồ nước. Cô hung tợn trợn mắt nhìn Thường Nhạc, thân hình như nhạn giữa cầu vồng bay nhanh về phía xa.

Nhìn bóng dáng dần xa kia, Thường Nhạc vô cùng kinh ngạc, bản thân mình chẳng qua chỉ là tùy ý phát biểu chút cảm thán, cô đã xấu hổ chạy như vậy. Như vậy nếu mình tiếp tục nói thêm một chút xxx, chẳng phải cô sẽ xấu hổ chết ngất sao?

- Mỹ nữ, chờ tôi một chút, tôi còn chưa biết cô tên là gì! Phương thức theo đuổi cổ điển như vậy, Thường đại thiếu gia cả chúng ta cứ như vậy mà đuổi theo.

Bước chân của thiếu nữ trở nên gấp gáp, dường như cô sợ hãi Thường Nhạc sẽ đuổi theo, cái miệng nhỏ kích động nói: - Tôi tên là Đệ Nhị Mộng, anh đừng đuổi theo tôi, được không!

- Đệ Nhị Mộng?

Thường Nhạc sửng sốt, nếu trí nhớ của hắn không tệ, vậy hắn là một trong những cái tên của ‘Phong Vân’, cô lấy để dụ dỗ lừa gạt mình, không phải là rất không cho mình mặt mũi đi.

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc Thường Nhạc dừng lại một chút, bóng dáng thiếu nữ đã biến mất. Thường Nhạc vô cùng buồn bực, nhân duyên tốt đẹp cứ như vậy mà bị bỏ lỡ, ánh mắt hắn nhìn về phía hư không, lạnh nhạt nói: - Cho dù cô chạy tới chân trời góc bể, cô chỉ có thể thuộc về Thượng Nhạc tôi!

Nhưng mỹ nữ bị mình dọa chạy mất, Thường Nhạc có chút bực mình, lần sau mình nhìn thấy mỹ nữ vẫn nên khắc chế chút. Thuyền nhỏ vẫn như cũ tiến về phía trước.

Lòng Thường Nhạc lại âm thầm nói: - Nhật Bản bé nhỏ mà lại giống địa phương lớn như vậy, sao lại có thể tụ tập nhiều mỹ nữ như thế? Chẳng lẽ nơi này có chuyện lớn gì phát sinh sao?

Khi thuyền tiến vào khu vực thứ 3, một dòng khí rét lạnh từ nghệnh diện ép tới, thân hình Thường Nhạc khẽ run rẩy một chút: - Lạnh quá.

Từ sau khi tiến vào Hiên Viên tu luyện thứ 4, mấy nhân tố khí cơ bản căn bản không tạo ra ảnh hưởng đối với Thường Nhạc, nhưng hiện tại thân hình hắn lại có thể cảm nhận được lạnh.

Điều này làm sao có thể không khiến hắn kinh ngạc?

Thường Nhạc cảm nhận mỗi một lỗ chân lông trên toàn thân tản mát ra hơi thở sảng khoái, hắn thậm chí có thể cảm nhận được mình đã dung hợp cùng hồ nước.

Thường Nhạc không tự chủ được triển khai song chưởng, thả nggi nhảy vào trong nước. Hồ nước che mất cả người Thường Nhạc, nhưng Thường Nhạc lại không có cảm giác hít thở không thông.

Thân thể hắn bắt đầu chuyển động theo dòng nước, hắn có thể dụng tâm cảm giác được mỗi một biến hóa nhỏ trong hồ. Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc cảm giác được cách đó không xa trong nước có năng lượng dao động của cao thủ.

https://thuviensach.vn

- Người nào lại có thể chịu được rét lạnh trong nước này? Thường Nhạc vô cùng kinh ngạc, bản thân xuống dưới duyên cớ là bởi vì tu luyện Hiên Viên chân khí, vậy đối phương tại sao có thể chịu được?

Mang theo tâm lý tò mò, Thường Nhạc dần đi về phía đối phương, cùng với khoảng cách ngày càng gần, thị giác của Thường Nhạc bắt đầu đưa qua.

Trong chớp mắt, thân hình giống như bị điện lưu đánh trúng, hoàn toàn cứng ngắc ở nơi đó.

Giờ phút này, thiếu nữ toàn thân lộ ra khí lưu hắc ám đang lẳng lặng nằm trong hồ, bàn tay nhẹ nhàng đặt ở phía bụng dưới của mình.

Đi qua cái bụng trơn nhẵn khêu gợi âu yếm bộ ngực mẫn cảm phía trước, nhẹ nhàng nắm lấy nơi khiến vô số đàn ông mê mẩn. Khi thỏ ngọc hơi biến hành, một luồng tê dại nhộn nhạo từ lòng bàn chân truyền thẳng lên đầu.

Cô nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, cơ thể còn chưa từng được khai thác đã nhạy cảm như vậy rồi, thật không hiểu ai có thể có phúc được hưởng thụ!

Thiếu nữ như thế nào cũng không thể nghĩ được khi mình tắm rửa lại có người nhìn lén, dựa vào thân thủ của cá nhân cô, cao thủ tiếp cận mình trong khoảng trăm mét, cô đều có thể cảm nhận được rõ ràng.

Nhưng lần này cô gặp phải một con quái vật, một tên biến thái cấp quái vật, một con quái vật có thể hoàn toàn dung hợp thân thể mình và hồ nước.

Chỉ sợ cho dù cô dụng tâm quan sát cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của Thường Nhạc. Mà Thường Nhạc giờ khắc này ở bên ngoài nhìn tim đập ngày càng nhau, nếu đối phương là người phụ nữ bình thường, hắn nhiều lắm chỉ ‘quan sát’ một chút, không hơn. Nhưng hắn như nào cũng không ngờ, gặp được mỹ nữ đỉnh cao như vậy, quả thật rất xuất phát ngoài dự kiến rồi.

https://thuviensach.vn

Cùng với tốc độ tim đập ngày càng nhau của hắn, sự dung hợp hoàn mỹ ban đầu bắt đầu xuất hiện sơ hở, bàn tay đang vuốt ve thân thể mình của thiếu nữ bỗng nhiên ngừng lại.

- Có người.

Tim cô thiếu chút bị dọa sợ nhảy ra ngoài, cách mình gần 4m không ngờ lại che dấu một người, tuy thiếu nữ không biết đối phương đến tột cùng có thể là ai.

Nhưng cô có thể khẳng định đối phương tuyệt đối là một cao thủ, một tuyệt đỉnh cao thủ có thể so sánh với mình.

Thiếu nữ không rõ đối phương vì sao lại có thể lộ ra sơ hở, nhưng cô có thể khẳng định một chút, nguyên nhân đối phương lộ ra sơ hở khả năng rất lớn là có liên quan đến mình.

Nếu người nhìn mình tắm rửa mà tim không đập nhanh thì… đối phương tuyệt đối không phải nhân loại bình thường. Nghĩ đến đây, khóe miệng hoàn mỹ của cô lộ ra độ cong quỷ dị.

Thường Nhạc cũng không biết đối phương đã phát hiện ra mình, đối với hắn mà nói, hiện tại tất cả những gì mình được thưởng thức đều là hưởng thụ. Bỗng nhiên lúc đó, hắn sửng sốt, tầm mắt dường như bắt đầu trở nên mơ hồ…

Thân hình thon thả của thiếu nữ càng ngày càng mông lung.

Tâm thần Thường Nhạc căng thẳng: - Không ổn.

Trong một chớp mắt, sắc mặt Thường Nhạc đại biến, toàn bộ cơ thể hắn dường như bị thứ gì đó giam cầm, hô hấp càng ngày càng khó khăn, hắc ám đã hoàn toàn giáng lâm.

https://thuviensach.vn

Bóng dáng thiếu nữ lúc trước đã biến mất, thay thế là bóng đêm không thể cân nhắc. Hắn đồng thời tỉnh ngộ, điều này chỉ sợ có liên quan tới thiếu nữ đó.

- Sai khi hắc ám dáng lâm, quân vương hắc ám vĩ đại sẽ hoàn toàn thống trị thế giới này. Hắc ám đại biểu tất cả, mà Thánh điện hắc ám đại biểu cho Vương triều Hắc Án đến tẩy rửa tất cả.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 249: Thánh Nữ Bóng Tối

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thanh âm giống như ma huyễn vang lên từ bốn phía hồ nước.

- Thánh điện Bóng Tối? Vương triều Bóng Tối?

Thường Nhạc một hồi khó chịu, mình mới là người thống trị Vương triều Bóng Tối, từ khi nào lại xuất hiện ra người tranh đoạt thế giới bóng tối với mình vậy? Đồng dạng, Thường Nhạc cũng nghĩ đến những lời Giang Hoán Sa nói về thánh điện.

Thánh điện Bóng Tối và Thánh điện của Giang Hoán Sa có gì khác nhau chứ?

Khí tức hắc ám bốn phía càng ngày càng đậm nặng, phảng phất có một đôi bàn tay vô hình đang không ngừng ngưng kết với nước, điều này khiến Thường Nhạc không tự chủ được nghĩ đến quái vật Bóng tối trong cung điện của Thiên hoàng.

- Tại sao có thể như vậy? Thường Nhạc cũng không phải loại người nhát gan sợ phiền phức, coi như đối phương là nhân vật dạng thần cũng không đủ để làm khuất phục hắn.

Thường Nhạc hít một hơi, dòng khí rét lạnh và khổng lồ bắt đầu tấn công ra ngoài, đồng thời, thanh âm hắn bỗng nhiêu mang theo vài phần khàn khàn nói: - Thánh nữ Bóng Tối, bạn cũ gặp mặt không cần như vậy chứ?

- Anh là ai?

https://thuviensach.vn

Tâm thần thiếu nữ nao nao, cô không ngờ đối phương lại có thể biết thân phận của mình!

Ban đầu Thường Nhạc còn có phần đánh bạc, nhưng khi cảm giác được trói buộng dường như có khuynh hướng buông lỏng, Thường Nhạc cười tà nói:
- Người phátt ngôn Thánh điện, cô hẳn không xa lạ gì chứ?

- Người phát ngôn Thánh điện Quang Minh? Tâm thần thiếu nữ hơi động một chút, chớp nhoáng sơ hở này đã là quá đủ đối với Thường Nhạc, thân thể hắn trong nháy mắt như âm hồn tung bay qua trước mặt thiếu nữ.

Thiếu nữ đồng thời cảm giác được chút không ổn, cô theo bản năng lùi về sau, nhưng trước ngực vẫn bị người ta nặng nề nhéo một cái, cảm giác nhẫn nhụi mềm mại này, quả thực thoải mái tới cực điểm.

Thiếu nữ kích động đến sắp phát điên. Dựa vào thân thủ mạnh mẽ của chính mình lại có thể bị đối phương ăn đậu hũ, bóng tối dần dần biến mất, trên khuôn mặt tuyệt sắc của thiếu nữ nổi lên tức giận:

- Đừng để tôi nhìn thấy anh, nếu không tôi sẽ cho anh biết thế nào là muốn sống không được, muốn chết không xong.

Vừa dứt lời, bàn tay nhỏ bé tinh tế ở trước mặt biến ảo ra góc độ quỷ dị, mặt hồ vốn yên bìn kia bắt đầu xoay tròn điên cuồng…

Loại sức mạnh này không có chút kém cỏi so với sức mạnh hắc ám trong cung điện của Thiên hoàng, thậm chí còn mạnh hơn rất nhiều.

- Aiz… Hôm nay quả thật là diễm ngộ liên miên a. Thường Nhạc duỗi duỗi bả vai, vừa rồi trốn thoát nhìn có vẻ rất dễ dàng, nhưng lại vừa sợ vừa nguy hiểm dị thường.

Mày Thường nhạc bỗng nhiên nhíu mày, liên tục xuất hiện mỹ nữ. Hơn nữa còn là cao thủ cấp bậc biến thái, Giang Hoán Sa tuy chưa trưngg ra thực lực

https://thuviensach.vn

của chính mình, nhưng dựa vào một loại trực giác, thân thủ của cô tuyệt đối không thấp.

Những cao thủ này là dạy dỗ điều động như nào?

Cái gọi là Thánh điện này xuất hiện từ đâu?

- Này, anh đẹp trai?

Nghe được xưng hô như này, Thường Nhạc lập tức xoay người, không ngờ nhìn từ phía sau cũng có thể cảm giác được mình đẹp trai. Chẳng lẽ mình quá ưu tú?

Lọt vào tầm mắt là một cô bé, tuổi tác tuyệt đối không nhiều hơn mười lăm, nhưng ánh mắt thuần khiết nụ cười ngọt này khuôn mặt tinh xảo và thỏ trắng bé nhỏ nhô lên, cả chiếc váy nhỏ thuần trắng, dáng người vô cùng thon ta, lúm đồng tiền nhỏ xinh đẹp khiến tinh quang trong mắt Thường Nhạc nhạt xuống, - Em gái nhỏ, có chuyện gì không?

Cô gái đi đến trước mặt Thường Nhạc, làm ra vẻ bình luận nói: - Dáng người cũng được, tướng mạo không tệ, thể trạng không tồi. Không ngờ quốc gia Nhật nhỏ bé này lại có người phong lưu phóng khoáng như vậy!

Nghe nói như thế, Thường Nhạc vui sướng trong lòng, hắn theo bản năng bày ra tạo hình đẹp trai nhất: - Em gái, con mắt tinh tường của em quả thật biết nhìn trai đẹp, nhưng bản thiếu gia không phải người Nhật!

- Em gái?

Thần sắc cô gái biến đổi mạnh, lập tức thở hổn hển nói: - Chẳng lẽ tôi rất nhỏ sao?

Vừa nói, bộ ngực lộ ra ngoài kia thoáng cứng lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lén lút cười, nể mặt cô đã nói mình đẹp trai, hắn nói: - Hiện tại em rất nhỏ, nhưng cho dù là người mù đều có thể nhìn ra, không tới ba năm nữa, em nhất định sẽ biến thành siêu cấp mỹ nữ xinh đẹp nhất đại lục!

- Thật không?

Đôi mắt cô gái sáng rực lên.

- Aizzz… khuyết điểm lớn nhất của tôi chính là thành thật.

Thường Nhạc vỗ ngực thùm thụp, cũng không đợi cô gái kịp có phản ứng, liền nói tiếp: - Đúng rồi, vừa rồi em khen anh là đẹp trai… Ha ha… rốt cuộc là đẹp trai như nào, em nói xem!

Kẻ không biết xấu hổ để như vậy, cô vẫn là lần đầu nhìn thấy, cô nhịn không cười váng lên, ra vẻ khó xử nói: - Aizzz… tôi không tiện nói.

- Có ý gì chứ?

Thường Nhạc ngẩn người.

- Toàn thân trên dưới anh đều là ưu điểm, tôi căn bản không có cách nào nói ra.

Cái đầu nhỏ của cô gái nghiêng đi, hơi buồn rầu nói.

- Ngất!!!

Những lời này quả thực đã khiến lòng Thường Nhạc vui sướng điên lên rồi, hắn vỗ vỗ cái đầu nhỏ của cô gái, ngạo khí nói: - Dựa vào những lời này của em, tôi quyết định thu làm tiểu đệ, về sau em theo tôi lăn lộn, tôi cho em ăn no uống cay!

Mặt cô gái vui như hoa nở, lòng thầm nói: - Thằng ngốc này thật dễ bị lừa quá!

https://thuviensach.vn

- Đường này là do ta mở, cây này do ta trồng, muốn đi qua đường ngày, phải để lại tiền của.

Hai người vừa đi lên bờ, phía trước xuất hiện mười mấy tên áo đen, một tên trong đó dáng người gầy yếu vô cùng vênh váo gào lên.

Phản ứng đầu tiên của cô gái dĩ nhiên là trốn sau lưng Thường Nhạc, nhỏ giọng nói thầm: - Anh chống đỡ trước đi, tôi đi tìm viện binh.

Thường Nhạc đầu tiên là ngẩn ra, tiểu đệ linh hoạt như vậy đúng là lần đầu thu được nha, hắn cười nhạt một tiếng nói: - Yên tâm, em ở bên cạnh nhìn bản lĩnh của lão đại đi!

Vừa nói vừa bước về phía trước hai bước.

- Chẳng lẽ hắn rất lợi hại?

Cô gái sùng bái nhìn Thường Nhạc, rất mong chờ biểu hiện kiệt xuất của hắn.

- Ha ha – ha ha, trên người tôi chỉ có một trăm tờ tiền mặt, có thể đưa bọn anh chín mươi chín tờ, để lại một tờ cho chúng ta ăn cơm được không? Lại không ngờ, bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc mang theo khuôn mặt cười nịnh hót, khúm núm nói với người gầy.

- Ít như vậy rồi, con mẹ mày còn muốn giữ lại ăn cơm, quả thực là muốn chết. Người gầy hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, thấy bộ dạng cả người run rẩy của hắn, khóe miệng người gầy lộ ra nụ cười đắc ý.

- Ha ha, chỉ cần anh để lại cho tôi mười tờ tiền mặt, tôi đồng ý dùng mười thứ quý giá để đổi lấy! Thường Nhạc thoáng chuyển đề tài câu chuyện, ánh mắt không tự chủ nhìn sang cô gái.

https://thuviensach.vn

Cô gái bị hắn như vậy, tâm thần hoảng hốt, sớm biết phát sinh chuyện như vậy, cho dù đánhc hết cô cô cũng không dám trốn ra ngoài chơi.

Người gầy phản ứng lại đầu tiên: - Ha ha, mày muốn dùng bảo bối gì để đổi?

- Cô!

Tay Thường Nhạc nhanh chóng chỉ về phía cô gái, vẻ mặt tươi cười nói: - Ông lớn nhìn một chút, dáng người có thân hình có, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, muốn ngực có ngực. Tin rằng không quá hai năm, cô ta tuyệt đối là một mỹ nữ khuynh thành. Ha ha, hy vọng các anh dùng ánh mắt nhìn xa để nhìn nha.

Quả thật, nhìn ngang nhìn dọc, cô gái đều là mẫu người bại hoại. Người gầy cẩn thận đánh giá cô, rất lâu sau mới từ từ nói: - Bây giờ còn là một cô bé, mày thay tao nuôi đã. Chờ thêm hai năm nữa tao lại đến cướp cô ta về. Giao tiền ra đây đi.

- Không được, tôi chỉ có thể đưa cho anh chín mươi chín tờ tiền cộng thêm cô ta. Nếu anh không đồng ý, tôi liều mạng cũng không giao tiền ra. Thường Nhạc ưỡn ngực, đúng lý hợp tình nói.

Người gầy ngẩn ngơ, cướp đến bây giờ, chuyện như vậy đúng là lần đầu chứng kiến. Gã cười hì hì đưa nắm tay, lắc lắc thị uy, sau đó đánh mạnh xuống đất.

Chỉ thấy nắm tay sau khi đánh xuống đất, đất nổi lên một tầng bụi mỏng, hiển nhiên là tên côn đồ này có chút thực lực.

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, hâm mộ nói: - Thật lợi hại, không ngờ anh lại lợi hại như vậy, anh lại nhìn một quyền này của tôi xem thế nào.

https://thuviensach.vn

- Chỉ bằng mày? Người gầy thần sắc kỳ lạ nhìn Thường Nhạc, thằng nhóc này có phải sợ đến hỏng ý thức rồi không, - Được, mày đánh một quyền cho bố xem.

Người gầy vỗ vỗ ngực mình nói.

- Ha ha, tôi vẫn là đánh theo một quyền vừa rồi của anh đi. Thường Nhạc tà tà cười, tùy ý đánh xuống đất.

Bịch!

Nắm tay vừa tiếp xúc với mặt đất, mặt đất đã xảy ra rung động long trời lở đất, mất chục người còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh ngã xuống đất.

Mặt đất xuất hiện một động sâu không lường được, mà suối nước ngầm kia lại điên cuồng lộ ra.

Bùm!

Người gầy vừa mới đứng lên liền quỳ phịch xuống đất: - Lão đại, tôi trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có vợ con nhỏ dại, tiểu nhân có mắt như mù, ngài coi tiểu nhân như cái rắm thả tiểu nhân đi đi.

- Móa, mau đứng lên. Mình đã đủ đê tiện vô sỉ rồi, không ngờ thằng nhóc này còn biểu hiện ra vô sỉ hơn mình, tuy nhiên quả thật là phù hợp với khẩu vị của mình hắc hắc.

- Lão đại, ngài không giết tôi? Người gầy lau mồ hôi trán, tội nghiệp dò hỏi, giờ phút này gã làm sao có thể còn bộ dáng hổ rình mồi như vừa rồi.

- Không giết. Thường Nhạc vung tay lên nói: - Tuy nhiên từ hôm nay trở đi phải theo bố lăn lộn, nếu không…

Người gầy ngẩn ngơ, loại côn đồ lăn lộn đầu đường như bọn chúng đều bị người thường chán ghét, xã hội đen khinh bỉ, giống như chuột chạy qua

https://thuviensach.vn

đường, không ngờ lại có một tuyệt thế cao thủ đồng ý nhận gã làm tiểu đệ, mũi gã cay cay, túm lấy quần áo Thường nhạc: - Lão đại, ngài quả thật là cha mẹ tái sinh của tiểu đệ, tiểu đệ nguyện ý sống chết trung thành với lão đại, nếu như có hai lòng, tiểu đệ nguyện bị thiên lôi đánh chết không được tử tế.

- Yên tâm. Lăn lộn với lão đại tôi, bao anh ăn ngon uống cay… Liên tục nhìn thấy mỹ nữ, tâm tình Thường Nhạc quả thật không tệ.

Mí mắt cô gái lại hướng lên phía trước, tên khó ưa này, những lời này vừa rồi còn nói với mình, trong nháy mắt đã hứa hẹn với người khác.

Nhìn tới bộ dạng khỉ gầy khóc rống chảy nước mắt, mũi của cô đều sắp tức nổ ra.

- Hừ, không tệ, về sau các người chính là tiểu đệ của Điểm G, đây là lão đại của các người, các người tham kiến một chút rồi rời đi đi, bản lão đại còn có chuyện khác phải làm! Thường Nhạc vừa nói vừa kéo cô gái đang tức giận qua.

- Tham kiến tiểu lão đại!

Mấy chục người đồng thời rống ra âm thanh to lớn, cô gái rốt cục cũng cong miệng lên cười.

Nhìn bóng lưng dần biến mất kia, cô gái vòng đầu qua nhìn Thường Nhạc:
- Lão đại, anh tên gì?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 250: Kẻ Tham Tiền

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Vị vua hắc bạch đạo tương lai – Thường Nhạc! Thường Nhạc bày ra một cái poss.

- Thường Nhạc? Cái tên này rất quen tai, hình như… hình như là một tên sắc lang! Cô gái vội duy trì khoảng cách với Thường Nhạc, cảnh giác nhìn nói.

- Móa, kẻ vào vu cáo hãm hại tôi như vậy? Lòng Thường Nhạc vô cùng kinh ngạc, cô gái này không ngờ đã nghe nói về tên mình, nếu là ở Trung Quốc thì rất bình thường, nhưng nơi này lại là Nhật Bản.

Trên mặt hắn lại lộ ra vẻ chính nghĩa nói: - Em cũng không nhìn một chút, chỉ bằng bề ngoài anh tuấn vô cùng của tôi, phụ nữ nhìn thấy đều phải trực tiếp cởi quần cưỡng hiếp tôi, làm sao còn cần tôi đi cởi quần người khác chứ. Aizzz, nhất định là người phụ nữ nào thầm mến tôi mà xấu hổ không dám nói ra, cho nên mới lén lút làm chuyện hủy hoại thanh danh của tôi.

Cô gái cái hiểu cái không gật gật đầu: - Cũng có khả năng đó, không chừng là người phụ nữ nào đó nhất thời váng đầu mới nói như vậy, nhưng chuyện anh muốn mời em ăn cơm, cũng đừng quên nhé.

- Yên tâm, cái miệng nhỏ này của em ăn không nghèo tôi được. Thường Nhạc không mang theo nhiều tiền mặt trên người, nhưng cũng đủ dùng ăn cơm.

Sau khi mang cô bé kia vào khách sạn, Thường Nhạc dường như mới phát hiện ra mình phạm phải một sai lầm không thể tha thứ, cô bé này mặc dù

https://thuviensach.vn

người nhỏ, nhưng lại vô cùng tinh ranh, ăn cơm chuyên gọi đồ tinh phẩm, hơn nữa rất nhiều đều là món ăn nổi tiếng thế giới!

Cái gì mà Long phượng trình tường, Long bàn hổ cứ… tóm lại mỗi món ăn đều khiến bản thân ăn mà kinh hồn bạt vía.

- Thêm hai chén huyết yến. Cơm nước no nê, Thường Nhạc vừa mới chuẩn bị gọi ông chủ đến tính tiền, không ngờ cô bé này lại gọi thêm một phần đồ ăn.

- Chẳng lẽ em muốn gói mang về? Thường Nhạc thầm kinh hãi, sau lần giáo huấn này, lần sau cho dù là tiên nữ từ trên trời rơi xuống, bản thân cũng coi như không nhìn thấy.

- Không phải, sau khi ăn cơm xong, em muốn tráng miệng!

Cô bé hếch lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn, dùng ánh mắt nhìn kẻ nhà quê nhìn Thường Nhạc một cái, dường như muốn nói: “Nhóc, đừng nói cả điều này cũng không biết nhé.”

Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói, con nhóc này, ăn mình rồi, uống mình rồi, cuối cùng còn khinh bỉ mình, chẳng lẽ mình là tiểu đệ mới thu về sao?

- Aizzz, trời chiều rồi, em cũng nên đi về rồi. Đi ra khỏi khách sạn, Thường Nhạc thở dài một hơi thật dài, chỉ cần có thể rời khỏi cô bé này, vậy phải cảm ơn trời đất!

Nhưng hắn còn tự nhiên phóng khoáng cười nói: - Kỳ thật tôi cũng không muốn em trở về, dù sao cũng là tiểu độ tôi mới thu nhận, nhưng nếu em không quay về mà nói, cha mẹ sẽ lo lắng, cho nên lão đại đây không thể không nhịn đâu bỏ những thứ yêu thích.

https://thuviensach.vn

Cô gái nghe được câu này, con người nước chợt sáng ngời lên, khóe miệng lộ ra nụ cười ngọt ngào: - Ha ha, anh nói cũng đúng, kỳ thật em cũng không muốn quay về, cha mẹ em đều ước gì mỗi ngày em đều không về nhà. Đi, về sau em sẽ ở nhà anh.

Bùm!

Chân Thường Nhạc lảo đảo, người nghiêm chỉnh như mình không ngờ lại gặp phải kẻ vô sỉ như này, ông trời thật tàn nhẫn!

- Lão đại, không lẽ anh không muốn thu nhận và giúp đỡ tiểu đệ sao? Nhìn thấy vẻ mặt biến hóa của Thường Nhạc, cô gái đáng thương lôi kéo quần áo của hắn.

- Ôi trời! Thường Nhạc vỗ ngực một cái, vô cùng kiêu ngạo nói: - Em thấy lão đại giống loại người nói không giữ lời đó sao?

- Không phải giống, căn bản chính là như thế. Cô gái tự nói thầm trong lòng, nhưng cái miệng nhỏ lại ngọt ngào nói: - Ai dám nói lão đại nói không giữ lời, em liền đánh chết kẻ đó.

Cứ như vậy, sau mông Thường Nhạc mọc thêm một cái đuôi nhỏ.

Trải qua ồn ào như vậy, khi trở lại tổng bộ hội Hắc Long, trời cũng đã tối!

- Anh Thường Nhạc, anh đã về rồi!

Người vừa tiến vào nội sảnh, giọng nói ngọt chết người không đền mạng liền vang lên.

- Nhã Ca!

Thường Nhạc sửng sốt, bà cô nhỏ này chui ra từ đâu vậy? Lần trước từ Trung Quốc tìm được đến Khải Đinh, lần này lại từ Trung Quốc theo giết đến Nhật Bản, bản thân không thể không bội phục cô!

https://thuviensach.vn

Bên này còn chưa phản ứng kịp, thân hình như tinh linh mềm mại đã nhào vào lòng Thường Nhạc, ôm chặt lấy hắn.

Lần đầu tiên hắn cảm nhận được Hoa Nhã Ca càng ngày càng có tiềm lực làm nữ yêu.

Bộ ngực thoáng ở ra đặt ở trước ngực Thường Nhạc, Thường Nhạc mới đầu còn chưa cảm thấy thế nào, tuy nhiên thời gian kéo dài, cô bé ôm ngày càng chặt, phía dưới của hắn không tự chủ được nổi lên phản ứng.

- Móa, quá mất mặt!

Thường Nhạc càng nghĩ như vậy, càng ôm chặt Hoa Nhã Ca hơn!

- A!!!

Hoa Nhã Ca giống như Columbus phát hiện ra châu lục mới kinh ngạc kêu lên, chỉ thấy cô dụi dụi mắt, vẻ mặt cực kỳ quái đản nói:

- Anh Nhạc, anh cũng dê quá đấy, ngay cả trẻ con cũng không tha.

- Toát mồ hôi!!!

Thường Nhạc không còn gì để nói, dù thế nào mình cũng phong độ ngời ngời, người gặp người thích, chỉ cần khẽ ngoắc ngón tay phụ nữ xinh đẹp sẽ chen chúc tới, còn cần phải cua loại trẻ con cọng lông còn chưa đủ dài này sao?

Nhưng nói lại, nếu qua vài năm nữa, cô bé lớn lên một chút, há há, bản thân có thể suy xét một chút.

- Nhã Ca, em tới Nhật, chị em biết không?

Thường Nhạc nghĩ đến Hoa Nhã Thi đã bị mình thu dưới trướng, trên mặt hắn không tự chủ lộ ra nụ cười lạnh nhạt.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhã Ca cười hì hì dùng ngón tay nhỏ bé nhéo mũi Thường Nhạc, nghịch ngợm nói: - Là chị em bảo em đến Nhật tìm anh.

- ?

Thường Nhạc ngây ngẩn cả người.

- Chị nói anh hoa tâm như vậy, đi tới quốc gia dâm đãng như Nhật Bản này, chính là như cá gặp nước, thân thể nhất định sẽ bị vét sạch, cho nên bảo em đến trông chừng anh! Hoa Nhã Ca cười hì hì nói.

- Fukada của tôi, Mako của tôi, em gái Sakura của tôi…… Thường Nhạc thở dài, thêm một người phụ nữ khôn khéo như vậy, thật đúng là một chuyện khiến người ta đau đầu.

- Còn nữa, chị nói, vì chăm sóc thân thể cho anh, gần đây tốt nhất là để anh ngủ một mình, như vậy mới có thể khiến thân thể miệt mài quá độ của anh nhanh chóng khôi phục!

Hoa Nhã Ca tiếp tục nghiêm trang nói.

- Còn gì nữa không?

Thường Nhạc thần sắc kỳ dị nhìn cô gái ngốc Hoa Nhã Ca, bản thân cô chính là một chú cừu, đưa đến miệng hổ rồi mà vẫn không tỉnh táo lại.

Đương nhiên, một đêm này Thường Nhạc cũng không chỉ muốn làm con cừu nhỏ này, sau những chuyện trải qua với các cao thủ vào ban ngày, hắn hiểu được mình cần phải tăng lên thực lực.

Tu luyện Hiên Viên tâm pháp, sức mạnh một lần nữa dung hợp, chiêu thức quỷ dị chuyển hóa này, thân hình Thường Nhạc đang không ngừng run rẩy, toàn thân tản mát ra một loại khí tức đen quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng ngủ dậy, Thường Nhạc phát hiện nội lực của mình mơ hồ được nâng cao…

Di!

Thân hình vừa nhúc nhích một chút, Thường Nhạc một hồi kinh ngạc. Bên cạnh mình dường như nhiều thêm một… người… Điều này sao có thể xảy ra? Phải biết rằng dựa vào thân thủ của mình, chỉ cần người có thực lực kém hơn mình tới gần là đã có thể cảm nhận được. Hiện tại trên giường lại nhiều thêm một người, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi!

Đầu Thường Nhạc hơi chếch lên, cẩn thận nhìn sang.

- Đổ mồ hôi!!

Thường Nhạc một hồi kinh ngạc, thế nào cũng không nghĩ tới, cô bé tối hôm qua đưa về đã ngủ bên cạnh mình, xem bộ dạng ngủ say sưa này của cô, quả thật có vài phần đáng yêu.

Nhưng mình dầu gì cũng là đàn ông, bị một con gái ngủ như vậy chỉ ngủ bên cạnh cả đêm, không khỏi thấy mất thể diện. Nghĩ đến đây, tay hắn không tự chủ đưa tới nhéo cái mũi cô bé.

Cô gái đang mơ một giấc mơ, trong lúc ngủ mơ cô khí phách bay lên chỉ huy một loạt binh lính đánh nhau. Bỗng nhiên lúc đó, cô cảm thấy hô hấp càng ngày càng khó khăn, trực giác khiến cô đá mạnh một cước.

- A!!!

Thường Nhạc tuyệt đối không ngờ tới, một cước kia của cô lại đá trúng chỗ ‘yếu hại’ của mình, đầu hắn toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Cô bé mở mắt, duỗi lưng một chút, cánh tay trắng nõn nhỏ bé đưa ra trước mặt Thường Nhạc lay lay một lúc, dương dương đắc ý nói: - Đưa tiền, mau

https://thuviensach.vn

đưa tiền.

- Đưa tiền? Sao phải đưa em tiền? Thường Nhạc ngẩn ra, cô bé kia có phải con bé tham tiền không, tối hôm qua ăn đến mức mình muốn chửi ầm lên, hôm nay lại muốn đòi tiền mình.

Cô bé không nhanh không chậm bò trừ trên giường lên, lớn tiếng kêu ầm lên: - Lão đại, tối qua anh chơi gái chơi trúng em, chẳng lẽ không muốn trả tiền sao?

Bịch!

Thường Nhạc lần đầu tiên có loại cảm giác dở khóc dở cười, cô bé này không khỏi quá kinh khủng đi. Một đứa bé nhỏ như vậy, còn chưa đủ lông đủ cánh, thật không ngờ lại ‘thông minh lanh lợi’ như vậy!

- Mau đưa em tiền! Cô bé thẳng thắn đưa bàn tay nhỏ ra: - Hai trăm ngàn tệ!

- Móa! Nghĩ đến Hoa Nhã Ca vẫn còn ngủ ở sô pha, nếu như tỉnh dậy nhìn thấy cảnh này, mình nhất định sẽ bị gán danh hiệu con dê già: - Hai trăm ngàn thì hai trăm ngàn!

- Đúng rồi, cô bé, em vào phòng anh như nào? Thường Nhạc đi tới cửa, phát hiện cửa vẫn đóng chặt không tổn hại gì, hắn kinh ngạc nhìn về phía cô gái.

Cô bé liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, làm ra vẻ nói: - Sơn nhân tự có diệu kế.

Thường Nhạc tà tà mỉm cười, tiểu đệ này cũng thật bá đạo, chẳng lẽ bản thân thật sự giống loại yếu đuối bắt nạt người đàng hoàng?

https://thuviensach.vn

Cô bé còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc một tay vắt lên, Thường Nhạc hung tợn nói: - Nói cho anh biết, em rốt cuộc là vào bằng cách nào?

- YAAAAAA… anh Nhạc, sao anh có thể đối xử tàn nhẫn với cô bé như vậy!

Âm thanh kinh ngạc của Hoa Nhã Ca từ cửa truyền đến, cô nhanh chóng đẩy tay Thường Nhạc ra, đau lòng xoa cổ cô bé.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, một là tham tiền chết tiệt, một là cô gái khờ dại thiện lương, đều là người khiến mình không đành lòng xuống tay nha!

Vừa mới tiến vào đại sảnh liền nhìn thấy Koinu thần sắc kích động tiến lên đón, - Thường Nhạc kun, bản đồ sơ sơ đã tới tay rồi, nếu như Thường Nhạc kun còn cần gì khác, cứ việc nói!

- Không cần!

Thường Nhạc tự tin mỉm cười.

Muốn đi vào thánh địa của tổ Sơn Khẩu, nhất định phải đi qua mảnh đất rừng nhiệt đới màu đen, đám người Thường Nhạc vừa bước vào rừng cây liền cảm giác được bốn phía trầm lặng như chết.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, chỉ đơn giản dựa vào danh tiếng của Yamamoto 56, cho dù là đầm rồng hang hổ mình cũng muốn vào.

Cùng với trước mắt xuất hiện một mảnh đất lộn xộn dấu vết đánh nhau, chỉ cần là người hơi có kinh nghiệm đều sẽ nhìn ra, nơi này từng xảy ra cuộc chiến kịch liệt, như vậy mới có thể khiến cây già khô gốc, ngay cả mặt đất nhiều chỗ cũng bị phá hủy.

https://thuviensach.vn

Dần đi vào sâu trong rừng, Thường Nhạc rõ ràng phát hiện một vài dấu quyền tinh tế trên đại thụ, dấu quyền rất rõ ràng, giống như bị khắc lên một cách tỉ mỉ.

Dạng phụ nữ gì mới có được sức mạnh kinh người như vậy?

- Lão đại, anh mau nhìn bên kia!

Quang Minh là người đầu tiên kinh sợ kêu lên.

Chỗ tay Quang Minh chỉ đến, chỉ thấy rất nhiều thi thể nằm trên mặt đất.

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, trang phục trên những thi thể trước mắt này giống hệt đám sát thủ đêm trước, lại nhìn binh khí bọn chúng sử dụng, hiển nhiên, bọn chúng đều là sát thủ nhất đẳng.

Thường Nhạc gần như có thể khẳng định, đưa thân vào trong rừng, có cảm giác đủ loại nguy cơ tứ phía, gió lạnh xào xạc.

Dọc đường đi vẫn không có chuyện gì phát sinh, cùng với rừng cây càng ngày càng dày, không khí bốn phía cũng trở nên ngày càng quỷ dị, nhưng những thứ đó cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng đối với Thường Nhạc và đám người Thần.

Ánh mắt Thường Nhạc giống như ánh sao lóe trên bầu trời, trong rừng cây không ánh sáng hắn vẫn có thể nhìn rõ cảnh vật xung quanh. Bỗng nhiên lúc đó, chân hắn không tự chủ ngừng bước.

- Xuất hiện đi.

Hơi thở thần bí kia tuy rằng quỷ dị mờ mịt, nhưng Thường Nhạc lại cảm thấy chút sơ hở.

- Ha ha!

https://thuviensach.vn

Khi bốn phía xuất hiện hơn mười bóng đen như âm hồn, Quang Minh và Huyết Hổ đồng thời hưng phấn vân vê quả đấm.

Bước chân những âm hồn đó rất linh hoạt, vòng vây của bọn chúng cũng rất chặt chẽ… Thường Nhạc rất ghét loại không khí này, nắm tay hắn hơi dựng lên, dòng khí quỷ dị, sức mạnh che trời phủ đất đánh tới.

Ầm… Ầm!!!

Sức mạnh rét lạnh điên cuồng từ nắm tay đánh ra, dòng khí hống hách vô cùng kia, tốc độ điên cuồng kia, sức mạnh biến thái kia quả thực đã vượt qua tưởng tượng của bất kỳ kẻ nào.

Toàn bộ rừng cây lại bị sức mạnh bá đạo của Thường Nhạc đánh ra một dấu vết thật sâu, đám âm hồn bị sức mạnh này trong nháy mắt diệt đi non nửa.

Quang Minh cả thân rống giận, máu trong nháy mắt sôi trào lên, thân hình cấp tốc xông vào, mà Huyết Hổ cũng đồng dạng xông vào.

Thần văn nhã đứng ở một bên, tranh đoạt với nhân tài lớn như Quang Minh, Huyết Hổ, Cao Tiếu thật không có ý nghĩa. Mà Tiêu Tiêu thì càng bình thường, phi đao trong tay gã không ngừng biến ảo, giống như Tử thần thu hoạch, hễ là nơi xoay tròn thì trong nháy mắt có thể cắt vỡ cổ họng đối phương.

Lạc Vân lại càng bình thường, hai tay gã cũng hợp lại, trực tiếp đem toàn bộ cá lọt lưới phong tỏa vào trong vực của gã!

Trừ những người đó, đồng chí Xử Nữ của chúng ta lại đang tìm trai đẹp, chỉ cần tìm được, gã đều phải liều mạng chà đạp và tra tấn.

Kim Ngưu là người bình thường nhất trong số bọn họ, nắm đấm, trực tiếp dùng nắm đấm để giáo huấn bọn người kia, hễ là chỗ nắm đấm quét qua,

https://thuviensach.vn

âm hồn đó sẽ vĩnh viễn biến mất.

- Tiếp tục đi tới!

Thường Nhạc nhìn những cỗ thi thể mất đi hô hấp trên mặt đất, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười quỷ dị.

Nhóm chiến tướng tiếc nuối xoa xoa nắm đấm, như này rất chưa đủ nghiền đi à nha!

Đi đến đoạn đường bên cạnh rừng cây, cây cối vẫn lưa thưa như cũ, bên trong bắt đầu thưa hơn rất nhiều, nhưng mỗi cây đều cực kỳ tráng kiện khiến người ta cảm thấy âm trầm.

Nhìn qua, phong cảnh nơi này dường như cực đẹp, nhưng đám người Thường Nhạc lại không có chút tâm tình để thưởng thức. Gió mềm nhẹ thổi qua, đám người Thường Nhạc chợt cảm thấy mệt nhọc tiêu tan, tinh thần sảng khoái.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía sơn động, hào khí dâng lên, loại cảm giác thần phục dưới chân này quả thật rất thoải mái, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười tà ác: - Yamamoto 56, tao tới rồi!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 251: Giao Thủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vào sơn động, cũng không có những nguy cơ trong dự đoán, Thường Nhạc dần đi sâu vào trong!

Bỗng nhiên, Thường Nhạc mơ hồ cảm nhận được ở sâu trong sơn động dường như có vài dòng khí như ẩn như hiện, đó tuyệt đối không phải là thứ mà cao thủ có thể phát ra.

Thường Nhạc khẽ phẩy tay, đám người Quang Minh lập tức dừng lại, chân Thường Nhạc thoáng dời về phía trước, những tảng đá lởm chởm ở dưới chân Thường Nhạc liền giống như đất bằng.

Mà khi chân hắn đặt đến chỗ sâu nhất của sơn động, thân hình giống như âm hồn nghênh đón khoảng không bay lên, trong nháy mắt hoàn toàn dung hợp với Hắc Ám.

Ngay sau đó, Thường Nhạc đã lẳng lặng nằm sấp phía trên thạch bích, cả người giống như bức tượng điêu khắc hoàn toàn dung hợp với cảnh vật chung quanh.

- Yamamoto 56, chỉ có sự trợ giúp của Thánh điện Hắc Ám chúng tôi, ông mới có thể dễ dàng đánh bại đối thủ của mình, lên ngồi ngai vàng Thiên hoàng của đế quốc Nhật Bản, tin rằng điều kiện mê người như vậy, ông sẽ không từ chối. Giọng nói ngọt như thanh tuyền mơ hồ truyền tới từ trong phòng.

Tâm thần Thường Nhạc hơi căng thẳng, trong đầu hắn lập tức hiện ra bóng dáng tuyệt sắc của mỹ nữ kia, từng chỗ của đối phương đều mê người như vậy, mà còn tràn đầy hấp dẫn vô tận như vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Thánh điện Hắc Ám nếu cổ động loại cuồng chiến tranh như Yamamoto 56 lên thống trị ngai vàng, vậy hiển nhiên Thánh điện Hắc Ám cũng không phải thứ gì tốt.

Một khi Thánh điện Hắc Ám và Yamamoto 56 kết hợp với nhau, toàn bộ Nhật Bản chỉ sợ không có thế lực nào có thể chống lại bọn chúng được rồi.

Theo ánh mắt nhìn đi, chỉ thấy một lão già khuôn mặt đầy nếp nhăn không chút huyết sắc đang ngồi, trên khuôn mặt già nua không nhìn ra bất kỳ dao động cảm xúc nào, dường như lời của đối phương không hề liên quan gì đến mình.

Qua rất lâu sau, trong con mắt tinh nhuệ hào quang của lão ta chợt lóe lên, giọng điệu trở nên hư vô mờ mịt: - Có thể xông vào nơi này là đã chứng minh được thực lực của Thánh điện Hắc Ám các người rồi, nhưng Thánh điện Hắc Ám các người lấy cái gì để cam đoan lợi ích song phương?

- Thánh nữ Hắc Ám!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, chẳng nhẽ cái gọi là Thánh nữ đều là ngàn dặm mới tìm được một mỹ nhân tuyệt sắc sao? Mình đã từng thấy hai Thánh nữ đều là tuyệt sắc mỹ nữ, vậy một thiếu nữ đơn thuần tuyệt sắc lại là thân phận gì đây>

Nghĩ đến trong cơ thể cô phát ra hơi thở thánh khiết nhưng lại có vài phần giống với Giang Hoán Sa.

- Thánh điện Hắc Ám chúng tôi tự nhiên có biện pháp của mình, vì cam đoan lợi ích song phương chúng ta đạt được sự kết hợp hoàn mỹ nhất, tôi sẽ đại biểu Thánh giáo Hắc Ám gả cho cháu nội ông Yamamoto Hi. Không biết Yamamoto tiên sinh có cho rằng điều kiện này là phù hợp với lợi ích của song phương không? Thanh âm trong trẻo như tiếng trời lại vang lên.

- Cô?

https://thuviensach.vn

Yamamoto 56 lắc lắc đầu nói: - Ta hiểu rõ cháu nội của nhà Yamamoto chúng ta. Yamamoto Hi căn bản không xứng với cô. Nếu thật sự gả cô cho nó, chỉ sợ toàn bộ gia tộc Yamamoto đều phải cho cô của hồi môn, đền cho Thánh điện Hắc Ám!

- Vậy Yamamoto tiên sinh có ý gì? Trên mặt Thánh nữ Hắc Ám hiện lên nụ cười thản nhiên, đem quyền chủ động đá về phía Yamamoto 56.

Trên khuôn mặt già nua của Yamamoto hiện lên nụ cười: - Rất đơn giản, hợp tác là có thể, nhưng thánh vật của gia tộc Yamamoto chúng ta không thể giao cho Thánh điện Hắc Ám!

- Thánh vật?

Tâm thần Thường Nhạc hơi động một chút.

- Ai?

Trong sơn động bỗng nhiên truyền đến thanh âm trầm thấp của Yamamoto 56, tim Thường Nhạc hơi nhảy lên, chẳng lẽ biến hóa cảm xúc của mình đã bị lão già Yamamoto này bắt được?

- Bộ đồ Hắc Ám thuộc loại đồ vật tà ác, chỉ có thể đủ phá hủy. Nếu Yamamoto ông thông minh mà nói… thì giao khôi giáp Hắc Ám ra đây.

Thanh âm trong trẻo của Giang Hoán Sa từ bên cạnh sơn động đi ra. Ngoại trừ cô ra, người trẻ tuổi đêm hôm đó cũng đi bên phải cô, phía sau hai người bọn họ còn có hơn mười sát thủ áo đen.

Hiển nhiên, thi thể trong rừng này hẳn là của bọn họ.

Thánh nữ Hắc Ám thoáng nhìn Giang Hoán Sa, đôi mắt sinh động khẽ động, khanh khách cười: - Thật không ngờ, đường đường là Thánh điện

https://thuviensach.vn

Quang Minh cũng có thể chặn ngang một cước. Chẳng lẽ các người cũng muốn lấy được bộ đồ Hắc Ám sao?

- Yêu nữ, cô muốn lấy được bộ đồ Hắc Ám, giải cứu người của Vương triều Hắc Ám, căn bản không có khả năng. Giang Hoán Sa đi về phía trước một bước, đám sát thủ phía sau cô đồng thời bức về phía Thánh nữ Hắc Ám.

- Yamamoto, tình thế bây giờ ông hẳn đã rõ ràng, chúng ta liên kết diệt mấy tên tiểu nhân của Thánh điện Quang Minh này thì thế nào?

Thánh nữ Hắc Ám thần sắc bình tĩnh nhìn Yamamoto, lạnh nhạt nói.

- Được!

Yamamoto vừa dứt lời, một dòng khí hắc ám lập tức bao vây toàn bộ sơn động.

Khí lưu này khá giống với dòng khí trong cung điện của Thiên hoàng, tâm thần Thường Nhạc căng thẳng. Mà giờ khắc này, thân hình Giang Hoán Sa nhanh như thiểm điện tấn công về phía Thánh nữ Hắc Ám.

Đồng thời lúc này, người trẻ tuổi kia phóng về phía Thánh nữ Hắc Ám, động tác nước chảy mây bay lưu loát sinh động, nhìn không ra chút dây dưa khiến Thường Nhạc thầm kinh ngạc.

Trừ những việc đó, hơn mười sát thủ kia trực tiếp hiệp trợ Giang Hoán Sa vây công Yamamoto.

Yamamoto 56 bị dòng khí hắc ám này bay vây, lão ta vẫn không tiến công, dường như không để mắt đến tất cả mọi chuyện trước mắt. Trong khoảnh khắc Giang Hoán Sa tấn công tới, lão ta không ngờ nhắm hai mắt lại, gương mặt già nua hiện lên nụ cười quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Động tác của Yamamoto 56 nhìn có vẻ rất chậm nhưng cũng rất nhanh, Giang Hoán Sa căn bản không có cách nào công kích được, các sát thủ bên cạnh động tác vô cùng phối hợp với cô những vẫn không làm ra hiệu quả gì.

Quái vật tiêu chuẩn ở trước mắt này dường như coi sự tấn công của bọn họ là đang gãi ngứa cho lão.

Nhịp bước của Yamamoto 56 vẫn không chuyển động, rốt cục, Giang Hoán Sa phát hiện ra một sự thật khiến cô gần như không thể tiếp nhận: Bất kể chiêu thức của bản thân cô có mãnh liệt tới cỡ nào, đối phương chỉ cần khẽ vặn vẹo thân hình là có thể tránh thoát bất kỳ phương hướng công kích nào của mình.

- Bất đảo ông!

Ba chữ kia giống như kinh hồng chợt lóe lên trong đầu Giang Hoán Sa, giữa lúc Yamamoto tránh né, Giang Hoán Sa bỗng nhiên dừng lại một chút, một thủ thế cổ quái bắt đầu hiện ra trước mắt Yamamoto 56.

- Mình tránh né thế nào?

Yamamoto 56 một hồi kinh ngạc, chiêu thức trước mắt này thoạt nhìn bình thản nhưng lại để lộ ra ý tứ làm cho không người nào có thể tránh né, giống như một tấm lưới chết, một tấm lưới chết vô hình!

Binh!!

Tốc độ tấn công không ngờ lại vượt qua lối suy nghĩ thời gian của người bình thường, Yamamoto 56 chỉ cảm thấy thân thể mình đột nhiên run lên một chút, sự đau đớn to lớn đã thay thế sự bình tĩnh ban đầu.

Sự đau đớn này vừa lúc cho các sát thủ khác cơ hội, đám sát thủ gần như đồng thời công kích tới Yamamoto 56.

https://thuviensach.vn

Khí thế đơn thuần kia khiến Thường Nhạc thầm kinh hãi, không hổ danh là sát thủ hạng nhất thế giới, từng đợt công kích của bọn họ đều tới vị trí yếu ớt nhất, trí mạng nhất của thân thể người.

Mặt Yamamoto 56 lộ ra thống khổ, phẫn nộ, thân hình khô quắt kia bỗng nhiên bắt đầu bành trướng.

- Mạnh thật!

Thường Nhạc kinh hãi một hồi, khí hậu khác nhau phát ra từ trên người Yamamoto 56 thật sự quá mạnh, khiến hắn có một loại cảm giác hít thở không thông.

Cao thủ mạnh mẽ biến thái như Thường Nhạc đều có cảm giác như vậy, càng không cần phải nói đám sát thủ kia, bọn họ thống khổ che cổ của mình…

Trên khuôn mặt trắng nõn của Giang Hoán Sa lộ ra vẻ khiếp sợ: - Khôi giáp Hắc Ám!

Xuyên qua bóng tối nhìn lại, giờ phút này, trên thân thể Yamamoto 56 không ngờ có thêm một cái khôi giáp màu đen, cái khôi giáp kia giống như mọc cánh làm Yamamoto 56 bay lên trên không.

- Trị liệu Thánh khiết!

Chỉ thấy hai tay Giang Hoán Sa ở trước mặt biến ảo ra góc độ kỳ quái, ánh sáng thánh khiến bắt đầu bao phủ bốn phía.

Đám sát thủ vốn đã ngã xuống đất gần như đồng thời nhảy lên, đau khổ vừa rồi hoàn toàn biến mất, bọn họ giống như kẻ điên bổ nhào về phía Yamamoto 56.

- Tự nổ!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Yamamoto 56 biến đổi mạnh, thân thể lão ta muốn né tránh nhưng tốc độ của đám sát thủ này thật sự quá nhanh, lại thêm sự phối hợp vô cùng khéo léo, căn bản không tìm thấy bất kỳ kẽ hở nào.

Oành!

Hơn mười ngọn lửa đồng thời nổ tung, Khôi giáp Hắc Ám kia tách khỏi thân thể Yamamoto 56.

Hiển nhiên, trong hơn mười ngọn lửa kia dấu diếm thứ gì đó kỳ lạ. Yamamoto 56 một hồi kinh hãi, lão ta nhanh chóng phóng về phía khôi giáp, mà Giang Hoán Sa sớm có chuẩn bị đồng thời nhào tới.

Ầm!

Sức mạnh của hai người va chạm trên không trung, Yamamoto 56 và Giang Hoán Sa đồng thời rơi về phía sau, mà Khôi giáp Hắc Ám vừa đúng rơi xuống vị trí chính giữa hai người.

Hai người căn bản không có chút do dự nào, công kích mạnh mẽ lại triển khai…

Ngay tại lúc này, Thánh nữ Hắc Ám và người trẻ tuổi kia gần như đồng thời tấn công về phía Khôi giáp…

Bốn luồng sức mạnh hoàn toàn tụ lại một chỗ, hình thành một trận gió xoáy quý dị… Ầm!!

Bốn thân hình đồng thời lảo đảo lùi về phía sau, hiển nhiên, bọn họ đều bị thương.

Giang Hoán Sa là người đầu tiên ngồi xuống đất, tiếp theo là Thánh nữ Hắc Ám, người trẻ tuổi kia và Yamamoto 56 theo thứ tự ngồi xuống đất, bọn họ đều bắt đầu tự mình toàn lực chữa trị tổn thương trong cơ thể.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, một bóng dáng phóng khoáng như tia chớp hiện ra tại vị trí trung tâm của bốn người.

Người này chính là Thường đại công tử của chúng ta, hắn không nhanh không chậm nhặt Khôi giáp lên, dùng sức thổi thổi:

- Ừm, có điều, vừa lúc để mình làm áo lót.

- Là anh!

Giang Hoán Sa tiếp xúc với khuôn mặt quen thuộc kia của Thường Nhạc, thần sắc cô khẽ đổi, sao Khôi giáp Hắc Ám tà ác lại bị loại người như hắn lấy được, vậy đơn giản là hổ mọc thêm cánh.

Thánh nữ Hắc Ám nhất thời còn chưa nhận ra Thường Nhạc chính là kẻ nhìn lén cô tắm, tuy nhiên, cái trán của cô đã nhăm lại: - Tốt nhất là giao Khôi giáp Hắc Ám ra đây, nếu không sẽ phải chịu sự toàn lực đuổi giết của Thánh điện Hắc Ám chúng tôi!

Thường Nhạc nhún vai, bản thân không phải loại có thể bị dọa, đừng nói không coi người của Thánh điện Hắc Ám ra gì, cho dù là dùng sự hủy diệt của Trái đất để uy hiếp hắn, Thường đại thiếu gia cũng sẽ không mảy may để trong lòng.

Thường Nhạc đi thẳng về phía Yamamoto 56, khóe miệng lộ ra nụ cười tà: - Yamamoto, thật hân hạnh thấy ông còn sống.

Yamamoto 56 nhìn chăm chú Thường Nhạc, chân mày cau lại nói: - Chúng ta quen biết sao?

- Biết, đương nhiên là biết, hơn nữa còn rất thân quen. Thường Nhạc còn nghiêm túc gật đầu, rồi lại nghiền ngẫm nói: - Tiểu đệ của Yamamoto Surota chính là do tôi cắt đấy.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc!

Thần sắc Yamamoto 56 hơi đổi, - Đúng vậy, tôi là Thường Nhạc, nhưng điều này không quan trọng… Điều tôi phải nói cho ông là, tôi ngoài việc là Thường Nhạc ra, còn là một người Trung Quốc. Mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào mặt Yamamoto, tà tà nói: - Tiểu Yamamoto à, ông hẳn là hiểu được ý của tôi chứ!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 252: Khôi Giáp Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khuôn mặt già nua của Yamamoto hiện lên thần sắc cổ quái, lão lạnh lùng nói: - Người Trung Quốc thì sao? Muốn chém giết muốn róc thịt thì cứ tùy!

Không ngờ lão già cứng cỏi này tức giận như vậy, Thường Nhạc mỉm cười nói: - Yamamoto, nếu ông cho là bản thiếu gia trực tiếp giết ông sao, nhầm rồi!

- Vậy mày muốn thế nào?

Yamamoto ngay cả chết cũng không sợ nên ngữ khí đương nhiên cứng rắn rất nhiều.

Thường Nhạc yên lặng nhìn Yamamoto, gằn từng chữ một: - Tôi muốn làm cho cả họ Yamamoto biến mất khỏi Nhật Bản, biến mất vĩnh viễn. Tất cả đàn ông đều phải chết, tất cả đàn bà đều trở thành tình nô, trọn đời không được siêu thoát!

Thân thể Yamamoto run lên một trận, lập tức cười phá lên: - Yamamoto là dòng họ lớn nhất Nhật Bản, mày dựa vào cái gì mà ăn nói ngông cuồng như vậy? Chẳng lẽ dựa vào cái thứ mà mày gọi là Điểm G kia à?

Thường Nhạc nghiền ngẫm nhìn chăm chú Yamamoto, nói: - Yamamoto, có một số chuyện có lẽ ông không tin, nhưng sự thật sẽ chứng minh tất cả! Ông hãy mở to mắt ra mà coi, tôi sẽ cho ông sống đến tận lúc đó.

- Thường Nhạc, giao Khôi giáp Hắc Ám ra đây!

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thường Nhạc nói chuyện, Giang Hoán Sa đã bình phục hơn phân nửa thương thế kia đứng lên, nhìn Thường Nhạc với vẻ mặt lãnh đạm, nói.

Nếu là bình thường, có lẽ Thường Nhạc sẽ có tâm tình trêu chọc cô ta hai ba câu, lúc này đối mặt với Yamamoto 56 kia, Thường Nhạc hoàn toàn không có tâm tư này.

Hắn lạnh lùng nhìn Giang Hoán Sa, nói: - Câm miệng, ả đàn bà thối tha!

Sắc mặt Giang Hoán Sa đại biến, bản thân vốn xinh đẹp lại thêm thân phận đặc thù, có thể nói cô ta có thể có được tất cả, tất cả đàn ông thấy cô ta đều đến ton hót nịnh bợ cô ta. Mà hiện giờ… Thường Nhạc, cái tên đàn ông từng ngang ngược chiếm lấy nụ hôn đầu của cô lại đối đãi cô ta như vậy.

- Thường Nhạc, anh…

Giang Hoán Sa vung cánh tay nhỏ bé mảnh khảnh lên, chuẩn bị đánh ra.

- Một ả đàn bà ngay cả tổ tông mình đều quên thì không xứng nói chuyện với tôi. Thường Nhạc triển khai thân hình, nhìn như một quyền tùy ý nhưng sức mạnh bá đạo kia lại đánh bay cả người Giang Hoán Sa đi.

- Hừ!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng thì một sức mạnh đánh tới từ phía sau.

Hóa ra Thánh nữ Hắc Ám lại lựa chọn đánh lén. Ngoài ra tên trẻ tuổi kia cũng chuyển động, động tác của gã rất quỷ dị, cũng rất nhanh. Gã và Thánh nữ Hắc Ám phối hợp gần như đạt tới cảnh giới hoàn mỹ nhất.

Thường Nhạc không ngờ hai người bọn họ sẽ cùng xông tới, trong lúc vội vã đã đưa thân thể ra chống lại một kích hợp lực của hai người kia.

- Rầm!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc loạng choạng, đồng thời lúc này một dòng khí hắc ám nhanh chóng phóng tới Thường Nhạc.

- F**k!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa cho nhảy dựng lên, Yamamoto 56 không ngờ cũng ưỡn lên, sức mạnh điên cuồng kia khiến lòng người rét lạnh, khí thế cuồn cuộn này còn bá đạo, còn kinh khủng hơn cả trước khi lão bị thương.

Mà Giang Hoán Sa cũng tập kích từ phía sau Yamamoto 56, hiển nhiên là lời vừa rồi đã khiến cô ta nổi giận. Còn một kích của Thường Nhạc lúc trước lại không thương tổn cô ta nhiều lắm.

Tay Thường Nhạc hơi biến đổi thành độ cong quỷ dị, sức mạnh quỷ dị cấp tốc tản ra.

Bịch!

Thân hình Thường Nhạc lảo đảo lui về phía sau, chỗ yết hầu hơi có vị ngòn ngọt, hiển nhiên hắn đã bị nội thương.

Mắt thấy Yamamoto 56, Giang Hoán Sa, Thánh nữ Hắc Ám, người trẻ tuổi bốn người tuyệt đối được tính là cao thủ nhất lưu từ từ ép tới.

Ban đầu vốn là địch, trong nháy mắt đã biến thành đối tượng hợp tác.

Thường Nhạc thầm buồn bực, sớm biết như vậy chi bằng chờ bọn họ đánh đến cuối cùng rồi tới chiếm tiện nghi. Bây giờ thì hay rồi, làm thành kết quả tiến thoái lưỡng nan.

Khôi giáp Hắc Ám trong ngực trở thành củ khoai nóng bỏng tay, nhưng nếu muốn nhường thứ này ra, chỉ sợ cũng bỏng chết người, Thường đại thiếu gia của chúng ta sẽ không cân nhắc chút nào.

https://thuviensach.vn

Cục diện bế tắc trước mặt nhất định phải phá, mà khí thế của bốn người bọn họ càng ngày càng mạnh.

Bước chân Thường Nhạc lui về phía sau, mà bốn người kia lại rảo bước tiến lên.

Lòng Thường Nhạc thầm kêu không ổn, tiếp tục như vậy, đơn thuần sẽ bị khí thế của bọn họ đánh bại.

Hít sâu một hơi, Thường Nhạc nhắm chuẩn đánh mạnh về phía người trẻ tuổi, bóng tối, tà ác, điên cuồng hoàn toàn dung hợp với nhau.

Bốn người dường như sớm đoán được Thường Nhạc sẽ có một kích này, bọn họ đồng thời xuất ra một quyền, sức mạnh đó khiến toàn bộ sơn động chấn động.

Bịch!

Thân hình Thường Nhạc đập mạnh lên vách tường, máu tươi từ khóe miệng chảy ra, càng ngày càng nhiều… thân thể bắt đầu suy yếu.

- Chỉ lấy Khôi giáp Hắc Ám kia, đừng giết!

Thường Nhạc lờ mờ nghe ra thanh âm trong trẻo của Giang Hoán Sa.

Trong chớp mắt, tinh thần Thường Nhạc rung lên, hắn cảm giác được sức mạnh nội lực trong người ngày càng lớn mạnh, tổn thương nghiêm trọng ban đầu không ngờ lại khỏi.

- Không ổn, hắn đang dung hợp với Khôi giáp Hắc Ám, mau giết hắn! Yamamoto 56 kinh hãi kêu lên.

Thường Nhạc chưa dung hợp với Khôi giáp Hắc Ám còn cần bốn người liên kết, một khi dung hợp với Khôi giáp Hắc Ám rồi, Thường Nhạc sẽ đáng sợ đến cỡ nào?

https://thuviensach.vn

Quả thật, máu tươi của Thường Nhạc khi nhỏ xuống đến ngực thì tản mát ra ánh hào quang quỷ dị, từ từ bao trùm toàn thân Thường Nhạc.

Thường Nhạc hưng phấn rống lên, lao thẳng về phía trước.

Khí thế mãnh liệt khiến người ta cảm giác đánh đâu thắng đó không gì cản nổi. Trước mắt lập tức trống không, Thường Nhạc phát hiện mình không ngờ đột phá vòng vây bốn phía.

Hóa ra, vừa rồi Thường Nhạc phát ra sức mạnh quá mức hùng mạnh, mặt Giang Hoán Sa ở đối diện hơi do dự một chút, vừa lúc lộ ra sơ hở khiến phối hợp giữa bốn người xuất hiện lỗ hổng.

Thoát khỏi vòng vây bốn người, Thường Nhạc như cá gặp nước, thân hình thần tốc di chuyển ra ngoài.

Đám người Thần vẫn luôn chờ ở bên ngoài cũng cảm nhận được thân ảnh khẽ chớp trước mắt, Thường Nhạc đã đến trước mặt bọn họ.

- Lão đại!

Nhìn quần áo rách rưới trên người Thường Nhạc, đám người Thần đồng thời cả kinh.

Có nhiều tiểu đệ trâu như vậy, nắm tay Thường Nhạc nắm chặt, cẩn thận cảm nhận sức mạnh của mình. Hắn phát hiện sau khi dung hợp với Khôi giáp Hắc Ám, sức mạnh của mình bắt đầu điên cuồng nâng cao, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Thường Nhạc tà tà cười: - Lão già Yamamoto, trò chơi của chúng ta tiếp tục!

Thanh âm kia truyền đi thật xa, mà Yamamoto ở phía sau núi tâm thần hơi căng thẳng, Thường Nhạc hiện tại chỉ cần là dung hợp với Khôi giáp Hắc

https://thuviensach.vn

Ám, một khi hắn tìm được chỗ ảo diệu của Khôi giáp Hắc Ám, toàn bộ gia tộc Yamamoto chỉ sợ đều phải biến mất.

Khi bốn người đi tới lối Thường Nhạc vừa ra, Thường Nhạc sớm đã mang theo các tiểu đệ biến mất.

- Lão đại, vì sao chúng ta không giết bằng được?

Quang Minh có chút buồn bực sờ sờ nắm tay mình, máu nóng điên cuồng bắt đầu sôi trào lại tìm không thấy cách giải phóng, đó là chuyện khiến người ta buồn bực cỡ nào.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười ma quỷ: - Mỗi người bọn chúng đều có mục đích phải đạt được của riêng mình, là Khôi giáp Hắc Ám khiến bọn chúng hợp tác với nhau. Một khi mục đích hợp tác không còn, chúng đều sẽ tự tách ra, đến lúc đó tiêu diệt từng phần một, đây hắn là chuyện thích thú.

- Vậy chuyện lão đại đáp ứng với Koinu…

Cổ Tư Văn ở bên cạnh chần chừ, phải biết rằng sau khi lão đại tiến vào tổng bộ hội Hắc Long, tiền nên cầm đều đã cầm, phụ nữ nên đùa đều chơi đùa không sai biệt lắm rồi, mà Yamamoto 56 vẫn còn sống, điều này không khỏi rất…

Mắt Thường Nhạc híp lại, tự tin nói: - Mất đi Khôi giáp Hắc Ám, Yamamoto căn bản không làm ra được chuyện gì, tin rằng tổ Sơn Khẩu sắp tới phải kiềm chế rồi.

Quả nhiên, vài ngày sau đó, tổ Sơn Khẩu dần thu hẹp thế lực của mình, hội Hắc Long vốn bị bao vây dần đoạt lại một ít địa bàn, dần dần lấy được thực lực để chống lại tổ Sơn Khẩu.

Mà trong lòng Thường Nhạc lại rất rõ ràng, thực lực căn bản của tổ Sơn Khẩu cũng không hề suy yếu, tương phản, đối phương cũng là vì bảo tồn

https://thuviensach.vn

thực lực, Yamamoto 56 bị mất Khôi giáp Hắc Án, lão ta phải triển khai vài phương pháp điên cuồng, hiện tại có lẽ là ánh sáng cuối cùng trước cơn phong ba bão táp.

Khi Thường Nhạc làm mưa làm gió ở Nhật, ở phía thành phố Khải Đinh xa xôi kia Điểm G lại gặp nguy cơ nghiêm trọng đầu tiên kể từ khi mở rộng.

Trước khi Thường Nhạc đi, mang theo Thần, Huyết Hổ, Quang Minh ba người, công cuộc mở rộng thế lực của Điểm G dần chậm lại mà điềm đạm, chắc chắn Bá Vương và Kim Ti cẩn thận đều là nhân tài quản ký hiếm có.

Dựa theo suy nghĩ của Thường Nhạc, dựa vào hai người để ứng phó với thế lực ở Khải Đinh đã là dư dả rồi.

Nhưng khi Thường Nhạc rời đi không lâu, Khải Đinh nhanh chóng xuất hiện ba thế lực.

Bọn chúng ở ba phương hướng không giống nhau, nhanh chóng tiếp nhận toàn bộ địa bàn bất ổn của Khải Đinh và tạo thành xu thu vây quanh Điểm G.

- Bá Vương, chúng ta có cần báo cáo tình hình ở đây với thiếu gia không? Trên khuôn mặt xinh đẹp của Kim Ti hiện ra vẻ lo lắng.

Khuôn mặt giản dị tự nhiên của Bá Vương nhìn không ra bất kỳ biến hóa nào, anh ta thản nhiên mở miệng: - Hiện tại lão đại ở Nhật Bản xa xôi, cho dù là nói cho cậu ấy, thời gian cũng không còn kịp rồi.

Tâm thần Kim Ti hơi căng thẳng nói: - Chẳng lẽ bọn chúng sẽ hành động trong mấy ngày này?

Bá Vương không nhanh không chậm gật đầu: - Trực giác nói cho tôi biết, bọn chúng sẽ triển khai tấn công điên cuồng vào Điểm G.

https://thuviensach.vn

Kim Ti đương nhiên không nghi ngờ lời của Bá Vương, ba thế lực kia xuất hiện như âm hồn, ngoại trừ một trong số đó mơ hồ để lộ ra bóng dáng của Kỵ sĩ thần thánh, hai thế lực khác thật sự rất thần bí.

Đơn thuần là thế lực của Kỵ sĩ thần thánh đã ẩn nấp rất nhiều cao thủ trong đó, mà Kỵ sĩ thần thánh cao thủ cấp bậc biến thái như vậy, chỉ sợ bây giờ Điểm G đã rất khó đối phó rồi.

Trừ những việc đó ra, hai thế lực kia cũng khiến lòng người kinh sợ.

Một trong đố nhân số rất ít, nhưng tất cả đều là tinh anh của tinh anh, Kim Ti đoán đối phương tuyết đối không phải người Khải Đinh, nếu không toàn bộ thành phố Khải Đinh cũng không đợi Điểm G của Thường Nhạc chinh phục.

Một thế lực khác thoạt nhìn rất bình thường, hành động của những người này đều giống các nhân vật xã hội đen bình thường.

Nhưng thế lực này lại là mạnh nhất, bọn chúng vận chuyển như nước chảy mây trôi, thiên mã hành không khiến không người nào có thể nắm bất được bất cứ dấu vết gì, càng khiến người đau đầu chính là, thế lực này mơ hồ chính là tập trung với thế lực chính trị ở Khải Đinh.

Cảnh sát Thành phố Khải Đinh dường như là tay sai cho bọn chúng.

Kim Ti cũng cảm thấy có chút may mắn, may mắn vì Thường Nhạc không đưa đám cao thủ thần bí Điểm G kia về, nếu không Điểm G sẽ nhanh chóng bị nuốt hết.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 253: Thế Lực Ở Khải Đinh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong một biệt thự xa hoa ở Khải Đinh.

Thiếu nữ lặng lẽ ngồi đó như nữ vương cao quý, còn có mười người trẻ tuổi đứng sau cô.

Khí thế bọn họ rất mạnh làm cho người ta liếc mắt đã có thể cảm thấy không tầm thường.

- Thường Nhạc, tôi không phải dễ bắt nạt đâu, gia tộc Arthur càng không dễ bắt nạt, nhất định phải cho tên ngu xuẩn nhà ngươi phải trả giá. Thần sắc thiếu nữ ngạo nghễ.

Thiếu nữ trước mắt này chính là bảo bối của gia tộc Arthur ở London đã bị Thường đại thiếu gia đùa giỡn, vị hôn thê của Tư Đồ Lôi Minh.

Cuồn cuộn tới mang theo những cao thủ gia tộc Arthur, trong khoảng thời gian rất ngắn đã thâu tóm một phần sáu thế lực Khải Đinh, đối mặt trực diện với thế lực của Điểm G.

Trong cách nhìn của cô, trả thù Thường Nhạc, nếu chỉ dùng phương pháp tập kích hắn thì quá đỗi bình thường, cũng quá dễ dàng cho tên sắc lang ấy, cho nên cô lựa chọn cách khó, cũng rất có tính khiêu chiến, chính là phá huỷ Điểm G, làm cho Thường Nhạc trắng tay, điều này chỉ sợ so với giết hắn còn khó chịu hơn.

- Tiểu thư, hiện tại hai thế lực kia cũng đã rục rịch, chúng ta chi bằng trước hết hãy tránh đi, chờ bọn chúng tam bại câu thương xong rồi hãy xuất hiện

https://thuviensach.vn

tiêu giệt bọn chúng. Một người trẻ tuổi của gia đứng bên cạnh Arthur Rankin cung kính nói.

Arthur khẽ lắc đầu: - Không, bọn chúng không phải lũ ngốc, Điểm G rất hùng mạnh, nhất định phải hợp ba phương thế lực của chúng ta mới có thể chống lại được, chính có như vậy bọn chúng mới không kiêng nể gì mà dốc toàn lực.

- Vậy chúng ta… Đồng tử người trẻ tuổi kia hơi co rút.

- Dùng toàn lực tấn công Đông Nam Điểm G. Arthur Lan quyết đoán ra lệnh.

- Tuân lệnh. Vũ Sa ánh mắt phức tạp nhìn người đàn ông này, người được Tư Đồ Lôi Minh gọi là thiên tài này có lối tư duy khác người.

Người này diện mạo rất bình thường, so sánh với những trợ thủ quan trọng của Tư Đồ Lôi Minh thì quả là khó coi nhất, cũng là người mà Tư Đồ Lôi Minh coi trọng nhất.

Đơn thuần một thành phố Khải Đinh đã trở thành nơi để người này diễn luyện, thi triển tài hoa.

Làm theo ý của Tư Đồ Lôi Minh, điều khiển một ít quân tinh anh, như vậy mới có thể sống yên ở Khải Đinh.

Nhưng người này một thân một mình đi vào Khải Đinh và có chỗ đứng yên ổn trong một thời gian ngắn.

- Vân, bước tiếp theo của chúng ta có phải là phối hợp với hai thế lực kia không? Vũ Sa chậm rãi hỏi.

- Không phải. Trên mặt Vân hiện ra nụ cười quỷ dị.

…

https://thuviensach.vn

Kỵ sĩ thần thánh tiến công, có thể dùng phong mang tất lộ để hình dung.

Tấn công Kỵ sĩ thần, Điểm G vẫn luôn kiêu ngạo sẽ héo rũ như quả cà bị đánh nát.

Nắm tay Arthur Lan nắm lại như lưỡi dao sắc bén trực tiếp đâm thủng đông nam bộ Điểm G.

Tất cả đều rất thuận lợi.

Một số người thậm chí còn cho rằng mình đã thấy được thắng lợi như ánh rạng đông, người đứng đầu Điểm G và một vài tướng lĩnh đều không có mặt, dường như biến thành con cừu yếu đuối để người ta bắt nạt.

Nhưng đã đến ngày thứ tư.

Kỵ sĩ thần thánh tiến công dường như hơi quá, không ngờ kéo dài thế lực đến phạm vi phía đông thế lực Arthur và tập sát nhiều bộ hạ của Arthur Lan.

Arthur Lan bắt đầu còn có thể nhẫn nại, dù sao Điểm G mới là kẻ thù chung của bọn họ, nhưng cùng với phạm vi Điểm G ngày càng nhỏ, còn của Kỵ sĩ thần thánh càng lúc càng lớn, các bộ hạ của bọn chúng càng lúc càng vênh váo.

Thế lực của Arthur Lan và Kỵ sĩ thần thánh rốt cục lại một lần đại hình sống mái với nhau.

Bá Vương vẫn luôn cau mày.

Điều này làm Kim Ti rất khó hiểu.

Qua sự tính toán kỹ lưỡng, hiện tại có hai thế lực đấu lẫn nhau, Điểm G bảo toàn lực lượng, đây là sự việc đáng chúc mừng.

https://thuviensach.vn

Bá Vương tự nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng Kim Ti, lo lắng nói: - Chỉ sợ chúng ta dẫn mối cho người khác rồi.

Kim Ti sửng sốt kinh ngạc nói: - Dẫn mối cho người khác?

Vừa dứt lời cô chợt tỉnh ngộ, giờ phút này đối thủ của mình ngoại trừ đang sống mái với nhau còn có một cỗ thế lực nữa, mà đây mới chính là điều thần bí nhất, làm người ta đau đầu nhất.

- Bọn họ hiện tại tiến công địa bàn Tây Nam Bộ của chúng ta, sao có thể có thời gian đến được dễ dàng? Kim Ti vẫn giữ quan điểm của mình.

- Thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Bá Vương cũng hy vọng chính mình đoán sai nhưng anh ta cũng không xem nhẹ anh hùng thiên hạ.

Có thể giành được trong khoảng thời gian ngắn như thế tất có chỗ hơn người.

Phán đoán của Bá Vương rất nhanh được chứng thực.

Ngay ngày hôm đó, Kỵ sĩ thần thánh biểu hiện hùng mạnh như vậy đã bị thâu tóm đến một nửa, thủ lĩnh thế lực thần bí kia gặp mặt Kỵ sĩ thần thánh, sau đó Thần thánh kỵ sĩ rời khỏi tất cả các địa bàn.

Đây gần như là một phương thức diễn biến hoà bình. Đợi điểm G và Arthur kịp phản ứng, thần bí thế lực kia một lần nữa lại khôi phục lại trạng thái lúc trước, mà giữa điểm G và thế lực kia cũng không chiếm ưu thế rõ rệt.

Giữa ba bên vẫn duy trì tình thế cân bằng.

Thường Nhạc ở lại tổng bộ hội Hắc Long cùng trong ngày hôm đó có nhận được một phong thư nặc danh.

https://thuviensach.vn

Câu đầu tiên: Thiếu gia, ta đây nhớ cậu muốn chết.

Mà Thường Nhạc sau khi đọc được nội dung, trên mặt càng tươi cười nghiền ngẫm.

Thánh điện Quang Minh và Thánh điện Hắc Ám thần bí rốt cuộc đã vén tấm rèm che.

Đội sát thủ lớn nhất thế giới lại bị Thánh điện Quang Minh thâu tóm một nửa.

Sự xuất hiện của Thánh điện Hắc Ám và Thánh điện Quang Minh không phân trước sau, sau lưng bọn họ đều có thế lực thần bí. Mục tiêu của hắc ám thánh điện chính là thu thập bộ đồ Hắc aÁm thất lạc ở khắp nơi trên thế giới, mà mục tiêu của Thánh điện Quang Minh chính là huỷ diệt bộ đồ Hắc Ám.

Nghe nói người có được bộ đồ Hắc Ám sẽ trở thành người thống trị Vương triều Hắc Ám trên thế giới này.

Quang Minh và Hắc Ám có sự đối địch trời sinh.

Bọn họ đều dùng thủ đoạn của mình để thu nạp các thế lực lớn trên thế giới, nghe nói Thánh điện Quang Minh cũng đã từng tiếp xúc với Tư Đồ Lôi Minh, trừ lần đó ra, Mafia, giáo hội, Kỵ sĩ tia chớp và những người khác đều trở thành đối tượng thu nạp của Thánh điện Quang Minh và Thánh điện Hắc Ám.

Lần trước đưa đi một phần danh sách đã được lợi dụng triệt để, Thường Nhạc cũng hy vọng trước khi Thánh điện Quang Minh hoàn toàn thống nhất đội sát thủ thế giới làm tan rã một bộ phận thế lực. Đương nhiên nếu như có thể làm tan rã toàn bộ thì càng tốt.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, còn mang theo tin tức của Tư Đồ Lôi Minh. Bao gồm Tư Đồ Lôi Minh đã thành lập một tổ chức dung nạp các công tử quyền quý khắp nơi trên thế giới, đặt tên là Tân Long Nha.

Trong đó thành viên chủ yếu đều là phú thương công tử trên thế giới, các công tử của các cán bộ trong chính phủ…

Ở Tân Long Nha có chế độ hoàn chỉnh nghiêm khắc phân chia cấp bậc.

Cái đó cũng tương tự Điểm G, tuy nhiên Tân Long Nha chỉ thu nạp tinh anh, tiểu nhân vật cấp tiểu binh này thì đều bỏ qua.

Còn điểm G thì càng nhiều càng tốt. Chỉ cần muốn gia nhập Điểm G thì tuyên thệ một chút là được. Đương nhiên, sẽ là thành viên tầng chót nhất Điểm G.

Cuối cùng, còn đề nghị Thường đại thiếu gia có thể nhân lúc Tân Long Nha mới thành lập cố gắng nhét vào đó một ít nguỵ quân tử, dù sao có bom hẹn giờ thường trực cũng sẽ có hiệu quả bất kỳ.

- Lạc Phong, cậu rốt cục cũng trưởng thành rồi.

Đốt phong thư không kí tên kia, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên.

Koinu quả nhiên phát triển nhanh, từ sau khi thế lực tổ Sơn Khẩu thu hẹp lại, thế lực hội Hắc Long tăng lên, tên tuổi Koinu ở hội Hắc Long đã vượt qua cha mình – Okinainu.

Đối với sự giúp đỡ của Thường Nhạc gã vô cùng cảm kích, ngoại trừ Fukada, hễ là minh tinh có chút danh tiếng, mỹ nữ mỗi lúc tối trời đều được đưa đến tổng bộ hội Hắc Long.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc cũng không mấy hứng thú với bọn họ, nhất là sau khi gặp tuyệt sắc báu vật như Thánh nữ Hắc Ám và Giang Hoán Sa, hắn cảm thấy những minh tinh Nhật kia quả thực là dung tục.

Thỉnh thoảng làm một hai người còn có thể nhưng ngày nào cũng như vậy tuyệt đối không được.

Khôi giáp Hắc Ám dung hợp đã tiến vào thời khắc mấu chốt.

Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện Hiên Viên tâm pháp bản thân mình tu luyện và Khôi giáp Hắc Ám có một cảm giác phối hợp lẫn nhau.

- Thường Nhạc, em quyết định lấy anh.

Thanh âm mỹ lệ còn mang theo vẻ ngượng ngùng đột ngột vang lên.

Thường Nhạc nhìn dung nhan tươi đẹp như mộng như huyễn của Sakura, khoé miệng hắn lộ ra một tia cười nhạt: - Vì tình hữu nghị hai nước Trung Nhật, tôi nhất định sẽ cưới em, nhưng trước đó tôi còn muốn làm một việc.

Sakura nghe được Thường Nhạc sẽ lấy mình thì vui mừng sôi nổi điềm nhiên nói: - Thường Nhạc, bất kể anh muốn làm chuyện gì em đều dốc sức vì anh.

Ánh mắt Thường Nhạc hướng nhìn bầu trời màu lam hơi cảm thán nói: - Tất cả đều là vì tình hữu hảo hai nước, hiện tại Thiên hoàng tàn bạo bất nhân, tôi quyết định cùng Koinu thương lượng phủ định sự thống trị của Thiên hoàng, thành lập vương triều Sakura do em đứng ra thống trị, thế nào?

Sakura sửng sốt, thần sắc hoang mang kích động nói: - Không, em không thể, Thường Nhạc anh làm đi…

https://thuviensach.vn

- Chúng ta sau khi kết hôn chính là một thể rồi, em làm hay tôi làm đâu có khác gì đâu, Sakura bảo nối, chỉ cần kiên định lập trường của mình, hơn nữa huyết thống Thiên hoàng gia tộc, hết thảy đều đã nước chảy thành sông. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên.

Thường Nhạc là người thông minh, hắn hiểu được tiêu diệt một dân tộc rất khó, nhưng phải từ từ dạy dỗ một dân tộc, hơn nữa với một dân tộc tiện chủng như Nhật Bản nhất định phải dùng chính sách nô lệ hoá, nhất định phải dùng tính, dùng tinh thần tử sỹ để rèn luyện bọn họ, như vậy mới có thể hoàn toàn giáo dục bọn họ thành cái gọi là người ti tiện.

Đương nhiên những người đàn ông Nhật này rất xấu, tuy nhiên phụ nữ lại rất có tiềm lực, tin tưởng trong tương lai về phương diện tình dục sẽ có tiềm lực phát triển rất lớn.

Có đôi khi ngay cả bản thân hắn cũng không thể không cảm thán, lương tâm mình có phải là tốt quá không? Không ngờ lại suy xét nhiều như vậy vì bọn Nhật Bản này, thật là làm người ta thán phục.

- Sakura em tại sao lại phải lấy tôi?

Suy nghĩ Thường Nhạc dần từ trong cảm thán hồi phục lại, nhìn gương mặt động lòng người của Sakura tà tà nói.

Sakura khuôn mặt không tự chủ đỏ lên, cô e thẹn nói: - Vì Thường Nhạc là một người đàn ông chân chính.

- Đây đúng là lời nói thật, ở đất nước Nhật Bản cầm thú đầy trời này muốn tìm một đàn ông chân chính thật khó. Thường Nhạc gật đầu đầy đồng cảm.

- Thường Nhạc, em cáo lui trước.

Nhìn đến hào quang khác thường trong mắt Thường Nhạc, thân hình Sakura run rẩy vội cúi đầu đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 254: Mau Giúp Em Đánh Bại Chị Gái

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Này, tên háo sắc, cùng em đi tìm chị gái em không? Trong nháy mắt, liền thấy cô bé rắc rối nhất của Thường Nhạc bước vào.

- Tìm chị em? Thường Nhạc ngẩng đầu lên, theo lí mà nói, cô bé này xinh đẹp như vậy, chị cô ta hẳn cũng là một tuyệt sắc giai nhân mới đúng.

- Vâng, em có cảm giác chị đang ở đâu đó, hì hì, chị em đúng là một đại mỹ nữ. Cô bé cười hì hì nói.

- Đại mỹ nữ ư? Hai mắt Thường Nhạc sáng rực lên, ngày thường cô bé nhìn thấy Sakura đều nói là bình thường, vậy đại mỹ nhân trong miệng cô ta sẽ như thế nào đây.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc vung tay nói: - Đi thôi, anh đi cùng em tìm người đẹp!

- Tốt quá rồi! Cô bé vui vẻ đi ra ngoài.

Thường Nhạc cười nhạt, ngoài việc tham tài, những mặt khác hắn cũng đều rất giỏi.

- Không được!

Vừa bước ra cửa, hắn liền nhìn thấy chiếc ô tô màu đen lao nhanh vào cô bé.

Bởi vì khoảng cách tương đối gần, nên cô bé không né kịp, lập tức bị xe đụng, Thường Nhạc vội vàng lao tới, Thường Nhạc ôm cô bé trong tay chỉ trong nháy mắt, chiếc xe hơi đó vừa lúc tránh sang bên cạnh hắn.

https://thuviensach.vn

Trong lúc đó, không có bất kì dấu hiệu gì, mọi thứ xung quanh biến mất trong mắt Thường Nhạc, chỉ còn lại một khoảng trời bao la, bề mắt nền đá cẩm thạch rắn chắc bật lên một chút, hai bàn chân hắn tiếp theo bị vùi lấp xuống, Thường Nhạc chợt giật mình nhận ra mình đang bị đánh úp, lúc này hắn muốn rút người ra, nhưng có một bàn tay dưới mặt đất nắm chặt đôi chân của hắn, làm hắn không thể cử động.

Thường Nhạc lập tức cúi người, ra quyền đấm xuống đất,

Luồng khí nguy hiểm toàn thân bùng phát. Tùy quyền mà ra, mặt đất nổ tung, đôi bàn tay dưới đất kia phải buông Thường Nhạc ra, nhưng mối nguy hiểm thực sự lúc này mới xuất hiện, chỉ thấy một ánh sáng màu xanh dao găm, như là không biết từ đâu lao nhanh tới đâm vào ngực Thường Nhạc, trên mũi dao hiện ra ánh sáng âm u xanh da trời, rõ ràng là có chất kịch độc Kiến huyết phong hầu.

Do trong lòng còn có cô bé, nên Thường Nhạc không trực tiếp bị công kích, hai chân hắn đạp xuống mặt đất, vội vàng thối lui, thân hình như tia chớp lao về phía sau, bàn tay từ từ nới lỏng ra.

Nhưng dao găm kia lại như bóng với hình đuổi theo, không để cho Thường Nhạc có thời gian thở, Thường Nhạc kinh hãi, vội vàng xoay người, vội vàng thối lui chuyển sang lập tức xông lên, dao găm đi sát thân hắn, dao găm xoa quần áo, hào phát chi gian, sinh tử phân biệt rõ ràng.

Nhưng dao găm lại đột nhiên uốn lượn bay vòng, đuổi phía sau Thường Nhạc, Thường Nhạc lại lần nữa chật vật chạy, nhưng tốc độ đối phương quá nhanh, căn bản cũng không cho gió không trông thấy không gian du động nào.

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, hắn đột nhiên dừng lại, hắn ném cô bé vào không trung, đồng thời chân đạp, cánh tay gấp khúc thành một hình kỳ

https://thuviensach.vn

quái, một luồng khí ghê rợn bắn từ ngón tay hắn ra, mà bàn tay còn lại đã đẩy ra sức mạnh cường đại.

Ba! một luồng khí tạo nên âm thanh trong không trung như bắn trúng một thực thể bị chặn, một tiếng rên rỉ thống khổ cũng vang lên sau đó, đột nhiên ánh sáng dao găm chợt tắt, bóng dáng cũng biến mất, Thường Nhạc thở hổn hển, nhưng không ngờ dao găm lại chợt hiện ra trong nháy mắt, từ xa tấn công hắn dưới sườn.

Dao găm lấy vị trí cực kì xảo quyệt, làm cho người ta khó lòng phòng bị, quỹ đạo mà dao găm rượt đuổi không theo thông thường mà thay đổi kỳ quái, thường nhằm vào những chỗ nguy hiểm của cơ thể, làm cho người ta khó mà lường trước được, cách thức tiếp cận của dao găm giống như vội vàng mà vẫn trì hoãn, thể hiện sự đáng sợ trong kỹ thuật ám sát kỳ dị mà lại kỹ càng.

Mặt đất lại lần nữa xảy ra dị biến, rõ ràng bàn tay cổ quái kia lại tiếp tục công kích lần nữa, Thường Nhạc xoay người trong chớp mắt theo vị trí kì dị, cả người bay vút lên không trung, một sức mạnh độc đoán thoát ra khỏi cơ thể, trực tiếp ngấm xuống mặt đất, lúc mà dao găm kia sắp tới trước mặt hắn, một luồng khí độc đoán trong tay Thường Nhạc đột nhiên xông đánh tới.

Binh!!

Tốc độ thật sự quá nhanh, nhanh đến mức làm cho người ta ngay cả đến phản ứng căn bản nhất cũng không có.

Thường Nhạc thật không ngờ, đối phương lại vứt bỏ điều có lợi nhất, vũ khí có tính sát thương cao nhất—dao găm.

Mà trực tiếp dùng nắm đấm đánh trả, kiểu thay đổi này thực sự quá nhanh, không thể tin nổi, sức mạnh lớn mạnh điên cuồng kia dũng mãnh lao vào trong cơ thể.

https://thuviensach.vn

Nắm tay ra đòn không ngừng, dằng sau cũng xuất hiện một lực lượng hống hách kì dị mà lại nhu mì, thân hình Thường Nhạc vặn vẹo xoay mình hết cỡ tưởng như không thể quay được nữa, nắm tay tiếp tục tiếp chiêu.

Không khí xung quanh bắt đầu ngột ngạt, hơi thở của hai gã sát thủ ngày càng gấp, cơ thể tiến công trên không trung không hẹn mà gặp cùng tiếp đất một lúc, không ngờ hai cơ thể trong nháy mắt lại dung hòa với nhau, giống như một tia chớp lao tới.

Bịch!

Lần này Thường Nhạc không động đậy, chỉ thấy hoa mắt, hai gã sát thủ đã bị đánh bay ra ngoài, và té lăn ra đất.

- Thời không di chuyển tức thời!

Thường Nhạc kinh ngạc, hắn làm sao mà ngờ tới, chính mình lo lắng cho cô bé bị thương, không ngờ mình lại có được khả năng xuất sắc như thế, đồng thời, hắn nghĩ tới việc sáng nay, cô bé dưới tình huống không hề bị tổn hại ngủ thẳng trên giường mình, hiển nhiên cũng là dùng thời không di chuyển.

Hai gã sát thủ kinh hãi liếc nhìn cô bé, rồi bỏ chạy, gần như cùng lúc chạy về phía xa.

Thường Nhạc kinh ngạc, bọn chúng đều là nhất đẳng sát thủ, làm sao có thể bị việc này dọa bỏ chạy cơ chứ?

- Chị, chị tới rồi!

Bất thình lình cô bé vui mừng kêu lên.

Tâm thần Thường Nhạc có chút căng thẳng, phía sau xuất hiện một người, chính mình không ngờ không thể cảm nhận được, quả thực không thể tin

https://thuviensach.vn

nổi.

Xoay người nhìn sang.

Thường nhạc không kìm nổi, kinh ngạc nói: - Là cô!

Trước mặt là chị cô bé chứ không phải ai khác, chính là người con gái đẹp tuyệt trần mà lần trước Thường Nhạc gặp ở hồ nước, lúc đó cô ta bị mình dọa sợ chạy, mình luôn thấy hối tiếc.

Không ngờ lại có thể là chị cô bé.

Thiếu nữ tuyệt sắc vẻ mặt lạnh nhạt liếc nhìn Thường Nhạc, cô ta cảm thấy rất ngạc nhiên, nói: - Cảm ơn anh đã chăm sóc em gái tôi, nó có lẽ phải về cùng tôi!

- Không được, dù sao em cũng không cùng chị trở về. Ở trong nhà buồn bực, phiền chết đi được! Vừa nghe nói tới phải quay về, cả người cô bé giống như con báo cái, nhảy dựng kêu ầm lên.

Thiếu nữ xinh đẹp khẽ lắc đầu, nhăn mặt nói:

- Tiểu Bảo, nghe lời, bên ngoài người xấu rất nhiều, sớm muộn em cũng thiệt thòi đấy.

- Tiểu Bảo?

Thường Nhạc buồn cười, hèn chi cô bé nhất quyết không chịu nói tên mình, thì ra tên cô ta có cá tính như vậy à?

Nhưng thiếu nữ xinh đẹp nói ở bên ngoài có nhiều người xấu, vì sao ánh mắt lại nhìn về phía mình? Chẳng lẽ cô ta lại xem Thường thiếu gia mình là kẻ xấu ư?

- Người xấu quá nhiều ư?

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo một phát tóm được áo của Thường Nhạc, cười hì hì nói:

- Chị, chị yên tâm đi, có tên xấu xa này chăm sóc em, những tên xấu khác không dám đến gần đâu!

Nghe thấy câu này, Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói.

Cô bé này ăn cơm của mình, tiêu tiền của mình, cuối cùng vẫn nói mình là kẻ xấu, người không biết xấu hổ như vậy, thiên hạ thật hiếm thấy quá!

Thiếu nữ xinh đẹp hé miệng cười, nhẹ nhàng nói: - Em chỉ cần không ăn hiếp người khác là đã cảm ơn trời đất lắm rồi.

Tiểu Bảo buồn bực nghiêng nghiêng cái đầu, nhìn chị, rồi lại nhìn sang chỗ Thường Nhạc, vẻ mặt lập dị nói: - Chị, chị cùng anh Thường Nhạc rất có duyên vợ chồng, anh ấy có tiền, hì hì, không bằng chị gả cho anh ấy đi!

Lần đầu tiên Thường Nhạc thấy Tiểu Bảo rất dễ chịu.

Thiếu nữ xinh đẹp tự nhiên đỏ mặt, hung dữ nhìn về phía Tiểu Bảo trừng mắt nói: - Tiểu Bảo, không được nói lung tung, lần này nhất định em phải cùng chị về nhà.

- Đại Bảo, em đã tuyên bố trước đó dứt khoát không về nhà. Tiểu Bảo nghiêng cái đầu nhỏ xinh của mình, thở hổn hển nói.

- Đại Bảo?

Thường Nhạc nghe được từ này, “xì” thoáng nở nụ cười, sự tình kì diệu của thế gian quả là không ít, nhưng nhìn thấy cô gái đẹp mê hồn thế này mà không ngờ dùng tên Đại Bảo quê mùa như vậy, thật sự có chút kỳ cục, không tự nhiên.

Thiếu nữ xinh đẹp không ngờ em gái lại kêu tên húy của mình ra, cô ta càng đỏ mặt hơn.

https://thuviensach.vn

- Chị tên Đệ Nhị Mộng! Thiếu nữ xinh đẹp dường như đang giải thích với Thường Nhạc, đang lúc nói chuyện, bàn tay nhỏ nhắn nhanh chóng bắt lấy Tiểu Bảo, Thường Nhạc nhớ đến lần đầu gặp cô ta ở mặt hồ đã nói rồi, Đệ Nhị Mộng, lúc ấy chính hắn còn liên tưởng đến «Phong Vân», không ngờ, cô ta lại có tên lạ như vậy.

Tiểu Bảo tinh nghịch nháy mắt, thân hình nhỏ xinh lắc lư một chút, Đệ Nhị Mộng chỉ thấy hoa mắt, Tiểu Bảo đã biến mất.

- Lại là di chuyển tức thời!

Lần này Thường Nhạc rốt cục đã nhìn thấy rõ, khả năng đặc biệt như vậy xuất hiện trên người Tiểu Bảo, cô bé quả nhiên là một báu vật.

Đệ Nhị Mộng khẽ hừ, nói: - Chị không tin là không bắt được em!

Vừa dứt lời, chỉ thấy một tấm lưới màu trắng phủ lên người Tiểu Bảo, Tiểu Bảo vừa mới di chuyển trong nháy mắt, tấm lưới kia dường như đã có sinh mạng, chợt bắt đầu không ngừng trải rộng ra .

- Chị, chị chơi xấu, em phản đối!

Trong nháy mắt, liền thấy Tiểu Bảo bị tấm lưới kia phủ vào.

Tiểu Bảo mím môi, thở hổn hển.

Đệ Nhị Mộng cũng mặc kệ, bàn tay mềm mại cùa cô vung lên, thân hình cô bé lập tức thổi lơ lửng.

- Anh Thường Nhạc, mau cứu em.

Tiểu Bảo đáng thương nhìn sang phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc không nghĩ ngợi, thân hình lao nhanh về phía Tiểu Bảo dời đi, đồng thời, hai tay khẽ dang rộng, chuẩn bị để tấm lưới trên người Tiểu

https://thuviensach.vn

Bảo giãn ra.

Đệ Nhị Mộng không ngờ Thường Nhạc sẽ động thủ, chỉ thấy tay cô ta gấp khúc một đường cong kỳ lạ, một tấm bình phong trắng xuất hiện trước mặt Thường Nhạc, bàn tay Thường Nhạc vừa mới chạm vào tấm bình phong, lại còn bị dính vào nhau.

- Sao lại thế này?

Thường Nhạc sửng sốt, sức mạnh của mình đã giảm xuống, nhưng bị một tấm bình phong tầm thường này bao vây, thật không thể tin nổi.

- Anh Nhạc, mau dùng lửa đi!

Tiểu Bảo nháy mắt, lớn tiếng nhắc nhở.

Tâm trí Thường Nhạc vừa động, một ngọn lửa rừng rực đã xuất hiện trong tay hắn, và nhanh chóng tiến tới chỗ tấm bình phong màu trắng.

Nhị Đệ Mộng hung tợn trừng mắt nhìn cô bé ăn cơm nhà vác tù và hàng tổng.

Một bàn tay nhỏ bé lại lần nữa khẽ động, một màn hình phản quang màu đen hiện ra trước mặt Thường Nhạc.

- Củ chuối thật!

Thường Nhạc thật sự phục cô ta, chẳng lẽ ngoài tấm bình phong ra, cô ta không còn chiêu công kích nào nữa sao?

Đương nhiên lần này Thường Nhạc cũng không dùng ngọn lửa, hắn hiểu rằng nếu cô ta mà đã dám dùng tấm bình phong màu đen, vậy nhất định sẽ không sợ ngọn lửa, vì vậy hắn trực tiếp tấn công bằng băng đá.

https://thuviensach.vn

Hắc bạch tương phản, băng hỏa hoàn toàn tương phản, đạo lý tương sinh tương khắc, Thường Nhạc có lẽ hiểu được điều ấy.

Bờ môi Đệ Nhị Mộng hiện ra một nụ cười nhạt.

Thường Nhã khẽ kêu lên một tiếng không được, người ta còn chưa kịp phản ứng, tấm bình phong màu đen đã vậy chặt hắn.

Thấy Thường Nhạc bị vây, Tiểu Bảo buồn bực, cô ta bĩu môi nói: - Được rồi! Muốn chém muốn giết thì chị cứ tới đây đi. Dù sao em cũng không về nhà đâu.

Chân mày lá liễu Đệ Nhị Mộng dựng lên, rõ ràng ngay cả người bình tĩnh nhất như cô cũng bị cô bé làm cho cáu giận. Cô đem Tiểu Bảo trói lại, trực tiếp cõng chạy đi.

- Bịch!

Còn chưa đi được hai bước xa, chỉ thấy tấm bình phong màu đen chợt nổ tung ra.

- Tiểu Bảo không muốn trở về, cô không thể ép cô bé đi được.

Trên nặt Thường Nhạc anh tuấn, đẹp trai phong độ lộ ra một nụ cười uể oải.

Đệ Nhị Mộng sửng sốt, cô không ngờ Thường Nhạc lại thoát khỏi tấm bình phong nhanh như vậy.

Tiểu Bảo vui mừng kêu lên: - Anh Nhạc, mau giúp em đánh bại chị, em không muốn quay về!

Đệ Nhị Mộng vung tay lên. Lập tức cái miệng xinh đẹp của Tiêu Bảo bị chặn lại, chân mày lá liễu dựng lên, cô ta nói: - Đây là việc của nhà chúng tôi, người ngoài tốt nhấn là đừng nhúng tay vào.

https://thuviensach.vn

Tuy là tức giận, nhưng bộ dạng đó quả thật rất đáng yêu, làm cho tâm thần Thường Nhạc nhộn nhạo, mỹ nữ dù sao cũng là mỹ nữ.

Đệ Nhị Mộng lại xoay người chuyển động.

Nhưng lần này Thường Nhạc không cho cô ta cơ hội. Chỉ thấy thân hình Thường Nhạc khẽ di chuyển, ngay sau đó, Thường Nhạc đã tới bên người cô ta,

- Cùng một chiêu thức, không nên dùng hai lần.

Đệ Nhị Mộng chỉ cảm thấy hai bên tai nóng lên. Tiếp đó vành tai trong suốt như ngọc bị đầu lưỡi ghê tởm của Thường Nhạc liếm một cái.

- Anh….

Thân hình mềm mại của Đệ Nhị Mộng run rẩy, sắc mặt lập tức tái nhợt, cô hung dữ trừng mắt nhìn Thường Nhạc, những giọt nước mắt trong suốt mờ ảo xuất hiện trong hốc mắt xinh đẹp.

- Không thể nào!

Thường Nhạc hoàn toàn im lặng.

Không đến mức như vậy chứ, đầu lưỡi của mình mới chỉ chạm vào có một chút thôi, nếu mình động tay, cô ta chẳng phải sẽ tìm mình liều mạng chứ? Hì hì, nhưng đổi lại, hương vị mềm mại như ngọc, đúng là thích quá!

Nhìn vẻ mặt không hề gì của Thường Nhạc, bàn chân nhỏ nhắn của Đệ Nhị Mộng đạp, nhìn sâu vào mắt Thường Nhạc, cô ta nói: - Thường Nhạc, tôi nhất định tìm anh tính sổ.

Nhìn bóng dáng kia đi xa dần, trên mặt Thường Nhạc xuất hiện nụ cười thản nhiên: - Hoan nghênh, lúc nào tôi cũng hoan nghênh Đại Bảo hạ cố đến chỉ giáo.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy cách xưng hô Đại Bảo thế này, từ xa xa bước chân của Đệ Nhị Mông lảo đảo, thiếu chút nữa ngã xuống đất: - Đáng ghét!

- Quả thật đáng ghét!

Tiểu Bảo đứng ở chỗ Đệ Nhị Mộng vừa dời khỏi, chính cô bé tự mình gỡ tấm lưới ra, nhìn bóng lưng của chị, cô bĩu môi, cười hì hì.

Thường Nhạc vỗ vỗ vào khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bảo, nghiêm trang nói: - Tiểu Bảo, anh giúp em nhiều như vậy, em biết nên làm thế nào rồi chứ?

Tiểu Bảo hả cái đầu nhỏ ra một phát, tự nhiên nói: - Anh yên tâm, chờ em lớn, nhất định sẽ gả cho anh Thường Nhạc!

Thường Nhạc hoàn toàn không còn lời nào để nói, những lời này cô bé đều có thể nói ra, mình không phục cũng không được rồi!

Tiểu Bảo mở trừng hai mắt, hiếu kì nói: - Chẳng lẽ không đúng sao?

Thường Nhạc thành khẩn nói: - Em còn nhỏ, anh Thường Nhạc không chờ được.

- Móa, em hiểu rồi, anh say đắm chị của em, yên tâm, túi đang ở trên người em. Mắt Tiểu Bảo sáng lên, nhảy dựng lên vỗ vai Thường Nhạc một phát, tự tin nói.

Tục ngữ nói thật đúng, thành bảo có bền vững hơn nữa, một khi bên trong xảy ra vấn đề, chỉ sợ trong một thời gian ngắn sẽ bị tan rã.

Thường Nhạc liền hướng về phía Đệ Nhị Mộng với sự quan tâm của Tiểu Bảo, hắn nắm tay Tiểu Bảo.

Nghĩ đến khuôn mặt thánh thiện kia của Đại Bảo, lòng Thường Nhạc bất giác ngứa ngáy: - Tiểu Bảo, nói cho anh biết, nhà em làm gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nghiêng đầu suy nghĩ: - Bí mật!

Thường Nhạc mỉm cười, bàn tay hắn căng ra.

Ánh mắt Tiểu Bảo sáng lên, cô bé nhanh chóng đi về hướng Thường Nhạc nắm tay.

Tiền trên tay Thường Nhạc biến mất, trên mặt hắn lộ ra nụ cười thản nhiên, nói: - Nói cho anh biết, tiền này sẽ thuộc về em!

Tiểu Bảo không hề nghĩ ngợi, nói thẳng: - Ngoại trừ chuyện này ra, chuyện khác đều có thể.

Thường Nhạc cẩn trọng quan sát Tiểu Bảo, thừa nhận tất cả lời của Tiểu Bảo đều là thật, hắn sửng sốt, gia tộc như thế nào mới có thể dùng mỹ nữ xuất sắc như thế này.

Phải biết đào tạo một mỹ nữ khí chất cao nhã, cũng không phải là một đời cố gắng mà làm được, mà phải cần mấy đời cố gắng, cần gia tộc giàu có lắng đọng lại.

- Lão Đại. Tin vui, tin vui!

Ngay lúc Thường Nhạc đang dự định dùng cách khác xem xét đắn đo, thì thanh âm hưng phấn của Quang Minh từ xa vọng tới.

Thương Nhạc không hề nghĩ ngợi, theo phản xạ bản năng trong đầu, hắn nói: - Sắp có chuyện xấu rồi!

Quả thực, nếu như hai chữ này được nói ra từ miệng Thần và Cổ Tư Văn , vậy thì đúng là việc tốt rồi, nhưng từ miệng Chiến thần bất tử - Quang Minh nói ra, vậy đơn giản là một chuyện làm cho người ta đau đầu.

- Nói đi, chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Quang Minh cười hì hì nói: - Thiên hoàng phái nhóm Sakura hạ thư khiêu chiến với chúng ta rồi.

- Hạ thư khiêu chiến ư?

Vẻ mặt Thường Nhạc kỳ dị, Thiên Hoàng này, có phải lão ta không có não không, chuyện này mà cũng làm được, chính mình không phục cũng không được.

- Khiêu chiến thế nào?

Thường Nhạc cười mỗi lúc một tươi, sau khi đoạt được Khôi giáp Hắc Ám, sức mạnh bản thân có thể coi như tăng nhanh, một ngày ngàn dặm, cho dù là thuộc hạ Thiên Hoàng quái vật hắc ám kia cũng không thể chiếm thế thượng phong, nhóc con Thiên Hoàng kia nếu không chịu được cô đơn, vậy cũng đừng trách mình ra tay vô tình.

- Quần đấu! Quang Minh phấn khích quơ quơ nắm đấm của mình.

- Quần đấu?

Thường Nhạc nhíu mắt lại.

- Ha ha, lão Đại, lần này tốt xấu gì cũng phải cho em đi thoải mái một phen, kể từ lúc vào Nhật Bản, em không thoải mái, quả thật là rất buồn bực! Quang Minh dựng nắm đấm lên.

Thường Nhạc liếc xéo Quang Minh nói: - Thằng nhóc này có phải là muốn tạo phản không? - Ai? Ai muốn tạo phản, Quang Minh tôi lột da kẻ đó đầu tiên. Vẻ mặt Quang Minh đầy phẫn nộ.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về hướng xa xa, thần sắc làm người ta không thể nắm bắt được, hắn nói: - Thiên Hoàng Nhật Bản là cái đuôi của con thỏ, tồn tại không bao lâu nữa, nhưng nơi đó lại cần người có quyền thuật.

https://thuviensach.vn

- Nơi nào?

Vừa nghe đến có thể phát triển quyền cước, tinh thần Quang Minh phấn chấn hẳn lên.

- Thành phố Khải Đinh!

- Thành phố Khải Đinh? Quang Minh ngẩn người, u sầu nói: - Lão Đại, thành phố Khải Đinh còn lại mấy tên nhãi tép, còn cần phải thủ hạ đệ nhất chiến tướng lãng phí đi hay sao?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười quỷ dị, hắn nói:

- Ngoài em ra, Huyết Hổ, Tiểu Phong Tử và Cao Tiếu cũng phải đi, anh tin có mọi người, tốc độ Bá Vương thống nhất Khải Đinh sẽ càng nhanh chóng.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Thống nhất Nam Phi!

Nghe nói như thế, Quang Minh thiếu chút nữa không nhạc mà nhảy dựng lên, một khi tiến tới thống nhất các hoạt động Nam Phi, như vậy mình sẽ gặp được bao nhiêu đối thủ? Cuộc sống cũng sẽ thay đổi tuyệt vời.

Mà Thường Nhạc lại không nghĩ rằng, tự mình thống nhất chiến tranh Nam Phi, lại khiêu khích tinh thần nhạy cảm của thành phố Khải Đinh.

Bá Vương vẫn luôn không đem tình hình của thành phố Khải Đinh cấp báo cho Thường Nhạc.

Thường Nhạc lại tin tưởng rằng, dựa vào năng lực của Bá Vương, thống trị toàn bộ Điểm G thành phố Khải Đinh là dư sức.

Ngón tay của Vân đang gõ gõ nhẹ, gã đang suy nghĩ một việc.

Lần này có thể thuận lợi thâu tóm thế lực của Kỵ sĩ thần thánh, hoàn toàn là do hành động khi người ta không đề phòng, gã hiểu rõ tính toán của Tư Đồ Lôi Minh, có thể thống nhất thiếu gia giới quý tộc, thành lập Tân Long Nha, quan điểm của Tư Đồ Lôi Minh đương nhiên không phải là một thành phố Khải Đinh nhỏ bé.

Lần này là lần đầu tiên chạm trán với Điểm G, cũng là lần đầu tiên đấu với Điểm G, Điểm G ở đây đã cắm rễ rồi, thế lực của Điểm G đã vượt qua thế lực Tân Long Nha, thậm chí vượt qua cả thế lực của cả Tân Long Nha và gia tộc Arthur ở đây.

https://thuviensach.vn

Hiện nay, thoạt nhìn bề ngoài, Tân Long Nha tựa hồ chiếm thế thượng phong, nhưng một khi hỏa hợp lại, sức bền của Tân Long Nha lại thua xa Điểm G.

Nhưng trận này chỉ được thắng, chỉ có như vậy mới có thể khích lệ sĩ khí của Tân Long Nha.

Huống hồ mặc dù Tân Long Nha yếu thế hơn Điểm G, nhưng Tân Long Nha lại có sự chuẩn bị, mà Điểm G lại không hề phòng bị, bởi vì cái gọi là lấy sự chuẩn bị đối phó với đối thủ không hề phòng bị, đây là một ưu thế, gã tin rằng, đến lúc đó sẽ cho Điểm G một bất ngờ lớn.

Trong lòng Vũ Sa vô cùng khâm phục kế sách của Vân, người đàn ông bình thường này, trong đầu gã rốt cuộc chứa được bao nhiêu thứ? Thiên tài, một chút cũng không kém, càng làm cho Vũ Sa có chút lo sợ, cô cảm thấy những lúc tiếp xúc với gã đàn ông này, nhịp tim cô đập càng nhanh.

Tại sao như vậy? Đến chính Vũ Sa cũng không hiểu nỗi, Vân Trường quả thật quá bình thường, bình thường tới mức khiến cho người ta quên mất sự hiện hữu của gã, nhưng tại sao như vậy, mình lại thích gã

Tình yêu diệu kì biết bao nhiêu.

Khóe miệng Vân lộ ra nụ cười kì dị, nói: - Bá Vương, mày là con rùa rụt đầu, như vậy tao sẽ cho mày biết, rùa rụt đầu cũng không phải là ai cũng làm được.

Nhìn thấy sự thay đổi trên mặt Vân, lòng Vũ Sa có chút rung động.

Bá Vương vẫn luôn cau mày, kể từ khi thế lực thần bí thâu tóm thế lực Kỵ sĩ thần thánh, anh ta thường xuyên cau mày.

Tục ngữ nói rất đúng, không làm thì thôi đã làm là phải làm đến cùng. Xem ra tài trí của đối phương đều được chọn kĩ lưỡng.

https://thuviensach.vn

Mỗi bước đi của đối phương đều là nước chảy mây trôi, khiến người ta không nhận biết được Đông Tây Nam Bắc, bước tiếp theo không biết là ở đâu?

Sẽ tiến công Điểm G? Hay là thâu tóm lực lượng yếu nhất kia?

Hoặc là…….

Kim Ti lặng yên nhìn Bá Vương, chậm rãi nói: - Bá Vương, nếu chúng ta không nắm rõ tình hình của đối phương. Chi bằng trực tiếp thâu tóm sức mạnh yếu kém nhất, như vậy vừa có thể uy hiếp đối phương, vừa tăng sức mạnh cho Điểm G.

Bá Vương mỉm cười thản nhiên, suy nghĩ của Kim Ti quá đơn giản, cho dù là thế lực yếu kém nhất cũng không phải muốn thâu tóm là có thể thâu tóm được.

Nhất là trong thế lực đó ẩn dấu các cao thủ trẻ tuổi, đó mới là điều làm cho người ta đau đầu đấy.

Một khi Điểm G và thế lực yếu kém nhất kia giằng co nhau, mà đối thủ quỷ dị kia tiến hành một đòn sấm sét, hậu quả e rằng không lường trước được.

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Bá Vương lóe lên một ý tưởng, anh ta nói: - Được, chúng ta đem toàn hết toàn tực tấn công thế lực yếu kém nhất!

Ý nghĩ của Bá Vương rất đơn giản, nếu mình lo lắng tấn công điểm yếu kém nhất kia, mà gặp phải đối thủ tấn công, vậy thì đối thủ cũng có thể nghĩ đến điểm này, đối thủ cũng sẽ đoán chính mình không dám tấn công thế lực yếu kém nhất, mà lại đi theo con đường khác.

Có lẽ sẽ có một kết quả bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Với việc Thường Nhạc điều động ba chiến tướng điên cuồng Huyết Hổ, Quang Minh, Cao Tiếu đi, Koinu có phần lo lắng.

Dù sao lão cẩu Thiên Hoàng này đã hạ chiếu thư, tổ Sakura lại là sự tồn tại hùng mạnh nhất của Nhật Bản, chỉ có đội tự vệ mới đủ khả năng chống lại.

Bên cạnh Thường Nhạc thiếu đi mấy tên thủ hạ đắc lực, vậy kết quả sẽ thế nào? Koinu nhất thời cũng không thể nói rõ được.

- Koinu đừng lo lắng, bản thiếu gia chưa bao giờ không nắm chắc trận chiến cả! Thường Nhạc cười nham hiểm.

Nghe nói như thế, tinh thần Koinu phấn chấn, Thường Nhạc làm việc rất kỳ quái, nhưng chưa bao giờ thất bại, nếu hắn dám làm như vậy, hiển nhiên là có đạo lý riêng.

Nghĩ đến đây, Koinu vẻ mặt tươi cười, y nói: - Thường Nhạc, tôi tin rằng anh chắc chắn sẽ thắng lợi.

- Koinu, cậu có biết thuộc hạ của tôi giờ có bao nhiêu không, đối phó với những tên cao thủ tổ Sakura kia tất nhiên pải hết sức chú ý, nhưng lão cẩu Thiên hoàng kia một khi mà đem tiểu binh tới quấy rối, thực sự là phiền phức đi!

Thường Nhạc lộ vẻ lo lắng.

Koinu sững sờ, nhất thời vẫn chưa hiểu ý hắn.

Thường Nhạc vỗ vai Tiểu Khuyển, nghiêm trang nói; - Nếu lão cẩu THiên Hoàng kia đem những người khác cũng trà trộn vào các thành viên nhóm Sakura, điều này rất phiền phức, cho nên tôi hi vọng Koinu có thể giúp đỡ.

Koinu giật mình hiểu ra.

https://thuviensach.vn

Lợi hại nhất bên cạnh Thiên Hoàng chính là tổ Sakura, những tên khác cũng chỉ là đồ bỏ đi mà thôi, nếu Thường Nhạc lo lắng về những đồ rác rưởi này, chính mình sao không thuận nước dong thuyền, trực tiếp vơ lấy mấy tên rác rưởi đó.

Trên mặt Koinu chợt lóe lên nụ cười đắc ý, y tràn đầy tự tin nói: - Yên tâm đi, mấy tên rác rưởi đó tôi nguyện ý vì Thường Nhạc mà giúp đỡ.

- Đến lúc đó hi vọng mày còn có thể cười được.

Trong lòng Thường Nhạc nghĩ thầm, nhưng ngoài miệng lại nói: - Ai, thật ra mấy tên rác rưởi đó chẳng là gì cả, nhưng thuộc hạ của tôi lại ít, đối phó với mấy tên rác rưởi đó quả thực lãng phí thời gian, tất cả đều nhờ cậy Koinu rồi.

Koinu vỗ ngực, ngạo nghễ nói: - Chỉ cần tôi còn một hơi thở, thì nhất định không để những tên rác rưởi kia quấy rầy thuộc hạ Thường Nhạc.

Koinu sớm đã có được một phần tư liệu về tổ Sakura, những tên này đều là các cao thủ lão luyện, nếu Thường Nhạc thực sự có thể giải quyết, hội Hắc Long có thể thống nhất được 1/3 nước Nhật Bản trong thời gian ngắn nhất, đây sẽ là việc kích động lòng người.

Nhìn bóng lưng Koinu dần dần biến mất, trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nục cười gian tà.

Không biết lúc cái gọi là các tinh anh rác rưởi Koinu hội Hắc Long mà gặp được quái vật hắc ám, vẻ mặt chúng sẽ thế nào?

- Ichiro lại đây!

Thường Nhạc vừa mới ngẩng đầu chuẩn bị vào trong sảnh, thì nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Đây đúng là Bộ trưởng Tài chính Nhật Bản - Ichiro, mấy ngày không gặp, Thường Nhạc nhận thấy lão ta gầy đi nhiều, dường như túng dục quá độ, thật là làm cho người ta đau lòng mà!

Lúc Ichiro nhìn thấy Thường Nhạc, thân hình to béo kia run rẩy, vẻ mặt tươi cười chào đón, cực kì cung kính, lão nói; - Thường thiếu gia, ngài đang gọi tôi sao?

Thường Nhạc híp nửa con mắt, cân nhắc nói: - Ichiro, ông lại còn giả bộ, ông đây không gọi ông thì gọi ai, mấy hôm nay được Xử Nữ hầu hạ thoải mái chứ?

Cơ mặt Ichiro co lại, mồ hôi lạnh bắt đầu xông ra: - Thoải mái, rất thoải mái lạ!

Sắc mặt Thường Nhạc dần trầm xuống, hắn nói: - Tôi thấy bộ dạng ông như vậy rất không thoải mái. Có việc gì cứ nói, đừng giấu ở trong lòng. Như vậy rất dễ sinh bệnh đấy, Thường Nhạc tôi là đang nói đạo lý đấy, chỉ cần yêu cầu không quá đáng, tôi có thể đồng ý.

Nghe nói như vậy, ánh mắt Ichiro sáng lên, vẻ mặt có chút kính động, lão nói: - Thường thiếu gia, xin hỏi ngài có thể bảo…bảo Xử Nữ đừng dùng côn sắt chọc đằng sau của tôi không?…55555, người ta thực sự nuốt không tiêu, ở phía dưới hoàn toàn nứt ra rồi.

Thường Nhạc sửng sốt, ban đầu hắn còn tưởng Xử Nữ đang làm, lại không ngờ Xử Nữ làm biếng, hắn đi lên vỗ vai Ichiro, nói: - Đừng khóc, đừng khóc, chuyện của ông, tôi sẽ bảo Xử Nữ xử lý tốt, không để ông chịu khổ.

Thoáng dừng lại một chút, hắn nói: - Như vậy đi, mỗi lần đầu tiên hãy rửa ruột đi, sau đó lại dùng một cây gỗ nhét vào, như vậy sẽ dễ chịu hơn!

Thân hình to béo của Ichiro run rẩy, rửa ruột vốn là việc đau đớn nhất, lại thêm dùng côn sắt nữa thì lại càng lợi hại hơn côn gỗ, đây quả thực là

https://thuviensach.vn

muốn lấy mạng già của ta! Lão ta liền lắc đầu nói: - Không, không cần đâu, thực ra dùng côn sắt cũng rất thoải mái rồi!

- Thật không cần sao?

Vẻ mặt Thường Nhạc thành khẩn.

Chân Ichiro mềm nhũn, bịch, lão ta quỳ gối xuống đất, nước mắt nước mũi nói:

- Cảm ơn Thường thiếu gia, tôi thật sự không cần, tôi xin thề trên danh nghĩa của Thiên Hoàng, sau này tôi sẽ cúc cung tận tụy với Thường thiếu gia đến chết mới thôi!

Thường Nhạc khẽ cau mày: - Danh nghĩa Thiên Hoàng ư? Thiên hoàng đang hạ thư khiêu chiến với bản thiếu gia, đây chính là lòng trung thành của ông?

- Đáng chết!

Ichiro thầm kêu lên một tiếng không ổn, thói quen khẩu ngữ, nhưng lại phạm vào điều kiêng kị của Thường Nhạc, lão ta lúng ta lúng túng nói: - Thường thiếu gia, tôi…tôi không…không có ý đó.

Thường Nhạc vung tay lên, hắn nói:

- Tôi hiểu, ông đã trung thành với tôi như vậy, vậy thì ông cũng nên chứng tỏ đi chứ, nếu không tôi làm sao mà biết được ông trung thành với bản thân, hay trung thành với tôi? Hay là trung thành với Thiên hoàng?

Ichiro thiếu chút nữa bị hù chết, lão ta vội giơ tay lên đầu thề: - Tôi nguyện trung thành với Thường thiếu gia, tôi nguyện dùng thực tế chúng minh.

- Chứng minh như thế nào?

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười.

Ánh mắt Ichiro chuyển động, trong đầu lão ta lóe lên một tưởng, lão ta nói: - Tôi nguyện đem Mako kính dâng, để Thường thiếu gia tùy ý chà đạp.

- Móa!

Thường Nhạc xông tới đá mạnh vào Ichiro, bực tức nói: - Chà đạp cái gì, bản thiếu gia là người có văn hóa, làm sao có thể làm ra cái chuyện như vậy, hơn nữa, Mako sớm đã là của tôi, còn cần ông phải dâng nữa hay sao? Ichiro, xem ra ông thực sự muốn ăn đòn rồi, nếu không chắc là không thông suốt.

- Tôi sẽ đi ám sát Thiên Hoàng để chứng minh lòng trung thành của tôi!

Sắc mặt Ichiro biến đổi lớn, bỗng nhiên lão ta ngẩng đầu, trong ánh mắt phát ra hào quang.

Thường Nhạc thực sự muốn bóp chết gã kia, đúng là đầu heo, nếu Thiên Hoàng thực sự dễ ám sát như vậy, còn phải chờ ông ta làm sao?

Thấy sắc mặt Thường Nhạc thay đổi, Ichiro sợ chết khiếp, cả người lão ta run rẩy, lão nói: - Thường thiếu gia, ngài cứ nói thẳng đi, chỉ cần có thể làm được tôi nhất định sẽ hoàn thành.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc mỉm cười gian tà: - Kỳ thực cũng không có gì, sự việc rất đơn giản, tôi tin Ichiro ông nhất định có thể hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ.

Nghe được câu này, lòng Ichiro nhẹ nhõm hẳn.

Lão ta cẩn thận nói: - Thường thiếu gia, rốt cuộc là chuyện gì vậy ?

Thường Nhạc cũng không nói ngay, ngược lại, hắn lại nhìn chằm chằm vào mặt Ichiro, nghiêm túc nói: - Nói cho tôi biết, sở trường của ông là gì?

- Quản lý tài vụ.

Hai mắt Ichiro sáng lên, chẳng lẽ Thường Nhạc lại tin tưởng mình, muốn mình giúp hắn quản lí tài sản sao?

Đường đường là Bộ Trưởng Bộ tài chính, đối với mặt này lão có thế trội đặc biệt.

- Được đấy, bản thiếu gia nhìn vừa ý điểm ấy nên mới cần ông làm một việc. Thường Nhạc gật đầu tán thành.

Thấy Thường Nhạc khen ngợi mình, Ichiro thiếu chút nữa quỳ xuống hôn lên giày của hắn.

Thấy vẻ mặt mong đợi của Ichiro, Thường Nhạc bất đắc dĩ nói:

- Tôi cần ông giúp vận chuyển Kho bạc nhà nước Nhật Bản.

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Ichiro đặt mông bịch xuống đất, vận chuyển kho bạc nhà nước ư? Quả thực là một việc nguy hiểm, lão ta nhận thấy Thường Nhạc trước mặt đúng là một ác ma không hơn không kém.

Thường Nhạc cười hì hì, nhìn Ichiro, nói: - Chỉ cần thủ đoạn của ông gọn gàng chút, công việc vận chuyển cụ thể tôi sẽ phái người tới giúp ông, còn về kết thúc công việc, đều do những người có chuyên môn quyết định, mà Ichiro từ nay trở về sau, ông chính là cấp dưới trung thành của tôi.

Nói tới đây, Thường Nhạc chuyển sang nhẹ nhàng nói:

- Đương nhiên, ông cũng có thể từ chối, trong từ điển của Thường Nhạc tôi, ngoài bạn bè ra chính là kẻ thù, đối phó kẻ thù, tôi tin rằng ông có thể đưa ra lựa chọn thông minh. Đương nhiên, Ichiro cũng có thể vì đứa con đang nằm viện mà đưa ra quyết định đúng.

Thân hình Ichiro run rẩy.

Vận chuyển kho bạc nhà nước? Việc này không những cần sự can đảm mà còn cần phai có trí tuệ nữa, đồng thời, một khi kho bạc Nhật Bản trống rỗng rồi, vậy thì cả nước Nhật sẽ loạn, xã hội và gia đình, cuối cùng nên chọn như thế nào đây? Đối với Ichiro quả thực dằn vặt đau khổ.

- Tục ngữ nói rất đúng, người không vì mình, trời tru đất diệt, Ichiro, nếu ông còn do dự, tôi sẽ rất không vui.

Thường Nhạc nói đến đây dừng lại một lúc, nghiêm túc nói tiếp: - Đương nhiên, cho dù ông hiến dâng cuộc đời vì Nhật Bản thì vẫn còn nhiều Bộ trưởng Tài chính mới sinh ra, Thường Nhạc tôi có thể không ngừng giết chết, cho đến khi tìm được người thông minh nhất.

Ichiro là người thông minh, tất nhiên lão ta hiểu được ý trong lời nói của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Lão ta hít một hơi thật sâu, nhìn Thường Nhạc, sau cùng lộ ra vẻ kiên định, lão nói: - Tôi nguyện giúp Thường thiếu gia vận chuyển kho bạc nhà nước.

- Ichiro mau đứng dậy, sau này ông sẽ là cấp dưới trung thành nhất của tôi. Thường Nhạc mỉm cười, Ichiro gật đầu, như vậy kho bạc nước Nhật bắt đầu lay động rồi, ai… những ngày không có tiền thật là khó chịu quá.

Được Thường Nhạc nhiệt tình tiếp đãi như vậy, Bộ trưởng Tài chính vĩ đại có cảm giác thụ sủng nhược kinh.

- Cảm ơn Thường thiếu gia, tôi sẽ tận tâm tận lực hoàn thành nhiệm vụ ngài giao cho. Ichiro cúi mình cung kính, sau đó nhẹ nhàng bước chân rời khỏi văn phòng chính hội Hắc Long.

Nhìn cái bóng đó dần dần biến mất, Thường Nhạc bỗng nhiên cười quỷ dị, hắn tin rằng Bạch Hổ biết việc này nhất định sẽ vui vẻ mà bật cười.

Cái tên đáng chết kia, đã nuốt của mình nhiều tiền như vậy rồi, lại vẫn liều lĩnh đòi thêm tiền, thật là…. coi Thường đại thiếu gia mình là cái máy in tiền hay sao!

Tư Đồ Lôi Minh rất hài lòng với hành động của Vân, dĩ nhiên, gã cũng chưa đủ như thế.

Chèo thuyền ngược dòng, tụt lại phía sau, đạo lý cơ bản này gã vẫn hiểu được.

Lúc này, người thanh niên kia lẳng lặng đứng trước mặt Tư Đồ Lôi Minh, đợi Tư Đồ Lôi Minh ra lệnh.

Tư Đồ Lôi Minh nhẹ nhàng gõ tay lên mặt bàn, trong con mắt màu đen tràn đầy tự tin, ngạo mạn, anh ta nói: - Tây Đốn à, mặc dù Vân có tài năng ngút trời, nhưng Điểm G lại có mấy tên cao thủ hùng mạnh, có đôi khi cũng

https://thuviensach.vn

không phải dùng trí tuệ mới giải quyết được, vì vậy lần này tôi phái cậu đến phố Khải Đinh, cậu nên biết phải làm thế nào chứ?

Tây Đốn cung kính nói: - Giết hết những tên cao thủ dị năng kia!

Tư Đồ Lôi Minh khẽ lắc đầu, chậm rãi nói: - Không, cậu chỉ cần ngăn chặn bọn chúng, không cần giết hại, Thường Nhạc cũng không đơn giản, một khi khả năng của cậu lộ ra, hắn nhất định sẽ tìm cách đối phó đấy.

- Vâng, Tây Đốn hiểu.

Tư Đồ Lôi Minh nhìn sâu vào mắt Tây Đốn, tiếp tục nói: - Trừ chuyện đó, phố Khải Đinh đã xuất hiện bộ đồ hắc ám, tôi hi vọng cậu có thể gắng sức giành lấy.

- Tây Đốn nhất định hoàn thành nhiệm vụ của thiếu gia!

Nhìn bóng Tây Thốn dần dần biến mất, Tư Đồ Lôi Minh hài lòng mỉm cười: - Thường Nhạc, mặc dù mày có nhiều cao thủ dị năng, nhưng Tư Đồ Lôi Minh tao cũng không phải là quả hồng nhũn, để chúng ta đọ sức một chút, thế nào?

Chỉ cử một Tây Đốn đi gây chiến với một đám cao thủ thuộc hạ hùng mạnh của Thường Nhạc, nhưng Tư Đồ Lôi Minh lại tin tưởng tuyệt đối, vậy Tây Đốn có khả năng gì đây?

Ngón tay Bá Vương gõ gõ lên mặt bàn, hơn nữa nhịp điệu càng lúc càng nhanh.

Công tác chuẩn bị tấn công thế lực yếu kém nhất đã hoàn tất, nhưng trong lòng anh ta vẫn có chút hoài nghi.

Thế lực này tuy yếu, căn cứ vào thông tin cho thấy nơi đó có hơn 20 cao thủ trẻ tuổi, những tên cao thủ đó lại có khả năng rất kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

Cứng đầu cứng cổ ư?

Điều này làm Bá Vương nghĩ ngay đến chiến tướng điên cuồng - Quang Minh, khả năng chống đỡ của cơ thể Quang Minh cũng rất mạnh, nếu như trình độ 20 người của đối phương cũng như Quang Minh, đó sẽ là một điều cực kỳ nguy hiểm.

Thế lực thần bí nhất kia đến giờ cũng không có động tĩnh gì.

Ngoài mặt xem ra bọn chúng hình như đang ở địa bàn của Kỵ sĩ thần thánh, nhưng Bá Vương hiểu được, dựa theo tài trí của đối phương, nuốt trọn địa bàn Kỵ sĩ thần thánh vốn không cần thời gian dài như vậy.

Trừ phi đối phương cũng chuẩn bị một vở kịch hay.

Sau khi các ngón tay dừng lại, trên mặt Bá Vương lộ ra vẻ dứt khoát, cái gọi là hành động phải nhanh. Nếu chuẩn bị tốt các quyền cước, thì sẽ tấn công xuống.

Tuy rằng đối phương mạnh, nhưng có được phần đông số cao thủ ở Điểm G cũng không phải là những tên yếu kém, dùng sự thật để chứng minh một chút, cuối cùng ai mới là người thống trị thật sự của thành phố Khải Đinh,

- Là ai tạo ra tiền giấy, ngươi xưng bá trên đời này, có người cho ngươi bán mà.

Thường Nhạc nằm trong phòng khách ngân nga một giai điệu tươi đẹp.

Tiểu Bảo xinh đẹp của chúng ta đang đấm bóp lưng cho hắn.

- Lão đại, anh bây giờ có nhiều tiền như vậy rồi, nhiều ít cũng nên thưởng một chút đi, em cũng liều mình bỏ hết sức lực rồi. Tiểu Bảo nháy mắt, thấy trên mặt đất một hòm đồng Euro, nuốt nước miếng nói.

Để cảm ơn Thường Nhạc, Koinu lại lần nữa đưa tới một khoản tiền.

https://thuviensach.vn

Nếu trực tiếp chuyển vào tài khoản, căn bản không hề gì.

Hết lần này tới lần khác Koinu đem tiền tặng cho Thường Nhạc. Mười hòm tiền Euro, mỗi hòm đều là một triệu, mùi tiền tỏa ra từ những tờ tiền mới toanh kia, quả thực làm cho người ta phát rồ lên.

Vừa mới bước vào đại sảnh Tiểu Bảo liền giống như Columbus phát hiện ra đại lục mới.

Chỉ cần Thường Nhạc gật đầu, cô ta mặc sức mở một chiếc hòm, vậy là phát tài rồi.

- Nhẹ một chút, nhẹ một chút!

Thường Nhạc uể oải phất phất tay, động tác của Tiểu Bảo lập tức lại càng mềm mại hơn.

Vì tiền, có làm trâu làm ngựa mình cũng sẵn lòng.

Thường Nhạc khẽ ngẩng đầu, hắn nói: - Tiểu Bảo à, lần trước bị em tống tiền cũng không ít, em tiêu hoang phí ở đâu rồi?

Tiểu Bảo buồn bực nói: - Thế giới Allah đắt đỏ quá, em không mua nổi, cân tiểu ly quý báu cũng đắt. Vẫn còn thiếu một khoản tiền, lần trước em mới có hai viên kim cương lớn, thế giới nhiều châu báu như vậy, em mới thu thập được một phần vạn, em vẫn muốn tiếp tục cố gắng tìm kiếm.

- Châu báu!

Ai ai cũng nói rằng phụ nữ nhìn thấy châu báu hai mắt sẽ sáng lên, lẽ nào một cô gái chưa trưởng thành như Tiểu Bảo cũng có tật xấu này hay sao? Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nham hiểm.

- Dạ, đúng vậy, thế giới châu báu đều là của em! Tiểu Bảo hai mắt sáng lên, nói.

https://thuviensach.vn

- Không thành vấn đề!

Thường Nhạc vung tay, vui vẻ đồng ý nói.

Tiểu Bảo reo hò, hôn một cái lên mặt Thường Nhạc, xông tới phía chiếc hòm.

Thường Nhạc lại chuyển giọng, hắn nói: - Nhưng tốt xấu gì Tiểu Bảo cũng phải biểu hiện gì chứ.

Tiểu Bảo nghiêng đầu, nghi ngờ nói: - Vừa rồi không phải người ta đã đem nụ hôn đầu đời dâng hiến cho anh rồi đấy thôi!

Thường Nhạc toát mồ hôi, vậy cũng gọi là nụ hôn đầu đời sao? Hắn thản nhiên cười nói: - Tiểu Bảo à, kỳ thực làm cấp dưới của anh, tiền không thành vấn đề, nhưng một chút gì đó cũng không được giấu giếm đấy.

- Cái gì vậy?

Tiểu Bảo vừa cất đồng Euro vào trong túi áo, vừa dò hỏi.

- Năng lực, năng lực cá nhân! Thường Nhạc nghĩ đến khả năng di chuyển chớp mắt kia của Tiểu Bảo, lòng hắn không yên. Thứ đồ tốt đó, loại năng lực đó mãi mình không phục chế được, điều này làm Thường Nhạc rất sầu não.

- Năng lực?

Tiểu Bảo sửng sốt nói:

- Yên tâm, em sẽ thề sống chết thành tâm cống hiến sức lực cho lão đại mà.

Nếu lời nói này từ miệng người khác nói ra, Thường Nhạc có lẽ rất vui, nhưng được nói ra từ miệng cô bé tham tiền Tiểu Bảo này, thật khiến Thường Nhạc có chút đau đầu.

https://thuviensach.vn

Cô yêu tiền như vậy, một khi người khác ném tiền ra, chỉ sợ cô lại quên cả những việc khác.

- Tiểu Bảo à, cái gọi là "người can đảm bao nhiêu thì tiền có dung lượng lớn bấy nhiêu", em đã cầm bao nhiêu tiền rồi thì hãy mang chiêu di chuyển tức thời đó dạy cho lão đại, thế nào? Rốt cục Thường Nhạc đã lộ đuôi cáo.

Tiểu Bảo vẫn đang cất tiền, nhưng với việc Thường Nhạc đề xuất, cô ta bất đắc dĩ nhún vai nói: - Khả năng này của người ta là trời sinh, anh muốn học em cũng không có cách nào dạy được.

Thường Nhạc kinh ngạc, Tiểu Bảo đương nhiên sẽ không lừa gạt mình, nhưng người năng lực trời sinh, tự mình mới có thể phục chế năng lực, làm sao có thể……..

Trong chớp mắt, Tiểu Bảo đã lấy sạch một hòm đồng Euro rồi, tiếp đó lại nhìn về cái hòm thứ hai.

- Tiểu Bảo, nếu em cùng anh kí kết hợp đồng cấp độ AA, về sau mỗi tháng em sẽ có một rương châu báu, thoải mái đi! Thường Nhạc tâm trạng khẽ động, trên mặt lộ ra một nụ cười giảo hoạt.

- Châu báu!

Tiểu Bảo nghe nói như vậy, hai mắt sáng lên, nói: - Chỉ cần có châu báu, cho dù là gả cho anh cũng không thành vấn đề.

Vì vậy Thường Nhạc lấy ra một bản hợp đồng sớm đã được giấu trong ngực.

Tiểu Bảo không hề nghĩ ngợi, dùng ngón tay út ấn vào dấu đỏ, sau đó "bịch", ấn vào hợp đồng cấp độ AA.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 257: Anh Thấy Tôi Thế Nào?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

?

- Hắc hắc – hắc hắc!

Thường Nhạc và Tiểu Bảo liếc nhìn nhau, cùng mỉm cười.

Thường Nhạc là vì chiêu di chuyển tức thời của cấp dưới mà cười, Tiểu Bảo vì một rương châu báu mà cười, cả hai cười rất vui vẻ.

- Lão Đại, bên ngoài có một cô gái xinh đẹp muốn gặp ngài.

Trên mặt Lạc Vân to béo tràn đầy nụ cười ám muội, từ sau khi theo Thường Nhạc, anh ta mới nhận thấy, hễ là cấp dưới của Thường Nhạc, mỗi người đều sống rất vui vẻ, ở trước mặt Lão Đại không cần phải quá nghiêm túc.

Điều mà họ gọi là tôn kính trong lòng, đó mới là cảnh giới tối cao nhất.

Bình thường thấy Lão đại lười biếng, uể oải, nhưng mỗi khi ở thời khắc quan trọng, sẽ luôn đóng một vai trò quan trọng bất ngờ.

Đi theo Lão Đại như vậy, có lẽ mình và Tiêu Tiêu ngay từ đầu đều không nghĩ tới.

Theo thông tin tin cậy, giữa cựu lãnh đạo tổ chức Công Tôn Liệt và Thường Thiếu gia có mối quan hệ phức tạp, Lạc Vân lại càng chắc chắn hơn về sự lựa chọn của mình.

- Cô gái xinh đẹp?

https://thuviensach.vn

Mắt Thường Nhạc sáng lên, bước nhanh ra ngoài.

Tiểu Bảo lại reo hò một tiếng rồi lao ra chỗ đồng Euro.

Nhìn thấy khuôn mặt Giang Hoán Sa hoàn hảo lại quý phái. Trên mặt Thường Nhạc bất giác lộ ra một nụ cười.

Giang Hoán Sa khẽ nhăn mặt, người kia chẳng lẽ không đứng đắn đắn được một chút hay sao?

- Sa Sa, cô một mình ra đây có chuyện gì không? Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào mặt cô, quanh co nói.

Thường Nhạc xưng hô với mình như vậy, nắm tay trắng mịn của Giang Hoán Sa hơi nắm, tiếp đó lại thả ra, trong lòng cô ta không ngừng tự nhủ: Kiềm chế, kiềm chế.

- Thường Nhạc, lần này Thánh Điện Quang Minh của chúng tôi đưa ra lời mời cuối cùng, cũng là tối hậu thư, nếu anh không gia nhập Thánh Điện Quang Minh, không giao nộp Khôi giáp Hắc Ám ra, vậy thì anh nhất định phải chịu sự tấn công khắc nghiệt nhất của Thánh Điện Quang Minh. Giang Hoán Sa liếc nhìn Thường Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Cô ta vẫn không thể hiểu nổi, loại bại hoại dâm đãng như Thường Nhạc, vì sao Thánh Điện phải hết sức giành lấy? Thậm chí còn không tiếc hi sinh bản thân.

- Gia nhập, dĩ nhiên là tôi sẽ gia nhập Thánh Điện Quang Minh. Người thuần khiết lương thiện như tôi nếu mà không gia nhập Thánh Điện thì thật đáng tiếc! Thường Nhạc vỗ ngực, vẻ mặt chí khí nói.

Nghe những lời này, mắt Giang Hoán Sa sáng ngời, cuối cùng mặt trời cũng xuất hiện từ phía Tây.

https://thuviensach.vn

- Tuy nhiên lần trước Thánh Điện Hắc Ám cũng mời tôi gia nhập, nếu không gia nhập, bọn chúng cũng sẽ áp dụng đòn tấn công nặng nhất. Thường Nhạc lời nói xoay chuyển, trên mặt tỏ vẻ làm khó nói: - Sa Sa, cô có lẽ hiểu, tôi chỉ là một con tép, ở giữa các người thật không có cách nào lựa chọn.

Nghe nói như vậy, Giang Hoán Sa thở dài, cô ta không có chút gì hoài nghi Thường Nhạc.

Thánh Điện Hắc Ám cũng đánh giá cao Thường Nhạc, tuy rằng Thường Nhạc có xấu xa, nhưng hắn lại có số tài sản kinh người, bất kể gia nhập phe cánh nào, cũng đều mang đến cho đối thủ những kết quả đau đầu.

- Bọn họ đề xuất những điều kiện gì? Chỉ cần Thánh Điện Quang Minh chúng tôi có thể làm được, nhất định sẽ tăng gấp bội cho anh. Giang Hoán Sa cắn răng, vẻ mặt kiên định nói.

Trong lòng Thường Nhạc vui như mở cờ, ngoài miệng hắn lại nói: - Thực ra cũng không có gì, Thánh Điện Hắc Ám ngoài tặng không Thánh nữ Hắc Ám cho tôi, còn đồng ý tặng tôi một bộ đồ Hắc Ám, không có thứ gì khác, thật sự keo kiệt quá.

Nhìn miệng Thường Nhạc ra vẻ tiếc nuối, Giang Hoán Sa có sự kích động muốn bóp chết hắn.

Cái thứ không biết xấu hổ như vậy, cả thế giới quả thực hiếm thấy.

Nhưng…. Giang Hoán Sa lại không nghi ngờ tính chân thực của lời Thường Nhạc.

Để lôi kéo tổ Sơn Khẩu, Thánh Điện Hắc Ám cũng đã đề xuất điều kiện này đem Thánh nữ Hắc Ám gả cho nhóm sát thủ, bây giờ Thường Nhạc có tiềm lực phát triển vượt xa tổ Sơn Khẩu, cho nên hắn đưa ra điều kiện mê người như vậy, Thánh Điện Hắc Ám dĩ nhiên có thể làm được.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua nhìn hắn như vậy, thực sự làm cho người ta khó chịu.

- Ai, bỏ đi, tôi cũng biết để Thánh Điện Quang Minh mở ra những điều kiện có lợi hơn Thánh Điện Hắc Ám là điều không thể nào, tôi đành miễn cưỡng gia nhập Thánh Điện Hắc Ám. Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Giang Hoán Sa khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, chậm dãi nói: - Anh thấy tôi thế nào?

Thường Nhạc nghiêng đầu, thận trọng đánh giá, sau một hồi lâu, mới bình tĩnh phun ra 3 chữ: - Bình thường thôi!

Giang Hoán Sa thở dài.

Diện mạo bình thường?

Từ miệng tên háo sắc phun ra, quả thực làm cho cô ta nổi điên lên, lại nhìn ánh sắc tà mị kia của Thường Nhạc, thiếu chút nữa không đem cả người mình nuốt vào bụng.

Thường Nhạc cũng không đợi Giang Hóa Sa mở miệng, liền lấy làm tiếc nói: - Nhìn xem, ngực của cô không lớn như của Thánh nữ Hắc Ám, mông cô không dễ coi như của Thánh nữ Hắc Ám, cô lại không lẳng lơ như Thánh nữ Hắc Ám, về việc giường chiếu….ai, tôi đoán cô cũng không lợi hại bằng Thánh nữ Hắc Ám, hoàn toàn không có điểm mạnh nào!

- Mũi khoan ở đâu, tôi muốn chặn cái miệng hắn lại.

Giang Hoán Sa cảm giác mình điên rồi, nhưng lợi ích của Thánh Điện Quang Minh không ngừng nhắc nhở mình, phải tỉnh táo, nhất định phải giữ tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

- Sa Sa à, nếu cô có thể tìm ra ưu thế cô hơn Thánh nữ Hắc Ám, tôi có thể suy xét lại gia nhập Thánh Điện Quang Minh.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn khắp người Giang Hoán Sa, hầu như không để cô ta nhìn thấu.

Giang Hoán Sa cũng chịu không nổi nữa rồi, cô ta hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, nói: - Thường Nhạc, anh… anh nhớ kỹ cho tôi, cho dù là gả cho lợn, cho chó, tôi cũng sẽ không gả cho anh!

Nhìn Giang Hoán Sa thở hổn hển, bóng lưng biến mất, Thường Nhạc buồn bực nhủ thầm: - Mới có như vậy mà không chịu nổi sao? Hơn nữa, tôi có nói lấy cô ta sao? Sa Sa thật không biết xấu hổ.

Thường Nhạc mỉm cười gian xảo.

Nếu Thánh Điện Quang Minh đã chủ động tìm đến, vậy thì Thánh điện Hắc Ám nhất định cũng sẽ làm như vậy.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng tin rằng Thánh Điện Quang Minh nhất định sẽ lại tìm mình lần nữa, bọn chúng đều hiểu rõ Thường đại thiếu gia không phải là quả hồng nhũn, không phải là chỉ dùng nắm tay là có thể chinh phục được.

Về phần gặp được hai gã sát thủ ám sát, không biết là xuất từ trong tay người ngu xuẩn đần độn nào?

Thật làm cho người ta mong chờ quá !

Tuy nhiên, ý nghĩ của Thường Nhạc lại càng xa, một Thánh Nữ Quang Minh, một Thánh nữ Hắc Ám, nếu cả hai người cùng sà vào lòng mình, ba người 3P, vậy lại hoàn mỹ quá.

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon nhỏ phủi quần áo, Thường Nhạc vẻ mặt chính khí bước vào phòng khách.

Giờ phút này, Tiểu Bảo đã giải tán được mười thùng đồng Euro, cô cảm thấy thỏa mãn nằm ở ghế thái sư uống trà.

Bộ dạng đó, mười phần là là của kẻ hưởng thụ.

Thường Nhạc bất giác mỉm cười nói: - Ai, vừa rồi một người ngốc khóc, gào thét muốn tặng anh cả một núi vàng. Thật là làm khó người ta quá.

- Núi vàng!

Từ trên ghế thái sư, Tiểu Bảo nhanh vội vàng nhảy xuống, trong nháy mắt đã di chuyển tới cửa nhìn ra ngoài, hiển nhiên là đang tìm tên ngốc mà Thường Nhạc nói tới.

Thường Nhạc vung tay, nói: - Đừng tìm nữa, đã bị anh đuổi đi rồi.

- Anh là kẻ ngốc, người ta tặng một núi vàng cho anh, tại sao anh không cần? Tiểu Bảo không hề có chút hình tượng gì chỉ ngón tay vào mũi Thường Nhạc, nước miếng phun ra nói.

Núi vàng, vậy là bao nhiêu tiền? Trong mắt Tiểu Bảo là kim quang long lánh. Nếu ai đó khóc lóc, kêu gào đưa tiền cho mình, mình gả cho gã đó cũng đều được.

- Nhưng cô ta vẫn còn một điều kiện kèm theo.

Bộ dạng Thường Nhạc có chút buồn bực nói.

- Điều kiện gì?

Tiểu Bảo xem như hoàn toàn thất vọng với Thường Nhạc rồi, mình có phải là tìm cơ hội đổi lấy một lão Đại có tiền đồ.

https://thuviensach.vn

- Cô ta nói muốn gả cho anh, ai, em nói làm người ta buồn bực quá à, cô ta quá xấu. Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, vẻ mặt quân tử.

Tiểu Bảo trong miệng lẩm bẩm "ngu ngốc", ngoài miệng lại nói:

- Chỉ cần anh có nhiều tiền, em có thể để chị gả cho anh!

Thấy cô bé này là người dễ lật mặt, Thường Nhạc đắc ý mỉm cười. Hiệu quả hắn cần chính là như vậy, hắn hơi nghi ngờ nhìn sang Tiểu Bảo, nói: - Chị em đến vô hình đi vô ảnh, anh làm sao có thể nhìn thấy cô ấy? Ngộ nhỡ em cầm tiền không giữ lời hứa, anh chẳng phải là tổn hại vô ích sao!

Tiểu Bảo vốn không không đếm xỉa, nói thẳng: - Trước tiên anh cứ đưa ra giá, nếu để cho em hài lòng, em sẽ bắt chị lại đây, thế nào?

- Thật tuyệt vời!

Thường Nhạc thích nghe những lời như vậy, nếu lại khiến Tiểu Bảo nhân tiện thêm thuốc kích dục cho chị cô ta, thì tình cảm sẽ tốt hơn.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc cười vui vẻ, hắn nói: - Được, không thành vấn đề, một rương châu báu Clark cao cấp, thế nào?

- Đồng ý!

Tiểu Bảo và Thường Nhạc đánh đấm lẫn nhau, cứ như vậy mà đem Đệ Nhị Mộng bán đi.

Nếu Đệ Nhị Mộng mà biết cô em gái mình hết mực yêu thương đang làm cái trò này, chỉ sợ cô ta không sống nổi.

Tiểu Bảo đáng thương nhìn sang Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhìn Tiểu Bảo thay đổi dáng vẻ này, tâm hắn căng thẳng, bộ dạng này mình thấy nhiều rồi, lại là vòi tiền chứ gì!

https://thuviensach.vn

Cái đầu nhỏ của Tiểu Bảo ngẩng cao lên, cô ta nói: - Người ta đưa chị tới cho anh, cũng phải cần lộ phí, phí dịch vụ, tiền hoa hồng, tiền ăn, tiền vất vả, phí tổn thất tinh thần.

- Bịch!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, cầm một xấp tiền ném thẳng xuống mặt đất.

Để cho cô ta tiếp tục nữa, chính mình phải suy sụp mất.

May mắn Đệ Nhị Mộng không như vậy, nếu không chính mình trở thành tên độc thân nghèo.

Tiểu Bảo hôn lên mặt tiền một cái, cười hì hì, nói: - Cục cưng, em là thứ chị yêu nhất!

- Amen!

Thường Nhạc đau đớn nhắm mắt lại.

Lúc trước, Tiểu Bảo còn nói đó là nụ hôn đầu tiên của cô ta, bây giờ nhìn lại, chỉ e nụ hôn đầu tiên sớm đã hiến tặng cho tiền bạc rồi!

Tiểu Bảo vội vàng đi ra ngoài.

Hiển nhiên tìm cách như thế nào để bắt được chị mình.

Mà Thường Nhạc bỗng nhiên lại nghĩ đến một điều khủng khiếp, nếu chẳng may Tiểu Bảo bắt không được Đệ Nhị Mộng, ngược lại bị Đệ Nhị Mộng đánh cho tè ra quần, tiền thuốc men đó không phải lại tìm mình chi trả à?

Hắn vội vàng lao ra, lại nhận thấy sớm đã không thấy bóng dáng của Tiểu Bảo rồi.

https://thuviensach.vn

- Nếu Thượng Đế cho tôi thêm một cơ hội, tôi thà rằng không quen biết cô bé này. Thường Nhạc nhìn bầu trời mờ mịt, khóe miệng lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Thường Nhạc chợt nhận thấy bầu trời Nhật Bản là màu bạc, hắn tin rằng tương lai không lâu nữa, bầu trời Nhật Bản sẽ bị mây đen che phủ.

- Tôi sẽ để toàn bộ Nhật Bản và tử thần cùng nhau nhảy múa, để cho các người đi vòng vòng quanh Địa ngục, cho các người biêt rằng mối thù của Trung Quốc thời gian không thể xóa nhòa! Thường Nhạc lặng lẽ lẩm bẩm.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 258: Chính Là Khiêu Khích Anh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Không thể không bội phục linh cảm của chính mình, khoảng nửa giờ sau, người đẹp liền tìm tới cửa, cô ta xinh đẹp, đứng dưới ánh mặt trời, quả thực chính là Yêu Cơ tuyệt sắc.

- Thường Nhạc, đã lâu không gặp, anh càng ngày càng phong độ đấy!

Yêu Cơ đúng là Yêu Cơ, cách nói khác với những nữ nhân khác, Thường Nhạc lại thích cái nét duyên dáng nữ tính này của cô ta, loại dâm đãng này quả thực đâm sâu vào tận xương tủy.

Cho dù lấy Nô nhà mình so sánh với cô ta, đều kém hơn một bậc, nếu đem loại phụ nữ này lên giường, chỉ sợ mùi vị đó không đủ nóii cho người ngoài.

Thánh nữ Hắc Ám lẳng lặng nhìn Thường Nhạc, dường như hiểu được suy nghĩ trong lòng hắn, tự nhiên cười nói: - Anh có phải rất muốn lên giường cùng tôi?

Thường Nhạc kinh ngạc, cô ta quá thông minh, điều này cũng có thể nhìn ra sao? Thường Nhạc cười suy nghĩ, nói: - Chỉ cần là người con gái xinh đẹp, taôi đều muốn, huống hồ vẻ đẹp của cô lại đặc biệt như vậy.

- Đặc biệt ư?

Thánh nữ Hắc Ám xinh đẹp mỉm cười nói: - Thường Nhạc, anh thấy tôi đặc biệt ở chỗ nào nhất.

- Tính cách!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc chững chạc đàng hoàng đáp.

- Tính cách ư?

Thánh nữ Hắc Ám bị lời nói của Thường Nhạc làm cho thu hút, tâm thần bất giác thay đổi nói: - Tính cách nào khiến Thường Nhạc hứng thú với tôi như vậy.

- Tính cách dâm đãng!

Thường Nhạc vẫn mang vẻ mặt tươi cười, nói ra lời này, chớp chớp mắt, dường như Thánh nữ Hắc Ám trời sinh chính là một tiểu dâm phụ phổ biến.

Phổ biến trong trường hợp này coi như là kĩ nữ, nghe thấy đàn ông nói cô ta dâm đãng, cô ta không thoải mái, nhưng riêng Thánh nữ Hắc Ám nghe thấy những lời này, không những không tức giận ngược lại quyến rũ mỉm cười, cô ta nói: - Thường Nhạc thật là người có con mắt tinh tường lay động phụ nữ, tôi quen biết rất nhiều đàn ông ưu tú, nhưng không ai khen tôi dâm đãng. Thường Nhạc lại không dối trá như bọn họ, Tử Ngân ở đây cảm ơn lời khen ngợi của anh.

Thường Nhạc rốt cuộc hoàn toàn khâm phục rồi, đầu năm nay việc lạ rất nhiều, tại sao mỗi một việc mình đều gặp, hắn nhìn về phía Thánh nữ Hắc Ám, nói: - Tôi là người thành thật, chỉ nói lời thành thật mà thôi.

Mắt Tử Ngân nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc, đột nhiên nghiêm túc nói: - Vậy thì theo lời Thường Nhạc lúc trước, việc anh muốn cùng tôi lên giường là lời thật.

- Không thể giả được!

Thường Nhạc vỗ ngực, hung hồn nói.

https://thuviensach.vn

- Nếu tôi đồng ý cùng Thường Nhạc lên giường, Thường Nhạc có đồng ý gia nhập Thánh điện Hắc Ám hay không? Tử Ngân vẫn nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc, trong lời nói có ba phần khiêu khích.

Tuyệt sắc mỹ nữ nói ra những lời như vậy, Thường Nhạc cảm thấy phần dưới đã có phản ứng, hắn không bị áp chế, ngược lại, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tử Ngân, nói: - Lên giường cùng cô, là điều chắc chắc chắc rồi, nhưng muốn gia nhập Thánh điện Hắc Ám thì tôi sẽ thận trọng suy nghĩ.

Tử Ngân cũng không thất vọng, đối với cô ta mà nói, chỉ cần Thường Nhạc không thẳng thừng từ chối, vậy thì tất cả đều có thể thương lượng, nếu Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi mà đồng ý luôn, trái lại sẽ khiến toàn thân Tử Ngân cũng không được tự nhiên.

Cô cười quyến rũ, nói: - Chẳng lẽ Tử Ngân lại có chỗ nào khiến Thường Nhạc không hài lòng sao?

Thường Nhạc cũng không trực tiếp trả lời, chuyển đề tài, hắn nói: - Tử Ngân, cô thấy mình so với Thánh nữ Quang Minh, đàn ông yêu mến ai hơn.

Tử Ngân nghe nói như vậy, vẻ mặt lững lờ, lập tức cười nói: - Vẻ mặt thanh khiết của Thánh nữ Quang Minh quả thật làm đàn ông thích thú, nhưng cái đó có liên quan gì với tôi?

- Ai, đương nhiên là có quan hệ chứ, hơn nữa còn là mối quan hệ vô cùng quan trọng .

Thường Nhạc lại trở nên nghiêm chỉnh, dục vọng lúc đầu dần dần tắt dụi, vẻ mặt hắn tiếc nuối nói: - Nếu Tử Ngân sớm đến tìm tôi trước một bước, tôi nhất định sẽ đồng ý gia nhập Thánh Điện Hắc Ám, nhưng bây giờ lại phải thận trọng suy tính.

Tử Ngân phiền muộn nói: - Lẽ nào Thánh nữ Quang Minh cũng đến tìm anh rồi sao?

https://thuviensach.vn

- Chẳng những tìm tôi, mà còn khóc đòi lên giường cùng tôi, cô nói tôi khổ hay sướng đây! Vẻ mặt Thường Nhạc phiền muộn, hắn nói.

Tử Ngân quyến rũ nhìn Thường Nhạc, liếc mắt, nhẹ nhàng nói: - Thường Nhạc, anh đừng lừa người ta, Thánh nữ Quang Minh làm sao có thể như vậy, nhưng…… Nói tới đây, cô ta nhăn mặt nói : - Để lôi kéo anh, Thánh nữ Quang Minh đồng ý gả cho anh, đây cũng là sự thật.

Thường Nhạc thờ ơ nhún vai, tự nhiên mỉm cười, nói: - Tử Ngân quả là người thông minh, Thánh nữ Quang Minh muốn gả cho tôi, điều kiện chính là để tôi gia nhập Thánh Điện Quang Minh!

Nghe những lời này, Tử Ngân căng thẳng nói: - Thường Nhạc, anh đồng ý rồi sao?

Thường Nhạc cân nhắc cười rồi nói:

Lúc đầu tôi cũng định đồng ý, bây giờ xem ra không đồng ý thì không được rồi.

Tử Ngân bối rối nhìn Thường Nhạc, đôi môi đỏ mọng gợi cảm khẽ mở, cô ta nói: - Chẳng lẽ bây giờ với lúc trước có gì khác nhau sao?

- Tôi đoán Thánh Điện Hắc Ám sẽ tìm tới đây, cũng sẽ đưa ra những điều kiện, tôi chờ đợi những điều kiện các cô đưa ra có thể tốt hơn Thánh Điện Quang Minh, cho nên mới chưa vội vã gia nhập quang minh Thánh điện.

Thường Nhạc vẻ mặt mặt thành khẩn nói, nói tới đây, hắn lại chuyển đề tài: - Nhưng Thánh nữ Quang Minh gả cho tôi, vậy thì cô ta chính là vợ tôi, tôi nghĩ… chơi gái, lúc nào cũng có thể chơi gái, mà cô lại nghĩ chỉ có thể cùng tôi lên giường, mỗi lần nghĩ sao mà khó quá, huống hồ cô đã nói là đàn ông nhất định càng thích Thánh Nữ Quang Minh, ha ha, tôi là một người đàn ông quang minh chính đại.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Tử Ngân cổ quái nhìn Thường Nhạc, người đàn ông mặt dày như vậy quả thực hiếm thấy, nhưng người đàn ông như vậy hết lần này tới lần khác là người mà Thánh Điện Hắc Ám cố hết sức lôi kéo.

Cô cắn đôi môi đỏ mọng, cười quyên rũ, nói: - Vậy Thường Nhạc cảm thấy Thánh Điện Hắc Ám chúng ta nên làm thế nào mới có thể khiến Thường Nhạc hài lòng đây?

Thường Nhạc liếc mắt, cẩn trọng nhìn lên phụ nữ nhu mì trước mặt, đúng là xinh đẹp, chính mình thật muốn xông tới làm một trận mãnh liệt, thật là người phụ nữ siêu dâm đãng.

Nhưng lý trí mách bảo Thường Nhạc, bơ sẽ có đấy, bánh mì cũng sẽ có đấy, mình nhất định phải kiềm chế, nếu không sẽ không được gì.

Hắn cười phóng khoáng, nhìn sâu vào mắt Tử Ngân, nói: - Cô phải nói, dùng điều kiện gì mới có thể áp đảo điều kiện của Thánh Điện Quang Minh.

Tử Ngân cắn răng mím môi, rồi mở miệng nói: - Tôi còn là trinh nữ.

- Bịch!

Cả người Thường Nhạc gần như bị dọa sợ vấp ngã xuống đất.

- Thánh nữ Hắc Ám vẫn là trinh nữ.

Cái này quả thực là đang nói gái điếm lập đền thờ, trái đất đảo ngược rồi.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc đó của Thường Nhạc, Tử Ngân dĩ nhiên hiểu được ý tứ của hắn, quả thực nếu mình không nói, e rằng không có ai tin mình là trinh nữ.

Bỗng nhiên Thường Nhạc nhớ tới lần trước Koinu nói tiểu thư Sakura cũng là trinh nữ, mình cũng rất hoài nghi, đến nay còn chưa xác nhận, nhưng

https://thuviensach.vn

Sakura kia là người nhút nhát, là trinh nữ thì còn có thể.

Mà sự ngang bằng giữa Tử Ngân trước mặt và trinh nữ, e rằng vẫn còn cách một đoạn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt nghiền ngẫm của hắn nhìn chằm chằm Tử Ngân, hắn nói: - Cô làm sao chứng minh mình vẫn là trinh nữ?

Tử Ngân đột nhiên nhìn Thường Nhạc quyến rũ, dụ dỗ nói: - Chỉ cần anh gật đầu đồng ý gia nhập Thánh Điện Hắc Ám, như vậy anh có thể lên giường cùng tôi, sau khi lên giường tự nhiên anh sẽ biết thôi.

- Không được!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, thẳng thừng thốt kên từ chối.

Chuyện tốt như vậy vậy mà hắn lại từ chối, điều này làm cho Tử Ngân có chút ngạc nhiên.

Thường Nhạc đàng hoàng nói: - Nếu đến lúc lên giường rồi, cô không phải là trinh nữ, vậy tôi đây không phải là ngậm đắng nuốt cay sao!

Tử Ngân lần đầu gặp người quái dị như vậy, bình thường những người đàn ông kia gặp mình thì giống như ong mật thấy đường, điên cuồng mà lao tới, mà hắn….tự nghĩ cùng hắn được, hắn cố tình còn giả dạng làm quân tử.

Rõ ràng chính là một tên bại hoại chính gốc.

- Không lên dẹp đi!

Thân hình mềm mại của Tử Ngân uốn éo, không ngờ chuẩn bị rời khỏi.

Thường Nhạc vừa thấy, nóng nảy, miếng ăn đến miệng đừng để nó rơi, chính mình cũng không thể tha thứ cho mình được, hắn vội nói: - Chúng ta thương lượng lại một chút!

https://thuviensach.vn

Thấy có thay đổi, Tử Ngân dừng bước, quay đầu nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười hì hì xoa tay nói: - Chi bằng cô cho tôi chạm thử một chút, nếu cô là trinh nữ, chúng ta hết thảy đều tốt, nếu không phải, ha hả, chúng ta đều không thiệt, cô nói đúng không?

Ngón tay dâm đãng kia đang làm một động tác đê tiện.

Tử Ngân hết sức ngăn lại trong lòng tức giận, một cơn thịnh nộ sắp bộc phát ra, cô ta giơ mạnh ngón tay, hung dữ trừng mắt nhìn Thường Nhạc, nói: - Móa, không có cửa đâu!

Thường Nhạc nhún vai vô tội, cười hì hì, nói: - Tôi không có cửa, nhưng cô thì có, gậy gộc không thể vào, trước tiên gậy gộc thăm dò quân địch, đây cũng là việc không còn cách nào khác.

Thường Nhạc nói một câu đầu, Tử Ngân vẫn không hiểu ý, mà nói tới câu sau, cô ta rốt cuộc hiểu được. Lời như thế… cô ta cảm thấy mình không thể ở lại đây thêm một khắc nào nữa, tên này trời sinh xấu xa, quả thực là….

Cuối cùng Tử Ngân ngay cả một câu cũng không nói ra được!

Trái lại vẻ mặt Thường Nhạc lại rất đắc ý, hắn thấy Tử Ngân ở cạnh đó, vẫn chưa đi, ánh mắt lộ ra một tia hi vọng, hắn nói: - Đừng do dự nữa, lại đây, ngón tay nhét vào đó.

- Thường Nhạc, anh nhớ kỹ đấy, tôi… tôi… Tử Ngân bỗng nhiên đi thẳng về chỗ Thường Nhạc.

Bởi vì trên người Tử Ngân không có sự hung hãn, điều này làm Thường Nhạc lơ là cảnh giác, lúc Tử Ngân đi đến trước mặt Thường Nhạc, bất ngờ hôn một cái lên mặt Thường Nhạc, nói: - Nếu không phải là anh, tôi sẽ không kết hôn.

https://thuviensach.vn

Nói xong, thân hình như tua chớp chạy về phía xa xa.

Thường Nhạc lần này thực sự bối rối, vốn hắn muốn chiếm đoạt dễ dàng, kết quả lại không thành, trái lại, chính mình bị người đàn bà dâm đãng xinh đẹp Tử Ngân kia chiếm lấy.

Thường Nhạc buồn bực ngẩng đầu, nhìn cái bóng kia dần biến mất, vẻ mặt ngạo nghễ, hắn nói: - Nhóc, đợi lần sau nhé.

Gặp mặt, tôi nhất định sẽ lao thẳng đến, đem nụ hôn kia cướp lại, nếu không Thường Nhạc tôi làm sao còn có thể lăn lộn trên đời này đây!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hừ, thật là không biết xấu hổ, rõ ràng không làm gì được người ta mà còn nói như thế!

Trong thiên hạ này, người dám nói chuyện như thế với Thường Nhạc quả thật có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà giọng điệu còn ngọt như thế thì lại càng hiếm.

Lúc Thường Nhạc nhìn thấy đối phương, đầu tiên là hơi sửng sốt, sau đó lại hồ nghi nhìn lại, thoạt nhìn thấy hơi hơi quen, nhưng lại không thể khẳng định.

Tiểu Bảo đi ra ngoài tìm chị gái của cô ấy, cho dù có trở về thì cũng là chuyện của mấy hôm nữa, nhưng giọng nói cùng thần thái kia lại chẳng khác gì Tiểu Bảo.

- Em là Tiểu Bảo?

Sắc mặt Thường Nhạc cổ quái nhìn cô nàng nói.

Tiểu Bảo quệt miệng, tức giận nói:

- Chẳng lẽ anh chưa từng thấy Tiểu Bảo xinh đẹp tới như thế sao?

Thường Nhạc không biết nói gì, mình đoán quả nhiên trúng rồi, cô bé kia không bắt được chị gái, lại còn bị người khác x lý nữa.

Nhưng mà Thường Nhạc lại hơi khó hiểu, nói:

- Tiểu Bảo, sao em lại về nhanh như thế? Em chạy đi đâu đấu vật à?

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo buồn bực nói:

- Em vốn chuẩn bị nhân lúc chị gái ngủ thì tóm lấy chị ấy, kết quả lại bị chị ấy giãy chân, đạp cho một cước, ngã lăn ra đất, thế là thành ra như này.

- Không thể nào, ngủ mà cũng có thể làm thế sao?

Thường Nhạc nhìn khuôn mặt thê thảm của Tiểu Bảo, kinh hồn táng đảm nói.

Quả thật, nếu nghiêm trọng như thế thì mình cũng phải suy xét một chút có nên trói Đệ Nhị Mộng trở lại hay không. Mỹ nữ tuy rằng đẹp thật, nhưng muốn có mỹ nữ mà phải đánh cược mạng sống thì phải thận trọng rồi.

Tiểu Bảo nhận ra suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc, lòng cô thầm nhiếc Thường Nhạc một câu, nhưng ngoài miệng lại nói với hắn:

- Thế này đi, giảm giá 10 – 20%, em nhất định sẽ bắt được chị về.

Thường Nhạc lắc lắc đầu.

- 10%!

Tiểu Bảo có chút buồn bực nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc tiếp tục lắc đầu làm Tiểu Bảo muốn xông tới đánh thằng nhãi này một trận, nhưng vẫn cố nhịn xuống, cô tiếp tụ nói:

- Giảm 20%, không thể ít hơn nữa!

- Đồng ý!

Thường Nhạc liền dứt khoát nói một câu như thế, tiền thì càng ít càng tốt, đàn bà thì đương nhiên càng đẹp càng tốt rồi.

Tiểu Bảo nghênh ngang đi về phía đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sửng sốt nói:

- Tiểu Bảo, cem chắc là nên tiếp tục đi bắt chị cô chứ?

- Em cũng phải tu dưỡng một chút, đợi thương thế ổn rồi sẽ giúp anh đi bắt. Đúng rồi, anh phải trả tiền thuốc men đó nha!

Tiểu Bảo phất phất tay, cũng không thèm quay đầu lại nói.

Cuộc tiến công của Bá Vương đã chính thức được triển khai, hành động của Điểm G còn thuận lợi hơn cả trong dự định. Điều này làm cho Bá Vương cảm thấy có chút nghi ngờ, cho dù thực lực của đối thủ có yếu hơn nữa đi chăng nữa thì cũng không thể nào không chống trả lại được lấy một kích.

Trong này có che giấu âm mưu gì không đây?

Hai mươi mấy tên cao thủ trẻ tuổi kia cũng không thấy xuất hiện, tình hình trở nên rất quỷ dị.

Đương nhiên, trừ chuyện đó ra, nhưng thế lực khác lại không ai có thể nhìn thấu được.

Mật thám phái ra không ít nhưng không có tên nào còn sống trở về.

- Tôi có một loại dự cảm, không biết có đúng hay không!

Elice vẫn luôn ngồi ở bên cạnh Kim Ti chậm rãi mở miệng nói.

- Cứ nói đi!

Cô đuổi theo từ Anh cho tới tận Khải Đinh nên sớm hay muộn gì cũng trở thành người phụ nữ của Thường Nhạc, vì vậy Bá Vương nói chuyện với giọng điệu tôn trọng nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đang đối phó bọn họ, có thể nhân cơ hội này đối phó luôn thế lực bên ngoài ở Khải Đinh? Như vậy, khi chúng ta đánh bại thế lực ở thành phố Khải Đinh, bọn họ sẽ càng có nhiều không gian hơn nữa.

Elice nói.

Trong lòng Bá Vương khẽ nhúc nhích. Quả thật, giờ phút này nếu như đối phương còn duy trì thực lực thì đúng là chuyện vô cùng ngu dốt. Giả dụ đối phương nhắm vào Nam Phi thì kế hoạch tìm cách thâu tóm thế lực xã hội đen ở Nam Phi của thiếu gia liền không thể thực hiện được rồi.

Nghĩ tới đây, Bá Vương dứt khoát nói ra:

- Lập tức bắt đầu tuyên truyền, nói địa Điểm G vĩ đại bắt đầu tiến hành làm chủ Nam Phi.

Kim Ti ngẩn người, nói:

- Làm chủ Nam Phi? Nếu tuyên truyền như thế thì sẽ làm các thế lực khác ở Nam Phi chuẩn bị trước, đến lúc đó tổn thất càng nhiều hơn nữa.

Bá Vương nhẹ nhàng lắc đầu, chậm rãi mở miệng:

- Không, làm chủ Nam Phi chỉ là một khẩu hiệu, nếu bọn họ nhắm vào mục tiêu là Nam Phi thì đương nhiên sẽ có kế hoạch tỉ mỉ. Chúng ta đốt lửa ở bên cạnh, tin rằng những bang phái xã hội đen to lớn ở Nam Phi cũng sẽ liều chết chống cự. Rồi sau đó lúc chúng ta chiếm được hoàn toàn Khải Đinh rồi thì càng dễ dàng chiếm được tiện nghi!

Kim Ti khẽ gật đầu một cái.

Vân chỉ huy tiến công, thế như chẻ tre.

Mấy thành phố ở xung quanh Khải Đinh gần đây đã bị công chiếm, mà Arthur Lan cũng đang tìm cách hành động đơn độc.

https://thuviensach.vn

Mục tiêu của bọn họ đều giống nhau, đều là trong thời gia ngắn nhất tăng cường sức mạnh của bản thân, làm suy yếu thế lực của Điểm G.

Nhìn bản đồ của Tân Long Nha ở Nam Phi ngày càng lớn, trên mắt Vân cuối cùng cũng lộ ra một tia cười nhạt.

Đồng thời, ngày hôm nay, gã nghênh đón một nhân vật đặc biệt – Tây Đốn, cao thủ trẻ tuổi thần bí nhất Tân Long Nha. Vân tuyệt đối có lòng tin Bá Vương sẽ giao đấu chính diện với gã một lần.

Nhưng Bá Vương sẽ cho gã cơ hội như thế sao?

Sau khi mấy viên chiến tướng chạy tới Khải Đinh hội hợp lại cùng Bá Vương thì hướng đi của Điểm G sẽ ra sao?

Chiến thư của Thiên Hoàng Nhật Bản đã được đưa ra.

Chuyện này gần như đã làm oanh động toán bộ giới cấp cao ở Nhật.

Cái ttên Thường Nhạc giống như một ngôi sao mới sáng chói đang treo ở đó. Ai ai cũng đều muốn hiểu rõ Thường Nhạc thần bí này rốt cuộc lơi hại tới nhường nào? Lại còn muốn Nhật Bản xuất động Sakura Tổ Sakura?

- Thường Nhạc kun, nếu không phải vif em thì anh cũng sẽ không nhận được thư khiêu chiến của bố em đâu đấy.

Khuôn mặt xinh đẹp của Sakura có vẻ xấu hổ, cô nàng lặng yên nhìn sang hướng Thường Nhạc, mềm nhẹ nói.

- Không có việc gì, cũng chỉ là một tên Thiên Hoàng mà thôi, lúc ấy đợi anh vặt đầu lão xuống dưới, tối cho em chơi, sao hả?

Vẻ mặt Thường Nhạc đầy khinh thường.

Mặt Sakura cũng đỏ lên, nói:

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc kun, cảm ơn anh. Nhưng mà em cũng muốn giúp anh!

- Em giúp anh?

Thường Nhạc kinh ngạc một hồi, Sakura thật là "trói gà không chặt", muốn đánh nhau thì còn cần người khác phải bảo vệ cô ta, Thường Nhạc thản nhiên cười, nói:

- Sakura, anh xin nhận tấm lòng của em, nhưng anh vẫn còn đủ sức đối phó với bọn họ.

- Không, Sakura có thể giúp được anh!

Trên mặt Sakura tỏ veer kiên nghị.

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ, căn cứ theo như lời Koinu, sau khi Sakura bị Thiên Hoàng cưỡng gian liền chạy trốn khỏi cung điện của Thiên Hoàng. Nhưng một người con gái nhu nhược như Sakura thì dựa vào cái gì mà có thể trốn được tới tận đây chứ?

Nghĩ tới đây, Thường Nhạc không tự chủ nhoẻn miệng cười.

Sakura bỗng nhiên đứng lên, kéo tay Thường Nhạc đi về hướng hậu viện.

- Không phải là dùng âm dương giao hợp để đề cao thực lực của mình đấy chứ?

Thường Nhạc nhìn cặp mông cao ngất lại mịn màng của Sakura, cầm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, trong lòng thầm nghĩ vậy.

Sakura đương nhiên là không biết những suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc rồi. Cô cất bước tới trước một cây đại thụ trong sân sau rồi dừng lại.

- Lão thụ bàn căn?

https://thuviensach.vn

Trong đầu Thường Nhạc đột nhiên nảy ra câu này.

Bàn tay nhỏ bé tinh tế của Sakura nâng lên, đưa tay đạt ở một góc độ quỷ dị.

- Bà mẹ nó!

Cây đại thị đó bắt đầu run lên thật mạnh, sau đó đột ngột ngoi lên khỏi mặt đất.

Thường Nhạc cũng là lần đầu tiên chứng kiến khả năng điều khiển mạnh mẽ như thế, chỉ thấy bàn tay Sakura khẽ vung lên, cái cây đó giống như có được linh hồn, đánh về mọi hướng xung quanh.

Mỗi chỗ nó đánh vào đều tạo thành một loại lốc xoáy quỷ dị.

Phương hướng công kích cũng vô cùng linh hoạt, có thể trong chớp mắt công kích vào điểm yếu nhất của con người, thật đúng là một cao thủ hàng đầu.

Đương nhiên, cái cây này còn lợi hại hơn tên giỏi nhất rất nhiều, chính là vì nó không biết đau.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười thản nhiên, nói:

- Để anh tới thử xem sao?

Vừa dứt lời, hắn đã nắm tay lại, trực tiếp giao chiến cùng cái cây đó.

- Phanh!

Sức đánh thật mạnh làm cho Thường Nhạc hơi đổi sắc mặt, nhịn không được nói:

- Thật mạnh!

https://thuviensach.vn

Sức đánh trần trụi tự nhiên này còn mạnh hơn sức mạnh hắc ám bên người của Thiên Hoàng. Loại sức mạng này còn mang theo mấy phần khốc liệt vào tá bạo, dường như muốn phá hủy hết thảy.

Sakura thấy Thường Nhạc bị đánh lùi, hốt hoảng đưa tay thành một đường cong quỷ dị, cái cây kia lập tức dừng lại, trở lại dáng vẻ bình thường như lúc đầu.

Sakura sợ hãi đi tới bên cạnh Thường Nhạc, thật cẩn thận nhìn vào Thường Nhạc, nói:

- Thường Nhạc kun, đều là tại em không tốt, anh… anh không sao chứ?

Thường Nhạc cười vui vẻ, vốn dĩ hắn cho rằng mình mới chỉ tiếp cận được một cô nàng xử nữ, lại không ngờ lại là một cao thủ như thế, thật sướng mà!

Nhìn vẻ mặt tươi cười của Thường Nhạc, Sakura mới tạm thời yên lòng.

Cô dịu dàng nháy mắt một cái, nhìn Thường Nhạc, nói:

- Em có lợi hại không?

- Lợi hại, đương nhiên là lợi hại rồi, nếu sau này em cũng có thể lợi hại như thế ở trên giường thì càng tuyệt hơn rồi!

Thường Nhạc cảm khái nói.

Sakura ngẩn ra, lập tức liền hiểu được, khuôn mặt nhỏ nhắn chợt đỏ bừng lên, nói:

- Thường Nhạc, anh xấu lắm nhé.

Nói xong liền chạy thật nhanh đi ra ngoài, khi đi tới cửa, đột nhiên dừng lại, buông lại một câu:

https://thuviensach.vn

- Anh Thường Nhạc, sau này trên giường em cũng sẽ cố gắng.

Hai mắt Thường Nhạc sáng lên, không kìm nổi cảm thán nói:

- Ai, con gái Nhật Bản thật là tốt mà!

- Thường Nhạc kun, đại sự không hay rồi!

Ngay khi Thường Nhạc còn đang khen ngợi con gái Nhật Bản tốt đẹp, Mako kích động chạy tới.

- Làm sao thế? Nói đi!

Trên mặt Thường Nhạc hiện lên vẻ thản nhiên tươi cười, đám đàn bà con gái luôn động chút là hốt hoảng, bản thân mình đã quen luôn rồi.

- Chị Fukada mang thai!

Nghe được hai chứ "mang thai" này, Thường Nhạc lại nghĩ tới chuyện của Tây Môn Khinh ở Anh. Chuyện đau đầu bên kia còn chưa giải quyết được, nghĩ rằng sau khi bụng của Tây Môn Khinh càng lớn lên thì gánh nặng của mình cũng càng ngày càng nhiều hơn rồi.

Lập tức lại giật mình nghĩ lại, chuyện Fukada mang thai có ý nghĩa hoàn toàn khác với chuyện Tây Môn Khinh mang thai.

Hai mắt Thường Nhạc co rút lại, nói:

- Lặp lại lần nữa xem!

- Chị Fukada có thai rồi, hơn nữa còn là con của anh!

Sắc mặt Mako cực kỳ nghiêm túc nói.

- Móa!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy trời muốn sập xuống rồi, loại chuyện như thế lại rơi xuống được đầu mình chứ.

Nhưng mà bấm tay mà tính, chuyện mình gần Fukada còn chưa tới một tháng, làm sao có thể đã mang thai rồi? Con mẹ đó chẳng lẽ lại muốn mình đi đổ vỏ cho thằng nào?

Thường Nhạc nghĩ tới đây, sắc mặt đen lại.

Suy nghĩ của Fukada cũng ngây thơ quá đi chứ?

Tuy nhiên lập tức lại nghĩ lại, Thường Nhạc mình là ai chứ, cô nàng Fukada đó làm sao dám giở trò đó với mình chứ? Quả thật là muốn chết mà!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 260: Heo Mẹ Leo Cây

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Đi, đưa anh đi xem sao!

Thường Nhạc hít sâu một hơi, cố gắng áp chế tâm tình bực bội vì bị cắm sừng, đi theo sau Mako đi vào ở của Fukada.

- Ôi trời!

Khi Thường Nhạc nhìn thấy Fukada bụng đã nhô cao, cả người hắn bị dọa nhảy dựng lên.

Lúc mình chơi bời với cô ả Fukada này, cô nàng vẫn là dáng người thon thả, trong nháy mắt đã trở thành phụ nữ có thai, điều này quả thật là không thể tin nổi mà.

Koinu vẻ mặt âm trầm đứng bên cạnh Fukada, nhìn thấy Thường Nhạc đi vào, trên mặt gã miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười. Bản thân gã tỉ mỉ chọn mỹ nữ cho Thường Nhạc chơi, kết quả chưa tới đầy một tháng mà bụng đã to ra như thế.

Koinu đương nhiên sẽ không tin là do Thường Nhạc làm ra, nếu thật sự là của Thường Nhạc, Koinu vui mừng còn không kịp ấy chứ, dù sao điều này cũng có lợi cho hợp tác dài lâu.

Quan hệ hiện tại của mình với Thường Nhạc chính là đang trong tuần trăng mật, đột nhiên để Thường Nhạc mang cái mũ xanh trên đầu, loại chuyện này cho dù là xảy ra trên người mình thì mình cũng sẽ rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

Huống chi là xảy ra trên người đường đường là người đứng đầu Điểm G, một người ưu tú tuyệt đối như Thường Nhạc.

Khuôn mặt hoàn mỹ của Fukada thẫm nước mắt, hiển nhiên cô nàng vừa khóc xong. Cô nàng thấy Thường Nhạc đi vào xong, hai mắt sáng ngời, liền nói:

- Thường Nhạckun, cứu em, đứa nhỏ thật sự là của anh!

- Mẹ, cô còn dám nói lung tung.

Koinu hung tợn trừng mắt nhìn Fukada, tay giương thẳng lên, chuẩn bị hạ xuống tát cô một cái.

Thường Nhạc đưa tay ngăn lại. Koinu lập tức hạ xuống.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào Fukada, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, nói:

- Fukada, em nên biết rõ thân phận của tôi, nếu em lừa tôi thì kết quả thế nào… em cũng nên đoán được trước đi!

Fukada gật đầu thật mạnh một cái, nói:

- Em hiểu mà, nhưng đứa bé đúng thật là của anh.

- Làm thế nào để chứng minh được chứ?

Đồng tử Thường Nhạc hơi co rút lại, không phải thằng đàn ông nào cũng chấp nhận đi đổ vỏ cho thằng khác. Cái gọi là đứa con của mình, nhưng vợ là của người khác, đạo lý này không phải gã đàn ông nào cũng hiểu được.

Sắc mặt Fukada có vài phần phức tạp, nói:

https://thuviensach.vn

- Kỳ thật từ khi bắt đầu tiến vào giới nghệ thuật này, em đã bị xét nghiệm ra thành không thể sinh nở được. Hơn nữa mấy năm gần đây, em cũng vẫn luôn không có quan hệ gì gần gũi với nam giới, cho nên đứa nhỏ nhất định là của anh!

Thường Nhạc ngẩn ngơ, ánh mắt nhìn sang Koinu.

Giờ phút này, một gã áo đen đi tới trước mặt Koinu, đưa cho gãmột phần tài liệu.

Koinu càng xem thì vẻ mặt lại càng lạ lùng, cuối cùng trên mặt có vẻ xin lỗi, nói:

- Thường Nhạckun, đứa nhỏ có thể là của anh. Căn cứ vào những gì tư liệu cho thấy, trừ anh ra, mấy năm nay Fukada cũng chưa từng tiếp xúc với người đàn ông nào khác!

Thường Nhạc nghiền ngẫm nhìn Koinu, hắn cũng đã tin tám, chín phần rồi, dù sao loại chuyện này thì cho dù cho Koinu mười lá gan thì hắn cũng không dám vì một người đàn bà mà tự mang vạ vào thân được.

Nhưng bụng của Fukada thật sự to nhanh quá,điều này thật là không thể tin nổi.

Nghĩ tới việc không ngờ mình lại để lại mầm mống trên người một ả đàn bà Nhật Bản, Thường Nhạc có cảm giác không thoải mái, hắn vung tay lên, nói:

- Cho dù là phải hay không phải của tôi, đều phải bỏ đi hết!

Fukada nghe như thế xong, mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Bất kể là người đàn bà thế nào, nếu như chưa từng làm mẹ thì đều là chưa hoàn mỹ. Huống chi với người phụ nữ từng bị phán án “tử hình” vô sinh

https://thuviensach.vn

như Fukada.

Mà giờ cô mang thai, đây quả thật đúng là một niềm hy vọng điệu kỳ, làm cho con tim cô dường như hoàn toàn sống lại.

Cô không quan tâm gì nhiều, vì đứa nhỏ, cô có thể buông xuôi hết thảy, bao gồm cả tính mạng của cô.

Đương nhiên, cô nàng cũng hiểu rõ, một khi sinh đứa bé ra rồi, hơn nữa lại là con của Thường Nhạc, như vậy con của cô nhất định sẽ rất hạnh phúc, tình thương của người làm mẹ sẽ chiến thắng hết thảy.

Fukada bắt đầu giãy dụa đứng lên, "bụp" một cái quỳ xuống dưới chân Thường Nhạc, bi thiết nói:

- Thường Nhạc, van cầu anh, đừng bắt em bỏ đứa bé, nó là con của anh mà, cũng là con của em, chỉ cần không phải bỏ đứa bé đi, em xin nguyện làm tất cả những gì anh yêu cầu.

Đầu cô nàng nặng nề đập trên mặt đất.

Trên trán màu chảy ròng ròng.

Cái trán trắng nõn, máu đỏ thẫm, hai màu kết hợp với nhau nhìn thật chói mắt. Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy trong lòng Fukada dường như đang bị điều gì đó kích thích.

Hắn hít vào một hơi thật sâu, bất kể đám đàn ông Nhật Bản đáng giận tới cỡ nào, đám đàn bà lại dâm đãng ra sao, nhưng lại cũng không thể cướp đoạt đi quyền làm mẹ của một người đàn bà!

Thường Nhạc hơi hơi ngẩng đầu lên, trong mắt chợt lóe lên vẻ do dự. Lần đầu tiên trong đời hắn từ trước tới giờ chợt do dự.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều nín thở, lặng lặng chờ đợi mệnh lệnh của Thường Nhạc.

Mako hiểu rõ câu nói của Thường Nhạc sẽ quyết định vận mệnh của mình.

Koinu cũng hiểu được Thường Nhạc, sẽ quyết định thành lập mối quan hệ hữu hảo gần gũi Trung Nhật.

Fukada hiểu rõ ràng câu nói của Thường Nhạc sẽ quyết định tính mạng của bản thân cô, mất đi đứa bé cũng giống như mất đi tất cả, cô tình nguyện chết đi!

Toàn bộ mọi việc đều nằm trong tay Thường Nhạc.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, cuối cùng mở miệng nói:

- Đứa bé… sinh nó ra đi!

Nước trong suốt chảy dài trên khuôn mặt Fukada, Mako cũng mang vẻ mặt phức tạp nhìn Thường Nhạc, người này nhìn rất vô tình, nhưng lại chính là người đàn ông trọng tình nhất.

Koinu nhanh chóng tiến lên, thật cẩn thận đỡ lấy Fukada, rồi ra lệnh:

- Từ bây giờ trở đi, mời bác sĩ tốt nhất, hộ sĩ tốt nhất, thuốc bổ tốt nhất, nhớ kỹ, toàn bộ đều phải là tốt nhất!

Ánh mắt Thường Nhạc phức tạp liếc nhìn Fukadamột cái, từ từ đi ra ngoài.

Fukada nhìn bóng lưng đang dần khuất kia, yên lặng thì thầm nói:

- Cảm ơn anh!

Koinu đi theo Thường Nhạc ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Thấy Thường Nhạc đi tới trước mặt đại thụ đột nhiên dừng lại, trên khuôn mặt đẹp trai, anh tuấn, phong độ của Thường Nhạc đột nhiên mang vẻ thản nhiên, một tia mênh mông phóng khoáng.

- Koinu, cậu nói xem chúng ta còn sống là vì cái gì?

Thường Nhạc bỗng nhiên chậm rãi mở miệng.

Vẻ mặt Koinu hơi sững sờ, nét mặt vẻ cổ quái, nói:

- Kỳ thật tôi cũng hiểu được suy nghĩ trong lòng Thường Nhạckun. Những người chân chính cốt khí của người Trung Quốc các người đều ghét người Nhật Bản, đúng không?

Thường Nhạc khẽ gật đầu một cái, lại lắc đầu, nói:

- Phải, mà cũng không phải!

Koinu cũng không lên tiếng, hắn biết Thường Nhạc nhất định còn muốn nói tiếp gì đó.

Thường Nhạc chậm rãi mở miệng nói:

- Lương tâm mà nói thì trong số người Nhật Bản cũng có người tốt, chỉ có điều hơi ít mà thôi.

- Tôi cũng ghét người Nhật!

Koinu bỗng nhiên cũng thốt lên một câu nói làm người khác ngạc nhiên.

Thường Nhạc kinh ngạc một hồi, cảm thấy Koinu vừa mắt hơn rất nheiefu, hắn thản nhiên cười nói:

- Vì sao mà cậu cũng ghét người Nhật chứ?

Sắc mặt Koinu nghiêm túc nói:

https://thuviensach.vn

- Người Nhật quá mức tự đại, hơn nữa lại đê tiện, vô sỉ, dối trá…

Koinu không ngừng quở trách người Nhật, đó cũng là những khuyết điểm thật sự của người Nhật. Mãi tới khi nói xong, hắn mới đưa tay lên quệt vết niếng bọt trên mép, nói:

- Tôi muốn cứu vớt người Nhật, nhưng lại hữu tâm vô lực!

- Cứu vớt người Nhật?

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại thành một đường nhỏ, nghiền ngẫm nhìn Koinu nói:

- Koinu định cứu vớt người Nhật ra sao đây?

- Cái gì cũng phải phá cái cũ trước, rồi mới xây được cái mới. Đám đàn ông Nhật quả thật rất dơ bẩn rồi, chỉ có tiêu diệt hết toàn bộ chúng, sau đó cải tạo ở đời sau, mới có thể bồi dưỡng được những người Nhật có tố chất cao.

Sắc mặt Koinu nghiêm túc, nói.

- Con mẹ nó, người anh em, cậunói trúng lòng tôi rồi.

Thường Nhạc hưng phấn vỗ vỗ bả vai Koinu, vui mừng nói.

Nhìn thấy Thường Nhạc đồng ý với ý kiến của mình, Koinu lên tiếng mỉm cười, có người hùng mạnh như Thường Nhạc trợ giúp, Koinu coi như đã nắm chắc, đương nhiên là có tâm cũng có lực rồi.

Koinu thật sâu nhìn dn, nói:

- Thường Nhạcqkun, tuy rằng trước đó tôi tiếp xúc với anh cũng là vì mục đích cá nhân, nhưng hiện tại tôi mới phát hiện anh tương đối hữu hảo với người Nhật chúng tôi. Đại Nhật Bản nhất định phải duy tân, nếu không sẽ

https://thuviensach.vn

chi giống như quả trứng thối dơ bẩn. Tôi hy vọng Thường Nhạckun tới lúc đó có thể giúp tôi một tay.

Thường Nhạc ngữ khí kiên định nói:

- Điều này hoàn toàn không thành vấn đề.

Nói tới đây, hắn thoáng dừng lại một chút, nói:

- Tuy nhiên Koinu cần tôi làm thế nào đây?

Hô hấp Koinu trở nên nặng nề hơn, trong mắt toàn đầy thị huyết, nói:

- Tôi muốn thống nhất giới hắc đạo bạch đạo của Nhật Bản, sau đó tiêu diệt toàn bộ nhóm dơ bẩn đi.

- Yên tâm, tôi nhất định sẽ giúp Koinu lấy được quyền thống trị Nhật Bản!

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ lại xuất hiện bóng dáng của Sakura, có lẽ có được cô công chúa đó thì càng dễ thực hiện hơn nữa.

Đương nhiên, Thường Nhạc quả thật có chút ngoài ý muốn, không ngờ hết Fukada mang thai, lại tới Koinu cảm thán, hai chuyện này đều là chuyện bất ngờ.

Trên mặt không tự chủ hiện lên nụ cười quỷ dị. Quốc gia Nhật Bản dơ bẩn này đến tột cùng sẽ mang lại cho mình bao nhiêu niềm vui đây?

Sau khi Koinu kích động rời đi không lâu, di động trong túi áo Thường Nhạc vang lên.

- Ông nội!

Thường Nhạc không nghĩ tới, ông cụ ở tận Trung Quốc xa xôi sẽ gọi điện thoại cho mình, đây quả thật là điều khiến hắn giật mình.

https://thuviensach.vn

- Cháu có phải lại phong lưu ở bên ngoài hay không!

Ông cụ không đợi Thường Nhạc mở miệng liền trực tiếp hỏi.

- Không có, con ở ngoài rất ngoan mà.

Thường Nhạc lời thề son sắt nói.

Trên mặt Thường lão gia hiện lên vẻ mỉm cười, nói:

- Cháu mà ngoan ngoãn thì heo mẹ cũng biết leo cây mất!

Thoáng ngừng một chút lại nói tiếng:

- Vừa rồi bà nội cháu tính ra một quẻ, một khắc tinh lại tới trái đất, hơn nữa lại có liên quan tới cháu, cho nên đoán là thằng ranh này lại ở bên ngoài phong lưu.

Thường Nhạc liền nhảy dựng lên, lập tức liền nghĩ tới chuyện Fukada mang thai không bình thường…

Thường lão gia đương nhiên cũng cảm giác được suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc, thản nhiên cười nói:

- Ông nội chỉ hy vọng cháu không có chuyện gì, những chuyện khác thì cứ thoải mái mà làm đi.

Thường Nhạc cười hì hì nói:

- Ông nội, ông yên tâm, khắc tinh đó cho dù tới trái đất, đó cũng sẽ bị con nắm giữ trong tay.

Lúc này Thường lão gia mới cúp điện thoại.

Thường Nhạc nhìn lại phía phòng ngủ của Fukada, khắc tinh? Vậy đứa bé còn chưa ra đời đó thật sự là khắc tinh sao? Lập tức hắn lại mỉm cười,

https://thuviensach.vn

đường đường Thường Nhạc hắn không phải là một đại ma tinh hay sao, đứa bé đương nhiên cũng sẽ không yếu đuối chút nào!

Thường Nhạc thở dài một hơi, lại hít sâu một hơi, nói:

- Bão táp tới thì hãy tới mãnh liệt một chút đi!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 261 – Long Cung dưới đáy biển 1

Quang Minh, Huyết Hổ, Cao Tiếu, tiểu Phong Tử tứ đại chiến binh điên cuồng đến gần, khiến ý cười trên mặt Bá Vương càng nhiều hơn. Thiếu gia dù sao vẫn là thiếu gia.

Chính mình đã dày công giấu diếm như vậy, hắn vẫn cảm thấy được hoàn cảnh khốn khó của mình. Hiện tại lại nhiều hơn bốn nắm tay sắc bén nữa. Cho dù đánh tới chỗ nào đều làm chỗ người ta cảm thấy đau đớn.

Nghĩ đến đây, trên khuôn mặt tầm thường của Bá Vương lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Bá Vương, mày đừng cười dâm đãng như vậy, cứ nói thẳng đi. Chúng ta nên làm thế nào đây? Quang Minh rất không thoải mái dơ nắm đấm lên.

Từ lúc đến Khải Đinh, hắn đã cảm giác được mùi vị máu tanh, mùi này khiến cho toàn bộ huyết mạch của hắn sôi trào lên, thật…. quá sảng khoái!

Bá Vương sớm đã nhận thức được sự táo bạo của Quang Minh, hắn cười nhàn nhạt nói - Lần này chúng ta đến thẳng đảo Hoàng Long.

- Được, đâm vào lỗ đít hắn!

Ánh mắt Cao Tiếu sáng lên, hứng phấn đứng lên hô hoán.

Bá Vương rất ngạc nhiên, lão đại chính là lão đại, tùy tiện phái đến vài tên tiểu đệ, đều xuất sắc như vậy ư!

https://thuviensach.vn

Vân không ngờ rằng nắm đấm của Bá Vương nhằm thẳng vào chính mình. Nhưng sau khi gã có được sự hỗ trợ của Tây Đốn, dường như trong thời gian ngắn nhất đã chiếm lĩnh 1/6 địa bàn khu vực Nam Phi.

Mà lực lượng này của bọn chúng cũng được giới xã hội đen Nam Phi e sợ, đặt tên là ___ Cơn lốc đen. Quả thật rất giống một cơn lốc, đi qua nơi nào, nhất định sẽ dấy lên mùi máu tươi.

Mới đầu Bộ tộc Arthur chỉ là một bộ tộc độc lập tách ra, sau khi trải qua một phen tập kích bất ngờ cũng chiếm lĩnh được một số địa bàn. Hơn nữa dần dần cùng với thế lực của Vân pha trộn vào với nhau.

Mối quan hệ giữa Tư Đồ Lôi Minh và Arthur ai cũng đều biết rõ, cái gọi là người một nhà không nói hai lời, chuyện này tự nhiên như nước chảy thành sông vậy.

Sau khi trải qua lần nói chuyện với Koinu tầng sâu, tâm tình Thường Nhạc đã tốt hơn nhiều. Nhưng sau khi gặp Tiểu Bảo, tâm tình của hắn lập tức xuống dốc.

Tiểu mê tiền đáng chết này, dường như qua một quãng thời gian liền sưng mặt lên với hắn đòi tiền thuốc men. Cái gọi là tiền thuốc men của cô ta cho dù mở mười cái bệnh viện cũng đủ.

- Em lại bị chân của chị đạp trúng!

Lý do của cô ta cũng rất đơn giản.

Thường Nhạc vốn cũng không muốn cho tiền, nhưng mỗi lần nhìn thấy bộ dạng đầy thương tích trên thân thể của cô ta, lòng lại mềm nhũn, liền móc tiền ra. Càng về sau, Thường Nhạc cảm thấy không phù hợp với tính cách của chính hắn.

https://thuviensach.vn

Cho nên lại quyết định không cho, mà Tiểu Bảo càng đặc biệt hơn, Thường Nhạc không cho tiền thuốc men, cô ta sẽ không đi chữa trị. Cả ngay đều trưng cái bộ mặt sưng vù đi qua đi lại trước mặt Thường Nhạc.

Quả thực so với giết Thường Nhạc còn khó chịu hơn.

Cuối cùng, Thường Nhạc vẫn là dùng tiền đập vào mặt cô ta cho xong.

Lần này cũng như thường ngày, nhận được tiền thuốc men rồi lại ra ngoài ràng buộc chị gái. Thường Nhạc đương nhiên không tin chuyện ma quỷ của cô ta, kiên quyết đi xem sao. Cô ta rốt cuộc đang làm cái gì?

Vì thế, Tiểu Bảo vừa ra ngoài, Thường Nhạc tức tốc bám theo.

- Bà mẹ nó!

Khi thấy bóng dáng không ngừng biến ảo của Tiểu Bảo, thời điểm dịch chuyển quả thực liên tục cho đến khi Thường Nhạc hết cả hơi, tốc độ này quả thực quá biến thái đi!

Chỉ trong nháy mắt, Tiểu Bảo đã cách xa hàng cây số.

Thường Nhạc xuất ra năng lực bú sữa, ba chân bốn cẳng đuổi theo.

Những cơn gió khẽ phất qua mặt, Thường Nhạc và Tiểu Bảo dưới ánh mặt trời, lại dường như mịt mờ không nhìn thấy bóng, tốc độ càng lúc càng nhanh. Người đi trên đường chỉ cảm thấy một luồng gió, nhưng cũng chỉ là cảm giác trong chớp mắt mà thôi.

- Biển!

Gần nửa tiếng, Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện Tiểu Bảo vậy mà lại dừng lại ở bờ biển.

https://thuviensach.vn

Phía trước mắt vốn không có tòa nhà nào, mà Tiểu Bảo đứng bên bờ biện uốn éo vặn vẹo mông, tiếp theo nhảy bùm vào trong nước biển.

- ??

Trên đầu Thường Nhạc xuất hiện một dấu châm hỏi lơn. Tiểu nha đầu này lẽ nào xuống biển để bơi?

Thường Nhạc vọt tới trước bờ biển, trước mặt là những đám bọt biển. Hắn hít một hơi khí lạnh, tự mình nhảy xuống sao? Nơi này và sông nhỏ, hồ nước không giống nhau, là biển lớn nha, sóng biển cuồn cuộn làm cho người ta phát run à!

Tục ngữ nói không sai, đi chân đất không sợ kẻ mang giầy. Thường Nhạc cắn răng một cái, một nha đầu như Tiểu Bảo cũng có thể nhảy xuống, hắn sao có thể rơi lại phía sau!

Thân hình vặn vẹo thành một đường cong quỷ dị, đầu lao vào trong nước biển!

Nước biển lạnh như băng khiến thân thể Thường Nhạc run rẩy, cố gắng mở to mắt. Trước mắt là một mảnh mờ mịt, hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng Tiểu Bảo.

Biển rộng như vậy, hắn đi tìm con cá bướng bỉnh Tiểu Bảo không khác gì mò kim đáy biển, Thường Nhạc có chút buồn bực vì sự lỗ mãng của mình.

Tiểu Bảo mỗi lần trở về đều bị thương, lẽ nào có liên quan đến biển? Cô bé sẽ không xuống dưới để bắt cá mập chứ?

Ngay khi Thường Nhạc chuẩn bị đi lên, nước biển bỗng dao động mạnh.

Tâm trạng Thường Nhạc căng thẳng, lẽ nào Tiểu Bảo lại xảy ra chuyện rồi? Thân thể hắn cố gắng bơi về phía xảy ra dao động. Nước biển vẫn kịch liệt

https://thuviensach.vn

dao động làm cho người ta sinh ra một cảm giác váng đầu hoa mắt.

Thường Nhạc cảm thấy ngực như có tảng đá lớn đè lên, cảm giác này làm cho người ta chán ghét. Hắn như muốn hét lên, nhưng đang ở trong nước, căn bản không thể hét thành tiếng.

Bản thân mình trên bờ là một cường nhân, ở trong nước lại biến thành một phế nhân bị trói buộc chân tay, điều này làm cho người ta thật buồn phiền.

- Phanh!

Bơi chưa được bao xa, thì nghe thấy tiếng va đạp lớn từ xa truyền lại. Thần kinh Thường Nhạc rung lên, rõ ràng Tiểu Bảo cách đó không xa. - Tiểu nha đầu nhất định đừng xảy ra chuyện a!

Thường Nhạc đấy nhanh tốc độ di chuyển.

Nước biển càng xuống đến chỗ sâu, hô hấp càng khó khăn. Áp suất lơn làm cho Thường Nhạc cảm thấy xương cốt toàn thân như bị ép lại vào nhau. Thường Nhạc hít sâu một hơi, lại tiếp tục tăng tốc.

- Phanh!

Lần va chạm này không phải bên phía Tiểu Bảo mà là chính Thường Nhạc.

Hóa ra, trước mặt vậy mà một tấm rào chắn màu trắng, dường như ngăn cách chính mình và phía bên kia. Mà Thường Nhạc đang lúc lo lắng lại không để ý đến những thứ này.

Thường Nhạc nhíu mày, nắm tay vung lên.

- Phanh!

Nắm tay đánh vào rào chắn phía trước, rào chắn không chút động tĩnh, mà Thường Nhạc cảm thấy tay mình vô cùng đau đớn.

https://thuviensach.vn

- Chết tiệt!

Thường Nhạc buồn bực, vừa rồi năng lượng của hắn ít cũng nghìn cân, cho dù là ở trong nước biển cũng làm dấy lên tầng sóng biển. Hiện tại thật có cảm giác hổ xuống đồng bằng bị chó khinh.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không dễ dàng như vậy, tay hắn lại dơ lên, thân thể mãnh liệt run lên. Sau lưng từ từ giương lên đôi cánh màu đen.

Nếu như lão cẩu Yamamoto 56 nhìn thấy, nhất định sẽ kinh hô lên. - Khôi giáp Hắc Ám!

Chính xác, lúc này đây Thường Nhạc đang bày ra chính là áo giáp hắc ám. Sau khi đem áo giáp hắc ám và thân thể dung hợp lại, năng lượng sẽ tăng lên gấp đôi.

Sau khi thân thể Thường Nhạc dung hợp với áp giáp hắc ám, cả người thoạt nhìn không khác gì so với vua bóng đem.Toàn thân toát ra hơi thở chèn ép.

Nếu như đem áo giáp hắc ám kéo tới tay, phối hợp lại, vậy lại đơn giản quá.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, nắm tay mạnh mẽ đánh tới.

- Phanh!

Rào chắn lay động kịch liệt, trong nháy mắt lại khôi phụng trạng thái yên lặng.

- Bà mẹ nó!

Thường Nhạc không bội phục không được. Năng lượng của chính hắn hoành tráng là thế, vậy mà vẫn không thể phá bỏ được rào chắn. Nếu như ai dùng tấm rào chắn này để che chắn mà nói… thật đúng là đao thương bất nhập.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo đang cùng chị chiến đấu dữ dội, bị lay động kịch liệt, đến nỗi ngã phịch mông xuống đất. Đệ Nhị Mộng thừa cơ xông phí cước, trên mặt Tiểu Bảo lập tức xuất hiện dấu chân.

Khuôn mặt nhỏ nhắn sưng phồng lên.

Tiểu Bảo không những không đau đớn mà còn nở nụ cười. Ha ha, bị thương rồi, mình lại có thể lừa tiền thuốc men rồi. Cánh tay nhỏ của cô vung lên, nói. - Chị, gả cho anh Thường Nhạc có gì không tốt chứ, có thể được ngưỡng mộ, hét ra lửa.

Đệ Nhị Mộng bị những lời nói của em gái làm cho bó tay. Tiểu nha đầu đáng chết này, quả thực chính là một tên thổ phỉ, sau khi trở về nhà, chỉ biết tìm những đồ quý giá hơn nữa lại còn muốn đem chính mình bắt đi.

Ở bên ngoài, bản thân cô đã dùng đồ vật này nọ để đem em gái bắt về nhà, nhưng khi về đến nhà rồi, chính mình lại không thể trói chặt được em gái sao?

Lại nhìn tới vẻ mặt tham tiền của em gái, chẳng có điểm nào giống công chúa cả? Thật sự mất mặt quá.

- Tiểu Bảo, lần này em đừng hòng muốn ra ngoài nữa!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 262: Long Cung Dưới Đáy Biển 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Long Cung

- @#%&#(@^, anh nghĩ là đang làm phim sao!

Trong đầu Thường Nhạc theo bản năng chửi một câu, trên miệng lại nói.

- Long Cung? Dưới đáy biển sao có thể xây dựng được những thứ này?

Đại Hán nhìn bộ dạng nghi hoặc của Thường Nhạc, gã cũng lười phải phí lời, trực tiếp dựng bàn tay to lên, nói.

- Những người muốn tiến vào Long Cung, phải qua được cửa ải của ta!

- Qua thế nào?

Thường Nhạc cười cợt, hổ không phát uy, hắn coi mình thành mèo ốm rồi.

Đại Hán dùng nắm tay vỗ vỗ ngực mình, ngạo nghễ nói.

- Ta đánh cậu ba quyền, cậu đánh lại ta ba quyền, ai gục xuống trước, kẻ đó thua!

Thường Nhạc vẻ mặt cổ quái nhìn tên này, lẽ nào gã có tật xấu? Thế này mà cũng kêu qua ải sao? Sau đấy, trên miệng lộ ra một nụ cười quỷ dị, nói.

- Được, tôi sẽ đánh anh ba quyền trước.

Đại Hán không nghĩ ngợi gì, liền gật đầu nói

- Được, động thủ đi.

https://thuviensach.vn

- Tôi đến đây!

- Đến đi!

Thường Nhạc vung nắm đấm lên, sức mạnh như thủy triều vọt tới phía Đại Hán.

- Phanh!

Đại Hán thân hình lắc lư, sau đó lại khôi phục vẻ bình tĩnh.

Thường Nhạc sững sờ, vừa rồi mặc dù không xuất hết năng lực ra nhưng lực đánh ra đó, cho dù là Quang Minh cũng sẽ bị đánh bay đi. Mà tên to con này lại như không có việc gì, có hơi chút không thể tin nổi!

Đem sự kinh ngạc này áp chế lại. Vẻ mặt Thường Nhạc trở nên nghiêm túc, không thể lật thuyền giữa biển được, nếu không thì thật quá mất mặt đi!

- Giết!

Nắm đấm của Thường Nhạc nhanh như chớp, nhanh chóng đánh ra.

Lần này vốn không cho Đại Hán cơ hội để phản ứng và chuẩn bị.

- Phanh!

Nắm đấm và cơ thể Đại Hán va chạm vào nhau, Đại Hán chỉ lùi về phía sau nửa bước.

- Choáng!

Thường Nhạc thiếu chút bị dọa nhảy dựng lên. Ở đáy biển, năng lực của bản thân bị trói buộc nhưng cũng không yếu đến mức độ này chứ? Năng lực phản kháng của đối phương có phần quá mạnh.

Đại Hán mở miệng cười, vỗ vỗ ngực nói.

https://thuviensach.vn

- Nhanh chút đi, thêm một đấm nữa, sau đó là tới lượt ta!

Ánh mắt Thường Nhạc nheo lại, dựa theo phỏng đoán mà nói, cho dù phát huy ra năng lượng Khôi giáp Hắc Ám, đối phương cùng lắm chỉ bị lùi về sau vài bước mà thôi.

Nhưng nếu như năng lực của gã và khả năng chống đỡ cũng biến thái như nhau, một kẻ ung dung tự tại, xưng hùng xưng bá như mình e rằng sẽ thật mất mặt. Cũng không thể nằm rên rỉ trên mặt đất, đợi kẻ bị thương Tiểu Bảo đưa mình trở về ư?

Một cao thủ tuyệt thế, tới đáy biển rốt cuộc lại biến thành mèo ba chân, nói ra cũng làm cho người ta buồn bực.

Trong nháy mắt, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng.

- Đê tiện thì có điểm đáng khinh, dù sao vẫn hơn bị người khác đánh ngã.

Suy nghĩ này vừa mới xuất hiện, nắm đấm Thường Nhạc bắt đầu hành động, như nhanh lại như chậm, dường như chất chứa vô số huyền cơ.

- Phanh!

Nắm đấm như bút pháo thần kỳ, đợi Đại Hán kịp phản ứng lại, gã đã cảm thấy một trận đau đơn ở phía dưới. Cả người như con tôm cong lại rúc vào nơi nào đấy.

Hóa ra nắm đấm của Thường Nhạc đánh trúng vào bộ phận quan trọng nhất của đàn ông.

Nếu như đang ở trên sàn thi đấu, e rằng Thường Nhạc sớm đã bị phạt đuổi ra ngoài, nhưng ở đây không phải là trận thi đấu. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười vô lại, nói.

https://thuviensach.vn

- Hết cách rồi, anh lại không nói chỗ nào không được phép đánh. Ha ha, ông anh thật xin lỗi!

Lời vừa dứt, Thường Nhạc tự vỗ vỗ ngực.

- Đến đi, đến lượt anh rồi!

Đại Hán đau đớn không còn sức đứng dậy, làm sao còn có thể dánh ra ba quyền chứ.

Thường Nhạc thấy đối phương không có động tĩnh, mân mê bảo vệ phía dưới. Hắn cười hi hi nói.

- Nếu anh không nỡ đánh tôi ba quyền, vậy coi như tôi thắng, tạm biệt!

Nói xong nghênh ngang đi về phía Long Cung.

- Phanh!

Sự dao động mãnh liệt lúc trước lại truyền tới lần nữa.

Chính là cách đấy không xa, mắt Thường Nhạc sáng lên, rõ ràng, nha đầu Tiểu Bảo kia cũng có thế ở đâu đấy.

- Công chúa ư, đồ mê tiền đáng chết, có thể đánh đồng với nhau sao?

Thường Nhạc cảm khái lắc lắc đầu.

Cách khoảng trăm bước chân, Thường Nhạc lờ mờ nhìn thấy hai bóng hình cách đấy không xa. Nắm đấm của họ đánh lẫn nhau, tốc độ vô cùng nhanh. Mỗi lần đánh đều làm cho mực nước bốn phía dao động dữ dội.

Mà cách một khoảng thời gian, những mực nước kia sau khi tụ tập lại, sẽ phát sinh ra âm thanh long trời lở đất.

- Tiểu Bảo, Đệ Nhị Mộng!

https://thuviensach.vn

Đi đến nơi gần hơn, khi nhìn rõ hai cái bóng kia, Thường Nhạc không kìm được thốt lên.

Chị em họ hai ngươi làm sao lại không nhìn thấy Thường Nhạc xuất hiện tại nơi này. Đệ Nhị Mộng theo bản năng dừng động tác lại, mặt đầy khiếp sợ nhìn Thường Nhạc.

Mà đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta thừa cơ đánh ra một quyền, đem Đệ Nhị Mộng đánh lùi về phía sau vài bước, rồi mới vô cùng vui vẻ chạy đến bên cạnh Thương Nhạc, nói.

- Anh Thường Nhạc, sao anh vào được Long Cung? Tấm rào chắn đó phải có mật ngữ do em đặc chế ra mới có thể mở được à. Còn nữa, chuyện em giúp anh bắt chị gái là thật nha, hiện tại anh tận mắt thấy rồi đó!

Cái loại rào cản ngôn ngữ thô tục này, Thường Nhạc đoán ngoài Tiểu Bảo ra căn bản không có người khác. Nhưng mà đối với Long Cung, thần kinh của Thường Nhạc lại chịu kích thích lớn, nói.

- Tiểu Bảo, nơi đây là Long Cung, em lại là công chúa, lẽ nào em là một con rồng.

Tiểu Bảo lấy tay sờ sờ đầu mình, cười hi hi nói.

- Yên tâm đi, em là người bình thường, trên đầu không có sừng đâu.

Ánh mắt Thường Nhạc theo bản năng hướng sang nhìn Đệ Nhị Mộng, lại nhìn trên mái tóc hơi hở ra của Đệ Nhị Mộng, dường như đang che dấu vật gì đó. Hắn có chút cổ quái nói.

- Thế chị của em……

Tâm trạng Tiểu Bảo căng thẳng, có một số câu không nói thành lời. Nếu Thường Nhạc lại giảm giá, thì chính mình lại không kiếm được bao nhiêu

https://thuviensach.vn

tiền. Cho nên cô trịnh trọng nói.

- Yên tâm, chị của ta là mỹ nữ hàng thật giá thật.

Đệ Nhị Mộng nghe hai kẻ này nói chuyện với nhau, cô gần như muốn ngất đi.

Em gái bảo bối vì tiền đem cô đi bán mà tên kia lại càng không biết xấu hổ…..

Ánh mắt cô lạnh lùng nhìn sang Thường Nhạc, nói.

- Thường Nhạc, Long Cung chúng tôi không hoan nghênh anh, mời anh rồi khỏi cho!

Thường Nhạc liếc mắt nhìn Đệ Nhị Mộng, tươi cười nói.

- Dựa vào cái gì? Biển lớn là thuộc về vạn vật chúng sinh, ai cũng có thể ở lại nơi này. Cho nên em không có quyền yêu cầu tôi rời đi.

Nói ra những lời bất đắc dĩ này, làm cho Đệ Nhị Mộng hít thở không thông, chiếc miệng nhỏ của cô bĩu một cái.

- Không xong rồi!

Nhìn đến sự biến hóa của chị gái, Tiểu Bảo lập tức luống cuống. Cô vội vàng kéo tay Thường Nhạc, nói.

- Mau, chúng ta mau đi, nếu không không kịp mất.

- Sợ cái gì?

Thường Nhạc vô cùng kinh ngạc, lẽ nào Đệ Nhị Mộng thật lợi hại như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Đôi mắt xinh đẹp của Đệ Nhị Mộng nhìn chằm chằm Thường Nhạc, giọng nói vẫn vô cùng tức giận, nói.

- Anh rời đi, nhất định hiện tại phải rời đi.

Thường Nhạc cũng phát cáu, hắn vỗ tay của Tiểu Bảo, hùng dũng oai vệ nói.

- Ta không đi, em có thể làm gì tôi nào?

Đệ Nhị Mộng ngay khi Thường Nhạc dứt lời, cô bắt đầu hành động, động tác rất nhanh, cũng rất sắc bén.

Thường Nhạc cũng rất dứt khoát, Đệ Nhị Mộng xinh đẹp là không ai có thể thay thế được, cho dù cô tức giận cũng có sức hấp dẫn đặc biệt.

Đệ Nhị Mộng vừa đến trước mặt Thường Nhạc, Thường Nhạc liền quỷ dị cười lên, đôi tay hắn trực tiếp nắm lấy bộ ngực của Đệ Nhị Mộng.

- Anh…

Đệ Nhị Mộng không nghĩ Thường Nhạc sẽ dùng phương thức bỉ ổi này, sự công kích của cô thoáng chút chậm chạp. Điều này đối với Thường Nhạc mà nói, thế là đã đủ rồi.

- Mềm mại, mượt mà!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thỏa mãn. Tay hắn như đang ở trong chiêm bao, ra sức bóp ngực Đệ Nhị Mộng.

Cái loại tư vị này thật quá sung sướng!

Đệ Nhị Mộng bị Thường Nhạc sờ như vậy, cả người suýt chút nữa thì sơ lụi đi. Khuôn mặt cô đỏ bừng nhìn Thường Nhạc, nói

https://thuviensach.vn

- Anh… đồ sắc lang bỉ ổi, vô sỉ, tôi muốn… giết anh!

Nụ cười của Thường Nhạc biến mất, hắn bỗng nhiên nghiêm túc nhìn Đệ Nhị Mộng, nói.

- Khi lần đầu tiên nhìn thấy em. Tôi liền nhận định em phải thuộc về tôi, chỉ cần em gật đầu, tôi sẽ yêu thương em thật nhiều. Cho dù em không gật đầu, em cũng chỉ có thể thuộc về Thường Nhạc tôi. Bất kỳ người đàn ông nào khác đều không có tư cách chạm vào em.

Sắc mặt Đệ Nhị Mộng ngày càng khó coi, thân thể kịch liệt run rẩy.

- Không xong rồi, lần này chị thực sự tức giận rồi, chúng ta đi mau, lại chậm chễ chúng ta không đi được nữa đâu!

Tiểu Bảo nhìn bộ dạng của Đệ Nhị Mộng, cô lại kéo quần áo Thường Nhạc lần nữa, vẻ mặt cực kỳ khẩn trương nói.

Thường Nhạc buồn bực nói.

- Chị em cũng sẽ không ăn thịt em, sợ cái gì chứ!

Vừa dứt lời cả người Thường Nhạc như bị sét đánh trúng, kịch liệt run rẩy, Thượng Đế ơi!

Ngay trước mắt, trên đầu Đệ Nhị Mộng xuất hiện Long giác, móng tay bắt đầu dài ra, thân thể bắt đầu lớn lên….

Một cỗ khí thế vô cùng cường đại che phủ trời đất, hướng về phía Thường Nhạc ép tới.

- Đi mau, chị em sau khi cuồng hóa lục thân cũng không nhận đâu.

Tiểu Bảo lại kéo quần áo Thường Nhạc lần nữa. Dễ nhận thấy, vết sẹo trên mặt cô. Có bao nhiêu vết đều là do Đệ Nhị Mộng sau khi cuồng hóa ban

https://thuviensach.vn

tặng cho.

Theo bản năng Thường Nhạc cảm thấy không ổn. Hắn cũng muốn cùng Tiểu Bảo rời đi, nhưng là rời đi như thế này không khỏi rất uất ức sao.

Hắn nắm chặt tay, trực tiếp xông về phía Đệ Nhị Mộng.

- Phanh!

Va chạm trắng trợn khiến thân hình Thường Nhạc dao động dữ dội, ngay sau đó Đệ Nhị Mộng lao đến.

- Thật là bá đạo!

Thường Nhạc ngang nhiên, tay hắn ở phía trước cong thành một đường cong quỷ dị, bao vây chặt lấy Đệ Nhị Mộng.

Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc sửng sốt, Đệ Nhị Mộng căn bản không chịu được sự hạn chế, vậy mà trực tiếp xông về phía hắn.

- Đi mau!

Lần này Thường Nhạc không do dự nữa, trực tiếp kéo tay Tiểu Bảo nhanh chóng bỏ chạy ra xa.

- Công chúa điện hạ, đại công chúa đã phân phó, không cho phép người rời biển!

Vừa mới chạy đến tấm rào chắn, một thân hình to lớn liền ngăn trở đi lên.

Nhìn gương mặt quen thuộc của đối phương, Thường Nhạc thấy đau đầu. Tên này năng lực chống đỡ siêu cấp biến thái, nhanh như vậy đã hồi phục rồi, thật là làm cho người ta đau đầu đi!

https://thuviensach.vn

- Anh có muốn kiếm tiền không?

Tiểu Bảo lười phải phí lời với Đại Hán, trực tiếp mở miệng nói.

Ánh mắt Đại Hán sáng lên, hưng phấn nói:

- Muốn, vô cùng muốn!

- Muốn là tốt rồi, ha ha. Tôi trả anh mỗi ngày 10 đô là, sau này anh có thể là vệ sĩ riêng của tôi. Không cần ở nơi này gác cửa nữa, thế nào?

Tiểu Bảo rất thẳng thắn nói.

Đại Hán nghe nói vậy, kích động suýt khóc thét lên.

- Tiểu công chúa, cô thật tốt. Thủ hạ nguyện sống chết trung thành với công chúa điện hạ!

- Mỗi ngày 10 đô, một tháng 30 đô, 1 năm 365 đô mỹ….. Phát tài rồi!

Đại Hán hưng phấn vỗ ngực, vội vàng theo sát Thường Nhạc bọn họ ra khỏi đáy biển.

Thường Nhạc xem ra phục hoàn toàn rồi.

Cao thủ siêu cấp biến thái như thế, 10 đô một ngày liền thuê mướn về được, thất là quá mất giá đi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 263: Thành Lập Đội Quân Phòng Ngự

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 263 – Thành lập đội quân phòng ngự.

Lại nhìn đến bộ dạng cảm kích kia của Đại Hán, Thường Nhạc chợt sản sinh ra lòng thương hại.

Ánh mắt hướng sang nhìn Tiểu Bảo, Thường Nhạc kỳ quái nói. - Tiểu Bảo à, chị của em, cuộc làm ăn này nên làm thế nào bây giờ hả? Ánh mắt Tiểu Bảo có chút trốn tránh, vừa rồi cô còn vỗ ngực bừng bừng khí thế nói chị của mình là mỹ nữ hàng thật, giá thật. Chỉ trong chớp mắt, mỹ nữ biến thành long nữ, quả thực là việc khủng khiếp.

- Chuyện đó ….. Chị em mặc dù là rồng, nhưng cũng là một con rồng xinh đẹp nha. Cho nên giá cả không thể thay đổi. Tiểu Bảo lấy hết dũng khí nói.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, nghiêm trang nói. - Tiểu Bảo à, làm ăn không phải là làm như vậy đâu. Cái gọi là không lừa già dối trẻ, em hiện tại lộ ra hàng giả, lại muốn anh trả nhiều tiền như vậy, nói thế nào cũng không hợp lý à.

Tiểu Bảo sầu não nói. - Vậy giảm bớt 80%, thế nào hả?

- Được!

Thường Nhạc nói đến đây thoáng dừng lại một chút, mở miệng nói. - Nhưng phải bổ sung thêm một vật như vậy?

- Cái gì thế?

Tiểu Bảo cảnh giác nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hường sang nhìn Đại Hán.

Tiểu Bảo cười vui vẻ. - Không vấn đề, bắt đầu từ hôm nay Đại Hán chính là thủ hạ của anh, nhưng mỗi ngày phải trả cho anh ta 10 đô đó.

Không nghĩ tới chính mình bị bán đi như vậy, Đại Hán buồn rầu, nhưng Tiểu Bảo dù sao cũng là Công chúa, cho nên gã cũng không dám kháng nghị.

- Ờ, tiền lương của anh ta mỗi ngày tăng lên là 1000 đô! Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nhạt, một tiểu đệ như vậy, chỉ trả 10 đô. Lương tâm nói không chấp nhận được a.

- 1000 đô la mỹ!

Hải Văn nghe thấy thế, ánh mắt hứng phấn sáng lên, nói. - Cậu nói thật không vậy? Thật là 1000 đô la mỹ sao?

Nhìn đến bộ dạng kích động của Hải Văn, Thường Nhạc thiếu chút không đồng tình mà khóc lên, người á…. một đồng tiền mà bức chết một cao thủ, quả nhiên không tệ! Nghĩ thì nghĩ, làm ăn vẫn phải tiếp tục chứ.

Thường Nhạc vỗ vỗ vai Hải Văn, nghiêm mặt nói. - Tôi Thường Nhạc chưa bao giớ nói láo!

Ánh mắt Tiểu Bảo hướng sang nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt tươi cười nói. - Em có được trích phần trăm không?

Bịch!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi gì, trực tiếp đánh một cái lên đầu tiểu nha đầu này. Cái đồ mê tiền tiêu chuẩn này, ngay cả chút tiền đáng thương cũng muốn lấy, chính hắn không phục không được.

https://thuviensach.vn

- Cái kia …. Lão đại à, tôi có thể giới thiệu vài người bạn tới, cùng nhau làm thủ hạ của cậu được không? Thần sắc Hải Văn có chút xấu hổ nói.

Trong ánh mắt của Thường Nhạc bạo phát ra hào quang hưng phấn, vội vàng mở miệng nói. - Được, được chứ, Aizz, chỉ cần anh giới thiệu vài người bạn tới, tôi nhất trí tăng lương các anh lên 2000 đô la mỹ một ngày, thế nào?

- Tạ ơn lão đại, tôi biết phải làm thế nào rồi!

Hải Văn kích động chỉ muốn ôm lấy Thường Nhạc, ở dưới biển quá nghèo rồi.

Kỳ thực, chủ yếu là có tiểu công chúa tham tiền, bọn họ căn bản không hiểu được sức lao động của chính mình quý giá biết bao a.

Hải Văn ba chân bốn căng lao xuống đáy biển, mà Thường Nhạc và Tiểu Bảo lại bay lên bờ.

Đương lúc đón bầu không khí tươi mới, Thường Nhạc thở dài, trên mặt đất mình là một cường nhân, ở trong nước cái gọi là cường nhân liền bị giảm đi. Xem ra hắn cần phải nỗ lực hơn nữa, nhất đinh phải xưng hùng tại hai phương diện thủy - bộ.

Bỗng nhiên lúc đó, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng.

Nhìn Tiểu Bảo nói. - Tiểu Bảo, các em tuy rằng sinh tồn dưới đáy biển, vậy có điều khiển được nước biển không?

Ánh mắt Tiểu Bảo sáng lên, rõ ràng là cơ hội làm ăn đến rồi, cô cố gắng nhíu mày lai, nói. - Có thể là có thể, nhưng mà…

- Tiền không phải là vấn đề.

Nhìn Tiểu Bảo ở bên cạnh giả bộ so đo, Thường Nhạc đi thẳng vào vấn đề.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nghe nói thể, lập tức có tình thần, cười hihi nói - Giữa chúng ta mà nói chuyện tiền nong thật là làm tổn thương tình cảm quá. Aizz, chúng em có thể điều khiển nước biển, chỉ cần một câu nói của anh, sóng gió muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

- Nếu như đem thành phố biển vùng duyên hải tiểu Nhật Bản đều dời xuống biển có được không?

Trên mặt Thường Nhạc mang nụ cười tà ma.

Tiểu Bảo chần chừ, cô không nghĩ tới Thường Nhạc sẽ dùng đến áp dụng trên phương diện này …. Hoàn toàn là chuyện thương thiên hại lý a.

- Thôi đi, nếu như không được, anh chỉ phải tiêu chút tiền mời người khác.

Thường Nhạc tiếc nuối nói.

- Được là được, nhưng mà muốn điều khiển nước biển lớn như vậy, phải dùng chân long thân của chị trợ giúp, như vậy mới có thể có hiệu quả, mà năng lực của em có chút xíu à. Tiểu Bảo cắn cắn môi, cuối cùng vẫn dứt khoát nói ra.

Sự trợ giúp của Đệ Nhị Mộng?

Thường Nhạc ngẩn ngơ, hiện tại Đê Nhị Mộng chỉ muốn đánh mình, muốn làm cho nàng trợ giúp, rõ ràng so với lên trời còn khó hơn.

- Lão đại, chúng tôi tới rồi!

Trong lúc Thường Nhạc đang suy tư, giọng nói hưng phấn của Hải Văn từ trên mặt biển truyền tới.

- Bà mẹ nó!

https://thuviensach.vn

Nhìn Hải Văn ở giữa năm tên to con, Thường Nhạc kinh ngạc, những tên này đều là của quý nha.

- Nhanh, lên đi. Hoan nghênh các anh ra nhập tập đoàn Thường Nhạc, hoan nghênh gia nhập Điểm G. Từ nay về sau các anh thoát khỏi nghèo khó, phát tài rồi! Khuôn mặt Thường Nhạc cười rạng rỡ.

Năm tên này, cái bọn họ cần nhất chính là tiền. Nghe Thường Nhạc nói như vậy, bọn họ hưng phấn hoan hô lên.

Tiểu Bảo quay đầu tới, nhỏ giọng nói một câu. - Thật là một lũ ngu ngốc nha!

Năm nhất đẳng cao thủ cứ như vậy bị Thường Nhạc đem đi với giá rẻ. Đương nhiên, trong lòng Thường Nhạc rất rõ, bọn họ chủ yếu vẫn nể mặt Tiểu Bảo, nếu không căn bản đã không đồng ý.

Bởi vì Nhị Đệ Mộng quá lợi hại, nên Thường Nhạc phải đem chuyện Đệ Nhị Mộng đặt sang một bên.

Quang Minh híp nửa con mắt nhìn người đàn ông trẻ trước mắt.

Đây là bước đầu tiên thẳng đến đảo Hoàng Long của Bá Vương, mà Quang Minh là người chấp hành, Tiểu Phong Tử đưa đến có tác dụng phụ giúp, phối hợp.

Mục tiêu của bọn họ chính là thế lực thần bí trong hai mươi bốn người thanh niên.

Căn cứ vào tư liệu, những thanh niên này đều có thân thủ quỷ dị. Chỉ cần giải quyết những thanh niên này, tốc độ đối phó đối thủ của Điểm G sẽ tăng nhanh.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, tài liệu chi tiết về những thanh niên này cho đến hôm nay vẫn chưa điều tra ra.

Căn cứ vào tài liệu suy đoán của Bá Vương, những thanh niên này đến từ Anh Quốc.

Lần này là năm tên thanh niên lạc đàn, bọn họ tấn công thành Khải Đinh, vùng phụ cận thành phố Sa Đạt. Kết quả năm người này không kìm chế được tâm tình, liền ở lại đây thêm một ngày.

Quang Minh đang chú ý đến năm người thanh niên này, đồng thời, bọn họ cũng đang nhìn Quang Minh.

Không biết vì sao, Quang Minh nhìn năm người thanh niên này, luôn có cảm giác quen thuộc.

- Tại sao lại có cảm giác như vậy chứ? Quang Minh cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ cần dám đối nghịch với Điểm G, vậy kết cục đã được định trước.

Đôi đồng tử màu đen dần dần chuyển sang màu đỏ, huyết mạch toàn thân Quang Minh bắt đầu sôi trào lên.

Yếu tố hiếu chiến làm cho cả người Quang Minh trở nên điên cuồng.

- Hoàng tộc điên cuồng, Ma cà rồng!

Ngay khi thân thể Quang Minh chuẩn bị di chuyển xé nát năm tên thanh niên này, một trong số đó bỗng nhiên kinh hỉ kêu lên.

Quang Minh nghe được câu này, thân thể thoáng run rẩy mãnh liệt.

Có thể từ ánh mắt phắt hiện ra thân phận của mình, ngoài trừ kẻ thù chính là gia tộc Ma cà rồng, cho dù là Thường Nhạc cũng không thể đoán ra hắn có phải hoàng tộc không!

https://thuviensach.vn

Nhưng nhìn thần thái những thanh niên kia rõ ràng không phải kẻ thù.

Bởi vì, hàm răng của gã trong lúc nói chuyện, ở phía trên cùng của hàm răng có một chiếc nhô ra rất nổi bật.

Người khác nhìn qua, có lẽ cho rằng đó là răng nanh dị dạng, nhưng là Quang Minh lại biết rõ đây là biểu tượng của Ma cà rồng, bất kỳ thứ gì cũng không thay thế được.

Huyết mạch đang sôi trào trong cơ thể, nhân tố hiếu chiến lập tức tắt xuống.

Giọng nói của Quang Minh có chút run rẩy, nói. - Mày… mày cũng là Ma cà rồng ư?

- Chúng tôi đều là! Năm thanh niên cùng bước về phía trước một bước, thần sắc kích động nói.

Những ánh sáng lấp lánh trên răng nanh kia, chứng tỏ thân phận đặc thù của họ.

Tiểu Phong Tử cảm thấy cả người từ trong ra ngoài lạnh ngắt.

Vốn là Huyết Hổ cũng muốn tranh để làm một vụ kinh doanh, nhưng cuối cùng không qua được Quang Minh. Nếu Huyết Hổ đến đây, thêm cả mình nữa, đến đối phó với năm tên Ma cà rồng biến thái này, e rằng rốt cuộc kẻ bị xé xác thành hai nửa là ai, đáng phải xem xét!

- Tất cả đều … đều là sao?

Quang Minh vẻ mặt kinh ngạc nhìn năm người họ, một người đã làm anh ta giật mình rồi, huống chi nhiều đến năm người.

Thường Nhạc từng nói, Ma cà rồng không bị tiêu diệt toàn bộ, anh ta cũng tin vậy nhưng hơn thế thì là nửa tin nửa ngờ. Thậm chí là tìm kiếm sự an ủi

https://thuviensach.vn

tâm lý, nhưng bây giờ thì không như thế.

Ma cà rồng sống sờ sờ ngay trước mắt mình, tộc Hấp Huyết còn có hy vọng.

- Ngoại trừ chúng tôi, gia tộc Ma Ca Rồng còn có 1387 thành viên. Chúng tôi luôn tìm kiếm vương tử và công chúa điện hạ bị lưu lạc, hi vọng sự thống lĩnh bởi các vị, tiến hành cuộc chiến báo thù! Năm người thanh niên đồng thời quỳ xuống, vẻ mặt kích động nói.

- 1387?

Quang Minh hít một hơi khí lạnh, sự vui sướng này thật quá lớn làm cho anh ta có cảm giác không tiếp thu được.

Thường Nhạc đương nhiên không biết đội quân bất tử Thiết huyết đang gia tăng mà hắn lại đang cố gắng đào góc tường.

Từ lần trước sau khi có được năm tên cao thủ.

Thường Nhạc chia ra kiểm nghiệm một chút, kết quả mỗi người đều có năng lực phản kháng điên cuồng.

Dĩ nhiên, có một phương diện khác khá đáng tiếc.

Bọn họ tấn công rất bình thường, can bản chỉ tính ở mức bình thường mà thôi. Nhưng mà có được năng lực phản kháng mạnh như thế, vậy cũng che dấu được tất cả.

Thường Nhạc đang lên kết hoạch thiết lập một đội quân.

Năm người liên kết lại đã hình thành một tuyến phòng ngự hoàn mỹ, nếu như từ đáy biển kéo lên một số, cũng không cần nhiều, chỉ cần hơn một trăm người. Vậy thì …. Thường Nhạc cảm thấy ngủ cũng có thể cười tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, nhiệm vụ vinh dự này vẫn là giao cho đồng chí Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo đối với thế giới dưới biển rất quen thuộc, đối với tính cách của những tên cao thủ ka cũng rất rõ ràng cho nên chiêu dụ rất dễ dàng.

Tục ngữ nói rất hay, ngày phòng đêm phòng, trộm nhà khó phòng, dưới sự nỗ lực liều mạng của Tiểu Bảo, thành viên đội quân phòng ngự của Thường Nhạc ngày càng nhiều. Nụ cười trên mặt hắn cũng ngày càng nhiều.

Tiểu Bảo cũng có phí vất vả, mỗi lẫn đưa tới một cao thủ dưới biển cô sẽ có được phần trăm. Hơn nữa qua mỗi khoảng thời gian còn có thể lấy tiền thưởng.

Đều nói, rồng yêu thích sự tỏa sáng của châu báu.

Tiểu Bảo đối với việc có được long thân của Đệ Nhị Mộng một chút cũng không hứng thú, hết lần này tới lần khác không có được long thân, Tiểu Bảo đối với châu báu vẫn vô cùng yêu thích.

Thường Nhạc thật không có thúc giục Tiểu Bảo lại bắt Đệ Nhị Mộng về.

Bởi vì trong lòng hắn vẫn không có cách chấp nhận được một cô vợ rồng.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 264: Gieo Một Tiểu Bảo Bảo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 264 – Gieo một Tiểu Bảo Bảo.

- Anh Thường Nhạc, giết một thành viên tổ Sakura, em sẽ nhận được bao tiền? Ngay mai chính là ngày so tài với Thiên Hoàng, Tiểu Bảo không ngừng miệt mài truy đuổi hỏi.

Thường Nhạc đương nhiên hiểu ý tứ của Tiểu Bảo, từ khi đội phòng ngự gia tăng hơn 20 người, đồng chí Tiểu Bảo liền kiêm nhận luôn vị trí đội trưởng đội phòng ngự.

Một khi chiến đấu thành công, tiền thưởng tự nhiên không cần phải nói.

Cách tính toán của tiểu nha đầu này rất là vang nha!

Nếu như về sau để cho cô quản lý sổ sách tuyệt đối là có lời, không thua lỗ!

Thường Nhạc khẽ suy tư, giết thành viên tổ Sakura không khó, nhưng những cao thủ dị năng này giết một tên sẽ ít đi một tên, có hơi đáng tiếc đi.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc trực tiếp mở miệng nói. - Giết một tên không có tiền, bắt sống một tên thì được 1 triệu!

- Băt sống một tên được 1 triệu?

Tiểu Bảo nghe thấy những lời này, đôi mắt sáng lên như bóng đèn … Bản thân vừa mới thăng chức đội trưởng, liền có tiền đang chờ mình đến lấy!

Thường Nhạc nhìn vẻ mặt hưng phấn kia của Tiểu Bảo, hắn tiếp tục bổ sung một câu. - Nếu như bị thương, vậy cũng không có tiền!

https://thuviensach.vn

- Yên tâm, tất cả đều bao trên người em.

Tiểu Bảo làm sao lại vẫn để ý những điều này, chỉ cần có tiền, tất cả đều dễ nói.

Nhìn Tiểu Bảo vội vội vàng vàng đi ra ngoài, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhàn nhạt, tiểu mê tiền a…. quả thật đáng yêu!

Nhẹ nhàng khép mắt lại, hương thơm nhàn nhạt từ phía sau truyền tới.

- Em hắn là nên nghỉ ngơi ở trên giường! Mùi vị đơn thuần quen thuộc kia liền khiến Thường Nhạc đoán ra đối phương là ai.

Fukada nhẹ nhàng xoa bóp vai Thường Nhạc, lúc này vẻ mặt tràn đầy hạnh phúc nói. - Cảm ơn anh.

Thường Nhạc thản nhiên mở miệng nói. - Em là người phụ nữ của anh, đứa bé trong bụng em cũng là của anh, anh làm tất cả những điều này đều là đương nhiên, cho nên em không cần phải như vậy.

Fukada nói: - Nếu như không phải là phải là anh chắc là em vẫn ở trong bóng tối, là anh đã cho em cảm nhận được cảm giác làm mẹ, là anh đã cho em nhìn thấy được tương lai tươi sáng. Với anh mà nói, mọi thứ có lẽ là tiện tay mà thôi, nhưng đối với em mà nói đây chính là sự ban ơn lớn nhất của ông trời.

Thường Nhạc yên lặng nhắm mắt lại, lòng cảm kích của Fukada hắn đương nhiên hiểu rõ.

Một lúc sau, Thường Nhạc chậm rãi mở miệng nói

- Ngày mai Mako sẽ cùng em đi Trung Quốc!

- Đi Trung Quốc?

https://thuviensach.vn

Fukada sửng sốt, rõ ràng vẫn chưa lĩnh hội hết ý

- Đúng, anh không hi vọng đứa con đầu tiên của Thường gia sẽ sinh ra tại Nhật Bản, cái đất nước dơ bẩn này. Nơi này sẽ làm bẩn đứa bé! Thường Nhạc trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Phía bên Tây Môn Khinh đã có một tên sắc lang sắp hạ giới rồi, bên này lại xuất hiện một tên khắc tinh. Chính mình còn trong quá trình sưu tầm vật phẩm, thật đúng là nhiệm vụ gian khổ.

Fukada dường như không tin vào tai mình, trong lòng cô, Thường Nhạc có thể tiếp nhận cô, có thể để cô sinh hạ đứa nhỏ, đó là ân đức trời ban rồi. Nhưng không nghĩ tới phải đi Trung Quốc, điều này cũng thật ý nghĩa. Cô sẽ chính thức được gia đình của Thường Nhạc thừa nhận.

- Cảm ơn!

Fukada run giọng nói.

Thường Nhạc phất phất nhẹ tay nói. - Em đi chuẩn bị đi!

Việc của Fukada giải quyết xong xuôi, nhưng là sự việc phía bên Tây Môn lão huynh thực làm người ta đau đầu đi!

Sau khi giải quyết việc khiêu chiến của tiểu Thiên Hoàng bên này, bản thân khẳng định muốn bỏ chút thời gian đi gặp lão gia Tây Môn một chút. Nếu không một khi đứa trẻ của Tây Môn lão huynh sinh ra rồi, lúc đấy chính mình mới đi qua, e rằng thái độ của Tây Môn gia sẽ có xảy ra những biến hóa chuyển tính.

- Aizzz, nợ phong lưu a!

Thường Nhạc thở dài lắc đầu.

Lúc này điện thoại bỗng nhiên vang lên.

https://thuviensach.vn

- Anh Thường Nhạc, là em!

Bên kia truyền tới giọng nói trong trẻo tự nhiên.

Nghe thấy giọng nói như thế này, Thường Nhạc cảm thấy toàn thân có một sự thoải mái không nói thành lời. Nam Cung Huân Y, bảo bối của mình a!

- Nhớ anh rồi có phải không?

Trên mặt Thường Nhạc mang nụ cười ôn hòa.

Cái miệng nhỏ nhắn của Nam Cung Huân Y bĩu một cái, nói. - Người ta nhớ anh Thường Nhạc, nhưng mà càng nhớ cái bụng của mình hơn.

Thường Nhạc sững sờ, lời này là có ý gì? Lẽ nào mình không quan trọng bằng cái bụng của cô ta? Nhưng mà tiểu bảo bối của mình không phải là người như vậy nha.

- Chẳng nhẽ bà xã lớn nhà ta đói bụng rồi sao?

Thường Nhạc cười hi hi nói.

Nam Cung Huân Y mấp máy miệng nói. - Người ta cũng muốn có đứa nhỏ!

Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc kinh ngạc, Tây Môn Khinh và Fukada bên này dã làm mình to đầu rồi, tiểu nha đầu này lại có tin tức từ nơi nào vậy?

Nam Cung Huân Y mặc dù lúc này không nhìn thấy nhưng cũng có thể đoán được vẻ mặt lúc này của Thường Nhạc, cô nghiêm trang nói. - Anh Thường Nhạc, người ta dù gì cũng là Công chúa của gia tộc Nam Cung, một chút chuyện này có thể giấu diếm được em sao? Dù sao em cũng mặc kệ, lần sau chúng ta gặp mặt, anh nhất định phải trồng một tiểu Bảo Bảo trong bụng em.

https://thuviensach.vn

- Ngựa giống!

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ bật ra hai tiếng này.

Vẻ mặt hắn đưa đám nói. - Bà xã lớn Huân Y à, sinh con là việc rất vất vả, hơn nữa còn phải có phí nuôi nấng, còn cần phải vì con mà suy tính .vv…. Chúng ta hiện tại, không đủ kinh tế à!

Lời như vậy tự miệng Thường Nhạc nói ra, căn bản không có chút xấu hổ.

Nam Cung Huân Y có một sự kích động muốn chà đạp Thường Nhạc. Kho bạc cá nhân của Thường Nhạc đừng nói tới nuôi một đứa trẻ, cho dù nuôi toàn bộ trẻ con trên toàn thế giới, cũng vẫn còn dư dả. Mà tên chết tiệt này hết lần này đến lần khác chơi xấu mình, làm cho mình. Ai bảo chính mình là bảo bối yêu nhất nhất của hắn chứ!

Nam Cung Huân y nhẹ nhàng nói. - Người ta chỉ cần hạt giống, những việc khác người ta một mình có thể xử lý à…. tiền của Gia tộc Nam Cung chúng ta đủ để nuôi dưỡng tiểu Bảo Bảo. Ông nội cũng muốn bế cháu ngoại rồi a. Bất luận thế nào, anh nhất định phải trồng, nếu không người ta sẽ không quân tâm anh nữa!

Nói xong cũng không đợi Thường Nhạc phản ứng lại, điện thoại bên kia liền cúp luôn.

Trên mặt Thường Nhạc nụ cười cổ quái, thầm nói. - Nếu như không quan tâm anh, hạt giống trong bụng em là từ nơi nào đến chứ? Hắc hắc – hắc hắc!

Ichiro mới vào cửa liền nghe thấy tiếng cười của Thường Nhạc.

Chân ông ta lập tức bước vào nhanh hơn.

- Ichiro tham kiến thiếu gia!

https://thuviensach.vn

Đi tới trước mặt Thường Nhạc, Ichiro cung kính quỳ trên mặt đất.

Thường Nhạc híp nửa con mắt, nhìn Ichiro trươc mắt, mới mấy ngày không gặp, Ichiro gầy đi nhiều. Đương nhiên cùng với lần trước gầy không giống nhau, lần trước là bị Xử Nữ làm cho gầy mà lần này gầy là do bận rộn.

- Chuyện tiến hành thế nào rồi?

Thường Nhạc trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa nói.

Tinh thần của Ichiro chấn động, nói - Thiếu gia, kế hoạch dời kho bạc Nhật Bản chính thức bắt đầu khởi động, nhưng chúng ta cần trên trăm người. Còn có…

Nói tới đây, Ichiro hơi dừng lại một chút. Vẻ mặt chần chừ nhìn về phía Thường Nhạc.

- Nói!

Thường Nhạc nghe được kế hoạch đã bắt đầu, tinh thần khẽ rung lên, trên mặt nở nụ cười nhàn nhạt.

Ichiro cung kính nói. - Còn cần máu của 100 trinh nữ!

- Móa, lừa gạt ông mày có phải không?

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, ngữ khí âm trầm nói.

Toàn thân Ichiro run rẩy kịch liệt, sắc mặt trắng bệch, lo sợ nói. - Thiếu gia, đây là sự thật. Vì Quốc khố Nhật Bản là nơi bí mật nhất, chỉ khi ở Nhật Bản phát sinh nguy cơ nghiêm trọng nhất mới có thể sử dụng được, hàng trăm năm, tiền bạc không ngừng rót vào. Căn bản chưa từng bị lấy ra, mà thật cần thiết mở ra, phải dùng máu của một trăm trinh nữ, còn không vốn không cách nào mở được.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm Ichiro. Gằn từng chữ.

- Như vậy, Ichiro, theo như ý của ông, nên làm thế nào đây hả?

Toàn thân Ichiro vẫn run rẩy, ông ta cảm nhận được sự lạnh lùng trong giong nói của Thường Nhạc. - Tất cả mọi chuyện do thiếu gia làm chủ!

Chân mày Thường Nhạc chau lại, quả thật, nếu như hắn không gật đầu, thì coi như Ichiro có mười cái gan chó, ông ta cũng không dám dùng nhiều máu trinh nữ như vạy. Nhưng muốn ở Nhật Bản tìm được 100 trinh nữ, việc này quả thật khó như lên trời vậy.

Thường Nhạc gõ gõ tay lên mặt bàn, tiết tấu càng lúc càng nhanh, nhịp tim cũng càng lúc càng nhanh.

Ichiro im lặng chờ Thường Nhac hạ lệnh.

Bỗng nhiên, trong mắt Thường Nhạc lóe sáng, không kìm được thốt lên - Koinu!

Quả thật, bảo Koinu đi tìm trinh nữ, đó đúng là ứng cử viên hàng đầu, bản thân hắn đã làm hai trinh nữ Nhật Bản, đó đều do Koinu tìm về, khà khà, chỉ cần là trinh nữ, tin rằng Koinu sẽ tìm ra.

Nhìn thấy sắc mặt Thường Nhạc khôi phục bình thường, Ichiro lau lau mồ hôi trên ót.

Tục ngữ nói rất đúng, gần vua như gần cọp, đây thật là chuyện muốn mất mạng nha.

Thường Nhạc tùy ý nhìn Ichiro một cái, nói. - Một trăm người đủ vận chuyển vàng dự trữ không?

- Có lẽ là đủ rồi!

https://thuviensach.vn

Ichiro vội vàng trả lời.

Thường Nhạc giọng lạnh lùng nói. - Nhớ kỹ, đáp án tôi muốn là sự khẳng định, quốc khố Nhật Bản không thể để sót lại dù chỉ một lượng vàng. Nếu không tôi nhất định sẽ lấy mạng ông. Hơi dừng lại một chút rồi nói tiếp. - Cẩn thận chút, tôi không hi vọng quốc khố vẫn chưa chuyển xong, tin tức lại bị lộ ra ngoài.

- Vâng, Ichiro hiểu rồi!

Ichiro cẩn thận lui xuống.

- Trinh nữ à, trinh nữ!

Nhìn theo bóng Ichiro dần dần biến mất, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thú vị.

Authur Lan nghe được báo cáo của thủ hạ, cô hoàn toàn choáng váng.

Mãnh tướng thứ nhất, cấp dưới của Thường Nhạc, bất tử chiến tướng ____ Quang Minh, kẻ đó hóa ra lại là vị Vương Tử mà bộ tộc Hấp Huyết tìm kiếm nhiều năm nay.

Đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Cũng như vậy, đây cũng có nghĩa là toàn bộ kế hoach của gia tộc Arthur đều phải thay đổi. Hành động nhắm vào Thường Nhạc cũng phải hủy bỏ.

Nhưng giữa Tư Đồ Lôi Minh và Thường Nhạc là những kẻ đối lập trời sinh, có chết cũng không ngừng.

Trong gia tộc Arthur hỗn loạn, thì đó là một điều khủng khiếp.

Gia tộc Arthur là gia tộc Ma ca rồng lâu đời nhất, đây là điều mà ai cũng không nghĩ tới. Năm đó, gia tộc Ma Cà Rồng chịu đòn nặng nhất, vào thời

https://thuviensach.vn

điểm máu chốt, những cao thủ ẩn dật của gia tộc Arthur hành động, cứu vớt hậu duệ gia tộc Ma ca rồng. Cũng hình thành lên thế lực mạnh lơn với một nghìn tinh anh Ma ca rồng.

Nhưng gia tộc Ma Ca Rồng vẫn muốn báo thù, vẫn muỗn tìm kiếm thủ lĩnh của mình.

Tư Đồ Lôi Minh và Kỵ sĩ thần thánh cùng với giáo hộ thân cận đi lại, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến gia tộc Arthur chậm chạp không đáp ứng gả Arthur Lan cho nhà Tư Đồ.

Mà Thường Nhạc không giống, hắn là một kẻ xấu xa không hơn không kém. Cùng Kị sĩ Thánh Thần làm những chuyện đối nghịch sớm đã truyền tới nội bộ gia tộc.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 265: Phòng Ngự Tuyệt Đối

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chương 265 – Phòng ngự tuyệt đối.

Arthur Lan vô cùng căm tức, chán ghét Thường Nhạc. Thậm chí chỉ muốn làm thịt tên này. Nhưng mà chuyện của Quang Minh lại có quan hệ với cả gia tộc Ma Cà Rồng. Chính mình căn bản không biết quyết định thế nào.

Vì thế Arthur Lan mang theo Quang Minh cùng về nước Anh.

Thường Nhạc lúc này đang nằm lặng yên trên ghế.

Ánh mặt trời quyến rũ chiếu rọi trên cơ thể, có cảm giác lười biếng. Thường Nhạc có chút xúc động, cùng với sự ngày càng lớn mạnh của thuộc hạ, cơ hội động tay của hắn sau này sẽ ngày càng ít đi.

Khi tiếp xúc với khuôn mặt người chết kia, Thường Nhạc không để ý nhíu chặt đầu mày lại.

- Thường Nhạc, phái bộ hạ của mình ra đi!

Thiên Hoàng vẫn luôn chờ mong ngày hôm nay, nhìn thấy Sakura như chú chim nhỏ nép vào bên người Thường Nhạc, lão ta dường như nổi điên lên.

Chính mình đã vất vả nuôi lớn con gái, thời gian còn chưa đủ liền bị Thường Nhạc đem đi mất, quả thực như bị tát vào mặt.

Đứng bên cạnh Thiên Hoàng là 20 người thanh niên trẻ, bọn họ toàn thân trên dưới lộ ra một khí chất thần bí. Dễ nhận thấy bọn họ đều là cao thủ dị năng của tổ Sakura.

https://thuviensach.vn

Ngoài ra, Koinu, Bộ trưởng bộ tài chính Ichiro, Thủ tướng Tamuzuookami..vv..v một vài nhân vật cấp cao quan trọng đều ngồi bên cạnh.

Bọn họ chỉ thuộc những người đứng xem.

Cũng giống như người duy trì trò chơi.

Đương nhiên, Thường Nhạc quan tâm nhất chính là Yamamoto Surota. Thời gian dài như vậy không gặp, tên nhóc này càng xinh đẹp, dường như có liên quan rất lớn đến phần bị cắt phía dưới. Ngồi bên cạnh Yamamoto Surota là một thanh niên trẻ thần sắc cực kỳ thản nhiên.

Dựa vào trực giác, đối phương có sở trường về phương diện tâm kế.

Thủ tướng nhật bản Taimuzuookami, ông đang nắm giữ trong tay đội Onani Nhật Bản, có thể xem như đối kháng với Thiên Hoàng, thậm chí vượt qua sự tồn tại của Thiên Hoàng.

Ngoài ra, những nhân vật rải rác kia, Thường Nhạc vốn không quan tâm.

Bên cạnh Thiên Hoàng có một cái bóng màu đen, bóng đen đó ẩn mình trong một chiếc áo choàng gió. Thường Nhạc rất nhanh chóng liên hệ tới lực lượng hắc ám ở trong đại điện kia. Đương nhiên, dựa vào giao ước lần này, hắn là do Koinu giải quyết.

- Mẹ, sao vẫn chưa bắt đầu?

Khi mọi người đang chờ đợi cuộc tỉ thí bắt đầu. Một giọng nói rất thô tục nhưng lại vô cùng hấp dẫn đột ngột vang lên.

Được tiếp xúc với gương mặt xinh đẹp, tinh tế của Tiểu Bảo trong mắt Thiên Hoàng, Tamuzuookami dường như đồng thời phát ra tia hào quang xxx.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thường Nhạc lại đang âm thầm cười lạnh. - Có một số thứ có thể nhìn, không thể sờ. Nếu không một khi đã nhen lên núi lửa, ngay cả xương cốt đều sẽ không thừa lại.

Đương nhiên, Tiểu Bảo cũng không để ý đến điểm này.

Lúc này, tâm tình cô không vui vẻ lắm vì người Thiên Hoàng đem đến quá ít, chỉ có 20 người. Một người 1 triệu, tất cả mới có 20 triệu.

Nếu Thiên Hoàng mang hai mươi nghìn người đến, hoặc là hai nghìn người tới. Tiểu Bảo nhất định sẽ vui vẻ kêu lên.

Mang 20 người đến còn chưa tính, còn cố tình đứng đó so bì, xem ra rất lợi hại.

- Trận đấu bắt đầu.

Khi Tiểu Bảo đang buồn bực, trận đấu rốt cuộc tuyên bố bắt đầu.

Hai mươi thành viên của tổ Sakura đi đến vị trí trung tâm của sân thi đấu.

Tiểu Bảo lại chỉ huy bộ hạ ở bốn phía kết thành trận vòng tròn

- Nhớ kỹ cho tôi, các anh chỉ có thể từ từ phòng ngự, không được phép phản kháng. Nếu các anh làm tổn thương thịt gà của tôi, tôi sẽ trừ vào lương của các anh, hiểu chưa hả? Tiểu Bảo quơ quơ ngón tay nhỏ bé, ra sức kêu gào.

- Vây thành một trận, không được đánh trả? Trên ót thành viên tổ Sakura toát ra một dấu chấm hỏi to đùng. Nếu biết bọn họ là những cao thủ dị năng, mọi sự tấn công đều làm cho người khác khó lòng phòng bị, đừng nói là vây lại, cho dù bọn họ tập trung lại một chỗ đều không thể chịu được sự tấn công của các thành viên tổ Sakura.

https://thuviensach.vn

- Vâng! Tất cả đội viên của đội phòng ngự lại đồng thanh đáp ứng. Một người 1 triệu, đây là công chúa nhiều lần nhắn nhủ. Thân thể không phải lo, quan trọng là kiếm được bao tiền.

Nhìn bọn họ quả nhiên một người nắm tay một người vây thành một vòng tròn, các thành viên tổ Sakura đồng thời choáng váng.

- Chẳng nhẽ bọn họ muốn tự sát?

- Giết!

Một tên trong tổ Sakura khẽ vung tay,

- Phịch!

Thân thể Đại Hán không nhúc nhích tí gì, giống như không có việc gì.

Đổ mồ hôi!

Nhìn thấy kết quả kinh người như thế, đám người Thiên Hoàng gần như đồng thời sửng sốt đứng lên.

Thường Nhạc cũng không có nhiều phản ứng, chình mình lần trước ở dưới biển dùng toàn lực để tấn công Hải Văn, kết quả cũng chỉ lùi lại nửa bước mà thôi huống hồ là những con tôm tép này.

- Tôi không tin!

Một trong thiếu nữ tổ Sakura, thân thể cô xoay tròn 360 độ, nhanh như chớp tấn công một tên khác.

- Phanh ---- Phanh ---

Những tiếng va chạm chói tai không ngừng vang lên, nhưng tên Đại Hán kia không hề chớp mắt, thân thể chỉ hơi đung đưa.

https://thuviensach.vn

Khi người thiếu nữ kia chạm đất, vẻ mặt đầy kinh hãi, tên Đại Hán kia lại cười lên, nói. - Mát xa thật thoải mái a!

Thường Nhạc híp nửa con mắt, hắn chú ý tới sự ăn ý giữa các thành viên đội phòng ngự. Khi người thiếu nữ tấn công, những người khác dường như đồng thời đem sức mạnh dồn lên người tên Đại Hán kia. Nhìn thì rất nhanh nhưng lại không che dấu nổi khỏi mắt hắn.

Bóng đen bên người Thiên Hoàng hơi cúi người xuống, ở bên tai Thiên Hoàng nói thầm.

Tinh thần Thường Nhạc khẽ động, hiển nhiên, đối phương cũng nhìn ra sơ hở của đội phòng ngự.

Trên mặt Thiên Hoàng lộ ra một nụ cười lạnh, nói. - Mỗi người các ngươi tự chọn lấy một đối thủ, tốc độ tấn công cao nhất cho ta!

Những thành viên nhóm anh đào nghe thấy mênh lệnh của Thiên Hoàng, thân thể đồng thời xông lên.

Trước mắt, những thân ảnh không ngừng tấn công, tiếng đánh, tiếng la hét v..vv. hoàn toàn hợp nhất vào với nhau.

Hai mươi người vẫn lẳng lặng đứng yên tại chỗ, trong bọn họ có người thân thể đang run lên, nhưng cũng chỉ là chuyện trong chớp mắt.

Những thành viên tổ Sakura lại mệt đến thở hồng hộc.

Trên mặt bọn họ đầy ngạc nhiên và không tin.

Nhưng trước mặt đã trở thành một sự kiện xxxxx, không thể thay đổi.

- Thiên Hoàng Vạn Tuế.

https://thuviensach.vn

Một thành viên trong tổ Sakura bỗng nhiên gào lên một tiếng, sau đó không ngờ dùng thanh kiếm Ninja mổ bụng tử tự.

- Con đĩ mẹ nó chứ!

Nhìn thấy chết mất một người, Tiểu Bảo suýt nữa khóc lên.

Thành viên đội phòng ngự có thể không đánh trả nhưng không thể khống chế người khác tự sát.

Nhưng nếu như bọn họ toàn bộ tự sát hết, thì chính mình còn lấy được cái cứt tiền a. Chết một tên thì bớt đi một triệu a. Tiểu Bảo không quan tâm nhiều nữa, thoáng chớp cô thu nhỏ cơ thể lại, thành viên tiếp theo của tổ Sakura chuẩn bị tự tử liền bị Tiểu Bảo một cước đá cho hôn mê bất tỉnh.

Tiểu Bảo đang âm thầm cầu khẩn cho hắn không bị thương, cho dù bị thương cũng muốn Thường Nhạc trả một nửa giá.

Các thành viên của đội phòng ngự lúc này tỉnh ngộ. Dáng người bọn họ khá to lớn, trực tiệp nhào tới. Ôm lấy những thành viên tổ Sakura kia, làm cho bọn họ không thể dãy dụa, không thể tự sát.

- Diều hâu bắt gà con!

Nhìn cảnh tưởng quỷ dị trước mắt, Thiên Hoàng lau mồ hôi trên ót, nhưng tên kia vẫn là con người sao?

Các thành viên tổ Sakura được chọn lựa cẩn thận tỉ mỉ từ những cao thủ dị năng, chính mình bình thường cũng dùng những thứ tốt nhất để bồi dưỡng. Trong giờ phút mấu chốt, không ngờ lại biến thành những con cừu nhỏ, điều này làm cho Thiên Hoàng có một cảm giác kích động đến phát điên.

Bóng đen bên người bắt đầu hành động, động tác rất nhanh, rất quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Cái bóng vừa di chuyển, Koinu liền vung tay, một lượng lớn các cao thủ hội Hắc Long lao tới bao vây.

- Ha ha, đều là đến tìm cái chết!

Trên miệng cái bóng kia phát ra tiếng cười đắc ý, ánh sáng mặt trời ở bốn phía dường như bị cái gì đó che lại, bầu trời lập tức đen lại.

- A!!!

Một gã cao thủ hội Hắc Long bỗng nhiên che cổ, đau đớn kêu lên, lăn lộn trên mặt đất.

- A!

Tên cao thủ này vừa kêu lên, một tên khác thân hình như diều đứt dây, nặng nề ngã xuống đất?

- Thiên Hoàng, ông đã vi pham quy tắc trận đấu!

Tamuzuookami đứng lên, thật sâu nhìn vào ghế của mình, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý liếc nhìn Thiên Hoàng, lạnh lùng nói.

Trong ánh măt của Thiên Hoàng bạo phát ra ánh nhìn đẫm máu, nói. - Phàm là kẻ đối nghịch với ta, đều phải chết, phải chết!

- Hừ!

Thân là trọng tài, một bên vi phạm quy tắc, không khá gì tạt một bạt tai vào mặt trọng tài. Tamuzuookami đứng lên trực tiếp đi ra ngoài, anh em nhà Yamamoto cũng lần lượt đi ra ngoài. Mấy người này đi rồi, những người khác cũng lẻ tẻ theo đi ra ngoài.

Nhìn những cao thủ hội Hắc Long không ngừng ngã xuống đất, trên mặt Thiên Hoàng lộ ra nụ cười tà ác. Không ai có thể tổ chức được bóng đen

https://thuviensach.vn

hắc ám của mình, Sakura phải trở về bên mình. Đứa con gái này cũng phải thuộc về mình, người khác đều phải chết.

Chính mình im lặng quá lâu, bọn họ dường như quên mất ai mới là chủ của đất nước này. Thiên Hoàng là sự tồn tại tối cao nhất.

Nhìn những tên bộ hạ một tên nối tiếp một tên ngã xuống, Koinu vội đứng bật dậy, nhìn sang Thường Nhạc.

Hi vọng Thường Nhạc có thể ra tay giúp đỡ.

Những cao thủ như Xử Nữluôn ở bên cạnh Thường Nhạc đều không có.

Mà con người Thường Nhạc dường như sáp nhập vào trong góc độ thưởng thức, thỉnh thoảng lại vỗ tay tán thưởng…

Sắc mặt Koinu liên tục biến đổi, gã hiểu rõ Thường Nhạc làm thế này, chính là không sai. Chính mình đã đồng ý chống lại kẻ thù bên ngoài tổ Sakura, nhưng không nghĩ tới bóng đen hắc ám lại biến thái như vậy.

- Liều mạng!

Sắc mặt Koinu âm trầm, bỗng nhiên đi vào phía trong đại sảnh.

Nhìn bóng lưng dần biến mất của Koinu, trên mặt Thường Nhạc nở nụ cười cân nhắc.

Đường đường là hội Hắc Long có thể giằng co lâu như vậy với nhóm Sơn Khẩu, khẳng định là có chỗ nào đó không bình thường.

Nếu không, chỉ dựa vào những cao thủ bình thường trước mắt, hội Hắc Long sớm đã bị tiêu diệt.

Nhưng vũ khí thật sự của hội Hắc Long rốt cuộc là cái gì chứ.

https://thuviensach.vn

Lẽ nào cũng như hướng của tổ Sơn Khẩu, lời của lão bất tử Yamamoto 56 kia, hội Hắc Long cũng có một lão gì đó còn sống sao? Nếu như thật sự như vậy, trò chơi sẽ phát triển theo phương diện lớn.

Tiểu Bảo căn bản không chú ý sự biến hóa xung quanh, đối với cô mà nói, hiện tại nhiệm vụ quan trọng nhất chính là kiếm tiền. Ngoài tiền ra, những thứ khác đều đặt xuống vị trí thứ hai.

Trận thức phòng ngừa tuyệt đối sớm đã không còn, bọn tiểu đệ cũng đang bắt thịt gà, bắt được một tên đều sẽ có thưởng nha.

Thường Nhạc mỉm cười, có được những bộ hạ thân thủ phòng ngự tuyệt đối này, lão đại sao mà không vui cho được?

Hơn nữa nhìn thấy một thành viên tổ Sakura dùng dao chém lên người Hải Văn.

Đồng chí Hải Văn của chúng ta lại chỉ đau lòng nhìn quần áo của mình bị phá hỏng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 266: Cao Thủ Hắc Long Biến Thái

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ở đây đơn phương tàn phá, không thể giết đối phương, cũng thể làm đối phương bị thương được, còn phải ngăn chặn đối phương tự sát, đây không chỉ cần phải kiên nhẫn, mà còn phải cần cả một nghệ thuật.

Nắm giữ nhịp điệu của tàn phá.

Nhìn thấy từng thành viên tổ Sakura bị hôn mê, Tiểu Bảo lập tức ân cần đến xem tình hình, khi phát hiện ra thương tích, thì chửi bọn thuộc hạ một trận.

Nếu không có khuyết điểm nào, cô ta sẽ vỗ vai bộ hạ nói: - Làm tốt lắm, lát nữa thưởng cho anh một trăm ngàn.

Thường Nhạc cảm thấy đây là một kiểu hưởng thụ, một kiểu hưởng thụ tinh thần và thị giác, kiểu hưởng thụ này khiến cho khuôn mặt hắn luôn lộ ra vẻ tươi cười sảng khoái.

Bất cứ người nào có thuộc hạ như vậy đều cảm thấy hưng phấn.

Thường Nhạc thậm chí cảm thấy nghi ngờ, mình rơi vào trận phòng thủ kiểu người xương thịt như bọn họ, muốn trốn ra sợ là cũng khó.

Sắc mặt Thiên Hoàng trở nên rất khó coi.

Những tinh anh tổ Sakura này, thực sự rất khó coi.

Bóng đen vẫn đang di chuyển, mỗi một bước đi đều có một tên cao thủ hội Hắc Long ngã xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Sau khi Koinu biến mất, bọn cao thủ Hắc Long đều rụt rè, chỉ cần bọn họ dũng cảm là đều tự tìm đến cái chết, bọn họ đều hiểu mệnh lệnh của Koinu quan trọng như thế nào, kể cả là chết cũng phải tiếp tục ngăn lại.

Trong lòng bọn họ đang run sợ nhưng bước chân bọn họ vẫn tiến lên phía trước.

Cách thức giết người của bóng đen đó khiến cho chân mày Thường Nhạc cau lại.

Nghĩ đến cảnh ở cung điện Thiên Hoàng đó, nếu không phải Cổ Tư Văn có năng lực đặc biệt, bọn họ muốn trốn sợ là cực kỳ khó.

Nhưng bây giờ không như thế rồi, mình có được Khôi giáp Hắc Ám, sức mạnh cũng đã đạt tới đỉnh cao chưa từng có, muốn bắt lấy bóng đen đó để luyện tay một chút.

Thế nhưng Thường Nhạc càng mong đợi nhìn thấy sự xuất hiện của Koinu, chắc là cũng sắp tới rồi.

Vừa nghĩ đến đây, Thường Nhạc lại khẽ nhíu mày.

- Sát khí nồng nặc quá!

Cỗ sát khí bao tỏa khắp trời đất đó đang tràn lại hướng này.

Nhóm phòng ngự đã hoàn thành nhiệm vụ vinh quang, bọn họ và Tiểu Bảo đã lui sang một bên tính toán tình hình tổn thất.

Bóng đen đó cảm nhận được sát khí, liền dừng động tác điên cuồng lúc trước lại.

Những cao thủ còn sót lại của hội Hắc Long, bọn họ đều lui qua một bên, trên nét mặt bọn họ lộ ra tin tin tức, chắc chắn là cao thủ đỉnh cao nhất của hội Hắc Long sẽ xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Loại sát khí kinh người này khiến cho người ta cảm thấy không thoải mái, thậm chí còn có một loại kích động muốn giết người.

- Kính cẩn tiếp đón Long đại nhân!

Khi một bóng đen xuất hiện, tất cả thành viên hội Hắc Long đều quỳ xuống mặt đất.

Đồng tử Thường Nhạc co lại, tiếp xúc với bóng đen trước mặt khiến hắn không tự chủ được nghĩ tới Kỵ sỹ Thần Thánh từ dưới đất chui ra kia.

Bọn chúng có một điểm giống nhau, đó là toàn thân đều là xương cốt, có cảm giác sợ hãi không nói ra được.

Tuy nhiên trên người Kỵ sỹ Thần Thánh đó tản mác ánh sang mờ mờ, mà quái vật trước mặt này lại tản mát một loại sát khí nồng nặc hơn.

Do Kỵ sỹ Thần Thánh mới từ dưới đất chui lên, sức mạnh còn hạn chế nhưng cũng đã rất mạnh, nhưng con quái vật trước mắt toàn thân toàn mùi máu tanh.

- Tên tiểu bò sát kia, lại đây đi!

Giọng nói Hắc Long hướng về phía bóng đen, âm thanh khàn khàn, nói.

- Hắc Long, người khác sợ mày, nhưng tao không sợ, nắm đấm ai mạnh người đấy mới là vua!

Bóng đen càng lúc càng mờ, nhưng Thường Nhạc vẫn cảm thấy được vẻ khinh thường trên mặt đối phương.

Hắc Long mỉm cười: - Đã bao nhiêu năm rồi tao không xuất hiện, dường như cao thủ trên thế giới này hình như quên mất sự tồn tại của Hắc Long này, hôm nay tao phải nói cho mày biết, Hắc Long là vô địch.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy hai chữ vô địch, Thường Nhạc lại nhíu mày lại, chẳng lẽ Hắc Long không thấy được bên cạnh còn có một vị cao thủ tuyệt thế hay sao?

- Quả là nói mà không biết ngượng!

- Vô địch?

Bóng đen lạnh lùng mỉm cười: - Thế thì hôm nay tao đến đây xem, cái gì gọi là vô địch?

Vừa dứt lời, bóng đen bắt đầu triển khai.

Lần này hoàn toàn không giống như mấy lần trước, tốc độ bóng đen di chuyển rất chậm, nhưng mật độ màu đen lại rất lơn, Thường Nhạc mơ hồ nhìn thấy bóng dáng lờ mờ đó đã dần thành hình người.

Hắc Long vẫn như đang cười, nụ cười hơi khó coi, tiếng cười hơi chói tai.

Cánh tay khô héo của gã giơ lên, một đạo khí tập hợp trong cánh tay gã, khi bóng đen đó sắp đến trước mặt Hắc Long, hai tay Hắc Long vung lên, dòng hắc khí điên cuồng xông lên.

- Ầm!

Một lực khí lớn bị nhấc lên khiến cho người ta có cảm giác khó thở.

Trên mặt Thường Mạc vẫn mỉm cười, nói: - Thật là mạnh!

Thân hình khô quắt của Thiên Hoàng bùm một tiếng bị té nhào trên mặt đất, lão ta hưng phấn hét lớn: - Bóng đen, giết, giết sạch bọn chúng đi!

Tiểu Bảo như Columbus phát hiện ra châu lục mới, ánh mắt hưng phấn nhìn về phía Thường Nhạc, nó: - Thiên Hoàng, Thiên Hoàng của Nhật Bản bao nhiêu tiền?

https://thuviensach.vn

- Em cho anh một triệu, ta liền nhận Thiên Hoàng!

Nụ cười thản nhiên hiện lên trên nét mặt Thường Nhạc

Tiểu Bảo lập tức im miệng, tiểu Nhật Bản Thiên Hoàng không bằng đống phân!

Sau khi hai sức mạnh lớn va chạm, thân hình Hắc Long chỉ nhoáng lên một cái, mà bóng hình đen đó đã lảo đảo lui sau mấy bước.

- Tao không tin!

Bóng đen căn bản không dừng lại, thân hình như lốc xoáy bao vây lấy Hắc Long.

Gió điên cuồng xoáy tròn, thân hình khô héo của Hắc Long thì như chiếc thuyền lá nhỏ.

Nhưng vẫn không hề bị lật đổ.

Thường Nhạc thầm kinh hãi, tên Hắc Long này rốt cục ẩn chứa bao nhiêu năng lực?

Hắc Long bỗng nhíu mày lại.

Giọng nói khàn khàn, lạnh lùng nói: - Đừng lòng vòng, lòng vòng nữa tao không phiền đâu!

Vừa dứt lời, tay hắn bẻ cong quỷ dị.

- Chết rồi!

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sang, chỉ thấy Hắc Long đứng hiên ngang trong trận cuồng phòng, hơn nữa bóng đen đó bị cánh tay khô héo của gã tóm lại.

https://thuviensach.vn

Một bóng hình không có hình dạng bị bắt lại, đây đúng là một chuyện không thể tin nổi.

Bóng hình đó không ngừng giãy dụa, rồi bắt đầu trở nên rõ ràng hơn.

Hắc Long căn bản không có thương cảm gì, gã lạnh lùng nhìn khuôn mặt thống khổ trước mặt.

Trên mặt hiện lên nụ cười tàn ác, nói:

- Tên tiểu bò sát, thực lực đã rõ, thực lực của mày còn chưa đủ đâu!

Xuất hiện trước mặt Hắc Long là một người trung niên có dung mạo cực kỳ bình thường, dòng khí màu đen hoàn toàn tan hết, trên mặt đầy vẻ đau khổ.

- Thả người đó ra!

Đúng lúc Hắc Long định bẻ gãy cổ đối phương, giọng nói thản nhiên của Thường Nhạc từ sau lưng gã truyền tới.

Hắc Long xoay người, lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, nói: - Dựa vào cái gì?

- Thực lực, thực lực đã rõ!

Nét mặt Thường Nhạc mang nụ cười lười biếng.

Mà bọn người Tiểu Bảo cũng chạy qua bên đấy.

- Cao thủ Hải Dương!

Tiếp xúc với những người thân hình cao lớn này, Hắc Long hơi biến sắc.

- Thế nào, bằng này thực lực chưa đủ sao? Tiểu Bảo cáo mượn oai hùm nhìn Hắc Long.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Hắc Long bỗng trở nên phức tạp, ánh mắt gay gắt nhìn Thường Nhạc, nói: - Cậu, sao cậu mời những cao thủ này tới đây?

Cũng không đợi Thường Nhạc trả lời, ánh mắt lại chuyển qua nhìn đám người Tiểu Bảo, nói: - Ngươi có phải công chúa Long Cung dưới đáy biển hay không?

Thường Nhạc kinh ngạc, chẳng nhẽ quái vật này có liên quan với thế giới dưới đáy biển hay sao?

Chỉ nhìn vẻ kích động trên mặt gã, hiển nhiên là không có thù hận với thế giới dưới đáy biển kia.

Tiểu Bảo kiêu ngạo ngẩng đầu lên, hùng dũng oai vệ nói: - Đúng thế, tôi đây chính là tiểu công chúa xinh đẹp nhất, nhiều tiền nhất, thông minh nhất, hoạt bát nhất, khiến cho người ta yêu thích nhất dưới đáy long cung công chúa – Tiểu Bảo đây!

Nếu ăn cơm rồi, nghe những lời này sẽ phọt cả cơm ra, ngoại trừ nhiều tiền nhất ra, những thứ khác phải trừ bớt đi. Con nhóc chỉ biết tiền này, cao thủ dưới đáy biển đều bị tiền của cô ta làm cho mờ mắt, thật bi thảm!

- Tiểu Bảo, Tiểu Bảo!

Hắc Long nhìn chằm chằm vào Tiểu Bảo, thần sắc mang cho người khác một cảm xúc không thể hiểu dược, chậm rãi mở miệng nói: - Chị gái cô có phải tên Nhị Mộng, cũng gọi là Đại Bảo không?

- Ôi mẹ ơi, sao anh biết được? Không phải anh định bao chị tôi chứ? Nói cho ngươi biết, tôi đã bán chị đi rồi! Sắc mặt Tiểu Bảo cảnh giác nhìn Hắc Long, giơ nắm tay nhỏ lên.

Hắc Long nghe thấy lời nói thô tục của Tiểu Bảo nhưng không tức giận, mà lại lộ ra vẻ tươi cười: - Giống thật, quả thực rất giống, lớn lên cùng cô ấy,

https://thuviensach.vn

đến nói chuyện cũng giống, nhiều năm rồi không gặp, em có khỏe không?

Tiểu Bảo thấy Hắc Long đang bước qua chỗ mình, sắc mặt cảnh giác: - Anh định làm gì? Nói cho anh biết, bản công chúa đây không dễ chọc đâu, đừng có tới gần tôi, không thì tôi đánh đấy… Anh có tiền không?

Tiểu Bảo vừa nói vừa nhìn về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc hình như không nhìn thấy ánh mắt cầu cứu của Tiểu Bảo, hắn hưng phấn nhìn Hắc Long, tên cao thủ biến thái siêu cấp này, dựa vào một loại trực giác, quan hệ giữa Hắc Long và Tiểu Bảo, tuyệt đối không làm hại Tiểu Bảo, mà Tiểu Bảo là thuộc hạ quan trọng của mình, ka ka, nếu có thể bắt được tên cao thủ Hắc Long trước mắt này trong tay, thế thì phát tài rồi!

Nghĩ đến đây, nét mặt của Thường Nhạc hiện lên 1 nụ cười quỷ dị.

Nhóm phòng ngự nhìn thấy tiểu công chúa bị uy hiếp, bản năng bọn họ muốn tiến lên, nhưng chân không có cách nào nhấc lên được, dường như bị một vật thể vô hình nào đó giữ lại.

Ánh mắt Tiểu Bảo chuyển động, bỗng nhiên lúc đó, Tiểu Bảo cười kỳ lạ, thân hình lập tức biến mất.

- Di chuyển tức thời!

Hắc Long sững sờ một lát, lập tức mỉm cười, nụ cười tràn đầy vẻ dịu dàng, thầm nói: - Mộng, em vẫn như thế, kể cả kết hôn rồi, vẫn thích phương thức vô ích mà tinh nghịch trốn mất của em!

Thường Nhạc hít một hơi lạnh, di chuyển tức thời trong miệng của Hắc Long lại nói là chiêu thức vô ích, chúa ơi, đây quả thực là đang giễu cợt anh hùng thiên hạ à!

https://thuviensach.vn

Điều quan trọng hơn là Thường đại thiếu gia của chúng ta cũng muốn học được dịch chuyển tức thời!

Nhưng ý nghĩ này của Thường Nhạc cũng không biến mất, hắn há to miệng kinh hãi.

Những giọt nước mắt lấp lánh nơi khóe mắt của Hắc Long, Cao thủ biến thái siêu cấp – Hắc Long, không ngờ gã khóc rồi, đây quả thực càng làm cho người ta giật mình hơn so với thế giới kỹ nữ muốn tăng tiền lương!

Tiểu Bảo cũng ngây ra ở đó, tên khủng bố này không bắt được mình nên khóc sao?

Bóng đen đã khôi phục trạng thái bình thường, vẻ mặt càng cổ quái hơn, mới vừa từ cõi chết trở về, gã có thể chấp nhận cái chết, nhưng không thể chấp nhận được mỗ tên cao thủ siêu cấp như Hắc Long biết khóc.

Cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Bảo nhếch lên, bất mãn nói: - Anh đừng khóc có được không, khóc là quyền lợi của Tiểu Bảo, người lớn rồi còn khóc trông xấu trai lắm!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 267: Phi Lễ, Cứu Mạng!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

, cứu mạng!

- Cứu mạng!

Bỗng nhiên, đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta kêu la thất thanh.

Hóa ra Hắc Long vung tay lên, ôm Tiểu Bảo vào ngực.

Có thể tưởng tượng một chút, mọt người là Tiểu Bảo cực kỳ mê người, già trẻ đều ăn sạch, một kẻ là quái vật đến một miếng thịt cũng không có, khô héo như cương thi, hai người ở cùng nhau, đừng nói là Tiểu Bảo, cho dù là Thường Nhạc cũng nhìn không được.

Nhưng Thường Nhạc bọn họ cũng không lên cứu Tiểu Bảo đáng yêu của chúng ta.

Như lời Thường Nhạc nói, loại cao thủ biến thái siêu cấp như Hắc Long này, mình ít động vào vẫn tốt hơn, mà bọn Hải Văn sau khi nghe Thường Nhạc lý giải, bọn họ chỉ nói thêm hai từ: - Đồng tình!

- Tiểu Bảo, để cha nuôi hôn một cái nào!

Đầu Hắc Long dần tiến gần hơn.

- A!

Tiểu Bảo kêu lên một tiếng sợ hãi, cái đầu nhỏ nghiêng đi, bị dọa tới ngất đi.

https://thuviensach.vn

Đầu Hắc Long vẫn sát lại gần, cũng không vì Tiểu Bảo ngất đi mà dừng lại.

Tiểu Bảo bỗng nhiên mở mắt: - Hu hu! 1 tiếng khóc lên: - Mẹ ơi, cứu mạng, có người phi lễ với Tiểu Bảo rồi!

Thường Nhạc ở bên cạnh không nhịn được cười, phi lễ? Con nhóc này cũng biết phi lễ à? Đáng tiếc, là Hắc Long phi lễ nên không dám ai dám cản cả!

Rốt cục, cái miệng khô héo đó cũng đặt một nụ hôn thân thiết lên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo vẫn đang khóc, vẫn chỉ vẻn vẹn có kêu gào, kêu la, giãy dụa.

Miệng Hắc Long vừa rời khỏi, Tiểu Bảo lập tức nhổ nước miếng vào mặt:

- Phì, phì Tiểu Bảo sau này không xuất giá được rồi! Miệng Tiểu Bảo vẫn kêu như cũ.

Hắc Long thấy Tiểu Bảo như vậy, bỗng cười vui vẻ, thần sắc có vài phần ngạo nghễ, nói: - Trong thiên hạ, chỉ cần là người đàn ông mà Tiểu Bảo thích, cho dù đó là thần, cha nuôi cũng sẽ bắt hắn ngoan ngoãn cưới Tiểu Bảo.

Nghe thấy thế, ánh mắt Thường Nhạc liền phát ra tứ phía, đúng rồi, tìm thấy khuyết điểm của cao thủ biến thái rồi.

Tiểu Bảo nghe thấy thế, mắt sáng lên, hưng phấn nói: - Thật à?

Hắc Long mỉm cười, nhìn bộ dạng Tiểu Bảo thật là đáng yêu.

Thấy ánh mắt Tiểu Bảo nhìn mình, tâm trạng Thường Nhạc căng thẳng, con nhóc tham tiền này không phải muốn gả cho mình chứ? Nếu thật là như vậy, sợ là tài sản mình sau này sẽ toi mất!

https://thuviensach.vn

Thật không ngờ sau khi hai mắt Tiểu Bảo đảo qua liền quay đầu lại, thần thái gian xảo nhìn về phía Hắc Long: - Cha nuôi Hắc Long, Tiểu Bảo muốn tiền, càng nhiều tiền càng tốt!

- Tiền?

Giả sử như nói giết một người, Hắc Long căn bản sẽ không do dự, nhưng mà tiền, thứ này… đối với cao thủ siêu cấp như bọn họ mà nói nó chẳng khác gì mớ giấy lộn cả.

Nhưng thân là cha nuôi của Tiểu Bảo nên Hắc Long căn bản sẽ không từ chối.

- Tôi có tiền, tôi có tiền, cô muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, chỉ cần bỏ qua cho tôi là được!

Thiên Hoàng bên cạnh nghe thấy thế, ánh mắt sang lên, vội vàng lớn tiếng kêu la.

Hắc Long khẽ vung tay lên, thân hình Thiên Hoàng như gió vội bay tới.

Hắc Long lạnh lùng nói: - Tất cả tiền đều là của tôi, mạng của ông, tôi không có hứng thú.

- Vâng, vâng! Thiên Hoàng vội vàng gật đầu, ánh mắt nhìn sang Tiểu Bảo nói:

- Tiểu Bảo xinh đẹp, chỉ cần cô đồng ý làm…

- Bốp!

Lời nói Thiên Hoàng còn chưa dứt liền cảm thấy toàn thân đau đớn, cả người bị Hắc Long đạp ra ngoài, trong mắt Hắc Long không có bất kỳ cảm xúc nào, nói: - Đùng có mà dụ dỗ nó, nếu không đừng trách tử thần điểm tên ông bất cứ lúc nào đấy!

https://thuviensach.vn

Thân hình Thiên Hoàng run lên bần bật.

- Ai dám bắt nạt Tiểu Bảo của chúng ta nào!

Giọng nói trong trẻo sôi nổi từ xa vọng lại.

- Mạnh thật!

Người còn chưa tới trước mặt, Thường Nhạc đã cảm thấy cỗ áp lực cực mạnh, áp lực đó thực không thua kém gì Hắc Long.

Thường Nhạc thầm kinh hãi, cao thủ biến thái như Hắc Long có thể xuất hiện trên thế gian này đã là mặt trời mọc hướng tây rồi, bây giờ lại có thêm một cao thủ biến thái nữa, thế giới dường như…

Mà khi Hắc Long nghe được giọng nói này, thân hình khô héo run lên, giọng nói mang theo chút trạng thái phức tạp, nói: - Bảo Bảo!

- Mẹ mau tới cứu con, tên Hắc Long này bắt nạt con!

Thân hình kia giống như ảo ảnh xuất hiện trước mặt Hắc Long, Tiểu Bảo vẫn ở yên trong lòng Hắc Long kia lập tức giãy dụa, lớn tiếng kêu la.

Ngay cả Thường Nhạc nghe thấy thế cũng phải đỏ mạt, nhân phẩm Tiểu Bảo đúng thật là có vấn đề.

Trước mặt là thiếu phụ vô cùng xinh đẹp này, hơn nữa lại còn đáng yêu nữa, nhìn thấy bà ta, Thường Nhạc có thể hình dung được hình dáng của Tiểu Bảo khi lớn lên, hai mẹ con quả thực như từ một khuôn đúc ra vậy.

Thiếu phụ nhìn thấy Tiểu Bảo không sao, lập tức yên tâm, nhưng khi nghe thấy Hắc Long gọi mình là Bảo Bảo, thân hình uyển chuyển của bà ta lập tức run mạnh lên, vẻ mặt kinh hãi nói: - Ông… ông là Chiến!

Hắc Long khẽ gật đầu 1 cái.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nhân lúc Hắc Long thất thần, nhanh chóng nhảy khỏi ngực hắn, chạy lại bên thiếu phụ, như hổ rình mồi, nói: - Mẹ, vừa rồi ông ta ức hiếp con, mẹ mau đuổi ông ta đi đi, hủy hết xương cốt ông ta đi!

- Bốp!

Tiểu Bảo vừa dứt lời, lập tức bị thiếu phụ gõ một cái vào đầu.

Tiểu Bảo oan ức nước mắt dâng trào, im lặng giận dỗi.

Hắc Long khẽ gật đầu 1 cái, thần sắc mơi mênh mang, nói:

- Tôi là Hắc Long, cuộc chiến năm đó đã chết rồi, Bảo Bảo, bao nhiêu năm như vậy, em sống có tốt không?

Thiếu phụ hơi gật rồi lại lắc đầu, khổ sở nói: - Tốt, mà cũng không tốt!

Hắc Long hơi sửng sốt, lập tức giận dữ nói: - Ai bắt nạt em, tôi sẽ đi giết kẻ đó!

Trên mặt thiếu phụ lộ ra nụ cười xinh đẹp, nói: - Ông xảy ra chuyện, tôi có thể sống vui vẻ hay sao?

Tiểu Bảo cuối cùng cũng hiểu ra.

Thần sắc Tiểu Bảo cổ quái, nói: - Mẹ, hóa ra lão già này có quen biết với mẹ à? Nhưng mà bộ dạng trông khó coi quá.

- Tiểu Bảo, ông ấy chính là cha ruột của con đấy!

Thiếu phụ vỗ đầu Tiểu Bảo, nghiêm túc nói.

- Cái gì?

Tiểu Bảo và Hắc Long gần như đồng thời bị dọa cho nhảy dựng lên.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo quan sát Hắc Long, vẻ mặt không tin nói: - Con xinh đẹp như vậy, người đó chẳng giống con một chút nào cả, con không tin.

Hắc Long cũng không thèm để ý đến lời Tiểu Bảo, ánh mắt phức tạp của hắn nhìn về phía thiếu phụ, từ từ nói: - Bảo Bảo, đây không phải là nói giỡn đâu, lúc tôi bỏ đi em không có…

Khuôn mặt hoài niệm của thiếu phụ làm cảm động lòng người: - Kỳ thực trước lúc ông đi, tôi đã có thai Tiểu Bảo rồi, nhưng sợ khi ông đối phó với những người kia sẽ phân tâm cho nên mới không nói cho ông biết, sau khi ông mất tích thì tôi sinh đứa nhỏ Tiểu Bảo này ra.

Vẻ mặt cổ quái Tiểu Bảo nhìn thiếu phụ, lại nhìn sang Hắc Long: - Hu hu! Một tiếng khóc vang lên.

- Tiểu Bảo đừng khóc, con có cha rồi, không vui hay sao?

Thiếu phụ đau lòng nói.

Tiểu Bảo chỉ vào Hắc Long, co giật nói: - Ông ta không có tiền, con không cần!

Thường Nhạc nghe thấy thế, hoàn toàn không biết nói gì hơn.

Thần sắc thiếu phụ lúng túng nhìn sang Hắc Long, không được tự nhiên nói: - Cái đó… Tiểu Bảo lớn lên có nhiều thói hư tật xấu, sau này sẽ sửa, chỉ cần ông còn sống là tốt rồi.

Hắc Long mỉm cười, ông ta không ngờ rằng, sau khi mình còn sống còn có thể gặp người mình yêu thương, càng không thể ngờ được rằng, người mà mình yêu thương lại sinh cho mình một đứa con, ông ta cảm thấy thế giới này không hề vứt bỏ mình.

Tất cả những gì mình làm đều đáng cả.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo xoay đầu, trang nghiêm nói: - Ông làm cha tôi cũng được, nhưng nhất định phải có tiền, đầu tiên là là chi phí bù đắp lại tuổi thanh xuân của mẹ tôi, phí nuôi dưỡng tôi, tiền sữa, tiền điện nước, tiền tổn thất tinh thần, tiền học…

Thường Nhạc ở bên cạnh rên rỉ kêu khổ.

Kiểu trường hợp vốn thuộc về tình cảm cha con trong mắt Tiểu Bảo lại biến thành quan hệ tiền bạc trần trụi thế này.

Thần sắc Hắc Long kinh ngạc nhìn thiếu phụ, nói: - Bảo Bảo, em vẫn chưa lập gia đình à?

Cục cưng gật đầu, đôi mắt xúc động nhìn Hắc Long nói: - Cho dù ông chết, cả đời này tôi cũng vẫn giữ thủ tiết cho ông!

Người phụ nữ chí tình như vậy trên đời này quả thực hiếm càng thêm hiếm.

Hắc Long bị thiếu phụ làm cho cảm động đến rối mù.

Gã nhìn thật sâu vào mắt thiếu phụ, cảm kích nói: - Cảm ơn! Lập tức lại như mất mát cái gì, nói: - Hình dáng tôi bây giờ như vậy, còn xứng với Bảo Bảo hay sao?

- Bất kể ông biến thành hình dạng gì, tôi cũng vẫn yêu ông! Thần sắc thiếu phụ kiên định nói.

- Chỉ cần ông có tiền thì ông chính là cha của tôi!

Câu sau của Tiểu Bảo phá tan hết không khí trước đó.

Tâm trạng Thường Nhạc xúc động, nói: - Mặt ông bị thương, tôi có thể thử một chút!

- Cậu có thể à?

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt mong chờ của Hắc Long nhìn về phía Thường Nhạc.

- Đsung!

Trên mặt Thường Nhạc liền lộ ra nụ cười nhợt nhạt, cao thủ à, miễn là có cao thủ biến thái như vậy hộ tống, mình quả thực chết cũng thoải mái.

Tiểu Bảo lập tức chặn trước mặt Hắc Long, cảnh giác nhìn sang Thường Nhạc, như hổ rình mồi, nói: - Nói trước, tiền thuốc của cha em không được trừ vào tiền của em, nếu không em sẽ đình công!

- Trời ơi!

Thường Nhạc đau khổ vỗ đầu một cái, con nhóc tham tiền này quả thực rất keo kiệt, hắn trực tiếp kéo Tiểu Bảo ra sau, quả thực mắt không thấy, tâm không phiền.

Hắc Long đến trước mặt Thường Nhạc, Thường Nhạc bắt đầu niệm: - Thần ánh sáng vĩ đại, xin ban cho tôi sức mạnh thánh khiết nhất, khôi phục tất cả!

Hắc Long nghe thấy những lời Thường Nhạc nói, trên mặt gã lộ ra nét cười chua xót.

Thường Nhạc chỉ cảm thấy hoa mắt, vất vả gọi sức mạnh ánh sáng hiện ra, tất cả rơi vào khoảng không, vẻ mặt hắn kinh ngạc nói: - Chẳng nhẽ ông không tin tôi?

Hắc Long lắc đầu, nói: - Tôi tin đây chắc chắn có thể làm tôi khôi phục lại hình dáng bên ngoài, nhưng tôi không muốn mượn sức mạnh này để khôi phục!

Thường Nhạc choáng váng, trên trời có người ngốc như vậy sao, đến thần ánh sáng cũng ghen tỵ, quả thực là bất trị!

https://thuviensach.vn

- Chiến, chúng ta đi thôi!

Trong lòng thiếu phụ còn có nhiều điều muốn nói, căn bản không có tâm trạng ở lại chỗ này.

Chiến gật đầu theo bản năng, hướng đầu về phía Tiểu Bảo, nói: - Tiểu Bảo, chúng ta cùng về nhà thôi!

Tiểu Bảo lập tức lắc đầu, nghiêm trang nói: - Con đã lớn rồi, muốn kiếm chút tiền, con muốn phát tài!

Hắc Long và thiếu phụ nhìn nhau cười, thân hình như tia chớp bay về phía xa xa.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 268: Năng Lực Tiềm Ẩn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc đến trước mặt Tiểu Bảo, nghiêm túc vỗ bả vai cô bé, nói: - Cứ ngoan ngoãn lăn lộn theo anh, anh sẽ tăng lương cho em!

Nghe thấy được mấy chữ tăng lương này, mắt Tiểu Bảo sáng lên, nói: - Lão Đại anh yên tâm, súng anh bắn đến đâu, Tiểu Bảo đánh đến đấy.

- Năng lực tiềm ẩn à!

Thường Nhạc cười gian xảo, có Tiểu Bảo chẳng khác nào có được một đám cao thủ dưới lòng đất, đồng thời cũng có được cả hai cao thủ siêu cấp biến thái như Hắc Long, Bảo Bảo.

Ánh mắt quét sang Thiên Hoàng.

Giờ phút này, uy phong của Thiên Hoàng hoàn toàn biến mất, tổ Thiết Huyết của mình – tổ Sakura đều bị cấp dưới của Thường Nhạc dễ dàng thu phục, bóng đen bảo vệ khi nãy vừa trải qua trận chiến với Hắc Long, bây giờ khí thế cũng hoàn toàn biến mất.

- Thường Nhạc, hy vọng cậu nể mặt công chúa Sakura con gái tôi mà tha cho tôi. Ánh mắt Thiên Hoàng chờ đợi nhìn về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười nhạt nói: - Hoàn toàn không vấn đề gì.

Thiên Hoàng không ngờ Thường Nhạc nói như vật, lão ta vui vẻ nói: - Cảm ơn Thường Nhạc!

Thường Nhạc phất tay, nói:

https://thuviensach.vn

- Không cần cảm ơn, tôi cũng có chuyện muốn nhờ ông!

Thiên Hoàng không phải là ngốc, cái gọi là giúp đỡ của Thường Ngạc sợ là không đơn giản như vậy, tinh thần hắn căng thẳng nói: - Thường Nhạc cứ nói, chỉ cần tôi có thể làm được, nhất định tôi sẽ giúp cậu hoàn thành.

- Có thể làm được, chỉ cần ông động tay và miệng là làm được hết ấy mà! Thường Nhạc bộ dạng nghiêm trang cải chính.

Ánh mắt Thiên Hoàng sáng lên, lập tức yên tâm lại.

Miệng nói từ từ: - Thường Nhạc, rốt cục là chuyện gì?

- À, ông cũng biết, Sakura là vợ tôi, mà ông chỉ có một đứa con gái là Sakura, cho nên tôi muốn ông thoái vị, để Sakura ngồi lên ngai vàng Hoàng đế Nhật Bản. Thường Nhạc thần sắc thoải mái tự tại nói.

Sắc mặt Thiên Hoàng thay đổi.

Nhật Bản có không ít Thiên Hoàng, nhưng nữ Hoàng đế từ trước đến giờ chưa từng có, mình thoái vị để Sakura kế ngôi, đơn giản như vậy còn tàn khốc hơn cả giết chết ông ta.

- Không được….

Thường Nhạc căn bản không đợi Thiên Hoàng nói xong, liền lẩm bẩm: - Nghe nói có một loại hình phạt, xuyên từ lỗ đít chọc ra ngoài cái gì đấy, tóm lại là mười đại cực hình. Thiên Hoàng à, chúng ta tốt xấu gì cũng là người một nhà, nếu ông thực sự cố chấp như vậy, chúng ta thân thích quy về thân thích, khoản này cũng nên tính từ từ.

Thiên Hoàng mặt trắng bệch như chết, lão ta có thể cảm nhận rõ ràng được ý tàn ác trong lời nói của Thường Nhạc, nếu như mình cự tuyệt, sau đó mình sợ là sẽ phải chịu đựng nỗi đau khổ đó.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Thiên Hoàng không ngừng thay đổi, rất lâu sau, mới chậm rãi nói: - Thường Nhạc kun có thể cho tôi chút thời gian để ta suy nghĩ cẩn thận được không!

Đồng tử Thường Nhạc co lại, khóe miệng lộ ra vẻ cười cân nhắc, nói: - Có thể suy nghĩ, nhưng đừng suy nghĩ lâu quá, ông cũng biết tôi không phải con người kiên nhẫn đâu đấy, cút đi!

Thiên Hoàng nghe thấy thế, cũng ổn định tinh thần lại, trong mắt lão ta lóe ra một tia độc ác.

- Đừng lại!

Thân hình Thiên Hoàng run lên một hồi, nhìn sang phía Thường Nhạc, đã thấy ánh mắt Thường Nhạc tập trung lên người bóng đen.

Bóng đen không ngờ mục tiêu của Thường Nhạc lại là mình, vừa rồi sau khi đấu với Hắc Long, sức mạnh của gã đã tiêu hao hơn nửa, căn bản không phải là đối thủ của Thường Nhạc.

- Hai đường, một là làm thuộc hạ của tôi, hai là con đường chết, chọn đi! Thường Nhạc nói rất rõ ràng.

Bóng đen theo bản năng nhìn về phía Thiên Hoàng.

Thiên Hoàng quay đầu bỏ ra ngoài, nếu vì chuyện này mà đắc tội với Thường Nhạc…căn bản là không đáng

Thấy Thiên Hoàng không chút tình cảm rời đi, thần sắc bóng đen ảm đạm, quỳ xuống đất, nói: - Thuộc hạ nguyện đi theo Thường thiếu gia!

- Very Good! Thường Nhạc gian xảo mỉm cười.

Tiểu đệ càng nhiều càng tốt, càng mạnh càng thích!

https://thuviensach.vn

Mà sau khi Koinu rời đi, thần sắc có chút thất vọng!

- Anh Koinu, cao thủ như Hắc Long sao lại nghe theo anh? Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười thản nhiên.

Koinu vô cùng phấn khởi nói: - Cha tôi là ân nhân cứu mạng của Hắc Long, cho nên Hắc Long đồng ý giúp tôi ba chuyện, Hắc Long vẫn luôn ẩn mình dưỡng thương, hôm nay bất đắc dĩ mới tái xuất một lần, haiz, còn hai cơ hội nữa.

Thường Nhạc hâm mộ nói: - À, cao thủ giống như vậy, đừng nói là ba chuyện, cho dù là một thôi tôi cũng mãn nguyện rồi!

- Thường Nhạc kun nói có lý, làm người phải biết đủ mới được! Ánh mắt Koinu thể hiện sự vẻ vang.

- Ngốc thật, cao thủ như Hắc Long, cho dù là một trăm chuyện tôi còn chê ít ấy chứ. Trong lòng Thường Nhạc nói thầm, mà ngoài miệng lại nói: - Koinu, chúng ta chính thức bắt đầu kế hoạch B đi!

- Kế hoạch B?

Tiểu Khuyển sửng sốt, tiếp đó thần sắc nặng nề, nói: - Kế hoạch B mà tôi chuẩn bị chính là dùng Hắc Long đấy, bây giờ chỉ cần dựa vào Hắc Long thôi, cao thủ sợ là đều có lòng mà không có sức rồi!

- Đúng là!

Thường Nhạc sớm biết những lời này của Koinu, hắn thản nhiên mỉm cười nói: - Yên tâm đi, chúng ta vẫn còn một đội quân sung sức!

- Bọn chúng ư?

Nhìn thấy thành viên tổ Sakura tàn lụi trên đất, Koinu đúng là không lấy nổi tinh thần.

https://thuviensach.vn

- Đúng thế, đúng là bọn chúng, cậu đừng có xem thường bọn họ, tuy rằng bọn họ không mạnh như Đội phòng ngự, nhưng sở hữu năng lực kỳ dị, thân thể vốn là cao thủ xuất sắc, nếu không Thiên Hoàng cũng không tốn bao nhiêu năm nuôi dưỡng bọn họ như vậy đâu, có thêm đội quân Sakura, tin chắc là tổ Sơn Khẩu sẽ đau đầu đây. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười xảo trá.

Koinu nghe thấy cũng có lý, dù nói thế nào, đội quân Sakura cũng coi như sự kết hợp của những cao thủ đặc biệt, một lần thất bại cũng không thể phủ nhận năng lực mạnh mẽ của bọn họ, nghĩ đến đây Koinu cười ha ha.

Còn về phần Koinu ép tổ Sakura trở thành thuộc hạ của mình thế nào, Thường Nhạc cũng không thèm quan tâm.

Dù sao, ép thế nào, đó là chuyện của Koinu.

Tiểu Bảo đến trước mặt Thường Nhạc, giơ bàn tay nhỏ bé ra, nói: - Bận rộn cả ngày, trả em tiền phí vất vả đi.

Thường Nhạc cười cười, nói: - Đã đưa thẻ trước cho em rồi, chỉ có nhiều, không có ít đâu.

Tiểu Bảo cười vui vẻ, tiền á, càng nhiều càng tốt!

Tiền với trai đẹp đều giống nhau, đều rất đẹp mắt!

Nhìn thấy bộ dạng thỏa mãn của Tiểu Bảo, trong lòng Thường Nhạc khẽ động, cô bé vơ vét của cải này cuồng loạn rốt cuộc có bao nhiêu tiền? Nếu lấy toàn bộ tiền của cô bé, không biết cô bé sẽ phản ứng thế nào? Nghe nói trên người cô bé có thẻ vàng của ngân hàng Thụy Sỹ, tin rằng nhiệm vụ giao cho Đường Bạch Hổ nên cho mình một đáp án hài lòng.

- Tiểu Bảo, hôm nay em đứng bên ngoài, quét dọn vệ sinh, nấu cơm, anh tăng tiền lương gấp đôi cho em! Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, bật thốt

https://thuviensach.vn

lên.

Tiểu Bảo lập tức phấn chấn, hưng phấn nói: - Cảm ơn lão đại, em nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

- Vất vả cho em rồi!

Thấy bóng dáng biến mất trước mặt, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên.

Sau khi Quang Minh và Arthur về Anh, Bá Vương không cản hành động của Vân, trái lại, tiết tấu còn nhanh hơn.

Hai tên Huyết Hổ, Cao Tiếu được phân vào một nhóm, mục tiêu lần này của bọn họ nhằm vào các cao thủ nội thành, miễn là họ đơn thân hoặc phân tán là có thể thừa cơ đánh chết bọn họ.

Đương nhiên, trước khi bị đánh chết, đều phải nhìn răng đối phương, theo lời nói của Huyết Hổ, đó chính là nể mặt Quang Minh.

Bộ hạ liên tiếp mất tích, Vân cũng đã phát hiện ra, đối thủ ra chiêu này hơi bất ngờ, nhưng Vân đã có biện pháp đối phó.

Huyết Hổ và Cao Tiếu nhận được tin, có một tên cao thủ thế lực thần bí đi lạc vào phố Lăng Vân.

Phố Lăng Vân cách thế lực thần bí còn rất xa.

Đừng nói giết một gã cao thủ, cho dù là quy mô chém giết lơn tin rằng cũng không thể phát giác được.

Huyết Hổ và Cao Tiếu đứng lặng lẽ trước mặt người thanh niên.

- Cao Tiếu, mày có cảm thấy có gì không ổn không? Huyết Hổ không vội động thủ, quay lại nói với Cao Tiếu.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu gật gật đầu, ánh mắt cẩn thận quét qua người thanh niên một lần, chậm rãi nói: - Tao luôn cảm thấy không phải chúng ta vây quanh nó mà là giống như nó đang bao vây chúng ta.

Tây Đốn cũng đang nhìn Huyết Hổ và Cao Tiếu.

Tư liệu hai người Tây Đốn đã sớm biết, trong đó Cao Tiếu có thế gió, Huyết Hổ có sức mạnh, hai người kết hợp lực lượng quả thực là cặp đối thủ hiếm có.

- Mẹ nó, mặc kệ!

Huyết Hổ nắm chặt tay, không khí tứ phía bắt đầu ngưng lại, sức mạnh điên cuồng phóng tới trước mặt.

Mặt Tây Đốn nở một nụ cười thản nhiên, nói: - Có chút thú vị, nhưng lực chưa đủ mạnh, tốc độ ngưng tụ quá chậm. Huyết Hổ cười lạnh lùng: - Cho mày nếm thử mùi vị chút nào!

Vừa dứt lời, nắm tay Huyết Hổ bắt đầu động.

Tây Đốn mỉm cười đứng trước mặt Huyết Hổ, cũng không có ý định né tránh.

- Chẳng nhẽ nó giống Quang Minh, đều là thân hình bất tử? Huyết Hổ tự nói thầm, tuy nhiên nắm tay càng mạnh hơn.

Mắt thấy nắm đấm đánh vào thân thể Tây Đốn, cũng trong nháy mắt này, Tây Đốn biến mất.

- ?

Trong đầu Huyết Hổ hiện ra một dấu chấm hỏi, rõ ràng đánh trúng đối phương rồi nhưng sao lại lệch sang một bên, hình như… hình như khi nắm đấm đánh tới liền bị cản chậm lại.

https://thuviensach.vn

- Bố mày không tin!

Huyết Hổ nắm chặt tay, lại tấn công lần nữa, lúc này đồng thời, Cao Tiếu cũng bắt đầu chuyển động, thân như hòa quyện với gió lao tới.

Mội người mạnh mẽ vững vàng, một người quỷ dị vô thường.

Phối hợp với nhau quả thực đạt tới cảnh giới hoàn mỹ.

Những động tác khi tới trước mặt đối phương càng dần càng chậm.

Lần này, Huyết Hổ rõ ràng cảm giác được tốc độ chậm dần của nấm đấm, mà thời gian đối phương giơ nắm đấm ra chậm hơn nhưng đốc độ nhanh hơn rất nhiều.

- Bùm!

Cả người Huyết Hổ bay ra ngoài.

Trong nháy mắt Huyết Hổ bị đánh bay, trong lòng Cao Tiếu liền thốt lên một tiếng không ổn, bởi vì thân hình biến ảnh khôn lường của gã đã dừng trên không trung, tiếp đó, tay đối phương khẽ vung lên, thân hình đồng thời cũng bị ném mạnh xuống đất.

Tây Đốn mỉm cười nhìn Huyết Hổ và Cao Tiếu, nói: - Nói chúng mày chậm, bây giờ chắc là chúng mày tin rồi chứ!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 269: Người Có Tiền

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cao Tiếu và Huyết Hổ gần như đồng thời đứng lên, thoáng nhìn vào mắt nhau, họ đều đọc được sự kinh hãi trong mắt người kia.

- Mày là người điều khiển thời gian ư?

Cao Tiếu cố gắng bình tĩnh lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tây Đốn, chậm rãi nói.

Ánh mắt Tây Đốn sáng lên, gật đầu tán thành, nói: - Thật không ngờ, mày mặc dù đang chiến đấu nhưng đầu óc quả thực vẫn rất tỉnh táo, tao chính là người điều khiển thời gian, vừa rồi cũng không tệ phải không?

- Người điều khiển thời gian!

Đồng tử Huyết Hổ co lại, trong trí nhớ của gã, thiếu gia đã từng nói, trên thế giới này thật sự có người điều khiển thời gian, chỉ có một cách mới có thể giết chết được đối phương.

Trước khi năng lực đặc biệt của đối phương còn chưa bắt đầu, lấy tốc độ nhanh nhất để đánh chết đối phương.

Mà trên đời này, tốc độ nhanh chất chính là di chuyển tức thời.

Huyết Hổ nhìn sang Cao Tiếu, thần sắc lúng túng, nói: - Chúng ta chuẩn bị trốn đi!

Quả thực, dưới tình thế chênh lệch thế này, hai người chỉ có một sự lựa chọn là bỏ trốn, xa được bao nhiêu thì bỏ chạy bấy nhiêu.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến hai người đã trải qua hàng nghìn cay đắng, cuối cùng lại phải tủi nhục thế này, kết quả lại xách dép mà chạy quả thực khiến người ta cảm thấy hổ thẹn.

Nhưng thiếu gia cũng từng nói, đánh không lại nhất định phải bỏ trốn, chúng ta không phải là anh hùng!

- Trốn ư? Chỉ sợ là không kịp rồi!

Huyết Hổ vừa dứt lời, Tây Đốn vừa mỉm cười gian xảo.

- Giết!

Huyết Hổ dốc hết toàn lực, tốc độ kia hình như là đạt tới cực hạn, thậm chí gã có thể nhìn thấy nét kinh ngạc trong ánh mắt của Tây Đốn.

- Bùm!

Rõ ràng là đã chạm vào mũi của đối phương nhưng lại cảm thấy dưới bụng đau nhức, cả người Huyết Hổ bị đánh bay ra ngoài.

Cao Tiếu bỗng nhiên cười lên.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn Tây Đốn, giễu cợt nói: - Một kẻ yếu dựa vào khống chế thời gian để chiếm ưu thế, mày dám đo sức đàng hoàng với tao không?

Tây Đốn im lặng nhìn Cao Tiếu, trên mặt không có nét thay đổi gì, nói: - Người mạnh hay kẻ yếu, chỉ có nắm đấm mới chứng minh được.

Cao Tiếu tinh thần căng thẳng, mỗi một bước đi của đối phương, hình dáng đều thay đổi hư ảo, Cao Tiếu cảm thấy nếu mình không thể tấn công, thì ngay cả dũng khí để tấn công cũng không còn.

Thân hình Cao Tiếu bắt đầu hòa quyện cùng gió.

https://thuviensach.vn

- Bùm!

Tốc độ gió cũng không tăng thêm nữa, thân hình Cao Tiếu đã bị Tây Đốn đánh mạnh văng ra ngoài.

- Lần này xem như thuyền lật trên mương rồi! Nhìn nụ cười thản nhiên trên mặt Tây Đốn kia, Cao Tiếu và Huyết Hổ buồn bực nói thầm.

Thường Nhạc ở Nhật Bản xa xôi kia không hề biết thuộc hạ của mình đang lọt vào cảnh khốn khó.

Giờ phút này, sau khi hắn giật giây Koinu thực hiện kế hoạch B đã tiến vào phòng tu luyện.

Khôi giáp Hắc Ám dung hợp với thân thể khiến cho sức mạnh bản thân bắt đầu tăng lên, mà Hiên Viên tâm pháp cũng bắt đầu quá trình thăng tiến, đặc biệt mấy ngày này, hình như có xu thế đột phá tầng thứ tư rồi.

Một khi phá được tầng thứ tư như vậy sẽ khiến thân thể đạt tới cảnh giới thay da đổi thịt.

Nhắm mắt lại, một dòng khí chậm rãi lan tỏa toàn thân thể.

Tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, tay Thường Nhạc bắt đầu xuất ra đường cong quỷ dị, bắt đầu sinh ra vùng màu đen, dòng khí mãnh liệt, sức mạnh bá đạo, điên cường xoáy lấy phi đao, tất cả mọi di năng hoàn mĩ kết hợp lại với nhau.

Mãi đến cuối cùng mới từ từ biến mất.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Thường Nhạc mới từ từ mở mắt.

Sức mạnh bất giác lại tăng lên rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Từ khi nhìn những cao thủ siêu cấp như Hắc Long, Thường Nhạc hiểu biết nhiều hơn về bên ngoài, ngoài bầu trời này còn có bầu trời khác, nếu muốn xưng vương xưng bá trên đời này nhất định phải có được thực lực tương ứng.

Thường Nhạc cho tới bây giờ đều không thích đem sinh mệnh mình gửi nhờ người khác, làm người nhất định phải dựa vào chính mình!

Trời bất giác đã tối rồi.

Thường Nhạc đi ra cửa, làn gió mỏng thổi qua, tinh thần không khỏi chấn động.

Tiểu Bảo chắc là đi ngủ rồi!

Cô bé tham tiền, tham ngủ này quả thực chẳng có điểm tốt nào!

Đến trước giường Tiểu Bảo, nhờ ánh trăng nên nhìn thấy, hai chân Tiểu Bảo vểnh lên, nhìn không giống hình tượng thục nữ trên giường ngủ chút nào.

- Thẻ cô bé để ở chỗ nào nhỉ? Thường đại thiếu gia lần đầu tiên làm kẻ trộm, trong lòng có vài phần hưng phấn.

Trước tiên tìm chỗ gần vòng một xem, kết quả là không có.

- Haiz!

Thường Nhạc không tin, tiếp tục lục lọi, chẳng nhẽ cô bé để trên người?

Ngẫm lại cũng có thể, cô bé tham tiền như vậy, làm sao có thể để thẻ ra khỏi người được, vì thế Thường Nhạc bắt đầu tìm khắp người Tiểu Bảo.

- Haiz, không phải chứ!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không nói gì, mình tìm một hồi lâu, trên người cô bé không ngờ cũng không có, rốt cục cô bé để thẻ ở chỗ nào?

- Mẹ ơi, tăng tiền lương, nếu không em sẽ bãi công! Đang lúc Thường Nhạc suy đoán, Tiểu Bảo bỗng nhiên kêu lên.

Thường Nhạc gần như bị cô bé dọa cho nhảy dựng lên, bà cô nhỏ này đúng là quá kinh khủng, nằm mơ cũng muốn kiếm tiền, tăng tiền lương à? Những lời nói của cô bé này ngày mai sẽ áp dụng, nếu không cô bé sẽ tố cáo mình là sử dụng lao động trẻ em phi pháp!

Mình nhất định sẽ gặp họa.

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Thường Lạc lóe lên một ý tưởng.

Hắn cảm thấy giọng nói của Tiểu Bảo vừa rồi không được bình thường, chẳng lẽ…

Nghĩ đến đây, hắn sờ lên miệng Tiểu Bảo.

- Ha ha!

Sau khi chạm vào mặt, Thường Nhạc cảm thấy mình không khâm phục Tiểu Bảo không được.

Không ngờ cô bé dán lên mặt, sợ là tên trộm thiên tài cũng không nghĩ được.

Thường Nhạc hơi nhẹ tay lấy tấm thẻ trên mặt cô bé xuống.

- Hắc hắc hắc hắc!

Thường Nhạc đắc ý mỉm cười, lần đầu tiên làm kẻ trộm, rất có thành tựu.

Hắn cầm thẻ về phòng.

https://thuviensach.vn

Lập tức liên hệ với Đường Bạch Hổ.

Đại khái nửa giờ sau, bên kia mới có tin tức.

Thường Nhạc kinh ngạc, dựa vào thủ đoạn của tên đó, có cần thời gian lâu như vậy không, chẳng trách quá khủng bố rồi?

- Thật là khác thường!

Bên Đường Bạch Hổ bắt đầu cảm phục.

- Thế nào, chẳng lẽ mật mã đó khó giải như vậy sao?

- Mật mã cô ta thiết lập rất đặc biệt! Đường Bạch Hổ tiếp tục trả lời: - Đó là một chữ: tiền!

- Chuối thật, tiền à?

Thường Nhạc hoàn toàn không nói gì.

- Nhìn thấy con số mày chớ có giật mình!

Thường Nhạc còn không kịp phản ứng, liền nhìn thấy một loạt con số: - 189252797667 đồng Euro!

- Mẹ kiếp!

Nhìn thấy con số trên màn hình, người luôn tự xưng là bình tĩnh như Thường Nhạc cũng bị dọa cho nhảy dựng lên, tiền à, đây là bao nhiêu tiền?

Con bé đáng chết này, ngày nào cũng than khóc, thật không ngờ là có nhiều tiền như vậy, đây đúng là chuyện đả kích người.

Thường Nhạc cảm thấy mình sắp toi rồi.

https://thuviensach.vn

Bất kể thế nào mình nhất định phải cầm được tiền của cô bé đó, nếu không thì có lỗi với bản thân quá.

Nghĩ đến bình thường, mình nhìn thấy Tiểu Bảo rất đáng thương liền tăng tiền lương cho, bây giờ xem ra hóa ra chính mình mới là người bị lừa.

Đồng thời, Thường Nhạc cũng nghĩ đến bọn Hải Văn, những cao thủ như vậy không nên chú trọng vào tiền, nhưng bây giờ nghe thấy hai chữ tiền bạc mắt lại sáng lên, hiển nhiên đây đều là do Tiểu Bảo đào gây ra.

Chỉ sợ toàn bộ thế giới dưới đáy biển, những thứ quý giá nhất đều bị cô bé bán hết rồi.

- Tiền à?

Tâm trạng không ổn định nói hai từ tạm biệt với Đường Hổ huynh, Thường Nhạc lại quay trở lại phòng.

- Em muốn tăng tiền lương, em muốn tăng tiền lương!

Mới vừa vào cửa đã nghe thấy tiếng Tiểu Bảo nói.

- ….

Thường Nhạc thực muốn xông lên bóp chết con bé chết tiệt kia.

Ở trước mặt nó, 99% thế giới này đều là người nghèo, thế mà còn cố tình kể lể mình là người nghèo.

Đem thẻ một lần nữa áp vào mặt Tiểu Bảo, Thường Nhạc không chịu nổi nhéo mạnh hai cái.

- Á, ai!

https://thuviensach.vn

Không ngờ Tiểu Bảo tỉnh lại, ánh mắt cô bé cảnh giác nhìn về tứ phía, bàn tay nhỏ bé theo bản năng sờ lên mặt.

Nhưng bóng dáng Thường Nhạc đã như âm hồn biến mất.

- Chẳng lẽ vừa rồi là ảo giác sao?

Tiểu Bảo nói thầm, trước tiên sờ vào thẻ trên má, sau đó lại sờ lên đỉnh đầu, tấm thẻ vẫn ở đó, lúc này Tiểu Bảo mới vỗ ngực, tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Con số khổng lồ đó vẫn lòng vòng trong đầu Thường Nhạc.

Cũng không biết qua bao lâu, Thường Nhạc bị ánh sáng làm cho tỉnh dậy

Không cần đoán cũng biết, chắc chắn là Tiểu Bảo.

Quả nhiên, mở mắt ra liền thấy Tiểu Bảo.

- Lão đại, anh nói tăng tiền lương cho em, thế sao số tiền trong thẻ vẫn không hề thay đổi? Vẻ mặt nghi ngờ của Tiểu Bảo nhìn Thường Nhạc.

- Tiểu Bảo à, lại đây!

Vẻ mặt Thường Nhạc tươi cười nhìn về phía Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo kinh hồn bạt vía, thái độ lão đại hôm nay hơi kỳ lạ!

Cô bé nghi ngờ nói: - Lão đại, không phải anh định quịt nợ em chứ, người ta nghèo lắm, anh không tăng tiền lương, Tiểu Bảo xinh đẹp này nhất định sẽ chết đói đấy.

Thường Nhạc vỗ vỗ ngực, nói: - Không thành vấn đề, bao nhiêu tiền cũng không thành vấn đề, chỉ cần Tiểu Bảo thích sau này em sẽ giúp anh quản tiền!

https://thuviensach.vn

Đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo vừa động, cả người cô như uống Viagra, hưng phấn nhìn Thường Nhạc, nói: - Thật ư, cho em làm người quản tiền à? Ha ha, thật là vui quá!

Thường Nhạc hơi híp mắt, nghiêm trang nói: - Đương nhiên, anh nói lời giữ lời, tuy nhiên…

Thường Nhạc nói tới đây hơi dừng một chút, ánh mắt suy nghĩ nhìn sang phía Tiểu Bảo.

- Anh không khấu trừ tiền lương của em chứ? Tiểu Bảo theo bản năng nghĩ tới điểm này.

Thường Nhạc vỗ vai Tiểu Bảo, thở dài nói: - Tiểu Bảo à, anh có một việc rất đau đầu, không biết làm thế nào mới tốt!

- Chuyện gì?

Tiểu Bảo đưa bàn tay nhỏ lên trên đầu Thường Nhạc dò xét, bộ dạng rất thân thiết.

- Tiền, tiền của anh nhiều quá, nhiều đến nỗi xài không hết!

Ánh mắt Thường Nhạc lơ đãng nhìn vào tấm thẻ trong túi áo Tiểu Bảo.

- Tiền nhiều quá à? Tiểu Bảo bị kích động, vô cùng vui vẻ, nói: - Tiểu Bảo nguyện giúp lão đại tiêu hộ, ha ha, có bao nhiêu tiền cũng tiêu hết được.

Thần sắc Thường Nhạc hơi động một chút, nói: - Tiểu Bảo, lão Đại cũng không biết hiện giờ em có bao nhiêu tiền, nếu như ít thì lão đại có thể cho em nhiều một chút, nếu như nhiều, lão đại sẽ cho em ít đi một chút.

Tiểu Bảo ngốc nghếch đứng ở đó, cảm thấy phản ứng của lão đại hơi khác thường.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Bảo rất nghèo, Tiểu Bảo không có tiền!

Bàn tay nhỏ bé của cô bé sờ lên trên miệng túi.

- Thế trong thẻ của em có bao nhiêu tiền?

Thường Nhạc tiếp tục nói về vấn đề này.

- Ừm, đại khái là mấy tỷ đô la Mỹ, Tiểu Bảo chi tiêu rất nhiều, cho nên anh Thường Nhạc phải tăng tiền lương nhiều nhiều cho em một chút mới được! Tiểu Bảo đáng thương nói.

Thường Nhạc vỗ vỗ ngực, nói: - Mới có vài tỷ đô la thôi à, như vậy anh yên tâm rồi!

- Lời này của anh là có ý gì?

Tiểu Bảo ngẩn người.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 270: Đòn Bẩy Nâng Trái Đất

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Là thế này, tối qua anh lấy thẻ trên mặt Tiểu Bảo xuống, kết quả là rơi mất rồi, sợ Tiểu Bảo thương tâm nên mới đổi 1 tấm thẻ giả số giống như thế, à, lát nữa đưa chút tiền cho em, như vậy có được không? Thường Nhạc tiếc nuối nói.

- Á!

Nghe thấy thế, Tiểu Bảo như bị lửa đốt vào mông, hét lên một tiếng, nhanh chóng chạy ra ngoài.

- Mật mã, Tiểu Bảo, lần này mật mã của Tiểu Bảo chắc là hiện hình rồi! Trên mặt Thường Nhạc lộ ra 1 nụ cười xảo trá, đêm qua trước khi ngủ, hắn cố ý ngủ ở nơi gần máy rút tiền nhất.

Đại khái 10 phút đồng hồ sau, Tiểu Bảo vui vẻ chạy trở về, nhìn Thường Nhạc, thở hồng hộc nói: - Hù chết lão nương rồi!

Thường Nhạc đã sớm quen với những lời nói thô tục của cô bé.

Nếu Tiểu Bảo không nói những lời thô tục thì mới khiến hắn cảm thấy kinh ngạc.

- Lão Đại, chuyện khi nãy anh nói bảo em làm người quản lý tiền cho anh có thật không? Tiểu Bảo sau khi thở đều lại, lập tức nghĩ lại chuyện khi nãy.

- Giữ lời, đương nhiên giữ lời!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc mỉm cười gian xảo, xem ra dùng không được bao lâu, tài sản mình sẽ lại tăng lên một số lượng lớn.

Sau khi Tiểu Bảo đi theo Thường Nhạc vào một căn phòng, mắt cô choáng váng.

Trong căn phòng trước mặt này chất đầy tiền mặt.

- Trời ơi!

Tiểu Bảo nhảy cẫng lên hoan hô.

Bá Vương vẫn không nhận được tin tức của Huyết Hổ và Cao Tiến, cảm thấy bọn họ không ổn rồi.

Nhưng thân thế hai người bọn họ đều là chiến tướng của Điểm G, muốn đối phó với bọn họ ít nhất cũng phải cần cao thủ bậc nhất mới được.

Hiện tại chắc là lọt vào trong tay địch rồi.

Nếu Huyết Hổ và Cao Tiếu xảy ra chuyện, cho dù có phái nhiều cao thủ qua đó nữa, kết cục cũng chỉ như vậy.

- Chẳng lẽ phải cầu cứu lão đại? Trong lòng Bá Vương không cam tâm, tổ chiến đầu tiên của mình lại kết quả lại chật vật như vậy.

Thành phố Khải Đinh lấy được rồi, nhưng đối phương lợi dụng khe hở mình nắm được thành Khải Đinh, liên tiếp lấy mấy miếng đất Nam Phi còn lớn hơn thành Khải Đinh vài phần.

Đến Bá Vương cũng không thể không thừa nhận, đối phương quả thực kỳ tài ngút trời.

- Bá Vương, để tôi thử xem nào?

https://thuviensach.vn

Giọng nói vững vàng của Kerri đột ngột vang lên.

Kerri có thể coi là người bình thường nhất tồn tại trong Điểm G, ngoại trừ có chút va chạm với vũ khí đạn dược thì cũng không có trí tuệ xuất sắc, không có năng lực xuất chúng, nhưng anh ta vẫn được Thường Nhạc cất nhắc.

Cũng vì thế, sự tồn tại của Kerri ở Điểm G là rất đặc biệt, anh ta hy vọng mình có thể cống hiến cho Điểm G này.

Bá Vương không ngờ Kerri chủ động đề xuất, anh ta hơi sửng sốt, căn bản muốn cự tuyệt, nhưng tiếp xúc với con mắt kiên định của Kerri kia, cuối cùng hắn cũng gật đầu, nói: - Phải thật cẩn thận nha! Bước đi đầu tiên của Điểm G không ngờ lại bắt đầu một bước đi dài!

Khi Thường Nhạc đang tìm cách lấy toàn bộ tiền Tiểu Bảo, hắn nhận được điện thoại của Tây Môn Khinh.

Nếu Thường Nhạc còn không đến nhà Tây Môn gặp Tây Môn lão gia thì anh hai sẽ nói lời bye bye với thằng em!

Thường Nhạc đếm đầu ngón tay tính toán, cũng năm tháng rồi, cũng sắp sinh rồi, mình mà không qua thăm, sợ là nhà Tây Môn cũng khó coi.

Dù nói thế nào, Tây Môn gia có mỗi Tây Môn Khinh là độc đinh, cũng là 1 kho báu.

Nghĩ đến đây, hắn dặn dò chuyện ở Nhật Bản một chút, trọng điểm là Sakura cần chú ý động tĩnh của Koinu. Cổ Tư Văn phải chú ý chặt chẽ động tĩnh của bộ trưởng bộ tài chính, đấy là mấu chốt của sự việc.

Sau lần đó, cao thủ thế giới dưới đáy biển cần phải đề phòng Thiên Hoàng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hiểu một đạo lý, chỉ cần một người chưa hết hy vong thì kẻ đó vẫn còn có cơ hội trở mình.

Lần này về nước coi như chuyến đi gấp gáp.

Thường Nhạc chỉ mang theo một cao thủ phòng ngự - Hải Văn và bổ sung thêm Tiểu Bảo nữa thôi.

Đương nhiên, Tiểu Bảo phải lóc lóc kêu la để được về nước cùng Thường Nhạc.

Tạm thời, Thường Nhạc không rút tiền từ thẻ của Tiểu Bảo ra, mà đồng thời Tiểu Bảo quản lý tiền mặt nên túi tiền đã phồng lên rất nhiều.

Đương nhiên, cô còn muốn cùng Thường Nhạc về Trung Quốc, thêm một đợt kiếm chác.

- Lão Đại, gấu trúc Trung Quốc nếu như bán sang Nhật Bản, có đáng tiền không? Vừa mới lên máy bay, Tiểu Bảo liền hỏi khéo.

Thường Nhạc liếc nhìn Tiểu Bảo, tên tham tiền này không ngờ lại chú ý đến quốc bảo Trung Quốc, hắn cười xảo trá: - Chỉ cần em chuyển một con gấu trúc sang Nhật Bản thôi, thì anh sẽ bán em sang Châu Phi làm khổ sai luôn!

Ánh mắt Tiểu Bảo sáng lên, cẩn thận nói: - Châu Phi có phải có mỏ vàng không? Thường Nhạc dứt khoát giữ trầm mặc.

Tiểu Bảo đương nhiên không chịu nổi im lặng, đẩy người Thường Nhạc, cười hì hì nói: - Lão Đại, em và anh cùng làm một đợt kinh doanh, thế nào?

- Em với anh làm kinh doanh?

Thường Nhạc cảm thấy buồn cười, mình có nhiều đàn em như vậy, cũng không có ai can đảm như tên tham tiền này, cười nói: - Nói xem, làm kinh

https://thuviensach.vn

doanh cái gì?

- Ha ha, trong tay em có một đống hàng thượng phẩm, chuẩn bị bán sang Trung Quốc, em 8 anh 2! Tiểu Bảo vẻ mặt tươi cười nói.

Thần thái này nếu xuất hiện trên mặt người khác nhất định là dâm loạn vô cùng, nhưng trên mặt Tiểu Bảo lại là vô cùng đáng yêu.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại, nói: - Thượng phẩm gì? Chỉ cần Tiểu Bảo dám nói ra là bạch phiến, Thường Nhạc tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô bé.

Nhưng lại thấy Tiểu Bảo nghiêm trang nói: - Tổng cộng là 323 kỹ nữ thượng đẳng Nhật Bản!

- Hả!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị lời nói của Tiểu Bảo dọa cho nhảy dựng lên, nhiều kế hoạch vĩ đại mình còn đang trong quá trình tìm cách, thế mà Tiểu Bảo đã khởi động kế hoạch rồi, thật không khâm phục không được: - Được, vô cùng tốt!

Thường Nhạc khen ngợi vỗ vai Tiểu Bảo, thần sắc chân thành nói: - Sáng kiến vĩ đại buôn bán người của Tiểu Bảo, sau này em 9,9, anh 0,1 thôi cũng được!

Tiểu Bảo sửng sốt, lập tức cười tươi như hoa, tiền á… thật là dễ kiếm.

Lần sau sẽ đưa phụ nữ Nhật Bản qua Trung Quốc.

Tiểu Bảo nói thầm trong lòng.

Hải Văn bên cạnh nghe thấy hết hồn, tiểu công chúa không muốn vận chuyển cả người dưới đáy biển sang Trung Quốc nữa chứ?

https://thuviensach.vn

Chuyện tiếp theo đơn giản hơn rất nhiều, Thường Nhạc và Tiểu Bảo thương lượng các vấn đề như sắp xếp địa điểm, số lượng tiếp khách mỗi ngày…

- Lão đại, lần này anh đến nhà anh Tây Môn, nhà anh ấy giàu lắm à? Vừa mới bàn chuyện trước xong, Tiểu Bảo lại bắt đầu tính toán sang chuyện khác.

- Tây Môn gia… Thần sắc Thường Nhạc hơi động 1 chút, nói: - Giàu nứt đố đổ vách!

- Hắc hắc hắc hắc!

Hai người này liếc nhìn nhau, cùng nở nụ cười của kẻ trộm.

Trên mặt Kerri hiện ra nụ cười thản nhiên.

Tục ngữ nói rất hay, chỉ cần cho tôi điểm tựa, tôi có thể nâng cả trái đất này lên.

Lần này, để tự mình chứng minh, sức mạnh có nhỏ bé nữa, chỉ cần nắm được mấu chốt của vấn đề thì có thể tạo được tác dụng vô cùng lớn.

Đứng bên cạnh Kerri có bốn mươi người, trong đó có hai mươi người là cao thủ gia tộc Công Tôn, còn hai mươi người khác là thành viên Điểm G giả trang là lao công vệ sinh.

- Nhớ kỹ nhiệm vụ của từng người chưa?

Ánh mắt Kerri thu về nhìn sang bọn họ.

- Rõ rồi !

40 người tản ra, trong đó mỗi một công nhân vệ sinh phối hợp với một cao thủ gia tộc Công Tôn.

https://thuviensach.vn

Mục tiêu bọn họ chính là tòa nhà trong lòng đất.

Đương nhiên, Kerri cũng không ngốc mà phái người đi vào trong tổng bộ của đối phương.

Đối phương đã có cao thủ, thế thì bọn họ giả trang không có cách nào che mắt đối thủ được.

Nhưng Kerri đã có nghiên cứu địa hình gần rồi, trung tâm tòa nhà, hai từ trung tâm này nghe khiến cho người ta cam thấy thư thái!

Một lần bắt được 2 đại cao thủ cấp G, trong lòng vui vẻ hơn rất nhiều.

Có thêm hai lợi thế này, tin rằng đợt tấn công tiếp theo sẽ có tác dụng không tưởng.

Thế nhưng có một điều đáng tiếc duy nhất chính là, Huyết Hổ và Cao Tiếu thực sự rất trung thành với Thường Nhạc, gần như các thủ đoạn đều đã thử qua, nhưng không có cách nào moi được tin tức cả.

- Chẳng nhẽ cái tên Thường Nhạc vô học kia thực sự có sức hấp dẫn như vậy à? Khóe miệng Vân hé ra một nụ cười quỷ dị.

Bỗng nhiên, nụ cười trên mặt Vân đờ đẫn.

Đưa tay ra ngoài, năm ngón tay hơi vê lên, xuất hiện trước mặt là một sơ đồ quỷ dị, âm dương đất trời cùng xếp một hàng.

- Không ổn!

Sắc mặt gã thay đổi, nói: - Mau rút lui khỏi tòa nhà thôi!

Tây Đốn bên cạnh vô cùng sửng sốt.

Đương nhiên không hiểu chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Mặt đất bắt đầu nứt ra.

Đám người Vân nhanh chóng rời ra ngoài, chỉ thấy bốn phía tòa nhà đều đảo lộn về vị trí trung tâm.

Không những thế, tòa nhà trung tâm cũng bắt đầu lung lay.

Số lượng người trước mặt cũng ít đi rất nhiều.

- Bùm!

Một phía thì nghiêng sang một bên, phát ra tiếng kêu kinh thiên động địa, một phía khác nhìn như sắp đổ xuống.

Tòa nhà không hề có sự chuẩn bị gì cả đã đổ ập xuống, khiến cho Vân rít một hơi lạnh.

Trong mỗi một tòa nhà đều có lượng người lưu động rất lớn, nếu như đối phương rời người trong tòa nhà ra, thì bên trong tòa nhà trung tâm này đã sớm cảm giác được, vậy chỉ có thể nói lên một điều, trong tòa nhà vẫn có người ở.

Bốn phía tòa nhà đổ xuống, thế thì sẽ chết bao nhiêu người?

Đối phương để đối phó với mình đã lựa chọn thủ đoạn như vậy, chẳng lẽ Bá Vương điên rồi?

Tâm tính Bá Vương, Vân có thể hiểu kỹ càng, cho dù bên cạnh Thường Nhạc có những cao thủ nhưng cũng khó tìm ra người điên như thế.

- Đi mau!

Sa phản ứng lại đầu tiên, cô kéo Vân tránh khỏi tòa nhà sắp sập, mà Tây Đốn chỉ đi theo phía sau.

https://thuviensach.vn

Cao thủ tốc độ nhanh thế này cũng tốt, nhưng hành động lần này, thuộc hạ của Vân, ngoài trừ Sa và Tây Đốn ra, những người khác nhiều nhất cũng chỉ được coi là người nổi bật hơn người bình thường mà thôi.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ta từ tòa nhà trung tâm.

Khi Kerri nhìn thấy hai thành viên gia tộc Công Tôn đỡ Huyết Hổ và Cao Tiếu ra, trên mặt anh ta lộ ra nụ cười hài lòng.

- Bùm!

Khi Bá Vương nhận được tin tức tòa nhà trung tâm, sắc mặt anh ta đại biến, nói: - Kerri, cậu điên rồi!

Sắc mặt Kim Ti cũng trầm ngâm như vậy, cô cũng không ngờ Kerri làm vậy, đây chẳng khác nào là sự đối lập sâu sắc nhất giữa Điểm G và chính phủ.

Kerri là do đích thân Thường Nhạc cất nhắc lên, chuyện của Kerri chỉ có Thường Nhạc mới có thể giải quyết.

Bá Vương và Kim Ti nhìn nhau, cười chua xót.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 271: Thử Thách Của Tây Môn Lão Gia

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Người có tiền à!

Máy bay vừa hạ cánh, chiếc xe Lotus sang trọng hàng đầu thế giới ra đón.

Đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo lấp lánh, đương nhiên, cái này rất có sức hấp dẫn cô ấy.

- Người anh em, em đến rồi, quả thực làm anh hai lo chết đi được!

Trrong nháy mắt, nhìn thấy bóng dáng quen thuộc của Tây Môn Khinh bước từ xe ra.

- Anh hai?

Tiểu Bảo hoa mắt, ngực thì lớn, bụng thì to, nhìn như đàn bà, sao lại biến thành anh hai của lão đại được?

Thường Nhạc cũng tươi cười tiếp đón, nói:

- Anh hai nhớ em, em cũng nhớ anh hai quá!

Bỗng nhiên lúc đó, ánh mắt Tây Môn Khinh ra vẻ hưng phấn.

Thường Nhạc ngẩn người nhìn sang Tiểu Bảo đứng bên cạnh, con nhocs ăn cả già trẻ này rất có sức hấp dẫn với Tây Môn Khinh.

- Người anh em, em có quan hệ gì với cô gái này?

Tây Môn Khinh và Thường Nhạc đang ôm nhau, ghé nhỏ vào tai cậu hỏi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc chỉ một ngón tay lên, cười hì hì nói:

- Anh hai, anh muốn thì làm đi!

Tiểu Bảo nhìn thấy bộ dạng gian manh của hai người này, cô thì thầm:

- Có thể xưng anh gọi em với lão đại chắc chắn không phải là cái thứ tốt đẹp gì!

Tây Môn Khinh đi tới bên cạnh Tiểu Bảo, giơ ngón tay lên nhéo làn da mịn mà trên mặt cô, điềm nhiên nói:

- Nhóc này, sau này lăn lộn theo chị đi!

Tiểu Bảo sửng sốt, nhanh chóng duy trì khoảng cách với Tây Môn Khinh, vẻ mặt cảnh giác nói:

- Xin đừng động tay động chân, Tiểu Bảo em dù gì cũng là người đứng đắn.

- Người đứng đắn?

Tây Môn Khinh ngẩn người ra, lập tức xì 1 tiếng, cười lên, nói:

- Chị cũng là người đứng đắn mà, chẳng qua là chị thiếu giai nhân bên cạnh, chị thấy em trông cũng được cho nên muốn em về hầu hạ chị, còn về giá cả thì cùng thương lượng sau.

Tiểu Bảo nghe thấy giá cả thì cùng thương lượng, cô lập tức nhảy lên, hếch cái miệng nhỏ nhắn nói:

- Chị có thể cho em được bao nhiêu tiền?

- Chỉ cần em làm hài lòng chị, chị cũng sẽ khiến em hài lòng!

Mặt Tây Môn Khinh lộ ra nụ cười dâm đãng.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc quay đầu qua, kéo Tiểu Bảo qua, mình hình như biến thành ma cô rồi, thật là mất mặt!

Tiểu Bảo thoáng suy nghĩ một chút, nghiêm trang nói:

- Yên tâm, em sẽ làm hài lòng chị, nhưng chị nhất định cũng phải làm em vừa lòng đấy.

Nói xong, cùng Tây Môn Khinh lên xe.

Thường Nhạc thở dài, nói:

- Tiền à, đúng là hại chết người!

Bỗng nhiên, Thường Nhạc nghĩ đến một chuyện đau đầu, Tiểu Bảo có năng lực di chuyển tức thời, mà mình lại không nói cho Tây Môn Khinh biết, nhỡ đâu lúc Tây Môn Khinh mạnh bạo sợ là sẽ bị lỗ mất.

Khi xe tiến vào trong một môi trường tương đối yên tĩnh, một tòa biệt thự dần hiện ra, Thường Nhạc liếc nhìn cái biệt thự một cái, cả người như tỉnh lại.

Chẳng biết tại sao, khi nhìn thấy biệt thự trước mặt này Thường Nhạc cảm thấy luồng khí bức người, hình như toàn bộ căn biệt thự là một người khổng lồ sống vậy.

- Sao lại có cảm giác như vậy?

Thường Nhạc thầm kinh hãi, lúc này xe đã dừng lại, Tây Môn Khinh kéo tay Tiểu Bảo ra, chỉ vào một đường nhỏ, nói:

- Nơi này bốn phương thông suốt, mà con đường này là do ông nội thử nghiệm em, cho nên em phải cẩn thận đấy.

- Thử nghiệm em?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sửng sốt, Tây Môn Khinh trước đó cũng không nói với mình những lời này, rõ ràng là bắt chó đi cày, Thường Nhạc bĩu môi, nói:

- Haiz, thử nghiệm thì thử nghiệm, ông đây không sợ!

Nói xong, trực tiếp đi nhanh về phía con đường nhỏ.

Tây Môn Khinh nhìn bóng Thường Nhạc dần biến mất, sắc mặt cổ quái, nói:

- Hy vọng em có thể thắng lợi đi qua, nếu không đứa nhỏ lại mất đi người cha.

Trong đầu Tiểu Bảo hiện ra một dấu chấm hỏi:

- Chẳng nhẽ đứa nhỏ có mấy người cha à?

Thường Nhạc vừa đi vào đường nhỏ, hắn liền cảm thấy cảnh sắc trước mặt bắt đầu thay đổi.

Trước tiên, cách đó không xa có một bức chắn mỏng, nhìn mờ mờ, lại như rõ nét, Thường Nhạc thoáng chần chừ chút rồi đi thẳng vào trong bức chắn.

- Lạnh quá!

Mới vào trong bức chắn, thân hình Thường Nhạc bất giác run lên t, cái lạnh này như xâm nhập vào tận xương tủy.

Theo bản năng hắn lui về phía sau.

- Bùm!

Thân thể va mạnh vào cây đại thụ.

Nhìn phía sau vô duyên vô cớ xuất hiện một loạt cây đại thụ, Thường Nhạc không khỏi thốt lên:

https://thuviensach.vn

- Kỳ môn độn giáp?

Lần trước gặp nữ sát thủ ở Nhật Bản đó cũng hệt như vậy, tuy nhiên, nữ sát thủ đó đó lợi dụng sự vật đơn giản bố trí trận địa, khí thế không mạnh như thứ trước mặt này.

Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, mình hầu như cái gì cũng không sợ, nhưng lại sợ mấy loại chim chóc này, người trong kỳ môn chuyên tìm trận thức sinh môn, người độn giáp phòng ngự là siêu cấp.

Nhưng mệnh môn là nơi nào?

- Mẹ nó, quan tâm nhiều làm gì!

Tinh thần Thường Nhạc bị làm cho rối loạn, nắm chặt tay, sức mạnh điên cuồng phát ra ngoài.

- Bùm, bùm

Sức mạnh nắm đấm liên tiếp oanh kích ra ngoài, cây vừa đổ xuống lại đứng lên, như là có sinh mạng vật, điều này khiến cho Thường Nhạc kinh ngạc, may mắn đây chỉ là một trận, nếu những cây này mà cũng điều khiển linh hoạt như cây mà Sakura thao túng, thế thì toi rồi.

Ý nghĩ này vừa lắng xuống, một gốc cây đại thụ một góc độ quỷ dị trực tiếp đập thẳng vào đầu Thường Nhạc, Thường Nhạc không thể không giơ nắm đấm đấm thẳng vào.

- Bùm!

Thân thể lui về sau hai bước, trên tay có một vết bỏng đau rát.

Nhưng đây mới chỉ là bắt đầu, những cây tứ phía nhanh chóng bắt đầu đứng dậy, dòng khí mạnh mẽ quét qua khiến cho người ta cảm thấy thật khó thở.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhíu mày, nói:

- Còn chưa hết à?

Vừa dứt lời, hắn gấp tay một góc quỷ dị, một ngọn lửa phun mạnh từ tay ra, những cành cây dính vào ngọn lửa lập tức bốc cháy.

Cây cối lùi về phía sau, trong nháy mắt, con đường nhỏ một lần nữa lại hiện trước mặt Thường Nhạc.

- Tương sinh tương khắc!

Trong chớp mắt, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, tinh thần rung lên, có đợt thử nghiệm này, phá trận chắc tốt hơn rất nhiều.

- Củ chuối thật!

Nhìn thấy mười con đường nhỏ xuất hiện trước mặt, Thường Nhạc choáng váng, mình rốt cùng nên đi đường nào?

Theo bản năng xoay người nhìn ra phía sau, vốn là một con đường nhỏ trong nháy mắt đã biến thành mười, Thường Nhạc đau khổ kêu lên:

- Amen!

Hít một hơi thật sâu, thân hình như âm hồn tiến vào một con đường trong đó.

Đại khái mấy phút sau, Thường Nhạc tới cuối con đường, kết quả kinh ngạc phát hiện, trước mắt lại xuất hiện thêm mười con đường nữa, hắn mặt mày choáng váng.

Lần này hắn không liều lĩnh, hắn đánh dấu tại một con đường nhỏ, sau đó nhanh chóng rời đi.

https://thuviensach.vn

Khi Thường Nhạc lại xuất hiện trên đường nhỏ, hắn hoàn toàn im lặng, dấu hiệu trước mắt đã biến mất, chắc chắn là do người làm.

- Hừ!

Thường Nhạc lạnh lùng hừ một tiếng, nắm tay đấm mạnh vào chỗ dưới chân.

- Bùm!

Đất dưới chân rung lên, bùn bắn lên, che kín toàn bộ con đường nhỏ trước mắt lại, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian xảo.

Thế gian vốn không có đường, tất cả đều do bước chân người dẫm lên mới tạo thành đường.

Bước chân Thường Nhạc vừa động, đường nhỏ sạch sẽ lộ ra trước mặt, hắn lại nở nụ cười thản nhiên.

Đây mới chính là kết quả mình cần.

- Đúng thế, cháu quả thật rất thông minh!

Giọng nói già nua mơ hồ từ xung quanh vọng lại, tinh thần Thường Nhạc căng thẳng, giọng nói đó ẩn chứa sức mạnh ghê gớm, chắc chắn là một cao thủ siêu cấp.

- Không cần khích lệ, cháu vốn rất thông minh mà!

Thường Nhạc mỉm cười gian xảo.

- Thử chút xem thế nào?

Bề ngoài là hỏi ý kiến Thường Nhạc nhưng vừa nói xong, không gian ngập đầy lá rụng xuất hiện trước mặt Thường Nhạc, bốn phía căn bản là không

https://thuviensach.vn

tìm ra đường.

Sau khi trải qua hai cửa ải, Thường Nhạc đã yên tâm hơn, hắn cười gian xảo, ngồi xuống mặt đất, hai mắt nhắm lại.

Cảm nhận hoàn cảnh xung quanh thay đổi.

Trong chớp mắt, ánh mắt Thường Nhạc lại mở ra, chỉ thấy tay hắn khẽ vung lên, vô số ánh dao lóe lên, xoay tròn, bay mua, như có được sinh mạng vậy.

Mỗi chỗ đao bay qua, những chiếc lá rụng đều bị chém làm nửa, hơn nữa lại bay xuống từ từ.

Tốc độ đao quay càng lúc càng nhanh, lá rụng càng ngày càng ít, Thường Nhạc mỉm cười hớn hở.

Trong chớp mắt, vô số phi đao tụ vào nhau, phát ra ánh sáng chói mắt.

Ánh sáng đi qua, trước mắt lại xuất hiện một con đường nữa.

- Được, quả là không tồi!

Giọng nói già nua đó lại vang lên.

Đồng tử Thường Nhạc co lại, nói:

- Đừng trốn nữa, xuất hiện đi.

Trong lúc nói chuyện, nắm tay hắn bùng lên dòng khí điên cuồng.

- Bùm!

Cây đại thụ cách đó không xa run rẩy lên, tiếp đó đổ ầm trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc kinh hãi, vừa rồi rõ ràng cảm nhận được hơi thở bên đó thay đổi, tốc độ di chuyển của đối phương cũng nhanh quá, điều này khiến cho Thường Nhạc không tự chủ được nghĩ tới tốc độ của Tiểu Bảo.

Di chuyển tức thời đó quả là tốt, nhưng mình không có cách nào làm lại được, nếu không đã bắt được lão già này.

Nhưng Thường Nhạc không nản lòng, trên mặt hắn lộ ra nụ cười gian xảo, nói:

- Nếu đã để cháu ra trận chi bằng ông cũng xông vào một trận đi, thế nào?

Vừa dứt lời, tay Thường Nhạc trước mặt xoay một góc quỷ dị, bốn phía lập tức tối sầm lại.

Từ sau khi Hiên Viên tâm pháp tiến bộ, lãnh vực mà mình học của chú Công Tôn Liệt cũng đã thăng tiến, tuy rằng chưa đạt tới trình độ như chú, nhưng khoảng cách không là bao xa nữa.

- Cái gì?

Giọng nói già nua mang theo vài phẩn kinh ngạc, lập tức nói:

- Thật không ngờ, lãnh vực Công Tôn Liệt cháu cũng đã học được tới tầng chín, quả nhiên là tư chất thông minh!

Thường Nhạc ngẩn người, không ngờ ông ta cũng biết lãnh vực này, vậy khiến đối phương sợ hãi là điều không thể nào.

Quả nhên, vừa nghĩ xong, Thường Nhạc cảm thấy trước mắt sáng lên, hoàn cảnh xung quanh lại khôi phục như cũ, tướng mạo vô cùng bì ổi của ông lão hiện ra trước mặt Thường Nhạc.

- Củ chuối thật.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ông lão như vậy, trên mặt Thường Nhạc lộ chút cổ quái, dầu gì cũng là tuyệt thế cao thủ Tây Môn gia, người thừa kế chân chính, cho dù không phải đạo mạo hiên ngang, cũng cần phải bình thường chứ!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

, bảo bối của anh!

Tây Môn lão gia liếc mắt như đọc được suy nghĩ của Thường Nhạc, ông ta cười nhạt, nói:

- Tiểu bối không nên đánh giá thế hệ trước như vậy, chẳng nhẽ đạo lý này, cha cháu không dạy cháu sao?

Thường Nhạc cười hì hì, nói:

- Ông nội chỉ bảo tôi là dùng mắt thường nhìn thế giới, đẹp là đẹp, đánh khinh là đáng khinh, tuy nhiên..

Nhìn thấy nụ cười của Tây Môn lão gia thay đổi, Thường Nhạc bắt đầu chuyển:

- Tuy nhiên cháu gặp lão gia mới phát hiện ông chính là người bỉ ổi tầng cao nhất!

Nói xa nói gần vẫn là bỉ ổi, Tây Môn lão gia cười cười, tên nhóc này, vẫn đang canh cánh trong lòng trận pháp khi nãy, ít nhất cũng chứng minh được cháu gái mình sau này gả cho hắn tuyệt đối không thiệt đâu.

- Thường Nhạc, cháu thích cháu gái nhà ta sao?

Tây Môn lão gia rất rõ ràng, trực tiếp vào thẳng vấn đề.

Thường Nhạc ngẩn người, không ngờ ông ta hỏi trực tiếp như vậy, cậu cười nhạt, nói:

https://thuviensach.vn

- Thích cũng không phải là thích!

Ánh mắt Tây Môn lão gia sáng lên, nói:

- Thế là thế nào?

Sự việc cả đời, lại liên quan đến đứa nhỏ trong bụng Tây Môn Khinh, Thường Nhạc cũng không trả lời lỗ mãng, trái lại, lại sửa đổi lòng dạ 1 chút, nhìn sang Tây Môn lão gia, nói:

- Tây Môn Khinh, bất kể là phương diện nào cũng đều rất ưu tú, rất dễ khiến người khác thích, nhưng để cho một người đường đường là đàn ông thích một người con gái nhưng tâm tính lại hoàn toàn là con trai, ha ha, lão gia à, ông cũng nên hiểu việc này không dễ chấp nhận được!

Tây Môn lão gia gật đầu tán thành, nếu Thường Nhạc nói Tây Môn Khinh hoàn mỹ không khuyết điểm thì đó là hắn nói về tài sản của Tây Môn gia, còn nếu nói con người Tây Môn Khinh toàn bộ đều là khuyết điểm thì Tây Môn gia sẽ không đồng ý gả Môn Khinh cho nhà họ Thường.

Vấn đề phải đề xuất ra mới có thể tìm cách giải quyết được, ông lão cười nói:

- Yên tâm đi, tôn nữ nhà ta tuy rằng tâm tính hơi thay đổi, nhưng ta tin rằng vẫn có thể uốn nắn con bé được.

- Thật ư?

Nghe thấy thế, ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, cậu nghĩ đến cái tên bình thường tùy tiện gọi anh xưng em này sau khi biến thành con gái không biết thành bộ dạng thế nào đây?

Thật là mong chờ!

Tây Môn lão gia khẽ vung tay, toàn bộ đường nhỏ trước mặt biến mất.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện không ngờ mình đang đứng trước cửa, mà vẻ mặt Tây Môn Khinh đang giận giữ đứng ở đó, ngoài Tây Môn Khinh ra còn có cả Tiểu Bảo cùng một vài thành viên Tây Môn gia, nhìn tuổi bọn họ thì rõ ràng đều là bề trên của Tây Môn Khinh.

- Chúa ơi!

Thường Nhạc thực sự có một loại kích động muốn xông lên bóp chết Tây Môn lão gia, ông lão chết tiệt này không phải mang mình vào trước hố lửa chứ!

- Hừ!

Tây Môn Khinh hung tợn nhìn vào mắt Thường Nhạc, sau đó thở phì phì đi vào trong biệt thự, Tiểu Bảo đến trước mặt Thường Nhạc, vỗ bả vai Thường Nhạc, nói lời thành khẩn, tình ý sâu xa:

- Lão đại, cho em em khoản tiền, em giúp anh thu phục đại tẩu!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị những lời này của Tiểu Bảo làm cho tức chết, con nhóc tham tiền này lúc này mà còn muốn kiếm tiền, mình không lấy sạch tiền trong thẻ của cô bé, thề không làm người!

Thấy Thường Nhạc không phản ứng, Tiểu Bảo tiếc nuối lắc đầu, vội vào theo sát Tây Môn Khinh vào biệt thự.

- Oa, đây là cháu trai Thường Nhạc, quả là đẹp trai!

- Đúng thế, Khinh thật là có phúc!

- Nhìn mặt cậu ấy kìa!

- …

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng đã bị mấy bà cô vây lại, Thường Nhạc cảm thấy nhức đầu, nhưng lại không thể bùng phát, dù sao đây cũng là bề trên của mình.

Hắn cố gắng trấn áp chính mình, bình tĩnh, bình tĩnh!

Nếu có cơ hội chọn lại, Thường Nhạc tình nguyện bị nhốt trong trận pháp còn hơn.

Hành hạ một hồi lâu, đợi đến thời gian ăn cơm, các bà cô mỗi người đều sờ vào mặt Thường Nhạc một cái rồi mới vào trong biệt thự.

- Mẹ nó!

Vừa vào nhà ăn, cả người Thường Nhạc bị dọa cho gần như nhảy dựng lên.

Lọt vào trong tầm mắt chính là Tây Môn Khinh trong trang phục nữ, Tây Môn Khinh được trang điểm công phu thực đúng là mỹ nữ nhà giàu siêu cấp, khuôn mặt hoàn mỹ, bộ ngực hoàn mỹ, lại thêm khe hở chỗ bụng quả thực là bức họa mỹ nhân đẹp nhất thế gian này.

Đương nhiên, ngoài những thứ đó ra, so với những mỹ nhân khác thì cô còn thua xa, đó chính là khí thái anh hùng, nhưng kiểu anh hùng con nhà đại gia có loại hấp dẫn cực kỳ đối với người khác.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là cái miệng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn đáng yêu này không ngừng bất mãn vểnh lên, thoạt nhìn trông rất có cá tính nhưng Thường Nhạc hiểu được, Tây Môn Khinh chắc chắn đang bất mãn, rất không thoải mái, muốn giải thoát bức bách, mà sợ là mình chính là mục tiêu hàng đầu của cô ấy.

Tiểu Bảo ngồi dưới chỗ Tây Môn lão gia, nhìn nụ cười ngọt ngào trên mặt cô bé, lại thêm chuỗi trân trâu loại một trên cổ nữa, rõ ràng là nó đã kiếm được.

https://thuviensach.vn

Kẻ tham tiền quả thực là có tiền chính là phần tử tội ác.

Bên cạnh Tây Môn Khinh có một chỗ trống, đương nhiên là chuẩn bị cho mình rồi.

- …

Thường Nhạc vừa mới ngồi vào, rít một hơi hơi lạnh.

Hóa ra Tây Môn đại tiểu thư mà chúng ta đã dẫm cái đế dép cao gót lên chân Thường Nhạc, nhìn thấy thần sắc Thường Nhạc thay đổi, khóe miệng Tây Môn Khinh lộ ra nụ cười thoải mái.

- Nhóc, đấu với ta, ngươi còn non lắm!

Nhìn thấy Tây Môn Khinh cười với Thường Nhạc, Tây Môn lão gia hài lòng mỉm cười, thế này, sửa đổi tâm tính cháu gái đối với mình mà nói dễ như trở bàn tay thôi mà!

- Ăn cơm!

Tây Môn lão gia vung tay lên, mười mấy thành viên gia tộc Tây Môn mới bắt đầu động thủ.

- Anh Nhạc, ăn thịt gà đi!

Đúng lúc Thường Nhạc ăn miếng đầu tiên, Tây Môn Khinh mỉm cười gắp miếng thịt gà vào trong bát Thường Nhạc, giọng nói cực kỳ hiền dịu.

Đầu tiên Thường Nhạc hơi sửng sốt, sau đó là ‘phốc’, toàn bộ cơm trong miệng đều phun ra.

Mục tiêu, Tây Môn đại tiểu thư của chúng ta vừa đúng là mục tiêu.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, trên mặt, trên đầu Tây Môn Khinh toàn là cơm, cô không nhịn được nữa đứng lên, chỉ tay vào mũi Thường Nhạc, chửi mắng:

- Thường Nhạc, tên chó chết, muốn đánh thì cứ nói thẳng, ông đây hầu ngươi, mẹ kiếp, thế mà đối đãi với ông đây như vậy, ngươi không xong với ông đâu!

Hoàn toàn là hình tượng tiểu côn đồ.

Sợ là đếm trên đầu ngón tay này có mấy người trên thế gian dám nói những lời này với Thường Nhạc.

Trên mặt Thường Nhạc hiện lên nụ cười thản nhiên, cũng không tức giận, chuyển ánh mắt qua Tây Môn lão gia.

Dường như muốn nói:

- Lão gia, đây là cái mà ông gọi là cháu gái à? Cũng khá có cá tính đấy!

Tây Môn lão gia đập bàn một cái, nói:

- Khinh, ngồi xuống!

Tây Môn Khinh hô to gọi nhỏ với mọi người nhưng chỉ sợ mỗi ông cụ, miệng cô vẫn còn mấp máy, nhưng vẫn ngồi xuống.

Thường Nhạc mỉm cười gian xảo.

Tiếp tục ăn cơm.

Thường Nhạc gắp một phần thức ăn vào bát Tây Môn Khinh, ồn tồn nói:

- Khinh Khinh, vừa rồi là anh không đúng, ăn một miếng phao câu gà đi, nghe nói dưỡng nhan sắc đấy.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh nắm chặt tay lại, nhưng nghĩ đến Tây Môn lão gia bên cạnh, cô vẫn cố nhịn xuống.

- Cảm ơn anh Nhạc, nghe nói anh thận hư, anh cũng ăn đi.

Tây Môn Khinh mỉm cười trông còn khó coi hơn cả khóc.

Hai người này nhường nhau.

- Phao câu gà là thứ bổ dưỡng, mọi người không ăn, tôi ăn vậy!

Ngay lúc phao câu gà lại vào trong bát của Tây Môn Khinh, chỉ thấy chiếc đũa chợt lóe lên, phao câu gà đã nằm trong miệng Tiểu Bảo.

Chỉ thấy vẻ mặt ngây ngất của Tiểu Bảo, nói:

- Phao câu gà, là thứ tốt!

Thường Nhạc và Tây Môn Khinh nhìn thoáng qua nhau, cùng lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Bữa cơm kết thúc khi hai người gian khổ tranh đấu.

Tây Môn lão gia hài lòng nhìn đôi trẻ hòa thuận, nói:

- Hai cháu ra ngoài bồi dưỡng tình cảm đi, tối nay Thường Nhạc đến phòng ta một chút.

- Bồi dưỡng tình cảm!

Thường Nhạc day day chỗ chân sưng to như cái bánh mỳ, nếu không phải đứa nhỏ trong bụng Tây Môn Khinh là của mình, mình đã sớm đánh cho tan đàn xẻ ghé không nhận ra nữa rồi.

Tây Môn Khinh bĩu môi, nếu gót giày nhọn hơn nữa, thì đã dẫm chân hắn đến tàn phế không đi được nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dịu dàng kéo tay Tây Môn Khinh, đi ra hậu viện biệt thự.

Không khí bên này rõ ràng trong lành hơn phía trước rất nhiều.

- Mẹ kiếp, thả tay ra!

Vừa vào tới hậu viện, Tây Môn Khinh kêu lên thô lỗ.

Thường Nhạc cười hì hì thả tay ra, đặt lên mũi, nói:

- Thơm quá!

Tây Môn Khinh bị tức thiếu chút nữa ngất đi, cô hung tợn nhìn Thường Nhạc, nói:

- Thường Nhạc, từ nay về sau chúng ta không phải là anh em nữa!

Nhìn vẻ mặt tức giận của cô ta quả thực rất đáng yêu, Thường Nhạc hơi động lòng nói:

- Sau này chúng ta là vợ chồng rồi, đương nhiên không phải là anh em nữa!

- Anh…

Tây Môn Khinh tức giận suýt chút nữa nổ tung mũi ra, cái tên đáng chết này, mình đánh không lại hắn, mắng cũng không lại, rốt cục phải làm gì?

Thường Nhạc cười hì hì nhìn Tây Môn Khinh, dĩ nhiên suy nghĩ của cô hắn đã sớm đaoán được:

- Ka ka, ka ka, em có thể làm gì được anh?

Nét mặt Thường Nhạc lộ nụ cười gian xảo.

- Mẹ kiếp, ông đây không tin!

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên lúc đó, Tây Môn Khinh nắm chặt tay đấm mạnh vào bụng.

- Mẹ kiếp!

Thường Nhạc hồn bay phách lạc, bà cô nhỏ này, chuyện như vậy cũng nghĩ ra được, mình không thể không khâm phục được.

Nắm đấm Tây Môn Khinh còn chưa chạm tới bụng đã bị tay Thường Nhạc nắm lại.

- Anh nhận thua, như thế được chưa?

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, trong đó dù gì cũng là tiểu Thường Nhạc, cái gọi là mẹ không đau, bố đau.

Tây Môn Khinh liếc nhìn Thường Nhạc, nói:

- Không phải anh vừa mới …. Sao lại biết sai rồi thế này?

Ánh mắt Thường Nhạc bỗng nhiên nghiêm túc nhìn Tây Môn Khinh không chớp mắt.

Tây Môn Khinh bị cái nhìn của Thường Nhạc làm cho nổi da gà.

- Môn Khinh, bảo bối của anh!

Tây Môn Khinh còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã ôm vào lòng.

Toàn thân Tây Môn Khinh run lên một hồi, một dòng chất lỏng từ trong miệng phun ra, toàn bộ phun lên người Thường Nhạc.

Thân hình Thường Nhạc cứng ngắc đứng tại đó.

- Còn thế này nữa sao? Được mình ôm lại nôn ra, thực là tổn thương lòng tự tôn!

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thường Nhạc kêu rên

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 273: Bồi Dưỡng Tình Cảm

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tây Môn Khinh lấy tờ giấy lau cái miệng nhỏ của mình, trừng mắt dữ tợn nhìn Thường Nhạc, nói:

- Đều tại anh đấy!

- Tại anh à?

Thường Nhạc ngẩn người ra, lập tức nhún vai, bất đắc dĩ nói:

- Anh đã quá nhã nhặn với em rồi!

- Nhã nhặn? Anh làm bụng tôi phình to như vậy mà cũng gọi là nhã nhặn à, làm hại tôi bây giờ mỗi ngày đều nôn đến mấy lần.

Tây Môn Khinh tiếp tục lôi khăn giấy ra lau nhẹ lên người Thường Nhạc.

Thường Nhạc cảm thấy nhức đầu, trách nhiệm cũng không phải hoàn toàn đổ hết cho mình, phải biết là lúc đó cũng kiềm chế mình rồi, nhưng cô ta cố tình lôi mình vào đó.

- Không xong rồi, ông phái người theo dõi chúng ta!

Thần sắc Tây Môn Khinh hơi thay đổi, thần sắc dũng mãnh lập tức biến thành con cừu nhỏ.

Thường Nhạc lập tức ôm lấy Tây Môn Khinh, ôn tồn nói:

- Anh kể em nghe một chuyện cảm động, có được không?

https://thuviensach.vn

- Ừ!

Tây Môn Khinh liếc nhìn Thường Nhạc một cái, ra hiệu cho hắn phải duy trì khoảng cách.

- Trong một thành phố nhỏ xinh đẹp yên bình, có một cặp tình nhân vô cùng yêu nhau, mỗi ngày bọn họ đều đi dọc bờ biển ngắm mặt trời mọc, buổi tối đi dọc bờ biển ngắm mặt trời lặn, những người đã từng gặp họ đều ngưỡng mộ ngắm nhìn họ.

- Nhưng có một ngày, trong một tai nạn, cô gái bất hạnh bị trọng thương, nằm lặng lẽ trên giường bệnh, mấy ngày mấy đêm không tỉnh lại, ban ngày, chàng trai ngồi bên giường không ngừng gọi tên người yêu không hay biết gì của mình, còn buổi tối, chàng trai đến giáo đường nhỏ trong thành phố để cầu nguyện thượng đế, chàng đã khóc khô hết nước mắt, rốt cục có một ngày, thượng đế bị chàng trai si tình này làm cho cảm động.

Thượng đế hỏi:

- Cậu nguyện dùng tính mạng của mình để trao đổi sao?

Chàng trai không chút do dự trả lời:

- Tôi tình nguyện!

Thượng đế nói:

- Vậy được rồi, người yêu cậu sẽ nhanh chóng tỉnh lại thôi, nhưng cậu phải đồng ý với ta biến thành chuồn chuồn trong vòng ba năm!

- Vài ngày sau, cô gái bình phục, cô hỏi thăm khắp mọi nơi tung tích của chàng trai, chàng trai biến thành chuồn chuồn không lúc nào rời xa cô gái cả, chỉ có điều cậu không biết nói, cũng không biết ôm, chỉ có thể yên lặng chấp nhận cô gái không hay biết gì.

https://thuviensach.vn

- Mùa hạ trôi qua, cơn gió lạnh mùa thu thổi rơi những chiếc lá, chuồn chuồn không thể không rời khỏi nơi này.

Mùa xuân lại đến, chuồn chuồn lại nhanh chóng bay trở về tìm kiếm người mình yêu.

- Thế nhưng, đứng cạnh bên bóng dạng quen thuộc của cô ấy là một chàng trai khôi ngô tuấn tú, chuồn chuồn từ giữa không trung rơi xuống!

Thường Nhạc kể chuyện hoàn toàn nhập tâm vào nhân vật.

Đến cả chính hắn cũng bị câu chuyện mình kể làm cho cảm động.

Mà Tây Môn đại tiểu thư của chúng ta lại phủi miệng, khinh thường nói:

- Thật là môt tên ngốc, nếu tôi mà là anh ta sẽ đưa cô gái vào tròng, sau đó lại biến thành chuồn chuồn, ha ha, đến lúc đó bụng cô gái to lên rồi, đương nhiên sẽ không thay lòng đổi dạ!

Thường Nhạc không nói gì, ánh mắt cổ quái nhìn về phía Tây Môn Khinh, nếu muốn cải tạo cô ta thành thục nữ chân chính, chỉ sợ là Tây Môn lão gia còn phai hao tốn công sức rất nhiều!

- Thường Nhạc, chúng ta trước đó đã nói rồi, sau khi sinh con, ngươi và ta mỗi người phụ trách một nửa.

Tây Môn Khinh cảm thấy được Thường Nhạc ôm có chút ấm áp, bất giác rời thân thể mình ra.

- Mỗi người phụ trách một nửa?

Thường Nhạc ngẩn người.

Tây Môn Khinh nghiêm túc nói:

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên, ví dụ như: dạy con nói, anh một nửa, tôi một nửa, làm cha thì anh nửa ngày, tôi nửa ngày, cho con bú, anh nửa ngày, tôi nửa ngày…

- Dừng!

Vẻ mặt Thường Nhạc cổ quái giơ tay lên, chỉ vào ngực nói:

- Em cho là anh có thể cho con bú sao?

- Mẹ kiếp, tôi có thể sao anh không thể, chỉ cần anh chăm chỉ một chút, thì sẽ có ấy mà.

Tây Môn Khinh bất mãn nói.

Thường Nhạc cảm thấy còn nói tiếp nữa, mình sẽ biến thành đàn bà mất, hắn cười gian xảo nói:

- Anh từng nghe người ta nói một câu.

- Nói cái gì?

Tinh thần Tây Môn Khinh bất giác lại bị thu hút.

- Sinh con, đó là sự trừng phạt lớn nhất của thượng đế đối với phụ nữ!

Thường Nhạc không tự chủ được mỉm cười.

Môn Khinh hiểu được ý của Thường Nhạc, chân cô đạp mạnh xuống đất, nhưng bóng Thường Nhạc đã sớm dời đi.

- Nếu gả em cho Thường gia, Tây Môn gia sẽ chuẩn bị đồ cưới gì?

Thường Nhạc đặt câu hỏi.

Tây Môn Khinh ngẫm nghĩ một chút, lại nhìn Thường Nhạc nói:

https://thuviensach.vn

- Ông đây cũng không rõ lắm, thế nhưng tối nay ông nội sẽ nói cho anh biết!

- Cái lợi hại nhất của Tây Môn gia là gì?

Ngũ đại gia tộc không có gia tộc nào giống ngau, gia tộc Đông Phương phú quý, gia tộc Tư Đồ có sức mạnh, vvv, mà gia tộc Tây Môn mỗi lần tranh đấu đều giữ vị trí trung lập.

Thực lực gia tộc Tây Môn vẫn chưa bao giờ tiết lộ ra ngoài.

Đây là chuyện mà Thường Nhạc vẫn luôn muốn biết.

Tây Môn Khinh nhíu mày, cẩn thận nói:

- Gia tộc Tây Môn chúng tôi kinh doanh khắp thế giới, ngoài ra, còn có bốn trăm người tham gia vào bộ đội thiết huyết, còn cái khác cũng không rõ lắm.

Thường Nhạc nhún vai:

- Vẫn là buổi tối đến bắt chẹt lão gia nhiều chút!

Mộ Dung Trường Thiên nhìn ngắm Tuyệt Sắc Yêu Cơ trước mặt, là cô ta đã cướp lại mình từ tay tử thần.

Nhưng là mình đã mất đi nhiều thứ, nhìn nắm tay mơ hồ không rõ của mình, nội tâm gã cảm thấy đau xót:

- Mình vẫn được coi là người sao?

- Sức mạnh anh lại tăng thêm lần nữa, hy vọng có thể làm việc tốt cho Thánh Điện, Thánh Điện sẽ không để ngươi thiệt đâu.

Tuyệt Sắc Yêu Cơ lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Trường Thiên lặng lẽ xoay người, nắm tay hướng mạnh lên trời múa may, khắp nơi lập tức tối sầm lại, vô số dòng khí cực mạnh tụ tập lại vị trí nắm tay gã.

- Thật là mạnh!

Trên mặt Mộ Dung Trường Thiên lộ ra nụ cười lạnh, nói:

- Thường Nhạc, lần này tao sẽ cho mày nếm mùi thất bại!

- Ân oán giữa anh và Thường Nhạc, Thánh Điện không quan tâm, nhưng ngươi phải nhớ kỹ nhiệm vụ mà Thánh Điện giao cho anh.

Tuyệt Thế Yêu Cơ khẽ nhíu mày, người đàn ông này tầm nhìn hạn hẹp, không biết vì sao Thánh Điện lại chọn hắn?

- Yên tâm, số mạng là là do Thánh Điện ban cho, tôi sẽ tận tâm tận lực làm việc cho Thánh Điện.

Ánh mắt Mộ Dung Trường Thiên lóe lên sát khí, Thánh Điện, chó thần điện thì có, một khi Mộ Dung Quỷ Linh đạt được Áo choàng Hắc ám từ thành Khải Định, hơn nữa thêm cả Mũ giáp Hắc Ám từ tay của Sở Phi Dương, sức mạnh mình sẽ điên cuồng tăng lên.

- Hy vọng anh có thể làm dễ như nói, nếu không, những gì Thánh Điện cho thể cho anh thì cũng có thể lấy đi.

Tuyệt Sắc Yêu Cơ như nhìn thấu tâm tư của Mộ Dung Trường Thiên, lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, thân hình Yêu Cơ quay tròn một góc quỷ dị, bất ngờ biến mất vào hư không.

- Em gái, hy vọng tốc độ em sẽ nhanh hơn!

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Trường Thiên nhìn vào hư không mịt mờ, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Từ lần trước sau khi Mộ Dung Quỷ Linh bị bắt, do có quan hệ nên Thường Nhạc vẫn không ra tay ác độc.

Nhưng giam giữ được khoảng hai tuần, Mộ Dung Quỷ Linh bỗng dưng biến mất.

Mộ Dung Quỷ Linh được cứu, Thường Nhạc cũng không có phản ứng gì lắm, giết không thể giết, thả không thể thả, được người cứu đi là cách tốt nhất.

Tuy nhiên tổng bộ có nhiều cao thủ như vậy, người có thể đưa Mộ Dung Quỷ Linh đi rốt cuộc là nhân vật thế nào?

Thường Nhạc bồi dưỡng tình cảm cùng Tây Môn Khinh, sau khi tình cảm xong thì tới chỗ hẹn với Tây Môn lão gia.

Chỗ ở của Tây Môn lão gia cách biệt thự khoảng tầm trăm mét.

Thường Nhạc nhìn cây cối được sắp xếp thầm kinh hãi, ông cụ còn muốn thử nghiệm mình nữa sao?

- Vào đi!

Vừa dứt lời, Thường Nhạc cảm thấy hai mắt sáng lên, hàng cây chắn ngang đó tự động rời đi.

Cách đó không xa có một gian phòng nhỏ, Tây Môn lão gia đang lặng lẽ ngồi trong đó.

Nếu không phải bộ dạng quá bỉ ổi thì quả thật có thể tạo cho người ta cảm giác chấn động.

https://thuviensach.vn

Trong phòng bố trí rất đơn giản, trên chiếc bàn bên cạnh có hai chén nước, Tây Môn lão gia phất tay mời Thường Nhạc ngồi xuống.

Từ từ mở miệng nói:

- Tây Môn gia ta sở dĩ có thể đứng vững mấy trăm năm không gục, có biết nguyên nhân vì sao không?

Thường Nhạc sửng sốt, nói:

- Sức mạnh, sức mạnh đại diện cho tất cả!

- Không phải!

Tây Môn lão gia khẽ lắc đầu, đương nhiên không hài lòng với câu trả lời của Thường Nhạc.

- Đủ xảo trá, ẩn nấp tốt!

Thường Nhạc bĩu môi, nếu Tây Môn lão gia không ép mình nói, mình cũng không nói thẳng ra thế.

Trên mặt lộ ra nụ cườiTây Môn lão gia, nói:

- Cái cháu thấy chỉ là mặt ngoài thôi!

- Chẳng nhẽ là trận thức!

Trong chớp mắt, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, hắn nghĩ đến trận pháp vây quanh mình ngày hôm nay, không kìm nổi thốt lên.

Ánh mắt Tây Môn lão gia sáng lên, nói:

- Đúng thế, trẻ nhỏ dễ dạy!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nghĩ tới trận thức gặp ở Nhật Bản và trận thức ở nhà Tây Môn này quả thực rất cổ quái và bá đạo, nếu quả thực có cao thủ bày binh bố trận như vậy, thế lực Điểm G đúng là như hổ mọc thêm cánh.

Tây Môn lão gia như đọc được suy nghĩ trong đầu Thường Nhạc, ông lạnh nhạt nói:

- Cháu đã là con rể Tây Môn gia, bản thân cũng có liên quan đến hưng suy của gia môn, Khinh nhi đã lựa chọn cháu, gia tộc Tây Môn chúng ta không thể không tặng báu vật cho cháu được.

Nói tới đây, thoáng dừng lại một chút, thở dài nói:

- Thế gian không có trung lập vĩnh viễn, quả nhiên không sai!

Thường Nhạc đương nhiên không quan tâm đến những thứ này, cái mà hắn quan tâm là trận.

Tây Môn lão gia phất tay, nói:

- Ra đi!

Chỉ thấy bóng đen trước cửa lóe lên, xuất hiện trước mặt bốn gã trung niên.

Thường Nhạc sửng sốt, bốn người này không có hơi thở người mạnh, ông cụ không tặng bọn họ cho mình chứ?

Tây Môn lão gia thận trọng nói:

- Cháu đừng xem thường bọn họ, bọn họ là cao thủ xếp trận hàng đầu của gia tộc Tây Môn đấy, bọn họ ngang với thiên quân vạn mã, hy vọng cháu có thể sử dụng hợp lý.

- Thực sự lợi hại thế à?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cẩn thận xem xét một hồi, quả nhiên trông rất bình thường, nhưng xem bộ dạng thận trọng của lão gia, hắn không thể không đè nén nghi ngờ mình xuống.

- Tốt lắm, cháu có thể đi, hy vọng cháu đối xử tốt với Khinh Nhi!

Tây Môn lão gia nhắm mắt lại, phất tay.

Thần sắc Thường Nhạc cổ quái, lòng thì âm thầm buồn bực:

- Chỉ đơn giản thế, không có bảo bối khác sao?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 274: Ngủ Cùng Ông Đây!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

!

Tây Môn lão gia vẫn ngồi yên lặng như cũ.

Thường Nhạc lưỡng lự mấy lần, cuối cùng cũng quyết định tha cho lão già xảo trá, tâm tình ông cụ còn chưa thấu cho nên không thể chọc giận được, nhỡ đâu ông ta lại ra trận cổ quái gì, sợ là mình sẽ bị ở ngoài cả đêm thôi.

Thường Nhạc rất không thoải mái dắt theo bốn tên thuộc hạ, trở về biệt thự.

Những người bên trong đang bận rộn, Thường Nhạc cũng không buồn hỏi, những người này tối rồi còn không nghỉ ngơi đi, đúng là ăn no rỗi việc.

Toàn thân run rẩy nhìn bóng đen khổng lồ trước mặt.

Cảm giác đó quá quen thuộc với mình, cái kiểu vừa điên khùng, vừa giết chóc.

Bốn người gia tộc Công Tôn tinh anh bảo vệ mình bị hai tên áo đen trói chặt, căn bản không thoát ra được.

- Giao ra đây?

Bóng hình trong bóng tối đó dần hiện ra, đó là một người cực kỳ đẹp trai phong độ, nhưng lại mang nét đẹp tà đạo, nếu Thường đại thiếu gia mà thấy, nhất định sẽ mắng:

- Tên này làm tiểu đệ của mình chắc chắn là rất đẹp trai nhất!

https://thuviensach.vn

Thân hình Nô mềm mại cuộn lại, ánh mắt nhìn về bốn phía.

- Yêu tinh hồ ly, cô rõ ràng đã phản bội lại Hắc Ám Vương!

Giọng nói lạnh lùng kia mang theo vài phần kinh ngạc, đương nhiên gã cũng không ngờ tên Nô lúc này lại giãy dụa.

Nô nhẹ nhàng nhắm mắt lại, bóng hình quen thuộc chọt lóe lên trong đầu, vì hắn, tất cả những gì mình làm đều đáng hết.

Nhìn thấy Nô nhắm mắt lại, trên mặt bóng đen lệ ra nụ cười tà ác.

- Xé!

Trong chớp mắt, thân hình Nô như tia chớp lao thẳng vào bóng đen.

- Muốn chết!

Bóng đen không ngờ Nô phản ứng như vậy, gã vung nhẹ tay lên, thân hình Nô như bị con diều bị đứt dây bay mạnh ra phía sau.

- Bùm!

Thân hình rơi xuống đất, giãy dụa đau đớn mấy lần, cuối cùng mới yên tĩnh lại.

- Không hay rồi!

Bóng đen biến sắc, hồ ly có chín mạng, Nô chọn cách chết để chốn thoát.

Trước mặt chỉ là một cái xác giả chết mà thôi.

Bóng đen nhìn vào hư không tối tăm, lạnh lùng nói:

- Bất kể cô chạy tới chân trời góc bể, tôi đều sẽ đích thân giết cô.

https://thuviensach.vn

Không khí xung quanh từ từ ngưng tụ này, bóng đen kia bắt đầu dần dần trở nên mờ ảo cho đến khi biến mất hoàn toàn.

Thường Nhạc ở bên trong, bị tiếng la hét ầm ỹ làm cho tỉnh lại.

Tiếng kèn kinh thiên động địa bên ngoài, tiếng nói cười, tiếng pháo nổ, tiếng vui cười của trẻ nhỏ… hòa lẫn vào với nhau.

- Chẳng nhẽ Tây Môn lão gia quy tiên rồi?

Trong đầu Thường Nhạc bất giác phản ứng.

Đoán là Tây Môn lão gia biết ý nghĩ của Thường Nhạc thì sẽ nhốt hắn vào chuồng hổ.

Lắc lắc đầu để mình tỉnh táo lại.

- Kít!

Còn chưa kịp phản ứng cửa đã bị mở ra rồi.

- Haiz!

Thường Nhạc kinh ngạc, có người tự tiện xông vào phòng mình, quả là muốn chết rồi.

Còn chưa triển khai sức mạnh đã thấy một đám trẻ con xông vào, trong miệng hô to:

- Cô gia, chú rể mới phát tiền mừng!

- ?

Thường Nhạc đứng chôn chân tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó mấy bà cô đến, trong tay các cô cầm y phục chú rể, vẻ mặt tươi cười nói:

- Chú rể mau mặc trang phục mới đi, tân nương đang chờ ở đại sảnh kìa.

- ?

Mồ hôi Thường Nhạc chảy từ trên trán xuống, Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu được, tại sao từ hôm qua đến hôm nay biệt thự nhà Tây Môn lại bận rộn vậy, nụ cười Tây Môn lão gia cổ quái như vậy, hóa ra, mình mắc mưu rồi!

Mấy bà cô này cũng thật nhiệt tình, thấy Thường Nhạc ngẩn người ra, mấy bà đều xông lên chuẩn bị lột y phục hắn.

- Ầy, để cháu tự lo đi!

Thường Nhạc liền vội nhận lấy quần áo, chân tay luống cuống thay vào.

- Chú rể mới, phát tiền mừng cho bọn cháu đi!

Thường Nhạc còn chưa ra khỏi cửa, đám trẻ con đã bu vào quanh cậu.

- Thật là!

Thường Nhạc cũng không có kinh nghiệm mấy chuyện này, tiện tay móc ra một đống tiền.

Mới ra tới cửa, ánh mắt Thường Nhạc nhanh chóng nhìn xung quanh.

- Chuối thật, đây đúng là đề phòng trộm cướp à!

Lúc Thường Nhạc nhìn thấy vô số bảo vệ, phía trên tầng cũng có người canh gác, bên cạnh còn dán chữ:

- Đại trận thiên địa, chớ có tự tiện xông vào!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vốn định chuẩn bị bỏ chạy, bây giờ đã biết tất cả đã nằm trong tính toán của Tây Môn lão gia hết rồi.

Hắn không kìm nổi, thở dài:

- Đúng là gừng càng già càng cay!

Vào trong đại sảnh, bên trong đông đúc người, Tây Môn đại tiểu thư của chúng ta đang đội khăn đỏ, đứng yên lặng ở vị trí trung tâm, Tây Môn lão gia đang tươi cười ngồi ở ghế thái sư.

Sáng sớm tinh mơ kết hôn, đây đúng là lần đầu tiên nhìn thấy, hơn nữa còn là một đám cưới vội vàng, tân nương đang mang thai, mặt tân lang thì tang tóc.

Thường Nhạc mới tiến vào đại sảnh, ánh mắt tứ phía dồn vào, giống như ngắm nhìn tinh tinh trong vườn thú, tò mò, cổ quái, hưng phấn…, đầy đủ các vẻ mặt hỗn độn.

- Ta giết!

Thâm tâm Thường Nhạc nhủ thầm một câu, nhưng không dám thể hiện ra ngoài, nơi này là địa bàn Tây Môn gia, đừng nói dựa vào Tiểu Bảo và Hải Văn, có tính thêm cả mình vào nữa chỉ sợ là không đủ để họ đối phó.

- Mẹ ơi, đến lúc đó mình lại quỵt nợ!

Thường Nhạc hít một hơi, đi lên phía trước, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Tây Môn Khinh.

Thường Nhạc rõ ràng cảm nhận được thân hình mềm mại của Tây Môn Khinh đang run lên, sắc mặt lộ vẻ cổ quái hỏi:

- Không thể nào, Tây Môn huynh cũng biết xấu hổ ư!

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh lại nói thầm:

- Tên chó chết này, hôm nay ông đây coi như để ngươi thể hiện, phải chịu đựng, phải chịu đựng!

- Nhất bái thiên địa!

- Nhị bái cao đường!

- Phu thê giao bái!

- Bụp!

Hai người quay người phạm vi khá lớn nên đầu đồng thời va vào nhau.

- Mẹ kiếp, ông đây không thể nhịn được nữa…

Bị đau, Tây Môn Khinh kéo khăn che đầu xuống, chỉ vào Thường Nhạc chửi.

Sắc mặt Tây Môn lão gia tím lại.

Tây Môn Khinh cảm thấy sắc mặt thay đổi của ông nội, cái miệng cô hếch lên, cuối cùng lại không nói ra, tiếp tục lấy khăn che lên đầu, trong miệng thì thầm, đoán là những lời không hay.

- Động phòng hoa trúc!

Tây Môn lão gia đứng bên cạnh ra hiệu, hô câu cuối cùng.

Thường Nhạc thầm kêu lên một tiếng, giải phóng rồi.

- Mẹ kiếp!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng đã bị Tây Môn Khinh bế vào phòng.

https://thuviensach.vn

Những người bên cạnh sợ hãi, người đang mang thai bế một người, cẩn thận đứa nhỏ!

Đương nhiên, cũng có một số người bên cạnh phản ứng:

- Rốt cục ai mới là đàn ông?

Dựa vào thân thủ Thường Nhạc thoát ra khỏi tay Tây Môn Khinh dễ như trở bàn tay, nhưng mình mà động đậy nếu như làm bị thương bụng của Tây Môn Khinh sợ là người bị tổn thất lại chính là mình.

Chú rể được tân nương bế lên giường, sợ là lần đầu xảy ra trong lịch sử.

Đường đường là người đứng đầu Điểm G, khôi ngô tuấn tú, phóng khoáng phong lưu như Thường Nhạc, thế nào cũng không ngờ tới sẽ gặp phải chuyện như vậy.

- Bịch!

Mới đến giường, thân thể Thường Nhạc đã bị vứt mạnh xuống.

Tiếp theo mặt Tây Môn Khinh sát lại, bắt đầu cởi quần áo Thường Nhạc, trong miệng kêu lên:

- Hầu ông đây ngủ!

Vừa dứt lời, Tây Môn Khinh cảm thấy hoa mắt, thân thể cô bị Thường Nhạc ép xuống.

Nút áo trước ngực bị Thường Nhạc nhanh chóng cởi ra, Thường Nhạc nhẹ nhàng đè người lên.

- Mẹ ơi, nhầm rồi, tôi ở bên trên!

Tây Môn Khinh thô lỗ kêu lên.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc không thèm đếm xỉa tới, hắn cần có quyền của người chồng.

Tiếp đó, sáng sớm hôm sau, căn phòng tỏa ra mùi lãng mạn và giai điệu cảm động lòng người.

Mãi lâu sau, hai người mới cùng đạt tới cảnh giới cao nhất.

Lần trước, Tây Môn Khinh phát sinh quan hệ với Thường Nhạc hoàn toàn là do say rượu, mà bây giờ, trong trạng thái tỉnh táo, tình hình lại hoàn toàn không giống vậy.

Tây Môn Khinh duỗi chân, cái miệng nhỏ nhắn hé ra nụ cười ngọt ngào, nói:

- Thật là thích, không ngờ chơi đàn ông cũng thích như vậy!

Thường Nhạc nằm bên cạnh đổ mồ hôi, nhưng vừa rồi mình còn bận tâm đến đứa nhỏ trong bụng cho nên chưa tận hứng.

Hắn cười gian xảo, nói:

- Sau này, anh sẽ cho em biết thế nào là chết lên chết xuống!

Tây Môn Khinh nghiêng người, đè lên người Thường Nhạc, nói:

- Đừng nói nhảm, ông đây còn muốn thoải mái thêm lần nữa!

- Haiz!

Thường Nhạc không nói gì.

Cưới vợ như vậy về, sau này mình phải cẩn thận một chút.

Những bà vợ xinh đẹp trong nhà này bất cứ lúc nào cũng có thể bị cô ấy chú ý đến, đúng là chuyện đau đầu.

https://thuviensach.vn

Lần động phòng này phá vỡ lịch sử, từ sáng đến xế chiều, mãi cho đến khi tinh thần Thường Nhạc phấn chấn đi ra khỏi phòng, Tây Môn Khinh hoàn toàn thả lỏng người nằm xuống giường, trận chiến khổ ải này bao giờ mới kết thúc.

- Cô gia thật là khỏe mạnh!

Mấy cô bé ầm thầm ngưỡng mộ.

Trong thâm tâm Thường Nhạc phản kích:

- Một người phụ nữ làm một người đàn ông, ai mạnh?

Đến đại sảnh, Tây Môn lão gia vẫn ngồi yên lặng ở đó, không động đậy chút nào.

- Không phải Tây Môn lão gia quy tiên rồi chứ?

Thường Nhạc lại nguyền rủa trong đầu.

- Thường Nhạc, từ hôm nay trở đi, cháu chính là con rể của nhà Tây Môn rồi, Môn Khinh và Tây Môn gia đều gửi gắm cho cháu, hy vọng cháu sẽ cố gắng!

Tây Môn lão gia mở mắt, ánh mắt nhìn Thường Nhạc, nghiêm túc nói.

- Yên tâm, cháu có một miếng thịt, tuyệt đối không để Tây Môn gia húp một ngụm canh!

Nụ cười gian xảo lộ trên nét mặt anh tuấn của Thường Nhạc.

Tây Môn lão gia khẽ gật đầu, khen ngợi nói:

- Ta tin ánh mắt của Khinh Nhi, cũng tin ánh mắt của mình, Tư Đồ gia và Mộ Dung gia đã bắt đầu hành động rồi, lần này ngũ đại thế gia chúng ta

https://thuviensach.vn

phải phân thắng bại thôi!

- Lão gia, đối phó với Tư Đồ gia và Mộ Dung gia, chúng ta dùng biện pháp gì là tốt nhất?

Tinh thần Thường Nhạc khẽ động, khóe miệng lộ ra nụ cười đang suy nghĩ.

- Chặt đứt tay chân, lần lượt tấn công!

Tây Môn lão gia nhìn thật sâu vào mắt Thường Nhạc.

Lần trước, thành lập vương triều Ngu Nhạc, nhằm tấn công vào sự nghiệp gia tộc Tư Đồ, đúng là 1 quân cờ của Thường Nhạc, ảnh hưởng đến kinh tế của Tư Đồ gia, đó cũng chính là ngòi nổ khiến cho gia tộc Tư Đồ rục rịch hành động.

- Nếu chơi một lượt rồi trở về Nhật Bản, chắc là vẫn kịp!

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn sang Tây Môn lão gia, gia tộc Tây Môn tham gia vào trò chơi, chỉ sợ gia tộc Mộ Dung và Tư Đồ chưa có chuẩn bị, đấm khi kẻ địch chưa kịp chuẩn bị hiệu quả mới là tốt nhất.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 275: Đến Macao Đánh Bạc

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vân nhìn bộ dạng thuộc hạ lếch thếch rời khỏi các thành phố của Nam Phi, trên mặt lộ ra nụ cười chua xót, tục ngữ nói thật là đúng, sai một nước cờ, thua cả bàn cờ.

Mình không ngờ đối phương dùng cách điên cuồng như vậy để đối phó với tòa nhà trung tâm, ngoài mình, Tây Đốn và Sa ra, các thành viên khác căn bản đều bị chôn vùi trong tòa nhà trung tâm.

Mà thuộc hạ ở những nơi khác cũng cũng bị đối phương áp dụng chiêu thức như vậy, cho nên tổn thất không ít, Sa nhìn sắc mặt không chút cảm xúc của Vân, nhẹ nhàng nói:

- Lần này tại đối phương quá điên cuồng, chúng ta không có bại!

Vân ngửa đầu nhìn vào hư vô, thản nhiên nói:

- Thua thì thua, không cần tìm bất kỳ lý do nào, người không dám đối mặt với thất bại, vĩnh viễn không thể ngẩng cao đầu được.

Ánh mắt Tây Đốn lộ vẻ tán thành, không hổ danh là cấp trên của mình, chỉ cần nhìn vào câu nói của Vân có thể nhận ra chỗ không tầm thường của gã.

- Bây giờ chúng ta phải làm gì?

Nhìn thấy thuộc hạ bị tổn thất thê thảm và nghiêm trọng, thần sắc Sa có vài phần lo lắng.

- Đánh bạc!

https://thuviensach.vn

- Đánh bạc?

Tây Đốn và Sa cùng ngẩn người, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái.

Kerri cười hì hì đứng trước mặt Bá Vương.

Bá Vương tức giận, chuyện nổ bom lần trước Kerri đã được phong danh hiệu là vua bom, chính phủ Nam Phi đã bắt đầu căm thù Điểm G.

Mà lý do của Kerri lại rất đơn giản:

- Để đạt được mục đích, không từ thủ đoạn!

- Lão đại có nói gì không?

Kerri nhìn chằm chằm vào Bá Vương, nghiêm túc nói.

Trước khi Thường Nhạc đề bạt mình, Bá Vương tồn tại trọng lòng mình như một vị thần, thế mà bây giờ, lúc Bá Vương đứng thật trước mặt mình, và sau khi cùng đứng cùng cấp chiến tướng với mình, Kerri hiểu ra một đạo lý, đi theo lão đại lăn lộn quả không sai.

Bá Vương nhún vai, ảo não nói:

- Không giải quyết tốt chuyện này cho cậu, bây giờ mà báo với lão đại, sợ là cậu ấy rút da tróc thịt cậu.

Kerri sờ đầu, hơi ngượng ngùng nói:

- Bá Vương, anh đã gánh đỡ giúp tôi nhiều rồi, sau này tôi sẽ không tái phạm nữa.

Bá Vương hít một hơi, anh ta ra hiểu Kerri nhiều như vậy, ưu điểm vĩnh viễn vẫn nhiều hơn khuyết điểm, chỉ có điều hơi điên cuồng, hơi tàn nhẫn mà thôi, anh ta phất tay nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu đoán không nhầm, bọn họ sẽ phải tới một nơi đánh bạc, ngày mai cậu chuẩn bị đi.

Sau khi Thường Nhạc rời khỏi Tây Môn gia, đối với cậu thì cuối cùng cũng được giải phóng, tuy rằng trải qua đau khổ, nhưng có thể có được quyền lực của Tây Môn gia, tất cả những thứ đấy đều đáng.

Con ngựa hoang Tây Môn Khinh bị giữ lại gia tộc, đương nhiên cũng có liên quan đến cái bụng càng ngày càng lớn của cô, Thường Nhạc vừa nghĩ tới cái miệng thô lỗ của Tây Môn Khinh lại thấy đau đầu.

Sau này đám bảo bối của mình cùng tụ tập lại, không biết Tây Môn Khinh rốt cục sẽ nổi đóa thế nào, tục ngữ nói rất hay, phòng ngày phòng đêm, khó phòng cướp nhà!

Khẽ lắc đầu, thôi bỏ mấy vấn đề này đi, nếu không mình không thể ổn định lại.

- Lão đại, lần này chúng ta đến nhà ai?

Tiểu Bảo kéo áo Thường Nhạc, vẻ mặt mong chờ nói.

Cô bé này, đến Tây Môn gia, dựa vào điểm đáng yêu hơn người, vừa dụ dỗ vừa lừa gạt, kiếm được một món khổng lồ, nhất là mấy bác gái, thiếu chút nữa đem cả quần lót cho cô bé.

Bây giờ, chắc trong thẻ cô bé tăng thêm một lượng lớn rồi.

Ngoài ra, cũng không thấy bóng Hải Văn đâu, đại khái bị Tiểu Bảo phái ra ngoài ăn trộm, cũng cống hiến một phần công sức lớn cho cái thẻ của cô ta!

Thường Nhạc vỗ vai Tiểu Bảo nói:

- Lần này chúng ta đi đánh bạc!

https://thuviensach.vn

- Đánh bạc!

Tiểu Bảo theo bản năng sờ vào thẻ mình, cảnh giác nhìn sang phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc liếc nhìn Tiểu Bảo, ngoài miệng lại hỏi:

- Yên tâm đi, lần này tiền thắng thuộc về em hết, tiền thua anh đền.

Tiểu Bảo nghe thế lập tức hoan hô, cười hì hì, nói:

- Cảm ơn lão đại, Tiểu Bảo nguyện làm trâu làm ngựa vì lão đại, ha ha , ha ha.

Hải Văn nghĩ, tiểu công chúa dưới đấy biển của mình đây à, đúng là mất mặt quá!

Đằng sau còn có bốn cao thủ xếp trận của Tây Môn gia, khuôn mặt lộ ra nụ cười thản nhiên!

- Tiểu Bảo, lần này kết hôn dùng hết tiền rồi, cho anh mượn tiền em trước đi!

Ánh mắt Thường Nhạc hướng lên thẻ Tiểu Bảo, cười thản nhiên, nói.

Tiểu Bảo không hề nghĩ ngợi, thốt lên:

- Đừng có hòng!

Thường Nhạc cười gian xảo, nói thầm:

- Đợi sau khi trong thẻ em hết tiền, sẽ phản ứng thế nào đây?

Thường Nhạc nghĩ tới chuyện giải trí Ngu Nhạc lần trước, dựa vào tin tức truyền tới, giải trí Ngu Nhạc đang chiếm thế thượng phong trong giới giải trí Trung Quốc.

https://thuviensach.vn

Ngoài ra, toàn bộ sự nghiệp giải trí của Tư Đồ gia đều rơi vào trạng thái thấp nhất.

Hiện tại, gia tộc Tư Đồ và gia tộc Mộ Dung hợp tác xây dựng sòng bạc sang trọng xa hoa của Trung Quốc không ngừng phát triển.

Chỉ nghe thấy đối thủ kiếm tiền, Thường Nhạc đã cảm thấy không thoải mái, vốn định mang theo tay chân qua bên đó khiêu khích một chút, không ngờ đúng lúc vì chuyện Tây Môn Khinh nên về nước một chuyến.

- A, Thường Nhạc mình trời sinh đúng là số khổ rồi!

Thường Nhạc than thở một hồi, hắn nghĩ tới Phong Vân Macao có thể đấu với Las Vegas Trung Quốc, Nhất Đầu Thiên Kim Hongkong, có thể cạnh tranh với những sòng bạc siêu sang trên thế giới.

Mà mục tiêu lần này của Thường Nhạc là sòng bạc Phong Vân Ma Cao.

Rất đơn giản, bởi vì sòng bạc Phong Vân Ma Cao là do cha của hai tiểu bảo bối nhà Hoa gia mở, nếu trí nhớ không tệ, bảo bối Hoa Nhã Ca đã nói với mình, nếu muốn cưới hai chị em nhà cô ấy, nhất định phải có tiền, có rất nhiều rất nhiều tiền.

Ngoài ra, chuyện Hoa Nhã Thi đã đính hôn cũng đã giải quyết rồi, cô ấy đã là người của mình, đàn ông muốn đến gần cô, đơn giản chính là chết.

Căn cứ vào tin tức thuộc hạ báo, vị hôn phu của Hoa Nhã Thi đúng là người thừa kế Nhất Đầu Thiên Kim Hồng Kong, ông trùm cờ bạc rất có quan hệ với gia tộc Tư Đồ --- Bạch Hồn!

Tên nghe rất êm tai, không biết sau khi gặp được Thường đại công tử, kết quả sẽ thế nào?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy bản thân mình lần trước sau khi tha cho Thiên Hoàng của tiểu Nhật Bản, tay chân vẫn còn ngứa ngáy, cần giải phóng một chút, mà Bạch Hồn hình như là sự lựa chọn không tồi.

Đương nhiên, người phụ trách song bạc xa hoa Tư Đồ gia là cao thủ bậc nhất – Tư Đồ Lôi Phong cũng là 1 trong những mục tiêu mà Thường Nhạc muốn đối phó.

Lúc Thường Nhạc nghe thấy cái tên Tư Đồ Lôi Phong hắn cảm thấy rất khó chịu, nếu cái tên là này Tư Đồ Lôi Trèo thì thật không tệ lắm, ít nhất rất xứng đôi với nhà Tư Đồ, cố tình đặt từ Lôi Phong bên cạnh, đúng là treo đầu dê bán thịt chó.

Theo như lời Thường Nhạc, đồng chí Lôi Phong là người tốt, đừng làm bẩn cái tên đó.

Hoa Nhã Ca nghe thấy Thường Nhạc trở về Trung Quốc, hơn nữa đích thân đến sòng bạc Phong Vân Ma Cao, cô hưng phấn thiếu chút nữa không ngủ được, khoảng chừng rạng sáng đã chạy đến tìm Thường Nhạc.

Lúc này, Thường Nhạc mới đến Quảng Châu, nơi này thuộc phạm vi thế lực của Sở Thiên Hùng, Thường Nhạc cũng không muốn ở lâu chỗ này.

- Lão đại, anh nói nếu đem mỹ nữ Quảng Châu Sang bán ở Macao, có thể kiếm tiền hay không?

Nhìn những cặp đùi trắng bốp của nhữngg thiếu nữ trên đường phố Quảng Châu, đối mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo nhanh chóng híp lại.

Nhắc đến mỹ nữ Tiểu Bảo xinh đẹp của chúng ta, mặc dù Tiểu Bảo vô cùng đáng yêu xinh đẹp, nhưng chân lại hơi ngắn, mới nhìn lại còn hơi thô, đó chính là khuyết điểm lớn nhất của cô bé.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc kêu lên đau khổ, bà nội nhỏ này, lần trước sau khi buôn bán một số lượng nhân khẩu từ Nhật Bản sang Trung Quốc kiếm một món lời lớn, nên mỗi lần đi đến đâu cũng đều muốn bán người.

Hắn cốc thật mạnh lên đầu Tiểu Bảo, thần sắc nghiêm túc nói:

- Có thể nhập người ngoài vào Trung Quốc, nhưng tuyệt đối không được tuồn từ đại lục ra, nếu không anh sẽ lấy hết tiền của em.

- Vâng, Tiểu Bảo rõ ạ!

Đoán chừng lấy tiền uy hiếp có tác dụng hơn bất kỳ sự uy hiếp nào khác.

Tiểu Bảo tiếc nuối nhìn những cặp đùi thon gọn của những mỹ nữ này, nếu có cơ hôi, cho dù là vận chuyển từ Quảng Châu đến Đông Bắc, Tây Tạng những khu vực só cũng không tệ.

Miệng hơi động, nhưng cuối cùng cũng không nói ra.

- Anh Thường Nhạc!

Giọng nói trong trẻo mềm mại từ khu phố náo nhiệt nhất Quảng Châu vang lên.

Chỉ thấy dáng người của Hoa Nhã Ca đứng đó, khuôn mặt tuyệt sắc hiện dần trong mắt Thường Nhạc.

Toàn bộ người đi đường đều ngừng thở, thật là xinh đẹp!

Trên mặt Thường Nhạc lộ nụ cười hiền dịu, cô bé này đã lâu không gặp, bộ ngực đã lớn hơn rất nhiều, cũng xinh hơn rất nhiều, giống một người phụ nữ nhiều rồi.

Đây đều là công lao của Thường đại thiếu gia ta!

https://thuviensach.vn

- Bịch!

Cái ôm ấp áp bất ngờ kia khiến Hoa Nhã Ca hơi sững sờ, thấy trong ngực mình là một cô bé vô cùng đáng yêu, vô cùng xinh đẹp.

- Chị dâu, chị thật là xinh đẹp!

Câu chém gió này quả thực làm Hoa Nhã Ca thích thú.

Hoa Nhã Ca vui mừng vỗ mặt Tiểu Bảo, điềm nhiên nói:

- Em gái, em cũng thật là đáng yêu!

Vừa nói, lấy một dây chuyền ngọc ra đeo lên người Tiểu Bảo, cười nói:

- Đây là lễ vật chị cho em, có thích không?

Tiểu Bảo cũng là người biết nhìn hàng, đôi mắt xinh đẹp sáng ngời, nói thầm:

- Đáng chút tiền!

Ngoài miệng ngọt ngào nói:

- Chỉ cần là lễ vật của chị dâu xinh đẹp, cái gì Tiểu Bảo cũng thích!

Nói xong, khéo léo tránh sang một bên.

Thường Nhạc lẳng lặng đứng cạnh Hoa Nhã Ca, trên mặt tươi cười, Hoa Nhã Ca mấp máy miệng đi tới trước mặt Thường Nhạc, sờ bàn tay nhỏ bé lên người Thường Nhạc, nhẹ nhàng nói:

- Đồ xấu xa, anh gầy quá, chắc chắn là làm chuyện xấu rồi!

Người bình thường nhìn thấy mình đều khen mình càng ngày càng đẹp trai, phóng khoáng, nói mình gầy, thì em gái Ca đây là người đầu tiên, Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc kinh ngạc, lập tức kéo Hoa Nhã Ca vài ngực, nói:

- Bảo bối, em mập lên rồi, hơn nữa còn mập lên rất nhiều nữa!

Khuôn mặt Hoa Nhã Ca lập tức đỏ lên, cái tên vô lại này,chưa thấy đứng đắn bao giờ, trước mặt mọi người không ngờ lại nói ra những lời này, vùi cái đầu nhỏ thật sâu vào ngực Thường Nhạc, nói:

- Đây chẳng phải là công lao của anh Nhạc hay sao!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 276: Chuyến Đi Macao

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Phần dưới của Thường Nhạc không kìm chế được nổi lên phản ứng, - Con quỷ nhỏ này càng ngày càng khêu gợi, ha ha, nhưng đại gia ta thích.

Đầu Hoa Nhã Ca đặt cái đầu nhỏ dưới cằm Thường Nhạc, nhẹ nhàng nói: - Anh Nhạc, anh giúp em giành hết toàn bộ số tiền của bố em nhé!

Thường Nhạc kinh ngạc, sau đó lấy tay véo cái cằm mềm mại của Hoa Nhã Ca, cười kì dị, hắn nói: - Cưng à, lẽ nào bây giờ em đã muốn của hồi môn rồi hả?

Hoa Nhã Ca cười ngọt, ngượng ngùng đáp: - Người ta lấy chồng theo chồng, lấy chó theo chó, lấy khỉ thì phải chạy khắp các ngọn núi.

Thường Nhạc trong lòng mừng rỡ, cười hì hì nói; - Vậy bảo bối nhỏ nhà ta có cách gì để thắng được sòng bạc của bố em đây?

Hoa Nhã Ca nhẹ nhàng mỉm cười, bàn tay nhỏ bé vẽ vẽ vòng tròn trước ngực Thường Nhạc, nháy mắt tinh nghịch: - Em tin anh Thường Nhạc nhất định sẽ đánh bại cha em.

Nếu Hoa Tiêu biết chính con gái cưng của mình nguyền rủa mình thua, lão nhất định sẽ than rằng: - Con gái đi lấy chồng như bát nước đổ đi.

Tiểu Bảo ép đầu vào, tươi cười nói: - Anh Thường Nhạc, anh đi song bạc Phong Vân Macao, có phải nhất định thắng không.

- Tất nhiên, còn phải nói.

https://thuviensach.vn

Tâm trí Thường Nhạc xao động, hắn nheo mắt lại, nói: - Bởi vì có cái gọi là thu hoạch được tỉ lệ thuận với rủi ro, Tiểu Bảo à, em muốn đặt trên người anh khoảng bao nhiêu tiền đây?

Hoa Nhã Ca mở tròn đôi mắt, bàn tay nhỏ bé nhéo lên vai Thường Nhạc một nhát, tức giận nói: - Đáng chết, nó vẫn còn là trẻ con, anh cũng muốn gạt tiền tiêu vặt của nó, đáng chết.

Thường Nhạc đổ mồ hôi: - Tiền tiêu vặt ư, nếu trong thẻ của cô bé kia đều là tiền tiêu vặt thì mình là một tên lưu manh nghèo rồi.

Tiểu Bảo đáng thương gật đầu nói: - Chị dâu, người ta thật đáng thương, chị cho ít tiền để Tiểu Bảo đặt cược được không?

- Móa!

Thường Nhạc muốn đoạt lấy thẻ của cô ta, cho cô bé ăn một trận đòn.

Hoa Nhã Ca nhẹ nhàng xoa đầu Tiểu Bảo, nói: - Được rồi, chị sẽ cho em rất nhiều tiền.

Tiểu Bảo quay đầu hướng về chỗ Thường Nhạc làm mặt xấu: - Hắc hắc hắc hắc! Nở nụ cười

- Xuất phát!

Thường Nhạc vung tay. Mấy người vội vàng thẳng hướng tới Macao.

Mike hít một hơi thật sâu, lúc đi ngang qua tầng hai khách sạn trung tâm thành phố Macao. Mấy tên người Úc vừa đúng lúc đi ngang qua người gã, gã ngẩn người.

Gã dừng lại trước cửa phòng 403, áp tai vào cánh cửa lắng nghe, khả năng nhạy bén của thính giác nói cho gã biết bên trong phòng có hơi thở rất nhẹ.

https://thuviensach.vn

Theo Mike phán đoán, nếu là hơi thở của người, tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng như vậy, vậy thì bên trong không có người, gã khẽ mỉm cười, nắm tay trong cánh cửa hơi chuyển động, cánh cửa bị mở tung ra.

Nhìn vào trong phòng vội vàng tìm kiếm, rất nhanh Mike phát hiện ra ở góc có một chiếc rương màu đen, gã bước tới, xách chiếc rương ra ngoài.

- Không ổn! Trong phút chốc quay người, Mike đột nhiên giật mình, hơi thở yếu ớt kia không ngờ phát ra từ cơ thể mình, một vật sắc nhọn hung ác bay vút lên trời rồi lao tới.

- Xoẹt! Mike vội vàng né mình, nhưng vẫn chậm một bước.

Sau lưng lại bị một móng vuốt sắc nhọn đâm xuống một mảng thịt Mike đau đớn hít vào một hơi, lúc này mới phát hiện trước mặt mình xuất hiện thêm một con chim ưng màu đen.

Toàn thân con chim ưng trước mặt màu đen, chỗ duy nhất mà người ta chú ý chính là đôi mắt sáng quắc, trong con mắt đen đó chứa đầy một loại sức mạnh đặc biệt, đôi cánh mạnh mẽ, mà bên dưới móng vuốt còn có một miếng thịt đang đung đưa

- Mấy sự khác thường này chỉ đủ nuôi những đồ súc sinh. Mike trong lòng điên cuồng chửi mắng không ngừng, bây giờ con chim ưng kia chỉ trong trạng thái phòng thủ, chỉ cần mình quay người lại nó sẽ tấn công ngay, nếu mình không cử động, nó cũng sẽ đứng yên, cứ đợi như vậy chỉ sợ rất khó để ra được.

Gã giật mình sờ tay ra phía sau, ngay lập tức, Mike cảm giác có một cuộc tấn công đang đến, tay gã vồ lấy Katsuya xuất thủ.

Vội vàng, bài tú lơ khơ kia như cùng được trao cho sinh mạng âm hồn, chính xác chuẩn bị nghênh chiến với sát khí sắc bén kia.

https://thuviensach.vn

- Hừ!

Mike nghe thấy tiếng rên thảm, tiếp đó một tên Ninja áo đen bất ngờ xuất hiện trước mặt, mà ở trước ngực cô ta đang cắm con dao của Mike.

Kỳ thật đến Mike cũng không ngờ sự việc lại trùng hợp thế này, gã vốn muốn dùng bài tú-lơ-khơ để đối phó với chim ưng, kết quả lúc bài tú lơ khơ sắp phóng ra, Ninja che mặt xuất hiện, so sánh với sự tấn công của ninja, Mike quyết định buông tha cho đồ súc sinh kia.

- Xoẹt. Sau lưng lại gặp phải móng vuốt sắc nhọn của con chim ưng kia

Bị mất máu quá nhiều làm cho Mike cảm thấy choáng váng, gã hít một hơi thật sâu, đầu óc điên cuồng, Ninja đáng sợ kia rốt cuộc ở nơi nào?

Mất đi bài tú lơ khơ, Mike giống như một con cừu non đang chờ bị giết.

- Chẳng lẽ mình sẽ chết ở nơi này sao? Mike cười chua xót, bỗng nhiên lúc đó, từ khóe miệng gã lộ ra vẻ kinh dị, giữa các đầu ngón tay bất ngờ xuất hiện một cảm giác khoái lạc, một loại năng lực thần bí vào cơ thể.

Đến Macao, Tiểu Bảo lập tức reo lên: - Macao, tất cả tiền của mày đều là của chị đây, ai mà dám đoạt tiền của Tiểu Bảo, em sẽ liều mạng với kẻ đó.

Thường Nhạc và Hoa Nhã Ca nhìn nhau, “phì” đồng thời bật cười, mất mặt quá.

Quay đầu hướng về phía trước, Hải Văn, tứ đại cao thủ Tây Môn Gia theo phía sau, Tiểu Bảo bị bỏ lại phía sau.

- Phịch!

Còn chưa đi xa được mấy bước, rẽ ngoặt, Thường Nhạc thấy trước mặt một bóng người vụt qua, một thân hình mảnh khảnh đụng vào người mình, sau đó ngã bịch xuống đất.

https://thuviensach.vn

Cô gái ngồi bịch xuống đất vẻ mặt lúng ta lúng túng.

Nhưng bộ dạng của cô ta lại làm mắt Thường Nhạc sáng lên, hắn chỉ nhìn thấy cô gái trước mắt ngoại trừ đôi tất chân màu xanh lam, quần lót cầu vồng rực rỡ màu tím nhạt, nội y mờ trước ngực, những thứ khác đều không thấy gì!

Hai bên đùi trắng nõn dính đầy bụi đất, vòng eo thon gọn đến một chút mỡ bụng cũng không có, nhưng cũng không mất đi cảm xúc của một người phụ nữ trưởng thành.

Hai bờ vai khẽ run rẩy, trên khuôn mặt đáng yêu dính đầy nước mắt và mồ hôi, lộ ra chút bẩn bẩn, mái tóc ngang tai rối bù, xem ra nhiều nhất cũng chỉ mười bảy mười tám tuổi, mười phần là đứa con gái xinh đẹp bại hoại.

- Cô gái, cô không sao chứ? Đã xảy ra chuyện gì vậy? Nghe thấy giọng nói nhẹ nhàng, ngẩng đầu lên thấy gương mặt của anh chàng đẹp trai, cô gái "oa" một tiếng khóc rống lên.

Ngồi trước mặt Thường Nhạc, ôm lấy một chân hắn không buông - Anh ơi, cứu em, cầu xin anh mau cứu em… Nói đến đây, cô gái khóc không thành tiếng.

- Yên tâm, có chuyện gì, tôi nhất định sẽ giúp cô! Thường Nhạc đỡ cô gái dậy, kéo cánh tay mềm yếu của cô gái, lại nhìn thấy quần lót ôm chặt cái mông nhỏ. Ánh mắt hắn sáng lên, Macao thật sự là một nơi tốt.

- Em gái nhỏ đứng lên đi, có chị ở đây, đừng sợ!

Thường Nhạc còn chưa biết phản ứng sao, Tiểu Bảo của chúng ta ở bên cạnh chen vào, vẻ mặt quan tâm nói.

- Ngã!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc phục lăn Tiểu Bảo, còn là một đứa trẻ con, vậy mà cũng muốn làm chị.

Đúng lúc này, mười mấy tên côn đồ từ góc rẽ chạy tới. Lúc bọn chúng nhìn thấy cô gái, ánh mắt sáng lên, nhưng lúc lại thấy Thường Nhạc bên cạnh Hoa Nhã Ca, trong mắt lại rực lên vẻ giận dữ.

- Ngươi anh em, đây không phải là chuyện của anh, hãy để cô bé này lại, chúng tôi sẽ không làm khó các anh, các anh đi đi! Một tên gầy trong đó ánh mắt mơ hồ bất định nói.

Thật ra gã nhìn một cái là thấy, Thường Nhạc ăn mặc hàng hiệu, phía sau có mấy người thoạt nhìn không đơn giản đi theo, cho nên cũng không dám quá kiêu ngạo, không nên rước họa này vào thân.

Thường Nhạc thản nhiên cười nói: - Để giữ thể diện, tôi mang cô bé này đi

Cô gái nghe xong lời của Thường Nhạc, đột nhiên cảm thấy an toàn, rõ ràng vẫn là khuôn mặt tươi cười của hắn, bỗng nhiên giống như một đóa hoa mới nở đáng yêu, điều này Thường Nhạc nghĩ thế nào cũng không ra, chính là không để cô ta bị mấy tên côn đồ làm nhục.

- Mẹ, nhóc con, đừng để mặt mày không biết xấu hổ, nơi này là địa bàn của anh Hổ, nếu nhóc con mày khôn hồn thì cút ngay, nếu không chính mày không sống qua nổi hôm nay.

Một tên dáng người cao to đứng dậy, kiêu ngạo chỉ vào mặt Thường Nhạc nói.

- Anh Hổ?

Thường Nhạc nheo mắt lại, đã lâu lắm rồi không ai dám chỉ ngón tay lên mặt mình, thằng bé này to gan thật: - Anh Hổ là thứ gì?

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, mười mấy tên côn đồ cùng lúc há hốc miệng, ở trên con đường này, mà hắn dám nói như vậy, toàn bộ Macao không có người thứ hai.

- Anh Hổ là bá chủ đoạn đường này của chúng tao, bất cứ kẻ nào gặp anh ấy cũng đều phải kính cẩn, nhóc con chán sống rồi. Tên gầy lúc trước can đảm nói.

Cô bé kéo kéo áo Thường Nhạc, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Hóa ra cách đó không xa có bốn tên nữa tới, bốn tên đó bất kể là ăn mặc, hay khí thế đều vượt xa mười mấy tên côn đồ.

- Ai nói xấu về anh Hổ?

Một gã trung niên mặt sẹo trong đó lạnh lùng nói.

- Anh Sẹo, là hắn, chính là tên nhóc này nói xấu anh Hổ. Chúng em chuẩn bị bắt cô nàng này để tặng anh Hổ, cuối cùng lại bị thằng nhóc này cướp mất.

Tên gầy kia lập tức tiên lên, vẻ mặt tươi cười nói.

- Móa, nhóc con, mày muốn chết sao!

Mặt sẹo nắm chặt nắm tay, đấm ngay vào Thường Nhạc.

Sức mạnh nắm tay của tên mặt sẹo toàn Macao đều biết tới, một con trâu, gã một quyền là có thể giải quyết được, càng không nói đến một người.

Lúc Hải Văn thấy nắm tay động thủ, mắt anh ta sáng lên, thân hình mạnh mẽ đến cản trước mặt Thường Nhạc.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Một âm thanh thật lớn vang sau đó, Hải Văn lẳng lặng đứng ở đó, mà vết đao lại đâm về phía sau vài bước mới từ từ ngừng lại.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 277: Sòng Bạc Hoa Tiêu

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mấy gã côn đồ hít một hơi dài, kể cả anh Hổ đích thân lên cũng đều nhận mặt sẹo một quyền, mà trước mặt người này, chẳng những dùng dùng cơ thể cưỡng ép tiếp mặt sẹo một quyền, hơn nữa còn làm cho gã mặt sẹo lui lại mấy bước.

Đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Mặt sẹo cố gắng hít thở để bình tĩnh một chút, ánh mắt lo lắng nhìn Hải Văn, ánh mắt đó dường như đang nhìn một con quái vật.

- Sảng khoái! Cơ thể Hải Văn duỗi ra một chút, trên mặt lộ ra vẻ khoan khoái dễ chịu.

Sắc mặt mặt sẹo thay đổi, gã căn bản không tin việc kỳ lạ này, gã nắm tay lại, lần này tập trung sức mạnh lớn hơn trước rất nhiều, khí thế cũng mạnh hơn nhiều.

Sức mạnh cao thủ ngoại tộc đã đạt tới đỉnh cao.

- Mau, nhanh lên! Hải Văn hưng phấn vỗ ngực, mười phần là muốn ăn đòn.

- Bịch!

Nắm tay của Mặt sẹo đánh tới tấp lên người Hải Văn.

Siêu cao thủ mạnh như Thường Nhạc mà không thể làm thương được Hải Văn, huống hồ là tên cao thủ loại thường như mặt sẹo, quả thực là kiến cắn voi.

https://thuviensach.vn

Hải Văn vẫn lẳng lặng đứng yên chỗ đó, mà mặt sẹo lại đau đớn xoa nắm đấm của mình.

- Đây chỉ là một trong các tiểu đệ của tao, chúng mày cảm thấy thế nào? Mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ tự nhiên tươi cười, nhã nhặn nói.

Hơn mười tên côn đồ cùng với bốn gã Đại Hán cùng lúc hít một hơi dài, quả là khác người.

- Tao cũng không tin mỗi tiểu đệ của mày đều lợi hại như vậy.

Mặt sẹo xoa xoa nắm đấm, trên mặt lộ ra vẻ ngờ vực.

- Hả?

Thường Nhạc cười, tên mặt sẹo này quả là người thú vị, hắn thản nhiên cười nói: - Vậy thì mày thấy nên làm gì đây?

Mặt sẹo đảo mắt, chỉ tay vào người bình thường nhất, đáng yêu nhất, xinh đẹp nhất kia nói: - Tao chọn cô ta, thế nào?

- Tiểu Bảo?

Thường Nhạc xém chút bật cười, để mình chọn, mình thà chọn Hải Văn cũng không muốn chọn Tiểu Bảo, chiêu di chuyển tức thời của Tiểu Bảo quả thực là muốn lấy mạng người ta.

- Không được chọn Tiểu Bảo!

Hoa Nhã Ca như diều hâu bảo vệ gà con ngăn cản Tiểu Bảo trước mặt.

- Ha ha, Tiểu Bảo thử nhé! Tiểu Bảo cười hì hì từ bên cạnh Hoa Nhã Ca đến trước mặt tên mặt sẹo.

https://thuviensach.vn

Ngón tay chỉ lên mặt mặt sẹo nói: - Nhóc con, chỉ cần anh chạm được vào tôi, haha, anh muốn gì cũng được.

Mặt sẹo mắt sáng lên, giơ nắm đấm tấn công về hướng Tiểu Bảo.

- Xoẹt!

Mặt sẹo chưa còn kịp phản ứng, Tiểu Bảo trước mặt đã biến mất rồi.

- Bịch!

Trong nháy mắt, Tiểu Bảo đã đến phía sau mặt sẹo, bàn chân đạp vào mông mặt sẹo một nhát.

Thân hình mặt sẹo lảo đảo, cả người ngã bịch trên mặt đất.

- Hì hì!

Tiểu Bảo đứng trước mặt gã, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào, nói móc: - Nhóc con, anh cảm thấy thế nào?

Mặt sẹo dụi mắt, vẻ mặt cổ quái nói: - Cô….cô là tiên nữ ư ?

Tiểu Bảo ngẩn ngơ, lần đầu tiên nghe người khác nói mình là tiên nữ, cô ta hưng phấn nói: - Nhóc con, tôi xem anh rất thuận mắt, ha ha, nói cho anh biết một bí mật.

- Bí mật gì? Mặt sẹo vẻ mặt nghi ngờ.

- Ha ha, hắn chính là lão Đại của Điểm G!

Vừa nói cô bé vừa chỉ tay về phía Thường Nhạc.

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Nghe nói như vậy, thân hình mặt sẹo run lên. “Bịch” gã ngã quỵ xuống đất, cả người run sợ nói: - Lão Đại điểm G? Lão Đại, Lão Đại, Lão Đại, em đáng chết, em đáng chết.

Thường Nhac sững sờ, thế lực Điểm G còn chưa khuếch trương tới Macao, làm sao có nhiều tiểu đệ vậy?

Mặt sẹo nhìn kỹ Thường Nhạc, quả thật giống lão Đại trong truyền thuyết, phong lưu phóng khoáng, mỗi tiểu đệ chọn lựa ngẫu nhiên đều lợi hại như vậy, ài, chính mình không phục cũng không được rồi.

Mặt sẹo vô cùng cung kính nói: - Lão Đại của chúng em là lão Hổ, lão Đại của lão Đại chúng em là Huyết Hổ, ngài đương nhiên là Lão Đại cao nhất rồi.

- Móa ơi!

Nói nửa ngày, gã đúng là thành viên điểm G, Thường Nhạc vung tay lên nói: - Được rồi, đứng lên đi!

Thiếu nữ lúc trước hoàn toàn choáng váng, thần sắc cô kỳ dị nhìn ân nhân cứu mạng, hắn là người tốt hay người xấu đây?

- Choang!

Lúc tên mặt sẹo vẻ mặt tôn kính nhìn Thường Nhạc, chỗ ngoặt của khách sạn Macao phồn hoa cửa sổ bị đánh vỡ toang, một tên thân hình gầy yếu lảo đảo ngã xuống đất.

- Anh Mike!

Lúc cô bé nhìn thấy thân hình gầy yếu kia liền kinh hoảng kêu lên.

- Tóm lấy!

https://thuviensach.vn

Mike vừa dứt lời, hai gã Ninja Nhật Bản cùng lúc rơi xuống đất, đao kiếm Ninja sáng loáng ngoằn ngoèo 1 góc lạ, vượt qua lao tới.

- Hừ!

Thường Nhạc nghe thấy âm thanh này của tiểu Nhật Bản rất không thích, thân hình hắn di chuyển. Hai gã Ninja kia cảm giác như có một luồng gió mát thổi qua, tiếp đó, hai tên liền lẳng lặng đứng đó.

- Bùm!

Trong nháy mắt, hai tên gục ngã xuống mặt đất.

- Lão Đại quả nhiên chính là lão Đại.

Vết đao vừa rồi của Thường Nhạc đã giết chết tên Ninja kia. Gã hít một hơi, thân thủ như vậy, quả thực vượt quá sự tưởng tượng của gã.

- Anh là ai ? Tại sao lại cứu tôi ? Mike được thiếu nữ đỡ dậy, vẻ mặt anh ta kinh ngạc nhìn Thường Nhạc.

- Anh là người láu cá bậc nhất Châu Âu.

Thường Nhạc hứng thú ngước nhìn cậu thanh niên trước mặt, thật không ngờ, mình mới tới Macao đã cứu một nhân vật như vậy, xem ra vận khí thật tốt.

- Anh Mike, hắn là Thường Nhạc người đứng đầu Điểm G.

Thiếu nữ kéo áo Mike, thận trọng nói.

- Thường Nhạc!

Nghe cái tên này, mắt Mike sáng lên.

https://thuviensach.vn

- Ai, người sợ nổi tiếng lợn sợ béo! Trên mặt Thường nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, hắn nói: - Mike, với khả năng đánh bạc của cậu, làm sao có thể sa sút đến thế này?

Mike cười chua xót, anh ta nói: - Lần này tôi bị cao thủ của Nhật Bản và Úc cấu kết làm hại, kết quả chẳng những thua sạch tất cả tiền bạc, hơn nữa lại bị bọn Ninja này và các cao thủ Úc đuổi giết!

Thường Nhạc mỉm cười gian tà, hắn nói: - Thật không ngờ, đường đường là kẻ láu cá bậc nhất châu Âu mà lại rơi vào tình cảnh này, thật sự ngạc nhiên à.

- Ha ha, quả thực có chút buồn bực. Mike mỉm cười nhìn Thường Nhạc, nói: - Tuy nhiên có thể gặp người đứng đầu DDiểm G, mọi buồn bực đều sẽ...

- Oh?

Vẻ mặt Thường Nhạc biến đổi, xem ra Mike vẫn là một kẻ khôn ngoan, những người khôn ngoan nói chuyện rất rễ hiểu.

- Mike tôi rơi vào tình cảnh như thế này, muốn vươn lên, có lẽ phải nhờ vào anh rồi. Mike nhìn sâu vào mắt Thường Nhạc, nghiêm túc nói.

Thường Nhạc nheo mắt, hắn nói: - Tại sao phải nhờ tôi?

Mike nhún vai bất đắc dĩ, cười hì hì nói: - Được người đứng đầu Điểm G cứu, tôi nợ anh một ân tình, mỗi người một ranh giới, chi bằng tôi và anh phối hợp với nhau.

Thường Nhạc cuối cùng hài lòng mỉm cười: - Người khôn ngoan nói chuyện đúng là dùng ít sức, từ nay về sau, cậu hãy theo tôi, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu.

https://thuviensach.vn

- Nhóc con, nếu anh là tên láu cá bậc nhất châu Âu, haha, kĩ năng đánh bạc nhất định lợi hại lắm! Tiểu Bảo nghênh ngang đi tới trước mặt Mike, cười hì hì hỏi.

Mike sững sờ, gật đầu nói: - Bình thường thôi.

- Ai, bình thường thôi à, được rồi! Tiểu Bảo sờ sờ chiếc thẻ trong túi áo, lấy làm tiếc nuối lắc đầu.

Thường Nhạc thật sự hoài nghi, tiền trong thẻ của Tiểu Bảo làm sao mà kiếm được?

Phong Vân Macao là sòng bạc lớn nhất Macao, mô hình hoàn thiện nhất, nổi tiếng nhất, nơi đây tập trung nhiều loại người, đánh lớn đên hơn trăm triệu, đánh nhỏ đến mấy trăm, gần như tận dụng hết sức.

Mà ông chủ sòng bạc Hoa Tiêu cũng là tinh anh trong tầng lớp thượng lưu Macao.

Khiến cho người ta chú ý nhất lại là hai thiên kim tiểu thư, đều là tuyệt sắc mỹ nữ, các cô trở thành đối tượng theo đuổi điên cuồng của tất cả công tử bột Macao.

Thường Nhạc vừa bước vào sòng bạc Phong Vân, một luồng khí thế chợt ập tới.

- Mike, nhiệm vụ của cậu hôm nay chính là phải thắng được toàn bộ sòng bạc Phong Vân! Thường Nhạc nheo mắt, nhìn Kim sư ở trung tâm sòng bạc.

Ánh mắt Hoa Nhã Ca nhìn lấm lét bốn phía xung quanh, trốn học cùng chồng tương lai chiếm số tiền của bố, nếu để bố phát hiện ra, mình nhất định sẽ không có kết quả tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Mike cười tự nhiên: - Chỉ sợ anh không có đủ tài chính!

- Tiền không phải là vấn đề !

Thường Nhạc nhìn về phía Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo căng thẳng, nắm chặt tấm thẻ.

- Ai, Tiểu Bảo à, em yên tâm, cho dù thua sạch tiền, anh cũng không dùng tiền của em. Thường Nhạc sờ sờ tấm thẻ giống hệt của Tiểu Bảo trong túi áo, trên mặt lộ ra nụ cười thành thật.

Đã được gọi là người láu cá nhất Châu Âu, đương nhiên không phải là tầm thường, Thường Nhạc mua đồng xu, Mike gần như mỗi lần đều đặt cả lên.

Nhà cái mới lúc đầu mỉm cười, đến yên tĩnh, cuối cùng trên mặt xuất hiện mồ hôi lạnh.

- 123!

Vẻ mặt Mike bình thản nhìn nhà cái nói.

- 123, nhà cái trả 500 triệu.

Lúc này, bốn phía nhiều người đã vây quanh.

- Lớn 456!

Mike không chút do dự, nhà cái vừa bỏ tay, anh ta đã bình tĩnh báo kết quả.

- Lớn 456, nhà cái trả 10.

Hoa Tiêu đang xem trận đánh bạc này qua màn hình.

Lông mày nheo lại, ông ta nói: - Làm sao nó có thể đến đây? Chẳng lẽ nó không biết nguyên tắc của giới cờ bạc sao?

https://thuviensach.vn

Ở mỗi sòng bạc đều có một luật bất thành văn, điều này cũng áp dụng cho hầu hết các nơi trên thế giới, bình thường giới cờ bạc có cao thủ danh tiếng, bọn họ bước vào sòng bạc, thông thường để nhận một khoản tiền nhất định, hoặc để giành lấy một khoản tiền nhất định, rồi họ sẽ tự động rời đi.

Nếu bọn họ đã thắng được số tiền lớn, vậy thì sòng bạc hoàn toàn có giết anh ta sau khi anh ta đã rời đi, trên con đường cờ bạc không ai có thể nói được bất cứ điều gì.

Mà Mike đã là tên láu cá bậc nhất Châu Âu, tài liệu về anh ta đương nhiên có thể dùng tốc độ nhanh nhất để điều tra ra, anh ta cũng hiểu nguyên tắc như vậy, mà bây giờ anh ta lại kề cà không đi.

Bây giờ đồng xu càng hợp càng nhiều, hiển nhiên chỉ có một mục đích: đạp phá quán!

- Đi xuống xem một chút!

Khi Mike tập hợp được 100, Hoa Tiêu rốt cuộc không kìm nổi đứng lên.

Thường Nhạc và Hoa Nhã Ca ở cách đó không xa quan sát, bởi vì nguyên nhân vị trí đứng, nên góc quay không thể nào chụp được điểm này.

- Cha ra rồi!

Lúc Hoa nhã Ca nhìn thấy Hoa Tiêu, ánh mắt sáng lên, hưng phấn nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 278: Con Chào Cha Vợ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Hải Văn lên!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, hắn đợi chính là giờ phút này.

Mike cũng nhận thấy trên lầu có người xuống, nhưng anh ta lại không lo lắng, có đầu người đứng đầu Điểm G đứng sau chống đỡ, đừng nói là ở sòng bạc Phong Vân, cho dù ở tất cả Macao, đều có thể đi ngang nhiên.

- Lui ra!

Nhà cái kia nghe được tiếng Hoa Tiêu liền lau mồ hôi trên trán, thở phào nhẹ nhõm, Mike thực đã cho mình áp lực quá lớn.

- Còn muốn tiếp tục trò chơi nữa không?

Hoa tiêu nhìn chằm chằm vào mặt Mike, lạnh nhạt nói.

- Tiếp tục trò chơi!

Mike không trả lời, nhưng giọng của Hải Văn lại vang lên rõ ràng.

Thân hình cường tráng đó khiến người ta không thể nào chạm tới được. Nói như lời của Thường Nhạc thì ném Hải Văn vào bất cứ nơi đâu, anh ta cũng có thể trở thành một bá chủ.

Hoa Tiêu nheo mắt, ông ta không ngờ không thể nhìn thấu người lạ này, trong trí nhớ của ông ta cũng chưa từng đắc tội với người nào như vậy, lẽ nào có ai cố ý mời đến để đối phó mình hay sao?

https://thuviensach.vn

- Được, tiếp tục đi!

Hoa Tiêu cũng không phải là tay vừa, nếu đã dám mở sòng bạc Phong Vân, mọi tình huống ông ta đương nhiên suy tính đến rồi.

Chỉ thấy bàn tay ông chuyển động mềm mại, con súc sắc ở trong ống

- Nhanh thật!

Mike nheo mắt, với khả năng quan sát của mình, không ngờ lại có chút khó khăn, Hoa Tiêu quả là nhân vật không bình thường, nếu Thường Nhạc đơn thân độc mã tới sòng bạc Phong Vân, chỉ sợ có chút khó khăn.

- Nói đi!

Hoa Tiêu nhìn Mike, bình tĩnh nói.

- Nhỏ 123!

Mike không chút do dự.

Sắc mặt Hoa Tiêu biến đổi, nhưng ông ta không để lộ, đẩy luôn đồng xu tới.

Bàn tay tiếp tục quay đều đều, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng gần như chỉ còn một ảo ảnh tồn tại.

Trước mặt Mike đã chồng 20 tỷ đồng xu, có thể nói cho dù là ở sòng bạc kia, đây được cho là một con số kinh người, người đánh bạc ở bốn phía xung quanh đều dừng lại xem.

- Lớn 666!

Mike trả lời chậm hơn lần trước một chút nhưng vẫn rất chính xác.

Sắc mặt Hoa Tiêu hơi khó coi.

https://thuviensach.vn

Tay ông ta vừa nhấc lên, đồng xu đã được đẩy tới trước mặt Mike.

Tiếp đó, chỉ thấy Hoa Tiêu dựng ống lên. Sau đó nhẹ nhàng buông xuống.

Trò bịp bợm khá là đơn giản.

Nhưng Mike lại giật mình.

- Một chút cũng không có!

Giọng uể oải của Thường Nhạc từ sau lưng Mike phát ra.

Sắc mặt Hoa Tiêu hoàn toàn biến đổi.

- Bồi thường!

Hoa Tiêu vung tay lên, đồng xu tiếp tục được đẩy tới trước mặt Mike.

- Tiếp tục!

- Không cần tiếp tục nữa!

Thường Nhạc phất phất tay, cân nhắc nói: - Bất luận tiếp tục thế nào nữa, kết quả cũng như vậy thôi. Nếu Hoa lão đại thông minh hơn, chi bằng đóng cửa sòng bạc Phong Vân luôn đi!

Tất cả mọi người bốn phía hít một hơi dài, mấy người nhát gan sợ phiền phức đã len lén chuồn ra ngoài.

Ánh mắt Hoa Tiêu lạnh lùng nhìn người thanh niên trước mặt, quả thực trẻ tuổi, toàn bộ Macao thậm chí cả giới cờ bạc cũng chưa nghe nói có người như vậy.

- Cậu là ai?

https://thuviensach.vn

- Hoa Tiêu ngăn cản thuộc hạ chuẩn bị động thủ ở bên kia, nhìn Thường Nhạc, giọng lạnh lùng nói.

- Đánh nhỏ có thể thắng lớn, đánh lớn có thể làm tổn hại bản thân.

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

Bình thường những lời này tuyệt đối là trò hề, nhưng lúc này nói ra, sắc mặt Hoa Tiêu lại biến đổi.

Từ nhiều năm trước, một thằng nhóc thối tha mười mấy tuổi đã từng liên tiếp đánh bại ba cao thủ giới cờ bạc đã để lại câu nói: - Đánh nhỏ có thể thắng lớn, đánh lớn có thể làm tổn hại bản thân.

Đó chỉ còn là một thời oanh liệt, không còn hình bóng của đứa bé đó nữa, thậm chí có người còn nghi ngờ rằng nó đã bị ba tên cao thủ cờ bạc giết hại, mà không nghĩ rằng nó có thể xuất hiện tại sòng bạc Phong Vân.

Hoa Tiêu phất tay, bốn phía các cao thủ sòng bạc Phong Vân vây tới, những người xem kia đều nhao nhao chạy ra ngoài.

Cửa chính của sòng bạc Phong Vân lập tức bị đóng lại.

- Chỉ cần cậu nói ra là ai sai cậu tới đây, tôi sẽ cho cậu một con đường sống! Hoa Tiêu không cho rằng nhân vật bí ẩn này vô duyên vô cớ lại tự tìm phiền phức.

Nếu muốn giải quyết phiền phức, nhất định phải từ nguyên do để tiêu diệt tận gốc.

- Hoa lão đại, ông nghĩ lầm rồi, tôi chỉ là vì chính tôi thôi! Thường Nhạc vẫn cười thản nhiên.

- Vì chính cậu sao?

https://thuviensach.vn

Hoa Tiêu nheo mắt lại, lạnh lùng,

- Đúng, tôi muốn giành một sòng bạc để tặng người phụ nữ của tôi làm của hồi môn, toàn bộ Macao này, chỉ có sòng bạc của Hoa lão đại là người phụ nữ của tôi ưng nhất thôi. Thường Nhạc cười hì hì nói.

- Làm của hồi môn?

Hoa Tiêu lạnh lùng mỉm cười, toàn bộ sòng bạc của mình cũng đến trăm tỉ, lại bị kẻ khác biến thành mâm cơm, xem ra vài năm không hành động gì, kẻ khác lại cho là mình dễ bị bắt nạt rồi.

- Hoa lão đại, tốt nhất là đừng manh động, nếu không ông sẽ hối hận đấy!

Thấy Hoa Tiêu đưa tay dựng lên, nụ cười trên mặt Thường Nhạc đột nhiên bến mất.

Hoa Tiêu ngẩn ra, nheo mắt lại, nói: - Tại sao?

- Bởi vì tôi là người đứng đầu Điểm G !

Thường Nhạc đàng hoàng trịnh trọng nói.

- Cậu là Thường Nhạc!

Sắc mặt Hoa Tiêu hoàn toàn biến đổi, mặc dù Điểm G vẫn chưa thể hiện hết thế lực của nó, nhưng việc Điểm G bành trướng điên cuồng ở Trung Quốc, bành trướng ở Nam Phi, mở rộng ở Macao bên này, các cao thủ Điểm G ở Nhật Bản, việc này ai cũng đều rất rõ.

Nghe nói, lão đại Điểm G là một thanh niên trẻ tuổi, đi theo dưới chướng hắn là một đám thanh niên tinh anh, chỉ bằng một tay đánh bại cả tỉnh S Trung Quốc, một tiểu đệ Huyết Hổ lập ra tổ chức xã hội đen ở Macao, mang theo vài tiểu đệ tới Nam Phi, náo lật trời ở Nhật Bản.

https://thuviensach.vn

Hoa Tiêu cũng không ngông cuồng đến nỗi nghĩ mình lợi hại hơn bọn Yamaguchi Nhật Bản, Đinh ngạo mạn hơn so với Nam Phi, bọn xã hội đen phố Khải, nên trước mặt thủ lĩnh Điểm G, ông ta để tay sau lưng, không dám buông xuống.

Tình thế dường như đang xấu đi.

Không khí cũng càng trở nên căng thẳng.

Thường Nhạc cười càng lúc càng tươi, hắn nhìn sắc mặt dần tái nhợt của Hoa Tiêu, nghĩ thầm trong lòng: - Tôi cho ông một núi vàng, làm hại tiểu bảo bối của tôi cả ngày lo lắng không cưới được cô ta.

Quả thực, lúc Hoa Nhã Ca tới phố Khải Đinh thăm Thường Nhạc, đã lo lắng nói cho Thường Nhạc rằng bố mình đã hứa với điều kiện, bất cứ kẻ nào muốn kết hôn cùng con gái mình nhất định phải đem một núi vàng làm sính lễ.

Người con gái mình yêu quý, kết quả dùng tiền tiêu vặt đi đánh bạc và nhiều việc khác nữa, nói tới tên đầu sỏ gây nên tội có lẽ là tên trước mặt này.

Hoa Nhã Ca núp ở sau cột xem sự tình, thấy sắc mặt cha tái nhợt, cô rất đau lòng liền bước từ từ phía sau đi ra.

Lúc Hoa Tiêu nhìn thấy con gái của mình, tinh thần ông ta căng thẳng, ông ta nói: - Thường Nhạc, cậu dám động tới con gái tôi….

Ông ta còn chưa nói dứt lời, đã thấy Hoa Nhã Ca đi tới trước mặt Thường Nhạc, đánh Thường Nhạc một quyền, tức giận nói: - Anh muốn cha sợ à, anh không yên với em đâu!

Bộ dạng này của con gái cho dù là người ngốc nhất cũng có thể hiểu được.

https://thuviensach.vn

Đám tay chân của sòng bạc Phong Vân cùng lúc thở phào nhẹ nhõm, chống lại kẻ cầm đầu Điểm G, mùi vị quả thực không chịu được, mà sắc mặt Hoa Tiêu lúc xanh xao, lúc trắng bệch.

- Hừ!

Hoa Tiêu lặng lùng "hừ" một tiếng rồi quay người đi lên lầu.

- Lần này chơi lớn!

Thường Nhạc và Hoa Nhã Ca liếc mắt nhìn nhau, cùng cười nói.

Hoa Tiêu không nghĩ tới đứa con gái rắc rối của mình có bản lĩnh như vậy, không ngờ lại mang về người đứng đầu Điểm G, hơn nữa còn là con rể mình.

Sau khi lên lầu thấy con cái cưng và tên Thường Nhạc kiêu ngạo, hai đứa đứng cung kính trước mặt mình, Hoa Tiêu không biết nên làm gì?

Cũng thể xông lên đánh cả hai đứa.

Lại thấy bộ dạng liếc mắt đưa tình, dễ nhận thấy hai người đang ở trong tình yêu cuồng nhiệt, lúc đầu ông ta còn lo lắng tiêu chuẩn của con gái cưng quá cao, khó mà tìm được con rể phù hợp.

Lại không ngờ rằng mới một lần mà đã câu được con cá chép lớn vậy.

Thông tin về Thường Nhạc trong thời gian ngắn đã được chỉnh sửa, ngoài là người đứng đầu Điểm G không nói, đơn thuần là thế lực của Thường gia, hơn nữa thêm một Đông Phương gia, chỉ sợ nhà họ Hoa không thể so sánh nổi.

Hoa Tiêu có thể nói là rất vừa ý đứa con rể này, rất hài lòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng việc vừa rồi lại rất mất mặt, nên vẻ mặt ông ta lộ ra vẻ không hài lòng.

Thường Nhạc do lúc đầu đã hoàn toàn tin tưởng, càng về sau càng thấy thấp thỏm, muốn lấy chị em nhà họ Hoa, nhưng lại không chỉ có một người, lão Hoa lắc đầu từ chối, mặc dù mình có thể hống hách, nhưng với uy thế của hai cô vợ cộng lại, mình không chịu nổi mất.

Hoa Tiêu vẫn lẳng lặng ngồi yên ở đó.

Thường Nhạc và Hoa Nhã Ca cũng lẳng lặng đứng yên ở đó.

Thường Nhạc nháy mắt nhìn Hoa Nhã Ca, Hoa Nhã Ca cũng nháy mắt lại với Thường Nhạc, hai người rất hiểu nhau.

- Mẹ kiếp, dù sao thì mình cũng là đàn ông!

Thường Nhạc nghĩ thầm trong lòng, ngay lập tức bước lên phía trước, hắn nói: - Con chào bố vợ!

Lời đó được nói ra từ miệng Thường đại công tử, lúc đầu Hoa Nhã Ca sững sờ, sau đó “xì” mỉm cười.

Cuối cùng vẻ mặt lạnh lùng của Hoa Tiêu cũng lộ ra một nụ cười, nói thế nào nó cũng là con rể mình, không có con trai kế thừa sự nghiệp nhà họ Hoa, vậy thì về sau đứa con rể này sẽ rất quan trọng.

Đứa con rể này với người khác, chỉ sợ cần đề phòng, dù sao Thường gia vẫn chưa biết gia sản nhà họ Hoa, ông ta mỉm cười gật đầu: - Nhóc con, cậu cưa đổ con gái rượu của tôi lúc nào vậy.

- Cha!

Mặt Hoa Nhã Ca đỏ ửng lên, chạy vội ra sau lưng Hoa Tiêu, bàn tay nhỏ bé lắc nhẹ vai Hoa Tiêu, nhẹ nhàng nói: - Không dc nói cưa.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc và Hoa Tiêu liếc mắt nhìn nhau, cùng phá lên cười.

Hoa Tiêu nheo mắt nhìn Thường Nhạc, lại cười nói: - Lần này cậu tới đây, liệu rằng có phải chỉ gặp bố vợ thôi không?

Thường Nhạc tặng chữ “thông minh” cho Hoa Tiêu, cười gian tà nói: - Có hai việc quan trọng!

- Nói thử xem!

Chính miệng thủ lĩnh Điểm G nói ra, e rằng không đơn giản.

- Thứ nhất: hôn nhân của Nhã Thi, thứ hai là chơi một ván ở sòng bạc Phong Vân.

Đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Hôn nhân của Nhã Thi ư? Hoa Tiêu nheo mắt, rõ ràng cùng đứa con gái yêu rắc rối ở cùng một chỗ, làm sao lại chuyển sang đứa con gái lớn ngoan ngoãn đây?

Da mặt Thường Nhạc quả thực rất dày, hắn cười gian tà, nhìn Hoa Tiêu, từ từ nói: - Thực ra con không những muốn lấy Nhã Ca, mà Nhã Thi con cũng muốn cưới.

Sắc mặt Hoa Tiêu hoàn toàn biến đổi, ông ta nhìn sâu vào mắt Thường Nhạc, nói: - Người khác sợ thế lực lớn của Thường Nhạc cậu, sợ Điểm G của cậu, nhưng Hoa mỗ tôi không sợ, muốn lấy cả hai đứa con gái ta, thằng nhãi cậu bị ấm đầu rồi hả?

Hoa Nhã Ca thấy tình hình thay đổi, cô liền nhìn Thường Nhạc, Thường Nhạc hiểu rằng, việc này không thể lui được, nếu quay lại một chút hi vọng cũng không có.

Hắn cũng không hi vọng bỏ trốn cùng người con gái xinh đẹp Hoa Nhã Thi kia, tư vị đó quả thật vô cùng khó chịu, hắn nghiêm túc nhìn Hoa Tiêu, đàng hoàng nói: - Đầu con rất tỉnh táo, con có thể nói cho cha biết, con nhất định phải cưới con gái lớn của cha rồi.

- Nếu tôi không đồng ý thì sao? Hoa Tiêu lạnh lùng nói.

Hoa Nhã Ca ngạc nhiên, bàn tay nhỏ bé đấm bóp cho bố bất giác mạnh hơn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhún vai, cười nói: - Dù sao gạo cũng đã nấu thành cơm rồi, ha ha, dù cha không đồng ý, cũng đành phải chấp nhận thôi, đến lúc đó đợi cháu đến gọi ông ngoại đi!

Nghe nói như vậy, mặt Hoa Nhã Ca đỏ ửng, tên đáng chết này, việc như vậy mà cũng nói ra được, thật là xấu hổ chết đi, cô ta trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

Hoa Tiêu nhìn Hoa Nhã Ca, từ những biểu hiện thay đổi của cô , dễ nhận thấy lời Thường Nhạc hoàn tòan là thật. Ài, đúng là con gái lớn không giữ được, mình cũng chẳng biết làm sao đây?

Hoa Tiêu nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng nhìn chằm chằm Hoa Tiêu.

- Ha ha, cha, hai người không phải là tương đầu ý hợp, mắt đối mắt đấy chứ! Hoa nhã Ca nhìn Thường Nhạc rồi lại nhìn Hoa Tiêu, tinh nghịch nói.

Hoa Tiêu không nói gì cả, gả đi một đứa con gái nghịch ngợm cùng với đứa con gái ngoan, tổn thất quá, nhưng ông ta cũng hiểu tính cách của con gái, nếu nó đã việc nó đã không muốn, thì mình có ép cũng không được.

Hoa Tiêu thản nhiên nói: - Được rồi, chỉ cần con bé Nhã Thi trở về, chính miệng nó nói với ta, ta sẽ đồng ý cho hai đứa.

- A!

Nghe nói như vậy, Hoa Nhã Ca không kìm nổi vui mừng reo lên.

Trên Mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười thản nhiên, chỉ cần Hoa Tiêu gật đầu, mọi việc khác đều có cách.

Hoa Tiêu phất tay, liếc nhìn Thường Nhạc, nói: - Cậu nói việc thứ hai là việc gì?

https://thuviensach.vn

Việc thứ nhất đã giải quyết xong, Thường Nhạc thấy tâm trạng phấn khích hơn nhiều, hắn cười nói: - Chẳng lẽ cha vợ không biết là sòng bạc Phong Vân Macao rất nhỏ không?

Hoa Tiêu băn khoăn nói: - Vậy ý của cậu là….

- Con nguyện giúp cha vợ, mở rộng sòng bạc Phong Vân, kiểm soát cả Châu Á, bước vào giới cờ bạc Châu Âu! Ánh mắt Thường Nhạc lóe lên. Hoa Tiêu bất giác mỉm cười, ông ta nói: - Bất kể phát triển đến mức nào, đó cũng phải là sản nghiệp của cậu, nhưng người một nhà thì cùng chung lời nói, tôi đồng ý giúp cậu một tay.

Thực ra Thường Nhạc cũng hiểu được, nếu đơn thuần chỉ dựa vào khả năng của mình cùng đám người Mike, mặc dù trong thời gian ngắn có thể giành được hiệu quả đáng kể trong lĩnh vực cờ bạc.

Nhưng đi đôi với thời gian dài kéo dài, những lợi ích này vẫn đòi hỏi một ông trùm cờ bạc kiểm soát, chỉ có như vậy, mới có thể giữ nguyên được lợi ích, thậm chí phát triển rộng ra.

Mà Hoa Tiêu vừa may là người thích hợp.

Xưng bá giới giải trí, đến kiểm soát giới cờ bạc, hắn tin rằng một đống tiền sẽ rơi vào túi hắn, đồng thời sự nghiệp Điểm G cũng sẽ đi cùng với sự phát triển kinh tế, từng bước dung nhập vào thế giới chung.

Đĩ nhiên, Hoa Tiêu không kiêu ngạo bởi những lời nói của Thường Nhạc, mặc dù sòng bạc Phong Vân Macao lợi hại, nhưng Nhất Đầu Thiên Kim Hồng Kông, sòng bạc Hào Hoa ở Trung Quốc, những sòng bạc này không phải là tôm tép yếu kém, nếu muốn đấu với chúng, đơn thuần dựa vào Mike e rằng chưa đủ.

Ánh mắt nhìn sang phía Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Mà trên mặt Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười thản nhiên, hắn nói: - Chúng ta bắt đầu hành động từ Hồng Kông Nhất Đầu Thiên Kim thì thế nào?

Lúc đầu, bởi vì quan hệ của Hoa Nhã Thi, Hoa Tiêu không thể có chủ ý với Nhất Đầu Thiên Kim, nhưng bây giờ tình thế đã thay đổi, ông ta không chút do dự gật đầu.

- Không thành vấn đề!

Chồng chưa cưới của Hoa Nhã Thi, người thừa kế Nhất Đầu Thiên Kim Hồng Kông, vua cờ bạc– Bạch Hồn, lúc này lại rơi vào trạng thái lưỡng lự, người phụ nữ xinh đẹp trước mặt này, trong số các cô gái ít nhất là anh ta đã gặp một hai lần rồi

Nếu như nói Hoa Nhã Thi là đỉnh cao của sắc đẹp, vậy người con gái trước mặt chính là hoa hồng, một đóa hồng có gai, mình muốn hái đóa hồng này, nhưng lại cần một sự kiên trì.

Nếu muốn giành được đóa hồng, tất nhiên phải trả giá là bị gai đâm, cái giá phải trả như vậy khiến Bạch Hồn hoàn toàn không thể tiếp nhận điểm giới hạn, cho nên Bạch Hồn mới do dự như vậy.

- Vợ chưa cưới của anh đã là vợ của Thường Nhạc, nếu anh còn do dự như đàn bà vậy thì không đáng rồi. Trên mặt người phụ nữ hoa hồng lộ ra một nụ cười châm biếm.

Bạch Hồn nhìn sâu vào mắt người đẹp hoa hồng này lạnh lùng nói: - Cho dù Hoa Nhã Thi trở thành người phụ nữ của Thường Nhạc thì sao? Điểm G thế lực khổng lồ, Nhất Đầu Thiên Kim tôi là đối thủ của hắn sao?

Ánh mắt người đẹp hoa hồng chợt lóe lên, tiếc nuối lắc đầu, nói: - Thật không ngờ đến, đường đường là vua cờ bạc nhưng cũng chỉ là con rùa rúc đầu mà thôi.

https://thuviensach.vn

Bạch Hồn nhắm mắt dường như không để ý đến những lời của người đẹp hoa hồng.

- Ha ha - ha ha, anh đã không tin Thánh Điện tôi, nhất định sẽ phải hối hận, đến lúc đó còn có thể cầu cứu Thánh điện tôi. Người đẹp hoa hồng cười kì dị về hướng Bạc Hồn, dáng người mềm mại dần dần biến mất khỏi tầm mắt Bạch Hồn.

- Thường Nhạc!

Bạch Hồn lặng yên nói thầm tên này, bất giác nắm tay lại.

Thủ đoạn mà Thường Nhạc dùng để đối phó với Nhất Đầu Thiên Kim rất đơn giản, hắn trực tiếp phái tứ đại cao thủ Tây Môn gia, theo lời của hắn mà nói, cũng là để xem thực lực của bọn người này rốt cuộc thế nào?

Hễ muốn vào Nhất Đầu Thiên Kim, bọn họ đi tới cửa chính rồi chủ động dừng lại, trước mặt là một vách núi, cúi đầu nhìn xuống, sâu không thấy đáy.

Người tụ tập ở bên ngoài Nhất Đầu Thiên Kim ngày càng đông, mà người của Nhất Đầu Thiên Kim cũng đồng dạng cảm thấy bất thường, dưới tình hình chung, khách mời đã sớm đứng đầy ở sảnh, mà giờ lại không có ai.

Bạch Hồn biết tin tức đầu tiên.

Ô tô dừng lại ở trước cửa Nhất Đầu Thiên Kim, Bạch Hồn đi thẳng về phía trước.

Mỗi một bước, sắc mặt gã liền thay đổi, cuối cùng thay đổi hoàn toàn.

- Cậu nhà, đây là thiên địa đại trận!

Lão già bên cạnh Bạch Hồn thần sắc biến đổi, thận trọng nói.

https://thuviensach.vn

- Có phương pháp phá giải không?

Trong mắt Bạch Hồn chợt lóe lên, thản nhiên nói.

- Chuyện này…

Lão già vẫn do dự, trên mặt lộ ra vẻ khó khăn.

- Đồ vô dụng!

Bạch Hồn lạnh lùng nói.

Gã nhìn xuống vực sâu, thiên địa đại trận, lẽ nào đây chính là cách Thường Nhạc dùng để đối phó với trận của mình sao?

Bạch Hồn bỗng nhiên đi về phía trước một bước.

- Thiếu gia…

Sắc mặt lão già trở nên nhợt nhạt, trong nháy mắt, Bạch Hồn cứ bước thẳng về phía trước.

Trận thức trước mặt lập tức biến đổi.

Vách núi hoàn toàn biến mất. Thay vào đó là mặt đất bằng phẳng, trên mặt Bạch Hồn lộ ra nụ cười châm biếm, gã nói:

- Cũng thường thôi!

Vừa dứt lời, mặt đất bằng phẳng lại biến mất trong chớp mắt, trước mặt đá sạt lở. Những tảng đá đố điên cuồng ầm ầm lao tới, khí thế bàng bạc, làm cho người ta phát sợ.

Bạch Hồn đã có kinh nghiệm lúc nãy, nên đương nhiên không sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Ở cách đó không xa, trên ngôi nhà cao tầng, Thường Nhạc mỉm cười nhìn sự biến đổi ở dưới lầu, khi thấy Bạch Hồn lắng lặng đứng đó.

Khóe miệng hắn lộ ra nụ cười gian tà, nói: - Thật là ngốc…!

- Ầm!

Ban đầu, Bạch đại công tử cho rằng đó chỉ là ảo giác, nhưng sau khi tảng đá điên cuồng kia rơi trúng đầu, đau đớn, gần như khiến toàn thân gã đau đớn rên rỉ.

- Phá..!

Lúc tảng đá thứ hai sắp lao xuống, sắc mặt Bạch Hồn lại biến đổi, gã giơ nắm tay lên, đánh tới tấp.

- Ầm!

Sự va chạm giữa nắm đấm và tảng đá, đã tạo ra một tiếng vang lớn.

Bạch Hồn hoảng hốt khi tảng đá thứ ba lao tới, gã lại múa may nắm đấm, vội vàng đánh tới.

- Đổ mồ hôi!

Trong nháy mắt, gã cảm hình ảnh trước mặt vụt qua, nắm đấm hụt, toàn thân không trọng lượng, “bụp” một tiếng ngã sấp xuống đất.

Động tác kiểu bơi chó đó khiến những người xung quanh không nhịn được cười.

Sắc mặt Bạch Hồn rất khó coi, nắm tay anh ta hơi nắm lại, nhìn lên trời gầm rú: - Thường Nhạc, to không để mày yên đâu!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhún vai, hôn lên khuôn mặt trắng mịn của Hoa Nhã Ca xinh đẹp bên cạnh, gian tà nói: - Cmn, không để tao yên, bản thiếu gia vốn chẳng mày ra gì rồi.

Trận thức vẫn thực hiện như cũ, Thường Nhạc nhìn sơ qua, trận thức bao vây kia đã phá được một phần mười, cứ theo tốc độ như vậy, ít nhất cũng vây được tên ngu xuẩn này tới ngày mai.

Thường Nhạc vỗ vỗ khuôn mặt Hoa Nhã Ca, cười hì hì nói: - Cục cưng, chúng ta đi thư giãn một chút, thế nào?

Mặt Hoa Nhã Ca đỏ ửng lên, cúi đầu xuống, hiển nhiên là hoàn toàn đồng ý, bộ dạng đó đơn giản là làm cho đàn ông càng tăng mức kích thích xxx.

- Ha ha - ha ha!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, tiếng cười của Tiểu Bảo đã vang lên bên cạnh, chỉ thấy cái đầu cô ta hiện ra chõ góc quẹo, vẻ mặt tươi cười nói:

- Lão đại, các anh muốn dã pháo sao? Nếu muốn em sẽ cung cấp thiết bị hiện đại, giảm gái ưu đãi 80%.

- Củ chuối thật!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi đạp luôn vào mông Tiểu Bảo.

Mặc dù không đá, nhưng vẫn nghe thấy tiếng Tiểu Bảo kêu rên thê thảm đau khổ.

- Hừ, anh phải bồi thường tổn hại cho cái mông của em, nếu không em sẽ kiện! Âm thanh bất mãn của Tiêu Bảo nhộn nhạo trong không khí, mà thân hình nhỏ nhắn đã sớm biến mất.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 280: Huyền Cơ 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bạch Hồn vẫn tấn công, đã va chạm với trận địa thiết lập của các cao thủ Tây Môn gia, thời gian càng kéo dài, niềm tin của gã càng lúc càng dao động, cuối cùng, gã từ bỏ cuộc chiến đấu.

Gã chán chường ngồi trong trận địa, khuôn mặt đẹp trai hiện ra sự uể oải.

- Trình độ của anh so với Thường Nhạc mà nói… còn non lắm!

Giọng nói trong trẻo kia từ ngoài trận vang vào.

Bạch Hồn nheo mắt lại, sự hung hăng, kiêu ngạo hôm qua đã hoàn toàn biến mất, gã lạnh lùng nhìn mĩ nữ hoa hồng, nói: - Chỉ cần có thể đánh bại Thường Nhạc, điều kiện gì tôi cũng đồng ý với cô!

Trên mặt người đẹp hoa hồng lộ ra nụ cười quỷ dị: - Tôi tin anh Bạch là người thông minh, ha ha, hoan nghênh anh Bạch gia nhập Thánh điện.

Vừa dứt lời, người đẹp Hoa hồng nhẹ bước về phía trước một bước, Bạch Hồn chỉ thấy trước mặt tỏa sáng, trận địa u ám ban đầu kia biến mất, chỉ còn bóng hình mảnh khảnh của mỹ nhân kia.

- Truyện thần thoại Hy Lạp cổ, Venus là nữ thần tình yêu, biểu tượng của sao Kim là cây thánh giá thêm một vòng tròn, vòng tròn này có ý nghĩa là vĩnh cửu, cây thánh giá hàm ý chỉ trái đất, cả hai đều tượng trưng cho lý tưởng thế gian trên trái đất và kết quả của tình yêu, trong trạng thái chân thật, sao Kim tượng trưng cho tình yêu kéo dài mãi mãi, anh Nhạc, em mong anh là thần sao Kim đó. Hoa Nhã Ca giống như chú mèo con thu mình trong vòng tay của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Không biết những ngày tháng như vậy sau này còn có thể bắt đầu lại không! Nhìn ánh nắng hoàng hôn, nhìn người con gái trong vòng tay, trong lòng Thường Nhạc bất giác xao động.

- Nhã Ca, thực tế sao Kim còn nhiều truyền thuyết nữa, sao Kim thường đại diện cho vẻ đẹp và sự an nhàn. Con người ở chòm sao kim tinh hàm ý giao tiếp là không được chào đón, tình dục khác giới, mà sao Kim có vài ý nghĩa khác niềm vui thái độ sống, nó cũng ám chỉ sự may mắn.

- Sao kim, chi phối tình yêu và cái đẹp, nó giống sự nữ tính của ánh trăng, cũng có thể đại diện quyền lợi như sao Mộc. Hôn nhân cũng là một kiểu chi phối của sao Kim. Một sự sắp xếp sao Kim có lợi, thường xuyên có thể giao phó cái đẹp thực sự cho người. Loại người ở ví trí đó thực tế không hề đẹp, nhưng rất đủ sức hấp dẫn. Tất nhiên loại người này rất có sức hấp dẫn với người khác phái, kết quả đồng thời mang đến may mắn.

Thường Nhạc thấy tâm mình lúc này vô cùng thanh tĩnh.

Hoa Nhã Ca ôm quanh Thường Nhạc, nhẹ nhàng nói: - Người ta hy vọng là sao Kim sáng nhất trong lòng anh Nhạc, mãi mãi yêu anh Nhạc!

- Vòng Bắc cực bí ẩn, đỉnh núi Alaska, gương mặt ai xuất hiện góc chân trời, trong chớp mắt, ở điểm chân trờ xa xa, anh nhìn thấy, sự hạnh phúc của người yêu, các linh hồn đang hát những bài hát từ xưa quen thuộc bầu trời đang mỉm cười thế giới rực rỡ của ta, tình yêu là ánh sáng, như một điều kì diệu dẫn ta tới tương lai. Âm thanh tuyệt vời u nhã như ma quỷ trong màn đêm khiến tâm hồn Thường Nhạc chìm đắm trong giai điệu cảm động lòng người đó, có lẽ trong lòng hắn cũng khao khát một tình yêu vĩnh cửu biển cạn đá mòn. Nhưng nó chỉ là truyền thuyết viển vông, mau trở lại hiện thực đi! Nhưng hiện thực là cái gì? Chẳng lẽ chỉ có tiền mới mua được tình yêu thật hay sao? Nếu như bạn đang yêu bạn cũng có sự nghi ngờ như vậy!

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới lời thề non hẹn biển của mình và Hoa Nhã Ca, nghĩ tới lời nói chung giữa bọn họ “chuyện tình lãng mạn nhất trong cuộc sống, chính là anh với em rồi cũng dần già đi, già đến nỗi chúng ta đều bước không nổi, nhưng em vẫn là bảo bối trong lòng anh!” Con mắt mỹ lệ kia như đang không ngừng nhấp nháy.

Người đời thường nói: thứ mất đi rồi mới là thứ tốt nhất, tình yêu tan biến rồi mới là tình yêu khắc cốt ghi tâm nhất, tình nhân đã rời đi mới là hoàn hảo nhất.

Thường Nhạc vốn không tin vào điều đó, phàm là những người con gái hắn thích, nhất định hắn sẽ cướp vào tay, hắn tin nếu đối phương hạnh phúc thì hắn cũng vui vẻ.

Chỉ có nắm chắc trong tay mình, cô mới hạnh phúc, nếu một người đàn ông mà đứng nhìn người con gái mình yêu thương nằm trong vòng tay kẻ khác, sinh con cho kẻ khác, đó mới là chuyện bi thảm nhất trong cuộc sống.

Thường Nhạc ôm Hoa Nhã Ca, vẫn không nhúc nhích rất lâu rất lâu, điều này hoàn toàn không có kích thích dục vọng của hắn, bọn họ lại cảm thấy trái tim xích lại gần lại gần nhau.

Trời đã sáng, Thường Nhạc từ trên giường từ từ ngồi dậy, trong lòng, Hoa Nhã Ca đang chìm vào giấc mơ đẹp, trên mặt hắn hiện ra nụ cười nhạt.

Hôn một cái lên trán Hoa Nhã Ca, nói: - Cưng à, em mãi là tinh linh vui vẻ trong lòng anh!

Thường Nhạc nhẹ nhàng đóng cửa lại, hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía xa xa, lại một ngày mới, nhưng trong một ngày này, rất nhiều thứ có thể thay đổi, thậm chỉ cả cuộc đời của con người.

- Ha ha, lão Đại, đêm qua Tiểu Bảo giúp hai người sắp xếp phòng thoải mái chứ? Mau thanh toán phí 20% đi.

https://thuviensach.vn

Bên này vừa mới có cảm giác bùi ngùi, bên kia đã vọng sang giọng nói quái gở của Tiểu Bảo, cảm giác nhẹ nhàng trước đó hoàn toàn biến mất, bỗng nhiên Thường Nhạc có một loại kích động muốn đập chết con bé này.

Thường Nhạc vung tay nói: - Kẻ buôn người, mau tránh qua một bên!

Thường Nhạc không trả tiền, Tiểu Bảo bất chấp ba chân bốn cẳng đi theo sau hắn.

Hồng Kông, thành phố sầm uất mĩ lệ, khắp nơi buôn bán nở rộ, khắp nơi đều có sức hấp dẫn mê người, mà Tiểu Bảo rốt cuộc tận dụng hết sức nguồn tài nguyên.

Chỉ cần sống ở Macao một thời gian, liền thu hút nhiều mỹ nữ đến Hồng Kông, hoạt động buôn người, quả thực đạt đến mức độ điên cuồng, đại khái là từ buôn bán Nhật Bản đến Trung Quốc, kiếm được một khản tiền lớn, vì vậy cô ta cho rằng buôn người là kiếm lợi nhiều nhất.

- Tiểu Bảo à, nếu đem đàn bà Nhật Bản chuyển đến Hồng Kông, nhất định có thể kiếm được nhiều tiền hơn đấy.

Thường Nhạc nghiêng nghiêng liếc nhìn phía sau mông Tiểu Bảo, xúc động nói.

- Vì sao lại có thể kiếm được nhiều tiền hơn?

Đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo híp lại, tò mò nhìn Thường Nhạc nói. Thường Nhạc nghiêm túc nói: - Mang phụ nữ Nhật Bản tới đại lục, điều đó quả thực là có lời, nhưng phải đối mặt với nội địa Trung Quốc, ha ha, Hồng Kông là đối mặt với tòan thế giới, nếu như em kinh doanh tốt ở đây, như vậy sẽ có thể ra cả Châu Âu, rồi ra cả thế giới.

Tiểu Bảo mắt sáng lên, vừa nghĩ tới các loại tiền đô la Mỹ, đồng Euro, đồng frăng xếp đống trước mặt mình, cô bé vui mừng nắm tay, giơ lên trời

https://thuviensach.vn

la hét: - Mẹ kiếp, bà đây nhất định phải trở thành người đàn bà giàu nhất thế giới.

Thường Nhạc vội vàng quay đầu, giả vờ như không quen biết Tiểu Bảo, bẽ mặt quá, chính mình còn xấu hổ thay cho cô.

Anh em Mike ở sòng bạc Hào Hoa đại lục Trung Quốc chơi bạc kiếm bội tiền..

Kỹ năng đánh bạc của Mike vượt người, mỗi ngày đều thu được một khoản tiền lớn từ sòng bạc Hào Hoa, với sự bảo vệ của Hải văn, làm cho người của sòng bạc Hào Hoa không dám động thủ.

Mike là người của Thường Nhạc, danh tiếng của Mike ở sòng bạc Phong Vân, tất cả nhân viên cao cấp nội bộ sòng bạc Hào Hoa đều đã biết.

Gia tộc Tư Đồ cũng đã bắt đầu âm thầm phòng bị.

Lần trước, chuyện của câu lạc bộ giải trí hoàn toàn thất bại dưới quỷ kế của Thường Nhạc, nhưng lần này Tư Đồ Lôi Phong tin rằng cho dù Thường Nhạc có bản lĩnh lớn hơn, muốn dấy lên giông tố sòng bạc Hào Hoa, đó là mộng tưởng hão huyền.

Điều duy nhất khiến Tư Đồ Lôi Phong buồn bực đó lại là: đường đường lão đại Điểm G, hắn là người thông minh, tại sao lại quang minh chính đại đối phó với sòng bạc Hào Hoa và Nhất Đầu Thiên Kim?

Chẳng lẽ hắn không biết hành động khi người ta không đề phòng dễ hơn hành động quang minh chính đại sao?

Đương nhiên Tư Đồ Lôi Phong cũng không ngốc đến mức cho rằng Thường Nhạc tạo dựng hình tượng chói lọi quang minh chính đại ở đó, trong lòng gã, hình tượng Thường Nhạc cho dù có dùng sơn trắng sơn thì vẫn màu đen thôi.

https://thuviensach.vn

Thường đại thiếu gia cũng không biết Tư Đồ Lôi Phong đánh giá thấp mình đến vậy.

Lúc này, mặt hắn mang một nụ cười uể oải, dường như tất cả mọi thứ trên trái đất hắn đều nắm trong bàn tay.

- Ha ha, lão Đại, Tiểu Bảo rốt cuộc hiểu rồi. Tiểu Bảo ở bên cạnh Thường Nhạc, cười tươi nói: - Trong sự phát tiển của kinh tế xã hội hiện đại, mọi thứ phải tòan cầu hóa, chuyên nghiệp hóa, Tiểu Bảo nhất định sẽ cố gắng làm việc, cố gắng làm cho xxx Nhật Bản phát triển thành tầm cỡ quốc tế, chuyên nghiệp hóa nhất.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, hắn vỗ vai Tiểu Bảo, cười nhạt nói: - Trẻ con dễ dạy!

- Cạc cạc — cạc cạc!

Tiểu Bảo nghe được câu này, thích thú cười.

Sau một đêm, Bạch Hồn tiều tụy lại khôi phục thành một anh chàng điển trai.

Thường Nhạc mím môi mỉm cười nhìn Bạch Hồn, bước nhanh về phía Bạch Hồn.

Một vài tên vệ sĩ bên cạnh Bạch Hồn muốn ngăn cản bước lên, nhưng Bạch Hồn lại phất tay, đường đường là lão đại Điểm G, trong hoàn cảnh này đối phó với mình, e rằng là dại rồi.

- Cưng à, đã lâu không gặp!

Bạch Hồn kinh ngạc, không ngờ Thường Đại công tử lại bước lên, nhưng ánh mắt lại nhìn về phía người đẹp hoa hồng.

- Ha ha, Thường Nhạc, lâu rồi không gặp, anh vẫn là một tên háo sắc!

https://thuviensach.vn

Người đẹp hoa hồng Thánh nữ Hắc Ám xinh đẹp động lòng người, cô quyến rũ nhìn Thường Nhạc, thân hình mềm mại hơi di chuyển, lập tức tránh né được móng vuốt của Thường Nhạc.

Ánh mắt Thường Nhạc tiếc nuối dừng lại trên bộ ngực của Thánh nữ Hắc Ám. MK, mới một thời gian không gặp, bộ ngực cô ta lại lớn hơn nhiều, nếu như là bộ ngực của Thánh nữ Quang Minh – Giang Hoán Sa lớn hơn mà nói… vẻ mặt Thường Nhạc hoàn toàn khó coi.

Mà Thánh nữ Hắc Ám lại khác, dù sao thì mình cũng tận mắt nhìn thấy những điểm nổi bật của Thánh nữ Hắc Ám rồi. Ài, tự sờ cũng có thể tăng sự phát triển ngực của một người,

- Hừ!

Bạch Hồn lạnh lùng cười, nói: - Đường đường thủ lĩnh Điểm G, nhưng cũng là kẻ dâm đãng mà thôi, thật sự làm tap quá thất vọng.

Thường Nhạc nhún vai, uể oải nói: - Thực ra tao cũng bình thường thôi, dù cho diện mạo tao đẹp trai một chút, đầu óc thông minh một chút, rộng lượng một chút, khoảng cách đến kẻ dâm đãng dường như còn một đoạn không ngắn.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 281: Huyền Cơ 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Da mặt Thường Đại công tử rất dày, Thánh nữ Hắc Ám sớm đã được chứng kiến, cô ta hếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn nói: - Thường Nhạc, anh rốt cuộc có bao nhiêu ngón bịp, cứ chơi hết đi, đây là Hồng Kông, không phải Macao, càng không phải là đại lục hay Nam Phi!

Thường Nhạc từ đầu tới cuối không thèm nhìn cô ta, mà nhìn thẳng sang bên Bạch Hồn, cười hì hì nói: - Trừ việc của Nhã Thi, thực ra mày cũng là người không tệ, tao tin mục đích lần này mày rất rõ, đúng không!

Bạch Hồn sửng sốt, lập tức nói: - Muốn chiếm lấy Nhất Đầu Thiên Kim ư, vậy mày cũng cần phải chứng tỏ bản lĩnh của mình chứ!

Thường Nhạc vỗ vai Bạch Hồn, vẻ mặt chân thành nói: - Anh Bạch, mày hiểu nhầm ý của tao rồi, tao không phải muốn thâu tóm Nhất Đầu Thiên Kim. Ngừng lại một chút, hắn nói tiếp: - Tao chỉ là muốn anh Bạch làm thuộc hạ của mình mà thôi !

Bạch Hồn thiếu chút nữa thì nhảy dựng lên, người này quả thực quá hèn hạ, muốn thâu tóm sòng bạc Nhất Đầu Thiên Kim đã là đáng xấu hổ rồi, giờ lại muốn mình làm đàn em, quả thực là quá vô liêm sỉ.

- Vậy để xem mày có bản lĩnh đó không?

Bạch Hồn hít sâu một hơi, cố gắng kìm chế buồn bực trong lòng, mắt chăm chú nhìn vào mặt Thường Nhạc, suy nghĩ nói.

Tinh thần Thường Nhạc kích thích, sảng khoái nói: - Vậy anh Bạch muốn tôiaohứng tỏ như thế nào?

https://thuviensach.vn

- Đấu trận!

- Đấu trận ư?

Thường Nhạc nghe thấy hai chữ này, hắn ngẩn người ra, thằng nhóc này không phải là bị trận địa làm cho ấm đầu đấy chứ, cố tình bỏ qua khả năng đánh bạc của một vua cờ bạc, mà cứ muốn chịu trận địa đau đớn.

- Đúng vậy, chính là đấu trận, lẽ nào mày lại không dám sao? Bạch Hồn nheo mắt lại nói.

- Nếu tao thắng thì thế nào?

Thường Nhạc bắt đầu có những toan tính nhỏ nhặt.

- Nếu mày thắng, tao đồng ý đầu nhập vào anh, làm đàn em của mày! Vẻ mặt Bạch Hồn kiên định, gã nói.

- Không, không được!

Thường Nhạc lắc đầu, điều này làm Bạch Hồn sửng sốt, chẳng lẽ lời hắn nói vừa rồi đều là nói dóc sao? Đã thấy Thường Nhạc nghiêm túc nói: - Từ sau khi nhìn thấy người đẹp cạnh mày, tôi đã thay đổi quyết định, nếu tao thắng, người đẹp kia phải thuộc về tao!

Thường Nhạc nhìn thẳng về phía Thánh nữ Hắc Ám.

Sắc mặt Hắc Ám Thánh Nữ thay đổi.

Cô hít sâu một hơi, đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm Thường Nhạc, gằn từng chữ: - Nếu anh thua, vậy phải làm thế nào?

Thường Nhạc vung mạnh cánh tay, liếc mắt nhìn mặt Thánh nữ Hắc Ám, cười nói: - Người vẫn còn sống ở đây, cô muốn làm thế nào thì làm thế đó, tôi tuyệt đối không chống lại, nhưng đến lúc đó phải thương tiếc tôi nha!

https://thuviensach.vn

Thánh nữ Hắc Ám bỗng nhiên mỉm cười điềm đạm: - Một lời đã định, hôm nay lấy tôi và anh làm thẻ bài, bắt đầu trận đấu đi!

Bạch Hồn ở bên cạnh nghe lời nói đó, kinh hãi nói: - Thánh nữ không thể…..

Thánh nữ Hắc Ám phất tay, hoàn toàn tự tin nới: - Chỉ cần anh làm theo nhưng gì tôi nói, chắc chắn sẽ không thua!

- Thế gian không có gì là tuyệt đối cả!

Thường Nhạc lùi lại phía sau nửa bước.

Bốn gã cao thủ Tây Môn gia cùng lúc tiến lên phía trước nửa bước.

Bạch Hồn cũng lùi về phía sau nửa bước, Thánh nữ Hắc Ám cũng tiến về phía trước nửa bước.

Quy tắc của bọn họ đều rất đơn giản, hai bên thiết lập trận địa, sau đó Thường Nhạc và Bạch Hồn cùng tiến vào trong trận địa của đối phương, người nào ra ngoài trước là thắng.

Bốn gã cao thủ Tây Môn gia bày ra mấy cây nhỏ trước mặt, sau đó mỗi vị trí đứng phân biệt thành: cửa sinh, cửa tử, cửa huyền ảo, cửa trống.

Thánh nữ Hắc Ám để mấy chậu nước phòng ngự trước mặt, sau đó tùy ý thả mấy tảng đá.

- Mời vào!

Thường Nhạc và Bạch Hồn gần như tiến vào trận cùng lúc.

Thường Nhạc vừa bước vào trận địa, liền kinh ngạc nhận thấy bốn xung quanh không có bờ bến, nước biển điên cuồng trào dâng, dưới chân cảm

https://thuviensach.vn

giác êm ái mềm mại, đứng trên mặt đất mà như đứng trên một lớp bông mềm mại..

Hắn vừa mới di chuyển một bước, biển cả bắt đầu gầm rít, mặt đất bắt đầu sụt lún, bông vải bắt đầu chuyển dời, các loại ảo giác nhanh chóng ập tới.

- Oa!

Điều này làm Thường Nhạc nhớ đến Công Tôn Liệt biến thái, làm sao ảo giác và hiện tại lại có sự giống nhau như vậy, nghĩ đến đây, cơ thể Thường Nhạc vặn vẹo một góc lạ.

- Bịch!

Còn chưa di chuyển được bao xa, hắn liền gặp ngay một tấm rào chắn, sự tấn công điên cuồng ùn ùn tấn công tới, chỗ này và vực của Công Tôn Liệt có phần khác nhau.

Công Tôn Liệt chủ yếu lấy việc bao vây là chính, mà trận địa của Thánh nữ Hắc Ám lại chủ yếu lấy việc tấn công là chính, sự tấn công ùn ùn đó làm cho Thường Nhạc tuyệt nhiên không có thời gian suy nghĩ về nhiều vấn đề hơn.

- Mình không tin có việc kỳ lạ này!

Đột nhiên Thường Nhạc dừng tấn công, bốn phía quanh hắn xuất hiện một tấm rào chắn màu đen, Khôi giáp Hắc Ám tự động ẩn thân, trong nháy mắt, nắm đấm lại lần nữa hụt ra ngoài.

- Ầm!

Đơn thuần chỉ dựa vào sức mạnh, đã làm cho đại trận rung lên dữ dội.

Cùng lúc này, trận địa của tứ đại cao thủ Tây Môn gia cũng run lên bần bật, rõ ràng, tạm thời cục diện thế lực của hai người ngang ngửa nhau..

https://thuviensach.vn

Bất kể thế nào, điều này đều liên quan tới canh bạc của bản thân, Thường Nhạc hiểu được nhất định phải phá trận, hắn nắm tay lại, cùng lúc này, hắn bất ngờ nhắm hai mắt lại.

Những nắm đấm lao tới, những tấm chắn kia, tất cả đều dung hòa làm một, trong lòng Thường Nhạc không còn nghĩ đến trận địa nữa, hắn chỉ biết tấn công, tiến lên phía trước.

Sắc mặt Thánh nữ Hắc Ám nữ thay đổi, thân hình mền mại của cô ta run rẩy, rõ ràng đã sợ hãi vô cùng.

Mà giờ phút này, bốn gã cao thủ Tây Môn gia cũng run sợ.

- Phá!

- Phá!

Lời nói của Thường Nhạc và Bạch Hồn cùng vang lên, nhưng vẫn có tuần tự.

Thường Đại công tử cười híp mắt đứng trước mặt Thánh nữ Hắc Ám, vẻ mặt đó như đang nhìn một thứ hàng rẻ tiền.

- Tôi thua rồi!

Bạch Hồn đứng đó, sắc mặt tái nhợt, chỉ kém một giây thôi, nhưng đã thất bại rồi, hoàn toàn không thể dùng bất cứ lý do gì để bào chữa.

Thần sắc Thánh nữ Hắc Ám cũng rất lạ. Cô ta không ngờ đại trận mình dày công bố trí, lại bị Thường Nhạc phá vỡ đơn giản như vậy, đây quả thực là việc không thể tin nổi.

- Đi thôi, bắt đầu từ hôm nay, Thánh nữ Hắc Ám xinh đẹp chính là báu vật giường chiếu cua tôi! Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian tà, tự nhiên nói.

https://thuviensach.vn

- Chỉ cần mày thả Thánh nữ Hắc Ám, bất cứ chuyện gì tao cũng đồng ý làm!

Thường Nhạc vừa dứt lời, Bạch Hồn đột nhiên lạnh lùng nói.

Nhìn thấy sắc khuôn mặt vô cảm của Bạch Hồn, Thường Nhạc và Thánh nữ Hắc Ám cùng ngẩn ra. Bọn họ đều không ngờ Bạch Hồn có thể làm như vậy.

- Không cần, vì Thánh Điện, tôi đồng ý hi sinh tất cả!

Thánh nữ Hắc Ám bỗng nhiên mỉm cười, nụ cười ngọt ngào cũng rất mê người.

Kỳ thực, đi theo Thường Nhạc, không phải là không có cơ hội, cơ hội thuyết phục Thường Nhạc gia nhập Thánh điện, chỉ cần mình cố hết sức, mọi thứ tự nhiên sẽ thành công.

Chỉ cần có thể khiến Thường Nhạc gia nhập Thánh Điện, vậy thì những hận thù sẽ không còn, Thường Nhạc cũng sẽ trở thành trụ cột lớn nhất mở rộng Thánh Điện,

- Vậy tôi…..

Bạch Hồn có chút không cam lòng nhìn sang Thánh nữ Hắc Ám.

Thánh nữ Hắc Ám nhẹ nhàng mỉm cười: - Chỉ cần anh trung thành với Thánh Điện, nhất định sẽ nhận được những thu hoạch bất ngờ.

Thường Nhạc mỉm cười nhìn cảnh tượng trước mặt, Thánh nữ Hắc Ám có phần quá tự tin, bây giờ cô ta dù gì cũng là thuộc về mình, tại sao lại có thể tùy tiện nói chuyện với người đàn ông khác?

Tả Thủ không ngừng cập nhật tin tức ở mọi nơi truyền đến của Điểm G, mỗi ngày việc mở rộng Điểm G đều thay đổi. nhưng chính mình ở đây, từ

https://thuviensach.vn

sau khi khống chế toàn bộ tỉnh S, liền biến thành một người đàn bà bó chân, bước đi ngày càng khó khăn.

Đương nhiên, một mặt Thường Nhạc áp dụng những phương châm phòng thủ thích hợp, mặt khác cũng bởi vì nhân sự không đủ, ban đầu những tinh anh của gia tộc Công Tôn chủ yếu được cử đến học viện Kiêu Tử.

Để bảo vệ vợ của lão đại, cũng là để thế lực Điểm G học viện Kiêu Tử mở rộng các học viện cả nước.

Nhưng Tả Thủ vốn là người không chịu được nhàn rỗi, trước khi thế lực của gã chưa hình thành, gã đã từng chơi qua mấy trận, danh tiếng của Tả Thủ từ đó truyền ra ngoài.

- Tả Thủ, soái tài!

Đây là đánh giá Thường Nhạc đã từng cho gã.

Cho nên lúc anh em Mike mới chơi ở sòng bạc Hào Hoa của Tư Đồ Lôi Phong, Tả Thủ rốt cuộc đã bắt đầu hành động.

Cách thức tấn công của Tả Thủ rất đơn giản.

Trong toàn bộ tổ chức, chọn ra những người tài giỏi trong số người tài, trải qua việc dày công giả dạng bước vào tỉnh C, một trong các tỉnh miền Nam, đồng thời cũng là địa điểm của sòng bạc Hào Hoa.

Thuộc hạ đắc lực nhất của Sở Thiên Hùng - Lực Vương khống chế toàn bộ tỉnh C, mà bản thân gã trấn giữ phố N tỉnh C, lại thêm sự hợp tác với sòng bạc Hào Hoa của Tư Đồ Lôi Phong thành phố N, có thể nói danh tiếng càng nổi.

Có thể nói nếu muốn tấn công tỉnh C, sẽ phải chịu sự đàn áp của hai thế lực Tư Đồ Lôi Phong và Lực Vương, cho dù đánh thắng cũng sẽ chịu tổn thất

https://thuviensach.vn

nặng nề, nhưng Tả Thủ rốt cuộc sẽ làm thế nào đây?

- Chị dâu, chị thật xinh đẹp, chị là người phụ nữ đẹp nhất mà em từng gặp. Thường Nhạc vừa đưa Thánh nữ Hắc Ám rời khỏi Nhất Đầu Thiên Kim, Tiểu Bảo đã lập tức vuốt đuôi nịnh bợ.

Không có khen thưởng như trong tưởng tượng của Tiểu Bảo, Thánh nữ Hắc Ám mỉm cười quyến rũ, bàn tay mảnh khảnh nâng cằm Tiểu Bảo lên nói: - Cô bé, em cũng rất xinh đẹp đấy!

Mà không có chuẩn bị tiền bạc hay đồ trang sức, Tiểu Bảo buồn bực, nghĩ thầm trong lòng: - Đồ nghèo kiết xác, xấu xa!

Suy nghĩ này còn chưa tan biến đã thấy mắt cô ta sáng lên, một chiếc vòng cổ ngọc trai lớn đã được đeo lên cổ Tiểu Bảo, lập tức Tiểu Bảo vui vẻ mỉm cười: - Cảm ơn chị, chị là người phụ nữ xinh đẹp nhất.

Thánh nữ Hắc Ám nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bảo, nhẹ nhàng mỉm cười, nói: - Đây là chiếc vòng cổ ngọc trai của chế phẩm nhựa, không đáng giá bao nhiêu tiền!

Tiểu Bảo “ba~” một tiếng, vuốt ve bàn tay của hắc ám Thánh nữ, khuôn mặt thánh nữ vênh lên, cô ta nói: - Chẳng lẽ em không biết không thể tùy tiện sờ mặt người đẹp hay sao?

Trên mặt Thường Nhạc lộ vẻ không vui, một người tham tiền Tiểu Bảo đã đủ đau đầu rồi, giờ lại thêm một yêu nữ nữa, hắn là quá đau đầu đây.

Nhưng mình vẫn không thể không nhận lấy người phụ nữ ngon như này được, chỉ cần trải qua sự dạy dỗ chuyên tâm của mình, chắc chắn yêu nữ sẽ biến thành Yêu Cơ, vậy cũng là việc vui rồi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 282: Huyền Cơ 3

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

`n cơ 3

Thánh nữ Hắc Ám vừa nhìn đã thấy chút tâm tư này của Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn lơ đãng cười, rốt cục ai là thợ săn ai là con mồi chỉ có sau khi phân thắng bại mới biết được.

Tiểu Bảo bỗng ngẩng đầu vẻ mặt nghi ngờ nhìn Thường Nhạc nói: - Lão đại, hiện tại anh từ bỏ đối phó với Nhất Đầu Thiên Kim, nếu đổi lại là một mỹ nữ không có tiền thì sẽ rất không phù hợp với phong cách anh đấy.

Thường Nhạc nheo mắt nhìn Tiểu Bảo, con nhóc này cũng thú vị đấy, là người đều có thể thấy rõ, trừ phi muốn thông qua chính mình để kiếm bộn tiền, nhưng muốn kiếm ít tiền từ thẻ của cô bé kia thì xem ra còn khó hơn lên trời.

Thường Nhạc mỉm cười tà tà:

- Chỉ có mỹ nữ không có tiền mới không chạy loạn lên.

Thánh nữ Hắc Ám và Tiểu Bảo cùng ngây người ra vẻ không hiểu ý nghĩa câu nói này.

Sự công kích của Tả Thủ không thể nghi ngờ đã vượt ra ngoài dự đoán của mọi người.

Giống như rượu ủ lâu năm, ban đầu hoặc không có cảm giác gì thậm chí còn có chút sảng khoái, một khi tác dụng phát ra lúc đó mới làm cho người ta thấy sợ.

https://thuviensach.vn

Tả Thủ dùng thủ đoạn vô cùng đơn giản, tiến công chớp nhoáng.

Nếu Lực Vương và Tư Đồ Lôi Phong đều có chuẩn bị thì e rằng tấn công chớp nhoáng khó mà thành công, nhưng lần này phương thức tiến công chớp nhoáng rất kỳ lạ.

Tinh anh được điều động ra ngoài trực tiếp tiến hành ám sát Lực Vương.

Bình thường người ta sẽ không chọn cách ám sát vì cơ hội thành công không lớn, nhưng mệnh lệnh Tả Thủ nhận được rất đơn giản, ám sát nhưng không nhất định phải đoạt mạng đối phương, chỉ cần đối phương bị thương là được.

Chuyện này đối với những quân tinh anh mà nói không phải là một nhiệm vụ khó hoàn thành, cả tỉnh C này những nhân vật quan trọng dường như mỗi ngày đều gặp nhiều lần tập kích, trong đó tuyệt đại bộ phận đều bị tổn thương.

Chỉ một bộ phận rất nhỏ tử vong.

Giờ phút này, Tả Thủ xuất động, tinh anh, cao thủ của hội Huyết Thủ do Điểm G tỉ mỉ lựa chọn, gần như một hơi đánh thẳng tới trung tâm thành phố N tỉnh C.

Lực Vương sắc mặt trở nên khó coi, tin tức không tốt vừa nhận lại tin truyền tới.

Nếu hiện trạng hỏng bét của tỉnh C làm Sở lão đại biết được chỉ sợ mình sẽ phải lập tức chuyển nhà. Nghĩ đến Tư Đồ Lôi Phong cái tên đáng chết này, không khỏi quá cẩn thận rồi.

Thường Nhạc chỉ phái một Mike gã đã sợ đến mức đem toàn bộ tinh anh co đầu rụt cổ đến thành phố N, hơn nữa còn cầu xin mình tự tay dẫn cao thủ

https://thuviensach.vn

xuất trận, kết quả làm cho lúc tỉnh C bị tập kích, trong lúc không hề phòng bị bị nuốt mất nửa giang sơn.

Lực Vương nắm tay nắm lại, rồi lại buông xuống, gã hiểu được đây không phải lúc tức giận, nếu tiếp tục như vậy nữa câả hai đều phải gặp hoạ.

Thường Nhạc đã nhận được tin thắng trận của Tả Thủ, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên.

Tả Thủ sẽ có một hành động đó, hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn, mà Mike và Hải Văn xuất hiện ở Las Vegas xa hoa chỉ là một sự sắp đặt mà thôi.

Hắn híp mắt uống một chén rượu, rượu từ yết hầu chậm rãi chảy xuôi xuống, loại cảm giác mát mẻ này lan tràn sâu trong nội tâm hắn.

- Ài, lão đại không hổ danh là lão đại, sự việc gì cũng nằm trong dự liệu của người, tiểu đệ không phục cũng không được. Ngồi đối diện Thường Nhạc là một người thanh niên, nếu Thánh nữ Hắc Ám nhìn thấy chắc chắn sẽ khiếp sợ đến nỗi nói không ra lời.

Người này bị Thường Nhạc vây trong trận, kết quả lại bị thảm bại – Bạch Hồn, Bạch đại công tử. Lúc này, gã tuấn tú, phong độ, trên mặt còn tươi cười giảo hoạt.

Hai người cùng tươi cười làm cho người ta có một cảm giác gian trá, không ai ngờ tới Bach Hồn chính là con cờ còn lưu lại lúc Thường Nhạc mười mấy tuổi sau khi đánh bạc ở Macao thắng liên tiếp ba đại cao thủ đứng đầu.

Đương nhiên, kỹ thuật đánh bạc của Bạch Hồn sáu mươi phần trăm là được Thường Nhạc truyền thụ cho.

Bạch Hồn có thể nói là quân cờ để Thường Nhạc thống nhất toàn bộ giới cờ bạc, tuy nhiên sau Thánh nữ Hắc Ám và Thánh nữ Quang Minh xuất hiện,

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tâm thần kích động, dần dần đã thay đổi chủ ý.

Bạch Hồn cũng không có bất kỳ cảm tình nào đối với Hoa Nhã Thi, đối với gã mà nói cờ bạc mới chính là thứ gã yêu thích nhất, mà Hoa Nhã Thi trong mắt hắn chỉ là mỹ nữ mà thôi. Đương nhiên, lão đại lấy đi vị hôn thê của tiểu đệ chắc chắn sẽ có bồi thường.

Thường Nhạc đền bù cho Bạch Hồn chính là truyền thụ những kỹ năng đánh bạc cao nhất mà mình có được.

- Bạch Hồn, sau khi tiến vào Hắc ám thánh điện, cậu nhất định phải cẩn thận. Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười như có như không.

Bạch Hồn cười hì hì nói: - Lão đại yên tâm, câu nói sau cùng của tôi ngày hôm qua đã hoàn toàn đả động tới Thánh nữ Hắc Ám, hây hây, cô nàng đó ngay tối đó đã tìm tôi, còn để tôi làm tốt công tác chuẩn bị tâm lý, hai mươi ngày sau gặp người phụ trách ở Đại thế giới ở Hongkong, đến lúc đó lão đại có thể đục nước béo cò được rồi.

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, lập tức nghiền ngẫm nói: - Nhất định không nên xem thường đối thủ của mình, mục tiêu này của cậu không được dễ dàng bại lộ, tôi vẫn muốn dùng cậu để đánh một ván cờ lớn.

- Hây hây, chỉ cần lão đại ra lệnh, tôi nhất định sẽ xông lên đầu tiên. Bạch Hồn cười nói.

- Nhớ kỹ, nhiệm vụ của cậu chính là không ngừng che giấu chính mình, cần thiết phải trốn ở sau cùng.

Thường Nhạc hướng nhìn về phía Đông, đến lúc phải khởi động kế hoạch B rồi.

Trong đám bộ hạ thiết huyết của Liễu Tuỳ Phong, ngoại trừ mười hai chòm sao tinh nhuệ nhất vẫn còn cất giấu một đội quân, đó là đội chuẩn bị cho

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc từ trước đó từ rất lâu, cũng là quà tặng Thường Nhạc vào lễ thành niên.

Thường Nhạc sau khi nhận được phần quà này vui vẻ cười, người quan tâm đến mình nhất luôn là những người thân thân cận nhất, người mình quan tâm nhất cũng là người thân yêu nhất, món quà này xuất hiện vào lúc hoà bình nhiều nhất cũng là một phần quà quý giá.

Nhưng xuất hiện vào lúc này không còn nghi ngờ gì nữa, cũng không có gì khác với mưa xuống kịp thời.

Hơn nữa ông nội cố ý chọn ra gần một trăm đặc chủng binh tinh anh từ trong đám bộ đội, có thể nói thực lực trong tay Thường Nhạc tăng lên đến nỗi hoàn toàn có thể đánh một ván cờ lớn.

Dùng lời của Thường lão gia mà nói thì chỉ cần Thường Nhạc kết hôn thì có nghĩa là trưởng thành rồi. Nhưng việc xấu của Thường Nhạc ở Tây Môn gia tộc sớm đã truyền tới Thường gia rồi, quả thực đã trở thành đề tài sốt dẻo.

Thường lão gia cũng không trách Tây Môn lão gia dùng vũ lực ép Thường Nhạc thành thân, Tây Môn gia tộc hùng mạnh, Nam Cung gia tộc hùng mạnh, đắc tội bên nào cũng đều bất lợi với sự phát triển sau này của Thường Nhạc.

Cho nên cách Tây Môn lão gia áp dụng chỉ làm cho Nam Cung gia và Thường gia, Đông Phương gia lại càng gần nhau hơn.

Nguyên nhân Thường lão gia đem tặng Thường Nhạc cao thủ đặc chủng rất đơn giản, dù sao người cũng lớn rồi, tất cả mọi việc đều có thể tự mình quyết định, vậy cũng nên có được chút vốn liếng để đánh bạc.

Ngoài chuyện đó ra, Đông Phương lão gia cũng tặng Thường Nhạc một phần quà, một thứ nhìn có vẻ như rất đơn giản nhưng lại là một phần quà

https://thuviensach.vn

rất thực tế. Kinh tế của cả Vương Triều Đông Phương cũng coi như đứng nhất nhì cả nước.

Phát triển kinh tế không tách khỏi được tin tức, mà Đông Phương lão gia lại tự mình nắm giữ lực lượng quân đội Ảnh Tử bí mật nhất, bọn họ có thể thám thính rất nhiều chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Thường Nhạc đã có được đội Ảnh Tử này, chẳng khác nào có thêm một lỗ tai nhạy bén ở trong nước, lại phối hợp với đội Ảnh Tử của Lạc Phong ở nước ngoài thì sẽ luôn phát huy hiệu quả không ngờ được.

Tả Thủ không ngờ Thường Nhạc tự mình đến tỉnh C, đã vậy còn mang theo rất nhiều thành phần chính.

- Lão đại, bọn họ đều là đến giúp?

Tả Thủ nét mặt hưng phấn dò hỏi.

Từ giai đoạn trước sau khi tiến hành tiến công chớp nhoáng, một nửa giang sơn tỉnh C đều bị điểm G chiếm lĩnh. Nhưng cùng với việc Lực Vương và Tư Đồ Lôi Phong dần lấy lại tinh thần, cục diện dần dần thay đổi.

Hiện tại, toàn bộ cứ điểm Điểm G có thể chiếm là một phần ba địa bàn tỉnh. Theo thời gian địa bàn này cũng sẽ càng lúc càng nhỏ thậm chí còn có thể bị đá khỏi đây.

Như vậy những cố gắng trước kia cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn mà thôi.

Nhưng Tả Thủ cũng hiểu được, toàn bộ tinh anh Điểm G có thể điều động không nhiều, nhất là cao thủ cơ bản bị hạn chế đến các địa phương, vì vậy, tự mình muốn phản kích cơ bản là không thể.

Điều duy nhất có thể làm được chính là từng bước một tiến ra ngoài tỉnh C.

https://thuviensach.vn

Sau khi có thêm hai đội quân mạnh mẽ của Thường Nhạc, Tả Thủ cảm thấy tình huống đã hoàn toàn khác rồi, trước khi Lực Vương bẩm báo sự tình đến Sở Thiên Hùng, mình có sự tin tưởng tuyệt đối có thể thống nhất toàn bộ tỉnh C.

Hiện tại Tả Thủ suy tính không phải làm sao thối lui mà là đem hai nắm tay đánh tới đâu mới là tốt nhất.

Mặt Lực Vương cuối cùng cũng lộ ra nụ cười, trong thời gian gần một tuần những địa bàn của tỉnh C bị Điểm G thâu tóm đã được mình lấy lại tới hai phần ba, nếu cứ tiếp tục, tin tưởng rằng Điểm G sẽ hoàn toàn biến mất ở tỉnh C.

Nhưng Lực Vương mãi không làm được điều này, sau khi có được đám cao thủ Tư Đồ gia tộc phái qua, Lực Vương tuyệt đối chơi một trò lớn để cho Điểm G biết Lực Vương không phải dễ chơi.

Tư Đồ Lôi Phong mân mê hai viên đá tròn lạnh như băng, vẻ mặt chuyên tâm dường như hoàn toàn bỏ qua những chuyện bên ngoài.

- BA~!

Bỗng nhiên hai viên đá chạm vào nhau nhưng lại rớt khỏi quỹ đạo rơi xuống đất nảy lên hai cái rồi mới nằm yên.

Tư Đồ Lôi Phong sắc mặt biến hoá, lòng thầm nghĩ: - Chẳng lẽ có biến cố gì?

Nghĩ đến đây, gã không tự chủ được nhìn Lực Vương nói: - Tả Thủ có thể trở thành một trong hai cánh tay của Thường Nhạc chắc chắn là không tầm thường, chúng ta vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Lực Vương trong lòng khinh thường, Tư Đồ gia tộc một đời tuổi trẻ tinh anh cũng thường thôi, gan thỏ đế, nếu như mà cẩn thận chỉ sợ đến lúc đó

https://thuviensach.vn

cơm canh đều đã nguội lạnh.

Tư Đồ Lôi Phong nhìn thoáng qua đã biết những suy nghĩ của Lực Vương, gã âm thầm thở dài: - Hoặc là tự mình nên giữ lại một chút, nếu không… Tròng mắt đen loé lên tia sáng tinh nhuệ.

Tả Thủ xuất lĩnh thế lực Điểm G vẫn đang không ngừng thoái lui, địa bàn càng ngày càng nhỏ, thương vong càng lúc càng lớn, Lực Vương thấy nữ thần chiến thắng đang ngoắc tay với chính mình.

Khi tiến công đến thành phố T ở sát biên giới tỉnh G, Lực Vương hoàn toàn bị thắng lợi làm cho đầu óc choáng váng, còn thừa địa bàn này, cho dù Thường Nhạc đích thân tới chỉ sợ cũng chẳng nổi được sóng lớn.

Tư Đồ Lôi Phong hơi nhíu mày lại, theo đạo lý dù cho thế lực Điểm G có yếu hơn nữa thì Tả Thủ cũng không phải người dễ chọc đến, tiến công thật sự thuận lợi như vậy sao? Không khỏi quá dễ dàng đi.

Nghĩ đến đây, Tư Đồ Lôi Phong suy nghĩ cẩn thận những chỗ còn chút hiểm hoạ ngầm.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 283: Huyền Cơ 4

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

`n cơ 4

- Không tốt!

Bỗng nhiên lúc đó sắc mặt Tư Đồ Lôi Phong tái nhợt, thân hình lơ đãng run rẩy nói: - Thành phố N có thể đã xảy ra chuyện.

Lực Vương gần như bị Tư Đồ Lôi Phong doạ đến nỗi nhảy dựng lên, vẻ mặt gã cổ quái nhìn Tư Đồ Lôi Phong nói: - Lôi Phong, anh không phải là ngủ không đủ giấc đấy chứ? Sao cứ nghi thần ngờ quỷ thế. Tả Thủ bị chúng ta bức đến mức này làm sao còn có tinh lực đi tấn công thành phố N.

Tư Đồ Lôi Phong thần sắc hơi trầm trọng nói: - Chúng ta quên mất một nhân vật không nên quên.

- Ai?

Tâm tình Lực Vương không tự chủ được cũng bị ảnh hưởng.

- Thường Nhạc.

- Thường Nhạc!

Lực Vương đầu tiên là sửng sốt rồi lập tức phá lên cười ha hả. - Cho dù Thường Nhạc có nguy hiểm hơn nữa mà không có bộ hạ, một mình hắn có thể gây sóng gió lớn đến cỡ nào, tôi thấy Lôi Phong anh lo quá rồi đấy.

- Chỉ mong là như vậy đi!

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Phong cẩn thận ngẫm nghĩ một chút, bản thân mình vào lúc quan trọng nhất cố ý lưu lại một vài quân tinh anh chính là để ứng phó với những tình huống phát sinh. Dù cho Thường Nhạc có lợi hại hơn nữa cũng chỉ là một con người mà thôi.

Thường đại thiếu gia là người, điểm này Tư Đồ Lôi Phong nói đúng, nhưng Thường Nhạc tuyệt đối là một người không tầm thường, Tư Đồ Lôi Phong dường như cũng không để ở trong lòng, hễ là người coi thường Thường Nhạc đều đã phải trả giá thê thảm.

- Giết chậm một chút, để lại một ít cho tôi…

Giờ phút này, ở thành phố N tỉnh C, Thường đại công tử của chúng ta đang hô hào, quân bài trong tay Mike dường như đã có sinh mạng, sau khi quân bài bay múa đầy trời, không khí đã hoàn toàn bị nhuộm máu tanh.

Ngoại trừ chuyện đó, hơn một trăm cao thủ đang không ngừng tiến tới, động tác của bọn họ rất nhanh, cũng rất chuyên nghiệp, có thể một đao giải quyết đối thủ, tuyệt đối sẽ không lãng phí đến đao thứ hai. Thành phố N có tinh anh của Tư Đồ Lôi Phong lưu lại, thực lực quả thực rất mạnh, nhưng số người lại quá ít, cơ bản không đủ xỉa răng cho những bộ hạ này của Thường Nhạc. Thường Nhạc chỉ đứng cạnh lẳng lặng quan sát.

Giết người cũng là một nghệ thuật, Mike hẳn nhiên là nắm giữ những tinh tuý của nghệ thuật giết người. Khi bộ bài trong tay anh ta bay ra cho tới bây giờ không hề lãng phí một quân, thậm chí sau khi cắt phá yết hầu đối phương quân bài sẽ còn một lần nữa trở lại trong tay Mike.

Bộ bài mới tinh nhìn không ra bất kỳ dấu vết gì, dường như không phải chính những quân bài này vừa cắt yết hầu cuả những người kia mà là loại đao tốt sắc bén nhất trong thiên hạ. Thường Nhạc thản nhiên mỉm cười.

Xem ra chuyến đi Macao của mình nhặt được báu vật rồi, một tiểu mỹ nữ, một siêu sát thủ Châu Âu sở hữu tuyệt chiêu giết người.

https://thuviensach.vn

Có thể nói sau khi mất đi Lực Vương và Tư Đồ Lôi Phong trấn thủ, toàn bộ thành phố N chỉ là một đám cừu chờ làm thịt, càng giống như đùi trinh nữ mở ra không hề có sức kháng cự. Mặc cho người khác chà đạp.

Ở trong từ điển của Thường Nhạc không có "nhân từ" nên xã hội đen thành phố N mặc định là không được yên bình.

- Mày nói cái gì?

Tại thành phố T ở phía xa Lực Vương nghe được tin thì cả người ngây ngốc, gã gần như không thể tin vào lỗ tai của mình, tổng bộ xã hội đen tỉnh C ở phía Nam toàn bộ đã bị Thường Nhạc tận diệt.

Đây quả thực là một cái tát mạnh vào mặt Lực Vương.

Sắc mặt Lực Vương trong nháy mắt trở nên khó coi, sắc mặt Tư Đồ Lôi Phong bên cạnh cũng khó coi tương tự. Việc này không trách được người khác, coi như mình đoán được chút manh mối cũng sẽ vẫn mang một bộ phận tinh anh ở thành phố N đi.

Nhưng Tư Đồ Lôi Phong vẫn không rõ, Thường Nhạc rốt cuộc điều đến đám cao thủ ở đâu tới? Phải biết rằng đám cao thủ kia không phải là những tên xã hội đen bình thường kia có thể so sánh, cũng không phải là con tép để mà tuỳ ý dẫm bẹp.

Điều khiến Lực Vương và Tư Đồ Lôi Phong nghĩ không ra cũng là Thường Nhạc cũng không chiếm lĩnh thành phố N, chà đạp chỗ này khoảng bốn năm ngày sau Thường Nhạc và đám bộ hạ thần bí liền biến mất.

Sòng bạc tiếp tục mở Lực Vương thống trị tiếp tục duy trì, trật tự, đường nhiên càng tăng thêm phòng bị đối với Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhìn sòng bạc đèn màu rực rỡ ánh mắt lộ tia hào quang giảo hoạt cười tà tà nói: - A Hoàng, coi như đây phần quà tôi tặng anh, hi vọng

https://thuviensach.vn

anh vừa ý.

Hoàng Phiêu Nhiên gần đây có số làm quan, dưới sự trợ giúp của Thường Nhạc gã đã dần trở thành Cục trưởng Công an thành phố và bị điều đến tỉnh C thành phố N.

Hoàng Phiêu Nhiên vừa mới đến thành phố N, tinh thần Tư Đồ Lôi Phong lập tức căng thẳng. Tư Đồ Lôi Phong đã tự nói với mình, Hoàng Phiêu Nhiên đã là con chó trung thành bên Thường Nhạc, chỉ cần Thường Nhạc vừa ý nó có thể cắn bất kỳ ai.

Tuy nhiên điều khiến Tư Đồ Lôi Phong thầm buồn bực là sau khi Hoàng Phiêu Nhiên tiến vào thành phố N cũng không có bất kỳ động tĩnh gì, dường như anh ta và Tư Đồ gia như nước sông không phạm nước giếng.

- Lôi Phong? Anh có phải thần kinh quá nhạy cảm không? Ngay đến đường đường là thủ lĩnh Điểm G, chủ nhân của Hoàng Phiêu Nhiên cũng phải tranh thủ vội vàng rời khỏi tỉnh N, một con chó xù là cái thá gì?

Tư Đồ Lôi Phong trầm tư một chút chậm rãi mở miệng nói: - Lực Vương, hãy nhớ kỹ, chó cắn người sẽ không sủa.

- Chó cắn người sẽ không sủa?

Lực Vương cười nghiền ngẫm, nắm tay xoay tròn trong không khí thành một độ cong nói: - Chỉ cần nó dám sủa tôi sẽ bẻ sạch răng nanh của nó.

Tư Đồ Lôi Phong nhẹ lắc đầu, vừa chuẩn bị mở miệng đã thấy cửa bị bộ hạ gấp gáp đẩy ra.

- Làm sao vậy?

Tư Đồ Lôi Phong căng thẳng.

- Hoàng Phiêu Nhiên đem cảnh sát đến kiểm tra sòng bạc rồi.

https://thuviensach.vn

Tên bộ hạ kia thần sắc hơi kích động nói.

Tư Đồ Lôi Phong nhíu mày, tục ngữ nói thật đúng "Nhắc tới Tào Tháo thì Tào Tháo tới", lá gan chó của Hoàng Phiêu Nhiên cũng không nhỏ, không ngờ lại tự mình dẫn đội đến gây rối, chẳng lẽ anh ta thực sự nghĩ ràng Tư Đồ gia dễ bị bắt nạt sao?

Lúc Lực Vương và Tư Đồ Lôi Phong đi vào đại sảnh sòng bạc, bọn họ đều nhìn qua nhau, đều nhận ra vẻ bất an trong mắt đối phương.

Đại sảnh sòng có thể chứa tới cả ngàn người trước mặt dường như có đến một nửa là cảnh sát, Hoàng Phiêu Nhiên thần sắc ngạo nghễ đứng đó chỉ huy, vài tay cảnh sát còn dắt theo chó nghiệp vụ.

- Hoàng Phiêu Nhiên, anh muốn thăng chức đến phát điên rồi à? Sòng bạc của gia tộc Tư Đồ muốn thu là thu sao? Tư Đồ Lôi Phong đi xuống lầu lạnh lùng nói.

Nếu đổi thành bình thường, Hoàng Phiêu Nhiên tuyệt đối sẽ vì những lời này của Tư Đồ Lôi Phong mà sợ tới mức không dám thở mạnh, nhưng hiện giờ lại khác, cùng Thường Nhạc lăn lộn lâu nên gan anh ta cũng lớn lên.

- Đây là lệnh khám xét, có người tố giác sòng bạc các anh tàng trữ thuốc phiện, suy xét tới sức khoẻ và sự an toàn của người dân, nhất định phải kiểm tra. Hoàng Phiêu Nhiên vẻ mặt chính trực nói.

- Tàng trữ thuốc phiện?

Con ngươi của Tư Đồ Lôi Phong co rút nói:

- Nếu không tìm thấy thì nên làm thế nào?

- Đồng chí Tư Đồ Lôi Phong, tốt nhất anh đừng đứng đó lải nhải, như vậy tôi hoàn toàn có thể bắt anh lại, buộc anh tội chống đối người thi hành công

https://thuviensach.vn

vụ.

Hoàng Phiêu Nhiên vung tay, vài tên cảnh sát liền ép tới bên Tư Đồ Lôi Phong, xem chừng cũng có vài phần tư thế.

- Cục trưởng, mau tới xem.

Vào lúc này một tên cảnh sát không kìm nổi kinh sợ kêu lên, Tư Đồ Lôi Phong âm thầm kêu một tiếng không tốt, ánh mắt theo bản năng nhìn sang, hít một hơi khí lạnh.

Chỉ thấy phía dưới chiếc bàn đánh bạc tròn không ngờ giấu rất nhiều thuốc phiện, khoảng chừng phải đến hơn một tấn. Đây đúng là việc lấy mạng người.

Đặc biệt là bốn phía xung quanh còn có rất nhiều nhân viên cảnh vụ và khách tới đánh bạc, sự việc này nếu truyền đi tự mình muốn thoát ra khỏi ngục rõ ràng là còn khó hơn lên trời.

- Hoàng Phiêu Nhiên anh dám?

Nhìn Hoàng Phiêu Nhiên phất tay, những cảnh sát kia vây lại, Tư Đồ Lôi Phong theo bản năng múa may nắm tay.

- Bịch.

Chỉ cảm thấy hai nắm tay dường như động phải cái gì đó, tiếp theo một tên cảnh sát gục trên mặt đất. Hoàng Phiêu Nhiên bất ngờ: - Tư Đồ Lôi Phong, anh còn dám công khai giết cảnh sát, tội không thể tha thứ.

Hoàng Phiêu Nhiên vừa dứt lời một người lao tới phía Tư Đồ Lôi Phong.

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Phong hiểu được nếu đầu hàng mới thực sự là không có đường lui, nắm tay gã vung lên, không ngờ tên cảnh sát trước mặt này lại không hề ngã xuống.

Tư Đồ Lôi Phong còn chưa kịp phản ứng đã bị đối phương ném tới trên mặt đất, miệng gã tiếc nuối giật giật: - Chẳng lẽ không có cao thủ cấp bậc cao sao?

Ánh mắt hướng bốn phía quét tới, tiếp xúc với thân hình to lớn của Lực Vương gã mừng rỡ nói: - Mọi người, để Hải Văn tôi đến thử thân thủ của các người.

Vừa dứt lời cũng không đợi Lực Vương có đồng ý hay không đã nắm tay oanh kích tới.

- Pặp!

Hai bên đều đánh ra một quyền, Hải Văn thần hình không hề động còn Lực Vương hít một hơi khí lạnh, sức mạnh của mình trứ danh nhưng trong tay Hải Văn lại trở nên nhỏ bé.

- Chẳng lẽ người này là quái vật hay sao?

Hải Văn không suy nghĩ nhiều như Lực Vương, nắm tay anh ta tiếp tục công kích tới, toàn thân sơ hở chồng chất như muốn chết. Nhưng lần này Lực Vương lại không dám khinh thường.

- Pặp!

Vẫn là nắm đấm của mỗi bên, Lực Vương lui ra sau bốn bước mà Hải Văn vẫn đứng nguyên chỗ cũ, vẻ mặt cổ quái, không kìm nổi mở miệng nói: - Sướng!

https://thuviensach.vn

Trung Quốc đại lục, sòng bạc xa hoa nhất do Tư Đồ gia tộc mở ra bị phát hiện có cả tấn thuốc phiện, sòng bạc được Thường Nhạc hảo tâm mua lại.

Ngoài ra, Lực Vương bị bắt, vì vi phạm pháp luật nhiều, do đại đa số người dân thành phố N đồng ý nên đã bị phán tử hình.

Thế lực xã hội đen trong thành phố N đã bị quét sạch, Hoàng Phiêu Nhiên của chúng ta được xưng danh Thanh Thiên đại lão gia thành phố N, dư vị này quả là tuyệt vời.

Thường Nhạc cũng không dừng lại lâu ở đây, thành phố N nếu bình định rồi thì việc dọn dẹp tỉnh C chỉ là sự việc nước chảy thành sông.

Tuy nhiên điều duy nhất làm Thường Nhạc chần chừ chính là Tư Đồ Lôi Phong rốt cục là đáng nên hay là nên giữ lại?

Từ Mộ Dung Quỷ Linh sau khi được người cứu đi, Thường Nhạc liền hạ quyết định dù làm bất cứ việc gì cũng không thể kéo dài, nếu không rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

Tư Đồ Lôi Phong đang lẳng lặng ngồi trên ghế sofa trước mặt Thường Nhạc, gương mặt anh tuấn tà dị mang nét tươi cười lạnh lùng, chậm rãi mở miệng nói: - Thường Nhạc, mày bảo tao phản bội Tư Đồ gia căn bản là không thể.

- Mẹ kiếp, mày nghĩ tao không dám à, người đâu mang nó ra chém đi. Thường Nhạc hơi giận dữ.

Thường Nhạc vừa dứt lời lập tức có vài tên xông tới lôi Tư Đồ Lôi Phong ra ngoài.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

` một đồng chí tốt.

- Từ từ, lão đại, tôi có chuyện muốn nói. Thời khắc mấu chốt Tả Thủ đột ngột đứng dậy.

Nhìn tướng yêu của mình, Thường Nhạc thản nhiên cười: - Nói!

Tả Thủ liếc nhìn Tư Đồ Lôi Phong rồi lại nhìn Thường Nhạc chầm chậm mở miệng: - Hiện tại Nam Phi rộng lớn thiếu người khai thác, không bằng chúng ta đưa Tư Đồ Lôi Phong tới đó, như vậy vừa tránh trực tiếp va chạm với Tư Đồ gia tộc lại cũng có thể giữ lại được một thiên tài.

- Đương nhiên… Tả Thủ hơi dừng lại một chút nhìn sâu Tư Đồ Lôi Phong nói:

- Nếu Tư Đồ Lôi Phong ở Châu Phi, có chút không thành thật mà nói, chúng ta sẽ giết sạch người thân của gã.

Chỉ thấy Tả Thủ vẫy tay, vài tên thủ hạ áp giải một thiếu phụ xinh đẹp cùng hai đứa nhỏ ước chừng hai tuổi đi tới, gương mặt xinh đẹp của thiếu phụ tràn đầy vẻ kinh nghi bất định, hai đứa nhỏ nhìn thấy Tư Đồ Lôi Phong thì lại lẫm chẫm bước tới kêu: - Ba, ba bế.

Tư Đồ Lôi Phong lúc nhìn thấy hai đứa bé, ánh mắt lập tức trở nên ôn hoà, gã đưa mắt nhìn Thường Nhạc nói: - Được, tôi đồng ý, chỉ cần không đối nghịch với Tư Đồ gia, tôi có thể làm bất cứ chuyện gì cho cậu.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đưa ánh mắt tán thưởng nhìn Tả Thủ, tiểu đệ giỏi làm mát mặt lão đại, hây, Tả Thủ ngày một trưởng thành rồi, tương lai tiến công Châu Âu ngoại trừ Lạc Phong, Quang Minh có nên đem Tả Thủ đưa qua đó lập căn cứ không?

Đương nhiên lúc Thường Nhạc suy xét Tả Thủ, Tả Thủ cũng bị ánh mắt kia của Thường Nhạc thuyết phục, cái gọi là công cao lấn chủ từ trước đến nay cũng không còn mới lạ gì, bản thân mình lần này vì lý do thời gian gấp gáp, thứ nhất: tiến công tỉnh C không nói trước với Thường Nhạc, thứ hai: giắt giữ thân nhân Tư Đồ Lôi Phong cũng không nói với Thường Nhạc.

Đặt trong mắt những lão đại khác chỉ sợ sẽ có điều không hài lòng thậm chí còn tức giận, nhưng Thường thiếu gia của chúng ta lại có kiểu phản ứng cổ vũ, tán thưởng.

Dùng một câu của Thường Nhạc nói thì chỉ cần kế hoạch của ngươi đủ hoàn hảo, chỉ cần ngươi mạnh dạn tiến hành thì lão đại chỉ cần biết kết quả, nếu kết quả tốt đẹp thì sẽ thưởng mạnh.

Nếu kết quả bi thảm thì… tự bỏ tiền thuốc men, lão đại không chi, tiểu đệ đi theo lão đại như vậy làm sao chẳng liều chết bán mạng chứ?

Thường Nhạc hài lòng nhìn Tư Đồ Lôi Phong, trên mặt hiện lên một tia tà tà nói: - Tôi tin anh là một người thông minh, biết lấy hay bỏ, Thường Nhạc tôi không phải là nhà từ thiện nhưng tuyệt đối là một kẻ kiêu hùng, tôi hi vọng anh có thể làm một đồng chí tốt. Đây cũng là phù hợp với tinh thần của đồng chí Lôi Phong mà, đi đi, tôi hi vọng tin tức mà tôi nghe được là: “Lôi Phong là một đồng chí tốt”.

- Lôi Phong là một đồng chí tốt?

Tả Thủ yên lặng nói thầm nhìn lướt qua Thường Nhạc đồng thời phá lên cười khặc khặc.

https://thuviensach.vn

- Cộc cộc cộc…

Tiếng cười bên này còn chưa dứt thì ngoài cửa đã truyền đến những tiếng gõ dồn dập.

Thường Nhạc cau mày: - Vào đi.

Hình ảnh đầu tiên lọt vào tầm mắt chính là bóng dáng quen thuộc của Hoàng Phiêu Nhiên, trên trán gã toát mồ hôi lạnh, ánh mắt cẩn thận nhìn Thường Nhạc nói: - Thường thiếu gia, Lực Vương bị người cứu rồi.

Thường Nhạc ánh mắt hơi nheo lại không nhanh không chậm nói:

- Tôi không bảo anh đem Lực Vương về thì xử lý luôn sao, sao lại… chẳng lẽ Sở công an thành phố N bị công kích?

Hoàng Phiêu Nhiên thở khó khăn vội vàng nói: - Không phải như vậy, vốn chuẩn bị làm theo kế hoạch của thiếu gia, bắn ngay tại chỗ, nhưng Cục công an tỉnh C trực tiếp ra lệnh đem nhân phạm giải đến Công an Tỉnh, đối với loại tội phạm ma tuý lớn này nhất định phải đối đãi thận trọng.

- Đối đãi thận trọng?

Thường Nhạc cười nghiền ngẫm, ánh mắt tà địa liếc Hoàng Phiêu Nhiên nói: - Chẳng lẽ phạm nhân tử hình còn phải đối đãi khác? Ai là người ra lệnh?

- Chính là Phó giám đốc Công An tỉnh – Hoàng Lang.

Hoàng Phiêu Nhiên lau mồ hôi trán sắp rơi xuống tâm thần hơi buông lỏng nói.

Hiển nhiên, lửa giận này của Thường đại thiếu gia phải thiêu đốt đến thân người khác rồi.

https://thuviensach.vn

- Hoàng Lang. Thường Nhạc khoé miệng gấp khúc chậm rãi mở miệng nói:
- Bản thiếu gia sẽ giết một con sói cho anh coi.

Hoàng Phiêu Nhiên nét mặt lộ vẻ hèn mọn cung kính tươi cười: - Thiếu gia đúng là thiếu gia, hầy, chỉ cần thiếu gia xuất mã liền nhất định có thể thành công.

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn Hoàng Phiêu Nhiên bỗng nhiên nói:

- Ai nói bản thiếu gia đích thân xuất mã? Lão đại ra tay rồi thì tiểu đệ làm gì?

- Ách!

Hoàng Phiêu Nhiên hoàn toàn câm miệng.

Trong lòng Tả Thủ khẽ động nói: - Lão đại có phải muốn liên hệ với Cổ công tử?

- Chính là anh thông minh.

Thường Nhạc khoát tay trực tiếp tặng Tả Thủ một cái cốc đầu, gương mặt cười tà tà: - Chúng ta cũng không thể lạnh nhạt Cổ thiếu, lâu thế này không hoạt động gân cốt lại tưởng chúng ta không coi cậu ấy là người một nhà.

- Đúng vậy, đúng vậy! Tả Thủ day day đầu, lúc trước trong lòng tán dương lão đại thừa rồi, tiểu đệ làm việc không bẩm báo cốc đầu chắc chắn không thể thiếu rồi.

Hoàng Phiêu Nhiên hâm mộ nhìn cảnh tượng trước mắt, khi nào thì mình cũng có thể giống như Tả Thủ, vui vẻ hoà thuận với Thường thiếu gia vĩ đại, như vậy coi như mình có chết cũng không có gì tiếc nuối.

aÁnh mắt Hoàng Phiêu Nhiên dần trở nên kiên định, mình nhất định phải cố gắng, nhất định phải hướng về phía trước, chỉ có thể trở thành bộ hạ hữu

https://thuviensach.vn

dụng nhất bên người Thường Nhạc mới có thể được coi trọng.

Cổ Minh lúc nhận được điện thoại của Thường Nhạc kích động phát khóc, từ lần đầu tiên bị chỉnh đốn, đến lần thứ hai sau khi đã hoàn toàn thuần phục cũng hơn mấy tháng rồi.

Mà mấy tháng nay gã luôn chờ đợi mệnh lệnh Thường Nhạc, Thường đại thiếu gia vĩ đại đối với mình thực sự đã rất khoan hồng độ lượng rồi, tự mình muốn tận tâm báo đáp thiếu gia.

Nhưng không may là không tìm thấy cơ hội.

Không ngờ Thường Nhạc lại đích thân tìm mình, đúng là ông trời ban ân.

- Cổ thiếu, gần đây vẫn ổn chứ? Thường Nhạc trong lúc nói chuyện nhìn thấy một bóng dáng nhỏ xinh tiến vào.

- Chỉ cần đi theo Thường thiếu thì tôi lúc nào cũng ổn. Cổ Minh vội mở miệng.

- Có một việc tôi muốn làm phiền Cổ thiếu một chút, không biết có thời gian hay không? Thường Nhạc dường như nhìn thấy vẻ mặt cung kính của Cổ Minh, cười nhạt nói.

- Có thời gian, chỉ cần Thường thiếu hạ lệnh, bất kể sự việc gì tôi đều nguyện ý làm. Cổ Minh ánh mắt sáng lên, hiển nhiên Thường Nhạc đã coi mình như người một nhà rồi, nếu không sẽ không giao việc cho mình.

- Tôi thấy Phó giám đốc công an tỉnh C Hoàng Lang rất không vừa mắt, không biết anh có cách nào xử lý tên đó không?

Thường Nhạc hài lòng gật gật đầu.

Cổ Minh hơi ngừng thở, lập tức nói dứt khoát. - Thường thiếu yên tâm, tôi nhất định sẽ đưa một tấm da sói đầy đủ cho cậu.

https://thuviensach.vn

Cổ Minh trong lòng hiểu rõ, nếu Thường Nhạc tìm tới chính mình, tự nhiên không phải ít việc nhỏ như lông gà, nhưng lại là việc như vậy mới có thể chứng minh Thường Nhạc coi trọng mình như thế nào, nếu không, bản thân mình đã sớm xuống Địa ngục gặp Diêm Vương rồi.

Cúp điện thoại, Thường Nhạc hét lớn: - Tiểu Bảo, ra đây cho anh.

Trong nháy mắt liền nhìn thấy một người mặt xám ngoét như tro chui từ trong góc phòng ra tươi cười nói: - Lão đại, anh tìm Tiểu Bảo có chuyện gì sao?

- Tiểu Bảo, gần đây toàn là không nhìn thấy em, nghe nói em bận lắm hả? Thường Nhạc tính đồng chí Tiểu Bảo cố gắng thêm chút nữa, khi tiến đến một số nguyên thì mình có thể lấy hết tiền trong thẻ của cô đi rồi.

Tiểu Bảo nhanh chóng đi tới bên cạnh Thường Nhạc, nắm tay nhỏ gõ gõ trên đùi, cười hi hi nói: - Tiểu Bảo cũng nỗ lực vì kế hoạch thống trị lớn của lão đại.

Lời này nếu nói ra từ miệng Tả Thủ thì Thường Nhạc sẽ rất hài lòng, nhưng từ miệng Tiểu Bảo nói ra lại làm hắn cảm thấy không tự nhiên. Thường Nhạc vung tay nói: - Kế hoạch thống trị lớn? Tiểu Bảo nói xem em cố gắng như thế nào? Có phải muốn hiến chút tiền không? Tiểu Bảo vừa nghe được câu này bàn tay nhỏ đã nắm chặt thẻ vàng, cảnh giác nói: - Ngoài tiền ra, Tiểu Bảo có thể hiến bất cứ thứ gì, ví dụ như nụ hôn đầu này, cười mỉm này…

- Buùm!

Nhìn người này mặt mày xám ngoét, Thường Nhạc thiếu chút nữa muốn bùng nổ, hắn quơ nắm tay nói: - Tiểu Bảo, lấy thứ em giấu đằng sau ra đây.

- Hắc, lão đại đúng là lão đại, cái này cũng không giấu được anh, cái mũi thật là thính. Tiểu Bảo mỉm cười gian trá.

https://thuviensach.vn

- Móa!

Thường Nhạc còn chưa kịp thưởng thức hết câu nói kia của Tiểu Bảo đã bị đám chiến tích sau lưng Tiểu Bảo làm cho giật mình, một túi vải dài, bên trong đủ các thứ đồ vật.

- Tiểu Bảo, em chuẩn bị chuyển nhà à? Thường Nhạc cẩn thận nhìn bốn phía, hắn kinh ngạc phát hiện đồ đạc không thiếu gì, vậy thì những thứ của Tiểu Bảo đây là lấy từ đâu ra?

- Lão đại, Tiểu Bảo nghe nói trong nhà những nhân vật lớn đều có cửa ngầm, hây, cho nên em mới cẩn thận tìm kiếm, quả nhiên là có, khạch khạch, trong đó có rất nhiều tiền và những đồ cổ có giá trị.

Tiểu Bảo mặt mày hớn hở.

Lời nói của Tiểu Bảo làm tinh thần Thường Nhạc khẽ chấn động, việc cửa ngầm này thực sự chính mình đã không để mắt đến, bình thường chỉ có thứ đồ quý giá nhất, mới có thể cất giấu đến chỗ bí mật nhất.

Lời nói của Tiểu Bảo không còn nghi ngờ gì nữa đã cảnh tỉnh chín mình, cửa ngầm này nhiều nhất là châu báu, đồ cổ và những thứ đáng giá, nếu đến nhà những tên như Sở Thiên Hùng, Tư Đồ gia chắc chắn thứ tìm được không chỉ đơn giản là tiền không thôi.

Nhìn Thường Nhạc đứng bên đó cười dâm đãng, Tiểu Bảo âm thầm kinh hãi, lão đại sẽ không thay đổi chủ ý chiếm luôn những thứ mình khó khăn vất vả trăm bề mới kiếm được chứ.

Tiểu Bảo cẩn thận nhìn Thường Nhạc sau đó từ từ kéo con rồng dài ra ngoài.

- Tiểu Bảo đứng lại.

https://thuviensach.vn

- Mẹ kiếp! Tiểu Bảo tâm thần căng thẳng trong lòng thầm chửi một câu: - Đàn ông không có ai tốt cả, câu này đúng là không sai.

- Lão đại, có chuyện gì muốn tìm Tiểu Bảo nghèo nàn làm sao? Tiểu Bảo đáng thương nhìn Thường Nhạc, cố gắng đem con rồng kia giấu sau cái mông.

Thường Nhạc liếc nhìn đã thấy tâm tư Tiểu Bảo, thiếu chút nữa đã không đi lên đá cô một cước. Mẹ nó chứ, đường đường là Thường đại thiếu gia lại có thể là loại người như vậy sao?

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

´nh kế ai?

- Tiểu Bảo à, khuân vác như thế này cực khổi quá. Thường Nhạc nghiêm trang nói.

- Moá, quả nhiên là bị mình đoán trúng rồi.

Tiểu Bảo hung hăng khinh bỉ nhìn Thường Nhạc, cũng không đợi hắn mở miệng cô đã nói luôn: - 9:1 thôi, nhiều hơn cũng không được.

Thường Nhạc đầu tiên nhìn Tiểu Bảo ngẩn ra, lập tức tiến lên gõ đầu cô chính khí nói:

- Cô xem lão đại là loại người này sao? Lão đại thấy em vất vả, muốn phái mấy tên thủ hạ giúp em chuyển đồ có phải tiện hơn không.

Tiểu Bảo bĩu môi kéo con rồng tiếp tục đi ra ngoài, tới cửa bỗng quay lại giơ ngón giữa lên Thường Nhạc nói: - Lão đại không biết xấu hổ như vậy em đúng là lần đầu nhìn thấy đấy.

Nhìn bóng lưng Tiểu Bảo vội vội vàng vàng biến mất, Thường Nhạc tức nổ mũi, trong lòng những đệ tử khác mình tồn tại như thần thánh, nhưng trong mắt đồng chí Tiểu Bảo mình còn không bằng người nữa.

Nghĩ đến Tiểu Bảo, Thường Nhạc không khỏi nghĩ tới hai nha đầu lớn hơn cô một chút nhưng cũng làm hắn đau đầu không kém. Một người chính là con gái cưng siêu lợi hại, nghe nói lại bắt đầu gây sự ở trường học rồi, đúng

https://thuviensach.vn

là yêu cái bộ dạng đó, hơn nữa thân thủ kia, ngay cả mình nhìn thấy cũng có chút không tiêu hoá được huống hồ là những công tử nhà giàu kia.

Còn một người nữa chính là Kim Hye, lần trước đi Nhật Bản, chính mình đã sợ hoàn cảnh Nhật Bản sẽ làm cô ô nhiễm, kết quả chỉ trong chớp mắt, cô bé này đã lẩn về Hàn Quốc rồi. Thất sách, đúng là thất sách.

Ngẩng đầu hướng nhìn lại phía ngoài, ánh mặt trời vẫn rạng rỡ vô cùng, trên mặt Thường Nhạc lộ vẻ tươi cười nhợt nhạt nói: - Sở Thiên Hùng, chiến hướng trong tay ông rất đáng quý, nhưng đem về chỉ sợ là một xác chết mà thôi.

Lực Vương không ngờ Sở Thiên Hùng lại vượt nhiều trắc trở thế đến cứu mình, khi xe cảnh sát chạy tới hướng khác, rồi dần dừng lại ở một chỗ rẽ.

Lực Vương nhìn thấy vài tên bộ hạ quen thuộc, nét mặt y lộ vẻ ác độc: - Thường Nhạc, tao nhất định sẽ tìm mày tính sổ.

Xe cảnh sát nổ tung tại chỗ, mà chiếc xe sang màu đen lại tản ra hào quang chói mắt dưới ánh mặt trời.

- Lão đại…

Tên bộ hạ còn chưa kịp mở miệng thì chiếc xe thắng gấp.

- Két….

Lúc không hề phòng bị, đầu Lực Vương đập mạnh vào kính, gã giận dữ nói: - Mẹ kiếp. Mày bị mù rồi chắc.

Tên kia hai chân run rẩy nhìn Lực Vương nói: - Lão đại, phía trước…phía trước là vách núi.

Kỳ thật Lực Vương cũng cảm giác được tình hình có chút không đúng, kỹ thuật lái xe của đệ mình như nào gã biết rất rõ, làm sao có thể thắng gấp ở

https://thuviensach.vn

đường rộng như thế này?

Khi Lực Vương hướng ra phía ngoài nhìn lại, gã hít một hơi khí lạnh.

- Xuống xe!

Loại chuyện này đã xuất hiện nhiều ở sòng bạc, hiển nhiên, Thường Nhạc đã đoán ra mình sẽ được cứu viện, hơn nữa còn trốn thoát theo đường này.

Lực Vương lạnh cột sống, sự đáng sợ của Thường Nhạc, còn đáng sợ hơn nhiều so với dự đoán của gã.

Hải Văn ở đối diện mỉm cười đứng ở trước xe, bên cạnh gã là một cao thủ Tây Môn gia tộc, nói theo cách của Thường Nhạc thì: Người không cần nhiều, tinh là được.

Quả thật dùng Hải Văn để đối phó với Lực Vương thì quá thừa.

Lực Vương quơ nắm tay thẳng tắp lao đến, còn tiểu đệ của gã ở phía sau lại bị vây chặt ở trong trận, thưởng thức Lực Vương chiến đấu anh dũng.

- Bịch!

Nắm tay vừa tiếp xúc tới thân mình Hải Văn, Hải Văn đã hưng phấn nhùn vai, khoé miệng lộ ra tia cười tà tà noi: - Lại!

Sức mạnh của Lực Vương đã đủ biến thái rồi, nhưng tiếp xúc với Hải Văn, trên người mình không còn chút phản ứng nào. Lực Vương bỗng nhiên ngừng lại ánh mắt nhìn Hải Văn thật sâu nói: - Mày có dám cùng tao chính diện đánh một trận không?

- Hoàn toàn không thành vấn đề! Hải Văn lạnh lùng nhìn Lực Vương nói.

Nếu Thường Nhạc ở bên cạnh chắc chắn sẽ đá Hải Văn một đá, giết một người cũng muốn lải nhải đấy, đơn giản giết luôn có phải là xong không.

https://thuviensach.vn

Một ánh hào oquang trắng chậm rãi phát ra từ người Lực Vương.

Giáo huấn lần trước và lần này nói cho Lực Vương biết Hải Văn ở trước mắt chính là một quái vật, phương thức đối phó với quái vật chỉ có thể là phương thức càng biến thái, càng quái vật.

Hải Văn rõ ràng cảm giác được mặt đất đang rung chuyển, dường như sức mạnh vô cùng lớn lao tới đâm thẳng vào mình.

- Mượn lực?

Hải Văn một trận kinh ngạc, ngay lập tức lại lộ ra một tia tươi cười - Thật thú vị, hy vọng đừng làm tao thất vọng. Lúc nói chuyện, Hải Văn cũng bắt đầu tập trung năng lượng.

- Giết!

Lực Vương không cho Hải Văn thời gian tập trung sức mạnh, cả người gã giống như trận gió lốc trực tiếp hướng Hải Văn lao tới.

- Phịch.

Thân thể Hải Văn vừa mới va chạm với Lực Vương, cả người cũng bị Lực Vương đâm bay lên.

Sức mạnh vô cùng tận kia đã làm Hải Văn rung động mạnh.

- Ha ha ha ha…

Nhìn thấy bộ dáng khiếp sợ của Hải Văn, Lực Vương đắc ý mỉm cười, mình dùng phương pháp giảm thọ, tụ tập sức mạnh mục đích là để xé nát tên trước mặt này.

Sức mạnh? Chỉ có sức mạnh của Lực Vương này mới là hùng mạnh.

https://thuviensach.vn

- Xoạt.

Ngay khi Lực Vương cười đắc ý, một mũi tên vàng lấp lánh đã nhân lúc miệng gã còn chưa ngậm lại đã đâm xuyên qua cuống họng.

- Bụp.

Thân hình nặng nề của Lực Vương lảo đảo rồi đổ gục, Hải Văn cảnh giác nhìn bốn phía, không có bất kỳ bóng dáng nào, anh ta day day thân thể to lớn thầm nói: - Lão đại quả nhiên là lão đại.

Sở Phi Dương vẫn ngồi trong sảnh lắng lặng chờ đợi tin tức.

Cha mình từ tháng trước đã bế quan tu luyện, nghe nói là để tu luyện tới cảnh giới cao nhất của Thiên vương thần công. Đến lúc đó thế gian sẽ hạn chế đối thủ rồi.

Ngay chính khi mình quản lý xã hội đen phía Nam tỉnh C lại phát sinh chuyện, bất kể là vì sự thống trị của cha hay vì muốn tạo lập uy tín cho bản thân, chính mình nhất định phải thu phục tỉnh C, nhất định phải cứu được tướng yêucủa cha là Lực Vương.

Trải qua một loạt thủ đoạn, rốt cục đã giải quyết hết các nút thắt, dựa theo tính toán thời gian thì Lực Vương lẽ ra phải đến nơi rồi mới đúng, nhưng hiện vẫn không thấy bóng dáng.

- Chẳng lẽ Lực Vương đã xảy ra chuyện? Nghĩ đến đây Sở Phi Dương tâm thần căng thẳng.

- Thiếu chủ, bên ngoài có người tặng quà.

Một gã thủ vệ đi tới thần sắc cung kính nói.

- Người đâu?

https://thuviensach.vn

Sở Phi Dương hỏi theo bản năng.

- Tặng xong liền lập tức đi rồi. Thiếu chủ có cần chúng tôi đuổi theo người đó không?

- Không cần. Đem Lực Vương đi an táng đi.

Sở Phi Dương căn bản không xem thứ gì ở trong hộp mà thản nhiên mở miệng nói.

- Lực Vương?

Thủ vệ nhất thời còn không kịp phản ứng, theo bản năng mở hộp ra.

Cái đầu của Lực Vương đặt trong hộp kia vẫn còn khắc nguyên vẻ kinh ngạc.

Mộ Dung Trường Thiên ngay khi nhận được tin tức Tư Đồ Lôi Phong gặp chuyện không may thì cười vui vẻ.

Một gã thần sắc tái nhợt đứng bên người Mộ Dung Trường Thiên, hơi phù thũng kinh ngạc nói: - Thiếu gia, Tư Đồ Lôi Phong gặp chuyện không may đối với Tư Đồ gia đã là một sự đả kích lớn, chúng ta và Tư Đồ gia lại là quan hệ đồng minh tại sao cậu lại vui vẻ như vậy?

Mộ Dung Trường Thiên trên mặt lộ ra một tia quỷ dị. - Trước kia rất lâu, Tư Đồ Lôi Minh đối đãi với tôi như một quân cờ, mà thực lực của tôi cũng không bằng nó, tự nhiên tất cả đều thuận theo nó.

Thoáng dừng lại một chút lại tiếp: - Nhưng hiện tại khác rồi, Tư Đồ Lôi Minh tuy rằng lợi hại nhưng Mộ Dung Trường Thiên tôi cũng không phải dễ chọc. Trung Quốc không chỉ có hai nhân vật là nó và Thường Nhạc.

- Vậy giữa chúng ta và Tư Đồ gia tộc… Người thanh niên thoáng chần chừ liếc mắt nhìn Mộ Dung Trường Thiên.

https://thuviensach.vn

- Đồng minh, đương nhiên là đồng minh tốt, ít nhất khi Tư Đồ Lôi Minh và Thường Nhạc còn chưa phân thắng bại, chúng ta phải là đồng minh tốt của gia tộc Tư Đồ, chúng ta có thể phái rất nhiều người đi Tư Đồ gia, nhưng… những người này nhất định không phải tinh anh.

- Ha ha, thuộc hạ hiểu rồi. Thanh niên kia tâm thần kích động đắc ý mỉm cười, tục ngữ nói chí phải, một nước không thể có hai vua, nếu hai con hổ sắp đấu nhau con hổ thứ ba lại đi vào thì rõ ràng là muốn chết.

Đương nhiên, giờ phút này Thường Nhạc cũng không để ý tới Mộ Dung Trường Thiên, càng không để ý tới Tư Đồ Lôi Minh. Sau khi giết Lực Vương mục tiêu của hắn đã chuyển tới Hongkong.

Căn cứ vào tin tức Bạch Hồn đưa tới, Thánh điện Hắc dường như đã nhanh chân, thường xuyên tiếp xúc với các nhân vật lớn ở Hongkong, đồng thời hẹn với Bạch Hồn hai mươi ngày sau đó, ngày gặp mặt Đại Thế Giới HongKong cũng sắp tới rồi.

Chính mình cũng muốn vạch tấm mặt nạ thần bí của Thánh điện Hắc Ám kia.

Thánh nữ Hắc Ám vẫn luôn ở bên cạnh mình, thoạt nhìn như một con cừu nhu thuận, có khi lại giống như con yêu hồ ngàn năm luôn hấp dẫn chính mình.

Đến thời khắc mấu chốt cô ta lại ra vẻ thuần tình.

Đựa theo tâm tính trước kia của Thường Nhạc, sớm đã đem cô nàng đẩy ngã mà chiếm lấy, rồi dần dần chiếm lấy trái tim.

Nhưng hiện tại Thường Nhạc cố tình không áp dụng cách này, một mặt là vì Thánh nữ Hắc Ám thực sự rất xinh đẹp, nếu loại yêu cơ này chủ động mà nói thì sẽ có khác biệt rất lớn so với những biểu hiện như khóc như kêu

https://thuviensach.vn

lúc bị cưỡng gian, người thành thục rồi thì khẩu vị thưởng thức cũng cao hơn.

Cuối cùng Thánh nữ Hắc Ám nhất định sẽ chủ động rơi vào lòng mình, nếu như vậy mình cứ từ từ thì có làm sao.

Mặt khác cũng là vì Tiểu Bảo, cô bé gần như mỗi lúc trời tối đều tới phòng mình tìm kiếm một trận, không biết rốt cuộc là tìm kiếm thứ gì.

Chị gái Tiểu Bảo, Long nữ xinh đẹp vẫn là mục tiêu cao trong lòng Thường Nhạc, nếu Tiểu Bảo biết mình cưỡng gian Thánh nữ Hắc Ám mà đem chuyện này nói với chị thì chỉ sợ giấc mơ đẹp của mình sẽ tan tành.

- Lần này, cô tới Nhật Bản trước, tôi ở đây còn chút việc phải xử lý.

Ánh mắt Thường Nhạc không kiêng nể gì quét qua bộ ngực Thánh nữ Hắc Ám.

Tuy rằng không thể làm gì nhưng vẫn có thể nghiện. Nếu sớm biết vậy đã giữ Nhã Ca lại không cho cô tới trường rồi, bằng không lúc lấy ai để thoả mãn.

Thánh nữ Hắc Ám mỉm cười quyến rũ: - Vì sao không để tôi ở bên cạnh anh? Chẳng lẽ anh sợ mình không thể kìm chế sao?

Thường Nhạc tà tà nói: - Bản thiếu gia không có lực khống chế, chỉ có chút lực thao túng, cô có muốn thử chút không?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 286: Thánh Điện Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đương nhiên, bất kể thánh nữ hắc ám, yêu mị đến mức nào, Thường Nhạc vẫn mang cô tới Nhật Bản, phải biết rằng tối nay ở tầng hầm của Đại Thế Giới ở Hongkong, tấm màn của Thánh điện Hắc Ám sẽ được mở ra, hy vọng đừng khiến hắn thất vọng.

Thường Nhạc vốn chuẩn bị để Tiểu Bảo ở lại nước, chuyên phụ trách buôn bán gái của Nhật Bản tới Trung Quốc, những công việc đó khá nhẹ nhàng, hơn nữa lại có thể kiếm được tiền.

Tiểu Bảo cho rằng, lăn lộn phía sau mông lão đại, nhất định có thể làm ra tiền, vì vậy dù sao cũng không nghe lời Thường Nhạc, kiên quyết đi tới Hongkong cùng Thường Nhạc.

Điều duy nhất khiến Thường Nhạc buồn bực chính là Tiểu Bảo nghiên cứu nhiều đồ cổ như vậy, cô ấy mang đi đâu hết rồi, không bán nhanh tới mức đó chứ?

Chuyện như vậy khiến Thường Nhạc lần trước đã cố ý phái hai người ngầm di theo Tiểu Bảo, kết quả là nhìn thấy Tiểu Bảo mang đồ cổ vào trong phòng, lúc ra thì chẳng còn gì nữa.

- Đúng là quái quỷ!

Mỗi khi ánh mắt của hắn tiếp xúc với ánh mắt tinh ranh của Tiểu Bảo, Thường Nhạc luôn vô cùng buồn bực, trên người cô bé rốt cuộc cất giấu những bí mật gì?

https://thuviensach.vn

- Lão đại, anh nhìn xem châu báu ở Hongkong đẹp như vậy, chi bằng buổi tối chúng ta tranh đoạt một phen, có được không ạ? Tiểu Bảo lôi kéo Thường Nhạc, vẻ mặt tươi cười.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chỗ châu báu mà Tiểu Bảo chỉ, phía trên cắm cờ của mấy quốc gia, ngoài ra, xung quanh còn có rất nhiều bảo vệ.

- Bốp!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp vỗ lên gáy Tiểu Bảo một cái, hung tợn nói: - Chẳng thà em bảo lão đại đi cướp ngân hàng còn hơn!

- Cướp ngân hàng là tội chết nha!

Tiểu Bảo cũng hiểu được không ít.

- Cướp ở đây với cướp ở ngân hàng có khác gì nhau?

Thường Nhạc nhếch mép.

Tiểu Bảo giật giật khóe miệng, cuối cùng lâm vào trầm mặc

Bạch Hồn trong chớp mắt đã đi vào tầng hầm của Đại Thế Giới Hongkong, đồng tử của y co rút lại. Nơi này giống như đã tụ họp phân nửa tinh anh ở khu vực Hongkong, Ma Cao, Đài Loan.

Trùm sòng bạc, vua buôn bán ở khắp nơi, thậm chí còn có quan chức chính phủ, minh tinh điện ảnh…. Chỉ đơn thuần nhìn thân phận của đám người trước mắt, Thánh điện Hắc Ám e rằng còn to lớn hơn trong tưởng tượng rất nhiều.

Toàn bộ tầng hầm có vẻ âm u, nhưng được bài trí cực kỳ xa hoa. Thoạt nhìn thì có chút quỷ dị, khiến người ta không cách nào dò xét được.

https://thuviensach.vn

Trên mỗi chiếc ghế đều dán danh tính, bắt đầu từ hàng đầu tiên. Thân phận cũng theo đó mà giảm dần, Bạch Hồn ngồi ở ghế thứ sáu hàng thứ nhất.

Toàn bộ tầng hầm có năm mươi bốn ghế, người ngồi ở ghế cuối cùng Bạch Hồn cũng biết, gã là một ông trùm ngành thế chấp ở Hongkong, thân phận này trị giá cũng hơn trăm triệu!

Ngồi bên trái cạnh mình lại là Kim Sảng - ông trùm ngành châu báu Hongkong.

Phía trước tất cả các ghế là một chiếc bàn tròn, có bốn người mặc đồ đen đứng bên cạnh bàn, chỉ đơn thuần nhìn khí thế của họ cũng thấy rõ ràng đó là cao thủ nhất đẳng.

Nhưng điều khiến Bạch Hồn không thoải mái chính là gã lại không thể nhìn thấu đối phương, về tổng thể thì bốn người này giống như âm hồn màu đen, lại giống như người chết không còn sinh mệnh vậy.

- Tại sao lại có cảm giác như vậy?

Bạch Hồn lắc đầu, cố gắng muốn loại bỏ cảm giác không thoải mái này. Nhưng cảm giác này lại càng ngày càng nặng nề, giống như bị một tảng đá khổng lồ đè lên vậy.

Ánh mắt Bạch Hồn bất giác nhìn sang bên cạnh thì kinh ngạc phát hiện, ngoại trừ Kim Sảng hô hấp vẫn bình thường giống như không có chuyện gì xảy ra, ngoại trừ ông ta, sắc mặt tất cả những người phía sau đều rất khó coi.

Rõ ràng cũng có cảm giác giống gã, chẳng lẽ Kim Sảng cũng là một cao thủ?

Bỗng nhiên lúc đó bên cạnh chiếc bàn tròn lộ ra một ánh sáng màu đen chói mắt, dòng khí quỷ dị dần được xoay tròn và mở ra, giống như có một lực

https://thuviensach.vn

hấp dẫn vô tận vậy

Dòng khí quỷ dị màu đen kia càng lúc xoay tròn càng nhanh, cuối cùng lại ngưng kết lại, chậm rãi tụ lại thành một hình người, khí tức mà bóng đen kia toát ra ngày càng ngang ngược, hống hách.

- Thật là mạnh!

Bạch Hồn hít sâu một hơi, khí thế này so với lão đại của mình, không ngờ lại không thể phân cao thấp!

- Tham kiến Thánh sứ Hắc Ám!

Bốn người áo đen cùng khom cúi người, thanh âm già nua khô héo khiến người ta cảm thấy vô cùng khó chịu, dường như đó là thanh âm mà bọn họ phải tiêu hao sức mạnh cả đời.

Đám người Bạch Hồn cũng nhất loạt đứng lên, cúi người nói: - Tham kiến Thánh sứ!

Vừa dứt lời, tâm tình của Bạch Hồn trở nên căng thẳng, vừa rồi khi gã đứng lên, hô vang khẩu hiệu kia, không ngờ không phải là do bản thân gã, mà giống như gặp phải ma lực nào đó.

Nhưng nhìn sang Kim Sảng bên cạnh, khốn kiếp, người này vẫn còn lười biếng ngồi ở đó, giống như không có việc gì xảy ra: - MK, đây chính là chênh lệch!

- Nhìn thấy sứ giả, vì sao không thi lễ?

Thanh âm trong trẻo vô cùng dễ nghe đột ngột vang lên từ hàng cuối cùng.

- Thánh nữ Hắc Ám!

https://thuviensach.vn

Tiếp xúc với khuôn mặt quen thuộc của đối phương, Bạch Hồn gần như kêu lên, cô không phải là đi sau lão đại sao? Sao lại tới đây?

- Tại sao phải thi lễ?

Ánh mắt nghiền ngẫm của Kim Sảng chuyển sang Thánh nữ.

- Láo xược!

Bóng đen kia khẽ vung tay, một luồng sức mạnh khổng lồ phóng thẳng về phía Kim Sảng.

- Ầm!

Vừa mới tiếp xúc với thân thể Kim Sảng, xung quang lập tức phát ra những dòng khí mãnh liệt, cả bóng đen và Kim Sảng hơi lung lay một chút, thực lực của hai người đúng là ngang nhau.

- Ông không phải Kim Sảng?

Thánh nữ Hắc Ám biến sắc.

- Tôi không phải là Kim Sảng thì là ai? Chẳng lẽ là chồng cô?

Ánh mắt Kim Sảng tà ác quét ngang bộ ngực cao ngất của Thánh nữ, cổ quái nói.

- Lão đại!

Giọng điệu khêu gợi này, ánh mắt dâm tà mà không ti tiện này, hơn nữa còn thực lực siêu khủng lúc nãy nữa, khiến Bạch Hồn nhanh chóng liên hệ Kim Sảng với Thường Nhạc.

Quả thật, người trước mặt quả thật không phải là ai khác, chính là Thường đại thiếu gia của chúng ta. Tiểu Bảo đề xuất cách cướp châu báu, Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc mặc dù không áp dụng, nhưng hắn và Tiểu Bảo lại cướp vị trí của Kim Sảng - Chủ tịch Hội đồng quản trị ngành châu báu!

Theo lời của Tiểu Bảo thì chỉ cần có tiền, cướp ở chỗ nào cũng được, mà sau khi Kim Sảng phát hiện mấy tên vệ sĩ là đặc công đã bị Thường Nhạc thoải mái hạ gục, ông ta cũng không hề kinh hoàng.

Tùy ý nói một câu: - Muốn bao nhiêu tiền, cậu nói đi!

Tiểu Bảo trả lời rất nhanh, cũng rất chung chung: - Chúng tôi cần rất nhiều rất nhiều tiền, càng nhiều càng tốt!

Thường Nhạc lại thản nhiên mỉm cười: - Tin rằng đường đường là Kim Sảng – ông trùm ngành châu báu Hongkong hẳn là cũng nhận được thiệp mời của Thánh điện Hắc Ám. Tôi chỉ muốn tấm thiệp mời kia mà thôi.

Tính cách của Kim Sảng dường như rất giống với tên của hắn, ông ta sảng khoái gật đầu, nói: - Kỳ thật người làm ăn đều là cướp của, Thánh điện Hắc Ám khiến người ta cảm giác rất tà ác. Bọn họ nhìn trúng tiền của tôi, nếu cậu đã đồng ý tham dự, tôi tất nhiên sẽ không để bụng.

Cũng chính là như vậy, Thường Nhạc dễ dàng xâm nhập vào trong tầng hầm của Đại Thế Giới Hongkong.

Khi tiếp xúc với ánh mắt tà ác của Thường Nhạc, tâm tình của Thánh nữ Hắc Ám có chút dao động, có một loại cảm giác quen thuộc, nhưng trong thời gian ngắn lại không thể nhớ ra là ai?

- Bất kể ông là người nào, khi bước vào nơi này, chính là người của Thánh điện Hắc Ám, Thánh nữ, cô lui sang bên đi!

Bóng đen phất tay, Thánh nữ hắc ám liếc nhìn Thường Nhạc một cái thật sâu, rồi nhanh chóng lui sang một bên.

https://thuviensach.vn

- Muốn tôi gia nhập Thánh điện hắc ám, có thể!

Lời nói của Thánh điện Hắc Ám gần như khiến Bạch Hồn bị dọa nhảy dựng lên. Gã vào nằm vùng thì cũng xong rồi, chẳng lẽ lão đại còn muốn đích thân mạo hiểm? Dường như bóng đen kia cũng giật mình.

Gã không ngờ rằng Thường Nhạc sẽ đồng ý một cách sảng khoái như thế!

Thường Nhạc không đợi đối phương phản ứng lại đã tiếp tục nói: - Tuy nhiên tôi nhất định phải biết Thánh địa Hắc Ám rốt cuộc là cái gì. Nếu không cũng không thể khiến tôi u mê được!

Nhìn bộ dạng của Thường Nhạc bây giờ, giống như một học sinh tiểu học ngoan ngoãn vậy, vừa nói xong, ánh mắt hắn quét sang đám người phía sau, nói: - Có phải mọi người cũng muốn biết rốt cuộc Thánh địa Hắc Ám là như thế nào? Ngoại trừ một Thánh nữ Hắc Ám, còn có nhân vật ưu tú nào nữa?

- Hừ, tôi thấy hắn căn bản không có ý muốn gia nhập Thánh điện Hắc Ám, đơn thuần là chỉ tới nơi này để quấy rồi mà thôi! Trong chớp mắt, trong lòng Bạch Hồn khẽ dao động, chỉ Thường Nhạc mà nói.

- Thằng nhóc mày cũng đủ thông minh đấy!

Thường Nhạc hài lòng nhìn Bạch Hồn.

Bốn gã áo đen chậm rãi tiến về phía Thường Nhạc, bóng đen kia vẫn lẳng lặng đứng yên ở đó, xem ra hành tung bất định.

Người vây xem ở phía dưới đều dần lùi rộng ra để giành không gian!

- Giết gà dọa khỉ!

Thường Nhạc bóp bả vai, cười hì hì nói: - Anh có thủ hạ, tôi cũng có, hơn nữa còn không ít nha.

https://thuviensach.vn

- Hắn là Thường Nhạc!

Bộ dạng kia, ngữ khí kia, trong chớp mắt trong đầu Thánh nữ Hắc Ám lóe lên một ý nghĩ, không kìm nổi mà kêu lên.

- Ha ha, mỗi ngày đều ở cùng tôi, cho dù tôi che giấu thế nào cũng vô dụng, thật là tiếc! Thường Nhạc tà ác cười, vung tay lên, hiện ra trước mặt Thánh nữ Hắc Ám với nụ cười phóng khoáng, tà mị.

- Mày chính là Thường Nhạc!

Thanh âm của bóng đen mang theo vài phần kinh ngạc.

- Ầm!

Cánh cửa tầng hầm bị công kích một cách thô bạo rồi được mở ra.

Thân thể khổng lồ của Hải Văn, khuôn mặt đáng yêu của Tiểu Bảo, bốn cao thủ của gia tộc Tây Môn. Ngoài bọn họ ra, còn có mười người mặc đồ đen đứng bên cạnh, chỉ nhìn khí thế của bọn họ cũng thấy rõ ràng họ đều là cao thủ nhất đẳng.

- Ha ha, Thánh sứ Hắc Ám, trước tiên mày hãy lộ rõ thân hình cho tao xem, nếu là đàn ông, giết không tha, nếu là phụ nữ xấu xí, cũng giết, đương nhiên, nếu bộ dạng giống như Thánh nữ Hắc Ám, thiếu gia tao sẽ rất sung sướng!

Thường Nhạc phóng khoáng mỉm cười.

- Hừ!

Thánh sứ Hắc Ám lạnh lùng hừ một tiếng, trong chớp mắt, xung quanh thân thể hắn phát ra một ánh sáng cực kì linh hoạt, ánh sáng đen sắc bén trực tiếp tấn công về phía Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Thật là mạnh!

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, thân hình khẽ dịch sang bên cạnh, Hải Văn cũng nhanh chóng bổ sung vào chỗ trống kia, sức mạnh khủng khiếp kia lại nhanh chóng hướng về phía Hải Văn.

- Thật sảng khoái!

Hải Văn thoải mái duỗi tấm lưng có chút nhức mỏi, trên mặt lộ ra nụ cười thô lỗ.

Lúc này, tứ đại cao thủ của gia tộc Tây Môn cũng phóng về các phía, bốn gã áo đen lập tức dừng bước.

- Bảo bối, chúng ta vừa nói chuyện phiếm, vừa xem đánh nhau, thế nào?

Thường Nhạc khẽ động, chớp mắt đã ở trước mặt Thánh nữ Hắc Ám.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thánh nữ Hắc Ám cả kinh, lập tức mỉm cười quyến rũ: - Thiếu gia, người ta mời anh đến tham gia Thánh điện hắc ám, anh không đến, không mời anh tới thì anh lại cố tình đến, thật khiến người ta đau đầu!

- Đau đầu? Ngoan, để anh xoa cho!

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, một cánh tay không "thành thật" nhanh như chớp đã sờ lên trán của Thánh nữ Hắc Ám, thân hình mềm mại của Thánh nữ Hắc Ám khẽ chuyển động, đã tạo ra khoảng cách với Thường Nhạc.

- Ầm!

Vào lúc này, chỉ nghe thấy tiếng vang long trời lở đất, Hải Văn giống như đã uống say, thân hình lắc la lắc lư lùi về phía sau hai bước, sau đó ngồi phịch xuống đất.

Bóng đen kia ngày càng rõ ràng, nhưng vẫn không thể phân biệt được dáng người, khuôn mặt của đối phương: - Thường Nhạc, mày đã có ý định đối nghịch với Thánh điện, vậy đừng trách bổn Thánh sứ lòng lang dạ sói.

Vừa dứt lời, bóng đen kia nhanh chóng tấn công về phía Thường Nhạc, xung quanh cũng nhanh chóng bị bao trùm bởi một bầu không khí hắc ám.

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc càng lúc càng đậm, giống như gặp một chuyện gì đó rất vui vẻ, sự hắc ám mới tới trước mặt hắn, nhưng Thường Nhạc lại trực tiếp xông vào.

https://thuviensach.vn

- Hắn điên rồi?

Tâm tình của Thánh nữ Hắc Ám có chút kích động, cũng rất kinh ngạc, tim cô lại đập mạnh vì cái tên khốn kiếp này, quả thật là đáng chết, tên đáng chết.

- Ha ha, Thánh sứ, mày có thể gia tăng mật độ hắc ám không? Như vậy sẽ càng thoải mái hơn. Trong bóng đêm vang lên thanh âm bất cần của Thường Nhạc.

- Ầm, ầm!

Liên tiếp những tiếng động kịch liệt vang lên, chỉ thấy tứ đại cao thủ gia tộc Tây Môn đang bày trận, lại bị bốn gã thần bí kia đánh lui mấy bước, trận pháp kia cũng bị phá giải.

Tiểu Bảo âm thầm kêu một tiếng không ổn, xem ra lần này lão đại gặp phải đinh rồi, đối phương đều là cao thủ siêu cấp, bản thân cô vẫn là yên lặng theo dõi diến biễn thôi?

Dựa vào bản lĩnh của lão đại, hắn là còn có thể đấu vài hiệp? Nhưng nhìn lại bản thân cô, thật sự là không thể, cô tốt nhất là nên chạy trốn thôi.

Nếu Thường Nhạc biết ý nghĩ vĩ đại trong lòng đồng chí Tiểu Bảo, chắc chắn sẽ bị làm cho tức chết, ít nhất cũng sẽ bỏ mặc Thánh sứ Hắc Ám, trước phải đánh vào mông cô bé này vài cái.

Bốn gã trong gia tộc Tây Môn vừa mới lui, mười cao thủ phía sau nhanh chóng đi lên bổ sung, thân hình bọn họ cùng lúc phát ra những luồng sức mạnh khổng lồ.

- Mười người hợp nhất!

https://thuviensach.vn

Thánh nữ Hắc Ám biến sắc, vội vàng nói: - Mau vào tấn công, đừng để mười người bọn họ có thời gian.

Bốn gã áo đen nhanh chóng xông về bên đó.

Hóa ra, một khi mười người hợp nhất, sức mạnh của một người sẽ tương đương với sức mạnh của mười người, loại trận pháp này vô cùng bá đạo, Thánh nữ Hắc Ám không ngờ Thường Nhạc lại có nhóm mười người xuất sắc như vậy.

- Cô bé, em lại hô loạn lên rồi, cẩn thận về tôi lại từ từ chỉnh em đấy! Trong bóng đêm truyền đến thanh âm rất khó chịu của Thường Nhạc, bóng đen vẫn đứng ở đó.

Ban đầu khi Thường Nhạc vọt vào trong đó, hoàn toàn bị sự hắc ám bao trùm, căn bản không thấy rõ đông tây nam bắc, chỉ đứng từ ngoài xem cũng đã thấy dòng khí hắc ám kia vô cùng quỷ dị.

Thậm chí sinh ra một loại cảm giác khiến cho người ta sợ hãi.

- Phá!

Trong chớp mắt, chỉ thấy một tiếng gầm thét vô cùng hống hách, dòng khí hắc ám hoàn toàn tản ra. Thường Nhạc lẳng lặng đứng đối diện với Thánh sứ Hắc Ám, cả người giống như một pho tượng điêu khắc.

Thanh âm của Thánh sứ Hắc Ám mơ hồ có chút run rẩy, lại có phần kinh ngạc: - Mày… Làm sao có thể nhanh như vậy đã phá vỡ đại trận hắc ám của tao? Chẳng lẽ mày không phải là người…

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, không phải người? Thật là thú vị, hắn tà ác cười nói: - Bản thiếu gia là người hay thần không cần cô bình phẩm, nhưng chính cô, một cô gái mà lại tu luyện cái hắc ám gì đó, mau để bổn

https://thuviensach.vn

thiếu gia ta nhìn xem, ngực cô có phải màu đen không, nếu đúng như vậy, hắc hắc, thật đúng là kinh điển nha!

- Anh…

Thanh âm mơ hồ bất định kia bỗng trở nên hoảng sợ, bóng đen không ngừng lùi về phía sau: - Làm sao anh biết tôi là nữ?

- Ha ha, ha ha!

Thường Nhạc vô cùng đắc ý mỉm cười, tay hắn chỉ vào bóng đen kia, cười hì hì nói: - Cô thật khờ quá đi, tôi chỉ là suy đoán lung tung mà thôi, haizz, thật không ngờ cô lại trúng kế, phụ nữ ấy à, đều là động vật ngực to mà không có não!

- Anh nói cái gì?

Hắc Ảnh, Thánh nữ hắc ám và Tiểu Bảo gần như cùng lúc gầm lên, hóa ra vừa rồi trong lúc Thường Nhạc vênh váo đắc ý, đã vô tình đắc tội với tất cả phụ nữ.

Thân hình Tiểu Bảo nhanh chóng chuyển dịch đến bên người Thường Nhạc, vươn cánh tay nhỏ bé, thở hổn hển nói: - Anh phải bồi thường phí tổn thương tinh thần cho em, nếu không em không để yên cho anh đâu!

- Cái anh nói là phụ nữ, em vẫn còn là trẻ con, đi sang bên cạnh đi!

Thường Nhạc vỗ đầu Tiểu Bảo, nghiêm trang dạy dỗ.

- Vậy tôi hắn là phụ nữ!

Vừa dứt lời, bóng đen kia đột ngột biến mất.

- Hỏng rồi!

https://thuviensach.vn

Tâm trạng của Thường Nhạc có chút căng thẳng, trên đời này cũng có người sử dụng di chuyển tức thời giống như Tiểu Bảo.

- Bốp!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, mông đít đã nặng nề trúng phải một cước, trong nháy mắt cảm giác đau đớn truyền đến.

- Khốn kiếp!

Đã lâu rồi chưa từng thiệt thòi như vậy, Thường Nhạc căm tức, hắn sờ cái mông của mình, cái đối phương sử dụng cũng không phải di chuyển tức thời mà là ẩn thân, thân thủ này không khác biệt lắm so với Ninja Nhật Bản, nhưng về phương diện ẩn nấp, lại cao thủ hơn đám Ninja kia.

Dựa vào thính giác của hắn, không ngờ lại không cảm nhận được đối phương ở chỗ nào, Thường Nhạc tà ác cười nói: - Hắc mỹ nữ, cô đá mông tôi cũng có thể, nhưng ngàn vạn lần đừng đá vào điểm chí mạng của tôi, đây chính là hạnh phúc cả đời của cô đấy.

- Anh….

Thánh sứ Hắc Ám buồn bực, vừa thốt lên cô mới giật mình tỉnh ngộ, nhưng cũng chỉ trong chuyển biến chớp nhoáng này, đối với Thường Nhạc mà nói cũng đã đủ rồi.

Chỉ thấy Thường Nhạc khẽ mở hai tay, thân hình nhanh chóng tiến về phía trước, ầm!

Chỉ cảm giác hắn đang ôm một thứ gì đó rất mềm, rất thơm, giống như rơi vào nước hoa của thế giới vậy. Kỳ thật Thường Nhạc rất chán ghét phụ nữ dùng nhiều nước hoa, nhưng mùi nước hoa trên người Thánh sứ Hắc Ám lại không hề giống với bất cứ mùi nào mà hắn từng ngửi trước đây.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ đây là mùi hương của cơ thể?

Trong đầu Thường Nhạc bất giác thì thầm.

Trong chớp mắt, cả người hắn trở nên hưng phấn, nghe nói, phàm là phụ nữ có mùi hương đặc biệt, không ai không là siêu cấp mỹ nữ.

Nhưng cả thân thể này đều tản mát mùi hương của mỹ nữ, căn bản chính là trăm năm khó gặp, khi Thường Nhạc cố ôm lấy, lực đạo trên tay Thường Nhạc lại càng lớn.

- Vô lại. Mau thả tôi ra!

Thánh sứ Hắc Ám cảm thấy cả người nhanh chóng xụi lơ, từ bé tới giờ cô được mọi người coi như sự tồn tại của một vị thần, đừng nói chạm vào cô, cho dù là liếc mắt nhìn dung mạo của cô, cũng sẽ phải chịu sự trừng phạt nghiêm khắc.

Nhưng tên vô lại trước mắt này, lại cố tình ôm lấy cô, quả thực đáng chết, đáng chết, cô quên mất bản thân có khả năng giãy dụa.

Thường Nhạc cảm giác có chút không đúng, tuy rằng hắn ôm lấy đối phương, nhưng không nhìn thấy hình dáng của đối phương, hắn vội vàng dùng tay mà sờ theo cảm giác.

- Con mẹ nó, thật là cao!

Lúc đầu tưởng sờ đến mặt đối phương, nhưng không ngờ lại đụng trúng ngực đối phương, đây cũng có nghĩa là đối phương còn cao hơn mình, Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa cho nhảy dựng lên.

Hắn vô cùng kinh ngạc. Vừa lúc lại tạo cơ hội cho Thánh sứ Hắc Ám trốn thoát, thân thể mềm mại của đối phương dùng sức lách ra, bắp chân non mịn còn tiện thể hung hăng đạp vào phía dưới Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- A!

Thường Nhạc không ngờ người phụ nữ này lại có thể ra một đòn độc như vậy. Hắn thống khổ ôm lấy phía dưới.

Bóng đen nhanh chóng bay ra ngoài.

Thánh nữ Hắc Ám và bốn gã áo đen cũng bay ra ngoài.

Tiểu Bảo thấy Thánh nữ Hắc Ám chạy trốn, cô kinh ngạc nói: - Không phải là cô bị anh Thường Nhạc đánh bại rồi sao?

- Ha ha, ha ha, cô bé ngốc, tôi vốn là một yêu nữ, yêu nữ nói lời giữ lời, thì không phải là yêu nữ rồi! Thánh nữ Hắc Ám thấy Thường Nhạc vẫn đang ôm phía dưới, cô hung hăng thì thầm: - Tên sắc lang đáng chết, tốt nhất là một cước biến anh thành thái giám.

Ban đầu đám tinh anh đã bị Thánh điện Hắc Ám làm cho lung lạc và loạn cào cào lên, nhưng đối với Thường Nhạc, có thể biết được đại khái về Thánh điện Hắc Ám cũng đủ rồi.

Tin rằng đám tinh anh bị lung lạc kia, Bạch Hồn sẽ chuẩn bị một ít tư liệu chính xác cho hắn, hắn có thể đề ra đối sách với Thánh điện Hắc Ám.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng có chỗ kinh ngạc, thân thủ của Thánh sứ Hắc Ám vẫn còn bảo tồn, nếu như hoàn toàn phát huy, e rằng cũng không hề thua kém hắn.

Dựa theo cấp bậc mà suy đoán, đối phương mới chỉ là một Thánh sứ mà thôi, nếu lại có Đường chủ, Trưởng lão, Hộ pháp, Bang chủ gì đó, rồi cái đám tạp nham nào đó nữa, như vậy thế lực của Thánh điện Hắc Ám cũng rất lớn?

- Tiểu Bảo, em lại đây một chút!

https://thuviensach.vn

Suy xét xong những điểm này, tâm tình Thường Nhạc cũng phục hồi, cười hì hì nhìn về phía Tiểu Bảo.

Lão đại đánh thắng trận, tiểu đệ nhất định sẽ có thưởng, Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc gọi, cô nhanh chóng chuyển dịch tới trước mặt Thường Nhạc, vẻ mặt tươi cười nói: - Lão đại, anh thưởng cho em mười triệu là được rồi, ha ha, Tiểu Bảo rất ngoan mà!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp tặng cho cô một cái cốc đầu, như hổ rình mồi nói: - Đồng chí Tiểu Bảo, vừa rồi trong lúc chiến đấu, đồng chí đứng ở chỗ gần cửa nhất, trong toàn bộ quá tình chiến đấu, em vẫn luôn do dự và ngập ngừng, đương nhiên, lại còn giúp địch chất vấn anh về chuyện phụ nữ ngực to mà không có não, em cho là anh nên thưởng cho em thế nào đây?

Tiểu Bảo sửng sốt, rồi lập tức hiểu rõ, hành động vừa rồi của cô đều bị lão đại nhìn thấy, vẻ mặt cô chuyển sang cầu xin, đáng thương nói: - Lão đại, Tiểu Bảo đứng ở cửa đó là đang chọn vị trí, một khi có kẻ thù tiến vào, Tiểu Bảo sẽ một mình đánh với hắn, nếu như có người chạy trốn, Tiểu Bảo sẽ một mình ngăn cản nha, còn về chuyện không có não đó, Tiểu Bảo chỉ vì nhân quyền thôi, đó là vấn đề nguyên tắc mà!

- Một mình em sẽ ngăn cản mấy cô gái đó chạy trốn? Uhm…Mấy cô gái kia đâu?

Thường Nhạc cảm thán nhìn Tiểu Bảo.

- Tiểu Bảo… Tiểu Bảo thấy địch đông ta ít, cho nên rơi vào đường cùng, mới lui xuống dưới, cuối cùng khiến bọn họ hoảng sợ bỏ chạy. Tiểu Bảo cẩn thận nhìn Thường Nhạc, vừa rồi lúc đám người đó chạy trốn, cô chớp mắt lùi sang một bên, về phần phản kháng, chỉ là phản kháng ở trong lòng mà thôi!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 288: Haizz, Tiểu Bạch Hổ!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Haizz, tinh thần của Tiểu Bảo thật đáng khen, lão đại sẽ khôi phục nhân quyền cho em để thưởng cho Tiểu Bảo, về sau không được nói bậy nữa, thế nào?

Thường Nhạc cảm thán, tay xoa đầu Tiểu Bảo, thật muốn bổ đầu cô ra xem có phải nhét đầy bong bóng hay không!

- Tiểu Bảo không cần nhân quyền, Tiểu Bảo chỉ cần tiền, lão đại, Tiểu Bảo biết sai rồi, mau cho em tiền đi!

Tiểu Bảo lại tỏ ra đáng thương.

- Chính là chiến thắng!

Thường Nhạc âm thầm cổ vũ bản thân, rồi lập tức mở miệng nói:

- Chờ đến Nhật Bản lão đại sẽ cho Tiểu Bảo một khoản tiền lớn.

- Thật sao?

Tiểu Bảo chùi nước mũi, tùy ý kéo áo Thường Nhạc, vẻ mặt chờ mong nói.

- Thật đó, đương nhiên là thật rồi, còn thật vàng trắng, nhưng…

Thường Nhạc cố ý dừng lại, Tiểu Bảo vội vàng thúc giục nói:

- Nhưng cái gì? Chỉ cần Tiểu Bảo có thể làm được, nhất định sẽ làm hết sức!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà ác mỉm cười, vẻ mặt nghiêm trang nói:

- Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là chuyện giữa anh và chị của em, Tiểu Bảo, thật lòng mà nói, anh đối với em cũng không tệ nha!

- Uhm, lão đại đối với Tiểu Bảo siêu tốt!

Tiểu Bảo day day cái gáy thường xuyên bị Thường Nhạc cốc, vẻ mặt thành khẩn nói.

- Ha ha, vậy mới đúng chứ, tục ngữ nói không sai, nước phù sa không chảy ra ruộng ngoài, chị em nếu gả cho một tên nghèo hèn, về sau Tiểu Bảo muốn kiếm tiền sẽ rất khó khăn.

Thường Nhạc tỏ vẻ suy nghĩ thay cho Tiểu Bảo.

Lời này lại nói trúng suy nghĩ trong lòng Tiểu Bảo, bản thân cô hiểu rõ lão đại là người có tiền, tuy rằng nhân phẩm không ra làm sao, nhưng có tiền thì việc gì chả làm được, nghĩ đến đây, cô vỗ ngực, thập phần tin tưởng nói:

- Em làm việc thì lão đại cứ yên tâm, việc của chị em cứ giao cho em, ha ha, đến lúc đó, anh bảo chị ấy đi hướng tây, chị ấy sẽ không dám đi hướng đông.

Thường Nhạc đã sớm nghe chán những lời này rồi, cô bé này, ngoại trừ việc theo mình kiếm tiền tài ra, căn bản là không thể hoàn thành bất cứ chuyện gì.

Cho nên Thường Nhạc sớm đã nghĩ xong đối sách. Hắn tà ác cười nói:

- Tiểu Bảo, em nói cho anh biết, thói quen sinh hoạt của chị em, nội y có màu gì, sở thích là gì….

Tiểu Bảo nghe thấy đơn giản như vậy, trong lòng run lên, cánh tay bé nhỏ quơ quơ trước mặt Thường Nhạc nói:

https://thuviensach.vn

- Đến lúc đó anh nhớ phải trả thù lao nha.

Sau đó nói ra tất cả những chuyện vụn vặt về Đệ Nhị Mộng, có một số việc e rằng ngay cả đương sự cũng không hiểu rõ như vậy. Chỉ thấy hai mắt Thường đại thiếu gia sáng lên, nước miếng giàn giụa.

Sau khi thu xếp gần như ổn thỏa mọi chuyện ở Trung Quốc, Thường Nhạc rất thông minh biến thành một ông chủ lớn, mang theo Hải Văn, tứ đại cao thủ bày trận và đồng chí Tiểu Bảo lên du thuyền xa hoa tới Nhật Bản.

Đương nhiên đây cũng là yêu cầu cá nhân mãnh liệt của đồng chí Tiểu Bảo.

Nghe nói Đệ Nhị Mộng thích đi du thuyền, du ngoạn trên biển rộng. Nếu may mắn thì mới có thể gặp được.

Dựa theo lời Thường Nhạc mà nói thì trên biển gió lớn như vậy, cô bé kia chỉ là ăn no không có việc gì làm thôi.

Kết quả là du thuyền xa hoa lượn vài vòng trên biển, vẫn không thấy bóng dáng của Đệ Nhị Mộng đâu. Thường Nhạc tặng cho Tiểu Bảo hai cái cốc vào gáy, cuối cùng quyết định từ bỏ.

- Lão đại, mau nhìn kìa!

Không ngờ rằng du thuyền xa hoa vừa mới xoay đầu, thì thấy cách đó không xa có một chiếc thuyền cô độc đang đậu ở đó, một bóng trắng lẳng lặng đứng đó, cả người và chiếc thuyền nhỏ như hòa làm một với trời đất.

Loại cảnh sắc này quả thực như một dây cung kích thích chỗ sâu nhất trong tâm hồn Thường Nhạc.

- Mấy người cứ ở đây, để tôi đi.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, ước chùng khoảng cách, dựa vào tốc độ của mình, có thể bơi đến thuyền nhỏ đó, nghĩ đến đây, hắn cong người nhảy

https://thuviensach.vn

xuống, nhanh chóng di chuyển về phía chiếc thuyền nhỏ.

Chân vừa đạp lên nước đã nhanh chóng di chuyển từng bước nối tiếp nhau.

Đệ Nhị Mộng cũng cảm nhận được có hơi thở đang tới gần mình, cô xoay người, định thần lại thì chỉ thấy thân ảnh ngày càng quen thuộc ấy, mãi cho đên khi chỉ còn cách mình 2 – 3m.

Chỉ thấy Thường Nhạc trên mặt lộ ra vẻ tươi cười phóng khoáng, nói:

- Haizz, tiểu Bạch Hổ, đã lâu không gặp.

Đệ Nhị Mộng mặt đỏ lên như gấc, đây là chuyện giữa hai chị em cô, hai người thường xuyên tắm rửa cùng nhau, do chỗ đó của cô quá trắng nên Tiểu Bảo thường xuyên gọi cô là Tiểu Bạch Hổ.

Nhưng bây giờ những lời này lại phát ra từ miệng một gã đàn ông, đặc biệt là tên đàn ông đáng ghét trước mắt này, vậy không khác gì sét đánh giữa ban ngày.

Hồn phách Đệ Nhị Mộng gần như bị dọa cho bay ra.

Thường Nhạc chỉ cảm thấy thuyền nhỏ nhanh chóng trôi đi xa, nhưng lúc này sức mạnh để hắn quay về du thuyền xa hoa kia không đủ, cho nên lựa chọn duy nhất chính là chiếc thuyền này.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc cũng không quan tâm đến nữa, thân thể hắn lao nhanh về phía chiếc thuyền.

Chân vừa đạp lên thuyền, nhưng so quá dùng sức nên thuyền nhỏ đã bị Thường Nhạc đạp cho lật lại, thân hình mềm mại của Đệ Nhị Mộng nhanh chóng trôi về phía trước, Thường Nhạc với sức mạnh vững chắc lại rơi vào trong nước.

https://thuviensach.vn

Nếu cứ như vậy mà ngã xuống, thì đúng là oái oăm, Thường Nhạc gần như không suy nghĩ gì, trực tiếp ôm chân Đệ Nhị Mộng.

- Xoạt!

Bởi vì Đệ Nhị Mộng vốn mặc váy liền màu trắng, vải dệt không chắc, mà thể trọng của Thường Nhạc hoàn toàn dựa vào đùi Đệ Nhị Mộng, nhưng lại cứng đầu xé vải dệt từ bàn chân tới tận bắp đùi.

Bị một tên đàn ông chết tiệt xé rách vải trên chân mình, mà hắn vẫn tiếp tục ôm bắp chân trắng mịn của cô, Đệ Nhị Mộng gần như bị làm cho tức đến ngất đi.

Chút sức lực để bay lên không kia đã sớm bị Thường Nhạc dọa cho mất sạch rồi, thân thể mềm mại rơi thẳng xuống biển, Thường Nhạc đang mượn sức Đệ Nhị Mộng cũng rơi thẳng xuống biển.

Tiểu Bảo ở trên du thuyền xa hoa thấy tình cảnh này không khỏi cảm thán:

- Tiền còn chưa nhận được mà lão đại với chị đã bắt đầu tắm uyên ương rồi.

Mới nhảy vào nước, cả người Thường Nhạc cảm thấy vô cùng kích thích.

Đệ Nhị Mộng gắng sức dùng chân đá Thường Nhạc.

Càng xuống đáy biển, Thường Nhạc cảm thấy hô hấp càng khó khăn, lần này và lần trước hoàn toàn khác nhau. Lần này bởi vì tiêu hao quá nhiều sức lực mà việc nhịn thở rõ ràng yếu đi rất nhiều.

Kết quả lại phải chịu mấy cú đá của Đệ Nhị Mộng, không ngờ hắn lại chật vật uống mấy ngụm nước.

Thường Nhạc vội vàng lần theo chân của Đệ Nhị Mộng mà bò lên trên.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng tuy rằng muốn kéo Thường Nhạc ra, nhưng trên đùi lại không có sức, Thường Nhạc nhanh chóng leo từ bắp chân non mịn lên đùi của cô.

Đi ngang qua hai đùi tuyết trắng của cô, rồi nhanh chóng trèo lên phía trên.

Đệ Nhị Mộng thiếu chút nữa khóc thành tiếng, tên đáng chết này, khi leo đến ngực cô, không ngờ lại dán sát đầu vào.

Thân thể bảo bối của một người con gái không ngờ lại bị một gã đàn ông dán chặt lấy. Thân hình Đệ Nhị Mộng run lên.

- Thực *** thoải mái nha!

Thường Nhạc lúc đầu còn căng thẳng, nhưng dần dần chuyển thành sảng khoái. Đầu bắt đầu không an phận mà chuyển động.

Bị dính nước biển, quần áo của Đệ Nhị Mộng sớm đã bó sát vào người. Thân hình tuyệt vời, siêu cấp kinh điển kia khiến Thường Nhạc cảm thấy dục vọng của hắn sắp bị kích phình lên rồi.

Đệ Nhị Mộng thiếu chút nữa bị cái đầu dâm đãng của Thường Nhạc làm cho hôn mê bất tỉnh, cô nhướn mày, trong chớp mắt, Thường Nhạc cảm giác thứ mà mình đang ôm lớn dần lên.

- Chẳng lẽ ngực của Đệ Nhị Mộng lớn lên?

Thường Nhạc vô cùng hưng phấn.

Khi hắn ngẩng đầu lên, thì cả người run lên một cái. Thứ mình vừa vuốt ve lúc nãy còn là mỹ nữ, giờ đã là một con rồng, một con rồng rất lớn!

Mỗi lần thân rồng vặn vẹo, Thường Nhạc đều cảm giác được nước biển xung quanh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhưng thời gian càng trôi đi, sức mạnh của Thường Nhạc cũng dần phục hồi.

https://thuviensach.vn

- Khốn kiếp. Không thể tiếp tục như vậy, nếu không sẽ bị cô bé này cho lên trời mất.

Thân hình Thường Nhạc khẽ chuyển động, chớp mắt hắn đã ở trên người con rồng.

Nhưng do thân rồng thực sự quá trơn, nằm úp sấp ở phía trên không thể trụ vững được, thêm vào đó Thường Nhạc sợ làm Đệ Nhị Mộng bị thương, nên hắn luôn bị ngã từ trên lưng rồng xuống.

Thấy Thường Nhạc bị mình làm cho xoay vòng vòng, Đệ Nhị Mộng đắc ý xoay mình, nước biển lập tức dâng lên thành một con sóng lớn.

- Con mẹ nó!

Mất mặt trước mặt bà xã tương lai, Thường Nhạc cảm thấy không thoải mái, thân thể hắn lùi về phía sau rồi phóng vọt lên lưng cô.

- Sừng rồng!

Khi thấy đầu của Đệ Nhị Mộng hơi nhô lên, ánh mắt của Thường Nhạc trở nên sáng ngời, hắn nhanh chóng nắm lấy sừng rồng.

Tiếp xúc với sừng rồng như ngọc kia, Thường Nhạc cảm thấy toàn thân vô cùng sảng khoái, loại cảm giác này từ trên tay lan truyền tận sâu trong lòng.

Thân rồng rùng mạnh một cái.

Bỗng nhiên lúc đó, Đệ Nhị Mộng hiện ra chân thân, ánh mắt phức tạp nhìn Thường Nhạc, sau đó thân hình lóe lên, nhanh chóng di chuyển về phía xa.

Trong chớp mắt đã không thấy bóng dáng của Đệ Nhị Mộng đâu.

- Khốn kiếp, không phải chỉ sờ soạng cái sừng nhỏ một chút thôi sao, có cần đối xử với ông xã tương lai như vậy không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc buồn bực trồi lên khỏi nước biển.

- Lão đại, em ở trên này!

Vừa mới trồi lên khỏi mặt biển, đã nghe thấy tiếng kêu quen thuộc của Tiểu Bảo.

Thường Nhạc đạp một cái, dùng lực của nước biển, trong nháy mắt đã ở trên mặt du thuyền xa hoa.

- Lão đại, chị em đâu?

Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc vừa lên thuyền đã vội vàng hỏi thăm.

Thường Nhạc buồn bực lắc đầu nói:

- Đừng nói nữa, chỉ sờ cái sừng nhỏ của chị em một cái, kết quả la chị em thở phì phì mà bỏ đi.

- Anh sờ sừng rồng?

Vẻ mặt Tiểu Bảo trở nên cổ quái.

- Khốn kiếp, sờ sừng rồng một chút thì thế nào, ngay cả rồng anh cũng dám đánh.

Vừa nói vừa cốc đầu Tiểu Bảo hai cái.

- Lão đại, chỉ có người thân thiết nhất mới có thể sờ sừng rồng, nếu không…

Tiểu Bảo khó khăn nói.

- Nếu không thì sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nghe thấy Tiểu Bảo nói như vậy, trong lòng chấn động, chẳng lẽ lại giống phụ nữ phong kiến cổ đại, chỉ cần bị đàn ông chiếm đoạt, thì không phải người đó thì không thể lấy chồng, nếu thật sự là như vậy, thế thì sướng chết mất!

- Nếu không người từng sờ qua sừng rồng nhất định phải chết, sau đó con rồng bị sờ phải tự tử.

Tiểu Bảo xoa đầu, hình như lớn chuyện rồi.

- Đây không phải là rất tốt sao, ha ha, như vậy quan hệ giữa anh và chị em thân thiết hơn!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười, xem ra ông trời cũng đứng về phía mình.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Còn có một việc em quên chưa nói cho anh biết rồi!

Ánh mắt Tiểu Bảo có vẻ trốn tránh.

Thường Nhạc vừa thấy bộ dạng này, thì âm thầm kêu một tiếng không tốt, tục ngữ nói không sai, không làm việc trái với lương tâm thì không sợ quỷ gõ cửa, hắn miễn cưỡng tươi cười nói:

- Nói đi, còn chuyện gì?

- Thật ra chị đã có người mình thích rồi, hơn nữa cũng đính hôn rồi!

Tiểu Bảo len lén nhìn Thường Nhạc một cái.

- Quá tốt!

Thường Nhạc không hề tức giận như trong dự đoán của Tiểu Bảo, Tiểu Bảo kinh ngạc nói:

- Lão đại, vì sao anh không tức giận?

- Những chuyện cướp bạn gái, vị hôn thê của người khác, anh làm nhiều rồi, cũng quen rồi, nếu em dám nói Đệ Nhị Mộng đã là mẹ của mấy đứa trẻ rồi, anh nhất định sẽ làm thịt em.

Thường Nhạc nói tới đây thì hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Bảo một cái.

- Thật ra… Thật ra vị hôn phu của chị rất lợi hại, nhưng lại không có tiền, ha ha, lão đại, anh đừng nói Tiểu Bảo không nhắc nhở anh, vị hôn phu của

https://thuviensach.vn

chị so với phụ thân Hắc Long cũng không hơn kém là bao nhiêu.

Tiểu Bảo tươi cười nói.

Thường Nhạc hít khí lạnh, Hiên Viên tâm pháp của hắn mới đến tầng thứ tư, ra oai được mấy lần, nhưng gặp phải cao thủ biến thái như Hắc Long, Hiên Viên tâm pháp mới đến tầng thứ tư như hắn căn bản không đủ dùng.

Theo lời bà nội nói, nếu muốn nhanh chóng lên tầng thứ năm, nhất định phải có một tấm lòng vô cùng thuần khiết, hơn nữa phải âm dương giao hợp với một cô gái tu vi thuần âm, như vậy mới có thể cô đọng tới cực điểm.

Nghĩ tới chuyện này Thường Nhạc liền cảm thấy đau đầu, mấy cô gái bên mình hắn đều quan sát hết rồi, chẳng có ai phù hợp cả, chẳng lẽ đến khi đối phương tới giết hắn, hắn lại phải trốn tránh.

Đó căn bản không phù hợp với tác phong của Thường đại thiếu gia.

- Tiểu Bảo, chị em lợi hại như vậy, sao em lại kém như thế?

Thường Nhạc cảm thán.

Tiểu Bảo cười hì hì nói:

- Bởi vì chị là con rồng được mẹ thu dưỡng, còn Tiểu Bảo chỉ ở giữa loài người thôi.

- Thảo nào!

Thường Nhạc tuyệt đối tin tưởng lời của Tiểu Bảo, tính cách của hai chị em đâu phải chị khác nhau ngàn dặm, tuy đều nói rồng tham tiền, nhưng bây giờ nhìn lại, Tiểu Bảo dường như có chút thích hợp làm rồng hơn.

*****

https://thuviensach.vn

Bá Vương không ngờ rằng, sau khi đối phương thất bại, lại không rời đi.

Thế lực thần bí kia rốt cuộc cũng lộ diện, Tân Long Nha, đây là đối thủ cũ của Thường đại thiếu gia rồi, Bá Vương cũng có chút kinh ngạc. Một nơi thần bí như Trung Quốc, tùy tiện cũng có thể lôi ra một người lợi hại như thế?

Tân Long Nha cũng không điên cuồng trả thù, ngược lại, sau khi trải qua chuyện bùng nổ kia, thế lực của Tân Long Nha lại thu hẹp lại, hơn nữa có rất ít động thái mới.

Điều này khiến cho Bá Vương cảm thấy có chút bất an, cái này gọi là sóng yên bể lặng trước phong ba bão táp, mấy lần trước Bá Vương giao đấu với gã đã nhận thấy đó là tên cầm đầu của đối phương – Vân, tuyệt đối không phải là một nhân vật tầm thường.

Về tâm cơ thì không hề thua kém, thậm chí còn cao hơn anh ta một bậc.

Nhưng đối phương rốt cuộc định dùng thủ đoạn gì đây? Anh ta vẫn nên cố thủ hay tấn công? Bá Vương vẫn đang do dự.

****

Tư Đồ Lôi Phong hoàn toàn không ngờ rằng Tư Đồ Lôi Minh có thể làm việc tuyệt tình như vậy.

Nhìn vợ và hai con gái ruột đã tắt thở, Tư Đồ Lôi Phong cảm thấy hô hấp ngày càng khó khăn, tay nắm chặt lại.

Nếu không phải vợ gã giúp gã đỡ viên đạn kia, e rằng gã đã sớm phải đi theo vợ con rồi.

- Tại sao phải làm như vậy?

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Phong chăm chú nhìn người áo đen trước mắt này, họng súng đen ngòm kia, đôi mắt không chút tình cảm kia, tuy biết rằng sẽ không hỏi được gì, nhưng vẫn mở miệng.

Dấu hiệu này quá quen thuộc, đây là quân đội thuộc về Tư Đồ Lôi Minh, chuyên giải quyết đám phản đồ, ám sát thủ lĩnh quân đội cấp cao của địch, bọn họ không hề có tình cảm, chỉ biết không ngừng chấp hành mệnh lệnh.

Tư Đồ Lôi Phong yên lặng nhắm hai mắt lại, lần đầu tiên cảm nhận được thần chết cách mình rất gần, Thường Nhạc không giết gã, gã lại chết trong tay người của mình, đây dường như một sự châm chọc lớn đối với gã.

*****

Khi Thường Nhạc trở lại tổng bộ hội Hắc Long thì gần như không thể tin vào mắt mình.

Chỉ vẻn vẹn trong ba tuần, tổng bộ của hội Hắc Long đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, khó trách Koinu không tự mình ra sân bay đón hắn.

Tất cả cũng không thể trách Koinu rồi.

- Thường Nhạc kun, rốt cuộc anh cũng trở lại.

Chỉ thấy Koinu sắc mặt tái nhợt đi từ ngã rẽ ra, thần sắc kích động nhìn Thường Nhạc.

Trong thời gian ngắn không gặp mà Koinu dường như gầy đi một vòng, Thường Nhạc âm thầm cảm thán, sau khi Koinu gầy đi, quả thực đẹp trai, phong độ hơn trước rất nhiều.

- Koinu, rốt cuộc nơi này đã xảy ra chuyện gì?

Thường Nhạc kéo tay Koinu ân cần nói.

https://thuviensach.vn

Koinu thần sắc uể oải nói:

- Thường Nhạc kun vừa rời đi, tôi liền triển khai kế hoạch, không ngờ tổ Sơn Khẩu lại che dấu thực lực của mình, mãi cho đến khi chúng ta tấn công tổng bộ của tổ Sơn Khẩu, mọi chuyện lại xảy ra biến chuyển.

Thường Nhạc nhíu mày, nghi ngờ nói:

- Cho dù là tổ Sơn Khẩu xuất ra toàn bộ thực lực, cậu cũng không thể thê thảm như vậy.

Hiện tại, tổng bộ của hội Hắc Long bây giờ vô cùng rách mướp, không khác ổ của mấy tên ăn mày lắm.

Koinu gật đầu, thần sắc chán nản nói:

- Tổ Sơn Khẩu quả thật không thể khiến cho hội Hắc Long biến thành bộ dạng này, nhưng lại có hai thế lực to lớn cùng lúc tấn công nên hội Hắc Long mới thê thảm như vậy.

- Hai thế lực?

Thường Nhạc theo bản năng phản ứng nói:

- Chẳng lẽ Thiên hoàng lại vùng dậy?

Koinu bất đắc dĩ gật đầu, e ngại nói:

- Hóa ra Thiên hoàng vẫn che giấu một quân đội bí mật, thực lực còn mạnh hơn tổ Sakura kia.

- Tên này giỏi thật!

Thường Nhạc nghĩ đến ánh mắt ác độc của Thiên hoàng trước khi đi, bây giờ cuối cùng đã hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

Gã không tiếc vứt bỏ cả Sakura và bóng đen kia đều, hóa ra là còn một quân cờ quân viện trợ. Trong lòng chấn động, nói:

- Thế lực khác này lẽ nào là đội Onani?

- Lần này Thường Nhạc kun đoán sai rồi, nếu như là đội Onani thì còn được, nhưng đội quân lần này còn mạnh hơn Onani.

Koinu thần sắc oán giận nói.

Dựa vào tình hình của Nhật Bản, căn bản không thể có tổ chức còn mạnh hơn đội Onani, Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn Koinu nói:

- Chẳng lẽ là thế lực nước ngoài?

- Đúng vậy.

Koinu hít sâu một hơi nói:

- Mafia châu Âu vào Nhật Bản, rất nhanh đã cướp lấy địa bàn của hội Hắc Long chúng ta lúc trước.

- Mafia!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một tia đăm chiêu nói:

- Koinu huynh, không phải anh nói cha anh đang bàn việc làm ăn với Mafia sao?

- Đúng là việc làm ăn, nhưng đây chỉ là ngụy trang thôi, Mafia lợi dụng lường gạt trong lúc nói chuyện làm ăn, bắt giữ cha tôi ở châu Âu, khiến cho hội Hắc Long chúng ta mất đi trụ cột, sau đó mới tấn công vào hội Hắc Long.

Koinu nắm chặt tay lại.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng kia của gã, hắn là đã chịu thiệt thòi lớn từ bọn Mafia, Thường Nhạc cũng cảm thấy khó chịu, theo phỏng đoán của hắn, Koinu nhất định đã chịu thiệt rồi.

Đoán chừng là đội Onani liên hợp với tổ Sơn Khẩu, thậm chí là thêm cả Thiên hoàng, không ngờ rằng đội Onani không lên mà là Mafia xâm nhập.

Rõ ràng, chuyện xảy ra ở tổng bộ hội Hắc Long khiến nảy sinh kẽ hở giữa Thiên Hoàng và đội Onani, nếu tổ Sơn Khẩu đã mời Thiên Hoàng, tất nhiên sẽ không mời đội Onani.

Trò chơi này rõ ràng đã lớn hơn rồi.

Nếu tiếp tục chơi như vậy, thế thì hắn phải điều động nhân lực từ nơi khác đến, đối mặt với ba thế lực lớn cùng lúc, đồng thời trong quá trình chơi, đội Onani thậm chí còn chọc gậy bánh xe.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc bất giác nhíu mày, rốt cuộc là nên chơi hay không?

Koinu cũng lặng yên chờ đợi câu trả lời của Thường Nhạc, gã cũng hiểu được chuyện lần này không tầm thường, một khi Thường Nhạc ra quyết định, đến lúc đó sẽ là cục diện không chết không ngừng.

- Koinu huynh, cậu cảm thấy thực lực của nhóm Mafia này thế nào?

Thường Nhạc cũng không trực tiếp quyết định, ngược lại, ánh mắt chuyển lên người Koinu.

Koinu hít sâu một hơn, chân thành nói:

- Bọn chúng rất mạnh, thực lực của mỗi người đều rất mạnh, một khi tổ chức lại quả thật giống như một cơn lốc xoáy, hội Hắc Long chúng ta căn bản không thể chống đỡ.

https://thuviensach.vn

- Nếu tôi phái người giết Mafia, kết quả sẽ như thế nào?

Thường Nhạc vẫn tiếp tục hỏi Koinu.

Koinu chằm chằm nhìn mặt Thường Nhạc, thần sắc có chút mất mát:

- Tôi hiểu ýThường Nhạc kun, tôi không oán trách anh, dù sao đối thủ cũng quá hùng mạnh!

Ý tứ trong lời của Thường Nhạc rất rõ ràng, sự hùng mạnh của Mafia, cho dù là tiêu diệt thành viên của Mafia, tổng bộ Mafia ở châu Âu vẫn sẽ không ngừng đưa cao thủ vào Nhật Bản, như vậy sẽ tạo thành thế giằng co vô cùng khó khăn.

Đương nhiên, để cho mình chật vật như vậy mà rời khỏi Nhật Bản, đó căn bản không phù hợp với tính cách của Thường Nhạc, hắn vỗ vai Koinu, thản nhiên cười nói:

- Hội Hắc Long không thể bị hủy trên tay bọn chúng, tôi sẽ giúp hội Hắc Long có được chỗ đứng ở Nhật Bản.

Koinu nghe thấy câu này, tâm trạng chán nản cuối cùng cũng được buông xuống, chỉ cần Nhật Bản còn có mầm mống của hội Hắc Long, như vậy chắc chắn sẽ có một ngày bùng nổ.

Kỳ thật Thường Nhạc cũng suy xét đến phương diện này, tuy nhiên góc độ không giống mà thôi, Thường Nhạc không hy vọng lần sau lúc tấn công Nhật Bản, ở Nhật Bản hoàn toàn không có tai mắt nào.

Bởi vì cái gọi là con rồng mạnh không đấu nổi đầu rắn (người lạ nước lạ cái không thể thắng nổi người bản đia, đã quen thuộc với môi trường đó), có sự tồn tại của hội Hắc Long, hắn có thể danh chính ngôn thuận tấn công các thế lực lớn ở Nhật Bản, cho đến thâu tóm tất cả, sau đó lại…

https://thuviensach.vn

Lúc đầu thu phục đám thủ hạ của Thiên hoàng, khi Koinu phát hiện bọn Mafia quá hùng mạnh, lập tức đã đi làm vật hi sinh, chính điểm ấy đã khiến Thường Nhạc vô cùng thưởng thức.

Chỉ cần thủ hạ của mình không bị thương vong, những người khác chết chả có quan hệ gì với hắn.

Nhìn đám Thần, Tiêu Tiêu vui vẻ náo loạn giống như người không có chuyện gì, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười hài lòng.

Koinu rất thông minh, thủ hạ của mình cũng rất linh hoạt!

- Lão đại, chúng ta có phải chuẩn bị một chút không, trở lại Khải Đinh?

Trên mặt Thần lộ ra nụ cười nhợt nhạt.

- Đúng vậy, Tiêu Tiêu, La Vân, mấy người trực tiếp về nước, Xử Nữ để một ít người ở lại Nhật Bản, tôi hy vọng lần sau khi vào Nhật Bản, đón tiếp tôi không chỉ mình Koinu, còn có Xử Nữ nữa.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn sang Xử Nữ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 290: Đàm Phán

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Xử Nữ sờ mái tóc của Tiểu Bảo, trên mặt lộ ra nụ cười dâm đãng, nói:

- Lão đại yên tâm, mông của đám đàn ông Nhật Bản đều là của tôi.

- Phụ nữ, một người anh cũng không được phép động vào.

Đầu Tiểu Bảo nhanh chóng chui ra, như hổ rình mồi nói với Xử Nữ.

Người này miệng lưỡi con buôn lại rất quan tâm đến việc làm ăn của mình.

- Không thành vấn đề!

Xử Nữ nháy mắt, tay thì gõ nhanh lên đầu Tiểu Bảo một cái.

Tư Đồ Lôi Phong không ngờ rằng vào thời khắc mấu chốt thì một mũi tên vàng đã cứu gã, mũi tên vàng đó xuyên qua mồm tên áo đen.

Tư Đồ Lôi Phong hiểu rằng, từ nay về sau, giữa gã và gia tộc Tư Đồ không còn quan hệ gì nữa, tính mạng của gã đã thuộc về Thường Nhạc.

Nơi Tư Đồ Lôi Phong từng đến, cũng là do Bắc Phi lạc hậu thay đổi thành Nam Phi, đó cũng chính là nơi sắp tới sẽ châm lên trận hỏa chiến giữa Tân Long Nha và Điểm G.

Thường Nhạc vẫn luôn tin tưởng một đạo lý: Người đàm phán không cần nhiều mà là cần khí thế.

Tục ngữ nói rất đúng, ngàn quân dễ có, một tướng khó cầu, bên người hắn có mấy cao thủ chắc chắn khác xa khí thế của đám người bình thường.

https://thuviensach.vn

Á Phong - người đại diện của đám Mafia phụ trách chuyện về Nhật Bản lần này, trước khi nhận được tin tức Thường Nhạc muốn gặp gã, gã cũng không cảm thấy kinh ngạc, đối phó với hội Hắc Long đã đạt đến trình độ này, toàn bộ hội Hắc Long ngoại trừ tổng bộ ra, căn bản không có gì đáng kể.

Gã cũng không có hứng thú đối với tổng bộ kia, mà khẩu vị của tổ Sơn Khẩu cũng thật tốt. Nếu đã như vậy, vậy sao gã không làm người tát nước theo mưa, chủ động loại bỏ uy hiếp đối với hội Hắc Long.

Đi xe con.

Hiện ra trước mắt là một tấm thảm đỏ dài hơn trăm mét, đây là hình thức chuyên dùng để đón tiếp lãnh đạo cao cấp, đương nhiên, cách thức này cũng cần được đối phương thừa nhận.

Ít nhất có thể khiến cho Mafia coi trọng, nếu không, đừng nói là thảm đỏ trăm mét, cho dù là tự mình trải một tấm trên mặt đất, e rằng còn khó hơn lên trời.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười thản nhiên, haizz. Vẫn là người châu Âu biết cách làm việc, trước khi chưa đàm phán, sẽ hầu hạ hắn một cách thoải mái, trong thời gian đàm phán, ít nhất sẽ không hạ độc thủ.

Nghênh đón hắn có tám người, trong đó có một người có chút xuất sắc, đúng là Á Phong – Mafia phụ trách chuyện Nhật Bản, xem ra đối phương còn rất trẻ, cũng rất tuấn tú, còn có chút ánh dương, nhưng Thường Nhạc cảm thấy nụ cười của gã này có chút không thật thà, không thành thực.

Lần này Thường Nhạc mang theo Hải Văn, bốn cao thủ của gia tộc Tây Môn, Xử Nữ, Tiểu Bảo. Cẩn thận tính toán, thêm cả hắn là vừa đúng tám người.

https://thuviensach.vn

Hắn bất giác nở nụ cười nghiền ngẫm. Tai mắt của đối phương quả thật rất lợi hại, ngay cả những chi tiết nhỏ này cũng đã tính kĩ, Mafia dù sao cũng là Mafia, tiếng tăm, thương hiệu lâu đời, e rằng nhiều năm trước đã sớm thiết lập căn cứ của Mafia ở Nhật Bản.

Chuyến đi lần này của hắn e rằng cũng là một cơ hội cho đám Mafia.

- Con mẹ nó!

Thường Nhạc âm thầm chửi một câu, xem ra người thu lợi thật sự chính là gã kia.

- Chào ngài, tôi là Á Phong, rất vui được gặp Thường tiên sinh - thủ lĩnh Điểm G!

Khi trong lòng Thường Nhạc còn đang mắng chửi đối phương thì Á Phong đã lịch sự bước tới trước, nhiệt tình ôm Thường Nhạc một cái.

- Tôi cũng rất vui được gặp anh, ha ha, hi vọng anh có thể sớm leo lên vị trí Thống soái tối cao của Mafia ở châu Âu, sao có thể lao tâm tận lực ở một nơi chật hẹp nhỏ bé như Nhật Bản!

Thường Nhạc cười hì hì vỗ vai Á Phong, dùng thanh âm chỉ có hai người mới nghe thấy, thấp giọng nói.

Á Phong sảng khoái cười:

- Cảm ơn những lời nói hoa mỹ của Thường tiên sinh, tôi tin rằng chỉ cần cố gắng, nhất định có thể leo lên vị trí thủ lĩnh tối cao của Mafia.

- Fuck!

Thường Nhạc vốn muốn thử thăm dò một chút, không ngờ đối phương sẽ quang minh chính đại nói ra, điều này khiến cho hắn bất giác sửng sốt, lập tức trực tiếp kéo tay Á Phong đi vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Khó trách Mafia châu Âu lại lợi hại như vậy, người ta ngay cả vị trí thủ lĩnh cũng có thể tùy ý cạnh tranh, công khai hóa nguyên tắc, thật là thú vị nha!

Bước vào đại sảnh, đập vào mắt hắn chính là một cái bàn tròn dài, Tiểu Bảo nhanh chóng chạy đến ngồi ở chỗ bắt mắt nhất, tất cả mọi người, bao gồm cả Thường Nhạc đều sững người.

- Cô bé không biết phép tắc này!

Thường Nhạc âm thầm cảm thán một câu.

Tiếp đó, Á Phong và Thường Nhạc lần lượt ngồi xuống hai bên bàn.

Thường Nhạc cũng không muốn nói nhiều lời vô nghĩa, trực tiếp nói thẳng vào chủ đề:

- Tin rằng mục đích tôi tới đây, anh Á Phong cũng đã rất hiểu rõ, tôi cũng không hi vọng hội Hắc Long bị hủy diệt.

Á Phong nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Mafia chúng tôi coi Điểm G như bằng hữu, yêu cầu nhỏ mà Thường tiên sinh nêu ra, chúng tôi vẫn có thể làm được.

Nói tới đây, y dừng lại một chút nói:

- Tuy nhiên… Chúng tôi hi vọng Thường tiên sinh cũng có thể giúp Mafia một chuyện nhỏ.

- Chuyện nhỏ?

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, chuyện nhỏ trong mắt Mafia châu Âu e rằng không hề nhỏ.

- Hỗ trợ thì có thể, nhưng nhất định phải trả tiền!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo ngồi ở chỗ cao nhất không hề nghĩ ngợi nói.

- Ha ha, lời trẻ con không chút kiêng dè, Á Phong huynh có chuyện gì cứ nói.

Thường Nhạc hung tợn trừng mắt nhìn Tiểu Bảo một cái, sau đó cười nhạt nói.

- Mâu thuẫn giữa Thường tiên sinh và Kỵ sĩ Thần Thánh châu Âu ở Nam Phi, Mafia châu Âu chúng tôi cũng biết rõ, cũng rất ngưỡng mộ hành động yêu nước của Thường tiên sinh.

Á Phong nghiêm mặt nói.

- Thú vị!

Thường Nhạc không ngờ Á Phong lại nói đến chuyện này, vẫn nghe nói mối quan hệ hợp tác giữa Mafia châu Âu với Kỵ sĩ Thần Thánh châu Âu, xem ra cũng không phải hoàn toàn tốt đẹp như vậy.

Thường Nhạc cười nói:

- Kỳ thật cũng không có mâu thuẫn gì lớn, lần trước, lần trước bên phía Kỵ sĩ Thần Thánh châu Âu đã phái người trao đổi với tôi về vấn đề hòa giải, còn hi vọng tôi….

Nói tới đây, Thường Nhạc cố ý cảnh giác dừng lại một chút.

- Hi vọng anh làm gì?

Tâm trạng của Á Phong nhảy dựng lên, vội vàng dò hỏi.

- Haizz, thật ra cũng không có gì!

https://thuviensach.vn

Thấy sự thay đổi của Á Phong, trong lòng Thường Nhạc vui như hoa nở, nhưng hắn lại tỏ vẻ không có gì nói:

- Thật ra cũng không có gì, chính là hi vọng tôi có thời gian thì mang theo thủ hạ cùng tới làm khách thôi.

Loại giọng điệu này và sự cảnh giác vừa rồi không giống nhau, Á Phong cũng không ngu ngốc, gã lập tức nhận ra sự biến hóa rất nhỏ này, gã vội vàng nói:

- Thường tiên sinh đã đồng ý rồi sao?

Thường Nhạc nhún vai, thản nhiên cười nói:

- Làm khách cũng không phải việc dễ làm, Thường Nhạc cũng không phải người xuẩn ngốc, Điểm G vừa mới được gây dựng có khác biệt rất lớn so với Kỵ sĩ Thần Thánh. Nếu chẳng may đối phương nảy sinh ác ý, chúng tôi thật không có cách chống trả.

Những lời Thường Nhạc vừa nói cũng là sự thật. Điểm G khởi đầu rất nhanh, nhưng về mặt thực lực và thế lực thì vẫn còn chênh lệch rất lớn.

Á Phong nghe thấy những lời này, sự lo lắng trên mặt hoàn toàn biến mất, gã liếc nhìn Thường Nhạc một cái, khen ngợi:

- Thường tiên sinh là người thông minh, điểm này Á Phong và một số người trong Mafia đều rất bội phục, cho nên, lần này chúng tôi cũng muốn mời Thường tiên sinh tới châu Âu làm khách.

Trên mặt Thường Nhạc không nhìn ra bất cứ biến hóa nào. Hắn bình tĩnh nói:

- Á Phong huynh, tôi đã nói rồi, tiến vào châu Âu, thực lực của Điểm G còn chưa đủ.

https://thuviensach.vn

Á Phong phóng khoáng bật cười:

- Nếu có Mafia chúng tôi, tin rằng Thường tiên sinh sẽ cân nhắc một lần nữa!

Thường Nhạc híp mắt nhìn Á Phong, chậm rãi nói:

- Á Phong huynh, không phải tôi bán tin bán nghi, bởi vì có cái gọi là trên đời này không có bữa trưa nào miễn phí, Mafia ở châu Âu đã tạo dựng một thế lực to lớn. Bánh ngọt dù sao cũng có hạn, làm sao có thể dễ dàng để cho thế lực khác tiến vào?

- Haizz, e rằng Thường tiên sinh còn chưa biết, Mafia chúng tôi ngoại trừ Kỵ sĩ Thần Thánh, gần đây lại mọc ra Thánh điện Hắc Ám, Thánh điện Quang Minh, thế cục xã hội đen ở toàn châu Âu ngày càng hỗn loạn, Kỵ sĩ Thần Thánh đã kéo gia tộc Tư Đồ ở Trung Quốc vào trận chiến này, Mafia chúng tôi nếu không gia tăng thêm đồng minh, e rằng sẽ không thể trụ nổi!

Á Phong nghiêm túc nói.

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu được, vì sao ở Khải Đinh, sau khi Kỵ sĩ Thần Thánh bị tấn công lại vô duyên vô cơ mà rút lui, hóa ra đã thành giao với Tư Đồ Lôi Minh.

Tay chân của thằng nhãi Tư Đồ Lôi Minh cũng thật nhanh!

Thường Nhạc nghĩ đến đây, bất giác mỉm cười, nói:

- Thật ra tôi chỉ muốn củng cố thế lực của Điểm G ở Trung Quốc, Nhật Bản, Nam Phi, nếu gấp gáp tiến vào châu Âu, haizz, e rằng tâm thì có thừa mà lực thì không đủ!

Nghe đến đây, đôi mắt Á Phong lóe sáng, sợ là sợ Thường Nhạc không đồng ý, chỉ cần không từ chối, vậy thì vẫn có hi vọng, trên mặt gã lộ ra nụ

https://thuviensach.vn

cười tự nhiên, nói:

- Thường tiên sinh, anh yên tâm, chỉ cần anh chính thức tiến vào xã hội đen ở châu Âu, như vậy sẽ hình thành quan hệ liên minh giữa Điểm G và Mafia châu Âu, bất cứ kẻ nào dám tấn công Điểm G, chẳng khác nào là tấn công Mafia, Mafia chúng tôi nhất định sẽ dốc toàn lực trợ giúp Điểm G!

Thường Nhạc híp mắt, ***, nói thì dễ nghe như vậy, đến lúc Điểm G thật sự gặp khó khăn, e rằng Mafia đã sớm ngồi nhìn hổ tranh đấu rồi.

Cho nên, Thường Nhạc dứt khoát nói một câu:

- Haizz, nghèo rớt mồng tơi!

Vừa nghe đến nghèo, ánh mắt Tiểu Bảo nhanh chóng sáng lên, trong lòng âm thầm tán thưởng một câu:

- Lão đại nói chuyện cả nửa ngày, câu này là kinh điển nhất.

- Nghèo?

Á Phong ngẩn người nói:

- Rốt cuộc Thường tiên sinh có ý gì?

- Tin rằng các anh cũng biết, khi tôi đồng thời tấn công các nơi như Nam Phi, Nhật Bản, Trung Quốc đại lục, Hong Kong, Ma Cao, trước khi trở về Nhật Bản, lại còn chiến một trận lớn với Thánh điện Hắc Ám, mỗi trận đánh đều tiêu hao một lượng lớn tiền bạc, nếu lại tiến vào châu Âu, tiền ở đâu ra?

Thường Nhạc buồn rầu lắc đầu.

Nghe thấy Thường Nhạc nói như vậy, Á Phong kích động nhìn Thường Nhạc nói:

https://thuviensach.vn

- Tiền không thành vấn đề, Thường tiên sinh mau nói cho tôi biết, Thánh điện Hắc Ám rốt cuộc là như thế nào? Thế lực rốt cuộc khổng lồ đến đâu? Cao thủ rốt cuộc lợi hại đến đâu?

- Tiền không thành vấn đề.

Nghe thấy những lời này, Tiểu Bảo hưng phấn che miệng, cô còn đang thật sự suy xét, rốt cuộc là phải lừa mấy tên Mafia giàu có này bao nhiêu tiền mới đủ.

Bởi vì trước khi Thường Nhạc tới đây đã từng nói, phàm là chuyện liên quan đến tiền bạc, đều sẽ do đồng chí Tiểu Bảo ra giá.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc nhíu mày, có chút khó khăn nói:

- Nói thật, nếu để tôi hình dung, thực lực của toàn bộ Thánh điện Hắc Ám không thể miêu tả hết được, nhưng lại có thể diễn đạt được.

- Diễn đạt được?

Á Phong nghe thấy như vậy, trong lòng chấn động, ánh mắt mong chờ nhìn Thường Nhạc.

- Hải Văn, anh ra đây!

Thường Nhạc phất tay, Hải Văn đi ra khỏi bàn hội nghị, đứng trước cửa, tiếp đó Thường Nhạc nói với Á Phong:

- Thánh sứ Hắc Ám của Thánh điện Hắc Ám có thể đánh bại anh ấy trong vòng một phút, nếu Á Phong huynh có thể tìm ra thủ hạ có thể làm được điều này, thì có thể phán đoán được thực lực của Thánh sứ Hắc Ám.

Nói tới đây, lại nói vọng ra với tứ đại cao thủ bày trận của gia tộc Tây Môn:

- Mấy người cũng ra đi!

- Bọn họ có thể chống cự Thánh sứ Hắc Ám trong bao lâu?

Á Phong nghi ngờ nhìn bốn người này, Hải Văn vóc dáng cao to, trời sinh đã khiến người ta cảm thấy có một loại áp lực, nhưng bốn cao thủ gia tộc Tây Môn lại làm cho người ta có cảm giác chẳng có chút uy hiếp nào.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thản nhiên mở miệng:

- Bốn người bọn họ ở cùng một cấp bậc với cao thủ của Thánh điện Hắc Ám, anh cũng phái người đến xem thử một chút đi!

Á Phong lại nhìn về phía mấy người bên mình, chỉ thấy một người to cao đứng thẳng tắp đi về phía Hải Văn, không hề nắm tay lại thành quyền, nhưng khí tức bá đạo lại toát ra ngoài.

Điều này khiến cho Thường Nhạc nghĩ đến gã công tử bột, công tử Phú Quý biểu diễn Tiệt quyền đạo, tên trước mắt này về phương diện Tiệt quyền đạo rõ ràng cao hơn công tử Phú Quý mấy bậc.

Hải Văn khẽ lắc đầu nói:

- Còn chưa đủ, tiếp tục!

Tên to con kia biến sắc, nhanh chóng tung ra những nắm đấm liên tiếp.

- Ầm!

Thân thể của Hải Văn chấn động một chút, liên tiếp lùi lại phía sau mấy bước.

- Hải Văn. Đánh giá một chút!

Thường Nhạc ở bên thản nhiên nói.

- Sức mạnh của anh ta ít nhất kém bốn bậc so với Thánh sứ Hắc Ám, tốc độ quá chậm, sức mạnh quá phân tán, một Thánh sứ Hắc Ám ít nhất có thể đâm anh ta trên hai mươi nhát.

Vẻ mặt dễ dàng trên mặt Á Phong biến mất, khi đọ sức với đám cao thủ của Mafia, gã đều ở vị trí hạng nhất.

https://thuviensach.vn

Nhưng không ngờ rằng lại đánh giá như vậy, lẽ nào Thánh sứ Hắc Ám thật sự lợi hại như vậy?

Ánh mắt bất giác lại nhìn về phía Thường Nhạc, Thường Nhạc cũng đang nhìn Á Phong. Trên mặt lộ ra nụ cười vô tội, nhún vai nói:

- Tôi biết anh sẽ không tin. Nhưng đó là sự thật!

Á Phong trở nên trầm mặc, gã tin tưởng lời của Thường Nhạc. Đối phương căn bản không cần phải lừa mình, nó không có bất cứ ý nghĩa gì, gã hít sâu một hơi hỏi:

- Sức chống cự của Hải Văn rốt cuộc mạnh đến thế nào?

Thường Nhạc cười hì hì lắc đầu nói:

- Ít nhất tôi chưa từng thử qua, nếu Á Phong huynh không ngại, thì có thể thử một chút.

Á Phong nhẹ nhàng gật đầu.

Chỉ có tự mình khảo nghiệm rồi mới có thể thực sự hình dung được sức mạnh của Thánh sứ hắc ám, Á Phong tiến lên một bước thì mặt đất đều rung động mạnh mẽ.

- Uy lực thật mạnh, không hổ là nhân vật đứng đầu trong Mafia.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, không kìm nổi mà cảm thán.

Hải Văn cũng cảm giác được sức mạnh của Á Phong, anh ta chẳng những không e sợ mà ngược lại còn lộ ra vẻ hưng phấn, tay vỗ ngực nói:

- Tuyệt, mau tới tấn công đi!

https://thuviensach.vn

Á Phong hít sâu một hơi, trong chớp mắt giữa nắm đấm lóe lên một tia sáng.

- Kim Ngưu quyền!

Thường Nhạc lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng lập tức khôi phục lại sự bình tĩnh, bởi vì hào quang này tuy giống Kim Ngưu quyền nhưng bá đạo hơn, hoàn mỹ hơn Kim Ngưu quyền .

Nắm đấm vừa mới tiếp xúc với thân thể của Hải Văn trong nháy mắt, quyền ảnh không ngờ lại liên tục di chuyển.

- Ầm!

Khi nắm đấm và thân thể Hải Văn tiếp xúc với nhau, thì phát ra âm thanh long trời lở đất, Hải Văn liên tiếp lùi về phía sau ba bước, biến sắc nói:

- Thật là mạnh.

Anh ta hơi dừng lại một chút, rồi lại bồi thêm một câu:

- Tuy nhiên so với Thánh sứ Hắc Ám vẫn còn kém một bậc!

Những thủ hạ của Á Phong gần như đồng thời hít khí lạnh, Thánh sứ Hắc Ám còn mạnh hơn lão đại của mình, cái này có phải đã quá khoa trương rồi không?

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng hiểu được những lời Hải Văn đã nói đều là sự thật, bởi vì hắn tận mắt thấy Thánh sứ Hắc Ám đánh cho Hải Văn nằm sấp trên mặt đất, so với tình cảnh bây giờ thì chật vật hơn rất nhiều.

Vào lúc này, bốn gã trong Mafia đi về phía bốn cao thủ bày trận của gia tộc Tây Môn, chỉ thấy bốn cao thủ của gia tộc Tây Môn nhỏ vài giọt nước xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Bốn người lập tức cảm thấy thân ảnh trước mắt lóe lên một cái, bọn họ đã đi tới một vùng biển rộng lớn, nước biển mênh mông mãnh liệt che phủ cả trời đất tấn công về phía bốn người họ.

- Trận?

Á Phong kinh ngạc nói.

Thường Nhạc tà ác cười nói:

- Thế nào, Á Phong huynh cũng am hiểu thứ đồ chơi này?

Á Phong ánh mắt cổ quái liếc nhìn Thường Nhạc nói:

- Thật không ngờ Thường tiên sinh lại có được cao thủ như vậy, Á Phong không thể không bội phục!

Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu nói:

- Cao thủ thì sao? So với cao thủ của Thánh điện Hắc Ám thì bọn họ vẫn kém một bậc.

Á Phong thần sắc ngưng trọng, y gật đầu nói:

- Á Phong tin tưởng lời nói của Thường tiên sinh, nếu Thánh điện Hắc Ám không có thực lực, căn bản sẽ không có khả năng trong một thời gian ngắn lại chiếm được một gót chân ở châu Âu.

Á Phong nói tới đây thì dừng lại một chút rồi nói:

- Nhưng càng như vậy, chúng ta lại càng cần liên minh, chỉ có như vậy mới có thể đối phó được với kẻ thù, giành lấy lợi ích lớn nhất.

- Nếu như anh bỏ ra một tỷ, Điểm G chúng tôi sẽ tiến vào châu Âu, thiết lập liên minh với Mafia châu Âu.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Tiểu Bảo không thể đợi thêm nữa mà kêu lên.

- Hỏng rồi!

Nghe thấy con số này, Thường Nhạc thiếu chút nữa là hôn mê, bà cô nhỏ này, bình thường tham tiền như vậy, sao tới thời khắc mấu chốt thì lại như tuột xích vậy?

Thật sự là tức chết mà!

Quả nhiên, vừa dứt lời thì Á Phong thản nhiên mỉm cười nói:

- Không thành vấn đề, một tỷ USD. Chỉ cần Điểm G của Thường Nhạc tiến vào châu Âu, chúng tôi khẳng định sẽ chuyển tiền, chúng tôi sẽ giữ nguyên hiện trạng hội Hắc Long ở Nhật Bản, bất cứ kẻ nào phá hoại, đều là đối nghịch với Mafia châu Âu chúng tôi.

Thường Nhạc buồn bực trừng mắt nhìn Tiểu Bảo một cái, cũng đã nói tới mức này, cho dù hắn có cố gắng cũng vô dụng, cũng không thể chơi xấu người khác?

Hắn lộ ra một nụ cười khó coi, nói:

- Không thành vấn đề, tôi sẽ tiến vào châu Âu trong thời gian ngắn nhất.

Hai người bắt tay nhau, nhiệt tình ôm mấy cái, sau đó mới lưu luyến mà rời đi.

Dọc đường đi, Tiểu Bảo uể oải không vui, rõ ràng đã biết mình làm hỏng việc. Cô len lén nhìn Thường Nhạc, sau đó kéo áo Thường Nhạc nói:

- Lão đại, anh giận Tiểu Bảo sao? Tiểu Bảo không phải cố ý, anh đừng nóng giận được không?

Thường Nhạc liếc xéo Tiểu Bảo một cái, cổ quái nói:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Bảo, hôm nay có phải em uống nhầm thuốc không? Thường ngày muốn tiền tới điên rồi. Sao lần này lại ít như vậy?

Tiểu Bảo mấp máy môi, uất ức nói:

- Người ta cũng không biết Mafia có tiền như vậy, em tưởng họ bán găng tay, Tiểu Bảo bán nhân lực, mới kiếm được mấy triệu, bọn họ bán găng tay tất nhiên sẽ không được bao nhiêu. Kỳ thật em muốn nói là một tỷ Yên Nhật, không ngờ hắn lại tưởng một tỷ USD, Tiểu Bảo cũng bị dọa mà.

- Fuck!

Thường Nhạc khinh bỉ nhìn Tiểu Bảo một cái, nói:

- Như vậy tổn thất này nên tính lên đầu ai?

Tiểu Bảo cảnh giác nhìn Thường Nhạc, nói:

- Lão đại, Tiểu Bảo nghèo lắm, Tiểu Bảo không có tiền, anh đừng tính tổn thất đó lên đầu Tiểu Bảo, nếu không Tiểu Bảo sẽ?

- Sẽ thế nào?

Thường Nhạc bắt đầu hứng thú.

- Tiểu Bảo sẽ nhảy lầu tự sát!

Tiểu Bảo phồng miệng, thở hổn hển nói.

Thường Nhạc bật cười ha ha, thương gia siêu cấp, lại vì chút tiền này mà nhảy lầu? Vậy thì quả thật là làm trò cười rồi

- Nhảy đi, nhảy đi, lão đại không cản em đâu!

- Hừ, về sau anh đừng nghĩ tới chuyện ôm chị em nữa, Tiểu Bảo sẽ không giúp anh nữa.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo chớp mắt, lập tức ra chiêu sát thủ thứ hai.

- Anh chính là Thường Nhạc!

Tiểu Bảo vừa dứt lời, một bóng dáng như âm hồn đột ngột xuất hiện trước mặt Thường Nhạc.

Tiểu Bảo nhìn thấy đối phương thì kinh ngạc kêu lên:

- Là anh!

Đồng tử của Thường Nhạc co rút lại, mặc dù đối phương không phát ra khí tức gì, nhưng hắn lại cảm nhận được một áp lực rất lớn, từ vẻ mặt kinh ngạc của Tiểu Bảo, hắn trong chớp mắt nghĩ tới chuyện mà Tiểu Bảo đã nói với mình.

- Đúng vậy, tôi chính là Thường Nhạc!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm, đối phương đến cũng thật nhanh quá đi, hắn còn chưa chuẩn bị tốt.

- Anh đã vấy bẩn Đệ Nhị Mộng, cho nên mày nhất định phải cưới cô ấy!

Vừa dứt lời, Thường Nhạc sững người, vốn tưởng vị hôn phu của Đệ Nhị Mộng đến tìm hắn liều mạng, không ngờ lại đến bắt hắn cưới Đệ Nhị Mộng.

Có phải đầu óc người này có vấn đề không?

Lập tức nghĩ đến lời của Tiểu Bảo, nếu không cưới Đệ Nhị Mộng, kết quả chỉ có một, Thường Nhạc bị giết, Đệ Nhị Mộng tự tử, nói cách khác chỉ có thể cưới Đệ Nhị Mộng mà thôi.

- Vấy bẩn, tôi chỉ là sờ sừng rồng một chút, cái này cũng gọi là vấy bẩn à?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười hì hì nói.

Tiểu Bảo âm thầm ra hiệu cho Thường Nhạc, Thường Nhạc lại giả vờ như không thấy.

- Nếu không cưới, anh phải chết!

Vừa dứt lời, một khí thế hào hung che trời phủ đất đánh về phía Thường Nhạc.

- Dừng lại!

Thân hình Tiểu Bảo khẽ chuyển động, nháy mắt đã đứng trước mặt người trẻ tuổi kia, nhảy lên gõ vào đầu tên kia một cái, nói:

- Anh Vô Mộng, anh yên tâm, tên sắc lang này chắc chắn sẽ cưới chị, bây giờ chị thế nào?

Vô Mộng ngẩn người, lập tức nói:

- Tiểu Bảo, chị em đang ở trong nhà khóc ầm lên, chắc là không lâu nữa, ba mẹ em cũng sẽ tới giết, còn có đại ca của anh cũng sẽ tới, tên này nhất định sẽ gặp họa.

- Cậu không phải là vị hôn phu của Đệ Nhị Mộng?

Nghe thấy lời này, Thường Nhạc kinh ngạc kêu lên.

- Nếu tôi là anh thì đã sớm đánh cho anh đến mức cha mẹ cũng không nhận ra rồi.

Vô Mộng hung tợn nhìn Thường Nhạc.

- Fuck!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc buồn bực, nội lực trong người lập tức được áp chế, vốn tưởng gã là vị hôn phu của Đệ Nhị Mộng, hắn sẽ thuận tay xử lý gã này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 292: Gặp Lại Đệ Nhị Mộng

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Nói đi, bây giờ rốt cuộc phải làm thế nào?

Thường Nhạc cũng buông ra, dù sao sờ thì cũng sờ rồi, nơi không nên chạm cũng chạm cả rồi.

- Trực tiếp gặp mặt chị, sau đó giải quyết chuyện này!

Tiểu Bảo hiếm khi cẩn thận như vậy, nhưng chuyện này liên quan đến hạnh phúc cả đời của chị.

- Không thành vấn đề.

Thường Nhạc cười nhạt, ánh mắt chuyển sang Vô Mộng, cười hì hì nói:

- Nhóc, theo tôi lăn lộn, thế nào?

- Theo anh lăn lộn?

Vô Mộng nhất thời chưa kịp phản ứng lại, kinh ngạc nhìn Thường Nhạc.

Kỳ thật Thường Nhạc đoán gã là một cao thủ từ khí thế vừa nãy của gã, một cao thủ tuyệt đối không kém Hải Văn, bây giờ hắn có rất nhiều tiểu binh, nhưng thiếu cao thủ!

Hơn nữa cao thủ trẻ tuổi lại dạn dĩ như vậy, tất nhiên là càng nhiều càng tốt, đến lúc chiến đấu với người khác, chỉ cần nhiều nhất một hai cao thủ, sẽ đạt được hiệu quả bất ngờ.

https://thuviensach.vn

- Đúng, chỉ cần theo tôi lăn lộn, tôi bảo đảm cậu sẽ ăn sung mặc sướng, ngoài ra mỗi tháng còn nhận được lương cao nữa.

Thường Nhạc nở một nụ cười giảo hoạt.

- Những thứ kia đều là vật ngoài thân, tôi không cần!

Vô Mộng kiên định lắc đầu.

- Em muốn, lão đại anh trả lương bao nhiêu?

Hai mắt Tiểu Bảo phát sáng, nhanh chóng tới trước mặt Thường Nhạc, vẻ mặt mong chờ dò hỏi.

- Một triệu một năm, thế nào?

- Thành giao!

Nghe thấy như vậy, Tiểu Bảo không hề nghĩ ngợi mà thốt lên, sau đó xoay người nhìn đương sự, vẻ mặt đáng thương nói:

- Anh Vô Mộng, không phải anh đã đồng ý sẽ bảo vệ Tiểu Bảo sao? Bây giờ Tiểu Bảo yêu cầu anh phải luôn luôn ở bên cạnh Tiểu Bảo, được không?

Vô Mộng sửng sốt, lập tức lắc đầu nói:

- Tiểu Bảo, anh Vô Mộng đồng ý với em, nhưng không phải là giúp em kiếm tiền.

- Haizz!

Thường Nhạc thấy tình hình này, tỏ vẻ tiếc nuối nhìn Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo cong môi, nói:

https://thuviensach.vn

- Anh Vô Mộng, em là ai?

- Tiểu Bảo?

- Thân phận của em?

- Tiểu công chúa!

- Hừ, bây giờ em lấy thân phận tiểu công chúa, ra lệnh cho anh phải bảo vệ em. Anh rốt cuộc có nghe hay không?

Tiểu Bảo trừng mắt, thờ phì phì nhìn y.

Vô Mộng không ngờ rằng Tiểu Bảo sẽ dùng đến chiêu này. Gã hoàn toàn choáng váng, có chút bất đắc dĩ nói:

- Tiểu Bảo, coi như em lợi hại, về sau anh sẽ phụ trách bảo vệ em!

- Ha ha, ha ha!

Tiểu Bảo đắc ý cười, bản thân cô lại vô duyên vô cớ kiếm lời được một khoản.

- Đi, bây giờ chúng ta đi gặp chị em!

Trong lòng Thường Nhạc cũng mừng như nở hoa, thực lực của Vô Mộng tuy còn chưa bộc lộ, nhưng giá trị của gã e rằng đừng nói là một triệu một năm, cho dù gấp mười lần cũng không đủ!

Loại cao thủ như thế này căn bản không phải tiền bạc là có thể cân đo được.

***

Bá Vương không ngờ rằng đối phương lại dùng cách như vậy.

https://thuviensach.vn

Cơ hồ đều đã suy xét đến tất cả những nơi Điểm G chiếm đóng, chỉ không ngờ đối phương lại liên lạc với chính phủ Nam Phi.

Về việc tuyên truyền sự kiện vụ nổ che trời khuất đất, về việc thế lực nào chuẩn bị thống nhất giới xã hội đen, hơn nữa còn lật đổ chính phủ Nam Phi…. Các tin tức phiến diện và một vài truyền bá khuếch đại lên, quả thật khiến cho Điểm G bị vòng vây chính trị bao chặt.

Rất nhiều cảnh sát không ngừng điều tra Điểm G, toàn bộ giới xã hội đen Nam Phi đã coi Điểm G là cái gai trong mắt.

Khiến cho phạm vi sinh tồn của Điểm G ngày càng nhỏ.

Bá Vương cũng hiểu được kế này rất khó phá giải. Cũng không thể để Đểm G trực tiếp đối nghịch với chính phủ? Như vậy chỉ khiến cho tốc độ phân tán thế lực của Điểm G ở Nam Phi ngày càng nhanh.

Đương nhiên, ngoài ra, càng khiến Bá Vương đau đầu hơn chính là một thủ đoạn khác của đối phương. Ngoài việc đám cảnh sát như phát điên kia, đối phương còn che dấu một thế lực khác.

Trong thế lực kia che dấu một vài cao thủ tinh nhuệ, bọn họ giả trang thành cảnh sát, tập kích thế lực Điểm G ở Nam Phi, quả thực khiến cho Bá Vương sứt đầu mẻ trán.

- Bá Vương, có lẽ tôi có thể giúp được anh!

Một thanh âm vô cùng ôn hòa vang lên.

Bá Vương không ngờ rằng lại có người trực tiếp tiến vào tổng bộ ĐIểm G ở Khải Đinh, nhìn người trẻ tuổi có dung mạo đẹp trai, sắc mặt có chút u ám này, y ngẩn ra nói:

- Anh là ai?

https://thuviensach.vn

- Tư Đồ Lôi Phong!

Người trẻ tuổi thản nhiên nói.

- Tư Đồ Lôi Phong!

Bá Vương kinh ngạc, đối phương không phải được lão đại phái tới phía Bắc Nam Phi rồi sao? Chẳng lẽ trên đường đi gã được lão đại phái trở về để trợ giúp mình?

Đương nhiên lúc này có người giúp đỡ tất nhiên là chuyện đáng ăn mừng.

Lần nữa tiến xuống đáy biển, Thường Nhạc cảm thấy tâm tình lần này hoàn toàn bất đồng, chỉ cần hắn cố gắng, lần này hắn là có thể có được Đệ Nhị Mộng dễ như trở bàn tay.

Tiểu Bảo ngoe nguẩy theo sát bên cạnh Thường Nhạc, đôi mắt nhỏ lén lút quét nhìn bốn phía.

- Tiểu Bảo, đây là địa bàn của em, em còn sợ cái gì?

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nói.

- Ha ha, lão đại, Tiểu Bảo muốn triệu tập vài cao thủ dưới thế giới đáy biển, như vậy có thể kiếm được thật nhiều tiền!

Tiểu Bảo vừa nói, vừa tiếp tục quét mắt nhìn xung quanh.

- Đến rồi!

Vô Mộng ở phía trước đã ngừng bước, Thường Nhạc ngẩn ra, trước mắt vẫn là đại dương mênh mông, sao lại có thể là chỗ Đệ Nhị Mộng ở?

Lại thấy tay Vô Mông cong lại một cách quỷ dị, một tia sáng lóe lên, trong khoảnh khắc đó, một căn phòng cổ điển hiện ra trước mắt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Mấy người đều ở bên ngoài đi, cho dù có tiếng động gì cũng không được kêu lên.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười tà ác, tư tưởng của mỹ nữ cổ điển đều tương đối bảo thủ.

Chi nhìn cách bài trí phòng của Đệ Nhị Mộng, có thể đoán ra cô là một người phụ nữ khá bảo thủ, không nói đến việc hắn sờ soạng cái sừng rồng của cô, nếu hắn trực tiếp gạo nấu thành cơm, như vậy chẳng phải sẽ càng tuyệt vời hơn sao?

Tiểu Bảo lén lút giơ ngón giữa với Thường Nhạc, lại khách sáo nói với hắn với nụ cười chân thành:

- Lão đại, anh nhất định phải cố gắng nhiều hơn, như vậy mới có thể ôm được chị trong tay!

Căn phòng cổ điển thoạt nhìn rất gần, nhưng khi bắt đầu bước đến, thì lại cách một khoảng xa, khoảng cách ngày càng gần thì tốc độ tim đập của Thường Nhạc cũng ngày càng nhanh.

- Mỹ nữ, anh Nhạc đến đây!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười mời mọc, thấp giọng chậm bước về phía căn phòng.

- Con mẹ nó!

Bởi vì sự phản chiếu của ngọn đèn kia, trong phòng xuất hiện bóng dáng của một nam một nữ. Cái mũi của Thường Nhạc thiếu chút nữa là vẹo luôn.

Cái gọi là muốn bắt trộm phải bắt đầu sỏ, muốn bắt thông dâm phải bắt cả đôi. Hắn còn chưa cưới cô, lại bị cô cắm sừng! Quả thực là không để đường đường là Thường đại thiếu gia trong mắt.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bất giác nắm chặt tay.

- Ầm!

Nắm đấm mạnh mẽ vung lên, cánh cửa gỗ lập tức bị Thường Nhạc đánh thành vô số mảnh nhỏ.

Bỗng nhiên Thường Nhạc cảm giác có chút không ổn, theo tính cách của Đệ Nhị Mộng, căn bản không có khả năng dễ dàng qua lại với đàn ông, càng không nói đến chuyện ngoại tình.

Nhưng cửa đã bị phá nát, muốn làm lại một lần nữa căn bản là không có khả năng.

Dung mạo hoàn mỹ của Đệ Nhị Mộng hiện ra trước mắt khiến cho tâm tình của hắn trở nên nhộn nhạo, ngoài ra, còn có một gã đàn ông đẹp trai trẻ tuổi đứng bên cạnh cô.

Chỉ thấy diện mạo của đối phương khá giống Vô Mộng, rõ ràng, đối phương chính là người mà Tiểu Bảo đã nhắc đến, vị hôn phu của Đệ Nhị Mộng – Vô Nhai!

- Anh là ai? Lại dám vô lễ như vậy!

Vô Nhai nhíu mày. Đồng thời thân hình chớp một cái, nắm đấm đã nhanh chóng hướng về bả vai Thường Nhạc.

Thường Nhạc không ngờ đối phương nói ra tay là ra tay liền. Hơn nữa tốc độ lại nhanh như vậy, hắn theo bản năng tránh đi.

- Ầm!

Khi tiếp xúc với nắm đấm của đối phương, Thường Nhạc cảm thấy có một sức mạnh kì bí điên cuồng đánh về phía hắn, cả người đều bị đánh bay lên.

https://thuviensach.vn

- Thật mạnh!

Thường Nhạc hít sâu một hơi, sức mạnh này hắn đã từng gặp qua, tuyệt đối là rất mạnh, loại sức mạnh này đặc biệt kì quái, cũng khiến cho người ta không cách nào dò xét.

- Vô Nhai, hắn là Thường Nhạc, đừng đả thương hắn!

Mắt thấy Vô Nhai từng bước đi về phía Thường Nhạc, vừa rồi Thường Nhạc lại chiếm thế hạ phong, Đệ Nhị Mộng theo bản năng ngăn cản anh ta.

Thấy bộ dạng lo lắng của Đệ Nhị Mộng, trong lòng Vô Nhai có chút mất mát, vừa rồi Đệ Nhị Mộng còn kiên quyết đòi giết Thường Nhạc, sau đó sẽ tự sát, mà anh ta thì ở bên khuyên bảo cô.

Trong nháy mắt, đợi đến khi Thường Nhạc thật sự đến rồi, lại sợ hãi bản thân sẽ làm hắn bị thương.

Thường Nhạc cũng không bị thương, nhưng khi thấy vẻ mặt lo lắng của Đệ Nhị Mộng, hắn lập tức ôm lấy vai, tỏ vẻ thống khổ.

Đệ Nhị Mộng do dự, nhưng vẫn đi tới, thân thiết nói:

- Anh… Anh có sao không?

- Không sao, chỉ là vết thương nhỏ thôi!

Mồ hôi trên trán Thường Nhạc chảy xuống, bỗng nhiên, thân hình Thường Nhạc run lên, lại trực tiếp ngất xỉu trong lòng Đệ Nhị Mộng.

Vô Nhai ở bên cạnh cảm thấy có điểm không đúng, sức mạnh tung ra vừa rồi của anh ta tuy rằng rất mạnh, nhưng sức mạnh của Thường Nhạc cũng không kém, lẽ thường thì chỉ là vết thương nhẹ mà thôi, sao có thể ngất xỉu được?

https://thuviensach.vn

Vô Nhai định chuẩn bị nói ra nghi hoặc trong lòng, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ lo lắng, thân thiết của Đệ Nhị Mộng, anh ta thở dài một hơi, xoay người đi ra phía ngoài.

Trong nháy mắt, trong phòng chỉ còn lại hai người là Đệ Nhị Mộng và Thường Nhạc.

- Thường Nhạc, mau tỉnh lại!

Đệ Nhị Mộng cố gắng đẩy thân thể Thường Nhạc nhưng vẫn không có động tĩnh, cô có chút cuống lên, rốt cuộc là phải làm thế nào?

- Hô hấp nhân tạo, hô hấp nhân tạo!

Trong đầu Thường Nhạc không ngừng hò hét.

Bỗng nhiên, trên mặt Đệ Nhị Mộng lộ ra vẻ ngượng ngùng, cô chậm rãi cúi đầu, cái miệng anh đào nhỏ nhắn chậm ra hướng tới miệng của Thường Nhạc.

Cảm giác được mùi hương nhàn nhạt, trong lòng Thường Nhạc vô cùng kích động, mỹ nữ chờ mong đã lâu cuối cùng sắp trở thành vật sưu tầm của hắn.

Khóe miệng hắn bất giác cười nhạt.

Trong khoảnh khắc cái miệng nhỏ nhắn của Đệ Nhị Mộng sắp tiếp xúc với miệng của Thường Nhạc thì cô bỗng bắt gặp sự biến hóa rõ ràng ở khóe miệng Thường Nhạc.

- Hắn lại giả vờ bất tỉnh!

Thân hình Đệ Nhị Mộng run mạnh một cái, sự ngượng ngùng ban đầu chuyển thành giận dữ, cô thật muốn lập tức bóp chết cái gã trước mắt này.

https://thuviensach.vn

Bàn tay trắng nõn bất giác nắm chặt lại.

- Bảo bối, mau đến đây, come on, anh Nhạc đang mong chờ tiếng rên rỉ động lòng người từ cái miệng nhỏ nhắn của em!

Trong lòng Thường Nhạc bắt đầu nhiệt tình mời gọi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 293: Hà Tất Phải Động Đao Động Thương?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ầm!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, thân thể đã phải chịu một chưởng thật mạnh.

Dưới cơn đau, Thường Nhạc mở choàng mắt, đã thấy một con rồng to lớn ở trước mặt mình, quơ móng vuốt, rõ ràng một đòn vừa rồi là từ móng vuốt của con rồng.

- Fuck, biến gì mà nhanh vậy!

Thường Nhạc đổ mồ hôi, vừa nãy Đệ Nhị Mộng còn là một con cừu nhỏ dịu dàng, chớp mắt đã biến thành một con rồng cái hung hăng, biến hóa cũng lớn quả đi!

Trong lúc hắn còn đang kinh ngạc, một luồng gió đánh thẳng vào hắn, đó chính là cái đuôi của Đệ Nhị Mộng, nếu như bình thường, Thường thiếu gia còn dám dùng sức, bây giờ, hai người đã tới giới hạn, chỉ cần hơi bất cẩn thì quan hệ của hai người sẽ hỏng mất, cho nên việc duy nhất Thường Nhạc có thể làm là tránh né.

- Ầm!

Khi đuôi tiếp xúc với mặt đất, cả căn phòng rung lên dữ dội.

- Bảo bối, đừng đùa nữa được không?

Mắt thấy cái đuôi kia chuẩn bị quất tới, Thường Nhạc vội vàng phất tay, tỏ ý đầu hàng!

https://thuviensach.vn

Hai từ “bảo bối” này khiến thân hình con rồng run lên, cái đuôi bỗng dừng lại.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, tuy rằng vừa rồi động tác có chút thô bạo, nhưng có thể kịp thời hối cải, ha ha, tất cả không tính là muộn! Hắn nảy ra ý định, trên mặt hiện lên nụ cười phóng khoáng:

- Bảo bối, tấm lòng ấm áp của tôi mãi mãi rộng mở cho em.

- Hỏng rồi!

Trong chớp mắt, một ngọn lửa mãnh liệt từ miệng rồng phun ra ngoài, Thường Nhạc cả kinh, vội vàng tránh sang bên cạnh.

Nhưng do không hề phòng bị nên tốc độ rõ ràng đã chậm nửa nhịp, ngọn lửa nháy mắt đã bén tới quần của Thường Nhạc, sau đó như một đốm sáng nhỏ nhanh chóng bén lên phía trên.

Thường Nhạc không ngờ rồng cái ở dưới biển lại có thể phun lửa, quả thực là đòi mạng mà, tay xoay tròn rồi cong lại, nhanh chóng đánh về phía sau.

Ngọn lửa đang cháy lập tức được dập tắt, nhưng quần hắn thì bị đốt thành một cái lỗ rất rõ ràng, cái mông trắng nõn phơi bày ra ngoài.

Nhìn thấy cặp mông trắng như tuyết của Thường Nhạc, Đệ Nhị Mộng trong thân rồng thiếu chút nữa là ngất xỉu, vốn muốn tiếp tục phun lửa lại lập tức dừng lại.

Tiếp tục như vậy e rằng tên chết tiệt này sẽ cởi truồng mất.

- Mộng à, chúng ta từ từ nói chuyện, sao phải động đao động thương?

Thường Nhạc cũng không quản nhiều như vậy, dứt khoát dừng lại, cười hì hì nói.

https://thuviensach.vn

Thân hình Đệ Nhị Mộng khẽ động, trực tiếp đánh về phía Thường Nhạc.

Không ngờ rằng Thường Nhạc vẫn lặng yên đứng ở đó, Đệ Nhị Mộng cả kinh. Thân thể vốn chuẩn bị va chạm nhanh chóng tránh sang bên cạnh, rõ ràng sợ làm Thường Nhạc bị thương.

Khi thân người hiện ra từ thân rồng, thân hình Thường Nhạc như âm hồn, nhanh chóng di chuyển phía trên thân rồng của Đệ Nhị Mộng, hai tay như ôm vàng ròng, gắt gao ôm lấy sừng rồng trong suốt như ngọc của Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng xấu hổ tới mức suýt chút nữa bật khóc.

Tên chết tiệt này cả người dán sát vào người cô, gắt gao ôm lấy sừng rồng, còn dùng lưỡi liếm láp…

- Ầm!

Thường Nhạc đột nhiên cảm giác được thân thể cô nhanh chóng tụt xuống, thân rồng rơi trên mặt đất. Từng giọt từng giọt nước mắt lăn dài trên má.

- Lần này to chuyện rồi!

Thường Nhạc âm thầm kêu một tiếng không ổn, hắn vội vàng buông sừng rồng ra, cẩn thận ngồi đối diện với Đệ Nhị Mộng.

Trong nháy mắt, chỉ thấy thân rồng lay động, trong nháy mắt, đã thấy Đệ Nhị Mộng khôi phục lại hình người, thân thể mềm mại cuộn lại trước mắt hắn.

Nước mắt trong suốt rơi đầy trên gương mặt vô cùng thanh thuần, thân thể mềm mại run lên, khiến Thường Nhạc của chúng ta vô cùng đau lòng.

Tay Thường Nhạc vươn ra, chuẩn bị an ủi Đệ Nhị Mộng, đã thấy thân hình của Đệ Nhị Mộng khẩn trương lùi về phía sau.

https://thuviensach.vn

- ?

Thường Nhạc kinh ngạc, không đến mức như vậy chứ, hắn chỉ là sờ soạng vài cái, hôn một cái thôi mà.

- Anh là đồ khốn kiếp, tôi sẽ không gả cho anh!

Đệ Nhị Mộng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, đôi mắt ngập nước chằm chằm nhìn Thường Nhạc, nổi giận nói.

Thần sắc Thường Nhạc trở nên cổ quái, vốn dĩ chỉ muốn thông qua việc sờ sừng rồng mà tăng thêm tình cảm của hai người, không ngờ rằng vừa sờ lại phá hỏng mối quan hệ của hai người.

- Vì sao không gả cho tôi?

Thường Nhạc mở to hai mắt, cẩn thần nhìn Đệ Nhị Mộng, nghiêm trang nói.

- Tôi sẽ không gả cho anh, dù sao cũng sẽ không gả cho anh!

Đệ Nhị Mộng cong môi, ngoan cố nói.

- Fuck! Em không nói ra nguyên nhân, tôi nhất định sẽ cưới em!

Nhìn dáng vẻ động lòng người của Đệ Nhị Mộng, đừng nói là đã sờ qua sừng rồng, cho dù là một người phụ nữ hoàn toàn xa lạ, Thường Nhạc cũng tuyệt đối không dễ dàng buông tha cô.

- Bởi vì anh là đồ biến thái, anh là sắc lang!

Gương mặt Đệ Nhị Mộng ửng đỏ.

Ánh mắt Thường Nhạc quét đến từ bộ ngực cao vút sau đó chuyển xuống phía dưới, bỗng nhiên cổ quái nói:

https://thuviensach.vn

- Sừng rồng mà vừa nãy tôi hôn lên chẳng lẽ là….

- Không được nói!

Đệ Nhị Mộng giậm chân, buồn bực nhìn Thường Nhạc.

- Kỳ thật tình yêu nam nữ, vốn chính là lẽ trời, Mộng, khi em nếm thử tư vị lần đầu tiên nhất định sẽ mãnh liệt yêu cầu lần thứ hai.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

- Anh…

Đệ Nhị Mộng giậm chân, xoay người đi ra ngoài.

Tốc độ của Đệ Nhị Mộng rất nhanh, nháy mắt đã từ trước mặt Thường Nhạc mà đi tới chỗ rất xa, đợi đến khi Thường Nhạc phản ứng lại thì bóng dáng Đệ Nhị Mộng đã hoàn toàn biến mất.

Thường Nhạc nhún vai, bỗng nhiên vỗ đầu nói:

- Fuck! Mình nhẹ tay như vậy không phải là đã uổng công tới đây sao?

Cẩn thận nhìn bộ sưu tầm xung quanh một lượt, vẫn không có bóng dáng của Đệ Nhị Mộng, Thường Nhạc buồn bực lắc đầu, nhưng ngẫm nghĩ một chút, trải qua thời gian gặp gỡ ngắn ngủi, hắn cảm giác khoảng cách giữa hắn và Đệ Nhị Mộng ngày càng gần lại.

Loại cảm giác này thật sự rất kỳ diệu!

Thường Nhạc mỉm cười tà ác.

Trong nháy mắt đã đi tới phía trước, chỉ thấy Tiểu Bảo vẫn đi đi lại lại ở chỗ cũ, thoạt nhìn giống như một đại nhân vật vậy.

https://thuviensach.vn

Vô Mộng lặng yên đứng đó, trên mặt nở nụ cười thản nhiên, Hải Văn vẫn là bộ dạng cường tráng tràn đầy sức mạnh đó.

- Chúng ta trở về thôi!

Thường Nhạc phất tay, hiện lên trên mặt biển.

- Ha ha, lão đại, khẳng định lão đại đã thất bại trong chuyện ôm chị lần này rồi!

Tiểu Bảo cười hì hì đi tới.

Thường Nhạc kinh ngạc nói:

- Tiểu Bảo, tại sao em biết?

- Nhìn bộ dạng như người chết rồi này của lão đại, cho dù là người mù cũng nhìn ra được.

Tiểu Bảo nghiêm trang nói.

Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói.

Sớm muộn gì cũng có ngày hắn bị cô bé này làm cho tức chết.

- Vút!

Khi thân hình hắn sắp trồi lên hắn khỏi mặt biển, Thường Nhạc cảm thấy dường như phía trên có người, hắn sửng sốt, thân hình theo bản năng cong lại, trực tiếp phóng ra khỏi mặt biển, bay thẳng lên trời.

- Wa, thần tiên!

Một thanh âm trong trẻo vô cùng dễ nghe đột ngột vang lên.

Thường Nhạc nghe thấy thanh âm này, theo bản năng nhìn sang.

https://thuviensach.vn

- Thiếu nữ thuần âm!

Lần đầu tiên nhìn thấy đối phương, trong đầu Thường Nhạc theo bản năng phản ứng lại, không biết tại sao loại cảm giác này vô cùng mãnh liệt, còn có lực hấp dẫn rất lớn.

Thiếu nữ thuần âm trước mặt này ăn mặc rất bình thường nhưng trong người cô như ẩn chứa một loại hấp dẫn cực kì thần bí.

- Anh trai, anh là thần tiên sao?

Thiếu nữ thuần âm nhìn thấy Thường Nhạc rơi xuống thuyền nhỏ, cô hâm mộ hỏi.

- Thần tiên? Tôi không phải!

Nhìn thấy ánh mắt trong suốt của thiếu nữ thuần âm, Thường Nhạc cảm thấy nếu lừa gạt thì quả là tội lỗi.

- Vậy tại sao anh lại đột ngột xuất hiện từ dưới biển? Hơn nữa còn bay lên?

Thiếu nữ thuần âm vẻ mặt hiếu kỳ hỏi.

- Thật đúng là bảo bối hay tò mò!

Thường Nhạt cười nhạt một tiếng, nhìn thiếu nữ thuần âm nói:

- Tại sao em lại một mình ở giữa biển lớn này, thuyền lại nhỏ như vậy, chẳng lẽ không nguy hiểm sao?

Thiếu nữ thuần âm có chút buồn bực, ảo não nói:

- Mẹ em bắt em gả cho một ông già, em không đồng ý, cho nên chạy ra đây, chuẩn bị nhảy xuống biển tự sát.

- Fuck!

https://thuviensach.vn

Trên đời này người có thể nói chuyện tự sát một cách thoải mái như thế, e rằng ngoại trừ cô bé trước mắt này, sợ rằng sẽ khó mà tìm được người thứ hai.

- Tại sao phải gả em cho một lão già?

Thường Nhạc híp mắt, nếu không phải hắn đúng lúc tới nơi này, thiếu nữ thuần âm có thể nâng cao Hiên Viên tâm pháp cho hắn e rằng đã hương tiêu ngọc vãn rồi.

- Bởi vì hắn có tiền nha!

Thiếu nữ thuần âm đơn thuần nói.

- Súc sinh!

Thường Nhạc cảm thán mà vỗ vai thiếu nữ thuần âm nói:

- Yên tâm, tôi sẽ đi tìm mẹ em, để bà ta không thể gả em cho một lão già.

- Lão đại, mang theo em.

Mặt nước lay động, thân hình nhỏ xinh của Tiểu Bảo nhanh chóng trồi lên.

Dựa vào tốc độ tính toán của hắn, Hải Văn còn nhanh hơn Tiểu Bảo, nhưng Hải Văn thấy lão đại đang tán gái, anh ta tự nhiên sẽ không muốn quấy rầy.

Tiểu Bảo căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng.

- Thường thiếu, anh không thể đi!

Lúc này, Vô Mộng - người cuối cùng trồi lên khỏi mặt biển, vẻ mặt cảnh giác nói.

- Vì sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn cách ăn mặc của thiếu nữ thuần âm, lại thấy cô không hề có nội công, đoán cô hẳn là người trong gia đình bình thường, tất nhiên sẽ không cần lo lắng.

- Bởi vì thiếu nữ thuần âm ở Nhật Bản, nếu như là xử nữ, chỉ xuất hiện ở một nơi!

Vô Mộng cẩn thận đánh giá thiếu nữ thuần âm, giọng điệu cổ quái nói.

Nghe thấy như vậy, sắc mặt của Tiểu Bảo và Hải Văn cùng thay đổi.

Rõ ràng bọn họ cũng nghĩ tới nơi mà Vô Mông đã nói.

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, giọng điệu cợt nhả nói:

- Chỗ nào?

- Núi tập trung Nhẫn Thần!

Vô Mộng chậm rãi nói.

- Núi tập trung Nhẫn Thần?

Thường Nhạc bất giác bật cười, nói:

- Chẳng lẽ ở đó tụ tập một đám Ninja rùa hay sao?

Đến lúc này, Thường đại thiếu gia còn có hứng nói giỡn, Vô Mộng cảm thấy gã không thể không bội phục, hít sâu một hơi nói:

- Sau khi Ninja Nhật Bản tu luyện tới cảnh giới cao nhất, đều tiến vào núi tập trung Nhẫn Thần, nơi đó tụ tập Nhẫn Thần – những Ninja cao thủ nhất, nếu Thường thiếu đi vào đó, e rằng khó như lên trời!

Thường Nhạc tà ác cười nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi đến Nhật Bản đã lâu như vậy, sao chưa từng nghe ai nhắc tới nơi này?

- Chỉ cần người thường không chủ động trêu chọc người trên núi tập trung Nhẫn Thần, như vậy cao thủ của núi tập trung Nhẫn Thần bình thường sẽ không dễ dàng xuống núi.

Vô Mộng nghiêm túc nói.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tôi không biết núi tập trung Nhẫn Thần, nhà tôi cũng không ở đó.

Thiếu nữ thuần âm nghiêm túc nói:

- Nhà tôi ở vùng dân cư ngoại ô Tokyo!

- Sao có thể như vậy?

Vô Mộng kinh ngạc.

- Bất kể ở đâu cũng giống nhau.

Thường Nhạc thản nhiên cười, nói tiếp:

- Nếu tôi đến nhà em cầu hôn, em có đồng ý không?

Thiếu nữ thuần âm lúc này mới tỉnh lại, Thường Nhạc không thân cũng chẳng quen cô, tại sao lại giúp cô? Cô ngẩng đầu nhìn Thường Nhạc, chậm rãi nói:

- Anh rất tuấn tú, nhưng anh có tiền không? Nếu không có tiền anh đừng đến nhà tôi để bị mất mặt, mẹ tôi nhất định sẽ quét anh ra khỏi nhà!

- Tiền không thành vấn đề!

Thường Nhạc tự tin mỉm cười.

- Ha ha, vậy là tốt rồi, đi thôi, tìm một anh đẹp trai, bảnh bao làm chồng cũng không tệ nha!

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ thuần âm vui vẻ kêu lên:

- Tôi tên là Huyễn Linh, anh có thể gọi tôi là Tiểu Linh!

- Thật đúng là một cô bé khờ, mới gặp lần đầu đã đồng ý gả cho một tên sắc quỷ rồi, haizz, con gái bây giờ thật *** trâu bò quá đi!

Tiểu Bảo ở bên cạnh rung đùi đắc ý thì thầm.

Thường Nhạc liếc mắt đã đoán ra suy nghĩ trong đầu Tiểu Bảo, xòe tay nói:

- Cần mang một ít lễ vật đến cầu hôn, Tiểu Bảo cống hiến chút đi!

Bởi vì tổn thất to lớn lúc đàm phán, lần này tiểu tham tiền vô cùng hào phóng, trực tiếp đưa tới tay Thường Nhạc một cái túi, lưu luyến nói:

- Đây chính là toàn bộ gia sản của em.

Một mặt là vì Huyễn Linh, mặt khác là vì Thường Nhạc cũng muốn nhân tiện giải sầu một chút, mấy chuyện liên tiếp phát sinh khiến cho tinh thần hắn luôn trong trạng thái căng thẳng. Thật sự là rất khó chịu!

Vài người ngồi lên xe, trực tiếp tới nơi mà Huyễn Linh đã nói, vùng ngoại thành Tokyo cách Tokyo rất xa, môi trường so với Tokyo cũng khác nhau một trời một vực.

Chạy khoảng hơn bốn tiếng thì xe rốt cuộc đã dừng lại ở vùng ngoại thành Tokyo.

Nhưng thấy Tiểu Bảo vẻ mặt cầu xin muốn đi ra, miệng thì thầm:

- Lão đại, em muốn kháng nghị, chiếc xe nát này trên đường đã chết máy mười lần rồi, thật là bực muốn chết mà!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc còn buồn bực hơn Tiểu Bảo. Bình thường xe hỏng thì sẽ tùy tiện đổi một cái khác là được rồi. Nhưng bây giờ thì hay rồi, hai tên tiểu tử Hải Văn và Vô Mộng căn bản không biết sửa. Tiểu Bảo lại đứng một bên, Thường Nhạc đành phải tự mình ra tay.

Lần này chẳng những không sửa được mà còn khiến cho cả người toàn là dầu, mặt hắn nửa đen nửa trắng.

- Huyễn Linh, nhà em còn xa không?

Thường Nhạc nhìn đoạn đường gập ghềnh phía trước mà cảm thấy đau đầu. Hắn chỉ đơn giản là không tội thì tìm người chịu thay.

- Rất gần!

Lời nói của Huyễn Linh có chút xấu hổ, theo lời của Tiểu Bảo, nếu bị rớt lại tại đây, mới gọi là bi ai nha!

- Xuất phát!

Thường Nhạc vừa dứt lời, Tiểu Bảo lập tức kéo áo hắn, đi thẳng về phía trước.

- Tiểu Linh, Tiểu Linh!

Năm người vừa mới đi tới bên ngoài một thôn cỡ vừa thì chợt nghe thấy thanh âm của một gã đàn ông vang lên bên cạnh họ.

- Vừa nghe thấy cách xưng hô này, trong lòng Thường Nhạc trở nên khó chịu.

Huyễn Linh đã định là người phụ nữ của hắn, tên của cô sao có thể để một gã đàn ông khác gọi loạn lên?

https://thuviensach.vn

Nhưng không ngờ khi Huyễn Linh nghe thấy thanh âm kia thì lập tức rời khỏi tay Thường Nhạc, hào hứng chạy tới đó.

- Trời ạ, lần đầu gặp mặt mà đã như thế này!

Thấy bộ dạng nhảy nhót trước mặt một tên đàn ông đẹp trai xa lạ của Huyễn Linh, Thường Nhạc bắt đầu đen mặt.

Gã đàn ông nhìn thấy Thường Nhạc như hổ rình mồi đi về phía mình, gã sững người, kinh ngạc hỏi:

- Tiểu Linh, hắn là ai vậy?

Khuôn mặt Huyễn Linh đỏ ửng lên, nói:

- Anh ấy đến nhà tôi cầu hôn đấy!

- Cầu hôn?

Có là đồ ngốc cũng nghe ra được giọng điệu chua lòm của gã.

Trong lòng Thường Nhạc cực kỳ khó chịu, hắn kéo Tiểu Linh lại, nghiêm trang nói:

- Không phải cầu hôn, là trực tiếp kết hôn!

- Chỉ bằng cậu?

Gã đàn ông đẹp trai nhưng tự cao đó khinh miệt liếc nhìn Thường Nhạc một cái.

Thường Nhạc vốn dĩ mặc một bộ quần áo rất tiêu sái, nhưng trên đường ô tô chết máy, đất bụi bám vào, bây giờ về cơ bản hắn không khác gì một tên ăn mày, gương mặt anh tuấn phong độ xám xịt một màu, quần áo thì đen sì sì.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, Tiểu Linh, ánh mắt của em cũng chuẩn quá đi, nhưng sao bạn trai em lại kém cỏi như vậy!

Tên nhóc này khinh thường liếc nhìn Thường Nhạc một cái, vẻ mặt cổ quái nói.

Nghe thấy tên tiểu tử này khinh bỉ hắn, Thường Nhạc đã định phát hỏa, nhưng Huyễn Linh đã ngọt ngào nói:

- Anh Tiểu Long, lần này anh sai rồi, anh đừng nhìn anh ấy bộ dạng đầu gián mắt chuột, thật ra anh ấy rất….

Còn chưa dứt lời, Thường Nhạc đã vung tay lên, chỉ thấy Hải Văn và Vô Mộng đồng thời phóng về phía tên nhóc kia, dám nói đường đường Thường đại thiếu gia là kém cỏi, đúng là muốn chết mà!

Tuy dùng hai cao thủ để đánh một người bình thường thì có hơi không biết trọng nhân tài.

Thường Nhạc dứt khoát kéo tay Tiểu Linh tiếp tục đi về phía trước, miệng nói:

- Linh Nhi, em nói xem ba mẹ nhìn thấy anh sẽ có phản ứng gì?

Những lời này quả nhiên có hiệu quả, Huyễn Linh lập tức lại lo lắng, sợ cha mẹ cô thật sự không hài lòng, nếu thật sự là như vậy, cô muốn trốn khỏi nhà e rằng cũng rất khó, chẳng lẽ lại gả cho lão già kia?

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Huyễn Linh lóe lên một ý tưởng, bật thốt ra:

- Nếu bọn họ không đồng ý cho chúng ta ở bên nhau, vậy thì chúng ta sẽ bỏ trốn.

- Choáng!

https://thuviensach.vn

Những từ ngữ này gần đây quả thực rất thịnh hành, khó trách cô bé này có thể nghĩ ra.

- Cái kia… Tôi sẽ không vào!

Tiểu Bảo bỗng nhiên dừng lại, thần sắc có phần giảo hoạt.

- Vì sao?

Thường Nhạc ngẩn người, Tiểu Bảo trời sinh đã thích náo nhiệt, lần này chẳng lẽ đổi tính rồi?

- Ha ha, mất mặt lắm!

Tiểu Bảo vừa dứt lời, cũng không đợi Thường Nhạc kịp phản ứng, ngay lập tức di chuyển sang bên cạnh.

- Mất mặt?

Thường Nhạc ngẩn ra, sau đó lắc đầu, kéo tay Huyễn Linh tiếp tục đi về phía trước, dừng lại trước một ngôi nhà hai tầng rất bình thường, Huyễn Linh đi lên phía trước, nhẹ nhàng ấn chuông cửa một cái, kết quả lại không có phản ứng.

- Ầm!

Thường Nhạc vừa mới đoán trong nhà không có ai, đã thấy Huyễn Linh đột nhiên đạp một phát vào cái cửa.

- Đổ mồ hôi!

Huyễn Linh nhìn có vẻ đơn thuần đáng yêu cũng có phần bạo lực như vậy?

- Đến đây, đến đây!

https://thuviensach.vn

Trong nhà truyền đến thanh âm của một người phụ nữ. Trong nháy mắt cửa được mở ra, một người phụ nữ trung niên dung mạo vô cùng thanh tú xuất hiện.

Khi bà ta nhìn thấy Huyễn Linh ở ngoài cửa, đầu tiên là sửng sốt, sau đó đột nhiên ôm cô vào trong lòng, vui mừng nói:

- Tiểu Linh Linh của mẹ đã quay về rồi, có phải con đã đồng ý hôn sự kia?

- Tiểu Linh Linh?

Thường Nhạc nghe thấy cách xưng hô này thì rất buồn bực, thật không ngờ cô bé này lại có tên gọi vĩ đại như vậy.

- Mẹ, còn một người nữa!

Huyễn Linh có chút xấu hổ không yên chui từ trong lòng mẹ ra, ngượng ngập nói.

Người phụ nữ trung niên kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, khuôn mặt mơ hồ không thấy rõ, quần áo thì chả khác gì ăn mày. Cái duy nhất thuận mắt là hàm răng trắng bóng, bà ngẩn người, nghi ngờ nói:

- Tiểu Linh Linh, đây là ai?

Nghe thấy câu này, trong lòng Huyễn Linh trở nên lạnh lẽo, xem ra mẹ cũng không hài lòng với Thường Nhạc.

- Ha ha, chị à, chẳng lẽ chị còn không nhìn ra sao? Đây nhất định là con rể mà con gái bảo bối của chị mang từ bên ngoài về để phản kháng lại hôn sự đấy.

Huyễn Linh còn chưa kịp trả lời, sáu, bảy người phụ nữ đi từ trong nhà ra, trong đó có cả người trẻ, lại có người trung niên, nhưng ánh mắt họ nhìn Thường Nhạc đều có vẻ kì quái.

https://thuviensach.vn

Huyễn Linh không ngờ toàn bộ họ hàng của cô lại đến đây, cô không kìm nổi kinh ngạc nói:

- Mẹ, hôm nay là ngày bao nhiêu?

Mẹ Huyễn Linh lãnh đạm nói:

- Là sinh nhật của cậu con, nhà cậu ấy bị sập, nên chuyển tới nhà ta.

Nói xong lại nhìn sang Thường Nhạc.

Huyễn Linh khẽ gật đầu. Sau đó kéo tay Thường Nhạc, theo thứ tự nói với hắn:

- Mẹ hai, dì ba, cô, dì cả…

Những người phụ nữ này đều bình luận, trong đó có một người gọi là cô cô đột nhiên khinh thường lắc đầu nói:

- Tôi không muốn tên ăn mày này gọi tôi là cô.

Nếu là ở nơi khác, Thường Nhạc tuyệt đối sẽ đánh cho mấy người này đến mức cả mẹ họ cũng không nhận ra, nhưng dù sao hắn cũng đang tán tỉnh Huyễn Linh, nên tạm thời nhẫn nhịn.

Thấy con gái bảo bối của mình dắt tay một tên ăn mày giới thiệu với họ hàng, mẹ Huyễn Linh lập tức cảm thấy nóng mặt, bà vốn đang chuẩn bị ăn bám một nhà giàu có, không ngờ mới chớp mắt, lại mang về một tên tiểu tử chả thuận mắt chút nào về, ngay cả một cái xe cũng không có, chắc chắn là không có tiền.

Trên gương mặt đen sì sì, tuy rằng có lẽ trông tạm được, nhưng không có tiền thì có ích gì, huống chi bây giờ lại còn trong bộ dạng này tới gặp bà, trước mặt nhiều họ hàng như vậy, đúng là mất mặt mà.

https://thuviensach.vn

Bà ta không kìm nổi trừng mắt nhìn con gái bảo bối một cái hỏi:

- Cậu ta rốt cuộc là ai?

Trong lòng Huyễn Linh cũng có chút uất ức, bây giờ bộ dạng của cô và Thường Nhạc chật vật như vậy, đều do cái xe chết tiệt kia, cô tránh né nói:

- Anh ấy đến nhà mình cầu thân ạ.

- Cầu thân?

Họ hàng xung quanh hít khí lạnh, một gã không có tiền, cái gì cũng không mang theo, lại tới đây để cầu thân?

Quả nhiên, mẹ Huyễn Linh cổ quái cười:

- Cầu thân? Cầu thân mà ngay cả lễ vật cũng không có sao?

Nghe thấy câu này, Thường Nhạc lập tức phấn chấn tinh thần, rốt cuộc cũng đã đến lúc biểu đạt tâm ý, hắn vội vàng giơ cái túi nhỏ trong tay lên, tươi cười nói:

- Tất cả lễ vật đều ở bên trong.

- Đổ mồ hôi!

Cái túi vốn rất đẹp cũng bị đen xì xì khiến cho Thường Nhạc vô cùng buồn bực.

Mẹ Huyễn Linh tức giận, bây giờ tiền lễ vật đều là hơn triệu, làm sao lại giống như tên nhóc trước mắt này, chẳng những một đồng cũng không thấy mà còn mang theo một cái túi nhỏ, cho dù là toàn bộ là tiền mặt, cũng không đủ để chia cho họ hàng!

https://thuviensach.vn

Thấy vẻ mặt khinh miệt hoặc là buồn cười của đám họ hàng, Thường Nhạc lập tức hiểu ý bọn họ, hắn dứt khoát mang toàn bộ lễ vật trong túi ra.

- Fuck!

Khi Thường Nhạc lôi mấy cái vòng cổ thủy tinh trong túi ra, hắn gần như tức đến nhảy dựng lên:

- Tiểu Bảo, tôi sẽ không để yên cho em đâu!

Loại hàng vỉa hè này quả thật là chỗ nào cũng thấy, đừng nói là lấy ra làm lễ vật, đưa cho trẻ con chơi chúng nó cũng sẽ chê quá rẻ, lúc Tiểu Bảo nói đây là toàn bộ gia sản của cô, Thường Nhạc cũng đoán lễ vật cũng không nhẹ, nên cũng không mở túi ra xem.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 295: Hiên Viên Tâm Pháp Tăng Cấp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khó trách đột nhiên khi Tiểu Bảo tới cổng lại đột nhiên trốn đi, cảm thấy cô rõ ràng đã chuẩn bị chịu tội, nụ cười trên mặt Thường Nhạc ngưng lại.

- Ôi, đây mà cũng gọi là tiền lễ sao?

Cái người được gọi là cô đột nhiên kỳ quái kêu lên.

Mẹ của Huyễn Linh thiếu chút nữa là hôn mê, con gái của mình tìm cả nửa ngày cuối cùng lại dẫn về một tên siêu nghèo, đúng là mất mặt quá.

Huyễn Linh cũng tỏ vẻ cổ quái, người này có thể từ dưới biển bay lên trời, hơn nữa còn có mấy thủ hạ rất là phong cách, cái xe kia tuy có hơi nát một chút, nhưng cũng coi là tạm được.

Tại sao làm cả nửa ngày lại không có tiền!

Trong túi áo hắn là có tiền đi, Thường Nhạc vẫn là lần đầu tiên rơi vào tình trạng xấu hổ như thế này, hắn sờ túi áo

- Fuck!

Tiền trong túi áo khẳng định cũng bị Tiểu Bảo mượn gió bẻ măng rồi!

- Nhóc, không phải là mày đến ăn chực uống chứ đấy chứ?

Bỗng nhiên một tên xấu xí lạnh lùng cười nói.

- Đúng, hắn ta không phải là đến ăn chực uống chực đấy chứ?

https://thuviensach.vn

Những người khác được nhắc nhở, lập tức hiểu ra, đều chỉ vào mũi Thường Nhạc nói:

- Đánh cái tên lừa đảo này, đánh cái tên lừa đảo này!

Thường Nhạc choáng váng, thân thể ốm yếu của nhóm người trước mắt này bổ nhào về phía hắn, nếu mấy bà cô đó là cao thủ thì một quyền của hắn có thể đánh bại được cả một đám.

Nhưng đối phó với mấy người này cũng không thể dùng nắm đấm?

- Ầm!

Mắt thấy mấy cái móng tay sắp cào vào mặt hắn, Thường Nhạc nắm chặt tay đánh mạnh một cái xuống mặt đất. Sàn nhà vốn rất rắn chắc, nháy mắt đã bị nắm đấm làm nứt ra một cái hố rất sâu.

- Đổ mồ hôi!

Đám bà tám này sợ tới mức đồng thời lùi xa về phía sau.

- Lưu manh, thổ phỉ, cường đạo!

Không ngờ khi đám đàn bà kia chỉ lùi về phía sau mấy bước lại đột nhiên gào lên.

- Lão đại, em đến rồi!

Thanh âm trong trẻo đột ngột vang lên.

Trong nháy mắt đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn của Tiểu Bảo chắn trước mặt Thường Nhạc, chân tung lên, mấy phụ nữ trung niên đều bị Tiểu Bảo đá ngã.

Nhìn thấy tên đầu sỏ này, trên mặt Thường Nhạc tà ác cười nói:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Bảo, em đến rồi!

- Lão đại, anh đừng sợ. Có Tiểu Bảo bảo vệ anh!

Ánh mắt Tiểu Bảo mơ hồ bất định, căn bản không dám nhìn kĩ Thường Nhạc.

Thường Nhạc thật muốn đạp vào mông cô mấy cái, nhưng phiền toái trước mắt này quả thực cần đến cô.

- Tiểu Bảo, mau lấy tiền ra.

Thường Nhạc hiểu nếu muốn giải quyết vấn đề, chỉ có thể dùng tiền để phá.

- Cái này…

Tiểu Bảo cảnh giác nhìn Thường Nhạc, đòi tiền khác nào đòi mạng cô!

- Lão đại trở về sẽ trả cho em gấp mười lần.

Thường Nhạc có một loại xúc động muốn bóp chết Tiểu Bảo, miễn cưỡng hít một hơi, lãnh đạm nói.

Vừa nghe đến gấp mười lần, hai mắt Tiểu Bảo lập tức phát sáng, cô không hề nghĩ ngợi, lôi từ trong ngực ra rồi ném xuống đất.

Từng sấp tiền dày rơi trên mặt đất, tất cả mọi người hít khí lạnh. Tiền, mỗi một tờ tiền đều có mệnh giá hơn nghìn, hơn nữa đều là USD.

Hai sấp tiền tùy ý trước mắt, đều có giá trị hơn trăm nghìn.

- Haizz, sau khi Linh Nhi gả cho cậu, nhất định phải đối xử tốt với con bé!

- Chàng trai, chuyện của hai đứa tôi tuyệt đối đồng ý!

- Tôi nhìn con bé trưởng thành từng ngày, nó là cô gái tốt!

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đều là họ hàng, sau này có chuyện gì nhất định phải giúp đỡ nha!

- ……

Đủ các kiểu nói bắt đầu xuất hiện.

Thường Nhạc cũng coi như đã nhìn thấy cái gọi là gió chiều nào che chiều nấy, vừa nãy còn chỉ vào mũi hắn nói bậy, chớp mắt đã biến thành ca ngợi.

- Bây giờ tôi cưới Huyễn Linh hắn là không vấn đề gì chứ!

Thường Nhạc tà ác cười.

- Không thành vấn đề, hoàn toàn không có vấn đề gì hết!

Mẹ Huyễn Linh đột nhiên cảm thấy người trước mắt này đặc biệt thuận mắt.

- Nhiều người như vậy lại chen chúc trong một phòng, quả thật là quá chật chội, tôi bỏ tiền, mấy người đến sống ở nơi phồn hoa nhất Tokyo đi!

- ?

Đám họ hàng hoàn toàn choáng váng.

- Còn nữa, không cần mấy đồ đạc rách nát trong nhà này nữa, tôi sẽ sai người chuẩn bị cho mấy người đồ dùng gia đình xa hoa nhất, mỗi người một cái xe, phàm là những đồ mà các người thích, chỉ cần mở miệng, tất cả đều được đáp ứng.

Thường Nhạc tiếp tục hào phóng nói.

- ?

Một số họ hàng đầu óc hoàn toàn trống rỗng rồi.

https://thuviensach.vn

- Chỉ cần gả Huyễn Linh cho tôi, tiền căn bản không thành vấn đề, cái gì tôi cũng thiếu, chỉ không thiếu tiền thôi!

Cuối cùng Thường Nhạc còn phóng khoáng bỏ lại một câu.

Tiểu Bảo nghe thấy câu này, ánh mắt lấp lánh, cô bỗng nhiên hối hận, vừa rồi sao lại không cống hiến cái tấm thẻ vàng trong túi, như vậy thì đại ca sẽ phải trả cho mình gấp mười lần, thật đúng là đầu đất mà!

Đương nhiên, đây chỉ là ảo tưởng trong đầu của Tiểu Bảo mà thôi.

Thường Nhạc cảm thấy rất đơn giản, để tiến lên tầng thứ năm Hiên Viên tâm pháp, hắn nhất định phải tìm một thiếu nữ thuần âm, đương nhiên, Huyễn Linh ngẫu nhiên xuất hiện, Thường Nhạc đã từng nghi ngờ.

Nhưng bất luận là Huyễn Linh xuất hiện đột ngột cỡ nào, chỉ cần cô ấy là thiếu nữ thuần âm, tất cả những cái khác không quan trọng!

Trong lòng Vân có một loại cảm giác cực kỳ bất an.

Diễn biến mọi chuyện đều nằm trong dự liệu, cơ quan cảnh sát ở Nam Phi cũng rất phối hợp, ngoài ra, những cao thủ mà y đích thân tuyển chọn, bọn họ trà trộn thành cảnh sát, giành được những chiến tích vô cùng huy hoàng.

Để mở rộng chiến dịch, đám tinh anh trà trộn vào cảnh sát ban đầu cũng từ một nhóm mở rộng thành bốn nhóm.

Nhưng vì sao trong lòng gã vẫn cảm thấy bất an? Chẳng lẽ Bá Vương còn có cách phá giải?

Cho dù có như vậy tốc độ cũng không thể nhanh như thế!

Vân khẽ nhắm mắt lại, cẩn thận loại bỏ từng vấn đề, cũng không có sơ hở rõ ràng!

https://thuviensach.vn

- Ầm!

Trong lúc Vân đang suy nghĩ thì cửa đã bị phá, thần sắc Tây Đốn trầm xuống. Giọng điệu lo lắng nói:

- Quân đội của chính phủ Nam Phi đã được điều động rồi!

- Quân đội của chính phủ Nam Phi?

Vân cau mày nói:

- Quân đội của chính phủ Nam Phi đến xem náo nhiệt sao?

Hành động lần này gã chỉ mời cảnh sát Nam Phi, và đã kí hiệp nghị, còn quân đội địa phương do số lượng quá lớn, Vân cũng không muốn để bọn họ tham gia trò chơi này.

- Bọn họ là người Điểm G mời đến, nghe nói là để chứng minh Điểm G có trong sạch hay không, giữa quân đội và cảnh sát nảy sinh mâu thuẫn, những cảnh sát được điều động đều bị quân đội điều tra.

Tây Đốn nói tới đây thì ngừng lại.

Vân biến sắc nói:

- Chẳng lẽ người chúng ta phái đi cũng bị điều tra rồi?

Bốn nhóm tinh anh, hoàn toàn là cách thức đục nước béo cò, một khi bị điều tra, thân phận giả danh cảnh sát của bọn họ lập tức sẽ bị bóc trần, như vậy bọn họ sẽ bị quân đội treo cổ. So với cách lợi dung cảnh sát Nam Phi để đối phó với Điểm G lúc trước của gã, có hiệu quả tấn công như nhau, thậm chí về mặt thủ đoạn, còn mạnh hơn gã.

- Chẳng những người của chúng ta xảy ra xung đột với quân đội, hơn nữa thân phận của bọn họ cũng bị quân đội điều tra ra, quy kết Tân Long Nha

https://thuviensach.vn

chúng ta là phần tử bạo lực, nguy cơ của Điểm G cũng được giải quyết.

Tây Đốn chậm rãi nói.

- Thủ đoạn thông minh nhưng độc ác này không giống cách làm của Bá Vương!

Vân chau mày, nghi ngờ nói.

Theo kế hoạch ban đầu, sau khi bận lo xong chuyện ở Nhật Bản, trực tiếp quay về thành phố Khải Đinh, Nam Phi, nhưng tin tức từ đáy biển truyền đến, khiến Thường Nhạc không thể không dừng bước.

- Luận võ!

Thường Nhạc thầm thì hai từ này. Nếu là thường ngày Thường Nhạc chắc chắn sẽ cười ầm lên, tên nhóc nào ăn no rửng mỡ lại muốn tìm hắn luận võ?

Vô Nhai khiêu chiến Thường Nhạc, chuyện này tất nhiên có liên quan đến Đệ Nhị Mộng.

Vô Nhai là vị hôn phu của Đệ Nhị Mộng. Vị hôn thê của y bị người khác sờ mó, y đương nhiên bị tổn thương.

Lại đúng khi Vô Nhai chuẩn bị tha thứ cho Thường Nhạc, lại nhìn thấy Đệ Nhị Mộng bật khóc chạy ra khỏi phòng, nên Vô Nhai cố chấp cho rằng Thường Nhạc bắt nạt Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng thuần khiết thiện lương, có thể khiến cho đàn ông nào cũng điên cuồng, mà Thường Nhạc lại khiến cho cô ấy khóc, Vô Nhai không chút do dự hạ chiến thư.

Nhận được khiên chiến của Vô Nhai, sắc mặt Tiểu Bảo lần đầu tiên thay đổi.

https://thuviensach.vn

Thân thủ của Vô Nhai cũng thuộc hàng cao thủ dưới đáy biển thế giới, Thường Nhạc và Vô Nhai luận võ, cơ hội chiến thắng rất nhỏ, nhưng cô rốt cuộc phải làm thế nào mới giúp được Thường Nhạc đây?

- Uhm, uhm…

Huyễn Linh lúc bắt đầu muốn đẩy Thường Nhạc ra, nhưng khí lực của cô rốt cuộc là vẫn quá yếu, cuối cùng đành thỏa hiệp, nhưng khiến Thường Nhạc cảm thấy vui sướng chính là.

Lần này không ngờ Huyễn Linh lại chủ động luồn cái lưỡi thơm tho vào trong miệng hắn, để hắn thỏa thích liếm mút.

- Đây là nơi luyện công, hoàn toàn bị người ta chiếm tiện nghi, uhm, đừng mà. Ngứa quá đi!

Lúc này Thường Nhạc dùng đầu lưỡi liếm cái cổ trắng hồng của Huyễn Linh, thỉnh thoảng lại dùng răng cắn nhẹ mấy cái.

- Uhm, đừng mà, uhm!

Huyễn Linh chưa hiểu sự đời sao có thể chịu nổi khiêu khích này, thanh âm rên rỉ ngày càng lớn:

- A, ngứa quá, uhm, a, đừng mà!

Lúc này, hai chân dài trắng như tuyết của Huyễn Linh đã vô tình kẹp lấy eo Thường Nhạc, Thường Nhạc từ từ hôn lên mặt và từng tấc da thịt trên cổ Huyễn Linh.

Thường Nhạc không hôn xuống phía dưới. Nhưng bàn tay đã lần theo bắp chân của Huyễn Linh vuốt ve dần lên phía trên, dần dần chạm tới bẹn đùi.

- A, Thường Nhạc, đừng liếm mà, em không chịu nổi, uhm…

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lại hôn lên môi cô để ngăn tiếng của cô lại.

- Uhm, uhm….

Huyễn Linh cũng mãnh liệt hôn đáp lại Thường Nhạc.

Lúc này, bàn tay của Thường Nhạc cũng không nhàn rỗi, từ từ di chuyển lên phía trên, luồn vào trong y phục của cô, cách lớp nội y mà vuốt ve ** đang co giãn của cô.

- A!

Khả năng chịu kích thích quá lớn, hai chân dài càng kẹp chặt lấy eo Thường Nhạc, “tiểu Thường Nhạc” cũng trong trạng thái chiến đấu, bất cứ lúc nào cũng có thể nghênh chiến.

Một tay khác của Thường Nhạc nhẹ nhàng cách lớp quần mà chậm rãi vuốt ve hạ thân của Huyễn Linh.

- Uhm, anh làm chết người ta rồi, uhm, a!

Thường Nhạc thò tay vào trong, cách lớp quần lót mà trêu đùa cô

- A, em chết mất, đừng mà…

Thường Nhạc dùng miệng ngăn cô lại, tay càng ra sức trêu đùa ** của cô.

- A!

Thường Nhạc lúc này đã cởi hết áo của cô, dùng đầu lưỡi từ từ liếm láp từng tấc da tấc thịt trắng như tuyết trên người cô.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 296: Cảnh Giới Cao Thủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cái tay còn lại của hắn không ngừng khiêu khích trên chỗ kín của cô, chỗ ấy của Thường Nhạc bỗng đưa lên, động tác cũng càng ngày càng cuồng dã, thân hình mạnh mẽ đè lên.

Huyễn Linh đã hưởng thụ lần đầu tiên trong đời, sau đó cô yếu ớt, nằm trên giường không thể cử động.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên của cô, Thường Nhạc càng thêm thương yêu mà hôn cô, hôn những giọt mồ hôi vương trên người cô.

Lúc này đây, khuôn mặt của Thường Nhạc ngập tràn nụ cười tà mị.

Để nâng cao thực lực, giữa hắn và Huyễn Linh vốn không trải qua nhiều màn dạo đầu mà trực tiếp tiến vào giai đoạn cuối cùng.

Sau khi có được thân thể của cô, Hiên Viên tâm pháp cuối cùng cũng đã bước vào tầng thứ năm, cả người có cảm giác nhẹ tênh.

Mộ Dung Trường Thiên nắm lấy nắm đấm của mình, nhìn nhóm người ZNV bằng ánh mắt lạnh lùng, bọn họ đang nắm giữ 10% thuốc phiện của thế giới.

Trừ Tam Giác Vàngvà tổ chức Mafia ở châu Âu ra thì có thể nói người ZNV là thế lực lớn nhất, Tam Giác Vàng và tổ chức Mafia ở châu Âu đều không phải đối tượng dễ dàng đối phó.

Nhưng những người ZNV này lại khác, chỉ cần bản thân ác hơn họ thì tất cả đều có thể đạt được.

https://thuviensach.vn

- Đường đường là Mộ Dung thế gia mà lại thất hứa, các người không sợ người đời biết sẽ nhạo báng sao? Thủ lĩnh của người ZNV là một người trung niên, làm da ngăm đen nổi lên những hào quang kỳ dị.

Phía sau gã có mười mấy người ZNV, da dẻ bọn họ đều đen như vậy, con ngươi của họ màu đen nhưng có pha chút xanh lam, thoạt nhìn sẽ khiến người khác nghĩ đến loài sói đang trong cơn đói.

Chỉ cần không để ý một chút thì sẽ bị đối phương xé tan thành những mảnh vụn.

Đằng sau Mộ Dung Trường Thiên chỉ có hai người, một nam một nữ, người đàn ông vô cùng điển trai, còn cô gái vừa xinh đẹp lại vừa quyến rũ, nếu Thường Nhạc mà thấy, nhất định sẽ cho rằng đây là phiên bản của Tô Mị Nhi.

Tất nhiên cô gái trước mắt ngoài vẻ quyến rũ ra thì cả người còn toát ra được nét cổ quái, giống như một đóa hoa hồng đầy gai cảnh cáo những người có âm mưu với mình tuyệt đối không được lại gần.

Đồng tử của Mộ Dung Trường Thiên co lại, lạnh lung nói: - Nhạo báng ư? Chỉ cần giết sạch các người thì chuyện này tất nhiên sẽ không có người nào biết, lấy ai mà nhạo báng đây?

- Chỉ dựa vào ba người các ngươi sao?

Tên thủ lĩnh ZNV cười lạnh, lắc đầu khinh thường.

- Không sai, chỉ cần ba người chúng tao.

Mộ Dung Trường Thiên cười quỷ dị, nói: - Thậm chí còn dư nữa. Vừa dứt lời, Mộ Dung Trường Thiên bắt đầu hành động, lôi một sợi dây màu dài màu đen ra khỏi mặt đất.

https://thuviensach.vn

Tên thủ lĩnh ZNV không phản ứng kịp, chỉ cảm nhận được sự đau đớn tột độ ở khắp cơ thể.

Cà người gã rúc lại như một con tôm trên mặt đất, gã cảm thấy tốc độ vừa nãy quá nhanh, sức mạnh lại khủng khiếp. Dạ dày của gã giống như là bị một quyền của Mộ Dung Trường Thiên làm cho rời khỏi cơ thể.

Mộ Dung Trường Thiên lạnh lùng nhìn thủ lĩnh ZNV rồi nói: - Thế giới này rất tàn khốc, mày không thể không công nhận sự thật này, nắm đấm của ai cứng thì người đó là lão đại. Hiểu chưa?

- Giết!

Bên cạnh mười mấy người ZNV, bọn họ hiển nhiên muốn cậy vào việc nhiều người, một nửa trong đó đã móc súng ra.

Còn vào lúc này, cô gái đứng bên cạnh Mộ Dung Trường Thiên đã bắt đầu hành động, thân hình mềm mại như rắn của ả vừa mới cử động đã giống như ảo ảnh.

Tên ZNV kia xông lên phía trước kia chỉ cảm thấy hoa mắt, tiếp đó cả người bị quấn lấy, hô hấp càng khó khăn hơn, thân hình càng ngày càng chặt….

- A!

Gã rên lên một cách đau đớn.

Cùng lúc này một người trẻ tuổi khác đứng bên Mộ Dung Trường Thiên cũng đã động thủ, nhanh như điện, nắm tay trực tiếp giơ ra, một tên người ZNV bước lên bắt lấy.

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Sự va chạm giữa hai nắm đấm với nhau, âm thanh xương cốt vỡ vụn vang lên rõ ràng và truyền đến tai mọi người.

Khuôn mặt thủ lĩnh ZNV biến sắc, cục diện trước mắt hoàn toàn là một chiều, sức của ba người này thật sự rất quỷ dị, hắn hít một hơi rồi lạnh lùng nói: - Dừng tay, bọn tao đầu hàng!

Mộ Dung Trường Thiên nghe thấy lời này, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Trong lúc Mộ Dung Trường Thiên thu phục thủ lĩnh ZNV, Thường Nhạc lại bước đến và khiêu khích Vô Nhai.

Địa điểm mà Vô Nhai chọn nằm trên biển, ở đó có hai chiếc ca nô, cung cấp cho hai người đặt chân đến đây.

Khi Thường Nhạc biết địa điểm quyết đấu, đầu tiên là thốt lên câu: - Móa, bố cho mày chết đuối luôn! Tất nhiên trong lòng Thường Nhạc đã rõ, quyết đấu trên biển, ưu thế sống lâu năm trên biển cả của Vô Nhai cao hơn bản thân hắn rất nhiều.

Có lẽ vì lý do trận đấu nên thời tiết cũng trở nên sáng sủa một cách lạ thường.

Hai chiếc ca nô trên biển đem lại một cảm giác trôi nổi bất định, lần này ngoại trừ bọn Tiểu Bảo, Hải Văn và Vô Mộng đang làm khán giả kia ra thì vợ chồng Hắc Long, Đệ Nhị Mộng cũng đã đến.

Dù sao, con gái của bọn họ đều bị người ta ức hiếp, nếu bản thân họ không trở ra thì không còn mặt mũi nào nữa.

Thường Nhạc lẳng lặng đứng yên ở nơi đó, đôi mắt hé mở, thản nhiên nói: - Anh Vô Nhai này, chỉ là quyết đấu thì không có ý nghĩa gì, chúng ta bỏ ra chút tiền đặt cược, thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo ở phía xa nghe thấy, mắt sáng lên, nói: - Em đặt một trăm triệu cá lão đại thắng, rồi đặt một trăm triệu cá anh Vô Nhai thắng!

- Đáng khinh!

Thường Nhạc nghiêng mình, trừng mắt liếc nhìn Tiểu Bảo.

- Cược gì đây?

Vô Nhai nhìn Thường Nhạc bằng ánh mắt lạnh tanh, tên đứng trước mặt mình, bất kể giãy giụa thế nào, kết quả cuối cùng chỉ có một – thua, nhất định sẽ thua!

- Nếu tôi thắng, anhi làm em trai tôi! Thường Nhạc nghiền ngẫm nhìn Vô Nhai, trên mặt lộ ra nụ cười tà mị.

- Được thôi!

Vô Nhai gật đầu, không chút do dự, nói tiếp: - Nếu cậu thua thì thế nào đây?

- Cái này….

Thường Nhạc nhún vai nói: - Tùy anh thôi!

- Được!

Vô Nhai nhìn Thường Nhạc bằng ánh mắt sâu thẳm, trong lòng nao nao, không lẽ tên này thực sự chắc thắng đến vậy?

Một kích lần trước tại phòng của Đệ Nhị Mộng, bản thân anh ta đã thử, thực lực cao hơn Thường Nhạc một chút.

- Trận đấu bắt đầu!

Hắc Long nói ra bằng giọng điệu không dễ chịu.

https://thuviensach.vn

Trải qua một thời gian luyện tập, bây giờ Hắc Long dường như đã tốt hơn nhiều, ít nhất mặt ông cũng đã có da có thịt hơn, giống người hơn rồi.

Bỗng nhiên Thường Nhạc nhắm mắt lại.

Vô Nhai ngẩn người, lập tức giơ nấm đấm xuống dưới biển.

Nước biển ùn lùn lao về phía Thường Nhạc, chỉ lơ là một chút thì Thường Nhạc và chiếc ca nô đó sẽ đồng thời bị sức mạnh tiềm ẩn trong nước biển nhấn chìm.

Thường Nhạc vẫn đứng im ở chỗ đó.

- Đồ ngốc, mau tránh ra!

Đệ Nhị Mộng thấy tình hình như vậy, trong lòng lo lắng không yên.

- Ha ha, chị à, chị thật hạnh phúc đó! Tiếng cười trộm của Tiểu Bảo đứng bên cạnh Đệ Nhị Mộng bỗng vang lên.

Đệ Nhị Mộng giật mình, nói: - Tiểu Bảo, em nói bậy gì đó?

- Chị nhìn xem kìa, hai anh chàng đẹp trai ghen tuông, đánh nhau vì chị. Ai! Nếu sau này cũng có hai người đàn ông vì Tiểu Bảo giống như vậy thì Tiểu Bảo có chết cũng cam lòng. Tiểu Bảo thở dài, khuôn mặt nhỏ nhắn mơ mộng.

- Cốc!

Tiểu Bảo chưa kịp phản ứng thì đã bị Đệ Nhị Mộng gõ một cái vào đầu. Chỉ thấy Đệ Nhị Mộng trừng mắt nhìn Tiểu Bảo và nói: - Nhìn cho kỹ đi!

Trong nháy mắt, tình thế đã có sự thay đổi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẫn nhắm mắt như cũ, nhưng chiếc ca nô đã vọt lên trên mặt biển, cả người hắn giống như là lục bình, sóng biển cao cỡ nào, hắn cũng có thể lướt trên đó được.

Hắn Long nhận thấy tình hình, ánh mắt sáng rỡ, nói: - Tốt quá, như vậy mới có tư cách làm con rể ta.

Sắc mặt của Vô Nhai có chút thay đổi, chỉ một chiêu là có thể nhìn ra, trình độ của Thường Nhạc đã có bước chuyển mình, thân thủ siêu phàm, chiêu thức điêu luyện.

Bất kể đứng từ góc độ nào mà nhận xét thì đều không giống với Thường Nhạc mà anh ta gặp lần trước.

Sóng biển dần dần lắng xuống, thân hình Thường Nhạc xoay một cách điệu nghệ giữa không trung rồi đáp vững vàng xuống chiếc ca nô, hắn nhìn về phía Đệ Nhị Mộng và lộ ra nụ cười tự nhiên.

Mặt Đệ Nhị Mộng đỏ lên, liếc nhìn Thường Nhạc: - Đúng là một tên háo sắc, vô lại, khốn kiếp.

- Cạc cạc — cạc cạc!

Tiểu Bảo đứng bên cạnh cười mờ ám, nụ cười gian trá này của cô và của Thường Nhạc giống như là đúc ra từ một khuôn vậy, chỉ thấy cô nghiêng đầu nói: - Chị à, khi một cô gái phát hiện mình thích một người đàn ông đáng ghét thì đó mới là chuyện đáng sợ nhất!

- Em!

Đệ Nhị Mộng thực sự muốn gõ một cái lên đầu Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo cười hi hi, nháy mắt, gian xảo nói: - Chị ơi, cố gắng lên nào, nhất định phải cua được lão đại, phải có thật nhiều sính lễ, ha ha, Tiểu Bảo

https://thuviensach.vn

không có tiền, Tiểu Bảo nghèo lắm!

Nhìn Tiểu Bảo và Đệ Nhị Mộng cười đùa vui vẻ, Hắc Long cũng nở nụ cười, dù có ra sao, bản thân nhất định phải bảo vệ gia đình này, bảo vệ bầu trời rộng lớn này.

Cho dù xảy ra chuyện gì thì chỉ một mình mình chịu đựng mà thôi!

Hắc Long nhìn về phía xa bằng ánh mắt kiên định.

Thường Nhạc tà mị nhìn Vô Nhai, nói: - Thế nào, một lần nữa nhé?

Vô Nhai lắc đầu nhẹ, khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt: - Một chiêu thức sử dụng hai lần không phải là tôi. Vừa dứt lời, Vô Nhai bắt đầu động thủ.

- Được thôi!

Thường Nhạc tỏ ra kinh ngạc, trong nháy mắt đã nhìn thấy thân hình Vô Nhai ở trước mặt hắn, đây đúng là chiêu thức di chuyển tức thì mà mình đã dùng vô số cách để học được từ Tiểu Bảo.

Không ngờ rằng Vô Nhai cũng biết, đối với chiêu thức quỷ dị này, Thường Nhạc cảm thấy đầu mình sắp bị bổ thành hai phần rồi.

- Bụp!

Nắm đấm của Vô Nhai đánh thẳng ra ngoài, cùng lúc đó thì Vô Nhai lại biến mất.

Thường Nhạc vội vàng, chịu đựng một quyền đó, toàn thân hơi lui về phía sau, chiếc ca nô dưới chân bắt đầu nứt ra.

- Cẩn thận!

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Vô Nhai xuất hiện sau lưng Thường Nhạc, Đệ Nhị Mộng bèn kêu lên.

Gần như ánh mắt của mọi người đã tập trung lên người Vô Nhai, mặt Vô Nhai đỏ như trái hồng, cô ngượng ngùng cúi đầu.

Tiểu Bảo ngạc nhiên la lên: - Đôi gian phu dâm phụ!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 297: Tạm Thời Ổn Định

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Suýt chút nữa Đệ Nhị Mộng đã cắm đầu xuống dưới biển, cô gái ngốc này dám nói ra như vậy, thật khiến người chết tức điên mà đội mồ sống dậy!

Thường Nhạc cũng cảm nhận được sự quan tâm của Đệ Nhị Mộng đối với mình, hắn giống như là uống phải viên Viagra vậy, vô cùng hưng phấn, trong chớp mắt thân hình bắt đầu di chuyển nhanh chóng.

- Lấy động chế động! Ánh mắt Hắc Long lại sáng lên, cảm giác mà đứa con rể này mang lại cho ông thật sự rất mới mẻ, nhất là về mặt võ học, trước giờ đều là lấy tĩnh chế động, lấy động chế tĩnh, còn hắn lại làm ngược lại, không phục cũng không được!

Tốc độ xoay tròn của Thường Nhạc mỗi lúc một nhanh, bóng dáng càng lúc càng mờ ảo, cuối cùng thì biến mất hoàn toàn.

Biển vẫn gào thét như cũ, gió đang thổi mạnh, chiếc ca nô cô độc kia đang trôi đi nhưng không có một bóng người, mỗi người đều hiểu, so về sức chịu đựng giữa Thường Nhạc và Vô Nhai, ai hiện thân trước thì người đó sẽ thua!

- Ầm!

Âm thanh cực lớn vang lên lại thu hút mọi người, hai bóng hình xuất hiện ở nơi xa xăm, nắm đấm của Thường Nhạc và Vô Nhai va chạm với nhau.

Hai người đều tự động lắc mình một cái rồi lần lượt rớt xuống ca nô của đối phương.

https://thuviensach.vn

- Thật là sảng khoái!

Thường Nhạc hưng phấn day day nắm tay, trên mặt lộ rõ nụ cười tà mị.

Vô Nhai cười thản nhiên, đúng là anh hùng tiếc anh hùng, trong thời trai trẻ của mình nếu có thể tìm được một đối thủ ngang tài ngang sức, đó không phải là chuyện đáng chúc mừng hay sao?

Vô Nhai hít thật sâu, không khí xung quanh mỗi lúc một loãng, gió càng lúc càng lớn, nước biển lên xuống càng dữ dội hơn, tay của Vô Nhai hơi giơ lên.

- Lốc xoáy ư?

Thường Nhạc híp mắt lại, không ngờ Vô Nhai lại tự tạo ra lốc xoáy, vả lại còn kinh khủng hơn những cơn lốc bình thường, trong lúc cơn lốc chuyển động thì nước biển và không khí cũng vận động.

Thường Nhạc mở cánh tay ra, cười bí hiểm và nói: - Đến đây đi nào! Hãy khiến cho lốc xoáy càng dữ dội hơn đi!

Trong nháy mắt cơn lốc đã đến trước mặt Thường Nhạc, Tiểu Bảo giật mình nhìn Thường Nhạc, khẽ nói: - Sao lão đại lại thích các trò chơi mạo hiểm như vậy nhỉ?

Lốc xoáy trực tiếp ôm trọn lấy Thường Nhạc.

Sắc mặt của Vô Nhai như ngưng lại, mặc dù lốc xoáy đã cuốn Thường Nhạc vào nhưng không ngờ bên trong lại không có trọng lượng, giống như thứ mà nó bao lấy không phải là người mà là một ngọn gió.

- Phá!

Lốc xoáy bỗng nhiên chững lại, chỉ thấy Thường Nhạc bước ra từ cơn lốc ấy, nở nụ cười mờ ám và nói: - Anh Vô Nhai à, hãy thử cơn lốc của tôi xem

https://thuviensach.vn

thế nào?

Vô Nhai sững sốt, rõ ràng là không hiểu, nhưng Thường Nhạc có thể thoát ra khỏi lốc xoáy như vậy, thực lực của hắn khiến Vô Nhai vô cùng kinh hãi.

Chỉ thấy Thường Nhạc uốn cong bàn tay: - Lốc xoáy, bắt đầu!

Vừa dứt lời thì mặt biển run rẩy dữ dội, không khí chung quang bắt đầu loãng ra, cùng lúc đó thì một cơn cuồng phong chầm chậm tụ lại, điên cuồng đánh về phía Vô Nhai.

Vô Nhai cả kinh, nói:

- Làm sao có thể?

- Phá!

Phương thức của Vô Nhai và Thường Nhạc giống nhau, nắm đấm nhắm trúng điểm yếu nhất của cơn lốc, trực tiếp đánh tới.

Nhưng thật không ngờ khi nắm đấm vừa mới tiếp xúc với con lốc thì cơn lốc bỗng uốn khúc lại, giống như một người đang sống, đánh vuông góc xuống phía dưới.

- Đây không phải là quá biến thái hay sao?

Tiểu Bảo kinh sợ, ngây ngốc, chăm chú nhìn thay đổi trước mắt.

- Ầm!

Thân hình Vô Nhai lắc lư, lùi ra sau vài bước liền, cuối cùng cũng đứng vững lại, nhìn Thường Nhạc và nói: - Tôi thua rồi!

- Thật là thích mà!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười sảng khoái, trong lúc nói chuyện thì Thường Nhạc đã di chuyển đến trước mặt Vô Nhai, đập vai Vô Nhai và nói: - Sắp xếp một chút, chuẩn bị đi lang thang khắp thế giới với lão đại!

- A, em lời rồi!

Tiểu Bảo vui sướng nhảy dựng lên.

Hải Văn buồn bực nói: - Tiểu Bảo à, em đặt cược cho lão đại và Vô Nhai mỗi người một trăm triệu, còn lời cái gì nữa?

Tiểu Bảo nghiêm túc nói: - Em cá một trăm triệu đô la Mỹ vào đại ca, còn của Vô Nhai là một trăm triệu yên.

Hải Văn không biết nói gì, trên đời còn loại người vô sỉ như thế này sao, thật là hiếm có mà!

- Yên tâm đi, tôi đồng ý làm em của anh thì nhất định sẽ tận tụy đến cùng. Vô Nhai nhìn thấy dáng vẻ vui mừng của Thường Nhạc, hắn chỉ cười lơ đãng.

Trải qua sự cố gắng của bản thân, có được một cao thủ siêu cấp như Vô Nhai, Thường Nhạc vui sướng không nói nên lời, tên này còn hơn Quang Minh điên cuồng một bậc.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt hắn ngập tràn nụ cười.

- Chị à, chị xem dáng vẻ dâm đãng của anh ấy kìa, nhất định là không có chuyện tốt rồi! Tiểu Bảo nhìn Thường Nhạc bước qua đây, Tiểu Bảo cẩn thận liếc nhìn Đệ Nhị Mộng và thì thầm với cô.

Đệ Nhị Mộng nhìn thấy Thường Nhạc đánh bại Vô Nhai, trong lòng cô vô cùng vui mừng, nhưng không thể biểu lộ, cô hơi ngẩng đầu, hung dữ liếc Tiểu Bảo và nói: - Câm miệng!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo ấm ức nhìn Đệ Nhị Mộng, sau đó vội vàng chạy đến chỗ của Hắc Long, đáng thương nói: - Cha à, chị ăn hiếp con!

Trong lúc Tiểu Bảo nói chuyện thì Thường Nhạc đã đến trước mặt Đệ Nhị Mộng.

Khi ánh mắt hai người vừa mới gặp nhau thì nhịp tim Đệ Nhị Mộng bỗng nhanh hơn, cô quay người chuẩn bị rời đi.

Thường Nhạc gấp gáp, lần này lại để cho cô nàng xinh đẹp bỏ đi, sau này muốn gặp, khó càng thêm khó nên hắn bèn nhích người lên một chút.

- A!

Khi Đệ Nhị Mộng vội vàng chuẩn bị bỏ đi thì cô chỉ thấy hoa mắt, không ngờ lại đụng phải lồng ngực của Thường Nhạc, cô hốt hoảng kêu lên.

- Bảo bối à, đừng có kêu!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi mà dùng miệng mình chặn lấy đôi môi anh đào nhỏ nhắn của Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng không thể nào nghĩ rằng hắn lại làm ra chuyện này giữa chốn đông người, mặt của Đệ Nhị Mộng nhanh chóng đỏ lên.

- Ừm!

Thường Nhạc cảm nhận được khuôn ngực phập phùng dữ dội của Đệ Nhị Mộng, hai chiếc bánh bao hấp ấy cứ run rẩy trước ngực hắn.

Thứ khiến hắn say mê nhất chính là khi cánh tay hắn vòng qua cổ của Đệ Nhị Mộng, do ôm Đệ Nhị Mộng quá chặt nên lúc này hương thơm của Đệ Nhị Mộng tỏa ra, đi vào chỗ sâu nhất trong tâm hồn hắn, đó chính mùi hương của thiếu nữa thuần khiết, với tác dụng của sự khẩn trương, hoàn toàn phóng thích ra bên ngoài, bao bây lấy cả người Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Ham muốn của Thường Nhạc như được châm ngòi. Phía dưới của hắn trực tiếp đội thẳng vào phía dưới của Đệ Nhị Mộng, khi Đệ Nhị Mộng cảm nhận được sự bất thường ở bên dưới thì suýt chút nữa đã ngất đi.

- Ai, các người chú ý ảnh hưởng một chút chứ? Âm thanh kỳ quái của Tiểu Bảo bỗng nhiên vang lên.

Đệ Nhị Mộng nhanh chóng đẩy Thường Nhạc ra, đỏ mặt trốn sau lưng của Hắc Long.

Thường Nhạc vốn muốn hỏi cô thích hay không, bây giờ xem ra không được rồi, hắn cười hì hì nhìn Hắc Long rồi nói: - Cháu và Đệ Nhị Mộng đã như vậy rồi, ha ha, chú có quà gì tặng cháu không?

Hắc Long bị lời nói của Thường Nhạc làm cho nghẹn họng, cô con gái bảo bối của mình bị hắn dụ dỗ mà hắn lại còn muốn quà của mình, trên thế gian loại người này thật hiếm có à!

- Chỉ cần đối xử tốt với Đệ Nhị Mộng thì muốn gì cũng được!

Hắc Long chưa kịp lên tiếng thì bà vợ yêu của ông đã thản nhiên mở lời.

- Thật vậy sao?

Tim Thường Nhạc đập nhanh hơn, nếu có thể biến Hắc Long thành tay chân của mình, như vậy thật là thích mà!

- Đừng nghĩ ý kiến đó với ta, nhưng ta có thể tặng cháu một món quà, ta tin rằng cháu sẽ thích. Hắc Long nở nụ cười quỷ dị.

- Quà gì vậy?

Hào quang trong đôi mắt của Thường Nhạc tỏa ra khắp nơi.

https://thuviensach.vn

- Tạm thời thì chưa, nhưng một tháng sau sẽ có thôi. Hắc Long cười nhạt nói.

- Một tháng?

Thường Nhạc hơi khó chịu, nhưng khi bắt gặp ánh mắt của Đệ Nhị Mộng thì chút không vui đó thoáng chốc đã tan biến đi, có một Đệ Nhị Mộng xinh đẹp, động lòng người như vậy, thì chút quà kia cũng nhẹ đi rất nhiều.

Tư Đồ Lôi Phong châm ngòi cho mâu thuẫn giữa chính phủ Nam Phi và cảnh sát Nam Phi, trở thành quân cờ tuyệt diệu.

Cảnh sát và bộ đội trời sinh vốn là một cặp mâu thuẫn.

Vân có nghĩ cũng không thể ngờ rằng mình lại thua nhanh như vậy, khi gã hiểu được mình thua trong tay Tư Đồ Lôi Phong thì hắn bỗng nở nụ cười chua xót: - Hóa ra là anh, khó trách sẽ bại.

Tư Đồ Lôi Phong và Vân Đồng dưới trướng của Tư Đồ Lôi Minh, quỷ tài Vân và quái tài Tư Đồ Lôi Phong được coi như là ngang tài ngang sức, nhưng lần này Vân ở ngoài sáng còn Tư Đồ Lôi Phong lại ở trong tối.

Tất nhiên nước cờ của Vân sẽ kém một bậc!

Sa nhìn Vân bằng ánh mắt phức tạp, nhẹ nhàng nói: - Chúng ta rút khỏi Nam Phi đi!

- Không!

Vân không hề nghĩ ngợi mà thẳng thừng từ chối.

- Đúng vậy, tôi cũng không muốn rút khỏi Nam với bộ dạng thê thảm như thế này. Ánh mắt của Tây Đốn và Vân gặp nhau, hai người đồng thời nhìn ra sự không cam lòng trong đôi mắt của đối phương.

https://thuviensach.vn

- Bịch!

Tư Đồ Lôi Minh đấm mạnh tay xuống bàn, thật không ngờ Tư Đồ Lôi Phong không những không được giải quyết mà còn làm mất đi một cao thủ, điều khiến cho bản thân càng buồn bực hơn chính là việc Tư Đồ Lôi Phong chạy về phía Thường Nhạc.

Hắn hiểu rõ năng lực của Tư Đồ Lôi Phong, chính là vì như vậy nên Tư Đồ Lôi Minh mới sai người truy sát Tư Đồ Lôi Phong, có một đối thủ quen thuộc gia cảnh của Tư gia như vậy, nhất định không phải là chuyện khiến người ta vui được.

Nam Phi tân long nha thất bại, dường như do Tư Đồ Lôi Phong sắp đặt, rõ ràng là vậy, hắn tiết lộ tài liệu của cơ quan chính phủ Nam Phi.

- Thường Nhạc, tao cũng không tin Nam Phi sẽ thua trong tay mày! Ánh mắt của Tư Đồ Lôi Minh chợt lóe lên, bàn tay hơi nắm lại.

- Thiếu gia, bước tiếp theo chúng ta nên làm gì? Âm thanh già nua bỗng vang lên bên tai Tư Đồ Lôi Minh.

- Nếu bộ tộc Ảnh Tử sẵn sàng góp sức với tôi thì hãy để họ đến Nam Phi để tỏ rõ lòng trung thành, tôi tin rằng Vân cũng cần một lực lượng mới và mạnh để bù đắp lấy những tổn thất.

Ánh mắt Tư Đồ Lôi Minh chợt lóe sáng, lạnh lung nói.

- Thiếu gia!

Lão già chần chờ mộtchút, nhưng khi chạm phải ánh nhìn kiên định của Tư Đồ Lôi Minh thì cuối cùng ông cũng gật đầu, quay về phòng khách.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 298: Gió Giục Mây Vần

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hắc Long cảm thấy vô cùng hài lòng về đứa con rể mang tên Thường Nhạc kia, nhưng không gả Đệ Nhị Mộng ngay cho Thường Nhạc.

Nghe nói phải trải qua một thời gian thử thách, nếu đạt mới chính thức thăng cấp, nhưng trong lòng Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng đều rõ, quan hệ giữa hai người coi như là đã xác định rồi.

Việc đồng ý với Mafia tiến vào châu Âu cần phải xử lý, trừ chuyện đó ra thì mình và Nô cũng mất đi liên hệ, Thường Nhạc hiểu rằng mình phải nhanh chóng đến Nam Phi.

Đệ Nhị Mộng không đi, chỉ là khi Thường Nhạc từ biển trở về, cô dùng đôi môi anh đào nhỏ nhắn rung động lòng người của mình hôn nhẹ lên má của Thường Nhạc, chỉ là một nụ hôn lại làm dậy sóng ham muốn của Thường Nhạc.

Còn Đệ Nhị Mộng thì vẫn như thế, do vậy trong đầu Thường Nhạc lập tức nghĩ đến Huyễn Linh, bóng dáng ấy vụt đến nhanh như điện.

Không ngờ vừa mới vào phòng khách đã thấy cảnh sắc rung động lòng người.

Lúc này Huyễn Linh đang mặc chiếc áo ngủ màu trắng, dây áo buộc ngang eo, làm hiện rõ đường cong của khuôn ngực, cổ áo trễ xuống thấp.

Đôi gò bồng đảo trẻ trung dựng đứng, lộ ra một phần ba, càng làm cho thiếu nữ này thêm phần hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cẩn thận nhìn lên, chiếc khe sâu và trắng như tuyết, nét quyến rũ đến vô cùng, Thường Nhạc thật muốn leo lên ngay lập tức, bắt lấy chúng, cảm nhận một chút, sau đó thưởng thức một cách nhiệt tình.

Đặc biệt là chiếc khe, cổ áo màu bạch kim kia rũ xuống ngực, làm cho bộ ngực xinh đẹp của thiếu nữ có thể phát huy hết tất cả sức hấp dẫn tiềm tàng trong đó.

Thường Nhạc say mê nhìn, cả người nóng lên, hắn thật sự muốn ôm Huyễn Linh vào lòng ngay tức khắc, do áo ngủ quá mỏng nên đã phát họa một cách tuyệt vời bức tranh với những đường cong đẹp đẽ của nàng.

Huyễn Linh lén nhìn đằng sau Thường Nhạc, cô thấy đôi mắt của hắn giống hết của sói, đôi mắt này đối với các cô thiếu nữ đa tình không những không đáng sợ, mà còn mang tính kích thích, sự ham muốn và chờ mong.

Huyễn Linh tất nhiên nhìn thấy, phía dưới của Thường Nhạc đã biến thành lều trại trong chiếc quần, chỗ đó của Thường Nhạc lợi hại thế nào, mấy hôm nay cô đã biết, điều này làm cho cô cảm thấy vô cùng hạnh phúc, nghĩ như vậy, Huyễn Linh nhận ra bụng dưới của mình đã bắt đầu nóng lên.

Vừa đúng lúc này, Thường Nhạc không thể chịu đựng được nữa, liền mạnh mẽ tiến lên, ôm Huyễn Linh từ phía sau, cách lớp quần áo mỏng manh đó, dùng vật đàn ông cứng rắn đó đâm trúng vào nơi sâu thẳm trong người Huyễn Linh.

- Ưm… a…!

Huyễn Linh rên rỉ một cách thoải mái.

Hai tay Thường Nhạc vươn đến trước ngực Ảo Linh, tham lam nắm chặt lấy chúng, dùng sức vuốt ve, thật là tuyệt.

Đôi gò bồng đảo co dãn liên tục.

https://thuviensach.vn

Trong lúc xoa nắn cặp bánh bao hấp của Huyễn Linh, dục hỏa của Thường Nhạc càng thêm bùng cháy.

Huyễn Linh rên rỉ một tiếng, hé mắt nhìn vật đàn ông đang rục rịch của Thường Nhạc rồi nói: - Anh nằm trên giường đợi em nhé, em đi tắm cái đã.

Nhưng Thường Nhạc lại lười biếng không đi.

Lúc này Huyễn Linh đã cởi hết quần áo, cô để chúng trên móc treo đồ, bắt đầu cởi chiếc quần nhỏ xíu.

Dục vọng của Thường Nhạc đã hoàn toàn được thắp lên.

Huyễn Linh giả vờ không nhìn ra điều gì, thật ra cô sớm biết phản ứng của Thường Nhạc, hơn nữa phản ứng ấy phản xạ lại khiến dục hỏa trong cô càng mãnh liệt hơn lúc nãy, cô cảm thấy mặt mình nóng lên. Huyễn Linh đã cởi sạch đồ, cô đứng dưới vòi sen, vặn nó, dòng nước rơi xuống tưới lên thân hình trắng như tuyết của cô.

Khuôn mặt hột dưa chuẩn, đôi mắt to long lanh, chiếc mũi nhỏ và thẳng, cái miệng nhỏ nhắn, cái cổ cao cao, trắng trẻo, cánh tay thon dài, bàn tay nhỏ xinh, trắng mịn.

Khuôn ngực đầy đặn, chiếc eo thon, phần hông hình dạng kích thước đặt đúng chỗ, đôi chân thon dài.

Lúc này Huyễn Linh đang gỡ chiếc kẹp tóc màu đen ra, mái tóc tựa như thác nước xõa xuống sau lưng, khi cô sửa sang lại mái tóc của mình, do hai cánh tay nâng lên sau ót nên bộ ngực tự nhiên nhô lên.

Người Thường Nhạc đột nhiên dán lên trên, thủy triều mùa xuân dâng lên trong nhà tắm.

https://thuviensach.vn

Hai người sửa soạn xong, khi bước ra khỏi nhà tắm liền trông thấy Tiểu Bảo với sắc mặt cổ quái đang đi đến.

Tiểu Bảo nhìn Thường Nhạc, sau đó lại nhìn Huyễn Linh, bỗng nhiên phát ra một câu: - Đàn ông chỉ là động vật thân dưới, Tiểu Bảo cuối cùng cũng đã nhìn rõ rồi!

- Đúng vậy!

Thường Nhạc không nói gì, đứa con nít mang tên Tiểu Bảo này, làm sao hiểu được cảnh giới cao nhất trong niềm sung sướng giữa đàn ông và đàn bà!

Người anh em Vô Nhai và Hải Văn lần lượt bước tới, Thường Nhạc trông thấy vài thuộc hạ thân thủ siêu phàm, cười nhạt, nói: - Đi thôi, chúng ta chào tạm biệt Koinu, sao đó trở về Nam Phi.

Sở Phi Dương có cảm giác sắp điên lên.

Từ khi đại chiến tướng số một dưới tay cha - Lực Hoàng chết, uy tín của gã đã bị khiêu khích nghiêm trọng.

- Con trai của ông trùm xã hội đen phía Nam Sở Thiên Hùng là một bao cỏ!

Lời này truyền đến tai Sở Phi Dương, lửa giận trong lòng gã đã hoàn toàn bốc lên.

Gã cần tìm một nơi để giải tỏa tâm lý.

Nhưng Sở Phi Dương là người thông minh, gã hiểu Điểm G bây giờ cũng không dễ đối phó, cho dù Thường Nhạc đã rời khỏi Trung Quốc.

Tả Thủ và Cổ Tư Văn vừa về nước, bọn họ không phải là nhân vật bình thường, nếu bản thân mình lại thất bại thì sợ rằng muốn xoay chuyển uy tín cũng khó.

https://thuviensach.vn

Cho nên bản thân nhất định phải thắng, hơn nửa còn phải thắng đẹp, nhưng mục tiêu cuối cùng sẽ nhắm vào ai đây?

- Sở thiếu gia, tôi thật sự có thể giúp được cậu.

Âm thanh lạnh lùng đột nhiên vang lên bên cạnh Sở Phi Dương.

- Anh là ai?

Đồng tử Sở Phi Dương co lại, có thể coi xã hội đen phía Nam là chỗ không người, đối phương nhất định không phải là nhân vật tầm thường.

- Tôi là ai ư? Không cần gấp gáp, cậu phải chú ý: tôi là bạn của cậu, là người bạn có thể giúp cậu! Khuôn mặt trắng bệch xuất hiện trước mặt Sở Phi Dương, thoạt nhìn có cảm giác bệnh hoạn, không có tiếng bước chân, điều này làm cho người ta không khỏi nghĩ đến hai chữ: hồn ma!

Sở Phi Dương quan sát người thanh niên trẻ tuổi thần bí trước mặt mình bằng ánh mắt nghiền ngẫm, rồi hơi chuyển đề tài, nói: - Anh dựa vào gì khiến tôi tin anh? Ai dám bảo đảm anh không phải là kẻ thù của tôi?

Người bí ẩn cười nhạt: - Có chút việc không cần bảo đảm nhưng lại có ích, giống như cậu và Thường Nhạc không có bất cứ thù oán nào nhưng hắn cướp đi phụ nữ của cậu, biến cậu thành loài phế vật!

Toàn thân Sở Phi Dương run rẩy kịch liệt, chuyện bản thân biến thành phế vật luôn là nỗi đau tận sâu trong lòng gã, đàn ông, một người đàn ông tràn đầy sinh lực, đột nhiên biến thành thái giám, thật là đau đớn!

Gã nắm tay lại, ánh mắt bắt đầu nghi ngờ, trở nên điên cuồng: - Được, cho dù anh là ai, chỉ cần có thể giúp tôi đối phó với Thường Nhạc, tôi sẽ đồng ý mọi điều kiện.

Nghe lời nói này, người bí ẩn nở nụ cười tà ác.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày không gặp, sắc mặt Koinu tốt lên rất nhiều, hai bên má cũng hồng hào lên rồi.

Koinu xúc động bước lên phía trước, cầm tay Thường Nhạc và nói: - Cảm ơn Thường Nhạc kun!

Thường Nhạc cười nói: - Chúng ta là bạn bè, cũng là đồng minh, chuyện của hội Hắc Long cũng là chuyện của Thường Nhạc tôi. Nếu không phải do thực lực chưa đủ thì tôi nhất định sẽ giúp cậu lấy lại địa bàn.

Koinu cũng hiểu được, bọn Mafia châu Âu, bộ đội bí ẩn Thiên Hoàng và tổ Sơn Khẩu, không có nhóm nào không phải là nhân vật độc ác. Gã hít thật sâu, nói: - Thường Nhạc kun có thể đàm phán với Mafia châu Âu, bảo vệ tổng bộ hội Hắc Long, Koinu đã vô cùng biết ơn. Những địa bàn đã mất, chỉ cần cho tôi một thời gian, tôi nhất định sẽ cướp chúng về.

Nghe lời nói này, mắt Thường Nhạc chợt lóe lên, sớm biết, hôm nay quả thật đã hiện hình rồi, theo lời kể của đám người bí ẩn, trong lúc vài thế lực lớn vây hãm tổng bộ Hắc Long thì chắc chắn sẽ có một số nhân vật bí ẩn xuất hiện, những người này giống quái vật bất tử vậy, cho nên mới trì hoãn thời gian bị tiêu diệt của tổng bộ Hắc Long.

Hội Hắc Long thành lập được mấy trăm năm, là thế lực xã hội đen lớn thứ hai ở Nhật Bản, nếu dễ dàng tiêu diệt như vậy thì sợ rằng chỉ là một câu chuyện cười.

- Koinu à, dựa vào thế lực còn sót lại của hội Hắc Long thì muốn lấy lại địa bàn trước kia, chỉ sợ có chút khó khăn! Thường Nhạc tỏ ra nghi hoặc.

- Thường Nhạc kun, đi theo tôi nào!

Koinu cười quỷ dị, dẫn Thường Nhạc ra hậu viện của hội Hắc Long.

https://thuviensach.vn

Đẩy từng chiếc cửa ngầm, Thường Nhạc nói thầm, những cánh cửa đơn gỉan này có thể cản trở bao nhiêu lần tấn công? Nếu như mình sai người đến giết hội Hắc Long, những cánh cửa thế này dùng cách nào để đánh tan trong thời gian ngắn nhất?

Cánh cửa cuối cùng được làm bằng đá, tay Koinu ấn vào trong thùng thiết bên cạnh, chiếc cửa đá lóe ra ánh hào quang màu trắng bạc, từ từ mở ra.

- Kiểm tra vân tay!

Mắt Thường Nhạc hơi động một chút, trải qua nhiều quá trình như vậy mới có thể bước vào, rốt cuộc bên trong có cái gì hay ho nhỉ?

- Mời Thường Nhạc kun xem!

Koinu tự tin và đắc ý chỉ vào đống dụng cụ bằng thủy tinh.

Tiếp xúc với những thi thể không còn sinh khí kia, Thường Nhạc nhăn mặt nói: - Không lẽ cậu muốn dùng người chết đánh giặc?

- Đúng vậy, chính là sử dụng bọn họ, nhưng họ không phải là người chết mà là người thuốc!

Koinu cười đắc ý, nói tiếp: - Bọn họ đều là người sống trải qua quá trình sử dụng thuốc nên đã biến thành thế này, còn bây giờ, cơ thể bọn họ có công dụng bất tử, muốn giết bọn họ thì cần phải tiêu diệt hoàn toàn cơ thể của họ.

Thường Nhạc nhíu mày, chậm rãi nói: - Không lẽ bọn họ không có ý thức gì sao?

- Có chứ, đương nhiên là có, ít nhất bọn họ có thể nghe thấy lời chỉ huy của tôi, có thể nhận ra ai là bạn ai là thù, nhưng có một chỗ vẫn chưa hoàn

https://thuviensach.vn

thiện, đó cũng là nguyên nhân khiến tôi không có cách nào sản xuất người thuốc với quy mô lớn.

Koinu nhìn sang Thường Nhạc.

Lòng Thường Nhạc hơi động, dùng người sống để chế thành người thuốc, vốn là chuyện mà nhân thần cộng phẫn, nhưng Koinu lại dẫn mình đến đây, chỉ sợ mục đích không chỉ là xem, khoe khoang đơn giản như vậy được.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc cười thản nhiên, nói: - Người anh em cứ nói, chỉ cần anh em có thể giúp thì nhất định sẽ cố gắng hết sức.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 299: Trợ Lực

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Thuốc dẫn, bọn họ còn cần thuốc dẫn! Mắt Koinu lóng lánh, giọng điệu kích động.

- Thuốc dẫn?

Đồng tử Thường Nhạc co lại, nói: - Koinu, rốt cuộc ý cậu là gì, nói rõ xem nào!

- Tuy người thuốc có được thân thể bất tử nhưng cơ thể bọn họ rất bình thường, cần phải dùng máu của các cao thủ siêu cấp mới có thể đạt được cảnh giới vô địch. Mắt Koinu ánh lên dã tâm.

Thường Nhạc cười mờ ám, nghiền ngẫm nhìn Koinu, nói:

- Không lẽ cậu muốn lấy máu của tôi hay muốn tôi cung cấp cho cậu máu thuộc hạ của cao thủ siêu cấp?

Mặt Koinu biến sắc, vội vàng khoát tay, nói: - Anh hiểu lầm rồi, đừng nói máu của các anh không có tác dụng với người thuốc, cho dù có tác dụng đi chăng nữa, tôi cũng không lấy đâu.

Thấy Thường Nhạc vẫn nhìn chằm chằm vào mình, Koinu nói tiếp: - Người thuốc được các võ sĩ Nhật Bản chế tạo tỉ mỉ, bọn họ cần có máu của các cao thủ siêu cấp mang trong mình tinh thần võ sĩ đạo tối cao mới đem lại hiệu quả, ban đầu tôi muốn ngài Hắc Long giúp đỡ, nhưng ngài ấy từ chối đến khu căn cứ của các cao thủ siêu cấp – Nhẫn Thần Tập Trung Sơn truy bắt các cao thủ đó, mà cha tôi không thể không đến tổ chức Mafia châu Âu để mời một vài cao thủ quay về giúp đỡ, nhưng không ngờ lại xảy ra sự cố.

https://thuviensach.vn

- Nhẫn Thần Tập Trung Sơn!

Một lần nữa nghe thấy cái tên này, trong đầu Thường Nhạc đầu lóe lên một ý tưởng, lần trước khi gặp được Huyễn Linh, Hải Văn vả Vô Mộng đều nghĩ Huyễn Linh đến từ Nhẫn Thần Tập Trung Sơn!

Chẳng lẽ Nhật Bản thực sự có chỗ như thế? Đỉnh điểm của thuật Ninja, rốt cuộc mấy tên đó biến thái đến mức nào?

Nhìn thấy vẻ mặt Thường Nhạc thay đổi, Koinu bắt đầu lo lắng. Người của Nhẫn Thần Tập Trung Sơn đều là cao thủ, huống hồ còn phải bắt giữ một người.

Giết một người thì dễ dàng rồi, còn bắt được mới khó.

Tác dụng trong máu của người chết kém xa máu của người sống.

Thường Nhạc cũng đang suy nghĩ đến vấn đề này, nếu bắt được một Nhẫn Thần thì có thể khiến cho toàn bộ cao thủ của Tập Trung Sơn Nhẫn Thần xuống núi không?

Rốt cuộc Koinu có bao nhiêu người thuốc? Chẳng may đến khi lực lượng của Koinu quá hung mạnh, như vậy không có lợi cho mình, nhưng nếu không giúp Koinu, chỉ dựa vào lực lượng hiện tại của Koinu cũng chỉ có thể bảo vệ tổng bộ Hắc Long, chẳng may đến lúc tổ chức Mafia bị xé toang, muốn đưa bữa ăn ngon của toàn bộ Nhật Bản đến trước miệng, khả năng rất thấp.

Xử Nữ bị buộc phải ở lại Nhật Bản, tứ đại cao thủ Tây Môn gia cũng vậy, nhưng khi thực sự đối đầu với các thế lực cùng lúc chia cắt Nhật Bản thì sợ rằng đám Xử Nữ cũng lực bất tòng tâm!

Loại kỹ nữ này, những khách làng chơi không muốn trả tiền, sau này sẽ rất khó sống nha!

https://thuviensach.vn

- Được, tôi giúp anh bắt một cao thủ Ninja!

Thường Nhạc hít sâu một hơi, thà để tôi làm náo loạn một phen còn hơn sau này bản thân lãng phí các cao thủ chinh chiến ở Nhật Bản, Koinu là thanh kiếm sắc bén nhất, chỉ cần mình biết cách lợi dụng, tin rằng sẽ có tác dụng không ngờ tới.

Koinu nghe được những lời này của Thường Nhạc, nỗi lo lắng cũng vơi dần, gã kích động nhìn Thường Nhạc, nói: - Cảm ơn, cảm ơn anh, cả đời Koinu tôi sẽ không quên sự giúp đỡ của Thường Nhạc Quân đối với hội Hắc Long.

- Anh nói gì vậy?

Sở Phi Dương gần như không thể vào tai mình, nhìn chằm chằm vào người bí ẩn.

Nếu không phải mấy ngày nay đối phương giúp mình diệt trừ lão già trong bang hay có ý kiến về mình thì Sở Phi Dương sẽ đánh chết gã mà không hề do dự!

- Rất đơn giản, hiện tại Cổ Tư Văn và Tả Thủ đều đề phòng cậu, Điểm G đang trong thời kỳ phát triển khủng khiếp. Nói đến đây, người bí ẩn dừng một chút và nói tiếp: - Nếu muốn đối phó với Điểm G thì chắc chắn sẽ gặp trở ngại ở đó, vì thế cậu nên đợi thế lực của mình lớn mạnh hơn đã!

- Gặp phải trở ngại ở Điểm G sao? Vậy thì cần đợi đến bao giờ?

Sở Phi Dương nhíu mày, gã vội vàng muốn đối phó Điểm G, hi vọng có thể dẫm đạp lên Thường Nhạc.

Ánh mắt người bí ẩn lộ ra một tia quỷ dị, biểu hiện đơn giản trước mắt đã chứng tỏ việc Sở Phi Dương bại trong tay Thường Nhạc, tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên.

https://thuviensach.vn

- Mặc dù Điểm G phát triển rất nhanh nhưng cũng có nhiều kẻ thù, gia tộc Mộ Dung, gia tộc Tư Đồ, Kỵ sĩ thần thánh của châu Âu, tổ Sơn Khẩu của Nhật Bản… Chỉ cần hai tổ chức bất kỳ trong đó phối hợp với nhau, tôi tin rằng chúng sẽ khiến Điểm G nếm phải đau khổ. Vẻ mặt người bí ẩn lộ ra nụ cười tà ác.

- Tuy là vậy nhưng chúng ta cũng không cần gây ra phiền phức lớn như thế! Nhịp tim Sở Phi Dương khẽ đập, nhưng vẫn không dám đồng ý tất cả kế hoạch mà người bí ẩn đề ra.

Theo suy nghĩ của Sở Phi Dương, cho dù có động tới Điểm G, nếu thế lực phát triển như vậy thì cũng chỉ phải thâu tóm dần dần những thế lực nhỏ đó.

- Liễu Tùy Phong là cha nuôi của Thường Nhạc, cũng là thế lực hùng mạnh nhất trong Điểm G, nhiều năm như vậy rồi mà không có ai dám động đến lực lượng phía Bắc của Liễu Tùy Phong, tin tưởng sẽ có kết quả ngoài sức tưởng tượng.

Người bí ẩn nở nụ cười quỷ dị.

- Liễu Tùy Phong là cha nuôi của Thường Nhạc?

Sắc mặt Sở Phi Dương biến đổi rất lớn, không thể nào ngờ, người đứng đầu xã hội đen phía Bắc lại có quan hệ với Thường Nhạc, thảo nào lúc đầu đám người Tả Thủ lại hành động thuận lợi đến như vậy.

Khó trách bên người Thường Nhạc có một đám cao thủ, hơn nữa những cao thủ bí ẩn đó còn không ngừng xuất hiện. Nếu nói chuyện này cho đám người Mộ Dung Trường Thiên biết, vậy thì bọn chúng sẽ có suy nghĩ gì nhỉ?

- Đúng vậy, huống hồ một khi cậu phát động hướng tấn công vào xã hội đen phía Bắc thì cả tổ chức đó nhất định sẽ coi cậu là Thiên Lôi sai đâu

https://thuviensach.vn

đánh đó, nếu cậu muốn có được một chút chiến tích thì cả tổ chức xã hội đen Trung Quốc sẽ dễ như trở bàn tay! Người bí ẩn nhắm nửa mắt, tà mị nói.

Sở Phi Dương nắm tay thật chặt, hít một hơi thật sâu và nói: - Được, nếu như vậy thì Sở Phi Dương tôi sẽ đánh một trận, mong là anh có thể sai nhiều cao thủ hơn đến giúp tôi một tay!

Thường Nhạc nằm trên ghế thái sư, nhìn chằm chằm vào mấy người ở phía dưới bằng ánh mắt mờ ám.

Tiểu Bảo cúi đầu, giống như làm sai chuyện gì vậy, không dám nhìn Thường Nhạc.

- Mấy ngày không gặp, lá gan đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta đã lớn hơn rồi nha! Thường Nhạc chậm rãi lên tiếng.

- Lão đại à, tiểu công chúa vẫn còn nhỏ… Hải Văn chưa nói hết đã bị ánh mắt của Thường Nhạc làm cho im bặt, anh ta sờ vào đầu mình, khóe miệng giật giật, vẫn không dám nói tiếp.

- Tiểu Bảo nói gì đi nào! Thường Nhạc tiếp tục thúc giục.

- Lão đại à, người ta chỉ bán một chút đồ gia dụng mà thôi, hì hì, mà chúng ta sắp đến Nam Phi rồi, để chúng lại cũng thật lãng phí đó nha!

Chiếc đầu nhỏ của Tiểu Bảo hơi ngẩng lên, cẩn thận nói.

- Lãng phí, là lãng phí à. Toàn bộ đồ đạc của tổng bộ hội Hắc Long, trừ chiếc ghế bành này ra thì còn thứ gì mà em không bán không? Thường Nhạc cảm thán gật đầu.

Quả thật Koinu đã tặng cho Thường Nhạc một nửa số phòng trong tổng bộ hội Hắc Long để thuộc hạ của Thường Nhạc ở, nhưng thật không ngờ trong

https://thuviensach.vn

nháy mắt đồng chí Tiểu Bảo lại bán sạch hết.

Tuy Koinu không quan tâm những món đồ này nhưng mặt mũi của Thường Nhạc rất khó coi, thật muốn bóp chết cô bé ngốc này.

- Vậy anh nói phải làm sao bây giờ?

Bất cứ giá nào Tiểu Bảo cũng phải nói ra, nói xong một câu lại bồi thêm một câu: - Tất nhiên, không cho phép đòi tiền à!

Thường Nhạc xoa xoa đầu, chậm rãi mở miệng nói: - Gần đây đầu của lão đại hơi nhức!

- Nhức đầu à?

Mắt Tiểu Bảo sáng lên, vội vàng chạy đến bên Thường Nhạc và xoa bóp lên đầu hắn.

- Phạch!

Thường Nhạc nhanh chóng đập tay của Tiểu Bảo, nói: - Anh nhức đầu chỉ là một chuyện, nếu Tiểu Bảo làm tốt, lão đại không những không phạt em mà còn thưởng cho em một số tiền nữa!

- Chuyện gì vậy?

Mắt Tiểu Bảo sáng loáng, chỉ cần nhắc đến tiền, cả người cô lên tinh thần hẳn lên!

- Anh muốn bắt một người của Nhẫn Thần Tập Trung Sơn, nhưng đáng tiếc là không đủ người!

Thường Nhạc lắc đầu thở dài.

https://thuviensach.vn

- Đến Nhẫn Thần Tập Trung Sơn để bắt một người? Đám người Vô Mộng, Hải Văn cùng lúc hít một hơi lạnh, điều này quả thực là chuyện đi chết mà!

Rõ ràng Tiểu Bảo không hiểu ý, cô huơ huơ tay, cười hì hì nói: - Lão đại à, người không đủ thì Tiểu Bảo tình nguyện thay thế!

Thường Nhạc híp mắt, liếc nhìn Tiểu Bảo một cái, nói: - Là em sao? Chạy trốn còn được.

- Vậy làm sao bây giờ? Tiểu Bảo nghiêng đầu, buồn rầu hỏi.

- Ai, Tiểu Bảo không được nhưng không có nghĩa là chị, cha và mẹ Tiểu Bảo không được. Thường Nhạc rung đùi đắc ý nói ra mục đích cuối cùng.

Thường Nhạc vốn dĩ muốn chuẩn bị để Tiểu Bảo đi nhờ các cao thủ này giúp sức, kết quả Tiểu Bảo lại làm lộ ra một điểm yếu.

Sắc mặt của đám người Vô Nhai bên cạnh trở nên kỳ lạ, lão đại không hổ là lão đại, chuyện này cũng làm được, coi như Tiểu Bảo không thể không mời Hắc Long xuống núi được.

Nhưng nếu Hắc Long biết Tiểu Bảo đi đến Nhẫn Thần Tập Trung Sơn, cho dù rất khó xử cũng sẽ phải đi theo Tiểu Bảo, bảo vệ họ, ai, đúng là cáo già!

Tiểu Bảo gật đầu không chút do dự, nói: - Không thành vấn đề, nhưng bao nhiêu tiền đây? - Một trăm triệu!

Thường Nhạc thốt ra mà không hề nghĩ ngợi.

- A!

Tiểu Bảo reo lên một tiếng, chạy khỏi tổng bộ hội Hắc Long.

Khi bóng dáng Tiểu Bảo biến mất, khóe miệng Thường Nhạc nở ra nụ cười thản nhiên, thêm vào một câu: - Yên Nhật!

https://thuviensach.vn

Nếu Tiểu Bảo nghe nói thế này, nhất định sẽ liều mạng với Thường Nhạc.

Mộ Dung Trường Thiên lẳng lặng đứng nhìn công xưởng này.

Không ai có thể nghĩ tới, người chế tạo thuốc độc bên phía ZNV gần như có một nửa được đưa qua, từng túi đồ giống thuốc phiện trước mắt này một khi đổi thành tiền mặt thì đó sẽ là một con số rất lớn!

- Công tử, bước tiếp theo chúng ta nên làm gì?

Một người thanh niên đứng bên cạnh Mộ Dung Trường Thiên lãnh đạm nói.

- Có thuốc phiện thôi vẫn chưa đủ, tôi muốn thống nhất toàn bộ xã hội đen ZNV! Mộ Dung Trường Thiên cười lạnh lùng.

- Thuộc hạ tình nguyện đi đầu!

Người thanh niên cung kính nói.

- Được, Mộ Dung Trường Thiên tôi sẽ khai thác và thống trị, trước tiên là bắt đầu từ ZNV, anh cũng sẽ để lại dấu ấn to lớn trong sử sách của gia tộc Mộ Dung.

Mộ Dung Trường Thiên cười mờ ám nói: - Ngoài ra, phải biết lợi dụng đám người ác ôn ZNV đó, bên cạnh đó, Bạch Vân sẽ đi đến ZNV với anh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 300: Bồi Dưỡng Tình Cảm 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khi đồng chí Tiểu Bảo như hổ rình mồi trở về tổng bộ hội Hắc Long thì Thường Nhạc nở nụ cười nhàn nhạt, nhất định nó đã hoàn thành nhiệm vụ, nếu không sẽ không mang tâm trạng hưng phấn như vậy mà trở về.

- Lão đại, hì hì, anh phải trả cho em hai trăm triệu nha! Tiểu Bảo cười cười giơ bàn tay ra, nghiêng đầu nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc ngẩn người, sắc mặt kỳ lạ, không lẽ đồng chí Tiểu Bảo này đã mời được hai đại cao thủ? Nghĩ đến đây, hắn chợt mỉm cười.

- Thích ghê!

Khi bóng dáng của Đệ Nhị Mộng lọt vào tầm mắt của Thường Nhạc, mắt hắn sáng rỡ, ai, Tiểu Bảo ngoại trừ chuyện tham tiền ra, nó cũng có rất nhiều ưu điểm nha!

- Cục cưng… Ồ, mẹ vợ… Không… Đây là ai? Thường Nhạc có thói quen của Hắc Long là kêu thẳng tên ra, sau khi lên tiếng hắn mới cảm thấy có gì đó không ổn, bởi vì người con gái trước mắt có bảy phần giống với mẹ của Tiểu Bảo, nhưng có chút không giống, ít nhất mẹ Tiểu Bảo là người phụ nữ xinh đẹp, còn đây là một thiếu nữ xinh đẹp.

- Tôi là chị họ của Tiểu Bảo, tên là Bảo Ngọc, Tiểu Bảo nói có người của Nhẫn Thần Tập Trung Sơn ức hiếp nó nên cô Bảo đã gọi tôi đến đây, lúc nào đó anh dẫn tôi đi tìm tên đã ức hiếp nó nha! Thiếu nữ liếc mắt nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, hì hì, anh đừng xem thường chị họ của em, chị ấy chính là cao thủ thứ ba của thế giới đáy biển, còn lợi hại hơn anh Vô Nhai nha! Nhưng do là con gái lâu năm, đến giờ vẫn chưa có ai rước nên tính tình không được dịu dàng cho lắm, anh cẩn thận nhé! Tiểu Bảo cẩn thận nói bên tai Thường Nhạc.

- Xin chào tiểu thư Bảo Ngọc, chúng ta đi chuẩn bị một chút để mai xuất phát! Thường Nhạc nở nụ cười nhàn nhạt. Ánh mắt chợt hướng về phía Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng đỏ mặt, xoay người bước vào phòng.

Nhìn thân hình của Đệ Nhị Mộng, Thường Nhạc bỗng cảm thấy cô gầy hơn so những người con gái khác, phương pháp hiệu quả nhất để tấn công trái tim một cô gái chính là làm cho cô ấy cảm động.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc mỉm cười.

Đường đường là người đứng đầu Điểm G mà lại xuống bếp, điều này làm cho mọi người hết sức kinh ngạc, Thường Nhạc cười tự nhiên, nói: - Muốn chinh phục dạ dày một cô gái thì trước tiên phải chinh phúc trái tim của cô ấy.

- Hay!

Tiểu Bảo giơ ngón tay giữa về phía Thường Nhạc, tỏ ý khinh bỉ.

Vì là lần đầu tiên xuống bếp nên Tiểu Bảo cũng chuẩn bị khá nhiều báu vật, cũng coi như là một hình thức hiếu kính, tay Thường Nhạc xe xe lại, một đốm lửa xuất hiện trong lòng bàn tay, một tay có lửa, tay kia có một khối băng.

Chúng lần lượt bắt đầu từ cả hai tay, mà người ta gọi là Băng Hỏa ngũ trọng thiên, chính là một thứ đồ chơi à, còn về những món đồ quý kia, cho

https://thuviensach.vn

dù là bảo bối thì Thường Nhạc cũng không nghĩ ngợi mà bỏ chúng vào nồi.

Mười phút sau, một mùi hương thoang thoảng bay ra: - Thơm quá! Thường Nhạc hít mạnh một hơi, tinh thần có chút hưng phấn.

Cùng với việc kéo dài thời gian, hương thơm kia bắt đầu tỏa ra ngào ngạt, Thường Nhạc lau lau nước miếng từ khóe miệng, trong đầu xuất hiện dáng người gầy guộc của Đệ Nhị Mộng.

- Hẳn là cho cô ấy bồi bổ sức khỏe! Nghĩ đến đây, Thường Nhạc cố gắng nén ý muốn được ăn Đệ Nhị Mộng xuống, bỏ tất cả báu vật vào một cái chén.

Thường Nhạc buồn bực, một đống đồ lớn như vậy, trải qua Băng Hỏa ngũ trọng thiên, giờ rút còn một viên nhỏ thế này, lòng tốt của đồng chí Koinu phải chiết khấu thật nhiều mới được, vừa nghĩ vừa đi đến phòng của Đệ Nhị Mộng.

- Oa, thơm quá, em ăn một miếng được không? Người vừa quay đi liền thấy khuôn mặt nhỏ nhắn, đáng thương của Tiểu Bảo.

Giống như ma quỷ vậy, bước đi không nghe tiếng động. Tất nhiên nguyên nhân chủ yếu vẫn là Thường Nhạc đã đem toàn bộ tâm tư tình cảm của mình đặt vào Đệ Nhị Mộng.

- Đi đi, đây là đồ anh làm riêng cho chị em, không có phần của em đâu! Thường Nhạc gõ vào đầu Tiểu Bảo, cười mờ ám.

- Không được, không cho em uống, em sẽ lấy của chị!

Tiểu Bảo trừng mắt, uy hiếp như kiểu cáo mượn oai hùm.

- Được rồi! Thường Nhạc hiểu rõ, tiểu tổ tông này là người nói được làm được, nếu nó thật sự muốn lấy của Đệ Nhị Mộng, e là kế hoạch bồi dưỡng

https://thuviensach.vn

tình cảm của mình đối với Đệ Nhị Mộng sẽ đổ sông đổ biển mất!

- Được rồi, chia cho em một ít nè! Thường Nhạc nhún vai bất đắc dĩ, may mà chuẩn bị nhiều.

- Ngon quá! Miệng Tiểu Bảo vừa chạm vào cái chén thì cô ngẩng đầu một cái mạnh: - Thứ này có gì tốt?

- Có thể cho em uống đã là tốt rồi! Thường Nhạc bĩu môi, nói: - Nghe nói nó sẽ giúp cho người có thân hình gầy guộc trở nên đầy đặn!

- Haha, haha, vậy em sẽ uống! Nước trong mắt Tiểu Bảo hơi động, cô nghịch ngợm cười nói: - Đúng rồi, lão đại, em uống những thứ này, anh không được trừ lương em đó nha, còn hai trăm triệu yên kia nữa, nếu trừ nữa em sẽ không còn tiền đâu!

Mặt Thường Nhạc co lại, thật muốn đánh chết tên tham tiền này một trận!

- Ai da, không được!

Nhìn bóng dáng dần dần biến mất của Thường Nhạc, cô gõ đầu mình, sắc mặt cổ quái nói; - Chị không thể uống mấy thứ thập toàn đại bổ này được, nếu không dục hỏa sẽ thiêu đốt chị ấy mất!

Phản ứng đầu tiên của Tiểu Bảo là qua đó ngăn cản, nhưng lập tức ngừng lại, lẩm bẩm: - Dù sao quan hệ của lão đại và chị cũng đã đến bước cuối cùng rồi, hì hì, chắc không có gì đâu!

Thường Nhạc đẩy cửa phòng Đệ Nhị Mộng, bên trong không có ai, có lẽ Đệ Nhị Mộng đang tâm sự với người tên Bảo Ngọc gì đó!

Thường Nhạc vẫn để đồ bổ lên bàn rồi bước ra.

Không bao lâu sau khi Thường Nhạc đi, Đệ Nhị Mộng bước ra khỏi phòng, lúc này thân hình trắng như tuyết nổi lên vài tia đỏ tươi, nhìn thấy đồ ăn

https://thuviensach.vn

nóng trên bàn, chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn của cô khẽ nhếch lên, nói: - Mọi người đều nói cô gái có thân hình càng thon thả thì càng đẹp, ngày nào mình cũng giảm cân, chị họ còn kêu mình uống thuốc giảm cân, nhất định chị ấy lo lắng mình sẽ xinh đẹp hơn cchị ấy mà, hừ, lần sau phải để Tiểu Bảo uống mới được!

Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc đi ra, sắc mặt Tiểu Bảo cổ quái, nói: - Lão đại à, không phải anh bị liệt dương chứ?

- Trời!

Cô bé này trừ việc yêu tiền như mạng sống ra, nó còn thô tục hết chỗ nói, Thường Nhạc không phục cũng không được.

Tiểu Bảo nghiêng đầu nhìn, ngẫm nghĩ một chút cũng không đúng nha, mỗi lần nhìn thấy lão đại chạy đến phòng của chị Huyễn Linh thì rất lâu sau mới trở ra, cô bỗng nhiên hỏi: - Lão đại, anh không đợi chị uống xong rồi mới ra à?

- Đoán đúng rồi đó!

Thường Nhạc lười nói chuyện với Tiểu Bảo, chuẩn bị đi vòng qua mặt Tiểu Bảo thì không ngờ Tiểu Bảo lôi hắn đến phòng của Đệ Nhị Mộng.

Trên mặt lộ ra nụ cười ranh ma nói: - Hôm nay Tiểu Bảo làm bà mai vậy!

Thường Nhạc không kịp phản ứng liền bị Tiểu Bảo đẩy vào phòng Đệ Nhị Mộng, người vừa bước vào, khi Thường Nhạc chưa có phản ứng gì, không ngờ dáng người của Đệ Nhị Mộng lại xuất hiện trước mắt hắn.

- Em làm sao vậy? Người chưa kịp phản ứng đã nhìn thấy đối phương lao vào mình.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu, Thường Nhạc bị dọa, muốn kêu lên, thân hình của Đệ Nhị Mộng đỏ lên giống như nước sôi tuôn trào vậy.

- Em… Em làm gì vậy?

Vừa dứt lời, cả người Thường Nhạc như nhảy dựng lên, không ngờ Đệ Nhị Mộng không nói một câu mà đã sờ vào người của Thường Nhạc. - Muốn rồi hả?

- Móa nó chứ, cũng nên phản kháng thôi! Lúc này Thường Nhạc không còn do dự nữa, đường đường là đấng nam nhi, làm sao có thể lợi dụng phụ nữ như vậy được!

Khi cái miệng anh đào nhỏ xinh như lửa của Đệ Nhị Mộng tiếp xúc với đôi môi lạnh như băng của Thường Nhạc, ham muốn trong lòng Thường Nhạc như dâng trào, cảm giác lạnh như băng đã khiến Đệ Nhị Mộng có chút tỉnh táo, còn giờ phút này trong đầu Thường Nhạc lại ngập tràn dục vọng.

Thường Nhạc mở to hai mắt, đúng lúc tiếp xúc với đôi mắt đầy nước như lửa của Đệ Nhị Mộng, Đệ Nhị Mộng đang cố gắng chế ngự nhưng sắc mặt, động tác và ngôn ngữ lại không có cách nào khống chế bản thân được.

- Thuốc kích dục!

Mơ hồ nhìn thấy khuôn mặt thân thuộc trước mắt, nước mắt cô tuôn rơi, cô lặng lẽ nhắm mắt, cô biết rằng khó tránh khỏi chuyện xảy ra tiếp theo.

Thường Nhạc hôn nhẹ nhàng, nụ hôn này, trời đất âm u, nụ hôn đầu, trời long đất lở, nụ hôn này làm cho bản năng trong cả hai như được thức tỉnh.

Đệ Nhị Mộng dần dần mất phương hướng, hai tay cũng không che phần ngực nữa, Thường Nhạc nhìn thấy, đúng là cơ hội tốt để tấn công, hắn giơ tay ra, đã nắm lấy được bô ngực động lòng người của cô.

https://thuviensach.vn

Không ngờ lại lớn đến như vậy, kích thước bàn tay của Thường Nhạc cũng được coi là bình thường, nhưng khó khăn lắm mới nắm được một nửa đôi gò bồng đảo của cô, có thể thấy Đệ Nhị Mộng đầy đặn và hấp dẫn biết bao nhiêu.

- A! Khi Thường Nhạc nắm lấy ngực của Đệ Nhị Mộng, cô không khỏi rên rỉ một tiếng.

Cô hiểu rõ chỗ nào trên cơ thể mình nhạy cảm nhất, đó chính là hai chấm nhỏ trên bộ ngực kia, tuyệt đối trí mạng, mỗi lần cô không cẩn thận vuốt ve chúng đều cảm thấy không chịu nổi, huống hồ đây là bàn tay đàn ông.

Thường Nhạc cũng phát hiện ra vùng ngực của cô đặc biệt nhạy cảm, tốc độ bàn tay không ngừng được gia tăng.

- A! Cô không chịu nổi mà rên lên một tiếng.

Thường Nhạc đang lèo lái con thuyền vui sướng của cả hai, hắn vươn tay đến vùng Đào Nguyên của Đệ Nhị Mộng, lòng bàn tay trở nên ướt át, khu vườn đầy cỏ thơm của Đệ Nhị Mộng vừa được một cơn mưa lớn tưới tắm, vô cùng lầy lội.

Thường Nhạc cảm nhận chất dính dính ở ngón tay, bên tai vang lên tiếng ngâm nga, thở gấp của Đệ Nhị Mộng, thân dưới đã chuẩn bị xong, ngẩng đầu ưỡn ngực.

Giơ tay ra, phần vải nơi bí hiểm của Thường Nhạc đã được cởi bỏ, người anh em ngẩng cao đầu, hiện ra trước mắt Đệ Nhị Mộng, Đệ Nhị Mộng đã không chịu nổi ngọn lửa trong lòng mình, toàn thân xuất hiện những phản ứng tự nhiên.

Trước tiên là lượn vòng bên ngoài khu vườn, xem xét tình hình, nơi ấy của cô đã động tình, trở nên ươn ướt, Thường Nhạc dùng sức một cái.

https://thuviensach.vn

- A!

Cô đau đớn kêu lên, móng tay cô kéo thành hai đường dài ngay sau lưng của Thường Nhạc, do kích thích của sự đau đớn, không ngờ cô bỗng trở nên tỉnh táo.

- Đừng nhúc nhích! Cô nhìn ra ý đồ của Thường Nhạc, vội vàng ngăn cản, nói: - Tiếp…Tiếp tục… Không… Không sao đâu!

Thường Nhạc nghi ngờ nhìn người con gái đau đớn, toát mồ hôi lạnh, nói: - Thật sự không sao chứ? Vẫn tiếp tục được sao? Hay là đợi một lát?

- Không… Không sao đâu… Em… Em thích cảm giác…Vừa đau…Vừa vui này! Cô thấy Thường Nhạc chậm chạp không nhúc nhích, bất ngờ cô chủ động, thân hình đong đưa.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc thấy cô rõ ràng là đau nhưng vẫn muốn, nghi ngờ lên tiếng hỏi: - Em không phải là thích cái đó chứ? Đau cũng vui, cái này quả thực rất giống loại đó.

Thường Nhạc tuy miệng thì hỏi, nhưng thân dưới đã bắt đầu chuyển động, bởi vì bản thân cô đong đưa thật sự khiến tên nhóc ở bên trong vô cùng không thoải mái, phải biết rằng nơi đó của trinh nữ vô cùng hẹp.

- Em chính là thích loại cảm giác này. Cô hưởng thụ trả lời câu hỏi của Thường Nhạc.

Dần dần, cảm giác đau đớn của cô đã biến mất, lưu lại chỉ là khoái cảm thật sự. Tuy hiện tại không phải là đau mà thích thú, nhưng cô lại càng thêm thích thú.

Thường Nhạc nhìn bộ dạng thoải mái của cô, thân dưới lại càng ra sức co rút, ngay sau đó, tiểu mỹ nhân lúc đầu là nhẹ giọng rên rỉ dần đến hô to, quả thực là điên cuồng vô cùng, giống như một dâm phụ chưa thỏa mãn dục vọng.

Cho dù ở ngoài mặt là như vậy, nhưng kỳ thật ở sâu trong lòng, cô lại đang vô cùng ngượng ngùng, nếu có một cái lỗ ở đây mà nói, tin rằng cô sẽ không chút do dự mà chui vào.

Thiếu nữ bản tính là ngượng ngùng, tác dụng của thuốc lại làm cho thiếu nữ trở nên lớn mật phóng đáng, loại mâu thuẫn kết hợp này khiến cô gần như lâm vào trong một loại điên cuồng say mê.

https://thuviensach.vn

- A----- A! Hai thanh âm sắc bén đồng thời vang lên.

Là thanh âm sảng khoái của Thường Nhạc, và thanh âm rên rỉ cuối cùng của cô.

- Ya!! Vừa đụng đến bàn tay mềm mại nhỏ bé của cô, thì cảm thấy ở mông truyền đến một trận đau đớn, không kìm nổi kêu lên một tiếng.

Miễn cưỡng mở to mắt, vừa đúng nhìn thấy cặp mắt tràn đầy phẫn nộ của cô. Nếu ánh mắt có thể giết người mà nói, tin rằng Thường Nhạc giờ này đã bị giết hơn vạn lần.

Thường Nhạc sờ sờ cái mông đau, có chút buồn bực nói: - Em muốn mưu sát chồng ah!

Nước mắt theo khóe mắt cô chảy xuôi xuống, cô co bả vai lại, tức giận nói: - Tôi thật không ngờ anh lại là người như thế.

Thường Nhạc ngẩn người, sờ sờ trán thầm nói: - Đây là em chủ động mà, tôi mới là người bị hại.

- Anh… anh nói cái gì? Cô tức giận thiếu chút nữa thì nhảy dựng lên, nhưng hạ thể bị thương khiến cô không nhịn được mà nhíu mày.

Thường Nhạc thấy tình cảnh này, vội vàng ân cần nói: - Em không sao chứ.

Cô thở phì phì trừng mắt nhìn Thường Nhạc: - Còn không phải là do anh hại sao.

Thường Nhạc thoáng chần chờ một chút, không kìm được nói lời trong lòng mình:

- Đúng rồi, sao em có thể chủ động như vậy?

https://thuviensach.vn

- Mẹ biết tôi không thể uống thuốc bổ, cứ uống thuốc bổ là sẽ… Tôi nghĩ bát canh kia là do mẹ đưa tới nên mới uống! Vẻ mặt Đệ Nhị Mộng hơi mê hoặc, buồn bực nói.

Nghe nói như thế, Thường Nhạc coi như hoàn toàn hiểu rõ. Thuốc bổ đối với Đệ Nhị Mộng mà nói chính là xuân dược, chỉ là bản thân mình không biết mà thôi.

Cái gọi là làm việc trái lương tâm, chỉ sợ quỷ gõ cửa. Thường Nhạc theo bản thân giật mình, nhưng hắn vừa động, Đệ Nhị Mộng lập tức cảm thấy giữa hai người có ma sát trắng trợn.

Khuôn mặt Đệ Nhị Mộng đỏ lên, miễn cưỡng chống đỡ thân hình:

- Tôi đi tắm trước! - Ha ha, Mộng Nhi, dù sao chúng ta cũng là vợ chồng rồi, lại lần nữa có được không? Thường Nhạc cảm giác dục vọng lại dâng lên. Không kìm nổi nghĩ muốn xách súng lên ngựa, rong ruổi chiến trường thỏa thích một phen.

- Anh còn dám nói lung tung, cẩn thận tôi cắt cái kia của anh… Đệ Nhị Mộng trừng mắt nhìn Thường Nhạc, có chút cáu giận nói.

Khuôn mặt sau khi làm tình kia khiến Thường Nhạc ngây dại. Vẻ đẹp của cô hoàn toàn không kém bất cứ người phụ nữ hắn biết nào, không ngờ tới, khi cô xấu hổ, vẻ mặt còn đẹp hơn lúc bình thường gấp bội.

- Chẳng lẽ đây là bức họa đẹp nhất trên đời sao?

Thường Nhạc không kìm nổi thốt ra.

Thân hình mềm mại của Đệ Nhị Mộng thoáng cứng ngắc lại một chút, vẻ mặt lại lộ ra ngượng ngùng, nhưng cô vẫn xuống giường.

https://thuviensach.vn

- Sao mình càng ngày càng dê vậy chứ? Nhìn bóng dáng dần đi xa kia, Thường Nhạc miễn cưỡng ép dục vọng vừa dâng lên kia hạ xuống, hắn cẩn thận ngẫm nghĩ một chút, tuy vừa rồi lúc bắt đầu là Đệ Nhị Mộng chủ động đưa tới cửa. Nhưng sau đó, dường như mình cũng vô cùng hưởng thụ, chẳng lẽ sau khi Hiên Viên tâm pháp tiến vào tầng thứ năm, dục vọng càng dồi dào hơn so với trước kia?

Thường Nhạc nghĩ đến lúc Hiên Viên tâm pháp tiến vào tầng thứ ba cũng xuất hiện loại tình trạng siêu cường này!

Đàn ông tắm rửa mười phút, phụ nữ tắm rửa nửa giờ, câu nói này đại khái không sai biệt lắm, ngay khi Thường Nhạc nhẩm tính thời gian, cửa bị đẩy ra.

- Oa, sao anh lại ngủ trên giường chị em? Một giọng nói vô cùng đột ngột vang lên, chỉ thấy Tiểu Bảo cười hì hì nhìn Thường Nhạc: - Anh… anh không phải là trần truồng lên giường cùng chị em chứ?

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, Tiểu Bảo liền bảo tới.

- Yô, mùi vị phía trên thật kỳ lạ nha! Đột nhiên Tiểu Bảo linh hoạt che mũi ngọc, kinh ngạc nói.

Khuôn mặt già nua của Thường Nhạc lần đầu tiên đỏ ửng lên, vừa rồi cùng Đệ Nhị Mộng hỗn chiến một hồi trên giường, đương nhiên sẽ có loại mùi vị này. Đáng tiếc là Tiểu Bảo chưa trải qua những chuyện đó nên không rõ ràng lắm.

- Ha ha, anh đi tắm!

Căn bản không đợt Tiểu Bản kịp phản ứng, Thường Nhạc trực tiếp dùng chăn bọc thân thể mình lại, vọt ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

Mới đến cửa phòng tắm, chợt nghe đến tiếng cười của Đệ Nhị Mộng ở bên cạnh, tâm thần Thường Nhạc thoáng nhảy lên một cái. Xem ra có thể tắm uyên ương một hồi. Một nụ cười giảo hoạt của kẻ sắc lang xuất hiện trên miệng Thường Nhạc.

Trong nháy mắt, người kia cũng đã cởi truồng xuất hiện bên ngoài phòng tắm.

- Bảo bối, anh tới đây! Hai tay vừa dùng lực, người liền như sao băng vọt vào. Mơ hồ nhìn thấy đôi tuyết trăng kia, tuy có sương mờ mông lung, nhưng Thường Nhạc vừa vặn vồ tới.

Chỗ thịt kia dường như muốn né tránh, nhưng tốc độ của Thường Nhạc quá nhanh, lại quá chuẩn xác, cho nên vừa vặn ôm trọn lấy. Mùi thơm tự nhiên của thiếu nữ phát ra, Thường Nhạc sửng sốt, hơi kinh ngạc nói: - Sao thân thể của em lại đày đặn hơn nhiều thế…

Lời còn chưa nói hết, cả người Thường Nhạc đều ngây dại, một người phụ nữ xinh đẹp động lòng người đang đứng đối diện trước mặt hắn, tuy nhiên lại không phải là Đệ Nhị Mông mà hắn muốn ôm.

- Ôm thoải mái không?

Thanh âm tao nhã lạnh nhạt vang lên bên tai Thường Nhạc, dường như có vài phần mềm mại, có vài phần ngượng ngùng, lại có mùi thuốc súng.

- Bảo Ngọc! Thường Nhạc cảm giác đầu mình đột nhiên oanh một tiếng, bản thân ôm ai không ôm, lại có thể ôm phải một bó thuốc nổ.

- Có phải còn muốn tiếp tục ôm không? Thanh âm xinh đẹp động lòng người kia lại lần nữa vang lên, tuy nhiên lại mang theo vài phần quyến rũ.

- Oa! Thường Nhạc sợ tới mức đột nhiên buông ra.

https://thuviensach.vn

Bởi vì vừa rồi bị Thường Nhạc ôm chặt, bây giờ lại bị buông lỏng ra, kết quả là đứng không vững, cả người ngã về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc né không kịp, lại lần nữa dính lấy Bảo Ngọc.

- Ha ha, lần này là cô chủ động đấy nhá! Thường Nhạc hơi lúng túng nhìn dung nhan tuyệt sắc trước mắt, lần này góc độ và tầm mắt cũng đoan chính hơn so với lần trước, cũng vừa lúc có thể nhìn thấy được toàn bộ thân thể cô. Ban đầu là khuôn mặt xinh đẹp phía trên của Bảo Ngọc, hiện tại lại hiện ra thân hình vô cùng lả lướt của cô, làn da trắng nõn không tì vết, bộ ngực đầy đặn, hạ thân kinh tâm động phách…

Nhìn thấy những thứ đó, cho dù là thái giám cũng phải động tâm chứ đừng nói đến Thường Nhạc vốn đã dục hỏa phấn thân. Hạ thân hắn ngay trong chớp mắt đã có phản ứng, thứ gì đó cứng rắn đang chĩa mạnh vào phần giữa của thiếu nữ.

- BA~~

Dục hỏa còn chưa dụi tắt, hai má đã cảm giác được đau buốt.

- Đồ đê tiện vô sỉ hạ lưu! Ngón tay nhỏ bé mảnh khảnh của Bảo Ngọc chỉ thẳng vào mũi Thường Nhạc chửi loạn lên, sau đó người nhanh chóng chạy ra khỏi phòng tắm. Nhưng trong một chớp mắt, trong đầu cô không tự chủ được sinh ra một ý niệm: “Sao hắn không ngăn mình lại?”

Đúng lúc này, một thân hình uyển chuyện xuất hiện phía sau Thường Nhạc, nhìn hắn ngây ngốc tại chỗ, cô đi tới trước mặt hắn, nhẹ nhàng nói: - Không đau chứ?

Vừa nói, ngón tay mềm mại kia vừa nhào nặn lên mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc khẽ vui mừng, không ngờ sau khi phát sinh quan hệ với Đệ Nhị Mộng, tiên nữ hạ phàm lại có thể động lòng người như vậy, hắn cười tà

https://thuviensach.vn

nói: - Anh nào biết được bên trong sẽ có thêm một người chứ, bằng không bây giờ hai chúng ta đã bắt đầu dục tiên dục tử rồi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đệ Nhị Mộng hơi đỏ lên, cô ngượng ngùng liếc nhìn Thường Nhạc, cô đã sớm quần áo chỉnh tề, nhưng Thường Nhạc vẫn trần truồng đứng trước mặt cô.

- Anh tiếp tục tắm đi, em ra ngoài trước. Dường như cảm giác được tiểu đệ của Thường Nhạc sắp ngẩng đầu, Đệ Nhị Mộng vội vã nói một câu.

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, bóng dáng cô đã biến mất.

- Lên thì cũng lên cả rồi, thực sự đáng sợ như vậy sao? Thường Nhạc vô cùng buồn bực, Đệ Nhị Mộng không ngờ lại dùng dị năng để chạy trốn, đây quả thực là chuyện khiến thứ tự cho là sức hấp dẫn nam tính kia biến mất sạch sẽ.

- Mình đến cùng là làm sao? Sau khi tắm rửa, Thường Nhạc thầm buồn bực trong lòng, dựa theo tính cách trước kia của mình, tuyệt đối sẽ không giống như hôm nay, nhìn thấy gái liền giống như chó săn thấy con mồi của mình.

Thường Nhạc tự nói thầm trong lòng: - Chẳng lẽ mình trời sinh chính là một sắc lang? Sao tính cách của mình lại có thể lỗ mãng như vậy?

- BA~~ Thường Nhạc tự vỗ đầu mình một cái: - Móa, bản thiếu gia vốn là người có văn hóa, theo đuổi mỹ nữ chính là chuyện có tính văn hóa cao nhất, trong nhà hồng kỳ không đổ, bên ngoài cờ màu bồng bềnh, thế này mới phù hợp bản sắc kiêu hùng!

Sau khi vội vàng tắm rửa xong, Thường Nhạc đi ra khỏi phòng tắm. Lọt vào tầm mắt chính là Bảo Ngọc và Đệ Nhị Mộng đang yên lặng ngồi trên sô pha. Từ thần sắc thản nhiên của cô, Thường Nhạc liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, các cô chính là đang chờ mình.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ muốn chơi 3P? Một hình ảnh tục tĩu lập tức xuất hiện trong đầu Thường Nhạc, thân hình vốn chỉ dùng chiếc áo tắm vây lấy, bộ phận phía dưới nổi lên rõ ràng hơn.

Khuôn mặt của Bảo Ngọc và Đệ Nhị Mộng không hẹn mà cùng đỏ lên.

Nghĩ đến một màn vừa rồi trong phòng tắm, nắm tay Bảo Ngọc hơi nắm lại, chỉ cần có cơ hội, cô nhất định sẽ hung tợn giáo huấn cho người kia một chút, cũng muốn nói cho hắn biết, thân thể một số người có thể nhìn, thân thể một số người khác lại không thể nhìn!

- Lão đại, anh và chị đã ngủ cùng nhau rồi, sau bụng của chị vẫn chưa to ra? Tiểu Bảo từ trong phòng đi ra, tò mò nhìn chằm chằm bụng của Đệ Nhị Mông, nghiêm túc hỏi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đệ Nhị Mộng hoàn toàn đỏ lên. Con bé đáng chết này, rốt cuộc là có hiểu hay không, chuyện sinh con làm sao có thể nhanh như vậy chứ!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 302: Bồi Dưỡng Tình Cảm 3

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Sắp rồi, sắp rồi, anh và chị em cố gắng thêm chút nữa. Đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta có thể làm cô rồi! Thường Nhạc cười hihi xoa xoa đầu Tiểu Bảo, tiểu nha đầu này thật dễ thương.

Càng nói càng không giống lời người nói, Đệ Nhị Mộng liền đứng dậy, nói sang chuyện khác. - Hôm nay cơm do chị làm, chúng ta ăn cơm thôi!

- Chị, chị biết làm cơm?

Tiểu Bảo vẻ mặt không thể tin nổi nhìn Đệ Nhị Mộng.

Mặt ngọc của Đệ Nhị Mộng hơi đỏ lên, nói.

- Theo quy định của gia tộc, phàm là phụ nữ sau khi theo chồng, đều phải lên được phòng khách, xuống được phòng bếp, cho nên chị đã học làm một lần.

Trong lúc đám người Thường Nhạc, Tiểu Bảo, Bảo Ngọc vẻ mặt cổ quái, Đệ Nhị Mộng đã bưng lên một nồi cơm điện to đi ra, vẻ mặt không tự nhiên nói. - Hôm nay chị lần đầu tiên nấu cơm, vừa rồi không cẩn thận làm vỡ mấy cái đĩa.

Thường Nhạc vẻ mặt cổ quái nhìn nồi cơm điện, đừng nói là nấu cơm, cho dù nấu cả một người cũng đủ mà Đệ Nhị Mộng đem nồi cơm điện mở ra, một mùi khét lẹt từ bên trong bay ra.

- Mộng Nhi, em không phải đến nước cũng không cho vào chứ? Nhìn những hạt gạo đen xì, khô nứt, Thường Nhạc như đã hiểu ra cái gì gọi là bà

https://thuviensach.vn

chủ gia đình. Thảo nào hiện tại có người đề xướng, đàn ông phải học nấu cơm. Nếu như không biết nấu cơm, e rằng sẽ bị đói bụng.

Khuôn mặt của Đệ Nhị Mộng không tự chủ đỏ lên!

Cô dường như nhớ tới điều gì, nhiệt liệt phấn khởi nói. - Cơm tuy rằng nấu không ngon, nhưng chúng ta có thể ăn cá luộc mà, ha ha, hắn là sắp xong rồi.

Thường Nhạc bị khơi dậy hứng thú, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, mà Tiểu Bảo cũng vội vội vàng vàng đi theo Đệ Nhị Mộng vào bếp.

Chỉ nhìn thấy Đệ Nhị Mộng hé nắp vung, người thì đứng ngây ngốc ra đó. Tiểu Bảo hiếu kỳ đi tới, bỗng nhiên "phốc" sau đó liền cười lên.

- Cá luộc… Haha, đây là cá luộc?

Thường Nhạc thò đầu nhìn sang, cũng nhịn không được bật cười. Nếu như mỗi nhà hàng đều luộc cá kiểu này, e rằng sớm sẽ phải đóng cửa mất.

Lúc này, hai con cá chép lớn đang bơi lội qua lại trong nồi. Những thứ gia vị lúc đầu e rằng đều đã bị hai con cá biến thành đồ ăn trưa ăn mất rồi.

- Nhất định là cho nhiều nước rồi.

Vẫn là qua một lúc lâu, Đệ Nhị Mộng rốt cuộc tỉnh ngộ lại, cô thở phì phì dậm dậm chân nhỏ.

Nhìn động tác đáng yêu của Đệ Nhị Mộng, trong lòng Thường Nhạc thầm nói một câu: đúng giờ!

- Bây giờ làm sao đây?

Đệ Nhị Mộng nhìn vài tên vẫn đang cười này, cô có một sự kích động muốn bóp chết mấy tên này.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười nhat nói. - Anh và Mộng Nhi cần bồi dưỡng tình cảm, cho nên anh và Mộng Nhi ra ngoài ăn, lãng mạn một chút. Mọi người tùy ý đi!

- Em kháng nghị, em cũng muốn đi!

- Em có thể đi, nhưng tiền cơm nhất định phải do em trả!

Thường Nhạc nhìn thẻ vàng trong túi tiền của Tiểu Bảo, Tiểu Bảo lập tức thông minh mà ngậm miệng lại.

Cùng Đệ Nhị Mộng đi ra khỏi tổng bộ hội Hắc Long, có mỹ nữ làm bạn, buổi đêm xem ra đẹp đẽ hơn nhiều. Ánh trăng sáng kia, những ngôi sao lấp lánh tỏa sáng kia đều có thể nhìn rõ ràng trong tầm mắt.

Ánh trăng kỳ thực là ánh mặt trời sáng chói cực đẹp kia trượt nhẹ xuống chiếu rọi vào nhau mà thành, giống như trên đỉnh đầu xẹt qua cánh chim bay trở về tổ.

Bầu trời đày sao kia càng như giâc mơ ngọt ngào. Gió đêm tươi đẹp len lỏi vào nhưng khoảng trống, nhảy múa những vũ điệu làm say lòng người, anh hùng lả lướt làm cho linh hồn con người cũng đong đưa theo.

Gió nhè nhè thổi những chiếc lá trên mặt đất cùng với những chiếc lá trên đầu cành cây tạo lên những âm thanh xào xạc. Hình thành lên một dạ khúc tuyệt vời.

Đi theo phía sau Đệ Nhị Mộng, mái tóc kia cùng nhảy múa trong gió, như những sợi tơ chiếu lên khuôn mặt so với bất kỳ thứ gì trên đời này càng đẹp hơn, càng động lòng hơn.

Thường Nhạc bỗng nhiên cảm thấy ánh mắt mình vậy mà không dám dừng lại trên khuôn mặt cô, đó dường như là một lỗi lầm, một lỗi lầm xúc phạm thánh thần.

https://thuviensach.vn

Cũng bởi vì vậy, ánh mắt Thường Nhạc trở nên xa xôi, trở thành sâu sắc, giống như cả bầu trời sâu rộng mà trống rỗng, nơi đó lại chất chứa đầy những suy nghĩ vô tận.

Khuôn mặt thánh thiện của Đệ Nhị Mộng chợt hé ra nụ cười nhẹ nhàng, thân hình mềm mại khẽ chuyển, cái trán khẽ dựa trong ngực Thường Nhạc, thản nhiên nói. - Từ hôm nay trở đi, anh chính là tướng công của em, người ta cái gì cũng nghe theo anh hết!

Nếu như hai người hiện đang ở trong phòng, có lẽ Thường Nhạc sớm đã nhào tới rồi. Aizzz, một tuyệt sắc thiếu nữ vô cùng thuần khiết, tâm tình nhu thuận giống như Đệ Nhị Mộng đây, bất kỳ người đàn ông nào có được, có lẽ chính là có phúc ba đời a!

Thường Nhạc nhẹ nhàng nói. - Trên chặng đường dài lâu của đời người, cái gì nên kiên trì, cái gì nên buông tay? Lúc kiên trì tuyệt không dễ gì buông tay, nếu không sẽ để lại rất nhiều những tiếc nuối. Thất bại thực không đáng sợ, nhưng cái kết cục không có kết cục này lại thực làm cho người ta chán ghét. Cho dù đời người không như tiểu thuyết, không có phần tiếp theo. Mộng Nhi, đời này em đã thuộc về Thường Nhạc anh, kiếp này đã định, kiếp sau cũng thế!

Đệ Nhị Mộng khẽ nhăn cái trán trắng nõn, hiểu như không hiểu, gật gật đầu, nói. - Có lẽ em hiểu đôi chút, có lẽ em cái gì cũng không hiểu. Nhưng em thấy những điều này không phải quan trọng, quan trọng là bụng em đói rồi.

- Hôm nay chúng ta không đi nhà hàng, trực tiếp đến các quán vỉa hè ăn, thế nào? Thường Nhạc nhìn cách đó không xa có một phụ nữ trung niên đang xào ốc, hắn cười nhàn nhạt.

- Quán ăn vỉa hè? Đệ Nhị Mộng ngẩn người, chần chừ nhìn Thường Nhạc nói. - Những nơi đó sạch sẽ không?

https://thuviensach.vn

- Yên tâm, anh chịu trách nhiệm làm sạch, hơn nữa ăn rất ngon. Thường Nhạc xoa xoa ngực kêu xoàn xoạt, cho dù là không muốn ăn cũng bị hắn làm cho kích thích.

Đệ Nhị Mộng chùi chùi cái miệng nhỏ nhắn nói. - Tướng công nói gì, Mộng Nhi nghe cái đó!

- Chủ quán, cho chúng tôi hai đĩa ốc, phải hơi cay nhé! Thường Nhạc kéo tay Đệ Nhị Mộng, sải bước đi tới.

Rất nhanh, hai đĩa ốc được xào xong, chủ quán đi đến bàn Thường Nhạc bọn họ nói. - Nhóc này, vợ của cháu thật là đẹp nha!

Đệ Nhị Mộng ngượng ngùng cúi đầu.

- Ha Ha, vợ à, ăn ốc đi, đừng ngại.

Thường Nhạc lại bắt đầu cười hihi chào mời.

Nhìn những thứ trong đĩa, chính mình từ trước đến giờ chưa từng ăn qua, cô theo bản năng nhìn sang phía Thường Nhạc. Thường Nhạc đem con ốc bỏ vào mồm, dùng lực hút, ruột ốc đã chui tọt vào trong mồm, hắn vui vẻ nói. - Thật sự ăn rất ngon!

Đệ Nhị Mộng chùi cái miệng anh đào, chuyện đơn giản như vậy, ai mà không biết chứ? Cô cầm lên một con ốc, đặt lên miệng dùng lực hút. - Í, sao mà không hút được vậy?

Nhìn khuôn mặt đỏ lên của Đệ Nhị Mộng, Thường Nhạc cố nhìn cười, tiếp đó cầm một con ốc đặt lên miệng, nhẹ dùng lục, một con nữa chui vào miệng.

Thường Nhạc liên tiếp hút năm sáu con ốc mà Đệ Nhị Mộng một con cũng chưa giải quyết xong.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng nổi cáu nhìn Thường Nhạc, bỗng nhiên cô nhìn thấy một động tác rất nhỏ, chỉ thấy Thường Nhạc dùng một ngón tay đặt ở phía đuôi con ốc, sau đó mới dùng lực hút.

- Hóa ra lại dễ như vậy! Đệ Nhị Mộng lập tức bắt chiếc, ruột ốc vậy là thuận lợi chui vào trong miệng.

Nhìn chiếc vỏ ốc, Thường Nhạc "xì" cười lên một cái. - Mộng Nhi, em không phải đến phân của ốc cũng ăn hết đấy chứ?

Đệ Nhị Mộng theo bản năng cầm lấy những con ốc Thường Nhạc đã hút qua, cẩn thần nhìn, trên mặt cô xuất hiện một tầng mầu đỏ mê người, cái tên đáng chết này!

Đã có hai lần giáo huấn trước, Đệ Nhị Mộng trở nên thông minh, tốc độ mút ốc cũng ngày càng nhanh hơn, số lượng vỏ ốc chồng chất trước mặt cùng ngày càng vượt xa Thường Nhạc.

Cô đắc ý, dương trán lên, thản nhiên nói. - Tướng công, em rất lợi hại chứ!

Thường Nhạc thần sắc cổ quái mỉm cười, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn của Đệ Nhị Mộng, đàng hoàng nói. - Mộng Nhi, em dường như quên mất một đánh giá khác.

Đệ Nhị Mộng ngẩn người, hiếu kỳ nói.

- Tướng công, còn có đánh giá gì nữa?

Thường Nhạc cười hi hi nói - Tốc độ hút ốc càng nhanh, chứng tỏ kỹ thuật hôn môi của người đó càng cao, aizzz, tối nay phải thử xem sao…..

Câu sau Thường Nhạc còn chưa nói ra miệng, đã bị Đệ Nhị Mộng dùng một con ốc chặn miệng lại.

https://thuviensach.vn

Ăn xong một bữa cơm, khuôn mặt đẹp đến động lòng người của Đệ Nhị Mộng hoàn toàn biến thành một mầu đỏ, mỗi khi Đệ Nhị Mộng tiếp xúc với ánh mắt của bà chủ quán vỉa hè kia, cô thật muốn chui xuống hố.

- Mộng Nhi, cười một cái cho tướng công nhìn!

Thường Nhạc liếc nhìn Đệ Nhị Mộng một cái, tà tà cười nói.

Đệ Nhị Mộng sững sờ, xấu hổ liếc nhìn Thường Nhạc nói. - Tướng công, anh thật muốn nhìn Mộng Nhi cười sao?

- Aizzz, thật đúng thời điểm nha! Trong lòng Thường Nhạc nở hoa, hắn trịnh trọng cười nói. - Đương nhiên, Tướng công muốn nhìn Mộng Nhi cười!

Đệ Nhị Mộng khẽ chớp mắt một cái, mỉm cười. Cô cuối cùng cũng cười rròi, khuôn mặt xinh đẹp kia như đóa hoa nở rộ. Thường Nhạc lảo đảo, cả người thiếu chút nữa ngã trên mặt đất. - Aizzz, Mộng Nhi, em quả thực rất đẹp. Nếu như mỗi ngày không ủ rũ mà nói, vậy dễ dàng đem linh hồn của anh câu dẫn đi mất rồi.

Đệ Nhị Mộng ngượng ngùng, chà chà chân nhỏ!

Nhìn thần thái của thiếu nữ nhi gia của cô, Thường Nhạc lại thấy tinh thần sảng khoái, cái gọi là rượu không say người, người tự say, hắn không nghĩ rằng người con gái sau khi yêu một người con trai, quả nhiên lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy.

Nghĩ, nghĩ, đồng tử mầu đen bắt đầu xuất hiện một ánh sáng cổ quái.

Đệ Nhị Mộng cũng cảm thấy sự biến hóa của Thường Nhạc, cô thân thiết kéo tay áo Thường Nhạc. - Tướng công, anh làm sao vậy?

- Ha ha ! Thường Nhạc lau lau nước miếng ở khóe miệng, trộm cười,

https://thuviensach.vn

- Anh đang nghĩ, nơi nào của Mộng Nhi là đẹp nhất!

- Xoát! Khuôn mặt trắng min của Mộng Nhi đỏ đến gần như xuất huyết.

Thường Nhạc cười tà tà, cô lui lại. - Ha ha, anh đang nghĩ chúng ta đang trong phòng làm việc tốt, khi đó âm thanh rên rỉ tuyệt vời của em, còn có em dịu dàng nói "em muốn", đơn giản vậy lại làm cho anh như phát điên len, bộ ngực cao ngất của em, bờ mông cao kiều……

Câu sau chưa kịp nói ra miệng, đã bị bàn tay mảnh khảnh của Đệ Nhị Mộng nhét vào. - Anh … anh còn nói, người ta sẽ không để ý đến anh nữa!

Những lời này nghe ra rất tức giận, nhưng lại vô cùng ngượng ngùng…. quả thực đem hồn phách của Thường Nhạc hoàn toàn bị hút qua, hắn gật gật đầu, chớp chớp mắt.

Đệ Nhị Mộng buông lỏng tay, hắn lập tức hé ra nụ cười dâm đãng, sắc lang. - Để anh không nói chuyện giữa chúng ta nữa, cũng có thể, nhưng phải có một điều kiện.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 303: Bồi Dưỡng Tình Cảm 4

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Điều kiện gì em cũng đồng ý! Đệ Nhị Mộng không nghĩ ngợi gì, buột miệng nói ra. Lời vừa dứt, cô liền cảm giác có chút không ổn. Hiển nhiên là trúng bẫy của Thường Nhạc, nhưng so với cái miệng của tên trộm ti tiện kia, Đệ Nhị Mộng cho rằng đáp ứng một số việc so ra vẫn tốt hơn.

- Thật tốt quá! Thân hình Thường Nhạc trong không trung xoay tròn thành một đường cong quỷ dị, tà tà cười nói. - Anh muốn cùng em đánh dã pháo!

Đệ Nhị Mộng ngẩn ngơ, đôi mắt trong như nước để lộ ra vẻ hoang mang. - Nơi này không có vũ khí đạn dược, nếu như anh thật muốn đánh dã pháo, chúng ta mua chút đạn pháo, mặc cho anh đánh đủ!

- Bịch!

Thường Nhạc bị những lời nói đơn thuần của Đệ Nhị Mộng làm cho cả kinh, dưới chân loạng choạng một hồi.

- Không phải chứ, Mộng Nhi, em đến đánh dã pháo là ý gì cũng không biết sao? Vẻ măt của Thường Nhạc lộ ra nụ cười không đàng hoàng.

- Không phải là đem đại pháo kéo tới vùng đất hoang để đánh sao? Đệ Nhị Mộng có chút bất mãn, tuy rằng chính mình thường sống trong thế giới dưới biển, nhưng những đạo lý căn bản này cô cũng hiểu rõ ràng nha.

- Ha ha – ha ha! Thường Nhạc cười gập bụng xuống.

- Đồ ngốc, đánh dã pháo chính là hai người ở bên ngoài phòng xxoo, ha ha, bảo bối, hiện tại đã hiểu rồi chứ!

https://thuviensach.vn

- Anh… Đệ Nhị Mộng vốn thuộc kiểu thiếu nữ bảo thủ, đơn thuần. Cô nào nghĩ tới trong đầu Thường Nhạc thế mà lại nghĩ tới ba cái chuyện này.

Thân hình mềm mại, bởi vì ngượng ngùng thiếu chút nữa xơ lụi ngã xuống đất.

- Hắn vốn là một kẻ lưu manh!

Nghe được lời này, mặt Thường Nhạc biến sắc, mặt Đệ Nhị Mộng cũng biến sắc!

- Lưu manh? Hừ, bản thiếu gia vốn là một kẻ lưu mạnh, nhưng là một tên lưu manh cao quý! Nhìn thân hình lả lướt xuất hiện trước mắt, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị.

Thật không nghĩ tới, những tên sát thủ của thế giới sát thủ này vẫn chưa chết tâm a. Lạc Phong bên kia hắn là làm gần sạch sẽ rồi, trước mặt đây đúng là nữ sát thủ biết bầy trận.

Ở sau lưng ả là tám gã áo đen, mỗi người trên mình đều tản ra sát khí nồng nặc. Nguyệt lạnh lùng nhìn Thường Nhạc nói. - Lưu manh chính là lưu manh, thịt chó không lên được tiệc rượu!

- Tôi là lưu manh? Xin hỏi con quỷ nhỏ Nguyệt, tôi lưu manh ở điểm nào? Thường Nhạc cười tà tà.

- Nhóc, muốn chết!

Thường Nhạc vừa dứt lời, tám tên áo đên đồng thời xuất quyền!

- Tướng công, để em!

Thân hình mềm mại của Đệ Nhị Mông hơi di chuyển về trước, chắn trước mặt Thường Nhạc. Trên mặt lộ ra một vẻ kiên nghị, nắm đấm trực tiếp đánh ra!

https://thuviensach.vn

- Phanh!

Một tia sáng kim sắc lóe lên, giữa các nắm đấm hình thành một con rồng, tám tên lực lưỡng kia vừa tiếo cận với Đệ Nhị Mộng, đồng thời bị chấn động, lảo đảo lui về phía sau vài bước!

- Bảo bối, có điều, lại đây đi!

Nghe được những lời này, Đệ Nhị Mộng đang chuẩn bị khí thế tấn công lập tức biến mất. Cô ngoan ngoãn chạy đến bến người Thường Nhạc.

Mấy tên sát thủ đối diện đồng thời biến sắc. Dự tính ban đầu là đối phó Thường Nhạc, mà Đệ Nhị Mộng bên người Thường Nhạc lại bị bọn họ cho là một cô gái yếu ớt.

Một quân cờ có khả năng cầm giữ chân Thường Nhạc, trong thoáng chốc lại biến thành một bảo kiếm sắc bén, đám người Nguyệt thoáng nhìn nhau.
- Rút lui!

Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng cùng xông về phía trước.

- Không ổn!

Chân vừa bước tới, trong chớp mắt, trong lòng Thường Nhạc cảnh giác. Theo bản năng lùi lại một bước mà Đệ Nhị Mộng tuy rằng thân thủ siêu phàm nhưng dù sao kinh nghiệm sống chưa nhiều, cho nên bị chậm nửa nhịp!

Chỉ thấy một luồng khí trắng bất ngờ từ trước mặt đâm tới, Đệ Nhị Mộng tránh không kịp, cả người bị bay lên trên không, luồng khí trắng lập tức bị đánh tan!

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng không nghĩ tới, bản thân mình vừa rơi xuống, lại nhìn thấy thân hình Thường Nhạc lay động một hồi, tiếp theo lại ngã xuống đất.

- Độc! Nghĩ đến chữ này, Đệ Nhị Mộng lập tức cuống lên. Cô biết Vô Nhai là cao thủ giải độc, lập tức xông tới, bế Thường Nhạc lên, nhanh chóng bay nhanh tới tổng bộ của hội Hắc Long.

- Cạc cạc - cạc cạc, không nghĩ tới luống khí trắng kia lại là dâm độc a. Thật là thú vị a! Ban đầu Thường Nhạc ngất đi, bây giờ lại khép nửa mắt, tà tà nói thầm.

Đôi ngọn núi cao ngất kia để vừa đúng ngay mũi mình, mùi hương tự nhiên của con gái kia, quả thực hoàn toán háp dẫn hồn hắn, và cứ thể mở rộng theo thời gian.

Phía dưới không tự chủ được nổi lên phản ứng.

Đệ Nhị Mộng rõ ràng cảm nhận được sự biến đổi khác thường của Thường Nhạc, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ lên, bàn tay mảnh khảnh vỗ vỗ mông Thường Nhạc một cái. - Tướng công, bại hoại!

- Ha ha, đàn ông không xấu, phụ nữ không thương. Đạo lý này, bảo bối em hẳn là hiểu rõ mà! Thường Nhạc cười tà tà.

- Xì!

Luồng khí kia chứa đựng bột phấn màu trắng, mà Đệ Nhị Mộng lại không ngăn cản được, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ cổ quái vô cùng, Thường Nhạc hiển nhiên không nhịn được, bật cười.

Đệ Nhị Mộng tay chân luống cuống lau phấn trắng trên mặt, sau đó lo lắng nhìn Thường Nhạc nói. - Tướng công, anh thật sự không sao chứ?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vỗ vỗ ngực. - Yên tâm, bột thuốc này anh hít vào một chút, vẫn không hề có phản ứng bất lương, haha, có lẽ không việc gì!

- Đúng rồi, bột trắng kia đến tột cùng là gì vậy? Đệ Nhị Mộng tò mò, liên tiếp đem bột trắng trên tóc phủi đi. Đôi mắt như nước chớp chớp, thản nhiên cười.

Thường Nhạc sờ sờ mũi, nhàn nhạt nói - Đại khái là xuân dược đi!

- Xuân dược? Nghe nói vậy, thân hình mềm mại của Đệ nhị Mộng khẽ run rẩy, đôi mắt đẹp như nước của cô lộ ra vẻ cổ quái. Ngón tay mảnh khảnh chỉ Thường Nhạc nói. - Tướng công, mặt anh sao lại đỏ như vậy?

- Không xong rồi, dược tính bắt đầu phát tác rồi, hai người chúng ta chỉ có thể đánh dã pháo thôi! Sắc mặt Thường Nhạc khẽ biến đổi, thân thể bắt đầu dao động.

Đệ Nhị Mộng nghe nói như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn bị dọa đến trắng bệch. Nếu như ở trong phòng, cô sẽ không chút do dự mà đáp ứng hắn, nhưng hiện tại đang ở ngoài … cởi truồng để làm cái gọi là đánh dã pháo…

- Mộng Nhi, em sẽ không vứt bỏ anh chứ?

Thướng Nhạc dường như đang cố gắng duy trì tinh thần tỉnh táo, đáng thương nhìn Đệ Nhị Mộng, chỉ sợ cô sẽ đột nhiên bỏ đi.

Đệ Nhị Mộng ngượng ngịu mỉm cười, thò tay vào trong ngực. - Ha ha, bảo bối, nhanh lên, nhanh lên! Thường Nhạc nhìn thấy Đệ Nhị Mộng để tay lên trên quần áo, hắn kích động, xem ra cô đang cởi quần áo, chút nữa thôi là có thể đánh dã pháo rồi.

- Cầm lấy!

https://thuviensach.vn

- Cái gì vậy? Thường Nhạc sửng sốt, còn không kịp phản ứng, bóng dáng Đệ Nhị Mộng đã biến mất, chỉ lưu lại duy nhất một tiếng cười nghịch ngợm. - Anh tùy ý tìm một khách sạn, chơi một cô gái. Tiền như vậy là đủ rồi!

- Móa!

Thưởng Nhạc sững sờ, sau đó liền tà tà cười. Bà vợ nhỏ ngoan ngoãn của mình được minh dạy dỗ, thế nào lại trở lên tinh quái như vậy chứ, nhưng mà tiểu bảo bối này cho dù biến thành thế nào, mình đều yêu.

Trong bóng tối thân thể vặn vẹo thành một đô cong quỷ dị, cấp tốc di dời về tổng bộ hội Hắc Long.

Trong nháy mắt đã đến phía ngoài tổng bộ hội Hắc Long.

- Ha ha, Bảo bối vẫn không nỡ bỏ anh à! Nhìn thấy dưới gốc cây là tiêm ảnh động lòng người kia, Thường Nhạc cười tà tà, rõ ràng Đệ Nhị Mộng đang đợi hắn ở bên ngoài.

Thân hình Thường Nhạc khẽ uốn éo tại chỗ, trong nháy mắt như một làn khói liền di chuyển đến phía sau Đệ Nhị Mộng, hơi thở hoàn toàn bị Thường Nhạc bao trùm lên.

- Bảo bối, có phải không chờ đến sốt ruột rồi?

Thường Nhạc mãnh liệt nhào đến, một tay ôm Đệ Nhị Mộng vào trong ngực.

- Í… Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy có điểm không đúng, đối phương dường như đầy đặn hơn so với Đệ Nhị Mộng rất nhiều. Mà khi ôm vào, thân thể cô lập tức cứng ngắc lại.

Khi nhìn rõ dung nhan đối phương, Thường Nhạc hoàn toàn choáng váng.

https://thuviensach.vn

- Tại sao lại là cô?

Thường Nhạc nhìn khuôn mặt hoàn mỹ của Bảo Ngọc, có chút tức giận. Hắn trừng trừng mắt, vô tội nhún nhún vai.

- Ôm rất thoải mái có phải không? Đôi mắt xinh đẹp của Bảo Ngọc nhìn chằm chằm Thường Nhạc, lạnh lùng nói.

- Ha ha, tôi nói cái kia… Bảo Ngọc à, cô không có việc gì sao lại mặc quần áo giống như của Mộng Nhi vậy. Thường Nhạc vừa nói, vừa nặng nề bế Bảo Ngọc sau đó vẫn chưa thỏa mãn buông tay ra.

- Hừ, tôi chính là chờ anh ở đây đấy.

Bảo Ngọc lạnh lùng cười, tay nắm hơi chặt, một cỗ năng lượng kỳ trong nháy măt tụ tập lại.

Thường Nhạc ngây ngốc ngẩn người ra. Bảo Ngọc là do Tiểu Bảo mời đến để giúp đỡ mình, hiện tại lại tự mình đến tìm phiến toái là sao? Hắn cười tà tà nói. - Bảo Ngọc à, chúng ta không có mâu thuẫn gì chứ?

- Không mâu thuẫn ư? Anh quên nhanh thật đấy

Bảo Ngọc không muốn nói những lời vô nghĩa với Thường Nhạc, nắm đấm chình là chân lý, trực tiếp hướng tới Thường Nhạc oanh kích.

- Phanh!

Nắm tay Thường Nhạc thẳng tắp tiếp đòn.

Vừa mới tiếp xúc, một lượng lực lớn đánh tới làm cho thân thể Thường Nhạc lay động một hồi, sắc mặt hắn hơi biến đổi nói. - Thật không nghĩ tới, Bảo Ngọc lại mạnh như vậy!

https://thuviensach.vn

- Cao thủ đứng thứ ba ở thế giới đáy biển không phải là cường điệu chứ. Giọng nói âm dương quái khí của Bảo Ngọc đột ngột vang lên.

- Lại!

Bảo Ngọc bỗng nhiên xoay tròn, giữa trời đất, dường như chỉ thấy đôi chân mảnh khảnh của Bảo Ngọc.

- Phanh __ phanh___

Chân kia chuyển động tốc độ rất nhanh, sức mạnh bá đạo…

Trợ thủ đắc lực của Thường Nhạc tiến lên ngăn cản, nhưng sức mạnh kia quả thực bá đạo, tốc độ quả thực rất nhanh, thân thể bị đánh lùi lại phía sau…bước chân vừa mới dừng lại, sắc mặt trở lên tái nhợt.

- Loại tư vị này thích chứ? Bảo Ngọc duỗi chiếc đùi đẹp của mình, trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái.

- Rất thích!

Bị một người đàn bà đánh thành như vậy, Thường Nhạc cười quỷ dị. Ngón tay hơi cong lên, hình thành một hình trảo quỷ dị.

- Đây tính là cái gì! Bảo Ngọc quệt chiếc miệng nhỏ, chân hơi dựng lên, một đạo kim sắc thoáng xuất hiện, rõ ràng, lần này so với lần trước lợi hại hơn nhiều.

- Giết!

Tiểu Bảo đứng một bên hoan hô, Thường Nhạc nhanh chóng xông tới, giữa các ngón tay lộ ra màu trắng bạc.

- Xoẹt!

https://thuviensach.vn

Ngón tay Thường Nhạc và Bảo Ngọc vừa mới tiếp xúc, trong nháy mắt, ngón tay vậy mà đem quần của Bảo Ngọc xé toang.

- Anh…

Bảo Ngọc tức đến suýt ngất đi, ngón tay mảnh khảnh của cô chỉ vào mũi Thường Nhạc. - Tên sắc lắc chết tiệt này, hôm nay không dạy dỗ một chút, anh không biết sự lợi hại của bản tiểu thư!

- Chị họ Bảo Ngọc, không cho phép ức hiếp Tướng công của em! Bảo Ngọc vừa dứt lời, thân ảnh Đệ Nhị Mộng như âm hồn xuất hiện giữa Thường Nhạc và Bảo Ngọc.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 304: Bắt Ninja

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Em yêu, cuối cùng em đã tới! Nhìn thấy Đệ Nhị Mộng, ánh mắt Thường Nhạc sáng lên. Vẫn là vợ mình thương tướng công nhất, aizzz, cứ theo cái đà này mà nhìn, đến thần chết cũng phải ao ước.

Đệ Nhị Mộng không nghĩ tới Thường Nhạc trước mặt người ngoài sẽ gọi mình thân mật như vậy, khuôn mặt phấn của cô không tự chủ được đỏ lên, xấu hổ trừng Thường Nhạc một cái, nói: - Tướng công, anh và chị họ Bảo Ngọc làm sao vậy?

Thường Nhạc vô tội, nhún vai, cười hi hi nói: - Không phải là chuyện phòng tắm đó sao, khà khà, chuyện đó em cũng biết mà. Anh nhìn hết của cô ấy, cô ấy cũng nhìn hết của anh, hai người tính là huề nhau.

- Anh…

Bảo Ngọc thật muốn xông tới đạp cho tên này vài phát, nhưng là Đệ Nhị Mộng đang chắn ở phía trước, cũng phải áp chế lửa giận xuống, hung dữ trừng mắt nhìn Thường Nhạc nói: - Anh nhớ rõ cho tôi!

Đôi mắt dịu dàng của Đệ Nhị Mộng nhìn về phía Thường Nhạc, hé ra một nụ cười thản nhiên: - Tướng công, anh chính là một du côn bậc thầy!

Khuôn mặt anh tuấn của Tư Đồ Lôi Minh lộ ra một tia cười lạnh lùng, ánh mắt lạnh lùng nhìn lão già Nhật Bản phía trước.

Trông thì vô cùng bình thường, nhưng không ai có thể bỏ qua được sự tồn tại của gã. Đường đường là một thủ lĩnh hội Hắc Long của Nhật Bản ___ Okinainu, được xem là một tên cáo già vô cùng xảo quyệt.

https://thuviensach.vn

- Từ Đồ thiếu gia, cậu hẳn là biết rõ, thủ lĩnh điểm G __ Thường Nhạc, đang nắm trong tay hội Hắc Long tôi, Okinainu tôi không thể làm ra những chuyện tổn hại tình bằng hữu. Ánh mắt Okinainu nhìn chằm chằm mặt Tư Đồ Lôi Mình, thành thật nói.

Tư Đồ Lôi Minh khẽ lắc đầu, khóe miệng lộ ra một nụ cười cổ quái nói: - Trên đời này, không có tình bạn vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh hằng. Hiện tại, Thường Nhạc có thể đem đến lợi ích rất lớn cho hội Hắc Long, nhưng hắn cũng có thể đem tới tai họa cho hội Hắc Long.

- Tại họa?

Okinainu sửng sốt, ngay sau đó cười lên: - Ít nhất lần này Thường Nhạc đã cứu toàn bộ hội Hắc Long.

- Okinainu, ông là người thông minh, chẳng lẽ ông không dùng đầu mà nghĩ tới, vừa lúc Thường Nhạc rời đi, hội Hắc Long liền bị tấn công bất ngờ. Thường Nhạc quay lại Nhật Bản, tấn công liền kết thúc. Đây dường như thật trùng hợp nha. Hơn nữa, những bộ hạ mà Thường Nhạc mang tới kia, rốt cục có mấy tên bị thương chứ? Ánh mắt của Tư Đồ Lôi Minh híp lại.

- Lời này của cậu có ý gì?

Đồng tử màu đên của Okinainu co rút lại. Ánh mắt nhìn chằm chằm mặt Tư Đồ Lôi Minh.

- Rất đơn giản, ham muốn của Thường Nhạc rất lớn. Đơn giản, từ Nam Phi, Trung quốc thì cũng có thể nhìn ra, cái hắn muốn không phải là người hợp tác mà là trực tiếp thâu tóm.

- Hiện tại, có lẽ là đang giúp đỡ hội Hắc Long các ông, nhưng một khi hắn hồi phục tinh thần, e rằng sẽ nuốt trọn cả Nhật Bản bao gồm cả hội Hắc Long. Đến lúc đó, Okinainu ông hối hận cũng không kịp.

https://thuviensach.vn

- Thế thì sao nào? Okinainu nhìn thật sâu vào trong mắt Tư Đồ Lôi Minh.

- Chỉ cần ông giao nghiên cứu bào chế người thuốc ra, tôi tình nguyện giúp ông bắt được cao thủ đỉnh nhất Nhật Bản, làm cho hội Hắc Long ông có đủ thực lực, quuyền lực để thống trị Nhật Bản. Trong mắt Tư Đồ Lôi Minh lóe lên tia sáng.

Okinainu cuối cùng cũng hiểu rõ, Tư Đồ Lôi Minh trăm cay nghìn đắng cứu mình ra từ trong tay của Mafia Châu Âu, mục đích căn bản nhất vẫn là vì cái thứ đồ này.

Okinainu âm thầm kinh hãi. Rất ít người biết đến chuyện "người thuốc", Tư Đồ Lôi Minh làm thế nào lại biết được?

Nhìn sắc mặt đang không ngừng biến hóa của Okinainu, Tư Đồ Lôi Minh cười quỷ dị nói: - Tôi có thế cấp cho ông cao thủ số một Nhật Bản ___ Eiki Hyohon, mà chỉ cần ông đưa cho tôi phương thức chế tạo "người thuốc", ông thấy thế nào?

Sắc mặt Okinainu khẽ biến đổi, cao thủ đệ nhất Nhật Bản ___ Eiki, đây quả là hấp dẫn trí mạng, nghe nói Eiki đã mất tích gần trăm năm nay, không nghĩ tới vẫn còn sống.

- Tôi có thể đáp ứng cậu, nhưng cậu làm thế nào bảo đảm Eiki là thật? Sau khi lấy được phương thức chế tạo 'người thuốc" xong, cậu có hối hận hay không? Ánh mắt Okinainu nhìn chằm chằm mặt Tư Đồ Lôi Minh.

- Ha ha __ ha ha, chỉ cần ông đồng ý, mọi việc khác đều dễ xử lý! Tư Đồ Lôi Minh nghe được những lời này, nở nụ cười hài lòng.

Thường Nhạc cũng không biết rằng, Tư Đồ Lôi Minh đã đem cây tiêu thương nhắm ngay vào Nhật Bản.

https://thuviensach.vn

Lúc này đây, hắn đem Tiểu Ngọc, Vô Nhai, Vô Mộng, Đệ Nhị Mộng, Bảo Ngọc, tổng cộng năm người đến tập trung phía dưới núi Ninja.

Dùng lời của Thường Nhạc mà nói, quân không cần nhiều, quý ở tinh thần. Đương nhiên, Tiểu Bảo là một ngoại lệ!

Thường Nhạc cau mày nhìn ngọn núi phía trước mắt, rất không thoải mái nói - Cmn, ngọn núi chim như thế này, trực tiếp dùng thuốc nổ san bằng, không phải là bớt đi nhiều việc sao! Đệ Nhị Mộng kéo áo Thường Nhạc, nhỏ giọng nói: - Tướng Công, có văn hóa chút!

Mày liễu của Bảo Ngọc khẽ dựng lên, khinh thường nói: - Cứ cho là có văn hóa, cũng là một tên sắc lang có văn hóa!

Mắt thấy tranh cãi lại sắp bắt đầu, Vô Nhai vội vàng nói: - Lão đại, chúng ta trực tiếp xông vào bắt lấy một tên Ninja Nhật Bản xuống, hay là đứng ở dưới khiêu chiến?

- Hai cách này đều không thể thực hiện!

Thường Nhạc không nghĩ ngợi gì, trực tiếp gạt bỏ nói.

- Không sai, Ninja tập trung trong núi rốt cuộc có bao nhiêu cao thủ, chúng ta đều biết rõ. Ngộ nhỡ lại dẫn đến nhiều kẻ thù thì rắc rối, tốt nhất có thể lôi kéo được một tên là tốt rồi.

Đệ Nhị Mộng chậm rãi nói.

- Ha ha, lão đại, em đi sắc dụ phát xem thế nào? Tiểu Bảo cười hihi nói.

- Đi sang một bên, đừng làm mất mặt người khác!

Thường Nhạc trực tiếp tặng cho Tiểu Bảo một cái cốc vào gáy, ánh mắt quét trên người Bảo Ngọc, nhàn nhạt cười nói: - Nếu như vô cùng xinh đẹp như tiểu thư Bảo Ngọc đây, tin rằng nhất định có thể "mã đáo thành công".

https://thuviensach.vn

Bảo Ngọc hừ lạnh một tiếng, trước mắt ngoài Đệ Nhị Mộng thì chỉ có mình, nếu như để Đệ Nhị Mộng đi sắc dụ, đến mình cũng không thể tha thứ.

Nhìn Bảo Ngọc đi về phía tập trung Ninja trong núi, Thường Nhạc vẫy tay, vài tên lập tức ẩn nấp đi.

Thẳng tuốt qua nửa canh giờ.

- Lão đại, chị Bảo Ngọc sao vẫn chưa dẫn người xuống vậy à? Cuối cùng Tiểu Bảo không nhịn được mở miệng trước.

- Tiểu Bảo, phải kiên nhẫn!

Đệ Nhị Mộng nghiêm trang nói.

- Ha ha, chị nói xem, chị Bảo Ngọc có phải hay không đi sắc dụ không thành bị người ta cường bạo rồi? Vẻ mặt Tiểu Bảo cổ quái, đột nhiên nói.

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu cái gì gọi là “mồm chó không nhả ra ngà voi”!

- Người đẹp, em đừng có chạy nha, cùng anh vui vẻ nào! Ngay khi Tiểu Bảo vừa dứt lời, một giọng nói vô cùng dâm tục đột ngột vang lên.

Trong nháy mắt liền nhìn thấy thân hình yêu kiều Bảo Ngọc nhanh như chớp từ trên núi bay xuống. Phía sau cô chính là một người có vóc dáng thấp bé, lùn tịt.

Tên người lùn kia vô cùng xấu, trên mặt là nụ cười hết sức bỉ ổi, nhưng tên người lùn vừa tới bên sát cạnh viền nùi liền ngừng lại, dường như sợ vượt qua đường ranh giới kia.

- Lên!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nào có để cho đối phương có thời gian chần chừ. Vô Nhai, Đệ Nhị Mộng, Thường Nhạc gần như đồng thời xông lên. Bọn họ mỗi người đều được coi là những tuổi trẻ tuyệt thế cao thủ, dĩ nhiên có những điểm bất phàm.

Tên người lùn kia không nghĩ tới bên cạnh còn có người, tinh thần gã căng thẳng, nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời nháy mắt, trong tay xuất hiện một thanh kiếm Ninja màu đỏ.

- Dâm tục chi nhận?

Sắc mặt Vô Nhai hơi biến, nhanh chóng nói: - Mau lùi lại!

Thường Nhạc vốn không quan tâm đến những thứ này, hắn cứ thế xông thẳng lên. Tên người lùn này bị khí thế mấy người bọn Vô Nhai áp chế lại, hắn càng không bỏ qua cơ hội này.

- Giết!

Thân thể Thường Nhạc gia tăng tốc độ, chỉ thấy hắng vụt lên trước mặt tên người lùn, ngay sau đó thân hình tên người lùn ngã “uỵch “ xuống đất. Công phu của Thường Nhạc trong nháy mắt đem đôi chân của đối phương chém xuống.

Tên người lùn kêu đau đớn kêu lên một tiếng, trong chớp mặt thân thể hắn toát ra một tia hồng quang, đem kiếm Ninja hoàn toàn nhập vào trong, nhanh chóng tấn công về phía Thường Nhạc.

- Phanh!

Kiếm Ninja kia dường như được phù chú sinh mạng. Nắm tay Thường Nhạc vừa tiếp xúc với thanh kiếm Ninja, kiếm Ninja đột nhiên uốn cong, cứng rắng vòng quanh trên người Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng thấy vậy, khẩn trương một hồi, thân hình theo bản năng xông lên.

- Đừng lại đây!

Thường Nhạc vội lên tiếng ngăn cản.

Bước chân Đệ Nhị Mộng ngừng lại, bộ dạng lo lắng nhìn Thường Nhạc.

Chỉ thấy tốc độ xoay tròn của kiếm Ninja càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng không ngờ đem Thường Nhạc cuốn vào trong, khí thế bốn phía càng ngày càng mạnh. Đám người Vô Nhai muốn xông lên giúp đỡ, đều không thể tiến vào.

- Đây lẽ nào lại là cảnh giới cao nhất của thuật Ninja? Vẻ mặt Bảo Ngọc trở lên trầm trọng. Tuy rằng chính mình vô cùng khó chịu tên sắc lang Thường Nhạc kia, nhưng so với tên lùn Nhật Bản kia cô vẫn hi vọng Thường Nhạc có thể thắng.

- Không, tên người lùn này không có luyện tới cảnh giới cao nhất, nhưng mà cũng xấp xỉ. Đây chính là hồn trong cảnh giới Ninja, người tu luyện trong thời điểm nguy hiểm đến tính mạng, sẽ đem linh hồn trong cơ thể nhập vào binh khí, sau đó đối phó với kẻ địch, cho đến khi hồn phách tan rã mới thôi.

Vẻ mặt Vô Nhai nặng nề nói.

- Phá…..!

Trong chớp mắt, kiếm ninja vốn đang xoay tròn bỗng nổ mạnh, bắn phá ra. Thân hình Thường Nhạc đứng ở bên trong, trên mặt nổi lên một tầng sắc đỏ quỷ dị.

- Tướng công, anh không sao chứ?

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng thấy vậy, vội vàng đi tới.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, vẻ mặt cổ quái nói: - Tên tiểu Ninja Nhật Bản này vào lúc cuối cùng linh hồn bị tan rã, vậy mà lại đem hơi thở dâm đãng bắn vào trong cơ thể của anh.

- Vậy sẽ có những phản ứng bất lương gì?

Đệ Nhị Mộng vội vàng, ân cần hỏi.

- Cần tìm mỹ nữ tới giao hợp một chút, nhưng…

- Em sẵn lòng!

Đệ Nhị Mộng không suy nghĩ gì, bật thốt lên.

Thường Nhạc lắc lắc đầu, vẻ mặt cổ quái nói: - Hơi thở này hơi tà ác, đôi với thân thể người không tốt. Em là bảo bối yêu quý của anh, anh không muốn làm hại đến một sợi lông của em.

- Vậy làm thế nào bây giờ?

Đệ Nhị Mộng sốt ruột.

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng nói: - Đi, dẫu sao kỹ nữ Nhật Bản chính là nhiều nhất, tùy tiện tìm một người phát tiết.

- Rõ ràng muốn đi tìm đàn bà khác, còn tìm lý do đường đường chính chính như vậy, muốn không phục cũng không được. Bảo Ngọc ký quái nói.

Thường Nhạc chớp mắt, lúc này không có thời gian tranh cãi này nọ với cô ta. - Mọi người đem tên người lùn này trở về! Lời vừa dứt, thân hình Thường Nhạc nhanh chóng thổi về phía xa.

https://thuviensach.vn

Nhằm vào nơi gọi là chốn làng chơi Nhật Bản, Thường Nhạc biết rất rõ, gần đến nơi chốn đèn lồng phồn hoa, chỉ có một mục tiêu, hắn lập tức chạy như bay tới.

----------oOo----------

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 305: Khu Giải Trí Av

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Khu giải trí AV!

Nhìn thấy dòng chữ này, cả người Thường Nhạc hưng phấn, có cái gọi là phụ nữ xinh đẹp làm đàn ông phát cuồng, phụ nữ thần bí làm đàn ông nổi điên, kỹ nữ làm đàn ông hưng phấn.

- Ông chủ… Ngài… Thường Nhạc vừa tiến vào, một người phụ nữ xinh đẹp liền chạy ra chào đón.

- Thật cmn đúng giờ. Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, hắn không ngờ tới một bà chủ lại có thể xinhd dẹp như vậy, cong cong mày liễu, cái mũi linh hoạt, miệng anh đào nhỏ nhắn hồng nhuận, khuôn mặt trái xoan xinh đẹp, thân hình lại thon thả. Xem ra, đối phương đại khái khoảng hơn hai mươi tuổi đầu mà thôi, đoán chừng được chăm sóc sẽ tốt hơn.

- Mau… mau tìm cho bố em tốt nhất… bố sắp nghẹn chết rồi. Vừa rồi khi chạy trốn, luồng khí dâm tục kia hoàn toàn kích phát ra. Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp ném một tập tiền vào tay cô, vội vàng nói.

Thiếu nữ xinh đẹp nhìn thấy một khối phình lên ở phía dưới của Thường Nhạc, ‘xì’ một cái bật cười, - Được, anh muốn da thịt tốt, hay thon thả một chút? Thủy mâu của cô nháy một cái.

Hơn một vạn tiền mặt, anh chàng đẹp trai xa lạ trước mắt chỉ nháy nháy mắt một cái là ném cho mình được, xem ra khởi đầu buôn bán hôm nay tốt đẹp rồi.

https://thuviensach.vn

- Da thịt? Thon thả? Thường Nhạc nao nao, trong lòng nhầm nói, người phụ nữ có da thịt quả thật quá kinh khủng, nghĩ đến đây, hắn căm tức nói: - Nhất định phải thon thả, nhanh lên, chỉ cần tôi vừa lòng, bao nhiêu tiền không thành vấn đề.

Bà chủ xinh đẹp nghe được câu này, tinh quang trong mắt bạo phát. Nghe ý tứ của hắn, hiển nhiên là hơn vạn tiền kia chỉ là số nhỏ, trời cho tiền của phi nghĩa nha!

- Tới đây, mời ngài đến phòng số 1, đảm bảo ngài vừa ý. Cô lộ ra nụ cười mê người kéo Thường Nhạc tới.

- Tiên sinh, mời ngày tận tình hưởng thụ, nếu có chỗ không hài lòng, ngài cứ việc nói ra, tôi ở bên ngoài trông coi.

Bà chủ xinh đẹp tự nhiên nói rồi đẩy Thường Nhạc vào phòng.

- Lần đầu tiên giao phối với kỹ nữ. Ha ha, loại cảm giác này không hiểu sẽ như thế nào. Thường Nhạc vừa bắt đầu cởi quần áo vừa nhìn về phía chiếc giường.

- Móa!

Chỗ lọt vào tầm mắt, mũi Thường Nhạc thiếu chút nữa lệch đi. Thân thể hắn như tia chớp hiện ra ở cửa.

Bà chủ xinh đẹp đang đếm tiền cũng cảm giác được thân ảnh người trước mắt nhoáng lên motọ cái, tiếp đó là người trẻ tuổi xa lạ phong độ và đẹp trai liền xuất hiện trước mặt cô với vẻ mặt lửa giận.

- Tiên sinh, nếu ngài thấy anh ta quá thon thả, chúng tôi còn có mặt hàng khác, dù sao cũng có thể khiến ngài vừa lòng. Cô luống cuống, khách hàng lớn như vậy. Nếu làm hỏng, thật sự là thua thiệt lớn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà ác nhìn cô ta, nói: - Nói cho tôi biết, đây là thứ cửa hàng gì?

Bà chủ xinh đẹp lộ ra nụ cười xinh đẹp: - Đây là cửa hàng vịt, sao thế, tiên sinh có chỗ nào bất mãn sao?

Thường Nhạc không kìm nổi hét tướng lên: - Đàn ông Nhật cũng AV, chó chết… Ông đây là muốn tìm một con gà để tiết hỏa… cmn… sao tất cả đều là vịt. Đen đủi.

Nói xong, một tay đoạt lại chỗ tiền từ bà chủ xinh đẹp, - Đừng làm chậm trễ thời gian tìm gà của ông.

Bà chủ xinh đẹp khẩn trương, - Tiên sinh xin chờ một chút.

- Làm sao? Thường Nhạc nghi ngờ nhìn đối phương, cô ta không phải là thấy hơi tiền nổi máu tham chứ? Vậy cô cũng đụng vào miếng sắt rồi!

Bà chủ xinh đẹp hơi vặn vẹo thân hình thon thả, - Tiên sinh, ngài thấy tôi có được không?

- Cái gì?

Thường Nhạc một hồi kinh ngạc, bà chủ mở cửa hàng vịt không ngờ lại có thể làm gà, hắn đánh giá đối phương cẩn thận. Đẹp, thật sự là đẹp, tuy kém hơn Đệ Nhị Mộng, nhưng cũng là một mỹ nhân hiếm có.

- Không thành vấn đề. Thường Nhạc quăng một ý nghĩ, dục vọng sắp phát huy đến cảnh giới cao nhất rồi, nếu không lên một cái mà nói, chỉ sợ thật sự sẽ phải đâm vào mông mấy con vịt.

- Ha ha… ha ha… Vậy tới đi! Cô gái xinh đẹp dường như nhìn thấy vô số tiền mặt không ngừng hiện ra trước mặt, hưng phấn kéo tay Thường Nhạc lên lầu.

https://thuviensach.vn

Còn chưa đi hai bước, Thường Nhạc một tay bế cô ta lên, - MK, chậm như vậy, cô tưởng đang biểu diễn thời trang ah!

- Thật không ngờ tới, lần đầu tiên vào cửa hàng vịt chơi bà chủ vịt. Phóng tới chiếc giường của bà chủ xinh đẹp, Thường Nhạc trộm cười.

Mà cái miệng anh đào nhỏ nhắn ngọt ngào của bà chủ lại lật đắp lên.

Tay Thường Nhạc thuần thục luồng ra phía sau lưng cô, cởi bỏ nút thắt, cuối cùng cũng cảm thấy vú ngọc của cô. Tuy hai tay còn chưa sờ qua, nhưng nó đã đứng thẳng lên không trung, Thường Nhạc đâu còn có thể nhịn được nữa. Hắn cúi đầu, ngậm lấy…

Bà chủ xinh đẹp rên rỉ lên tiếng kêu động lòng người, Thường Nhạc dùng một bàn tay lột quần lót của cô, sau đó dùng chân kẹp lấy kéo về phía sau. Cuối cùng, thân người ngọc ngà bị Thường Nhạc lột sạch sẽ.

Thường Nhạc ngậm trong chốc lát, sau đó đầu hướng lên trên, cái miệng nhỏ nhắn của bà chủ xinh đẹp đã hơi mở ra, hay tay cũng không ngừng vuốt ve.

Thân thể bà chủ xinh đẹp lúc này giống như không có xương cốt, để mặc Thường Nhạc ở trên người cô làm loạn.

Phía dưới của Thường Nhạc dường như muốn phình ra, bởi vì thân thể cô không ngừng động, tạo ma sát cho nhau, Thường Nhạc dùng hai tay tách hai chân bà chủ ra, để toàn bộ khu vực bí mật hiện ra trước mắt hắn, hắn tà ác cười: - Tôi muốn đi vào!

- Dừng!

Ở thời khắc mấu chốt, bà chủ đưa tay ngăn cản.

- Móa!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đã ôm bao nhiêu phụ nữ, tình huống như này là lần đầu tiên gặp phải. Lập tức phải vào trận rồi, còn cố tình dùng chiêu thức ấy với mình.

- Anh muốn chơi bao nhiêu loại? Nhiều loại thì còn phải thu những phí thủ tục khác đấy…

- A!

Thường Nhạc không đợi cô nói xong, trực tiếp giết vào, tiếp theo chợt nghe thấy tiếng thét bén nhọn của cô, trong miệng kêu la: - MK, nhẹ chút, phải tăng giá!

Dục vọng của Thường Nhạc đã tăng đến triệt để, hắn làm gì còn quan tâm đến những chuyện đó, trực tiếp đấu đá lung tung. Dòng khí quỷ dị màu đen vờn quanh thanh hình Thường Nhạc.

Dần dần, Thường Nhạc lâm vào trạng thái nửa hôn mê.

Khi Thường Nhạc tỉnh lại, ánh sáng tinh mơ đã ập vào trong phòng. Miễn cưỡng trở mình, bỗng nhiên cảm thấy hai luồng sáng đang chăm chú nhìn mình, hắn day day hai mắt, chăm chú nhìn lại.

Bà chủ xinh đẹp trần truồng nằm lỳ trên giường, bàn tay mềm mại nhẹ nâng cằm dưới, mái tóc đen lười nhác buông xuống, phủ lên đầu vai cô.

Bộ ngực như nhũ bồ câu sáng bóng dưới ánh mặt trời. Cô đang dùng ánh mắt tràn đầy ý tò mò đánh giá Thường Nhạc, nhìn hai mắt sáng ngời kia, tâm Thường Nhạc đột nhiên nóng cháy.

Bất thình lình, Thường Nhạc từ trên giường bò lên. Hắn tỉnh táo lại, trong nháy mắt tỉnh táo, dựa vào thể lực của mình, làm sao có thể hôn mê được?

https://thuviensach.vn

Bà chủ xinh đẹp điềm nhiên nháy nháy mắt. Giống như nữ hoàng thắng lợi, tuyệt đẹp và tự nhiên ngẩng đầu lên, u oán nói: - Ha ha, chuyện ban ngày lẽ nào đều quên rồi sao? Anh thật dũng mãnh nha, nhưng vẫn bị tôi làm cho hôn mê!

Thường Nhạc choáng váng: - Chúng ta đến tột cùng là ai làm ai?

- Anh có ý gì? Bà chủ xinh đẹp hơi ngẩn ra, vẻ mặt cổ quái nói.

Thường Nhạc không kìm nổi nở nụ cười tà ác: - Xem bộ dạng kiêu ngạo của cô như vậy, tôi cảm thấy là cô làm tôi, không giống là tôi làm cô nha!

- Chẳng lẽ anh không muốn trả tiền? Nghe được những lời này của Thường Nhạc, bà chủ xinh đẹp đầu tiên là ngẩn ngơ, tiếp sau đó là sắc mặt tràn đầy vẻ lo lắng, thân hình mềm mại kia trèo lên.

Cảnh xuân trong chớp mắt lộ ra ngoài, Thường Nhạc lại choáng váng.

- Cô… cô vẫn là trinh nữ?

Nhìn thấy vết máu giữa hai chân đối phương, Thường Nhạc dường như phát hiện ra một chuyện bản thân không thể tin nổi. Đường đường là chủ quán vịt, lại là một xử nữ, nói ra thì ai tin chứ?

- Ban ngày thì vậy, buổi tối thì không! Bà chủ vừa nói vừa vân vê hai ngón tay nhỏ: - Anh hẳn là hiểu được ý của tôi chứ?

- Ý gì? Thường Nhạc sửng sốt, bắt lấy ngón tay mảnh khảnh của cô: - Tay cô bị chuột rút sao?

- Anh… nói cho anh biết… anh đừng lừa tôi, người ZNV chúng tôi không phải dễ bắt nạt đâu!

Bà chủ hung tợn liếc mắt nhìn Thường Nhạc như hổ rình mồi.

https://thuviensach.vn

- Người ZNV? Vậy ở ngoài dán biển AV làm gì? Thường Nhạc ngạc nhiên, trinh nữ của ZNV nhiều hơn nhiều so với Nhật.

- Móa, hiện tại làm ăn rất khó, sự nghiệp AV của Nhật rất phát đạt, tôi chỉ làm loại chuyện mậu dịch quốc tế cao cấp. Tôi cảnh cáo trước, tuy không phải AV, nhưng anh đã làm, nhất định phải trả tiền! Bà chủ trực tiếp cưỡi lên người Thường Nhạc, hùng hổ nói.

Thường Nhạc thấy bộ dạng bá đạo của cô, vô cùng vui mừng, em gái VNZ ah, được đấy, hắn nói: - Đóng cửa cửa hàng vịtd di, về sau tôi cái gì cũng bao, nuôi cô thành bồ nhí, ok?

Bà chủ xinh đẹp giảo hoạt cười: - Tiền vẫn phải thu, nhưng tôi không thích bị người ta bao, tôi muốn mở cửa hàng vịt lớn nhất thế giới. Há há, như vậy có thể kiếm được nhiều tiền hơn.

Thường Nhạc coi như hoàn toàn không còn gì để nói, mục tiêu của mình là toàn thế giới, mà cô lại muốn lung đoạn toàn bộ giới nghề vịt quốc tế, muốn không phục cũng không được!

- Bao nhiêu tiền đều không thành vấn đề! Thường Nhạc tà tà cười, một cô gái không thể sống yên được ở Nhật, chỉ có thể lôi thứ ở sau lưng cô ra, cô mới có thể ngoan ngoan đi cùng mình.

- Nhớ kỹ, nuôi bao nhiêu vịt không thành vấn đề, anh đừng tùy tiện cho tôi đội mũ xanh, bị vịt chơi là được.

- Ha ha, tôi biết rồi, anh Vịt!

- Móa!

Thường Nhạc cảm thấy không giấu cô ta đi, quả thực là gieo họa cho nhân gian!

https://thuviensach.vn

Gió đêm thổi tới, Thường Nhạc cảm thấy sau một lần giải phóng, sức mạnh dường như lại được nâng cao, hắn bất giác mỉm cười.

- Dâm đãng, cuối cùng cũng về rồi! Vừa vào đến đại sảnh liền nhìn thấy Bảo Ngọc như cười như không nhìn mình.

Thường Nhạc tà tà cười, quét mắt nhìn qua bộ ngực đầy đặn một cái nói: - Ha ha, cô gái ngực to, đừng nói lung tung được không!

- Anh…

Bảo Ngọc còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã trượt vào phòng của Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng đang nằm trên giường như say sưa, trên miệng là nụ cười thật tươi. Nụ cười kia quá đẹp, quá mê người, hơn nữa lại có cả bả vai cùng cánh tay ngọc của cô phơi bày ra ngoài.

Thường Nhạc tay chân nhẹ nhàng đến bên giường, chui lên giường của Đệ Nhị Mộng.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 306: Đêm Hái Hoa Ấm Áp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đệ Nhị Mộng vừa mới tắm rửa sạch thân thể đi vào trạng thái ngủ vì bị Thường Nhạc đột nhiên chui vào mà bừng tỉnh, nhìn thấy người đến là Thường Nhạc, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hơi đỏ lên, sau đó vội vàng nhắm nghiền hai mắt.

- Tướng công, đừng làm loạn, em còn muốn ngủ mà!

- Được, anh ngủ cùng em! Thường Nhạc cười xấu xa một tiếng, tay mắt đầu chủ động xâm phạm Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng chỉ mặc đồ ngủ màu trắng mỏng đi ngủ, Thường Nhạc cách một lớp vải sờ tới sờ lui, cảm giác đặc biệt thú vị. Đệ Nhị Mộng vốn đang nhắm mắt ngủ lại, lại bị Thường Nhạc sờ soạng vài cái, lăn lộn thân thể không được tự nhiên.

Thân thể cũng theo sự lay động của tay Thường Nhạc mà trở nên phập phồng.

Cuối cùng, khi Thường Nhạc vẫn quanh quẩn ở ngọc môn, Đệ Nhị Mộng không khống chế nổi nữa, quay người ôm hắn: - Tướng công, em muốn!

Thường Nhạc nghe được lời này của Đệ Nhị Mộng, đầu tiên là cười đắc ý, sau đó là đánh nhẹ vào mông nhỏ của cô: - Nhanh như vậy đã muốn?

Đệ Nhị Mộng không thèm để ý đến sự trêu đùa của Thường Nhạc, toàn bộ dục vọng của cô đã bị Thường Nhạc trêu ghẹo nổi lên, hai mắt giống như tràn đầy dục hỏa, thân thể như rắn nước, nhanh chóng cùng Thường Nhạc giằng co một chỗ.

https://thuviensach.vn

Không chỉ như thế, Đệ Nhị Mộng còn dùng cả tay cả chân để giúp Thường Nhạc cởi quần áo khiến Thường Nhạc hoảng sợ nghĩ, cô còn háo sắc hơn cả hắn.

Ba lần thành hai, quần áo của hai người cũng đã rơi rụng, Thường Nhạc ghé lên trên người Đệ Nhị Mộng.

- Thế nào? Chuẩn bị xong chưa? Mộng Nhi?

- Doong!

Cửa bị gõ một cái, Thường Nhạc còn chưa kịp ngăn cản thì cửa đã bị mở ra. Dung nhan mỹ lệ của Bảo Ngọc hiện ra trong tầm mắt, cô vừa định mở miệng… nhưng… lọt vào trong tầm mắt cô làn làn da bóng loáng kia. Mặt cô đỏ bừng lên!

- Ha ha, có đẹp không? Thường Nhạc đang chuẩn bị xách súng lên ngựa, bị cô nháo như vậy, dục vọng hoàn toàn biến mất, hắn trực tiếp trần truồng đứng lên, bày thân thể thành hình chữ S, tà tà nói.

- Một con rắn nhỏ thôi mà!

Bảo Ngọc nặng nề đóng cửa lại.

- Ông xã, chị họ tức giận rồi! Đệ Nhị Mộng khẽ cắn cái môi đỏ mọng, thần sắc lo lắng nói.

- Tức giận? Thường Nhạc nao nao, tiếp theo là mỉm cười: - Yên tâm, ông xã cũng không phải loại người không có tình cảm, chỉ cần Bảo Ngọc đừng câu dẫn anh quá đáng. Ha ha, anh kiên quyết bảo vệ trinh tiết của mình!

Đệ Nhị Mộng nghi ngờ liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái. Trong lòng cô, hoàn toàn đã coi Thường Nhạc thành nửa sắc lang, thậm chí nhìn thấy phụ nữ xinh đẹp đều muốn làm. Nhưng không ngờ tới, hắn lại nói ra lời nói

https://thuviensach.vn

nghĩa khí này. Bỗng nhiên… cô tiếp xúc với ánh mắt như sắc lang của Thường Nhạc, ánh mắt đó đang chăm chú nhìn hai điểm trước ngực mình.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đệ Nhị Mộng đỏ bừng. Vội vàng dùng chăn che kín.

Thường Nhạc cười hì hì nhìn Đệ Nhị Mộng, khiến lòng hắn hết sức buồn cười chính là, quan hệ giữa hai người đều đã xảy ra, vừa rồi còn vội vã muốn, thế mà bây giờ lại có thể thẹn thùng!

- Ha ha, Mộng Nhi, thân hình mềm mại của em, những chỗ nên nhìn anh đều nhìn rồi. Những chô không nên nhìn anh cũng nhìn rồi, còn giấu cái gì chứ!

Sau đó hắn lại ám muội cười: - Em muốn mà! Bắt chước tiếng nói rên rỉ của Đệ Nhị Mộng, câu nói đó phát ra từ trong miệng Thường Nhạc, lập tức khiến khuôn mặt vốn đã đỏ bừng của Đệ Nhị Mộng nâng cao lên bước nữa.

Sau khi mặc quần áo chỉnh tể, Thường Nhạc lại lấy bộ dạng quân tử tốt xuất hiện ở trong phòng khách.

Bảo Ngọc đã không còn ở phòng khách, hiển nhiên là đi nghỉ rồi. Thường Nhạc vô cùng kinh ngạc, đã muộn thế này rồi, mình không lười biếng trên giường Đệ Nhị Mộng, mặc quần áo làm gì chứ?

Hắn xoay người tiếp tục đẩy cửa.

- Móa!

Đệ Nhị Mộng không ngờ lại khóa trái cửa, Thường Nhạc thản nhiên cười, bà vợ xinh đẹp nhà mình thật đáng yêu ghê cơ.

- Thôi đi, đi xem Tiểu Bảo đang làm gì! Nghĩ đến tấm thẻ trong túi áo Tiểu Bảo, tinh thần Thường Nhạc lập tức phấn chấn lên, hắn là đã tăng giá trị rồi

https://thuviensach.vn

chứ.

Thường Nhạc đi vào phòng Tiểu Bảo, toàn bộ căn phòng vô cùng yên tĩnh, chăn bông đã hoàn toàn che đi thân hình nhỏ xinh của Tiểu Bảo. Thường Nhạc hơi ngẩn người, vô cùng buồn cười, xem ra tinh thần cảnh giác của đồng chí Tiểu Bảo ngày càng cao rồi.

Nếu không phải là nhìn thấy cái chăn hơi phồng lên, Thường Nhạc quả thực nghi ngờ trên giường căn bản không có người. Vốn còn chuẩn bị dọa Tiểu Bảo một trận, nhưng khi Thường Nhạc đi đến trước giường, lòng hắn không tự chủ mềm xuống.

Cho tới giờ, mình quả thật không tìm ra biện pháp nào hay để đối phó cô bé, vừa nghĩ hắn vừa xốc chăn lên.

- Đổ mồ hôi!!!!!

Nhìn thấy Tiểu Bảo bị vây trong trạng thái ngủ mơ, Thường Nhạc một hồi kinh ngạc, thân hình nhỏ xinh cuộn lên, ngón tay trắng mịn không ngờ đang bị cái miệng anh đào nhỏ nhắn cắn.

Điều này khiến Thường Nhạc không kìm nổi nghĩ đến hình ảnh đứa bé chưa cai sữa, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hiện lên nụ cười, hiển nhiên đang mở một giấc mơ vô cùng tuyệt vời.

Tay Thường Nhạc thoáng ngừng lại một chút, hắn không muốn cắt ngang giấc mơ đẹp của cô, lẳng lặng ngồi yên bên cạnh cô bé, lặng yên nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn của cô bé.

Mình đã bước trên con đường chiến đấu, tất cả đều khó có khả năng có thể quay đầu lại, kết quả chỉ có hai loại: Một là sinh tồn, hai là chết. Để bản thân làm một kẻ nhu nhược đầu hàng, chuyện đó căn bản không thể xảy ra!

https://thuviensach.vn

Trên chặng đường chiến đấu, sẽ không ngừng xuất hiện các cao thủ cấp bậc biến thái. Nhưng là vì các cô gái mình yêu bên cạnh, cũng là vì bản thân mình.

Tuy Thường Nhạc không thể đảm bảo điều gì, nhưng ở rất nhiều lúc, vận mệnh của người vĩnh viễn không phải là đường thẳng, nhưng hắn thầm hạ quyết tâm trong lòng, chỉ cần hắn còn sống, hắn sẽ tiếp tục cố gắng đạt được mục tiêu – Phàm là người của mình đều phải sống một cách vui vẻ.

Tướng tướng vốn vô chủng*, nếu ông trời cho mình bản lĩnh khác hẳn người bình thường, như vậy bản thân phải đi một con đường thuộc về mình

*Tướng tướng vốn vô chủng: Tướng soái và Tể tướng vốn không phải do trời sinh.

Trong chớp mắt, lông mi thật dài của Tiểu Bảo lơ đãng nháy một cái, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhạt, lấy tay véo nhẹ lên cái mũi tinh xảo của cô.

- Chị, chị đừng sờ! Cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Bảo nhếch lên, có chút bất mãn kháng nghị một câu. Khi mắt hoàn toàn mở ra, cô sợ tới mức ngồi bật dậy: - Lão đại… anh… sao lại là anh… làm em sợ muốn chết.

- Ha ha, không ngờ lá gan của đồng chí Tiểu Bảo nhà chúng ta lại nhỏ như vậy! Thường Nhạc tà tà cười.

Tiểu Bảo đột nhiên cảm giác không đúng, lão đại sao có thể vô duyên vô cớ đến phòng mình? Lẽ nào là muốn… cô nhanh chóng sờ soạng một loạt các bộ phận trên người.

Thẻ vẫn còn!

Không phải vào trộm tiền của mình, chẳng lẽ là… Cô dùng vẻ mặt cổ quái nhìn Thường Nhạc: - Lão đại, anh sẽ không phải là muốn phi lễ tiểu bảo

https://thuviensach.vn

bối chứ? Tiểu Bảo còn nhỏ, anh muốn phi lễ cùng phải chờ Tiểu Bảo lớn đã nhé. Ha ha… tuy nhiên… anh có thể trả tiền trước!

- Móa!

Thường Nhạc bị bước ngoặt bất chợt này làm cho cả kinh ngã vào trong đệm.

- Quỷ háo sắc, mau đứng lên, Tiểu Bảo em vẫn chưa có sữa cho anh uống đâu. Tiểu Bảo luống cuống tay chân đánh vào đầu Thường Nhạc.

- Con bé quỷ này, lông còn chưa dài đủ, bản thiếu gia không hứng thú với em!

Thường Nhạc nghiêng người, ngay trên giường Tiểu Bảo nằm ngáy o o.

Tiểu Bảo nói thầm: - Đáng ghét, rõ ràng là chiếm tiện nghi của mình, còn nói dối!

Bởi vì chăn đệm được Tiểu Bảo làm ấm rồi, Thường Nhạc tự nhiên thoải mái ngủ. Ngủ một giấc thẳng đến hừng đông, khi ánh mặt trời quyến rũ kia chiếu lên mặt.

Thường Nhạc nhẹ nhàng mở to mắt, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, nhưng khi tiếp xúc với Tiểu Bảo, vẻ buồn ngủ kia hoàn toàn biến mất.

- Đứa trẻ đáng thương!

Chỉ thấy Tiểu Bảo ôm hai chân, co rúc ở góc tường, Đôi mắt nhắm lại, thân hình nhỏ xinh đang run lên, hiển nhiên là ngủ không đắp chăn. Thường Nhạc nhìn mà hết hồn, chẳng lẽ Tiểu Bảo đang mộng du?

Hắn vội vàng vỗ vỗ mặt Tiểu Bảo, Tiểu Bảo từ từ mở mắt. Đôi mắt nhỏ đỏ đỏ, hiển nhiên là ngủ không đủ giấc.

https://thuviensach.vn

- Sao buổi tối không cùng ngủ?

Thường Nhạc chỉ vào giường nghi ngờ nói.

Tiểu Bảo vẻ mặt cảnh giác nói: - Một nam sinh và một nữ sinh ngủ trên một cái giường, sẽ sinh ra Tiểu bảo bảo. Tiểu Bảo còn nhỏ, không thể sinh cục cưng.

- Amen!

Thường Nhạc đau khổ vỗ đầu một cái, thật không biết trong đầu con bé này chứa bao nhiêu thứ kỳ quái? Muốn không phục cũng không được!

Liễu Tùy Phong không ngờ xã hội đen phía Nam lại tấn công mãnh liệt đến thế. Mấy trăm cao thủ xã hội đen, gần ngàn quân đầy đủ sức lực, trong một đêm, toàn bộ lẻn đến địa bàn ở phía Bắc.

Liễu Tùy Phong hiểu Sở Thiên Hùng tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện to gan như vậy. Đối thủ nhiều năm, bọn họ đương nhiên hiểu được thực lực song phương, muốn thâu tóm bất kỳ bên nào, đều khó có khả năng.

Nhưng lần này xã hội đen phía Nam lại tiến công, hơn nữa lại là thế công mãnh liệt, trong đó có số ít là cao thủ thần bí, những người đó chuyên môn bắt giết những bộ hạ có sức ảnh hưởng và thống trị của mình.

Gần một tuần, toàn bộ xã hội đen phương Bắc đã bị rơi vào tay giặc một phần sáu.

Bản thân thống trị mười hai tỉnh phía Bắc, hiện tại hai tỉnh tiếp giáp phía Nam bị thâu tóm, mà xã hội đen phía Nam mượn thắng lợi cuồng phong này để thổi quét đến phía Bắc.

- Lòng ham muốn không nhỏ!

https://thuviensach.vn

Liễu Tùy Phong nhìn bản đồ trên vách tường, khóe miệng ông ta lộ ra nụ cười lạnh lùng: - Tao sẽ khiến những thứ mày nuốt phải, phải nhổ ra gấp đôi!

Sở Phi Dương lúc này hoàn toàn có thể dùng khí bay lên để hình dung, quân sư thần bí của mình quả thật là quá lợi hại, tất cả đều có thể tính toán được kỳ diệu như vậy.

Tất cả những chuyện phát sinh đều được gã tiên đoán trước, hai tỉnh lớn phía Bắc đã hoàn toàn bị thâu tóm, cảnh này khiến toàn bộ thực lực của xã hội đen phía Nam nâng lên một cấp bậc mới.

Mà mình cũng nhận được lời khen ngợi nhất tề ở trong bang.

- Nhâm Phàm, bước tiếp theo của chúng ta có phải là thừa thế tuy kích không? Nhìn lên người thần bí trước mắt, cái tên Nhâm Phàm và con người gã hoàn toàn không phù hợp với nhau.

Nhâm Phàm khẽ lắc đầu, con người đen trong mắt lóe ra ánh sáng quỷ dị:

- Hiện tại Liễu Tùy Phong hẳn đã chuẩn bị đầy đủ, chúng ta tấn công thì tổn thất sẽ tăng, điều đó hoàn toàn không phù hợp lợi ích của chúng ta!

Lòng Sở Phi Dương nửa nguội lạnh, bản thân còn chuẩn bị để thâu tóm toàn bộ xã hội đen phía Bắc, cho dù không thâu tóm được toàn bộ, cũng phải làm cho Liễu Tùy Phong kia mất nửa giang sơn.

Nghĩ đến đây, tâm thần gã khẽ động một chút: - Hiện tại, toàn bộ xã hội đen phía Nam chính là sĩ khí thịnh vượng, nếu dừng lại, e rằng cũng không có lợi!

- Ai nói chúng ta phải dừng tấn công!

Trên mặt Nhâm Phàm lộ ra nụ cười quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, thần kinh Sở Phi Dương rung lên, chỉ cần không dừng tấn công, tất cả đều tốt đẹp: - Vậy chúng ta phải làm thế nào?

- Quay ngược mũi nhọn! Mắt Nhâm Phàm lóe lên tinh quang, quyết đoán nói.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Vì sao?

Sở Phi Dương khó hiểu, lúc trước bản thân muốn đối phó với Tả Thủ hoặc Sở Phi Dương, nhưng Nhâm Phàm lại một mực không cho, hiện tại gã lại chủ động yêu cầu đối phó với Tả Thủ.

- Lúc trước Tả Thủ bị vây trong trạng thái cảnh giác phòng ngự, muốn đối phó với gã, chúng ta sẽ gặp tổn thất lớn. Nhưng hiện tại thì không giống nữa, một khi Liễu Tùy Phong bị tấn công, Tả Thủ tất nhiên sẽ tấn công từ tỉnh S, như vậy sẽ giảm bớt áp lực của Liễu Tùy Phong, tôi tin Tả Thủ đã bắt đầu hành động. Lúc này đối phó với Tả Thủ là vừa đúng! Nhâm Phàm tà tà mỉm cười.

Vẻ mặt Sở Phi Dương bỗng trở nên phức tạp, giữ một thiên tài như vậy bên người là họa hay là phúc? Bản thân mình sau này có thể nào sẽ bị tên đồng minh như gã thâu tóm không?

- Lão đại, em muốn ăn cái bắp đùi gà trong bát anh. Tiểu Bảo sau khi rời giường, căn bản không rửa mặt, nhào tới bàn cơm, bộ mặt đáng thương dùng đũa chỉ vào bát Thường Nhạc, vẻ mặt khát vọng.

Bữa sáng vẫn là do Đệ Nhị Mộng làm, so với ngày hôm qua thì đã tốt hơn một chút, ngẫu nhiên cũng có một hai món khá là khó nhìn!

Thường Nhạc giảo hoạt cười, từ trong mâm lấy ra một miếng đen sì sì: - Ăn cái này đi, ăn cái này tuyệt đối sẽ khiến Tiểu Bảo mãi mãi tuổi trẻ xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa gắp một cái cho Đệ Nhị Mộng: - Em cũng vậy, như vậy công bằng rồi nhé!

- Đây là cái gì? Tiểu Bảo chớp chớp mắt, tâm tư lập tức di chuyển đến vật gì đó đen xì trên đùi Thường Nhạc.

- Ha ha, là bộ phận mà bản thân gà cũng cảm thấy xấu hổ.

- Xì!

Đệ Nhị Mộng vừa ăn vật kia vào trong miệng, nghe được câu nói này thì phun hết ra ngoài.

Vì Thường Nhạc ngồi ở vị trí trên cùng, Tiểu Bảo và Đệ Nhị Mộng ngồi ở hai bên, bởi vậy thứ Đệ Nhị Mộng phun ra vừa lúc bay vào mặt Tiểu Bảo.

- Lão đại, chị bắt nạt em! Phản ứng đầu tiên của Tiểu Bảo chính là dí mặt vào chỗ Thường Nhạc.

- Lau đi lau đi! Thường Nhạc không có cách nào khác nhún vai: - Muốn lau thì cứ nói, đừng quanh co lòng vòng.

Con mắt Tiểu Bảo chớp chớp, cẩn thận đánh giá mặt của Đệ Nhị Mộng, giọng điệu có chút kỳ lạ nói: - Lão đại, em phát hiện chị càng ngày càng đẹp ra, sao lại thế nhỉ?

Thường Nhạc ngẩn ngơ, đồng thời cũng chú ý tới biến hóa này. Trước kia vẻ đẹp chủ yếu nhất của Đệ Nhị Mộng là ở phương diện dung mạo và khí chất, mà bây giờ, giữa thần thái của cô càng để lộ ra chính là loại mê người thướt tha!

- Sao lại có thể như vậy? Lòng Thường Nhạc thầm nói, ngay trong chớp mắt ấy, trong đầu hắn lóe lên một ý nghĩ. - Anh biết rồi.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, đối với biến hóa của mình, Đệ Nhị Mộng đều không lý giải được, một người đàn ông như hắn thì biết gì?

- Ha ha ha ha! Thường Nhạc gian xảo cười:

- Đều là công lao của anh!

- Không phải là vừa rồi ăn phao câu mà lão đại cho chị đấy chứ? Tiểu Bảo ngẩn ngơ, không kìm nổi thốt ra.

- Con bé chết tiệt kia, nói cái gì đó! Thường Nhạc dùng đũa gõ một cái lên cái đầu nhỏ của cô, sau đó gằn từng chữ: - Nhất định là do sự tưới nhuần của anh!

- Tưới nhuần?

Tiểu Bảo mê muội nhìn Đệ Nhị Mộng.

Ngọc dung của Đệ Nhị Một ‘xoạt’ một cái đỏ bừng lên, cô không ngờ Thường Nhạc lại có thể nói lời này ra, quả thực là ngại chết người ta rồi.

- Chẳng lẽ lời lão đại nói là thật? Nhìn thấy biến hóa nét mặt của Đệ Nhị Mộng, Tiểu Bảo thì thầm tự nói, rồi lại chuyển mục tiểu lên người Thường Nhạc. Đáng thương lắp bắp nói: - Lão đại, anh cũng tưới em đi, được không?

- #(%^#@*^!!!

Thường Nhạc thiếu chút nữa không đứng nổi trên mặt đất.

- Mau ăn cơm, mau ăn cơm, chẳng lẽ em không muốn đi Nam Phi? Đệ Nhị Mộng vội vàng nói sang chuyện khác, tiếp tục như vậy nữa, có trời mới biết Tiểu Bảo còn nói ra lời long trời lở đất gì.

https://thuviensach.vn

Vừa nghe đến Nam Phi, tinh thần Tiểu Bảo lập tức tỉnh táo. Đạo lý rất đơn giản, đều đã nói là đi Nam Phi đãi vàng, mà nghe nói Nam Phi lúc đầu rất nghèo khó, sau lại phát hiện khắp tơi là vàng nên mới giàu lên.

Hai mắt cô tỏa sáng, hoạt động buôn người vĩ đại trực tiếp giao cho người khác xử lý.

Trước khi đám người Thường Nhạc rời đi, Thường Nhạc nhận được một cuộc điện thoại, nhìn dãy số trên điện thoại, thần sắc hắn hơi đổi, - Mộng, mọi người ra sân bay trước, anh đi sau!

Thường Nhạc thế nào cũng không ngờ tới, thời gian gần một đem, khu giải trí AV có biến hóa nghiêng trời lệch đất. Tuy rằng, hắn đúng là cực hạn thích thú thiếu nữ ZNV kia.

Nhưng, bất kể như thế nào, cô dùng sao cũng là người phụ nữ của mình, lần đầu tiên của cô là cho mình, bất kể ai dám đối phó người phụ nữ của mình, kết cục tất sẽ thê thảm.

Do bản thân ngẫu nhiên tới nơi này, hơn nữa thời gian gấp gáp nên đã quên phái người bảo vệ cô, cho nên cô mới gặp phải kết cục như vậy.

- Cậu chính là người đàn ông mà em gái tôi nói là rất có tiền sao? Khi Thường Nhạc yên lặng nhìn đống hoang tàn trước mặt, một người đàn ông hơn ba mươi tuổi đi tới.

Trên người anh ta không nhìn ra bất kỳ hơi thở của kẻ mạnh nào, nhưng ánh mắt sáng ngời có thần lại nói cho Thường Nhạc biết, người như vậy, tâm chí rất mạnh.

Thường Nhạc nhìn người đàn ông trước mắt thật sâu, sát khí chợt lóe lên trong mắt: - Nói cho tôi biết? Là ai làm?

https://thuviensach.vn

Lâm Quân lắc lắc đầu, trong giọng nói tràn đầy ưu thương, bi phẫn: - Em tôi nói gặp được người đàn ông tốt, có tiền tâm địa gì cũng tốt, nó nói muốn hoàn tất mọi chuyện ở Nhật Bản rồi về quê xem thế nào. Quê chúng tôi ở một vùng nói, rất nghèo, nó vẫn hy vọng bản thân có sức mạnh thật lớn để cải tạo vùng núi. Chúng tôi mỗi người đi ra đều sẽ im lặng cung cấp chút tiền, con bé nó hiện tại gặp được người đàn ông tốt rồi, khu giải trí đã mở cũng muốn chuyển nhượng cho người khác, sau đó đi đào tiền của người đàn ông kia. Kết quả là chết rồi, chết trong xe, chiếc xe kia đột nhiên nổ tung, con bé chết rất thê thảm, là bị lửa thiêu chết. Bọn chúng không phải là người… là ma quỷ!

Nước mắt từ trong hốc mắt của Lâm Quân chảy xuống, thân hình anh ta khẽ run lên.

Lòng Thường Nhạc cũng rất đau, trong đầu không tự giác xuất hiện một màn kia: - Tiền vẫn phải thu, nhưng tôi không thích bị người ta bao, tôi muốn mở cửa hàng vịt lớn nhất thế giới. Há há, như vậy có thể kiếm được nhiều tiền hơn.

Nhưng trong chớp mắt, cảnh còn người mất!

Thường Nhạc hít sâu một hơi, lạnh lùng cười nói: - Thù này tất phải trả!

- Cậu mặc dù có tiền, nhưng chuyện của giới xã hội đen cậu tốt nhất vẫn không nên chen vào, người đối phó với em gái tôi lần này là muốn đối phó với bang Đông ZNV tôi. Thần sắc Lâm Quân hơi nặng nề nó.

- Đông ZNV?

Thường Nhạc ngẩn người, toàn bộ Nhật Bản có hội Hắc Long, tổ Sơn Khẩu, tổ Sakura, Đội Onani, lại có thêm một mafia nữa, sao bây giờ lại xuất hiện thêm bang ZNV?

https://thuviensach.vn

- Đúng, người ZNV chúng tôi sau khi vào Nhật Bản đã lập nên Đông ZNV, Tây ZNV. Đông ZNV chúng tôi khá nghèo, dựa vào khuân vác, đòi nợ và các phương thức kiếm tiền khác. Mà Tây ZNV thì liên hợp với người da đen buôn bán vũ khí đạn dược thuốc phiện các loại… vốn là nước giếng không phạm nước sông, nhưng gần đây bọn họ nhìn trúng địa bàn của Đông ZNV chúng tôi, mà chúng tôi không đồng ý nhường, cho nên mới kết thù. Lâm Quân thần sắc phẫn hận nói.

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu được, bang người da đen cũng đã từng nghe nói, nhưng so sánh với lá bài lớn hội Hắc Long, căn bản chính là tôm cá nhỏ tron sông!

Như vậy, bang Đông Tây ZNV này khẳng định cũng là bang phái dưới hạng ba, nhưng một bang phái nhỏ như vậy, không ngờ lại tìm tới người phụ nữ của mình, quả thực chính là ông cụ thắt cổ, chán sống!

Ban đầu bản thân còn đoán là tổ Sơn Khẩu hoặc thế lực nào khác, không ngờ lại thuyền lật trong mương!

Nắm tay Thường Nhạc khẽ nắm lại, mỉm cười tà: - Tây ZNV? Bang Người da đen? Đắc tội tôi, đều phải diệt, hoàn toàn hủy diệt!

Lâm Quân bị lời của Thường Nhạc dọa gần như nhảy dựng lên, thần sắc anh ta cổ quái nhìn Thường Nhạc, càng nhìn càng kinh hãi. Bản thân dù thế nào cũng coi như đứng đầu một bang, gặp qua không ít nhân vật lớn của các bang phái khác. Nhưng khí so sánh về khí chất với người trước mắt này, dường như đều kém chút gì đó.

Thường Nhạc thấy Lâm Quân nhìn chằm chằm mình, hắn cảm thấy cả người đều không tự nhiên, lạnh lùng cười: - Giải quyết Tây ZNV nho nhỏ và một bang Người da đen, một giờ hắn là đủ chứ!

Ùm!

https://thuviensach.vn

Lâm Quân thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Một giờ?

Vậy đơn giản chính là trò đùa!

Đang nghỉ ngơi trong hội Hắc Long nhận được điện thoại của Thường Nhac, đầu tiên là nhanh chóng đến địa bàn của Tây ZNV.

Giờ phút này, Lâm Quân cũng mang theo một đám 180 anh em, tuy rằng anh ta không đoán được thân phận của Thường Nhạc, nhưng đoán chừng cũng là nhân vật quan trọng của bang phái nào đó.

Dù sao ở Nhật Bản, các bang phái nhỏ thật sự quá nhiều, bang phái của mình thế lực khá yếu, căn bản không lòng dạ nào để tìm hiểu các tình hiểu tỉ mỉ của những thế lực khác!

- Đây là người của cậu? Nhìn Thần mặc Tây phục đơn độc bước xuống từ xe con, Lâm Quân choáng váng, không phải là đàm phán chứ!

- Một người là đủ rồi! Thường Nhạc cười tà.

- Nói đùa, Tây ZNV chí ít có hai trăm mấy chục người, chúng ta… Một tên bang chúng lời còn chưa nói hết, bỗng nhiên hít phải một hơi lãnh khí.

Bốn phía xuất hiện bóng của hơn bốn trăm người, trong tay mỗi người đều cầm dao bầu sáng loáng.

- Bịch!

Mắt Lâm Quân đồng lời choáng váng, mình vốn đang rơi vào trong bẫy của người khác, bang Người da đen trước mặt và Tây ZNV đều đến cả, người trong bang của mình muốn có đường sống, chỉ sợ khó hơn lên trời!

https://thuviensach.vn

- Thật tốt quá, tất cả đều đến! Khi Thường Nhạc nhìn thấy nhóm người này, hào quang trong hai mắt bắn ra bốn phía, hắn hưng phấn xoa xoa nắm đấm của mình.

- Những người này đều là cậu thông báo tới? Lâm Quân nghe được câu này, thần sắc đại biến.

- Ai, Lâm Quân, thật không ngờ mày lại tự tìm đến cửa. Một tên tướng mạo có vẻ hơi dâm loạn đi ra từ trong đám người, vẻ mặt đắc ý nói.

- Độc Lang, là mày phái người giết em tao sao? Ánh mắt của Lâm Quân như rắn độc nhìn chăm chú người trước mắt, lạnh lùng nói.

- Mày nói là Tiểu Lâm? Ha ha, con bé đó xinh đẹp như vậy, làm sao tao nỡ giết chứ! Độc Lang phủi tay, chỉ thấy đám người trong kia tránh ra một lối, cô bé mở cửa hàng vịt kia bị người ta kéo ra.

Toàn thân bị trói y như bánh chưng!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 308: Thường Nhạc!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khi Thường Nhạc nhìn thấy Tiểu Lâm, ánh mắt hơi sáng lên. MK, vừa rồi không ngờ lại là sợ bóng sợ gió sợ chuyện không đâu, thật khiến người ta kích thích vô cùng nha!

Tiểu Lâm cũng thấy được Thường Nhạc và anh trai mình, đôi mắt xinh đẹp của cô liều mạng nháy, cái miệng anh đào nhỏ nhắn lớn tiếng kêu ầm lên: - Các anh chạy đi, đồ ngốc, mau chạy!

Nghe được lời nói của Tiểu Lâm, Thường Nhạc bỗng nhiên nghĩ đến Tiểu Bảo, chỉ sợ cũng chỉ có Tiểu Bảo mới có thể vượt qua cô. Đương nhiên, Lâm Quân vẫn là cảnh giác nhìn Thường Nhạc.

- Vì sao lại bán đứng chúng tôi? Giọng nói của Lâm Quân vẫn u ám như cũ.

- Các người căn bản không đáng để hắn bán đứng, ha ha!

Một giọng nói trong trẻo đột ngột vang lên.

Tiếp xúc với khuôn mặt quen thuộc kia, con ngươi của Thường Nhạc co rút lại, không ngờ người bạn cũ đến lần này lại là chiến sĩ siêu cấp của Mỹ, vẫn là chưa chết tâm!

Độc Lang dường như rất sợ hãi thiếu nữ Bom này, gã lui về sau mấy bước, trong thần sắc lộ ra vẻ cung kính.

- Đẹp trai, vẫn còn nhớ tôi chứ! Trước mắt đúng là cô gái Bom, thiếu nữ bị tra tấn đến chết khiếp kia, hiện tại nhìn có vẻ mạnh hơn lần trước rất nhiều

https://thuviensach.vn

rồi.

- Là mày!

Áo khoác của đối phương vừa cởi ra, đầu tóc vàng lộ ra bên ngoài, tâm thần Thường Nhạc khẽ căng thẳng, ngoại trừ cô ra, các chiến sĩ siêu cấp khác ở nơi nào?

Ánh sáng chói mắt làm tâm thần Thường Nhạc hoàn toàn căng thẳng… Đó là bom chất lỏng… Vẻ mặt đầy ý cười của thiếu nữ Bom hiện ra trước mặt Thường Nhạc.

Mọi người ở bốn phía không cách nào cảm thấy nguy hiểm, vẫn đứng nguyên chỗ cũ, trong mắt bọn họ là một cô gái người Mỹ xinh đẹp đang nhiệt tình câu dẫn thiếu niên phong độ đẹp trai.

Cùng với bom chất lỏng ngày càng sáng ngời. Thường Nhạc cảm thấy không khí bốn phía hoàn toàn đông lại.

Đáng người xung quanh thoáng cái bắt đầu rối loạn. Lúc Độc Lang phất tay, những người khác không hẹn mà cùng lùi lại phía sau!

- Được rồi, không chơi cùng anh nữa! Thiếu nữ Bom nghịch ngợm nháy mắt một cái, quả cầu chất lỏng trong nháy mắt ném về phía Thường Nhạc. Thường Nhạc hiểu rõ, dựa vào tốc độ của hắn hoàn toàn có thể tránh thoát, nhưng hai trăm người phía sau chỉ sợ sẽ phải đi gặp Diêm vương.

Thường Nhạc cười tà, thân hình bay vọt lên, dùng tay từ từ nâng quả bom. Dị biến này lập tức khiến toàn bộ bang Đông ZNV loạn cả lên,

Trong đó có một nhóm người không ngờ lại cho rằng đây là đang diễn xiếc…

- Không kịp rồi!

https://thuviensach.vn

Ngay khi chân vừa chạm đất, quả bom chất lỏng trong tay nhanh chóng bành trướng, sắc mặt Thường Nhạc đột nhiên biến đổi, tay gấp thành một góc độ quỷ dị, thân hình trong nháy mắt rời quả bom!

Oanh!

Bom chất lỏng cuối cùng nổ tung, toàn bộ mặt đất vỡ ra thành những khe hẹp, ngọn lửa nồng đậm bắt đầu lan tràn…

- Ha ha, anh chàng đẹp trai, lần này còn lợi hại hơn lần trước, lần sau tôi sẽ lại tới chơi với anh! Giọng nói vô cùng nghịch ngợm của thiếu nữ Bom vang lên.

Thường Nhạc định thần nhìn lại, thiếu nữ Bom kia sớm đã chạy đi, hơi thở của hắn bắt đầu lan rộng ra, sau đó là bất đắc dĩ lắc đầu. Hơi thở của thiếu nữ Bom hoàn toàn biến mất, muốn lại tìm thấy cô ta thật khó như trên trời.

Thường Nhạc có chút không hiểu nổi, vừa rồi cô gái Bom vô cùng đột ngột xuất hiện ở đây. Cô ta đến cùng là tiếp nhận lời mời của Tây ZNV hay là chủ động đến? Vì sao lại tới vội vàng đi cũng gấp gáp như vậy?

- Độc Lang, tao đếm đến ba, mày đưa Tiểu Lâm lại đây, tao giữ cho mày toàn thây. Nếu không anh sẽ cho chú hiểu thế nào là hình pháp đau khổ nhất thế gian! Thường Nhạc không tiếp tục tự hỏi, đồng tử đen của hắn nhìn chằm chằm vào mặt Độc Lang,

Lâm Quân lúc này mới khẳng định Thường Nhạc quả thật là đến giúp mình.

Độc Lang phá lên cười, ngón tay chỉ vào Thường Nhạc kiêu ngạo nói: - Đúng vậy, mày rất lợi hại, có thể đánh bại khách quý tao mời tới. Nhưng việc này không có nghĩa là tao sợ mày, tao có hơn bốn trăm người, mỗi người nhổ một miếng nước bọt cũng có thể dìm chết mày!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà tà nhìn Độc Lang, thần sắc giống như nhìn một xác chết, lạnh lùng nói: - 1… 2…

- Tao giúp mày đếm 3…

Độc Lang mỉm cười tà ác, bỗng nhiên lúc đó, trên mặt gã lộ ra kinh hãi, - A…. Độc Lang phát ra tiếng kêu thê thảm, đám bang chúng bên cạnh hoàn toàn biến sắc.

Trong một chớp mắt, Độc Lang hung ác vô cùng lại bị người ta chặt đứt một cánh tay mà không hề có chút cảm giác gì.

Lâm Quân cũng hít một hơi khí lạnh giống gã, em gái của anh ta đã đứng bên cạnh Thường Nhạc, bình thường như không có chuyện gì xảy ra, mà Thần lại yên tĩnh đứng ở một chỗ.

Trên tay gã là một thứ, đó chính là cánh tay của Độc Lang, trên mặt gã hiện lên nụ cười quỷ dị: - Lão đại, chuyện này quá không thú vị rồi. Ha ha… có hơn bốn trăm người, mười phút là tôi có thể giải quyết xong!

Thường Nhạc bĩu môi: - Mười phút, cho anh hai phút, tôi muốn toàn bộ bọn chúng biến mất!

- A… lão đại. Cậu quá hà khắc rồi! Thần đáng thương nhìn về phía Thường Nhạc. Chính trong lúc nói chuyện, thân hình Thần đã bắt đầu di chuyển, nhanh như chớp, áp lực cường đại, hơi thở điên cuồng, bước chân căn bản không ai có thể tổ chức của gã tiến lên.

Đám bang chúng vốn còn có thể chống lại, nhưng phải đối phó với một cao thủ siêu việt, bọn họ cuối cùng cũng mất đi dũng khí phản kháng, đều chạy loạn lên về tứ phía.

Thần hiển nhiên không muốn buông tha. Đám trốn nhanh nhất, cái chết lại đến nhanh nhất. Trên mặt Thần lộ ra nụ cười tà ác: - Tao muốn chúng mày

https://thuviensach.vn

múa cùng tử thần!

Rầm!

Lâm Quân hít một hơi khí lạnh, các anh em mình gọi tới lại biến thành đến xem cuộc vui, trước mắt là đang đóng phim sao? Từ việc cô gái quỷ dị xuất hiện, sức người có thể khống chế Bom, đến lúc này Thần điên cuồng giết chóc, tất cả đều đã vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Bọn họ tốt xấu gì cũng là xã hội đen, nhưng so sánh với Thần trước mắt, Lâm Quân đột nhiên cảm giác được bản thân vẫn chỉ là một đứa trẻ!

- Tôi đầu hàng!

- Tôi đầu hàng…

Không biết ai là người đầu tiên hét lên, tiếp theo những người còn lại đều quỳ xuống đất.

Lâm Quân hít một hơi, giết chóc cuối cùng cũng dừng lại.

- Tôi không cần phế vật!

Lại không ngờ rằng, Thường Nhạc đứng bên cạnh anh ta lạnh lùng nói một câu.

Giết chóc vẫn tiến hành như cũ, hiển nhiên là thê thảm hơn rất nhiều lần so với vừa rồi. Những đám người hoàn toàn mất đi lòng tin kia, chuyện duy nhất bọn họ có thể làm chính là lẳng lặng chờ chết.

Ánh mắt Lâm Quân phức tạp nhìn Thường Nhạc, lòng không ngừng nói thầm: - Thiếu niên ác nghiệt vô tình này, đến tột cùng là ai?

Khi trên mặt đất không còn người sống nữa, Thần mới phủi tay cười hì hì đi đến trước mặt Thường Nhạc nói: - Lão đại, tôi làm việc thế nào?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thản nhiên mở miệng: - Bình thường thôi!

Lâm Quân hoàn toàn không còn gì để nói.

Tiểu Lâm đứng bên cạnh Thường Nhạc không kìm nổi mở miệng: - Anh rốt cuộc là ai?

- Thường Nhạc! Thường Nhạc thản nhiên cười.

- Thường Nhạc!

Nghe được cái tên này, Lâm Quân hoàn toàn choáng váng. Một thần thoại xã hội đen, tuy hắn giống như một ngôi sao vừa mọc lên, nhưng ánh sáng thuộc về hắn đã chiếu sáng đến rất nhiều góc.

Ánh mắt Thường nhạc quan sát kỹ càng Lâm Quân, từ từ mở miệng nói: - Anh muốn làm một tiểu đầu mục xã hội đen? Hay là muốn làm cao thủ phiên vân phúc vũ?

- Phiên vân phúc vũ! Lâm Quân bắt đầu cảm thấy tim tăng tốc độ đập, hô hấp càng ngày càng nặng nề, một cơ hội rất lớn sẽ phủ xuống.

- Được, hy vọng nghiên cứu biến thái kia đã kết thúc, Đông ZNV các anh vừa hay có thể chọn ra một nhóm người qua đó. Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía ZNV xa xôi. Nghe nói nơi đó có phù thủy tà ác, chính là dùng bang Đông ZNV sau khi tiến hóa sẽ đi đụng đám pháp sư ZNV đó, xem ai mới là kẻ mạnh thực sự?

Mà đồng thời lúc này, trong một biệt thự xa hoa ở New York Mỹ, một thiếu nữ tướng mạo cực kỳ thanh thuần, dáng người tiêu chuẩn đang yên tĩnh ngồi trên giường.

Trước mặt cô có một tư liệu vô cùng liên quan đến bản danh sách. Ước chừng mười phút đồng hồ, cô duỗi thân một chút, trong miệng thì thầm. -

https://thuviensach.vn

Đẹp trai, thật quá đẹp trai. Thật không ngờ, Thường Nhạc vừa tà vừa đẹp trai, ha ha… hắn ở trên giường nhất định sẽ rất thoải mái!

- Em gái, có phải em lại để ý người đàn ông nào không? Một giọng nói đàn ông trầm ổn mà lại mang theo vài phần từ tính đột ngột vang lên.

Thiếu nữ đó chính là Đệ nhất cao thủ giới dị năng mỹ danh xưng là Hỏa Hồ. Theo lời đồn, mỗi khi thân hình cô bắt đầu chuyển động, kẻ thù trước mắt sẽ thành từng cánh hoa hồng.

Trong sự lơ đãng dịu dàng, cô sẽ dùng lá hoa hồng mềm mại cắt vỡ cổ họng đối phương. Mà khi đối phương chết đi, trên mặt thậm chí còn có được nụ cười ngọt ngào.

Hoa hồng lửa nâng trán lên, cười híp mắt nhìn người đàn ông đẹp trai phong độ, - Hừ, chẳng lẽ chỉ cho phép con mèo nhỏ anh gọi xuân, mà không cho bản tiểu thư muốn đàn ông!

- Coi như vậy, có thời gian này, chi bằng em nghĩ cách đối phó với đối thủ của chúng ta. Người đàn ông đẹp trai phong độ u nhã cười, đem thân hình hoàn toàn co rúc trên sô pha.

Hoa hồng lửa mấp máy cái miệng anh đào nhỏ, nhẹ lắc đầu, - Anh, anh nhớ đừng quên, mỗi người bọn họ đều là tinh anh quốc gia, đừng nói muốn đối phó bọn họ, ha ha… nói không chừng bọn họ còn muốn đối phó truyền kỳ cao thủ Nga – Bá như anh!

Nếu người khác nghe nói như vậy, tuyệt đối sẽ khiếp sợ không thôi. Ai sẽ ngờ tới, hai đại cao thủ vẫn luôn không có bất kỳ liên hệ nào là Hoa hồng lửa và Bá lại là anh em ruột.

Bá khẽ lắc đầu, kỳ thật gã hiểu, cho dù mình không chủ động ra tay, kẻ khác cũng sẽ chủ động tìm tới. Cái gọi là chưa mưu mà động, đạo lý cơ bản này gã vẫn hiểu được.

https://thuviensach.vn

- Không bằng chúng ta đi đùa anh chàng đẹp trang Đông Phương này chút? Ánh chụp trong tay Hoa hồng lửa bị nâng lên, đó chính là Thường Nhạc anh tuấn tự nhiên phóng khoáng.

Nụ cười nhạt kia, khóe miệng kéo thành đường cong tuyệt vời. Hiển nhiên, Thường Nhạc ở trong tấm ảnh bị vây trong trạng thái vô cùng vui vẻ.

Bá liếc mắt nhìn Hoa Hồng lửa một cái, bĩu môi, thần sắc nghiêm túc nói: - Nhóc, trong thế hệ cao thủ trẻ tuổi chúng ta, Thường Nhạc là khó đối phó nhất đấy, em đừng xem thường hắn.

Hoa hồng lửa khẽ lắc đầu,

- Hắn có lợi hại hơn nữa cũng chỉ là một người, em cũng không tin hắn lợi hại hơn Sâu Rượu Nga!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 309: Vây Giết

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tửu Quỷ, hừ, nếu anh đoán không nhầm, Thường Nhạc hắn là còn mạnh hơn Tửu Quỷ một bậc. Bá không hề nghĩ ngợi nói.

- Anh dựa vào gì mà nói như vậy? Hoa hồng lửa có vài phần không phục.

- Bởi vì hắn sinh ra ở Trung Quốc, một nước Đông Phương quá mức thần bí, tất cả những chuyện bình thường không thể xảy ra đều có thể xảy ra ở nơi đó…

Hoa hồng lửa tủm tỉm cười nói: - Anh, em thấy anh nhập quốc tịch Trung Quốc cho rồi.

- Có loại tính toán này sao! Bá tao nhã cười nói, sau đó đứng lên sửa sang chút tây trang trắng của mình, - Được rồi, chúng ta trực tiếp đặt mục tiêu lên người Thường Nhạc.

Hoa hồng lửa giật mình, thần sắc có vài phần buồn bực nhìn Bá, - Hừ, sao anh lại đồng ý, làm lãng phí nước bọt của em.

- Tuy nhiên, mục tiêu chủ yếu của chúng ta là kết đồng minh với hắn! Lời của Bá cuối cùng không ngờ lại hoàn toàn thay đổi ý tứ chuyện vừa rồi.

- Kết minh? Hoa hồng lửa hoàn toàn bị suy nghĩ này của Bá làm cho hồ đồ, cô khẽ khép con người, nhẹ giọng nói thầm: - Vậy cũng phải xem Thường Nhạc có tư cách kết minh với chúng ta không.

Thường Nhạc cũng không đưa Tiểu Lâm đến Nam Phi mà mang về Trung Quốc, đối với hắn mà nói, người phụ nữ không có chút năng lực bảo vệ

https://thuviensach.vn

mình, nhất định phải ở lại trong nước mới là an toàn nhất.

Huống chi dựa theo tính toán, Fukada cũng sắp sinh rồi, thêm người chăm sóc đương nhiên sẽ tốt lên rất nhiều. Lúc một mình đến sân bay, lại không nhìn thấy đám người Vô Nhai, mà lại thấy một người phụ nữ làm hắn đau đầu – Thánh nữ Hắc Ám!

- Bảo bối, có phải nhớ anh không? Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười thản nhiên.

Một tên Ninja Nhật yên lặng đứng phía sau Thánh nữ Hắc Ám, cả người thẳng như một khẩu súng. Trước mắt, Ninja này dường như không có bất kỳ cảm tình, chỉ cần Thánh nữ Hắc Ám ra lệnh, trong nháy mắt gã sẽ biến thành một cỗ máy giết người tiêu chuẩn.

Thánh nữ Hắc Ám nở một nụ cười quyến rũ với Thường Nhạc: - Thường Nhạc, đây là lời mời cuối cùng của Thánh điện với anh, hy vọng anh có thể thông minh lựa chọn.

Ánh mắt Thường Nhạc không kiêng nể gì đánh giá bộ ngực cao vút của Thánh nữ Hắc Ám, thực muốn xông tới để chà đạp. Hắn tà cười nói: - Nếu nhất thời hồ đồ thì sẽ thế nào?

- Phàm là địch, Thánh điện đều sẽ diệt trừ! Ánh mắt quyến rũ của Thánh nữ Hắc Ám đột nhiên biến mất, thay vào đó là sát khí vô tận. Vừa dứt lời, Ninja bên cạnh cô bước dài một bước về phía trước!

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nói: - Bảo bối, từ bao giờ mà ngay cả em cũng cấu kết với người Nhật Bản hả? Sẽ không dùng tên đầu đỏ Nhật Bản này để đối phó với tôi chứ?

Thánh nữ Hắc Ám mấp máy miệng, cũng không nói lời nào, Ninja Nhật Bản kia vung tay lên, đao Ninja trực tiếp hướng thẳng về phía Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Móa!

Thường Nhạc cảm giác có vài phần khí thế.

Mày Thánh nữ Hắc Ám khẽ nhíu lại, mới một thời gian ngắn không gặp Thường Nhạc, thân thủ hắn sao lại nâng cao nhiều như vậy? Cảm giác được trong thân hình Ninja không ngừng xuất hiện sát khí, cái miệng anh đào nhỏ của cô bĩu một cái: - Đi thôi!

Nghe được câu này, mỗi một tế bào trên người Ninja đều hưng phấn đến cực điểm, đao Ninja trong tay hợp nhất cùng cơ thể, người trong nháy mắt biến mất.

Thân hình Ninja vừa biến mất, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị: - Con mồi thứ nhất đã tới. Mấy hơi thở ở bốn phía lập tức ẩn dấu đi!

Sở trường của Ninja chính là ẩn núp thân thể của mình, và có thể tăng cảnh độ lên cảnh giới cao nhất trong nháy mắt. Cố gắng đạt tới việc một lần là có thể đánh chết được đối thủ.

Mà Ninja này lại gặp phải một vấn đề khó, Thường Nhạc trước mặt đứng cách gã khoảng cách không xa, thoạt nhìn dường như không có chút phòng bị nào.

Nhưng… toàn thân không ngờ lại không tồn tại chút sơ hở nào.

- Tại sao lại như vậy? Lòng Ninja không tự chủ sinh ra vài phần nôn nóng.

Đương nhiên, thời gian loại nôn nóng có thể kéo dài cũng không lâu, bên cạnh Thường Nhạc cuối cùng cũng lộ ra sơ hở, loại sơ hở này đối với cao thủ thông thường mà nói thì không thể nói là một điểm công kích tốt, nhưng đối với Ninja mà nói, đó là một điều tuyệt diệu.

https://thuviensach.vn

Nhưng, ngay khi Ninja công kích, lòng gã bỗng nhiên sinh ra dự cảm bất an…

- Tại sao lại như vậy? Lòng Ninja mặc dù không yên, nhưng đao Ninja trong tay lại nhanh chóng đạt đến cảnh giới cao nhất. Chỉ cần giết mục tiêu của mình, có thể hoàn toàn vứt bỏ an toàn của bản thân.

Ninja còn chưa kịp tiếp xúc với thân thể Thường Nhạc, ngay trong một chớp mắt, bên cạnh gã đồng thời xuất hiện bốn bóng dáng hệt như tia chớp.

Tốc độ của mỗi người bọn họ đều không chậm hơn Ninja, nhưng khi Thường Nhạc tiếp xúc với một gương mặt quen thuộc trong đó, hắn kinh ngạc nói: - Yamamoto 56!

Hắn tuyệt đối không ngờ tới lão già này lại tham gia vào hành động vây giết mình.

Nhưng bọn họ dường như đã coi Thường đại thiếu gia là quả hồng nhũn, rất lâu đều không cảm giác được có người vây quanh. Khóe miệng Thường Nhạc khẽ lộ ra nụ cười tà mị, trong chớp mắt, tay hắn chuyển động. Rất nhanh, tốc độ đã vượt qua tốc độ tia chớp!

Mày Thánh nữ Hắc Ám lơ đãng nhíu lại, cô cảm giác nhịp tim của Ninja ngày càng nhanh, đây căn bản không phải là phản ứng của cao thủ Ninja bình thường, một số tình huống nhằm vào Thường Nhạc, Thánh nữ Hắc Ám đã từng nghiên cứu. Cô tin, cho dù Thường Nhạc có lợi hại hơn nữa, cũng không thể khiến cao thủ Ninja xảy ra phản ứng như vậy.

- Chẳng lẽ… Ngọc dung của Thánh nữ Hắc Ám hơi đổi, đồng thời, ngay sau đó, cô cảm thấy mắt hoàn toàn choáng váng. Đường đường là cao thủ Ninja tam đẳng, người mạnh trong số Ninja, không ngờ chỉ trong nháy mắt đã bị Thường Nhạc giết chết.

https://thuviensach.vn

Nhìn đồng tử không cách nào mở ra nữa của Ninja. Trong mắt đầy vẻ kinh hãi, Thánh nữ Hắc Ám lại lần nữa nhíu mày.

Con người xinh đẹp của Thánh nữ Hắc Ám đồng thời nhìn vào gương mặt đẹp trai phong độ lại mang theo vài phần tà mị của Thường Nhạc. Dường như tất cả mọi chuyện trong thiên hạ đều phải xoay quanh hắn.

Yamamoto và ba gã cao thủ đứng đầu vây quanh Thường Nhạc.

Đương nhiên, thứ Thánh nữ Hắc Ám quan tâm nhất không phải là ngoại hình đẹp trai phong độ của Thường Nhạc, thân hình cô bỗng nhiên chuyển động nhảy múa, động tác này so với động tác trước đó có phần giống, cũng có phần không giống. Động tác của cô hoàn mỹ hơn, mông lung hơn, làm không người nào có thể thấy rõ ràng tất cả, đồng thời, cũng khiên sngi không tự chụ mà lọt vào.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, thân hình thả lỏng ban đầu dần tích tụ lực… Hắn biết, con quỷ nhỏ Thánh nữ Hắc Ám trước mặt tuyệt đối không phải nhảy múa cho bản thân xem.

Quả nhiên, khi kỹ thuật nhảy càng ngày càng đẹp, thân hình Thánh nữ Hắc Ám đột nhiên biến mất, thoạt nhìn, giống như chưa từng xuất hiện.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng hiểu được, múa không hề biến mất, ít nhất cũng đã biến hóa thành ánh sáng màu trắng kia, nếu không nhìn kỹ thứ ánh sáng đó, chị sợ sẽ cho rằng đó là một phần sắc thái của không khí.

Nhưng, tia sáng đó cũng đủ để lấy mạng người.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị, thân thể hắn trong thoáng chốc dường như lui về sau nửa bước, nắm tay đưa ra ngoài, động tác ra quyền cực nhanh.

https://thuviensach.vn

- Ầm! Nắm tay hắn trong nháy mắt giao hòa cùng ánh sáng kia, thời gian hoàn toàn ngừng lại ở khoảnh khắc đó.

Thân hình mềm mại của Thánh nữ Hắc Ám hiện ra trước mặt Thường Nhạc, trên khuôn mặt hoàn mỹ lộ ra vẻ kinh ngạc. Mà khuôn mặt Thường Nhạc vẫn treo lên nụ cười tự nhiên phóng khoáng vô cùng.

- Bảo bối, còn muốn tiếp tục không?

- Không cần, nhiệm vụ của tôi đã hoàn thành! Thánh nữ Hắc Ám quyến rũ cười, vừa dứt lời, ánh sáng vốn bị nắm tay chấn vỡ không ngờ biến thành vô số tơ mỏng, phong tỏa hai cánh tay Thường Nhạc.

Tính biến hóa vượt qua lẽ thường này làm người ta căn bản khó lòng phòng bị!

- Em cho rằng thứ này có ích sao?

Thường Nhạc khẽ cười một tiếng nói.

- Tơ tằm Hắc Ám, trải qua thiên chuy bách luyện mà thành, cho dù là anh là một người dị năng siêu cấp, chỉ sợ cũng không có cách nào đối phó với thứ này!

- Thật vậy sao?

Trong một chớp mắt, trong thân hình Thường Nhạc thoát ra quang mang màu đen, Khôi giáp Hắc Ám bắt đầu khởi động, sức mạnh điên cuồng tăng lên.

- ***

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, không ngờ, bản thân vận dụng gần như toàn bộ dị năngg cũng không khiến Tơ tằm Hắc Ám kia động nhẹ một cái.

https://thuviensach.vn

- Thật xin lỗi, anh chỉ có thể sống tới hôm nay thôi. Giờ phút này, một gã trung niên trong bốn gã vẫn vây quanh Thường Nhạc đi ra, nắm tay gã hơi dựng thẳng lên, ngón tay trắng nõn thon dài không ngờ biến thành màu vàng.

Sức lạnh bốn phía tập hợp ngày càng lớn.

Cảm giác được sát khí trong ánh mắt rét lạnh của đối phương, Thường Mạnh mạnh mẽ vận chuyển sức mạnh. Cũng vào thời khắc này, Yamamoto 56 và hai người khác cũng đồng thời triển khai, bọn họ cần chính là giờ khắc này.

Thường Nhạc có lợi hại hơn nữa, dù sao cũng chỉ có một mình, Tơ tằm Hắc Ám mặc dù không thể vây khốn hắn, nhưng bọn họ chỉ cần nháy mắt này, điều này đối với bốn gã cao thủ thân thủ trác tuyệt mà nói, tuyệt đối đã đủ!

Cũng chính lúc này, ở một biệt thự xa hoa trong không gian khác, một người tuổi còn trẻ đang đùa bỡ bài pu khơ trong tay vừa nhún nhún cái mông mình, mà ở dưới người hắn là một người phụ nữ có diện mạo cực kỳ xinh đẹp.

Hai thân hình lõa lồ quấn lại một chỗ, cùng với động tác của bài pu khơ trong tay người trẻ tuổi kia ngày càng nhanh, âm thanh rên rỉ của người phụ nữ cũng ngày càng vang dội.

Nghe, giống như một hành khúc vang dội!

- Nhanh… nhanh… nhanh hơn chút nữa! Người phụ nữ xinh đẹp kia hưng phấn đến cực điểm, cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô không ngừng thúc giục.

Người trẻ tuổi kia lơ đãng nhíu mày một cái, trong chớp mắt, một tấm vài pu khơ từ trong tay gã bắn ra, khi bài pu khơ rơi xuống đất, chỗ yết hầu của người phụ nữ xinh đẹp kia lộ ra một khe hẹp.

https://thuviensach.vn

- Phụ nữ, ngoài rên rỉ, tốt nhất đừng nói chuyện! Người đôi mắt vô thần kia, tay người trẻ tuổi đưa tới, nhẹ nhàng đóng nó lại.

Máu đỏ tươi lúc này mới từ từ chảy xuôi xuống từ khe hở nơi yết hầu người phụ nữ, chỉ sợ rằng cô ngay cả chết cũng không hiểu được, người đàn ông mới vừa rồi còn mây mưa với mình, không ngờ trong nháy mắt lại lấy đi mạng mình.

Cốc cốc cốc! Tiếng gõ cửa có tiết tấu vang lên từ ngoài cửa, người trẻ tuổi khẽ nhíu mày, - Vào đi!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 310: Một Đám Đệ Trâu Bò!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong chớp mắt cửa được mở ra, người trẻ tuổi cảm giác được trước mắt sáng ngời, trong ánh mắt vốn bình thản của gã bạo phát ra quang mang sắc bén.

Mỹ nữ, người phụ nữ trước mắt tuyệt đối là người động lòng nhất trong số những người mình đã thấy, thân hình nhỏ nhắn tinh tế, đường cong lả lướt, cái miệng khêu gợi, mày liễu cong cong…

- Cô là ai? Tại sao có thể xuất hiện ở chỗ này? Qua rất lâu sau, người trẻ tuổi mới hồi phục lại tinh thần, trong con mắt màu đen của gã xuất hiện sắc thái cực kỳ thản nhiên.

- Vũ nữ, đặc biệt khiêu vũ cho ngài xem. Thân hình lả lướt xinh đẹp của người phụ nữ xuất hiện, tay giống như rắn nước bơi tới bộ phận yếu hại của người trẻ tuổi.

- Khiêu vũ? Người trẻ tuổi cười nghiền ngẫm, tốc độ di chuyển của bài pu khơ trong tay càng lúc càng nhanh. Mới đầu vẫn có thể nhìn thấy số bài, sau đó, dần dần chỉ còn lại cái bóng mơ hồ, đến cuối cùng, thứ duy nhất có thể nhận ra chính là không khí trắng nõn, tay dường như đang chuyển động.

Người phụ nữ xinh đẹp dường như không nhìn thấy mọi chuyện trước mắt, nụ cười của cô vẫn ngọt ngào như trước, áo khoác rộng thùng thình lúc đầu không ngờ được cởi ra, để lộ bộ quần áo trắng bó sát bên trong.

Thông qua bộ quần áo bó màu trắng đơn giản kia, thập chí có thể mơ hồ nhìn thấy người phụ nữ xinh đẹp này không mặc đồ lót, bầu ngực tuyết trắng lộ ra cùng phần quầng màu tím nho.

https://thuviensach.vn

Rầm!

Tuy người trẻ tuổi bình thường gặp không ít mỹ nữ, nhưng đẹp như người trước mắt này chỉ sợ là lần đầu tiên, người trẻ tuổi lần đầu tiên cảm giác được tim mình đập nhanh hơn bình thường rất nhiều.

Báu vật tuyệt sắc trước mắt mỉm cười, lúc nụ cười vừa bắt đầu, thân hình cô dường như đồng thời chuyển động. Dường như đã có được linh tính vô tận, thân hình hoàn toàn dung hợp cùng không khí.

- Bông tuyết!

Cùng với thời gian dần kéo dài, người trẻ tuổi giật mình, trước mắt không ngờ xuất hiện bông tuyết! Mà người phụ nữ tuyệt sắc đang nhảy múa giữa những bông tuyết, thần thái quyến rũ, động tác thuần thục, ánh mắt câu hồn kia… mục đích chính là khiến người trẻ tuổi vừa lòng.

Khi khóe miệng người trẻ tuổi lộ ra nụ cười, điệu nhảy của người phụ nữ trước mặt lại trở nên điên cuồng… Thân hình mềm mại của cô liều mạng tới sát người trẻ tuổi, dường như muốn đem thân hình đơn bạc của mình hòa cùng thân hình cường tráng của đối phương.

- Vẫn chưa tìm được thời cơ sao?

Một giọng nói âm trầm đột nhiên rơi vào tay tuyệt sắc mỹ nữ.

Điệu nhảy của cô khẽ dừng một chút, kinh ngạc nhìn về phía đối phương…

Không biết từ khi nào, bàn tay không tính là to của người trẻ tuổi đã ở cổ đối phương, hết sức dễ dàng nhấc thân hình đơn bạc lên.

Nhìn thấy đối phương vô lực giãy dụa, đôi chân thanh tú không ngừng bạo động, người trẻ tuổi mỉm cười, cười đến vô cùng vui vẻ, dường như còn vui hơn lúc xem mỹ nhân nhảy múa.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy sắc mặt đối phương ngày càng tái nhợt, nghe thấy tiếng hơi thở dồn dập của đối phương, gã cảm giác đây là một loại hưởng thụ, hưởng thụ cảm giác người khác tới gần cái chết.

Bởi vì cảm giác đến gần cái chết này, lại không phải hoàn toàn đã chết, trong cuộc đời người có thể gặp được một lần là không dễ dàng, cho nên gã dốc sức hưởng thụ.

Rắc!

Khi sự giãy dụa của mỹ nữ t iến vào kết thúc, tay người trẻ tuổi hơi dùng chút lức, bộ xương phát ra tiếng gãy trong trẻo, đóa hoa xinh đẹp kia đã hoàn toàn héo tàn.

Người trẻ tuổi lau nhẹ vết máu trên tay, sát khí trong mắt chợt lóe lên: - Sát Thần, chỉ phái một nhân vật như vậy đến ám sát tao, không khỏi quá coi thường tao rồi.

Ánh mắt Lạc Phong nhìn về phía Đông, thiếu gia khi nào mới có thể tiến vào Châu Âu? Mà tiên phong là bản thân cậu ta đã khai thách được một lãnh địa không nhỏ ở Châu Âu!

Bỗng nhiên lúc đó, một năng lượng mãnh liệt mà đáng sợ đang điên cuồng vặn vẹo cùng sát khí bắn mạnh tới, bốn người vây xung quanh Thường Nhạc đều chấn động đồng thời lui về sau nửa bước.

- A!!!

Một tiếng kêu thảm mang theo đau đớn, máy tươi phụt ra thành một phong cảnh rạng rỡ, một phần da thịt ở đầu vai Yamamoto 56 bị cắt xuống.

Vào lúc này, chiến cục được thêm một người, một người bình thường mà lại không bình thường, người đó giống một bảo kiếm sắc bén trời sinh!

https://thuviensach.vn

- Vô Nhai, làm tốt lắm!

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị.

Vô Nhai lúc này sát khí đại thịnh, vừa rồi bản thân và bọn Tiểu Bảo ở sân bay chờ lão đại, không ngờ lão đại ở ngoài sân bay lại bị mấy tên cao thủ bao vây.

Nếu không phải mình tâm thần bất định, cố ý ra ngoài xem xem mà nói, lão đại ở bên ngoài sẽ bị người ta khi dễ!

Vừa rồi Yamamoto 56 ra tay tàn nhẫn nhất, cho nên Vô Nhai trực tiếp đem đầu giáo nhắm vào lão ta. Hai tay gã khẽ vung lên, biến thành cái đao sắc bén.

Ai cũng không ngờ con dao thần tốc này lại có uy lực như vậy, nhưng điều này lại là sự thật, ai cũng không thể ngờ được công kích của Vô Nhai lại đáng sợ, điên cuồng, ác độc như vậy!

Sắc mặt Yamamoto 56 trở nên tái nhợt, giờ phút này lão ta mới biết cái gì gọi là sợ hãi, mới biết chết là loại cảm giác như nào.

Từ khi Vô Nhai xuất hiện trước mắt lão ta, lão ta cũng đã cảm giác được hơi thở quái dị, thời khắc này, lão chính xác cảm nhận được hơi thở này không ngờ lại là hơi thở chết chóc.

Yamamoto 56 có lẽ đang tuyệt vọng, không hề còn ý chí chiến đấu, sâu trong đáy lòng cảm thấy yếu đuối và bất lực là cảm giác đáng sợ thế nào.

Ngay đến lão cũng cảm thấy kỳ lạ, vì sao mình lại có cảm giác kỳ lạ như vậy? Lão ta luôn là một người rất kích thích, nhưng lúc này lại có thể cảm giác được mình quá nhỏ yếu.

https://thuviensach.vn

Vào thời khắc này, một đạo ánh sáng màu kim điên cuồng đánh về phía Vô Nhai, hóa ra đối phương đang chuẩn bị giải vây cho Yamamoto 56.

Ầm!

Nắm tay còn chưa chạm đến người đã bị một quyền ngang trời xuất hiện tiếp lại, đó là một gương mặt phong độ và đẹp trai, - Ha ha, anh trai, có loại chuyện tốt như nào sao lại không coi trọng em chứ?

Người tới chính là Vô Mộng, gã hưng phấn xoa xoa nắm đấm, cuốn đất vọt tới kẻ ra quyền.

Trong lúc Vô Mộng phất tay, trong nắm tay tản mát ra khí thế mạnh mẽ, khí thế cao lớn như núi lửa lại rộng lớn như đại dương mênh mông càng ngày càng mạnh.

Trong mắt đối phương lại biến thành vũ trụ bao la, khiến gã từ đáy lòng cảm thấy mình thật nhỏ bé. Loại khí thế hùng mạnh đáng sợ này bay ra từ quyền của Vô Mộng.

Khí thế linh hoạt sắc bén vô cùng hoàn toàn khiến tâm thần đối phương mất đi tự chủ, đây chính là nguyên nhân vì sao đối phương có ý niệm tuyệt vọng trong đầu.

Thường Nhạc lúc này thì hay rồi, Tơ tằm Hắc Ám cũng không vội giải, ngược lại còn cười hì hì vọt đến bên cạnh xem, giống như không liên quan.

Thánh nữ Hắc Ám hoàn toàn ngây ngốc, thế cục trước mắt đã hoàn toàn xảy ra biến hóa, hai người Yamamoto 56 vừa bị làm ohiền, lại xuất hiện thêm hai người con gái.

Đệ Nhị Mộng và Bảo Ngọc vừa mới xuất hiện đã khiến hai gã khác tán loạn dữ dội, quả thực là vận động chém giết nghiêng về một bên.

https://thuviensach.vn

- Bảo bối, chúng ta vừa xem vừa nói chuyện nhé? Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười tà, ánh mắt nhìn về phía Thánh nữ Hắc Ám, không biết bắt đầu lúc nào, Tơ tằm Hắc Ám trên tay hắn đã bị hắn tháo đi.

Câu nói này rất giống câu nói khi ở Đại Thế Giới Hongkong, nhưng những thủ hạ của Thường Nhạc lại biến thái hơn rất nhiều. Thánh nữ Hắc Ám mất bao nhiêu tâm tư khiến tổ Sơn Khẩu sẵn sàng góp sức với Thánh điện Hắc Ám, có được Yamamoto 56, lại thêm một gã cao thủu Hoàng kim quyền của Thánh điện Hắc Ám, thêm hai gã cao thủ tổ Sơn Khẩu nữa, tất cả vốn đủ để nuốt trọn Thường Nhạc.

Bây giờ không những không làm Thường Nhạc bị thương, người một nhà lại bị đuổi chạy khắp nơi.

- Thường Nhạc, là tôi coi thường anh rồi!

Thánh nữ Hắc Án hít sâu một hôi, ánh mắt quyến rũ nhìn chằm chằm Thường Nhạc, xoay người chuẩn bị rời khỏi.

- Đứng lại!

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc biến mất, đề tài câu chuyện đổi.

Thánh nữ Hắc Ám sửng sốt, bước chân thoáng ngừng lại, thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc nói: - Thế nào, còn muốn giữ tôi lại qua đêm?

Ánh mắt Thường nhạc nghiền ngẫm nhìn Thánh nữ Hắc Ám: - Cô nghĩ chỗ tôi là khách sạn sao? Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi? Dù gì cô cũng là đến để giết tôi, không phải đến thăm!

Ầm!

Đang lúc nói chuyện, chân Bảo Ngọc điên cuồng xoay đá bay đối thủ của mình lên, ở giữa không trung, sức mạnh để đối thủ ngay cả trả đòn cơ bản

https://thuviensach.vn

đều không có.

Máu đỏ bay múa đầy trời. Đối thủ ‘Ầm’ một cái ngã xuống đất, thân hình cố gắng nhúc nhích hai cái, cuối cùng hoàn toàn ngưng lại.

Đệ Nhị Mộng thấy Bảo Ngọc giải quyết đối thủ xong, cô cũng gấp gáp, bất chấp tất cả, nắm tay thẳng tắp công kích tới. Không có bất kỳ sự trì hoãn nào, sức mãnh lần sau càng điên cuồng hơn lần trước.

Ầm - ầm -

Nắm tay đánh vào người đối phương, đối phương ngay cả thời giản để phản ứng cơ bản cũng không có, rõ ràng là bị làm cho chết khiếp. Đến cuối cùng, Đệ Nhị Mộng lại học theo Bảo Ngọc, thân hình vặn thành một độ cong kỳ lạ, chân đánh mạnh vào ngực đối phương.

- Hừ, dám đối phó với tướng công của tôi, nhóc con quả thực muốn chết! Cái miệng nhỏ của Đệ Nhị Mộng khẽ bĩu một cái, thở hổn hển nói.

Yamamoto 56 và tên Hoàng kim quyền kia đồng thời cả kinh, đồng bọn đều bị giải quyết rồi, nếu hai đối thủ lợi hại cũng tham gia vào, bọn họ chỉ sợ ngay cả đường để chạy trốn cũng không có.

Hai người bọn họ nhìn nhau, đồng thời lùi về phía sau!

Hai người kia ngã xuống đất chết, Thánh nữ Hắc Ám ngay cả mày cũng không nhíu lại một cái, dường như chết đi không phải là người, mà chỉ là hai con kiến!

- Tôi nghĩ nên lấy chút lãi trên người cô! Ánh mắt Thường Nhạc trở nên sắc bén, nắm tay khẽ nắm chặt lao về phía Thánh nữ Hắc Ám.

Thánh nữ Hắc Ám thấy Thường Nhạc hùng hổ lao tới, cô chẳng những không sợ hãi mà chủ động dán thân hình mềm mại tới, lộ ra nụ cười quyến

https://thuviensach.vn

rũ nói: - Lấy chút lãi? Tôi rất vui đó… Ha ha… chi bằng chúng ta tìm một chỗ để thảo luận!

- Không cần, thảo luận ngay tại đây cũng được!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 311: Tiến Quân Vào Pháp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong nháy mắt, Thường Nhạc lao tới trước mặt Thánh nữ Hắc Ám, nụ cười trên mặt ngày càng tà ác.

- Thảo luận ngay ở đây?

Thánh nữ Hắc Ám nao nao, người còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc ôm vào lòng.

- Anh…

Thánh nữ Hắc Ám còn chưa kịp phản ứng, áo ngoài đã bị Thường Nhạc cởi ra, lộ ra đồ lót nhỏ màu trắng.

- Ha ha, bảo bối, chúng ta lấy chút lãi ngay ở đây đi.

Thường Nhạc cuộn cái áo tơ tằm của Thánh nữ Hắc Ám lại, khóe miệng lộ ra nụ cười tà mị.

Thánh nữ Hắc Ám choáng váng, bản thân bề ngoài tuy phóng đáng, nhưng tâm tính lại vô cùng thuần khiết, một người con gái mặc đồ lót giữa ban ngày ban mặt, quả thực là chuyện khiến người ta xấu hổ vô cùng.

- Hắc hắc – hắc hắc!

Thường Nhạc dùng vẻ mặt quái đản nìn, ngón tay vuốt mặt Thánh nữ Hắc Ám, tà tà cười nói: - Thật không ngờ, bảo bối nhà chúng ta cũng biết đỏ mặt!

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Thánh nữ Hắc Ám đỏ lên, bàn tay nhỏ bé vội vàng túm lấy áo. Lại không ngờ, Thường Nhạc liền cởi quả quần áo trên người cô.

Chỉ đệ lại cái yếm màu đỏ và quần lót viền tơ.

- Chúng ta đi!

Thường Nhạc vung tay lên, đám người Đệ Nhị Mộng và Bảo Ngọc đồng thời từ phía sau tiến lên cùng hắn đi vào sân bay, mà Vô Mộng và Vô Nhai tháy lão đại muốn đi, bọn họ đồng thời chém ra một kích.

Yamamoto 56 và gã cao thủ Hoàng kim quyền đồng thời thở ra một hơi, đều chưa kịp phản ứng lại đã bị Vô Mộng và Vô Nhai đánh ra một kích cuối cùng, cả hai đồng thời bị đánh bay ra ngoài.

- Khốn kiếp, đừng để tôi bắt được, nếu không bản Thánh nữ sẽ cởi sạch đồ của anh! Thánh nữ Hắc Ám nhìn bóng lưng dần biến mất của Thường Nhạc, buồn bực nắm chặt nắm tay lại.

- Ha ha – ha ha… lão đại, vừa rồi thật quá uy phong nha! Vừa mới tiến vào sân bay liền nhìn thấy Tiểu Bảo vẻ mặt tươi cười chạy ra đón.

- Có lời gì mau nói! Tay Thường Nhạc khẽ đập lên đầu Tiểu Bảo một cái, lười biếng nói.

- Ha ha, lão đại, không phải anh nói về Nam Phi sao? Sao trong phút chốc lại đổi? Em đã chuẩn bị rất nhiều thợ mỏ đi đào vàng rồi nha! Tiểu Bảo tội nghiệp nhìn Thường Nhạc, cười hì hì nói.

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu được, Tiểu Bảo này tất cả đều là vì tiền. Thần sắc hắn kinh ngạc nói: - Đi Nam Phi? Ai nói muốn đi?

Miệng Tiểu Bảo giật giật nói: - Lão đại, vậy ở pháp có vàng không?

https://thuviensach.vn

- Vàng ở Pháp không nhiều lắm, nhưng rượu của Pháp rất đáng tiền! Ánh mắt Thường Nhạc khép hờ nói, trong đầu không tự chủ xuất hiện hình bóng của Lộ Đức.

- Kiếm tiền rượu? Ha ha, lão đại không lừa Tiểu Bảo chứ? Đôi mắt ảm đảm vô thần của Tiểu Bảo trực tiếp phát sáng.

- Đi, chúng ta đi giành rượu ở Pháp đi! Tiểu Bảo vô cùng vui vẻ gào lên.

Thường Nhạc sớm cảm giác được bên cạnh mình bị người cho chon cơ sở ngầm, đề ra bất kỳ ý kiến nào tin rằng sẽ cho đối phương một vui mừng.

Lộ Đức còn chưa cua được, nhưng con gái lãng mạn nước Pháp cũng không ít, mình thoáng lưu tâm một chút… há há… thi thoảng ra ngoài phóng đãng một chút… không thử không được nha!

Đương nhiên, dựa vào hiệp nghị với Mafia, bản thân chỉ cần đến Pháp, Đức, Anh hay bất kỳ quốc gia nào, thành lập một thế lực Điểm G chống lại các thế lực địa phương như Kỵ sĩ thần thánh, Tân Long Nha, tổ chức Dị năng… như vậy, có thể khi Mafia và Kỵ sĩ thần thánh chinh chiến đưa đến tác dụng kiềm chế.

Đương nhiên, Thường Nhạc lựa chọn Pháp cũng là có nguyên nhất, một mặt là ở Pháp có Lãng Mạn là quân cờ ẩn của mình, ở một khía cạnh khác cũng bởi vì Tổng bộ Tổ chức Sát thủ thế giới cũng là ở Pháp.

Nếu không giải quyết hoàn toàn con ruồi này, Thường Nhạc thật đúng là cảm thấy khó chịu, một công ba việc, lựa chọn đầu tiên đương nhiên là đất nước này.

Tả Thủ thế nào cũng không ngờ tới, một chi chủ lực của Sở Phi Dương lại mai phục ở đây.

https://thuviensach.vn

Vì muốn giúp đỡ Liễu Tùy Phong có thời gian hồi phục, càng là vì mở rộng thế lực Điểm G, Tả Thủ dẫn trăm tinh anh trực tiếp tấn công tỉnh Z ở phía Nam!

Kết quả lại lâm vào khốn cảnh trước mắt.

- Mày chính là Tả Thủ cánh tay phải của Thường Nhạc? Sở Phi Dương mỉm cười nhìn Tả Thủ sắc mặt âm trầm ở trước mắt.

- Sở Phi Dương, lão đại tao có thể đánh bại mày, tao cũng có thể! Trong lúc Tả Thủ nói chuyện, ánh mắt quét bốn phía.

Mỗi phía đều đứng mấy trăm người, trong đó bên cạnh một người trẻ tuổi thần bí đứng nhiều người nhất, khí thế cũng mạnh nhất.

- Chỉ bằng mày? Còn non lắm! Sở Phi Dương cũng không tức giận, gã tin rằng dựa vào sự giúp đỡ của Nhâm Phàm, nhất định có thể đánh bại Thường Nhạc, - Tả Thủ, tao thấy mày là một nhân tài, chỉ cần mày gật đầu, chức vụ Phó bang chủ xã hội đen phía Nam liền thuộc về mày!

Ánh mắt Tả Thủ lại nhìn về phía Nhâm Phàm, lạnh lùng cười nói: - Sở Phi Dương, bằng cái đầu của mày, hắn không thể thiết lập bố cục tinh diệu như vậy!

- Mày rất thông minh, đáng tiếc là người thông minh thường sống không thọ! Nhâm Phàm khẽ vung tay, mấy trăm bang chúng ở bốn phía lập tức bao vây lại.

- Ha ha, nghe nói mỹ nữ ngực lớn ở Pháp tùy ý đều có thể thấy được, sao không thấy ai cả? Máy bay vừa hạ cánh, ánh mắt Thường Nhạc liền quan sát xung quanh.

Đột nhiên, phía trước một trận xôn xao, Thường Nhạc hơi ngẩn ra, sao mình đến đâu thì nơi đó xảy ra chuyện nhỉ? Rất nhiều người vây xung

https://thuviensach.vn

quanh xem, có những người ở phía sau không nhìn thấy còn cố kiễng chân lên nhìn!

- Buông tay, tiếp tục tôi sẽ gọi cảnh sát! Chỉ nghe thấy một giọng rất nữ tính phát ra từ trong đám người.

- Ha ha, gọi đi, ông muốn xem xem thằng cảnh sát nào đến giúp!

- Tôi là con gái của Cảnh sát trưởng, các người dám động đến tôi… tôi…

- Mẹ, Cục trưởng sao lại có một đứa con gái là kẻ trộm, muốn dọa ông à… Ôi chao… ông thật bị mày dọa rồi…

Thường Nhạc vừa vào nhìn, ánh mắt chợt sáng ngời.

Hóa ra giữa đám người này là một cô gái khoảng hai ba hai tư tuổi, mỹ nữ tóc vàng diện mạo xinh đẹp tuyệt trần bị một tên đàn ông anh tuấn cuốn lấy không rời, mỹ nữ trước sau đều không thoát được cho nên đã xảy ra cuộc đối thoại vừa rồi.

Người vây xem cũng không có một ai đến chủ trì lẽ phải, giống như xem náo nhiệt đứng vây xuh quanh. Kỳ thực, cũng không có ai dám đi ra, bởi vì phía sau người đàn ông đẹp trai kia là tám người đàn ông khôi ngô mặc tây trang mang kính đen, vẻ mặt hung thần ác sát, vừa nhìn liền biết là xã hội đen.

Người đàn ông anh tuấn kia thi thoảng còn động tay động chân với cô gái, miệng bất chợt còn phun ra ô ngôn uế ngữ, ánh mắt vô tình cố ý nhìn chằm chằm vào dáng người siêu cấp bốc lửa, dục vọng trong mắt không ngừng hiện ra.

- Thật cmn đẹp! Mà tầm mắt của Thường Nhạc tập trung chủ yếu trên người mỹ nữ.

https://thuviensach.vn

Một khuôn mặt xinh đẹp thanh tú, lông mi cong như vầng trăng, đáy mắt to thanh thuần. Lông mi dài cuốn lên, cái mũi tinh xảo, cái miệng nhỏ khêu gợi, vòng eo mảnh mai tinh tế mà dịu dàng, bộ ngực đầy đặn, cái mông mượt mà… quả thật là phong cảnh đẹp đẽ.

Dáng người thon thả quả thực đã hoàn toàn dung hợp với mỹ nữ.

Duy nhất đáng tiếc chính là khuôn mặt thanh lịch thoát tục của cô bao phủ vẻ kinh hoảng và lo lắng. Không ngừng cầu cứu nhìn người vây xem xung quanh, nhưng những người vây xem căn bản không để ý tới cô, nước mắt từ hốc mắt chảy ra, bộ dạng khổ sở đáng thương.

Người đàn ông đẹp trai phong độ kia thấy không ai có dũng khí quản chuyện của gã thì càng thêm không kiêng nể gì, chuẩn bị kéo mỹ nữ lên xe của mình.

Mỹ nữ dùng sức giãy dụa, người đàn ông bị cô giãy dụa làm cho phiền lòng, mất đi kiên nhẫn mắng to: - Tiện nhân, rượu mời không uống thích uống rượu phạt.

Vứt hai tay mỹ nữ, tay phải dùng sức đánh vào khuôn mặt trắng mịn của cô…

Ngay ở thời khắc mấu chốt, một thân hình giống như quỷ mỵ mà đẹp trai phong độ đứng chắn giữa người đàn ông và mỹ nữ tóc vàng.

- Tên kia lại tán gái rồi, em họ phải quản giáo hắn cẩn thận! Bảo Ngọc thấy tình cảnh này, không kìm nổi thở hổn hển.

Mặt Đệ Nhị Mộng đỏ lên: - Lấy chồng theo chồng, gả chó theo chó, gả cho khỉ thì chạy khắp núi. Chuyện tướng công làm, em không ngăn trở!

Chòng ghẹo giữa đường giữa ban ngày ban mặt, nhìn bộ dạng khổ sở đáng thương của mỹ nữ, lòng một hồi đau, lại thấy tên kia muốn tát mỹ nữ, thân

https://thuviensach.vn

hình hắn chợt lóe lên chắn giữa họ.

Chỉ thấy khi người đàn ông muốn đưa tay phải đánh mặt mỹ nữ phát hiện ra tay mình đã bị một bàn tay lớn giữ lại.

Ai cũng không ngờ sẽ đột nhiên xảy ra chuyện như vậy, ngay cả Thường Nhạc xuất hiện như nào đều không thấy rõ ràng, chỉ nhìn thấy tay t rái của hắn đã bắt được tay phải người kia, tất cả đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Lực đạo trên tay người này vốn rất lớn, tốc độ cũng rất nhanh, nhưng tất cả đối với Thường Nhạc mà nói đều là chậm đến đáng thương. Hắn dễ dàng bắt được, căn bản không phí nhiều khí lực.

Người đàn ông cảm giác tay mình bị người khác bắt lấy thì muốn liều mạng rút về, nhưng bất kể gã làm như nào cũng không rút lại được.

- Chúng mày chết hết rồi ah! Gã căng thẳng, nhìn thấy tám gã đại hán vẫn ngây ngốc đứng nơi đó, không kìm nổi chửi ầm lên.

Tám gã kia thoáng nhìn nhau, hai gã trong đó nhanh chóng lao về phía Thường Nhạc. Nắm tay kia chợt dựng thẳng lên, thoạt nhìn uy lực như hổ.

Mà những động tác này trong mắt Thường Nhạc quả thực không khác gì những đứa bé chơi đùa.

Nếu không phải lo lắng kinh hãi thế tục mà nói… Thường Nhạc thậm chí cái gì cũng không động đều có thể giải quyết trên trăm tên như vậy!

- A!!! Mắt thấy nắm tay muốn động vào Thường Nhạc, mà không ngờ Thường Nhạc không hề chuyển động, cô gái xinh đẹp còn tưởng Thường Nhạc đã bị dọa.

Cô không ngờ lại dùng thân hình mềm mại của mình cản phía trên, đau khổ còn chưa giáng xuống, cô đã tự kêu lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không làm bất kỳ động tác dư thừa nào, một cước trực tiếp đạp xuống…

Phịch!

Một tiếng rên rỉ nặng nề, tiếp theo đó là người đàn ông cao lớn úp sấp xuống.

Một gã khác chậm hơn người trước một nhịp, khi gã nhìn thấy Thường Nhạc đưa một chân ra đá còn mừng thầm, chân Thường Nhạc còn chưa thu lại liền đạp mạnh tới.

Dễ dàng giải quyết xong hai người, Thường Nhạc quay đầu nói với mỹ nữ cả người đã phát run, hắn cười nói: - Tiểu thư, không phải sợ, tôi sẽ bảo vệ cô!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 312: Tiến Quân Vào Pháp 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thiếu nữ thấy được tự tin từ trong ánh mắt Thường Nhạc, hình tượng về Thường Nhạc trong lòng thiếu nữ liền biến thành cao lớn uy vũ.

Hít thở của thiếu nữ chợt trì chệ, lòng rung động, khuôn mặt đẹp đỏ bừng. Trong giây phút cô thất thần, Thường Nhạc đã xoay người nhìn sáu tên vệ sĩ đã bức tới trước mặt bọn họ.

Nhìn bóng lưng Thường Nhạc, vẻ mặt thiếu nữ hốt hoàng. Cô dùng vẻ mặt phức tạp nhìn hắn, trong ánh mắt hàm chưa ba phần kinh hoảng, ba phần vui sướng, ba phần kinh dị…

- Giết nó cho tao. Tay người đàn ông nước ngoài vừa bị Thường Nhạc buông ra, gã liền vội vàng hét lên. Mà lời của đối phương vừa nói xong, thân hình Thường Nhạc thoáng lay động.

Bichh!!!

Ngay cả thời gian cơ bản để phản ứng cũng không có, ngay sau đó, sáu gã đàn ông lẳng lặng ngã xuống đất.

- Thế nào, còn thủ hạ không? Thường Nhạc nhìn tên bị dọa đến cả người run rẩy trước mắt, khóe miệng lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Bùm!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, đối phương đã quỳ mạnh xuống đất,

- Thượng đế, người để con gặp được công phu Trung Quốc thật sự. Sư phụ… người nhận đệ tử đi, đệ tử muốn theo sư phụ học công phu Trung

https://thuviensach.vn

Quốc!

Nhìn thấy biểu hiện vô cùng đột ngột của người đàn ông ngoại quốc, thậm chí càng không ngờ gã lại dùng miệng hôn giày mình, Thường Nhạc vừa bực vừa buồn cười.

Uy phong vừa rồi chạy đến chỗ nào rồi? Bản thân vốn còn muốn đánh cho gã một trận, nhìn cảnh tượng như này, dường như không thể biến thành sự thật được rồi.

- Công phu Trung Quốc không phải ai muốn học là có thể học được, trời cao có đức hiếu sinh, lần này tôi bỏ qua cho anh. Đi thôi, hy vọng anh đừng tiếp tục làm trò xằng bậy!

Trên khuôn mặt anh tuấn tà dị của Thường Nhạc lộ ra nụ cười nho nhã mê người.

- Chỉ cần nhận tôi làm đồ đệ, bao nhiêu học phí tôi đều đồng ý! Người đàn ông ngoại quốc vẫn không từ bỏ ý định, ánh mắt khẽ động, vẻ mặt chờ mong nói.

- Không hay!

Vừa nghe thấy tiền, lòng Thường Nhạc thầm kêu một câu. Quả nhiên, lời của gã vừa dứt, Tiểu Bảo liền chạy ra đón chào với vẻ mặt tươi cười, chờ mong nói: - Anh chàng đẹp trai mắt một mí. Chỉ cần anh nộp tiền đầy đủ, tôi có thể nhận anh làm đồ đệ!

Mãnh nam choáng váng, một cô gái còn chưa lớn đến trước mặt mình khoa tay múa chân muốn làm sư phụ mình. Gã nghi ngờ nhìn Tiểu Bảo, hiển nhiên, gã nhìn ra Tiểu Bảo và Thường Nhạc hẳn là người một phe,

- Cô… cô có được không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo vô cùng buồn bực nói: - Anh có thể nghi ngờ chỉ số thông minh của mình, nhưng không thể nghi ngờ bản lĩnh của Tiểu Bảo tôi. Tôi diễn thử bản lĩnh cho anh xem, nếu không hài lòng, một xu cũng không lấy!

Thường Nhạc quả thật không tiếp tục nhìn nổi nửa, tiếp tục như vậy, bản thân mình vừa tới Pháp đã bị Tiểu Bảo làm cho mất hết thể diện rồi, hắn vội vàng nói: - Được rồi… chúng ta đi thôi, người đón chúng ta hắn đã đến rồi!

- Tiên sinh, xin chờ một chút!

Thường Nhạc vừa dứt lời, mỹ nữ tóc vàng kia thần sắc vài phần lo lắng nói.

- Xin hỏi tiểu thư xinh đẹp còn có chuyện gì sao? Thường Nhạc dùng thủ đoạn lạt mềm buộc chặt có thể nói là đã đến cảnh giới thuần thục, đối phương nếu là con gái của Cục trưởng Cục cảnh sát khu vực này, tin rằng cơ hội gặp lại vẫn còn nhiều!

Mỹ nữ tóc vàng thấy Thường Nhạc nhìn chằm chằm mình, lòng cô một trận kinh hoàng, lấy hết dũng khí nói: - Tôi muốn cảm ơn anh!

- Giúp người vì vui vẻ, tiểu thư xinh đẹp, những việc đó đều là việc tôi nên làm. Thường Nhạc tiêu sái cười: - Đổi lại là bất cứ người nào, nhìn thấy mỹ nữ bị bắt nạt, đều sẽ quên mình giúp đỡ.

Thường Nhạc vừa nói xong, người ở bốn phía vây xem gần như có hơn nửa đều đỏ cả mặt.

Vừa rồi khi mãnh nam đùa bỡn mỹ nữ tóc vàng, bọn họ chỉ lo xem, làm sao nghĩ đến giúp đỡ chứ!

Mỹ nữ tóc vàng bỗng nhiên đi về phía Thường Nhạc, dừng lại trước mặt hắn, Thường Nhạc thì thầm: - Cô muốn làm gì? Đừng nói là muốn lấy thân báo đáp nhé?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, mỹ nữ tóc vàng đã đặt môi lên môi Thường Nhạc hôn mạnh một cái, điềm nhiên cười nói: - Cảm ơn anh, em tên là Kim Sa… ha ha… em sẽ tới tìm anh.

Vừa dứt lời, cô như tinh linh vui vẻ tránh vào trong đám người.

Thường Nhạc hết hồn, Pháp quả nhiên là đất nước lãng mạn, nếu không sao mỹ nhân nào cũng có thể nhiệt tình như vậy. Bản thân thật đúng là phải suy xét một chút, sau này có nên chuyển tổng bộ Điểm G về đây không!

- Sư phụ, người đừng đi!

Mãnh nam thấy đoàn người của Thường Nhạc muốn rời đi, gã căng thẳng vội vàng chạy theo sau.

Tiểu Bảo liếc nhìn mãnh nam một cái, ý bảo là đi sát một chút, chớ đừng có để lạc!

Thường Nhạc còn chưa đi được bao xa, người trước mặt bỗng nhiên trở nên xôn xao, nhanh chóng tránh ra một con đường.

Thường Nhạc sửng sốt, chỉ thấy một loạt bốn chiếc BMW màu đen theo thứ tự lái tới, tốc độ đạt tới cực hạn, dường như không coi mạng người là chuyện gì.

Xoạt!

Vừa đến cách Thường Nhạc không xa, bốn chiếc xe lần lượt dừng lại.

- Mafia!

Mãnh nam đi theo phía sau Thường Nhạc nhìn thấy những người mặc đồ đen từ những chiếc xe đi xuống, những người đó đều mang gang tay đen, loại khí thế này quả là bức người, quả thực dọa khiến hồn hắn suýt thì bay ra.

https://thuviensach.vn

Gã là một tên côn đồ nhỏ trên đường, mà những người đó lại là quý tộc trong giới mafia Châu Âu, bất kỳ thành viên mafia nào đến trước mặt gã đều là đại nhân vật có số má.

Mà nhìn những tên từ trên xe đi xuống, bọn họ không ai không phải nhân vật cấp trung cấp cao của mafia ở Paris Pháp, đi ra từ bốn chiếc xe là bốn người trẻ tuổi, đi đầu là một người phụ nữ tướng mạo cực kỳ xinh đẹp, ba gã đàn ông phong độ đẹp trai đi sát phía sau.

Phía trước là Phượng hoàng lửa được xinh là xinh đẹp nhất nước Pháp, nghe nói cô có được một loại siêu năng lực, trong nháy mắt có thể biến thành một con phượng hoàng toàn thân đầy lửa, bất kỳ vật gì bị cô chạm vào đều bị thiêu đốt sạch sẽ.

Ba người phía sau là người bảo vệ của Phượng hoàng lửa, ba người kết hợp lại, nghe nói sẽ có được năng lực vòng xoáy, hễ là vật gì bị hút vào, muốn ra được quả thật khó như lên trời. Điều này khiến Thường Nhạc không tự chủ được mà nghĩ đến vực của người chú họ Công Tôn Liệt.

Nghĩ đến Công Tôn Liệt, Thường Nhạc lại không tự chủ được nghĩ đến Công Tôn Khả Nhân, từ sau chuyện lần trước, hai người đã lâu đều không gặp.

Cô nói chờ khi hồi phục năng lực sẽ đến tìm hắn, cũng không biết cô đã hồi phục như nào rồi!

Mãnh nam thấy thủ lĩnh của mafia đi thẳng đến phía mình, hai chân gã run lên, thiếu chút nữa ngã quỵ xuống đất. Mình chẳng qua chỉ là một tên côn đồ, nào cần bọn họ đến động vũ khí chứ?

Nghĩ được điểm đó, ánh mắt mãnh nam không tự chủ nhìn Thường Nhạc, chẳng lẽ là tìm bọn họ gây rắc rối?

https://thuviensach.vn

- Thật không ngờ, người đứng đầu Điểm G lại là một anh chàng đẹp trai, rất hân hạnh gặp anh… Tôi là Phượng hoàng lửa! Người phụ nữ xinh đẹp đi đến trước mặt Thường Nhạc, cởi găng tay đen ra, trên mặt lộ ra nụ cười điềm nhiên.

Có thể khiến cấp cao của mafia chủ động tiếp đón, như vậy đối phương không chỉ là người đứng đầu một bang phái, hơn nữa còn là nhân vật có đủ phân lượng.

- Điểm G? Lòng mãnh nam âm thầm buồn bực, sau mình chưa từng nghe qua về tổ chức này?

Nắm lấy bàn tay nhỏ bé ấm áp của đối phương, Thường Nhạc chủ động tiến sát cơ thể tới ôm nhiệt tình một cái. Nhập gia tùy tục, quy củ ấy Thường Nhạc vẫn là hiểu rõ.

Phượng hoàng lửa không ngờ Thường Nhạc lại ra chiêu này, thân hình mềm mại hơi cứng ngắc, lập tức khôi phục lại bình thường nói: - Sắc lang chết tiệt, quả nhiên không tệ!

Đám người Thường Nhạc theo thứ tự ngồi lên xe, thấy vẫn còn trống mấy chỗ, ánh mắt Tiểu Bảo hơi động, vội vội vàng vàng chạy tới trước mặt mãnh nam, cười hì hì nói: - Đồ đệ, còn không cùng sư phụ lên xe!

Cả người mãnh nam run rẩy, bị dọa suýt ngã xuống đất, ngồi cùng xe với mấy mafia cấp cao này? Đây không phải là đùa sao?

- Nhanh lên, một người đàn ông sao lại có thể như đàn bà vậy chứ! Tiểu Bảo căn bản không để ý, trực tiếp kéo mãnh nam vào trong xe.

Mấy thành viên này chỉ biết Tiểu Bảo là khách quý của mafia bọn họ, làm sao dám hỏi chuyện khác!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thả lỏng thân thể, ánh mắt nheo lại, nhìn Phượng hoàng ngồi bên cạnh mình, thiếu nữ thản nhiên kia khiến Thường Nhạc rất thích thú, cũng rất hấp dẫn hắn.

Qua một lúc, Thường Nhạc từ từ mở miệng: - Phượng hoàng, thực lực của Tân Long Nha ở đây thế nào?

Tâm thần Phượng Hoàng lửa khẽ nhúc nhích, cái miệng anh đào khẽ mở nói: - Tân Long Nha nửa năm trước bắt đầu tiến vào Pháp, dưới sự giúp đỡ âm thầm của Kỵ sĩ thần thánh, hiện tại đã chiếm một phần tám địa bàn Paris, khống chế ba sòng bạc, mười bốn khách sạn cao cấp cùng năm khách sạn năm sao. Thành viên đạt tới khoảng 600 người, trong đó có hai trăm tinh anh, cao thủ thần bí khoảng mười tên. Con số cụ thể thì không rõ ràng lắm.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, thật không ngờ tới, trong khoảng thời gian ngắn như vậy, Tư Đồ Lôi Minh lại có thể thành lập như vậy ở Paris Pháp, thật không thể khinh thường!

Đồng thời với lúc bản thân tiến bước, người khác cũng không rảnh rỗi.

Tả Thủ nhìn chằm chằm vào người vây tới từ tứ phía, dựa vào một loại trực giác, xã hội đen phía Nam cho dù mạnh hơn cũng không thể nào trong khoảng thời gian ngắn như vậy sai phái được nhiều tinh anh như thế!

Hiển biên, dưới tình huống bốn gã đều là tinh anh, chỉ có một khả năng, một mặt trong đó hắn là suy yếu, chỉ cần tìm được điểm đó là có thể công phá!

Dựa vào trăm tinh anh của mình, một khi thoát khỏi vòng vây, chia thành tốp nhỏ, tin rằng có thể hóa giải nguy cơ lần này.

Trước mắt, số lượng người phía sau người thần bí Nhâm Phàm kia ít nhất, thoạt nhìn yếu nhất, người ở phía Nam nhiều nhất, xem ra có vẻ mạnh nhất.

https://thuviensach.vn

Hai phía khác rất cân đối, bản thân chỉ có thể đánh cược.

Dựa theo lối suy nghĩ của người bình thường, nhất định là chọn một mặt yếu kém nhất, cũng chính là phía Nhâm Phàm!

Nếu đổi là mình lựa chọn, cái gọi trong thực là hư trong hư là thực, người ở phía Nam nhiều nhất, đó hẳn chính là miệng đột phá!

Tả Thủ vừa mới chuẩn bị nhấc tay đột phá vòng vây. Trong một chớp mắt, tâm thần gã hơi động, bên mình đánh lén đều bị nhìn thấy, như vậy đối phương hẳn rất rõ tâm tư của mình.

Bản thân nếu có thể nghĩ đến điểm này, chẳng lẽ đối phương sẽ không suy xét đến?

Sống chết của trăm tinh anh, phản đoán có đúng hay không hoàn toàn là do một ý niệm của mình!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 313: Tiến Quân Vào Pháp 3

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tấn công phía Bắc!

Trong một chớp mắt, Tả Thủ dơ mạnh tay phải lên, xung trận lên trước nhằm thẳng người thần bí kia, trên mặt là vẻ kiên định.

Một khi quyết định, bất kể đúng hay sai, chỉ có thể bất chấp tiếp tục, nếu do dự mà nói… ngược lại sẽ hỏng chuyện.

- Tả Thủ không hổ là Tả Thủ, tao vẫn là coi thường mày rồi!

Trên mặt Nhâm Phàm lộ nụ cười quỷ dị.

Mục tiêu của Tả Thủ chính là người thần bí, mà những bộ hạ tỉ mỉ lựa chọn này, gần như trong thời gian ngắn nhất đột phá phòng tuyến thứ nhất mà người thần bí bố trí.

Sắc mặt Sở Phi Dương hơi đổi, nếu để Tả Thủ mang theo những người này đào thoát, không thể nghi ngờ chính là một cái tát mạnh vào mặt mình.

Đội Mũ giáp Hắc Ám lên đầu, thân hình Sở Phi Dương như tia chớp lai thẳng về phía Tả Thủ, đồng thời, tinh anh từ ba phía cũng ép tới.

Tả Thủ trong lúc đột phá cũng đồng thời chú ý biến hóa bốn phía, gã bình tĩnh ra lệnh: - Tổ 1 cản phía sau!

Trong số hơn trăm người tức khắc tách ra mười người cản phía sau. Kỳ thật trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, cái gọi là cản chính là cái chết.

Dùng cái chết để đổi lấy thời gian trốn thoát của đồng bọn.

https://thuviensach.vn

Ầm!

Sở Phi Dương đội Mũ giáp Hắc Ám lên gần như chưa hợp lại, mắt thấy sắp vọt tới bên cạnh Tả Thủ. Bỗng nhiên lúc đó, từ trong đám người đồng thời có hai bóng người chạy ra.

Một gầy một béo, tổ hợp bọn họ gần như đạt tới cảnh giới hoàn mỹ nhất, phi đao như gió xoáy kia gần như được phụ chú cho mạng sống và linh hồn của con người.

Hai người đó chính là Tiêu Tiêu và La Vân. Hai người bọn họ được điều đến tham gia hành động lần này, giúp đỡ Tả Thủ, lại đúng lúc dùng để ngăn Sở Phi Dương.

Một kích qua lại, bước tiến của Sở Phi Dương bị ngăn lại, phi đao xoay tròn kia đồng thời nhanh chóng cắt vỡ yết hầu của vài tên phía sau Sở Phi Dương.

Bịch!

Ngay khi Tiêu Tiêu và La Vân kết hợp tấn công Sở Phi Dương, Tả Thủ và Nhâm Phàm đồng thời quyền đối quyền, hai người đều tự lui về sau hai bước.

Nhưng từ trên gương mặt bình tĩnh của Nhâm Phàm và sắc mặt tái nhợt của Tả Thủ, liếc mắt là có thể nhận ra, Nhâm Phàm mạnh hơn Tả Thủ rất nhiều.

Trong lòng Tả Thủ hơi kinh hãi, lúc này tuyệt đối không thể dừng lại. Nhưng lại không nghĩ rằng có một người còn nhanh hơn chính mình.

- Ha ha, để tôi đi!

Một ánh sáng màu kim trực tiếp quét về phía Nhâm Phàm. Kim Ngưu được gọi từ nơi khác đến chuyên để phối hợp với Tả Thủ cũng được coi là một

https://thuviensach.vn

mãnh tướng của Điểm G.

Thiết quyền thuộc về Kim Ngưu kia, sức mạnh bá đạo và điên cuồng xuất hiện. Trong chớp mắt va chạm với quyền của Nhâm Phàm, thân hình Nhâm Phàm và Kim Ngưu đồng thời chấn động, hai người hình thành cục diện thế lực ngang nhau.

Trong lòng Tả Thủ khẽ dộng, dã người vây giết đến những người xung quanh Nhâm Phàm, những sơ hở xung quanh cuối cùng cũng hoàn toàn bị kéo ra.

Tả Thủ dẫn đầu tấn công ra ngoài, đám người Tiêu Tiêu và La Vân đồng thời tiêu diệt phía sau. Mà Kim Ngưu lại bị Nhâm Phàm vây chặt ở một chỗ. Sở Phi Dương từ phía sau xông lên cũng đem lửa giận phát lên người Kim Ngưu.

Xé!

Ngay tại thời khắc Kim Ngưu gặp nguy hiểm, một mũi tên phá gió mà đến, trực tiếp bức tới mặt Nhâm Phàm. Sức mạnh sắc bén bá đạo kia khiến Nhâm Phàm theo bản năng lui về phía sau, lúc này, mũi tên cũng không dừng lại mà quay một vòng quanh quỷ dị, trực tiếp lao về phía Sở Phi Dương.

Động tác của Sở Phi Dương chậm chạp, đối với Kim Ngưu mà nói đó đã là đủ, thân thể gã động rất nhẹ đã thoát khỏi vòng vây của hai đại cao thủ!

Thường Nhạc được mang thẳng đến một lô cốt không tính là xa hoa nhưng hệ thống phòng ngự tuyệt đối tính là hoàn chỉnh, thời gian Phượng hoàng lửa dừng lại nơi này cũng không lâu.

Lúc rời khỏi, Phượng hoàng lửa hỏi một câu: - Thường tiên sinh, anh sẽ không chỉ dựa vào mấy người này để sáng lập một thế lực mới đối lập với Tân Long Nha chứ?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thản nhiên cười trả lời: - Ngày mai sẽ cho cô tin tức chính xác!

- Ha ha, Mực, anh có thể bỏ ra bao nhiêu tiền? Tiểu Bảo chụp mãnh nam tới, đồng thời cũng biết được Mực là một ông chủ lớn, cô đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Ánh mắt của Mực theo bản năng nhìn sang Thường Nhạc, vừa rồi gã tận mắt nhìn thấy bộ dáng cung kính của thủ lĩnh mafia Paris đối với hắn. Nếu như có thể bái Thường Nhạc làm sư, cho dù táng gia bại sản mình cũng vui!

Nếu như bảo mình bái đứa nhỏ này làm sư phụ… Aizzz, bản thân phải suy nghĩ cẩn thận!

Tiểu Bảo thấy biến hóa trong ánh mắt Mực, cô liền rõ ràng suy nghĩ trong lòng gã, trực tiếp lôi Mực ra bên ngoài, nhảy lên gõ mạnh vào đầu Mực một cái nói: - Anh nhìn cho kỹ, thế nào mới gọi là cao thủ thật sự!

Mực mở to hai mắt nhìn Tiểu Bảo!

Trong chớp mắt, Tiểu Bảo biến mất.

- Quỷ!!!

Mực gần như bị dọa ngất trong chớp mắt này, thân hình Tiểu Bảo trong nháy mắt lại hiện ra phía trên lô cốt.

- Quỷ cái đít, đây là võ cong cơ bản nhất của tôi, nếu dùng cả các võ công khác… ha ha… toàn bộ lô cốt sẽ bị tôi hủy diệt!

Tiểu Bảo vừa dứt lời, thân hình đã rơi xuống bên cạnh Mực, cười hì hì nói.

Mực nhìn nhìn mặt trời trên bầu trời, giữa ban ngày ban mặt tại sao lại có thể có quỷ chứ, điều này cũng có nghĩ, cô bé này chính là một cao thủ siêu

https://thuviensach.vn

cấp lợi hại. Nghĩ đến đây, gã quỳ ‘phịch’ một cái, - Sư phụ trên cao, xin nhận một lạy của đồ đệ!

- Hắc hắc – hắc hắc!

Nhìn thấy Mực cung kính dâng lên một tờ chi phiếu, Tiểu Bảo đắc ý cười. Xem ra, kiếm lợi được nhiều nhất ở Pháp không phải rượu ngon mà là thu nhận đồ đệ… Hí hí, mình nhất định phải thu nhận hàng loạt đồ đệ.

Thường Nhạc nhìn thấy màn biểu diễn của Tiểu Bảo, hắn thở dài thật dại, nhưng lại đồng tình với Mực. Chiêu di chuyển tức thời kia của Tiểu Bảo, thiên tài như mình đều không học được, Mực muốn học được, đoán chừng đến kiếp sau có lẽ sẽ có khả năng.

Đương nhiên, ngoài chiêu di chuyển tức thời ra, Tiểu Bảo không làm ra bất kỳ công phu nào khác!

Vừa vào lô cốt không lâu liền nghênh đón vị khách đầu tiên.

Tiểu Bảo nhìn anh chàng đẹp trai phong độ nghênh ngang đi vào bên trong, cô theo bản năng ngăn lại, - Đường này do tôi mở, cây này do tôi trồng, nếu muốn đi đường này, phải để lại tiền vàng!

Người đàn ông đẹp trai phong độ trước mắt thần sắc cổ quái nhìn Tiểu Bảo, cười hì hì nói: - Lão đại thu nhận kẻ dở hơi như này từ khi nào vậy nhỉ?

- Lão đại? Anh là ai?

Tiểu Bảo như hổ rình mồi nhìn người đàn ông đẹp trai phong độ.

- Nói với lão đại, Lãng Mạn cầu kiến!

Khóe miệng Lãng Mạn lộ ra nụ cười phóng khoáng, thản nhiên mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Ẩn nấp nhiều năm ở Pháp, toàn bộ tổ chức Lãng Mạn gần như đã hoàn toàn bị thâm nhập. Bây giờ lão đại tự mình đến Pháp, đương nhiên là phải làm cuộc giải phẫu lớn ở Pháp rồi.

- Lãng Mạn!

Trong khoảng thời gian ngắn Tiểu Bảo còn chưa lĩnh hội được, - Lãng Mạn là thứ gì?

Mực ở bên cạnh thì bị dọa nhảy dựng lên. Tổ chức Lãng Mạn thuộc tổ chức khá chính thống ở pháp, hẳn được tính là một trong những vương bài chính đạo, mặc dù không thể đánh đồng với mafia, nhưng ở Paris, ít nhất là một cái hắt hơi cũng có thể làm Paris rung lên vài lần.

Người trước mặt đây không ngờ chính là đệ nhất cao thủ trẻ tuổi nhất tổ chức Lãng Mạn – Lãng Mạn, gã coi như hoàn toàn không còn gì để nói rồi. Những nhân vật lớn gặp được hôm nay, quả thực còn nhiều hơn số lượng của cả đời gã gộp lại!

Bản thân cảm giác được những ngày trước kia sống thật lãng phí!

- Lãng Mạn, vào đi!

Lãng Mạn còn chưa kịp giải thích cho Tiểu Bảo đã nghe thấy giọng nói lười biếng của Thường Nhạc truyền ra từ trong lô cốt.

Lãng Mạn nghe nói như thế, cười nhạt một tiếng, thân hình như tia chớp thổi từ phía Tiểu Bảo. Tiểu Bảo hếch cái miệng nhỏ lên, đôi mắt vừa động, trong nháy mắt đã đứng trước mặt Lãng Mạn.

Lãng Mạn sửng sốt, không hổ danh lão đại, tùy tiện kéo một đứa trẻ cũng có được tốc độ biến thái như vậy. Aizzz, xem ra mình phải cố gắng nhiều hơn nữa!

https://thuviensach.vn

Lãng Mạn tùy tay lấy một miếng ngọc đặt vào tay Tiểu Bảo, cười nhạt một tiếng nói: - Cô bé, đây là quà gặp mặt!

Tiểu Bảo lập tức dùng răng cắn một cái, đôi mắt sáng lên, - Ngọc thật… ha ha… rất đáng tiền nha! Ngay đó liền tránh ra một lối đi.

- Lão đại… một ngày không gặp như xa cách ba thu!!!!!!!

Lãng Mạn vừa vào đến đại sảnh liền nhìn thấy Thường Nhạc nằm ở ghế bành chính giữa, gã vô cùng vui vẻ lao tới.

Bịch!

Vừa mới vọt tới bên cạnh Thường Nhạc, đã bị hắn một cước đá bay ra ngoài, - Tiểu tử thối, bản lão đại không phải nam phong!

- Hì hì!

Lãng Mạn xoa xoa cái mông của mình, cười hì hì đứng lên nói: - Lão đại, lần này cần tiểu đệ làm như nào thì cứ nói… Ha ha… cả người Lãng Mạn bị nghẹn sức mạnh, không nơi dùng tới!

- Yên tâm, lần này nhất định sẽ khiến anh mệt lả! Thường Nhạc tà tà cười.

Lãng Mạn nghe được câu này, hai mắt bắn ra tinh quang, lần này hắn là sướng rồi.

- Mộ Dung Quỷ Linh!

Con người của Nô co rút, cô như nào cũng không thể nghĩ tới lại có thể gặp Mộ Dung Quỷ Linh ở chỗ này.

- Nô, cô có thể cướp được Áo choàng Hắc Ám trong tay rất nhiều cao thủ, tôi không phục cô cũng không được! Mộ Dung Quỷ Linh thần sắc lạnh lùng nhìn người phụ nữ đầy sức hấp dẫn trước mặt. Một người vốn là đàn

https://thuviensach.vn

bà của Sở Thiên Hùng, lại có thể vì Thường Nhạc mà vật lộn trên tính mạng mình.

Nô cảnh giác nhìn bốn phía, ngoại trừ Mộ Dung Quỷ Linh ra, còn có bốn gã trung niên, bọn họ dường như cũng không phải nhân vật bình thường.

Nô theo bản năng sờ đồ ở trong ngực mình, Áo choàng Hắc Ám, vì thứ đồ tốt này, mình có thể phản bội Vương triều Hắc Ám. Chỉ cần có thể đưa thứ này vào tay Thường Nhạc, cho dù chết cũng đáng giá.

Kỳ thật ngay cả bản thân Nô cũng không thể tin, mình sẽ yêu sâu đậm một người đàn ông như vậy, có thể vì hắn mà nguyện ý hy sinh tất cả, tình yêu quả thật là điều kỳ diệu!

- Nô, cô đừng mong chạy thoát. Ha ha… vết thương trên người cô chắc vẫn chưa khỏi, nếu vì một chiếc áo choàng mà mất mạng, không phải là quá không đáng sao.

Mộ Dung Quỷ Linh chú ý tới biến hóa sắc mặt của Nô, cô ta lạnh lùng cười. Đồng thời lúc này, bốn gã trung niên kia ép về phía trước.

Khí thế xung quanh ngày càng mạnh!

Ngoại ô Paris, phía trước một căn biệt thự xuất hiện gần trăm thân ảnh, mà đứng đầu là sáu lão già, phía sau còn có một người trẻ tuổi, mà những người áo đen kia thì theo sát phía sau.

Thường Nhạc tà tà cười, thật không ngờ, nhóm mình vừa mới tới cửa nhà người khác, còn chưa bắt đầu đánh lén, đối phương đã chủ động đi ra. Xem ra tộng bộ tổ chức sát thủ Paris quả thật là nơi ngọa hổ tàng long!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tiểu Bảo lúc này cũng tỉnh lại, hóa ra người khác có chuẩn bị nha. Cô căng thẳng túm lấy quần áo Thường Nhạc, nhẹ giọng dò hỏi: - Chúng ta đánh thắng được không? Nếu đánh không lại, có thể đầu hàng không? Nghe nói già yếu phụ nhỏ đều được đặc biệt đối đãi, em hắn là không sao chứ? Chuyện kia…

Lời Tiểu Bảo còn chưa nói xong đã bị Thường Nhạc bịt miệng: - Tiếp tục nói, thể diện của lão đại đều bị em làm mất hết!

Nghe được lời nói của Thường Nhạc, Tiểu Bảo ngơ ngác một chút, nhìn bốn phía xung quanh, phát hiện ánh mắt mọi người đều tập trung vào người cô, khuôn mặt nhỏ của cô đỏ bừng.

- Cậu chính là Thường Nhạc? Một lão già khuôn mặt gầy yếu đi ra, mắt chăm chú nhìn chằm chằm Thường Nhạc, nếu không phải đã nhìn qua ảnh chụp của hắn, lão ta tuyệt đối không thể nghĩ người trẻ tuổi trước mắt lại liên quan đến người đứng đầu Điểm G.

Thường Nhạc vẻ mặt tự nhiên nhìn đối phương, quỷ dị cười nói: - Đúng vậy, tôi chính là Thường Nhạc, người Tổ chức sát thủ thế giới các ông rất muốn đối phó! Ai… nhưng sau hôm nay, tổ chức sát thủ này sẽ biến mất!

Sắc mặt lão già hơi đổi, sau đó không kìm nổi bật cười ha hả: - Chỉ bằng các người, các người có mấy người có thể đối phó với tổ chức sát thủ chúng tôi?

- Nghe nói quả đấm của ông rất cứng!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc khi tập trung lên mặt đối phương, đột nhiên nói một câu.

Lão già tà tà nói: - Hừ, Thường Nhạc, nếm thử là biết!

Trên mặt Thường Nhạc hiện lên nụ cười quỷ dị, - Vô Mộng, anh luôn oán giận ngứa tay, để lão già trước mặt kia giúp anh gãi ngứa đi!

Vừa dứt lời, sắc mặt lão già thay đổi mạnh, lão ta không ngờ đối phương lại phái một người tuổi còn trẻ ra. Đây chính là một cách làm nhục, mà cái từ làm nhục đó lại chính là chỉ vào mũi mình, - Được… được… vậy ta sẽ cho các người biết, kết cục của việc khinh thị lão phu!

Lão già bước một bước về phía trước, mà Vô Mộng lại thần sắc nhàn nhã đi đến trước mặt lão: - Ra quyền đi! Loại giọng điệu này giống như đang nói: “Nhanh lên, đừng làm chậm trễ thời gian của tôi.”

- Giết!

Lão già không hề nghĩ ngợi, nắm tay nhanh như tia chớp đánh ra quyền phong điên cuồng. Dòng khí làm cho người ta cảm nhận sâu sắc được trong nắm tay lão già chưa lực lượng kinh khủng như nào.

Khi nắm tay của lão già động, nắm tay của Vô Mộng cũng đồng thời triển khai. Nhưng tốc độ của anh ta hoàn toàn bất đồng với lão già, tốc độ rất chậm, toàn bộ quá trình đều có thể nhìn thấy, giống như động tác của bà lão tám mươi.

- Có thể thắng không? Tiểu Bảo kinh hồn táng đảm nói thầm, nếu không thắng được, mình phải mau chóng chạy trốn.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Hai nắm tay va chạm vào nhau, tất cả mọi người ở đây đều không hẹn mà cùng lui về sau hai bước, quyền phong đánh bay lên tro bụi che lấp thân thể của hai người.

Ầm ầm ầm!!!

Tốc độ lần này nhanh hơn, lực lớn hơn.

Ngay khi tiếng vang chấm dứt, hai thân ảnh lảo đảo xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Vô Mộng sắc mặt tái nhợt, bước chân vừa ổn định lại… một ngụm máu tươi từ trong miệng bắn ra. Mà sắc mặt lão già lại cực kỳ hồng nhuận, giống như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng trong lòng những người sáng suốt đều hiểu rõ. Lão già đem huyết áp nhập vào yếu hầu, các làm này sẽ đem thương thế nặng lên, nhưng biểu hiện bên ngoài, lão ta đã thắng một trận. Thường Nhạc căn bản không có ý định bỏ qua đối phương, nhẹ nhàng cười nói: - Ai… có những người chết muốn sĩ diện sống chịu nhục nhã. Tuổi đã cao rồi, vốn không sống lâu được, cần gì phải sống chết chống lại!

Câu nói sau cùng, âm lượng nâng cao, thân hình lão già run rẩy, một ngụm máu tươi cũng không áp chế được nữa mà ‘phụt’ ra ngoài.

- Tổ chức sát thủ các ngươi còn ai nguyện ý ra tìm bẽ mặt nữa? Thường Nhạc giống như không nhìn thấy tình hình của lão già, ánh mắt lạnh lùng quét nhìn mặt bọn họ.

- Để tôi tới!

Một lão già dáng người cực kỳ mập mạp đi ra, trên khuôn mặt hiền lành đầy ý cười.

Tâm thần Thường Nhạc hơi động, căn cứ theo tư liệu của Lạc Phong, lão già trước mắt này hẳn là một trong bốn đại trưởng lão, thực lực ít nhất hơn

https://thuviensach.vn

lão già gầy yếu kia.

- Được rồi, ông đã đi tìm cái chết, tôi sẽ chọn một thủ hạ chơi với ống. Giọng điệu thoáng dừng một chút. - Anh đến bồi ông ta đi.

Hắn nhìn cũng không nhìn, tùy ý chỉ ra phía sau.

- Ha ha… lão đại… là tôi ah!

Lãng Mạn cười hì hì đi ra, tim đập rộn lên, sướng quá!

- Tôi không giết hạng người vô danh! Lãng Mạn cười hì hì liếc mắt khinh thường nói: - Nói tên đi!

Thái độ ngông cuồng kiêu ngạo của tên này còn hơn cả tên trước, khiến nụ cười ban đầu của lão già mập mạp hoàn toàn biến mất, thay vào đó là sát khí nồng đậm.

- Chém!

Một tia sáng chói mắt như phá vỡ trời cao từ trên đầu bổ xuống người Lãng Mạn.

- Nhanh thật! Lưỡi đao luôn lấy tốc độ để tự hào, khi thấy tốc độ xuất đao của lão gia, lòng Lãng Mạn thầm kinh ngạc, không hổ là sát thủ.

Lão già trước mắt xuất đao hoàn toàn không có bất kỳ quy luật nào, hơn nữa đao cũng không xuất hiện từ trong tay, giống như là không khí tụ lại thành một lưỡi đao sắc bén.

Nhưng… ngay trong một chớp mắt, Lãng Mạn biến mất!

Biến mất trong hư không, giống như từ trước đến giờ Lãng Mạn chưa từng xuất hiện, ngay cả dị năng cơ bản dao động đều làm cho không ai có thể cảm giác được!

https://thuviensach.vn

- Cẩn thận!

Trong nháy mắt biến mất, một cái bóng hư ảo như ma quỷ xuất hiện phía sau lão già, một lão già bên phía tổ sát thủ phát ra tiếng kinh hô.

Vào thời khắc này, không ngờ lão ta nhắm hai mắt lại.

- Chẳng lẽ lão ta không muốn sống nữa? Nhìn thấy động tác của lão già béo, lòng Thường Nhạc rất ngạc nhiên.

Nói thì chậm, nhưng thực tế lại rất nhanh. Ngay khi nắm tay điên cuồng của Lãng Mạn sắp đánh trúng đầu đối phương, thân hình vốn cố định kia không ngờ biến thành một dòng khí đao sắc bén!

Chuyển biến trong nháy mắt khiến nắm tay Lãng Mạn trực tiếp đối diện với lưỡi đao, mà thân hình của lão già thì biến mất.

Loại biến hóa quỷ dị này khiến Lãng Mạn căn bản không có cơ hội rút tay lại. Cho dù có cơ hội, nhưng sức mạnh cường đại cũng sẽ cắn trả thân thể gã.

Mắt thấy đao bổ tới, thân hình Lãng Mạn vọt tới phía trước, cách làm không lùi mà tiến này khiến những người đứng xem đều ngẩn ra, Tiểu Bảo lại kinh ngạc che cái miệng anh đào nhỏ nhắn, chẳng lẽ người này điên rồi?

Nhưng trên mặt Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười tự tin, Lãng Mạn sau khi trải qua cải tạo đặc biệt của tổ chức, còn được mình tỉ mỉ huấn luyện, có thể nói là một quái vật khủng bố.

Đao sắp bổ đến mặt Lãng Mạn thì ngừng lại, giống như bị người nhéo ở cổ, thân đao không ngừng run lên, lại không thể tiếp tục tiến tới.

Ánh mắt mọi người hoàn toàn tập trung lên ngón tay của Lãng Mạn, ngón tay thon dài trắng nõn dưới ánh mắt trời tản ra ánh sáng quỷ dị, khiến người

https://thuviensach.vn

ta có loại cảm giác cổ quái, không được tự nhiên. Đương nhiên… thứ khiến bọn họ càng khiếp sợ chính là sức mạnh trên đầu ngón tay.

Nơi mạnh nhất của một người thường ở trên nắm tay, mà so sánh sức mạnh giữa ngón tay và nắm tay, ngón tay phải yếu hơn rất nhiều. Nhưng Lãng Mạn hiện tại không ngờ có thể dùng ngón tay kẹp lấy đao của đối phương, khí phách, dũng khí đơn thuần này, chỉ cần mọi người nhìn là đủ rồi.

Nhìn Lãng Mạn và lão già mập mạp giằng co ở nơi nào, Thường Nhạc chuyển ánh mắt lên người những kẻ khác, lạnh lùng cười nói: - Các người còn ai muốn tìm chết nữa không?

Giọng điệu thoáng chuyển: - Đứng ra.

Mấy lão già của thế giới sát thủ khác thần sắc hơi đổi. Đồng thời lúc này, những cao thủ phía sau Thường Nhạc bước lên một bước, hơi thở của kẻ mạnh hoàn toàn bao phủ nhóm sát thủ trước mắt!

- Ha ha – ha ha… Đây là thứ gọi là Long Tổ sao? Thường Nhạc đột nhiên phá lên cười, trong con mắt màu đen tràn đầy khinh miệt, kiêu ngạo, ngông cuồng, khiêu khích.

- Tiểu bối, chớ làm càn. Một thanh âm âm trần dường như đến từ lòng đất, vang lên trong chớp mắt. Thường Nhạc cảm giác được chỗ ngực dường như bị thứ gì đó đánh mạnh vào.

Thân thể hắn hơi vụt qua, bước chân thoáng di chuyển về phía sau nửa bước.

Đồng tử Thường Nhạc co rút, tình báo của Hoàng Tổ cho thấy trước mắt không có bất kỳ tư liệu liên quan đến người trước mắt này, nhưng khí thế này lại rõ ràng nói cho Thường Nhạc, người tới tuyệt đối không phải cao thủ bình thường!

https://thuviensach.vn

- Phó thủ lĩnh!

Những thành viên tổ sát thủ nhìn thấy người trung niên diện mạo hết sức bình thường nhưng toàn thân để lộ ra hơi thở thần bí đi ra, trên mặt bọn họ đồng thời phát ra hào quang hưng phấn.

- Sát Thần!

Trong ánh mắt Thường Nhạc lộ ra sắc thái hưng phấn, không ngờ, cao thủ danh xưng Sát Thần của tổ chức sát thủ thế giới không ngờ lại xuất hiện ở đây.

- Tới, để tôi lĩnh giáo một chút xem, cái gọi là người đứng đầu Điểm G đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại? Dưới cái nhìn chăm chú của Thường Nhạc, sâu trong lòng Sát Thần không ngờ lại có chút bực bội, tim gã đập mạnh rồi bước về phía trước một bước.

Dường như cảm giác lòng Sát Thần dao động, Thường Nhạc mừng như điên trong lòng. Chỉ cần có khuyết điểm, hắn sẽ không sợ hãi mà đánh ngã gã, nắm tay của hắn nắm lại.

- Đây là nơi nào? Trong chớp mắt suy tư, Thường Nhạc cảm giác được trước mắt tối sầm, khi hắn tỉnh ngộ lại đã phát hiện mình tiến vào một nơi thần bí.

- Thường Nhạc, hôm nay để mày mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là tử vong điên cuồng! Thanh âm âm trầm của Sát Thần vang lên trong đầu Thường Nhạc, vừa dứt lời, Thường Nhạc cảm giác chân mình lay động, vô số ngọn lửa điên cuồng phun ra.

- Tại sao lại như vậy? Nắm tay Thường Nhạc đánh mạnh xuống đất, dòng khí rét lạnh nhanh chóng đóng băng ngọn lửa. Nhưng không ngờ bốn phía không có thứ gì tồn tại, trái phải trước sau, đều không nhìn thấy điểm cuối.

https://thuviensach.vn

- Giết! Thường Nhạc tích sức mạnh, rống giận một tiếng, một sức mạnh sung mãn từ nắm tay hướng lên không trung.

Yên lặng, vẫn là yên lặng như chết, dòng khí đóng băng liệt hỏa dần biến mất, ngọn lửa đặc hơn lại phun ra. Đồng thời lúc này, mấy dòng khí quỷ dị lại công kích về phía Thường Nhạc.

Thứ đó và không gian Công Tôn Liệt sáng tạo ra rất giống nhau, nhưng lại mạnh hơn rất nhiều, Thường Nhạc thậm chí cảm giác được hô hấp có chút khó khăn.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 315: Tổ Sát Thủ Thế Giới 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc thầm kinh hãi, trong không gian Sát Thần tạo ra, bản thân không ngờ không tìm thấy bất kỳ sơ hở nào. Thậm chí, đau đớn hư ảo cũng biến thành thật, điều này cũng có nghĩa là… một khí mình chết trong vực của Sát Thần, mình cũng sẽ chết trong hiện thực.

Đệ Nhị Mộng ở bên cạnh thấy tình hình có chút không đúng, Thường Nhạc tuy đứng ở đó nhưng thần sắc trên mặt không ngừng biến ảo, cô trực tiếp bước lên trước một bước.

- Xé!!

Đám sát thủ kia đều rút ra vũ khí của mình.

- Giết!

Bỗng nhiên lúc đó, trong đám sát thủ phát ra một tiếng rống giận, những sát thủ này lúc trước còn chưa kịp phản ứng, đám sát thủ phía sau đã như cắt lúa mì, đao dơ lên, trong một chớp mắt, thậm chí có hơn nửa số người ngã xuống.

- Cái kia… bọn họ đang nội chiến? Tiểu Bảo hưng phấn vỗ bàn tay nhỏ.

- Đồ ngốc, phía sau là người của chúng ta! Bảo Ngọc trực tiếp gõ đầu Tiểu Bảo rồi tiến lên cùng Hải Văn. Những sát thủ phía sau, lại thêm đám Hải Văn, Bảo Ngọc vây công khiến đám sát thủ phía trước bắt đầu sụp đổ.

Sát Thần cũng không ngờ tình hình lại phát sinh biến hóa như vậy, tâm thần gã hơi loạn, biến hóa này đối với Thường Nhạc mà nói đã là quá đủ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tìm chính xác một sơ hở đó, Khôi giáp Hắc Ám đột nhiên xông ra, sức mạnh trong nắm tay tăng lên gấp bội, đồng thời, ánh sáng màu kim chói mắt cũng lóe lên.

Ầm!!!

Sát Thần cảm giác được vực mình bày ra đã bị phá, gã theo bản năng vươn nắm tay ra tiếp một quyền này, thân hình run rẩy mạnh!

- Mạnh thật!

Thường Nhạc và Sát Thần thoáng nhìn qua nhau, gần như đồng thời định liệu đối phương. Mà đồng thời, một bóng dáng như âm hồn tấn công từ phía sau Sát Thần.

Đó chính là Đệ Nhị Mộng, cô cũng mặc kệ cái gì gọi là công bằng, nếu ai dám tổn thương tướng công mình, cô sẽ liều mạng với đối phương, tâm thần Sát Thần căng thẳng.

Đệ Nhị Mộng còn chưa tới bên người, hắn đã cảm giác được áp lực hùng mạnh. Trong trực giác, thân hình cấp tốc vòng ra phía sau, mà Thường Nhạc ở đó nào có thể cho Sát Thần có cơ hội đối phó với người phụ nữ của mình.

Sát Thần vừa di chuyển, Thường Nhạc cũng xoay tròn, hai sức mạnh một trước một sau đồng thời tấn công Sát Thần.

Bỗng nhiên lúc đó, Sát Thần bất động đứng tại chỗ.

- Chẳng lẽ người này sợ đến choáng váng?

Thường Nhạc cũng mặc kệ chuyện đó, đối phương không trả đòn, chỉ có thể nói đó chính là kẻ ngốc, mà kẻ ngốc thì càng đáng chết hơn. Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc cảm thấy có chút không ổn.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng cũng cảm thấy không ổn, nhưng sức mạnh của cô đã không kịp thu lại, Thường Nhạc dưới tình huống gấp gáp đã thu lại một nửa sức mạnh.

Ầm!!!

Nắm tay của Đệ Nhị Mộng và Thường Nhạc va chạm vào nhau. Thường Nhạc bị đánh bay thẳng ra ngoài.

Thường Nhạc lảo đảo lui lại mấy bước, thân hình Đệ Nhị Mộng đã di chuyển đến bên cạnh hắn, thần sắc thân thiết nhìn hắn nói:

- Tướng công… anh… anh không sao chứ?

Thường Nhạc day day nắm tay, buồn bực nhìn Sát Thần đã xuyên qua mình và Đệ Nhị Mộng nói: - Móa… không ngờ lại chui xuống lòng đất để trốn!

Quả thật, ai cũng không ngờ tới, đường đường là Thần trong giới sát thủ lại có thể dùng phương thức bỏ chạy không được xếp hạng này. Sát Thần đánh không bị thương, kết quả lại bị thương trong tay bà xã mình, Thường Nhạc có một nỗi khổ nói không nên lời a!

Nhìn bộ dạng lo lắng tự trách của Đệ Nhị Mộng, Thường Nhạc đau lòng, mặt hắn mang theo nụ cười thản nhiên nói với cô: - Bảo bối, chút lực đó của em chỉ sợ không tổn thương được anh.

Nói tới đây, hắn lại nói: - Đương nhiên, nếu muốn thắng anh, phải lên giường mới được!

Đệ Nhị Mộng không ngờ câu sau của Thường Nhạc lại như vậy, mặt cô lập tức đỏ lên, nhìn Thường Nhạc rất là tâm động, đây cũng là chỗ mê người của Đệ Nhị Mộng.

https://thuviensach.vn

Cô bé kia tuy đã trải qua vài lần nhục dục luân hồi, nhưng mỗi lần nhắc đến loại chuyện này, cô vẫn sẽ thẹn thùng như cũ. Hơn nữa bộ dạng xấu hổ này, quả thực là câu hồn người!

Ngay giữa lúc Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng nói chuyện yêu đương, thế cục bên kia đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Sát Thần vừa rời đi, đám sát thủ kia từ tâm lý đến thực lực đều nhanh chóng tan tác.

Vô Mộng khởi sát tính gào khóc gọi đất xông lên, mấy lão già mạnh mẽ ban đầu thấy tình hình không ổn thì lập tức bỏ chạy.

Chỉ trong nháy mắt, trên trăm tên sát thủ chỉ còn lại năm mươi tám tên, Thường Nhạc hài lòng nhìn phần lễ vật này, tổng bộ Tổ chức Sát thủ Thế giới bị hủy, đây chỉ là bước đầu tiên.

Bản thân và Sát Thần đều hiểu rõ, cuộc đọ sức thật sự giờ này mới bắt đầu.

Mình và Sát Thần có được tổng bộ hệ thống điều khiển, đến tột cùng là ai có thể thu hoạch toàn bộ tài nguyên chứ? Những sát thủ phân bố ở các nơi trên thế giới, sẽ nhận được mệnh lệnh của ai đầu tiên?

Sát Thần chỉ là một phó thủ lĩnh, một khi cao thủ thần bí nhất Tổ chức sát thủ - Sát Tiên từ khu huấn luyện Địa Ngục Australia trở về, tình huống sẽ thay đổi thế nào?

Thật sự rất đáng chờ mong nha!

Đương nhiên, Thường Nhạc hiểu tầm quan trọng của thời gian, sát thủ nhất định sẽ mời chào sát thủ các nơi trên thế giới, nhưng mình và Lạc Phong cũng mời chào.

Hôm nay vừa nhận được tin tức bên phía Lạc Phong, Sát Thần không ngờ lại phái người ám sát cậu ta. Hiển nhiên, trong các cơ sở ngầm Lạc Phong đang bố trí xảy ra vấn đề.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cho rằng, con cá chạch này không lật nổi biển.

Điều tiếc nuối duy nhất của Thường Nhạc chính là tư liệu của Sát Tiên, đối phương đến cùng là nam hay là nữ? Bao nhiêu tuổi? Đây vẫn là một điều bí ẩn, buổi sáng trên trăm năm trước đã có sự tồn tại của Sát Tiên rồi, nhưng đến bây giờ vẫn không có ai biết rõ giới tính đối thủ.

Mà những người đáng để Sát Tiên ra tay giết cũng rất ít, rất ít. Nhưng một khi Sát Tiên ra tay, đối phương chắc chắn phải chết.

Nhìn hư không mù mịt, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

- Lão đại, lần này giết thật chưa đã nghiền, chúng ta tiếp theo nên làm gì? Lãng Mạn đi tới bên cạnh Thường Nhạc, trên mặt mang theo nụ cười giống hệt Thường Nhạc.

Thường Nhạc liếc xéo Lãng Mạn một cái nói:

- Tổ chức sát thủ cần ít nhất hai tuần để phản công, bây giờ chúng ta đến đối phó với Tổ chức Lãng Mạn.

Lãng Mạn choáng váng, ánh mắt nghi ngờ nhìn Thường Nhạc: - Lão đại, tôi trung thành tận tâm với cậu mà, sau cậu lại phải đối phó tiểu đệ chứ?

- Trong Tổ chức Lãng Mạn của anh hắn vẫn còn phần tử ngoan cố! Trên mặt Thường Nhạc lộ nụ cười quỷ dị.

Tâm thần Lãng Mạn hơi động một chút, lập tức hiểu rõ, quả nhiên là lão đại, chuyện gì cũng suy xét đầy đủ được như vậy, gã cười hì hì nói: - Đúng vậy, trong Tổ chức Lãng Mạn có một đám rất không nghe lời, bọn chúng xếp nước Pháp là đệ nhất, sau đó mới đến Lãng Mạn tôi, có mấy người còn rất phản đối tôi ngồi lên ngai vàng Tổ chức Lãng Mạn.

https://thuviensach.vn

- Như vậy là tốt rồi. Mắt Thường Nhạc híp lại, tà tà cười nói: - Bước tiếp theo, trước khi tôi tập kích tổ chức Lãng Mạn, anh đưa toàn bộ tư liệu của những người kia ra đây!

- Không thành vấn đề!

Lãng Mạn và Thường Nhạc đồng thời nở nụ cười.

Sau khi Thường Nhạc giải quyết tổng bộ Tổ chức Sát thủ thế giới ở Paris, hắn không vội vã về lô cốt mà ở trong tổng bộ áp dụng phương pháp ôm cây đợi thỏ.

Trong khoảng hai ngày liền bắt được hơn hai mươi tên sát thủ chấp hành nhiệm vụ quay về. Sau khi trải qua sửa sang tỉ mỉ, đội thủ hạ sát thủ của Thường Nhạc mở rộng tới bảy mươi người.

Và chính thức đổi tên lô cốt là – Phân bộ Điểm G tại Pháp. Khi Phượng hoàng lửa gặp lại Thường Nhạc, nhìn thấy hai mươi mấy cao thủ đứng bốn phía lô cốt, cô âm thầm kinh hãi.

Bất luận thế lực nào tiến vào Pháp, cô đều rất rõ ràng. Nhưng cô lại không ngờ, trong thời gian hai ngày ngắn ngủi đã tạo dựng được phân bộ Điểm G. Tuy chưa bắt đầu lớn mạnh, nhưng cũng không tính là thế lực yếu.

- Những thủ hạ này của hắn rốt cuộc là đến từ đâu? Phượng hoàng lửa nói thầm trong lòng, mà Thường Nhạc lại treo lên vẻ mặt ảo não nói: - Ai… Phượng Hoàng à, không ngờ thành lập thế lực Điểm G ở Paris lại khó thế!

- Lời này là ý gì?

Phượng hoàng lửa sửng sốt, dựa theo quy định hiệp nghị, tiền đã sớm được gửi vào tài khoản của Điểm G, người này chẳng lẽ còn muốn nữa?

https://thuviensach.vn

- Phượng Hoàng em suy nghĩ một chút, thủ hạ của tôi không ngừng tăng lên, đây đều là tiêu phí, cũng không thể cả ngày ở bên ngoài chém giết, như vậy rất ảnh hưởng đến trị an của Paris. Thấy Phượng hoàng lửa không có nhiều phản ứng, Thường Nhạc tiếp tục nói: - Ai… những thủ hạ kia của tôi đều là đàn ông khỏe mạnh cường tráng, buổi tối dấu ở lô cốt sớm muộn cũng sẽ xảy ra chuyện đến địa bàn của người khác giải trí, khẳng định cũng sẽ gây rối. Quan hệ giữa Điểm G và mafia, em hẳn rất rõ ràng, ha ha… đến lúc đó chẳng may…

- Tôi hiểu rồi, tôi đồng ý nhường bốn hộp đem cao cấp ở Đông Nam Paris cho anh, những chỗ khác liền dựa vào bản thân các anh. Phượng hoàng lửa thần sắc cổ quái liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái.

Người kia sao chẳng có nửa phong phạm của người làm lão đại gì cả, món lời nhỏ cũng tham. Bản thân muốn không phục hắn cũng không được!

- Chị Phượng Hoàng, chị có thể nhường hai miếng đất cho em không!

Phượng Hoàng vừa dứt lời, Tiểu Bảo vẻ mặt tội nghiệp đi tới.

Từ sau khi thu nhận tên đồ đệ Mực, Tiểu Bảo quả thực càng ngày càng không thể cứu vãn. Trong nháy mắt, không ngờ đã thu nhận được trên trăm tên đồ đệ, hơn nữa nhân số càng ngày càng gia tăng kịch liệt.

Hải Văn sức mạng chống cự siêu cường, Bảo Ngọc mỹ nhận có đôi chân điên cuồng, Vô Mộng dễ dàng hưng phấn đều bị cô kéo tới, thống nhất làm võ quán giáo luyện cho Tiểu Bảo!

Tuy nhiên Phượng hoàng lửa quả thật rất thích Tiểu Bảo, cô điềm nhiên cười nói: - Không thành vấn đề!

Nhìn bóng lưng Phượng hoàng lửa rời đi, Thường Nhạc thần sắc cổ quái nói: - Tiểu Bảo, sao em không trực tiếp lấy một khoản tiền từ chỗ Phượng hoàng lửa, như vậy không phải càng hợp bản tính của em hơn sao!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo liếc xéo Thường Nhạc một cái nói: - Đồ ngốc, em kể một câu chuyện cho anh nghe xong anh sẽ hiểu.

Đệ Nhị Mộng ở bên cạnh hé miệng mỉm cười, đứa em gái bướng bỉnh của mình này, người khác muốn chiếm được tiện nghi trên người cô bé, quả thực còn khó hơn lên trời.

- Trước kia, có một tên nhóc rất được người ưu thích, người khác vứt một đồng xu và một tờ đô la trên đất, kẻ đó chỉ lấy một xu. Người ta cảm thấy rất thú vị nên mỗi lần thấy hắn thì vứt một xu và một đô la cho hắn chọn. Có một lần có người hỏi hắn, vì sao lại chọn đồng xu chứ không phải đô la, tên nhóc kia nói: Nếu tôi lấy đô la thì bọn họ chắc chắn sẽ không như vậy nữa!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 316: Thường Nhạc, Tôi Muốn Cua Anh!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu, Tiểu Bảo đối đãi với Phượng hoàng lửa như với kẻ ngốc. Nếu Phượng Hoàng biết tính toán của Tiểu Bảo, đoán chừng không thể không dùng lửa đốt cô bé!

Đối với tinh thần lợn chết không sợ nước sôi của Tiểu Bảo, Thường Nhạc cảm thấy không bội phục thực sự có chút đáng tiếc.

- Lão đại, bên ngoài có một cô bé xinh đẹp tìm cậu!

Hải Văn vốn thành thật, từ sau khi đi theo Thường Nhạc cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trên khuôn mặt trung hậu kia mang theo nụ cười dâm đãng, vừa nhìn là biết anh ta chính là tiểu tử vô sỉ.

- Nhân phẩm, nhã nhặn, tố chất. Đây là vấn đề tôi đã cường điệu nhiều lần… đồng chí Hải Văn, lần sau cười nhất định phải ghi lại, cười không được lộ răng, biết chưa?

Phụ nữ chủ động tới cửa tìm mình, đoán chừng cũng không thuộc dạng xinh đẹp, Thường Nhạc tự nhiên không có bao nhiêu cảm xúc mạnh mẽ.

- Ha ha… vốn chính là thượng bất chính hạ tắc loạn, lão đại chính là sắc lang, thủ hạ đương nhiên cũng không đi đến được nơi nào tốt. Thanh âm trong trẻo của Bảo Ngọc đột ngột vang lên.

Dựa theo đạo lý, sau khi giúp Thường Nhạc bắt được người lùn ở Nhật, Bản Ngọc nên quay về đát biển, nhưng cô cố tình cùng Thường Nhạc đến Pháp, nói lời hoa mỹ chính là: Bảo vệ Đệ Nhị Mộng, tránh bị sắc lang xâm phạm!

https://thuviensach.vn

Mà từ sự kiện phòng tắm lần trước, Bảo Ngọc đại tiểu thư không có ấn tượng tốt với Thường Nhạc, hiện tại cô chính là đang nắm bắt thời cơ, chỉ cần có cơ hội, cô nhất định sẽ khiến Thường Nhạc đau nhức nằm bẹp dí.

Cho nên dưới tình huống bình thường, Thường Nhạc rất ít khi ra đường một mình.

- Hải Văn, mời cô bé kia vào đi! Thường Nhạc bĩu môi, cũng lười nói nhiều với Bảo Ngọc, trực tiếp nhìn sang Bảo Ngọc.

Bảo Ngọc thấy Thường Nhạc không thèm nhìn mình, đôi mắt cô hưng tợn trừng lên nhìn Thường Nhạc, thở phì phì đi vào phỏng ngủ của mình.

- Lão đại, chúng ta đoán thử xem cô bé đến là ai? Ai đoán sai, cho người thắng mười ngàn đô la? Tiểu Bảo tinh thần chấn hưng nói.

- Ok!

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng: - Hắn là Phượng hoàng lửa!

- Em đoán là cái chị lần trước được anh cứu! Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian xảo.

Vừa dứt lời, một bóng người mảnh khảnh trong nháy mắt đi vào đại sảnh, chỉ thấy Hải Văn đưa hai ngón tay hình chữ V về phía Tiểu Bảo!

- Móa!

Thường Nhạc vô cùng buồn phiền, quả thực là rắn chuột một ổ nha. Người tới không phải ai khác, chính là mỹ nữ tóc vàng được Thường Nhạc cứu lần trước!

- Thường Nhạc, cảm ơn anh đã cứu tôi!

https://thuviensach.vn

Mỹ nữ tóc vàng ưu nhã đi đến trước mặt Thường Nhạc, lại hôn một cái lên mặt hắn nói.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, - Tiểu thư Kim Sa xinh đẹp, cô tìm tới nơi này như nào?

Kim Sa nghịch ngợm mở to hai mắt, dịu dàng nói:

- Chỉ cần là người Kim Sa này muốn tìm, nhất định sẽ tìm được. Ha ha… thế nào, Thường Nhạc không chào đón tôi tới sao?

Trên mặt Thường Nhạc là nụ cười thật tươi, lòng thì lại nói thầm, - Cô đến lúc này làm tôi tổn thấy mười ngàn đô, thật là xui xẻo!

Nhìn chằm chằm khuôn mặt đẹp trai phong độ của Thường Nhạc, khuôn mặt trắng mịn của Kim Sa bỗng nhiên đổ sâm, vẻ mặt thậm chí có vài phần xấu hổ.

- Sao thế, chẳng lẽ muốn chủ động hiến thân? Thường Nhạc hoảng hốt.

- Thường Nhạc… Kim Sa dường như lấy hết dũng khí, mắt nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc nói:

- Thường Nhạc, tôi muốn cua anh, cho tôi một cơ hội được không?

- Bùm!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, đường đường là Thường đại thiếu gia, không ngờ lại bị mỹ nữ nước Pháp theo đổi, hơn nữa còn trắng trợn như vậy.

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, một đóa hoa hồng đỏ tươi đã hiện ra trước mắt hắn, Kim Sa vẻ mặt xấu hổ nói: - Nếu anh đồng ý, hãy nhận hoa hồng của tôi, nó đại diện cho tình cảm chân thành tha thiết của tôi với anh!

https://thuviensach.vn

- Nhận đi, nhận đi!

Tiểu Bảo ở bên cạnh chỉ sợ thiên hạ không loạn kêu lên, Hải Văn cũng bội phục không thôi. Không hổ là lão đại, mỹ nữ xinh đẹp chủ động theo đuổi, mình bao giờ mới có thể có diễm ngộ như vậy chứ, thật là tốt quá!

Tay Thường Nhạc xoay thành độ cong xinh đẹp, trong tay hắn không ngờ cũng xuất hiện hai đóa hoa hồng, nhưng có chút khác biệt với hoa hồng trong tay Kim Sa, hoa hồng của Thường Nhạc là một trắng tuyền.

Trên khuôn mặt đẹp trai phong độ của hắn lộ ra nụ cười mê: - Nếu em nhận hoa hồng trắng của tôi, vậy có nghĩa em đã nhận lương tầm thuần khiết nhất của tôi!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Kim Sa nổi lên nụ cười động lòng người, đôi tay nhỏ bé của cô dịu dàng nhận lấy hai đóa hoa hồng.

Tiểu Bảo thần sắc cổ quái nhìn sang Hải Văn, - Toilet ở đâu?

- Làm gì?

Hải Văn còn chưa thoát ra khỏi khung cảnh lãng mạn trước mắt để trở lại.

- Tôi muốn nôn!

Thân hình nhỏ bé của Tiểu Bảo chợt lóe lên, người trong nháy mắt biến mất.

Hải Văn cũng là khuôn ngoan, tiếp tục nữa, mỉnh sẽ biến thành bóng đèn, anh ta cũng lập tức ra ngoài.

- Kim Sa, tiếp theo chúng ta làm gì?

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía phòng ngủ, nhưng miệng lại đàng hoàng nói.

https://thuviensach.vn

Kim Sa lấy ra cái vé tinh tế từ trong túi áo, đặt vào tay Thường Nhạc nói: - Ngày mai, ở viện Maria Paris sẽ có thiếu nữ thiên tài âm nhạc mới Lam Tử của Vienna diễn xuất, lúc đó anh phải tới nha.

Sau đó lại hôn lên mặt Thường Nhạc một cái rồi xoay người rời khỏi.

- Thiếu nữ thiên tài âm nhạc Vienna Lam Tử?

Đó chính là một trong những người phụ nữ mình yêu nhất, Lam Tử sao lại đến Pháp? Theo lý, Bảo Bình âm thầm bảo vệ Lam Tử sẽ phải tự nói với mình chứ. Móa, anh ta nhất định là muốn cho bản thiếu gia một niềm vui bất ngờ!

Nghĩ đến đây, mỗi tế bào trên người Thường Nhạc đều hưng phấn. Đã lâu không nhìn thấy Lam Tử rồi, dựa vào phần nhớ nhung của cô ấy với mình, hắn là nên chủ động nhào vào ôm lấy!

- Chị, mau tới xem đi, lão đại đang…

Ngay lúc Thường Nhạc suy tư, Tiểu Bảo lén lút kéo Đệ Nhị Mộng tới. Tục ngữ nói rất đúng, bắt trộm phải bắt tạng, bắt kẻ thông dâm phải cả đôi, Tiểu Bảo quả thật hiểu rất rõ đạo lý này.

Trên khuôn mặt ngây thơ của Đệ Nhị Mộng lộ ra nụ cười thản nhiên. Hiển nhiên, cô cũng không thèm để ý Thường Nhạc rốt cuộc có bao nhiêu phụ nữ, chỉ cần hắn yêu cô, những chuyện khác đều không quan trọng.

- Ách? Tiểu Bảo nhìn thấy Thường Nhạc lẻ loi một mình đứng trong đại sảnh, cô choáng váng.

- Tiểu Bảo, chị nói với em bao nhiêu lần rồi, không được nối dối gạt người, sao em vẫn phạm phải tật xấu này? Đệ Nhị Mộng gõ nhẹ lên đầu Tiểu Bảo một cái.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, cô nàng vừa rồi đâu? Tiểu Bảo rất muốn chứng minh mình không nói dối.

- Cô nàng nào? Đại sảnh chỉ có mình anh mà!

Thường Nhạc nói với vẻ mặt kinh ngạc.

Sắc mặt Tư Đồ Lôi Minh cực kỳ âm trầm, vừa mới truyền đến một tin tốt, lại tới thêm một tin xấu.

- Thường Nhạc, chẳng lẽ mày thực không nhịn được nữa? Tư Đồ Lôi Minh lặng yên nhớ kỹ cái tên này.

Tây Đốn, Vũ Sa, Quỷ Tài ba người liên hợp ở Nam Phi liên tiếp gặp phải ngăn trở, mà ở Châu Âu, bên phía Đức vừa truyền đến tin tốt từ bên Pháp lại xuất hiện Điểm G, hơn nữa tình thế vô cùng mãnh liệt.

Giữa Điểm G và Tân Long Nha, không có bất kỳ chỗ trống để giảng hòa nào.

- Lão Minh, ông cho rằng quân cờ tiếp theo đi như nào mới phải? Lão già trước mắt này là người mới được điều đến từ gia tộc Tư Đồ. Tư Đồ Lôi Minh rất muốn tận mắt nhìn, lão già trong truyền thuyết này đến cùng là có bao nhiêu thực lực?

- Rất đơn gia, giai đoạn cất bước của Tân Long Nha chúng ta, Điểm G cũng như vậy, nếu Điểm G gặp đả kích mà Tân Long Nha chúng ta vẫn tiến tới như cũ mà nói… kết quả chính là có lợi đối với chúng ta! Nói tới đây, lão Minh thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Nghe nói Kỵ sĩ thần thánh ở thành phố Khải Đinh có cừu oán với Thường Nhạc, chi bằng chúng ta trực tiếp mời gã đến đối phó Thường Nhạc, tin rằng sẽ có một vở kịch hay.

Tư Đồ Lôi Minh khẽ nhắm hai mắt lại, dường như đang suy nghĩ về lời nói của lão Minh. Gã mở mắt, sát khí chợt lóe lên,

https://thuviensach.vn

- Nếu muốn chơi, chơi lớn một chút. Nói với thánh điện Quang Minh, chúng ta đồng ý hợp tác với bọn họ, điều kiện tiên quyết chính là cái đầu trên cổ Thường Nhạc!

- Thiếu chủ…

Lão Minh nghe nói như thế, thần sắc hơi đổi, vừa mới định mở miệng muốn khuyên can, tiếp xúc với ánh mắt kiên địnhc ủa Tư Đồ Lôi Minh thì lão ta thở dài một hơi.

Mộ Dung Trường Thiên nhìn chiến tích từ ZNV đưa tới, trên mặt lộ ra nụ cười thoải mái. Không hổ là bộ hạ đắc lực nhất của mình, trong vòng gần một tháng đã thống nhất được một nửa xã hội đen ZNV.

Gia tộc Mộ Dung bắt đầu tấn công điên cuồng dũng mãnh vào ZNV, thị trường càng lúc càng lớn, rất nhiều thứ đã xuất hiện cục diên cung không đủ cầu.

Ngay Mộ Dung Trường Thiên cũng không ngờ tới, nơi rách nát như ZNV không ngờ lại chất chứa của cải lớn như vậy, tiến kiếm được từ nơi ấy vượt xa đầu tư trong nước của gia tộc.

Đương nhiên, trong lòng Mộ Dung Trường Thiên cũng rõ ràng, kiếm lợi nhiều nhất hiện tại chính là thuốc phiện.

Gần như 40% thuốc phiên trên thế giới đến từ Tam Giác Vàng, bản thân lúc trước không có thực lực đó, cho nên chỉ thâu tóm gần 10% của ZNV.

Nhưng lúc trước không có, không có nghĩa hiện tại cũng không có, hắn nên đi gõ một chút cục gạch Tam Giác Vàng kia rồi, tin rằng một trong ba thủ lĩnh xã hội đen trong nước – Dã Hồ sẽ vui vẻ hợp tác với mình!

Xã hội đen Nam Bắc đã đổ trời, mà duy nhất bình tĩnh chính là một trong ba đại bá chủ xã hội đen Trung Quốc – Dã Hồ!

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Trường Thiên ném ra một cành ô liu, ông ta có nhận không?

- Lão đại, chờ em một chút!

Thường Nhạc vừa đi ra khỏi lô cốt, thân hình nhỏ xinh của Tiểu Bảo vội vội vàng vàng theo sát.

- Anh không phải đi kiếm tiền, em đi theo làm gì? Nhìn bầu trời dần chuyển đen, Bảo Ngọc và Đệ Nhị Mộng ở trong phòng nói chuyện phiếm, mà mình vừa hay có thể một mình ra ngoài giải sầu.

- Ha ha, lão đại, Tiểu Bảo phải bảo vệ anh!

- Chỉ bằng em? Thực sự có người xông lên, con nhóc em nhất định sẽ là phản đồ đầu tiên! Thường Nhạc biết không bỏ rơi được kẻ dở hơi này, hắn kéo bàn tay nhỏ bé của cô bé đi thẳng về trước.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 317: Muốn Thu Phục Anh!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão đại, anh đừng coi thường Tiểu Bảo, nếu thật sự có địch tới, Tiểu Bảo nhất định sẽ xông lên đầu tiên. Tiểu Bảo ra oai dơ nắm tay lên, hùng hổ nói.

- Này, nhóc… anh chính là Thường Nhạc?

Tiểu Bảo vừa dứt lời, hai bóng đen liền ngăn trước mặt bọn họ, một trong đó là một thiếu nữ siêu cấp đáng yêu, người còn lại là một gã dáng người vô cùng khôi ngô cao lớn đẹp trai phong độ.

Mà người hỏi câu kia chính là thiếu nữ.

- Cô là ai?

Đã nhiều năm như vậy, có rất ít người dưới tình huống đã biết tên mình còn dám gọi mình là nhóc, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà.

- Ha ha, tôi chính là đệ nhất cao thủ giới dị năng Mỹ, danh xưng Hỏa Hồ, bởi vì tôi thích dùng hoa hồng cắt vỡ yết hầu người khác, nên tất cả mọi người đều gọi tôi là Hoa Hồng lửa. Ha ha… anh gọi tôi là Hoa Hồng lửa được rồi! Trên mặt Hoa hồng lửa lộ ra nụ cười điềm nhiên.

- Tôi là cao thủ truyền kỳ Nga – Bá, tuy nhiên không phải là bộ hạ Bá Vương của cậu, thằng nhóc kia đầu phục cậu, đoán chừng cũng không có nhiều tiền đồ! Bá giới thiệu ngay sau Hoa hồng lửa, vừa dứt lời, gã nói tiếp:
- Tôi thích nhất là nghe thanh âm xương vỡ của người khác, thanh âm đó rất trong trẻo, làm tôi nghĩ đến món sườn!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn hai người này, bản thân có tư liệu liên quan đến hai người này, biết bọn họ đều là cao thủ đứng đầu của thế hệ trẻ, nhưng giữa mình và bọn họ dường như không quan hệ nhiều lắm, - Tìm tôi có chuyện gì?

Trên mặt Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười thản nhiên, cái gọi là không có việc không lên điện tam bảo. Nếu đối phương tìm tới mình, nhất định không đơn giản là để tự giới thiệu!

- Thu phục cậu làm bộ hạ của tôi! Bá thoáng bước về phía trước một bước. Trong chớp mắt, không khí bốn phía bắt đầu ngưng tụ, làm cho người ta có loại cảm giác áp lực nặng nề.

- Nếu anh từ chối, tôi sẽ dùng hoa hồng đẹp đẽ cắt vỡ cổ họng anh, tin rằng anh là người thông minh. Hoa hồng lừa cười hì hì nhìn anh chàng đẹp trai Đông Phương trước mắt.

- Lão đại, anh ổn định bọn họ trước đi, Tiểu Bảo đi gọi viện binh! Nơi này cách lô cốt một đoạn, đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo khẽ đảo, nhỏ giọng nói.

- Cô bé, đừng nghĩ dùng di chuyển tức thời nha. Nếu không chị sẽ dùng cánh hoa hồng cắt vỡ cổ họng em đó. Trong lúc Hoa hồng lừa nói chuyện, bốn phía tung bay vô số cánh hoa hồng.

Tiểu Bảo đương nhiên không tin, cô bé chuẩn bị di chuyển thì bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện sau khi không khí bốn phía bị ngưng tụ, bản thân không ngờ không thể dùng di chuyển tức thời.

Cô sợ choáng váng, trong một chớp mắt, trên mặt Tiểu Bảo chất đầy nụ cười đáng yêu: - Chị thật giỏi nha, anh à, anh cũng thật đẹp trai. Tiểu Bảo không quen người này, mọi người đánh đi, Tiểu Bảo làm trọng tài được không?

https://thuviensach.vn

- Móa!

Sớm biết con bé này chính là một tên phản đồ, hiện tại thấy cảnh này, quả nhiên không sai. Còn chưa bắt đầu động thủ đã theo địch rồi, loại tinh thần này khiến Thường Nhạc muốn không phục cũng không được.

- Bảo tôi làm bộ hạ của anh cũng có thể, nhưng anh cũng phải bỏ ra đủ phân lượng. Thường Nhạc tà tà mỉm cười.

- Ha ha, nhóc… vậy để tôi cho cậu một chút phân lượng đi! Bá tiến lên đầu tiên.

Thường Nhạc nghe thấy lời của Bá, không thèm quan tâm nói: - Anh chàng đẹp trai, bắt đầu đi!

Bá nao nao, không ngờ nói lời khách sáo chút, khúc nhạc dạo đều không có, quả thật đủ sảng khoái. Trong ánh mắt gã lóe ra ánh hào quang tinh nhuệ.

Tư liệu về Thường Nhạc, Bá gần như nghiên cứu cả buổi tối, đương nhiên hiểu được người trước mặt không dễ dàng đối phó, nhất là hắn đến tột cùng am hiểu thứ gì nhất, đến nay vẫn là một điều bí ẩn.

Nghe nói sau khi dùng Khôi giáp, sức mạnh của hắn có thể đạt tới cảnh giới vô cùng khủng bố. Nghe nói phi đao của hắn giống như có được sinh mệnh, nghe nói Hoàng kim quyền của hắn rất hống hách, nghe nói tốc độ của hắn rất quỷ dị…

Bá lắc đầu, tiếp tục nghĩ nữa, dũng khí của mình nhất định sẽ bị ảnh hưởng, gã cổ quái cười nói: - Tôi muốn dùng sức mạnh trên nắm tay để đập xương cốt cậu, cho nên cậu phải cẩn thận một chút.

Tay Thường Nhạc hơi nhúc nhích: - Cứ việc tới đi!

https://thuviensach.vn

- Cẩn thận quả đấm của tôi! Thân hình Bá khẽ động, không khí bốn phía ngày càng ngưng tụ, ngày càng khiến người ta có chút khó khăn khi hô hấp. Nắm tay của Bá không ngờ hút không khí bốn phía thành từng khu vực khí hậu khác nhau.

Trong nháy mắt thành quyền đó liền vung ra ngoài, tuyên bố rõ ràng muốn lấy quyền thắng Thường Nhạc. Mà nắm tay của Bá, quả thực đáng sợ vô cùng, khí thế nắm tay của Bá và Thường Nhạc giờ phút này hoàn toàn bất đồng. Quyền này vừa ra, trên mặt đất không ngờ xuất hiện vô số khe hẹp, trong nháy mắt lan tới trước mặt Thường Nhạc, nhanh đến mực không ai có thể tưởng tượng ra.

Thường Nhạc hơi kinh hãi, tốc độ của Bá vượt qua tưởng tượng của hắn. Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không phải kẻ yếu, nắm đấu của hắn cũng chém ra.

Ánh sáng màu Kim trong nháy mắt bao phủ Bá, đồng thời lúc này, tốc độ của Thường Nhạc bắt đầu nhanh hơn.

Ầm!

Nắm tay của Bá vừa tiếp xúc với Thường Nhạc, gã cũng cảm giác được một sức mạnh điên cuồng đánh về phía mình. Bá hơi kinh ngạc, bản năng lùi về phía sau hai bước.

- Mùi vị thế nào?

Thường Nhạc cười hì hì nhìn gương mặt tái nhợt của Bá, từ từ nói.

- Lão đại cố lên, Tiểu Bảo luôn bên anh! Bên này vừa dứt lời, Tiểu Bảo ở bên kia đã bắt đầu hoan hô, nắm tay nhỏ hơi đưa lên, nếu không phải không tiện rat ay, Thường Nhạc nhất định sẽ xông lên đập con nhóc này một cái.

https://thuviensach.vn

Bá liếc mắt nhìn sâu một cái, tán thưởng nói: - Thường Nhạc, thật sự rất mạnh, ít nhất là mạnh hơn trong tưởng tượng của tôi, nhưng tôi vẫn muốn đấu tiếp!

Thường Nhạc tà tà mỉm cười: - Ha ha, bình thường thôi!

Xé!

Bỗng nhiên lúc đó, quần áo Bá bắt đầu rách ra, da thịt màu đồng kia, cơ thể hơi hở ra kia, sức mạnh bá đạo kia trực tiếp ép tới phía Thường Nhạc.

- Củ chuối thật!

Thường Nhạc sáng mắt lên, vẻ mặt giống như Columbus phát hiện ra châu lục mới: - Bá, anh sẽ không phải là tu luyện trò trẻ con Kim cương bất phôi trong truyền thuyết chứ?

Bá thấy hắn nói vậy, thần sắc hơi không được tự nhiên. Đàn ông sống đến từng này tuổi rồi bị người ta nói là trẻ con, đủ mất mặt.

Mà lòng Thường Nhạc lại thầm cảnh giác, loại công phu này bản thân từng nghe nói qua, nghe nói rất mạnh. Đương nhiên, cho dù là quỳ xuống xin hắn luyện, hắn cũng từ chối.

Nếu vẫn là thân đồng tử (trẻ con, con trai), đó quả thực là chuyện lấy mạng người!

Nắm tay Bá vung lên, xông thẳng về phía Thường Nhạc, miệng nói:

- Ít nói chuyện vô ích, tiếp chiêu đi!

Thường Nhạc cũng không khách khí, trực tiếp xông tới.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Nắm tay vừa tiếp xúc với thân thể Bá, Thường Nhạc cảm thấy một luồng sức mạnh thật lớn bắn ngược. Còn chưa kịp phản ứng đã bị Bá đánh mạnh vào thân thể.

Bá giống như không có việc gì, tiếp tục xông về phía Thường Nhạc.

- Củ chuối thật, đồ biến thái! Da đầu Thường Nhạc run lên, hiển nhiên là đọ nắm đấm, bản thân mình nhất định sẽ chịu thiệt, tên nhóc này quả thật chính là một quái vật.

Bỗng nhiên lúc đó, thân hình Thường Nhạc như là nhảy vào trong không trung, lấy tốc độ không thể tin nổi lui về phía sau hai bước, trong tay xuất hiện một phi đao. Mà phi đao kia giống như một cây tiêu thường đâm thẳng ra.

Bá căn bản không thèm để ý phi đao sắc bén, nắm tay gã trực tiếp đấm thẳng vào phi đao.

Khóe miệng Thường Nhạc nhưng lại treo lên ý cười cực kỳ thần bí, trong một chớp mắt này, thân hình Thường Nhạc biến mất trong không khí. Ai cũng không ngờ tới Thường Nhạc lại có thể đột ngột biến mất, bất kể ánh mắt của ai cũng không thể thích ứng được với biến hóa này.

Tiểu Bảo lại hếch lên cái miệng nhỏ: - Chút tài mọn mà thôi!

Ầm! Bá lảo đảo lui hai bước xa, Thường Nhạc không ngờ lại xuất hiện phía sau gã, một kích vô cùng đột ngột, lực vô cùng mạnh đánh cho gã mắt hiện ra kim quang lóng lánh.

Biến Bá biến sắc không chỉ như thế, còn là bởi vì phi đao trong tay Thường Nhạc, thật sự là đao lấy mạng người, nhanh đến mức làm cho tầm mắt Bá đều co rút lại.

https://thuviensach.vn

Trong đêm tối, phi đao này vô thanh vô tức giống như con rắn độc nhảy ra từ địa ngục mang theo tử khí âm trầm.

- Liều mạng! Bá rất rõ ràng, phi đao có lợi hại hơn nữa cũng không thể tổn thương mình, gã không lùi mà tiến lên.

Đ...A...N...G...G!

Nắm tay Bá vừa vặn ngăn trên phi đao, mặc dù có chút gấp gáp nhưng vẫn làm thân hình Thường Nhạc chấn động một chút, Bá cũng lui lại một bước nhỏ.

Thân thể Thường Nhạc lại như âm hồn bay lên không trung, phi đao sáng như tuyết kia lại phát ra tiếng vang nhỏ vụn khiến người ta kinh hoảng, không trung giống như bị thứ gì cứng rắn xé ra thành vô số mảnh.

Bá cảm thấy có áp lực như muốn xé rách thân thể gã, đó là lực lớn từ vô số phương hướng khác nhau truyền đến.

Thân hình Thường Nhạc lại lần nữa biến mất, trong kình khí mờ mịt có thứ gì đó như pháo hoa lưu động. Chỉ có một đôi mắt, đôi mắt của Thường Nhạc, mà trong ánh mắt đó lại chứa sự giảo hoạt.

Trong mắt Bá lóe ra khiếp sợ, thứ gã khiếp sợ chính là thân pháp và góc độ Thường Nhạc lựa chọn. Nhưng gã căn bản không có bất kỳ cơ hội để suy tư nào, bởi vì phi đao của Thường Nhạc không ngờ lại xoay tròn ra vô số phi đao.

Nắm tay Bá chỉ có thể xuất kích đầu tiên.

Nắm tay của Bá trong không khí tạo ra dòng khí vô hình cắn nuốt tất cả mọi thứ, nhưng khi dòng khí tiếp xúc với phi đao phiêu tán rơi rụng xuống, dòng khí kia giống như nước tràn ra bốn phía, hình thành ngọn lửa sáng rọi xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Hoa hồng lửa bên cạnh nhìn mà kinh hồn táng đảm. Người kia không khỏi quá biến thái rồi, anh trai mình mạnh mẽ như vậy mà cũng bị hắn bức đến nông nỗi chật vật, quả thật không phải người!

Xé, xé…

- Thường Nhạc…

Chỉ nghe được tiếng vang trong trẻo, sau đó trong đao ảnh xoay tròn vang lên tiếng kêu tức giận của Bá.

Thường Nhạc không phải đồ ngốc, nếu phi đao không thể tiếp xúc với Bá, hắn tự nhiên sẽ không tấn công thân thể Bá. Nhưng không tấn công thân thể Bá, không có nghĩa là không tấn công quần áo của gã.

Trong nháy mắt, phi đao đã cắt quần áo của Bá tan nát, chỉ còn một cái quần lót đáng thương có hình hoạt họa.

- Ha ha, thời đại gì rồi chứ. Ngất mất, một người đàn ông mặc quần lót có hình hoạt họa, thật là mắc cỡ chết người ta rồi! Khi Bá gần như trần như nhộng đứng tại đó, thân hình Thường Nhạc cũng ngừng lại, chỉ có điều… trên mặt hắn lộ ra nụ cười đểu giả.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 318: Siêu Cấp Chiến Sĩ 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bá yên lặng đứng nơi đó, mặc dù gã không thua, không thắng, nhưng nếu để gã tấn công cũng rất khó khăn, loại sự thật này thật khiến người ta khó chịu.

Đương nhiên, càng đáng lo chính là trong tay Thường Nhạc vẫn còn một đao, đao đó một khi vạch xuống quần lót hình hoạt họa, bản thân sẽ thật sự phải cởi truồng đứng ở đây.

Gã bất đắc dĩ nhún vai nói: - Em gái, trông chờ vào em rồi!

Hoa hồng lửa điềm nhiên cười: - Thường Nhạc, động thủ với tôi, không được dùng đao. Vừa dứt lời, cánh hoa hồng xung quanh bắt đầu điên cuồng xoay tròn lao về phía Thường Nhạc.

- PHÁ!!!

Nắm tay Thường Nhạc múa may một trận, cánh hoa hồng nhìn như nhẹ tênh kia không ngờ lại chất chứa sức mạnh không lồ. Thường Nhạc dưới tình huống không hề phòng bị bị cánh hoa hồng kia đánh lui vài bước, mà trên mặt Hoa hồng lửa cũng nổi lên một tầng đỏ tươi.

- Giết!

Ngay khi thân hình Thường Nhạc vừa đứng vững, một bóng dáng màu đen chợt lóe lên, trực tiếp lao về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc không thể nào ngờ tới vẫn sẽ có người đánh lén sau lưng mình, hơn nữa lại nắm giữ thời cơ chuẩn đến vậy!

https://thuviensach.vn

- Móa, muốn chết!!!

Hai thân ảnh vừa đến phía sau Thường Nhạc chợt nghe tiếng gầm lên giận dữ, chỉ thấy hai bóng dáng bị một người bắt lấy ném mạnh xuống đất.

Bịch!

Sau tiếng vang long trời lở đất, hai gã áo đen bị ngã xuống đất, máu đỏ nhanh chóng lan ra mặt đất bóng loáng.

- Bá, chuyện ở đây không liên quan đến mày, hy vọng đừng chọc vào! Một âm thanh vô cùng có từ tính đột ngột vang lên. Trong nháy mắt, một người trẻ tuổi anh tuấn tự nhiên phóng khoáng hiện ra trước mắt Thường Nhacj.

Mà phía sau người trẻ tuổi kia là một gã thanh niên sắc mặt âm trầm.

- Siêu cấp chiến sĩ! Thường Nhạc hơi nhíu mày, lần trước vừa gặp qua cô gái Bom, không ngờ bọn chúng vẫn có thể tìm mình gây rắc rối.

- Ha ha – ha ha, có chuyện hay sao có thể quên tôi chứ! Một giọng nói ngọt ngào không nhanh không chậm, như âm hồn lơ lửng bốn phía vang lên.

- Huyễn Vũ!

Sắc mặt Hoa hồng lửa hơi đổi, cô không ngờ tới, cao thủ Huyễn Vũ trong Siêu cấp chiến sĩ sẽ xuất hiện ở đây.

- Bà mẹ nó!

Thân hình thon thả kia vừa xuất hiện, người ở phía sau khiến sắc mặt Thường Nhạc rốt cuộc cũng có biến hóa. Đó là một lão già thoạt nhìn rất đáng khinh, toàn thần nhìn không ra điểm uy hiếp nào nhưng lại khiến Thường Nhạc cảm giác bị đè nén.

https://thuviensach.vn

Lão già đáng khinh cũng đồng thời đánh giá Thường Nhạc, - Thường Nhạc? Lão già khẽ lắc đầu: - Nếu cậu là Thường Nhạc, chuyện này không khỏi quá mức buồn cười.

Lời lão già đáng khinh vừa dứt, nụ cười trên mặt lão ta biến mất.

- Ha ha, để tôi nhảy một điệu trước đi! Vào lúc này, thân hình mềm mại của Huyễn Vũ khẽ phiêu. Di chuyển đến trước mặt Thường Nhạc, điềm nhiên mỉm cười, căn bản không cần quan tâm nơi này là nơi đông người. Mông cô bắt đầu chuyển động, thái độ kia giống như một âm hồn trôi bước, mỗi một bước chân đều vô cùng có quy luật. Tay cũng bắt đầu chuyển động cùng với chân.

- Hừ! Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, hắn không có hứng xem thứ nhàm chán này, đối phó với kẻ thù, biện pháp tốt nhất chính là nắm đấm, cho nên nắm đấm của hắn không chút do dự đánh ra.

Trong chớp mắt, thân hình Thường Nhạc run rẩy một trận, khi nắm tay vươn ra, dường như bị thứ gì đó phong tỏa khiến nó không thể động đậy.

Lúc này, trên mặt Huyễn Vũ lộ ra nụ cười tà ác: - Anh cũng tiếp tục nhảy cùng tôi đi!

Tay hắn giật giật, Thường Nhạc cảm giác có chút không khống chế được tay mình, tay đang bắt đầu chuyển động theo vũ điệu.

- Đây là chuyện gì?

Thường Nhạc kinh hãi, dùng hết sức lực toàn thân để vùng vẫy, nhưng càng dùng sức, trói buộc vô hình kia càng chắc.

- Trước khi chúng tôi chưa phân thắng bại với Thường Nhạc, ai cũng không được hại hắn! Bá cảm giác được tình hình có chút không đúng, gã dơ nắm tay chuẩn bị tấn công.

https://thuviensach.vn

Chân gã vừa bước lên trước một bước, lão già dâm loạn lúc này đi ra, - Đừng quên còn tôi ở đây.

- Tôi muốn nhìn một chút, thứ gọi là đệ nhất cao thủ Nga mới xuất hiện mấy năm nay đến cùng là như nào, rat ay đi! Lão già dâm loạn chắp tay ra phía sau, cả người lững thững bức về phía Bá.

Bá cảm giác được áp lực ngày một nặng nề, mày gã nhếch lên: - Ông không tin! Trong lúc nói chuyện, nắm tay không hề dựa vào kỹ xảo xông tới.

- Ai… tốc độ quá chậm! Khóe miệng lão già dâm loạn lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, trong lúc nói, tay lão đẩy về phía trước.

Lão già dâm loạn không ngờ dựa vào một ngón tay mà đẩy lui Bá.

Mọi người đều rõ ràng sức mạnh trên nắm tay của Bá, đừng nói một ngón tay, cho dùng dùng toàn bộ lực bàn tay đều có vài phần khiếp đảm.

- Hừ!

Cơ thể Bá lại bắt đầu biến hóa, cơ thể nổi lên, trong bóng đêm không ngờ tản ra ánh hào quang kinh tâm.

- Đúng vậy, đủ ngon!

- PHÁ…! Bá như hư ảo lao thẳng tới, lão già dâm loạn lẳng lặng đứng tại chỗ.

Mà khi bóng dáng kia vừa dừng lại, lão già dâm loạn đã bị Bá giam chặt, những người khác lập tức tỉnh ngộ.

Giờ phút này, Bá tập trung toàn bộ sức mạnh lên tay, lão già dâm loạn muốn dựa vào ngón tay chỉ sợ là không thể. Duy nhất chỉ có thể dựa vào cánh tay.

https://thuviensach.vn

- Cánh tay của lão ta có sức mạnh lớn như vậy sao?

Nhìn thấy cơ thể Bá, trong đầu Tiểu Bảo không tự chủ được phản ứng lại.

Lão già dâm loạn bình tĩnh đứng nơi đó, dường như thứ bị Bá buộc chặt không phải mình, mà chính là gã. Sắc mặt Bá bắt đầu hồng nhuận, hô hấp cũng ngày càng dồn dập.

- Ha ha, để tôi thử chút đi? Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc luôn nhảy múa theo Huyễn Vũ lại đánh về phía lão già dâm loạn, hơn nữa động tác còn nhanh như thiểm điện.

Huyễn Vũ không ngờ Thường Nhạc lại có thể giãy thoát, sắc mặt hơi đổi, - Đối thủ của anh là tôi, đừng có mơ! Thân hình cô ta vặn ra một độ cong quỷ dị, lao thẳng về phía Thường Nhạc.

- Hừ!

Lão già dâm loạn thấy Thường Nhạc lao về phía trước, lão ta ngẩng đầu, ánh hào quang trong mắt lại lần nữa xuất hiện. Đồng thời, trong thân hình xuất hiện luồng sức mạnh mãnh liệt, càng ép Bá chấn động bay ra ngoài.

- Nhảy múa cho tôi!

Khiến cho người ta chấn động chính là, thân hình Thường Nhạc không ngờ lại rơi xuống, thì ra tầm mắt của lão già dâm loạn lại ăn khớp với Thường Nhạc.

Thân hình lão già run rẩy kịch liệt. Khi Thường Nhạc vừa dứt lời, chân lão bắt đầu động. Thái độ của lão ta hoàn toàn giống Thường Nhạc vừa rồi.

Huyễn Vũ đang nhào đầu về phía trước thấy tình cảnh này thì hoảng sợ một hồi. Ngay lúc đối phương thất thần, ánh mắt Thường Nhạc cấp tốc quét tới:

- Cô cũng nhảy cho tôi!

https://thuviensach.vn

Huyễn Vũ tuyệt đối không ngờ, Thường Nhạc lại dùng chiêu thức ấy. Dưới sự gấp gáp, cô ta không kịp trốn tránh, thân hình bắt đầu run rẩy, mông bắt đầu vặn vẹo.

- Thật đáng sợ!

Ai cũng không ngờ, hai gã dị năng hạng nhất trong chớp mắt lại bị Thường Nhạc khống chế. Nhìn thấy Thường Nhạc từng bước đi về phía lão già dâm loạn, hiển nhiên hắn đã động sát tâm.

- Giết ông ta, phải qua cửa của tôi!

Người trẻ tuổi giọng nói có từ tính lao ra che giữa lão già và Thường Nhạc.

- Cút ngay! Thường Nhạc tùy tay vung một cái, một dòng khí như lốc xoáy lao thẳng tới người trẻ tuổi.

Mắt thấy lốc xoáy sắp bao phủ người trẻ tuổi, vô số ngân diệp trắng như tuyết hiện tên trước mặt Thường Nhạc.

Mà trong nháy mắt lốc xoáy tiếp xúc với ngân diệp, chẳng những không dập nát ngân diệp mà dần dần biến mất.

- Ngân!

Hoa hồng lửa biến sắc, cao thủ Siêu cấp chiến sĩ vì sao đều tập trung ở nơi này? Thường Nhạc đến cùng là tổ ong vò vẽ gì?

- Ngân Diệp xuất hiện, đầu người tới! Trong đôi mắt màu đen của người trẻ tuổi thoáng hiện ra mũi nhọn: - Lá cây là bởi vì nhiễm máu tươi mà trở nên đẹp hơn!

- Hừ! Thường Nhạc hừ lạnh một tiếng, tay trong không khí biến ảo ra các loại tư thế bất đồng, những chiếc lá cây vốn tung bay biến mất toàn bộ.

https://thuviensach.vn

Tâm thần Thường Nhạc hoàn toàn tập trung đến một điểm, thời điểm tay hắn dừng lại, những Ngân Diệp xinh đẹp rực rỡ hoàn toàn xếp gọn trong lòng bàn tay hắn, giống như phụ nữ đã cởi sạch quần áo nằm yên trên giường chờ đàn ông đến sủng hạnh.

Khóe miệng Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười tà, tay nắm lại, lại mở ra, Ngân Diệp xinh đẹp ban đầu hoàn toàn vỡ vụn, hắn nói: - Siêu cấp chiến sĩ, cũng chỉ như vậy thôi!

Vừa dứt lời, không khí bỗng xảy ra bóp béo lờ mờ, trong nháy mắt, thứ duy nhất mọi người nhìn thấy chính là những điểm sáng.

Trong một chớp mắt, lòng Thường Nhạc có loại cảm giác bất an, hắn trực giác tránh về bên cạnh.

Một mũi nhọn rét lạnh đánh về phía ngực hắn. Dưới sự gấp gáp, tay Thường Nhạc không do dự đánh ra ngoài.

Xé!!

Mũi nhọn rét lạnh kia không ngờ lại khéo léo tránh khỏi tay Thường Nhạc, rất nhanh đã vượt qua ngực hắn xuyên vào trong ngực. tiếng thấu cốt rõ ràng truyền vào lỗ tai mọi người.

Máu tươi từ ngực Thường Nhạc chảy xuối, hắn không những không có vẻ đau đớn, mà ngược lại lại cười sảng khoái: - Đã lâu không nhấm nháp hương vị máu tươi, thật sự quá tuyệt vời!

- Một kích vừa rồi là cho ngươi biết, làm người đừng quá cuồng vọng! Trong không trung, thanh âm trong trẻo mờ ảo như âm hồn dưới ánh mặt trời, làm người ta căn bản không thể bắt được dấu vết của đối phương.

Người có sắc mặt âm trầm ban đầu đứng cạnh người trẻ tuổi biến mất, hiển nhiên… một kích vừa rồi đến từ chính gã.

https://thuviensach.vn

Sauk hi lão già dân loạn bị Thường Nhạc làm cho khiêu vũ thì Bá được tự do, giờ phút này, gã và Hoa hồng lửa đang yên lặng đứng bên cạnh.

Bọn họ đang do dự, thực lực của Siêu cấp chiến sĩ trước mắt thật sự quá kinh khủng, một khi giúp đỡ Thường Nhạc, cho dù bọn họ có thể thoát thân, nhưng ngày sau bị Siêu cấp chiến sĩ trả thù thì đó cũng là chuyện vô cùng đau đầu.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 319: Siêu Cấp Chiến Sĩ 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Không cho phép làm hại anh Thường Nhạc! Ai cũng không ngờ vào thời khắc mấu chốt, Tiểu Bảo lao đến, chỉ trong nháy mắt đã thấy thân hình Tiểu Bảo biến mất.

- Phịch!

Tiếp theo chợt nghe một tiếng đập mạnh, chỉ thấy người thanh niên âm trầm kia bị Tiểu Bảo một cước đá xuống, vừa vặn rơi trước mặt Thường Nhạc.

- Làm tốt lắm!

Thường Nhạc vừa rồi bị một kích của người này trong lòng rất khó chịu, hiện tại người này đã tới trước mặt hắn làm sao có thể khách khí, liền lập tức cong người.

Tay kia như âm hồn hướng chụp tới cổ người kia.

- Không xong!

Người trẻ tuổi sử dụng Ngân diệp trước đó thần sắc hơi biến, Thường Nhạc lợi hại quá sức tưởng tượng của bọn họ, gần như toàn bộ tinh anh của Siêu cấp chiến sỹ đến đây mới miễn cưỡng chiếm được chút thế thượng phong, chiếc lá màu bạc nhanh chóng bay hướng tới yết hầu Thường Nhạc.

- Xẹt!

Còn chưa tới trước mặt Thường Nhạc, hoa hồng đỏ từ trên trời đã bay loạn giờ đây tràn ngập bốn phía, những cánh hoa hồng này vốn được bố trí ở

https://thuviensach.vn

bốn xung quanh nhưng vì nó vốn dĩ không vận động cho nên không có người để ý.

Một khi hoa hồng đỏ đã vận động cho dù là thần ở trên trời cũng phải đặc biệt cẩn thận, những cánh hồng mềm mại chuyên cắt cổ người, Hoa Hông lửa cuôi cung cung tiên vao, cô lưa chon giup đơ Thương Nhac.

Ly le rât đơn gian: Hai bên tranh đâu, ngươi trung lâp thương không chiêm đươc bât ky hao cam nao, nêu chon môt bên chăc chăn se co chut lơi ich.

Siêu câp chiên sy ro rang chiêm thương phong, minh coi như trơ giup siêu câp chiên sy đê đôi pho vơi Thương Nhac, tin chăc răng siêu câp chiên sy nay cung không cam ơn minh, nhưng nêu minh giup Thương Nhac thi lai khac.

- Hư, Hoa Hông lửa, cô tư tim răc rôi cho minh. Lao gia dâm loan đa tinh lai tư sau man ao thuât cua Thương Nhac, lao hân cai loai nhay nhot bay lươn luc nay, lao quyêt đinh phat tiêt lên ngươi Hoa Hông lửa.

- Lao gia, đôi thu cua ông là tôi. Ba hơi bươc lên, tưng thơ thit trên ngươi cung rung theo, vưa nay tên nay chưa tranh thu đươc chut nao tư lao gia nay, nhưng cung không co nghia la minh đa bi đanh bai, thăng bai giưa bon họ hoan toan chi mơi băt đâu.

- Cô em, muôn đi đâu? Thanh âm Huyên Vu trong treo quyên ru đôt ngôt vang lên. Hoa ra Tiêu Bao sau khi đanh len ngươi thanh niên âm trâm đang chuân bi chuôn đi hô cưu binh, lai bi Huyên Vu chăn lai.

Không khi bôn phia băt đâu ngưng kêt nhanh chong. Hiên nhiên Huyên Vu đa phat hiên chô trông luc Tiêu Bao di chuyên, giơ phut nay khuôn măt xinh đep cua cô hiên lên ve quy di.

Tiêu Bao luông cuông trong oc noi thâm: - Đai nương trươc măt nay se không cho minh cung nhay nhot đi chư. Mât đi di chuyên tưc thơi, Tiêu

https://thuviensach.vn

Bao căn ban cung không co năng lưc khac tư bao vê minh.

Thương Nhac cung phat hiên đươc nguy cơ bên nay nhưng bươc chân hăn đa không thê dưng lai. Thân hinh khoang chưng rât nhanh đa tơi trươc măt ngươi thanh niêm âm trâm.

Ngươi thanh niên bi Tiêu Bao đa rơi đên trươc măt Thương Nhac, con chưa kip phan ưng, hai tay theo ban năng chem ra lai bi Thương Nhac dung thân thê cưng răn đơ đươc.

Ma tay Thương Nhac đa bop tơi cô ngươi nay.

Hơi thơ Thương Nhac vưa dung lưc, măt ngươi thanh niên nay lâp tưc đa biên thanh mau tim. - Thich không?? Nhin ngươi thanh niên đau khô giây dua, trên măt Thương Nhac lô ra điêu cươi ta ta.

- Thương Nhac, mau tha Huyên Anh, nêu không tôi se giêt no. Thanh âm trong treo cua Huyên Vu đôt ngôt vang lên.

Nhin thây Tiêu Bao vi Huyên Vu nhâc lên, sưc manh sung man cua Huyên Vu năm chăt trên đinh đâu Tiêu Bao, may nho cua Thương Nhac khe nhiu lai.

- Lão đại cưu Tiêu Bao.

Tiêu Bao tôi nghiêp hô lên, phong chưng trong rât nhiêu đê tư cua Thương Nhac, chi co Tiêu Bao mơi co thê kêu ra tiêng kêu kho nghe đên vây.

Bên nay con chưa kip phan ưng, Tiêu Bao đa tiêp môt câu: - Lão đại, anh co thê cưu Tiêu Bao nhưng không đươc thu tiên đâu nhe.

- Tha Tiêu Bao ra.

Thương Nhac cung chăng buôn đê y đên cô be kia, anh măt cua hăn nhin thăng Huyễn Vu lanh lung noi.

https://thuviensach.vn

Co rât it ngươi nhin thây Thương Nhac tưc giân, ma giơ khăc nay Thương Nhac thưc sư nôi giân, luc hăn noi chuyên, ban tay tum Huyên Anh cung nơi long.

Chăng biêt tai sao, Huyên Vu thấy Thương Nhac đi tơi co cam giac tim minh đâp ngay cang nhanh, dưa theo đao ly, nêu Thương Nhac tha Huyên Anh thi cô cung co thê tha Tiêu Bao.

Nhưng Huyên Vu cam giac nêu tha Tiêu Bao chinh minh se mât đi môt cai dù chăn.

- Anh đưng tơi đây.

Nhin thây Thương Nhac tưng bươc môt tơi gân, sưc manh trên tay Huyên Vu theo ban năng gia tăng, chi cân Thương Nhac dam đông thu thi minh cung không do dư giêt Tiêu Bao.

- Oành!

Mơi vưa rơi xuông đât con chưa kip thơ Huyên Anh đa tư nô, thân thê ga như co môt qua bom hen giơ.

- Không

Huyên Vu nhin thây em minh đôt nhiên bi huy diêt tâm thân cô hoang loan, nhưng khoang thơi gian nay vơi Thương Nhac ma noi cung đa đu rôi.

Thương Nhac không phai ngươi lương thiên, con môi tơi tay sao co thê dê dang buông tha, hăn cung la tuyêt đôi tin tương Tiêu Bao, ma cơ hôi chinh la trong biên hoa chơp măt nay.

Huyên Vu con chưa kip khiêp sơ, phan ưng lai tư trong đau thương, năm tay Thương Nhac đa hung manh đanh qua, tôc đô siêu viêt kia, năng lương quy di kia gân như đat tơi sư kêt hơp hoan my.

https://thuviensach.vn

- Phich!

- A!

Tiêng kêu thê tham tư miêng Huyên Vu truyên tơi, thanh âm kia dương như đem sưc manh ca ngươi đêu bao phat, xe rach tim phôi ngươi, săc măt Ngân Diêp, lao gia dâm loan cung đai biên.

Chi thây sau khi Huyên Vu bi Thương Nhac đanh bay, cô thông khô bum măt hô môt tiêng choi tai.

Trong tinh huông binh thương, Thương Nhac đôi vơi phụ nữ xinh đep cung se dê dang tha thư đôi chut, nhưng môt khi đa choc vao chô tưc cua hăn thi thu đoan đôi pho vơi cac nang cua hăn co khi con tan nhân hơn vơi đàn ông.

Quyên vưa rôi đa hoan toan đanh trung khuôn măt xinh đep cua Huyên Vu, gương măt nay bi sưc manh điên cuông tư năm tay Thương Nhac tâp kich đa hoan toan bi huy diêt.

Lao gia dâm loan va Ngân Diêp gân như đông thơi hương vot tơi Huyên Vu. - Thương Nhac, mày se phai hôi hân. Ngân Diêp liêc măt thât sâu nhin Thương Nhac, ôm Huyên Vu cung lao gia biên mât trong bong đêm.

Sau khi bon ho rơi đi, Thương Nhac cam thây trong ngươi minh bông nhiên trông rông, môt chut sưc manh cung không con, dương như đa bi rut sach.

Vưa rôi liên tiêp chiên đâu cung Ba, Hoa Hông lửa, lao gia dâm loạn, Huyên Vu, Huyên Anh, du Thương đai thiêu gia co lơi hai đên mưc nao cung vân co han đô.

May măn la môt tiêp môt, nêu nhât thơi xông lên chi sơ Thương Nhac đa chay rôi.

https://thuviensach.vn

- Thương Nhac, dương như anh đa đăc tôi ngươi không nên đăc tôi. Anh măt Hoa Hông lửa phưc tap nhin Thương Nhac, đa tưng chưng kiên sư lơi hai cua Thương Nhac, cô cung hiêu đươc so vơi tên biên thai nay thi minh con thua xa.

- Cô noi đên Huyên Thân.

Trên măt Thương Nhac lô ra môt tia cươi quy di.

- Đung vây, anh giêt Huyên Anh, huy la dung mao Huyên Vu, Huyên Thân chăc chăn se không bo qua cho anh. Hoa Hông lửa khe gât đâu, ve măt hơi ưu tư nhin Thương Nhac.

Trên thê giơi công nhân lơi hai nhât chinh la Kim cua My, Phong Thân cua Trung Quôc, nhưng cung con vô sô cao thu ân nup, bon ho so sanh vơi hai đai cao thu kia cung không kem la bao.

Vi du như Công Tôn Thi cua Công Tôn gia tôc, Cao thu thân bi cua Lanh Thi, Hăc Long cha Tiêu Bao, Huyên Thân, Sat Tiên, thơ săn tiên thương nươc Nga, Hăc Thu cua Đưc, đâu muc Mafia Thu Sao, cao thu thân bi nhât cua ky sy thân thanh Thân Ky sy đây đêu la nhưng cao thu siêu pham thoat tuc.

Chi la trong tinh huông binh thương bon ho rât it ra tay, chu yêu nhât la không co bao nhiêu đôi thu đang đê bon ho ra tay, chuyên như thê nay đêu do ngươi dươi giai quyêt.

Cung đung la như thê, cao thu di năng trên thê giơi thương thương se bo qua bon ho, nhưng cung nhăc nhơ minh tan khôc răng không đươc cham tơi nhưng răc rôi nay.

Ma Thương đai thiêu gia cung không đê y đên nhưng điêu nay, môt lân đa choc hai tô ong vo ve, tô chưc sat thu thê giơi Sát Thần, siêu câp chiên sy đinh phong cao thu Huyên Thân.

https://thuviensach.vn

Nhin thây bô dang trâm tư cua Thương Nhac, Tiêu Bao nhảy lên năng nê go môt cai trên đâu Thương Nhac, cươi hi hi noi: - Lão đại, cam ơn anh đa cưu Tiêu Bao, anh yên tâm, nêu co ai dam băt nat anh, em se đi tim cha Hăc Long đến đôi pho vơi bon ho.

Hoa Hông lửa va Ba cung thoang nhin nhau, con gai đa kem đên như thê thi cha co thê manh đên mưc đô nao?

Ban đâu bo họ chuân bi đọ sưc môt phen vơi Thương Nhac, luôn tiên thu phuc hăn, lai không nghi răng, không thu phuc đươc Thương Nhac lai con đăc tôi vơi Siêu câp chiên sy cua My, nghi đên đung la lam cho ngươi ta buôn bưc.

- Tiêu Bao, em noi lơi phai giư lơi nhe. Thương Nhac nghi tơi Hăc Long siêu pham kia, nêu như thưc sư co thê keo ca qua thi đung la thât sương.

Đương nhiên, Tiêu Bao bi ngươi ta băt nat ma cha không ra măt thi e răng cung không đươc.

- Yên tâm, Tiêu Bao dung bô câu bao tin cho cha. Tiêu Bao vô ngưc nghiêm trang noi.

- Moa, đơi Hăc Long chay tơi thi gao cung đa nâu thanh cơm. Thương Nhac khinh bi liêc măt nhin Tiêu Bao.

Nhin man đôi thoai cua hai ngươi môt lơn môt be, Hoa Hông lửa bông nhiên cam nhân đươc ngươi nay co hơi khac vơi ngươi đưng đâu Điêm G ac đôc ba ngươi trong truyên thuyêt, it nhât thi ngươi trươc măt nay thoat nhin rât vưa măt.

- Em gái, chung ta đi thôi!

Nhin thây săc măt Hoa hồng lửa biên hoa, Ba âm thâm kêu môt tiêng không ôn, con tiêp tuc như vây, chinh minh lai phai bôi thương tôn binh

https://thuviensach.vn

cua cô em rôi.

- Anh Ba, vưa nay chung ta noi ai thua se phai lam em ngươi kia, lơi nay co tinh không?

Măt thây Ba lôi keo Hoa Hông rơi đi, Thương Nhac cươi ta ta noi.

Ba ve măt kinh ngac noi: - Em gái, anh co noi như vây sao?

- Không co, tuyêt đôi không co. Hoa Hông lửa không hê nghi ngơi thôt lên.

- Nhân phâm a!

Thương Nhac thân săc cô quai nhin bong dang hai ngươi dân xa, khoe miêng cươi nghiên ngâm.

- Ha ha, lão đại, hai tên ngôc kia, em ma la bon ho se đanh nhau vơi lão đại môt trân. Tiêu Bao cươi hi hi noi theo sau Thương Nhac.

- Vi sao?

Thương Nhac ngân ra.

- Ha ha, bơi vi sau khi lão đai thoat khoi siêu câp chiên sy, hai chân vân con đang run rây, mât măt quá. Tay nho cua Tiêu Bao chi vao chân Thương Nhac, ve măt trôm cươp.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 320: Ám Sat Tại Nha Thơ Đưc Ba Paris 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thương Nhac măt đo ưng, sư viêc mât măt như vây cua minh đa bi Tiêu Bao thây đươc, vưa rôi sau khi chiên đâu kich liêt, nôi lưc trong thân thê minh gân như đa bi tiêu hao sach, thân hinh run rây kia chi la môt loai phan ưng tư nhiên.

Đương nhiên sư viêc nay phat sinh trên ngươi ngươi khac con đươc, lai phat huy trên ngươi Thương Nhac, môt siêu câp cao hoanh trang như vây. Hăn go manh đâu Tiêu Bao hung tơn noi: - Em thì biêt cai gi, lão đại không phai run rây ma la hưng phân.

- Hưng phân?

Tiêu Bao thân săc cô quai nhin Thương Nhac, khuôn măt nho nhăn lâp tưc lô ra điêu cươi nhơt nhat.

- Tiêu Bao hiêu, lão đại vi hưng phâấn ma run rây.

Nhin bô dang không chăc kia cua Tiêu Bao Thương Nhac cung chăng buôn giai thich chi ngon tay lên phia trươc noi: - Tiêu Bao, chung ta tiêp tuc đi bô.

Tiêu Bao ngân ngươi: - Lão đại, nêu chăng may lai găp phai nhưng cao thu kia không phai la xong rôi a.

- Sơ cai shit, lân nay lão đại muôn tơi Nha thơ Đưc Ba Paris. Thương Nhac ve măt thanh kinh noi.

https://thuviensach.vn

- Nha thơ Đưc Ba Paris? Tiêu Bao day day đâu nghi ngơ nhin Thương Nhac noi:

- Lão đại, nha thơ Đưc Ba co ban ra tiên không?

- Me kiêp, nơi thanh khiêt như vây ma dung tiên vang đê đo đêm đung la đang xâu hô qua. Thương Nhac hit sâu môt hơi sưc manh dương như đa khôi phuc môt it.

Ngay mai Lam Tư xinh đep se đên đây, minh va cô lai co thê hoa hoa tơi mưc nao? Thư tinh lân trươc tăng cô nang chăc đa nhân đươc rôi nhưng sao vân chưa trả lời?

- Thanh khiêt? Thanh khiêt đê lam đêch gi, tiên mơi la trên hêt. Tiêu Bao ve măt uê oai, anh măt mơ hô không chưng noi: - Lão đại, Tiêu Bao hơi mêt rôi, đi vê nghi trươc.

Thương Nhac bât chập tât ca lôi Tiêu Bao đi tơi Nha thơ Đưc Ba.

Trai qua môt trân vưa rôi, đi vao Nha thơ cung đa la qua nưa đêm, nha thơ Đưc Ba năm ơ trung tâm Paris bên bơ sông Seine xinh đep.

Chinh la do đai chu giao hoang Rees Tak Sully quyêt định xây dưng lên, nha thơ Đưc Ba Paris la môt giao đương vơi lôi kiên truc Gothic điên hinh, kêt câu cân thân nghiêm tuc, nhin qua vô cung trang nghiêm hung vi.

Trong giao đương môc mac gân như không co trang sưc gi, đai sanh co thê chưa tơi 9000 ngươi, trong đo 1500 ngươi co thê ngôi trên giang đai. Cây đan trong phong lơn cung rât nôi danh, co tơi 6000 âm quang, âm săc hung hâu vang dôi, đăc biêt thich hơp đê tâu thanh ca va cac ca khuc bi trang.

Nơi nay la tương trưng cua sư thanh khiêt, nhưng khi Thương Nhac đi tơi cưa Nha thơ hăn cam giac đươc môt sư bât an va bưc bôi:

https://thuviensach.vn

- Tai sao lai như vây.

- Lão đại, bao thach ơ trên tương đa kia co phai thât không vây? Tiêu Bao ngâng đâu đa nhin thây trong măt cua Adam va Eva loe loe toa sang trong bong đêm, tinh thân phân chân noi.

- La thât!

Thương Nhac tâm thân vân như cu tâp trung ơ trong viên, hăn gât đâu theo ban năng.

Vưa dưt lơi, thân hinh Tiêu Bao đa biên mât.

- Lão đại, con măt nay cưng qua, em không nay ra đươc. Trong nhay măt đa thây thân hinh Tiêu Bao ơ phia trên tương đa, dao găm trong tay đang đao bat mang.

- Săk!

Thương Nhac hoan toan không còn gì để nói, phong chưng hanh vi nay cua Tiêu Bao nếu bi ngươi dân nươc Phap biêt chi sơ môi ngươi môt bai nươc bot cung dim cô be chêt đuôi.

- Tiêu Bao, chỉ cân em dung sưc nay thi đia câu cung bi em nay ra đươc. Thương Nhac cô vu cô be rôi nhanh chong hương đi vao phia trong.

Chăng biêt tai sao cam giac bât an trong long Thương Nhac cang ngay cang manh, nhưng lai sinh ra môt loai hâp dân tri mang đôi vơi chinh minh.

Ban năng tư noi vơi minh ngan van lân chơ co vao Nha thơ Đưc Ba nhưng căn ban không thê chiu không chê, không chiu lui bươc, viêc đo không hê phu hơp vơi tâm tinh Thương Nhac.

Hanh đông tơi Nha thơ lân nay chi la môt hanh đông vô y, ai co kha năng lơn như vây co thê dư biêt trươc đươc.

https://thuviensach.vn

Chân vưa bươc vao Nha thơ, Thương Nhac liên cam thây tơi mươi cô sat khi tran đây bôn phia.

- Ra đi!

Trong môt chơp măt. Thương Nhac tâm thân hơi đông, khoe miêng lô ra tia cươi lanh lung.

- Xoat!

Hơn mươi mui tên thanh lươi điên cuông hương lao tơi Thương Nhac.

Cung mau bac, chuyên môn pha hoai cao thu khí môn.

- Thê giơi sat thu! Đông tư Thương Nhac môt trân co rut, thât không ngơ bon ngươi kia tơi nhanh như vây, thân thê hăn vôi rut lui cham vao long môt ga câm cung tên trong tay, khuyu tay vô tinh đanh vao ngươc đôi phương.

Phia trươc hơn mươi bong đen trưc tiêp đanh tơi, nhưng bong ngươi đâu tiên xông tơi Thương Nhac chi nhân lai đươc nhưng thi thê cua đông bon va mau tươi.

Môt kich vưa rôi của Thương Nhac tuyêt đôi không co kha năng con co ngươi sông, hăn thâm chi con cam giac đươc ro rang lông ngươc đôi thu vơ vun, khi huyêt xông lên, Thương Nhac luc nay tuyêt đôi không dưng lai, thân hinh gâp thanh môt đô cong, phi đao săc ben rôt cuc cung xuât ra.

Thương Nhac tuyêt đôi không bo qua bât ky cơ hôi nao đưa ke đich vao chô chêt, phi đao cua hăn xuât ra cung cung luc thi thê kia tư trên đâu hăn bay vot hương tơi ke thu.

Ma đam ngươi kia nhân luc con không biêt đông bon cua minh sông hay chêt lai bi mau tươi lam cho mơ măt, thân hinh thoang co chut hôn loan,

https://thuviensach.vn

Thương Nhac tuyêt đôi se không buông tha cơ hôi tân công tuyêt hao nay.

- Xoet xoet

Môt chuôi tiêng vang nho liên tiêp cung tiêng rên tham, nhưng ngươi đôi diên vơi thi thê đông bon công tơi không ngơ đêu bi thi thê đanh nga, cung không phai vi nhưng thi thê nay qua năng ma la vi đam ngươi nay đôt nhiên mât cân băng.

Bơi vi bon ho đa bi dinh phi đao cua Thương Nhac.

- Khưc

Môt cây côn đanh len vao luc Thương Nhac căn ban không thê hôi cưu.

Nêu trong trang thai binh thương thi du cho nhiêu ngươi hơn nưa cung không đu cho hăn lam thit, nhưng Thương Nhac lai liên tiêp giao thu cung mây đại cao thu, sưc manh gân như đa bi vet sach, hiên tai gân như con chưa khôi phuc đươc môt phân mươi.

- Âm

Thương Nhac căn răng, giơ tay muôn chăn kich nay, cai cây thô môc kia gây lam hai đoan.

Thân thê Thương Nhac chân đông, canh tay suyt chut nưa bi đanh gây. Tuy nhiên may măn nôi lưc trong thân lâp tưc tran ra, Hiên viên tâm phap bao vê canh tay, tư nhiên sinh ra khang lưc lam Thương Nhac thoat khoi nguy cơ bi đanh gây tay.

- Me kiêp.

Thương Nhac cho tơi bây giơ đêu chưa tưng chịu uât ưc tơi như vây, đương đương la ngươi đưng đâu Điêm G lai bi hai mươi mây ngươi binh thương

https://thuviensach.vn

đanh giêt thanh như vây, thân thê hăn manh me run rây môt trân, trong chơp măt, Khôi giap Hắc Ám như canh chim bao trum lên hăn.

Sức manh băt đâu điên cuông trao dâng, Thương Nhac giân dư gâm lên môt tiêng. Năm tay rât nhanh xoay trong, ơ trong nha thơ Đưc ba chi co bong dang quyên kia chuyên đông, môt dong khi điên cuông.

Sat thu nay không thê nao ngơ tơi, Thương Nhac mơi vưa rôi con bi bon ho đanh trung liên tiêp lui vê phia sau trong chơp măt lai quy di như vây. Phach thân thê sat thu kia bi năm đâm cua Thương Nhac đanh bay lên.

Mau tươi bay đây trơi, năm tay Thương Nhac cung đang điên cuông xoay trong, tôt cuôc, nhưng sat thu nay cam giac đươc tư vong đang sơ băt đâu châm rai lui vê phia sau.

- Thât không ngơ tơi, sau khi liên tiêp giao thu vơi mây đại cao thu kia, năng lưc lai manh như vây. Môt thanh âm như tư trên trơi đôt ngôt vang lên.

Thương Nhac tâm thân hơi căng thăng.

Thanh âm tuy răng ngot ngao nhưng trong no lai mang theo khi tưc lam ngươi ta run rây, phang phât như muôn hoa tan xương côt trong ngươi đôi phương.

Nôi tâm Thương Nhac hiêu đươc cao thu thưc sư đa tơi.

- Là ai? Anh măt khi tiêp xuc vơi tuyêt săc dung nhan kia, tâm thân Thương Nhac vân không kim nôi môt trân nhôn nhao, trươc măt kia la môt cô gái Đông phương thưc sư. Không biêt vi sao, sau môt cai liêc măt nhin đôi phương, dung mao đôi phương trong đâu bông trơ nên lơ mơ.

- Là người muốn lấy mạng anh. Hôm nay tôi se dung môt tay lây mang anh.

https://thuviensach.vn

Sát Tiên đưa canh tay nho trăng non dưng lên như môt thiêu nư bương binh, thoang dưng lai môt chut: - Nêu anh co thê chay trôn tư môt tay cua tôi thi tôi co thê tha cho ngươi.

- Môt tay?

Dưa vao môt ban tay cua người phụ nữ trươc măt đây đa muôn đanh bai minh.không khoi qua coi thương minh rôi. Nghi tơi đây, trong anh măt tinh quang cua Thương Nhac loe lên.

- Đươc, vây thư xem sao!

Vưa dưt lơi, ca ngươi Thương Nhac như tia chơp vot hương tơi cô, đông thơi tay trai xuât hiên môt phi đao xoay tron, tay phai xuât hiên môt đao quyên anh hư ao.

Cai miêng anh đao nho nhăn đông long ngươi cua thiêu nư hơi biu, tran lăc lăc: - Qua châm, qua châm!

- Phich!

Thương Nhac cam giac đươc năm đâm cua minh hung tơn như đanh lên môt vât thê nhưng đinh thân lai lai phat hiên ra cô gai đang yên lăng đưng đăng sau minh, nu cươi nhan nha như coi năm tay hông hach vưa rôi la tro chơi.

Ma ngay luc nay, phi đao phu trơ sinh mênh kia rôt cuc xuât hiên, trong không khi lan tran ra môt dong khi quy di, phi đao vơn quanh môt goc quy di rôi nhanh chong bay hương vê phia đôi thu.

Trung rôi!

Nhin thây đôi phương không ne tranh ma phi đao kia lai công kich tư phia sau cô ta.

https://thuviensach.vn

Thương Nhac khoe miêng nơ nu cươi đăc thăng.

Nhưng khi tiêp xuc vơi phi đao không ngơ không co bât ky vêt mau nao, nu cươi ngưng đong trên măt Thương Nhac, hăn không ngơ tôc đô cua người phụ nữ trươc măt nay thât khung khiêp.

Sau khi cô biên mât lai vân con lưu lai chut bong dang con sot lai, ma bong dang kia không khac chut nao so vơi ngươi thât.

- Vưa rôi nêu cô ta thưa cơ tân công minh

Thương Nhac trong long hơi kinh hai nhưng hăn cung không phai ngươi chiu thua, hăn lanh lung cươi, - Nêu vây tôi se chơi vơi cô môt trân.

Thương Nhac nhăm hai măt, hai tay trươc măt bai tri thanh môt hinh dang cô quai - Giêt! Bôn phia trong không gian xuât hiên vô sô năm đâm.

Ma luc nay thân hinh Thương Nhac cung băt đâu biên ao, môt, hai, ba toan bô không gian bi năm đâm va bong dang Thương Nhac bao phu.

Săc măt tuyêt săc thiêu nư hơi đôi, tuy nhiên chi trong chơp măt lai khôi phuc ve binh thương.

Đôi vơi năm đâm nay cô cung không them đê y, duy nhât lam cho cô biên săc chinh la năng lương trong năm đâm, loai năng lương điên cuông nay phang phât như muôn căn nuôt trơi đât.

Năm tay đang không ngưng biên ao, quyên phong đang không ngưng mơ rông, dương như toan bô thiên đia đêu bi năm tay nay hoa tan.

Tuyêt săc thiêu nư cung băt đâu triên khai, đông tac cô rât châm, cung rât nhanhdương như môt cai bong hư ao, lai dương như đâu đa lung tung. Thương Nhac chi cam thây thân hinh tuyêt săc thiêu nư hơi đông, ma ngay sau đo, năm tay bôn phia toan bô biên mât, hăn lăng lăng đưng yên tai chô.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 321: Am Sat Tại Nha Thơ Đưc Ba Paris 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khi khuôn măt anh tuân cua hăn lô ve kinh ngac, năm đâm cua minh, năm tay co sưc manh cương đai lai bi ban tay be nho trăng non trươc măt nay tum lai.

Sưc manh, tât ca sưc manh sau khi vot vao ban tay nho kia không ngơ đa biên mât sach se.

- Cô ta la ngươi sao? Thương Nhac trong đâu không tư chu đươc xuât hiên nhưng lơi nay.

- Lão đại, nhin em!

Bông nhiên luc đo, thân hinh nho xinh cua Tiêu Bao không ngơ hiên ra ơ trong nay, tay trai câm hai viên bao thach loe sang, tay phai câm dao găm, nhanh chong lao thăng tơi phia thiêu nư tuyêt săc.

Khi con ngươi thiêu nư tiêp xuc vơi Tiêu Bao thi đôi may liêu hơi dưng lên, ban tay trăng non biên ao ra môt goc đô quy di.

- Phât đăng!

Thương Nhac giât minh, trươc măt không ngơ hiên ra môt chiêc đen tan ra săc sang bach, bôn phia đen toa hao quan thanh khiêt, tia sang kia chiêu roi sang xung quanh.

Đông thơi, thân hinh Tiêu Bao khi tiêp xuc vơi anh sang kia lơ đang run rây môt chut, tiêp đo thân hinh thăng tăp rơi xuông.

- Bich!

https://thuviensach.vn

Thân hinh vưa rơi xuông đât, anh sang cua Phât đăng đa bao phu lây cii be.

- A!

Gương măt xinh đep cua Tiêu Bao lô ra ve đau khô, cô không kim nôi kêu lên thanh tiêng, thân hinh liêu mang giây dua, nhưng nương theo mui nhon ngay cang lơn manh cua Phât đăng, sưc manh troi buôc lên Tiêu Bao cung cang lơn.

Gương măt tuyêt săc thiêu nư cươi nhat, dương như thao tung ngươi khac la môt sư viêc vô cung vui ve.

Thân hinh Thương Nhac khe run, cung vơi nôi thông khô cua Tiêu Bao tăng lên, thân hinh hăn cung run rây ngay cang manh. Cuôi cung, hăn hoan toan nhăm hai măt, bôn phia hêt thay đêu yên tinh trơ lai.

Trong chơp măt Thương Nhac mơ măt.

Môt đao hao quang mau tim loe lên tư trong măt Thương Nhac, thân thê thiêu nư tuyêt săc môt trân run rây. - Ma đông. Tiêp xuc vơi đông tư mau tim kia cua Thương Nhac, săc măt thiêu nư đai biên, theo trưc giac, cô lui lai sau hai bươc.

Hơi thơ ta ac kia băt đâu tran ra tư cơ thê Thương Nhac, cai loai lam cho ngươi ta cam giac bi đe nen ngay cang năng, như muôn đê nat xương côt cua ngươi ta.

Thương Nhac châm rai bươc hương vê phia tuyêt săc thiêu nư kia, trong miêng không ngưng noi thâm - Đang chêt, cac người đêu đang chêt, tât ca moi ngươi đêu đang chêt.

Trong luc noi chuyên, năm tay hăn dưng lên, hao quang quy di tan ra tư năm tay kia.

https://thuviensach.vn

- Phich!

Năm tay vưa tiêp xuc vơi măt đât đa tan ra tiêng vang long trơi lơ đât, ma tai thơi khăc nay, thân hinh Thương Nhac như môt bong dang hư ao không sơ tơi đươc, nhanh chong lao đanh vê phia cô gai.

- Hư!

Săc măt tuyêt săc thiêu nư không đôi, tuy răng Thương Nhac giơ phut nay co vô cung lơn manh nhưng cung không đat tơi pham vi ban thân minh không thê chiu đươc, cô phai dung năm tay khiên hăn hoan toan tinh tao lai.

- Phich! Tiêng năm tay va cham lân nhau, tuyêt săc thiêu nư cam giac đươc sưc manh vô cung vô tân đang chen chuc hương lao tơi phia minh.

- Xi Môt ngum mau tươi phun ra tư cai miêng anh đao nho nhăn.

Cung luc nay, môt bong hư ao mau đen trong nhay măt chăn trươc măt tuyêt săc thiêu nư.

Thương Nhac lơ đang khe nhiu may, lao nhân trươc măt râu toc trăng phau nhưng khi thê trên ngươi cang luc cang manh. Môt cai phât tay, ơ trươc măt đa hinh thanh môt đao kiêm khi cô quai.

- Phong!

Thân hinh Thương Nhac đôt nhiên biên đôi, ơ phia chân trơi co vô sô bong dang Thương Nhac.

- Bup! Trong luc đo bôn phia đêu phat ra tiêng vang kinh ngươi, sat thu bôn phia không chiu nôi loai khi thê nay, không ngơ đêu không tư chu đươc ngôi phich trên măt đât.

https://thuviensach.vn

- Không tôi! Khoe miêng Thương Nhac lô ra điêu cươi ta ac, thân hinh hăn nhoang lên môt cai, chi thây trong tay hăn đa co thêm môt thanh phi đao tuyêt trăng.

Nhưng lao gia đưng môt bên thân hinh vưa mơi ôn đinh đa nhăm hai măt lai, ca ngươi dương như không co hơi thơ. Nêu đôi lai binh thương Thương Nhac co thê đơi lao mơ măt nhưng bây giơ không đươc, Thương Nhac ơ trang thai ta ac căn ban se không cho bât ki ke nao cơ hôi.

Huông chi Thương Nhac con co môt loai trưc giac, ngoai trư lao gia trươc măt nay hăn con co nhưng ngươi khac nưa, chăng qua đôi phương ân nâp qua tai, chinh minh không thê tim ra.

Cho nên Thương Nhac tuyêt đôi se không đơi lao gia mơ măt mơi đông thu lân nưa, hăn nhât đinh phai đanh bai lao, bât kê dung cach nao, măc du không phai anh hung nhưng Thương Nhac cung không muôn lam cai viêc anh hung cho ma gi. Cang huông chi đê thăng, đê chinh minh co thê sông sot, đê Tiêu Bao cung co thê sông sot.

Cho nên hăn không noi gi nưa.

Thương Nhac như thê quy di ưu linh lam cho ngươi ta không thê năm băt đươc, châm rai đây vê phia trước, lam no ngâp nươc nhâp vao hư không rôi lai ơ giưa hư không.

Đây vôn la môt loai cam giac vô cùng huyên bi, nhưng tơi tay Thương Nhac tai trơ nên cưc ky tư nhiên, dương như sư tinh thưc chât chinh la như thê. Nhưng lao gia đưng tai chô đa thây sat y ngâp tran quanh Thương Nhac, lam tư đay long lao dâng lên môt cô ap lưc lo lăng năng nê lam ngươi ta hit thơ không thông.

Không thê phu nhân, ap lưc nay hung manh ma rât thât, khơp xương ca ngươi lao gia phat ra môt trân bao vang kinh hoang, dương như không chiu nôi ap lưc nay đe ep, lai như cô phat ra sưc sông tư cương chê bưc bach.

https://thuviensach.vn

Lao cam thây môt cô đăc hơn như ngon lưa sat khi băt đâu khơi đông như mach nươc ngâm, nhanh chong nôi lên thanh hinh trong không khi, bât cư luc nao cung chưc xông lên.

Hai tay lão già khe đông, chi thây môt cô linh khi khe tâp trung trong tay lao, nương theo thơi gian che dây, ve linh khi nay không ngơ vong biên thanh môt cây đao, môt cây đao khi sung man linh lưc.

Lao gia đôt nhiên mơ măt, tay trong phut chôc giât minh, dong khi đao run rây, xoay tron ra môt đô cong man diêu, công kich dương như không co đinh hương nao.

Nhưng lao không co công kich, cung không dam tuy tiên công kich, ơ bôn phia xung quanh thân hinh Thương Nhac lao căn ban không tim thây môt chô co thê công kich, sơ hơ dương như hoan toan dung hơp thanh môt thê vơi Thương Nhac. Thương Nhac không chut để y phia trươc măt cư thê tiên lên môt bươc.

Chi môt bươc nay ma giông như bua ta nên lên ngươc lao gia, gân như khiên lao không thơ nôi. Ma môt bươc nay cua Thương Nhac không chi sinh ra môt cô khi phach đap đia ma cang khiên ap lưc trong không gian nay tăng đên cưc han.

Lao gia săc măt hơi đôi, lao đôt nhiên nay sinh môt loai ao giac, nêu Thương Nhac cư tưng bươc tơi gân như vây lao căn ban cung không co cơ hôi không chê.

Cho nên lao bi buôc phai ra tay.

Đôi măt Thương Nhac hiên lên ý cươi lanh lung.

Lao gia tâp trung ơ bô vi trên thân thê Thương Nhac, luc nay mơi đôt nhiên khơi đông, dong khi đao băn lên hư không, văn veo điên cuông trong nhay măt ao ra hang ngan van đao anh.

https://thuviensach.vn

Đao anh điên cuông trong không trung mang theo vô tân sat khi. Tiêu Bao tư xa xa quan sat nhin thây tinh huông nay khuôn măt nho nhăn trong phut chôc trơ nên tai nhơt.

Dương như tư chiêu nay đa nhin ra kêt qua của Thương Nhac, linh lực đao sung man nhanh chong hương vê phia trươc.

Hao quang tim âm u lai xuât hiên trong măt Thương Nhac, trên phi đao nôi lên hao quang tim quy di, thân thê hăn không ngưng run rây, Thương Nhac trong long ro rang lân nay sưc manh cua minh đa đat tơi cưc han nhât rôi.

- Phâp.

Dong khi đao cua lao gia bi Thương Nhac cưng răn đanh nat.

Đôt nhiên, Thương Nhac kinh sơ, ve măt biên đôi, hơi chân chư, lai phat hiên môt cô canh săc tư sươn trai nhanh chong bưc tơi như nô trao cuôn cuôn.

Kim la kim mau bac, môi khi no hiên ra trong măt moi ngươi đêu la trong luc vô y khiêu khich moi ngươi luc nay đây co muôn sông hay không. Sao lai xuât hiên trươc măt Thương Nhac.

Không co vât gi đo lam cho Thương Nhac mât đi sinh mang, lam ngân châm man vu hư không, no muôn Thương Nhac chia lia vơi thê giơi nay.

Môt gương măt tai nhơt hiên ra trươc măt Thương Nhac, la môt ngươi tre tuôi hiêp trơ lao gia, y rât biêt lưa chon thơi điêm, goc đô cung rât xao quyêt.

Goc đô nay co rât it ngươi co thê nghi đên, cung co it ngươi co thê ne tranh, cho nên khi y ra tay, trên măt hoan toan la môt ve thăng lơi va mim cươi tư tin.

https://thuviensach.vn

Môt kich nay đên tôt cung như thê nao? Co phai toan thăng hay không?

Nêu như noi không phai, đung vao thơi khăc y xuât thu, không nên đăc y, tuy nhiên loai đăc y nay tư nhiên ma vây, tuy tâm ma sinh, giông như môt chuyên gia thâm my cao câp dung đao giai phâu ve dung nhan đông long ngươi, đa ve phac thao đên hinh dang ngươi cuôi cung, nhưng la dung kim, đo cang la môt ve hoan my không chut ti vêt.

Đuýng la it ti vêt nay lam Thương Nhac nhay măt băt đươc, co thê thong dong thoat ra.

Thương Nhac biêt răng minh không thê lai lui vê phia sau, lao gia va thanh niên nay phôi hơp vô cung hoan my, cho nên hăn nhât đinh phai phan kich, nhât đinh phai đanh vơ tâng cuc diên nay.

Tiêu Bao nhin thây Thương Nhac bi hai ngươi công kich, cai miêng nho nhăn cua cô be biu lên: - Xem ra lân nay lão địa gặp nguy hiêm thât rôi, Tiêu Bao phai liêu mang thôi.

Vưa dưt lơi thân hinh Tiêu Bao xoay trong câp tôc tiên vê phia trươc lao gia, y đô giup Thương Nhac giam bơt ap lưc.

- Ha ha, cô be, đôi tương cua em la tôi! Tuyêt săc my nư luc trươc cươi quy di, thân hinh trưc tiêp ngăn tơi trươc măt Tiêu Bao.

Tiêu Bao giơ phut nay căn ban không cô đươc nhiêu như vây thân hinh nho cua cô be run rây kich liêt.

- Rông!

Đung la rông, Tiêu Bao đa nhiêu lân nhân manh trươc măt Thương Nhac la minh không thê biên thanh rông. Ơ thơi khăc mâu chôt, Tiêu Bao vân la xoa bo hinh tương xinh đep biên thanh môt con rông hung manh.

https://thuviensach.vn

Săc măt tuyêt săc thiêu nư hơi đôi, cô môt trân thât thân, biên hoa trong chơp măt nay, đôi vơi Tiêu Bao ma noi đa đu rôi.

- Phich!

Đuôi rông cưc lơn cua Tiêu Bao đanh bay thiêu nư kia ra ngoai.

Lao gia va ngươi tre tuôi cung chu y đên tinh huông biên hoa, tâm thân bon ho căng thăng, đông thơi nhanh hơn tiên bươc tân công Thương Nhac.

- Đưng hong lam hai đên lão đai tôi.

Thân thể rồng của Tiểu Bảo nhanh hơn tiên hương tơi bên nay.

- Không tôt.

Trong long Thương Nhac dâng lên môt cam giac bât an. - Cân thân! Hăn hương tơi Tiêu Bao hô đông thơi năm tay điên cuông hương đanh tơi lao gia.

Tuyêt săc my nư, lao gia, ngươi tre tuôi ba ngươi gân như đông thơi cung lao thăng tơi Tiêu Bao, biên hoa mang tinh chuyên biên nay hoan toan năm ngoai dư đoan cua Tiêu Bao.

Thương Nhac muôn giup Tiêu Bao giam bơt ap lưc, nhưng năm tay điên cuông bi sat thu con lai dung thân thê đon đơ.

- Phich phich!!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 322: Đại Nạn Không Chết, Tất Có Hậu Phúc 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Những sát thủ bình thường trước mắt này, hoàn toàn dùng tính mạng của mình để ngăn cản bước chân của Thường Nhạc.

Mắt thấy Tiểu Bảo bị ba cao thủ vây quanh, Thường Nhạc cảm thấy nội khí điên cuồng bốc lên, đột nhiên đúng lúc đó, hắn nhìn thấy nắm đấm của lão già sắp đánh trúng đầu Tiểu Bảo.

- Giết!

Con ngươi Thường Nhạc nhuốm đầy màu tím, cơ thể nhanh chóng di chuyển tới giữa lão già và Tiểu Bảo.

- Ầm!

Thân hình Thường Nhạc lay động, hắn cảm thấy ý thức bắt đầu trở nên mơ hồ, bóng dáng người trước mắt không ngừng lay động.

- Tiểu Bảo, mau đi đi!

Sức mạnh điên cuồng phát ra, ý thức càng ngày càng mơ hồ, Thường Nhạc theo bản năng hô lớn.

- Ầm!

Thường Nhạc cảm thấy bốn phía như có cái gì đó nổ tung, bản thân tựa hồ như bị chém thành hai nửa, dưới luồng gió rét lạnh, trên gương mặt tà ác lộ kia ra nụ cười khinh miệt, châm chọc: - Thường Nhạc, anh không phải người đứng đầu Điểm G sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc mạnh mẽ hô lên, cả người không ngừng run rẩy, tay dường như bắt được thứ gì đó, ấm áp, mềm mại, khiến hắn như vớ được phao cứu sinh, hắn liều mạng nắm chặt bàn tay kia: - Đừng, đừng bỏ tôi!

Trong ánh trăng mờ ảo, hắn nhìn thấy toàn bộ phụ nữ của hắn đều rời bỏ hắn: - Đừng bỏ lại mình anh, đừng, đừng rời khỏi anh, anh sẽ yêu em cả đời!

Trong hoảng hốt, một thân thể mềm mại thoáng đi tới, nhẹ nhàng ôm Thường Nhạc vào lòng.

Thường Nhạc như tìm được bến đỗ ấm áp, khóe miệng bớt khẩn trương, sợ hãi dần biến mất, miệng nhẹ nhàng nói: - Tôi là ai?

Tiếng nói của Thường Nhạc ngày càng nhỏ, cuối cùng tiến vào mộng đẹp.

Mà giờ phút này, bên giường hắn là một cô gái mặc quân phục màu xanh lam, dưới mày liễu cong cong là đôi mắt động lòng người, khuôn mặt trái xoan mang theo vài phần ngượng ngùng, vài phần thương yêu.

Cô không nghĩ tới, mình vừa mới tới nước Pháp, còn chưa bắt đầu tham dự hội nghị quân sự quốc tế, đã bị một người đàn ông Trung Quốc lao tới bên cạnh, giữ chặt chính mình.

Khi sờ thấy máu tươi trên người hắn, phản ứng đầu tiên của cô là đưa hắn tới bệnh viện, nhưng không nghĩ tới, vừa chuẩn bị gọi điện thoại, trên người người đàn ông này đột nhiên phát ra luồng ánh sáng trắng, sau đó miệng vết thương tự động khép lại.

Toàn bộ sự việc trước mắt đã cho cô biết, người đàn ông trẻ tuổi này tuyệt đối không phải người bình thường. Vì vậy, cô nhanh chóng quyết định đưa Thường Nhạc về chỗ ở của mình.

https://thuviensach.vn

Khi Thường Nhạc nắm lấy bàn tay nhỏ bé, tinh tế của cô, toàn bộ sợ hãi khi nãy mới nảy sinh đều biến mất, khiến trong lòng cô cảm thấy phức tạp!

Sức mạnh như cùng nước biển điên cuồng tấn công vào cơ thể Thường Nhạc.

Thường Nhạc tỉnh lại, hắn hoàn toàn cảm giác được xương cốt bên trong cơ thể hắn đã xảy ra một sự biến đổi vô cùng to lớn. Hắn nhẹ nhàng mở mắt, lọt vào tầm mắt hắn là một gương mặt tuyệt mỹ: - Bà xã!

Ngắm nhìn gương mặt mờ ảo mà xinh đẹp trước mắt, Thường Nhạc không kìm nổi vươn tay ra, mà cô gái bởi vì mệt mỏi, con người động lòng người nhẹ nhàng khép lại. Khi tay Thường Nhạc vừa chạm vào mặt, cô lập tức tỉnh táo lại.

Tiếp xúc với cặp mắt của Thường Nhạc, cô hoảng sợ, không nhịn được nói:
- Anh vừa rồi anh gọi tôi là gì?

- Bà xã!

Nghe thấy hắn xưng hô như vậy, cô gái cảm thấy choáng váng.

Thường Nhạc hơi nhíu mày, trong đầu hắn chỉ lưu lại một hình ảnh, đó chính là cô gái tuyệt sắc trước mặt này, bản năng nói cho hắn biết, mỹ nữ này chính là bà xã mình.

- Anh tại sao lại gọi tôi là bà xã

Khi cô gái xinh đẹp nhắc tới hai chữ này, khuôn mặt không tự chủ được đỏ lên, dù sao mình vẫn là một hoàng hoa khuê nữ, bị người đàn ông xa lạ gọi là bà xã, vẫn cảm giác vô cùng không tự nhiên!

- Bởi vì em xinh đẹp, hơn nữa còn là người Trung Quốc, nên nhất định là bà xã của tôi! Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi thốt ra.

https://thuviensach.vn

Cô gái xinh đẹp choáng váng, đây cũng được cho là lý do sao, dựa vào cách nói này của hắn, không phải toàn bộ phụ nữ Trung Quốc xinh đẹp đều là bà xã của hắn sao? Chẳng nhẽ hắn đánh nhau với người khác tới hỏng não rồi?

- Tôi là Diệp Linh Lung, anh là ai? Diệp Linh Lung khẽ nháy mắt, nghiêm trang giới thiệu.

- Tôi là ai?

Thường Nhạc sửng sốt, hắn cố gắng nghĩ tên của mình, nhưng càng cố nghĩ, đầu càng đau hơn.

Thấy Thường Nhạc nhăn mày lại, bộ dáng thống khổ, Diệp Linh Lung mềm lòng, vừa chuẩn bị mở miệng, lại không nghĩ rằng Thường Nhạc bỗng nhiên thốt ra một câu: - Mẹ kiếp, ông đây thật sự không nghĩ ra!

Diệp Linh Lung sửng sốt, cái miệng nhỏ nhắn mở ra, cô gần như không thể tin vào tai mình, gã đàn ông này thoạt nhìn nho nhã, không ngờ lại ăn nói thô tục như vậy.

- Bà xã, rốt cục tôi tên là gì?

Thường Nhạc lấy tay gõ đầu Diệp Linh Lung, hiếu kỳ nói.

Việc Thường Nhạc mất tích đối với toàn bộ Điểm G, Thường gia và những người quan tâm hắn mà nói, quả thật là chuyện long trời lở đất.

Viện Đức Bà Paris bị hủy một nửa, các thi thể ở đó căn bản không thể phân biệt được, Tiểu Bảo bởi vì sức chống đỡ của cơ thể tương đối mạnh, sau khi được cứu chữa vẫn còn sống sót.

Khi cô tỉnh lại, câu nói đầu tiên là: - Mau cứu Thường Nhạc!

Sau đó câu thứ hai là: - Thẻ của em không sao chứ!

https://thuviensach.vn

Nếu Thường Nhạc nghe được những lời này, chắc chắn vô cùng kích động, Tiểu Bảo tham tiền này rốt cục cũng đặt tiền ở vị trí thứ hai sau vị trí của lão Đại.

Tất cả các thi thể ở đó đều đã được xác minh qua, căn bản không có Thường Nhạc, điều đó chứng tỏ hắn còn sống, nhưng hắn đến tột cùng đang ở phương nào?

Lam Tử tới Paris chuẩn bị diễn xuất cũng nhận được tin tức như vậy, Viện Đức Bà Paris bị hủy, nghe nói có liên quan tới người đứng đầu Điểm G, mà Thường Nhạc giờ còn không rõ sống chết ra sao.

Trên gương mặt xinh đẹp của cô hiện lên vẻ lo lắng, một chút hồi tưởng, một chút ôn nhu: - Anh vẫn bá đạo như vậy!

Đương nhiên, có người lo lắng cho an nguy của Thường Nhạc, nhưng ngược lại cũng có người vô cùng vui mừng. Tư Đồ Lôi Minh khi nghe nói Thường Nhạc đã xảy ra chuyện, gã hưng phấn tới nỗi một đêm ngủ không ngon giấc.

Thường Nhạc xảy ra chuyện, đồng nghĩa với việc Điểm G như rắn mất đầu, như vậy Tân Long Nha dĩ nhiên sẽ phát triển tốc độ nhanh hơn, và có thể thâu tóm địa bàn vốn có của Điểm G.

Thật không nghĩ tới, Thế giới sát thủ bình thường này lại có thể lấy mạng Thường Nhạc, nữ thần chiến thắng xem ra đã nghiêng về bọn chúng.

- Truyền đạt mệnh lệnh của tôi, Tân Long Nha ở Trung Quốc chính thức khởi động kế hoạch thâu tóm Điểm G! Tư Đồ Lôi Minh vô cùng bình tĩnh hạ lệnh.

Quang Minh nghe thấy Thường Nhạc gặp chuyện không may, ngay trong ngày đầu tiên liền dẫn theo một đám cao thủ thần bí tới Nam Phi, chính thức hợp lại cùng hội Huyết Hổ.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, Điểm G đang trong thời kỳ phát triển, đồng thời cũng phải đối mặt với nguy cơ tứ phía. Việc Thường Nhạc gặp chuyện quả thực là đòn đả kích trí mạng.

Bảy người Cao Tiếu, Kim Ti, Bá Vương, Quang Minh, Tiểu Phong Tử, Huyết Hổ, Kerri thần sắc trầm trọng ngồi trong phòng họp của tổng bộ Điểm G.

Bọn họ đều là tâm phúc thân thiết nhất của Thường Nhạc, trong đó Quang Minh, Thần, Bá Vương là những nhân vật cùng vai vế mà bởi vì sự việc ở Nhật Bản bị trì hoãn, trong khoảng thời gian ngắn, Thần không thể về Nam Phi.

Bảy người đang ngồi đây đều hiểu rõ, trong khoảng thời gian Thường Nhạc biến mất này, Điểm G nhất định phải cử ra một thủ lĩnh mới, mà vị thủ lĩnh này mọi người đều phải tâm phục khẩu phục.

Nếu không giá trị của việc đề cử thủ lĩnh mới sẽ biến mất.

Cao Tiếu và Huyết Hổ thoáng nhìn nhau, nói: - Chúng tôi đã liên hệ qua với Tả Thủ trong nước, quyết định đề cử Nam Cung Huân Y làm thủ lĩnh tạm thời của Điểm G chúng ta, bởi vì cô ấy quen biết thiếu gia chúng ta thời gian dài nhất, tình cảm sâu sắc nhất!

Bá Vương và Quang Minh thoáng nhìn nhau, bọn họ không nghiêng về phía Nam Cung Huân Y, vì vậy đều tự lắc đầu nói: - Chúng tôi đề cử Kim Ti làm thủ lĩnh, bởi vì cô ấy là người trong nghề, nắm rất rõ ràng tình huống của chúng ta.

Tiểu Phong Tử không hề nghĩ ngợi gì, thốt lên: - Tôi đề cử Công Tôn Khả Nhân, đó là cao thủ lợi hại nhất gia tộc chúng tôi, chỉ cần cô ấy trở thành thủ lĩnh của chúng ta, gia tộc Công Tôn đương nhiên sẽ dốc toàn lực.

https://thuviensach.vn

Tiểu Phong Tử tuy chỉ có một mình, nhưng địa vị của hắn lại không người nào dám khinh thường, phải biết rằng hiện tại rất nhiều tinh anh của Điểm G đều là người của gia tộc Công Tôn, lần trước bị Thường Nhạc thu phục.

Ba người đại biểu cho ba người phụ nữ khác nhau, Nam Cung Huân Y, Kim Ti, Công Tôn Khả Nhân, hiện tại ánh mắt bọn hắn đều hướng về phía Kerri.

Bá Vương và Quang Minh đoán Kerri sẽ chọn Kim Ti dù sao Kim Ti cũng thân thiết với bọn họ nhất, da đầu Kerri run lên, mình có thể đứng trong hàng ngũ cao của Điểm G đã là trời phá lệ ban ân rồi, sau khi trải qua chiến tranh bom đạn, địa vị của gã cũng dần trở nên vững chắc hơn.

Nhưng việc lựa chọn thủ lĩnh tương lại của Điểm G mới khiến mọi người đau đầu, hiện tại do lão Đại gặp chuyện không may mới đề cử thủ lĩnh mới, cho dù Thường Nhạc trở về, thủ lĩnh tạm thời được đề cử kia cũng có thể sẽ chiếm địa vị hết sức quan trọng đối với Điểm G trong tương lai.

- Tôi chọn Lộ Đức!

Trong đầu Kerry lóe lên một ý tưởng, bật thốt ra.

- Phì!

Quang Minh vừa uống xong ngụm trà, liên phun mạnh ra, thần sắc kỳ quái nhìn Kerri, cái thằng nhóc chết tiệt này, không dưng lại nhắc tới em gái mình làm gì?

- Rầm rầm!

Cửa đại sảnh của hội nghị bị gõ.

- Bá Vương, có tin tức từ bên Pháp và Nhật Bản gửi tới! Một cô gái trẻ tuổi đi vào.

https://thuviensach.vn

- Nói!

Ánh mắt đám người Bá Vương sáng ngời.

- Phía Nhật Bản bên kia chọn Sakura, phía bên Pháp chọn Đệ Nhị Mộng! Cô gái phân tư liệu cho mọi người.

Một số người bắt đầu rì rầm bàn tán.

- Rầm, rầm!

Tiếng đập cửa lại vang lên.

- Vào đi!

Một người thanh niên trẻ tuổi đi tới, đưa ra một phần tư liệu nói: - Theo tư liệu từ bên nước Mỹ gửi tới, người ký tên bên trên là Lạc Phong, phía bên đó chọn là.

- Là ai?

Vài người đồng thanh nói.

- Thạch Tán Y!

- Dì nhỏ của lão Đại?

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Trong khi Điểm G bị sự việc chọn thủ lĩnh mới làm cho náo loạn thì Thường Nhạc lại tự do tự tại.

Sau khi Diệp Linh Lung xác định Thường Nhạc bị mất trí nhớ, cô chính thức đặt tên cho hắn là Vương Tiểu Minh, mà Thường Nhạc cũng vui vẻ đồng ý, nhưng hắn cũng có một điều kiện.

https://thuviensach.vn

Để cho hắn gọi cô là bà xã.

Dù sao việc bỏ mặc một đồng bào Trung Quốc, Diệp Linh Lung cũng không làm được, sau khi kết thúc hội nghị quốc tế, cô liền trực tiếp đưa Thường Nhạc lên máy bay.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 323: Đại Nạn Không Chết, Tất Có Hậu Phúc 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tiểu Minh, đây là nơi công cộng, anh chú ý hình tượng một chút có được không? Vừa mới lên máy bay, Thường Nhạc liền như chim nhỏ nép vào người Diệp Linh Lung.

Diệp Linh Lung để ý thấy vô số ánh mắt kỳ quái đều nhìn về phía bọn họ, cô cảm thấy không tự nhiên, vội vàng đẩy Thường Nhạc ra, duy trì khoảng cách với hắn.

Thường Nhạc căn bản không thèm để ý đến những ánh mắt kia, hắn và Diệp Linh Lung trước đó đã ước định rồi, bí mật gọi cô là bà xã, nhưng cũng không có nói rõ ràng là không được động chân động tay.

- Nơi công cộng? Ha ha, anh và bà xã anh thân thiết, ai dám nói xấu, cẩn thận anh đánh chết bọn họ!

Thường Nhạc vừa nói vừa giơ nắm tay lên thị uy.

Từ sau khi tỉnh lại, Thường Nhạc cảm thấy bản thân mình có một nội lực vô cùng lớn, cơ thể mỗi chỗ đều ẩn chứa sức mạnh, thật muốn tìm chỗ giải phóng bớt một chút.

Diệp Lung Linh không hề nghĩ ngợi, trực tiếp gõ đầu Thường Nhạc, nghiêm nghị nói: - Tiểu Minh, anh nhớ rõ ràng cho em, tốt nhất đừng động tay động chân, nếu không em đánh chết anh!

Thường Nhạc không tự chủ mỉm cười, Diệp Linh Lung, bộ đội đặc chủng đến từ Trung Quốc, Thiếu tá danh dự, đai đen Judo, cũng được coi là một cao thủ.

https://thuviensach.vn

Nhưng về căn bản cũng không là gì so với cao thủ siêu cấp dị năng như Thường Nhạc.

Diệp Linh Lung còn chưa kịp phản ứng, thân thể Thường Nhạc lại dán lại gần.

- Trời ạ!

Diệp Linh Lung buồn bực xem thường hắn.

- Tiểu Minh, trước hết em nói cho anh biết, gặp bố mẹ em, anh phải nói anh là bạn học trước kia của tôi, mới vừa du học ở Pháp trở về. Vừa mới ngồi xuống, Diệp Linh Lung lại nhắc nhở.

- Yên tâm, anh nhớ kỹ rồi!

Thường Nhạc lại thuận tay ôm Diệp Linh Lung vào lòng, cảm giác ấm áp này thực sự rất thoải mái.

- A!

Nhìn thấy ánh mắt Thường Nhạc lóe lên, Diệp Linh Lung thở dài, cô hiểu được lần này mình đã đem về một phiền toái lớn.

Mộ Dung Quỷ Linh thế nào cũng không nghĩ tới, không ngờ Nô lại dùng sinh mạng để đổi lấy cơ hội chạy thoát, nhìn tới thi thể trên mặt đất, cô nhẹ nhàng nắm tay lại.

- Nếu Thường Nhạc biến mất, Nô, Áo choàng hắc ám cô trăm cay nghìn đắng mới lấy được để tặng ai? Trong đôi mắt xinh đẹp của Mộ Dung Quỷ Linh lộ ra vẻ trào phúng.

Ánh mặt trời quyến rũ chiếu lên người, khiến cho người ta nảy sinh ra một loại cảm giác lười biếng.

https://thuviensach.vn

- Thật không ngờ nhanh như vậy đã trở về. Trung Quốc thật tuyệt! Thường Nhạc thoải mái vươn vai, theo bản năng nói.

- Nhanh như vậy đã trở về?

Diệp Linh Lung sửng sốt, mà Thường Nhạc cũng ngẩn người. Câu nói vừa rồi chỉ là phản ứng bản năng, nói ra xong hắn mới cảm thấy có vấn đề.

- Linh Lung!

Tiếng chào hỏi thân thiết truyền tới.

Thường Nhạc và Diệp Linh Lung đồng thời nhìn lại, chỉ thấy một đôi vợ chồng trung niên mặc quân phục lẳng lặng đứng ở đó, mà bên cạnh họ là một gã đàn ông trẻ tuổi vô cùng cao lớn, quyền thế.

Thường Nhạc rất không hài lòng nhíu mày lại. Tên đáng chết, dám gọi tên mụ của bà xã mình, quả thực là chán sống rồi!

- Bố mẹ!

Diệp Linh Lung vui mừng chạy xuống, sà vào lòng người phụ nữ trung niên.

- Bố vợ, mẹ vợ!

Thường Nhạc đi tới trước mặt họ, cung kính nghiêng người chào.

- Bùm!

Cha mẹ Diệp Linh Lung thiếu chút nữa bị những lời này hù dọa. Con gái bảo bối của mình mới đi Pháp một lần, liền dẫn theo con rể trở về, thật quá kinh khủng.

https://thuviensach.vn

- Ha ha. Chàng trai, anh thật có khí phách, tới chị tôi mà cũng muốn, ha ha, tôi không thể không khâm phục anh. Gã đàn ông trẻ tuổi cao lớn bên cảnh bỗng nhiên tươi cười bước tới.

Gã vừa nói, tay vừa vỗ vai Thường Nhạc.

Thường Nhạc không nghĩ tới, gã đàn ông này là em vợ mình, chút ghen tuông vừa rồi đã sớm biến mất, nhưng lại không ngờ, cậu ta lại dùng sức mạnh vỗ vai mình.

- Nhóc con, không ngờ dám thử tôi! Thường Nhạc thiếu chút nữa bật cười, với chút sức lực nhỏ nhoi như vậy mà cũng dám thử hắn, hắn thở dài nói: - Haizz, không cưới chị cậu cũng không có cách nào khác!

- Móa ơi!

Khi vỗ tay vào vai Thường Nhạc, gã lập tức trợn mắt hít một ngụm khí lạnh, vừa rồi gã đâu có phải vỗ vai Thường Nhạc, phải nói là vỗ vào tảng đá thì đúng hơn.

- Sao lại không có cách nào khác? Gã kỳ quái nhìn Thường Nhạc.

- Haizz, bởi vì trong bụng Linh Lung đã có cốt nhục của tôi! Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, vẻ mặt chân thành.

- Phì!

Hai vợ chồng Diệp gia đồng thời choáng váng.

- Vương Tiểu Minh, anh lại nói lung tung, cẩn thận tôi đánh chết anh! Diệp Linh Lung thiếu chút nữa nhảy dựng lên, tên đáng chết này dám nói ra những lời nhảm nhí như vậy.

- Vương Tiểu Minh? Tên thật là hay!

https://thuviensach.vn

Diệp Tiểu Thiên vỗ vỗ vai Thường Nhạc, cười hì hì nói: - Người anh em, có thể kể cho em nghe một chút chuyện giữa anh và chị em được không?

Trước mặt mọi người cũng không hỏi được gì, Diệp Vân liếc nhìn Thường Nhạc một cái thật sâu, nói: - Đi thôi, chúng ta về nhà rồi nói!

Diệp Linh Lung hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, ôm vai mẹ cùng lên xe, còn Thường Nhạc và Diệp Tiểu Thiên ngồi ghế sau xe.

Mới đầu Thường Nhạc còn không có ý nghĩ này, trong suy nghĩ của hắn, Linh Lung nhất định phải làm vợ hắn, còn có, làm việc đó rất vui.

Thực ra, tuy rằng hắn mất đi trí nhớ, nhưng bản chất của hắn vẫn như cũ không thay đổi nhiều lắm.

- Tiểu Thiên, bố cậu làm chức gì?

Chiếc xe liên tục lướt qua vài đại viện lớn, cuối cùng đi vào một đại viện bình thường nhất, nhưng Thường Nhạc thấy rõ bốn phía có rất nhiều binh lính canh gác.

- Anh phải cẩn thận một chút, chức quan của bố tôi tuyệt đối dọa chết người! Thần sắc Diệp Tiểu Thiên kỳ quái nói.

Trong lúc hai người còn đang nói chuyện, xe đã dừng lại.

- Oa, tất cả đều là mỹ nữ!

Thường Nhạc vừa bước xuống xe, trong nháy mắt liền nhìn thấy một đám người làm đang huấn luyện bên kia, hắn nhìn mà mắt tỏa sáng, sắc tâm bắt đầu trỗi dậy.

Diệp Linh Lung cũng chú ý tới vẻ mặt này của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Tên đáng chết, không ngờ hắn lại là một sắc lang. Diệp Linh Lung đạp mạnh đôi giày da vào mu bàn chân của Thường Nhạc.

- A!

Thường Nhạc đau tới trợn mắt nhe răng, hít phải một hơi khí lạnh.

- Cái kia Vương Tiểu Minh, cậu qua đây. Khi gọi cái tên này, Diệp Vân cảm giác không được tự nhiên, ông hướng Thường Nhạc vẫy vẫy tay.

- Ồ, bố vợ, bố gọi con!

Thường Nhạc nhất thời còn không kịp phản ứng.

- Cậu và Linh Lung quen biết nhau từ khi nào? Nhà cậu có những ai? Cậu làm việc ở đâu?... Diệp Vân nghiêm túc nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Vẻ mặt kia giống như đang thẩm vấn phạm nhân. Da dầu Thường Nhạc run lên: - Con cùng Linh Lung là bạn học, con là trẻ mồ côi, tạm thời vẫn chưa có việc làm!

Nghe nói như thế, Diệp Vân nhíu mày lại. Hắn ngoại trừ bề ngoài anh tuấn ra thì chẳng còn điểm nào tốt: - Không việc làm? Vậy cậu có dự tính gì cho tương lai không?

Diệp Vân cố đè nén bực bội, người này tốt xấu gì cũng cùng con gái bảo bối của mình có quan hệ.

- Tương lai.

Thường Nhạc choáng váng, bản thân hắn còn không nhớ nổi bất cứ chuyện gì, còn nói gì tới tương lai? Nhưng nếu muốn lấy con gái của đối phương thì cũng nên nói chút gì đó. Nghĩ tới đây, hắn thốt lên: - Bố yên tâm, ông đây có tay có chân, nhất định sẽ mang tới cho Linh Lung những ngày tháng tốt đẹp!

https://thuviensach.vn

- Ầm!

Diệp Vân đập mạnh mặt bàn, đứng lên, tức giận nhìn Thường Nhạc nói: - Ông đây? Ông của ai?

Thường Nhạc ngây ngẩn cả người, vừa rồi hai từ ông đây là hắn thốt ra, căn bản không hề suy nghĩ, vừa dứt lời, hắn liền thầm kêu một tiếng không ổn.

- Lão Diệp, đây là có chuyện gì vậy? Mẹ con Diệp gia bên cạnh đang nói chuyện phiếm, thấy bên này xảy ra vấn đề, vội vàng đứng lên.

- Ha ha, bố vợ, xin lỗi, vừa rồi con không nghĩ qua nên mới nói sai.
Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai.

- Nhóc con, cậu rốt cục có lai lịch như thế nào?

Vì hạnh phúc cả đời của con gái, Diệp Vân thực sự muốn động thủ, ông trực tiếp đập súng lên mặt bàn: - Nếu hôm nay cậu không nói cho rõ ràng thì đừng hòng đi khỏi đây!

Diệp Linh Lung choáng váng, cô lo lắng nhìn mẹ, Diệp phu nhân vội vàng giữ tay Diệp Vân, liên tiếp nháy mắt với con gái bảo bối của mình.

- Bố, chúng con còn có chút việc cần làm, buổi tối trở về nói tiếp nha!
Cũng không đợi Diệp Vân kịp phản ứng, cô liền kéo tay Thường Nhạc chạy ra ngoài.

- Ầm!

Sau khi hai người vừa chạy đi, trong phòng liền vang lên tiếng đập bàn thật mạnh. - Đường đường là con gái của Diệp tư lệnh tôi, làm sao có thể gả cho một tên côn đồ!

- Em họ, chúng ta đã phải người đi tìm lão Đại khắp nơi, tin rằng rất nhanh sẽ có tin tức thôi!

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ mặt Đệ Nhị Mộng ngày càng gầy yếu, Bảo Ngọc lo lắng nói.

Đệ Nhị Mộng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, kiên định nói: - Em muốn báo thù!

- Báo thù?

Bảo Ngọc sững sờ.

- Đúng vậy, bất kỳ ai làm thương tổn tướng công em, em nhất định phải bắt kẻ đó hoàn lại gấp bội! Trong ánh mắt ôn nhu của Đệ Nhị Mộng hiện lên sát khí nồng đậm.

- Đúng vậy, thù của lão Đại nhất định phải báo!

Đám người Hải Văn lần lượt đi tới, lần này Thường Nhạc gặp chuyện không may ở Pháp, những đàn em như bọn họ tự nhiên cũng cảm thấy vô cùng hổ thẹn.

- Nhưng người biết hành tung của lão Đại trước nay rất ít, tại sao lần này lại có hai nhóm người mai phục ám sắt lão Đại? Vô Mộng có chút khó hiểu.

- Kim Sa!

Vô Nhai ngồi ở tận trong cùng bỗng nhiên mở mắt, lạnh lùng thốt ra hai chữ.

- Haizz, thật không ngờ rằng, ông ấy lại tức giận như vậy. Vừa đi ra khỏi đại viện, Thường Nhạc liền buồn bực nói.

Diệp Linh Lung bỗng ngừng lại, nghiêm túc nhìn Thường Nhạc, nói: - Anh thật sự đáng chết, hoàn toàn không làm theo lời em nói, hiện tại thì tốt rồi, nhà em anh chắc chắn không thể bước vào.

https://thuviensach.vn

Cô thoáng dừng lại một chút, lấy ra một ít tiền, đặt vào tay Thường Nhạc, nói: - Anh tự mình ra ngoài tìm một khách sạn ở đi!

- Em không để ý đến anh nữa?

Tâm trạng Thường Nhạc căng thẳng.

Diệp Linh Lung nhìn bộ dạng khẩn trương của hắn, mềm lòng. - Em sẽ dẫn anh tới bệnh viện kiểm tra một chút, anh tạm thời ở lại khách sạn, có thời gian, em nhất định tới thăm anh!

Thường Nhạc ngẩn người, đột nhiên trong đầu lóe lên một ý tưởng, hắn gật gật đầu: - Vậy được rồi, em nhất định phải nhớ tới thăm anh đấy.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 324: Thưởng Thức

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn thấy vẻ mặt đầy chờ mong của Thường Nhạc, Diệp Linh Lung không tự giác gật đầu.

- Ha ha, vậy mà cũng có người tin tưởng mình, cô ấy thật là ngu ngốc một cách đáng yêu! Thường Nhạc nở nụ cười giảo hoạt, không lưu lại chút nào bộ dáng hiền lành, thật thà lúc trước.

Nụ cười vừa tắt, bóng dáng Thường Nhạc hơi động, nhanh như chớp theo sát phía sau Diệp Linh Lung, mà Diệp Linh Lung lại hoàn toàn không có chút cảm giác nào.

- Cơn gió này thật là kỳ quái!

Khi Thường Nhạc đi qua trước mặt lính canh, người lính kia chỉ cảm giác được một luồng gió nhẹ quất vào mặt.

- Ồ!

Nhìn thấy Diệp Linh Lung đi vào chỗ ở của nữ binh, ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, xem ra lần này hắn đến đúng chỗ rồi, hắn vô cùng hưng phấn, bắt đầu tăng nhanh tốc độ.

Đi tới cuối tầng ba, Diệp Linh Lung đẩy cửa phòng bên trong cùng.

Sau đó đóng cửa lại, mà chỉ trong nháy mắt khi cô mở và đóng cửa, Thường Nhạc đã đủ thời gian để lẻn vào trong phòng.

Trong phòng có bốn cái giường, một phòng vệ sinh, một phòng tắm, mà cửa phòng vệ sinh và phòng tắm đều dùng thủy tinh mờ.

https://thuviensach.vn

- Oa!

Trong lúc Thường Nhạc đang quan sát xung quanh phòng, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Linh Lung cởi quần áo, hắn hưng phấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Thật ra, thân hình Diệp Linh Lung vô cùng hoàn hảo, đẹp đẽ, làn da trắng trơn mềm, trong ánh sáng lung linh có cảm giác trong suốt như thủy tinh. Cái cổ cao ngất, xinh đẹp tuyệt trần.

Lúc trên máy bay, khi Diệp Linh Lung ngồi cạnh, Thường Nhạc đã cảm giác hơi thở tươi mát của cô phả vào mặt, cho dù chỉ nhìn da thịt trên tay cô, Thường Nhạc cũng cảm thấy thật sự hưng phấn, không kìm nổi mà động chân động tay.

Hiện giờ nhìn kỹ lại, trước tiên Diệp Linh Lung cởi quần, lộ ra bắp chân động lòng người, thẳng tắp mà thon dài, làn da dưới bắp chân trắng đẹp, không chút tì vết.

Trên làn da hiện lên chút mạch máu, khiến da thịt càng trở nên nhẹ nhàng, khoan khoái hơn. Thường Nhạc có thể tưởng tượng được, lúc sờ tay lên nhất định sẽ có cảm giác mềm mại, trơn mượt, rất có cảm xúc.

- Thật là kích thích! Thường Nhạc hưng phấn, thiếu chút nữa nhào tới, nhưng hắn hiểu được, càng vào thời điểm mấu chốt càng phải kiên nhẫn, nóng vội sẽ hỏng việc, đạo lý cơ bản ấy hắn vẫn nắm rõ.

- Cởi, tiếp tục cởi đi!

Không nghĩ tới sau khi Diệp Linh Lung cởi quần ngoài lại không cởi nữa mà lên giường, cả người chui vào trong chăn, cơ thể nằm nghiêng, hơi nhắm mắt, dần dần thiếp đi.

https://thuviensach.vn

- Sẽ không kết thúc như vậy chứ? Thường Nhạc choáng váng, hắn nhìn ra ngoài trời, trời đã dần tối, ánh trăng xuyên qua cửa sổ chiếu vào trong phòng.

Giờ phút này, ánh trăng chiếu vào áo khoác hơi mở của cô, Thường Nhạc hơi động lòng, lớn mật đi về phía Diệp Linh Lung, chậm rãi vén áo khoác của cô ra.

Thấy Diệp Linh Lung vẫn không có động tĩnh gì, Thường Nhạc xốc tấm chăn trên người cô lên, từ bắp chân nhìn lên, đầu gối trong suốt, chân trong suốt, bụng như ẩn như hiện, trong bóng đêm mờ ảo hiện ra bờ vai và ngực trần.

Toàn bộ da thịt trần trụi dưới ánh trăng không hề dịu bớt đi mà càng nổi bật lên vô cùng xinh đẹp, hai cánh tay vô thức co lại, cũng thật là thướt tha quyến rũ.

Thường Nhạc cười quỷ dị, tay hơi vuốt nhẹ, Diệp Linh Lung hoàn toàn chìm vào giấc mộng.

Xoay đầu Diệp Linh Lung về phía mình, nhìn vào gương mặt động lòng người kia, nội tâm Thường Nhạc hiện ra một loại cảm động khó hiểu, cô thật đẹp, đẹp tới mức làm hắn rung động.

Tay Thường Nhạc cảm nhận được làn da tuyệt vời của cô, điều này làm cho hắn mê say, những thứ này đều là cảm thụ mà mỗi người đàn ông đều mơ ước thấy được, trong mộng tưởng hão huyền thường xuyên xuất hiện những cảnh tượng như vậy.

Mà cô là một phụ nữ xinh đẹp chân thực, cô đang nằm trong tay chính mình, mình chỉ là thuận theo khe hở chỗ chân cô để nhìn vào tận cùng của nó, đó là nơi mà người ta muốn hướng tới nhất trong đời.

Nơi đó là cấm địa tràn đầy mê hoặc và hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

Nghĩ nhiều như vậy làm gì?

Nhìn đôi chân ngọc ngà của cô, tinh tế biết bao, phải nhân tài tới mức nào mới có được đôi bàn chân đẹp đẽ, động lòng người như vậy!

Thường Nhạc cảm thán, giơ đôi chân ấy lên trước mặt mình, nhẹ nhàng tỉ mỉ ngửi tửng chút một, đương nhiên không có mùi hôi bẩn, cô làm sao có thể như vậy được!

Nếu như nói có mùi vị gì, thì đó cũng chỉ là hương thơm của người thiếu nữ, là hương vị mềm mại, ấm áp, có chút giống hoa hồng, nhàn nhạt, tươi mát.

Thường Nhạc gác một chân của cô lên người mình, giơ chân còn lại lên, tách các ngón chân của cô ra, những lề chỉ giống như kim cương, từng cái một thật tinh tế, đặc sắc, giồng như măng trức vừa mới nhú, xanh non mơn mởn. Từng đầu ngón chân nhỏ đã làm cho ngươi ta nảy sinh cảm giác thương tiếc vô hạn.

Thường Nhạc nhẹ nhàng chạm vào ngón chân đó, trong lòng ngứa ngáy, không kìm được lòng nhẹ cắn một cái, trong thâm tâm hắn cảm thấy vô cùng thỏa mãn, hài lòng.

Tuy nhiên, tư thế như vậy, phía trước mang tới sự thần bí như vậy, khi tách hai chân của cô ra, lớp quần lót tam giác màu phấn lam không ngừng đập vào mắt Thường Nhạc. Mỗi lần ánh mắt hắn đảo qua nơi đó, tim hắn đều đập thình thịch liên hồi.

- Thật quá đã!

Khóe miệng Thường Nhạc cong quỷ dị, loại cảm giác này thật sự rất kỳ diệu, thậm chí còn thích hơn việc làm tình, tay Thường Nhạc không tự chủ được sờ lên phía trước, muốn cảm thụ được nhịp đập của vùng đất thần bí kia.

https://thuviensach.vn

- Ầm!

Ngay trong thời khắc mấu chốt, cửa đột nhiên bị mở ra, ba cô gái trẻ đẹp cười nói đi vào!

- Móa!

Thường Nhạc buồn bực, sớm không tới muộn không tới, lại cố tình tới đúng lúc hắn thoải mái nhất, các cô đã trở lại, Thường Nhạc hơi động thân, người đã ở trên nóc nhà.

Trần nhà vốn vô cùng nhẵn bóng, ai có thể nghĩ ra được bên trên lại có người?

- Phì!

Ba cô gái vừa vào cửa, liền nhìn thấy thân hình Diệp Linh Lung gần như hoàn toàn trần trụi ở trong phòng, một cô gái thon thả trong số đó bỗng nhiên mỉm cười.

Cô nhào vào bên người Diệp Linh Lung, kéo thân thể Diệp Linh Lung: - Chị Diệp, cảnh xuân lộ hết ra ngoài rồi!

Diệp Linh Lung mơ màng mở mắt.

- A!

Diệp Linh Lung bị dọa hét ầm lên, chính mình rõ ràng đã ăn mặc chỉnh tề, làm sao lại có thể biến thành như vậy. Thần sắc cô kỳ quái nhìn về phía ba chị em của mình: - Có phải là các em cởi đồ của chị không?

Ba cô gái thoáng nhìn nhau, cùng lúc lắc đầu, vẫn là cô gái thon thả kia mở miệng nói: - Lúc chúng em vào, cửa vẫn khóa, nếu có người, hắn cũng không thể nào đi vào được.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ là ma làm?

Diệp Linh Lung sởn tóc gáy, quần áo của mình rốt cục là do ai cởi?

- Ha ha, không nghĩ những việc này nữa, nói không chừng chị Diệp lúc ngủ tự mình cởi đi. Chúng ta tắm rửa trước đã! Cô gái thon thả cười hì hì nói.

- Thật là kinh điển!

Thường Nhạc nghe nói vậy, thiếu chút nữa lao xuống hôn cô gái đó một cái.

- Ha ha. Tốt quá!

Đầu tiên hắn thấy cô gái thon thả kia cởi quần áo ra, trước hết là áo sơ mi màu hồng phấn. Sau khi cởi cúc áo, bắt đầu từ cánh tay cởi xuống.

Dưới ánh trăng, cánh tay cô bóng loáng như nước, bờ vai đẹp đẽ, tinh tế, Thường Nhạc cảm thấy vô cùng hưng phấn, theo cánh tay ngọc ngà của cô nhìn lên vai, còn có lưng bụng tất cả đều sáng bóng, sau lưng chỉ có một tấm băng vải.

Eo cô tinh tế như vậy, ngực cô cao ngất như vậy, cái cổ thon dài như vậy, có lẽ cô đã từng nhảy múa qua, chỉ có con gái học nhảy mới có cái cổ thon dài như vậy.

Mà lúc này, một cô gái xinh đẹp cao ráo trên người chỉ còn lại chiếc quần lót tam giác mỏng như tơ và áo ngực dày. Cả căn phòng tràn đầy hương thơm và nhiệt độ cơ thể của bốn cô gái. Loại hương vị này chỉ làm cho Thường Nhạc được an ủi, khiến hắn say mê, khiến hắn điên cuồng.

Mà giờ phút này, ánh mắt Thường Nhạc cũng dán lên người Diệp Linh Lung, hai nhũ hoa mềm mại, đầy đặn bên trong áo ngực kia đã phóng thích ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hai nhũ hoa của nàng quả thật được trời ban cho, là tạo hóa trêu ngươi, thật là khéo léo, tuyệt vời, đoan trang, lóa mắt, cao ngạo đứng thẳng nơi đó, ngạo mạn nhìn trời cao.

Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện, quả anh đào nhỏ kia như đang động, dường như là có sinh mạng, loại cảm giác này vô cùng kích thích, khiến cả người Thường Nhạc đều trở nên hưng phấn!

- Tích, tích!

- Chết rồi!

Khi nước miếng theo khóe miệng chảy xuống sàn nhà, tiếng vang trong trẻo ấy lọt vào tai mọi người, Thường Nhạc thầm kêu một tiếng không ổn.

Sắc mặt cả bốn cô gái biến đổi, các cô làm sao có thể nghĩ tới trong phòng lại có người, hơn nữa còn nhìn các cô rõ ràng tới từng động tác, từng bộ phận thân thể.

Tuy Thường Nhạc vô cùng lợi hại, nhưng trong tình huống này, muốn trốn thoát được còn khó hơn lên trời.

- Là anh!

Diệp Linh Lung ngẩng đầu lên, khi nhìn thấy Thường Nhạc trên nóc nhà, cô choáng váng, bốn cô gái tay chân luống cuống mặc quần áo, cũng vô cùng khiếp sợ, phẫn nộ, cảnh giác nhìn hắn.

- Chị Linh Lung, sắc lang này là ai vậy? Cô gái thon thả lên tiếng đầu tiên.

- Mau bắt hắn xuống dưới, em muốn đánh chết hắn! Cô gái cao nhất nắm tay lại, hiện tại việc cô muốn làm nhất là đập cho tên quái vật này một trận.

- Hắn ở trên đó làm thế nào mà không bị rơi xuống? Cô gái mặt tròn dễ thương cuối cùng kỳ quái hỏi.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Minh, anh xuống đây trước đã!

Diệp Linh Lung cũng vô cùng khiếp sợ, các cô đều được coi là phần tử tinh anh của bộ đội đặc chủng, mỗi người đều có khả năng hơn người, thế nhưng khiến các cô hướng hắn như vậy, căn bản là chuyện không thể.

- Ha ha, trên này mát mẻ, anh muốn nán lại chút nữa!

Nhìn bốn cô gái đang chằm chằm phía dưới, Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp từ chối.

- Tôi cũng không tin anh không xuống!

Cô gái cao trực tiếp rút súng ra nhắm ngay đầu Thường Nhạc nói: - Nếu anh còn không xuống, tôi sẽ bắn!

- Đúng, bắn!

Diệp Linh Lung biết rất rõ tài bắn súng của chị em mình, dùng viên đạn này dọa tên khốn đó cũng tốt!

- Bắn đi, dù thế nào tôi cũng không xuống đâu!

Thường Nhạc ở phía trên lắc lắc mông, cười hì hì nói.

Đầu súng của cô gái cao nhất được lắp thêm ống giảm thanh. - Bịch!

Viên đạn vừa bắn ra, thân hình Thường Nhạc cũng ngay lập tức khẽ động.

- Người đâu rồi?

Trong nháy mắt, Thường Nhạc đã biến mất.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 325: Diệp Linh Lung

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đợi tới lúc bốn cô gái kịp phản ứng lại, Thường Nhạc đã đứng đối diện các cô, tự nhiên phóng khoáng cười nói: - Dù sao cũng muốn bị đánh, các cô cùng đánh đi!

- Nhóc này, không ngờ lại dám nhìn trộm chúng ta cởi quần áo, chị em đâu, đánh chết hắn đi! Cô gái mặt tròn xông lên đầu tiên.

Thường Nhạc lẳng lặng đứng yên ở đó, không chút động đậy, bốn cô gái liền xông lên, đấm đá một trận

Qua một hồi lâu, bốn cô gái đều đánh mệt, tay chân rã rời, các cô kinh ngạc phát hiện Thường Nhạc vẫn đứng ở đó tinh thần vô cùng phấn chấn, dường như vẫn bình thường, không có chút vấn đề gì.

- Quái vật!

Bốn cô gái đồng thời phản ứng lại nói.

- Chị Diệp, chị nói xem rốt cục chúng ta phải làm gì? Cô gái thon thả bất đắc dĩ nhìn Diệp Linh Lung, nếu là người Diệp Linh Lung biết, đương nhiên cô sẽ phải giải quyết.

- Chị Chị cũng không biết phải làm gì!

Diệp Linh Lung nhức đầu, đừng nói các cô mà thân thể của mình cũng đã bị tên bại hoại này nhìn, lúc trước khi mình ngủ, việc quần áo vô duyên vô cớ bị cởi ra, chắc chắn có liên quan tới hắn.

Cũng không thể trực tiếp giết hắn được?

https://thuviensach.vn

- Chị Diệp, tên sắc lang này rốt cục có quan hệ gì với chị? Không phải chị sẽ không đành lòng trừng phạt hắn chứ? Cô gái cao nhất nhìn thấy khuôn mặt vô cùng anh tuấn của Thường Nhạc, hơi ghen ghét nói.

- Chị không có quan hệ gì với anh ta cả! Diệp Linh Lung cảm thấy mặt mình nóng bỏng, cùng tên sắc lang này có quan hệ, thực quá mất mặt.

- Chị Diệp, cao thủ bậc nhất của quân khu B kia không phải rất kiêu ngạo sao, nếu sắc lang này và chị không có quan hệ, không bằng để hắn đại diện cho quân khu A chúng ta tham gia cuộc thi đấu bộ đội đặc chủng toàn quân khu. Ha ha, nếu như có thể đạt được danh hiệu quán quân thì quá tốt, nếu không thể đạt được, chúng ta cũng không tổn thất gì cả! Cô gái thon thả hơi động lòng, khóe miệng lộ ra nụ cười điềm nhiên.

- Nhưng hắn lại không phải người của quân khu A chúng ta! Cô gái mặt tròn nghi ngờ nói.

- Ngu ngốc, đã có chị Diệp, những việc khác không cần phải lo! Cô gái cao nhất cười hì hì, gõ đầu cô gái mặt tròn, nghiêm túc nói.

- Được, cứ làm như vậy đi!

Diệp Linh Lung trừng mắt hung tợn nhìn Thường Nhạc, người này đáng phải chịu chút gian khổ.

- Để tôi tham gia thi đấu cũng được, nhưng trước hết tôi có một điều kiện, nếu không tôi sẽ không đồng ý! Thường Nhạc cười tà.

- Điều kiện gì?

Diệp Linh Lung cảnh giác nhìn Thường Nhạc.

- Ha ha. Thì phải để cho tôi ở đây, nếu không trận đấu gì tôi cũng không tham gia! Thân hình Thường Nhạc vừa động nhẹ đã ngồi xuống giường

https://thuviensach.vn

Diệp Linh Lung.

- Đừng mơ!

Bốn cô gái đồng thanh nói.

Không ai có thể nghĩ tới, sau khi Điểm G mất đi Thường Nhạc, sẽ càng trở nên điên cuồng hơn.

Ban đầu, Điểm G gần thống nhất nửa Nam Phi, hơn nữa còn là phương diện xã hội đen, nhưng thông qua kế hoạch điên cuồng của Tư Đồ Lôi Phong, Bá Vương trong vòng vài ngày thâu tóm toàn bộ hắc đạo ở Nam Phi, và tham dự vào chính trị ở Nam Phi.

Toàn bộ Tổ chức thế giới sát thủ gặp phải sự đánh giết điên cuồng của Điểm G, mà thủ lĩnh của Điểm G cũng là gặp chuyện không may ở châu Âu, nếu không phải đáp ứng lời mời của Mafia, căn bản cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

Chính là vì như vậy, Mafia vì muốn chiếm lấy Điểm G, trong phạm vi trên toàn thế giới cũng bắt đầu đối phó với những tổ chức sát thủ này.

Ngoài ra, hội Hắc Long, gia tộc Công Tôn, gia tộc Tây Môn đều xuất động tinh anh.

- Muốn ở phòng chúng tôi cũng được, nhưng để trở thành thành viên mới của chúng tôi, nhất định phải mời chúng tôi ăn một bữa. Nghĩ đến Thường Nhạc sau khi tỉnh lại, trên người không có tiền, Diệp Linh Lung mỉm cười lạnh nhạt.

Nhìn gương mặt dương dương đắc ý, dưới ánh trăng mờ, nụ cười tươi như hoa, Thường Nhạc cảm giác dây cung trong lòng mình như bị ai đó kéo.

- Đẹp quá!

https://thuviensach.vn

Nội tâm Thường Nhạc không tự chủ được phát ra lời tán thưởng, ánh mắt không chớp nhìn báu vật động lòng người trước mắt này.

Diệp Linh Lung hơi ngẩn người, khóe miệng lộ ra chút xấu hổ Trước mặt bao nhiêu người mà hắn nhìn mình như vậy, thật là muốn tìm cái chết! Nhẹ nhàng lắc đầu: - Tên đáng ghét kia, anh muốn làm cái gì?

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, thốt ra: - Em quá đẹp!

Khuôn mặt Diệp Linh Lung xoẹt một cái đỏ bừng lên, cô trừng mắt hung tợn nhìn Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi mấp máy.

- Đi, đi đặt cơm!

- Đặt cơm?

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng đã bị Diệp Linh Lung kéo ra khỏi phòng. Hai người vừa đi khỏi, trong phòng lập tức truyền đến tiếng cười của các cô gái.

- Xe máy?

Thường Nhạc nghi ngờ nhìn Thường Nhạc, dùng xe máy lỗi thời đưa mình đi, không phải quá đáng quá chứ!

- Anh rốt cục có lên hay không?

Diệp Linh Lung nhếch cái miệng nhỏ nhắn lên.

Thường Nhạc nhún vai, mông thoáng động, trong nháy mắt người đã ngồi trên xe máy của Diệp Linh Lung.

Đưa tay khoác lên phần eo thon thả của Diệp Linh Lung, cảm thụ sự mềm mại, thanh xuân của người con gái, hương thơm tự nhiên từ cơ thể mềm mại của cô như ẩn như hiện tỏa ra.

https://thuviensach.vn

Hơi thở hấp dẫn kia lập tức khiêu khích hắn, khiến hắn bắt đầu không an phận.

- Ai, thật không ngờ!

Thường Nhạc ngồi phía sau Diệp Linh Lung thở dài một hơi, cũng không nói hết câu.

Diệp Linh Lung ngẩn người, tò mò hơi quay mặt lại: - Không ngờ cái gì? Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhạt, cố ý nghiêm túc nói: - Người xưa nói thật đúng, phụ nữ càng xinh đẹp thì mùi thơm của cơ thể càng hấp dẫn người khác.

Trong khoảng thời gian ngắn, Diệp Linh Lung còn chưa hiểu ý của hắn, cái miệng anh đào nhỏ nhắn thoáng nhếch lên: - Câu anh nói có ý gì? Sao em lại không biết?

Tên sắc lang nào đó cũng không trực tiếp trả lời câu hỏi của Diệp Linh Lung, ngược lại hướng mặt về phía trước, thoáng dựa vào một chút, cười trộm:

- Thật là thơm!

Mới đầu, Diệp Linh Lung còn chưa tỉnh ngộ, tuy nhiên, trong chớp mắt, thân hình mềm mại của cô hơi run rẩy.

Vốn muốn nhìn thấy Diệp Linh Lung tức giận, nhưng không ngờ rằn, cô hoàn toàn không nói gì. Xe máy chậm rãi chạy về phía trước, Thường Nhạc vốn còn muốn nói chút gì đó, tuy nhiên, nhìn thấy Diệp Linh Lung vẫn luôn duy trì trầm mặc, hắn không thể không miễn cưỡng mà ngậm miệng lại.

Sau một lúc lâu, thanh âm trong trẻo dịu dàng mang theo vài phần ngượng ngùng của Diệp Linh Lung vang lên: - Này điều anh vừa mới nói kia có

https://thuviensach.vn

thật không vậy?

Thường Nhạc hơi sững sờ, sau đó khóe miệng lộ ra nụ cười kỳ quái. Cho dù là dạng phụ nữ nào, chỉ cần dính dáng tới phương diện bề ngoài, các cô đều quan tâm nhất.

Cho nên, dù trước mặt là một bà lão, chỉ cần ngươi khen ngợi vẻ đẹp của cô ta, tin chắc rằng, vuốt mông ngựa, ngựa sẽ không bao giờ đạp mình.

Hơi buồn cười nhún vai: - Đương nhiên, anh dám thề với trời. Những gì anh vừa mới nói hoàn toàn có lịch sử kiểm chứng, từ xưa đến nay đều là ngửi hương đoán người, một người phụ nữ rút cục đẹp tới mức nào, có thể từ mùi hương cơ thể mà nhận ra. Ví dụ như: hoa hồng, violet, hoa nhài, bách hợp, lavender Trong đó, hoa hồng, violet tượng trưng cho sự hoa lệ, cao quý; hoa nhài tượng trưng cho sự thanh tú; bách hợp tượng trưng cho sự thuần khiết; mà trên người em là mùi hoa hồng, hoa hồng đại biểu cho sự cao quý, đồng thời cũng thể hiện dục vọng mãnh liệt!

- Anh

Phần đầu nghe thật xuôi tai, nghe tới phần sau, Diệp Linh Lung thực có một loại kích động muốn bóp chết người kia.

Buổi tối nhất định sẽ dạy dỗ hắn thật tốt, Diệp Linh Lung cố gắng áp chế cơn giận.

Thường Nhạc mất đi trí nhờ, toàn thân không có một chút áp lực, cơ thể bất cứ lúc nào cũng có thể thả lỏng. Cổ lúc đầu còn thẳng tắp, rồi dần thấp xuống, sau đó hoàn toàn áp mặt vào thân thể mềm mại của Diệp Linh Lung.

Không ngờ hắn lại ngủ thiếp đi.

https://thuviensach.vn

Diệp Linh Lung cũng cảm giác được sự khác thường của Thường Nhạc, cơ thể cô hơi run rẩy một chút, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở cuối cùng cũng không nói gì.

Trạng thái này vẫn tiếp tục kéo dài.

Khi xe chạy tới phía trước một nhà hàng lớn, tốc độ dần chậm lại. - Tới rồi, xuống xe đi! Khi xe máy hoàn toàn dừng lại, Diệp Linh Lung tháo mũ bảo hiểm ra.

Ngay trong chớp mắt khi Diệp Linh Lung vừa xuống xe, cô cảm giác được thân hình phía sau kia dường như sắp ngã xuống, theo phản xạ, bàn tay nhỏ bé linh hoạt của cô vội vàng kéo lên.

Do động tác gấp gáp, đầu Thường Nhạc không ngờ nằm đúng trong lòng Diệp Linh Lung, cảm giác mềm mại ấy dường như trở thành gối đầu trong lúc hắn ngủ mơ.

Diệp Linh Lung vừa mới khôi phục nhịp tim bình thường, trong nháy mắt hoàn toàn rối loạn, cô căng thẳng nhìn quanh bốn phía.

Dù có thấy cũng không khiến người khác chú ý, cánh tay mảnh khảnh của cô lập tức đưa lên, muốn đánh thức:Thường Nhạc. - Hô! Giờ phút này, tiếng hít thở của Thường Nhạc chợt lọt vào tai Diệp Linh Lung.

- Tên vô lại!

Khi Diệp Linh Lung đang chuẩn bị buông tha, chợt phát hiện khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười giảo hoạt, cô ngẩn người, lập tức tỉnh ngộ, loại người có thân thủ như hắn, làm sao có thể không có chút cảnh giác nào.

- Ba!

Bàn tay Diệp Linh Lung đập mạnh lên mông Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Oái!

Thường Nhạc bị đau, chợt kêu lên, khi nhìn thấy ánh mắt trêu tức kia của Diệp Linh Lung, hắn cuối cùng cũng hiểu rõ.

- Nói cho anh hay, bản tiểu thư chưa nghiêm khắc với anh, anh còn chưa biết trời cao đất rộng! Diệp Linh Lung cười khẽ, trừng mắt nhìn Thường Nhạc, sau đó đi vào bên trong nhà hàng lớn.

Nhìn tư thế hiên ngang kia, Thường Nhạc cảm thán, một mỹ nữ tràn đầy khí chất quân nhân như thế kia, nếu không đưa vào hàng ngũ đồ sưu tầm của mình thì thật là đáng tiếc.

Hàng ngũ sưu tầm?

Lông mày Thường Nhạc nhíu lại, chẳng nhẽ trước kia mình cũng thích sưu tầm phụ nữ sao?

Thiên đường của phụ nữ?

Khi Thường Nhạc vừa mới bước vào đại sảnh, trước mắt hắn liền sáng ngời, chỉ thấy toàn bộ là nữ binh thuần một sắc đang trờ chuyện vui vẻ, bản thân hắn cảm thấy mình dường như đang bước vào thế giới của phụ nữ.

Mà những nữ binh kia cũng nhìn thấy Thường Nhạc, các cô dùng ánh mắt đánh giá quái vật nhìn hắn, chỉ chỏ, nhỏ giọng bàn tán, phán đoán các loại tình huống.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 326: Thẻ Của Tiểu Bảo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Diệp Linh Lung vốn muốn nhìn bộ dạng lung túng của Thường Nhạc, lại không ngờ được tên này vào nhà ăn của nữ binh lại như cá gặp nước, nhìn thấy nữ binh xinh đẹp, hắn liền chủ động lại gần chào hỏi, thậm chí còn bắt chuyện một vài câu.

Thiên văn địa lý quả thực không có gì hắn không biết.

Diệp Linh Lung nhìn hắn sắc mặt có chút lạnh lùng, - Tiểu Minh, anh lại đây!

Thường Nhạc đang cùng một nữ binh nói chuyện sôi nổi, nghe thấy tiếng của Diệp Linh Lung, hắn bất đắc dĩ nhún vai, trên mặt lộ ra nụ cười tự nhiên, phóng khoáng: - Tiểu Quyên, nếu buổi tối có thời gian, chúng ta tìm một khách sạn cẩn thận nghiên cứu thảo luận một chút về triết lý nhân sinh, được không?

Nữ binh kia đỏ mặt, ngượng ngùng gật đầu.

- Ngực to mà không có đầu óc!

Diệp Linh Lung cúi đầu nhìn ngực mình, sau đó buồn bực nói.

- Bà xã, gọi anh có việc gì thế? Trong nháy mắt, Thường Nhạc liền đi tới bên người Diệp Linh Lung, thản nhiên cười nói.

- Cơm đã chuẩn bị xong rồi, anh thanh toán đi! Diệp Linh Lung nghiền ngẫm nhìn Thường Nhạc, hiển nhiên muốn nhìn bộ dạng bị mất mặt của tên vô lại này một chút.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sờ sờ túi tiền, một tấm thẻ không biết từ đâu đập vào mắt, hắn rút ra quẹt rồi nhập mật mã.

Diệp Linh Lung cảm thấy vô cùng kỳ quái, chẳng nhẽ hắn rất có tiền? Cô len lén nhìn, vừa nhìn một cái liền hoàn toàn ngây ngốc.

Trước mắt căn bản không thể dùng tiền để hình dung, trên máy hiện ra một loạt số rất dài, rất dài mà người bình thường không thể tưởng tượng nổi.

- Thẻ của em!

Tại phân bộ của Điểm G ở nước Pháp truyền đến tiếng kêu long trời lở đất của Tiểu Bảo, khi cô lấy ra một cái thẻ giống y hệt như thẻ tiết kiệm lúc trước của mình, cô choáng váng.

Tiền trong thẻ của mình lại bị người khác lấy mất, thậm chí một đồng cũng không để lại, trước mắt Tiểu Bảo tối sầm lại, liền lăn ra hôn mê bất tỉnh.

- Tiểu Bảo, đừng dọa chị!

Khi lờ mờ nghe thấy tiếng kêu lo lắng của Đệ Nhị Mộng, Tiểu Bảo mới miễn cưỡng mở mắt.

- Chị, thẻ của em!

Vừa tỉnh lại, Tiểu Bảo liền nhào vào lòng Đệ Nhị Mộng, khóc lên: - Thẻ của em bị anh Thường Nhạc trộm mất rồi, tên khốn khiếp này vẫn chưa chết!

Nghe nói vậy, thân hình mềm mại của Đệ Nhị Mộng đột nhiên run rẩy, những người khác cũng ngơ ngác nhìn nhau, tiếp theo tiếng hoan hô long trời lở đất vang lên.

Tuy nói rằng Thường Nhạc còn sống, nhưng cũng chỉ là suy đoán, dù sao trong vụ nổ lớn như vậy, một người trọng thương cũng rất khó mà sống sót

https://thuviensach.vn

được.

Nhưng trải qua sự chứng thực của Tiểu Bảo, tất cả đều trở nên rõ ràng, quả thật, người có thể lấy trộm thẻ mà Tiểu Bảo không hề hay biết chỉ có mình Thường Nhạc, người có thể lấy được mật mã của Tiểu Bảo, cũng chỉ có Thường Nhạc, điều đó hiển nhiên chứng minh Thường Nhạc vẫn còn sống.

Nhìn đám người kia reo hò vui vẻ, Tiểu Bảo liền tức giận, bọn chúng đúng là một lũ đáng chết, chẳng nhẽ tới lòng thương hại cơ bản cũng không có sao?

Vì thế, sau khi có manh mối từ tấm thẻ của Tiểu Bảo, cấp cao của Điểm G lại bắt đầu hoạt động.

Thường Nhạc đương nhiên không hề biết có bao nhiêu người đang lo lắng vì hắn, mà hắn lại vô cùng tự do tự tại. Diệp Linh Lung sau khi nhìn thấy số tiền trên tấm thẻ của Thường Nhạc, liền trực tiếp xếp hắn vào hàng ngũ quái vật.

Đương nhiên, có một địa chủ như Thường Nhạc, nếu không lừa hắn một chút thì quả thật là không có thiên lý, vì vậy, Diệp Lung Linh đề nghị trang hoàng lại toàn bộ nhà cửa, sàn nhà cần làm lại, quần áo phải thay đổi rồi Hễ cô có thể nghĩ ra được, đều bắt Thường Nhạc phải chi tiền.

Thường Nhạc căn bản không hề biết xót tiền là gì.

- Tiểu Minh, chị họ em gần đây đang nghiên cứu một thí nghiệm vô cùng vĩ đại, cần một số tiền lớn, ha ha, anh có thể giúp một chút không? Từ sau khi Diệp Linh Lung nói ra chuyện Thường Nhạc có tiền, hiệu ứng hồ điệp lập tức nổi lên.

Thường Nhạc ngẩn người, lập tức mở miệng nói: - Có thể, nhưng điều kiện đầu tiên là chị họ em phải là một

https://thuviensach.vn

Hắn còn chưa nói hết lời, đã bị Diệp Linh Lung lấy tay che miệng lại, không cần nghe cũng biết được hắn muốn nói gì.

- Đi, chúng tôi về trước, hội Tiểu Nhu chắc là đang sốt ruột chờ rồi. Diệp Linh Lung nghiêng đầu một chút, nhảy lên xe máy

Qua lời giới thiệu của Diệp Linh Lung, Thường Nhạc đã biết cô gái thon thả là Tiểu Nhu, cô gái cao nhất kia là Tiểu Vân, cô gái mặt tròn là Tiểu Hồng. Về phần tên đầy đủ, Thường Nhạc cơ bản lười ghi nhớ, bởi vì gọi ngắn gọn như vậy mới có thể khiến bọn họ trở nên thân thiết hơn.

Trở lại chỗ ở, liền nhìn thấy Tiểu Nhu đang phơi quần áo ở bên ngoài. Khi cô nhìn thấy Thường Nhạc, nghĩ tới trong phòng còn phơi áo ngực màu đen của mình, thần sắc liền trở nên kinh hoàng, rất nhanh chạy vào trong phòng.

Trong lòng Thường Nhạc hơi động, cũng nhanh chóng đi tới, kết quả là trong chớp mắt hai người cùng vào cửa, vô cùng ăn khớp!

Cánh cửa không lớn lắm, nhưng cũng đủ để một người đi qua trước mặt người khác, nhưng nhất định phải nghiêng người mà đi. Vì vậy, Tiểu Nhu nhất định phải đối mặt với Thường Nhạc hoặc quay lưng về phía hắn mới có thể đi qua, bất kỳ phương thức nào đối với một cô gái mà nói đều vô cùng xấu hổ.

Hai người vẫn một mực đi thẳng, vì vậy mà bị kẹt lại, Tiểu Nhu theo bản năng xoay người, muốn nới rộng khoảng cách giữa hai người, ngay lập tức, Thường Nhạc cảm thấy mùi hương thiếu nữ xông thẳng vào mũi.

Trong lòng hắn nhộn nhạo, cảm giác được thân hình lả lướt đang dán vào mình, phía dưới của hắn lập tức nổi lên phản ứng, xấu hổ hơn nữa là mông của Tiểu Nhu và phía dưới của Thường Nhạc vừa lúc không có khe hở, mà khi hắn nảy sinh phản ứng lại đúng lúc ở giữa khe mông của Tiểu Nhu.

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt, khuôn mặt Tiểu Nhu đỏ như uống phải rượu mạnh, gần như có thể nhìn thấy máu nhanh chóng nhỏ ra.

- Anh. Có thể hay không đem cái. Đi Ngay lúc hai người đang ở trong tình trạng kỳ quái, Thường Nhạc nghe được giọng nói ngượng ngùng của Tiểu Nhu.

Nhưng đặc thù của đàn ông chính mình cũng khó có thể dễ dàng khống chế, hơn nữa, trước mặt là một cô gái xinh đẹp, trên mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ kỳ quái. Cho dù khó có thể làm được, mình cũng phải cố gắng một phen thôi!

Sắc mặt Tiểu Nhu liên tục biến đổi, cuối cùng cắn răng đưa bàn tay nhỏ bé ra phía sau, nhẹ nhàng tìm được vị trí, sau đó mạnh mẽ dùng lực.

- Áiiiii! Thường Nhạc đau đớn kêu lên, bởi vì đau nên khuôn mặt hoàn toàn biến dạng, hóa ra, vừa rồi không ngờ Tiểu Nhu dùng lực đưa tay bắt lấy tiểu đệ đệ của Thường Nhạc.

Nơi đó là nơi yếu ớt nhất của đàn ông, làm sao có thể chịu đựng được bàn tay non mềm nhỏ bé kia của Tiểu Nhu túm lấy, Thường Nhạc quả thực khóc không ra nước mắt. Đây là phụ nữ sao?

- Cái kia Tiểu Nhu, cô có thể buông tay ra trước được không? Thể xác và tinh thần Thường Nhạc bị tàn phá nặng nề. Hắn miễn cưỡng ổn định tinh thần, bất đắc dĩ dùng giọng điệu cầu khẩn nói.

Tiểu Nhu điềm nhiên trừng mắt.

Chỉ nhìn sự chuyển động trong ánh mắt của đối phương, trong khoảng thời gian ngắn, Thường Nhạc cũng không hiểu được ý của cô, nhất là tay cô còn không buông ra, tuy nhiên, hắn cũng không phải kẻ ngu ngốc, hiển nhiên là Tiểu Nhu đã đồng ý cho hắn đi qua rồi.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, bàn tay nhỏ bé của Tiểu Nhu chính là trạm kiểm soát, giấy thông hành của mình có lợi hại hơn nữa cũng vô dụng!

Vì thế, Thường Nhạc lựa chọn tiếp tục đi lên, đương nhiên cũng không phải hướng về phía trước, mà chậm rãi dời theo hướng bên cạnh, lần này hiển nhiên biết điều hơn rất nhiều so với vừa rồi, nhất là tên phía dưới lại càng biết điều hơn.

Cái kia từ cứng rắn biến thành mềm nhũn quá mức, đều là công lao của bàn tay nhỏ bé linh hoạt của Tiểu Nhu. Đương nhiên, Thường Nhạc cũng hiểu, nếu như mình tiếp tục cứng rắn, chỉ sợ lịch sử Trung Quốc sẽ xuất hiện thái giám cuối cùng.

Trong phòng, Tiểu Hồng, Tiểu Vân sắc mặt kỳ quái ngồi trên giường, một màn vừa rồi kia, các cô đều trông thấy rõ ràng, Thường Nhạc và Tiểu Nhu vừa mới giải phóng ra. Tiểu Vân bỗng nhiên từ trên giường nhảy dựng lên, dùng tay chỉ xuống phía dưới của Thường Nhạc, cười hì hì nói: - Anh phía dưới anh giấu cái gì vậy? Làm cho tôi vô cùng

Lời phía sau còn chưa có nói ra, trong chớp mắt, Tiểu Nhu nhanh chóng xông lên, bịt miệng Tiểu Vân lại, cô bé đáng chết này, dám vạch trần vết sẹo của người khác.

- Ha ha ha ha!

Ba cô gái tụ lại thành một nhóm vui đùa ầm ĩ.

Thường Nhạc ở bên cạnh nhìn, mắt choáng váng, đám con gái vui đùa ầm ĩ, nơi mềm mại như ẩn như hiện, quả thực là một loại hấp dẫn trí mạng, thực muốn nhào tới hưởng thụ một phen.

- Được rồi, đừng nháo lên nữa, còn nháo nữa thì quá dễ dàng cho tên đại sắc lang này rồi, chúng ta đi ăn cơm đi! Diệp Linh Lung đứng ở cửa, lớn tiếng kêu la.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nhu lén nhìn lên trần nhà, may quá, đồ vật ngượng ngùng đó đang treo ở trên cao, tên vô lại này không có chú ý tới!

- Thiếu gia, rốt cục anh đang ở phương nào?

Nô liên tiếp bị ám sát vài lần, đợi khi cô tới được tổng bộ Điểm G ở Nam Phi, Thường Nhạc không có tin tức, thân cất giấu Áo choàng Hắc Ám như cô, căn bản không thể tin tưởng bất cứ người nào.

Áo choàng Hắc Ám chính là vật báu trong thiên hạ, rất nhiều người muốn có được nó, ai có thể cam đoan trong khoảng thời gian Thường Nhạc biến mất này, một số người trong Điểm G có hay không nảy sinh ý đồ xấu?

- Nô, tôi muốn cùng cô đi tìm anh Thường Nhạc!

Ngay khi Nô còn đang hoang mang, bóng dáng Elise đã hiện ra trước mắt cô.

Đối với Elise, Nô hiểu được tính cách của Thường Nhạc, nhất định là nuôi béo mập rồi làm thịt, mà từ sau khi Thường Nhạc đi Nhật Bản, Elise liền trở về nước Anh.

Mãi cho tới sau khi Thường Nhạc gặp chuyện không may, cô mới đuổi tới Nam Phi.

Cho nên, Nô vẫn rất có cảm tình tốt với Elise, cô gật đầu, nói:

- Được, Elise, chúng ta cùng đi tìm thiếu gia!

Mắt Elise chợt lóe lên vẻ âm hiểm, nhưng lập tức lộ ra nụ cười ngọt ngào: - Ha ha, chúng ta lén lút đi, đừng nói cho bất kỳ ai khác, được không?

- Được!

https://thuviensach.vn

Nô đúng lúc cũng có suy nghĩ tương tự, nghe được lời này của Elise, hai mắt cô sáng ngời.

- Tiểu Bảo, em chuẩn bị đi đâu thế? Nhìn Tiểu Bảo trang bị đầy đủ, bộ dạng chuẩn bị đi xa nhà, Đệ Nhị Mộng sững sờ, kinh ngạc nói.

Tiểu Bảo mấy ngày nay không có sắc mặt tốt với bất kỳ ai, dường như toàn bộ người trong thiên hạ đều thiếu nợ cô.

Quả thật, còn gì bi thảm hơn so với việc một siêu cấp tham tiền đột nhiên bị biến thành lưu manh nghèo.

- Em muốn đi Trung Quốc tìm Thường Nhạc!

Bởi vì tức giận, Tiểu Bảo trực tiếp bỏ đi chữ anh, đương nhiên, cũng sẽ không xưng hô lão Đại.

- Đi Trung Quốc? Chúng ta đã điều tra tất cả các chuyến bay quốc tế, tướng công chị căn bản không có ra khỏi nước Pháp. Tiểu Bảo, em đừng có chạy lung tung được không?

Đệ Nhị Mộng đau đầu, đắc tội với Tiểu Bảo còn kinh khủng hơn so với đắc tội Diêm Vương.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 327: Mẫn Mẫn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong đầu Tiểu Bảo lóe lên một ý nghĩ: - Dựa vào giác quan thứ sáu của Tiểu Bảo, anh ta nhất định là ở Trung Quốc, em phải đi!

Thấy em gái kiên quyết như vậy, Đệ Nhị Mộng vốn kiên trì cũng không khỏi dao động, dù sao nước Pháp lớn như vậy, Điểm G và Mafia cùng tìm kiếm Thường Nhạc, cho đến nay vẫn không có tin tức, có lẽ tên vô lại này thật sự chạy về nước rồi cũng nên.

- Vậy được rồi, em mang theo Hải Văn đi cùng đi, như vậy chị cũng yên tâm.

Đệ Nhị Mộng có chút chần chờ, cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

- Không thành vấn đề!

Tiểu Bảo còn cần Hải Văn cực khổ để kiếm tiền cho cô, tất nhiên sẽ không bỏ qua.

- Tên kia rốt cuộc là ai?

Thấy Thường Nhạc lặng yên ngồi bên cạnh mình, trong lòng Diệp Linh Lung không ngừng thì thầm.

Anh tuấn phóng khoáng, tài phú kinh người, háo sắc mà không hạ lưu, trong tình huống bình thường, Diệp Linh Lung nhìn thấy người đàn ông như vậy, đoán là sẽ trực tiếp bài xích.

Mặc dù không hạ lưu, nhưng cô cũng rất ghét sự háo sắc, mà cái tên đáng chết này cũng thật đáng ghét, mãi không đứng dậy, đặc biệt là hắn thường

https://thuviensach.vn

gọi cô là bà xã, loại cảm giác này đúng là có chút kỳ diệu.

Ánh mắt Thường Nhạc liếc xéo Diệp Linh Lung một cái, thần sắc cổ quái nói: - Bà xã, mặt em đỏ như vậy, có phải là đang tương tư không?

- Anh

Vừa mới nảy sinh hảo cảm với người này đã lập tức bị câu nói của Thường Nhạc dập tắt.

- Đến chỗ chị họ em, anh đừng có tỏ vẻ sắc lang, chị họ em không phải người dễ trêu chọc đâu. Diệp Linh Lung miễn cưỡng áp chế lửa giận, nghiêm túc nói.

- Em yên tâm, anh là một quân tử. Cho dù chị họ em có gào khóc nhào về phía trước, anh cũng sẽ vì em mà thủ thân như ngọc.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên.

Gần đây cũng không biết xảy ra chuyện gì, sức mạnh của hắn không ngừng gia tăng, nhưng lại cứ muốn ngủ, dường như ngủ không đủ giấc vậy, sau khi nói xong, hắn liền nhắm mắt lại.

- Anh

Diệp Linh Lung vừa định nói cho hắn một trận, nhưng nhìn thấy vẻ mặt mệt mỏi của Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô khẽ giật, cuối cùng vẫn không nói thành lời.

Không biết qua bao lâu Thường Nhạc được Diệp Linh Lung đánh thức.

- Tới rồi, nhớ kĩ lời em nói.

Diệp Linh Lung lại nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vỗ ngực: - Yên tâm đi!

- Chị họ. Mở cửa cho em!

Diệp Linh Lung vừa nhấn chuông vừa lớn tiếng kêu lên.

- Linh Lung!

Chỉ thấy bên trong lộ ra một cái đầu, bộ dạng rất tuấn tú, làn da rất trắng, nếu không phải cô khẽ cau mày, lại thêm lúm đồng tiền động lòng người kia, Thường Nhạc đúng là đã hoài nghi đối phương là một người đàn ông.

- Chị họ, ông chủ lớn mà em đã nói với chị, ha ha, đã tới rồi! Diệp Linh Lung thì thầm bên tai Mẫn Mẫn.

Đường Mẫn Mẫn nghe thấy vậy, ánh mắt sáng ngời, cẩn thận đánh giá Thường Nhạc giống như một con sói dữ nhìn miếng thịt, nhanh chóng đi tới trước mặt Thường Nhạc.

- Bộp!

Vỗ mạnh lên bả vai Thường Nhạc một cái, Đường Mẫn Mẫn sảng khoái cười nói: - Xin chào, tôi là Đường Mẫn Mẫn. Chúng ta vào trong nói chuyện đi!

Cũng không quan tâm Thường Nhạc có đồng ý hay không, đã trực tiếp kéo Thường Nhạc đi vào trong nhà.

Thường Nhạc vẻ mặt vô tội nhìn Diệp Linh Lung. Lần này không phải hắn chủ động, thấy Diệp Linh Lung không phản đối, Thường Nhạc tà ác cười, cái tay thành thật lúc đầu đã nhanh chóng lần xuống mông của Đường Mẫn Mẫn.

- Thật là trơn, thật có tính đàn hồi!

https://thuviensach.vn

Tay Thường Nhạc sờ vào đó, trong lòng khẽ chấn động, loại tư vị này quả thực khiến người ta cảm thấy thỏa mãn.

- Ông anh à, nói thì có thể nói lung, ăn thì có thể ăn bậy, nhưng tay thì không thể sờ bậy nha!

Trong lúc Đường Mẫn Mẫn nói chuyện, đập bốp cái tay đang vuốt ve của Thường Nhạc.

- Tuyệt vời!

Bị vỗ rơi xuống, Thường Nhạc bỗng cảm giác được một mùi hương từ thân thể của đối phương lan tỏa đến, loại cảm giác này giống như đã từng được nếm qua ở đâu đó.

Dường như có một người phụ nữ cả người tràn đầy hương thơm, nhưng đối phương rốt cuộc là ai

Vì sao trong đầu mình lại hiện ra nhiều bóng dáng xinh đẹp như vậy nhưng lại không nhớ rõ một ai?

- Ha ha, Mẫn Mẫn, chúng ta bàn chuyện chính đi!

Ánh mắt Thường Nhạc gắt gao nhìn bộ ngực cao vút của Đường Mẫn Mẫn, ngoài miệng lại tỏ vẻ nghiêm túc.

- Được, Tiểu Minh thật thẳng thắn, tôi muốn mượn anh mười tỷ, thế nào? Đường Mẫn Mẫn thoải mái cười.

- Tiền không thành vấn đề nhưng Thường Nhạc nói tới đây thì dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Cái này gọi là đầu tư tất nhiên phải nhận báo đáp, Mẫn Mẫn, hắn là cô nên tỏ chút thành ý!

Đường Mẫn Mẫn thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc, cách nói chuyện của tên này khá giống gã kia. Nhưng bây giờ gã kia dù thế nào cũng sẽ không

https://thuviensach.vn

chạy về Trung Quốc.

- Như vậy đi, chia sẻ thành quả nghiên cứu của cô cho tôi, ngoài ra

Thường Nhạc nói tới đây thì dừng lại.

- Ngoài ra cái gì?

Đường Mẫn Mẫn híp mắt lại, nếu không phải không cách nào liên lạc được với Thường Nhạc, cô lại thiếu kinh phí nghiên cứu, thì tuyệt đối sẽ đánh cho tên trước mặt này đến mẹ hắn cũng không nhận ra.

- Haizz, cô thử nhìn xem, bây giờ kẻ có tiền, người nào mà chẳng ba vợ bốn bồ, bởi vì cái đó gọi là trong nhà cờ đỏ chưa ngã, ngoài nhà cờ màu đã bay. Mẫn Mẫn, hắn là cô phải hiểu ý của tôi chứ.

Thường Nhạc híp mắt, tà ác nhìn Đường Mẫn Mẫn, cô nàng thật sự rất đặc biệt, nếu đoạt được cô, như vậy cũng không cần phân chia tiền bạc.

- Hay cho một câu trong nhà cờ đỏ chưa ngã, ngoài nhà cờ màu đã bay, tôi muốn hỏi xem em họ có đồng ý hay không, nếu nó đồng ý, tôi thế nào cũng được.

Vừa rồi Diệp Linh Lung đi rót trà, vì vậy Thường Nhạc mới có thể nói ra ý nghĩ vĩ đại của mình.

- Ha ha, thứ nhất: chuyện này không thể để cho Linh Lung biết. Thứ hai: cô nhất định phải đồng ý, hơn nữa còn phải chủ động theo đuổi tôi. Nếu cô không làm được hai điều này, một đồng cũng không có.

Thường Nhạc bắt đầu tính toán.

- Ha ha, không thành vấn đề, dù sao tôi cũng là phụ nữ trưởng thành. Có người muốn đương nhiên là tốt rồi, em họ, em nói xem? Đường Mẫn Mẫn nhìn về phía sau Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy Diệp Linh Lung đang cầm một tách trà đứng phía sau Thường Nhạc.

- Bây giờ anh còn gì muốn nói không? Diệp Linh Lung có một loại xúc động muốn bóp chết tên này, chỉ một chút công phu đó đã lộ ra nguyên hình rồi.

- Tôi thừa nhận mình là sắc lang!

Khiến cho hai cô gái sửng sốt, lúc đầu còn tưởng rằng Thường Nhạc nói xạo, chỉ thấy Thường Nhạc chỉ Đường Mẫn Mẫn, tức giận nói: - Đều tại Mẫn Mẫn, cô ấy thật sự quá xinh đẹp, là đàn ông ai nhìn thấy cũng sẽ thích. Tôi cũng như vậy, hoàn toàn bị dung mạo hoàn mỹ của cô mê hoặc.

- Cái này cũng gọi là lý do?

Diệp Linh Lung vừa bực mình vừa buồn cười. Cái tên đáng chết này, nói như kiểu có lí chẳng sợ vậy.

- Ha ha!

Đường Mẫn Mẫn bỗng nhiên mỉm cười, ngón tay mảnh khảnh chỉ Thường Nhạc nói: - Sao tính cách cái tên tiểu tử nhà anh lại giống Thường Nhạc thế, có lúc tôi thật nghi ngờ anh chính là Thường Nhạc.

- Thường Nhạc!

Nghe tới cái tên này, thân hình Thường Nhạc chấn động mạnh, rất quen thuộc, cái tên này rất quen thuộc, hắn rất muốn tiếp tục suy nghĩ. Nhưng sự đau đớn cùng cực đã lan truyền trong đầu.

Hắn ôm đầu.

- Chẳng lẽ hắn có liên quan đến Thường Nhạc?

https://thuviensach.vn

Diệp Linh Lung và Đường Mẫn Mẫn nhìn nhau, trên mặt cùng lộ ra vẻ kì quái, truyền thuyết huy hoàng về Thường Nhạc ở Trung Quốc đã sớm được truyền đi.

Đương nhiên, rất nhiều người đều ngầm gọi hắn là ông vua của giới xã hội đen.

- Tiểu Minh, đừng suy nghĩ nữa. Hôm nay tới đây thôi, được rồi! Diệp Linh Lung thấy vẻ mặt thống khổ của Thường Nhạc, cô vội vàng an ủi hắn.

- Hắn sẽ không phải là Thường Nhạc chứ?

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Đường Mẫn Mẫn nảy ra một ý nghĩ, nếu đây là Thường Nhạc, vậy thì đúng là hổ lạc đồng bằng, như cá mắc cạn rồi, trên mặt cô lộ ra nụ cười lãnh đạm: - Đúng, đừng nghĩ nữa, đừng nghĩ nữa, đưa thẻ cho tôi trước, còn cả mật khẩu nữa.

Trong lúc thống khổ, tâm trí Thường Nhạc hoàn toàn hỗn loạn, nhưng hắn lại đưa thẻ ra, nói cả mật khẩu.

- Ha ha, ha ha!

Đường Mẫn Mẫn hưng phấn cười, lại trở về vẻ nhu thuận lúc trước, trực tiếp giúp Thường Nhạc và Diệp Linh Lung ra ngoài - Em họ, mau dẫn hắn tới bệnh viện khám đi, chị không tiễn được xa.

Thường Nhạc và Diệp Linh Lung còn chưa kịp phản ứng, đã bị Đường Mẫn Mẫn đẩy ra khỏi nhà, sau đó đóng mạnh cửa: - Ha ha, Đường Bạch Hổ mình quả nhiên là thiên tài, xem ra phải đẩy nhanh tốc độ thí nghiệm thôi!

Sau khi Đường Mẫn Mẫn đóng cửa lại, hưng phấn tự nhủ.

Đối với chuyện thẻ của Thường Nhạc bị Đường Mẫn Mẫn lấy đi mất, Diệp Linh Lung cũng không để tâm, cô chỉ để ý tới vết thương của Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc, theo kế hoạch của cô, hắn là nên đưa hắn tới bệnh viện sau khi về nước.

Nhưng không biết tại sao, sâu trong đáy lòng cô luôn có một thanh âm đang không ngừng nhắc nhở, đừng đưa hắn đi bệnh viện, Diệp Linh Lung cũng hiểu, người ưu tú như Thường Nhạc, khẳng định đã có bạn gái, thậm chí là đã kết hôn.

Một khi hắn tỉnh lại, tất nhiên sẽ rời khỏi cô, mà cô. Lại có cảm giác lưu luyến hắn.

Thấy nét mặt thống khổ của Thường Nhạc dần biến mất, Diệp Linh Lung cũng tạm yên lòng, cô ôn nhu nhìn hắn, nhẹ nhàng nói: - Chúng ta đi về trước được không?

Thường Nhạc ngẩng đầu thì thấy ánh mắt thân thiết, lo lắng của Diệp Linh Lung, trong lòng hắn không khỏi cảm động, cười nói: - Được thôi, tất cả đều nghe lời em, em muốn anh làm gì, tôi sẽ làm cái đó, hơn nữa anh cũng biết em muốn làm gì?

- Anh biết em muốn làm gì?

Diệp Linh Lung sửng sốt, kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, chẳng lẽ hắn đã biết quyết định của cô? Trong lòng không khỏi bất an.

Lại thấy Thường Nhạc bắt đầu cởi quần áo của cô, cười hì hì nói: - Bà xã, em nhất định là đang hi vọng anh lấy thân báo đáp, ha ha, anh hiểu, come on, lại đây hung hăng chà đạp anh đi, đạp hư rồi anh vẫn chịu đựng được!

Nghe thấy vậy, Diệp Linh Lung thiếu chút nữa trở mặt, cái tên đáng chết này, nửa đêm không giáo huấn, hắn lại bệnh cũ tái phát, thật khiến cho người ta đau đầu.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Minh, ngày mai anh đại diện cho bộ đội đặc chủng của quân khu A chúng ta tham gia trận đấu với bộ đội đặc chủng của các quân khu trong cả nước, anh đã chuẩn bị xong chưa? Nghĩ tới lúc vất vả nhận được giấy chứng nhận từ chỗ cha, Diệp Linh Lung bất giác lo lắng nhìn Thường Nhạc.

- Giành chức quán quân có gì tốt? Thường Nhạc theo bản năng phản ứng lại.

- Chỗ tốt? Ha ha, nếu anh thật sự có thể giành chức quán quân, em sẽ gả cho anh! Diệp Linh Lung đột nhiên lắc đầu, sau đó lại mỉm cười, thật ra đây cũng là giao ước giữa cô và cha.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 328: Chúng Ta Đi Tuần Trăng Mật Trước À?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc híp mắt, tà ác mỉm cười:

- Bảo bối, lời này của em là nói thật đấy chứ?

Trong lúc nói chuyện, cái tay không chút thành thật đã bắt đầu sờ Diệp Linh Lung.

- Bốp!

Diệp Linh Lung đập cho cái tay đang vuốt ve của Thường Nhạc một cái, cái tên vô lại này, nói đến hai từ "bảo bối" này, quả là lanh lảnh, thuần thục làm sao, so với thổ phỉ còn thổ phỉ hơn, so với sắc lang còn sắc lang hơn!

- Bà xã, giành chức quán quân đối với anh mà nói chỉ dễ như trở bàn tay, cho nên chi bằng chúng ta đẩy nhanh tiến độ đi tuần trăng mật trước đi!

Thường Nhạc lại thuận tình hợp lẽ mà vươn tay ra.

Diệp Linh Lung hoàn toàn không còn gì để nói, người này căn bản chính là nói mãi không chừa, chiếm tiện nghi của cô như ăn cơm bữa vậy, chẳng lẽ cô lại dễ bị bắt nạt như vậy?

- Tiểu Minh, tôi nói rõ đây, trước khi anh giành được chức quán quân, anh không đừng chạm vào tôi, nếu không….

Diệp Linh Lung bỗng nhiên cảm giác được cái tay của Thường Nhạc đã lén lút mò tới hạ thân, mặt cô đỏ bừng lên, đập "bốp" lên cái tay của Thường Nhạc:

https://thuviensach.vn

- Nếu anh còn dám chạm vào tôi, tôi sẽ thiến anh đấy!

- Không thể nào!

Nghe thấy thế, Thường Nhạc bị dọa nhảy dựng lên, hắn kinh hãi nhìn Diệp Linh Lung:

- Không thể nào, đây chính là người bầu bạn trọn đời với em nha!

- Tên chết tiệt này!

Diệp Linh Lung hung hăng cấu Thường Nhạc một cái.

- Ai nha!

Thường Nhạc bị đau, không kìm nổi mà kêu lên.

- Tiểu công chúa, cô có thể hay không….

Hải Văn kinh hãi liếc mắt nhìn Tiểu Bảo một cái, bà cô này quả thực quá kinh khủng, quá hèn hạ, cũng quá vô sỉ rồi.

Đồng chí Tiểu Bảo tham tiền lại mua một nhà kho đắt tiền nhất, hơn nữa còn trang điểm thành một cô gái vô cùng đáng yêu, ngoài ra, Hải Văn cũng ăn mặc vô cùng xa hoa, quả thực là vệ sĩ thượng đẳng!

Thoạt nhìn, cô gái nhà giàu siêu cấp thế giới phối hợp với vệ sĩ siêu cấp thế giới, đoán chừng là không ai dám khinh thường. Tiểu Bảo siêu cấp đáng yêu, quả thực là trẻ không tha già không thương!

Vì vậy khi Tiểu Bảo đi tới bất cứ chỗ nào trong nhà kho thượng đẳng, đều lập tức tạo ra hiệu ứng hồ điệp, đương nhiên, Tiểu Bảo cũng lập tức kể lại chuyện xưa cho mọi người.

https://thuviensach.vn

Cha mẹ cô đều mất, vượt ngàn dặm xa xôi đi tìm anh trai, kết quả là toàn bộ tiền bị trộm mất, bây giờ trên người cô không còn đồng nào…. Những lời này đổi lại là người khác nói, e rằng chẳng có ai tin.

Nhưng hiện tại…. lại nói ra từ miệng Tiểu Bảo, từng cọc tiền cứ thế rơi vào tay Tiểu Bảo, Hải Văn lại thành nô tài xin cơm rồi.

Đương nhiên, đây vẫn nằm trong phạm vi chịu đựng của Hải Văn, dù sao tiểu công chúa nhà mình cũng là một người siêu cấp tham tiền, nhưng khiến cho Hải Văn không thể chịu đựng được nhất là hành động của Tiểu Bảo.

Cô ngoài việc đòi tiền một cách kinh điển ra, còn thuận tay thịt dê, vét sạch hầu bao của người khác.

- Đồng chí Hải Văn, tôi nhiều lần cảnh cáo anh rồi. Về sau đừng gọi tôi là tiểu công chúa, phải gọi là lão đại, tôi chính là lão đại của Điểm G!

Tiểu Bảo hung hăng trừng mắt liếc nhìn Hải Văn, dứ dứ nắm đấm thị uy.

- Tiểu…. lão địa, còn lão đại của Điểm G, ha ha, để tôi xem…

- Bốp!

Tiểu Bảo nhảy lên gõ đầu Hải Văn, buồn bực nói:

- Tiền của bản cô nương đều bị cái tên chó chết kia….Mẹ… …trộm đi, bây giờ lấy Điểm G bồi thường, chẳng lẽ lại không được?

Hải Văn vụng trộm liếc nhìn xung quanh, nếu những lời này để cho Thường Nhạc nghe được, đồng chí Tiểu Bảo không chết cũng bị lột da!

- Được, tiểu công chúa làm lão đại!

https://thuviensach.vn

Hải Văn vừa thấy Tiểu Bảo giơ nắm đấm lên, anh ta lập tức giơ tay, tỏ vẻ đồng ý với Tiểu Bảo.

- Đi thôi, chúng ta trực tiếp tới thành phố B, Thường Nhạc kia khẳng định đang ở đó!

Thường Nhạc híp mắt, tỏ ra bộ dạng của một đại ca.

- Lão đại, sao người lại biết… Thường Nhạc ở thành phố B?

Hải Văn kinh ngạc hỏi.

- Ha ha, ha ha!

Tiểu Bảo cười trộm,

- Bọn họ đều là một đám ngốc, cũng không thử dùng đầu suy nghĩ xem, Tiểu Bảo là ai chứ, ha ha, chuyện trên đời này tôi biết đến bảy phần, chuyện dưới đất tôi biết đến chín phần, Thường Nhạc mới đến thành phố B không lâu, tôi đã nhận được tin tức rồi!

- Nếu quả thật biết, thẻ của cũng sẽ không bị mất.

Hải Văn thì thầm trong lòng, nhưng trên thực tế lại tỏ vẻ tươi cười:

- Lão đại không hổ là lão đại, tiểu đệ không thể không bội phục!

- Đi thôi, chúng ta trực tiếp đi bộ tới thành phố B!

Tiểu Bảo khí thế oai hùng, khí phách hiên ngang chỉ về phương xa.

- Đi bộ?

Hải Văn choáng váng, xa như vậy mà Tiểu Bảo lại muốn đi bộ, anh ta không thể không bội phục!

https://thuviensach.vn

- Đúng, tôi muốn tận dụng đầy đủ tài nguyên, Hải Văn, từ hôm nay trở đi, anh phải bán nghệ dọc đường cho tôi!

Ánh mắt Tiểu Bảo long lanh, hưng phấn lạ thường nói.

Hai chân Hải Văn mềm nhũn, nằm sấp trên mặt đất.

- Tôi nói rõ trước, lão đại không có tiền khám bệnh cho anh.

Tiểu Bảo vọt lên trước, cảnh giác nói.

- Oa, đẹp trai quá!

Khi Thường Nhạc mặc quân trang vào, sự đẹp trai, phong độ, tà mị lại thêm phần oai vệ kia, quả thực đúng là hấp dẫn bất cứ người phụ nữ nào, bộ quân trang vừa được khoác lên người hắn, lập tức khiến cho vài cô gái kinh ngạc kêu lên.

Diệp Linh Lung cũng ngây người như vậy, sau khi tên sắc lang này mặc quân trang vào, quả thực so với quân nhân còn quân nhân hơn, thật sự là quá đẹp trai, cô thật muốn không nhịn được mà xông lên cắn cho hắn một cái.

- Đừng ở đó mộng xuân nữa, trận đấu sắp bắt đầu rồi!

Tiểu Nhu là người đầu tiên tỉnh lại, cô kéo áo Diệp Linh Lung, thấp giọng nói.

- A, mau đi tham gia trận đấu.

Diệp Linh Lung đỏ mặt, vội vàng kéo tay Thường Nhạc chạy ra phía ngoài.

Từ sau khi Thường Nhạc biến mất, trong lòng Thường lão gia vẫn không yên, tuy hiểu rằng cháu trai bảo bối của mình sẽ không xảy ra chuyện gì lớn, nhưng cũng không tránh khỏi lo lắng.

https://thuviensach.vn

Lần này hai quân khu lớn A, B tới tham gia thi đấu giữa các cao thủ đặc chủng trẻ tuổi, một mặt là để giải khuây, một mặt là để chọn ra thủ lĩnh bộ đội đặc chủng trẻ tuổi nhất.

Lần này người thắng lợi cuối cùng trong mấy quân khu lớn, sẽ có cơ hội rất lớn để trở thành người tổng phụ trách bộ đội đặc chủng tinh nhuệ nhất Trung Quốc. Điều này cũng có nghĩa là lần tuyển chọn này sẽ chọn ra người có quyền lực tuyệt đối để được nắm giữ một phần thế lực.

Đồng thời, việc đề bạt thủ lĩnh trẻ tuổi như vậy, tiền đồ của đối phương cũng vô cùng rộng mở, mười mấy năm sau, thậm chí có thể trở thành quân nhân số một.

Diệp Vân ngồi đối diện Thường lão gia, có thể nói anh ta được chính tay Thường lão gia bồi dưỡng, đối với chuyện ngày hôm nay, anh ta có chút không được tự nhiên.

Lần trước không có cách nào giằng co với con gái bảo bối, để làm giấy chứng nhận cho tên nhóc kia, hơn nữa còn tham gia trận đấu hôm nay. Theo suy đoán của Diệp Vân, tên nhóc kia vừa bước lên đài thi đấu thì sẽ bị đánh bay xuống thôi.

Nhưng lại chính là con gái bảo bối của mình vô cùng tin cái tên không có tiền đồ đó….

- Trận đấu thứ nhất: đệ nhất cao thủ quân khu A, thượng tá của bộ đội đặc chủng – Hải Phong và bộ đội đặc chủng Vương Tiểu Minh!

Trọng tài lớn tiếng tuyên bố.

- Vương Tiểu Minh?

Những người ở vị trí cao cấp trong quân khu gần như cùng ngẩn người ra. Hai quân khu lớn lần lượt có mười sáu người, nhưng thực lực giữa các đối

https://thuviensach.vn

thủ bình thường đều khác biệt không lớn.

Nhưng bây giờ lại xuất hiện trận đấu giữa một thượng tá và một binh lính bình thường!

- Đúng là làm loạn mà!

Diệp Vân cau mày, không ngờ con gái bảo bối của mình lại thay đổi đối thủ.

Một quân nhân chừng hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi bước tới trước, bước chân đều tắp, động tác hài hòa cho thấy là một quân nhân đầy vô cùng kiên cường, mạnh mẽ.

- Thượng tá Hải Phong đã ra sân, còn cái tên Vương Tiểu Minh kia đâu?

Những người lính ở phía dưới đã bắt đầu thấp giọng bàn luận.

- Ha ha, tôi đến rồi!

Giữa tiếng bàn luận của mọi người, một thanh âm đầy sự hài lòng đột ngột vang lên.

- Fuck!

Khi một bóng dáng đầy mạnh mẽ bước lên đài, tạo ra một tư thế rất “cool”, phía dưới lập tức vang lên những tiếng la hét ầm ĩ.

Phải biết rằng quân nhân luôn rất chỉn chu, nghiêm túc, đặc biệt là quân đội đặc chủng. Rất ít người dám có kiểu suy nghĩ này, mà Thường Nhạc lại có.

Vừa bước lên đài đã bắt đầu khoe khoang làm dáng.

- Cảm ơn các vị đã cổ vũ!

Thường Nhạc cười hì hì, chắp tay chào bốn phía, cao giọng nói.

https://thuviensach.vn

Diệp Vân nhắm mắt lại, xoay đầu sang một bên,

- Mất mặt quá, chẳng những đã đánh mất thể diện của toàn quân khu B, thậm chí còn làm mất hết thể diện của mình, cho dù mình liều cái mạng già này, cũng phải ngăn cản con gái bảo bối ở cùng với tên lỗ mãng này.

Khi Thường lão gia nhìn thấy Thường Nhạc, kích động tới mức thiếu chút nữa đứng lên, cháu nội bảo bối không ngờ lại trốn tới đây cống hiến, haizz, quả thực là làm vinh danh Thường gia nha!

Lúc đầu, Thường lão gia cũng hy vọng Thường Nhạc có thể đi theo con đường của ông, vào trong quân đội, nhưng lại thấy Thường Nhạc lệch khỏi quỹ đạo ngày càng xa, ông cũng không cách nào cưỡng ép yêu cầu cháu nội bảo bối phải làm gì.

Không ngờ rằng đứa cháu bảo bối của mình lại ở đây, Thường lão gia đương nhiên vô cùng kích động!

- Đẹp trai quá!

Nhóm nữ bộ đội đặc chủng ở phía dưới không ngừng tán thưởng trong lòng.

- Xuất chiêu đi!

Thường Nhạc chỉ đơn giản liếc mắt nhìn Hải Phong một cái, cơ thể tên kia rất cân đối, sau khi nắm chặt tay lại, sức mạnh tràn trề, tư thế cũng rất chính quy.

Có thể nói gã đã luyện võ thuật chính thống tới một cảnh giới nhất định!

Đương nhiên, ở trong mắt người bình thường, cơ thể của gã cũng coi như đã khai triển đến 60%, nhưng so với hắn…, căn bản là sự chênh lệch không thể tính toán!

https://thuviensach.vn

- Xuất chiêu đi!

Thường Nhạc tiêu sái đứng đó, trên mặt lộ ra ý cười nhàn nhạt.

- Cẩn thận!

Hải Phong khẽ dựng thẳng tay, trong nháy mắt đã nắm chặt tay lại.

- Nhanh quá!

Người phía dưới chỉ thấy một cái bóng, đệ nhất cao thủ của quân khu A không hổ là đệ nhất cao thủ, tốc độ kinh khủng kia, sức bật khủng bố kia, quả thật là quá kinh người.

Lại nhìn đến Thường Nhạc, hắn ngây ngốc đứng đó, thậm chí một chút phản ứng cũng không có.

- Chẳng lẽ hắn sợ tới phát ngốc rồi? Hay là vẫn chưa kịp phản ứng lại?

Hầu như tất cả mọi người đều nghĩ như vậy.

Thường lão gia chỉ mỉm cười nhìn một màn này, thực lực cháu nội bảo bối của ông, ông hiểu rất rõ, đừng nói là đệ nhất cao thủ trẻ tuổi nhất trong một quân khu A nho nhỏ, cho dù là toàn bộ Trung Quốc, người có thể làm đứa cháu bảo bối này bị thương, e rằng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 329: Mẹ Ơi, Thường Nhạc Ở Trong Này!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ầm!

Nắm đấm của Hải Phong nặng nề đánh lên thân thể Thường Nhạc, trong nháy mắt một thanh âm trầm đục vang lên.

- Đổ mồ hôi!

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Khi quyền kia đánh lên người Thường Nhạc, thân hình Thường Nhạc gần như chỉ lay động một chút, sau đó lại duỗi cánh tay, cười hì hì nói:

- Rất thoải mái, tiếp tục đi!

- Cậu… làm sao có thể?

Hải Phong nghe thấy như vậy, vô cùng sững sờ, lập tức nắm chặt tay lại, động tác lần này so với lần trước còn nhanh hơn, chuẩn hơn, ngang tàng hơn.

- Ầm!

Nắm đấm lại đánh lên người Thường Nhạc.

- Hắn còn là người không vậy?

Thấy Thường Nhạc vẫn lặng yên đứng đó, Hải Phong choáng váng, mà đám bộ đội đặc chủng quan sát ở phía dưới cũng ngây ngẩn cả người, tất cả những quân nhân ở trên khán đài đều đứng cả lên.

https://thuviensach.vn

- Trực tiếp tấn công đi!

Thường Nhạc mỉm cười ngoắc tay về phía Hải Phong.

Hải Phong hít sâu một hơi, vốn dĩ trận đấu không có quy định hạn chế, y lấy ra một con dao găm, mắt chằm chằm nhìn Thường Nhạc nói:

- Cậu hãy cẩn thận, đây là dao găm chuyên dụng, chuyên để phá khí công, cậu dùng binh khí gì thì cứ việc lấy ra đi!

Thường Nhạc tà ác cười, khẽ động tay, một thanh phi đao sáng bóng xuất hiện trong tay hắn một cách vô cùng quỷ mị.

- Đây là phi đao, đã phụ chú sinh mạng, anh phải cẩn thận một chút!

Thường Nhạc cũng cảm thấy tên nhóc Hải Phong này rất thuận mắt, hắn cũng không muốn làm hại tới Hải Phong, trong lúc hai bên đang nói chuyện, phi đao đã bắt đầu xoay tròn.

- Dị năng!

Ánh mắt một tên mặc quân trang sáng ngời, không kìm nổi mà thốt lên.

Thường lão gia mỉm cười lắc đầu, cho dù đứa cháu bảo bối của mình có mặc quân trang vào, tính cách vẫn không hề thay đổi.

Phi đao xoay tít trong không trung, tốc độ càng lúc càng nhanh, tạo thành một độ cong quỷ dị, đến cuối cùng chỉ còn sót lại một đao ảnh, bóng dáng cũng bắt đầu trở nên mơ hồ.

Dao găm trong tay Hải Văn còn chưa hành động, gã đã cảm nhận được khí lạnh ở cổ, mũi đao lạnh như băng kia đã áp vào cổ họng của gã.

- Tôi thua!

https://thuviensach.vn

Hải Phong cũng rất thoải mái. Quyền cước cũng vô dụng, binh khí cũng bị đánh bại, gã cũng không cần phải tiếp tục nữa.

- Thân thủ như vậy, giành chức quán quân còn dễ hơn uống nước!

Diệp Linh Lung bất giác đỏ mặt. Mà đám tư lệnh quan sát trận đấu ở những quân khu khác cũng có phản ứng như vậy.

Diệp Vân cũng choáng váng, cái gọi là đừng trông mặt mà bắt hình dong, biển không thể đong đếm, tên nhóc thoạt nhìn chả có chí hướng gì lại giành được thắng lợi.

- Trận đấu này Vương Tiểu Minh quân kì B thắng!

Trọng tài tuyên bố kết quả.

- Ha ha, ha ha!

Thường Nhạc đắc ý mỉm cười, hắn nhanh chóng đi tới trước mặt Diệp Linh Lung, cười hì hì nói:

- Bảo bối. Bây giờ chúng ta nên đi tuần trăng mật trước đi!

Tiếp xúc với vô số ánh mắt cổ quái ở xung quanh, Diệp Linh Lung thật muốn tìm lỗ mà chui xuống!

Đương nhiên, Thường Nhạc không biết, hành động này của Thường Nhạc khiến cho toàn bộ đám lãnh đạo của các quân khu lớn loạn cào cào, quân khu nào cũng hi vọng có thể thu nạp Thường Nhạc để bồi dưỡng thêm.

Nhóm dị năng Trung Quốc cũng muốn thu nạp Thường Nhạc.

- Thành phố B thật lớn nha! Người có tiền cũng thật nhiều a!

https://thuviensach.vn

Ở nơi phồn hoa nhất thành phố B, vang lên thanh âm long trời lở đất của người nào đó.

Trong trẻo, vang dội, thô lỗ, thật là kích thích nha!

- Lão đại, lúc này phải nhã nhặn, phải có tố chất!

Hải Văn cảm giác đầu mình sắp bùng nổ rồi, tiểu công chúa này bắt mình bán nghệ tới tận Bắc Kinh, kiếm được một khoản tiền lớn, nhưng lại ăn những đồ rẻ nhất.

- Thật sự là mệnh khổ nha!

Giữa nơi phồn hoa náo nhiệt như thế này, lại nói ra mấy lời thô lỗ như vậy, Hải Văn sắp muốn khóc rồi.

- ***, bản cô nương tâm tình không tốt, tất nhiên là muốn xả một trận, tất cả tiền trên thế giới này đều là của tôi, anh hiểu chưa?

Tiểu Bảo gõ mạnh lên đầu Hải Văn một cái, nghiêm trang nói.

- Tiền trên thế giới này đều là của cô?

Hải Văn cứng lưỡi, lại lập tức chuyển sang chủ đề khác:

- Lão đại, tiếp theo chúng ta phải làm thế nào?

- Đi đăng báo cho bản lão đại, đăng ảnh của Thường Nhạc lên, hễ ai có thể cung cấp tin tức, thì thưởng lớn!

Tiểu Bảo híp mắt, cách suy nghĩ vấn đề như vậy căn bản không khác lắm so với Thường Nhạc.

- Tiểu đệ hiểu!

https://thuviensach.vn

Hải Văn lau mồ hôi trên trán, ai mà đắc tội tiểu tổ tông này, quả thực chính là đang giỡn với thần chết mà!

- Tuy rằng tôi đồng ý hôn sự của hai đứa, nhưng cũng không thể qua loa như thế này!

Diệp Vân nhìn thấy con gái bảo bối dẫn Thường Nhạc tìm tới cửa, ông ta liền cảm thấy đau đầu.

Đặc biệt là con rể trước mắt này không có bất cứ người thân nào, mặc dù ông cũng không quan tâm tới mấy lễ tiết này, nhưng dù gì cũng là đường đường một Tư lệnh quân khu, cũng không thể gả con gái như vậy!

- Nhạc phụ, điều kiện gì người cứ việc nói, dù sao con có rất nhiều tiền, cái gì cũng có thể mua được.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng.

- Cậu…

Diệp Vân thiếu chút nữa vẹo mũi, bộ dạng lưu manh của tên kia, khiến cho ấn tượng về mấy ưu điểm khó khăn lắm mới thấy ở hắn đều bay sạch.

- Chị, Tiểu Hoàng tới chúc mừng chị!

Ngay lúc Diệp Vân đang bị Thường Nhạc làm cho tức chết, một thanh âm trong trẻo đột ngột truyền đến từ bên ngoài.

- Ha ha, em gái Diệp Hoàng đã đến rồi!

Khi Diệp Linh Lung nghe thấy thanh âm này, mắt cô bừng sáng, thằng hề này tới, không khí trong nhà sẽ dịu đi ít nhiều.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Cửa bị đẩy ra một cách thô lỗ, chỉ thấy một cô gái trong trang phục cảnh sát tùy tiện xông vào, mỉm cười với Diệp Vân trước:

- Chú, cháu gái tới chúc mừng chú!

Sau đó lại nhìn sang Diệp Linh Lung cười hì hì nói:

- Chị họ, ông xã của chị trông như thế nào? Để cho em họ xem rốt cuộc con mắt của chị rốt cuộc là thế nào?

Vừa nói vừa nhìn sang Thường Nhạc!

- Ha ha, mẹ ơi, Thường Nhạc ở trong này!

Khi tiếp xúc với bộ mặt quen thuộc kia, Diệp Hoàng bị dọa tới nhảy dựng lên, ma đầu siêu cấp này, ông vua của giới xã hội đen, kẻ khốn kiếp khiến cô từng trăm phương ngàn kế muốn bắt giữ, Thường Nhạc với vẻ anh tuấn phóng khoáng, lại siêu cấp tà ác kia không ngờ lại là vị hôn phu của chị họ mình?

Thấy Diệp Hoàng biến sắc, trong lòng Diệp Linh Lung chấn động, chẳng lẽ em ấy biết Tiểu Minh?

- Tôi là ai?

Thường Nhạc cũng tỉnh ngộ, hắn chần chừ nhìn Diệp Hoàng nói.

- Ha ha, ha ha. Không thể nào, đường đường là vua của giới xã hội đen – Thường Nhạc, Thường đại thiếu gia, anh lại không biết mình là ai, thật đúng là trò đùa!

Diệp Hoàng giống như vừa nghe được chuyện cười vậy.

- Thường Nhạc!

https://thuviensach.vn

Hai cha con Diệp Linh Lung, Diệp Vân cùng ngây ngẩn cả người.

Thường Nhạc, ngôi sao mới chói sáng nhất trong giới xã hội đen, người được thế hệ trẻ Trung Quốc coi là nhân vật phong vân trẻ tuổi, hắn lại biến thành Vương Tiểu Minh, quả thực là không thể tin nổi!

Diệp Vân thiếu chút nữa là ngất xỉu.

Vốn dĩ cô đã cảm thấy bất mãn với những hành vi không đàng hoàng của Thường Nhạc, bây giờ thì hay rồi, mỗi lần lại một chuyện kinh người thế này, nhân vật trong giới xã hội đen, nhân vật phong vân?

Gả con gái bảo bối của mình cho người trẻ tuổi đứng đầu giới xã hội đen…

- Tôi là Thường Nhạc?

Thường Nhạc nhíu mày, cái tên này thật sự rất quen thuộc.

Diệp Linh Lung cẩn thận đánh giá Thường Nhạc, hắn lại là nhân vật truyền kì trong giới xã hội đen, người đứng đầu Điểm G, thật khiến cho người ta kinh ngạc!

- Gả con gái ta cho người đứng đầu giới xã hội đen…

- Thường lão tướng quân, mời vào trong!

Diệp Vân còn chưa dứt lời, bên ngoài đã truyền đến thanh âm cung kính của đám lính canh.

- Lão gia, ngài đã tới.

Diệp Vân không ngờ Thường lão gia sẽ đích thân đến chỗ mình, ông ta vội vàng đứng dậy nghênh đón.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Diệp à, ta đến thăm con, cũng nhân tiện đến thăm đứa cháu nội bảo bối của ta.

Ông nội Thường Nhạc cười ha hả nhìn về phía Thường Nhạc.

- Tiểu Diệp!

Diệp Hoàng thiếu chút nữa không cười nổi, chú mình lại biến thành đứa nhỏ trong miệng người ta, thật là thú vị nha!

- Cháu nội?

Diệp Vân sửng sốt, giật mình nhìn Thường lão gia, sau đó lại nhìn sang Thường Nhạc, hai người bọn họ đều họ Thường, hơn nữa đều nhân vật xuất sắc như Thường Nhạc, thân phận sao có thể đơn giản đây?

- Ông nội?

Thường Nhạc nhìn thấy gương mặt quen thuộc này thì sững người.

Thường lão gia thấy tình cảnh này, trong lòng ông có chút căng thẳng:

- Cháu…

- Thường Nhạc anh ấy bị mất trí nhớ!

Diệp Linh Lung cẩn thận nói.

Mọi chuyện càng lúc càng phức tạp, đầu cô cũng ngày càng lớn.

Thân phận chân chính trước mắt, người đứng đầu Điểm G, cháu nội của Thường lão tướng quân, thân phận biến hóa như vậy, hắc đạo và bạch đạo đều có, cô không thể không bội phục!

- Mất trí nhớ?

https://thuviensach.vn

Thường lão gia sửng sốt, nhưng lập tức mỉm cười:

- Đây là chuyện nhỏ thôi, bà nội nó vừa hay cũng đang ở nhà, nhân tiện về nhà xem một chút, tiếp tục không về nó cũng sắp biến thành kẻ lang thang rồi.

Quả thật, dựa vào khả năng của Công Tôn Thị, khôi phục trí nhớ cho Thường Nhạc, đối với bà mà nói, quả thực là dễ như trở bàn tay!

- Vậy hôn sự của anh ấy và cháu?

Diệp Linh Lung đỏ mặt, loại chuyện này lại do chính một cô gái nói ra đương nhiên sẽ cảm thấy ngượng ngùng, nhưng bản thân cha đối với Thường Nhạc đúng là có chút phản cảm.

Nếu lúc này cô không gắng sức, như vậy giữa cô và Thường Nhạc đúng là sẽ không có duyên phận rồi!

Diệp Hoàng thần sắc cổ quái nhìn Diệp Linh Lung, chị họ mình có phải bị tên khốn kiếp này ăn rồi không? Không ngờ lại cố ý muốn gả cho Thường Nhạc, thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, thật khiến người ta buồn bực!

Diệp Vân lần này lại không trực tiếp từ chối, nếu là thân phận lúc trước của Thường Nhạc, có lẽ ông ta sẽ từ chối, nhưng bây giờ… trong nháy mắt Thường Nhạc lại có thêm một thân phận nữa.

- Tất cả đều do lão gia làm chủ!

Diệp Vân thần sắc cung kính nói.

Nghe thấy vậy, Diệp Linh Lung lập tức nhìn về phía Thường lão gia.

- Con cháu đều có phúc phận của chúng, chỉ cần chúng nó không có ý kiến gì, chúng ta đương nhiên sẽ không phản đối!

https://thuviensach.vn

Thường lão gia cười nhạt.

Cháu nội của ông lại liên tục có diễm phúc, trong nhà đã đành, mà bên ngoài cũng thật nhiều, ngay cả khi nó mất trí nhớ, vẫn có thể gặp được chuyện như vậy, người làm ông nội như ông không biết nên vui mừng hay đau đầu đây!

- Ha ha, cho dù có khôi phục trí nhớ hay không, anh chắc chắn cưới em, Linh Lung!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 330: Mẹ, Con Mang Con Dâu Về Cho Mẹ Đây!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường lão gia biết cháu nội mình không có việc gì, tự nhiên cũng yên tâm hơn, buổi tối đã bị mấy chiến hữu cũ lôi đi mất.

Thường Nhạc và Diệp Linh Lung được sắp xếp để bồi dưỡng tình cảm, cái gọi là bồi dưỡng tình cảm rất đơn giản, hai người mắt to mắt nhỏ nhìn nhau.

- Anh thật sự là Thường Nhạc?

Mặc dù biết câu hỏi này rất ngu ngốc, nhưng Diệp Linh Lung vẫn không kìm nổi mà thốt ra, nguyên nhân rất đơn giản, sau khi biết người trước mặt là Thường Nhạc, Diệp Linh Lung đã cố ý đi điều tra những tư liệu cơ mật nhất về Thường Nhạc.

Sau khi xem xong, cô hít khí lạnh, quả thực là một ngôi sao mới coi trời bằng vung của giới xã hội đen!

Thường Nhạc cảm thấy rất đau đầu, chẳng lẽ cái tên Thường Nhạc này có sức hấp dẫn lớn đến vậy sao?

- Đúng vậy!

Hắn vẫn thành thật gật đầu.

- Vậy anh vào giới xã hội đen rồi có cảm giác thế nào?

Diệp Linh Lung hưng phấn hỏi.

- Tùy theo ý mình!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc quyết định kiên trì tới cùng với cô.

- Anh lăn lộn trong giới xã hội đen nên chắc là người theo thuyết vô thần, xin hỏi vấn đề lớn nhất của người theo thuyết vô thần là gì?

Diệp Linh Lung tiếp tục mong chờ nhìn Thường Nhạc.

- Khi ***, không người nào có thể hô hoán!

Thường Nhạc mỉm cười một cách tà ác.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Diệp Linh Lung đỏ bừng lên, nhưng cô vẫn kiên trì hỏi tiếp:

- Giữa đàn ông và gạch có điểm gì giống nhau?

Thường Nhạc thật muốn bổ đầu cô bé này ra xem, nhưng hắn vẫn trả lời rất nhanh như trước:

- Nếu lần đầu tiên lát tốt, thì có thể cả đời giẫm lên cũng không thành vấn đề!

- Vì sao đàn ông lại thích cưới xử nữ?

Diệp Linh Lung thần sắc cổ quái nói.

Thường Nhạc ngẩng đầu suy tư một chút rồi nói:

- Bởi vì đàn ông không chịu nổi sự chỉ trích.

- Làm thế nào để có được trái tim đàn ông một cách nhanh nhất?

Diệp Linh Lung nghịch ngợm nháy mắt, cô phát hiện tốc độ phản ứng đầu óc của tên này quả thực không phải là người mà.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, em trực tiếp cởi hết quần áo, ở trên giường chờ anh thì đã có đáp án rồi!

Thường Nhạc cảm thấy còn tiếp tục để cô bé này hỏi như vậy, đầu hắn sẽ phình to mất, hắn bất giác chằm chằm nhìn ngực của Diệp Linh Lung, trêu đùa mà cười nói.

- Cầm thú!

Diệp Linh Lung không hề nghĩ ngợi, đứng lên chạy ra khỏi phòng.

- Nếu không đi vào, vậy quả thật là cầm thú cũng không bằng!

Thường Nhạc tà ác cười, bước chân đã gắt gao theo sát.

- Hả?

Sau khi đẩy cửa, Thường Nhạc kinh ngạc, hóa ra cửa bên trong lại bị khóa.

Thường Nhạc phá ra cười, cái gì hắn cũng đều tính toán hết rồi, nhưng không tính đến việc không lên nổi giường,

- Linh Lung, ngày mai dậy sớm một chút, theo anh về nhà một chuyến!

- Về nhà?

Trong lòng Diệp Linh Lung chấn động, những lời này đối với bất cứ một cô gái nào đều có sức hấp dẫn trí mạng.

- Đúng vậy, ông nội bảo anh ngày mai trở về để bà nội chữa bệnh cho, ha ha, vừa hay anh cũng mang em về một chuyến!

Thường Nhạc cười nhạt, bây giờ hắn là cảm động mà mở cửa đi!

- Uhm. Được thôi, vậy anh cũng nghỉ sớm đi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ở bên ngoài cửa hoàn toàn không còn gì để nói!

- Được rồi, nhưng em phải nhớ kỹ, mai hãy ăn mặc đẹp một chút, đừng mặc quân trang nhé!

Thường Nhạc vừa nghĩ tới thân thể cô dưới lớp quân trang kia hoàn toàn được bao bọc lại, hắn cảm thấy rất không thoải mái.

- Tại sao cô phải làm như vậy?

Nô không ngờ rằng, Elise lại tấn công từ sau lưng mình, trong lúc cô không hề phòng bị mà đâm xuyên qua tim.

Máu đỏ tươi chảy ra từ miệng vết thương. Bởi vì mất máu quá nhiều mà sắc mặt cô hoàn toàn tái nhợt.

- Ha ha, bởi vì tôi là Elise, thiên sứ sa đọa Elise, chủ nhân của tôi là Tư Đồ Lôi Minh, không phải Thường Nhạc, cô có hiểu ý tôi không?

Elise vui vẻ nhìn Nô, dường như một sinh mạng biến mất là chuyện khiến cô vui vẻ nhất.

Dưới ánh mắt chăm chú như vậy, thân hình Nô run lên.

Elise bỗng cười tà ác cười nói:

- Tôi biết cô có chín cái mạng, yên tâm, tôi sẽ làm cho cô chết mười lần trở lên, như vậy cô sẽ vĩnh viễn không thể sống lại, mà Elise tôi cũng sẽ tiếp tục giả bộ đáng yêu ở lại bên Thường Nhạc, nhiệm vụ của tôi chính là khiến cho những người phụ nữ mà Thường Nhạc thương yêu từng người từng người một rời khỏi hắn, vĩnh viễn rời bỏ hắn!

Cô ta lấy chiếc áo choàng hắc ám từ trong ngực Nô, trong mắt Elise lóe lên tia hưng phấn, Tư Đồ thiếu gia có được áo choàng hắc ám này, thực lực ít nhất phải nâng cao thêm một tầng!

https://thuviensach.vn

Nô cuối cùng cũng hiểu rõ, hóa ra cô gái trông có vẻ rất đáng yêu trước mắt này lại là hóa thân của cái ác.

Cô với vết thương trầm trọng như vậy căn bản không có khả năng phản kháng, nước mắt chảy ra từ khóe mắt.

Mặc dù cô đã cố gắng học tốt, cố gắng làm chút chuyện cho người đàn ông mà cô yêu sâu sắc, nhưng ông trời vẫn không cho cô cơ hội, chẳng lẽ bởi vì cô là người của Vương triều Hắc Ám sao?

- Cốc cốc!

Thường Nhạc còn đang trong giấc mộng, cửa đã bị gõ liên hồi.

Sáng sớm, Thường Nhạc vừa mở cửa phòng ra không ngờ lại thấy Diệp Linh Lung trong một bộ quần áo màu trắng đứng ở cửa, xấu hổ nói:

- Thường Nhạc, có đẹp không?

Cặp đùi tuyết trắng thon dài bó sát trong chiếc quần trắng kia của Diệp Linh Lung càng khiến chúng thon dài hơn, thắt lưng màu trắng thít chặt phần eo, khiến bộ ngực vừa hay lại nhô lồi lên, hơn nữa lại có khí chất thuần khiết không tầm thường.

Thường Nhạc chấn động, tán thưởng từ tận đáy lòng:

- Đẹp, đẹp, rất đẹp!

- Trời ơi, người ta không phải hỏi anh có đẹp hay không?

Thường Nhạc ngạc nhiên nói:

- Không hỏi anh? Vậy em hỏi ai?

Hắn nhìn xung quanh, trong phòng không còn người nào khác.

https://thuviensach.vn

Diệp Linh Lung đỏ mặt:

- Người ta hỏi anh, mặc bộ này có khiến người nhà anh không vui không? Chỗ này bó chặt quá.

Cô chỉ vào phần eo.

Thường Nhạc lập tức hiểu rõ băn khoăn của cô, bật cười nói:

- Bọn họ cũng không phải người bảo thủ, em mặc đẹp như vậy, họ vui mừng còn không kịp nữa là.

- Đáng ghét!

Diệp Linh Lung ngượng ngùng quay về thu dọn hành lí. Cô chỉ mang theo vài bộ quần áo của Thường Nhạc và vài món đồ trang điểm đơn giản nên không bao lâu sau đã xách ra một va li nhỏ.

Thường Nhạc phấn chấn tinh thần đứng lên khỏi sofa, đón lấy hành lí từ trong tay Diệp Linh Lung vui mừng nói:

- Chúng ta đi thôi!

- Chúng ta không tự lái xe sao?

Diệp Linh Lung kinh ngạc.

- Ha ha, ngốc quá đi. Nếu như chúng ta tự lái xe, thì làm sao có thời gian để hai đứa mình giao lưu tình cảm!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười, kéo tay Diệp Linh Lung tới bến xe.

Tính cách của Diệp Linh Lung vốn rất hoạt bát, nhưng lần này là đi gặp bề trên trong nhà Thường Nhạc, nên trong lòng có chút khẩn trương, quả thực là quá mức ít nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn vẻ khẩn trương của Diệp Linh Lung, hắn dịu dàng ôm cô vào trong lòng, vỗ nhè nhẹ lên bờ vai cô mà an ủi.

Diệp Linh Lung nghiêng người dựa vào ngực Thường Nhạc, cảm giác được sự an toàn và kiên định lạ thường, trong lòng cũng yên ổn hơn nhiều.

Vốn dĩ Thường Nhạc muốn ăn chút đậu hủ, nhưng không biết tại sao, mí mắt lại bắt đầu sụp xuống. Đến cuối cùng lại ngủ mất.

Một lát sau, Diệp Linh Lung chợt nghe thấy tiếng ngáy nhỏ vang lên bên tai, ngẩng đầu nhìn lên, không ngờ Thường Nhạc lại bị cô dỗ ngủ mất rồi.

Diệp Linh Lung nhẹ nhàng bỏ cánh tay hắn đang quàng lên vai cổ xuống, sau đó chậm rãi ngồi thẳng người, ôm lấy bả vai Thường Nhạc chậm rãi để dựa vào ngực mình.

Tuy rằng động tác của cô đã cố sức nhẹ nhàng, thong thả nhưng Thường Nhạc vẫn mở mắt. Diệp Linh Lung lộ ra sắc thái ảo não giống như một cô bé đang tự trách mình tay chân vụng về đánh thức Thường Nhạc.

Thường Nhạc vỗ nhẹ lên tay Diệp Linh Lung, mỉm cười lắc đầu.

Diệp Linh Lung khẽ cười nói:

- Đến đây nào, dựa vào em mà ngủ!

Diệp Linh Lung ngồi cạnh cửa sổ, lúc này cô hơi nghiêng mình, nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Thường Nhạc khiến cả người hắn dựa vào người cô.

Thường Nhạc thuận thế tựa vào trước ngực cô, đầu vừa mới gối lên bộ ngực mềm mại của cô đã không kìm nổi mà nhúc nhích không yên, căng thẳng nhắm chặt hai mắt lại, tránh để Diệp Linh Lung nhìn thấu sắc tâm của hắn.

https://thuviensach.vn

Bộ ngực của Diệp Linh Lung bị đầu Thường Nhạc ép tới mức có chút cảm giác khác thường, Thường Nhạc lại thỉnh thoảng nhẹ nhàng dụi đầu vào ngực cô, cúi đầu nhìn cái tên đáng ghét ở trong lòng, một lần gặp gỡ ngẫu nhiên không ngờ lại là ước định cả một đời, thật sự là rất kì diệu!

Diệp Linh Lung say đắm nhìn dung mạo khi ngủ của Thường Nhạc, hồi lâu mới ngẩng đầu nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ. Nhưng khi phát hiện mấy ánh mắt khác thường ở xung quanh, trong nháy mặt cả khuôn mặt cô đỏ ửng lên, cuống quít cúi đầu, cũng không dám ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài cửa sổ nữa.

Kỳ thật đêm qua Diệp Linh Lung vì biết trước sẽ đến gặp người nhà Thường Nhạc, hưng phấn tới mức không sao ngủ nổi, thời gian cúi đầu càng dài nên tự nhiên cũng sẽ có cảm giác buồn ngủ rồi từ từ ngủ thiếp đi.

Trong ánh trăng mờ cô mơ thấy mình được gặp cha mẹ, bà nội của Thường Nhạc, bọn họ đều rất hòa nhã dễ gần, hoàn toàn giống như trong tưởng tượng của cô, đối xử với cô tốt tới mức so với trong tưởng tượng còn thân thiết hơn nhiều.

Lúc tới cổng nhà Thường Nhạc đã là giữa trưa, Diệp Linh Lung bởi vì có Thường Nhạc ngủ ở trong lòng mấy tiếng, lại nằm mơ thấy giấc mộng đẹp, nên sự mất ngủ đêm qua đã hoàn toàn biến mất, gương mặt lại đặc biệt tươi tắn, lại thêm bộ quần áo màu trắng với mái tóc dài đen nhánh mềm mại, càng khiến cô thêm phần xinh đẹp chói sáng.

Thường gia sớm biết tiểu tổ tông này sẽ trở về, còn dẫn theo một người phụ nữ, Lão Lạc đứng bên ngoài xem trước, khi ông nhìn thấy Diệp Linh Lung, trên mặt bất giác hiện lên ý cười.

Tuy cách ăn mặc của Diệp Linh Lung rất thời thượng, nhưng khí chất quân nhân là thứ mà bất cứ vật nào cũng không thể che dấu, buổi tối hôm qua lúc

https://thuviensach.vn

điều tra ảnh chụp của Diệp Linh Lung, thì đã cảm giác cô gái này chẳng những rất xinh đẹp, hơn nữa lại có một loại khí chất tao nhã tiềm ẩn.

Bây giờ thấy người thật thì càng cảm thấy khí chất bất phàm, mỗi cử chỉ giơ tay nhấc chân đều toát lên khí chất không giống với những cô gái bình thường, hơn nữa vóc người cô vốn cao gầy, lại đi thêm một đôi ủng đế cao, đứng bên cạnh Thường Nhạc quả thực là trời sinh một đôi!

- Mẹ, con dẫn về cho mẹ một người con dâu này!

Thường Nhạc cười hì hì lên tiếng, tuy rằng đã mất trí nhớ, nhưng loại tình thân này khiến hắn ngay ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Đông Phương Ngọc đã lập tức kêu lên.

- Thằng nhóc này!

Đông Phương Ngọc hung hăng liếc nhìn con trai bảo bối một cái, xa nhà một thời gian dài như vậy, sự gan dạ cũng tăng lên không ít, sau đó bước hai bước tới trước mặt Diệp Linh Lung, nhiệt tình nắm tay Diệp Linh Lung, thân thiết nói:

- Linh Lung, ngồi xe lâu như vậy có mệt hay không?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 331: Người Trâu Bò, Ngăn Cũng Không Nổi!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Không mệt ạ, sao dì và mọi người lại ở đây ạ?

Diệp Linh Lung đỏ mặt hỏi.

- Con là bạn gái đầu tiên mà Thường Nhạc tự mình dẫn về nhà, đương nhiên phải trịnh trọng một chút!

Ngoại trừ cô ra, những người khác đều đã nghe ra ý trêu chọc trong lời nói của bà, nhưng vẫn cố nhịn để không phá ra cười.

Nghe thấy vậy, trong lòng Diệp Linh Lung có chút ngọt ngào.

Vừa hay khi bước vào lại thấy Công Tôn Thị lặng yên ngồi trên sofa, Diệp Linh Lung nhu thuận đi tới trước, ngọt ngào kêu một tiếng:

- Bà nội!

- Trời, da mặt của cô ấy cũng thật dày!

Trong lòng Thường Nhạc cảm thấy rất buồn cười, vốn dĩ còn lo lắng cô không quen với không khí trong nhà, nhưng bây giờ xem ra loại lo lắng này là không cần thiết rồi.

Công Tôn Thị mỉm cười gật đầu, bà rất hài lòng với Diệp Linh Lung, nhưng vẫn có điểm trách cứ cháu nội bảo bối, trong nhà đã có bốn người, bên này lại thêm một người nữa, thật không biết khắc chế mà.

Nếu lại thêm cô bé nhà Tây Môn, Nam Cung Huân Y… rốt cuộc là nó muốn bao nhiêu vậy?

https://thuviensach.vn

- Lại đây, để ta xem cháu một chút!

Công Tôn Thị quan tâm nhất vẫn là chuyện Thường Nhạc mất trí nhớ, bà vẫy tay về phía Thường Nhạc.

Đối với nhân vật số một của Thường gia, Thường Nhạc rất ngoan ngoãn, hắn đưa tay ra, tay của Công Tôn Thị vừa mới chạm đến mạch môn của Thường Nhạc thì bỗng bật cười.

Tất cả mọi người trong Thường gia đều choáng váng.

Có thể khiến cho Công Tôn Thị thất thố mà bật cười như vậy, so với vạn tuế ra hoa, heo mẹ leo cây còn khó khăn hơn, rốt cuộc là chuyện vui gì.

- Việc vui, đây là chuyện vui lớn nha!

Công Tôn Thị bỗng nhiên thốt ra câu kia.

- Chẳng lẽ Thường Nhạc lại có tin vui?

Những người giúp việc trong Thường gia đều có suy đoán cổ quái.

Đương nhiên, một người đàn ông có tin vui, e rằng cũng không phải là một chuyện vui.

- Nó không phải mất trí nhớ!

Lời của Công Tôn Thị khiến mọi người kinh ngạc.

- Không phải mất trí nhớ?

Lần này ngay cả Thường đại thiếu gia cũng ngây ngẩn cả người. Bà nội không có xem sai đấy chứ? Bản thân hắn không nhớ nổi bất cứ chuyện gì, hơn nữa mỗi lần nghĩ đến những chuyện trước đây đều cảm thấy đau đầu, đây không phải mất trí nhớ thì là cái gì?

https://thuviensach.vn

Diệp Linh Lung cũng buồn bực, nhưng nghe nói Công Tôn Thị có năng lực gần như bán tiên, sao có thể nói lung tung được?

- Mẹ, thằng nhóc này bị làm sao vậy?

Chỉ nhìn ý cười trên mặt Công Tôn Thị, trong lòng Đông Phương Ngọc đã chắc chắn, nhưng sự lo lắng cho con cái khiến bà vẫn không nhịn được mà hỏi han.

Công Tôn Thị cười nói:

- Là do gia tăng nhảy cấp Hiên Viên tâm pháp, thân thể không chịu nổi sức mạnh khổng lồ kia, khiến cho hệ thần kinh trong não nhất thời bị tắc thôi!

Mọi người nghe thấy như vậy đều cảm thấy choáng váng.

Đặc biệt là Lão Lạc, ông cũng có hiểu biết nhất định về chuyện này, đừng nói là nhảy cấp Hiên Viên tâm pháp, cho dù là tăng một cấp cũng cần đến rất nhiều cơ duyên kì hợp.

Tiểu thiếu gia nhà mình lại thật giỏi, một lần là một bước nhảy vọt, kết quả là trí nhớ bế tắc, nếu chuyện này truyền đi không hù chết một đống người mới là lạ.

- Không có biện pháp, rất may mắn, muốn ngăn cũng không ngăn được!

Thường Nhạc cũng đắc ý ngẩng đầu. Haizz ai bảo bản thiếu gia là thiên tài cơ chứ!

- Vậy có cách đả thông không?

Đông Phương Ngọc vẫn là vẻ mặt thân thiết quan tâm đó, năng lực của con mình gia tăng đương nhiên là tốt, nhưng nếu không thể đả thông được chỗ bế tắc, vẫn là chuyện khiến người ta lo lắng.

https://thuviensach.vn

- Cái này…

Công Tôn Thị sững người, vừa rồi vui mừng quá, quên mất chuyện đáng đau đầu kia, bà khẽ gật đầu nói:

- Có thì có, nhưng khó khăn cũng tương đối lớn.

Mọi người lại căng thẳng.

- Cần có người có thực lực tương đương Thường Nhạc thậm chí là cao thủ siêu việt hơn nó, để kích thích tâm pháp trong người nó!

Công Tôn Thị thần sắc nghiêm túc nói.

- Mẹ, không phải mẹ cũng có thể sao?

Ánh mắt Đông Phương Ngọc bừng sáng, vui vẻ nói.

Dù sao sự lợi hại của Công Tôn Thị cũng được tất cả mọi người công nhận.

Công Tôn Thị lắc đầu:

- Mẹ chủ yếu là tu tâm, đối với việc kích phát sức mạnh trong cơ thể nó căn bản là không có tác dụng, cái nó cần chính là sức mạnh thực tế, chiêu thức để khai thác.

- Vậy phải làm sao đây?

Đông Phương Ngọc choáng váng.

- Thường Nhạc, để ông thử năng lực của cháu một chút!

Ánh mắt Lão Lạc bừng sáng, trong lòng ông, Thường Nhạc chẳng khác nào cháu mình, năng lực của nó đã nâng cao, Lão Lạc tất nhiên cũng rất vui mừng.

https://thuviensach.vn

- Cái này…

Thường Nhạc có chút chần chờ, rốt cuộc bây giờ sức mạnh của hắn mạnh đến nhường nào, trong lòng hắn cũng không chắc chắn, nếu chẳng may làm Lão Lạc bị thương, đó cũng chẳng phải chuyện vui vẻ gì.

- Cũng được, lão Lạc hãy thử một lần xem rốt cuộc nó đạt tới trình độ nào, như vậy mới có thể đúng bệnh bốc thuốc!

Công Tôn Thị gật đầu tán thành.

Tuy rằng Hiên Viên tâm pháp của Thường Nhạc đã thăng cấp, nhưng dù sao cũng chưa được chứng tỏ.

- Vậy được ạ!

Thường Nhạc mỉm cười, hắn cũng muốn giãn gân cốt một chút.

Mọi người đi tới sân rộng trong nhà Thường gia, nơi này chính là chỗ luyện tập của Thường Nhạc trước kia, mặt đất và bốn xung quanh đều được thiết kế rất chắc chắn, có thể chịu được lực tấn công nhất định.

- Cẩn thận, lão tấn công đây!

Lão Lạc cũng không hề khách khí, thân hình vừa chuyển động, đã nhanh chóng lao tới.

Thường Nhạc lẳng lặng đứng đó.

- Hỏng rồi!

Lão Lạc cả kinh, khi nắm đấm sắp tiếp xúc với bụng Thường Nhạc thì ngừng gấp lại.

- Tiểu thiếu gia, sao cháu không tránh, cũng không phản kích?

https://thuviensach.vn

Lão Lạc sợ làm Thường Nhạc bị thương, nên mới có hành động này.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, cười nhạt nói:

- Thứ nhất, tốc độ của cụ quá chậm. Thứ hai: sứckhông đủ mạnh, cho dù có đánh lên người cháu cũng không gây nên thương tổn gì.

- Cái gì?

Cụ Lạc choáng váng, vừa rồi ông cũng không dùng toàn lực, nhưng dù sao cũng không phải kẻ yếu, sức mạnh kia cũng đủ mạnh rồi, vậy mà trong mắt Thường Nhạc không ngờ lại biến thành không chịu nổi tấn công?

Lão Lạc không thật sự tin những lời này, cụ nắm chặt tay lại, bắt đầu gia tăng sức mạnh tấn công mãnh liệt.

Người vây xem bốn phía cũng cảm thấy sự biến hóa trong không khí. Tuy hiểu rằng cụ Lạc sẽ không làm Thương Nhạc bị thương, nhưng Đông Phương Ngọc vẫn không kìm nổi lo lắng.

Trong lòng Diệp Linh Lung cũng thấy bất an, tên tiểu tử này, chỉ biết giả bộ “cool”, thật là tức chết người ta mà!

Trái lại, Công Tôn Thị chỉ mỉm cười đứng đó, căn bản không nhìn ra bất cứ lo lắng gì.

Thân hình lão Lạc vừa khẽ chuyển động, tốc độ gần như đạt tới cực hạn, chỉ thấy một cái bóng mờ ảo, nắm đấm vẫn hướng tới bụng Thường Nhạc.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên. Hắn cũng bắt đầu ra tay, khi nắm đấm của Lão Lạc sắp chạm vào bụng Thường Nhạc, nắm đấm của Thường Nhạc mới bắt đầu tung ra.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Khi hai nắm đấm va chạm với nhau, dòng khí xung quanh xoay tròn mạnh mẽ.

Lão Lạc chỉ cảm thấy nắm tay của mình giống như một chiếc lá trôi lênh đênh, đột nhiên tiến ra biển lớn, ông căn bản không thể nắm chắc hướng đi.

Ông liên tiếp lùi về phía sau.

- Ầm!

Lão Lạc ngồi phịch xuống đất.

- Ha ha, ha ha!

Lão Lạc chẳng những không tức giận mà ngược lại còn cười vui vẻ, tiểu thiếu gia nhà mình rốt cuộc đã trưởng thành rồi, sức mạnh này, tốc độ này, sự bình tĩnh này, bất kể là điểm nào cũng thật vô cùng lợi hại.

Thường Nhạc vẫn lặng yên đứng đó, khi hai nắm đấm va chạm lẫn nhau, đối với hắn mà nói, giống như không có bất cứ chuyện gì xảy ra vậy.

Trong lúc Lão Lạc bật cười, hắn mới tỉnh lại, vội vàng tới đỡ ông lên.

- Ông có sao không? Có bị thương không?

Quả thật, vừa rồi khi Thường Nhạc dùng lực, đã cố ý biến đổi đi một chút, sức sắc nhọn cũng đã biến mất rất nhiều nên mới không làm Lão Lạc bị thương.

Đừng nói tới không bị thương, cho dù bị thương, Lão Lạc cũng vẫn sẽ vui vẻ, ông vỗ vai Thường Nhạc nói:

- Cháu ngoan, ông vui mừng còn không kịp, mau lộ hai tay cho ông xem!

Thường Nhạc sửng sốt.

https://thuviensach.vn

Người bên cạnh cũng bật cười.

Thường Nhạc nhún vai nói:

- Lộ ra thế nào ạ?

Cụ Lạc chân thành nói:

- Ông muốn thấy sức mạnh và tốc độ của cháu phối hợp với nhau, như vậy mới là hoàn mỹ nhất!

Thường Nhạc khẽ gật đầu, tay chỉ về một khối đá lớn cách đó không xa nói:

- Ông phải nhìn rõ đấy nhé!

Vừa dứt lời, thân hình của Thường Nhạc chuyển động nhanh như sao băng, khi Lão Lạc kịp phản ứng lại thì khối đá kia đã bị Thường Nhạc đánh nát thành bột phấn.

Lão Lạc vui vẻ gật đầu:

- Binh khí, mau mang hai binh khí tới đây!

Cảm giác như Lão Lạc đã biến Thường Nhạc thành người bán nghệ rồi, có thể nói chuyện với Thường Nhạc theo kiểu này cũng là đếm trên đầu ngón tay, Thường Nhạc cũng dở khóc dở cười.

Nhưng hắn vẫn làm theo lời Lão Lạc, tay khẽ xoay tròn, phi đao với sức mạnh tràn trề xuất hiện trong nháy mắt, giống như tỏ vẻ rất “cool”, sau đó lại bắt đầu chuyển động.

Hoặc nhanh hoặc chậm!

Tốc độ hoàn toàn theo ý mình.

https://thuviensach.vn

Thoạt nhìn thì không thú vị như dùng tay không đấm vào tảng đá, nhưng Lão Lạc cũng hiểu được, động tác tưởng như vô cùng đơn giản này, để người khác tự mình thao tác, e rằng còn khó hơn lên trời.

Ánh mắt Thường Nhạc liếc tới chòm râu phía dưới của ông cụ, bỗng nhiên hắn cười tà ác, nói:

- Lên!

Vừa dứt lời, thanh phi đao không ngờ lại phát ra thanh âm vui mừng, nhanh chóng lao thẳng về phía Lão Lạc.

Lão Lạc không ngờ Thường Nhạc lại dùng đến chiêu này, cụ theo bản năng tránh đi, nhưng tốc độ so với phi đao vẫn chậm hơn nửa nhịp.

- Xoạt!

Chòm râu hoa râu kia bị thanh phi đao sáng loáng cạo đi một nửa!

- Ha ha, ha ha

Diệp Linh Lung ở bên cạnh thấy cảnh này không khỏi mỉm cười.

Đông Phương Ngọc khẽ lắc đầu, tuy rằng trí nhớ con bà bị bế tắc, nhưng vẫn nghịch ngợm như cũ, thật khiến người ta đau đầu!

Lão Lạc dở khóc dở cười, chòm râu mà hồi nhỏ thằng ranh con Thường Nhạc túm lấy không ít lần của ông, sau khi trưởng thành thì không túm nữa, không ngờ hắn lại một lần tổng vệ sinh như vậy

Một bên râu không còn, bên còn lại giữ làm gì nữa?

Đương nhiên, Hiên Viên tâm pháp của Thường Nhạc được nâng cao, đây là một chuyện đáng để vui mừng, nhưng cũng là chuyện khiến người ta đau

https://thuviensach.vn

đầu, rốt cuộc phải đi đâu để tìm một cao thủ còn lợi hại hơn cả Thường Nhạc đây?

Cũng không thể để nó duy trì trạng thái bế tắc trí nhớ được?

- Chi bằng để nó tới tìm chú họ, có lẽ có thể tìm một vài cao thủ từ nhóm dị năng Trung Quốc, liên kết lại thì chắc là có thể!

Đông Phương Ngọc nghĩ tới Tổ trưởng Tổ dị năng Trung Quốc – Công Tôn Liệt!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 332: Dục Tốc Bất Đạt!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Công Tôn Thị khẽ gật đầu một cái, làm Tổ trưởng Dị năng Trung Quốc, đương nhiên có năng lực bảo một số cao thủ tới, một đánh không lại Thường Nhạc thì lên hai, hai không được thì lên ba, tóm lại là cho tới khi kích phát được toàn bộ năng lượng của Thường Nhạc mới thôi.

Thường Nhạc cũng không có ý kiến, hắn cảm giác toàn thân nghẹn sức mạnh, nếu không phát tiết ra, sẽ luôn cảm thấy không thoải mái, vì vậy hắn đồng ý cả hai tay!

- Được rồi, mọi người đi được mệt rồi, nghỉ ngơi trước đã! Khi Thường Nhạc đi tới, Đông Phương Ngọc đau lòng vỗ vỗ bụi bặm trên người cho hắn.

Nói xong liền kéo Diệp Linh Lung đi về phía phòng bên cạnh đại sảnh.

Thường Nhạc cũng xoay người chuẩn bị đi nghỉ ngơi, bỗng nhiên lúc đó, mắt hắn sáng lên: - Mỹ nữ rất quên nha! Trước mắt không phải ai khác mà chính là cô nhỏ của Thường Nhạc Thạch Tán Y!

Thạch Tán Y tối qua sớm đã biết Thường Nhạc mất trí nhớ, cô vẫn luôn lo lắng cho hắn, lại không ngờ rằng, tên nhóc thối tha này bây giờ lại tinh thần chấn hưng như vậy.

Ánh mắt sắc mị kia quả thật còn đáng giận hơn vài lần so với trước kia, nhìn chằm chằm bộ ngực của mình không dời đi. Thạch Tán Y kinh ngạc nói: - Tên nhóc này không phải mất trí nhớ sao?

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười tà, hắn đi tới trước mặt Thạch Tán Y, khi cô còn chưa kịp phản ứng đã một tay ôm cô vào trong lòng.

Thân hình mềm mại của Thạch Tán Y run lên, tư niệm khắc cốt ghi tâm đó như thủy triều mạnh mẽ xô tới, cô dịu dàng nằm trong lồng ngực hắn, hưởng thụ sự ấm áp đã lâu không gặp kia.

- Tên vô lại, lâu như vậy mới quay về một lần, có phải lại ở ngoài phong lưu rồi không? Cái trán nhỏ của Thạch Tán Y hơi nâng lên, thở ra khí như lan nói.

- Nào có, ha ha, anh cả ngày lẫn đêm đều nhớ đến tiểu bảo bối đó! Tay Thường Nhạc đã bắt đầu khua loạn lên, nhưng trong đầu hắn cũng đang suy nghĩ, - Mỹ nữ xinh đẹp này đến tột cùng là ai? Nhìn rất quen, nhưng không nhớ ra tên, thật là một chuyện khiến người ta đau đầu mà.

- Tiểu bảo bối?

Cái miệng anh đào nhỏ của Thạch Tán Y bĩu nhẹ một cái, dường như có chút ghen tuông nhìn Thường Nhạc, - Có phải nhìn thấy mỹ nữ nào cũng gọi là tiểu bảo bối không? - Sao có thể, trong lòng anh, em chính là bảo bối anh yêu nhất.

- Tên bại hoại này, tuy bây giờ biết anh mất trí nhớ, nhưng nói đều là nói dối. Thế mà cô nhỏ lại cứ thích chứ! Thạch Tán Y bắt được tia giảo hoạt trong mắt Thường Nhạc. Cô không kìm nổi dùng bàn tay nhỏ bé nhéo mũi hắn.

- Cô nhỏ!

Thân hình Thường Nhạc cứng lại, lập tức mỉm cười, có gái không cua đại nghịch bất đạo, chỉ cần là mỹ nữ, đều cua!

https://thuviensach.vn

- Bảo bối cô nhỏ, chúng ta vào phòng thảo luận chút triết lý nhân sinh đi. Cô thấy thế nào? Gần đây, dục vọng luôn bị mạnh mữ ngăn lại khiến Thường Nhạc vừa nhìn thấy mỹ nữ đã nghĩ phải vào phòng thảo luận một chút.

Thạch Tán Y quyến rũ trừng mắt nhìn Thường Nhạc, giận nói: - Thảo luận thì có thể, nhưng phải chờ Thường Nhạc lúc trước quay lại mới được! - Ha ha, cô nhỏ không biết thảo luận lúc này sẽ càng kích thích sao? Lại còn có một loại tư vị yêu đương vụng trộm nữa, thật sự rất thích! Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười gian ác.

Ầm!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, đầu đã bị Thạch Tán Y gõ mạnh một cái:

- Thằng nhóc thối tha, bản tính háo sắc xem ra đã luyện xong rồi!

- Móa!

Ở bên trong một quán rượu xa hoa nhất thành phố B truyền đến âm thanh long trời lở đất của đồng chí Tiểu Bảo.

Ánh mắt bốn phía gần như tập trung toàn bộ ở đây!

- Mất mặt quá!

Hải Văn gần như giấu cả đầu mình xuống dưới gầm bàn, mặt mũi của một vệ sĩ kiêm tiểu đệ như anh ta coi như bị ném hết đi rồi, bao giờ mới có thể trốn thoát bể khổ này đây!

Bản thân đoán chừng cũng đói bụng mấy ngày rồi, vất vả lắm mới ăn được một bữa lớn, lại không ngờ rằng, vẫn bị tra tấn như vậy!

- Lão đại, nathing is had if you pu you heart in ti it!

https://thuviensach.vn

Hải Văn không thể không kiên trì dỗ dành Tiểu Bảo!

Đôi mắt nhỏ của Tiểu Bảo trừng mắt nhìn Hải Văn một cái: - Móa, bà đây lúc này tâm tình vô cùng không tốt, anh dịch thành tiếng Trung cho bà đây được không!

Hải Văn lau mồ hôi trên trán, bụng tuy vẫn còn đói, nhưng ngoài miệng nói: - Lão đại, tôi không đói nữa, đi ra ngoài trước, lão đại cứ từ từ mà ăn!

- Đứng lại!

Tiểu Bảo chua ngoa hét lên.

Hai chân Hải Văn run rẩy một trận, trên mặt lộ ra nụ cười còn khó coi hơn cả khóc: - Lão đại, còn có chuyện gì sao? - Anh ăn no rồi, nhưng bản lão đại chưa no, lúc này nghèo rớt dái, không còn cách nào khác, anh đóng hộp mấy thứ này đi! Tiểu bảo quơ quơ tay nhỏ, rất có phong phạm chỉ huy nói.

- Đúng rồi, còn nữa Cái trán nhỏ của Tiểu Bảo nhíu lại, rất từng rải nói: - Nghe nói bây giờ giá cả thế giới chó tăng lên biên độ rất lớn, anh tìm cơ hội để bán luôn Big Ben và Tiểu Ben đi!

Bùm!

Hải Văn gần như bị Tiểu Bảo dọa cho nhảy dựng lên, bà cô nhỏ này đúng là chuyện gì cũng dám nghĩ, chuyện gì cũng dám làm, đoán chừng Thường lão đại thật sự tìm tới cửa, cô bé nhất định sẽ đổ trách nhiệm lên người mình.

Chân mày Mộ Dung Trường Thiên khẽ nhíu lại.

Chẳng lẽ sau một tin tốt nhất định phải có một tin xấu sao?

Hai đại chiến tướng của mình ở ZNV dưới sự nỗ lực đã thâu tóm được hơn phân nửa, nhưng vào thời khắc mấu chốt, bộ hạ của mình không ngờ lại hạ

https://thuviensach.vn

mệnh lệnh tàn sát.

Chuyện này ở bất kỳ nơi nào đều rất kiêng kị, mà gã lại thi hành ở ZNV, đây chẳng những khơi dậy hai thế lực xã hội đen còn sót lại phản kháng mãnh liệt, còn làm rung chuyển cơ sở vốn có.

Nhưng Mộ Dung Trường Thiên hiểu rõ tính cách bộ hạ của mình, loại sai lầm ngu xuẩn này, gã tuyệt đối sẽ không phạm phải, vậy tại sao lại như vậy?

Khẽ lắc đầu, vẫn là giải quyết xong chuyện phía Tam Giác Vàng, rồi bản thân mới có thể rat ay.

Ngồi ở đối diện Mộ Dung Trường Thiên là một gã trẻ tuổi tên Hắc Xà. Đừng nhìn gã tuổi còn trẻ như vậy, nhưng không ai dám coi khinh gã.

Toàn bộ Tam Giác Vàng, ngoài trừ Tương Quân lợi hại nhất, người thứ hai chính là Hắc Xà. Công phu của Hắc Xà bình thường, nhưng tâm cơ của gã giống với ngoại hiệu. Hễ là địch của gã, đều bị Hắc Xà tự tay đưa vào địa ngục.

- Cậu bảo tôi đối phó Tương Quân? Ánh mắt Hắc Xà nhìn chằm chằm gương mặt Mộ Dung Trường Thiên.

Đối với tư liệu của Mộ Dung Trường Thiên, trước khi Mộ Dung Trường Thiên gặp gã gã đã vô cùng rõ ràng. Ngoài một chuyển biến thần bí ra, những điểm khác, nhiều nhất cũng chỉ tính là một thanh niên ưu tú!

Nhưng nghe nói sau khi bị giết lại sống lại một cách quỷ dị và có được một đám thủ hạ rất thần bí. Những người đó rất lợi hại, ít nhất Hắc Xà cảm thấy những người đó giết mình là chuyện rất dễ dàng.

Cho nên gã mới có thể ngoại lệ gặp Mộ Dung Trường Thiên.

https://thuviensach.vn

- Đúng, giết Tương Quân, toàn bộ Tan Giác Vàng thuộc về Hắc Xà anhH! Mộ Dung Trường Thiên cười nghiền ngẫm.

Hắc Xà nhẹ nhàng lắc đầu: - Nếu Tương Quân dễ dàng bị giết như vậy, kẻ đó đã không phải là bá chủ Tam Giác Vàng rồi. Huống hồ giết Tương Quân, Hắc Xà tôi không nhất định có thể lên làm lão đại!

- Mộ Dung Trường Thiên tôi có thể cung cấp cho anh bộ đội tinh nhuệ nhất, mà anh chỉ cần lợi dụng địa hình quen thuộc đối với Tam Giác Vàng tin rằng giết Tương Quân dễ như trở bàn tay!

- Vậy điều kiện của cậu là gi? Thiên hạ không có bữa cơm trưa miễn phí nào, Hắc Xà đương nhiên hiểu rõ đạo lý này.

- Rất đơn giản, tôi chỉ muốn quyền khống chế thuốc phiện ở Châu Á! Con mắt Mộ Dung Trường Thiên nhìn chằm chằm Hắc Xà, thấy sắc mặt Hắc Xà trở nên âm trầm, gã lại thản nhiên nói thêm một câu: - Đương nhiên, Tam Giác Vàng là là một nơi kiêu hùng xuất hiện lớp lớp. Cho dù Hắc Xà anh không đồng ý, tin rằng sẽ có Hắc Xà thứ hai, thứ ba thậm chí nhiều hơn đứng ra hợp tác với tôi!

- Được, tôi đồng ý!

Con mắt màu đen hóp lại, so sánh giữa bá chủ Tam Giác Vàng và quyền khống chế thuốc phiện ở Châu Á, hiển nhiên là thứ trước càng làm người ta động tâm hơn.

Ngay khi Thường Nhạc đang ủ rủ, ở cửa xuất hiện hai bóng dáng xinh đẹp, hai người đều siêu cấp xinh đẹp, một người trong đó bụng đã lộ ra một cách rõ ràng, hiển nhiên trong đó là em bé.

Còn có một người nhìn qua rất thanh thuần, làm cho người ta có cảm giác hấp dẫn trí mạng. Tim Thường Nhạc dần dần đập nhanh hơn, tái ông mất ngựa, họa phúc khôn lường nha!

https://thuviensach.vn

Bảo bối mình muốn lên cùng Diệp Linh Lung lại bị mẹ dẫn đi, tuyệt sắc mỹ nữ cô nhỏ Thạch Tán Y lại không đồng ý làm chuyện đó với mình, bây giờ một lần đến hai, tốt xấu gì cũng nên làm vận động chút a!

Sakura và Fukada nhìn thấy Thường Nhạc, con người xinh đẹp của hai người đều đồng thời phát sáng.

- Có trò hay!

Thường Nhạc thấy tình cảnh này thì vô cùng hưng phấn, hiển nhiên là hai hai đã xảy ra quan hệ không thể không nói với mình lúc trước, sau khi có được lời giáo huấn của Thạch Tán Y, Thường Nhạc cũng hiểu được một đạo lý: Dục tốc bất đạt!

Hắn mỉm cười đứng nơi đó, hơi mở ra hai tay, hai mỹ nữ như chim nhỏ nhu thuận chui đầu vào vòng tay của Thường Nhạc.

- Phu quân, trí nhớ của anh đã khôi phục rồi sao?

Lẳng lặng hưởng thụ không khí ấm áp giữa ba người, Sakura không kìm được ngẩng lên, điềm nhiên hỏi.

- Ai

Thường Nhạc vẫn không trả lời, trước tiên là thở dài một hơi.

Tâm trạng hai người phụ nữ đồng thời căng thẳng, Fukada vẻ mặt ân cần nói: - Có phải vẫn không nhớ ra chuyện trước kia không, không sao, em và Sakura đồng ý bắt đầu lại lần nữa với phu quân!

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, vẻ mặt nặng nề nói:

- Nếu trí nhớ không thể khôi phục, vậy người sống còn có ý nghĩa gì chứ?

- Đừng!

https://thuviensach.vn

Sakura và Fukada đồng thời thất sắc kêu lên.

- Yên tâm, vẫn có cách để khôi phục, nhưng thủ tục hơi phiền toái một chút. Thường Nhạc tà tà cười, ngoài miệng lại rất đứng đắn nói.

- Cách gì?

Mắt của hai cô gái đồng thời sáng ngời.

- Nghe nói thông qua âm dương giao hợp, có thể làm anh khôi phục nhanh hơn, cũng không biết có tác dụng không! Thường Nhạc vẻ mặt do dự nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 333: Cảm Xúc Mạnh Mẽ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Fukada ngẩng đầu lên, ngượng ngùng nói: - Thân thể em đã sớm thuộc về thiếu gia rồi, chỉ cần thiếu gia thích, lúc nào cũng có thể mà!

Ánh mắt Sakura sáng lên, cô điềm nhiên cười, nói: - Em cũng thế, tất cả vì trí nhớ của phu quân!

Thường Nhạc choáng váng.

Vốn còn tưởng là phải tốn nhiều nước miếng, thậm chí còn nghĩ ra bao nhiêu lý do, mục đích cuối cùng là muốn thuyết phục được mỹ nhân lên giường cùng mình, tình hình bây giờ thì ngược lại, mình vừa mới bỏ ra chút sức hút thế mà các cô đã khóc lóc hô hào muốn ngủ cùng mình rồi.

Xem ra trước giờ toàn là xem thường sức hút nam tính của mình rồi!

- Cục cưng, đi thôi, chúng ta cùng đến một lần 3P! Thường Nhạc hưng phấn kéo tay hai mỹ nhân, đi thẳng vào phòng ngủ đang mở rộng cửa.

Vừa mới đóng cửa, Sakura đã lộ ra nụ cười quyến rũ, chủ động đưa bàn tay nhỏ bé lên cởi nút áo cho Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn của Sakura cũng đồng thời đưa tới.

Cho dù phật tổ nhìn thấy tư thế như vậy sợ là cũng không thể kiềm chế nổi, huống chi bản thiếu gia chỉ là một người phàm, cũng có cái dục vọng mãnh liệt của một người thường!

Trong phút chốc dục vọng của hắn đã được thổi bùng lên.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, nội y màu hồng phấn của Sakura đã bị trút đi một nửa, đôi tuyết lê trắng trẻo đang rung lên, trên giường phát ra những tiếng kêu rên rỉ của đôi nam nữ.

Thường Nhạc cười gian xảo, một tay sờ hai cặp thịt mềm mại, một tay không ngừng vuốt ve vào chỗ hai chân nàng, mùi hương thân thể phụ nữ tràn ngập khắp căn phòng.

Sau khi Thường Nhạc lên giường thì người hắn đã hoàn toàn không một mảnh vải che thân.

Hắn nhìn ngọc thể không ngừng quằn quại trên giường, càng không ngừng xoa hai tay, suy nghĩ nên bắt đầu từ chỗ nào trước.

Sakura trên giường như không đợi được nữa, người nóng như lửa đốt, nhìn thấy người mình yêu thường đang đứng trước giường, nàng thở hổn hên giơ chân ra móc lấy hắn.

Hai cặp đùi thon dài thẳng tắp để ở chỗ thắt lưng chàng, đồng thời giơ tay ra kéo, Thường Nhạc không tự chủ được ngã về phía trước, cả khuôn mặt bị vùi trong làn sóng hỗn loạn.

- Nhanh vậy à, anh còn chưa Câu nói còn chưa nói xong, nhưng mặt bị hai bầu ngực kẹp lấy khiến cho hắn hầu như không thể nào hô hấp được, miệng mũi đều bị bịt kín bởi hai khối ngực, trong phút chốc không thể hô hấp được.

May là hai chân Sakura kẹp chỗ thắt lưng Thường Nhạc, ý chí chiến đấu của Thường Nhạc sục sôi, cả người đang đắm chìm trong trạng thái tốt nhất, hít một hơi thật sâu, chuẩn bị tiến lên!

Đầu tiên Thường Nhạc cố động đậy chỗ thắt lưng, cuối cùng cũng tìm ra được vị trí, mượn lực kẹp hai chân Sakura, hầu như không cần dùng chút

https://thuviensach.vn

lực nào tiến thẳng tới đảo Hoàng Long, phá vỡ cửa quan của nàng, xung phong liều chết đến cuối cùng.

Sakura a lên một tiếng, toàn thân chấn động, mở cái miệng nhỏ xíu ra, đớp lấy không khí, tay ấn vào đầu Thường Nhạc thả lỏng ra, chân kẹp Thường Nhạc cũng thả lỏng ra.

Thường Nhạc ngẩng đầu lên định hít lấy không khí, lại lần nữa kích động mãnh liệt!

Người con gái tuyệt vời nằm ở đó, mắt mơ màng, cái miệng nhỏ nhắn há to ra, vừa định phát ra tiếng rên rỉ, liền bị Thường Nhạc tìm thấy, hôn nàng ngấu nghiến không thương tiếc.

Đầu lưỡi quyến rũ nhét thẳng vào cái miệng nhỏ xinh của Sakura, quấn lấy cái lưỡi thơm ngát của nàng, khiến cho Sakura không thể phát ra tiếng rên rỉ, chỉ còn nước kêu ô ô.

Hai tinh thần và dục vọng điên cuồng va chạm với nhau có thể khiến cho Sakura gần như không thể chịu đựng nổi!

Lúc này, Thường Nhạc cảm thấy tất cả mới bắt đầu, dục vọng đang trong quá trình tăng lên, nhìn thấy Sakura đã gần như không chịu đựng nổi, mềm nhũn người ra, ánh mắt bất giác chuyển lên người Fukada.

Giờ phút này, Fukada đó khẽ mở miệng để thở nhưng lại khiến cho Thường Nhạc để ý đến, đôi môi hồng nhuận khẽ nhếch lên, hàm răng trắng sáng đều thẳng tắp cùng đầu lưỡi khêu gợi như đang vẫy tay nói với Thường Nhạc: - Đến đi, hôn em, mau hôn em!

Thường Nhạc không chút do dự đặt cái miệng lên của mình phủ lên trên, hai làn môi chạm nhau, Thường Nhạc thật sực có cảm giác như củi khô gặp được lửa.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Fukada chưa kịp phản ứng, vào thời điểm đôi môi khẽ nhếch lên, đầu lưỡi Thường Nhạc đã nhanh chóng xông vào miệng nàng, giống như một con rắn chạy thẳng vào cổ họng nàng.

Kỹ xảo thuần thục như vậy khiến cho Fukada giống như chạm vào điện, đứng yên trong sự chi phối của Thường Nhạc.

Toàn thân đè mạnh lên người nàng, hai tay nâng khuôn mặt nàng, không cho nàng ngoảng đầu đi, Fukada sợ làm tổn thương thai nhi trong bụng nên cũng không dám động đậy.

Trong tình trạng toàn thân không hề động đậy chỉ có thể cấu véo hai tay lên lưng Thường Nhạc, nhưng dần dần, Fukada cũng bắt đầu bị mê hoặc, hai tay ôm lấy Thường Nhạc, chắc hẳn Fukada cũng cảm nhận được nụ hôn nồng nhiệt!

Đem cái lưỡi thơm tho của Fukada mút vào trong miệng mình, Thường Nhạc ra sức mút, liếm, cuộn lấy Fukada hình như cảm nhận được khoái cảm trước nay chưa từng cảm nhận được, thân thể không ngừng run rẩy, vặn vẹo.

Một hồi xúc cảm mãnh liệt khiến cho toàn thân Fukada nóng lên, khuôn mặt ửng hồng, mắt nàng lộ ra ý cầu khẩu muốn Thường Nhạc dừng lại đúng lúc.

Có thể tiến vào chủ đề chính!

Thường Nhạc lúc này buông cặp môi Fukada ra, ánh mắt Fukada mơ màng, thở hổn hển nhìn Thường Nhạc, tiếp tục hôn lên tóc Fukada, khéo léo cắn lấy vành tai, tay trái thò vào trong cổ áo Fukada xoa bóp bộ ngực của cô.

Vào lúc Thường Nhạc dụ dỗ Fukada, dục vọng của hắn lại tăng vọt lên đến mức không thể khống chế nổi, mắt thấy thân hình mềm mại hấp dẫn mê

https://thuviensach.vn

người của Fukada đang nằm trong tay mình, toàn thân đều đỏ ửng lên, nhìn trông mới dâm mị, trông mới gợi cảm làm sao.

Thường Nhạc không nói hai lời mở hai chân Fukada ra, sau đó quỳ giữa hai chân cô, bắt đầu hành trình khám phá

Một khung cảnh xuân cung đang diễn ra trong phòng ngủ yên tĩnh của Thường đại thiếu gia này, tiếng rên rỉ, tiếng van xin, tiếng gào thét, tạo thành những tiếng kêu đan xen vào nhau tạo thành khúc nhạc tình yêu vang lên trong biệt thự.

Sau một hồi đại chiến nguyên thủy, cả Sakura, Fukada không nhịn được ngủ gục trong lòng Thường Nhạc, mà Thường Nhạc lẳng lặng nhìn hai mỹ nhân trong lòng mình.

Sau khi vận động quá sức, làn da Sakura ửng hồng lên, dưới ánh trăng, càng thêm kích động lòng người, giống như bao phủ một lớp lụa mỏng, khuôn mặt nhỏ xinh động lòng người đang lộ ra nụ cười mãn nguyện, thế nhưng mày hơi nhíu lại, mà nhìn thấy cái miệng nhỏ xinh của cô bé, Thường Nhạc ngắm nhìn không khỏi say mê, khẽ đặt lên mặt cô một nụ hôn.

Thường Nhạc đứng dậy, nhìn thấy nụ cười thỏa mãn của hai mỹ nhân, không khỏi cảm thấy hơi rung động, vận mệnh của mình nhất định phải vận động, không thể khiến cho phụ nữ lo lắng, nhất định là như vậy!

Cũng không biết trải qua bao lâu, hai đại mỹ nhân hầu như cùng đồng thời mở mắt, phát hiện trời đã tối rồi, hai người cùng đồng thời hô lên.

Bây giờ là lúc ăn cơm, các cô đều ở trong phòng Thường Nhạc, nếu như những người khác biết thì xấu hổ chết, các cô cuống cuồng mặc quần áo lên.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, vội cái gì, chúng ta lại chiến đấu thêm trăm hiệp nữa, có được không? Thường Nhạc cười gian xảo, nói.

Hai đại mỹ nhân đồng thời cùng liếc nhìn Thường Nhạc một cái.

Tốc độ cởi quần áo của Thường Nhạc rất nhanh, tốc độ mặc quần áo lên cũng không hề chậm, trong nháy mắt quần áo đã chỉnh tề, mở cửa phòng đi ra ngoài.

- A Lúc tầm mắt tiếp xúc với một đôi chân nhỏ trắng nõn nà, Thường Nhạc không khỏi thốt lên: - Mỹ nữ, trắng thật!

Vừa nói hắn vừa nhìn sang phía đối phương.

- Dê cụ vẫn là dê cụ, quả thực là giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết không chừa! Một giọng nói quen thuộc đột ngột vang lên, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Lâm hơi vẻ nghịch ngợm nói.

- Nói rất đúng, nói rất đúng, cháu hoàn toàn đồng ý với quan điểm của cô. Người nói tiếp vào chính là Diệp Linh Lung.

Mà cặp đùi nõn nà mà Thường Nhạc nhìn thấy chính là tiểu cô Thạch Tán Y, ngoài ra còn có một mỹ nữ ngồi bên, đó chính là cô con gái của bộ trưởng bộ tài chính Nhật Bản.

Do bộ trưởng bộ tài chính giúp Thường Nhạc lấy tiền của Nhật Bản cho nên con gái bảo bối của ông ta đương nhiên được Thường Nhạc bảo vệ, nhất là khi sau khi được Thường Nhạc để ý đến, loại bảo vệ này lại càng phải thắt chặt hơn.

Nhìn thấy vẻ mặt cháu trai đầy tà khí, Công Tôn Thị gõ mặt bàn, nói: - Bắt đầu ăn cơm!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc miệng giật giật, nhân vật số một trong nhà lên tiếng, mình cho dù có mười lá gan cũng không dám đưa ra dị nghị.

Sờ sờ cái mũi, Thường Nhạc ngoan như bảo bối ngồi xuống cạnh bàn.

- Xì!

Lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng Thường Nhạc như thế, Diệp Linh Lung không nhịn được nở nụ cười, còn mấy cô bé khác thì cười ha ha.

Alise thế nào cũng không ngờ rằng, sau khi liên tiếp giết Nô vài lần mà Nô vẫn chưa chết, sau khi thân hình cô biến mất, thân hình Nô mềm mại hơi động một chút.

- Áo choàng Hắc Ám, trừ phi nhìn thấy thiếu gia, nếu không vĩnh viễn không có ai nhìn thấy nó hình dạng thế nào! Ánh mắt tà ác của Nô lên lên trong màn đêm quỷ dị.

Thân hình mềm mại kia từ từ cuộn mình đứng lên, sau lần cuối cùng biến thành bộ dạng áo choàng hắc ám, thoạt nhìn, Nô chính là Áo choàng Hắc Ám, mà áo choàng Hắc Ám chính là Nô.

Dưới sự bảo vệ của Áo choàng Hắc Ám, Nô may mắn tránh được kiếp nạn này!

Thường Nhạc trở lại gian phòng của mình, một thân hình thon dài mảnh khảnh lén lút di chuyển ra sau cậu, cánh tay trắng nõn giảo hoạt dựng thẳng lên.

Thường Nhạc hơi động, nụ cười nhạt chợt xuất hiện trên khóe miệng hắn, hương thơm đó quen thuộc khiến cho Thường Nhạc ngay lập tức đoán được người đứng sau là ai.

- A!!!

https://thuviensach.vn

Người phía sau còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đột nhiên đứng lên, động tác dứt khoát ôm cô vào trong lòng.

Tiếng kêu thất thanh của nàng vang lên, tiếng kêu vừa hoang mang lại vài phần quen thuộc kia khiến cho Thường Nhạc hơi sửng sốt.

- Sao lại là em?

Thường Nhạc kinh ngạc nhìn Diệp Linh Lung mặt đang đỏ ửng trước mặt, thần sắc cổ quái hỏi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 334: Tiểu Bảo Giết Đến Cửa

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mỗi 1 cô gái đều có mùi hương cơ thể riêng, Anh Đào có mùi nhàn nhạt của quả Bơ, chìm đắm trong hơi thở của người này sẽ khiến cho người ta 1 cảm giác vô cùng thoải mái.

Nếu nhớ không nhầm, Diệp Linh Lung có mùi giống như mùi của hoa Tử Lan.

Vốn đang chuẩn bị cho một trận đại chiến, lại đối diện với Diệp Linh Lung, mình đúng thật là

- Còn không buông ra? Nhận thấy Thường Nhạc ôm càng dần càng chặt, Diệp Linh Lung không kìm nổi hờn dỗi một tiếng.

Nếu mà buông ra thật như vậy Thường Nhạc đã không phải là Thường Nhạc rồi!

Hắn dùng hết sức mình hình như muốn nhào nặn thân thể cô gái trong ngực mình này, Diệp Linh Lung cảm thấy khó thở, khuôn mặt càng ngày càng đỏ lên, thân hình nõn nà nhanh chóng nóng lên như lửa đốt.

- Ư

Cô vốn định dọa Thường Nhạc, nhưng giọng nói trong trẻo đó khi đi qua yết hầu lại trở thành tiếng rên rỉ động lòng người, tiếng kêu rên rỉ nhõng nhẽo này, trong nháy mắt đã thổi bùng dục vọng trong người Thường Nhạc lên.

Hắn liều lĩnh bế Diệp Linh Lung lên trên giường.

https://thuviensach.vn

Cái giãy dụa ngượng ngùng của cô gái biến thành sự hợp tác nhẹ nhàng, mỗi một động tác đều càng trở nên động lòng người, mỗi một tiếng rên rỉ lại càng trở nên vô cùng hấp dẫn.

Hai người cùng rơi vào vực sâu dục vọng, miệng lưỡi Thường Nhạc điên cuồng bao trùm lên tất cả, mà Diệp Linh Lung đồng thời khéo kép phối hợp, tiếng ma sát hai bên phát ra những âm thanh khêu gợi.

Ngay lúc Thường Nhạc đang chuẩn bị xông lên thì xì một tiếng, một giọng nói trong trẻo đột ngột vang lên, Thường Nhạc ngây cả người, mỹ nhân trong lòng hắn cũng lặng cả người.

Hơi bình tĩnh lại, bọn họ đều không hẹn mà cùng cảnh giác nhìn về tứ phía, giống như một đôi tình nhân yêu đương vụng trộm sợ bị bắt quả tang.

Cánh cửa khẽ bị mở ra, lộ ra một khuôn mặt của mỹ nhân.

- Vừa rồi làm như vậy có thoải mái không? Mỹ nữ trước mặt chính là Tiểu Lâm, tuy nhiên ánh mắt tràn đầy vẻ trêu tức nghịch ngợm.

Mặt Thường Nhạc nóng lên, không ngờ một cô gái trong nhà nghe trộm chuyện người khác như vậy, hơn nữa còn hỏi trực tiếp như thế là thế nào? Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Đương nhiên, Diệp Linh Lung đã sớm trốn trong chăn, đến đầu cũng không dám mạo hiểm chui ra ngoài.

- Hừ, anh không nói tôi cũng biết, chắc chắn là không thoái mái, nếu không Diệp Linh Lung vừa rồi đã không kêu lên đau khổ như vậy. Cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Lâm bĩu lên, căn bản không để cho Thường Nhạc có cơ hội phản kháng.

Thường Nhạc bị những lời nói lớn mật của Tiểu Lâm làm cho chấn động, chuyện thế này nếu phát ra từ miệng một người đàn ông có lẽ còn mấy

https://thuviensach.vn

phần thô tục.

Thế mà bây giờ phát từ miệng một thiếu nữ, đây đơn giản là chuyện làm cho người ta khó có thể chấp nhận nổi, nhất là trong mắt cô gái hắc bạch phân minh đó không hề có chút tạp niệm.

- Hoặc là cô gái bé này thật sự suy nghĩ đơn giản, hoặc là kỹ thuật biểu diễn của cô bé quá tốt. Thường Nhạc không thể không vỗ đầu mình lặng lẽ định nghĩa về cô bé như vậy.

- Nếu cô không đóng cửa lại, thì cùng đến đây đi!

Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười gian xảo.

Khuôn mặt Tiểu Lâm hơi đỏ lên, cái đầu nhỏ nhanh chóng biến mất khỏi cửa phòng.

Tiểu Lâm rời khỏi đã lâu, Diệp Linh Lung mới ngượng ngùng chui từ trong chăn ra.

Nhìn chằm chằm vào cái trán thanh tú dần dần chui từ trong chăn ra, Thường Nhạc không kềm nổi hôn lên mũi cô, chế giễu nói: - Vừa rồi có một số người giống như rùa rụt cổ, không phải người đó nói mình rất lợi hại hay sao?

Diệp Linh Lung nghe thấy Thường Nhạc chê cười mình, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hơi đỏ lên, cánh tay nhỏ bé giơ ta véo lên bả vai Thường Nhạc một cái.

Vốn còn tưởng mình đang chịu tội, nhưng chỗ thịt mềm mại đó va chạm với thân hình mình, trong nháy mắt đầu óc Thường Nhạc trống rỗng, cả người cậu như bị lửa đốt.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy khuôn mặt nghiêm nghị đáng sợ kia, Diệp Linh Lung hơi hoảng hốt, cô gái này dù sao đây cũng là lần đầu tiên xảy ra chuyện này, cảm giác hoàn toàn không giống với khi nãy.

Phải biết rằng lúc trước hôn môi mới là đang là khúc dạo đầu, hơn nữa Diệp Linh Lung hoàn toàn bị đắm chìm trong trạng thái mê muội, nhưng bây giờ hoàn toàn là trạng thái tỉnh táo.

Thân thể cô gái một khi bị xâm phạm, theo bản năng sẽ phản ứng lại, cô không hề nghĩ ngợi đạp thẳng chân ra.

- Bịch!

Từ sau khi Hiên Viên tâm pháp thăng tiến đạt đến tầng thứ bảy, muốn tìm được đối thủ xứng tầm hơi khó một chút, thế mà bị một cước của Diệp Linh Lung đạp xuống giường, đây đơn giản đúng là trò đùa quốc tế.

Nhìn thấy bộ dạng chật vật của Thường Nhạc, Diệp Linh Lung không khỏi mỉm cười.

- Mẹ kiếp!

Gió lạnh thổi qua, thân hình mềm mãi của Tiểu Bảo đang run lên, cô nhìn về tứ phía, căn cứ vào tuyến dân báo cáo, tên nhóc Thường Nhạc kia đã về đến nhà.

Cho nên mình đến thẳng đây, Hải Văn đi đằng sau chỉ trong thời gian mấy ngày đã gầy đi, tiểu công chúa nói tục quả thực đi tới đâu cũng đều khiến cho người ta chú ý.

Cái cô bé bộ dạng già trẻ không tha đi nhưng lại được mọi người cực kỳ yêu thích.

https://thuviensach.vn

- Hải Văn, gặp được lão đại, anh nhất định phải đánh tên đó một trận! Tiểu Bảo liếc nhìn Hải Văn một cái, nói như hổ rình mồi.

- Không thành vấn đề!

Hải Văn biết rõ lúc nào thì nên nói chuyện, cũng chỉ có như vậy mới có thể khiến cho Tiểu Bảo đồng ý.

Đại khái chừng nửa canh giờ, Tiểu Bảo và Hải Văn liền đi thới sân lớn của Thường gia.

Nhìn cánh cửa đóng chặt, Tiểu Bảo đi tới, chân đạp mạnh, bùm một tiếng, cửa lập tức vỡ thành vô số mảnh, Hải Văn đứng bên cạnh thầm kêu lên một tiếng gay go.

Lão Lạc không ngờ có người tìm tới cửa nhà Thường gia, bất cứ kẻ nào tới trước cửa thường gia đều rất cung kính, rất lễ phép, mà đạp nát cửa thế này, từ cổ chí kim đây là lần đầu.

Nét mặt già nua Lão Lạc rất u ám, thế nhưng khi tiếp túc với khuôn mắt tinh xảo của Tiểu Bảo, không khỏi mỉm cười, nói: - Cô bé, có phải cháu muốn tìm Thường Nhạc không?

- Đúng, gọi tên nhóc Thường Nhạc ra đây!

Tiểu Bảo vừa nghĩ tới tấm thẻ của mình, toàn thân cô còn tức vỡ ruột, thực sự là tức chết đi được.

Lão Lạc buồn cười, nói: - Chẳng nhẽ cậu ấy ức hiếp cháu sao?

Tiểu Bảo nghiêng đầu, thở hổn hên, nói: - Hắn nợ tiền cháu, cháu đến đòi nợ.

- Nợ tiền?

https://thuviensach.vn

Lão Lạc choáng váng, Thường đại thiếu gia nợ tiền người ta? Đây đúng là trò đùa quốc tế.

- Thường Nhạc tên nhóc kia càng sống càng đi lùi, nợ cả tiền trẻ nhỏ sao! Một giọng nói trầm ổn mang ba phần tức giận đột ngột vang lên.

Chỉ thấy Công Tôn Liệt dắt theo một đám thanh niên chừng ba mươi người, trên mặt nở nụ cười thản nhiên.

Từ lúc nhận được điện thoại của Công Tôn Thị, ông ta hầu như đi suốt ngày suốt đêm, một là vì kích động cần năng lực Thường Nhạc, nữa là vì muốn cho hắn nếm mùi một chút.

Tên nhóc này bắt toàn bộ anh hùng thanh niên trẻ tuổi gia tộc Công Tôn đi, nghĩ đến chuyện này, Công Tôn Liệt nóng giận, thật sự muốn đánh cho hắn một trận.

Dù sao mình cũng là bề trên, hơn nữa cũng không có nhiều thời gian gặp Thường Nhạc, mình cũng không thể tự mình đến Nhật Bản hoặc Pháp được?

Bây giờ thì tốt rồi, Thường gia mời mình công khai đến đánh hắn, cho nên ông ta cố ý mang theo 30 cao thủ dị năng giỏi nhất định phải đánh cho Thường Nhạc tan tác đến mẹ hắn cũng không nhận ra nữa.

- Đến là tốt rồi, đến là tốt rồi.

Lão Lạc vừa nhìn thấy Công Tôn Liệt, ánh mắt sáng lên, liền tranh thủ mời Công Tôn Liệt vào.

- Mẹ kiếp!

Tiểu Bảo thấy Lão Lạc hoàn toàn không để ý đến chuyện mình, cô bé không kìm nổi thốt lên một câu: - Lão gia coi thường mình à!

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Thường Nhạc đang nằm lặng lẽ trên ghế trong sân, ngồi đối diện với mấy đại mỹ nữ, nhìn vào cuộc sống gia đình tạm ổn đúng là vô cùng thoải mái.

- Nhóc, mau trả tiền!

Thường Nhạc còn không kịp phản ứng, liền nhìn thấy một cái bóng lóe lên, tiếp đó đã đến trước mặt mình, đó là một cô gái vô cùng đáng yêu.

- Trả tiền, tiền gì? Thường Nhạc theo bản năng dò hỏi.

Tiểu Bảo vừa nói, bàn tay nhỏ bé thọc vào trong túi Thường Nhạc, quả thực đúng là bộ dạng của một tên thổ phỉ, kết quả là tìm hồi lâu cũng không thấy tấm thẻ đâu cả.

- Oa!

Tiểu Bảo bỗng nhiên ngồi trên mặt đất khóc thét lên, tiếng khóc đó long trời lở đất, quả thực nghe rất thương tâm, người nghe rơi lệ, bình thường cô như người đàn bà chanh chua, kéo áo Thường Nhạc, kêu lên: - Anh không trả tiền, em liều mạng với anh!

- Xì!

Diệp Linh Lung bên cạnh không nhịn được bật cười, cô đi lên trước, gõ vào đầu Tiểu Bảo một chút, nói:

- Người kia nợ em bao nhiêu tiền, chị thay mặt hắn trả tiền cho em!

Tiểu Bảo nghe thấy vậy, ánh mắt sáng lên, lập tức lấy trong túi áo ra một tổ những con số, hưng phấn đưa ra trước mặt Diệp Linh Lung: - Không nhiều lắm, không nhiều lắm, chỉ một chút như vậy thôi!

- Hả!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy một dãy số dài dằng dặc trên giấy, Diệp Linh Lung không khỏi tức giận vỗ đầu Tiểu Bảo một cái, nói: - Cô bé, bé như vậy đã đi lừa ngươi, thế là không tốt đâu.

Tiểu Bảo tức giận, cô nhảy vào nói: - Mẹ kiếp, bà không

Thấy Tiểu Bảo nói thô tục, Diệp Linh Lung lung lập tức bịt miệng cô bé lại.

Lúc này Công Tôn Thị cùng đám người từ trong phòng bước ra: - Đợi sau khi trí nhớ Thường Nhạc khôi phục, những chuyện khác nói sau!

Nhân vật số một Thường gia lên tiếng, bên dưới không ai dám có ý kiến gì.

Thường Nhạc đang cao hứng, năng lực mình đã thăng tiến nhưng tìm không được đối thủ để giải phóng, bây giờ có nhiều cao thủ như vậy, hy vọng có thể cho mình thoải mái được một lần.

- Mọi người cùng tiến lên đi, như vậy hiệu quả mới tốt một chút! Thường Nhạc cười gian xảo, nhìn về phía mọi người.

- Được rồi, mọi người cùng tiến lên, nhớ kỹ không được làm tổn thương hắn. Thần sắc Công Tôn Liệt có vài phần niềm nở nói, những cao thủ dị năng đó cũng hiểu được ý trong lời nói ông ta.

Trước khi Công Tôn Liệt đến đây, đã dặn dò nhiều lần, nhất định phải đánh Thường Nhạc một trận, đương nhiên, chỉ cần làm thương đối phương thôi.

Cho nên những lời này bề ngoài là quan tâm đến Thường Nhạc, trên thực tế là cổ động thuộc hạ đánh cho tên nhóc này một trận!

Nhóm người này đương nhiên hiểu rõ ý của Tổ trưởng, đồng thời bọn họ cũng lộ ra vẻ tươi cười, từ từ xúm lại quanh Thường Nhạc.

- Thoái mái quá!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bọn họ vây quanh, Thường Nhạc hưng phấn run lên kịch liệt.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 335: Cao Thủ Cô Đơn Trí Nhớ Khôi Phục!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

v

Nhìn thấy Thường Nhạc đang run rẩy, những thành viên trong tổ dị năng này gần như cùng nghĩ thầm: - Cháu trai Tổ trưởng kém quá đi, chưa tấn công mà đã run rồi.

Thường Nhạc đương nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng bọn họ, nhưng sự thật sẽ chứng minh tất cả, hắn nắm chặt tay lại, hưng phấn nói: - Nhanh, nhanh lên, cùng xông vào đi!

Trong ba mươi người, người có khuôn mặt trẻ nhất mang nụ cười thản nhiên, nói: - Giết gà cần gì phải dùng đến dao mổ trâu, để tôi cho cậu biết cái gì gọi là sức mạnh đi!

Vừa nói dứt lời, nắm đấm người trẻ tuổi đã nhằm vào bụng Thường Nhạc mà đánh tới.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối, nói: - Tốc độ quá chậm, sức mạnh cũng không đủ, chênh lệch quá một bậc!

Lúc đang nói chuyện, thân hình Thường Nhạc xoay một vòng rất nhỏ, khéo léo tránh được đòn quyền của đối phương, đồng thời vừa nâng tay lên tóm lấy cổ áo đối phương.

Người trẻ tuổi còn chưa kịp phản ứng gì đã bị Thường Nhạc nhấc cả người lên, ném ra ngoài, bùm một tiếng, mông và đất tiếp xúc với nhau phát ra tiếng nổ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lấy làm tiếc lắc đầu: - Thật sự quá kém, lên cùng nhau hết đi!

- Để tôi thử, thế nào? Thường Nhạc vừa nói dứt lời, 1 người mập mạp nhanh chóng xông lên, linh hoạt, hơi thở sắc bén đứng chặn trước mặt Thường Nhạc.

- Bùm!

Thường Nhạc cũng không có ý né tránh, nắm tay và ngực va chạm lẫn nhau phát ra tiếng nổ, tất cả mọi người đều choáng váng, tên mập và người trẻ tuổi đều là những người nổi bật trong ba mươi người, nhưng chẳng có tác dụng gì với Thường Nhạc cả.

Sự chênh lệch giữa bọn họ không cần phải suy nghĩ, Thường Nhạc cười híp mắt nhìn ba mươi người, bất đắc dĩ nhún vai: - Tôi đã nói với các người rồi, 30 người cùng tiến lên thì có lẽ mới có cơ hội đánh bại tôi được, từng người từng người một, căn bản là đừng có mơ.

Ba mươi người này thoáng nhìn nhau, bắt đầu đánh giá tên Thường Nhạc trước mặt này, bọn họ đều là đứa trẻ, những đứa trẻ không có lực sát thương, nhưng một khi ba mươi người hợp sức lại với nhau, hiệu quả sẽ thế nào đây?

Ba mươi người cùng đồng thời cử động, nhanh chóng tiến về phía Thường Nhạc, sau khi thấy rõ sự chênh lệch giữa Thường Nhạc và bọn họ thì họ hiểu căn bản không cần được giữ lại.

Thường Nhạc cho dù có lợi hại nữa vẫn chỉ là một người, hai cánh tay, hai cái chân, ba mươi người cùng xông lên, chỉ là ba mươi cái bóng hư ảo.

- Giết hắn!

Tiểu Bảo đứng bên cạnh cổ vũ cho ba mươi người, đương nhiên, cô cũng không dám nói lớn tiếng, nếu chẳng may bị Thường Nhạc nghe thấy, chắc

https://thuviensach.vn

chắn cô cũng không còn cơ hội sống sót.

Hải Văn hưng phấn xoa nắm đấm mình, năng lực phòng ngự của mình đã tăng lên, nhưng so với lão đại vẫn còn một khoảng cách khá xa, anh ta muốn nếm thử chút mùi vị tranh đấu với lão đại.

- Bùm bùm!

Nắm đấm va chạm vào nhau, sức mạnh tiếp xúc lẫn nhau, thân thể Thường Nhạc bị vô số lần công kích nhưng đối với hắn căn bản là không tổn thương nhiều lắm.

Trái lại, giờ phút này hắn lại hưng phấn kêu lên: - Ha ha, nhanh nữa lên, mạnh nữa lên!

- Bùm!

Một cơn gió xoáy mạnh, thân hình ba mươi người lảo đảo lui lại phía sau, mà Thường Nhạc lại mỉm cười đứng nguyên tại chỗ, điểm khác biệt duy nhất chính là thân hình hắn có hơi lay động.

- A, vẫn còn kém 1 chút! Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu, thân thể mình vẫn còn nguyên sức mạnh còn chưa bộc lộ ra, một khi bộc lộ ra thêm lực mạnh lớn hơn nữa, thì trí nhớ sẽ tự nhiên khôi phục.

- Sử dụng Thiên địa đại trận! Công Tôn Liệt nhanh chóng ra lệnh, mình dắt theo bộ hạ đến làm phiền Thường Nhạc, bây giờ trái lại, hắn còn chưa bị giáo huấn, mà thuộc hạ mình đã bị Thường Nhạc giáo huấn.

- Thiên địa đại trận!

Ba mươi người đồng thời sửng sốt, thiên địa đại trận là kiểu kết hợp tương đối mạnh trong tổ dị năng của Trung Quốc, một khi sử dụng Thiên địa đại

https://thuviensach.vn

trận, như vậy tứ phía sẽ tràn ngập sát khí vô tận, thường chỉ nhằm vào vào kẻ thù tàn ác.

Nhưng suy nghĩ tỉ mỉ, thân thủ Thường Nhạc thay đổi như vậy, cho dù có dùng Thiên địa đại trận nhiều nhất cũng chỉ làm hắn bị thương mà thôi, nếu muốn làm hắn trọng thương, khả năng đó quả thực là rất nhỏ.

Ba mươi người này từ từ bao vây Thường Nhạc, không khí tứ phía ngày càng ngưng tụ lại, dòng khí xoay tròn càng lúc càng nhanh, loại sát khí cổ quái này sức mạnh quả thực rất bá đạo.

Sắc mặt Diệp Linh Lung thay đổi hoàn toàn, cảnh đánh nhau trước mắt này hoàn toàn vượt ra ngoài trí tưởng tượng của mình, mình tốt xấu gì cũng được coi là tinh anh của bộ đội đặc chủng, nhưng so sánh với những người kia, mình chỉ thuộc cấp gà mờ.

Khí thế bên ngoài khiến cho thân hình Diệp Linh Lung liên tiếp lui về phía sau nhiều bước.

- Bắt đầu đi!

Thường Nhạc vẫn đợi bọn họ tập trung sức mạnh xong, tạo thành dòng khí mãnh liệt trước mặt mình - Rồng! Ngay tại thời điểm Thường Nhạc vừa dứt lời, dòng khí đó dần dần biến thành một con rồng.

Thường Nhạc hơi sững sờ, con rồng khổng lồ đó há miệng rộng ra lao tới. - Ha ha! Thường Nhạc hưng phấn kêu lên, chỉ thấy hắn quay một vòng tròn quỷ dị, phong tỏa vực được bày ra.

Tiếp theo, cả người như tia chớp sẵn sang nghênh tiếp con rồng.

- Bùm!

https://thuviensach.vn

Nắm tay va chạm với đầu rồng, thân hình Thường Nhạc lảo đảo, nhưng như vậy càng làm hắn thêm hưng phấn, bước chân thậm chí không dừng lại, lại tấn công tiếp, thân hình trên không nhìn như những bông pháo hoa xinh đẹp.

- Bùm!

Lại va chạm lẫn nữa, thân hình rồng lui ra phía sau, Thường Nhạc cũng đồng thời lui 2,3 bước, hắn duỗi tay phải ra, 1 ánh sáng trắng từ trong lòng bàn tay phát ra.

Dần dần, ánh sáng trắng bao phủ lấy toàn bộ Thường Nhạc, thoạt nhìn, Thường Nhạc giống như đang tiến vào chốn thần tiên.

- Thần thánh trị liệu!

Sắc mặt Công Tôn Liệt cuối cùng cũng thay đổi, ông ta thế nào cũng không ngờ tới, tuyệt chiêu của cao thủ truyền kỳ Trung Quốc Phong Thần không ngờ Thường Nhạc lại nắm được, phải biết rằng, thần thánh trị liệu này chỉ giới hạn trong những người thân của Phong Thần, chẳng nhẽ tên nhóc này có liên quan gì với con gái Phong Thần ư?

Lập tức suy nghĩ, cũng không đúng, con gái Phong Thần chỉ là 1 đứa con nít 13, 14 tuổi,: - A, nhưng đối với tên nhóc này, đúng không không có gì là không thể xảy ra! Cũng cùng, Công Tôn Liệt chỉ có thể đưa ra kết luận như vậy.

Thường Nhạc cũng không đợi thương thế hoàn toàn bình phục, lại tiếp tục đánh tiếp, nắm tay, vẫn là nắm tay, tấn công đơn giản, hoàn toàn là sức mạnh va chạm với sức mạnh.

Con rồng khổng lồ hình như hơi khiếp đảm, so với tên biến thái Thường Nhạc này, Cự Long vẫn còn kém 1 bậc, ánh mắt Công Tôn Liệt lại híp lên,

https://thuviensach.vn

tiếp tục như vậy sẽ khiến cho toàn bộ tiềm lực tên nhóc này bộc phát ra, thế còn chưa đủ sao?

Khóe miệng ông ta lộ ra nụ cười thú vị, khẽ vung tay, rời khỏi vực của mình xông lên đánh Thường Nhạc.

- Được lắm!

Thường Nhạc vốn đã để ý đến chuyện này, tay đã để sẵn ở một góc độ, lập tức đánh vào khu vựa phong tỏa khi nãy của Công Tôn Liệt.

Hóa ra trước khi Thường Nhạc động thủ với Cự Long, hắn đã suy nghĩ đến việc Công Tôn Liệt sẽ ra tay rồi: - Rất tốt! Công Tôn Liệt thầm tán thưởng một câu, cả người như dòng nước lũ lao tới.

Ai cũng không ngờ được, Công Tôn Liệt người có dị năng mạnh nhất sẽ bỏ vực, trực tiếp sử dụng nắm đấm.

Tốc độ nắm đấm rất chậm, quỹ đạo cũng rõ ràng, nhưng cũng do vậy, Thường Nhạc mới cảm thấy được uy lực của nắm đấm, giờ phút này nắm đấm của hắn vẫn còn đang bận đối phó với Cự Long.

Chân bay lên trời nhằm thẳng vào Công Tôn Liệt, chân còn chưa tới, dòng khí mãnh liệt đã phát ra đến nơi.

- Bùm!

Công Tôn Liệt cảm thấy khí huyết sôi sục, sức mạnh của mình tấn công với sức mạnh mà Thường Nhạc sử dụng hoàn toàn không giống nhau, hắn hơi biến sắc: - Mượn lực đẩy lực!

Quả thực, vừa rồi, sức mạnh tấn công Công Tôn Liệt vừa đúng là sức mạnh mà Cự Long phát ra, mà Cự Long đồng thời cũng bị sức mạnh của Công Tôn Liệt đẩy ra sau.

https://thuviensach.vn

- Hì hì, chú họ không thích mượn lực khác, như vậy nếm thử 1 chút sức mạnh cháu đi! Khuôn mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười, sau khi giao đấu với sức mạnh của Công Tôn Liệt và Cự Long, mình cảm thấy sức mạnh nội lực đã tăng thêm một bậc.

Ngay lúc Thường Nhạc phất tay, Công Tôn Liệt lập tức cảm thấy Thường Nhạc biến hóa, thành viên nhóm dị năng đang triển khai Cự Long thấy Tổ trưởng sắp bị công kích, lập tức quét đuôi qua.

Hiển nhiên, sau khi nếm xong đợt thất bại vừa rồi, bọn họ đã thông minh hơn nhiều.

- Sảng khoái quá!

Nắm đấm hai tay Thường Nhạc lần lượt tung ra, cả người hưng phấn không ngừng run lên, trong ánh mắt tở ra ánh sáng chớp nháy, cảm giác được hai sức mạnh tấn công thật sự là quá thoải mái!

- Bùm!

Lúc ba sức mạnh gặp nhau, mặt đất bắt đầu nứt ra.

Thường Nhạc còn chưa kịp thở, 1 cái bóng lại nhào tới, đó chính là Lão Lạc, hóa ra Lão Lạc nhìn thấy Cự Long và Công Tôn Liệt không có cách nào làm Thường Nhạc bị thương được, ông tìm đúng thời cơ này.

Ngay tại lúc sức mạnh Thường Nhạc vừa phát ra, còn chưa kịp lấy lại tinh thần, đó chính là cơ hội tốt nhất để kích tích tiềm năng Thường Nhạc.

- Bùm!

Không khí bị quyền phong ma sát phát ra những âm thanh quỷ dị.

Đồng tử Thường Nhạc co lại, hít một hơi thật sâu, nắm đấm nhanh chóng đánh ra, bùm 1 tiếng, Thường Nhạc liên tiếp lui sau ba bước, mà cả người

https://thuviensach.vn

Lão Lạc chấn động bay lên.

Nhưng lần này lại báo cho người khác một tin: Thường Nhạc không ổn rồi!

Ánh mắt xinh đẹp Tiểu Bảo vừa di chuyển, nói: - Hải Văn, mau xông lên đánh tên đó đi! Chuyện kiểu như ném đá xuống giếng này chỉ có Tiểu Bảo mới có thể làm được.

Hải Văn chần chừ chút, Tiểu Bảo nóng nảy, nếu để Thường Nhạc lấy lại tinh thần, có muốn đánh căn bản là không có cơ hội, cô lớn tiếng kêu lên: - Hải Văn, nếu anh không xông lên, lão nương sẽ không cho anh ăn.

Hải Văn bị Tiểu Bảo bỏ đói mấy ngày, nghe được câu nói này, Hải Văn giống như con trâu đực lao thẳng vào Thường Nhạc.

- Bùm!

Nắm đấm Thường Nhạc va chạm với nắm đấm Hải Văn, Hải Văn vẫn tiến lên, kiểu đấu pháp không muốn sống này Thường Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy, mà lúc này, Cự Long lại tiếp tục công kích lần nữa.

Công Tôn Liệt cắn răng một cái, cố gắng kìm nén đau đơn, cố gắng tập trung sức mạnh lần nữa.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 336: Bàn Tay Nhỏ Bé Xinh Đẹp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhất định phải đánh tên nhóc đó đến mẹ hắn cũng không nhận ra.

- Bùm!

Bốn cỗsức mạnh va chạm lẫn nhau, cả người Thường Nhạc bị bắn ra ngoài, mà đám người Công Tôn Liệt cũng không khác Thường Nhạc là bao nhiêu, sắc mặt bọn họ đều tái nhợt.

Chân Thường Nhạc vừa chạm đất lập tức cảm thấy đầu óc tỉnh táo hẳn ra, trí nhớ như trủy triều xuất hiện dồn dập trong đầu, đồng thời lúc này, sức mạnh trong thân thể hắn lại tăng thêm bậc nữa.

- Mẹ kiếp!

Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc bị bọn họ hợp sức đánh bay ra ngoài, ánh mắt cô sáng lên, miệng kêu lên, xông lên hướng vào Thường Nhạc, chuẩn bị 1 lần nữa thừa nước đục thả câu.

Bỗng nhiên, Tiểu Bảo cảm thấy không hợp lý, ánh mắt lão đại sáng ngời có thần thế kia, không giống như bộ dạng bị thương.

- Ai dám bắt nạt lão đại, Tiểu Bảo kiên quyết liều mạng với kẻ đó!

Tiểu Bảo như con diều hâu đứng trước mặt bảo vệ con gà con, ánh mắt như hồ rình mồi nhìn những người kia.

- Yên tâm, bản lão đại chẳng những không việc gì mà sức mạnh càng tăng lên, cứ để cho bọn họ tiếp tục đi!

https://thuviensach.vn

Hành động của Tiểu Bảo khiến Thường Nhạc cảm động một hồi, ở Pháp, Tiểu Bảo đã liều mạng vì mình rồi.

Ở đây, mặc dù chỉ là để khôi phục trí nhớ của mình nhưng tấm chân tình này của Tiểu Bảo đúng là khó có được!

- Bực thật, tên này sao lại đánh mãi không chết thế này?

Trong lòng Tiểu Bảo nghĩ thầm, tuy nhiên ngoài miệng lại nói: - Lão đại, anh nghỉ ngơi trước đi, ở đây có một mình Tiểu Bảo là đủ rồi. Vừa mới dứt lời, lại nói thêm một câu: - Lão đại, những đồ vật quý của anh thường để ở đâu thế?

- Bản lão đại làm gì có vật gì quý chứ!

Thường Nhạc lập tức tỉnh lại, cô bé này nhất định đã phát hiện ra thẻ mình đã bị mất, lần đó mình mượn gió bẻ măng, thẻ đã thuộc về mình rồi.

Đối với Tiểu Bảo, tiền vàng chính là sinh mệnh thứ hai của cô, hơn nữa trong thẻ là số tiền mà từ bé đến lớn cô vất vả đồ mồ hôi sôi nước mắt mà kiếm được, sao không nhớ lời nói bảo vệ của Thường Nhạc được.

Cô bé nhảy dựng lên chỉ vào mũi Thường Nhạc, kêu lên: - Thường Nhạc, anh mau trả thẻ lại cho em, nếu không đừng trách em sẽ không khách khí.

Thường Nhạc buồn cười nhìn Tiểu Bảo, thần sắc cổ quái nói: - Em có thể làm gì được?

Tiểu Bảo cân nhắc sự chênh lệch giữa mình và Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn bĩu một cái, uy hiếp nói: - Anh không trả lại, em sẽ khóc cho anh xem!

- Haha!

Mấy cô gái bên cạnh không nhịn được cười.

https://thuviensach.vn

Cả người Elise run rẩy nhìn Tư Đồ Lôi Minh, giờ phút này, sát khí nực người tràn khắp không gian eo hẹp này.

Khuôn mặt anh tuấn đẹp trai phong độ của Tư Đồ Lôi Minh đã bị hủy một nửa, ai cũng không ngờ tới được, chiếc áo choàng mà Elise phải chịu trăm cay nghìn đắng mang về được lại là đồ giả, hơn nữa bên trong còn thiết lập cơ quan tinh diệu.

Lúc Tư Đồ Lôi Minh khoác Áo choàng Hắc Ám lên người, khởi động dung hòa sức mạnh của mình và áo choàng hắc ám, không ngờ chiếc áo choàng đột ngột nổ tung.

Nếu không phải mình có sức chống cự, sợ là đã chết trong cái áo choàng quỷ dị này rồi.

Elise cũng không ngờ có kết cục như vậy, cô rõ ràng đã tìm cẩn thận trên người Nô, ngoài trừ chiếc áo choàng, căn bản không có thứ gì khác, nhưng tại sao lại như vậy?

Chẳng lẽ chiếc áo choàng mà Nô lấy được là giả sao?

Mồ hôi Elise chảy dài trên gương mặt đẹp tuyệt vời.

- Nếu đoán không nhầm, Nô cũng chưa chết!

Trong ánh mắt Tư Đồ Lôi Minh hiện lên màu đen quỷ dị, mình vất vả lắm mới đưa Elise đến bên Thường Nhạc được, thế mà lại là trò đùa châm biếm.

Đương nhiên, thân phận của Nô hẳn đã bại lộ.

Thiết nghĩ, Nô có thể cướp được Áo choàng Hắc Ám từ nhiều cao thủ Nam Phi như vậy, trốn thoát khỏi sự tranh cướp của những cao thủ khác, nhanh chóng thuận lợi quay trở lại tổng bộ Điểm G Nam Phi, sao có thể dễ dàng để Elise đoạt được.

https://thuviensach.vn

Nhưng thân phận của Elise đã bại lộ như thế nào? Chẳng nhẽ bên mình cũng có người của Thường Nhạc? Sắc mặt Tư Đồ Lôi Minh trầm xuống.

- Thuộc hạ đã tận tay giết chết Nô, cô ta không có khả năng sống lại! Nhắc tới Nô, tinh thần Elise rung lên, đây là điểm duy nhất có thể che đi chút khuyết điểm của mình.

- Hừ, không thể nào. Giọng nói Tư Đồ Lôi Minh ngày càng âm u lạnh lẽo, nói: - Thuộc hạ của Thường Nhạc, chuyện gì cũng có thể xảy ra!

Tư Đồ Lôi Minh đoán quả thực không sai, nhưng không thể làm thay đổi những chuyện không thể thay đổi này được nữa rồi.

Nhận một loạt tư liệu đó, mày Mộ Dung Trường Thiên nhíu lại, sự tình phát triển thuận lợi, mà ngay cả chuyện bên ZNV cũng đã giải quyết xong rồi.

Nhưng gã cũng không có cách nào phấn trấn trở lại, Mộ Dung Trường Thiên hiểu được cái giá phải trả cho thành công của mình, từ nay về sau mình chỉ là một thái giám, một người không có năng lực.

Ngoài chuyện đó, cánh tay không thể nhìn thấy được phía sau đó khiến mình rất bất an.

Trên đời không có bữa ăn nào miễn phí, đối phương trợ giúp mình nhiều tinh anh như vậy, thế thì cái giá phải trả sẽ thế nào đây?

Những người đó thật quá lợi hại, vừa nghĩ tới cặp đồng tử như ma vương hắc ám kia, thân thể Mộ Dung Trường Thiên đã rung lên, nhưng tất cả những gì mình có như bây giờ đều là do tên Thường Nhạc ban tặng.

Nếu không phải tên Thường Nhạc cướp đi người phụ nữ của mình, nếu không phải Thường Nhạc làm nhục mình như vậy tất cả đều có thể xảy ra, mình vẫn có thể trải qua cuộc sống phóng khoáng như xưa.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, tất cả những gì mày tặng, tao sẽ trả lại gấp bội lần! Mộ Dung Trường Thiên nắm chặt tay lại, trên mặt lộ ra nụ cười độc ác.

Lúc này Thường Nhạc và Thạch Tán Y đã sớm ở cùng nhau, bộ ngực cứ nhấp nhô trên người Thường Nhạc, lửa dục vọng được thổi bùng lên, cậu bé ở phía dưới đã sớm đứng lên khiến Thạch Tán Y khó chịu không nói ra được.

Thạch Tán Y lúc này không biết là do tác dụng của rượu hay là vì hoàn cảnh khiến cô đắm chìm trong cơn mê, cô đã hoàn toàn buông lỏng người, chuẩn bị tư thế để Thường Nhạc tấn công.

- Hi hi, cô nhỏ này, Thường Nhạc bây giờ đúng là hàng thật giá thật! Trên khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian xảo.

Nhân lúc Thạch Tán Y tới giai đoạn cao trào, hai tay đột nhiên ôm lấy cô.

Ánh mắt quyến rũ của Thạch Tán Y nhìn Thường Nhạc, cũng phối hợp với Thường Nhạc, hai tay ôm quanh eo Thường Nhạc, không lâu sau, hai người đã chuyển từ ôm sang vuốt ve, tay Thường Nhạc không ngừng vuốt ve phía sau Thạch Tán Y, từ trên xuống đến mông, gần như mỗi một tấc da của Thạch Tán Y Thường Nhạc đều không buông tha.

Vô tình, hai người đã đi đến bên giường, bùm một tiếng, cả hai người ngã xuống giường.

Sau một trận chiến kịch liệt dai dẳng, Thường Nhạc cuối cùng cũng bắt đầu triển khai, từng chút, từng chút lột bỏ quần áo của Thạch Tán.

- A Khi hai cặp sóng nhấp nhô của Thạch Tán Y tiếp xúc với không khí, cô không kìm nổi rên rỉ lên một tiếng.

Trước kia, căn bản là không có phản ứng như vậy, nhưng không biết vì sao, tính nết kiêu ngạo trước kia lại trở thành một kiểu yếu ớt vô cùng.

https://thuviensach.vn

Thế tấn công của Thường Nhạc căn bản làm cho cô không chống đỡ nổi, từng đợt liên tiếp không ngừng tiến tới khiến cho Thạch Tán Y không biết khi nào Thường Nhạc mới dừng lại, có lẽ trong thâm tâm cô lại hy vọng Thường Nhạc đừng dừng lại, mà cứ tiến đến hành động tiếp theo đi.

Lúc Thạch Tán Y biết trong đầu mình có kiểu suy nghĩ này, cô đã rơi vào tròng rồi, tại sao thân thể mình lại có phản ứng này?

Thạch Tán Y cũng không hiểu, cũng không muốn hiểu rõ ràng, chỉ có thể thuận theo tự nhiên, nghe theo cảm giác trong lòng mà thôi.

- Cô nhỏ à, nếu Thường Nhạc vẫn còn mất trí nhớ, cô nhỏ sẽ bỏ Thường Nhạc sao? Khi kích động, Thường Nhạc liếc mắt nhìn Thạch Tán Y, ôn tồn hỏi.

- Cô nhỏ sẽ không rời bỏ, vĩnh viễn là không, cho đến một ngày Thường Nhạc hết yêu cô nhỏ, ghét bỏ cô nhỏ. Thạch Tán Y vùi sau đầu vào ngực Thường Nhạc, môi khẽ mơn trớn vào da thịt chàng.

- Thường Nhạc, nhanh chút được không? Dục vọng mình đã hoàn toàn được Thường Nhạc thổi bùng lên, thế mà lúc này tên vô lại đó lại không tiến hành bước tiếp theo khiến Thạch Tán Y bắt buộc phải mở miệng thúc giục.

- Cô nhỏ ngoan, Thường Nhạc lập tức sẽ cho cô nhỏ, nhưng không phải bây giờ. Tên Thường Nhạc vô liêm sỉ, rõ ràng là hắn muốn người khác, nhưng lại làm cho biến thành là người khác muốn hắn.

Hắn cảm thấy cô nhỏ kêu ra, dường như đó là loại kích thích kỳ lạ, dục vọng hoàn toàn được thổi bùng lên, nhưng hắn vẫn kiên nhẫn như cũ, lần này không đạt được mục đích tuyệt đối không bỏ qua.

Thường Nhạc bắt đầu hôn môi, vuốt ve toàn thân Thạch Tán Y, thời điểm tay hắn chạm tới chỗ thần bí kia, hắn đã cảm thấy nơi đó ướt nhẹp, đầm

https://thuviensach.vn

nước lầy lội đó khiến Thường Nhạc càng thêm hưng phấn.

- Á, bại hoại, mau tới đi, nhanh lên. Thân thể Thạch Tán Y hơi run lên, nhắm chặt hai mắt, thở hổn hển nói với Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười ha ha, nói: - Nếu cô nhỏ đồng ý dùng tay giúp, Thường Nhạc sẽ suy nghĩ lại. Thường Nhạc vốn định nói dùng miệng, nhưng xét đến chất lượng quá trình tiến hành cho nên sửa yêu cầu xuống thấp hơn một chút.

- Tên xấu xa Thạch Tán Y vẫn còn chút do dự, dù sao để cho cô làm những chuyện này, sao có thể thoải mái được, Thường Nhạc đương nhiên sẽ không cho cô có thời gian do dự, tay hắn bắt đầu tấn công, tay trên tay dưới, lập tức khiến cho Thạch Tán Y kêu hừ hừ.

- Cô nhỏ cô nhỏ dùng tay, A Nhạc A Nhạc mau chút đi! Thạch Tán Y rốt cục không chịu đựng nổi đòn tra tấn bằng hai tay của Thường Nhạc, cuối cùng cũng gật đầu đồng ý.

Lúc cánh tay nhỏ bé của Thạch Tán Y nắm chặt lấy, trong lòng Thường Nhạc sảng khoái thôi rồi, tuy nhiên, Thường Nhạc sẽ không thỏa mãn với chỉ riêng như vậy, trong đầu hắn còn có suy nghĩ gian xảo hơn.

Tuy rằng Thạch Tán Y đã dùng tay nắm chặt rồi, nhưng thủ pháp mới lạ chỉ mới vuốt ve ở mặt trên, thậm chí bất động, căn bản không có khuấy động gì mấy.

- A, cần phải rèn luyện thêm! Thường Nhạc cười gian xảo, sau có cầm bàn tay nhỏ bé của Thạch Tán Y chỉ bảo.

Thạch Tán Y kêu lên một tiếng, mặt nóng ran không dám nhìn Thường Nhạc, khả năng học tập của cô cũng thật là nhanh, Thường Nhạc chỉ dạy vài cách cầm rồi giáo sư Thường Nhạc cũng thành công đưa tay cô đến chỗ mà hắn càng cần hơn...

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 337: Bàn Tay Nhỏ À, Bàn Tay Nhỏ!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- A, ánh mặt trời thật là quyến rũ! Sau khi Thường Nhạc sảng khoái, Thạch Tán Y vẫn nằm ngủ trên giường, đương nhiên lần giao chiến này, Thường Nhạc lại thắng hoàn toàn.

Bây giờ, Thường Nhạc cảm thấy từng lỗ chân lông đều sảng khoái, tinh thần hưng phấn tới cực điểm, cánh tay hơi mở rộng ra, có thể cảm thấy trong không khí cũng có những phân tử vui mừng.

- Họ Thường kia, đứng lại!

Trên thế gian này, người dám nói với Thường Nhạc như vậy không nhiều lắm, mà Tiểu Bảo là một trong số đó.

Thần sắc Thường Nhạc cổ quái người lên nhìn Tiểu Bảo ăn vận kiểu võ sĩ, cái cô bé đáng chết này đóng giả làm cái gì không làm mà lại đóng giả thành võ sĩ Nhật Bản.

- Tiểu Bảo, em muốn làm gì? Thường Nhạc nắm tay, khiêu khích nhìn cô bé, cô bé nhất định là ngứa da dám khiêu chiến với lão đại uy nghiêm.

- Thường Nhạc, Tiểu Bảo hôm nay muốn làm rõ với anh, nếu như anh còn không trả thẻ cho em, em sẽ liều mạng với anh! Tiểu Bảo ra oai nắm chặt nắm tay lại, hung tợn nói.

- Ha ha, Tiểu Bảo, Thường Nhạc anh cũng nói rõ với em, muốn thẻ không có đâu, nhưng muốn mạng thì có, đến đi! Thường Nhạc cười gian xảo, vẻ mặt khốn nạn vô cùng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo tức nổ mũi, đê tiện, vô liêm sỉ, hạ lưu như vậy lần đầu tiên nhìn thấy. - Mẹ kiếp, mặc kệ, liều mạng vậy!

Trận đấu vĩ đại nhất lịch sử bắt đầu rồi.

Chỉ thấy Tiểu Bảo quơ nắm tay, vụng về lao vào Thường Nhạc.

- Vì tấm thẻ đó nên bản lão đại sẽ nhân từ một chút! Thường Nhạc cười gian xảo, cũng không vận dụng khả năng đặc biệt, dùng nắm đấm bình thường xông vào Tiểu Bảo.

- Bùm!

Thường Nhạc thể nào cũng không ngờ tới, lúc nắm đấm Tiểu Bảo giơ tới trước mặt mình, không ngờ Diệp Linh Lung đột nhiên xuất hện.

Nắm tay Tiểu Bảo hung tợn nhằm vào hốc mắt Thường Nhạc, Thường Nhạc chỉ cảm thấy trước mắt sao lấp láng, bốn phía mắt lập tức tối sầm.

- Chuối thật!

Thường Nhạc đương nhiên không chịu thiệt, quả đấm của hắn cũng đổi hướng, hung tợn hướng tới hốc mắt Tiểu Bảo.

- Trời ơi, tôi nên làm thế nào bây giờ? Hải Văn từ trong phòng đi ra nhìn thấy cảnh trước mặt này, kinh ngạc há hốc miệng nhìn, từng quyền lão đại và Tiểu Bảo công kích lẫn nhau, thật là tàn nhẫn, Hải Văn có vài phần không chịu được che mắt lại.

Không có bất kỳ kỹ xảo nào, chỉ có nắm đấm và hốc mắt va chạm lẫn nhau, hai người như hai con trâu điên ăn thuốc nổ, ai cũng không có ý định dừng tay.

- Tiểu công chúa. Nhìn thấy Tiểu Bảo đã có dấu hiệu lung lay, Hải Văn lo lắng khẽ gọi.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là Tiểu Bảo nghe thấy giọng nói Hải Văn, theo trực giác cô dừng động tác lại, Thường Nhạc liền bắt lấy cơ hội này, căn bản không có quan niệm ưu tiên phụ nữ đột nhiên đánh một đấm.

- Ầm!

Sau khi Tiểu Bảo đáng thương bị Thường Nhạc đánh một quyền, thân hình nhỏ bé của cô phẫn nộ xoay người, thế nhưng lời nói còn chưa kịp nói ra, người đã ngã mạnh xuống đất.

- Ha ha, dám đấu cùng bản lão đại, quả thực là chán sống rồi! Thường Nhạc dương dương tự đắc nhìn Tiểu Bảo, cười gian xảo.

- Oa

Tiểu Bảo không cướp được thẻ, lại bị Thường Nhạc đánh cho một trận, hốc mắt đau đớn khiến cho cô cảm thấy cực kỳ đau buốt, cái thẻ yêu thương cũng không cướp được, đành ngồi khóc dưới đất.

Thường Nhạc đau đầu, thua thì thua, sao lại ăn vạ thế? Chỉ thấy tay hắn khẽ vung lên, một ánh sáng thánh khiết bao phủ quanh mặt hắn.

Trong nháy mắt, vết đen trên mắt Thường Nhạc hoàn toàn biến mất.

Tiểu Bảo khóc ở bên đó, chợt phát hiện ra không có ai để ý đến mình, mình khóc là khóc vô ích rồi, cô liền lau nước mắt nơi khóe mắt, tội nghiệp đứng dậy.

- Thường Nhạc, em cũng muốn chữa trị!

Từ sau khi thẻ bị Thường Nhạc trộm đi, Tiểu Bảo cũng không gọi là lão đại nữa rồi.

- Có thể, thế nhưng sau này không được nhắc tới chuyện cái thẻ nữa.
Thường Nhạc cười gian xảo, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Tiểu Bảo.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt xinh đẹp linh hoạt của Tiểu Bảo động một cái, khôn ngoan nói: - Được rồi, sẽ không nhắc đến chuyện cái thẻ nữa!

- Hắc hắc hắc hắc!

Thường Nhạc đắc ý mỉm cười, tay hắn xoay một vòng tròn quỷ dị trên mặt Tiểu Bảo, ánh sáng thánh khiết lại lóe lên, màu thâm tím trên mắt Tiểu Bảo lập tức biến mất: - Thường Nhạc, em vẫn muốn quyết đấu!

Thương thế vừa khỏi, Tiểu Bảo lại nắm tay lại, đứng gào lên nhằm về phía Thường Nhạc.

- Thường Nhạc, anh đừng ức hiếp Tiểu Bảo được không! Giọng nói nhẹ nhàng đột ngột cất lên, trong nháy mắt, đã nhìn thấy cô gái Diệp Linh Lung xinh đẹp khẽ cười đi tới.

Hóa ra, Diệp Linh Lung lo lắng sau khi Thường Nhạc phục hồi trí nhớ, sẽ quên những tốt đẹp với mình đi, thậm chí quên luôn cả sự tồn tại của mình, kết quả, sau khi Thường Nhạc phục hồi trí nhớ, chẳng những không quên mình mà còn nhớ rõ ràng hơn.

Nhìn thấy bộ dạng Thường Nhạc như vậy, cặp mắt vẫn nhìn chằm chằm vào bộ ngực của mình, cô ngượng ngùng, tranh thủ kéo Tiểu Bảo quả, phủi phủi bùn đất trên người Tiểu Bảo, đau lòng nói: - Cô bé ngốc, đấu cùng tên vô lại đó, chẳng phải chịu thiệt à!

Tiểu Bảo tội nghiệp nhìn Diệp Linh Lung, vẻ mặt mong chờ nói: - Chị Linh Lung, Tiểu Bảo nên làm thế nào? - Haha, rất đơn giản, em đã dốc sức kiếm tiền là để trang trải cho cuộc sống sau này thật tốt, bây giờ tiền bị Thường Nhạc lấy đi mất rồi, cả ngày em cứ ở bên cạnh hắn, ăn bám hắn, uống của hắn, ở chỗ hắn, hơn nữa còn phải ăn nhiều món ngon nhất, uống thứ nào tốt nhất, ở tốt nhất, như vậy không được sao!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nghe thấy thế, mắt sáng lên, vô cùng phấn khởi nói: - Đúng thế, thế mà em không nghĩ ra, ha ha, thật là quá ngốc!

Tiểu Bảo bỗng nhảy lên thơm Diệp Linh Lung một cái, sau đó hoạt bát chạy ra ngoài.

Thường Nhạc vừa thấy Tiểu Bảo rời khỏi, chắn nhanh chóng tiến tới bên cạnh Diệp Linh Lung, nghiêm trang hỏi: - Linh Lung, mấy ngày không thấy, em đầy đặn hơn rất nhiều, chúng ta tìm cái phòng nào tốt tốt một chút bàn chuyện nhân sinh triết lý đi, thế nào?

Ngay từ đâu Linh Lung đã để ý thấy cặp mắt nhìn chăm chằm vào bộ ngực mình, bây giờ nghe thấy hắn nói ra những lời thô tục này, khuôn mặt cô đỏ lên, nói: - Tiểu Minh, anh thay đổi rồi!

- Trời ơi!

Thường Nhạc nghe thấy câu này, cậu cảm thấy mình có hai cái đầu, từ khi trí nhớ mình khôi phục, cái tên Vương Tiểu Minh là chuyện mình muốn quên nhất.

Vương Tiểu Minh a, cô bé này đặt cái tên gì cho mình không đặt lại đặt cái tên quê mùa như vậy, bây giờ nhắc tới cái tên này, lập tức lại trở thành đối tượng để mấy cô gái trêu chọc.

- Cục cưng, đừng gọi là Tiểu Minh có được không, gọi anh là anh Nhạc đi! Thường Nhạc cười gian xảo, trong chớp mắt, thân hình quay một vòng, ôm trong thân hình Diệp Linh Lung trong lòng.

Diệp Linh Lung nhu mì tỏ vẻ cứng nhắc, cô như kẻ trộm liếc nhìn tứ phía, ban ngày ban mặt, lại đang trong sân của Thường gia, tên này quả thực có lá gan rộng như trời.

https://thuviensach.vn

Diệp Linh Lung bĩu cái môi nhỏ nhắn một cái, nói: - Anh Nhạc anh thực sự thay đổi thật rồi.

- A, chính xác, anh có vài chỗ thay đổi, có lúc, có lúc nhỏ, em có muốn nghiên cứu một chút không! Thường Nhạc cười hì hì, Diệp Linh Lung ban đầu không kịp phản ứng gì, nhưng tiếp xúc với nụ cười cổ quái của Thường Nhạc kia, cô hiểu rõ những lời này không phải là những lời đứng đắn gì, bàn tay nhỏ nhắn xoa nhẹ chỗ ngực Thường Nhạc, nói: - Em phát hiện ra anh hư hơn cái tên tên Vương Tiểu Minh đó nhiều, thật là một tên bại hoại.

- Ha ha, anh mà không xấu, làm gì có người yêu, cục cưng, em không thấy anh nói đúng sao? Thường Nhạc đang lúc nói chuyện, tay đã kịp trộm sờ tới mông Diệp Linh Lung.

- Đốp!

Diệp Linh Lung thế nào cũng không ngờ tới, ngươi kia sẽ sờ mông mình, thân làm bộ đội đặc chủng, theo bản năng cô phản ứng gấp chân lại, đá thật mạnh vào phía dưới Thường Nhạc.

Vừa mới đụng vào, cô mới chợt tỉnh lại, người vừa sờ mông mình lại chính là tên dê xồm này, chứ không phải là ai khác

- Á! Thường Nhạc ôm phía dưới, đau khổ kêu lên.

Diệp Linh Lung sợ quá nhảy lên, vội vàng ân cần hỏi: - Anh Nhạc, anh anh có làm sao không?

Mồ hôi lạnh chảy trên gương mặt Thường Nhạc, sắc mặt đau khổ vặn vẹo, cậu chỉ vào chỗ dưới, đứt quãng nói: - Anh anh phía dưới đoán là hỏng rồi trứng ra rồi!

- Thế thế phải làm thế nào, đều tại em cả, nếu không phải khi nãy em căng thẳng quá sẽ không làm anh bị thương. Diệp Linh Lung hối hận, nước mắt

https://thuviensach.vn

chảy xuống.

- Tuy nhiên cũng có cách cứu! Thường Nhạc hít một hơi dài, cau mày, khó xử nói.

- Cách gì?

Đây là bộ phận yếu nhất của đàn ông, cũng rất dễ bị thương, đây là chuyện liên quan đến thế hệ mai sau, Diệp Linh Lung vội vàng nhìn Thường Nhạc.

- À, bỏ đi, sẽ tự động hồi phục thôi, tuy rằng khả năng hồi phục rất nhỏ. Thường Nhạc bày ra bộ mặt chính nhân quân tử.

Diệp Linh Lung kéo áo Thường Nhạc, thúc giục nói: - Anh nói mau đi!

- Nghe nói ai bị thương tổn chỗ đó, chỉ cần dùng tay nặn 1 cái, sẽ rất nhanh hồi phục. Thường Nhạc nghiêm trang nói.

- Thật vậy à?

Vẻ mặt Diệp Linh Lung nghi ngờ, giờ phút này, tâm tư cô toàn toàn chú ý vào người Thường Nhạc.

- Chuyện này có thể lừa em sao! Thường Nhạc lắc lắc đầu, thở dài nói: - Thôi, cứ để anh từ từ hồi phục đi!

- Không em đồng ý

Diệp Linh Lung quýnh lên, vội vàng đưa bàn tay nhỏ bé sờ xuống phía dưới Thường Nhạc.

- A!

Vừa mới tiếp xúc với chỗ đó, Diệp Linh Lung như bị điện giật nhanh chóng thu tay về, khuôn mặt đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bộ dạng Thường Nhạc vẫn đau đớn như cũ, Diệp Linh Lung căn răng cắn môi, cánh tay nhỏ bé lại thò xuống chỗ dưới của Thường Nhạc.

- Thoải mái quá!

Lần trước được cô nhỏ Thạch Tán Y dùng tay sờ, lần này lại được Diệp Linh Lung dùng tay sờ qua chiếc quần, Thường Nhạc cảm thấy toàn thân bay bổng. - Gần thêm chút nữa đi

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 338: Lão Đại, Cuộc Sống Của Loài Ngựa Đực Không Tốt Lắm!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Diệp Linh Lung ngượng ngùng nhìn Thường Nhạc, vừa mới chuẩn bị mở miệng hỏi đã khỏe chút nào chưa? Lại vừa đúng lúc nhìn thấy một tia giảo hoạt lóe lên trong mắt Thường Nhạc.

- Cái tên đáng chết này! Diệp Linh Lung giật mình tỉnh ngộ, tự mình khẳng định là bị hắn lừa rồi, thật là háo sắc làm liều.

- Ừ, dùng một chút lực, hướng lên trên rồi lại xuống dưới, di chuyển qua lại, như vậy hiệu quả càng tốt Thường Nhạc lúc này hắn là thích thú, loại hương vị này thật là tuyệt không thể tả a.

Người nói không có ý, người nghe có tâm, Diệp Linh Lung coi như lần này xác nhận xem Thường Nhạc có thật sự bị thương hay không, cô cắn răng, nhẹ nhàng hỏi - Có phải dùng thêm một chút lực nữa không? - Có, có, thêm chút lực

- Oái!

Thường Nhạc còn chưa nói hết, Diệp Linh Lung trên tay dùng lực ấn mạnh, một cơn đau lớn truyền từ nơi mềm yếu nhất đến, Thường Nhạc hít một hơi khí lạnh, đau nhảy dựng lên.

- Thích không?

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Diệp Linh Lung cong lên, hung tợn nhìn Thường Nhạc liếc một cái, thở hổn hển xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Kerri lười biếng nằm trên ghế, tin tức Thường Nhạc lão đại hoàn toàn vô sự đã truyền tới, hiện giờ Điểm G đã tiến vào thời kỳ phát triển ổn định.

Nhưng anh ta thấy thế là chưa đủ, toàn bộ Điểm G ở Nam Phi quả thật là đã phát triển đến đỉnh cao, Tư Đồ Lôi Phong thông minh tuyệt đỉnh đả thông cán bộ chính phủ Nam Phi, Bá Vương tranh phong với Tân Long Nha cũng tương đối, quản lý công tác hậu cần của Kim Ti vô cùng bình tĩnh, điên cuồng đánh tiểu điên cuồng, trong sạch thẳng thắn. Trở thành binh khí sắc bén nhất của Điểm G.

Huyết Hổ và Cao Tiếu đã chạy về Trung Quốc, nghe nói lão đại sắp có cuộc chinh chiến mới, tính toán tổng thể thì, trong cao tầng Nam Phi chỉ có mình là bình thường nhất.

- Vua của các loại binh khí!

Kerri lặng yên nhớ kĩ tên gọi này, sau việc đánh bom lần trước, đây là cách gọi mới của chính mình, nhưng cùng với việc kéo dài thời gian, tự mình lại thấy là bình thường rồi.

Mỗi người đều có việc phải làm, mỗi người đều có cá tính riêng, sau khi lão đại đại nạn không chết, nhất định phải tặng hắn một món quà lớn.

Nhưng mà món quà lớn như vậy lại lấy từ đâu ra?

Cao thủ bên Châu Âu nhiều không đếm xuể, muốn gia nhập Châu Âu tặng cho lão đại một phần quà khả năng không lớn.

Nam Phi bên này cho dù mang một phần quà đến. Món quà này cũng không thể tính là quá lớn.

- ZNV!

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt, trong đầu Kerri lóe lên một ý tưởng. Nơi kia là nơi hỗn loạn nhất, nghe nói đã có một thế lực lớn thống nhất được nơi đó.

ZNV và Trung Quốc gần với nhau, tin rằng chiếm đoạt được nơi đó, lão đại nhất định sẽ rất vui.

Nghĩ đến đây, Kerri trên mặt lộ ra nét cười, vẫy nhẹ tay, đã có một người cấp dưới trẻ tuổi đi qua đó. - Lão đại có gì chỉ bảo?

- Đi tìm lão đại Quang Minh đến đây, nói là có một vụ làm ăn lớn, cần tôi và anh phải cùng nhau hợp lực hoàn thành! Kerri tuy can đảm, nhưng cũng ngông cuồng.

Anh ta hiểu được sức lực của chính mình, muốn thống nhất toàn bộ ZNV, chẳng qua là đồng thời đơn thuần dựa vào vũ khí nóng, các loại vũ khí tối tân. Lại kết hợp với vũ khí lạnh Điểm G bá đạo, tin rằng như vậy mới là sự kết hợp hoàn mỹ nhất.

Đương nhiên, Kerri còn có tính toán khác. Một khi chinh phạt ZNV thất bại, sẽ có nhiều vị tướng cùng mình chịu tiếng xấu, tin rằng hậu quả sẽ đỡ hơn rất nhiều.

Thường Nhạc híp mắt nhìn ánh mặt trời bên ngoài vô cùng rạng rỡ, ai, thời gian trôi qua thật nhanh, mình ở trong nhà đều sắp phát bệnh đến nơi.

Một mặt sau khi khôi phục trí nhớ của mình, mẹ lo lắng cho sự an toàn của mình, khiến cho mình lại ở lại thêm mấy ngày, thuận tiện tăng cường bản lĩnh của bản thân.

Đương nhiên, mấu chốt vẫn là cô nhỏ Thạch Tản Y, cô nhỏ nhìn thấy bụng của Fukada ngày một to lên, mà cô cũng muốn có một đứa con.

Đầu tiên là Thạch Tản Y muốn có con, tiếp theo là Sakura, Tiểu Lâm, không cho các cô một đứa con, họ liền kiên quyết không để Thường Nhạc

https://thuviensach.vn

rời đi.

- Lão đại, cuộc sống giống như loài ngựa đực không tốt lắm! Thanh âm đùa giỡn bướng bỉnh kia vô cùng đột ngột vang lên.

Cho dù có nhắm mắt lại, Thường Nhạc đều có thể đoán ra người này là ai, từ sau khi được Diệp Linh Lung thuyết phục, Tiểu Bảo đã hoàn toàn tỉnh ngộ rồi.

Cùng lúc cũng hoàn toàn khiến Thường Nhạc đau đầu.

Ăn tốt nhất, ở tốt nhất, cái gì cũng đều tốt nhất, trong ngoài Thường gia đại viện đều bị Tiểu Bảo mời đội xây dựng cao cấp đến trang hoàng một lần.

Quả thực muốn chết a!

Lại nhìn thấy hiện giờ, đã ăn cơm trưa rồi, nhưng trong tay vẫn còn cầm điểm tâm nhân sâm ngàn năm, tuy rằng nhân sâm ngàn năm này chưa chắc là hàng thật.

Nhưng giá cả cũng là hàng thật giá thật đấy.

Bản thân ăn cũng đau lòng a, đều là ghi chép trong sổ kế toán.

- Tiểu Bảo a, xem ra em cũng thon thả không ít a! Thường Nhạc liếc mắt nhìn dáng người Tiểu Bảo sắp béo lên gấp đôi, bà nội ơi, cho dù có béo đi chăng nữa, gương mặt vẫn tinh tế, đáng yêu, già trẻ đều thích.

- Hì hì, lão đại người đừng châm chọc em, Tiểu Bảo tôi đây tự biết thân mình, béo có gì là không tốt? Người béo có phúc a! Tiểu Bảo vừa ăn nhâm sâm vừa ra vẻ nói.

- Ai, nếu cứ tiếp tục béo như vậy, lão đại đây cũng lo lắng cho em a! Thường Nhạc nặng nề thở dài nói.

https://thuviensach.vn

- Lo lắng cái gì?

Tiểu Bảo ngẩn người, nhất thời không kịp phản ứng.

- Sau này em béo như thùng nước, không gả đi được, vậy thì làm thế nào mới được? Thường Nhạc cười hì hì trêu chọc nói.

Tiểu Bảo xì một tiếng, bỗng chốc mỉm cười, vỗ vỗ bả vai Thường Nhạc nói - Long tộc dưới đáy biển chúng em đây có tuổi thọ chục ngàn năm, he he, Tiểu Bảo phải ở bên cạnh anh mười nghìn năm.

- Bùm!

Thường Nhạc ngã quỵ trên mặt đất.

- Hắc hắc hắc hắc! Tiểu Bảo bước những bước ngắn, vẻ mặt tràn đầy đắc ý đi vào trong đại sảnh.

- Cuối cùng đã trở về rồi!

Tiểu Bảo vừa rời đi, bóng dáng hai người Cao Tiếu, Huyết Hổ đã hiện ra ở cửa lớn Thường gia. Ngoài họ ra, còn có bốn mươi người mặc áo đen đứng phía sau.

Bốn mươi thanh niên kia đều là thanh niên trẻ, đàn ông rất tuấn tú, phụ nữ thì rất xinh đẹp, đương nhiên, họ không phải bị Thường Nhạc đại thiếu gia từ gia tộc Công Tôn lừa gạt

Bọn họ đều là những người nước ngoài, rất nhiều người nước ngoài sống ở Trung Quốc.

Thường Nhạc rất biết cách tận dụng tài nguyên, để những người tinh anh trong gia tộc Công Tôn càn quét nam Phi, nhưng bây giờ lại từ nước ngoài điều khiển bộ phận này trở về, tiến hành kế hoạch chiến lược quân sự và chính trị mới.

https://thuviensach.vn

Mà một bước chiến lược này lại do Thường Nhạc tự mình phát động

Thường Nhạc cũng được gọi là kíp nổ, đương nhiên bình thường sắp đặt hình mẫu nhân vật, có điều Thường Nhạc lại không thích thú với việc này. Bản thân cố kìm nén đến sắp bệnh rồi, lại không trút hết ra, thật là điên cuồng

- Lão Đại, tôi nhớ cậu muốn chết đi được

Huyết Hổ vừa mới bước vào cửa, hướng về phía Thường Nhạc mà hô khóc.

Bịch!

Thường Nhạc rất thẳng thắn, nắm tay đám mạnh xuống dưới mặt đất, mặt đất rung động một chút, Huyết Hổ tiến về phía trước lập tức dừng lại, - Ha ha ha ha!

Cao Tiếu thật ra rất thông minh, gã thận trọng đi đến trước mặt Thường Nhạc, vẻ mặt đầy kỳ vọng nói : - Lão Đại! Có phải cậu muốn dẫn anh em để xông pha chiến đấu? - Trước tiên hãy duỗi tay ra đã!

Thường Nhạc nơi khóe miệng hiện lên nụ cười, đầu óc Cao Tiếu khá linh hoạt, nhưng việc khai thác nguồn gió, giữ nguyên sự phát triển hơn nữa còn kém một bậc, so sánh với thân thủ biến thái của Quang Minh, vẫn kém một bậc.

Cao Tiếu hoài nghi nhìn Thường Nhạc, một thời gian ngắn không gặp, Lão đại sẽ không thay đổi sở thích chứ?

- Bịch!

Cao Tiếu còn chưa kịp phản ứng, đầu bị Thường Nhạc gõ mọt cái rõ đau - Lại nghĩ lung tung, cẩn thận tôi đập đầu anh ra đấy

https://thuviensach.vn

- Ha ha, Lão đại tiểu đệ nghĩ vươn tay phải hay tay trái, để được lão Đại yêu mếm a! Cao Tiếu đưa tay gãi đầu, chìa tay trái ra ngoài.

Thường Nhạc nhẹ nhàng nắm chặt tay trái, toàn thân Cao Tiếu trong nháy mắt như có sức lực đi vào trong cơ thể.

Cao Tiếu cảm thấy nội lực trong thân hình mình giống như dòng suối nhỏ, hơn nữa sức mạnh của Thường Nhạc đi vào giống như biển rộng bát ngát, cái kiểu cảm giác này thật sự rất kỳ diệu

Cả người gã đều trở nên sôi sục

Chỉ có thể dùng một từ sảng khoái để miêu tả.

Nhưng dòng suối nhỏ chứa đựng sự hữu hạn, cùng với sự kéo dài của thời gian, dòng suối nhỏ đó dần dần biến thành Trường Giang và Hoàng Hà

- Tốt lắm!

Thường Nhạc đưa tay nới lỏng ra, tự mình lãng phí một ít sức lực, nhưng lại đem cơ thể Cao Tiếu phát triển triệt để, đương nhiên, sức lực của mình chỉ vẻn vẹn một tuần là có thể khôi phục lại.

Cao Tiếu vẻ mặt cổ quái nhìn Thường Nhạc, dáng vẻ kia giống như là đang nhìn thấy một con quái vật thông thường.

Gã cảm thấy bản thân mình sắp bay lên, loại năng lực thao túng toàn thân này đạt đến cực hạn, thật là thích, thật là thoải mái.

- Biểu diễn một chút đi.

Thường Nhạc rất hài lòng đối với phản ứng của Cao Tiếu.

Cao Tiếu hướng ánh nhìn sang Huyết Hổ, giảo hoạt cười, nói: - Đi theo tôi luyện tập một chút!

https://thuviensach.vn

Thân hình Huyết Hổ có cao hơn Cao Tiếu một chút, gã lại là người hiếu chiến, nghe được câu này, không hề nghĩ ngợi, gào khóc xông tới.

- Gió xoáy!

Cao Tiếu tà tà cười, thân hình nhẹ nhàng xoay tròn, thân hình của gã không ngờ biến mất trong không trung rồi, tại chỗ đó xuất hiện một trận gió xoáy quỷ dị, tốc độ của gió xoáy kia càng lúc càng nhanh, càng ngày càng đậm, giống như là muốn đem trời đất bao vây lại.

Huyết Hổ choáng váng, nhất thời căn bản không tìm được sơ hở nào.

Thường Nhạc biết rằng Cao Tiếu đang chuẩn bị, không khỏi thúc giục nói:
- Nhanh tấn công!

- Nghe lệnh!

Trong gió xoáy truyền đến thanh âm hưng phấn của Cao Tiếu, trong nháy mắt, gió xoáy hướng Huyết Hổ lao tới.

- Móa!

Huyết Hổ cũng không tin việc này, nắm đấm tràn đầy sức mạnh, điên cuồng lao thẳng tới gió xoáy.

Không ngờ, tiếng vang long trời lở đất này không có trong tưởng tượng của Huyết Hổ, trái lại, nắm đấm vừa mới hòa hợp vào trong, nháy mắt đã biến mất rồi.

- Đây là chuyện gì vậy?

Huyết Hổ còn không kịp phản ứng, gió xoáy kia đã ôm lấy cả người gã, hơn nữa còn trực tiếp đưa lên.

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ duỗi chân phải, dùng lực mạnh, mà gió xoáy kia giống như là có tính đàn hồi, không ngờ dựa theo lực của Huyết Hổ mà tự động mở rộng phạm vi, nhưng vẫn không hề lơi lỏng bao vây.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 339: Áo Choàng Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cảm giác này giống như một loại lưới đàn hồi, Huyết Hổ chính là thấy choáng váng, nhưng gã cũng không phải kẻ yếu, trong nháy mắt, sức mạnh trong nắm đấm lại lần nữa bùng nổ ra ngoài.

Bùm!

Nắm đấm của Huyết Hổ mạnh mẽ tràn đầy sức sống oanh kích ra ngoài.

Ầm!

Nắm đấm mạnh mẽ đánh vào gió xoáy, tạo ra những tiếng vang thật lớn.

- Móa!

Huyết Hổ thiếu chút nữa nhảy dựng lên, dùng toàn lực đánh tới, vậy mà trận gió xoáy kia ngay cả một chút sơ hở cũng không có, trái lại sức mạnh của mình trong nháy mắt đã bị tiêu tan.

- Thoải mái quá!

Trong gió lốc truyền đến tiếng cười đắc ý lớn, thì ra nắm đấm của Huyết Hổ trong nháy mắt đã bị trận gió xoáy xoay tròn mở ra, hơn nữa phân thành những hiệu lực nhỏ nhất.

- Ông anh, nhìn xuống phía dưới xem! Trong thanh âm của Cao Tiếu có mang theo vài phần cổ quái.

Huyết Hổ sửng sốt, theo bản năng nhìn xuống phía dưới, toàn thân sởn tóc gáy, hóa ra không biết bắt đầu từ bao giờ, tự mình đã bay phấp phới giữa

https://thuviensach.vn

không trung, cách mặt đất mấy chục mét.

Cao Tiếu nở nụ cười tà ác - Hì hì, anh chắc chắn chưa trải qua rơi tự do, đến thử một lần đi! Huyết Hổ có chút căng thẳng, trong nháy mắt liền tỉnh ngộ.

Cái tên đáng chết này, gã muốn ngăn cản, cũng đã muộn rồi

Thân hình cao lớn của Huyết Hổ giống như ngôi sao băng hướng xuống phía dưới mà tấn công, nhưng Cao Tiếu trong nháy mắt đã biến mất với trận gió lớn, lẳng lặng đứng bên cạnh Thường Nhạc, giống như chưa có chuyện gì xảy ra.

- Ầm!

Vật thể rơi tự do thông thường đầu sẽ chạm đất trước, nhưng Huyết Hổ lại là mông chạm đất trước.

Cơn đau thấu xương truyền từ mông tới. Huyết Hổ cảm thấy mông mình như sắp vỡ ra rồi, gương mặt của gã do chịu đau mà trông rất khó coi.

- Ha ha!

Cao Tiếu đắc ý cười lớn.

Huyết Hổ miễn cưỡng bò trên mặt đất mà đứng dậy, cũng không liều mạng với Cao Tiếu nữa, tội nghiệp quay sang phía Thường Nhạc nói: - Lão đại, không công bằng, tiểu đệ kháng nghị, nhất quyết kháng nghị!

Thường Nhạc buồn cười, hai tên này tuyệt đối trung thành với bản thân, có lúc giống như đứa trẻ to xác. Hiện giờ đã tự mình đem sức khỏe của Cao Tiếu trong cơ thể thoát ra ngoài.

Về việc có tiến hóa được hay không. Cần phải xem sự nỗ lực của bản thân y.

https://thuviensach.vn

Mà năng lực của Huyết Hổ vẫn chưa phát triển tới tột cùng, hắn thản nhiên cười nói; - Qua đây đi, lão đại giúp anh phát triển một chút!

Huyết Hổ vẻ mặt hưng phấn bổ nhào tới đó, duỗi tay mình ra, vẻ mặt mong chờ nói: - Lão đại, cậu mau xem cánh tay nhỏ mảnh này của đệ đi, nhẹ nhàng một chút, ah không thô bạo một chút!

- Bụp!

Huyết Hổ chưa kịp phản ứng, đã bị Thường Nhạc đạp cho một phát vào mông, - Đem đầu qua đây! Thường Nhạc tà tà cười nói.

- Đầu!

Huyết Hổ sửng sốt, ai, người thông minh không có biện pháp, trực tiếp đưa đầu qua đó.

Thường Nhạc nhẹ tay vung lên, ngay tức khắc liền thu về.

Tốc độ thật nhanh, thật là ngay một giây cũng không có.

- Lão đại, cậu nhanh lên một chút, tôi còn muốn đánh tên Cao Tiếu kia.

Huyết Hổ đối với việc mông của mình bị đau vẫn canh cánh trong lòng. Gã vung nắm tay, thúc giục Thường Nhạc

- Đã xong rồi!

Thường Nhạc thản nhiên cười nói.

- Cái gì? Đã xong rồi? Huyết Hổ mắt choáng váng, lão đại quá thiên vị đi? Cao Tiếu trong thời gian dài như vậy mà bản thân Gã mặt buồn rười rượi nhìn Thường Nhạc nói: - Lão đại, cậu đang đùa sao, cho thêm chút năng lượng nữa đi, tôi muốn biến thành Huyết Hổ điên cuồng!

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu cũng cảm thấy không thể tin nổi, thời gian vừa rồi thật là quá ngắn.

Thường Nhạc tà tà cười nói: - Nắm nắm đấm của mình lại đi, đem dị năng đó ra ngoài thử nghiệm một chút!

Huyết Hổ nửa tin nửa ngờ mà nắm tay lại.

Trong nháy mắt, thân thể của Huyết Hổ run rẩy mạnh, thân hình bốn phía bùng lên ánh sáng kì dị màu đỏ chói mắt, gã cảm thấy trong cơ thể có sức mạnh không ngừng tràn ra bên ngoài.

- Thích!

Huyết Hổ cảm thấy thân hình chỗ nào cũng tràn đầy hưng phấn, sức lực, cấp thiết cần một chỗ để phát tiết, lúc ánh mắt tiếp xúc với Cao Tiếu, gã không hề nghĩ ngợi, điên cuồng lao qua đó.

Cao Tiếu vừa rồi chưa đã nghiền, hiện giờ Huyết Hổ chủ động bổ nhào qua đó thì rất hưng phấn, trên bầu trời gió xoáy lại sinh ra lần nữa.

Nắm đấm điên cuồng của Huyết Hổ, không ngừng công kích, miệng không ngừng kêu la: - Thích, thích a!

Cao Tiếu giống như đang hưởng thụ oanh kích của Huyết Hổ, kêu la

- Có lão đại như thế nào, ắt có tiểu đệ như thế ấy! Phía sau Thường Nhạc truyền đến thanh âm đẹp đẽ mà lại giống như tiếng sáo thông thường, chỉ thấy Thạch Tản Y từ trong sảnh lớn đi ra.

Thường Nhạc trong lòng ấm áp, trực tiếp đem Thạch Tản Y ôm vào trong ngực.

- Muốn chết à!

https://thuviensach.vn

Thạch Tán Y giống như thỏ trắng bé nhỏ hoang mang, mau chóng rời khỏi ngực Thường Nhạc, ánh mắt hoang mang nhìn về bốn phía, thì ra quan hệ của hai người bọn họ vẫn chưa thể công khai.

Việc này cũng khó trách, suy cho cùng Thạch Tán Y trên danh nghĩa vẫn là cô nhỏ của Thường Nhạc, chuyện đại nghịch bất đạo như vậy, e là chỉ có Thường đại thiếu gia mới có dũng khí và khí phách để làm.

Thường Nhạc tà tà mỉm cười, lại đem Thạch Tán Y kéo vào trong lòng, ôn hòa nói: - Chuyện của chúng ta, toàn bộ người của Thường gia đại viện đều biết hết rồi.

Thạch Tán Y choáng váng, cô bất an nhìn Thường Nhạc, phức tạp dò hỏi: - Vậy là A Nhạc nói ra sao? Cô biết mối quan hệ giữa mình và Thường Nhạc sớm muộn gì cũng bị người ta biết, chỉ là thời khắc này đột nhiên đến như vậy.

- Không phải!

Trên khuôn mặt Thường Nhạc hiện chút nét mặt tươi cười vui vẻ, chậm rãi nói: - Mọi việc đều là chính miệng cô nhỏ nói ra!

Thạc Tán Y với nét mặt đầy hoài nghi nhìn Thường Nhạc, bàn tay nhỏ mà nặng trịch ấy vỗ nhẹ vài cái vào đầu Thường Nhạc, thỉnh thoảng còn chớp mắt: - Nói dối, cô nhỏ sao có thể nói ra được, một chút ấn tượng cũng không có.

- Ha ha , đó là cô nhỏ xinh đẹp với tiếng hét rung lòng người của mình, toàn bộ đại viện của Thường gia ai mà không nghe thấy chứ. Trên khuôn mặt Thường Nhạc lộ rõ sự kỳ quái và che dấu đi dáng vẻ tươi cười.

Khuôn mặt tròn trịa trắng như tuyết của Thạch Tản Y dường như được thoa lên một lớp cầu vồng rực rỡ tươi sãng, hoàn toàn đỏ ửng lên, lần này quả thực là tự mình làm mất thể diện rồi.

https://thuviensach.vn

Khó trách mới sáng sớm ra, ánh mắt mọi người trong nhà nhìn mình đều kỳ quái, thì ra vấn đề phát sinh từ đây mà ra.

Tất cả muốn vượt qua sự ngại ngùng, đều tại hắn cả. Bàn tay nhỏ của cô không kìm nổi, hung dữ nhéo Thường Nhạc một cái.

Kỳ thực, với bản lĩnh hiện tại của Thường Nhạc, thì đừng nói là véo một cái. Cho dù chặt một dao xuống thì cũng không phải là vấn đề gì quá lớn . Nhưng hắn vẫn phối hợp rồi kêu lên một tiếng: - Á, nhẹ thôi ..

- Muốn chết hả!

Âm thanh này và vài câu to tiếng với nhau trên giường tối qua, thân hình mềm mại của Thạch Tán Y run rẩy một lúc, rồi ngại ngùng dẫm chân xuống.

Bịch!

Sự tranh đấu của hai vị cuối cùng cũng đã kết thúc rồi.

Lúc này, Cao Tiêu và Huyết Hổ hai người vẻ mặt đầy hưng phấn, vậy mà lại trở thành cục diện bất phân thắng bại.

- A Nhạc, có phải lại muốn đi rồi không?

Kỳ thực Thạch Tán Y vẫn luôn để ý đến thời gian của hai người Cao Tiếu và Huyết Hổ. Cô dường như lờ mờ đoán ra được.

- Đúng vậy , có điều A Nhạc sẽ rất nhanh quay trở lại

Thường Nhạc nhìn hướng về phía khoảng thiên không màu lam, cái gọi là trời cao biển rộng, trời cao thỏa sức chim bay, bản thân mình bây giờ muốn được vượt qua cái Long Môn kia, đó mới chính là được bay trên bầu trời thật sự.

https://thuviensach.vn

Gia đình mãi mãi là bến cảng để bản thân được nghỉ ngơ . Nó cũng như là nơi ấm áp nhất trong tận sâu thẳm nội tâm con người.

Thạch Tán Y hướng ánh nhìn dịu dàng về phía Thường Nhạc, nhẹ nhàng nói: - Nam nhi chí lớn ở bốn phương, cô nhỏ không muốn cản trở A Nhạc, chỉ mong hãy cố gắng bảo trọng, còn nữa

Thoáng dừng lại một chút, nét mặt Thạch Tán Y hiện rõ vẻ ngại ngùng, chậm rãi nói : - Ít sát sinh, cũng là muốn tích thêm chút công đức cho con cái chúng ta sau này...

Đôi mắt sắc bén của Thường Nhạc liều lĩnh kia bỗng nhiên dụi dàng hẳn đi, bản thân ở bên cạnh người những người con gái ấy, họ không hề khao khát bất cứ gì, danh lợi? Tiền bạc? Địa vị? Vinh hoa phú quý những thứ đó đều là giả dối.

Các cô chỉ hy vọng có được tình yêu của bản thân kia, hy vọng bản thân có thể được bình an, đó là tình yêu đơn giản nhất, nhưng lại là tình yêu đẹp đẽ nhất trên thế gian.

Hơn nữa những bước chân của mình đã mở ra rồi, thì sẽ không có cách gì để dừng lại được.

Nếu như hiện tại chính mình và những người con gái yêu dấu cùng nhau ẩn cư, như vậy thì chẳng khác việc địch thủ không thể bỏ qua cho mình, thời buổi hung ác chém giết kia, như là Siêu cấp chiến sĩ của Mỹ, Tư Đồ Lôi Minh, thậm chí là Mafia, tổ Sơn Khẩu Nhật Bản, Thiên Hoàng, vv

Mà mọi việc đều cần đến sự nỗ lực của bản thân.

Bước vào trò chơi này, lại nghĩ đi ra, việc này quả thật khó như lên trời, trừ phi trở thành Chúa tể thực sự, như vậy, Thường Nhạc cũng sẽ tin tưởng rằng bản thân mình cũng nhất định sẽ trở thàng Chúa tể thực sự .

https://thuviensach.vn

Bản thân nắm trong tay mọi sinh mệnh của người khác.

Sự dịu dàng trong ánh mắt ấy dần dần từng bước chuyển sang thành lòng tự tin.

Nô bỗng nhiên phát hiện một việc hết sức phiền não, Áo choàng Hắc Ám thế mà lại như dung hòa cùng với mình.

Từ sau khi bị người đuổi giết, cô tưởng tượng ra rất nhiều thứ, cố ý biến đổi một chút màu sắc của chiếc Áo c hoàng Hắc Ám , hơn nữa còn mặc sát bên người.

Gặp phải sự công kích bất ngờ của Elise, bản thân mình vẫn chưa chết, tất cả đều là nhờ công của chiếc áo đó.

Đương nhiên, Nô lần trước cũng đã đánh cược, cô không hề muốn để Thường Nhạc có được một cái Áo choàng không có sức mạnh.

Ngay từ trước khi Elise chuẩn bị tập sát, bản thân đã tự đưa ra một lời gợi ý thần bí, cho dù như vậy, cô vẫn muốn giữ nguyên để đánh cược một lần .

Theo như trong truyền thuyết, chỉ cần mặc Áo choàng Hắc Ám lên người, như vậy là người kia sẽ nhận được Hắc Ám chúc phúc, sẽ có sức sống bất tử .

Nếu như thật là nói như vậy, lại dâng tặng cho Thường Nhạc, vậy thì hắn có biết bao sự lợi hại đây? Bởi vì Thường Nhạc cũng muốn dò xét xem Elise có thật sự là kẻ địch hay không?

Nô cố ý diễn mọi việc này.

Nhưng, đợi đến khi cô biết Thường Nhạc rời khỏi Trung Quốc, cô dự định cởi bỏ Áo choàng Hắc Ám ra, nhưng lại kinh hãi phát hiện ra rằng Áo choàng Hắc Ám đã dung hòa làm một với cơ thể mình.

https://thuviensach.vn

Ban đầu da thịt trẫng nõn như ngọc, giờ hoàn toàn biến thành màu tím, thoạt nhìn thì có chút kỳ dị, nhưng lại càng tăng thêm một thứ sức hút cực kỳ quyến rũ, xinh đẹp đầy mê hoặc.

- Tại sao lại lại như vậy?

Nô cúi đầu xuống nhíu mày buồn rầu. Bây giờ chỉ có gặp được Thường Nhạc, rồi mới nghĩ cách khác, nghĩ đến đây, thân thể Nô xoay tròn thành một đường cong kỳ lạ.

Áo choàng Hắc Ám bắt đầu hoạt động, toàn bộ cơ thể nàng cô ngờ lại biến thành một vật với sắc màu đen như con dơi, thân hình nhanh chóng như bay nhảy lên Đây là sự bất tử và sự tăng vọt của cơ thể mà chiếc áo choàng đen đem đến .

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tư Đồ Lôi Minh, người phụ nữ của tao mà mày cũng dám động vào, xem ra mày đang khiêu chiến tới cực hạn của bản thiếu gia rồi! Thường Nhạc híp mắt lại.

Khi biết Nô bị người ta tập kích, hơn nữa còn là do một tay Tư Đồ Lôi Minh gây ra, sắc mặt Thường Nhạc hoàn toàn thay đổi, bây giờ Nô đang ở Trung Quốc, ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ, Nô lại vì hắn mà lại phải trả một cái giá lớn như thế, thậm chí là cả sinh mạng của cô.

Kỳ thật trong lòng Thường Nhạc đối với bản thân Nô cũng không có bao nhiêu yêu thương, thậm chí chỉ là muốn dùng thân thể của cô để nâng cao sức mạnh của hắn, lại lợi dụng cô để chuẩn bị đối phó với Sở Thiên Hùng sau này.

Cũng chính bởi thế mà Thường Nhạc không phái cao thủ lợi hại để bảo vệ cô, nếu không phải quân cờ kia còn tác dụng, e rằng Nô đã thật sự chết trong tay Elise.

Thường Nhạc cũng cảm thấy kinh ngạc, theo suy đoán của hắn, nếu Elise thật sự là quân cờ của Tư Đồ Lôi Minh, thông qua trò tiểu xảo ở vườn trường London ở Anh để cố ý tiếp cận hắn. Chính hắn lúc đó vì sao lại không cảm nhận được? Chẳng lẽ hành động của Elise có thể qua được mắt hắn?

- Lão đại, đừng suy nghĩ nhiều quá, chúng ta vẫn nên ra ngoài tìm thú vui đi! Sau khi Huyết Hổ và Cao Tiếu nâng cao thực lực, bọn họ vội vã muốn tìm một nơi để giải tỏa.

https://thuviensach.vn

Có thể có được thân thủ điên cuồng biến thái như Quang Minh, đó là một điều tự hào cỡ nào, một chuyện sảng khoái cỡ nào, bọn họ càng nghĩ càng hưng phấn, ánh mắt hi vọng nhìn Thường Nhạc, giống như một con sơn dương yếu đuối vậy.

Thường Nhạc lại không vội, hắn hiểu rõ muốn đạt được hiệu quả, tất nhiên phải chuẩn bị một thanh đao sắc bén. Chỉ có Huyết Hổ và Cao Tiếu thôi thì chưa đủ, bốn mươi tên người nước ngoài trẻ tuổi trước mắt này sẽ trở thành thanh đao sắc bén nhất trong tay hắn.

Thân thể Thường Nhạc vẫn duy trì trạng thái thả lỏng nhất, cười nhạt một tiếng nói: - Để bản thiếu gia ta xem răng nanh của chúng mày một chút, sự tinh nhuệ của gia tộc ma cà rồng rốt cuộc là như thế nào?

Bốn mươi người ngơ ngác nhìn nhau, trong nháy mắt vẫn chưa thể hiểu ra.

Thường Nhạc bắt đầu nắm tay lại, thần thái hắn dường như rất lơ đãng, tất cả động tác đều như nước chảy mây trôi, nháy mắt đã đến trước mặt bốn mươi tên kia - Lên cả đi!

Thanh âm như ma quỷ của Thường Nhạc vang lên.

Bốn mươi tên kia hưng phấn nắm chặt tay lại, gào thét nhào về phía Thường Nhạc.

Gen hiếu chiến trong cơ thể bọn họ không khác nhiều so với Quang Minh, đương nhiên, một khi Quang Minh hưng phấn tới cực điểm, sẽ trở thành mình đồng da sắt, bọn họ thì có vẻ kém hơn một chút.

Sau khi bốn mươi người bắt đầu động thủ thì khiến cho mặt đất rung lên dữ dội, ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời,

- Tốt lắm! Hắn nghiêng người, nắm đấm mạnh mẽ với những dòng khí xoáy tròn tung ra về phía bốn mươi người kia.

https://thuviensach.vn

- Ầm!

Thân hình của Thường Nhạc lui về phía sau hai bước. Hắn lộ ra vẻ hưng phấn nói: - Đúng vậy, quả là không tồi!

- Thật là biến thái!

Đối với bốn mươi cao thủ của gia tộc ma cà rồng, bọn họ đều là những tinh anh của gia tộc Arthur và toàn bộ những người còn lại trong gia tộc ma cà rồng đã được bồi dưỡng, thân phận của Quang Minh cũng đã được kiểm chứng.

Quang Minh của hoàng tộc ma cà rồng lựa chọn Thường Nhạc, điều này cũng có nghĩa là toàn bộ gia tộc ma cà rồng cũng lựa chọn Thường Nhạc. Đương nhiên, Thường Nhạc tuy kiêu ngạo nhưng rất có thực lực cũng là nhân vật được gia tộc ma cà rồng coi trọng.

Thường Nhạc khác Tư Đồ Lôi Minh, tuy rằng Tư Đồ Lôi Minh đã đính hôn với công chúa bảo bối của gia tộc Arthur, nhưng loại quan hệ mờ ám giữa gã và Kỵ sĩ Thần Thánh nhất định sẽ không giành được thiện cảm của gia tộc ma cà rồng.

Thường Nhạc lại khác, mâu thuẫn giữa hắn với Kỵ sĩ Thần Thánh đã nổi tiếng xa gần, đúng là như vậy, toàn bộ gia tộc ma cà rồng đã đánh cược lên Thường Nhạc, phái tới bốn mươi cao thủ.

Thường Nhạc rất hài lòng với nhóm ma cà rồng trước mắt, tin rằng nhóm tiểu Quang Minh này sau khi trải qua lễ rửa tội, sẽ trở thành cơ sở vững chắc của bang G, tất nhiên, bản thỏa thuận được ký kết với gia tộc ma cà rồng lúc trước Ha ha, thứ kia không có hiệu quả lắm!

- Lão đại, chúng ta đi nơi nào để sảng khoái một phen trước đây? Huyết Hổ cười hì hì thăm dò.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc miễn cưỡng thu ánh mắt đang nhìn bốn mươi bảo bối trước mắt lại, ánh mắt lóe lên một tia sáng cổ quái nói: - Gần đây Sở Phi Dương vểnh đuôi cao quá, tôi thấy vô cùng khó chịu!

- Ha ha, tôi hiểu rồi! Hai mắt Huyết Hổ ngời sáng, Thường Nhạc đã dời tầm chú ý sang Sở Phi Dương, như vậy có nghĩa là trận đánh này sẽ rất lớn đây!

- Cha, con muốn xử lý cái tên Thường Nhạc khốn kiếp kia! Từ trên một ngọn núi phía tây nam Trung Quốc truyền đến thanh âm long trời lở đất của một cô gái.

Trên đời này người dám nói Thường Nhạc như vậy tin rằng cũng không nhiều.

- Cha, nếu cha không giúp con, thì cho con mượn bảo kiếm dùng một chút. Nhìn kĩ lại, trên ngọn núi mờ ảo kia, một cô gái với khuôn mặt thanh tú đang quơ nắm tay nhỏ bé ục ịch, miệng thì đang lầu bầu.

- Cha, cha không nói lời nào tức là đã đồng ý rồi nhé!

Cô gái nghiêng đầu, thấy trong sơn động vẫn không có động tĩnh, cô cẩn thận đi tới cửa động.

Trong động thật sự rất yên tĩnh, cô bé chớp mắt, nhanh chóng rút ra một thanh kiếm tinh xảo, nhanh chóng chạy xuống chân núi như một con khỉ nhỏ.

Cô gái vừa mới rời đi không lâu thì một người trung niên phong thái anh tuấn đi ra từ sơn động, gã lặng yên đứng đó, như một bóng dáng mờ ảo, cả người không ngờ lại không toát ra bất cứ khí tức nào của kẻ mạnh.

Gã ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp, chậm rãi nói: - Thiên hạ sắp đại loạn rồi, ai sẽ là người cứu vớt chúng sinh trong thiên hạ đây?

https://thuviensach.vn

- Chủ nhân, tiểu công chúa

Một thân ảnh mảnh khảnh đột ngột xuất hiện bên cạnh người trung niên kia, khuôn mặt xinh đẹp như một đóa hồng xinh đẹp.

- Haizz, con bé thế nào cũng sẽ gây chuyện thôi, hãy âm thầm bảo vệ nó! Trên mặt người trung niên lộ ra một nụ cười nhợt nhạt, nếu như không phải là cô bé này thì mười bốn năm trước gã đã vào vương triều Quang Minh để cứu người phụ nữ mà gã yêu nhất rồi

Khi bóng dáng nhỏ nhắn kia biến mất, ánh mắt ngươi trung niên trở nên mơ hồ, gã hít sâu một hơi nói: - Bây giờ em có khỏe không?

Cao thủ lợi hại nhất Trung Quốc Thần, gã rốt cuộc có tâm tư gì, Phong thần cảm thấy thủ đoạn của vương triều Quang Minh độc ác ở chỗ nào?

- Lão đại!

Lưu Mang không ngờ lại gặp Thường Nhạc ở chỗ này, ánh mắt gã lộ ra vẻ vui sướng, cả người như cơn gió nhào về phía Thường Nhạc.

- Dừng lại!

Thân hình Thường Nhạc khẽ chuyển động, tránh khỏi cái ôm nhiệt tình của Lưu Mang.

- Lão đại, tiểu đệ nhìn thấy cậu đúng như được gặp Thần Phật, sự ngưỡng mộ của tôi đối với cậu giống như nước sông cuồn cuộn chảy không ngừng, tràn trề như nước Hoàng Hà

- Gần đây câu lạc bộ giải trí này phát triển cũng không tồi nha! Thường Nhạc không đợi tên tiểu tử này nói xong, đã trực tiếp vào đề.

Trong lòng Lưu Mang có chút chấn động. Lão đại tự mình tới chỗ này, chắc cũng không chỉ đơn giản là thăm hỏi y. - Lão đại, bây giờ câu lạc bộ giải trí

https://thuviensach.vn

này đã trở thành ông hoàng trong giới giải trí Trung Quốc!

- Có phải anh rất có tiền đúng không? Tiểu Bảo lại tái phát bệnh cũ, cô bé không nhịn nổi người có tiền, nhất lại là tiểu đệ rất có tiền của Thường Nhạc, cô lại càng không dễ dàng bỏ qua.

Lưu Mang ngẩn người, thần sắc cổ quái nhìn Tiểu Bảo, nếu như nói đây là con của lão đại thì có vẻ hơi lớn. Nhưng nếu nói đây là thủ hạ của lão đại, thì hình như thực lực có chút yếu.

Lão đại không phải là có sở thích luyến đồng đấy chứ?

- Con mẹ nó, mau trả lời bản cô nương! Tiểu Bảo thấy tên tiểu tử Lưu Mang này cổ quái chằm chằm nhìn mình, cô rất không thoải mái nói.

- Đổ mồ hôi!

Lưu Mang thiếu chút nữa bị lời nói của Tiểu Bảo dọa cho nhảy dựng lên.

Mắt thấy điệu bộ này còn tiếp diễn, Thường Nhạc một tay lôi Tiểu Bảo về phía sau nói: - Câu lạc bộ giải trí nhiều nhất cũng chỉ có thể coi là ông hoàng trong giới giải trí ở phía bắc. Ở phía nam e rằng vẫn rất tầm thường.

- Lão đại

Lưu Mang là người thông minh, gã lập tức hiểu ra, sắc mặt vui mừng nói: - Lão đại, cậu muốn ra tay với xã hội đen phía nam?

- Anh cũng là người có đầu óc đấy. Xã hội đen phía nam ở tỉnh G thành phố G, hắn là cũng có câu lạc bộ giải trí! Thường Nhạc híp mắt, đây cũng chính là nguyên nhân khiến hắn tự mình đến tìm Lưu Mang.

- Con mẹ nó, thật đúng là có tiền mà!

https://thuviensach.vn

Khi Thần nhìn thấy một loạt con số trước mắt, gã hít sâu một hơi, kinh tế của bọn Nhật Bản quả nhiên là phát triển.

Bộ trưởng bộ tài chính chỉ trong hơn hai tháng đã kiếm được một khoản tiền lớn từ tài chính Nhật Bản.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ qua nửa năm nữa, tài chính của Nhật Bản sẽ hoàn toàn trở thành một cái thùng rỗng, như vậy tài chính của Điểm G sẽ khủng bố tới mức nào đây?

Điều này khiến Thần không thể không bội phục ánh mắt của Lão đại Thường Nhạc, có thể nắm được Bộ trưởng bộ tài chính, buộc loại người thông minh tuyệt đỉnh này phải phục vụ cho Điểm G, quả thực là một tài sản to lớn.

- Đúng vậy, tiếp tục cố gắng, bây giờ con trai và con gái của ông đều ở tổng bộ Điểm G ở Trung Quốc, chỉ cần vét sạch tài chính Nhật Bản, đến lúc đó ông sẽ được hưởng thụ vô số vinh hoa phú quý. Thần hiểu rõ muốn loại người này bán mạng cho Điểm G, ngoại trừ việc dùng vũ lực, tiền bạc và sự lay động trong tình cảm cũng là điều cần thiết.

- Lão đại, vì sao chúng ta lại chuyển mục tiêu tới tổng bộ xã hội đen ở phía nam? Huyết Hổ nghe thấy mệnh lệnh của Thường Nhạc, gã cảm thấy có chút khó hiểu.

Tuy rằng Huyết Hổ rất thích sự kích thích, thích giết chóc, nhưng tổng bộ xã hội đen ở phía nam cũng không đơn giản chỉ là giết chóc như vậy, đã từng chỉ giết một tỉnh Z đã gặp phải một bức tường người hợp lực thắt cổ.

Ánh mắt Thường Nhạc trở nên sắc bén, thần sắc có chút ngang tàng nói: - Nếu đã chơi thì hẳn là nên chơi trò tim đập đi!

- Ha ha, chỉ cần đi theo lão đại, cho dù là xuống địa ngục, tôi cũng không sợ!

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu ở bên nhanh chóng nịnh bợ.

- Lão đại, nếu chẳng may lần chinh phạt xã hội đen phía nam thất bại, anh bất hạnh gặp nạn, tiền còn lại trên người anh thật là lãng phí, ha ha, có thể giao cho Tiểu Bảo giữ giúp cho anh trước được không? Tiểu Bảo thử thăm dò, trên mặt lộ ra nụ cười vô cùng chân thành.

- Ầm!

Tiểu Bảo vừa dứt lời thì Thường Nhạc đã cốc cho cô một cái, nói: - Cô bé chết tiệt này, em nói mấy câu may mắn một chút có được không?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 341: Trò Chơi Tim Đập 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thành phố G phồn hoa dưới ánh đèn rực rỡ tỏa ra vầng hào quang cực kỳ tráng lệ,các kỹ nữ xinh đẹp và quyến rũ đứng ở đầu các con đường chào mời khách, ở góc phố có thể thấy được đám người tùy ý hút thuốc phiện. Ở tổng bộ xã hội đen phía nam thành phố G, trên gương mặt anh tuấn phóng khoáng của Sở Phi Dương lộ ra nụ cười tà mị và đắc ý, dưới sự trợ giúp của Nhậm Phàm, toàn bộ xã hội đen phía nam đã phát triển một cách thần tốc.

Thâu tóm 1/6 địa bàn ở phía bắc, củng cố căn cứ ở phía nam, tấn công Tả Thủ…

Nếu không phải là Nhâm Phàm khuyên ngăn, bây giờ e rằng gã đã diệt học viện Kiêu Tử rồi.

Tin tức Thường Nhạc không chết đã truyền tới, Sở Phi Dương chẳng những không thất vọng, ngược lại còn rất hưng phấn, nếu Thường Nhạc cứ chết như vậy, gã sẽ mất đi rất nhiều niềm vui.

Cho dù là chết, cũng phải chết trong tay gã.

- Đại quân sư của tôi, anh làm sao vậy?

Sở Phi Dương phát hiện Nhâm Phàm vẫn luôn lẳng lặng ngồi ở đó, lông mày nhíu lại, giống như đang suy nghĩ chuyện quan trọng nào đó.

Nhậm Phàm híp mắt, trong lòng bất an nói:

- Mọi chuyện thuận lợi quá mức!

- Mọi chuyện thuận lợi lẽ nào lại không tốt?

https://thuviensach.vn

Sở Phi Dương có chút khó hiểu.

Nhậm Phàm nhướn mày, bình tĩnh nói:

- Nếu như chuyện này xảy ra ở người khác thì tốt rồi, nhưng Thường Nhạc không phải là nhà từ thiện, Tả Thủ cũng không phải là hạng tầm thường.

- Hừ, quân sư cứ yên tâm, cho dù Thường Nhạc lợi hại cỡ nào, bây giờ chút thực lực của Điểm G ở Trung Quốc cũng không đủ để lay động nền móng vững chắc của chúng ta. Trừ phi hắn mượn được mấy cao thủ theo Liễu Tùy Phong.

Nhâm Phàm khẽ lắc đầu, nếu mọi chuyện đúng đơn giản đúng như lời Sở Phi Dương đã nói, như vậy Thường Nhạc cũng không phải là Thường Nhạc rồi!

- Hai vị tán gẫu có vui không vậy?

Một thanh âm vô cùng lười biếng vang lên.

Thân hình Sở Phi Dương run lên, Nhậm Phàm khẽ nhíu mày, đại sảnh của tổng bộ, bất cứ kẻ nào muốn vào đều phải được sự cho phép của gã và Sở Phi Dương.

Bây giờ lại có người không kiêng dè gì xông vào, chẳng lẽ hắn chán sống rồi?

Nhậm Phàm xoay người lại, khi ánh mắt y tiếp xúc với gương mặt anh tuấn tà mị kia, đồng tử của gã co rút lại. Tuy rằng cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy đối phương, nhưng đối phương tạo cho gã áp lực quá lớn, thật sự quá lớn.

Trên người đối phương không hề toát ra bất cứ khí tức ngang tàng nào, thậm chí ngay cả khí tức của cao thủ cũng không có. Nhưng Nhậm Phàm

https://thuviensach.vn

vẫn cảm thấy sợ hãi, trong lòng chấn động mãnh liệt.

Cùng với bước chân tiến ngày càng gần của đối phương, mỗi bước đi khiến trái tim gã nảy lên một cái, dường như bước chân của đối phương không phải đạp lên đất mà là đang đạp lên tim gã vậy.

- Mày chính là quân sư quạt mo Nhậm Phàm?

Thường Nhạc nheo mắt nhìn người trước mặt, càng nhìn càng không vừa mắt, chỉ là một người, cách ăn mặc không khác người chết là mấy, thật là xui xẻo!

- Thường Nhạc… Mày… Mày làm sao… lại ở đây?

Sự sợ hãi từ đáy lòng đối với Thường Nhạc bắt đầu dâng lên, ngay cả Sở Phi Dương cũng khinh bỉ bản thân, rõ ràng gã rất hận Thường Nhạc, nhưng khi nhìn thấy hắn, thân thể gã không ngờ lại bất giác run lên.

- Mày chính là Thường Nhạc?

Nhậm Phàm chằm chằm nhìn Thường Nhạc, gằn từng chữ.

- Đẹp trai không?

Thân hình Thường Nhạc cong lại, tà ác cười.

Nhậm Phàm khẽ lắc đầu, thần sắc có chút tiếc nuối nói:

- Đường đường là người đứng đầu Điểm G, không ngờ lại là một gã đàn ông tiểu nhân lỗ mãng như vậy.

- Ha ha

Một tiếng cười trong trẻo vô cùng đột ngột vang lên.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy thân hình nhỏ nhắn của Tiểu Bảo xuất hiện ở đại sảnh, ra vẻ ông cụ non nói:

- Nhóc, trên đời người dám nói Thường Nhạc là tiểu nhân, mày là người đầu tiên đấy.

- Thường Nhạc, thật không ngờ mày lại tự tìm cái chết!

Lúc này Sở Phi Dương miễn cưỡng đè nén cảm giác sợ hãi vừa rồi xuống, thanh âm có phần quỷ dị, lại có phần độc ác.

- Sở Phi Dương, hôm nay ông nội mày tới lấy mạng mày đấy, tao cũng không muốn nói mấy lời vô nghĩa với mày.

Thường Nhạc nhíu mày, ánh mắt chuyển đến Nhâm Phàm, lạnh lùng nói:

- Mày cũng vậy, phàm là người đối nghịch với Điểm G chính là đang giỡn mặt với thần chết!

- Ầm!

- Ầm!

Bỗng nhiên từ bên ngoài đại sảnh truyền đến những tiếng vang thật lớn, Sở Phi Dương biến sắc, vẻ đắc ý ngưng lại, vốn dĩ gã muốn dựa vào sự giúp đỡ của cao thủ ở tổng bộ để bao vây Thường Nhạc.

Nhưng tình hình bên ngoài đã hoàn toàn thay đổi tính toàn vừa rồi của gã.

Những cao thủ trong tổng bộ bị một đám cao thủ thần bí đánh cho tán loạn, tình thế hoàn toàn nghiêng về một bên.

- Lão đại, để Sở Phi Dương cho tôi chơi đùa một chút đi?

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ để cho đám ma ca rồng điên cuồng làm thịt lũ binh tôm tướng tép này. Còn gã hưng phấn xông thẳng về phía Sở Phi Dương!

Cách đó không xa Cao Tiếu cũng đang rất nóng nảy, để gã đối phó với mấy cao thủ xã hội đen tầm thường này, đúng là không biết trọng dụng nhân tài mà, gã nắm chặt tay lại, gào lên:

- Lão đại, tôi đến bảo vệ cậu!

Vừa nói vừa đi về phía Nhâm Phàm.

- Hừ xông vào nơi này, cánh cửa địa ngục sẽ rộng mở cho chúng mày.

Một thanh âm lạnh lẽo âm u truyền đến từ bên ngoài đại sảnh, chỉ thấy bên trái xuất hiện mười mấy cao thủ.

Bọn họ đều mặc áo đen, thân thể mỗi người đều tản mát khí tức quỷ dị, khi Nhâm Phàm và Sở Phi Dương thấy nhóm người này, ánh mắt bọn chúng đều sáng lên, những người này đúng là tinh anh bên người Nhâm Phàm.

Mỗi người bọn họ đều có thân thủ quỷ dị, chính là có được bọn họ, mới khiến cho quá trình chinh phục của xã hội đen phía nam liên tiếp đạt được thành công trong các nhiệm vụ ám sát xã hội đen ở các khu vực phía bắc.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, bảo bối nha, đám người kia hắn là có thể khiến hắn sảng khoái một phen, thời gian gần đây hắn vẫn luôn phải khắc chế, cho dù là người của Công Tôn Liệt bao vây tấn công, thí nghiệm bốn mươi tên mà cà rồng, hắn đều không dốc toàn lực. Thân thể hắn có một sức mạnh bị chặn lại, sức mạnh kia phải tìm được lối ra để giải phóng, mà thực lực của mỗi người trong đám bọn chúng đều rất mạnh. Điều này rất cám dỗ Thường Nhạc.

- Ha ha, ha ha, bảo bối, tao đến đây!

https://thuviensach.vn

Lúc này Thường Nhạc làm sao còn phong thái của một lão đại nữa, cả người giống như trâu đực ăn phải xuân dược, hưng phấn phóng thẳng về phía đám người trước mắt.

- Tên này điên rồi!

Mười mấy cao thủ nhìn nhau, gần như cùng lúc phản ứng lại.

Nhưng bọn họ còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã tới trước mặt bọn họ.

Nắm đấm rất bình thường, quả thật là ngay cả cao thủ bình thường cũng không bằng, cũng không có bất cứ khí thế nào đáng nói, cũng không có bất cứ chiêu thức nào. Rất trực tiếp, cho dù là quyền cước, cũng là quyền cước đơn giản nhất.

Nắm đấm như vậy ngay cả đứa trẻ cũng có thể tung ra được.

Tốc độ rất chậm, chậm tới mức khiến người ta muốn bật khóc, một tên trong đám áo đen đó cười một cách quỷ dị, nắm đấm tấn công một cách thần tốc, trực tiếp hướng về phía mạch môn của Thường Nhạc.

- Ầm!

- Ầm!

Cả hai nắm đấm đều trúng vào người đối phương, có điều nắm đấm của tên áo đen nhanh hơn một chút, nhưng thân hình của Thường Nhạc không hề nhúc nhích. Nhưng khi nắm đấm của Thường Nhạc đánh trúng tên áo đen.

Thân hình tên áo đen như diều đứt dây, nặng nề bay ra ngoài.

- Còn chưa đã!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bỗng cười một cách quỷ dị, thân hình bắt đầu chuyển động thần tốc. Trong lòng đám người áo đen còn lại cũng bắt đầu căng thẳng, tốc độ của Thường Nhạc quá nhanh, trong không gian chỉ còn lại bóng dáng quỷ dị kia…

Sở Phi Dương rất lo lắng vì thế tiến công căn bản ở nắm đấm của Huyết Hổ thật sự rất vững chắc, tốc độ mỗi quyền cước đều rất nhanh, sức mạnh đều nhau, căn bản không cho gã bất cứ cơ hội nào để hít thở.

Từ lúc bắt đầu tới bây giờ, Sở Phi Dương vẫn lui bước, không ngừng lùi về phía sau, loại tư vị này quả thực rất uất ức, rất đáng giận, nếu cứ tiếp tục như vậy, Sở Phi Dương cũng cảm thấy hổ thẹn với chính mình.

Bỗng nhiên lúc đó thân hình Sở Phi Dương run lên một cái, một ánh sáng màu đen quỷ dị như ẩn như hiện, trên đầu y không ngờ lại xuất hiện một cái mũ giáp màu đen, đó chính là Khôi giáp Hắc Ám trong bộ trang phục hắc ám.

- Ầm!

Một quyền này của Huyết Hổ giống như đập phải đinh vậy, gã chỉ cảm giác được sức mạnh che trời phủ đất bị dội ngược lại “bộp bộp bộp” gã liên tiếp lùi về phía sau rồi ngồi phịch xuống mặt đất.

Huyết Hổ chịu thiệt, nhưng Cao Tiếu cảm thấy rất thoải mái, đầu óc Nhâm Phàm rất thông minh, nhưng năng lực của gã thật sự quá kém, trận cuồng phong xoay tròn kia khiến cho Nhậm Phàm ngay cả cơ hội để phản ứng cũng không có.

Cao Tiếu cảm thấy ánh mắt của gã thật sự quá kém, lại chọn một “ma cà bông” chán như vậy, ánh mắt nhanh chóng quét tới chỗ khác, hi vọng có thể tìm được đối thủ thích hợp.

https://thuviensach.vn

Khi Huyết Hổ bị Sở Phi Dương đánh cho ngồi xuống đất, Cao Tiếu rất vui sướng, cơn lốc xoáy thay đổi phương hướng, Nhâm Phàm như một con chó sắp chết bị ném xuống đất. Khi Sở Phi Dương đánh một quyền trúng Huyết Hổ, gã cũng cảm thấy thân hình khẽ động, khí huyết sôi trào…

Mà tên kia như gió xoáy cuộn chặt cả người gã lại.

- Fuck, Cao Tiếu khốn kiếp kia, nó là của ông nội mày, mau buông ra!

Huyết Hổ nhanh chóng bò lên, vừa nãy phải chịu thiệt khiến gã rất tức giận, năng lực của mình còn chưa kịp phát huy, đối thủ lại bị Cao Tiếu đoạt đi mất, gã vô cùng buồn bực, chửi đổng gào thét như một người đàn bà chanh chua.

- Tố chất, phải có tố chất!

Tiểu Bảo ở bên lắc đầu, tiếc nuối thì thầm.

Lão đại ở bên kia điên cuồng, tiểu đệ cũng đang điên cuồng, lại nhìn đến bốn mươi tên ma cà rồng kia, mặc dù bọn họ không có thực lực biến thái như Quang Minh, nhưng khả năng phản kích của cơ thể lại rất mạnh, sức mạnh ở quyền cước cũng rất tràn trề, răng nhanh rất sắc bén, ở bất cứ mặt nào cũng rất ưu tú!

Nhóm người này ở tổng bộ xã hội đen phía nam cũng coi như là tinh anh, nhưng so với đám tinh anh Thường Nhạc mang theo, căn bản là không cùng một đẳng cấp, tất nhiên không ai ngờ rằng Thường Nhạc lại trực tiếp tới tổng bộ xã hội đen ở phía nam.

Khi đám đàn em ở bên ngoài phát hiện tình hình bên trong tổng bộ, chỉ là chiến thuật biển người, bao vây đám người Thường Nhạc, nhưng dùng lời Thường Nhạc mà nói thì

- Đã chơi thì phải chơi trò tim đập!

https://thuviensach.vn

- Thực chả có chút ý nghĩa gì!

Tiểu Bảo nhìn tình thế nghiêng về một bên, cô khẽ lắc đầu, ánh mắt quét tới bốn phía xung quanh, nếu là tổng bộ thì hẳn là sẽ có rất nhiều tiền?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 342: Trò Chơi Tim Đập 3

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tiểu Bảo dụi mắt, vội vàng đi vào phía trong tổng bộ!

- Ầm!

Thân hình Thường Nhạc xoay tròn, tất cả đám người áo đen xung quanh đều ngã trên đất, trên người hắn không lộ ra bất cứ khí tức nào của kẻ mạnh, nhưng mỗi chiêu thức, mỗi đòn công kích đều rất hoàn hảo.

Sức mạnh của hắn cũng không tính là vô cùng điên cuồng, nhưng khi tập trung lại tấn công thì thật khiến cho người ta điên cuồng, vị trí mà nó đánh trúng quả thực khiến cho mỗi người không cách nào nghĩ tới góc chết.

Nắm đấm dường như có ở khắp nơi, lại như không có, khi những tên áo đen ngã trên đất, bọn họ thậm chí có một loại ý nghĩ không muốn đứng dậy nữa.

Nhưng sự thật tàn khốc lại buộc họ không thể không đứng lên, nếu không kết cục của bọn họ còn thê thảm hơn so với bây giờ, mà Thường Nhạc thì lại đang rất sung sướng.

Hắn hoàn toàn ở trong trạng thái tấn công, sau một khoảng thời gian để cho nắm đấm phát huy uy lực, gân cốt toàn thân đều được co giãn nhiều, hắn phủi tay:

- Không chơi nữa, nên tiễn chúng mày xuống địa ngục rồi!

Trong lúc đang nói chuyện thì ánh phi đao lóe sáng, phi đao xoay tròn cũng khác với lúc trước, ít nhất trước khi phi đao xuất hiện sẽ có một đao ảnh

https://thuviensach.vn

màu trắng.

Nhưng bây giờ chỉ trong giây lát đã biến mất, mà khi phi đao xuất hiện một lần nữa, đã cắt đứt cổ họng của đối phương, phi đao dính máu nhưng dường như lại phát ra thanh âm khàn khàn, giống như đang vì hưng phấn mà reo lên, tiếng kêu này rất chói tai, khiến cho người ta có cảm giác không thoải mái.

Sở Phi Dương cũng chú ý tới sự thay đổi này, sắc mặt gã trở nên âm trầm, cơn lốc xoay tròn kia hoàn toàn cuốn chặt lấy gã, ngoài ra, Huyết Hổ còn ở bên cạnh gào khóc, giống như muốn thay chân Cao Tiếu.

Mỗi người trong đám tinh anh của gia tộc ma cà rồng đều chọn hai đến ba người, bọn họ đều rất sung sướng, hễ người xông tới là cao thủ, bọn họ đều vô cùng vui vẻ mà bổ nhào tới, dùng răng nanh và nắm đấm để nhiệt tình đón tiếp.

Tục ngữ nói rất đúng, kiến cũng thể cắn chết voi, thoạt nhìn cục diện trước mắt này, đừng nói là voi, bốn mươi ma cà rồng điên cuồng này quả thực trở thành ác mộng của đám cao thủ ở tổng bộ xã hội đen phía nam.

- Thần chết đang nhảy múa!

Nhâm Phàm lau vết máu ở khóe miệng. Trong khoảnh khắc, gã không biết nên nói là may mắn hay là bất hạnh? Thực lực của bản thân quá yếu, đến nỗi Cao Tiếu trực tiếp buông tha cho y, đi khiêu chiến Sở Phi Dương.

Bốn mươi cao thủ gia tộc ma cà rồng, đều không để ý tới gã, hoàn toàn đối xử với gã như một thứ rác rưởi.

Nhâm Phàm cũng coi như một kẻ thông minh, nhưng gã lại không ngờ rằng Thường Nhạc sẽ vươn tay trực tiếp đánh thẳng vào trái tim của xã hội đen phía nam.

https://thuviensach.vn

Lúc này, rất nhiều tinh anh của xã hội đen phía nam bị tiêu hao ở phía bắc, một mặt bố trí phòng ngự công kích của Liễu Tùy Phong, mặt khác cũng là để tấn công dễ dàng hơn.

Đương nhiên, Nhâm Phàm cũng dẫn theo một đám cao thủ, những cao thủ khác đều được bố trí ở những chỗ khác, mục tiêu là Tả Thủ và Cổ Tư Văn, bây giờ thì hay rồi. Lão đại của Điểm G đích thân mang theo đám đàn em tới đây giết chóc.

Gã thậm chí đến một chút tin tức cũng không nhận được, rõ ràng lần này cách mà Thường Nhạc đã dùng vô cùng quỷ dị nhưng vẫn thành công, Nhâm Phàm không thể không thừa nhận lần này Thường Nhạc đã thắng.

Đương nhiên, thắng lợi của Thường Nhạc cũng không có nghĩa là hắn mãi mãi giành chiến thắng, thắng lợi vĩnh viễn sẽ thuộc về những người cười tới phút cuối.

Thân hình Nhâm Phàm lén lút lùi về phía sau.

Sở Phi Dương cảm giác gã sắp phát điên rồi, gã cảm thấy ông trời ban cho Thường Nhạc quá nhiều đặc ân, thân thủ siêu phàm hơn người, đám đàn em điên cuồng.

Còn gã bỏ ra nhiều như vậy, chả dễ dàng gì mới có chút thành tựu, lại không ngờ rằng sẽ bị đích thân Thường Nhạc hủy diệt tất cả, lần này còn tàn khốc hơn lần trước.

Ít nhất, lần trước gã chỉ là một tên công tử quý tộc ở trường học mà thôi, nhưng lần này đã có bước ngoặt trong cuộc đời y, thậm chí Sở Phi Dương có thể dự đoán, sau khi cha gã nghỉ hưu, gã hoàn toàn có thể kế thừa sự nghiệp của cha.

Nhưng bây giờ tất cả đều tan nát cả rồi. Gã chằm chằm nhìn Thường Nhạc, nắm chặt tay lại, phía trên chiếc Khôi giáp Hắc Ám tỏa ra ánh sáng quỷ dị.

https://thuviensach.vn

- Giết!

Cao Tiếu không ngờ rằng, Sở Phi Dương bị bao vây trong gió lốc vững chắc của mình lại dễ dàng trốn thoát như vậy, gã thậm chí ngay cả đến thời gian để phản ứng lại cũng không có.

Nắm đấm của Sở Phi Dương điên cuồng phá tan sự che chắn của gió xoáy, phóng thẳng về phía Thường Nhạc.

- Lão đại cẩn thận!

Cao Tiếu và Huyết Hổ cùng kinh sợ.

Thường Nhạc cũng cảm thấy sự bất thường phía sau lưng mình, sức mạnh này còn mạnh hơn đám áo đen kia một chút, khiến hắn lại càng hưng phấn hơn.

Thân hình trực tiếp xoay một góc chín mươi độ.

- Ầm!

Nắm đấm của hắn va chạm trực tiếp với nắm đấm của Sở Phi Dương.

Sức mạnh điên cuồng, tà ác kia xông thẳng về phía hắn, ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, loại tấn công này quá sảng khoái, Sở Phi Dương nhờ sự trợ giúp của Khôi giáp Hắc Ám, không ngờ lại có thể gia tăng sức mạnh tới cảnh giới như vậy.

Quả thực là ngoài ý muốn.

Trên mặt Sở Phi Dương bỗng lộ ra nụ cười quỷ dị:

- Thường Nhạc, tao muốn mày phải chết, vĩnh viễn biến mất!

Thường Nhạc nhíu mày, tức cười nói:

https://thuviensach.vn

- Sở huynh à, không phải là mày đang nằm mơ đó chứ?

Vừa dứt lời, Thường Nhạc nắm chặt tay lại, từ trong nắm đấm của Sở Phi Dương đột nhiên xuất hiện một chiếc mũ màu đen, trực tiếp liên kết cả Thường Nhạc và Sở Phi Dương lại.

- Cùng hủy diệt?

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, thật không ngờ Sở Phi Dương đi tới bước này, quả thật có chút ngoài ý muốn, chỉ thấy một ánh sáng màu tím nhanh chóng tràn ra từ chiếc mũ giáp của Sở Phi Dương.

Sở Phi Dượng mượn sức của Khôi giáp Hắc Ám mà ẩn nấp, chuẩn bị cùng hủy diệt với Thường Nhạc, Sở Phi Dương nghĩ đến việc Thường Nhạc bị hủy diệt, ý cười trên mặt y càng sâu.

Thường Nhạc cũng thản nhiên cười, dường như cái chết chẳng có quan hệ gì với hắn:

- Sở Phi Dương, tao cũng rất muốn biết, Khôi giáp hắc ám và Mũ giáp hắc ám, rốt cuộc là thứ nào lợi hại hơn!

Vừa dứt lời, một ánh hào quang bừng sáng, sau lưng Thường Nhạc xuất hiện một đôi cánh chim màu đen, dường như hoàn toàn bao bọc lấy Thường Nhạc.

- Khôi giáp hắc ám!

Sở Phi Dương biến sắc. Lần đầu tiên gã cảm thấy sợ hãi, trước sự bùng nổ điên cuồng của sức mạnh kia, Thường Nhạc còn có bộ khôi giáp hắc ám bảo vệ, còn gã thì sao?

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Nhưng Sở Phi Dương căn bản không thể ngăn cản sức mạnh hắc ám trong chiếc mũ giáp, Sở Phi Dương vừa thu tay, một thanh âm long trời lở đất đã vang lên.

Màu đen và sắc đỏ của máu hoàn toàn trộn lẫn vào nhau.

Thường Nhạc thoải mái vươn người, chiếc mũ giáp hắc ám nhẹ nhàng rơi xuống tay hắn, hắn nhè nhẹ lau sách vết máu trên chiếc mũ, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác:

- Nếu thu thập toàn bộ trang bị Hắc Ám vậy thì thế giới này sẽ thế nào?

Khi đám cao thủ ở tổng bộ nhìn thấy Sở Phi Dương đã chết, bọn họ lập tức nhụt chí, đều lui về phía ngoài, bốn mươi cao thủ tuy rằng lợi hại nhưng nếu muốn bắt tất cả những kẻ đang liều mạng tháo chạy này, vẫn có chút lực bất tòng tâm.

- Thật đúng là lão đại, mỗi động tác đều uy phong như vậy, haizz, tiểu đệ có một lão đại phóng khoáng, phong độ như vậy, quả thực là quá tốt rồi!

Huyết Hổ vội vàng chạy đến trước mắt Thường Nhạc, đáng thương nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc tất nhiên cũng hiểu được suy nghĩ trong lòng Huyết Hổ. Hắn cười nhạt một tiếng nói:

- Nếu muốn nâng cao thực lực của mình, nhất định phải có thiên thời địa lợi nhân hòa.

- Khoan đã!

Thường Nhạc vừa dứt lời, đột nhiên cảm giác có chỗ không đúng, đảo mắt nhìn xung quanh:

- Nhâm Phàm đâu?

https://thuviensach.vn

- Nhâm Phàm?

Huyết Hổ và Cao Tiếu choáng váng, lúc này bọn họ mới tỉnh ngộ. Không ngờ vì muốn sung sướng một phen mà lại thả mất một con hồ ly giảo hoạt rồi.

- Lão địa, Tiểu Bảo cũng không thấy đâu!

Cao Tiếu cũng rất thông minh. Gã nhanh chóng chuyển sang chủ đề khác.

Thường Nhạc híp mắt, lỗ tai rung lên, nói:

- Chắc cô bé ở bên trong.

Ba người đi tới bên cạnh đại sảnh.

- Fuck!

Chỉ thấy đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta ôm một bình hoa lớn đủ để cho ba Tiểu Bảo ôm, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý và vui vẻ, cái miệng nhỏ nhắn thì thầm:

- Phát tài rồi, bản cô nương phát tài rồi, ha ha, ha ha!

Thường Nhạc cảm thấy chấn động, gần đây hắn cũng chú ý tới đồng chí Tiểu Bảo lại lén lút làm một tấm thẻ, mật mã của tấm thẻ kia tất nhiên cũng bị hắn lén lút lấy được rồi.

Đợi Tiểu Bảo cố gắng, lại tiếp tục cố gắng, sau đó sẽ "mượn" tấm thẻ của cô bé, loại cảm giác này thật thoải mái, nên Thường Nhạc chờ mong tiền của Tiểu Bảo càng nhiều càng tốt.

Bình hoa lớn trước mắt này hình như là của triều Đường, nhưng Thường Nhạc cảm thấy kinh ngạc, rốt cuộc là Tiểu Bảo vận chuyển cái bình hoa này rồi bán đi như thế nào?

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo cũng phát hiện đám ba người Thường Nhạc, cô cảnh giác nhìn Thường Nhạc một cái, cố sức di chuyển cái bình hoa lớn vào một căn phòng, khoảng mười phút sau thì Tiểu Bảo hưng phấn từ trong căn phòng đi ra.

Đám người Thường Nhạc vừa bước vào phòng thì lập tức sững người, cả căn phòng trống rỗng, thậm chí ngay cả giường cũng không còn, quả thực còn sạch sẽ hơn cả chó gặm.

Về phần Tiểu Bảo rốt cuộc làm thế nào để di chuyển đám đồ vật này đi, rồi lại giấu ở chỗ nào, đây vẫn còn là một câu đố.

- Lão đại, bước tiếp theo rốt cuộc chúng ta phải làm như thế nào?

Huyết Hổ và Cao Tiếu vẻ mặt chờ mong nhìn Thường Nhạc, lần này thật sự quá thuận lợi rồi, bọn họ còn chưa thấy đã.

Thường Nhạc híp mắt, hắn cũng đang suy nghĩ vấn đề này, nếu như về Pháp thì có hơi gấp, bên phía Nhật Bản cũng không có nhiều động tĩnh lắm, bên Nam Phi thì đã có Bá Vương, tin rằng hắn tới đó cũng chả có tác dụng gì.

Nếu bây giờ tham gia vào trận chiến giữa xã hội đen nam – bắc thì cũng chả có ý nghĩa gì…

Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc có chút chấn động, hắn nghĩ tới Nô, nhớ tới lời Nô nói, vương triều Hắc Ám, trang bị hắc ám, những thứ này đều có liên quan tới nhau.

Nghe nói căn cứ của Vương triều Hắc Ám ở Trung Quốc, sao hắn không nhân cơ hội này đi sờ móng của Vương triều Hắc Ám một chút? Rốt cuộc giữa Thánh điện hắc ám và Vương triều hắc ám có quan hệ gì?

https://thuviensach.vn

Thánh nữ hắc ám xinh đẹp cũng không biết thế nào rồi, hắn cũng có chút nhớ cô nha! Nghĩ tới đây, Thường Nhạc hưng phấn nói:

- Tiến quân tới Hồ Thiên Đảo!

- Hồ Thiên Đảo?

Cao Tiếu và Huyết Hổ choáng váng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 343: Con Gái Của Phong Thần

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tiểu Bảo đắc ý đi phía trước, Thường Nhạc theo sát phía sau, Cao Tiếu và Huyết Hổ lần lượt đi bên trái và phải của Thường Nhạc, bốn mươi tinh anh của gia tộc ma cà rồng đi phía sau bọn họ.

Chỉ nhìn loại khí thế này cũng khiến cho bất cứ kẻ nào thấy cũng phải tránh xa, Cao Tiếu cười hì hì nói:

- Lão đại, dựa vào thân thủ cảu lão đại thì sao còn cần nhiều người bảo vệ như vậy!

- Đúng vậy, chỉ có bị ngu mới chọn ám sát!

Huyết Hổ đồng ý gật đầu.

- Thường Nhạc, tôi muốn lấy cái mạng chó của anh!

Khi hai vị kia vừa dứt lời, một thanh âm trong trẻo ngọt ngào lại có chút non nớt đột nhiên vọng tới.

Giữa ban ngày ban mặt, đối mặt với nhiều cao thủ như vậy, không ngờ lại có người định ám sát Thường Nhạc, đây đúng là trò đùa mà, Cao Tiếu Và Huyết Hổ liếc nhìn nhau rồi bật cười “xì” một tiếng.

Chỉ thấy phía trước là một thân hình nhỏ nhắn, dung mạo vô cùng đáng yêu, vóc dáng cỡ như Tiểu Bảo, nhưng thon thả hơn Tiểu Bảo, cũng là già trẻ đều giết mà xông tới.

Trong tay cô là một thanh kiếm lớn, thanh kiếm dưới ánh mặt trời tỏa ra ánh sáng như kim cương đang mỉm cười vậy.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo đứng mũi chịu sào nhưng cô lại nhanh chóng vọt sang một bên, hơn nữa còn kêu lên:

- Cố lên, chẻ Thường Nhạc thành hai nửa, cẩn thận đừng làm hư thẻ nha!

Cao Tiếu và Huyết Hổ cũng đứng sang bên cạnh, vì khí thế trên người cô bé thực sự quá yếu, quả thật là không khác gì người bình thường.

- Là cô ta!

Khi nhìn thấy gương mặt tinh tế này, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ, không ngờ đối phương lại là con gái của Phong Thần. Trong trí nhớ của hắn, hắn vì chuyện của cô nhỏ mà đã cẩn thận dạy dỗ cô ta và con gái của Kim một trận.

Thật không ngờ, chuyện xảy ra đã lâu như vậy, cô ta còn muốn đến báo thù, thực đúng là làm loạn mà.

Vốn dĩ Thường Nhạc căn bản không thèm để ý tới, nhưng khi hắn nhìn thấy bảo kiếm trên tay cô bé, ánh mắt hắn ngời sáng:

- Kiếm tốt!

Đúng là thuận tiện nha, thanh bảo kiếm kia trong tay người bình thường không ngờ lại tỏa ra ánh hào quang tráng lệ, hơn nữa khi mũi kiếm đâm về phía trước lại có một tia kiếm khí.

Cho dù là cao thủ, dùng bảo kiếm bình thường để múa kiếm thì e rằng cũng rất khó múa ra được kiếm khí như thế.

Thường Nhạc trở nên hưng phấn, hắn vẫn đang thiếu một binh khí, bây giờ thì tốt rồi, có người chủ động đưa đến một thanh kiếm bá đạo như thế.

Thân hình hắn khẽ động, cô bé còn chưa kịp phản ứng thì đã bị Thường Nhạc nhếch bổng lên, bàn tay nhói đau. Thanh kiếm đã rơi vào trong tay

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc.

- Kiếm tốt, thật sự là một thanh kiếm tốt!

Khi kiếm tới tay Thường Nhạc thì xuất hiện một luồng hàn khí, loại cảm giác này khiến hắn chấn động, thật sự là quá kì diệu, quá sảng khoái.

Vận khí cũng thật là tốt quá đi. Muốn ngăn cũng không ngăn nổi!

- Khốn kiếp, mau thả tôi xuống, tôi muốn một mình đấu với anh!

Linh Nhi bất mãn kêu lên, cố dùng bàn tay bé nhỏ để cào mặt Thường Nhạc.

- Đơn đấu?

Thường Nhạc sửng sốt, mỉm cười một cách cổ quái, đệ nhất cao thủ Trung Quốc – Phong Thần lại có một cô con gái bảo bối như vậy, e rằng cũng không nhiều người ngờ tới.

Tay hắn khẽ buông lỏng.

- Bịch!

Mông Linh Nhi tiếp đất đầu tiên, sự đau đớn truyền tới trong nháy mắt, cô nhe răng trợn mắt. Cô khẽ chớp mắt, nước mắt đã rơi xuống.

- Ác ma, tôi liều mạng với anh!

Linh Nhi phủi mông, nhanh chóng bò lên, nhào về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc tà ác cười, tuy rằng không thật sự đánh cô, nhưng vẫn khẽ đưa tay ra, vẫn là có thể đấy, chỉ thấy hắn khẽ vung tay, một luồng gió mạnh thổi tới.

https://thuviensach.vn

Linh Nhi chỉ cảm thấy một luồng gió thổi tới, thân hình cô đã liên tiếp bị thổi về phía sau, mông lại ngồi "bịch" xuống đất.

- Keng!

Chỉ thấy một âm thanh lanh lảnh vang lên, không ngờ một đống kim cương rơi ra từ trong túi áo của Linh Nhi, dưới ánh mặt trời kim cương tỏa ra những hào quang rực rỡ chói mắt.

- Con bà nó, bản cô nương lại nhìn lầm rồi!

Tiểu Bảo dụi mắt, giống như Colombus phát hiện ra châu lục mới, hưng phấn nhào về phía Linh Nhi.

- Cướp kim cương!

Nhìn bộ dạng của Tiểu Bảo, Thường Nhạc nghĩ rằng, dù sao thì vị tiểu tổ tông này vì tiền mà chuyện gì cũng có thể làm ra.

- Chị gái, chị bị ngã có đau không!

- Đổ mồ hôi!

Chỉ thấy Tiểu Bảo cận thận đỡ Linh Nhi lên, lại cẩn thận hỏi han.

Dựa vào vóc dáng, Tiểu Bảo có cao hơn Linh Nhi một chút, dựa vào tuổi tác, thì theo suy đoán của Tiểu Bảo, khẳng định cô còn lớn tuổi hơn Linh Nhi, nhưng cô lại chủ động hạ thấp thân phận.

Linh Nhi vừa thấy có người đứng về phía mình, ánh mắt cô bé ửng đỏ, "oa" một tiếng rồi bổ nhào vào lòng Tiểu Bảo, khóc rống lên.

- Ôi Thượng đế ơi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy đầu hắn sắp nổ tung rồi, con ốc sên này lại còn dụ dỗ một con ốc sên khác, thật đúng là một chuyện kinh khủng mà.

- Đừng khóc, đừng khóc, chị gái à, chị còn muốn báo thù không?

Ánh mắt Tiểu Bảo chằm chằm nhìn kim cương trong túi áo Linh Nhi, nhưng ngoài miệng lại dịu dàng an ủi.

- Muốn!

Những lời này của Tiểu Bảo đã nói trúng suy nghĩ trong đầu Linh Nhi rồi, cô chờ mong nhìn Tiểu Bảo.

- Ha ha, vậy chị đi theo Tiểu Bảo đi, nhất định có thể báo được thù nha.

Tiểu Bảo tà ác mỉm cười.

- Tiểu Bảo? Vậy em có quan hệ gì với cái tên khốn kiếp này?

Xem ra Linh Nhi mới chỉ ngốc đến một mức độ nhất định thôi, cô nửa tin nửa ngờ nhìn Tiểu Bảo.

- Em?

Hốc mắt Tiểu Bảo trong nháy mắt đỏ ửng lên, cô chỉ về phía Thường Nhạc, phẫn nộ nói:

- Tên khốn kiếp này giết cha mẹ em, em với hắn có thù không đội trời chung!

- Phụt!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị mấy lời này của Tiểu Bảo làm cho nghẹn họng, chỉ vì mấy viên kim cương, cô có cần đến mức như vậy không?

https://thuviensach.vn

Trong lòng Linh Nhi, loại chuyện này căn bản không thể nói dối. Cô đồng tình nhìn Tiểu Bảo, vỗ vai Tiểu Bảo nói:

- Em yên tâm, tuy rằng tên khốn kiếp này lợi hại, nhưng chị sẽ bảo cha chị đối phó với hắn, giúp em báo thù!

- Phong Thần!

Thường Nhạc giật mình một cái, tuy rằng hắn không sợ Phong Thần, nhưng danh tiếng của đối phương, đệ nhất cao thủ của Trung Quốc, lại để con gái giật dây mà tới tìm mình kiếm chuyện. Đây cũng là một chuyện đau đầu nha.

- Không, phụ nữ chúng ta có thể gánh cả nửa bầu trời. Chúng ta phải dựa vào bản thân để báo thù, mỗi ngày chúng ta theo sau Thường Nhạc, em không tin là hắn không cần ngủ, chỉ cần hắn sơ ý, chúng ta sẽ giết hắn. Như vậy không tốt sao?

Tiểu Bảo đầy nghĩa khí nói.

Linh Nhi sửng sốt, rồi lập tức cười vui vẻ:

- Cách hay, quả thật là cách hay nha, chúng ta hãy cùng ở bên cạnh hắn, mỗi ngày tìm kiếm cơ hội.

Thường Nhạc nghẹn cười nhìn Huyết Hổ và Cao Tiếu, có chút buồn bực nói:

- Quả thực là ngu ngốc một cách đáng yêu nha!

- Nhưng nếu chẳng may hắn….

Linh Nhi vừa mới mở miệng, Tiểu Bảo lập tức hiểu ra, cô khoát tay nói:

https://thuviensach.vn

- Hắn là một tên ngụy quân tử, chúng ta đều là trẻ con, hắn vì xây dựng hình tượng chói sáng cho mình nên sẽ không giết chúng ta đâu.

Lời nói như vậy cũng chỉ trẻ con chưa từng trải sự đời mới tin, không ngờ cô lại gật đầu, nghiêm túc nói:

- Em gái Tiểu Bảo, chị nghe lời em, mỗi ngày đều theo sau hắn, tìm cơ hội giết hắn!

- Haizz, vốn dĩ cách này rất hoàn hảo, nhưng mà…

Tiểu Bảo nhăn mặt, giống như có khó khăn rất lớn đang làm khó cô.

- Nhưng cái gì?

Linh Nhi nhanh chóng bị thu hút.

- Không có tiền, chúng ta theo sau hắn nhưng cũng phải ăn cơm nha, cái gì mà chẳng phải tiêu tiền, tiền của em đã tiêu hết rồi.

Tiểu Bảo vừa nói, vừa nghiêng người nhìn túi áo của Linh Nhi giống như một tên trộm, Thường Nhạc nhìn thấy thì thiếu chút nữa bật cười, trên đời này kẻ lừa đảo không có tiêu chuẩn nhất đi với người bị lừa không có tiêu chuẩn nhất sẽ phát sinh tình cảnh như bây giờ.

Chỉ thấy Linh Nhi vỗ túi tiền, không chút để tâm nói:

- Yên tâm, tiền của chị tiêu mãi không hết!

- Ngoại trừ chỗ này còn cái gì khác không?

Tiểu Bảo đúng thật là được voi đòi tiên, đây mới hoàn toàn thể hiện một cách triệt để, cặp mắt nhỏ bé gắt gao nhìn Linh Nhi.

https://thuviensach.vn

- Có nha, nhà chị có nhiều thứ lắm, nếu em cần thì về sau chị sẽ cho em một đống lớn luôn.

Linh Nhi khờ dại nói.

- Một đống lớn.

Đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo híp lại thành một đường, kim cương đang chào mời cô, tiền tài đang chào đón cô, cô kéo tay Linh Nhi, tươi cười nói:

- Chúng ta đi với tên khốn kiếp này thôi!

Nhưng trong lòng lại tự nhủ:

- Nha đầu ngốc nghếch này, bản cô nương bán cô rồi, phải giúp tôi kiếm tiền nha!

- Dòng Trường Giang chảy về phía Đông, sóng chảy vô tận, người phong lưu phải kể đến ta… (Mượn ý bài thơ Nhìn Nô Kiều, Xích Bích mà nhớ cảnh xưa của Tô Thức đời nhà Tống)

- Anh Quang Minh, nếu không nhanh lên thì chúng ta sẽ không kịp lên máy bay mất!

Kerry đau đầu nhìn Quang Minh, tên kia cũng quá kiểu cách đi.

Lần này đi chiến đấu ở ZNV, anh ta thì hay rồi, cả người mặc một bộ đồ kiểu cách như vậy, áo khoác màu đen, kính râm màu đen, bên cạnh còn có bốn tuyệt sắc mỹ nữ đầy lãng mạn người Pháp, hơn nữa nụ cười dâm đãng kia, quả thực khiến cho người ta khó nuốt mà.

Quang Minh miễn cưỡng định thần lại, tươi cười một cách thiện chí với Kerry:

https://thuviensach.vn

- Yên tâm, có Quang Minh ở đâu, thì mọi chuyện ở đấy đều sẽ thuận lợi thôi.

Phía trên đã đưa xuống một quy định khiến Quang Minh rất đau đầu, phàm là binh lính thì bình thường bọn họ không có quyền tự mình đi chinh chiến, nếu muốn ra ngoài giết chóc, nhất định phải do Bá Vương, Kerry, Đệ Nhị Mộng… những thủ lĩnh hoặc có trí tuệ hoặc cai quản một vùng này truyền lệnh hoặc mời tới.

Mà Quang Minh thì rõ ràng là được Kerry mời tới.

Kerry đã phái quân đội tiên phong tiến vào Việt Nam, bây giờ, ngoại trừ Kery, Quang Minh, bốn mỹ nữ người Pháp, thì không còn nhân vật dư thừa nào khác.

Kerry nhìn Quang Minh và bốn đại mỹ nữ đang nũng nịu kia, anh ta cảm thấy thật đau đầu, lần này cũng coi như lần xuất ngoại chinh chiến đầu tiên của anh ta, nếu như giành chiến thắng, vua binh khí, vầng hào quang của kẻ có trí tuệ sẽ bao trùm lên người anh ta.

Nếu như thất bại, về sau muốn một mình ra ngoài chinh chiến, sẽ có rất nhiều thủ tục phiền toái, cho nên mới cố ý mời cao thủ điên cuồng như Quang Minh.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tên này thì hay rồi, trận chiến còn chưa bắt đầu, gã đã dẫn theo mấy người phụ nữ, rốt cuộc là bao gái hay là đánh trận đây?

- Thôi thì nghe theo ý trời vậy!

Nhìn máy bay quốc chuẩn bị hạ cánh, Kerry rên rỉ một tiếng.

- Đường huynh à, rốt cuộc mày đã thực nghiệm tới trình độ nào rồi?

Thường Nhạc rất không thoải mái, hắn đã bỏ ra một khoản tiền lớn, lại chẳng thấy chút hiệu quả nào.

Lần trước cố ý phái một nhóm người ZNV cùng với Lâm Phong đi làm thực nghiệm với gã, nhưng tới nay vẫn không có bất cứ tin tức gì, phải biết là hành động của Mộ Dung Trường Thiên ở Việt Nam càng lúc càng lớn.

Nếu như không trước khi Mộ Dung Trường Thiên phái hai cao thủ thống trị Việt Nam, đám Lâm Phong nghiên cứu ra thành quả, như vậy thì việc chinh chiến ở ZNV e rằng sẽ gặp càng nhiều khó khăn

- Ha ha, ha ha, thực nghiệm vĩ đại đã thành công, nhưng bước thứ hai vừa mới khởi động, anh yên tâm, nhiếu nhất là trong vòng ba ngày, bên cạnh anh sẽ tăng thêm một đám cao thủ điên cuồng.

Đường Bạch Hổ ở bên kia phóng khoáng nhả ra mấy từ.

Thường Nhạc sửng sốt, sao chút thúc giục của mình lại giục ra kết quả, có điều hắn cảm thấy có chút kì quái, cái tên Đường Bạch Hổ chết tiệt này,

https://thuviensach.vn

hắn là nên đòi tiền mình mới đúng, sao gần đây lại không có chút động tĩnh gì thế?

Bên kia dường như đã nhìn ra suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc, lộ ra một nụ cười dâm đãng nói:

- Mày yên tâm, tuần trước em họ Linh Lung của tao đã dẫn tới một tên ngu siêu cấp giàu có, ha ha, ông đây đã bắt chẹt hắn một trận, ha ha, ha ha, tạm thời đã đủ kinh phí rồi. Nếu mày muốn cống hiến thêm thì rửa sạch mông rồi lên giường chờ ông đây đi!

- ?

Thường Nhạc choáng váng, em họ? Sao lại giống lần cùng Diệp Linh Lung tới chỗ chị họ cô ấy vậy, nghĩ tới đây, Thường Nhạc nghi ngờ nhả ra từng từ:

- Diệp Linh Lung là em họ mày?

Bên kia ngây ngô hồi lâu mới chậm rãi phun ra một câu:

- Mày… Mày không phải là tên ngu ngốc đó chứ?

Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói nữa, làm cả nửa ngày, tên dâm đãng kia không ngờ lại là một phụ nữ, lại còn là một siêu cấp mỹ nữ, quả thực là mỉa mai mà!

Trước kia hắn còn bàn luận với cô rất nhiều vấn đề, như lông của chim nhỏ có dài ra không? Bộ ngực của phụ nữ dậy thì như thế nào? Trên giường lại 72 biến hóa như thế nào….

Bây giờ thì hay rồi. Nháy mắt đã sinh ra một Tây Môn Khinh thứ hai, hơn nữa nhìn tư thế này, tên kia còn lợi hại hơn Tây Môn Khinh, ít nhất Tây

https://thuviensach.vn

Môn Khinh còn muốn mây mưa với phụ nữ, còn tiêu chuẩn của tên kia lại là một người điên biến thái!

Cô gái xinh đẹp ở bên kia cũng ngon đấy, mặc dù về mặt Internet tuy rằng đúng là hóa thân của sự dâm đãng, nhưng trên thực tế vẫn là một mỹ nữ thuần khiết.

Sao cô lại không ngờ tới, cô lại lộ ra mặt dâm đãng nhất trước mặt Thường Nhạc, hơn nữa bản thân cô còn bị Thường Nhạc nhìn thấy, xấu hổ chết đi, xấu hổ đi.

Cô đóng sập cửa "rầm" một cái.

Thường Nhạc thấy ảnh bản thân đã tối dần, hắn bỗng nhiên tà ác cười, thú vị, thật thú vị, dù sao có thêm một Tây Môn Khinh, cũng thêm một đại mỹ nữ siêu cấp dâm đãng. Đây chẳng phải là một loại hưởng thụ sao?

Nước phù sa không chảy ruộng ngoài, đạo lý này hắn vẫn hiểu rõ.

- Cái tên khốn kiếp kia cuối cùng cũng về nước, tôi nhất định định phải tự tay bắt cái tên bại hoại của thế giới này lại!

Lần trước sau khi Diệp Hoàng nhìn thấy Thường Nhạc, cô lại bắt đầu thu thập chứng cứ về Thường Nhạc.

Lúc này, khi cô nhìn thấy gương mặt dâm đãng trên máy vi tính, đây không phải là Thường Nhạc thì là ai, tấm hình này ở trên máy tính của Diệp Hoàng đã rất nhiều năm.

Gần như mỗi lần bật máy tính lên, đập vào mắt Diệp Hoàng đầu tiên chính là cái tên đáng ghét này, mục tiêu vĩ đại của cả đời cô chính là bắt được Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc vẫn luôn hành tung bất định, hơn nữa chứng cứ để bắt hắn vẫn không đủ, tên kia thực sự rất giảo hoạt, giảo hoạt như một con hồ ly vậy.

Lần trước sau khi gặp Thường Nhạc, Diệp Hoàng bắt đầu ý chí sục sôi muốn bắt Thường Nhạc, cái tên khốn kiếp này, ở bên ngoài hại người đã đành không ngờ lại còn vươn tay tới cả em họ thuần khiết của cô, đúng thực là một con côn trùng có hại tiêu chuẩn, cô nhất định phải bắt được hắn, hơn nữa phải trước khi hắn làm hại em họ.

Cho nên không lâu trước khi Diệp Linh Lung tới Thường gia, Diệp Hoàng đã được cô mời tới nhà, miễn cưỡng chiếu cố cái tên dâm lang kia.

Nhìn bóng dáng xinh đẹp mà mảnh khảnh của Diệp Linh Lung dưới ánh trăng, Diệp Hoàng bất giác nắm chặt tay lại, cái tên khốn kiếp này, rốt cuộc đã chiếm mấy phần trong lòng Linh Lung rồi?

Diệp Linh Lung vẫn chưa trở về bộ đội đặc chủng, vẫn chưa về nhà, lòng cô vẫn vấn vương trên người Thường Nhạc, không biết tại sao cô có cảm giác, cảm giác trên người Thường Nhạc có một ma lực rất lớn đã hấp dẫn cô.

Tối nay, cô vẫn đang suy nghĩ vấn đề quan trọng kia, bên cạnh Thường Nhạc có quá nhiều phụ nữ, hơn nữa ai cũng đều rất xinh đẹp. Buộc bản thân từ bỏ, điều đó căn bản không có khả năng, nhưng khiến cô giống như một bình hoa, cả ngày chỉ ở nhà chờ hắn, như vậy cô cũng không cách nào chịu đựng được….

- Chẳng lẽ mình thật sự phải nhờ vào sức mạnh của cha sao, cuối cùng lại trở thành cánh tay đắc lực không thể thiếu của hắn?

Đôi mắt xinh đẹp của Diệp Linh Lung trở nên mơ hồ.

https://thuviensach.vn

- Nô, chỉ cần cô chịu giao áo choàng hắc ám, chủ nhân nhất định sẽ tha thứ cho cô, hơn nữa sẽ chô cô được hưởng thụ sự gột rửa của Vương triều Hắc Ám!

Bốn gã áo đen gắt gao vây chặt lấy Nô.

Từ sau lần Nô trốn thoát, Vương triều Hắc Ám đã phái ra toàn bộ cao thủ, bốn người một nhóm, chuyên phụ trách bắt Nô, một khi Nô phản kháng, bọn họ hoàn toàn có thể treo cổ cô.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Nô lộ ra một tia hào quang quỷ dị, cô lạnh lùng mỉm cười:

- Vương triều Hắc Ám? Ha ha, từ lần tôi cướp đi áo choàng hắc ám, tôi đã chủ định không trở về Vương triều Hắc Ám rồi.

- Hừ, Nô, bằng vào thân thủ của cô, đừng tự chuốc khổ nữa, sinh mệnh của cô còn được mấy lần, lần này chúng tôi sẽ hoàn toàn hủy diệt cô.

Bốn gã áo đen chậm rãi đi về phía Nô.

Áp lực vô hình trong không khí bắt đầu ngưng đọng lại.

- Ha ha, ha ha, vậy sao? Nô này còn là con hồ ly để các người ức hiếp hay sao?

Ánh mắt Nô trở nên mờ ảo. Từ khi lấy được Áo choàng hắc ám, sau khi dung hợp cơ thể với Áo choàng hắc ám, Nô của hiện tại đã có sự thay da đổi thịt.

Trong lòng bốn tên kia có chút căng thẳng, bọn chúng đột nhiên cảm giác có chỗ không đúng, nhưng rốt cuộc là chỗ nào sai sót, trong thời gian ngắn bọn chúng không cách nào tìm ra được.

- Giết!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Nô lộ ra nụ cười tàn nhẫn, vừa dứt lời, thân hình Nô khẽ động, đó là một bóng dáng màu đen, cả người không ngờ lại hoàn toàn biến thành một thứ giống như con dơi màu đen vậy.

Tốc độ thật sự quá nhanh. Sức mạnh quả thực quá lớn, bốn gã kia không ai không là cao thủ áo đen. Bọn chúng vốn muốn rút binh khí để ngăn cản, nhưng khi tay bọn chúng chạm đến binh khí của mình, thì đã vĩnh viễn ngừng lại.

Thân hình Nô nháy mắt đã biến mất trong bóng đêm.

Khi thân hình Nô vừa biến mất, một cái bóng màu đen đi ra từ trong bóng tối, gã đi tới trước mặt bốn gã áo đen.

Bốn gã áo đen vẫn lặng yên đứng đó, nhưng tim đã không đập nữa, đồng tử đều co lại, dường như không tin nổi chuyện xảy ra trước mắt.

- Sao thủ hạ của thiếu gia người nào cũng biến thái như vậy?

Trên gương mặt chữ điền lộ ra một nụ cười tà ác, trong nháy mắt hoàn toàn dung hợp với bóng đêm.

Chiết Giang, Hàng Châu!

- Fuck. Nơi này *** nhiều mĩ nữ nha!

Thường Nhạc vừa mới xuống xe, ánh mắt đã ngời sáng, tục ngữ nói thật đúng, nơi tập trung nhiều mỹ nữ nhất Trung Quốc, ngoại trừ Tô Châu thì chính là Hàng Châu.

Ban đầu Thường Nhạc đúng là không để ý những lời này, không ngờ sau khi hắn đích thân tới Hàng Châu, hắn mới phát hiện trước kia hắn đã bỏ lỡ nhiều quãng thời gian tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Mùa đông sắp tới, nhưng nhiệt độ trong không khí vẫn có chút ấm áp, lại có chút ẩm ướt. Những mỹ nữ mặc quần áo bó sát, hoàn toàn để lộ đường cong hoàn hảo.

- Lão đại, chú ý hình tượng!

Thấy ánh mắt Thường Nhạc vẫn luôn tập trung trên người những mỹ nữ kia, Cao Tiếu ở bên cạnh thấp giọng nhắc nhở.

- Fuck, chỗ này thực *** có tiền nha!

Lời này không cần đoán cũng biết là do Tiểu Bảo nói ra, chỉ thấy ánh mắt Tiểu Bảo lóe sáng, chăm chú nhìn hàng xe Lincoln màu đen trước mặt, hàng cao cấp hiệu hoa sen…

Hóa ra hôm nay ở đây tổ chức triển lãm xe hơi quốc tế ba năm một lần, mà những mỹ nữ kia đều đến từ rất nhiều quốc gia, cái gọi là xe xịn với mỹ nữ, đây là sự phối hợp từ xưa rồi.

Ánh mắt Thường Nhạc chậm rãi rời khỏi bộ ngực một mỹ nữ ra chỗ khác, miệng giật giật nói:

- Tiểu Bảo, em phải chú ý hình tượng, đừng để lão đại mất mặt.

Tiểu Bảo buồn bực nắm chặt tay, hình tượng của tên kia còn kém hơn cô, vậy mà còn nhắc mình chú ý hình tượng, thật là tức chết mà.

- Mỹ nữ mắt nhỏ!

Thường Nhạc từng cưa rất nhiều mỹ nữ, hơn nữa người nào cũng có đôi mắt to trong veo, nhưng mỹ nữ mắt nhỏ trước mắt này, đúng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Phụ nữ mắt nhỏ bình thường ít người là mỹ nữ, cho dù là mỹ nữ, cũng là giảm giá, nhưng Thường Nhạc vừa tiếp xúc ánh mắt với mỹ nữ cách đó

https://thuviensach.vn

không xa, hắn đã cảm thấy cả người có một cảm giác không thoải mái.

- Ha ha, lão đại, tiểu đệ lập tức bắt cô ta lại, tắm rửa sạch sẽ rồi đưa lên giường, để cậu thỏa thích một phen, thế nào ạ?

Huyết Hổ vừa thấy tư thế kia của Thường Nhạc, lập tức hiểu ra, gã vội vàng đi tới bên cạnh Thường Nhạc, có ý tranh công nói.

- Bốp!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, cốc cho y một cái

- Tố chất, hình tượng, vấn đề tôi đã nói nhiều lần rồi, về sau phải chú ý.

Nói tới đây thì dừng lại một chút rồi mới nói tiếp:

- Tục ngữ nói không sai, cưa gái phải chú trọng nghệ thuật, chú trọng thủ đoạn, chú trọng mỹ cảm, đừng thấy mỹ nữ đã trực tiếp xông lên, phải dùng tâm để làm đối phương cảm động, chủ động nhào tới ôm ấp mày, đó mới là một loại hưởng thụ chân chính!

Linh Nhi ở bên cạnh thiếu chút nữa là nôn ra, cái tên khốn kiếp này, không phải là bại hoại bình thường, Tiểu Bảo quay đầu lại, nhỏ giọng nói:

- Lão đại chịu bỏ thời gian đi cưa gái đẹp, đúng là heo mẹ leo cây rồi!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc tà tà mỉm cười: - Lão đại đây khiến cho heo mẹ phải leo lên cây một lần, cho em nhìn một chút!

- Lão đại, tôi cậu!

Huyết Hổ cũng là người đáng tin cậy của Thường Nhạc, gã quơ nắm tay, tinh thần vô cùng hưng phấn kêu gào.

Thường Nhạc bày ra dáng vẻ tự nhiên, sải bước đi về phía mỹ nữ mắt nhỏ, trong lòng lặng yên nhớ kỹ: - Ai, năm tháng khiến con người ta mau già, tiểu thư đây trông vẫn như ngày xưa a!

- Củ chuối thật!

Thường Nhạc vẫn còn chưa đi đến trước mặt đối phương, chỉ thấy một thân hình to lớn mập mạp đang cầm một bó hoa hồng to đi tới trước mặt mỹ nữ mắt nhỏ kia.

Trên khuôn mặt của mỹ nữ mắt nhỏ lộ ra nụ cười ngọt ngào, như là chú chim non nép vào trong ngực đối phương.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại, nhìn vẻ bề ngoài của mỹ nữ mắt nhỏ kia, hẳn phải là xử nữ, sao có thể lại ở cùng một chỗ với tên béo chết bầm kía?

Cao Tiếu và Huyết Hổ nhìn nhau, trong ánh mắt đồng thời lộ ra vẻ cổ quái, lão đại cần phải vạm vỡ lực lưỡng sao?

Thường Nhạc đi thẳng tới trước mặt đối phương, tên mập hơi sững sờ, buông lỏng tay, thần sắc kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, còn chưa kịp mở

https://thuviensach.vn

miệng.

Cũng đã bị Thường Nhạc đụng vào một bên, - Tên mập chết bầm, đàn bà của tôi cũng dám đụng vào, quả thực điếc không sợ súng!

- Đàn bà của anh?

Mỹ nữ mắt nhỏ và tên mập đồng thời kinh ngạc kêu lên.

Thường Nhạc nhanh chóng duỗi tay ra, mỹ nữ mắt nhỏ kia đã ở trong ngực Thường Nhạc, loại hành vi cướp sắc trắng trợn này, e là lần đầu tiên mỹ nữ mắt nhỏ gặp phải.

- Tiểu tử, gan đủ lớn! Tên mập đó không những không có âm thanh gì. Trái lại, phá lên cười ha ha, nụ cười kia vừa mới cất lên, trong nháy mắt, sắc mặt đã hoàn toàn âm trầm.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún nhún vai, có chút tiếc nuối nói: - Vì sao tình tiết trong chuyện xưa luôn phát triển như vậy, vì sao không có điểm mấu chốt như này?

- Tên cướp, tôi muốn solo với anh! Mỹ nữ mắt nhỏ đột nhiên đứng dậy, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn chằm chằm Thường Nhạc, phẫn nộ nói.

- Solo? Ánh mắt Thường Nhạc nhìn thật sâu vào đôi mắt động lòng người của mỹ nữ mắt nhỏ kia. Không khỏi cười vui vẻ, trên đời này có người dám chọn lựa đấu cùng ta chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

- Được. Tôi nhận lời thách đấu solo của em! Thường Nhạc vừa dứt lời, Cao Tiếu và Huyết Hổ đồng thời cổ quái nhìn. Không phải chứ, kiến mà đòi đấu với voi sao?

Mỹ nữ mắt nhỏ đem quần áo trên người bỏ ra, để lộ ra dáng người thon thả mảnh khảnh, Thường Nhạc ánh mắt sáng lên, vẫn thật không nghĩ tới, mỹ

https://thuviensach.vn

nữ mắt nhỏ ngoại trừ đôi mắt xinh đẹp, dáng người cũng đẹp như vậy.

Đương nhiên, cô bày ra bộ dạng như vậy, liếc mắt có thể nhìn ra, mỹ nữ mắt nhỏ đã từng học ít võ thuật. Ngược lại tên mập kia, anh ta đứng ở một bên mỉm cười.

- Dừng!

Mỹ nữ mắt nhỏ vừa mới cất bước đến trước mặt, lại thấy Thường Nhạc cười hì hì đưa tay lên.

- Anh còn có lời nào muốn nói sao? Lông mày lá liễu của mỹ nữ mắt nhỏ nhẹ nhếch lên, rất bất mãn nói: - Nhanh lên, đừng có mà ấp úng nữa.

- Cho dù em có tấn công, tôi cũng không động thủ.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nét cười tà ác, ánh nhìn chằm chằm vào ngực đẹp đẽ của mỹ nữ mắt nhỏ kia. Thật không ngờ đến, bộ ngực lại có sức hấp dẫn người ta đến như vậy, giống như cám dỗ người khác a!

- Anh

Nắm tay của mỹ nữ mắt nhỏ dựng lên, trực tiếp đánh về phía Thường Nhạc.

- Tôi thổi!

Thường Nhạc miệng dùng lực mạnh, một cỗ trống rỗng xuất hiện, mỹ nữ mắt nhỏ còn không kịp phản ứng, đã bị Thường Nhạc cứng rắn thổi ngã xuống đất.

Mỹ nữ mắt nhỏ tức giận nhìn Thường Nhạc, bộ ngực phập phồng vì tức giận.

- Lại lần nữa!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy bộ dạng tức giận của cô ấy thật đáng yêu, hắn phất phất tay về phía mỹ nữ mắt nhỏ.

Mỹ nữ mắt nhỏ cảnh giác nhìn Thường Nhạc, nhất thời không dám đứng lên.

- Tôi hút!

Trên thế giới loại sắc lang mặt dày như vậy mà sinh ra.

Mỹ nữ mắt nhỏ còn chưa kịp phản ứng, liền bị Thường Nhạc cứng rắn kéo qua hôn.

- A!

Mỹ nữ mắt nhỏ muốn ngăn cản, ngay cả thời gian phản ứng còn không có, cả người hoàn toàn áp vào Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn kia bị Thường Nhạc hôn.

- Buông con gái tôi ra!

Người trung niên mập mạp kia vung tay, mắt thấy liền lao đến.

- Con gái?

Thường Nhạc sửng sốt. Nhẹ buông ra, mỹ nữ mắt nhỏ đã bịch một tiếng, ngã xuống đất.

- Tên sắc lang đáng chết! Miệng nhỏ nhắn của Linh Nhi nhếch lên, bất mãn thầm nói.

- Nhẫn nhịn, nhất định phải nhẫn nhịn!

Tiểu Bảo ở bên cạnh nhỏ giọng an ủi.

- Ha ha- ha ha!

https://thuviensach.vn

Đại mỹ nữ cười vui vẻ, thực nghiệm cuối cùng cũng thành công rồi, vật thí nghiệm lần này bị chính mình sau khi tiêm dược phẩm vào, không có phản ứng bất lương, mà năng lượng của cơ thể cũng bị phát triển 60%.

LâmThường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn mỹ nữ tuyệt sắc trước mặt, nhóm này có tất cả 30 người ZNV, đều là chọn ra theo yêu cầu của Thường Nhạc, bọn họ đều hy vọng có thể đạt đến năng lượng thực sự.

- Đừng nhìn tôi, tự cảm nhận một chút đi!

Lâm Thường Nhạc năm tay hơi nắm lại, phần lực chậm rãi xuất hiện, - Trời ơi, chiêu lúc trước của tôi đây sao? Cảm nhận thấy lực lượng cường đại đang lần lượt tấn công vào cơ thể mình, Lâm Thường Nhạc hít một hơi khí lạnh.

- Tôi còn muốn tỷ thí với anh! Mỹ nữ mắt nhỏ lại đứng lên, nhìn chằm chằm mặt Thường Nhạc, hung tợn nói.

Lần này chẳng những là Thường Nhạc, ngay cả những người xung quanh đều choáng váng, hai vị này căn bản không cùng một cấp bậc, lẽ nào mỹ nữ mắt nhỏ vừa rồi bị hỏng não?

Nhưng, rõ ràng cô ấy ngã ngồi xuống đất a!

Những cô người mẫu bên những chiếc ô tô đều thầm nổi giận với mỹ nữ mắt nhỏ, bọn họ hy vọng mỹ nữ mắt nhỏ có thể đánh bại Thường Nhạc, suy cho cùng bọn họ đều là con gái. Hy vọng cô có thể thắng lợi.

- Chân!

Ánh mắt Thường Nhạc đột nhiên dựng lên, lơ đãng nhìn đôi chân của mỹ nữ mắt nhỏ cách mặt đất một khoảng.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, mỹ nữ mắt nhỏ ban đầu bất động liền biến hóa như một âm hồn, cô đem tầm mắt ngắn ngủi nhìn Thường Nhạc, đột nhiên đánh ra bên ngoài.

Một làn hơi thở mờ nhạt, giống như dòng suối tinh mịn, trực tiếp vượt qua tuyến phòng hộ phía trước Thường Nhạc.

- Binh!

- A!

Thậm chí có người phát ra tiếng hoan hô.

Đáng tiếc nhất là Thường Nhạc đang trực tiếp tiếp nhận thời khắc một cước này tới, không ngờ hắn giống như không có bất cứ việc gì, nhẹ nhàng mà lại thản nhiên phủi bụi trên quần áo

- Những thứ này sao?

Thường Nhạc nghiền ngẫm nhìn vẻ mặt hưng phấn của mỹ nữ mắt nhỏ, cười hì hì nói.

- Hừ. Đây mới chỉ là bắt đầu thôi! Mỹ nữ mắt nhỏ kiều hỏa nhìn khuôn mặt anh tuấn của Thường Nhạc, hai chân đột nhiên hướng lên trên bầu trời xoay tròn 180 độ.

Cái trán xinh đẹp thanh tú không ngờ di chuyển đến. Nhưng chân của cô, giống như mộng ảo liền tựa hồ có được linh tính. Điên cuồng đánh tới phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc dù sao cũng không ngờ đến chân của mỹ nữ mắt nhỏ xinh đẹp này lại đạt đến trình độ nhanh như vậy.

Nếu không phải là bởi vì sức lực của mỹ nữ mắt nhỏ thật sự không tạo ra uy hiếp với Thường Nhạc, tin rằng Thường Nhạc hiện giờ đã thành thành

https://thuviensach.vn

thật thật nằm trên mặt đất rồi.

Nhưng sức lực của mỹ nữ mắt nhỏ tuy rằng rất nhỏ, nhưng chân lại càng ngày càng nhanh.

Thường Nhạc tà ác cười, loại hương vị chơi đùa này thật là sảng khoái, cơ thể hắn, ban đầu cao lớn đột nhiên ngồi chồm hổm xuống.

Mỹ nữ mắt nhỏ cũng không dự liệu đến Thường Nhạc sẽ đột nhiên ngồi chồm hỗm xuống, trong nháy mắt nhìn thấy Thường Nhạc ngồi xuống. Đôi chân biến ảo vô hình của mỹ nữ mắt nhỏ đột nhiên lơ đãng dừng lại.

Cô dường như sợ hãi Thường Nhạc sẽ nhìn thấy một số thứ ở phía dưới, những nét ngượng ngùng của con gái khiến cho đôi chân của mỹ nữ mắt nhỏ hỗn loạn một chút.

Thường Nhạc cần đúng là loại cảm giác hỗn loạn này, hắn vốn đã ngồi xổm xuống cơ thể liền giống như con báo săn, nhanh chóng xông lên.

- Binh!

- A!

Mỹ nữ mắt nhỏ không có hình dạng cố định không hề phòng bị đã bị Thường Nhạc bế lên, Thường Nhạc tiếp theo toàn bộ cơ thể của mỹ nữ mắt nhỏ đã được Thường Nhạc vững chắc ôm.

Thường Nhạc lo lắng mỹ nữ mắt nhỏ sẽ đột nhiên giãy ra rơi xuống, vì thế hắn chặn lại phần chân của mỹ nữ mắt nhỏ. Không ngờ cô lại bất động.

Cũng không tính bộ ngực đầy đặn kia hoặc là vô ý, hoặc là hữu ý đúng lúc đem đầu vùi vào bên trong.

Trong nháy mắt, vốn là thiếu nữ lẫm liệt uy hiếp Thường Nhạc. Khuôn mặt xinh đẹp liền ửng hồng, đầu xấu hổ lập tức rũ xuống, dường như sợ ánh

https://thuviensach.vn

mắt của ai đó. Mà thời khắc hơi thở nam tính của Thường Nhạc như có như không bay vào mũi cô, cô muốn giãy dụa, nhưng không có tác dụng.

- Như thế nào, chịu khuất phục sao? Thường Nhạc ngẩng đầu, miệng hắn đột nhiên không lưu tâm mà hôn cô, tà ác hỏi.

- Anh Mỹ nữ mắt toàn thân chấn động, trong đôi mắt xinh đẹp không ngờ xuất hiện một tầng hơi nước.

- Mau trả lời, nếu không thì

Thường Nhạc sợ nhất là nước mắt, hắn nhìn thấy bộ dạng của mỹ nữ mắt nhỏ giống như sắp khóc, vội vàng tựa đầu vào mỹ nữ mắt nhỏ trong ngực, thị uy nói.

- Tôi tôi chịu phục rồi! Mỹ nữ mắt nhỏ cảm thấy ủy khuất đầy mình nói.

Người trung niên mập mạp kia muốn đến giúp con gái bảo bối của mình, nhưng bên cạnh là Huyết Hổ và Cao Tiếu, tùy ý tản ra khí thế, đã khiến cho ông đứng ở đó động cũng không dám động.

Thường Nhạc nhìn thấy mỹ nữ mắt nhỏ chịu khuất phục, hắn mới chậm rãi mỉm cười: - Như này mới ngoan!

Vừa nói, vừa hôn mỹ nữ mắt nhỏ một cái.

Sau đó tự nhiên đem mỹ nữ mắt nhỏ kéo lên, tà tà cười nói: - Địa bàn ở Hàng Châu này, tôi chính là lão đại!

- Thật sự là nói khoác mà không biết ngượng!

Thanh âm vô cùng trong trẻo như chim hoàng anh đột ngột cất lên, mà lúc Thường Nhạc nghe được thanh âm này, không những không tức giận, trái lại, lộ ra một tia cười vui vẻ.

https://thuviensach.vn

- Bảo bối, đã lâu không gặp, có nhớ tôi hay không a? Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào bộ ngực cao vút của đối phương, bộ ngực của mỹ nữ mắt nhỏ so sánh với cô ấy, vẫn là kém mấy bậc a!

- Tên đáng chết không có lương tâm, mới xa tôi có mấy ngày, lại bắt đầu hoa tâm rồi. Hắc ám Thánh nữ quyến rũ nhìn Thường Nhạc liếc một cái, hình như có chút tức giận nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 346: Gặp Lại Thánh Nữ Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

23:48

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy bộ dạng hai người liếc mắt đưa tình, mỹ nữ mắt nhỏ đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút hụt hẫng, đặc biệt là tiếp xúc với khuôn mặt gần như là hoàn mỹ của hắc ám mỹ nữ kia.

- Bảo bối, em lần này tìm tôi, không phải là muốn cùng tôi đại chiến ba trăm hiệp trên giường chứ? Ánh mắt Thường Nhạc quét về ba tên phía sau hắc ám mỹ nữ.

Rất mạnh, rất trâu, một thời gian không gặp lũ quỷ nhỏ này, lại tìm được ba cái tên nhức đầu này từ đâu ra đây?

- Người ta cũng muốn đọ sức trên giường với anh, nhưng mà vẫn luôn không có cơ hội a, mà lần này còn cố ý mang ba người kia đến đây tỷ thí với anh một chút, nếu như anh thua, ha ha Tôi chỉ có thể đến địa ngục cùng ngươi lại nối tiếp tiền duyên a.

- Con quỷ nhỏ này, rõ ràng muốn mạng của mình, nhưng lời nói sao lại khôn khéo như vậy! Thường Nhạc khinh bỉ nhìn Thánh nữ hắc ám một cái, đợi sau này đem cô lên giường, nhất định phải tính toán tổng thể với cô.

Thánh nữ Hắc ám vừa dứt lời thì ba lão già trước mắt, đồng thời tiến một bước về phía trước, vây chặt Thường Nhạc.

- Lần này mới có thể thoải mái một phen! Thường Nhạc cảm thấy được hơi thở của ba người kia, tinh thần hắn hơi động một chút, không khỏi đánh giá thấp kế sách này.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong nháy mắt, Thường Nhạc liền nhắm hai mắt lại, hắn cảm nhận được ba luồng hơi thở cực kì thần bí bao quanh bốn phía cơ thể mình, giống như mạnh, như yếu, như cương, như nhu, gần như những cảm giác khác nhau không ngừng tuôn ra trong óc Thường Nhạc.

- Ha ha, anh cũng phải cẩn thận, bọn họ rất giỏi đấy! Thánh nữ Hắc ám lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Ngay chớp mắt. Ba lực vô cùng mạnh mẽ từ phía trên thân thể, phía dưới cùng với đan điền chảy ra, giống như nước sông cuồn cuộn, càng giống như mãnh hổ hạ sơn!

Tiềm phục tại cơ thể Thường Nhạc một cỗ sức mạnh lập tức phân thành ba hướng tấn công, bốn cỗ sức mạnh quấn quanh cùng nhau, lập tức hình thành nên cục diện thế lực ngang nhau.

Ba lão già dường như cảm thấy trong sự biến hóa trong cơ thể Thường nhạc, trên mặt bọn họ đều không hẹn mà cùng lộ ra tia kinh ngạc, thần sắc khiếp sợ.

Bọn họ không nghĩ đến sức mạnh thần bí quỷ dị đến không ngờ trong cơ thể Thường Nhạc laij khổng lồ như vậy. Mà vừa rồi chỉ là tùy ý đánh, nếu như hoàn toàn phát huy ra ngoài, thật không dám tưởng tượng.

- Thú vị!

Sức mạnh của Thường Nhạc ban đầu quấn quanh với ba loại sức mạnh kia cùng một chỗ cảm thấy ngày càng mạnh lên. Một loại áp lực ở sâu trong nội tâm Thường Nhạc dần sinh ra theo thời gian.

Thường Nhạc tà tà mỉm cười, cỗ sức mạnh thần bí kia đột nhiên tản ra hào quang màu tím. Sức mạnh vốn mạnh mẽ lại một lần nữa tăng lên thành nhiều lần cộng lại.

https://thuviensach.vn

Cơ thể của ba lão già đều không hẹn mà cùng run rẩy một chút, bọn họ kinh hãi muốn chết nhìn Thường Nhạc, gần như khó có thể tưởng tượng một cỗ sức mạnh vừa rồi nghênh tiếp ba cỗ sức mạnh của bọn họ không ngờ chỉ dùng hơn một nửa độ mạnh.

Dựa theo lý luận bình thường, sức mạnh xuất hiện đều là hình thức lấy một nửa, cho nên bọn họ dự tính lần đầu chỉ đánh giá một nửa thực lực của Thường Nhạc, nhưng hiện tại xem ra, thực lực của Thường Nhạc đã vượt qua dự tính của bọn họ.

Trong sức mạnh này tràn đầy tà ác. Một cỗ sức mạnh thần bí kia tràn đầy tà ác, hơi thở căm ghét, nó dường như muốn hủy diệt tất thảy những gì đẹp đẽ.

Dường như có một loại sau khi bị người ta vứt bỏ khóc không ra tiếng, cũng dường như có sức mạnh lớn nhưng lại một mặt hoang mang, bất luận nói như nào, cỗ sức mạnh thần bí mạnh mẽ kia. Thật là phức tạp.

Mà lúc này Thường Nhạc đang cảm nhận sức mạnh mạnh mẽ trong vòng đấu đá lung tung, cái loại sức mạnh này dường như vô cùng vô tận có được, bất kể là từ góc độ nào hay là từ vị trí nào xem. Cái loại sức mạnh này cũng đã tạo thành một loại phong thái, cường độ âm thanh giống như rút dây động rừng.

Bỗng nhiên lúc đó, Thánh nữ Hắc Ám bắt đầu hành động, đó là một cái bóng hư ảo, nếu như đổi thành trước mặt Thường Nhạc, tin rằng phản ứng đầu tiên của hắn là ra quyền nghênh đón đối phương.

Nhưng Thường Nhạc hiện giờ đã thay đổi, tốc độ kia tuy rằng nhanh, nhanh đến mức khiến cho người ta khó có thể phân biệt rõ ràng, đáng tiếc Thường Nhạc đã có thể biến hóa theo tốc độ kia mà nắm chặt đối phương bên trong chân chính tiến công, tuy rằng tiến công, nhưng không có nội dung thực sự, chiêu thức này trên thực tế là chiêu giả.

https://thuviensach.vn

Thời khắc tất cả đều dừng lại, Thánh nữ Hắc Ám dùng đôi mắt cực kỳ kinh ngạc nhìn Thường Nhạc, cô thật không ngờ có người có thể xem ra chiêu thức của mình là hư ảo, quan trọng hơn là từ góc độ chỗ đứng của Thường Nhạc, một tiến có thể công, góc độ lui cũng có thể thủ.

Đấu tranh giữa những kẻ mạnh cũng không nhất định dựa vào thắng bại để định, có đôi khi hữu hình hóa vô hình cũng là một phương thức.

Tuy nhiên thuộc loại thiếu nữ trời sinh tính khiêu chiến, nắm tay của Thánh nữ Hắc Ám đột nhiên chuyển động, giống như biến ảo bên trong bóng dáng, khiến cho người ta không thể nắm bắt!

- Bảo bối, vì sao luôn nghịch ngợm như vậy? Nếu đã như vậy, tôi sẽ chơi với em. Thường Nhạc tà tà cười, Thánh nữ Hắc Ám chỉ là cảm thấy hoa mắt, bóng dáng của Thường Nhạc không ngờ cũng biến mất trước mặt mình.

Là một cao thủ, Thánh nữ Hắc Ám thời gian đầu cũng không có hoang mang, cảm giác của cô lập tức kéo đến chung quanh, cảm thấy sự tồn tại của Thường Nhạc, nhưng làm cho cô vô cùng kinh ngạc đó là cô căn bản không thể cảm giác được hơi thở của Thường Nhạc, một con người sống như Thường Nhạc có lẽ đã biến mất trong không gian này.

- Tại sao lại như vậy? Thánh nữ Hắc Ám không kìm nổi chấn động mà nghĩ, đáng tiếc là vào thời khắc ấy, cô cảm thấy một dòng khí vô cùng mạnh mẽ tấn công từ không trung.

- Cái gì! Thánh nữ Hắc Ám gần như không thể tin được sự thật này, một cao thủ hạng nhất cũng không thể nán lại trên không trung lâu như vậy được, nhưng vì sao Thường Nhạc vẫn có thể tránh né đến hiện tại? Đây đã phá vỡ biểu hiện lệ thường rồi.

Đáng tiếc Thường Nhạc căn bản không cho cô thời gian suy nghĩ, Thánh nữ Hắc Ám gấp gáp ra tay bắt đầu nghênh tiếp nắm tay trên không.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm cho cô kinh ngạc cũng là dòng khí mạnh mẽ kia từ trong cơ thể Thường Nhạc phát ra, hơn nữa nắm đấm của hắn cũng không phải đánh về phía chính mình, dường như là một loại phụ trợ, một loại biến hóa bên trong phụ trợ.

Nhưng tại thời khắc Thánh nữ Hắc Ám hoàn toàn tỉnh ngộ, bóng dáng quỷ quái của Thường Nhạc đã nhẹ nhàng ở phía sau Thánh nữ Hắc Ám.

Một đạo lực mạnh mẽ đánh tới không trung, mà ngoài ra lại có một cỗ sức mạnh ở trong tay Thường Nhạc, bất kể là ai, đều biết kết quả thật sự.

Trên khuôn mặt tuyệt sắc Thánh nữ Hắc Ám có chút tái nhợt, cô thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc, mà giờ phút này Thường Nhạc cũng đã đứng ở phía đối diện với cô, tay kia gảy nhẹ cằm của cô.

Ba lão già vẫn như cũ lẳng lặng đứng yên ở nơi đó, dường như chuyện trước mắt không có liên quan đến bọn họ, nhưng Thường Nhạc cũng hiểu được, ba lão già này đang trở về chỗ cũ, hương vị sức mạnh đấu đá trong cơ thể chính mình thật là không dễ chịu!

Thường Nhạc tà tà cười.

- Đây là người sao?

Mỹ nữ mắt nhỏ bên cạnh đã hoàn toàn choáng váng, dường như không thể tin mọi thứ trước mắt, giới hạn của con người, có thể đạt tới hiệu quả như vậy sao?

Tiểu Bảo hếch cái miệng nhỏ nhắn lên, - Tên mặt mày rạng rỡ, yêu đùa nghịch kia, tốc độ nhanh như vậy, sao thẻ không rơi xuống chứ?

Linh Nhi âm thầm so sánh khoảng cách chênh lệch giữa mình và Thường Nhạc, cô yên lặng nói thầm: - Chỉ có ám sát, mới có thể thành công!

https://thuviensach.vn

- Thật không nghĩ đến, một ngày không thấy phải lau mắt mà nhìn a! Thánh nữ Hắc Ám bỗng nhiên mỉm cười, cô nhìn chằm chằm Thường Nhạc, thần sắc cổ quái nói: - Người ta mỗi lần đều giết anh, chọc cho anh tức giận, ngươi vì sao không giết tôi?

Thường Nhạc tà tà nhìn hắc ám Thánh nữ, cũng không có mở miệng nói chuyện.

Thánh nữ Hắc Ám quyến rũ cười, nói: - Lẽ nào vì tôi là mỹ nữ?

Thường Nhạc rốt cục mỉm cười, ánh mắt hắn tà ác nhìn Thánh nữ Hắc Ám, nói: - Mỹ nữ trong thiên hạ rất nhiều, nhưng trinh nữ lại rất ít, đặc biệt là trinh nữ dâm đãng như em!

Kuôn mặt trắng nõn của Thánh nữ Hắc Ám xoạt một cái hoàn toàn đỏ lên, cô hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, giận nói: - Tên vô lại nhà anh từ trước tới nay không nói tiếng người, đừng có làm mất sự kiện loài người ra đời!

Thường Nhạc nghiêng ánh mắt nhìn chằm chằm bộ ngực Thánh nữ Hắc Ám, không khỏi mở miệng nói: - Lẽ nào muốn tôi cởi hết quần áo của em, đặt ở trên đường cái để cho người ta thưởng thức, em mới thấy tôi lương thiện sao?

Trong đầu Thánh nữ Hắc Ám không tự chủ xuất hiện màn bị tên Thường Nhạc đáng chết cởi áo, cô không khỏi kịch liệt nói: - Tên bại hoại nhà anh không bao giờ làm được chuyện tốt, tôi không để ý tới anh nữa!

Nói xong, liền nghênh ngang rời đi.

- Ha ha, Huyết Hổ, anh nói xem lão đại tại sao không đem người phụ nữ này lên giường, một người mới phá rồi lại lập, như vậy thật là thích! Cao Tiếu có chút không hiểu để lộ ra nét cười ti tiện.

https://thuviensach.vn

- Móa, nếu như lão đại làm như vậy, như thế lão đại cũng không phải là lão đại nữa rồi! Huyết Hổ rất khinh bỉ nhìn Cao Tiếu liếc mắt một cái.

- Câu này là có ý gì vậy? Cao Tiếu trong khoảng thời gian ngắn còn không có hiểu ý, gã nghi ngờ nhìn Huyết Hổ.

Huyết Hổ nhún vai, có chút quỷ dị nói: - Tôi cũng không biết, có điều lần trước tôi cũng hỏi câu như vậy, cũng là trả lời như vậy.

- Móa!

Cao Tiếu hoàn toàn không còn gì để nói.

- Nhìn hai người bộ dạng dâm đãng kia, quả thực là có lão đại như nào, ắt có tiểu đệ như thế, bà đây thật sự khinh bỉ bọn họ!

Tiểu Bảo đem đầu dựa vào bên tai Linh Nhi, nhỏ giọng nói.

Linh Nhi gật gật đầu, đồng ý nói: - Đúng vậy, được gọi là thượng lương không vẹo, hạ lương oai, mẹ nó, thật muốn xông tới đánh cho bọn họ một trận.

Nếu như Phong Thần vĩ đại nghe được từ chính miệng con gái bảo bối của mình thốt lên một câu như vậy, dự là sẽ nhất định choáng váng.

- Con gái, chúng ta mau đi thôi!

Người trung niên mập mạp cho dù có ngốc cũng nhìn ra được ông và Thường Nhạc có sự chênh lệch, ông kéo áo mỹ nữ mắt nhỏ, liền xoay người chuẩn bị rời đi khỏi nơi này.

- Đứng lại!

Chỉ nghe được thanh âm uể oải của Thường Nhạc, trong nháy mắt, bóng dáng Thường Nhạc đã đứng trước mặt bọn họ.

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 347: Thu Phục 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Anh muốn làm gì? Mỹ nữ mắt nhỏ không những không sợ, trái lại, nhưng hai mắt sáng ngời nhìn Thường Nhạc, thần sắc kia, dường như có mang theo chút gì đó bên trong.

- Em phải chịu trách nhiệm với tôi! Thường Nhạc nghiêm trang nói.

- Trách nhiệm? Tôi chịu trách nhiệm với anh?

Mỹ nữ mắt nhỏ không hiểu nhìn Thường Nhạc, trong mắt tràn đầy vẻ hồ nghi.

- Đương nhiên, ánh mắt của em mê hoặc tôi, khiến tôi sinh ra dục vọng với em, hiện giờ em đột nhiên bỏ đi, khiến tôi nóng ruột nóng gan, có phải là nên chịu trách nhiệm hay không? Thường Nhạc vẻ mặt vô tội nhìn mỹ nữ mắt nhỏ.

Mỹ nữ mắt nhỏ khó hiểu, loại đang ông theo đuổi gái đẹp như này cũng có sao?

- Rừng lớn, loại chim gì cũng đều có!

Linh Nhi khinh bỉ nhìn Thường Nhạc một cái.

- Vậy anh muốn thế nào? Mỹ nữ mắt nhỏ bị đôi mắt Thường Nhạc nhìn đến không được tự nhiên, nhất là mấy chị em bên cạnh cũng không dám đứng ra giúp đỡ, mà cha mình thì bị khí thế của người này dọa tới mức không nói thành lời.

https://thuviensach.vn

- Rất đơn giản, hôn tôi một cái, em liền có thể đi rồi! Trên mặt Thường Nhạc lộ ra ý cười tà tà.

- Hôn một cái?

Những người đứng xem bốn phía, đồng thời lộ ra vẻ cổ quái, làm hồi lâu, không ngờ chỉ yêu cầu hôn một cái, như vậy khổng phải rất đơn giản sao?

Mỹ nữ mắt nhỏ sững sờ nhìn Thường Nhạc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn nổi lên một chút màu hồng, cái miệng nhỏ nhắn nhanh chóng đưa tới, chụt, một cái, ở trên miệng Thường Nhạc hôn một cái.

- Thật thơm a!

Thường Nhạc nhìn bóng lưng mỹ nữ mắt nhỏ rất nhanh biến mất, trên mặt lộ ra nét cười sảng khoái.

- Thường Nhạc, anh đến đây không phải là để cua gái chứ?

Tiểu Bảo không thoải mái đi đến trước, mặt Thường Nhạc. Bởi vì chuyện cái thẻ, tâm tình cô gần đây càng ngày càng tệ, có lúc, thậm chí trốn đến nơi nào đó, len lén khóc lớn một trận.

- Đương nhiên không phải, anh muốn khiến cho nơi này điên cuồng vì mình! Thừng Nhạc hướng ánh mắt như có như không nhìn lên bầu trời, thản nhiên mỉm cười.

Tương Quân có quyền phát ngôn tuyệt đối ở Tam Giác Vàng, nhưng gã ta gần đây tinh thần không yên, dường như là có chuyện trọng đại gì đó đã xảy ra.

Tương Quân cũng hiểu rằng, ngồi ở vị trí này cho đến bây giờ, cái gì cũng có rồi, nhưng đồng nghĩa với nó đó là nguy hiểm gia tăng. Những người ở

https://thuviensach.vn

toàn bộ Tam Giác Vàng câu kết với nhau để uy hiếp mình cũng không nhiều.

Nghe nói gần đây có một đám người thần bí đến Tam Giác Vàng, chẳng lẽ chính là do gã mời đến để đối phó với mình? Nếu như đơn thuần dựa vào mấy người đó để ám sát mình, trí tưởng tượng của bọn họ không phải rất phong phú đi?

Tương Quân nghĩ đến đây, không khỏi mỉm cười, đây vốn chính là nơi người ăn thịt người, nếu như mỗi ngày mình đều bình tĩnh an toàn vượt qua, đó có phải là quá nhàm chán hay sao?

Trong nháy mắt loại ý nghĩ này của Tương Quân vừa mới lóe ra, một bóng dáng giống như cầu vồng từ trong bụi hoa đột nhiên xuất hiện. Quá nhanh, cũng quá lạ thường, khiến cho người ta hoài nghi bóng dáng trước mắt và bụi hoa này cùng là một.

Tương Quân là một cao thủ, một cao thủ tuyệt đối mạnh mẽ, cảm giác của cao thủ thường là khác lạ, kì thực ngay thời khắc xuống xe ông ta liền có cảm giác bất an, nhưng cho dù có tìm kiếm thế nào đi chăng nữa, cũng không có cách nào tìm ra căn nguyên. Cảm giác bất an kia giống như ngọn núi lớn đè nặng trong lòng Tương Quân.

Mà trong thời khắc khi có luồng khí liều chết xông đến từ trong bụi hoa, loại cảm giác bất an kia càng thêm mãnh liệt, giống như loại ma chú thông thường, ông ta nghĩ tới đó rồi ra tay tấn công, đáng tiếc tấn công cũng phải có thời gian, ông ta quả thật không cần nghi ngờ, nếu tấn công, vũ khí trong tay đối phương có thể cắt đứt cổ họng mình.

Vì thế ông ta rơi vào đường cùng, buộc lòng phải nhanh chóng đi vào phía bên cạnh.

Đương nhiên, né tránh của Tương Quân cũng không phải là né tránh thông thường, cái loại hơi thở bá đạo kia đột nhiên sinh ra khi Tương Quân né

https://thuviensach.vn

tránh, ở lúc lơ đãng, hào quang màu trắng từ bên trong ngón áp út của Tương Quân phát ra.

Lòng của người tập kích bất ngờ không khỏi kinh hãi, gã thật không ngờ Tương Quân lại ra một đòn kinh hãi để tránh né mình, hơn nữa còn phát ra một đạo quang mang, lẽ nào ông ta có thể phân thân sao?

Mà cái tay còn lại trong thời gian ngắn nhất đã hóa thành bóng dáng quỷ dị nhất đạo hồng sắc, không chút do dự va chạm với ngón áp út phía kia.

- Binh Người đánh lén cảm giác được một hồi đau đớn truyền khắp toàn thân mình.

- Đó là sức mạnh gì vậy?

Trong đầu người đánh lén không ngừng luẩn quẩn.

Thật không ngờ sức mạnh từ ánh hào quang nàu trắng quỷ dị của Tương Quân còn cường đại hơn người đánh lén vài phần, sức mạnh bá đạo mà điên cuồng lao qua, mang theo vài phần quỷ dị và hắc ám.

Tuy nhiên Tương Quân kỳ thật căng thẳng hơn so với người đánh lén, ông ta không ngờ sức mạnh của một người lại có thể đạt tới trình độ như vậy, mình có thể đi tới vị trí bây giờ này, hoàn toàn là từ trong máu và đấu tranh giết chóc luyện ra được.

Đáng tiếc thời gian để ông ta khiếp sợ cũng không dài, đao của người đánh lén đột nhiên vung lên giữa không trung khiến cho người ta không thể cảm giác được độ cong, vô cùng nhanh xông về phía Tương Quân để giết.

- Cha!!! Trong lúc này, ở vườn hoa đột nhiên xuất hiện thiếu nữ xinh đẹp động lòng người, cô nhìn thấy cảnh tượng nguy cấp trước mắt, bị dọa nên lo lắng kêu lên.

https://thuviensach.vn

Tương Quân vừa ngh thấy thanh âm của con gái mình, trong lòng ông đột nhiên loạn lên, mà đao ở trong không khí đã đến ngay trước mặt ông!

Tương Quân dù sao cũng là Tương Quân, ngay tại thời khắc thiếu nữ cho là phụ thân mình khó có thể tránh được một đao kia, thân hình của Tương Quân giống như cái bóng đã cấp tốc biến người đến một vị trí, động tác so với ẩn thân còn khó hơn.

Đáng tiếc vào lúc này, người đánh lén kia bỗng cười quỷ dị đứng lên, nụ cười đắc ý kia, cũng mang theo vài phần hung ác độc địa.

Tương Quân còn chưa nhận ra trong tiếng cười của người đánh lén kia, bụng ông đã bị một trận đột kích đau đớn, ông mệt mỏi liếc nhìn con gái của mình một cái, cuối cùng nhắm mắt về phía trước, ông hướng ánh mắt cầu xin về phía người đánh lén.

Kẻ đánh lén thần sắc vẫn quỷ dị như vậy.

Tổ Lưu Manh vừa mới thành lập không lâu, có điều bọn họ tuyên bố tiếp nhận khiêu chiến của bất cứ ai, nếu thành công, người thất bại nhất định phải gia nhập tổ, bọn họ nghe theo lời chỉ bảo của người thắng.

Đương nhiên, lão đại của tổ chức kia cũng không ngu như vậy, bọn họ đem đối thủ của mình về, cho phép rất nhiều cao thủ lợi của đối thủ tham gia, ví như đám nhân vật xã hội đen phương Nam nổi tiếng này.

Gian phòng này ngăn cản nhóm cao thủ lưu manh đều loại bỏ, sau đó chuyên môn là khó dễ hành động của kẻ yếu, nhưng Thường Nhạc cảm thấy vô cùng thích thú, vì Điểm G cần rất nhiều nhân lực, phía mình lần này có đến 40 tên cao thủ hút máu, nhưng không có nhiều tiểu đệ, điều này rất bất lợi cho sự phát triển về sau.

- Tiểu thư, phương pháp này căn bản không được a, những người đó căn bản chính là đồ bị thịt, chúng ta khi nào mới có thể đem tổ Lưu Manh lập

https://thuviensach.vn

thành tổ chức quy mô lớn đây! Lúc này trong nhóm lưu manh, mộ thiếu niên sắc mặt hồng thuận nhăn nhó nói với một thiếu nữ bên cạnh.

- Hừ, anh không nghe mọi người nói về sức mạnh lớn sao? - Hiện giờ chúng ta đã đánh bại mấy trăm cao thủ bình thường rồi, cứ như vậy phát triển tiếp, không cần đến mấy tháng, những người ở toàn bộ Hàng Châu sẽ biến thành thành viên của tổ Lưu Manh rồi. Thiếu nữ trước mặt có thể dùng hai chữ tinh ranh để hình dung, mắt to trong veo, cái mũi tinh xảo, lông mày tinh tế cùng với miệng anh đào nhỏ nhắn hồng nhuận, đặc biệt ánh mắt không ngừng chuyển động kia, hiển nhiên tính cách của người thiếu nữ này cực kỳ không an phận.

- Chuyện này Trong những người kia có nhiều người đều là người bình thường, ngay cả võ công mèo cào còn không có, còn có nhiều người căn bản là chỉ hướng về tiền, bây giờ căn bản không có tổ chức lưu manh nào giống như chúng ta, chẳng những không thu tiền của người khác, hơn nữa còn cho tiền lương, đó căn bản là đối đầu với tiền, thực hiện cực kỳ ngu xuẩn đấy thôi!

Giọng nói của thiếu niên sắc mặt hồng thuận tràn ngập bất đắc dĩ.

- Xem ra mấy ngày nay anh rất ngứa thịt Thiếu nữ ranh ma xinh đẹp sớm đã nổi trận lôi đình rồi, tuy nhiên thiếu niên kia lại không hề phát giác, mà lại phối hợp nói.

Ngay lúc nắm tay của thiếu nữ va chạm với cái đầu trì trệ của người thiếu niên kia, cô đột nhiên hoan hô một tiếng, chỉ thấy có một người ở cửa của tổ Lưu Manh, một thiếu niên anh tuấn phóng khoáng cộng thêm vài phần hơi thở tà tà, quả thực là một sát thủ phổ biến.

Thiếu nữ ranh ma mạnh mẽ nuốt một ngụm nước bọt, sau đó nghiêm trang nhìn vào mắt của của người thiếu niên anh tuấn đẹp trai này nói: - Anh đẹp trai, anh tên gì, nhà ở đâu?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hơi chần chừ nhìn người thiếu nữ vô cùng cổ quái ở trước mắt, hắn trước giờ chưa từng thấy qua loại ánh mắt này, dục vọng cực kỳ trắng trợn.

Căn bản chính là nữ sắc lang tiêu chuẩn, nhưng lại nhìn bộ dạng đáng yêu vô cùng của đối phương, Thường Nhạc cảm thấy áy náy khi đem từ sắc lang thêm vào trên người người thiếu nữ này.

- Tôi là Thường Nhạc, tôi muốn thách đấu! Thường Nhạc nhìn hoàn cảnh chung quanh, cảm giác người thiếu niên bên cạnh người thiếu nữ kia thuộc hàng cao thủ, những người khác thì chẳng ra làm sao cả.

- Thường Nhạc? - Thường Nhạc là vật gì? Lông mày của thiếu nữ nhíu lại, sau đó lắc lắc đầu, âm thầm nói:

- Chưa từng nghe qua, có lẽ không phải cao thủ!

Thường Nhạc buồn bực thiếu chút nữa nhảy lầu, lăn lộn giang hồ như vậy, không ngờ ngay cả tên Thường Nhạc mà chưa từng nghe qua, mất mặt a!

- Lão đại, loại trò chơi này để tiểu đệ lên trước a! Huyết Hổ và Cao Tiếu giống như chó săn chạy tới, bọn họ như thế nào sẽ không ngờ tới, Thường Nhạc sẽ rất bình thường đem mục tiêu phóng tới tiểu bang phái.

Chẳng lẽ lão đại đang đùa sao? Cao Tiếu và Huyết Hổ đều đoán như vậy.

Nhưng dùng lời nói của Tiểu Bảo mà nói, đó là đang giả bộ!

- Nhóc, tôi thấy anh không vừa mắt, tôi đấu với anh đầu tiên! Cao Tiếu và Huyết Hổ vừa mới tới bên Thường Nhạc, thiếu nữ đáng yêu kia đột nhiên hiên ngang lẫm liệt nói.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 348: Thu Phục 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Cô thách thức tôi ? Huyết Hổ dường như không dám tin vào điều mình nghe thấy, thiếu nữ đáng yêu trước mắt kia không ngờ lại có bản lĩnh đến thế ư? Dựa vào sự quan sát của Huyết Hổ thì, xung quanh cô ấy căn bản không có luồng khí nào.

Cho dù có luồng khí phát ra, nhưng việc đánh một phụ nữ vẫn không thoải mái như việc đánh vài thằng đàn ông.

- Đương nhiên là tôi! Thiếu nữ đáng yêu ấy dường như từ trong ánh mắt của Huyết Hổ lộ sự khinh thường, cô ta không bởi cái miệng khéo léo của mình, cái nắm tay không thể với tốc độ thần tốc như nó như một ngôi sao băng lao điên cuồng về phía Huyết Hổ, chạm mạnh vào quá khứ.

Huyết Hổ hét một tiếng không khỏi giật mình, gã không ngờ tới sự phán đoán của mình về bản lĩnh cứng rắn của cô gái trẻ ấy, có điều tại lúc này từ bên trên trong lại có mười người lần lượt đi ra .

Thường Nhạc từ trong khí thế của bọn họ cảm thấy mười người này vẫn còn có thực lực, chí ít có thể cùng phối hợp với Lâm Phong, bọn họ đều được vào bậc cao thủ, nhìn đến đây, trong lòng Thường Nhạc không khỏi khing ngạc vui mừng .

Không ngờ ở đây còn có cơ hội chọn được mấy tên thủ hạ.

- Tất cả đứng lại, hôm nay là do một mình tôi đánh bại những kẻ khiêu chiến. Khiến cho Thường Nhạc phải dở khóc dở cười trước măt người thiếu nữ ấy, ở thế tự đắc. Nhìn Huyết Hổ bị nấp sang một bên, không ngờ cho rằng Thường Nhạc là một kẻ dễ bắt nạt, nói khoác mà không biết ngượn .

https://thuviensach.vn

- Tiểu thư! Một cậu thiếu niên đứng trong số những người lớn tuổi hơn mình, do dự liếc nhìn thiếu nữ, mặc dù chưa nói được câu nào, thì đã bị ánh nhìn khống chế trong đôi mắt ướt của cô gái xinh đẹp kia làm cho những lời anh ta muốn nói nuốt vào trong lòng .

- Vậy là được rồi, chúng ta bày trận ở bên cạnh này! Anh ta bất đắc dĩ nhìn về phía Huyết Hổ, nhận thấy ngoài cái thân hình vạm vỡ ra thì Huyết Hổ cũng chẳng có tài cán gì. Lại nhìn một chút về Thường Nhạc, dáng dấp của một người có học thức, lớn như vậy, chỗ dựa, đàn em cũng không mạnh, là lẽ đương nhiên, nghĩ đến đây, lòng gã an định hơn rất nhiều .

Nhìn cảnh tượng này Thường Nhạc có chút buồn cười, dễ nhận thấy những người thiếu niên đều mới ra bước ra khỏi nghề chưa lâu.

Thiếu nữ đáng yêu dường như phát hiên thấy sự khác lại của Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn dẻo mép ấy của cô, không ngờ lại buông tha Huyết Hổ chuyển hướng trực tiếp sang Thường Nhạc. Thân hình thon thả như là những đường cong bao trọn xung quanh Thường Nhạc, vô số những dấu ấn trắng tinh khiết bắt đầu hiện ra trên cơ thể Thường Nhạc.

Loại công phu kỳ quái này, đây là lần đầu tiên Thường Nhạc nhìn thấy, hắn có hơi chút tò mò, cũng có chút kinh ngạc. Nếu như đổi lại là một người ngang ngạch dùng nó, vậy thì công hiệu sẽ hoàn toàn khác biệt nhau, nhưng đáng tiếc là người thiếu nữ trước mắt này lại không hề có tác dụng gì.

Thường Nhạc khó có được lúc tâm tình tốt, hắn không ngừng trêu đùa trước những suy nghĩ tinh nghịch của Tiểu Nữ, thân hình hắn cũng xoay tròn lại, ruốt cuộc là quay lưng về phía cô ta.

Cùng với việc thời gian bị kéo dài, đám thanh niên cũng nhận thấy tình hình không ổn. Bởi vì bất luận đánh như thế nào thì tốc độ của tiểu thư họ càng ngày càng trở nên chậm, nhưng Thường Nhạc vẫn là giữ nguyên cái bộ dạng kia.

https://thuviensach.vn

- Ai da, thật là thoải mái quá đi, bên này, lại, đấm qua bên này cho tôi chút đi! Lúc giọng Thường Nhạc thích thú hô lên thì thiếu nữ đáng yêu rốt cuộc cũng biết bản thân thì ra chịu bị lừa gạt.

- Nhận một kích của tôi! Ngay khi thiếu nữ dự định chơi xỏ, thân thể Thường Nhạc giống như mộng ảo. Vô số cảnh tượng làm cho người ta không có cách gì để nắm bắt được từ bóng dáng bên cạnh cô ta để vẽ ra, một đợt địa khí lưu thông mạnh mẽ đột nhiên tấn công lướt qua bên cạnh thiếu nữ.

- Ầm! Bọn họ không dám tin vào mắt mình.

Tốc độ đáng sợ bao nhiêu, năng lượng mạnh mẽ bao nhiêu, trên trường luận võ vốn là bằng phẳng, không ngờ lại xuất hiện cùng nhau dấu tích sâu.

Giờ phút này, bọn họ đã hiểu rồi, chàng trai trẻ trước mắt này là đỉnh núi cao mà họ không thể với tới.

Thiếu nữ đáng yêu cũng hết sức sững sờ, cô không ngờ rằng chàng thanh niên trẻ bị mình đuổi chạy tứ phía lại quái vật hơn cả quái vật.

- Sao anh lại lợi hại như vậy?

Thiếu nữ không những không sợ hãi mà ngược lại dùng vẻ mặt thản nhiên nhìn Thường Nhạc.

- Bởi vì tôi là Thường Nhạc!

Thường Nhạc vẫn giữ bộ dạng uể oải.

- Anh là người đứng đầu Điểm G.

Thiếu nữ nghe thấy cái tên này, cảm giác xa lạ vẫn như xưa, nhưng một thiếu niên phía sau cô ấy thần sắc biến đổi bật thốt lên.

https://thuviensach.vn

- Thủ lĩnh của Điểm G. Thiếu nữ nghe được câu này, đôi mắt sáng ngời mãnh liệt, - Anh chính là lão đại siêu cấp trâu bò kia? Là anh chàng phong lưu phong thoáng, anh tuấn như thần càn quét tổng bộ xã hội đen phía Namphải không?

Thường Nhạc thần sắc cổ quái một lúc, cho dù mình có danh tiếng đi nữa, thì cũng không cần dùng nhiều những từ ngữ nói mình như vậy chứ .

- Chúng tôi muốn gia nhập Điểm G. Thiếu nữ đáng yêu dường như không cho Thường Nhạc cơ hội để phản ứng, trực tiếp nói ra, có điều vừa mới dứt lời, thì lập tức nói thêm vào : - Nhưng tôi nhất định phải thống lĩnh một trăm người!

- Hoàn toàn không thành vấn đề gì!

Thường Nhạc nở nụ cười kỳ lại, đây chỉ là bước thứ hai trong một mắt xích của kế hoạch, đem bọn tổ Lưu Manh đã thu phục tới, Điểm G ở phía nam sẽ thêm một chỗ để đứng.

Đương nhiên, chỉ dựa vào đám lưu manh đến phối hợp với cha nuôi và thế tiến công chủ lực của họ, vậy thì đúng thật là nói chuyện viển vông, Thường Nhạc từ trước đến giờ chưa hề xem nhẹ đối thủ của mình.

Hắn cũng hiểu, khinh địch, thì chẳng khác nào đem mạng sống của mình ra làm trò đùa, mà hiện giờ, sau khi tổ Lưu Manh gia nhập vào, nhất định phải tăng thêm dòng huyết dịch tươi mới.

Tên Tư Đồ Minh Long xem thường nguồn tài nguyên của Trung Quốc này, chạy sang Anh để thu nạp lực lượng tinh nhuệ, nhưng Thường Nhạc cảm thấy bản thân Trung Quốc chính là nơi có thế ngọa hổ tàng long, cho nên ngoại trừ việc thiết lập binh sĩ hùng mạnh ở nước ngoài, bản thân Thường Nhạc vẫn nắm giữ chặt chẽ một chi.

https://thuviensach.vn

Mà những người này ngoài việc ám sát những nhân vật quan trọng, thâm nhập vào vài bang phái ở bên ngoài, bọn họ vẫn còn có một nhiệm vụ, đó là thu thập những tài liệu về những người tài giỏi tiềm tàng của Trung Quốc.

Hơn nữa khi Thường Nhạc vừa mới ở lại Tổng bộ tổ Lưu Manh, thì tư liệu của những người tài ẩn dật đầu tiên ở Chiết Giang truyền tới: Lãnh:có được thân hình cường hóa, theo như truyền thuyết thì thân hình đã đạt đến mức kim cương bất hoại.

Thường Nhạc không khỏi bật cười, người này và cả cái tên Quang Minh kia đều là những kẻ liều mạng.

Tiếp tục xem, Băng Tuyết: có được năng lực nắm giữ thời tiết, nhất là có thể trong một thời gian ngắn làm người đóng băng.

Min : có đao pháp vô cùng đáng sợ, đao nhanh hơn cả trong thần thoại có thể chặt vỡ viên đạn. Thường Nhạc ánh măt nghi ngờ, người kia sử dụng Phi Đao giống mình sao?

Lâm Tâm: có được cảm ứng bẩm sinh, đạn bắn ra chư bao giờ đi sai mục tiêu, có thể nói là mang sắc thái thần kỳ của Thần Súng!

- Bốn người này cũng không tệ lắm! Thường Nhạc khẽ mỉm cười gật đầu, có như có thể có được bốn ngươi này, tin tưởng rằng có thể nâng cao toàn bộ thực lực của Điểm G tại Chiết Giang, thậm chí là còn nâng lên một tầng cao mới.

- Khà khà, lão đại, thu phục đám người kia để bọn tôi ra tay đi. Huyết Hổ và Cao Tiếu hai người mặt tràn đầy kỳ vọng hướng nhìn Thường Nhạc.

- Những tay cao thủ đó đều là những kẻ kiêu ngạo, thân thủ bọn họ rất cao cường, nhiệm vụ của các anh là thu phục chứ không phải giết chóc, các anh ai làm hỏng việc, tôi lột da kẻ đó!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn lướt qua nét mặt hai vị này, từ tốn nói.

- Anh là ai? Tại sao phải ngăn cản đường đi của tôi? Lãnh thần sắc đờ đẫn nhìn về gã đàn ông cao to trước mắt, mày nhíu lại nói.

- Tôi là Huyết Hổ, ta muốn anh gia nhập Điểm G!

Những bắp thịt trong cơ thể Huyết Hổ run lên từng hồi, như con hổ rình nói, nói.

- Chiến tướng Huyết Hổ của Điểm G! Lãnh tâm trí có chút căng thẳng, hiển nhiên cây có bóng, người có danh. Mà danh tiếng của Huyết Hổ từ khi mới xuất quân liền được truyền ra bên ngoài, quả là vô cùng dũng mãnh.

- Dựa vào cái gì? Lãnh tính cách đã như vậy, tâm tình của anh ta vốn dĩ không hề có bất cứ chấn động gì.

- Nghe nói anh là một cao thủ, nếu như chỉ thông qua nói mồm để thuyết phục, thì nhất định sẽ không gia nhập Điểm G, hay là chúng tỷ thí một trận xem, nếu như tôi thắng, vậy thì anh sẽ phải gia nhập Điểm G với bọn tôi! Huyết Hổ thật đúng là có chút sợ hãi khi đấu trực tiếp với Lãnh, nếu như quả thực là vậy bản thân có ít nhiều niềm vui thú.

- Nếu anh thua thì sao? Lãnh bình thản nhìn Huyết Hổ

- Tôi nhất định sẽ không thua!

Huyết Hổ không chút nghĩ ngợi, thốt lên.

- Nếu như anh thua thì vĩnh viễn đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi! Lời yêu cầu của Lãnh không ngờ lại đơn giản đến vậy, điều đó khiến Huyết Hổ vô cùng kinh ngạc.

- Được! Huyết Hổ không ngờ tên nhóc này lại thỏa mái như vậy.

https://thuviensach.vn

Lãnh ngang tàng ở chỗ là sở hữu thân thể cường tráng cùng với quả đấm đầy sức mạnh, vì thế Huyết Hổ biết muốn thu phục anh ta, thì nhất định đánh bại trên mặt ưu thế của đối phương.

Khi hơi thở hòa vào làm một thì tức khắc bầu không khí trở nên đục ngầu!

Không ngờ ngay lần đầu tiên Lãnh đã sử dụng tới cánh tay của mình, không khí dường như bị anh ta điều khiển.

Huyết Hổ hít một hơi thật sâu, tay giữ trong trạng thái để vuông góc, chỉ trong chốc lát đã trở thành một cú đấm, một dòng khí mạnh mẽ bao quanh lấy nắm đấm.

Cú đấm thẳng, bình thường vẫn hay sử dụng cách thức này, loại nắm đấm này căn bản không có bất cứ kỹ xảo gì, sức mạnh, sức mạnh chính là phương thức đối đầu nhanh nhất.

Mặt của Lãnh trong lúc lơ đãng đã lộ ra vài phần kinh ngạc, anh ta không ngờ tên chiến tướng Điểm G này lại dám dùng nắm đấm để chạm chán trực tiếp vơi vũ khí mạnh nhất của mình, có điều vào thời khắc bả vai và cú đấm va vào nhau, Lãnh cảm nhận thấy có một sức mạnh đột nhiên tấn công về phía ngực anh ta.

Dưới tình thế cấp bách, thân thể Lãnh bỗng nhiên biến nhỏ lại, nhưng bước tiến thì không ngừng dồn dập.

- Ầm!

Không gian bị thu hẹp lại trong âm thanh long trời lở đất ấy, ngay thời khắc này sức lực ban đầu không hề bị phân tán.

Nếu như lại để Huyết Hổ dùng sức đánh thêm một lần nữa mà nói, anh ta nhất định phải tập trung sức mạnh lần nữa. Đáng tiếc là lúc này, thân thể Lãnh vốn dĩ thu lại, đột nhiên cười một cách kỳ quái, quả đấm của anh ta,

https://thuviensach.vn

luôn luôn che dấu đi trợ thủ ở mặt sau không ngờ lại xuất hiện, nhanh, nhanh đến mức khiến người ta không kịp suy nghĩ.

Anh ta dường như dùng thân thể của mình tiếp nhận sức mạnh của Huyết Hổ, mà cái bờ vai mạnh mẽ kia lại chỉ là một động tác giả.

Có hai lựa chọn, nếu như nắm đấm của Huyết Hổ không phải đánh vào bờ vai tráng kiện kia, thì có lẽ Lãnh đã bị Huyết Hổ đánh ngã trên mặt đất rồi. Nếu nắm tay của Huyết Hổ mạnh hơn bờ vai của anh ta, thì anh ta sẽ dùng thân thể của mình để nhận cú đấm của Huyết Hổ, mà đồng thời anh ta đang hấp thụ toàn bộ sức mạnh thân thể tập trung ở nắm tay.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đó là lý do vì sao một người bình thường không thể tưởng tượng ra nổi chiêu thức này, Huyết Hổ cảm thấy mình như đang bay, thật không ngờ, sức mạnh của mình sau khi trải qua sự sửa đổi của Lão Đại, không ngờ cũng bị đánh thê thảm như vậy, mất mặt quá .

Nhưng cũng đã chứng minh được một điều, Lãnh là một cao thủ, một cao thủ tuyệt vời.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa đồng chí Huyết Hổ đã bị đánh bại, phải biết rằng vừa rồi Huyết Hổ trực tiếp chống chọi lại điểm mạnh của đối phương, hơn nữa sự phản kích của đối phương nằm ngoài những dự liệu của bất kỳ kẻ nào .

Lúc này Huyết Hổ còn quỳ rạp trên mắt đất, hắn hít vài hơi thật sâu, có chút hưng phấn nhìn Lãnh.

- Không sao chứ? Thiện cảm đối Huyết Hổ cũng được sinh ra khi gã nhận một quyền của mình, cái gọi là anh hùng tiếc anh hùng, Lãnh cũng không phải ngoại lệ.

- Không sao, chúng ta làm lại. Cảm giác đau đớn dần dần tan biến, Huyết Hổ từ mặt đất nhảy dựng lên, nắm tay lại một lần nữa phát ra sức mạnh quỷ dị.

- Không cần, tôi thua rồi! Kỳ thực khi Lãnh ép buộc nhận một quyền về sau của Huyết Hổ, anh ta đã đem nắm đấm của mình đánh cược xem nắm đấm của ai mạnh hơn, ai cứng rắn ai mới là kẻ thắng chân chính.

https://thuviensach.vn

Một quyền của Huyết Hổ đã khiến anh ta không thể dùng thêm bất cứ sức mạnh gì nữa.

Huyết Hổ bắt đầu cười phá lên, người này nét mặt mặc dù rất lạnh lùng nhưng lại là một người thành thật, một người thật thà dám đối mặt với sự thật.

Ngay khi Huyết Hổ thu phục được mục tiêu thứ nhất, Cao Tiếu cũng đang thu phục mục tiêu tiếp theo mà Thường Nhạc dự tính.

Mục tiêu thứ hai chính là một cô gái xinh đẹp, Lâm Tâm Súng thần Lâm Tâm.

Tài liệu cho thấy, đạn của Lâm Tâm không hề tuân theo bất cứ quy luật tuần hoàn nào, thậm chí có thể trống rỗng xuất hiện, mà bản thân Lâm Tâm không giống như những người con gái khác, con gái bình thường thì con gái đều thích trang điểm, làm đẹp nhan sắc, nhưng Lâm Tâm không dùng bàn tay mình để làm việc đó, tay phải của cô là để cầm súng. Kỳ thực Lâm Tâm đã là một mỹ nhân rồi, có điều nếu như đàn ông nhìn cô, thì ánh nhìn đầu tiên sẽ chuyển xuống theo tay của cô.

Một bàn tay xinh đẹp, quả thực có thể dùng bạch ngọc để hình dung. Nếu đơn thuần đặt một khẩu súng Laze màu đen trong tay, vậy thì thật là phung phí của trời. Lâm Tâm mỹ nữ này quả không làm mọi người thất vọng, bàn tay như bạch ngọc, bạch ngọc được chế tác thành súng Laser, đúng là một sự kết hợp hoàn mỹ.

Lâm Tâm có chút kinh ngạc nhìn anh chàng đẹp trai, phong độ này.

Cô đã gặp qua rất nhiêu đàn ông, hơn nữa từng người đều rất đẹp trai, nhưng chưa từng có người đàn ông nào có khí chất như người đang đứng trước mặt nàng, cảm giác suy nghĩ không thấu làm trái tim Lâm Tâm rung động nhè nhẹ, tuy nhiên chỉ là một chút mà thôi.

https://thuviensach.vn

Quả thật, sau khi xem xong tư liệu về Lâm Tâm. Cao Tiếu là người có tướng mạo đẹp trai nhất, xuất hiện trước mặt Lâm Tâm, ngoại trừ dáng dấp hơi thấp một chút ra, thì cơ bản được coi là hoàn mỹ.

Nhất là học theo nụ cười đểu của Thường Nhạc.

- Tôi là Cao Tiếu! Cao Tiêu nhìn người con gái xinh đẹp bị mình cản lại, sau khi đánh giá hoàn toàn về đối thủ, anh phát hiện đôi mắt sáng trong như nước của mỹ nữ kia đang nhìn chằm chằm mình. Lòng gã không tự chủ được, giọng điệu trở nên dịu dàng khác thường.

- Chiến tướng Điểm G - Cao Tiếu! Lâm Tâm ngạc nhiên một lúc, mình và Điểm G không có bất cứ liên quan gì, tại sao lại đến tìm mình?

- Muốn so tài bắn súng sao? Lâm Tâm lặng lẽ dừng mắt ở chỗ Cao Tiếu.

- Không phải! Cao Tiếu khẽ lắc đầu.

- Vậy thì mời anh ra khỏi đây, tôi không có hứng thú với đàn ông có vóc dáng thấp như anh. Lâm Tâm thoáng khẽ nhíu đôi lông mày cong cong, trong giọng điệu tràn ngập hơi thở lạnh băng.

- Củ chuối thật!

Mũi Cao Tiêu méo xệch, con quỷ nhỏ này, ưu điểm của mình thì cô ta không nói, hết lần này đến lần khác phải tự nói với bản thân rằng mình cao thế mà, đây không phải là xỉ nhục người khác hay sao?

- Tôi muốn ngươi đáp ứng một việc! Cao Tiếu nén nhịn nỗi buồn bực vào trong lòng, con mắt chăm chú nhìn Lâm Tâm.

- Nếu như tài bắn súng của anh hơn tôi thì điều kiện gì tôi cũng đáp ứng.

Lâm Tâm thần sắc vẫn không hề thay đổi, nói trực tiếp.

https://thuviensach.vn

- Được, nhưng tôi nghĩ nên sửa đổi một chút. Cao Tiếu cười kỳ quái.

- Sửa như thế nào? Trong mắt Lâm Tâm chợt lóe lên tia sáng bóng. Giọng điệu hỏi có hơi chút kinh ngạc.

- Tôi đứng cách xa 100m, sau đó cô bắt đầu nổ súng, nếu như khi tôi tiếp cận tầm mười thước mà tôi còn không ngã, thì cô sẽ thua, cô thấy như thế nào ? Cao Tiếu biết cái gì gọi là binh đi nước cờ hiểm, tốc độ của mình căn bản là vô hình, vì thế vui vẻ phóng khoáng mà nói.

Nghe xong lời Cao Tiêu nói, Lâm Tâm dường như đối diện nhìn gã bằng ánh mắt nhìn kẻ ngu ngốc, cho dù là một người bình thường, chỉ tầm hai mươi thước là đã có thể dễ dàng lấy mạng, huống hồ cô là Súng Thần, tên kia không ngờ lại như vậy, không thể tin nổi!

- Xem ra ngoài việc thân hình không cao ra, đầu óc còn có vấn đề. Lâm Tâm buột miệng.

- Tôi làm sao? Cô sợ rồi ư? Cao Tiếu thiếu chút nữa là nhảy ra đánh cho cô nàng một trận.

- Hy vọng, sau khi xuống địa ngục đừng oán trách tôi! Lâm Tâm không nói gì nữa, cô cho rằng nói chuyện với tên kia quả thật là vô nghĩa, súng trong tay cô như chính linh hồn của chính mình, dưới ánh mặt trời chiếu rọi lộ ra răng nanh.

Cao Tiếu bước đi một mình, căn cứ vào dự đoán của mình, khoảng cách từ 100m đến một mét chỉ cần khoảng tầm 3 giây, dựa vào tốc độ súng Laser của đối phương ước chừng khoảng hai viên đạn trên giây, bản thân chỉ cần bảo vệ đầu là được. Cho nên gã phải duy trì di chuyển qua trái phải bốn lần trong một giây, tuyệt đối phải có tốc độ siêu việt.

Đó là cảnh tượng hư ảo, Lâm Tâm khẽ nhíu mày, đôi tay trắng nõn nà dường như cảm nhận sự rung đập của trái tim, nửa tim bên phải lệch sang

https://thuviensach.vn

bên trái.

Ngay khi Lâm Tâm cho rằng cái tên đáng ghét trước mặt mình kia nhất định sẽ ngã xuống, đúng lúc đó bàn tay cô bỗng căng cứng, như có một sức mạnh nào đó đoạt mất súng trong tay cô.

Cao Tiếu lẳng lặng đứng trước mặt Lâm Tâm.

Cao Tiếu gần như hoài nghi ánh mắt vừa nãy của mình, căn bản tốc độ của viên đạn kia nhanh khiến cơ thể không phản ứng kịp, nếu như mình không mặc chiếc khôi giáp mà Lão Đai chuẩn bị, mình chắc không có khả năng đứng chỗ này.

Lúc bắt đầu bản thân còn cảm nhận được quỹ đạo của viên đạn, nhưng tầm hai mươi mét viên đạn đã vượt ra khỏi quỹ đạo thông thường, may mắn là Lâm Tâm không bắn vào đầu mình nếu không Cao Tiếu thật sự sợ mình không né tránh kịp.

Nhưng mà Lâm Tâm so với Cao Tiêu càng sửng sốt, cô rõ ràng đã bắn trúng, nhưng gã lại như không có chuyện gì, căn cứ vào những tài liệu điều tra đến hiện tại thì không có quốc gia nghiên cứu ra quần áo chống đạn Laser cả.

Nhưng người kia vì sao lại không sao cả?

- Không cần dùng ánh mắt quái dị ấy để nhìn tôi đâu, dù nói thế nào thì tôi vẫn là anh chàng đẹp trai theo đúng tiêu chuẩn đấy. Cao Tiếu nhìn cô cười sảng khoái, nói chuyện cũng ít phải có ba phần trêu chọc.

- Anh làm thế nào thế? Lâm Tâm tò mò hỏi.

- Á, người đẹp trai quá cũng không có cách nào khác?

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu nhìn vẻ mặt Lâm Tâm càng nhìn càng cảm thấy thư thái, dường như rất thích thú.

Lâm Tâm bị Cao Tiếu nhìn khắp thân thể thấy không tự nhiên, đôi lông mày nhăn lại nói: - Nói điều kiện của anh đi!

- Điều kiện chính là tôi muốn cô làm người phụ nữ của tôi.

Cao Tiếu không hiểu ma xui quỷ khiến thế nào lại nói ra một câu như vậy, may mắn Thường Nhạc không ở đây, nếu không thì đã dần cho gã một trận, đi làm nhiệm vụ kết quả lại trở thành tán gái, những chuyện như thế này chắc chỉ có tên này mới làm được.

Lâm Tâm sửng sốt, cô không ngờ Cao Tiếu lại nói những lời như vậy, sắc mặt giận dữ dần hiện lên khuôn mặt mỹ lệ, sớm biết như vậy, mình lúc đấy đã bắn thủng não gã rồi.

- Ai dà, phụ nữ đều là nói lời không giữ lời, Cao Tiếu này xem như đã nhìn thấu rồi! Nhìn thần sắc Lâm Tâm, Cao Tiếu không khỏi lắc đầu nuối tiếc.

- Ai nói tôi từ chối, tôi Tôi đồng ý! Lâm Tâm hung dữ trừng mắt liếc nhìn Cao Tiếu một cái, trong lòng thì thầm: - Nhóc, anh chết chắc rồi!

- Bởi vì cái gọi dưa hái xanh không ngọt, cô có thật lòng muốn làm người của tôi không? Cao Tiêu tôi cũng không phải loại tiểu nhân đê tiện đâu. Cao Tiêu nghe được câu trả lời của Lâm Tâm tinh thần chấn động, trong lòng vui mừng khôn xiết chỉ là bên ngoài vẫn tỏ vẻ trịnh trọng nói.

Trông mặt mũi gã, Lâm Tâm thật sự đánh cho gã một trận, - Ta đồng ý làm nữ nhân của ngươi, ngươi chớ nói nhảm nhiều như vậy

- Hì hì, người ta tướng mạo khôi ngô, ngoài kia còn bao nhiêu người đang tranh nhau muốn gả cho tôi kìa! Cao Tiếu hưng phấn xoa xoa tay, cười to đi về hướng Lâm Tâm.

https://thuviensach.vn

- Lão Đại, Lão Đại kính mếm, Tiểu Bảo đấm lưng cho anh nha? Đương lúc Thường Nhạc nằm ở ghế Thái sư nghỉ ngơi, chờ đợi tin tức của Cao Tiếu và Huyết Hổ, thì Tiểu Bảo vẻ mặt tươi cười từ bên ngoài chạy vào.

- Mặt trời mọc từ hướng tây rồi hả?

Thường Nhạc vô cùng kinh ngạc, từ khi cái thẻ của cô bé bị mình mượn Tiểu Bảo luôn gọi mình là Thường Nhạc, sắc mặt cũng không tốt lắm, so với cái dạng hiện tại, dường như có sự khác biệt như trời và đất.

Cái gì có thể bù lại nỗi hận trong lòng Tiểu Bảo vậy?

- Hì hì, lão đại thấy thoải mái sao? Tiểu Bảo vừa đấm lưng cho Thường Nhạc vừa dùng âm thanh như đứa trẻ bú mẹ nói.

- Thoải mái!

Thường Nhạc vừa nói vừa quay đầu, nhìn Tiểu Bảo hoài nghi nói: - Nói cho lão đại biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Tiểu Bảo ngẩn người, ngay lập tức oai phong lẫm liệt nói: - Lão đại, anh nói cái gì vậy, ở trong lòng Tiểu Bảo, lão đại mãi mãi là người thân nhất và tôn kính nhất, Tiểu Bảo giống như được anh nuôi dưỡng Anh đừng dùng ánh mắt này nhìn Tiểu Bảo được không, Tiểu Bảo dù sao cũng là tiểu thư khuê nữ, ngượng ngùng, mau quay đầu ra hướng khác.

Tiểu Bảo vừa nói vừa chủ động xoay đầu Thường Nhạc, nhẹ nhàng xoa bóp.

- Tiểu Bảo, đừng giày vò lão đại nữa, mau nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy trong lòng không yên, mắt nháy liên hồi.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 350: Thu Phục 4

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão đại, anh nói xem Tiểu Bảo có xinh đẹp ko? Tay Tiểu Bảo đã ngừng lại, cô dời đến trước mặt Thường Nhạc, vẻ mặt tươi cười hỏi.

- Mặt trời mọc từ hướng tây rồi, cây vạn tuế ra hoa rồi, heo mẹ leo cây rồi! Thường Nhạc xem nhẹ, nhưng trên nét mặt nghiêm trang nói : - Xinh lắm, Tiểu Bảo là cô gái xinh đẹp nhất, tuyệt vời nhất, có khí chất nhưng mà lão đại từng thấy.

- Hi, khuyết điểmc lớn nhất của lão đại là không thể nói dối, Tiểu Bảo quả thực rất xinh đẹp.

Tiểu Bảo nói tới đây, thoáng dừng lại một chút, sau đó hùng hồn nói: - Tiểu Bảo quyết định từ hôm nay trở đi, buổi tối sẽ ngủ cùng anh.

- Tũm!

Thường Nhạc suýt chút nữ là ngã xuống đất, con nhóc này, còn chưa đủ tuổi trưởng thành, mà đã nghĩ đến chuyện ngủ chung với mình, như thế không phải là làm hỏng nhân cách thánh khiết của mình hay sao.

- Không cần, lão đại thích ngủ một mình. Thường Nhạc nghĩ nữa ngày cũng không nghĩ ra lý do cự tuyệt nào tốt nhất

- Lão đại, Tiểu Bảo là thành tâm thành ý mà, và sau khi Tiểu Bảo ngủ cùng với thì đã là người của anh, như vậy về sau căn cứ vào thỏa thuận vợ chồng, gia sản của anh, có một nửa là của Tiểu Bảo, vậy là Tiểu Bảo phát tài rồi. Tiểu Bảo dõng dạc nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lấy tay sờ đầu Tiểu Bảo, con nhóc, hôm nay đầu óc có vấn đề phải ko? Sao toàn nói chuyện cổ quái vậy

Đúng lúc này, điện thoại di động bỗng vang lên.

- Thần!

Nhìn thấy dãy số, ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, nhiều ngày trôi qua như vậy, không biết tên nhóc này ở Nhật Bản rốt cuộc như thế nào? Thí nghiệm của Koinu tiến hành đến mức nào rồi hả?

- Ha ha, chúc mừng lão đại, chúc mừng lão đại! Tiếng cười của Thần từ đầu bên kia truyền đến.

- Chúc mừng, chúc mừng?

Thường Nhạc hơi sững sờ, trong khoang thời gian ngắn chưa hiểu ra.

- Lão Đại, tài chính của Nhật đã nhanh chóng bị rút đi một nửa, tiền đã được chuyển vào số tai khoản, thẻ chuyên dụng đã sai người đưa qua.

- Tiền..

Thường Nhạc nghe được câu này, âm thầm keu một tiếng không ổn, ánh mắt nhanh chóng nhìn sang Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo vẻ mặt cảnh giác nhìn Thường Nhạc, lắc đầu lia lịa, nhanh chóng chối bỏ: - Tôi không lấy thẻ, chuyện đó không liên quan gì đến em!

Vừa rồi lời mà Thần nói với Thường Nhạc, chỉ có Thường Nhạc mới có thể nghe thấy. Nhìn đoán được nét mặt Tiểu Bảo, đúng là giấu đầu hở đuôi, cho dù là kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra được.

- Tiểu Bảo..

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn biểu cảm của Tiểu Bảo. Hắn căn bản không nói nên lời, giờ đây muốn Tiểu Bảo đem số tiền đó ra đây, vậy chảng khác đoạt thức ăn từ miệng hổ.

- Vậy em nói cho lão đại biết chỗ đó có bao nhiêu tiền, lão đại sẽ không đòi nữa! Thường Nhạc trực tiếp nhượng bộ lùi lại để dụ dỗ Tiểu Bảo nói ra.

- Tiền là của em!

Tiểu Bảo đầu tiên là xác nhận một chút, sau đó trịnh trọng nói: - Cụ thể là bao nhiêu tiền em không rõ, dù sao thì cũng có rất nhiều tiền!

- Trời xanh à!

Thường Nhạc nghe nói như thế. Bực mình xém chút là Tiểu Bảo bị đè người trên mặt đất, sau đó cướp lại tiền về.

Sở Thiên Hùng bi thương nhìn thân hình đã đông lạnh như băng của Sở Phi Dương, đây là đứa con duy nhất của ông ta, lần trước Sở Phi Dương chiếm được sức mạnh thần bí, sau đó ông ta lại đem Mũ giáp Hắc Ám giao cho gã.

Sở Thiên Hùng luôn cho rằng Sở Phi Dương đối với chuyện tự bảo vệ hoàn toàn không có vấn đề. Nhưng trong tình trạng mình bế quan, con mình đã xảy ra chuyện, lần này không ai có cách gì cứu lại sinh mạng cho Sở Phi Dương.

- Thiên Hạo, khởi động kế hoạch cuối cùng đi! Sở Thiên Hùng hơi chua xót nhìn đệ đệ của mình Sở Thiên Hạo, chần chừ nói

- Anh hai, em không có con, trong lòng em coi Phi Dương như con mình, em hy vọng nó có thể sống tốt, nhưng khởi động kế hoạch cuối cùng để cứu nó, em sợ sẽ bị trời phạt. Sở Thiên Hạo nhìn Sở Thiên Hùng mặt biến sắc, nói.

https://thuviensach.vn

- Vì Phi Dương, cho dù chết cũng đáng! Sở Thiên Hùng ngẩn người, nhưng không một chút do dự liền nói.

- Được, Sở gia chúng ta tuy lớn nhưng lại chỉ có Phi Dương là con trực hệ, vì nó, cũng là vì toàn gia tộc, em đồng ý với kế hoạch cuối cùng của anh hai. Sở Thiên Hạo quả nhiên đã bị lời nói của Sở Thiên Hùng kích động, gã quên luôn hậu quả vừa nói.

Thật ra kế hoạch cuối cùng cũng là kế hoạch tàn nhẫn, kế hoạch này ban đầu vây thi thể của Sở Phi Dương tiến hành cải tạo, trừ huyết nhục bên ngoài, gã chống đỡ toàn bộ thân thể bằng thép tinh khiết thay thế xương cơ thể.

Người như vậy gần như liền không có bất kỳ nhược điểm nào, nhưng có một chút đáng chú ý, máu của gã bởi vì thân thể khuyết thiếu năng lượng thay thế, cho nên muốn duy trì huyết sắc cơ bản của người, thì nhất định phải vào ngày trăng non mỗi tháng đem máu mới vào cơ thể.

Mà loại này máu nhất định phải từ chính một người, biểu thị mỗi một tuần phải có một người rời khỏi thế giới này.

Đây là đối với sinh mạng một loại không đáng tôn trọng, tuy nhiên giống như cái gọi là mạnh yếu giữa không cân bằng, đương nhiên, Thường Nhạc thật không ngờ Sở Thiên Hùng vì Sở Phi Dương mà làm như vậy.

Thường Nhạc dự định mục tiêu thứ ba chính là Minh, một lấy người dị năng lấy đao là chính, tính cách của Minh so với Lãnh kiếm còn lạnh hơn!

Trong tư liệu phân tích bên cho thấy, gã là một cô nhi, giết người để nhận được thù lao. Nhưng người gã giết không giống với sát thủ, gã quy định: người già không giết, trẻ con không giết, con gái không giết, người tốt không giết? Bởi vậy cuộc sống của gã cũng không thể nào sống khá giả, nhưng hắn lại rất được lòng người!

https://thuviensach.vn

Đao pháp của Minh đã đạt tới một cảnh giới, một cảnh giới kinh khủng!

Có người nói trong tay không đao, trong lòng có đao, còn đây là trên đao tầng cảnh giới. Tuy nhiên tại xã hội vũ khí nóng chiếm vị trí chủ đạo, nhanh mới là điều quan trọng nhất.

Tốc độ siêu việt của viên đạn kia mới có thể thu hút sự chú ý của người khác, viêc cướp này dựa vào súng để bảo vệ sinh mạng mình.

Đao pháp của Minh kỳ thật cũng không đạt tới cái loại tốc độ nhanh hơn viên đạn, nhưng nếu ở đối mặt một mạng người dùng súng mà nói... tin rằng chết đi nhất định sẽ là người mang súng.

Đao của Minh có một đặc điểm rõ rệt, chính là làm đao xuất hiện tức khắc, căn bản không có người nào phát hiện vị trí hiện tại, cho dù là thời khắc biến mất, cũng sẽ không có ai hiểu được nó là cái gì nữa.

Hơn nữa màu máu đỏ dính ở trên thân đao là đủ chứng minh đao dùng để giết người rồi.

Có người còn nghi ngờ cho rằng sự lợi hại của Minh không phải ở bản thân anh ta, mà là ở lưỡi đao thần bí ấy, nếu như có thể lấy được lưỡi đao đó, thì Minh chẳng khác gì một người thường.

Tuy nhiên cao thủ chân chính lại không tin điều này, đao là chết, người là sống, nếu như người không lợi hại, cho dù có được đao lợi hại hơn nữa, kẻ đó cũng chỉ là thứ rác rưởi, hôm nay Minh vừa mới hoàn thành nhất tông kinh doanh, tâm tình của gã đã sáng sủa rất nhiều.

Nhưng khi gã nhìn thấy một bóng dáng trước mặt, thân thể của gã lơ đãng khẽ run rẩy.

Hơi thở thuộc loại cường nhân mới có thể nhận biết, bất kể Minh đứng ở góc độ nào, đối phương đều có thể ở trong thời gian ngắn ngủi công kích

https://thuviensach.vn

được chính mình. Minh giết người đến hiện tại, cao thủ chân chính tuy rằng không nhiều lắm, nhưng vẫn có, đặc biệt loại người giàu như này phía sau luôn có cao thủ bí ẩn bảo vệ, nhưng trong số bọn họ không ai có thể cho gã cảm giác này.

- Trong vòng một năm ngươi có thể giết chết bao nhiêu người? Bóng người mặc dù là lưng hướng về phía Minh, nhưng thanh âm kia giống như đối với mặt, dễ dàng truyền tới lỗ tai Minh.

- Sáu! Minh cũng không hề có cảm giác gì không đúng mà trả lời.

- Nghe nói những người anh giết tất cả đều là hạng cặn bã, phải không? Giọng người trẻ tuổi kia lại một lần nữa vang lên nói.

- Không sai! Giọng Minh lạnh lùng đáp.

- Được, từ nay về sau anhhãy trợ giúp tôi giết những kẻ cặn bã đó, tôi trả tiền thuê gấp đôi,thấy thế nào? Giọng người trẻ tuổi mang theo vài phần từ tính, sau đó lạnh nhạt đề nghị.

- Nếu tôi không đồng ý thì sao? Minh có chút lạnh nhạt hỏi ngược lại.

- Đương nhiên nếu anh không đáp ứng, tôi sẽ khiến cho anh biến mất trên thế giới này. Câu nói kia vừa mới nói xong, một bóng dáng đã vòng đến gần thân thể gã.

Minh mặc dù lạnh lùng nhưng không vì thế lạnh nhạt với bất kỳ một đối thủ nào, trông một giây khi thân hình kia di chuyển, toàn thân Minh trong chốc lát xoay chuyển run rẩy.

Gã thật không ngờ, một cái bóng dời đi thân thể, ngay lúc mình nhìn đối phương, lại vẫn là một cái bóng hư ảo, tuy rằng mơ hồ lộ ra một chút anh tuấn tự nhiên, phóng khoáng bên ngoài, nhưng đáng tiếc rất mông lung, làm cho người ta hoài nghi là có tồn tại hay không.

https://thuviensach.vn

Minh biết mình gặp được cao thủ, một cao thủ cực kỳ đáng sợ.

Đối phương giống như đang nhìn Minh, nhưng hắn cũng không có rất nghiêm túc xem, bởi vì khi hắn đưa lưng về phía Minh, hắn đã cảm giác được toàn bộ diện mạo của Minh.

Khiến gã kinh ngạc chính là không có cách gì cảm nhận được điều cái đao đáng sợ trong truyền thuyết kia ở nơi nào, với loại kỹ nghệ cao thủ này thì Tiêu Tiêu phải bình tĩnh đánh bại trong phút chốc.

Tiêu Tiêu biết người như Minh tuyệt đối sẽ không ra tay trước , cho nên gã hành động trước, Tiêu Tiêu vừa mới khởi động, Minh băt đâu chuyên đông ngay sau đó, giữa xa vời a, một đao ảnh màu trắng trên tay phải Minh kích phát ra.

Nó như thể là một loại đao cảnh, một đao cảnh loại siêu việt thời không, đến Minh cũng không nghĩ tới đao của mình đã đạt tới loại cảnh giới này, tuy nhiên đây chỉ là bắt đầu!

Mắt Tiêu Tiêu hơi hơi híp lại thành mắt một mí, Tiêu Tiêu cũng lần đầu tiên nhìn đến loại hiện tượng kỳ dị này, gã hơi sửng sốt, thật không ngờ đao của đối phương kỳ quái đến thế!

Tuy nhiên trong cùng một lúc, thân mình Tiêu Tiêu bắt đầu chuyển độngnhư đám mây cùng trôi nổi trên bầu trời, tuy rằng xa xa không có bất kỳ thay đỏi nào, trong nháy mắt gió đã tới trước mặt Minh.

Nắm tay, tràn đầy sức mạnh kinh hoàng!

Tiêu Tiêu biết, đối với cao thủ bí ẩn này, mình phải phát ra toàn bộ sức mạnh, trừ phi có thể đủ mới đánh bại được đối phương, nếu không thứ đối mặt với mình chính là cái chết.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chỉ có điều, mặc dù là già nửa sức lực nhưng cũng đã đủ làm kinh người rồi, cái áp lực khiến con người ta gần như nghẹt thở này rợp kín trời đất, bao vây lấy Minh.

- Không tốt!

Ngay trong lúc thân thể của Tiêu Tiêu muốn tiến lên, thì gã bỗng thấy có một luồng sát khí lạnh ở ngay trên trán, trong tình huống cấp bách, Tiêu Tiêu né một cách cực kì nhếch nhác, nắm đấm giơ ra lúc trước đã mất đi sức mạnh, càng không có phương hướng.

Minh biết Tiêu Tiêu vẫn còn có sức tránh né, nhưng không ngờ rằng tốc độ tránh né vẫn nhanh như vậy, quả thực vượt ra ngoài dự liệu của anh, gã bất giác đơ ra một lúc.

Tiêu Tiêu có chút chua xót nhìn cái tên quái vật đứng ngay trước mắt này, trên trán mình tự nhiên có vài sợi tóc đen rơi trên đất. Vừa nãy nếu không phải là trực giác tốt, phản ứng đủ nhanh thì tin rằng mình đã không thể nhìn thấy mặt trời ngày mai rồi.

Còn nữa, đao của gã rốt cuộc từ đâu xuất hiện, rồi đến nơi nào? Tất cả những điều này dường như đều là một bí mật! Nếu có thể nắm bắt được hướng đi đao của gã, Tiêu Tiêu tuyệt đối ăn chắc đánh bại đối phương.

Ngay lúc các đầu ngón tay của Minh vô tình khẽ động, linh quang chợt lóe lên trong đầu Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu cuối cùng đã biết đáp án.

https://thuviensach.vn

Trong tay Tiêu Tiêu xuất hiện ba con dao nhỏ sáng hơn tuyết, gã nghịch chúng một cách thản nhiên, như là nghịch những bảo bối yêu quý của mình vậy, rất nhẹ nhàng, cũng rất tự tại, có điều rõ ràng rằng không thể tự tại như gió. Thần kinh của Minh luôn căng thẳng, tính đáng sợ của phi đao chính ở khoảng cách, đao trong tay gã và thanh đao vừa đáng sợ vừa thần bí trong tay Minh không giống nhau, phi đao có thể giết người ở cự li xa, nhưng trường đao trong tay gã thì chỉ có thể chém đầu kẻ khác ở cự li đủ gần mà thôi.

Minh nhìn đối thủ của mình một cách quái dị.

Tiêu Tiêu từ đầu tới cuối không động đậy. Thứ động đậy là phi đao trong tay của gã, phi đao không tấn công ra mà ngay tại lúc Minh mở to mắt lần thứ ba phi đao giống như một sợi dây, trực tiếp tấn công vào vùng đan điền của đối phương.

Sắc mặt của Minh có chút thay đổi, gã rõ ràng không thể ngờ rằng trong một khoảng thời gian ngắn đến như vậy Tiêu Tiêu lại có thể nhìn ra nhược điểm của mình. Có điều thời gian cho gã chần chừ không nhiều, theo trực giác Minh giơ tay hất đi.

Lần này Tiêu Tiêu cuối cùng cũng đã cười rồi, đối phương chỉ dùng tay, chứ không dùng thanh đao đáng sợ kia!

- Binh! Lúc hai thanh đao với sức mạnh tương va vào nhau, yếu mạnh lập tức có thể phân biệt ra. Tiêu Tiêu nhìn Minh với đôi chút tự hào, vẻ mặt bình tĩnh ban đầu của Minh đã biến sắc.

Minh không thể tiếp tục cử động thêm.

Vì gã không ngờ rằng 3 thanh đao sáng hơn tuyết kia lại là một chiêu ảo. Đợi đến thời khắc nghĩ đến đao thì đao đã ở trên yết hầu rồi, tuy rằng chỉ là chốc lát ngắn ngủi, nhưng đã tiếp xúc một cách thân mật nhất với tử thần rồi.

https://thuviensach.vn

- Vì sao không giết tôi? Minh lạnh lùng hỏi Tiêu Tiêu.

- Chẳng lẽ sát thủ Minh vẫn còn sống trên cõi đời này? Tiêu Tiêu lộ ra vẻ mặt hết sức kinh ngạc.

- Ha ha------ha ha, từ hôm nay trở đi, Minh tôi sẽ là sát thủ của riêng các cậu! Minh đơ người ra 1 lúc, nhưng lập tức hiểu ra ý của Tiêu Tiêu, gã không nhịn được cười lên mà nói.

Một người lạnh lùng khi đã cười thì thật sự là một chuyện làm người khác vui mừng.

- Không, về sau anh sẽ là người của Điểm G, Thường Nhạc sẽ là lão đại của anh, hì hì, chúng ta thì ngang nhau!

Tiếng cười của Minh vừa vang ra, Tiêu Tiêu lập tức nghiêm túc sửa lại lời nói.

- Điểm G! Minh khẽ thì thầm. Sự phấn khích trong ánh mắt vụt sáng rồi lại vụt tắt, ngữ khí của lời nói có chút khoáng đạt: - Được, tôi sẽ là người của Điểm G!

Lúc Tiêu Tiêu và Minh đi cùng nhau, Tiêu Tiêu đột nhiên nhìn mặt Minh một cách gian tà, cười khúc khích mà hỏi rằng: - Minh, thực ra anh không có đao đúng không?

Nhìn bộ mặt đột nhiên biến sắc, Minh nhất thời chưa thể thích ứng, nên biết rằng từ đầu đến bây giờ, sắc mặt của Tiêu Tiêu lúc nào cũng lạnh lùng xuất hiện trước mặt Minh, nhưng lại là người nói thay đổi là có thể thay đổi.

Tuy nhiên Minh lại càng chú ý hơn vào lời nói của Tiêu Tiêu, Minh cực kì kinh ngạc mà hỏi rằng: - Tại sao cậu có thể biết được thứ tôi dùng không phải là đao?

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên Minh đã thừa nhận lời của Tiêu Tiêu, nhưng chỉ là trả lời thông qua biểu hiện sắc mặt mà thôi.

Tiêu Tiêu khẽ mỉn cười nói rằng: - Đao từ đầu đến cuối đều là do người khống chế, là một cao thủ chân chính thì tay mà anh ta cầm đao tuyệt đối không thể cử động một cách lung tung, nhưng tôi lại thấy đầu ngón tay của anh động đậy, nên biết rằng tay động đậy chứng tỏ anh muốn tấn công, đầu ngón tay động đậy lại chứng tỏ trong tay không hề có đao, nhưng theo lời đồn từ trước về anh, tin rằng cái gọi là đao ở đây nhất định là chân khí từ trong đan điền tản phát ra.

- Đúng, không ngờ tài quan sát của cậu lại lợi hại như vậy! Minh cúi đầu sâu xuống, trong ánh mắt lộ ra thần sắc kinh ngạc nói.

Tuy rằng cái tin ba người Tiêu Tiêu, Cao Tiếu, Huyết Hổ thu phục đối thủ liên tục truyền đến, nhưng Thường Nhạc vẫn rất không thoải mái, nền tài chính nhỏ nhoi của Nhật Bản đó có thể có tài sản nhiều đến đâu?

Bây giờ muốn moi được tiền từ túi của Tiểu Bảo ra, chuyện đó thậm chí còn khó hơn lên trời, hơn nữa sau lần Thường Nhạc lén lục soát trên người Tiểu Bảo, lại không hề tìm thấy bất kì manh mối nào về tiền.

Tiểu Bảo thông minh ra, trong lòng Thường Nhạc không yên rồi.

Cho nên Thường Nhạc bây giờ rất không thoải mái, rất muốn tìm một nơi để trút giận, nhưng trong bốn đại cao thủ tuyệt đỉnh, Băng Tuyết vừa may là người cuối cùng, Thường Nhạc trực tiếp khóa chặt mục tiêu lại.

- Lão đại ơi, Băng Tuyết là người con gái yêu tiền như yêu mạng sống, nếu thu phục cô ta, em sợ sẽ bất lợi đối với Điểm G của chúng ta đấy ạ! Tiểu Bảo sau khi biết được kế hoạch của Thường Nhạc, cô bé liền đến trước mặt Thường Nhạc khuyên can.

https://thuviensach.vn

- Thực ra chỉ cần là người thì ắt có khuyết điểm, khuyết điểm của Băng Tuyết cũng chứng minh rằng cô ta là một người bình thường, lão đại như anh nhất định phải đi thu phục cô ta! Thường Nhạc vỗ nhẹ vai Tiểu Bảo, rất muốn dùng lực mạnh một chút, một cái vỗ làm tên ăn hại này chết luôn cho xong.

- Vậy được rồi, ha ha, lão đại, anh phải cẩn thận đấy nhé, còn cái thẻ ở chỗ nào nữa, ngộ nhỡ anh có mệnh hệ gì, Tiểu Bảo cũng có tiền để mà an táng cho anh ạ! Ánh sáng trong hai mắt của Tiểu bảo lóe lên.

- Anh...

Thường Nhạc cố gắng kìm nén cơn tức giận đó lại, nhẹ nhàng sờ đầu Tiểu Bảo: - Em yên tâm đi, người còn thì thẻ còn, người mất thì thẻ mất!

- Em thì ngược lại, thẻ còn người còn, thẻ mất người mất! Tiểu Bảo nghiêng đầu, nghiêm túc nói.

Thường Nhạc cảm thấy nếu lại phải ở chung với Tiểu Bảo, bản thân nhất định bị làm cho tức chết, hắn trực tiếp gõ vào đầu Tiểu Bảo một cốc, thân hình nhanh chóng biến mất trong phòng khách.

Nhìn màn đêm đen ở trước mắt, Thường Nhạc hiểu rằng tiền bạc không phải là vạn năng, nhưng không có tiền thì tuyệt đối là không thể tiến bước nào! Có lẽ Băng Tuyết yêu tiền không phải là lỗi của cô ta!

- Này! Xin hỏi anh tìm ai ạ? Giọng nói nhẹ nhàng của 1 thiếu nữ từ bên trong truyền ra.

- Tôi tìm tiền, tiền có nhà không? Ngữ khí nói chuyện của Thường Nhạc có chút gian tà.

- À, anh ở bên ngoài đợi tôi, xin đừng rời đi, tôi sẽ ra mở cửa ngay! Lời của Thường Nhạc vừa nói xong, liền nghe thấy 1 giọng nói rất vội vàng, trong

https://thuviensach.vn

giọng nói có vài phần hưng phấn.

Xem ra sức hấp dẫn của tiền so với chính mình thực sự lớn hơn rất nhiều rồi!

"Keng!" Ngay trong lúc Thường nhạc đang mải mê suy nghĩ thì cửa đã được mở ra.

Khi Thường Nhạc nhìn thấy Băng Tuyết ở cái nhìn đầu tiên, hắn liền cảm nhận được người này đã ở trong cả đống tiền, Băng Tuyết cả người từ trên xuống dưới đâu cũng ánh lên sắc của những món đồ châu báu.

Băng Tuyết cũng chú ý đến Thường Nhạc ngay từ lần đầu tiên, nhưng thần sắc của cô ta lại không hề thay đổi. Lúc chân trước của Thường Nhạc vừa bước vào trong sân, trong tim tự nhiên dâng lên một loại cảm xúc kì lạ!

Dường như bốn phía xung quanh có hàng chục con mắt đang nhìn hắn vậy, đặc biệt là Băng Tuyết, Thường Nhạc nghĩ tới tình huống lúc nãy, trong kí ức của Thường Nhạc, bất luận là ai đi chăng nữa ánh mắt đầu tiên nhìn thấy hắn, đều không nhịn nổi mà nhìn thêm vài lần nữa, con gái lại càng không cần nói, Băng Tuyết tuy đẹp nhưng vẫn chưa đạt tới trình độ coi thường hắn.

Tại sao có thể như vậy?

Băng Tuyết không ngờ trong khoảng thời gian ngắn đến vậy lại có thể làm tầm mắt từ trên người mình chuyển dịch, nguyên nhân có thể chỉ có một: cô ta đã gặp qua Thường Nhạc rồi!

Nhưng trong ấn tượng của Thường Nhạc thì tuyệt đối chưa hề gặp Băng Tuyết, dựa vào cách trang điểm này của Băng Tuyết, nếu đã gặp cô ta rồi thì tuyệt đối sẽ để lại một ấn tượng rất sâu đậm.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, anh làm sao vậy? Trong lúc Thường nhạc đang suy nghĩ, thì Băng Tuyết bỗng dùng bàn tay nhỏ trắng như tuyết huơ huơ trước mặt hắn ta, thản nhiên cười mà hỏi rằng.

- Tôi đang nghĩ nhà của Băng Tuyết lớn như vậy tại sao ngay cả một người hầu cũng không có chứ? Thường Nhạc cố ý hoặc vô tình hỏi.

- Tôi không thích tiêu tiền vào việc thuê người hầu. Băng Tuyết cười ngọt ngào rồi nói.

- Nhưng tại sao trong nhà lại nhiều ánh mắt đến vậy?

Lần này sắc mặt của Thường Lạc đã thay đổi hoàn toàn rồi, hắn đã cảm nhận rất rõ ràng thấy có loại sát khí vô hình đã ép sát hắn, cũng làm cho hắn không thoải mái.

- Không còn cách nào khác, nếu người ta đã trả tiền cho tôi, thì dù nhét đầy người trong nhà tôi cũng không phản đối! Băng Tuyết làm như không có chuyện gì, hai tay nhẹ nhàng vừa vuốt vừa nói.

Dự cảm của Thường Nhạc cuối cùng đã thành sự thật!

Lúc này từ chỗ nấp bí mật ở bên cạnh đã xuất hiện vài chục người, trong số đó có một người chính là Sở Thiên Hạo, mà đứng cạnh Sở Thiên Hạo chính là cao thủ mà ông ta đã chuẩn bị kĩ càng, xem ra bọn chúng vì muốn đối phó với Thường Nhạc mà đã không tiếc hao phí số tiền lớn.

- Ông là cái thứ gì hả? Thường Nhạc đối với Sở Thiên Hạo cũng không có nhiều ấn tượng. Đầu lông mày của hắn nhíu lại.

- Tao là Sở Thiên Hạo, không phải là thứ gì!

Sở Thiên Hạo lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, ông ta không tin Thường Nhạc có thể chắp cánh mà bay ra khỏi đây.

https://thuviensach.vn

Băng Tuyết làm như không nhìn thấy bọn họ, chỉ thấy cô ta khẽ bịt miệng, nói nhỏ: - Bây giờ đã không còn việc gì nữa rồi, thế thì tôi phải đi ngủ tiếp đây, nhớ là số tiền còn lại phải trả hết đấy nhé!

- Băng Tuyết tiểu thư, tôi sẵn lòng cho cô thêm một triệu đô la, để cô giúp chúng tôi đối phó Thường Nhạc, thế nào? Sở Thiên Hạo nhìn vẻ mặt hết sức tỉnh táo của Thường Nhạc nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 352: Thu Phục 6

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ông ta đột nhiên cảm thấy Thường Nhạc bây giờ khác với Thường Nhạc mà anh trai của ôngông ta miêu tả. Ông ta có một dự cảm, nếu chỉ dựa vào những người trước mắt này để đối phó với Thướng Nhạc, có thể sẽ phải trả cái giá rất đắt, nghĩ đến đây ông ta không khỏi mở miệng nói với Băng Tuyết khi cô ta sắp rời đi.

- Được, tôi hoàn toàn đồng ý! Cô gái trẻ yêu tiền như yêu mạng sống này căn bản không hề có bất kì sự đắn đo nào, chỉ trong một thời gian ngắn, ánh mắt đã lóe lên một thứ ánh sáng làm cảm động lòng người. Bóng dáng đã có chút như sự mê hoặc của quỉ hướng đến giết Thường Nhạc.

Sở Thiên Hạo thấy Băng Tuyết đã ra tay, ông ta cũng đồng thời tấn công lên, ông ta biết rằng chỉ dựa vào Băng Tuyết thì tuyệt đối không phải là đối thủ của Thường Nhạc, mà mấy chục cao thủ hạng nhất ở bên cạnh cùng xông lên trợ giúp hai người tấn công.

Thường Nhạc không ngờ rằng lại bị kẻ khác cho vào chòng, nhưng nghĩ kĩ lại đây dù sao cũng thuộc địa bàn băng nhóm xã hội đen miền nam của Sở Thiên Hạo, đối phương có thể điều tra ra một cách rõ ràng tất cả cũng là chuyện đương nhiên!

- Nếu đã như vậy, thì nên cho chúng biết, nắm đấm của ai là cứng nhất! Nắm đấm của Thường Nhạc cũng đã cho ra, sức mạnh giống như sao băng vô cùng ngang tàng hung tàn hướng vào giết Băng Tuyết_người tấn công hắn đầu tiên.

https://thuviensach.vn

- Ầm! Thân hình mảnh mai kiều diễm của Băng Tuyết dường như vô tình run lên 1 lát!

Thường Nhạc hít 1 hơi thật sâu, nén luồng hơi thở có phần hưng phấn trong lồng ngực xuống, nắm đấm từ tay phải phát ra ánh sáng kì lạ, lại một lần nữa không chút do dự mà dùng sức mạnh ngang tàng của mình để tiếp nắm đấm đã được Sở Thiên Hạo chuẩn bị từ lâu.

Sở Thiên Hạo buồn bực cất lên một tiếng rồi lùi về sau hai bước, nhưng Thường Nhạc tuyệt nhiên không có chút động tĩnh gì, bên cạnh đã có bốn người xông vào, chân của bọn chúng như những cây gậy sắt đã được tôi cứng vậy, đột nhiên nhằm vào đầu của Thường Nhạc mà đạp tới.

Đáng tiếc ngay giữa trên không, cơ thể của bốn người lại như diều bị đứt dây rơi xuống vậy.

- Cái gì! Sở Thiên Hạo nhìn bốn người chết trên mặt đất, sắc mặt có chút thay đổi, không ngờ cùng lúc Thường Nhạc vận dụng nắm đấm hắn lại còn có thời gian dùng đến phi đao. Thật không thể tin nổi!

Phi đao thật đáng sợ, lúc nãy ông ta lại không thể nắm chắc phương hướng chính xác.

- Các người tiếp tục tấn công đi! Kẻ yêu tiền Băng Tuyết thực chất không coi phi đao của Thường Nhạc ra gì, chỉ thấy tay của cô ta bỗng nhiên tạo thành trạng thái của một bông sen.

Những người bên cạnh dường như đang do dự, họ không dám đem mạng mình ra đánh cược. Vì bốn người lúc nãy xông lên đầu tiên chính là bốn người lợi hại nhất trong số hơn chục người bọn chúng, nhưng ngay cả quá trình phản ứng cơ bản đều không có mà đã chết. Nhưng Sở Thiên Hạo lại vừa dùng ánh mắt ra lệnh cho bọn chúng.

- Đao, phi đao!

https://thuviensach.vn

Ngay lúc bốn trong số mười mấy người lao lên, phi đao lại lần nữa xuất hiện trong tay của Thường Nhạc, nhưng trong lúc Thường Nhạc đang định giải quyết bốn tên này, thì hắn bỗng thấy tay mình lành lạnh, đột nhiên không thể cử động được.

- Chuyện gì thế này? Trong đầu Thường Nhạc xuất hiện vừa xuất hiện mối nghi hoặc này, thì một cơn đau ghê gớm đã tấn công thân thể hắn, Thường Nhạc cảm thấy cơ thể mình như đang bay, loại cảm giác đó làm hắn rất không thoải mái.

- Băng hóa! Thường Nhạc đột nhiên nghĩ đến công phu của Băng Tuyết. Cô ta có 1 loại sức mạnh được gọi là Băng hóa, có thể làm cho cơ thể của người ta hoàn toàn bị đông cứng lại, hắn nào hắn không cử động được, vậy mà hắn lại có thể bỏ qua một mắt xích quan trọng đến vậy.

Tuy nhiên thời gian để Thường Nhạc suy nghĩ không có là nhiều, ngay lúc cơ thể Thường Nhạc sắp ngã xuống, lại có 1 luồng sức mạnh rất lớn từ lưng truyền lên phần thân trên.

Sức va đập vô cùng mạnh tin rằng đối với người cao minh đi chăng nữa thì cũng không thể có nhiều sức lực mà phản kháng.

Thường Nhạc cảm thấy toàn thân như bị kim châm, đau đớn vô cùng. Nhưng trong lúc ngã mạnh xuống đất, trong cơ thể hắn lại có một nguồn sức mạnh lạ đột nhiên bộc phát.

Trong nháy mắt, cơ thể của hắn lại có thể tự phục hồi cơn đau lúc trước, hơn nữa sức mạnh lại còn tăng thêm.

- Được rồi, tôi đã làm xong việc nên làm, giờ thì nên trả tiền cho tôi rồi!

Băng Tuyết nhìn Thường Nhạc ở trước mắt bây giờ đã không thể động đậy, rồi quay sang nói với Sở Thiên Hạo.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc lời của cô ta vừa nói ra, thì đột nhiên cảm thấy không đúng.

Sở Thiên Hạo vốn đứng cách cô ta khoảng 3m đột nhiên bắt đầu hành động, tốc độ rất nhanh, thoắt cái nắm đấm của ông ta đã hướng vào vùng bụng của Băng Tuyết một cách không thương tiếc.

Trong khoảng thời gian ngắn như vậy, khoảng cách lại gần như vậy Băng Tuyết thật sự không có thời gian để phản ứng, chỉ thấy thân thể của cô ta như chiếc lá rụng vậy, bị đánh bật ra. - Tại sao? Tại sao lại làm như thế? Tuy hệ thống thần kinh bị đánh đến mức đâu đớn từng cơn nhưng Băng Tuyết vẫn cố nhịn cơn đau tột cùng, run rẩy hỏi lại.

- Bởi vì cháu trai của tôi cần máu của kẻ mạnh, vì vậy cô phải chết! Sở Thiên Hạo dùng ánh mắt không chút tình thương nhìn Băng Tuyết, thật sự, trước tình thân thì lương tâm sẽ nhỏ đi rất nhiều.

- Nếu tao không để cô ấy phải chết thì sao nào? Một giọng nói khiến Sở Thiên Hạo nghe xong rất bức bối lại phát ra ngay lúc này.

Người sống không đáng sợ, ít nhất có thể đánh chết hắn! Người chết cũng không đáng sợ, ít nhất hắn cũng không thể nói chuyện, nhưng người nửa sống nửa chết mới thật đáng sợ.

Cần phải biết rằng hắn đã cách cái chết không bao xa nữa, chỉ cần có ai đó đẩy nhẹ một cái là có thể về gặp tổ tiên rồi, nhưng có điều điểm đáng sợ chính là đây, nếu đẩy tốt thì một lát là thành công, nhưng nếu đẩy không tốt, chỉ cần không cẩn thận một chút thôi là đầu có thể phải di cư đến vùng khác rồi.

- Sao cơ, không tin tao có thể đứng lên được à? Thường Nhạc nửa đùa nửa thật nhìn Sở Thiên Hạo mà nói.

- Giết hắn đi! Nhìn ánh mắt giống như ánh mắt người chết của Thường Nhạc Sở Thiên Hạo không tự chủ được mà run lên, ông ta ra lệnh cho thuộc

https://thuviensach.vn

hạ như phản ứng có điều kiện.

Dùng đạn, lần này bọn chúng không dám đến gần Thường Nhạc nữa, bọn chúng sợ phi đao của Thường Nhạc!

Thật ra ở những tình huống bình thường, bọn chúng đều kiêng kị dùng súng, điều này rất dễ tạo ra những phiền phức không đáng có, nhưng bây giờ đã không còn phải kiêng kị nữa rồi, nếu bọn chúng còn không dùng súng, tin rằng cái cơ hội để bọn chúng kiêng kị lần nữa cũng không còn.

Lúc Sở Thiên Hạo nhìn thấy hơn 10 viên đạn găm trên người Thường Nhạc ông ta đã cười, cười rất vui, giống như đã trúng giải thưởng lớn nào đó nhiều lần, nhưng ngay trong lúc nụ cười của ông ta còn chưa kịp hoàn toàn lan ra xa, thì nụ cười vui vẻ ấy đã bị "gắn bê tông" một cách "tàn nhẫn" ngay trên mặt Sở Thiên Hạo, sắc mặt ông ta trở nên nhợt nhạt.

Ông ta như dùng ánh nhìn quái vật để nhìn Thường Nhạc, trong ánh mắt chứa đầy thần sắc của sự nghi hoặc, chứa đầy sự kinh hoàng, chứa đầy sự kinh hãi tuyệt vọng. Nếu là Sở Thiên Hạo thì ông ta tin rằng mình có thể tránh được loạt đạn đó, nhưng tuyệt đối không thể dùng thân mình để đỡ loạt đạn đó.

- Hà hà, sợ gì vậy, tao mời chúng mày xơi phi đao mà, chúng mày cho tao ăn đạn, có đi có lại là chuyện dĩ nhiên mà. Thường Nhạc để lộ ra nụ cười đẹp tươi tắn tự nhiên, mà một thanh đao sáng ánh tuyết lại lần nữa xuất hiện trong tay hắn.

Lần này không có băng hóa của Băng Tuyết, vậy thì một phi đao thật sự trở thành một thanh đao giết người.

Thanh này khác với bốn thanh phi đao lúc trước, phi đao lần này lại có thể quay trở lại vị trí ban đầu, lưỡi đao cực kì sắc, chỉ cần khẽ lướt qua cũng có thể cắt yết đứt hầu của kẻ thứ nhất, tiếp đến cắt luôn yết hầu của kẻ thứ hai.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc đó, Sở Thiên Hạo đã không thể nhẫn nhịn nổi việc Thường Nhạc tàn sát bộ hạ của mình, tuy rằng ông ta không biết tại sao Thường Nhạc lại không sợ đạn, nhưng ông ta vẫn muốn tấn công.

Cái mà làm Sở Thiên Hạo tự hào nhất chính là tốc độ, nhưng lúc Sở Thiên Hạo vừa biến mất, Thường Nhạc đã đoán ra được phương hướng của ông ta, nắm đấm Thường Nhạc rất rắn chắc, cơ bản là không phải sợ bất kì sức mạnh nào.

Sở Thiên Hạo dường như cũng cảm nhận được sự biến hóa của Thường Nhạc, nắm đấm ban nãy của Thường Nhạc đột nhiên thu lại, mà chắn ở trước mặt ông ta lại chính là bả vai của Thường Nhạc..

- Thật là giảo hoạt! Ngay lúc Thường Nhạc tập trung tất cả sức mạnh trên vai, thì cơn đau dữ dội từ cánh tay truyền ra khắp cơ thể.

- Kim! Thật không ngờ trong ống tay áo của Sở Thiên Hạo lại giấu món đồ lợi hại hơn các vũ khí thông thường, khi ánh sáng mặt trời chiếu vào, kim vàng sẽ phát ra thứ ánh sáng lóa mắt, nhiều lần như muốn nuốt tất cả những thứ trong thiên hạ vậy.

Không ngờ rằng Thường Nhạc đến đạn cũng không thể làm cơ thể bị thương lại bị kim của Sở Thiên Hạo là xây sát nhỏ. Thường Nhạc không ngờ rằng đối phương là một cao thủ có tiếng mà lại dùng cách này, nếu như tay Sở Thiên Hạo trực tiếp cầm kim, thì Thường Nhạc tuyệt đối không thể dùng vai mà đỡ được.

- Fuck!

Thường Nhạc suýt chút nữa thì nhảy dựng lên, cái tên chó này, đầu mũi kim vàng còn tẩm độc, thật quá bỉ ổi.

- Ha ha, sướng không?

https://thuviensach.vn

Sở Thiên Hạo nhìn thấy bộ dạng biến sắc vô cùng thảm hại của Thường Nhạc ông ta liền lấy lại được tinh thần ngay.

- Sướng, rất sướng, chúng ta cùng nhau sướng một lần nhé! Trong lúc sắc mặt còn xanh xao, Thường Nhạc để lộ ra nụ cười có đôi chút gian tà. Một luồng sức mạnh như cả ngọn núi lớn nhanh chóng dâng lên trong cơ thể hắn, Thường Nhạc gầm lên một tiếng, người lao nhanh như mũi tên bị bắn đi căn bản không có chút chần chừ mà lao về phía Sở Thiên Hạo.

Mặt của Sở Thiên Hạo có chút biến sắc, ông ta khẽ lùi về sau hai bước, chuẩn bị đón hai chiêu có sức mạnh điên cuồng của Thường Nhạc, nhưng điều khiến ông ta vạn lần không nghĩ tới là Thường Nhạc lại đem sức lực tập trung lên trên chân.

"Bịch!"

Sở Thiên Hạo cảm thấy cơ thể như đang bay vậy, xương cốt khắp người dường như đều bị gãy rời, Sở Thiên Hạo lần đầu tiên có cảm giác hối hận.

Đối phương nếu đã dám xông vào tổng bộ, có lẽ nào lại là một cao thủ bình thường, đơn giản?

Cơ thể vừa chạm đất, Sở Thiên Hạo đã nhanh chóng lùi về phía sau.

Thường Nhạc dựa vào tâm lí kinh hãi sợ sệt của đối phương, vì vậy sự công kích của hắn hoàn toàn không để cho bản thân có khoảng không phòng ngự, điều này gọi là: tấn công là cách phòng ngự tốt nhất!

Băng Tuyết ở phía sau thần sắc có chút cổ quái nhìn cảnh tượng biến hóa ngay trước mặt, thân thủ của Thường Nhạc thậm chí rất biến thái, cô ta căn bản không thể hình dung nổi, chỉ là nói theo phản ứng bản năng mà thôi: - Anh ta vẫn là người sao?

https://thuviensach.vn

Mười mấy cao thủ lần trước, bị Thường Nhạc đánh đến nỗi thân xác tả tơi, đâu còn có chút gì gọi là phong thái cao thủ nữa!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 353: Trả Thù 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn người đàn ông anh tuấn tà dị trước mắt, thân thể Băng Tuyết run lên từng đợt, người kia quả thực biến thái, siêu cấp biến thái, so sánh với đối phương mình không khác gì con tép.

Toàn thân Thường Nhạc tràn đầy hơi thở làm cho người khác phải sợ hãi, một vài người được gọi là cao thủ kia trong mắt Thường Nhạc còn chưa đủ nhét kẽ răng.

Trong lòng Băng Tuyết đang không ngừng lẩm bẩm: - Hắn ta sẽ không thật sự giết mình chứ? Quả thật bộ dáng khi Thường Nhạc nổi giận đã làm đáy lòng Băng Tuyết rung động rất lớn.

Bước chân Thường Nhạc càng lúc càng gần, Băng Tuyết cũng cảm giác trái tim mình ngày càng đập nhanh hơn, cô có loại cảm giác tử thần đang đi về phía mìnhChẳng lẽ mình thật sự phải chết sao? Nhưng mình còn rất nhiều tiền chưa kịp tiêu!

- Tôi đẹp trai không?

Thường Nhạc dừng bước chân, trên mặt lộ ra một nụ cười tà.

- ???

Trên trán Băng Tuyết hiện lên một dấu hỏi to đùng, cô giật mình nói: - Anh anh không giết tôi sao?

- Chuyện đó cần thiết lắm sao? Thường Nhạc híp mắt lại.

https://thuviensach.vn

- Lấy Vô Nhai, Vô Mộng, Đệ Nhị Mộng, Bảo Ngọc làm tiên phong, tổ Ảnh làm hậu vệ, tăng tốc tiến lên! Lạc Phong vừa mới truyền đạt mệnh lệnh, bóng dáng của cậu ta giống như âm hồn trong bóng đêm, lướt qua trước mắt mọi người.

Đi theo phía sau Lạc Phong, Lãng Mạn buồn bực lắc đầu, chính mình tốt xấu cũng là nhân vật trâu bò, sao lại bắt mình đi đối phó với kẻ địch đã chạy trốn, giết cũng không cho giết là sao?

Lúc này thành viên trong tổ chức sát thủ thế giới tại nước Mỹ đã loạn thành một đoàn, thành viên vòng ngoài trong thời gian ngắn ngủi đã mất đi âm thanh.

- Giết sạch cho tôi! Thời điểm Lạc Phong liều mạng lao người về phía đám thành viên sát thủ kia, hai tay cậu ta hơi uốn éo, hai đạo khí tức sắc bén màu đen nhanh chóng đánh về đám người phía trước.

- Binh.!

Đám sát thủ thành viên này ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có đã bị giết chết.

- Cái gì? Có người lại dám tấn công tổng bộ thứ hai của chúng ta sao? Thời điểm người trẻ tuổi nghe thủ hạ báo cáo thì sắc mặt y khẽ biến đổi, lão già đang nằm bên cạnh nhắm mặt nghỉ ngơi khi nghe được câu này thì hai mắt trợn trừng, bạo phát ra sát khí kinh người.

- Bọn chúng đã tấn công đến đại sảnh!

Ngay khi người trẻ tuổi đang muốn đứng dậy thì thủ hạ nói lên một câu cuối cùng khiến cho thân hình y khẽ run rẩy.

Quá nhanh, thật sự là quá nhanh!

https://thuviensach.vn

Thật không ngờ bên này vừa mới báo cáo phát hiện kẻ thù. Đối phương đã tiến công đến trong đại sảnh. Chẳng lẽ bọn họ biết bay sao? Đương nhiên, hiện tại đã không còn thời gian cho người trẻ tuổi suy xét nguyên nhân tại sao?

Lạc Phong nhìn từng đám sát thủ bị thành viên tổ Ảnh giết chết, khóe miệng cậu ta lộ ra nụ cười châm chọc. Quả thật, đám được gọi là cao thủ này dưới tình huống không có thủ lĩnh căn bản không làm nên bất cứ uy lực gì đáng nói!

Quan trọng hơn là bọn chúng đã mất đi lòng tin!

Trời sinh sát thủ đã sinh tồn trong bóng đêm, một khi bị bại lộ dưới ánh mặt trời, sát khí của bọn chúng sẽ bị yếu đi rất nhiều, mà sát thủ một khi mất đi sát khí, lúc đó đã không còn được gọi là sát thủ chân chính nữa.

Bước chân Lạc Phong vừa vặn dừng lại trong chớp mắt, bởi vì cậu ta đã bị hấp dẫn bởi một bóng hình xinh đẹp.

Hơi mười người thành viên trong tổ Ảnh lại bị ngăn cản bởi một bóng hình xinh đẹp, từ đó có thể nhận ra đối phương có thực lực mạnh mẽ cỡ nào, mà Lạc Phong tìm chính là người như vậy.

- Để tôi!

Người còn chưa tới trước mặt, âm thanh của Lạc Phong đã truyền tới.

Người trong tổ Ảnh nghe được âm thanh của Lạc Phong, bọn họ lập tức lắc mình sang một bên tiếp tục giết chết những sát thủ khác, mà cô gái kia vừa muốn đi lên ngăn cản thì một bàn tay rắn chắc màu đen đã xuất hiện trước mặt cô ta.

- Anh anh là ai? Đợi đến khi thân hình anh tuấn phóng khoáng xuất hiện trước mặt Huyễn Vũ, thân hình cô mới hơi chân động, giọng điệu mang

https://thuviensach.vn

theo ba phần hoảng sợ nói.

- Tôi chính là Thường Nhạc, lão đại của Ảnh! Sắc mặt Lạc Phong không chút nào biến hóa. Thời khắc quả đấm của cậu ta bị Huyễn Vũ ngăn cản, một luồng khí lưu mãnh mẽ hơn nữa tiếp tục phát ra.

Lạc Phong nhờ vào ưu thế tâm lý đối phương đang kinh hồn bạt vía, cho nên công kích của cậu ta hoàn toàn không lưu lại cho mình không gian phòng ngự, đây cũng chính là cái gọi: Tấn công là phương pháp phòng thủ tốt nhất!

- Vũ! Sắc mặt Huyễn Vũ thoáng biến đổi, ngay tại thời khắc cô ta lùi về phía sau một bước, một đoàn sương mù mơ hồ đã tấn công về phía Lạc Phong.

- Vật gì vậy? Lạc Phong ngẩn người, cũng chính tại lúc này cậu ta đã hít phải một ít sương mù, trong đầu có đôi chút chóang váng.

- Mê ảo vũ! Sắc mặt Lạc Phong không khỏi biến đổi, không nghĩ tới đối phương còn có tuyệt kĩ chiết trung.

- Giết! Trên mặt Lạc Phong chợt lóe sát khí rồi biến mất, thân ảnh của cậu ta ngay khi âm thanh vang lên cũng đã biến mất trước mặt Huyễn Vũ.

Huyễn Vũ nhìn thấy Lạc Phong sau khi hít phải mê ảo vũ mà không có bất cứ chuyện gì, tâm thần cô ta không khỏi hoảng sợ, đáng tiếc, làm cho cô không ngờ nhất là thân hình Lạc Phong đã biến mất ngay trước mắt mình.

- Đằng sau!

Một loại trực giác có được do trời sinh luyện võ hiện lên, thân hình Huyễn Vũ nhanh chóng quay về phía sau, chẳng qua ngay khi thân thể cô ta cách mặt đất một đoạn, một cỗ khí lưu vô cùng cường đại đã lao tới bộ vị trái tim của cô.

https://thuviensach.vn

- Oanh-------

Ban đầu, đám người đánh nhau bốn phía chỉ nghe được một tiếng nổ vang lên thật lớn, sau đó một bóng người nhanh như chớp bắn ra ngoài.

- Huyễn Vũ. Nhưng vào lúc này một thanh âm tràn đầy tức giận vang lên, lão già vừa mới từ hậu viên chạy tới đúng lúc nhìn thấy tình cảnh Lạc Phong hủy diệt Huyễn Vũ.

Huyễn Vũ có được mê ảo vũ, nhưng công phu mạnh nhất của cô ta lại là chạy trốn, chẳng qua thật không ngờ cô ta lại chết dưới tay Lạc Phong, lão già không tự chủ dâng lên một loại cảm giác thỏ chết cáo thương.

Một cái bóng hư ảo ngay tại thời điểm Thường Nhạc và Băng Tuyết đi ra cửa, đã từ bên cạnh tấn công về phía Thường Nhạc.

Sở Phi Dương, một người thuộc thể loại cường nhân bán kim loại.

Khi lần đầu tiên gã nhìn thấy Thường Nhạc, thân thể của gã trong nháy mắt bạo phát ra sát khí kinh người, giống như gã có rất nhiều thù hận với Thường Nhạc vậy, nếu không phải Thường Nhạc hắn tuyệt đối sẽ không biến thành loại người máy không có tình cảm như ngày hôm nay.

Thân hình Thường Nhạc cũng không dừng lại, tốc độ của cái bóng rất nhanh nhưng vẫn không khiến cho sắc mặt Thường Nhạc có chút thay đổi, ngay tại thời khắc cái bóng sắp tới bên người Thường Nhạc, thân hình Thường Nhạc đột nhiên vặn vẹo thành một góc độ người thường không thể làm đươc, nắm tay mang theo lực lượng sung mãn bá đạo nhanh chóng đánh ra ngoài.

- Cường hóa!

Thân hình Sở Phi Dương trong quá trình cường hóa bắt đầu nhanh chóng bành trướng.

https://thuviensach.vn

- Binh.. Một tiếng vang thật lớn như muốn làm cả mặt đất phải rung động, một loại đau đớn cực lớn từ nắm tay truyền đến toàn thân Thường Nhạc, khóe miệng Sở Phi Dương lộ ra nụ cười vô cùng đắc ý!

Thường Nhạc thật không ngờ thân thể đối phương lại cứng rắn mạnh mẽ đến tình trạng như thế, lực lượng mạnh mẽ của chính mình chẳng những bị đối phương phản kích trở về. Hơn nữa cũng có một cỗ lực lượng vô cùng âm nhu thông qua phản lực tiến thẳng vào bộ vị trái tim của mình.

- Thoải mái chứ! Dường như nhìn ra Thường Nhạc đang đau đớn, bóng dáng Sở Phi Dương ở giữa không trung hơi lay động một chút. Khí tức cường hoành kia lại một lần nữa tấn công về phía Thường Nhạc.

Lần này Thường Nhạc cũng không có mắc mưu, bước chân hắn đang không ngừng biến hóa, giống như hắn đang ngao du trên đám mây ngoài trời cao, bất kể Sở Phi Dương dùng chiêu thức sắc bén thế nào, gã thủy chung không thể đánh trúng được thân hình Thường Nhạc.

- Ha ha, thật không nghĩ tới lời đồn lại sai bét, không ngờ Thường Nhạc cũng chỉ là một tên nhát gan mà thôi! Sở Phi Dương thấy Thường Nhạc chỉ biết né tránh. Gã cực kì tức giận cười hô hố nói.

- Có thật không? Đây là âm thanh của Thường Nhạc, rất đột ngột cũng rất độc ác, ngay tại thời điểm lời nói của Sở Phi Dương vừa mới tan biến, bóng dáng Thường Nhạc đã đến phía sau gã.

Tâm thần Sở Phi Dương đột nhiên dựng đứng lên, chẳng qua nghĩ đến độ mạnh yếu khi thân thể mình đã được cường hóa, tâm thần cũng hơi bình tĩnh lại, gã dường như muốn dùng chính thân hình mạnh mẽ của mình để làm cho sức mạnh đối phương phản kích ngược lại.

Ai cũng không nghĩ đến ngay tại thời khắc nắm tay Thường Nhạc sắp đánh trúng thân thể Sở Phi Dương, không ngờ nắm tay lại biến thành phi đao. Phi đao sáng như tuyết dưới ánh mặt trời đang không ngừng gầm rú điên

https://thuviensach.vn

cuồng, mũi đao kia, thân đao hoàn mỹ kia, cùng với độ cong không có bất kì thiếu hụt nào.

Thân thể Sở Phi Dương mặc dù toàn bộ đều do kim loại chế tác thành, nhưng gã vẫn cảm nhận được tử vong đang đến, gã muốn lui về phía sau, liều mạng lui về phía sau, đáng tiếc ngay khi cước bộ của gã muốn chuyển sang bên cạnh một mét, ánh mắt gã đã phát hiện ra thân thể và đầu đã chia lìa.

Quá nhanh, nhanh đến mức làm cho người ta chết đi mà vẫn không có chút đau đớn nào!

Thường Nhạc nở nụ cười tà, nếu không phải vì chính mình phát hiện Sở Phi Dương có dấu hiệu dời cơ thể đi chỗ khác, đầu và thân thể sợ rằng không thể ăn khớp như vậy, tin chắc nếu muốn giải quyết quái vật nửa người nửa máy trước mắt thật đúng không phải chuyện dễ dàng.

- Hừ, còn muốn chạy! Lúc này chiến trường trên cơ bản đã nằm trong tay Lạc Phong, tuy nhiên Lãng Mạn lại trông thấy một cái bóng không ngừng di chuyển ra bên ngoài.

Nhìn bóng dáng đang di chuyển càng ngày càng nhanh kia, Lãng Mạn hưng phấn kêu lên, chính mình cần đùa giỡn một phen mới được, như vậy mới bõ công cho chuyến đi lần này, từ ngàn dặm xa xôi đi đến nước Mĩ a!

Lãng Mạn hiểu rõ được một đạo lý: cao thủ bình thường quá nhiều, phất tay một cái sẽ có ngàn vạn, nhưng cao thủ nhất lưu giết một sẽ giảm bớt một, thực lực đối phương sẽ theo đó yếu đi một tầng. Cho nên người trước mắt kia nhất định phải chết!

Người trẻ tuổi cũng cảm nhận đc hơi thở của Lãng Mạn đang truy kích mình, y vội vàng tăng nhanh cước bộ!

https://thuviensach.vn

- Hừ, Lãng Mạn chi bộ! Mắt nhìn đối phương sắp biến mất ở trong tầm mắt mình, bên khóe miệng Lãng Mạn lộ ra một nụ cười châm chọc, thân hình ngay tại thời khắc cất tiếng liền biến mất.

Lưu lại không ngờ chỉ là ảo ảnh gợn sóng, làm cho người ta có loại cảm giác không thể nắm bắt.

- Cục cưng, màyi còn muốn chạy đi đâu! Một âm thanh lạnh lẽo vang lên, xuất hiện là một khuôn mặt tà ác, đối phương thật không ngờ ở chỗ này vẫn còn có cao thủ trông coi, cũng trong nháy mắt chặn trước mặt mình.

Trong mắt người trẻ tuổi tràn đầy tuyệt vọng: - Vì sao? Vì sao tốc độ của mày lại nhanh như vậy?

Lãng Mạn không có trả lời y, đối với một người chết, Lãng Mạn cho tới bây giờ không có khái niệm phải giải thích. Công kích của Lãng Mạn, tràn đầy mùi vị lãng mạn, nắm tay chậm rãi đặt ở trước ngực.

Người trẻ tuổi tuy rằng là lần đầu giao thủ với Lãng Mạn, nhưng y lại cảm giác mình không có chút nào nắm chắc, nhưng y nhất định phải đánh cược, trong thời gian ngắn nhất giết chết đối thủ, hoặc là bỏ trốn.

Ngay tại thời khắc quyền của Lãng Mạn sắp tiếp xúc với thân thể người trẻ tuổi, một loại cảm giác bất an từ đáy lòng Lãng Mạn truyền tới.

Tại sao lại có cảm giác như vậy?

Tâm thần Lãng Mạn hơi động một chút, thân hình nhờ vào trực giác nhanh chóng quay tròn 180 độ!

- Ha ha, tất cả đều đã muộn!

Ngay tại thời khắc Lãng Mạn xoay tròn. Trên mặt người trẻ tuổi lộ ra nụ cười hưng phấn mà tàn nhẫn, một đoàn ánh sáng từ trong cơ thể người trẻ

https://thuviensach.vn

tuổi bạo phát ra.

- Oanh

Tự nổ. Thật không ngờ người trẻ tuổi lại lựa chọn phương pháp tự bạo, hỗn hợp chân khí mang theo khí tức sắc bén đánh tới phía Lãng Mạn. Bức tường phòng ngự bằng chân khí mà Lãng Mạn tạo ra dưới khí tức cường đại của người trẻ tuổi lập tức vỡ vụn.

Người trẻ tuổi tự nổ đã bộc lộ năng lượng siêu việt hơn xa bản thân hắn, chân khí của Lãng Mạn không ngờ dưới sự ứng phó không kịp đã không thể chống đỡ.

Chính khi đoàn thực khí kia sắp tiến vào bộ vị trái tim của Lãng Mạn thì một đạo khí tức hơi yếu chặn đầu va chạm với đoàn thực khí.

- Cái gì!

Bỗng lúc đó, thần sắc người trẻ tuổi hơi đổi, chỉ thấy bốn phía không ngờ toàn là màu đỏ động lòng người, màu đỏ kia giống như máu, máu tanh, làm cho người ta có loại cảm giác cực kì chói mắt.

- A!

Người trẻ tuổi bỗng nhiên kêu lên thảm thiết, màu đỏ kia không ngờ trực tiếp đâm vào trong mắt y, dưới tình trạng con mắt đau đớn, người trẻ tuổi không ngừng kêu gào.

Công kích của Đệ Nhị Mông cũng rất mau chóng, từ khi Thường Nhạc bị tập kích làm cho mất trí nhớ. Tra ra được hung thủ chính là tổ Sát thủ, trong lòng cô âm thầm quyết định, nhất định phải tiêu diệt cho bằng đc tổ chức này.

- Người đầu tiên tiến vào sẽ phải trả giá thật lớn!

https://thuviensach.vn

Một thanh âm ôn hòa vang lên trong hư không, Đệ Nhị Mộng cảm thấy bốn phía dường như xuất hiện bốn cỗ khí tức kỳ quái, cái loại khí tức này làm cho người ta rất không chắc chắn.

Bốn cái bóng giống như quỷ mị đột nhiên từ bốn phương tám hướng tấn công về phía Đệ Nhị Mộng.

- Hừ, muốn chết!

Đã biết được thực lực đối phương yếu hơn mình một cấp bậc, khóe miệng động lòng người của Đệ Nhị Mộng lộ ra một nụ cười châm chọc.

- Biến ảo!

Ngay tại khi bốn người sắp đến trước mặt Đệ Nhị Mộng, bóng dáng bốn người bọn hộ đột nhiên lóe lên rồi giống như những đám mây trôi nổi trên bầu trời, làm cho người ta có cảm giác không thể nắm chắc.

- Phá. Đệ Nhị Mộng vốn có thân rồng nên không phải e dè những công kích kia, một đôi nắm tay linh hoạt tràn đầy lực lượng của cô trực tiếp đánh về phía bốn người.

- Cái gì

Khi khí tức cường hoành dường như đánh tới, sắc mặt Đệ Nhị Mộng hơi đổi, bốn thân hình di chuyển cấp tốc không ngờ biến thành hư vô mờ mịt. Bất kể cô cảm giác như nào, đều không cảm nhận dc phương vị thực sự của bọn họ.

Lúc đầu còn thấy rõ bóng dáng của bốn người, nhưng đến cuối cùng, chỉ có thể thấy một đường nhỏ màu đen tuyền đang không ngừng di chuyển xoay quanh than thể!

- Khí lưu!

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng cảm thấy vô số dòng khí đang đánh về phía mình. Và khiến bốn người cực kỳ khiếp sợ chính là thân hình Đệ Nhị Mộng không ngờ không hề di chuyển, dường như muốn dung thân thể mình để chịu đựng sức mạnh của bốn người.

- Long quyền!

Ngay khi thân hình bốn người hơi dừng lại, cánh tay Đệ Nhị Mộng đột nhiên ôm tới, một nắm tay lóe sang hệt như tia chớp phá vỡ toàn bộ đại sảnh.

- Oanh!

Đệ Nhị Mộng hơi lùi về sau ba bước, mà bốn người vốn vây chặt xung quanh cô cũng phân tán ra, nhìn tình cảnh của bốn người, Đệ Nhị Mộng không tự chủ được run lên.

Sắc mặt bọn họ không ngờ không có chút biến hóa, dường như sức mạnh vừa rồi của Đệ Nhị Mộng chỉ gãi ngứa cho họ. Đệ Nhị Mộng đã dùng hết chiêu thức mạnh của mình, nhưng không ngờ lại không gây ra chút ảnh hưởng đến đối phương.

Lúc này, bốn người kia tuy sắc mặt không chút thay đổi, nhưng long bọn họ lại vô cùng rung động. Bọn họ thật không ngờ người thiếu nữ trước mắt này lại đánh tan trận thế của bốn người bọn họ.

Loại khí phách khôn cùng này, hiện tại có thể không có lợi cho bọn họ, nhưng nó lại dần dần trưởng thành cùng người thiếu nữ này, bọn họ liệu còn có thể ngăn cản không?

- Kết hợp lại!

Ngay lúc Đệ Nhị Mộng khiếp sợ, giữa hai tay bốn người lại phát ra ánh sáng chói mắt, bốn cái đầu giống như cự long mang theo linh hoạt vọt bay

https://thuviensach.vn

lên trời, lấy thế công sắc bén tấn công về phía Đệ Nhị Mộng.

- Móa, các người ăn hiếp người quá đáng đó!

Thanh âm vô cùng ngọt ngào của Bảo Ngọc truyền tới.

- Phanh!

Bốn người từng bị Bảo Ngọc phá vỡ, Đệ Nhị Mộng lại đập vỡ hai trong số bốn người bọn họ, lúc này Bảo Ngọc lại hung phấn lao tới nghênh đón hai người khác.

- Tổ Sát thủ!

Nhìn tấm biển của tổ Sát thủ, vẻ mặt Lạc Phong trở nên âm trầm: - Muốn trách thì hãy tự trách mình đắc tội phải người không nên đắc tội.

- Lão đại, đây là thư khiêu chiến Thái tử Hắc Ám cho người đưa tới! Khi Thường Nhạc quay lại Điểm G, Tiểu Bảo đi từ từ về phía Thường Nhạc, từ trong túi móc ra một phong thư màu đỏ.

- Thái tử Hắc Ám?

Thường Nhạc khẽ nhíu mày, mình chưa từng nghe qua tên của người này, nhưng bây giờ nghe tới, ngược lại thấy không tệ lắm, ít nhất cũng được, rất thuận miệng!

- Mình nhận!

Mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười nhạt, nụ cười này trong khoảng thời gian ngắn căn bản khiến người khác không thể cân nhắc. Tiểu Bảo nghe được câu nói này, ánh mắt hơi nhếch lên, nhanh chóng nhét chiến thư vào túi.

Sau đó cười hì hì nói: - Lão đại, Tiểu Bảo cá anh thắng, anh không muốn ăn bánh bao cũng phải tranh giành chút tiếng tăm nhé!

https://thuviensach.vn

- Con bé xấu xí chết tiệt!

Thường Nhạc có một loại kích động muốn đánh Tiểu Bảo Nghe được lời nói của Tiểu Bảo, sao giống như mình biến thành tiểu đệ, còn cô bé biến thành lão đại?

Đương nhiên, tâm tư của Thường Nhạc tập trung chủ yếu lên người Thái tử Hắc Ám, Thái tử Hắc Ám này đến tột cùng là cái dạng gì? Sao mình chưa từng nghe nói qua?

- Thôi đi, thuyền đến cầu tự nhiên sẽ đi thẳng! Trên mặt Thường Nhạc là nụ cười tà mị, nội lực trong thân thể mình sau khi bị mở ra, đang tìm đối thủ xung quanh thì tự nhiên có người chủ động tìm tới cửa để mình thỏa thích một trận, ngu gì mà từ chối chứ!

- Lão đại, không sợ việc lớn, chỉ sợ việc xảy ra bất ngờ. Nếu như anh đột nhiên xong đời ha ha có lời trăn trối nào muốn nhắn nhủ với Tiểu Bảo

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lạc Phong yên lặng nhắm mắt lại, sức mạnh tràn đầy bá đạo trong hai tay đnag không ngừng nhận công kích khổng lồ kia, cậu ta đã không cách nào ngâng cao sức mạnh của mình nữa, việc duy nhất có thể làm chính là vô lực chống đỡ, công kích của đối phương dường như kéo dài không dứt, nhưng phòng ngực của mình ngày càng yếu đi, thân thể mình đến cùng là có thể chịu đựng bao lâu nữa?

Lạc Phong liếc mắt nhìn thiếu nữ tuyệt sắc trước mắt, vẻ đẹp của cô ta có lẽ chỉ có Nam Cung Huân Y mới có thể chống lại, tuy nhiên nó giống như dựa vào nhu tình nhạt như nước mà lấy được thắng lợi, mà thiếu nữ trước mắt này cũng có được vẻ xinh đẹp thánh khiết tự nhiên.

- Cô chính là Sát Tiên? Mày Lạc Phong nhíu lại, thật không ngờ tới, hành trình ở Mỹ lại gặp được tuyệt thế cao thủ như vậy, xem ra hành tung của đối phương quả nhiên quỷ dị!

Tuyệt sắc thiếu nữ không nói lời này, đôi lông mày của cô khẽ dựng lên, đó là thứ sắc bén khiến không người nào có thể cân nhắc.

Nhìn người đàn ông như bóng tối trước mắt, khuôn mặt đẹp trai phong độ kém mình một chút, Thường Nhạc cảm thấy, cảm thấy rất không thoải mái. Hơn nữa còn nhìn thấy Thánh nữ Hắc Ám bên cạnh gã, đây cũng là điều càng khiến Thường Nhạc khó chịu.

Thái tử Hắc Ám và Thánh nữ Hắc Ám rốt cuộc là có quan hệ gì?

Tuy nhiên nhìn thấy bộ dạng Thái tử Hắc Ám và Thánh nữ Hắc Ám liếc mắt đưa tình với nhau, Thường Nhạc coi như hiểu được, Thái tử Hắc Ám

https://thuviensach.vn

kia vì sao lại khiêu chiến với mình rồi đều là đàn bà gây họa!

- Mày có di ngôn gì phải dặn dò không?

Thường Nhạc rất thẳng thắn mở miệng nói.

Đồng tử Thái tử Hắc Ám co rút, gã như nào cũng không thể nghĩ đến Thường Nhạc lại dùng những lời này làm lời dạo đầu, gã lạnh lung nói: - Mày rất điên cuồng, rất có tư cách điên cuồng, mày hẳn là người đàn ông ưu tú, khó trách Nô vì mày mà phản bội Vương triều Hắc Ám!

- Nô Vương triều Hắc Ám!

Trong một chớp mắt, đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, hắn cuối cùng cũng hiểu ra, hóa ra Điểu nhân chính là chủ nhân trong miệng Nô, mà những chuyện Nô lien tục gặp ở Nam Phi, cũng có lien quan rất lớn với Điểu nhân này.

Nghĩ đến đây, mày Thường Nhạc nhíu lại: - Tao muốn đánh cho mày thành cái đầu heo!

- Ha ha Thường Nhạc lần này trận đấu giữa anh và Thái tử Hắc Ám, tôi làm trọng tài, hy vọng có thể nhìn thấy biểu diễn xuất sắc nha! Thánh nữ Hắc Ám thấy không khí có chút không đúng, cô điềm nhiên cười nói.

- Chúng ta đánh cược một ván, thế nào?

Thường Nhạc không hề để ý đến Thánh nữ Hắc Ám, ngược lại, ánh mắt hắn trực tiếp nhìn về phía Thái tử Hắc Ám.

- Nói!

Thái tử Hắc Ám sắc mặt âm tình bất định.

https://thuviensach.vn

- Ai thắng, người đó có thể làm trọng tài! Ánh mắt Thường Nhạc tà tà nhìn về phía Thánh nữ Hắc Ám, người đàn bà đáng chết, luôn biết tìm rắc rối cho mình.

Nếu tiếp tục như vậy, chỉ sợ trời cũng bị cô ta lật ra. Hiển nhiên, Thái tử Hắc Ám khiêu chiến với mình, có liên quan rất lớn với việc cô ta giật dây sau lưng.

- Không thành vấn đề!

Thái tử Hắc Ám không hề suy nghĩ trả lời.

Sắc mặt Thánh nữ Hắc Ám hơi đổi, lập tức quyến rũ mỉm cười: - Có thể đi cùng cao thủ, đó là vinh hạnh của tôi!

- Vinh hạnh?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Mày phải cẩn thận! Chân Thái tử Hắc Ám hơi bước về trước khoảng nửa bước, bốn phía thân thể gã đột nhiên sinh ra dòng khí màu đen.

- Đây là cái quái gì vậy? Thường Nhạc hơi sửng sốt.

Thái tử Hắc Ám bắt đầu biến đổi, Thường Nhạc cảm nhận được một cách rõ rang hai dòng khí hoàn hoàn toàn bất đồng đang tấn công về phía mình. Thường Nhạc đã từng chứng kiến uy lực kinh người của bom chất lỏng, nhưng hai luồng khí lưu trước mắt này không ngờ còn siêu việt hơn thứ kia vài lần!

- Huyễn Ma quyền! Thường Nhạc hít sâu một hơi, một khí tức màu đen đồng dạng chảy về phía hai dòng khí kia từng những nơi khác nhau.

Một cương, một nhu!

https://thuviensach.vn

Thật không thể ngờ bên trong dòng khí của Thái tử Hắc Ám có được khí phách khôn cùng, mà dòng khí kia không ngờ lại tràn đầy khí âm nhu làm cho không người nào có thể thoát khỏi.

Khi nắm tay của Thường Nhạc chứa hơi thở bá đạo tiến vào bên trong dòng khí của đối phương, lại bị đối phương đánh tan trong chớp mắt.

Ầm - Ầm! Hai dòng khí mạnh mẽ vô cùng đánh liên tục vào thân thể Thường Nhạc, Thường Nhạc chịu đựng sự va chạm của dòng khí liên tục lùi sau hai bước!

- Ha ha, thật không ngờ sự chống cực của mày lại mạnh mẽ đến trình độ này! Thời khắc tất cả gió bình lãng tận, sắc mặt Thái tử Hắc Ám hơi đổi.

- Tư vị vừa rồi thật sự quá thoải mái, tuy nhiên đến lượt tao công kích rồi! Thường Nhạc hung phấn xoa nắm đấm của mình, đối thủ khó có được nha!

- Tao chờ đợt tấn công của mày!

Trong mắt Thái tử Hắc Ám lóe lên sát khí rồi biến mất ngay lập tức.

Biến đổi!

Ngay khi giọng điệu cứng rắn của Thái tử Hắc Ám vừa nói xong, bóng dáng vốn vẫn rõ ràng của Thường Nhạc đột nhiên biến thành mơ hồ, cũng ngay trong giây phút mơ hồ đó, cả người Thường Nhạc biến mất trong hư không mờ ảo!

- Hừ, trò trẻ con! Thật không ngờ Thái tử Hắc Ám chẳng những không kinh hoảng, gã còn lộ ra thần sắc khinh miệt nói.

Thường Nhạc bình tĩnh đã ở phía sau Thái tử Hắc Ám, tuy nhiên Thường Nhạc lại không công kích gã, cũng không phải Thường Nhạc không muốn công kích, mà là hiện tại thân hình của Thái tử Hắc Ám đã biến thành hai,

https://thuviensach.vn

một loại thân thể thuần âm, một người thân thể thuần dương, cả hai đều là Thái tử Hắc Ám, cả hai đều có được năng lực mạnh mẽ.

Lúc này trong mắt những người khác, bất kể là nhìn từ góc độ gì, Thái tử Hắc Ám chỉ là một người, tuy nhiên mặt Thánh nữ Hắc Ám cũng thay đổi, cô thật không ngờ Thái tử Hắc Ám lại lợi hại đến loại trình độ này!

Nếu đổi thành mình, sức mạnh Hắc Ám liệu có tác dụng với gã không? Thế lực của Vương triều Hắc Ám không khỏi quá kinh người?

- Sức mạnh bùng nổ! Ngay trong chớp mắt thời gian ngừng lại, bốn lực lượng mạnh mẽ mang theo hư ảo từ trên bầu trời chia ra làm hai hướng đánh về phía Thái tử Hắc Ám.

Đây là khả năng của Thường Nhạc, Thường Nhạc đã sử dụng phân lực trong cơ thể. Bởi vì sức mạnh thật sự quá kinh khủng, toàn bộ không gian đều mờ tối, vô số dòng khí sắc bén tấn công vào mặt người xem.

ẦM!!! Mặt đất không ngờ không chịu được áp lực này mà đổ sụp, nhưng trong mơ hồ, Thái tử Hắc Ám vẫn không hề động đậy!

Cũng tại thời khắc nắm tay của Thường Nhạc tiếp xúc với hai thân hình bất đồng của Thái tử Hắc Ám, Thái tử Hắc Ám lại biến mất, không có bất kỳ dấu hiệu nào mà biến mất!

- Phía sau! Đầu Thường Nhạc phản ứng theo trực giác, nhưng tốc độ phản ứng của hắn vẫn chậm một nhịp so với tốc độ biến hóa của đối phương.

- Tà hóa! Khi nắm tay màu đen của Thường Nhạc đánh lên thân thể đối phương, khóe miệng Thái tử Hắc Ám đột nhiên lạnh lung nói.

Toàn thân Thường Nhạc vốn bị cường hoa bao vây lại bị sức mạnh hung tợn kinh khủng kia đánh lên trên trời, vô số dòng khí quỷ dị phân trước sau

https://thuviensach.vn

tấn công thân thể hắn, sức mạnh kia mang tính chất phá hủy, tấn công không thể chống đỡ.

- Đi chết đi! Thái tử Hắc Ám vốn biến mất chợt hiện ra giữa không trung. Khuôn mặt gã lúc này đã hoàn toàn biến ảo, trong lúc gã phất tay, vô số dòng khí mạnh mẽ lại lần nữa đánh về phía Thường Nhạc!

- Sức mạnh phân tán!

Ngay khi Thái tử Hắc Ám tấn công, linh quang trong đầu Thường Nhạc hơi lóe lên. Nếu sức mạnh của mình tản ra trước thời khắc phân tán, vậy lực cản sẽ đạt tới nhỏ nhất, vào thời điểm đạt được mục tiêu rồi lại tập hợp, sức mạnh sẽ trở nên cường đại hơn. Đối phương có biến ảo hơn nữa cũng cần có thời gian!

Cũng ngay lúc lời lẽ kiêu ngạo ngông cuồng của Thái tử Hắc Ám vừa dứt. Trong mắt Thường Nhạc bạo phát ra hào quang sắc bén, có thể nhận ra đó chính là sát khí khôn cùng.

Trong lúc lóe lên, một ánh sáng như sao băng, nhưng tốc độ tuyệt đối nhanh hơn sao băng, làm cho người khác không cách nào nắm được vị trí chính xác lao tới.

Thái tử Hắc Ám cảm nhận được sức mạnh khổng lồ kia, toàn thân gã hưng phấn, nhưng cũng trong khắc đó, thần sắc Thái tử Hắc Ám đọng lại!

- Không!!!!!!!!!!! Một tiếng kêu thê thảm thay đổi toàn bộ cục diện. Một sức mạnh phá hủy tất cả như quỷ mị đột nhiên hiện ra trước ngực gã, bất kể gã tránh né, bất kể gã kinh ngạc như nào, tất cả những chuyện này đều đã xảy ra!

Rơi ra theo thân hình nặng nề của Thái tử Hắc Ám, bốn phía reo lên tiếng hò hét tiếng hoan hô cuồng nhiệt, thân hình Thánh nữ Hắc Ám run lên, loại biến hóa tính chất hí kịch này, sức mạnh hống hách quỷ dị kia của Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc làm cô nghi ngờ tất cả những chuyện này dường như xảy ra ở trong mơ.

- Ha ha, xem ra Thường Nhạc cố gắng thêm chút nữa, tuyệt đối có thể khiêu chiến với cao thủ đệ nhất Trung Quốc! Thánh nữ Hắc Ám chỉ trầm mặc trong nháy mắt, cô lại mặt tươi như hoa nói.

- Lão đại, bên ngoài phát ra tín hiệu, có người tấn công phòng tuyến thứ nhất của bang Hoa Việt chúng ta! Ngay khi đám người Kerri và Quang Minh vừa thành lập căn cơ ở ZNV, thủ vệ ở bên ngoài vội vàng vào báo cáo.

- Hừ, không ngờ bọn chúng thật sự tới đây, vừa lúc tôi muốn tặng một món quà cho lão đại! Mắt Kerri sáng lên, - Lệnh cho toàn bộ nhân viên tiến vào trong phòng tuyến! Kerri không chút do dự ra lệnh.

- Vâng! Thủ vệ nghe được lời này, trong nét mặt lộ ra thần sắc hưng phấn.

Bạch thật sự không ngờ phòng tuyến đầu tiên của bang Hoa Việt lại rời rạc như vậy, ngoài mấy tên vớ vẩn chống cự bên ngoài, phía mình cơ bản không có tổn thất gì.

Dựa vào tư liệu, bên ngày hẳn nên là trọng binh phòng ngự chứ, chẳng lẽ nhân binh tướng lực của bang Hoa Việt phân tán tới phòng tuyến thứ hai rồi? Thời khắc hơn năm trăm người của Bạch dần dần tới khu vực cuối cùng, cảnh giác của gã cũng dần buông lỏng.

- Ha ha, thử vũ khí chúng ta nghiên cứu chút đi! Kerri dưới trạng thái ở trên cao nhìn xuống, bàn tay to của anh ta hơi vung lên, giọng điệu cực kỳ tự hào nói.

- Khởi động!

https://thuviensach.vn

Một loạt những âm thanh rất nhỏ từ xung quanh phòng tuyến thứ nhất bắt đầu tỏa ra.

Ầm - ầm -

- Chúng ta tiến vào trận địa bom rồi! Không biết kẻ nào hoảng sợ hô lên một câu, bốn phía đã bị những quả bom mạnh mẽ lật ngược thiên.

- Toàn lực tấn công về phía trước. Tâm thần Bạch hơi loạn, nhưng lập tức bình tĩnh ra lệnh. Quả thực, hễ là chuyện có khả năng xảy ra đều ở trong dự đoán của gã.

- Khởi động quy trình thứ hai! Kerri cười hì hì ra lệnh.

- Bom truy tung?! Khi từng điểm bom lóe sáng trước mặt mọi người, bọn họ kinh hãi kêu lên.

- Nổ!

Lúc này Bạch cũng bị bom truy tung bám theo sao, tuy nhiên ngay trong một chớp mắt, hai tay gã kết hợp thành một vòng tròn màu trắng cực kỳ kỳ quái, quả bom truy tung kia không ngờ lại bị gã cầm giữ lại và dẫn nổ giữa không trung.

- Khởi động quy trình thứ ba! Kerri thấy đối phương bắt đầu khôi phục trật tự, anh ta lập tức tăng cường ra lệnh.

- Thủ lĩnh, đó là cái gì? Một gã cao thủ bên cạnh Bạch nhìn tường nứt ra ở bốn phía, tâm thần gã hơi động.

- Toàn bộ áp sát trung tâm. Tốc độ phản ứng của Bạch cực kỳ nhanh chóng, trong một khắc gã đã đoán được tác dụng của tường, mệnh lệnh của gã mặc dù nhanh, nhưng vẫn chậm một nhịp so với binh lực của ZNV, và đơn giản là tai họa đã đến.

https://thuviensach.vn

Vô số nòng sung đen xuất hiện từ bốn phía, loại binh khí này trải qua nghiên cứu đặc thù, đối phó với những nhân vật xã hội đen bình thường mà nói, quả thực chỉ là một bữa ăn sáng.

- Nổ! Hai gã cao thủ gia tộc Mộ Dung bên cạnh Bạch nhìn thấy tình cảnh này, bọn họ cùng liếc mắt nhìn nhau, hai ánh sáng giống như núi lửa chảy xiết trực tiếp tấn công về phía một mặt tường.

Viên đạn bí mật trong thời khắc gặp thân hình hai người, lập tức hóa thàng tro bụi.

Ầm!!! Thời khắc bBức tường vững chắc liên hợp va chạm với hai người, lại bị khí thế mạnh mẽ của hai người phá vỡ thành bột phấn.

- Tăng hết tốc độ tiến về phía trước! Bạch chính xác bắt được đám thành viên bang Hoa Việt đang bối rối phía sau tường, gã lập tức nhanh chóng ra lệnh, đám thành viên vốn đã bị hệ thống phòng ngự của Kerri đánh cho chật vật không chịu nổi, bọn họ dường như nhìn thấy ánh sáng, bọn họ đều nối tiếp nhau tấn công.

- Tổ Cường hóa đặt ở vị trí thứ nhất, các thành viên khác bày Viên trùy hình tấn công về phía trước.

Kerri thấy hệ thống phòng ngự của mình vì không sắp đặt đề phòng kịp mà xuất hiện, anh ta lập tức cao giọng ra lệnh.

Đối lập với phòng ngự bên kia bang Hoa Việt ngày càng mạnh, bên phía Bạch xuất hiện một hiện tượng quái dị, bởi vì hấp tấp mà chạy ra từ bên trong một mặt tường.

Trong đó cao thủ Bạch mang tới đều xông đến vị trí đầu tiên, bởi vì lửa giận đã làm bọn họ lú lẫn đầu óc, vì thành viên bang Hoa Việt ngay từ đầu đã nói, công kích của bọn họ chỉ là chuyện nhỏ, cho nên bọn họ trong lúc tấn công đã rối loạn đội hình. Mà trong thời khắc tiếp xúc với tổ chức bang

https://thuviensach.vn

Hoa Việt, tổ Cường hóa cùng những dao găm sắc bén xé rách những cao thủ đó.

- Phòng ngự, phòng ngự!

Bạch thấy tình cảnh này, gã vội vàng lên tiếng ra lệnh, nhưng đội hình đã tách ra không thể trong thời gian ngắn hợp lại. Mệnh lệnh của Bạch cũng biến thành yếu ớt không sức sống.

- Thủ lĩnh, chúng ta Tên cao thủ kia liếc mắt nhìn sắc mặt tái nhợt của Bạch, chần chừ nói.

- Toàn bộ rút lui!

Bạch nhanh chóng quyết định nói.

Mệnh lệnh quyết đoán có thể xoay chuyển chỉ là tính mạng của một trăm tên cao thủ, lúc này đây có thể nói là thảm bại trở về.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 355: Cái Giá Phải Trả 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão đại, mau nhìn Thái tử hắc ám kìa, con chim nhỏ lại bò lên rồi! Khi Thường Nhạc vừa xoay người nhìn Thánh nữ Hắc Ám, thì một thanh âm kinh ngạc vang lên giữa đám đông.

Quả thật không ngờ Thái tử Hắc Ám đã bị trọng thương lại đứng dậy, xung quanh người gã tỏa ra ánh sáng màu trắng đen, đôi mắt quỷ mị như hồ ly, tư thế của gã, vốn dĩ là cơ thể của đàn ông đã bắt đầu có sự nữ tính hóa.

Làn da bắt đầu trắng dần, hai tay trở nên tinh tế, tóc từ ngắn thành dài, mỗi bộ phận trên người gã cũng bắt đầu có sự thay đổi kinh người. - Chẳng lẽ gã vốn là phụ nữ? Gần như trong đầu mỗi người đều có suy nghĩ kì quặc này.

Quả thật sự tình đột nhiên thay đổi trước mắt khiến họ không thể không nghĩ như vậy, Thái tử Hắc Ám ban đầu vốn là một người đàn ông bây giờ lại biến thành một cô gái tuyệt sắc.

- Thật không ngờ sự tiến hóa của Vương triều Hắc Ám đã mạnh đến mức này, thực lực của Thái tử Hắc Ám đã bắt đầu tăng lên. Thánh nữ Hắc Ám đứng bên cạnh thấy tình cảnh này, cô thì thầm với vẻ mặt cổ quái.

Khi ánh mắt Thường Nhạc và ánh mắt Thái tử Hắc Ám gặp nhau, trong lòng Thường Nhạc có chút chấn động, sự yêu mị trong ánh mắt của Thái tử Hắc Ám đã rơi vào trong mắt Thường Nhạc.

- Bàn tay kỳ quái! Sự tạm ngưng của Thái tử Hắc Ám chỉ là trong chớp mắt, dường như gã muốn nhanh chóng thể hiện sức mạnh của mình trước

https://thuviensach.vn

mặt mọi người, đôi tay trắng nõn khẽ tạo thành một độ cong tuyệt đẹp trong không gian.

Khoảng cách giữa Thường Nhạc và Thái tử Gắc Ám chỉ còn khoảng một trăm bước chân, nhưng khi Thái tử Hắc Ám vừa nói xong câu kia, Thường Nhạc đã không thể chuyển động nữa.

Thường Nhạc cảm giác được có vô số đôi tay mềm mại đang ôm chặt lấy hắn. Bất kể hắn dùng sức thế nào đều không thể giãy dụa được.

- Tại sao lại như vậy? Thường Nhạc nhíu mày, cao thủ dũng mãnh như vậy quả là hiếm gặp.

- Con người dù sao cũng chỉ là sự tồn tại nhỏ bé, tao muốn hoàn toàn hủy diệt mày! Thái tử Hắc Ám lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

- Lão đại, anh phải sống nha! Cái miệng xinh xắn của Tiểu Bảo không ngừng nói thầm, cô không thể giúp Thường Nhạc, việc duy nhất có thể làm chính là chúc phúc cho Thường Nhạc, đương nhiên, cuối cùng cô vẫn bổ sung một câu: - Lão đại, thật sự không được, anh mau nói lời trăn trối đi. Tiểu Bảo chỉ cần thẻ là được rồi! Nghe thấy câu này, Thường Nhạc thiếu chút nữa thổ huyết!

Khác biệt với Tiểu Bảo chính là lão đại của tổ Lưu Manh trước mặt. Lúc này cô kiên cường hơn rất nhiều so với bình thường, trong đôi mắt xinh đẹp của cô tràn đầy sự tự tin. Cô tin người kia có thể giành chiến thắng, có lẽ sự tự tin này không có bất kì căn cứ nào.

Khi Thái tử Hắc Ám vừa dứt lời, Thường Nhạc cảm thấy áp lực bốn phía xung quanh đột nhiên tăng lên gấp đôi!

- Có thể thẳng, cũng có thể cong, có thể cong cũng có thể thay đổi, tất cả đều là vô hình! Vào lúc nguy cấp, Thường Nhạc đột nhiên vặn vẹo thân hình.

https://thuviensach.vn

- Cái gì? Thái tử Hắc Ám không cách nào tin vào cảm giác của mình, thân hình Thường Nhạc đột nhiên biến mất trong nháy mắt.

Sự biến mất này không phải vì tốc độ nhanh mà biến mất. Sự biến mất này giống như căn bản không tồn tại.

- Di chuyển tức thời! Thánh nữ Hắc Ám làm trọng tài khi nhìn thấy cảnh này, khuôn mặt cô nhanh chóng thay đổi, giọng điệu vô cùng kinh ngạc. Tiểu Bảo thì cổ quái nói: - Fuck! Rốt cuộc lại bị cái tên lừa đảo này học trộm mất rồi, phải trả tiền mới đúng!

Kỳ thật Thường Nhạc cũng không thật sự biến mất. Đó chỉ là một thủ đoạn lừa gạt, khi Thái tử Hắc Ám tưởng rằng Thường Nhạc đã trốn thoát khỏi bàn tay kì quái của gã, Thường Nhạc lại một lần nữa hiện ra ở chỗ cũ.

- Phá không quyền! Lúc này Thường Nhạc không hề cho Thái tử Hắc Ám cơ hội nào nữa. Trong nắm đấm của hắn xuất hiện một ánh lửa.

- Ầm! Bàn tay kì quái của Thái tử Hắc Ám và phá không quyền của Thường Nhạc cuối cùng va chạm lẫn nhau, tốc độ của Thường Nhạc vô cùng nhanh, còn đôi tay dày đặc của Thái tử Hắc Ám

Một là đòn tấn công tuyệt đẹp, một lại là sự phòng ngự đạt tới cảnh giới hoàn mỹ, cùng lúc bọn họ lại cầm cự lẫn nhau, nắm đấm của Thường Nhạc thoắt ẩn thoắt hiện trong không gian, đôi tay kì quái của Thái tử Hắc Ám cũng xuất hiện ở khắp nơi.

Mọi người đứng quan sát chỉ cảm giác hoa mắt, Thánh nữ Hắc Ám khẽ xoa bóp đôi mắt, nhìn hai người tràn đầy sức sống này, cái miệng anh đào mấp máy: - Hai gã biến thái!

- Cái tên lessbian khốn kiếp kia thực lợi hại!

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thường Nhạc cũng rất kinh ngạc, hắn đã đủ biến thái rồi, không ngờ đối phương lại có thể giữ tay lâu như vậy, Vương triều Hắc Ám thật sự là một đất nước đáng kinh ngạc!

Thần sắc của Thái tử Hắc Ám ngày càng trầm xuống, gã cũng không ngờ, sau khi gã biến hóa vẫn kém hơn một chút so với Thường Nhạc, tuy rằng khác biệt này rất nhỏ, những người khác cũng không nhìn ra!

Đối với cao thủ mà nói, sự chênh lệch rất nhỏ kia tuyệt đối có thể lấy đi tính mệnh của bọn họ, tốc độ của hai người càng lúc càng nhanh, không khí xung quanh ngày càng quỷ dị.

Những cao thủ bình thường cảm thấy hô hấp ngày càng khó khăn, dường như có một sợi dây thừng vô hình chụp lên đầu bọn họ, thần sắc của Thánh nữ Hắc Ám trở nên cổ quái.

Cái miệng anh đào của cô khẽ thì thầm: - Thật không ngờ trong đám cao thủ của loài người lại có người có thể bất phân thắng bại với Thái tử Hắc Ám, thậm chí còn vượt qua hắn, lẽ nào tiềm lực của loài người lại đáng sợ như vậy sao?

- Ha ha, ha ha!

Khi Thường Nhạc và Thái tử Hắc Ám đang ở trong thời khắc mấu chốt, Thánh nữ Hắc Ám bỗng bật cười khanh khách, thân hình cô như một cơn gió nhẹ thoảng qua, mang theo hương thơm.

Đôi môi đỏ khêu gợi, ánh mắt hấp dẫn, giống như nữ ác thần đến từ địa ngục, trong chớp mắt động tác của Thường Nhạc và Thái tử Hắc Ám hơi ngưng lại.

Đương nhiên, thân hình thon thả động lòng người của Thánh nữ Hắc Ám đã lẳng lặng đứng giữa hai người, quay người về phía Thường Nhạc, quyến rũ cười nói: - Coi như hai người ngang sức ngang tài, thế nào?

https://thuviensach.vn

- Móa, thật muốn làm một phen!

Nhìn thấy bầu ngực của Thánh nữ Hắc Ám vì bật cười mà run lên, ánh mắt Thường Nhạc ngời sáng, tục ngữ nói không sai, đàn ông không háo sắc, mèo không dính máu tanh.

Thường Nhạc cảm thấy sau khi hắn tới Hàng Châu, đã lâu không tiếp xúc với phụ nữ, hắn thật sự có chút hối hận, sớm biết vậy lần trước đã mang Diệp Linh Lung theo, hoặc là Đệ Nhị Mộng ở nước Pháp xa xôi, hoặc là Sakura, tùy tiện mang một mỹ nữ tuyệt sắc tới đây. Như vậy cũng không đến nỗi tối nào cũng một mình trong phòng nha!

Cô gái này cũng rất thông minh, vừa rồi chỉ cần hắn cố sức một chút, như vậy tất nhiên có thể đánh bại Thái tử Hắc Ám, dựa vào quy định giữa hai bên, ai thắng thì Thánh nữ Hắc Ám lẳng lơ này sẽ thuộc về người đó.

Kết quả lại để cô ả lẳng lơ này làm trọng tài, cô ta lại đột nhiên ngừng lại, hơn nữa còn là ngang sức, như vậy cũng tốt, bọn họ giữ mình như giữ ngọc, nhưng buổi tối hắn lại phải cô đơn một mình!

- Cút đi, đều cút hết đi!

Thường Nhạc phất tay, ánh mắt tà ác nhìn sang Thái tử Hắc Ám, lần này coi như gã may mắn, lần sau hắn sẽ đánh cho gã đến mẹ cũng không nhận ra.

Thánh nữ Hắc Ám quyến rũ liếc mắt nhìn Thường Nhạc, sau đó chớp mắt một cái, đầu lưỡi trắng hồng liếm vòng quanh cánh môi đỏ tươi, động tác này quả thực là dâm đãng tới cực điểm.

Thường Nhạc thiếu chút nữa không khống chế nổi dục vọng của mình, trực tiếp xông lên, lột hết quần áo của cô ả lẳng lơ này, sau đó đè lên người ả.

https://thuviensach.vn

Nhưng trước mặt mọi người, hơn nữa bên cạnh lại có nhiều anh em như vậy, vẫn cần phải giữ gìn hình tượng lão đại, bởi vì có cái gọi là nhà dột từ nóc dột xuống!

Nhìn bóng lưng dần xa kia, Thường Nhạc âm thầm hít một hơi, trong lòng tự nhủ:

- Lần sau gặp lại, nhất định phải lột hết quần áo của cô ta!

- Ha ha, ha ha, bên ngoài có người muốn tìm lão đại! Khi Thường Nhạc vẫn chăm chú nhìn bóng lưng thon thả kia, thanh âm trong trẻo dễ nghe của đồng chí Tiểu Bảo đột ngột vang lên.

Từ lần buôn bán hời kiếm được một khoản tiền lớn ở chỗ hắn, cá tính của cô bé này đã hoàn toàn khôi phục, ánh mắt cũng linh hoạt hơn.

Thường Nhạc sững người, liếc xéo Tiểu Bảo một cái nói: - Chẳng lẽ có đứa mù nào muốn tới khiêu chiến?

- Ha ha, lão đại, người tới lần này là phụ nữ, hơn nữa còn là một phụ nữ xinh đẹp! Tiểu Bảo lén lút nói.

Thường Nhạc nghe thấy vậy, có chút nhụt chí, Tiểu Bảo mới chỉ là một đứa con nít, trong mắt trẻ con lại có phụ nữ, chẳng lẽ là đứa trẻ nào tìm tới cửa?

- Linh Nhi, dẫn cô gái xinh đẹp đó tới cho bản cô nương! Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc không có ý kiến phản đối, lập tức cao giọng hô lên.

Nói thật, tư thế như vậy của Tiểu bảo quả thật là cùng một nhà với hầu gái lầu xanh, đương nhiên, hầu gái thời cổ đại bình thường đều từ hai mươi trở lên, còn Tiểu Bảo của chúng ta mới mười hai tuổi, hình như hơi nhỏ.

- Đến rồi! Một thanh âm trong trẻo vang lên phía sau Tiểu Bảo.

- Quân nô!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nghe thấy thanh âm kia, trong đầu theo bản năng phản ứng lại, trên đời này người dám nghĩ con gái bảo bối của đệ nhất cao thủ Phong Yhần là quân nô, e rằng cũng chỉ có một mình Thường đại thiếu gia!

Trong nháy mắt đã thấy Linh Nhi cười hì hì chạy vào, từ lần ám sát Thường Nhạc không thành công, lại trải qua sự khuyên bảo khổ tâm của Tiểu Bảo, Linh Nhi đã hoàn toàn hòa nhập vào đại gia đình này.

Về phần tìm cơ hội ám sát Thường Nhạc, Linh Nhi về cơ bản đã hoàn toàn quên sạch chuyện này.

Khi gương mặt của cô gái phía sau Linh Nhi hoàn toàn hiện ra trước mắt Thường nhạc, Thường Nhạc vốn đang híp mắt lập tức mở to ra, giống như thợ săn thấy được con mồi thượng hạng, sắc lang thấy mỹ nữ cực phẩm vậy!

Quả thật vẻ đẹp của cô gái trước mắt này không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả, tóm lại, mỗi bộ phận trên người cô ta nhìn qua đều rất bình thường, cặp mắt to bình thường, cái mũi bình thường, cái miệng nhỏ nhắn bình thường, dáng người cũng rất bình thường, thậm chí bộ ngực cũng không khác gì những người phụ nữ bình thường khác.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 356: Cái Giá Phải Trả 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Có người nói, ngực lớn là đầy đặn, nhỏ một chút là xinh xắn tinh tế, tóm lại đều có chỗ mê người, nhưng bình thường lại không có những đánh giá thừa thãi như vậy.

Nhìn kĩ thì cô gái trước mắt này chính là sự tồn tại bình thường nhất, thậm chí là nếu đứng trong đám đông, căn bản không thể phát hiện sự tồn tại của cô, nhưng một khi những cái bình thường đó hợp lại một cách hoàn chỉnh.

Vẻ đẹp của cô lại thật đáng kinh ngạc, cô không có khí chất của Nam Cung Huân Y, nhưng đôi mắt rất có thần, không có sự quyến rũ của Thánh nữ Hắc Ám, nhưng khuôn mặt về chỉnh thể thì cũng rất gợi cảm, không có sự thuần khiết của Thánh nữ Quang Minh, nhưng khí chất toát ra từ người cô cũng là một dạng tài trí hơn người.

Mỗi một bộ phận bình thường trong nháy mắt trở thành một bức tranh hoàn mỹ, Thường Nhạc trực tiếp chấm cho đối phương 95 điểm (tối đa là 99 điểm).

- Cô là ai? Vì sao lại muốn tìm tôi?

Thường Nhạc đương nhiên sẽ không ngu đến thế, cho rằng một đại mỹ nữ đến tìm mình, gào khóc đòi mình cua, như vậy thì sức hấp dẫn của hắn có hơi….

- Trước đây tôi là ai thì không quan trọng, quan trọng là sau này!

Đôi mắt của mỹ nữ tuyệt sắc chăm chú nhìn Thường Nhạc, gằn từng chữ:

https://thuviensach.vn

- Từ hôm nay trở đi, tôi chính là người phụ nữ của Thường Nhạc anh.

Thường Nhạc từ trước tới giờ đều không tin sẽ có bánh ngọt rơi từ trên trời xuống, cũng sẽ không tin có mỹ nữ cởi hết quần áo xếp hàng chờ hắn, càng sẽ không tin trên đời này có bữa trưa nào miễn phí!

Hắn chăm chú nhìn mỹ nữ tuyệt sắc trước mắt này, rất chính thống, rất xinh đẹp, rất mê người, thậm chí còn khiến hắn nổi lên dục vọng, nhưng hắn hiểu rõ, mỹ nữ cũng giống như hoa tươi, tuy đẹp thật đấy nhưng cũng ẩn chứa gai nhọn.

Hắn có chút thất thần, sẽ bị đâm sâu đến đâu đây.

Tục ngữ nói không sai, hồng nhan họa thủy, nếu chẳng may hắn bị một mỹ nữ làm hại, chắc sẽ bị mọi người cười đến rụng răng mất, cho nên hắn trực tiếp nói:

- Thực ra, cô rất xinh đẹp, tôi cũng rất muốn cô, nhưng nếu như cô không cho tôi một lý do, ha ha, cho dù cô cởi sạch quần áo nằm trên giường của tôi, tôi cũng sẽ không động tâm!

Khi nói những lời này, trái tim Thường Nhạc đang đập thình thịch.

- Fuck. Lẽ nào lão đại lại đổi nết?

Tiểu Bảo nghi ngờ nhìn Thường Nhạc, bản tính háo sắc của lão đại, e rằng tất cả mọi người đều biết!

Mỹ nữ tuyệt sắc đi đến trước mặt Thường Nhạc, ngồi lên đùi Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nói:

- Tôi muốn tặng cho anh một lễ vật!

Mỹ nữ muốn tặng lễ vật cho mình, hơn nữa còn tự mình dâng hiến, Thường Nhạc híp mắt lại.

https://thuviensach.vn

- Là người đứng đầu Điểm G, chắc anh cũng biết Tam Giác Vàng!

Mỹ nữ tuyệt sắc chăm chú nhìn Thường Nhạc, chậm rãi nói.

- Tam Giác Vàng!

Đồng tử của Thường Nhạc co rút lại. Nơi đó có thể nói là lũng đoạn khoảng 60% thị trường thuốc phiện Á Âu, có thể nói khống chế được Tam Giác Vàng, chính là nắm được một con gà đẻ trứng vàng.

- Đúng vậy, tôi chính là con gái của Tương Quân…

Khi mỹ nữ tuyệt sắc nói tới đây, trong đôi mắt xinh đẹp lóe lên một tia sát khí.

Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ. Giọng điệu trở nên đứng đắn:

- Nghe nói tuần trước Tương Quân bị ám sát, không biết chuyện này có phải thật không?

- Đúng vậy, điều kiện của tôi chính là hy vọng anh có thể báo thù cho cha tôi. Toàn bộ Tam Giác Vàng chỉ cần anh gật đầu, tất cả đều sẽ thuộc về Điểm G!

Trên mặt mỹ nữ tuyệt sắc lộ ra sát ý.

- Khúc xương này thật không dễ gặm nha!

- Trên đời này người muốn gặm cái khúc xương Tam Giác Vàng rất nhiều, nghe nói ở Tam Giác Vàng có Xà giảo hoạt, lại có một lão già tên là Trần Á Tiến, nếu Thường Nhạc tôi tùy tiện tiến vào Tam Giác Vàng, dường như có hơi giọng khách át giọng chủ!

Trong lòng Thường Nhạc rất muốn tiến vào Tam Giác Vàng, nhưng ngoài miệng vẫn giả vờ như vậy.

https://thuviensach.vn

- Bọn chúng…

Trong đôi mắt xinh đẹp của mỹ nữ tuyệt sắc lóe lên một tia sát ý, lạnh lùng nói:

- Có thể ám sát cha tôi ở Tam Giác Vàng, nếu như không có nhân vật số một số hai ở Tam Giác Vàng tiếp ứng, căn bản không có khả năng thành công, Xà và lão già kia đều phải chết!

- Tính cách này tôi thích!

Thường Nhạc cười một cách quỷ dị

- Việc mua bán này không tồi, đương nhiên, tôi cũng hứng thú với dung mạo của cô, tuy nhiên hình như còn thiếu một cái gì đó!

- Bộp, bộp!

Mỹ nữ tuyệt sắc dường như cũng sớm đoán được Thường Nhạc sẽ nói như vậy, cô khẽ vỗ tay, chỉ thấy một thanh niên đi từ bên ngoài đại sảnh vào, trong chớp mắt khi thanh niên kia bước vào đại sảnh, đồng tử của Thường Nhạc co rút lại.

Cả người gã thanh niên lộ ra một khí tức vô cùng âm u lạnh lẽo, dung mạo cũng rất bình thường, nhưng nhìn kĩ thì lại có một loại ý vị khó nói thành lời.

Đôi mắt đen sáng ngời mà có thần, khiến cho người ta sau khi nhìn thoáng qua, tuyệt đối sẽ khó có thể quên, còn nhìn bề ngoài, bước chân tiến vào của đối phương tuy lơ đãng nhưng lại rất ổn định.

Chỉ nhìn biểu hiện rất nhỏ này, Thường Nhạc đã nhìn ra đối phương là một cao thủ tuyệt đối không thua kém Lâm Phong, đương nhiên, thân thủ như vậy, trong đám thủ hạ dưới trướng Thường Nhạc quả thật là có một đống.

https://thuviensach.vn

Quang Minh, Thần, Bá Vương, Vô Nhai, Huyết Hổ, Cao Tiếu, Tả Thủ… không ai là không vượt qua gã thanh niên trước mắt này, nhưng sự âm u lạnh lẽo trên người gã thanh niên này, khí chất như một cái bóng lại có sức hấp dẫn độc đáo.

- Tiểu thư!

Khi thanh niên đi đến trước mặt mỹ nữ tuyệt sắc thì ngưng bước, đối với ánh mắt Thường Nhạc gã không hề có chút cảm giác nào, dường như ở trên đời này, ngoại trừ mỹ nữ tuyệt sắc ra, không còn ai khác tồn tại.

- Giao danh sách cho Thường Nhạc!

Thanh âm của thiếu nữ tuyệt sắc trôi nổi không yên.

Thần sắc của gã thanh niên không có bất cứ thanh đổi nào, gã giống như một cỗ máy thò tay vào trong vào trong lồng ngực, như một cái máy lấy ra một bản danh sách, đưa tới tay hắn.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không quá để tâm bản danh sách này, ngược lại hắn chăm chú nhìn gã thanh niên trước mắt nói:

- Nói cho tôi biết, cậu tên là gì?

Mỹ nữ tuyệt sắc kinh ngạc, bản thân cô tự mình dâng tặng cho hắn, nhưng Thường Nhạc vẫn không hỏi tên cô, ngược lại, một thủ hạ của cha lại đáng để Thường Nhạc quan tâm như vậy, lẽ nào hắn là gay?

Thanh niên nghe thấy Thường Nhạc hỏi như vậy, gã làm như không có liên quan gì với mình, bình tĩnh nói:

- Vạn Thành Diễn!

- Về sau cậu hãy đi theo tôi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà ác cười, chỉ cần là nhân tài, hắn đều thích, huống gì là nhân tài đặc thù như vậy.

- Biết vì sao tôi lại tới tìm anh không?

Mỹ nữ tuyệt sắc thấy Thường Nhạc quan tâm tới gã thanh niên kia mà bỏ qua cô, thì trong lòng đã có chút buồn bực.

Thường Nhạc híp mắt, vấn đề này hắn đã hỏi. Kỳ thật hắn cũng đã biết đáp án, nhưng hắn vẫn không mở miệng nói chuyện.

Ngược lại, mỹ nữ tuyệt sắc kia đã nói tiếp:

- Bởi vì anh là Thường Nhạc của Điểm G, cha tôi từng đánh giá anh có thực lực nhất trong mấy tổ chức lớn trên thế giới, ông nói anh là loại người ai cũng bắt nạt, nhưng sẽ không ức hiếp phụ nữ, đây là ưu điểm của anh, cũng là khuyết điểm trí mạng của anh!

Thường Nhạc bất đắc dĩ cười. Xem ra Tương Quân hoàn toàn hiểu rõ con người hắn!

Lạc Phong đối với người phụ nữ thần bí trước mặt nảy sinh một loại áp lực, loại áp lực này khiến cậu ta cảm thấy rất buồn bực, rất đáng giận.

Nhưng khi đám người Đệ Nhị Mông đi đến đây, loại áp lực đó lập tức biến mất, không có ai dám coi thường đám người Đệ Nhị Mộng, Vô Nhai.

Cô gái xinh đẹp kia biến sắc, bởi vì Đệ Nhị Mộng đã tấn công tới trước mặt, đúng lúc này, hai chân của Bảo Ngọc mới cong lại, đồng thời cũng bắt đầu tấn công.

Áp lực Đệ Nhị Mộng tạo thành cũng không đáng sợ, nhưng khi mấy đại cao thủ liên thủ lại, cô gái xinh đẹp kia cũng không hoàn toàn tin tưởng.

https://thuviensach.vn

Thần sắc cô có chút chần chờ, thân hình cô cong lại, trong nháy mắt đã biến mất trước mặt mọi người.

- Thật sự là một cô gái không tồi!

Lạc Phong cảm thấy hoàn toàn được thả lỏng, cậu ta thản nhiên cười.

Thường Nhạc lặng yên nằm trên ghế, mấy ngày nay đều do mấy người Cao Tiếu, Huyết Hổ, Băng Tuyết…khai thác biên giới ở bên ngoài, hắn lại trở thành đại chưởng quỹ nhàn hạ.

Tuy nhiên Như Vân đã trở thành người khiến Thường Nhạc đau đầu nhất, bởi vì cái gọi là trên đời này không có bữa trưa nào miễn phí, từ khi Thường Nhạc đồng ý với Như Vân, giúp cha cô báo thù, và thống nhất toàn bộ Tam Giác Vàng, mỹ nữ đại tiểu thư Như Vân cứ ngày đêm thúc giục Thường Nhạc tiến quân vào Tam Giác Vàng.

Thường Nhạc hiểu rõ, tiến quân vào Tam Giác Vàng không phải là chuyện của một người, nó cần sự phối hợp của một đám tinh anh trong Điểm G, đến lúc đó cũng không phải chỉ đối phó với hai người là Xà và lão già kia.

Ngược lại, sau lưng bọn họ còn ẩn giấu một thế lực, cái gọi là một người liên lụy đến mọi người, điều này dường như trở thành cách hình dung tốt nhất, đồng thời Thường Nhạc cũng hiểu rõ chiếc bánh ngọt lớn Tam Giác Vàng, người thèm thuồng nó mãi mãi không phải chỉ có một mình hắn.

Sớm tiến vào Tam Giác Vàng cũng không có nghĩa là có thể giành được lợi thế, ngược lại, về mặt quá trình sẽ trở thành mục tiêu tấn công của cả một cộng đồng, cũng chính bởi như vậy mà Thường Nhạc mới cố ý hoặc vô ý mở rộng vùng lân cận, để chuyện Tam Giác Vàng lại sau.

- Thường Nhạc, rốt cuộc thì khi nào anh mới tiến quân vào Tam Giác Vàng? Có thể cho tôi một ngày chính xác được không?

https://thuviensach.vn

Như Vân khẩn thiết nhìn Thường Nhạc, cái tên khốn kiếp này, mỗi ngày chỉ biết phơi nắng, làm sao chú ý tới chuyện sống chết của đám thủ hạ cũ của cha cô.

- Bất cứ chuyện gì đều phải phân tích kĩ lưỡng, sau đó mới có thể tấn công, không có sự chuẩn bị chu đáo, Điểm G chúng tôi không thể dễ dàng tiến vào Tam Giác Vàng!

Thường Nhạc lạnh nhạt nhìn Như Vân.

Như Vân tức giận nói:

- Chuẩn bị? Rốt cuộc anh phải chuẩn bị bao nhiêu ngày nữa? Chẳng lẽ đường đường là người đứng đầu Điểm G lại sợ đám tiểu nhân ở Tam Giác Vàng hay sao?

Thường Nhạc đứng lên khỏi ghế, lộ ra nụ cười lười biếng nói:

- Không thể nói như vậy, Điểm G chúng tôi có thể phát triển tới thế cục hiện nay, tuyệt đối không phải là lỗ mãng, cũng không phải dựa vào người khác, càng không phải cái gọi là may mắn, chúng tôi dựa vào thực lực, mà thực lực kia chính là chờ đợi.

- Đợi đã, đợi đã... Hiện nay Xà và lão già kia đều đang nhanh chóng phân chia Tam Giác Vàng, những thủ hạ cũ của cha tôi đang liều mạng phản kháng, anh lại còn ở đây bày mưu tính kế, tôi căn bản không nhìn ra anh có bất kì thành ý nào.

Như Vân buồn bực nói.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Yên tâm, mấy ngày nữa Cao Tiếu và Huyết Hổ ở bên kia sẽ tung ra hai quyền, chúng ta sẽ nhanh chóng tấn công Tam Giác Vàng, đến lúc đó sẽ đòi lại toàn bộ tổn thất.

Thường Nhạc đứng lên, trên mặt lộ ra vẻ kiên định.

- Ha ha, lão đại, gần đây Tiểu Bảo thấy chán quá!

Khi Thường Nhạc và Như Vân còn đang đôi co, thanh âm uể oải không chút phấn chấn của Tiểu Bảo đột ngột vang lên.

- Tiểu Bảo làm sao vậy?

Nhìn thấy bộ dạng như vậy của Tiểu Bảo, Thường Nhạc có chút đau lòng, thần thái của tiểu tham tiền này không giống đang giả vờ.

- Tiểu Bảo nhớ nhà, Tiểu Bảo rất không vui!

Tiểu Bảo bĩu môi, cái miệng đang cong lên đó tuyệt đối có thể treo thêm một chai dầu.

- Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc đã từng thấy đám đàn em oán giận mà không chịu đi chiến đấu, thấy Tiểu Bảo chê ít tiền, hầu như tình huống nào cũng đã từng thấy, nhưng tình huống đàn em nhớ nhà thật đúng là lần đầu tiên thấy.

- Vậy phải làm sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nắm tay lại, bất đắc dĩ nhún vai!

Nhìn bộ dạng bây giờ của Thường Nhạc, Như Vân không khỏi bật cười, sự bực bội vừa nãy không ngờ lại mất sạch

- Hắn là anh nên mang cô bé ra ngoài giải sầu, như vậy sẽ tốt hơn.

- Uhm, Tiểu Bảo muốn ra ngoài giải sầu!

Tiểu Bảo nghe thấy mấy câu nói đó, ánh mắt sáng ngời, hưng phấn nói.

- Haizz, vậy được rồi, chúng ta tới câu lạc bộ giải trí ở Hàng Châu!

Thường Nhạc cũng hiểu rõ tính tình của Tiểu Bảo, lại nói bây giờ hắn cũng không có việc gì, cho nên cũng dứt khoát đồng ý.

Câu lạc bộ giải trí ở Hàng Châu nằm ở trung tâm Hàng Châu, chỗ đó hoàn toàn ở thế trung lập, bất luận sức mạnh của bang phái và tổ chức nào cũng không thể xâm nhập. Đương nhiên, điểm này có quan hệ rất lớn với sức mạnh tập trung của chính phủ.

Khi Tiểu Bảo và Linh Nhi cùng với Như Vân từ trong xe bước ra, bốn phía lập tức vang lên tiếng ca ngợi thán phục đầy ngạc nhiên.

Vẻ đẹp của Như Vân thuộc loại sự kết hợp tự nhiên, bất kể bộ phận nào trên người, thậm chí mỗi động tác của cô đều có một loại xinh đẹp động lòng người, một sự kết hợp hoàn mỹ, giống như đã tiếp nhận toàn bộ sự tuyệt vời trên thế gian này.

Đương nhiên, vẻ đẹp hoàn mỹ động lòng người của Như Vân khác với sự xinh đẹp của Tiểu Bảo và Linh Nhi, vẻ đẹp của các cô là sự nhẹ nhàng lại có chút nghịch ngợm ở bên trong, khiến cho người ta có cảm giác thanh mát tới tận xương tủy.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Như Vân còn có chút không quen với ánh mắt trắng trợn của mọi người, nhưng đã gặp nhiều rồi, nên cũng đành thích ứng, hơn nữa hệ thống quản lý của câu lạc bộ giải trí khá hoàn thiện. Những người đó cũng không thể bám theo bọn họ.

- Lão đại, em muốn chơi trò lượn trên không!

Khi đám Thường Nhạc vừa tiến vào trung tâm câu lạc bộ giải trí, Tiểu Bảo đột nhiên hô lên.

- Choáng!

Thường Nhạc cảm thấy đau đầu, loại trò chơi trước mắt này đều là trò của đám trẻ con ba bốn tuổi, không ngờ Tiểu Bảo lại chặn ngang một bước.

- Được rồi, có điều anh đi chơi tàu lượn siêu tốc.

Thường Nhạc nhìn nước mắt trong suốt đột nhiên xuất hiện trong mắt Tiểu Bảo, hắn không thể không gật đầu nói.

- Tuyệt vời!

Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc gật đầu. Cô hào hứng đi giày lướt vào, thân hình xinh đẹp như ảo mộng, bay lững lờ trên bầu trời xanh biếc.

- Hay quá!

Ai cũng không ngờ tới trong nháy mắt khi Tiểu Bảo hô lên, một tiếng hoan hô tuyệt vời cũng vang lên tương ứng.

Khi thân hình của Tiểu Bảo vừa mới bay lên không trung, một thân hình tuyệt vời đột nhiên xuất hiện. Hai người bọn họ bay cao hơn tất cả những đứa trẻ khác, nhưng phương hướng của các cô lại vừa vặn ngược nhau.

- A!

https://thuviensach.vn

- Ầm!

Dựa vào tiếng kêu kinh sợ của hai cô gái, Tiểu Bảo và cô bé kia không hẹn mà cùng ngã nhào xuống đất.

- Thật là một cô gái đáng yêu nha!

Khi dung mạo của cô gái kia hoàn toàn hiện ra trước mắt Thường Nhạc, Thường Nhạc bất giác than thầm, cô bé trước mắt này, thoạt nhìn chỉ mới có mười ba mười bốn tuổi, khuôn mặt ngọt ngào, hai tay trắng nõn, đôi mắt đen láy xinh đẹp như mơ tùy ý thể hiện bản thân.

- Tiểu thư, cô không sao chứ!

Khi Linh Nhi đỡ Tiểu Bảo từ dưới đất lên, bên phía cô bé đáng yêu kia cũng xuất hiện hai người già, trên mặt bọn họ lộ ra thần sắc vô cùng thân thiết.

- Oa, oa, tàu lượn của tôi hỏng rồi, mấy người phải giáo huấn con bé kia!

Thật không ngờ cô bé đáng yêu như vậy lại sớm nắng chiều mưa, nước mắt không ngờ lại xuất hiện trong đôi mắt xinh đẹp, ngón tay nhỏ trắng nõn của người Tây Âu chỉ về phía Tiểu Bảo cũng đang rất tức giận.

- Hừ, cô mới là con bé ấy!

Vốn dĩ Tiểu Bảo đã đang phát hỏa rồi, lại nghe thấy câu nói kia khiến cô càng tức giận hơn.

- Được, để ông lão đây đi giáo huấn cái con bé không biết đạo lý kia một chút!

Khi Tiểu Bảo vừa dứt lời, một ông lão vốn đang đỡ cô bé sắc mặt lạnh băng đi về phía Tiểu Bảo.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật, khi hai người già kia vừa xuất hiện đã khiến Thường Nhạc chú ý tới, sự xuất hiện của bọn họ không phát ra bất cứ dấu hiệu nào, giống như từ trên trời xuống vậy, kỳ lạ hơn là nét mặt của hai người họ.

Trong đó có một ông lão gương mặt ngàn năm băng giá không đổi, một người khác lại lộ ra nụ cười hiền lành, ông lão có gương mặt lạnh băng đi về phía Tiểu Bảo, chỉ còn cách Tiểu Bảo chừng 10m, ông cảm thấy trước mắt hơi tối lại, Thường Nhạc đã vượt lên đứng giữa bọn họ.

- Cậu là ai?

Thân hình ông lão chấn động, trong giọng nói có chút lạnh lẽo.

- Thường Nhạc!

Một ông lão khác đang đỡ cô bé đáng yêu kia nghe thấy Thường Nhạc nói như vậy, bèn từ từ đi về phía hắn.

- Thiên hạ đồn đại Thường Nhạc là đệ nhất cao thủ trong đám thiếu niên đương thời, bây giờ lão phu cũng muốn lãnh giáo một chút!

Ông lão với gương mặt lạnh băng lui về phía sau hai bước, lúc đó ông lão với gương mặt tươi cười bước tới đứng cùng một chỗ.

Haizz, phiền toái đến rồi đây, muốn tránh cũng không tránh được, Thường Nhạc lắng lặng tập trung toàn bộ khí tức vào một điểm, lúc này những người khác trong câu lạc bộ giải trí cũng không chú ý tới tình huống khác thường ở bên này.

Cũng trong khoảnh khắc Thường Nhạc hơi ngưng lại, hai dòng khí như hai bóng dáng không thể nhìn rõ nhanh chóng phóng thẳng về phía hắn.

- Dòng khí thật là mãnh liệt!

https://thuviensach.vn

Khi hai dòng khí một nóng một lạnh va chạm với khí tức của Thường Nhạc, Thường Nhạc không kìm nổi kinh sợ mà thầm than.

Hai dòng khí kia không ngờ lại giống như ma quỷ ẩn trong thân ảnh, khí tức mà Thường Nhạc tỏa ra gần như chỉ có thể chống cự được một loại, còn loại kia gần như là một loại cực đoan.

Nếu hai dòng khí bất đồng này chỉ là sức mạnh chồng lên nhau, Thường Nhạc tin rằng chắc chắn có thể đánh bại hai người bọn họ, nhưng hai khí tức trước mắt lại hoàn toàn khác với tưởng tượng của Thường Nhạc.

Hai người phối hợp với nhau gần như đạt tới sự hoàn mỹ.

- Giết!

Khi Thường Nhạc lui về phía sau chừng nửa bước, trong đám người đột nhiên xuất hiện hai bóng dáng như từ cõi mộng, một người tay cầm bảo kiếm xưa cũ, nhưng tốc độ tuyệt đối còn nhanh khoảng gấp đôi một viên đạn, mũi kiếm trực tiếp chĩa vào mi tâm của Thường Nhạc, khí tức lạnh lẽo kia khiến thân hình Thường Nhạc bất giác run lên.

Một người khác không ngờ lại dùng chân, hai chân điên cuồng xoay tròn chặn đứng tất cả đường lui của Thường Nhạc, hai người cũng thật khéo tính toán, sự kết hợp khéo léo của hai người có thể xem như một sát thủ hoàn mỹ!

Ông lão mặt lạnh vốn dĩ định chuẩn bị tấn công một lần nữa cùng ông lão mặt cười, cả hai người cùng bất giác sững người, bọn họ thật không ngờ ngoài mình ra còn có người muốn đối phó với Thường Nhạc.

Có điều sự do dự của họ cũng chỉ trong khoảnh khắc, trong thời gian ngắn ngủi hai người lại một lần nữa tấn công.

- Hừ, bốn đánh một thật không đáng mặt anh hùng!

https://thuviensach.vn

Khi bốn người cùng tấn công Thường Nhạc, một giọng nói lạnh lùng vang lên giữa đám đông.

Nhưng Thường Nhạc cũng không có hứng chú ý tới người bên cạnh, bốn luồng khí mãnh liệt gần như muốn biến hắn thành thịt nát xương tan.

- Ầm!

Khí tức mãnh liệt gần như tấn công Thường Nhạc từ bốn phía, tạo thành một vòng xoáy sâu không đáy.

Ở bên cạnh Thường Nhạc, không biết từ lúc nào đã có thêm hai người, người trẻ tuổi hai tay liên tiếp cùng tới, một chính một phụ, vô cùng quỷ dị, hai người bọn họ liên thủ lại đánh cho hai sát thủ kia liên tiếp lui về phía sau.

Đặc biệt là công kích của bọn họ, công kích đó dường như không trải qua bất kỳ suy nghĩ nào, động tác nhất tề làm người ta sợ hãi.

- Lùi lại!

Khi hai sát thủ biết mọi chuyện không thể tiến hành tiếp, bọn họ đột nhiên đột nhiên tung ra hai chiêu tấn công, người lập tức lẩn vào đám đông, hai người liên thủ kia cũng không truy đuổi, bọn họ cười híp mắt đi về phía Thường Nhạc.

Lúc này ông lão mặt lạnh và ông lão mặt cười đều đã biến sắc, nếu chỉ một mình Thường Nhạc, bọn họ còn có thể chống đỡ, nhưng bây giờ trước mắt lại thêm hai quái vật này, bọn họ không còn nắm chắc bất cứ thứ gì.

- Em gái, em làm sao thế?

Khi hai người đang vô cùng căng thẳng, giọng nói của một người trẻ tuổi đã phá vỡ không khí nặng nề này, một người thanh niên anh tuấn trẻ tuổi

https://thuviensach.vn

bước nhanh tới, theo sau cũng là hai người già, từ bước chân của bọn họ cũng có thể nhìn ra bọn họ đều là những cao thủ thượng đẳng.

- Anh, bọn họ bắt nạt em!

Khi cô bé đáng yêu kia nhìn thấy anh mình, cô giống như gặp được cứu tinh, nhào về phía lồng ngực của người thanh niên đó mà kêu lên.

- Thường Nhạc!

Khi người thanh niên đi vào nhìn thấy gương mặt của Thường Nhạc, gã hơi sững người.

- Hhắn là Lãnh Phong Vân!

Nhìn thấy gương mặt này, trong đầu Thường Nhạc lập tức thoáng hiện lên tư liệu về người trẻ tuổi trước mắt này, theo tư liệu mà hắn đã điều tra trước kia, người thanh niên trước mắt này chính là cao thủ trẻ tuổi nổi tiếng trong số những cao thủ có thể chống đỡ được hắn.

Đương nhiên, tuy gã không có chút quan hệ nào với ngũ đại gia tộc, nhưng lại có gia thế tuyệt đối không hề thua kém ngũ đại gia tộc, gã đường đường là người thừa kế đời thứ nhất của Lãnh gia ở phía Nam.

- Không biết em gái tôi có chỗ nào đắc tội với Thường thiếu, người làm anh đây thật sự xin lỗi!

Không ngờ Lãnh Phong Vân lại tỏ ra lịch sự như vậy, khiến cho Thường Nhạc cũng sửng sốt.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 358: Sum Họp Một Nhà

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười, đi tới trước mặt Lãnh Phong Vân, vỗ vai y nói:

- Lãnh huynh, bọn chúng đều là trẻ con, người lớn chúng ta hà tất phải so đo.

- Thường thiếu nói không sai!

Lãnh Phong Vân cười một cách quỷ dị, chăm chú nhìn Thường Nhạc, sau đó xoay người đi về chỗ vắng vẻ, Thường Nhạc vỗ đầu Tiểu Bảo, cười hì hì nói:

- Lão đại đi bàn chút chuyện, mấy đứa tiếp tục chơi đi!

Thấy bóng lưng của Thường Nhạc và Lãnh Phong Vân lần lượt biến mất, ánh mắt Tiểu Bảo như hổ rình mồi nhìn sang cô bé kia, cô bé kia cũng chằm chằm nhìn Tiểu Bảo.

- Giết!

Hai đứa bé xinh xắn nhào tới đánh lộn lẫn nhau, mấy người bên cạnh muốn ngăn mà không kịp, Linh Nhi cũng rất dứt khoát, hô to một tiếng rồi trực tiếp nhào tới trợ giúp đồng chí Tiểu Bảo.

Khoảng chừng nửa tiếng sau.

Thường Nhạc và Lãnh Phong Vân mỉm cười, rõ ràng bọn họ đã đạt được sự ăn ý về mặt nào đó, nhưng khi bọn họ nhìn thấy tình cảnh cách đó không xa thì hoàn toàn choáng váng.

https://thuviensach.vn

Ba cô bé đánh xé lẫn nhau, cảnh tượng dữ dội này, hai người bất đắc dĩ nhìn nhau, gần như cùng lúc xông tới.

Nếu tiếp tục chỉ sợ sẽ có ba con gấu trúc nhỏ đáng yêu ra đời.

- Lão đại, tất cả đều chuẩn bị xong rồi, hắn là có thể bắt đầu hành động phía sau màn được rồi chứ?

Cửa bị thằng nhóc Huyết Hổ đẩy ra chẳng có chút lịch sự nào, để lộ gương mặt tràn đầy sự hưng phấn.

Thường Nhạc khẽ ngẩng đầu, thản nhiên nói:

- Thời cơ vẫn chưa chín muồi!

- Vẫn chưa chín muồi?

Huyết Hổ ngẩn ra, lo lắng nhìn Thường Nhạc:

- Lão đại, cậu nên làm rõ, chỉ còn một tuần nữa là chúng ta sẽ điều người tới Tam Giác Vàng, nếu còn không hành động thì có thể kịp không?

- Đương nhiên là kịp!

Thường Nhạc không chút do dự đáp, sau đó đứng lên:

- Huyết Hổ, đi thực hiện hành động bổ sung cho tôi.

- Kế hoạch hoàn mỹ như vậy còn cần bổ sung ở chỗ nào?

Huyết Hổ sờ đầu, thấp giọng thì thầm.

Thường Nhạc tất nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng Huyết Hổ, nhưng hắn càng hiểu được một điều, một khi có một chút sai sót, thứ dâng tặng chính là tính mạng đám thủ hạ của hắn.

https://thuviensach.vn

- Mang phong thư này tới chỗ Ủy ban Kỷ luật, chỉ cần Cục trưởng Cục cảnh sát nhận lấy nó, anh hãy lập tức chụp lại ảnh và bắt đầu tuyên truyền gã tham ô một lượng lớn ngân sách nhà nước. Có khả năng cả đời cũng không cách nào ra được!

Thường Nhạc đưa phong thư tới tay Huyết Hổ.

Huyết Hổ liếc nhìn Thường Nhạc một cái, thần sắc cổ quái nói:

- Thứ này có phải thật không?

Thường Nhạc cười nhạt:

- Đương nhiên là….giả rồi!

Huyết Hổ xoa mũi, có chút khó hiểu:

- Lão đại, nếu thứ này là giả, vậy vì sao chúng ta còn phải nộp cho Ủy ban Kỷ luật? Chúng ta trực tiếp diệt trừ tất cả bang phái ở đó trong một lần không tốt hơn sao?

Thường Nhạc có chút đau đầu, cái thằng nhóc Huyết Hổ này đúng là không thể làm chính trị được mà,

- Chẳng lẽ anh không biết đa nghi như Tào Tháo là gì sao? Đám người ăn no không có việc gì làm ở Ủy ban Kỷ luật nhìn thấy phong thư này, chắc chắn sẽ có hành động, chúng ta lại phụ giúp thêm, thừa cơ làm cho Cục trưởng Cục cảnh sát sứt đầu mẻ trán… Được rồi, anh mau đi đưa đi!

Hai ngày sau Cục trưởng cục cảnh sát Lý Chính Quốc bị Ủy ban Kỷ luật đưa đi. Đồng thời, bên trong Cục cảnh sát cũng tiến hành điều chỉnh trên quy mô lớn, mười mấy thành viên cục cảnh sát vốn phân tán dần dần bắt đầu tập trung lại.

Cụ thể về mặt trị an, cũng do quân hậu cần bổ sung.

https://thuviensach.vn

Đám thủ hạ của Sở Thiên Hùng vốn luôn co đầu rụt cổ ở đông Nam Hàng Châu như cái lò xo, đột nhiên vùng dậy, thế lực này vừa vặn lại va chạm với một thế lực thần bí ở phía tây bắc Hàng Châu.

Dường như hai bên đã giao ước với nhau, nơi xảy ra va chạm vừa vặn ở một chỗ tương đối yên tĩnh, toàn bộ những người không liên quan ở bên ngoài đều được dọn dẹp sạch sẽ.

Một trong tứ đại chiến tướng dưới trướng Sở Thiên Hùng, thực lực chỉ đứng sau cao thủ Lực Vương đã bị giết – Xuân Tuyết vừa mới trở lại tổng bộ ở Hàng Châu, đã cảm thấy tình hình có chút không đúng, nhìn một thủ hạ ở bên cạnh, cô lạnh lùng nói:

- Lôi đi đâu rồi?

- Thủ lĩnh, phó thủ lĩnh Lôi có việc ra ngoài, anh ấy căn dặn, bất cứ chuyện gì đợi anh ấy về rồi nói sau.

Người trẻ tuổi cung kính đáp.

- Hừ, tổng bộ bị tập kích, bây giờ lòng người bất ổn, sao tổng bộ lại thiếu nhiều người như vậy, chẳng lẽ anh ta…

Xuân Tuyết nói tới đây, sắc mặt thay đổi, chăm chú nhìn gã kia:

- Chẳng lẽ anh ta tự ý hành động?

- Tiểu thư, thuộc hạ cũng không biết!

- Không biết?

Một luồng khí rét lạnh đánh mạnh về phía đối phương:

- Trả lời lại một lần nữa!

https://thuviensach.vn

Một luồng sát khí nồng đậm khiến người trẻ tuổi cảm nhận được rất rõ ràng, một khi y nói dối, Xuân Tuyết sẽ lập tức lấy cái mạng nhỏ của gã, mồ hôi chảy từ trên trán xuống.

- Nói!

- Phó thủ lĩnh Lôi mang theo đám tinh anh tới hẻm Đông Phương, mai phục quân của Hồ!

Người trẻ tuổi không kìm nổi mà thốt ra, sau khi nói xong, gã cảm thấy cả người được thả lỏng một chút, không khí chuyển động xung quanh cũng khá hơn.

Xuân Tuyết biến sắc, trở nên rất khó coi, Lôi không có mệnh lệnh của cô lại dám tự tiện hành động, hơn nữa còn điều động tất cả tinh anh trong thế lực xã hội đen ở phía nam.

Toàn bộ xã hội đen ngoài trừ Sở Phi Dương, Liễu Tùy Phong, người bị giao cho Thiên diện linh hồ trong truyền thuyết, ba đại thủ lĩnh của xã hội đen vẫn duy trì thế trung lập.

Nhưng Lôi lại tự tiện đi đối phó với Hồ, chẳng lẽ đầu gã bị úng nước rồi?

- Triệu tập toàn bộ những người còn lại, đi theo tôi!

Dựa vào trực giác của Xuân Tuyết, chuyện lần này tuyệt đối không đơn giản như vẻ bề ngoài, hy vọng vẫn còn kịp.

Khi Xuân Tuyết dẫn đầu hơn hai trăm người tới bên ngoài hẻm Đông Phương, cô khẽ biến sắc:

- Lui lại!

- Thủ lĩnh….

https://thuviensach.vn

Người phía sau có chút chần chờ.

- Lập tức lui lại!

Xuân Tuyết vừa mới dẫn người tới, bên kia hẻm Đông Phương có mười mấy xe của công an, cảnh sát cũng đỗ bên ngoài, rất nhiều người mặc y phục đặc thù, trong tay cầm súng tự động của đặc công, công an bắt đầu đi vào hẻm nhỏ.

- Nguy hiểm thật!

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt này, hơn hai trăm người bên phía xã hội đen phía nam đều hít khí lạnh, nếu vừa rồi mà chậm một bước, thì hậu quả thực không thể tưởng tượng nổi.

- Lập tức liên lạc với Lôi!

Mặc dù rất bất mãn với hành động của Lôi, nhưng vì tính mạng của hơn năm trăm tinh anh kia, Xuân Tuyết không thể không ra lệnh.

Mấy đứa đàn em bắt đầu bấm số… Mồ hôi từ từ chảy xuống

- Thủ lĩnh, không liên lạc được với phó thủ lĩnh Lôi.

Xuân Tuyết thở dài trong lòng, xem ra lần này đối phương đã có âm mưu hành động, chỉ sợ bên phía Hồ cũng không ngờ tới, lần này người ra quân lại là lực lượng công an luôn không can dự vào chuyện của xã hội đen.

Rốt cuộc là bang phái nào? Lại có khẩu vị lớn như vậy, liên tiếp muốn thâu tóm Hồ và Sở Thiên Hùng, hai thế lực xã hội đen hùng mạnh nhất ở phía nam, chẳng lẽ bọn chúng không sợ ăn một hơi sẽ nuốt không trôi, nghẹn chết sao?

Khi Xuân Tuyết ở bên này gọi điện thoại, Lôi ở bên kia cũng đang gọi điện thoại, gã nhận được tin từ nhân viên cao cấp trong Cục công an, mới dám

https://thuviensach.vn

đi đến bước này.

Bây giờ cái tên khốn kiếp đó không ngờ lại không nghe điện thoại…

- Thủ lĩnh, phía sau xuất hiện rất nhiều công an, chúng ta rốt cuộc phải làm thế nào?

Lôi hít sâu một hơi, gã hiểu được bây giờ là thời khắc mấu chốt nhất, cũng hiểu rằng, lần này đã bị người khác gài bẫy, nếu không phải tin tức giả truyền đến từ phía công an kia…

Gã dứt khoát cắn chặt răng nói:

- Dốc toàn lực xông lên, phải mở được một con đường.

Khi Lôi truyền lệnh xuống thì bên phía Hồ cũng hạ lệnh tương tự:

- Dốc toàn lực giết hết phía sau cho tao, tao không tin là lũ công an tôm tép bình thường có thể mạnh tới đó đâu.

Trong ánh mắt thủ hạ của Thiên diện hồ - Phong Hồ tràn đầy sát khí, một gã trẻ tuổi đứng bên cạnh y nghe thấy mệnh lệnh như vậy rất lo lắng:

- Không được, công an có chuẩn bị mà đến, chúng ta chỉ có thể xông lên phía trước.

- Phía sau.

Hứa Quyền không chút do dự phủ quyết.

Cục trưởng trấn thủ ở phía sau cùng lạnh lùng chú ý tới tình hình thay đổi, sau khi thấy vòng vây bắt đầu phân tán, gã lạnh nhạt nói:

- Ở phía đông bên phải hẻm mở một lỗ hổng.

- Cục trưởng!

https://thuviensach.vn

Người trung niên biến sắc, gã hiểu được một khi mở một lỗ hổng, hành động lần này chẳng khác nào toi công, như vậy hành động gióng chống khua chiêng này đều uổng phí rồi, thân là tâm phúc, tất nhiên muốn nhắc nhở gã:

- Không phải ngài muốn…

- Đúng vậy, tôi đã đồng ý với Thường Nhạc, để những tinh anh trong công an đi tiêu diệt hai thế lực xã hội đen lớn ở hẻm Đông Phương….

Gã dừng lại một chút, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị

- Tất cả đều làm theo lời Thường Nhạc, nhưng tôi không ngờ trong vòng vây lại có một lỗ hổng… Ha ha, sai sót của con người là không thể tránh khỏi!

Người công an trung niên mặc dù không rõ cục trưởng làm như vậy rốt cuộc là có ý gì, nhưng thấy cục trưởng đã quyết ý, gã cũng không thể không làm theo lệnh, để một lỗ hổng.

Vì thế trong hẻm Đông Phương xuất hiện một cảnh tượng vô cùng kỳ quái.

Ở phía đông nam công an dường như chỉ làm màu, chỉ đơn thuần là bao vây với tốc độ như ốc sên, còn Lôi ở phía tây bắc lại tấn công với tốc độ cực kỳ nhanh.

Ngược lại, tốc độ của công an phía tây bắc cũng chậm như sên, nhưng bởi vì sau khi Phong Hồ hạ lệnh tấn công công an, khiến cho công an ở phía tây bắc không thể không dốc toàn lực chống cự.

Mà Phong Hồ phòng ngự ở phía sau, lại để cho Lôi tấn công rất nhanh, hơn nữa lần đầu thấy bên phải có một lỗ hổng, do đó thuận lợi rút lui khỏi hẻm Đông Phương.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi chiến đấu kịch liệt, Phong Hồ, phó thủ lĩnh và Bạch Hồ cùng nhận được tin tức có một lỗ hổng bên phải, bọn họ thoáng nhìn lẫn nhau, cùng hiểu ra.

Nhưng trước mắt, bởi vì công an đã đả thương mấy người, bọn chúng trong sự phẫn nộ đã thành công biến phòng ngự thành tấn công, nếu muốn giống như Lôi, rút lui từ lỗ hổng cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

- Người anh em, mày rút trước đi, để tao cản cho.

Nhìn hỏa lực ngày càng mạnh, Phong Hồ nặng nề vỗ vai Bạch Hồ.

Bạch Hồ biến sắc

- Không được, mày là thủ lĩnh, mất mày thì toàn bộ bang phái ở Hàng Châu sẽ mất đi tâm phúc, nếu phải rút thì mày rút đi, để tao chặn cho.

- Mày chặn cái rắm ấy, thử nhìn cái người không được nổi hai lạng thịt của mày xem, có thể chống đỡ được mấy phút? Mau rút khỏi đây cho tao, đây là mệnh lệnh!

Phong Hồ dí mạnh súng lên đầu Bạch Hồ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 359: Sơ Hở

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Bạch Hồ hít sâu một hơi, bất đắc dĩ liếc nhìn Phong Hồ một cái:

- Được rồi, vậy mày phải cẩn thận!

- Yên tâm…

- Bộp!

Phong Hồ còn chưa dứt lời, đã bị Bạch Hồ một quyền đánh ngất đi.

- Ngoại trừ đội thứ nhất ở lại, toàn bộ những người khác rút lui theo lỗ hổng bên phải.

Bạch Hồ nhìn Phong Hồ đang hôn mê, quyết đoán ra lệnh.

- Hy vọng về sau mày có thể kìm chế được cái tính nôn nóng, kích động.

Nhìn bóng người dần biến mất, Bạch Hồ khẽ nói thầm một câu.

Sắc mặt Cục trưởng rất xấu, gã đi đi lại lại, một lát sau, hung hăng dập điếu thuốc lên mặt đất

- Mẹ nó, thiên đường thì chúng mày không lên, địa ngục không có cửa lại cứ thích rúc vào, chúng mày đã thì chui thì tao sẽ thành toàn cho chúng mày, nghe lệnh của tôi, dốc toàn lực tấn công.

Sau khi ra lệnh, gã lẩm bẩm:

https://thuviensach.vn

- Vốn muốn tìm cái cớ, giờ thì hay rồi, chúng mày đã động đến họng súng thì cũng đừng trách tao vô tình, cũng coi như tao bàn giao cho hắn vậy.

Thường Nhạc khẽ gõ mặt bàn, tuy rằng mỗi bước đều rất hoàn mỹ, thậm chí đã đạt tới cảnh giới vừa xem liền hiểu, nhưng trong lòng Thường Nhạc vẫn có chút bất an, đám Cao Tiếu và Băng Tuyết cùng hợp tác đồng thời tấn công tổng bộ ở Chiết Giang, chỗ này cũng không có sơ hở nào đáng nói.

Hơn nữa theo tin tức thì Hồ và phần lớn tinh anh trong tổng bộ của Sở Thiên Hùng ở Chiết Giang đều đang ở hẻm Đông Phong, tổng bộ có thể chống cự nhưng cũng không mạnh.

Huống chi vì hành động lần này, bên hắn đã xuất ra toàn bộ tinh anh, sau khi trải qua mấy ngày huấn luyện kĩ càng, thực lực của mỗi người bọn họ đều được nâng cao đang kể, cho dù coi như đối phương có một nửa thế lực, cũng sẽ không gặp nhiều khó khăn, mà bây giờ đối phương chỉ còn mấy tên già nua yếu ở lại thôi!

Nhưng vì sao hắn vẫn bất an? Vẫn nói phụ nữ có giác quan thứ sáu, hắn đường đường là một người đàn ông, nghĩ đến đây, Thường Nhạc cho rằng hắn phải đích thân đi quan sát một chút

- Gọi Huyết Hổ tới đây.

Nghĩ tới việc để Huyết Hổ trông coi tổng bộ Điểm G ở Hàng Châu, khuôn mặt của thằng nhóc kia vô cùng ủ rũ, Thường Nhạc âm thầm bật cười, nhưng chuyện này không có cách nào khác, tổng bộ nhất định phải có người trông giữ. Huyết Hổ đương nhiên là sự lựa chọn hàng đầu.

Một lát sau, Thường Nhạc phát hiện Huyết Hổ vẫn chưa tới. Hắn không kìm nổi bực bội đứng lên:

https://thuviensach.vn

- Gọi người có cần lâu như vậy không, chẳng lẽ thằng nhóc đó từ trên trời chui xuống đất rồi hả?

- Lão đại! Anh ấy không ở tổng bộ!

- Cái gì?

Thường Nhạc khẽ nheo mắt, khó trách vừa rồi hắn lại có cảm giác bất an, cái thằng nhóc Huyết Hổ đáng chết này… Lúc về nhất định phải dạy dỗ cẩn thận mới được.

- Lão đại, anh ấy mang theo một nhóm người còn lại của tổng bộ tới tổng bộ xã hội đen ở phía nam Hàng Châu, nói nhất định phải chiếm được tổng bộ của Hồ trước Cao Tiếu, chiếm tổng bộ của xã hội đen phía nam trước.

Thủ hạ nhìn sắc mặt của Thường Nhạc, cẩn thận nói.

Sắc mặt Thường Nhạc hoàn toàn âm trầm, hắn đi thẳng ra bên ngoài rồi lạnh lùng nói:

- Chỉ cần là người biết đánh, gọi tất cả đến đây cho tôi!

Một chiếc xe biến mất trong màn đêm.

Thường Nhạc không ngừng lẩm bẩm, cái thằng nhóc đáng chết đó, chẳng lẽ người ở xã hội đen phía nam đều là làm cảnh hay sao? Chỉ dựa vào hơn một trăm người lại muốn trực tiếp chiếm tổng bộ của người khác. Đúng là người ngốc nói mê mà.

Đương nhiên, lúc này Huyết Hổ cũng vô cùng kinh ngạc, gã không ngờ lại dễ dàng chiếm được tổng bộ xã hội đen ở phía nam Hàng Châu dễ dàng như vậy. Căn bản ngay cả sức chống cự cũng không có… Chẳng lẽ bọn chúng biết trước lần này sẽ thất bại nên mới vội vã lẩn trốn sao? Huyết Hổ ngồi trên ngai vàng, suy nghĩ rất lạc quan.

https://thuviensach.vn

- Huyết lão đại, không xong rồi!

Một thanh âm kinh hoàng vang lên ở ngoài cửa.

- Gấp cái gì?

Huyết Hổ khẽ nhíu mày, nhưng vừa dứt lời, sắc mặt gã hơi thay đổi, bên ngoài ánh lửa đỏ rực, rất nhiều người đang xông thẳng về bên này.

- Đây là cái quái gì vậy? Chẳng lẽ đám người này đều giết tới đây?

Dựa vào tình hình này, Huyết Hổ gần như không có cách nào, đối phương có gần 800 người, mà bên mình chỉ còn hơn một trăm người, vẫn lại bị Cao Tiếu chọn cái còn lại rồi, quan trọng hơn là địa hình, tuy rằng chiếm được tổng bộ của đối phương, nhưng lúc này đối phương càng quen thuộc môi trường ở đây hơn.

Không có bất cứ đường lui nào, tiến lùi đều phải đối mặt với 800 người này… Huyết Hổ hoảng hồn.

- Huyết lão đại, chúng ta xin lão đại tới cứu viện đi!

Người bên cạnh gã đã bắt đầu ý kiến, Huyết Hổ nghe thấy vậy, thân hình chấn động mạnh, hung hăng nhìn bọn họ

- Móa, lần này là tự ý hành động, tao làm gì có mặt mũi mà xin lão đại cứu viện, nếu không xông ra nổi thì hôm nay đanh chết ở đây vậy!

- Chuẩn bị đi mấy thằng nhãi kia, mở!

Huyết Hổ rút vũ khí ra.

Lúc này trên đường đi trong lòng Thường Nhạc vô cùng lo lắng, càng khiến cho hắn phát điên chính là, theo tin tức truyền đến của thủ hạ bí mật của

https://thuviensach.vn

hắn: Xuân Phong, Lôi và đám thủ hạ lại an toàn rút khỏi hẻm Đông Phương.

Một khi thủ hạ của Sở Thiên Hùng đã rút lui khỏi đó lại gặp bọn Huyết Hổ, hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi

- Móa, cái thằng ngốc chết tiệt này, chẳng lẽ não nó ở dưới đít à?

Xe tiếp tục tiến về phía trước, lúc này Thường Nhạc đang suy xét các loại tình huống có thể xuất hiện, đồng thời cũng lo lắng, bây giờ cao thủ Điểm G ở Hàng Châu cơ bản đều đã được phái tới chỗ Cao Tiếu, cho dù là cứu viện cũng không kịp, chỉ đơn thuần dựa vào mười mấy người bên hắn?

Đột phá vòng vây gần ngàn người của đối phương, đó quả thực là nằm mơ mà.

Nếu như có thể đuổi kịp trước khi đối phương tới đó thì tốt rồi… Nhưng trong lòng Thường Nhạc cũng rất rõ, khả năng này rất nhỏ, hắn nhất định phải chuẩn bị phương án xấu nhất.

- Đã nối được điện thoại với Cục trưởng kia chưa?

Thường Nhạc âm trầm nói.

- Nối được rồi ạ…

Còn chưa dứt lời, Thường Nhạc đã giật lấy điện thoại, hít sâu một hơi:

- Cục trưởng Lý, bây giờ ông nghe cho rõ đây, những chuyện đã qua tôi cũng có thể không tính toán với ông nữa, nhưng lần này hơn một trăm anh em của tôi đã vào tổng bộ xã hội đen phía nam Hàng Châu, nếu họ xảy ra chuyện gì, tôi sẽ khiến ông lấy mạng đổi mạng!

Căn bản cũng không cho đối phương bất cứ cơ hội mở miệng nào, dứt khoát ngắt điện thoại.

https://thuviensach.vn

Phía bên kia điện thoại, đối phương cũng sững người, vừa mới ngồi lên cái ngai cục trưởng này, có thể nói là con đường làm quan rộng mở, vốn muốn mở một lỗ hổng này để xoa dịu quan hệ giữa mấy thế lực lớn ở đó, đồng thời cũng để Thường Nhạc chú ý tới tầm quan trọng của mình.

Nhưng không ngờ, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện sơ suất này, trong lòng gã hiểu rõ cảm xúc của chủ nhân cú điện thoại vừa rồi, gã thậm chí dám khẳng định, một khi cái gọi là đám anh em kia xảy ra chuyện, vị trí cục trưởng của gã sẽ mất, thậm chí ngay cả cái mạng nhỏ này cũng xong đời.

Cảm giác được vô số ánh mắt dò hỏi ở xung quanh, cục trưởng Lý quăng mạnh cái điện thoại:

- Nhìn cái gì mà nhìn, lập tức đuổi tới tổng bộ xã hội đen ở phía nam Hàng Châu, CMN, mười phút mà không đuổi kịp, tôi sẽ giết hết!

Từng hàng xe cảnh sát điên cuồng chạy về phía mục tiêu, người đi trên đường đều dừng lại, nhìn cảnh tượng xe cảnh sát chạy nối đuôi nhau.

Thời gian một phút đồng hồ, một phút đã trôi qua.

Thấy đám thủ hạ đều bị bao vây chặt chẽ, Huyết Hổ nắm chặt tay lại, tất cả đều phải dựa vào chính gã, cho nên gã nhất định phải cố gắng giữ tỉnh táo.

- Huyết Hổ, mày chỉ là một nhân vật nhỏ thôi, chỉ cần đồng ý trung thành với xã hội đen phía nam, tao sẽ để cho mày một con đường sống!

Một thanh âm trong trẻo đột ngột vang lên, trong chớp mắt, xung quanh trở nên vô cùng yên tĩnh.

Huyết Hổ nhìn thấy đôi phương là một cô gái có dung mạo cực kỳ xinh đẹp đi ra, gã khẽ nhíu mày, giơ ngón giữa với Xuân Tuyết:

https://thuviensach.vn

- Con điếm kia, từ khi tao ra đời lăn lộn thì hai từ trung thành này đều không biết, tao thấy tốt nhất là mày nên rên rỉ trong lòng đàn ông đi!

Tất cả mọi người ở đây, có lẽ chỉ có Huyết Hổ mới có thể to gan lớn mật nói ra những lời thô bỉ như vậy, mọi người đều ngây ra… Đường đường là một trong tứ đại thiên vương của xã hội đen phía nam, một nhân vật có sức mạnh thần bí, lại bị người khác làm nhục như thế, đúng là tự tìm cái chết mà.

Khí tức rét lạnh ngày càng đậm, Huyết Hổ rùng mình một cái, ánh mắt gã hung tợn nhìn Xuân Tuyết

- Thối…

- Muốn chết!

Hơn mười thân ảnh nhanh như chớp cùng phóng thẳng về phía Huyết Hổ, lần này, công kích của Xuân Tuyết cũng vô cùng quỷ dị.

Huyết Hổ cũng coi là cao thủ, nhưng Xuân Tuyết cũng là cao thủ, huống hồ lại có hơn mười cao thủ trợ giúp cô ta, Huyết Hổ tất nhiên sẽ yếu hơn một chút.

Huyết Hổ cảm giác lục phủ ngũ tạng trong người mình sôi lên, máu không ngừng chảy ra từ miệng, nhìn thấy ánh mắt khinh miệt của Xuân Tuyết, nhiệt huyết trong thân hình bất khuất của Huyết Hổ nháy mắt đã sục sôi.

gã chịu đựng đau đớn trong cơ thể, quật cường đứng lên, từng bước, từng bước đi về phía Xuân Tuyết, Xuân Tuyết nhíu mày, đối với hạng người không sợ chết này, thật ra cô có chút khâm phục, nhưng điều này không có nghĩa là cô có thể tha cho gã.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt, trên mặt Xuân Tuyết đỏ bừng, thân hình bất giác lùi về phía sau hai bước.

Một người mặc đồ đen anh tuấn trẻ tuổi lẳng lặng đứng trước mặt cô

- Anh là ai?

Nhìn thấy nụ cười tá ác của đối phương, Xuân Tuyết lơ đãng nhíu mày.

- Lão đại….

Huyết Hổ tùy ý lau vết máu ở khóe miệng, lúng túng nhìn Thường Nhạc:

- Đại ca, tôi… không đáng để cậu mạo hiểm như vậy!

Lại nhìn ra xung quanh, ngoại trừ Thường Nhạc, căn bản không có thêm đám đàn em nào tới cứu viện.

- Nếu cô đủ thông minh thì lập tức thả anh ta!

Thường Nhạc chăm chằm nhìn Xuân Tuyết, gằn từng chữ.

Xuân Tuyết lạnh lùng nhìn gương mặt Thường Nhạc:

- Nếu gã đã chọn xâm nhập vào tổng bộ của chúng tôi, nhất định phải trả giá cho hành động ngu xuẩn của mình, cho nên bọn chúng nhất định phải chết!

- Haizz, thật không ngờ người phụ nữ xinh đẹp như vậy lại lập tức phải biến mất vĩnh viễn, giống như hoa tươi rồi sẽ héo tàn!

Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu.

Sát khí nồng đậm bắt đầu không ngừng xuất hiện trong mắt Xuân Tuyết:

- Được, anh đã muốn chết như vậy, tôi sẽ thành toàn cho anh!

https://thuviensach.vn

Khí tức rét lạnh ngày càng đậm, đập thẳng vào mặt Thường Nhạc, mỗi lần Thường Nhạc hít thở, dòng khí như bị đóng băng lại, cả người hắn giống như bị vô số khối băng bao vây.

Khí tức của đối phương ngày càng tràn đầy, Thường Nhạc cười quỷ dị, đối phương rất lợi hại, nhưng so với hắn dường như vẫn còn kém mấy bậc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 360: Mua Chuộc Lạc Phong

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nắm tay, nắm tay tràn đầy sức mạnh y hệt tia chớp đánh mạnh về phía Xuân Tuyết, tốc độ kia gần như đã vượt qua phạm vi mắt thường con người có thể phân biệt.

Ngay cả Thường Nhạc cũng bị sức mạnh và tốc độ kinh khủng như vậy làm cho kinh ngạc, hắn thậm chí hoài nghi, sau khi đánh xuống một quyền, thiếu nữ xinh đẹp tuyệt sắc trước mắt sẽ bị biến thành mảnh vụn.

- Ầm!

Giữa đất trời phát ra tiếng vang long trời lở đất, - Tất cả kết thúc rồi sao? Thường Nhạc thở dài trong lòng một tiếng, thiếu nữ xinh đẹp như vậy chết ở trên tay mình, quả thật có vài phần đáng tiếc.

Sau khi mọi chuyện hoàn toàn sáng rõ, Thường Nhạc ngây dại, nắm đấm của mình, sức mạnh của nắm tay lại bị ngón tay mảnh khảnh của Xuân Tuyết chặn lại.

Một ngón tay đối phó với một nắm tay, này Quả thật không thể tin nổi, nhưng quả thật người phụ nữ trước mắt này làm được, mà đây mới chỉ là bắt đầu.

- Ngón tay ngọc!

Thường Nhạc còn chưa kịp thu hồi nắm tay, một ngón tay kia liền công kích tới, công kích hoàn toàn không giống vừa rồi, trong ngón tay, mỗi lần tiến công đều tản mát ra sức mạnh quỷ dị vô cùng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thường Nhạc vui vẻ, thân hình cố ý hoặc không có ý định lui về phía sau, nhưng ngón tay này dường như đã có được sinh mạng, được nguyền rủa, điên cuồng mà đuổi theo hắn

Lạc Phong như thế nào đều không nghĩ tới, không ngờ đối phương chọn thời khắc này tiến công chính mình, bất kể là thiên thời, địa lợi hay nhân hòa, đều đạt đến mức độ kinh người.

Áp lực cường đại kia như Thái Sơn áp đỉnh, Lạc Phong không thể không hít sâu một hơi. Thắng tắp tiếp đón!

- Ầm!

Thân hình yếu ớt của Lạc Phong như cắt đứt con diều, nặng nề mà ngã xuống, cậu ta giờ mới hiểu được, người con gái che mặt thần bí trước mắt này mới là Sát Tiên thật sự, so sánh giữa người con gái lần trước nhìn thấy và cô gái xinh đẹp trước mắt này, căn bản không phải là cùng một cấp bậc.

- Nhất định không tấn công!

Thân hình Lạc Phong vừa mới ngã xuống đất, trong chớp mắt không ngờ lại đứng lên, thế tới mãnh liệt hơn, sức mạnh điên cuồng không khiêng nể gì đụng tới thiếu nữ thần bí.

- Ầm!

- Ầm!

Động tác lặp lại nhiều lần như vậy, Lạc Phong mỗi lần bị thiếu nữ thần bí đánh ngã xuống mặt đất. Mỗi lần đều có thể nhanh chóng đứng lên, cổ quái hơn nữa chính là trong ánh mắt hưng phấn của cậu ta càng ngày càng tràn đầy ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ thần bí hơi căng thẳng. Cô phát hiện Lạc Phong càng gặp được công kích hùng mạnh, tốc độ đứng lên càng nhanh. Mà sức mạnh phản kích cũng càng lớn.

Vẻ mặt cô bình tĩnh, nhưng sau mỗi lần công kích, sắc mặt càng ngày càng trầm trọng.

- Tại sao lại như vậy? Lúc cô bị nắm tay của Lạc Phong đánh lui, thái độ c cuối cùng cũng bắt đầu biến hóa rồi, một đạo ánh sáng quỷ dị lóe ra.

- Phong!

Lạc Phong cảm thấy hô hấp khó khăn, toàn thân bị một loại dây thừng không sờ được buộc chặt, anh ta càng giãy dụa. Trói buộc cũng càng ngày càng gấp.

- Xé!

Lạc Phong không ngờ mà xé rách sợi dây thừng vô hình, một đạo dòng khí mát lạnh như tia chớp đánh tới đối phương.

- Cái gì!

Ngay khi dòng khí rét lạnh trong nháy mắt hướng về phía cô, dòng khí kia không ngờ chuyển biến thành một đạo lưỡi vô cùng sắc bén, góc độ quỷ dị và xảo quyệt, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Khóe miệng Lạc Phong lộ ra thần sắc quỷ dị: - Đến nếm thử chút hương vị như thế nào?

Móng vuốt quỷ dị màu đen cấp tốc đánh về phía lão già, tốc độ kia. Sức mạnh kia hoàn toàn đạt đến phương pháp đối phó tức thời, tinh thần thiếu nữ thần bí khẽ động, không ngờ công kích lại cường đại như thế. Cô có thể làm được duy nhất là lùi ra sau, không ngừng lùi ra phía sau, nhưng khiến

https://thuviensach.vn

cô kinh hãi cũng là, chân của mình lại bị một đạo dây thừng bạch sắc quấn quanh.

- Hừ!

Một thanh âm không ngờ truyền đến từ phía sau Lạc Phong, tiếp theo, một đạo linh hoạt, kiếm khí sắc bén vô cùng đột ngột xông ra. Lạc Phong trực tiếp dùng nắm tay cản trở, nắm tay giống như kim cương, Lạc Phong vẫn tuyệt đối tin tưởng nó.

- Xé!

Thanh âm xương vỡ vụ vô cùng chói tai vang lên, kim kiếm quỷ dị kia không ngờ đã vượt qua nắm tay Lạc Phong, trực tiếp trở thành trợ thủ đắc lực.

- A!

Lạc Phong đau đớn kêu lên một tiếng, sức mạnh toàn thân dường như bị bớt thời gian, đầu gối quỳ mạnh trên mặt đất.

- Bao vây!

Lúc trước dây thừng kia xuất hiện lần nữa, nhưng ngay trong chớp mắt, Phá! Một đạo bóng dáng màu trắng chợt lóe lên trước mặt bọn họ, khi thiếu nữ thần bí kịp phản ứng, Lạc Phong đã biến mất tại chỗ.

- Vừa rồi Vừa rồi là ai? Thiếu nữ thần bí híp mắt lại.

Đầu Lạc Phong còn duy trì tỉnh táo, tuy nhiên trong lòng vô cùng buồn bực, đường đường là đàn ông mà bị đàn bà kẹp một chỗ, quả thực mất mặt rồi, hương thơm xử nữ thản nhiên như nước suối, liều mạng bay vào trong mũi hắn, Lạc Phong trong đầu tự chủ không được toát ra từ ngữ: - Sắc vị dụ!

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên tưởng tượng kỹ lưỡng, dựa vào thân thể hiện tại của mình, đối phương muốn dùng sắc dụ mình chỉ sợ cũng hơi khó khăn.

- Thả tôi xuống đi!

Lạc Phong đại khái đoán một chút khoảng cách, theo đạo lý bình thường, nơi này hẳn là đoạn đường an toàn.

- Hiện giờ chạy trối chết quan trọng hơn? Hay là tôn nghiêm của đàn ông quan trọng hơn? Thiếu nữ áo trắng dướng như nhìn thấu tâm tư Lạc Phong, tốc độ chẳng những không có chậm lại, ngược lại còn nhanh hơn.

Lạc Phong dùng sức kéo mũi, thầm nói: - Một người con gái nếu đem ngực của mình đặt ở trước mặt người đàn ông lay động không ngừng, cho dù anh ta có lực lớn hơn nữa, lão Nhị cũng sẽ nhếch lên, tiểu thư tôn kính, cô nói tôi phải làm gì?

Mặt của Thiếu nữ áo trắng xoát, một chút, toàn bộ đỏ lên, buông tay, ném Lạc Phong xuống mặt đất.

- Ầm!

Mông tiếp xúc với mặt đất bóng loáng, Lạc Phong cảm giác mông của mình sắp biến thành hai nửa, mà trước mắt cũng có vô số ngôi sao nhỏ đang không ngừng xuất hiện.

- Móa, nữ nhân thối, cô có phải điên rồi không, lòng đỏ trứng của ông đây cũng bị cô quẳng đi rồi. Lạc Phong căm tức chỉ tay vào mũi của cô gái áo trắng.

Dung nhan tuyệt sắc của cô gái áo trắng hơi đổi, tay nhỏ và dài không kìm nổi chuẩn bị dựng lên: muốn nhấc lên, tuy nhiên tiếp xúc với kiếm thương trước ngực Lạc Phong, cùng với khóe miệng đỏ máu, cô cưỡng ép ép phẫn nộ xuống.

https://thuviensach.vn

- Cô cứu tôi có mục đích gì? Lạc Phong cho tới giờ đều sẽ không tin trên đời này có cơm trưa miễn phí.

- Gia nhập siêu cấp chiến sĩ! Thiếu nữ áo trắng không hề nghĩ ngợi, liền thốt ra.

- Mẹ kiếp, cô coi ông đây là cái quái gì? Đùa giỡn cái con khỉ gì? Hay là tiêu chuẩn ngu ngốc? Kỹ nữ, cô ngươi nghe rõ ràng cho tôi, hiện tại mạng của ông đây trong tay cô, cô bảo ông đây dùng hết hai cái lỗ của cô, ông đây cũng không chút do dự mà vào, nhưng bảo ông đâygia nhập siêu cấp chiến sĩ, quả là đang nằm mơ sao! Con ngươi màu đen của Lạc Phong như rắn độc, hung tợn nhìn chằm chằm khuôn mặt tuyệt mỹ của đối phương, cậu ta đem cảm xúc áp chế vừa rồi toàn bộ bùng phát ra ngoài trong nháy mắt.

Sắc mặt thiếu nữ áo trắng lúc trắng lúc xanh, Lạc Phong thô lỗ và và lời nói trắng trợn của cậu ta làm cho cô cảm thấy hô hấp khó khăn, trong chớp mắt, cô nhìn ra một việc trong ánh mắt Lạc Phong, vảy ngược của đàn ông thường thường được bảo vệ vô cùng tốt, nhưng một khi chạm vào, chỉ sợ sẽ nuốt chửng đối phương.

Cô hít sâu một hơi nói: - Tôi biết anh rất thân thiết với người đứng đầu Điểm G Thường Nhạc, nhưng Thường Nhạc có thể cho anh cái gì, siêu cấp chiến sĩ chúng tôi cũng có thể cho anh cái đó, hơn nữa lại tốt hơn là đằng khác, mục tiêu của Thường Nhạc chỉ là thống nhất toàn bộ thế giới xã hội đen, tôi tin rằng Lạc tiên sinh là người thông minh!

Lạc Phong quỷ dị cười:

- Kế hoạch vĩ đại như vậy, tại sao tôi phải từ chối, từ chối mới là ngu ngốc. Thoáng dừng lại một chút, thần sắc cổ quái nhìn thiếu nữ áo trắng: - Cô chỉ cần trả lời tôi một vấn đề là được!

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ áo trắng hiển nhiên không nghĩ tới biến chuyển nhanh như vậy, nhanh đến làm cho mình không thể tin đây là sự thật.

- Vấn đề gì? Trên gương mặt tuyệt sắc của cô lộ ra vẻ vui vườ̀i.

- Cô có còn là xử nữ hay không?

Thiếu nữ áo trắng giật mình, lần đầu tiên có đàn ông hỏi vấn đề này, đương nhiên cũng có rất ít người đàn ông hỏi phụ nữ vấn đề này, nhưng nhìn thần sắc cổ quái của Lạc Phong, cô cũng hiểu được thái độ của Lạc Phong là rất nghiêm túc.

- Còn chưa bị mấy tên đàn ông thối tha chơi qua! Thiếu nữ áo trắng cắn cắn đôi môi đỏ mọng, dùng loại trả lời gián tiếp làm phương thức trả lời.

Lạc Phong lắc lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối: - Nếu cô không phải xử nữ, có lẽ tôi sẽ, nhưng

Nói tới đây, khóe miệng Lạc Phong tà ác cười: - Không biết sao lại thế này, không ngờ thân dưới có phản ứng, muốn tìm kỹ nữ đánh bom!

- Anh

Khuôm mặt nhỏ nhắn trắng mịn của thiếu nữ áo trắng tái nhợt đi, ngón tay run rẩy chỉ vào mũi: - Lưu manh!

- Quả thật nếu cô nhìn thấy lão đại của chúng tôi, cô sẽ phát hiện, quả thực cô và xử nữ thuần khiết không khác nhau là mấy. Trên mặt Lạc Phong lộ ra nụ cười thản nhiên.

Trong chớp mắt hai bên giao thủ, Xuân Tuyết tỉnh ra, sự chênh lệch giữa mình và Thường Nhạc không phải cố gắng là có khả năng bù đắp lại, thân hình cô thẳng tắp lùi về phía sau, đồng thời lúc này, gần nghìn cao thủ đồng thời vây lại.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, nếu anh thông minh, tốt nhất là đầu hàng, nếu không, cái anh gọi là thuộc hạ đều sẽ chết ở chỗ này. Xuân Tuyết hiểu được muốn vây Thường Nhạc rất khó khăn, nhưng thuộc hạ của tên Thường Nhạc kia, cũng không phải là chuyện khó.

Đồng tử Thường Nhạc hơi co lại một cái: - Nhớ kỹ, nếu cô dám động đến một cọng tóc của anh em tôi, tôi sẽ nhổ sạch lông trên người cô.

Xuân Tuyết ngẩn người, mặt Xoạt, đỏ lên một chút, tên đáng chết này, chẳng lẽ không thể nói tiếng người hả? Nắm tay của cô hơi dựng lên, lần này, Thường Nhạc cho dù có ba đầu sáu tay, cũng phải ở lại

Có mọc thêm cánh, cũng không thể bay lên được!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 361: Lời Bày Tỏ Của Tiểu Bảo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Xuân Tuyết còn chưa kịp hành động, bên ngoài liền có một hồi xôn xao, một loạt ánh sáng mãnh liệt truyền đến tiếp theo, bốn phía đang kêu la: - Đừng nhúc nhích, đừng cử động, tất cả chớ cử động!

Rốt cuộc cũng đuổi đến nơi này, dẫn đầu là Cục trưởng cục cảnh sát, mười mấy chiếc xe cảnh sát bao vây lại, trong khoảng thời gian ngắn, thành viên của xã hội đen phía nam và cảnh sát giằng co chưa xong.

- Chuyện giữa chúng ta để sau hãy tính! Xuân Tuyết cần phải đem sự chú ý rời đi nơi khác, Huyết Hổ day day gân cốt bị thương, giống như bị vợ bé bắt nạt trở lại bên Thường Nhạc.

- Móa, trở về tính sổ với anh!

Thường Nhạc hung tợn trừng mắt liếc nhìn Huyết Hổ một cái, cái gọi là việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, mình ở bên ngoài cũng cần phải kiềm chế chút.

Bóng lưng của đám người nhìn Thường Nhạc biến mất, ánh mắt sắc bén của Xuân Tuyết chợt lóe lên: - Thường Nhạc, người đứng đầu Điểm G, cũng chỉ như vậy mà thôi.

Huyết Hổ đi ra văn phòng chính, gã vẻ mặt hồ nghi nhìn Thường Nhạc, nói: - Lão đại, những người cảnh sát này không phải là cũng muốn kéo cậu qua đó sao?

- Đương nhiên!

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ của Thường Nhạc đã sớm bay đến nơi nào đó, hắn thuận miệng nói.

- Ách?

Huyết Hổ mắt choáng váng, dựa vào thân thủ của Thường Nhạc lão đại, đừng nói là Xuân Tuyết, cho dù là mười Xuân Tuyết, đều không đủ cho lão đại chơi đùa, lão đại sao lại tự mình chuốc lấy phiền phức?

Thường Nhạc nhìn ra suy nghĩ trong lòng Huyết Hổ, hắn quỷ dị cười nói: - Chẳng lẽ anh không nghe qua câu thả con săn sắt bắt con cá rô sao?

- Hì hì Lão đại cao minh!

Huyết Hổ ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng trong mắt vẫn vô cùng hoang mang. Aizzzz, nếu như Huyết Hổ có thể hiểu được cách nghĩ của Thường Nhạc, như vậy thì Huyết Hổ cũng không phải là Huyết Hổ, Thường Nhạc càng không phải là Thường Nhạc nữa rồi.

Thiếu nữ áo trắng phát hiện mình cứu một kẻ lưu manh, một kẻ vô lại, một kẻ sắc lang tiêu biểu, hiện tại cô bỗng nhiên hối hận, sớm biết kết quả như thế này, mình không nên cứu người kia.

Ánh mắt Lạc Phong vẫn luôn tập trung ở ngực thiếu nữ áo trắng, cậu ta bỗng nhiên nói: - Kỳ thật cô có thể làm được chuyện này, lão đại tôi chưa chắc có thể làm được. Cô và lão đại đều có những ưu khuyết điểm.

Thiếu nữ áo trắng đối với lời nói này của Lạc Phong toát ra sự suy nghĩ, trong khoảng thời gian ngắn còn không có hiểu ý.

Cô trừng mắt nói: - Đương nhiên, chỉ cần Thường Nhạc có thể cho. Tôi cũng có thể cho, Thường Nhạc không thể cho, chúng ta sẽ cố gắng làm anh hài lòng.

https://thuviensach.vn

- Lời này nghe cũng hài lòng, ít nhất lão đại đến bây giờ cũng không phát bất cứ tiền lương nào cho tôi, hắn chính là tên quỷ keo kiệt! Lạc Phong nghiêm trang gật gật đầu.

Nếu Thường Nhạc nghe được đánh giá của Lạc Phong về mình, hắn chắc chắn sẽ nói: - Móa, thằng nhóc nhà cậu có phải ngứa thịt rồi không?

Thiếu nữ áo trắng nghe được câu này. Đôi mắt sáng ngời, hóa ra người kia thích tiền, vậy thì quá tốt rồi, cô không khỏi bật thốt lên nói: - Cần bao nhiêu, tôi đều có thể đáp ứng anh!

- 33A, nói thật. Cô muốn làm tôi hài lòng, vẫn còn chút khiếm khuyết hỏa hậu! Lạc Phong nghiêm trang nói.

- Anh

Thiếu nữ áo trắng cuối cũng cũng hiểu rõ, cái tên đáng chết này. Thì ra vẫn luôn chiếm tiện nghi của mình, cô không thích đấu võ mồm với Lạc Phong, trực tiếp quơ nắm tay xông tới.

- Lão đại! Vừa mới đi qua phố lớn, còn chưa vào cửa, một bóng dáng vui vẻ như chim yến non lao vào ôm ấp Thường Nhạc, hương thơm xông vào mũi, Thường Nhạc trong lòng cảm thán, tại sao người bị hại luôn là mình?

Từ sau khi Tiểu Bảo lấy được một số tiền nhuận bút của Thần, tiếp theo tiền không ngừng rót vào trong thẻ, tấm thẻ kia ngày càng đầy lên, tâm tình Tiểu Bảo càng ngày càng vui a.

Lại thêm việc nhận được một số tiền lớn từ Linh Nhi, cuộc sống như vậy, Tiểu Bảo càng ngày càng vui vẻ, càng đáng chết là lần trước, trong cơ hội ngẫu nhiên có được, cô nghe được Băng Tuyết hỏi Cao Tiếu: - Lão đại chúng ta thích nhất là gì?

Cao Tiếu không hề nghĩ ngợi thốt ra: - Phụ nữ xinh đẹp!

https://thuviensach.vn

Vì thế Tiểu Bảo xinh đẹp cứ như vậy ra đời.

- Lão đại, anh đáp ứng Tiểu Bảo một việc được không? Tiểu Bảo đem đầu ở trong ngực Thường Nhạc nhúc nhích.

Thường Nhạc ngẩn người, lấy tay đựng vào mũi của cô một chút, loại cảm giác quen thuộc như thủy triều lao qua, - Nói đi, bất luận là việc gì, lão đại đây sẽ thận trọng suy nghĩ một chút.

- Giúp đỡ chị xinh đẹp, đánh bại tất cả những tên khốn nạn, sau đó biến thành anh hùng đến cưới Tiểu Bảo, được không? Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bảo bày ra vẻ chờ mong, khát vọng.

Thường Nhạc có một loại cảm giác dở khóc dở cười, Tiểu Bảo bị hối lộ thật lợi hại, từ lần trước Như Vân thúc giục Thường Nhạc sớm ngày tiến quân vào Tam Giác Vàng, sau khi bị trì hoãn, cô thông qua quan hệ tiền bạc, mua chuộc Tiểu Bảo, Tiểu Bảo căn bản là năm ngày ba bận nhắc nhở Thường Nhạc.

- Đồng chí Tiểu Bảo, một vài chuyện cũng không giống như trong tưởng tượng của em đâu, còn nữa, đem khuôn mặt trang điểm đậm này đi tẩy trang đi, thật là mắc cỡ chết người. Thường Nhạc thật muốn đánh cô bé này một trận, nhưng nghĩ đến Đệ Nhị Mông, bản thân lại không tự chủ mềm nhũn ra, nếu chẳng may cô bé này đâm bị thóc chọc bị gạo, cuộc sống sau này của chính mình sẽ mất đi an toàn rồi.

- Kiên quyết không, hì hì, nanhcó phải thấy em quá đẹp, sẽ có những người khác theo đuổi em không? Người yên tâm đi, em đối với người là trung thành nhất đấy, huống chi Tiểu Bảo đã cùng lên giường với anh!

Tiểu Bảo nói đến đây, nghiêm túc nói:

- Tiểu Bảo đối với anh đã rất muốn rồi, tuy nhiên anh phải nhớ kỹ, dù thế nào cũng không được vứt bỏ em, sau lần đầu tiên nhìn thấy anh, linh hồn

https://thuviensach.vn

của em giống như bị lấy đi, bóng dáng của anh chiếm cứ trí óc em. Anh có thể hiểu được sự cuồng si của em không? Từ lúc em có được tình yêu của anh, giống như trong bóng tối nhìn thấy được ánh sáng, giống như đi trong sa mạc nhìn thấy suối, càng giống như trong núi đá phát hiện cành hoa rơi..

Thường Nhạc càng nghe càng cảm thấy buồn bực, như thế nào nghe ra đều giống như mình là phụ nữ, mà Tiểu Bảo lại biểu đạt tình cảm mến mộ với mình, - Những lời này học được ở đâu?

Cái miệng nhỏ nhắn của Tiểu Bảo nhếch lên, thản nhiên cười một tiếng: - Em ôm chặt anhvào trong ngực, hôn anh tỉ tỉ lần. Em tình nguyện cả đời ở bên cạnh anh, mùa đông làm chăn bông, mùa hè làm quạt điện của người. Em chỉ muốn dùng nụ hôn của ta trải rộng từng tấc da thớ thịt của anh.

- Ngừng! Thường Nhạc càng nghe càng thấy không phải, giống như là mình nhận sự âu yếm của cô ấy, đường đường là đàn ông mà trong nháy mắt liền biến thành phụ nữ, hôn như thế nào, cũng phải là mình chủ động mới đúng, đương nhiên cũng không phải là người đàn bà như vậy!

- A, tình yêu của em đối với anh giống như nước sông cuồn cuộn chảy liên miên không dứt, lại giống như

- Nói đi, dùng cái gì mới có thể ngăn chặn cái miệng của em! Thường Nhạc cảm thấy đầu của mình sắp có hai cái lớn, vốn chuẩn bị trở về chỉnh đốn Huyết Hổ, hiện tại xem ra, chính mình đã bị sắp đặt.

Những lời tâm tình vừa nãy cô nói là rập khuôn từ chỗ nào.

- Em đói bụng rồi, muốn ăn kem. Tiểu Bảo trong lúc chuyển ánh mắt sang phía đối diện, trong mắt hiện ra tia hưng phấn, ngón tay nhỏ thủ đoạn kêu gào nói.

- Không thành vấn đề. Thường Nhạc nhấn một cái lên đầu cô, bóng dáng như tia chớp biến mất trước mặt Tiểu Bảo, mà ngay sau đó, hắn đã xuất

https://thuviensach.vn

hiện trước quầy bán kem.

- Cái kem lớn nhất ngon nhất!

Thường Nhạc sau khi lấy kem đến, trong nháy mắt xoay người

- Fuck!

Lọt vào trong tầm mắt, nhìn thấy thân hình mềm mại của Tiểu Bảo bị một chiếc ô tô phóng nhanh đụng vào bay lên, hóa ra tốc độ gặp Thường Nhạc của Tiểu Bảo nhanh như vậy đã đến đối diện, nhưng cô lại bỏ đi di chuyển tức thời, cũng muốn lại tiến lên, đồng thời, cũng muốn oai phong một chút, không ngờ đến, giờ phút này vưa vặn có một chiếc xe đi qua.

Đau nhức lớn truyền khắp toàn thân.

Thường Nhạc nhìn thấy thân hình nhỏ nhắn của Tiểu Bảo vừa mới rơi xuống đất, những chiếc xe phía sau bởi vì không thể dừng lại, mắt thấy cũng muốn lao về phía Tiểu Bảo .

Trong nháy mắt, những người ven đường cảm thấy trước mắt có một cái bóng hư ảo đỡ lấy thân thể Tiểu Bảo đang ở trên xe xuống.

Những chiếc xe phía sau bởi vì tác dụng của quán tính, vẫn vọt về phía trước, con ngươi màu đen của Thường Nhạc đã biến thành ánh sáng tím, nắm tay nặng nề đánh vào thân xe, sau khi chiếc xe bị đánh trúng, lập tức biến thành đống sắt vụn.

- Tiểu Bảo, không sao, không có gì đâu, chỉ cần có anh ở đây, tất cả đều không sao hết. Trên năm tay Thường Nhạc loang lổ những vết máu, hắn dịu dàng ôm cô bé vào trong ngực.

Sắp rời khỏi con đường khiến hắn rất tức giận, hắn đột nhiên dừng lại, đi tới chiếc xe vừa va chạm với Tiểu Bảo lúc trước, người đi bên đường, lái xe

https://thuviensach.vn

trong xe, hô hấp mỗi người đều ngừng lại, bọn họ không nghĩ tới trên đời không ngờ có sức mạnh kinh khủng đến như vậy, đồng thời, bọn họ đang suy đoán, người trẻ tuổi trước mắt này đến tột cùng là muốn làm gì?

Bởi vì ngay từ đầu, xe bị Thường Nhạc giơ lên, càng về sau lực buông ra cũng không lớn, bởi vậy lái xe vẫn tỉnh táo như thường, tim của gã dần dần đập nhanh cùng với tiếng bước chân của Thường Nhạc,.

Bóng ma chết chóc chậm rãi hướng về hắn, tuy rằng cửa xe bị đóng chặt, nhưng lại không cho gã bất cứ cảm giác an toàn nào. Một đạo ánh sáng màu đen quỷ dị theo nắm tay của Thường Nhạc lóe ra, trong ánh trăng mờ, dường như hình thành một đạo kim sắc quang mang, tia sáng kia trong nháy mắt đánh trúng thân xe.

- Ầm!

Toàn bộ chiếc xe con đều cháy hết.

- Bất cứ kẻ nào muốn làm hại người phụ nữ của tao, tao đều khiến chúng mày sống không bằng chết. Nghe thấy thanh âm thống khổ kêu đau của tên tài xế, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra tia tà ác.

Thường Nhạc đưa tay ra, cánh tay trắng như bạch ngọc mềm mại nhẹ nhàng nâng Tiểu Bảo, một đạo ánh sáng trắng thuần khiết bao phủ Tiểu Bảo.

Tay của đàn ông không ngờ lại trắng đến như vậy, quả thực khiến phụ nữ phải ganh tị, ánh sáng thuần khiết trải đều thân hình Tiểu Bảo, sắc mặt vẫn tái nhợt của Tiểu Bảo bắt đầu hồng lên, hô hấp cũng bắt đầu bình thường trở lại.

Nhìn thấy Tiểu Bảo trợn mắt nhìn, duỗi cái lưng mệt mỏi, lúc lộ ra nụ cười ngọt ngào, Thường Nhạc cuối cùng cũng yên tâm, mặc dù hắn có thứ ánh

https://thuviensach.vn

sáng thần thánh này, nhưng vẫn lo lắng như cũ, cái loại lo lắng này dường như là thừa thãi, nhưng cũng không phải bất kỳ vật gì cũng có thể thay thế.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 362: Vị Trí Của Tiểu Bảo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tiểu Bảo hơi quẫn quại, trực tiếp từ trong ngực Thường Nhạc nhảy xuống: - Lão đại, kem của em đâu? Tiểu Bảo ngẩng đầu nhỏ của mình, đem cánh tay trắng nõn quơ đi quơ lại trước mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc dở khóc dở cười nhìn cô, vốn là muốn giáo huấn cô một chút, bây giờ nhìn lại, muốn trách cứ cũng không thể nói ra khỏi miệng.

- Tiểu Bảo anh nghiêm trọng nhắc nhở em, nếu về sau em còn dám chạy loạn, dùng tính mạng ra để đùa, anh sẽ cướp sạch tiền của em! Thường Nhạc cảm thấy câu nói uy hiếp kia không có hiệu quả.

Quả nhiên, Tiểu Bảo nghe được câu này, nhanh chóng chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn lên, hơi ủy khuất nói: - Được rồi, về sau em sẽ chú ý an toàn, nghe lời lão đại nói, như vậy đã được rồi chứ, em có chút đau đầu!

Nghe thể loại lôi kéo làm quen này, Thường Nhạc một trận đau đầu, cô bé đáng chết này, chính mình thật là không có cách nào nắm giữ cô.

- Nghĩ gì thế? Mau mát xa eo cho bản tiểu thư. Đang suy tư, đầu bị tay nhỏ bé của Tiểu Bảo dí một cái.

- Ngồi xuống!

Thường Nhạc còn thật lo lắng Tiểu Bảo còn không có khôi phục hoàn toàn, hắn lặng yên nhắm hai mắt lại, cánh tay trắng nõn như ngọc không ngừng xuất hiện trong đầu, ánh sáng thanh khiết kia, lặp lại trong đầu Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo mắt choáng váng, cô dường như nhìn đến thế giới kỳ diệu, ánh sáng ôn nhu như tay của mẹ, ở trên người cô mềm nhẹ vuốt, mỗi khi qua một chỗ, cô liền có loại sảng khoái không nói thành lời.

Qua lúc lâu, cảm giác thoải mái trong thân hình dần dần biến mất, Thường Nhạc mở mắt, cười nhạt một tiếng: - Hiệu quả như thế nào?

- Ừm... Được lắm, anh có thể làm người mát xa rồi.

- Củ chuối thật!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp gõ lên đầu Tiểu Bảo, đường đường người đứng đầu Điểm G, chàng trai có tiền đồ đầy hứa hẹn như vậy, lại bị cô nói thành người mát xa, thật là chịu không nổi.

Mà Như Vân vừa mới đi ra văn phòng lại chứng kiến hoàn toàn cảnh vừa rồi, vẻ mặt cô khiếp sợ, điên cuồng nắm tay. Những ô tô kia ở trong tay Thường Nhạc không ngờ giống như món đồ chơi, vậy vẫn coi như là người sao?

Mộ Dung Trường Thiên thoải mái nằm ở trên ghế. Sau khi Tương quân bị giết, toàn bộ Tam Giác Vàng hiện nay, gã thao túng 1/3 địa bàn.

Cùng với việc tinh anh gia tộc Mộ Dung dần dần tham gia thao túng, quân cờ trong tay này sẽ mất đi tác dụng, trong từ điển của Mộ Dung Trường Thiên, không có bạn thân, chỉ có ích lợi lâu dài.

Đương nhiên, bên ZNV đã xảy ra chuyện, truyền đến tai mình. Bạch Vân tiến công gặp phải ngăn trở, nếu là lúc trước thì đúng là việc đau đầu.

Nhưng hiện tại Mộ Dung Trường Thiên tâm tình tốt đẹp cho rằng, con người nếu như không suy sụp, mãi mãi không trưởng thành, sẽ giống Sở Phi Dương.

https://thuviensach.vn

Tên ngu xuẩn này. Không ngờ sẽ chủ động tìm đến làm phiền Thường Nhạc, quả thật là chán sống rồi, nghĩ đến đây. Mộ Dung Trường Thiên sờ lên khuôn mặt anh tuấn của mình, sát khí chợt lóe lên trong ánh mắt.

Bản thân chết đi sống lại, phải trả giá quá lớn, Sở Phi Dương lại sẽ phải trả cái giá như thế nào?

Mặc kệ như thế nào, chính mình phải bắt lấy thời cơ trước mắt, toàn lực phát triển, đợi cho sau khi mình đủ lông đủ cánh, lại đi tìm Thường Nhạc làm phiền, khoản nợ kia chính mình vẫn luôn nhớ từ tận đáy lòng.

- Thường Nhạc nếu anh không đưa cao thủ tiến vào Tam Giác Vàng, tôi đi mời những người khác. Như Vân nhìn thấy Thường Nhạc và Tiểu Bảo một lớn một nhỏ cầm hai phần bánh ngọt đi tới, kinh ngạc trong nháy mắt ban đầu biến thành phẫn nộ.

- Hả? Nếu nói như vậy, tôi ngược lại thật hoan nghênh a!

Thường Nhạc dường như không đem thị trường ma túy Tam Giác Vàng kia để trong lòng, nghe được lời của Như Vân, ánh mắt hắn hơi sáng lên, mặt bị kem dính trên mặt lộ ra vẻ vui cười.

- Anh

Như Vân thật muốn xông qua bóp chết người kia, nhưng chính mình thật sự không chịu nổi kích động kia, chỉ sợ bị bóp chết sẽ là mình, dù sao thân hình mềm mại và chiếc ô tô rắn chắc kia so ra, còn cách một đoạn.

- Lần này người giết bố cô lai lịch không nhỏ a!

Ngay lúc Như Vân phẫn nộ nhìn Thường Nhạc, Thường Nhạc lại không nhanh không chậm nói.

- Anh nói cái gì?

https://thuviensach.vn

Như Vân tinh thần hơi căng thẳng, chính mình biết rõ, dựa vào hai người này, căn bản không đối phó được cha mình, nhưng vẫn luôn không tìm ra được kẻ chủ mưu đứng đằng sau.

- Theo tin tức của thuộc hạ truyền đến, gia tộc Mộ Dung tham gia trong cuộc chơi này, ngoại trừ gia tộc Mộ Dung, còn có một thế lực lớn khác, suy cho cùng là ai đứng đằng sau thao túng tất cả, đến nay còn chưa điều tra ra.

Trong lòng Thường Nhạc rất rõ ràng, rạn nứt giữa mình và Mộ Dung Trường Thiên sớm hay muộn đều phải tính đấy, nếu gã đã động đến miếng đất Tam Giác Vàng màu mỡ này, như vậy mình cũng không khách khí.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Gia tộc Mộ Dung!

Như Vân kinh ngạc một trận, ban đầu những người có năng lực ở Trung Quốc chính mình muốn viện trợ , ngoại trừ Thường Nhạc, đám gia tộc Mộ Dung, Sở Thiên Hùng, Liễu Tùy Phong cũng ở trong đó.

Cô đã từng do dự giữa Thường Nhạc và gia tộc Mộ Dung, cuối cùng đem mục tiêu định trên người Thường Nhạc, đối với gia tộc Mộ Dung, cô cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng nếu là một trong năm gia tộc lớn của Trung Quốc, thực lực hiển nhiên không kém, Thường Nhạc có đồng ý hứa hẹn vì mình hay không, đối lập với gia tộc Mộ Dung?

Nhìn vẻ mặt Như Vân bất định, trong lòng Thường Nhạc buồn cười, thật không nghĩ tới, đường đường là con gái Tương Quân, đầu dưa lại đáng yêu như vậy.

Giữa gia tộc Mộ Dung và Thường gia, bản thân là đối lập đấy, điều này chỉ sợ người trong thiên hạ đều biết.

https://thuviensach.vn

Quang Minh rất là buồn bực, vốn là theo sau Kerri đi tới ZNV, muốn thông qua chiến tranh chém giết tăng thú vui, đem tinh thần đề cao tới cảnh giới cao nhất.

Hiện tại chế giễu, tới ZNV, thành lập bang Hoa Việt, hơn nữa cùng làm một lần với tên họ Bạch, cắt. Kết quả chính mình cũng chưa đụng tới cọng lông.

Mà Kerri này trái lại cũng thích lật ra, sử dụng vũ khí tiên tiến nhất, giết những người kia kêu cha gọi mẹ, càng nghĩ càng giận.

Kerri phát hiện sắc mặt Quang Minh không ngừng biến hóa, ánh mắt quét qua cái cổ trắng, anh ta âm thầm: - Người này chẳng lẽ muốn hút máu mình?

Đã từng, Quang Minh cũng vỗ vào ngực mình nói, chính mình thuộc loại hút máu trong hoàng tộc, sẽ không hút máu người. Nhưng quỷ hút máu mà không hút máu, có quỷ mới tin.

Càngnghĩ Kerri càng cảm thấy không được tự nhiên, dù sao so sánh mình với Quang Minh, căn bản không cùng cấp bậc.

Khi tinh thần Kerri đang không yên, Quang Minh đột nhiên đứng lên.

- Anh muốn làm gì?

Kerri bị dọa gần như nhảy dựng lên, anh ta cũng rõ ràng biết, lần trước Quang Minh chưa thỏa mãn được bao nhiêu, điều này cũng không thể tự trách mình a, đối phương thật sự không nhiều lắm, anh ta mặc dù điên cuồng, nhưng ngộ nhỡ xảy ra chuyện gì, mình làm thế nào ăn nói với lão đại a?

Thời khắc này, Kerri lại có chút hối hận, sớm biết đã mang chiến tướng tính cách dịu hiền một chút tới, như vậy cũng giảm bớt phiền toái cho mình a.

https://thuviensach.vn

- Fuck, bố muốn đánh trận!

- Bùm!

Kerri thiếu chút nữa bị lý tưởng hào hùng của Quang Minh dọa cho ngã xuống. Thần sắc anh ta cổ quái nhìn Quang Minh nói: - Người anh em à. Người làm việc lớn, nhất định phải vững vàng, điềm đạm, chắc chắn. Phải nhã nhặn

- Nhã nhặn cái rắm, bố chính là người thô kệch đấy, có đánh trận liền thích, có cô bé đến thì tán, mẹ nó đấy, bố muốn đánh trận! Quang Minh đem nắm tay dựng lên.

Nhìn điệu bộ này của Quang Minh, Kerri không khỏi nghĩ tới trong Tam Mao quân một câu: - Bố phải cải cách triệt để!

Thoạt nhìn, hai người này có rất nhiều chỗ giống nhau, Kerri vỗ vỗ bả vai Quang Minh: - Tục ngữ nói đúng, một phòng không quét dùng cái gì quét thiên hạ, Quang Minh, nếu muốn sau này đánh trận được nhiều hơn, hiện tại anh nhất định phải bình tĩnh.

- Quét sạch lông!

Quang Minh trực tiếp vung tay lên đẩy Kerri ra: - Các anh em, muốn làm thì đi theo tôi! Lập tức, gần 50 người trong bang Hoa Việt đi theo sau Quang Minh.

Nhìn bóng lưng đám người Quang Minh dần dần biến mất, Kerri rốt cuộc hiểu được ý nghĩa của câu một cục cứt gà làm hỏng vại tương, mà tên Quang Minh này vừa đúng lúc là một cục lớn.

Gã lại thích, chính mình nhất định phải đi theo sau để chùi đít, nếu không một khi có tai họa, cái miệng vại kia muốn là đầu của chính mình a!

https://thuviensach.vn

- Mặt trời mọc từ hướng Tây rồi! Khi Thường Nhạc nhìn thấy Lộ Đức, hắn một trận kinh ngạc, vẻ mặt hồ nghi, đại tiểu thư xinh đẹp Lộ Đức nên ở thành phố Khải Đinh Nam Phi chứ, làm sao lại chạy đến nơi này?

Chẳng lẽ bởi vì cô đơn? Cô đơn muốn tìm đàn ông?

Nếu như thật là vậy, bản thân cũng muốn suy nghĩ một chút, có hay không thật sự làm Lộ Đức không, dù sao Thường Nhạc không thích bị phụ nữ cắm sừng, mà đại tiểu thư xinh đẹp Lộ Đức sớm đã chính là dự định tốt.

Lộ Đức cũng nhìn thấy Thường Nhạc, mấy ngày không gặp, người kia càng ngày càng khó coi, coi cái bộ dạng móc túi mắt chuột kia, cặp mắt sắc, quả thật là một hạ lưu bại hoại điển hình.

Cô đôi khi không hiểu nổi, đàn ông háo sắc, tự đại như vậy, tại sao lại có nhiều phụ nữ xinh đẹp theo đuổi? Hơn nữa ở trường học của mình một thời gian ngắn mấy bông hoa xinh đẹp đã bị tên này tán rồi.

Đương nhiên, ngoại trừ mình, mình sẽ không coi trọng tên sắc lang này.

- Đẹp không?

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Lộ Đức khẽ mở, đôi mắt động lòng người không thành thật nhìn chăm chú.

- Đẹp thì có đẹp, nhưng vẫn nhỏ một chút, nếu qua tay bản thiếu gia phát triển một chút, hì hì, tin rằng sẽ phát triển khả quan.

Thường Nhạc vừa cười vừa đi tới.

- Khó trách tôi dùng mỹ nhân kế mà không có mấy tác dụng, hóa ra nanh đã có được người phụ nữ xinh đẹp như vậy! Như Vân nhìn Lộ Đức vô cung xinh đẹp đầy đặn, nói thầm trong lòng.

- Là thật sao?

https://thuviensach.vn

Lộ Đức lộ ra nụ cười ngọt ngào về phía Thường Nhạc, tay nhỏ bé tinh tế sờ vào Thường Nhạc.

- Ai, đẹp trai quá, không có biện pháp a!

Trên mặt Thường Nhạc tràn đầy tươi cười, tay trực tiếp sờ tới ngực Lộ Đức, mà khuôn mặt xinh đẹp kia đầy quyến rũ, ẩn tình đưa tình.

Dường như rất chờ mong tay của Thường Nhạc ôn nhu vuốt ve cô.

- Bịch!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 363: Lộ Đức Đến Rồi

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc dù thế nào cũng không ngờ Lộ Đức sẽ đánh lén mình, bàn tay nhỏ mảnh khảnh kia tức thì gõ vào đầu Thường Nhạc.

Nhìn chung dưới tình hình này, với thân thủ của Thường Nhạc, đừng nói là đánh chính mình, cho dù đối phương vừa mới bắt đầu, thì bản thân cũng có thể cảm nhận .

Nhưng lần này Lộ Đức thật sự quá giảo hoạt, động tác của cô rất nhanh, nhưng không có sức, nếu dùng sức mà nói, thì sức mạnh nội lực trong cơ thể Thường Nhạc sẽ tự nhiên nảy sinh phản ứng .

Như vậy Lộ Đức đánh lén sẽ không công mà lui, nhưng hiệu quả lại hoàn toàn tương phải, cái ót đột ngột vang lên tiếng kêu.

- Hắc hắc hắc hắc!

Tiểu Bảo đầu tiên mỉm cười, cái kiểu cười gian xảo ấy, âm thanh dâm đãng, tưởng chừng như muốn lấy mạng người khác, quả thật điệu cười đó chỉ có thể của Tiểu Bảo.

Phải biết rằng, nơi này Tiểu Bảo đi từ bên Thường Nhạc đến cái ót kia nhiều nhất, cũng vang dội nhất, bình thường cô muốn trả thù Thường Nhạc, nhưng như vậy thực sự còn khó hơn lên trời .

- Bảo bối, lâu như vậy mà không gặp, em dùng cách này để chào đón tôi sao? Thường Nhạc vẻ mặt ngây thơ, Lộ Đức còn không kịp phản ứng, đã bị hắn ôm chặt vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

- Tôi tới để đòi lại một thứ.

Lộ Đức cố gắng vùng vẫy một lúc, nhưng không được, cuối cùng là lựa chọn phải để yên, ánh mắt nàng hung dữ nhìn Thường Nhạc, dường như chỉ muốn Thường Nhạc buông lỏng tay, cô sẽ lập tức đánh cho hắn một trận.

- Một thứ?

Thường Nhạc hơi ngẩn ra, cười tà tà nói: - Em muốn gì, tôi sẽ cho nàng cái đó. Thứ quý giá nhất của tôi bất cứ lúc nào cũng có thể đem tặng cho em.

Lúc này nơi Thường Nhạc đứng có hơn nửa là thủ lĩnh của Điểm G, hiển nhiên chính là một cái trò lưu manh, Như Vân nhìn rồi chớp chớp mắt, long tin đối với việc thu lại địa bàn của cha ở Tam Giác Vàng giảm bớt hai phần.

Mặt Lộ Đức cũng không bất giác đỏ lên, tên đáng chết này, bóp chết hắn, bóp chết hắn, miễn cưỡng lắm mới khống chế được sự kích động này, cô ngọt ngào cười nói: - Tôi muốn anh trai cùng tôi về Anh!

- Quang Minh?

Thường Nhạc sửng sốt, chuyện này cũng sẽ không làm giả được. Đám thuộc hạ hút máu của Quang Minh đều ở Trung Quốc, mà Quang Minh hắn là ở cùng một chỗ với Bá Vương.

Nói vậy, Lộ Đức tìm Quang Minh hắn là thuận tiện hơn so với tìm chính mình a.

Nghĩ đến đây, hắn cười kỳ lạ. Nói: - Bảo bối, xem ra em vẫn là còn nhớ tôi, bảo tên nhóc Quang Minh kia về, đây không phải là việc có thể nói một câu mà được.

- Vậy anh tôi ở đâu? Lộ Đức trực tiếp loại bỏ cách xưng hô ám muội của Thường Nhạc, trên mặt lộ vẻ chờ mong, nói.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ không phải ở Nam Phi?

Thường Nhạc cũng ngây ngẩn cả người, dựa vào cái tính ấy của Quang Minh, làm sao có thể chạy loạn? Chẳng lẽ lại có thằng ranh con nào lừa gã? Nghĩ đến đây. Thường Nhạc nhất vỗ ngực, nói: - Yên tâm, trước hãy ở lại đây hai ngày, cho dù Quang Minh chui xuống địa ngục, tôi cũng sẽ lôi trở về.

- Chị gái xinh đẹp, chị tuyệt đối đừng ngốc vậy. Thật sự nghe theo lời lão đại mà ở lại, buổi tối anh ta nhất định sẽ chui vào giường của chị, sau đó biến chị thành người của anh ta. Ha ha đến lúc đó gạo đều nấu thành cơm rồi, tất cả đều đã muộn.

Tiểu Bảo thân thiện nhìn sang phía Lộ Đức.

Thường Nhạc thiếu chút nữa là ngất đi, tiểu nha đầu đáng chết này, ăn của mình, mặc của mình, cuối cùng lại phản bội mình, mà Lộ Đức mặt đỏ phừng phừng .

Cô yêu thương đau lòng ôm Paula nhỏ vào ngực mình, ánh mắt cổ quái nhìn về phía Thường Nhạc: - Anh đến đứa nhỏ cũng sẽ không bỏ qua sao?

Quả nhiên, Tiểu Bảo gật gật đầu ấm ức - Buổi đêm gió cao không trăng ấy, anh ta leo lên giường của em, Tiểu Bảo còn rất nhỏ, sẽ có con mất, chị, chị có tiền cho em phá thai không?

- Bịch!

Nghe được câu này, Thường Nhạc thiếu chút nữa là hôn mê bất tỉnh, qua những gì Tiểu Bảo miêu tả, một anh chàng vốn khôi ngô tuấn tú, phóng khoáng như mình quả thực biến thành một tên súc sinh!

- Đáng thương quá, cái tên đáng chết nhà anh, sắc lang, thổ phỉ, đồ pê đê! L ộ Đức phẫn nộ, buột miệng nói ra những đều đó.

https://thuviensach.vn

- Đại tiểu thư, em đừng chửi bới tôi là pê đê được không? Ha ha em tới thử xem, em nhìn bộ dáng Tiểu Bảo mà xem, nó còn chưa trưởng thành, bản thiếu gia sao có thể có hứng thú chứ?

Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy tính tình mình kỳ thật rất tốt, không ngờ có thể nhẫn nại để mà giải thích.

Tiểu Bảo chuyển ánh mắt, nói: - Chị, lão Đại nói nuôi em cho mập rồi làm thịt, hiện tại anh ta còn nuôi một người nữa ở trong tổng bộ đấy!

- Chị Tiểu Bảo!

Tiểu Bảo vừa dứt lời, Linh Nhi đáng yêu đã chạy tới.

- TMD người xui xẻo đến uống nước cũng lạnh buốt cả răng . Thường Nhạc hoàn toàn im lặng, Tiểu Bảo thì trái lại, cô chà xát ngón tay, bộ mặt đáng thương, nói: - Chị, cho chút RMB đi!

Lộ Đức cố gắng hít một hơi, dịu dàng sờ đầu Tiểu Bảo: -Yên tâm, chị có chính là tiền, chị nhất định sẽ cho em rất nhiều tiền!

- Hi hi, thật sao?

Tiểu Bảo hai mắt sáng bừng lên, làm thế nào Lão Đại toàn biết những người có tiền vậy? Những ngày này càng qua càng thoải mái.

Bạch cảm giác mí mắt mình nháy liên tục, tục ngữ có câu, nháy mắt trái là phúc, nháy mắt phải là họa, nhưng mình thì nháy cả hai mắt, rốt cuộc là phúc hay là họa đây?

- MK, ông đây đến rồi!

Một âm thanh ngông cuồng tràn đầy giết chóc, Bạch hơi sững sờ, chẳng lẽ có người nổi điên? Lại dám chạy đến tổng bộ mình gây rối?

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, bản thân Bạch cũng không ở bên trong tổng bộ, gã cách tổng bộ có chừng hai dặm, mà những cao thủ ở đây tuyệt đối cảnh giác, không cần ba phút là có thể bắt được gã.

Lúc ánh mắt Bạch nhìn chăm chú, gã chỉ thấy thân hình phía trước chuyển động, cuối cùng nhất là có thể phân biệt nhận rõ ràng bắt đầu vị trí và cuối cùng xuất hiện vị trí của đối thủ.

- Thật là nhanh!

Bạch hít một hơi khí lạnh, mình đã tính cao thủ dị năng, nhưng bây giờ chính bản thân mình thậm chí ngay đến bóng dáng đối phương cũng không thể nắm bắt được, thật không thể tin nổi.

Thuộc hạ bên cạnh Bạch đã móc súng lục ra. Viên đạn kia nhanh như tia chớp bắn về phía hình ảnh mờ nhạt,

- Sảng khoái! Chỉ thấy bóng dáng ấy khẽ động đậy, viên đạn kia lại bị chính đối phương kẹp lại.

Động tác liên hoàn, hoàn toàn không có chút chậm trễ nào, đương nhiên, không ngừng chiến đấu tích lũy thêm kinh nghiệm.

- Giết!

Khi Quang Minh chú ý tập trung dồn sức, một loại khí hậu quỷ dị ở từng khu vực khác nhau chảy về phía anh ta, ánh mắt anh ta mắt loé lên, một sự kinh ngạc.

Không biết khi nào, thì bên cạnh không ngờ xuất hiện một thiếu nữ mềm yếu. Đối phương không ngờ hóa khí lam kiêm, nghênh lưng đánh tới. Sát khí hung ác sắc bén bị phong tỏa lại, một khi Quang Minh hơi mất tập trung tinh thần, sẽ bị đối phương vượt qua chém thành hai khúc .

https://thuviensach.vn

Dòng khí vừa quen thuộc vừa xa lạ chuyển qua trong thân thể Quang Minh - Sát! Quang minh thét một tiếng đầy giận dữ, trong nháy mắt thân hình tiến vào cuồng hóa, nắm tay biến thành một dòng ảo ảnh, sức mạnh khổng lồ nhập vào cơ thể mà ra.

- Bịch bịch!

Quang Minh, thiếu nữ yếu đuối, Bạch ba người cùng lui về phía sau hai bước.

- Tiếp tục đi!

Quang Minh căn bản là không cần điều chỉnh hô hấp, thân hình lại lao đến, thiếu nữ yếu đuối và Bạch thoáng nhìn nhau, trong ánh mắt đồng thời lộ ra vẻ kinh hãi: - Điên rồi, người kia quả đúng là tên điên!

Quả thật, sau khi bước vào giai đoạn cuồng hóa, Quang Minh không khác kẻ điên là mấy, anh ta chỉ biết giết chóc, mục tiêu đã sớm dự định xong rồi, máu liền sôi trào lên. Mấy ttay cao thủ nghe tiếng liền chạy tới, bao vây xung quanh Quang Minh.

Mà Kerri cũng một hồi đau đầu, tên đáng chết này, dẫn theo hơn năm mươi tay cao thủ, nhưng lại xông lại đầu tiên, hơn năm mươi cao thủ đều bị ném về đến tận phía sau.

Nhìn đám người đông nghìn nghịt bao vây quanh Quang Minh, Kerri cảm thấy đau đầu, thực lực của mình kém xa so với đối phương, một khi tham gia vào, chỉ sợ tình huống sẽ rất không ổn, nhưng để Quang minh một mình đối mặt với nhiều cao thủ như vậy, cho dù anh ta là thần cũng sẽ có lúc chết vì mệt.

- Ném bom cho bố!

Ánh mắt Kerri trở nên sắc bén hẳn, anh ta quyết đoán ra lệnh.

https://thuviensach.vn

- Đổ mồ hôi !!

Những tên thuộc hạ kia cùng lúc sửng sốt, ném bom vào, như vậy mà Quang Minh không phải cũng

- Sợ cọng lông, Quang Minh là chiến tướng đánh không chết, bom với anh ta mà nói, không đáng là gì! Kerri hiểu được thời gian kéo dài càng dài, mình càng bất lợi.

- Thần ơi..., cứu cứu tôi!

Thường Nhạc vốn là muốn dẫn Lộ Đức tới phòng một mình nói chuyện riêng, lại không ngờ Tiểu Bảo dường như luôn bám theo đuôi Lộ Đức.

Cô ruốt cuộc là muốn phá hỏng chuyện tốt của mình, hay là vẫn muốn kiếm của Lộ Đức một ít tiền, dựa vào tình hình như vậy mà phát triển tiếp, thì phí Lộ Đức xuất giá sợ cũng nguy hiểm.

Như Vân thần sắc cổ quái nhìn Cao Tiếu và Huyết Hổ bọn họ nháo thành nhất đoàn, cô không kìm nổi lòng ngưỡng mộ, bọn người kia thoạt nhìn dường như người một nhà.

Hơn nữa Thường Nhạc tiến vào tình trạng càng giống cha mẹ của bọn họ hơn, hắn quan tâm đến sự trưởng thành của những tên thuộc hạ này, quan tâm đến cuộc sống của họ, mọi thứ tựa như ở trong dự liệu của Thường Nhạc .

- Như Vân, cô nói xem nếu như ném một ít đạn đạo vào Tam Giác Vàng, kết quả sẽ như thế nào? Không biết bắt đầu từ lúc nào, Thường Nhạc đi tới bên cạnh Như Vân.

Như Vân bị những lời Thường Nhạc dọa nhảy dựng lên, vẻ mặt cô kinh hãi nói: - Anh. . . Anh sẽ không phải sẽ cho nổ Tam Giác Vàng chứ?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sắc mặt cổ quái nói: - Cô dùng cái đầu nhỏ của mình tưởng tượng phong phú quá đấy, Tam Giác Vàng lớn như vậy, tôi phải dùng bao nhiêu đạn đạo? Tôi chỉ là muốn đem Tam Giác Vàng sửa lại thôi!

Như Vân nghe được câu nói của Thường Nhạc, trong lòng rốt cuộc lắng xuống, Tam Giác Vàng mặc dù là một khu tập trung thuốc phiện, nhưng dù sao đó cũng là nhà của mình .

Nếu quả thật nị hủy diệt, trái tim sẽ rất đau đớn.

- Vậy định sửa Tam Giác Vàng thành cái gì? Như Vân chân thành nói, cô hiểu được, người như Thường Nhạc, chuyện gì cũng làm ra được.

- Căn cứ quân sự!

Thường Nhạc trong đầu bất giác xuất hiện bóng dáng Diệp Linh Lung, có quan hệ quân khu đặc thù, tin rằng muốn làm một ít gì đó hẳn là rất thuận tiện rồi!

- Căn cứ quân sự ?

Như Vân kinh ngạc một lúc, kinh hồn táng đảm nói: - Anh sẽ không phải muốn thành lập quốc gia ở Tam Giác Vàng chứ?

- Ngốc mới làm như vậy! Thường Nhạc liếc mắt nhìn Như Mây, dung mạo xinh đẹp như vậy, nhưng nói năng thì lại không chịu suy nghĩ.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 364: Liên Hôn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chẳng trách rất nhiều người đều nói: Phụ nữ ngực to mà không có não, bây giờ nhìn lại, quả nhiên có vài phần đúng.

- Không thành lập quốc gia, vậy anh thành lập căn cứ quân sự làm gì? Như Vân nhìn Thường Nhạc không hiểu, cô cảm thấy người trước mắt chính là quái thai, tâm tư của hắn người thường căn bản không đoán ra được.

Ánh mắt của Thường Nhạc bỗng nhiên trở nên sâu sắc hơn, hắn nhìn xa xôi, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhạt, nói: - Xã hội đen vĩnh viễn không có phần cuối, Điểm G cần thành lập căn cứ của nó.

Như Vân thần sắc cổ quái một hồi, đem Tam Giác Vàng xây dựng thành căn cứ địa Điểm G, mức độ khó rất lớn, nhưng người này hắn là có năng lực để làm ra được.

Đương nhiên, Thường Nhạc hiểu rõ, tiến vào phía trước Tam Giác Vàng, nhất định phải giải quyết vấn đề trong nước, nếu không hậu phương không ổn định, quân ở tiền phương sẽ tan rã.

Tiêu Tiêu vội vàng đi đến, chần chừ liếc mắt nhìn Như Vân, rõ ràng, có điều cố kỵ, Thường Nhạc không có cách nào xua tay, tà tà cười nói: - Có phải cá đã cắn câu rồi phải không?

- Lần này gần như tất cả xã hội đen ở phía Nam đều bắt đầu lên đường, phân tứ được chuẩn tiến vào Chiết Giang, đã vây quanh chúng ta, trừ điều đó ra, người của Linh Hồ lại hướng về bên ngoài Triết Giang, bọn họ dường như đã có được kế hoạch ăn ý nào đó Tiêu Tiêu sắc mặt nghiêm nghị, nói.

https://thuviensach.vn

- Lão rùa quả nhiên là chịu không nổi, thiếu gia ta chờ chính là ngày này. Thường Nhạc nghe được những lời này từ Tiêu Tiêu, tinh thần hắn chấn động, vì muốn tiêu diệu toàn bộ thế lực của Sở Thiên Hùng, hắn dẫn dắt Cao Tiếu, Huyết Hổ bọn họ một mình xâm nhập vào chính là muốn khiêu khích Sở Thiên Hùng.

Chỉ cần Sở Thiên Hùng không kìm nổi mà ra quyền, như vậy mình sẽ cho lão ta biết thế nào mới là thợ săn thực thụ.

Ở phía Bắc, cha nuôi đã chuẩn bị sắp xếp ổn thỏa, tin rằng Sở Thiên Hùng để lại cũng đủ người chống đỡ nghĩa phụ rồi, răng nanh của Tả Thủ cũng bắt đầu phát triển lộ rõ ra.

Làm một người đứng đầu xã hội đen phía Nam, Sở Thiên Hùng khẳng định cũng dự tính đến cả tình huống này, thậm chí bao gồm thế lực trong trường của Cổ Tư Văn, nhưng Sở Thiên Hùng vẫn không để mắt đến mấy thế lực khác.

Trong đó bao gồm cao thủ gia tộc Tây Môn, quỷ hút máu Quang Minh mang về từ Anh, tinh anh của gia tộc Công Tôn, cao thủ gia tộc Đông Phương, thậm chí còn bao gồm một phần cao thủ trong tổ dị năng của Công Tôn Liệt và cao thủ của Lãnh thị.

Nếu không phải suy xét các nhân tố khác, mình còn muốn mời Mafia Châu Âu. Koinu ở Nhật Bản tham dự vào, nhưng là đơn thuần dựa vào những điều này đã đủ rồi.

Gia tộc Tây Môn, gia tộc Đông Phương, gia tộc Công Tôn, cao thủ Lãnh thị Bọn họ bất luận là thế lực nào cũng đủ nuốt chửng Sở Thiên Hùng, huống chi là mọi người cùng nhau xông vào.

Theo lời Huyết Hổ nói, chuyện này có vẻ như là chuyện bé xé ra to rồi, nhưng đối với Thường Nhạc mà nói, sớm hay muộn bọn họ đều là thuộc hạ của mình, bây giờ chẳng qua là diễn tập trước mà thôi.

https://thuviensach.vn

Quang Minh tức đến mức suýt chút mũi méo lệch, bản thân mình đang thoải mái, kết quả là bom ném che trời phủ đất, bốn phía xung quanh mình thì nổ tung.

Những cao thủ đều chạy ra xa, một bữa ăn ngon như vậy mà bị phá hỏng rồi. Nhìn Kerri từng bước một đi với phía mình , mặt Quang Minh cười còn khó coi hơn cả khóc: - Người anh em, vừa rồi ném bom, ném có thú vị không?

Kỳ thật vừa rồi nổ đến vài người, nhưng mục đích của Kerri đã đạt được, chỉ cần cứu được Quang Minh ra, những chuyện khác đều thứ yếu.

Anh ta quơ quơ tài liệu trong tay, bất đắc dĩ nhún vai nói: - Người anh em à, không có cách nào cả, tôi cũng hy vọng anh có thể thấy thoải mái hơn một lúc, nhưng mệnh lệnh của Lão Đại, tôi không dám không nghe.

Việc gì cũng đều đổ hết lên đầu Thường Nhạc, đây chính là cách ứng phó tốt nhất với Quang Minh, quả nhiên, Quang Minh nghe được câu này, tinh thần lập tức trở nên uể oải.

Anh ta thần sắc cổ quái nhìn Kerri nói: - Người anh em, Lão Đại làm sao biết hoạt động của hai chúng ta?

Quả thật, chuyện Kerri cùng mình đến Việt Nam được giữ bí mật, anh ta và Kerri cũng giao hẹn, chuẩn bị đưa lão Đại một phần niềm vui bất ngờ, nghĩ đến đây, anh ta bắt đầu thấy nghi ngờ.

Chẳng lẽ tên nhóc Kerri này sợ mình tranh công, cho nên mới ở cạnh lão Đại buông lời gièm pha, muốn đưa mình đi? Càng nhìn vẻ mặt Kerri, càng thấy có lẽ mọi việc là như vậy.

- Muốn, muốn dần cho hắn một trận! Quang Minh nắm tay lại, nhưng trong lòng vẫn thản nhiên như cũ không ngừng nói thầm: - Bình tĩnh, không được kích động, kích động là ma quỷ!

https://thuviensach.vn

Mà lúc anh ta bắt đầu mở giấy ra để viết thư, sắc mặt vốn bất mãn lập tức trở nên cổ quái, đây là tin tức gia tộc Arthur truyền đến, mình phải trở về để tiến hành đại lễ cao nhất dành cho người quản lý quỷ hút máu. - Amen!

Quang minh thống khổ rên rỉ lên một tiếng, TMD, đám người đó làm chuyện của người có văn hóa, sao lão đại lại để một người thô lỗ như anh ta đi làm? Em gái anh ta chẳng lẽ không phải người sao?

Ai dà, cô cao quý như vậy, xinh đẹp như vậy, làm nữ vương hút máu cũng không tệ nhỉ, tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng lại không dám nói ra, dù sao uy lực của Lão Đại, không phải là thứ tiểu đệ như mình có thể chống lại.

- Người anh em, bảo trọng nha!

Kerri cũng nhìn nội dung trong thư, anh ta hưng phấn, kiểu tâm trạng lúc này và lúc trước hoàn toàn bất đồng, rõ ràng, bản thân chờ mong Quang Minh cùng mình đi Việt Nam chinh chiến. Nhưng bây giờ nhìn lại, người kia đi rồi kia so với ở lại trong này còn thoải mái hơn.

Quang Minh tà tà mỉm cười, vỗ vỗ vai Kerri nói:

- Người anh em, cậu cũng phải tự bảo trọng nha!

- Tôi tự bảo trọng sao?

Kerri sửng sốt, trong khoảng thời gian ngắn vẫn không hiểu được có ý gì.

Tục ngữ có câu, vận mat đến, muốn tránh cũng không được, khi Thường Nhạc bên này ở tính kế đối phó với Sở Thiên Hùng, thì Đường Bạch Hổ lại đưa cho mình một phần đại lễ.

Thực nghiệm thành công rồi, một lần vận chuyển được ba mươi người cao thủ cuồng hóa ở đây, có những cao thủ này và thuộc hạ dị năng của mình,

https://thuviensach.vn

ví dụ như: Tiêu Tiêu, Cao Tiếu đám người đó không phải cùng cấp bậc .

Nhưng bọn họ so với tay cao thủ xã hội đen này, lại lợi hại rất nhiều, điều này làm cho Thường Nhạc thấy có hy vọng, chỉ cần tiếp tục cố gắng, mỗi định kỳ chuyển một số cao thủ tiến vào, như vậy toàn bộ Điểm G dần dần sẽ được nâng lên một tầm cao mới.

- Lộ Đức, em nói xem người sống là vì điều gì?

Nhìn cơ thể trưởng thành của Lộ Đức, Thường Nhạc cảm thấy vô cùng buồn bực, một miếng thịt béo bở đặt ở trước mắt, bản thân nhìn thấy được nhưng không động vào được, chẳng lẽ đây điều ông trời trừng phạt mình sao?

Dựa theo ý tưởng của Thường Nhạc, đối với phụ nữ trước tiên phải nắm được trái tim của đối phương, sau đó mới có thể chậm rãi chạm vào thân thể cô ta, đương nhiên, có một số vài trường hợp ngoại lệ.

Lộ Đức vẻ mặt kỳ lạ nhìn Thường Nhạc, người kia vẫn muốn giữ mình ở đây, nói cái gì là cần giúp phát triển tương lai của gia tộc hút máu, lại nói cái gì vì giúp anh trai, tóm lại mọi lý do gì đều đưa ra .

- Tôi không biết, cũng không thể trả lời, tôi chỉ cần biết là phải trở về, lập tức trở về Nam Phi! Lộ Đức đôi mắt chăm chú liếc nhìn Thường Nhạc, rất bất mãn nói.

- Đương nhiên, em trở về tôi dơ hai tay đồng ý, nhưng em có suy nghĩ đến cảm nhận của tôi không! Thường Nhạc nói lời thành khẩn, tình ý sâu xa.

Hắn nói như vậy, Lộ Đức choáng váng, cô phiền muộn, nói: - Tôi và anh có quan hệ gì, sao tôi lại phải suy nghĩ đến cảm nhận của anh chứ?

- Lộ Đức, em là người của hoàng tộc hút máu, mà tôi và gia tộc hút máu đã thành mối quan hệ đồng minh, vì sự nghiệp chung của chúng ta, tôi mỗi

https://thuviensach.vn

ngày đều phải trải qua cuộc sống lo lắng đề phòng À, hiện tại Điểm G đang đứng ở thời kỳ phát triển tốc độ cao, cần rất nhiều nhân tài, mà em vừa là đồng minh của tôi, lại vừa là em của Quang Minh, lại là hội trưởng hội Chữ Thập Đỏ của tôi, bất kể là điểm nào, em đều nên ở lại giúp đỡ tôi. Thường Nhạc nghiêm trang nói.

Lộ Đức miễn cưỡng hít một hơi, cố ngăn mọi kích động lại, lông mày lá liễu của cô dựng lên nói: - Đàn ông các anh chém chém giết giết, đâu có chuyện gì liên quan tới tôi, nói cho anh biết, ngày mai tôi sẽ phải trở về.

- Ha ha, chỉ sợ là đã muộn.

Thường Nhạc lẽ nào vật ngon đưa tới miệng lại vứt đi, giờ phút này, vẻ mặt ôn hòa của hắn đã sớm biến mất, thay vào đó là vẻ mặt không chút ý tứ gì hết.

- Đã muộn?

Lộ Đức sửng sốt, rõ ràng vẫn không hiểu có ý gì đây.

Thường Nhạc cười hì hì gật gật đầu: - Đương nhiên, căn cứ vào liên minh lần này của tôi và gia tộc hút máu, giữa song phương tất nhiên phải có một ràng buộc, aizzz, Lộ Đức em cũng biết, toàn bộ Điểm G ngoại trừ Thường Nhạc tôi ra, thì chỉ sợ những người khác đến làm ràng buộc giữa hai bên đều không có tư cách.

- Ràng buộc? Anh và ta làm gì có bất cứ ràng buộc nào?

Lộ Đức thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc, cảm giác, cảm thấy điệu cười của hắn rất là kỳ lạ.

- Ràng buộc chính là đám cưới của chúng ta, ai dà, kỳ thật tôi kiên quyết không đồng ý đấy chứ, nhưng không có biện pháp nào cả, vì tương lai gia tộc hút máu của các người, tôi không thể không đồng ý yêu cầu của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẻ mặt vẻ bất đắc dĩ, dường như việc kết hôn giữa hắn và Lộ Đức, đó là việc đau khổ.

Lộ Đức lại hoàn toàn choáng váng, cô giật mình nhìn Thường Nhạc: - Anh và tôi?

- Đương nhiên!

Thường Nhạc gật gật đầu khẳng định.

- Tôi mặc kệ, dù sao tôi cũng không đồng ý, đừng nghĩ đến chuyện đó. Lộ Đức nói xong câu đó, thở phì phì đi về phòng.

Thường Nhạc kinh ngạc, không kìm nổi nói thầm: - Mình kém cỏi như vậy sao?

- Hừ, trừ tôi ra, có rất ít người nhìn trúng em đấy.

Âm thanh âm dương quái khí kia đột ngột địa vang lên, cho dù nhắm mắt lại, đều có thể đoán được là ai đến đây, cái bánh quẩy Tiểu Bảo này, khiến người ta đau đầu.

Thường Nhạc thật hy vọng ở bên cạnh mình không phải là Tiểu Bảo, mà là Đệ Nhị Mộng, nhưng Đệ Nhị Mộng lại ở nước Pháp không thể chạy tới, huống chi, Điểm G ở Pháp thành lập chưa lâu, cần sự ổn định.

Đệ Nhị Mộng tiếp tục lưu lại, chờ sau khi nơi đó ổn định sẽ cùng Thường Nhạc hội hợp, nhưng Thường Nhạc trong lòng rõ ràng, hoàn cảnh ở Pháp phức tạp hơn ở Tam Giác Vàng rất nhiều.

Nhưng chính là vì phần này phức tạp, cho nên mỗi một thế lực, không có tuyệt đối nắm chắc, bọn họ cũng không dám dễ dàng động thủ, hiện tại Điểm G, Tổ chức Lãng mạn Pháp, Giáo hội, Kỵ sĩ thần thánh, Tân Long

https://thuviensach.vn

Nha, Mafia Châu Âu, Thánh điện Quang Minh, mấy thế lực lớn đều bị vây chặt.

Ai cũng không muốn làm con chim đầu đàn xui xẻo kia!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đương nhiên, lần trước xử lý tổng bộ của Tổ chức sát thủ thế giới ở Pháp, đoán chừng lúc ấy chẳng ai có thể ngờ rằng Thường đại thiếu gia lại có lá gan lớn như vậy.

Tuy nhiên thủ đoạn trả thù của Thế giới sát thủ cũng đủ khiến Thường Nhạc đau khổ, dùng lời của Thường Nhạc mà nói, bản thân đâm sau lung người ta một cái, người ta cũng đến trước mặt mình đâm một cái, hai bên đều huề nhau.

Nếu thời gian có thể quay lại mà nói, để cho Thường Nhạc lựa chọn mà nói, hắn sẽ vẫn công kích tổng bộ Thế giới sát thủ, dùng lời của hắn mà nói, làm bất cứ chuyện gì, đều không cần hối hận.

Sở Thiên Hùng cảm giác mình giống như con kiến bò bên trong chảo nóng để người ta rang nấu, đương nhiên đó cũng không phải khó khăn gì đặt trước mặt ông ta, nếu thật sự như vậy mà nói, Sở Thiên Hùng ngược lại sẽ không lo lắng.

Dù sao, sau khi thành lập và thống trị tuyệt đối xã hội đen phía Nam, có sóng to gió lớn gì ông ta chưa gặp phải, nhưng trước mắt lại không phát sinh bất cứ chuyện gì.

Dường như tất cả đều thuận lợi, thuận lợi đến mức khiến người ta buồn bực, cảm thấy khó hiểu.

Dùng cách nghĩ của Sở Thiên Hùng chính là, đối phương bị dọa ngốc luôn rồi, hoặc là có chuẩn bị đầy đủ. Hiển nhiên, thực lực của Điểm G và sự điên

https://thuviensach.vn

cuồng của Thường Nhạc đã nói rõ ràng với Sở Thiên Hùng, khả năng thứ hai sẽ lớn hơn một chút.

Nhưng chuẩn bị đầy đủ là chuẩn bị cái gì? Thường Nhạc dựa vào cái gì mà có lòng tin đầy đủ? Bộ hạ của mình đã xuất phát rồi, cả đám người Sở Thiên Hạo, mỗi người bọn họ đều là tinh nhuệ.

Cũng có thể nói lần này chính là một canh bạc, một khi thất bại, bản thân vĩnh viễn không còn khả năng xoay mình, cho dù có cơ hội đông sơn tái khởi, Sở Thiên Hùng cũng đã không còn cái loại hào khí của những năm xưa nữa rồi.

Nhìn màn đêm đen trước mắt, đã đến đoạn đường gần Hàng Châu, tất cả đều yên tĩnh, giống như không có chuyện gì xảy ra.

Hơn bốn trăm gã đi theo phía sau Sở Thiên Hùng đều là những cao thủ do Sở Thiên Hùng lựa chọn tỉ mỉ, bọn họ đi theo Sở Thiên Hùng nam chinh bắc chiến nhiều năm như vậy, có thể nói đã lập được công lao hiển hách. Thậm chí có thể nói, không có bọn họ, cũng không có thành tựu ngày hôm nay của Sở Thiên Hùng.

Bên cạnh Sở Thiên Hùng là hai đại thiên vương, một kẻ tên gọi là Tà, năng lực của gã có điểm tương tự với Lực Vương, nhưng lại càng giảo hoạt và lợi hại hơn Lực Vương. Gã không chỉ có sức mạnh to lớn, mà công phu của chân cũng hết sức lợi hại.

Một gã khác tên Hỏa Vân, gã có được dị năng đốt lửa, nghe nói phạm vi của ngọn lửa rất lớn, giống như đám mây trên bầu trời, một khi bị ngọn lửa lây nhiễm, muốn có đường sống, chỉ sợ còn khó hơn lên trời.

Sở Thiên Hùng và hai gã thiên vương bên cạnh gần như đồng thời dừng bước.

https://thuviensach.vn

- Thủ lĩnh, tình hình ở đây dường như có chút không đúng! Đôi mày của Hỏa Vân khẽ nhíu lại.

Sở Thiên Hùng nhẹ nhàng gật đầu một cái, không gian trước mắt gần như bị áp súc lại, bốn phía thật sự rất yên tĩnh, rất yên tĩnh, tay ông ta khẽ vung lên, bộ hạ nhanh chóng tản ra bốn phía.

Kỳ thật khi Sở Thiên Hùng vừa tiến vào Chiết Giang Thường Nhạc đã nhận được tin tức đồng thời triển khai kế hoạch, mà cao thủ của gia tộc Tây Môn thì được sắp xếp vào giai đoạn đầu.

Trời đất trong nháy mắt phát sinh biến hóa, sắc mặt Sở Thiên Hùng hơi đổi,
- Hỏa Vân, tấn công về phía trước!

Kỳ thật trong nháy mắt Sở Thiên Hùng phát hiện biến đổi bất thường ở bốn phía, ông ta liền tỉnh ngộ. Hiển nhiên là bọn họ đã trúng mai phục của đối phương, nhưng lui lại căn bản không phải phong cách của Sở Thiên Hùng.

Hỏa Vân cũng nhìn ra được sự khác thường xung quanh, hai tay gã ở trước mặt bài trí ra một góc độ quỷ dị, trong nháy mắt, rất nhiều ngọn lửa che trời phủ đất tấn công về phía trước.

Xoạt!

Không trung dường như bị ngọn lửa xé thành hai nửa, bốn phía đỏ rực làm cho người ta có loại cảm giác cực kỳ khác thường, đồng thời lúc này, ngọn lửa nhanh chóng phóng ra ngoài.

Ầm!

Khi ngọn lửa chuẩn bị phá bỏ bóng tối, không ngờ nó lại tự động nổ tung.

- Thiên địa huyền trận của gia tộc Tây Môn! Vẻ mặt Sở Thiên Hùng hơi đổi, ông ta như nào cũng không thể nghĩ tới sẽ gặp được cao thủ gia tộc

https://thuviensach.vn

Tây Môn ở chỗ này.

Những ngọn lửa kia bị cắn trở về.

- A!

Những cao thủ bên cạnh khi thấy ngọn lửa cắn trả, trong khoảng thời gian ngắn còn chưa kịp tỉnh ngộ lại, nhưng khi ngọn lửa tiếp xúc với thân thể hộ, khi bọn họ muốn trốn tránh, tất cả đều không còn kịp nữa.

Không hổ là tinh nhuệ trong đám xã hội đen phía Nam, tuy bọn họ bị ngọn lửa công kích, nhưng đội hình không hề bị rối loạn, những cao thủ ở phía trước bị ngọn lửa đốt, bọn họ không lao về phía đám người mà ngược lại, tiếp tục tấn công về phía trước.

Dùng thân hình bị thiêu đốt của bọn họ để phá bỏ trận của gia tộc Tây Môn.

- Sở Thiên Hùng không hổ là nhân vật anh hung! Trong bóng đêm, Thường Nhạc lặng lẽ nhìn tất cả trước mắt, trong mắt hắn không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hơn bốn mươi tên cao thủ bọn lửa đốt lại có thể làm ra hành động như vậy, quả thật có chút ngoài dự kiến, đại trận của gia tộc Tây Môn lập tức bị phá bỏ.

Trước mắt, không khí trở nên rõ ràng.

Mắt Sở Thiên Hùng híp lại, ông ta liếc mắt nhìn qua, bốn phía cũng không có cao thủ gia tộc Tây Môn, hiển nhiên là đối phương đã rút lui trước.

Nhưng Sở Thiên Hùng còn chưa đi được mấy bước, mặt đất đã bắt đầu rung lên.

- Cẩn thận

https://thuviensach.vn

Sở Thiên Hùng vừa dứt lời, mặt đất không ngờ nứt ra vô số khe hở, trận hình của những cao thủ lập tức bị rối loạn, mà dưới đất không ngờ phun lên chất lỏng màu đen.

Đám cao thủ miễn cưỡng đứng vững được căn bản không có đủ thời gian để phản ứng, chất lỏng màu đen vừa tiếp xúc với cơ thể, cơ thể lập tức bị mục nát Sắc mặt Sở Thiên Hùng trở nên vô cùng khó coi.

Bắt đầu đất rung núi chuyển như vậy, hiển nhiên, đã vượt qua những gì ông ta nghĩ. Giờ phút này, ông ta bỗng nhiên cảm thấy hơi hối hận, tại sao mình lại dễ dàng xuất kích chứ?

Nếu như mình cố thủ mà nói cho dù Thường Nhạc có lợi hại hơn nữa cũng sẽ không khiến tinh nhuệ của xã hội đen phía Nam gặp đả kích như vậy, nhưng hiện tại không phải lúc để hối hận.

Điều duy nhất ông ta có thể làm chính là tiếp tục đi tới!

- Cầu thang!

Khi Sở Thiên Hùng nói những lời này, ông ta cảm giác lòng mình đau nhức, nhưng người này đều là thủ hạ cũ của mình, bọn họ đều có gia thất, gần như bởi vì một câu nói của mình, toàn bộ đều đến nơi này.

Nhưng lợi dụng thân thể của những người đó để dựng lên cầu thang, người phía sau sẽ nhanh chóng đi qua, mà cái cầu thang này cũng nhanh chóng bị ăn mòn.

- Còn cần tiếp tục không?

Khi đám người Sở Thiên Hùng vừa phá tan khe hở này, phía trước xuất hiện một thân hình cao lớn.

- Liễu Tùy Phong!

https://thuviensach.vn

Tiếp xúc với khuôn mặt quen thuộc của đối phương, con ngươi của Sở Thiên Hùng co rút. Đối thủ nhiều năm như vậy, bọn họ thật sự quá quen với nhau, thậm chí còn quen thuộc hơn cả bản thân mình.

- Ông bạn cũ, còn có tôi!

Khi bóng dáng thứ hai xuất hiện, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, ông ta như nào đều không ngờ tới, Công Tôn Liệt lại xuất hiện ở nơi này. Đệ nhất cao thủ của gia tộc Công Tôn đời thứ hai trong truyền thuyết, Tổ trưởng Tổ dị năng Trung Quốc, ông ta có được năng lực làm cho không người nào có thể cân nhắc.

Phía sau Công Tôn Liệt và Liễu Tùy Phong là một nhóm người đứng phân biệt, đương nhiên, bọn họ nhìn thoáng qua nhau rồi chuyển dời ánh mắt đến bên cạnh chỗ cách đó không xa.

- Chẳng lẽ còn có người khác? Thần sắc Sở Thiên Hùng lại biến đổi, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía xa xa, chỉ thấy một thanh niên tuổi rất trẻ, diện mạo rất bình thường đi ra.

Trên mặt gã luôn lộ ra nụ cười thật thà chất phác, dường như đang nói: Tôi là người thật thà nhất thế giới. Sở Thiên Hùng khẽ nhíu mày, đối phương rốt cuộc là ai?

Có thể đứng cùng Công Tôn Liệt và Liễu Tùy Phong, tuyệt đối không phải nhân vật bình thường, bộ dạng đối phương cười rộ lên rất đẹp, răng nhanh rất trắng, trắng đến có phần lóa mắt.

- Ha ha Tôi là cao thủ xếp trận thứ ba của gia tộc Tây Môn, tên tôi là Tây Môn Tiểu Phong mong được chiếu cố! Người trẻ tuổi khiêm tốn nói.

- Rõ là làm bộ làm tịch!

https://thuviensach.vn

Một giọng nói không nặng không nhẹ vang lên ngay sau lời nói của Tây Môn Tiểu Phong, xuất hiện là một gã trẻ tuổi che mặt, khí chất mà toàn thân đối phương bày ra đã nói cho Sở Thiên Hùng biết một cách rõ ràng, gã không tầm thường,

- Nên tới đều đã tới rồi, bản thiếu gia cũng không thể rớt lại phía sau!

Xuất hiện cuối cùng chính là Thường Nhạc, nhịp bước của hắn rất nhẹ, nụ cười trên mặt vô cùng tà mị, dường như toàn bộ người trong thiên hạ đều là bạn tốt của hắn.

Mắt Sở Thiên Hùng híp lại, ông ta cuối cùng cũng hiểu ra bản thân đã trúng kế, kỳ thật loại mưu kế như này, nếu là bình thường, căn bản không có chút hiệu quả.

Nhưng bố cục đối phương bày ra lần này thật sự quá khéo léo.

Con trai yêu của mình gặp phải chuyện không may, Thường Nhạc trực tiếp xông vào tổng bộ xã hội đen phía Nam để khiêu khích, tu vi của bản thân được nâng cao, mỗi một điểm đều khiến Sở Thiên Hùng không kìm nổi mà xuất kích.

Nhưng sau khi xuất kích kết quả lại rất tàn khốc, ông ta không thể không đối mặt.

Ngoài việc từng nhìn ảnh của Thường Nhạc, trên thực tế, đây là lần đầu tiên Sở Thiên Hùng nhìn thấy Thường Nhạc, ông ta cảm thấy Thường Nhạc rất trẻ, rất tuấn tú, loại tuổi trẻ phong độ này rất giống con trai mình.

Nhưng so sánh con trai mình và Thường Nhạc, loại chênh lệch đó căn bản không thể tính toán, Sở Thiên Hùng bỗng nhiên thấy hâm mộ, vì sao mình không có được đứa con ưu tú như Thường Nhạc chứ. Đương nhiên, muốn chỉ là muốn mà thôi, dù sao tưởng tượng cũng không thể biến thành sự thật.

https://thuviensach.vn

- Sở lão đại, chúng ta làm một cuộc giao dịch nhé? Thường Nhạc tùy tiện đi về phía Sở Thiên Hùng, không hề lo lắng Sở Thiên Hùng và các bộ hạ sẽ tập kích hắn.

Con ngươi Sở Thiên Hùng co rút, thế cục trước mắt hoàn toàn nghiêng về một bên, bản thân muốn phá tan vây bọc rất khó khăn, mà những bộ hạ muốn thoát khỏi vòng vây, quả thực khó như lên trời.

Cho nên ông ta không thể không ngăn lại bực bội trong lòng: - Giao dịch gì?

- Hai người chúng ta đơn đấu! Thường Nhạc tà tà cười, biểu hiện của bộ hạ Sở Thiên Hùng vừa rồi khiến Thường Nhạc cảm thấy rất hài lòng, hơn nữa rất động tâm, rất hâm bộ. Bộ hạ như vậy, nếu giết hết, quả thực vô cùng đáng tiếc.

- Đơn đấu!

Tinh quang trong mắt Sở Thiên Hùng chợt lóe lên, Thường Nhạc đã chiếm được ưu thế tuyệt đối rồi, hắn vì sao còn lựa chọn như vậy? Đương nhiên, đối với Sở Thiên Hùng mà nói, đây tuyệt đối là một cơ hội: - Chúng ta cược gì?

- Nếu ông có thể thắng, các người có thể an toàn vô sự rời đi, và từ hôm nay trở đi, Điểm G tôi sẽ không tiến vào địa bàn của xã hội đen phía Nam, đương nhiên, nếu thua, bộ hạ của ông đều thuộc về tôi! Thường Nhạc nghiêm trang nói.

Mắt Sở Thiên Hùng nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc, ngay đến nháy mắt cũng không nháy lấy một cái.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tên tham lam!

Lộ Đức đứng phía sau Thường Nhạc nhếch cái miệng anh đào nhỏ lên, trong lòng thầm nói.

Ban đầu, Thường Nhạc nghĩ Sở Thiên Hùng sẽ không do dự mà đồng ý, nhưng hắn lại không ngờ rằng, ánh mắt Sở Thiên Hùng chuyển dời đến những bộ hạ kia, từ từ mở miệng nói: - Bọn họ chính là những bộ hạ đã theo tôi nam chinh, nếu dùng tương lai của họ để đánh cược, Sở Thiên Hùng này không làm được.

- Thủ lĩnh, chúng tôi nguyện kính dang sinh mạng! Sở Thiên Hùng vừa dứt lời, những bộ hạ phía sau đồng thanh hô lên.

Thần sắc Thường Nhạc khẽ động, bất kể kết quả cuối cùng của Sở Thiên Hùng thế nào, chỉ bằng biểu hiện của ông ta, sự kính yêu đối với bộ hạ đó đã đủ để chứng minh, ông ta có tư cách trở thành người đứng đầu xã hội đen phía Nam, có tư cách đấu với cha nuôi hắn.

Ánh mắt Sở Thiên Hùng phức tạp nhìn nhóm bộ hạ, ông ta bỗng nhiên lớn tiếng nói: - Được, tôi sẽ cược một lần!

Gió nhẹ nhàng thổi, cái lạnh của gió đêm vốn đã lạnh, khi Sở Thiên Hùng và Thường Nhạc đối mặt, gió dường như càng mạnh thêm, ít nhất là gió đang dần dần trở nên mãnh liệt giữa Thường Nhạc và Sở Thiên Hùng.

Cây cỏ trên mặt đất, lá trên cây đầu đang từ từ xoay chuyển, hơn nữa tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, mọi người đều rõ ràng nguyên nhân là gì,

https://thuviensach.vn

nhưng Thường Nhạc và Sở Thiên Hùng lại không hề nhúc nhích, thứ biến hóa chính là ánh mắt của bọn họ.

Ánh mắt hai người dần dần nheo lại một nửa, đồng tử cũng co rút lại.

Con mắt Thường Nhạc giống như ánh sao sáng trong đêm tối, chỉ là loại cuồng nhiệt mà cảm tình tà tà này không phải thứ mà sao có thể so sánh, con mắt của Sở Thiên Hùng lại vô cùng rét lạnh.

Dường như hai đạo ánh sáng băng hàn như đao gió phá toái trong hư không xoay quanh rồi dừng lại trên người Thường Nhạc.

Thường Nhạc vẫn lẳng lặng đứng như cũ, tay lại từ từ mở ra giữa hư không, giống như nắm bắt một khối vật chất vô hình, hô hấp dường như đều dừng lại tại lúc này.

Chân Sở Thiên Hùng hơi mở ra một chút, nhưng việc này dường như cũng không ảnh hưởng đến mọi thứ.

Gió vốn xoay tròn ngày càng nhanh giữa hai người, nhưng đêm tối dường như lại trầm mặc trong chớp nhoáng!

Sở Thiên Hùng rút đao ra, ai cũng không ngờ tới, một thủ lĩnh xã hội đen lại dùng đao. Đao của ông ta rất kỳ lạ, rất có khí phách, thoạt nhìn giống với người ông ta.

Trong mắt Thường Nhạc, chỉ có đao của Sở Thiên Hùng và thân thể đối phương, trong lòng Thường Nhạc cũng chỉ có một thứ, đó chính là đao trong tay Sở Thiên Hùng.

Ngoài đao ra thì không còn thứ gì khác, bao gồm sinh mạng, thực cảm về sinh mạng đã không tồn tại nữa, không còn khiến người ta có bất kỳ gánh nhiễu nào, ông ta dường như hoàn toàn giải thoát bởi đao trong tay.

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, Thường Nhạc đột nhiên cảm giác được Sở Thiên Hùng tuyệt đối là một cao thủ đáng sợ khiến lòng người rét lạnh. Trong cảm giác của Thường Nhạc, đây là một trong những người khá đáng sợ hắn gặp phải.

Chỉ bằng loại khí thế như có như không này, và cả cái loại trầm ổn như biển sâu núi cao, cùng tư thế đứng không có một kẽ hở nào kia đã khiến hắn cảm giác được. Đây không hổ là người đứng đầu xã hội đen phương Nam!

Sở Thiên Hùng cũng có được cảm thụ tương tự, chỉ có điều, ông ta có chút không dám tin Thường Nhạc lại lại hại như trong lời đồn đại, nhưng thật không ngờ lại có được võ công sâu không lường được đáng sợ như vậy.

Nhưng trước mắt là một sự thật, một sự thật ai cũng không thể phủ nhận, Thường Nhạc đại khái chính là cao thủ đáng sợ nhất ông ta gặp phải trong cuộc đời mình.

Hai người chỉ lẳng lặng đứng thẳng nhìn nhau, cũng không hề có ý định nhúc nhích, bởi vì ai cũng chưa tìm ra được sơ hở của đối phương. Sơ hở đương nhiên là có, nhưng sơ hở đó ẩn giấu ở nơi nào?

Không có ai biết, vì vậy không người nào dám đi mạo hiểm.

- Lão đại, nếu như anh cảm thấy không ổn, thì mau chóng thông báo di ngôn đi. Ha ha Tiểu Bảo chỉ cần thẻ thôi! Ngay ở thời khắc mấu chốt, thanh âm của tiểu Bảo vô cùng đột ngột vang lên.

- Móa! Thường Nhạc thiếu chút nữa muốn buông tha Sở Thiên Hùng để lao đến đánh cho Tiểu Bảo một trận.

Mắt Sở Thiên Hùng sáng rực lên, bởi vì ông ta thấy được chỗ sơ hở của Thường Nhạc, mặc dù chỉ là nhỏ rất nhỏ, nhưng như vậy đã là đủ.

Đó là lý do Sở Thiên Hùng xuất đao, ông ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội giết chết địch nào, huống chi đối phương lại là một cao thủ đáng

https://thuviensach.vn

sợ nhất bình sinh gặp được.

Trong một khắc này, đao vừa chuyển động, gió hoàn toàn thay đổi, giống như sư tử tức giận, dưới bức ép của lưỡi đao, gió lấy tốc độ đáng sợ nhất chém đến cổ họng Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng không phải người khoanh tay chịu chết, trên mặt hắn cũng khẽ nổi lên thần sắc nghiêm túc mà ngưng trọng, đối với bất luận một chiêu nào của Sở Thiên Hùng, hắn cũng không thể có chút lơ là.

Trên mặt hắn còn thật sự có thay đổi trong nháy mắt, rất quỷ dị, rất tà ác, động tác của hắn gần như bằng tốc độ nhanh nhất, giống như ảo ảnh lơ lửng trong đêm.

Cái đao trong trời đêm không ngờ nổi lên hào quang kỳ dị.

Đ...A...N...G...G!

Phi đao của Thường Nhạc và đao của Sở Thiên Hùng như kỳ tích mà gặp nhau giữa trời đêm, vài đốm lửa nhỏ hóa thành khói lửa, theo lá cây bay đi.

Thân hình Thường Nhạc ngưng trệ một chút, lực đạo trên đao của Sở Thiên Hùng to lớn đến dọa người, thân thể hắn khẽ chấn động. Đương nhiên, thật sự tính toán ra, sức của Thường Nhạc cũng không yếu, nhưng trên đao lại chịu thiệt thòi rất lớn.

Sở Thiên Hùng cười lạnh một tiếng, thân hình giống như bị điện giật mà giật lên, mũi đao giống như ép toàn bộ năng lượng có thể tồn tại trong không khí thành một điểm.

Trong mắt Thường Nhạc lóe ra một tia kinh ngạc, nhưng hắn đồng thời bay vọt lên, lấy phi đao lóng lánh lại một lần nữa ngang trời dựng lên.

https://thuviensach.vn

Sở Thiên Hùng hừ lạnh một tiếng, cùng lúc Thường Nhạc cả kinh, trường đao của ông ta lại đánh từ trên xuống dưới, cú đánh lần này chỉ muốn chém Thường Nhạc ra thành hai nửa.

Đương nhiên, một đao kia tuyệt đối không thể đạt tới hiệu quả như vậy, điều kiện tiên quyết chính là Thường Phải phải đứng bất động ở đó.

Thân hình Thường Nhạc vặn vẹo ra một góc độ kỳ dị, lấy tốc độ kỳ tích không thể tin nổi lùi sau hai bước, phi đao trong tay giống như mũi tên đâm thẳng ra.

Sở Thiên Hùng thất kinh, đao trong tay lại trực tiếp xông lên, khóe miệng Thường Nhạc lập tức thần kỳ mà treo lên ý cười quỷ dị.

Trong một chớp mắt này, bóng dáng Thường Nhạc đột nhiên động một cái, không ngờ biến mất trong không khí!

Kỳ thật ngay khi phi đao của Thường Nhạc vừa bay ra, Sở Thiên Hùng liền hiểu rằng nguy cơ đã giáng xuống. Ông ta lựa chọn cách tức cầu sinh duy nhất, bứt ra lui lại Ông ta nhất định phải lui, đó cũng là phương pháp xử lý an toàn nhất.

Thân hình Sở Thiên Hùng vừa động, thời điểm vừa lui lại, Thường Nhạc thét dài một tiếng, đao lóe sáng trong chớp mắt trượt ra theo hai bên thân Sở Thiên Hùng.

Mang theo từng trận tiếng kêu khan khan đánh tới ngực Sở Thiên Hùng.

Đ...A...N...G...G!

Đao của Sở Thiên Hùng vừa vặn che trước phi đao của Thường Nhạc, mặc dù trong lúc gấp gáp nhưng vẫn làm cho thân hình Thường Nhạc chấn động một chút, Sở Thiên Hùng cũng liên tục lùi lại sau vài bước.

https://thuviensach.vn

Tiên cơ lập tức bị Thường Nhạc chiếm đi, đến thời khắc này ông ta mới hiểu được, ngay từ đầu ông ta đã trúng phải kế dụ địch của Thường Nhạc. Lấy biểu hiện của Thường Nhạc vào lúc này, tuyệt đối không có khả năng sớm như vậy đã lộ ra sơ hở. Tuy nhiên, lúc này hối hận đã không còn kịp nữa.

Việc Thường Nhạc thích làm nhất chính là truy kích, thân hình của hắn lại biến mất, chỉ còn đôi mắt lưu động trong kình khí.

Ánh mắt luôn khiến cho người ta không thể cân nhắc được, mà cặp mắt kia chính là thuộc về Thường Nhạc. Không ngờ đến khi thân hình Thường Nhạc lại lần nữa xuất hiện, phi đao của hắn đã tới thân thể Sở Thiên Hùng!

Mắt Sở Thiên Hùng lóe ra vẻ khiếp sợ, ông ta khiếp sợ chính là tốc độ và góc độ mà Thường Nhạc lựa chọn, nhưng ông ta căn bản không có bất kỳ cơ hội nào để suy xét.

Bởi vì phi đao có thể xé trời đêm thành phấn vụn của Thường Nhạc đã công, thân hình Sở Thiên Hùng liên tục biến hóa vô số góc độ.

Mỗi một loại góc độ đều rất khéo léo, mỗi loại góc độ đều có thể tránh né công kích của bất kỳ cao thủ nào, nhưng lúc này đây ông ta lại hoàn toàn phải thất vọng.

Ngay chính bản thân ông ta cũng không ngờ đến phi đao trong tay Thường Nhạc lại đạt tới cảnh giới đáng sợ như vậy.

Phi đao của Thường Nhạc lẳng lặng đặt trên cổ Sở Thiên Hùng, hàn ý lạnh như băng kia đã thẩm thấu vào sâu trong lòng ông ta. Anh hùng mạt lộ!

Sở Thiên Hùng thế nào cũng sẽ không ngờ tới, lại đi đến một bước hiện tại.

- Thủ lĩnh!

https://thuviensach.vn

Đám người Tà, Hỏa Vân đồng thời tiến về phía trước một bước. Bọn họ muốn cứu Sở Thiên Hùng, nhưng lại bị ánh mắt Sở Thiên Hùng áp chế làm cho ngừng lại, Sở Thiên Hùng thần sắc lạnh nhạt nhìn Thường Nhạc: - Tôi thua!

Làm cho nhân vật anh hùng nhất thừa nhận bản thân thất bại, đó là một việc có bao nhiêu khó khăn. Mỗi lần, Thường Nhạc đánh bại một đối thủ của mình, hắn đều vô cùng vui mừng, vô cùng kiêu ngạo.

Nhưng lần này, lòng hắn lại bình tĩnh đến thần kỳ, dường như người bị hắn đánh bại không phải là địch, mà chính là bạn của mình.

Phi đao không biết từ lúc nào đã quay về, phảng phất đến đi đều không có bất kỳ dấu hiệu nào. Sở Thiên Hùng nhìn Thường Nhạc thật sâu: - Tôi già rồi, già thật rồi, thời đại thuộc về chúng tôi đã qua rồi. Tôi đã từng huy hoàng, tôi không hối hận vì đã đi trên con đường này, tôi chỉ hy vọng cậu có thể đi xa hơn trên con đường này.

Thường Nhạc không ngờ lại giống như đứa con ngoan mà gật gật đầu.

Cao Tiếu và Huyết Hổ thì vẻ mặt cổ quái, chả lẽ lão đại đổi tính?

- Tôi hy vọng cậu có thể đối xử tử tế với bộ hạ của tôi, nếu bọn họ muốn rời đi mà nói, hy vọng có thể để cho bọn họ một con đường sống! Sở Thiên Hùng nhìn Thường Nhạc, cuối cùng lại chuyển ánh mắt đến người bộ hạ của ông ta. Nhìn những bộ hạ đã theo mình nhiều năm, lòng ông ta vào giờ khắc này, đã hoàn toàn bình tĩnh lại.

- Mọi người phải tự bảo trọng, thất bại của tôi không oán không hối!

Sở Thiên Hùng yên lặng đứng ở nơi đó.

- Thủ lĩnh!

https://thuviensach.vn

Các bộ hạ đều quỳ xuống.

Thường Nhạc mặc dù đứng ở nơi đó, nhưng Sở Thiên Hùng đã mất đi cơ hội sống khiến hắn nói thầm: - Nhân vật anh hùng như vật rất hiếm thấy!

Đám người Công Tôn Liệt, Liễu Tùy Phong cũng không ngờ tới, sự việc lại được giải quyết nhanh chóng như vậy, hơn nữa, lấy lợi ích siêu việt để tưởng tượng, Sở Thiên Hùng chết đi, cũng không khiến toàn bộ thế cục của xã hội đen phương Nam rung chuyển. Ngược lại, Nam Bắc thống nhất, gần như là cảnh giới hoàn mỹ nhất đạt được.

Rất nhiều chuyện vốn rất khó giải quyết, kết quả đều thoải mái giải quyết xong. Có đôi khi, ngay cả bản thân Thường Nhạc cũng không thể không tán thưởng, phát triển của sự việc thường thường sẽ ngoài dự đoán của mọi người.

Thường Nhạc cũng không làm khó bộ hạ của Sở Thiên Hùng, yêu cầu của hắn rất đơn giản: Vĩnh viễn rời xa giới xã hội đen, sống một cuộc sống của người bình thường, hoặc đầu nhập làm bộ hạ của mình, tiến hành nam chinh bắc chiến.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 367: Tiến Quân Vào Tam Giác Vàng 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hai bộ hạ chính của Sở Thiên Hùng là Tà và Hỏa Vân, trong đó Hỏa Vân đã lặng lẽ bỏ đi rồi, vậy mà Tà vẫn ở lại, dùng lời của Tà mà nói, bản thân gã chỉ là con tốt trong thế giới ngầm hỗn loạn này thôi, rời khỏi môi trường chém chém giết giết này, bản thân chẳng là gì cả.

Nguyên nhân mà Hỏa Vân rời đi rất đơn giản, bản thân gã chỉ sống vì Sở Thiên Hạo, bây giờ Sở Thiên Hạo đã đi rồi, vậy thì việc bản thân gã còn ở trong xã hội đen này, đã không còn ý nghĩa gì nữa rồi.

Tả Thủ và Cổ Tư Văn dẫn đầu 1 tốp cao thủ, hoạt động vây giết Sở Thiên Hạo cũng rất thành công, điều đáng tiếc duy nhất lại là tên quái vật Sở Phi Dương, trong lúc quan trọng nhất lại đột nhiên thoát khỏi vòng vây.

Nhưng theo lời của Thường Nhạc mà nói thì Sở Phi Dương đã không thể ảnh hưởng đến đại cục nữa rồi.

Xuân Tuyết nhìn Thường Nhạc bằng ánh mắt phức tạp, cô ta dù thế nào cũng không thể nghĩ được rằng, bản thân mình từ đầu đã nằm trong kế hoạch của Thường Nhạc, cuối cùng trở thành con mồi trong tay Thường Nhạc.

Nếu không phải là vì báo cáo của mình, thì thủ lĩnh căn bản không thể đến Hàng Châu, càng không thể xảy ra chuyện. Đương nhiên, vở kịch của Thường Nhạc diễn rất thành công, đó cũng là một nguyên nhân.

Quan trọng hơn lại là Lôi, bộ hạ thân cận nhất bên cạnh cô ta, nếu không phải là sự giật dây và ý kiến của gã, bản thân cô cũng không thể hạ quyết định một cách nhanh chóng đến như vậy.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt rời từ người Thường Nhạc sang người Lôi, người đàn ông đã vì cô mà cả mạng cũng không tiếc này lại là người nằm vùng của Thường Nhạc.

Nghĩ đến đây, cơ thể mềm yếu của cô run lên từng đợt, âm mưu của Thường Nhạc thật quá thâm sâu, thật quá nham hiểm.

- Thường Nhạc, hôm nay tôi rơi vào tay anh, muốn chém muốn giết tùy anh, tôi đây quyết không nhíu mày. Xuân Tuyết miễn cưỡng áp chế sự phẫn nộ trong người lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn Thường Nhạc nói.

Thường Nhạc cười nhạt một cái. Ả đàn bà trước mắt hắn này thật cá tính, hắn còn chưa nỡ giết, khóe miệng hơi nhếch lên nói: - Hoặc là vĩnh viễn rút khỏi giới xã hội đen, hoặc là quy thuận tôi, hai sự lựa chọn!

- Hừ!

Thần sắc của Xuân Tuyết hơi lạnh lùng, nhưng không trả lời.

Nhìn thấy ánh mắt của Thường Nhạc từ dịu dàng dần chuyển sang lạnh lùng, Lôi có chút lo lắng, nhịn không được mà nói: - Lão đại...!

- Cô đi đi!

Thường Nhạc không đợi đến lúc Lôi nói xong liền trực tiếp mở miệng nói!

Xuân Tuyết và Lôi cùng lúc đơ ra. Trong đó Xuân Tuyết cười nhạt nói: - Anh thực sự thả cho tôi đi? Lẽ nào anh không sợ tôi báo thù cho thủ lĩnh của tôi?

- Cô muốn báo thù e rằng còn chưa đủ tư cách! Thường Nhạc cười một cách gian tà. Nếu không phải vì Lôi thì đừng nói là một Xuân Tuyết nhỏ nhoi, dù có là người con gái đẹp hơn cá tính hơn, hắn cũng có thể trực tiếp lấy mạng cô ta.

Bộ hạ cũng là người, cũng có tình cảm.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng không phải là loại bá chủ lạnh lùng không chút tình cảm, tự nhiên cũng có thể dùng đôi tay tàn nhẫn mà chặt đứt tất cả mọi thứ của Lôi.

Nhìn bóng hình Xuân Tuyết dần biến mất, ánh mắt của Lôi sáng lên sự xúc động, gã chầm chậm nói: - Cảm ơn lão đại!

Mộ Dung Trường Thiên vẻ mặt đắc ý nhìn tòa lô cốt giống như ngà voi ở ngay trước mắt mình, đây là nơi phồn hoa nhất, quyền lực tập trung nhiều nhất ở khu Tam Giác Vàng, có được nơi này cũng đồng nghĩa với việc có được nửa Tam Giác Vàng.

Thời gian gần nửa tháng, cao thủ của Mộ Dung gia tộc đã quét ngang hơn phân nửa Tam Giác Vàng, có thể nói trừ phủ đệ Tương Quân và thành Tiên Hoa của Tam Giác Vàng ra, những nơi khác đều là đất của gia tộc Mộ Dung.

Những đống thuốc phiện này giống như là những ngọn núi cao chồng chất ngay trước mặt mình. Đương nhiên trong mắt của Mộ Dung Trường Thiên thì những thứ này không phải chỉ là thuốc phiện, mà còn là mỏ vàng lộ thiên thậm chí còn quý hơn vàng.

Ảnh đứng lặng lẽ bên cạnh Mộ Dung Trường Thiên, có thể nói tất cả những thứ mà Mộ Dung Trường Thiên đạt được đều có công lao của gã, nhưng khoảng cách đến mục tiêu của Ảnh vẫn còn rất xa.

Điều mà Ảnh cần là sức mạnh cường đại, so sánh thực lực trước mắt của Mộ Dung Trường Thiên và Thường Nhạc thì vẫn chưa cùng một đẳng cấp, nếu muốn đánh bại Thường Nhạc, Mộ Dung Trường Thiên buộc phải cố gắng gấp bội lần.

- Đợi sau khi công hạ xong phủ Tương Quân chúng ta sẽ mở tiệc ăn mừng chiến thắng! Mộ Dung Trường Thiên nở nụ cười vui vẻ.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta nên chuẩn bị tốt việc liên hợp với Thiên Diện Hồ, nếu không một khi thế lực Điểm G của Thường Nhạc lan tràn đến đây thì những cố gắng mà chúng ta bỏ ra trước đây coi như công cốc rồi. Ảnh lạnh lùng nói.

- Đại quân sư của tôi ơi! Có phải anh đã đánh giá Thường Nhạc quá cao rồi không? Bây giờ Sở Thiên Hùng đang điều động cả một băng đảng xã hội đen ở miền nam đến tiêu diệt Điểm G của Thường Nhạc, Thường Nhạc cho dù có bản lĩnh bằng trời, sợ rằng cũng không thể đến đây xen vào việc của chúng ta đâu. Mộ Dung Trường Thiên cười đắc ý.

- Bất cứ việc gì cũng không phải là tuyệt đối, chuẩn bị tốt trước còn hơn là không có chút phòng bị. Ảnh vẫn kiên trì quan điểm lúc trước.

Mộ Dung Trường Thiên bất đắc dĩ nhún vai, đối với gã Ảnh là người quan trọng nhất, sao lại phải vì chút nhỏ nhặt này mà tính toán với anh ta chứ, gã nói chắc chắn rằng: - Chuẩn bị thì được, nhung tôi hi vọng Thường Nhạc và Sở Thiên Hùng có thể đánh tới một mất một còn hai bên đều tổn hại lớn, như vậy chúng ta có thể hưởng lợi lớn rồi.

- Cứ mong là như vậy đi!

Ảnh luôn cảm thấy trong lòng không yên, bên Thái tử Hắc Ám đã truyền tin sang, thực lực của Thường Nhạc đã vượt qua Thái tử Hắc Ám, rốt cuộc còn có ai có thể đối phó Thường Nhạc đây?

Thường Nhạc đứng lặng trên sườn núi, Như Vân, Tiểu Bảo, Linh Nhi, Cao Tiếu, Huyết Hổ, Lộ Đức, Băng Tuyết, Tiêu Tiêu , Lãnh Minh...vv lặng lẽ đứng sau người Thường Nhạc, lần này Thường Nhạc dẫn theo 900 bộ hạ.

Trong đó bao gồm 40 cao thủ tinh nhuệ của gia tộc Công Tôn, 30 cao thủ tinh nhuệ của gia tộc Hấp Huyết, bọn họ được tách ra thành hai tổ đặc thù riêng, ngoài ra Thường Nhạc còn mời thêm cao thủ bày trận của gia tộc Tây Môn đến, điều chỉnh nghiêm trận hình giết chóc qui mô lớn này.

https://thuviensach.vn

Lấy lời Thường Nhạc mà nói, bây giờ chúng ta là người có văn hóa, làm gì cũng phải nghĩ đến phong độ, không thể giống như trước nhìn thấy người thì chém, điều này sẽ làm mất đi nhiều hứng thú.

- Lão đại, phía trước chính là Sơn thành của Tam Giác Vàng, hiện tại cao thủ của gia tộc Mộ Dung đang tấn công phủ Tương Quân, ngoài ra, Hoa thành vẫn nằm trong tay cao thủ của Tương Quân, các vùng khác đều đã bị gia tộc Mộ Dung thâu tóm hết. Cao Tiếu ở bên cạnh nói vào.

- Làm việc nhanh thật đấy!

Tuy rằng cao thủ tinh nhuệ ở Tam Giác Vàng không nhiều nhưng lại ẩn giấu không ít các loại vũ khí tiên tiến, Thường Nhạc đối với việc Mộ Dung Trường Thiên trong một khoảng thời gian ngắn như vậy mà có thể thu được thành tích lớn đến vậy trong lòng rất kinh ngạc.

- Người canh trực ở đây chắc cũng không nhiều đâu!

Nhìn cái thành phố bình thường ngay trước mắt, trong ánh mắt nụ cười của Thường Nhạc có chút khác lạ.

Tam Giác Vàng khác với các thành phố khác là ở đây căn bản là không có cảnh sát, cho dù cả quân đội duy trì hoạt động trị an cũng đều thuộc hình thức tư nhân nuôi dưỡng. Vậy thì Mộ Dung Trường Thiên đã có thể công phá nơi này cũng có nghĩa là cả khu Sơn Thành cũng đều thuộc về Mộ Dung Trường Thiên.

- Bọn chúng đang bận tấn công, Sơn Thành tạm thời đang trong trạng thái "vườn không nhà trống"! Trong ánh mắt của Cao Tiếu lóe lên một tia sáng, rõ ràng là đã hiểu ý nghĩ trong lòng Thường Nhạc.

Kì thực Thường Nhạc đã trực tiếp giao chuyện hợp nhất xã hội đen Nam Bắc cho cha nuôi. Tự mình dẫn bộ hạ bí mật tiến vào Tam Giác Vàng, muốn làm cho kẻ địch trở tay không kịp.

https://thuviensach.vn

- Nghe nói có một tên tấn công nhanh như chớp rất lợi hại, chúng ta cũng nên noi theo gã một lần!

Thường Nhạc vừa vung tay lên thì các bộ hạ đã nhanh chóng lao về phía Sơn Thành.

Lộ Đức khẽ chú ý nhìn theo hình bóng của Thường Nhạc. Cái tên này bình thường cũng không quá đáng ghét.

Ánh mắt của Tư Đồ Lôi Minh bình tĩnh nhìn vào lão già ngay trước mắt này, lão già 98 tuổi, nhìn có vẻ có thể chết bất cứ lúc nào, thậm chí ngay cả hơi thở cũng khác người bình thường.

Hình như có chút gấp gáp lại có chút chậm chạp thờ ơ.

Đương nhiên Tư Đồ Lôi Minh cũng không thể vì đối thủ là một lão già sắp xuống mồ mà có bất kì thái độ xem nhẹ nào. Trong cuộc đời này, sợ rằng không ai dám xem nhẹ sự tồn tại của lão già này.

Bởi vì lão chính là Giáo hoàng, là Giáo hoàng của cả giáo hội ở châu Âu, một lão già nắm trong tay vô số giáo đồ cũng như cao thủ tinh nhuệ, lão chỉ cần hắt hơi một cái cũng đủ làm cả thế giới run sợ rồi.

Đương nhiên Giáo hoàng cũng rất ít khi hắt hơi, cũng có rất ít người có thể làm cho lão ta biến sắc.

Khi Tư Đồ Lôi Minh chăm chú nhìn Giáo hoàng, ông ta cũng chăm chú quan sát Tư Đồ Lôi Minh, trong con mắt đen tối của lão ánh lên một tia sáng: - Không tồi!

Trên đời này, người có thể được Giáo hoàng khen là không tồi rất ít. Nghe nói dù là năm mà Kị sĩ thần thánh của Anh đến gặp ông ta, ông ta cũng chỉ gật đầu mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Hợp tác vui vẻ!

Tư Đồ Lôi Minh chủ động đưa tay ra, lần gặp mặt này dường như quá ngắn, thậm chí ngay cả thời gian để nói chuyện nhiều một chút cũng không có, càng không có văn bản hiệp nghị nào nhưng Tư Đồ Lôi Minh đã rất thỏa mãn rồi.

Đôi khi, một bản hiệp nghị truyền miệng còn quan trọng hơn nhiều bản hiệp nghị bằng văn bản.

Bọn Tây Đốn, Vũ Sa đã rời khỏi Nam Phi, đến Bắc Phi, họ vẫn không ngừng khai thác lãnh thổ của Tân Long Nha, mà Tư Đồ Lôi Minh cần chính là liên minh.

Liên minh giữa băng nhóm mafia châu Âu và Điểm G của Thường Nhạc có thể giấu người bình thường nhưng lại không thể giấu Tư Đồ Lôi Minh, vì vậy Tư Đồ Lôi Minh và giáo hội châu Âu chính thức đạt được liên minh.

Điều này đồng nghĩa với việc, các đối thủ nặng kí nhất của Thường Nhạc đã dần dần đi cùng hướng với nhau.

Thường Nhạc rất hài lòng với thành tích như thế này, chỉ chưa đến ba mươi phút đã nhanh chóng công phá được Sơn Thành, đồng thời đem đầu ngọn giáo tiếp tục hướng về rất gần phía trước.

Dùng lời của Thường Nhạc mà nói thì điều quan trọng không chỉ cần sức mạnh mà đôi lúc tốc độ cũng rất quan trọng, đặc biệt khi tốc độ đạt tới mức cực độ thậm chí có thể làm cho con người ta quên đi đau đớn.

Hiện tại Mộ Dung Trường Thiên hình như vẫn chưa kịp phản ứng lại.

Kĩ thuật chống nhiễu sóng làm các phương thức truyền thông tin ra bên ngoài bị cắt đứt, những người được gọi là cao thủ của Mộ Dung Gia Tộc trong mắt Thường Nhạc không là cái gì cả.

https://thuviensach.vn

Bản thân vừa mới bước vào Sơn Thành, những kẻ tiên phong như Cao Tiếu, Huyết Hổ đã tiến vào thành phố thứ hai rồi.

Nghe nói nơi ấy bao quanh tứ phía là núi, khó tấn công hơn Sơn Thành rất nhiều, bản thân ngược lại rất kỳ vọng vào biểu hiện của bọn họ.

Nha đầu Lộ Đức hay trốn tránh chính bản thân đột nhiên lại cùng với bọn Cao Tiếu đến thành phố khác trước.

- Mẹ nó chứ, sao không có món đồ nào đáng tiền vậy! Tiểu Bảo gần như lật tung cả Sơn Thành lên rồi, không có vàng không có bạc càng chẳng có thuốc phiện hay đồ cổ, cô tức đến lệch cả mũi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đương nhiên, không phải mọi chuyện đều nằm trong dự liệu của Thường Nhạc, ít nhất là lúc bọn Cao Tiếu và Huyết Hổ tấn công xong thì lại bị mắc kẹt ở đó, lúc nghe thấy tin này Thường Nhạc đã rất kinh ngạc.

Mà lúc hắn đến Hoàn Thành thì cũng sửng sốt như thế, cả Hoàng Thành dày 5m cao 30m có thể nói là thành đồng vách sắt, khiến người ta nhìn thấy mà kinh, vượt ra ngoài tầm công kích của các loại đạn thông thường.

Mà pháo đài lại bố trí khắp nơi trên tường thành, với hơn 10 khẩu đại bác cùng ở một chỗ, điều này có một lực uy hiếp rất lớn đối với bên ngoài, ngay cả cổng thành vốn là nơi hiểm yếu nhất cũng được dùng kim loại đặc biệt để gia cố.

Dùng các loại vũ khí bình thường để công thành chắc chắn thất bại, hơn nữa các cao thủ được bố trí phòng thủ trên thành từ trên cao nhìn xuống lợi dụng các loại vũ khí dễ dàng có thể ngăn cản sự tấn công của bộ đội.

- Wow!

Nhìn lại đằng sau, bốn phía đều là núi, cho dù có dùng đạn đạo công kích đi chăng nữa thì xem ra sự hủy diệt lớn nhất cũng chỉ ở mức một, cả thành phố như nằm ở vị trí trung tâm của một cái sơn động vậy.

Kiểu bố trí thiên la địa võng này thực làm cho con người ta không thể tưởng tượng nổi. Đối với sự bố trí kiên cố của Hoàn Thành khiến cho Thường Nhạc chửi xong lại phải khen: - Tiến khả công, thoái khả thủ, nơi này có điểm nào là giống thành phố chứ, thật là một pháo đài đạt chuẩn.

https://thuviensach.vn

Xem ra muốn từ ngoài phá thành vào thì cực kì khó, nếu có thành công cũng phải bỏ ra một cái giá cực kì tàn khốc, hơn nữa trong thành chắc chắn tích trữ lượng lớn lương thực.

- Ha ha, lão đại à, muốn tạo ra một cái mai rùa kiên cố như vậy thật không dễ dàng, ở trên con rùa đen này có thể thấy rất rõ Tam Giác Vàng! Cao Tiếu hơi nhếch cặp môi đẹp, giọng đầy chất trào phúng nói.

- Tất nhiên, Tam Giác Vàng vốn là nơi tập trung ma túy của cả thế giới, nếu không làm cho cái mai rùa kiên cố một chút, e rằng sớm bị tổ chức xã hội đen khác hoặc chính phủ quốc gia phá hủy rồi. Lộ Đức ở bên cạnh không nhịn nổi nói xen vào.

- Trong phòng thủ, sáng kiến cũng không phải là nhất thiết, điều quan trọng nhất là sự thực dụng, ít nhất là thực dụng, ở điểm này Tam Giác Vàng làm rất tốt, kiểu phòng vệ này gần như không chê vào đâu được. Như Vân tiếp lời nói: - Thường Nhạc, anh định tấn công bằng sức mạnh sao?

- Tuy rằng tôi có thực lực công kích mạnh. Tuy nhiên như thế có thể phải tổn thất hơn nửa số người. Thường Nhạc lắc đầu đáp. - Nhưng bao vây thành lâu dài cũng không phải là cách, e rằng đến lúc đối phương sắp thua thì chúng ta cũng đã chết đói rồi, dù sao quân ta cũng đơn độc đi sâu vào chỗ quân thù, cái gọi là trì tắc sinh biến, nếu thời gian kéo dài quá lâu sợ rằng nhiều biến cố có thể phát sinh thêm!

- Vậy nên việc chúng ta cần làm đầu tiên bây giờ là nghỉ ngơi! Truyền lệnh xuống dưới, các tổ dựng lều trại tại chỗ, luân phiên nghỉ ngơi! Thường Nhạc bình tĩnh nói.

Dưới ánh sao lấp lánh, Thường Nhạc đứng ở ngoài trại, nhìn lên trời đầy sao, cảm thụ chút gió man mác lạnh, tại nơi mà không khí vừa khẩn trương vừa như ngừng lại này, thần thái thậm chí thản nhiên.

https://thuviensach.vn

- Thật không ngờ, Thường Nhạc anh đến lúc này mà vẫn còn có nhã hứng đến như thế! Không biết từ lúc nào Như Vân đã nhẹ nhàng đến trước mặt Thường Nhạc, giơ đôi tay thon dài trắng như trứng gà bóc lên trước mặt Thường Nhạc vỗ nhẹ một cái. Từ lúc quen nhau đến bây giờ, đây là lần đầu tiên Thường Nhạc nhìn thấy bộ dạng tinh nghịch đáng yêu mê hồn của Như Vân, đột nhiên hắn thất thần trong chớp mắt.

- Màn đêm ở Tam giác Vàng thật quyến rũ!

Phải một lát sau Thường Nhạc mới lấy lại tinh thần nói.

- Đàn ông các anh ngoài quyền lực ra thì không còn thứ gì đáng lưu tâm hơn đúng không? Như Vân thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc, từ ngày đầu tiên quen Thường Nhạc, cô đã không ngừng thôi thúc hắn, hi vọng hắn cứu bộ hạ của bố mình.

Mãi đến hôm nay, khi Thường Nhạc chính thức dẫn quân tiến vào Tam Giác Vàng, Như Vân mới thực sự yên tâm.

Ánh mắt nhìn Thường Nhạc một cách chăm chú vô tình lộ ra nét quyến rũ.

Thường Nhạc nhìn dung nhan xinh đẹp, không khỏi có chút rung động nhất thời kích động ôm lấy Như Vân, đặt một nụ hôn nhẹ nhàng lên đôi môi đỏ thắm của cô.

Mùi thơm nhẹ nhàng ấm áp xao xuyến lòng người của trinh nữ lan tỏa trong màn đêm làm cho Thường Nhạc trong nháy mắt hoảng hốt đứng phắt dậy.

Khuôn mặt trái xoan đáng yêu của Như Vân khẽ lộ ra thần sắc mê say, cái vẻ mặt nhu tình như nước nhìn Thường Nhạc, trong đôi mắt đẹp long lanh này lại bị lớp sương mù ướt át che kín.

https://thuviensach.vn

Dùng giọng nói nhẹ nhàng, tinh tế pha chút ngượng ngùng nói với Thường Nhạc: - Chúng ta đi vào trong được không?

Sự nhu tình của Như Vân có sức hấp dẫn chí mạng, hơn nữa cảm giác về đôi môi mềm mại say lòng người lúc nãy còn chưa hết, nó làm cho não của Thường Nhạc bỗng như thiếu dưỡng khí, khả năng tư duy tụt giảm, sự nông nổi lúc nãy bỗng nhanh chóng tăng cao, bất giác cổ rát lưỡi khô. Đương nhiên Thường Nhạc không phải là kẻ quân tử, người đẹp chẳng mời hắn đều có thể nhào tới, huống chi lần này lại là người đẹp chủ động mời gọi!

Trong đêm, nhìn thấy dáng ngủ lười của người đẹp, cái tư thế ngủ mê hồn, cánh tay ngọc ngà trắng không tì vết, bắp chân thon dài mĩ miều cùng với chiếc áo nửa kín nửa hở, dáng vẻ thiết tha nụ cười say đắm lòng người.

Thường Nhạc không nhịn được thêm lần nữa tiến mạnh vào, đôi tay nhẹ nhàng từ đùi nàng mơn trớn vuốt ve dần lên luồn vào khám phá điều thần bí bên trên, ép thân thể mềm mại của Như Vân xuống dưới, bắt đầu công thành chiếm đất, mặc sức xâm chiếm...

Cặp đùi ngọc ngà của Như Vân quấn chặt lấy hông của Thường Nhạc, nồng nhiệt tiếp đón thân dưới của hắn, thở gấp liên tục, phối hợp với sự tấn công của hắn hết lần này đến lần khác, lúc ban đầu còn không dám phát ra âm thanh, cuối cùng không kìm nổi mà phát ra những tiếng rên hoan hỉ cuồng nhiệt, trong đó như có sự hoan giải lại vừa có sự buồn phiền.

Trong lúc ánh sao lóe lên trên bầu trời thì trong lều cũng là lúc cuộc giao hoan của hai người lên đến đỉnh, bởi vì loại thời điểm có thể bị nghe trộm, nhìn trộm bất cứ lúc nào.

Để cho phút ân ái của bọn họ càng vui vẻ và phấn khích Như Vân càng tỏ cuồng dại hơn, cùng Thường Nhạc mặc sức yêu, yêu triền miên, cuối cùng đã có được một lần sâu đậm trong cuộc đời...

https://thuviensach.vn

Sau khi mọi thứ đã ngừng lại, Thường Nhạc mới kinh ngạc nhận ra, mình và Như Vân đã hoàn toàn cùng nhau, nghĩ đến ánh trăng mĩ lệ tối qua, ánh mắt mê đắm lòng người của Như Vân, haizzz đã không khắc chế nổi bản thân rồi.

Xem ra ý chí của mình vẫn cần phải rèn luyện nhiều rồi!

Sáng sớm, khi vừa đứng lên và từ lều vải bước ra, đập ngay vào mắt lại chính là Lộ Đức và Tiểu Bảo.

- Hừ!

Lộ Đức vừa mới nhìn thấy Thường Nhạc mặt liền biến sắc, đi thẳng ra xa, Thường Nhạc kinh ngạc hỏi: - Anh đắc tội gì với cô ấy à?

Tiểu Bảo day day đôi mắt đỏ hoe của mình, nghiêm túc nói: - Tất nhiên, tối qua anh đánh chị Như Vân đánh rõ lâu, Tiểu Bảo không thể nào ngủ được. Ánh Thường Nhạc, chị Như Vân làm gì sai sao? Sao anh lại đánh chị ấy? Tiểu Bảo không thích con trai đánh con gái đâu à.

- Fuck!

Nghĩ tới cái màn kinh thiên động địa tối qua, Thường Nhạc không thể nói lời nào, tự hắn không thể nói rằng mình và Như Vân đã cùng nhau chơi trò người lớn đúng không? Haizz, đó đều là chuyện mà trẻ con không nên biết mà.

Trước mắt, Thường Nhạc và thuộc hạ dù bận nhưng vẫn phải làm như nhàn hạ đợi ba ngày, trong ba ngày này chiến cục không phát sinh bất cứ thay đổi nào, trở nên trầm mặc lạ thường, chỉ có không khí là vẫn khẩn trương như thế.

Huyết Hổ cuối cùng cũng không chịu được nữa mà nói với Thường Nhạc những nghi vấn của mình: - Lão đại, rốt cục sự chờ đợi dài đằng đẵng này

https://thuviensach.vn

bao giờ mới kết thúc vậy? Lẽ nào chúng ta tốn bao nhiêu công sức, vượt qua nghìn trùng chỉ là vì muốn đến chân thành của bọn chúng đốt lủa mở tiệc đêm thôi hay sao?

- Bảo lũy là nơi tấn công từ bên trong ra dễ nhất, Hoàn Thành tuy phòng thủ nghiêm ngặt nhưng ở dưới đất vì khí hậu ẩm ướt nên có thể dễ dàng đào hầm, chỉ cần cao thủ tinh nhuệ của chúng ta có thể vào Hoàn Thành trước thì mọi chuyện sẽ dễ dàng giải quyết hơn.

Thường Nhạc cười gian một cái, tinh thần thoải mái so với biểu hiện nôn nóng của Huyết Hổ tạo nên sự đối lập rõ ràng.

Để làm cho việc đào hầm dưới lòng đất có thể tiến hành dễ dàng hơn, liên tục trong mấy ngày, Thường Nhạc ra lệnh cho thuộc hạ ban ngày thì ở dưới thành chửi rủa la mắng nhặng xị, tối lại dùng tên tấn công, tận dụng triệt để tất cả các loại vũ khí.

Tuy rằng trong thành không phải sợ các loại vũ khí này nhưng lửa sáng khắp nơi thì lòng người cũng bắt đầu lung lay rồi. Ánh lửa làm cho màn đêm ở Hoàn Thành có 1 màu đồng đỏ; tiếng người hỗn loạn với những âm thanh hỗn loạn làm cho màn đêm vốn tĩnh mịch bỗng chốc trở nên náo nhiệt giống như tận thế đến nơi vậy.

Cuối cùng, cái hầm đầu tiên đào đến ngay gần cổng thành, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian gian.

Đương nhiên Thường Nhạc không thể ngờ rằng cái hầm của hắn trước khi đào đã sớm đươc sắp xếp, một nhân vật trẻ sớm đã vào trong thành.

Đó chính là Ảnh, kế hoạch của anh ta rất đơn giản: toàn bộ quân tinh nhuệ bí mật rút khỏi Hoàn Thành.

Mộ Dung Trường Thiên và Ảnh đều không thể ngờ Thường Nhạc đến Tam Giác Vàng nhanh như vậy, mà Ảnh vốn đến đây trước để bố trí phòng ngự,

https://thuviensach.vn

chứ không ngờ Trà quán Niên Lạc lại có thể đến đây nhanh như vậy. Một sự trùng hợp ngẫu nhiên, làm cho kế hoạch chớp nhoáng của Thường Nhạc thất bại.

Thường Nhạc nhìn tòa Hoàn Thành cao ngất ngưởng gian gian nói: - Cánh cửa lớn của thành công đã mở ra cho chúng ta rồi, chỉ cần một bước, à không chúng ta chỉ cần nửa bước nữa là có thể hoàn toàn trở thành chủ nhân của tòa thành mới này rồi, mọi người chỉ cần nhớ là giết, giết một cách hung tàn là được!

Vừa dứt lời thì trong Hoàn Thành bắt đầu phát sinh biến cố, cánh cửa thành bị người ta cưỡng ép, mà các thuộc hạ được ủng hộ lại lao như điên về phía cổng Hoàn Thành.

Bên trong sớm đã loạn hết cả lên rồi.

- Dừng lại! Ngay lúc cổng thành đang loạn tứ tung, Thường Nhạc đột nhiên lại cảm thấy có 1 không khí không thể nói rõ được.

- Giết!

Ngay tại lúc Thường Nhạc ngừng không tiến lên tiếp nữa, thì từ đằng sau của lũ thuộc hạ đột nhiên xuất hiện một tốp cao thủ, mà lúc ấy trong thành đột nhiên bùng lên biển lửa.

Lúc ấy nếu cưỡng ép thuộc hạ quay lại, thì trận pháp sẽ đại loạn, thương vong vô số, nhìn ra được tình cảnh này Thường Nhạc không do dự mà ra lệnh: - Lập tức vào thành!

Lúc này các thuộc hạ do Huyết Hổ và Cao Tiếu dẫn đầu đã vào thành hơn nửa.

- Lão đại, tất cả các phòng ở trong thành đều đã bị lửa thiêu trụi, tàn dư của gia tộc Mộ Dung đã lẫn vào với những người dân bản địa của Tam Giác

https://thuviensach.vn

Vàng rồi! Thường Nhạc vừa vào đến thành thì Huyết Hổ đã chạy ra đón.

Dựa vào vết máu ở trên người thì có thể thấy bọn họ đã trải qua trận đánh ác liệt, nhưng sau khi bọn Thường Nhạc vào thành, trận đánh đã đến hồi kết.

- Bọn chúng sao có thể bỏ Hoàn Thành một cách dễ dàng như vậy chứ?

Nhìn đường phố trống vắng, Thường Nhạc không nhịn được tự hỏi, nhìn cả tỏa thành biến thành ngọn lửa lớn, sắc mặt của Thường Nhạc dần thay đổi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hắn biết hiện tại đối phương và bọn họ đã thay đổi góc độ, thật không ngờ đối phương thậm chí có thể dùng tính mạng của người trong thành để đổi lấy thắng lợi.

Phương thức này cho dù người thường có thể nghĩ đến cũng không dám dễ dnàg làm ra, đây là một loại phương thức gián tiếp phục tùng mệnh lệnh để đổi mạng.

Trước mắt, gia tộc Mộ Dung vừa tiến vào Tam Giác Vàng, vẫn cần ổn định, mà lòng dân Tam Giác Vàng đương nhiên là quan trọng nhất. Vậy mà gia tộc Mộ Dung lại áp dụng phương thức hủy diệt, đây tuyệt đối không phải tác phong của Mộ Dung Trường Thiên.

- Lão đại, tôi ngửi thấy mùi lưu huỳnh!

Tà đứng sau Thường Nhạc bỗng nhiên thay đổi thần sắc nói.

- Lưu huỳnh!

Sắc mặt Thường Nhạc đại biến, hắn cũng không phải kẻ ngu, đối phương nếu có thể bỏ qua tính mạng mọi người trong thành, vậy biến cả tòa thành thành thuốc nổ cũng là chuyện có thể hiểu được.

Tà ngoại trừ có sức mạnh điên cuồng, đôi chân nhanh đến điên cuồng ra, gã còn có cái mũi đặc biệt linh mẫn. Bình thường đều nói mũi chó khá linh mẫn, mà mũi người quá linh mẫn cũng không phải chuyện đáng để kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

Huống chi, Tà vẫn luôn cho rằng thứ mình cần dựa vào chính là nắm tay và chân.

Châm thuốc nổ chỉ là chuyện trong nháy mắt, giải quyết vấn đề trước mắt mới là mấu chốt.

- Hừ, chỉ chờ tới lúc đại trận Hắc Ám của chúng ta sắp xếp xong hoàn toàn, Thường Nhạc và bộ hạ của hắn sẽ biến mất khỏi thế giới này! Lúc này ở ngoài thành, một gã đàn ông trẻ tuổi lạnh lung nói.

- Thật không ngờ tiên sinh ngài thần cơ diệu toán đến bước này, chỉ cần Thường Nhạc chết, Điểm G tất sẽ đại loạn. Đến lúc đó gia tộc Mộ Dung tôi sẽ thừa thế mà lên! Một người trung niên tướng mạo phú quý, thần sắc hưng phấn nói.

Trong ánh mắt không thể che đậy ánh sáng như dã thú!

- Báo! Bộ hạ của Thường Nhạc từ các cửa Đông Tây Nam Bắc liều chết xông ra! Một bộ hạ vội vàng chạy tới hô to.

- Lập tức truyền lệnh, tổ cao thủ 1 2 3 bố trí đại trận thiên địa ở cửa Tây, tổ 4 5 6 bố trí đại trận phòng ngự ở cửa Nam. Còn lại tất cả phòng ngự cửa Bắc! Ảnh không ngờ phản ứng của Thường Nhạc lại nhanh như vậy, gã không chút do dự ra lệnh.

- Chờ chờ đã Tiên sinh vì sao không phòng ngự ở cửa Đông? Quốc vương Ngọc Nữ không kìm nổi khiếp sợ hỏi.

- Không Hiện tại chỉ để lại cửa Đông, bọn chúng nhất định sẽ hỗn loạn mà vọt ra từ cửa Đông, đến lúc đó bọn chúng không cần phòng ngự của chúng ta mà tự nhiên sẽ lộ ra dấu vết hỗn loạn. Đến lúc đó chúng ta có thể tiêu diệt hoàn toàn bọn chúng!

https://thuviensach.vn

- Lão đại, tôi yểm hộ cậu lui lại! Chỉ cần cậu an toàn rời khỏi, chúng ta mới có cơ hội thay đổi tình hình chiến đấu! Sau khi Cao Tiếu nghe được mệnh lệnh của Thường Nhạc, gã là người đầu tiên đề xuất kháng nghị nói!

- Không!

Thường Nhạc kiên quyết nói: - Tôi sẽ rời đi, nhưng không phải bây giờ! Nếu không thể tự động lui lại, tinh nhuệ của chúng ta trong lúc hỗn loạn sẽ bị địch một ngáp nuốt luôn. Mọi người phụ trách hợp nhất quân đội lần nữa, tổ chức tự động lui lại, tôi sẽ hội hợp với mọi người sau cùng!

- Thường Nhạc em cũng muốn ở lại! Như Vân đột nhiên đi lên nói.

Thường Nhạc trầm ngâm một lát nói: - Cao thủ tổ đặc biệt có thể ở lại, những người khác nhất định phải rời khỏi!

- Nhưng, em muốn ở bên cạnh anh

- Tình Hoa Bây giờ không phải thời điểm bốc đồng! Thường Nhạc nghiêm túc nói, - Đây là lựa chọn trên chiến thuật, hơn nữa, em an toàn, anh mới có thể chuyên tâm giết choc!

Nhìn Như Vân cuối cùng cũng gật đầu, Thường Nhạc lập tức nói: - Cao Tiếu, nhiệm vụ phụ trách nhiều binh sĩ lùi lại phải nhờ anh rồi!

- Lão đại, chuyện này Cao Tiếu vẫn do dự.

- Huyết Hổ xuất phát!

Thường Nhạc vung tay lên, mười mấy cao thủ đi theo ngay sau.

Bên trong chiến cuộc hỗn loạn này, thực lực của từng binh sĩ có tác dụng mang tính quyết định, Thường Nhạc hiểu được điểm đó, nhưng toàn bộ thế cục lúc này đều lâm vào cục diện hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Mà những bộ hạ được Thường Nhạc lựa chọn mang tới đều có được thực lực vô cùng mạnh mẽ, mỗi người đều có được thân thủ tuyệt đỉnh, trong lúc hỗn loạn vừa lúc có đất dụng võ.

Giống như hổ vào bầy dê, khó có thể địch nổi, không ngừng trong quân địch tạo ra thương tích, Thường Nhạc dung mãnh, Huyết Hổ hống hách, Tà quỷ dị, tổ hợp mấy người bọn họ, tiến thêm một bước là mở rộng vết thương của đối phương.

Đối phương công kích từ xã cũng sẽ tạo thành thương tổn đối với quân bên ta, nhưng nhân số bên phía Thường Nhạc đã ít đi nhiều rồi, diện tích bị thương tổn cũng ít đi.

Mà bộ hạ cao thủ cho dù bị đánh trúng, chỉ cần không phải vị trí yếu hại, cũng sẽ không tạo thàng trí mạng, không tổn hao lực công kích gì. Đương nhiên, đối phương căn bản không nhìn sự sống chết của quân ở tiền tuyến.

Phát động công kích dày đặc cực kỳ ác nghiệt, cũng là lựa chọn tương đối chính xác. Đáng tiếc là lúc này đại bộ phận người của Thường Nhạc đã rời đi từ bên cạnh, công kích của bọn chúng căn bản không thể phát huy gì nhiều, hoàn toàn bị trói tay trói chân.

Thường Nhạc mượn lợi thế của phi đao, sức mạnh bá đạo kia, địa vực quỷ dị kia vừa mới chém giết hơn mười đối thủ trước mắt! Đao trong tay hắn trở thành bùa đòi mạng địch, mỗi một đao chém ra, ít nhất có một thi thể của đối thủ bị tua nhỏ!

Khi Thường Nhạc hành động, mọi người cũng dung mãnh gia nhập chém giết!

Lợi đao mang theo sự linh hoạt, sắc bén, sát khí ùa nhập vào đám người, phi đao thậm chí còn lợi hại hơn bất kỳ binh khí nào, không hề cách trở mà cắt vào thân hình của đối phương, xuyên thấu qua tim bọn chúng

https://thuviensach.vn

Thế công bắt đầu sắc bén không thể đỡ, vô số thi thể bị giẫm đạp dưới chân bọn họ, không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản bước chân bọn họ!

Những cao thủ gia tộc Mộ Dung cuối cùng cũng hiểu được cái gì gọi là sợ hãi, không hề không muốn sống xông lên trước nữa mà đột nhiên dừng lại, căng thẳng giằng co với Thường Nhạc.

Thường Nhạc cuối cùng cũng tạm thời ngăn được thế công điên cuồng của bọn chúng. Nhưng, dưới tình huống địch đông ta ít trước mắt, Thường Nhạc vẫn bị vây trong hoàn cảnh xấu tuyệt đối.

Tuy thực lực của mọi người đều rất mạnh, nhưng đối mặt với đối thủ gấp mười lần mình, cục diện trước mắt cũng không thể duy trì lâu.

Quả nhiên, tinh thần những cao thủ gia tộc Mộ Dung và những cao thủ Tam Giác Vàng sau khi hồi phục lại lại tiếp tục di chuyển về phía Thường Nhạc, cũng hiện lên ý đồ bao vây bọn họ theo hình bán nguyệt!

- Khởi động đại trận Thiên Địa!

Ảnh thấy đám người Thường Nhạc bị vây lại, tuy nói nhân số không đúng, nhưng mục tiêu quan trọng nhất lại ở bên trong. Đây đối với Ảnh mà nói, chỉ cần có thể giết được Thường Nhạc, cho dù tất cả người của Điểm G đều an toàn thoát ra ngoài, tất cả đều không quan trọng.

Mà khi bộ hạ truyền tới số lớn người chuẩn bị tháo chạy từ bên cạnh, thần sắc Ảnh hơi động một chút, gã dứt khoát nói: - Mở ra một lỗ hổng, trực tiếp để bọn chúng đi, tôi chỉ cần tính mạng của một mình Thường Nhạc!

Thường Nhạc chính là linh hồn của Điểm G, linh hồn không cờ, khoảng cách Điểm G sụp đổ cũng không còn xa nữa.

Trên mặt Thường Nhạc vẫn treo lên nụ cười thản nhiên, dường như cho dù trời có sụp xuống cũng không liên quan gì đến mình. Cao thủ xung phong,

https://thuviensach.vn

quan trọng nhất chính là tâm phúc.

Loại biểu hiện này của Thường Nhạc, không thể nghi ngờ chính là cho các bộ hạ sự bình tĩnh mãnh liệt, bước chân bọn họ càng lúc càng nhanh, bỗng nhiên lúc đó, bầu trời hoàn toàn đen lại.

- Đây là cái quái gì vậy?

Thường Nhạc khẽ nhíu mày, trong khoảng thời gian ngắn không nhìn thấy rõ ràng.

Mà vào thời khắc này, loại áp lực cực lớn này đã che trời phủ đất lao tới. Sắc mặt Thường Nhạc biến đổi, loại áp lực này rất kỳ lạ, dường như tụ tập sức mạnh của nghìn vạn lần.

- Lão đại, cậu mau xông ra!

Huyết Hổ cũng cảm thấy kỳ lạ, nắm tay gã đánh bay đối thủ trước mặt, lớn tiếng hô.

- Hừ, tôi lại muốn xem sức mạnh này đến tột cùng có bao nhiêu! Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, thân hình lao thẳng về phía Đông Nam.

Nơi đó chính là chỗ Ảnh đứng.

Ảnh không ngờ Thường Nhạc lại phán đoán chuẩn như vậy, lòng gã hơi kinh hãi, lập tức nói: - Đồng thời phát động công kích về bên này!

- Tiên sinh, nếu chẳng may những người khác chạy tới hỗ trợ Thường Nhạc, chúng ta chẳng phải là không hề phòng bị sao! Người trung niên bên cạnh thần sắc hơi lo lắng nói.

- Đối phó với Thường Nhạc, nhất định phải dùng phương thức đánh cược, nếu không vĩnh viễn đều không thể vượt qua hắn! Nắm tay Ảnh hơi nắm chặt, quả quyết nói.

https://thuviensach.vn

Người trung niên im lặng lui xuống.

Áp lực bốn phía lập tức tăng lên.

Sắc mặt Thường Nhạc lại biến đổi, lần này ngay cả hành động của nhóm cao thủ Huyết Hổ cũng bắt đầu chậm lại, Thường Nhạc cảm thấy tay chân mình dường như bị thứ gì đó trói buộc.

Hắn liều mạng giãy dụa, nhưng không có chút sức lực nào.

- Nổ!

Thường Nhạc vừa dùng lực, không khí bốn phía dường như hơi lỏng ra, bộ hạ lại xông về phía trước, nhưng bước chân di chuyển thật sự rất khó khăn, loại khe hở này thật sự quá nhỏ.

- Giết!

Chính ở thời khắc mấu chốt, từ phía Đông Nam bỗng vang lên tiếng rống giận dữ, tiếp theo chính là người đông nghìn nghịt hiện ra tại đó.

- Cao Tiếu, Tiểu Bảo

Thường Nhạc liếc mắt liền thấy bóng dáng quen thuộc của bọn họ, hắn như thế nào cũng không ngờ tới, bọn họ không ngờ không rời đi, mà lại xuất hiện ở thời khắc mấu chốt nhất.

Chẳng lẽ bọn họ không biết, lần này khác với trước kia, một khi thất bại sẽ mất đi mạng sống sao?

Thường Nhạc đã không còn lòng dạ nào để trách cứ bọn họ, chuyện quan trọng nhất trước mắt chính là tiếp cận bên kia, phá vỡ thế trận cổ quái này.

Ảnh không ngờ tới, những cao thủ vốn rút lui ra ngoài không ngờ lại quay ngược lại. Hơn nữa hành động lại nhanh như vậy, như thể không muốn

https://thuviensach.vn

sống, bọn họ trực tiếp chia làm hai nhóm, một nhóm trong đó trực tiếp liều chết lao về phía mình.

Một nhóm khác trực tiếp lao về phía Thường Nhạc, hiển nhiên là muốn giúp Thường Nhạc giảm bớt áp lực.

Tiểu Bảo lại hay vô cùng, di chuyển tức thời vài cái đã đến bên cạnh Ảnh.

- Tên đáng chết, không ngờ mày dám bắt bạt anh Thường Nhạc, Tiểu Bảo liều mạng với mày! Chỉ nghe thấy âm thanh trong trẻo của Tiểu Bảo, nếu Tiểu Bảo cái gì cũng không nói, trực tiếp tấn công, đoán chừng hiệp đầu Ảnh cũng sẽ bị Tiểu Bảo đánh cho cúi đầu.

Nhưng Tiểu Bảo không có nhiều kinh nghiệm, cô vừa hô, những cao thủ bên cạnh Ảnh lập tức cản lên, nhưng ngăn cản đó đối với Tiểu Bảo mà nói không là gì cả.

Thân hình nhỏ xinh của cô vừa chuyển, không ngờ lại rút ra bảo đao sáng như tuyết.

Đó chính là bảo đao lần trước Thường Nhạc đoạt được từ tay Linh Nhi, nhưng lại tới trên người Tiểu Bảo, dùng lời Tiểu Bảo mà nói, là đồ dùng để phòng thân.

Nhưng thật ra là không tìm được người mua, nếu không chỉ sợ đã sớm bị Tiểu Bảo đổi thành tiền trong cái thẻ quý giá rồi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 370: Cho Hôn Một Cái, Không Ý Kiến Gì Chứ?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

ṭ cái, không ý kiến gì chứ?

Đương nhiên, cảnh Tiểu Bảo đang vung đao có thể làm Thường Nhạc cảm động, điều này làm hắn không tự chủ nghĩ đến chuyện đã xảy ra trước đó hồi lâu.

Lúc đó, Tiểu Bảo vì sự an toàn của mình trực tiếp xoay người biến thành một con rồng, còn lần này Tiểu Bảo vì mình mà cầm cây đao lớn hơn cả người cô đang cùng liều mạng với người ta.

Tuy nhiên Thường Nhạc lại không biết mỗi đao chém ra đều đang tính toán xem trị giá bao nhiêu tiền. Mặc kệ, dù sao chém càng nhiều lão đại càng trả nhiều tiền.

Nghĩ lại nghĩ, tốc độ chém trong tay Tiểu Bảo càng lúc càng nhanh, kỳ thật thân mình Tiểu Bảo không nhiều uy lực lắm nhưng loại di chuyển tức thời này của cô lại muốn lấy mạng người ta.

Mỗi lần dời đi, đao đều chuẩn xác chém tới bên cạnh đối phương. Nói theo cách của Ảnh thì đây là một việc muốn mất mạng.

Thường Nhạc cũng thấy được cơ hội, áp lực vừa được giải toả thì toàn thân lại nhanh chóng vận động, lần này tốc độ đã vượt xa bình thường.

Đám cao thủ gia tộc Mộ Dung này muốn ngăn trở nhưng đến cơ hội phản ứng cũng không có. Ảnh cũng để ý đến những thay đổi này, đại trận Thiên địa Hắc Ám lập tức bị phá.

https://thuviensach.vn

Gã hiểu được thế cục trước mặt đã hoàn toàn xoay chuyển, phản ứng đầu tiên chính là nhanh chóng rời đi, nhưng thời gian cho gã cũng không nhiều, chờ lúc bước chân gã vừa mới động.

Sức mạnh quỷ dị kia trong giây lát đã nhào tới trước mặt ã.

- Mạnh thật!

Ảnh theo bản năng lùi lại phía sau, giờ phút này, áp lực bốn phía hoàn toàn biến mất, tốc độ đám người Huyết Hổ bắt đầu nhanh hơn, đám Cao Tiếu đột nhiên xuất hiện càng làm cho cao thủ gia tộc Mộ Dung hoảng hồn.

- Bịch!

Ảnh cảm thấy bụng mình một trận đau đơn, người còn chưa kịp phản ứng đã bị nắm tay Thường Nhạc đánh bay ra ngoài. Thường Nhạc đã có sát ý với người này.

Cho bên căn bản không để cho đối phương có cơ hội thở dốc nắm tay đã lại công kích tới.

- Bịch!

Liên tiếp liên hoàn kích, khiến Ảnh hoàn toàn bấn loạn, fã lần đầu tiên cảm thấy hối hận, khi mình nghe thấy Thái Tử Hắc Ám bị Thường Nhạc đánh bại đã nên cảnh giác.

Lại không nghĩ rằng cuối cùng là không kìm nổi mạo phạm sát tinh này.

- Cảm thấy rất thích phải không?

Khi thanh âm lười biếng kia của Thường Nhạc rơi vào lỗ tai, Ảnh một trận run rẩy. Gã muốn giãây dụa, muốn cử động nhưng lại không thể, thân hình như bị bàn tay vô hình trói chặt.

https://thuviensach.vn

Hô hấp càng ngày càng khó khăn, mà gương mặt anh tuấn tà dị của Thường Nhạc lại hiện trước mặt gã, trong ánh mắt xuất hiện sát khí rõ ràng làm Ảnh cảm thấy miình sắp rời khỏi thế giới này.

Bỗng nhiên Ảnh kinh ngạc phát hiện Thường Nhạc ở trước mặt rất có sức hấp dẫn, ít nhất là khi hắn giết người thì gương mặt kia vẫn như cười như không.

Dường như khắp thiên hạ đều tồn tại trong bàn tay hắn.

Hơi thở khó khăn bỗng chốc trở nên thông suốt, Ảnh hoàn toàn ngây ngẩn người, gã thế nào cũng không nghĩ tới Thường Nhạc không ngờ không giết gã mà còn ôn hoà phủi bụi trên quần áo cho gã.

Động tác này khiến Ảnh cảm thấy cả người không được tự nhiên.

- Mới vừa rồi không phải mày khen tao rất đẹp trai? Thường Nhạc nhìn Ảnh nghiêm trang nói.

- ???

Trên đầu Ảnh hiện dấu hỏi lớn, gã theo bản năng gật đầu nói: - Đúng, mày rất đẹp trai.

- Chính vì điểm này, tao quyết định thu mày làm tiểu đệ. Thường Nhạc vỗ vai Ảnh thần sắc nghiêm túc nói.

- Thu tao làm tiểu đệ?

Ảnh lần này thực sự choáng váng, sự việc thay đổi không khỏi quá lớn đi, mới vừa rồi còn muốn lấy mạng mình, trong nháy mắt lại thu mình làm đệ tử, đây quả thực là trò đùa lớn mà.

- Nếu như tao làm tiểu đệ của mày thì mày có tin tao không? Ảnh nét mặt thản nhiên cười, sự việc ngắn ngủi, tâm tình gã vẫn chưa bình tĩnh lại,

https://thuviensach.vn

chuyện này không thể không bái phục tâm cảnh của gã.

Thường Nhạc híp híp mắt nhìn chằm chằm Ảnh hồi lâu mới chậm rãi nói: - Tao từ trước đến nay đều là nghi ngờ thì không dùng mà dùng người thì không nghi ngờ.

Nếu điều kiện cho phép, Lạc Phong thực sự muốn cưỡng gian cô gái xinh đẹp trước mắt này.

Từ sau khi mình từ chối ra nhập Siêu cấp chiến sĩ Mỹ, con quỷ nhỏ này vẫn theo sau đít mình, mỗi ngày không ngừng hỏi những câu hỏi giống nhau.

Dựa theo ý tưởng của Lạc Phong trực tiếp đem vứt bỏ cô. Nhưng điều làm cậu ta buồn bực nhất chính là mỗi khi một mình tới một nơi cô lại xuất hiện, cũng giống như một cái bóng.

Theo ước định ban đầu, Lạc Phong lẽ ra sẽ gặp mặt đám Đệ Nhị Mộng, nhưng vì an toàn và để đạt được mục đích nên cậu ta đã phải từ bỏ toan tính này.

- Thôi đi, nếu như có thể thì cô cứ làm đi.

Lạc Phong nét mặt vô lại nhìn cô nói.

- Tại sao tôi phải làm?

Cô gái xinh đẹp nháy mắt, trên mặt hiện ra nụ cười kinh tâm động phách.

- Nếu cô làm tôi, tôi sẽ đi theo cô, tục ngữ nói đúng “lấy gà theo gà lấy chó theo chó, lấy khỉ chạy khắp núi”, này, con người tôi rất bảo thủ, ngươi cứ tận tình chà đạp tôi đi.

Lạc Phong vẻ mặt anh tuấn tự nhiên cười phóng khoáng.

https://thuviensach.vn

- Anh… Tuyệt sắc mỹ nữ sửng sốt, tức giận thầm nghĩ muốn liều mạng với Lạc Phong, nhưng trong nháy mắt, cô bắt được ánh mắt Lạc Phong chợt lóe lên một tia giảo hoạt thì không khỏi mỉm cười nói:

- Cũng được, nhưng trước tiên anh hãy rửa đít sạch chút đi nhé.

- Móa, sao lại phải rửa đít? Lạc Phong choáng váng nhìn cô gái tươi cười nghịch ngợm tâm thần hơi động, dường như…nếu bây giờ cưỡng gian cô nàng, sau đó moi ra bí mật của Siêu cấp chiến sỹ cũng là một dự định tốt.

- Mẹ nó. Mộ Dung Trường Thiên tức giận thiếu chút nữa nhảy dựng lên, toàn bộ gia tộc Mộ Dung đều đầu tư vào đó số tiền lớn, không ngờ kết quả lại có thể như vậy.

Ảnh biến mất, giang sơn Tam Giác Vàng vất vả cướp lấy. Một tuần thì mất đến một nửa để tu sửa nhan sắc, chẳng lẽ mình mặc định là không bằng Thường Nhạc sao?

Gã căm phẫn nhưng bất đắc dĩ, hơi nắm nắm tay, toàn thân tràn đầy sức mạnh quỷ dị, nhìn bầu trời lạnh lùng nói: - Thường Nhạc, trên đời này nếu có mày thì không có tao, có tao thì không có mày.

Thường Nhạc đột nhiên hắt xì, thần sắc cổ quái nhìn bốn phía không kìm nổi lẩm bẩm: - Chẳng lẽ cô nàng xinh đẹp nào nhớ mình sao?

- Haha, người đẹp trai quá cũng không có cách nào mà. Thường Nhạc đương nhiên không biết Mộ Dung Trường Thiên đang nguyền rủa chính mình, từ sau khi đánh hạ Hoàn Thành thì có thể nói là nước chảy thành sông.

Hết thảy đều rất thuận lợi, nhất là dưới sự trợ giúp của Ảnh.

Vài nơi thậm chí còn chủ động quy hàng, đơn giản nhanh chóng đến mức không tưởng.

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, em có đẹp không?

Thanh âm trong trẻo dễ nghe vô cùng kia bỗng vang lên bên tai Thường Nhạc, hắn thiếu chút nữa bị thanh âm này dọa nhảy dựng lên.

Nếu như giọng nói này được phát ra từ miệng Như Vân thì nhiều nhất cũng xem như là nghịch ngợm, nhưng những tiếng này lại được phát ra từ miệng Lộ Đức đại tiểu thư của chúng ta.

Đây đúng là một sự việc làm cho người ta giật mình.

- Chẳng lẽ cô ấy bỗng nhiên xuân tâm nhộn nhạo?

Hào quang trong hai mắt Thường Nhạc bắn ra bốn phía. Tục ngữ nói thật đúng: “Nam theo đuổi nữ cách ngọn núi, nữ theo đuổi nam chỉ cách một lớp quần áo”. Ha ha, không ngăn được!

Lộ Đức phát hiện ánh mắt Thường Nhạc đang tà tà nhìn mình, nội tâm cô không tự chủ được âm thầm nói: - Tên sắc lang chết tiệt này nhất định phải tìm cơ hội thiến hắn.

Đương nhiên, ngoài mặt thì Lộ Đức vẫn mỉm cười xinh đẹp nói: - Anh không nói có nghĩa là mặc định tôi xinh đẹp?

Thường gật mạnh đầu nghiêm trang nói:

- Trên thế giới này, nếu Lộ Đức không xinh đẹp thì sẽ không còn ai xinh đẹp nữa, khuôn mặt em quả thực đạt đến cảnh giới hoàn mỹ, đương nhiên hoàn mỹ nhất lại là chỗ khác.

Tuy rằng trong lòng Lộ Đức còn che giấu chuyện khác nhưng cô vẫn bị hấp dẫn không tự chủ được hỏi: - Chỗ nào?

- Bộ ngực, aizzz, nói thật, Lộ Đức, lần đầu nhìn thấy em tôi đã bị bộ ngực kia hấp dẫn rồi, đẹp thật, tục ngữ nói đúng “phụ nữ càng đẹp thì ngực càng

https://thuviensach.vn

to”. Nếu em gật đầu tôi có thể giúp cô khai phá, làm nó càng hoàn mỹ. Thường Nhạc lau nước miếng trên khóe miệng nghiêm trang nói.

Thấy Lộ Đức dường như không nhiều phản ứng lắm hắn mới nói:

- Đương nhiên nếu em không phản đối tôi hoàn toàn có thể miễn phí.

- Ta nhịn, ta nhịn.

Lộ Đức cố kiềm chế phẫn nộ, kiềm chế kích động muốn đánh tên này thành đầu heo.

- Ha ha, tôi xinh đẹp như vậy sao? Nếu tôi hôn anh một cái anh sẽ không có ý kiến gì chứ? Đôi mắt xinh đẹp của Lộ Đức nhìn Thường Nhạc thản nhiên nói.

- Khặc khặc, vận đào hoa đến rồi, không ngăn được à. Thường Nhạc thiếu chút nữa kích động nhảy dựng lên, đầu hắn ngó nghiêng một chút nghiêm trang nói:

- Ai, kỳ thực tôi cũng là quân tử, sao có thể tùy tiện để phụ nữ hôn chứ.

Nhìn thấy Lộ Đức lộ vẻ mặt thất vọng, hắn vội vàng thêm một câu: - Đương nhiên, nể mặt anh trai em, tôi có thể miễn cưỡng để em hôn một cái, cũng được, nhưng chỉ một cái thôi nhé.

Lộ Đức cười ngọt ngào, hàm răng trắng toả sáng dưới ánh mặt trời hấp dẫn hồn phách Thường Nhạc.

- Cảm ơn Thường Nhạc!

Lộ Đức ngọt ngào đi tới bên người Thường Nhạc lộ ra vẻ tươi cười ngượng ngùng quyến rũ, trán lướt qua cổ Thường Nhạc, hơi thở thản nhiên như hương xử nữ mơ hồ truyền vào hơi thở Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Phía dưới Thường Nhạc lập tức nổi lên phản ứng, quả thực là một loại hấp dẫn chí mạng.

Cái miệng nhỏ nhắn của Luther hướng tới cổ hắn, Thường Nhạc thầm nghĩ: “Chẳng lẽ cô ấy thích liếm cổ sao, vậy hắn là sướng quá đi”

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

` lần đầu tiên của tôi đó.

Tục ngữ nói đúng thật, mỹ nữ chủ động hôn rõ là việc vui vẻ quá đi, huống chi Lộ Đức lại là một đại mỹ nữ tuyệt đỉnh mê người.

Thường Nhạc trong lòng không khỏi thầm nghĩ “come on Baby”!

- Ai yô…

Cái loại dư vị tuyệt vời kia còn chưa kịp tới Thường Nhạc đã cảm nhận được một trận đau đớn trên cổ mình, giống như tiếng kêu thét lên khi xử nữ lần đầu làm việc đó.

Hắn nhanh chóng lùi về phía sau, ánh mắt cảnh giác nhìn Lộ Đức, chỉ thấy hàm răng trắng nõn của cô đã nhuộm máu đỏ, màu đỏ tươi đó còn nhuộm đỏ đôi môi hồng.

Bộ dạng này quả thực làm cho người ta có một loại kích thích khác thường, cũng là một loại hấp dẫn chí mạng, đương nhiên đối với Thường Nhạc mà nói thì sức hấp dẫn này rất nhỏ.

Đấy chính là máu của mình mà, đã trải qua bao cuộc chiến sinh tử lớn nhỏ cơ bản không mất bao nhiêu máu, kể cả là có chảy thì đối phương cũng phải đổ máu tương tự, nhưng lần này lại thành tặng không.

Hơn nữa chính mình còn là trong lúc đang tràn đầy vui mừng, lòng dạ đàn bà là thâm hiểm nhất quả nhiên không sai. Lúc ấy miệng Lộ Đức áp vào cổ mình, bản thân mình cũng không kịp phản ứng.

https://thuviensach.vn

Lộ Đức dù có mê trai cũng sẽ không chủ động hôn mình, cô là ma cà rồng, bị cắn như vậy thì coi như sự trong sạch của mình đã bị huỷ hoại rồi.

Lộ Đức giờ phút này bộ dạng nhu tình như nước, cô kiêu ngạo ngẩng đầu dương dương đắc ý nhìn Thường Nhạc nói: - Tiểu sắc lang, thích không? Anh nên biết hậu quả của việc lợi dụng tôi. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra tia cười tà tà, dù sao cũng đã bị cắn, mình nhất định phải tìm cách trả thù, nếu không sẽ không hợp với tính cách của mình.

Lại không ngờ Lộ Đức vẻ mặt cổ quái nhìn Thường Nhạc nói: - Anh lợi dụng tôi mới đúng.

- Chuối thật!

Thường Nhạc thiếu chút nữa xông lên cưỡng gian cô nàng, cô ta cắn mình, hút máu mình lại còn nói mình lợi dụng, làm như mình là ngốc sao?

Nhìn thấy thần sắc Thường Nhạc biến hoá, Lộ Đức hiểu được hàm ý trong đó, cái miệng nhỏ của cô khẽ bĩu nói: - Đương nhiên là anh lợi dụng, đây chính là lần đầu của bổản tiểu thư, hơn nữa, gia tộc ma cà rồng của chúng ta lần đầu tiên của phụ nữ chỉ dành cho chồng mình. Cho nên anh lợi dụng tôi rất lớn đấy, được tôi hút máu, thân thể của anh sẽ được cải tạo rất lớn. Có được năng lực siêu cấp hùng mạnh của gia tộc ma cà rồng của chúng ta sẽ làm tăng sức mạnh và tuổi thọ của anh.

Thường Nhạc thấy bộ dáng nghiêm túc kia của Lộ Đức, đúng là cũng có chuyện như vậy, hắn đưa nắm tay ra ngoài, chỉ thấy mặt ngoài xuất hiện một tầng màu đỏ nhạt.

- Chẳng lẽ đây là gia tộc ma cà rồng tặng?

Đối với chuyện này, Quang Minh cũng nói qua với mình một ít, nhưng lúc đó mình cơ bản cũng không để ý, dù sao Quang Minh là đàn ông, mình cũng không có hứng thú với đàn ông.

https://thuviensach.vn

- Bùm.

Thường Nhạc vung tay, sức mạnh che trời phủ đất ùn ùn tấn công tới, mặt đất run rẩy kịch liệt. Thường Nhạc cảm thấy sức mạnh của mình dường như không có bao nhiêu biến hoá.

Nhưng lại có thêm một chút khí kiên cố không gì phá nổi như thể là hơn một tầng khôi giáp. Loại cảm giác này quả thực sung sướng. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Gương mặt nhỏ nhắn của Lộ Đức bỗng đỏ lên liếc nhìn Thường Nhạc nói:

- Kỳ thực tôi phát hiện anh ngoại trừ ngoại hình bình thường, háo sắc, tự đại, đê tiện, vô sỉ, hạ lưu, âm hiểm độc ác, giả đời giảo hoạt, đa mưu túc trí ra thì phương diện khác cũng không tệ, cho nên bản tiểu thư miễn cưỡng thu nạp anh làm người đầu tiên.

- Bịch!

Thường Nhạc thiếu chút nữa đập đầu xuống đất, từ trước tới nay chỉ có chính mình cắm sừng người khác, bây giờ thì xong rồi, gái chưa chính thức vào hậu cung đã bắt đầu chuẩn bị cho mình cắm sừng.

Dựa theo cách tính toán này của cô thì qua một thời gian ngắn đầu mình đã mọc đầy sừng. Càng nhìn Lộ Đức Thường Nhạc càng cảm thấy khó chịu.

Đàn ông sợ nhất bị người khác cắm sừng, nếu Lộ Đức có khuynh hướng như vậy, chính mình nếu không chuẩn bị đề phòng cẩn thận chỉ sợ là sừng cắm lên đầu rồi cũng không hay biết gì.

Nhìn Thường Nhạc vẫn đang nhìn mình chằm chằm kì lạ, Lộ Đức một trận sởn tóc gáy. - Hắn sẽ không có mưu đồ đen tối gì với mình chứ?

- Khạch khạch khạch khạch!

https://thuviensach.vn

Thanh âm nghịch ngợm kia đột ngột vang lên, chỉ thấy cái đầu nhỏ của Tiểu Bảo xông ra từ phía sau bọn họ, khẽ cười nói: - Lộ Đức, chị vừa bị lão đại phá thân à?

- Chuối thật.

Thường Nhạc nghe được câu này thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Khuôn mặt trắng nõn của Lộ Đức trong nháy mắt đỏ ửng lên, thân hình mềm mại của cô nhanh chóng hướng lao tới Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo đã sớm đoán được Lộ Đức có tính toán như vậy, thân hình nhỏ xinh loé lên khoảng chừng trong nháy mắt đã biến mất, tuy nhiên tiếng lại vọng lại từ một nơi không xa.

- Lộ Đức, chị bị lão đại phá thân à?

Thanh âm trong trẻo kia gần như truyền khắp Tam Giác Vàng.

- Tiểu Bảo, chị cho em tiền.

Lộ Đức trong đầu loé lên một ý tưởng, cao giọng gọi.

- Tiền, tiền ở đâu?

Lộ Đức vừa dứt lời đã thấy một bóng dáng loé lên, đồng chí Tiểu Bảo đã đứng vững vàng trước mặt Lộ Đức, trên mặt mang vẻ khao khát chờ mong.

- Nếu em không kêu loạn lên chị sẽ cho em tiền. Cánh tay mảnh khảnh của Lộ Đức hơi dựng thẳng, một thẻ vàng loé sáng đã hiện lên trong tay cô.

- Ở đây có bao nhiêu tiền? Tiểu Bảo hồ nghi nhìn Lộ Đức, miệng nói vậy nhưng tay đã nhanh chóng giật lấy thẻ vàng.

- Rất nhiều!

https://thuviensach.vn

Lộ Đức nghiêm trang gật đầu, cô giờ khắc này mới phát hiện Tiểu Bảo thoạt nhìn tinh xảo vô cùng nhỏ bé vậy không ngờ lại làm người ta thấy buồn bực.

- A!

Tiểu Bảo hôn thẻ vàng vui sướng nhảy ra ngoài, hiển nhiên là đi kiểm nghiệm xem chỗ vàng đó đáng bao nhiêu tiền, tuy nhiên cái miệng nhỏ nhắn kia vẫn không ngừng hét lên: - Không phải Lộ Đức bị lão đại phá thân đâu nha!

- Này…

Thường Nhạc nghe được lời Tiểu Bảo thiếu chút nữa tức ngất đi, buồn bực nắm tay thành nắm đấm: - Con nha đầu chết tiệt, anh vặt lông em.

- Ài, không biết tên chết tiệt đó đang làm gì. Ngay khi Thường Nhạc đang nguyền rủa Tiểu Bảo, thì một thiếu phụ xinh đẹp cũng đang nguyền rủa hắn.

Mái tóc dài để xõa làm cho người ta có cảm giác kinh hồn bạc phách, cái bụng chồi lên kia hắn là đã mang thai mấy tháng.

Nhìn thoáng qua cũng có vẻ dịu dàng quyến rũ nhưng nhìn kỹ lại cái miệng cong kia lại với câu nói kia đã hoàn toàn chứng minh thân phận của cô: - Mẹ, bà đây ở đây chịu khổ còn hắn thì lại không biết đang phong lưu tán gái ở đâu nữa.

Người này chính là Tây Môn đại tiểu thư, từ khi mang thai đến giờ cô luôn bị lão gia của gia tộc Tây Môn giữ ở nhà, Tây Môn Khinh dù sao cũng là nhất mạch đơn truyền của Tây Môn Gia.

- Không được, tuyệt đối không thể dễ dàng cho hắn như vậy được, bà đây phải cắm sừng cho hắn. Trên mặt Tây Môn Khinh lộ ra điệu cười tà tà, ánh

https://thuviensach.vn

mắt hướng nhìn bốn phía.

Hiện tại nếu muốn thoát khỏi tai mắt của lão gia thì đúng là khó khăn.

- Chị Tây Môn, chị có phải muốn đi ra ngoài tìm Thường Nhạc không?

Ngay khi Tây Môn Khinh đang đau khổ suy nghĩ thì một thanh âm mềm nhẹ truyền tới. Khi Tây Môn Khinh tiếp xúc với khuôn mặt người thiếu nữ này ánh mắt cô bỗng ngời sáng.

Đơn giản là dã thú đã thấy được con cừu nhỏ, cô nàng trước mặt này đúng là chính điểm rồi. Trong veo như nước, siêu cấp xinh đẹp, dáng người đỉnh cao.

Nhất là bộ ngực kia, đoán chừng là vì luyện võ mà phá lệ cao ngất, cặp mông cũng phá lệ vểnh lên, thoạt nhìn đúng là dáng người ma quỷ gương mặt thiên sứ.

- Sướng, sướng thật!

Tây Môn Khinh trở nên hưng phấn đột nhiên đi đến trước mặt thiếu nữ, bàn tay nhỏ bé tinh tế bày ra một góc độ, nụ cười tự nhiên phóng khoáng nói:

- Mỹ nữ, cô cảm thấy tôi thế nào?

- Xì!

Tuyệt sắc thiếu nữ bỗng nhiên mỉm cười, thần sắc cô cổ quái nhìn Tây Môn Khinh nói: - Tên xấu xa kia sao tìm những cô gái đều háo sắc như hắn vậy.

- Cô là ai?

Tây Môn Khinh cảm giác mình bị áp chế quá lợi hại, không ngờ quên mất nguyên tắc tán gái cơ bản, đôi mắt xinh đẹp của cô hơi nháy dò hỏi.

https://thuviensach.vn

- Tôi là Công Tôn Khả Nhân.

Gương mặt Công Tôn Khả Nhân cười điềm nhiên, từ lần đó sau khi chia tay Thường Nhạc cô đã đến chỗ tu luyện của gia tộc Công Tôn, tiến hành tu luyện khắc khổ.

Trải qua thời gian dài như vậy, tu vi của mình chẳng những đã khôi phục mà còn đột phá cơ sở vốn có, đạt đến cảnh giới mới.

Cũng không biết sao lại thế, chỉ cần vừa nghĩ đến nụ cười xấu xa kia của Thường Nhạc là mình đã không thể tĩnh tâm tu luyện cho nên cô không kìm nổi mình tự xuống núi tìm hắn.

Nhưng vì da mặt mỏng, cô ngượng ngùng không tới Thường gia, mà Công Tôn gia và Tây Môn gia tương đối gần, việc Thường Nhạc làm Tây Môn Khinh to bụng bản thân cô cũng biết.

Nếu đưa Tây Môn Khinh cùng đi tìm Thường Nhạc như vậy hắn sẽ rất tốt, tuy nhiên phải xem cái bụng to kia của Tây Môn Khinh.

Cô cảm thấy có chút không đúng, vác cái bụng to như vậy thì sao đi tìm hắn được?

- Cưng à, cô có phải đang suy xét chuyện gì không? Thế nào, đi theo tôi, tôi sẽ giúp cô tìm tên khốn kia. Tây Môn Khinh cười thản nhiên trong lòng thầm nghĩ: - Công Tôn Khả Nhân của gia tộc Công Tôn là cực phẩm mỹ nữ à, khặc khặc, lần này nhất định không thể bỏ qua cô bé xinh đẹp này.

Công Tôn Khả Nhân phát hiện bàn tay của Tây Môn Khinh đã mò tới mặt mình, cô hơi đỏ mặt nói: - Chị Tây Môn, đừng có sờ lung tung được không?

- Này, người ta đều nói phụ nữ không xấu đàn bà không yêu, cô em cho chị đây hôn một cái đi. Tây Môn Khinh trực tiếp hôn lên mặt Công Tôn Khả

https://thuviensach.vn

Nhân.

Công Tôn Khả Nhân hoàn toàn không còn gì để nói, cô phát hiện mình đã không tìm được đồng bọn mà đã tìm trúng một kẻ lưu manh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 372: Hoán Sa, Em Hắn Vẫn Là Xử Nữ?

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

n Sa, em hắn vẫn là xử nữ?

- Xuân hoa thu nguyệt hà thì liễu? Vãng sự tri đa thiểu? Tiểu lâu tạc dạ hựu đông phong cố quốc bất kham hồi, thủ nguyệt minh trung, điêu lan ngọc thế ứng do tại chích thị chu nhan cải. Vấn quân năng hữu kỷ đa sầu? Kháp tự nhất giang xuân thuỷ hướng đông lưu. Thường Nhạc nhìn lên bầu trời đêm xinh đẹp, hắn thấy mình bình tĩnh khác thường.

- Thật không ngờ, lão đại cũng có mặt sầu não. Ảnh đã đi tới sau lưng Thường Nhạc trên mặt cười nhạt. Từ sau khi trở thành tiểu đệ của Thường Nhạc gã phát hiện sự việc không bết bát như mình tưởng tưởng.

- Biết đây là thơ của tên khốn nào không?

Thường Nhạc vẫn rất ngạc nhiên với thân phận của Ảnh, mình cũng đã sai người âm thầm điều tra nhưng đến nay một chút tin tức đều không có, đương nhiên Thường Nhạc cũng cảm thấy rất hứng thú đối với Ảnh.

Hơn nữa cái loại thủ đoạn quỷ dị kia, cái phương thức ác độc, ở một kiếp hoàn thành nếu không phải Cao Tiếu, Tiểu Bảo nửa đường quay lại thì chỉ sợ chính mình đã thua đau.

Người như vậy nếu không thu làm bộ hạ thì quả là lãng phí nhân tài.

- Lý Dục Sử xưng Nam Đường hậu chủ, là từ nhân có nhiều thành công nhất thời Ngũ Đại. Từ nửa đời trước đã viết rất nhiều về cảm xúc nỗi buồn ly biệt và nam nữ hậu cung, sau khi hàng Tống mất nước được phong làm Vi Mệnh Hầu, các sáng tác của ông chuyển hướng cô tịch bi thương, phần

https://thuviensach.vn

nhiều viết về nỗi nhớ nhà, nỗi hận mất nước. Bài thơ vừa rồi của lão đại chính là của ông thể hiện lòng hoài tưởng nhớ nước, tương truyền trong đêm ca xướng thất tịch Lý Dục Sử được Tống Thái Tông ban rượu cho chết nên cũng đã thành thơ tuyệt mệnh của ông. Ảnh vẫn mang nụ cười thản nhiên nói.

- Giang thuỷ bôn đẳng lưu thảng nhất tả thiên lý như sầu tư đích đa, giang thuỷ trú dạ bất đình trường lưu bất tức vô cùng vô tận như địa mệnh thiên trường. Ảnh, anh nói kết cục của tôi sẽ như thế nào? Thường Nhạc bỗng nhiên cười nghiền ngẫm.

Ảnh hơi sững sờ, trong đầu không tự chủ được xuất hiện bóng dáng Thái tử Hắc Ám, nếu gặp được Thưởng Nhạc, hiểu hắn, Ảnh của trước kia nhất định sẽ nói: - Thường Nhạc, kết cục của cậu sẽ rất thê thảm.

Nhưng bây giờ không thể cân nhắc, y khẽ lắc đầu chậm rãi: - Tương lai của lão đại, tôi không thể dự đoán được.

Lông mày Thường Nhạc hơi dựng lên, chẳng lẽ trong lòng Ảnh còn có nhân vật lợi hại hơn sao. Nếu không thì người này cũng sẽ không thể chần chừ bất định như vậy.

Thường Nhạc đi thẳng tới vỗ bả vai Ảnh nói: - Trên đời không có chuyện gì chắc chắn, anh trả lời không tồi, tôi thích!

- Tiểu lâu tạc dạ hựu đông phong, vãng sự bất kham hồi thủ minh nguyệt trung. Sạ khởi phong lương, xuy trứu nhất trì xuân thuỷ, vãng sự ban tại tục, duy kính hoa thuỷ nguyệt, nhất phiến tiểu mông lông. Thường Nhạc xoay người rời đi lơ đãng ngâm nga.

Quả thật, mình tranh bá thiên hạ cướp mỹ nữ, hai điều này mất đi bất kỳ điều gì cũng là không hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

Ảnh nhìn bóng lưng Thường Nhạc dần biến mất, không khỏi lộ ra ý cười bất đắc dĩ. - Đi theo lão đại như vậy có vẻ cũng rất tốt.

Sắc trời dù đã tối hẳn nhưng Thường Nhạc không hề buồn ngủ, Như Vân đang bận việc ở Tam Giác Vàng, đặc biệt là sau khi thu phục, khu vực này làm kinh lòng người.

Như Vân lấy thân phận con gái của Tương Quân, vừa vặn trở thành quân cờ xinh đẹp. Tục ngữ nói phải, cho dù là lưu manh cũng phải giả bộ.

- Thường Nhạc, chẳng lẽ anh thật sự muốn tiếp tục như vậy?

Thường Nhạc vừa mới vặn mình thanh âm trong trẻo kia đã vang lên từ sau người hắn, hơi đột ngột, hơi điềm nhiên, cũng hơi hấp dẫn, ít nhất Thường Nhạc cảm thấy trong lúc vô ý giật nảy mình.

Trong khoảng thời gian ngắn không gặp mặt, Thường Nhạc cảm thấy Hoán Sa trước mắt so với trước còn xinh đẹp hơn vài phần, thanh thuần hơn, vẻ thánh khiết toàn thân kia làm Thường Nhạc cảm thấy không được tự nhiên.

Loại trì trệ này của Thường Nhạc cũng chỉ là sự việc trong nhát mắt. Hắn mỉm cười nhìn Giang Hoán Sa chậm rãi: - Cô tới đây chẳng lẽ vì muốn khuyên tôi tiến vào Thánh điện Quang Minh sao?

Giang Hoán Sa nghe được giọng điệu Thường Nhạc liền hiểu đáp án của hắn cũng giống như trước đây. Theo thời gian, danh khí Thường Nhạc càng lúc càng lớn, Điểm G cũng càng ngày càng mạnh.

Đánh bại Thái tử Hắc aÁm, tấn công tổng bộ Thế giới sát thủ ở Pháp, đùa bỡn Thiên Hoàng Nhật Bản, thậm chí trong hai tuần lễ ở Trung Quốc hắn đã là bá chủ xã hội đen phía Nam, đánh bại Sở Thiên Hùng, dung hợp Nam Bắc.

https://thuviensach.vn

Nhìn lại Thường Nhạc chỉ là một người trẻ tuổi, ai cũng không ngờ lại có những thành tựu to lớn như vậy, lúc trước Thánh điện đã nhìn đúng thực lực của hắn.

Hiện tại Thánh điện cũng cần Thường Nhạc gia nhập.

Đương nhiên cô tới đây cũng không phải đơn thuần để mài môi với Thường Nhạc, ngược lại cô lộ ra nụ cười thản nhiên nói: - Thường Nhạc anh hắn đã nghe qua về bộ đồ hắc ám rồi.

Nghe được câu này tâm thần Thường Nhạc hơi động. Đối với bộ đồ hắc ám vô cùng bá đạo này, mình cũng muốn thưởng thức chút hương vị của nó, nhất là khôi giáp hắc ám, thứ này đã đề cao một cấp thực lực của mình.

Nếu kiếm được bộ đồ hắc ám này thì sẽ là sự việc kinh thiên động địa đến mức nào.

Đương nhiên, mũ giáp hắc ám đã tới tay mình nhưng đáng tiếc vẫn chưa tìm được cách dung hợp với mình. Giang Hoán Sa nếu nhắc tới bộ đồ hắc ám chẳng lẽ cô cũng đã có một phần.

Nghĩ đến đây ánh mắt hắn quét qua mặt Giang Hoán Sa không nhanh không chậm nói: - Bộ đồ hắc ám tôi có nghe qua, chẳng lẽ Giang Hoán Sa cô cũng có hứng thú đối với thứ này?

- Không, Thường Nhạc, anh đã có được khôi giáp hắc ám, mũ giáp hắn ám, nếu anh gia nhập Thánh điện chúng tôi thì… Thánh điện Quang Minh chúng tôi sẽ đưa anh một bộ đồ đầy đủ.

Giang Hoán Sa nghiêm túc nói.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại, tục ngữ nói thật tốt “không có bữa trưa miễn phí”, Hoán Sa hảo tâm như vậy sao? Hắn khẽ lắc đầu nói: - Bộ đồ hắc ám tôi đã có hai thứ, còn lại ta tin dựa vào cố gắng của mình nhất định sẽ có

https://thuviensach.vn

được, sao tôi lại phải nhờ thánh điện Quang Minh, đem tự do của mình kết hợp với lợi ích của Thánh điện Quang Minh?

Giang Hoán Sa nét mặt như cười như không nói: - Bộ đồ hắc ám trong đó găng tay hắc ám đã bị người đứng đầu Mafia đoạt được, áo choàng hắc ám không biết tung tích, lợi khí hắc ám bị Giáo hoàng đạt được, anh cho dù có bản lĩnh lớn hơn nữa, muốn thu thập hoàn toàn bộ đồ hắc ám chỉ sợ cũng khó như lên trời.

Thoáng dừng lại một chút, căn bản không để cho Thường Nhạc có cơ hội nói, Giang Hoán Sa tiếp tục: - Đương nhiên bộ đồ hắc ám tuy rằng lợi hại nhưng trên đời này cũng không chỉ có mình nó tồn tại.

Đồng tử Thường Nhạc một trận co rút nói: - Chẳng lẽ còn có trang bị gì lợi hại hơn sao?

Giang Hoán Sa điềm nhiên mỉm cười, chỉ thấy đôi tay nhỏ bé tinh tế hơi vẫy, một đạo hào quang chói lọi đã hướng tới phía mình, hắn theo bản năng nhắm hai mắt.

- Mạnh thật!

Cái loại hào quang này, cái loại áp lực vô hình, hơi thở thánh khiết này đủ để chứng minh đó là bảo vật thượng đẳng. Trên mặt Thường Nhạc lộ vẻ kinh ngạc.

- Biết đây là gì không?

Giang Hoán Sa thần sắc ngạo nghễ dựng thẳng nắm tay, Thường Nhạc lần này mới từ từ thích ứng, híp mắt nhìn về phía trước mặt, chỉ thấy trên tay Giang Hoán Sa có một chiếc bao tay cực kỳ xinh đẹp.

Chiếc găng tay kia như phủ bạc, loé sáng. Trong đầu hắn loé lên một ý tưởng, không kìm nổi bật thốt lên. - Chẳng lẽ trên đời còn có một bộ đồ

https://thuviensach.vn

Quang minh?

Giang Hoán Sa ban đầu sửng sốt lập tức tỉnh ngộ, cô khinh khẽ gật đầu: - Thường Nhạc không hổ là Thường Nhạc, chỉ nhờ một chiếc găng tay đã có thể đoán được toàn bộ. Tuy nhiên thánh điện Hắc ám có bộ đồ hắc ám, thánh điện Quang minh cũng có trang bị của mình, hơn nữa, ngoài thánh kiếm Quang minh, tất cả những vật khác đều vẫn còn, uy lực cộng lại còn lợi hại hơn nhiều so với bộ đồ hắc ám.

Thường Nhạc nghe xong tâm động mạnh, chính mình có một bộ khôi giáp hắc ám cũng đã lợi hại như vậy rồi, nếu có được cả bộ đồ hắc ám và bộ đồ quang minh mà nói thì sẽ là một việc hạnh phúc cỡ nào.

Nghĩ đến đây hắn không khỏi mỉm cười thản nhiên. - Hoán Sa, nếu tôi gia nhập thánh điện Quang minh thì có phải bộ đồ quang minh liền thuộc về tôi không?

Hoán Sa khẽ gật đầu hơi vui vẻ nói: - Đương nhiên chỉ cầnanh gật đầu, bộ đồ quang minh liền thuộc về anh, và anh sẽ trở thành người phát ngôn của thánh điện Quang minh, nắm giữ quyền thế vô thượng của thánh điện quang minh chúng tôi.

Thường Nhạc mở trừng hai mắ,t điều kiện này nghe cũng là vô cùng hấp dẫn nhưng sao mình không động tâm. Nhìn ánh mắt khao khát của Giang Hoán Sa, hắn không khỏi lộ ra nụ cười giảo hoạt: - Hoán Sa, có thể cho tôi thử một chút xem hiệu quả thế nào không? Ha ha, nếu như tốt thì tôi cũng có thể gia nhập thánh điện Quang minh.

Giọng điệu sắc mặt thương nhân của hắn làm Hoán Sa thực sự muốn xông vào đánh cho hắn một trận. Nhưng vì lợi ích của thánh điện Quang minh, cô vẫn áp chế kích động - Bộ đồ quang minh trong thánh điện Quang minh chỉ có người của thánh điện Quang minh mới có thể mặc. Thường Nhạc, chẳng lẽ anh hoài nghi uy lực của bộ đồ quang minh?

https://thuviensach.vn

Giang Hoán Sa nheo mắt nghiêm túc đánh giá Thường Nhạc, nghiêm trang nói.

- Ha ha, không phải tôi hoài nghi, cô phải biết rằng trên đời này lắm kẻ lừa đảo, những người bình dân như chúng tôi không thể không đề phòng, nhỡ sau khi bán thân kết quả lại như đổi phải hàng giả thì đến lúc đó muốn khóc cũng không kịp rồi, bởi vì cái gọi là phòng tiểu nhân không phòng quân tử à. Thường Nhạc mỉm cười tà tà, lúc nói chuyện chân hắn đã bước đến không xa chỗ của Hoán Sa.

Ngửi thấy mùi thơm trinh nữ phát ra từ trên người Hoán Sa, hắn không kìm nổi nói: - Hoán Sa, cô chẳng lẽ vẫn là xử nữ?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 373: Sự Đầu Tư Của Tiểu Bảo

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

. đầu tư của Tiểu Bảo

- Anh nói gì? Giang Hoán Sa trong phút chốc không kịp phản ứng hơi kinh ngạc nói.

- Xong rồi, chắc chắn không phải xử nữ rồi!

Thường Nhạc hơi căng thẳng, ánh mắt cẩn thận đánh giá Giang Hoán Sa, khoa học hiện đại có phát triển hơn nữa thì mình cũng có thể nhìn qua là biết cô gái có còn là hàng nguyên đai nguyên kiện hay không.

Giang Hoán Sa cuối cùng hiểu ra, gương mặt trắng mịn lập tức ửng đỏ, không khỏi nổi giận nói: - Tên đáng chết, chẳng lẽ anh không thế đứng đắn một chút sao.

Giang Hoán Sa lúc nói chuyện nắm tay đã nhanh chóng đánh ra, mang theo tiêu sát linh hoạt sắc bén, từ chiếc găng tay trắng kia phát ra tia sáng chói mắt.

Thường Nhạc cười tà tà: - Tôi cũng muốn xem một chút xem găng tay quang minh lợi hại hay khôi giáp hắc ám lợi hại. Chỉ thấy thân hình Thường Nhạc một trận run rẩy, trong chớp mắt từ thân hình hắn phát ra hơi thở màu đen quỷ dị.

Đôi cánh hắc ám tự động bày ra.

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Thánh khiết quang minh mạnh mẽ đánh vào phía trên khôi giáp hắc ám, bước chân Giang Hoán Sa không tự chủ được lùi về phía sau, gương mặt Thường Nhạc vẫn cười tà tà như cũ.

Dường như quyền kia vừa rồi không phải đánh trên người mình, cô liếc nhìn Thường Nhạc thật sâu, cổ quái nói. - Trong thời gian ngắn như vậy thực lực của anh sao có thể nâng cao nhanh như vậy.

- Bởi vì tôi là thiên tài! Thường Nhạc không nhanh không chậm nói.

Giang Hoán Sa căn bản không tin lời này của hắn, cô hít sâu một hơi: - Thường Nhạc, dù không biết nguyên nhân gì khiến thực lực của anhi nâng cao đến vậy, nhưng thực lực sâu xa của thánh điện quang minh chúng tôi còn xa hơn tưởng tượng của anh, tôi thực sự hy vọng anh có thể gia nhập thánh điện quang minh.

- Hoán Sa cô là con gái sao? Thường Nhạc không trực tiếp trả lời Hoán Sa mà ngược lại, trên mặt cười tà tà nghiêm túc nhìn chằm chằm cô.

Giang Hoán Sa có một cảm giác bất lực đối với Thường Nhạc bởi vì mỗi câu hỏi của hắn đều làm cho người ta không thể hiểu được, thậm chí là tuỳ ý cười một chút cũng làm cho người ta cảm thấy vô cùng quỷ dị.

Cô mấp máy miệng hơi tức giận nói: - Thường Nhạc, chẳng lẽ anh không thể đứng đắn một chút sao?

- Nam sợ đi sai đường nữ sợ lấy chồng sai. Hoán Sa vì cái gọi là thánh điện quang minh chẳng lẽ quên chúng ta đã từng thề non hẹn biển sao? Hay là vì tình yêu của chúng ta chỉ là phàm phu tục tử.

Gương mặt Thường Nhạc cười thản nhiên làm cho không ai có thể cân nhắc tột cùng trong đó chất chứa điều gì.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Giang Hoán Sa nghe được câu này cả người lại giống con mèo nhỏ bị dẫm vào đuôi, khó thở nổi giận nói: - Thường Nhạc, anh…tôi thề non hẹn biển với anh bao giò?

- Chẳng lẽ cô muốn phủ nhận? Nhiều năm trước chúng ta đã từng hôn nhau rồi đấy. Thường Nhạc cười thản nhiên, ánh mắt dần trở nên thâm thuý.

Giang Hoán Sa cả người chấn động, cảnh tượng từ rất lâu kia hiện lên trong đầu. Tên nam sinh xấu xa kia, giọng điệu hống hách đã cướp đi nụ hôn đầu ngây thơ của mình.

- Có phải rất hoài niệm không? Thường Nhạc thanh âm là lạ đột ngột vang lên, Giang Hoán Sa trong đầu một trận tỉnh táo, gương mặt hơi ửng hồng.

- Thường Nhạc, khi đó tôi chỉ là… Giang Hoán Sa còn chưa nói hết đã giật mình tỉnh ngộ, sao mình lại nói chuyện này với tên đáng chết này, thực sự là mắc cỡ chết người.

- Thánh điện Quang minh, chắc chắn là một nơi tốt, chỉ dẫn chúng ta hướng tới tình yêu đẹp đẽ, để cho tôi gia nhập thánh điện quang minh đương nhiên có thể, tuy nhiên, điều kiện tiên quyết đó là cho tôi một chỉ dẫn tốt đẹp, ví dụ như tình yêu của chúng ta có viên mãn hay không. Mặt Thường Nhạc lại lộ ra một tia cười nhạt.

Giang Hoán Sa nhìn bóng lưng Thường Nhạc dần xa, thần sắc cô lộ vẻ hoang mang.

Nhìn tài liệu trong tay, mày Đệ Nhị Mộng nhíu lại, hiện tại toàn bộ Điểm G nước Pháp đều nằm trong sự khống chế của cô, theo thói quen của mình, cô đương nhiên không thích quản những sự việc như này.

Cô tâm tính mỏng manh, thích an tĩnh, không thích tranh giành, nhưng vì Thường Nhạc, cô không thể không bước vào thế cục khó phân thế tục, cô

https://thuviensach.vn

cũng hiểu được chính mình không thể không đối mặt với tất cả những điều này.

Yêu một người sẽ yêu tất cả những gì thuộc về người đó.

Chính mình nếu có được sức mạnh của Thường Nhạc thì nên giải nỗi lo cho hắn, nhưng trước mắt cái sự phiền toái này quả thật làm cho người ta cảm thấy đau đầu.

- Tư Đồ San San!

Trên đó có tư liệu của cô, Tân Long Nha trên đất Pháp có thành lập hai phân nhánh, một do một gã tên Vô phụ trách, còn lại chính là Tư Đồ San San phụ trách.

Tư Đồ San San tiến hành mở rộng địa bàn rất nhanh, cũng thâu tóm địa khu của Điểm G mới thành lập ở Pháp, nhất là mất ngày gần đây buổi tối thường gây sự ở những nơi Điểm G thống trị.

Đối với Tư Đồ San San, Đệ Nhị Mông hiểu không nhiều, nhưng khi cô nhận được tư liệu của Lạc Phong, kế hoạch ban đầu không thể không thay đổi. - Tên sắc lang đáng chết này!

Sau khi gấp tư liệu lại, cô có chút bất mãn nói thầm một câu.

- Công chúa, rốt cuộc chúng ta lấy ai khai đao đây?

Vô Nhai cùng những người khác nhìn thấy Đệ Nhị Mộng bước ra đã vội vây tới, mong chờ hỏi.

- Nghe nói người họ Vô kia rất lợi hại, chúng ta lấy người đó ra khai đao đi.

Con ngươi trong như nước của Đệ Nhị Mộng khẽ động, cô mềm nhẹ nói:

https://thuviensach.vn

- Nhưng sự việc lần này phải tuyệt đối bí mật, ít nhất không để ai biết là Điểm G chúng ta làm.

- Ha ha, công chúa người yên tâm, đối phó với một tiểu thủ lĩnh Tân Long Nha, phái tôi đi là được rồi.

- Lão đại, cô nàng xinh đẹp vừa rồi là ai? Thường Nhạc chân trước vừa vào đại sảnh, Tiểu Bảo sau lưng đã nhanh chóng tiến vào theo.

Thường Nhạc sửng sốt lập tức tỉnh ngộ, cái cô nàng xinh đẹp vừa được thốt ra từ miệng cô bé hiển nhiên chính là Giang Hoán Sa rồi, hắn vỗ vỗ đầu Tiểu Bảo nghiêm trang nói: - Tiểu Bảo à, em cũng không nhỏ, có những việc nên nói, có những việc không nên nói em cũng nên biết.

Tiểu Bảo trợn mắt cười nói: - Lão đại yên tâm, Tiểu Bảo hiểu được lời của anh, ha ha, trên đời này có hai việc, một việc trong đó là nói được làm không được, một loại là làm được không nói được, việc lão đại vừa làm với cô nàng xinh đẹp kia chính là làm được không nói được, đúng không?

Thường Nhạc phát hiện nếu tiếp tục nói với Tiểu Bảo rõ ràng là đem lại phiền toái cho mình, hắn vung tay: - Được rồi, em đi nghỉ đi, mai còn có việc lớn phải làm.

Tiểu Bảo cũng không rời đi mà ngược lại còn đi theo Thường Nhạc, trên mặt tươi cười vô cùng đáng yêu.

- Nói đi, còn có chuyện gì?

Thường Nhạc thật muốn đem cắt luôn cái đuôi này đi.

- Lão đại, chúng ta thương lượng một việc đi. Tiểu Bảo vội vàng đem cái ghế lại thả đến trước mặt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng không khách khí ngồi xuống duỗi tay, Tiểu Bảo đã lập tức châm cho hắn một điếu thuốc.

- Nói đi!

Thường Nhạc nhả một vòng khói không nhanh không chậm nói.

- Ha ha, lão đại, em muốn cùng anh buôn thuốc phiện. Ánh mắt Tiểu Bảo nhìn chằm chằm Thường Nhạc tươi cười nói.

- Thuốc phiện? Thường Nhạc ngẩn người, thế nào cũng không ngờ Tiểu Bảo sẽ nói chuyện này với mình. Hắn hồ nghi nói: - Em sẽ không muốn kiếm tiền của lão đại chứ?

- Sao thế được?

Tiểu bảo vẻ mặt chánh khí nói: - Lão đại yên tâm, Tiểu Bảo cho dù có đê tiện hơn nữa cũng sẽ không kiếm một đồng tiền của lão đại, Tiểu Bảo kiên quyết ủng hộ lão đại, ủng hộ uy tín của lão đại.

Thoáng dừng lại một chút Tiểu Bảo nói tiếp: - Tiểu Bảo muốn buôn thuốc phiện chỉ là muốn giúp lão đại chia sẻ chút áp lực thôi mà.

- Đừng phí lời nữa, nói thẳng đi. Thường Nhạc có vẻ sớm đã hiểu thấu Tiểu Bảo, cũng không muốn tiếp tục giằng co với cô bé mà hung hãn gõ đầu con bé.

- Ha ha, từ lần trước sau khi đi Nhật, Tiểu Bảo ngoại trừ việc buôn người còn buôn cả thuốc phiện nữa, gần đây thị trường không căng lắm, Tiểu Bảo nhớ tới lão đại, dù sao sau khi đại ca có được Tam giác vàng, chính là có thuốc phiện, chỉ cần lão đại để nhỏ ra từ ngón tay cũng đủ cho Tiểu Bảo rồi.

Tiểu Bảo mở trừng hai mắt.

https://thuviensach.vn

- Không được. Thuốc phiện lão đại còn có cách dùng khác. Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi trực tiếp đứng dậy, nha đầu, còn để em buôn lậu nữa thì lão đại mình còn kiếm cứt tiền à.

- Lão đại…

Âm lượng Tiểu Bảo bỗng nhiên réo rắt.

Bước chân Thường Nhạc bỗng dừng lại, hắn cảm thấy hứng thú nhìn Tiểu Bảo nói: - Sao, em muốn uy hiếp lão đại? Muốn khiêu chiến hả?

Tiểu Bảo cẩn thận nhìn chằm chằm Thường Nhạc, Tiểu Bảo vươn cánh tay trắng như tuyết hổn hển nói: - Lão đại, chẳng lẽ anh đã quên rồi sao? Nhớ năm đó ở Nhà thờ Đức Bà Paris Tiểu Bảo vì lão đại mà biến thành rồng, lại nhớ năm đó, Tiểu Bảo vì lão đại mà cầm đao liều mạng với người ta, lại…

- Stop!

Thường Nhạc cảm thấy Tiểu Bảo nói thêm gì đi nữa chỉ sợ mình sẽ biến thuốc phiện thành bạch diện mà đưa cho cô ta.

Thường Nhạc lập tức mở miệng nói: - Những thứ em nói anh đều đồng ý!

Nhìn bóng lưng Thường Nhạc nhanh chóng biến mất, trên mặt Tiểu Bảo cười giảo hoạt. - Động lòng rồi, trên đời này sự đầu tư đáng giá nhất chính là đầu tư tình cảm, quả nhiên không tệ.

Nếu Thường Nhạc nghe được câu này, không xông lên giáo huấn cô bé một trận cũng không được.

Mộ Dung Trường Thiên đang đi tới đi lui.

Màn đêm đã hoàn toàn buông xuống nhưng tâm gã không sao tĩnh lại được, toàn bộ tinh nhuệ gia tộc Mộ Dung, dùng để chinh phục Tam Giác Vàng, chính mình đã mang tới một phần ba.

https://thuviensach.vn

Sau gần hai tuần lễ đã bị Thường Nhạc thâu tóm một nửa, địa bàn mình chiếm đoạt được cũng còn được khoảng một phần ba, hơn nữa còn trong trạng thái không ổn định.

- Chẳng lẽ mình thực sự không bằng Thường Nhạc sao?

Mộ Dung Trường Thiên nắm chặt nắm tay trên mặt lộ ra vẻ phẫn nộ.

Sự tình nếu tiếp tục thì địa bàn còn lại chắc chắn sẽ bị Thường Nhạc tiếp tục thâu tóm, đến lúc đó chính mình không thể không lén lút lẩn khỏi Tam Giác Vàng, tất cả những cố gắng đều biến thành nước chảy.

- Nếu cậu không ngại…tôi có thể giúp cậu. Một giọng nói bình tĩnh thản nhiên vang lên, không biết từ lúc nào trong phòng đã có một người thanh niên.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 374: Thu Phục Mộ Dung Trường Thiên 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

ạc Mộ Dung Trường Thiên 1

Mộ Dung Trường Thiên nhìn người trẻ tuổi trước mắt đồng tử một trận co rút: - Anh là ai?

- Tôi là ai không quan trọng, quan trọng hơn chính là tôi có thể giúp cậu đối phó với Thường Nhạc. Trên mặt người trẻ tuổi lộ ra nụ cười quỷ dị.

Ngay khi đám người Mộ Dung Trường Thiên tính kế đối phó với Thường Nhạc, Thường Nhạc cũng đang tính kế với Mộ Dung Trường Thiên, tuy nhiên phương thức của hai người khác nhau, Thường Nhạc tin rằng giải quyết Mộ Dung Trường Thiên cũng không phải một việc khó.

Nhưng dùng phương thức gì có thể nhổ được thế lực sau lưng Mộ Dung Trường Thiên, điều này còn cần chút kỹ thuật. Đương nhiên, sau khi chiếm lĩnh địa khu Tam Giác Vàng, Liễu Tuỳ Phong đã âm thầm phái một đám cao thủ tiến vào Tam Giác Vàng, ngoài ra, một bộ phận thành viên Điểm G cũng tiến vào đó.

Vân Thành có thể nói là một toà thành được phòng ngự cực kỳ dũng mãnh ở Tam Giác Vàng. Chiều ngày 4/12 từ phòng tuyến phía Tây Vân Thành một đám cao thủ gào thét chạy như bay tới hướng Vân Thành, nếu thuận lợi, giữa trưa là có thể tiến tới Vân Sơn phía trước, sau đó chỉ cần thời gian nửa ngày là có thể tiến đến Vân Thành.

Vân Sơn cách Vân Thành ba trăm dặm về phía Bắc, cũng có thể coi là một nhánh núi lớn, đặt ở thượng du sơn thuỷ, cách một trăm dặm về hướng đông là từng ngọn núi lớn.

https://thuviensach.vn

Ở trong hai mảnh núi lớn miên man có một thung lũng lớn, nước từ trong thung lũng chảy qua, hai bên bờ sông là một con đường mòn nhỏ hình thành từ trăm ngàn năm trước do người ngựa đi lại hình thành.

Nơi này là con đường buộc phải đi để tới Vân Thành, ra khỏi khe núi lại đi tiếp năm mươi dặm về phía Nam là có thể thấy được Vân Thành, cho nên con đường này được coi là hiệp đạo.

Nước chảy hướng nam bắc, khi đi vào khe núi hẹp, lại chỉ thoát ra qua khe núi lớn chảy xuống phía Tây núi. Phía đông đường sông lại có một đường đá lớn rộng chừng hai trượng.

Cái gọi là hiệp đạo chính là một con đường được đi từ đường rộng đó mà thành. Hiệp đạo này mặc dù ở trong thung lũng nhưng cũng có nước có hoa có cỏ, rất phù hợp để người đi đường tạm nghỉ, cho nên đoàn thương lữ và người đi đường bôn ba ở khu vực Tam Giác Vàng tất cả đều coi hiệp đạo là phúc đạo, chỉ có điều ai cũng không ngờ nơi này trở thành điểm yếu nhất của binh gia pháo đài.

Nhưng giờ phút này, một bóng người trẻ tuổi đã đứng ở khe sâu cuối hiệp đạo này, từ sau khi Mộ Dung Trường Thiên đồng ý hợp tác cùng người này, mục tiêu đầu tiên của người này chính là khe núi này.

Chỉ có điều đám người Thường Nhạc thật không ngờ đối phương đã đoán được tin tức bọn họ đến và lặng yên đến chỗ hiểm yếu này.

Người trẻ tuổi đem 800 quân tinh nhuệ gia tộc Mộ Dung đến Tam Giác Vàng chia làm bốn hướng mai phục, phía Bắc cửa cốc mai phục bốn trăm người ngựa chặn đường lui của đối phương.

Phía Nam cửa cốc mai phục ba trăm người ngựa chặn đường ra, phía Tây núi cao rừng rậm còn có nước cuồn cuộn cũng có mai phục hai trăm cao thủ, không để lọt lưới kẻ thù liều chết bơi qua.

https://thuviensach.vn

Những người còn lại toàn bộ mai phục tại mười dặm bờ đông trong núi rừng, người trẻ tuổi hạ ác tâm, tổng bộ phía Nam của mình bại trong tay Thường Nhạc, lần này nhất định phải lấy lại gấp đôi, phải tiêu diệt toàn bộ quân địch.

Đầu giờ trưa, Thường Nhạc phái tiên phong Cao Tiếu, Huyết Hổ, Tà dẫn bốn trăm người tiến nhập khe sâu gào thét tiến về phía trước.

Khi tiếp cận thung lũng khoảng chừng hai mươi trượng, tiếng trống trận dồn dập đột khởi hai bờ sông trong rừng rậm, tù và bằng sừng phát tiếng ngân dài thê lương.

Bờ đông triền núi những cao thủ mặc đồ đen dời non lấp biển như áp đỉnh đánh tới. Bộ phận nhân mã tiên phong bất ngờ không đề phòng đã bị công kích mãnh liệt lập tức loạn trận quay ngược lại như thuỷ triều.

- Bà nó, chúng ta trúng mai phục rồi. Cao Tiếu buồn bực quơ nắm tay, bốn phía đều là người, cũng không biết có bao nhiêu, còn thân thể Cao Tiếu thì vặn vẹo một góc quỷ dị.

Lập tức cuồng phong thổi quét lên, gió kia mỗi lúc quét qua một chỗ, lập tức nghe nhiều tiếng người kêu thê thảm, Huyết Hổ cũng hiểu được nhất định phải đánh ra một lối đi nếu không những cao thủ bọn họ có thể thoát, còn những bộ hạ muốn chạy chỉ e còn khó hơn lên trời.

Người trẻ tuổi đứng trên sườn núi, trên mặt là nụ cười đầy tự tin, đây chỉ là bước đầu, nơi này sẽ mau chóng mở ra một chậu máu, kể cả là bao nhiêu người đến cũng là chỉ có tiến vào mà không có đường ra.

Tà ở đó lặng yên đánh giết, Tà khác với Cao Tiếu, Huyết Hổ, mỗi khi tiến giết thêm một bước Tà đều yên lặng nhìn ngắm cảnh vật xung quanh.

Mà khi Tà nhìn thấy người trẻ tuổi kia, con ngươi gã được một trận co rút lại, chính mình từng cũng là một trong Tứ đại thiên vương trên tay Sở

https://thuviensach.vn

Thiên Hùng, đối với quân sư thần bí bên người Sở Phi Dương kia tất nhiên là hết sức quen thuộc.

Người thần bí này thực lực cũng không ra gì nhưng giỏi về dụng kế, hiển nhiên, hành động lần này là do người này bầy ra, nếu có thể tiêu diệt người thanh niên này thì…

Nghĩ đến đây bước chân Tà dần hướng về phía người trẻ tuổi kia.

Huyết Hổ phát hiện Tà dần thoái khỏỏi đội ngũ tiên phong, một mình một hướng đánh tới bên cạnh, trong lòng suy nghĩ: - Tên này sẽ không định thừa cơ chạy trốn đi chứ?

Dù nghĩ như vậy nhưng trong vòng tấn công của đám cao thủ gia tộc Mộ Dung làm Huyết Hổ không thể không tập trung tinh thần.

Gần chừng nửa canh giờ, tiên phong bốn trăm người đã tổn thất một nửa, Cao Tiếu, Huyết Hổ cùng đám người vẫn như cũ bị vây chặt ở đây.

Tim của Tà nhảy càng lúc càng nhanh, sau khi mình giết đến kế bên, trực tiếp giết chết một gã cao thủ gia tộc Mộ Dung, thay đổi quần áo của đối phương sau đó chậm rãi hướng tới gần người trẻ tuổi.

Nếu trong tình hình bình thường mà Tà muốn tới gần căn bản là không thể. Nhưng giờ phút này, một mặt là vì quần áo lăn lộn, quan trọng nhất cũng là Tà diện mạo bình thường, trong đám bộ hạ của Thường Nhạc rất ít người có bộ dạng bình thường, đương nhiên người ở Nam Phi cũng là người có tướng mạo bình thường.

Cho nên gần như không ai chú ý đến sự tồn tại của Tà.

Tà hít sâu một hơi tinh thần tập trung đến một điểm. Mục tiêu tập trung, thành bại chính là ở lúc này, trong chớp mắt Tà bắt đầu triển khai.

https://thuviensach.vn

Tà chính là động chân, rất nhiều người đều biết chân Tà rất lợi hại nhưng ít ai nhìn thấy Tà động cước đến công kích, bởi vì Tà cho rằng có rất ít người đáng giá để gã động cước.

Nhưng lần này Tà trực tiếp động đến chân, chẳng cần đối phương là đứa trẻ ba tuổi Tà cũng vẫn dùng chân tiến công.

- Bảo vệ quân sư!

Người trẻ tuổi vẫn như cũ đứng ở đó, trên mặt hiện lên nụ cười tự tin, nhưng những cao thủ gia tộc Mộ Dung bên cạnh người này lúc đó đã kịp phản ứng.

Phản ứng của bọn họ so với tốc độ của Tà hiển nhiên chậm hơn nửa nhịp. Thân thể Tà và chân gần như dung hợp tới cùng nhau trở thành một mũi tên sắc bén.

Khi cao thủ gia tộc Mộ Dung công kích tới người Tà, bàn chân ma quỷ kia hướng ra từ phía Tà làm trung tâm, người trẻ tuổi thế nào cũng không ngờ tới chính mình lại chết trong tình huống như vậy.

Nếu y gặp được Thường Nhạc thì có lẽ Thường Nhạc sẽ vì yêu quý nhân tài mà giữ lấy tính mạng của y, nhưng trong mắt Tà người này chính là kẻ địch của mình.

- Giết!

Vào thời khắc này, tình cảnh phía dưới cũng bắt đầu phát sinh biến hoá, chỉ thấy từ phía sau gia tộc Mộ Dung xuất hiện rất nhiều cao thủ, đi đầu chính là Thường Nhạc.

Nhìn thấy thi thể chủ soái, trong lòng cao thủ gia tộc Mộ Dung không còn tiếp tục ý chí chiến đầu, trận pháp ban đầu người trẻ tuổi bài bố đã tan rã.

https://thuviensach.vn

Trận chiến đấu này diễn ra từ bẩy giờ đến mười một giờ, trong thung lũng xương cốt đìu hiu, nước phía bờ Tây núi nhuộm một màu máu đỏ tươi.

Cao thủ gia tộc Mộ Dung mất đi tâm phúc, 90% là do chống cự mãnh liệt bị đánh chết, còn lại là cấp dưới Tam Giác Vàng và một bộ phận cao thủ gia tộc Mộ Dung quy hàng.

- Cởi quần áo bọn chúng ra. Thường Nhạc nhìn đám cả trăm người trước mặt hắn cười tà tà.

- Mọi người thay quần áo quân địch, chúng ta lập tức lên đường tập sát vào mông Mộ Dung Trường Phong.

- Lão đại, những tù binh này làm sao bây giờ? Cao Tiếu chần chừ một lúc nói.

- Giết!

Thanh âm của Thường Nhạc như từ phổi phát ra vô cùng ác nghiệt. Cao Tiếu hơi sững sờ lĩnh mệnh mà đi.

Dựa theo tiến trình lần này nếu như không có Tà mạo hiểm, người trẻ như vậy sẽ không bị giết, nếu người đó không chết thì cơ hội sau này Thường Nhạc lĩnh soái cao thủ Điểm G có thể đánh tan gia tộc Mộ Dung là 5 - 5.

Thậm chí có người đoán nếu người trẻ tuổi không chết, lúc ấy lợi dụng và phương thức hoàn thành giống nhau, bùng nổ phá huỷ bốn phía vách núi. Cho dù Thường Nhạc không chết thì cao thủ Điểm G cũng tổn thất quá nửa.

Như vậy Mộ Dung Trường Thiên sẽ có một cơ hội thở dốc, hơn nữa, với những cao thủ gia tộc Mộ Dung từ Trung Quốc đang tới thì lịch sử tột cùng sẽ phát triển theo hướng nào chỉ sợ cũng không ai có thể dự liệu.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, phỏng đoán dù sao cũng chỉ là phỏng đoán, không thể thay thế được sự thật, có đôi khi tiến trình lịch sử thường chính là do một nhân vật nhỏ lơ đãng kích động.

- Lão đại, anh cũng tàn nhẫn quá. Tiểu Bảo xoa xoa vết máu trên mặt bất mãn nói.

Giờ phút này Tiểu Bảo trên tay ôm thanh bảo đao còn lớn hơn cả người mình, từ lần trước sau khi đánh Ảnh và đám người, Tiểu Bảo dùng đao càng ngày càng lên tay.

Đương nhiên, lần này cô bé cũng tự mình ra trận giết địch, đừng nhìn toàn thân cô bé toàn là vết máu, rốt cuộc cô có giết người hay không e là chỉ có cô mới biết.

- Tàn nhẫn? Thường Nhạc thương yêu sờ đầu Tiểu Bảo cười kì quái:

- Cô bé, em muốn bọn người đó làm nô lệ bán sang Châu Phi hả? - Hahaha… Tiểu Bảo cười ngượng, khuôn mặt đỏ rực, - Người ta không muốn đưa bọn họ bán sang Châu Phi, hiện nay quốc tế cũng có văn bản quy định rõ ràng, không cho phép sử dụng sức lao động quá độ, em chỉ muốn đem bọn họ đến chỗ chị Tiểu Lâm thôi.

- Chị Tiểu Lâm? Thường Nhạc ngẩn ra lập tức tỉnh ngộ, Tiểu Lâm trong miệng Tiểu Bảo chính là cô gái ZNV của mình, thiếu nữ bướng bỉnh kia, cô gái muốn mở cửa hàng vịt lớn nhất trên toàn thế giới.

Thấy bộ dạng Thường Nhạc bừng tỉnh, Tiểu Bảo dương dương đắc ý cười nói: - Ha ha, em đã nói với chị Tiểu Lâm rồi, nếu bọn em liên hợp mở ra chuỗi cửa hàng vịt lớn nhất trên thế giới, anh xem xem, những tên này cường tráng như vậy…

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc gõ một cái trên cái đầu nhỏ của cô bé, con bé đáng chết này cái trò kinh doanh gì cũng muốn làm, nghe nói đêm qua cô căn bản không ngủ, ở Hoàn Thành chở thuốc phiện cả đêm.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 375: Thu Phục Mộ Dung Trường Thiên 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Buôn bán kỹ nữ, buôn bán "con vịt", thuốc phiện, đồ cổ, bóc lột sức lao động, nghe nói đều có liên quan tới Kerri, haizz, nếu còn tiếp tục không áp chế, chỉ sợ có một ngày mình bị cô bán đi, còn giúp cô đếm tiền!

Ánh tà dương chiếu xuống, con đường lớn phía nam bụi đất tung bay, trong sương khói cuồn cuộn, rất nhiều cao thủ bay về hướng chỗ ở của Mộ Dung Trường Thiên.

Khi tới Vân Thành, sắc trời đã hoàn toàn tối.

- Chúng tôi từ Vân Sơn bại chạy tới đây, Thường Nhạc, thủ lĩnh của Điểm G đã tới, mau mở của thành!

Bảo vệ ở phía trên Vân thành ban đầu khi nhìn thấy quần áo đối phương hơi sửng sốt, tuy nhiên lập tức cảm thấy không ổn, nhưng rốt cục là không ổn ở chỗ nào? Trong khoảng thời gian ngắn, gã còn chưa nghĩ ra, cổng thành từ từ mở ra, những tên bại quân đó điên cuồng mà xông vào.

Bỗng nhiên, trong đầu tên đội trưởng đội bảo vệ lóe lên một ý nghĩ, những cao thủ của gia tộc Mộ Dung từ Vân Sơn lui tới, tuy rằng quần áo bọn chúng rách nát, nhưng trong mắt lại tràn đầy ý chí chiến đấu, đây không phải là thứ mà một bại quân nên có.

- Cảnh giác! Cảnh giác! Đội trưởng đội bảo vệ hô lớn, không còn giữ được vẻ bình tình lúc nãy.

Bại quân dưới thành như hồng thủy nháy mắt vọt tới cổng thành, khí thế hung hãn, không có chút ý định giảm tốc độ, lập tức tập kích bên trong

https://thuviensach.vn

cổng thành!

- Bắn!

Tên đội trưởng la lớn, nhưng không ai phản ứng lại, tên bảo vệ ban đầu đứng ở trước lỗ châu mai đột nhiên đem đại bác đổi đầu, phịch một tiếng.

Đạn pháo như mưa oanh tạc vào quân phòng thủ bên trong thành.

Từng loạt tiếng kêu thảm thiết vang lên, bảo vệ của gia tộc Mộ Dung không có nửa điểm phòng bị đã bị lọt vào trận công kích, lập tức nháo nhác. Lúc này, cổng thành đang đóng chặt từ từ mở ra.

Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên đánh thức Mộ Dung Trường Thiên.

Máu tươi bắn ra, xác người bốn phía, đợt tấn công hùng mạnh đột nhiên chậm lại, không phải bởi bọn chúng dừng lại mà vì trước cổng thành đã chất đầy thi thể.

- Lẽ nào gã đã thua rồi? Mộ Dung Trường Thiên không thể ngờ rằng, gã đã lợi dụng hoàn cảnh mà vẫn thất bại, càng không ngờ sẽ bại nhanh như vậy.

Mộ Dung Trường Thiên khoác áo lên. Bất kể so sánh như thế nào, gã đều kém một chút so với Thường Nhạc. Chẳng nhẽ gã nhất định sẽ thua trong tay Thường Nhạc hay sao? Cao thủ của Điểm G đang chiến đấu cùng cao thủ Mộ Dung, vẫn xông lên không hề lui bước, chỉ giết binh lính trước mắt, không truy kích.

Bởi vì gấp gáp, đội hình của gia tộc Mộ Dung hơi loạn, tới khi Mộ Dung Trường Thiên đi tới, phát hiện ra đã nắm chắc phần thua, trên mắt gã lộ ra nụ cười chua xót: - Xem ra mình thật sự không bằng Thường Nhạc!

Gã đột nhiên mỉm cười, chua xót trên mặt hoàn toàn biến mất, gã cười lớn nói: - Thường Nhạc, người ta nói mày dùng binh quỷ dị, tao đây vẫn xem

https://thuviensach.vn

thường mày, nhưng từ khi bắt đầu, mày đã nắm tường tận tính tình của tôi rồi! Có thể cùng mày giao đấu, đó là niềm vinh hạnh lớn nhất trong cuộc đời Mộ Dung Trường Thiên này!

Nói xong, gã quay đầu nhìn hơn ba trăm cao thủ còn lại của gia tộc Mộ Dung phía sau mình, cười hỏi: - Anh em gia tộc Mộ Dung, các người sợ sao?

- Không sợ!

Cao thủ gia tộc Mộ Dung đồng thời hô lớn, trên mặt bọn họ lộ ra nụ cười rạng rỡ giống như nụ cười của Mộ Dung Trường Thiên, không có nửa điểm sợ hãi, bọn họ nhìn Mộ Dung Trường Thiên, trong mắt tràn đầy sự tôn kính.

Thường Nhạc chứng kiến một màn như vậy, trong đầu liền xuất hiện một màn kia của Sở Thiên Hùng, hai cảnh tượng tương tự nhau, thuộc hạ của bọn họ so sánh cùng với thuộc hạ của những xã hội đen nhỏ, rõ ràng là cao hơn mấy lần.

Mộ Dung Trường Thiên vung tay lên, nụ cười trên mặt không đổi, quát lớn: - Các anh em của gia tộc Mộ Dung, liều chết một trận, tuyệt đối không để đánh mất thanh danh của gia tộc Mộ Dung chúng ta! Giết!

Nói xong, cơ thể gã hơi động, nhanh như gió liều chết xông ra ngoài, thuộc hạ hò hét một tiếng, khí thế dời non lấp biển lao tới.

Thường Nhạc không cần nhìn cũng biết kết quả sẽ như thế nào. Hắn thật không ngờ Mộ Dung Trường Thiên sẽ cứng rắn như thế, Mộ Dung Trường Thiên lúc này và gã hồi trước ở trong trường học hoàn toàn khác nhau, ít nhất Mộ Dung Trường Thiên hiện giờ đáng để hắn kính trọng.

- Lão Đại, tên kia nổi điên rồi sao? Cao Tiểu đứng bên cạnh cẩn thận hỏi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lắc đầu: - Cao Tiếu, anh thấy không, đó là một người đàn ông? Đối với đàn ông chân chính, tôn nghiêm, danh dự lớn hơn rất nhiều so với sinh mạng. Khi bắt buộc phải lựa chọn giữa tôn nghiêm và sinh mạng, bọn họ sẽ lựa chọn tôn nghiêm! Một đội quân thép là như vậy!

Không có ai phản bác, nếu đổi lại là bọn họ, cũng sẽ lựa chọn giống như vậy, bọn họ hiểu được ý tứ trong lời nói của Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng không trực tiếp xông lên, hắn nhường cơ hội này cho Ảnh, thần sắc Ảnh hơi phức tạp, tuy nhiên liền lập tức biến mất.

Khoảng vài ngày trước đó, chính mình bị Mộ Dung Trường Thiên tính kế, hiện tại, thân phận đã hoàn toàn thay đổi, mục đích chủ yếu của Ảnh là tự tay giết chết Mộ Dung Trường Thiên.

Ảnh trước khi phất tay, liền nhìn sang phía Thường Nhạc, chỉ thấy giờ phút này hắn đang ngẩng đầu nhìn bầu trời, dường như chiến sự nơi này không có quan hệ gì với hắn. Ảnh cũng không còn do dự gì nữa, nhanh chóng ra lệnh: - Đội đột kích thứ nhất, lên!

Đội trưởng đội đột kích thứ nhất Cao Tiếu, dưới sự chỉ huy của Ảnh như dã thú hung hãn trực tiếp xông lên, xen vào vị trí trung tâm của gia tộc Mộ Dung, đã phát động ra đợt tấn công đầu tiền, như mưa như điện dồn dập đánh tới đám người của gia tộc Mộ Dung.

Loại công kích tinh nhuệ hợp thành này, đã khiến cho gia tộc Mộ Dung rối loạn, luồng khí gấp gáp cũng khiến cho bọn họ thương tổn, tiếng rên rỉ của hàng trăm người gia tộc Mộ Dung vang lên, nhưng dưới sự chỉ huy của Mộ Dung Trường Thiên, bọn họ vẫn không hề tan rã.

Lúc này, Ảnh truyền đạt mệnh lệnh khác: - Đội công kích thứ hai, tấn công phía bên phải!

https://thuviensach.vn

Cái mà Huyết Hổ đanh chờ chính là mệnh lệnh này, gã hơi nắm chặt tay: - Các anh em, cùng tôi xông lên! Hơn hai trăm anh em tinh nhuệ trực tiếp liều chết xông lên, nhanh chóng tấn công về phía gia tộc Mộ Dung đang hỗn loạn.

Nhưng gia tộc Mộ Dung đang nhất thời hỗn loạn, không ngờ lại nhanh chóng bình tĩnh, một gã trung niên mập mạp dẫn đầu mười mấy tên cao thủ gia tộc Mộ Dung trực tiếp nghênh đón.

Ảnh lạnh lùng cười, số thuộc hạ còn lại đột nhiên tách ra làm đôi, một đội dưới sự dẫn dắt của Tà, một đội khác do Tiểu Bảo dẫn dắt, điều tốt nhất chính là tính cơ động vậy quanh hai bên cao thủ gia tộc Mộ Dung, bắt đầu tấn công.

- Tiểu Bảo, cho chị mượn bảo đao một chút! Như Vân đứng cạnh Tiểu Bảo, mắt thấy cô cầm đao mà không chém tới người, liền trực tiếp vươn tay, đoạt lấy.

Nghĩ đến cái chết thê thảm của cha, bảo đao trong tay Như Vân không khác gì tử thần đòi mạng, có thể đem bất cứ binh khí sắc bén và cứng rắn nào chém đứt.

Máu nóng từ hai bên bắn ra như vô số hoa mưa xinh đẹp rơi xuống, nhanh chóng bao trùm tòa thành bóng loáng, lúc này mặt đất tựa như ma quỷ hút máu, nuốt lấy tính mạng con người.

Dường như máu tươi có nhiều hơn nữa cũng không đủ cho nó, tình cảnh này nếu nói là bi tráng thì không bằng nói là vô cùng thê lương!

Trong không khí tràn đầy mùi máu tươi nồng nặc khiến người khác chỉ muốn ói, tiếng vũ khí chém đứt đầu hoặc cổ, tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Không trung cũng bắt đầu bị mây che phủ, ánh trăng bị che lấp sau đám mây, dường như cũng không nguyện chứng kiến cảnh tượng thảm thiết thê

https://thuviensach.vn

lương này của nhân gian, mà ánh sáng lạnh lẽo phát ra từ binh khí lại càng dày đặc và chói mắt hơn.

Sát khí và ác khí tràn đầy không gian, gió cũng theo đó mà lặng im. Áp lực lớn và sức nóng cực độ khiến mọi người đều có cảm giác không thể thở nổi. Đây là một sân khấu vô cùng hoa lệ!

Mà những người có mặt tại hiện trường cũng chỉ có tử vong và sợ hãi.

Số người tham dự rất ít, nhưng không có ai không phải là cao thủ trăm dặm mới tìm thấy một, bọn họ so với những người không có đầu óc, những đám trong xã hội đen, càng độc ác hơn, càng hiểu rõ đạo lý sinh tồn hơn.

Trong trận chiến này, bởi vì những người Ảnh chỉ huy tương đối nhiều, áp dụng đánh úp, dựa vào địa hình, cho nên chiếm ưu thế toàn trận.

Đương nhiên, trong đám người hỗn loạn, hai bên đều không thể phân biệt được đâu là bạn đâu là thù, tuy nhiên, cảnh tượng chém giết đã hòa tan hết thảy!

Mộ Dung Trường Thiên anh tuấn đẹp trai, phong độ, trên mặt đã dính đầy máu tươi, tay gã không ngừng giơ lên, hạ xuống, hơi tái nhợt, hơi vô lực.

- Mọi người dừng lại đi!

Không ai có thể ngờ rằng, Mộ Dung Trường Thiên sẽ nói ra những lời này, một người đàn ông có khí phách, đã từng dẫn dắt cả đất nước, trong nháy mắt lại phát ra thanh âm tang thương như vậy.

Ảnh hơi phất tay, bốn phía hoàn toàn trở nên yên tĩnh.

Hơn ba trăm cao thủ của gia tộc Mộ Dung hiện tại chỉ còn lại hơn bốn mươi người, mà thành viên của Điểm G vẫn còn hơn bốn trăm như cũ, kết cục đã quá rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ quái, ánh mắt thâm thúy khiến người khác không thể nắm bắt: - Mộ Dung Trường Thiên, có phải mày muốn một mình đấu với tao không?

Quả thực, những nhân vật xưng bá một phương này, mỗi người đều hy vọng có một cái chết huy hoàng, cũng giống như Sở Thiên Hùng, cuối cùng gã cũng lựa chọn cùng Thường Nhạc chiến đấu sinh tử.

- Không! Mộ Dung Trường Thiên chăm chú nhìn Thường Nhạc, trên mặt lộ ra nụ cười chua xót, nói: - Thường Nhạc, tao thua rồi, ở trường học tao thua mày nhưng không hề cam lòng, giờ đây tao đã thua một cách tâm phục khẩu phục. Mộ Dung Trường Thiên tao không phải người không biết nhận thua, có lẽ tao còn không xứng được với nhiều đối thủ khác của mày, nhưng tao chỉ hy vọng mày đáp ứng tao một việc.

- Nói!

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc biến mất, vẻ mặt trở nên vô cùng nghiêm túc.

- Tao hy vọng mày có thể tha cho những thuộc hạ đã từng tới Tam Giác Vàng chiến đấu cùng tao, ngoài ra, nếu chẳng may có một ngày gia tộc Mộ Dung bị mày tiêu diệt, hy vọng mày có thể nể tình bạn học mà nương nhẹ tay! Ánh mắt Mộ Dung Trường Thiên nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Khi gã nhìn thấy Thường Nhạc lơ đãng gật đầu, trên mặt gã rốt cục cũng lộ ra vẻ vui mừng, gã biết rằng, tuy Thường Nhạc không tốt, thậm chí tới mức vô sỉ, nhưng hắn cũng rất biết giữ chữ tín.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chỉ cần là chuyện mà hắn đã đồng ý, hắn sẽ không bao giờ thất hứa.

- Cảm ơn!

Khóe miệng Mộ Dung Trường Thiên lộ ra nụ cười phóng khoáng, tự nhiên.

- Nếu mày tự sát thì điều kiện này tao sẽ không làm! Thường Nhạc nhìn chằm chằm Mộ Dung Trường Thiên, nghiêm túc nói.

- Mày!

Mộ Dung Trường Thiên sửng sốt, vẻ mặt mang theo vài phần kỳ quái.

Trước kia, chính mình không thể ngăn cản được Sở Thiên Hùng, nhưng Thường Nhạc lại không muốn thấy cái chết của Mộ Dung Trường Thiên, trong lòng Thường Nhạc, chỉ cần là nhân tài thì sẽ dùng.

Nhưng, điều kiện đầu tiên là người đó phải thay đổi tâm tính, hiện giờ, Mộ Dung Trường Thiên đã không còn là Mộ Dung Trường Thiên trước kia, sự kiêu ngạo và luôn luôn đối địch với Thường Nhạc đã biến mất.

Thường Nhạc cảm thấy Mộ Dung Trường Thiên là một nhân tài, một nhân tài không tồi, hắn thản nhiên cười nói: - Thực ra mà nói, mày cũng không tồi, cho nên tao hy vọng mày có thể theo tao tung hoành thiên hạ, như vậy, về sau nếu tao có gặp được người của gia tộc Mộ Dung, cũng nể tình mà nương tay, nhất là Mộ Dung Quỷ Linh, em gái mà mày quý nhất, cô ấy lúc nào cũng muốn giết tao, nếu mày ra đi như vậy, đối với mày và em gái đều không tốt. Mày xem tao nói có đúng không?

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Trường Thiên không nói gì mà trực tiếp đi tới trước mặt Thường Nhạc, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, rất giống với nụ cười vừa rồi của Thường Nhạc.

Hai tay gã khoanh trước ngực giống như đang hành lễ, Thường Nhạc cũng không biết ý nghĩa của nó, nhưng hắn hiểu rõ, một người chân chính khi quy hàng, tâm là cái quan trọng nhất.

Tất cả những cái khác đều là giả dối.

Kết quả như vậy, gần như không có ai nghĩ tới, ngay cả Lộ Đức đứng bên cạnh Thường Nhạc khi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, ánh mắt cô cũng trở nên kỳ quái.

Dường như làm cho người khác nghĩ không ra, hơi mông lung, hơi mê người.

- Tên bại hoại này cũng có lúc làm việc tốt? Trong đầu Lộ Đức hiện lên dấu chấm hỏi to đùng.

- Em có phải đang nói xấu tôi không?

Ngay khi Lộ Đức đang nói thầm, đầu Thường Nhạc bỗng nhiên nghiêng qua, trên mặt lộ ra nụ cười tà.

Mặt Lộ Đức đỏ lên, cô hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc: - Người xấu. Mặc kệ anh!

Vẻ mặt Tiểu Bảo kỳ quái nhìn Lộ Đức và Thường Nhạc, hy vọng tìm ra được sơ hở trong đó. Nếu có thể tìm được, thì đây quả thực là đống tiền lớn.

Đáng tiếc, thoạt nhìn hai người này vô cùng thuần khiết, thật làm cho người khác chán nản.

https://thuviensach.vn

- Chị Tiểu Bảo, em muốn nói chuyện với chị! Ngay lúc Tiểu Bảo đang buồn bực, Linh Nhi đi tới bên người cô, cẩn thận hỏi.

- Chuyện gì vậy?

Ánh mắt Tiểu Bảo sáng lên, thần thái tựa như Columbus phát hiện ra đại lục mới, bộ dáng phá lệ mê người. Gần đây, dưới dự giật giây của Tiểu Bảo, Linh Nhi chính thức gia nhập hàng ngũ kiếm tiền của cô.

Đừng nhìn cái đầu Linh Nhi nhỏ như vậy, nhưng cô kiếm ra tiền cũng không hề ít hơn ai, nhất là có chiêu phong thần, lừa tiền khắp nơi, quả thực vô cùng đáng xấu hổ.

- Đêm qua, em nhìn thấy Lão Đại và một người phụ nữ ở cùng nhau! Linh Nhi cười hì hì nói.

- Phụ nữ nào?

Tinh thần Tiểu Bảo chấn động, trên mặt hiện lên nụ cười mê người, đối mắt xinh đẹp nháy nháy, nhìn chằm chằm mặt Linh Nhi.

- Cô gái ấy đến rất đúng giờ, rốt cục là ai ha ha, em cũng không biết. Linh Nhi ngượng ngùng sờ sờ đầu, khi trên mặt Tiểu Bảo lộ vẻ thất vọng, cô liền bổ sung thêm một câu:

- Tuy nhiên.

- Tuy nhiên cái gì?

Tinh thần Tiểu Bảo lập tức hoạt bát lên, cô hưng phấn nhìn Linh Nhi, thật giống một tiểu oán phụ.

- Tuy nhiên, cô gái kia rất đẹp, rất đẹp.

https://thuviensach.vn

Linh Nhi nói tới đây, ghé sát miệng vào tai Tiểu Bảo, nhỏ giọng nói thầm: - Ví như xinh đẹp hơn chị Như Vân, gần như chị Lộ Đức, nhưng chị Lộ Đức đầy đặn hơn cô ta.

Tiểu Bảo hoàn toàn không còn gì để nói, Linh Nhi nói nhiều như vậy, đổi lại cái gì cũng không nói, con bé đáng chết này, thật sự là tức chết đi được.

- Vậy em bảo chị Lộ Đức và chị ai đẹp hơn?

Thanh âm Tiểu Bảo không khỏi lớn lên.

Ánh mắt bốn phía lập tức tập trung lại đó, nhất là Lộ Đức người bị nhắc tới tên, cô cảm thấy buồn bực, tại sao lại nhắc tới mình?

- Ha ha, ngực chị Lộ Đức lớn hơn chị, chị nói xem ai đẹp hơn? Linh Nhi cười hì hì nói.

- Bịch!

Lộ Đức xấu hổ thiếu chút muốn tìm lỗ chui xuống, cô bé đáng chết này, thực là quá ghê tởm, có cơ hội nhất định phải tiêu ít tiền chặn mồm cô lại.

Tiểu Bảo nhìn Lộ Đức, lại nhìn Như Vân một lúc, có chút buồn bực nói: - Khó trách anh Thường Nhạc thích các chị ấy mà không thích mình, hóa ra ngực các chị ấy đều lớn hơn của mình

Lần này, Tiểu Bảo còn chưa nói hết lời, miệng liền lập tức bị Lộ Đức chặn lại, bốn phía có tới mấy trăm người, nếu để cho cô nói tiếp, sau này mình làm sao còn mặt mũi nhìn người khác.

- Mỗi một ngôi sao rơi xuống đều đại biểu rằng có một ngôi sao khác sắp thay thế vị trí của nó, chói mắt nhất là ở phương Đông xa xôi kia, anh Thường Nhạc, anh chính là ngôi sao chói mắt nhất? Nam Cung Huân Y

https://thuviensach.vn

nhìn lên bầu trời rộng lớn, những ánh sao nhỏ điểm xuyết trên màn đêm xinh đẹp.

Giờ phút này, cô đang nhớ tới Thường Nhạc, nỗi nhớ mạnh mẽ như thủy triều, thiếu nữ hoài xuân, có người con gái nào lại không có xuân? Ít nhất tại thời khắc này, Nam Cung Huân Y xinh đẹp phát hiện tim mình đã hoàn toàn thuộc về Thường Nhạc.

Trong đầu Nam Cung Huân Y toàn bộ đều là điểm tốt của Thường Nhạc, cho dù hắn có vô cùng xấu xa, trong lòng cô hắn vẫn là người tốt.

Có người nói, con gái một khi gặp được tình yêu của mình sẽ lập tức trở thành người ngu ngốc nhất, kỳ thực, không phải cô gái ngu ngốc mà là tình cảm kia thực sự rất say lòng người.

Cho dù là người thông minh cũng sẽ biến thành ngu ngốc, người linh hoạt cũng biến thành trì trệ, mỗi người đều không thể nắm vững được phương hướng.

Một khi rơi vào biển tình, biện pháp duy nhất chính là hít sâu, hy vọng thời gian mình được ngâm trong lòng biển dài một chút. Có người nói, tình yêu là một loại độc, rõ ràng rơi lệ cũng không thể thay đổi được gì, trong lòng vô cùng mất mát, dù có ngừng thở cũng không muốn buông tay. Tình yêu là một loại độc, đã lựa chọn rồi thì không thể tiếp nhận cái khác, ngọt ngào cùng đắng cay, có hạnh phúc sẽ không còn cô độc.

Giấc mơ vô tình cứ như vậy chấm dứt, đã yêu người thật sâu sắc. Yêu là phải trả giá, nghĩ tới việc này thật đau lòng, trong sương mù thấy không rõ đôi mắt của người.

Tình yêu là một loại độc, rõ ràng rơi lệ cũng không thể thay đổi được gì, trong lòng vô cùng mất mát, dù có ngừng thở cũng không muốn buông tay.

https://thuviensach.vn

Tiếng ca tao nhã, động lòng người phát ra từ cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Nam Cung Huân Y, dường như đại biểu lòng con gái, đại biểu cho sự tưởng niệm sâu sắc.

Một giọt nước mắt trong suốt từ đôi mắt động lòng người của Nam Cung Huân Y rơi xuống, cô chậm rãi mở miệng nói: - Tên xấu xa, em nhất định sẽ giữ được tim của anh!

Thường Nhạc đương nhiên không biết Nam Cung Huân Y ở phương xa đang nghĩ tới mình, hắn bỗng nhiên hắt hơi một cái, sau đó buồn bực nói: - Bà nó, ai lại nguyền rủa mình vậy?

Sự việc Tam Giác Vàng xem như đã kết thúc hoàn mỹ, đương nhiên, đối với việc thiết lập Điểm G mà nói, Tam Giác Vàng đúng lúc trở thành tổng bộ của Điểm G.

Liễu Tùy Phong đánh giá Thường Nhạc rất cao, cũng thật vui mừng, ông gần như đem toàn bộ quyền lực trong tay mình giao cho Thường Nhạc. Đối với Liễu Tùy Phong mà nói, ông đối với kết quả mà Thường Nhạc đạt được còn vui mừng hơn nhiều so với những gì ông đạt được.

Thường Nhạc từ lúc giải quyết người đứng đầu xã hội đen phía Nam Sở Thiên Hùng đến thu phục Mộ Dung Trường Thiên, thời gian không dài, nhưng hiệu quả thu được lại rất rõ ràng.

Hơn nữa, Bắc Nam thống nhất, thế lực Điểm G chiếm được phát triển nhanh chóng, dựa theo đạo lý thông thường, Thường Nhạc hắn là nên đi Pháp tiếp tục sự việc trước kia.

Nhưng Thường Nhạc vẫn không đi, cơ hội ngẫu nhiên lần này làm cho mình quay về Trung Quốc, sự việc cần giải quyết đều phải giải quyết triệt để.

https://thuviensach.vn

Từ lúc bắt đầu tới sau này, tất cả đều phải triệt để, ở Trung Quốc, lời nói của Thường Nhạc chính là lời nói của Điểm G. Trên đời này, ngoại trừ bạn bè sẽ là kẻ thù, không có bất kỳ quan hệ nào khác.

Nhưng giữa xã hội đen phía Nam và phía Bắc, còn có một người đứng đầu Thiên Diện Hồ Ly, nghe nói lão ta rất lợi hại, chưa một ai được nhìn thấy bộ mặt thật của lão.

Đương nhiên, lão cũng rất giảo hoạt, trong khi xã hội đen hai bên Nam Bắc chiến tranh nhiều năm như vậy, lão vẫn có thể sống sót, không thể không bội phục thủ đoạn của lão.

Nếu như là người khác, có lẽ có thể tiếp tục phát triển, nhưng lão đụng phải Thường Nhạc, vì vậy sự phát triển của lão nhất định sẽ phải ngừng lại.

Thường Nhạc rất không thích tồn tại những nhân tố mất cân bằng, hơn nữa, nhân tố không ổn định này lại vô cùng lợi hại, bất cứ lúc nào cũng có thể chọc ra một lỗ thủng lớn.

Việc Thường Nhạc muốn làm nhất hiện nay chính là trực tiếp tiêu diệt những nhân tố bất ổn khi chúng còn chưa kịp bùng nổ.

Đương nhiên, Thường Nhạc không ngốc mà trực tiếp chạy đến tổng bộ của đối phương để giết gã, dù sao việc đó cũng vô cùng mạo hiểm. Thường Nhạc vừa đọc "Hán Sở tranh hùng" vừa suy nghĩ đến việc diệt trừ Thiên Diện Hồ Ly.

Nói thật, hắn rất không thích nhân vật Lưu Bang, nhưng hắn cũng không thích Hạng Vũ, cho nên hắn quyết định diễn lại Hồng Môn Yến một lần nữa.

Hắn sẽ không học tập Hạng Vũ, nhưng không biết Thiên Diện Hồ Ly có học tập Lưu Bang hay không?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Thường Nhạc không tự chủ được mỉm cười.

Những phương thức Thường Nhạc áp dụng rất đơn giản, trực tiếp phái vài tên thuộc hạ đắc lực, gửi một phong thư đến tổng bộ của Thiên Diện Hồ Ly, nội dung cũng rất đơn giản.

- Người đứng đầu điểm G rất nhớ ông, hy vọng được cùng ông nói chuyện phiếm! Phía dưới ký tên Thường Nhạc, đương nhiên, cho dù là kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra, nói chuyện phiếm?

Móa, loại lời nói này, chỉ có kẻ ngốc mới tin.

Nếu như là người khác viết ra, có lẽ Thiên Diện Hồ Ly nhìn cũng không thèm nhìn một cái, trực tiếp ném vào thùng rác. Nhưng đổi lại thành Thường Nhạc, người đứng đầu điểm G, lão không thể không xem, hơn nữa còn đọc đi đọc lại mấy lần.

- Lão Đại, anh cho rằng lão ta có tới không? Cao Tiếu vô cùng nghi ngờ hành động của Thường Nhạc, loại việc cáo chúc tết gà này, người mù đều có thể nhìn ra.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 377: Hồng Môn Yến 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão chim này có tới hay không tôi không biết, tuy nhiên một khi chim bay tới, chúng ta sẽ có thịt chim ăn. Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười thản nhiên.

Hàm nghĩa khiến cho người khác không thể cân nhắc, Cao Tiếu và Huyết Hổ ngồi bên cạnh cái hiểu cái không gật đầu, đồng thanh nói: - Lão Đại, anh minh thần võ!

Haizz, có hai kẻ dở hơi như vậy, Thường Nhạc không thể không bội phục!

- Lão Đại, các anh ăn thịt chim, em có trứng chim ăn không?

Tiểu Bảo tò mò nghiêng đầu sang, gần đây đồng chí Tiểu Bảo nhanh chóng phát tài, chỉ trong hai tháng ngắn ngủi, hàng đống tiền lớn đã rơi vào túi áo cô rồi.

Nhất là các phương diện tài chính Nhật Bản, thuốc phiện căn cứ vào phán đoán của cá nhân Thường Nhạc, toàn bộ tài sản của Điểm G chưa chắc đã nhiều bằng của cá nhân Tiểu Bảo.

Đương nhiên, Thường Nhạc đã tích cực làm việc, cái hắn cần nhất chính là thời gian, chỉ cần là người thì sẽ có lúc lơi lỏng, một khi Tiểu Bảo lơ là, như vậy tiền cuối cùng mang tên Thường Nhạc hay Tiểu Bảo, chỉ sợ còn chưa nói trước được gì!

- Tiểu Bảo, lão Đại có việc muốn thương lượng với em. Trên mặt Thường Nhạc mang theo nụ cười thản nhiên, hướng Tiểu Bảo phất phất tay, thân thiết nói.

https://thuviensach.vn

Tinh thần Tiểu Bảo căng thẳng, đồng tử co rút lại, vẻ mặt đề phòng nói: - Chuyện khác thì có thể, còn nếu liên quan tới tiền thì khỏi cần bàn nữa.

- Móa, em coi lão Đại anh là người như vậy sao? Thường Nhạc nghiêm nghị nói.

- Căn bản chính là như vậy! Tiểu Bảo căn bản không hề kiêng nể gì Thường Nhạc, ngoại trừ tiền, những việc khác đều có thể thương lượng được, Tiểu Bảo đương nhiên hiểu rõ đạo lý này.

Thường Nhạc hít một hơi, áp chế kích động muốn đánh cho con nhóc này một trận xuống đáy lòng. Tục ngữ nói không sai, đàn ông tốt không đấu với phụ nữ, nhưng cô ta dường như hơi quá nhỏ.

- Tiểu Bảo à, lão Đại muốn giao toàn bộ tiền cho em quản lý! Thường Nhạc nhìn Tiểu Bảo nghiêm túc nói.

Tiểu Bảo nghe được câu nói này, đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức phì cười, chỉ ngón tay nhỏ vào mũi Thường Nhạc, hi hi ha ha nói: - Đồ bựa như anh, không đi ăn trộm tiền của Tiểu Bảo đã là vô cùng cao thượng rồi, để cho em giữ tiền của anh ư, ha ha, quả thật là cáo chúc tết gà!

Cao Tiếu và Huyết Hổ ngơ ngác nhìn nhau, người trong thiên hạ dám chỉ vào mũi Thường Nhạc mà nói chuyện như vậy, dám không kiêng nể gì mà nói Thường Nhạc là đồ bựa vô cùng ít ỏi!

Vậy mà đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta lại làm được, hơn nữa còn rất thành công. Thường Nhạc nghe xong lời của Tiểu Bảo chẳng những không tức giận, trái lại còn mỉm cười, vỗ vai Tiểu Bảo, giọng điệu chân thành nói: - Tiểu Bảo, lần này lão Đại thật lòng đấy, vấn đề không phải là tiền nhiều hay ít mà quan trọng là tâm ý của lão Đại.

Vừa nói vừa lấy ra toàn bộ ba mươi mấy tấm thẻ bạc, vàng, kim cương, đặt vào tay Tiểu Bảo: - Đây, đây là toàn bộ tài sản của lão Đại, em phải bảo vệ

https://thuviensach.vn

chúng cho tốt nha!

- Rầm!

Bàn tay nhỏ bé của Tiểu Bảo căn bản không thể bỏ xuống được, cô nuốt nước bọt, vội vàng nắm chắc trong tay, vẻ mặt tươi cười nói: - Cảm ơn lão Đại nhiều, cảm ơn lão Đại nhiều!

Bộ dạng tiểu nhân vô cùng nịnh bợ, làm cho người khác không thể không bội phục!

Đứng trước tiền bạc, đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta sẽ như một con rồng biến sắc, tiền đứng thứ nhất, những thứ khác lần lượt đứng sau, đương nhiên, cổ phiếu tiềm lực, cổ phiếu chất lượng, v.v.. đều đã được xếp ở phía trước.

- Cái kia Lão Đại, các anh cứ bận việc đi nha, em có việc phải đi. Tiểu Bảo cầm thẻ đi ra ngoài, hiển nhiên là đi kiểm tra xem bên trong rốt cục có bao nhiêu tiền.

- Lão Đại, trong thẻ kia có tiền không? Huyết Hổ cảm thấy nghi ngờ về nhân phẩm của Thường Nhạc, nhưng cũng không dám trực tiếp nói thẳng, phải biết rằng lão Đại vô cùng sĩ diện.

- Có, đều có tiền, hơn nữa rất nhiều tiền! Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Chẳng lẽ lão Đại thay đổi tính tình? Cao Tiếu bên cạnh âm thầm tự hỏi, dù sao ngoại trừ phụ nữ ra, tiền bạc cũng là thứ lão Đại yêu thích nhất, làm sao hắn có thể đem từng ấy tiền giao cho Tiểu Bảo giữ.

Bọn họ đều biết rõ, tiền đã nằm trong tay Tiểu Bảo, thì cho dù là có lý do gì, cũng không bao giờ có thể lấy lại được, bởi vì nó đã trở thành tiền của Tiểu Bảo rồi.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không nói ra kế hoạch của mình, trong mỗi tấm thẻ có rất nhiều tiền, hơn nữa lại không thể chuyển khoản được, hắn rất muốn coi Tiểu Bảo rốt cục sẽ giấu thẻ như thế nào?

Ha ha, ba mươi mấy tấm thẻ chứ không phải là một tấm, hơn nữa trong đó có một hai tấm đã bị hắn xử lý bằng phương pháp đặc thù, cho dù Tiểu Bảo có giấu thẻ lên trời, dụng cụ truy tìm của hắn đều có thể tìm thấy được.

Đến lúc đó, dựa vào tính cách của Tiểu Bảo, nhất định sẽ để cùng một chỗ với đống thẻ của cô, lúc đó hắn sẽ thu lại cả vốn lẫn lãi, cảm giác này thật là sảng khoái!

Nghĩ tới đây, Thường Nhạc không tự chủ được lộ ra nụ cười gian tà.

- Oa, phát tài rồi, phát tài rồi!

Chỉ một lát sau, liền nhìn thấy Tiểu Bảo từ bên ngoài chạy vào, vô cùng vui vẻ, toàn thân dào dạt cảm giác hưng phấn, trong mắt là tiền lóng lánh.

Thoạt nhìn vô cùng xinh đẹp, mê người.

Thường Nhạc lén nhìn đồng hồ, căn cứ vào dụng cụ kiểm tra thẻ đã ở trên người Tiểu Bảo.

- Móa!

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, lúc này, toàn thân Tiểu Bảo trên dưới nhìn không ra chỗ lồi lõm nào, rốt cục thẻ được giấu ở chỗ nào?

Bộ ngực? Không thể nào, ngực cô nhỏ như vậy, giấu ba mươi mấy tấm thẻ vào cũng không khác mấy so với những bộ ngực lớn, những chỗ khác cũng không có nơi cất giấu.

Nhưng dụng cụ phản ứng rõ ràng ở trên người Tiểu Bảo.

https://thuviensach.vn

- Chẳng nhẽ có ma? Thường Nhạc lại nhìn kỹ Tiểu Bảo một lần nữa, vẫn nhìn không ra bất kỳ điều gì không ổn.

Tiểu Bảo bắt gặp ánh mắt kinh ngạc của Thường Nhạc đang nhìn mình, cô bước nhanh tới trước mặt hắn, hôn mạnh lên mặt hắn một cái, cười hì hì nói: - Đây là phần thưởng cho anh vì đã giúp em kiếm tiền, tiền đều ở trong tay em, ha ha, về sau anh chỉ cần tới lấy lãi là được.

Nói xong, sôi nổi rời phòng khách, đi vào phòng mình.

- Bịch!

Thường Nhạc ngồi xuống ghế, cả người không còn chút sức lực nào.

- Tiền. Tiền của mình!

Vừa dứt lời, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng, không kìm nổi bật thốt ra. - Có cách rồi!

- Lão Đại anh minh!

Cao Tiếu và Huyết Hổ nhanh chóng vuốt đuôi nịnh bợ. Lão Đại vừa mới tổn thất một số tiền lớn, nếu các đàn em không an ủi một chút haizz, bất luận thế nào cũng không được.

Lại không nghĩ rằng, Thường Nhạc trực tiếp nhìn hai người bọn họ, cười hì hì nói: - Bắt đầu từ giờ, nhân viên cấp cao của Điểm G, mỗi người nộp cho lão Đại một trăm tấm thẻ vàng, hạn mức trong đó các cậu tự coi mà lo liệu!

- ??? Lão Đại của Điểm G biến thành thổ phỉ ư?

Cao Tiếu và Huyết Hổ ngơ ngác nhìn nhau, trong chớp mắt đồng thời phát ra tiếng rên rỉ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lại mỉm cười đắc ý. Hắn muốn nhìn coi, nếu mấy ngàn tấm thẻ đều đưa vào tay Tiểu Bảo, cô sẽ đem giấu chúng vào nơi nào?

- Có đi hay không?

Thiên Diện Hồ Ly vẻ mặt kỳ quái nhìn thiếp mời trong tay, trong miệng lão không ngừng thầm thì, đây chắc chắn là một sự việc đau đầu.

Hiện tại thế lực của Thường Nhạc và Điểm G đã hoàn toàn vượt xa mình, mà Thường Nhạc lại chỉ đích danh lão, muốn lão đi. Nếu như không đi khiến hắn tức giận, chỉ sợ cả tổ chức đều bị hắn tìm cớ thâu tóm.

- Lão Đại, sợ gì hắn, không phải chỉ là lão Đại của Điểm G mời sao, một thằng nhóc chưa đủ lông đủ cánh. Ha ha, dựa vào cách nói của các anh em, lần mời này của hắn chính là cơ hội của chúng ta, dứt khoát mang theo cao thủ, trực tiếp nhổ sạch lông của hắn. Một tên trung niên cực kỳ khôi ngô, vẻ mặt dữ tợn nắm tay, kích động nói.

- MK, ông đây đã sớm nói với cậu nhiều lần rồi, nhã nhặn, tố chất, sao cậu không chịu nghe? Nhổ lông cái gì, cậu không thể dùng từ khác, ví như nhổ cỏ, làm cỏ à, đũng quần cậu cũng có thể đổi thành mảnh đất giữa hai cái đùi. Thiên Diện Hồ Ly chỉ tay vào mũi Đại Hán mà mắng.

Đại Hán trung niên đó là một trong bát đại chiến tướng của Thiên Diện Hồ Ly, có được danh hiệu này phải kể tới sở trường của gã chính là lực lượng công kích, trên chiến trường, nói chính xác là một ống phóng rốc-két.

Cho nên gã được xem như một trong những tướng được sủng ái nhất dưới tay Thiên Diện Hồ Ly. Chính vì vậy, bảy người còn lại nghe được lời nói của Thiên Diện Hồ Ly, trong bụng liền không ngừng cười thầm.

Không có biện pháp, lăn lộn bao lâu trong giới này rồi, muốn lão nhã nhặn còn khó hơn là giết lão.

https://thuviensach.vn

Mà bản thân Thiên Diện Hồ Ly là một người trẻ tuổi tướng mạo hết sức bình thường, đương nhiên những người quen thuộc của lão đều biết rõ đây không phải là tướng mạo vốn có của lão.

Như vậy, rốt cục Thiên Diện Hồ Ly bao nhiêu tuổi? Đó vẫn còn là điều bí ẩn. Các đàn em của lão chỉ có thể dựa vào giọng nói của lão để phán đoán có phải lão Đại hay không.

Đây đúng là một biên pháp độc đáo, đương nhiên sử dụng lệnh bài cũng là một biện pháp.

Nghe nói, Thiên Diện Hồ Ly trước mắt này được kế thừa sự nghiệp của cha, vì vậy tuổi cũng không lớn.

- Lão Đại, tôi cảm thấy ý kiến của lão Ngưu cũng không tồi, không bằng chúng ta trực tiếp phân thành hai nhóm, trong đó một nhóm do anh cầm đầu, nhóm còn lại chia nhỏ ra, dựa theo thời gian quy định mà tới nơi Thường Nhạc hẹn gặp, sau đó chờ đợi tín hiệu, chỉ cần tín hiệu phát ra, chúng ta trong ngoài kết hợp, ha ha, đến lúc đó lão Đại sẽ trở thánh bá chủ xã hội đen của Trung Quốc.

Một gã bạch diện thư sinh diện mạo nhã nhặn, trên mặt lộ ra nụ cười giảo hoạt.

Người này là tiểu Gia Cát trong số đàn em của Thiên Diện Hồ Ly, tên là Địa Tử Vân, giỏi về phương diện tâm kế, có thể dự tính được sự phát triển của bang phái Thiên Diện Hồ Ly, người này được xem như đã lập nhiều công lao hiển hách.

Đương nhiên, trong toàn bang phái này, gã cũng gián tiếp được xem như nhân vật số hai.

- Lão Thiết tôi đồng ý với ý kiến của lão Nhị!

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy một gã trung niên mặt đen như cái nồi đứng lên, vẻ mặt hưng phấn, người này là nhân vật thứ ba dưới tay Thiên Diện Hồ Ly, tu luyện Thiết Sa chưởng cực kỳ bá đạo, có thể biến mọi thứ thành tro bụi.

Mà ngay cả Mãnh Ngưu cũng không dám tiếp một chưởng của gã.

Gã vừa nói như vậy, những người ở phía dưới đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

- Móa, các cậu nói như thể Thường Nhạc đã biến thành bột nhão trong tay chúng ta, muốn nặn như thế nào thì nặn! Thiên Diện Hồ Ly chậm rãi mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thấy lão Đại lên tiếng, tám tên đàn em lập tức tập trung nhìn lão, dù sao Thiên Diện Hồ Ly mới là trung tâm của bọn chúng.

Ánh mắt Thiên Diện Hồ Ly quét qua tám tên đàn em, nghiêm nghị nói: - Các cậu nói xem Mộ Dung Trường Thiên và Sở Thiên Hùng có lợi hại hay không?

- Lợi hại!

Vài tên trong lòng rất rõ ràng, Mộ Dung Trường Thiên có thể bỏ qua, nhưng Sở Thiên Hùng quả thực là một nhân vật tinh anh, có thể trở thành bá chủ giới xã hội đen phía nam, luôn đối địch với bọn chúng, thậm chí còn lợi hại hơi cả bọn chúng.

Trong lòng bọn chúng đương nhiên vô cùng khâm phục Sở Thiên Hùng.

Khi bọn chúng trả lời Thiên Diện Hồ Ly, cũng lập tức tỉnh ngộ, quả thực tới nhân vật như vậy Thường Nhạc cũng có thể đánh bại được và thuận lợi thâu tóm toàn bộ giới xã hội đen phía Nam, tất nhiên sẽ có chỗ hơn người.

Bây giờ đối phương đã dám mời bọn họ đi, tất nhiên là có chuẩn bị kỹ càng, trong chớp mắt, trong đầu Tử Vân lóe lên một ý nghĩ, không kìm nổi, thốt ra: - Hồng Môn Yến!

- Tuy nhiên, nếu Thường Nhạc đã mời chúng ta, hắn tất nhiên đã có tính toán, cho dù là tiệc Hồng Môn, chúng ta cũng phải đi! Khi nói những lời này, thần sắc Thiên Diện Hồ Ly có chút buồn bực, chua xót.

https://thuviensach.vn

Tục ngữ nói không sai, ngươi là dao, ta là thịt cá, đó là chuyện không thể thay đổi được. - Móa, đánh cuộc một lần vậy! Trong chớp mắt, Thiên Diện Hồ Ly hơi nắm chặt tay, không kìm nổi thốt lên.

- Lão Đại, nhã nhặn, chú ý hình tượng! Mãnh Ngưu ở bên cạnh nhỏ giọng nhắc nhở.

- Móa, lửa đã tới mông rồi, còn nhã nhặn cái gì. Ông đây nếu không còn nhã nhặn thì sau này cũng sẽ chẳng bao giờ nhã nhặn nữa! Thiên Diện Hồ Ly không vui nói.

Khóe miệng Mãnh Ngưu khẽ giật, cuối cùng trầm mặc không nói gì nữa. Tục ngữ nói không sai, chỉ cho quan bình phóng hỏa, không cho dân chúng đốt đèn, đãi ngộ của lão Đại và đàn em thực sự khác nhau một trời một vực.

- Lão Đại, chúng ta đánh cuộc thế nào?

Tinh thần Tử Vân hơi căng thẳng, vẻ mặt chờ mong nhìn Thiên Diện Hồ Ly.

Thiên Diện Hồ Ly hơi bĩu môi, bình tĩnh nói: - Ngoại trừ Tử Vân ra, bảy người các cậu đi cùng tôi, mặt khác chia nhỏ các cao thủ trong bang ra. Ha ha, đến lúc đó chúng ta phải thoải mái một phen. Các cậu chờ ám hiệu của tôi!

- Lão Đại cao minh!

Các đàn em nhanh chóng nịnh bợ.

Tử Vân nghe xong buồn bực, vừa rồi đề nghị mình đưa ra giống với phương pháp của lão Đại, vì sao mình nói ra là ngu ngốc, còn lão Đại nói lại biến thành anh minh?

- Người so với người, tức chết mất!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đương nhiên không hề biết, phong thư của mình lại khiến cho toàn bang phái chấn động. Tục ngữ nói không sai, mọi sự việc đều chưa mưu mà động trước.

Hiện tại, toàn bộ cấp cao của Điểm G cũng đang thảo luận vấn đề này, nhất là làm cách nào để giải quyết Thiên Diện Hồ Ly, ai sẽ tới Hạng Trang múa kiếm?

- Lão Đại, anh để cho Tiểu Bảo đi đi, ha ha. Tiểu Bảo cam đoan sẽ lấy được đầu người kia xuống, lão Đại, xin anh. Tiểu Bảo trong tay giơ bảo kiếm, tội nghiệp nhìn Thường Nhạc nói.

Thường Nhạc cười hì hì nói: - Tiểu Bảo, có phải em có điều kiện gì hay không?

- Không có, tuyệt đối không có bất kỳ điều kiện nào cả! Trên mặt Tiểu Bảo lộ ra nụ cười ngây thơ, vẻ mặt ấy thoạt nhìn muốn bao nhiêu ngây thơ có bấy nhiêu.

- Nói ra suy nghĩ của mình đi, lão Đại cũng không muốn lãng phí thời gian với em! Thường Nhạc nói thẳng.

- Cái kia có một kẻ nào đó đã từng nói rất đúng, hoặc là để danh lưu sử sách, hoặc là để tiếng xấu muôn đời! Tiểu Bảo nghiêm túc nói.

- Để tiếng xấu muôn đời?

Thường Nhạc hoài nghi nhìn cô, chính mình vừa mới bắt đầu kế hoạch "Hồng Môn Yến", cô bé này có phải hay không đang chỉ chó mắng mèo?

- Lão Đại, anh tưởng tượng một chút coi, chỉ cần Tiểu Bảo vung kiếm lên, Thiên Diện Hồ Ly sẽ biến mất, haizz, thật là uy phong Tiểu Bảo vẻ mặt tươi cười nói.

https://thuviensach.vn

- Bịch, uy phong cái rắm!

Thường Nhạc trực tiếp cốc đầu cô, sự việc lần này là việc lớn, cô chỉ là con cá trạch nhỏ rơi vào trong đại dương sẽ không thể nào vượt qua được sóng lớn.

- Lão Đại, lão Đại, Thiên Diện Hồ Ly tới rồi!

Trong lúc Thường Nhạc và Tiểu Bảo đang thảo luận, rốt cục ai là người tới Hạng Trang múa kiếm, giọng nói trong trẻo dễ nghe của Linh Nhi gần đó truyền tới.

Tinh thần Thường Nhạc và Tiểu Bảo đồng thời chấn động, thịt cá tới rồi!

Thiên Diện Hồ Ly nhìn một cái đầu nhỏ xông ra, sau đó lại rụt vào, thoạt nhìn như một kẻ trộm một mắt, vẻ mặt lão kỳ quái, chẳng nhẽ Điểm G không còn ai nữa rồi? Tới thủ vệ cũng là một nhóc con? Sụp đổ rồi hay sao?

- Mẹ kiếp, bà đây lên!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, Tiểu Bảo đã xông lên.

- ?

Thiên Diện Hồ Ly đang trong lúc buồn bực, chỉ thấy một cô gái vô cùng xinh đẹp vội vàng chạy tới trước mặt lão, cẩn thận đánh giá lão, vẻ mặt hiếu kỳ nói: - Ông là Thiên Diện Hồ Ly hay Thiên Diện Linh Hồ gì đó phải không?

Lại nhìn bộ dáng của Tiểu Bảo, quả thực là cáo chúc tết gà, vô sỉ tới cực điểm!

- Người kia, lão Đại, cô ta không phải là Thường Nhạc chứ? Mãnh Ngưu thần sắc kỳ quái nhìn Tiểu Bảo, thật cẩn thận nói.

https://thuviensach.vn

- Câm miệng!

Thiên Diện Hồ Ly cũng không nhìn Tiểu Bảo mà chuyển ánh mắt về phía sau cô, nhìn bộ dáng kia, lão hiển nhiên biết rõ Thường Nhạc hắn là sẽ đứng đằng sau Tiểu Bảo.

Quả nhiên, trong nháy mắt liền nhìn thấy một người thanh niên trẻ tuổi, anh tuấn, tự nhiên phóng khoáng từ bên trong đi ra: - Thường Nhạc! Trong đầu tám người gần như phản ứng cùng lúc.

Quả thật, hắn có loại khí chất trời ban, không người nào có thể bắt chước được. - Người anh em Thiên Diện, đã lâu không gặp! Thường Nhạc mặt mày hớn hở tiến lên đón tiếp.

Thiên Diện Hồ Ly còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc ôm chầm lấy, nhìn bộ dáng thân thiết, quả thực không khác gì gặp mặt người thân.

Thiên Diện Hồ Ly thế nào cũng không nghĩ đến Thường Nhạc sẽ có động tác như vậy, bản năng lão muốn né tránh, nhưng không còn kịp nữa rồi.

- Nhanh. Mời vào bên trong ngồi!

Sau khi ôm Thiên Diện Hồ Ly, Thường Nhạc trực tiếp kéo tay gã, thân thiết đi vào bên trong.

Bước vào phòng khách, đám người Thiên Diện Hồ Ly và Mãnh Ngưu thần sắc hơi đổi. Lúc này, Cao Tiếu, Huyết Hổ và những người khác đang ngồi lần lượt theo thứ tự ở một bên, toàn bộ nhà ăn tràn ngập loại khí tức khiến người khác hít thở không thông.

Chẳng biết vì sao, loại cảm giác này làm cho người ta cảm thấy uất nghẹn, dường như trong lòng bị một tảng đá đè chặt!

- Bê đồ ăn lên!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vừa ngồi xuống, liền lớn tiếng hô lớn.

- Tới đây!

Một giọng nói kỳ quái đột ngột vang lên.

- Chết rồi!

Trong lòng Thường Nhạc âm thầm kêu một tiếng không ổn, tại sao mình lại có thể quên mất kẻ dở hơi kia. Vừa rồi, khi chính mình kéo Thiên Diện Hồ Ly vào phòng ăn, Tiểu Bảo liền thừa cơ chạy trốn.

Hiển nhiên, cô đi lấy cái gọi là bảo kiếm!

Cô cũng không dùng cái đầu mà suy nghĩ một chút, uy danh Thiên Diện Hồ Ly có được như ngày hôm nay, chẳng nhẽ lại là hư danh.

- Ha ha, các vị nhìn xem, Tiểu Bảo đã chuẩn bị một tiết mục để biểu diễn cho các vị xem. Thiên Diện Hồ Ly hơi sững sờ, còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy Tiểu Bảo giơ bảo kiếm lớn kia lên, lắc lắc mông, bắt đầu chuyển động.

Tục ngữ nói không sai, Hạng Trang múa kiếm ý tại Bái Công. Giờ phút này, kiếm trong tay Tiểu Bảo đang chuyển động, tuy nhiên ánh mắt xinh đẹp của cô lại đang tập trung trên người Thiên Diện Hồ Ly.

Bộ dáng kia cho dù là kẻ ngu ngốc cũng đều nhận ra. Thường Nhạc lại thầm kêu một tiếng không ổn, nếu còn tiếp tục như vậy, Tiểu Bảo chắc chắn sẽ chịu thiệt.

- Tôi cũng cùng múa kiếm!

Ngay khi Thường Nhạc đang lo lắng cho đồng chí Tiểu Bảo, một bóng dáng nhỏ nhắn tiến vào, trong tay cầm bảo kiếm lớn, xem bộ dạng kia hiển nhiên cũng là muốn tới Hạng Trang múa kiếm rồi.

https://thuviensach.vn

- Phanh!

Hai thanh bảo kiếm va vào nhau, Tiểu Bảo và Linh Nhi đồng thời lùi về phía sau, tiếp theo "Ầm" một cái ngã sấp xuống.

Tiểu Bảo cũng không cần kiếm, trực tiếp thở phì phì đứng lên, ngón tay nhỏ chỉ vào mũi Linh Nhi, kêu gào: - Sao em lại ngăn cản chị? Chị sẽ lập tức lấy đầu của Thiên Diện Hồ Ly.

- Mất mặt quá!

Thường Nhạc nhìn bộ dáng của hai người bọn họ, buồn bực mà quay đầu đi chỗ khác.

Lần này xem như mất mặt cả nhà rồi.

- Đi ra ngoài hết cho anh!

Thường Nhạc vung tay hét lên, còn tiếp tục như vậy nữa, sau này hắn làm sao có thể lăn lộn trong giới này nữa.

- Lão Đại, anh không phải muốn thừa cơ giết chết Thiên Diện Hồ Ly sao? Tiểu Bảo giúp anh, chẳng nhẽ là sai sao? Tiểu Bảo tội nghiệp nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt ủy khuất nói.

- Em.

Đã nói tới tận đây rồi, nếu tiếp tục nói nữa thì thật đúng là tự biến mình thành kẻ ngu ngốc, Mãnh Ngưu đứng lên hung tợn nói: - Thường Nhạc, nếu mày muốn giết lão Đại của chúng tao, nhất định phải qua cửa của tao!

- Ầm!

Huyết Hổ đập mạnh xuống mặt bàn, trực tiếp đứng lên, bá đạo nói: - Nhóc con, mày là cái gì mà dám tùy tiện gọi thẳng tên lão Đại của chúng tao, lại

https://thuviensach.vn

đây, ông đây tiếp mày!

Mãnh Ngưu liền ít đi một đối thủ, con ngươi màu đen của gã tỏa ra ánh sáng tinh nhuệ, nắm tay hướng về phía Huyết Hổ.

- Dừng!

Ngay khi nắm tay gần tới trước mặt, Huyết Hổ hét lớn một tiếng khiến Mãnh Ngưu thiếu chút nữa bị dọa giật mình, gã hơi nhíu mày nói: - Nhóc con, chẳng nhẽ mày sợ?

- Sợ cái rắm, ông đây lo lắng đánh hỏng đồ vật nơi này, chúng ta ra bên ngoài! Huyết Hổ vung nắm tay khinh thường nói.

- Không tồi, không tồi, Huyết Hổ nhà chúng ta rốt cục đã trưởng thành! Thường Nhạc cảm thán gật đầu, mà trong lòng Thiên Diện Hồ Ly cũng âm thầm đồng ý.

Không hổ là nhân vật tinh anh của Điểm G, ngay cả chi tiết nhỏ như vậy cũng chú ý tới, chỉ riêng điểm này đã khiến lão không thể không bội phục!

Cao Tiếu ngồi bên cạnh không yên, gã cười hì hì chỉ vào vài tên đối diện: - Các người ai đánh với tôi, tay tôi cũng đang ngứa ngáy lắm rồi!

- Còn có tôi!

Tà ở bên cạnh không nhanh không chậm mở miệng nói.

- Chẳng lẽ muốn tiêu diệt từng người một? Thiên Diện Hồ Ly hơi căng thẳng, ánh mắt theo bản năng nhìn sang Thường Nhạc, đã thấy Thường Nhạc đang nhìn mình bằng ánh mắt quỷ dị.

Gã lại không ngừng nói thầm trong lòng.

https://thuviensach.vn

- Lão Đại, em muốn khiêu chiến cùng Thiên Diện Hồ Ly! Giọng nói của Tiểu Bảo lại vang lên, cũng không biết từ khi nào Tiểu Bảo của chúng ta đã nâng thanh kiếm to lớn kia tiến vào phòng khách.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 379: Hồng Môn Yến 3

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tránh sang một bên! Thường Nhạc trừng mắt liếc Tiểu Bảo một cái, trong nháy mắt, nước mắt Tiểu Bảo cuồn cuộn như nước sông chảy xuống, làm cho người ta dấy lên một cảm giác yêu thương kinh tâm động phách.

- Được rồi, tôi nhận lời khiêu chiến của cô!

Thường Nhạc chấn động, hắn nhìn Thiên Diện Hồ Ly kỳ quái, người kia không ngờ lại nhận lời khiêu chiến của Tiểu Bảo, chẳng nhẽ đầu lão bị úng nước rồi sao?

- A! Tiểu Bảo nghe được câu trả lời của Thiên Diện Hồ Ly hưng phấn mà hoan hô, giơ thanh đao lên trực tiếp lao về phía Thiên Diện Hồ Ly, trong miệng kêu lớn:

- Cảm ơn anh!

Móa, dùng cách này để cảm ơn chắc chỉ có một mình đồng chí Tiểu Bảo mà thôi.

- Ầm!

Thiên Diện Hồ Ly vừa mới nhấc chân đã cảm thấy mông đau đớn, hóa ra Tiểu Bảo đã nhanh chóng di chuyển về phía sau lão và đạp cho gã một cước.

Mặt Thiên Diện Hồ Ly hơi đỏ lên, dù gì mình cũng là bá chủ giới xã hội đen, bị một con nhóc đạp một cước, thật là mất mặt.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên lúc đó, Thiên Diện Hồ Ly hơi động tay, đánh thẳng về phía Tiểu Bảo.

- Đòn này chẳng phải quá đơn giản sao?

Thường Nhạc đang ở bên cạnh quan sát, thấy tình cảnh này, vô cùng kinh ngạc, đòn công kích của Thiên Diện Hồ Ly không có bất kỳ chiêu thức gì đáng nói, càng không có bất kỳ biến hóa nào.

Nhìn lại toàn bộ chẳng khác gì du côn lưu manh đánh nhau.

- Ôi! Ngay khi Thường Nhạc còn đang kinh ngạc, chợt nghe thấy tiếng kêu thất thanh của Tiểu Bảo, chỉ thấy thân hình nhỏ xinh của Tiểu Bảo bị Thiên Diện Hồ Ly hút lên không trung.

- Cái gì?

Sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, vừa rồi thủ đoạn biến hóa của Thiên Diện Hồ Ly hắn cũng không thấy rõ ràng, trên đời này lại có loại đòn tấn công mà hắn không thể thấy rõ, thật là không thể tin nổi.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không vội vàng cứu Tiểu Bảo, bởi vì hắn cảm giác được trên người Thiên Diện Hồ Ly không có sát khí tồn tại, như vậy thì Tiểu Bảo cũng sẽ không có nguy hiểm.

Vậy mà Tiểu Bảo lại bị hù dọa. Vừa rồi chính mình đạp người khác một cái, cảm giác thật là sảng khoái, nếu người khác cũng đá mình một cái, mông mình nhất định sẽ nở hoa.

Nghĩ tới đây, khuôn mặt của cô trắng bệch, tay chân luống cuống kêu la: - Lão Đại, cứu em với, trước kia em đã từng cứu anh rồi. Lão Đại, em là em vợ của anh đấy.

https://thuviensach.vn

Càng hô lại càng mất mặt, thiếu chút nữa là cô kêu lên: - Lão Đại, em là vợ của anh!

Thường Nhạc dứt khoát quay đầu lại, chính mình không thể bỏ được người này, Thiên Diện Hồ Ly lơ đãng mỉm cười.

Cô bé này thật đáng yêu, haizz, nếu giết thì thực sự đáng tiếc, gã đột nhiên nở nụ cười, không ngờ lại trực tiếp đặt Tiểu Bảo xuống, vỗ đầu cô, nghiêm trang nói: - Vận khí của cô tương đối tốt vì tôi là người tốt. Lần sau ngàn vạn lần đừng khiêu chiến bừa bãi, hơn nữa còn đá lung tung vào mông người khác.

Tiểu Bảo vừa được thả tự do liền nhanh chóng duy trì khoảng cách với Thiên Diện Hồ Ly, sau đó mới thật cẩn thận nói: - Kỹ nữ nuôi dưỡng đấy, hù chết bà đây rồi!

- Cô Thiên Diện Hồ Ly buồn bực, thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh. Sớm biết như vậy, gã đã đánh cho mông cô nở hoa, thật sự là quá đáng!

- Ầm!

Đúng lúc này, ở sân trước truyền tới tiếng vang long trời lở đất. Thường Nhạc và Thiên Diện Hồ Ly lúc này mới tỉnh ngộ, lúc trước còn có người đang liều mạng.

Khi Thường Nhạc cùng Thiên Diện Hồ Ly đi tới Thiên Viện, hai vị lão Đại đều choáng váng.

Lúc này, hai vị đại tướng nào phải đang đánh nhau, thực chất chính là đang đùa giỡn. Hơn nữa, hiện tại, Huyết Hổ đang nằm sấp trên người Mãnh Ngưu, còn Mãnh Ngưu lại đang kéo tai Huyết Hổ, nhìn bộ dáng kia, muốn bao nhiêu khó coi có bấy nhiêu.

https://thuviensach.vn

Hai người vừa thấy lão Đại tới, liền lập tức tách ra, giơ nắm tay lên, tuy nhiên nhìn bộ dáng thở hổn hển của bọn họ, nắm tay làm sao có nổi nửa phần công lực.

- Lão Đại, cậu chờ một lát, tôi lập tức đánh bại tên chó chết này! Huyết Hổ hùng hổ nói.

Mãnh Ngưu cũng không cam lòng yếu thế hét lên: - Lão Đại, anh yên tâm, tôi sẽ đánh cho mẹ gã cũng không nhận ra được!

Cảm thấy hai người đều không còn bao nhiêu sức lực, đều là lãng phí nước bọt, ỷ vào lời nói mà mắng nhau.

Thiên Diện Hồ Ly lại âm thầm kinh hãi, vài tên đàn em của lão đều bị chế trụ, nếu còn tiếp tục như vậy, lão muốn ra khỏi tổng bộ Điểm G còn khó khăn hơn lên trời.

Ánh mắt Thiên Diện Hồ Ly lơ đãng nhìn sang tên đàn em cuối cùng, tên kia lập tức hiểu được hàm ý trong đó, len lén rút đồ vật trong người ra. - Ông anh, không cần phải như vậy!

Còn chưa kịp phát tín hiệu, gã liền nhìn thấy một cao thủ bên cạnh Thường Nhạc đi tới, đó chính là Tiêu Tiêu. Không hiểu vì sao, vừa nhìn thấy Tiêu Tiêu, gã không dám tùy tiện phát tín hiệu ra ngoài.

Vô hình trung, có một vật gì đó đang kè bên người gã, như muốn nói, nếu mày dám động thủmày chết chắc.

Nghe quả thật buồn cười, nhưng cũng phù hợp với tình cảnh hiện tại!

Thường Nhạc cùng lúc nhìn sang Thiên Diện Hồ Ly, trên gương mặt anh tuấn đẹp trai và phong độ lộ ra nụ cười thản nhiên, dường như muốn nói, tất cả đều đã nằm trong dự liệu của tôi.

https://thuviensach.vn

Thực sự, Thiên Diện Hồ Ly không hề nghĩ tới Thường Nhạc lại tính toán rõ ràng như vậy, đặc biệt là khi nhìn thấy Tử Vân ủ rũ đi tới, gã đã biết kế hoạch hoàn toàn thất bại rồi.

Trước mắt, Tử Vân hổ thẹn nhìn Thiên Diện Hồ Ly: - Lão Đại, tôi Chúng ta bị bọn họ gài bẫy!

Thiên Diện Hồ Ly vẻ mặt vẻ kỳ quái, dựa theo đạo lý bình thường, Thường Nhạc và những tên trợ thủ đắc lực của hắn đều đã ở đây, như vậy còn ai có khả năng lớn như vậy, đánh bại được Tử Vân? Huống chi còn là bắt sống trắng trợn!

Thế nhưng khi Mộ Dung Trường Thiên và Ảnh lần lượt đi tới, gã cuối cùng cũng hiểu rõ ra, hoá ra, đối phương vẫn luôn đào sẵn hố chờ đợi mình.

Nghe đồn Mộ Dung Trường Thiên sau khi bị Thường Nhạc đánh bại, liền tự sát, bây giờ nhìn lại, hiển nhiên tất cả lời đồn đại đều là giả dối. Đương nhiên, việc Mộ Dung Trường Thiên thua ở trong tay Thường Nhạc cũng không đại diện cho việc Mộ Dung Trường Thiên không lợi hại, mà hoàn toàn ngược lại. Mộ Dung Trường Thiên cũng bởi vì kiệt xuất, mới có thể trở thành kẻ thù của Thường Nhạc.

Mà Tử Vân thua ở trong tay Mộ Dung Trường Thiên, cũng không phải là việc đáng ngạc nhiên.

- Thiên Diện Hồ Ly, anh còn có cơ hội gỡ lại vốn sao? Trên gương mặt anh tuấn đẹp trai của Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà, nhìn Thiên Diện Hồ Ly, nghiêm túc nói.

- Có!

Gương mặt Thiên Diện Hồ Ly không ngờ lộ ra nụ cười thản nhiên, dường như người bị bắt chặt không phải là mình mà là Thường Nhạc. Bộ dạng gã bình thường, cơ thể hoàn toàn thoải mái.

https://thuviensach.vn

Ngay trong khi đang nói chuyện, Thiên Diện Hồ Ly liền bắt đầu hành động. Động tác của gã rất nhanh, nhưng thoạt nhìn cũng rất chậm, dường như trong đó có ẩn chứa sự huyền bí!

Thường Nhạc hơi sững sờ, ánh mắt hắn không ngờ ngày càng trở nên mông lung, sau đó không tự chủ được đi về phía Thiên Diện Hồ Ly.

- Thường Nhạc. Từ nay về sau, tôi sẽ là chủ nhân của cậu, cậu đã rõ chưa? Trên mặt Thiên Diện Hồ Ly lộ ra nụ cười tà, dường như toàn bộ thiên hạ đều nằm trong tay gã.

- Vâng! Thần thái Thường Nhạc dường như chết lặng, chỉ phát ra tiếng nói. Đám người Mộ Dung Trường Thiên hơi đổi sắc mặt, đồng thời chuẩn bị xông lên giải cứu Thường Nhạc.

- Bảo bọn họ không được lộn xộn! Gặp tình huống khác thường, Thiên Diện Hồ Ly vội vàng lớn tiếng nói.

- Các anh, không có mệnh lệnh của tôi, ai cũng không được phép làm loạn! Thường Nhạc lạnh lùng ra lệnh.

Nghe nói như vậy, đám người Huyết Hổ choáng váng, chẳng lẽ người kia biết ma pháp hay sao?

- Ha ha ha ha... Thiên Diện Hồ Ly nhìn thấy đàn em của Thường Nhạc đều đứng sững sờ ở đó, lão không kìm nổi mỉm cười đắc ý, thần thái mang theo vài phần kiêu ngạo nói: - Thường Nhạc. Tôi muốn cậu khích lệ tôi!

Thường Nhạc đảo mắt một vòng, giật mình sau đó chậm rãi mở miệng nói: - Anh rất đẹp!

- Rất xinh đẹp? Sắc mặt Thiên Diện Hồ Ly trở nên kỳ quái, lão không vui nói: - Xinh đẹp là từ dùng cho phụ nữ. Cậu

https://thuviensach.vn

- Anh vốn rất xinh đẹp! Thường Nhạc nhắc lại câu nói đó, tuy nhiên hắn vừa nói vừa cười thản nhiên, dường như tất cả trời đất đều nằm trong tay hắn.

Bộ dáng hưng phấn kia, vẻ mặt vô lại kia, cho dù là kẻ ngốc cũng có thể nhận ra, giờ phút này, Thường Nhạc hoàn toàn tự do, ít nhất hắn cũng không bị bất cứ kẻ nào khống chế.

Mà sắc mặt Thiên Diện Hồ Ly hơi kích động, có chút kinh nhạc, tóm lại vô cùng phức tạp, làm cho người khác trong khoảng thời gian ngắn, căn bản không thể hiểu rõ hàm nghĩa của nó.

- Chẳng nhẽ Thiên Diện Hồ Ly thực sự là phụ nữ? Trong đầu mọi người đều không hẹn mà cùng phản ứng lại, ai lại tin rằng Thiên Diện Hồ Ly là phụ nữ, nhưng bộ mặt gã lúc này lại nói cho mọi người biết gã là phụ nữ!

- Anh thực sự là một bác gái sao? Tiểu Bảo thật cẩn thận đi tới trước mặt Thiên Diện Hồ Ly, nghiêm túc dò hỏi.

Thiên Diện Hồ Ly không hề nghĩ ngợi, hai tay hơi vung lên, Tiểu Bảo đã bị hút lên không.

- Đừng giết tôi!

Tiểu Bảo bị dọa bật khóc, sao có thể bị hút nhanh như vậy, chính mình cũng không thể di chuyển tức thời được. Lúc này, chỉ cần Thiên Diện Hồ Ly mạnh tay thêm một chút, đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta sẽ đi gặp Thượng đế ngay.

Ngay khi đang nói chuyện, bàn tay Tiểu Bảo đã đặt trước ngực Thiên Diện Hồ Ly mà sờ mạnh.

Mặt Thiên Diện Hồ Ly "xoẹt" một cái đỏ bừng lên. Cô bé đáng chết này, chỗ nào không túm lại chọn đúng chỗ này.

https://thuviensach.vn

Miệng Tiểu Bảo giật giật, thật cẩn thận nói: - Ngực của anh rất nhỏ, nhưng mềm mại, rất thích, có thể cởi quần áo ra để Tiểu Bảo nhìn rõ một chút, Tiểu Bảo muốn cùng anh so sánh xem rốt cục ai lớn hơn!

- Bịch!

Thiên Diện Hồ Ly không hề nghĩ ngợi, lập tức quăng Tiểu Bảo ra ngoài, cô bé đáng chết này, nếu điều kiện cho phép, trực tiếp giết cô, đem cho chó ăn rồi!

- Ôi chao, cái mông của tôi vỡ làm đôi rồi! Mông vừa đập xuống đất, Tiểu Bảo liền kêu lên thống khổ, thanh âm y hệt như heo bị giết.

- Cô bé Thiên Diện, chúng ta đổi một phương thức nói chuyện khác được không? Ngay khi Thiên Diện Hồ Ly đang chuẩn bị đánh Tiểu Bảo một trận nữa thì giọng nói của Thường Nhạc đột ngột vang lên.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 380: Sát Tiên 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô bé nghìn mặt?

Thiên Diện Hồ Ly nghe được câu này suýt chút nữa ngất đi, trong thời gian ngắn nhất, bàn tay nhỏ bé của cô huơ huơ trước mặt.

Một khuôn mặt xinh đẹp hiện ra trước mắt mọi người, lần này Thường Nhạc rất choáng váng, thật không ngờ người phụ nữ này lại xinh đẹp, trẻ tuổi đến vậy.

Thủ hạ bên cạnh Thiên Diện Hồ Ly cũng ngây ngẩn cả người, trước mắt là đại ca miệng đầy lời thô tục đây sao? Một đại mỹ nữ yểu điệu, một người đứng đầu xã hội đen, thật sự không cách nào liên hệ chúng với nhau.

Thần sắc Thiên Diện Hồ Ly cổ quái nhìn Thường Nhạc, dường như có chút đắc ý, lại có chút tức giận nói:

- Tôi có đẹp không?

- Xinh đẹp, rất xinh đẹp!

Thường Nhạc gật lấy gật để, nhìn thấy nụ cười dần hiện ra trên mặt Thiên Diện Hồ Ly, hắn lại bồi thêm một câu:

- Một cô bé xinh đẹp!

Nếu điều kiện cho phép, Thiên Diện Hồ Ly nhất định sẽ trực tiếp bóp chết cái tên chết tiệt này, nhưng cô lại không thể làm như vậy.

Cô hít sâu một hơi, hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi đã đi được chưa?

- Có thể, đương nhiên có thể rời đi!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp thốt lên.

Vừa dứt lời, trong lòng liền cảm thấy không ổn, hình như hắn trúng mỹ nhân kế rồi, quả nhiên, Thiên Diện Hồ Ly điềm đạm mỉm cười:

- Cảm ơn, chúng ta đi thôi!

Thiên Diện Hồ Ly phất tay ra hiệu cho đám thuộc hạ.

- Bọn họ không thể rời đi!

Khi đám Tử Vân chuẩn bị rời đi cùng với Thiên Diện Hồ Ly, thanh âm của Thường Nhạc lại vang tới.

- Anh…

Thiên Diện Hồ Ly thật không ngờ, Thường Nhạc đã buông tha cho cô. Tại sao lại gây khó dễ cho đám thuộc hạ râu ria của cô? Chẳng lẽ tên kia có Long Dương?

- Vì sao bọn họ không thể rời đi?

Thiên Diện Hồ Ly rốt cuộc không kìm được mà hỏi.

- Vì bọn họ không phải mỹ nữ.

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

Thiên Diện Hồ Ly hoàn toàn không còn gì để nói, đối mặt với cái tên siêu cấp vô lại thì phải làm thế nào? Cô dứt khoát đi về phía đại sảnh tổng bộ Điểm G.

https://thuviensach.vn

- Cô định làm gì?

Thường Nhạc cũng không ngờ Thiên Diện Hồ Ly lại có hành động như vậy, hắn sững người, không kìm nổi kinh ngạc nói.

- Khi nào bọn họ được đi thì tôi sẽ rời đi!

Khi Thiên Diện Hồ Ly nói xong những lời này, dường như đã quên mất mình là một bá chủ, hình tượng trẻ con hoàn toàn lộ ra.

- Vậy thì tốt, cô trực tiếp ở lại đây giúp tôi giữ cửa lớn đi, ban ngày hầu hạ phụ nữ của tôi. Buổi tối hầu hạ tôi!

Thường Nhạc lộ ra nụ cười trêu đùa.

Thiên Diện Hồ Ly sửng sốt, vừa mới định mở miệng mắng người, không ngờ Thường Nhạc lại phất tay:

- Đi thôi. Hôm nay chúng ta phải hết mình vì Thiên Diện Hồ Ly, phải chúc mừng cho chu đáo một chút!

- Ha ha, ha ha!

Cao Tiếu và Huyết Hổ đồng ý cả hai tay, Lộ Đức kỳ thật không vừa mắt với hành động vừa rồi của Thường Nhạc, nhưng được chúc mừng miễn phí, cô cũng rất thích chí.

Thiên Diện Hồ Ly nhìn Thường Nhạc và hai mươi mấy thủ hạ lần lượt rời khỏi tổng bộ, còn cô và các thủ hạ lại ở lại chỗ này, thần sắc cô có chút cổ quái. Chẳng lẽ tên kia không sợ cô sẽ dẫn thủ hạ lao ra ngoài?

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không hề ngu ngốc, Ảnh và Mộ Dung Trường Thiên không đi chúc mừng, nhiệm vụ của họ là xem chừng đám người kia.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không thật sự chúc mừng, mà là muốn nghênh tiếp một đám bạn, một đám bạn muốn mạng của hắn.

Vừa ra khỏi tổng bộ tới một chỗ vắng vẻ, trong lòng Thường Nhạc có một cảm giác kỳ diệu, không có bất cứ ai xuất hiện, cũng không có sát khí, Thường Nhạc lại không chút do dự dừng bước.

Hắn hiểu người đang đợi hắn, người muốn giao lưu với hắn cũng đến rồi, có đôi khi một người không thể tin vào đôi mắt của mình, không tin vào thủ hạ của mình, nhưng hắn tuyệt đối tin tưởng vào cảm giác của mình, nếu như ngay cả cảm giác của mình mà cũng không tin, thì e rằng cái chết cách hắn không còn xa nữa, rõ ràng Thường Nhạc là loại người tin tưởng vào cảm giác của bản thân.

Xung quanh dường như rất yên tĩnh, nhưng Thường Nhạc biết ở giữa con phố này ẩn giấu sát khí. Có lẽ thủ hạ của hắn không chú ý tới, nhưng khi Thường Nhạc vừa bước lên con đường này, hắn đã bắt đầu đếm nhưng cột đèn đường ở bên phố rồi.

Đèn, rất kỳ quái, cũng là chuyện khiến người ta kinh ngạc, nhưng Thường Nhạc làm như vậy, nếu ám sát thì cần chỗ tối! Nếu muốn ám sát ở giữa con phố này, nếu không phải bởi vì sát thủ đó có thực lực hùng mạnh thì bọn chúng thực sự rất ngu xuẩn!

Rõ ràng bọn chúng không phải, chín mươi cột đèn, đây là số lượng ở đầu phố.

Một trăm linh bảy cột đèn, đây là số lượng ở giữa con phố, nếu không cẩn thận thì tuyệt đối không thể chú ý tới những điểm này, nhưng theo quy luật thông thường, ở giữa phố thường là nơi náo nhiệt nhất, như vậy đèn đường tuyệt đối sẽ nhiều hơn ở đầu phố, chính là bởi vì nơi không rõ ràng này đã thu hút sự chú ý của Thường Nhạc.

Đèn thiếu một cột, chỉ một cột mà thôi, nhưng thế này đã đủ rồi!

https://thuviensach.vn

- Lui về phía sau 30m!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác, đám Cao Tiếu nhanh chóng hiểu rõ, cảnh giác nhìn xung quanh.

Khi bọn họ lui về phía sau, họ đột nhiên phát hiện chỗ đứng ban đầu lại là chỗ tối mà đèn không chiếu tới, là một chỗ rất nhỏ rất nhỏ.

Hành động rồi, trong chớp mắt khi bọn họ còn đang kinh ngạc, nền đất nơi họ đứng lúc ban đầu bỗng nứt ra, dưới đất đột nhiên nhô lên hơn mười thanh kiếm sắc bén.

Kỳ thật trong xã hội hiện đại hóa này, đã có rất ít người dùng kiếm, cho dù là ám sát, thì đạn dược vẫn nhanh hơn kiếm, nhưng là cao thủ chân chính, hắn thường lựa chọn kiếm, bởi vì kiếm giết người rất triệt để.

Đối phương rõ ràng tự biết kế hoạch ám sát của mình thất bại, ỷ mình đông người, ngay cả ám sát ở chỗ sáng cũng dùng tới rồi.

- Mày chính là Thường Nhạc?

Khi đám Cao Tiếu nghênh tiếp kiếm, một giọng nói âm trầm đột nhiên truyền tới từ đối diện con phố cách đó không xa.

Điều này khiến gần như tất cả mọi người đều chấn động, ở khoảng cách xa như vậy, không ngờ giọng nói của đối phương lại giống như ở ngay bên tai mình.

- Mày không phải là diễn viên chính!

Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày. Hiện ra trước mắt hắn là một gã trung niên gầy yếu.

Chỉ dựa vào khí thế của đối phương, Thường Nhạc cũng hiểu ra đây là một khúc xương cứng, rất khó gặm, nhưng hắn đã quyết định phải chơi đùa với

https://thuviensach.vn

đối phương một chút thì nhất định phải nhổ cái răng nanh sắc bén trước mắt này đã.

Hai người cứ lặng yên đứng đối diện nhau, Thường Nhạc, người trung niên bất luận ở chỗ nào đều khiến người ta có cảm giác mơ hồ, cũng không phải bởi vì vóc dáng mảnh khảnh, không phải vì vẻ ngoài anh tuấn mà là đôi mắt lúc nào cũng tràn đầy tà khí kia!

Sát thủ đánh lén giằng co với thủ hạ của Thường Nhạc, nhưng theo tình thế hiện này thì rõ ràng bên phía Thường Nhạc đang chiếm thế thượng phong!

Chỉ dựa vào đôi mắt này có thể nói cho người ta biết, chỉ cần người khác không chủ động trêu chọc hắn, như vậy bạn chắc chắn sẽ an toàn, nhưng một khi đôi mắt hí này thức giấc, e rằng cho dù là lão Thiên vương cũng chỉ có con đường chết!

Khiến người ta hưng phấn chính là, trong phần lớn các tình huống, đôi mắt hắn vẫn bình thường, nhưng bây giờ đôi mắt hắn lại đang khép hờ, lẽ nào là có được sát khí vô tận hay là chần chừ chưa quyết?

Cái gã đứng đối diện Thường Nhạc thoạt nhìn rất bình thường, thân hình cao gầy, tay chân vạm vỡ, gương mặt nghiêm túc, thần sắc lạnh lùng, đôi mắt thâm thúy khó lường, để lại cho người ta ấn tượng độc ác vô tình.

Nhưng cũng có một khí thế đáng kinh sợ khác, ánh mắt lợi hại, giống như chim ưng trong bóng đêm, hai mắt sáng như đuốc, toàn thân giống như một thanh bảo đao sắc bén, căn bản không thể che dấu ánh hào quang.

- Mày muốn giết tao?

Đồng tử Thường Nhạc hơi co lại, đầu tiên đã phá vỡ không khí giữa hai người.

https://thuviensach.vn

- Mày không nên đối đầu với Tổ chức Thế giới sát thủ, cho nên mày phải chết!

Tay của đối phương đã bắt đầu dựng đứng.

Thường Nhạc căn bản lười so đo với những lời vô nghĩa của đối phương, nguyên nhân rất đơn giản, đối phương không phải mỹ nữ, nên Thường Nhạc trực tiếp tung ra một quyền, trong lúc đó, quyền cước kia như gió thổi nhổ tận gốc tất cả mọi thứ.

Nhưng khi nắm đấm sắp tiếp xúc với đối phương, đột nhiên xuất hiện một bóng người màu đen.

Gió lúc đó đột nhiên mạnh lên, bóng đen như lơ đãng dừng lại một chút, mặc dù chỉ là trong giây lát nhưng với Thường Nhạc thì như vậy đã đủ rồi.

Tốc độ như gió, một luồng chân khí trực tiếp đánh thẳng về phía bóng đen.

- Hừ!

Bóng đen dường như có chút kinh ngạc, tuy nhiên đợi đến khi đầu ngón tay của Thường Nhạc tiếp xúc với cơ thể y, thân hình vững chãi như đá khiến Thường Nhạc có chút đau đớn.

- Giết!

Bống nhiên một đám sát thủ lại thoát ra khỏi đám người đang giết chóc, cố sức xông về phía Thường Nhạc, quả đúng là cách đánh không muốn sống nữa mà.

Trong khoảnh khắc gió kiếm chạm vào than thể, thân hình Thường Nhạc khẽ động, mượn lực xoay tròn vẫn không thay đổi thái độ tấn công vừa rồi, chỉ có điều lúc này xoay một bước, chỉ là xoay người mà thôi, thì đám

https://thuviensach.vn

người không muốn sống kia lại nhìn thấy một chuyện khiến chúng hối hận không muốn liều mạng nữa.

Đó là thanh phi đao trong tay Thường Nhạc, trong chớp mắt xoay người kia, khi tên sát thủ đang kinh ngạc, thanh đao của Thường Nhạc như rắn độc đâm vào trái tim gã, khi gã xoay kiếm tấn công Thường Nhạc đương nhiên là vô ích rồi.

- Xoạt!

Không ngờ khi kiếm vừa qua, một thanh kiếm càng sắc bén hơn lại tấn công từ bên cạnh, tốc độ tấn công của đối phương hoàn toàn không bì được với người vừa rồi.

- Ầm!

Sức mạnh của thanh đao ở tay trái Thường Nhạc chỉ sượt qua khiến tên vừa mới xuất hiện kia ngã xuống, kiếm trong tay cũng bị Thường Nhạc chém thành hai.

Sắc mặt người trung niên hơi thay đổi, trên bàn tay trắng nõn đột nhiên biến ra một thanh đao, chém ngang về phía Thường Nhạc.

- Đ...A...N...G...G!

Thân hình người trung niên chấn động, một luồng khí không biết từ chỗ nào phóng thẳng tới làm cong mũi đao của gã, nguy hiểm là đã bị đối phương nhìn thấu, người trung niên hoảng sợ ngẩng đầu nhìn, lại thấy đó là một cô gái mặc đồ đen, chính là Lộ Đức xinh đẹp, thân hình cô không ngừng biến ảo trong không gian.

Chỉ cảm thấy một luồng sát khí bức người, lúc này người trung niên mới phát hiện, đám người kế bên cũng bị giết sạch rồi, chỉ thấy xa xa vọng lại tiếng hét kinh người.

https://thuviensach.vn

- Xoạt!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 381: Sát Tiên 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Một âm thanh giòn tan vang lên, phi đao của Thường Nhạc đã cách mặt người trung niên chừng 1m, cho tới bây giờ gã cũng không ngờ trên đời này lại có thanh phi đao nhanh đến vậy.

Gã cảm giác được trên bề mặt của thanh phi đao có một loại sát khí khiến người ta khó có thể nói rõ, đao còn chưa tới, thì đã có một luồng khí cực lạnh xâm nhập vào cơ thể, khiến người trung niên bất giác rùng mình một cái.

Người trung niên điên cuồng hét lên, cán đao cầm trong tay, rút ra nhanh như chớp.

- Đ...A...N...G...G!

Một tiếng động nhỏ, thanh đao quỷ dị kia vừa vặn bị người trung niên bắt được chuôi đao.

- Khá lắm!

Thường Nhạc khẽ tán thưởng một tiếng, dựa vào thân thủ như vậy mà có thể đỡ được một đòn công kích, không chỉ cần thị lực, góc độ và độ mạnh chính xác tới mức dọa người, tốc độ phản ứng và sức mạnh kia càng là thứ người bình thường không thể theo kịp.

Lúc này Thường Nhạc vẫn không giảm tốc độ tấn công, sát khí cũng ngày càng nồng đậm hơn.

- Vù vù!

https://thuviensach.vn

Thanh phi đao tỏa ra sáu dòng khí xuyên qua màn đêm, phóng về người trung niên một cách vô cùng chuẩn xác.

Người trung niên hoảng sợ, mặc dù có cảm nhận được, nhưng không ngờ Thường Nhạc lại đạt tới trình độ đáng sợ như thế này, nội lực không hề dừng lại!

- Két!

Người trung niên dựa vào hai đao khí trên chuôi đao đang quấy nhiễu, thân hình vội vàng lui về phía sau, né tránh dòng khí xuất quỷ nhập thần này, nhưng cũng sợ tới mức cả người đổ mồ hôi.

Lúc này, một cao thủ khác đã bị Lộ Đức quấn lấy, bình tĩnh, tuyệt đối phải bình tĩnh, khi gã nhìn thấy Lộ Đức, gã có cảm giác mình không thể đột phá bức tường vô hình này.

Một dòng khí nhạt từ từ và chậm rãi dâng lên trong người Lộ Đức. Trong lòng gã thầm hy vọng tốc độ tấn công của Lộ Đức có thể chậm lại một chút.

Lộ Đức lạnh lùng nhìn gã trước mặt, đối với cái gã này và cả gã trung niên liên thủ tấn công Thường Nhạc, chuyện cô muốn làm nhất chính là dùng móng vuốt sắc bén, xuyên qua cổ họng của đối phương, đột nhiên thân hình cô khẽ lóe lên, người và thanh đao trong tay đột nhiên hợp làm một nhanh chóng phóng thẳng về phía đối phương.

Đợi!

Gã kia thấy tình cảnh này thì không khỏi âm thầm vui mừng, y biết cơ hội của mình tới rồi, vừa rồi y đã lặng lẽ tìm kiếm, y biết chỉ cần Lộ Đức trước mắt có thể tấn công mình với góc độ bình thường, thì chân khí bá đạo của y sẽ dễ dàng không chế đối phương, đến lúc đó cho dù không đánh bại được

https://thuviensach.vn

cô, nhưng y vẫn có thể nắm chắc tới 90% là sẽ khiến Lộ Đức không thể đi nổi.

Nhưng khi ngón tay sắc bén sắp chạm vào thân thể y thì Lộ Đức đột nhiên cong người lại, ngón tay sắc bén kia không ngờ lại chuyển hướng về phía người trung niên.

Không ổn rồi.

Thấy tình cảnh này, gã kia không khỏi chấn động, chân khí y đã chuẩn bị rất lâu biến thành một tia sáng như sao băng đột ngột phóng về Lộ Đức.

Phòng thủ trong phút chốc biến thành tấn công.

Nhưng y thật không ngờ, Lộ Đức dường như hoàn toàn không chú ý tới mũi tấn công sắc bén ở phía sau, ngón tay của cô vẫn không đổi hướng nhằm thẳng về phía y.

Người trung niên rơi vào trận chiến với Thường Nhạc, y cảm giác thân thể của mình giống như bị một cái gì đó hấp dẫn, không ngờ lại không thể động đậy.

Lúc này, trong lòng y dâng lên cảm giác bất an, cảm giác bất an ngày càng mạnh mẽ. Trực giác nói cho y biết nhất định phải lui về phía sau.

Đòn tấn công của Lộ Đức chỉ trong giây lát đã tới trước mặt y, y theo bản năng tránh sang một bên, thân hình vừa mới động, nhưng ở trái tim đã truyền đến cảm giác đau đớn cùng cực.

Y không ngờ rằng, mình không chết trong tay Thường Nhạc, cũng không chết trong tay Lộ Đức, mà là chết trong tay một đứa bé gái vô cùng xinh xắn.

https://thuviensach.vn

Cái chết này của y cũng chẳng có gì. Nhưng lại vào chính lúc đó, một bóng đen hư ảo nhằm thẳng về phía Thường Nhạc, động tác thoạt nhìn rất nhanh, rất khoa trương, nhưng lại rất chậm, giống như ốc sên vậy.

- Ầm!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị, cái hắn chờ chính là khoảnh khắc này, sự xuất hiện của gã trung niên và hơn mười cao thủ kia, không hề khiến Thường Nhạc hứng thú.

Một loại trực giác nói cho Thường Nhạc, gần đó còn có cao thủ, nếu hắn phát huy hết uy lực dễ dàng xử lý đám người kia, cao thủ đó có thể sẽ bị dọa chạy mất.

Nhưng bây giờ thì khác, biểu hiện của Thường Nhạc tuy rất lợi hại, nhưng đã ẩn giấu một nửa thực lực, vừa lúc Lộ Đức xuất hiện càng khiến Thường Nhạc che giấu thực lực, phủ thêm một lớp màng bao bọc.

Khi thân ảnh kia xuất hiện, thân hình Thường Nhạc bắt đầu chuyển động, động tác của hắn và cái bóng kia khác nhau, dường như hắn lùi về phía sau, không ngừng lùi về phía sau.

Tiểu Bảo vừa nãy không cận thẩn giết mất một cao thủ, cô hoàn toàn choáng váng, lần đầu tiên giết người, bảo kiếm bị cô vứt “keng” một tiếng trên mặt đất.

Khiến cho người ta có một cảm giác rất khôi hài.

Nhưng Tiểu Bảo chạy trốn tuyệt đối là hạng nhất, thậm chí tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng, Tiểu Bảo đã trốn sang một bên, vỗ ngực nói:

- Hù chết bổn cô nương rồi, hù chết bổn cô nương rồi!

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta có bị hù chết hay không, e rằng chỉ có Tiểu Bảo mới rõ.

Mục tiêu của cái bóng đen kia vẫn là Thường Nhạc, tốc độ rất nhanh, rất khoa trương, khiến cho người ta có một loại cảm giác không chân thật, bỗng nhiên lúc đó bước chân lùi về phía sau của Thường Nhạc bỗng ngừng lại.

Không ngờ lại trực tiếp tấn công về phía trước.

- Chẳng lẽ tên này điên rồi?

Lúc này, trong tay bóng đen đang cầm binh khí, hình dạng rất kỳ quái, khiến cho người ta nhìn qua lại không cách nào nói rõ nó thuộc loại binh khí nào.

Vừa giống kiếm, lại vừa giống đao, bất kể là thứ gì, thì bóng đen và bản thân binh khí đã hoàn toàn hòa làm một, bóng đen thậm chí còn tin rằng, chỉ cần động tác của Thường Nhạc dừng lại, hoặc tốc độ lùi về phía sau chậm lại, như vậy binh khí kia sẽ trực tiếp đâm xuyên qua trái tim của Thường Nhạc.

Trong lòng y có chút nghi ngờ, Thường Nhạc không phải là người thường, thậm chí có thể nói, Thường Nhạc thông minh tài trí, tuyệt đối là hiếm có trên đời, nhưng sao hắn lại phạm phải sai lầm ngu ngốc như vậy?

Chẳng lẽ….

Nghĩ tới đây, động tác của y theo bản năng chậm lại, Thường Nhạc lại nắm được thay đổi trong chớp mắt này.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Nắm đấm mạnh mẽ đánh lên ngực đối phương, Thường Nhạc âm thầm kêu một tiếng không ổn, nội lực của đối phương không ngờ rất thâm hậu, nắm đấm của hắn giống như đánh lên bông vậy.

Nhưng khi Thường Nhạc kinh hãi, bước chân của đối phương lảo đảo lùi về phía sau, bỗng nhiên lúc đó đối phương lạnh lùng hừ một tiếng, tuy rằng âm thanh rất nhẹ, nhưng nó cũng nói rõ với Thường Nhạc, đối phương là một phụ nữ.

Ánh mắt Thường Nhạc lóe lên một tia hưng phấn, hắn càng thích phụ nữ hơn đàn ông, huống chi ngực của đối phương có lực đàn hồi lớn như vậy, cô hắn là một phụ nữ trẻ tuổi.

- Nhanh thật!

Khi Thường Nhạc còn đang ý dâm nhìn đối phương, thì động tác của đối phương bắt đầu, động tác nhanh hơn, hung hãn hơn, căn bản không tìm ra bất cứ quỹ đạo nào.

- Ầm!

Không ngờ trước khi Thường Nhạc né tránh, đã hung hăng đánh lên ngực Thường Nhạc.

Thường Nhạc hít khí lạnh.

Ánh mắt đối phương cũng lộ ra sự hưng phấn, cái chết, người bị y đánh trúng chỉ có con đường chết, sức mạnh trong tay y bất giác gia tăng.

- Haizz, phụ nữ mà che mặt thì rất không tốt nha!

Nhìn qua Thường Nhạc vừa trúng đòn nhưng trên mặt hắn lại lộ ra nụ cười quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Trong lòng đối phương có chút căng thẳng, bản năng muốn lùi về phía sau, không ngờ rằng, Thường Nhạc khẽ động, khăn che mặt đã bị Thường Nhạc kéo ra.

- Trắng quá!

Nhìn thấy gương mặt của đối phương, Thường Nhạc bất giác lộ ra vẻ kinh ngạc, diện mạo của đối phương chỉ xếp vào loại trung, nhưng gương mặt của cô quả thực là quá trắng.

Nhìn kỹ thì dường như có thể nhìn xuyên qua lớp da thịt bên ngoài và thấy rõ lỗ chân lông ở sâu bên trong, máu đang tuần hoàn, mà sự trắng trẻo của cô hoàn toàn không bù lại được diện mạo không tính là xuất sắc của cô.

Cô gái rõ ràng không ngờ Thường Nhạc sẽ vạch khăn che mặt của mình, sắc mặt cô hoàn toàn thay đổi, đôi mắt xinh đẹp như rắn độc chằm chằm nhìn mặt Thường Nhạc.

Chậm rãi mở miệng:

- Phàm là người nhìn thấy gương mặt thật của tôi đều phải chết!

- Cô chính là Sát Tiên!

Thường Nhạc chằm chằm nhìn mặt đối phương, chậm rãi nói.

Quả thật trong đám sát thủ, kẻ có thể đánh trúng người hắn rất ít, ít nhất thì thủ lĩnh của tổ chức Thế giới sát thủ – Sát Tiên là một trong số đó.

Thần sắc của Sát Tiên không thay đổi, dường như Thường Nhạc đã là người chết, căn bản không cần phải giải thích thêm nữa.

Lúc này, khí thế trên người Sát Tiên cũng bắt đầu thay đổi, rất mờ ảo, khiến cho người ta không cách nào nắm bắt, lại rất trống rỗng…

https://thuviensach.vn

- Haizz, lão đại, chúng ta cùng xông lên đi!

Giọng nói của Cao Tiếu đột ngột vang lên, có chút kiêu ngạo, đắc ý, đương nhiên, những người quen biết gã đều rõ, đám sát thủ kia chưa làm Cao Tiếu của chúng ta thỏa mãn.

Lúc này Sát Tiên mới phát hiện, trên hiện trường chỉ còn lại một mình cô. Đám người Thường Nhạc và Lộ Đức đã hoàn toàn phong tỏa toàn bộ cơ hội chạy trốn của cô.

- Đầu hàng đi!

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn Sát Tiên vô cùng quái dị, thanh phi đao liếc xéo thân hình mềm mại của đối phương, đám người Lộ Đức, Cao Tiếu lẳng lặng đứng sau lưng cô, chỉ cần cô khẽ lắc đầu, ngón tay của Lộ Đức sẽ không chút do dự đâm xuyên qua cổ họng của đối phương.

Ánh mắt Sát Tiên đầy phức tạp nhìn Thường Nhạc, cô không ngờ thân phận lại hoán đổi nhanh như vậy, vừa nãy cô là thợ săn, trong nháy mắt đã trở thành con mồi của người khác.

Đây dường như là một loại châm chọc.

Đương nhiên, đường đường là đệ nhất sát thủ, sẽ không dễ dàng nhận thua, cho dù là trước mặt có thêm nhiều người nữa, chỉ cần cô tập trung vào Thường Nhạc, như vậy nhất định có thể lấy được đầu của hắn.

Thường Nhạc phát hiện ánh mắt đối phương chằm chằm nhìn đầu hắn, hắn bất giác sờ cổ, bà chị mặt trắng này sẽ không giống bà cô Lộ Đức độc ác đều thích cắn cổ người ta đấy chứ?

Lộ Đức thấy động tác này của Thường Nhạc, khuôn mặt cô bất giác đỏ lên, cái tên khốn kiếp này, sao có thể đem chuyện bí mật như vậy, dùng động tác đó biểu lộ trước mặt bao nhiêu người.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đương nhiên không biết suy nghĩ trong lòng Lộ Đức, hắn phát hiện Sát Tiên đang không ngừng thay đổi, loại thay đổi này có thể nhìn ra ở từng bộ phận trên cơ thể.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 382: Hóa Ra Là Cô!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác nơi khóe miệng:

- Dáng người không tồi, tôi rất thích!

Vừa dứt lời, trong lòng Thường Nhạc có chút căng thẳng, chỉ thấy một ngọn lửa phượng hoàng vô cùng tràn trề nhanh như chớp phóng về phía hắn, ngọn lửa mãnh liệt này, khiến Thường Nhạc lần đầu tiên cảm thấy khiếp sợ, nếu ngọn lửa này rơi xuống người hắn, như vậy có phải sẽ nóng chảy toàn bộ người hắn hay không?

Khôi giáp Hắc Ám có thể cản được lửa hay không?

Tuy rằng Thường Nhạc là người rất thích đánh bạc, nhưng cứ như vậy mà đánh cược với đối phương, vậy thì chả có ý nghĩa gì cả, ít nhất Thường Nhạc sẽ không lấy tính mạng của mình ra đùa giỡn.

Ngọn lửa bắt đầu thiêu đốt, trong mắt Thường Nhạc cũng lóe lên một ngọn lửa quỷ dị

- Để xem ai lợi hại hơn!

Trong chớp mắt, thân hình Thường Nhạc cong lại.

Trong nắm tay đang căng cứng kia phát ra một tia sáng màu trắng, trong đó ẩn chứa khí lạnh, phóng thẳng về phía lửa phượng hoàng.

- Mấy người thử đoán xem, khi ngọn lửa bùng cháy, có thể thiêu sạch quần áo trên người đại tiểu thư Sát Tiên xinh đẹp của chúng ta hay không?

https://thuviensach.vn

Trong lúc tấn công, Thường Nhạc vẫn mở miệng cười đùa.

- Em đoán cô ta nhất định sẽ cởi truồng, hơn nữa ngực không lớn bằng em!

Giọng nói của Tiểu Bảo đột ngột vang lên, lửa phượng hoàng bao quanh người nhanh chóng ngưng lại.

Đương nhiên, sự thay đổi này đối với Thường Nhạc mà nói là đã đủ rồi, tay hắn khẽ động, dòng hàn khí kia chặt chẽ bao phủ lửa phượng hoàng.

- Đúng giờ!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười hoàn mỹ, chỉ thấy lửa phượng hoàng rơi thẳng xuống phía dưới.

- Fuck!

Thường Nhạc thật không ngờ, khi thân hình đối phương rơi xuống đất, không ngờ lại xoay người chuyển động, còn chưa kịp phản ứng, đối phương lại nhanh chóng thoát khỏi vòng vây.

- Lão đại, tôi….

Cao Tiếu huơ tay, gào lên.

- Không cần!

Trong ánh mắt Thường Nhạc lóe lên một tia quỷ dị, đối phương lại có thể trốn thoát khỏi công kích của hắn, như vậy cho dù là Cao Tiếu đuổi theo thì e rằng cũng chỉ bị người ta đá cho mà thôi!

- Chúng ta tiếp tục đi ăn mừng!

Thấy ánh mắt của các thủ hạ đều tập trung lên người mình, Thường Nhạc thản nhiên mỉm cười, dựa vào một loại trực giác, Sát Tiên sẽ còn tìm tới

https://thuviensach.vn

hắn, hơn nữa rất nhanh, rất nhanh.

Bọn họ vừa mới đi vào quán bar kia, ánh đèn sáng chói đã kích thích mắt người tới mức khó có thể mở ra, Thường Nhạc nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, ước chừng khoảng mười giây đã lại mở mắt ra, xem chừng đã có thể thích ứng với hoàn cảnh xung quanh.

Dưới ánh đèn rực rỡ, ở một nơi đầy ních người lộn xộn không hề tuân theo bất cứ quy tắc nào, một nơi bán thuốc nhộn nhịp với việc các cô gái đứng tán loạn ở những nơi vắng vẻ không ngừng chèo kéo.

- Anh chàng đẹp trai, muốn uống một cốc với em không?

Một giọng nói vô cùng quyến rũ đột ngột vang lên bên tai Thường Nhạc, chỉ thấy một cô gái xinh đẹp và diêm dúa liếc mắt đưa tình nhìn hắn.

- Vô cùng nguyện ý!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Lộ Đức cong lên đầy buồn bực. Cái tên khốn kiếp này, chỉ biết trêu hoa gẹo cỏ, phải tìm cơ hội cho hắn một trận.

Lộ Đức thở hổn hển kéo tay Tiểu Bảo lẩn vào đám người, Linh Nhi xinh đẹp giãy dụa nhưng cũng đi theo, rõ ràng cũng muốn điên cuông nhảy nhót một phen.

Sau khi tùy ý gọi một chút rượu, Thường Nhạc lại tập trung sự chú ý lên người mỹ nữ trước mắt.

Lộ Đức xinh đẹp chói mắt trong đám đông, mấy gã đàn ông không ngừng lắc hông muốn dựa gần cô. Ánh mắt trắng trợn kia dường như muốn nhìn xuyên qua lớp quần áo ít ỏi của cô, muốn nhìn thấy làn da trắng nõn của cô vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng khinh người là chuyện mỗi người đàn ông không thể tránh khỏi, nhưng ở trong mắt Thường Nhạc, hắn vẫn có chút không thoải mái trong lòng.

- Nào, em uống với anh một cốc!

Người còn chưa kịp phản ứng, thì đã cảm thấy một mùi hương nhàn nhạt lan tới mũi, nhưng khi thấy mỹ nữ đi tới bên cạnh Thường Nhạc, ngồi xuống và nũng nịu nói.

Trong lòng Thường Nhạc chấn động, lúc này đối phương không bắt đầu sự dịu dàng kia một chút nào, dường như có chút phóng đãng, mặc dù đối phương vô cùng xinh đẹp, nhưng đối với hắn loại phụ nữ phóng đáng này từ trước tới nay không phải loại để yêu, đương nhiên, nếu loại phóng đãng này là đơn phương tìm tới hắn, thì lại là chuyện khác.

- Không thành vấn đề!

Đôi mắt đen long lanh của cô ta vẫn chằm chằm nhìn hắn, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười trêu đùa.

Vừa mới uống một cốc bia, cơ thể Thường Nhạc dường như cảm thấy có một phản ứng vô cùng kỳ lạ, hắn khẽ lắc đầu.

- Nào, chúng ta tiếp tục uống cốc thứ hai!

Thường Nhạc miễn cưỡng gật đầu, uống cốc bia Tuyết Hoa thứ hai, loại cảm giác kỳ lạ đó lại càng rõ rệt hơn, Thường Nhạc bất giác thì thầm:

- Kỳ lạ, bia cũng không phải là rượu trắng, sao mình uống xong cứ như đàn bà vậy, lại choáng váng đầu óc?

Trong chớp mắt thân hình Thường Nhạc khẽ lay động.

https://thuviensach.vn

Lộ Đức vẫn không hề hay biết vẫn chuyển động cơ thể theo âm nhạc, cô không hề phát hiện cái ghế Thường Nhạc ngồi lúc ban đầu đã trống không.

Cô gái xinh đẹp đỡ Thường Nhạc tới một căn phòng phía trong quán bar, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị:

- Thường Nhạc, cái tên sắc lang này, không phải chỉ có thế thôi sao, hôm nay tôi muốn tự tay giết anh!

Vừa nói vừa giơ dao găm trong tay lên, nhưng bỗng nhiên lúc đó, cô cảm giác cơ thể mình giống như bị cái gì đó đánh trúng, hoàn toàn cứng ngắc.

Thường Nhạc vốn bị trúng thuốc mê ngất đi không ngờ đã tỉnh lại, hơn nữa còn cổ quái nhìn cô, thản nhiên nói:

- Đối phó với phụ nữ, tôi có cách rất đơn giản!

Trong ánh mắt bùng lên dục vọng trần trụi, một loại dục vọng từ nơi sâu thẳm bắt đầu lan tỏa ra khắp cơ thể.

Hô hấp của Thường Nhạc ngày càng nặng nề, cả người có cảm giác như sắp bốc cháy.

- Anh…. Anh muốn làm gì?

Nhìn thấy ánh mắt tràn đầy dục vọng của Thường Nhạc, thân hình cô gái xinh đẹp bất giác run lên.

Nếu là người phụ nữ khác, có lẽ Thường Nhạc sẽ khống chế dục vọng của mình, nhưng người phụ nữ trước mặt này, Thường Nhạc căn bản không cần phải áp.

Nội y màu hồng đã được cởi bỏ một nửa, bộ ngực trắng nõn run rẩy, người phụ nữ trên giường nũng nịu rên rỉ, một tay Thường Nhạc vuốt ve nhũ hoa

https://thuviensach.vn

căng cứng, một tay lại không ngừng ma sát giữa hai chân cô, mùi hương phụ nữ thơm ngát tràn ngập cả căn phòng.

Hô hấp dần trở nên gấp gáp, lỗ mũi bị hai khối thịt mềm mại trước ngực của cô gái xinh đẹp kia chặn lại, nhất thời không thể hít thở, Thường Nhạc cố gắng di chuyển xuống eo, cuối cùng cũng tìm ra vị trí đó. Dựa vào cảm giác, gần như không cần dùng sức, tiến thẳng vào đảo Hoàng Long, đột phá điểm mấu chốt của cô ta, một đường giết tới cùng.

Cô gái xinh đẹp "ừm" một tiếng, toàn thân chấn động, mở to cái miệng nhỏ, hít lấy không khí. Thường Nhạc ngẩng đầu hít thở, rồi lại tiếp tục một trận kích thích vô cùng kịch liệt.

Người phụ nữ dưới thân sống chết nhô đầu lên, ánh mắt mơ hồ hé cái miệng nhỏ xinh xắn, vừa định phát ra tiếng rên rỉ, đã bị cái miệng của Thường Nhạc hung hắn mút chặt lấy, đầu lưỡi như một con ác xà luồn vào trong miệng, cố sức mút lấy cái lưỡi thơm tho kia, khiến cô gái xinh đẹp không thể rên rỉ, chỉ có thể phát ra những tiếng ô ô.

Điên cuồng va chạm có thể khiến mỹ nữ xinh đẹp gần như gần như sụp đổ, khó có thể chịu đựng được!

Thường Nhạc sắc mặt hồng đỏ nằm trên giường, giống như đã ngủ rất ngon, bên cạnh là một cô gái xinh đẹp sắc mặt tái nhợt dựa vào người hắn, cũng như đang ngủ yên lành, mái tóc lộn xộn che mất đôi mắt cô, thân thể hai người giấu dưới lớp chăn, nhưng bất cứ người nào cũng biết rằng, ở đó đã xảy ra chuyện gì.

Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc mở mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười phóng khoáng, tay sờ lên mặt đối phương, trêu đùa nói:

- Mỹ nữ Thiên Diện, tư vị vừa rồi có phải rất thoải mái không?

https://thuviensach.vn

Đôi mắt động lòng người kia hé mở, nhìn thấy nụ cười xấu xa của Thường Nhạc, cô không hề nghĩ ngợi, trực tiếp thốt lên:

- Cái tên tiểu nhân đê tiện vô sỉ này, tôi đã nhìn thấu con người anh rồi!

- Tôi không phải đang thảo luận triết lý nhân sinh với em, chúng ta đều là người trưởng thành rồi, không cần phải như vậy, lại nói vừa rồi em kêu lên rất sung sướng, tôi cũng lãng phí không ít tinh lực nha!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười.

Ý nghĩ đầu tiên của cô gái là bóp chết cái người trước mặt này, nhưng tên kia thật sự quá lợi hại, cô căn bản không phải đối thủ của hắn.

- Haizz, bởi vì có cái gọi là đàn ông không xấu, phụ nữ không thương, bảo bối, cười một cái nào!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác vô cùng tiêu chuẩn.

- Tôi cho anh biết, Thường Nhạc, người khác sợ anh, nhưng tôi không sợ anh!

Sắc mặt cô gái xinh đẹp trước mắt hơi ửng đỏ, chân đột nhiên dùng lực thật mạnh.

Vừa vặn đá trúng cái mông tôn quý của bạn học Thường.

- Bịch!

Cả người Thường Nhạc bị cô đạp xuống đất.

Dựa vào thân thủ của Thường Nhạc, đừng nói là bị đạp xuống đất, cho dù là va vào hắn, cũng khó như len trời, vậy mà một cô gái lại có thể làm được điều này.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vỗ mông, nhe răng trợn mắt nói:

- Trên đời này khó nuôi nhất là kẻ tiểu nhân và phụ nữ!

Cô gái xinh đẹp trừng mắt nhìn, thần thái có chút mềm dịu đi nói:

- Chẳng lẽ trên người anh lộ ra vận khí con rùa, anh là cao thủ cái quái gì chứ?

- Cái này.

Thường Nhạc sửng sốt, trong nháy mắt tay hắn khẽ động, cô gái xinh đẹp còn chưa kịp phản ứng, mặt nạ da người đã bị lột ra.

- Là cô!

Khi nhìn thấy rõ khuôn mặt của đối phương, Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, hắn không ngờ rằng, vốn tưởng là Thiên diện hồ ly, trong nháy mắt lại biến thành Mộ Dung Quỷ Linh, có phải ông trời đang giỡn với hắn không?

Vừa mới thu phục Mộ Dung Trường Thiên, nháy mắt lại nhảy ra em gái của hắn, haizz, vận đào hoa này thật là khổ sở nha!

Nhưng Thường Nhạc cảm thấy kỳ quái, Mộ Dung đại tiểu thư của chúng ta học cái gì không học, lại học thuật dịch dung của Thiên diện hồ ly, hại để hắn bõ công vui vẻ một trận.

Vốn muốn sau khi "làm" Thiên diện hồ ly, tùy ý biến bang phái của cô trở thành sinh lễ, đó là một công đôi việc nha!

Thôi vậy, làm thì cũng làm rồi, coi như là đi một ngày đàng học một sàng khôn vậy, Thường Nhạc tự an ủi mình.

https://thuviensach.vn

Nếu Mộ Dung Quỷ Linh biết được ý nghĩ trong lòng Thường Nhạc, chắc chắn sẽ liều mạng với hắn, dù gì cũng là cơ thể của cô gái, bị một gã đàn ông khác chà đạp như vậy, hắn lại cảm thấy không thoải mái.

Ánh mắt Thường Nhạc quét ngang cơ thể mềm mại của Mộ Dung Quỷ Linh, bỗng nhiên cười hì hì nói:

- Mộ Dung đại tiểu thư của tôi ơi, cô đừng quyến rũ tôi như vậy, ha ha, dù gì tôi cũng chỉ là một người đàn ông bình thường thôi!

- Thường Nhạc, tôi nói cho anh biết, anh đừng tưởng rằng đã chiếm được tiện nghi của bổn tiểu thư thì bổn tiểu thư sẽ tha cho anh, hừ, nói cho anh biết, tôi với anh chưa xong đâu!

Không ngờ Mộ Dung Quỷ Linh lại đột ngột đứng dậy, cơ thể xinh đẹp động lòng người hoàn toàn lộ ra trước mắt Thường Nhạc, không hề ngượng ngùng mà nhìn chằm chằm đồng chí Thường Nhạc của chúng ta.

Đương nhiên, thoạt nhìn vẻ bề ngoài, Mộ Dung Quỷ Linh dường như rất to gan lớn mật, rất hấp dẫn người khác, nhưng trên thực tế, thân thể tiểu thư Mộ Dung Quỷ linh của chúng ta khẽ run lên, lộ ra sự không yên ả trong lòng cô.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc hiểu rõ một đạo lý đó là một người phụ nữ truyền thống cổ hủ sau khi bị một người đàn ông "làm", nếu người đàn ông đó khá xuất sắc, như bạn học Thường của chúng ta, như vậy thì từ đáy lòng người phụ nữ kia sẽ đón nhận người đàn ông đó, và sự chán ghét lúc ban đầu sẽ dần dần trở thành sự yêu thích, đến cuối cùng sẽ hoàn toàn yêu thương người đàn ông kia.

Cho nên thái độ của Mộ Dung Quỷ Linh đối với hắn, Thường Nhạc hoàn toàn không để tâm, đương nhiên, điều duy nhất khiến hắn không được thoải mái lại là Thần, cũng là thủ hạ của hắn, Mộ Dung Quỷ Linh chắc chắn rất thích Thần, mà Thần dường như chỉ coi Mộ Dung Quỷ Linh là em gái, có điều giữa đàn ông và phụ nữ…

Tục ngữ nói không sai, trước gọi chị sau gọi em, gọi tới gọi lui rồi sẽ thành gọi bà xã, đương nhiên, trên đời này chuyện về phụ nữ có nhiều lắm, nếu chuyện đã phát triển tới mức này rồi thì cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Ra khỏi phòng liền nhìn thấy vẻ mặt cổ quái của Lộ Đức đang nhìn mình, rõ ràng là cô đã đoán ra quan hệ giữa hắn và Mộ Dung Quỷ Linh, Thường Nhạc mỉm cười đi tới trước mặt Lộ Đức:

- Đây là vệ sĩ bên cạnh anh – Mộ Dung Quỷ Linh!

- Vệ sĩ bên người!

Hai thằng nhóc Cao Tiếu và Huyết Hổ không biết từ chỗ nào xông ra, kỳ quái tiếp lời Thường Nhạc, đặc biệt nhấn mạnh hai từ "bên người".

https://thuviensach.vn

Phỏng chừng cho dù là không có vấn đề gì, nghe ra lại có vài phần quan hệ, huống hồ hai vị này vốn dĩ có quan hệ rất lớn!

- Ha ha, ha ha, lão đại, Tiểu Bảo có xinh không?

Khi đám người Thường Nhạc chuẩn bị rời khỏi quán bar, thân hình nhỏ nhắn của Tiểu Bảo như một chú bướm hoa, chui ra từ chỗ tối.

- Fuck!

Nhìn báu vật nhỏ động lòng người trước mắt này, Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, tục ngữ nói không sai. Người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân, thay đổi như vậy quả thật là long trời lở đất mà.

Bây giờ nhìn Tiểu Bảo vẫn là một cô bé xinh xắn, nhưng bây giờ còn biến thành một cô nàng choai choai thanh tú xinh đẹp, làn da hơn trăng thu, trong trắng ngoài hồng, gương mặt trái xoan như ngọc, ngũ quan tinh xảo như khắc như tạc, đôi mắt trong veo như nước mùa thu, vòng eo mảnh khảnh.

Tuy rằng gương mặt vẫn còn chút trẻ coi chưa lột bỏ hết, bộ ngực thật ra lại rất nhỏ. Nhưng vì phối với quần áo bó sát, cả người đã lộ ra một sức hấp dẫn, quyến rũ động lòng người. Vóc dáng 1m50 sau khi được tân trang cẩn thận, không ngờ lại trở nên thon thả, lộ rõ những đường cong, xinh đẹp không gì sánh bằng.

Hình tượng củ cải đỏ khỏa thân bày ra trước mắt mọi người, tất cả giống như bị chất xúc tác kích thích.

Kỳ thật cho dù người mù cũng có thể nhìn ra, tương lai không lâu nữa, nhiều nhất là hai, ba năm tới, Tiểu Bảo trước mắt chắc chắn sẽ trở thành một mỹ nữ vô cùng xinh đẹp.

Nhưng bây giờ… Haizz, lại có một chút không được tự nhiên.

https://thuviensach.vn

- Thế nào? Có đẹp không?

Tiểu Bảo thấy bộ dạng kinh ngạc ngây người của Thường Nhạc, trên mặt cô lộ ra nụ cười dương dương đắc ý.

Nụ cười này đã phá hủy hết mỹ cảm. Thường Nhạc không tự chủ mà phản ứng lại nói "Cô bé, dù có xinh đẹp thế nào thì cũng vẫn chỉ là một cô nhóc bướng bỉnh mà thôi":

- Đẹp, thật sự là rất đẹp.

Thường Nhạc lại gật đầu phối hợp, nếu để cho Lộ Đức mặc trang phục kia, như vậy sẽ nhanh chóng tạo ra sự chấn động lớn, e rằng sẽ càng đẹp hơn, càng động lòng người hơn.

Tiểu Bảo cong cái miệng anh đào nhỏ nhắn, thản nhiên cười nói:

- Phong ca, đây là câu nói em thích nghe nhất.

- Ha ha. Còn một mỹ nữ nữa!

Tiểu Bảo phất tay, thần sắc đắc ý nói.

- Mỹ nữ?

Thường Nhạc có chút nghi ngờ độ tin cậy trong lời nói của Tiểu Bảo.

- Fuck!

Trong nháy mắt, một mỹ nữ đột ngột đi ra từ góc tối, vóc dáng cao hơn Tiểu Bảo một chút, nhưng ngực lại nhỏ hơn Tiểu Bảo.

Mái tóc dài như ngọc đen hờ hững buông tới thắt lưng, ánh hào quang động lòng người khẽ chuyển động trên gương mặt, chiếc váy dài không tay buông thẳng tới mắt cá chân phối với thắt lưng đen nhạt.

https://thuviensach.vn

Cái cổ thon dài như thiên nga và bờ vai mịn màng lộ ra ngoài, càng tôn lên làn da trắng nõn như ngà voi và phô bày những đường cong tinh tế, quyến rũ, mị hoặc lại thanh nhã mà gợi cảm, một chiếc thắt lưng dài nhỏ quấn quanh vòng eo con kiến.

Linh Nhi bề ngoài mới chỉ mười ba, mười bốn tuổi, nhưng lại toát ra mùi hương của tuổi mười bảy, mười tám, vô cùng tao nhã kiều diễm, lúc này cô chậm rãi bước đến, dáng vẻ thướt tha, cười nói tự nhiên, má trái lộ ra một lúm đồng tiền nhàn nhạt, động lòng người, như một cánh hoa hạnh óng ánh, lơ đãng rụng xuống đất.

Nếu Thường Nhạc mà không biết Linh Nhi, chắc chắn sẽ ca ngợi vài câu, nhưng ở trong tình huống hắn biết rõ cô, Thường Nhạc vẫn giữ câu nói kia, không tự nhiên, không tự nhiên nha!

Nhưng có thể khẳng một điểm, nhiều nhất là hai năm nữ, củ cải đỏ siêu cấp trước mắt này chắc chắn sẽ trở thành người phụ nữ còn xinh đẹp hơn Thánh nữ quang minh.

- Ha ha, lão đại, chúng em có đẹp không?

Tiểu Bảo dương dương đắc ý nhìn Thường Nhạc, ánh mắt xung quanh đều bị sự xinh đẹp của cô và Linh Nhi hấp dẫn.

- Đẹp, nhưng mấy đứa nhanh chóng thay trang phục khác đi!

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Vì sao?

Hai cô gái xinh đẹp cùng ngẩn ra, tò mò nhìn Thường Nhạc.

- Mùa đông mà ăn mặc như vậy chẳng lẽ mấy đứa không thấy lạnh sao?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bất giác tà ác mỉm cười, đám người bên cạnh nghe thấy câu này cũng mỉm cười.

Quả thật, Tiểu Bảo và Linh Nhi cũng coi như những tiểu mỹ nữ siêu cấp, nhưng trong mắt rất nhiều người, họ vẫn chỉ là hai cô bé, hai đứa trẻ chưa đủ lông đủ cánh, nhiệt độ xuống thấp như vậy, các cô lại mặc ít quần áo như thế, không thể không bội phục.

Tiểu Bảo và Linh Nhi khẽ run lên, hai cô bé hùng hổ chui vào trong phòng, trong chớp mắt, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ, âm thầm kêu một tiếng:

- Không ổn rồi!

Thân hình như âm hồn phóng về phía căn phòng mà Tiểu Bảo và Linh Nhi vừa mới bước vào.

- Xoạt!

Vừa mới bước chân vào, cảm giác nguy hiểm đột ngột dâng lên từ sâu trong lòng, cũng đúng lúc này, một ánh sáng lóe lên hoàn toàn phá vỡ không gian, giống như sao băng phóng về phía Thường Nhạc.

Lúc này Thường Nhạc căn bản không thừa thời gian để nhân nhượng, dòng khí công kích của đối phương là đòn công kích nhanh nhất mà Thường Nhạc từng thấy, cũng là đòn hoàn mỹ nhất!

Thậm chí so với tốc độ công kích mà Sát Tiên từng ám sát hắn còn nhanh hơn một chút, đối phương dường như rất am hiểu tấn công, rất am hiểu góc chết tấn công đối với người khác.

Thế tấn công như vậy tất nhiên là là một trong những bí quyết tấn công bằng khí tức đứng đầu của các cao thủ, tuy đây là một chuẩn mực rất khó đạt tới, không chỉ cần dựa vào công lực mà chắc chắn phải có trí tuệ vào

https://thuviensach.vn

tính lãnh ngộ hơn người mới có thể thật sự tìm ra góc chế của đối phương bất luận là ai.

Bất kể là loại cao thủ nào, đều tồn tại góc chết, đó là hạn chế cơ thể cao nhất của một cao thủ, y càng giỏi che dấu góc chết này hơn những người khác.

Hơn nữa cho dù là phòng thủ hay là tấn công, y đều rất ít lộ ra góc chết của mình cho đối phương, đấy cũng chính là điểm khác nhau giữa cao thủ và những người kém cỏi.

Cảnh giới cao nhất của cao thủ chính là giỏi tạo ra góc chết, trong khi tạo ra góc chết đã tấn công một cách vô tình nhất, đây đồng thời cũng là chỗ đáng sợ của cao thủ dùng khí tức công kích trước mắt này.

Thường Nhạc lảo đảo lùi sang bên cạnh, cũng chính lúc này, một khí sắc rét lạnh bắt đầu tụ lại ở nắm đấm, trong lúc hô hấp, nắm đấm của Thường Nhạc xuất hiện như bóng ma quỷ mị khiến cho người ta không cách nào cảm nhận được góc chết ở chỗ nào, hàn khí lạnh như băng kia đột ngột phóng ra từ nắm đấm, tạo ra một loại sát khí không ai có thể chống đỡ được.

Ánh mắt Sát Tiên cũng lộ ra một tia kinh ngạc, bản thân cô ám sát đã rất hoàn mỹ, Thường Nhạc không những không việc gì, lại còn nhanh chóng phản kích như thế, cô không thể không bội phục!

Thường Nhạc đã đoán Sát Tiên sẽ trở lại, hơn nữa sẽ rất nhanh, nhưng thật không ngờ, cô ta lại biến Tiểu Bảo và Linh Nhi thành mồi câu, cho nên hắn rất không vui, Tiểu Bảo mặc dù là một đứa tham tiền, nhưng trong lòng hắn, cô bé vẫn là một bảo bối, một thứ mà bất cứ kẻ nào dám làm tổn thương cô, nhất định phải trả giá đắt.

Vì vậy công kích của hắn căn bản không giữ lại bất cứ tình cảm nào cho Sát Tiên, sắc mặt Sát Tiên trở nên cổ quái, lúc này cô ta mới biết cái gì gọi

https://thuviensach.vn

là cao thủ chân chính, từ trước tới nay là cô ta mang bóng ma tử thần đến cho kẻ khác, nhưng lần này loại cảm giác này lại hoàn toàn đảo ngược, đây quả là một sự mỉa mai đáng sợ!

Từ lúc Thường Nhạc bắt đầu tồn tại trước mắt cô, loại khí tức quỷ dị bá đạo này không ngừng phóng về phía cô, cô cũng đã cảm giác được hơi thở của cái chết, nhưng chính lúc này cô ta mới thật sự cảm nhận được cái chết.

Lúc trước cô ta luôn cho rằng tính mạng là dòng khí tức công kích trong tay, nhưng bây giờ cô phát hiện bản thân đã lầm rồi, thật sự lầm rồi, sai lầm có chút nghiêm trọng, tính mạng lại đang nằm trong tay Thường Nhạc trước mắt này.

Có lẽ cô ta đã tuyệt vọng, không hề có ý chí chiến đấu, tận sâu dưới đáy lòng lại có cảm giác yếu đuối và bất lực, đó là loại cảm giác rất đáng sợ, mà ngay cả tự bản thân cô ta cũng cảm thấy kỳ lạ.

Vì sao cô ta lại có cảm giác kỳ lạ như vậy? Cô ta luôn luôn là một người cao ngạo, không chịu thua ai, căn bản không để tâm tới người khác, nhưng lúc này Sát Tiên lại cảm nhận được sự yếu ớt của bản thân.

Đó là bởi vì nắm đấm và thân thể của Thường Nhạc cùng lộ ra khí thế mạnh mẽ, loại khí thế này có phần rét lạnh, lại có khí tức vô cùng điên cuồng, giống như một tảng đá lớn lăn xuống núi, khí tức khổng lồ lần lượt đánh vào những chỗ sâu trong linh hồn con người!

Cô ta biết đây chắc chắn không phải là một chuyện tốt, cô cũng đang nhắc nhở chính mình phải tỉnh táo lại, nếu không chỉ còn lại đường chết mà thôi, nhưng cô ta căn bản không cách nào thoát khỏi sự mất mát trong tâm hồn, mà người khác lại càng không thể, dòng khí tức công kích trong tay đã mất đi sự uy lực và quỷ dị vốn có!

Đương nhiên Sát Tiên có thể xếp vào hàng ngũ những cao thủ tuyệt đỉnh, tất nhiên để có được vị trí xuất sắc này, thậm chí có thể nói là mấu chốt sự

https://thuviensach.vn

tồn tại của một sát thủ.

Sát Tiên không ngừng lùi về phía sau, trong lòng như một sợi dây cung kéo căng, giống như có bị một bàn tay vô hình trói chặt lại, lúc đó động tác của Thường Nhạc đột nhiên chậm lại một chút.

Đây đối với Sát Tiên mà nói thì chắc chắn là một cơ hội tốt, trời đã tạo ra cơ hội tốt thế này, cô là một người thông minh, lại là một cao thủ, cô hiểu rõ tấn công từ chỗ nào là hiệu quả nhất, nắm chắc thời gian linh hoạt nhất.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đương nhiên, cao thủ như Thường Nhạc, trong tình huống như thế, căn bản không có khả năng phạm phải sai lầm ngu xuẩn như vậy, nhưng hắn lại nhìn thấy một cảnh tượng, thiếu chút nữa làm hắn vẹo mũi.

Chỉ thấy hai cô bé xinh đẹp Tiểu Bảo và Linh Nhi quang minh chính đại ngồi khoanh chân trên giường, vừa ăn đồ ăn vặt vừa nhìn Thường Nhạc và Sát Tiên đánh nhau.

Chuyện này không khiến hắn tức giận mới thật là chuyện lạ.

Sát Tiên nắm thời gian rất chuẩn xác, thậm chí còn đạt tới trình độ tinh vi, thân hình cô bắt đầu chuyển động, lần này và lần trước có chút không giống.

Toàn bộ thân hình cô không ngờ lại biến thành một đường màu đỏ, giống như muốn một đường xuyên qua người Thường Nhạc.

- Hỏng rồi!

Trực giác nói cho Thường Nhạc biết, nếu như coi nó là một đường dây, thì cái chết sẽ cách hắn rất gần, Thường Nhạc theo bản năng tránh sang một bên.

Vừa rồi còn rất ngang ngược, trong nháy mắt lại lùi về phía sau, Sát Tiên không ngờ lại có chuyển biến như thế, muốn dời sang hướng khác đã không còn kịp nữa.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Bức tường kiên cố lại bị đường màu đỏ kia cứng rắn xuyên qua, Tiểu Bảo và Linh Nhi cùng đứng lên hoan hô:

- Thật là trâu bò quá đi!

Thường Nhạc âm thầm giật mình, nếu đòn công kích kia đánh trúng hắn, như vậy hắn không chết cũng trọng thương, xem ra cũng không phải danh sĩ hư vô, quả nhiên rất mạnh!

Đương nhiên, Thường Nhạc hiểu rõ, sau khi Sát Tiên xuyên ra ngoài, cũng sẽ không trở vào nữa, nếu như thật sự trở vào, như vậy cô ta không phải là sát thủ, mà là một người đàn bà chanh chua rồi.

Trên mặt Thường Nhạc bắt đầu lộ ra nụ cười tà ác, hắn khẽ sờ nắm đấm của mình, cười hì hì đi về phía Tiểu Bảo và Linh Nhi, Tiểu Bảo cũng không ngốc, chỉ nhìn ánh mắt Thường Nhạc cô cũng đã hiểu ra hàm ý trong đó, nhanh chóng nhảy khỏi giường, vỗ vai Linh Nhi nói: - Em chặn cho chị, chị đi gọi viện binh!

Vừa dứt lời cô đã bị Thường Nhạc vác lên.

Tiểu Bảo lập tức luống cuống, miệng cô gào ầm lên: - Lão đại, anh còn nhớ cảnh em đã biến thành rồng lớn cứu anh không? Anh còn nhớ cảnh Tiểu Bảo ôm bảo kiếm thật lớn liều mạng với người khác không? Lão đại

- Bốp!

Tiểu Bảo còn chưa dứt lời, đã thấy sự đau đớn truyền tới từ dưới mông. Lần này đồng chí Thường Nhạc của chúng ta không hề nương tay, giết một người răn trăm người!

- Oa!

Tiểu Bảo khóc ầm lên, hoa chân múa tay gào lên:

https://thuviensach.vn

- Đau quá đi, em là con gái, anh không được đánh mông em, nam nữ thụ thụ bất thân.

Tiếng gào không hề có hiệu quả, Tiểu Bảo tiếp tục mở miệng: - Em muốn phản đối, em muốn nói với cha Hắc Long, để ông đánh anh. 5555, người ta tốt xấu gì cũng là hoàng hoa khuê nữ, phản đối!

Linh Nhi thấy tình hình không ổn, vội vàng xông đến, túm lấy áo Thường Nhạc, bị cô kéo như vậy. Thường Nhạc nhớ ra, tiểu tai họa này cũng phải đánh.

Đã đâm lao thì phải theo lao, trực tiếp vác Linh Nhi lên, dưới mông "bốp" một tiếng long trời lở đất - Oa!

Thường Nhạc luôn cho rằng thanh âm của Tiểu Bảo là vang dội nhất, nhưng so với Linh Nhi thì hình như vẫn kém một chút, thanh âm và ngữ điệu này, quả thực không khác gì giết lợn!

- Em muốn nói với cha Phong Thần, để ông giết anh! Linh Nhi vừa khóc vừa kêu la, fuck, người sau uy hiếp còn lợi hại hơn người trước, Thường Nhạc cảm thấy hắn không thể không bội phục!

Nhưng Thường Nhạc một chút cũng không sợ, ha ha, tiếp tục

Khoảng chừng nửa tiếng sau, Thường Nhạc dương dương đắc ý đi ra, Tiểu Bảo và Linh Nhi mặt đầy nước mắt theo sát phía sau mông Thường Nhạc.

Cái loại thần thái kia, giống như vợ bé bị ức hiếp, những người bên cạnh đều dùng ánh mắt cổ quái nhìn Thường Nhạc, rõ ràng tiếng khóc long trời lở đất của hai cô bé đã truyền ra ngoài, khiến cho người ta thỏa sức tưởng tượng.

Đương nhiên bọn họ cũng hiểu rõ, Thường Nhạc không phải người họ có thể gây sự, nếu không đã sớm xông tới giáo huấn cho thằng nhóc như hắn

https://thuviensach.vn

một trận.

- Em muốn báo thù!

Tiểu Bảo phát hiện cô rất mất mặt, cho nên ánh mắt cô chằm chằm nhìn mông Thường Nhạc, trong lòng thầm nói.

Đương nhiên, Tiểu Bảo có báo thù hay không cũng không có quan hệ lớn lắm với Thường Nhạc, hơn nữa sau khi Thường Nhạc tới tổng bộ, Mộ Dung Trường Thiên nhìn thấy em gái mình, gã cảm thấy rất kinh ngạc.

Nhưng từ vẻ mặt của em gái đối với Thường Nhạc, có thể thấy mâu thuẫn giữa bọn họ không còn sâu sắc nữa!

- Lão đại, có hai người la hét muốn gặp cậu! Ảnh thần sắc có chút cổ quái nói.

- Thiên diện hồ ly!

Trong đầu Thường Nhạc theo bản năng phản ứng lại, nhưng lại lập tức phủ nhận, nếu như là Thiên diện hồ ly, vẻ mặt của Ảnh cũng không phải như vậy.

Tiểu Bảo vì mới bị đánh nên cũng không nghịch ngợm, ngoan ngoãn đi về phòng mình, Lộ Đức hung hăng trừng mắt liếc nhìn Thường Nhạc một cái, cũng vào phòng.

Thường Nhạc một mình đi vào vườn hoa, khi nhìn thấy hai bóng dáng đó, người có mắt đều đoán được, đối phương chính là đại tiểu thư Tây Môn Khinh xinh đẹp.

Một người khác

Khi nhìn thấy dung nhan tuyệt sắc của đối phương, Thường Nhạc hơi sững sờ, không kìm được mà thốt lên: - Công Tôn Khả Nhân! Quả thật, đại tiểu

https://thuviensach.vn

thư Công Tôn Khả Nhân xinh đẹp và đại tiểu thư nhà Tây Môn cùng nhau tìm đến đây.

Nhưng Tây Môn đại tiểu thư rất tức giận, khi tới tổng bộ lại thấy một cô bé rất xinh đẹp, thật sự là tức chết người. Cô tùy ý đi tới trước mặt Thường Nhạc, nghiêm túc nói: - Người anh em, đã lâu không gặp, có nhớ em không?

Thường Nhạc khẽ nịnh bợ nói: - Chỉ cần anh còn thở một phút thì đều nhớ tới em!

- Đúng là người anh em, ha ha, bổn tiểu thư sợ anh quá nhớ em, nên cố ý sai người tặng anh một bức tranh mỹ nữ, về sau lúc nhớ tới em, thì có thể mở tranh ra ngắm một cái, chắc chắn sẽ giải khát! Tây Môn Khinh thần sắc đắc ý nói.

- Tranh? Thường Nhạc sửng sốt, lập tức tò mò, lại muốn nhìn xem tranh của Tây Môn đại tiểu thư rốt cuộc như thế nào. Cho nên khi bức tranh được mang tới, hắn trực tiếp mở bức tranh ra.

- Fuck!

Nhìn thấy người, vật trong tranh, Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói.

Cái gọi là bà Vương bán dưa, mèo khen mèo dài đuôi, Thường Nhạc cho răng Tây Môn Khinh chính là một trong số những người phụ nữ mặt dày nhất mà hắn từng biết.

Có thể tùy tiện tặng tranh của mình cho người khác, hơn nữa còn khen là tranh mỹ nữ, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nhàn nhạt: - Tranh mỹ nữ tôi đã xem nhiều rồi, haizz, nhưng tranh mỹ nữ như vậy thì tôi đúng là lần đầu tiên nhìn thấy!

https://thuviensach.vn

Kỳ thật nhìn từ bất cứ góc độ nào, Tây Môn Khinh cũng coi như một mỹ nữ rất khá. Nhưng bức tranh trước mắt này càng thể hiện toàn bộ gương mặt xinh đẹp động lòng người của cô.

- Thế này cũng gọi là tranh mỹ nữ?

Thường Nhạc không chút để ý dựng bức tranh lên, sau đó chậm rãi lắc đầu.

Tây Môn Khinh sửng sốt, sắc mặt lập tức thay đổi: - Anh có ý gì? Chẳng lẽ anh có thể vẽ đẹp hơn sao? Nếu như có thể, hôm nay em sẽ bụng mình!

Dùng phương thức trắng trợn như thế để uy hiếp hắn, Thường Nhạc cũng coi như đã gặp được, hắn liếc nhìn Công Tôn Khả Nhân một cách ám muội, sau đó tà ác cười: - Em hãy mở to mắt nhìn cho rõ, cái gì mới gọi là mỹ nữ chân chính.

Thường Nhạc nheo mắt liếc nhìn Tây Môn Khinh một cái, sau đó đi đến bờ ao.

- Hắn muốn làm gì?

Thấy Thường Nhạc bẻ cành liễu, trong đầu Công Tôn Khả Nhân và Tây Môn Khinh bất giác phản ứng lại. Phải biết rằng vẽ tranh phải dùng giấy và bút lông, mà hắn lại dùng một cành cây.

- Hừ, không phải anh dùng cành cây khắc lên mặt đất đấy chứ? Tây Môn đại tiểu thư không nhịn nổi, nghi ngờ nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng lười trả lời câu hỏi của cô, chỉ thấy hắn bình tĩnh nhìn mặt nước, hắn hít sâu một hơi. Thân hình nhanh như chớp phóng thẳng vào trong nước.

Mặt nước trong nháy mắt đóng băng lại, cành liễu kết lại thành băng trong nước trong chớp mắt, phía trên khẽ quét qua. Mỗi một đường quét qua đều

https://thuviensach.vn

lưu lại một dấu vết mờ mờ.

Hình ảnh Công Tôn Khả Nhân thanh tú phiêu dật đột ngột hiện lên trên mặt băng, băng thanh ngọc khiết, lại nghịch ngợm đáng yêu, trông rất sống động, uyển chuyển như một bức tranh mỹ nữ trên băng khiến người ta say mê.

Bức tranh mỹ nữ kia vượt xa bức vẽ của Tây Môn Khinh, càng quan trọng hơn là bức họa kia phảng phất như cơ thể của mỹ nữ, mỗi nét động lòng người trên thân thể cô đều hoàn toàn thể hiện hết ra.

Mặt băng dần tan ra, bóng hình Công Tôn Khả Nhân được Thường Nhạc khắc trên băng vô cùng xinh đẹp, như đang phiêu động, như tiên nữ đang nhảy múa, lại như có cả sinh mệnh trong đó.

Cuối cùng mặt băng hoàn toàn biến mất, mặt băng ngưng tụ lại thành một bóng hình xinh đẹp hoàn toàn từ hơi nước, rồi chậm rãi biến mất như một nàng tiên kỳ ảo linh động mà trong sáng lưu luyến nhìn nhân gian tươi đẹp một cái cuối cùng.

Đợi hai cô gái xinh đẹp này tỉnh lại từ trong sự rung động, Thường Nhạc mới đi đến trước mặt Công Tôn Khả Nhân, nghiêng người về phía trước, sát lại gần Công Tôn Khả Nhân tới mức hơi thở hai người hòa vào nhau, một loại tình cảm không rõ ràng nảy sinh giữa hai người.

Khuôn mặt Công Tôn Khả Nhân bất giác đỏ ửng lên, tim đập càng lúc càng nhanh, ánh mặt không tự chủ được liếc sang bên cạnh, cô không biết tại sao lại như vậy?

Cô cảm thấy rất kỳ lạ, loại cảm giác này thật sự rất kỳ diệu, hưng phấn? Thích thú? Căng thẳng? Hay là sợ hãi? Cô nhất thời căn bản không cách nào nói rõ được.

Thường Nhạc chăm chú nhấc cằm Công Tôn Khả Nhân lên, tà ác cười nói:

https://thuviensach.vn

- Bảo bối, có nhớ tôi không?

- Uhm!

Công Tôn Khả Nhân ngượng ngùng gật đầu.

- Fuck!

Tây Môn Khinh thiếu chút nữa vẹo mũi, bản thân một lòng câu dẫn Công Tôn Khả Nhân, thậm chí khỏa thân chạy vào phòng cô, mặt mày, ve vaxn, lãng mạn, bá đạo, cách nào cũng đã thử qua.

Mà đồng chí Thường Nhạc của chúng ta chỉ tùy ý vẽ một bức tranh, đã câu dẫn hồn phách cô bé này, xem ra bản thân phải luyện tập nhiều một chút.

Nghĩ tới đây, Tây Môn Khinh kéo tay Công Tôn Khả Nhân, thản nhiên cười nói: - Đi thôi, tôi cũng vẽ một bức tranh mỹ nữ cho cô xem, ha ha, thỉnh giáo, thỉnh giáo!

- Fuck!

Thường Nhạc vốn chuẩn bị một mình vào phòng với Công Tôn Khả Nhân để nói chuyện phiếm, lại bị Tây Môn Khinh ngang ngạnh phá hỏng hết, nhìn bóng lưng dần xa kia, hắn cảm thấy rất buồn bực.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 385: Câu Chuyện Ba Cái Chân

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lãng Mạn mấy ngày rồi không thể nào lãng mạn thêm được nữa, lần trước phối hợp với lão đại Thường Nhạc giết chết tổng bộ Thế giới sát thủ ở Pháp, cuộc sống của gã có chút cấp bách rồi.

Thành viên tổ Lãng Mạn ban đầu có 80% bị Lãng Mạn điều khiển, có thể nói, trong tổ Lãng Mạn, Lãng Mạn chính là vua, do Lãng Mạn chuẩn bị phát động thâu tóm tổ Lãng Mạn.

Đột nhiên thấy xuất hiện một nhóm người.

Mỗi người bọn họ đều được coi là cao thủ, ít nhất tập hợp toàn bộ tổ Lãng Mạn lại cũng có ít khả năng tìm được nhiều cao thủ như vậy, 18 người, mỗi người đều được coi là những cao thủ đặc biệt.

Bọn họ không ngờ là bị hội Trưởng lão của tổ chức Lãng Mạn mời đến dây, toàn bộ đội Lãng Mạn, ngoại trừ hội Trưởng lão có thể trấn áp được Lãng Mạn, những người khác đều coi như là tiểu đệ của Lãng Mạn hết.

Mục đích rất rõ ràng: hội Trưởng lão sẽ cần phải khai đao với Lãng Mạn.

Lãng Mạn cảm thấy kỳ quái, mình tất cả đều rất bí ẩn, theo như bình thường, căn bản sẽ không để hội Trưởng lão phát hiện ra điều gì, thế mà vì sao họ lại mời nhiều người như thế đến?

Vào đúng giờ khắc này, Tân Long Nha, ngoại trừ bộ phận ở Pháp trước đó, không ngờ trong thời gian ngắn đã thành lập được thêm 20 phân bộ, trong đó cao thủ đặt biệt còn đạt đến số lượng hơn 20 người.

https://thuviensach.vn

Mà thủ lĩnh phân bộ này chính là thủ lĩnh của Tân Long Nha --- em gái ruột Tư Đồ Lôi Minh, Tư Đồ San San, kỳ thực thế lực người phụ nữ này cũng không có gì đặc biệt.

Nhưng than phận của cô ta lại quyết định đám cao thủ bên cạnh, hơn nữa Tư Đồ Lôi Minh với thu nạp thêm Mandela.

- A, mẹ kiếp!

Sáng sớm, trong tổng bộ Điểm G phía nam, truyền tới 1 âm thanh gào thét.

- Gần đây em mới nghiên cứu được một loại thuốc, lấy anh làm thí nghiệm, hiệu quả thế nào? Tiểu Bảo vẻ mặt tươi cười nhìn Thường Nhạc, dương dương tự đắc nói.

Nhìn một đống ống to đùng trong tay Tiểu Bảo, Thường Nhạc rợn tóc gáy: - Con nha đầu Tiểu Bảo đáng chết này, em không định tiêm cái thứ này vào mông anh chứ?

Tiểu Bảo xì 1 cái, cười lên: - Ha ha, đúng thế, em sẽ tiêm thuốc vào trong thân thể anh, xem anh có phản ứng gì không? Vừa nói, vừa nghịch ngợm giơ tay lên.

Cởi quần ra cho mình chích?

Thường Nhạc lau mồ hôi trán, sau đó gõ lên đầu Tiểu Bảo một cái: - Con bé chết tiệt kia, có phải em định giết anh hay không.

Tiểu Bảo nhếch cái miệng nhỏ nhắn: - Người ta lần đầu tập luyện, sau này mỗi sáng đều tập một lần, sẽ thành thạo thôi!

- Bùm!

Trong thời gian ngắn ngủi không biết phải nói thế nào, cao thủ bình thường không thể đến gần mình được, Thường Nhạc không thể không chuyển sang

https://thuviensach.vn

chủ đề khác: - Tiểu Bảo, rốt cục em tiêm thuốc gì vào người anh? Sẽ làm tăng thêm sức mạnh hay là tốc độ, hay là sức mạnh bộc phát?

Tiểu Bảo ngập ngừng liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, sau đó ngượng ngùng lắc đầu: - Em cũng không biết, chỗ thuốc này là do em nghiên cứu từ trong sách vở, bằng không người ta tìm anh thí nghiệm làm gì!

- Chết tiệt!

Đến thuốc gì cũng không biết, đây mà gọi là thí nghiệm sao? Chẳng phải là lấy cái mạng nhỏ của mình ra đánh cược sao, mồ hôi trên trán Thường Nhạc càng dần càng nhiều hơn.

Bỗng nhiên lúc đó, Tiểu Bảo hưng phấn như kiểu Columbos phát hiện ra châu lục mới, kêu lên: - Lão đại, ở chỗ đó anh giấu bảo bối gì thế?

- Ở đâu? Thường Nhạc nghi hoặc nhìn vào chỗ Tiểu Bảo chỉ, cả người đóng băng như cương thi đứng yên chỗ đó.

Hóa ra hắn không ngờ con nhóc này để ý đến chỗ đó, trong tình huống bất ngờ này, mà tên này lại thẳng như vậy, thế còn khó chịu hơn cả giết chết mình, càng gay go hơn là cái thứ này lại càng phình to hơn lúc bình thường.

Chợt nhìn lên, chỗ đó giống như một cây côn chổng lên, cho dù là da mặt hắn có dày hơn nữa, cái mặt mo này cũng không thể nào làm ra vẻ tự nhiên được.

- Không có gì, thứ này em không được chạm vào.

Mắt thấy Tiểu Bảo giơ bàn tay nhỏ bé lên, Thường Nhạc vội vàng ngăn cản, vội vàng thay đổi lời nói: - Tiểu Bảo, thuốc đó của em có thuốc giải không? Hiển nhiên, hắn hắn mơ hồ đoán ra bộ dạng này chắc chắn liên quan đến thuốc đó của Tiểu Bảo.

https://thuviensach.vn

- Không có!

Lần này Tiểu Bảo trả lời cũng là khẳng định, đập một gậy cho Thường Nhạc đến gần chết.

Người khác trong lúc này đích thực là một chuyện đáng ăn mừng, nhưng cứ tiếp tục như vậy, căn bản không nghỉ ngơi gì, lại trở thành đau khổ.

Nhìn thấy biểu cảm thay đổi của Thường Nhạc, trong đầu Tiểu Bảo lóe lên một ý tưởng, không kìm được thốt lên: - A, em biết rồi, thuốc này khiến cho lão đại mọc ra một cây côn, ha ha ha ha!

- Em đi ra ngoài trước đi, để cho anh yên tĩnh chút!

Thường Nhạc cũng không còn sinh lực để trả lời cô, hiện tại mình phải kiểm tra lại bản thân một lượt, nếu chẳng may chỗ nào lại xuất hiện thêm mấy cái hố, thế thì đúng là toi mạng rồi.

Tiểu Bảo bị Thường Nhạc đẩy ra khỏi phòng, cô thở phì phò chà chà bàn chân nhỏ, tức giận nói: - Không phải là cho anh dài hơn một khúc côn rồi sao, sao lại đẩy người ta ra ngoài, đúng là đồ vô lại.

Cửa vừa bị đóng lại, Thường Nhạc đã nhanh chóng cởi quần ra để kiểm tra, hắn buồn rầu phát hiện ra bảo bối mình đã to lên rồi, nhưng phải làm sao bây giờ?

- Bây giờ thì đúng là xứng với cái danh ba chân rồi. Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ lắc đầu:

- Chẳng lẽ phải dùng dây thừng buộc thứ này vào đùi sao?

Mình vận dụng đủ mọi loại nội tức, không ngờ không có cách nào bình tĩnh lại, bà nó ơi, mồ hôi dần dần ứa ra.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, ra ăn cơm! Thường Nhạc còn chưa có phản ứng gì, cửa đã bị đẩy mạnh ra, khuôn mặt thân thuộc mà kiều diễm của Lộ Đức hiện ra trong tầm nhìn.

Bịch!

Căn bản còn chưa kịp kéo quần lên, Thường Nhạc biết mình bị Lộ Đức nhìn thấy rồi.

Nhưng không ngờ Lộ Đức lại không hét lên như cậu tưởng tượng, trái lại, thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc: - Thường Nhạc, sao anh lại có ba cái chân thế?

Thường Nhạc không hề báo trước ngã nhào xuống mặt đất.

Thường Nhạc vội vàng mặc quần vào, ra trước đại sảnh, hắn hít hơi thật sâu, cố gắng trấn tĩnh lại, sau khi vào đại sảnh, hắn lại hoàn toàn choáng váng.

Chỉ nhìn thấy Lộ Đức vẻ mặt hưng phấn bàn luận về chuyện ba chân với bọn người Công Tôn Khả Ngân, Tây Môn Khinh, Tiểu Bảo, Linh Nhi, Như Vân, đương nhiên trong đó Như Vân và Công Tôn Khả Ngân vẻ mặt đỏ bừng, mà Tây Môn đại tiểu thư nghe được lại cảm thấy hưng phấn hơn!

Hắn vội vàng tiến lên, bịt cái miệng thối của Lộ Đức lại, thẹn quá hóa giận nói: - Con bé chết tiệt kia, không phải em đã cam đoan với anh tuyệt đối không nói với người thứ ba rồi sao?

- Ai da!

Người còn chưa kịp phản ứng, cũng cảm thấy tay đau nhói, hóa ra bị chiếc răng nanh sắc nhọn trong cái miệng nhỏ nhắn của Lộ Đức cắn cho một cái, cô bé này đúng là chó.

https://thuviensach.vn

Sau khi Lộ Đức được thả ra, lập tức oan ức nói: - Chuyện ba cái chân của anh em đâu có nói với người thứ ba, ha ha, trực tiếp nói với nhiều người vậy mà, hơn cả ba người luôn.

- Mẹ kiếp!

May mắn là có hơn một nửa không hiểu chuyện ba cái chân là gì, nếu không là mình không thể ăn cơm được, Thường Nhạc vừa ăn, mắt vừa liếc nhìn những người con gái hiểu chuyện kia.

Đã thấy Tây Môn đại tiểu thư đang nhíu mày với Lộ Đức!

- Haiz!

Mãi cho đến khi mấy cô gái ăn cơm xong, Tây Môn Khinh đề nghị cùng nhau đi dạo phố, sau đó vui vẻ rời đi, Thường Nhạc rất không thoải mái nói theo.

- Lão đại, tối nay là lễ hội Phượng Hoàng, chúng ta ra ngoài thoải mái một chút đi, có được không? Cơm vừa mới ăn xong, Cao Tiếu thần thần bí bí đề nghị.

- Lễ hội Phượng Hoàng, là có ý gì? Thường Nhạc sửng sốt.

Cao Tiếu thần sắc cổ quái nhìn Thường Nhạc nói: - Lão đại, cậu chưa nghe nói qua lễ hội Phượng Hoàng sao? Cái gọi là lễ hội Phượng Hoàng chính là phong tục tập quán từ xa xưa ở Hàng Châu, hễ là thiếu nữ chưa xuất giá, các cô sẽ gấp giấy Phượng Hoàng màu xanh thả lên không trung, trên đó có viết tên người mà mình yêu thương, hoặc là thơ tình, mà các công tử cũng tham gia lễ hội Phượng Hoàng, bọn họ cũng đồng thời gấp những cánh Phượng Hoàng màu đỏ, chỉ cần có thể tìm được cánh Phượng Hoàng màu xanh của người con gái mình thầm yêu là có thể quang minh chính đại cầu yêu.

https://thuviensach.vn

- Thích thế à?

Tinh thần Thường Nhạc lập tức phấn chấn, Chiết Giang đã nhiều mỹ nữ, Hàng Châu lại là nơi tập trung nhiều tuyệt sắc giai nhân hơn, mình khi nãy vừa gặp được mỹ nữ mắt nhỏ ở Hàng Châu, dựa vào tướng mạo phóng khoáng phong lưu của mình, lịch sự mà nói, tin chắc cũng nắm được mấy mỹ nữ xinh đẹp trong lòng bàn tay.

- Ha ha, thiếu gia nếu không phải là chuyện tốt, sao tôi có thể nói với cậu được chứ Cao Tiếu thấy Thường Nhạc động lòng rồi, nét mặt gã cũng lộ ra nụ cười dâm đãng.

- Ảnh, đừng có cả ngày mặt lầm lì như thế, đêm nay ra ngoài tán gái nhất định phải đi đấy, nếu không ôm được cô gái nào, đừng có trở về gặp tôi nữa. Ánh mắt Thường Nhạc khi nhìn khuôn mặt tàn khốc của Ánh, hắn chỉ huy luôn.

Mãi cho đến tối, mấy cô gái người còn chưa thấy đâu nhưng những tiếng cười trong trẻo đã truyền vào trong phòng, đầu tiên là thân hình lờ mờ của Công Tôn Khả Ngân, tiếp theo là bóng dáng sôi nổi của Tiểu Bảo, theo sát cô bé là đám người Linh Nhi.

- Làm phản rồi!

Nhìn thấy trong tay các cô gái mỗi người đều mang theo một sấp giấy Phượng Hoàng, Thường Nhạc ngẩn người ra, lập tức bất mãn, giấy Phượng Hoàng trong tay các cô đương nhiên là để cầu yêu, nếu các cô bất nhân cũng đừng trách ta bất nghĩa, tối nay mình cũng đi cầu yêu.

- Lão đại, chúng ta mau tham gia lễ hội Phượng Hoàng đi! Tiểu Bảo giơ đầy các con Phượng Hoàng màu xanh trong hai tay lên, trong hai tay cô bé là một sấp Phượng Hoàng méo mó, quả thực rất khó coi, nếu đơn thuần nhìn Phượng Hoàng mà đoán được người, sợ là sẽ làm cho người ta chấn động mất.

https://thuviensach.vn

- Đi thôi, móa, tôi cũng muốn cầu yêu, các anh em, xuất phát. Thường Nhạc vung tay, đoạt lại đống giấy Phượng Hoàng khó coi trong tay Tiểu Bảo.

- Sao anh lại cướp Phượng Hoàng của em thế. Tiểu Bảo lập tức bất mãn nhếch cái miệng nhỏ nhắn lên.

- Ha ha, anh lấy Phượng Hoàng là nể mặt em rồi, nếu em không đồng ý, cẩn thận anh để em ở nhà đấy. Thường Nhạc vừa đấm vừa xoa nói.

Tiểu Bảo mấp máy cái miệng nhỏ bé, cuối cùng cũng lủi thùi theo sau Thường Nhạc đi ra ngoài.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 386: Anh Bạn Nhỏ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đến đường lớn, bọn họ mới phát hiện ra trên trời có bao nhiêu cánh phượng hoàng xinh đẹp bay lượn, trông thật hoành tráng, Thường Nhạc so sánh đống phượng hoàng trong tay với bên ngoài, cảm giác mình giống như một con gà ướt sũng!

- Lão đại, con phượng hoàng màu xanh của cậu cũng được sao? Cao Tiếu nhìn thấy sắc mặt khó coi của Thường đại thiếu gia nên cẩn thận nhắc nhở.

- Không sao, chỉ cần nhìn thấy cánh phượng hoàng xanh xinh đẹp, bản thiếu gia đều muốn mang xuống hết!

Ánh mắt Thường Nhạc lại híp lên, khóe miệng lộ ra nụ cười gian xảo.

- Haiz!

Đi theo lão đại như vậy, sau này nhất định là được hưởng thơm lây.

Mấy cô gái không hẹn mà mặt cùng đỏ lên, nhất là Lộ Đức, Công Tôn Khả Nhân mấy người này hiểu tính cách Thường Nhạc trước mặt phụ nữ bọn họ đều cảm thấy kinh ngạc, tuy rằng trước kia Thường Nhạc có chút háo sắc, nhưng rất ít khi có thể duy trì phong độ hạ lưu như thế.

Nhưng bây giờ, bất kể là động tác hay là lời nói đều không chút nào là không lộ ra một chút tà khí, điều này khiến cho người ta bất giác nghĩ tới lưu manh, vô lại đại khái những từ đồng nghĩa như vậy.

Thường Nhạc đương nhiên không hiểu những ý nghĩ trong đầu các cô gái, giờ phút này đầu óc hắn đã bị hấp dẫn bởi những cánh phượng hoàng đang

https://thuviensach.vn

bay múa khắp trời, trong đó có một vài cánh phượng hoàng xinh đẹp tinh xảo, hơn nữa còn sống động trong suốt như ngọc, quả thực hấp dẫn toàn bộ lòng người.

Thế nhưng điều đáng tiếc chính là những cánh phượng hoàng này hoàn toàn nhờ vào gió thổi phiêu đãng, một khi gió yếu đi, như vậy phượng hoàng sẽ bị rơi xuống, vài tên háo sắc mặc dù nhìn thấy cánh phượng hoàng xanh xinh đẹp, nhưng phượng hoàng đỏ của họ lại không thể đuổi kịp, hoặc là nhầm mục tiêu, đương nhiên, vài tên tương đối thông minh giơ tay lên, nhưng không ngờ gió lại càng thổi mạnh hơn khiến cho phượng hoàng đỏ lại phải đuổi theo phượng hoàng xanh.

Những người ở đây, âm thanh hò hét náo nhiệt, tiếng hoan hô, tiếng cười ngọt ngào của các thiếu nữ, tiếng cười phóng đãng của nam thanh niên, .v.v., trộn lẫn với nhau, quả thực tạo thành bức tranh hoàn mỹ.

- Đức mẹ ơi, nhiều người như vậy, thật là náo nhiệt.

Tiểu Bảo lau nước miếng chảy xuống khóe miệng, trước mặt nhiều phượng hoàng đẹp như vậy, nhất là những cánh phượng hoàng xanh xinh đẹp đó, càng là mỹ nữ, cánh phượng hoàng xanh của các cô đó càng xinh đẹp hơn, mang mấy cái xuống để mình kiếm chút ít vậy!

- Chết thật!

Phát hiện vô số ánh mắt đều tập trung lại phía mình, đám người Thường Nhạc đồng thời tản ra bên cạnh, đến cả Linh Nhi cũng tránh sang một bên.

- Mất mặt quá!

Mấy cô gái lần lượt ném phượng hoàng xanh lên không trung, tiếp đó vô số phượng hoàng phóng đãng bay tới, vài ánh mắt háo sắc lập tức thả phượng hoàng đỏ trong tay ra, đương nhiên, phượng hoàng của bọn họ không chỉ

https://thuviensach.vn

có con, nếu không làm sao có thể đuổi kịp những cánh phượng hoàng xanh xinh đẹp kia được.

Các thiếu gia sơ sài chút, chỉ có một con phượng hoàng đỏ, hơn nữa giấy lại mỏng, vừa mới cất cánh bay không được bao xa đã hạ xuống, quả thực khiến cho họ khóc không ra nước mắt.

- Mẹ nó, sao vẫn còn chưa tới. Thường Nhạc nhìn đám phượng hoàng giấy xinh đẹp bay lên trời, cậu như muốn nhảy lên. - Lão đại, dây đây rồi. Cao Tiếu không biết từ đâu mang về thứ này.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, tranh thủ kéo dây tới vị trí trung tâm phượng hoàng xanh, sau đó nhanh chóng gấp phượng hoàng, kéo sợi dây trong tay, lập tức phượng hoàng bay lên.

- Được, lấy hết toàn bộ cánh phượng hoàng xinh đẹp xuống. Thường Nhạc hưng phấn hoan hộ, hình thức phượng hoàng va chạm như vậy, hơn nữa lại dùng dị năng để điều khiển, vượt xa so với vận khí hoặc là nhờ không khí thổi bay lên.

Nhìn thấy cánh phượng hoàng xinh đẹp đầu tiên bị rơi xuống, Tiểu Bảo hoan hô đầu tiên, tiếp theo đến cái thứ hai, cái thứ ba., Tiểu Bảo thấy trên mặt đất bày la liệt.

Ánh mắt xung quanh đều tập trung lại đó, nhìn Thường Nhạc như nhìn quái vật, người kia không khỏi biến sắc, những tên háo sắc đó buồn bực vô cùng, người này ăn xương, đến nước canh cũng húp hết không còn một giọt, thực là quá đáng lắm rồi.

Ở xung quanh, ngoại trừ mấy cánh phượng hoàng xanh của Lộ Đức còn bay trên không trung, còn những con phượng hoàng xanh khác không còn một con, tất cả đều bị Thường Nhạc va chạm rới xuống hết, chất như ngọn núi nhỏ trước mặt Thường Nhạc, phượng hoàng phát ra những tia sáng khiến cho người ta cảm giác vô cùng tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

Sau khi Tiểu Bảo chọn lấy cánh phượng hoàng xinh đẹp, nhìn về đám phượng hoàng cong vẹo trên bầu trời, buồn bực nói: - Lão đại, sao anh không làm rơi phượng hoàng xanh của em xuống?

- Haiz!

Hóa ra sau khi Thường Nhạc làm rơi rụng vô số phượng hoàng, còn thừa lại mấy cánh phượng hoàng xanh lập tức trở thành mục tiêu của các chàng trai háo sắc khác.

- Lão đại, bên kia còn có một con phượng hoàng kìa, mau làm nó rơi xuống. Bỗng nhiên lúc đó ánh mắt Tiểu Bảo sáng lên, kích động chỉ vào không trung nói.

- Haiz!

Nhìn con phượng hoàng vàng như đang bay thật chỗ cao nhất đó, Thường Nhạc rất khâm phục, nhưng con phượng hoàng đó không phải phượng hoàng xanh, cũng không phải phượng hoàng đỏ, nó cũng bay cao hơn những con phượng hoàng khác.

Nếu không phải Tiểu Bảo nhắc nhở, mình đúng là đã bỏ qua con phượng hoàng vàng đó: - Ha ha, em nói con phượng hoàng vàng đó bị anh làm rơi xuống, có thể bán được bao tiền?

- Hắc hắc hắc hắc!

Tiểu Bảo hoan hô quơ cánh tay lên.

Thường Nhạc thả dây dài ra, tiếp đó đụng mạnh vào.

Tử Vân Anh buồn bực 1 trận, mình vất vả thả phượng hoàng vàng cao như vậy, đã chuẩn bị tâm tình sẵn, bây giờ lại bị đụng vào như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy phượng hoàng vàng đó lay động một cái, tiếp đo lại tiếp tục bay lên trên. Thường Nhạc đầu tiên ngẩn người ra, tiếp đó nói: - Mình không tin không đụng vào nó được.

Vừa nói vừa thả dây dài ra, lại tăng thêm dị năng nữa.

- Lại đụng rồi!

Phượng hoàng vàng lại lay động một cái, thoạt nhìn như sắp rơi xuống.

Phía dưới bọn háo sắc đã quên sự tồn tại phượng hoàng của mình, bọn họ đều hoan hô, cổ vũ Thường Nhạc cố lên, dù sao cũng phải làm rơi con phượng hoàng vàng đó xuống, đó chính là một loại kiêu ngạo của đàn ông.

- Chị Kim Hinh, chị giúp em trông phượng hoàng vàng, em đi xem rốt cục tên khốn kiếp nào dám động vào phượng hoàng vàng của chúng ta! Tử Vân Anh sốt ruột, cô sắn cổ tay áo lên, thở phì phò chạy xuống phía dưới.

Nhìn thấy cô có thần thái và động tác như vậy, mỹ nhân tuyệt sắc giai nhân tên Kim Hinh đó khẽ cười mổ cái: - Cô bé này, buổi sáng còn khóc đến u ám đất trời, thế mà mới trong nháy mắt đã khôi phục tính cách mạnh mẽ thế, xem sau này ai dám cưới em chứ.

Tuy nhiên ngoảng đầu lại thấy phượng hoàng vàng sắp rơi xuống, tay cô lại khẽ động, phượng hoàng vàng đó lại lập tức bay lên, không ngờ mới bay lên một chút, Thường Nhạc lại lập tức kéo xuống, cứ tiếp tục theo đuổi, tiếp tục thả dây dài ra.

- Rốt cục là ai mà lợi hại vậy? Trong lòng Kim Hinh kinh ngạc, phượng hoàng bay một thời gian lâu như vậy, đối phương là ai mà lại kiên trì như vậy?

- Đụng đi, lại đụng rồi!

https://thuviensach.vn

Trong miệng Thường Nhạc lại bắt đầu hùng hổ kêu gào.

- Ai, rốt cục là ai mà lại đụng vào phượng hoàng vàng của bản tiểu thư! Giọng nói trong trẻo từ xa vọng lại, đám người chung quanh nhanh chóng tản ra, hiển nhiên, bọn họ đều sợ cửa thành bị cháy, tai họa lây sang cả cá.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, tục ngữ nói thật là tốt, càng là mỹ nhân càng xinh đẹp, giọng nói càng ngọt ngào, xa xa truyền tới giọng nói tuyệt đỉnh mê người như vậy.

Thế thì chắc là đại mỹ nhân rồi?

Đương nhiên, con phượng hoàng vàng vẫn bay như cũ trên không trung, như một thiếu nữ bướng bỉnh vậy, thoạt nhìn như là đang bay, nhưng trong lòng Thường Nhạc biết rõ, đây đã vượt ra khỏi phạm vi sức người.

Con phượng hoàng của mình vẫn luôn đuổi theo sau đuôi con phượng hoàng của đối phương, mong có thể đâm vào một phát, nhưng cuối cùng vẫn thiếu một chút.

- Củ chuối thật!

Lúc Tử Vân Anh đến trước mặt Thường Nhạc, ánh mắt Thường Nhạc đột nhiên hưng phấn sáng lên, cô gái này quả rất hoàn mỹ, khuôn mặt không chút khuyết điểm.

Dáng người hoàn toàn phù hợp với tỉ lệ vàng, đương nhiên, nếu như tìm một khuyết điểm mà nói thì bộ dạng thờ phì phì của cô gái đó, đem lại khí chất hơi phá cách.

Thường Nhạc cho luôn đối phương 98 điểm, số điểm này gần bằng với Lộ Đức, đương nhiên so sánh với Công Tôn Khả Nhân 99 điểm thì còn kém 1 điểm.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, một khi thiếu nữ trước mặt biến thành thiếu phụ, người thiếu nữ trước mắt này có thể vượt qua cả Công Tôn Khả Nhân, đạt tới điểm cao nhất.

Tử Vân Anh phát hiện người trước mắt kia nhìn chằm chằm vào bộ ngực mình, bộ dạng dâm đãng kia khiến cơn giận của cô lên tới cực điểm, cô nắm bàn tay trắng min lại, kêu lên: - Nhóc, tốt nhất anh nên đem con phượng hoàng đó xuống đi, còn nữa nhắm luôn mắt lại đi, nếu không, bản công tiểu thư đánh chết anh!

- Quả là thiếu nữ mạnh mẽ, cơ mà mình thích! Trong nội tâm Thường Nhạc kêu gào, tuy nhiên, ngoài miệng lại nói: - Theo đuổi phượng hoàng vàng là quyền lợi của tppo, ha ha, cô đừng tưởng rằng mình có sức mạnh định ức hiếp tôi, tôi đây không sợ đâu!

Những lời nói quê mùa đó, không có động tác dinh dưỡng, Cao Tiếu bên cạnh nghe thấy suýt chút nữa cười lên, lão đại quả nhiên chính là lão đại, còn Tiểu Bảo lại nghi ngờ nhìn Thường Nhạc chằm chằm, tên kia muốn dùng chính sách hạ tam lộ sao?

- Anh

Vẻ mặt Tử Vân Anh nghi ngờ nhìn Thường Nhạc, tên đó thoạt nhìn, thì trung hậu thành thật, quần áo bình thường, chắc là một kẻ nông dân quê mùa.

Mình đánh hắn như vậy có phải có chút quá đáng hay không? Nếu không đánh hắn, trong lòng rất khó chịu, dù sao vừa rồi trước mặt chị Kim Hinh mình đã đảm bảo rồi, như vậy trở về sẽ rất mất mặt.

Ánh mắt Tử Vân Anh xinh đẹp khẽ giật mình, cười hì hì:

- Anh bạn nhỏ, tôi mua lại con phượng hoàng kia, có được không?

https://thuviensach.vn

- Anh bạn nhỏ?

Sắc mặt Thường Nhạc cổ quái, mình lớn như vậy, lần đầu tiên có người gọi là anh bạn nhỏ, ôi, không khâm phục không được, những bộ hạ bên cạnh không nhịn được cũng cười lên.

- Đương nhiên có thể!

Thường Nhạc vẫn bộ dạng quê mùa như cũ, trên mặt mang nụ cười quê mùa, thoạt nhìn giống như anh bạn nhỏ, rất đơn thuần.

- Bao nhiêu tiền, anh cứ ra giá đi!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 387: Tôi Chỉ Cần Một Phân Tiền

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tử Vân Anh vừa nói, tay vừa móc túi tiền ra!

- Chuối thật!

Ánh mắt Tiểu Bảo vừa nhìn thấy túi tiền đã lập tức sáng lên, tiền à trong đó đều là tiền à, Tiểu Bảo đúng là một cô bé mắt sáng vì tiền.

Nếu không phải Linh Nhi ở bên cạnh kéo lấy, đoán là cô bé đã sớm xông lên cướp rồi, tuy nhiên bây giờ cô bé đã đặt toàn hy vọng vào Thường Nhạc.

Trong nội tâm không ngừng kêu gào: - Tiền, tiền, ngoại trừ tiền ra thì chẳng cần gì cả, nếu mà anh cần ít thì đúng là tên khốn khiếp rồi.

Thường Nhạc nếu như biết được ý nghĩ trong lòng Tiểu Bảo chắc là ngất mất.

Thường Nhạc vẫn đang suy nghĩ, mà Tử Vân Anh căn bản không quan tâm điều này, chỉ cần có thể mua lại phượng hoàng, thì bỏ ra bao nhiêu tiền cũng đc.

- Tôi muốn một phân tiền!

Thường Nhạc giơ ngón tay lên, nghiêm túc nói.

- Một phân tiền?

Tử Vân Anh sửng sốt, lập tức đứng ngây ở đó, thời đại nào rồi mà vẫn có người nhắc đến một phân tiền, hơn nữa lại nói với chính mình.

https://thuviensach.vn

Cái miệng nhỏ nhắn lại vênh lên, có chút bực mình nói: - Tôi không có một phân tiền, thế nhưng tôi có thể cho anh rất nhiều tiền!

Tiểu Bảo đứng bên cạnh nghe thấy thế đứng ngẩn ngơ, tiền à, đó chính là bảo bối, lão đại có phải não bị hỏng rồi mà lại đi muốn một phân tiền, thật là khốn khiếp, đồ mất dịch!

- Không, bất kể bao nhiêu tiền tôi cũng không muốn, tôi chỉ cần một phân tiền thôi! Thường Nhạc nói rất nghiêm túc.

- Nhưng tôi không có một phân tiền!

Tử Vân Anh thiếu chút nữa nhảy dựng lên, tên đó quả thực là não con lừa, thân thể như khúc gỗ, không biết tiền có tác dụng thế nào hay sao?

- Tôi mặc kệ, phượng hoàng chỉ đáng giá một phân tiền, nhiều hơn một phân tôi cũng không cần! Thần sắc Thường Nhạc nói rất nghiêm túc.

- Tôi

Tử Vân Anh tức suýt chút nữa mũi lệch sang một bên, cô liền nắm tay lại, xong lại hạ xuống, nhìn bộ dạng đang bình tĩnh lại, bình tĩnh lại tuy nhiên, tư thế vẫn như muốn đánh người.

- Cứu, có người muốn hiếp dâm tôi! Thường Nhạc bỗng kêu lớn lên, vẻ mặt thất kinh, quả thực cần nhục nhã cỡ nào thì nhục nhã cỡ đó!

Những bộ hạ bên cạnh bắt đầu tản ra, thật là mất mặt, lão đại mất mặt quá!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tử Vân Anh đỏ ửng lên, cái tên quê mùa đáng chết này, mình chẳng qua hù dọa hắn một chút, không ngờ hắn kêu la lên như vậy, coi bộ dạng hắn kìa, ai có thể chạm vào hắn chứ!

Nhưng xung quanh nhiều người như vậy, nhiều ánh mắt như vậy, chỉ trong nháy mắt, Tử Vân Anh đi thẳng lên, đem bàn tay nhỏ nhắn bịt miệng

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lại.

Xẩu hổ nói: - Anh chớ có ăn nói lung tung, ai làm gì được anh chứ.

- Chú chim non nho nhỏ!

Thường Nhạc thấy vẻ mặt Tử Vân Anh thay đổi, trong thâm tâm hắn mừng thầm, thời đại này, người xinh đẹp kiểu con chim non như Tử Vân Anh này thật sự là rất ít.

Hương thơm từ bàn tay nhỏ bé của Tử Vân Anh truyền lên mũi Thường Nhạc, suýt chút nữa hắn đã ngoạm lấy nó, trong ánh mắt Thường Nhạc nổi lên tia tà ác, đầu lưỡi bỗng dưng thò ra ngoài.

Liếm láp bàn tay ấm áp trắng mịn của Tử Vân Anh một cái, mùi vị đó đúng là sảng khoái vô cùng.

- Ái!

Tử Vân Anh giống như chạm vào điện, cánh nhỏ bé bé lập tức rụt về, ánh mắt nhìn như thỏ ngọc, kinh hoảng nhìn Thường Nhạc.

- Lão đại thật là cao minh!

Tiểu Bảo nhìn thấy cảnh tình này, chợt tỉnh ngộ lại, trong thâm tâm không ngừng tán thưởng Thường Nhạc.

Tiền mặc dù quan trọng, nhưng nếu lấy được cả người, như vậy càng được nhiều tiền hơn, nghĩ đến đây, ánh mắt Tiểu Bảo bất giác nhìn sang hướng Lộ Đức.

- Hắc hắc hắc hắc! Tiểu Bảo không nhịn được bật cười.

Tử Vân Anh bỗng nhiên nhìn thấy ánh mắt giảo hoạt kia của Thường Nhạc, cô giật mình tỉnh lại, cả người giống như quả pháo được châm lửa, tay chỉ

https://thuviensach.vn

vào mũi Thường Nhạc, tức giận nói:

- Anh là tên lừa gạt, tôi đánh chết anh!

Vừa nói vừa nắm tay đánh qua.

Không có chút sức lực nào, dòng khí cũng không chút thay đổi, thoạt nhìn như gió yên biển lặng, lại nhìn cánh tay mềm yếu thế kia, Thường Nhạc không khỏi mừng rỡ.

- Cục cưng, mau đến đi!

- Bùm!

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc còn chưa biến mất, cả người liên tiếp lui ra sau mấy bước, sau đó bùm một tiếng nằm im trên mặt đất.

- Lão đại giả bộ trông thật giống quá. Đám người Cao Tiếu cười ầm lên.

Mà lúc Thường Nhạc ngã xuống, Tử Vân Anh lại tiếp tục đánh tới, trực tiếp ngồi lên người Thường Nhạc, đấm tới tấp vào mặt hắn.

Bịch bịch!

Thường Nhạc có đau cũng không nói ra được, vừa rồi mới trúng một quyền của Tử Vân Anh, hình như đánh trúng vào bộ phận yếu nhất cơ thể, không ngờ một chút sức lực cũng không phát ra được.

Đành để mặc Tử Vân Anh giày vò mình.

- Không đúng rồi!

Tiểu Bảo đầu tiên phát hiện tình hình có chút khác thường, lão đại thường rất yêu quí bảo vệ khuôn mặt, sao hôm nay lại để mặc người khác đánh đập thế kia? Định làm gấu mèo chắc!

https://thuviensach.vn

- Em gái, chúng ta đi về đi! Một giọng nói nhẹ nhàng từ xa vọng tới, Tử Vân Anh nghe thấy giọng nói này, vẫn còn chưa thỏa mãn, xoa xoa nắm tay mình.

Nhìn Thường Nhạc như hổ rình mồi, nói: - Nhóc, lần này tôi tha cho anh, tôi sẽ còn đến tìm anh tính sổ đấy. Vừa nói, tay vừa khẽ chỉ lên trán Thường Nhạc.

Sau đó quay người, cười hì hì một cái rồi bỏ đi.

Thường Nhạc day day mắt gấu mèo của mình, sờ khuôn mặt đau đớn, khóc không ra nước mắt, mình vốn định tán tỉnh mỹ nữ, lại không ngờ là con rồng hung bạo, hóa ra mình lại bị đánh đập tàn bạo.

Trong cuộc sống, chuyện đau khổ nhất cũng chỉ có thế là cùng.

Đương nhiên, lúc Thường Nhạc nghe thấy một giọng nói khác, tinh thần tỉnh hẳn lại, giọng nói ngọt ngào thế kia càng khiến người ra rung động.

Cao Tiếu kinh hồn bạt vía đi tới, vẻ mặt hồ nghi nhìn lão đại: - Lão đại không phải vừa rồi cậu bị con bé kia Những lời nói sau mặc dù không nói ra, nhưng nhìn thấy tình trạng mặt mũi của hắn cũng hiểu ra được, tiếp theo là có ý gì.

- Bà nó, bản lão đại anh minh uy vũ như vậy, sao lại bị người ta đánh được! Thường Nhạc cảm thấy cần gõ đầu gã, tên đáng chết kia, lẽ nào không biết bản lão đại rất sĩ diện hay sao?

Vốn chuẩn bị những lời nói hoa mĩ để khen ngợi phượng hoàng cầu yêu, lại không ngờ bị phượng hoàng làm xấu mặt một trận, gà bay trứng vỡ, Thường Nhạc cảm thấy rất là khó chịu.

- Dê xồm, bây giờ gặp báo ứng đó nha!

https://thuviensach.vn

Lộ Đức đi tới trước mặt Thường Nhạc, thần sắc mang theo vài phần cổ quái nói, vừa dứt lời, lại cầm khăn lên lau mặt cho Thường Nhạc:

- Mau lau đi, đừng làm chuyện mất mặt nữa!

- Lão đại, đừng lau!

Tiểu Bảo cực kỳ nhanh nhẹn chạy đến trước mặt Thường Nhạc, khi Thường Nhạc còn chưa có phản ứng gì, một tia chớp lóe lên, nhanh chóng chụp lại bộ dạng gấu mèo này của Thường Nhạc.

- Hắc hắc hắc hắc!

- Ha ha ha ha! Tiểu Bảo và Linh Nhi cùng nhau cười lên.

Nhìn thấy Linh Nhi tươi cười, trong đầu Thường Nhạc chợt lóe lên một ý tưởng, tay sờ lên mặt, trong nháy mắt ánh sáng lóe lên bao phủ lấy mặt hắn.

Những vết thương ban đầu lập tức biến mất!

- Thường Nhạc, cua được cô bé nào chưa?

Thường Nhạc vừa mới khôi phục, giọng nói Tây Môn Khinh truyền tới, chỉ lấy Tây Môn Khinh ôm một thiếu nữ xinh đẹp trên đất, trên mặt thiếu nữ mang nụ cười mê người.

- Mỹ nữ mắt nhỏ!

Tiếp xúc với bộ dạng mỹ nữ, thần sắc Thường Nhạc cổ quái, sự tình không khỏi thật trùng hợp, mình từng cua qua mỹ nữ mắt nhỏ đó, thế mà Tây Môn Khinh đã cua được rồi.

Mỹ nữ mắt nhỏ nhìn thấy Thường Nhạc, đôi mắt động lòng người chợt lóe lên ý ngượng ngùng, giống như trinh nữ vừa mới ra lò, bộ dạng đó thật là thích!

https://thuviensach.vn

- Bảo bối, chúng ta đi thôi!

Tây Môn Khinh đắc ý liếc Thường Nhạc một cái, ôm lấy mỹ nữ mắt nhỏ đó mà rời đi, mà đám người Lộ Đức đồng thời bĩu môi, rời khỏi chỗ này.

- Bà mẹ nó!

Thường Nhạc hồi lâu mới tuôn ra một câu khó chịu, mà ngay cả Công Tôn Khả Nhân hiền dịu cũng không quan tâm đến mình, chẳng nhẽ thời thế thay đổi, mỹ nữ cũng đều thích mỹ nữ rồi sao?

Thường Nhạc sau khi nhìn thấy các mỹ nhân lần lượt biến mất, khuôn mặt lộ ra một nụ cười gian xảo: - Cao Tiếu, ra đây cho tôi.

- Ha ha, lão đại, sao cậu biết tôi không đi? Ở trong một góc tối xuất hiện một bóng đen, tiếp theo thấy khuôn mặt tươi cười của Cao Tiếu hiện ra.

- Nói nhảm, năng lượng nội phong trong người anh có thể giấu được tôi sao? Thường Nhạc nói tới đây, hơi dừng một chút, rồi tiếp tục nói: - Tiền mang tới đủ không?

- Cũng đủ, lão đại, muộn như vậy rồi chúng ta mang nhiều tiền như vậy để làm gì? Cao Tiếu vỗ vỗ túi tiền, Cao Tiếu cười hì hì nói, lần trước kể từ lúc thẻ bị Tiểu Bảo mang đi, vốn lưu động của mình càng ngày càng ít.

Thường Nhạc nghiêm trang nói: - Chúng ta đến phố đèn đỏ, đương nhiên phải mang nhiều tiền một chút!

- ?

Cao Tiếu choáng váng, phẩm chất lão đại chẳng lẽ lại thấp xuống rồi sap?

Cung Vàng Điện Ngọc, là đàn ông phong lưu khoái đến chỗ này, đã đi thì phải chọn nơi tốt nhất, nơi đây tiếng tăm lừng lẫy trogn toàn bộ giới phong lưu ngầm.

https://thuviensach.vn

Ông chủ sau lưng là ai không ai biết, thế nhưng, sự phát triển của bọn họ thực sự rất nhanh, chủ yếu là bọn họ có bà chủ xinh đẹp.

Tất cả mọi chuyện, đều do cô ta ra mặt, tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng khôn khéo giỏi giang, hơn nữa lại khiến cho người ta cảm giác thành thục lõi đời.

Đương nhiên quan trọng nhất là: cô ta có khuôn mặt xinh đẹp, dáng người mê người, tuổi trẻ mà đã nắm trong tay Cung Vàng Điện Ngọc đương nhiên sẽ có phong thái này.

Tuy nhiên, có thể xây đựng được Cung Vàng Điện Ngọc, đương nhiên cũng phải có lực lượng nhất định, trong thời gian hai năm, tấm biến Cung Vàng Điện Ngọc được mở trở thành nơi tốt nhất trong giới phong lưu.

Có thể tiêu xài trong đấy, đương nhiên không phải là những nhân vật bình thường, mà Cung Vàng Điện Ngọc có thể đứng vững trong môi trường cạnh tranh kịch liệt, tàn khốc trong giới phong lưu ngầm như vậy, hơn nữa còn rất thành công, đương nhiên là có điểm đặc biệt riêng.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong đó điểm mấu chốt chính là mỹ nhân trong Cung Vàng Điện Ngọc mỗi tháng sẽ đổi mới một lần, những mỹ nhân đó chỉ có vẻ đẹp bạn không thể tưởng tượng được chứ không có vẻ đẹp nào bạn không mua được, cứ mỗi một thời gian lại có một cô mới.

- Chơi gái là trò chơi của đàn ông, chẳng lẽ bản lão đại không đi được sao? Thường Nhạc liếc nhìn Cao Tiếu một cái, bình thường rất nhanh nhạy, chẳng lẽ đến thời khắc quan trọng lại bỏ qua mất ư?

Cao Tiếu sờ trán, bất giác nói: - Lão đại, sao không trước mặt chị dâu mà quang minh chính đại vào kỹ viện, như thế có phải thể hiện được uy phong của cậu không!

Thường Nhạc trợn mắt nhìn Cao Tiếu nói:

- Tuy rằng bình thường bọn họ đều nói rằng tôi đào hoa, kỳ thực đó là quan niệm sai lầm của bọn họ, chẳng qua là tôi thích theo đuổi và thưởng thức cái đẹp thôi, để tránh làm tổn thương trái tim của các cô gái, tôi quyết định chấm dứt những lời nói không chính xác, thay đổi những gì người khác nghĩ về tôi, sau tất cả, tôi không thể vì hành động của 1 mình tôi mà làm tổn hại đến trái tim của bọn họ được, cho nên tôi không thể quang minh chính đại vào Nguyệt lâu được.

- Đổ mồ hôi!

Cao Tiếu cảm thấy mặt mình đỏ rần thế mà lão đại của mình vẫn biện luận như khướu thế kia, chẳng lẽ là cao thủ mặt dày rồi ư?

https://thuviensach.vn

Thấy biểu hiện của Cao Tiếu, Thường Nhạc hiểu ngay trong lòng gã đang nghĩ những gì, nhưng hắn cũng chẳng quan tâm làm gì nhiều, tiếp tục mở miệng nói:

- Anh chơi bao nhiêu em rồi?

Nét mặt Cao Tiếu không khỏi đỏ lên, gã lúng túng sờ lên mũi, cảm thấy Thường Nhạc hôm nay không giống với Thường Nhạc trước đó: - Đến nay tôi chưa từng chơi cô nào.

- Hả!

Thường Nhạc phục sát đất tên đó, dù gì cũng là nhân vật uy tín trong Điểm G tiếng tăm lừng lẫy trong giới ngầm Trung Quốc, thế mà ngay cả đàn bà là gì cũng chưa từng biết, tên này không phải quá trong trắng sao?

- Yên tâm đi, bản lão đại hôm nay dẫn anh đi thưởng thức.

Đã lâu không được tận hưởng hương vị vốn có của những món ăn ngon dân dã, một người tràn trề sinh lực, xung quanh lúc nào cũng có mấy cô gái nhưng lại không thể động vào quả thực càng khiến cho Thường Nhạc buồn bực không thôi.

Dọc đường đi, Thường Nhạc không sợ người khác để ý mà giảng giải kiến thức cho Cao Tiếu nghe, các loại động tác đẹp như đốt đèn trước phật, quan âm ngồi trên đài sen, .v.v.

Cao Tiếu nghe thấy mắt mũi kinh ngạc không khỏi bội phục lão đại, ngay cả phương diện này lao đại cũng vượt xa mình, thế nhưng cái kiểu xúi giục chơi gái này lại giống có vài phần giống với mấy tên mối lái.

- Lão đại, cậu chơi bao nhiêu gái rồi? Cao Tiếu bỗng nghiên nghiêm trang ngẩng đầu lên hỏi.

https://thuviensach.vn

- Cái này Nét mặt Thường Nhạc lúng túng , tuy nhiên da mặt tương đối dày, trong khoảng thời gian ngắn cũng không nhận ra được chứ đừng nói là chơi gái, đến cơ hội tiếp xúc cũng tương đối ít nhưng mình đường đường là cấp trên đương nhiên không thể mất mặt được: - Số gái tôi chơi trong khoảng thời gian ngắn không thể nhớ chính xác được, nhiều lắm rồi.

- Ừ! Cao Tiếu vốn còn định tiếp tục hỏi nhưng Thường Nhạc đã nhanh chân bước đi, gã bất đắc dĩ đành yên lặng đi theo.

Cung Vàng Điện Ngọc cao ba tầng nguy nga lộng lẫy, bên ngoài cũng không có mấy cô em xinh đẹp vẫy khách như trong tưởng tượng mà trông rất sang trọng, nếu không nhìn thấy tấm biển kia còn có thể cho rằng đến những nơi kiểu như quán rượu.

Đây chẳng qua chỉ là vẻ bề ngoài, những khách hàng có tiền, có địa vị mới biết được bên trong có thứ gì tốt.

Bởi vì kỳ thực đằng sau Cung Vàng Điện Ngọc bố trí hàng chục căn phòng nhỏ thanh nhã, mỗi lầu nhỏ nhìn qua đều rất thần bí. Đương nhiên Cung Vàng Điện Ngọc là nơi phục vụ tốt nhất, nhưng giá cả cũng không phải vừa.

Tuy nhiên người có thể tới đây đương nhiên cũng sẽ không keo kiệt mà ai nấy cũng đều hào phóng, chỉ cần gái chứ tiền căn bản không phải là vấn đề.

- Hoan nghênh đã đến với Cung Vàng Điện Ngọc!

Hai người vừa bước vào cửa, 2 bên quần áo chỉnh tề xếp hàng ngay ngắn đón chào, nhưng lại có thể khiến cho người ta mơ hồ nhìn thấy những thứ dục vọng ẩn nấp bên trong.

Lúc này, một mỹ nữ xinh đẹp mặc một bộ xuyên thấu nở nụ cười mê hoặc ra tiếp đón: - Hoan nghênh hai vị tới Cung Vàng Điện Ngọc, không biết nhị vị quan nhân cần phục vụ thứ gì ạ!

https://thuviensach.vn

- Tôi tới để tìm mỹ nữ xinh đẹp nhất, cô dẫn đường đi! Có lẽ vì bị dồn nén quá lâu nên tối nay Thường Nhạc bộc lộ tính cách hư hỏng của mình.

Cao Tiếu đã bắt đầu sử dụng túi tiền của gã, bởi vì tất cả tiền đều nằm trong người gã, theo như kinh nghiệm của gã, chỉ cần có người hầu hạ là đều phải thưởng.

Người phụ nữ mặc đồ trong suốt đó dẫn thuộc hạ đi qua vài cửa rồi tiến vào một đại sảnh, đại sảnh vô cùng lớn, lúc đó trong này đã có khá nhiều người, nhưng lại khá yên tĩnh, chỉ có điều thỉnh thoảng có một vài người khách tán tỉnh những cô gái đang hầu rượu đứng cạnh bàn thôi.

Mà đại bộ phận những người này đều vừa uống rượu, vừa đang mong chờ điều gì.

Thường Nhạc tiến vào trong đại sảnh, hắn thoáng giật mình mười mấy cái bàn tròn đã bị người khác ngồi hơn nửa, bọn họ bị sắp xếp vào chỗ gần cuối cùng nhất.

Bọn họ mới ngồi xuống đã có người bày chút rượu và thức ăn để giết thời gian.

- Lão đại, sao chúng ta không chơi gái luôn đi? Vào chỗ này để làm gì? Ánh mắt Cao Tiếu ngó ngang cũng không thấy có ai đáng chú ý cả.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười thần bí, tươi cười nói: - Ha ha, yên tâm đi, lát sau anh sẽ biết.

Cao Tiếu cũng không quan tâm rốt cục là thế nào dù sao biết hay không biết đối với gã mà nói cũng không ảnh hưởng gì, có thời gian thì thưởng thức rượu trong Cung Vàng Điện Ngọc một chút.

- Ha ha, thật đúng là không tệ, chả trách đêm động phòng hoa chúc là đều phải uống chén rượu giao bôi! Vừa nâng chén uống rươu, vừa khen ngợi.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực người có thể đến nơi này đều là những người có địa vị đương nhiên là sẽ không sốt ruột dâm đãng gọi mấy cô em kiểu vô học như đám lưu manh mà thư giãn ngồi chờ.

Ước chừng nửa tiếng sau tình hình vẫn yên tĩnh như vậy, Thường Nhạc bỗng nhiên từ từ mở miệng nói:

- Đến rồi!

Cao Tiếu nhìn theo hướng Thường Nhạc chỉ, chỉ nhìn thấy hai bên bắt đầu có những mỹ nhân kiều diễm lay động lòng người đi ra, còn đi xuống tận cuối khán đài làm vài động tác trêu chọc người khác khiến dục vọng của các đại nam nhân ở bên dưới bị thổi bùng lên, bây giờ dục vọng từng người đều bị kích động như loại chó đực rồi.

Sau khi hai hàng mỹ nhân vừa mới ra trước sân khấu tiếp đó lại xuất hiện thêm một người phụ nữ nữa, thực sự mà nói, mỗi mỹ nhân nếu chỉ dùng từ mỹ nhân để hình dung coi chừng có chút cảm giác thiếu sót.

Đôi mắt trong như nước mùa thu, sức quyến rũ vô tận như những vì sao trên bầu trời đêm thăm thẳm khiến người ta bị mê hoặc.

Nếu như nói mỗi cô đều có điểm đặc sắc riêng của họ thế thì tập trung tất cả những điểm đặc sắc trước mắt lại thì nó như dải lụa, như gió mát, như mây bay, càng như linh hồn khóa linh hồn của người khác lại, nếu như có người bất giác nhìn thấy nhất định cho rằng mình đã tới chốn thần tiên rồi.

- Thực quá là xinh đẹp. Thường Nhạc không ngờ ở đây cũng có con mắt biết nhìn hàng thượng phẩm như vậy, bất giác nhìn sang chỗ mà Cao Tiếu đang nhìn, Thường Nhạc suýt chút nữa thì ngã xuống đất bởi vì hai con ngươi của tên này như muốn lồi ra, cả người gã như cánh cung đang căng dường như bất kỳ lúc nào cũng có thể lao ra cưỡng dâm người ta.

https://thuviensach.vn

Không khí trong đại sảnh lúc này đã đạt tới cao trào, không ít người vốn tự cho mình là thanh tao bây giờ cũng bắt đầu lộ ra bản chất thực của mình, mục tiêu chú ý của bọn họ sợ là đều tập trung tất cả vào những tuyệt sắc giai nhân đó.

- Tôi không biết tôi có thực sự yêu không nhưng tôi biết rằng tôi không thể không có em, nếu trái đất này sắp bị hủy diệt thế thì tôi sẽ nói cho em biết ---- Em chính là người duy nhất tôi muốn gặp bởi vì, mỹ nhân, mỹ nhân, tôi yêu em.

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng gì mà bên dưới đã kêu gào thảm thiết, cái kiểu kêu gào này chưa từng xuất hiện.

Cao Tiếu đầu thấp vẫn chưa chui xuống gầm bàn, mà Thường Nhạc càng gọi thì càng hăng, mặc dù không ít người gọi nhưng phong cách sáng tạo giống như hắn thì chỉ có mỗi hắn là người đầu tiên cho nên dĩ nhiên là thu hút không ít ánh nhìn của mọi người, đương nhiên là bao gồm cả ánh nhìn của những mỹ nữ trên đài đó.

Thế nhưng đối phương hình như đã quen thấy cảnh thế này rồi, chỉ khẽ gật đầu với Thường Nhạc, khóe miệng Thường Nhạc khẽ lộ ra nụ cười gian xảo.

Bầu không khí có thêm tiếng cười trong trẻo của mỹ nữ, bên tai mỗi người như những tiếng lảnh lót của chim hoàng anh quả thực khiến người ta hồn xiêu phách lạc.

- Các vị, thật là vui mừng khi hôm nay mọi người đến tham dự đại hội thi đâu tuyệt đỉnh mỹ nhân với Cung Vàng Điện Ngọc, là người ủng hộ cho Cung Vàng Điện Ngọc ngày hôm nay cho nên các vị sẽ được phục vụ tốt nhất, nếu có chuyện gì không vừa ý các vị cứ đề xuất, hôm nay các chư vị đến đây khiến cho bữa tiệc càng thêm vui vẻ, tôi tuyên bố trận đấu bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Nói một hồi háa ra đối phương chính là bà chủ, cái con vịt gọi là Ma Ma này khiến Thường Nhạc nản lòng một hồi, thế nhưng Ma Ma mà cũng kiều diễm như vậy thì những mỹ nhân tiếp theo không phải càng xinh đẹp hơn sao?

- Cao Tiếu, bắt đầu rồi, anh phải hô theo sau tôi.

- Hả! Vẻ mặt Cao Tiếu đau khổ, nói: - Thiếu gia, tôi thực sự không được đâu, cậu tự đi đi.

Thường Nhạc nghiêm trang nói: - Cái này sao có thể truyền ra ngoài được, thuộc hạ của tôi vào Cung Vàng Điện Ngọc vẫn còn xấu hổ không khỏi khiến cho người ta cười đến rụng răng à, hôm nay đúng là thời điểm để biết đến chuộc thi đấu tuyệt sắc giai nhân mà mỗi tháng Cung Vàng Điện Ngọc chỉ tổ chức một lần thôi, hơn nữa chỗ mỹ nhân này đều được mua từ khắp nơi về, nghe nói bình thường đều được trải qua huấn luyện đặc biệt, mà phải được huấn luyện ít nhất nửa năm nữa.

Thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Hơn nữa, mỗi người đều là xử nữ, hơn nữa bọn họ đều được huấn luyện hiểu được cách để dụ dỗ và hầu hạ đàn ông, cho nên cạnh tranh tương đối kịch liệt đấy, cho nên tên nhóc anh nhất định phải cố gắng yên tâm, lão đại tuyệt đối sẽ không để anh bị thiệt đâu.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 389: Hái Hoa 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn thấy thái độ hăng hái của Thường Nhạc, tuy rằng biểu hiện rất màu sắc nhưng dường như thời điểm bản thân mình càng hăng hái hơn là khi bà chủ giới thiệu có hai mỹ nhân sẽ xuất hiện trên sân khấu càng tăng thêm phần náo nhiệt.

- Lão đại, tôi nghe cậu đã được chưa! Cao Tiếu bất đắc dĩ nhún vai mà Thường Nhạc lại rất hài lòng với kết quả này, đồng thời hai mắt nhanh chóng di chuyển lên khán đài.

Lúc này hai tuyệt sắc mỹ nhân đang đứng trên khái đài khiến cho người ta nước dãi chảy ròng, lúc này bà chủ đã lên trên khán đài rồi.

Bà chủ giới thiệu đặc điểm từng mỹ nhân một hồi, trong đó bao gồm ưu điểm trên cơ thể họ, ví dụ như những tuyệt kỹ gì mà họ đã được huấn luyện.

Người đầu tiên cao nhất tên là Thái Hồng, là một mỹ nhân có đôi mắt to đẹp, mũi cao, da trắng quyến rũ người Hàn Quốc, người thứ hai có hơi thấp hơn một chút người Singapore tên là Lan Hoa, là mỹ nhân kiều diễm bốc lửa khiến cho người nhìn có cảm giác như dục vọng bị thiêu đốt.

Sau khi giới thiệu xong, bà chủ lại bắt đầu để bọn họ biểu diễn những tuyệt chiêu sở trường riêng đương nhiên cũng có một vài màn biểu diễn tài nghệ khiến cho người xem hồn phiêu phách lạc.

Màn biểu diễn của Thái Hồng là một màn nhảy múa mà đôi chân dài thon thả không ngừng chuyển động làm lay động lòng người.

https://thuviensach.vn

Màn biểu diễn của Lan Hoa lại hát bài hát trong một bộ phim khiến cho người ta liên tưởng đến những màu sắc phong phú khác nên càng được mọi người hưởng ứng nhiệt liệt, không ít người vỗ đến đỏ cả tay.

Thường Nhạc liếc mắt một cái nhắm ngay thiếu nữ Thái Hồng, hắn không tự chủ được nhớ tới ánh mắt của mỹ nữ Tiểu Kim ở Hàn Quốc, mắt thấy Cao Tiếu cũng đang nhìn: - Nhóc, anh chọn ai?

- Tôi rất thích Lan Hoa! Cao Tiếu lúc này làm gì còn có đến một nửa phong độ nữa, hai cặp mắt tràn đầy dục vọng đó nếu điều kiện cho phép sợ là gã đã sớm lên vồ rồi.

- Thái Hồng là của tôi!

Thường Nhạc cũng không khách khí, hai mỹ nữ trong mắt bon họ giống như một mâm cơm.

- Thật không ngờ kỹ nữ đều xinh đẹp như vậy, tôi sống thật uổng quá! Cao Tiếu lau nước dãi, bộ dạng chính nhân quân tử trước đó hoàn toàn biến mất.

Thường Nhạc cũng không khách khí vỗ bả vai Cao Tiếu, nói: - Cao Tiếu, chúng ta đêm nay chơi hai cô gái này đi!

- Lão đại thực sự rất anh minh, tôi hoàn toàn ủng hộ quyết định của cậu! Cao Tiếu vỗ ngực, nét mặt lộ ra nụ cười nịnh nọt.

- Tôi trả ba vạn mua đêm đầu tiên của hai cô gái này! Trong lúc bọn họ đang thảo luận, 1 giọng nói già nua đột ngột vang lên.

Hóa ra hoạt động đấu giá mỹ nhân đã bắt đầu rồi, theo giọng nói đã vang lên, Thường Nhạc nhíu mày lại. Đối phương không ngờ là một ông lão tuổi đã gần 60, xem thân hình khô quắt, đầu tóc hoa râm của lão quả thực khiến cho người ta nghi ngờ thứ đó của lão ta còn có thể ngóc dậy được ư?

https://thuviensach.vn

Cho dù có ngóc lên được chắc là cũng bị thượng mã phong thôi!

- Tôi trả bốn vạn! Lần này một người trung niên mập mạp ra giá, toàn thân thịt trắng béo bóng lộn, nếu đổi là cái đầu heo sợ là lập tức bị kéo ra ngoài làm thịt rồi.

- Tôi trả 10 vạn!

Lúc một giọng nói lạnh lẽo có vài phần chắc chắn truyền đến tai Thường Nhạc, phản ứng đầu tiên chính là rất quen thuộc, tiếp theo lại không biết là ai?

Nhờ ánh đèn thấy rõ được đối phương là 1 thanh niên trẻ tuổi tuấn tú, mắt sáng mày sắc như kiếm, mũi cao, thân hình cao lớn khỏe mạnh, lưng hùm vai gấu, quần áo trắng không chút bụi bẩn.

Chỉ có điều vẻ mặt lạnh lùng thêm điểm thêm nốt ruồi ở giữa lông mày, đôi mắt lạnh lùng màu đen đằng đằng sát khí nhìn xuyên thấu như dã thú máu lạnh đang săn mồi khiến cho người ta ớn mình đứng ngồi không yên mà khí thế bên ngoài lại càng làm cho người ta thêm kinh sợ.

Chẳng biết vì sao khi nhìn thấy đối phương trong lòng Thường Nhạc lại nảy sinh cảm giác đối phương từ nay về sau chính là kẻ thù của mình, nhưng rốt cục gã là ai?

10 vạn, nói nhiều thì không nhiều, nhưng cũng không phải là ít, ở Hàng Châu này nhân vật có thể tiêu tốn hơn 10 vạn để mua hai kỹ nữ này sợ là nhân vật giàu có rồi.

10 vạn cũng đáng rồi, thêm nữa nhìn thấy khí thế của đối phương, người thông minh động não một chút nên chủ động bỏ qua.

Trong khoảng thời gian ngắn, hội trường lại yên tĩnh trở lại.

https://thuviensach.vn

- Vị công tử này đưa ra giá 10 vạn, có ai trả hơn nữa không ạ, nếu không có ai trả thêm nữa, thế thì đêm đầu tiên của tuyệt sắc mỹ nữ Cung Vàng Điện Ngọc thuộc về cậu ấy! Bà chủ cao giọng nói.

- Lão đại, chúng ta mà không ra giá nữa là muộn đấy!

Cao Tiếu lo lắng kéo y phục Thường Nhạc nhắc nhở.

- Haiz, chẳng nhẽ vì gã đẹp trai mà mình sợ sao? Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian xảo, cậu cao giọng hô: - Tôi trả 20 vạn!

Người trẻ tuổi đó đương nhiên không ngờ còn có người dám tăng giá, ánh nhìn sắc như kiếm của gã chiếu vào Thường Nhạc, áp lực như núi Thái Sơn đè xuống khiến cho người ta cảm giác khó thở, sắc mặt Thường Nhạc hơi thay đổi, mới một ánh nhìn của đối phương đã có đủ dũng khí như vậy, nếu dốc toàn lực đánh mình, chắc chắn là đối thủ không tồi đây?

Xem ra núi cao còn có núi cao hơn, câu nói này quả thực không sai.

- Ba mươi vạn!

Nhìn thấy đối phương mặt không thay đổi đưa ra giá cao như vậy, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, tiêu tiền của Cao Tiếu, sao mình có thể không đau lòng!

Miếng thịt ngon đến miệng sao có thể nhả ra được, hôm nay, kỹ nữ ngày hôm nay xem ra là định ngày rồi, nghĩ đến đây, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị: - Tôi trả 50 vạn!

Vừa dứt lời, tuyệt đại đa số mọi người trong hội trường hơi ngạc nhiên, 50 vạn bỏ ra mua luôn mỹ nữ xinh đẹp đó còn đủ huống hồ chỉ là ngủ một đêm, lẽ nào tên này điên rồi? Hay là nhiều tiền không có chỗ nào tiêu?

Thần sắc người trẻ tuổi hơi thay đổi, nhưng cuối cùng lại im lặng.

https://thuviensach.vn

Ban đầu Thường Nhạc còn tưởng đối phương sẽ tiếp tục tranh giành với mình, không ngờ lại dễ dàng bỏ qua như thế, hắn không khỏi cười lên, người thanh niên có đủ lạnh lùng như thế nguy hiểm hơn hắn đám công tử giàu có khác.

- 50 vạn, còn có ai ra giá nữa không ạ? Bà chủ xinh đẹp tươi cười, đương nhiên giá cả như vậy bà ta đã quá hài lòng rồi.

- Tôi trả 110 vạn 1 ngàn!

Giọng nói chói tai lại vang lên bên tai Thường Nhạc, lúc tên bên dưới Thường Nhạc bắt đầu vui mừng kêu lên khiến cho Thường Nhạc mới nghe thấy có cảm giác kích động muốn giết người.

Cái giọng nói ái nam ái nữ này quả thực không khác giọng thái giám là mấy, tuy nhiên ngẩng đầu lên nhìn thấy tên công tử trang điểm đó, Thường Nhạc nổi da gà: - Sao lại là con nha đầu này?

Đổi là người khác, Thường Nhạc có lẽ đã dùng tiền để đánh chết kẻ, nhưng lại là cô bé khi nãy vừa cho mình nếm một trận đòn, chuyện hình như có chút cổ quái, năng lực mình đương nhiên vô cùng rõ ràng làm sao người bình thường có thể đối phó được, nhưng cô ta lại dễ dàng đánh được mình, quả thực là kinh ngạc!

Cô ta không tiếp tục làm phiền mình, mình đã cảm ơn trời đất lắm rồi, sao lại dám chủ động động vào cô ta chứ.

Nhưng trước mặt nhiều người như vậy mà ỉu xìu bỏ đi quả thực là mất mặt quá, tiểu đệ bên dưới của mình cũng đang muốn chơi gái một chút đây!

- Núi xanh còn đó, nước biếc vẫn chảy, chúng ta sau này còn gặp lại nhau! Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, vung tay lên thoải mái xoay người đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cao Tiếu bên cạnh ngẩn ra vội vàng đi theo, kinh ngạc nói: - Lão đại, tên đó mới nhìn đã biết là đàn bà, hơn nữa hôm nay còn đánh cậu, chúng ta nhân dịp này báo thù, bán cô ta làm gái đi!

- Dong!

Cao Tiếu còn chưa kịp phản ứng lại đã bị Thường Nhạc đánh cho 1 cái: - Có một số người chúng ta không đụng vào được.

- Ha ha, thế thì có một số người chúng ta vẫn có thể đụng vào đúng không? Gã vừa nói vừa cười hì hì.

- Đúng thế, anh thông minh như thế, 2 cô gái, chúng ta đêm nay coi như đi cưỡng dâm cũng được. Thường Nhạc nghĩ tới con nha đầu đó dù gì cũng là con gái, nói đạo lý không thể có được hai kỹ nữ đó cuối cùng chỉ có súng cán mới làm nên chuyện.

- Lão đại, chúng ta đều ra ngoài rồi làm thế nào để chơi được gái? Trong lòng Cao Tiếu như nhảy dựng lên, chỉ cần chơi được gái, số tiền mặt kia không phải là vấn đề.

- Đi, chúng ta tối nay làm gà gáy trộm chó một lần đi. Thường Nhạc vừa nói vừa lách ra sau Cung Vàng Điện Ngọc.

Chỉ thấy thân hình Thường Nhạc xoay một cái trong chớp mắt thân hình cậu như tia chớp đã đến đầu tường.

Cao Tiếu ngẩn ngơ rốt cục cũng hiểu được gà gáy trộm chó là ý gì: - Lão đại đi trước đi, để tôi canh chừng cho.

- Haiz!!

Thường Nhạc chỉ ngón tay giữa ra với gã.

https://thuviensach.vn

Cung Vàng Điện Ngọc bố trí mấy chục phòng nhỏ được trang trí xoa hoa lộng lẫy chuẩn bị cho các công tử nhà giàu kia.

Đứng ở ngoài là hai thị nữ cầm đèn lồng, bước chân Thường Nhạc nhẹ nhàng, nhanh nhẹn thân hình nhanh chóng xuyên qua hai người.

Đối với hai thị nữ mà nói chỉ như một cơn gió thoảng qua trước mặt mà thôi.

- Móa!

Tiến vào trong phòng, Thường Nhạc hoàn toàn bị choáng váng, bên trong ngoại trừ một chiếc giường lớn ra không có bất kỳ vật nào khác.

- Không xong rồi!

Đúng lúc Thường Nhạc đang kinh ngạc, ở ngoài cửa vọng lại tiến cười trong thẻo của Tử Vân Anh, hắn vội vàng chui vào gầm giường.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 390: Hái Hoa 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ha ha, Thái Hồng, Lan Hoa, chúng ta lên giường đi. Thanh âm trong trẻo có chút dâm đãng của Tử Vân Anh xinh đẹp vang lên.

- Mẹ nó!

Thường Nhạc nghe thấy câu nói này thì thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, thật không ngờ ở cái thế giới này lại có đồng chí mạnh mẽ động lòng người và thích phụ nữ như Tử Vân Anh đại tiểu thư, điều này thật đúng là không thể tin nổi.

Có điều nghĩ tới hành vi của Tây Môn đại tiểu thư bên cạnh mình, Thường Nhạc dần bình tâm lại, trong rừng lớn kia loài chim nào mà chả có. Nhưng thật không biết Tử Vân Anh xinh đẹp kia rốt cuộc làm sao mà "làm" được hai người phụ nữ này?

Nghĩ đến đây, thân hình Thường Nhạc hơi nhích ra phía ngoài, ánh mắt xuyên qua ánh đèn nhìn về bóng dáng thon thả mà mơ hồ của ba người Tử Vân Anh, Thái Hồng, Lan Hoa.

Thấy ba người kia gần như cùng lúc bắt đầu cởi quần áo, ngay cả khúc nhạc tán tỉnh dạo đầu cũng không có, tim Thường Nhạc bắt đầu đập nhanh hơn, mắt chằm chằm nhìn Tử Vân Anh. Hắn muốn nhìn xem dáng người và làn da của mỹ nữ mạnh mẽ đó rốt cuộc là như thế nào?

Quần áo từng cái từng cái được cởi bỏ.

Khi bộ ngực của thỏ ngọc vừa được được giải phóng khỏi sự bó buộc, ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời. Cho dù là ở thế giới kia, con gái có ngực to

https://thuviensach.vn

như thế cũng rất hiếm thấy, không ngờ rằng cô bé xinh đẹp tinh tế này lại có được bảo bối như thế.

- ACôcô là phụ nữ? Thái Hồng, Lan Hoa rõ ràng không ngờ người tiêu hơn vạn tiền vàng để chơi gái lại là tên không có "gậy".

Phản ứng của các nàng hoàn toàn nằm trong dự liệu của Tử Vân Anh. Bàn tay nhỏ bé mảnh khảnh của cô tà ác nắm lấy cái cằm trắng mịn của Thái Hồng nói: - Thế nào? Chẳng lẽ cô cho rằng chỉ có đàn ông mới chơi gái? Không cho đàn bà làm hay sao? Yên tâm, cho dù không có thứ kia thì bà đây vẫn có thế làm cho các cô sướng tới vặn vẹo cả người!

MK, lời nói như vậy lại nói ra từ miệng một mỹ nữ quả thực đã kích thích toàn bộ dục vọng ẩn sâu trong con người hắn.

- Vậy vậy cô định làm thế nào.Làm sao làm chúng tôi?

Gương mặt xinh đẹp của Thái Hồng đột nhiên ửng đỏ.

- Xì!

Nghe thấy câu này, Thường Nhạc không nhịn được mà bật cười, thanh âm vừa phát ra thì hắn đã biết hỏng rồi. Kẻ rình trộm như hắn sao có thể bừa bãi như thế?

- Ra đây!

Tử Vân Anh biến sắc, lạnh lùng nói.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, trắng trợn đối mặt với ba đại mỹ nữ, tà ác cười: - Bảo bối, không ngờ chúng ta lại gặp nhau ở đây. Thật đúng là duyên phận mà!

- Duyên phận?

https://thuviensach.vn

Tử Anh Vân thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Cái gã kia trước dùng các phá Phượng Hoàng để theo đuổi Phượng Hoàng vàng của mình, bây giờ lại còn phá hư chuyện tốt của cô - Thật đúng là một tên vô sỉ.

- Fuck!

Thường Nhạc tự nhận hắn không có đắc tội với cô, dù sao hắn cũng vào phòng trước cô. Huống hồ hắn cũng không có bảo cô cởi quần áo. Cô lại không hỏi rõ lý do đã chửi mắng hắn.

Nghĩ tới đây hắn không nhịn được mà mở miệng:

- Tôi vô sỉ? Chẳng qua tôi chỉ muốn nhìn một chút chim của đàn bà rốt cuộc làm hai người Thái Hồng và Lan Hoa thế nào thôi. Nói xong hắn chép miệng, chằm chằm nhìn thân hình trắng như ngọc của Tử Vân Anh.

Vừa nhìn đã kích thích triệt để toàn bộ dục vọng của hắn mới vừa áp chế xuống. Loại hiệu quả này mãi mãi không tốt bằng hiệu quả trước mắt.

Bộ ngực cao ngất, thân hình trắng như tuyết, điểm vàng phân cách động lòng người, đường cong hoàn mỹ, vườn đào mê người sâu bên trong cặp đùi thon dài

- A!

Lúc đầu Tử Vân Anh ngẩn ra, sau đó lập tức giống như xử nữ bị dâm tặc cưỡng hiếp, luống cuống tay chân, loạn xạ nhặt quần áo lên.

Thái Hồng và Lan Hoa lại tỏ ra rất bình thản nhìn Tử Vân Anh mặt mũi ửng đỏ và Thường Nhạc, lại không hề có ý định mặc quần áo.

Thường Nhạc thấy quá trình Tử Vân Anh cởi quần áo rồi mặc vào vô cùng tuyệt vời, mà quá trình này e rằng cũng chỉ có người chồng mới được thưởng thức.

https://thuviensach.vn

- Haizz, thật không ngờ, thật không ngờ! Thấy Tử Vân Anh chăm chú nhìn hắn, Thường Nhạc bỗng nhiên lắc đầu thở dài một câu.

- Không ngờ cái gì? Nắm tay trắng mịn của Tử Vân Anh đã nắm chặt lại, hôm nay cô đã bị Thường Nhạc làm cho tức giận không ít.

- Không ngờ bảo bối nhà ta mặc quần áo còn đẹp hơn cởi quần áo. Trên gương mặt vốn tỏ ra nghiêm túc của Thường Nhạc lộ ra nụ cười xấu xa.

- Tôi. Cho dù tính cách của Tử Vân Anh có tốt tới đâu cũng bị kích thích tới nhảy dựng lên. Huống hồ vốn dĩ cô bé này lại là một cô nhóc nóng nảy.
- Tôi liều mạng với anh!

- Fuck!

Người còn chưa tới trước mặt thì nắm đấm đã phóng thẳng tới. Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ, hắn nghĩ tới chuyện kì quái ngày hôm nay, dứt khoát dồn lực phản kháng lên mức cao nhất, thân hình hắn không hề nhúc nhích mà vẫn đứng thẳng tại đó.

- Ầm!

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc còn chưa biến mất thì cả người đã bị quyền kia đánh trúng bụng, thân hình cong lại như con tôm.

Thường Nhạc hoàn toàn choáng váng, khả năng chống chịu của cơ thể hắn đã đạt tới một trình độ nhất định, đừng nói là một quyền này, cho dù có là bom oanh tạc cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng hôm nay chỉ chịu một đòn tấn công của Tử Vân Anh như vậy thì hắn là không thể tin nổi? Tử Vân Anh cũng sững người, cô không ngờ rằng Thường Nhạc lại không hề né tránh.

https://thuviensach.vn

Có điều cô cũng không nghĩ nhiều như vậy, Tử Vân Anh vô cùng đắc ý ngồi xổm trước mặt Thường Nhạc, bàn tay nhỏ bé tinh tế nâng cằm hắn lên, cười hì hì nói: - Thằng nhóc nhà anh cũng có ngày rơi vào tay tôi!

Tuy rằng cơ thể bị đánh tới mức dường như không thể cử động được, nhưng trên mặt Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười tà ác, thân thể nhanh chóng hồi phục lại: - Bảo bối, chúng ta không có thù oán gì lớn. Ha ha, em bỏ qua cho tôi đi.

- Ha ha, muốn tôi bỏ qua cho anh? Tử Vân Anh đột nhiên đứng dậy, sau đó đi tới bên giường rồi lấy ra một sợi dây thừng.

- Em định làm gì?

Hứng thú của Thường Nhạc đã dâng lên.

- Ha ha, hôm nay tôi muốn anh biết sự lợi hại của bản cô nương. Lại dám cởi quần áo của tôi! Tử Vân Anh hưng phấn đi tới trước mắt Thường Nhạc, rút một sợi dây từ trong lòng ra, trực tiếp trói chặt hắn lại.

Thường nhạc lại không hề kinh hãi, tu vi của hắn tới cấp độ này, đừng nói là mấy sợi dây thừng, cho dù có là xích sắt thuần túy cũng không hề có tác dụng. - Em còn nhớ rõ chuyện tôi cởi sạch quần áo của em?

Thà đắc tội tiểu nhân cũng đừng đắc tội với phụ nữ, những lời này quả nhiên không sai. Xem như Thường Nhạc cũng đã hiểu được mặt này!

- Đương nhiên còn thêm cả chuyện hôm nay nữa. Bản cô nương sẽ khiến anh muốn sống không được, muốn chết cũng không xong. Tử Vân Anh cong môi, ánh mắt chăm chú nhìn Thường Nhạc như đang đánh giá một món hàng.

- Sống không được, chết không xong?

https://thuviensach.vn

Dù sao hắn cũng thể chống đỡ được nên cũng rất phối hợp mà tỏ ra kinh hoàng.

- Thái Hồng, Lan Hoa, mau cởi quần áo hắn ra! Tử Vân Anh đã bắt đầu chỉ huy, Thái Hồng và Lan Hoa thoáng nhìn nhau một cái rồi cùng gật đầu, cười hì hì mà bước tới trước.

- Chẳng lẽ em muốn Thái Hồng và Lan Hoa cùng lên tôi? Thoạt đầu Thường Nhạc còn ngẩn ra nhưng lập tức lại hưng phấn.

Loại tư vị bị cưỡng bức mặc dù có chút khổ sở nhưng đối phương ít ra cũng là hai đại mỹ nữ. Nếu thêm cả Tử Vân Anh nữa thì sẽ thành một rồng ba phượng, ha ha. Loại thống khổ này hắn có thể chịu được.

- Neteon! Quần áo từng cái từng cái giảm bớt, trong lòng hắn cũng điên cuồng gào thét.

- Quần lót cũng phải cởi sao? Khi Thái Hồng sờ đến quần, cô có chút chần chờ.

- Ha ha, cứ giữ lại trước đi.

Tử Vân Anh nghịch ngợm nháy mắt, sau đó lại ngồi xổm xuống, lấy ra một chai thuốc.

Sau đó lại mở miệng Thường Nhạc ra: - Ha ha, anh sẽ lập tức được nếm mùi vị trong đó. Vừa nói vừa chuẩn bị bỏ dược vật vào.

Thường Nhạc cả kinh, tay dùng lực thật mạnh Dùng sức lâu như vậy mà dường như hắn không thể bứt đứt được sợi dây thừng.

Tử Vân Anh từ từ bỏ dược vật vào trong miệng Thường Nhạc, sau đó cười hì hì nói: - Đừng có cố dùng sức trốn thoát, vừa rồi tôi đã trói anh bằng Thiên Tàm Ti, căn bản không phải sợi dây thừng bình thường. Ha ha

https://thuviensach.vn

Thần sắc Thường Nhạc trở nên cổ quái, hắn mạnh bạo cả một đời nháy mắt lại bị một đám cô nương mạnh mẽ thao túng, nghi ngờ nói: - Cô vừa cho tôi uống thuốc gì?

Tử Vân Anh khẽ chớp mắt rồi trộm cười: - Là xuân dược.

- Fuck!

Thường Nhạc thiếu chút nữa đập đầu vào tường. Xem ra cô ta chuẩn bị cùng nhau làm. Cô gái độc ác này không ngờ lại muốn khiến hắn tinh tận nhân vong.

Thật đúng là độc ác nhất là lòng dạ đàn bà!

Thường Nhạc tách hai đùi ra, hung hăng trừng mắt nhìn Tử Vân Anh một cái: - Đến đây đi, mấy người lần lượt làm tôi đi!

- Bốp!

Thường Nhạc vừa dứt lời đã bị Tử Vân Anh cốc cho một cái. Hắn khóc không ra nước mắt, cô bé kia muốn dùng ba người làm hắn, lại nói hắn vô sỉ, đạo lý trên đời này đều ở trên đầu một mình cô cả rồi.

Tử Vân Anh thấy mắt hắn khẽ chuyển động, lập tức hiểu ra, khóe miệng cô lộ ra nụ cười tàn ác: - Tôi muốn xem thử, sau khi đàn ông dung xuân dược, nếu như không có phụ nữ, thì hậu quả rốt cuộc sẽ như thế nào? Ha ha, ha ha!

- Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc bị những lời nói thản nhiên này làm cho tỉnh ngộ. Hóa ra cô ta muốn dùng súng đập sàn nhà, như thế cũng quá độc ác rồi.

- Bảo bối đừng giỡn nữa, mau thả tôi ra, nếu không sẽ hại chết người đấy! Cảm giác được dược tính trong thuốc bắt đầu phát tác, Thường Nhạc hơi

https://thuviensach.vn

biến sắc.

Đáng tiếc Tử Vân Anh căn bản không quan tâm đến chuyện này. Cô nghênh ngang ngồi trên ghế uống trà, tò mò nhìn cảnh tượng này.

Thường Nhạc cảm giác tầm mắt trước mặt ngày càng mơ hồ, thân hình tuyệt vời của ba mỹ nữ ngày càng động lòng người, dục vọng của hắn cũng ngày càng mãnh liệt.

- A!

Hắn đột nhiên đứng mạnh dậy, bắt đầu điên cuồng giằng co.

Thái Hồng lo lắng liếc nhìn Tử Vân Anh một cái, một khi dục vọng của đàn ông không được thỏa mãn thì rất có thể sẽ chết. Tử Van Anh lại bình tĩnh vỗ vai Thái Hồng, nghiêm túc an ủi: - Yên tâm, hai tay bị trói chặt rồi thì cho dù hắn có muốn "cắm" các cô, ha ha, cũng không "cắm" nổi đâu.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Nhưng….

Thái Hồng nhìn sắc mặt bắt đầu ửng hồng, thân hình bắt đầu vặn vẹo của Thường Nhạc, cô chần chờ nói:

- Nếu hắn không giao hoan với phụ nữ thì chắc chắn sẽ nổ tan xác mất.

- Mấy người nhìn kìa!

Vào lúc này, Lan Hoa bỗng nhiên kinh hãi kêu lên, khi ánh mắt Tử Vân Anh tiếp xúc với Thường Nhạc, cả người bị dọa nhảy dựng lên như súng lên đạn.

Hóa ra trên thân hình bóng loáng của Thường Nhạc không ngờ lại xuất hiện một tầng khí hắc ám nhàn nhạt, Thiên Tàm Ti vốn rất chắc chắn kia đã bị đốt đứt ra.

Dục vọng đã hoàn toàn che lấp lý trí của Thường Nhạc. Khi hai tay được giải thoát thì cả người hắn giống như một con sư tử điên cuồng.

Phản ứng đầu tiên của Tử Vân Anh chính là đánh ngất gã đàn ông này. Bàn tay tinh tế mạnh mẽ hướng về phía Thường Nhạc, nhưng khi thân hình Thường Nhạc và bàn tay nhỏ bé tiếp xúc với nhau, thậm chí ngay cả một chút lay động cũng không có. Thân hình lại đột ngột phóng tới.

Tử Vân Anh luống cuống, cô không ngờ nắm đấm của mình cũng có ngày mất hiệu nghiệm. Đôi mắt xinh đẹp mở to nhìn Thường Nhạc, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hoàng.

https://thuviensach.vn

- Làm cái gì. Uhm!

Nói đến một nửa thì biến thành tiếng hừ lạnh trầm thấp vì Thường Nhạc đã tùy ý cầm một thứ gì đó dán lên cái miệng anh đào của cô.

- Uhm, uhm!

Hắn đã sớm chuẩn bị thứ này. Hành vi của hắn thật sự đã khiến Tử Vân Anh kinh hoàng tới mức dựng đứng tóc gáy.

- Đừng mà. Ôi!

Tử Vân Anh kêu lớn trong lòng, nhưng sau khi miệng bị thứ kia bịt lại, cô chỉ có thể hừ hừ qua lỗ mũi, cả người cong lại như con tôm.

Quần áo màu trắng tung lên, cặp đùi gợi cảm tới chói mắt. Dưới ánh đèn mờ ảo thoạt nhìn lại có chút mỹ lệ mê người

- Ha ha, bộ dạng này mới thật là đẹp, lại dám đánh tôi, cô có biết sẽ có hậu như thế nào không? Đây gọi là tự làm tự chịu.

Trong mắt Thường Nhạc tràn đầy dục vọng, lại có thể tìm thấy một tia minh mẫn, đương nhiên là vì hưởng thụ, hoàn toàn giống như một kẻ chiến thắng vỗ nhẹ lên mặt Tử Vân Anh.

Tử Vân Anh mở to mắt nhìn Thường Nhạc giống như có gì đó muốn nói. Nhưng vẻ mặt kiên quyết này càng kích thích Thường Nhạc. Thường Nhạc chỉ nhìn thấy vẻ mặt phiền lòng này thì phía dưới lại trướng đau.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tàn nhẫn, hai tay đặt hờ trên ngực.

- Uhm, uhm…

Tử Vân Anh hừ mấy tiếng. Cả người cong lại, gắng sức lắc đầu, cổ áo sơ mi rộng mở, bộ dạng này thực khiến người ta không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cưỡi trên người Tử Vân Anh, dùng hai tay nắm lấy cổ áo sơ mi, dùng sức kéo sang hai bên.

Cúc áo tung ra lập tức để lộ chiếc bra màu đen và khe núi trắng như tuyết.

- Thật không chịu nổi mà. Bảo bối mặc loại nội y khêu gợi như vậy là để cho thằng đàn ông nào xem vậy?

Thường Nhạc xoa nắn trên chiếc bra.

- A!

Tử Vân Anh nhíu mày hừ lạnh một tiếng, không thể để tên này đạt được ý đồ. Tử Vân Anh đột nhiên dùng toàn bộ sức mạnh ở hai chân, hướng thẳng về phía nửa người dưới.

Chính lúc này, Tử Vân Anh lại bị tấn công mạnh lên mặt. Đau tới mức suýt bất tỉnh.

- Cô đừng có lộn xộn.

Trong ý thức mơ hồ cô nghe thấy giọng đàn ông thì lập tức vô hình sinh ra cảm giác sợ hãi, chỉ có thể cắn chặt răng nhẫn nhịn. Vì sao cô lại gặp phải tình cảnh này?

Khi đang nghĩ như vậy thì lại nghe thấy giọng đàn ông.

- Cho dù cô có dùng cách gì thì cũng vô dụng thôi. Đây là kỹ viện, sẽ không có người tới đây đâu. Là tự bản thân cô không tốt, lại muốn làm thiêu thân đâm đầu vào lửa!

Thường Nhạc gỡ móc bra ra, sau đó dứt khoát kéo bra xuống.

Thì ra đây chính là bộ ngực của mỹ nữ. Càng thở hổn hển càng hấp dẫn, lại càng thêm gợi cảm.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc dùng ngón tay vuốt ve, lập tức thấy nó đàn hồi trở lại, vừa nhẹ nhàng xoa nắn, vừa mút mát gò bồng đào đáng yêu.

- Ah!

Tử Vân Anh hừ lạnh một tiếng khỏi băng dính, đồng thời liều mạng vặn vẹo thân thể tuyết trắng, ra sức lay động, Thường Nhạc thay đổi tư thế cưỡi ngựa, kéo cao cái váy bó sát, để lộ ra cặp đùi thon dài mà khêu gợi.

- A!

Hừ lạnh một tiếng, hai chân Tử Vân Anh đá mạnh khiến cho quần áo càng bị kéo lên cao, lộ ra bẹn đùi, Thường Nhạc chăm chú nhìn tới quên cả thở.

Tử Vân Anh đi một đôi tất quần màu đen cực mỏng. (phía sau tỉnh lược 500000 từ!).

Đương nhiên kết cục của Thái Hồng và Lan Hoa rốt cuộc như thế nào thì tin rằng đám sắc lang đều có thể đoán được!

Ngủ một mạch tới hừng sáng.

Thường Nhạc còn chưa mở mắt cũng đã cảm giác được cả người có một loại lười biếng, sau khi mở to mắt, hắn sửng sốt, hắn lại trần như nhộng nằm trên chiếc giường lớn, xung quang không có một ai.

Trong đầu xuất hiện chuyện tối hôm qua, sau đó rất hỗn loạn, sau đó dường như đã xảy ra chuyện gì đó, nhưng hình như lại không xảy ra cái gì, tóm lại vô cùng mơ hồ.

Theo lẽ thường thì sau khi hắn bị cô bé kia làm, rốt cuộc phải giải quyết như thế nào? Chẳng lẽ hắn tự mình lấy tay giải quyết? Hay là vẫn có trở ngại? Hoặc là đã cưỡi lên các cô rồi?

Tay chống lên chuẩn bị đứng dậy nhưng lại không có chút sức lực nào.

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ đêm qua mình làm tới hỏng rồi?

Thường Nhạc nghĩ tới đây thì băn khoăn rốt cuộc đã làm mấy người? Hắn buồn bực mặc quần áo vào!

- Đổ mồ hôi!

Vừa mới mở cửa ra, Thường Nhạc thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên. Thằng nhóc Cao Tiếu đang lẳng lặng đứng trước cửa, không hề nhúc nhích. Sau khi nhìn thấy Thường Nhạc đi ra, thần sắc gã trở nên kích động:

- Lão đại, cậu rốt cuộc đã tỉnh lại rồi, thật làm em sợ muốn chết.

- Sao thế?

Thường Nhạc nghĩ đến việc thằng nhóc này gác bên ngoài cả một đêm thì rất cảm động.

- Ha ha, lão đại, đêm qua trong căn phòng đó vẫn luôn có tiếng rên rỉ… tiếng khóc của phụ nữ… cái này….

Trên gương mặt Cao Tiếu lộ ra nụ cười dâm đãng, dường kích thích trong phòng đêm qua không phải là Thường Nhạc mà là chính gã vậy:

- Lão đại, có phải cậu rất thỏa mãn không!

- Rất thỏa mãn!

Thường Nhạc đoán cả ba người kia đều bị mình cưỡi cả đêm rồi…

- Đi, chúng ta đi tìm đám Thái Hồng!

Ra khỏi trung lầu bước vào đại sảnh thì thấy Thái Hồng, Lan Hoa đang tươi cười bồi rượu với hai gã đàn ông cường tráng.

- ***!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy một màn này, đêm đầu tiên thuộc về hắn, vậy mà người phụ nữ của hắn lại tươi cười cùng với người khác, về sau lại tiếp tục để cho người khác cưỡi lên, đó không phải là đội nón xanh cho hắn hay sao?

Nghĩ tới đây, Thường Nhạc rất không thoải mái bước đến trước mắt hai gã đàn ông cường tráng kia, ngây người một chút, hắn tốn một khoản tiền lớn để hưởng thụ lại bị hai gã chết tiệt này cản đường, hai gã kia cũng nhíu mày lại.

- Cút!

Thường Nhạc lạnh lùng nhìn hai tên đó. Trong ánh mắt tràn đầy sát khí lạnh lùng.

Thân hình hai tên cường tráng đó cùng run lên một chút, nhưng lập tức phản ứng lại:

- Mày định làm gì…

Hai từ thứ gì có chưa kịp nói ra miệng, thì Cao Tiếu đã bắt đầu hành động. Kẻ khác muốn nhục mạ Thường Nhạc thì phải nhục mạ y trước đã.

Đông tác nhanh như chớp, hai gã cường tráng còn chưa kịp phản ứng đã bị nắm đấm của Cao Tiếu đánh bay ra ngoài.

Thái Hồng, Lan Hoa hoàn toàn choáng váng. Thái Hồng phản ứng lại, cô kinh hoàng che cái miệng anh đào nhỏ nhắn, giật mình nói:

- Thiếu gia, bọn họ đều là nhân vật trong giới xã hội đen. Cậu đánh bọn họ như vậy chính là tự rước họa vào thân rồi. Cậu vẫn nên cẩn thận thì hơn!

Thường Nhạc trực tiếp ôm hai cô bé dáng người đầy đặn này vào trong lòng, không chút để ý nói:

https://thuviensach.vn

- Bọn chúng lại muốn cưỡi phụ nữ của tôi. Thực đúng là mẹ nó ăn gan hùm rồi.

- Phụ nữ của ngài?

Đối với lời nói thô lỗ của Thường Nhạc, Thái Hồng và Lan Hoa cùng sửng sốt nhìn nhau. Nhìn ngang nhìn dọc thì có vẻ hắn cũng là người có thân phận, có địa vị. Nhưng sao lời nói lại giống mấy tên đầu đường xó chợ vậy? Đương nhiên cái các cô quan tâm chính là nội dung trong lời nói của Thường Nhạc.

- Không sai. Các em đều đã bị tôi làm rồi. Từ nay về sau hãy theo tôi ăn ngon mặc đẹp đi.

Nói tới đây thì Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Nhưng tuyệt đối không được để tôi phải đội nón xanh.

- Đổ mồ hôi!

Cao Tiếu ở bên cạnh nghe thấy thì âm thầm thán phục. Đại ca quả nhiên không hổ là đại ca, lại có thể nói ra những lời kinh hãi thế tục như thế, từ xưa đến nay e rằng hắn là người đầu tiên.

Sắc mặt của Thái Hồng và Lan Hoa cùng đỏ lên, bởi vì cái gọi là nam sợ đi xa, nữ sợ gả sai người, cái mà người phụ nữ theo đuổi cả cuộc đời cũng chính là một chốn tốt thuộc về mình. Nếu như được lựa chọn, các cô tình nguyện làm một người phụ nữ bình thường, cũng không ở trong thanh lâu mỗi ngày phải bồi những gã đàn ông khác nhau, mỗi ngày đều phải bán tiếng cười, bán thể xác.

Vì vậy khi các cô nghe thấy những lời Thường Nhạc đã nói thì trong lòng lại có một loại bất an không yên, các cô chờ mong điều đó trở thành sự thật, lại lo lắng đó chỉ là một giấc mộng hư vô mà thôi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đương nhiên cũng hiểu suy nghĩ trong lòng hai mỹ nữ, hắn cũng không giải thích thêm, nói thẳng:

- Gọi bà chủ của mấy cô tới đây.

Một cô bé ở bên nhanh chóng chạy lên lầu.

- Ai yo, vị thiếu gia này, ngài tìm tôi có chuyện gì?

Bà chủ quyến rũ xinh đẹp như một con bươm bướm đi về phía Thường Nhạc.

Bộ nực cao ngất kia, vì bước đi hơi nhanh nên lay động tạo thành một bức tranh sóng dập dờn. Thường Nhạc khó khăn nuốt khan, nếu như làm người đàn bà lão luyện này trên giường, thì chắc hẳn tư vị đó sẽ vô cùng tuyệt vời.

- Bà chủ, tôi muốn mang Thái Hồng và Lan Hoa đi. Bà ra giá đi!

Thường Nhạc tà ác cười nói.

Nét mặt không cho phép từ chối đó khiên bà chủ ngẩn người một chút, trong chớp mắt bà chủ cười "xì" một tiếng:

- Vị đại gia này không phải đang nói đùa với tôi đấy chứ, chơi đùa với hai cô ấy thì có thể nhưng họ đứng đầu bảng vàng của chúng tôi, nếu như….

- Ra giá đi!

Sắc mặt Thường Nhạc vẫn bình tĩnh như cũ, thần thái kia giống như đang nói chuyện với người bán hàng ở chợ vậy.

- Được rồi, tôi nể mặt thiếu gia vậy. Tứ tứ như ý, bốn mươi vạn, thiếu gia, ngài thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Bàn tay tinh tế của bà chủ xinh đẹp khẽ chuyển động, rõ ràng đã tính kế hết rồi.

- Bốn nghìn!

Thường Nhạc giơ bốn ngón tay lên, vẫn là bộ dạng nghiêm túc đó.

- Bốn nghìn tệ?

Bà chủ xinh đẹp ngẩn người, cô kè mặc cả tới tận cảnh giới này, e rằng đây cũng là người đầu tiên từ xưa tới nay, cho dù có là thằng ngốc cũng biết bốn nghìn căn bản không có khả năng mang hai người họ đi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 392: Hái Hoa 4

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Phải biết rằng nếu chỉ đơn thuần là đêm đầu tiên như tối hôm qua thì sẽ đạt tới con số kinh người, huống hồ là hai người toàn vẹn? Thường Nhạc vẫn lặng yên đứng đó, dường như ra cái giá đó là đã nể mặt bà chủ lắm rồi.

Hai người cứ duy trì trạng thái yên lặng như vậy. Thường Nhạc bỗng nhiên cười nhạt:

- Bà chủ, nếu ánh mắt bà đủ sáng, thì nên hiểu đây là cái giá hợp lý nhất rồi!

- Được vậy thì bốn nghìn tệ!

Thường Nhạc vừa dứt lời thì bà chủ xinh đẹp đã không chút do dự mà gật đầu.

Mấy người ở bên cạnh cũng sắp khờ thật rồi.

- Bốn nghìn, có nhầm không vậy? Đây có khác gì tặng quà miễn phí!

Cao Tiếu ở bên thấp giọng thì thầm, coi như gã đã hiểu rõ thủ đoạn của lão đại.

Chỉ một câu chả có tí dinh dưỡng nào như vậy lại có thể có được hai đại mỹ nữ trong tay. Đây là cái xã hội gì vậy?

Gương mặt như ngọc của Thái Hồng và Lan Hoa đều lộ ra thần sắc phức tạp, nên vui sướng phấn khích hay do dự chần chừ đây?

https://thuviensach.vn

Các cô thoát khỏi thân phận kỹ nữ lầu xanh nhưng thân phận của các cô lại không hề biết gì về thân phận của Thường Nhạc. Không biết cái gì đang chờ đợi các cô đây?

Ra khỏi lầu xanh, Thường Nhạc hít thở không khí trong lành, sức mạnh trong người thoáng cái đã khôi phục không ít. Hắn còn chưa đi xa được hai bước, liền trực tiếp một tay ôm hai bóng hồng vào trong lòng.

Hai cô không chút đề phòng bị hắn một tay ôm vào trong lòng trong chớp mắt, thân hình cô bất giác run lên, cho dù như vậy họ vẫn không giãy dụa. Họ sợ Thường Nhạc sẽ mất hứng, nhưng Thường Nhạc thì không để tâm nhiều như vậy.

Hai người trong lòng hoàn toàn thuộc về hắn. Hai người bọn họ không khác những người phụ nữ cũng thuộc về hắn. Bọn họ một khi đã thuộc về hắn thì sẽ mãi mãi không thể có tâm tư khác.

- Bảo bối, tôi muốn hỏi em một việc.

Thường Nhạc hạ miệng xuống vành tai mềm mịn của Thái Hồng, nhẹ nhàng dò hỏi.

- Bảo bối?

Thái Hồng nghe thấy xưng hô buồn nôn như vậy, bước chân mềm nhũn, thiếu chút nữa hoàn toàn ngả vào trong lòng Thường Nhạc. Giọng nói ngọt ngào của cô mang theo chút run rẩy:

- Công tửcứ hỏi đi. Thái Hồng biết bất cứ chuyện gì thì sẽ nói cho cậu.

- Ha ha, cái tôi đang chờ chính là những lời này.

Trong lòng Thường Nhạc thầm nhủ nhưng ngoài miệng lại nói:

- Rốt cuộc đêm qua tôi đã làm mấy người?

https://thuviensach.vn

- Hai người rưỡi!

Cầu Vồng cười một cách quyến rũ với Thường Nhạc.

- Hai người rưỡi?

Bước chân Thường Nhạc đột nhiên dừng lại, thần sắc cổ quái nhìn mỹ nhân trong lòng. Chơi gái chỉ có một, hai hoặc ba người, cả đêm tính sao lại chỉ có hai người rưỡi?

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Lần này Cao Tiếu ở bên cạnh cũng không nhịn được mà kinh ngạc hỏi.

Sắc mặt Thái Hồng hơi ửng đỏ, thần sắc có chút xấu hổ, cuối cùng lấy hết dũng khí nói:

- Bởi vì… Bởi vì đêm qua cậu… làm …. Làm mông của cô ấy.

- Xì!

Thường Nhạc nghe được câu này thì thiếu chút nữa bị dọa cho ngất đi. Mỹ nhân động lòng người như thế lại có thể nói ra câu dâm đãng như vậy... Đêm qua không ngờ hắn lại khai khẩn phía sau mông của Tử Vân Anh. Chuyện này quả thật khiến hắn không cách nào tiếp nhận nổi. Trong trí nhớ của hắn không có thói quen đi từ phía sau!

Chẳng lẽ hắn còn làm gió kia? Cũng không biết lần sau gặp Tử Vân Anh, đối phương sẽ có vẻ mặt như thế nào đây?

Cô chỉ sợ sẽ không ngờ tới kết quả sẽ thành như vậy!

Mang theo tâm trạng cổ quái này, Thường Nhạc dẫn bọn họ tới tổng bộ. Còn cách đó không xa thì nhìn thấy một đám người đang đuổi về phía này.

https://thuviensach.vn

- Bọn họ là bang Lão Hổ!

Nhìn thấy đám người đang xông tới này, thân hình mềm mại của Cầu Vồng khẽ run lên. Đôi mắt xinh đẹp lộ ra vẻ kinh hoàng. Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười lười biếng.

Ánh mắt hắn chuyển lên người Cao Tiếu, chậm rãi nói:

- Bang Lão Hổ là bang phái của nợ nào?

Cao Tiếu khẽ chau mày, dường như vẫn đang suy nghĩ, hồi lâu mới chậm rãi mở miệng:

- Bang Lão Hổ hắn là một bang phái rất nhỏ?

- Bang phái rất nhỏ?

Thái Hồng choáng váng. Ở vùng này bang Lão Hổ có ảnh hưởng rất lớn. Sao trong mắt chú lùn đẹp trai này lại trở thành một bang phái nho nhỏ?

- Thằng nhãi kia, mày đừng có chạy!

Đi đầu đám người đó đúng là hai gã đàn ông cường tráng. Bọn họ nhìn thấy Thường Nhạc và Cao Tiếu, trong mắt cùng lóe lên ánh sáng sắc nhọn.

- Cao Tiếu, xử lý bọn chúng đi!

Thường Nhạc cười nhạt, dường như chuyện giải quyết đám người trước mặt quả thực so với giết mấy con kiến còn đơn giản hơn!

Cao Tiếu hưng phấn bóp tay.

Thân hình khẽ động, còn chưa tấn công thì bước chân của đám người trước mắt gần như cùng lúc ngưng lại, bọn chúng nghi ngờ nhìn về phía này.

- Chẳng lẽ bị khí thế ba ba trên người mình dọa cho sợ rồi!

https://thuviensach.vn

Trong đầu Cao Tiếu không nhịn được mà phản ứng lại.

- Lão đại!

Khi Cao Tiếu còn đang suy tư thì giọng nói của Huyết Hổ đã vang tới.

- Fuck!

Cao Tiếu xoay người sang thì thấy đám Huyết Hổ, Tiêu Tiêu cùng bốn gã thủ hạ đang tiến đến. Tuy rằng ít người nhưng chỉ đơn thuần dựa vào khí thế trên người mỗi bọn họ cũng đủ để rung động đám người thường kìa.

- Hổ ca, bây giờ chúng ta phải làm gì?

Một tiểu đệ trong bang Lão Hổ cũng thấy tình huống có chút không đúng, một đứa thông minh khác cẩn thận dò hỏi.

- Bà nó, đây không đơn giản là ai nhiều người hơn sao?

Tên cầm đầu chấn tĩnh tinh thần, nghiêm trang nói.

- Chúng ta nhiều người hơn!

Đám đàn em lập tức hiểu ra, đây gọi là con kiến có thể cắn chết voi, đám người bên này ít nhất đông gấp đôi đối phương, còn sợ cái quái gì.

- Đại ca, phía trước chính là tổng bộ Điểm G rồi, nếu chúng ta gây chuyện ở đây, nếu bị hiểu nhầm là khiêu khích bọn họ thì không phải là đã mất công rồi sao?

Tên tiểu đệ thông minh kia cẩn thận nói.

- Nói vậy cũng đúng!

Tên đại ca kia bừng tỉnh, thần sắc có chút chần chừ, nhìn về phía đám người Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Lúc này đám người Cao Tiếu, Huyết Hổ cùng chạy tới chỗ Thường Nhạc, Huyết Hổ nghi hoặc nhìn Thường Nhạc:

- Lão đại, lẽ nào khẩu vị của anh đã thay đổi rồi? Đám ma cà bông đó căn bản không xứng làm đối thủ của cậu!

- Thằng nhãi kia, mày nghe cho rõ đây. Nếu như mày có gan thì đi theo chúng tao!

Tên cầm đầu bang Lão Hổ huơ tay, hào sảng gào lên.

- Tại sao lại phải đi theo mày?

Trên mặt Thường Nhạc bất giác lộ ra một nụ cười thản nhiên, hôm qua phải chịu thiệt thòi, xem như hôm nay giải phóng một cách triệt để đi. Mấy tên trước mắt này có thể giải tỏa tâm tình cho hắn.

- Bởi vì chỗ này là tổng bộ Điểm G. Đánh nhau ở đây, nếu chẳng may đụng phải người của Điểm G, chúng ta chả ai được yên!

Tên cao lớn nghiêm trang nói.

- Đồ mồ hôi!

Thường Nhạc không biết nói gì, uy danh của Điểm G quả thực đủ khiến cho đám người này kinh sợ, nhưng gã này sợ Điểm G mà không sợ người cầm đầu Điểm G.

Quả thật khiến người ta có chút khó hiểu!

- Bà nó, đứng đây nói nhiều lời vô nghĩa như vậy làm gì. Bố mày ở đây chơi với chúng mày xem đứa nào dám đánh rắm. Bố mày trực tiếp làm thịt hắn!

Cao Tiếu xông lên phía trước.

https://thuviensach.vn

- Dừng lại!

Bỗng nhiên lúc đó tên tiểu đệ thông minh gào ầm lên.

- Làm gì?

Cao Tiếu rất căm tức

- Cái đó… Mày có phải là Cao Tiếu không?

Tên tiểu đệ đó cẩn thận hỏi.

- Bố mày chính là Cao Tiếu, Lão đại của chúng tao – Thường Nhạc!

Cao Tiếu chỉ vào Thường Nhạc, nghiêm trang nói.

- Ầm!

Đại ca của bang Lão Hổ ngồi bệt mông xuống đất. Bà nó, chọc phải tổ ong vò vẽ rồi!

Cùng lúc này, ở cung điện của Tử Vân Anh công chúa đã loạn cào cào. Từ khi Tử Vân Anh tiến vào khuê phòng thì bắt đầu không ngừng có tiếng thứ gì đó quý giá bị ném xuống đất.

Lúc này cô như một con sư tử bị chọc giận.

- Cái tên đáng ghét, bà đây nếu không cắt con chim nhỏ của gã, thì bà đây cùng họ với Peter Douglas!

Miệng cô thô lỗ kêu gào.

Đương nhiên Thường Nhạc chỉ lơ đãng hắt hơi một cái, trong lòng thầm nhủ:

- Chẳng lẽ có người nhớ tới mình?

https://thuviensach.vn

- Lão đại, em nhớ anh muốn chết!

Người còn chưa kịp phản ứng, đã cảm giác có một mùi hương xộc đến.

Thân hình mềm mại lao vào lòng, Thường Nhạc lại thấy đau đầu, xem ra cô bé Tiểu Bảo ở với mấy người phụ nữ hay ghen kia học cái tốt thì không học, lại đi học bản lĩnh ghen tuông, thực khiến hắn vô cùng đâu đầu.

- Ha ha, anh cũng nhớ em.

Thường Nhạc yêu thương gõ đầu Tiểu Bảo mấy cái, sau đó chỉ sang Thái Hồng và Lan Hoa:

- Hai người này là chị dâu của em, phải bảo vệ họ như bảo vệ anh.

Tiểu Bảo nghi ngờ nhìn Thái Hồng và Lan Hoa, cái miệng anh đào nhỏ nhắn cong lên:

- Đại ca, có phải anh dây dưa với bọn họ không, cẩn thận em sẽ nói cho chị đấy.

- Đổ mồ hôi!

Cô bé ăn của mình, mặc của mình này lại chân ngoài dài hơn chân trong, khiến Thường Nhạc suýt tức chết.

- Yên tâm, anh tuyệt đối là chính nhân quân tử. Sao có thể cho các cô ấy một chân được? Cho dù thật sự cho các cô ấy một chân, anh cũng sẽ nói trước với Tiểu Bảo nhà chúng ta.

Thường Nhạc lộ ra nụ cười mê người nhất.

Thái Hồng và Lan Hoa vẻ mặt cổ quái nhìn cái người bây giờ thoạt nhìn giống lão đại hay là người có biểu hiện rất thành thục và tự tin khi nãy?

https://thuviensach.vn

Mấy cô gái sau khi tiến vào tổng bộ cũng đi về phía này,Tây Môn Khinh tới trước mặt Thường Nhạc, cười hì hì nói:

- Thường Nhạc, có phải anh ra ngoài chơi gái không?

Thường Nhạc theo bản năng nhìn sang Cao Tiếu. Ở đây nhiều người như vậy, thằng nhóc đó là đáng nghi nhất.

Cao Tiếu lập tức lắc đầu tỏ vẻ trong sạch.

- Không có, tuyệt đối không có. Anh trong sạch, anh vô tội mà.

Thường Nhạc chằm chằm nhìn vẻ mặt thuần khiết của Tây Môn Khinh, quả thật không khác gì một thiếu niên khờ dại.

Tây Môn Khinh nghiêng đầu, nghiêm trang nói:

- Anh đừng có lừa tôi, cái đó tôi đã sớm biết rồi!

- Làm sao em biết?

Thường Nhạc kinh ngạc, chuyện hắn ra ngoài chơi gái, đây là chuyện vô cùng bí mật.

- Bởi vì bên cạnh anh có hai kỹ nữ!

Tây Môn Khinh thoải mái nói.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Làm sao cô biết các cô ấy là kỹ nữ?

Vẻ mặt Thường Nhạc trở nên cổ quái. Nếu như hắn nhớ không lầm, trước đêm qua Thái Hồng và Lan Hoa vẫn là xử nữ.

Xử nữ và kỹ nữ cũng không có mối liên hệ gì lớn, huống chi cho dù trên trán các cô hoàn toàn không khắc hai từ kỹ nữ! Phụ nữ thật sự là một động vật rất kỳ lạ.

- Ha ha!

Tây Môn Khinh cũng không trực tiếp trả lời, tùy ý đi tới trước mặt Thái Hồng và Lan Hoa, bàn tay mảnh khảnh đặt trên mông Thái Hồng, nhéo mạnh một cái rồi cười hì hì:

- Nhìn mông cô tròn như vậy, bộ dạng lại lẳng lơ như vậy, không phải kỹ nữ mới kì lạ đó!

Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói. Lý luận của Tây Môn đại tiểu thư của chúng ta e rằng chỉ có người không bình thường mới có thể lí giải nổi. Đương nhiên ở một khía cạnh khác lại chứng minh con mắt của Thường đại thiếu gia rất độc đáo!

- Thường Nhạc, anh tới đây một chút!

Tây Môn Khinh lén lút kéo Thường Nhạc sang một bên.

- Làm gì?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ngẩn người, không kìm được hỏi.

- Ha ha, tôi muốn mời ông anh giúp một chút!

Trên gương mặt xinh đẹp của Tây Môn Khinh lộ ra nụ cười mời mọc luôn khiến người ta có cảm giác bất an.

- Cứ nói đi!

Thường Nhạc nhìn bụng của Tây Môn Khinh, dù gì cũng là mẹ của đứa con tương lai của mình, có việc gì hắn cũng nên giúp đỡ giải quyết.

- Ha ha, rất đơn giản, tôi muốn cưa được một mỹ nữ nhưng nhà cô ấy không đồng ý cho cô ấy thân cận với tôi, nên hi vọng ông anh có thể giúp một tay!

Trên mặt Tây Môn Khinh lại lộ ra nụ cười dâm đãng.

- Chẳng lẽ em muốn tôi dùng mỹ nam kế?

Thường Nhạc thần sắc trở nên cổ quái.

- Khó được lúc anh thông minh như thế!

Tây Môn Khinh nhè nhẹ vỗ bả vai của Thường Nhạc, nghiêm trang nói.

- Chuyện này ông anh Tây Môn hoàn toàn có thể làm, vì sao còn cần tôi dùng mỹ nam kế?

Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

Trong đó chứa hàm ý khiến người ta trong thời gian ngắn căn bản không thể suy xét. Tây Môn Khinh hung hăng trừng mắt nhìn Thường Nhạc:

- Chẳng lẽ anh không biết tôi không có gậy!

https://thuviensach.vn

- Hiểu rồi!

Thường Nhạc thật sự sợ cô sẽ tiếp tục phát ngôn ra những lời long trời lở đất, hắn vội vàng gật đầu nói:

- Không thành vấn đề, tôi sẽ giúp em!

Kỳ thật Thường đại thiếu gia cũng muốn nhân tiện cưa gái một lần!

Tư Đồ San San luôn cảm giác tim cô đập càng lúc càng nhanh, dường như sẽ có chuyện gì đó xảy ra, nhưng trong thời gian ngắn căn bản không thể điều tra ra.

Trong đầu không ngừng xuất hiện bóng dáng của Thường Nhạc, vẫn luôn là Thường Nhạc. Cô rất muốn hung hăng đánh nát cái thân ảnh đó nhưng không cách nào ra tay.

- Vì sao? Vì sao lại như vậy?

Tư Đồ San San buồn phiền ôm đầu. Trong thời gian ngắn căn bản không thể tỉnh dậy từ trong cơn ác mộng đó.

Bản thân cô rất hận Thường Nhạc nhưng lại không thể quên Thường Nhạc. Loại tâm lý mâu thuẫn này gần như khiến Tư Đồ San San phát điên!

Thường Nhạc phát hiện i mấy cô gái Lộ Đức, Công Tôn Khả Nhân rất quan tâm tớTiểu Bảo và Linh Nhi, giống như tình thương của người mẹ vậy!

Mà loại tình yêu này cứ tràn ngập tới tận bữa cơm trên bàn. Khi ăn cơm, Thường Nhạc phát hiện hắn không hề đụng tới đồ ăn thì tất cả đã bị gắp vào trong bát của mấy cô bé Tiểu Bảo, Linh Nhi rồi.

Ngày đẹp viết nhật kí: Kết nối tình cảm

https://thuviensach.vn

Dùng đồ ăn để kết nối tình cảm vẫn là lần đầu tiên nghe nói. Có điều, tình cảm giữa hắn và mấy cô gái không cần gắn kết sao? Tốt xấu gì hắn cũng một tay cứt chó mà khống chế tất cả các cô, vẻ mặt của các cô cũng phải tỏ vẻ một chút chứ!

- Bực quá!

Sau khi Thường Nhạc ăn xong, trực tiếp chuẩn bị đi giúp Tây Môn Khinh thực hiện mỹ nhân kế!

- Lão đại, anh ăn mặc như thân người mặt chó thế này định chuẩn bị làm chuyện xấu gì đấy?

Vừa ra tới cửa, không ngờ rằng Tiểu Bảo cũng theo ra ngoài.

Thường Nhạc đau đầu, bàn tay to lớn xoa cái đầu nhỏ nhắn của cô

- Trẻ con như em thì biết cái gì. Ngoại trừ tiền ra thì những chuyện khác chẳng có bất cứ quan hệ gì với em.

Vừa nói vừa ngăn một chiếc xe trước cửa lại.

Tiểu Bảo nhìn bóng dáng cái xe dần biến mất, cái miệng nhỏ nhắn lộ ra một nụ cười giảo hoạt:

- Hừ, nhất định là đi lừa cô bé nào đó. Anh làm như em không biết ấy.

Dứt lời thì cũng chặn một chiếc taxi ở ven đường:

- Theo dõi chiếc xe trước mặt cho bản tiểu thư.

Thường Nhạc tất nhiên không biết phía sau hắn lại có thêm một cái đuôi. Hắn đang nhắm mắt dưỡng thần, trong đầu lại xuất hiện các loại vấn đề mà cha mẹ cô bé tên Nguyệt được Tây Môn Khinh coi trọng kia có thể hỏi.

https://thuviensach.vn

- Bác tài, dừng lại!

Trong chớp mắt trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý tưởng. Trong cửa hàng, Thường Nhạc nhặt đầy một chút "của ít lòng nhiều", khoảng 10 phút sau, taxi lại bắt đầu chuyển động.

Khoảng nửa tiếng sau, xe taxi dừng lại trước địa chỉ mà Tây Môn Khinh nói cho Thường Nhạc. Thường Nhạc sửa sang lại quần áo một chút rồi xuống xe.

Nhìn căn biệt thự xa hoa trước mắt này, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười quỷ dị. Căn biệt thự trước mắt này, bất kể là diện tích là bao nhiêu hay về những phương diện khác rõ ràng vẫn kém biệt thự nhà hắn một bậc. Có điều so với những biệt thự bình thường khác thì đẹp hơn nhiều.

- Hắn cậu là Tây Môn Khinh công tử!

Chuông cửa vừa mới nhấn, bên trong đã xuất hiện một cô gái rất ngọt ngào. Cô nghiêm túc đánh giá Thường Nhạc từ trên xuống dưới.

Thường Nhạc kinh ngạc, nghi hoặc nói:

- Sao cô biết?

Cô gái ngọt ngào xinh đẹp hé miệng cười:

- Tiểu thư của chúng tôi nói nếu người đến có tướng mạo bình thường, ánh mắt lại có chút háo sắc của đàn ông thì chắc chắn đó là Tây Môn tiên sinh rồi.

Nghe thấy vậy, trong lòng Thường Nhạc rất buồn bực. Xem ra hắn làm người thật thất bại. Tướng mạo đẹp ngời ngời như vậy lại bị nói thành bình thường thì cũng thôi đi, lại còn bị nói là háo sắc. Chẳng lẽ ấn tượng của hắn trong lòng Tây Môn đại tiểu thư đáng ghét như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu như hắn không háo sắc, đoán rằng cái bụng của Tây Môn Khinh cũng sẽ không to lên như vậy. Đây vừa đúng là lúc nghiệm chứng danh ngôn đàn ông không xấu, phụ nữ không thương rồi.

Đi tới đại sảnh của biệt thự, tiếng cười sang sảng mơ hồ truyền tới, Thường Nhạc ngây người kinh ngạc nói:

- Cô bé, chẳng lẽ còn những người khác nữa sao?

Cô bé xinh đẹp ngọt ngào xoay người, hung hăng tặng cho Thường Nhạc một ánh mắt cảnh cáo, cái miệng anh đào nhỏ nhắn cong lên:

- Tôi tên là Quyên Tử, không được gọi là cô bé. Anh nhớ kĩ cho tôi.

Thoáng dừng lại một chút, rồi lại bồi thêm một câu:

- Trong đại sảnh còn có đối thủ cạnh tranh của anh. Tốt nhất anh nên chuẩn bị tâm lý đi. Nếu không… Hừ…

Mặc dù lời nói của cô bé này có chút ác độc nhưng vẫn là hướng về phía hắn. Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, trên đời này người có thế sánh với hắn e rằng rất ít!

Thân hình mềm mại của Quyên Tử xoay lại, cười hì hì nói:

- Đừng sợ, tuy rằng tên kia đẹp trai hơn anh, nhiều tiền hơn anh, nhưng hắn không có cảm giác an toàn như anh. Nếu tiểu thư thật sự gả cho gã, mỗi ngày sẽ phải chuẩn bị tranh giành với những người khác.

- Đổ mồ hôi!

Nghe thấy câu này Thường Nhạc hoàn toàn không còn gì để nói.

Cô bé kia đang cổ vũ hắn hay là đả kích hắn vậy?

https://thuviensach.vn

Nhưng đã đi đến bước này mà quay đầu lại căn bản không hợp với cá tính của hắn.

- Ba mẹ, bạn trai của con đến rồi!

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng thì một mùi hương nhàn nhạt đã bay tới. Chớp mắt đã thấy bàn tay nhỏ nhắn của một cô gái xinh đẹp đang thân mật để trên vai hắn.

Cái Thường Nhạc quan tâm nhất lại là đối thủ cạnh tranh của hắn.

- Dong dong dong!

Khi vừa nhìn thấy gương mặt đẹp trai, phóng khoáng kia, cửa sắt bị gõ một cách rất không lễ phép.

Tất cả mọi người trong phòng gần như đều khẽ nhíu mày, chuông cửa lúc này không ngờ lại trở thành một loại sắp đặt, e rằng bất cứ người nào cũng không thể chịu được chuyện này.

Quyên Tử vội vàng chạy ra ngoài.

Khoảng hai phút sau, một thân ảnh nhỏ bé xuất hiện trước mắt mọi người.

- Tiểu Bảo!

Thấy Tiểu Bảo nghênh ngang đi tới. Thường Nhạc cũng rất kinh ngạc, những người khác cũng cổ quái nhìn cô…

Đối với động tác hấp dẫn ánh mắt của người khác, Tiểu Bảo vô cùng thích chí. Khóe miệng cô lộ ra nụ cười giảo hoạt, trong chớp mắt vọt tới trước mặt Thường Nhạc sợ hãi kêu một tiếng:

- Cha!

https://thuviensach.vn

- Ngất xỉu!

Nghe thấy cách xưng hô này, cả người Thường Nhạc run lên. Trò đùa này bắt đầu lớn rồi.

Gã đàn ông trước mặt kia đắc ý cười, sắc mặt cha mẹ Quyên Tử ở bên cạnh cũng rất khó coi. Thật không ngờ một tên đàn ông có con lớn như vậy lại vẫn muốn tán tỉnh con gái mình.

- Tôi vừa thấy hắn đã biết là không phải hạng tốt lành gì rồi!

Người mẹ trẻ tuổi khẽ nhíu mày.

Thường Nhạc còn chưa kịp mở miệng…. Tiểu Bảo đã chạy tới trước mặt Quyên Tử kêu một tiếng:

- Mẹ!

Thời gian dừng lại cũng không dài, đã đi tới trước mặt cha mẹ Quyên Tử:

- Bà ngoại, ông ngoại!

Thường Nhạc vỗ đầu, trong lòng bất lực nói:

- Thượng Đế ơi cứu con với!

Cha mẹ Quyên Tử thần sắc cổ quái nhìn cháu ngoại đã lớn như vậy…. Đây rốt cuộc là thật hay là giả? Có điều vẫn nhìn kĩ diện mạo cô bé.

Thanh tú, nghịch ngợm, giảo hoạt…. Đây gần như đều là đặc trưng của con gái bảo bối của họ lúc còn nhỏ.

- Chẳng lẽ cô bé thực sự là cháu ngoại của mình?

Hai ông bà già có cảm giác dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

Tên trẻ tuổi kia với cha mẹ hắn đều tối sầm mặt lại. Ba người bọn họ ngồi chỗ này giống như người ngoài vậy. Rốt cuộc người bố trẻ tuổi không kìm được mà đứng lên:

- Đã quấy rầy rồi. Chúng tôi còn có việc, lần sau lại gặp mặt vậy!

Cha Quyên Tử cũng đứng lên có ý muốn giữ lại…. Nhưng lời nói tới miệng rồi cũng không biết nên nói như thế nào, cuối cùng vẫn nhìn đối phương một nhà ba người rời khỏi biệt thự.

- Ha ha, ha ha!

Thấy mấy bóng dáng chật vật đó, Tiểu Bảo cười vui vẻ, thân hình cô xoay tròn tạy chỗ, ngón tay nhỏ dựng lên:

- A, lão đại, em lợi hại đúng không!

Trẻ con dù sao cũng là trẻ con. Cái đuôi dưới sự đắc ý vênh váo lập tức lòi ra, khuôn mặt nhỏ nhắn còn lộ ra nụ cười kiêu ngạo, căn bản không chú ý tới lỗ hổng trong lời nói của mình.

- Lão đại?

Cha mẹ Quyên Tử nhìn nhau, cùng lộ ra nụ cười bất đắc dĩ. Cha mẹ hai nhà cứ như vậy bị một đứa trẻ trêu đùa, đây quả thực có chút không thể tin nổi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đương nhiên kỳ thật nghĩ kỹ lại thì bây giờ Nguyệt mới lớn như vậy, nếu như Tiểu Bảo thật sự là con của cô, như vậy chẳng lẽ lúc cô mười hai tuổi đã bắt đầu sinh con rồi?

Nhưng lúc này Tiểu Bảo rõ ràng đã phát hiện ra lỗ hổng trong lời nói của mình, cô lúng túng sờ đầu mình rồi đi đến trước mặt cha mẹ Nguyệt:

- Ông, bà, hai người đừng tức giận được không?

Lấy tuổi tác của Tiểu Bảo mà xưng hô với cha mẹ Nguyệt như vậy cũng là chuyện rất bình thường. Nhưng khi Thường Nhạc nghe thấy xưng hô này thì gương mặt tức tới nỗi sắp biến dạng.

Theo xưng hô của cô bé, Nguyệt vô duyên vô cớ lại có vai vế lớn hơn hắn một bậc?

- Cô bé ngốc!

Mẹ Nguyệt đi tới trước mặt Tiểu Bảo, sửa sang lại mái tóc hỗn loạn của cô

- Về sau ta làm mẹ nuôi của con thì thế nào?

- Mẹ nuôi?

Đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo vụt sáng, bàn tay nhỏ bé chìa ra:

- Mẹ nuôi phải cho tiền lì xì!

- Phụt!

https://thuviensach.vn

Da mặt Thường Nhạc có dày đi nữa cũng không thể nhịn được hành động yêu tiền như mạng của cô bé.

Đương nhiên tiền tài đối với Nguyệt gia mà nói không phải chuyện quan trọng, có được một tiểu bảo bối đáng yêu như vậy, ngược lại càng đáng chúc mừng. Quan hệ của Thường Nhạc với Nguyệt cũng nhận được sự đồng ý.

Theo lời của cha Nguyệt, Nguyệt gia không cần lấy con gái bảo bối của mình làm vật giao dịch, chỉ cần Nguyệt nguyện ý, thì cho dù cô thích tên ăn mày, người trong nhà cũng sẽ không phản đối.

Đương nhiên nguyên nhân quan trọng nhất vẫn là tố chất cá nhân. Nếu tố chất của một người không qua được cửa của Nguyệt gia, thì trong nhà cũng sẽ không đồng ý để con gái bảo bối ở bên đối phương.

Thường Nhạc có hơi buồn bực. Lúc đầu hắn muốn dựa vào vẻ anh tuấn tiêu sái lại thêm vài phần tài hoa của mình để hoàn toàn chinh phục Nguyệt gia, không ngờ rằng Tiểu Bảo vừa xuất mã thì chuyện gì cũng đều dễ dàng được giải quyết.

Sau khi xử lý xong tất cả mọi chuyện, Thường Nhạc bị Nguyệt tiễn ra ngoài, Tiểu Bảo lại làm một bảo bối được Nguyệt gia giữ lại vài ngày.

Hai người lặng yên đi trên phố, cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Nguyệt cong lên, cuối cùng không nhịn được mà nói ra:

- Bây giờ người ta là bạn gái của anh, anh phải có trách nhiệm với người ta!

Thường Nhạc ngẩn người, không nhịn được mà buột miệng nói:

- Đại tiểu thư, không phải Tây Môn Khinh cưỡi cô sao. Tôi đâu có cưỡi cô, sao lại phải chịu trách nhiệm?

https://thuviensach.vn

Nghe thấy cấu này, sắc mặt Nguyệt lập tức thay đổi. Ngón tay tinh tế của cô chỉ vào mũi Thường Nhạc, gào lên:

- Lời này của anh là có ý gì? Lẽ nào anh nhất định phải lên giường với tôi mới chịu trách nhiệm với tôi sao? Tôi nói cho anh biết, bà đây sẽ không chịu thiệt đâu, còn nữa…

Nguyệt bắt đầu lải nhải… Thấy Thường Nhạc không những không chú tâm lắng nghe, lại còn chằm chằm nhìn bộ ngực của Nguyệt, không nhịn được mà bất mãn….

- Nói cho anh biết, bà đây sẽ không để mình bị thiệt đâu. Đừng tưởng rằng dùng cái ánh mắt đấy thì bà đây sẽ lên giường với anh, dù gì bà đây cũng là hoàng hoa khuê nữ.

- Hoàng hoa khuê nữ?

Thường Nhạc lau mồ hôi trên trán, không thể không nói:

- Cô thử nhìn xem có bao nhiêu thính giả?

Lúc đầu Nguyệt ngẩn ra, rồi lập tức nhìn sang…. Khuôn mặt hồng hào trong nháy mắt đỏ lên như đít khỉ… Hóa ra không biết từ lúc nào chỗ này đã bị một đám người vây lại.

Những lời nói dữ dằn rõ mồn một của Nguyệt lập tức chui vào lỗ tai đám người kia.

- Tên chết tiệt này, còn không đi mau.

Thấy Thường Nhạc vẫn đứng ở chỗ cũ, làm bộ dạng ngốc nghếch để cho người ta bình phẩm, Nguyệt không kìm được mà kéo tay Thường Nhạc cùng chạy.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng buồn bực, chuyện này có quan hệ gì với hắn? Nhưng nghĩ đi nghĩ lại đối phương dù sao cũng là một mỹ nữ, cuối cùng cũng miễn cưỡng chạy phía sau….

Giữa lúc hai người không để ý lại có một đám người đang nhặt cỏ đi tới. Thường Nhạc nhìn xung quanh, chuyện đồng ý với Tây Môn Khinh cuối cùng cũng hoàn thành rồi, hắn cười nhạt một tiếng:

- Tiểu bảo bối, tôi phải về rồi.

- Lẽ nào anh rất không muốn nhìn thấy tôi?

Nguyệt vốn dĩ còn có chút vui mừng, chỉ thấy cái mũi tinh tế của cô hơi nhếch lên, trong giọng nói lại có chút không vui.

Nghe thấy tiếng thở hổn hển của cô, lời nói dường như vừa dịu dàng lại vừa đa tình, Thường Nhạc giật mình, lập tức lùi về phía sau hai bước, không nhịn được mà nhìn thật kỹ.

Vẻ đẹp của cô cũng thuộc về một loại hoàn toàn riêng có, ánh mắt xinh đẹp quyến rũ, có thể nhận ra trên người Nguyệt mơ hồ ẩn giấu một loại hơi thở thành thục.

- Thật sự thích tôi sao?

Khi hai người trầm mặc khoảng ba phút, Nguyệt bỗng nhiên ngẩng đầu, chằm chằm nhìn Thường Nhạc.

Nghe những lời ấy Thường Nhạc ngẩn người. Hắn tới nơi này hoàn toàn là do Tây Môn Khinh, còn về Nguyệt, tuy rằng xinh đẹp nhưng mới chỉ gặp lần đầu, hình như cũng chưa tới mức đó?

- Cảm ơn. Tôi đã biết đáp án rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tuy không nói ra lời nhưng ánh mắt xa xăm của hắn đã nói rõ đáp án trong lòng hắn.

- Nói chuyện với tôi một lát được không?

Nguyệt nhìn ra xung quanh, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nói.

- Được!

Thấy gương mặt cố nễn lòng của đối phương, Thường Nhạc tà ác cười. Phàm là mỹ nữ, thì càng nhiều càng tốt. Thường Nhạc và Nguyệt ngồi xuống mặt đất bằng phẳng, trên đất mơ hồ truyền đến cảm giác mát lạnh.

- Anh đã từng nghe nói tới tiếng tim đập của người đang yêu chưa? Bây giờ anh có cảm giác đó không?

Nguyệt nhẹ nhàng nằm trong lòng Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn điềm nhiên nói.

- Tim đập?

Trong trực giác của Thường Nhạc hô hấp như ngừng lại, muốn nhận ra tim hắn có đập nhanh hơn không, nhưng trong khoảnh khắc hắn đang thất thần, một đôi môi ấm áp đã bao phủ lên môi hắn.

Dưới sự can đảm trêu đùa của Nguyệt, trái tim Thường Nhạc nhảy mạnh một cái, bị cô gái này tấn công bất ngờ như vậy, hắn cũng có vài phần kích thích

- Ha ha, ha ha, anh cuối cùng cũng có tim đập!

Nằm trên người Thường Nhạc, đôi lông mày cong cong hình lá liễu của Nguyệt khẽ nhướn lên, bướng bỉnh thì thầm.

https://thuviensach.vn

- Anh chàng đẹp trai, có thể nói cho tôi biết cái gì mới là tình yêu chân chính?

Đôi mắt xinh đẹp nhẹ nhàng nhìn mặt đất mơ hồ. Ngữ khí của Nguyệt cực kỳ mềm mại, khẽ hỏi.

Thường Nhạc ngẩn người, thần sắc có chút cổ quái. Tục ngữ nói không sai, yểu điểu thục nữ, quân tử hảo cầu. Mỹ nữ trước mặt quả thực rất đẹp.

Nhưng trắng trợn cua mình thế này cũng thật to gan quá đi? Đương nhiên Thường Nhạc cũng không phải loại người bảo thủ. Hắn tà ác cười, Nguyệt còn chưa kịp phản ứng lại.

Đôi môi dày rộng kia đã bao trùm lấy cái miệng anh đào nhỏ nhắn, tất cả hương thơm ngọt ngào nhàn nhạt đều bị Nguyệt đào sâu hết rồi.

Ngay cả Nguyệt cũng ngẩn người, người mình thích là Tây Môn Khinh, bị sức hấp dẫn của Tây Môn Khinh hấp dẫn, còn Thường Nhạc dường như lại có sức hấp dẫn vô tận.

Chỉ trong nháy mắt một tư vị tuyệt vời được đốt lên trong trái tim cô, cô thậm chí còn cảm giác cả người mình không có tế bào nào không hưng phấn.

- Tại sao lại như vậy?

Cái trán trắng nõn của Nguyệt khẽ cau lại.

Khóe môi Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà mị. Tây Môn Khinh thuộc về hắn, như vậy người phụ nữ của cô ta tất nhiên cũng thuộc về Thường Nhạc hắn, một chuyên gia sưu tầm mỹ nữ cao cấp.

Cũng không biết qua bao lâu Nguyệt mới chậm rãi tỉnh táo lại. Cô đẩy mạnh Thường Nhạc ra, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, cô thấy trong cặp mắt

https://thuviensach.vn

xanh như ngọc bích của Thường Nhạc tràn đầy dục vọng vô tận.

- Chúng ta…. Chúng ta đi xung quanh đi!

Nguyệt luống cuống tay chân, chỉ về phía trước, xấu hổ nói.

- Ok. Không thành vấn đề!

Thường Nhạc nhìn thấy bộ dạng bối rối của Nguyệt, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà mị.

Lúc này tâm trạng của Nguyệt hoàn toàn không thoải mái như lúc nãy.

- Koinu không biết ý của anh thế nào?

Đôi mắt sáng ngời chằm chằm nhìn gương mặt Koinu, chậm rãi nói.

- Cái này…

Lông mày Koinu nhíu lại, chuyện này quả thực rất khó giải quyết, nhưng lại đúng vào thời điểm mấu chốt của tâm trạng.

Bàn tay Thần khẽ gõ lên mặt bàn, mắt chằm chằm nhìn Koinu, gằn từng chữ:

- Tục ngữ nói rất đúng. Con chim nhỏ ở trong lồng thì mãi mãi không lớn lên. Nếu Koinu vẫn luôn nghe lời cha như vậy….

Phía sau tuy rằng không nói ra nhưng ý tứ trong đó lại rất rõ ràng. Kỳ thật Koinu cũng không đồng tình với cách làm của cha mình, tự ý cùng phe với Tư Đồ Lôi Minh.

Điều này cũng có nghĩa ở vào thế đối đầu với Thường Nhạc. Koinu đã từng chứng kiến sự lợi hại của Thường Nhạc, gã đối với Thường Nhạc sinh ra

https://thuviensach.vn

cảm giác sợ hãi thiên bẩm, gã tình nguyện làm bạn của Thường Nhạc, cũng không muốn làm kẻ thù của hắn.

Chuyện cha và Tư Đồ Lôi Minh lén lút thỏa thuận với nhau đã bị Thần biết được, rõ ràng giữa Tư Đồ Lôi Minh và Thường Nhạc, hội Hắc Long chỉ có thể chọn một.

Khó khăn tạm thời ở hội Hắc Long nhờ có Thường Nhạc giúp đỡ mới có thể thoát khỏi nguy cơ. Tư Đồ Lôi Minh lại vẫn luôn duy trì trạng thái ngao cò tranh đấu, ngư ông đắc lợi. Theo tiếng gõ bàn của Thần, Koinu cảm giác tim gã lại nẩy lên một cái.

- Được, cho tôi ba ngày, tôi sẽ cho anh một đáp án vừa ý!

Trong chớp mắt Tiểu Khuyết dứt khoát nói.

Thần híp mắt, khẽ gật đầu. Nói chuyện với người thông minh đúng là bớt việc mà!

- Đại hội giám đinh? Thú vị!

Thấy trên mặt Thường Nhạc bất giác lộ ra một tia hứng thú, Nguyệt điềm nhiên cười nói:

- Anh đã thích thì chúng ta cùng nhau vào xem!

- Nơi này là đại hội giám định Hàng Châu, ngoại trừ nhân viên tham gia, những người khác căn bản không được phép vào!

Nguyệt nghiêng đầu, không hề nghĩ ngợi mà la hét:

- Bà cô đây không tin ở Hàng Châu này còn một mẫu ba thước đất mà tôi không thể vào.

- Đổ mồ hôi!

https://thuviensach.vn

Vô số ánh mắt ở xung quanh lập tức tụ lại ở đây.

- Đứng lại. Theo quy định, ngoại trừ chuyên gia giám định, bất cứ ai cũng không được vào.

Quả nhiên vừa đi đến cửa đã bị người ta chặn lại.

- Tránh sang một bên!

Lông mày của Nguyệt hơi nhướn lên, hoàn toàn không để tâm sự ngăn cản của đối phương.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đơi cho tơi khi đôi phương phan ưng kip thi cô đa keo Thường Nhạc đi vao, đăng sau mơ hô co tiêng khuyên: - Anh em, ba cô nho kia chung ta không thê choc vao đươc, vân nên mơ một măt nhăm một măt thi hơn.

Thường Nhạc hơi sưng sơ, chăng le Nguyêt đai tiêu thư nay rât co thê lươc ơ Hang Châu sao? Thường Nhạc vưa mơi vưa cưa đa nhin thây một thiêu nư xinh đep đang đứng ngắm một bức tranh ở chính giữa.

Mà Thường Nhạc vừa nhìn thấy cảnh tượng đó, hai mắt lóe sang lên, không kìm nổi thốt ra: - Thật là xinh đẹp, mình tới vừa kịp lúc!

- Bà mẹ nó!

Thường Nhạc vừa mới khen dứt lời thì sau đó lại không kìm nổi kêu lên, hít vào một ngụm khí lạnh.

Hơn mười cặp mắt liền nhìn sang phía này.

- Không có việc gì, không có việc gì, chỉ là bị muỗi đốt một cái mà thôi, Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai.

- Muỗi mùa đông đúng là không nhỏ nha!

Một tên nhỏ giọng nói thầm một câu.

Hai mắt mang điện quét về phía đôi phương: - Thằng ranh, cẩn thận không tao đập mày chết!

https://thuviensach.vn

Thấy không còn tiếng nói gì nữa, Nguyệt dương dương đắc ý nhìn về phía Thường Nhạc một cái: - Anh mới vừa nói cái gì mà thật đẹp với vừa đúng lúc hả?

Thường Nhạc nhảy một cái mắt, liền nói lảng sang chuyện khác: - Đây là bức tranh vẽ cung nữ múa quạt, nhìn bút tích trên đó hẳn là từ đời Đường, thần sắc cung nữ đa dạng xinh đẹp, khuôn mặt mượt mà no đủ, thân thể đẫy đà, khí chất ung dung cao quý thể hiện rõ ràng vẻ đẹp quý khí tinh tế của nữ nhân hoàng gia. Vẻ đẹp như này mang thời đại cảm mãnh liệt, hòa cùng với cái nhìn thẩm mỹ của giới quan lai quý tộc thời đường chính là điều làm cho bức tranh cung nữ múa quạt thời Đường này mang điểm đặc sắc nghệ thuật riêng biệt.

Thoáng dừng lại một chút, lại nói tiếp: - Vẻ đẹp thân thể khỏe mạnh đẫy đà này thay thế cho vẻ lười biếng ốm yếu, lại nhìn dáng người này, đường cong này đúng là kiều mị thiên tư.

- Nói rất hay, nói nữa đi! Cô gái bên kia đúng đang mỉm cười nhìn Thường Nhạc, mà Nguyệt lại cũng hơi cười nhìn hắn.

Thường Nhạc hoàn toàn bị bức họa cuốn hút, tiếp tục nói: - Trình độ nghệ thuật của tác phẩm cũng tương đối cao, tạo hình chuẩn xác tinh vi, đường cong tinh xảo lưu loát, sắc thái rực rỡ thanh nhã, vận dụng màu sắc lại biến hóa phong phú đa dạng, hài hòa. Cung nữ tố trang tươi đẹp, lại hoàn toàn đối lập với trang phục của nam nhân thời Đường chỉ toàn màu xanh đen. Mấy chiếc giường tọa cùng dụng cụ gia đình màu thâm đen đầy tao nhã, cùng với quần sam cung trang, màn che, trướng mạn càng làm cho bức tranh thêm sáng lạn, nhưng màu sắc khác nhau lại đối lập, vừa so le, hòa cùng vào nhau khiến cho chỉnh thể bức tranh tươi đẹp mà không dung tục, hiển ra vẻ cao nhã, tố hình cách điệu.

Khóe miệng lộ ra nụ cười nghiền ngẫm: - Đương nhiên những đường cong của những cô gái mạnh mẽ này lại có độ dẻo dai, thật chuẩn xác lại hành vi,

https://thuviensach.vn

động thái của nhân vật đồng thời cũng thể hiện sự tinh luyện của bản thân tác giả, tiết tấu nhẹ nhàng, chậm rãi. Thủ pháp vẽ lá cây tinh tế song câu, màu cảnh, màu lá chồng lên nhau, nhưng vừa có trình tự lại không làm thấy vụn vặt, cho thấy năng lực quan sát cẩn thận của tác giả cùng khả năng tả thực. Độ sâu của bức tranh chính là dùng màu trắng, xanh thẫm, than thì mà màu lạnh để điều phối, làm cho bức tranh có đươc vẻ thanh lịch thêm với vẻ tươi mát, hoạt bát, đồng thời lại có vẻ thâm trầm, ngưng trọng trong không khí, đủ thể hiện phong tình lãng mạn nhân gian.

- Nói hay lắm, thật sự nói rất hay. Tiên sinh, bức họa này thuộc về anh rồi! Thiếu nữ đó bỗng nhiên mỉm cười nói...

- Cái gì?

Ngoại trừ cô gái đó, toàn bộ người đang ở đó đều choáng váng, bản thân họ vốn chính là nhà giám định nghệ thuật, nhưng thứ đồ mình tới để giám định này lại thuộc về người khác, điều này nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người!

- Thứ cần giám định lần này chính là bức tranh đó, mà chí ít có một nửa số người trong các người có thể giám định ra nó. Tuy nhiên có thể cộng hưởng đươc xuất sắc nhất chính là vị tiên sinh này, hơn nữa anh ta lại nói vô cùng hoàn mỹ. Trong số các người cũng khó mà có ai nói đươc tới trình độ như vị tiên sinh đây! Thoáng dừng lại, thiếu nữ xinh đẹp lại hơi cười nói:

- Mà kết quả giám định cuối cùng cũng chỉ có thể chọn một người, mà vị tiên sinh này hoàn toàn phù hợp các yêu cầu, cho nên bức họa này thuộc về anh ta.

- Các người còn ai có ý kiến gì không? Nguyệt cũng không nghĩ tới Thường Nhạc lại có học vấn như thế, hơn nữa còn thoải mái thắng lợi, chút buồn bực lúc trươc đã sớm bay mất.

https://thuviensach.vn

Đám chuyên gia giám định nhìn vẻ mặt như hổ rình mồi của Nguyệt, cũng không muốn làm chim đầu đàn, tiếp tục duy trì trầm mặc!

Thường Nhạc tiếp nhận bức họa, hào phóng đưa vào trong tay Nguyệt, vẻ mặt tự nhiên nói: - Không có cô ở đằng sau yên lặng ủng hộ tôi thì sẽ không có thành tựu của tôi ngày hôm nay, bảo bối, toàn bộ vinh quang tôi và cô phải cùng hưởng!

Nguyệt thiếu chút nữa bị Thường Nhạc dọa cho nhảy dựng lên, nhưng mặt lại đỏ ứng, mang theo vài phần ngọt ngào dịu dàng.

- Hắt xì!

Tây Môn Khinh đang ở trong nhà nói chuyện với Công Tôn Khả Nhân đột nhiên lại hắt hơi một cái rõ to, sau đó hồ nghi lẩm bẩm: - Chẳng lẽ có ai đang cua bé con của tôi? Hay là bé con của tôi cho tôi đội nón xanh rồi?

Công Tôn Khả Nhân "xì" một tiếng, cười nói: - Chị Tây Môn, xem chị sao còn đang nhung nhớ con gái kìa. - Ài, không có cách nào, trước kia còn là cô bé, giờ thêm một sợi thừng trói buộc, muốn tán tỉnh cũng khó khăn mà!

Tây Môn Khinh tiếc hận lắc đầu.

Nguyệt cảm giác như đang bay lơ lửng trên may, đối với cô mà nói, thắng lợi mà vừa rồi Thường Nhạc giành đươc còn đáng chúc mừng hơn cả việc bản thân cô giành đươc thắng lợi.

- Anh đẹp trai, ngoài việc mời khách ăn cơm, anh còn gì nữa không? Nguyệt chu cái miệng nhỏ nhắn, hiện tại cô cũng không có hứng thú đươc mời ăn.

Thường Nhạc sửng sốt, lập tức cười nhạt một tiếng: - Tôi còn muốn cảm tạ đảng, cảm tạ chính phủ nhân dân, cảm tạ nhân dân cả nước, cảm tạ anh em chị em, cảm tạ Nguyệt nữ sĩ. Tôi có đươc sự thay đổi nghiêng trời lệch đất

https://thuviensach.vn

như ngày hôm nay chính là thuyết minh xác đáng nhất, dưới sự chỉ bảo chỉ có ở Nguyệt nữ sĩ, đại biểu cho gia đình trung kiên, nhờ chủ nghĩa kiên cường, chế độ tự trị của Nguyệt mỹ nữa tôi mới có thể có được ngày mai tốt đẹp!

- Toát mồ hôi!

Đôi bàn tay nhỏ bé của Nguyệt sờ lên đầu Thường Nhạc, không kìm nổi mở miệng nói: - Anh chàng đẹp trai, đầu anh không có vấn đề gì chứ? Những câu nói buồn nôn như thế mà anh cũng có thể nói ra được, bản tiếu thư thật sự khâm phục.

- Tiên sinh, xin anh chờ một chút. Một giọng nói vô cùng trong trẻo đột ngột vang lên.

Nghe được giọng nói này, tinh thần Thường Nhạc đột nhiên hưng phấn, mặt mỉm cười nhìn thiếu nữ xinh đẹp đang đi tới.

- Coi bộ dạng sắc mị mị này, đúng là đáng ghét! Âm Nguyệt vừa thấy hai mắt Thường Nhạc sáng rỡ nhìn cô gái, vô cùng bất mãn thầm nói.

Đương nhiên lúc nói đồng thời đôi bàn tay tinh tế nhu nhược bé nhỏ còn "an ủi" chút dưới vai Thường Nhạc, mà sắc mặt Thường Nhạc thay đổi hoàn toàn sau khi được cô "chăm sóc".

- Có chuyện gì không? Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào bộ ngực của đôi phương, rất đứng đắn hỏi một câu.

- À tôi có thể hôn anh một cái được không? Hai mắt cô gái mở thật to, nhìn chằm chằm vào Thường Nhạc, nghiêm trang hỏi.

- À cái đó, không tốt lắm đâu, tôi là chính nhân quân tử mà Ngoài miệng thì giống như chần chừ nhưng khuôn mặt thì sớm đã đưa qua, hai mắt thì rực lửa.

https://thuviensach.vn

- Bại hoại!

Hai tay nhỏ bé của Nguyệt hơi nhéo chút lên vai Thường Nhạc, nhưng sau đó lại thở phì phì rời đi.

Mà thiếu nữ kia quả thật đươc như nguyện!

Thường Nhạc xử lý việc này xong trực tiếp về tổng bộ ở Hàng Châu.

- Thường Nhạc, giải quyết sao rồi?

Vừa mới vào cửa, Tây Môn Khinh liền vội vàng tới đón.

- Yên tâm, thu phục toàn bộ! Thường Nhạc rất sảng khoái vỗ ngực.

- Bên trên cùng bên dưới đều làm tốt hết sao?

Tây Môn Khinh mang vẻ mặt hồ nghi nhìn Thường Nhạc.

- Yên tâm đi, bên trên xong xuôi rồi, bên dưới để dành cho ông anh nh. Thường Nhạc tà tà mỉm cười.

- Vậy mới là bạn tốt chứ! Tây Môn Khinh vỗ nhẹ vai Thường Nhạc, trên mặt lộ ra nụ cười dâm đãng.

Bận rộn suốt một ngày, Thường Nhạc cuối cùng đi ngủ thế nào cũng không nhớ rõ nữa. Nhưng mà hôm sau tỉnh lại không ngờ chuyện của mình lại đầy trên các báo.

Nhìn ánh mắt như cười như không của đám người Công Tôn Khả Nhân, Thường Nhạc bất đắc dĩ, hắn không nghĩ rằng một chuyện giám định nho nhỏ như thế lại bị giới truyền thông đào bới tung hết lên.

Nhìn thông tin trên diện rộng của báo chí, Thường Nhạc thấy choáng váng;
- Mẹ nó, còn thiếu nước đăng nốt cả thông tin chiều dài bên dưới của mìnhi

https://thuviensach.vn

ra mà thôi.

Tư liệu bên trên kể lại tỉ mỉ, quả thật có thể đạt tới trình độ tẩu hỏa nhập ma rồi, bao gồm cả chuyện mỹ nữ xin được hôn Thường Nhạc lúc sau cũng được viết hết lên: - Chuyên gia giám định phong lưu!

- Đây là một nhân vật huyền thoại rồi, nếu anh muốn một đêm trở thành tỷ phú, nếu anh muốn có được bạn gái xinh đẹp, xin anh hãy học giám định, trở thành chuyên gia giám định hi hữu của Trung Quốc, anh có thể giám định châu báu, giám định tranh chữ, giám định gái xinh, giám định trai đẹp

Nhìn những dòng cổ động sôi nổi trên báo, Thường Nhạc cảm thấy vô lực, sắc mặt tái nhợt, làm sai lại trong một đêm ngắn ngủi không ngờ bản thân hắn đã trở thành nhân vật huyền thoại rồi.

Điều càng làm cho hắn cảm thấy buồn bực hơn chính là ngoại trừ những báo chí chính quy, không ngờ còn một số báo nhỏ, báo lá cải đều đào bới, đặt điều cho những chuyện sinh hoạt cá nhân của bản thân hắn.

Tỷ như một tờ tạp chí trực tiếp lấy nhan đề: "Nhân vật huyền thoại và con gái của Chủ tịch thành phố - chuyện xưa không thể không nhắc tới", hai lại như một tòa báo nhỏ lại viết một bài về: "Câu chuyện không thể bỏ qua của người đẹp chuyên gia giám định cùng người nào đó"

Cuối cùng nhìn thấy một tiêu đề thật sự đáng buồn bực: "Nhân vật thần bí đến tột cùng có thân phận gì?"

Cô ả vì tiền mà việc gì cũng có thể làm đươc này làm cho Thường Nhạc có cảm giác muốn bóp chết cô nàng luôn!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 396: Ai Là Cao Thủ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc vỗ vỗ đầu lẩm bẩm: - Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm. Thật làm cho người ta buồn bực.

Vừa bước vào phòng khách đập ngay vào mắt hắn đại tiểu thư Nguyệt xinh đẹp đang đứng đó xem bản tin liên quan đến "bùng nổ thiên tài giám định và tình một đêm của chủ tịch thành phố Hàng Châu" bìa ngoài còn có một hình ảnh khó coi.

Nhìn thấy vẻ mặt Nguyệt đầy tức giận đang nhìn mình, Thường Nhạc nhún vai: - Đại tiểu thư, cô muốn tìm phải tìm nhà xuất bản chứ, đừng tìm tôi được không?

- Anh không nói ai đã viết ra sao? Nguyệt ngang ngược nhìn chằm chằm Thường Nhạc, nếu ánh mắt có thể giết người thì giờ phút này chỉ sợ Thường Nhạc sớm đã chết mấy trăm lần rồi.

- Tôi nói?

Thường Nhạc dở khóc dở cười, hắn nghiêng đầu liếc mắt nhìn cô bé: - Đại tiểu thư, tôi nói thế nào? Tôi và cô đã từng có tình một đêm sao? Cho dù muốn nói cũng phải có căn cứ chứ.

Nguyệt chớp mắt nói: - Anh chắc chắn có suy nghĩ này, anh rõ ràng muốn cùng tôi nảy sinh tình một đêm nên anh mới bịa đặt chuyện cũ để bôi nhọ thanh danh của tôi.

- Đổ mồ hôi!

https://thuviensach.vn

Nghe thấy câu này, Thường Nhạc nổi da gà, chính mình hoàn toàn phục đại tiểu thư này, trí tưởng tượng của cô ta thật là phong phú, lý do này mà cô ta cũng nghĩ được ra đúng là thiên tài.

Nguyệt thấy Thường Nhạc không nói gì, cô ta lại càng nổi cáu: - Hừ, đừng tưởng anh im lặng tôi sẽ không tìm anh tính sổ, nói cho anh biết bản tiểu thư và anh còn chưa xong đâu.

Thường Nhạc dứt khoát giơ tay ra liếc mắt khiêu khích nhìn Tô Vân: Đại gia ta cần tiền không cần mạng. Thoáng dừng lại một chút hắn nói: - Cũng không có cô cầm tôi làm sao bây giờ.

Nguyệt kinh ngạc không ngờ tên này vô lại như thế, cô ta tức giận.

Thấy Nguyệt đáng yêu và bộ dạng động lòng người, Thường Nhạc động lòng mỉm cười bước đến bên cạnh Nguyệt dùng ngón tay chọc Nguyệt, trêu chọc: - Cục cưng, cô thật không muốn nảy sinh tình một đêm với tôi sao.

- Háo sắc đúng là háo sắc, trước sau cũng không thể thay đổi được bản tính của mình! Giọng nói trong trẻo như chim hoàng anh bất ngờ truyền tới. Chỉ thấy Tây Môn Khinh với vẻ mặt kì dị đứng đó.

Sắc mặt Thường Nhạc dù nói thế nào cũng có chút xấu hổ. Ban đầu Nguyệt là của Tây Môn Khinh của hiện tại, trong nháy mắt lại biến thành của Thường Nhạc.

Sự miễn cưỡng này thật không đủ ý tứ bạn thân.

Đương nhiên, kiểu suy nghĩ này lại tồn tại trong lòng, Thường Nhạc bước thẳng tới trước mặt Tây Môn Khinh vỗ vỗ bả vai Tây Môn Khinh cười hì hì nói: - Bạn thân, của anh chính là của tôi, của tôi chính là của anh hai người chúng ta còn phải phân biệt nhau sao?

- XX đấy. Thôi để lại cho anh đấy!

https://thuviensach.vn

Tây Môn Khinh ánh mắt nhìn theo Công Tôn Khả Nhân và Lộ Đức trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị, mặc dù Thường Nhạc chiếm người con gái của mình nhưng mình cũng chiếm người phụ nữ của hắn.

Lại nói từ nay trở đi còn rất dài ha ha. Hà cớ gì bây giờ lại làm mất thể diện của hai bên.

Nhìn thấy bộ dạng hai người Tây Môn Khinh và Thường Nhạc bên ngoài cười nhưng trong lòng không vui, cái miệng nhỏ nhắn của Nguyệt bất giác nhếc mép hai người này đều thuộc về mình, ai cũng không đoạt được.

Cô bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vẻ mặt kì lạ nhìn Thường Nhạc nói: - Anh, anh chính là Thường Nhạc sao?

- Bịch!

Thường Nhạc sợ tới mức thiếu chút nữa ngã quỵ xuống mặt đất, tâm cô nàng này hoàn toàn đã thuộc về mình thậm chí còn không biết tên và biệt hiệu của mình, có phần thật không tin nổi.

- Ha ha, đây là lão đại Thường Nhạc của em.

Tiểu Bảo kia không biết từ chỗ nào chui ra, thoạt đầu nhìn hơi buồn cười hơi đáng yêu làm cho người ta không cách nào suy xét.

Thường Nhạc có chút ngẩn ngơ, cô bé này không phải là ở lại nhà Nguyệt sao? Làm sao có thể trong nháy mắt đã trở lại?

- Thường Nhạc ư? Anh là tên xấu xa, trùm xã hội đen - Thường Nhạc? Nguyệt giống như Columbus phát hiện ra đại lục mới, đôi mắt đẹp như lóe lên đốm sao nhỏ.

Nụ cười ngọt ngào kia tạo cho người ta một sự cám dỗ chết người.

- Cô muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bị Nguyệt nhìn đến nổi da gà, hơn nữa kiểu kích động đó của Nguyệt không gì sánh được với bộ dạng chộn rộn kia, Thường Nhạc vừa dứt lời, Nguyệt như tia chớp lao tới.

- Ba!

- Củ chuối thật!

Thường nhạc buồn bực, mình vô dụng bị một con quỷ nhỏ chiếm hữu hời hợt thật mất hết thể diện.

Đương nhiên sau khi Nguyệt hôn Thường Nhạc, không dừng lại mà ngược lại lại dùng ngón tay nhỏ nhắn nâng cằm của hắn lên nghiêm túc nói: - Cười một tiếng đi!

- Cạc cạc - cạc cạc!

Thường Nhạc còn chưa cười thì Tiểu Bảo bên cạnh lại cười đắc ý, đối với cô bé mà nói trong nháy mắt lại thêm một chị dâu lại có thêm thu nhập.

Mình nhất định nắm chắc cơ hội.

- Thường Nhạc, đây là quyết định của giám định Hàng Châu sẽ tặng anh một giấy mời thi đấu anh cần phải nể mặt. Trong nháy mắt liền nhìn thấy Nguyệt rút ra một tấm thiệp.

- Giấy mời thi đấu?

Thường Nhạc có vẻ hơi sững sờ tự mình hôm qua vô bất cẩn như vậy.

- Có đi hay không!

Cái miệng nhỏ nhắn của Nguyệt cứ chu lên làm nũng nói.

- Hừ!

https://thuviensach.vn

Lộ Đức ở bên cạnh lơ đãnh hừ lên một tiếng.

- Móa, tôi cùng cô đi tham gia trận đấu! Thường nhạc nghĩ đến cô gái đẹp ngày kia hôm qua đã tặng mình một nụ hôn, trên mặt hắn không khỏi lộ ra nụ cười kỳ quái.

Nhìn Thường Nhạc ôm Nguyệt ngang nhiên đi ra ngoài, mấy cô gái len lén đưa ngón tay lên chỉ trỏ.

Lần này chào đón bọn họ đúng là thiếu nữ xinh đẹp kia ngày hôm qua cô ta nhìn thấy Thường Nhạc đôi mắt sáng ngời động lòng người như ánh hào quang.

Nếu không phải Nguyệt đứng bên cạnh Thường Nhạc, chỉ sợ thiếu nữ xinh đẹp kia đã cố gắng nhào tới biểu đạt tình yêu trong lòng mình rồi.

Đi vào đấu trường Thường Nhạc mới mở tầm mắt, hướng trên đài trận đấu nhìn đúng tầm mắt lập tức lóe lên một ánh hào quang, hắn không nhịn được thầm nói: - Thực nóng bỏng!

Hóa ra trên đài thi đấu có bốn cô gái trẻ xinh đẹp đang đứng, bọn họ ngoại trừ thân hình nóng bỏng ra, khuôn mặt cũng cực kì xinh đẹp, hấp dẫn nhất là quần áo mặc trên người các cô gái, ngoài trừ áo bên trên che đậy kín bộ ngực, bên dưới chỉ mặc duy nhất một chiếc quần lót.

Cái quần lót kia mặc hay không mặc về cơ bản không khác nhau là mấy. Thậm chí làm người ta có cảm giác kích thích bên trong mấy cọng lông lộ ra bên ngoài.

Ngoại trừ một hai người phụ nữ giám định ra, hơn mười chuyên gia giám định khác (bao gồm một số người bên trong) phần phía dưới không kiềm chế được nổi lên phản ứng.

Trong đó có lẽ mãnh liệt nhất là một ông già gần 70 tuổi.

https://thuviensach.vn

- Mời các tuyển thủ dự thi nghe rõ quy tắc trận đấu: Tận dụng kỹ thuật giám định của các anh để đoán xem các cô gái trẻ trên đài có phải là gái trinh hay không, trong đó người phán đoán đúng nhất là người chiến thắng cuối cùng!

Giọng nói của trọng tài bàn bên cạnh đã gọi những tên háo sắc tỉnh lại.

- Giám định gái trinh ư?

Nghe thấy câu này, Thường Nhạc kinh ngạc không kìm nổi ánh mắt nhìn sang các chuyên gia giám định khác. Qủa nhiên thần sắc bọn họ không khác Thường Nhạc là mấy.

Cái gọi là thư pháp cổ thẩm định đánh giá thẩm định thẩm định châu báu ngay cả giám định của các mặt hàng đơn giản nhưng họ vốn không xác định có lien quan đến gái trinh.

Trong đó hai cô gái kia khá tốt. Dù sao bất kể bọn họ là gái trinh hay không, bọn họ cũng đều có một khung tham chiếu mà Thường Nhạc những người đàn ông kia giám định như thế nào đây?

- Điều này không phù hợp với giám định trận đấu!

Lão già kia không nhịn được kêu lên.

Tuyển thủ số 3 do quấy nhiễu đấu trường nên đại hội quyết định hủy bỏ tư cách dự thi của số 3.

- Đổ mồ hôi!

Vốn là Thường Nhạc còn chuẩn bị kháng nghị hai câu, lúc nghe thấy câu này lập tức im lặng, mặc dù mình không lo ngại kết quả trận đấu nhưng trên đường đi Nguyệt đã đồng ý với mình, nếu mình giành được thắng lợi, như vậy cô ấy sẽ chủ động hiến dâng thể xác, cảm giác thật đã quá.

https://thuviensach.vn

Hơn mười tuyển thủ dự thi chia ra xung quanh bốn cô gái xinh đẹp, nhìn lướt xung quanh cơ thể các cô gái, cùng thời gian kéo dài, bọn họ tự ghi đáp án lên tờ giấy trắng.

Khi bọn họ đưa tờ giấy lên phía trước, thì giọng của trọng tài lại vang lên: - Xin hỏi còn ai chưa nộp kết quả lên không?

Mọi người cùng ngẩn người ra, ánh mắt bất giác nhìn bốn xung quanh.

Thường Nhạc sờ sờ vào mũi rồi giơ tay lên: - Tôi vẫn chưa giám định xong!

- Thiên tài giám định!

Không biết ai kinh ngạc nói thầm một câu, những người khác lập tức châu đầu kề tai bàn luận. Thường Nhạc sửng sốt, lập tức tỉnh người, xem ra báo cáo ngày hôm qua đã lan ra toàn bộ Hàng Châu rồi.

- Còn bốn phút nữa, nếu trong vòng bốn phút anh Lưu không đưa ra đáp án, chúng tôi coi như toàn quyền xử lý! Giọng nói của trọng tài đột ngột vang lên.

Thường Nhạc nghiêng đầu hỏi lại lần nữa: - Tôi có thể dùng tay hoặc mũi và cái gì đó không?

- Có thể!

Nghe nói như thế, những nhà giám định bên dưới đã nộp đáp án xôn xao. Bốn người trước mắt đều là cô gái xinh đẹp, đừng nói động ta sờ soạng, cho dù là thoáng tới gần một chút, bọn họ cũng không dám mạo phạm.

Thường Nhạc nghe thấy câu trả lời, tinh thần phấn chấn bước đến trước mặt cô gái thứ nhất nghiêng đầu ngửi ngửi phần bên dưới cơ thể của đối phương.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng hắn nở nụ cười tự tin: - Mùi nửa thân dưới của cô gái rất đặc biệt giống như mùi nước hoa khác nhau đại diện cho phong cách khác nhau, mùi nửa thân dưới khác nhau có thể chứng tỏ kinh nghiệm tình dục khác nhau. Mùi nửa thân dưới của cô ta có mùi tanh tưởi mà các cô gái trưởng thành vừa có được, ngược lại chất lỏng lúc bình thường tương đối tanh mà dịch trào ra lại không có mùi gì cả. Vì vậy tôi đoán cô gái này là gái trinh.

Khuôn mặt đối phương lập tức đỏ ửng.

Thường Nhạc tiếp tục đi đến bên cô gái thứ hai lấy tay sờ sờ nửa thân dưới của đối phương.

- Anh muốn làm gì? Vẻ mặt cô gái này có chút hoảng hốt, trong ánh mắt lộ vẻ cảnh giác.

Thường nhạc nhún vai tự nhiên, cười phóng khoáng, nói: - Nếu không đồng ý coi như xong.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trên mặt cô gái trẻ lộ ra vẻ chần chờ, cuối cùng cô cũng gật đầu.

Thường Nhạc đưa tay sờ vào phần dưới cơ thể của đối phương.

Thân hình cô gái trẻ cứng đơ, nhưng bàn tay của Thường Nhạc vẫn chưa đưa hẳn vào trong, điều này khiến cô có chút giảm bớt ngượng ngùng.

Thường Nhạc lặng yên nhắm hai mắt lại dường như tự nhủ: Lông của gái trinh thông thường thưa thớt mềm mại, khi chạm tay vào như có cảm giác sung sướng, mà không còn trong trắng lông màu đen cứng, có tính co dãn lộn xộn. điều này kết hợp với vận động của xương khung chậu. Mà cô ta vừa đúng hợp màu sắc lông của một gái trinh, cô ta hẳn là gái trinh.

Lúc Thường Nhạc rút tay ra, toàn thân cô gái trẻ giống như bị rút cạn sức lực nặng nề thở phào nhẹ nhõm.

Lúc Thường Nhạc bước đến trước mặt cô gái thứ ba, đặc biệt là kinh nghiệm của hai cô gái phía trước làm cho tâm thần cô ta có chút căng thẳng nhưng lại không nghĩ rằng Thường Nhạc còn chưa tới gần thân thể cô ta liền nói luôn: - Cô không phải là gái trinh!

- Tại sao? Lần này trọng tài đã bị hấp dẫn với đối phương bên kia không kìm nổi mở lời dò hỏi.

Thường Nhạc lễ độ cười: - Toàn bộ làn da của gái trinh sáng nhạt mà nhẵn bóng, mà màu sắc da cô ta lại thô ráp (thô ráp là vì lỗ chân lông lớn tạo thành hình dáng bề mặt giống như nổi da gà) hình thành nếp nhăn của cô ta căn bản là bởi vì căng chùng vận động giống như thường xuyên ngẩng đầu

https://thuviensach.vn

sẽ có nếp nhăn trên trán, chỗ nếp nhăn thông thường là sự kết hợp của âm hộ và đùi. Nếp nhăn hết sức rõ ràng, vì vậy tôi đoán cô ta không phải là gái trinh.

Sau khi cô gái xinh đẹp này nghe xong giám định của Thường Nhạc cô ta cười quyến rũ, bước đến trước mặt Thường Nhạc bất ngờ ngang nhiên hôn lên mặt hắn một cái: - Anh chàng đẹp trai, anh rất có phong cách, ha ha, buổi tối có thời gian tìm em nhé!

- Nhưng tôi quân tử làm sao có thể làm cái loại thủ đoạn này được! Ngay trước mặt nhiều người như vậy lại bị một mỹ nữ trắng trợn quyến rũ, Thường Nhạc dõng dại nói, đương nhiên trong ẩn ý thần giao cách cảm của hai người đã đạt tới mức cao nhất.

Thường Nhạc miễn cưỡng ổn định lại tinh thần. Thường Nhạc đi tới trước mặt cô gái thứ tư, hắn hé miệng

- Chẳng lẽ hắn muốn hôn tôi sao? Đôi mắt xinh đẹp của cô gái đẹp nhìn chằm chằm Thường Nhạc. Trong đầu bất giác nghĩ thầm.

- Cười khúc khích!

Không ngờ Thường Nhạc thở dài trước mặt cô gái xinh đẹp.

Đối phương lập tức rối loạn. Cô gái hấp háy cái miệng nhỏ nhắn hung tợn nhìn Thường Nhạc sau đó dùng tay sửa sang qua loa một chút.

Thường Nhạc cười tự nhiên: - Cô ta là gái trinh! Thứ nhất: ánh mắt cô ta trong veo ngoại trừ ngũ quan khác, chỉ thấy ánh mắt vui mừng, buồn phiền, đau khổ, ủ rũ, song ánh mắt của những người không phải gái trinh kia rất khả nghi. Bình thường cần phối hợp biểu cảm của ngũ quan khác mới có thể thấy được.

https://thuviensach.vn

- Thứ hai: vừa rồi tóc mai bên trái bị gió thổi vào mặt, cô ta đã dùng tay trái để vuốt sang, mà gái không còn trinh thì thường tay phải vuốt bên trái, tay trái vuốt bên phải. Ha ha, vì vậy tôi đoán cô ta là gái trinh.

- Trận đấu này nếu không phải là hắn này thắng quả thực không có thiên lý! Sau khi chuyên gia giám định già kia nghe thấy lời Thường Nhạc mê hồn, trong lòng ông ta không kìm nổi thốt lên.

Đương nhiên nhóm chuyên gia giám định láng máng cảm nhận được kết quả cuối cùng là Thường Nhạc thắng cuộc mà tiền thưởng còn rất lớn. Cùng với danh lợi khiên bọn họ không thể không kiên trì nghe kết quả.

- Thắng cửa thứ ba là thiên tài giám định huyền bí.

Sau khi kết quả được công bố bên ngoài có những tràng vỗ tay reo hò.

- Ở đây đang phân xét chuyên gia giám định? Quả thực là đang phân xét háo sắc! Nhóm chuyên gia giám định thua cuộc vừa nghĩ tới biểu hiện của Thường Nhạc liền tức giận.

Điều tốt đều bị người kia lấy mất nên sờ lên, nên mân mê đùa giỡn phải trêu trọc ai đó cũng không để sót, quả thực là thu được danh lợi.

Trừ chuyện đó ra nhóm chuyên gia giám định đều mong đợi Thường Nhạc sẽ giành được phần thưởng.

Hai trận đấu lần trước lần đầu coi như là được xác định vào vòng chung kết Thường Nhạc đã nhận được một bức tranh mỹ nữ.

Lần này giám định lại là gái trinh, vậy giải thưởng sẽ là gì đây? Lẽ nào sẽ thưởng cho ta một gái trinh mang về hay sao? Nghĩ đến đây không những những người giám định kia mà ngay cả Thường Nhạc tim đập loạn xạ.

- Ha ha ha ha!

https://thuviensach.vn

Đầu óc Thường Nhạc không ngừng ảo tưởng về hình dáng của phần thưởng, cũng không tự chủ bước ra ngoài vòng.

- Thường Nhạc, hôm nay báu vật giám định của anh là gì đây? Tiểu Bảo và Nguyệt bên ngoài đều biết tin Thường Nhạc giành được chiến thắng, tuy nhiên điều các cô quan tâm nhất cũng là giải thưởng giám định rốt cuộc là cái gì?

Có lẽ trong lúc giám định gái trinh, tinh thần Thường Nhạc đã quá tập trung, lúc này tâm thần hắn vẫn còn chưa khôi phục hoàn toàn, lúc đi tới trước mặt Nguyệt bàn tay to lớn chợt chạm vào ngực đối phương.

Ở nơi công cộng mà xuất hiện gã háo sắc to gan lớn mật như thế Nguyệt lần đầu tiên gặp phải, cùng lúc đó cô cũng không đề phòng kịp thời.

Bàn tay háo sắc kia vừa đúng lúc bắt được ngay phía trước, thân hình mềm mại của Nguyệt run rẩy khuôn mặt lập tức đỏ ửng như quả hồng chín mọng.

Ánh mắt Thường Nhạc có chút lóe sáng, khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt: - Cơ thể tròn trịa khẽ run, đỏ mặt, haha Nguyệt không ngờ cô còn là gái trinh!

- A!!

Nguyệt bị giọng nói háo sắc gọi tỉnh lại, cô gần như không nghĩ ngợi gì tặng hắn một cái đập chat chúa mà vang dội.

- Lưu manh!

Lúc này mấy chục ánh mắt đổ dồn lại, Nguyệt ngượng ngùng đến mức nói không lên lời, cô tần ngần quay người nhìn sang chỗ khác như không hề có quan hệ gì với tên háo sắc.

https://thuviensach.vn

Mà Thường Nhạc lại nhìn sang người Tiểu Bảo, hi vọng cô có thể giúp mình, cứu mình ra khỏi hình tượng háo sắc vừa rồi.

Nào biết đâu lúc Tiểu Bảo nhìn thấy Thường Nhạc đang nhìn mình, cô giống như nhìn thấy thân hình của dã thú mềm mại, đôi mắt đẹp hung tợn nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Cái miệng anh đào nhỏ cảnh cáo nói: - Lưu manh đáng chết anh đừng qua đây, anh muốn qua đây bản tiểu thư sẽ biến anh thành thái giám.

Thường Nhạc dở khóc dở cười nhìn hai cô gái, hắn đau đầu, sự việc nghiêm trọng như vậy sao? Hắn còn chưa chạm vào ngực của cô gái xinh đẹp. Chính mình sờ vào rồi thì còn thoải mái.

- Không được nghĩ lung tung! Nguyệt bắt gặp ánh mắt sắc mị mị của Thường Nhạc, cô xấu hổ không kìm nổi nói.

Thường Nhạc ngạc nhiên, điều này cô cũng có thể nhìn ra, nếu cô không nghĩ nơi này làm sao có thể biết được nơi này.

Tuy nhiên nói đi cũng phải nói lại đem loại con gái này về làm sản phẩm cất chứa sờ tới sờ lui chắc chắn là thoải mái hơn nhiều.

Nhìn thấy Thường Nhạc im lặng đứng đó, Nguyệt thấy không thoải mái, đương nhiên cô thích Thường Nhạc nhưng dù sao con gái ngượng ngùng là điều tất nhiên rồi.

Thoáng chần chờ một chút dường như Nguyệt lấy hết can đảm mở miệng nói: - Nếu anh đồng ý.. anh có thể sờ ở chỗ không người của tôi.

ở dưới lại dường như lại biện minh cho mình tiếp tục mở miệng nói: - Thực ra tôi đã xem tạp chí nếu sờ vào chỗ nào thì có lợi cho của chỗ ấy

https://thuviensach.vn

Hắn còn chưa nói xong Nguyệt chợt thấy vẻ mặt Thường Nhạc quái đản nhìn mình, cô ta xấu hổ không kìm nổi tức giận nói: - Nhìn cái gì mà nhìn, còn nhìn nữa người ta không cho anh chạm vào đâu.

- Bịch!

Thường Nhạc bị kích thích thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh, hắn tin rằng bất kì một mỹ nữ tuyệt sắc thẹn thùng như vậy đối với một gã háo sắc mà nói hấp dẫn vô cùng, hắn nhất định sẽ có biểu hiện như vậy.

Nguyệt cũng thấy Tiểu Bảo khác thường, cô lo lắng hỏi:

- Tiểu Bảo, thật ra chị không có cảm tình với người kia, em đừng hiểu lầm.

- Đổ mồ hôi!

Trong tình huống như thế này những lời này từ miệng Nguyệt nói ra, Thường Nhạc hoàn toàn khâm phục Nguyệt, chẳng lẽ cô không biết câu này mâu thuẫn với câu trước sao?

Giấu đầu hở đuôi, đây có lẽ trở thành tính từ tốt nhất đấy.

Tiểu Bảo vừa buồn cười vừa tức giận nhìn đại tiểu thư Nguyệt, cô kéo bàn tay nhỏ bé của Nguyệt nghiêm túc nói: - Thật không đáng vì một gã đàn ông xấu xa!

- Anh...

Thường Nhạc thực muốn lao tới mà đánh cô bé một trận.

- Mời ngài lại đây lĩnh phần thưởng! Âm thanh trong trẻo hết sức đột ngột phát ra từ phía sau ba người.

Lời nói này có tác dụng hơn bất cúa cái gì, ánh mắt của các cô cùng sáng lên bên trái phải kéo tay Thường Nhạc đi tới phía chỗ cô gái xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Mà ba cô gái kia và một thiếu phụ vừa nãy ở trên bục đang đứng bên cạnh cô gái đó.

Trong mắt Thường Nhạc chứa đầy sự kích động, trong lòng không ngừng nói thầm: - Không phải là tặng mình bốn báu vật này đấy chứ? Vậy quá vui sướng rồi!

Nghĩ đến đây trong đầu Thường Nhạc bất giác hiện ra cảnh tượng một con rồng chiến bốn con chim phượng, bên dưới thiếu chút nữa dựng lên. Nếu như không phải ở chỗ công cộng chắc chắn hắn sẽ tung người lao thẳng tới.

Mà Nguyệt cảm thấy dã tính trong mắt Thường Nhạc, cô nhéo luôn vào da Thường Nhạc một phát.

- Úi cha!

Thường Nhạc kêu lên một tiếng không còn chút phong độ nào.

Nguyệt ngượng ngùng ánh mắt cùng lúc nhìn bốn xung quanh, đương nhiên nhìn thấy xung quanh là ánh mắt trêu tức hoặc ngưỡng mộ, cô trừng mắt liếc nhìn những người kia.

Và nổi nóng lấy ra giấy chứng nhận: - Nhìn cái gì mà nhìn, còn nhìn nữa các ngươi sẽ bị giam vào tù.

- Đổ mồ hôi!

Những người đàn ông ban đầu ghen tị với Thường Nhạc nghe thấy câu nói này, trong đầu đều nghĩ: - Gã kia nuôi hổ chứ không phải mỹ nữ.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, bản thân mình khó mà bảo toàn được, bọ họ tự mà cầu phúc đi!

Trong nháy mắt ba người đã bước lên bục nhận thưởng.

https://thuviensach.vn

Nhìn trên bục ngoại trừ năm cô gái xinh đẹp ra, không có thứ gì khác nữa, lông mày Tiểu Bảo và Nguyệt dựng đứng lên: - Phần thưởng đâu?

Giọng nói cùng đồng nhất làm Tiểu Bảo và Nguyệt cùng đắc ý.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trong ánh mắt có chút sững sờ của cô gái trẻ chứa đầy sự thăm dò nhìn Thường Nhạc.

- Bây giờ không phải là lúc cần quyền con người! Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà dị, hắn chậm rãi mở niệng nói: - Ý kiến của các em chính là ý kiến của anh!

Cô gái trẻ hé miệng cười: - Vậy xin mời hai cô gái xinh đẹp chọn phần thưởng trận đấu.

Vừa nói cô vừa đưa bốn cô gái xinh đẹp phía sau đến trước mặt bọn Thường Nhạc.

- Ai, anh vô tội!

Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ nhún vai, Nguyệt ở bên kia còn đợi mình lên, bên này lại tăng thêm bốn cô gái xinh đẹp, diễm phúc đến ngăn cũng không ngăn được tục ngữ nói thật đúng "yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu".

Nếu người đẹp đã được đưa tới tận cửa làm sao có thể từ chối. Thường Nhạc chà xát toàn thân, mỗi một tế bào đều hưng phấn lên, đương nhiên bề ngoài Thường Nhạc so với quân tử, quân tử và con cừu non cũng không khác biệt mấy.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Nguyệt nhếch lên vô cùng không hài lòng cô nói: - Ý của các cô là gì? Lẽ nào lại tặng người sống cho hay sao?

https://thuviensach.vn

Cô gái trẻ đã nhìn tận mắt biểu hiện giữa hai người, cô lặng lẽ cười thầm, nếu Thường Nhạc biết trước giải thưởng là mỹ nữ, có lẽ có giết chết hắn hắn cũng không mang theo hai cô gái đi theo.

Đừng nói là hai cô gái cho dù là một cô gái hay ghen tuông, chỉ sợ cho dù Thường Nhạc dẫn một cô gái xấu về nhà, cô ta cũng không đồng ý.

Huống hồ ba cô trước mặt đều là đại mỹ nữ khỏa thân! Thường Nhạc thấy tình thế có chút không hợp hắn không nhịn nổi nói: - Phần thưởng hậu hĩnh như vậy mà không lấy thì thật đáng tiếc, lại nói phần thưởng là quyền quyết định trong tay anh, các em tại sao có thể đối xử với phần thưởng của anh như vậy.

- Anh nói lại những lời anh vừa nói một lần nữa đi. Mỹ nữ khiêu khích, việc của Thường Nhạc, Nguyệt vốn chứa đầy sự bất mãn, bây giờ nghe thấy Thường Nhạc nói những lời dâm đãng như này lại càng đổ thêm dầu vào lửa.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai tỏ vẻ trầm lặng, mặc dù mấy cô gái trước mặt xinh đẹp nhưng so với Nguyệt vẫn kém hai bậc.

Thấy Thường Nhạc cứ mãi yên lặng. Lúc này Nguyệt mới hài lòng gật đầu sau đó lại tập trung chú ý vào phần thưởng: - Có thể đổi vật khác được không? Cho dù là một túi bột giặt hoặc là một chút đồ uống gì gì đó.

- Củ chuối thật!

Trong mắt người đàn ông bảo bối đáng giá như vậy mà trần như tĩnh, giống như đồ vật biến thành thứ rẻ tiền nhất không ai cần.

Cô gái trẻ hé miệng mỉm cười, lần đầu cô gặp tình huống này, cô còn chưa biết giải quyết thế nào:

- Xin lỗi, đại hội thi đấu quy định phần thưởng chỉ có thể là bốn cô gái này.

https://thuviensach.vn

Thoáng dừng lại một chút lại thêm một câu: - Đương nhiên, vị tiểu thư này nói tặng thì cũng không chính xác. Bốn cô gái thuộc quyền sử dụng của anh Thường Nhạc trong vòng một tháng mà trong đó không bao gồm sử dụng trên thân thể.

- Móa! Điều này có ý gì đây! Vừa nghe thấy câu này Thường Nhạc khó chịu, ban đầu còn tưởng rằng có thể tùy ý đánh pháo, bây giờ thì ngược lại, không được chạm vào thân thể thì còn có ý nghĩa gì.

Đúng là đàn ông đều là động vật thân dưới.

Thường Nhạc liên tục chú ý đến vẻ mặt thay đổi của Nguyệt. Trong lòng cô lặng lẽ cho Thường Nhạc một định nghĩa: động vật thân dưới!

Tuy nhiên khả năng tự phục hồi thương tổn của Thường Nhạc vốn tương đối mạnh, hắn nghĩ đến mặc dù không thể trực tiếp tiếp cận, vậy thì gây dựng tình cảm cũng được, nghĩ đến đây Thường Nhạc cười tao nhã: - Nếu như vậy chúng ta nhận phần thưởng này đi!

- Anh nói cái gì? Chân mày lá liễu của Nguyệt dựng lên.

Cọp cái lại uy hiếp rồi.

Thường Nhạc cười mỹ mãn chậm rãi mở miệng nói: - Thật ra em cũng biết Điểm G mở rộng tới nay cần rất nhiều nữ thư kí, anh không có ý gì khác.

Thoáng dừng lại một chút hắn lại nói thêm: - Lại nói anh đã có các em là thỏa mãn rồi! Thực ra trong đầu hắn lại nghĩ: - Có cô một bình dấm chua đầu tôi có hai bình lớn trên đầu rồi.

Cô gái nghe Thường Nhạc đường hoàng giải thích, bàn tay nhỏ bé mềm mại đưa lên che miệng mỉm cười, đối với đàn ông mà nói con gái càng nhiều càng tốt!

https://thuviensach.vn

- Vậy được rồi!

Sự nịnh bợ của Thường Nhạc lập tức lọt vào lòng Nguyệt, thực ra cô cũng biết vẻ ngoài của mình đẹp hơn mấy bốn cô gái trước mặt, cô tin Thường Nhạc không phải là quá ngốc.

Thấy bọn họ nhận giải thưởng cô gái thản nhiên nói: - Xin hỏi các bạn còn cần phần thưởng phụ không?

- Phần thưởng phụ ư? Ánh mắt của ba người thanh niên cùng sáng lên, cái gọi là đồ vật càng nhiều càng tốt, giải thưởng càng lớn càng tốt, đàn bà càng đẹp càng tốt, đàn ông càng dâm càng tốt.

- Phần thưởng phụ là cái gì? Có nhiều tiền không? Trong con mắt nhỏ của Tiểu Bảo hàng ngàn ngôi sao nhỏ hiện ra, Nguyệt và Thường Nhạc cùng gật đầu, hi vọng cô gái nói nhanh chóng nói ra.

Cô gái tinh nghịch nháy mắt nghiêng cái đầu nhỏ:

- Theo quy định của trận đấu, chỉ có người thắng cuộc đồng ý nhận phần thưởng mới có thể lấy ra, hơn nữa sau khi lấy ra thì nhất định phải nhận.

- Đổ mồ hôi, có quy định như vậy sao? Thường Nhạc, Tiểu Bảo và Nguyệt liếc nhìn nhau, rõ ràng đang trưng cầu ý kiến của mọi người.

Nguyệt thoáng suy tư một chút, khẽ mở đôi môi đỏ mọng: - Dù sao bốn phần thưởng xấu nhất đều đã nhận rồi, cho dù phần thưởng phụ có lại xấu thậm xấu tệ cũng không sao.

- Em đồng ý! Tiểu Bảo lập tức gật đầu bày tỏ tiếng nói từ đáy lòng mình.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng: - Nếu vậy thì xin mời đem phần thưởng phụ ra cho chúng tôi nhận!

https://thuviensach.vn

Cô gái giảo hoạt cười: - Phần thưởng phụ không phải lấy ra, à, là đi ra, ồ, Tiểu Kim Tử ra đi!

- Vàng?

Lúc nghe cô gái kêu tên ra, con mắt Nguyệt và Tiểu Bảo cùng sáng lên, dù sao cô gái với vật thể điều chỉnh tia sáng cùng với động vật nhỏ có thể di chuyển là hoàn toàn thích rồi.

Các cô cùng lúc cười lớn, hiển nhiên vui vì quyết định sáng suốt.

- Ha ha, chị xấu xa đừng gọi loạn biệt hiệu của em được không! Một giọng nói trong trẻo ngọt ngào từ sau khán đài bất ngời vang tới.

Thường Nhạc ngẩn người ra, hắn cảm giác giọng nói này rất quen, hình như đã nghe ở đâu đó.

Mà hai cô Nguyệt và Tiểu Bảo nghe thấy là giọng nói của con gái, cấc cô gần như đồng thời kêu lên: - Tại sao có thể như vậy? Tại sao vẫn là một cô gái?

Bốn bình dấm chua đã khiến Nguyệt khó tiêu rồi, lại thêm một bình nữa chỉ e Nguyệt không thể không điên lên.

Trong nháy mắt một cô gái tuổi thanh xuân mỹ lệ xuất hện ngay trước mặt bọn họ, nụ cười ngọt ngào kia, toàn bộ cơ thể tràn đầy hơi thở của tuổi thanh xuân giống như toàn thân mỗi tế bào đều vận động.

Làm cho người ta vừa liếc nhìn thì cho rằng là cô gái mặt trời.

Đương nhiên điều quan trọng nhất là khuôn mặt của đối phương, khuôn mặt đẹp đến cực điểm, khuôn mặt mà bất cứ ai nhìn thấy lần đầu tiên thì mãi mãi không quên.

https://thuviensach.vn

Mà lúc Thường Nhạc nhìn thấy cô gái trước mặt, thần sắc hắn kỳ lạ mỉm cười.

- Tiểu Kim Tử, em không phải đặc biệt từ Hàn Quốc bay đến thăm chị đấy chứ? Cô gái trẻ trước mặt này không phải là ai chính chính là cô gái đẹp đã từng bị Thường Nhạc bắt từ London nước Anh về - Kim Hye.

Nhưng lúc đó vì Thường Nhạc còn vội nhiều việc nên đã bỏ tiểu mỹ nữ Hàn Quốc sang một bên, lại sau đó bởi vì mấy người không làm tròn bổn phận không ngờ làm tiểu mỹ nữ trốn về Hàn Quốc.

Theo kế hoạch của Thường Nhạc, sớm muộn chính mình phải thống trị tổ chức xã hội đen của Hàn Quốc, đến lúc đó mình sẽ khoác lên người bộ áo choàng hắc ám, thân hình rung động xua tan cái gọi là vận khí đen đủi, vậy thì người đẹp Kim tự nhiên sẽ khóc lóc mà nhào vào lòng mình.

Kim Hye nhìn Thường Nhạc bằng ánh mắt cổ quái, thoạt nhìn tựa hồ như thu hút bao nhiêu cảm tình? Nhưng Thường Nhạc lại hiểu được hàm ý trong ánh mắt cô là: - Nhóc con, bà đây đến rồi!

Đương nhiên Thường Nhạc có thể hiểu không có nghĩa là Nguyệt cũng có thể hiểu, cô lạnh lùng "hừ" một tiếng rồi lập tức quay người bỏ đi.

- Ai dà, số đào hoa muốn ngăn cũng không được.

Trên mặt Thường Nhạc nở một nụ cười kỳ dị, nhưng mấy phần thưởng đằng sau lại ríu ra ríu rít cùng nhau nói.

Một người phụ nữ tương đương với một đám vịt, vậy một đám phụ nữ gom lại với nhau..trời ơi, chỉ e đều bị giày vò qua lại thôi.

- Em đến đây chẳng lẽ anh lại không vui sao? Kim Hye đi đến trước mặt Thường Nhạc, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười ngọt ngào, trong đó

https://thuviensach.vn

ẩn chứa cái gì đó làm người ta không thể nắm bắt được hàm ý động lòng người.

Quả thật vừa mới một thời gian ngắn không gặp, Thường Nhạc thấy cô gái xinh đẹp trước mặt này đã thành thục hơn một chút, đương nhiên điều này đối với đàn ông mà nói có sự hấp dẫn chết người.

Ánh mắt Tiểu Bảo nhìn từ Thường Nhạc rồi lại chuyển sang nhìn Kim Hye, bỗng nhiên cô lao đến ôm nhiệt tình: - Lão Đại, Tiểu Bảo chúc mừng anh giành thắng lợi! Thoáng ngừng lại một chút cô lại nói thêm: - Tự chúc mừng mình có thêm hơn năm chị dâu.

Bàn tay Thường Nhạc chí lên mũi Tiểu Bảo một cái: - Trẻ con chớ nói lung tung.

Tiểu Bảo không hài lòng, vểnh cái miệng xinh xắn nói phản lại:

- Lão Đại, anh nghe kỹ bản tiểu thư nói, em đã không còn là trẻ con nữa, bản tiểu thư đã... dục rồi đã thành đàn bà rồi.

Thoáng dừng lại một chút cô giãy dụa ra khỏi vòng tay Thường Nhạc: - Anh mở to mắt mà nhìn bản tiểu thư muốn ngực có ngực, muốn mông có mông

- Móa!

Thường Nhạc lấy luôn tay bịt mồm liến thoắng của cô lại, nếu còn cho cô nói như vậy, có trời mới biết cô ta sẽ nói đến cái gì nữa.

Mọi người đều nói thượng bất chính hạ tắc loạn, lẽ nào mình lại suy như vậy sao? Dù nói thế nào mình cũng là ngọc thụ lâm phong, người tốt bụng bậc nhất lương thiện, nhìn lại ánh mắt của đứa trẻ

- Đi thôi, phương pháp cũ chúng ta tiếp tục ăn mừng.

https://thuviensach.vn

Lần ăn mừng này lại khiến Tiểu Bảo lại đau xót nhiều, dù sao toàn bộ quyền hành tài sản của Thường Nhạc đều ở trên người Tiểu Bảo, ăn cái gì cũng cần Tiểu Bảo trả tiền.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 399: Kim Hye Tới

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nếu không phải nghĩ đến vấn đề thân phận, có lẽ mỗi lần Tiểu Bảo đều muốn ăn cơm chùa rồi!

Mà Thường Nhạc lại đang hưởng thụ những cô gái xinh đẹp này tạo thành phong cảnh lộng lẫy, hắn vẫn tương đối đắc ý với điều này, dù sao có được kiểu hưởng thụ như thế này không phải là mỗi người đều có được.

Trong lúc hưởng thụ hắn vẫn phải luôn luôn để ý tới động tĩnh của Nguyệt, một khi mà mình mê mẩn quá, chỉ sợ da thịt trên cơ thể lại gặp tai ương, thống khổ và hưởng thụ có liên quan tới nhau..

Nếu chỉ có hưởng thụ mà không đau đớn, chắc chắn rằng những gã háo sắc toàn thế giới sẽ tăng lên trăm lần.

Trước khi ăn cơm, Tiểu Bảo mang vẻ mặt bi thương, sau khi ăn cơm lại mang vẻ mặt tươi cười, cái kiểu bộ dạng bên ngoài cười nhưng trong lòng không cười này thật khiến người ta muốn điên lên!

- Chị Kim, nhà chị thật sự có nhiều tiền đúng không? Tiểu Bảo như con chó bám chặt theo phía sau Kim Hye, đôi mắt xinh đẹp kia giống như chó săn nhìn con mồi.

Kim Hye rất thích sự đáng yêu của Tiểu Bảo,cô bĩu cái miệng xinh xắn rồi đáp: - Có tiền, rất nhiều tiền, ha ha, đợi đến Hàn Quốc chị sẽ cho em rất nhiều tiền.

- Chị Kim chị thật tốt!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nháy mắt một cái, giọt nước mắt kia thiếu gần như sắp chảy xuống từ đôi mắt sáng ngời.

- Cái gì? Tiểu Điểm G? Lông mày của Tư Đồ Lôi Minh hơi nhíu lại.

Một Điểm G đã làm cho mình ghét cay ghét đắng, thật không ngờ giờ lại xuất hiện một tiểu Điểm G, đương nhiên Tư Đồ Lôi Minh cũng không cho rằng đây là mánh khóe của Thường Nhạc.

Nếu là Thường Nhạc, như vậy Điểm G vẫn sẽ là Điểm G tuyệt đối sẽ không có chữ "Tiểu" ở phía trước, đương nhiên giữa Điểm G và tiểu Điểm G nhất định có liên quan với nhau.

Nếu không cũng sẽ không giúp đỡ Điểm G và đối đầu với mình.

Dưới quyền thống trị của nhà nước mà dám ngang nhiên thành lập Điểm G ở trên địa bàn nước Anh nhất định phải có điểm hơn người.

Mình đã liên tục phái vài tên cao thủ đi điều tra thu được kết quả là: Xác chết hoàn toàn không nguyên vẹn, bọn chúng đều bị người ta chém đứt từ chỗ eo.

Tư Đồ Lôi Minh thậm chí có thể nhận thấy được tình hình lúc này cái kiểu đả kích đó. Cái loại đao pháp hống hách ấy. Cho dù mình muốn tới điểm đó cũng cần phải cẩn thận.

- Rốt cuộc là ai? Tư Đồ Lôi Minh nheo mắt lại, mặc dù đối phương xem ra rất uy phong mà Điểm G phát triển cũng rất nhanh nhưng sau khi mình và giáo hội liên hợp với nhau thì đồng nghĩa với việc cũng không có gì có thể cản trở bước đi của mình.

Tham gia cuộc thi giám định chính là rơi vào vũng bùn, hắn mang về năm cô gái xinh đẹp và gặp phải sự khinh thường của các cô gái xinh đẹp khác.

https://thuviensach.vn

Thiên Diện Hồ Ly lẳng lặng đứng ở cửa tổng bộ Điểm G vẻ mặt kỳ lạ nhìn Thường Nhạc, khóe miệng mấy cô gái xinh đẹp phía sau Thường Nhạc thì lộ ra một nụ cười quỷ dị: - Thường Nhạc, cuối cùng em đã tìm được khuyết điểm của anh rồi!

Mộ Dung Qủy Linh vẫn luôn lẳng lặng đứng sau lưng Mộ Dung Trường Thiên. Từ sau sự việc lần trước cô vẫn giữ nguyên trạng thái này.

Không thể nào giết Thường Nhạc được, mà yêu hắn thì cũng không được, sự lựa chọn duy nhất chính của cô là yên lặng xem kết cục của Thường Nhạc cuối cũng sẽ là thế nào?

Tuy nhiên cô không có chút không hiểu vì sao anh trai lại đồng ý nương nhờ Thường Nhạc? Mộ Dung Trường Thiên là người kiệt xuất nhất còn sót lại trong thế hệ trẻ của gia tộc Mộ Dung.

Anh ta là niềm hi vọng chấn hưng gia tộc Mộ Dung vì anh ta gia tộc Mộ Dung thậm chí bỏ ra một cái giá rất cao nhưng kết quả thu về lại là Mộ Dung Trường Thiên quy thuận Thường Nhạc.

Mộ Dung Qủy Linh từng chính miệng hỏi Mộ Dung Trường Thiên: - Anh trai, tại sao anh phải làm như vậy?

Câu trả lời của Mộ Dung Trường Thiên rất dứt khoát:

- Em không cần phải hiểu!

Cuộc thi giám định vẫn phải tiếp tục, hơn nữa là tham cuộc thi giám định của toàn thế giới, đương nhiên theo tâm tính của Thường Nhạc mấy cuộc thi giám định này có thể chơi đùa một chút, nhưng trở thành người thắng cuộc vậy chỉ sợ bị người ta cười đến rụng răng.

Nhưng địa điểm cuộc thi giám định lại ở nước Pháp, điều này khiến Thường Nhạc xao động, chính mình sau khi chỉnh đốn Tam Giác Vàng, xã

https://thuviensach.vn

hội đen Trung Quốc thì tách biệt với cha nuôi Liễu Tùy Phong và Như Vân hai người quản lý. Đương nhiên mình hoàn toàn yên tâm về cha nuôi, nhưng còn phía Như Vân.

Thường Nhạc lại không muốn đem giang sơn trăm cay nghìn đắng dâng cho người khác nên bọn người Tiêu Tiêu và Tà đều bị giữ lại, đương nhiên sự ổn định tạm thời của Tam Giác Vàng cũng cần có cao thủ trấn giữ.

Thường Nhạc lại liên tục chìm trong trạng thái sảng khoái, tục ngữ nói rất đúng " yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu" bên cạnh lúc nào cũng nhiều gái đẹp như vậy thực sự làm cho chính mình xao xuyến không ngừng.

Khi ánh nắng sáng sớm vừa nhô lên đỉnh đầu, cửa phòng Thường Nhạc mới được khe khẽ mở ra, trong nháy mắt có một bóng dáng thon thả đi đến.

Trong lúc ngủ mơ, Thường Nhạc cảm thấy lỗ tai có chút ngưa ngứa, cảm giác lờ mờ mà hương thơm quen thuộc phảng phất vào mũi hắn.

- Công Tôn Khả Nhân!

Vừa ngửi thấy hương thơm quen thuộc này, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười lạnh nhạt: - Cục cưng lại đây đi!

Đối phương còn chưa kịp phản ứng gì đã bị Thường Nhạc ôm vào lòng và hôn một cái lên khuôn mặt nhỏ bé.

- À, muốn chết à!

Mặc dù âm thanh tiếng kêu kinh ngạc rất quen thuộc nhưng không phải là Công Tôn Khả Nhân mà Thường Nhạc đoán.

Thường Nhạc kinh ngạc mở to mắt, bắt gặp khuôn mặt quen thuộc động lòng người đó, hắn tiếc nuối: - Nguyệt, hóa ra là em à!

https://thuviensach.vn

Nghe thấy câu này khuôn mặt nhỏ nhắn của Nguyệt biến đổi, rõ ràng lúc tên háo sắc này vừa nãy ôm mình, không ngờ lại coi mình là người khác.

- Hừ, anh tưởng em là ai? Toàn bộ ý tốt của Nguyệt đã không còn, lúc đầu còn tưởng ngày mai hắn tham gia cuộc thi, bản thân muốn đến khích lệ hắn.

Mà không ngờ trong lòng hắn không có mình, điều này có thể không khiến cô buồn bực sao?

Thường Nhạc bất đắc dĩ cười lên: - Mùi hương trên người em sao mà giống với cô ấy quá? Cho nên anh mới nhầm em thành cô ấy!

Lập tức, trong đầu Nguyệt lóe lên một ý nghĩ cô không kìm nổi mà thốt lên: - Chẳng lẽ người anh nói là chị Khả Nhân sao?

Quả thật ngoài trừ Công Tôn Khả Nhân ra mùi hương trên người các cô gái khác và mình đều không giống nhau, rõ ràng giữa Thường Nhạc và Công Tôn Khả Nhân hắn là có nhiều sự tình không thể nói cho ai biết.

Nghĩ đến đây cô hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc: - Anh làm em tức chết đi được!

Thường Nhạc dở khóc dở cười nhìn Nguyệt: - Tiểu Nguyệt, anh không đắc tội với em đấy chứ? Chẳng lẽ em ghen với Khả Nhân!

- Hừ, xưng hô thân mật như vậy, trong mắt anh còn có sự tồn tại của em nữa sao? Nguyệt ngẩng đầu, trong ánh mắt không ngừng lóe lên sát khí

- Này, đại tiểu thư, vậy em muốn anh làm sao bây giờ? Cứ nói đi! Thường Nhạc mở rộng hai tay muốn chém muốn róc thịt tùy cô.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Nguyệt bỗng nhiên đỏ ửng lên, trong ánh mắt để lộ ra sự ngượng ngùng: - Em muốn anh công bằng, anh đối đãi với Khả Nhân như thế nào thì đối đãi với em như thế!

https://thuviensach.vn

- Bịch!

Thường nhạc rung động nhưng miệng lại nói: - Cái đó. Anh là người đứng đắn làm sao mà làm những việc như này được!

Vốn là Nguyệt còn có phần ngượng ngùng, nghe thấy câu này của Thường Nhạc, cô giận dữ, bàn tay nhỏ bé hung tợn gõ lên đầu Thường nhạc một cái: - Tên háo sắc chết tiệt, bản tiểu thư cho anh hôn anh còn không hôn à!

- Ha ha, anh không hôn thì để em hôn nhé! Một giọng nói trong trẻo hết sức đột ngột vang lên.

Lập tức liền thấy Kim Hye vẻ mặt tươi cười bước ra.

Lúc nhìn thấy Kim Hye, Thường Nhạc thấy thật đau đầu, một người đã đủ phiền phức rồi, giờ lại thêm một Kim Hye hay ghen không kém tiểu Nguyệt, trời đất này sụp đổ rồi.

Nhìn thấy bộ dạng thân quen kia của Kim Hye và Thường Nhạc, Nguyệt chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn của mình lên.

Cô lại thấy Kim Hye đi đến trước giường của Thường Nhạc giống như người vợ đảm chăm sóc chồng, giúp Thường Nhạc mặc quần áo, máu ghen của cô lại nổi lên.

- Cô và Thường Nhạc lên tới mức nào rồi hả? Với vẻ mặt đầy sát khí, Nguyệt nhìn chằm chằm Kim Hye.

Kim Hye không trả lời mà ngược lại hôn lên mặt Thường Nhạc một cái sau đó thản nhiên cười nói: - Anh nói đi, ông xã?

- Cô vừa gọi hắn là cái gì? Nghe thấy xưng hô "ông xã", Nguyệt nhảy dựng lên giống như mèo bị dẫm phải đuôi, cô thua bởi người khác thì còn được, đằng này hết lần này đến lần khác thua một đứa con gái chưa đủ lớn.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt xinh đẹp của cô hung dữ nhìn Kim Hye.

- Ông xã, cô ta là cái thứ gì vậy ? Khóe miệng anh đào nhỏ nhắn của Kim Hye hiện ra nụ cười giảo hoạt, thân hình trong vòng tay Thường Nhạc, hiền dịu nói : - Ông xã, cô ta ở trong phòng của anh, không phải là anh gọi gái mại dâm từ ngoài vào đấy chứ ?

Cô ta thoáng dừng lại một chút, không để Thường Nhạc và Nguyệt có cơ hội mở lời, tiếp tục nói: - Nếu như chị em chúng em không thể làm ông xã thỏa mãn, ông xã có thể nói một tiếng mà!

Cô bé này nói dối không chớp mắt, hôm qua đã gặp Nguyệt rồi, hôm nay lại nói là không quen biết, Thường Nhạc cảm thấy bội phục cô ta.

- Trời ơi, cứu tôi với! Nhận thấy cuộc chiến giữa hai cô bắt đầu bốc cháy, Thường Nhạc rên rỉ. - Cái gì? Không ngờ cô lại nói tôi là gái mại dâm sao? Nguyệt nghe thấy thế hoàn toàn phát hỏa, nắm chặt tay chuẩn bị xông tới.

Thường nhạc khó xử vội vàng ngăn cản: - Anh sang Pháp tham gia cuộc thi, rốt cuộc các em có đi cổ vũ cho anh không?

- Không đi!

Hai cô gái cùng trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

- Ai dà, hổ mà không ra uy gầm thét các em đều nghĩ anh là con mèo ốm rồi! Thường Nhạc khẽ lắc đầu, các cô nổi ghen, mình bên cạnh cũng mang vạ lây.

Thân hình hắn vừa chuyển động lập tức người đã không còn trong phòng.

- Thường Nhạc, em cũng muốn đi nước Pháp cùng anh! Hắn vừa bước ra khỏi cửa, một giọng nói lanh lảnh vang tới, chỉ thấy Thiên Diện Hồ Ly lẳng lặng đứng đó.

https://thuviensach.vn

- Cùng anh đi Pháp ư? Thường Nhạc kinh ngạc, chẳng lẽ hắc bang khôi dễ dàng thần phục vậy? Nếu đúng là như vậy có phần quá dễ dàng?

- Tên đáng chết rốt cuộc anh có đồng ý hay không?

Thiên Diện Hồ Ly tức giận nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Phật nói: Đồng ý tức là không đồng ý! Thường Nhạc nhìn mặt Thiên Diện Hồ Ly, khóe miệng treo lên nụ cười nghiền ngẫm!

Thiên Diện Hồ Ly yên lặng liếc nhìn Thường Nhạc, hắn và kẻ đã nói với mình một câu kia, bản than đều cảm thấy mệt. Có lúc, ngay cả bản thân Thiên Diện Hồ Ly cũng cảm thấy buồn bực!

Loại người có nhân phẩm như Thường Nhạc, cá tính háo sắc, sao có thể trở thành lão đại của Điểm G, có bao nhiêu nhân vật kiệt xuất đi theo sao hắn, tên nhóc này thật sự là chó đi đường gặp vận may!

- Nếu tôi có được hạt châu kia, thì tôi được lợi gì?

Tư Đồ Lôi Minh ánh mắt lạnh lung nhìn người phụ nữ xinh đẹp dị thường trc mắt!

Trong số những người phụ nữ mình gặp, ngoại trừ Thánh nữ Hắc Ám và Thánh nữ Quang Minh, chỉ sợ có rất ít người có thể vượt qua người phụ nữ trc mắt này. Đương nhiên, thân phận của người phụ nữ này cũng rất thần bí.

Thánh giáo Quang Minh và Thánh giáo Hắc Ám mạnh mẽ đều v ô cùng quỷ dị, làm cho người ta không dám dễ dàng đắc tội, hơn nữa người phụ nữ trước mắt này có thế lực gì chống lưng?

Cô ta tại sao lại tin tưởng như vậy? Tại sao lại tìm tới mình? Lại còn mời mình đến tham dự trận đấu giám định châu báu cao nhất thế giới?

https://thuviensach.vn

Trong mắt Tư Đồ Lôi Minh, loại trận đấu này không khác gì trò chơi tập làm người lớn của trẻ con, bất luận là tinh anh nào trong số bộ hạ của mình đều có thể đánh bại thứ gọi là chuyên gia giám định kia.

Sao cứ phải tự mình động thủ?

- Chỉ cần anh có thể đạt dc hạt châu kia, anh sẽ có được sự ủng hộ của một người hung mạnh! Trong ánh mắt của người phụ nữ xinh đẹp lộ ra ánh hào quang đẹp đẽ.

- Người ủng hộ hùng mạnh!

Đồng tử Tư Đồ Lôi Minh co rút lại, gã từ từ mở miệng nói: - Không bày ra thế lực của cô. Chỉ bằng những lời nói này, chỉ sợ không có bao nhiêu sức hấp dẫn đối với tôi!

- Nếu anh tin, chúng ta liền hợp tác. Nếu anh không tin, đó chính là tổn thất của anh! Cô nhẹ nhàng lắc đầu, căn bản không để cho Tư Đồ Lôi Minh có thời gian nói tiếp, trực tiếp đi ra ngoài.

- Được, tôi đồng ý!

Nhìn bóng lung dần biến mất kia, trên mặt Tư Đồ Lôi Minh lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Paris Pháp, trận đấu giám định cấp Thế giới chính thức khai mạc. Dự thi ngoài 8 vị trong top 3 người chiến thắng ở cửa thứ bar a, còn có Chủ tịch của Ngũ đại giám định Thế giới.

Trong tay bọn họ đều có một lá phiếu, mười hai giám khảo trong đó mỗi người cũng có một lá phiếu. Trừ phi có được trong tay số phiếu của giám khảo chiếm được thế thượng phong, nếu không lá phiếu của Ngũ đại giám định ở thời khắc mấu chốt sẽ có tác dụng mang tính quyết định.

https://thuviensach.vn

Mà ngoại trừ tám tuyển thủ tham gia trận đấu, năm Chủ tịch giám định ra, còn có gần bốn vạn người xem thi đấu. Toàn bộ quá trình dùng hình nổi để hiển thị.

Đám người Kim Hye sau khi hiểu được chuyện này cũng âm thầm vui mừng. Dù sao dưới loại tình huống này, cơ hội xảy ra chuyện tặng mỹ nữ ít đi rất nhiều.

Cho nên Nguyệt kêu gọi rất nhiều chị em đến Pháp để giúp Thường Nhạc trợ uy, trừ việc đó, tiền đặt cược ở bên ngoài cũng vô cùng kịch liệt. Trong đó 90% mua thần giám định Lôi thắng!

Đương nhiên, cũng có một nhóm người mua Thường Nhạc thắng, tuy nhiên người mua Thường Nhạc thắng ít càng them ít. Khi đám người Thường Nhạc tới hiện trường, trận đấu vừa lúc bắt đầu.

- Tư Đồ Lôi Minh!

Tiếp xúc với khuôn mặt phong độ dán người khôi ngô kia, đồng tử Thường Nhạc co rút. Hắn như nào cũng không ngờ tới lại gặp được Tư Đồ Lôi Minh ở đây.

Trận đấu giám định lần này không phải trò giải trí, nếu như không phải chiều theo nguyện vọng của con nhóc Nguyệt kia, cũng là muốn thuận tiện đến Pháp, Thường Nhạc căn bản cũng không tham gia trận đấu nhàm chán này!

Tư Đồ Lôi Minh cũng nhìn thấy Thường Nhạc. Có lúc, hiểu bản thân nhất thường không phải là bản thân mình, mà chính là địch của mình, sắc mặt gã khẽ đổi.

Nhưng trong nháy mắt đã khôi phục lại vẻ bình thường.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Minh gần như không chút do dự đi nhanh về phía Thường Nhạc, bình tĩnh đưa tay ra nói: - Tôi là Tư Đò Lôi Minh, hân hạnh gặp mặt!

- Tay của thằng nhóc này rất trắng, rất nhỏ! Thường Nhạc tiếp xúc với bàn tay kia, mắt hơi sang lên, hắn lập tức bước lên trước hai bước.

Ôm một cái ôm nhiệt tình với Tư Đồ Lôi Minh, thuận tiền cười nói: - Tôi là Thường Nhạc, hân hạnh gặp mặt. Ha ha thằng nhóc anh thật trắng, có thời gian chúng ta bàn luận một chút!

Trong nháy mắt buông tay, Thường Nhạc có thể cảm giác rõ ràng thân hình Tư Đồ Lôi Minh cứng ngắc, điều này đối với Thường Nhạc đã đủ rồi.

Hai người phân biệt đi về hai vị trí của mình.

Đương nhiên, giờ phút này tâm cảnh của Thường Nhạc hoàn toàn không giống với lúc bắt đầu. Hai người trẻ tuổi nhất, kiệt xuất nhất Trung Quốc không gặp nhau trên chiến trường, mà lại gặp nhau trong cuộc thi đấu giám định.

Lần đối chọi đầu tiên giữa bọn họ mở đầu bằng phương thức nho nhã này, chỉ sợ bất kỳ kẻ nào cũng không ngờ tới!

- Chẳng lẽ lần giám định này trong trận đấu cất giấu bảo bối gì? Trong đầu Thường Nhạc theo bản năng phản ứng nói, đương nhiên chẳng sợ quán quân có được chính là cái bạt tai, chỉ cần là chỗ có ông anh Tư Đồ Lôi Minh tham gia, mình nhất định phải dành thắng lợi!

- Mỗi người ở đây đều là đại sư giám định cấp thế giới, trận đấu lần này cũng vô cùng ngoạn mục, các vị đã chuẩn bị xong chưa? Giọng nói trong trẻo dễ nghe làm rối loạn tâm tư của Thường Nhạc.

- Là cô ấy! Thường Nhạc không ngờ, trong trận trung kết ở Pháp, mỹ nữ ngọt ngào ở Hàng Châu kia vẫn làm nhân viên phục vụ cho trận đấu giảm

https://thuviensach.vn

định này, đồng tử hắn hơi co lại.

Mình dường như đã quá đơn giản hóa vấn đề

Thiếu nữ xinh đẹp ngọt ngào đi đến trước mặt tám vị chuyên gia giám định, sau đó mở ra một cái hộp hình chữ nhật.

- Oa!!

Khán giả ngồi xem phía dưới nhìn thấy đồ vật trong hộp cũng không nhịn được mà phát ra âm thanh ngạc nhiên than phục, tia sáng chói mắt kia gần như khiến bọn họ hung phấn tới cực điểm.

Đám con gái yêu cái đẹp trong đó, trình độ yêu thích kim cương của bọn họ đã vượt qua bất kỳ thứ nào. Giờ khắc này, ánh sáng của kim cương đã hoàn toàn hấp dẫn ánh mắt xinh đẹp của các cô.

- Trong số hơn năm mươi viên kim cương này, có một phần là giả, mọi người chỉ cần chọn ra những viên giả trong đó, ai chọn được ra nhiều nhất chính là người thắng lợi cửa này. Đồng dạng, ai chọn r aba viên, trong đó có một là thật, vậy người đó nhất định phải dình hai viên giả trong tay giảm đi một viên thật, cuối cùng đồng nghĩa với việc chọn ra một viên.

Nghe lời này, gần như tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh, kỳ thật trong châu báu ngoại trừ giám định rubi ra, giám định kim cương coi như là khó nhất. Hơn nữa hiện tại có hơn năm mươi viên kim cương, từ trong số đó chọn ra được viên giả tương đối khó khan, hơn nữa, trong hơn năm mươi viên này rốt cuộc là có bao nhiêu viên giả?

Những thứ này đều không biết bao nhiêu, đồng dạng khiến khó khăn giám định tăng lên.

Thiếu nữ ngọt ngào sau khi nói xong thì chủ động lui qua một bên, còn tám chuyên gia giám định thì cùng đi lên trước, tất cả đều quây xung quanh cái

https://thuviensach.vn

hộp đựng các viên kim cương để tìm ra những viên giả.

Người trung niên trong đó là người đầu tiên hành động, đi lên trước lấy bốn viên kim cương, mà những người khác cũng theo thứ tự cầm lên, Thường Nhạc cẩn nhận nhìn một lúc lâu rồi mới chọn hai viên.

Bọn họ tách biệt đưa kim cương đến tay của thiếu nữ ngọt ngào, khi Thường Nhạc đưa tới, thiếu nữ ngọt ngào đột nhiên làm mặt quỷ với hắn.

- Xong rồi!

Vừa nghĩ tới mấy bình dấm chua ở trước măt, Thường Nhạc âm thầm kêu không ổn.

Nhưng hắn lại không ngờ khi đám người Nguyệt thấy thiếu nữ ngọt ngào làm mặt quỷ với Thường Nhạc, bọn họ đều mỉm cười: - Thường Nhạc quen cô ấy, cô ấy có nhường Thường Nhạc không!

Tám chuyên gia giám định yên lặng ngồi một chỗ chờ kết quả.

Khoảng chờ hai giờ đồng hồ, khi quần chúng đều không còn kiên nhẫn chờ đợi nữa, thiếu nữ kia kéo chiếc hộp đi ra: - Vị tiên sinh số 3 giám định ra 4 viên giả, nhiều nhất!

Người trung niên chọn kim cương đầu tiên mỉm cười đắc ý vẫy vẫy tay.

Nhưng thiếu nữ lại khẽ nháy mắt một cái, câu tiếp theo nói: - Nhưng tổng cộng ông ta lựa chọn 9 viên, trong đó có 5 viên thật, bởi vậy điểm cuối cùng bị chia ra một phần!

- Ngã!

Nghe nói như thế, người ở phía dưới mỉm cười.

Những chuyên gia giám định khác đồng thời thở phào một hơi.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo thiếu nữ lại nói ra tình hình của những người khác, nhưng ngoài một ông gia giám định một viên ra, những người giám định khác giám định ra đều là thật.

- Trò hay đến rồi!

Khi thiếu nữ đi đến trước mặt Tư Đồ Lôi Minh, trong lòng mọi người đồng thời đột ngột nói ra một câu như vậy.

- Lôi tiên sinh, Thường Nhạc tiên sinh đều giám định ra hai viên kim cương gia, vì vậy cùng đứng thứ nhất!

- Ô!

Nghe được tiếng hoan hô từ phía dưới, Thường Nhạc lập tức nhận ra tiếng nói hẳn là thuộc về Nguyệt, Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh không hẹn mà cùng nhìn nhau, trong mắt cả hai bên đều không chút để ý.

- Sau đây mời hai vị nói ra đặc thù của kim cương giả! Thiếu nữ điềm nhiên cười, đem hai viên kim cương đặt vào tay hai người.

Tư Đồ Lôi Minh nghiền ngẫm liếc nhìn Thường Nhạc, sau đó đi tới phía trước, cầm một viên kim cương bên trong lên: - Vật liệu làm ra kim cương giả là đá, còn kim cương chính là thứ đồ tốt nhất. Phương pháp giám định là đá Zircon, bởi vì có tính ánh sáng phân cực và khúc xạ, đương nhiên sau khi thông qua quan sát dưới ánh mặt trời, đá Zircorn sau khi gia công đỉnh của viên kim cương khi nhìn xuống có thể thấy ở đáy có song ảnh rõ ràng, mà kim cương thật thì tuyệt đối không có hiện tượng này.

Thoáng dừng lại một chút, nhìn người phía dưới đang yên tĩnh nghe gã giải thích, Tư Đồ Lôi Minh đưa cái tay còn lại lên: - Đây chính là một viên thủy tinh!

https://thuviensach.vn

- Thủy tinh? Người phía dưới hoàn toàn choáng váng, tia sáng chói mắt như thế so với kim cương cơ bản không có gì khác biệt, vì sao lại là thủy tinh chứ.

Tư Đồ Lôi Minh tiêu sái cười: - Chiết quang dẫn của thủy tinh rất thấp, không có ánh sáng màu sắc khi lóe lên của kim cương, nhất là khi chìm vào trong nước. Chế phẩm từ thủy tinh đều không lộ ra được dấu vết sáng rọi! Vừa nói vừa lấy ra một viên kim cương làm bằng thủy tinh vào trong nước, quả nhiên là không có ánh sáng.

- Oa, Lôi thật lợi hại!

Trong đôi mắt của những cô gái kia tràn đầy ánh sáng hâm mộ, Tư Đồ Lôi Minh bề ngoài anh tuấn, kỹ thuật giám định cao đã hấp dẫn trái tim các cô gái một các sâu sắc!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 401: Lần Đầu Giao Phong 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nếu như lúc này Tư Đồ Lôi Minh để các cô ngủ cùng với mình, e rằng các cô sẽ không chút do dự mà đồng ý.

Cô gái ngọt ngào dường như không quen nhìn cảnh tượng này, cô trực tiếp đi tới trước mặt Thường Nhạc, cười đùa nói: - Sau đây mời thiếu niên thiên tài của chúng ta, Thường Nhạc giảng giải một chút, anh ấy đã giám định như thế nào.

Sau khi nói xong, cô lui xuống một bên, sau đó nghịch ngợm trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

Nhưng khiến cô rất ngạc nhiên là Thường Nhạc cũng không nói gì, lại lẳng lặng đứng đó.

- Hắn làm sao vậy? Chẳng lẽ đang suy nghĩ? Người xem phía dưới đều đã bắt đầu suy đoán, cô gái ngọt ngào lại một lần nữa đi đến trước mặt Thường Nhạc.

- Thường Nhạc tiên sinh, mời anh!

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn tới gần lỗ tai Thường Nhạc, hô lớn một tiếng.

Thân hình Thường Nhạc chấn động mạnh một cái, trong ánh mắt lóe lên sự kinh hoàng, thần trí dần khôi phục lại sự tỉnh táo. Hắn không thể tin được, từ sâu trong tâm hồn hắn lại có một thứ gì đó đang gọi mời hắn, giống như người thân xa cách từ lâu: - Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Ổn định lại thần trí, hắn cười nhạt một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Kim cương là vật chất cứng trong tự nhiên, có thể điêu khắc bất cứ loại đá nào khác, nhưng bất cứ loại đá nào khác lại không thể điêu khắc trên kim cương, cũng có thể dùng "Độ cứng kế tiêu chuẩn" điêu khắc. Phàm là kim cương có độ cứng nhỏ hơn 9 độ đều là kim cương giả. Kim cương còn có tính chất của vật chứa dầu, như dùng bút máy khắc một đường trên bề mặt kim cương được một đường thẳng tắp liên tục, không đứt đoạn còn những loại đá khác thì sẽ hiện ra đường đứt đoạn.

Thoáng dứng lại một chút rồi nói thêm: - Bởi vì kim cương là vật trang sức xa hoa cao quý, hiện nay trên thị trường lại lấy bảo thạch giá rẻ, đá nhân tạo, thậm chí là thủy tinh để thay thế hoặc giả thành kim cương, nhìn mãi rồi cũng thấy quen mắt!

Giơ viên kim cương cầm trong tay lên: - Viên này là đá Liên Xô, dùng phương thức oxy hóa zirconium, do người Liên Xô nghiên cứu chế tạo thanh công đầu tiên.

Lại giơ một viên khác lên: - Viên này thật ra là pha lê, tuy nhiên mặc dù khoáng vật tự nhiên, tinh thể trong suốt đã qua gia công, khá giống kim cương nhưng thiếu độ sáng của kim cương.

- Hay quá, tuyệt vời quá!

Lần này Tiểu Bảo đứng lên hoan hô trước, những người khác cũng hoan hô theo.

Đương nhiên Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh đều hiểu đây mới chỉ cửa thứ nhất. Phía sau sẽ ngày càng khó, hai người bọn họ đều coi đối phương là đối thủ cạnh tranh.

Cô gái ngọt ngào thản nhiên cười với Thường Nhạc. Sau đó lôi ra một cái khay nguyên vẹn tiết lộ thời gian. Bên trong ánh sáng bắn ra bốn phía.

https://thuviensach.vn

- Đây mặc dù là một viên ruby nhưng bây giờ chúng ta không thể phân biệt rốt cuộc đây có phải ruby thật hay là ruby giả? Bây giờ cần tám chuyên gia giám định lên phân biệt và nói ra lý do.

Cô gái hé miệng cười, ánh mắt tập trung trên người tám chuyên gia giám định.

Trong lòng một nửa số người đó đều chùng xuống, giám định ruby không giống như những loại châu báu khác. Ruby khó giám định vì trình tự giám định rất phức tạp, không dùng dụng cụ, chỉ dùng mắt thường giám định là chuyện vô cùng khó khăn.

Tư Đồ Lôi Minh tự nhiên, phóng khoáng đi tới: - Bảo thạch thiên nhiên "mười đỏ chín nứt", ruby tự nhiên không chút tì vết, rạn nứt cực kỳ hiếm gặp. Màu sắc bên trong của ruby nhân tạo đều thiếu, hoặc chất kết tinh bao phủ ít, tinh khiết, khối lượng khá lớn.

- Vì là đá quý, trên thị trường nếu ruby từ 3 cara trở lên là cực kỳ hiếm gặp. Nếu như có thể thấy thì khối lượng ruby cũng rất lớn, sẽ hấp dẫn sự chú ý vì giá trị của ruby tự nhiên so với nhân tạo cao hơn gấp trăm ngàn lần, chỉ cần sơ sẩy một chút sẽ bị lừa.

Hơi dừng lại một chút, trong ánh mắt lộ ra sự tự tin và vẻ đắc ý, gã hiểu được cách giám định ruby vốn dĩ đã rất ít, nói như vậy, đối thủ cạnh tranh của gã đã bớt đi một người rồi, cơ hội cũng sẽ giảm bớt!

- Ruby tự nhiên có "tính hai màu" khá mạnh. Cái gọi là tính hai màu chính là từ những phía khác nhau lại có thể thấy hai màu đỏ và da cam. Nếu chỉ có một màu thì có thể là tinh thạch đỏ, đá thạch lựu hoặc thủy tinh đỏ.

- Tinh thạch đỏ và ruby tự nhiên rất giống nhau, dễ bị nhầm lẫn nên nhất định phải rất cẩn trọng.

https://thuviensach.vn

- Lời của Lôi tiên sinh nói rất đúng. Nếu không ai vượt qua được Lôi tiên sinh, thì viên ruby này sẽ thuộc về Lôi tiên sinh!

- Wa! Tuy rằng trước đó đã nghe đồn bất cứ vị giám định nào sau khi giành thắng lợi đều có thể nhận được vật phẩm trong quá trình thi đấu giám định.

Nhưng bây giờ có thể tận mắt nhìn thấy, tận tai nghe thấy, loại cảm giác này hoàn toàn khác biệt.

- Tôi muốn thử một chút!

Lúc này Thường Nhạc không hề rớt lại phía sau.

- Tôi tin rằng dùng mắt để quan sát là phương pháp tốt nhất! Thường Nhạc cười nhạt một tiếng: - Đá ruby phần nhiều hiện lên màu đỏ như máu bồ câu, màu đỏ của hoa hồng, màu hồng phấn. Màu sắc tươi tắn nhưng thường không phải lúc nào cũng thấy dải màu đó. Tính đa sắc rõ ràng dùng mắt quan sát bảo thạch từ những hướng khác nhau có thể thấy được hai màu sắc không giống nhau.

Nói tới đây ánh mắt Thường Nhạc trở nên sắc bén: - Tụ phiến song tinh dục có thể thấy trăm đường khía đôi. Khe nứt thường nứt ra từ ba nhóm tụ phiến song tinh dục.

Khi mọi người đều cho đã kết thúc, Thường Nhạc lại nói tiếp:

- Trong bảo thạch, mức độ chứa Xenoliths khác nhau: Lượng Xenoliths trong spun silk có hình dáng đá Rutile và Hypromellose (hpmc) dạng đá Rutile song song với sáu mặt hình trụ của tinh thể đá ruby hiện rõ thành mạng lưới ba nhóm góc 60 độ và 120 độ. Khi song song với mạng lưới ba nhóm Xenoliths này phân tách và giữa thành ngọc thạch hình cung, để ánh sáng chiếu vào mặt cung sẽ thấy xuất hiện sáu tinh quang chính là tinh quang đá ruby.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng lại bồi thêm một câu: - Nếu Xenoliths hiện lên dày đặc, chất đống và không theo quy tắc thì lộ ra lớp vảy kết tinh hơi trong suốt, màu trắng ngà. Ngoài ra, còn có thể thấy các loại trạng thái bao phủ cố định như dịch khí bao phủ, hình trụ ngắn, tinh thạch nhọn hình hạt, canxit, đá dăm, hematit.

- Đây còn do người nói sao?

Nghe xong những lời chậm rãi của Thường Nhạc, gần như mỗi người đều phát ra thanh âm tán thưởng. Trong trực giác của bọn họ đã cho rằng những điều Thường Nhạc nói vượt xa những gì Tư Đồ Lôi Minh đã nói. Cách nói này càng hình tượng, càng sống động càng có thể khiến cho người ta đồng tình.

Ánh mắt mọi người đều đổ dồn về phía trọng tài.

Mấy trọng tài thảo luận khoảng mười phút, sau đó tuyên bố kết quả: - Trận này Thường Nhạc thắng!

- Ha ha, ha ha. Trọng tài, cháu yêu chú quá đi! Tiểu Bảo ở dưới hưng phấn kêu lên.

- Đổ mồ hôi!

Vì tiền cái gì cô bé này cũng nói được.

Mấy gã đẹp trai ở bên cạnh thấy tiểu mỹ nữ kêu gào những câu này, bọn họ quả thật là tim đập thình thịch, đoán rằng sau trận đấu này, người tham gia làm trọng tài sẽ tăng mạnh.

Khi viên ruby được đích thân đưa tới tay Thường Nhạc, lúc này khán giả phía dưới điên cuồng hoan hô, giống như trao cho Thường Nhạc chính là trao cho bọn họ vậy.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên cái mà nhóm trọng tài cần chính là hiệu quả như vậy. Một trận tranh tài mà phải ở giữa đám khán giả này tập trung giám định, e rằng sẽ cần nhiều hơn nữa. Như vậy sẽ thúc đẩy sự phát triển của ngành giám định.

Nhưng Thường Nhạc cũng không hề tươi cười. Ruby trị giá hơn một trăm triệu trong mắt hắn chỉ là một con số mà thôi. Có điều trong lòng hắn mơ hồ có cảm giác dường như sẽ xảy ra chuyện gì đó.

- Tại sao lại như vậy? Trong lòng hắn không ngừng tự hỏi chính mình.

Bên dưới diễn ra trận đấu giám định thế giới, cửa ải cuối cùng, vật phẩm cuối cùng cần giám định. Chỉ cần ai có thể nói ra tên của vật phẩm này, hơn nữa có thể được vật phẩm đó thừa nhận, như vậy hắn chính là người chiến thắng giám định vật phẩm cuối cùng.

Khi một trọng tài đứng lên tuyên bố bắt đầu, cô gái ngọt ngào một lần nữa bê ra một cái khay... Một hơi thở âm u lạnh lẽo tỏa ra từ chiếc khay. Mấy gã chuyên gia giám định cùng rùng mình. Thường Nhạc cũng bất giác nhíu mày lại.

- Thả tôi ra, thả tôi ra!

Dường như hắn nghe thấy một tiếng gào vừa tà ác vừa thống khổ.

Tấm vải trên khay được mở ra.

- Đây là cái gì? Hầu như tất cả mọi người đều choáng váng.

Đương nhiên khi Thường Nhạc nhìn thấy thứ trước mắt này, trái tim vẫn bất an nẩy lên một cái. Thường Nhạc không kìm được mà đi lên phía trước hai bước, cẩn thận quan sát. Hồn phách trong viên ngọc màu đen lại có một tầng tiểu nhân màu đen bao phủ khắp cơ thể đứa trẻ.

https://thuviensach.vn

Trẻ con tuy đáng yêu nhưng đứa trẻ trước mắt này lại khiến Thường Nhạc có cảm giác sợ hãi. Dường như hắn nhìn thấy đôi mắt đối phương đang chằm chằm nhìn hắn.

- Các chuyên gia giám định bên dưới xin hãy trả lời vật phẩm này rốt cuộc là thứ gì? Thời gian quy định vừa tới, trọng tài yêu cầu họ giơ đáp án trong tay lên.

- Hồn châu!

Thường Nhạc sững người, ánh mắt bất giác nhìn sang phía Tư Đồ Lôi Minh. Bởi vì thứ đồ này thật sự quá thần bí, cho dù hắn viết ra như vậy, người khác cũng không chắc sẽ tin đó là Hồn châu.

Như vậy chỉ có một khả năng, đó là cùng lúc có hai người nói ra đáp án. Tuy rằng Thường Nhạc hoàn toàn không muốn nhìn thấy Tư Đồ Lôi Minh viết ra đáp án đó, nhưng có một số việc không thể lấy suy nghĩ của con người để làm chủ.

Tư Đồ Lôi Minh cũng nhìn đáp án trong tay Thường Nhạc, gã cũng nhíu mày lại.

- Ha ha, thật không ngờ đáp án của hai vị cao thủ giám định trẻ tuổi lại giống nhau. Như vậy bây giờ phải xem Hồn châu mà bọn họ nói rốt cuộc sẽ công nhận ai. Cô gái thản nhiên cười, mang Hồn châu tới giữa hai người.

- Ngươi hay mang giọt máu của mình lên người ta, ta sẽ thỏa mãn bất kỳ nguyện vọng nào của ngươi. Trong chớp mắt, Thường Nhạc nghe thấy một giọng nói âm u lạnh lẽo.

Từ giọng nói kia, Thường Nhạc căn bản không phân biệt được rốt cuộc đối phương là nam hay nữ.

https://thuviensach.vn

Nhưng loại cảm giác đáng ghét này khiến cho cả người Thường Nhạc sinh ra một loại chán ghét, thậm chí hắn còn có kích động muốn hoàn toàn phá hủy Hồn châu kia.

Cùng lúc đó, Tư Đồ Lôi Minh cũng nghe thấy tiếng gọi mời thâm trầm trong Hồn châu kia.

Phía dưới khán đài thi đấu, có hai người con gái sắc mặt lo lắng đang đứng đó. Một trong số họ là mỹ nữ tuyệt sắc đã mời Tư Đồ Lôi Minh tham gia trận đấu. Người còn lại là ai vậy?

Trong lòng các cô gần như cùng lúc thét lên: - Mau nhỏ máu lên đi!

Âm thanh trong thực tế cũng không truyền xa đến như vậy. Thân hình Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh cùng run lên, ánh mắt bất giác nhìn xuống phía dưới khán đài.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 402: Vu Tộc 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khóe miệng Tư Đồ Lôi Minh lộ ra nụ cười quỷ dị, sau khi gã tiếp xúc với ánh mắt của cô gái xinh đẹp kia thì đi thẳng về phía Hồn châu.

Thường Nhạc vẫn lẳng lặng đứng yên ở đó, giống như mọi chuyện trên thế gian này chẳng có liên quan gì tới hắn.

Tư Đồ Lôi Minh duỗi cánh tay ra, máu đỏ tươi từ cánh tay của gã chảy xuống, khi máu nhỏ lên viên Hồn châu, không ngờ Hồn châu lại tỏa ra ánh sáng cực kỳ chói mắt và quỷ dị.

- Ha ha, ha ha. Ta thoát ra rồi. Rốt cuộc ta đã thoát ra rồi!

Nghe thấy thanh âm này, thân hình Thường Nhạc run mạnh, nhưng khi hắn nhìn ra xung quanh, hắn kinh ngạc phát hiện, những người khác ngay một chút phản ứng cũng không có.

- Chẳng lẽ chỉ có một mình mình nghe thấy sao?

Trong lòng Thường Nhạc đột ngột vang lên câu nói đó.

- Trận đấu này Tư Đồ Lôi Minh thắng!

Khi cô gái tuyên bố kết quả, Thường Nhạc mới dần thoát ra khỏi trạng thái khiếp sợ.

Lúc này mới nhìn lại ánh mắt của Tư Đồ Lôi Minh, Thường Nhạc phát hiện ánh mắt thần bí và quỷ dị của gã lúc này hoàn toàn khác lúc ban đầu.

https://thuviensach.vn

Khi Tư Đồ Lôi Minh mỉm cười với hắn, Thường Nhạc cảm giác như ngực mình vừa bị một cái gì đánh mạnh lên.

- Ầm!

Bước chân Thường Nhạc không tự chủ được mà lùi về phía sau.

Nhưng sự gián đoạn này rất ngắn ngủi, chỉ trong chớp mắt, bước chân Thường Nhạc đã ổn định lại. Nắm tay hắn hơi dùng sức, áp chế lực tấn công đó xuống.

Tư Đồ Lôi Minh lại lặng yên nhắm hai mắt lại, một luồng ánh sáng màu tím bắt đầu bao phủ Tư Đồ Lôi Minh, thân thể Tư Đồ Lôi Minh cũng run lên mãnh liệt.

- Biến hóa!

Thường Nhạc hơi biến sắc. Hắn cảm nhận rất rõ sức mạnh trong cơ thể của Tư Đồ Lôi Minh không ngừng gia tăng. Loại biến hóa quỷ dị này báo hiệu sắp tới sẽ có một đối thủ rất khó chịu.

- Chẳng lẽ vừa rồi bên trong Hồn châu có giấu cao thủ gì đó?

Thường Nhạc khẽ nhíu mày, điểm này hắn vẫn không thể hiểu rõ.

- Thường Nhạc, mày đã thua rồi!

Rất lâu, rất lâu sau Tư Đồ Lôi Minh mới chậm rãi mở rộng đôi mắt. Dường như gã đang hưởng thụ sự gia tăng không ngừng. Ánh mắt vốn kiềm chế giờ đã hoàn toàn bộc lộ hết.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, quan sát Tư Đồ Lôi Minh, chậm rãi nói:

- Thắng thua còn chưa định rõ đâu!

https://thuviensach.vn

Đúng vậy. Thắng thua giờ mới chỉ bắt đầu mà thôi. Cô gái xinh đẹp đi tới giữa hai người, đôi mắt xinh đẹp chuyển từ Thường Nhạc sang Tư Đồ Lôi Minh.

Bỗng nhiên mở miệng nói:

- Nếu phần thưởng chính là Hồn châu và tôi, các anh sẽ chọn cái gì?

- Tôi chọn Hồn châu!

Hồn châu quỷ dị vừa rồi đã mang lại ích lợi cho Tư Đồ Lôi Minh, khiến y thực sự cảm nhận được sâu sắc. Vì vậy căn bản lần này y trả lời không hề do dự.

Thường Nhạc cũng không vội vàng trả lời, ngược lại tỉ mỉ quan sát mỹ nữ, hồi lâu mới chậm rãi nói:

- Tôi chọn mỹ nữ!

- Vì sao?

Ánh mắt cô gái xinh đẹp lộ ra sự kinh ngạc.

Thường Nhạc cười nhạt, vừa cợt nhả lại vừa nghiêm chỉnh nói:

- Thật ra cất giữ mỹ nữ là sở thích lớn nhất của tôi. Phụ nữ xinh đẹp như vậy, so với một viên ngọc không có sinh mạng, tôi đương nhiên là chọn người trước rồi!

Cô gái xinh đẹp mỉm cười một cách phong tình vạn chủng, liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, thản nhiên nói:

- Nhớ kỹ sau khi thi đấu xong, tôi sẽ tới tìm anh!

Thường Nhạc tự nhiên, phóng khoáng mỉm cười:

https://thuviensach.vn

- Vô cùng hoan nghênh. Thường Nhạc luôn hoan nghênh mỹ nữ ghé thăm!

- Thật đúng là một sắc lang tiêu chuẩn!

Nhìn Thường Nhạc cợt nhả với cô gái xinh đẹp ở phía trên, Thiên diện hồ ly khẽ nhíu mày lại.

Kết quả trận bán kết bất ngờ lại không giám định ra Hồn châu. Cục diện cuối cùng giữa Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh kết thúc trận đấu giữa hai bên.

Trận đấu giám định không thể không kéo dài đến sáng sớm ngày hôm sau!

- Vì sao không nhỏ máu lên đó?

Vừa mới bước ra khỏi hậu trường thì đã thấy truyền đến một giọng nói trong trẻo êm tai.

Ngước lên nhìn cô gái xinh đẹp xa lạ trước mắt này, Thường Nhạc cau mày lại, không biết tại sao khi nhìn cô gái xa lạ này, trong lòng Thường Nhạc không ngờ lại đột ngột có cảm giác buồn bực.

- Cô là ai?

Thường Nhạc chăm chú nhìn cô ta, lạnh lùng hỏi.

- Một người có thể giúp anh chống lại Tư Đồ Lôi Minh!

Cô gái xinh đẹp trước mắt này thong thả nói.

Thường Nhạc bật cười, bất giác trả lời mỹ nữ:

- Tôi cũng không biết, sâu trong lòng tôi có một loại dục vọng muốn từ chối rất mãnh liệt!

- Sao lại như vậy?

https://thuviensach.vn

Cô gái xinh đẹp lơ đãng nhíu mày. Cô vươn tay đặt lên mạch của Thường Nhạc, trong chớp mắt thân hình khẽ run lên.

Cả người giống như gặp phải một đòn tấn công nào đó rất nghiêm trọng, sắc mặt tái nhợt, kinh hãi lùi về sau mấy bước, vẻ không thể tin nổi nhìn Thường Nhạc:

- Sao lại như vậy? Vì sao lại như vậy?

Kỳ thật ngay cả Thường Nhạc cũng không thể trả lời câu hỏi này. Từ sau chuyện đó, hắn phát hiện sâu trong lòng mình dường như có một thứ gì đó rất tà ác đang dần lớn lên.

Nhưng bất kể hắn cố gắng áp chế thế nào, khống chế ra sao đều vô dụng.

Thấy vẻ mặt không còn cách nào khác của Thường Nhạc, trong chớp mắt, thần sắc của cô gái xinh đẹp kia liền thay đổi:

- Có phải anh có thể nghe thấy tiếng nói trong Hồn châu…

Thần sắc Thường Nhạc thay đổi, trong đầu bất giác hiện ra tình cảnh lúc ấy, không tự chủ được mà gật đầu.

- Xong rồi. Tất cả đều xong rồi.

Khi cô gái xinh đẹp nghe thấy câu nói này, vẻ mặt tràn đầy một loại tuyệt vọng, bi ai; một loại đau xót không thể nói thành lời.

Thấy mỹ nữ thay đổi trong chớp mắt, Thường Nhạc ngẩn người. Chẳng lẽ thật sự có chuyện khiến cô ấy tuyệt vọng đến như vậy? Nhìn phần trên của mỹ nữ, hắn không khỏi tà ác nói:

- Rốt cuộc là có chuyện gì? Có lẽ tôi có thể giúp được!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt mất đi thần thái của mỹ nữ nhìn sang người Thường Nhạc, giống như đã đánh mất tất cả sức lực, giọng điệu rất vô lực nói:

- Tôi đến từ bạch vu tộc xa xôi. Người dân của chúng tôi ở đó bị cổ nguyền rủa. Bất kể vào thời điểm nào, ở bất cứ chỗ nào, chỉ cần cổ đồng ý, người vu tộc chúng tôi sẽ phải chết.

Thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Chúng tôi cần một cao thủ dùng cổ cứu chúng tôi, nhưng mỗi năm chúng tôi phái đi nhiều cao thủ của bạch vu tộc, nhưng đều không thể vượt qua cổ rừng rậm, cuối cùng đều chết ở đó.

Ánh mắt lại nhìn về phía Thường Nhạc:

- Thế là để đạt được mục đích, chúng tôi đã phái thánh vật của bạch vu tộc đi, không ngờ sau khi thánh vật ra ngoài đã mất liên lạc với chúng tôi.

Sắc mặt ngày càng ảm đạm:

- Mấy năm trở lại đây, tôi là đứa con gái thuần âm duy nhất trong bạch vu tộc, nên có thể dễ dàng ra khỏi cổ rừng rậm. Tôi còn biết, chỉ cần chiến thắng và giành được bảo bối trong trận giám định cuối cùng – Hồn châu. Dùng máu để làm thức tỉnh kẻ thù của vua vạn cổ - ma cổ, như vậy vua vạn cổ hoặc là sau vạn cổ tất nhiên sẽ xuất hiện, như thế sẽ cứu được bạch vu tộc chúng tôi.

Thường Nhạc nghe xong những lời này, giống như vừa nghe một câu chuyện thần thoại vậy. Thần sắc hắn cổ quái, nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt:

- Như vậy cái đó và chuyện lấy máu của tôi trong trận đấu hôm qua có liên quan gì với nhau?

https://thuviensach.vn

Lúc này Thường Nhạc mới hiểu ra.

Nhưng những chuyện này đối với hắn mà nói là vấn đề vô cùng nguy hiểm. Cho dù hắn nghe xong cũng chỉ coi những chuyện này là một câu chuyện mà thôi, hoàn toàn không có ý kiến cụ thể gì. Vì cái gọi là cổ trước mắt với vu nhân căn bản chẳng liên quan gì tới hắn.

Có điều chuyện rõ ràng không đơn giản như trong tưởng tượng của hắn. Bỗng nhiên lúc đó cô gái xinh đẹp khẽ nhíu mày:

- Không đúng, nếu vua vạn cổ thật sự đã chết, Tư Đồ Lôi Minh cũng sẽ không nhỏ máu lên và còn có thể gia tăng sức mạnh. Nhưng nếu vua vạn cổ không chết, vì sao trước khi lấy máu ma cổ có thể mời gọi người khác? Lẽ nào hắn đã có thể tự mình thoát khỏi phong ấn của vua vạn cổ?

Trong chớp mắt, đôi mắt xinh đẹp của cô đã khôi phục lại thần sắc.

Giống như đang nhìn bảo bối vậy, hai mắt chằm chằm nhìn mặt Thường Nhạc.

Bị cô nhìn chằm chằm như vậy, Thường Nhạc có cảm giác rợn tóc gáy, không khỏi nói:

- Nếu vua vạn cổ đã không chết, thì cô đi tìm đi. Vì sao còn muốn lãng phí thời gian trên người tôi!

Thấy cô gái xinh đẹp vẫn chằm chằm nhìn hắn như cũ mà không nói lời nào, Thường Nhạc nghi hoặc nói:

- Chẳng lẽ tôi nói không đúng?

Cô gái xinh đẹp bỗng mỉm cười:

- Ha ha, ha ha, sao tôi lại không nghĩ tới, vua vạn cổ làm sao có thể dễ dàng chết đi như vậy, vì bạch vu tộc chúng tôi, tôi nguyện ý đánh cược một lần!

https://thuviensach.vn

- Đánh cược như thế nào?

Thường Nhạc cảm thấy đầu óc của đại mỹ nữ trước mắt này hình như có chút vấn đề.

- Tôi đoán vua vạn cổ ẩn trong cơ thể anh. Chỉ có một loại nguyên nhân, ma cổ bị phong ấn trong Hồn châu nói chuyện, anh mới có thể nghe thấy. Bây giờ chỉ cần có được ma cổ, dùng ma cổ kích thích vua vạn cổ trong cơ thể anh, như vậy bạch vu tộc của chúng tôi sẽ được cứu!

Cô gái xinh đẹp trước mắt này có chút kích động nói.

Tuy rằng Thường Nhạc không rõ ý tứ trong lời nói của cô gái xinh đẹp này. Có điều hắn mơ hồ có cảm giác không đúng. Nếu như cái vị vua gì đó vô duyên vô cớ ẩn trong cơ thể hắn, nếu như y thật sự có thể tỉnh lại, vậy hắn phải làm sao?

Làm sao để kẻ đó đi ra?

Ánh mắt bất giác nhìn sang cô gái xinh đẹp.

Đôi mắt đen láy của cô gái xinh đẹp khôi phục lại sự bình tĩnh:

- Anh đừng quan tâm chuyện này. Bây giờ an toàn của anh là trên hết!

Thoáng dừng lại một chút rồi bồi thêm một câu:

- Còn nữa, anh phải cẩn thận. Ngoài ra, trang điểm giống tôi, mặc quần áo trắng của phụ nữ!

Thường Nhạc thấy cô gái xinh đẹp này sắp rời đi, liền vội vã mở miệng nói:

- Mỹ nữ, cô vô duyên vô cớ ngăn tôi lại, rồi lại nói nhiều lời tôi nghe mà không hiểu. Chẳng lẽ không có gì khác để bày tỏ hay sao?

https://thuviensach.vn

- Cái khác để bày tỏ?

Bước chân mỹ nữ ngừng lại, nghi ngờ nhìn Thường Nhạc, không nhịn được mà nói:

- Vậy anh muốn cái gì? Tôi đều có thể thỏa mãn anh!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 403: Vu Tộc 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Thỏa mãn tôi?

Thường Nhạc cười cợt nhả, ánh mắt trong trẻo lại có thêm phần cổ quái, vài phần phóng khoáng

- Nếu tôi bảo cô lấy thân báo đáp, cô sẽ đồng ý sao?

- Chỉ cần anh có thể giành được ma cổ. Bất cứ điều kiện gì tôi đều có thể thỏa mãn anh!

Cô gái xinh đẹp vẫn nói câu nói kia.

Nhìn bóng lưng cô gái xinh đẹp kia dần biến mất, Thường Nhạc vỗ đầu lẩm bẩm:

- Móa, không phải là mình đang nằm mơ đấy chứ!

- Anh không đang mơ đâu, cho dù có là mơ thì cũng là giấc mơ đẹp!

Ba người Tiểu Bảo, Linh Nhi và Kim Hye lần lượt xuất hiện trước mặt Thường Nhạc.

Trong đó Tiểu Bảo tươi cười nghênh ngang đi tới, miệng thì không ngừng kêu gào:

- Lão đại lão đại, em yêu anh như chuột yêu gạo. Anh mau dâng châu báu lên đi!

- Tham tiền!

https://thuviensach.vn

Đối với bộ dạng này của Tiểu Bảo, Thường Nhạc đã sớm thích ứng. Hắn trực tiếp đưa châu báu tới tận tay Tiểu Bảo, thản nhiên cười nói:

- Những người khác đâu?

Tiểu Bảo nghiêng đầu, cười hì hì nói:

- Bọn họ đều đi chúc mừng lão đại bước vào trận chung kết đỉnh cao của chuyên gia giám định thế giới rồi!

- Chúc mừng anh?

Thần sắc Thường Nhạc trở nên cổ quái. Diễn viên là hắn vẫn còn ở chỗ này, bọn họ định chúc mừng cái gì? Chẳng lẽ lại là ai đó đã châm ngòi nảy sinh cao trào ghen tuông?

- Ở sàn thi đấu, sao anh không thừa cơ giết Thường Nhạc?

Tư Đồ Lôi Minh lẳng lặng nằm trên ghế, thân hình duy trì trạng thái thả lỏng nhất.

Cô gái áo trắng kia giống lá bay trong gió, đứng trước mặt hắn. Nếu không dùng mắt nhìn, e rằng sẽ hoài nghi trước mặt căn bản không có người tồn tại.

Ánh mắt Tư Đồ Lôi Minh lơ đãng nhìn lên gương mặt hoàn mỹ của đối phương, từ tốn nói:

- Đây là thế giới của đàn ông, cô không hiểu!

Đồng tử của cô gái áo trắng co rút lại, lạnh lùng nói:

- Để đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, Thường Nhạc là trở ngại lớn nhất đối với Tân Long Nha của anh. Anh muốn đạt được vị trí tối cao trong

https://thuviensach.vn

giới hắc đạo, tất nhiên phải diệt trừ Thường Nhạc. Chẳng lẽ không phải như vậy hay sao?

Tư Đồ Lôi Minh khẽ gõ tay lên mặt bàn. Cùng với sự va chạm của ngón tay, lông mày gã lại nhíu lại thêm. Cô gái áo trắng cũng nhăn trán.

- Âm mưu quỷ kế không thành được đại sự. Đường đường chính chính đánh bại đối thủ của mình. Loại cảm giác này mới là thứ mà bất cứ cái gì cũng không thể thay thế.

Tư Đồ Lôi Minh chậm rãi nói.

Cô gái áo trắng hơi biến sắc, sắc mặt có chút cổ quái nói:

- Điều này hình như không phù hợp với tính cách của Tư Đồ Lôi Minh anh.

- Sau khi hấp thu ma cổ, Tư Đồ Lôi Minh trước kia đã hoàn toàn thay da đổi thịt. Bây giờ mặc dù tôi là Tư Đồ Lôi Minh, nhưng cũng là ma cổ!

Ánh mắt quỷ dị của Tư Đồ Lôi Minh nhìn sang cô gái áo trắng.

Thân thể cô gái áo trắng run mạnh lên, thần sắc kinh hoàng nhìn Tư Đồ Lôi Minh, giống như phát hiện ra một chuyện không thể tin nổi, không kìm được mà thốt lên:

- Sao có thể? Hấp thu ma cổ căn bản không phải một chuyện dễ dàng. Huống hồ…

Tư Đồ Lôi Minh dựng bàn tay vốn trắng mịn như ngọc lên, lúc này lại biến thành một bàn tay màu tím, giống như đã có được ma lực vô hạn.

Một tia rét lạnh lóe lên trong ánh mắt của y. Hắn cười một cách cợt nhả:

- Tôi hiểu ý cô. Cô để tôi nhỏ máu của mình lên, nhập vào ma cổ bên trong, muốn thông qua máu của kẻ mạnh để thức tỉnh ma cổ. Cuối cùng lại khiến

https://thuviensach.vn

ma cổ chiếm giữ cơ thể tôi.

Nói tới đây, thần sắc Tư Đồ Lôi Minh lộ ra vài phần thản nhiên, chậm rãi nói:

- Nhưng mọi chuyện đều không phải tuyệt đối. Cô hy vọng ma cổ khống chế tôi, nhưng tôi cũng muốn thao túng ma cổ, nên tôi đã dựa theo cách của cô, đánh cược một lần!

Thân thể cô gái áo trắng tun lên, ánh mắt nghi hoặc nhìn Tư Đồ Lôi Minh, đột nhiên nói:

- Bây giờ anh chính là ma cổ đại nhân?

Tư Đồ Lôi Minh rõ ràng đã bắt gặp sự thay đổi của cô gái áo trắng. Cuối cùng y không nhịn được mà bật cười:

- Tôi là Tư Đồ Lôi Minh, ma cổ chỉ thuộc về vật phụ thuộc bên trong cơ thể tôi mà thôi!

Trở về phòng khách sạn xa hoa, Thường Nhạc lập tức choáng váng. Hóa ra không biết từ lúc nào trên giường hắn lại có hai mỹ nữ động lòng người.

Nếu là Nguyệt và Công Tôn Khả Nhân, Thường Nhạc chắc chắn sẽ hưng phấn muốn chết, nhưng một người trong số đó lại là Mộ Dung Quỷ Linh khiến hắn đau đầu nhất.

Trong phòng có mùi rượu nhàn nhạt đã nói cho hắn biết các cô đều đã uống khá nhiều.

Lặng yên thưởng thức hai gương mặt xinh đẹp này, Thường Nhạc cảm thán, hai người Mộ Dung Quỷ Linh và Thiên Diện Hồ Ly đều rất khó đối phó. Bây giờ Kim Hye đột nhiên lại xuất hiện bên cạnh hắn, hình như phiền phức cũng đến theo!

https://thuviensach.vn

Đương nhiên Thường Nhạc cũng sợ cái gọi là phiền phức này, huống hồ phiền phức này còn tặng cho hắn một mỹ nữ tuyệt sắc, nhưng nếu hắn bị một tiểu mỹ nữ lấy làm bia đỡ đạn, như vậy hình như hắn hơi ngu quá rồi.

Nhìn tư thế bất nhã lúc ngủ của hai người các cô, Thường Nhạc cười nhạt một tiếng:

- Thôi, mình vẫn nên tìm một nơi khác để ngủ vậy!

Tuy rằng chỗ trước mắt có thể chứa được cả hắn, nhưng Thường Nhạc vẫn không có gan sờ vào.

Nhưng mới đi được vài bước, Thường Nhạc lại xoay người đi về phía các cô, đương nhiên cũng không phải vì có ý đồ bất lương, hắn chỉ muốn cởi áo khoác để các cô ngủ thoải mái hơn một chút mà thôi.

- Sắc lang chết tiệt, anh muốn làm gì?

Nào biết khi tay Thường Nhạc vừa mới đụng tới quần áo của Lộ Đức, đôi mắt xinh đẹp của cô liền mở ra.

Gần như trước không hề nghĩ ngợi mà đạp một cái.

- Đổ mồ hôi. Thật sự là một mỹ nữ bạo lực!

Thường Nhạc đau đầu vội vàng nói:

- Tôi cởi quần áo cho em đấy.

Vừa dứt lời Thường Nhạc liền hiểu hắn đã nói sai rồi, dù thế nào cũng không thể nói đơn giản là hắn cởi quần áo cho cô ấy được.

Khi Nguyệt nghe thấy câu này lại càng xấu hổ, động tác ở chân càng nhanh hơn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc khẽ nghiêng người, đã tránh được đòn tấn công của Nguyệt!

- A!

Hóa ra khi Nguyệt bước nhanh hơn, nhưng do cô đang say rượu mà bây giờ lại bước nhanh như vậy, bước chân khó tránh có chút không được linh hoạt. Chân trái của cô va vào chân phải, cơ thể mất đi sự cân bằng, cả người lảo đảo đổ về phía trước.

Thường Nhạc chạy vội tới trước mặt cô, đỡ được cô đang đổ về phía trước. Thân hình cô đụng mạnh vào ngực Thường Nhạc. Cảm giác đó nhỏ bé như vậy, nhưng cảm giác này cũng không tồn tại lâu vì sự bốc đồng của cô quá lớn, Thường Nhạc ôm cơ thể cô rồi ngã mạnh trên mặt đất.

Thường Nhạc ôm Nguyệt ngã trên mặt đất, đồi núi bé nhỏ kia lại kề sát ngực Thường Nhạc. Bởi vì lúc nãy cô vận động, hơi thở xử nữ trên người đặc biệt dày đặc, hương thơm từ miệng không ngừng thổi lên mặt hắn.

Mặt cô gần như kề sát Thường Nhạc, vì tư thế bây giờ của bọn họ, Thường Nhạc thoáng cúi đầu đã nhìn xuyên qua cái áo cổ rộng thùng thình của cô, thấy được hai cái bánh bao hấp tuyết trắng lộ ra phân nửa.

Tay Thường Nhạc vô tình chạm tới cái mông đầy đặn không thua bất cứ ai đang vểnh lên của cô. Cô gái như vậy đã mang lại cho Thường Nhạc một sự hấp dẫn rất khác.

Sắc mặt Nguyệt đột nhiên ửng đỏ. Thường Nhạc mới bừng tỉnh, chẳng biết từ lúc nào đã nâng hạ thân kề mạnh vào dưới bụng Nguyệt, dán sát vào nơi riêng tư chưa bị người đàn ông khác đụng chạm tới.

“Bụp” một tiếng, Nguyệt hôn mạnh lên môi Thường Nhạc, khiến Thường Nhạc không khỏi hoảng sợ. Đầu lưỡi của cô ra sức luồn sâu vào trong

https://thuviensach.vn

miệng Thường Nhạc. Hương thơm không ngừng vòng quanh đầu lưỡi Thường Nhạc.

Thậm chí còn không ngừng dùng đầu lưỡi liếm láp đầu lưỡi của Thường Nhạc. Không ngờ cô lại hôn thuần thục như vậy, cũng không biết cô đã học ở chỗ nào.

Đối với diễm phúc như thế này, đàn ông sẽ không từ bỏ dù chỉ một phút. Thường Nhạc cũng quên hết cấm kỵ, quên rằng còn có Mộ Dung Quỷ Linh ở bên cạnh.

Gắt gao ôm chặt lấy Nguyệt, đầu lưỡi ra sức đan vào nhau.

Thường Nhạc từng chút từng chút nuốt lấy hương vị ngọt ngào trong miệng cô, bàn tay vẫn đặt ở cái mông đầy đặn của cô, một tay khác lại đặt trên gò núi trong lòng bàn tay trước ngực mình, không ngừng vuốt ve. Phía dưới hai người không ngừng ma sát qua lớp quần áo.

- Sắc lang, anh đang làm gì đó?

Một giọng nói kinh ngạc của phụ nữ vang vọng khắp phòng. Cả người Thường Nhạc bất giác rùng mình, sau đó một luồng khí lạnh thấu xương phóng về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhanh tay đẩy Nguyệt ở trong lòng ra, một cước kia sượt qua mặt Thường Nhạc, quần lót màu đen bị Thường Nhạc nhìn thấy rất rõ. Hắn lăn một vòng rồi đứng dậy, đánh ra một quyền.

Thường Nhạc gắt gao nắm lấy bàn tay ngọc đang cố tấn công, sắc mặt Mộ Dung Quỷ Linh đỏ bừng, ánh mắt chằm chằm nhìn Thường Nhạc, nếu ánh mắt có thể giết người, thì Thường Nhạc không biết đã chết bao nhiêu lần.

Cô không biết vì sao lại tức giận như vậy, từng chiêu đều gắng sức liều mình, giống như vừa rồi người Thường Nhạc hôn chính là cô, nhưng bộ

https://thuviensach.vn

dạng tức giận của cô quả thực rất mê người, cũng khiến cô càng được người ta yêu thích hơn.

Đại khái đây cũng là sức hấp dẫn của mỹ nữ đi!

- Đừng, chị Mộ Dung, mau dừng tay!

Nguyệt ở bên lo lắng hô lên:

- Tên kia không phải sắc lang, vừa rồi là em tiến gần đến trước!

Cô ở bên không biết phải làm sao.

Nhưng Mộ Dung Quỷ Linh cũng không có ý dừng tay, từng quyền cứ hướng về phía Thường Nhạc, Thường Nhạc không ngừng né tránh, nhưng bất chợt bắt lấy bàn tay đang cố tấn công của cô.

Nói thật, bàn tay nhỏ bé của cô thật trơn mịn, còn có mùi hương trên người cô so với mùi hương của Nguyệt còn đậm đặc hơn, khiên Thường Nhạc bất giác nhếch mũi hít lấy hít để, nhưng đúng lúc này lại bị Mộ Dung Quỷ Linh nhìn thấy, khiến lòng cô càng nặng nề hơn.

Cô từng bước tới gần, Thường Nhạc lại không thể trả đòn, chỉ không ngừng lui về phía sau. Bỗng nhiên lúc đó khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười đắc ý.

Hắn đột nhiên dừng bước nhưng Mộ Dung Quỷ Linh rõ ràng không ngờ Thường Nhạc sẽ dừng lại, không hãm lại được mà xông thẳng về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc vừa mới đứng vững, đã có một mùi thơm bay đến, hai làn môi mềm mại dán mạnh lên mặt Thường Nhạc.

- A!

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 404: Nói Chuyện Yêu Đương

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Một giọng nói kinh ngạc là của Nguyệt.

Khi nghe thấy thanh âm kinh ngạc của cô, Mộ Dung Quỷ Linh cũng nhanh chóng phục hồi tinh thần, kinh hô một tiếng, lui tới chỗ cách xa Thường Nhạc, dùng ống tay áo của mình lau môi mình, sắc mặt chẳng những ửng đỏ trong chớp mắt, nước mắt lập tức chảy ra.

Mộ Dung Quỷ Linh ngẩng đầu, ánh mắt lạnh lùng âm độc trừng mắt liếc nhìn hắn mộ cái. Cô có thể chưa từng ở gần đàn ông với khoảng cách gần như vậy, không ngờ lại nhìn thấy Nguyệt và Thường Nhạc hôn nhau say đắm, lại càng không ngờ tới mình cũng sẽ hôn lên mặt Thường Nhạc, hơn nữa còn bị Nguyệt nhìn thấy, trong lòng cô tràn đầy sự phẫn nộ, hận không thể chém cho Thường Nhạc mấy nhát.

Lúc này Mộ Dung Quy Linh cố sức giãy giụa đã thoát khỏi ma chảo của Thường Nhạc, bàn tay nhỏ bé lôi kéo Nguyệt chạy ra ngoài.

Thường Nhạc ra sức ngửi hương thơm nhàn nhạt, mơ hồ vờn quanh hơi thở của hắn. Hắn buồn bực:

- Sức khống chế của mình sao lại càng ngày càng yếu vậy?

Nếu trước kia tán tỉnh ít nhất cũng có một khúc dạo đầu, nhưng bây giờ thấy mỹ nữ hắn đã muốn tìm kích thích rồi. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Lão, viên ruby của anh tặng cho em thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Lúc trước Thường Nhạc không trực tiếp đưa ruby cho Tiểu Bảo, bây giờ không biết Tiểu Bảo từ chỗ nào chui ra, trên người mặc bộ nội y đã lộ ra phân nửa, rõ ràng chính là hóa thân của một tiểu yêu tinh.

Điều này khiến cho Thường Nhạc vô cùng buồn bực. Cô bé này không trang điểm không được à, mới chỉ là một cô nhóc thôi mà? Đương nhiên ngoại trừ yêu thích cái đẹp ra, tính cách yêu tiền như mạng của cô vẫn không hề thay đổi.

Trước mắt không biết viên ruby kia đã tới tay ai, vừa hay bây giờ chính là lúc để chứng minh. Trong lòng cô e rằng tiền mãi chiếm vị trí thứ nhất.

Thường Nhạc mỉm cười vẫy tay với Tiểu Bảo:

- Tới bên cạnh lão đại.

Tiểu Bảo khẽ trừng mắt cẩn thận nhìn, đi về phía Thường Nhạc.

Vừa mới tới trước mặt Thường Nhạc, còn chưa kịp phản ứng, đã bị Thường Nhạc đoạt lại viên ruby.

- Wa!

- Đổ mồ hôi!

Vừa mới đoạt được, Tiểu Bảo lập tức khóc rống lên, đã là cô bé lớn như vậy rồi, nói khóc không ngờ cũng khóc ra được thanh âm đặc biệt kia, quả thật so với tiếng heo bị giết còn kinh khủng hơn.

Thường Nhạc vội vàng nhét viên ruby mà mình thi đấu mới giành được vào tay cô, tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục:

- Được rồi, được rồi, đừng khóc nữa, lão đại tặng viên ruby này vô điều kiện cho em đã được chưa?

https://thuviensach.vn

Nghe thấy thế Tiểu Bảo lập tức ngưng khóc, giống như tiếng khóc vừa rồi chả có liên quan gì với cô bé. Tiểu Bảo tranh thủ cẩn thận cất viên ruby vào trong ngực.

Thường Nhạc nhìn Tiểu Bảo, bỗng nhiên nghiêm túc nói:

- Tiểu Bảo à, tiền của em cũng đã đủ nhiều rồi, vì sao còn phải liều mạng kiếm tiền?

Tiểu Bảo nghiêng đầu, đáng thương nói:

- Ngày tháng còn rất dài, em còn trẻ như vậy. Chẳng may về sau không đủ để sống thì làm sao bây giờ?

- Nói cái gì vậy? Chẳng lẽ em sợ sau này lão đại không cần em nữa sao?

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, gõ lên cái đầu nhỏ của cô một cái.

Không ngờ Tiểu Bảo đúng là nghĩ như vậy. Cô nói một cách hợp tình hợp lý:

- Lão đại, bây giờ anh có nhiều bạn gái như vậy. Sau này các cô ấy chắc chắn phải tiêu tiền. Bây giờ em nhất định phải chừa cho mình một chút…

Nói tới đây không ngờ cô lại ngượng ngùng cười, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng lên.

Thường Nhạc dở khóc dở cười. Cô bé mới lớn như vậy, bây giờ đã nghĩ tới việc kiếm đồ cưới, khó trách mọi người đều nói con gái chỉ hướng ngoại. Hóa ra đúng là có chuyện như vậy.

- Em muốn kiếm đủ tiền để mua quan tài cho bản thân!

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Nghe được câu này Thường Nhạc thiếu chút nữa ngã lăn ra đất.

- Cái tên chết tiệt đó tới Pháp rồi mà vẫn còn lang thang ở bên ngoài!

Đệ Nhị Mộng đang ngồi trên giường trong phòng ngủ của mình ở tổng bộ Điểm G tại Paris, Pháp.

Khuôn mặt tuyệt mỹ bị vẽ loạn một tầng đỏ ửng nhàn nhạt, vẻ đẹp khiến cho người ta kinh tâm động phách, đương nhiên sự xinh đẹp này hoàn toàn đã bị đồng chí Thường Nhạc làm cho tức giận.

Lúc này trên TV trong phòng ngủ đang truyền hình trực tiếp trận đấu giám định đầy phóng khoáng của Thường Nhạc, bây giờ hình ảnh của hắn hoàn toàn hiện ra trước mắt cô. Điều này khiến cô càng nóng ruột nóng gan hơn, chẳng lẽ không biết đó là phụ nữ đang dụ dỗ hay sao?

- Cộc cộc!

Cửa phòng bị gõ theo tiết tấu. Đệ Nhị Mộng nhướn mày, thản nhiên nói:

- Vào đi!

- Ha ha!

Chỉ thấy Vô Nhai ngơ ngơ ngáo ngáo đi tới, ánh mắt cẩn thận nhìn Đệ Nhị Mộng:

- Công chúa, thuộc hạ có việc muốn thương lượng với người!

- Có phải chuyện ám sát Tư Đồ Lôi Minh không?

Đệ Nhị Mộng không đợi Vô Nhai nói hết, đã trực tiếp mở miệng.

Ánh mắt Vô Nhai lập tức sáng lên, nói:

https://thuviensach.vn

- Công chúa, người đúng là thông minh tuyệt đỉnh, ha ha, chúng ta đã nghĩ giống nhau!

- Ai đồng ý đi ám sát Tư Đồ Lôi Minh hả?

Đệ Nhị Mộng khẽ trừng mắt nhìn, nghiêm túc nói.

- Không ám sát Tư Đồ Lôi Minh?

Vô Nhai không hiểu, trước mắt có cơ hội tốt như vậy, nếu không tận dụng không phải đã làm khó mình rồi sao?

- Đối với bọn họ chỉ có thể thất bại chân chính mới có thể gọi là đánh bại, tin rằng cái tên Thường Nhạc cũng nghĩ như vậy.

Ánh mắt Đệ Nhị Mộng quét ngang mặt Vô Nhai. Bình tĩnh nói.

Sau khi tiễn Tiểu Bảo khiến hắn rất đau đầu kia đi, Thường Nhạc thở phào nhẹ nhõm, đúng là tham tiền muốn chết mà!

- Thường Nhạc, anh có thể ra đây một chút được không?

Giọng nói nhẹ nhàng, lại ngọt ngào đột ngột vang lên. Khi nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Công Tôn Khả Nhân, Thường Nhạc cảm thấy tinh thần chấn động.

Từ khi Công Tôn Khả Nhân và Tây Môn Khinh tới Hàng Châu tìm được hắn, bọn họ vẫn chưa có thời gian ở chung, bây giờ Công Tôn Khả Nhân lại chủ động tiếp đón hắn, Thường Nhạc tất nhiên sẽ vô cùng hưng phấn!

Công Tôn Khả Nhân còn chưa kịp phản ứng, thân hình Thường Nhạc đã tới trước mặt cô, bá đạo ôm cô vào trong lòng.

Công Tôn Khả Nhân hoảng hốt, Thường Nhạc đã bắt đầu cởi áo khoác trắng ngà của cô, rồi áo sơ mi cao cổ cũng màu trắng.

https://thuviensach.vn

Đường cong của bộ ngực đầy đặn đột nhiên hiện ra, sau khi chiếc quần bò được cởi bỏ, cặp đùi thon dài trắng nõn cũng lộ ra, quần lót màu trắng tinh khiết bao bọc lấy cái mông mềm mịn, hạ thân dưới ánh đèn mờ ảo như ẩn như hiện, khiêu khích thần kinh yếu ớt của Thường Nhạc.

Cởi đến khi chỉ còn sót lại bra và quần lót thì đột nhiên ngừng lại, Công Tôn Khả Nhân ngây ngẩn cả người đứng ở cửa phòng, dường như có chút xấu hổ.

Thường Nhạc tà ác cười:

- Bảo bối, bước cuối cùng em tự làm đi!

Công Tôn Khả Nhân trong nháy mắt rất nghe lời mà cởi nút thắt trên chiếc bra viền tơ ra, e lệ cởi chiếc quần lót màu trắng, cả người biến thành một cô gái trần trụi đầy câu dẫn.

Thân thể trần trụi trắng mịn nằm trên chiếc giường đôi to lớn, sắc mặt có chút thẹn thùng, lại có chút căng thẳng. Bộ ngực của Công Tôn Khả Nhân đặc biệt mẫn cảm, rất nhanh đã cứng lại, run rẩy trong bóng đêm mát lành.

Thường Nhạc lập tức xoa bóp phần eo và lưng của cô khiến cho Công Tôn Khả Nhân phát ra tiếng rên rỉ quen thuộc và tiếng thở dốc đầy hấp dẫn.

Bàn tay nhỏ bé tinh tế của Công Tôn Khả Nhân thoáng cái nắm lấy bàn tay to lớn thành thục dẫn dắt của Thường Nhạc. Mặc kệ có nguyện ý hay không, lúc tiến vào vẫn phát ra một tiếng rên rỉ khiến người ta kích động, khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng đỏ ửng lên.

Nói không động tâm là giả, cả người Thường Nhạc sắp hỏng mất rồi, cúi người điên cuồng hôn lên đôi môi đỏ tươi, ẩm ướt, mềm mại của Công Tôn Khả Nhân. Tiếng thở dốc lỗ mãng của đàn ông, xúc cảm tê dại trên làn da mềm mại trắng mịn khiến hắn nhất thời quên hết mọi phiền não, tất cả đều

https://thuviensach.vn

không bằng cơ thể đầy đăn động lòng người khiến người ta điên cuồng của cô gái trước mắt.

Công Tôn Khả Nhân giống như đã say rượu, hô hấp dồn dập, trong tiếng thở dốc kịch liệt lại cố nhịn đau, ngược lại căn răng ôm chặt người đàn ông, nhắm mắt hưởng thụ sự thô lỗ và cuồng nhiệt của người đàn ông này.

Thường Nhạc vội vàng nhưng cũng không mất đi phong nhã, bàn tay thăm dò bờ mông đầy đặn run lên kịch liệt, đùi non mềm mại tuyệt đối không có chút sẹo nào, bàn tay to lớn tham lam xoa nắn khe mông hoàn mỹ lộ ra của cô.

Thường Nhạc thở hổn hển, thân hình rắn chắc dây dưa cùng nhau, bàn tay to thô bạo tách hai chân mềm yếu không chịu nổi của cô ra, đè cả người lên cô gái xinh đẹp đang nằm trên chiếc giường mềm mại.

Cô gái thẹn thùng cảm nhận nhiệt tình thô lỗ của người đàn ông, thỉnh thoảng lại thở dốc một cách khó chịu, giống như không thể chịu nổi tư vị đó.

Lúc này thần thái của Công Tôn Khả Nhân, động tác trúc trắc giống như xử nữ lại khiến Thường Nhạc hiểu ra lần đầu tiên của Công Tôn Khả Nhân đều đã giao cả cho hắn, hoàn toàn trong trạng thái tâm lý không hề có chuẩn bị.

Từ sau lần đó, giữa cô và hắn cũng không có sự giao tiếp sâu sắc nào, tất nhiên không có mấy cái kinh nghiệm đáng nói. Nhưng điều này tuyệt đối lại có thể kích thích dục vọng của Thường Nhạc đối với Công Tôn Khả Nhân.

Cơ thể cường tráng của hắn hoàn toàn bao trùm lên.

- Người ta… người ta có chuyện đứng đắn muốn nói với anh!

https://thuviensach.vn

Sau khi Thường Nhạc hoàn toàn tiến vào, đại tiểu thu xinh đẹp Công Tôn Khả Nhân của chúng ta đột nhiên thốt ra một câu như vậy.

- Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc thiếu chút nữa ngất xỉu, tới thời khắc mấu chốt này cô lại có thể nói ra mấy lời thiếu dinh dưỡng như vậy, hắn không thể không bội phục!

Công Tôn Khả Nhân thấy Thường Nhạc vẫn chuyển động trên người mình như cũ, nhưng càng ngày càng thoải mái, cái miệng nhỏ nhắn khẽ cong lên:

- Anh rốt cuộc có nghe em nói chuyện không?

- Bảo bối, chúng ta làm xong chuyện chính rồi lại nghiên cứu thảo luận vấn đề khác được không?

Thường Nhạc không thể không ngưng động tác, nghiêm túc nói.

- Không được, anh phải nói chuyện với em trước, nếu không em sẽ không làm việc với anh!

Khi Thường Nhạc vừa mới ngưng động tác, thân thể mềm mại của Công Tôn Khả Nhân đã tránh sang một bên, nghiêm trang nói.

- Bà cô của anh ơi, chúng ta có thể tiến hành cách mạng tới cùng được không?

Thường Nhạc cũng không quan tâm Công Tôn Khả Nhân có tiếp tục phản kháng hay không, trực tiếp đè Công Tôn Khả Nhân xuống.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hai người cũng không biết dây dưa trong bao lâu, tóm lại cuối cùng Thường Nhạc giành được thắng lợi mang tính đột phá, Công Tôn Khả Nhân đỏ mặt núp trong ngực hắn.

Thường Nhạc hưởng thụ sự sống động trên da thị non mềm này, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác, chậm rãi nói:

- Loại tư vị này có phải rất thoải mái đúng không?

- Bại hoại!

Công Tôn Khả Nhân khẽ đập tay lên ngực Thường Nhạc, đương nhiên một quyền này đối với Thường Nhạc mà nói căn bản chẳng khác gì mát xa.

- Bảo bối, em mới vừa nói có chuyện muốn bàn bạc với anh, rốt cuộc là chuyện gì?

Thường Nhạc khẽ hôn lên trán Công Tôn Khả Nhân, cúi đầu hỏi.

Công Tôn Khả Nhân khẽ ngẩng đầu, ngữ khí như lan nói:

- Em muốn giúp anh nâng cao năng lực!

- Giúp anh nâng cao năng lực?

Thường Nhạc ngẩn ra, lập tức nghĩ đến chuyện xảy ra trước kia trong lúc tu luyện ở Công Tôn gia tộc, lúc ấy sau khi hắn và Công Tôn Khả Nhân lần đầu tiên có tiếp xúc thân mật, thực lực đột nhiên tăng mạnh.

https://thuviensach.vn

Khi Công Tôn Khả Nhân thấy ánh mắt cổ quái của Thường Nhạc, liền hiểu được hàm ý trong đó. Khuôn mặt cô ửng đỏ, cái miệng nhỏ nhắn dán sát vào tai Thường Nhạc, khẽ nói.

_____

Nhìn gương mặt tà mị trên màn hình kia, Tư Đồ San San bất giác nắm chặt tay.

Vốn dĩ cô vẫn luôn cho rằng mình đã thành công trong việc quên hắn Thường Nhạc, không ngờ trong khoảnh khắc khi nhìn thấy hình ảnh của hắn, chuyện khắc cốt ghi tâm lúc trước như thủy triều dâng lên mạnh mẽ.

Bản thân cô cảm thấy trái tim vừa đau đớn lại vừa tê dại. Cô khẽ lắc đầu, giữa cô và Thường Nhạc hắn là nên kết thúc rồi.

Nghĩ tới đây Tư Đồ San San đứng lên, ánh mắt nhìn ra phía ngoài.

_____

Thường Nhạc vừa mới ra khỏi phòng đã thấy Nguyệt lặng yên đứng đó, thần sắc có chút ghen tức.

- Hừ, không phải anh lại ước hẹn với cô gái nào đấy chứ?

Nguyệt nhướn mày, cười mà như không cười nhìn Thường Nhạc.

Trong lòng Thường Nhạc chấn động

- Làm sao cô biết?

Trong đầu lập tức lóe lên một ý nghĩ, tá ác mỉm cười:

- Nguyệt, có phải cô cũng đã ước hẹn với ai rồi không?

https://thuviensach.vn

Nghe thấy câu này, khuôn mặt Nguyệt ửng đỏ, tiếp đó hung hăng trừng mắt nhìn Thường Nhạc, thở hổn hển nói:

- Tôi có ước hẹn với người khác hay không mắc mớ gì đến anh.

Vừa nói, thần sắc cổ quái liếc nhìn Thường Nhạc một cái. Vừa rồi Thường Nhạc không hề phản đối lời nói của cô cho thấy Thường Nhạc chắc chắn đã ước hẹn với cô gái nào đó rồi. Vì thế Nguyệt kỳ quái nói:

- Haizz, không biết con gái nhà nào phúc khí lớn như vậy, không ngờ lại theo một tên sắc lang!

Ánh mắt Thường Nhạc liếc xéo Nguyệt một cái, quỷ dị cười nói:

- Cô ấy tốt hơn nhiều so với người đàn bà chanh chua như cô.

- Người đàn bà chanh chua? Anh dám chửi tôi là người đàn bà chanh chua?

Nguyệt giống như con mèo nhỏ bị người ta dẫm lên đuôi, nhanh chóng đứng bật dậy, ngón tay tinh tế chỉ lên mũi Thường Nhạc:

- Tên sắc lang hỗn đản nhà anh, anh thử lặp lại câu lúc nãy một lần nữa xem!

Bây giờ Thường Nhạc nào dám nói, hắn trừng mắt nhìn, thần sắc cổ quái nói:

- Haizz, cả hai đều là động, không biết làm thể nào để đào động!

- Anh…

Nguyệt tùy ý quăng một cái chén ở trên bàn.

- Choang!

May mà Thường Nhạc kịp thời, nếu không cái chén kia sẽ bay vào đầu hắn.

https://thuviensach.vn

Có điều trải qua trận náo loạn của bọn họ, nhân viên phục vụ trong khách sạn đã chú ý tới. Đối phương là một người đàn ông trung niên chừng ba mươi tuổi đi tới trước mặt Nguyệt, ôn hòa cười nói:

- Tiểu thư, xin hãy chú ý ảnh hưởng.

- Tôi bồi thường là được chứ gì, hừ!

Tâm tình Nguyệt vốn đang khó chịu, cô trực tiếp thò tay vào trong túi áo… Thấy vẻ mặt như giẫm phải đinh của cô, Thường Nhạc cười "xì" một tiếng, vừa rồi hắn còn bị cô ta chê cười, bây giờ thì hay rồi, thì ra trên người cô ta không có tiền!

Nguyệt từ Trung Quốc đi Pháp, tất cả chi phí đều do Thường Nhạc trả, tất nhiên không cần phải mang tiền làm gì.

Nguyệt nghiêng đầu, thở hổn hển nói:

- Đại lưu manh, tất cả bồi thường đều sẽ tính trên người anh.

- Lưu manh? Tôi lưu manh ở chỗ nào? Phía trên hay phía dưới?

Thường Nhạc bỗng nhiên đi về phía trước một bước, không ngờ lại mơ hồ nhìn thấy bộ ngực dựng đứng của Nguyệt. Tư duy tà ác của hắn càng không bị hạn chế.

Trong ánh mắt không ngờ lại mơ hồ lộ ra dục vọng mãnh liệt.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nguyệt ửng đỏ không nhịn được tức giận nói:

- Đồ hạ lưu!

- Ha ha, lưu manh thật tốt!

- Choang!

https://thuviensach.vn

Lại một cái bát nữa bị ném xuống đất.

- Cứ tiếp tục đập, tôi trả tiền, nhưng có điều kiện!

Thường Nhạc tà ác mỉm cười.

- Điều kiện gì?

Nguyệt mông lung nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp hôn lên trán Nguyệt một cái, khi Thường Nhạc hôn lên trán cô, thân hình cô khẽ run lên trong chớp mắt.

- Anh lại dám chiến tiện nghi của bản tiểu thư!

Khi Nguyệt tỉnh táo lại, đôi mắt xinh đẹp hung hăng trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

Tâm tư Thường Nhạc lại không ở chốn này, ánh mắt hắn lộ ra một loại cảm giác thâm trầm khiến người ta không nói thành lời, hắn thở dài một hơi:

- Nguyệt, cô nói xem, chúng ta sống là vì cái gì?

Nguyệt mấp máy cái miệng anh đào nhỏ nhắn, vốn muốn tiếp tục trách cứ, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt thâm tình của Thường Nhạc, cô không kìm được mà trả lời:

- Chúng ta sống chính là để kiếm tiền!

Thoáng suy tư một chút rồi lại nói tiếp:

- Còn tiêu tiền nữa!

- Đổ mồ hôi!

https://thuviensach.vn

Hai câu nói ngắn ngủi của Nguyệt hoàn toàn phá vỡ mỹ cảm lúc đầu, Thường Nhạc khẽ lắc đầu, trẻ nhỏ không thể dạy.

- Thật ra chúng ta còn sống chính là để sống tốt hơn.

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

Nguyệt lại không thích nổi câu nói của Thường Nhạc. Cô không hề nghĩ ngợi thốt ra:

- Lời này của anh còn thối hơn rắm, thực chẳng bằng không nói còn hơn.

Thường Nhạc thiếu chút nữa tức chết, không thể không nhẫn nại giải thích:

- Cái gọi là hạnh phúc chính là tư duy vui vẻ, lẽ nào cô không muốn mỗi ngày đều sống thật vui vẻ sao?

- Muốn chứ. Nhưng anh có cách khiến tôi vui vẻ sao?

Nguyệt nghiêng đầu tới.

- Có, hơn nữa còn có một trăm cách!

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Cách gì?

Cái đầu nhỏ của Nguyệt nghiêng nghiêng, nghịch ngợm nháy mắt một cái.

- Con nhóc này muốn dụ mình!

Thường Nhạc lắc đầu, loại bỏ tâm trạng bồn chồn không yên, điều chỉnh xong mới nói với dạng vẻ một chính nhân quân tử:

- Làm tình!

https://thuviensach.vn

- Anh…

Nguyệt cảm thấy có một loại kích động muốn trực tiếp xông lên, cưỡng gian một trăm lần cái tên trước mắt, kích động muốn làm một trăm lần đương nhiên còn cần điều kiện tiên quyết là ai có thể thả ở trên, ai có thể che ở dưới?

Thường Nhạc bỗng nghiêm trang nói:

- Haizz, thật không ngờ. Nguyệt đại mỹ nữ nhà chúng ta lúc tức giận còn xinh hơn bình thường nhiều!

- Chỉ biết nịnh bợ!

Giọng nói trong trẻo lại có chút lười biếng, giống như từ trong cõi mộng vang lên.

Khi Thường Nhạc và Nguyệt xoay người sang nhìn, chỉ thấy Tây Môn đại tiểu thư với cái bụng lớn đang đứng dựa bên cửa, thần thái phong tình vạn chủng. Rõ ràng khi Thường Nhạc ước hẹn với Nguyệt, khi Nguyệt đỏ mặt e rằng cô đều có ở đó!

Sở thích của Tây Môn đại tiểu thư Thường Nhạc hiểu rất rõ. Hơn nữa hắn còn từng đích thân tham chiến, nhưng tình trạng như bây giờ mà cô vẫn mang cái bụng lớn ấy hăng hái chiến đấu thật khiến cho Thường Nhạc không khỏi lo lắng.

Dù sao cái bụng của Tây Môn đại tiểu thư cũng có một nửa quan hệ với hắn. Nếu chẳng may có ngày xảy ra chuyện, ngày tháng sau này của hắn cũng không được yên ổn!

Tây Môn Khinh dịu dàng mỉm cười, nhẹ nhàng nói:

- Yên tâm. Tôi sẽ có chừng mực.

https://thuviensach.vn

- Chừng mực?

Mồ hôi trên trán Thường Nhạc chảy xuống, nếu cô thật sự có chừng mực, e rằng hắn cũng không cần phải lo lắng rồi.

Tây Môn Khinh thấy Thường Nhạc biến sắc, cô cười hì hì đi tới trước mặt Thường Nhạc, bàn tay mảnh khảnh nhỏ bé để trên đầu Thường Nhạc, mỉm cười nói:

- Có cơ hội hai chúng ta dùng đao thật súng thật giao lưu một phen. Haizz, có rất nhiều tuyệt chiêu chỉ có cao thủ như chúng ta mới có lĩnh hội được!

Khi Nguyệt ở bên nghe thấy thì sợ đến ngây người, vừa rồi còn vì làm chuyện đó với Tây Môn Khinh mà cảm thấy ngượng ngùng, bây giờ so với hai tên sắc lang này quả thực là châu chấu đòi đấu với voi!

- Yên tâm, nhất định sẽ có cơ hội!

Thường Nhạc nâng cằm Tây Môn Khinh lên, tà ác cười.

_____

Khi Thường Nhạc và Tây Môn Khinh tán tỉnh lẫn nhau cũng là lúc tâm thần Tư Đồ Lôi Minh bị trói chặt.

Mặc dù gã hấp thu ma cổ, thực lực bắt đầu được nâng cao nhưng trong lòng gã vẫn có cảm giác bất an. Cô gái áo trắng kia nói rốt cuộc là đại diện cho thế lực nào?

Tại sao cô ta muốn gã giành lấy ma cổ? Tuy cô gái áo trắng vừa rồi đã hàng phục gã, nhưng nếu được lựa chọn, Tư Đồ Lôi Minh nguyện không nhìn thấy cô ta.

Tin tức từ London, Anh về Điểm G nhanh chóng truyền tới, mấy cao thủ mà gã liên tiếp phái đi rất nhanh đã bị người ta tiêu diệt.

https://thuviensach.vn

Đối thủ thật sự rất hùng mạnh. Chẳng lẽ muốn chính gã xuất ra vũ khí bí mật?

Lúc này bên phía châu Phi rất bình tĩnh, cũng là lúc tích lũy sức mạnh, tin rằng tới lúc đó sẽ cho tổng bộ Điểm G ở Nam Phi một niềm vui bất ngờ!

Đương nhiên khiến cho Tư Đồ Lôi Minh lo lắng không phải là ma cổ, không phải là Điểm G, càng không phải là cô gái áo trắng mà là đám Nhật Bản. Đám Nhật Bản kia ở trong lòng Tư Đồ Lôi Minh chỉ là một con chó dễ thuần phục trong mắt gã mà thôi!

Tất cả Thiên Hoàng và cái gọi là nội các Nhật Bản, cái gọi là hội Hắc Long, tổ chức của Yamaguchi – tổ Sơn Khẩu đều là rác rưởi. Nhưng những thứ rác rưởi nhỏ bé đó thường vào những thời điểm mấu chốt lại có tác dụng không ngờ.

Mafia và Thường Nhạc liên minh, gã đã sớm dò xét ra, nhưng chuyện Okinainu nhận lời y vẫn luôn chưa thực hiện. Chẳng lẽ Okinainu thực sự đã già rồi?

Hay là vì Koinu? Bất kể là nguyên nhân gì, trình tự nghiên cứu dược vật của hội Hắc Long ở Nhật Bản chắc chắn phải do gã dùng.

Trận thi đấu giám định thế giới tiến hành lượt đấu cuối cùng.

Phía trước trận đấu đã có một trận đấu giải trí quy mô nhỏ.

Khi trời còn chưa sáng, Thường Nhạc đã bị Nguyệt, Kim Hye và Tiểu Bảo lôi dậy. Trong đó Nguyệt và Kim Hye là vì ủng hộ chân thành, còn Tiểu Bảo là vì viên Hồn châu kia.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 406: Hai Điểm Giám Định

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lúc ba người bọn họ chạy tới đấu trường, tiến vào đấu trường, bốn chữ to ở trên, tất cả đều choáng váng.

- Hừ, cái này gọi là thi đấu à ? thật là lung tung. Sắc mặt Nguyệt trở nên rất khó coi, cô bĩu cái miệng anh đào nhỏ, khó chịu nói.

- Tôi đồng ý cho dù Thường Nhạc nhà chúng tôi nhận thua cũng không tham gia cuộc thi như thế này. Kim Hye tiếp theo cũng thêm vào một câu, rõ ràng Thường Nhạc đồng ý cho Kim Hye ở lại, cô đơn giản nghĩ mình đã là người của Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng dở khóc dở cười nhìn danh sách thi đấu phía trước, hắn trầm ngâm buồn bực, người quan sát lần này vẫn rất nhiều thậm chí nhiều hơn lần trước.

Hầu như mỗi nhà giám định đều có rất nhiều người ủng hộ cổ vũ, cũng chính vì vậy mà người xem mới có thể nhiều như vậy.

- Giám định hai điểm?

Cái gì giám định không được lại cứ giám định, bất luận trò chơi lần này thành công hay không, mình cũng không có ngày nào tốt đẹp.

- Bên dưới mời anh Thường Nhạc bước lên khán đài giải thích về hai điểm giám định.

Ghét của nào trời trao của ấy, Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, giọng nói ngọt ngào kia đột nhiên vang lên một hồi, cô gái xinh đẹp ngọt ngào kia

https://thuviensach.vn

lại bước lên khán đài.

- Móa, sợ cái gì, cùng lắm là bị mấy cô mắng một trận. Vừa nghĩ đến khuôn mặt kiêu ngạo của Tư Đồ Lôi Minh, Thường nhạc tức giận không nhĩ ngợi gì liền xông tới khán đài.

Cũng không đợi những người phía dưới vỗ tay, cũng không đợi người trước mặt nói bắt đầu, Thường nhạc liền nói luôn: - Từ góc độ sinh lý mà nói cơ quan hooc-môn sinh dục nữ xuất hiện cùng với sự trưởng thành của nữ giới. Đặc trưng thứ hai là bộ phận vú của nữ giới. trong thời kì nữ giới có địa vị thấp kém, tính đầy đặn và co rút của chu kì, thời kỳ đầy đặn, các cô mở rộng vòng ngực. Lúc đó, chưa từng có thay đổi bên ngoài. Trong những bức tranh khiêu dâm, thường nhìn thấy hai bầu ngực, có rất nhiều bức tranh khá đầy đặn nhưng đó như là những gia đình giàu có nhiều thê thiếp.

Thoáng ngừng lại một chút, liếc nhìn Tư Đồ Lôi Minh, hắn nói tiếp:

- Trong kế hoạch hóa gia đình hiện nay, tác dụng của nuôi con bằng sữa mẹ đã bị thay thế bởi các loại sữa bột. Nguyên nhân là do sau khi cho con bú bầu ngực sẽ trở nên khô quắt. Vẻ đẹp trời ban của phụ nữ là một tổn thất lớn. Vì vẻ đẹp vì vui sướng mà một số phụ nữ thà để con họ uống sữa được sản xuất bởi các nhà sản xuất vô đạo đức làm con họ dậy thì sớm.

Lúc nói tới đây sắc mặt một số nữ giới bên dưới bát đầu thay đổi nhưng Thường Nhạc càng nói càng hào hứng: - Hiện nay mất đi khả năng nuôi con bằng sữa mẹ phần lớn là vai trò của một cơ quan sinh dục.

Hắn liếc nhìn ngực Nguyệt rồi cười tà tà, nói: - Một đôi nhũ hoa trước mặt đập vào mắt như ẩn như hiện giữa hai khe ngực khiến cho những cô gái ngực nhỏ không khỏi tự ti, khiến những gã đàn ông háo sắc vẻ mặt méo mó, nước miếng chảy ròng ròng. Những người tận hưởng quên người phô trương khoe ngực, sung sướng là những người công chúng. Những người không giấu giếm nói, mà ngay cả Thường Nhạc, quân tử như vậy mà nhìn

https://thuviensach.vn

thấy cảnh này cũng khó tránh mất tập trung và suy nghĩ bậy bạ. ở nơi công cộng còn có những hành động như vậy, huống hồ lại đang ở nơi riêng tư tao nhã giao hòa ấm áp.

- Ha ha! Thường Nhạc cười thần bí rồi nói tiếp: - Đi dạo quanh cửa hàng, anh sẽ biết phụ nữ đúng là giá treo quần áo. Phụ nữ tiêu tiền cho các loại quần áo, điều này có thể nói thế giới này không người phụ nữ nào muốn đơn điệu. Một chỗ rất đẹp giống với hai bộ quần áo của giá áo trên, khoe vòng eo nhỏ, mông to

- Chỗ này tôi có một nghi vấn nhỏ muốn hỏi các chị em phụ nữ, khoe thân như vậy rốt cuộc có muốn nhận được sự đáp lại của cánh đàn ông hay không? Nếu nói là đồng ý, vậy các cô tại sao khi đàn ông thèm nhỏ dãi, thì ánh mắt biểu hiện rất khinh thường, nói không vậy các cô như vậy để ai nhìn đây? Đẹp ở khắp mọi chỗ, cần phải có con mắt tinh tường. Đàn ông chỉ có đàn ông, họ mới có con mắt tinh đời để giám định phụ nữ.

- Anh bạn, anh nói quá đúng, chỉ có cánh đàn ông chúng ta con mắt giám định phụ nữ. Bên dưới một gã đã không kìm nổi hưng phấn mà thốt lên.

Vừa dứt lời hầu như tất cả đàn ông đều chịu nổi lời khen, lúc đầu chuẩn bị phản kích lại gã Thường Nhạc, thấy Thường Nhạc thậm chí hắn lặng im như vậy.

- Không biết đàn bà có muốn ngực lớn hơn không?

Tất cả khán giả nữ phía dưới đều đột nhiên im lặng lắng nghe: - Tôi nhớ khi chúng tôi học đại học đa số các bạn học sinh nữ bây giờ bị gọi là sân bay, công chúa Thái Bình dần dần hiện có mấy bạn đầy đặn, đẫy đà, các học sinh nam dậy thì sớm đã nói: các bạn nói với bạn trai, quan sát kỹ quả nhiên như vậy. Lý do là: do bạn trai mát xa. Hóa ra mát xa có thể có hiệu quả làm nộ ngực lớn hơn. Nhưng tôi càng tin rằng tình yêu là kết quả tăng kích thích hooc môn giống cái. Bây giờ tôi đang có mấy bạn học sinh

https://thuviensach.vn

thường xuyên thay bạn trai nhưng ngực của các cô vẫn y như một vũng nước tù, tĩnh lặng, gió xuân không thể làm cho nó gợn sóng. Thật sự là không có kế hoạch, vẻ đẹp của họ do ai làm chủ đây.

Lúc những cô gái kia lặng im chờ Thường Nhạc trả lời, hắn lại cười kì dị: - Tôi hi vọng mọi người có thể cứu lấy tuổi trẻ, cứu vãn sức khỏe tình dục.

- Choáng!

Nghe đến câu này, các trọng tài ở bên trong đều không hẹn mà cùng chuẩn bị trừ điểm. Dù sao lời nói này làm cho những người ngực phẳng trước sau như một đều cảm thấy buồn bực.

- Thật sự là mất mặt.

Trên mặt ba cô gái Nguyệt, Kim Hye, Tiểu Bảo vốn là đến cổ vũ có cảm giác nóng rát, ánh mặt bất chợt nhìn bốn xung quanh.

Hình như họ sợ người khác biết các cô và tên háo sắc trên khán đài kia quen biết nhau. Tuy rằng trong lòng các cô cũng hiểu được những lời nói của Thường Nhạc là có lý, nhưng đường đường là một người đàn ông mà tìm hiểu sâu về cái này như vậy thì hơi quá mức.

Cái miệng anh đào nhỏ của Kim Hye cong cớn, áp vào tai Nguyệt: - Chị Tiểu Nguyệt, có phải chị cùng với tên háo sắc này đã từng thực hiện "đi sâu thảo luận" phải không?

Khuôn mặt trắng nõn của Nguyệt đỏ ửng lên. Đôi mắt xinh đẹp hung tợn trừng trừng liếc nhìn Kim Hye ngượng ngùng nói: - Không có, thật không có mà.

Chỉ cần nhìn sắc mặt Nguyệt, Kim Hye liền hiểu được giữa Thường Nhạc và Nguyệt chắc chắn có chút quan hệ, còn đến mức nào thì cô cũng ngượng

https://thuviensach.vn

ngùng đoán được, nhưng tóm lại một câu là: - Không làm việc trái với lương tâm thì không sợ quỷ gõ cửa.

Cô nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ xinh:

- Dù bất kể như thế nào, hắn ta và chị như thế nào, em cũng muốn như thế.

Nghe thấy câu này, thần sắc Nguyệt cổ quái liếc mắt nhìn KimHye: - Vậy em đợi để thoải mái đi.

- Đợi thoải mái ư?

Vẻ mặt Kim Hye có chút sững sờ, trong thời gian ngắn cô vẫn chưa hiểu ý Nguyệt.

- Loại việc vô vị này em chủ động rút lui.

Mọi người đều chờ đợi Tư Đồ Lôi Minh đi lên, lúc đấu với Thường Nhạc, Tư Đồ Lôi Minh lại ung dung.

Khán giả bên dưới nghe thấy rất ngạc nhiên.

Thường Nhạc cũng không quan tâm trọng tài tuyên bố thắng cuộc mà hắn quan tâm thành quả của thắng lợi ngoài viên đá quý hình mỹ nhân ra, phần thưởng những lần khác mình không cách nào có được.

Hơn nữa mấy lần đều nhận được những thứ nhạy cảm, trong đó thậm chí có cả gái đẹp. Lần này không phải đưa cho mình một mỹ nữ đấy chứ?

Nghĩ đến đây, hắn có chút run rẩy, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía bọn Nguyệt ở bên dưới khán đài, các cô cũng đổ dồn nhìn Thường Nhạc.

Dường như muốn nói: - Nhóc con anh mà dám đưa con tiểu yêu quái về nhà nữa thì bà sẽ liều mạng với mày.

https://thuviensach.vn

Một khi lời nói của phụ nữ và đàn ông trở nên thô lỗ, dường như nó đã trở thành một dấu hiệu.

- Sau đây là phần thưởng của anh Thường Nhạc! Trên khán đài, cô gái xinh đẹp ngọt ngào kia nói tới đây liền dừng lại một chút sau đó giảo hoạt nhìn về phía khán đài.

Dưới khán đài, những gã kia cùng lúc lấy tinh thần giống như Thường Nhạc sắp giành được phần thưởng và họ giành được phần thưởng căn bản không khác nhau.

- Móa, xin cô nói nhanh một chút đi. Trong lòng Thường Nhạc đang rất háo hức, hắn không kìm nổi nói thầm một câu, mà cái con bé kia như đang cố tình đối đầu với hắn, cô ta vẫn đứng đó cười hì hì.

- Đầu tiên là một triệu đô la Mỹ !

- Đổ mồ hôi!

Nghe rành rọt số tiền, mọi người đều giật mình, số tiền này đối với những người bình thường mà nói quả là một số tiền lớn, cho dù là những người giàu có, bọn họ cũng còn giật mình, không ai có thể từ chối khoản tiền hấp dẫn này được.

Nhưng tâm thần bọn họ nhanh chóng trở lại bởi vì theo lời cô gái xinh đẹp, bọn họ nghe thấy ngoại trừ một triệu đô la Mỹ ra, hình như còn vật khác.

- Em họ, em ra đi!

Cô gái xinh đẹp vừa dứt lời, trên khán đài, các trọng tài đều ngẩn người ra, trong lòng bất giác phản ứng nói: - Phần thưởng của cuộc thi ngoài một triệu đô la Mỹ ra chẳng lẽ lại vẫn còn vật khác sao?

https://thuviensach.vn

Lúc Thường Nhạc nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc kia, hắn lặng lẽ kêu than, lần trước, cô ta chính là phần thưởng phụ, vật này vừa đúng đến lúc hết hạn, mình vừa mới thoát khỏi cô ta, cô ta không thể lại được tặng cho mình đấy chứ.

Nghĩ thì nghĩ, hắn vẫn kiên trì đợi cô gái đáng yêu nghịch ngợm công bố kết quả.

- Ha ha, thật ra vừa rồi anh Thường Nhạc đã kể rất tỉ mỉ cũng rất sinh động, nhưng anh ấy thực hành kinh nghiệm đó như thế nào đây? Vì vậy chúng tôi muốn biểu dương anh, đây là phần thưởng cuối cùng của anh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 407: Phân Thắng Bại

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sau khi kết thúc giám định đầu tiên, cuộc thi giám định thế giới cũng bắt đầu lên tới cao trào.

Lúc Ma Cổ được cô gái xinh đẹp đưa ra, đồng tử cuat Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh đồng thời co lại, bọn họ đều khao khát có Ma Cổ.

Lúc này, giọng nói ngọt ngào kia lại vang lên: - Hôm nay thứ mà chúng ta giám định chính là rượu, ai là người đầu tiên có thể nếm rượu chỉ tên?

Vừa nói cô vừa bước xuống khán đài đem micro nhắm ngay miệng Thường Nhạc, đây vẫn là lựa chọn, quả thực là nhận thức đúng, nhưng những người khác cũng không có ý kiến, dù sao điều này cũng không ảnh hưởng đến kết quả cuộc thi.

Thường Nhạc hơi sững sờ, lập tức nói: - Rượu là loại vật chất tồn tại thế giới khách quan, nó là một bóng ma thay đổi thất thường, nó rực cháy như lửa, lạnh lùng như băng. Nó triền miên như cơn mơ, ác độc như quỷ, nó mềm mại như gấm vóc, sắc nhọn như đao thép, nó có mặt khắp mọi nơi, sức mạnh của nó lớn vô cùng nó đáng để khóc để giết. Nó có thể khiến con người bộc lộ tư tưởng rộng rãi tài hoa vô thường, nó có thể khiến người ta quên đi ưu sầu đau khổ và phiền não nhân gian để tận hưởng hoàn toàn tự do bay lượn trong không gian và thời gian, nó cũng khiến người ta không đố kị dũng cảm bước xuống vực sâu thẳm, khiến người ta vứt bỏ mặt nạ giả dối, trở về chính mình nói những lời nói chân thật.

- Trong lịch sử lâu đời của văn hóa nhân loại, rượu không chỉ là sự tồn tại của một chất khách quan mà còn là một loại biểu tượng văn hóa, đó là biểu

https://thuviensach.vn

tượng của tinh thần thần rươu Bacchus.

Nói tới đây, gần như một nửa số người bị thu hút - Hay quá!

Không biết ai reo lên trước, tiếp theo là tiếng vỗ tay lập tức át tiếng reo hò, đây chính là sức mạnh, chỉ cần bạn thể hiện tốt. Thể hiện hoàn mỹ có thể có được những thứ này là tiếng vỗ tay.

Đương nhiên cuộc thi cũng chỉ là mới bắt đầu, tiếp theo từ sau khán đài bốn cô gái xinh đẹp bước ra, trong tay mỗi cô cầm hai cái chai, những người khác lập tức hiểu ra rõ ràng thứ cần giám định lần này chính là rượu.

- Chỗ này tổng cộng có 8 bình rượu, tổng cộng có bốn loại khác nhau được sản xuất ở thời đại khác nhau. Cần các chuyên gia giám định phân biệt nêu rõ tên niên đại rượu. cùng với việc xác định rõ nguyên nhân.

Cô gái xinh đẹp nói đến đây liền ngừng lại một chút rồi nói tiếp: - Đương nhiên bắt đầu từ bình thứ nhất chọn ra top 4, sau đó top 2, cuối cùng hai người quyết đấu, người cuối cùng chính là vô địch đánh giá rượu tốt. Bắt đầu đi!

Cô gái xinh đẹp vừa dứt lời, một cô gái xinh đẹp bước tới, trong tay cô nâng hai bình rượu đặt vào hai bên.

Thường Nhạc lẳng lặng đứng đó dùng mũi để cảm nhận hương vị của rượu, còn Tư Đồ Lôi Minh đã nói trước: - Phong cách rượu là rất điển hình. Mỗi loại rượu đều có phong cách đặc biệt khác nhau. Thoáng dừng lại một chút gã nói tiếp: - Cái gọi là phong cách chính là chất lượng toàn diện của sắc, hương, vị rượu. Tình trạng chủ yếu thể hiện các mặt khác nhau về màu sắc, hương thơm, hương vị của rượu. Cần dùng các phương pháp phân tích hóa học, vật lý và GC để làm rõ các thành phần hợp thành của rượu. Các thành phần của các chất khác nhau trong rượu để giữ một sự cân bằng chính là cân bằng màu sắc, hương vị. Nếu chất lượng rượu mất cân bằng thì sẽ

https://thuviensach.vn

không tạo cho người uống cảm giác khoái lạc dễ chịu. Các loại tên rượu, rượu chất lượng đều có rượu thể phong phú và hoàn chỉnh.

Nói tới đây, gã thuận tay đổ rượu trong bình ra một ít: - Rượu thể trọn vẹn, màu sắc đẹp, các thành phần hợp thành hoàn chỉnh, cân bằng.

Rồi gã cười nhạt rồi đổ một ít rượu vào miệng: - Rượu tao nhã và đẹp, hương thơm và mùi vị vừa phải hơn nữa đậm đà tổng thể thành phần hợp thành tốt, có cảm giác đậm đà. Hơn nữa không có chất kích thích và mùi cồn, làm cho con người có cảm giác khoái trá và êm dịu, do đó đây phải là rượu nho.

- Cao thủ! Nghe một tên giám định đánh giá, trong đầu Thường Nhạc bất giác hiện ra hai chữ này, chỉ tiếc một điều là mình không thể nhìn được vẻ ngoài của rượu chỉ có thể đơn thuần dựa vào cái mũi, về mặt này mình đã thua một bậc.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, hắn nói: - Thuật ngữ vị thể hiện chỉ số quan trọng của ưu khuyết điểm chất lượng rượu. Vị giác rất phức tạp, vị giác khác nhau yêu cầu cũng khác nhau, vị giác của phân biệt rượu còn có cảm giác chất kích thích cũng được gọi là sức mạnh. Và nồng độ cồn trong rượu có quan hệ mật thiết với nhau đồng thời không hoàn toàn liên quan tỉ lệ thuận với rượu.

Nói tới đây, Thường Nhạc lau sạch sẽ cái chén sau đó uống một hớp nhỏ rồi cười nhạt: - Vị chát do trong nguyên liệu có chất alkaloid và tannin nên làm rượu có vị chát. Phần lớn vị chát của rượu khiến người ta cảm thấy khó chịu, có thể làm giảm chất lượng rượu. Hơn nữa rượu nho đỏ cần có cảm giác của vị chát, trong sự hài hòa của mùi rượu có các vị phối hợp hợp lý như chau, ngọt đắng chát cùng vị cay sẵn có của cồn tạo cho con người cảm giác khoái lạc. Hoặc là rượu trong rượu nho, rượu trái cây, đường, chua ba vị pha trộn cân đối thích hợp nhấm nháp, có chất rượu đậm đà, ruwoju thể khoái cảm dịu dàng.

https://thuviensach.vn

- Do đó đây là rượu nho lâu đời Ấn Độ ít nhất 800 năm.

Vừa dứt lời, Tư Đồ Lôi Minh nheo mắt giật mình, vừa rồi mình rất kiêu ngạo quên nói ra niên đại và năm sản xuất rượu, về mặt này mình đã thua Thường Nhạc nửa bậc.

Nhưng đây mới chỉ là khởi đầu, Tư Đồ Lôi Minh bước lên trước nửa bước, anh ta nói: - Tôi muốn quan sát trực tiếp bên ngoài như từ màu sắc của rượu, độ trong suốt, có kết tủa hay không, hiện tượng khí, sự xuất hiện của bọt.

Nói tới đây, gã nhìn sâu vào mắt Thường Nhạc nói: - Màu sắc của sắc rượu bình thường quan sát trực tiếp bằng mắt phân biệt. Có loại rượu thường đại diện cho màu sắc của thế giới tự nhiên. Ví dụ như màu cam của rượu cam, màu vàng rơm, màu hổ phách của rượu nho trắng và rượu nho đỏ thì có màu đỏ ngọc ruby, màu đỏ hoa hồng, màu đỏ cà rốt, màu đỏ trái lựu.

Thoáng dừng lại một chút anh ta nói tiếp: - Màu sắc không đúng không phù hợp nên màu rượu bình thường đơn điệu. Gã chỉ tay lên hai bình rượu trước mặt nói: - Dưới ánh sáng bình thường ánh từ trong dung dịch rượu thông qua dung dịch rượu giống nhau, không nhìn thấy hạt cực nhỏ.

Nói tới đây, Tư Đồ Lôi Minh ngẩng đầu ngữ khí kiên định nói: - Do vậy tôi đoán rượu này hẳn là có 900 năm lịch sử hơn nữa cò là cống phẩm thượng hạng vương triều Ấn Độ cổ.

Thường Nhạc không ngờ giải thích của Tư Đồ Lôi Minh lại đặc sắc như vậy. Hắn hiểu nếu không nói lại chỉ sợ không còn cơ hội.

Hắn bước lên trên nói luôn: - Miêu tả thuật ngữ hương thơm rượu là rất phức tạp. Các loại rượu có hương thơm và yêu cầu khác nhau. Biểu hiện tồn tại cùng một loại hương thơm rượu cũng thiên biến vạn hóa cho nên lúc đánh giá một số lời bình là thể hiện tồn tại tính từ mùi rượu , bộ phận khác còn lại là biểu thị đặc điểm mùi thơm các loại rượu khác nhau.

https://thuviensach.vn

Hắn cho mũi lên bình rượu ngửi, trên khuôn mặt tuấn tú lộ ra nụ cười quỷ dị:

- Hương thơm nhạt hương thơm không nồng không nhạt làm cho người ta khoái lạc lại không thô tục, thuần khiết mà tinh tế, dịu dàng như xử nữ xinh đẹp, hắn là tinh thần không tạp khí, nhưng giác cảm tỉ mỉ hương thơm nồng đậm, đồng thời cũng có thể từ trong rượu từ từ nhả ra hương thơm, bởi vậy tôi đôán đây hắn là loại rượu nho có lịch sử trên 910 năm hơn nữa còn là rượu nho của hoàng thất Ấn Độ.

- Đê tiện!

Sau khi Thường Nhạc đánh giá xong, trong đầu hầu hết nửa số người ở đó không kìm được thốt ra mấy lời này, bọn họ hiểu rõ Thường Nhạc vừa rồi giám định đúng là dùng sự hiểu biết, hoàn toàn là tự bản thân vừa nói, nhưng là lấy hương thơm che phủ rượu mà thôi.

Đương nhiên nếu đơn thuần là như vậy, Thường Đại thiếu gia của chúng ta vốn không thể mở lời, hắn nói đến đây tiếp theo lại nói một câu: - Rượu tốt cũng như một người con gái tốt, một khi được mở ra để uống, vậy thì sẽ một hơi uống sạch.

- Nói hay quá!

Trên khán đài, cô gái kia reo hô lên trước, mà các cô gái khác hoàn toàn bị câu nói cuối cùng của Thường Nhạc làm cho thu hút, các cô đều mong muốn đàn ông có thể mãi mãi một ngụm uống sạch, đây chẳng phải là điều các cô chờ mong hay sao?

- Tôi còn rất trẻ! Khi Thường Nhạc ngẩng đầu lên, vẻ mặt lại tăng thêm sắc thái tự tin.

Theo đạo lý thông thường có thể có được nhiều sự ủng hộ như vậy hắn là phải vui mừng mới đúng nhưng Thường Nhạc lại không lộ ra vẻ mặt vui

https://thuviensach.vn

mừng, ngược lại vẻ mặt hắn lại có phần nặng trĩu.

Không biết vì sao vừa rồi hắn bỗng nhiên nghe được tiếng khóc bi ai, mặc dù âm thnh vô cùng ầm ĩ nhưng tiếng khóc cô độc sợ hãi kia vẫn có thể lọt vào tai mình.

Thường Nhạc tin rằng tiếng khóc đó tuyệt đối không phải là từ dưới khán đài truyền tới, cô ta rốt cuộc là ai? Tại sao phải khóc? Dĩ nhiên trừ việc đó ra, cơ thể Thường Nhạc lại run rẩy.

Hắn cảm thấy hai ánh mắt tràn đầy sự dịu dàng đang nhìn mình, các cô rốt cuộc là nước sao?

Tiếng các cô reo hô, các cô gọi tên mình, tuy âm thanh rất nhỏ nhưng Thường Nhạc lại có thể cảm nhận.

Mà lúc trước cô gái kia bước lên liếc mắt nhìn Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh, nhẹ nhàng nói: - Hai bình rượu này chính là dựa theo lựa chọn các vị thuốc cùng với nguyên liệu lên men rượu "dưỡng sinh phương", đồng thời lên men bởi vì thời gian lên men dài, các thành phần hoàn toàn tan ra, cuối cùng sản xuất ra rượu hiện tai, các anh có thể nói tiếp rồi.

Tư Đồ Lôi Minh khẽ lắc đầu: - Tôi giám định đây phải là rượu thuốc và rượu bổ trước thời Hán tới thời Đường, trước tiên nghiền nát dược liệu, ngâm với nhiệt độ vừa đủ, với độ ngâm, ngâm có ảnh hưởng hiệu quả, qua nhiều lần ngâm đẻ lọc đầy đủ các thành phần thảo dược, từ đó bổ sung sự thiếu hụt phương pháp ngâm lạnh, như thuốc dùng các thành phần ngâm không hoàn toàn hấp thụ, dung dịch thu được cuối cùng chính là rượu.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, vừa rồi hắn đã cẩn thận ngửi qua, vốn không có hương vị đặc biệt gì, nói cách khác đơn giản theo phương diện mùi vị mình đã không thắng được.

Cách duy nhất chỉ dùng cách thông qua miệng.

https://thuviensach.vn

Hắn đi đến trước mặt cô gái xinh đẹp cười nhạt nói: - Có thể cho tôi một ly không?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 408: Hóa Ra Là Cô

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô gái xinh đẹp sửng sốt, lập tức khuôn mặt đỏ ửng lên như bị đốt cháy, cô ngượng ngùng gật gật đầu, sau đó lại có phần do dự nói: - Rượu đó rất rất khó uống, anh thực sự muốn uống sao?

Thường Nhạc lập tức hiểu ra, khó trách ông anh Tư Đồ Lôi Minh đơn thuần chỉ theo các phương diện chế ra phối hợp màu sắc để giám định, hóa ra rượu đó rất nặng làm cho người ta nảy sinh dục vọng.

Đương nhiên điều mà Thường Nhạc cần chính là hiệu quả như vậy.

Hắn tự nhiên gật đầu: - Say rượu phong hầu, để cho tôi thử một lần đi!

Cô gái xinh đẹp nhẹ nhàng rót một chén rượu, sau đó đưa lên miệng Thường Nhạc.

Lúc rượu chảy qua cổ họng, một chút cảm giác cũng không có - "Nước"! Chữ này chợt xuất hiện trong đầu hắn mà câu trả lời này ngay cả hắn cũng không thể nói ra.

Dù sao cũng là giám định rượu ngon, nếu quả thật xuất hiện nước thì việc này là sao đây? Đáng tiếc chính mình cũng không thấy sắc mặt của nhóm trọng tài, nếu không mình nhất định có thể đoán ra một phần.

Thời gian từng phút từng phút trôi qua.

Dưới khán đài, một số người đã không chịu nổi kêu la lên: - Mau nói đáp án, mau nói đáp án đi!

- Hai bình này đều là nước !

https://thuviensach.vn

Lần này Thường Nhạc không chút do dự, hắn hiểu rõ nếu chính mình giám định ra là nước, vậy thì ai cũng không đoán kết quả như vậy.

- Nước sao?

Tất cả những người không biết chuyện đều choáng váng

- Khì khì!

Một tiếng cười lanh lảnh đột ngột vang lên, tay vẫn cầm micro cô gái nghịch ngợm đi lên phía trước điềm nhiên cười nói: - Đây đúng là nước!

Sắc mặt Tư Đồ Lôi Minh hoàn trầm xuống, gã tuyệt đối không ngờ tới giám định là rượu thuốc thông qua bề ngoài, không ngờ lại là nước, gã dường như không thể tin chuyện như vậy, thực tế gã phân biệt bằng cách uống rượu.

- Tôi thua rồi!

Đây là đáp án không ai ngờ tới, thật ra đến chính Thường Nhạc cũng không cảm thấy tin tưởng, đây hoàn toàn không ngờ có thể là sự thật, rõ ràng Tư Đồ Lôi Minh chỉ dựa vào bên ngoài mà giám định ra kết quả sai.

Lúc cô gái xinh đẹp thứ ba nâng hai bình rượu bước ra, Thường Nhạc biết thời khắc quan trọng nhất lại tới. Lần này và hai lần trước là khác nhau, lần này hoàn toàn dựa vào thực lực của chính mình.

Tuy nhiên, từ đầu tới cuối trong lòng Thường Nhạc có vài phần nghi ngờ, rõ ràng là cuộc thi giám định, tại sao mang ra nhiều rượu như vậy, dù sao mỗi vị chuyên gia giám định đều không phải là chuyên gia thử rượu.

Ngay cả những chuyên gia giám định tốt nhất cũng có thể bỏ lỡ, điều này dường như có chút không công bằng, đương nhiên điều này cũng chỉ nghĩ

https://thuviensach.vn

lại mà thôi. Chỉ cần mình có thể thắng, giám định gì cũng không quan trọng.

Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh mỗi người cầm một chén rượu rồi uống ngay, trong lòng hai người đều hiểu chỉ sợ lần này giám định ai nói trước sẽ là người thắng cuộc, nếu như lại theo sau người khác, vậy thì sẽ mất đi giá trị.

Rượu vừa ngấm vào miệng, trên mặt Tư Đồ Lôi Minh lộ ra nụ cười chiến thắng: - Tôi giám định đây là rượu Hoàng Quế, nó dùng gạo nếp và ditty thành rượu rum. Bởi vì có hương thơm hoàng quế nên có tên đó. Rượu này giọt rượu như ngọc, thơm ngọt tinh khiết, lịch sử của nó có thể ngược dòng đến "Lao lễ" thời nhà Chu. Sau khi nghiên cứu rượu chứng minh trước kia tổ tiên của chúng ta vẫn uống là loại rượu này, nhất là Lý Bạch thời Đường uống rượu ngâm trăm bài thơ, trên phố Trường An, các quán rượu đóng cửa, vua cho gọi tới, không lên thuyền tự xưng thần là rượu tiên.

Nói tới đây anh ta cố ý liếc mắt nhìn Thường Nhạc rồi tiếp tục nói: - Rượu này hẳn là ở thời Lý Bạch triều Đường, hơn nữa còn được đào thấy ở Trường An, hôm trước vừa bị Cục di sản văn hóa Trung Quốc giành được.

Mà lúc Thường Nhạc cầm tới chén rượu, tâm thần hắn lại xao động một chút, hắn nói: - Trong tay tôi hẳn là Tứ Dương Tôn Thương Chu 58, 4x52,4 centimet. Độc đáo nhất là ở phần bụng, bốn góc đều có một sừng dê lớn, mỗi phần ngực và bụng dê hợp làm một thể,

Sừng dê nhô ra, bốn bả vai chạm khắc xuất hiện 4 con rồng cực kỳ sinh động.

Những người bên dưới đều cảm thấy kinh ngạc, rõ ràng là giám định rượu, tên này lại mang lịch sử chén rượu kể dài như vậy làm gì? Chẳng lẽ muốn khoe khoang kỹ thuật giám định của mình hay sao? Điều này có cần thiết không?

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Minh nghe thấy lời giải thích của Thường Nhạc, mặt gã biến sắc, gã bất đắc dĩ lắc đầu kỳ lạ liếc mắt nhìn Thường Nhạc, đột nhiên nói: - Anh không cần phải nói nữa, tôi thua rồi!

Những khán giả bên dưới xôn xao, kết quả vẫn chưa có mà gã đã nhận thua, điều này thật không tin nổi, người hướng dẫn bên cạnh cũng mở lời, nói: - Thực ra, giám định cuối cùng quan trọng là giám định cái chén rượu, ai có đủ khả năng để ý đến cái chén rượu vậy là đã thắng một nửa cuộc thi này rồi.

Thấy một số người vẫn chưa hiểu, cô gái tinh nghịch nói: - Mọi người hẳn là đã nghe qua câu "bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi. Chỉ cần một ít rượu vào chén sẽ có thể thay đổi hoàn toàn vị.

- Như vậy chuyên gia giám định trước đó đã không chú ý tới sự thay đổi nhỏ chén rượu, hiển nhiên đánh giá có chút sai lệch, chúng ta tiếp tục nghe Thường Nhạc giải thích.

Thường Nhạc ngẩn ra, không ngờ con bé này lại làm khó mình, tuy nhiên mình đã có đáp án: - Tôi giám định đây là rượu Mao Đài có lịch sử 100 năm, bởi vì chất lượng rượu Mao Đài rất tốt, sau khi rót vào chén sẽ xuất hiện đặc điểm giống nhau mà làm cho những nhà giám định dễ dàng hiểu sai.

Hắn cười nhạt rồi tiếp tục nói:

- Truyền thuyết liên quan đến rượu Mao Đài rất nhiều, trong đó đẹp nhất chính là: Tương truyền vào một đêm giao thừa, thị trấn Mao Đài bỗng nhiên có tuyết rơi lả tả, lạnh đến thấu xương, trên thị trấn có một thanh niên họ Lý, anh ta nhìn thấy một bà lão quần áo tả tơi nằm bất động trước cửa, anh ta cõng vào trong nhà đốt lửa sưởi ấm, rồi lấy cơm rượu đãi bà lão, sau đó lại nhường giường cho bà lão, còn mình thì nằm cạnh lò sưởi.

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, hắn tự tin nhìn xuống dưới rồi lại nói: - Dưới ánh trăng mờ ảo, nghe thấy tiếng đàn kỳ diệu, từ phía chân trời một nàng tiên nữ bay tới, nàng mặc áo the mỏng ngũ sắc, tay cầm chén rượu loang loáng đứng trước mặt liền rót rượu xuống mặt đất, lập tức không trung tràn ngập mùi rượu, trước mắt xuất hiện một dải ngân hà. Anh chàng này thức dậy, trong nhà lửa cháy ngùn ngụt, cơm vẫn còn ấm, tấm đệm trên giường ngay ngắn giống như chưa có ai nằm, bình thường đẩy cửa là thấy gió, tuyết ngừng rơi, trên mặt con sông chảy qua nhà thoảng tới mùi rượu. Từ đó về sau người dân nơi đây thường dùng nước nước sông tiên nữ ban cho để ủ rượu, dùng hình vẽ "tiên bay" làm nhãn hiệu Mao Đài cho đến nay vẫn không đổi.

Đương nhiên điều Thường Nhạc ngạc nhiên là vì sao còn muốn mình giám định bình cuối cùng? Bất luận thắng thua mình cũng đứng nhất, điều này có cần thiết không? Mà lúc rót rượu vào chén hắn hoàn toàn si ngốc.

Không có tiếng nước, không có mùi hương, hắn nêm thử một hớp, vừa mới vào miệng, hắn cảm thấy lỗ chân lông từng chỗ trên cơ thể bắt đầu dãn ra.

- Đây là rượu gì ?

Do không nhìn thấy màu sắc, trong thời gian ngắn, Thường Nhạc nhất thời chưa nghĩ ra đáp án.

- Ma Cổ!

Bỗng nhiên lúc đó, thần sắc Thường Nhạc thay đổi, hắn không kìm nổi thốt lên.

Quả thật mùi máu tươi thoang thoảng thuộc giọng khàn kia của Tư Đồ Lôi Minh thuộc sở hữu bản thân Ma Cổ.

Mà trên mặt cô gái xinh đẹp cùng lúc lộ ra nụ cười cổ quái, sự ranh mãnh trong nụ cười đó đầy sự đắc ý sự kết hợp cùng nhau đó làm cho Thường

https://thuviensach.vn

Nhạc cuối cùng tỉnh ngộ.

Đối phương từng bước thiết kế huyền cơ, không phải là tính kế Tư Đồ Lôi Minh mà là đang giả bộ Trước kia cô gái xinh đẹp liên tiếp tặng mình nhiều phần thưởng giành được cuộc thi giám định như vậy.

Trong đó bao gồm bức tranh mỹ nữ đá hồng ngọc, những thứ này đều là mồi nhử mà mình lại cứ một mực tin tưởng.

Nhưng tại sao cô ta phải bẫy mình?

Huống hồ cho dù là lừa mình tiêu phí nhiều tiền như vậy, đó không phải là việc người bình thường có đủ khả năng làm được, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

- Uống rượu đó có phải là rất sảng khoái đúng không?

- Cô gái xinh đẹp nghịch ngợm nháy mắt, dương dương tự đắc nói.

- Rút cục cô là ai?

Thường Nhạc cảm thấy mình hỏi thật ngu ngốc nhưng hắn vẫn hỏi, lần đầu bị người ta xỏ mũi dẫn đi, hơn nữa đối phương còn là một cô gái xinh đẹp, điều này có sự uất ức nói không ra.

Nụ cười trên mặt cô gái xinh đẹp bỗng tắt hẳn, cô ta chằm chằm nhìn Thường Nhạc nghiêm túc nói: - Anh còn nhớ câu chuyện phượng hoàng không? Anh còn nhớ chuyện cánh diều chim phượng không? Anh còn nhớ tranh đoạt hoa lan, sự việc của các cô không? Đắc tội với tôi, hừ, anh sẽ không có những ngày tháng tốt đẹp, đây mới chỉ là bắt đầu thôi!

Cô gái xinh đẹp giảo hoạt nói.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất dắc dĩ, bởi vì cái gọi là gieo nhân nào gặt quả ấy, đến lúc rồi đây.

https://thuviensach.vn

Tối hôm đó chính mình tính toán kỹ lưỡng lại bị cái mông nhỏ của con bé kia làm quên mất, ai dà, xem ra mình gặp họa rồi.

Hắn bất đắc dĩ nhún vai, ánh nhìn chằm chằm cô gái xinh đẹp, có phần bất đắc dĩ nói: - Mặc dù bản thiếu gia đã thua, nhưng cũng có lãi!

- Anh lãi cái gì?

Trong thời gian ngắn cô gái xinh đẹp nhất thời không hiểu ý.

- Trái tim của cô!

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Thối tha!

Cô gái xinh đẹp nghe thấy câu nói này thiếu chút nữa nhảy dựng lên, ngón tay mảnh khảnh của cô dí vào mũi Thường Nhạc, cô thở hổn hển nói: - Thường Nhạc, anh nhớ kỹ cho tôi, cho dù thích lợn thứ xấu nhất thế giới tôi cũng sẽ không thích anh!

- Đại tiểu thư xinh đẹp của tôi ơi, giọng của em hình như lớn quá đấy!

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười tươi rói, hóa ra tính cách của cô gái xinh đẹp trước mặt là táo bạo như vậy.

Nghe thấy lời nhắc nhở của Thường Nhạc, cô gái xinh đẹp giật mình tỉnh ra, mình quá đắc ý vênh váo mà quên đây là đấu trường cuộc thi.

Lại thấy khán giả bên dưới há mồm trợn mắt kinh hãi cô chỉ muốn bóp chết Thường Nhạc.

Vẻ mặt Tư Đồ Lôi Minh cổ quái nhìn Thường Nhạc và cô gái xinh đẹp, lặng lẽ bước xuống khán đài, mặc dù cuộc thi lần này mình không giành

https://thuviensach.vn

thắng lợi, nhưng những cái tinh túy trong Ma Cổ mình đã lấy hết khiến Thường Nhạc chỉ chiếm được xác Ma Cổ, vậy sẽ thế nào đây?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 409: Gặp Lại Kim Sa

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chiến thắng mà Thường Nhạc giành được trong cuộc thi đối với Tiểu Bảo mà nói đó là một việc đáng ăn mừng, đặc biệt là có được rất nhiều tiền mặt.

Nhóm giám định điên cuồng ủng hộ Tiểu Bảo, thậm chí còn mang đồ của Thường Nhạc đem bán rao với khẩu hiệu: - Vật quý hiếm của người nổi tiếng.

Đương nhiên Tiểu Bảo cũng là khôn ba năm dại một giờ, đừng nói lấy thân phận của một vua giám định, thân phận một thủ lĩnh Điểm G đơn thuần cũng có giá trị bạc vàng.

Thường Nhạc muốn ăn mừng chiến thắng cuộc thi, nhưng lựa chọn địa điểm là do Tiểu Bảo keo kiệt phụ trách.

- Ông là ai? Ánh mắt Vân sững sờ nhìn lão già trước mặt, nhíu mày lại lơ đãng, từ khi nhận được tin Mộ Dung Trường Thiên quy thuận Thường nhạc, gã vô cùng chán nản.

Cấp dưới đắc lực nhất của Mộ Dung Trường Thiên --- Vân Thái Hồng, lúc này bọn họ đang ở ZNV đã mở ra hơn nửa giang sơn, nhưng người đáng tin cậy của bọn họ lại biến mất.

- Tôi là ai không quan trọng, quan trọng là sự lựa chọn của cậu! Ông già lạnh nhạt nhìn người thanh niên trước mặt, có thể nói nếu không phải có sự tồn tại của các nhân vật xuất sắc Mộ Dung Trường Thiên, Tư Đồ Lôi Minh, Sở Phi Dương, vậy gã ít nhất cũng có được chỗ đứng nhỏ nhoi trong xã hội này.

https://thuviensach.vn

- Lựa chọn của tôi?

Vân nheo mắt lại, Mộ Dung Trường Thiên quy thuận Thường Nhạc ở ZNV khiến cho rất nhiều anh em của mình chết, cũng là người cùng vũ khí của Thường Nhạc, Kerri vừa mới rời khỏi Việt Nam, sau Quang Minh, Lâm Phong dẫn đầu nhóm cao thủ vào ZNV.

Kerri khuyên mình dẫn thuộc hạ trực tiếp ra nhập Điểm G, nhưng lòng mình có chút không muốn. Nhưng cậu chủ Mộ Dung Trường Thiên của mình còn như vậy huống chi là mình!

- Không sai, giữa Điểm G và Tân Long Nha, cậu chỉ có thể chọn một! Lão già nghiêm túc nói.

- Ông là người của Tân Long Nha!

Trong đầu Vân lóe lên một ý nghĩ, anh không kìm nổi thốt ra.

Ông già không gật đầu cũng không lắc đầu, khóe miệng ông ta lộ ra vẻ mà làm cho không ai có thể nghĩ ra, ông mở lời: - Người khác đều gọi tôi là Minh lão!

Không sai, trước mặt không phải là ai khác, chính người đáng tin cậy của Tư Đồ Lôi Minh - Minh lão, một người rất tinh tế.

- Cậu chủ của tôi chọn Điểm G, tôi tất nhiên cũng

Vân ý thức rất rõ, nhưng anh ta chưa nói hết ông Minh đã đem câu chuyện cũ ra chậm rãi nói: - Bạn của anh Thái Hồng đã chọn Tân Long Nha!

- Vân im lặng!

- MD, Kim Sa, ông đây không thích cô, tốt nhất là cô biến đi cho tôi! Một giọng nói chói tai đột ngột vang lên, cả quán bar lập tức yên tĩnh, lúc Thường Nhạc nghe thấy giọng nói này, hắn nhíu mày lại.

https://thuviensach.vn

Bởi vì giọng nói này quá to quá đáng ghét, hơn nữa theo hắn cô gái kia dường như có chút quan hệ với mình.

Lúc mình vừa đến nước Pháp, hắn gặp ngay được cô gái xinh đẹp của nước Pháp đó - Kim Sa, hơn nữa cô ta chủ động cưa cẩm mình. Và còn tặng mình vé buổi hòa nhạc Lam Tử.

Chính vì vậy mới có sinh ra nhiều chuyện thế này!

Thường Nhạc bất giác nhìn ra ngoài cánh của khép hờ.

Lập tức hắn nhìn thấy một thanh niên tướng mạo đẹp trai cô gái Đông Phương xinh đẹp cùng đứng một chỗ.

Mà vẻ mặt Kim Sa phức tạp nhìn hai người bọn họ. Vẻ mặt dó giống như một con dê non vô dụng.

Mọi người bốn xung quanh ngừng lại lạnh lùng nhìn lên phía trước, dường như tất cả bọn họ đang đợi cậu thanh niên động tay động chân hoặc giả là Kim Sa khóc thút thít.

Đối với đám người tò mò này, tìm kiếm sự bất ngờ mới là sự theo đuổi của họ.

Trong con mắt đen ngòm của Thường Nhạc lóe lên sát khí, hôm nay mở tiệc ăn mừng cuộc thi giám định, Tiểu Bảo keo kiệt làm cho mình không thoải mái, bây giờ lại có người dám thách thức giới hạn của mình, đúng là tìm cái chết, hắn không kìm nổi đứng lên.

Kim Hye và Nguyệt một trái một phải đi bên cạnh Thường Nhạc, Tiểu Bảo vội vội vàng vàng theo sát sau Thường Nhạc.

Caruso đã rất tức giận, anh ta không ngờ Kim Sa lại như hình với bóng đi theo sau mình, cảm giác như có một cái đuôi đáng ghét bám theo sau, bàn

https://thuviensach.vn

tay anh ta mạnh mẽ giơ lên chuẩn bị cho cô gái này một bài học.

Nhưng anh ta vừa giơ ta lên, lập tức một khuôn mặt xa lạ kỳ quái bỗng nhiên xuất hiện trước mặt, Caruso hơi sững sờ: - Anh là ai? Thấy hai con mắt Thường Nhạc, thân hình anh ta bất giác run rẩy.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười mỉa mai và bực mình nói: - Rác rưởi!

- Bịch!

Vừa dứt lời, chân Thường Nhạc di chuyển, tốc độ quá nhanh đến thời gian phản ứng cơ bản cũng không có, thực ra Caruso đã có linh cảm Thường Nhạc sẽ tấn công, anh ta đã tập trung tinh thần vào một điểm nhưng vẫn không có tác dụng.

Thân hình to lớn kia như diều đứt dây bay lên, nhưng với Thường Nhạc mà nói đây mới chỉ là bắt đầu, thân hình anh ta lại bay lên không trung bằng một cú đá.

Bất luận Caruso rơi xuống vị trí nào, thân hình Thường Nhạc đều có thể xuất hiện trước điểm đó, một đạp rồi một đạp tiếp khiến anh ta vẫn mãi trong tình trạng lơ lửng trên không trung.

Trên không trung, máu tươi phun ra, tất cả mọi người đều choáng váng:

- Giết người! Họ cùng phản ứng tự nhiên, nhưng trong lòng Thường Nhạc lại hiểu rõ gã trước mặt kia tuyệt đối không thể chết.

Mặc dù mỗi lần xuống tay đều rất mạnh, nhưng đều không nguy hiểm, anh ta chỉ đau đớn, đau tới tận xương tận tủy, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian ác, sự đè nén trong lòng hoàn toàn được giải tỏa, càng lúc hắn càng hưng phấn, hào quang quỷ dị trong con mắt đen cũng càng lúc càng man rợ.

https://thuviensach.vn

- Dừng lại, cầu xin anh dừng tay. Giọng nói của Kim Sa lại vang lên, Thường Nhạc nhíu mày, có đáng vì cô như vậy không? Thường Nhạc dừng chân lại, thân hình Caruso nặng nề rơi bịch xuống mặt đất.

Thường Nhạc cảm thấy kỳ lạ, chẳng lẽ tình cảm của phụ nữ đều như vậy sao? Anh ta đã đối xử với cô như vậy mà cô còn muốn bảo vệ anh ta, đây là tình yêu hay sao? Thật không tin nổi. Dĩ nhiên cả đời này Thường Nhạc ghét nhất là đàn ông đánh phụ nữ.

Anh có thể ly hôn với cô ấy, anh có thể giải thích lý do với cô ấy, nhưng chỉ cần một người đàn ông đánh phụ nữ như vậy đúng là rác rưởi.

Thường Nhạc nhìn sang phía Kim Sa, lúc này, giọt nước mắt đang lăn dài trên khuôn mặt hốc hác của Kim Sa, cô lia lịa lắc đầu: - Đừng đánh nữa, còn đánh nữa, anh ta sẽ chết, anh sẽ đắc tội với gia tộc nhà anh ta.

- Gia tộc?

Thường Nhạc lạnh lùng mỉm cười:

- Chỉ cần tôi muốn giết người, cho dù là Ngọc Hoàng đại đế ở đây cũng không ngăn được!

- Cầu xin anh đừng giết anh ta, chuyện của tôi và anh ta thì tự chúng tôi giải quyết! Ánh mắt Kim Sa chờ đợi nhìn về phía Thường Nhạc, Thường Nhạc không có phản ứng gì, bỗng nhiên cô ôm mặt chạy ra ngoài!

Nhìn cái bóng loạng choạng kia biến mất, Thường Nhạc muốn nói nhưng lại kìm lại vào trong, hắn không biết rốt cục nên nói thế nào?

Dùng thân phận gì mà nói!Mình có tư cách gì mà nói đây? Vì vậy cuối cùng hắn chọn cách im lặng, đương nhiên lúc ánh mặt hắn nhìn cô gái trẻ, khóe miệng để lộ nụ cười gian ác.

https://thuviensach.vn

- Nếu nói cô gái thuần khiết, tôi đoán cũng chỉ là một gái điếm mà thôi! Thường Nhạc vừa nói vừa đi thẳng về phía trước, ánh mắt tà dị liếc mắt nhìn Caruso, lạnh lùng nói: - Anh có phải là rất hận tôi? Có phải anh cho rằng mình rất mạnh mẽ chỉ cần tôi rời khỏi, anh sẽ tiếp tục cưa cẩm cô gái thuần khiết kia? Nói cho anh biết không thể nào.

Caruso hơi sững sờ, còn chưa kịp phản ứng thì sự đau đớn đã đến qua háng mình.

Vẻ mặt Thường Nhạc lạnh lùng nhìn Caruso, vẻ mặt đó giống như một con chó: - Ông đây muốn bóp của mày, ông muốn mày nếm thử mùi vị ăn không được!

Nhìn máu tươi chảy trên mặt đất, nhìn Caruso đã hôn mê, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười tươi, hắn nhổ một bãi nước miếng lên mặt Caruso, sau đó xoay người nói với Kim Hye và Nguyệt:

- Các em vào phòng trước chờ anh, một lát nữa anh sẽ tới.

Nói xong hắn cũng không đợi hai cô còn đang khiếp sợ phản ứng, hắn đã kéo Caruso như kéo một con chó chết rồi bước đi bên cạnh, mà hai cô gái còn chưa kịp phản ứng cũng đã bị Thường Nhạc lôi đi bên cạnh.

Thường Nhạc vừa bước được hai bước bỗng nhiên lúc đó dừng lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn mặt mọi người, gian ác nói: - Ai mà báo cảnh sát tôi sẽ giết chết cả nhà, cho dù báo cảnh sát thì cũng thế nào, đm!

Nói xong hắn biến mất ngay trước mắt mọi người.

Thường Nhạc đẩy cửa phòng một cách thô bạo, giờ phút này hắn muốn trút hết và hành hạ, hắn muốn tàn bạo hành hạ người phụ nữ này.

Chẳng biết tại sao khi nhìn thấy Kim Sa đáng yêu xinh đẹp trước mặt rơi vào tình trạng như vậy trong lòng hắn phảng phất một cơn thịnh nộ không

https://thuviensach.vn

thể nói ra.

Tâm thần hắn hoàn toàn bị dục vọng gian tà chiếm hết, đừng nói là cô gái trong trắng, chỉ cần là phụ nữ Thường Nhạc đã không kìm nổi nhào tới.

Hắn cảm thấy tà ác trong lòng ngày càng mạnh mẽ, đương nhiên điều này chính vẫn là bị việc của Kim Sa làm cho bị kích thích.

Nếu không phải gặp được Caruso và Kim Sa, thì dục vọng sẽ không nhanh chóng xuất hiện như vậy.

Trong ánh mắt đó, không ngừng lóe lên sự gian tà, khi cô gái thấy ánh mắt đó chứa đầy dục vọng, thân hình mềm mại và thon thả của cô run lên: - Anhanh muốn làm gì?

- Em nói đi?

Thường Nhạc ném Caruso như ném một con chó chết trên mặt đất, sự đau đớn tột cùng làm anh ta đau đớn tỉnh lại. Anh ta chết lặng trước cảnh tượng trước mặt.

- Caruso cứu em

Thấy Thường Nhạc càng lúc càng tiến lại gần, cô gái sợ hãi kêu lên.

- Xoẹt!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 410: Tác Dụng Của Ma Cổ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc bắt đầu điên cuồng xe bỏ quần áo của cô gái, hắn hoàn toàn không quan tâm cô gái đang ra sức khóc lóc kêu gào.

Trong nháy mắt, chiếc áo khoác của cô bị ném đi, trên bàn gần như nằm khỏa thân trên bãi cát, một cái tất chân bị tuột tới bàn chân, một chân đứng trên cát còn chân khác thì buông thõng xuống.

Sức lực duy nhất còn sót lại của cô đều bị cạn kiệt hết, việc duy nhất cô có thể làm chính là lặng yên chịu đựng, cô không ngờ tất cả điều này lại có thể xảy ra trên cơ thể mình.

Nhưng mình có tội sao?

Hắn đè lên cơ thể cô gái xinh đẹp, hai tay sờ hai bầu ngực, mông cô gái, ở giữa hai bắp đùi trắng nõn, ở giữa hai đùi trắng mềm mại của cô hết sức khiêu khích

Cô gái muốn lớn tiếng kêu rên mang hết những đau đớn trên cơ thể kêu la, nhưng bờ môi của gã đàn ông dính chặt với môi cô, hai đầu lưỡi quấn lấy nhau, cô chỉ có thể dùng bàn tay nhỏ bé vuốt qua vuốt lại trên lưng gã đàn ông, bóp miệng tiếng "hừ".

Cô đã từ vừa mới bắt đầu phản kháng rồi dần dần thích ứng, nhưng trong ánh mắt đen xì của Caruso lại không ngừng phát ra sát khí.

Bởi vì là lần đầu tiên của cô gái, thật ra Thường Nhạc không thể nào mà hứng thú được, trong cơ thể hắn có một loại sức mạnh không thể khống chế

https://thuviensach.vn

được, trong lòng gã đàn ông ẩn chứa dã tính bạo ngược, mỗi lần hắn dịu dàng với người yêu thì dường như lập tức sự tích tụ như muốn nổ tung ra.

Thường Nhạc lấy hai tay vuốt vuốt ngực dùng hết sức không ngừng làm biến dạng ngực cô gái, nếu cô gái có sữa nhất định sẽ nặn hết ra, cơ thể cô gái từ từ ngả về phía sau, đầu rũ xuống, tay vịn bên ngoài.

Miệng của Thường Nhạc đã dừng trên cổ cô gái, hắn vừa hôn vừa liếm. Lại hung hăng lưu lại vài dấu vết hôn.

Cô gái bị quyến rũ một chút cảm giác đau đớn trên cơ thể dường như không còn.

- Không được kêu. Biết rõ muốn nhanh đến cao trào muốn cô gái câm miệng là không thể nào nhưng Thường Nhạc vẫn ra lệnh như vậy.

Hắn giống một con sói hung ác, dùng lưỡi liếm liếm trên khuôn mặt xinh đẹp, trên khuôn mặt cô dính đầy nước miếng của mình sau đó dùng hết sức về phía mông kêu lên một tiếng rồi bất động.

Hai chân cô gái co giật một hồi rồi buông thong xuống không lung lay. Đôi mắt đẹp mở to vô thần nhìn chằm chằm lên trần nhà. Một tiếng thoả mãn kêu lên thích thú, hết sức thích thú.

Sau khi làm xong tất cả, Thường Nhạc bình tĩnh lẳng lặng nằm yên ở chỗ đó, vẻ hung ác ban đầu hoàn toàn biến mất, chuyện xảy ra vừa rồi như tia chớp hiện ra trong đầu mình.

- Tai sao có thể như vậy? Vừa rồi vì sao tôi không thể khống chế chính mình? Thường Nhạc hoài nghi vừa rồi có thật hay không, mà cô gái kia đã hôn mê, giọt nước mắt đó vẫn đọng lại khóe mắt, có chút xinh đẹp.

Trên cơ thể trắng như tuyết hiện đầy dấu vết, rõ ràng lúc ấy mình rất điên cuồng mà Caruso đã lặng yên nằm đó nhưng đã bị mình đánh cho hôn mê

https://thuviensach.vn

bất tỉnh.

Thường Nhạc ngồi đó vẫn suy nghĩ rất lâu rất lâu. Từ đầu tới cuối hắn đều không rõ tại sao vừa rồi mình lại có thể như vậy. Ở sâu trong lòng hắn đoán việc mơ hồ như thế này với ban ngày mình uống rượu Ma Cổ có liên quan đến nhau. Cuối cùng hắn mặc quần áo cho cô gái rồi bế cô ra.

Chuyện vừa rồi xảy ra trong phòng rất nhiều người đều có thể đoán ra, nhưng lúc Thường Nhạc bước ra từ bên trong, bất kể ai cũng làm như không nhìn thấy.

Đây chính là sự uy hiếp mạnh mẽ, không ai muốn vì một chuyện không liên quan mà phải gặp rắc rối.

Bên ngoài vẻ mặt Kim Hye và Nguyệt kỳ lạ nhìn Thường Nhạc, trong mắt cô gái xinh đẹp chứa đầy sự hoài nghi và có chút sắc thái khủng bố.

Tiểu Bảo chế giễu bằng nụ cười nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt đó như muốn nói hắn nhất định không làm ra gì chuyện tốt đẹp.

Sau khi đi ra Thường Nhạc cũng không có tâm trạng gì uống rượu chúc mừng nữa, hắn đi thẳng ra ngoài, hắn cần một khoảng thời gian, một khoảng thời gian để có thể tháo gỡ sự nghi vấn trong lòng.

Các cô Kim Hye vẫn luôn im lặng đi theo sau Thường Nhạc, mãi cho đến lúc bước vào xe ô tô, cô mới thận trọng nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt kỳ lạ nói: - Anh có phải là người hai mặt không?

Câu nói này như một mũi dao sắc nhọn đâm vào lòng Thường Nhạc, nhưng bên ngoài khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhạt: - Mỗi người đều có hai mặt mặt ngoài và nội tâm, vì vậy mới có cách nói lòng người khó dò.

Con mắt Kim Hye cổ quái chuyển động, rất lâu mới chậm rãi nói một câu: - Thực ra nhìn kỹ anh còn tốt hơn tên vô lại kia nhiều

https://thuviensach.vn

- Tên vô lại kia?

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười cổ quái, bản thân mình cũng không phải là người tốt đẹp gì.

Mục đích lần này là trực tiếp đến tổng bộ Điểm G Paris.

Khi xe ô tô đến cổng tổng bộ Điểm G, lúc bọn Kim Hye, Nguyệt và Thường Nhạc vừa mới xuống xe, sắc mặt Thường Nhạc hơi đổi, hắn cảnh giác nhìn phía sau, và Kim Hye cũng bất giác nhìn lại phía sau.

Ngoại trừ bóng tối ra vẫn là bóng tối, cô ngẩn người ra kinh ngạc nhìn sang phía Thường Nhạc.

- Em vào trước đi, sắp xếp cho cô ấy tốt, anh có chút việc phải làm. Thường Nhạc đem cô gái kia giao cho Nguyệt rồi chậm rãi đi hướng về phía bóng tối.

Lần này Tiểu Bảo lại rất khôn khéo, cô không đưa ra bất kì phản đối nào mà đi luôn vào biệt thự.

Sau khi Thường Nhạc đi đến dưới một cây đại thụ, hắn lạnh nhạt nói:

- Nữ Vu xinh đẹp, cô mau ra đi!

Một bóng đen như âm hồn xuất hiện trước mặt Thường Nhạc, trong khoảng thời gian ngắn như vậy không gặp Thường Nhạc bây giờ Nữ Vu trở nên tiều tụy, dáng vẻ tươi rói trước kia hoàn toàn biến mất.

Điều này làm cho trong lòng hắn kinh ngạc: - Chẳng lẽ Nữ Vu gặp chuyện gì sao?

Nữ Vu thần sắc xúc động nhìn Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở, nói: - Thật là không ngờ, anh không ngờ, không ngờ uống máu của Ma Cổ thật sự quá tuyệt, thật quá tuyệt như vậy có thể kích thích cơ thể cổ

https://thuviensach.vn

Vương. Chúng tôi không cần giành lấy thắng lợi cuối cùng cuộc thi giám định trực tiếp tiến vào Vu Tộc cứu người của Tộc tôi rồi.

Thường Nhạc nhíu mày, với việc của Nữ Vu, lần trước hắn hiểu được một chút từ việc Nữ Vu nói ra, tuy nhiên bởi vì năng lực của Nữ Vu khá kỳ dị, chính mình muốn biết đối phương mạnh đến mức nào cho nên hắn mới chịu đồng ý với Nữ Vu đi cứu Vu tộc, cứu những người đó.

Nhưng bây giờ đã khác, bây giờ hắn cần một câu trả lời thấu đáo, nên ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn Nữ Vu, gằn từng chữ: - Tại sao tôi và cô phải trở về? Tại sao phải cứu vớt gia tộc của cô, cô và tôi có quan hệ gì? Gia tộc của cô và tôi có quan hệ gì?

Nghe câu nói này, vẻ mặt xúc động của Nữ Vu hoàn toàn biến mất, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt sắc lộ ra vẻ kinh ngạc không hiểu hiếu kỳ nói:

- Tại sao? Tại sao anh không cùng tôi trở về, chẳng phải anh đã đồng ý với tôi rồi sao? Chẳng lẽ anh nói mà không giữ lời?

Thường Nhạc lạnh lùng lắc đầu, ánh mắt châm chọc nhìn Nữ Vu hơi tiếc nuối nói: - Cô quá ngây thơ rồi, trên đời này cái gì cũng đều tin tưởng được đó chính là không thể tin người khác, nhớ kỹ lời của tôi.

Nữ Vu choáng váng cô ngơ ngác nhìn Thường Nhạc, sắc mặt cổ quái nói: - Ngoại trừ con người ra tôi còn có thể tin cái gì?

Nếu đổi lại là trước kia, hắn nhất định phải tập trung tinh thần cùng Nữ Vu nói chuyện, nhưng bây giờ không cần nữa, tâm hồn hắn hoàn toàn trong trạng thái bình tĩnh, thậm chí một cảm giác sợ hãi cũng không có. Hơn nữa còn cảm thấy lúc này Nữ Vu có chút đáng yêu ngây thơ.

Ánh mắt hắn nhìn Nữ Vu, một lúc lâu sau mới chậm rãi nói: - Tin tưởng chính mình. Nói tới đây hình như nghĩ tới điều gì hắn tiếp tục nói: - Trên đời này không có chuyện gì là nhất thành bất biến đâu.

https://thuviensach.vn

Nữ Vu đã hiểu ra, đôi mắt rung động lòng người nhìn thật sâu Thường Nhạc liếc mắt, lập tức cô cắn răng nói: - Được rồi, tôi lấy vật này cùng anh đổi, như vậy được chưa.

- Đổi cái gì? Tâm thần Thường Nhạc có chút căng thẳng, trong ánh mắt xuất hiện vẻ quỷ dị.

- Tôi dùng Thánh Châu để đổi lấy việc anh đi cứu gia tộc, cứu người của chúng tôi.

- Thánh châu là vật gì? Tâm thần Thường Nhạc hơi xao động.

- Chỉ cần anh đặt Thánh Châu ở trên người là có thể trấn áp ma lực của Ma Cổ, như vậy ít nhất có thể cam đoan anh sẽ không thể bị ma hóa trước cổ Vương. Nữ Vu nghiêm túc nói.

- Câu này của cô có ý gì? Thường Nhạc nheo mắt giống như bắt được cái gì, nhưng trên thực tế mình còn không lĩnh hội được, nhưng trong lòng lại bắt đầu có cảm giác bất an.

Trên khuôn mặt Nữ Vu xinh đẹp lộ ra một nụ cười ngọt ngào.

Thường Nhạc kinh ngạc liếc mắt nhìn Nữ Vu, chỉ thấy Nữ Vu hít sâu "cục cục" một tiếng, lập tức một lát sau chỉ thấy yết hầu cô ta có một vật dài bay lên như là có một con rắn từ bụng Nữ Vu nhảy ra.

Trong khi Thường Nhạc há mồm trợn mắt, từ miệng Nữ Vu phun ra một cái trứng gà to lại hiện ra một loại châu báu sắc hào quang và sắc thái tình cảm trên bề mặt dường như toát lên một tầng bảo quang tươi sáng.

- Đó là võ thuật gì? Nhổ ra vật lớn gì đó từ trong bụng. Thường Nhạc nói có chút không dám tin vào mắt mình.

https://thuviensach.vn

- Đây là công cắn nuốt của Nữ Vu Tộc, chỉ cần nuốt châu báu vào trong ẩn trong bụng như vậy không ai có thể biết nó được giấu ở đâu. Nữ Vu thản nhiên mỉm cười, rõ ràng mình cảm thấy rất tự hào khi có được công phu này.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm Nữ Vu, gương mặt vui vẻ đó bỗng nhiên cười rộ lên nói: - Tôi đã đồng ý với cô đi sao?

Nữ Vu kinh ngạc, sau đó ngạc nhiên nhìn Thường Nhạc không hiểu nói: - Thánh Châu là bảo bối, tại sao anh không cần? Hơn nữa anh đi chỉ là trợ giúp.

- Cô đã mang Thánh châu tới, tôi đoạt lấy không được sao? Như vậy tôi cũng không nợ ân tình cô, tôi lại không phải là Thánh nhân dựa vào cái gì để giúp Vu tộc đây?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 411: Nữ Vu Cũng Là Người

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc nghiêm túc trả lời, dường như mỗi lời nói của hắn đều vô cùng có lý vậy mà Nữ Vu căn bản không nghe, cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi bĩu một cái: - Hừ, tôi cũng không tin tôi nhất định phải xách anh trở về.

Vừa nói, thân hình mềm mại liền như tia chớp đánh về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng, thân hình nháy mắt chuyển động theo một độ cong tuyệt vời, đợi tới khi Nữ Vu phản ứng lại, tay Thường Nhạc đã đặt ở bộ phận chí mạng sau lưng cô.

- Chẳng nhẽ cô không biết tôi là Thường Nhạc, người đứng đầu Điểm G sao? Thường Nhạc lẳng lặng đứng ở đó như hưởng thụ niềm vui sướng thành công, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười thản nhiên.

Nữ Vu quay lại trừng mắt nhìn Thường Nhạc sau đó duy trì trạng thái trầm mặc.

Thường Nhạc hơi giật mình, hắn không ngờ Nữ Vu này tính tình lại quật cường như vậy. Tay hắn xoay tròn một độ cong tuyệt vời trên không trung, tới khi Nữ Vu kịp phản ứng, viên thánh châu quý giá đã nằm trong tay Thường Nhạc.

Thường Nhạc mỉm cười tà mị: - Nữ Vu đại nhân xinh đẹp, cô còn có bảo bối nào để giao dịch cùng tôi nữa không? Nếu như không có, viên thánh châu này coi như thuộc về tôi!

Vừa nói, hắn vừa đem viên thánh châu bỏ vào miệng.

https://thuviensach.vn

- Anh Đừng nuốt. Mắt thấy Thường Nhạc định nuốt viên thánh châu, Nữ Vu khẩn trương, vội vàng ngăn cản.

Thường Nhạc sửng sốt, nhưng lập tức mỉm cười: - Cô có thể nuốt thì tôi cũng có thể. Nghĩ tới đây, không đợi Nữ Vu nói tiếp, hắn liền trực tiếp nuốt viên thánh châu vào trong bụng.

- Anh không thể nuốt được. Thánh châu này là chiết xuất từ thân thể của tôi, có đặc thù nữ tính. Nếu anh nuốt nó vào như vậy, giới tính của anh cũng sẽ có biến đổi. Nữ Vu cuối cùng cũng nói ra tất cả.

- Cô nói cái gì?

Thân hình Thường Nhạc chấn động, hắn gần như không thể tin vào lỗ tai của mình, con quỷ nhỏ này chắc không phải vì thánh châu mà hù dọa hắn chứ? Nếu thực sự như vậy thì cô thật là quá ngây thơ.

Nữ Vu nhìn thấy vẻ mặt không tin của Thường Nhạc, cô bất đắc dĩ lắc đầu: - Nếu như vậy tôi cũng không phản đối, chẳng qua nếu như anh thực sự biến thành nữ thì cũng không liên quan gì tới tôi nha.

Thoáng ngừng lại một chút: - Hiện tại anh có thể thả tôi ra được chưa?

- Đương nhiên có thể! Thường Nhạc cười dịu dàng. Tối nay thật đúng là lời được Nữ Vu xinh đẹp này. Chính mình chẳng những bắt nạt cô một chút mà còn đoạt được bảo bối của cô, loại cảm giác này thật là thích.

Sau khi buông tay ra, Thường Nhạc nghênh ngang đi về phía tổng bộ Điểm G.

- Ầm!

Bỗng nhiên chợt nghe thấy âm thanh của vật gì đó va chạm với mặt đất, trong lòng Thường Nhạc hơi kinh hãi, Nữ Vu chắc sẽ không tự sát chứ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây hắn vội vàng chạy lại phía sau.

Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, Thường Nhạc có một cảm giác dở khóc dở cười. Hóa ra, đường đường là một phụ nữ cứng rắn từng khiến cho hắn run rẩy, giờ phút này Nữ Vu đại nhân là giống như một đứa trẻ ngồi dưới đất khóc.

- Đây coi là cái gì với cái gì? Thường Nhạc thoáng suy tư một chút, cuối cùng đi kiên quyết đi tới nghiêm túc tính toán. Giờ phút này, Nữ Vu cũng là một phụ nữ đáng thương không có chỗ dựa.

Chính mình đường đường là một người đàn ông mà lại đoạt đồ của người ta là không đúng, tuy nhiên hắn cũng chỉ muốn báo thì việc trước kia cô dọa hắn mà thôi.

Nữ Vu dường như cũng cảm giác được trước mặt có người, cô lau nước mắt, ngẩng đầu nhìn lên người kia. Tuy nhiên, khi tiếp xúc với ánh mắt cười như không của Thường Nhạc, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô không ngờ lại bất ngờ đỏ lên.

- Phì! Nhìn khuôn mặt như mèo hoa của Nữ Vu, Thường Nhạc không kìm nổi phì một chút mỉm cười. Cô bé này thật là đáng yêu, tới khóc cũng có cá tính như vậy.

Giờ phút này làm gì còn bóng dáng tiểu mỹ nữ xưa kia, quả thực chính là một cô em Lạp Tháp nhà bên. Không biết vì sao, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng Thường Nhạc như có gì đó làm cho xúc động.

Nam Cung Huân Y!

Trong chớp mắt, cái tên chính mình chôn sâu trong tim bất ngờ hiện ra. Quả thật trước kia, Nam Cung Huân Y đáng yêu không phải cũng chính là như thế này sao? Chính mình thường xuyên chọc cô khóc lên rồi cảm giác vô cùng thành công. Nhưng những việc này hiện tại sẽ không thể xảy ra!

https://thuviensach.vn

Trong khoảng thời gian ngắn, nội tâm Thường Nhạc vô cùng hỗn loạn.

- Này Bỗng nhiên quần áo Thường Nhạc bị người nào đó kéo, đầu óc hắn trở nên thanh tỉnh, nhìn Nữ Vu như con mèo nhỏ trước mắt, khóe miệng hắn lộ ra ý cười nhạt.

Quá khứ tạm thời chôn giấu trong nội tâm, người không thể luôn sống trong quá khứ.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Nữ Vu hơi bĩu: - Chẳng nhẽ tôi rất khó coi hay sao? Tại sao anh lại cười? Trên mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ mặt kỳ quái. Lần đầu tiên thấy Nữ Vu nói tới hai chữ xinh đẹp này. Trước kia, cô ăn mặc như đại mỹ nữ, hiện giờ đương nhiên sẽ không xấu đi, thậm chí còn hấp dẫn hơn trước kia một chút.

Thường Nhạc áp chế sự hiếu kỳ xuống đáy lòng cười nhạt một tiếng, nói: - Ừ, không phải khó coi mà vô cùng khó coi.

- A!

Nữ Vu như con mèo nhỏ híp mắt bị dẫm phải đuôi, che khuôn mặt, con ngươi nghiêm túc nhìn Thường Nhạc, sau đó trừng mắt hung tợn nhìn hắn, tức giận nói: - Đều tại anh, nếu không phải tại anh, tôi cũng sẽ không biến thành như vậy.

Cũng trong lúc này, toàn bộ nội tâm đơn thuần của Nữ Vu đều bị thể hiện ra ngoài.

Trước khi cô ra đi, người trong tộc đều nói phụ nữ bên ngoài hư hỏng cỡ nào, làm cho cô thủy chung duy trì trạng thái lạnh lùng này và nói cho cô biết khi giết người tuyệt đối không cần nương tay.

Thế nhưng, từ sau khi gặp tên bại hoại Thường Nhạc này, chỉ qua hai lần gặp, cô liền nhận thấy thế giới đã hoàn toàn biến thành lưu manh rồi!

https://thuviensach.vn

Con ngươi Nữ Vu xinh đẹp hơi động một chút, bỗng nhiên nói một câu mà đánh chết Thường Nhạc cũng không thể tin nổi: - Tôi có thể nhận anh làm anh trai không?

- Nhận Nữ Vu làm em gái? Chỉ sợ Thường Nhạc có suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ tới vấn đề này. Nhìn lại vẻ mặt nghiêm túc kia của Nữ Vu, Thường Nhạc hiểu mình đã bị cảm hóa rồi.

- Em gái ngoan, ông đây sẽ làm anh trai của em! Đương nhiên, Thường Nhạc càng tin tưởng một câu, trước gọi là chị, sau gọi là em, sau cùng gọi là vợ.

Hiện tại trực tiếp vượt qua kế hoạch gọi chị, nhảy vọt sang gọi một tiếng em, xem ra khoảng cách người vợ cũng không xa! Nghĩ tới đây, khóe miệng Thường Nhạc càng thêm tươi cười!

Hắn vỗ tay vào vai Nữ Vu một cái, nói ra lời thề son sắt: - Nữ Vu, kể từ sau nếu có ai dám ức hiếp em, anh trai sẽ giúp em, nếu sau này em không có tiền, anh trai sẽ kiếm tiền cho em, nếu sau em không có chồng, anh sẽ nuôi em cả đời!

Nữ Vu nhìn gương mặt chân thành của Thường Nhạc, con ngươi xinh đẹp của cô hơi rung động, sau đó liền bổ nhào vào lòng Thường Nhạc như bé con làm nũng, rồi hô lên: - Anh trai, anh trai!

Bình thường ôm nha đầu Tiểu Bảo vào trong ngực không có bao nhiêu cảm giác, nhưng cô em Nữ Vu này vừa nhào vào ngực hắn, hắn có cảm giác như mình đang bế một người phụ nữ, một phụ nữ hàng thật giá thật.

Nhưng Thường Nhạc kinh ngạc phát hiện ra, hiện giờ trong nội tâm của hắn không ngờ vô cùng bình tĩnh, hoàn toàn không có sinh ra chút dục vọng nào. Hắn nhẹ nhàng đẩy vai Nữ Vu ra, cười nhạt một tiếng nói: - Em gái, thánh châu vẫn là nên trả lại cho em, anh còn không muốn biến thành phụ nữ.

https://thuviensach.vn

Nữ Vu hơi sửng sốt, tiếp theo "phì" một cái bật cười. - Anh trai, anh vẫn là làm phụ nữ đi bởi vì thánh châu này chỉ có vào đêm trăng tròn mới có thể lấy ra từ cổ họng.

- Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc vội vàng nói: - Vậy sao em có thể

Nữ Vu sớm biết Thường Nhạc sẽ hỏi thế này, cô điềm nhiên mỉm cười nói: - Bởi vì em là phụ nữ!

- Chỉ đơn giản như vậy?

- Chỉ đơn giản như vậy!

Thường Nhạc hoàn toàn choáng váng.

- Đi thôi, chúng ta đi vào! Thường Nhạc kéo bàn tay nhỏ bé của Nữ Vu, đi vào trong tổng bộ. Nữ Vu hơi chần chừ nói: - Anh trai, em còn một chút việc phải xử lý, một lát nữa em quay lại tìm anh được không?

- Không thành vấn đề, tuy nhiên, phải cẩn thận một chút.

- Vâng!

Nhìn bóng lưng dần dần biến mất của Nữ Vu, Thường Nhạc cảm thán một hồi. Vừa rồi quan hệ giữa mình và Nữ Vu còn mông lung, trong nháy mắt hai người đã trở thành anh em. Sự việc trên thế gian thật là kỳ diệu.

Khóe miệng lộ ra tia cười lười biếng. Từ ngày rời khỏi nơi này tới giờ nháy mắt đã là một khoảng thời gian dài, trong khoảng thời gian này lại sinh ra nhiều chuyện như vậy.

Một vài chuyện thì không cách nào thay đổi được, một vài chuyện thì không thể đoán trước. Việc tập kích hắn của tổ chức thế giới sát thủ cơ bản

https://thuviensach.vn

được giải quyết, khoản nợ này tổ chức siêu cấp chiến sĩ nước Mỹ sớm muộn cũng sẽ được tính đến.

Tình hình Lãng Mạn bên này dường như hơi không ổn. Hiển nhiên, trong tổ chức Lãng Mạn này, những tên kia phải hành động, đương nhiên đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến mình vội vàng từ Pháp trở về. Điểm G ở Paris đã cắm rễ xuống, tốc độ phát triển rất nhanh, nhưng thật ra những danh hiệu lâu đời của giới xã hội đen như Phượng Hoàng lửa Mafia, Giáo hội, kỵ sĩ thần thánh nước Pháp đã dần dần trầm xuống.

Chẳng lẽ bọn chúng đang chờ đợi thời cơ?

Thường Nhạc đương nhiên sẽ không tin bọn người kia là nhà từ thiện, sẽ không tới cùng Điểm G và Tân Long Nha chia cắt khối bánh ngon ngọt này.

Đương nhiên Điểm G và Tân Long Nha có thể đưa Paris phát triển cũng do có quan hệ lâu đời với giới xã hội đen, nếu như không có sự ủng hộ của Mafia, điểm G của chính mình muốn đứng vững ở Paris chỉ sợ không phải chuyện dễ dàng.

Bỗng nhiên lúc đó, trong lòng Thường Nhạc căng thẳng, cơ thể theo bản năng lùi về phía sau. Hắn dù thế nào cũng không nghĩ tới ở tổng bộ của Điểm G cũng có người tập kích mình.

Hơn nữa, ẩn nấp giỏi như vậy, công kích nhanh như vậy, nắm bắt thời cơ vừa đúng khiến ngay cả Thường Nhạc cũng không tự chủ được mà tán thưởng.

- Tên đáng chết kia, anh còn biết đường quay về à! Một giọng nói mãnh liệt, không nói đạo lý đột ngột vang lên. Nghe được giọng nói này, tinh thần Thường Nhạc dần trở nên thư giãn.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Bảo Ngọc tôi trở về hay không dường như không có quan hệ tới cô! Bị đòn công kích sắc bén, linh hoạt kia làm cho liên tiếp lui về phía sau, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

Bảo Ngọc cũng chẳng thể để ý được nhiều chuyện như vậy, trong suy nghĩ của cô, Thường Nhạc đã lừa bọn họ từ Nhật tới Pháp, sau đó lại cố tình chơi trò mất tích.

Lừa gạt cô và Đệ Nhị Mộng rơi hết nước mắt sau đó lại xuất hiện, tất cả đều là đùa bỡn tình cảm trân quý nhất của các cô, rút cục giữa cô và Thường Nhạc là quan hệ gì?

Bảo Ngọc hoàn toàn không thể nghĩ ra được!

Mới đầu Thường Nhạc còn có thể nhường nhịn, nhưng thời gian càng kéo dài, khí thế của Bảo Ngọc ngày càng bức người khiến cho Thường Nhạc cảm thấy mất đi thân phận thủ lĩnh.

- Cẩn thận!

Ngay khi chân Bảo Ngọc vừa đạp tới, Thường Nhạc tìm đúng một khe hở, người nhanh như chớp xông lên ôm lấy.

Đương nhiên cũng không phải là ôm thân hình vô cùng đầy đặn kia của Bảo Ngọc mà là đôi chân tinh tế xinh đẹp lại kiên cường, mạnh mẽ của cô "Phanh!"

https://thuviensach.vn

Thấy Thường Nhạc ôm chặt hai chân mình không có chút khe hở, khuôn mặt nhỏ nhắn của Bảo Ngọc đỏ bừng lên, lực ở chân không tự chủ giảm bớt vài phần.

- Phanh!

Chân và ngực Thường Nhạc vừa vặn đụng vào nhau, Bảo Ngọc một trận nhe răng trợn mắt, thế nào cũng không nghĩ tới chân mình vừa như đạp phải một tảng đá.

Đương nhiên, tình huống này còn nghiêm trọng hơn cả đạp phải tảng đá. Trong lòng Bảo Ngọc biết rõ, nếu quả thật đạp phải tảng đá, tảng đá kia nhất định sẽ nát vụn.

Vậy mà người tên bại hoại đáng chết này lại còn cứng hơn cả tảng đá.

- Bản tiểu thư nghiêm túc cảnh cáo anh, nếu anh còn không buông tay, đừng trách tôi không khách khí! Ánh mắt Bảo Ngọc gắt gao nhìn chằm chằm mặt Thường Nhạc như hổ rình mồi nói.

- Không buông!

Thực ra tính tình Thường Nhạc cũng rất ương ngạnh, hắn liếc mắt nhìn Bảo Ngọc cười quỷ dị nói: - Cô có thể làm gì với tôi nào?

- Anh Bảo Ngọc hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhac, thấy vẻ mặt vô lại của hắn, chính mình cũng không có biện pháp gì đối với hắn.

- Tuy nhiên

- Tuy nhiên cái gì? Tính Bảo Ngọc vốn nôn nóng, Thường Nhạc còn chưa nói hết lời, cô liền trực tiếp chen ngang hỏi.

Vẻ mặt nghi ngờ nhìn Thường Nhạc nói.

https://thuviensach.vn

- Nếu cô hôn tôi một cái, tôi có thể suy xét một chút, thả cô ra. Thường Nhạc nhìn Bảo Ngọc bởi vì tức giận mà cái miệng anh đào nhỏ nhắn không khỏi có vẻ xinh đẹp bất ngờ, không khỏi mỉm cười.

- Anh bản tiểu thư cho dù có hôn chó, hôn mèo cũng không hôn anh! Thân hình mềm mại của Bảo Ngọc run rẩy một trận, chân lại ra sức giãy dụa nhưng vẫn không thể thoát khỏi hai cánh tay của Thường Nhạc.

Mặt mày Thường Nhạc hớn hở, hắn căn bản cũng chẳng quan tâm nhiều, đầu trực tiếp vươn tới hôn mạnh lên mặt Bảo Ngọc một cái.

Bảo Ngọc thế nào cũng không ngờ tới người kia lại làm vậy, cô choáng váng.

- Hôn thoải mái không?

Thường Nhạc đắc ý mỉm cười, trong ánh mắt để lộ ra thắng lợi quả thực làm cho người đối diện nảy sinh một loại kích động muốn bóp chết hắn.

- Anh nói thoải mái hay không thoải mái? Giọng nói dịu dàng như nước ở phía sau Thường Nhạc vang lên, chỉ thấy Đệ Nhị Mộng dung nhan như mộng ảo chậm rãi hiện ra trước mặt hắn.

Đôi mắt động lòng người kia gắt gao nhìn chằm chằm vào mặt Thường Nhạc, Thường Nhạc có vài phần không tự nhiên, hắn lơ đãng bỏ đôi chân đang ôm trong ngực xuống.

Ánh mắt nhìn vẻ mặt Đệ Nhị Mộng nghiêm túc nói: - Anh rốt cục phát hiện ra!

- Phát hiện ra cái gì?

Đệ Nhị Mộng đột nhiên cảm giác được lửa giận lúc trước của mình về vấn đề này giờ đã biến mất, thay vào đó là sự bình tĩnh, thản nhiên. Nếu như

https://thuviensach.vn

mình vì người kia mà ghen tức, hắn sẽ càng thêm đắc ý.

- Mới một thời gian ngắn không gặp nhau mà em càng ngày càng đẹp ra khiến anh lúc nào cũng tưởng niệm cuồn cuộn không dứt như nước sông Hoàng Hà

Thường Nhạc nói những lời đường mật này quả thực không khác gì việc ăn cơm, đọc thuộc lòng làm cho người nghe không tự chủ ngạc nhiên, thán phục.

Đệ Nhị Mộng không tự chủ mà xấu hổ đỏ mặt, từ khi đính hôn với Thường Nhạc và cùng hắn phát sinh quan hệ, trong suy nghĩ của cô, Thường Nhạc là sự tồn tại duy nhất.

Lời ngon tiếng ngọt này cũng chỉ có thể nghe từ trong miệng Thường Nhạc trước đây, Đệ Nhị Mộng nghĩ khi gặp Thường Nhạc, phải duy trì mặt lạnh.

Trừng phạt thật nghiêm khắc việc hắn không nói năng gì mà bỏ cô lại Paris.

Nhưng khi cô thật sự gặp Thường Nhạc thì những ý nghĩ lúc trước đã tan thành mây khói. Hiện tại, cô thầm muốn yên tĩnh cùng Thường Nhạc nói chuyện.

Có đôi lúc, tới Đệ Nhị Mộng cũng cảm thấy kinh ngạc, trước kia một vài người đàn ông muốn nói chuyện với mình, mình đều coi thường không thèm để ý, mà giờ chính mình lại mong được nói thêm vài câu với Thường Nhạc.

Nhưng Đệ Nhị Mộng cũng không vội vã nói chuyện với Thường Nhạc, mà chỉ là nhẹ liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, vẻ mặt có chút oán trách nói: - Anh đi thăm cô ấy một chút đi!

Thường Nhạc hơi sững sờ, kinh ngạc nói: - Ai?

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng không kìm nổi tỏ ra xem thường, thật sự khâm phục hắn. - Còn không phải là cô gái tên Tiểu Linh kia sao.

Thường Nhạc lúc này mới tỉnh ngộ nhưng ngay cả chính bản thân hắn cũng không rõ bản thân hắn không ngờ lại không muốn đi gặp cô gái thanh thuần kia, thậm chí là trốn tránh cô, hắn sợ gặp cô, cảm giác như sợ gặp một mặt tàn ác khác của chính mình.

- Được, anh đi gặp một chút. Thường Nhạc hiểu thủy chung là muốn hắn đi đối mặt với sự việc kia, Đệ Nhị Mộng nhìn bóng ưng Thường Nhạc dần dần biết mất, trong đôi mắt đen láy ánh lên vẻ ghen tuông.

Cô muốn giữ cái bóng kia lại nhưng lại sợ hãi bản thân sẽ bị thương tích đầy mình.

Mà Thường Nhạc giờ phút này đã tới trước cửa, hắn ở bên ngoài lưỡng lự một chút, cuối cùng cũng phải đẩy cửa đi vào.

Khi cửa vừa mở ra, Thường Nhạc liền nhìn qua chiếc giường.

- Không có ai? Thường Nhạc hơi sững sờ, bỗng nhiên lúc đó cảm giác được một vật đánh vào trên đầu mình, Thường Nhạc thoáng chần chừ một chút, cuối cùng cũng không né tránh.

- Bịch!

Đồ vật này đập mạnh vào đầu hắn.

Máu tươi theo trán chảy xuống dưới.

Cô gái hoàn toàn sững sờ. Hắn không hề né tránh? Hay là hắn căn bản không thể né tránh được. Ánh mắt Thường Nhạc lẳng lặng nhìn cô gái thanh thuần trước mặt.

https://thuviensach.vn

Chính mình trong lúc tức giận đã biến Caruso thành thái giám, bản thân không hối hận, nhưng hắn lại cố tình làm liên lụy tới cô gái này. Cô là người vô tôi, không có bất kỳ liên quan, nhưng lại bị hắn hạ thủ.

Nếu cô gái thuần khiết này không phải là xử nữ thì Thường Nhạc có thể tùy tiện tìm lý do để thoái thác, thế nhưng cô lại là một xử nữ.

Nếu lúc ấy bản thân mình lý trí một chút thì việc này căn bản không có khả năng xảy ra.

Chính mình khi đó chỉ là nhất thời thỏa mãn dục vọng của bản thân mà cô gái lại muốn dùng bóng ma cả đời để gánh vác, đó chính là mình bây giờ sao?

- BA! Đồ vật trong tay cô gái rơi xuống, thần sắc chết lặng đi tới bên giường sau đó ngồi xuống, con ngươi sáng ngời lúc đầu giờ đã mất đi ánh sáng, cô không chút biểu tình nhìn Thường Nhạc.

Ánh mắt của cô không có chút uy hiếp nào so với ánh mắt của những cao thủ mà Thường Nhạc thường gặp phải nhưng Thường Nhạc lại cảm giác hết sức khó chịu, tại sao lại như vậy?

Nước mắt trong suốt chảy dọc theo khuôn mặt trắng nõn như ngọc của cô. Thường Nhạc thở dài một tiếng, hắn đi tới trước mặt cô, chuẩn bị lấy tay lau sạch nước mắt của cô.

Cô gái quật cường mà quay đầu đi, thân hình mềm mại hơi run rẩy.

- Sự việc đã xảy ra rồi, cô bảo bây giờ phải làm sao! Thường Nhạc ngồi xuống bên cạnh cô gái, không chút do dự trực tiếp giao quyền chủ động vào tay cô.

Cô gái ngẩn người, sững sờ, thần sắc có chút chuyển biến tốt đẹp, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở nói: - Tôi muốn giết anh!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười khổ, điều này chỉ sợ đã nằm trong kết quả mà hắn dự liệu. Hắn thoáng suy tư một chút rồi trực tiếp đem một chiếc muỗng đưa ra trước mặt cô gái. - Động thủ đi, tôi sẽ không chống cự đâu.

Cô gái sững sờ nhìn gương mặt đẹp trai, phong độ mà vô cùng tà ác trước mặt, cho dù là sự việc xảy ra trước mắt mình, cô vẫn không thể tin tất cả đều là sự thật.

Mắt Thường Nhạc nhẹ nhàng khép lại.

Cô gái hơi giơ dao lên - KENGG!

Âm thanh chiếc muỗng rơi xuống đất vang lên khiến Thường Nhạc kinh ngạc, chẳng nhẽ cô ấy đồng ý tha thứ cho mình rồi?

Tuy nhiên tiếp xúc với gương mặt xinh đẹp nhưng đầy lo lắng kia của Đệ Nhị Mộng, Thường Nhạc mới nhận ra hóa ra Đệ Nhị Mộng luôn ở sau lưng mình.

Kỳ thật, cho dù Đệ Nhị Mộng không ra tay thì cái muỗng nho nhỏ ấy làm sao có thể làm tổn thương tới mình được?

- Nếu anh chết, chị em chúng em phải làm sao bây giờ? Chẳng nhẽ anh đành lòng để chị em chúng em vĩnh viễn thương tâm cả đời sao?

Con ngươi xinh đẹp của Đệ Nhị Mộng nhìn chằm chằm Thường Nhạc, gằn từng chữ.

Cô gái vẫn lặng yên ngồi ở đó như cũ, nhưng Đệ Nhị Mộng đã không còn thiện cảm với cô, chỉ cần muốn giết người mình yêu thương nhất thì sẽ đều là kẻ thù của mình. Cô thậm chí còn cho rằng việc Thường Nhạc đối phó với cô ta như vậy là hoàn toàn xứng đáng.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực, con gái đang yêu luôn mù quáng, những điều này lúc nào cũng có thể giải thích được.

Vốn Thường Nhạc muốn chính tay đạo diễn một vở kịch khiến tình cảm của cô gái nảy sinh biến chuyển lớn, nhưng khi Đệ Nhị Mộng xuất hiện, hắn phát hiện ra vở kịch này chỉ còn mỗi đạo diễn.

Không có bộ phim nào chỉ có đạo diễn mà không có diễn viên, cho dù Thường Nhạc có là thiên tài thì hắn cũng không thể làm được, hắn hơi bất đắc dĩ nhún vai.

Ánh mắt chăm chú nhìn gương mặt không chút tình cảm nào của cô gái, chậm rãi mở miệng nói: - Đã làm sai việc thì vĩnh viễn không có cơ hội sửa thành đúng, nhưng nếu đã làm thì tôi sẽ không hối hận, nếu hối hận thì không phải là Thường Nhạc! Em có thể lựa chọn hoặc là tha thứ sau đó thử yêu tôi, hoặc là hận tôi cả đời, còn nếu em không yêu tôi hoặc hoàn toàn không hận tôi, thì em sẽ không bao giờ có thể rời khỏi tôi, bởi vì tên của tôi là Thường Nhạc!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 413: Không Giao, Đánh Chết Cũng Không Giao!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô gái không nói lời nào, con ngươi xinh đẹp thậm chí ngay cả động cũng không hề động một cái, cả người thoạt nhìn như người chết, làm cho người khác có cảm giác trầm tĩnh.

Thường Nhạc cũng không cưỡng ép, hắn lôi kéo tay Đệ Nhị Mộng, trực tiếp đi ra ngoài.

Gió đêm nhè nhẹ thổi vào mặt làm cho tinh thần con người ta phấn chấn, đôi mắt xinh đẹp của Đệ Nhị Mộng nhìn chằm chằm những ngôi sao sáng trên bầu trời, nhẹ nhàng mở miệng nói: - Nếu thời gian dừng lại ở một thời điểm nào đó thì thật là tốt!

Thường Nhạc mỉm cười thản nhiên, tà mị nói:

- Nếu quả thật thời khắc này dừng lại thì thật không tốt, nếu có thể anh tình nguyện nhanh trước vài năm!

Đệ Nhị Mộng nghe nói như vậy vô cùng giận dữ, tên vô lại này hoa tâm lừa gạt trái tim của biết bao cô gái, mà có việc nịnh nọt phụ nữ cũng không làm được sao?

Thường Nhạc nhìn thấy ánh mắt cổ quái của Đệ Nhị Mộng, hắn cũng bắt đầu hiểu ra, không khỏi cười nhạt một tiếng nói: - Nếu một phụ nữ không làm qua vai trò người mẹ, như vậy cuộc đời của người đó còn chưa toàn vẹn, huống chi chúng ta còn chưa có kết hôn, còn chưa tiến vào lễ đường, tất cả giờ mới bắt đầu, còn có rất nhiều buổi đêm lãng mạn, rất nhiều chuyện lãng mạn còn chưa làm, chẳng lẽ anh nói thế không đúng sao?

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng dù thế nào cũng không nghĩ tới Thường Nhạc sẽ nghĩ như vậy, nàng cảm thấy tim mình mềm nhũn, trong đôi mắt xinh đẹp tràn đầy vẻ say mê.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở nói: - Cái đẹp không phải là vĩnh hằng, tình yêu không phải là vĩnh viễn, nếu như có thể, em nguyện cùng anh đi đến già! - Haizz lời nói thật là lãng mạn.

Đệ Nhị Mộng vừa dứt lời, một giọng nói trong trẻo mang theo vài phần nghịch ngợm đột ngột vang lên.

Có thể vào lúc này dùng ngữ điệu như thế phá hư không khí ấm áp giữa Đệ Nhị Mộng và Thường Nhạc, có lẽ không có ai khác ngoài đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta.

Tiểu Bảo cười hì hì đi tới trước mặt hai người bọn họ, trừng mắt nghiêm trang nói:

- Hai người cứ tiếp tục, tiếp tục, haha, cứ coi em như không khí đi!

- Con bé chết tiệt kia, lại đây cho chị!

Đệ Nhị Mộng rất ít khi tức giận cuối cùng cũng phát hỏa, đôi mắt xinh đẹp mang theo vài phần nghiêm túc nhìn về phía Thường Nhạc.

- Chị. Tiểu Bảo rất vâng lời mà!

Tiểu Bảo nhìn thấy khuôn mặt đã biến sắc của Đệ Nhị Mộng, thân hình nhỏ nhắn run rẩy một trận. Trong trí nhớ của cô chị cô tổng cộng tức giận hai lần.

Mà hai lần đó kết quả là cái mông của mình đều bị đánh cho nở hoa.

- Lại đây!

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng vẫn nghiêm túc như cũ, cái trán trên khuôn mặt trắng nõn khẽ nhăn lại, làm cho người ta cảm giác có một loại xinh đẹp kinh tâm động phách.

Tiểu Bảo hiểu được đã là phúc thì không phải là họa, đã là họa thì có tránh cũng không thoát, không khỏi dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn sang Thường Nhạc, hiển nhiên là đang cầu xin sự trợ giúp của Thường lão đại.

Thường Nhạc lại cảm thấy kinh ngạc, Tiểu Bảo trời không sợ đất không sợ lại sợ Đệ Nhị Mộng ôn nhu nhất, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Đây chẳng lẽ là đạo lý vật cực tất phản?

Hắn đương nhiên sẽ không trợ giúp Tiểu Bảo. Cảnh tượng náo nhiệt của Tiểu Bảo không dễ gì mà được nhìn thấy.

- Chị, có chuyện gì chúng ta về nhà thương lượng cho tốt, nơi này có người ngoài, chị tốt xấu gì cũng phải giữ thể diện cho em chút chứ! Tiểu Bảo nháy mắt ra hiệu với Đệ Nhị Mộng, bộ dạng muốn bao nhiêu buồn cười có bấy nhiêu.

Đệ Nhị Mộng căn bản không để ý bộ dáng kia của Tiểu Bảo, trực tiếp vươn bàn tay mảnh khảnh, nhỏ nhắn ra, bình tĩnh ôn nhu nói: - Đưa tất cả tiền ra đây!

- Đổ mồ hôi!

Thường Nhạc thế nào cũng không nghĩ tới Đệ Nhị Mộng vừa mở miệng liền lệnh cho đồng chí Tiểu Bảo giao ra thứ còn quan trọng hơn nhiều so với sinh mạng của mình.

Đầu có thể rơi, máu có thể chảy nhưng tiền bạc không thể nào mất. Quả nhiên, đồng chí Tiểu Bảo sau khi nghe được những lời này của Đệ Nhị Mộng, đôi mắt cảnh giác nhìn cô như đề phòng cướp.

https://thuviensach.vn

- Không giao, đánh chết em cũng không giao! Tiểu Bảo rất ngoan cố nói.

Vừa nói cô vừa dựng nắm tay, hiển nhiên là nếu không được cô sẽ dùng vũ lực để phản kháng.

- Tiểu Bảo hiện tại miền Bắc mất mùa, nếu em không ủng hộ thì rất nhiều trẻ em sẽ chết đói, còn có phía Nam châu Phi, phía Tây Hàn Quốc

Đệ Nhị Mộng chuyển sang tình cảm, vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Em cùng người buôn bán thuốc phiện nói chuyện tình cảm nghe chừng còn khó hơn nói chuyện với trâu bò! Thường Nhạc thật vô cùng khâm phục Đệ Nhị Mộng có thể nghĩ ra phương án tồi như vậy.

- Chị, như vậy cần bao nhiêu tiền mới đủ? Tiểu Bảo thật cẩn thận từ trong người rút ra một tấm thẻ, đôi mắt xinh đẹp nhìn chằm chằm vào Đệ Nhị Mộng, nghiêm túc nói.

- Bịch!

Thường Nhạc cảm thấy trời như sắp sụp đổ. Đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta vậy mà lại quyên góp, hơn nữa còn hỏi bao nhiêu, việc này quả thực là khó tin.

- Em cho rằng bao nhiêu mới đủ?

Đệ Nhị Mộng cũng không trực tiếp trả lời, ngược lại giao quyền chủ động vào tay Tiểu Bảo.

- Em hiểu rồi! Tiểu Bảo nhu thuận gật đầu, vẻ mặt vô cùng lưu luyến không rời mà lấy thẻ trong túi ra, sau đó lấy từ trong ngực ra, sau đó sờ trong giày

Chỉ một sờ mà liên tiếp trong vài phút, khi trước mặt Tiểu Bảo đã có một đống thẻ nhỏ, Thường Nhạc không thể không bội phục khả năng cất giấu của Tiểu Bảo.

https://thuviensach.vn

Tin chắc rằng vừa rồi nếu cân lên, thẻ của Tiểu Bảo ước chừng phải chiếm tới một nửa, đây thật sự là việc làm cho người khác không thể tin nổi.

Vậy mà loại chuyện này lại xảy ra trên người Tiểu Bảo.

Sau khi Tiểu Bảo nộp thẻ ra, tinh thần liền uể oải, ban đầu còn muốn phá hỏng Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng nói chuyện yêu đương, giờ chính mình chỉ muốn đi gặm nhấm vết thương.

- Tiền là thứ khốn khiếp gì, sau khi tiêu rồi vẫn còn có thể kiếm lại được mà! Tiểu Bảo trước khi rời đi còn nói ra lời độc ác đó.

- Đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta chính là thích thứ khốn khiếp ấy!
Thường Nhạc nhìn bóng lưng Tiểu Bảo biến mất nhịn không được bật cười.

Đệ Nhị Mộng không khỏi mỉm cười, cầm trong tay tập thẻ thật dày đưa cho Thường Nhạc, nhẹ nhàng nói: - Tất cả chỗ này đều thuộc về anh rồi!

Thường Nhạc sửng sốt nói: - Anh cũng không phải là trẻ em chờ cứu trợ!

Bàn tay nhỏ bé của Đệ Nhị Mộng điểm một cái trên đầu Thường Nhạc, ôn nhu nói: - Nếu phải cứu nạn, lại lấy từ trên người Tiểu Bảo kia là được rồi!

Đường đường là đàn ông lấy tiền của phụ nữ, Thường Nhạc thật là có chút không làm được, hắn cười thản nhiên. - Những thứ này vốn hắn nên thuộc về em!

Đệ Nhị Mộng mỉm cười: - Của em không phải cũng là của anh sao, của anh cũng là của em, hai điều này có gì khác nhau đâu.

Khóe miệng Thường Nhạc không khỏi lộ ra nụ cười phong lưu, phụ nữ đều dùng những lời này để dụ dỗ mình, nếu như mình còn không làm theo thì không khỏi phụ tấm lồng người khác.

https://thuviensach.vn

Ánh trăng sáng xuyên qua màn đêm đen tạo thành khe hở chiếu lên bông hoa sen thánh khiết, sắc trời ảm đạm có chút hiện tượng quỷ dị. Trong nháy mắt mây đen đã che khuất ánh trăng, tia chớp như rắn rết vần vũ nối liền trời đất, đánh bóng không trung.

- Rẹt

Tiếng sấm vỡ vụn nổ ra vừa chạy về phía chân trời, vừa xẹt qua một đường điện.

Dòng khí bên tay trái của Lãng Mạn biến thành một thanh đao sắc bén, một đường đao khai thiên lập địa đánh ra dường như do tiếng sấm hoặc do trong tia lửa điện tràn đầy tà khí.

Sát khí trong nháy mắt tràn ngập bốn phía, mỗi một khoảng không bất kể là bầu trời hay mặt đất, trước mặt lão già chỉ còn một lựa chọn duy nhất đó là như một viên sao băng vội vàng chạy trốn vào hư không.

- Phanh! Tiếng vang trong hơn nhiều cũng kinh tâm động phách hơn nhiều so với tiếng sấm, dường như vang lên từ đáy lòng mỗi người, truyền tới màng nhĩ, hướng ra bên ngoài không trung, xông thẳng lên trời.

Không ai có thể hình dung tại thời khắc này âm thanh của viên đạn ma lực trở nên ồn ào. Tất cả mọi người đều ngừng lại, dường như trong nháy mắt không gian thiếu hụt âm thanh, thời gian như dừng lại.

Lão già đương nhiên không thể nhanh hơn cũng không có khả năng trốn tráng đường đao khai thiên lập địa này, tuy nhiên vũ khí của lão lại chặn được công kích kinh thiên địa, khiếp quỷ thần này.

Vũ khí chưa gãy nhưng cũng gấp khúc thành cung, mà Lãng Mạn lúc này cũng xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này Lãng Mạn và đao dường như hợp nhất thành một thể, tuy hai mà một vô cùng ăn ý, hợp nhất công kích chính là bởi vì bản thân Lãng Mạn chính là sự tồn tại của đao.

Chém lão già là tay của Lãng Mạn, Lãng Mạn bị ngăn trở thế tấn công liền lập tức hiện nguyên hình trong không gian, lộn một vòng do lực phản kích vũ khí bắt buộc.

Thân hình lão già chợt lao xuống mặt đất như một thiên thạch, đồng thời trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Lão già dừng chân tại nơi viên đạn điên cuồng bắn tới. Nếu như ai có thể bắn một viên đạn lên người lão già, người đó đích thị đã lập công lớn.

Thân hình lão già trong chớp mắt liền biến mất.

- Aaaa! Viên đạn kia cũng không đâm thủng người lão già, ngược lại lại đâm vào ngực tên xạ thủ kia.

Trong khi viên đạn loạn bay, lão già như chim bay vút lên bầu trời, vũ khí trong tay xẹt qua một đường cong xinh đẹp.

Lãng Mạn dù thế nào cũng không nghĩ tới lão bất tử lại có thể mời về một cao thủ biến thái và biết nắm bắt thời cơ như vậy.

Ánh mắt Lãng Mạn lại một lần nữa bắt gặp ánh mắt của lão già, trong không trung nảy sinh một dòng điện đó là dòng điện từ bên trong mây đen đánh xuống vừa vặn đánh vào nơi ánh mắt hai người giao nhau.

Ban đêm mây đen, mây tụ, gió nhỏ đã biến thành cuồng phong do va chạm lẫn nhau sinh ra tiếng sấm ngày càng vang dội, Lãng Mạn giơ tay rạch xéo về phía lão già.

https://thuviensach.vn

Đao như tia chớp phá không gian mà ra, khí cuồn cuộn trong hư không dường như nhiều hơn một tầng ánh sáng, nhìn như mưa bão ngưng tụ thành một thanh đao sắc bén quấn quanh tia lửa điện, bên trong hiện ra một tầng ánh sáng chói lọi.

Mưa bão vẫn điên cuồng như vậy, mùi vị máu tanh vô cùng nồng đậm, cánh tay lão già rung lên, gấp khúc như cây cung bị gãy thành hai đoạn, trong đó một thanh gấp khúc còn một thanh thẳng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 414: Lam Tử

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Sát khí lao tới một lần nữa kích thích lửa điện trong không trung, khí đao của Lãng Mạn dường như hữu hình mà lại vô tâm tán loạn, nước mưa hóa thành hàng ngàn đao nhỏ hữu hình, chân thực, trong suốt qua sự chiếu rọi của điện lửa hiện lên như một vũ điệu điên cuồng.

Thân hình lão già xoáy lại như một cơn gió lốc đen tối, ảm đạm, không nhìn thấy hình dạng, nơi lão già đang đứng đột ngột hóa thành một không gian hư ảo.

Không gian nuốt chửng vạn vật, mái ngói, gỗ vụn, còn nuốt cả những vật có hình dạng, con người trên mặt đất dường như cũng bị ảnh hưởng, mọi người bên dưới lão già đều kinh hô, sợ hãi, loạn thành một đám.

Lãng Mạn lại tăng thêm, cuối cùng hóa thành một thanh đao lớn, đi theo sau hàng ngàn thủy đao, điên cuồng mà xông tới không gian kia, bị không gian đó nuốt chửng.

Trời đất trong phút chốc lại tối sầm lại, dường như mọi âm thanh đều yên tĩnh lại, toàn bộ đều không phải là sự thật.

- Ầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, cùng với tiếng sấm điên cuồng hợp lại càng làm cho người ta kinh tâm động phách. Một đạo ánh sáng đánh bóng hư không, chiếu sáng lên khắp các ngõ ngách đang chìm trong bóng đêm.

https://thuviensach.vn

Một hố đen vô hạn bỗng dưng hiện ra, là một thanh đao từ chính giữa xuyên thẳng qua ánh điện, cũng là kiệt tác không gian của thanh đao chợt chia tách những đám mây, dừng mây đen lại như bị một cánh tay vô hình xé thành hai nửa, lộ ra một rãnh mây khiến ánh trăng mặc sức chiếu sáng, tỏa ra như hàng ngàn con ngựa ô điên cuồng chạy về hai phía.

Ánh trăng quá sáng tới mức có chút chói mắt khiến cho mọi người trong khoảng thời gian ngắn không thể thích nghi. Trong chớp mắt tất cả mọi người đều quên chém giết.

Quên mất gào thét, quên cả đây là chiến trường, quên cả đây là chốn tàn khốc nhất trên thế gian.

Thanh đao dường như đang rên rỉ. Nó xuyên qua không gian nhưng không hề lóe sáng, chỉ có điều dưới hàng vạn cặp mắt, nó bắt đầu vỡ vụn giống như hắc ám tạo ra nơi không gian kia, dưới ánh trăng chợt lộ ra nguyên hình.

Thanh đao do dòng khí biến thành bắt đầu chém vỡ vụn từng mảnh từng mảnh, bay trong không trung. Sắc mặt Lãng Mạn tái nhợt như những bông tuyết đang rơi xuống kia, nhưng cho dù như thế nào ít nhất cũng chứng minh được gã còn sống, miễn là còn sống thì sẽ còn hi vọng, đạo lý này ai cũng có thể hiểu được.

Thường Nhạc hơi nhíu mày. Trong khi hưởng thụ nhu tình của Công Tôn Khả Nhân, tinh thần của mình trở nên thoải mái, nhưng sâu trong lòng vẫn có vài phần bất an.

Loại chuyện này trước đây cũng từng có nhưng từ sau khi bản thân hắn đề cao cảnh giác, tình trạng này đã rất ít khi xuất hiện, chẳng lẽ là tác dụng của Ma cổ?

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ bắt đầu suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nhưng lập tức phủ nhận điểm này, cho dù Ma cổ có lợi hại, có thể thay đổi tính cách của mình, có thể làm cho mình không cách nào khống chế cảm xúc, nhưng không thể khiến cho nội tâm mình sinh ra bất an được.

Nghĩ tới đây Thường Nhạc dựng tay lên. Hiên Viên tâm pháp đã tới giai đoạn cuối cùng, nếu muốn tăng tốc độ cũng không phải việc dễ dàng.

Mà máu Ma cổ sau khi chảy vào cơ thể, bản thân mình mơ hồ cảm giác được trong cơ thể lại có thêm một năng lực thần bí, năng lực này dường như kém hơn Hiên Viên tâm pháp một chút.

Nhưng mức độ tà ác lại vượt qua Hiên Viên tâm pháp rất nhiều. Nghĩ tới mình đã đắc tội với người phụ nữ kia lại nhớ tới lời nói báo thù của cô.

Có lẽ chỉ mình có mới có thể cho mình đáp án.

Thường Nhạc cũng không phải kẻ ngu dốt, lúc trước lần đầu tiên chiến đấu với Tư Đồ Lôi Minh, Tư Đồ Lôi Minh nhỏ máu tươi vào phía trên ma cổ, vậy chứng minh trong đó có cổ quái.

Ánh mắt Tư Đồ Lôi Minh rất sắc bén, dường như chiếm được sức mạnh to lớn hoặc là ai điều khiển ai nhưng tất cả điều này đều không quan trọng.

Quan trọng nhất là thông qua biểu hiện lúc đó của Tư Đồ Lôi Minh chứng tỏ một bộ phận lực lượng trong ma cổ đã bị Tư Đồ Lôi Minh hấp thụ.

Phần còn lại xâm nhập vào cơ thể mình, trong đó ngoại trừ máu của ma cổ còn có một vài thứ khác do cô gái kia thả vào, vậy những thứ đó rốt cục là gì?

Đương nhiên Thường Nhạc rõ ràng những thứ đó chắc chắn sẽ không làm chết người, nếu không cô gái đó cũng không cần lãng phí nhiều sức lực như vậy!

https://thuviensach.vn

Vậy thì vấn đề rốt cục nằm ở đâu?

Lặng yên nhắm hai mắt lại, năng lực trong cơ thể lại bắt đầu sôi trào, một đợt lại một đợt hống hách theo ma cổ tà ác và Hiên Viên tâm pháp.

Yêu một người và được một người yêu cùng là một loại lưỡng tình tương duyệt thống khổ, cũng không nhất định có thể sống tới bạch đầu giai lão, sinh mạng dường như là một trò chơi, một loại trò chơi làm cho mình bị lạc hướng.

Lam Tử đang nhìn mây bay về phía gian nhà trúc đơn sơ trên đỉnh núi, dưới tang cây, ở vách đá, xem mây bồng bềnh như khói, như sương, bao phủ trong cốc tự thành một lớp mỏng như voan, khiến dưới chân núi mọi vật như ẩn như hiện, đẹp vô cùng, chỉ có điều ánh mặt trời vô cùng mãnh liệt.

Tuy nhiên gió trên đỉnh núi thổi bay hoa linh đậu trên vai trên đầu, loại cảm giác này vô cùng phóng khoáng, trong lúc vô tình cô giơ tay che chút ánh mắt, cử chỉ tao nhã, vẻ mặt điềm tĩnh mà tự do tự tại.

Tâm tình Lam Tử có chút thiếu bình tĩnh, cô không thể thoát khỏi một bóng hình, tránh né cũng không phải là biện pháp, chỉ có điều, cô không thể nghĩ ra được biện pháp giải quyết nào tốt hơn.

Giờ phút này cô nghĩ tới Thường Nhạc, Thường Nhạc không thuộc về bất kỳ người nào, tình yêu của hắn cũng không thể đặt toàn bộ lên một người, đó là trách nhiệm của Thường Nhạc cũng có lẽ là bản tính của hắn.

- Tình cảm ôi Một tiếng thở dài nhẹ nhàng đánh thức Lam Tử, cô không quay đầu lại cũng biết là ai đang đi tới.

- Còn đang nghĩ về hắn?

Giọng nói của người phụ nữ trung niên vô cùng hòa nhã.

https://thuviensach.vn

Lam Tử có chút cô đơn quay đầu nhìn khuôn mặt xinh đẹp của người phụ nữ trung niên, gọi một tiếng: - Sư phụ! Cũng không trả lời câu hỏi của bà.

Bà nhẹ nhàng xoay người ngồi xuống bên cạnh than nhẹ: - Hỏi thế gian tình là gì?

- Sư phụ cũng trải qua quãng thời gian này sao? Lam Tử có chút ngạc nhiên hỏi.

Người phụ nữ trung niên mỉm cười lắc đầu nói: - Đây có lẽ là thất bại của cả đời ta. - Có thể là may mắn của sư phụ! Lam Tử có chút không vui nói, vẻ mặt hơi kém sắc, thái độ lại có chút lười biếng, dưới ánh mặt trời tựa như thần tiên từ phương xa bay tới.

- Nếm trải qua thất tình của nhân gian mới là người, nếu không sao có thể hưởng thụ được thú vui của con người? Con người sống vì cái gì? Từ khi sinh ra tới lúc chết đi, người một mực muốn cảm nhận thứ tình nghĩa không rõ ràng đó mới là người đáng thương.

Người phụ nữ trung niên thản nhiên nói.

Dây cung trong lòng Lam Tử tựa hồ bị động, có chút chán nản hỏi: - Sư phụ bảo con rút cục nên làm thế nào mới phải?

Phụ nữ trung niên cũng có chút ảm đạm: - Ta cũng không thể đưa ra biện pháp cụ thể cho con, cái này phải tùy vào duyên phận.

- Duyên phận? Duyên phận là có ý gì? Có duyên thì sao mà vô duyên thì thế nào? Cái con muốn không phải là duyên? Chẳng nhẽ con với hắn còn không có duyên phận sao?

Lam Tử cực kỳ buồn rầu hỏi han.

https://thuviensach.vn

Phụ nữ trung niên nhìn bộ dạng cau mày như vân tỏa vu sơn, càng có một loại cảm giác khiến người ta yêu mến của cô, bà cũng đau lòng, Lam Tử có lẽ là truyền nhân cuối cùng ở kiếp này của bà nhưng bà lại không có cách nào giúp được cô.

- Mỗi người đều có quyền lựa chọn đường đi cho riêng mình, mỗi người đều có cách sống riêng, con không sai, hắn cũng không sai, điều này có lẽ cũng là duyên phận! Bà hít sâu một hơi nói.

- Tên ngốc kia vì sao không tìm con? Con tới Pháp biểu diễn vì sao hắn không ra mặt giữ con lại? Nếu hắn còn bá đạo giống như trước, vậy thì con cũng sẽ không đi, vẫn sẽ ở lại bên cạnh hắn, hắn thật là ngu ngốc, đại ngốc

Dường như Lam Tử lập tức trút giận lên một ngọn cỏ trong lòng bàn tay, một bên thấp giọng oán trách. Thái độ trẻ con của cô khiến người phụ nữ trung niên cảm thấy có chút buồn cười.

- Con rất yêu hắn đúng không? Bà cười nhạt hỏi, trong ánh mắt lại thêm vài phân hiền từ.

Đôi mắt Lam Tử ửng đỏ, có chút nhụt chí nói: - Con còn có thể thế nào được nữa? Hắn vẫn hoa tâm như cũ.

Phụ nữ trung niên cảm thấy buồn cười nói: - Nếu yêu một người thì phải tiếp nhận khuyết điểm của hắn, bao dung với khuyết điểm của hắn.

- Sư phụ chưa từng yêu qua, sao biết những điều đó? Lại nói con làm thế nào bao dung được cho hắn? Cái kẻ háo sắc kia, gặp một người yêu một người, nếu đơn giản là trách nhiệm thì còn có thể tha thứ, nhưng Nhưng hắn đã yêu Nam Cung Huân Y lại yêu thêm cả Vũ Thì Tình và Quai Quai, còn có cái gì Tô Mị Nhi, tóm lại là một đám lớn, kẻ háo sắc này còn tiếp tục như vậy, con không bị hắn làm tức chết mới lạ! Lam Tử phàn nàn nói.

https://thuviensach.vn

- Nếu như vậy tại sao con không quay về, tự mình nói rõ ràng mọi chuyện với hắn? Phụ nữ trung niên trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên.

Lam Tử hơi bĩu cái miệng anh đào nhỏ nhắn một cái, nói: - Con là phụ nữ, đương nhiên là hắn phải đi tìm con!

- Bên cạnh hắn nhiều phụ nữ như vậy, đợi hắn đi tìm con thì không biết đã tới ngày tháng nào rồi! Phụ nữ trung niên lắc đầu tiếc nuối nói: - Thời gian đẹp nhất của người phụ nữ một khi đã qua liền vĩnh viễn không thể quay trở lại!

Lam Tử nhìn bóng lưng người phụ nữ trung niên dần dần biến mất, ánh mắt nhìn về hướng đô thị phồn hoa, thần sắc hơi kỳ quái nói: - Chẳng lẽ chẳng lẽ thật sự muốn con đi tìm hắn ta sao?

- Hắt xì!

Thường Nhạc hắt hơi một cái, từ từ mở mắt, thần sắc cô quái ngẩng đầu buồn bực nói:

- Rốt cục là ai đang nghĩ tới mình?

- Chẳng nhẽ là bảo bối Huân Y?

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ xuất hiện bóng dáng thon thả động lòng người, đột nhiên cảm giác không đúng, vừa rồi phản ứng hơi không bình thường, lại nhìn kỹ lại.

Đã nhìn thấy Tiểu Bảo đứng cười hì hì trước mặt mình.

- Anh rể, Mafia là đồng minh với chúng ta phải không? Tiểu Bảo nháy đôi mắt xinh đẹp, điềm nhiên mở miệng nói.

- Không sai, việc đó thì có liên quan gì tới em?

https://thuviensach.vn

Từ lão Đại chuyển thành anh rể Thường Nhạc còn có thể chịu được, nếu biến thành túi tiền hoặc ông xã Thường Nhạc thật có chút sợ hãi.

- Ha ha, nếu là đồng minh, như vậy tài nguyên hẳn là cùng chung phải không?

Khuôn mặt Tiểu Bảo càng thêm tươi cười, thoạt nhìn giống như mới nhặt được tiền!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lời này của em là có ý gì?

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại nhìn Tiểu Bảo, dường như bàn tính và tiền có quan hệ rất lớn, chẳng nhẽ tiểu nha đầu này đang có ý đồ gì với Mafia.

Nếu thật như vậy thì không bằng chính hắn đem bán cô cho Mafia!

- Anh rể, nghe nói Mafia rất có tiền, haha, chúng ta liều mạng vì bọn họ, tiền thưởng kia là chuyện đương nhiên! Nụ cười trên mặt Tiểu Bảo ngày càng đáng yêu.

Thường Nhạc hơi nhăn mày, không chút để ý mở miệng nói: - Em cũng đừng quanh co lòng vòng, muốn gì thì nói thẳng ra đi!

Tiểu Bảo vừa nghe xong, đôi mắt sáng ngời nhìn anh rể, không nói gì mà trực tiếp vỗ vỗ vai Thường Nhạc, cười hì hì nói: - Tiền của tiểu Nhật Bản chúng ta đều có thể lấy, năm đó liên minh tám nước tấn công Trung Quốc, khoản này cũng cần tính, vì vậy chúng ta phải kiên quyết kêu gọi Mafia ủng hộ Đảng Cộng sản Trung Quốc, ủng hộ chủ nghĩa Mác- Lê Nin, tư tưởng Mao Trạch Đông, Điểm G và Thường Nhạc đả đạo chủ nghĩa đế quốc Mỹ.

Thường Nhạc nghe xong toát mồ hôi lạnh: - Bà cô nhỏ của em ơi, khẩu hiệu như vậy, cái mũ to như vậy đội trên đầu mình, nếu mình không đi dọa dẫm Mafia thì cảm thấy thật có lỗi với lương tâm!

- Được, đi cùng lão Đại, hôm nay chúng ta phải đi dọa nạt Mafia! Thường Nhạc thẳng lưng hùng dũng, oai vệ nói.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, lão Đại thật là anh minh! Tiểu Bảo nhanh chóng vuốt đuôi nịnh bợ, tuy nhiên trong lòng thầm nói: - Thật sự là một kẻ ngốc tiêu chuẩn!

Thường Nhạc mang theo Tiểu Bảo, Tiểu Bảo lại kéo theo Linh Nhi, ba người lên xe trực tiếp đi tới tổng bộ Mafia.

- Cái gì? Lão Đại điểm G tự mình tới thăm hỏi tôi?

Thần sắc Hỏa Phượng Hoàng kỳ quái. Từ sau khi ký kết hiệp nghị liên minh với Điểm G, Mafia thanh toán cho Điểm G một số tiền lớn, Thường Nhạc lập tức liền bị kẻ khác tập kích.

Cuối cùng lại nhận được tin Thường Nhạc thống nhất giới xã hội đen Trung Quốc. Tuy nhiên, việc này đối với Mafia Paris cũng không có mấy lợi ích, thậm chí có thể nói chính Mafia bọn họ đã cũng cấp tài chính để hắn trở về chiến đấu trong nước.

Vì vậy ấn tượng của Hỏa Phượng Hoàng với Thường Nhạc rất kém.

Hiện tại, Tân Long Nha đã lập nên hai phân bộ, cùng với Giáo hội kỵ sĩ thần thánh tạo thánh một tam giác sắt tiêu chuẩn. Bỏ qua Thánh Điện Hắc Ám, Thánh Điện Quang Minh, Điểm G không nói tới.

Mafia giống như bị kẹp trong càng cua, loại cảm giác này thật khó chịu, Hỏa Phương Hoàng hơi vênh cái miệng anh đào nhỏ nhắn lên, nói: - Tên đáng chết này, tôi không tìm hắn, hắn lại chủ động tới tìm tôi, đi gặp hắn!

Đứng bên cạnh Hỏa Phượng Hoàng là một tên có làn da khá trắng, đầu xanh, trên khuôn mặt anh tuấn tà mị luôn mang theo nụ cười thản nhiên, khi nhìn vẻ mặt kỳ quái của Hỏa Phượng Hoàng, hai tay gã hơi động một chút, một luồng ánh sáng trắng lóe ra, hàn băng lạnh lẽo vờn quanh đầu ngón tay, như những tinh linh nghịch ngợm.

https://thuviensach.vn

Hỏa Phượng Hoàng vừa mới cất bước, tên thuộc hạ bên cạnh liền cẩn thận nói: - Lão Đại Thường Nhạc còn dẫn theo vài người tới đây!

- Mang bao nhiêu người?

Hỏa Phượng Hoàng hơi nhíu mày, chẳng nhẽ người kia muốn tới gây rối? Nếu hắn ăn no rỗi việc làm càn thì đương nhiên mình cũng vui vẻ tiếp đón!

Đầu Tiểu Bảo sắp ngửa lên tận trời thì những cao thủ tuyệt đối đứng hàng số một số hai giới xã hội đen xuất hiện, xếp thành hàng chỉnh tề hai bên cửa lớn của tổng bộ của Mafia.

Tùy ý lấy một người trong số bọn họ ném vào trong thành phố nhỏ, tuyệt đối có thể thành bá chủ, nhưng bọn họ tình nguyện làm thủ vệ của Mafia. Điểm G nước Pháp có lẽ cũng không tính là tổ chức quan trọng trong giới xã hội đen, nhưng lại có tiếng tăm lừng lẫy trên toàn thế giới, đặc biệt là các khu vực Nam Phi, Trung Quốc, Nhật Bản.

Khi Thường Nhạc khai báo tên mình, thuộc hạ Mafia đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, khó có thể tin được, bởi vì Thường Nhạc quá trẻ tuổi và anh tuấn.

Có lúc bản thân những người này cũng không rõ ràng lắm anh tuấn và thủ lĩnh Điểm G có quan hệ gì? Bọn họ luôn nghĩ thủ lĩnh Điểm G hẳn là một người trung niên Đại Hán thân cao tám thước, lưng hùm vai gấu, nhưng nhìn lại người trước mắt, Thường Nhạc quả thực chính là loại gió thổi là gục.

Từ yếu đuối áp vào trên người Thường Nhạc là hoàn toàn đúng!

Toàn thân hắn tỏa ra khí thế bá vương, cao thủ, thế nhưng không nhìn thì thôi, càng nhìn càng khiến người khác không tài nào so bì nổi.

Hai nha đầu nhỏ đang tụm lại một chỗ líu ríu kia có thể làm thuộc hạ cho thủ lĩnh Điểm G hay sao?

https://thuviensach.vn

- Thường thủ lĩnh, đã lâu không gặp!

Trong sân truyền tới giọng nói trong trẻo dễ nghe của Phượng Hoàng.

- Thật là cảnh tượng lớn!

Thường Nhạc nhìn thấy hơn mười cao thủ đi theo phía sau Hỏa Phượng Hoàng, con ngươi của hắn co rút, khóe miệng lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Hỏa Phượng Hoàng cũng chú ý tới hai thuộc hạ bên người Thường Nhạc, cô hung tợn trừng mắt nhìn kẻ báo tin bên cạnh, tên đáng chết này, hai đứa nhóc con này mà cũng có thể gọi là thuộc hạ.

- Mẹ mẹ!

Thường Nhạc còn chưa kịp mở miệng thì Tiểu Bảo ở bên cạnh đã vui vẻ hô lên.

Hỏa Phượng Hoàng sửng sốt, cô bé xinh đẹp này gọi ai là mẹ? Cô theo bản năng nhìn quanh bốn phía, trừ mình ra thì không có ai có tuổi thích hợp để làm mẹ.

- Đổ mồ hôi!

Hỏa Phượng Hoàng thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, bởi vì cả người đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta đều đang nằm trong lòng Hỏa Phượng Hoàng.

Dựa vào thân thủ của Hỏa Phượng Hoàng, người thường căn bản không thể tới gần cô, nhưng tốc độ di chuyển của Tiểu Bảo quá nhanh, mà nguyên nhân khác nữa là cô không hề có phòng bị đối với Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo chôn đầu trong ngực Hỏa Phượng Hoàng, Hỏa Phượng Hoàng hoàn toàn ngây ngốc đứng đó.

https://thuviensach.vn

Linh Nhi lại lôi kéo quần áo của Thường Nhạc, đáng thương lắp bắp nói: - Cha, cô ấy là mẹ của chúng con sao?

- Amen!

Thường Nhạc hít sâu một hơi, cô bé Tiểu Bảo kia rốt cục đang định giở trò quỷ gì?

Thần sắc đám thuộc hạ Mafia bên cạnh trở nên kỳ quái, lão Đại của mình từ khi nào thì trở thành vợ của người đứng đầu Điểm G?

- Thường Nhạc, rốt cục anh đang giở trò quỷ gì? Hỏa Phượng Hoàng cố gắng đẩy Tiểu Bảo ra nhưng cuối cùng cũng thất bại, khả năng bám dính của đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta thật lợi hại.

- Bà xã Anh tới đây không phải muốn gây chuyện, anh tới là có việc quan trọng muốn thương lượng! Thường Nhạc âm thầm kêu một tiếng đen đủi.

Tại sao mình lại gọi bà xã?

- Lão đại có chuyện gì hai người cứ thương lượng, bọn thuộc hạ không quấy rầy! Người trẻ tuổi đầu xanh bên cạnh nở nụ cười kỳ quái.

Các thuộc hạ khác cũng dần tản đi.

Trong nháy mắt, nơi này chỉ còn lại Hỏa Phượng Hoàng, Tiểu Bảo, Linh Nhi và Thường Nhạc, một nhà bốn người cuối cùng cũng đoàn tụ!

Hỏa Phượng Hoàng nhìn thuộc hạ rời khỏi có chút buồn bực dậm chân, ánh mắt hung tợn nhìn về phía Thường Nhạc, sau đó giọng lạnh như băng nói: - Thường Nhạc, anh dù sao cũng đường đường là thủ lĩnh Điểm G, sao lại có thể làm ra chuyện vô sỉ như vậy?

Thường Nhạc cũng bất đắc dĩ, dù sao chính mình cũng là người bị hại, hắn nhìn Hỏa Phượng Hoàng nghiêm túc nói: - Nếu tôi nói tất cả việc này đều

https://thuviensach.vn

không liên quan tới tôi, cô có tin không?

- Anh bảo tôi có tin hay không?

Cuối cùng Hỏa Phượng Hoàng dùng sức kéo Tiểu Bảo xuống, cô nặng nề mà thở phào nhẹ nhõm.

- Tôi biết cô sẽ không tin tưởng tôi! Thường Nhạc thản nhiên mỉm cười, trong ánh mắt lộ ra vài phần đăm chiêu, chậm rãi mở miệng nói: - Hiện tại Tân Long Nha liên thủ cùng Giáo hội hoạt động thường xuyên, không biết Mafia có tính toán gì không?

- Dựa theo Hiệp Nghị, Tân Long Nha là do Điểm G các người đối phó, anh căn bản không cần hỏi tôi. Tâm tình Hỏa Phượng Hoàng hiện giờ vô cùng không tốt.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại, không chút để ý nói: - Địa bàn nước Pháp rất lớn, miếng bánh ngọt này ai cũng muốn nuốt. Nếu Mafia chỉ ở bên cạnh quan sát, Điểm G chúng tôi dù có nuốt được miếng bánh này thì liệu Mafia có bắt phải nôn ra không?

- Lời này của anh là có ý gì?

Trong mắt Hỏa Phượng Hoàng chợt lóe lên ánh sáng tinh nhuệ.

- Điểm G chúng tôi hiện giờ bất động, nhưng nếu đã hành động thì sẽ quét sạch ngàn quân! Thường Nhạc gằn từng chữ.

- Cha mẹ chúng con đi chơi trước! Tiểu Bảo và Linh Nhi nháy mắt với Hỏa Phượng Hoàng, làm vài cái mặt quỷ sau đó chạy vào tổng bộ Mafia.

- Thường Nhạc!

Hòa Phượng Hoàng cố gắng áp chế cơn giận, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Thường Nhạc, nói: - Miếng bánh ngọt nước Pháp này Mafia chúng

https://thuviensach.vn

tôi chắc chắc sẽ nuốt rồi, tuy nhiên Điểm G các anh có tính toán thế nào?

- Nước Nga!

Thường Nhạc trực tiếp nói ra chữ kia.

- Nước Nga?

Trong con mắt xinh đẹp của Hỏa Phượng Hoàng hiện lên tia kinh ngạc, bật thốt lên: - Chẳng nhẽ anh muốn thâu tóm miếng bánh lớn nước Nga?

- Không phải tôi mà là chúng ta!

Thường Nhạc nghiêm túc sửa chữa quan điểm của Hỏa Phượng Hoàng.

- Miếng bánh nước Nga này không phải muốn ăn là ăn được, chỉ sợ nuốt không trôi sẽ bị nghẹn chết. Sự việc nước Pháp còn chưa giải quyết xong, Mafia chúng tôi làm sao có tinh lực đi tấn công nước Nga? Vẻ mặt Hỏa Phượng Hoàng lộ ra vài phần châm chọc.

- Ai thật không ngờ, đường đường Mafia lại chỉ là một bang phái nhát gan sợ phiền phức! Thường Nhạc hơi tiếc nuối lắc đầu, trong mắt lộ ra vẻ tiếc nuối.

Tim Lãng Mạn đập càng lúc càng nhanh, gã kinh ngạc phát hiện cao thủ bốn phía ngày càng nhiều, càng làm cho người khác không thể cân nhắc.

Tực lực của lão già trước mắt quả thực quá mạnh, chính mình tuy rằng đã dùng dòng khí đao chiếm thế thượng phong, nhưng đánh bại lão già chỉ sợ ít nhất cũng phải dùng ngàn chiêu.

Những cao thủ trẻ tuổi khác của tổ chức Lãng Mạn này tuy rằng đứng ở cạnh mình nhưng trước mắt chỉ có chưa tới một phần sáu toàn bộ nhân lực mà số lượng người của đối phương cũng tương đương mình mà toàn bộ đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ.

https://thuviensach.vn

- Lãng Mạn, chỉ cần cậu ngừng phản kháng, nói xem rốt cục ai mới là lão Đại của cậu thì từ nay về sau cậu vẫn là người thừa kế của Tổ chức Lãng Mạn! Thủ lĩnh của tổ chức Lãng Mạn Marco chậm rãi mở miệng nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 416: Người Thừa Kế

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lãng Mạn bất đắc dĩ nhùn vai khoé miệng nở nụ cười:

- Marco nếu muốn Lãng Mạnnày cúi xuống xưng thần thì nhất định phải xuất ra bản lĩnh tương ứng.

Đôi mắt đẹp của Marco chăm chú nhìn chằm chằm vào Lãng Mạn mỉm cười:

- Lãng Mạn, tôi hiểu tính cách của cậu, lời vừa rồi coi như tôi nói vô ích rồi.

Nắm tay Lãng Mạn hơi dựng lên, dòng khí đao như ẩn như hiện trong không khí bắt đầu vặn vẹo càng lúc càng khô ráo, khí thế càng lúc càng mạnh.

Marco gật đầu tán thành lông mày hơi dựng lên:

- Lãng Mạn cậu là do một tay tôi dâạy dỗ, cũng là người ưu tú nhất. Tôi có thể dạy dỗ cậu đạt được thành tựu thì cũng có thể huỷ diệt cậu.

Trong ánh mắt tinh nhuệ của Lãng Mạn hào quang chợt loé lên, y hít một hơi thật sâu:

- Tục ngữ nói thật đúng "Trường giang sóng trước đè sóng sau" cuối cùng ai chết dưới tay ai còn chưa biết đâu.

Vừa dứt lời Lãng Mạn đã bắt đầu làm một động tác so với lúc trước còn hoàn toàn tương phản, trong động tác đó có loại khí phách phóng khoáng,

https://thuviensach.vn

hống hách, loại chiêu thức quỷ dị làm cho không người nào có thể hiểu được.

_____

- Thường Nhạc, phép khích tướng của anh không có tác dụng gì với tôi đâu.

Hoả Phượng Hoàng khoé miệng lộ ra điệu cười châm chọc, người này có phải sau khi bị ám sát đầu óc trở nên kém linh hoạt rồi không?

Xã hội đen nước Nga tuyệt đối không kém nước Pháp, đặc biệt là Bá vương nước Nga "Găng tay trắng" đến năm đó cả Napoleon và Hitler khởi binh đánh chiến đầu phải chịu thất bại quay về cũng có thể tưởng tượng được nước Nga lợi hại đến cỡ nào.

Ánh mắt Thường Nhạc lại híp lên, nhìn qua bộ ngực Hoả Phượng Hoàng không nhanh không chậm nói:

- Mọi người đều nói phụ nữ ngực to không có não quả đúng như vậy.

- Thường Nhạc anh…

Hoả Phượng Hoàng không ngờ tới Thường Nhạc sẽ nói như vậy, lời này làm cái mũi của cô tức đến nỗi muốn lệch đi. Thường Nhạc lúc này hoàn toàn tương phản so với cái người nho nhã mà cô gặp lần đầu.

Thường Nhạc nhìn Hoả Phượng Hoàng kia bởi vì kích động đến mức bộ ngực phập phồng, khoé miệng hắn cười nhạt. Chỉ sợ người không có nhược điểm.

Hắn sửa sang lại quần áo lười biếng nói:

- Như vậy đi, trước tiên chúng ta hãy đem chia địa bàn của Lãng Mạn và Kỵ sĩ thần thánh ở Paris, thế nào?

https://thuviensach.vn

Thấy Thường Nhạc không đề cập đến Nga, Hoả Phượng Hoàng thầm thở dài một hơi, con mắt chăm chú nhìn Thường Nhạc thần sắc hơi cổ quái nói:

- Tổ chức Lãng Mạn và Kỵ sĩ thần thánh đều không phải là bang phái lớn. Dựa vào Điểm G và mafia chúng ta hợp lực thâu tóm một trong hai còn có thể, nếu muốn đối phó với cả hai một lúc chỉ sợ có tâm nhưng không đủ lực.

- Đối phó với tổ chức Lãng Mạn, Điểm G tôi hoàn toàn có thể ứng phó nhưng đường đường một tổ chức Mafia có thể đối phó với Kỵ sĩ thần thánh kia thì không biết thế nào thôi.

Nếu Thường Nhạc ngay từ đầu gặp mặt đã nói câu này với Hoả Phượng Hoàng thì chắc chắn Hoả Phượng Hoàng của chúng ta hẳn sẽ không trúng kế khích tướng của hắn.

Hiện tại đã khác, trải qua sự kích thích vừa rồi. Mafia vốn dĩ là một tổ chức Mafia hùng mạnh. Điểm G đến tổ chức Lãng Mạn còn dám đối phó thì chính mình sao có thể sợ Kỵ sĩ thần thánh.

Nghĩ đến đây Hoả Phượng Hoàng dứt khoát nói:

- Được, quyết định vậy đi.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu cười nghiền ngẫm.

- Tuy đã định như vậy nhưng còn vài chỗ khó khăn. Điểm G của tôi hiện tại vừa đối phó với Tân Long Nha lại còn đối phó với Lãng Mạn, mafia một mình đối phó với Thần thánh kỵ sĩ có vẻ thoải mái hơn.

- Thường Nhạc có gì anhtrực tiếp nói đừng quanh co lòng vòng.

Hoả Phượng Hoàng nhìn thấy vẻ mặt cân nhắc này của Thường Nhạc, đôi mày liễu của cô khẽ dựng lên.

https://thuviensach.vn

- Ai daa!

Ngay khi Thường Nhạc chuẩn bị tiếp tục khiêu khích Hoả Phượng Hoàng thì từ xa truyền tới tiếng gào khóc thảm thiết của Tiểu Bảo.

- Không tốt.

Nghe được âm thanh này Thường Nhạc tâm thần căng thẳng phóng qua đại sảnh mafia tiến vào mặt sau tổng bộ Hắc Thủ Đảng liền gặp một cánh rừng.

- Thường Nhạc, đó là cấm địa của mafia chúng tôi, anh không thể đi vào.

Phía sau truyền tới tiếng lo lắng của Hoả Phượng Hoàng.

Thường Nhạc bước chân thoáng dừng lại nhưng khi nghĩ đên sự an nguy của Tiểu Bảo, tốc độ của hắn lại càng lúc càng nhanh vọt vào rừng. Càng vào sâu hắn càng có cảm giác quen thuộc, dường như có đồ vật gì ở đó kêu gọi mình.

- Tại sao lại như vậy?

Nội tâm Thường Nhạc có phần bất an, dù sao hắn cũng không quay đầu lại nên hắn vẫn tiếp tục xông vào phía trước.

Cũng không biết trải qua bao lâu Thường Nhạc phát hiện mình dường như tiến vào một mê cung, bất kể mình có đi thế nào cũng vẫn là loanh quanh trong mê cung này:

- Tại sao lại như vậy?

Ngay lúc suy nghĩ đã có một lực lượng quỷ dị tập kích tới từ phía sau hắn.

- Không tốt.

Thường Nhạc cả kinh vôi hướng bên cạnh vọt đi.

https://thuviensach.vn

- Xong rồi.

Thường Nhạc tuyệt đối không ngờ thân thể mình lại rơi thẳng tắp xuống dưới. Chính mình rõ ràng đi từ bên cạnh tới sao lai có vách núi?

Thân hình càng hướng xuống càng như có một lực hút, "ầm" một tiếng, chính mình đã bị kích thích hôn mê bất tỉnh.

Từ từ tỉnh lại, Thường Nhạc phát hiện ra mình ở trong một thạch thất, bốn phía có những ngọn đuối thật lớn đang hừng hực thiêu đốt khiến từng chi tiết trong thạch thất đều hiện lên rõ ràng.

Thường Nhạc hưng phấn phát hiện mình chưa chết. Trực giác nói cho hắn biết hắn vẫn còn sống, mà hắn còn biết lần này hắn không phải chết, ít nhất là lúc này đây hắn không phải chết, chỉ có điều hắn không biết rằng ai đã cứu hắn từ tay thần chết. Nhưng điều đó đã không còn quan trọng nữa rồi.

Trong thạch thất rất yên tĩnh chỉ có tiếng nổ lốp bốp từ cây nến, ngoài ra không còn phát hiện bất cứ điều gì.

Thường Nhạc cảm giác toàn thân mìn bủn rủn, có cảm giác nhưng lại không thể nhúc nhích, hắn ngủ trên một chiếc giường đá lớn cứng ngắc. Trong thạch thất dựng một cái giá thật lớn hình chữ thập, mặt trên còn có vài cái móc còn nguyên vết máu, chắc chắn là mới lưu lại trước đó không lâu.

Trong lòng Thường Nhạc tràn đầy bóng tối, loại trực giác này thật cũng giống như nghi hoặc trong lòng hắn.

- Chẳng lẽ sẽ giống như trong phim, mình rớt xuống vách núi tập luyện thần công bí tịch sau đó lại tái xuất giang hồ thống nhất thiên hạ.

- …

https://thuviensach.vn

Một trận tiếng bước chân truyền vào lỗ tai Thường Nhạc làm hắn cảm thấy suy nghĩ ban đầu hoàn toàn bị đánh sụp.

Thường Nhạc không khỏi hơi ngừng thở nhắm mắt làm bộ như vẫn hôn mê bất tỉnh. Một lát hai tiếng bước chân kia rơi xuống bên cạnh hắn:

- Tên tiểu tử này còn chưa tỉnh lại, thương thế hắn là nặng.

Một thanh âm trầm thấp vang lên bên cạnh Thường Nhạc, cũng là một âm thanh cực kỳ xa lạ.

- Nếu không phải tên nhóc này thể chất có một cỗ hơi thở cổ quái bảo vệ tâm mạch tôi sợ rằng thủ đoạn có cao minh hơn nữa cũng khó có thể cứu sống hắn từ tay tử thần.

Một thanh âm réo rắt vô cùng dễ nghe vang lên, vẫn là rất xa lạ.

- Không, hắn tỉnh rồi.

Ngay khi Thường Nhạc muốn xem đối phương rốt cuộc muốn nói gì thì thanh âm tương đối thấp của một cô gái lạnh nhạt nói.

Điều này lại làm hắn chấn động.

Cô làm sao lại dễ dàng như vậy biết mình đã tỉnh. Mình đã thu hồi toàn bộ hơi thở, chẳng lẽ cô thật sự lợi hại như vậy sao?

Khi Thường Nhạc mở mắt ra chỉ thấy cô gái xinh đẹp mang theo làn gió thơm, làn da trắng nõn như ngọc, bộ mặt xinh đẹp tuyệt trần như Trương Mỹ Lệ lại kết hợp với Lăng Ba tiên tử bồng bềnh tới.

Thường Nhạc nhìn giai nhân xinh đẹp này kinh ngạc không nói nên lời. Mãi hồi lâu mới lên tiếng:

- Cô là…

https://thuviensach.vn

Tiên tử xinh đẹp kia cũng không trả lời Thường Nhạc, chỉ hướng đầu về hướng khác.

Vào lúc này Thường Nhạc nhìn người thiếu nữ tuyệt sắc cách mình không xa kia. Ngay khi vừa tiếp xúc với gương mặt đối phương hắn đã biết hai tuyệt sắc thiếu nữ này là sinh đôi.

Hai người này giống nhau như tạc.

Tuy nhiên Thường Nhạc phát hiện thiếu nữ kia vẫn đang ngó chừng bờ môi của mình.

- Chẳng lẽ môi tôi thực sự đẹp như thế sao?

Thường Nhạc nghĩ đến đây đã không kìm nổi tay sờ lên môi mình.

- Hahaha, thật không ngờ anh lại lợi hại như vậy.

Lúc Thường Nhạc nghi ngờ nhìn đối phương, cô gái xinh đẹp đột nhiên điềm nhiên nói.

- Em nói vậy với hắn hắn không hiểu đâu.

Ban đầu thanh âm trong trẻo đến gần Thường Nhạc kia chính là thiếu nữ xinh đẹp bình tĩnh nói.

- Nơi này là nơi nào?

Thường Nhạc bỏ qua chuyện môi hỏi luôn nghi ngờ trong lòng.

- Nơi này là nơi người sống không vào được người chết không ra được.

Thoạt nhìn thiếu nữ có vẻ tính cách bình thản chỉ thấy cô hơi liếc mắt nhìn Thường Nhạc, liếc mắt không nhanh không chậm nói:

- Cái gì?

https://thuviensach.vn

Nghe được câu này, Thường Nhạc sợ nhảy dựng lên, chẳng lẽ nơi này là địa ngục, chính mình lại thăng dễ như vậy?

- Các cô, các cô là người thế nào?

Thường Nhạc tâm thần không tự chủ căng thẳng

- Ha ha ta cùng chị đều là thủ hộ ở đây, chị ta là Thần Vu còn ta là Quỷ Vu.

Cô gái xinh đẹp đứng xa Thường Nhạc đột nhiên cười hì hì nói.

Kỳ thật nếu nhìn ngoài phân tích thì hai chị em cô dường như không hề có gì khác nhưng tính cách thì có thể thấy rõ cô chị điềm tĩnh còn cô em lại vô cùng hoạt bát.

- Người thủ hộ?

Thường Nhạc nhìn Quỷ Vu tính cách hoạt bát kia nói.

- Ừ, chúng tôi ở trong này để chờ một người, mà ở đây vẫn luôn có một quy định kỳ quái, nếu một ngày có người có thể vào tới đây thì người đó chính là người thừa kế, có nghĩa là chúng tôi có thể đi khỏi đây. Nếu không có thì chúng ta sẽ phải ở mãi trong này, hehe, không ngờ, kiếp này chúng tôi lại may mắn vậy gặp được anh.

Quỷ Vu hoạt bát vẻ mặt hưng phấn nói.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Thường Nhạc rõ ràng cảm giác Quỷ Vu tâm tình vui vẻ nhưng tâm tình Thường Nhạc cũng đã nguội lạnh.

- Anh biết Cổ Vương sao?

Thần Vu vốn đứng yên lặng ở bên cảnh bỗng thản nhiên hỏi Thường Nhạc.

- Cổ Vương?

Thường Nhạc giật mình mở to hai mắt nhìn, hắn không ngờ ở đây cũng có người biết Cổ Vương, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Thấy bộ dạng kinh ngạc này của Thường Nhạc, Thần Vu tâm thần hơi động,

- Anh biết chuyện của Cổ Vương sao?

Thường Nhạc thoáng suy tư, ánh mắt nghiêm túc quét qua mặt hai thiếu nữ gật đầu khẳng đinh,

- Không sai, tôi cũng biết một chút, tuy nhiên…

Thoáng dừng lại một chút rồi lại tiếp:

- Cổ Vương nghe nói đã biến mất nhiều năm rồi.

Quỷ Vu bĩu cái miệng nhỏ bất mãn phản đối.

https://thuviensach.vn

- Đấy không phải là biến mất mà là lánh đời. Cổ Vương sau khi lánh đời thì thủ hộ chúng tôi vẫn phải đợi thế hệ Cổ Vương tiếp theo xuất hiện thì chúng tôi mới được giải phóng, bây giờ anh tới thật là tốt quá.

Nhìn thấy bộ dạng hưng phấn của Quỷ Vu, Thường Nhạc ngẩn người nói:

- Tôi có liên quan đến chuyện này sao?

- Đương nhiên là có liên quan rồi. Cổ Vương trước khi chết có để lại một loại ma cổ. Loại ma cổ này có khả năng biến ảo các loại tuỳ vào tâm ý của con người, hơn nữa còn có thể giết chết đối thủ một cách nhanh nhất, chỉ cần anh nhỏ giọt máu lên ma cổ là được.

Quỷ Vu dường như sợ Thường Nhạc không đáp ứng bèn vội vàng nói.

Thường Nhạc nghĩ đến hiện tượng ma cổ kì quái trong thân thể mình, trong người mình rốt cuộc có cái cổ vương gì đó không? Bản thân cũng còn chưa rõ ràng lắm, giờ phút này khoé miệng lộ ra thần sắc cổ quái.

- Thực sự đơn giản như vậy sao?

- Đương nhiên chỉ đơn giản như vậy, tuy nhiên hiện giờ việc chủ yếu của anh là nghỉ ngơi thật tốt, sau này còn cần đến anh.

Thần Vu chủ động mở miệng, thế nhưng Thường Nhạc chỉ cảm thấy trong ánh mắt xinh đẹp của Thần Vu sao có vài phần thương hại.

- Cái tổng bộ Mafia tại sao lại có thể có rừng rậm kì quái vậy?

Thường Nhạc đột nhiên nghĩ tới việc phải đi hắn không kìm nổi lại nói.

Thần Vu lạnh nhạt nó:

- Là tôi!

https://thuviensach.vn

- Sự việc lấy máu kia có phải là rất nguy hiểm?

Không biết vì sao bỗng nhiên trong đầu Thường Nhạc nghĩ tới sự việc trước kia Tư Đồ Lôi Minh lấy máu ở Ma Cổ, trong lòng hơi động.

- Ha ha không có chuyện gì đâu, tppo đã nói chỉ cần đem máu mình hoà vào trong Ma Cổ sau đó đợi nó tỉnh lại là được.

Quỷ Vu vẻ mặt thoải mái nói.

Thường Nhạc kỳ thật đang hỏi Quỷ Vu xong cũng thấy mình hỏi sai người rồi. Dựa vào tính cách hoạt bát của cô gái này thì lời cô nói giỏi lắm chỉ tin tưởng được ba phần. Nhưng khi Thường Nhạc đem ánh mắt hướng tới Thần Vu, thấy sắc mặt cô ta không hề biến đổi, không biết là cô có tán đồng với cô em hay không.

Thời gian tiếp theo Thường Nhạc có thể nói là hưởng thụ cuộc sống đế vương.

Mỗi một ngày hắn đều nằm trên giường chờ hai người mỗi người thay nhau tới hầu hạ hắn. Nhưng nếu để hắn lựa chọn chỉ để mình Quỷ Vu hầu hạ hắn thì càng tốt.

Sự nghịch ngợm đáng yêu, tinh khiết của Quỷ Vu, nếu Thường Nhạc nói đau lưng thì cô sẽ không do dự đem bàn tay dài nhỏ chuyển tới nơi hắn muốn vuốt ve.

Nhưng Thần Vu lại khác, cô mỗi lần tới đều là gương mặt lạnh băng như thể Thường Nhạc còn nợ tiền cô, cơ bản chỉ là việc cho hắn ăn cô cũng có chút không tình nguyện.

Mỗi lần Thường Nhạc chỉ cần vừa nhìn thấy gương mặt xinh đẹp tươi cười là hắn biết ngay là Quỷ Vu còn gương mặt lạnh như băng kia thì chính là Thần Vu.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Thường Nhạc cũng có thể rời khỏi giường. Thực ra ngay ngày đầu tiên hắn cũng đâã có thể dậy được rồi nhưng Thường Nhạc vô lại muốn tranh thủ tí nên hắn cứng đầu nằm thêm trên giường vài ngày.

Thường Nhạc vặn mình nhìn ánh mặt trời ấm áp chiếu tới nơi này, khoé miệng lộ vẻ tươi cười đắc ý.

Quỷ Vu đến với tuyệt sắc dung nhan cùng nụ cười ngọt ngào, bộ não hắn lập tức phản ứng.

- Quỷ Vu bảo bối của tôi, tôi có thể đi lấy máu thức tỉnh cái gì Cổ kia rồi.

Thường Nhạc còn ko đợi Quỷ Vu phản ứng thân thể hắn đột nhiên nhoáng một cái đã đến bên người Quỷ Vu, tiếp đó hắn liền hôn lên đôi môi hồng nhuận kia.

Thường Nhạc bệnh cũ khi vào trong cốc lại tái phát tuy rằng không dám động Thần Vu nhưng lại rất hay lợi dụng Quỷ Vu.

Mà mỗi lần đi mua sắm đều là Thần Vu đi cho nên cô cũng hiểu thế tục hơn, cũng vì vậy mà cô mới có tính cách lạnh như băng kia.

- Ý…

Lúc Thường Nhạc nhấm nháp đến đôi môi hồng nhuận của Quỷ Vu, hắn đột nhiên nghĩ tới mùi thơm cơ thể cô có chút khác so với trước kia, nghĩ tới đây hắn muốn một lần nữa đi kiểm chứng một chút.

- BA~

Đáng tiếc miệng Thường Nhạc còn chưa tới được môi đối phương đã cảm giác được chỗ cách hai mặt truyền tới cảm giác nóng bỏng.

- Cô là Thần Vu!

https://thuviensach.vn

Lúc Thường Nhạc kịp phản ứng tay hắn lập tức buông xuống, trực giác cả kinh kêu lên, gương mặt lạnh băng băng cùng ánh mắt bốc hoả mười trượng của đối phương làm Thường Nhạc biết hắn đã mạo phạm người không nên mạo phạm.

- Ha ha, hôm nay chị lấy máu có thể hồi tỉnh Cổ Vương anh cũng không cần vui vậy chứ.

Lúc hai người còn đang bối rối lại trong không khí có vài phần mờ ám, một giọng nói thiếu nữ khoái hoạt như tinh linh lại có vài phần như hoàng oanh từ chỗ quẹo vọng ra.

- Đúng đúng, chúng ta nên bắt đầu đánh thức Cổ Vương.

Thường Nhạc vội vàng rời khỏi tầm mắt Thần Vu liên tục gật đầu nói.

- Vậy được rồi.

Thần Vu hơi trừng mắt nhìn Thường Nhạc lạnh nhạt nói.

Ba người họ đi tới một thạch thất, Thường Nhạc lặng yên nhìn Thần Vu lấy từ trong hộp sắt ra một quả cầu màu tím nhạt.

Khi quả cầu vừa hiện ra trước mặt mọi người, ngay lập tức không gian xong quanh đều bị chiếu thành màu tím quỷ dị.

- Hào quang thật đáng sợ!

Thường Nhạc hơi hơi nheo mắt, rốt cuộc cũng thích ứng được hào quang đáng sợ cùng ma cổ kinh người kia.

- Đem hoà máu của ngươi vào đi.

Thần Vu đặt Cổ Vương xuống sau đó lạnh nhạt nói với Thường Nhạc, thần sắc lơ đãng vẫn phức tạp như cũ.

https://thuviensach.vn

- Được.

Thường Nhạc không chút do dự dùng đao nhỏ cắt một vệt ở cổ tay.

- Sao không có phản ứng?

Quỷ Vu nhìn không hề có động tĩnh gì, cái miệng nhỏ nhắn hỏi:

- Có phải ngươi cắt bé quá không? Sợ đau thế cơ à?

Nhưng khi lời Quỷ Vu vừa dứt thì cổ đã đã chuyển động mạnh như một trinh nữ bị người ta vuốt ve mà run rẩy mạnh mẽ.

Loại run rẩy này làm người ta hưng phấn còn chưa hoàn toàn suy yếu liền theo đó từ cổ đã tràn ra tia sáng chói mắt cùng tiếng rên rit từ đó truyền ra.

Tràn đầy một hấp dẫn hống hách.

Nghe được loại quyến rũ này làm Thường Nhạc không kìm nổi nghĩ đến sức hấp dẫn của Ma cổ kia so sánh với loại này khác nhau rõ rệt.

Ma Cổ vô cùng bình tĩnh có thể trở thành thanh bảo kiếm sắc bén nhất trong tay nhưng lại làm cho người ta không tự giác được nảy sinh một loại dục vọng, loại dục vọng muốn huỷ diệt hết thảy.

Thường Nhạc mang theo tâm tình phức tạp nhận lấy Cổ từ tay Thần Vu hít sâu một hơi rồi sau đó không hề do dự cầm nó trong lòng bàn tay.

- A…

Một tiếng kêu khàn khàn cất lên ngay khi Thường Nhạc đem Cổ đặt tới lòng bàn tay, không gian vốn trắng thuần biến thành màu tím làm cho người ta cảm giác được một loại nhân dục luân hồi chiến trường đổ máu, một loại cảm giác giết chóc không thể đè nén tràn ngập trong lồng ngực Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Nhưng chính vào thời khắc mấu chốt, ý nghĩ Thường Nhạc đột nhiên mất sạch không biết chuyện gì. Thường Nhạc không ngờ không cảm thấy được loại sát khí này tồn tại, hắn muốn nghiên cứu cẩn thận tại sao thời khắc này gương mặt Thần Vu và Quỷ Vu lộ ra một vẻ sợ hãi, một thần sắc tuyệt vọng.

Thường Nhạc trong sự kinh hãi vội vàng đem hơi thở tràn trong thân mình thu lại.

Không gian màu tím lập tức khôi phục sắc trắng, tất cả giết chóc biến mất trong chớp mắt như chưa từng xuất hiện.

- Vừa nãy, vừa nãy thật là tà ác.

Quỷ Vu nhìn Cổ hiện nay một mặt hiện màu tím không kìm nổi khiếp sợ nói.

- Chẳng lẽ đây chính là uy lực cổ biến ảo ra sao? Như vậy cũng thật là đáng sợ.

Ngay cả Thần Vu luôn biểu hiện bình tĩnh sắc mặt cũng tái nhợt. Nhìn biểu hiện của hai người họ Thường Nhạc cũng rất hiểu.

Vừa rồi nếu không phải đột nhiên xuất hiện một trận tỉnh táo, Thường Nhạc thực sự có chút hoài nghi chính mình sẽ không kìm nổi huy động ma huyễn giết hai cô.

Tại sao phải có loại cảm giác này? Chẳng lẽ Cổ của Cổ Vương còn tàn ác hơn so với Ma Cổ sao?

- Cái gì?

Tư Đồ San San nghe được lời nói của Tư Đồ Lôi Minh cô hoàn toàn giật mình.

https://thuviensach.vn

- Không tồi, mục tiêu của chúng ta chính là Mafia, hiện tại truyền tới tin tức Thường Nhạc biến mất ở phía sau núi tổng bộ Mafia, món nợ này sẽ tính trên người Mafia.

Tư Đồ Lôi Minh khoé miệng lộ ra nụ cười quỷ dị.

Thời khắc Lôi Minh chờ đợi chính là đây, mà ông trời lại ban cho cơ hội tuyệt hảo như vậy, Tư Đồ Lôi Minh tự nhiên sẽ không phụ ý tốt của ông trời.

Giáo hội nhất định sẽ gia nhập vào, đương nhiên đây cũng chính là điều mình mong đợi Mafia bị Điểm G nghi ngờ nhưng vẫn có thực lực để đối phó với Giáo hội.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 418: Đi Khỏi Cấm Địa

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Theo thời gian, những hống hách giết chóc vẫn không ngừng hiện ra trong óc Thường Nhạc và càng ngày càng hống hách, đến cuối cùng cũng hiện ra vài chiêu thức giết chóc còn lợi hại hơn trước kia.

Những chiêu thức này mỗi chiêu đều làm cho người ta cảm giác được có một loại khí phách, một loại biết rõ đối phương sẽ cắt cổ mình nhưng vẫn không thể nào ngăn cản.

Đây là một loại khí thế, một loại chiêu thức thiên bổ địa.

- Giết.

Đột nhiên một đạo ảnh quỷ dị giống như một ảo nhằm cửa thạch thất.

- Rầm.

Vô số tảng đá lớn cuộn lại làm lúc Thường Nhạc mở mắt ra không ngờ trước mặt mình xuất hiện một áng mây trắng, còn thạch thất kia đã biến mất.

Vô số tảng đã vỡ vụn nói cho Thường Nhạc biết đây không phải mơ, đây là một loại sự thực không thể phủ nhận.

Thường Nhạc nhẹ nhàng vuốt Cổ. Đây là lần đầu tiên hắn thực sự vuốt lên Cổ giống như mỗi lần sờ người phụ nữ yêu thích của mình, Thường Nhạc lần đầu tiên dụng tâm sờ nó.

Dùng hai tay của mình vuốt lên sát khí trên Cổ làm nó không còn có hơi thở giết chóc bá đạo mà chỉ còn một loại khí phách.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc diện mạo nguyên bản cực kỳ anh tuấn lại mang theo vài phần khí chất tà ác. Sau khi trải qua lễ rửa tội cho Cổ, trên người ngắn lại nhiều thêm một loại hơi thở.

Một loại hơi thở làm cho người ta không thể không nhìn thẳng, là loại hơi thở tuyệt đối không thể có được nếu không trải qua ngàn vạn giết chóc.

Đôi mắt kia vẫn xấu xa như vốn có, trong khi lơ đãng càng lộ ra vẻ đàn ông u buồn thành thục.

- Nơi này…nơi này chính là thạch thất vừa rồi sao?

Thường Nhạc vẫn như cũ lẳng lặng đứng tại chỗ, ngay lúc đó một thanh âm rung động mang theo vài phần hoang mang đột ngột vang lên.

Quỷ Vu xinh đẹp lần đầu tiên đem đôi mắt sáng động lòng người, đoan trang như một tên du côn khoác lên mình bộ quần áo thân sỹ.

Rất quái dị cũng rất không thoải mái nhưng bất kể thế nào thì lưu manh vẫn là lưu manh, thân sỹ vẫn là thân sỹ.

Thoạt nhìn đã không có bất kỳ liên hệ gì, nhưng nếu cho lưu manh một bạt tai tặng thân sỹ một nụ hôn gió thì lưu manh vẫn có thể biến thành thân sỹ, thân sỹ cũng có thể cởi quần áo biến thành lưu manh, đây là đạo lý xưa nay không thay đổi.

Thường Nhạc đã bị ánh mắt như tuyết quỷ kia làm cho rất không thoải mái.

Hắn không biết Quỷ Vu là muốn trách cứ hay là khâm phục hắn.

Suy nghĩ tâm địa của phụ nữ nếu như có thể bị đàn ông dễ dàng đoán được thì phụ nữ đã không còn là phụ nữ mà đàn ông cũng không còn là đàn ông nữa.

https://thuviensach.vn

- Haha chuyện này không quan hệ gì với tôi, đều là Cổ Vương mà các cô nói.

Thường Nhạc sờ sờ đầu cười hì hì giải thích, không biết vì sao giọng điệu cũng như tâm lý của mình khi nói chuyện đã thay đổi hoàn toàn.

Loại áp lực trước kia hoàn toàn biến mất, giờ phút này hắn như con chim nhỏ thoải mái, thế gian không có việc gì làm hắn sợ hãi, đây có thể là cách giải thích miễn cưỡng.

Tuy nhiên Thường Nhạc vẫn như cũ nói đúng lý hợp tình dường như nếu Cổ không ở trong tay mình thì thạch thất này cũng sẽ không bị huỷ diệt.

- Chuyện này nằm trong dự liệu của tôi, có điều dù sao cũng không quan trọng nữa rồi, ngày mai chúng ta bắt đầu đi ra ngoài.

Quỷ Vu còn muốn hỏi Thường Nhạc vài câu thì lúc đó một bóng dáng xinh đẹp đã hiện ra bên cạnh hai người.

Thần Vu mặt không chút thay đổi nói.

- Chúng ta thật sự có thể ra khỏi sơn cốc sao?

Quỷ Vu nghe được lời của Thần Vu khuôn mặt xinh đẹp đột nhiên sáng ngời, giọng điệu mang theo vài phần không tin lại có vài phần kích động hỏi ngược lại.

- Là chúng ta phải cùng Thường Nhạc ra ngoài.

Thần Vu dùng ánh mắt mỉm cười nhìn Quỷ Vu lạnh nhạt nói.

Kỳ thật Thường Nhạc nghe được tin này cũng không có bao nhiêu phản ứng, sau khi có được Cổ Vương hắn cũng không quá hưng phấn, hắn biết rằng Cổ Vương không thể tuỳ ý triệu tập.

https://thuviensach.vn

Về phần chuyện khác hắn cũng không thừa tâm tình suy xét, quan trọng nhất là chính mình dẫn theo hai cô gái xinh đẹp tuyệt sắc này mới là chuyện vui vẻ nhất.

Ở trong lòng Thường Nhạc, yêu là yêu không yêu là không yêu căn bản không có gì có thể trốn tránh. Cách nói này chính là nói người sống chính vì những khoái hoạt của cuộc sống.

Nếu mỗi ngày đều lo lắng những sự việc khác nhau như vậy cuộc sống chẳng còn mấy ý nghĩa. Về sức mạnh, giờ phút này Thường Nhạc hoàn toàn cảm giác được hoá ra trên đời này ngoại trừ vũ khí lợi hại ra thì thân thể con người cũng có thể phát ra một sức mạnh kinh khủng.

Có được sức mạnh cường đại rồi thì trên đời không có việc gì là khó giải quyết.

Cách đi ra rất đơn giản, Thần Vu chỉ cần khởi động một cánh cửa đã lập tức mở ra cấm địa Mafia.

Đương nhiên vừa mới đi ra tâm tình tốt đẹp của Thường Nhạc đã biến mất vì hắn thấy được cảnh tượng hai cô bé Tiểu Bảo và Linh Nhi đang bị trói.

Thoạt nhìn dường như hai phạm nhân cao cấp, vẻ mặt Tiểu Bảo uể oải còn Linh Nhi vẫn thần sắc sáng ngời như cũ nháy mắt.

Ngoài ra bốn phía cao thủ còn có hai mấy người chia ra canh gác ở các góc độ hai bên cấm địa.

Đang chưa xác nhận tình huống của mình là như thế nào, bọn họ vẫn cứ đợi, điều này cũng làm cho người ta cảm thán kinh ngạc.

Tuy nhiên Thường Nhạc lại không cảm giác được ngạc nhiên thán phục. Sau lưng hắn còn có hai cô gái xinh đẹp Thần Vu Quỷ Vu, nếu như đánh thì hắn nhất định phải chăm sóc hai người họ.

https://thuviensach.vn

- Anh cẩn thận một chút, chúng tôi đều có thể tự bảo vệ mình.

Thường Nhạc liếc thấy băn khoăn trong lòng Thường Nhạc, giọng nói cô mang theo vài phần tin tưởng.

- Được, vậy các cô hãy tự bảo vệ mình.

Thường Nhạc biết rằng nếu mình muốn đi ra từ đây nhất định phải giết một đường thoát từ hơn hai mươi cao thủ này.

Trải qua tôi luyện của Cổ, Thường Nhạc cũng rất muốn biết mình rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới gì, mang theo tâm lý này hắn không chút chần chừ đi thẳng về phía trước.

Đám cao thủ kia hiển nhiên đã chú ý tới Thường Nhạc.

Khi Thường Nhạc vừa xuất hiện mỗi người bọn họ đều lộ ra ánh mắt rung động, không ai ngờ Thường Nhạc sẽ thật sự đi ra từ cấm địa Mafia, bọn họ vốn chấp hành nhiệm vụ ở đây chờ đợi, biết rằng nhiệm vụ này đã làm lãng phí thời gian của mình.

Nhưng mệnh lệnh chính là mệnh lệnh, bọn họ không thể cự tuyệt được, ngay cả mỗi ngày bọn họ ở đó ăn uống cũng là do người khác đưa tới.

Bọn họ thậm chí hoài nghi nếu Thường Nhạc cả đời không xuất hiện, Hoả Phượng Hoàng nổi giận sẽ đập tiền để bọn họ ở đây cả đời.

Nhưng Thường Nhạc đã xuất hiện.

Bất kể như thế nào trong ánh mắt bọn họ cũng toát lên vẻ hưng phấn.

Chờ đợi sự xuất hiện của Thường Nhạc và giết chết Thường Nhạc là hai việc khác nhau. Bọn họ rất muốn ngửi thấy mùi máu tươi, thậm chí muốn đem toàn thân Thường Nhạc đều chém nát.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Thường Nhạc đã mạo phạm cấm địa Mafia – chốn trang nghiêm thần thánh.

Trong số bọn họ có một cao thủ cầm đầu khẽ gật đầu với hai mươi mấy cao thủ còn lại.

Thường Nhạc cảm giác một trận kinh ngạc, không ngờ cao thủ cầm đầu chuẩn bị một mình chiến đấu với mình.

Hiện tượng này nếu đổi thành bất kỳ người chính nghĩa nào Thường Nhạc cũng không cảm thấy kinh ngạc, thậm chí không có nếp nhăn cũng không cố nhăn một chút nhưng hiện tại lại khác, nhưng Mafia là những người không từ bất kỳ thủ đoạn nào để đạt được mục đích.

Cao thủ này bỗng nhiên dùng ánh mắt có vẻ trống rỗng, trong ánh mắt hiện vẻ mê man, gã đột nhiên thoáng chốc không cảm nhận được sự hiện hữu của Thường Nhạc, đây gần như là chuyên không thể nào, hoàn toàn là việc không thể nào. Nhưng trên thực tế chính là vậy, hắn chỉ có thể cảm giác được giết chóc.

Đương nhiên loại giết chóc này cũng không phải nhằm vào người cao thủ này. Thường Nhạc hoàn toàn phóng thích Cổ ra ngoài, hắn không muốn lãng phí thời gian cũng không muốn dùng Cổ làm thí nghiệm trên một người.

Sắc thái hoa mỹ kia không ngờ bao lấy thân hình Thường Nhạc, hống hách giết chóc tràn lan từ trong cơ thể ra ngoài.

- Khôi giáp?

Gần như tất cả cao thủ trong tâm đều căng thẳng, sau khi sắc thái rực rỡ kia phát ra lại biến thành đạo khôi giáp màu đen trên người Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Gương mặt nam tính hấp dẫn của Thường Nhạc cũng bị khôi giáp kia bọc kín chỉ để lộ ra hai đồng tử tà ác.

Thân hình Thường Nhạc bắt đầu chuyển động giống như một đạo hư ảo không chừng khàn khàn cất tiếng.

Tên cầm đầu đám cao thủ nhắm hai mắt lại. Gã biết được giờ khắc này mắt sẽ không còn có tác dụng nữa, thậm chí chỉ là trói buộc, là thứ rất không có tác dụng.

Chỉ có một thứ chính là cảm giác, cảm giác từ đáy lòng tuôn ra không thể cân nhắc không thể hình dung. Cảm giác của một cao thủ đến từ sâu linh hồn gã đã có thể nghiệm cả trăm lần.

Có khi cái loại so với ánh mắt còn linh hoạt và hữu hiệu hơn này chính là linh giác. Linh giác của những cao thủ huấn luyện đặc biệt này vì muốn giết đối phương mà tạo cho mình một mặt hắc ám, để thích hợp với hoàn cảnh giết chóc.

Kỳ thật trước khi vận dụng Cổ, Thường Nhạc đang suy nghĩ vì sao chỗ này bị Mafia xếp vào cấm địa? Người trong Mafia rốt cuộc có biết việc trong cấm địa có hai thiếu nữ xinh đẹp kia không.

Chính mình tự tiện tiến vào cấm địa, Hoả Phượng Hoàng tại sao phải lấy mạng mình? Tiểu Bảo và Linh Nhi tại sao lại chạy tới cấm địa? Chẳng lẽ trước khi họ chạy đến thì nơi này không có ai trông coi sao?

Một loại nghi hoặc đang còn luẩn quẩn trong đầu Thường Nhạc, hắn đương nhiên rõ ràng nếu muốn giải quyết những nghi hoặc này trước hết phải giải quyết hết đám người đáng ghét này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 419: Tư Đồ Lôi Minh Tới!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc có thể hiểu rõ tâm lý của mình nhưng không thể đoán được tâm tư đối phương, xem ra trận chiến này khả năng thắng rất nhỏ. Cao thủ cầm đầu cắn chặt răng cố gắng khắc chế tạp niệm trong lòng, làm cho bản thân mình tuyệt đối không có chút tạp niệm.

Đầu lĩnh của cao thủ Mafia một lần nữa cảm giác được một cỗ hắc ám giữa đất trời, chỉ có hắc ám không có kẻ thù không có chính mình đang vô hạn mở rộng. Hắc ám đang mở rộng vô cùng tận kia chính là Thường Nhạc đang vận dụng Cổ.

Kỳ thật ngoại trừ Cổ Thường Nhạc không có bất kỳ binh khí nào. Hắn đứng ở đây và tên lưu manh kia căn bản không có hai dạng, khác biệt đương nhiên là hắn đẹp trai hơn, phong độ hơn, khi cười có vẻ rất quyến rũ.

- Nếu như đem thiến tên này đi thì đúng là một tuyệt sắc mỹ nữ.

Trong đầu cao thủ đầu lĩnh bỗng nhiên nảy ra suy nghĩ.

Bâây giờ là mùa đông thời tiết vốn rất lạnh nhưng khi cao thủ đầu lĩnh xuất quyền thì trong nháy mắt mỗi người đều cảm thấy khô nóng, quyền này bản thân nó đã là một tượng trưng của chiến tranh. Giờ phút này trong tay sát thủ sung mãn sát ý kia toả ra sát ý tứ phía.

Mắt Thường Nhạc bỗng nhiên mở ra.

Loại ánh mắt này hoàn toàn khác nhau so với lúc đầu. Giờ phút này trong con mắt đen vô tận tràn ngập giết chóc kia dường như đã vượt qua quyền cước của đầu lĩnh cao thủ tiến thẳng tới vị trí tim đối phương.

https://thuviensach.vn

Tên cầm đầu tâm thần hơi căng thẳng, ngay khi động tác thoáng ngưng trệ trong nháy mắt Thường Nhạc bắt đầu công kích, chính là dòng khí tà ác từ Cổ biến thành đi ra.

- Xoẹt!

Ai cũng không ngờ tới dòng khí kia vừa mới xuất hiện đã biến ảo như mộng ảo. Đợi người kia kịp phản ứng dòng khí cứng rắn kia đã quấn bọc lấy gã.

Thường Nhạc lẳng lặng đứng đó nhìn tên này té ngã trên mặt đất đau đớn thống khổ rên rỉ dường như toàn thân đang phải chịu đau đớn không thể nói ra được.

Khi Thường Nhạc đem ánh mắt chuyển đến người những cao thủ khác, ánh mắt hắn như trong suốt, đồng tử màu đen dường như không có chút tạp chất nào như thể sự việc vừa rồi chưa hề phát sinh.

Bỗng nhiên lúc đó một cái bóng hư ảo hiện ra sau lưng Thường Nhạc.

Không ngờ hắn lại không hề có ý tránh đi.

Người công kích kia đang cười thầm, tên Thường Nhạc này đúng là một tên phản ứng chậm chạp, một tên quá tự tin không biết chữ sống chết viết như thế nào. Không một ai có thể có được cảm giác thoải mái dưới lưỡi đao của chính mình cả.

Ít nhất trước mắt gã chưa từng thấy người nào như tên trước mắt này, rất coi thường khinh thị mà sống. Đây dừng như là một định lý không thể thay đổi, cũng như là một kết quả rất thật.

Chẳng lẽ người trước mắt kia còn có chiêu lợi hại hơn sao? Khi người đánh lén nghĩ thầm trong lòng, chắc chắn tuyệt đối không phải. Nhưng khoảng

https://thuviensach.vn

cách này lại tựa hồ như cực kỳ dài lâu, ít nhất khi người đánh lén này cảm giác kích này của mình mãi mãi không thể chạm tới đầu Thường Nhạc.

Đây không phải là sự thật, đây dường như chỉ là một loại ảo giác, một loại cảm giác nặng nề, y không tin được là trên đời này lại có nơi mà động tác của y không thể động tới.

Y sở dĩ cảm giác không thể công kích tới đối phương là vì ánh mắt của hắn.

Ánh mắt của Thường Nhạc trong suốt sáng ngời không tạp chất, càng làm cho người ta kinh hãi chính là sự tự tin tăng mạnh như thuỷ triều kia.

Sự tự tin trong cặp mắt kia như nước chảy tràn ra, loại cảm giác này đủ sức làm ảnh hưởng đến cảm xúc của bất kỳ kẻ nào.

Bao gồm người đánh lén kia cũng không phải là giả. Bên trong cặp mắt kia không chỉ làm cho người ta có một cảm giác thương hại bi ai.

Người đánh lén kia biết đây tuyệt đối không phải bi ai cho mình, vậy đối tượng là ai? Càng nhiều hơn là tuyệt đối không phải là loại tử vong, dường như không phải là một sự việc rất xa vợi trong không trung, y biết rõ ràng không thể nhưng lại muốn thử nghiệm một chút.

Bởi vì giờ phút này đao của y chẳng qua cũng chỉ còn cách có vài thước mày thôi. Khoảng cách vài thước chính là tử vong gọi tiếng bước chân tử vong, thậm chí có thể nghe rất rõ ràng.

Nhưng người cầm đao đánh lén tuyệt đối không thể hiểu được vì sao trong ánh mắt đối phương lại có thần sắc kỳ quái như vậy, đến tột cùng là vì sao phải vậy?

Đao đánh lén này thật sự có thể chém được hay sao? Đao đánh lén của người này chẳng qua là chỉ cần hai thước là có thể chém Thường Nhạc thành hai khúc?

https://thuviensach.vn

Quỷ Vu kinh ngạc mở to hai mắt, nếu không phải Thần Vu cố gắng níu lại cô đã sớm vọt qua, tuy nhiên cái miệng anh đào nhỏ nhắn cũng bị phong toả

- Mau tránh ra nhanh lên.

Thường Nhạc không hề tránh né mà cũng không bị chém thành hai khúc giống như Ninja kia tưởng tượng, không phải vì binh khí của người kia không đủ sắc bén.

Đao của người kia thực sự vô cùng sắc bén nhưng đao chưa chắc đều hữu dụng vì sự việc này luôn muốn nằm ngoài dự liệu của người khác.

Lúc này đây nằm ngoài dự kiến chính là đao sắc bén của người kia không giết chết Thường Nhạc mà vì chính người đánh lén kia đã chết rồi. Người đánh lén kia không ngờ đã chết rất im ắng, chỉ một tiếng động cực nhỏ đã mất mạng.

Đao của một người chết dù có sắc bén thế nào cũng không thể có chút uy hiếp nào.

Đương nhiên cũng sẽ không có ai tin đao pháp của một người chết có thể lấy mạng Thường Nhạc, Thường Nhạc không chết là bình thường, nhưng ai là người giết người đánh lén kia?

Đó là đôi tay tràn đầy ma lực. Cho dù bất kỳ lúc nào tay Thường Nhạc cũng đầy mà lực cũng không ngờ tới tay hắn lại đánh trúng yết hầu tên đánh lén vào thời khắc mấu chốt.

Nhìn thế nào cũng giống như người này đem yết hầu đưa tới tay của Thường Nhạc, quả là buồn cười không tin nổi nhưng đây hết thảy đều là sự thật.

https://thuviensach.vn

Việc duy nhất Thường Nhạc cần phải dùng sức chính là đem ngón tay xác nhập đứng lên rất đơn giản nhưng lại đầy uy lực.

Mà lúc Thường Nhạc vừa dùng lực thì mỗi người đều hiểu được người đánh lén này đã mất mạng vì họ đều nghe được tiếng xương vỡ vụn. Đối phương e rằng có là thần tiên cũng phải chết.

Mùa đông bốn phía không khí vốn xơ xác tiêu điều. Tuy rằng vô cùng khô ráo nhưng tuyệt đối không giảm được vẻ rét mướt từ loại băng hàn lạnh lùng này. Hàn ý này làm cho người ta có chút chịu không nổi.

Giờ phút này từng ánh mắt của người trong cuộc đều toát lên sát khí. Bọn họ hiểu lui về phía sau kết quả cũng là chết vậy sao không lấy mạng ra đánh cược một lần.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại như một tia rất nhỏ nhưng ánh mắt này cũng bị đè ép thành lực đạo cực mỏng vô cùng lợi hại sắc bén thậm chí còn lạnh hơn cả gió bắc thổi.

Tay Thường Nhạc vẫn nhẹ nhàng tự tại, vô cùng tự nhiên.

Gió càng lúc càng lớn, ngay tại lúc gió mãnh liệt nhất lại như trở nên cực kỳ tao nhã, rốt cuộc là chừng nào thì bắt đầu nổi lên biến hoá?

Hoặc là căn bản chưa hề có biến hoá, biến hoá chẳng qua chỉ là một loại cảm giác, vì động tác và thái độ Thường Nhạc cũng như gió kia trở nên vô cùng tao nhã rồi.

Đám cao thủ này cảm thấy không ổn, một tên trong đám đó phất tay định tung ra một đạo công kích chí mạng nhưng không làm được gì cả mà chỉ cảm thấy một thứ gì đó còn đáng sợ hơn.

Đó là một bóng đen như một mũi tên lao ra từ trong nền đất, đột ngột, mau lẹ làm cho người ta kinh hãi.

https://thuviensach.vn

Lại có đám côn trùng lao ra từ dưới đất như vậy đúng là nằm ngoài dự liệu của họ.

- Á….

Khi những người này còn chưa kịp phản ứng, đám côn trùng này đã xuyên qua thân thể bọn chúng hoặc là đâm vào bất kỳ chỗ nào trên cơ thể bọn chúng.

Côn trùng khác với những binh khí khác, nếu là đâm vào người còn phải phân biệt là đâm vào bộ phận trọng yếu hay thứ yếu. Nếu là chỗ thứ yếu thì người ta còn có cơ hội sống sót, thậm chí bộ phận trọng yếu cũng có cơ hội giữ mạng vì ngày nay khoa học kỹ thuật rất phát triển.

Tuy nhiên bất kể khoa học kỹ thuật có phát triển như thế nào cũng không thể biến một đám xương cốt thành người sống, cho nên đám người trước mắt này hôm nay đều đã chết rồi.

Lặng lặng nằm yên ở đó, bọn họ đến chết cũng không tin được đến cơ hội công kích mình cũng không có đã chết rồi, đúng là một cái chết thống khổ nhất.

Bọn họ thậm chí không thể tin chính mình sẽ chết bởi đám côn trùng.

Đương nhiên Thường Nhạc hiểu, chỉ cần bọn côn trùng nhỏ này đến gần da thịt con người và chỉ tiện thể cắn một cái thì đến cả thần tiên đều xem như không thể sống được.

Thần Vu Quỷ Vu hai người kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt. Hai cô tuy rằng hiểu được Cổ vương hết sức lợi hại nhưng cũng chỉ là biết chứ chưa thấy tận mắt. Mà trước mắt lại được nhìn tận mắt cảnh tượng này khiến hai cô có cảm giác hơi kích thích cũng có vài phần quái dị.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên các cô cũng không sợ hãi bởi vì người chết không phải người các cô quen biết, chỉ cần Thường Nhạc còn sống thì những thứ khác đều là thứ yếu.

Thường Nhạc cũng hít một hơi lãnh khí, mình cũng là lần đầu tiên vận dụng thứ Cổ thần kỳ này, ngay cả bản thân Thường Nhạc mình cũng không rõ lắm thứ không ngừng len lỏi trong cơ thể mình là thứ gì.

Hắn chỉ có điều trong thời gian thích hợi tìm cơ hội thích hợp để xuất ra thứ gì đó trong cơ thể này ra, vì vậy mới có kết quả như vừa rồi.

Cổ kia không ngờ lại kinh khủng tới mức không thể tin nổi như vậy.

Thường Nhạc cười cười rất vui vẻ không ngờ thứ đồ này lại tốt như vậy, còn về phần Tiểu Bảo thần thái cũng rất lấy làm lạ:

- Lão đại có phải là biến thành ma quỷ rồi?

Dây thừng buộc chặt Tiểu Bảo và Linh Nhi sớm đã bị tháo, Tiểu Bảo đi tới trước mặt Thường Nhạc nhiệt tình ôm lấy hắn.

- Phịch!

Thường Nhạc vừa mới ôm Tiểu Bảo vào ngực không ngờ cái đầu nhỏ của cô bé và Thường Nhạc đã va vào nhau.

- He he he!

Thấy bộ dạng Thường Nhạc nhe răng trợn mắt Tiểu Bảo cười vui vẻ:

- Lão đại vẫn là người sao? Làm em sợ muốn chết.

Thường Nhạc thiếu chút nữa không tức lộn ruột, mình không phải người thì là cái gì.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên lúc đó đồng tử Thường Nhạc co rút khoé miệng lộ ra tia cười nghiền ngẫm:

- Tư Đồ Lôi Minh tới rồi.

Quả thật Tư Đồ Lôi Minh tới rất nhanh, làm không nhiều người nghĩ tới được đường đường thủ lĩnh Tân Long Nha lại đích thân tới tổng bộ Mafia.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 420: Cái Mông Thật Trắng Nha!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Anh nói lại câu vừa rồi một lần nữa xem! Hỏa Phượng Hoàng miễn cưỡng áp chế khiếp sợ trong lòng, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn bộ hạ đệ nhất cao thủ mafia Hắc Phong.

Hắc Phong cũng dung vẻ mặt kỳ lạ gật gật đầu: - Đúng vậy, thủ hạ chính mắt nhìn thấy cao thủ trông coi cấm địa mafia của chính ta bị một cái vung tay của Thường Nhạc giết chết, đơn giản còn dễ dàng hơn so với giết chết một con kiến.

- Làm sao có thể? Thường Nhạc dù lợi hại như thế nào thì cũng chỉ có một người, đám người trông coi cấm địa đều là cao thủ. Hắc Phong, đầu anh có phải bị choáng không?

- Tôi cũng không tin!

Thanh âm đầy từ tính đột ngột vang lên từ ngoài cửa.

Mày Hỏa Phượng Hoàng lơ đã nhíu lại, dưới tình huống không có thuộc hạ bẩm báo, thậm chí có người có thể tiến vào tổng bộ mafia sao?

Xoay người nhìn sang, - Thường Nhạc! Chẳng biết tại sao, khi nhìn thấy đối phương, hai chữ này vô cùng đột ngột hiện ra trong đầu Hỏa Phượng Hoàng.

Người trước mắt này rất trẻ, rất đẹp trai, toàn thân gã để lộ ra loại khí chết làm cho người ta cân nhắc không rõ, loại khí chất này làm người ta nhìn thoáng qua là không thể nào quên được.

https://thuviensach.vn

- Anh là ai? Sau khi Hỏa Phượng Hoàng nhìn thấy người trẻ tuổi này đi vào, đi phía sau gã là một nhóm người trẻ tuổi khác, mỗi người đều rất có sức hấp dẫn.

- Tư Đồ Lôi Minh!

Khóe miệng Tư Đồ Lôi Minh lộ ra nụ cười thản nhiên, mắt nhìn chằm chằm Hỏa Phượng Hoàng gằn từng chữ.

- Tư Đồ Lôi Minh!

Đồng tử Hỏa Phượng Hoàng co rút lại, cô gần như không thể tin vào lỗ tai mình, thủ lĩnh của Tân Long Nha không ngờ lại đích thân đến tổng bộ mafia. Cô đương nhiên không tin đường đường là người đứng đầu lại tới nơi này để tán gẫu với mình.

Khả năng để hợp tác là càng không có, phải biết rằng mâu thuẫn giữa mafia và Giáo hội cùng Kỵ sĩ thần thánh đã không thể hóa giải, mà Tân Long Nha lại có quan hệ mọi người đều biết với họ.

- Không tồi, không ngờ người phụ trách của mafia ở Pháp lại là một đại mỹ nữ. Thần thái bước vào đại sảnh của Tư Đồ Lôi Minh giống như đi vào trong nhà mình.

- Hừ! Tư Đồ Lôi Minh, Tân Long Nha của anh tuy rằng lợi hại, nhưng mafia tôi cũng không phải hạng dễ bắt nạt, thức thời thì mau đi ra ngoài! Vẻ mặt Hỏa Phượng Hoàng mang theo vài phần giận dữ.

- Đi ra ngoài? Chỉ sợ dựa vào Hỏa Phượng Hoàng cô còn chưa đủ. Tư Đồ Lôi Minh khinh miệt lắc đầu.

- To gan. Đám Hắc Phong nhìn thấy loại thần thái ngông cuồng kiêu ngạo này của Tư Đồ Lôi Minh, gã theo bản năng muốn xông lên giáo huấn cho Tư Đồ Lôi Minh một chút.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Minh không hề động thủ, trong mắt gã chỉ có Hỏa Phượng Hoàng tồn tại, những người khác căn bản không quan trọng.

Ngay thời điểm nắm tay của đám Hắc Phong sắp đến trước mặt Tư Đồ Lôi Minh, động tác bỗng nhiên dừng lại.

- Công kích của nắm tay quá chậm, không có lực đạo, thật đáng tiếc. Một giọng nói âm trầm vang lên, chỉ thấy một người Mỹ trẻ tuổi rất đẹp trai đi đến, quả đấm của gã hơi vung lên, cả người đám Hắc Phong đều bị gã đánh bay ra ngoài.

Bịch!

Đám Hắc Phong lảo đảo lùi về phía sau.

- Người thao túng thời gian.

Thần sắc Hỏa Phượng Hoàng hơi đổi, người thao túng đứng đầu đám cao thủ dị năng này không ngờ lại là thủ hạ của Tư Đồ Lôi Minh, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

- Còn có ai muốn lên không? Tôi cảm thấy tay của mfinh rất ngứa. Người thao túng thời gian vẻ mặt khinh miệt nhìn sang những người khác khiêu khích nói.

- Tôi đến thử một lần!

Thanh âm trong trẻo đột nhiên vang lên. Chỉ thấy một thiếu nữ tướng mạo rất đáng yêu ngọt ngào đi ra từ phía sau Hỏa Phượng Hoàng.

Kỳ thật người thiếu nữ này vẫn luôn đứng ở phía sau Hỏa Phượng Hoàng, chỉ cần cô không mở miệng, như vậy vĩnh viễn sẽ không có người chú ý đến cô, thậm chí là hoàn toàn bỏ qua sự hiện hữu của cô.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Hỏa Phượng Hoàng thực sự quá xuất sắc rồi, đã hoàn toàn che hết hào quang của người khác. Cho dù có người chú ý tới thiếu nữ kia, nhiều nhất cũng chỉ coi thiếu nữ là nha hoàn của Hỏa Phượng Hoàng mà thôi.

- Cô chỉ là một cô bé, có thể được không?

Khóe miệng người thao túng thời gian lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm thiếu nữ rồi nhẹ lắc đầu, hiển nhiên căn bản không coi thiếu nữ này ở trong lòng.

Thiếu nữ nghịch ngợm trừng hai mắt khẽ nói: - Tôi biết anh khinh thường tôi, nhưng sự thật sẽ chứng minh tất cả.

Ngay trong lúc nói chuyện, tay của thiếu nữ bắt đầu triển khai, trong chớp mắt tay của thiếu nữ di chuyển, sắc mặt Người thao túng thời gian cũng hơi đổi, gã bật thốt lên: - Người thao túng không gian.

Không khí càng ngày càng loãng, hai người hoàn toàn lâm vào giai đoạn giằng co lẫn nhau.

- Ai dazzz nơi này rõ là long tranh hổ đấu nha.

Giọng nói lười biếng của Thường Nhạc phá vỡ loại không khí căng thẳng này.

Tiểu Bảo và Linh Nhi khôn khéo đứng hai bên trái phải của Thường Nhạc, Thần Vu và Quỷ Vu yên lặng đứng phía sau hắn.

Khi Hỏa Phượng Hoàng nhìn thấy hai người phía sau lung Thường Nhạc, vẻ mặt cô hơi đổi nói: - Thường Nhạc, anh có được sự công nhận của Cổ Vương ở trong cấm địa rồi?

Thường Nhạc nhún vai, dáng vẻ có chú vô tội nói: - Kỳ thật tôi cũng không muốn như vậy đâu, tất cả đều do số mệnh. Thoáng dừng lại một chút,

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc chỉ vào Tư Đồ Lôi Minh, thản nhiên nói:

- Mọi người tiếp tục chơi trò phấn khích vừa rồi đi.

Tư Đồ Lôi Minh đối phó với mafia, lại không ngờ rằng Thường Nhạc sẽ xuất hiện, cao thủ của mafia rất nhiều nhưng cao thủ phía bên mình cũng không ít, nhưng nếu Thường Nhạc tham gia vào phe của mafia mà nói.

Kết quả của mình đương nhiên quá rõ ràng.

Bịch!

Ngay trong lúc Thường Nhạc nói chuyện, hai người dị năng cuối cùng cũng tách ra, sắc mặt của họ đều có chút xanh trắng, hiển nhiên là thực lực ngang nhau.

- Oa!

Dòng khí nổi lên cuồn cuộn ở giữa hai người khiến ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, thật không ngờ trong giới dị năng lại có hai bảo bối như vậy. Đáng tiếc, một là thủ hạ của Hỏa Phượng Hoàng, người kia lại là thủ hạ của Tư Đồ Lôi Minh, muốn lôi kéo hai người này về Điểm G quả thật không phải chuyện dễ dàng gì.

- Thường Nhạc, nếu anh còn chấp nhận liên minh giữa mafia và Điểm G mà nói, hôm nay chúng ta liền liên kết đánh bại Tư Đồ Lôi Minh ở đây. Hỏa Phượng Hoàng hít sâu một hơi, tuy rằng cô rất muốn đánh cho Thường Nhạc một trận, nhưng so sánh giữa Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh trước mắt này, Thường Nhạc dường như đáng yêu hơn rất nhiều.

Ít nhất, Thường Nhạc sẽ không là địch của mafia, mà Tư Đồ Lôi Minh tuyệt đối là kẻ thủ của mafia.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sửng sốt, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười cổ quái, hắn nghiêm trang nói: - Liên kết đối phó với Tư Đồ Lôi Minh đương nhiên là chuyện nhỏ, chỉ có điều

- Chỉ có điều cái gì?

Vẻ mặt Hỏa Phượng Hoàng đầy chờ mong.

Mà Tư Đồ Lôi Minh cũng mỉm cười đứng đó, dường như gã căn bản không để tâm liên hợp giữa Thường Nhạc và Hỏa Phượng Hoàng.

- Nếu tôi và em là người một nhà, như vậy chuyện gì cũng có thể nói. Ha ha em hẳn là hiểu ý tôi chứ? Ánh mắt của Thường Nhạc vẫn luôn dừng trên bộ ngực cao vút của Hỏa Phượng Hoàng.

Kỳ thật, cho dù Thường Nhạc không mở miệng, Hỏa Phượng Hoàng cũng có thể hiểu được hàm ý trong đó, cô bị chọc tức đến độ thiếu chút là xông lên trực tiếp bóp chết tên háo sắc Thường Nhạc ngay tại chỗ.

Đương nhiên, cô cũng biết rõ, hiện tại còn không phải lúc để đối phó với Thường Nhạc, mà Tư Đồ Lôi Minh lại sớm dự liệu được Thường Nhạc sẽ không liên thủ với Hỏa Phượng Hoàng. Nếu Thường Nhạc giết một người mà còn cần liên kết với người khác mà nói, vậy Thường Nhạc không còn là Thường Nhạc nữa rồi.

- Anh không động thủ, tôi tự mình làm.

Mày liễu của Hỏa Phượng Hoàng khẽ dựng lên, kiểu quang minh chính đại đánh vào mafia của Tư Đồ Lôi Minh, nếu như cô cứ nén giận mà nói, chỉ sợ tên tuổi của mafia đều bị hủy bởi tay mình rồi.

Trên mặt Tư Đồ Lôi Minh lờ mờ hiện ra nụ cười, gã cũng không ngờ Hỏa Phượng Hoàng lại trực tiếp chọn phương thức đối chiến với mình.

https://thuviensach.vn

- Mọi người mau tránh ra, Hỏa đại mỹ nữ của chính ta và Tư Đồ đại thiếu gia sẽ đối chiến, tôi đặt cửa Tư Đồ đại thiếu gia thắng, mọi người tới đặt cửa đi Thường Nhạc kéo theo Tiểu Bảo, trực tiếp ngồi xuống vị trí trên cùng trong đại sảnh.

- Chỉ làm chó sủa bậy. Hỏa Phượng Hoàng không kìm nổi tự nguyền rủa Thường Nhạc ở trong lòng, thân hình vừa khẽ động đã đánh sâu vào chỗ Tư Đồ Lôi Minh.

Động tác của Hỏa Phượng Hoàng thoạt nhìn rất chậm, nhưng cùng với chuyển động của bước chân cô, phía sau đều có một ngọn lửa thật dài, đến khi cô tới trước mặt Tư Đồ Lôi Minh, cả người cô đều biến thành một con phượng hoàng toàn thân đầy lửa.

- Ai ngọn lửa lớn như vậy, quần áo hắn là đã bị đốt hết rồi. Ha ha tôi rất muốn biết, sau khi cọng long của con phượng hoàng kia bị trụi lủi là cái dạng mê người gì. Thường Nhạc khép nửa con mắt, khóe miệng lộ ra nụ cười tà.

Hỏa Phượng Hoàng thiếu chút nữa trực tiếp chuyển hướng tấn công về phía tên đáng chết chán ghét Thường Nhạc.

Tư Đồ Lôi Minh vẫn luôn đứng yên tại chỗ giống như ngọn lửa chưa hề xuất hiện, ngay khi ngọn lửa chuẩn bị tới trước mặt gã, một ánh sáng thánh khiết bỗng nhiên bao phủ toàn thân gã.

- Củ chuối thật, tên nhóc này cũng biết làm trò.

Khi Thường Nhạc nhìn thấy ngọn lửa tiếp xúc với ánh sáng kia, ngọn lửa hoàn toàn bị ngăn cách ở bên ngoài, thần sắc hắn hơi đổi, không kìm nổi bật thốt lên.

Tư Đồ Lôi Minh vẻ mặt lạnh nhạt liếc mắt nhìn Thường Nhạc: - So sánh với tên nhóc cậu, chỉ sợ còn kém một bậc.

https://thuviensach.vn

Mày liễu của Hỏa Phượng Hoàng hơi dựng lên, Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh giữa lúc này còn bình tĩnh nói chuyện, quả thực là không coi mình ra gì, điều này đã hoàn toàn kích phát cơn giận của cô.

Ngọn lửa của Hỏa Phượng Hoàng bắt đầu càng cháy càng mạnh, không khí xung quanh cũng càng ngày càng loãng.

Mọi người đều hiểu được, Hỏa Phượng Hoàng bắt đầu tức giậnn rồi, đàn ông tức giận còn dễ xử lý, nhưng một khi phụ nữ tức giận, chỉ sợ điều gì cũng không thể khiến họ ngừng lại, mọi người đều theo bản năng lùi lại.

Đương nhiên, điều đó cũng không liên quan nhiều lắm đến Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh, bọn họ đều rõ ràng, cho dù bọn họ có lùi lại đi nữa, Hỏa Phượng Hoàng nếu muốn đốt bọn họ thì vẫn làm như cũ.

Mục tiêu của Hỏa Phượng Hoàng vẫn là Tư Đồ Lôi Minh, nhưng ngay ở thời khắc mấu chốt, Thường Nhạc bỗng nhiên nói một câu: - Không ổn rồi, tôi mình thấy cái mông của Hỏa Phượng Hoàng, thật trắng nha!

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 421: Ngang Tay

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thân hình vốn mau chóng lao về phía trước, trong một chớp mắt thay đổi phương hưởng, cho dù Hỏa Phượng Hoàng có lý trí hơn nữa, bình tĩnh hơn nữa, thì cô vẫn là một người phụ nữ.

Hơn nữa còn là một người phụ nữ xinh đẹp, mỹ nữ bị người ta khen có khuôn mặt trắng còn được, nhưng giờ lại bị người ta khen là có cái mông trắng, đây đơn giản là một chuyện muốn chết.

Thường Nhạc cũng không hề né tránh, trên mặt vẫn hiện ra nụ cười xấu xa như trước: - Hỏa đại mỹ nhân, chúng ta là đồng minh, em hẳn phải cố gắng giữ tỉnh táo, Tư Đồ Lôi Minh chính là muốn diệt trừ mafia của em đấy.

Bịch!

Hỏa Phượng Hoàng không quan tâm được nhiều nữa, cô chỉ muốn đốt Thường Nhạc thành tro cốt, sau đó tiếp tục đối phó với Tư Đồ Lôi Minh.

Vừa rồi trên người Tư Đồ Lôi Minh toát ra ánh sáng trắng, mà trên người Thường Nhạc của chúng ta lại toát ra ánh sáng màu đen. Ngay cả bản thân Thường Nhạc cũng không để ý tới, ánh sáng của bản thân mình lúc trước dường như vô cùng thuần khiết, hiện tại ánh sáng màu trắng lập tức biến thành màu đen, màu đen của ma quỷ.

Khôi giáp Hắc Ám trong người không ngờ không tự chủ được mà khởi động, phòng ngự so với Khôi giáp Hắc Ám lúc trước ít nhất cũng phải lợi hại gấp đôi.

Bịch!

https://thuviensach.vn

Ngọn lửa kia khi đụng vào Khôi giáp Hắc Ám giữa thân thể Thường Nhạc, ngay cả sáng cũng không sáng lên nổi. Ngược lại, Thường Nhạc lại cảm thấy thoải mái, ngọn lửa kia dường như thiêu đốt đến bên trong thân thể mình.

Trong cơ thể có vô số dòng nước ấm, toàn thân giống như được người ta dịu dàng mát xa, mắt Thường Nhạc đột nhiên sáng lên: - Tiếp tục đi.

Hỏa Phượng Hoàng choáng váng, công kích của mình đừng nói là một người sống bình thường, cho dù là một tảng đá cũng sẽ bị đốt thành bụi phấn.

Tư Đồ Lôi Minh lặng yên nhìn tất cả, trong mắt lộ ra ý cười nhàn nhạt: - Thường Nhạc, phòng ngự của cậu cũng không tệ lắm.

- Hừ!

Thân hình Hỏa Phượng Hoàng khẽ chuyển động, tiếp tục đánh về phía Thường Nhạc.

Lần này Thường Nhạc cũng không đứng yên bất động ở đó mà đưa cánh tay lên, đột nhiên ôm lấy Hỏa Phượng Hoàng vào trong lòng.

Ngọn lửa vẫn không ngừng thiêu đốt.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo lộ ra vẻ hung phấn, cái miệng anh đào khẽ vểnh lên: - Giờ thì buôn bán lời rồi, thêm bảo bối chị Nữ Vu cho mình, lại thêm của cải của chị Hỏa, mình phát tài rồi.

Nếu Thường Nhạc nghe được những lời này của Tiểu Bảo, đoán chừng hắn sẽ ngất luôn. Thường Nhạc sở dĩ rơi vào cấm địa kia đều là do Tiểu Bảo và Linh Nhi hai kẻ dở hơi nhận hắn làm anh trai tính kế.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ôm cả ngọn lửa, toàn bộ cơ thể hắn giống như bị lửa đốt, Hỏa Phượng Hoàng bắt đầu giằng co nhưng không thể giãy ra khỏi lòng Thường Nhạc.

- Thường Nhạc, tôi tới đây cũng không phải để xem cậu chơi trò thủ đoạn nhàm chán ấy. Tư Đồ Lôi Minh hơi bước về phía trước, trong mắt để lộ ra vài phần ác nghiệt.

Thường Nhạc không tự chủ được buông lỏng tay, trong ánh mắt hắn lộ ra ý nghiềm ngẫm, bản thân làm ra những chuyện này chính là muốn để Tư Đồ Lôi Minh chủ động ra tay.

Chỉ cần gã chủ động tấn công, chiêu gì mình cũng tiếp. Tay hắn vừa buông lỏng, Hỏa Phượng Hoàng đã có được tự do, Thường Nhạc không chút để ý mở miệng nói: - Ông anh Tư Đồ à, tôi tán gái ở đây mắc mớ gì tới anh chứ? Anh thích làm gì thì làm, đừng làm phiền tôi.

Tư Đồ Lôi Minh không hề tức giận, ngược lại còn cười nhạt: - Việc này mặc dù không liên quan đến tôi, nhưng có người lại có liên quan đến cậu.

- Hả? Đồng tử Thường Nhạc hơi co rút lại, Tư Đồ Lôi Minh đến mafia quấi rối, đây chính là sự thật, nếu không phải mafia có quan hệ liên minh với mình, Thường Nhạc đã sớm vẫy vẫy tay chạy lấy người rồi.

Tuy nhiên, Tư Đồ Lôi Minh trong lúc náo loạn mafia, còn có thể nghĩ đến mình, hắn không chê một lần nuốt hai sẽ nghẹn chết sao?

Khi một khuôn mặt quen thuộc hiện lên trước mặt hắn, khi Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu rõ người trước mắt này chính là người lần trước bị mình đánh một trận kia.

Con trai bảo bối của Kỵ sĩ thần thánh.

https://thuviensach.vn

- Thật không ngờ mày lại là Thường Nhạc. Mắt gã bình tĩnh nhìn chằm chằm Thường Nhạc, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Biết thì thế nào? Thường Nhạc day day nắm đấm của mình, xem ra lần trước đánh chưa đủ nặng, nếu không gã sẽ không nhớ mình như vậy.

- Nhóc, đây là Pháp, không phải Nam Phi, không phải nơi Điểm G của mày kiêu ngạo. Âm thanh trầm thấp kia vang lên từ phía sau Thường Nhạc.

Xuất hiện trước mặt Thường Nhạc vẫn là một khuôn mặt quen thuộc, đương nhiên, Thường Nhạc cũng không nguyện ý nhìn thấy khuôn mặt này.

Thường Nhạc hơi không vui nhíu mày: - Các người có thể đi ra một lần, đừng có giả bộ người này đến trước người kia. Nói tới đây, hắn thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Lão già này, nơi tốt như Nam Phi thì không ở, sao phải đến Pháp tiếp cận phần náo nhiệt này chứ?

Người trước mắt này không phải người khác mà chính là Kỵ sĩ thần thánh từng giao thủ với Thường Nhạc, Kỵ sĩ thần thánh đã gần khôi phục nửa thực lực so với lần trước.

Kết cục cũng chỉ là hơn một nửa của Thường Nhạc một chút mà thôi.

- Người phụ trách Giáo hội Nam Phi có phải do mày giết không? Kỵ sĩ thần thánh nhìn chằm chằm Thường Nhạc, gằn từng chữ.

Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu rõ, thần sắc hắn bỗng nhiên lạnh xuống nói: - Con chó không hiểu được tôn trọng người khác, khinh thường người Trung Quốc, kết cục chỉ có thể là chết.

- Được, rất được, mày nhất định phải chịu trách nhiệm hành vi của mình. Trong mắt Kỵ sĩ thần thánh chợt lóe lên sát khí, nắm tay mau chóng lao về phía Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Nếu là lúc trước, Thường Nhạc có lẽ sẽ giật mình, nhưng trải qua việc Khôi giáp Hắc Ám nâng cao thực lực làm mất đi trí nhớ, rồi Cổ Vương Ma Cổ tiến nhập vào thân thể, Thường Nhạc của giờ phút này đã vượt xa lúc trước.

Quả đấm của hắn nghênh đón lao thẳng về trước.

Bịch!

Sắc mặt Kỵ sĩ thần thánh tái nhợt, gã chợt cảm giác nhiệt huyết trong cơ thể dâng lên, loại sức mạnh này thật sự quá mạnh.

Đương nhiên, Thường Nhạc lại chỉ cho rằng đây mới là bắt đầu, thân hình hắn khẽ lay động, hai nắm tay nhẹ bắn ra con sâu nhỏ điên cuồng màu đen, vọt về phía Kỵ sĩ thần thánh.

- Cổ!

Tư Đồ Lôi Minh nhìn thấy con trùng màu đen trên mặt đất, đồng tử của gã co rút.

- Tơ!

Ngay trong một chớp mắt thoáng ngừng trệ, Cổ tà ác kia đã đi vào cơ thể Kỵ sĩ thần thánh, thân hình Kỵ sĩ thần thánh run rẩy kịch liệt.

- A!!!

Gã không kìm được hét lên.

Tư Đồ Lôi Minh không nói lời nào, hai tay gã ở trước mặt bày ra thế quỷ dị, sau đó một con trùng cũng lao thẳng vào trong thân thể Kỵ sĩ thần thánh.

- Ma Cổ.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cười nghiền ngẫm, trong cơ thể mình có được huyết cổ của Cổ Vương Ma Cổ, mà Ma Cổ trong cơ thể Tư Đồ Lôi Minh Hắn thật sự muốn nhìn xem, đến cùng thì ai mới là vua trong loài Cổ?

Hai Cổ trong cơ thể Kỵ sĩ thần thánh bắt đầu tranh đấu với nhau.

Người trẻ tuổi bên cạnh thần sắc cổ quái quan sát tất cả biến hóa. Ban đầu gã muốn mời bạn của cha đến giúp đỡ đối phó với Thường Nhạc, lại thật không ngờ chỉ trong giây lát, đường đường là một cao thủ Kỵ sĩ thần thánh Nam Phi lại biến thành bình đài để người khác đấu tranh với nhau.

Hỏa Phượng Hoàng ở bên cạnh cũng không đem lực chú ý tập trung trên người Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh, đối với cô mà nói, Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh đều là cao thủ biến thái.

Cô lựa chọn Tiểu Bảo, cô bé tự tiện xông vào cấm địa, cuối cùng làm cho tên nhóc Thường Nhạc kia đi vào. Cô thật sự rất muốn hỏi xem, tại sao Tiểu Bảo lần đầu tiên đến mafia đã có thể tìm được chính xác cấm địa của mafia?

- Cô tốt nhất đừng tiến thêm.

Hỏa Phượng Hoàng còn chưa đi được hai bước, thanh âm của Thần Vu đã vang lên ngay bên tai.

- Dựa vào cái gì?

Mày liễu của Hỏa Phượng Hoàng khẽ dựng lên, Thường Nhạc có thể kiêu ngạo là vì hắn có được bản lĩnh có thể kiêu ngạo, mà người phụ nữ diễm lệ trước mắt này lại dựa vào cái gì để kiêu ngạo?

- Không tin, cô thử xem. Thần Vu cũng lười nói lời vô nghĩa với Hỏa Phượng Hoàng.

https://thuviensach.vn

Hỏa Phượng Hoàng nhất thời thật sự dừng lại, phải biết rằng nhân vật đi từ trong cấm địa ra như Thần Vu và Quỷ Vu, đến cùng là có năng lực gì, điều này không ai nói được rõ ràng.

Lãng Mạn như nào cũng không ngờ tới, đến tổng bộ cứu mình không ngờ lại là một cô gái xinh đẹp.

Nhưng cô gái xinh đẹp này lại rất xa lạ, Lãng Mạn khẳng định mình cho tới giờ đều chưa từng gặp qua người nào như này, phụ nữ xinh đẹp nha này, chỉ sợ là một cái liếc mắt đã đủ để khiến không người nào quên được.

Binh khí của cô cũng rất kỳ lạ, đó chỉ là một cây đàn, một cây đàn diễn tấu. Khi âm nhạc tuyệt vời kia vang lên, nó dường nó bắt được tất cả linh hồn của con người.

Lãng Mạn vẫn luôn cho rằng mình đã được coi như một cao thủ, nhưng tâm thần vẫn như cũ đã không thể khống chế được, khi tiếng đàn của mỹ nữ diễn tấu nhanh hơn.

Cao thủ vây xung quanh dường như uống say bắt đầu ngã trái ngã phải. Lãng Mạn không còn biết mình rời khỏi như nào, khi gió nhẹ quật vào mặt, Lãng Mạn mới dần dần tỉnh lại.

Nhìn lên thân hình vô cùng thon thả trước mắt, Lãng Mạn không kìm được nói: - Sao cô phải cứu tôi? Tôi và cô có quen biết sao?

- Tôi không biết anh, nhưng tôi biết Thường Nhạc. Thiếu nữ xinh đẹp vẻ mặt rất nghiêm túc nói.

Lãng Mạn rất muốn nói: Bên cạnh lão đại của chúng tôi có rất nhiều phụ nữ xinh đẹp, cô đến cùng là người nào?

Nhưng những lời này tới bên miệng rồi, Lãng Mạn vẫn không nói ra miệng được, Lãng Mạn rất rõ ràng hậu quả khi nói ra.

https://thuviensach.vn

Phụ nữ ở nơi nào cũng dễ nói, nhưng lại luôn thích ăn dấm chua, bất kể người phụ nữ trước mắt này thân thủ cao bao nhiêu, dung mạo xinh đẹp như nào, nhưng cô vẫn còn là một người phụ nữ, Lãng Mạn chỉ hỏi một câu: - Cô tên là gì?

- Lam Tử.

Nhìn bóng lung mỹ nữ dần biến mất, vẻ mặt Lãng Mạn trở nên cổ quái, nghe nói lão đại nhà mình lần trước bị tập kích mất đi trí nhớ, dường như cũng là vì đi xem nhạc hội của một người tên Lam Tử.

Vậy người đó chính là Lam Tử của hiện tại sao?

Cổ của Thường Nhạc cũng không chiếm được bất kỳ tiện nghi nào, mà Ma cổ của Tư Đồ Lôi Minh cũng vậy. Tại thời khắc Tư Đồ Lôi Minh nhìn thấy Thường Nhạc xuất hiện ở đại sảnh của mafia, Tư Đồ Lôi Minh liền hiểu được, lần này gã nuốt không trôi mafia Pháp rồi.

- Còn cần tiếp tục không?

Thường Nhạc lười biếng nhìn Tư Đồ Lôi Minh.

- Ngang tay. Tư Đồ Lôi Minh nhẹ buông tay, Ma cổ trên người Kỵ sĩ thần thánh lập tức biến mất.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 422: Đeo Thắt Lưng Nhanh Chút

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Có chút đáng tiếc.

Thường Nhạc cũng thu tay trở lại, mắt nhìn chằm chằm Tư Đồ Lôi Minh: - Sao này có cơ hội, đi đường bình an.

Tư Đồ Lôi Minh liếc mắt nhìn sâu Thường Nhạc một cái rồi xoay người đi về phía ngoài tổng bộ mafia, lần này đến dẫn theo nhiều thủ hạ tinh nhuệ như vậy lại không có cơ hội dùng.

- Ông anh à, hình như tao còn chưa cho mày đi.

Tư Đồ Lôi Minh vẫn tiếp tục đi ra ngoài, nhưng con trai của Kỵ sĩ thần thánh sắc mặt lại thay đổi, bởi vì ánh mắt Thường Nhạc vẫn luôn theo dõi gã, nụ cười rất cổ quái kia làm cho không người nào có thể cân nhắc.

Nếu có sự lựa chọn, gã tuyệt đối sẽ không tiếp tục tới gây sự với Thường Nhạc, đường đường là Kỵ sĩ thần thánh Nam Phi, tới tay Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh, căn bản còn không chịu nổi một kích.

- Thường Nhạc, cầu xin cậu thả tôi đi, coi như tôi có mắt như mù, cậu đại nhân đại lượng coi tôi như một cái rắm mà thả đi nha.

Vẻ mặt Hỏa Phượng Hoàng cực kỳ kỳ lạ, Kỵ sĩ thần thánh nước Pháp dẫu gì cũng là thủ lĩnh Giáo hội chống lại mafia, tại sao lại có thể có một đứa con rác rưởi như vậy.

Thường Nhạc híp nửa con mắt theo dõi gương mặt vì hắn mà biến sắc kia, cười tà nói: - Thường Nhạc này cũng không phải đồ tể, cũng không đồng ý

https://thuviensach.vn

dễ dàng giết người, thả mày căn bản không phải là vấn đề, tuy nhiên

- Tuy nhiên cái gì? Gã cảm thấy tim mình sắp nghẹn lên tận họng.

- Tao bị mày dọa như vậy, hắc hắc, mày ít nhất cũng phải bồi thường chút chứ. Tỷ như phí tổn thất tinh thần, tổn thất thanh xuân Thường Nhạc nghiêm túc nói

- Ủng hộ, em ủng hộ! Lời Thường Nhạc vừa nói xong, Tiểu Bảo ở bên kia đã bắt đầu lớn tiếng kêu lên. Chỉ thấy cô quơ quơ cánh tay thịt, thần sắc cực kỳ kích động nói: - Móa, nếu như đưa ít tiền, bà đây nhất định phải giết nó.

Thường Nhạc rất rõ ràng loại chuyện mất mặt như này cũng chỉ có đồng chí Tiểu bảo mới có thể làm ra, nhưng thật ra Hỏa Phượng Hoàng lại miệng kinh sợ mắt đờ đẫn nhìn Tiểu Bảo.

Đứa trẻ mới chừng ấy tuổi, hiện tại đã như này rồi, lớn lên không biết sẽ thành như nào nữa?

Nguyên tắc của Tiểu Bảo là tiền càng nhiều càng tốt, sau khi cô bé xảo trá cảm thấy mỹ mãn rồi, mới chuyển dời ánh mắt lên người Hỏa Phượng Hoàng: - Chị tự ý bắt em, vì vậy cũng phải trả phí tổn thất tinh thần.

- Không làm loạn nữa. Lần này Thường Nhạc ra tay rồi, động tác của hắn rất nhanh, Tiểu Bảo trên cơ bản còn chưa kịp phản ứng đã bị vắt cả người qua.

- Lão đại, cho dù anh xem trọng Hỏa Phượng Hoàng, cũng phải đợi mang về nhà rồi, lên giường xong rồi mới có thể như vậy. Nhỡ như chị ấy đồng ý ngủ cùng anh, hiện tại lại không bồi thường phí tổn thất tinh thần cho em, như vậy chúng ta không phải là gà bay trứng vỡ sao. Tiểu Bảo rất ủy khuất kháng nghị nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cảm thấy rất đau đầu, ban đầu vốn chuẩn bị để lừa Hỏa Phượng Hoàng một khoản tiền, kết quả bởi vì chuyện đi vào cấm địa của mafia mà rối loạn toàn bộ tình hình hiện t ại. Mà chuyện vì sao trong cấm địa của mafia lại có Cổ Vương, hiển nhiên đã không thể biết được đáp án.

- Thường Nhạc, anh tự tiện đi vào cấm địa của người khác, nếu như anh không cho tôi một lời giải thích hợp lý, đừng mơ rời khỏi mafia. Trong ánh mắt của Hỏa Phượng Hoàng lộ ra vài phần kiên nghị.

Thường Nhạc hơi bất đắc dĩ nhún vai: - Tôi cũng không muốn đi vào nơi quỷ quái kia, nhưng vận mệnh an bài, đến tôi đi vào tôi cũng không có cách nào tin được, em hẳn là người thông minh, nếu như hôm nay Tân Long Nha dám đến mafia khiêu chiến, tin rằng ngày bọn chúng tấn công mafia đã không còn xa nữa.

- Thế thì thế nào? Hỏa Phượng Hoàng nghĩ đến chuyện Thường Nhạc nói về cái mông của mình liền nổi giận, tên đán chết này, bây giờ nói những lời này, không phải là đã muộn sao?

Thường Nhạc híp nửa con mắt, tà cười nói: - Đơn giản là một Tân Long Nha có lẽ em sẽ không để trong mắt, nhưng Kỵ sĩ thần thánh Giáo Hội liên kết với Tân Long Nha, không biết em có cách nghĩ gì?

Hỏa Phượng Hòang trầm mặc, cô hiểu rõ ý tứ của Thường Nhạc, mafia vốn muốn mời Thường Nhạc chính là vì có ý để kiềm chế Tân Long Nha.

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Hỏa Phượng Hoàng hơi đổi nói: - Thường Nhạc, căn cứ vào hiệp nghị giữa mafia và Điểm G, Tân Long Nha hẳn là do anh đối phó, lẽ nào anh muốn đổi ý?

- Đương nhiên sẽ không đổi ý, nhưng thế lực của Điểm G và Tân Long Nha ở Pháp so sánh ra vẫn có sự chênh lệch không nhỏ, dùng trứng gà đập vào tảng đá chỉ sợ là không tốt. Thường Nhạc hơi bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

- Anh rốt cuộc muốn gì, nói thẳng đi. Hỏa Phượng Hoàng nhìn vẻ mặt vô tội kia của Thường Nhạc, lửa giận trong lòng cô vọt ra.

- Rất đơn giản, tổng bộ Điểm G và mafia liên hợp với nhau, đến lúc đó bất kể ai tiến công Điểm G hoặc mafia đều phải suy xét mình một chút. Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Sát nhập tổng bộ?

Đám người Hỏa Phượng Hoàng thiếu chút nữa bị những lời này của Thường Nhạc dọa nhảy dựng lên, sát nhập trên phượng diện khác có thể hiểu được, nhưng sát nhập tổng bộ

Phải biết rằng, Điểm G và mafia đều là tổ chức xã hội đen thực lực bậc nhất thế giới, sát nhập tổng bộ lại chỉ sợ đối với người bình thường đều là chuyện không thể tin nổi.

- Đương nhiên, em cho rằng tôi hay nói đùa. Thường Nhạc lại dùng giọng điệu khẳng định nói.

- Nếu liên hợp tổng bộ lại, có phải nên gọi là mafia không? Trên mặt Hỏa Phượng Hoàng bỗng nhiên lộ ra nụ cười thản nhiên và ngọt ngào.

- Mỹ nhân kế? Thường Nhạc căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, hắn rất rõ ràng mở miệng nói: - Thế này, sau khi sát nhập tổng bộ, gọi là G đen hay đen G, tùy em chọn?

Hỏa Phượng Hoàng lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, trong ánh mắt lộ vẻ cổ quái: - Mafia nước Pháp chúng tôi đã sắp bước vào thời kỳ phát triển xong, mà Điểm G các anh bước vào thời kỳ phát triển, anh không cảm thấy chịu thiệt sao?

Thường Nhạc dường như không hiểu ý tứ trong lời nói của Hỏa Phượng Hoàng, hắn cười hì hì nói: - Yên tâm, sau khi tổng bộ Điểm G ở Pháp và

https://thuviensach.vn

mafia sát nhập với nhau, tôi làm lão đại, em làm lão nhị, như vậy là hòa.

- Thường Nhạc Anh Anh Mời anh ra ngoài. Hỏa Phượng Hoàng cảm thấy nếu giữ lại Thường Nhạc, liên minh của bọn họ chẳng những sẽ không còn mà thậm chí còn có thể trở thành kẻ thù.

Người vô sỉ cô đã gặp nhiều rồi, nhưng vô sỉ giống như hắn quả thật là gặp lần đầu.

- Này em không cần tiếp tục suy nghĩ nữa hả? Mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm bộ ngực của Hỏa Phượng Hoàng, vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Không cần suy nghĩ. Hỏa Phượng Hoàng không hề nghĩ ngợi nói luôn.

Thường Nhạc hơi bất đắc dĩ, lắc lắc đầu thở dài một trận: - Khó trách có người nói phụ nữ ngực to mà không có não.

- Thường Nhạc, anh nói lại câu vừa rồi một lần xem. Nắm tay của Hỏa Phượng Hoàng nắm lại, mà giờ khắc này Thường Nhạc đã chạy tới bên ngoài tổng bộ mafia.

- Anh Thường Nhạc, sao anh phải chọc tức người ta như vậy? Vẻ mặt Quỷ Vu có vài phần khó hiểu.

Thường Nhạc híp nửa con mắt nhìn khoảng không mờ ảo, thản nhiên mở miệng nói:

- Trên thế giới không có chuyện dễ dàng như vậy. Những người bên phía Kỵ sĩ thần thánh cũng bắt đầu triển khai rồi. Nếu mafia vẫn giữ được tỉnh táo như này không khỏi lợi cho bọn họ quá.

- Lão đại, vậy ý của anh là? Tiểu Bảo cực kỳ nhanh chóng tiếp nhận đề tài.

- Anh muốn nước Pháp thành một nơi hỗn loạn. Thường Nhạc từ từ mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

- Bịch!

Thường Nhạc vừa rời đi, Hỏa Phượng Hoàng đã đập nát toàn bộ cốc nước trong đại sảnh.

- Lão đại, bây giờ chúng ta nên làm như thế nào? Nhìn vẻ mặt tức giận của Hỏa Phượng Hoàng, đám Hắc Phong thủ hạ của cô thật cẩn thận dò hỏi.

- Điều tất cả trở về, Tân Long Nha đã có khẩu vị lớn như vậy, mafia chúng ta nhất định phải cho chúng sức nặng. Trong đầu Hỏa Phượng Hoàng chợt hiện ra khuôn mặt thối của Thường Nhạc, nắm tay không tự chủ nắm lại.

- Đối phó Tân Long Nha?

Vẻ mặt Hắc Phong nao nao, có vài phần khó hiểu nói.

- Không sai, đối phó Tân Long Nha. Tôi muốn cho bọn chúng biết rằng, mafia còn đáng sợ hơn so với tưởng tượng của chúng. Hỏa Phượng Hoàng lạnh lùng nói.

- Hai bà chị à, hai người thật đẹp nha. Tiểu bảo chuyển dời ánh mắt đến người Quỷ Vu và Thần Vu.

- Ha ha, Tiểu Bảo cũng rất đẹp. Quỷ Vu nghịch ngợm nháy mắt một cái.

- Chị, hai người có tiền không? Hoặc là có thứ gì đáng tiền? Tiểu Bảo mở to hai mắt nhìn chằm chằm hai cô gái.

Quỷ Vu thần sắc sửng sốt, cô lập tức cười khúc khích, - Trên người chị có đồ, nhưng đáng tiền hay không thì chị không biết.

- Cái gì vậy?

Giữa hai mắt Tiểu Bảo hiện ra ánh sáng lấp lánh.

https://thuviensach.vn

- Độc dược.

Khi Quỷ Vu lấy thứ đồ đó từ trong người, Thường Nhạc một trận kinh ngạc, tất cả các bình lớn nhỏ đó không ngờ lại đựng đầy độc dược.

Tiểu Bảo một lần nhận hết mấy cái bình, vẻ mặt hớn hở nói: - Cảm ơn chị đây chính là thứ đồ tốt.

Sau đó lại chuyển ánh mắt lên người Thần Vu, vẻ mặt chờ mong nói: - Chị có bảo bối gì không? Dâng hiến một chút đi.

Thần Vu nhẹ nhàng lắc đầu, lộ ra nụ cười xin lỗi.

- Buồn thật.

Bàn tay nhỏ của Linh Nhi cũng hướng về phía tổng bộ, miệng hét lớn: - Lão đại, có một chị vô cùng xinh đẹp nói là em gái của anh, chị ấy nói nếu như anh đi ra từ cấm địa của mafia mà nói, thì đến Thanh Phong lầu, chị ấy có một thứ đồ muốn đưa cho anh. Anh nhất định phải đi à hơn nữa còn phải đi một mình.

- Con bé chết tiệt.

Thường Nhạc nghĩ đến hành động của Tiểu Bảo lúc trước, hiển nhiên việc mình đi vào cấm địa của mafia đều là Tiểu Bảo nhận được món lời nào của người khác rồi mới bày ra.

Lại nghĩ đến em gái Nữ Vu xinh đẹp kia, rốt cuộc là tìm mình có việc gì? Hơn nữa còn phải đi một mình.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thường Nhạc không tự chủ được nhìn về phía Quỷ Vu và Thần Vu, dịu dàng cười: - Không có chuyện gì đâu, tôi cùng Tiểu Bảo đi.

https://thuviensach.vn

Thần Vu thấy ánh mắt Thường Nhạc di chuyển đến trên người mình, cô lạnh lùng nói: - Tự mình cẩn thận chút.

Thường Nhạc một hồi cảm động.

Lại không ngờ, Thần Vu lại nói them một câu: - Nhớ đeo thắt lưng nhanh chút.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 423: Đeo Thắt Lưng Nhanh Chút 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vẻ mặt Thường Nhạc cổ quái một hồi, sau đó lại tiêu sái mỉm cười: - Yên tâm, tôi là người đứng đắn, cho dù mỹ nữ khóc lóc bổ nhào vào lòng, tôi đều sẽ cự tuyệt.

Thần Vu nhìn bóng lưng Thường Nhạc dần xa, vẻ mặt kỳ quái nói: - Quỷ mới tin lời anh.

- Thanh Phong lầu.

Thường Nhạc chưa quen với nơi này, nhưng ở đất nước lãng mạn như Pháp, có một quán rượu mang một cái tên Trung Quốc cổ điển như vậy, quả thật khiến Thường Nhạc cảm thấy hứng thú.

- Ngài hẳn là Thường Nhạc thiếu gia? Một thiếu nữ phương Đông ăn mặc khá thời thượng như con bươm bướm đi tới trước mặt Thường Nhạc, thản nhiên nói.

- Làm sao cô biết? Mơ hồ ngửi được hương hoa hồng từ người đối phương tràn đến, tinh thần Thường Nhạc rung lên. Tục ngữ nói rất đúng, phụ nữ thích mùi hương hoa hồng thường có dục vọng tương đối mãnh liệt, không biết người thiếu nữ trước mắt này dục vọng như nào, nếu thời gian cho phép mình thật muốn thử một lần.

- Bởi vì vị tiểu thư trên lầu kia nói nếu có một người rất đẹp trai rất có sức hấp dẫn và trên mặt luôn treo lên nụ cười dâm đãng đi vào, tên người đó chính là Thường Nhạc. Thiếu nữ nói tới đây sắc mặt hơi đỏ lên.

https://thuviensach.vn

Ngón tay Thường Nhạc nhẹ vẽ trên khuôn mặt của đối phương, không đàng hoàng cười: - Có cơ hội, hai người chúng ta phải nghiên cứu triết lý nhân sinh cẩn thận mới được, tiểu mỹ nữ của tôi.

Lên đến tầng hai, rất nhẹ nhàng, hương hoa nhẹ nhàng, tiếng đàn nhẹ nhàng, tiếng nói chuyện nhẹ nhàng. Thoạt nhìn, tất cả đều rất nhẹ nhàng, khiến người có loại cảm giác không nói nên lời.

- Con nhóc này đến cùng là diễn trò gì đây? Thường Nhạc nói thầm trong lòng, đẩy cửa đi vào, mùi hương nhẹ nhàng kia lại truyền tới.

Trước mắt mơ hồ một mảnh mông lung.

- Nhóc quỷ, ra đây. Tuy không thấy rõ tình huống trong phòng, nhưng Thường Nhạc lại có thể cảm nhận được trong phòng có một người, một người phụ nữ, một người phụ nữ mình rất quen thuộc.

Hiển nhiên, sau khi loại bỏ mọi khúc mắc, người ở nơi này hắn là người đẹp Nữ Vu.

Một bước chân khẽ di chuyển phía sau, Thường Nhạc không cảm nhận được bất kỳ sát khí nào, khóe miệng hắn không tự chủ được nở nụ cười.

Cô bé này đến cùng là muốn chơi trò gì?

Ngón tay mảnh khảnh chạm vào vai mình, sau đó thân hình mềm mại hoàn toàn áp vào người mình.

- Không thể nào, những điều này đều bị Thần Vu đoán được? Da đầu Thường Nhạc run lên, đều là trước gọi chị sau gọi em, gọi tới gọi lui gọi thành vợ.

Hiện tại thì hay rồi, vừa mới gọi em được một ngày, trong nháy mắt đã chủ động hiến thân, loại tính chất này thật làm cho Thường Nhạc ăn không tiêu.

https://thuviensach.vn

- Anh là người đứng đắn, ngàn vạn lần đừng sờ xuống phía dưới. Thường Nhạc rốt cục không kìm nổi mở miệng nói.

- Khúc khích!

Mỹ nữ sau lưng nghe được những lời này của Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười, - Nếu như đường đường là Thủ lĩnh Điển G Thường Nhạc đều thành người đứng đắn mà nói, vậy người trên thế giới này đều là người tốt rồi.

- Em không phải Nữ Vu! Thân hình Thường Nhạc trong chớp mắt chấn động, thân hình đã xoay lại, tiếp xúc với một khuôn mặt hoàn toàn xa lạ, nhưng đối phương rất đẹp, ít nhất là so sánh với Nữ Vu đều không kém.

Đồ đối phương mặc trên người vô cùng ít, hơn nữa còn rất mỏng. Nhìn kỹ, Thường Nhạc thậm chí có thể nhìn thấy khu vực màu đen ở phía dưới nơi nhô cao lên kia như ẩn như hiện.

- Em không phải Nữ Vu, nhưng những gì cô ấy có thể trả giá, em đều có thể làm cho anh, hơn nữa còn làm được tốt hơn cô ấy. Người phụ nữ trước mắt này không phải ai khác mà chính là người từng khuyên Tư Đồ Lôi Minh tham gia trận đấu giám định, chính là người phụ nữ thần bí thuộc về Tư Đồ Lôi Minh.

- Tôi rất là muốn lên em, nhưng cứ mơ hồ như vậy thì sẽ thiếu rất nhiều lạc thú, huống chi tôi lại muốn trả giá chút gì đó? Trùng? Hay là tiền? Ánh mắt Thường Nhạc híp lại, nhìn lại một lần thân hình tinh xảo đặc sắc của đối phương.

Loại tiện nghi này không phải nói chiếm là chiếm không được.

Thân hình mềm mại của mỹ nữ thần bí dán chặt vào người Thường Nhạc, hương thơm nhàn nhạt xông vào mùi, cô nhẹ nhàng nói: - Nghe nói anh từng quyết máu của Ma Cổ, đúng không?

https://thuviensach.vn

- Đúng là có việc như vậy.

Lúc nói chuyện, hai bàn tay của Thường Nhạc đã bắt đầu đo đạc thân thể đổi phương, đương nhiên, khu vực là ở phần eo và bộ ngực.

Mỹ nữ thần bí quyến rũ liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, điềm nhiên nói: - Vậy anh có cảm giác được trong cơ thể mình có phản ứng đặc biệt gì không?

- Phản ứng đặc biệt?

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, thân hình khẽ động: - Không sai, có phản ứng đặc biệt.

Nghe được câu này, đôi mắt mữ nữ thần bí hơi sáng lên, giọng điệu hơi hấp tấp nói:

- Phản ứng gì? Phản ứng đặc biệt gì, anh miêu tả cụ thể một chút đi.

Thường Nhạc hơi bất đắc dĩ nhún vai cười hì hì: - Kỳ thật, có những phản ứng không cần phải miêu tả, một chút là hiểu rồi, lẽ nào em không có chút cảm giác gì sao?

Mỹ nữ thần bí trong khoảng thời gian ngắn còn chưa hiểu ý, nhưng khi cô cảm giác được thân thể ở phía dưới của Thường Nhạc có phản ứng, mặt cô đỏ bừng lên.

- Anh anh quá vô sỉ rồi. Thân hình mỹ nữ thần bí theo bản năng lui về phía sau, duy trì khoảng cách nửa mét với Thường Nhạc.

Thường Nhạc không khỏi mỉm cười, chủ động quyến rũ mình là cô, xem ra cô gái dâm đãng ấy trong nháy mắt lại có thể biến thành thuần khiết như bông dê.

https://thuviensach.vn

Mắt hắn nhìn chằm chằm vào mắt cô gái nói: - Tôi rất muốn biết, giữa cô và Ma Cổ có quan hệ gì? Sao cô có thể xuất hiện ở đây?

Mỹ nữ thần bí khẽ trừng hai mắt nói: - Tôi là người phát ngôn của tộc Nữ Vu, tôi phải tìm người lãnh đạo thuộc về mình, mà anh là một trong những người phù hợp.

- Lại là tộc Nữ Vu.

Thường Nhạc cảm thấy đầu sắp to ra rồi, lúc trước cô em gái Nữ Vu kia hy vọng mình sau khi có được Cổ Vương có thể đi cứu người trong tộc.

Bây giờ lại xuất hiện một mỹ nữ tộc Nữ Vu, Thường Nhạc rất rõ ràng, hắn trực tiếp đưa tay ra, một con cổ trùng màu đen như âm hồn vọt ra.

- Đây đây là cổ gì?

Tiếp xúc với cổ màu đen, mỹ nữ thần bí bị dọa gần như nhảy dựng lên. Bàn tay nhỏ bé tinh tế của cô khẽ đưa lên, một con cổ màu đen cũng xuất hiện.

Con cổ đó lao về phía cổ của Thường Nhạc.

- Chẳng lẽ muốn đấu với cổ của mình? Mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, tâm thần thao túng cổ cũng lao về phía cổ mà mỹ nữ thao túng.

- Móa.

Ngay khi hai con cổ sắp va chạm thì chúng bỗng nhiên ngừng lại, con cổ mà Thường Nhạc thao túng lẳng lặng đứng yên ở đó, mà cổ của mỹ nữ thần bí thao túng không ngờ lại nhu thuận nhào vào lòng Thường Nhạc.

Mỹ nữ thần bí hoàn toàn choáng váng, cô phát hiện cổ mình thao túng không ngờ mất khống chế, nhu thuận nằm trong lòng người kia.

https://thuviensach.vn

Khi mỹ nữ thần bí lại muốn gọi cổ trở về thì đã bất lực, vẻ mặt cô trở nên kinh hoảng và cổ quái: - Thường Nhạc, mau mau thả tôi ra.

- Thả cô ra?

Vẻ mặt Thường Nhạc cũng cổ quái, hắn phát hiện dục vọng toàn thân đã phát hết ra rồi, mà dục vọng kia không ngờ lại trắng trởn thể hiện lên người cổ.

- Cầu xin anh, đừng như vậy. Cồ màu đen kia căn bản không thể khống chế, thân hình mỹ nữ thần bí đang không ngừng run rẩy.

Cô cảm giác thân thể mình được Thường Nhạc vuốt ve, một lần lại một lần vuốt ve, đây quả thật là chuyện không thể tin nổi. Nhưng cô lại không cách nào thoát khỏi.

Vẻ mặt Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ, hắn kỳ lạ nói: - Thật xin lỗi, tôi cũng không khống chế được mình Cô cứ yên lặng hưởng thụ đi.

Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc nghĩ đến một câu: "Cuộc sống giống như bị cưỡng bức, nếu không thể phản kháng mà nói, vậy chỉ có thể học cách yên lặng hưởng thụ."

Mỹ nữ thần bí bỗng nhiên A một tiếng, mặt cô đỏ ứng, dường như đang bị thứ gì đó đáng sợ tập kích.

Hai cổ trùng hoàn toàn dung hợp làm một. Thường Nhạc cảm thấy bản thân dường như đang kết hợp cùng mỹ nữ thần bí, loại cảm giác này quả thật rất kỳ diệu.

Thường Nhạc hung phấn thiếu chút nữa kêu lên. Tại sao lại như vậy chứ?

Qua rất lâu, Thường Nhạc và mỹ nữ thần bí đồng thời rên rỉ một chút, hai người từ từ mở hai mắt, tuy quần áo trên người hai người mặc rất chỉnh tề,

https://thuviensach.vn

thậm chí vẫn còn duy trì khoảng cách, nhưng loại cảm giác vừa rồi làm cho bọn họ cảm thấy tất cả đều đã xảy ra, hơn nữa loại tư vị đó thật sự rất kỳ diệu.

Cổ màu đen của mỹ nữ thần bí đã biến thành màu đỏ, mà cổ màu đen của Thường Nhạc không ngờ lại biến thành màu tím.

- Em có thể giúp tôi giải thích hiện tượng này chút không? Tiếp xúc với ánh mắt giống như sắp giết mình của mỹ nữ thần bí, Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai.

- Thường Nhạc, đừng tưởng rằng như vậy là có thể coi như chưa xảy ra chuyện gì. Mỹ nữ thần bí hung tợn liếc mắt nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt còn mang theo vài phần kỳ lạ.

Mắt thấy mỹ nữ thần bí muốn đi ra, Thường Nhạc bỗng nhiên cười nói: - Đứng lại.

Thân hình mềm mại của mỹ nữ thần bí khẽ run lên: - Anh muốn gì?

- Em biết không? Kỳ thật, em là một mỹ nữ rất có sức hấp dẫn, nếu như chúng ta có thể vứt bỏ lần giao chiến giữa cổ, mà làm một lần giao chiến thật thì sao? Vẻ mặt Thường Nhạc rất nghiêm túc nói.

- Chết tiệt.

Mỹ nữ thần bí cảm giác mình sắp phát điên rồi, cô có một loại kích động muốn hung tợn bóp chết kẻ kia, Thường Nhạc liếc mắt một cái gằn từng chữ nói:

- Nếu có thể mà nói, tôi hầu tiếp.

Nhìn bóng lưng dần biến mất kia, Thường Nhạc không tự chủ được sờ lên cằm mình, vẻ mặt hơi kỳ lạ nói: - Mình hẳn là một người đàn ông rất có sức

https://thuviensach.vn

hấp dẫn, nhưng lực kiềm chế của người phụ nữ này cũng quá mạnh. Ha ha cổ của cô ấy mình cũng có được, thân thể đó cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi.

- Nói anh là sắc lang, anh còn không nhận. Một giọng nói trong trẻo dễ nghe như chim hoàng oanh vang lên bên tai Thường Nhạc.

- Thần Vu. Tiếp xúc với khuôn mặt động lòng người kia, Thường Nhạc không khỏi ngân ra, hắn bỗng nhiên vỗ vỗ quần mình, cười hì hì nói: - Yên tâm, tôi vẫn luôn đeo thắt lưng vô cùng nhanh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 424: Cổ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mày liễu của Thần Vu lơ đãng dựng lên, đôi môi đỏ mọng khẽ mở: - Đàn ông đều giống nhau, nếu như vừa rồi người con gái kia chủ động hiến thân, anh sẽ cự tuyệt sao?

- Sẽ không.

Thường Nhạc không hề suy nghĩ, trực tiếp trả lời.

Vẻ mặt Thần Vu nao nao, cô theo bản năng cho rằng Thường Nhạc sẽ che dấu bản tính háo sắc của mình, - Vì sao?

- Bởi vì tôi là đàn ông, một người đàn ông rất ưu tú, nếu như một mỹ nữ chủ động hiến thân, tôi từ chối mà nói, thì sẽ không giống việc làm của một người đàn ông ưu tú. Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Biết vì sao tôi một mình tìm anh không? Thần Vu nhẹ nhàng mở miệng, khéo léo mở đề tài.

Trên mặt Thường Nhạc nở ra nụ cười đầy sức hấp dẫn, không nhanh không chậm nói: - Đại khái, cô muốn có thời gian đơn độc chung đụng với tôi.

Nói tới đây, thoáng dừng lại, Thường Nhạc dùng sức vỗ vỗ vào thắt lưng mình, quỷ dị cười nói: - Yên tâm, ở trước mặt cô, tôi không có thắt lưng.

- Đáng chết.

Hai gò má Thần Vu lơ đãng đỏ lên, để che dấu ngại ngùng trừng mắt hung tợn nhìn Thường Nhạc: - Tôi chỉ là cảm thấy có người luôn ở sau lưng anh, sợ anh gặp nguy hiểm, ai ngờ anh lại bảnh chọe như vậy.

https://thuviensach.vn

- Có người đi theo tôi? Thường Nhạc hơi sững sợ, trong thiên hạ, có thể đi theo mình mà không bị mình phát hiện, là chuyện không thể tin nổi cỡ nào.

- Ừ, có người đi theo anh, hơn nữa còn là một người con gái. Vẻ mặt Thần Vu vô cùng nghiêm túc.

Mắt Thường Nhạc hơi ngây ra, có người đi theo mình, hơn nữa còn là một người con gái, bản thân còn chưa cảm giác được, đây chẳng phải là ông cụ thắt cổ sao? Đáng chết?

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc bỗng nhiên nghiêm túc nói: - Tôi muốn hỏi cô một vấn đề nghiêm túc.

- Vấn đề gì?

Tâm thần Thần Vu không tự chủ được bị hấp dẫn.

- Người con gái đi theo tôi kia có xinh đẹp không? Thường Nhạc vẻ mặt chờ mong nói.

Thần Vu cảm thấy nói chuyện với kẻ này, bản thân sớm có một ngày sẽ bị tức chết, cái miệng nhỏ của cô bĩu một cái: - Cô gái kia hình dạng ra sao tôi không biết, tốc độ của cô ta thật sự quá nhanh.

- Ngoài chuyện này ra, không còn chuyện gì nữa chứ? Thường Nhạc cảm thấy hỏi cả nửa ngày đều vô nghĩa, hắn lập tức chuyển biến trạng thái tinh thần.

- Không còn.

Thần Vu vài phần khó hiểu, cô cảm thấy Thường Nhạc ở mỗi một phút đều đang thay đổi, biến hóa của hắn làm cô căn bản không nắm bắt được.

Thường Nhạc bắt đầu chính là một kẻ háo sắc tiêu chuẩn, sau đó lại là một thủ lĩnh, hiện tại dường như biến thành một người bạn nói chuyện phiếm

https://thuviensach.vn

với mình, mắt cô nhìn chằm chằm Thường Nhạc, rất muốn nhìn ra chút biểu hiện gì của hắn.

Thường Nhạc căn bản không nói thêm lời thừa thãi nào với Thần Vu, hắn trực tiếp kéo tay Thần Vu cười ôn hòa: - Tới đây, hai chúng ta nói chuyện, thế nào?

Bàn tay nhỏ é của Thần Vu bị Thường Nhạc túm được, thân hình mềm mại của cô khẽ run lên, luống cuống tay chân gỡ ra, khuôn mặt nhỏ nhắn hoàn toàn đỏ lên, ánh mắt kinh hoàng thất thố nhìn chằm chằm Thường Nhạc giống như chuột thấy mèo: - Anh anh sao anh lại sao có thể như vậy Anh quả thật quá xấu rồi.

- Tôi xấu?

Thường Nhạc cười nghiền ngẫm, không ngờ, một người vẻ mặt luôn lạnh lùng lại có một mặt đáng yêu như này, mình quả thật yêu chết mất.

Trong không gian hẹp này, hai người đều có thể cảm nhận được hơi thở của nhau, Thần Vu đột nhiên cảm giác không được tự nhiên, cô bối rối liếc mắt nhìn Thường Nhạc: - Tự mình bảo trọng, tôi đi trước.

Trải qua việc lăn qua lăn lại, Thường Nhạc cảm giác toàn thân có một loại mệt mỏi khó nói, hắn rõ ràng đã nằm trên giường thả lỏng cơ thể ở trạng thái tốt nhất rồi.

Gạt hết mấy thử Cổ Vương, Ma Cổ, Nữ Vu ra khỏi đầu, hiện tại bản thân phải thả lỏng toàn bộ chính mình.

Hắn cần một không gian yên tĩnh suy nghĩ, bản thân nếu như đã tới Pháp, vậy không đơn thuần là chỉ để cua gái, Điểm G hiện tại rất mạnh, nhưng so sánh với những thế lực cũ vẫn có sự chênh lệch nhất định, đây là điểm Thường Nhạc vô cùng rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trong lúc suy tư, ánh mắt Thường Nhạc nửa mê man, bỗng nhiên lúc đó bên tai truyền đến những tiếng động rất nhỏ, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười.

Đầu tiên là một mỹ nữ thần bí chủ động câu dẫn mình, sau đó lại là một Thần Vu đơn thuần, người tới bây giờ còn là phụ nữ.

Cô đến cùng là ai? Hương thơm trên người cô khá nồng, nếu mỹ nữ thần bí kia là Lan Hoa, vậy cô chính là Hoa Hồng lửa.

- Anh trai, anh đã ngủ chưa? Giọng nói trong trẻo ấm áp nhẹ nhàng vang lên bên tai.

- Em gái Nữ Vu.

Tâm thần Thường Nhạc hơi động, nhưng vẫn duy trì trạng thái ban đầu.

Thân hình mềm mại kia từ từ đi về phía trước, hô hấp từ xa tới gần rồi tới bên tai, "Cô bé này muốn làm gì?"

Thường Nhạc nói thầm trong lòng.

- Móa!

Khi cái miệng nhỏ nhắn kia bao trùm lên mặt mình, vừa mới thất thần đã bị em gái Nữ Vu đoạt mất nụ hôn, hắn không kìm nổi mở mắt.

Lọt vào trong tầm mắt kia là khuôn mặt say lòng người, cách ăn mặc hôm nay của Nữ Vu giống với bình thường, nhưng thần thái lại hoàn toàn không giống, trong đôi mắt động lòng người kia lộ ra vẻ động tình.

Thường Nhạc không phải loại quân tử gì, mỹ nữ chủ động hôn mình, nếu bản thân không phấn khởi phản kích, vậy thì tổn thất quá thê thảm và nghiêm trọng rồi, hắn đột nhiên ôm Nữ Vu vào lòng.

https://thuviensach.vn

Dùng sức thật mạnh, giống như muốn đem Nữ Vu dung hòa vào cơ thể mình.

Hai người hôn kịch liệt, hoàn toàn quên đi thời gian và không gian, quên đi tất cả trói buộc của thế tục.

Bỗng nhiên, thân hình Thường Nhạc cứng đờ, hắn rõ ràng cảm nhận được từ khi đầu lưỡi của Nữ Vu tiến vào, có thứ gì đó từ cổ họng chui vào trong bụng mình.

Hai người nhanh chóng tách nhau ra.

Thường Nhạc vẻ mặt cổ quái nhìn Nữ Vu, từ từ nói: - Vừa rồi là thứ gì?

Trong mắt Nữ Vu chợt lóe lên vẻ phức tạp, cô cúi đầu thấp xuống nói nhỏ, - Xin lỗi, vì người trong tộc của em, em không thể không làm như vậy.

- Cổ.

Trong một chớp mắt, trong đầu Thường Nhạc lóe ra một ý tưởng, hắn không kìm được thốt lên.

- Ừ, sau khi anh đi vào cấm địa của mafia rồi sống sót đi ra. Chứng minh anh đã lấy được Cổ Vương. Nữ Vu nhẹ nhàng mở miệng nói:

- Tộc Bạch Vu và Hắc Vu chúng em tuy là kẻ thù trời sinh, tuy rằng em quen anh trước. Nhưng em không dám lấy tính mạng của toàn bộ người trong tộc Bạch Vu ra để đánh cược.

Thường Nhạc híp mắt lại, giống như thoáng suy nghĩ gì đó nói: - Em lo anh sẽ giúp người phụ nữ thần bí kia trước. Cho nên đưa Cổ vào thân thể anh?

Nữ Vu nhẹ nhàng gật đầu, dùng vẻ mặt nghiêm túc nói: - Anh trai, anh yên tâm, Cổ đó chính là Cổ bản mạng của em, em sẽ không hại anh đâu, chỉ cần anh giúp người trong tộc em đi ra khỏi cấm địa là được.

https://thuviensach.vn

- Nếu như anh không đồng ý thì sao?

Thường Nhạc rất chán ghét loại cảm giác này, hơn nữa còn bị một cô gái tính kế. Nhưng vì tồn tại một phần trìu mến đối với Nữ Vu, nên Thường Nhạc không biểu lộ phần chán ghét này ra.

- Anh không đồng ý, em cùng anh đồng quy vu tận. Ánh mắt Nữ Vu nhu tình như nước nhìn Thường Nhạc, giọng điệu nói chuyện không khác tình nhân là mấy.

Nhưng nội dung lời nói lại rất muốn lấy mạng người.

- Nói thật, anh là một người rất sợ chết, nhưng lại luôn không thích bị người ta uy hiếp, nhất là một người con gái dùng cái chết để uy hiếp, ông đây dù như nào cũng không đồng ý. Ánh mắt Thường Nhạc quét qua người Nữ Vu.

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy đôi mắt kia của Thường Nhạc, cô cảm thấy hắn dường như có thể nhìn thấu toàn thân mình, - Anh trai, cho dù là dùng cách gì, nếu như anh không đồng ý giúp, tộc Bạch Vu chúng em vĩnh viễn đều không từ bỏ.

Nữ Vu bỗng nhiên đưa khuôn mặt xinh đẹp đến gần.

- Chẳng lẽ muốn dùng mỹ nhân kế? Thường Nhạc lặng yên nằm ở nơi đó.

Quả nhiên, đôi môi mềm mại của Nữ Vu lại bao phủ lên môi Thường Nhạc, mùi hương nồng đâmj xông vào mũi.

- Ai da!

Thường Nhạc còn đang chuẩn bị hưởng thụ sắc đẹp một phen, lại không ngờ tới, từ trên môi truyền đến một trận đau đớn, sau đó Nữ Vu buông lỏng miệng ra nói, - Anh trai, em sẽ không từ bỏ đâu.

https://thuviensach.vn

Mùi máu tươi nhàn nhạt lởn vởn xung quanh, khóe miệng Nữ Vu rời khỏi, lúc cô quay đi, một giọt nước mắt trong suốt khẽ rơi xuống tay Thường Nhạc.

Nắm tay hơi nắm lại, trên mặt mang theo vẻ thản nhiên làm người ta cân nhắc không ra, hắn từ từ duỗi nắm tay ra, giọt nước mắt kia đã biến thành một hạt trân châu trắng nõn không tì vết.

- Phụ nữ đúng là động vật kỳ quái. Thường Nhạc yên lặng nhớ kỹ.

Quang Minh vẫn luôn đứng yên tại đó, trong mắt tràn đầy vẻ đăm chiêu.

- Các người xác định là tìm tôi gây rắc rối? Quang Minh chỉ vào mũi mình, trang nghiêm dò hỏi.

- Đương nhiên, chúng tôi chính là vì anh mà tới. Hai người đứng trước mặt Quang Minh tuổi tác cũng ko lớn, nhưng một người trong đó rất đẹp trai.

Trả lời vấn đề của Quang Minh chính là một cô gái siêu cấp xinh đẹp.

- Tại sao lại phải nhằm vào tôi? Quang Minh cảm thấy hơi không thể tin nổi.

- Bởi vì anh chính là thủ hạ Thường Nhạc yêu thích nhất Quang Minh, nghe nói chính là chiến tướng đánh không chết. Ngón tay cô gái trực tiếp chỉ vào mũi Quang Minh.

Quang Minh có chút buồn cười, bản thân vừa mới có được toàn bộ quyền thế của tộc Hút máu, vốn còn chuẩn bị đến Pháp để cùng lão đại chinh chiến thiên hạ.

Lại không ngờ tới, nửa đường đã bị người ngăn lại, hơn nữa còn là hai đứa bé còn chưa lớn hết.

- Tới đi. Quang Minh hơi bất đắc dĩ phất tay.

https://thuviensach.vn

- Chúng tôi đương nhiên sẽ cùng lên.

Vẫn là cô bé kia mở miệng, thân hình nhỏ của cô hơi gấp khúc xuống, trong một chớp mắt, dưới bàn tay nhỏ bé trắng noãn kia không ngờ xuất hiện một cây loan đau cực kỳ quỷ dị.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 425: Gặp Lại Giang Hoán Sa

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đồng tử của Quang Minh co rút lại, thân thể gã đã đạt tới cảnh giới đao thương bất nhập, nhưng khi bị ánh sáng của loan đao chiếu vào, không ngờ gã lại thấy rét lạnh.

- Cẩn thận.

Cô gái bắt đầu hành động rồi, động tác của cô rất nhanh, cả người giống như một đường ánh sáng. Khi cô gái bắt đầu cử động, đứa bé trai kia cũng bắt đầu.

Động tác của đứa bé trai kia cũng rất nhanh, nhưng lại không hoàn toàn dựa vào hai tay của mình.

- Xé!

Hai tay Quang Minh vừa cử động, thân thể liền truyền đến cảm giác mát lạnh như băng, loại cảm giác này khiến thân hình Quang Minh run rẩy.

Chẳng biết tại sao, Thường Nhạc vừa đi ra khỏi Thanh Phong lầu, trong lòng liền có thêm cảm giác kỳ lạ, dường như có chuyện gì đó sắp xảy ra.

Tốc độ đi đường của Thường Nhạc không nhanh, hơn nữa rất có tiết tấu, mỗi bước đi tim hắn lại nhảy lên một nhịp, gió nhẹ nhàng thổi qua mặt, đầu hắn trở nên tỉnh táo.

- Xuất hiện đi!

Thường Nhạc nghĩ tới lời của Thần Vu lúc trước, có người đi theo mình, lúc này, hắn dụng tâm tra xét bốn phía, quả thật phát hiện ra chút khác

https://thuviensach.vn

thường.

Âm thanh giống như tiếng trời vang lên, từng nốt nhạc giống như tiến vào trong cơ thể.

- Âm nhạc?

Trên mặt Thường Nhạc hiện ra nụ cười, trong một chớp mắt đó, đồng tử của hắn co lại, một thứ ánh sáng màu trắng giống như thiểm điện tấn công về phía hắn.

- Tại sao phải làm chuyện nhàm chán đó? Thường Nhạc khẽ lắc đầu, hai tay khẽ vung lên, một luồng sáng bắn về phía trước.

- Bịch.

Thân hình Thường Nhạc chấn động, hắn thật không ngờ công kích của đối phương nhìn như bình thản nhưng lại rất linh hoạt sắc bén.

- Giang Hoán Sa.

Áo trắng như tuyết, đã bao lâu không gặp, Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy người phụ nữ này càng ngày càng xinh đẹp, mặn mà.

Quả nhiên, hiện ra trước mắt chính là Giang Hoán Sa, Giang Hoán Sa xinh đẹp đứng trên đường, cả người thoạt nhìn giống như khiến người ta không cách nào cân nhắc được.

- Thường Nhạc, lâu rồi không gặp, anh càng ngày càng lợi hại rồi. Giang Hoán Sa bình tĩnh nhìn Thường Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở nói.

Thường Nhạc có chút không hiểu, nhíu mày hiếu kỳ nói: - Em là đang khen tôi công phu lợi hại? Hay khen công phu trên giường lợi hại?

https://thuviensach.vn

Giang Hoán Sa không hề tức giận, ngược lại, chỉ thản nhiên nhìn Thường Nhạc: - Bản tính của anh vẫn chưa sửa, Thường Nhạc, lần này Thánh điện Quang Minh tôi cho anh một cơ hội cuối cùng, dẫn dắt Điểm G của anh gia nhập Thánh điện đi.

Thường Nhạc không đồng ý, cũng không từ chối mà không nhanh không chậm nói: - Một Thánh điện Quang Minh không dám lộ mặt trước mắt người, dựa vào cái gì để Điểm G của tôi gia nhập?

- Thường Nhạc, tôi biết chỉ nói thôi thì không có tác dụng, hôm nay tôi sẽ cho anh biết một chút về một góc băng sơn của Thánh điện, khiến anh tâm phục khẩu phục. Thân hình mềm mại của Giang Hoán Sa lùi về phía sau.

Thứ âm nhạc cổ quái kia lại lần nữa vang lên, nhưng không dễ nghe như lúc trước mà tràn đầy giết chóc, Thường Nhạc đột nhiên cảm giác được mình đã tiến vào trong một chiến trường đầy sự giết chóc.

Tay Thường Nhạc nắm chặt lại, tà tà cười nói: - Có chút thú vị.

Lời vừa nói dứt, đôi mắt hoàn toàn biến hóa, áp lực bốn phía càng ngày cnàg nặng. Âm nhạc càng lúc càng nhanh, gió thổi càng lúc càng mạnh, dường như có thứ gì đó trói chặt cổ mình.

Giang Hoán Sa vẻ mặt bình tĩnh nói: - Anh vẫn là sử dụng Khôi giáp Hắc Ám đi, nếu không tiếp sau đây, ngay cả cơ hội sử dụng cũng không còn nữa.

Mày Thường Nhạc khẽ nhíu lại, tuy hắn chưa bày ra toàn bộ sức mạnh, nhưng loại âm nhạc cổ quái này của đối phương thật sự rất lợi hại.

Áp lực càng ngày càng lớn, Thường Nhạc hít sâu một hơi, xung quanh cơ thể xuất hiện ánh sáng màu đen, va chạm vào áp lực cứng rắn.

https://thuviensach.vn

Áp lực kia vừa tản ra, lại có một luồng áp lực khác lớn hơn đánh vào người Thường Nhạc, ánh sáng màu đen lập tức bị khống chế.

Mồ hôi trên trán Thường Nhạc chảy xuôi xuống, con ngươi của hắn co lại, có cần phải xuất toàn lực không? Đối phương chỉ mới dùng một góc băng sơn mà thôi.

- Thường Nhạc, giờ anh đã hiểu thực lực của Thánh điện đến tột cùng mạnh như nào chưa?

Giọng nói thanh nhã của Giang Hoán Sa lại vang lên, chân cô bước về phía trước hai bước.

Âm nhạc bốn phía biến mất, vẻ yên bình lúc trước được khôi phục lại, giống như không có chuyện gì xảy ra. Thường Nhạc vẫn đứng yên ở chỗ cũ, mồ hôi cũng đã biến mất, vẻ trầm trọng trên mặt bị sự nghiền ngẫm thay thế, - Thánh điện Quang Minh không tồi.

- Vậy ý của anh là đồng ý gia nhập Thánh điện Quang Minh rồi hả? Nghe được lời của Thường Nhạc, mắt Giang Hoán Sa hơi sáng lên, vẻ mặt vài phần vui mừng nói.

Nhìn vẻ mặt biến hóa của Giang Hoán Sa, lòng Thường Nhạc không khỏi tán thưởng, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ khác:

- Gia nhập Thánh điện? Ai đồng ý?

- Anh Giang Hoán Sa thiếu chút thì bị chóc tức, cô liếc mắt nhìn sâu Thường Nhạc, gằn từng chữ: - Thường Nhạc, anh ngàn vạn lần đừng hối hận.

- Con người tôi trước giờ đều chưa làm ra chuyện gì phải hối hận, chuyện hôm nay cũng vậy. Trên khuôn mặt Thường Nhạc hiện lên nụ cười quỷ dị, Giang Hoán Sa đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã di chuyển đến trước mặt cô, tốc độ không kém gì chiêu Di chuyển tức thời của Tiểu Bảo.

Mặt cứ như vậy mà bị Thường nhạc hôn lên một cái, khi Giang Hoán Sa kịp phản ứng, bóng dáng của Thường Nhạc đã biến mất trong bóng đêm.

- Thánh nữ, có cần giết hắn không?

Trong bóng đêm xuất hiện sáu bóng dáng.

Giang Hoán Sa nhẹ nhàng lắc đầu, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Hôm nay là lần thứ hai Quang Minh chịu uất ức như vậy, lần đầu tiên là khi đánh nhau với Thường Nhạc bị hắn đánh cho chạy loạn.

Mà lần này mặc dù không khó coi như lần trước, nhưng còn uất ức hơn lần trước, giờ phút này quần áo trên người cơ bản đều bị chém sạch, cả người trắng trợn.

Loan đao chói lọi kia trước cặp mắt mình, hai tay đầy sức mạnh cũng ở trước mặt mình, lại nhìn đến hai đứa bé tinh thần phấn chấn, Quang Minh cảm giác mình giống như gặp phải quái vật.

Trên đời này, quái vật nhỏ mà lợi hại như vậy, quả thật hiến thấy.

Trong lòng Quang Minh rõ ràng, muốn thay đổi tình hình, các duy nhất chính là cuồng hóa, trực tiếp tiến vào giai đoạn điên cuồng. Nhưng đối phó với hai đứa nít ranh này, mình tiến vào giai đoạn cuồng hóa chính là loại chuyện vô cùng mất mặt.

- Được rồi, không đánh nữa, tôi nhận thua.

Quang Minh trực tiếp từ bỏ tấn công, trần như nhộng đứng ở một chỗ bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, nhận thua? Cũng được, nhưng anh phải đáp ứng một việc. Cô bé thu loan đao lại, nghịch ngợm nháy mắt một cái.

- Chuyện gì? Quang Minh theo bản năng cho rằng chẳng phải chuyện gì tốt.

- Giúp tôi tấn công tổng bộ Tân Long Nha ở Anh, thừa dịp Tư Đồ Lôi Minh không có ở đó, chúng ta đâm vào mông Tân Long Nha. Thế nào? Cô bé vẻ mặt hưng phấn nói.

Giờ khắc này, Quang Minh cảm thấy cô bé trước mắt này phá lệ xinh đẹp, gã hưng phấn bừng bừng nói:

- Không thành vấn đề, nhưng em tên gì?

- Ha ha, tên em là Đồng Uyên! Trong đôi mắt xinh đẹp của cô bé mang theo sự kiêu ngạo, nếu hắn nghe thấy Tiểu Điểm G đã công phá tổng bộ Tân Long Nha, chắc sẽ rất vui mừng.

Thường Nhạc cảm thấy bản thân không thể tiếp tục chờ đợi nữa, vừa rồi Thánh điện Quang Minh bày ra thực lực đã nói cho Thường Nhạc, cùng với thời gian kéo dài, cuối cùng chịu thiệt chính là Điểm G.

Cho nên, bản thân nhất định phải tấn công, trước khi kẻ thù không kịp phản ứng, hung tợn đánh ra một quyền. Nhưng quyền này nên đánh vào đâu đây?

Tân Long Nha? Giáo Hội? Kỵ sĩ thần thánh? Hay tổ chức Lãng Mạn?

Thường Nhạc hiểu tầm quan trọng của mục tiêu, nếu như chọn sai mục tiêu, một quyền này không những không đánh chết đối thủ, ngược lại còn bị đối thủ đánh chết.

Khi trở lại tổng bộ Điểm G, Thường Nhạc không khỏi nghĩ đến chuyện xác nhập tổng bộ đã nói với Hỏa Phượng Hoàng lúc trước, xem ra cô tạm thời

https://thuviensach.vn

sẽ không đồng ý.

- Lão đại, cuối cùng anh cũng về.

Thân hình nhỏ xinh của Tiểu Bảo là thứ đầu tiên đi từ trong đại sảnh tổng bộ ra nghênh đón Thường Nhạc.

- Sao thế, có chuyện gì?

Thường Nhạc lập tức duy trì khoảng cách với Tiểu Bảo.

- Ha ha, anh vào rồi sẽ biết. Tiểu Bảo nhướn mày nháy mắt với Thường Nhạc.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, đi vào đại sảnh, Đệ Nhị Mộng và Bảo Ngọc ngồi cùng một chỗ, Thần Vu và Quỷ Vu ngồi cùng một chỗ, Linh Đan ngồi một mình.

Thoạt nhìn không có vấn đề gì lớn.

Nhưng khi tiếp xúc với khuôn mặt của Lãng Mạn, đồng tử Thường Nhạc co rút: - Lãng Mạn, sao anh có thể về tổng bộ trước?

Trên mặt Lãng Mạn lộ ra nụ cười chua xót:

- Lão đại, chúng ta bị người ta tính kế rồi, mấy lão già của tổ chức Lãng Mạn phát động tấn công, hơn nữa còn là một đám cao thủ thần bí, toàn bộ người của tôi trong tổ chức Lãng Mạn trốn ra được mười mấy người, còn lại toàn bộ đều bị bắt.

- Cao thủ thần bí?

Lúc trước Thường Nhạc còn đang suy nghxi, đến cùng là tấn công mục tiêu nào, nghe được lời nói của Lãng Mạn, hắn cuối cùng cũng hạ được quyết tâm, - Được, tối nay chúng ta phải đi gặp đám gọi là cao thủ thần bí ấy.

https://thuviensach.vn

- Tối nay?

Vẻ mặt Quỷ Vu nao nao, Thường Nhạc từ khi đi ra khỏi cấm địa, tiến vào tổng bộ mafia, sau đó lại đi hẹn gặp với em gái nào đó, bây giờ lại chuẩn bị tấn công tổ chức Lãng Mạn, lẽ nào hắn là người sắt? Không cần nghỉ ngơi sao?

- Xuất kỳ bất ý, công kỳ bất bị. Không tồi, em đồng ý. Trên mặt Đệ Nhị Mộng lộ ra nụ cười, bất kể Thường Nhạc nói gì cô đều đồng ý vô điều kiện.

Duy nhất không đồng ý chính là phương diện khác của Thường Nhạc, tuy Đệ Nhị Mộng sẽ không ghen, nhưng người mình yêu không ngừng mang theo phụ nữ về.

Chỉ sợ tính cách có tốt hơn nữa, cũng sẽ có chút phản ứng.

Một người lúc trước còn chưa làm xong, trong chớp mắt lại thêm hai mỹ nữ khác, tên xấu xa này rốt cuộc muốn mang về bao nhiêu phụ nữ đây?

Lãng Mạn cũng nhu thuận, gã lập tức nói: - Chị dâu nói rất có lý, buổi tối chúng ta tấn công, địa hình ở đó tôi nắm rõ như lòng bàn tay, nhưng lão già kia khẳng định cũng sẽ không ngờ chúng ta lại phản kích nhanh như vậy.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 426: Ám Sát

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đệ Nhị Mộng rất hài lòng với cách gọi cô là chị dâu, bà xã Thường Nhạc của Lãng Mạn, cái này so với bất kỳ cách gọi khác đều chân thực hơn cả, mặc dù quan hệ giữa Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng đã thực sự rất khăng khít nhưng từ miệng người khác nói ra vẫn có một cảm giác hoàn toàn khác.

Cái miệng nhỏ nhắn bĩu lên một cái, tỏ ý chắc chắn, nói: - Được, chúng ta cùng tấn công vào tổ chức Lãng Mạn, lật đổ toàn bộ tổ Lãng Mạn đi!

Thường Nhạc ở bên cạnh nghe thấy thế há miệng kinh sợ, Đệ Nhị Mộng trong lòng mình tinh khiết như một con cừu non, thế mà sao mới nháy mắt một cái đã biến thành một con sói rồi thế kia.

Đệ Nhị Mộng thấy Thường Nhạc nhìn biểu hiện khác thường của mình, sắc mặt cô đỏ ửng lên, cô của trước kia tuyệt đối không giống như ngày hôm nay nhưng nó đã biến mất kể từ khi Thường Nhạc mất tích ở Pháp.

Sau khi tự mình gánh vác gánh nặng, cô đã bắt đầu trở nên kiên cường hơn, đương nhiên là sau khi Thường Nhạc trở về cô rất muốn lại được tựa vào bờ vai hắn, trở lại là Đệ Nhị Mộng hiền dịu như lúc trước nhưng lần trở về này của Thường Nhạc, đám con gái thi nhau kéo đến.

Cô đương nhiên sẽ không hiền dịu như trước nữa.

Lô cốt Tiêu Tiêu - Luân Đôn nước Anh.

Đây là nơi quan trọng nhất trong tổng bộ Tân Long Nha, có thể nói ngoài địa bàn của gia tộc Tư Đồ ở Trung Quốc ra, nơi đây chính là nơi được Tư

https://thuviensach.vn

Đồ Lôi Minh coi trọng nhất.

Ở đây, Tư Đồ Lôi Minh có được những thuộc hạ trẻ tuổi nhất, thông minh nhất, gã đã công phu thiết kê vô số những cơ quan, ở đây chứa toàn bộ tài liệu mật của các thành viên trong Tân Long Nha.

Tư Đồ Lôi Minh đã từng nói tấn công vào Lô Cốt Tiêu Tiêu chẳng khác nào tấn công vào trái tim của Tân Long Nha, đó không nghi ngờ gì nữa chính là một cú đánh trời giáng vào mặt Tư Đồ Lôi Minh.

Mà Tư Đồ Lôi Minh hôm nay rời khỏi Pháp, hơn một nửa số tinh anh trong Lô Cốt Tiêu Tiêu vào giờ khắc này đang chuẩn bị giơ những cánh tay nhỏ bé ra để giáng cho Tư Đồ Lôi Minh của chúng ta một cái bạt tai.

Quang Minh vẫn luôn cho là mình có tài hơn lão đại Thường Nhạc, nhưng xét từ đời tổ tông đương nhiên là còn kém vài bậc.

Quang Minh cho rằng tấn công vào Lô Cốt Tiêu Tiêu thì phải phái cao thủ đi, súng đạn thật có thể lật đổ được những cao thủ của Tân Long Nha nhưng nhìn tình hình trước mắt.

Đồng Uyên đại tiểu thư của chúng ta lại quang minh chính đại đi, một đám người đứng chỉnh tề phía sau lăm le khẩu súng nhỏ trong tay nhằm vào Lô Cốt Tiêu Tiêu.

Mỗi người trong nhóm này đều không phải là kẻ yếu, Quang Minh cảm thấy buồn bực, mặc dù cao thủ ở nước Anh nhiều như mây nhưng những cao thủ này đã sớm bị những bang phái lâu đời thu nạp hết rồi.

Sao hai đứa bé này lại dám đụng vào nhiều cao thủ như vậy?

- Chuẩn bị xong chưa?

https://thuviensach.vn

Đồng Uyên đắc ý nhìn sang Quang Minh nhưng ý là nhằm vào thuộc hạ mình.

- Xong rồi.

Một tên con trai vẫn luôn theo sau Đồng Uyên hưng phấn trả lời.

- Đồng Uyên, có phải đây là lần đầu tiên các em làm chuyện thế này phải không? Nhìn thấy đám người hơi chút hưng phấn thái quá đó khiến cho Quang Minh nghi ngờ nói.

- Cái gọi là nghé mới sinh không sợ hổ, người anh em Quang Minh, anh cứ đợi xem đi. Đồng Uyên nghiêm trang vỗ vai Quang Minh, tiếp đó, hô to: - Cho nổ chết hết đám ranh con kia cho tôi!

Vừa dứt lời, đạn pháo như sao băng điên cuồng nhằm vào mục tiêu Lô Cốt Tiêu Tiêu.

Nhiều tiếng nổ vang dội liên tiếp khiến cho Lô Cốt Tiêu Tiêu to lớn kia đang run rẩy dưới lòng đất.

Người trong Lô Cốt Tiêu Tiêu không có ai có thể ngờ được là đạn pháo sẽ giáng lên đầu bọn họ như vậy, phải biết rằng đây là ở Luân Đôn nước Anh, mà Lô Cốt Tiêu Tiêu là nơi phồn hoa nhất của Luân Đôn.

Chỉ cần có tiếng nổ vang lên ở đây sẽ khiến cho toàn bộ Luân Đôn rơi vào tình trạng hỗn loạn.

Huống hồ Lô Cốt Tiêu Tiêu là linh hồn của toàn bộ Tân Long Nha, ai dám đảm nhận loạt đạn pháo tấn công vào Lô Cốt Tiêu Tiêu như vậy?

Toàn bộ Lô Cốt Tiêu Tiêu không ngừng rung lên, người bên trong không ngừng bị bắn bay lên, đương nhiên, một vài cao thủ cũng có thể tránh ra khỏi phạm vi bom đạn oanh tạc.

https://thuviensach.vn

Đồng Uyên khi nhìn thấy người trong Lô Cốt đó lao ra thì 2 mắt như hổ rình mồi, nói: - Tiểu đội thứ hai bắt đầu chuẩn bị.

- Tiểu đội thứ 2?

Thần sắc Quang Minh cổ quái, nhiều người như vậy, mà bên này còn có tiểu đội thứ 2 chó chết gì nữa chứ? Ngay lúc Quang Minh đang kinh ngạc thì thấy một tiểu đội, trên người mặc quần áo màu trắng xuất hiện bên cạnh bọn họ.

Trong tay những tên này đều cầm cung tên, vào thời buổi mà súng tự động đang rất thịnh hành hiện nay, thế mà tiểu đội thứ 2 đó trong tay lại cầm thứ vũ khí nguyên thủy đó, đúng là chỉ có Đồng Uyên mới nghĩ ra được.

Ban đầu Quang Minh cảm thấy kinh ngạc nhưng tiếp xúc với vỏ cánh cung màu xanh nhạt thì hắn ta hiểu ra ngay, tục ngữ nói, độc ác nhất là lòng dạ đàn bà đúng là có thể kiểm chứng được từ Đồng Uyên.

Những cao thủ tránh đạn còn tạm được nhưng tránh thêm những mũi tên xung quanh đó nữa càng khó thêm gấp bội.

- Tiểu đội thứ ba tập trung xung phong.

Đương nhiên vẫn có hơn ba mươi mấy cao thủ xông lên, mắt Đồng Uyên híp lại, khóe miệng lộ ra nụ cười gian xảo, bắt đầu vung cánh tay nhỏ bé lên.

- Tiểu đội thứ ba? Quang Minh kinh ngạc, thiếu chút nữa đã thốt lên không biết rốt cục con nhóc này có bao nhiêu kế? Rốt cục có bao nhiêu cao thủ?

- Mau xông lên.

Quang Minh còn chưa kịp phản ứng đã bị Đồng Uyên đạp một phát vào mông.

https://thuviensach.vn

- Anh ư? Chẳng lẽ anh là tiểu đội thứ ba?

Quang Minh choáng váng nhìn thấy Đồng Uyên gật đầu, bộ dạng gã hưng phấn vung nắm đấm lên đối phó với kẻ thù lúc trước của lão đại Thường Nhạc.

Thường Nhạc luôn xông lên phía trước, căn bản không có cảm giác sảng khoái khi giết chóc, bây giờ công chỉ có một mình Quang Minh của chúng ta.

Một người lên đối phó với ba mươi mấy tên cao thủ, cảm giác đó quả thực sảng khoái nói không nên lời.

Thường Nhạc rất thích cảm giác này, thân thể hoàn toàn dung hòa với bóng tối hấp thu dần dần, hắn ta là người duy nhất ở đây.

Đám người Đệ Nhị Mộng, Lãng Mạn, Bảo Ngọc, Quỷ Vu vẫn mai phục bên ngoài tổ Lãng Mạn, nơi này là một lô cốt giống như Lô Cốt Tiêu Tiêu.

Đồng Uyên của chúng ta lựa chọn cách tấn công bằng đạn pháo nhưng Thường Nhạc lại chọn phương pháp khác hoàn toàn với Đồng Uyên, theo như Lãng Mạn nói thì thống lĩnh của tổ Lãng Mạn sư phó Ross Roman là nhân vật quan trọng nhất.

Chỉ cần giải quyết được gã thì những chuyện khác đều dễ xử lý, hơn nữa đặc biệt là Lãng Mạn rất có uy quyền trong tổ Lãng Mạn.

Phương pháp của Thường Nhạc rất đơn giản: trực tiếp ám sát Ross.

Đương nhiên ý tưởng này Đệ Nhị Mộng không hề đồng ý, những người khác cũng phản đối, dù sao Thường Nhạc lão đại cũng là thủ lĩnh của chúng ta.

https://thuviensach.vn

Thủ lĩnh có vai trò lãnh đạo tổ chức, làm gì có ai giống một tên lính quèn như Thường Nhạc, lúc nào cũng xông lên trước nhất hơn nữa lại làm một tên thích khách.

Thế nhưng bọn họ mặc dù phản đối nhưng không ai dám biểu đạt ý mình.

Thường Nhạc tiến vào trong lô cốt với tốc độ rất nhanh, 4 tên bảo vệ tổ Lãng Mạn chỉ cảm thấy như một cơn gió thoảng qua.

Thường Nhạc vừa tiến vào trong lô cốt đã cảm thấy một sức mạnh kỳ lạ, lông mày hắn bất giác nhíu lại, đương nhiên chắc chắn là đám cao thủ thần bí theo như Lãng Mạnmiêu tả.

Nếu không phải là một nữ cao thủ thần bí, như vậy Lãng Mạn đúng là ở lại chỗ này, thế nhưng nữ cao thủ thần bí rốt cục là ai?

Thường Nhạc cũng không trực tiếp xông vào luôn, nếu xông vào đại sảnh giết luôn tên Ross đấy thì đánh mất đi ý nghĩa của hai từ ám sát.

Thường Nhạc nghĩ tến Tương Quân mấy tháng trước bị ám sát tại Tam Giác Vàng, đồng thời Thường Nhạc cũng nghĩ tới thế tấn công nhanh như điện của Sát Tiên.

Mai phục trong bụi cỏ Thường Nhạc khẽ nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra chiêu thức tấn công của Sát Tiên, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Không biết dùng phương thức tấn công của Sát Tiên để đối phó với tên Ross đó hiệu quả sẽ thế nào?

Trong lúc Thường Nhạc đang suy nghĩ thì một cái bóng già nua dần hiện ra trong tầm mắt của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Con ngươi Thường Nhạc đảo một vòng, tên Ross trước mặt kia chính là mục tiêu của mình.

Ross đi rất chậm, thoạt nhìn hình như hơi lảo đảo, nhưng Thường Nhạc lại cảm nhận được, mỗi bước đi của gã, tiết tấu và tốc độ bước đi hoàn toàn ăn khớp với nhau.

- Lão này quả nhiên là có hai tay.

Ánh mắt Thường Nhạc hơi híp lên, đúng lúc khoảng cách giữa Ross và bụi cỏ gần nhất, Thường Nhạc bắt đầu triển khai, cậu nhanh chóng vặn thân, thanh đao sắc nhọn nhanh chóng hiện ra trong tay.

- Có người?

Ross thiếu chút nữa bị dọa đến nhảy dựng lên, thế nào gã cũng không ngờ được bụi cỏ trong lô cốt lại có người mai phục, càng không ngờ được tốc độ nhanh như vậy.

Động tác của Sát Tiên hoàn toàn chuyển dời lên người của Thường Nhạc rồi.

Bản năng Ross định né nhưng thân hình Thường Nhạc vừa động đã hoàn toàn dung hợp với phi đao, tốc độ Ross mặc dù rất nhanh nhưng tốc độ phi đao cũng không hề chậm.

Phi đao xé luôn rách quần áo gã, thiếu chút nữa đã đâm thủng cả ruột.

- Cậu là ai?

Ross cảm thấy mũi đao lạnh lùng đang vây quanh mình, chỉ cần mình hơi sơ ý một chút sợ là cuộc đời sẽ bị chấm dứt tại đây, từ trước đến nay gã chưa từng ngờ được có sát thủ lại lợi hại như vậy.

- Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười gian xảo.

Ross ngẩn cả người, thiếu chút nữa đã bị dọa cho nhảy dựng lên, đường đường là thủ lĩnh Điểm G không ngờ làm sát thủ, hơn nữa còn đến tận hang ổ để ám sát mình.

Liều mạng, đây tuyệt đối là một chuyện rất liều mạng.

- Đợi một chút! Bản năng Ross muốn biết mọi chuyện rõ ràng.

Nhưng Thường Nhạc nghe thấy lời Ross nói, không những không dừng lại mà trái lại động tác còn nhanh hơn, độc hơn nhằm vào Ross mà tấn công.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 427: Thu Phục Tổ Chức Lãng Mạn 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ross thế nào cũng không ngờ tới được đường đường là thủ lĩnh Điểm G mà lại tấn công không có quy tắc gì như vậy, ánh dao sắc nhọn trực tiếp lao về phía đầu gã.

Cảm giác khi sinh mạng đang bị uy hiếp, Ross theo bản năng cúi thấp đầu xuống, ngọn đao nhanh chóng cắt đi nửa tóc Ross.

- Thường Nhạc đừng

Thường Nhạc căn bản không để cho Ross có cơ hội nói tiếp, phi đao lại nhanh chóng lại hướng tới đầu Ross.

Mỗi đao đều cách Ross khoảng mấy mm đều có thể lấy đi cái đầu quý giá của gã.

Ross cảm thấy mình như sắp điên lên, đường đường là thủ lĩnh tổ chức Lãng Mạn mà lại bị Thường Nhạc đánh cho chạy tứ phía, từ khi hắn xuất hiện mình chưa hề có cơ hội trả đòn.

- Nên kết thúc rồi.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lên, thân hình vặn một góc quỷ dị, lần tấn công này sẽ khiến lão già đó đến gặp mặt diêm vương.

- Cứu mạng!

Ngay lúc một tia chớp lóe lên, Ross bỗng nhiên kêu lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị Ross dọa cho nhảy dựng lên, mình đánh lén là hơi đê tiện nhưng ít ra Ross cũng được coi là cao thủ, dù gì Ross của chúng ta cũng là nhân vật cấp cao trong tổ chức Lãng Mạn mà.

Hét lên cứu mạng quả thực khiến cho người ta không thể tin được.

Cũng chỉ vì tiếng kêu này khiến cho cái mạng nhỏ của Ross đã trì hoãn được động tác của Thường Nhạc, khiến cho Ross có thể né tránh được một đòn trí mạng.

- Ai đó?

Tiếng kêu của Ross vừa vang lên, mấy bóng người đã từ xa chạy lại.

Trong chớp mắt, tiếng nhạc thần bí vang lên.

Lúc ẩn lúc hiện khiến cho người khác không thể suy xét được, tiếng nhạc đó càng dồn dập càng khiến cho người ta kinh sợ, mấy bóng dáng đó đột nhiên dừng lại.

Bọn họ cảm thấy hình như có một tấm lưới vô hình chặn lại ngay trước mặt họ.

Trái tim Ross gần như lạnh thấu, với thể diện của mình mà phải hô cứu mạng to như vậy, kết quả là người đến cứu viện lại bị bao vây ở bên đó.

Thần sắc Thường Nhạc đồng thời ngẩn ra, bọn người Đệ Nhị Mộng ở bên ngoài, tiếng nhạc thần bí này có sự giống nhau đến kỳ diệu với khúc nhạc của Giang Hoán Sa.

Người thần bí này rốt cục là ai?

- Giết?

https://thuviensach.vn

Ross bỗng nhiên bắt đầu hành động, đừng có thấy Ross mặc dù hơi già, tuy dáng người nhìn không vừa mắt nhưng đòn tấn công của gã tuyệt đối không thể đoán được nội dung chiêu thức thế nào.

Thường Nhạc thật không ngờ lão già này sẽ phản công, mắt cậu hơi nhíu lại, hai tay vung lên, trong nháy mắt toàn bộ Khôi giáp Hắc Ám vây lấy toàn thân.

Sức mạnh nhanh chóng tăng lên.

- Giết.

Thường Nhạc lại tấn công Ross, sức mạnh va chạm lẫn nhau, lần va chạm này khiến Ross cảm thấy nắm tay mình như đấm vào ngọn núi lớn.

Bị đụng bay lên, cả người Ross ngã nhào trên mặt đất, mà thân hình Thường Nhạc trái lại chỉ hơi nhúc nhích một chút.

Tiếp đó không lùi lại mà tấn công về phía trực diện.

Ross ngã nhào trên mặt đất khiến cho gã lúc này mới phát hiện nắm đấm Thường Nhạc còn lợi hại hơn cả phi đao, quả thực là rất dị thường, lúc này, nắm đấm Thường Nhạc lại lần nữa nhằm tới.

- Né, lần này nhất định phải né. Trong lòng Ross không ngừng hô hào như vậy, nhưng tốc độ Thường Nhạc quá nhanh khiến cho Ross tuyệt vọng nhắm nghiền hai mắt lại.

Quang Minh giết người rất nhanh, gã luôn cảm thấy toàn thân có cảm giác thoải mái nói không nên lời, kiểu khoái cảm đó, kiểu sức mạnh giết chóc, cái mùi vị đó khiến gã cảm thấy quá ư là thoải mái.

- Không hổ danh là đệ nhất chiến tướng dưới tay anh Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Tinh thần Đồng Uyên tỉnh táo nhìn tình thế trước mắt thay đổi, cô hưng phấn vỗ tay cười nói: - Bây giờ đến lượt mình lên.

Vừa dứt lời thanh loan đao lại xuất hiện trong bàn tay Đồng Uyên, ánh sáng lóe lên khiến cho loan đao như có được sinh mạng kêu lên giọng nói khàn khàn trong đêm tối.

Quang Minh đồng thời cũng chú ý đến thay đổi "tăng chút sức mạnh" của Đồng Uyên, trong mắt Quang Minh nhanh chóng xuất hiện một tia sáng màu hồng, cả người bắt đầu hưng phấn cực độ.

- Quỷ hút máu điên cuồng. Một trong những tên cao thủ bị Quang Minh chặn lại kinh hoàng kêu lên.

- Quỷ hút hả, hôm nay việc của ta chính là thu nạp quỷ hút máu. Trong đám người bỗng nhiên có một người trẻ tuổi đứng lên, gã trông nhã nhặn, trắng trẻo khiến cho người ta cảm giác khoan khoái, nhẹ nhàng.

Kỳ thực vừa rồi Quang Minh mặc dù giết chóc rất thoải mái nhưng ba mươi mấy người chen chúc với nhau, Quang Minh dù sao rất khó có khả năng tiếp xúc với tất cả bọn họ.

Lúc này người thanh niên từ trong đám đông đi ra, mày Quang Minh hơi nhíu lại, đây là loại phản ứng bản năng, thần sắc Quang Minh đột nhiên cổ quái: - Giáo Hội, mày là người trong Giáo Hội?

Người trẻ tuổi lộ nụ cười thản nhiên: - Rất thông minh, tao chính là người Giáo Hội, thật không ngờ quỷ hút máu tà ác lại chính là bộ hạ của Thường Nhạc, nếu chuyện này mà truyền ra ngoài, thế thì Điểm G sẽ trở thành kẻ thù của Giáo Hội và Kỵ Sĩ Thần Thánh toàn thế giới.

Ánh mắt Quang Minh lộ ra vẻ ác độc: - Giáo Hội? Lần này bố tính toán với Giáo Hội chúng mày luôn, cứ coi như mày là người đầu tiên đi.

https://thuviensach.vn

- Thế còn phải xemmày có bản lĩnh hay không đã.

Người trẻ tuổi chỉ tay lên, chỉ nhìn thấy trong tay hắn không biết từ lúc nào xuất hiện một thanh bảo kiếm màu trắng.

- Giết.

Đồng Uyên không thể quản nhiều như vậy, thân hình nhỏ bé của cô bắt đầu di chuyển, tục ngữ nói, động như thỏ, tĩnh như xử nữ, câu tục ngữ này quả đúng với cô.

Thân hình di chuyển huyền ảo như cái bóng "giết", Đồng Uyên vừa mới di chuyển mà hễ nơi nào cô tiếp xúc thì nơi đó có máu tươi.

Đồng Uyên vừa động, những thuộc hạ bên dưới đã bát đầu xông lên giết.

Nắm đấm Thường Nhạc cũng không hạ xuống, đương nhiên không phải vì hắn lương thiện mà vì Lãng Mạn.

Lãng Mạn lúc này đã xuất hiện trong lô cốt, do Đệ Nhị Mộng lo lắng cho nên Lãng Mạn đã quen thuộc với địa hình nơi này nên đã xuất hiện ở đây.

- Lão đại

Ánh mắt Lãng Mạn nhìn chằm chằm Thường Nhạc trong khoảng thời gian ngắn không nói nên lời.

Nắm đấm Thường Nhạc dừng lại, nếu Lãng Mạn mà chậm chút nữa thì nắm đấm đó đã đánh nát đầu của Ross rồi.

Bị Lãng Mạn ngăn cản, Thường Nhạc cũng không có thái độ tức giận, nở nụ cười lạnh nhạt: - Lãng Mạn, lão đại nể mặt anh.

- Ha ha, cảm ơn lão đại nhiều. Ánh mắt Lãng Mạn hơi sáng lên, lập tức chuyển tầm nhìn sang Ross, bình tĩnh nói: - Sư phụ đây là lần cuối cùng

https://thuviensach.vn

con gọi người, mặc dù người muốn mạng của con nhưng con không thể làm như vậy, từ sau về sau giữa chúng ta không còn bất kỳ quan hệ gì.

Ross liếc nhìn Lãng Mạn, đây là đồ đệ mà mình vừa ý nhất, nếu tất cả đều triển khai thuận lợi thì toàn bộ tổ chức Lãng Mạn đều thuộc về Lãng Mạn.

Thật không ngờ tất cả lại thay đổi như vậy, Lãng Mạn thật không ngờ lại là thuộc hạ của Thường Nhạc.

Âm nhạc đó vang lên càng ngày càng gay cấn trở thành rào cản vô hình ngăn những cao thủ bên ngoài ra bên ngoài.

- Dừng tay hết đi.

Rào chắn trước mắt bị phá, giọng nói Ross đột ngột vang lên.

Những người đó không hẹn mà cùng ngừng lại, ánh mắt Thường Nhạc đồng thời lóe lên tia linh động: - Có triển vọng.

Ánh mắt Ross chuyển từ mặt Lãng Mạn lên thân thể những thuộc hạ sau tấm chắn, có chút thương cảm nói: - Tổ chức Lãng Mạn của chúng ta có chút thua kém so với Giáo Hội và Kỵ Sĩ Thần Thánh trên thế giới, nhưng ở nước Pháp, tổ chức Lãng Mạn của chúng ta cũng không hề thua kém các tổ chức khác.

Nói tới đây gã thoáng dừng lại rồi nói tiếp: - Bất kỳ một tổ chức hùng mạnh nào cũng phải đổi bằng máu tươi mới thành được, Lãng Mạn, con là do một tay ta đào tạo nên, trong toàn bộ tổ Lãng Mạn, con cũng là trọng tâm của thế hệ trẻ, bây giờ nếu ta còn tiếp tục thì sợ là kết quả cuối cùng toàn bộ tổ chức Lãng Mạn nếu không bị diệt cũng sẽ biến thành tổ chức hạ lưu.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười, lão già này nói quá lên rồi.

https://thuviensach.vn

Ross đồng thời nhìn thấy nụ cười trên mặt Thường Nhạc, gã bình tĩnh nói: - Tổ chức Lãng Mạn là tâm huyết của bao nhiêu người gom góp lại được những thứ có quan hệ mật thiết với chính phủ Pháp, ta không hy vọng tổ chức Lãng Mạn biến mất, Thường Nhạc cậu hiểu nghĩa là gì không?

Thường Nhạc khẽ cười, lúc này không có gì tốt hơn là nghe những lời Ross nói, nhìn thấy khóe miệng Ross có vết máu, Thường Nhạc đúng là tự trách mình.

Sớm biết thế mình đã bớt dùng sức đi một chút.

May mắn là lúc nãy phi đao không cắt luôn đầu Ross đi, nếu không lấy được tổ Lãng Mạn cũng không hoàn chỉnh rồi.

Bây giờ tốt rồi, không những thâu tóm cả thế hệ trẻ của tổ Lãng Mạn mà còn thu phục được cả thế hệ già, thần sắc cậu tự nhiên, nói: - Được, từ hôm nay trở đi, tổ chức Lãng Mạn vẫn là tổ chức Lãng Mạn, thế nhưng Lãng Mạn sẽ là thủ lĩnh nắm giữ toàn bộ tổ chức Lãng Mạn.

- Không thành vấn đề.

Khóe miệng Ross lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, có lẽ đây là sự lựa chọn tốt nhất, đương nhiên Ross cũng hiểu được Thường Nhạc lợi hại, thiếu nữ thần bí đó, cả tổ chức Lãng Mạn và Điểm G chỉ có thể đi chung một con đường.

- Ông không thành vấn đề nhưng chúng tôi có vấn đề đấy. Giọng nói trầm đó đột nhiên vang lên.

Sắc mặt Ross hơi thay đổi, người nói những lời đó chính là thủ lĩnh của những người thần bí ở đây tên là Phong Diệp, là một người trẻ tuổi toàn thân đều khiến cho người khác không thể suy xét được.

Thân hình của gã gầy gò khiến người ta ngờ rằng chỉ cần một cơn gió thổi qua cũng có thể khiến cả người bay lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vẫn luôn không để ý đến Phong Diệp, mãi cho đến khi gã mở miệng nói, trong chớp mắt thứ âm nhạc cản trở đó bị đối phương phá vỡ mới chú ý đến tên này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 428: Thu Phục Tổ Chức Lãng Mạn 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Phong Diệp, cậu định làm gì. Đồng tử Ross co lại, ông ta cảm thấy tình hình dường như không nằm trong tầm khống chế của mình rồi, Phong Diệp bọn họ là tổ chuyên môn mình mời tới đây.

Cái gọi là mời thần thì dễ tiễn thần thì khó, câu nói châm chọc cổ xưa không ngờ lại áp dụng vào chính mình, đặc biệt sau khi nhìn thấy sáu tên cao thủ và mấy tên nguyên lão của tổ chức Lãng Mạn đứng sau Phong Diệp kia.

- Thường Nhạc, chúng ta đánh cược một lần xem, thế nào?

Phong Diệp căn bản không quan tâm đến Ross, trong thâm tâm gã, Ross chỉ là một quân cờ, bất cứ lúc nào cũng có thể lợi dụng, lúc nào cũng có thể vứt bỏ.

- Đánh cược?

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, khóe miệng lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, nói: - Tao rất thích đánh cược, nhưng nếu mày không có đủ vốn thì miễn bàn đi.

- Vốn ư? Ánh mắt Phong Diệp híp lại, trong tay hắn xuất hiện một viên cầu màu trắng, cười thản nhiên, nói: - Dùng tính mạng của tao làm vốn, có được không?

Thường Nhạc cười lên: - Mạng củamày? Mạng của ngươi so với mạng của ta còn không bằng một đầu ngón tay, đánh cược như vậy dù sao cũng chẳng có lời gì cả.

https://thuviensach.vn

Thần sắc Phong Diệp hơi sững sờ, Thường Nhạc trước mắt có một nửa là phong thái thủ lĩnh Điểm G, căn bản chính là một tên du côn vô lại tiểu chuẩn.

- Vậy mày cho rằng cái gì mới có thể đánh cược? Phong Diệp trực tiếp hỏi luôn Thường Nhạc.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm Phong Diệp, gằn từng chữ: - Đánh cược một câu hỏi mà mày tuyệt đối có thể trả lời được, chỉ cần mày trả lời được là được.

Phong Diệp không hề nghĩ ngợi, thốt lên: - Không vấn đề gì, tuy nhiên nếu mày thua thì sao?

- Như trên.

Vừa dứt lời, tay Phong Diệp hơi xoay một vòng.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 429: Đã Lâu Không Gặp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ngữ khí của Thường Nhạc rất bình thường nhưng nghe lại như thể là bạn cũ lâu không gặp, đặc biệt là lúc nói chuyện ánh mắt lại rất chân thành.

Lam Tử thật không ngờ cái tên Thường Nhạc lỗ mãng làm cho mình khó quên lại thay đổi nhiều như vậy, hắn dường như rất quen thuộc rất nhiều câu "đã lâu không gặp".

Cái miệng nhỏ nhắn của Lam Tử khẽ mở nói.

- Đến đây chúng ta ôm nhau một cái. Thường Nhạc tiến lên phía trước hai bước, khẽ ôm Lam Tử vào ngực, sau đó mũi hắn quệt quệt vào mũi Lam Tử một chút.

Lam Tử không tự chủ được mặt đỏ ửng lên, cô ngượng ngùng liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái, rồi nhanh chóng giãy giụa thoát ta khỏi ngực Thường Nhạc, hơi giận nói: - Anh anh chẳng có lần nào đàng hoàng cả.

Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, tất cả khung cảnh trong học viện giống như trời quang sau cơm mưa ngày hôm qua, hình ảnh chị em Hoa Nhã Thi cùng những cô gái tươi như hoa hiện lên trong đầu mình.

Lam Tử lần đầu gặp mặt đã khiến cho mình tim đập chân run, thiếu nữ thiên tài âm nhạc xinh đẹp này vừa mới gặp đã bị mình bắt nạt khiến cho mình mãi mãi không thể quên được.

- Ai ya.

Bỗng nhiên Thường Nhạc kinh ngạc kêu lên.

https://thuviensach.vn

Lam Tử thấy Thường Nhạc kinh ngạc thì giật mình, thần sắc mang chút kinh ngạc, nói: - Thường Nhạc, anh làm sao thế?

- Em đã thay đổi rất nhiều.

Ánh mắt Thường Nhạc quét khắp người Lam Tử, nghiêm trang nói: - Em thay đổi sao?

Sắc mặt Lam Tử thay đổi, cánh tay nhỏ bé chủ động sờ lên khuôn mặt Thường Nhạc.

- Đúng là thay đổi, xinh hơn xưa rất nhiều. Thường Nhạc rất nghiêm túc nói.

Khuôn mặt Lam Tử đỏ bừng, mình ở cùng Thường Nhạc cho dù hắn có hư nhưng mình vẫn thích, đây thật đúng với câu, đàn ông không hư, đàn bà không yêu.

Đương nhiên, Lam Tử cảm thấy kỳ quái, theo như tính cách của mình, một người đàn ông mà có tính cách thô lỗ như thế, cho dù trông hắn ta có đẹp trai cỡ nào đi chăng nữa nhưng mình vẫn thấy ghét.

Mà tên này hư hỏng lỗ mãng như vậy, mình chẳng những không ghét mà còn có vài phần thích, trong đầu không tự chủ xuất hiện cảnh Thường Nhạc đang diễn tấu ấm nhạc hôm đó, chẳng lẽ lần trong trường đó đã khiến mình bị rung động hay sao?

Thánh Nữ Hắc Ám nhìn thấy Thường Nhạc và Lam Tử tình cảm trước mặt mình, trong thâm tâm cô lập tức có cảm giác không thoải mái, không kìm nổi, thốt lên: - Hai ngươi cứ ở đây nói chuyện yêu đương đi, tôi không quấy rầy đâu.

- Cô cứ như thế mà đi à?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn thấy Thánh Nữ Hắc Ám sắp rời đi, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

- Thế anh định thế nào?

Thánh Nữ Hắc Ám chớp chớp đôi mắt, bỗng nhiên ưỡn bộ ngực lên, cười quyến rũ nói: - Tôi ở đây anh muốn thế nào thì thế đấy, ha ha, đương nhiên, tôi không thích ở ngoài chỗ đồng không mông quạnh thế này đây, nếu như ở trong phòng thì tôi cứ để mặc để anh giải quyết đấy.

Hơi dừng lại một chút, Thánh Nữ Hắc Ám cười xảo quyệt, rồi lại thêm một câu:

- Kiểu giống như lần trước ấy.

Dục vọng Thường Nhạc thiếu chút nữa bị mấy câu nói đó của Thánh Nữ Hắc Ám thổi bùng lên, cái tính cách này đúng là khiến người ta chết mê chết mệt được.

Đương nhiên Thánh Nữ Hắc Ám hiểu rõ lúc này Lam Tử đang đứng bên cạnh, cho dù có cho Thường Nhạc thêm mười lá gan hắn cũng chẳng dám động thủ với mình.

Quả nhiên, Thường Nhạc rất quân tử, nhìn sang Thánh Nữ Hắc Ám nghiêm trang nói: - Nếu cô tốt bằng một phần mười Lam Tử thôi thì tôi sẽ xem xét lại có thể nảy sinh một chút quan hệ với cô.

- Anh. Cặp mày lá liễu của Thánh Nữ Hắc Ám lập tức dựng lên, nhưng lại mỉm cười quyến rũ, cái tên chết tiệt muốn chọc tức mình đây mà, nếu như mình tức giận thật thì trúng kế của hắn rồi.

Thánh Nữ Hắc Ám lựa chọn phương thức rất đơn giản, cô đi thẳng tới trước mặt Thường Nhạc, rồi hôn mạnh một cái, nói: - Nói cho anh biết,

https://thuviensach.vn

đừng có mà ăn no rồi lau sạch miệng, dù thế nào trước sau gì tôi vẫn mãi thuộc về anh thôi.

- Ma nữ.

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ được toát ra hai chữ này.

Lam Tử thấy Thường Nhạc vẫn nhìn chăm chú vào thân hình Thánh Nữ Hắc Ám, khóe miệng cô không khỏi nhấp lên:

- Có phải cô ta có sức hấp dẫn hơn em hay không? Thu hút anh hơn em phải không?

- Đương nhiên không phải.

Thường Nhạc lập tức phản ứng lại, sắc mặt tự nhiên, phóng khoáng cười: - Anh đang tìm ưu điểm của cô ta, hy vọng có thể tìm ra được một tia hy vọng để có thể tìm chỗ sánh ngang với vẻ đẹp của em.

- Toàn nói nhảm thôi.

Lam Tử trong lòng rất thỏa mãn nhưng ngoài miệng lại giận dỗi nói.

- Thường Nhạc, em phải đi rồi.

Ngay tại lúc Thường Nhạc và Lam Tử đang chuẩn bị nói chuyện nhân sinh triết học thì bỗng nhiên Lam Tử nhỏ nhẹ nói.

- Anh không cản em.

Câu trả lời của Thường Nhạc khiến Lam Tử hơi sững sờ, theo như suy nghĩ người bình thường thì ít nhất cũng phải giữ lại hoặc tỏ vẻ gì đó thế mà Thường Nhạc của chúng ta lại không hề giống với người bình thường.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Lam Tử hơi nhếch lên, thần sắc hơi cổ quái nói: - Chẳng nhẽ anh không muốn giữ em lại sao? Hay căn bản còn không có cả suy nghĩ này?

Trên mặt Thường Nhạc xuất hiện một nụ cười nhợt nhạt, nói:

- Anh ở đây chính là bến cảng ấp áp luôn đợi chờ em tung bay mỏi cánh ở bên ngoài tự nhiên sẽ quay trở lại lồng ngực anh.

Lam Tử mỉm cười: - Em sẽ trở về bên canh anh, em sẽ cố gắng nâng cao năng lực mình để không ai có thể làm hại anh được.

Thường Nhạc há hốc miệng, rồi lại nhún vai, cuối cùng từ từ mở miệng nói: - Bây giờ cái gì cũng thay đổi đổi, trước kia đều là phụ nữ ghé sát vào lồng ngực đàn ông để tìm một chút cảm giác an toàn, thế mà bây giờ đàn ông lại phải tìm cái cảm giác ấy từ chỗ phụ nữ.

Ngón tay mảnh khảnh của Lam Tử ấn nhẹ một cái vào trán Thường Nhạc, dịu dàng nói:

- Đồ ba hoa.

Giọng nói vừa dứt, thân hình Lam Tử đã bay đi, cả thân hình hòa cùng bộ trang phục màu trắng thoạt nhìn nàng trông giống như Tiên Tử Lăng Ba vậy.

- Có phải hoa mắt hết rồi không? Giọng nói trong trẻo phát ra bên cạnh Thường Nhạc, trong nháy mắt đã nhìn thấy Đệ Nhị Mộng đi lại.

Lão đệ Lãng Mạn theo sau.

- Lãng Mạn, chuyện ở đây giao cho anh giải quyết trong vòng hai ngày, hai ngày sau sẽ có nhiệm vụ mới. Thường Nhạc tập trung ánh nhìn vào người Lãng Mạn.

https://thuviensach.vn

- Lão đại còn có nhiệm vụ sao? Ánh mắt Lãng Mạn hơi sáng, vẻ mặt sáng ngời mong chờ.

- Làm bóng đèn.

Thường Nhạc gằn từng chữ.

- Ai ya, lão đại, tổ Lãng Mạn phải tổ chức lại, tôi còn có việc phải xử lý, ha ha, tạm biệt nhé. Lãng Mạn nhanh chân chạy vào bên trong.

Cái chết của Phong Diệp khiến cho tổ chức Lãng Mạn được thống nhất hoàn toàn, Lãng Mạn cũng chính thức trở thánh thủ lĩnh, đương nhiên, Thường Nhạc cũng không phải đồ ngốc.

Tổ chức Lãng Mạn mặc dù được tổ chức lại nhưng Thường Nhạc vẫn sắp xếp một vài người cũ trong tổ, toàn bộ tổ chức Lãng Mạn phải nghe theo chỉ huy của Lãng Mạn.

Theo như lời nói của Thường Nhạc thì đó là quyền thống trị tuyệt đối.

- Tiểu lão đại, chúng ta phải làm gì bây giờ? Mắt thấy cao thủ Giáo Hội ngày càng vây chặt hơn, tiểu đệ bên cạnh Đồng Uyên đã gần như không kiểm soát được tình thế rồi.

- Nguy hiểm, chạy nhanh.

Đồng Uyên bỗng nhiên ném một viên đạn khói vào trong đám người, đám tiểu đệ lập tức tỉnh lại, trốn ra bên ngoài.

Sau khi toàn bộ khói tản ra.

Toàn bộ trong vòng vây ấy chỉ lại sót lại một một mình đồng chí Quang Minh vẫn bị những cao thủ Giáo Hội vây chặt, dựa vào thân thủ của Quang Minh thì khi nãy lúc khói còn dày đặc muốn chạy ra thì dễ như trở bàn tay.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng lúc này Quang Minh vẫn còn đang suy nghĩ nguy hiểm, chạy nhanh là có ý gì?

Đồng Uyên nhìn thấy Quang Minh vẫn còn ở trong vòng, cô tức giận suýt chút nữa nhảy dựng lên, cái tên này mà cũng là chiến tướng đệ nhất Điểm G sao?

- Liều mạng.

Trên mặt Đồng Uyên bỗng nhiên lộ ra thần sắc quỷ dị, bàn tay nhỏ bé kia đánh mạnh lên mặt đất.

Những cao thủ Giáo Hội này đồng thời sửng sốt, mặt đất vẫn không có thay đổi gì nhưng bọn họ có cảm giác bất an.

Bỗng nhiên lúc đó một lưỡi đao gấp khúc như âm hồn từ dưới đất phọt mạnh lên.

Điều khiến cho người khác cân nhắc là không biết đao đến từ chỗ nào? Lần này lại không giống như lần trước, đám cao thủ Giáo Hội đó theo bản năng nhảy sang một bên.

- Thoải mái quá.

Quang Minh vốn bị cao thủ Giáo Hội bao vây nay vòng vây bị phá liền lập tức đi ra.

Nắm tay Quang Minh hơi nắm lại, cả người như con trâu đực điên cuồng mà xông vào đám cao thủ Giáo Hội.

Đồng Uyên thế nào cũng không ngờ được Quang Minh không nhân cơ hội này mà chạy mà lại chủ động tấn công, cô buồn bực dậm chân: - Mặc kệ, cứ oanh tạc cho tôi.

Pháo đạn lại một lần nữa nhằm vào đám người đó mà oanh tạc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng không về tổng bộ Điểm G Paris luôn mà sau khi gặp gỡ Đệ Nhị Mộng và Lãng Mạn thì trực tiếp xuất hiện ở một góc khác.

Trong bóng đêm, Thường Nhạc đứng lặng yên ở đó, bên cạnh hắn còn có một cái bóng màu đen, Thường Nhạc chậm rãi mở miệng, nói: - Đã nắm được mục tiêu chưa?

- Bẩm, Thánh Nữ Hắc Ám đã tiến vào tầng hầm đại thế giới Paris.

- Tầng hầm ngầm?

Thường Nhạc hơi sững sờ, ở HongKong mình đã từng vì chuyện của Hoa Nhã Thi kết quả là gặp phải người trong thánh điện đến từ tầng hầm ngầm.

Chẳng lẽ cái gọi là thánh điện đó thích vào trong lòng đất sao? Chẳng lẽ bọn họ đều làm những chuyện mà người không nhìn thấy được hay sao? Nghĩ đến đây, khóe miệng Thường Nhạc nởi một nụ cười quỷ dị.

- Được, dẫn tôi đi.

Thường Nhạc có vài phần mong chờ.

Cái bóng màu đen đó thoáng chần chừ nói: - Thủ lĩnh, cậu không dẫn theo một vài người sao? Quả thực sự tồn tại của Thánh Điện Hắc Ám vẫn là một điều kỳ bí.

Bây giờ Thánh Nữ Hắc Ám tiến vào trong tầng hầm, không có cách nào bảo đảm ở dưới đó có bao nhiêu cao thủ.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, chắc chắn một trăm phần trăm, nói: - Nếu bọn họ có thể giữ tôi lại, như vậy dẫn theo nhiều người cũng không có ích gì.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Thuộc hạ rõ. Cái bóng màu đen đó cung kính nói.

Tốc độ cái bóng màu đen rất nhanh nhưng tốc độ Thường Nhạc cũng không hề chậm, trước sau vẫn đi theo cái bóng, chuyện lần này, Thường Nhạc cũng không dám nắm chắc mười phần.

Vì để nắm được vị trí Thánh Nữ Hắc Ám, mình đã phái rất nhiều cao thủ cuối cùng cũng đều thất bại, lần này mình đã phái cái bóng màu đen chính là tinh nhuệ nhất trong đội Ảnh mà Lạc Phong tận tâm bồi dưỡng.

Cái bóng màu đen là Đặc Nhất Hào của nhóm Ảnh, vẫn luôn ẩn mình bên cạnh Thường Nhạc, nhiệm vụ của gã chính là truy tìm tung tích của Thánh Nữ Hắc Ám.

- Thủ lĩnh, ở chỗ này ạ.

Đại khái chừng nửa canh giờ hai người đứng trước một tòa nhà phồn hoa.

- Được, anh lui đi.

Thường Nhạc khẽ gật đầu một cái, trực tiếp đi xuống tầng hầm Đại thế giới Paris.

- Phòng giải trí.

Vừa mới đi xuống đó, tiếng la hét ầm ĩ, tiếng bàn phím, tiếng hoan hô chiến thắng hòa lẫn vào với nhau khiến Thường Nhạc hơi sững sờ.

https://thuviensach.vn

Xem kỹ lại toàn bộ căn hầm để tìm mục tiêu nhưng căn bản không còn thừa một phòng nào cả, thế thì Thánh Nữ Hắc Ám ở chỗ nào?

Chẳng lẽ tin tức của Đặc Nhất Hào là sai sao?

Thường Nhạc đi đi lại lại trong tầng hầm, xung quanh căn bản chỉ toàn tiếng cười đùa, không ai để ý đến sự hiện hữu của hắn.

Một lần, hai lần, ba lần

Lúc Thường Nhạc đi tới tầng hầm, đi lại xung quanh đến lần thứ tư bỗng nhiên dừng lại, gần chỗ hắn đứng cò một mùi hương nhàn nhạt.

Mùi hương rất quen thuộc khiến đầu Thường Nhạc không tự chủ được xuất hiện thân hình của Thánh Nữ Hắc Ám, mắt hắn hơi sáng lên, sợ là Thánh Nữ Hắc Ám không thể ngờ được lần này lại để một chi tiết sơ hở thế này.

Thường Nhạc đứng yên nhắm hai mắt lại loại bỏ tiếng ồn ào ở xung quanh đi, bắt đầu hình dung phương hướng của mùi hương nhạt đó.

Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc mở hai mắt ra, trước mắt là một vách tường đá, mùi hương đến vị trí đó là biến mất, Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày lại.

Hắn lẳng lặng đứng ở đó, tay sờ lên vách tường, tường lạnh như băng khiến tim hắn hơi động, hắn dùng lực đẩy vào.

Vách tường vẫn như cũ, không có động tĩnh gì.

Sức mạnh bắt đầu tăng thêm, nhưng vẫn không có hiệu quả như trước, Thường Nhạc bắt đầu tin tưởng nếu như là vách tường bình thường với sức mạnh như thế thì đã sớm sụp rồi.

Nhưng bây giờ vẫn kiên cố như thế, vách tường này quả rất cổ quái, tay hắn đẩy mạnh thêm nữa: - Động rồi. Bỗng nhiên lúc đó Thường Nhạc hơi động.

https://thuviensach.vn

Vách tường từ từ mở ra, đồng thời bên trong xuất hiện một khoảng không nhỏ, thân hình Thường Nhạc càng ngày càng mơ hồ, bức tường cũng càng dần càng mơ hồ.

Những người chơi điện tử xung quanh căn bản không nhìn thấy động tĩnh ở đây, đương nhiên là ở đây thiết lập đặc thù riêng, một khi cơ quan mở ra, như vậy tất cả mọi người sẽ không nhìn thấy được động tĩnh bên này.

Vách tường dần chuyển động, Thường Nhạc cảm thấy chân mình bắt đầu thong thả đi, lúc vách tường hoàn toàn dời ra, trước mắt xuất hiện một cái động.

Cái động màu đen hình như không thể nhìn thấy đáy được.

Thường Nhạc yên lặng dùng hơi thở tỏa ra để dò xét, căn bản không dò thấy bất kỳ chướng ngại vật nào, trong lòng hắn thầm kinh hãi, chẳng lẽ Thánh Nữ Hắc Ám sống ở nơi hắc ám không có người sống sao? Nếu thế thật thì uổng phí cho mỹ nhân này quá.

Nhưng một cảm giác nói với Thường Nhạc, chuyện này tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Thường Nhạc chậm rãi bước thẳng vào phía trước.

- Đầu giường ánh trăng sáng.

Đi chưa được mấy bước đột nhiên trong bóng tối phát ra một giọng nói trầm thấp.

Tinh thần Thường Nhạc căng thẳng, thật không ngờ còn có kiểu trạm kiểm soát thế này, rốt cuộc đây là nơi nào? Phía trước căn bản không có khả năng, phải biết là mình khi nãy đã dùng hơi thở để dò xét.

https://thuviensach.vn

Chẳng nhẽ sau bức tường còn có huyền cơ khác? - Dưới mặt đất phủ sương. Thường Nhạc bỗng nhiên cười gian xảo nói.

- Khẩu hiệu chính xác, tiếp tục tiến lên.

Giọng nói trầm thấp đó lại vang lên.

- Củ chuối thật.

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị câu nói của đối phương dọa cho nhảy dựng lên, khẩu hiệu không ngờ đơn giản thế kia, thế nhưng trong lòng Thường Nhạc đồng thời có thêm một sự cảnh giác.

Đáp án càng đơn giản trong lòng một vài người lại càng không dám khinh xuất trả lời, đối phương sắp đặt như vậy không nghi ngờ gì nữa đây là điểm tài tình và xảo quyệt nhất.

- Phía trước không có đường rồi?

Bỗng nhiên Thường Nhạc cảm thấy phía trước xuất hiện một bức tường, tinh thần hắn căng thẳng lên, vừa rồi mình dùng hơi thở dò xét, phía trước chắc là có đường nhưng bây giờ lại không có như vậy?

Thường Nhạc hiểu giờ phút này không phải dựa vào sức mạnh mà là trí tuệ: - Đầu giường trăng tỏ rạng Đất trắng ngỡ như sương. Thường Nhạc nhớ tới khẩu hiệu này, trong đầu xuất hiện một ý tưởng.

Tập trung hết sức mạnh lại dưới chân.

- Ầm.

Bỗng nhiên lúc đó, mặt đất dưới chân Thường Nhạc tạo thành khoảng không, Thường Nhạc nhanh chóng nhảy sang một bên.

https://thuviensach.vn

- Nguy hiểm thật. Chân Thường Nhạc dừng bên cạnh cửa động, hắn dùng hơi thở để dò xét, phản ứng đầu tiên trong đầu chính là: - Sâu không lường được.

Quả thực căn bản không cảm nhận được rốt cục sâu đến đâu, nhưng đó là cách duy nhất để Thường Nhạc đi vào, hắn hít một hơi thật sâu, như vậy càng kích thích sự hưng phấn của hắn.

Đổi là người khác đã lo sợ bị ngã xuống chết, nhưng Thường Nhạc đã bay xuống dưới, khởi động Khôi giáp Hắc Ám.

Thường Nhạc tuy rằng ngông cuồng nhưng cũng không phải là loại kiêu ngạo, hắn hiểu rõ cái gì nên phòng bị, đương nhiên khởi động Khôi giáp Hắc Ám, Thường Nhạc cảm thấy sức mạnh càng dần càng tăng thêm.

- Chẳng lẽ Khôi giáp Hắc Ám vốn có quan hệ với Thánh Điện Hắc Ám, bây giờ áo giáp đang hấp thu năng lượng hắc ám? Tinh thần Thường Nhạc hơi rung, tốc độ rơi xuống càng dần càng chậm, sức mạnh hấp thu càng dần càng dồi dào.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Thường Nhạc ảm thấy được, bên dưới càng dần càng sáng, đã đến đáy rồi.

- Thế giới dưới lòng đất.

Lúc hoàn toàn hiểu được tình hình bên dưới, Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, làm gì có cái động nào, hoàn toàn là một thế giới mới tinh.

Nơi này có ánh sáng đầy đủ, có nhà cửa, cung điện, cũng có người đi trên dường, quần áo họ mặc đều là màu đen, tốc độ đi cũng không nhanh không chậm.

Chẳng biết tại sao, Thường Nhạc cảm thấy bất kỳ người nào đi trên đường chỉ cần đi vào thế giới thực thì sẽ là một cao thủ nhất đẳng, đây quả thực là

https://thuviensach.vn

điều không thể tin nổi.

Thế giới dưới lòng đất rốt cục lớn thế nào? Có bao nhiêu người? Trong cung điện rốt cục là nhân vật thế nào? Thánh Nữ Hắc Ám có quan hệ gì với nơi thế này?

- Không ổn rồi.

Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc cảm thấy có một sức mạnh quỷ dị tấn công về phía mình.

- Anh là ai?

Đối phương vừa công kích vừa thò vào ngực móc đồ.

Thường Nhạc lập tức tỉnh lại, mình mặc quần áo thế này là ngoại tộc cho nên đối phương mới làm như vậy, nếu như đối phương triệu tập nhiều người lại sợ là mình muốn thoát thân cũng khó khăn.

Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, căn bản không để cho đối phương móc đồ ra, nhanh chóng nắm cơ hội tấn công, đối phương tay trái móc đồ, tay phải tấn công qua Thường Nhạc.

- Ầm.

Thường Nhạc dốc toàn lực tấn công về phía đối phương, hắn chỉ dùng một tay nên chiếm rất nhiều ưu thế, trong chớp mắt cả người bị Thường Nhạc đánh ngã trên mặt đất.

Nhìn thấy đối phương không ngừng co giật, thân thể Thường Nhạc thầm kinh hãi, một đòn dốc toàn lực mà không chết có thể thấy đối phương lợi hại thế nào.

Còn đối phương chỉ là một trong những người đi đường chú ý đến mình, giờ phút này căn bản không cho phép Thường Nhạc suy xét nhiều, nhanh

https://thuviensach.vn

chóng lột quần áo trên người hắn mặc lên người mình.

Thoáng ổn định suy nghĩ lại, sau đó hòa lẫn vào đám người.

Ánh mắt Kerri lạnh lùng ngước nhìn đám người trước mắt này, hắn thế nào cũng không ngờ mình lại bị ngã ở đây.

Sau khi Quang Minh rời khỏi, toàn bộ ZVN đã bị mình chiếm cứ một phần ba, giang sơn chỉ còn thừa lại một nửa nằm trong tay hai tên bộ hạ của Mộ Dung Trường Thiên.

Còn một phần khác thì bị khống chế trong tay bang phái của ZNV.

Mộ Dung Trường Thiên quy thuận Điểm G, như vậy hai tên thuộc hạ xác nhập Điểm G là điều đương nhiên, cho nên Kerri nhận lời mời của Bạch Vân đến không chút do dự.

Lúc tiến vào đại sảnh, Kerri liếc mắt nhìn thấy lão già ngồi trên ghế thái sư, phản ứng đầu tiên của Kerri chính là không ổn.

Quả thực Mộ Dung Trường Thiên là lão đại của bọn Bạch Vân, nhưng lão già có thể ngồi trên ghế kia rốt cục là ai?

- Cậu chính là Kerri bộ hạ của Thường Nhạc, chuyên về dùng bom phải không?

Ánh mắt lão già như kiếm bắn thẳng vào trong lòng Kerri.

- Ông là ai?

Kerri tay khẽ động, miệng thản nhiên hỏi.

- Tư Đồ Lôi Minh là thiếu gia nhà ta.

https://thuviensach.vn

Lão già thản nhiên cười, trong lúc nói chuyện đối phương bắt đầu triển khai tấn công về phía Kerri.

Khóe miệng Kerri lộ ra nụ cười lạnh lùng, đơn giản dựa vào điểm này để bắt mình không khỏi quá nực cười, thế nhưng nụ cười chỉ duy trì trong chớp mắt.

Kerri thế nào cũng không ngờ mình bị tấn công từ bên cạnh, hơn nữa đối phương ra tốc độ nhanh như vậy căn bản không có cơ hội phản ứng.

Phải biết rằng Kerri lợi hại nhất chính là về thuốc nổ, nhưng năng lực bản thân cũng không mạnh lắm, huống hồ kẻ tập kích lại là Bạch Vân.

Thường Nhạc đứng trước cửa cung điện, có mấy tên thị vệ mặc áo giáp đen đứng đó, Thường Nhạc bình tĩnh nhìn vào nhưng trong đó không thấy bất kỳ cung nữ nào.

- Chẳng lẽ ở đây còn có hoàng đế hay sao?

Bước chân Thường Nhạc không tự chủ được tiến về phía trước.

- Đứng lại.

Mấy tên thị vệ đồng thời tiến về phía trước, khí thế hùng mạnh kinh thiên động địa tấn công vào Thường Nhạc.

- Mạnh thật.

Thần sắc Thường Nhạc khẽ thay đổi, chỉ là mấy tên thị vệ mà mạnh vậy, đất nước này không khỏi quá đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy nhưng bước chân Thường Nhạc không tự chủ được lui lại phía sau.

- Tôi chỉ định nhìn thôi mà. Bước chân Thường Nhạc lảo đảo thối lui lại, sắc mặt tái nhợt thoạt nhìn như vừa mới bị trọng thương.

Lúc Thường Nhạc lui lại là lúc bốn tên thị vệ cũng đồng thời dừng lại, dường như đòn công kích vừa rồi không phải là bọn họ vậy, vẫn đứng lẳng lặng ở chỗ cũ.

- Ngoại trừ từ cấp bậc võ sĩ thánh điện trở lên, không ai có thể đi vào cả. Một trong những tên thị vệ đó thần sắc lạnh lùng nói.

Đồng tử Thường Nhạc co lại, trong đầu lóe lên một ý tưởng, nói: - Thế bây giờ tôi muốn gia nhập võ sĩ thánh địa không được sao?

- Muốn gia nhập vào hàng ngũ võ sĩ thánh điện thì phải đến chỗ cung điện thăng cấp Võ sĩ Hắc Ám đi. Ánh mắt tên thị vệ đó gắt gao nhìn Thường Nhạc, dường như đang tìm một chỗ khác thường trên người hắn.

Trong lòng Thường Nhạc hiểu rõ nếu còn tiếp tục nữa sợ là mình sẽ để lộ sơ hở, hắn khẽ gật đầu rồi lùi lại phía sau.

- Đại thúc, chờ cháu một chút.

Thường Nhạc còn chưa đi được hai bước thì một giọng nói trong trẻo từ sau vọng lại.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hơi nhíu mày, dù gì mình cũng là một thanh niên anh tuấn, thế mà giờ bị người khác gọi là đại thúc, thật là không dễ chịu chút nào.

- Tiểu Bảo. Quay người lại nhìn thấy khuôn mắt xinh đẹp kia, trong đầu Thường Nhạc không tự chủ được nghĩ đến Tiểu Bảo thế nhưng nhìn kỹ thì có chút không giống với Tiểu Bảo.

Cô bé trước mắt này nhiều nhất có tám, chin tuổi, hơn nữa làn da cũng trắng hơn Tiểu Bảo rất nhiều, chắc là do hoàn cảnh sống ở dưới tầng hầm này.

- Gọi tôi à?

Thường Nhạc thấy cô bé đi đến trước mặt mình thì dừng lại, hắn hơi kinh ngạc hỏi.

Cô nhé nhíu trán lại, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên: - Ngoài chú ra ở đây còn có ai khác nữa sao?

- Làm gì?

Từ sau khi dẫn theo Tiểu Bảo và Linh Nhi, Thường Nhạc cảm thấy càng ngày sống càng khó khắn, mấy tên trẻ ranh này lực sát thương rất là mạnh.

Cô bé chú ý đến tia cảnh giác trong mắt Thường Nhạc, lập tức tức giận nói: - Đại thúc, cháu thấy chú nhìn cũng được cho nên muốn rủ chú cùng tham gia thăng hạng võ sĩ thánh điện, đúng là không biết xấu hổ.

- Chẳng lẽ người của Thánh Điện Hắc Ám đều xấu hết sao? Thường Nhạc nhìn thấy cô bé thì ra oai, nắm tay lại, giơ lên, hắn khẽ lắc đầu nói:

- Được, chúng ta cùng đi đi!

Cô bé cười nhảy dựng lên, vỗ vỗ vai Thường Nhạc, nói: - Đại thúc, cháu là Vũ Dực, chú tên là gì thế?

https://thuviensach.vn

- Trường Phong. Thường Nhạc bình tĩnh nói.

- Đại thúc, giờ khắc này chúng ta có thể gặp nhau đó chính là duyên phận, đợi đến khi vào thăng cấp thì cháu sẽ chiếu cố đến chú, chú cứ yên tâm đi. Vũ Dực kéo tay Thường Nhạc đi thẳng đến mục tiêu phía trước.

Thường Nhạc mỉm cười, ranh con này còn đáng yêu hơn cái tên Tiểu Bảo rấ nhiều, quả thực là quá tốt.

- Đại thúc, tới rồi.

Đại khái chừng nửa giờ sau một lớn một bé đã đứng trước cửa võ sĩ thánh điện, cô bé cười hì hì nói: - Mấy năm rồi gặp, cái chỗ chết tiệt này vẫn như thế.

Thường Nhạc sửng sốt, những lời nói rất ngông cuồng này rất phong cách, đáng tiếc là còn nhỏ quá, ít nhất phải chờ bảy, tám năm nữa. Hắn quay đầu lại, ngạc nhiên dò hỏi: - Có phải cháu đến đây mấy lần rồi không?

Vũ Dực gật đầu, hơi ngửa lên đầy vẻ tiếc nuối nói: - Từ lúc năm tuổi cháu đã tham gia thăng cấp võ sĩ rồi, kết quả là đến cửa thứ hai thì bị out.

- Có phải năng lực không đủ hay không? Thường Nhạc đồng thời muốn biết một chút cái gọi là trận đất thăng cấp võ sĩ này rốt cục là thế nào?

Vũ Dực không hề nghĩ ngợi, thốt lên: - Chó chết, là do cháu không đủ tuổi nếu không cháu đã được thăng lên cấp hai võ sĩ thánh điện rồi.

Câu nói này của Thường Nhạc như đánh vào mũi cô bé, sự lựa chọn duy nhất của hắn lúc là là duy trì im lặng.

- Đi thôi, chúng ta tiến vào trận đấu võ sĩ thánh điện cấp một đi. Vũ Dực thấy vẻ mặt ôn tồn của Thường Nhạc, cô hài lòng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Ở cánh cửa thăng hạng võ sĩ thánh điện cùng có bốn gã thị vệ, bốn tên đó nhìn thấy Vũ Dực như gặp phải quỷ, đứng đó không chớp mắt, căn bản không cần bất kỳ giấy tờ gì.

Tiến vào trong võ sĩ thánh điện, bên trong có ba mươi người, đứng bên cạnh ba mươi người đó là một người trung niên, chắc là trọng tài.

- Dựa theo quy định trận đấu, mọi người lần lượt chọn một người, chỉ cần đánh bại được thì có thể qua cửa rồi. Ánh mắt người trung niên đó nhìn chăm chú vào Vũ Dực, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười thản nhiên.

- Tôi xin có kiến nghị, hy vọng ông có thể chấp nhận. Vũ dựng giơ cánh tay nhỏ bé lên, nghiêm túc nói.

- Kiến nghị gì? Cháu cứ việc nói đi.

Người trung niên tỏ vẻ bất đắc dĩ.

- Cháu cùng tiểu đệ cháu đối phó với hai người, ông cảm thấy thế nào? Vũ Dực nghiêm túc nói.

Vừa rồi còn là đại thúc thế mà trong nháy mắt đã biến thành tiểu đệ, Thường Nhạc chỉ có thể nói thầm: - Bình tĩnh, bình tĩnh.

Thần sắc người trung niên cổ quái, đề xuất của người khác thì mình đã sớm cự tuyệt rồi, nhưng là của Vũ Dực mình không thể không thận trọng suy xét: - Được, không thành vấn đề.

- Ha ha, hai người các người.

Vũ Dực chỉ vào hai võ sĩ thánh điện, vô cùng tự tin nói.

Hai gã võ sĩ thánh điện nhìn nhau hơi chút bi ai, vài phút sau mới thận trọng đi ra, Thường Nhạc xoa xoa nắm đấm suy xét nên ra bao nhiêu lực.

https://thuviensach.vn

Mà Vũ Dực lại cản Thường Nhạc lại,, nói: - Tiểu đệ đứng sang một bên đi, để lão đại giúp qua cửa này.

Thường Nhạc có thể cảm giác được rõ ràng sức mạnh của hai gã võ sĩ thánh điện đó rất mạnh, nhưng hắn cũng muốn xem một chút cô bé Vũ Dực của chúng ta sẽ làm như thế nào?

Động tác Vũ Dực rất nhanh, ngay lúc hai gã võ sĩ thánh điện vừa mới đứng vững cô đã bắt đầu triển khai hành động tuy nhiên động tác chân của cô nhanh như điện.

- Ầm ầm.

Vài lần công kích liên tục mà hai gã võ sĩ thánh điện đó hầu như không có phản ứng gì nên bị Vũ Dực đánh thối lui về phía sau.

Ánh mắt Thường Nhạc híp lại, hắn cảm thấy thật kỳ quái, dựa theo năng lực của hai tên này tuyệt đối có thể ngang với trình độ của Cao Tiếu.

Thân thủ của Vũ Dực so với hai người này vẫn còn kém xa, mắt nhìn thấy tình hình trước mắt không giống như vậy thế thì chắc chắn là hai gã này cố ý như vậy.

Đồng thời, Thường Nhạc cũng coi như hiểu ra, lúc trước Vũ Dực nói qua được võ sĩ thánh điện cấp một sợ là bên trong có ngụ ý.

- Chúng tôi nhận thua.

Đại khái chừng mười phút sau, hai gã võ sĩ thánh điện hở hồng hộc nói.

Trên đầu Vũ Dực cũng toát hết mò hôi, chỉ cần hai gã võ sĩ thánh điện đó kiên trì thêm chút nữa chỉ sợ là Vũ Dực đã sớm mệt nằm xuống rồi.

- Tiểu đệ cảm thấy tôi thế nào? Vũ Dực lau mồ hôi trên trán, dương dương đắc ý nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Lão đại thật sự là quá lợi hại so với tưởng tượng của tôi.

Vẻ mặt Thường Nhạc tươi cười nịnh hót Vũ Dực.

- Đó là điều đương nhiên, chúng ta vào luôn cửa thứ hai đi, chuẩn bị tiến vào khu trận đấu thăng cấp võ sĩ thánh điện cấp hai. Vẻ mặt Vũ Dực kiêu ngạo tươi cười.

- Lão đại có cần nghỉ ngơi một chút không ạ? Thường Nhạc thấy Vũ Dực đi có chút không vững, hắn không kềm nổi tốt bụng nói.

Vũ Dực hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc, nói: - Anh thấy bản lão đại bây giờ cần nghỉ ngơi sao?

Thường Nhạc sửng sốt lập tức mỉm cười nói: - Đương nhiên lão đại làm gì cần nghỉ ngơi, chúng ta tiếp tục tiến vào, nhất định phải cho bọn họ ngã nhào trên mặt đất.

Trong lúc bọn họ nói chuyện đã tiến vào cửa thứ hai.

- Củ chuối thật.

Thường Nhạc thiếu chút nữa đã bị tình hình trước mắt dọa cho nhảy dựng lên, toàn bộ bốn người trong phòng dáng người cao to mập mạp, thể trọng có khi phải đến một trăm cân.

Cái khác không đề cập đến, chỉ riêng thể trọng của đối phương thôi cũng có thể tạo ra một áp lực mãnh liệt, khí thế vô biên của bốn chục tên khiến người ta cảm thấy hô hấp khó khăn.

Vũ Dực lần này cuối cùng cũng gặp những cao thủ của cửa này, cô hít một hơi thật sâu, hai người đối phó với bốn người, cái này cô đã sớm nghe qua rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ thấy những tên này mới biết thế nào gọi là cao thủ! Vũ Dực có chút hối hận sớm biết thế này đã nghỉ ngơi một chút.

Cho dù có nghỉ ngơi một chút mình nhiều nhất chỉ có thể đánh được một tên, huống hồ bốn tên trước mắt đều rất lợi hại.

Ánh mắt xinh đẹp của Vũ Dực nhìn sang bên cạnh nhưng Thường Nhạc ngơ ngác đứng ở đó, Vũ Dực thầm nói: - Chẳng lẽ hắn bị bọn họ dọ cho choáng váng rồi?

- Lão đại vẫn là một mình lão đại đối phó bốn tên sao?

Thường Nhạc đồng thời chú ý tới thay đỏi nội tâm và vẻ mặt của Vũ Dực, hắn thầm cười nhưng ngoài miệng nghiêm trang nói.

Vũ Dực vỗ ngực hùng hổi nói: - Đương nhiên là một mình lão đại tôi đối phó bốn tên.

- Lão đại cố lên.

Thường Nhạc nhanh chóng lui sang bên cạnh để cổ vũ tinh thần Vũ Dực.

Bốn người cùng đồng thời nhìn sang Vũ Dực.

- Ầm.

Vũ Dực nhanh chân tung cước nhưng tiếp xúc với thân thể một người cô bé cảm thấy như chân mình đạp vào đá.

- Khuôn mặt lập tức thay đổi.

Bốn ngươi căn bản cũng không trả đòn, mà càng dần càng vây quanh Vũ Dực phạm vi ngày càng hẹp.

https://thuviensach.vn

Vũ Dực nóng nảy tiếp tục xuất cước, không gian không có, cô hít một hơi thật sâu, tập trung sức mạnh tiếp tục tung cước.

- Ầm.

Vẫn là cảm giác đạp và đá, sắc mặt Vũ Dực hoàn toàn thay đổi, cả ngươi cô bị sức mạnh bắn ngược trở lại.

- Bùm. Thân hình nhỏ bé nhe răng, trợn mắt văng trên mặt đất.

Hai hàng nước mắt long lanh rơi xuống.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 432: Vũ Dực 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tôi phục cô rồi!

Thường Nhạc nhìn lão đại của mình nước mắt lưng chòng, bộ dạng khí thế hừng hực khi nãy đã biến mất hoàn toàn, cái này gây cho người ta cảm giác vừa buồn cười vừa giận.

Vũ Dực mặc dù khóc nhưng bả vai không hề co giật, cũng không có tiếng khóc, ánh mắt sáng ngời của cô bé chuyển từ bốn tên thị vệ đó lên người Thường Nhạc.

Cô ý thức được thân phận lão đại của mình, bây giờ cô bò lồm cồm đứng dậy, phủi bụi ở mông đít, tức giận nói: - Chúng ta đi, mấy ngày nữa lại tới khiêu chiến tiếp.

- Được, tôi đồng ý.

Kỳ thực Thường Nhạc rất muốn xông vào cho bọn hung tợn này một trận nhưng phải luôn nhắc nhở mình, thân phận giả trang làm kẻ yếu dễ hơn so với người mạnh nhiều.

Nếu như mình có thể khiến cho bốn tên ngày ngã thế thì thân phận mình có thể bị bại lộ.

Vũ Dực không chú ý đến những điều đó, trong quan điểm của cô Thường Nhạc là tiểu đệ của mình, mình không thể đối phó thì Thường Nhạc càng không tính đến.

https://thuviensach.vn

- Nói lại những lời đó một lần nữa xem nào. Thần sắc Lâm Phong thay đổi, ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn sang tên bộ hạ.

- Lão đại Kerri bị bọn Bạch Vân bắt đi rồi.

Lâm Quân lau mồ hôi trên trán, khi hắn nhận được tin tức này cũng đồng thời bị kinh hãi, thế cục ZNV vốn là một miếng lớn, Mộ Dung Trường Thiên quy thuận Điểm G đúng là chuyện quá tốt.

Thế nhưng trong nháy mắt tình thế lại hoàn toàn thay đổi, sau khi Kerri bị bắt, Quang Minh rời khỏi ZNV, Lâm Phong đang phụ trách các bang phái ZNV, giang sơn ZNV vốn là cứ điểm của Điểm G trong nháy mắt đã bị đối phương thâu tóm hết.

Toàn bộ ZNV của Điểm G trước mắt chỉ còn mỗi địa bàn này, Tân Long Nha chiếm cứ bốn phần năm địa bàn, còn lại một phần năm là của Điểm G.

Ngón tay Lâm Phong lẳng lặng gõ trên mặt bàn.

Những bộ hạ đó của mình sau khi dùng thuốc cải tạo thực lực đều nâng lên rất nhiều, thế nhưng so với Tân Long Nha vẫn còn một khoảng cách rất lớn.

- Lão đại, bây giờ chúng ta phải làm gì. Ánh mắt Lâm Quân mong chờ nhìn về phía Lâm Phong, kể từ khi bọn họ quay trở về ZNV ngoại trừ chỉnh đốn nội bộ những bang phái ra, còn lại không có bất kỳ hành động lớn nào.

Toàn bộ những cao thủ bang phái đều hy vọng có cơ hội thể hiện nhưng vẫn luôn bị áp chế.

- Nhẫn.

Ngón tay Lâm Phong cuối cùng cũng dừng lại, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

- Nhẫn? Lâm Quân hơi sững sờ, hồ nghi nói: - Lão đại anh không nhầm chứ, chúng ta mà nhịn nữa thì toàn bộ ZNV sẽ bị bọn họ thâu tóm hết.

Lâm Phong khẽ lắc đầu, thần sắc mang vài phần quỷ dị, nói: - Cậu nói thực lực bang phái ZNV chúng ta trong lòng bọn Tân Long Nha thế nào?

Lâm Quân ngẩn người nói: - Bang phái chúng ta trong lòng bọn họ vẫn khá yếu, nếu lần này bọn Bạch Vân tính kế không thể quên lão đại anh rồi.

Lâm Phong cười quỷ dị, đứng lên: - Quả thực người ZNV chúng ta, bọn họ căn bản không để mắt tới, thậm chí còn cho rằng chỉ cần phái hai gã cao thủ bất kỳ cũng có thể tiêu diệt được chúng ta.

Trong đầu Lâm Quân lóe lên một ý tưởng, không kìm nổi thốt lên: - Lão đại, em hiểu rồi.

Lâm Phong mỉm cười gian xảo: - Thời gian này chỉ cần bọn họ tấn công, chúng ta sẽ lùi về sau, đợi cho đến khi bọn họ tưởng là nắm chắc thắng lợi hoàn toàn rồi thì chúng ta sẽ giáng cho bọn họ một cái tát trời giáng.

- Vũ Dực, em có biết thế giới chúng ta lớn thế nào không? Thường Nhạc đi sau Vũ Dực, giả bộ như không có việc gì dò hỏi.

Vũ Dực sửng sốt lập tức thốt lên: - Rất lớn, rất lớn, thế giới này chính là vương triều Hắc Ám của chúng ta.

- Vậy em có nghe nói đến thế giới bên ngoài chưa? Ánh mắt Thường Nhạc cẩn thận dò xét thay đổi biến hóa Vũ Dực.

- Thế giới bên ngoài.

Vừa nghe thấy mấy chữ này, ánh mắt Vũ Dực hơi sáng lên, nói: - Em nghe nói thế giới bên ngoài rất đẹp nhưng chúng ta không thể ra ngoài được.

- Sao không thể ra được?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tinh thần hơi động một chút, không kìm nổi thốt lên.

Thần sắc Vũ Dực cổ quái nhìn Thường Nhạc chằm chằm, không hiểu nói: - Chẳng lẽ anh chưa từng nghe qua hay sao? Thánh Điện Hắc Ám chúng ta phân cách bởi áp lực của hồ và đất, muốn thoát ra ngoài chỉ còn cách duy nhất là tìm kiếm bộ đồ Hắc Ám.

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ được xuất hiện thân hình mảnh khảnh đó, nhớ lại lần đầu tiên gặp cô ấy là ẩn nấp ở bên cạnh Sở Thiên Hùng.

Mục đích là vì chiếc Mũ giáp Hắc Ám của Sở Thiên Hùng, hơn nữa cũng nghe cao thủ vương triểu Hắc Ám nói qua áp lực trong hồ, bây giờ lại nghe Vũ Dực nói thế đích lực là có liên quan.

Lại liên tưởng đến lúc mình mới hạ xuống khởi động áo giáp Hắc Ám, loại hiện tượng cổ quái đó đương nhiên là do Khôi giáp Hắc Ám có quan hệ mật thiết với Thánh Điện Hắc Ám.

Thường Nhạc nhíu mày lại, hơi buồn rầu nói: - Nếu chúng ta không tìm thấy bộ đồ Hắc Ám thì vĩnh viễn không thể đi ra ngoài được à?

Vũ Dực có chút buồn bực lắc đầu nói: - Ai muốn đi ra ngoài mà không tìm được bộ đồ Hắc Ám thì rất khó, chúng ta ngoại trừ người có cấu tạo đặc biệt trong thánh điện ra thì những người khác đều không thể ra ngoài, đáng tiếc là em cũng không ra ngoài được.

Thường Nhạc ngân ra: - Cấu tạo thân thể đặc biệt à?

- Đương nhiên, ngoài cấu tạo thân thể đặc biệt ra trừ phi chúng ta có năng lực đủ đến võ sĩ thánh điện cấp sáu nếu không vĩnh viễn không có cách nào ra ngoài cả. Cánh tay Vũ Dực dựng lên, thần sắc có vài phần tiếc nuối nói.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, chẳng mấy chốc là có thể ra ngoài ngắm nhìn thế giới bên ngoài tươi đẹp đấy mà. Vẻ mặt Thường Nhạc sùng bái nói.

Vũ Dực nghe những lời này hơi nghi ngờ nói: - Làm sao em có thể ra ngoài được.

- Lão đại thử nghĩ một chút xem, dựa vào năng lực lão đại chắc chắn trước hai mươi tuổi có thể đạt tới võ sĩ thánh điện cấp sáu. Thường Nhạc nhanh chóng nịnh hót Vũ Dực.

Vũ Dực nghe thấy những lời này mắt cô bé sáng lên, vô cùng hưng phấn nói: - Đó là anh tinh mắt đấy, dựa vào năng lực của em chắc chắn có thể đạt tới cấp sáu.

Vẻ mặt Thường Nhạc sùng bái nói: - Lão đại, cấp sáu thì mạnh thế nào? Cái miệng nhỏ nhắn của Vũ Dực bĩu lên một cái, dổng lên nói: - Cấp sáu ngoài những trung đại vương trong Thánh Điện Hắc Ám ra, thì nhiều nhất chỉ có mười người đạt tới cảnh giới đó, nghe nói có thể dời non lấp bể, cụ thể lợi hại thế nào em cũng không hình dung ra được thế nhưng cha em cũng sắp đạt tới cấp sáu rồi.

- Có phải ai cũng đều muốn ra ngoài hay không? Thường Nhạc nghĩ đến mỗi ngươi trong Thánh Điện Hắc Ám đều có sức mạnh, tâm thần hắn khẽ nhúc nhích.

- Đó là điều đương nhiên, hơn nữa mỗi người trong Thánh Điện Hắc Ám đều đang rất nỗ lực, hơn nữa chúng ta đều tu luyện theo tâm pháp Thánh Điện Hắc Ám, hơn nữa hắc ám nhà em

Vũ Dực nói đến đây cô chợt phát hiện ra hình như mình nói hớ, thần sắc cổ quái nói: - Đó là tâm pháp hắc ám nhà em, là do cha em sửa đổi cho nên không thể truyền ra ngoài.

- Tâm pháp Hắc Ám.

https://thuviensach.vn

Tâm thần Thường Nhạc hơi động, Vũ Dực nhỏ như vậy mà tu luyện được lợi hại như vậy có thể thấy được điểm lợi hại của tâm pháp Hắc Ám.

Mình đã nắm được khá rõ tình hình trong Thánh Điện Hắc Ám, chỉ cần có thể lừa được con nhóc trong trắng này, thế thì tất cả đều tuyệt vời như trong dự tính của mình.

Nghĩ đến đây thần sắc Thường Nhạc càng trở nên mờ ảo và cổ quái: - Ai.

- Tiểu đệ, làm sao thế? Cánh tay Vũ Dực dựng lên: - Ai bắt nạt anh thế, nói đi, em sẽ giúp anh đánh kẻ đó một trận.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu nói:

- Lão đại, tôi định làm một vụ làm ăn với lão đại.

- Làm gì, kinh doanh gì? Vũ Dực trong nháy mắt hưng phấn và tò mò.

- Lão đại, tôi có một cách có thể đưa lão đại ra ngoài tận hưởng một chút thế giới tươi đẹp bên ngoài, thế nào? Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Anh nói cái gì? Anh định dẫn em ra ngoài à?

Vũ Dực nghe thấy Thường Nhạc kinh ngạc, thiếu chút nữa nhảy dựng lên, trong thế giới Hắc Ám vẫn luôn tuyên truyền thế giới bên ngoài rất đẹp, thế nhưng mình không có cách nào nhìn thấy được.

Mình cố gắng tu luyện đến thăng cấp Thánh Điện Hắc Ám để hy vọng có thể ra ngoài được, bây giờ nghe thấy những lời này của Thường Nhạc, cô bé không bị kích động mới là chuyện lạ.

- Theo như dự đoán của tôi, có thể đưa lão đại ra ngoài được. Thường Nhạc gật đầu khẳng định.

https://thuviensach.vn

- Cách gì?

Vũ Dực vội vàng kéo áo Thường Nhạc không thể chờ được nói.

- Cái này Thường Nhạc chần chừ một chút nói: - Lão đại cái này phải tiêu tốn rất nhiều sức lực, nhưng bây giờ thực lực của tôi còn rất yếu, có thể dẫn thêm lão đại ra ngoài sợ là sẽ bị người khác ức hiếp.

- Anh yên tâm đi, chỉ cần ra ngoài được thì bản lão đại có thể bảo vệ anh được. Vũ Dực không cần nghĩ nói luôn.

- Lão đại, nếu tôi có thể mang lão đại ra được thì tâm pháp Hắc Ám có thể đưa cho tôi không? Thường Nhạc cuối cùng cũng thò cái đuôi cáo ra.

- Không có vấn đề gì. Vũ Dực căn bản không do dự gì, trong lòng cô bé chỉ cần có thể ra ngoài được thì chuyện gì cũng có thể đáp ứng, thế nhưng vẻ mặt vẫn hồ nghi nói: - Anh có cách gì đưa em ra ngoài thế? Nếu không em không thể đưa tâm pháp Hắc Ám cho anh đâu.

- Đó là điều đương nhiên.

Thường Nhạc vỗ ngực.

Nếu đổi là người khác đoán chừng đã phát hiện ra lỗ hổng trong lời nói của Thường Nhạc, thế nhưng đối thủ của Thường Nhạc lại đơn giản chỉ là một cô bé.

Một khát khao mãnh liệt được ra ngoài, cô bé Vũ Dực hưng phấn kéo tay Thường Nhạc: - Đi, chúng ta về nhà ta lấy tâm pháp Hắc Ám, sau đó anh dẫn em ra ngoài, ha ha, nhưng không nên lừa em, nếu không ra ngoài bản lão đại sẽ đánh chết anh.

- Đó là điều đương nhiên, ha ha, em dù sao cũng không nên nói với người khác, kỳ thực thân thể của tôi có cấu tạo đặc biệt, có thể dẫn theo một

https://thuviensach.vn

người khác ra được, bằng không tôi làm gì dám làm ăn với lão đại đâu. Trong lòng Thường Nhạc vui như hoa, nhưng ngoài miệng nói rất nghiêm túc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 433: Vũ Dực 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Yên tâm, em tuyệt đối sẽ không nói với bất kỳ ai đâu, thế nhưng cũng đừng có mà lừa gạt em, nếu không em sẽ cho ngươi chết rất khó coi đấy. Vũ Dực rất nghiêm túc cảnh báo.

- Lão đại yên tâm đi, thân thể tôi yếu như vậy làm sao có thể lừa lão đại được chứ. Thường Nhạc đấm ngực thùm thụp, thần sắc còn chắc chắn hơn cả vàng.

Vũ Dực gật đầu vẻ rất hiểu những lời Thường Nhạc nói, người trong Thánh Điện Hắc Ám này dám lừa gạt mình đến giờ còn chưa được sinh ra đâu.

Thường Nhạc đi trên đường, ánh mắt thầm quan sát xung quanh, những người đi trên đường đó, từng người một đều rất mạnh, nếu như người trong Thánh Điện Hắc Ám có thể ra ngoài được thế thì thế giới sẽ như thế nào đây?

- Tới rồi.

Vũ Dực xoay người, đầu đụng vào người Thường Nhạc một cách nghịch ngợm nói.

Dễ nhận thấy là khi nãy Thường Nhạc hứa sẽ đưa cô ra ngoài nên lúc này cô đang cực kỳ hưng phấn.

- Vũ vương phủ!

Thường Nhạc tiếp xúc với phủ, ba chữ rõ ràng trước mắt khiến hắn hiểu ra được, mình đã nhận một quận chúa làm lão đại.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Thường Nhạc há hốc miệng, bộ dạng Vũ Dực rất đắc ý mỉm cười: - Yên tâm, em là bá chủ ở chỗ này, đến vương phủ rồi có thể đi ngang qua đường.

- Đó không phải thành Vương Bát sao?

Thần sắc Thường Nhạc cổ quái theo sau Vũ Dực vào trong.

Diện tích toàn bộ vương phủ rất lớn, Thường Nhạc không ngừng nhìn những cao thủ trong đội tuần tra ở xung quanh theo như khi nãy Vũ Dực đã giới thiệu cho mình.

Những cao thủ này căn bản đều là võ sĩ thánh điện từ cấp hai đến cấp ba.

- Đứng lại.

Khi một đội võ sĩ thánh điện đi trước mặt họ, bỗng nhiên Vũ Dực mở miệng gọi.

- Quận chúa có việc gì phân phó ạ?

Thần sắc đội trưởng đội tuần tra cung kính nhìn Vũ Dực.

- Lão gia có nhà không?

Vũ Dực khẽ nháy mắt một cái, nghiêm trang dò hỏi.

Đội trưởng đội tuần tra đã quá quen với câu hỏi thế này của Vũ Dực rồi, gã lập tức hồi đáp: - Vương gia vừa đi ra ngoài.

- Được, không có việc gì thì các người tiếp tục đi tuần đi. Ánh mắt nhỏ của Vũ Dực sáng lên, hưng phấn vô cùng nói.

Tinh thần Thường Nhạc khẽ động, nói:

https://thuviensach.vn

- Lão đại không phải bây giờ định nhân cơ hội này ăn trộm tâm pháp Hắc Ám đấy chứ?

Ánh mắt Vũ Dực liếc xéo qua Thường Nhạc, cảm thán nói: - Đến nay, đây là câu duy nhất anh nói tiếng người đấy, thế nhưng đó không phải gọi là ăn trộm, mà là mượn đọc.

- Đúng, đó là mượn đọc, Thường Nhạc nhanh chóng nịnh hót Vũ Dực.

Một lớn một nhỏ, trong nháy mắt đã đi tới Tàng Bảo Các, Thường Nhạc nhìn chữ bên trên, trong đầu không tự chủ được phản ứng nói: - Cái tên nói lên tất cả, tên vương gia này chắc chắc là một tục nhân.

- Đi, chúng ta cùng vào đi.

Vũ Dực cũng không để ý tới thần sắc thay đổi của Thường Nhạc, cánh tay nhỏ bé của cô kéo Thường Nhạc vào trong Tàng Bảo Các.

Cửa mở ra, trước mắt bọn họ là một thư phòng, Vũ Dực đứng trước một cái tủ, cánh tay nhỏ đưa ra đẩy một cái, một phòng bí mật hiên ra trước mặt bọn họ.

Thường Nhạc cảm thấy cái này thực sự rất có tục khí giống như vài tình tiết trên ti vi.

- Củ chuối thật. Lúc Thường Nhạc và Vũ Dực đi vào trong phòng bí mật, hắn hít một hơi thật sâu, trước mắt đều là ánh sáng lấp lánh của vàng.

Đống vàng kia đều tập trung ở một chỗ, đó giống như một ngọn núi nhỏ, Thường Nhạc đã từng thấy rất nhiều tiền nhưng, cảm giác kinh hồn bạt vía khi nhìn thấy số vàng lấp lánh trước mắt này cho tới bây giờ chưa từng được nếm qua.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc chợt phát hiện, mình cũng là một tục nhân, ít nhất thấy vàng cũng biết động lòng.

Xung quanh ngoài vàng ra còn có rất nhiều châu báu, Thường Nhạc bỗng nhiên nhớ đến Tiểu Bảo, nếu như Tiểu Bảo ở chỗ này thì.

Đùng nói là núi vàng, cho dù có đem hết cả phòng này đi cũng không phải là điều khó khăn gì.

Vũ Dực đi tới một cái hộp trước mặt, lấy ra một quyển sách mỏng, vô cùng vui vẻ nói:

- Được rồi, chúng ta có thể ra được rồi.

- Như vậy vẫn chưa được. Thường Nhạc cũng không rời đi mà mắt nhìn chằm chằm vào đống vàng.

- Không phải anh cần tâm pháp Hắc Ám sao? Lẽ nào lại muốn thêm vàng nữa? Vẻ mặt Vũ Dực hồ nghi nói.

- Không phải tôi cần, mà là lão đại cần đấy. Sắc mặt Thường Nhạc nghiêm trang nói.

Vũ Dực choáng vàng khó hiểu, nói: - Em cần gì?

Thường Nhạc kiên nhẫn giải thích cho Vũ Dực, nói: - Lão đại nghĩ một chút xem, nếu như đi ra ngoài có cần tiêu tiền hay không? Có cần ăn, cần mua đồ chơi hay không.

Vũ Dực giật mình tỉnh ngộ lại, vội vàng nói: - Đúng là cần.

- Tiền nhất định cần càng nhiều càng tốt, bây giờ có nhiều tiền trước mặt như vậy, chúng ta tiện tay lấy một chút ra ngoài đi, như vậy sau này muốn mua gì thì mua. Ánh mắt Thường Nhạc tập trung vào đống vàng.

https://thuviensach.vn

- Được, thế thì mang nhiều một chút đi. Vũ Dực trực tiếp cần một cái túi to bên cạnh hăng say xúc một đống vàng vào, sau đó lấy thêm một chút châu báu nữa.

Cái túi đó rất lớn, ít nhất sau khi đựng đầy đã cao bằng Vũ Dực, nhìn thấy đồ vật trong phòng bí mật vơi đi phân nửa, Thường Nhạc mới hơi mỉm cười.

Nếu túi mà to hơn chút nữa thì càng tốt.

Hai người đi ra khỏi Tàng Bảo Các thì gặp ngay phải một đội tuần tra đi tới, lúc này trên người Vũ Dực đang vác một cái bao tải thật to.

- Quận chúa

Thần sắc người phụ trách tuần tra đó cổ quái nhìn Vũ Dực, những thứ trong Tàng Bảo Các vương gia rất coi trọng, thế mà Vũ Dực lại lấy nhiều thứ ra như vậy, vương gia mà biết thì chắc sẽ đau lòng chết mất.

Vũ Dực căn bản cũng không cho đối phương có cơ hội mở miệng nói, trừng mắt một cái, nói: - Làm gì? Chẳng nhẽ định ngăn cản bản quận chúa hay sao?

- Không dám.

Tên đội trưởng đó quá hiểu rõ thủ đoạn của Vũ Dực rồi, đắc tội với ai thì có thể nhưng không thể đắc tội với quận chúa.

Vũ Dực thấy đối phương không dám mở miệng, cô bé vội nhấc túi châu báu đi ra ngoài.

- Lần này lời rồi.

Ra khỏi vương phủ, trong lòng Thường Nhạc mừng như điên, lần này đến chỗ thần bí này không những hiểu được tính hình Thánh Điện Hắc Ám mà

https://thuviensach.vn

còn có cơ hội lấy được một số tài sản lớn như vậy, cơ hội thế này không phải lần này cũng có được.

Hai người bước nhanh chân đi, Vũ Dực rất nóng lòng được ra thế giới bên ngoài trong truyền thuyết, Thường Nhạc còn đang lo lắng người được gọi là Vũ Vương đó trở về không biết là mình gặp họa rồi.

Đại khái hai mươi phút sau, hai người đã đi tới lối ra Thánh Điện Hắc Ám.

Thường Nhạc và Vũ Dực đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt đó, vẻ mặt Vũ Dực nghi ngờ:

- Chúng ta lên thế nào? Quả thực, bên trên quá cao, sức mạnh có mạnh thế nào cũng không thể dễ dàng bay lên dược, nhưng những thứ này đối với Thường Nhạc không phải là vấn đề gì.

Khi hắn khởi động Khôi giáp Hắc Ám cảm thấy thân thể thoải mái bay lên, cả người như cánh diều vậy, Thường Nhạc cầm tay Vũ Dực, hít một hơi thật sâu.

Khôi giáp Hắc Ám bắt đầu tự động mở ra.

- Oa, chúng ta bay lên rồi!

Vũ Dực cảm thấy chân bắt đầu rời khỏi mặt đất, thân thể từ từ bay lên, cô vui mừng không kìm nổi hưng phấn kêu lên.

- Dừng lại.

Bỗng nhiên lúc đó, từ xa truyền lại một giọng nói.

- Không xong rồi, cha em đến rồi, tăng tốc độ lên. Khi Vũ Dực nghe thấy giọng nói đó, khuôn mặt lập tức tỏ vẻ lo lắng, lớn tiếng thúc giục.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc híp mắt nhìn sang bên đó, không kìm nổi hít một hơi thật sâu: - Nhanh thật. Quả thực thân hình đi còn nhanh hơn cả chớp.

Trong nháy mắt đã tới trước mặt Thường Nhạc, Thường Nhạc có thể khẳng định tốc độ đối phương nhanh hơn mình rất nhiều.

Trong lòng hắn hơi căng thẳng, tốc độ nhanh như vậy thế thì có thể bay lên được rất cao, hắn hít một hơi thật sâu, thân hình bay nhanh lên trên.

Thân hình bên dưới căn bản cũng không dừng lại, vừa mới đến bên dưới đã lặp tức đuổi theo về phía trước.

Nhưng vẫn là chậm hơn Thường Nhạc nửa nhịp, thậm chí có thể cảm nhận được sức mạnh đối phương có thể chấn động cả thân thể của mình.

Sức mạnh này mà được tăng thêm nữa thì có thể thoát được hỏi lực hút của trái đất.

Ánh mắt Vũ Vương lo lắng nhìn hai bóng dáng dần biến mất đi, ông nắm tay lại quát lớn: - Nếu cậu dám làm con gái ta bị thương, thì ta sẽ bắt cậu phải trả gấp trăm lần đó.

Giọng nói long trời lở đất đó khí thế vô cùng, thân hình Thường Nhạc đột nhiên chấn động, đối phương thật sức rất mạnh, sợ là mình còn thua ông ta một bậc.

Theo như Vũ Dực đã từng miêu tả thì Vũ Vương đã đạt tới võ sĩ cấp năm của thánh điện Hắc Ám, mà toàn bộ người đạt tới cấp sáu chỉ có hơn mười người.

Một khi những người này tiến vào thế giới thực sẽ ai sẽ là đối thủ của bọn họ?

https://thuviensach.vn

Vũ Dực nhìn thấy sắc mặt Thường Nhạc nặng nề, cô bé còn tưởng hắn bị cha mình dọa, không khỏi cười hì hì nói: - Anh yên tâm đi, có em ở đây rồi, cha không dám đối phó anh đâu.

- Lão đại, trong Thánh Điện Hắc Ám những võ sĩ cấp sáu, họ đã từng ra ngoài chưa?

Trong lòng Thường Nhạc bắt đầu lo lắng nhìn Vũ Dực nói.

Vũ Dực nghiêng cái đầu nhỏ: - Chắc chắn là có ra ngoài rồi, hơn ngữa nghe nói có một người ra ngoài còn không quay về nữa, bây giờ là cao thủ đệ nhất thế giới bên ngoài đó.

- Cao thủ đệ nhất thế giới bên ngoài?

Thần sắc Thường Nhạc hoàn toàn thay đổi, lẽ nào kẻ đó chính là Phong Thần? Cao thủ số một thần bí trong truyền thuyết đồng thời cũng được mệnh danh là cao thủ đệ nhất thế giới.

Đương nhiên ngươi có thể chống lại Phong Thần chỉ có tên Kim của nước Mĩ, nhưng gã là người nước ngoài, mà tất cả những người mà mình đã gặp trong Thánh Điện Hắc Ám, bọn họ đều là người phương đông cả.

Cho nên có thể loại bỏ tên Kim ra.

Ngay lúc Thường Nhạc đang suy tư lo lắng thì chân của bọn họ đã chạm đất, Vũ Dực hưng phấn nhìn xung quanh, nói: - Đây là thế giới bên ngoài sao? Sao lại tối thui như vậy?

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 434: Vũ Dực 3

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tối ư?

Thường Nhạc nghe thấy thế không khỏi sửng sốt, lập tức mỉm cười nói: - Chúng ta tiếp tục đi đi, sau khi đi ra sẽ biết thế giới bên ngoài đẹp như thế nào.

- Đầu giường ánh trăng sáng.

Đi đến trước vị trí đó, một giọng nói trầm thấp lại vang lên.

- ĐDưới mặt đất phủ sương!

Thường Nhạc còn chưa mở miệng, Vũ Dực đã cười hì hì tiếp lời.

Thường Nhạc bất đắt dĩ nhún vai, dùng sức đẩy vách tường.

Trước mắt, ánh sáng xung quanh tiếng hoan hô, tiếng vỗ tay, tiếng điều khiển từ xa hiện ra.

Ánh mắt Vũ Dực sáng lên, trong Thánh Điện Hắc Ám mỗi người đều mặc trang phục màu đen, mà trò chơi, đồ vật trước mắt đây lại không giống, đặc biệt là những người đó đánh đánh vào cái máy tự nhiên có rất nhiều đồ rơi ra.

- Chúng ta đi thôi.

Thường Nhạc không có hứng thú với những trò chơi đó, thế nhưng Vũ Dực lại không rời khỏi nơi này, quăng túi châu báu đó cho Thường Nhạc, sau đó đánh đánh lên một cái máy.

https://thuviensach.vn

- Sao bọn họ đánh có đồ rơi ra, em đánh không rơi nhỉ? Vũ Dực hơi khó hiểu, bàn tay nhỏ bé cứ đánh lên cái máy, trên màn hình không ngừng xoay tròn.

Bởi vì âm thanh càng lúc càng lớn nên những tên bên cạnh nhìn thấy một cô bé xinh đẹp không đút tiền vào mà cứ đứng ở đó đánh, bọn họ đều tập trung nhìn rồi cười nói hi hi ha ha với nhau.

- Em không tin.

Cánh tay nhỏ của Vũ Dực nắm chặt.

- Không xong rồi. Thường Nhạc thầm kêu lên một tiếng, phản ứng đầu tiên chính là ngăn cản, nhưng chậm mất nửa nhịp rồi.

- Ầm.

Quyền kia đánh vào máy, lập tức tóe tia lửa ra, những đồng tiền lũ lượt rơi ra, Vũ Dực hoan hô bắt đầu nhặt những đồng tiền đó lại.

Những người đứng xung quanh hoàn toàn choáng váng, đây rốt cục là sức mạnh gì? Ông chủ tầng hầm cùng các vệ sĩ căn bản không dám lên tiếng, phải biết rằng, sinh mạng quý trọng hơn nhiều so với mấy trò chơi rẻ tiền này.

- Chúng ta đi nhanh thôi.

Thường Nhạc cảm thấy nếu tiếp tục như vậy thì ngày mai mình va Vũ Dực sẽ xuất hiện trên trang nhất tin tức.

Thần hiểu một vài chuyện đã đến mấu chốt, ánh mắt gã nhìn sang Koinu, lạnh lùng nói: - Anh Koinu, nếu anh không động thủ thì Điểm G chúng tôi sẽ trực tiếp rời khỏi Nhật Bản, sau này có chuyện gì xảy ra thì sẽ không có bất kỳ quan hệ gì với Điểm G chúng tôi hết.

https://thuviensach.vn

Tinh thần Koinu hơi căng thẳng, lần trước chuyện đồng ý với Thần mình không trực tiếp hành động, cha mình Okinainu lại gia nhập với Tân Long Nha.

Hơn nữa có được thi thể của Nhẫn Thần, có thể nói, chỉ cần dựa theo kế hoạch, chấn hưng lại toàn bộ hội Hắc Long thì hoàn toàn có khả năng chiến đấu.

Nhưng một chân thì trên còn thuyền Điểm G còn một chân thì ở chỗ Tân Long Nha đều không được phép.

Giờ phút này Thần của Điểm G yêu cầu hội Hắc Long hoàn toàn cắt đứt quan hệ với Tân Long Nha, hơn nữa trực tiếp đẩy mình lên vị trí thủ lĩnh cao nhất của hội Hắc Long.

Mà Tân Long Nha cũng đồng thời yêu cầu hội Hắc Long phải cắt đứt liên minh với Điểm G và ngay lập tức thiết lập liên minh với Tân Long Nha, lúc này cũng giống như trong kỹ viện mà lại không có kỹ nữ vậy.

Một kỹ nữ trong sạch thì lần đầu tiên là quý giá nhất, nhưng chỉ có một lần đầu tiên duy nhất mà thôi, cuối cùng nên chọn Điểm G hay Tân Long Nha đây?

Hai chỉ có thể chọn một, lựa chọn đau khổ này khiến Koinu như phát điên lên được.

Thần híp mắt nhìn chằm chằm vào Koinu không ngừng thay đổi sắc măth, nếu không phải tên này còn có giá trị lời dụng thì mình đã sớm giết luôn đi cho rồi.

Nhìn thấy Koinu đang do dự, thần từ từ mở miệng nói: - Anh Koinu, có một chuyện mà tôi đã làm, hy vọng anh đừng có tức giận.

https://thuviensach.vn

Koinu thấy Thần không còn đề cập đến vấn đề ép mình quyết định, gã thầm thở dài, sắc mặt Koinu lộ ra nụ cười thản nhiên, nói: - Thần, bất luận có chuyện gì thì tôi cũng không tức giận đâu.

Thần nghe thấy thế khóe miệng gã lộ ra một nụ cười nghiên ngẫm, nói: - Tôi đã phái người giết sách toàn bộ người của Tân Long Nha qua đây liên lạc vớihội Hắc Long rồi, hơn nữa còn dùng danh nghĩa của hội Hắc Long.

Nét mặt Koinu hoàn toàn ngưng đọng, những lời nói của Thần vang dội bên tai như tát một cái trời giáng vào mặt gã.

- Chẳng lẽ anh Koinu không vui hay sao? Con mắt Thần nhìn chằm chằm vào Koinu mang vài phần kinh ngạc.

- Vui, đương nhiên là vui rồi. Koinu lộ ra nụ cười còn khó coi hơn cả khóc.

Vũ Dực ngắm nhìn thế giới bên ngoài, cô hoàn toàn bị mê hoặc bởi thế giới này, ánh mặt trời sáng ngời như vậy thật quá ấm áp, thật quá tươi đẹp.

- Tiểu Vũ đến chỗ ở của tôi đi, sau này phải nghe lời này đừng có chạy lung tung nữa nha. Thường Nhạc nghĩ tới cảnh phá hoại của Vũ Dực khi nãy mình quả thực có vài phần lo lắng.

Vũ Dực cặp mày nhỏ dựng lên, có vài phần bất mãn nói: - Tiểu Vũ cái gì? Em là lão đại của anh mà.

- Lão đại?

Thường Nhạc sửng sốt mỉm cười gian xảo: - Ở dưới đó em là lão đại của anh, nhưng trên này anh là lão đại của em.

- Vì sao? Chẳng lẽ anh ngứa xương cốt cần em gãi cho hay sao? Vũ Dực giơ nắm đấm lên uy hiếp nói.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không những không sợ mà trái lại cũng giơ nắm đấm lên, nghiêm trang nói: - Đương nhiên là không sợ rồi, tôi còn muốn tỷ thí một trận nữa.

Trong lúc nói chuyện, nắm thay Thường Nhạc bắt đầu chuyển động, mục tiêu của hắn chính là mặt đất dưới chân.

- Bùm!

Tiếng nổ long trời lở đất mặt đất nứt ra.

Cách thức đơn giản ngắn gọn dứt khoát đã khiến Vũ Dực hoảng sợ đứng ở đó, khuôn mặt cô bị dọa tái nhợt, lúc này cô mới hiểu được nghĩa của từ khốn nạn.

Mình bị người ta lừa rồi.

- Oa em phải về nhà.

Thường Nhạc thế nào cũng không ngờ tới kết quả sẽ lại thế này, Tiểu Vũ ngồi trên mặt đất khóc tu tu, nghe thấy tiếng gào khóc thảm thiết này Thường Nhạc không tự chủ được nghĩ tới Tiểu Bảo.

Chiêu này Tiểu Bảo vận dụng quá nhiều, căn bản đã tạo thành chức năng miễn dịch rồi, hắn căn bản không quan tâm đến tiếng khóc, nhấc luôn túi châu báu lên, đi thẳng về phía trước.

Cô bé này có đi theo hay không?

Để cô bé tự sinh tự diệt đi.

Vũ Dực thật sự không ngờ, Thường Nhạc lại mặc kệ mình, nếu như ở Thánh Điện Hắc Ám, thân phận Quận chúa của mình mà khóc lên chắc chắn không ai dám mặc kệ.

https://thuviensach.vn

Nhưng Thường Nhạc lại không để ý đến chiêu này, nhìn thấy bóng hình Thường Nhạc dần biến mất, Vũ Dực vội vàng lau nước mắt lồm cồm bò dậy.

- Lão đại, chờ em một chút.

Sau đó vội vàng đuổi theo.

Thường Nhạc nghe thấy tiếng Vũ Dực gọi theo ầm ĩ, hắn đắc ý mỉm cười nói: - Tiểu Vũ, nhớ rõ anh là lão đại của em, bây giờ tên anh là Thường Nhạc, hiểu chưa?

- Thường Nhạc?

Nghe tới cái tên này, Vũ Dực hoàn toàn hiểu được người trước mắt kia đích thực là một tên lừa đảo trẻ con.

- Có ý kiến gì không?

Thường Nhạc liếc mắt nhìn Vũ Dực một cái, không nhanh không chậm nói.

- Không.

Vũ Dực tội nghiệp nhìn Thường Nhạc, gật đầu.

Tiểu Bảo đang nằm ngủ trưa trên ghế thái sư trong đại sảnh Điểm G Paris bỗng nhiển mở to mắt nhìn xung quanh.

Mặc dù không nhìn thấy bất kỳ thứ gì nhưng mình lại ngửi được thấy mùi vàng, loại mùi vị này thật sự rất mê người, chẳng lẽ dưới đại sảnh có vàng?

Nghĩ đến đây, Tiểu Bảo lật người lên không trung té nhào trên mặt đất, cái đầu nhỏ úp xuống cẩn thận dò xét trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Nhưng bên tai lại vang lại tiếng bước chân càng ngày càng gần, Tiểu Bảo thầm nói:

- Chẳng lẽ vàng biết đi bộ?

- Tiểu Bảo, em đang làm cái gì thế? Thường Nhạc nhìn thấy Tiểu Bảo đang úp đầu xuống đầu bộ dạng buồn cười không khỏi kinh ngạc.

- Vàng.

Nghe thấy giọng nói Thường Nhạc, Tiểu Bảo hoan hô, bò tốc độ gần như nhanh nhất lại chỗ Thường Nhạc.

Cả người như con rùa nhào tới túi tiền trong tay Thường Nhạc, cô bé sờ vào lập tức phán đoán trong túi có vàng.

- Rồi.

Tiểu Bảo dùng sức lôi dậy.

Túi tiền đó không hề động đậy, Tiểu Bảo sửng sốt, lập tức nói: - Mẹ kiếp, mau buông taa, nếu không Tiểu Bảo liều mạng với anh.

- Tiểu Bảo, vật này cũng không phải của anh, mà là của Tiểu Vũ đấy. Thường Nhạc trừng mắt nhìn Tiểu Bảo hơi vô tội nói.

Tiểu Bảo lúc này mới phát hiện đứng bên cạnh Thường Nhạc còn có một cô bé còn nhỏ thấp hơn mình khá nhiều nữa.

Nếu có thể khẳng định đây là toàn bộ gia sản của cô bé, đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta chắc chắn sẽ một cước đạp bay cả Vũ Dực là hoàn toàn có thể cướp được cả bao vàng.

Nhưng từ khi Tiểu Bảo học được biết bao điều hay lẽ phải từ chỗ Linh Nhi, Tiểu Bảo hiểu ra được một đạo lý, cần phải triển khai quan hệ, đó mới là

https://thuviensach.vn

vấn đề.

Một người không phải là đơn lẻ mà là phải có liên hệ với những người khác, thế thì tiền sẽ không có giới hạn, như trước mắt đây, cho nên phản ứng đầu tiên của Tiểu Bảo chính là đi đến trước mặt Vũ Dực.

Dang rộng hai cánh tay ôm Vũ Dực nhiệt tình, nói: - Chị, chị thật là xinh đẹp. Vừa nói vừa phủi bụi trên người Vũ Dực.

- Chị?

Thần sắc Thường Nhạc thay đổi cổ quái, đồng chí Tiểu Bảo trước mắt vì tiền cái gì cũng có thể bán đứng.

Vũ Dực lại rất vui vẻ, ở nhà mình là nhỏ nhất rồi, bây giờ lại có người gọi là chị, cô bé đương nhiên rất vui hơn nữa người bình thường nhìn thấy mình đều khen mình thông minh, đáng yêu nhưng chưa có ai khen mình xinh đẹp cả, Tiểu Bảo trước mắt cũng coi như là anh hùng nhận thức có mắt nhìn đời.

Thường Nhạc nhìn thấy hai con nhóc này ôm nhau thiếu chút nữa bật cười lên.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 435: Điểm G Chinh Chiến

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Chị đến từ đâu vậy? Ánh mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo lộ ra thần sắc linh hoạt, hiển nhiên là cô đang dò xét thân phận Vũ Dực.

Vũ Dực căn bản không có bất kỳ mưu đồ gì, nên trả lời luôn: - Chị là quận chúa trong Thánh Điện Hắc Ám, đến từ thế giới dưới lòng đất.

- Thế giới dưới lòng đất? Quận chúa, oa, chị là quận chúa à, Tiểu Bảo em quả thực rất hâm mộ đó. Tiểu Bảo hưng phấn nắm cánh tay Vũ Dực, vẻ mặt sùng bái nói.

Thân phận Tiểu Bảo là công chúa thế giới dưới đáy biển, vì tiền mà ra sức nịnh bợ một quận chúa dưới lòng đất, Thường Nhạc cảm thấy có cơ hội phải sửa đổi cái tật tham tiền của Tiểu Bảo mới được.

- Chị à, có phải nhà chị có nhiều tiền lắm không? Tiểu Bảo vào thẳng chủ đề luôn.

- Ừ, có tiền.

Vũ Dực gật gật đầu.

- Thế thì thật tốt quá, thật tốt quá. Trong mắt Tiểu Bảo chỉ có ánh vàng lấp lánh, vỗ bả vai nghiêm trang nói: - Được, về sau em gái xin đi theo chị.

- Chị Tiểu Bảo, thế em sẽ đi theo ai đây?

Cái đầu nhỏ của Linh Nhi bỗng từ đâu chui ra, trên mặt mang nụ cười ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta cùng đi theo chị Vũ Dực đi. Tiểu Bảo kéo tay Linh Nhi, ba tên này lập tức tạo thành một đoàn.

Thường Nhạc cảm thấy tiếp tục như vậy thì khéo bị ba tên này làm hư mất, khi bước vào đại sảnh không thể tin được đã nhìn thấy chị em Đệ Nhị Mộng, Vô Nhai, Bảo Ngọc, Quỷ Vu mấy người này ngồi ở đó.

- Tôi còn tưởng anh không về nữa chứ. Bảo Ngọc nhìn thấy Thường Nhạc, kỳ quái nói.

- Ở nhà có bà xã xinh đẹp chờ, làm sao mà không về được. Thường Nhạc đi tới trước mặt Đệ Nhị Mộng, ôm cô vào ngực, cười gian xảo nói.

- Ba hoa, tiếp theo chúng ta phải làm thế nào? Sắc mặt Đệ Nhị Mộng bất giác đỏ lên, thân hình nhạc khẽ thoát khỏi cánh tay Thường Nhạc.

- Tối nay chúng ta sẽ chọn vài phân bộ Mafia. Nét mặt Thường Nhạc gian xảo cười cười, thần sắc càng có vài phần quỷ dị.

- Hả.

Mấy người suýt chút nữa bị lời nói của Thường Nhạc dọa cho nhảy dựng lên, hiện nay xung quanh Điểm G đều là những kẻ địch rất mạnh, Giáo Hội, Kỵ Sĩ Thần Thánh, đối thủ cũ Tân Long Nha, mỗi bên đều khiến Điểm G phải cảnh giác.

Bây giờ năng lực toàn bộ Mafia liên minh với Điểm G đều kém một bậc, nếu như dồn Mafia sang cho đối phương, sợ là Điểm G ở Paris sẽ không còn chỗ dung thân thôi.

Mà đồng chí Thường Nhạc của chúng ta lại muốn đối phó với Mafia, có phải não hắn có vấn đề rồi không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn thấy vẻ mặt khiếp sợ, thần sắc không tin của bọn họ cười lên: - Nếu không tấn công bọn Mafia, như vậy mọi người cho rằng tấn công ở đâu là tốt nhất?

- Thế lực Kỵ Sĩ Thần Thánh là yếu nhất, nếu chúng ta tấn công Kỵ Sĩ Thần Thánh khẳng định là có thể thắng lợi. Trên mặt Đệ Nhị Mộng lộ ra nụ cười điềm nhiên.

- Đúng thế, Kỵ Sĩ Thần Thánh là yếu nhất, nhưng cho dù chúng ta có thể thắng lợi, thì Điểm G tổn thất cũng không hề ít, đến lúc đó, Tân Long Nha hoặc Giáo Hội, bất kỳ đối thủ nào mà đối phó với chúng ta, kết quả sẽ không hề đoán trước được. Thường Nhạc nói đến đây hơi chuyển lời nói: - Mafia mặc dù là đồng minh chúng ta nhưng một khi chúng ta đánh nhau với Giáo Hội hoặc Tân Long Nha sợ là Mafia sẽ chỉ như ngồi bên núi xem hổ đấu nhau thôi.

Vô Nhai gật đầu nói: - Quả thực không có tình bạn vĩnh cửu, chỉ có lợi ích là vĩnh viễn, thế nhưng tính như vậy chúng ta tại sao chúng ta phải đối phó với bọn Mafia? Đây là điều không hề có lợi cho chúng ta.

Thường Nhạc thản nhiên mỉm cười: - Trên lý thuyết, chúng ta đối phó với Mafia nhưng nhưng kỳ thực không phải thế, Mafia là thanh bảo kiếm sắc bén trong tay chúng ta, nếu như chúng ta tấn công có thể có lợi cho bang Mafia nhưng đổi ở một góc độ khác, nếu như Mafia chủ động tấn công Kỵ Sĩ Thần Thánh thì em nói xem, kết quả sẽ thế nào?

Ánh mắt Bảo Ngọc sáng lên, không kìm nổi thốt lên: - Em hiểu rồi, chúng ta giả bộ thành cao thủ Kỵ Sĩ Thần Thánh, như vậy Mafia sẽ chủ động phản kích, đến lúc đó, chúng ta chỉ việc ngư ông đắc lợi thôi.

- Không sai, Mafia thế nào cũng không ngờ tới Kỵ Sĩ Thần Thánh sẽ tấn công bọn họ trong tình trạng không hề phòng bị, tuyệt đối sẽ khiến cho Hỏa Phượng Hoàng nổi giận đây. Thường Nhạc cười gian xảo híp mắt lên.

https://thuviensach.vn

- Làm như vậy vẫn có chút nguy hiểm, nếu như bị phát hiện, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Đệ Nhị Mộng vẫn lo lắng.

- Nếu một chút nguy hiểm cũng không có thế thì còn gì là thú vị nữa. Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ được xuất hiện bóng hình tuyệt vời của Hỏa Phượng Hoàng.

Kim Ti và Bá lẳng lặng ngồi ở đó, đối diện với bọn họ còn có Cao Tiếu và Huyết Hổ, lúc này toàn bộ cao thủ Nam Phi đều tập trung ở đây.

Cao Tiếu và Huyết Hổ mang thư của Thường Nhạc đến.

Sau khi xem xong nội dung thư, Kim Ti và Bá ngơ ngác nhìn nhau, mệnh lệnh của Thường Nhạc khiến bọn họ cảm thất giật mình, lúc này toàn bộ Châu Phi, Nam Bắc đã phân chia.

Ai cũng không hề nhúc nhích.

Giờ phút này mệnh lệnh của Thường Nhạc cũng rất kỳ lạ, điều tất cả cao thủ Nam Phi đến ZNV, quyết định quả thực hù chết một số người, một khi để cho Tân Long Nha ở châu Phi biết được tình hình bên này, sợ là toàn bộ châu Phi sẽ do Tân Long Nha thâu tóm.

Về phương diện thế lực, châu Phi hiển nhiên tốt hơn ZNV rất nhiều, mà Thường Nhạc lại bỏ qua Nam Phi trực tiếp đối phó với Tân Long Nha bên VNB.

- Mọi người thấy chuyện này thế nào? Trong lòng Kim Ti đã sớm kết luận, nhưng ngoài miệng lại trưng cầu ý kiến.

- Ha ha, không có gì để nói cả, lão đại bảo chúng là đến đâu thì chúng ta đến đó thôi. Cao Tiếu không hề nghĩ ngợi, thốt lên luôn: - Tôi đồng ý.

https://thuviensach.vn

Huyết Hổ hưng phấn giơ tay lên.

- Tấn công ZNV thì có thể, nhưng chúng ta cần bàn bạc kế hoạch một chút. Bá Vương bình tĩnh mở miệng nói.

- Tính toán thế nào? Ánh mắt Kim Ti nhìn sang Bá, Bá không giống những người khác, gã thuộc loại kết hợp cả sức mạnh và trí tuệ, gã thông minh hơn rất nhiều so với những tên giết người đơn giản.

- Lần này chúng ta chủ yếu tập kích tại khu vực ZNV, tiếp theo chúng ta không thể để bên châu Phi này cho bọn Tân Long Nha biết được, những cao thủ chủ lực sẽ rời khỏi đây. Bá nói tới đây lập tức dừng lại: - Cho nên chúng ta nhất định phải giải quyết tốt chuyện bên châu Phi.

- Giải quyết thế nào? Cao Tiếu nhìn chằm chằm vào Bá, tinh thần hơi động nói.

- Tấn công vào Tân Long Nha bên châu Phi.

Trên khuôn mặt Bá lộ ra nụ cười giảo hoạt.

- Tấn công Tân Long Nha châu Phi.

Kim Ti bên cạnh nghe cũng ngẩn cả người, theo như ý của Thường Nhạc là phái cao thủ đến bên ZNV mà Bá cũng đồng ý, nhưng bây giờ lại muốn tấn công Tân Long Nha châu Phi, đây không phải là mâu thuẫn hay sao?

- Không sai, chúng ta cần phải tấn công Tân Long Nha châu Phi đã, hơn nữa còn phải quang minh chính đại tấn công, chuyện ở châu Phi lần này do tôi phụ trách, Kim Ti, Huyết Hổ, Cao Tiếu dẫn theo tinh nhuệ ở châu Phi trực tiếp đi, chúng tôi sẽ đến hư hư thực thực, mọi người thấy thế nào?

Khóe miệng Bá lộ ra nụ cười giảo hoạt.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy những lời này, vài người lập tức hiểu ra, quả thực theo như lời Bá nói, đối phương sẽ không ngờ tới Điểm G Nam Phi lại gan dạ như vậy.

Dám dùng quả đấm chủ động khiêu khích Tân Long Nha? Đương nhiên Bá ở châu Phi này chủ trì đại cục, tuyệt đối là một ứng cử viên rất tuyệt.

Nếu Thường Nhạc biết được kế hoạch của Bá, tuyệt đối sẽ tán thưởng cả hai tay.

- Lão đại, chúng ta có thể làm thế sao?

Không ngờ mỗi người đều mặc trang phục Kỵ Sĩ Thần Thánh, chuẩn bị không kìm nổi dò hỏi.

- Không được, đương nhiên không được. Thường Nhạc trực tiếp lắc đầu phủ nhận.

- Có chỗ nào không ổn sao? Đệ Nhị Mộng nghi ngờ nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng không trực tiếp trả lời mà chuyển ánh mắt sang ba tên đó.

Tất cả mọi người tỉnh lại, đứng bên cạnh là Tiểu Bảo, Linh Nhi, Vũ Dực, dựa vào dáng người của mấy cô bé này kẻ ngu cũng hiểu được hành động lần này có quan hệ với Điểm G.

- Tiểu Bảo, lần này dù sao em cũng không được đi. Thường Nhạc tận tình khuyên răn Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo mở trừng hai mắt, không hề nghĩ ngợi gì, bật thốt lên: - Không được, em muốn đi cùng mọi người.

- Hành động lần này là bí mật rất quan trọng, Tiểu Bảo em đi sẽ hỏng việc đấy. Đệ Nhị Mộng nhíu mày lên, nếu cô bé này cứ kiên trì thì mình sẽ dùng nắm đấm để nói chuyện với nó.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo lắc đầu, kiên quyết nói: - Mọi người đi giết người, em chỉ phụ trách thu thập tài sản thôi, mọi người cùng làm chung, sao lại không cho em đi?

- Làm sao bây giờ?

Mấy người nhìn nhau, trong nháy mắt Đệ Nhị Mộng đã di chuyển cánh tay mảnh khảnh đánh mạnh vào đầu Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo thế nào cũng không ngờ mình sẽ bị chị hạ thủ như vậy, cô phản ứng lại, cả thân hình nhỏ nhắn ngã nhào trên mặt đất.

- Hai em có đi không?

Thường Nhạc chuyển ánh mắt sang Linh Nhi và Vũ Dực, mỉm cười nói.

Hai kẻ đó không hề nghĩ ngợi, trực tiếp lắc đầu nói: - Bọn em không đi, đánh chết cũng không đi.

- Aizzz, nói chuyện với người thông minh thì nhanh hơn nhiều. Thường Nhạc khẽ lắc đầu, cảm thán nói.

Nhìn hai đứa bé kia mang Tiểu Bảo vào trong phòng, Thường Nhạc vung tay lên nói: - Chúng ta đi.

Quang Minh rốt cục chạy thoát khỏi đám cao thủ Giáo Hội, tuy nhên toàn thân gần như không còn chỗ nào là ổn, Đồng Uyên trước tiên kéo Quang Minh ra xa.

Nhưng bọn họ thật không ngờ, thân thể mới rời khỏi thì trong bóng đêm lại xuất hiện một cao thủ Giáo Hội tầm trung niên, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm: - Rất mong chờ bàn biểu diễn của hai người.

Vừa dứt lời, một thân hình màu đen xuất hiện đuổi theo bọn họ.

https://thuviensach.vn

Quang Minh tuy rằng bị thương nhưng đầu vẫn rất linh hoạt, khi nãy đột phá khỏi vòng vây đối phương gần như quá dễ dàng, phải biết rằng đối phương từ đầu đã bao vây rất chặt.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nếu chỉ cần mấy quả đạn khói đó là có thể thoát được đám cao thủ đó thì là quá coi thường anh hùng thiên hạ rồi.

Bước chân Quang Minh không tự chủ chậm lại.

Đồng Uyên giảo hoạt cười lên: - Quang Minh, có phải giờ có vấn đề không ổn rồi phải không?

Quang Minh kinh ngạc nhìn sang Đồng Uyên, thật không ngờ cô bé này tinh tế như vậy, tâm thần gã hơi động nói: - Thế thì chúng ta phải làm gì bây giờ?

- Phía sau có một cái đuôi, đối phương chắc chắn muốn câu con cá lớn, chúng ta nhất định phải đáp ứng nhu cầu bọn họ. Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đồng Uyên lộ vẻ độc ác.

Đồng Uyên mang Quang Minh nhanh chóng phóng đi.

Thường Nhạc nhìn thấy phân bộ Mafia trước mặt, bất đắc dĩ tươi cười.

Mình đã dày công chuẩn bị, không ngờ tới người khác lại đi trước họ hơn nữa lại còn mặc trang phục Điểm G.

Thủ lĩnh giả dạng đó không đúng là mình, Đệ Nhị Mộng bên cạnh cổ quái nhìn sang Thường Nhạc, cười nói:

- Hóa ra trên đời này có một người có khuôn mặt giống anh như vậy.

Mấy cô thiếu nữ bên cạnh cười lên.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, chúng ta tiếp tục tấn công sao? Vô Nhai hướng ánh nhìn sang Thường Nhạc dò hỏi.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, chậm rãi nói: - Giờ khắc này tấn công nữa cũng mất đi ý nghĩa của nó, thế nhưng chúng ta có thể đổi phương án dương đông kích tây.

- Dương đông kích tây?

Bảo Ngọc chau mày, có vài phần khó hiểu nói.

- Dùng thân phận một người bí ẩn, lập tức thông báo cho Hỏa Phượng Hoàng, cô ta nhất định sẽ dẫn theo cao thủ tổng bộ Mafia qua, đến lúc đó, tuyệt đối đủ để cho bọn giả trang điểm G một vố. Ánh mắt Thường Nhạc híp lên, khóe miệng lộ ra nụ cười giảo hoạt.

- Nói cho Hỏa Phượng Hoàng? Thế chúng ta sẽ thế nào? Nhìn thấy cao thủ Điểm G chỉnh tề, thần sắc Vô Nhai có vài phần cổ quái nói.

- Chúng ta mau đi tới tổng bộ Mafia, nhớ là dẫn cả bọn Tiểu Bảo qua đây nữa. Trên nét mặt Thường Nhạc mang nụ cười thản nhiên.

- Thường Nhạc, chẳng lẽ anh muốn đi kiếm tiền sao?

Vừa nghe thấy muốn dẫn theo Tiểu Bảo, Bảo Ngọc trong nháy mắt đã tỉnh lại, cô thốt lên.

Quả thật nếu dẫn theo Tiểu Bảo, sợ là ngoài lấy tiền ra căn bản không còn điểm có lợi nào khác.

Đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta đã sớm tỉnh lại, đang đứng đó hùng hổ kêu gào, hơn nữa còn định ra ngoài cướp đoạt bọn Mafia một phen.

Lại thật không ngờ, trong nháy mắt có được tin tức, lão đại Thường Nhạc ra lệnh cho Tiểu Bảo với tốc độ nhanh nhất đi tới tổng bộ Mafia cướp tiền.

https://thuviensach.vn

- Anh nói lại câu khi nãy một lần nữa xem.

Tiểu Bảo nghe thấy thành viên Điểm G báo cáo cô bé gần như không thể tin vào tai mình được.

Mình muốn liều mạng đi cướp tiền, kết quả bị bọn họ đánh ngất đi, bây giờ lại mình còn chưa kịp phản ứng lại đã lại bảo mình qua bọn Mafia cướp tiền.

- Chẳng lẽ chị không đi sao? Linh Nhi đứng bên cạnh Tiểu Bảo, dường như hiểu được phần nào, bây giờ thấy Tiểu Bảo ngẩn người, cô bé cười hì hì nói.

- Mẹ kiếp, có ngốc mới không đi. Tiểu Bảo ngửa đầu cười gian xảo.

Vẻ mặt lưu manh đó khiến Vũ Dực bị dọa đứng ngây ở đó.

- Oa, Tiểu Bảo chị thật là giỏi, sau này chị làm chị, còn em làm em nhé. Vũ Dực sau khi phản ứng lại, trong phút chốc sùng bái nhìn Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo rất nhanh có thể dùng từ lăn lộn để hình dung.

Đám người vẫn lẳng lặng đứng yên ngoài tổng bộ Mafia, đương nhiên Hỏa Phượng Hoàng dẫn theo một đám cao thủ đi ra, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra một nụ cười nhạt.

Tục ngữ nói rất hay, bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đứng núp, cái mà Thường Nhạc cần chính là kết quả như vậy, đương nhiên trong lòng Thường Nhạc rất rõ Hỏa Phượng Hoàng cũng không phải là loại người lỗ mãng.

Sau khi mấy đám cao thủ đó rời khỏi, Thường Nhạc cũng không trực tiếp hành động mà tiếp tục chờ mãi cho đến khi tin tức báo lại là Hỏa Phượng Hoàng đã tiếp bọn giả trang Điểm G rồi.

- Thường Nhạc, chúng ta đi như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng thấy Thường Nhạc không có bất kỳ dấu hiệu che dấu nào mà đi thẳng tới tổng bộ Mafia.

Thường Nhạc cười thản nhiên: - Thật là giả, giả chính là thật, thật hư hư thật, chúng ta đi như vậy nhớ kỹ là không được giết người.

Mấy người đều rất thông minh, bọn họ lập tức tỉnh ngộ lại, bước chân nhanh chóng đi về phía trước.

- Đứng lại.

Những cao thủ tổng bộ Mafia đã cảm giác được tình hình khác thường, bọn họ căn bản đã có ngăn cản phía trước.

- Tôi là Thường Nhạc, nhận được tin có người muốn tấn công tổng bộ Mafia các người nên đến đây yểm trợ. Trên mặt Thường Nhạc mang nụ cười tiến thẳng vào phía trước.

Mấy tên bảo vệ đó đầu tiên là ngẩn ra, loại cảm giác này lập tức giãn ra, dù gì Điểm G của Thường Nhạc cũng có quan hệ liên minh với Mafia.

Bây giờ Hỏa Phượng Hoàng dẫn người đi hỗ trợ phân cục, nếu như quả thực bị người khác phục kích, Thường Nhạc đến đây giúp đỡ là chuyện đương nhiên.

- Ầm!

Đáng tiếc là lúc mấy tên bảo vệ đó thả lỏng thì quả đấm Thường Nhạc đã giáng xuống tốc độ nhanh như điện, mà Đệ Nhị Mộng, Vô Nhai, Bảo Ngọc cũng đồng thời xuất quyền.

Mỗi người đều là cao thủ nhất đẳng, từng người đều có phương tức tấn công riêng, đám bảo vệ đó thậm chỉ còn không có cả thời gian phản ứng lại.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy vài tên thị vệ đã hôn mê, Thường Nhạc nhún vai cười hì hì, nói: - Làm tốt lắm, chúng ta tiếp tục đi.

Trong lịch sử, trận tấn công khôi hài nhất, khiến người khó quên nhất cuối cùng cũng xuất hiện, bọn họ bắt đầu tiến vào tổng bộ Mafia. Tiếp tục gặp phải bốn mươi tên cao thủ, từng tên đều trong nháy mắt bị đánh ngất xỉu.

Nhưng không chết.

Ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ tới kết cục lại có thể như vậy, nhìn tổng bộ Mafia trống rỗng, Thường Nhạc không thể không khâm phục mình đúng là một thiên tài.

- Lão đại kính yêu, lão đại, em đến rồi.

Một bên đang thu dọn những người đang hôn mê, một bên nghe thấy giọng nói long trời lở đất của Tiểu Bảo.

- Củ chuối thật.

Nhìn thấy Tiểu Bảo do chạy nhanh nên mặt nhem nhuốc mồ hôi, Thường Nhạc không thể không phục tính chuyên nghiệp của cô bé được.

- Vào đi.

Thường Nhạc thấy nói nhiều nữa cũng không có tác dụng bằng câu này.

Quả nhiên, Tiểu Bảo nghe thấy những lời này của Thường Nhạc, cả người như con trâu đực, nhanh chóng tiến vào tổng bộ Mafia.

Đại khái chừng nửa canh giờ sau, Tiểu Bảo mới cảm thấy thỏa mãn, khuôn mặt lập tức nở một nụ cười mê người.

Thường Nhạc rất bực, mỗi lần đều như vậy, đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta cất hết những thứ này ở đâu? Tại sao lần này cũng không có cách nào

https://thuviensach.vn

phát hiện được?

Nghĩ đến Tiểu Bảo trước mắt lấy hết cả những dụng cụ gia đình nữa, rốt cục là mang đi đâu, Thường Nhạc đến nay vẫn còn chưa rõ.

Tiểu Bảo ngay lúc Thường Nhạc đang buồn bực, cô đi tới trước mặt hắn, nhảy lên một cái hôn vào má Thường Nhạc, vui vẻ nói: - Cảm ơn lão đại, lần này em phát tài rồi.

Hai từ phát tài có thể thốt ra từ miệng Tiểu Bảo đây tuyệt đối là chuyện kinh thiên động địa, vẻ mặt Thường Nhạc hồ nghi nói: - Tiểu Bảo, rốt cục em lấy được bao nhiêu tiền, có thể cho anh xem một chút được không?

- Không được, nhất định không được.

Tiểu Bảo không cần nghĩ cự tuyệt luôn đề nghị của Thường Nhạc.

- Tiểu Bảo, em giàu rồi có định làm chuyện có ý nghĩa một chút không, ví dụ như: mời ăn cơm đi nhảy chẳng hạn. Bảo Ngọc cười hì hì đến bên cạnh Tiểu Bảo, nhấc bổng Tiểu Bảo lên.

Cả người Tiểu Bảo như bị chin ưng cắp gà vậy, cả người giãy dụa, cuối cùng cái miệng nhỏ nhắn bĩu một cái, oan ức nói: - Bảo Ngọc chị tha cho em đi, em sẽ mời chị cùng đi nhảy một bữa được không?

- Được, chị ủng hộ. Ánh mắt xinh đẹp của Quỷ Vu sáng như sao, thế giới tươi đẹp bên ngoài căn bản mình vẫn chưa có cơ hội ra ngoài.

- Em cũng nhiệt liệt ủng hộ.

Vũ Dực hưng phấn thiếu chút nữa kêu lên, đi chơi thì mình chắc chắn ủng hộ còn về nhảy nhót là cái gì thì co bé căn bản không hiểu.

Thường Nhạc cảm thấy chuyện tối nay quả thực rất thuận lợi cho nên ủng hộ ra ngoài cùng nhau thoải mái một phen, cho nên thản nhiên cười nói: -

https://thuviensach.vn

Đi, chúng ta đến thiên đường giải trí Paris đi.

Thiên đường giải trí Paris nghe nói chỉ có trò mà bạn không ngờ tới được chứ không có trò nào mà bạn không dùng tiền mua được, Thường Nhạc, Tiểu Bảo, Vũ Dực, Linh Nhi, Đệ Nhị Mộng, Bảo Ngọc, Quỷ Vu tổng cộng bảy người cùng nhau tiến vào thiên đường giải trí Paris.

Đám người Thần Vu, Vô Nhai thì không phải nói, nói theo lời của bọn họ thì những trò trẻ con này chẳng có chút thú vị nào cả.

Mới tiến vào thiên đường giải trí, tiếng la hét ầm ĩ, ánh sáng chói lóa, kích kích toàn bộ tinh thần mọi người.

Tiểu Bảo hoan hô, cả người vui sướng cực kỳ, rất nhanh chóng hòa nhập vào đám người đó, còn Linh Nhi nghịch ngợm nhanh chóng đuổi theo Tiểu Bảo.

Vũ Dực hoàn toàn thấy được cái gì gọi là ăn chơi, thân hình nhỏ bé của cô học được cách nhảy nhót, đồng thời nhảy chen lấn vào đám người, còn Đệ Nhị Mộng cũng đi theo Thường Nhạc cũng tiến vào thiên đường giải trí.

Bảo Ngọc không tiến vào cùng đám người trái lại thần sắc còn hơi xấu hổ chần chừ đứng không yên, cũng không tiến vào trong đám người.

Mà đứng bên cạnh thưởng thức rượu ngon ngắm nhìn, hưởng thụ rượu ngon tẩm bổ cảm giác đó mới ngọt ngào làm sao.

Thường Nhạc đứng bên cạnh, ý tưởng trong đầu lập tức bay ra, từng tế bào khoan khoái bắt đầu khởi động, thân hình hoàn toàn dung hợp với hoàn cảnh hưng phấn.

Loại cảm giác này quả thực quá sung sướng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 437: Nhiệt Vũ Thiên Vương 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cánh tay Thường Nhạc hơi duỗi ra, không khí xung quanh ngày càng dung hòa với hắn, Thường Nhạc cảm giác bản thấy bản thân đã không còn ở trong cơ thể nữa.

Âm nhạc và thân thể hòa hợp. Trong chớp mắt Thường Nhạc bắt đầu chuyển động, thân hình như tinh linh màu đen đang tung bay, thân thể hắn di chuyển rất nhanh, cũng rất có tiết tấu.

Vừa mạnh mẽ vừa mềm mại, hai loại phương thức hoàn toàn khác nhau lại xuất hiện một cách kì diệu. Sự hấp dẫn tràn đầy trên người Thường Nhạc, động tác vô cùng vững chắc.

Trong chớp mắt mọi người đang vui vẻ ở xung quanh đều dần ngừng lại. Vũ đạo của Thường Nhạc đã tác động sâu sắc tới họ.

Bước chân Thường Nhạc bước lên rồi lại lùi xuống, xoay vòng. Mỗi động tác đều vô cùng hoàn mỹ, phối hợp với âm nhạc khiến người ta có cảm giác hưởng thụ rất tuyệt vời.

- Lão đại thật trâu bò quá đi.

Tiểu Bảo cũng ngây ngốc đứng đó, hồi lâu mới lên tiếng phá vỡ không khí này.

- Mọi người cùng nhau nhảy múa đi. Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà mị, thân hình khẽ xoay tròn, động tác càng lúc càng nhanh.

https://thuviensach.vn

Mọi người quan sát rồi dần dần học theo cách của Thường Nhạc và bắt đầu nhảy múa.

Những người trong vũ trường cũng bắt đầu điên cuồng hô lên.

- Vũ đạo của thằng nhãi này cũng tạm được, nhưng vẫn còn thua vũ đạo chân chính một khoảng xa, mày cũng đừng vội khoe khoang. Giọng nói của một thằng nhóc mặc đồ đỏ vang lên khiến không khí trên sàn nhảy ngưng lại một chút.

Bình thường người khiêu khích đều là một đám người hoặc là một tên cường tráng nào đấy, mà người tới khiêu khích lần này lại là một thằng nhóc gầy yếu, tình huống bây giờ có chút quỷ dị.

Thằng nhóc đó rất gầy yếu, nhưng vóc dáng khá cao, cả người thoạt nhìn chẳng khác gì một cái gậy trúc, mà đối thủ y khiêu khích - Thường Nhạc lại khiến người ta có cảm giác có sức mạnh.

Không ai nghi ngờ Thường Nhạc có thể trực tiếp đánh ngã thằng nhóc áo đỏ đó.

Thường Nhạc chỉ liếc nhìn thằng nhóc đó một cái, cười nhạt. Tên nhóc trước mặt quả thực có chút bản lĩnh hơn người, nhưng trong mắt Thường Nhạc lại chẳng bằng cả công phu mèo quào.

- Muốn đánh nhau sao?

Thần sắc Thường Nhạc rất mong chờ nhìn tên nhóc đó.

Toàn bộ người của Thiên đường vui vẻ đều tập trung lại đây. Đám tay chân ở đó chỉ đứng xa xem. - Đánh nhau, đánh nhau. Không biết ai rống lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Sau đó những người ở xung quanh cũng gào lên. Bọn họ hưng phấn hươ tay, muốn dùng nhiệt tình của mình để đốt cháy hiềm khích giữa Thường Nhạc và tên tiểu tử áo đỏ.

Nơi này vốn là nơi để xả stress, nếu có thể thấy chuyện đổ máu, đánh nhau tất nhiên là một chuyện rất tuyệt vời. Trong suy nghĩ của Thường Nhạc, tên nhóc áo đỏ sẽ không chút do dự mà đồng ý.

Không ngờ đối phương chỉ lắc đầu, khinh miệt cười nói: - Đánh nhau là chuyện mấy đứa ngu xuẩn thích làm. Vũ Thần tôi tất nhiên sẽ không làm cái loại chuyện nhàm chán như vậy.

- Vũ Thần?

Từ trong đám người xung quanh bỗng phát ra tiếng kinh ngạc.

Trong suy nghĩ của bọn họ, Vũ Thần là một nhân vật cực kỳ thần bí. Nghe nói trong một trận đấu hai năm trước, y liên tục đánh bại cao thủ nhiệt vũ khắp nơi trên thế giới, cuối cùng giành được ngai vàng Vũ Thần.

Nhưng mãi về sau, Vũ Thần không hề xuất hiện. Có người đồn Vũ Thần đã bị kẻ thù giết chết, lại có người đồn Vũ Thần đã rút lui khỏi sân khấu.

Bất luận nói như thế nào đó cũng đều là lời đồn đại, không có một cái nào có căn cứ đáng tin cậy. Bây giờ Vũ Thần lại xuất hiện, đương nhiên mọi người cũng không thật sự hoàn toàn tin tưởng.

Thực lực mới có thể chứng minh tất cả.

Thường Nhạc cũng thấy ánh mắt nóng bỏng của đám người xung quanh. Vốn dĩ Thường Nhạc cũng chỉ là nhàm chán muốn chơi đùa một chút mà thô,i nhưng hiện tại cũng bị tình huống này khơi dậy hứng thú.

- Vậy mày cho rằng chuyện gì mới thú vị?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc tập trung lên mặt Vũ Thần, chăm chú hỏi.

- Đánh bạc.

Vũ Thần còn chưa kịp mở miệng, một thanh âm trong trẻo và hưng phấn đã vang lên.

Thường Nhạc cho dù có đem lỗ tai bịt lại cũng có thể đoán chính xác đối phương chính Tiểu Bảo yêu tiền hơn mạng. Quả thật từ trên người Vũ Thần cũng có thể liên tưởng tới đánh bạc, phỏng chừng cũng giống Tiểu Bảo.

- Đúng. Đánh bạc.

Vũ Dực thấy Tiểu Bảo nói như vậy, cô cũng hưng phấn kêu lên.

- Thật mất mặt. Ánh mắt Thường Nhạc căn bản không dám tiếp xúc với đám Tiểu Bảo. Nếu người khác biết đám Tiểu Bảo là do hắn dẫn tới, phẩm vị của hắn chắc chắn sẽ giảm xuống mấy bậc.

- Nếu là Vũ Thần tất nhiên cần phải chứng minh một chút. Chi bằng chúng ta đấu một trận nhiệt vũ, thế nào? Đệ Nhị Mộng bước chân ưu nhã đi tới.

Khí chất thoát tục kia, khuôn mặt động lòng người lập tức chinh phục tất cả mọi người ở đây. Đây chính là sức hấp dẫn của phụ nữ có sức hút.

Khi Vũ Thần nhìn thấy khuôn mặt rung động lòng người của Đệ Nhị Mộng, y cảm thấy hô hấp nhanh chóng ngưng trệ, cả người trở nên hưng phấn.

Tế bào hưng phấn bắt đầu điên cuồng chuyển động.

Thường Nhạc lẳng lặng quan sát biến hóa trên mặt y, không kìm được cười nhạt. Quả thật sức hấp dẫn của Đệ Nhị Mộng e rằng không có nhiều người có thể chống đỡ được, đặc biệt là những người đàn ông trẻ tuổi.

https://thuviensach.vn

Có điều cho dù Đệ Nhị Mộng xinh đẹp thế nào cũng hoàn toàn thuộc về hắn, không thể chia sẻ với bất cứ người nào. Vẻ mặt ôn nhu của Đệ Nhị Mộng cũng sẽ chỉ hiện ra trước mặt hắn mà thôi.

- Nếu mày đã là Vũ Thần, chúng ta sẽ đấu một trận, mày thấy sao? Ánh mắt Thường Nhạc chằm chằm nhìn Vũ Thần, bước chân đi về phía trước đã đứng ở giữa đám người.

Đôi mắt Vũ Thần hơi sáng lên, thật không ngờ Thường Nhạc nghe thấy y là Vũ Thần mà hắn vẫn dám so tài với y. Chỉ khí phách này cũng khiến y cảm thấy khâm phục.

- Đấu võ thì lão đại nhất định sẽ đánh cho anh ta phải kêu cha gọi mẹ. Ánh mắt Tiểu Bảo ngời sáng, chỉ cần có thể đánh ngã thằng nhãi kia thì cũng gì cũng được.

Biến đấu vũ thành luận võ, e rằng cũng chỉ có một mình Tiểu Bảo mới có cái tài năng ấy.

Đệ Nhị Mộng thấy Tiểu Bảo như vậy chính là mất mặt. Cô trực tiếp đi tới trước mặt Tiểu Bảo, cong cái miệng anh đào nhỏ nhắn, bĩu môi nói: - Em đừng ở đây làm mất mặt mọi người nữa.

Bước chân Vũ Thần bắt đầu chuyển động rất nhanh, rất có tiết tấu. Cả người giống như gió xoáy. Trận gió xoáy kia vẫn xinh đẹp, vẫn động lòng người như vậy.

Vào lúc này không có âm nhạc nhưng lại hơn cả âm nhạc. Tất cả mọi người nhận ra cái gì mới gọi là vũ đạo chân chính. Vũ đạo kia hoàn toàn hài hòa với thân thể.

- Keng keng

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên một tiếng gõ lanh lảnh vang lên, thanh âm càng lúc càng trong trẻo, Vũ Thần chuyển động cũng càng lúc càng nhanh, thân thể uốn lượn càng lúc càng mạnh.

- Tuyệt vời.

Không biết ai kêu lên trước nhưng tiếng hoan hô dần vang lên. Vũ đạo của Vũ Thần hoàn toàn là một loại cảm tiết tấu và hài hòa với cơ thể. Thân hình gầy yếu kia khi nhảy múa hoàn toàn khiến người ta không để mắt tới hai từ gầy yếu này.

Vũ Vương sắp điên lên, con gái bảo bối nhất của ông ta lại bị người ta bắt cóc, ngân sách trong nhà cũng bị người ta lấy mất một nửa, thật đúng là đã phải bồi con gái lại còn mất cả tiền.

Nhưng Vũ Vương cảm thấy kì quái, phải biết rằng muốn thoát khỏi Thánh điện Hắc Ám cũng không phải muốn ra ngoài là có thể ra ngoài. Cho dù có được võ sĩ hắc ám cấp 6 mới có thể ra ngoài, nhưng như vậy cũng không thể mang theo một người.

Nếu là một người có cấu tạo thân thể đặc thù, cho dù có sự thao túng của Thánh điện Hắc Ám nhưng sao có thể một mình ra ngoài?

Thánh nữ Hắc Ám thấy Vũ Vương khẽ nhíu mày, trong lòng cô không khỏi dao động nói: - Vũ Vương gia, có phải người ngoài vào Thánh điện hắc ám rồi lừa gạt tiểu quận chúa ra ngoài không?

- Người ngoài?

Vũ Vương không hề nghĩ đến bên ngoài và Thánh điện Hắc Ám có liên hệ với nhau. Bây giờ nghe Thánh nữ Hắc Ám nói như vậy, trong lòng ông ta có chút dao động.

https://thuviensach.vn

Đặc biệt nghĩ tới khuôn mặt xa lạ, nhưng người ngoài muốn vào, cho dù là có bản lĩnh cao tới đâu muốn xâm nhập Thánh điện Hắc Ám và phi ra ngoài cũng là chuyện không thể tin nổi.

Đương nhiên nếu đối phương có được bộ đồ Hắc Ám thì sẽ giải thích được tất cả. Nghĩ tới đây ánh mắt Vũ Vương bất giác nhìn sang Thánh nữ Hắc ám.

Thánh nữ Hắc ám cũng nghĩ tới bộ đồ Hắc Ám, đôi mắt xinh đẹp của cô ngời sáng nói: - Vũ Vương gia có thể miêu tả dung mạo của đối phương một chút được không?

Vũ Vương khẽ gật đầu - Tên kia tướng mạo rất tuấn tú, nhưng ánh mắt có chút bất chính, hẳn là không phải người tốt gì.

Vũ Vương vừa nói vừa vẽ lại hình dáng trong đầu.

- Thường Nhạc.

Khi nhìn thấy bức vẽ kia, thần sắc Thánh nữ Hắc Ám trở nên cổ quái, có thể lấy đi một nửa kho báu bảo vật, lại còn lừa gạt tiểu quận chúa.

Ngoại trừ cái tên Thường Nhạc bại hoại ra, e rằng cũng sẽ không có người thứ hai có thể làm như vậy.

- Thường Nhạc? Vũ Vương khẽ nhíu mày, cái tên này rất quen. Cao thủ của Thánh điện Hắc Ám không hề xa lạ gì Thường Nhạc.

- Đúng, chính là Thường Nhạc. Thánh nữ Hắc Ám gật đầu khẳng định.

- Được, lần này trước tiên cô hãy ra ngoài, nhất định phải đưa Vũ Dực trở về. Nếu Vũ Dực chịu bất cứ thương tổn gì, tôi nhất định sẽ bắt Thường Nhạc đền mạng. Trên mặt Vũ Vương lộ ra nụ cười âm u, lạnh lẽo.

- Vâng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thánh nữ hắc ám bất giác có chút bất đắc dĩ. Cái tên Thường Nhạc kia đắc tội với ai không đắc tội, lại cố ý đắc tội với Vũ Vương hẹp hòi nhất, biết che giấu khuyết điểm nhất, có thực lực nhất Thánh điện Hắc Ám. Đây không phải là tự mua dây buộc mình sao.

- Hắt xì.

Thường Nhạc hắt xì mạnh một cái, trong lòng hắn thầm rủa: - Ai đang chửi mình?

Bước chân Vũ Thần đã dừng lại. Tiếng hoan hô bốn phía gần như đồng loạt vang lên. Ngay cả Tiểu Bảo ở bên cạnh cũng rất vui vẻ vỗ tay kêu lên: - Hay quá. Quả đúng là Vũ Thần đứng đầu thế giới.

- Chúng ta đặt tiền cược, thế nào?

Sau đó thanh âm trong trẻo của Tiểu Bảo cũng vang lên, hơn nữa còn vang dội hơn.

- Đánh cược như thế nào?

Linh Nhi nhanh chóng tiếp lời Tiểu Bảo, từ sau khi đi theo Tiểu Bảo, Linh Nhi xem như trợ thủ đắc lực nhất của Tiểu Bảo.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 438: Cô Gái Sư Tử

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Tôi cá trận này anh Thường Nhạc sẽ thắng, 100:1, trả tiền mặt, không biết ai dám đánh cược với tôi? Tiểu Bảo khiêu khích nhìn những người xung quanh.

Đối mặt với sự khiêu khích trắng trợn này, hơn nữa vừa rồi thấy màn biểu diễn xuất thần của Vũ Thần, hầu như nhiệt tình của mọi người đều được đốt cháy trong chớp mắt.

Có tiền không kiếm thì đúng là ngu ngốc, huống hồ Tiểu Bảo đã lấy ra một xấp tiền mặt đặt trước mặt bọn họ. Sự hấp dẫn của tiền bạc vẫn là thứ mê người nhất.

- Được, chúng tôi đánh cược với cô.

Gần như cứ hết người này đến người khác rút tiền ra.

Nhìn từng xấp tiền lớn chất đống trước mặt, toàn bộ đều đánh cược Vũ Thần thắng, Tiểu Bảo thiếu chút nữa hưng phấn tới mức nhảy cẫng lên, vận may của con người muốn ngăn cũng chẳng ngăn nổi.

- Còn ai muốn đặt nữa không?

Tiểu Bảo ngẩng cao đầu, dáng vẻ rất đáng yêu.

- Tôi cược Thường Nhạc thắng.

Một giọng nói trong trẻo như vang lên từ cõi mộng, nhưng Tiểu Bảo nghe xong rất khó chịu, người kia cược ai thắng không cược, lại cố tình cược giống cô, như vậy không phải cô sẽ kiếm được ít tiền hơn sao?

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu thì thấy hai gương mặt không hề xa lạ gì, một người là Kim Sa, một người là Tiểu Linh. Cả hai đều là những cô gái có thể có, có thể không trong cuộc đời Thường Nhạc.

Đương nhiên từ sau chuyện lần trước, Thường Nhạc đối với Tiểu Linh cũng thấy có chút có lỗi, dù sao sự kích động trong thời gian ngắn của hắn cũng đã làm hư một cô gái trong sáng.

Còn đối với Kim Sa, sau khi Thường Nhạc thấy cô ở chung với con trai của Kỵ sĩ thần thánh thì sự hứng thú đã biến mất.

- Tôi cũng cược Thường Nhạc thắng.

Xem ra có mắt nhìn người không phải chỉ có một mình đám Tiểu Bảo. Khi Kim Toa vừa dứt lời tiếp đó một giọng nói trong trẻo đã vang lên.

- Sư tử.

Khi nhìn thấy tạo hình của đối phương, Tiểu Bảo thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên, sự bùng nổ đáng sợ kia, gương mặt trang điểm đậm, tất cả thoạt nhìn rõ ràng giống như một con sư tử vừa mới chạy ra từ vườn thú.

Thường Nhạc lại không hề quan tâm. Trong nháy mắt hắn đã bước lên sàn.

Vũ đạo của Thường Nhạc thướt tha, khoan thai, dịu dàng, triền miên, sắc thái dịu dàng, quyến rũ lại trữ tình, quyến rũ, hấp dẫn vô cùng giống như một cô gái thon thả.

Trong nháy mắt lại bắt đầu thay đổi, giống như một tiết tấu vui tươi, linh hoạt, cảm tiết tấu rất mạnh, động tác thú vị, vũ thái chặt chẽ, hài hước, đẹp đẽ đốt lên nhiệt tình, bước chân lay động, đầy biến hóa, như dây cung bắn vào lòng người.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên đây chỉ là bắt đầu mà thôi. Trong chớp mắt bước nhảy của Thường Nhạc trở nên hoạt bát, nhẹ nhàng, vũ thái nhiệt tình không hề cản trở bước nhảy mãnh liệt, phấn chấn, khí thế hiên ngang, khoe ra hết kĩ thuật nhảy mềm mại mà mạnh mẽ. Tất cả hoàn toàn hòa hợp vào nhau.

Kết quả không giống Vũ Thần, khi bước chân ngừng lại, tất cả mọi người xung quanh đều nhiệt liệt vỗ tay để bày tỏ sự tán thưởng của họ sau khi Thường Nhạc kết thúc màn biểu diễn.

Bốn phía lại yên tĩnh như chết chóc vậy.

- Hay quá!

Phản ứng đầu tiên của Tiểu Bảo. Đương nhiên, chủ yếu vẫn là sức hấp dẫn của tiền bạc. Tiểu Bảo vừa vỗ tay thì tiếng vỗ tay bốn phía vang lên như triều dâng.

Từ trước tới nay họ chưa từng nghĩ đến nhảy múa lại có thể hoàn mỹ như thế, nhảy múa lại thể tuyệt vời đến như vậy, nhảy múa có thể đạt tới cảnh giới như vậy. Nhảy múa lại có thể hoàn toàn hấp dẫn trái tim con người.

Đây đúng là chuyện không thể nào tin nổi.

Thậm chí ngay cả bản thân Thường Nhạc cũng không thể không thừa nhận, vũ điệu vừa rồi quả thật rất có sức hấp dẫn.

Thần sắc Vũ Thần cổ quái đi tới trước mặt Thường Nhạc, cười nhạt, chậm rãi nói: - Không thể không thừa nhận, anh thắng rồi.

Nghe thấy những lời này của Vũ Thần, phản ứng đầu tiên của Tiểu Bảo chính là: trên đời này vẫn còn người tốt. Sau đó Tiểu Bảo ôm từng xấp, từng xấp tiền vào trong lòng mình.

https://thuviensach.vn

Động tác ôm tiền của Tiểu Bảo rất tự nhiên, phóng khoáng cũng rát nhanh, căn bản không ai có thể vượt qua cô nhưng phản ưng của cô gái sư tử ở bên cạnh cũng không hề chậm.

Cô bước dài một bước, xông lên phía trước, nhanh chóng đút tiền vào trong túi mình.

Thời gian diễn ra động tác này không hề dài, đám Kim Sa chỉ lặng yên đứng bên cạnh nhìn. Các cô đánh cược Thường Nhạc thắng cũng không phải vì tiền.

Những thứ như tiền không phải thứ quý giá nhất.

Chỉ trong nháy mắt Tiểu Bảo và cô gái sư tử đã hoàn thành một chuỗi động tác kia.

Cô gái sư tử xoay người, thần sắc vô cùng đắc ý nói với mọi người: - Các người biết tại sao tôi lại chọn anh ta thắng mà không phải Vũ Thần không?

Kỳ thật những lời này của cô gái sư tử cũng là đáp án những người khác muốn biết. Dù sao Vũ Thần cũng có tiếng tăm, còn Thường Nhạc chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt mà thôi.

- Bởi vì hắn đẹp trai hơn Vũ Thần.

Cô gái sư tử nghiêm túc nói ra đáp án.

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị những lời này của cô gái sư tử dọa cho nhảy dựng lên. Kỳ thật trong lòng Thường Nhạc đang đoán cô gái sư tử này đã nghe thấy tên của Thường Nhạc thì rất có thể có liên quan tới bang G nên mới cược hắn thắng.

Nhưng không ngờ cách nghĩ của cô ta lại độc đáo như thế, độc đáo tới mức làm cho người ta thiếu chút nữa không cách nào tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo cũng cảm thấy rất buồn bực, cược Thường Nhạc thắng và đẹp trai thì có liên quan cái rắm gì với nhau? Nếu cô không biết Thường Nhạc, cho dù thằng nhãi này có đẹp trai đi chăng nữa cũng sẽ không thèm liếc hắn một cái.

Đẹp trai, cũng không thể làm cơm để ăn.

Vì trận đấu vừa rồi Thường Nhạc và Vũ Thần đã đẩy không khí ở Thiên đường vui vẻ lên mức cao nhất, một vài người vẫn muốn điên cuồng chơi tiếp.

Kim Sa và Tiểu Linh vẫn lặng yên ngồi bên cạnh, giống như lá bay trên trời làm cho người ta có cảm giác căn bản không có một điểm dừng chân thực sự.

Thường Nhạc chú ý tới sự hiện diện của các cô nhưng không hề đi tới. Hắn cảm giác có một số chuyện một khi đã trôi đi thì sẽ mãi mãi trôi đi.

Qua một hồi lâu mấy người đó cũng kết thúc hành trình ở Thiên đường vui vẻ.

Đệ Nhị Mộng lau mồ hôi trên trán, thần sắc giống như một đứa trẻ, nhảy nhót nói: - Thật không ngờ trên đời này lại có chuyện tuyệt vời đến thế.

Thường Nhạc tà ác cười, dựa đầu vào sát người Đệ Nhị Mộng, trêu đùa nói: - Chuyện kì diệu kia có tuyệt vời như chuyện trên giường của chúng ta không?

Khuôn mặt Đệ Nhị Mộng đỏ bừng lên, cô không ngờ tên bại hoại này lại liên tưởng tới phương diện kia.

Đôi mắt xinh đẹp kinh hoàng thất thố liếc nhìn sang bên cạnh, sợ người khác sẽ nghe thấy những lời của Thường Nhạc, thấy đám Bảo Ngọc không chú ý tới, cô mới hung dữ trừng mắt nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Nhưng bước chân của Thường Nhạc cũng đã ngừng lại.

Vài người kinh ngạc nhìn về phía sau, chỉ thấy Vũ Thần không biết từ lúc nào đã đi tới. Trên gương mặt gầy gò là nụ cười lười biếng.

- Sao lại theo tôi?

Ánh mắt Thường Nhạc lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Tôi muốn bái anh làm sư phụ.

Thần thái của Vũ Thần rất nghiêm túc. Giọng điệu cũng rất chân thành.

- Sư phụ? Thường Nhạc híp mắt lại, bái hắn làm lão đại thì rất nhiều, nhưng người bái hắn làm sư phụ lại không có, Vũ Thần là người đầu tiên.

- Cậu biết thân phận của tôi không? Thường Nhạc có chút dao động.

- Không biết. Nhưng bất kể anh có thân phận gì, anh nhảy đẹp như vậy là đủ rồi. Vũ Thần tự tin nói.

- Được, đồ đệ này tôi sẽ thu nhận. Nhưng cậu phải nhớ kỹ, tôi là Thường Nhạc. Lời nói của Thường Nhạc khiến đám Đệ Nhị Mộng rất kinh ngạc, thu nhận một người chỉ mới lần đầu gặp mặt làm đồ đệ, e rằng cũng chỉ có một mình Thường Nhạc mới làm như vậy.

- Ha ha, ha ha, mấy người vẫn chưa đi xa, may quá. Thường Nhạc ở bên này vừa dứt lời thì cô gái sư tử cũng xông ra từ cách đó không xa.

Nhìn bộ dạng cô nàng thở hổn hển rõ ràng là rất lo lắng đuổi theo sau.

- Chẳng lẽ cô cũng muốn làm đồ đệ của Thường Nhạc?

Trong đầu Đệ Nhị Mộng không kìm được mà phản ứng lại.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng cảm thấy rất thú vị. Có lúc chuyện cứ xảy ra liên tiếp, hắn lại không để tâm việc thu nhận thêm một đồ đệ, có điều đối với tạo hình của cô gái sư tử này Thường Nhạc lại rất thích.

Khi cô gái sư tử chạy tới trước mặt bọn họ lại làm ra chuyện mà không ai ngờ tới.

Chỉ thấy cô móc từ trong ngực ra một khẩu súng lúc, chỉ thẳng vào Tiểu Bảo, nghiêm trang nói: - Cướp đây.

- Fuck!

Đám người Thường Nhạc thiếu chút nữa cười phá lên. Mỗi ngày xảy ra rất nhiều chuyện nhưng như chuyện trước mắt thì thật đúng là không phải ngày nào cũng được nhìn thấy.

Cướp ai không cướp lại đi cướp của Điểm G.

- Ha ha, ha ha.

Tiểu Bảo càng dứt khoát. Thần thái của cô bé giống như gà mẹ đang cười vậy.

Phản ứng đầu tiên của cô gái sư tử chính là đám bọn họ đúng là rất đông người nhưng gan cô cũng rất lớn. Cô đưa ngón tay mảnh khảnh vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

Một thanh âm vang dội phá tan màn đêm.

- Gọi đồng đảng.

Trong đầu Thường Nhạc bất giác phản ứng lại.

Thật ra cô gái sư tử gọi đồng đảng chỉ mấy phút sau đèn bốn phía lóe sang. Từng chiếc, từng chiếc xe máy xuất hiện trước mặt bọn họ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy cảnh tượng này trong đầu Thường Nhạc bất giác hiện lên bóng dáng của Kim Ti. Khi Kim Ti chưa đi theo hắn, cô cũng là bang chủ của băng đảng đua xe.

Đồng thời cô cũng có một đám chị em có kĩ thuật lái xe máy rất lợi hại. Có điều Kim Ti ở Nam Phi, còn băng đảng đua xe trước mắt này lại ở Pháp.

Cô gái sư tử coi vẻ kinh ngạc của Thường Nhạc là sự sợ hãi, bông nhiên cô đắc ý mỉm cười, ánh mắt khinh miệt nhìn sang Thường Nhạc nói: - Thằng nhãi, mau để tất cả tiền lại. Mấy cô gái xinh đẹp cũng để lại sau đó thì cút đi.

- Chẳng lẽ cô và Tây Môn Khinh có sở thích giống nhau?

Thường Nhạc nghe thấy cô gái sư tử nói như vậy thì sửng sốt. Vì Tây Môn Khinh sắp đến kỳ sinh nên đã bị Công Tôn Khả Nhân đưa về nhà rồi.

Nếu không với tính cách của Tây Môn Khinh chắc chắn sẽ không buông tha tiểu sư tử mê người trước mặt này. Cô gái sư tử cũng để ý thấy ánh mắt chăm chú mà gian tà của Thường Nhạc đang nhìn mình.

Khiến cho cô rất không tự nhiên.

- Thằng nhãi kia, mày nhìn cái gì mà nhìn. Nói cho mày biết trước khi tao phát hỏa, tao sẽ làm hỏng gương mặt của mày. Cô gái sư tử khẽ nhíu mày, hung hăng uy hiếp.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 439: Khiêu Khích Thần Kinh Của Anh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn sang Tiểu Bảo, bất đắc dĩ nhún vai:

- Người ta là đến cướp đấy. Tiểu Bảo em mang toàn bộ tiền ra nộp đi.

- Không có cửa đâu.

Tiểu Bảo trả lời rất quyết đoán, căn bản không có bất cứ con đường thương lượng nào. Trong suy nghĩ của Tiểu Bảo, tiền ở vị trí cao nhất. Ai dám cướp tiền từ trong tay cô, còn đáng sợ hơn cả giết cô.

Bên này súng vẫn đang chĩa vào trán Tiểu Bảo, câu trả lời dứt khoát như thế khiến cô gái sư tử hơi sửng sốt nhưng lại lập tức nói:

- Tôi đếm ba tiếng, nếu cô không móc tiền ra tôi sẽ nổ súng.

- Một, hai, ba.

Khi cô gái sư tử đếm tới tiếng thứ ba, Tiểu Bảo bỗng biến mất. Động tác biến mất kia rất nhanh, giống như trong nháy mắt dung hòa vào không khí.

Cô gái sư tử sững người, trong chớp mắt cô cảm giác ở mông có chút đau, cả người đã bị Tiểu Bảo đạp cho một cái.

Thân thể nhỏ xinh của Tiểu Bảo đã chuyển ra phía sau cô gái sư tử. Khuôn mặt đáng yêu và thanh tú lộ ra nụ cười vô cùng giảo hoạt.

Cô gái sư tử hoàn toàn choáng váng. Cô hoàn toàn không ngờ tốc độ của Tiểu Bảo lại nhanh như vậy. Phải biết rằng cô là một đứa trẻ di chuyển tức

https://thuviensach.vn

thời. Trong mắt đám cao thủ đây nhiều nhất cũng xem như thủ pháp chạy trốn lợi hại nhất.

Đương nhiên trong mắt người bình thường đó quả thực là tốc độ xuất quỷ nhập thần, vượt qua tất cả.

- Ha ha, tôi có lợi hại không?

Trên mặt Tiểu Bảo lộ ra nụ cười dương dương đắc ý, thân hình nhỏ nhắn khẽ động, trong nháy mắt lại biến mất trước mặt cô gái sư tử.

- Quỷ!

Lần này cô gái sư tử rốt cuộc đã thấy rõ ràng. Cô sợ tới mức gần như nhảy dựng lên. Đôi mắt xinh đẹp khẽ chớp, sau đó vội vàng chạy ra phía sau.

- Cứ như vậy mà đi thì rất không nể mặt tôi rồi.

Trong nháy mắt Thường Nhạc đã di chuyển tới trước mặt cô gái sư tử. Trên gương mặt anh tuấn là nụ cười thản nhiên, bất giác lộ ra sức hấp dẫn.

- Mấy người là người sao?

Cô gái sư tử bỗng nghiêm túc dò hỏi.

- Chúng tôi là người.

Thường Nhạc lại bước lên phía trước.

- Bụp

Không ai ngờ cô gái sư tử lại ngồi bệt mông xuống đất, trên mặt lộ ra vẻ mặt vô lại, nói:

- Tôi biết đánh không lại mấy người, muốn chém muốn róc thịt tùy các người, tôi tuyệt đối không chống trả.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không ngờ cô gái sư tử sẽ hành động như vậy. Hắn cười một cách cợt nhả:

- Tiểu Bảo, vẫn là em lên đi.

- Ha ha, ha ha, em sẽ không khách khí đâu.

Ánh mắt Tiểu Bảo ngời sáng, hưng phấn lao tới chỗ cô gái sư tử.

- Đập cho cô ta một trận tơi bời.

Thường Nhạc thấy Tiểu Bảo hưng phấn như thế, trong lòng hắn âm thầm nói.

- Mau đứng lên, mặt đất bẩn lắm.

Không ai ngờ Tiểu Bảo lại tươi cười kéo cô gái sư tử lên, dùng bàn tay nhỏ bé phủi bụi trên mông cô gái sư tử.

Cô gái sư tử choáng váng, cô không ngờ chuyện lại xảy ra biến chuyển như vậy, đặc biệt thấy vẻ mặt tươi cười của Tiểu Bảo, cô nghi ngờ nói:

- Cô…. Sao cô lại như vậy? Cô không đánh tôi sao?

Bộ dạng tội nghiệp kia, làm gì còn phong thái hùng hổ lúc nãy.

- Biết vì sao tôi không đánh cô không?

Tiểu Bảo dùng ngón tay nhỏ nhắn nâng cái cằm trắng nõn của cô gái sư tử lên, lộ ra vẻ mặt nghịch ngợm.

- Vì sao?

Đôi mắt cô gái sư tử khẽ chớp, theo bản năng dò hỏi.

- Bởi vì tôi muốn thu nạp cô làm thủ hạ.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nghiêm trang nói.

Chỉ nhìn vẻ mặt giảo hoạt của Tiểu Bảo, Thường Nhạc liền hiểu ra, cô chắc chắn đang mưu tính cái gì đó.

- Lão đại, từ nay về sau em gái này chính là thủ hạ trung thành nhất của em.

Cô gái sư tử hơi dao động, tục ngữ nói không sai, tránh voi chẳng xấu mặt nào, cô vẫn hiểu được điều này.

- Ha ha, ha ha. Chúng ta về thôi.

Tiểu Bảo nghe thấy cô gái sư tử thay đổi xưng hô với mình thì không kìm được mà mỉm cười đầy đắc ý.

Vốn dĩ Thường Nhạc muốn khuyên can, nhưng khi sau khi thấy dáng vẻ hùng hổ của cô gái sư tử, trong lòng hắn có chút chấn động. Có lẽ những người thoạt nhìn không có bất cứ chỗ dùng nào, tới thời khắc mấu chốt lại có tác dụng.

_____

Hỏa Phượng Hoàng thiếu chút nữa tức tới ngất xỉu.

Phân bộ Mafia bị tập kích, đám thủ hạ cô mang theo tuy rằng đã đánh lui đám cao thủ giả mạo Điểm G và điều tra ra đối phương là Kỵ sĩ Thần thánh giả trang thành.

Ban đầu tâm tình của Hỏa Phượng Hoàng rất tốt nhưng sau khi trở về tổng bộ Mafia, Hỏa Phượng Hoàng phát hiện bên trong tổng bộ rất yên tĩnh, giống như một địa ngục trống rỗng vậy.

Sau khi đẩy cửa tổng bộ bước vào đại sảnh, thủ hạ của cô từng người từng người nằm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Tâm tình Hỏa Phượng Hoàng vẫn rất tốt.

Dù sao thủ hạ không bị thương vong, đây vẫn là một chuyện tốt.

Nhưng khi Hỏa Phượng Hoàng bước vào phòng, cô thực sự choáng váng. Giường, tủ, tất cả đều không còn nữa, trong phòng trống rỗng, đây quả thực là quá mức thổ phỉ mà.

- Thường Nhạc, tôi với anh chưa xong đâu.

Theo suy nghĩ của Thường Nhạc, Tiểu Bảo xâm nhập kiếm chút tiền tài như vậy là được rồi. Cho dù Hỏa Phượng Hoàng có thông minh đến đâu cũng sẽ không nghĩ tới Điểm G.

Nhưng hành động cướp bóc của Tiểu Bảo quả thực quá đáng sợ.

Tất cả đồ vật trong phòng đều cướp hết, chẳng để lại bất cứ thứ gì.

Hỏa Phượng Hoàng cũng phải đồ ngốc, khi vừa hợp tác với Điểm G, Hỏa Phượng Hoàng đã nắm rõ tính cách của đám thủ hạ của Thường Nhạc, đặc biệt là Tiểu Bảo tham tiền.

Hơn nữa lịch sử hào hùng của Tiểu Bảo từng tạo ra ở Trung Quốc thì cho dù có là đồ ngốc cũng có thể nghĩ tới đây tuyệt đối là Tiểu Bảo làm, hơn nữa ngoại trừ Tiểu Bảo thật sự không có ai khác có thể làm ra chuyện như vậy.

- Lão đại, bây giờ chúng ta phải làm thế nào?

Những thủ hạ Mafia kia vốn dĩ một bụng lửa giận, bây giờ càng khiến lửa giận đó bay tới tầng ác độc cao nhất.

- Đi. Tìm Thường Nhạc tính sổ.

Hỏa Phượng Hoàng không hề suy nghĩ đã bật thốt ra.

https://thuviensach.vn

_____

Tâm pháp của Thánh điện Hắc Ám cộng thêm dược vật của Đường Bạch Hổ ở bên kia, thân thể đã thay đổi nhiều. Hơn nữa đối với sự bổ sung của tâm pháp, Thường Nhạc rất muốn xem đám cô gái sư tử thấy hiệu quả rốt cuộc như thế nào.

Lần đầu tiên Vũ Thần được mở mắt.

Nếu có thể trở thành Vũ Thần đứng đầu thế giới tất nhiên phải có chỗ hơn người. Ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ trải qua sự biến hóa, Vũ Thần sẽ thay đổi ra sao.

Trong mắt Vũ Thần lộ ra tia hưng phấn, cảm kích nhìn sang Thường Nhạc.

- Vô Nhai, lên thử thân thủ của cậu ta một chút.

Thường Nhạc cười nhạt, thân thủ của Vô Nhai nếu so với Huyết Hổ và Cao Tiếu thì hơn bọn họ hẳn một bậc, so với Quang Minh thì có kém hơn một chút.

Vô Nhai rất ngứa tay, muốn tìm một người để xả stress, bây giờ nghe thấy lời của Thường Nhạc, gã thiếu chút nữa hưng phấn tới kêu lên. Cả người gào lớn nhào về phía Vũ Thần.

Vũ Thần cũng bắt đầu chuyển động.

Vũ Thần vừa mới chuyển động, tất cả mọi người đều kinh ngạc, không phải đòn tấn công của cao thủ, cũng không phải thế lùi của những cao thủ kia. Đó là bước nhảy tiêu chuẩn của người nhảy.

Điệu nhảy vừa mới chuyển động, không khí xung quanh lập tức bị ảnh hưởng bởi cơ thể của Vũ Thần. Xung quanh bỗng xuất hiện từng luồng

https://thuviensach.vn

từng luồng gió xoáy quỷ dị, bước nhảy tuyệt vời kia giống như một trận lốc xoáy dữ dội.

Đây giống như bước nhảy không có ích, lại tạo ra hiệu quả diệu kỳ. Đòn tấn công mạnh mẽ của Vô Nhai không ngờ lại không thể chạm tới người Vũ Thần.

Mỗi lần Vô Nhai tấn công đều không thể chạm tới thân thể của Vũ Thần, nhưng mỗi lần Vũ Thần cũng chỉ tránh né. Điều này thoạt nhìn có chút buồn cười, ít nhất lúc bắt đầu xem vẫn còn hay.

Nhưng thời gian càng kéo dài lại càng vô vị.

Thường Nhạc híp mắt.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười hài lòng:

- Vũ Thần, cậu dùng vũ đạo điên cuồng tấn công đi.

Thoạt đầu Vũ Thần rất sửng sốt nhưng bước chân lập tức khẽ chuyển thành một đòn tấn công mãnh liệt, giống như triều dâng, hướng về phía Vô Nhai.

- Kích thích.

Cảm nhận được hơi thở dữ dội, ánh mắt Vô Nhai ngời sáng, hai tay tạo thành một độ cong quỷ dị, tập trung sức mạnh tấn công nhanh tới.

Vũ Thần cũng cảm nhận được sự thay đổi của Vô Nhai, gã hơi biến sắc. Lúc này, một dòng khí màu đen bắt đầu xuất hiện cùng với bước chân của Vũ Thần.

- Tâm pháp Hắc Ám.

Vũ Dực đứng bên cạnh Thường Nhạc nhìn thấy sự thay đổi này thì khuôn mặt nhỏ nhắn của cô biến sắc, không kìm được mà thốt ra.

https://thuviensach.vn

Vô Nhai cũng mặc kệ thứ này là tâm pháp quái gì, tốc độ tấn công càng nhanh hơn.

- Ầm.

Khi va chạm vào nhau, thân thể Vô Nhai chấn động, bước chân bất giác lùi về phía sau.

Sắc mặt Vũ Thần cũng tái nhợt, rõ ràng Vũ Thần bị thương nặng hơn Vô Nhai, nhưng tất cả đối với Thường Nhạc mà nói cũng đã đủ hài lòng rồi.

Chỉ thông qua dược vật và tâm pháp Hắc Ám mà hắn bỗng nhiên có được một cao thủ. Nếu tiếp tục cấp dược vật và tâm pháp cho những người khác dùng thì sẽ tạo ra hiệu quả gì đây?

Nghĩ tới đây trên mặt Thường Nhạc bất giác lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Lão đại, lão đại, có người giết tới cửa.

Bên này vừa mới kết thúc thì bên kia đã truyền tới thanh âm lo lắng của thủ hạ.

- Ai to gan như vậy?

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại. Chẳng lẽ Kỵ sĩ thần thánh hay người của Tân Long Nha? Nhưng vừa hay bọn họ có thể luyện tay một chút, nghĩ tới đây Thường Nhạc trực tiếp đi về phía đại sảnh.

Khóe miệng lộ ra nụ cười âm u, lạnh lẽo tươi cười nói:

- Thiên đường có cửa mày không đi, địa ngục không cửa lại muốn đi. Vậy muốn oán thì chớ oán người khác.

- Lão đại, Tiểu Bảo đồng ý với cách nói của anh, phải dạy cho đám xảo trá bọn chúng một trận, để bọn chúng thấy được uy phong của anh.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo nhanh chóng bắt lấy cơ hội này.

- Đi thôi, chúng ta cùng đi gặp bọn chúng.

Thường Nhạc không kích động như vậy, chẳng qua là cảm thấy hơi ngứa tay, nếu có người chủ động đưa tới tận cửa, nếu không đánh bọn chúng một chút thì đúng là có chút tiếc nuối.

- Hỏa Phượng Hoàng. Là cô!

Mới bước vào đại sảnh đã thấy thân hình thon thả Hỏa Phượng Hoàng.

- Sao? Chẳng lẽ tôi tới đây khiến anh rất kinh ngạc sao?

Thần sắc Hỏa Phượng Hoàng có chút cổ quái, nhưng có thể khiến Thường Nhạc cảm nhận rõ ràng lửa giận.

- Mỹ nữ cố ý tới nơi này thăm tôi, tôi không bày tỏ một chút thì thật không hợp tình hợp lý rồi.

Thường Nhạc chú ý thấy có rất nhiều cao thủ Mafia ở bốn phía. Hỏa Phượng Hoàng không chỉ đơn giản là đến thăm hỏi.

Đương nhiên sự bày tỏ của Thường Nhạc rất đơn giản. Hắn trực tiếp đi tới trước mặt Hỏa Phượng Hoàng, dùng ngón tay nâng cái cằm non mềm của Hỏa Phượng Hoàng lên.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 440: Thánh Kiếm Hắc Ám

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thân hình Hỏa Phượng Hoàng lùi về phía sau. Trong chớp mắt một ngọn lửa đã bùng lên từ ngón tay tinh tế của cô, hướng thẳng về phía mặt Thường Nhạc.

Thân hình Thường Nhạc tránh né công kích của Hỏa Phượng Hoàng, hắn buồn bực nói:

- Phượng Hoàng đại mỹ nữ, không phải em ghen tị với vẻ anh tuấn của tôi đấy chứ?

Hỏa Phượng Hoàng cảm thấy giữa cô và Thường Nhạc có một sự chênh lệch nhất định. Nếu bản thân tiếp tục chỉ có tự mình chuốc khổ mà thôi. Cô từ bỏ việc tấn công.

Trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ lạnh lùng nói:

- Thường Nhạc, anh đừng khinh người quá đáng. Mafia chúng tôi cũng không phải hạng tôm tép để mặc anh chà đạp.

Thường Nhạc hơi ngẩn người, có chút cổ quái nói:

- Lời này của em là có ý gì? Phải biết từ lúc bắt đầu đều là em chủ động tìm Điểm G chúng tôi gây phiền toái.

Ánh mắt Hỏa Phượng Hoàng chuyển từ trên người Thường Nhạc sang Tiểu Bảo, châm chọc nói:

- Thường Nhạc, thủ đoạn các người dùng ở tổng bộ Mafia lẽ nào cứ như vậy thôi sao?

https://thuviensach.vn

- Thủ đoạn? Ha ha, làm sao chúng tôi có thể. Chúng ta là đồng minh mà, sao có thể tới tổng bộ Mafia của em đây?

Thường Nhạc giữ vẻ mặt ngây thơ nghiêm trang nói.

- Ngoại trừ Tiểu Bảo trong Điểm G của anh còn ai có thể cướp tổng bộ Mafia sạch sẽ đến vậy, ngay cả một cái giường cũng không để lại.

Hỏa Phượng Hoàng chằm chằm nhìn Thường Nhạc.

- Hỏng rồi.

Tâm tình Thường Nhạc trở nên căng thẳng, rốt cuộc cũng hiểu rõ vấn đề ở chỗ nào. Có thể nói mỗi một bước đi hắn đều tính toán rất rõ ràng, thậm chí ngay cả sau khi tranh cãi rồi khiến Hỏa Phượng Hoàng tấn công Kỵ sĩ thần thánh như thế nào, tất cả đều lên kế hoạch hoàn hảo.

Tiểu Bảo phát hiện ánh mắt Thường Nhạc nhìn về phía cô. Cô lập tức cúi thấp đầu, đó gọi là không làm chuyện trái lương tâm ai sợ quỷ gõ cửa. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lộ ra nụ cười nịnh nọt tươi rói:

- Lão đại, đầu em hơi đau, cả người không thoải mái, em về nghỉ trước đây.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, ánh mắt nhìn thẳng Hỏa Phượng Hoàng, quang minh chính đại nói:

- Không sai, tổng bộ Mafia là do chúng tôi cướp.

- Rốt cuộc anh đã thừa nhận?

Hỏa Phượng Hoàng nghe thấy lời Thường Nhạc thì lạnh lùng mỉm cười. Tên đáng chết này, nào có bộ dạng của người đứng đầu Điểm G, rõ ràng là một tên thổ phỉ.

https://thuviensach.vn

- Tôi cũng không có cách nào. Tôi mang theo thủ hạ từ xa tới Pháp, kinh phí không đủ nên mới bất đắc dĩ cướp Mafia.

Thường Nhạc nói tới đây thì cười nhạt:

- Phượng Hoàng, em nói xem phải làm thế nào?

- Em đã nói rõ trước rồi, muốn đem thứ đã nuốt vào nôn ra, tuyệt đối không có khả năng.

Thường Nhạc vừa dứt lời Tiểu Bảo liền lập tức bổ sung một câu.

Hỏa Phượng Hoàng khẽ chớp mắt, Thường Nhạc không hề giết một người nào của tổng bộ Mafia, đây cũng coi như kết quả tốt nhất

- Tôi muốn Điểm G lập tức tấn công Kỵ sĩ thần thánh.

- Không thành vấn đề.

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi mà lập tức thốt ra.

Hỏa Phượng Hoàng sững người. Vốn tưởng Thường Nhạc sẽ kiếm cớ, không ngờ hắn lại dứt khoát như thế.

Thấy Hỏa Phượng Hoàng biến sắc, Thường Nhạc nhẹ nhàng cười nói:

- Một khi Điểm G chúng tôi tấn công Kỵ sĩ Thần thánh, như vậy Tân Long Nha sẽ giao cho ai? Nếu chẳng may Tư Đồ Lôi Minh tấn công, tổng bộ của Điểm G chúng tôi phải làm sao?

Hỏa Phượng Hoàng hiểu rõ Thường Nhạc chắc chắn sẽ không làm chuyện kinh doanh thua lỗ, cô thoáng suy nghĩ một chút rồi nói:

- Tôi đồng ý phái cao thủ Mafia trợ giúp anh mở đầu tổng bộ Mafia.

- Ok!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà mị.

_____

Thần sắc Koinu kích động nhìn đám thủ hạ.

Từ sau khi hợp tác với Thần, gã khiến cho Okinainu phải lui xuống dưỡng lão, trong hai tháng ngắn ngủi Thần đã thay đổi nội bộ hội Hắc Long một cách thần kì, cao thủ tăng gấp đôi.

Mỗi người bọn họ đều trải qua sự cải tạo của dược vật, gần như đều có được cơ thể đao thương bất nhập, mỗi người đều có được sức mạnh to lớn.

Khi những người này đứng trước mặt, Koinu mới cảm nhận thấy tất cả đã thay đổi.

- Koinu huynh, hội Hắc Long nhẫn nhịn tới bây giờ nên có thể vận động gân cốt rồi.

Khóe miệng Thần lộ ra nụ cười đùa cợt. Từ khi hội Hắc Long có được sự ủng hộ của Mafia để kéo dài hơi tàn, toàn bộ địa bàn của hội Hắc Long chỉ còn lại tổng bộ.

Ngược lại ở Nhật Bản tổ Sơn Khẩu đã trở thành tổ chức hùng mạnh nhất. Tổ chức Anh Hoa của Thiên hoàng và đội cận vệ nội các cùng đứng thứ hai, Mafia theo sát phía sau.

- Đúng vậy, nên vận động gân cốt rồi.

Trên mặt Koinu lộ ra sự ác độc.

- Mục tiêu thứ nhất của chúng ta là ai?

Thần chủ động giao quyền này tới tay Koinu.

https://thuviensach.vn

Koinu rất muốn giải quyết tổ Sơn Khẩu nhưng lý trí rõ ràng nói với gã, bây giờ cao thủ của hội Hắc Long tuy đã được bồi dưỡng nhưng để đối phó với tổ Sơn Khẩu e rằng lực bất tòng tâm.

- Thiên Hoàng. Lần này chúng ta trực tiếp tiêu diệt toàn đội cận vệ của Thiên Hoàng.

Koinu nắm chặt tay, dứt khoát nói.

Đôi mắt Thần ngời sáng, thật không ngờ người này cũng rất thông minh, gã khẽ gật đầu:

- Được, Điểm G sẽ toàn lực phối hợp với anh.

Trong lúc nói chuyện Thần khẽ phủi tay, phát hiện một bóng dáng thon thả, mảnh khảnh hiện ra trước mặt Koinu. Đồng tử Koinu co rút lại nói:

- Công chúa Sakura.

Thần cười nhạt:

- Không sai. Nếu muốn đối phó với Thiên Hoàng, lời nói của công chúa Sakura chính là vũ khí sắc bén nhất.

_____

- Thường Nhạc, vì sao chúng ta phải tấn công địa bàn của Kỵ sĩ Thần thánh? Cái này với kế hoạch chúng ta bàn lúc trước không ăn khớp.

Sau khi tiễn Hỏa Phượng Hoàng đi, Đệ Nhị Mộng kinh ngạc nhìn Thường Nhạc.

Lúc trước bọn họ bố trí tỉ mỉ chính là vì khiến Mafia và Kỵ sĩ Thần thánh hoặc giáo hội Tân Long Nha, bất cứ một thế lực nào xung đột với nhau.

https://thuviensach.vn

Như vậy Điểm G mới có lợi. Nhưng bây giờ Thường Nhạc lại hoàn toàn thay đổi kế hoạch. Thường Nhạc dùng tay điểm nhẹ lên cái mũi trắng mịn của Đệ Nhị Mộng, tà ác cười nói:

- Ai bảo chúng ta muốn tấn công Kỵ sĩ Thần thánh?

- Lời này của anh là có ý gì?

Đám Đệ Nhị Mộng và Bảo Ngọc đều choáng váng.

Nếu Điểm G không tấn công Kỵ sĩ Thần thánh, như vậy liên minh giữa Điểm G và Mafia rất có thể sẽ tự động giải trừ.

Ánh mắt Thường Nhạc hướng ra bên ngoài. Đám mây trắng di chuyển trên không trung mờ ảo kia. Hắn chậm rãi mở miệng:

- Tân Long Nha. Nghe nói Tân Long Nha ở Paris có hai địa bàn, trong đó một là phân bộ. Chúng ta đi đâm cái ổ này thì thế nào?

- Lão đại, như vậy chuyện tấn công Kỵ sĩ Thần thánh giải quyết như thế nào?

Thần sắc Vô Nhai có chút khó hiểu.

Trong đầu Thường Nhạc bất giác xuất hiện bóng dáng thon thả của Kim Sa. Có lẽ trong chuyện này cô gái này sẽ có tác dụng không ngờ đến.

- Lão đại, bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu hành động sao?

Trong mắt Vô Nhai có chút chờ mong.

- Không, tôi còn muốn đi lấy một vật.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười cợt nhả.

- Thứ gì?

https://thuviensach.vn

Thần sắc Đệ Nhị Mộng có chút kinh ngạc.

- Thánh kiếm Hắc Ám.

Quảng trường mua sắm Paris rộng lớn, là Paris, một trong những nơi buôn bán sầm uất nhất. Mặt đất lát gạch đá cẩm thạch sáng bóng. Xung quanh là nhưng cột đá điêu khắc chắc chắn, cao lớn mà tinh tế.

Ở trung tâm quảng trường là một đài phun nước rất lớn, bọt nước bắn ra, dưới ánh mặt trời khúc xạ thành những tia sáng rực rỡ.

Tất cả những cửa hàng lớn nhỏ nằm san sát nhau. Xung quanh quảng trường đâu đâu cũng là người, vô cùng náo nhiệt.

Tiểu Bảo đi theo sau Thường Nhạc, cái miệng nhỏ nhắn gần như biến thành hình quả trứng. Tên đáng chết, đến đây khẳng định sẽ phải tiêu tiền, túi tiền của cô chắc chắn sẽ nhỏ đi.

- Ông chủ, tôi muốn mua nhân sâm ngàn năm chỗ ông. Toàn bộ.

Lời nói của Thường Nhạc rất vang dội, ít nhất khi hắn vừa dứt lời, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Giá cả của nhân sâm ngàn năm cũng không hề thấp. Đó là hưởng thụ của kẻ có tiền. Vì sao Thường Nhạc lại cố tình mua thứ này?

Ông chủ cửa hàng tươi cười, vội vàng thu thập tất cả nhân sâm ngàn năm lại, cẩn thận gói lại giúp Thường Nhạc.

- Rất xin lỗi, xin hỏi anh có thể nhường chỗ nhân sâm này cho tôi không?

Một giọng nói khá hay vang lên, lông mày Thường Nhạc nhướn lên, đảo mắt nhìn.

https://thuviensach.vn

Mái tóc xoăn màu vàng hừng hực như lửa xõa trên vai. Đôi mắt xanh thẳm như biển, đôi môi hồng nhuận căng đầy thiêu đốt dục vọng nguyên thủy nhất của con người.

Cái cổ tuyết trắng đầy đặn tới chói mắt run nhè nhẹ, quả thực có thể khiến cho người ta hít thở không thông. Mặc dù mặc chiếc váy rộng thùng thình nhưng cũng không thể che dấu sự thân thể gợi cảm động lòng người kia.

Đúng là một tuyệt sắc giai nhân. Có điều không thể thay đổi chủ ý của Thường Nhạc.

- Tiểu thư xinh đẹp, nhân sâm này tôi đã lấy trước rồi, nên không thể nhường cho cô.

Thường Nhạc tươi cười nói.

- Đúng vậy. Tôi biết anh đã lấy trước nên tôi đồng ý ra giá gấp đôi, hy vọng anh có thể nhượng lại cho tôi?

Cô gái tràn đầy kỳ vọng chăm chú nhìn Thường Nhạc.

- Ồ như vậy sao… Thật xin lỗi, cho dù cô có ra giá gấp mười lần tôi cũng không thể đồng ý.

Thường Nhạc bất đắc dĩ nhún vai, ánh mắt không chút khách khí quét ngang đôi bồng đào của đối phương.

- Anh!

Cô gái không chịu nổi ánh mắt xâm lược trắng trợn của Thường Nhạc, lui về phía sau một bước, trong mắt lóe lên một tia giận dữ.

- Anh cái gì mà anh? Làm người phải phúc hậu, mua đồ phải chú ý thứ tự trước sau. Mọi người nói đúng hay không?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khoanh tay ôm ngực, đánh giá đầy thâm ý khuôn mặt đã đỏ bừng lên của cô gái.

- Đúng vậy. Không ngờ xem cách ăn mặc của cô thì đúng là mặt người thân người mà sao lại không hiểu quy tắc như thế, còn tranh đồ với lão đại của chúng tôi. Có tiền thì rất giỏi sao, cẩn thận đại ca của chúng tôi sẽ lấy tiền đánh cô đấy!

Vũ Dực ở bên cạnh Tiểu Bảo lập tức phối hợp nói.

- Hừ, tên vô tri, đám mắt chó các người đúng là mù rồi, dám nói chuyện với tiểu thư Mary của chúng ta như vậy!

Một người trẻ tuổi mặc hoa phục đứng phía sau cô gái tóc vàng lạnh lùng hừ một tiếng nói.

Y theo sau cô gái tóc vàng bước ra ngoài, một tay vịn chặt chuôi kiếm đeo bên hông, lạnh lùng chằm chằm nhìn Thường Nhạc, cả người tràn đầy từng luồng hơi thở rét lạnh. Chớp mắt những thương nhân xung quanh vốn đang vây xem đều lui về phía sau, tránh khỏi sự băng giá khiến người ta kinh hãi kia.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 441: Người Đánh Cược 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Không nói được lý lẽ nên muốn ra tay phải không? Tôi cho anh biết, đây là Paris, không phải là nơi tới làm loạn để một con sâu làm rầu nồi canh. Anh có tin tôi sẽ lập tức báo cảnh sát nước Pháp tới cho cái tên mãng phu nhà anh biết hậu quả của việc làm xằng bậy không!

Tiểu Bảo ỷ có Thường Nhạc ở đây, không chút sợ hãi khoa chân múa tay nói.

Thường Nhạc vẫn mỉm cười, ánh mắt đảo sang người đàn ông bên cạnh. Dường như không hề bị ảnh hưởng bởi khí tức lạnh băng của y.

Người trẻ tuổi híp mắt, trong mắt lóe lên sự nguy hiểm, vừa muốn mở miệng lại bị một bàn tay dài nhỏ, trắng nõn giữ lại.

- Thôi đi Rossini, con bé nói đúng. Đây là chốn phồn hoa, không nên gây thêm phiền toái nữa.

Cô gái tên Mary nhẹ nhàng nói.

Sau đó quay đầu nhìn Thường Nhạc, hít sâu một hơi, dường như đang cố đè nén bản thân, dịu dàng nói:

- Anh có điều kiện gì có thể nói ra. Tôi thật sự rất cần chỗ nhân sâm ngàn năm này nên…

Thường Nhạc ngắt lời cô:

- Nên muốn tôi nhường cho cô phải không?

https://thuviensach.vn

Mary ra sức gật đầu.

- Uhm, thật ra tất cả mọi người đều biết tôi là người thấu tình đạt lý nhất, yêu cầu của cô cũng không coi là quá mức, tôi có thể đáp ứng cô, có điều tôi có một điều kiện nho nhỏ.

Nói tới đây trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười không có chút ý tốt nào.

- Điều kiện gì? Chỉ cần không quá khó thì tôi đều có thể làm được!

Dường như cô thật sự rất cần chỗ nhân sâm ngàn năm này mà vội vã đáp ứng.

- Rất đơn giản, chỉ cần cô theo tôi một buổi tối thôi.

Thường Nhạc đưa ngón trỏ ra, quơ quơ trước mặt.

- To gan!

Người trẻ tuổi tên Rossini kia quát lên một tiếng chói tai. Thanh kiếm bên hông hiện ra như chớp trong bàn tay y. Nếu không phải Mary nhanh mắt kéo y lại, chỉ sợ một kiếm này đã đâm vào cổ họng của Thường Nhạc.

- Đừng, Rossini!

Mary tuy cũng rất tức giận nhưng cô vẫn có thể nhịn được, gắt gao kéo tay Rossini lại, quay đầu lạnh lùng nói với Thường Nhạc:

- Nếu anh không muốn nhường nhân sâm ngàn năm thì cứ nói thẳng ra, hà tất phải làm nhục người khác?

Khóe miệng Thường Nhạc giật giật, không chút để ý nói:

- Tôi làm nhục cô? Nếu không phải cô câu dẫn tôi, thiếu gia bản tính thuần lương như tôi sao có thể ra điều kiện như thế?

https://thuviensach.vn

- Rõ ràng là cô câu dẫn lão đại nhà chúng tôi, còn giả bộ đoan trang cái gì, còn dám dung túng thủ hạ hành hung. Các người thật sự là cả gan làm loạn, có phải chán sống rồi không!

Khuôn mặt Vũ Dực cứng lại, vẻ mặt đầy căm tức.

Tiểu Bảo và Linh Nhi ở bên cạnh cũng cáo mượn oai hùm gật đầu.

Mary nóng nảy giận dữ nói:

- Cô…. Cô nói bậy! Tôi câu… câu dẫn anh ta khi nào?

Cái từ câu dẫn này nói ra từ miệng một cô gái trẻ tuổi dường như vẫn có chút khó khăn cũng không kì lạ. Mary phẫn nộ vì lời nói của Thường Nhạc rõ ràng là biến cô thành loại dâm phụ ai cũng có thể làm chồng. Nhưng cô không ngờ nếu ngay từ đầu cô không dùng chiêu quyến rũ này với Thường Nhạc, thì sao có thể chịu nhục nhã này?

Rossini xanh mặt, cánh tay khẽ động, thoát khỏi tay của Mary, quát lên một tiếng, trường kiếm trong tay y như rắn độc thè lưỡi đâm về phía cổ họng của Thường Nhạc!

- Ôi có người dám hành hung giữa đường!

Thường Nhạc “kinh hoàng” lùi về phía sau, bước chân lảo đảo một chút, tránh được một kiếm trí mạng.

Người vây xem bốn phía nhìn thấy cảnh tượng này đều lùi về phía sau, sợ không cẩn thận sẽ liên lụy đến bản thân. Có người nhanh trí nhanh chóng xoay người chạy xuyên qua đám người, lao về phía Cục cảnh sát để báo tin.

- Rossini!

Mary hét lên một tiếng, đôi mắt giận dữ trừng mắt nhìn Rossini đang muốn tiếp tục đâm kiếm.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thư Mary, hắn… Tôi…

Người trẻ tuổi tướng mạo lạnh lùng dường như không giỏi ăn nói, nóng vội tới mức không nói thành lời. Có điều y vẫn thu kiếm, không tiếp tục tấn công nữa.

- Lão đại, anh không sao chứ?

Tiểu Bảo khẩn trương níu lấy Thường Nhạc, sắc mặt rất phối hợp, lộ ra vẻ thân thiết.

- Không sao, không sao.

Thường Nhạc khôi phục sắc mặt, khoát tay nói.

- Bất kể nói thế nào đây là chốn giao thương phồn hoa, không cần thiết, cũng không nên làm hắn bị thương. Nếu anh thật sự làm hắn bị thương, đó là phạm pháp!

Mary nhẫn nại khuyên giải.

- Thôi được, nể mặt tiểu thư Mary, tôi tạm tha cho hắn!

Rossini phẫn nộ cất kiếm vào vỏ, khinh thường liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái.

Thường Nhạc vừa nghe thấy vậy, sắc mặt đột biến, không đợi hắn hé răng, Tiểu Bảo đã chống lưng kêu lên:

- Nhóc kia, anh nói cái gì? Tha cho lão đại của chúng tôi? Anh cũng không hỏi xem trong thiên hạ này có ai không biết sự lợi hại của lão đại nhà chúng tôi. Nếu không phải ở đây còn có vị tiểu thư xinh đẹp kia và lời nói có phong độ thân sĩ của anh, thì đã sớm đánh cho anh răng rơi đầy đất rồi.

- Đúng vậy.

https://thuviensach.vn

- Khách khí với gã, gã lại cho là phúc khí!

- Đừng nói chuyện tình cảm nữa, phải dạy cho cái tên ngoại quốc thô lỗ này một bài học!

Cái người Pháp sùng bái chính là sự lãng mạn, đương nhiên càng thích xem náo nhiệt. Từng người kêu gào, trong đó hăng hái nhất là một tên vô cùng gầy yếu.

Đoán chừng tên kia không thể đánh nhau, nhưng xem người khác đánh nhau lại là một loại hưởng thụ.

Rossini ngẩn người, dùng ánh mắt hoài nghi liếc mắt đánh giá Thường Nhạc một cái, lập tức hừ lạnh nói:

- Hừ, chỉ bằng một tên tiểu lưu manh như hắn?

Dứt lời y thò tay lôi ra một tấm thẻ, rõ ràng là ấn hiệu của một giáo hội, bên trên còn hiện lên một đôi trường kiếm giao nhau.

- Kỵ sĩ Giáo hội

Có một tên có chút hiểu biết trong nháy mắt liền hiểu ra. Bọn họ hít khí lạnh, cái tên lúc trước lớn tiếng kêu gào cũng im dần, có người nhát gan thì đã bắt đầu lặng lẽ lui về phía sau.

Giáo hội ở Châu Âu, một nơi cổ xưa tương đương với sự thần bí. Trong đó Giáo hội Kỵ sĩ càng trở nên đặc biệt.

Thường Nhạc thấy người ủng hộ mình dường như muốn đổi chiều cũng không lo lắng, cười hì hì, nhẹ giọng đúng kiểu Rossini nói:

- Tôi không miễn cưỡng anh phải tin. Có điều nếu anh thật sự muốn chứng minh, bản thiếu gia có thể cho anh một cơ hội. Chúng ta tìm một chỗ so tài

https://thuviensach.vn

một chút, để cái tên ngoại quốc quê mùa nhà anh mở mang kiến thức, xem bổn thiếu rốt cuộc lợi hại như thế nào!

Là cao thủ trong giáo hội làm sao Rossini có thể mất mặt trước mặt công chúng như vậy. Đây đã không còn chỉ là vấn đề vinh nhục cá nhân mà còn là danh dự ngàn năm của giáo hội.

Vì vậy phản ứng đầu tiên của Rossini chính là rút bảo kiếm ra một lần nữa, đặt ngang trước ngực, thần sắc cực kỳ nghiêm túc nói:

- Được. Rossini tôi lấy danh nghĩa Kỵ sĩ Giáo hội chấp nhận khiêu chiến của anh.

Lần này Mary không hề ngăn cản. Dù sao Rossini lấy danh nghĩa Kỵ sĩ Giáo hội chấp nhận khiêu chiến.

Đương nhiên trên mặt Thường Nhạc cũng lộ ra ý cười tà ác nói:

- Nếu chỉ đánh nhau thì có ý nghĩa gì.

- Lời này của anh là có ý gì?

Đồng tử Rossini co rút lại, chằm chằm nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc khẽ trừng mắt, nghiêm túc nói:

- Chúng ta dùng võ để đánh cược một chút thì sao?

- Ủng hộ đánh cược một trận.

Tiểu Bảo nghe được câu nói kia của Thường Nhạc, thần sắc giống như đã biết được hỉ sự trên trời vậy. Bàn tay nhỏ vung lên, hưng phấn kêu lên.

- Đúng, ủng hộ đánh cược một trận.

https://thuviensach.vn

Vũ Dực từ sau khi tới thế giới này, cô liền thấy ánh mặt trời là khí trời rạng rỡ, là con người xinh đẹp, đều là những trò đánh cược vui, khiến cô hưng phấn.

Vũ Dực vừa nói Linh Nhi cũng theo cô kêu lên. Hai cô bé này ở bên cạnh vừa kêu lên thì đám người vây quanh xem cũng kêu lên.

Đám người kia đều chỉ là e thiên hạ chưa đủ loạn.

- Đánh cược cái gì?

Ánh mắt Rossini chằm chằm nhìn Thường Nhạc, lạnh lùng hỏi.

- Cược người.

Thường Nhạc thản nhiên cười, chậm rãi phun ra hai từ.

- Cược người?

Đồng tử Rossini co rút lại. Những người vây xem ở bên cạnh cũng lộ ra vẻ kinh ngạc. Quả thật thời đại này cái gì cũng đã từng đánh cược, nhưng đây lại cược người.

Thần sắc Rossini không ngừng biến hóa. Trên người Thường Nhạc không có khí tức của kẻ mạnh, nhiều nhất cũng chỉ là công phu mèo quào mà thôi. Nghĩ tới đây, Rossini dứt khoát nói:

- Được, tôi đánh cược với anh một lần. Nếu tôi thua, cả người tôi sẽ là của anh.

- Ha ha.

Thường Nhạc thiếu chút nữa bị Rossini dọa cho nhảy dựng lên, thần sắc cổ quái nhìn Rossini nói:

https://thuviensach.vn

- Ông anh có lầm hay không? Tôi cần một đại lão gia như ông anh làm cái gì?

- Vậy ý anh là?

Ánh mắt Rossini chợt lóe sáng, y lập tức nghĩ tới Mary. Phải biết thân phận của Mary cũng không hề tầm thường. Nếu Mary xảy ra chuyện gì, cho dù là mười người như y cũng không thể bồi thường nổi.

- Nếu Kỵ sĩ Giáo hội không có can đảm và khí phách này thì thôi đi.

Thường Nhạc tiếc nuối lắc đầu, ánh mắt bất giác lại nhìn sang Mary.

- Được, nếu anh có thể đánh bại Rossini, tôi sẽ đi theo anh.

Khi Rossini còn đang do dự, Mary khẽ mở chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn, thản nhiên nói.

Thường Nhạc nghe thấy những lời này, ánh mắt ngời sáng, trong lòng âm thầm nói:

- Cái mình đang chờ đúng là câu nói này.

- Vậy người anh cược là ai?

Rossini chuyển sự chú ý lên người Thường Nhạc, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh lùng.

Rõ ràng không phải bất cứ ai cũng có thể sánh được với Mary.

- Tôi, tôi sẽ tiền cược của đại ca.

Tiểu Bảo hưng phấn giơ tay lên, cô căn bản không coi mình là một chuyện.

- Cô? Một bé gái ngang với tiểu thư Mary?

https://thuviensach.vn

Trên mặt Rossini lộ ra nụ cười châm chọc.

- Thêm cả hai chúng tôi nữa.

Linh Nhi và Vũ Dực đồng thời hô lên.

Một công chúa nơi đáy biển thế giới, một con gái bảo bối của đệ nhất cao thủ Trung Quốc, một lại là quận chúa bảo bối của Thánh điện Hắc Ám. Bất cứ ai ở bên ngoài đều vô cùng nổi tiếng. Bây giờ cả ba bảo bối để đổi lấy một Mary, hơn nữa nhìn tư thế kia dường như ba người đổi lấy một mình người ta, sao có thể không vui.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Xem trọng rồi!

Hai cánh tay Thường Nhạc hợp lại với nhau, một hỏa long gầm ghè phóng về phía Rossini. Ngọn lửa nóng rực khiến không gian xung quanh như bị thiêu cháy.

- Trời ạ!

Trong lòng Rossini khóc thét một tiếng. Ngọn lửa mà Thường Nhạc phát ra so với hỏa cầu phía trước này. Nó có thể tự động theo đuổi kẻ thù, có thể nói là loại hình không đạt được mục đích thì không bỏ qua. Gặp phải công kích dạng này, chỉ có thể gắng sức chống đỡ. Cách này có muốn trốn cũng không trốn nổi.

Rossini cắn răng, cố dồn chút sức mạnh trong cơ thể tụ trên thân kiếm, chém ra một kiếm "choang" thật mạnh về phía hỏa long. Hai luồng năng lượng va chạm với nhau.

Cho dù Hỏa Long thét lên một tiếng, hóa thành nhiều đốm lửa phân tán đi nhưng Rossini cũng bị đánh bay về phía sau, cả người ngã mạnh lên mặt đất, xương cốt giống như bị chặt đứt.

- Cái tên biến thái này!

Rossini giãy dụa đứng lên, khóe miệng chảy máu, trong lòng tính toán, chỉ cần có thể thành công chống cự qua đợt công kích này, thắng lợi vẫn thuộc về y.

https://thuviensach.vn

- Tiếp tục.

Thường Nhạc vung tay lên. Phía trên Rossini xuất hiện một màn băng tiễn như đám châu chấu nối tiếp nhau. Đây đúng là đòi mạng mà, lực sát thương của mỗi băng tiễn không lớn nhưng lại thắng ở số lượng nhiều.

Rossini không có thời gian suy nghĩ. Việc y có thể làm chỉ có chống cự, liều mạng chống cự.

- Đinh đinh đang đang.

Thanh âm bên tai vang lên không dứt. Hai vai của Rossini gần như mỏi tới mức như bị rút gân. Hai vai cũng bị tê cứng, không ít băng tiễn lọt lưới đã găm trên người hắn, từng luồng hàn khí lạnh thấu qua vết thương.

Công kích của Thường Nhạc cũng không tạm ngưng, hai chân giẫm mạnh xuống đất, bỗng nhiên xuất hiện một luồng bùn đất sắc bén từ dưới chân Rossini dâng cao lên.

Tuy rằng y đột nhiên nhảy lên nhưng do sức lực có hạn, cũng không hoàn toàn tránh được công kích. Bên trong đùi bị chém, mấy vết thương suýt nữa ảnh hưởng tới căn nguyên của con cháu y. Sự bất ngờ tới bất thường này khiến Rossini sợ tới mức đổ mồ hôi lạnh, mất rất nhiều sức lực mới hồi phục được vài phần.

Sau đó Thường Nhạc cứ tung ra hết chiêu này đến chiêu khác, Rossini liều mạng chống đỡ hoặc che chắn hoặc trốn chạy. Khi chiêu lôi điện cuối cùng được tung ra, nửa người y đều bị điện giật tới tê cứng, trên mặt Thường Nhạc rốt cuộc cũng xuất hiện ý cười.

Thường Nhạc nghênh ngang đi tới trước mặt Rossini, giờ phút này Rossini đã nằm yên trên mặt đất, hô hấp đầy khó khăn.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong đôi mắt đen kia lại tràn đầy sự phẫn nộ, rõ ràng không phục sự công kích quỷ dị của Thường Nhạc, Thường Nhạc lại không dùng hết sức.

Hắn giơ chân lên, đạp thẳng lên Rossini, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác nói:

- Nhóc, không phải mới vừa rồi còn rất cứng sao? Sao bây giờ đột nhiên lại mềm oặt ra thế?

- Muốn giết thì giết, đừng có làm nhục, ra tay đi.

Trong ánh mắt Rossini lộ ra một tia độc ác.

- Ra tay? Sao phải ra tay?

Thường Nhạc kinh ngạc, ánh mắt hướng lên người Mary nói:

- Tục ngữ nói không sai, thắng làm vua, thua làm giặc, bây giờ Mary xinh đẹp sẽ thuộc về tôi.

- Anh muốn làm gì?

Lúc này Rossini mới nghĩ đến cá cược lúc trước. Phải biết rằng thân phận của Mary không hề nhỏ. Nếu Mary thực sự bị cái tên xa lạ trước mắt mang đi, e rằng y sẽ thực sự sống không bằng chết.

Thường Nhạc dường như cũng hiểu rõ ý nghĩ trong lòng Rossini. Hắn tiếc hận lắc đầu nói:

- Đáng tiếc một đóa đẹp lại đem cắm bãi phân trâu.

Nói tới đây, Thường Nhạc thoáng dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Đương nhiên nếu không muốn đóa hoa xinh đẹp này héo rũ, như vậy chỉ cần dùng một vật tương tự trao đổi, tin rằng cha của Mary là người thông

https://thuviensach.vn

minh.

Đồng tử Rossini co rút lại. Bây giờ y mới tỉnh ngộ, y vẫn bị người ta gài bẫy. Người trước mặt này rốt cuộc là ai?

_____

Sự tấn công vừa tao nhã nhưng lại uy lực khiến địa bàn của Lâm Phong ở ZNV ngày càng thu hẹp lại. Kế hoạch của Tư Đồ Lôi Minh đã hiện thành một tấm bản đồ hoàn chỉnh.

Nắm toàn bộ ZNV trong tầm tay không hề trì hoãn. Trong lòng Minh Lão, tất cả quả thực quá mức thuận lợi, lợi dụng tình cảm giữa hai thủ hạ của Mộ Dung Trường Thiên, lại dùng thêm kế bắt được Kerri.

Mặt khác tất cả đều thuận buồm xuôi gió. Đương nhiên lúc này thế lực Tân Long Nha đã dần lớn lên, toàn bộ ZNV cũng sắp trở thành thiên hạ của Tân Long Nha.

Tiền phương không ngừng truyền tin chiến thắng, bang phái của ZNV hoàn toàn bị chèn ép không ngóc đầu lên được, Điểm G sau khi mất đi Kerri lại rơi vào trạng thái hỗn loạn.

Nghĩ tới đây Minh Lão không kìm được mà mỉm cười, trò chơi ZNV này thật sự quá mức đơn giản.

- Minh Lão, ngoài kia có người muốn gặp ngài.

Ngay khi Minh Lão đang chìm trong niềm vui sướng thắng lợi, một gã đàn em trong Tân Long Nha đi đến, cẩn thận nói.

- Ai?

Minh Lão khẽ nhíu mày, ở ZNV người chủ động tới gặp ông ta không nhiều.

https://thuviensach.vn

- Thuộc hạ không biết. Có điều….

Tên đàn em trong Tân Long Nha nãy chậm rãi ngẩng đầu, nói:

- Kẻ đó nói ngài hắn là không muốn gặp hắn.

Đồng tử Minh Lão co rút lại, thần sắc đột biến, nói:

- Cậu là ai?

Quả thật khuôn mặt trước mắt này đối với ông ta mà nói rất xa lạ, trong đầu ông ta thậm chí một chút ấn tượng cũng không có, Minh Lão không tự chủ được mà cảnh giác.

- Lâm Phong. Tên tôi là Lâm Phong.

Lâm Phong chăm chú nhìn Minh Lão, nghiêm túc nói.

- Lâm Phong!

Minh Lão thoạt đầu sửng sốt, nhưng lập tức lộ ra nụ cười mỉa mai:

- Thật không ngờ cậu lại chủ động dâng mình tới cửa.

- Thật ra tự mình dâng tới cửa không chỉ có một mình Lâm Phong!

Bên ngoài đột ngột vang lên một giọng nói lười biếng ngay phía sau Minh Lão.

Minh Lão nhíu mày. Một mình Lân Phong tiến vào nhiều nhất là do sơ sót của đám bảo vệ. Nhưng thanh âm quang minh chính đại ở bên ngoài kia lại nói cho lão biết, mọi chuyện không hề đơn giản như trong tưởng tượng.

- Cao Tiếu, Huyết Hổ.

https://thuviensach.vn

Khi nhìn thấy hai thân ảnh cao lớn trước mắt, Minh Lão hít khí lạnh. Ông ta không hiểu nhiều về Lâm Phong, trong suy nghĩ của Minh Lão, một nhân vật nho nhỏ như vậy căn bản không cần phải tốn nhiều thời gian để tìm hiểu.

Nhưng đối với những cao thủ luôn ở bên Thường Nhạc như Cao Tiếu, Huyết Hổ, Minh Lão liếc mắt một cái đã nhận ra. Ông ta bất giác đứng lên khỏi chiếc ghế Thái sư.

Cao Tiếu và Huyết Hổ thoáng nhìn nhau, cùng lộ ra sự hưng phấn, tươi cười nói:

- Lão già này, hẳn là muốn giày vò cả hai chúng tôi?

Thần sắc Minh Lão có chút âm trầm và khó hiểu nói:

- Sao các người lại xuất hiện ở đây?

Quả thật hôm nay Minh Lão vừa mới nhận được tin Điểm G ở Nam Phi đang dốc toàn lực tấn công Tân Long Nha ở châu Phi. Cho dù Cao Tiếu và Huyết Hổ có là thần, cũng không thể nhanh như thế đã tới ZNV.

Cao Tiếu khẽ lắc đầu, tà ác cười nói:

- Lão già kia, có một số chuyện không phải nằm trong dự liệu của ông. Ông tự mình đầu hàng hay để chúng tôi đánh cho chạy quanh bốn phía?

Minh Lão nhìn đám người xung quanh, tất cả đều là những khuôn mặt xa lạ. Bởi vì nhu cầu tấn công, bản thân ông ta gần như đang điều tất cả tinh anh tới tiền phương.

Như vậy đám người Cao Tiếu và Huyết Hổ trước mắt này lợi dụng trạng thái không hề phòng bị của lão, nắm trọn toàn bộ nơi này e rằng cũng là chuyện đương nhiên.

https://thuviensach.vn

_____

- Wa, lão đại, phía trước thật náo nhiệt!

Mấy người vừa mới bước đến đầu một góc đường khác ở Paris phồn hoa đã nghe thấy Tiểu Bảo bắt đầu hò hét.

- Cái chỗ này lớn cái rắm này thì có cái gì náo nhiệt, tiếp tục đi đi.

Thường Nhạc nhàm chán huơ tay. Một khi thật sự dừng lại ở chỗ này, e rằng phiền toái cũng theo đó mà đến.

- Wa, có nhiều đồ chơi quá!

Bên này vừa mời yên lặng, phía sau lại truyền tới thanh âm hoan hô của Vũ Dực. Sau đó, chỉ thấy thân ảnh nhỏ nhắn của Vũ Dực xông vào giữa đám người.

Thường Nhạc bất đắc dĩ lắc đầu, mang theo mấy cô bé thành việc thì ít mà hỏng việc thì nhiều, hắn không thể không bội phục.

Con gái là loại động vật trời sinh thích náo nhiệt, nhưng ba người Tiểu Bảo các cô vừa xuất hiện trước cửa hàng đồ chơi đã gây ra chấn động.

Phải biết rằng bất kì ai trong đám Tiểu Bảo đều là những tiểu mỹ nữ, huống hồ cả ba người lại đồng thời xuất hiện trước cửa hàng đồ chơi vốn có rất nhiều bé trai.

Mấy bé trai nhân cơ hội này chạy đến bên người đám Tiểu Bảo. Trong nháy mắt ba cô gái đã bị một đám tiểu sắc lang vây quanh.

Ban đầu đám Tiểu Bảo còn cảm thấy thú vị, nhưng càng về sau các cô thấy trong mắt đám người đó đều tràn đầy sự nóng bỏng, thậm chí lại bắt đầu lén lút.

https://thuviensach.vn

- Con bà nó.

Mắt thấy tình thế không ổn, Tiểu Bảo rống lên, bàn tay nhỏ bé nhanh như chớp tránh khỏi sự tấn công. Đồng thời chủ nhân hai chuyện tốt là Vũ Dực và Linh Nhi cũng bắt đầu tấn công.

Động tác của các cô đều rất bỉ ổi, chuyên tấn công những điểm quan trọng của đám tiểu tử kia, hơn nữa một chiêu trong chớp mắt khiến cho một đống trẻ con nằm đầy đất gào khóc gọi cha mẹ.

Bỗng nhiên lúc đó đồng tử Thường Nhạc co rút lại, hắn cảm giác có hai hơi thở bất thường, hắn có thể khẳng định, xung quanh đang có người theo dõi hắn.

Đối phương rốt cuộc là ai?

Ánh mắt không kìm được mà liếc sang bên cạnh lại nhìn thấy một cô gái nhỏ nhắn yếu đuối đang lẳng lặng đứng đó, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, cô phảng phất như một đóa tử đằng mong manh.

Ánh mắt của cô gái này vẫn luôn đặt trên người Linh Nhi. Trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ, lập tức hiểu ra. Đường đường là con gái của Phong Thần, làm sao có thể một mình tìm đến Tiểu Bảo đòi tính sổ, cô gái trước mắt này rõ ràng vẫn luôn âm thầm bảo vệ Linh Nhi, nhưng Thường Nhạc cảm thấy nghi hoặc vì sao cô gái này bây giờ mới xuất hiện?.

Phải biết rằng lúc này Linh Nhi tuyệt đối chiếm thế thượng phong, huống hồ dưới sự chỉ huy của Tiểu Bảo, mấy người các cô sao có thể chịu thiệt thòi trước đám nhãi ranh kia.

Trong nghi hoặc Thường Nhạc đột nhiên cảm giác ánh mắt của cô gái nhỏ nhắn, yếu đuối trước mắt này dường như không đúng, dường như vượt qua cả Linh Nhi, chăm chú nhìn về phương xa.

https://thuviensach.vn

Mà thân là người trong cuộc, lúc này Thường Nhạc rõ ràng khá thoải mái, trên mặt vẫn duy trì nụ cười khiêm tốn. Người quen thuộc với hắn đều biết, khi hắn tươi cười, thông thường là ai đó đã chọc giận hắn, và không lâu sau đó sẽ bị hắn giày vò vô cùng thê thảm, sống không bằng chết.

- Nơi này chính là chỗ luyện võ, nếu bây giờ anh hối hận vẫn còn kịp.

Ánh mắt Mary có chút thương hại nhìn Thường Nhạc, giống như nói hắn nhất định sẽ thua.

Thường Nhạc thản nhiên cười, lắc đầu nói:

- Có người muốn khiêu chiến với danh dự của bản thiếu gia. Thân là đàn ông sao ta có thể lùi bước?

Vốn dĩ là Thường Nhạc chủ động khiêu khích người khác, bây giờ nhìn lại giống như Thường Nhạc bị Rossini khiêu khích, Thường Nhạc biến thành một người vô tội.

Lúc này đám người xung quanh đều tản ra, rõ ràng muốn xem xem hai người này rốt cuộc ai lợi hại hơn, vì cái gọi là con la vẫn là con ngựa kéo đi bộ.

Khi hai người hoàn toàn ổn định, Rossini chĩa thẳng mũi kiếm vào giữa hai người Thường Nhạc. Khoảng cách ngắn ngủn giữa hai người chỉ có 5m. Trong chớp mắt Rossini với một kiếm quang đẹp mắt đã vọt tới trước người Thường Nhạc.

Tuy rằng Thường Nhạc vẫn cười hì hì, đứng nguyên tại chỗ không né không tránh như cũ, khiến y cảm thấy có chút nghi hoặc, nhưng lúc này không phải là một cơ hội tốt để tìm hiểu nguyên do, nên y vẫn dứt khoát đưa kiếm về phía trước.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy mũi kiếm cách mặt Thường Nhạc không xa, nhưng lúc này đột nhiên lại có biến hóa!

“Bịch” một tiếng, một tấm chắn màu trắng đột nhiên xuất hiện mà không có bất cứ dấu hiệu nào ngay giữa Thường Nhạc và Rossini. Rossini bất ngờ không đề phòng, trường kiếm đâm vào lực công kích mạnh ở phía trên, khiến thanh kiếm cong lại, cũng may thanh kiếm này cũng không phải vật tầm thường, nên cũng không bị gãy.

Trường kiếm đâm vào tấm chắn phát ra một tiếng “két” chói tai, sự ma sát làm tóe lửa.

- Cái gì!

Rossini cả kinh thu hồi trường kiếm, lui về phía sau mấy bước, giật mình nói:

- Phòng ngự thần thánh? Điều này sao có thể....?

Trên mặt Thường Nhạc vẫn lộ ra nụ cười thản nhiên:

- Ai nói tôi không thể sử dụng phòng ngự thần thánh?

Chính trong lúc đang nói chuyện, hắn nắm chặt tay, tung ra một quyền về phía Rossini.

- Chiêu thức của Kỵ sĩ Thần thánh?

Rossini trừng mắt nhìn đòn công kích quả thực quá bất ngờ của Thường Nhạc. Thực tế đã nắm phòng ngự thần thánh trong giáo hội, bây giờ lại nắm cả chiêu thích tấn công của Kỵ sĩ Thần thánh.

Đương nhiên đối với Thường Nhạc mà nói đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi. Thân hình Thường Nhạc khẽ chuyển động, một ngọn lửa xuất hiện trên

https://thuviensach.vn

người. Cả người Thường Nhạc giống như một con phượng hoàng lao thẳng về phía Rossini.

- Hỏa Phượng Hoàng của Mafia.

Rossini lảo đảo lùi về phía sau. Mồ hôi trên trán y chảy xuống ròng ròng.

- Lại thử một chút nữa đi.

Thường Nhạc cười một cách cổ quái. Trong chớp mắt một cái bóng hiện ra như mộng ảo trước mặt Rossini. Đó là phi đao của Thường Nhạc, làm cho người ta không thể nắm được phương hướng của phi đao.

Thân hình Rossini khẽ run rẩy, căn bản không thể nắm chắc phi đao, bản thân đột nhiên cảm giác được sinh mạng dường như đã không còn thuộc về mình nữa.

- Cẩn thận.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị, trong chớp mắt hắn lại bắt đầu chuyển động. Hai tay vung lên, thân hình Rossini đột nhiên run rẩy, cả người hoàn toàn đứng ở đó.

Rossini cảm giác y đã bước vào một núi lửa, xung quanh căn bản không tìm thấy đông tây nam bắc, dường như đã rơi vào trong núi lửa.

Thân thể hoàn toàn bị thiêu đốt. Đương nhiên đây chính là chiêu thức quỷ dị mà Thường Nhạc học được từ Công Tôn Liệt.

- Không ổn, cứ tiếp tục như vậy mình sẽ bị hắn làm cho sống dở chết dở!

Trong ánh mắt Rossini lộ ra sự kì quái.

Tình huống trước mắt đối với y là vô cùng bất lợi. Bây giờ y rốt cuộc đã hiểu rõ vì sao người xem bên ngoài lại hưng phấn như thế, cảm giác bọn họ

https://thuviensach.vn

như đang nhìn người ta làm xiếc khỉ.

Ý nghĩ trong đầu nhanh chóng quay trở lại. Rossini nhanh chóng quyết định y phải mạo hiểm thử một chút, nếu không thành công, thà rằng bị đối thủ giết chết cũng còn tốt hơn bị nhục nhã trước mắt nhiều người như vậy.

Rossini thở mạnh, đột nhiên đạp một cái, thân hình như tia chớp nhảy ra ngoài trong ánh mắt ngạc nhiên của Thường Nhạc, đột phá vòng vây, trong chớp mắt xuất hiện trước mặt hắn.

- Đi chết đi!

Rossini hung hăng vung kiếm.

- Két!

Một tiếng ma sát ghê rợn vang lên, Rossini điên tiết nhìn kiếm khí của mình dừng lại trên bề mặt một tấm chắn màu trắng quen thuộc – lúc đầu khiến cho một kiếm của y không tấn công mà vẫn phải lùi, chính là tấm chắn thánh khiến này, lúc này rõ ràng là hai tấm chắn.

Thường Nhạc cười nói:

- Tôi là con cưng của Thượng Đế, tất nhiên Thượng Đế sẽ bảo vệ tôi.

Hai mắt Rossini tuyệt vọng nhìn Thường Nhạc, tấm chắn trước mặt vừa rồi đột ngột xuất hiện đã làm tiêu hao hết năng lượng trong cơ thể y, nếu lại tiếp tục tấn công, y không hề nghi ngờ gì sẽ trở thành kẻ bại trận!

Khi y sắp từ bỏ thì ánh mắt Rossini quét sang Mary đang đứng bên sân nắm chặt hai tay, vẻ mặt lo lắng. Bất kể như thế nào cũng không thể để tiểu thư rơi vào tay đối phương.

Ý chí chiến đấu trở lại trong cơ thể y, một luồng sức mạnh to lớn từ trong cơ thể y đột ngột tràn đầy dòng khí cuồng loạn thổi tung bụi trên mặt đất,

https://thuviensach.vn

thân kiếm lại xuất hiện kiếm khí tràn trề.

- Tôi liều mạng!

Thường Nhạc khẽ híp mắt, cười nhạt nói:

- Đột phá sao. Ha ha, như vậy mới thú vị chứ.

Trong lúc nói chuyện hai tay khẽ chuyện động, một tấm chắn màu đen xuất hiện.

Tất cả mọi người gần như choáng váng. Tấm chắn màu trắng và tấm trắng màu đen cùng xuất hiện. Phải biết rằng đen trắng vốn là sắc màu đối lập.

Lúc này Thường Nhạc lợi dụng điều đó, làm cho người ta cảm thấy rất không tự nhiên.

Trong nghịch cảnh vượt quá cực hạn, thực lực được nâng cao, Rossini khôi phục vẻ bình tĩnh, khóe miệng lộ ra nụ cười dữ tợn.

- Đừng tưởng rằng lá chắn thần thánh có thể ngăn cản tất cả, tôi sẽ cho anh biết cái gì gọi là ngoài núi còn có núi khác, ngoài trời còn có trời khác!

Giọng nói lạnh như băng, Rossini bước về phía trước, mỗi bước đi làm cho mặt đường phố lót đá ở Paris bị nứt ra thành vô số khe nứt.

Kiếm khí trên thân kiếm tràn trề chứng tỏ y đã có được thực lực của Giáo hội kỵ sĩ.

Sức mạnh trong cơ thể hoàn toàn bị tiêu hao, Rossini dựa vào sự kích thích ý chí chiến đấu tự mình đột phá. Thân là Kỵ sĩ trung cấp của giáo hội, đây không những khiến y có niềm tin chiến thắng, càng khiến cho người xem bốn phía hưng phấn, trong khoảnh khắc không khí dâng lên thành cao trào!

- Vậy mau phát huy thực lực đi!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc híp mắt, khóe miệng lộ ra nụ cười trêu đùa, đều nói Giáo hội là bang phái hùng mạnh trong giới hắc, bạch đạo. Sự kết hợp giữa thần thánh và quyền thế quả thực khiến cho Giáo hội được hình dung là một tượng đài không thể bị phá vỡ.

- Ha ha, hai người còn ở đây ngẩn người làm gì? Mau tới xem đấu võ….

Tiểu Bảo ở bên cạnh khua chân múa tay kêu lên, thiếu chút nữa là xông lên trước.

Vũ Dực cũng hô theo. Âm thanh quát tháo muôn màu muôn vẻ cũng không ảnh hưởng đến cảm xúc của Rossini và Thường Nhạc, Rossini vừa mới đột phá thành công.

Lúc này đúng là niềm tin gấp trăm lần, còn Thường Nhạc căn bản lại không coi trọng Rossini. Hai người lẳng lặng nhìn đối phương, cùng chờ đợi thời khắc một chiêu sấm sét.

Vẫn là Rossini phá vỡ cục diện trầm mặc trước, y cười một cách dữ tợn nói:

- Nhóc, lại muốn dùng tấm chắn, tôi muốn xem xem anh rốt cuộc lợi hại đến đâu.

Khóe miệng Thường Nhạc hiện lên ý cười, bàn tay nắm chặt nhưng tấm chắn thần thánh không xuất hiện.

- Hôm nay tôi sẽ cho anh được mở rộng tầm mắt, để mày biết được cái gì gọi là thực lực chân chính, cái tên cố ra vẻ ta đây.

Rossini được hưởng sự giáo dục tốt thực sự không chịu nổi, không biết mắng ra cụm nào khác mới mẻ hơn.

Thường Nhạc híp mắt, lười biếng nói:

https://thuviensach.vn

- Mau ra tay đi, cả người tôi đều ngứa ngáy rồi, ha ha, mau tới đây, neteon!

- Hãy nhìn Toàn phong trảm đây!

Rossini nhảy lên giữa không trung, liên tục tung ra hai kiếm về phía Thường Nhạc, khí tức linh hoạt sắc bén ngưng tụ lại giữa không trung, từ từ hạ xuống.

- Ầm!

Một thanh âm vang dội đánh thẳng lên mặt đất, không ngờ vào thời khắc mấu chốt Thường Nhạc lại tránh được, đúng là có chút quỷ dị.

- Hừ, trốn nhanh thật đấy!

Khóe miệng Rossini lộ ra nụ cười cổ quái, phong thủy luân chuyển, bây giờ lại đến Rossini liên tục truy kích Thường Nhạc.

Rossini đột phá trung cấp trong giáo hội kỵ sĩ khiến cho tâm tình tốt hơn, kiếm khí như không rền vang như trước, cứ thế đem hết những gì y học về kiếm pháp dùng hết một lượt, mỗi một kiếm đều chứa đầy sức mạnh, ý muốn không chém Thường Nhạc thành hai mảnh thì sẽ không bỏ qua.

“Ầm” một tiếng, vô số đao gió tạo thành một tấm chắn xuất hiện trong không trung. Bây giờ sự tranh giành hơn thua của Rossini trước Thường Nhạc bị đả kích nặng nề, trên mặt đất vang lên thanh âm vang dội.

- Làm sao có thể!

Rossini gào lên, y không ngờ trong tay Thường Nhạc lại xuất hiện một ngọn lửa biến ảo.

- Không có gì là không thể.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc trả lời một câu, lại thêm một ngọn lửa xuất hiện, điện quang trong lòng bàn tay đánh chuẩn xác vào chuôi kiếm đeo trên người Rossini, một mùi khét theo đó bốc lên.

Rossini hoảng sợ nhìn chuôi kiếm mà hai tay y nắm chặt đã cháy đen.

- Không biết anh còn có thể kiên trì được bao lâu nữa, chỉ mong đừng gục ngã sớm như vậy, tôi còn chơi chưa đã.

Thường Nhạc cười hì hì nói.

Rossini lắc đầu, dường như không tin vào những gì được chứng kiến. Y nổi giận gầm lên một tiếng, chém ra một kiếm, không ngờ sức mạnh bây giờ của y không còn nhiều nữa rồi!

Vừa rồi y đột phá tới trung cấp trong giáo hội kỵ sĩ, cơ thể vốn đã không có một chút sức mạnh nào, mặc dù thành công trong việc thăng cấp, nhưng sức mạnh cũng không hoàn toàn khôi phục. Mới vừa rồi một trận đuổi cùng giết tận khiến cho sức mạnh trong cơ thể y dâng lên một lần nữa, trước mắt y lại quay về cục diện bị động lúc ban đầu.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 444: Vợ Của Phong Thần

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn theo ánh mắt của cô gái yếu đuối, Thường Nhạc thấy bên kia là một gương mặt như ngọc. Cô mặc một bộ cung trang màu tím, không biết tại sao khi nhìn thấy đối phương, hắn lại có cảm giác đã gặp ở nơi nào.

- Linh Nhi.

Trong chớp mắt, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ, hắn nghĩ đối phương trông rất giống Linh Nhi, nhưng so với Linh Nhi còn hấp dẫn, mê người hơn.

Đương nhiên Linh Nhi vẫn còn ngây ngô, qua năm, sáu năm nữa, Linh Nhi khẳng định không hề kém sắc so với đối phương, chẳng lẽ đối phương cũng là con gái của Phong Thần?

Thường Nhạc lập tức phủ nhận điểm này. Phong Thần chỉ có một con gái bảo bối, ngoại trừ Linh Nhi ra, cũng không có ai khác. Nhưng nhìn cô gái mặc cung trang trước mặt, vóc dáng quả thực rất giống.

Cô gái mặc cung trang kia đang nhìn Linh Nhi, khi cô nhìn thấy Linh Nhi trong khoảnh khắc, cô liền cảm thấy dường như đã nhìn thấy một bóng dáng. Đó chính là hình ảnh cô lúc còn nhỏ.

Lúc đầu cô gái yếu đuối kia đã đi về bên này, rốt cuộc ngừng lại trước mặt Linh Nhi, điềm nhiên nói:

- Tiểu thư, người nên trở về đi thôi.

- Tiểu Tử, chị là người mà cha em phái tới để bắt em trở về sao?

https://thuviensach.vn

Linh Nhi trừng mắt, khẽ cười nói.

Tiểu Tử lắc đầu lại gật đầu nói:

- Sư phụ không bảo em trở về, nhưng tôi hy vọng tiểu thư trở về.

Đôi mắt Linh Nhi khẽ chớp, không thoải mái nói:

- Không về, nhất định không về, về nhà rất chán, em muốn ở bên ngoài lăn lộn với chị Tiểu Bảo và cùng lão đại Thường Nhạc giành thiên hạ.

- Đổ mồ hôi.

Thường Nhạc nghe thấy Linh Nhi nói như vậy, quả thực không ngờ Linh Nhi lại chân thành như thế.

Thần sắc cô gái áo tím có chút cổ quái, chậm rãi mở miệng nói:

- Sư phụ, ngài đã đổ bệnh, rất muốn nhìn thấy em, nên tiểu bảo bối nên quay về thôi.

- Cái gì? Lão gia bị bệnh?

Linh Nhi nghe thấy những lời này, cả người nhảy dựng lên giống như bị cháy pháo.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ lo lắng, ân cần:

- Tôi phải trở về, chúng ta mau nhanh chóng trở về.

Bởi vì cái gọi là người ngoài cuộc tỉnh táo, người trong cuộc u mê, người trong cuộc thường mê muội, trong lòng Thường Nhạc hiểu rõ, đường đường là Phong Thần, cũng không phải nhân vật bình thường, nếu ông ta ngã bệnh, e rằng mọi người trên thế giới này đều sắp chết hết rồi.

- Linh Nhi không thể trở về cùng cô.

https://thuviensach.vn

Một giọng nói trong trẻo như chim hoàng oanh đột ngột vang lên, chỉ thấy cô gái mặc cung trang đã đi tới bên này, trên mặt rất bình tĩnh, không lộ ra bất cứ cảm xúc dao động nào.

Thường Nhạc theo ánh mắt cô gái áo tím chuyển dời lên người cô gái mặc cung trang, quả thực không ngờ hai người đều có dính dáng quan hệ với Linh Nhi.

- Đừng tưởng rằng cô xinh đẹp thì tôi sẽ phải nghe lời cô.

Ánh mắt Linh Nhi chằm chằm nhìn cô gái mặc cung trang, trên mặt lộ ra thần sắc vô cùng cảnh giác.

Cô gái áo tím cũng bất giác ngăn cản, tới trước mặt Linh Nhi, lạnh lùng nói:

- Cho dù cô là ai, nếu cô dám động vào con gái của Phong Thần, đừng trách tôi không khách khí.

Mary vẫn luôn ở bên cạnh, khi nghe thấy hai từ Phong Thần, thần sắc cô trở nên kinh ngạc, vừa nãy một trong mấy tên kia còn đánh nhau với mình.

Thật không ngờ, một trong số đó chính là con gái bảo bối nhất của Phong Thần, nếu như mình thực sự đánh thắng, e rằng với tính khí của Phong Thần, tuyệt đối sẽ khiến Giáo hội không còn đường lùi.

Cô gái mặc cung trang kia căn bản cũng không để mắt cô gái áo tím, chăm chú nhìn Linh Nhi, nhẹ nhàng mở miệng nói:

- Linh Nhi, chẳng lẽ con không muốn gặp mẹ sao?

- Mẹ?

Cả người Linh Nhi giống như bị điện giật, cô mở to đôi mắt xinh đẹp, vẻ mặt mong chờ nhìn cô gái mặc cung trang, chờ mong nói:

https://thuviensach.vn

- Cô…. Cô biết mẹ cháu ở đâu sao?

Sắc mặt cô gái áo tím hoàn toàn thay đổi, đôi mắt chăm chú nhìn cô gái mặc cung trang, một khí thế cường đại đột ngột xuất hiện từ sâu trong cơ thể mềm mại của cô.

Thường Nhạc hít khí lạnh, cô gái thoạt nhìn có vẻ yếu đuối này không ngờ lại có uy lực như thế, khí thế mà đối phương triển khai tuyệt đối vượt qua đám người Thần, Quang Minh.

Trong đầu Thường Nhạc bất giác xuất hiện một bóng hình, chính là Hắc Long. Quả thật khí thế của cô gái yếu đuối trước mắt rất giống Hắc Long.

Thường Nhạc thậm chí hoài nghi bản thân trong lúc mạnh nhất muốn đánh bại cô gái áo tím kia e rằng sẽ có khó khăn nhất định.

Cô gái mặc cung trang cũng không lui về phía sau, vẫn lẳng lặng đứng yên nhìn Linh Nhi nói:

- Linh Nhi, rốt cuộc con có muốn gặp lại mẹ không? Nếu như muốn thì hãy đi với ta.

Linh Nhi không hề nghĩ ngợi, trực iếp đi về phía cô gái mặc cung trang, nói một cách chắc chắn:

- Cháu đi với cô.

- Linh Nhi, em không thể….

Cô gái áo tím vội vàng tiến lên, khí thế tràn đầy, trực tiếp hướng về phía cô gái mặc cung trang.

- Hừ.

https://thuviensach.vn

Ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ cô gái mặc cung trang lại có thể hóa giải một cách đơn giản như vậy. Cô chỉ khẽ hừ một tiếng, trong nháy mắt khí thế mãnh liệt ở cô gái áo tím đều biến mất.

Trong lòng Thường Nhạc hơi căng thẳng, phải biết rằng công kích của cô gái áo tím, cho dù là hắn cũng không thể dễ dàng nghênh tiếp như vậy, chẳng lẽ cô gái mặc cung trang thật sự lợi hại như vậy?

Bàn tay mảnh khảnh của cô gái áo tím trực tiếp tấn công giống như một ảo ảnh, cô gái mặc cung trang căn bản không có bất cứ tránh né nào, bàn tay nhỏ bé của cô khẽ động, bàn tay của cô gái áo tím đã bị cô bắt được.

- Linh Nhi, chúng ta đi thôi.

Cô gái mặc cung trang buông lỏng tay, đồng thời cô cũng nắm lấy tay Linh Nhi đi về phía trước. Cô gái áo tím muốn bước lên nhưng cô cảm giác được phía trước có một tấm chắn.

Bất kể cô có cố gắng như thế nào cũng không cách nào đột phá được tấm chắn quỷ dị này.

Mắt thấy bước chân của Linh Nhi ngày càng xa, cô gái áo tím không kìm được nói:

- Linh Nhi em đừng tin cô ta. Mau quay trở lại.

- Em tin tưởng lời của cô ấy.

Linh Nhi quay đầu, chân thành nói.

- Vì sao?

Cô gái áo tím biến sắc.

- Bởi vì cô ấy rất giống em.

https://thuviensach.vn

Linh Nhi khẽ trừng mắt, Tiểu Bảo ở bên cạnh cũng la lên:

- Linh Nhi, chị ủng hộ em trở về. Có điều em phải nhớ kiếm thêm ít tiền, chị rất nghèo đó.

- Thường Nhạc, nếu anh có thể ngăn được bọn họ thì chính là bạn của Phong Thần.

Ánh mắt cô gái áo tím tiếp xúc với Thường Nhạc, trong đầu cô lóe lên một ý nghĩ, không kìm được mà thốt lên.

Thường Nhạc cũng không ra tay, trong đầu hắn xuất hiện một bóng hình, đó là bóng hình mà cho đến nay khiến hắn khó có thể quên, cô gái chơi thả diều. Cô có năng lực cổ quái.

Cô gái mặc cung trang trước mắt và bóng hình kia rất giống nhau. Các cô đều có khả năng hùng mạnh, rốt cuộc các cô là người như thế nào? Các cô đến từ cùng một nơi sao?

Bóng dáng của cô gái mặc cung trang và Linh Nhi ngày càng mơ hồ, trong đầu Thường Nhạc nghĩ ra càng nhiều thứ, Thánh điện Hắc Ám, Thánh điện Quang Minh, thêm cả cô gái đáng sợ trước mặt. Rốt cuộc thế giới này ẩn giấu bao nhiêu cao thủ vô danh?

_____

ZNV rốt cuộc thống nhất, khi cờ hiệu của Điểm G được giương lên khắp các vùng đất, tất cả mọi người mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

Móng vuốt của Thường Nhạc đã thâu tóm cả ZNV.

Kỳ thật vùng đất mà Thường Nhạc nhìn trúng không phải là lãnh thổ ZNV, phải biết rằng ZNV so với Tam Giác Vàng căn bản không đáng nhắc tới.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên Thường Nhạc lại thích tính hoang dã của người ZNV, đám người có tính hoang dã này có thể bồi dưỡng được. Thường Nhạc tin rằng đến lúc đó sẽ vung nắm đấm lên sẽ trực tiếp đánh đổ Tân Long Nha.

Sau khi hai người Cao Tiếu và Huyết Hổ đã giải quyết xong mọi chuyện ở ZNV, người đầu tiên mà họ gặp chính là Kerri, trong chớp mắt nhìn thấy Kerri.

Hai người bọn họ gần như cùng cười phá lên.

- Vua binh khí, anh có khỏe không?

Cao Tiếu đi tới trước mặt Kerri, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác.

Trên mặt Kerri lộ ra vẻ xấu hổ, lần này coi như y đã mất hết thể diện rồi, đường đường là chiến tướng của Điểm G lại bị người ta bắt sống.

Đó quả thực là chuyện đòi mạng mà.

- Khỏe. Vô cùng khỏe.

Kerri kiên trì gật đầu.

- Ha ha, ha ha!

Cao Tiếu và Huyết Hổ gần như cùng mỉm cười, nụ cười kia quả thức so với sói còn khủng bố hơn.

_____

- Lão đại, tại sao chúng ta phải mang một cô gái không có một xu nào về?

Tiểu Bảo nghe ngóng ở xung quanh, hơn nữa còn đánh giá qua con người Mary, rốt cuộc phàn nàn trước mặt Thường Nhạc.

- Chúng ta đang đợi một vật mà đến tiền cũng không mua được.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên.

- Haizz, em không hiểu.

Tiểu Bảo bất đắc dĩ lắc đầu, bộ dạng ủ rũ kia nhìn qua khiến cho người ta có cảm giác vừa bực mình vừa buồn cười.

_____

Kim Sa lần đầu tiên nhận được điện thoại của Thường Nhạc, vô cùng hưng phấn, không gì có thể so với tin tức này, càng khiến cô vô cùng xúc động.

Từ sau khi cô ở bên con trai của Kỵ sĩ thần thánh và nhìn thấy Thường Nhạc, cô liền cảm thấy dường như mình đã làm sai điều gì đó, nhưng Thường Nhạc căn bản không cho cô bất cứ cơ hội nào.

Có thể nói sự nhung nhớ của cô đối với Thường Nhạc ngày càng sâu sắc.

Bây giờ Thường Nhạc lại cho cô một cơ hội, mặc dù có phần lợi dụng trong đó, nhưng có thể chứng minh trong lòng hắn cô vẫn có một vị trí nhất định.

Điều động lực lượng cảnh sát nước Pháp đối phó với Kỵ sĩ thần thánh, tạo ra một chút náo nhiệt đối với Kim Sa mà nói cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Nghĩ đến đây ánh mắt Kim Sa bất giác nhìn sang Tiểu Linh. Vết thương của Tiểu Linh cũng là do cô, Tiểu Linh đối với Thường Nhạc tràn đầy thù hận, cô nên làm như thế đây?

____

Lần đầu tiên Hỏa Phượng Hoàng tới tổng bộ Điểm G, mang theo một đám cao thủ, tất nhiên lần này thỏa thuận giữa cô và Thường Nhạc, cho dù Thường Nhạc muốn kéo dài cũng không thể.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nhìn gần trăm cao thủ trước mắt, lại liên tưởng đến Mary, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười trêu đùa, bởi vì có cái gọi là một con chim trúng hai đích, hi vọng kết quả lần này có thể khiến hắn hài lòng.

Hỏa Phượng Hoàng cũng không biết tính toán trong lòng Thường Nhạc, khi cô thấy Thường Nhạc gần như mang theo toàn bộ cao thủ đến tổng bộ Điểm G, trên mặt cô không kìm được lộ ra nụ cười hài lòng.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 445: Ngón Tay Vàng 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Ầm!

Khi nắm tay nặng nề đánh xuống, cả gian phòng đều rung động. Rossini cúi đầu, lẳng lặng đứng yên ở đó, cũng không dám thở mạnh.

- Rossini, ngay cả một người mà cậu cũng không bảo vệ được. Thật *** khốn kiếp.

Giáo Hoàng Giáo hội nước Pháp ánh mắt lạnh lùng nhìn Rossini nói.

Thân hình Rossini run lên, hồn phách của y thiếu chút nữa bị dọa nhảy ra ngoài. Trong ấn tượng của y, đừng nói Giáo Hoàng tức giận, ngay cả bực tức cơ bản cũng không có.

Giáo Hoàng từ xưa đến nay không phải người hay xúc động. Vì sao ông ta lại quan tâm tới chuyện của Mary như vậy? Lúc ấy Giáo Hoàng bảo y đi bảo vệ cho Mary, chỉ nói với y Mary là nhân vật rất quan trọng, nhất định phải bảo vệ tốt mà thôi.

- Đối phương là người như thế nào? Có yêu cầu gì?

Giáo Hoàng cố gắng bình tâm lại, giọng điệu vẫn lạnh lẽo như vậy.

- Tạm thời chưa điều tra ra. Có điều hắn yêu cầu chúng ta dùng Thánh kiếm Hắc Ám để trao đổi.

Rossini nghĩ đến bộ dạng của Thường Nhạc, nghĩ đến công kích quỷ dị của hắn, thân hình y khẽ run lên.

https://thuviensach.vn

- Thánh kiếm Hắc Ám?

Thần sắc Giáo Hoàng biến đổi. Nếu lúc trước Mary bị bắt chỉ là chuyện ngẫu nhiên, như vậy đối phương đối với Thánh kiếm Hắc Ám rõ ràng đã có âm mưu từ trước.

- Giáo Hoàng điện hạ, đã tra ra thân phận của bọn họ.

Lúc này một gã trung niên mặc đồ đỏ đi vào, chậm rãi nói.

Sắc mặt Giáo Hoàng hơi thay đổi, vui mừng nói:

- Nói đi, bọn chúng là ai?

- Gã đã đánh nhau với Rossini đúng là người đứng đầu Điểm G – Thường Nhạc. Bọn chúng đã mang tiểu thư Mary trở về tổng bộ Điểm G.

Người trung niên mặc đồ đỏ bình tĩnh nói.

- Thường Nhạc?

Giáo Hoàng nắm chặt tay, quyết đoán nói:

- Ta không quản các người dùng bất cứ thủ đoạn gì, tối nay nhất định phải cứu Mary khỏi tổng bộ Điểm G, nếu không các người mang đầu tới gặp ta.

- Thuộc hạ đã hiểu.

Rossini và người trung niên mặc đồ đỏ cùng cung kính đáp.

_____

Thân thể mềm mại của Tư Đồ San San khẽ run lên. Từ hôm qua, trái tim cô vẫn không thể an tĩnh.

- Thường Nhạc tối nay anh sẽ đến thật sao?

https://thuviensach.vn

Trong đầu Tư Đồ San San bất giác xuất hiện một khuôn mặt anh tuấn và tà mị, khuôn mặt kia cả đời cô cũng không thể quên.

Nơi này là phân bộ của Tân Long Nha. Hôm qua trong lòng cô cũng cảm giác không yên. Cô nói với anh trai, hôm nay có thể Thường Nhạc sẽ đến, Tư Đồ Lôi Minh không ngờ lại tin cô.

Sắc trời ngày càng ảm đạm, gió thổi phần phật, khiến cho người ta có một cảm giác tươi mát. Tư Đồ San San lại không thể cảm nhận được sự biến đổi.

Cô đứng trong sân, bỗng nhiên trên gương mặt xinh đẹp hiện ra một tia nhợt nhạt, sầu muội nói:

- Thường Nhạc, có phải anh đã tới rồi không?

Thân hình mềm mại của Tư Đồ San San chậm rãi xoay người, trong bóng đêm xuất hiện một bóng hình. Thường Nhạc lẳng lặng đứng đó.

Ngay cả Thường Nhạc cũng không ngờ tới, hành động lần này của hắn vô cùng bí mật, nhưng khi cao thủ Đoeẻm G tiến vào phân bộ Tân Long Nha, khi Tư Đồ San San xoay người nhìn hắn, Thường Nhạc rốt cuộc hiểu ra vấn đề nằm ở chỗ nào.

Giác quan thứ sáu của phụ nữ thường đáng sợ nhất, đặc biệt là người phụ nữ khắc ghi một người đàn ông trong tim.

- Tại sao anh lại tới?

Trong đôi mắt trong veo Tư Đồ San San tràn đầy sự phức tạp, khi Thường Nhạc đối với cô như vậy, lúc đó cô chỉ muốn giết chết Thường Nhạc.

Nhưng lâu dần, sâu trong thâm tâm cô tất cả đều thay đổi, ngay cả Tư Đồ San San cũng không thể khẳng định rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

- Giữa Điểm G và Tân Long Nha vốn là đối nghịch, tôi tới đây cũng là chuyện đương nhiên.

Thường Nhạc khẽ hít một hơi, ánh mắt bất giác liếc nhìn xung quanh.

Tư Đồ San San ngẩng đầu, chăm chú nhìn Thường Nhạc nói:

- Chẳng lẽ giữa mấy người không có khả năng hòa giải sao?

- Giữa Thường Nhạc và Thiếu chủ của chúng ta vĩnh viễn chỉ có một cách sinh tồn.

Giọng nói lanh lảnh như từ dưới địa ngục vang lên.

- Rốt cuộc đã tới.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên. Một gã đẹp trai và phong độ, trẻ tuổi người Pháp xuất hiện trước mắt. Cả người đối phương tràn đầy hào quang, giống như nam thiên sứ từ trên trời giáng xuống.

Đương nhiên đó cũng không phải điều Thường Nhạc quan tâm. Cô gái áo trắng bên cạnh người Pháp trẻ tuổi kia mới là người Thường Nhạc quan tâm nhất.

- Cô là ai?

Đôi mắt Thường Nhạc chăm chú nhìn cô gái áo trắng. Trên người cô gái tràn đầy một loại hơi thở khiến cho Thường Nhạc cảm thấy rất quen thuộc, nên hắn theo bản năng dò hỏi.

- Thường Nhạc, một số người anh có thể đắc tội, nhưng lại có một số người không thể đắc tội. Tân Long Nha là đồng minh của chúng tôi, kẻ thù của Tân Long Nha tất nhiên cũng là kẻ thù của chúng tôi.

Ánh mắt cô gái áo trắng bình thản nhìn Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

- Đồng minh?

Thường Nhạc châm chọc nói:

- Tôi lại muốn mở mang kiến thức một chút, đồng minh của Tân Long Nha rốt cuộc lợi hại đến đâu. Bảo Ngọc, em lên mở mang kiến thức một chút.

- Không thành vấn đề!

Cái Bảo Ngọc đợi chính là những lời này. Khi Thường Nhạc vừa dứt lời, thân hình mềm mại của Bảo Ngọc hơi biến ảo ra một góc quỷ dị.

Cả người giống như một cánh quạt, nhanh chóng xông về phía cô gái áo trắng.

- Hơi thở của Long tộc?

Cô gái áo trắng khẽ nhíu mày, thần sắc lộ ra vài phần kinh ngạc, chỉ thấy cô giơ bàn tay mảnh khảnh nhỏ nhắn lên.

- Ầm!

Tiếng động trong trẻo vang lên, thân hình mềm mại của Bảo Ngọc lảo đảo lùi về phía sau.

Con ngươi Thường Nhạc co rút lại, một chiêu vừa rồi của cô gái áo trắng nhanh như chớp nhưng lại bị hắn nhìn thấy được đối phương dùng ngón tay.

Có điều ngón tay mảnh khảnh nhỏ bé kia lại có thể làm cho chiêu đá chân của Bảo Ngọc lùi lại, điều này cần bao nhiêu sức mạnh, bao nhiêu kĩ năng?

Độ mạnh của nhãn lực, sức mạnh kết hợp hoàn hảo nhất.

https://thuviensach.vn

Thân hình Bảo Ngọc mới lùi lại phía sau lần đầu tiên, cô lại tiếp tục xông lên tấn công, tay cô vừa mới duỗi ra, liền xuất hiện tân long phiến.

Sức mạnh điên cuông tăng lên, xông thẳng về phía cô gái áo trắng.

- Ầm!

Cô gái áo trắng vẫn dùng ngón tay mảnh khảnh kia. Ngón tay thoạt nhìn mảnh khảnh dường như yếu đuối vô lực như khi tiếp xúc với Bảo Ngọc, cả người Bảo Ngọc bị đánh bay lên.

- Để em.

Thần sắc Đệ Nhị Mộng hơi biến đổi, thân hình mềm mại khẽ động, mắt thấy chuẩn bị tấn công nhưng lại bị Thường Nhạc cản lại.

- Mộng Nhi, vẫn là để anh đi.

Trong lòng Thường Nhạc rất rõ thân thủ của Đệ Nhị Mộng chỉ hơn Bảo Ngọc một chút nhưng có chênh lệch rất lớn với cô gái áo trắng.

- Thường Nhạc, nếu anh đủ thông minh thì hãy trực tiếp đầu hàng. Phải biết rằng thần chỉ của chị Như Ý là kiên cố đệ nhất thiên hạ, không gì có thể phá nổi.

Mắt thấy Thường Nhạc từng bước hướng về phía cô gái áo trắng, Tư Đồ San San không kìm được mà thốt lên.

Trong lòng Thường Nhạc hơi chấn động, “thần chỉ”. Bề ngoài thì Tư Đồ San San có vẻ đang uy hiếp, nhưng Thường Nhạc cũng đang âm thầm đánh giá. Thường Nhạc cẩn thận quan sát ngón tay của cô gái áo trắng.

Thường Nhạc cũng biết, vừa rồi đối với công kích của Bảo Ngọc, đối phương chỉ tùy ý phá vỡ tấn công của Bảo Ngọc, ngón tay kia quả thực đã đến trình độ đòi mạng.

https://thuviensach.vn

Cô gái áo trắng như thoáng suy nghĩ, liếc nhìn Tư Đồ San San. Chính vào lúc này, Thường Nhạc rốt cuộc bắt đầu ra tay, động tác của hắn tuyệt đẹp, thậm chí có vài phần tương tự với động tác của cô gái áo trắng.

Ngón tay cũng mau chóng đánh về phía cô gái áo trắng.

Trong mắt cô gái áo trắng lộ ra vẻ kinh ngạc, cô cũng không chút do dự nghênh đón, chỉ thấy một luồng sáng lóe lên.

- Ầm!

Thường Nhạc cảm giác có một sức mạnh nghiêng trời lệch đất nghênh đón, thân hình hắn chấn động mạnh, cả người không tự chủ được mà lùi về phía sau.

Cô gái áo trắng cũng không dừng lại, ngược lại ngón tay tinh tế của cô càng tấn công nhanh hơn, xuất hiện trước mặt Thường Nhạc chỉ là một ảo ảnh mà thôi.

Thường Nhạc hít khí lạnh, trên thế giới khi nào lại mọc thêm một người phụ nữ biến thái như vậy?

- Ầm!

Thường Nhạc thậm chí ngay cả cơ hội tránh né cũng không có. Hai ngón tay va chạm lẫn nhau, Thường Nhạc lại lui về phía sau.

- Rốt cuộc cô là ai?

Thường Nhạc miễn cưỡng ổn định lại bước chân, giọng điệu trở nên cổ quái.

- Anh vẫn chưa xứng được biết.

Cô gái áo trắng vẫn lạnh lùng như vậy.

https://thuviensach.vn

Thần sắc trên mặt Thường Nhạc hoàn toàn biến đổi, thay vào đó là một loại trầm tĩnh. Một hơi thở màu đen dần dần vờn quanh thân thể Thường Nhạc, sau đó một hơi thở màu trắng cũng tuần hoàn vòng quanh, dường như trong cơ thể có thứ gì đó muốn đột phá ra ngoài.

Trong chớp mắt Thường Nhạc mở mắt, đương nhiên dù là ai cũng không cách nào nhìn thấy trong đôi mắt đen của Thường Nhạc lại xuất hiện một ánh sáng màu tím.

- Ma đồng!

Sắc mặt cô gái áo trắng bỗng nhiên thay đổi. Vẻ bình tĩnh lúc trước hoàn toàn biến mất, trong nháy mắt chỉ thấy một cái bóng hư ảo cùng lúc tấn công về phía Thường Nhạc.

- Nhanh quá!

Thường Nhạc cả kinh, động tác của bóng dáng hư ảo kia vô cùng thuần thục hơn nữa rất mãnh liệt, lốc xoáy trước mặt còn chưa tới đã khiến người ta có ảo giác dường như mỗi bộ phận trong cơ thể đều có thể tấn công. Mặt đất bắt đầu rung lên bần bật, bóng dáng kia cũng ngày càng mờ ảo.

Thường Nhạc cũng không phải kẻ yếu, hắn cười một cách quỷ dị. Chỉ thấy hai tay của hắn hơi mở ra, xung quanh thân thể tràn đầy một loại hơi thở hắc ám quỷ dị, cả người thoạt nhìn giống tử thần bước ra từ bóng đêm.

Hai tay trước mặt xoay tròn thành một độ cong quỷ dị dường như đang tạo thành một vòng tròn, giống như đang hấp thụ cái gì đó, không khí cũng bắt đầu ngưng kết lại.

Hắn cảm giác hai loại sức mạnh trong cơ thể bắt đầu dung hòa, trong đó một loại là Hiên viên tâm pháp, một loại khác chính là sức mạnh sau khi hấp thụ Cổ và dung hợp với tâm pháp Hắc Ám.

https://thuviensach.vn

Công kích của Thường Nhạc đã bắt đầu khiến cho hơi thở bốn phía ngày càng nặng nề, làm cho người ta hô hấp khó khăn, thần sắc của Như Ý cũng biến đổi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 446: Ngón Tay Vàng 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tay của Như Ý lại bắt đầu chuyển động. Lần này với vừa rồi hoàn toàn khác nhau, ngón tay tử một biến thành hai, nhanh như chớp hướng về phía Thường Nhạc.

- Ầm, ầm, ầm!

Liên tiếp không ngừng tấn công khiến Thường Nhạc lại lui một bước nữa.

Thường Nhạc hít khí lạnh, đòn tấn công mạnh nhất của hắn không ngờ lại không thể chấn động Như Ý, lại bị cô ta liên tiếp đánh lùi về phía sau: "Chẳng lẽ phải dùng đến khôi giáp Hắc Ám hay sao?"

Khóe miệng thiếu niên áo vàng lộ ra nụ cười châm chọc:

- Thường Nhạc cũng chỉ đến thế mà thôi.

Ánh mắt Như Ý đã bắt đầu không còn bình tĩnh, ngược lại trong đôi mắt long lanh xinh đẹp của cô lại mang theo vài phần sát khí, chằm chằm nhìn Thường Nhạc nói:

- Anh là ma đồng nên nhất định phải chết.

Chính trong lúc nói chuyện, ngón tay lại hướng về Thường Nhạc, bước chân ngày càng gần.

Nữ Vu, Quỷ Vu và Thần Vu cùng ý thức được tình huống không đúng, bọn họ gần như cùng đồng thời xông về phía Như Ý.

- Mấy người là của tôi.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên áo vàng cười một cách quỷ dị, thân hình y bỗng nhiên chuyển động rất nhanh, gần như không thấy ro bóng dáng. Khi bước chân của đám người Nữ Vu vừa mới di chuyển, họ đột nhiên cảm giác trước mặt có thêm một tấm chắn không nhìn rõ. Bất kể các cô có cố gắng thế nào cũng không thể đột phá tấm chắn quỷ dị này.

Tư Đồ San San cũng chú ý tới tình huống trước mắt, mấy cao thủ Tân Long Nha che giấu cũng dần lộ ra. Khi Thường Nhạc của Điểm G bị bao vây, đám người Đệ Nhị Mộng, Bảo Ngọc, bà đồng bị thiếu niên áo vàng ngăn lại bên ngoài, bọn họ dần hợp thành một vòng công kích, trong lòng đám tinh anh của Điểm G đều hiểu rõ, một khi cao thủ của Tân Long Nha tới, thì tình huống sẽ trở nên hỏng bét.

Thường Nhạc cũng không ngờ tất cả vốn dĩ đều nằm trong tính toán của hắn, kết quả lại xảy ra thay đổi như vậy, hai cao thủ thần bí này rốt cuộc là nhân vật như thế nào?

Đương nhiên Thường Nhạc có thể khẳng định thân thủ của Như Ý hơn thiếu niên áo vàng rất nhiều.

Hắn hiểu rõ, nếu tiếp tục tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha, thân hình khẽ động, khôi giáp Hắc Ám bắt đầu khởi động. Như Ý cũng cảm giác được sự biến hóa của Thường Nhạc.

Trên gương mặt xinh đẹp của cô lóe lên sự kinh ngạc, bàn tay nhỏ bé lập tức vung lên.

- Ầm.

Khi ngón tay của Thường Nhạc và Như Ý tiếp xúc với nhau, cả hai cùng lảo đảo lùi về phía sau, cùng lúc Thường Nhạc lại bắt đầu tấn công lần nữa.

Thần sắc Như Ý không có chút biến hóa nào, ngược lại ngón tay vốn trắng nõn không ngờ lại biến thành màu vàng, thoạt nhìn giống như được dát

https://thuviensach.vn

vàng.

- Ngón tay vàng.

Thường Nhạc có thể cảm thấy rõ trong đó ẩn chứa sức mạnh, bỗng nhiên lúc đó thần sắc Thường Nhạc trở nên cổ quái:

- Cô…. Cô không phải là người.

Như Ý cũng không trả lời, sức mạnh vẫn tập trung như cũ, nhưng Thường Nhạc đã biết đáp án, nếu như đối phương thật sự là người, e rằng đã sớm gật đầu.

- Ầm!

Khi Thường Nhạc và Như Ý đang trong trạng thái giằng co, Đệ Nhị Mộng và thiếu niên áo vàng bắt đầu tấn công lẫn nhau. Đệ Nhị Mộng căn bản không ẩn nấp trong thân thể Đệ Nhị Mộng và biến thành hình rồng.

Sau khi va chạm đã sinh ra một sức mạnh khổng lồ, khiến thiếu niên áo vàng không tự chủ được mà lùi về phía sau.

- Tấn công.

Nữ Vu cùng Thần Vu và Quỷ Vu, cả ba người cùng nắm được cơ hội này, các cô gần như cùng lao về phía thiếu niên áo vàng, địa cổ quỷ dị cũng theo bước chân của các cô hướng về phía đối thủ.

- Đến đây tấn công hết sức đi.

Thiếu niên áo vàng bỗng thi triển song chưởng, trên mặt hiện ra ngoại trừ thần sắc sảng khoái, dường như còn đang chờ mong thứ gì đó.

Khi sức mạnh điên cuồng biến ảo của cổ tất cả cùng tấn công, căn bản không thể tạo ra bất cứ ảnh hưởng gì đối với thiếu niên áo vàng. Lúc này

https://thuviensach.vn

bên ngoài Tân Long Nha cũng bắt đầu tấn công.

Có lẽ bởi vì Tư Đồ San San chỉ huy không hợp lý, bên ngoài cũng không thu được kết quả rõ ràng.

Thường Nhạc và Như Ý vẫn trong trạng thái giằng co, sắc mặt của Thường Nhạc rất khó coi, sau khi khởi động khôi giáp Hắc Ám, hắn vẫn không thể đánh bại đối phương.

Trên mặt Như Ý cũng không nhìn ra bất cứ biến hóa gì, rõ ràng cô còn chưa dốc hết sức.

Trong ngón tay vàng lóng lánh ẩn chứa rất nhiều sức mạnh, dường như bao hàm cả trời đất, điều này cũng khiến cho Thường Nhạc thấy được chênh lệch.

Như Ý tiến thêm một bước, Thường Nhạc càng cảm thấy áp lực toàn thân tăng lên một phần, bỗng nhiên lúc đó một bóng dáng màu đen giống như âm hồn chợt hiện lên.

- Nhanh quá.

Như Ý lơ đãng nhíu mày nhìn bóng dáng kia, không ngờ cô lại cảm giác được một loại hơi thở hắc ám thuần túy.

- Là Nô.

Khi bóng đen xuất hiện trước mặt Thường Nhạc, Thường Nhạc sững người. Từ sau chuỗi sự việc Nô giành được áo choàng Hắc Ám, cô liền biến mất.

Phảng phất từ trước đến nay không hề xuất hiện.

Trên gương mặt tuyệt mỹ của Nô ửng hồng:

- Chủ nhân, người hãy chuẩn bị tiếp nhận áo choàng Hắc Ám.

https://thuviensach.vn

Nô vừa dứt lời, thân thể mềm mại liền lao về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc thật không ngờ Nô lại dùng phương thức này. Áo choàng Hắc Ám và thân thể của Nô có quan hệ gì với nhau? Mà khi thân thể của Nô vừa mới tiếp xúc với Thường Nhạc, thân hình Thường Nhạc run lên mãnh liệt, hắn cảm giác cơ thể dường như lơ lửng, lượng sức mạnh trong cơ thể cũng bắt đầu tăng nhanh.

Nô mềm như không xương nằm trên mặt đất, tu vi ban đầu đã dung hợp với áo choàng Hắc Ám, cuối cùng toàn bộ đều nhập vào trong người Thường Nhạc.

Sắc mặt Như Ý hơi thay đổi, cô thật không ngờ lại có biến hóa như vậy. Lúc này cô hiểu rằng trước khi Thường Nhạc hoàn toàn dung hợp với áo choàng Hắc Ám, nhất định phải ra tay.

Ngón tay vàng của Như Ý lại bắt đầu tấn công như lúc này đối với Thường Nhạc mà nói cũng đã thay đổi quá nhiều, Thường Nhạc không hề né tránh thứ này. Nắm tay của hắn trực tiếp nghênh đón.

- Ầm!

Khi xảy ra va chạm, thân thể của Như Ý lảo đảo lùi về phía sau, cùng lúc Thường Nhạc cũng không dừng lại, thân hình giống như âm hồn, trong nháy mắt đứng sau thiếu niên áo vàng.

Ngón tay kia xuất hiện màu vàng rõ ràng cũng là ngón tay vàng mà Như Ý đã sử dụng.

Thiếu niên áo vàng cảm thấy phía sau có nguy hiểm nhưng ngón tay vàng kia toát ra sức mạnh quen thuộc khiến y thoáng chần chừ.

Lần chần chừ này đối với cao thủ mà nói đã đủ rồi.

https://thuviensach.vn

- Ha ha.

Ngón tay vàng vô cùng chuẩn xác đâm vào trong người thiếu niên áo vàng, thân thể thiếu niên áo vàng run lên mãnh liệt, máu theo ngón tay Thường Nhạc chảy xuống dưới.

- Máu vàng?

Khi nhìn thấy máu kia, thần sắc Thường Nhạc hơi thay đổi, Như Ý cũng ngăn cản trước mặt thiếu niên áo vàng.

- Chúng ta đi.

Như Ý lôi kéo thiếu niên áo vàng, cả hai người đồng thời biến mất trong bóng đêm.

Trong lòng Thường Nhạc hiểu rõ muốn ngăn cản hai người kia chỉ dựa vào mình hắn thì không đủ, nhưng tình hình trước mắt lại có biến hóa.

Tân Long Nha hoàn toàn dựa vào Như Ý và thiếu niên áo vàng. Nhưng lúc này mất đi hai trụ cột, chỉ còn lại mấy người này, so với đám Thường Nhạc, họ hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

———————

Giáo hội nước Pháp phái ra rất nhiều cao thủ, nhất là Hồng y giáo chủ. Y hiểu được Giáo Hoàng ý thức được lần này một khi thất thủ, y thật sự phải mang đầu tới gặp Giáo Hoàng.

Hỏa Phượng Hoàng không ngờ khi đuổi tới Giáo hội, lúc này tấn công tổng bộ Điểm G, cô thậm chí hoài nghi có phải Giáo hội và Thường Nhạc đã thông đồng hay không?

Nếu không nào có xảy ra chuyện trùng hợp như vậy? Nhưng cô thật sự không thể tìm ra nguyên nhân, dù sao Mafia so với Giáo hội, cho dù là kẻ

https://thuviensach.vn

ngu cũng hiểu rõ Điểm G và Mafia liên minh tốt hơn nhiều so với bang G và Giáo hội liên minh.

Lại nhìn Tiểu Bảo, Vũ Dực ở bên cạnh thống lĩnh, đám cao thủ ở lại tổng bộ Điểm G. Những cao thủ kia liều mạng chống cự càng không tham gia, đặc biệt là Tiểu Bảo – bảo bối trong lòng Thường Nhạc.

Hỏa Phượng Hoàng chỉ có thể coi chuyện này là một trùng hợp ngẫu nhiên. Trong đôi mắt phượng của cô lóe lên một tia rét lạnh:

- Giết cho tôi.

Lúc này Hỏa Phượng Hoàng bừng bừng lửa giận xông về phía Hồng y giáo chủ.

- Hỏa Phượng Hoàng của Mafia!

Hồng y giáo chủ thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng lên. Đánh lén tổng bộ Điểm G lại gặp phải thống lĩnh của Mafia, chẳng lẽ bọn chúng đã sớm dự đoán Giáo hội sẽ tấn công.

———————

Thường Nhạc đối với việc tổng bộ xảy ra chuyện đã sớm dự liệu, nhưng hắn không ngờ Tư Đồ San San sẽ từ bỏ việc phản kháng, phải biết rằng phân bộ Tân Long Nha có không ít cao thủ.

Nếu toàn lực chống cự cho dù thất bại cũng có thể gây ra tổn thất cho cao thủ Điểm G.

Tư Đồ San San cũng hiểu được điều này, thật ra Tư Đồ San San cũng không hiểu vì sao mình lại làm như vậy, khi đi tới trước mặt Thường Nhạc.

Tư Đồ San San cảm thấy tim đập rất nhanh, cô chậm rãi nói:

https://thuviensach.vn

- Anh có thể bỏ qua cho họ được không?

- Chỉ cần cô trả lời tôi một câu hỏi, tôi sẽ bỏ qua cho họ, bao gồm cả cô.

Thường Nhạc cũng không muốn giết sạch, những người này đối với Thường Nhạc mà nói còn quan trọng hơn việc giết hết họ.

- Anh nói đi, chỉ cần tôi biết tôi nhất định sẽ trả lời.

Tư Đồ San San không chút do dự đáp, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn Thường Nhạc như cũ.

Thời gian dài không gặp, cô phát hiện dường như Thường Nhạc thành thục hơn trước rất nhiều, càng thêm chững chạc, ít nhất cũng không còn chằm chằm nhìn vào ngực cô như trước.

Nhưng đối với Tư Đồ San San mà nói, cô ước rằng ánh mắt Thường Nhạc vẫn dán trên ngực cô như cũ.

- Những người hợp tác với Tân Long Nha rốt cuộc có lai lịch như thế nào? Vì sao máu của họ lại là màu vàng?

Thường Nhạc nghĩ tới vẻ bình tĩnh tới đáng sợ của Như Ý, sức mạnh và trình độ hơn hẳn người thường, lại nghĩ đến máu chảy trong cơ thể thiếu niên áo vàng, hắn không kìm được nói.

- Bọn họ là người của Thánh điện Quang Minh. Anh trai tôi đã đồng ý liên minh với họ. Còn vì sao máu của họ lại màu vàng, tôi cũng không biết.

Tư Đồ San San bình tĩnh đáp.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Thánh điện Quang Minh?

Đồng tử Thường Nhạc co rút lại, trong đầu bất giác xuất hiện bóng dáng Giang Hoán Sa, còn nhớ Giang Hoán Sa cũng từng nói một khi Điểm G bất hợp tác với Thánh điện quang minh, như vậy chắc chắn sẽ phải hối hận.

- Sự hùng mạnh của Thánh điện Quang Minh hình như chỉ là tưởng tượng của cô.

Thường Nhạc nhắm mắt lại, trong đầu không ngừng lẩn quẩn, cùng lúc đó Thường Nhạc cũng nghĩ đến Thánh điện Hắc Ám, Thánh điện Hắc Ám cũng che giấu rất nhiều cao thủ.

Thánh điện Quang Minh và Thánh điện Hắc Ám rốt cuộc là được tạo ra như thế nào? Thánh điện Hắc Ám dưới mặt đất, như vậy Thánh điện Quang Minh thì ở đâu?

Trên trời?

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị, nếu quả thật ở trên trời thì đã sớm bị các nhà khoa học phát hiện ra.

- Chúng ta đi.

Thường Nhạc đứng đó trầm tĩnh hồi lâu, bỗng nhiên hắn mở mắt, chậm rãi nói.

Tư Đồ San San không ngờ Thường Nhạc lại dễ dàng rời đi như vậy. Nhìn bóng lưng Thường Nhạc dần biến mất, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mở

https://thuviensach.vn

ra, sau đó lại khép lại.

Cô không biết phải mở miệng như thế nào, cho dù là nói thì phải nói cái gì? Tư Đồ San San bỗng nhiên có một loại chờ mong, nếu Thường Nhạc là một người bình thường thì thật tốt.

Như vậy cô có thể giữ Thường Nhạc ở bên cô, cả đời ở bên cô nhưng tất cả những điều này đều không thể làm được, đương nhiên Tư Đồ San San hiểu rõ nếu như cô có thể giữ Thường Nhạc ở bên cô, như vậy Thường Nhạc không còn là Thường Nhạc nữa.

Bước chân của Thường Nhạc cũng không dừng lại, hắn thậm chí không hề quay đầu, dường như Tân Long Nha căn bản không đáng để lưu tâm, Tư Đồ San San của Tân Long Nha không đáng để lưu luyến.

- Thường Nhạc, hành động lần này của chúng ta không thu được gì sao?

Đối với sự buông tha của Thường Nhạc đối với Tư Đồ San San, Bảo Ngọc có chút bất mãn.

Dù sao vừa rồi cô cũng bị thiếu niên áo vàng kia làm cho chật vật như vậy, lại có thể dễ dàng buông tha cho phân bộ Tân Long Nha, quả thực là quá lợi cho bọn chúng.

Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, chậm rãi cười nói:

- Thường Nhạc tôi cho tới bây giờ đều không làm ăn lỗ vốn.

Bảo Ngọc còn muốn nói gì đó, nhưng bị Đệ Nhị Mộng kéo lại, cái miệng anh đào nhỏ nhắn cong lên, cuối cùng vẫn giữ im lặng.

Kỳ thật Đệ Nhị Mộng cũng cảm thấy kinh ngạc, chuyện lần này cũng không tính là thuận lợi, vì sao trên mặt Thường Nhạc lại luôn tươi cười, dường như có bánh từ trên trời rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Khi đám Thường Nhạc trở lại tổng bộ Điểm G, mấy người Bảo Ngọc cuối cùng hiểu ra, cả tổng bộ Điểm G hừng hực lửa cháy, bóng người chạy toán loạn, tiếng rên rỉ tràn ngập không gian.

- Tổng bộ Điểm G bị tấn công?

Khi Đệ Nhị Mộng thấy tình hình trước mắt, thần sắc cô hơi thay đổi, bàn tay nhỏ bé nắm chặt lại, chuẩn bị xông tới.

- Chờ đã.

Thường Nhạc ngăn Đệ Nhị Mộng, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, bây giờ tình thế rất tốt, thời gian càng kéo dài, loại tư vị này càng sảng khoái.

- Fuck!

Đám người Thường Nhạc lẳng lặng đứng quan sát biến hóa trước mắt trong bóng đêm. Đồng chí Tiểu Bảo cầm thanh bảo kiếm sắc bén, chém giết bốn phía.

Vũ Dực ở bên cũng kêu la tán loạn, đôi chân nhỏ không ngừng đạp loạn, Thường Nhạc rốt cuộc thấy được cái gì gọi là người đàn bà chanh chua chân chính rồi.

Bây giờ Mafia và Giáo hội sống mái với nhau, hai cô bé bướng bỉnh kia đang làm loạn cái gì?

- Giết. Thề sống chết bảo vệ tổng bộ Điểm G.

Tiểu Bảo xé quần áo của người phụ nữ chanh chua, lộ ra cánh tay toàn thịt, giơ bảo kiếm lên chém lung tung.

Đám cao thủ ở lại tổng bộ Điểm G đi theo sau Tiểu Bảo chống cự, thân hình mềm mại của Hỏa Phượng Hoàng đang quay cuồng.

https://thuviensach.vn

Lúc này cao thủ Mafia đã tổn thất hơn nửa, Giáo hội cũng bị tổn thất thê thảm và nghiêm trọng, Thường Nhạc nhìn đồng hồ, nếu tiếp tục nữa thì e rằng Tiểu Bảo sẽ toi mất.

Nghĩ đến đây Thường Nhạc tà ác cười nói:

- Hắn là nên ra tay rồi.

Tay hắn khẽ vung lên, đám cao thủ ĐiểmG ở bên này nhanh chóng xông lên.

Nhóm người sức mạnh tràn trề gia nhập khiến cho tình thế lập tức thay đổi, Rossini hít khí lạnh, y nhanh chóng đoán ra tình thế trước mặt, không chút do dự nói:

- Lui lại.

Thường Nhạc cũng không đuổi theo, mục đích trong lòng Thường Nhạc đã đạt được, tin rằng cho dù Hỏa Phượng Hoàng không chủ động gây phiền toái với Giáo hội, Giáo hội cũng sẽ gây sự với Mafia.

Chuyện thường chỉ đơn giản như vậy.Khi Hỏa Phượng Hoàng nhìn thấy Thường Nhạc, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vài phần không đúng. Kỳ thật kẻ ngốc cũng có thể đoán được chuyện Giáo hội bỗng nhiên tấn công tổng bộ Điểm G khẳng định có liên quan đến Thường Nhạc.

- Thường Nhạc, anh rất thông minh.

Ánh mắt Hỏa Phượng Hoàng tập trung lên người Thường Nhạc, cuối cùng từ từ nói.

Thường Nhạc cười cười, nghiêm túc nói:

- Cảm ơn. Thật ra cô chỉ cần chú ý quan sát sẽ phát hiện ra tôi vốn rất thông minh.

https://thuviensach.vn

Hỏa Phượng Hoàng có một loại xúc động muốn bóp chết Thường Nhạc nhưng cuối cùng vẫn nhẫn nhịn, trong lòng cô hiểu rõ bây giờ chưa thể bóp chết người kia, ít nhất trước mắt giữa Giáo hội và Mafia không phân thắng bại, cô vẫn không thể làm như vậy.

Cái Thường Nhạc cần chính là hiệu quả như vậy, mỗi lần nhìn thấy sự trầm mặc, loại chung sống cẩn trọng giữa Mafia và Giáo hội, hắn đều cảm thấy vô cùng khó chịu.

Muốn làm thì phải làm cho oanh liệt, nên Thường Nhạc chủ động châm một ngòi nổ, vừa nghĩ đến đây Thường Nhạc cảm thấy tâm tình đặc biệt thoải mái.

Hắn rất chân thành nhìn Hỏa Phượng Hoàng nói:

- Thật ra tôi phát hiện khi cô tức giận còn xinh đẹp hơn bình thường rất nhiều.

Khi Hỏa Phượng Hoàng nghe thấy những lời này của Thường Nhạc, cô xoay người rời đi, bởi vì cô cảm thấy nếu tiếp tục ở lại thì sẽ bị chọc cho giận điên lên.

- Đúng rồi, tôi còn một chuyện muốn thương lượng với cô một chút.

Mắt thấy Hỏa Phượng Hoàng dẫn đầu đám thủ hạ giận đùng đùng muốn đi khỏi tổng bộ ĐiểmG, Thường Nhạc bỗng nâng cao âm lượng.

Hỏa Phượng Hoàng cũng không ngoảnh đầu, nhưng bước chân bất giác chậm lại, rõ ràng cô cũng muốn nghe xem Thường Nhạc rốt cuộc còn có chuyện gì.

- Kỳ thật cũng không có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Sau khi Thường Nhạc thấy Hỏa Phượng Hoàng dừng lại, hắn lộ ra nụ cười hấp dẫn nói:

- Tổng bộ ĐiểmG bị phá thành như vậy, tôi hy vọng là đồng mình, các cô có thể ratay viện trợ giúp chúng tôi giải quyết khó khăn kinh tế trước mắt.

Hỏa Phượng Hoàng nghe xong những lời này của Thường Nhạc, thân hình mềm mại của cô khẽ run lên, đương nhiên không phải vì cảm động bởi vì Hỏa Phượng Hoàng đã nắm chặt tay lại.

Đương nhiên cuối cùng cô cũng thả lỏng tay, Hỏa Phượng Hoàng cũng không trả lời, dường như coi lời nói của Thường Nhạc là không khí.

Trong khi Thường Nhạc đang trêu chọc Hỏa Phượng Hoàng, sắc mặt Giáo Hoàng hoàn toàn thay đổi, theo ý của ông ta, nếu Hồng y giáo chủ không thể cứu được Mary về, như vậy y sẽ phải trực tiếp mang đầu tới gặp ông ta.

Kết quả Hồng y giáo chủ còn chưa nhìn thấy người thì đã đen thui như bị nướng trở về, Rossini cả người bị thương, tàn binh bại tướng thất thểu.

- Tốt lắm.

Thanh âm của Giáo hoàng có chút cổ quái, nhưng cho dù Rossini có là kẻ ngu cũng cảm giác được trong lời nói của Giáo Hoàng có sự phẫn nộ, người có thể hai lần liên tiếp chọc giận Giáo Hoàng không nhiều lắm.

Nhưng toàn bộ lại do ĐiểmG, Rossini nắm chặt tay:

- Giáo Hoàng bệ hạ, chúng ta và Điểm G liều mạng, tôi không tin dựa vào thực lực của Giáo hội chúng ta, chẳng lẽ lại sợ một ĐiểmG nho nhỏ.

- Rossini, nếucậu có thể động nào nhiều hơn một chút, e rằng bây giờ đã sớm bò tới vị trí Hồng y giáo chủ rồi.

Giáo hoàng híp mắt lại, lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

Rossini có một loại cảm giác không hiểu ra sau, y nghi ngờ nhìn Giáo Hoàng nói:

- Giáo Hoàng bệ hạ, chẳng lẽ chúng ta đối phó với ĐiểmG là không đúng?

- Nói cho ta biết Mafia và Điểm G có gì khác nhau?

Giáo Hoàng cũng không trực tiếp trả lời, ngược lại quay ra hỏi lại Rossini.

Rossini ngẩn ra, nghiêm túc phân tích nói:

- ĐiểmG đang kéo dài thời gian, xem như là một bang phái đang phất lên mạnh nhất trong các tổ chức cao cấp nhưng Mafia thành lập trên trăm năm, bề ngoài Mafia và ĐiểmG giống nhau nhưng thật ra Mafia vẫn hùng mạnh hơn Điểm G.

- Cậuphân tích không sai, nhưng liệu có nghĩ tới, nếu Giáo hội chúng ta đối phó với Điểm G, như vậy Tân Long Nha có tác dụng gì?

Trên khuôn mặt già nua của Giáo Hoàng lộ ra nụ cười quỷ dị.

Rossini chấn động, không kìm được thốt lên:

- Chẳng lẽ chúng ta muốn đối phó Mafia thì phải để lại ĐiểmG cho Tân Long Nha ứng phó.

- Không sai, Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh đều là những người Trung Quốc trẻ tuổi xuất sắc, không để bọn chúng tranh đấu lẫn nhau thì sẽ thiếu đi rất nhiều niềm vui.

Giáo Hoàng híp mắt.

- Nhưng Giáo hội chúng ta đối phó với Mafia, phần thắng cũng không lớn.

Rossini không hiểu nhìn Giáo Hoàng.

https://thuviensach.vn

- Chỉ dựa vào chúng ta có lẽ không được, nhưng nếu có thêm một lực lượng khác, ngươi nói xem kết quả sẽ như thế nào?

Giáo Hoàng nắm chặt tay lại.

Mọi chuyện đều phải dựa vào suy nghĩ của mình.

- Chẳng lẽ chúng ta liên minh với Kỵ sĩ Thần thánh tấn công Mafia?

Rossini có chút kích động bật thốt lên.

- Đương nhiên không phải. Cho dù Mafia có ngu đến đâu cũng có thể đoán ra được, như vậy thì còn có hiệu quả bất ngờ gì nữa.

Giáo Hoàng khẽ lắc đầu.

_____

Sau khi gài bẫy Mafia, Thường Nhạc cũng không sắp xếp hành động, theo lời của Thường Nhạc, sóng yên bể lặng trước bão táp là dùng để hưởng thụ.

- Lão đại, em có việc muốn thương lượng với anh một chút.

Thường Nhạc vừa mới trở về phòng nằm nghỉ, thể xác và tinh thần còn chưa hoàn toàn thả lỏng, cửa đã bị đá văng một cách rất không lễ phép, Tiểu Bảo vẻ mặt tươi cười đi vào.

- Đau đầu.

Thường Nhạc rất muốn đạp Tiểu Bảo bay ra ngoài nhưng quả thật không còn sức lực, hơn nữa sau khi đấu với ngón tay vàng quỷ dị của Như Ý, chuyện Thường Nhạc muốn làm nhất lúc này chính là ngủ, nghỉ ngơi.

Tiểu Bảo thấy Thường Nhạc không nói, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô có chút không hài lòng, nhưng sắc mặt lập tức trở lại bình thường, trên khuôn mặt

https://thuviensach.vn

xinh đẹp lộ ra nụ cười điềm nhiên.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 448: Bán Đấu Giá Phong Vân 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Binh.

Thường Nhạc còn chưa có phản ứng gì thân hình nhỏ nhắn xinh xắn kia của Tiểu Bảo như súng bắn đạn nhảy dựng lên và nhanh chóng đè lên người Thường Nhạc.

- Bà mẹ nó.

Thường Nhạc bị Tiểu Bảo đè như vậy thiếu chút nữa bị đè tắt thở mồi hôi trên trán chảy đầm đìa, hắn miễn cưỡng hít một hơi nói: - Bà cô nhỏ, có việc gì cứ nói đi.

Tiểu Bảo mở trừng hai mắt cười hì hì nói: - Lão Đại, thực ra cũng không có việc gì to tát, nghe nói nước Pháp lãng mạn, ngày mai sẽ tổ chức buổi bán đấu giá, ha ha, Lão Đại anh cho em đi cùng nhé.

Thường Nhạc ngẩn người hoài nghi nói: - Buổi bán đấu giá? Em tùy ý đưa mấy người đi cùng em không được sao, tai sao lại cần Lão Đại anh đích thân xuất mã.

- Rất đơn giản buổi đấu giá thế giới lãng mạn là buổi đấu giá đỉnh cao xã hội đen, nếu có anh, một Lão Đại Điểm G như vậy sẽ cho em chỗ dựa, tin rằng nhiều người sẽ không dám tranh giành với em. Đôi mắt nhỏ của Tiểu Bảo xinh đẹp kia gần híp lại thành một đường.

- Buổi bán đấu giá đỉnh cao xã hội đen? Làm sao em biết? Thường Nhạc cảm thấy có chút ngạc nhiên, Tiểu Bảo đã ở trong tầm kiểm soát của mình,

https://thuviensach.vn

đương nhiên ngoại trừ lần này Tiểu Bảo mang thanh kiếm chém giết bốn tên cao thủ Gíao Hội.

- Ha ha, Tiểu Bảo có bí mật của riêng mình. Tiểu Bảo nói tới đây nháy mắt, nghiêm túc nói: - Lão Đại, rốt cuộc anh đồng ý hay không đồng ý?

- Nếu anh không đồng ý thì làm sao? Thường Nhạc nghiêng đầu rất muốn biết trong đầu Tiểu Bảo rốt cuộc đang nghĩ cái gì.

Tiểu Bảo không hề nghĩ ngợi quả quyết nói: - Anh phải đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý, nếu không anh không xong với em đâu.

Thường Nhạc ngớ ra một lúc, kiêu ngạo như vậy còn xem ý chó má của mình thế nào sao? Cố ý làm tức mình sao? Hay là thấy chính mình không đáng làm cán bộ.

- Anh đồng ý hay không đồng ý? Tiểu Bảo vẫn kiên trì dai dẳng vấn đề trước đó, nếu Thường Nhạc không cho cô câu trả lời quyết định cô nhất định lấy cơ thể mập mạp của mình đè chết Lão Đại.

- Anh còn có thể lựa chọn quyền lợi hay sao? Thường Nhạc bất đắc dĩ cuối cùng nhún vai nói : - Anh đồng ý.

- Cảm ơn bảo bối của em. Tiểu Bảo như mẹ an ủi con mình hôn lên trán Thường Nhạc một nụ hôn nhẹ nhàng.

Cái mũi của Thường Nhạc thiếu chút nữa không thở được.

Sau khi Tiểu Bảo đi khỏi, Thường Nhạc bắt đầu rơi vào trạng thái ngủ mê. Mãi cho đến sáng sớm ngày thứ hai khi ánh mặt trời rực rỡ bắt đầu chiếu vào, cửa phòng ngủ của Thường Nhạc nhẹ nhàng mở ra.

Một bóng dáng khêu gợi yểu điệu từ bên ngoài bước vào tay bưng một chậu nước ấm. Xung quanh bên trên mép chậu còn phủ một chiếc khăn mặt

https://thuviensach.vn

trắng tinh xõa tung.

- Anh Thường Nhạc dậy thôi. Quỷ Vu đặt chậu nước lên bàn, đi tới bên giường nhẹ nhàng gọi.

- A, đến giúp anh mặc quần áo đi. Thường Nhạc không có ý muốn nhúc nhích di chuyển hắn cứ vẫn nằm lỳ ở trên giường.

Quỷ Vu đáp một tiếng giúp Thường Nhạc mặc quần áo. Hắn là một việc không tồi, cô cũng không nghĩ nhiều cầm quần áo đã được gấp chỉnh tề liền leo lên trên giường.

Thường Nhạc hiện đang mặc một bộ đồ ngủ lụa màu bạc, Qủy Vu một tay cầm quần áo một tay cởi đai lưng áo ngủ của Thường Nhạc đợi đến sau đó cô cởi áo ngủ của Thường Nhạc, vừa muốn giúp hắn mặc áo lại bị Thường Nhạc kéo vào trong lòng.

- A, anh Thường Nhạc Quỷ Vu xấu hổ đỏ mặt nhẹ nhàng chống cự, khuôn mặt nhỏ nhắn như đóa hoa bỗng đỏ ửng lên.

- A, Tiểu Vu, chỗ này hình như lại lớn thêm không ít nhé.

Thường Nhạc đặt cô ở trên đùi, tay trái nắm hai bờ vai cô còn tay phải đặt lên ngực Qủy Vu động tác thành thạo vân vê áo lót. Thân hình mềm mại của Qủy Vu nhẹ nhàng run rẩy.

- Anh Thường Nhạc, đừng. Hàm răng khẽ cắn đôi môi trên khuôn mặt ửng đỏ, lần đầu tiên bị đàn ông cợt nhả, mặc dù chỉ là sờ soạng xoa bóp mà thôi nhưng cảm giác này kích thích cơ quan cảm giác vẫn làm cho cô không ngừng run rẩy, mỗi chỗ trong sâu cơ thể nhột, mỗi lần sẽ làm cho cơ thể cô mềm yếu vô lực, hơn nữa co thể nảy sinh ra một thứ khát vọng muốn cùng Thường Nhạc thực hiện chút gì khao khát.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc không thèm để bận tâm đến sự kháng cự của Qủy Vu, bàn tay to bản không khách khí từ vạt áo trước của cô xoa xoa vào ngực mềm mại của cô, cúi đầu lè lưỡi nhẹ nhàng và khéo léo hôn thật sâu vào cổ Qủy Vu. Cơ thể Quỷ Vu càng ngày càng mềm nhũn, nhệt độ cơ thể càng cao, hai mắt dần dần trở nên mê ly, chu cái miệng nghênh hợp lại, thỉnh thoảng phát ra một tiếng làm người ta mơ màng.

Cô cũng không chống cự, kiểu thân mật này sau khi Thường Nhạc chiếm được thừa nhận của cổ Vương , từ trong lòng Qủy Vân mà nói thậm chí cô thường mong dâng hiến thân thể mình cho Thường Nhạc nhưng không biết tại sao đến lúc quan trọng nhất Thường Nhạc lại dừng lại khiến tâm trạng cô lơ lửng lúc lên lúc xuống ở giữa không trung, cả buổi cứ nhấp nha nhấp nhổm.

Dần dần quần áo trên người Qủy Vu càng lúc càng ít, nhanh chóng sau đó chỉ còn lại chiếc quần lót bám trên người, da thịt mềm mại cùng thân hình cường tráng của Thường Nhạc không ngừng ma sát khiến cho sự kích thích của hai người càng mãnh liệt.

Ôm cơ thể trắng như tuyết vào trong lòng, trái tim Thường Nhạc như bùng cháy khó có thể dập tắt ngọn lửa, cổ họng hắn không ngừng di chuyển lên và xuống. Cơ thể Qủy Vu đã bị hắn thả xuống giường trong khi hắn còn nằm đè trên cơ thể Qủy Vu.

Tay trái nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực mềm mại của nàng, tay phải chậm rãi sờ lướt qua bộ ngực rồi tới vòng eo dần dần trượt ngón tay nhẹ nhàng hướng về dưới bụng cô, chiếc quần lót mỏng manh đã rời khỏi cơ thể, trong khi đó Qủy Vu không kìm nổi sợ run cả người, cơ thể cứng đơ.

- Tới rồi sao.... Cô có chút chờ mong lại có chút sợ hãi, sự kích thích của nửa người trên truyền đến làm cho cô không thể cử động được, cơ thể mãnh liệt cong lên, tiếng thở đè nén Cơ thể lại đặt xuống giường từng tiếng thở hổn hển, ở giữa chỗ kín xuân triều cuồn cuộn.

https://thuviensach.vn

- Không thể sao? Còn chưa sao cả đã tới cao trào sao? Xem ra công phu của bản thiếu gia tiến xa rồi! Cái tên bất lương nào đó đắc ý nghĩ thầm.

Thấm chiếc khăn mặt đặt trên mép chậu nước, Thường Nhạc nhẹ nhàng xoa xoa cơ thể cho Qủy Vũ sau đó lại giúp cô mặc quần áo.

- Thiếu gia, em. Khuôn mặt nhỏ nhắn của Quỷ Vu đỏ ửng, cô cúi đầu không biết nên nói gì cho phải.

Thường Nhạc cười ha hả giơ tay nâng cằm cô - Quỷ Vu, đừng nóng lòng, ngày đó sẽ không còn lâu hãy tin tưởng anh. Quỷ Vu gật gật đầu, trong lúc vô ý cô đã để lại trên giường vết bẩn giống như bị cháy, sau đó vội vội vàng vàng nhảy xuống giường lảo đảo chạy ra ngoài phòng, việc phục vụ Thường Nhạc mặc quần áo rửa mặt cũng đã quên.

Trong ánh mắt Thường Nhạc lộ ra sự đắc ý Tất cả mỹ nữ xinh đẹp đều đã vào tay mình.

Thường Nhạc bắt đầu mặc vào bên trong cùng chiếc áo lót cao cổ sợi tơ màu bạc mềm mại, các cơ bắp trên người Thường Nhạc hiện ra.

Sau khi mặc áo lót xong hắn lại khoác lên mình một chiếc áo gi lê có hàng cúc làm từ vàng nguyên chất bó sát cơ thể Thường Nhạc, kế tiếp hắn mặc chiếc quần bò gấu túm màu đen, kỹ lưỡng lau đôi bốt sáng loáng, bóng đến nỗi đôi giày da có thể soi gương được.

Bên ngoài mặc thêm một trang phục sợi len bóng màu xanh lam cúc áo chỉnh tề ở hai bên ngực, bên hông một chiếc đai lưng da nai bản rộng.

Mái tóc đen được chải ngay ngắn ở sau trán, xem ra nói về tướng mạo, thực ra bề ngoài vẫn là tương đối đẹp, nếu không biết rõ lai lịch của hắn rất có khả năng trong thời gian ngắn bị nụ cười uể oải trên khuôn mặt hắn chinh phục.

https://thuviensach.vn

Đi ra tới cửa nhìn thấy Thần Vu ngơ ngơ ngẩn ngẩn đi vào đang đứng đó thần sắc có chút kì lạ.

Thường Nhạc đi thẳng tới chỗ Thần Vu ném ra một cái nhìn nói: - Bảo bối, có phải em thấy anh rất đẹp trai rất có, rất có hình hay không?

Sắc mặt Thần Vu tự nhiên đỏ lên, cái miệng nhỏ nhắn hếch lên nói: - Rõ thật là tên đỏm dáng đáng chết.

- Lão Đại, thực ra anh rất đẹp trai rất có hình đấy.

Giọng nói trong trẻo đó của Tiểu Bảo đột ngột vang lên bên cạnh Thường Nhạc.

Thường Nhạc xoay người nhìn sang, chỉ thấy Tiểu Bảo đứng đó, cách ăn mặc trang điểm giống cánh chim, trang điểm xinh đẹp.

Tiểu Bảo mặc chiếc váy trắng tinh sảo mà cánh chim thuộc loại thiên sứ hắc ám, Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ nhún vai nói: - Hai cô gái xinh đẹp, các em trang điểm đẹp như vậy rốt cuộc là muốn làm gì?

Tiểu Bảo mở trừng hai mắt nghiêm túc nói: - Lão Đại rắc rối, anh quên tối qua đã đồng ý việc của em rồi sao?

- Buổi bán đấu giá. Thường Nhạc lập tức phản ứng lại, khó trách cách ăn mặc của hai cô nàng này giống yêu tinh, hóa ra các cô đang muốn khoe mẽ đây.

- Chúng ta cùng đi chứ.

Nữ Vu từ trong phòng đi ra vui mừng nói.

- Không được, ngoại trừ Lão Đại ra, bất kể ai trong các chị cũng không được đi theo. Tiểu Bảo như hổ rình mồi nhìn sang phía những người khác, trong lời nói tràn đầy tính dọa dẫm.

https://thuviensach.vn

- Nếu không cho bọn chị đi, bọn chị càng muốn đi. Bảo Ngọc không biết từ lúc nào cũng xông ra cười hì hì nói.

- Nếu ai dám đi cùng em sẽ liều với người đó. Ngựa con Tiểu Bảo bước ra rút "xoát" một nhát thanh kiếm sắc kia.

Ngang ngược không nói đạo lý kêu gào lên.

- Đổ mồ hôi.

Thường Nhạc hít một hơi, kiếm của Tiểu Bảo được giấu ở đâu? Nói rút ra là có thể rút ra luôn sao? Phải biết rằng quần áo trên người cô đã rất ít.

Tiểu Bảo nhìn thấy bộ dạng kinh ngạc của Thường Nhạc, cô dương dương đắc ý mỉm cười.

- Tiểu Bảo có thể nói cho anh biết rốt cuộc là chuyện gì đây?

Thường Nhạc cảm thấy cần phải hiểu rõ ràng nên hắn rất nghiêm túc dò hỏi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Tiểu Bảo không hề nghĩ ngợi quả quyết lắc đầu: - Không có cửa đâu.

- Chúng ta đi thôi.

Tiểu Bảo cũng không cho Thường Nhạc cơ hội mở miệng liền kéo Thường Nhạc đi ra ngoài.

Bán đấu giá ngầm thế giới lãng mạn nước Pháp trong trường hợp bình thường có thể nhận được thư mời của buổi bán đấu giá đều là những nhân vật có tên tuổi.

Đương nhiên một số quan chức chính phủ cũng sẽ nhận được lời mời, tuy nhiên nêu các quan chức chình phủ này trong sạch e rằng họ cũng không tới.

- Trang viên.

Sau khi Thường Nhạc xuống xe, hiện ngay trước mắt hắn là một trang viên rộng lớn, trông hắn hơi ngẩn ra, lúc này đã có một gã quản gia ra chào đón.

- Rất vui khi Thường Nhạc tiên sinh có thể tham gia buổi đấu giá này. Sau khi gã quản gia trung niên đó nhận lấy thư mời, gã cẩn thận xem xét cung kính nói.

Thường Nhạc khẽ gật đầu, tục ngữ nói rất đúng, quản gia chính là bộ mặt đại diện, những gia tộc lớn như thế này quản gia sẽ có chỗ hơn người.

Chỉ cần nhìn lướt qua Thường Nhạc đã cảm thấy gã quản gia trung niên bình thường trước mặt này nhất định có một tài năng đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Đi theo gã quản gia vào trong trang viên.

Nơi đó xây dựng trên một khán đài cao, đi theo gã quản gia vào trong trang viên bọn họ mới biết "đấu giá ngầm" chính là dưới mặt đất một chút cũng không giả được.

Bước vào cửa chính của trang viên, quản gia dẫn ba người từ nhà bên cạnh đi xuống, sau khi đưa đi vài vòng dẫn bọn họ tới một rạp thượng khách.

- Ba vị, trước tiên hãy nghỉ ngơi một chút đi, buổi đấu giá sắp bắt đầu rồi. Bên kia tôi còn có chút việc phải giải quyết, tôi đi trước đây. Vừa dứt lời gã cúi đầu chào rời khỏi phòng và đóng cửa phòng.

Vì là dịch vụ VIP trong rạp, nên không giống bình thường, bên trong trang trí vô cùng xa hoa sang trọng, hơn nữa bức tường pha lê lớn xuyên thấu kia có thể thấy rõ mọi thứ bên ngoài đại sảnh bán đấu giá.

Ba người vừa ngồi xuống, lập tức có hơn mười cô gái Pháp gợi cảm mặc quần áo lụa mỏngđến phục vụ rượu bọn họ.

- Lão Đại, tại sao phục vụ chúng ta đều phụ nữ? Tiểu Bảo không thích nhìn sang bốn phía.

- Vậy em muốn thế nào? Thường Nhạc hơi buồn cười nói.

Tiểu Bảo có chút buồn buồn không vui nói: - Ít nhất cũng phải cho em vài người đàn ông và cánh chim cho đỡ thèm chứ.

Thường Nhạc nghe nói như vậy thiếu chút nữa cắm đầu xuống đất, lúc này đèn bên ngoài bỗng nhiên đều tắt hết, ngón tay của một người có dáng người thấp thấp hiện ra trên bàn phòng bán đấu giá, trước mặt gã là một microphone có thể làm cho giọng nói của gã truyền đến từng ngóc ngách nhỏ ai cũng nghe được.

https://thuviensach.vn

- Thưa quí ông quí bà, chúc mọi người một buổi chiều tốt lành. Buổi đấu giá lần này lại đến lượt tôi chủ trì, vẫn quy tắc cũ, không phí lời trực tiếp vào vấn đề chính nhé! Sản phẩm đấu giá đầu tiên là.. Gã gầy tươi cười chân thành, khuôn mặt mang vẻ thành khẩn nhìn qua tuyệt đối là cả người và vật vô hại có thể nhận thức được, người của gã đều biết, gã gầy nhất định là một trong những gương mặt quỷ quyệt nhất trong thế giới ngầm Paris, người bị nụ cười của người vật vô hại nhiều vô số.

- Là vật gì mau cho gái già này biết đi?

Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng, Tiểu Bảo bên cạnh đã nhanh chóng kêu gào lên,

May mà phòng VIP là độc lập hơn nữa từ bên ngoài vốn không nhìn thấy bên trong nên mới tốt hơn một chút.

Gã gầy cười cười, từ trong giọng nói gã đoán được đối phương chắc chắn là một cô bé vì vậy cũng chẳng thèm để ý, lúc này buổi đấu giá chính thức bắt đầu rồi.

Sau khi liên tiếp bán đấu giá hơn mười món hàng hóa, Tiểu Bảo vẫn không có động tĩnh gì, rõ ràng vật bán đấu giá trước mặt kia đều không làm cô hứng thú.

Thường Nhạc cũng không vội vàng, tục ngữ nói rất đúng, thứ đồ tốt nhất thường thường được đưa ra cuối cùng ở màn cuối, cho nên hắn nhắm mắt lại bắt đầu thư giãn.

Lặng lẽ cảm nhận sựu thay đổi trong cơ thể, từ đêm qua sau khi Nô mang áo choàng Hắc Ám mặc vào cơ thể mình, chính mình thấy giữa áo choàng Hắc Ám và khôi giáp Hắc Ám dần dần dung hòa cùng nhau.

Trong cơ thể cũng dần dần nảy sinh biến đổi, nhưng bây giờ Nô lại trở thành người bình thường, trong lòng Thường Nhạc, trước đây Nô gần như

https://thuviensach.vn

thuộc loại có thể tồn tại hoặc không, nhưng bây giờ lại tăng thêm trọng lượng.

Hiên Viên tâm pháp vẫn không có đột phá, sức mạnh Hắc Ám và lực lượng Cổ Trung dần dần dung hợp với nhau, nhưng đến khoảng cách yêu cầu của mình vẫn còn một khoảng cách

Nghĩ đến Bàn tay vàng thần bí tài năng bí hiểm kia, một khi Quang Minh Thánh Điện lại xuất hiện một hai cao thủ mình cũng có thể đối phó được.

Nhưng thật sự có bốn năm cao thủ mà tới e rằng mình cũng đau đầu đây, cho nên một mặt mình phải tăng thêm lực lượng, mặt khác sức mạnh của đám người Quang Minh cũng phải được nâng cao. Nếu không chỉ đơn thuần dựa vào bàn tay trắng của mình và người khác liều mạng, vậy hay là cái gì Lão Đại.

- Vật đấu giá tiếp theo tôi tin mọi người nhất định đều đã nghe nói qua nhưng những người đã tận mắt nhìn thấy thì rất ít, hôm nay các vị ngồi đây xem như là thật có phúc Nới tới đây gã gầy cố ý kéo dài âm thanh.

Mà Thường Nhạc cũng căng mắt ra, có chút hứng thú vài phần chờ mong.

- Nó chính là em bé nhân sâm ngàn năm.

Toàn bộ phòng đấu giá đều sục sôi.

Em bé nhân sâm ngàn năm là trong truyền thuyết con cưng của thần, bất kì ai có được nó đều có thể sống lâu trăm tuổi hơn nữa còn tăng thêm may mắn.

Chỉ tiếc những cây em bé nhân sâm ngàn năm đó lại thuộc về truyền thuyết, hơn nữa thường ở trong rừng rậm hoặc sơn mạch, ở nơi khó khăn đó đừng nói là bắt được ngay cả nhìn thấy cũng là một ước mơ xa vời.

https://thuviensach.vn

Nó rất hiếm thấy trong thế giới ngày nay.

Hiện giờ nghe nói có một em bé nhân sâm ngàn năm muốn bán đấu giá, những người này không điên cuồng mới lạ, điều này đối với những quý tộc và những người có tiền này mà nói nhất định là việc cực kì kích thích và hấp dẫn, bây giờ không khí trong buổi bán đấu giá rất náo nhiệt.

Lúc này gã gầy đã mang em bé nhân sâm ngàn năm ra.

- Đẹp quá.

Nếu vừa rồi gã gầy nói chỉ là khái niệm thôi, thì khi em bé nhân sâm ngàn năm được mang ra trước mặt mọi người quả thực là một loại tác động trực quan.

Em bé nhân sâm ngàn năm trước mặt này quả thực chính là một mỹ nữ tiêu chuẩn, đương nhiên là một phiên bản đặc biệt quả thực tạo cho người ta một sự cám dỗ chết người.

Đương nhiên nhìn kỹ khuôn mặt đỏ ửng hồng đó chưng minh cô cũng không phải là người bình thường, đương nhiên điều này khiến tất cả mọi người đều rung động tại đó.

- Tôi là Kỵ sĩ thần thánh, thủ hạ đệ nhất chiến tướng Cabbeen, tôi muốn em bé nhân sâm ngàn năm này. Đột nhiên từ trong phòng VIP, một tiếng gọi to thô bạo xen lẫn tiếng gầm rú của khán giả.

Sắc mặt người gầy trắng bệch, bởi vì chỉ cần Cabbeen nói, không người nào dám tranh giành với gã, cho nên gã hoàn toàn có thể mua em bé nhân sâm ngàn năm với giá khởi điểm, vậy thì tiền hoa hồng của gã gầy sẽ giảm đi rất nhiều.

Tuy nhiên lúc này gã không được nghĩ nhiều, mặc kệ tiếp theo có thể xảy ra việc gì, bán đấu giá vẫn phải tiếp tục.

https://thuviensach.vn

- Giá khởi điểm là bao nhiêu?

Cabbeen lạnh lùng nói.

Gã gầy có chút bất đắc dĩ lắc đầu đành miễn cưỡng trả lời: - Giá khởi điểm là 5 tỉ đồng frăng.

Đám đông phía dưới hít một hơi, mặc dù biết em bé nhân sâm ngàn năm quý hiếm nhưng 5 tỉ đồng frăng vẫn là một con số đáng kinh ngạc.

- 5,5 tỉ đồng frăng. Cabbeen thản nhiên ra giá, gã không phải là người không hiểu việc, nếu mình không đứng ra, giá cuối cùng nhất định sẽ còn xa hơn không dừng lại ở con số này, mặc dù giá khởi điểm 5,5 tỉ đồng frăng tương đối cao hơn nữa mỗi lần tăng giá sẽ rất cao không thể dừng lại, một phần mười của giá quy định cũng làm không ít người rút lui.

Gã gầy lần lượt thay đổi báo giá mới, sau khi hô vài lần gã giơ một chiếc búa nhỏ lên: - 5,5 tỉ đồng frăng lần 1, 5,5 tỉ đồng frăng lần 2, 5,5 tỉ đồng frăng. Chỉ cần báo giá một lần cuối cùng, chiếc búa nhỏ được gõ xuống, như vậy em bé nhân sâm ngàn năm kia tinh sảo kia sẽ thuộc về Cabbeen.

Nhưng lúc này một giọng nói trầm lắng bỗng nhiên từ bên cạnh Thường Nhạc trong một phòng VIP khác vang lên: - 6,5 tỉ đồng frăng.

Khóe miệng Thường Nhạc nhướng lên, trên mặt lộ ra vẻ vui vẻ xem kịch, đổ một ly rượu Gin ra cầm trên tay, hắn tựa vào ghế sofa mềm mại rộng lớn, thích thú quan sát Cabbeen kia đã đứng lên.

- 7,5 tỉ đồng frăng! Khuôn mặt tuấn tú của Cabbeen trở nên vô cùng âm trầm, gã không ngờ sau khi chính mình ra giá lại còn có người dám nhảy vào tranh đoạt, tuy nhiên cách xử lý tốt nhất là làm cho gã kìm nén cơn giận trong lồng ngực.

https://thuviensach.vn

Im lặng một lúc, người kia với giọng nói không nể mặt Cabbeen trong Alpha lại vang lên: - 8,5 tỉ đồng frăng.

Vẻ mặt Cabbeen hơi co lại, hai tay tạo thành nắm đấm lạnh lùng hừ một tiếng: - 10 tỉ đồng frăng.

Nới xong Cabbeen hướng về phía gã gầy vẫy vẫy tay ra hiệu cho gã này đi xuống, gã muốn hỏi rốt cuộc là ai dám tìm phiền toái cho mình.

- Ha ha, Cabbeen tiên sinh còn cần cái gì cứ việc nói! Gã gầy tươi cười vào trong phòng, tuy rằng nhìn có vẻ như rất điềm tĩnh nhưng mồ hôi lại tuôn ra, trong lòng gã thấy bất an.

- 11 tỉ! Giá mới đúng lúc được đưa ra làm cho nụ cười của gã gầy càng trở nên gượng gạo.

- Là ai, tên kia rút cuộc là ai? Đừng nói với tao là mày không biết! Cabbeen quay đầu lại trầm giọng hỏi.

- Cabbeen tiên sinh, anh cũng biết quy định của chúng tôi ở đây, nếu tự bản thân khách không nói thì chúng tôi cũng không thể tiết lộ thân phận bọn họ. Gã gầy vẻ mặt đau khổ nói.

- Tao mặc kệ quy định hay không quy định cái gì, tao chỉ muốn biết hắn là ai? Cabbeen xông lên phía trước túm cổ áo gã gầy nói.

- Đây đây không phải là làm khó tôi sao? Gã gầy mặt mày nhăn nhó nói.

Vẻ mặt Cabbeen đã bắt đầu trở nên u ám.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 451: Thần Thánh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão Đại, em bé nhân sâm ngàn năm này chúng ta sẽ nấu ăn hay nướng ăn? Tiểu Bảo không biết xông ra từ khi nào, con mắt xinh đẹp long lanh.

Thường Nhạc kinh ngạc bởi vì bộ dạng em bé nhân sâm ngàn năm hiện giờ thực sự rất giống người, tuy rằng hơi nhỏ xinh một chút nhưng có chỗ lồi chỗ lõm chính xác là tiểu mỹ nữ thu nhỏ.

Cho nên căn bản không có suy nghĩ ăn em bé nhân sâm ngàn năm, vẻ mặt hắn cổ quái nhìn Tiểu Bảo nói: - Lòng dạ em trở nên ác độc từ khi nào vậy?

- Cái này gọi gì là ác độc?

Tiểu Bảo nhìn em bé nhân sâm ánh mắt sợ hãi, cô dương dương đắc ý ngẩng đầu nói: - Nghe nói ăn em bé nhân sâm ngàn năm có thể trẻ mãi, càng ngày càng xinh đẹp, em tiêu tốn bao nhiêu tiền như vậy, cạnh tranh mãi mới mua được cô ta đương nhiên là phải ăn chẳng lẽ lại muốn nuôi cô ta?

- Tiểu Bảo, anh nghiêm túc nói rõ em bé nhân sâm ngàn năm chỉ được phép nhìn không được phá hoại. Thường Nhạc chân thành nhìn Tiểu Bảo cho cô một lời cảnh cáo nghiêm túc.

- Không được, em bé nhân sâm ngàn năm nhất định phải nằm trong dạ dày em nếu không đừng trách em không khách khí. Tiểu Bảo giơ ngón tay mảnh khảnh nhỏ bé lên hung dữ kêu gào.

- Em muốn làm loạn sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy điệu bộ này của Tiểu Bảo Thường Nhạc nheo mắt lại lộ ra vẻ mặt vô cùng cổ quái.

- Làm loạn chính là làm loạn, chẳng lẽ em còn sợ anh? Tiểu Bảo nhẹ nhàng lùi về phía sau nửa bước đột nhiên rút bảo kiếm sắc nhọn ra, như hổ rình mồi nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Thường Nhạc có thể cảm nhận rõ ràng sát khí, hắn cảm thấy nên cho Tiểu Bảo một bài học nếu không quyền uy của Lão Đại sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Tiểu Bảo rút kiếm, kêu một tiếng: - Xông lên!

Tiếp theo cả người giống như gió xoáy xông lên liều chết với Thường Nhạc, thân hình Thường Nhạc vừa chuyển động cả người liền biến mất trước mặt Tiểu Bảo, ngay sau đó đã xuất hiện sau lưng Tiểu Bảo.

Chân kia thuận thế đạp Tiểu Bảo.

- Bịch!

Không hề phòng bị, cả người Tiểu Bảo bị Thường Nhạc đạp sấp trên mặt đất.

Tiểu Bảo xoa mông, nước mắt lưng tròng, từ trên mắt đất bò dậy, tội nghiệp kêu - Thường Nhạc em muốn anh và em tuyệt giao, Vũ Dực chúng ta đi.

Đang lúc nói chuyện, bàn tay nhỏ bé của Tiểu Bảo kéo Vũ Dực, hai đứa bé nhanh chóng rời khỏi phòng đấu giá, để lại Thường Nhạc và em bé nhân sâm ngàn năm sợ hãi.

- Chúng ta đi thôi. Thường Nhạc khẽ mỉm cười, đưa tay ra kéo tay em bé nhân sâm ngàn năm.

https://thuviensach.vn

Quang Minh mặt mày xám xịt nhìn Đồng Uyên, sự việc lần trước bọn họ bị Giáo Hội làm cho thiếu chút nữa lật thuyền. Không ngờ lần này Đồng Uyên vẫn muốn tấn công.

Mục tiêu tấn công chính là Giáo hội nước Anh.

- Đồng Uyên, em suy nghĩ kĩ rồi chứ?

Quang Minh có chút chờ mong, có chút lo lắng bất an, kiểu tâm tính này cũng là lần đầu tiên xuất hiện.

Đồng Uyên nghiêm trang gật gật đầu, hếch cái đầu nhỏ lên nói: - Yên tâm, em đã suy nghĩ kĩ, lần này chúng là lấy việc săn giết là chính.

- Săn giết?

Lúc đó vẻ mặt Quang Minh có phần khó hiểu. Chuyện này cũng là lần đầu tiên nghe nói đến, nhưng lập tức trong đầu gã lóe lên một ý nghĩ: - Tôi đã hiểu, nhưng làm như vậy có phần rất hèn hạ.

- Đúng, chúng ta phải nói cho thằng ranh đó biết cái gì mới là vương giả chân chính. Khóe miệng Đồng Uyên lộ ra nụ cười quỷ dị.

Kỳ thật Đồng Uyên áp dụng phương thức rất đơn giản. Chọn ra ba cao thủ trong Điểm G làm một tổ chuyên bắt giết những thành viên Giáo hội lạc đàn đó.

Đương nhiên Quang Minh lại một mình đơn độc dùng Đồng Uyên mà nói Quang Minh e rằng mãi mãi không bao giờ hài lòng, một mình gã là đủ rồi.

Vẻ mặt Thường Nhạc bình thản nhìn lên mấy gã trước mặt này, một gã dáng người khá mập mạp, một gã trung tuổi xem ra có chút nham hiểm..

Ngoại trừ hai gã này ra, bên cạnh bọn họ còn có bốn tên thanh niên.

https://thuviensach.vn

- Kỵ sĩ Thần Thánh, ông đang dặc biệt chờ tôi sao? Thường Nhạc nhận ra thân phận của đối phương, hơn nữa bốn tên giả trang kỵ sĩ Thần Thánh kia quả thực là dấu hiệu bắt mắt nhất.

- Đúng, tôi là kỵ sĩ Thần Thánh, trước đây tôi đều nghe người nói thủ lĩnh Điểm G là một thanh niên trẻ tuổi ưu tú quả nhiên là trăm nghe không bằng một thấy. Trên mặt Thần Thánh kỵ sĩ lộ ra nụ cười thản nhiên.

- Ông chờ tôi ở đây không phải là chỉ để khen ngợi tôi chứ? Ánh mắt nghiền ngẫm của Thường Nhạc nhìn chằm chằm Thần Thánh kị sĩ, gằn từng chữ.

- Đương nhiên không phải, Thường Lão Đại là người thông minh hẳn là hiểu tôi muốn làm gì. Ánh mắt kỵ sĩ Thần Thánh chuyển sang nhìn trên người em bé nhân sâm ngàn năm.

Vẻ mặt Thường Nhạc lúc đó lộ ra vẻ cổ quái nhìn Thần Thánh: - Đường đường là kị sĩ Thần Thánh sẽ không muốn làm cướp đúng không?

- Thực ra tôi cũng không muốn làm cướp, dù sao cái danh tiếng này cũng không hay cho lắm, nhưng kị sĩ Thần Thánh chúng tôi thật sự là quá nghèo, haiz, làm như vậy cũng mong Thường Lão Đại có thể thứ lỗi. Trên mặt Thần Thánh kị sĩ lộ vẻ bất đắc dĩ.

Thường Nhạc cũng không ngờ đường đường là Kị Sĩ Thần Thánh sẽ dùng thủ đoạn này, chính mình không bội phục cũng không được, bốn gã thanh niên mập mạp trước mặt kỵ sĩ Thần Thánh đã dần bao vây lại đây.

- Ai dà, quả thực tôi cũng muốn mang em bé nhân sâm ngàn năm giao cho ông. Thường Nhạc lắc đầu tiếc nuối, vẻ mặt đầy tiếc nuối nói.

- Thẳng thắn, Thường Lão Đại quả là người thảng thắn. Ánh mắt kỵ sĩ Thần Thánh sáng lên, ban đầu còn lo lắng sẽ có một trận chiến, đó đúng là

https://thuviensach.vn

chuyện phiền phức, tuy nhiên so với tầm quan trọng của em bé nhân sâm ngàn nắm, rõ ràng tất cả đều có thể tránh.

- Quả thật tôi cũng nghĩ như vậy, nhưng tôi sợ chính các anh em của mình không đồng ý. Ánh mắt Thường Nhạc chuyển sang nhìn phía sau lưng Kị sĩ Thần Thánh, khóe miệng lộ ra nụ cười châm trọc.

- Không sai, ai dám động tới em bé nhân sâm ngàn năm của tôi, tôi sẽ là người đầu tiên làm thịt gã. Giọng nói con nít trong trẻo dí dỏm hết sức đột ngột vang lên.

Khi ánh mắt kỵ sĩ Thần Thánh và một số cao thủ Điểm G ở phía sau chạm nhau. Thần sắc ông ta cổ quái, thế nào cũng không ngờ tới chính mình tính kế người khác, đồng thời người khác cũng tính kế mình.

Nửa đường ăn cướp, đó cũng không phải là việc vinh quang gì, cho nên ông ta cũng không mang nhiều thuộc hạ, ngược lại còn thuộc hạ dư thừa.

Hiện giờ, cướp đã không được còn bị các cao thủ Điểm G vây lại.

Đương nhiên Tiểu Bảo là đắc ý nhất, lúc vừa mới cạnh tranh giành được em bé nhân sâm ngàn năm, mình và Thường Nhạc cũng liền nghĩ tới vấn đề này.

Phải biết rằng em bé nhân sâm ngàn năm là bốn mươi tỉ, nếu đem bốn mươi tỉ để trên tay mà bị cướp vậy thì là một việc thê thảm.

Vì vậy Thường Nhạc và Tiểu Bảo khéo léo bày ra trò này, đương nhiên mục đích chủ yếu là để Tiểu Bảo có thời gian viện trợ.

Lúc này tới vừa đúng lúc.

- Thường Lão Đại, coi như cậu lợi hại, chúng ta đi. Kỵ sĩ Thần Thánh thoáng cân nhắc tình hình trước mắt, cuối cùng vẫn gật đầu trong ánh mắt

https://thuviensach.vn

lộ vẻ tiếc nuối.

- Kỵ sĩ Thần Thánh, ông anh cứ bỏ đi như vậy sao?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười kỳ dị, con mắt hoàn toàn híp lại, xem ra giống như đang chờ mong đẻ ăn thịt một con sói đói.

Kỵ sĩ Thần Thánh dừng bước, lúc này ông ta mới tỉnh ngộ, chính mình dường như đã đơn giản hóa vấn đề, đường dường là Lão Đại Điểm G làm sao có thể là loại người bị thường khác ức hiếp lại không đánh trả.

Thần Thánh cũng không cảm thấy ngạc nhiên, mà bình tĩnh nhìn Thường Nhạc, thản nhiên nói: - Thường Lão Đại, cậu muốn thế nào.

- Ai dà, thực ra tôi là người có văn hóa, vốn không thể làm việc thô lỗ gì được. Thường Nhạc không hề phòng bị, đi tới trước mặt Thần Thánh, đưa bàn tay to rộng ra.

Kỵ sĩ Thần Thánh bị hành động của Thường Nhạc làm cho choáng váng, giữa mình và Thường Nhạc hẳn là vẫn còn mâu thuẫn, hẳn không muốn đánh mà lại làm gì?

Thường Nhạc để ý thấy Thần Thánh chớp chớp mắt nhìn chằm chằm mình, hắn cười nghiền ngẫm: - Yên tâm, tôi không có Long Dương, tôi chỉ muốn kết bạn với ông.

- Kết bạn?

Kỵ sĩ Thần Thánh nheo mắt, từ bạn này đã không còn tồn tại kể từ khi mình lên vị trí Kỵ sĩ Thần Thánh. Trên thế giới này có bao nhiêu người có thể xứng làm bạn mình.

- Trong từ điển của Thường Nhạc tôi không là bạn bè thì chính là kẻ thù. Không biết từ lúc nào, trong tay Thường Nhạc đã xuất hiện con dao lóe

https://thuviensach.vn

sáng, con dao đó trong tay Thường Nhạc không ngừng vung vẩy như chỉ cần Thần Thánh lắc đầu, con dao kia sẽ lập tức cắt vỡ cổ họng ông ta.

Thấy sắc mặt Kỵ sĩ Thần Thánh liên tục biến đổi, Thường Nhạc mỉm cười thêm một câu: - Dĩ nhiên, nếu như là kẻ thù, cho dù tôi muốn buông tha ông, chỉ sợ nhóm anh em này của tôi cũng sẽ không đồng ý.

Kỵ sĩ Thần Thánh đột nhiên cảm thấy kẻ trước mặt không phải là một thủ lĩnh bang phái mà chính là một tên vô lại, ông ta hít một hơi thật sâu nói: - Nếu tôi làm bạn cậu thì sẽ như thế nào?

- Là bạn bè đương nhiên là cách tốt, giữa Điểm G chúng tôi và kị sĩ Thần Thánh sẽ là bạn tốt. Thường Nhạc nói rất nghiêm túc: - Thực ra tôi và ông đều hiểu giữa Điểm G chúng tôi và kỵ sĩ Thần Thánh Paris cũng không có mâu thuẫn lớn, mà kỵ sĩ Thần Thánh Châu Phi bên kia và kỵ sĩ Thần Thánh Paris các ông cũng không có quan hệ thân thiết, cứ nói các ông hỗ trợ hay đang tranh giành thế giới bá chủ Thần Thánh kỵ sĩ..

- Thường Nhạc, lẽ nào cậu nghĩ chỉ dựa vào mấy câu này, sự đe dọa của những người này mà nghĩ để tôi sẽ khuất phục sao? Kỵ sĩ Thần Thánh ngắt luôn lời của Thường Nhạc, ánh mắt ông ta bỗng trở nên sắc bén.

- Ba ba ba!

Thường Nhạc bỗng nhiên bắt đầu vỗ tay, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị: - Kỵ sĩ Thần Thánh, không hổ là là thủ lĩnh kị sĩ Thần Thánh nước Pháp, tôi rất bội phục sự lựa chọn của ông, dũng cảm làm kẻ thù của tôi, tuy nhiên..

Thường Nhạc nói tới đây ngừng lại một chút: - Tuy nhiên con trai bảo bối của ông có khí phách như vậy hay không, cái đó không nhất định rồi.

- Lời này của cậu có ý gì?

https://thuviensach.vn

Kỵ sĩ Thần Thánh vô ý nắm tay lại, nếu nói Kỵ sĩ Thần Thánh có sơ hở, vậy thì sơ hở duy nhất chính là đứa con của ông ta, tên vô dụng đó.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 452: Tôi Đồng Ý Liên Minh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Toàn bộ gia tộc kỵ sĩ Thần Thánh, con trai của kỵ sĩ Thần Thánh là dòng máu cuối cùng vì vậy khi Thường Nhạc nói đến con của ông ta , tim kỵ sĩ Thần Thánh bỗng nhiên bắt đầu đập thình thịch.

Thường Nhạc cảm thấy rõ mồn một sự thay đổi của kỵ sĩ Thần Thánh, hắn đắc ý mỉm cười: - Yên tâm, đêm hôm đó bảo bối của ông dẫn cường tấn công phân bộ Mafia, nếu không phải tôi xuất hiện kịp thời thì bây giờ e rằng nó đã sớm bị Hỏa phượng hoàng đốt cháy đến xương cốt cũng không còn rồi.

Kỵ sĩ Thần thánh nhìn Thường Nhạc bộ dạng uể oải đó, lại nghĩ đến đứa con trai mình vẫn không có tin tức, ông ta mới hiểu ra, nhược điểm trí mạng của mình đã bị Thường Nhạc nắm giữ.

- Kỵ sĩ Thần Thánh, ông vui vẻ gật đầu đi, nếu không có hậu quả gì tôi không chịu trách nhiệm trách nhiệm đâu. Thường Nhạc có ý tốt nhắc nhở.

- Được, chúng ta là bạn bè, nhưng tôi không thể giúp cậu tấn công bất kì bên nào. Kỵ sĩ Thần Thánh hít một hơi thật sâu, cuối cùng bất đắc dĩ gật đầu.

- Được, chúng ta vỗ tay cho sự liên minh. Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Quang Minh thế nào cũng không nghĩ tới con mồi đầu tiên của mình lại là một người phụ nữ, cũng không xinh đẹp lắm nhưng lại là người phụ nữ rất có khí chất.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy đối phương lần đầu, Quang Minh cảm thấy nhịp tim khác với trước kia.

Theo suy nghĩ ban đầu của Quang Minh, chặn đường các cao thủ trong Giáo hội chính mình biến thành người hút máu điên cuồng sau đó giải quyết tất cả đối phương đều ok!

Lúc này gã lại không thể không thay đổi kế hoạch, gã nghênh ngang đi tới đối phương.

Vẻ mặt Monza cổ quái ngước nhìn chàng trai nước Pháp đẹp trai và phong độ trước mặt, gã nhận ra mình sao? Tại sao lại muốn ngăn cản đường đi của mình?

Quang Minh dừng lại trước mặt Monza, anh ta dứt khoát nói: - Tiểu thư xinh đẹp, anh có thể kết giao cùng em không?

Monza ngây ngẩn cả người, mình đến thăm cha, những việc khác đều không nghĩ tới, gã sao lại có thể nói những lời như vậy.Chẳng lẽ đầu có vấn đề?

Người đẹp trai như vậy mà đầu có vấn đề thật là có hơi đáng tiếc.

Bây giờ Quang Minh nháy mắt với cô gái trẻ này, gãphong độ nhẹ nhàng nâng cằm cô gái sau đó hôn lên trán đối phương một cái.

Cô gái mắt choáng váng, mặc dù người Pháp rất lãng mạn nhưng gã đẹp trai này có phần quá táo bạo?

- Người đẹp, anh vừa nhìn thấy em là đã có cảm tình rồi, chúng ta nuôi dưỡng một chút tình cảm, thế nào? Quang Minh cũng không quan tâm cô gái có đồng ý hay không, liền ôm Monza đi đến khu phồn hoa.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đương nhiên không biết thủ hạ của mình, chiến tướng bậc nhất đang bận tán gái. Lúc này, đưa mắt nhìn Kỵ sĩ Thần Thánh nụ cười trên mặt còn chưa tắt đã nghe thấy một giọng nói trong trẻo: - Thường Nhạc, thực ra bây giờ tôi thích hợp làm thương nhân hơn.

- Thánh nữ Hắc ám.

Tiếp cận với khuôn mặt xinh đẹp kia, Thường Nhạc hơi sững sờ, ngay sau đó lộ ra nụ cười quỷ quái: - Có phải nnhớ anh rồi không?

- Thường Nhạc, anh biết mình phạm sai lầm gì không? Vẻ mặt Thánh Nữ Hắc Ám lạnh như băng hoàn toàn không có vẻ quyến rũ như trước, thoạt nhìn giống như một người đẹp băng giá.

Thường Nhạc ngẩn người, thú vị cười: - Làm sao mà mới có một thời gian không gặp, em đã đối với anh lạnh như băng như vậy, chẳng lẽ em có tình nhân mới rồi sao?

- Thường Nhạc, anh đã đắc tội với Vũ Vương điện hạ chẳng khác nào đắc tội với đại diện quyền lực nhất của Thánh Điện Hắc Ám chúng tôi. Hậu quả e rằng không phải một Điểm G nhỏ bé của anh có thể chống lại đâu.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn xinh đẹp động lòng người của Thánh Nữ Hắc Ám hấp háy nói.

Thường Nhạc đi qua, Thánh nữ Hắc Ám hiểu rõ so sánh Điểm G của chính mình và Thánh Điện Hắc Ám quả thật là có sự chênh lệch, cho dù Thánh Điện Hắc Ám có những cao thủ vô pháp.

Nhưng những cao thủ Thánh Điện Hắc Ám đạt tới cấp bậc võ sĩ cứ mặc sức xuất hiện e rằng đều là việc khiến người ta đau đầu, lại liên tưởng đến cô gái ngón tay vàng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến thiếu niên mạ vàng bọn họ và Tân Long Nha đã liên hợp cùng nhau, nếu như mình lại đắc tội với Thánh Điện Hắc Ám lần nữa e rằng Điểm G thật muốn bị tiêu diệt rồi.

- Aiz, kỳ thật anh sớm đã suy nghĩ kỹ rồi. Tâm thần Thường Nhạc khẽ xao động lời nói xoay chuyển nói: - Thánh Điện Hắc Ám, rất tốt, ít nhất còn tốt hơn nhiều so với Thánh Điện Quang Minh.

Hắc Ám Thánh Nữ choáng váng mặt mày, căn bản cô cũng chỉ vì con gái cưng của Vũ Vương - Vũ Dực lại thật không ngờ giành được thu hoạch lớn hơn so với tưởng tượng.

Thánh Điện Hắc Ám vẫn muốn tìm được một tổ chức hùng mạnh trên thế giới để làm người thay thế họ, đồng thời cũng có thể giúp họ làm một số việc mà Thánh Điện Hắc Ám không thể làm

Theo kế hoạch của Thánh Điện Hắc Ám, trong đó Tân Long Nha, Điểm G mới nổi là sự lựa chọn tốt nhất, đương nhiên Giáo hộ,i Kỵ Sĩ Thần Thánh, Mafia cũng là ứng cử viên tuyển chọn.

Mới nổi thường dễ bồi dưỡng, nhưng Thánh Điện Hắc Ám giữa Tân Long Nha và Điểm G, Thánh Điện Hắc Ám càng muốn qua lại với Điểm G hơn.

Phải biết rằng phong cách làm việc của Điểm G và Thánh Điện Hắc Ám tương tự nhau, mà Tân Long Nha và Thánh Điện Quang Minh lại liếc mắt đưa tình, điều này làm cho Thánh Điện Hắc Ám rất không thích.

Nhưng Thánh Điện Hắc Ám trên thế giới nhất định phải tìm được tiểu bang phái làm người phát ngôn, tìm thấy cũng không ít mà những bang phái này lại không có một cái nào thành công.

- Anh đồng ý đồng trở thành người phát ngôn liên minh của Thánh Điện Hắc Ám tôi? Thánh Nữ Hắc Ám mang sự việc lúc trước khơi mào, khuôn mặt lạnh như băng dường như bị ánh mặt trời chiếu vào làm cho tan chảy.

https://thuviensach.vn

Dáng vẻ quyến rũ kia trên khuôn mặt động lòng người đó để lộ nụ cười như hoa hồng hé nở.

- Không sai, Điểm G của tôi có thể cùng Thánh Điện Hắc Ám kết thành liên minh, nhưng tôi còn có một yêu cầu. Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười cổ quái thản nhiên nói.

Vẻ mặt Thánh Nữ Hắc Ám sửng sốt lập tức hiểu ra, trong quá khứ, Thánh nữ Hắc Ám vì muốn lôi kéo Thường Nhạc nên đã từng hứa rất nhiều thậm chí bao gồm cả bản thân mình trong đó.

Mà căn cứ vào tư liệu điều tra chứng tỏ Thường Nhạc là một lãng tử háo sắc, mà mình lại là một đại mỹ nữ xinh đẹp, Thường Nhạc có thể đưa ra kiểu yêu cầu đó có lẽ là việc đương nhiên.

Vì vậy nghĩ tới đây Thánh Nữ Hắc Ám nói luôn: - Anh có phải muốn tôi? Hoàn toàn không có vấn đề.

- Muốn cô?

Vẻ mặt Thường Nhạc ngạc nhiên, cổ quái nhìn chằm chằm Hắc Ám Thánh Nữ nghiêm trang nói: - Quả thật cô rất xinh đẹp, rất quyến rũ, nhưng những cô gái cạnh tôi cũng không kém so với cô, trước kia tôi còn trẻ không biết gì, bây giờ tôi đã lớn tuổi, haiz, tinh lực không đủ đáp ứng tiểu yêu tinh cô, chỉ sợ thân thể này sẽ bị hao mòn.

- Anh.

Thánh Nữ Hắc Ám thiếu chút nữa bị lời nói của Thường Nhạc làm cho tức sôi máu, dù gì mình cũng là một người con gái xinh đẹp bậc nhất, không ngờ lại dùng những lời như vậy xỉ vả mình.

Lợi ích của Thánh Điện Hắc Ám cao hơn hết thẩy, lập tức nét giận dữ trên mặt cô biến mất thay vào đó là sự lẳng lơ: - Coi như tôi quá đa tình, vậy

https://thuviensach.vn

anh muốn điều kiện gì?

- Tôi cần cao thủ của Thánh Điện Hắc Ám. Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, thốt lên luôn.

- Cao thủ của Thánh Điện Hắc Ám? Vẻ mặt Thánh Nữ Hắc Ám có chút cổ quái. Yêu cầu này cô không thể nào nghĩ tới. - Tại sao cần cao thủ của Thánh Điện Hắc Ám?

- Đối phó cao thủ của Thánh Điện Quang Minh. Trong đầu Thường Nhạc bất chợt xuất hiện cô gái ngón tay vàng, cao thủ của Thánh Điện Hắc Ám, quả thực Thánh Điện Hắc Ám cần những lao đọng tự do này.

- Cao thủ Thánh Điện Quang Minh đã xuất hiện. Thánh Nữ Hắc Ám cũng không ngạc nhiên lắm dường như tất cả điều này đều nằm trong dự liệu, cô hít một hơi thật sâu nói: - Không thành vấn đề. Chỉ cần giữa Thánh Điện Hắc Ám và Điểm G kết thành quan hệ liên minh, chúng tôi nhất định có thể có có những cao thủ đến trợ giúp Điểm G đối phó với Thánh Điện Quang Minh.

Nói tới đây cô ngừng lại một chút: - Dù sao Thánh Điện Quang Minh là kẻ thù chung của chúng ta.

- Đúng, đúng vậy.

Thường Nhạc đã đi tới trước mặt Thánh Nữ Hắc Ám nhìn xuống bộ ngực cao của cô mà hít một hơi thật sâu, không thể phủ nhận Thánh Nữ Hắc Ám tuyệt đối là một báu vật động lòng người.

Thánh Nữ Hắc Ám cũng cảm thấy được ánh mắt rực cháy đó của Thường Nhạc, cô không những không tức giận mà ngược lại cố ý đẩy bộ ngực lên phía trước.

https://thuviensach.vn

- Thực ra tôi còn có một điều kiện kèm theo, đồng ý hay không tùy thuộc vào Thánh Điện Hắc Ám các cô, tuy nhiên làm đồng minh tôi rất hi vọng các người có thể đồng ý. Lúc hít thở vào Thường Nhạc đã ngửi thấy được hương thơm nhè nhẹ.

- Được, anh nói đi.

Điều kiện chính mình cũng đã đồng ý rồi, điều kiện kèm theo hiển nhiên không thành vấn đề vì vậy Thánh Nữ Hắc Ám không lo nghĩ nhiều nói luôn.

Thường Nhạc cũng hiền hòa gật gật đầu chậm rãi nói: - Gần đây anh hay mất ngủ cần một người giúp việc nữ, hy vọng Thánh Điện Hắc Ám có thể phái một cô gái xinh đẹp ngoan hiền tới.

- Không thành vấn đề. Thánh Nữ Hắc Ám chớp chớp mắt, trong Thánh Điện Hắc Ám mỹ nữ quả thật không ít, yêu cầu này cũng không quá đáng: - Trong thời gian ngắn nhất chúng tôi sẽ phái tới đây.

- Không cần lãng phí thời gian, thật ra tôi thấy dáng người của cô còn miễn cưỡng có thể phù hợp với người giúp việc của anh. Nếu được thì không cần phái người khác tới. Thường Nhạc bỗng nhiên cười quỷ dị.

- Thường Nhạc Đồ khốn kiếp. Thánh Nữ Hắc ám rốt cuộc đã hiểu ra, cô là một cô gái quyến rũ, lần này không ngờ lại tức giận mà lại rất tức giận, lông mày dựng ngược lên, bộ ngực cao đẫy đà cũng vì tức giận đến phập phồng.

Thường Nhạc cũng cảm thấy rất buồn cười, đương nhiên hắn không bị Thánh nữ Hắc Ám dọa sợ ngược lại hắn lộ ra vẻ bừng tỉnh hiểu ra: - Thật không ngờ lúc cô tức giận trước ngực lại có thể tràn ra nhựa hương trầm, mùi vị này thật là dễ chịu.

- Thường Nhạc, anh hãy bảo trọng..

https://thuviensach.vn

Thánh nữ Hắc Ám gần như lập tức xoay người hướng về phía xa, tin mừng Thường Nhạc đồng ý cùng Thánh Điện Hắc Ám kết liên minh lúc trước sớm tiêu tan.

- Chị Thánh Nữ, chị trở về Thánh Điện Hắc Ám nhớ giúp em mang một ít châu báu tới nhé. Giọng nói của Vũ Dực từ phía sau lưng láng máng truyền tới.

Nếu điều kiện cho phép, Thánh Nữ Hắc Ám thật muốn nhìn một gã như Thường Nhạc rốt cục có cái gì hấp dẫn, không ngờ Vũ Dực ngang bướng như vậy mà cũng khuất phục.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hai con mắt Koinu phát ra hào quang cực kỳ hưng phấn, nhóm cao thủ này thông qua thực nghiệm nghiên cứu mặc dù bọn họ không thể sánh ngang Nhẫn Thần.

Nhưng thân thủ của họ nhất định là cao thủ bậc thầy trong Ninja, hơn nữa gần như không có bất kỳ đau đớn thân thể nào đao pháp Ninja quỷ dị đó.

Những thị vệ bên cạnh Thiên Hoàng mặc dù lợi hại nhưng dưới sự xung phong liều chết của nhóm Ninja này chỉ một đêm thôi toàn bộ cung điện Thiên Hoàng sẽ bị khống chế.

Ánh mắt Sakura phức tạp nhìn Thiên Hoàng, đối với Thiên Hoàng dưỡng dục mình, cô cũng không có nhiều tình cảm nhưng thấy thần sắc hoảng hốt lúng túng đó của ông ta, trong lòng Sakura có chút không đành lòng.

- Thiên Hoàng, tôi tin ông là người thông minh phải lựa chọn như thế nào, trong lòng ông hiểu rõ nhất. Koinu đứng trước mặt Thiên Hoàng, lúc này cả người Thiên Hoàng bị trói giống như cái bánh chưng hoàn toàn không thể động đậy.

Vẻ mặt hoảng hốt lúng túng của Thiên Hoàng dần dần bình tĩnh lại lạnh lùng cười nói: - Koinu, nếu muốn tôi thoái vị thì không thể nào.

Koinu khẽ lắc đầu có chút tiếc nuối nói: - Sinh mạng và ngai vàng Thiên Hoàng bên nào quan trọng hơn, xem ra ông càng sống càng hồ đồ.

Nói tới đây Koinu chuyển sang giọng rất nhỏ, nói: - Người đâu, kéo lão già ngoan cố này xuống chém.

https://thuviensach.vn

Thiên Hoàng không ngờ Koinu thật sự làm như vậy, tâm thần ông ta hoảng loạn vội vàng nhìn sang Sakura: - Sakura, cha là cha con, hãy cứu cha.

Khuôn mặt xinh đẹp của Sakura hiện ra nụ cười lạnh lùng, cô chậm rãi nói: - Tôi hy vọng lão già này sẽ bị ngũ mã phanh thây khiến ông ta cảm thụ một chút sự đau đớn của cái chết cổ xưa.

Hai chân Thiên Hoàng mềm nhũn, thiếu chút nữa bị hù chết, tục ngữ nói rất đúng, lòng dạ đàn bà là độc ác nhất.

- Được tôi đồng ý với các người, nhưng tôi hy vọng các người không phải hối hận. Đối mặt với mối đe dọa chết chóc, cuối cùng Thiên Hoàng cũng đưa ra sự lựa chọn sáng suốt.

Dĩ nhiên lúc Thiên Hoàng nói lời này, trong ánh mắt lộ ra rõ vẻ ác độc.

Thiên Hoàng trực tiếp truyền ngôi cho công chúa Sakura, chuyện này gần như lan truyền khắp cả thế giới.

Đương nhiên sau khi Koinu nếm được vị ngọt này. Hắc Long Hội có thể giành được nhóm Sakura. Dưới sự hỗ trợ của thị vệ hoàng cung, địa bàn của Hội Hắc Long nhanh chóng sẽ được thu về rất nhiều, đặc biệt là địa bàn Mafia chiếm cứ trước kia cũng chủ động nhượng bộ.

Điều này làm cho Koinu cảm thấy hưng phấn lạ thường, nên lúc đầu Koinu đã vội vàng chuyển mục tiêu đến đối thủ cũ, Tổ Sơn Khẩu.

- Thần, tại sao chúng ta không ngăn cản Koinu đối phó Tổ Sơn Khẩu. Sakura ngồi trên ngai vàng Thiên Hoàng vẻ mặt có chút kinh ngạc nhìn Thần.

Giờ đây trái tim Sakura đã hoàn toàn giao cho Thường Nhạc, đối với người tâm phúc Thường Nhạc cũng như yêu nhau yêu cả đường đi. Tất cả mọi chuyện quan trọng đều có thể tìm Thần để bàn bạc.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Thần lộ ra nụ cười hấp dẫn: - Koinu chỉ là quân cờ trong tay chúng ta. Nếu sử dụng tốt quân cờ vậy thì cậu ta có thể giúp chúng ta giết người, nhưng nếu dùng không tốt ngược lại cậu ta sẽ hại chúng ta.

Sakura cũng phải là kẻ ngu dốt, lập tức hiểu ra, quả thật hiện giờ Mafia đã bắt đầu lớn mạnh, các cao thủ cũng tương đối nhiều.

Nếu Mafia và Tổ Sơn Khẩu xung đột kịch liệt với nhau một trận, tin rằng hết quả cuối cùng hắn là Điểm G rất hi vọng thấy.

- Làm tốt lắm.

Lúc Thường Nhạc nhận được tin của Thần ở bên kia báo về, hắn mặt mày hớn hở, đầu tiên là đám Huyết Hổ và Cao Tiếu, bọn họ ở Việt Nam bên kia đưa tới cho mình một tin tốt.

Bây giờ Thần lại đưa tin tức tốt của Nhật Bản tới, hơn nữa Bộ Trưởng Bộ tài chính chuyển giao tài chính Nhật Bản, nhận được chuyện vui liên tục à.

- Hừ, tiểu nhân hèn hạ.

Nụ cười của Thường Nhạc còn chưa tắt, giọng nói trong trẻo đột ngột vang lên.

- Tôi hèn hạ ư? Tiểu thư Mary xinh đẹp, cơm ăn lung tung được, nhưng nói thì không được nói lung tung, cô đánh cuộc thua tôi, bây giờ là người của tôi, điều này không đúng sao? Ánh mắt Thường Nhạc châm chọc nhìn Mary.

Từ lần trước sau khi Giáo hội phái người tấn công tổng bộ Điểm G, Thường Nhạc liền thấy thân phận của Mary còn được biết đến cao quý hơn mình.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên qua quá trình tin tức từ đội Ảnh của Lạc Phong, Mary là một người thân của Giáo hoàng, Giáo Hoàng rất quan tâm Mary, bây giờ sau khi đội Ảnh điều tra một lần nữa, thông tin có được lại làm cho Thường Nhạc cảm thấy vô cùng hứng thú, nếu như nói lúc đầu Mary chỉ là một con cá chép, vậy hiện giờ thân phận của Mary chính là một con cá chép mạ vàng.

Ngay cả Thường Nhạc cũng cảm thấy không thể tin nổi lão già Giáo Hoàng kia lại có hậu thế, Mary xinh đẹp này lại là con gái ruột của Giáo hoàng.

Phải biết rằng theo quy định của giáo hội từ xưa, người thống trị cao nhất - Giáo Hoàng không thể kết hôn sinh con, vì vậy Hiáo hoàng có một đứa con gái vậy thì còn quý hơn cả vàng.

- Thường Nhạc, đừng tưởng rằng tôi không biết lòng dạ anh, nếu anh dám ức hiếp tôi, tôi sẽ tự sát. Mary hít một hơi thật sâu nhìn ánh mắt bất chính đó của Thường Nhạc, cô quả quyết nói.

- Ức hiếp cô?

Thường Nhạc ngạc nhiên, vẻ mặt tràn đầy cổ quái nói: - Cô cũng không phải là một đại mỹ nữ, tôi ức hiếp cô làm gì? Nói tới đây hắn dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Đương nhiên nếu cô chủ động dâng hiến thân xác, tôi có thể suy nghĩ lại.

Mary đã gặp nhiều hạng người vô liêm sỉ, nhưng giống như Thường Nhạc như vậy làm gái điếm còn lập đền thờ, chỉ sợ đã ít càng ít hơn.

Mary đột nhiên đứng dậy, đôi mắt xinh đẹp hung dữ trừng mắt nhìn Thường Nhạc: - Nói cho anh biết, không có cửa đâu.

Thường Nhạc cũng không nói gì, chỉ vỗ vỗ tay sau đó nhìn Tiểu Bảo bưng một chén súp nóng hổi đi ra vẻ mặt tươi cười nói: - Lão Đại, súp em bé nhân sâm ngàn năm đến đây.

https://thuviensach.vn

- Súp em bé nhân sâm ngàn năm?

Nghe thấy câu này, Mary thiếu chút nữa không kinh ngạc mà nhảy dựng lên, liên quan đến em bé nhân sâm ngàn năm trong truyền thuyết, mình cũng đã nghe nói rất nhiều.

Nghe nói uống súp nhân sâm ngàn năm, phụ nữ có thể giữ tuổi thanh xuân, điều đó đối với bất kỳ người phụ nữ nào đều là là sự hấp dẫn chết người.

Bắt gặp ánh mắt phức tạp khát khao, kinh ngạc, kỳ vọng kia của Mary, trong lòng Thường Nhạc vui như nở hoa, điều hắn cần chính là hiệu quả như vậy.

- Aiz, thứ này anh uống đến ngán rồi, đổ đi. Thường Nhạc lắc lắc đầu, vẻ mặt có phần thiếu kiên nhẫn.

- Đổ?

Mary kinh ngạc đứng lên.

- Đương nhiên, làm sao, chẳng lẽ tiểu thư Mary xinh đẹp muốn uống sao? Thường Nhạc tình cờ nhìn Mary, khóe miệng lộ ra nụ cười thản nhiên.

- Tôi

Theo tính cách của Mary đâu có thể như vậy, nhưng súp em bé nhân sâm ngàn năm kia thực sự quá tốt, khuôn mặt trắng mịn của cô bất giác đỏ ửng.

Cô nghiến răng cắn đôi môi đỏ mọng nói: - Tôi uống, anh muốn đổ súp đi, tôi tự nhiên muốn uống.

- Được rồi, sau khi uống coi như là sính lễ nhé. Vẻ mặt Thường Nhạc cổ quái nói.

https://thuviensach.vn

- Sính lễ? Nhìn thấy Mary đã uống hết một nửa chén súp, lúc này Thường Nhạc mới chậm rãi nói, Mary sửng sốt đứng lên.

- Dĩ nhiên cái này dù gì cũng là súp em bé nhân sâm ngàn năm, em bé nhân sâm ngàn, đó chính là người thật nhất giá trị hơn vàng, tôi làm sao có thể tùy tiện cho cô uống đây.

Thường Nhạc nheo mắt nói rõ ràng.

- Anh, vừa rồi rõ ràng anh nói phải đổ đi sao, tại sao Mary thực sự vừa tức giận vừa lo lắng, khuôn mặt trắng nõn do kích động mà hoàn toàn đỏ ửng lên.

Thường Nhạc ngạc nhiên nói: - Tôi đã nói sao? Tôi không thể làm sao nhớ ra được, Tiểu Bảo em nói xem.

Tiểu Bảo chớp mắt nghiêm trang nói: - Lão Đại, vừa rồi anh nói ai muốn uống súp này người đó chính là một trong những bà xã tương lai của anh.

Thường Nhạc nhìn sang Tiểu Bảo bằng ánh mắt tán thưởng, quả thật không hổ là tri kỉ của mình.

- Cả cô

Mary thấy hai người kẻ tung người hứng, toàn bộ khuôn mặt cô bị chọc tức đỏ ửng lên.

- Tiểu Bảo lập tức ra ngoài thông báo cho anh, tiểu thư Mary muốn cùng với thủ lĩnh Điểm G đính hôn. Mary còn chưa kịp có phản ứng gì, Thường Nhạc đã nhanh chóng ngấm ngầm đưa ra chủ ý.

- Anh nói cái gì? Mary choáng váng, mình uống có một ngụm súp như vậy, Thường Nhạc liền đùa giỡn khốn nạn, mà Tiểu Bảo sớm đã vội vội vàng vàng chạy ra.

https://thuviensach.vn

- Đúng rồi, mỹ nữ, cô tên gì? Quang Minh cảm thấy hưng phấn lạ thường, cầm bàn tay nhỏ bé của đối phương, đối phương dường như rất bình tĩnh, nhịp tim cũng rất bình thường, điều này làm cho gã có một thứ cảm giác rất thoải mái.

Monza đã bị hành động của Quang Minh làm cho hồ đồ, mình vừa từ trong Giáo hội đi ra đã bị gã túm tới đường phố phồn hoa này.

Ngoại trừ tiếp xúc với bàn tay nhỏ bé của mình ra, gã không có hành động gì quá đáng, hơn nữa trong ánh mắt đối phương ngoại trừ sự mến mộ ra, cũng không có xuất hiện dục vọng.

- Monza.

Monza thoáng chần chờ một chút rồi chậm rãi nói tên của mình ra, sau đó xấu hổ nhìn sang phía Quang Minh: - Anh thì sao?

- Tôi tên Quang Minh. Trong lòng Quang Minh thầm thì nhớ kỹ tên cái tên Monza này, đồng thời nói ra tên của mình.

- Quang Minh, cái tên thật kỳ quái. Monza nhẩm trong miệng nhớ kỹ, vẻ mặt lúc đó có chút kinh ngạc.

Quang Minh cũng sửng sốt, theo mình nghĩ trong toàn bộ Giáo hội vẫn còn có người không biết tên mình, lẽ nào Monza không có quan hệ trực tiếp với Giáo hội.

Hay hoặc là cô vốn không tham gia vào những việc này.

- Monza, tôi vừa gặp đã yêu cô, cô cảm thấy anh thế nào? Quang Minh bỗng nhiên để thân hình mềm mại của Monza chuyển qua mình đặt kiểu dáng thú vị nhất, vẻ mặt chờ mong dò hỏi.

https://thuviensach.vn

Nếu Thường Nhạc ở bên cạnh nhất định sẽ dùng chân đá mông tên nhóc này sau đó rống to một câu:

- Nhóc con, chẳng lẽ không biết, ờ, nóng vội là không ăn được đậu phụ nóng sao?

Trong ánh mắt Monza hiện lên vẻ bối rối, Quang Minh vừa gặp mình đã yêu, nhưng mình lại không có cảm giác này với gã.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Trước tiên chúng ta có thể làm bạn bè không? Monza chớp mắt, cô cảm giác rõ ràng cơ thể Quang Minh chợt lan tỏa ra lực hấp dẫn.

- Bạn bè?

Quang Minh thật muốn hôn lên trán Monza một cái, anh ta nghiêm túc nói: - Tôi có thể rất nghiêm túc nói cho cô biết, trừ tôi ra không ai có thể có được cô.

Monza lắc lắc đầu ngây thơ và dễ thương nói: - Nói cho anh biết, nếu tôi không thích anh cho dù anh có giết hết người trên thế giới đều không có tác dụng gì.

Quang Minh không kìm nổi bật cười.

- Nhóc con phía trước kia lăn qua một bên, đừng cản đường ông?

Một giọng nói bực dọc vô cùng đột ngột vang lên, đồng thời cũng cắt đứt cuộc nói chuyện giữa Quang Minh và Monza, Quang Minh khó chịu nhìn sang phía đối phương.

- Heo! Nhìn thấy dáng người long trời lở đất đó của đối phương, Quang Minh không kìm nổi thốt ra.

Tên béo trước mặt kia thật khác xa với tưởng tượng của người bình thường, Quang Minh không nghĩ trên đời này còn có người mập như thế, cân nặng của đối phương ít nhất là 150kg, toàn bộ thân người tròn căng, thoạt nhìn giống một cái thùng nước khổng lồ.

https://thuviensach.vn

Tên mập đó cũng không ngờ lại có người dám ở trước mặt gã mà kêu lên từ "heo" trong con mắt đen ngòm đó của gã lóe lên sát khí, giọng nói bắt đầu trở nên trầm xuống: - Mày hãy lặp lại một lần nữa từ vừa nói ra.

- Từ gì? Quang Minh dường như đang cố gắng suy nghĩ.

- Heo!

- Ha ha, đây chính là anh tự nói, không có quan hệ gì với tôi. Quang Minh cười kỳ dị. Mọi người đi đường bốn xung quanh dừng lại càng ồn ào cười lớn.

- Mày. Tên mập nắm chặt tay, toàn bộ thân người chuẩn bị xông lại thì lại nhìn thấy một gã gầy trẻ tuổi bên cạnh gã ghé vào lỗ tai tên mập nói thầm.

Thấy sắc mặt tên mập từ tức giận chuyển sang bình tĩnh, gã lấy làm kỳ lạ, gã thận trọng nhìn về phía gã gầy đó, xem ra mình hôm nay phải chơi lâu hơn một chút rồi.

- Hừ, hôm nay ông đây còn có việc tạm thời tha cho mày. Tên mập định bụng đi qua bên cạnh Quang Minh.

- Nhưng tôi lại đang rất ngứa tay.

Quang Minh cười quỷ dị, ã đột nhiên dùng lực tiện tay rút một cây cột bên cạnh sau đó đập tới tấp về phía đối phương.

Đối phương rõ ràng là một người luyện võ. Chỉ thấy tay gã nhẹ nhàng vung lên chặn vũ khí lại.

- Bịch.

Tên mập kia gần như bị hù dọa nhảy dựng lên. Chỉ thấy cây cột to lớn kia không dừng lại mà cứ nhè đầu mình đập tới tấp.

https://thuviensach.vn

Nếu lúc đó không phải mình nhanh chóng lăn lông lốc, chỉ sợ đã bị cây cột đập nát thành bánh thịt rồi.

- Mày làm sao lại có sức mạnh lớn như vậy. Tên mập kia hoảng hốt, nhưng Quang Minh hoàn toàn không cho gã tiếp tục có cơ hội mở miệng, lại đập tới tấp cái cây cột lớn kia

- Bịch!

- Bịch!

.

Mỗi lần thiếu chút nữa thì tên mập đó gần như bị Quang Minh điên cuồng đập, mình dù gì cũng được coi là một cao thủ. Nhưng đến bây giờ thậm chí mình đến cơ hội trả đòn cũng không có.

Người xem bốn xung quanh ngày càng đông, bọn họ đều há mồm trợn mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, trong đó có một gã bộ dáng khinh khỉnh, gã nheo mắt, sau đó khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt. Gã bắt đầu xúi giục những người bên cạnh đặt cược Quang Minh cuối cùng sẽ đập trúng mục tiêu bao nhiêu nhát.

Nếu như đập không trúng, cái gã khinh khỉnh kia cam đoan bồi thường.

- 9

- 10

-

Gần như mỗi một nhát đập, đều có người làm cho Quang Minh nổi giận, chỉ cần trong đó bất kỳ một nhát trúng đều sẽ có người trúng số. trong mua nhát thứ 9, gã hô 9 là nặng nhất đều kèm theo một câu: - Đập chết con chó cái này đi.

https://thuviensach.vn

- Thật không ngờ người mập như vậy nhưng động tác lại khá nhanh nhẹn.

Quang Minh không kìm nổi liền tán thưởng, tuy nhiên động tác dần dần chậm lại, gã mập đó vừa đúng nhân cơ hội thở hổn hển, gã kích động lau mồ hôi trên trán rồi rút ra một khẩu súng lục.

Viên đạn nhanh chóng bay về phía Quang Minh.

- Móa!

Ánh mắt Quang Minh sáng lên, cây gậy trong tay đập tới hướng viên đạn.

- Bịch!

Xuyên qua viên đạn, cây cột kia vừa đúng nện vào người tên mập kia, thân hình tên mập đó lắc tới lắc lui, sau đó "bịch" rồi hôn mê.

Quang Minh tự nhiên dễ dàng ném cây cột sang một bên sau đó bước đến trước mặt tên mập kia, sau đó không hề nghĩ ngợi lấy chân đạp mạnh xuống.

- Chết tiệt, xem ông đây là ai.

Quang Minh dương dương tự đắc ngẩng đầu, tuy nhiên ngay lúc đó vẻ mặt gã lại cứng lại bởi vì gã nhìn thấy vẻ mặt của Monza, vẻ mặt kinh ngạc đó.

Hình tượng rực rỡ mà Quang Minh thật vất vả xây dựng đã hoàn toàn bị tan vỡ, nếu như Monza là một cô gái côn đồ lẳng lơ, không chừng nhìn thấy tình cảnh này nhất định sẽ thích thú mà nhảy dựng lên, nhưng Monza lại là một cô gái tao nhã.

Kỳ thật Quang Minh cũng có thể đoán được một cô gái bước ra từ trong Giáo hội lại không biết võ công, hiển nhiên sẽ không thích một phần tử hiếu chiến.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc còn không ngờ người của Thánh Điện Quang Minh có thể tìm đến mình.

Phải biết rằng thánh điện Quang Minh và đối thủ cũ của mình Tân Long Nha đã kết thành liên minh, đồng thời lần trước lúc đối phó với bộ phận Tân Long Nha thiếu chút nữa bị hai đại cao thủ của thánh điện Quang Minh làm cho suýt chết.

Chẳng lẽ đối phương đã nghe nói việc mình và thánh điện Hắc Ám kết thành liên minh sao? Nhưng việc này cũng sẽ không thể truyền nhanh như vậy chứ!

- Tôi tên là Mộc, Mộc có nghĩa là cây, rất vui được gặp anh. Đối phương là một người trẻ tuổi, xem ra có chút đẹp trai phong độ lại có chút lạnh lùng

- Lẽ nào thánh điện Quang Minh muốn cùng Điểm G kết liên minh sao? Thường Nhạc cân nhắc nhìn người thanh niên trước mặt này.

- Không phải kết liên minh, mặc dù tôi là người của Thánh điện Quang Minh nhưng lại không đại diện cho Thánh điện Quang Minh, anh hiểu ý tôi chứ? Mộc rất phong độ nhìn Thường Nhạc.

Thường Nhạc trông hơi sững sờ, lập tức hắn hiểu ra Thánh điện Quang Minh dù thánh thiện thế nào đi nữa cũng có chỗ sơ hở, hơn nữa e rằng người thanh niên trước mặt này là một đại diện của Thánh điện Quang Minh.

- Cậu tìm tôi có việc gì không?

Mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm Mộc nghiêm túc dò hỏi.

- Lần trước giáo hội tấn công tổng bộ Điểm G các anh khiến các anh bị tổn thất, vì vậy tôi đặc biệt giúp các anh tìm một vùng đất mới, hy vọng tổng

https://thuviensach.vn

bộ Điểm G có thể chuyển đi. Lúc nói câu này Mộc hoàn toàn không có chút do dự nào.

Đám người Vô Nhai bên cạnh choáng váng, vô duyên vô cớ đi tới tổng bộ Điểm G, vô duyên vô cớ tặng một tổng bộ khác, người này có phải đầu óc có vấn đề không?

Cho dù thực sự tặng, quan hệ hiện tại của Điểm G và Thánh Điện Quang Minh cũng làm cho người ta hoài nghi mưu đồ khả nghi này.

Nhưng Thường Nhạc vốn là loại người không chơi đúng luật. Nghe thấy lời của đối phương sau khi hơi sửng sốt một chút lập tức hắn gật gật đầu cười nói: - Cảm ơn, tôi cũng cảm thấy tổng bộ hiện tại có hơi nhỏ, có hơi tan hoang, Vô Nhai, Mộng Nhi hai người chuẩn bị một chút đi, chúng ta đi.

- Bịch!

Vô Nhai thiếu chút nữa bị hù ngã hơi ổn định tinh thần của mình: - Được chúng tôi lập tức chuẩn bị.

Chứng kiến hàng loạt thay đổi, thần sắc Mộc lộ ra vẻ quỷ dị.

Lên xe con do Mộc điều khiển, bọn Thường Nhạc đi đến chỗ gọi là tổng bộ, chiếc xe con chạy hơn hai tiếng. Xe chạy ra đoạn đường trung tâm thành phố Paris, rốt cuộc Thường Nhạc đã nhìn thấy phía trước có sân rồi.

Chỉ thấy phía trước giống một tòa lâu đài nhỏ, bốn phía được bao quanh bởi những bức tường cao nhưng nhìn kỹ lại có phần cũ nát hơn nữa chỗ này lại tương đối vắng vẻ.

- Chính là chỗ này, anh cảm thấy hài lòng không? Mộc nhìn lơ đãng liếc nhìn mặt Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Thường Nhạc lúc này cũng lộ vẻ kinh ngạc, từ trên xe con nhìn lên phía trước mặt lại có một cửa lớn và bức tường thành như thời cổ.

Nếu bên trong có thêm một nhánh sông vậy đó chính là tiêu chuẩn mô hình thành thị nhỏ, chiếc xe con lúc này đã đi chậm chậm lại.

Mấy gã canh cửa kia thấy Mộc đều chào lễ phép, mặc dù Thường Nhạc không hiểu rõ lắm nhưng xem tình hình hắn là người giúp việc Mộc mời đi theo.

Chiếc xe con tiến vào bên trong bức tường đầu tiên trước mặt là một bãi cỏ lớn, thậm chí Thường Nhạc còn thấy có mấy con nai đang thong dong gặm cỏ.

Đệ Nhị Mộng cũng phát hiện ra nhưng cô chỉ tò mò nhìn, còn hai cô bé Tiểu Bảo và Vũ Dực lại kêu lên: - Lão Đại, chỗ này vẫn còn có nai, đây là lần đầu tiên em nhìn thấy, chúng nó còn không sợ người.

Mộc vội vàng nói: - Từ nhỏ những con này lớn lên ở đây đã không sợ người, đợi một chút các em có thể chơi cùng bọn chúng, yên tâm đi, tính cách của mấy con này đều rất ngoan ngoãn.

Chiếc xe con từ từ mở cửa, trong lòng Thường Nhạc càng lúc càng kinh ngạc, nhìn từ bên ngoài tòa lâu đài cũ nát, không ngờ chiều rộng của tòa thành vô cùng rộng, chiều sâu cũng lớn như vậy.

Chiếc xe con cuối cùng đỗ lại.

Mấy người bước xuống xe, hiện ra trước mắt Thường Nhạc là một cái hồ, nói thực với những thứ này Thường Nhạc cũng không có nhiều sự đánh giá cao.

Nhưng hắn bấy giờ cũng bị cảnh sắc trước mặt thu hút, chỉ thấy trong hồ có một Quan Nguyệt Đình, trên mặt hồ Uyển Uyển một hành lang gấp khúc 9

https://thuviensach.vn

đường cong 18 đường uốn khúc giống như một con rồng lười biếng đang nằm.

Đối diện với hồ là cái sân cổ điển chằng chịt rất tinh xảo.

Thần sắc Thường Nhạc cổ quái nhìn Mộc, phần lễ vật trước mặt này có phần quá hậu hĩnh?

Mộc dường như hiểu được suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc, gã thản nhiên nói: - Chỗ này trong mắt Thánh Điện Quang Minh của chúng tôi không đáng kể chút nào.

Nói tới đây thoáng dừng lại một chút: - Tất nhiên tôi hi vọng anh ở đây có thể phát hiện ra nhiều điều.

- Có thể. Tâm thần Thường Nhạc khẽ xao động, e rằng sự việc không đơn giản như tưởng tượng, Mộc cũng không tiếp tục ở lại đây, sau khi giao toàn bộ việc gã liền rời khỏi đó luôn.

Sau khi tiễn Mộc, Thường Nhạc nheo mắt lại, Vô Nhai bên cạnh lập tức hiểu ra lại có chuyện phải làm rồi.

Trở lại sân sau nhìn thấy bọn Đệ Nhị Mộng và Tiểu Bảo đang vây lại một chỗ không biết bàn tán cái gì, Thường Nhạc cười nhạt một tiếng: - Thế nào, đã quen chỗ này chưa?

Nghe thấy giọng của Thường Nhạc các cô cùng lúc quay người ra, trong đó thần sắc Đệ Nhị Mộng cổ quái nói: - Thường Nhạc, anh mau lại đây xem đi sân sau Đằng sau vẫn còn một con đường.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hai người Tiểu Bảo và Vũ Dực lập tức gật đầu.

- Còn có một con đường sao?

Thường Nhạc giật mình, theo sự thiết lập thì không thể nào xuất hiện hiện tượng này. Chỉ thấy bên cạnh có một cửa sắt bị vứt bỏ, tâm thần Thường Nhạc xao động, nhớ tới lời nói lúc trước của Mộc, phát hiện ra nhiều điều, chẳng lẽ chính là chỗ này sao?

- Hắn nhẹ nhàng dùng sức đánh bật mở cửa sắt ra.

- Cái gì?

Lúc trước mắt hiện ra một thế giới trắng xóa, Thường Nhạc hoàn toàn ngây ngẩn cả người một bên này quả thật là một dòng sông trắng, phải biết rằng nơi đây là một khu hẻo lánh của Paris.

Đừng nói có dòng song băng cho dù chỉ là con sông điều đó cũng là việc hiếm thấy, nhớ tới nơi đây bốn phía xung quanh đều không có cư dân ở, trong đầu Thường Nhạc lóe lên một ý nghĩ: - Chẳng lẽ không có người ở đây sao?

Nghĩ thông suốt điểm này, Thường Nhạc có chút nghi hoặc: - Đây rút cuộc là chỗ nào? Tại sao Mộc lại dẫn chúng ta tới đây?

Thường Nhạc cũng không phải loại người chùn chân bó gối. Hắn quyết định bước vào xem xét, vừa bước vào dòng song băng bước đầu tiên, một

https://thuviensach.vn

cảm giác lạnh đến thấu xương lập tức ùa tới, cơ thể Thường Nhạc bất giác run lên.

- Các em đừng vào đây.

Thường Nhạc cảm thấy kiểu rét lạnh này bọn Tiểu Bảo hoàn toàn không thể chịu đựng được, hắn theo bản năng ngăn cản nói.

- Không sao. Vũ Dực đưa cánh tay nhỏ bé ra, bỗng nhiên trên người các cô xuất hiện tấm màng mỏng màu đen, nhiệt độ của Tiểu Bảo và Đệ Nhị Mộng bên cạnh ngay lập tức tăng lên.

Vẻ mặt Thường Nhạc cổ quái, cô bé này rốt cuộc giấu bao nhiêu bảo bối? Thoáng hơi sửng sốt rồi tiếp tục đi thẳng về phía trước dòng sông trắng phau, phạm vi dòng song băng ngày càng lớn. Cái lạnh này càng ngày càng tồi tệ.

Trong lòng Thường Nhạc càng lúc càng kinh ngạc, rốt cuộc đây là đâu? Nhiệt độ đã ở dưới âm 20 độ, tiếp tục đi vào nữa nhiệt độ sẽ còn thấp hơn.

Tình cờ có hai tảng băng, những cái khác cũng không thay đổi nhiều.

- Lão Đại, anh mau nhìn xem. Bỗng nhiên lúc đó chỉ thấy Tiểu Bảo kinh ngạc kêu lên, Thường Nhạc nhìn sang theo hướng chỉ tay của cô.

Chỉ thấy hai người băng đang vui đùa ở bên kia, hắn ngẩn ra, mặc dù nghe nói ở Nam Cực có cư dân nhưng những người đó nhất định không phải như trước mặt thế này.

Trên toàn cơ thể của hai người băng trước mặt này bao phủ một màu trắng. Nhìn qua hoàn toàn song băng hòa hợp mà thành, điều này khiến Thường Nhạc theo bản năng đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Hai người kia cũng phát hiện ra bọn Thường Nhạc, nhưng bọn họ cũng không sợ mà bước tới, bọn chúng phân theo tứ tự một nam một nữ, trong đó cô bé kia bỗng nhiên nói: - Các người là quái vật gì vậy? Tại sao không giống chúng tôi?

- Quái vật? Gân xanh trên trán Thường Nhạc nổi lên, một anh chàng đẹp trai cùng với ba đại mỹ nữ lại bị cô ta xem như quái vật, quan điểm thẩm mỹ của cô ta có vấn đề sao?

Thấy người băng đáng yêu như vậy, Tiểu Bảo cẩn thận đi lên phía trước, không ngờ chìa bàn tay nhỏ bé ra chạm vào mặt cô bé Băng Xuyên: - A, lạnh quá!

Cô giống như bị điện giật, bàn tay nhỏ nhanh chóng rụt lại.

- Nhịp tim. Bọn họ có nhịp tim.

Thường Nhạc kinh ngạc. Hắn gần như không tin nổi vào lỗ tai mình, không ngờ mình lại nghe thấy nhịp tim của hai người băng.

- Bọn họ.bọn họ đúng là có nhịp tim. Sau khi nghe kỹ, sắc mặt Đệ Nhị Mộng cũng thay đổi.

Hai người băng nghiêng đầu thảo luận với nhau: - Em gái, bọn họ là quái vật gì? Chúng ta có cần nói cho mẹ không?

Cô gái băng kia gật gật một cái, ánh mắt cảng giác liếc nhìn bọn Thường Nhạc: - Anh canh chừng bọn họ, em đi gọi mẹ.

- Cô bạn nhỏ, bọn chị là người không phải quái vật, những thứ này là kẹo, chị tặng các em ăn. Cô bé Tiểu Bảo móc trong túi áo ra kẹo trái cây, trong đầu Thường Nhạc vô thức phản ứng nói: - Trẻ con luôn luôn là trẻ con.

https://thuviensach.vn

Mật ngọt chết ruồi, quả nhiên thông dụng, hai người băng liếc mắt nhìn nhau, không ngờ cô bé Băng Xuyên đi lên trước nhận lấy kẹo.

Hai đứa nhỏ đó liếc mắt nhìn nhau đồng thời cho kẹo vào trong miệng.

- ? Mấy người cùng sững sờ, trong đó Vũ Dực "hì" một tiếng mỉm cười: - Các em nhỏ các em còn chưa bóc vỏ kẹo đâu!

- Chị, ngọt quá nhỉ! Vẻ mặt cậu bé băng lúc đó lộ ra chút vui mừng.

- Dạ, ngọt quá, chị quái vật, chị còn nữa không? Cô bé chìa tay ra, vẻ mặt mong ngóng dò hỏi.

Khả năng tiêu hóa này, muốn Thường Nhạc không phục không được, nhưng hắn cảm thấy kinh ngạc, hai đứa bé thuần khiết đáng yêu như vậy, ngoại trừ cơ thể trắng phau ra kỳ thực bọn chúng không hề khác với người thường.

Vũ Dực bị người ta gọi là chị quái vật, cô không những không tức giận ngược lại cười vui vẻ, bàn tay mảnh khảnh kia như làm ảo thuật cùng lúc lập tức xuất hiện kẹo trong tay.

Sau khi hai đứa nhỏ chia kẹo cho nhau chúng đều đồng thanh nói:

- Chị quái vật là người tốt.

Đây là khen ngợi hay là mắng chửi người ta đây?

- Hai em nhỏ, các em tên là gì? Tâm thần Thường Nhạc hơi xao động, lập tức tạo ra mối quan hệ.

- Không nói cho anh! Cô bé băng cảnh giác liếc mắt nhìn Thường Nhạc một cái sau đó chuyển ánh mắt sang nhìn Vũ Dực, yên tâm nói: - Chị, em tên là Băng Lan, đây là anh em Băng Phong.

https://thuviensach.vn

- Có thể đưa các chị đến gặp mẹ các em không? Đệ Nhị Mộng nhìn sang Thường Nhạc hé miệng cười, ưu thế đẹp trai của Thường Nhạc rõ ràng không có bất tác dụng nào với cô bé băng.

- Dạ, có thể! Băng Lan cười điềm tĩnh kéo tay Băng Phong đi về phía trước.

- Nhanh thật.

Lúc Băng Lan bắt đầu di chuyển, Thường Nhạc hít thở một hơi cô bé băng trước mặt này đang đi bộ tưởng chừng như đang không ngừng biến ảo.

Mỗi bước đi của cô bé một bước tiếp theo đã đến vị trí khác, một bước của cô bé ít nhất bằng mười bước bình thường.

Kiềm chế sự kinh ngạc này ở trong lòng, tiếp tục đi thẳng về phía trước, không khí bắt đầu thay đổi càng lúc càng lạnh, địa hình cũng trở nên ngày càng phức tạp.

- Khách lạ xin dừng bước!

Bỗng nhiên lúc đó một giọng nói lúc trầm lúc bổng bất định đột ngột vang lên bốn xung quanh bọn Thường Nhạc.

Băng Lan và Băng Phong nghe thấy giọng nói này cùng lúc vui mừng kêu lên: - Mẹ!

- Chúng tôi không có ý xấu chỉ là muốn đi vào xem một chút. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười chân thành.

- Băng Xuyên không hoan nghênh con người vào đây.

Giọng nói vừa dứt, hai người băng Băng Lan và Băng Phong đã biến mất trong hư không rồi.

https://thuviensach.vn

- Nhanh thật.

Thường Nhạc nheo mắt, dựa vào thị lực của mình chỉ mới bắt được một tia ảo ảnh mà thôi, đơn thuần dựa vào trình độ này của đối phương, ít nhất là cấp cao thủ.

Những người mạnh mẽ bậc nhất như thế này từ trước tới nay đều không nghe nói đến, điểm này có phần quá đáng sợ.

- Thường Nhạc, chúng ta quay về đi.

Đệ Nhị Mộng cùng cảm thấy bầu không khí bốn xung quanh bắt đầu thay đổi.

- Không, cô ta không cho tôi vào, tôi lại càng muốn vào. Thường Nhạc bị kích động. Ánh mắt nhìn theo hướng cách đó không xa, chỉ cần đi qua cái rào chắn này. Hiển nhiên cái gì cũng có thể hiểu được.

- Con người ngoan cố, chỉ cần cậu có thể đi qua phòng thủ Băng Xuyên, từ nay về sau khu vực Băng Xuyên cho cậu mặc sức hoành hành! Trong giọng nói dịu dàng đó có chút giận dữ.

- Thường Nhạc Trên khuôn mặt Đệ Nhị Mộng tràn đầy sự lo lắng, so với Tiểu Bảo và Vũ Dực cô ý thức rõ ràng được sức mạnh của đối phương.

Tiểu Bảo và Vũ Dực hoàn toàn mù quáng, trong suy nghĩ của các cô, chỉ cần việc Thường Nhạc muốn làm chắc chắn có thể thành công.

- Các em ở đây đợi anh. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, hắn muốn mở mang kiến thức. Cái gọi là phòng ngự Băng Xuyên này rút cuộc có gì lợi hại? Thân hình vừa di chuyển trong chớp mắt đã chìm trong dòng song băng trắng phau.

https://thuviensach.vn

Bây giờ trước mặt xuất hiện bốn con thú băng khổng lồ, thấy bên trong bốn con thú này tỏa ra khí lạnh lẽo nồng nặc, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười thú vị.

- Grào!!!

Bốn con thú băng cùng gầm rú một tiếng mặt đất Băng Xuyên rung chuyển, Thường Nhạc vỗ vỗ ngực: - Chẳng lẽ cứ gọi như vậy, tôi phải rời đi sao?

Vừa dứt lời, Thường Nhạc khẽ động tay, ngọn lửa đã hiện ra giữa ngón tay hắn.

- Hỏa năng.

Giọng nói đó sửng sốt. Băng Xuyên thuộc vùng đất lạnh nhất, các trường hợp sử dụng lửa đều không thể cháy mà người thanh niên trước mắt này lại có thể châm.

- Cháy lên đi, đốt cháy cả thế giới tà ác. Kèm theo đó Thường Nhạc lẩm bẩm nói thầm chỉ thấy ngọn lửa đó càng lúc càng cháy to, trong chớp mắt đã tạo thành một con rồng dài vây quanh bốn thân hình con thú xoay tòn bốn xung quanh.

Bốn con thú kia dường như rất ghét ngọn lửa này, bọn chúng cùng lúc nổi giận gầm thét lên một tiếng, bốn cái bóng trắng không ngờ rõ ràng xuyên qua thật mạnh ngọn lửa trực tiếp đến trước mặt Thường Nhạc.

- Có chút thú vị.

Thường Nhạc không ngờ hỏa công lại không có tác dụng, trên mặt hắn lộ ra chút hưng phấn, chỉ thấy hắn hơi nghiêng về phía trước bước vào nửa bước, nắm tay mạnh mẽ giơ lên

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Sức mạnh hung mãnh kèm theo ngọn lửa cháy giống như ảo ảnh trực tiếp hướng về phía đầu bốn con thú đồng thời đánh tới.

Bốn đầu con thú kia thậm chí ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, gặp nắm đấm đòn nghiêm trọng, theo bản năng bọn chúng dùng hết sức ngăn cản nhưng ngọn lửa tấn công lại bao phủ hoàn toàn.

Đây là sức mạnh và ngọn lửa kết hợp hoàn mỹ cùng nhau.

Lúc này bốn con thú băng đồng thời bị một cái bình phong bao vây lại, đó là Thường Nhạc đã mang Phong tỏa vực có sẵn của Công Tôn Liệt tiến hành thay đổi.

Trong vực lửa bốc cháy, bốn con thú băng sau khi bị bao vây hoàn toàn không tìm thấy bất cứ đường ra nào, cơ thể dần dần nóng chảy.

Đệ Nhị Mộng lo lắng cầm tay Tiểu Bảo và Vũ Dực, chẳng biết tại sao trong lòng cô bỗng nhiên có một thứ cảm giác vô cùng bất an.

Dường như trong dòng song băng này ẩn chứa mối nguy hiểm lớn, nhưng cô lại vẫn giữ được bình tĩnh, rõ ràng một khi tâm trạng mình bị ảnh hưởng thế nào cũng ảnh hưởng đến Thường Nhạc.

- Chị, chúng ta mau rời khỏi đây đi.

Lúc này giọng nói của Tiểu Bảo đột ngột vang lên, Đệ Nhị Mộng có chút khiếp sợ, bây giờ trên cái trán trắng nõn của Tiểu Bảo đã đổ mồ hôi.

Mồ hôi vừa xuất hiện liền tự động kết thành khối băng, thoạt nhìn có hơi buồn cười nhưng lại làm cho người ta cảm thấy không thể tin nổi và rất kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 456: Cô Gái Băng Xuyên

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Lúc này ngọn lửa hừng hực trong vực quỷ dị đó đã làm tan chảy hoàn toàn bốn con thú hung mãnh, Thường Nhạc lẳng lặng đứng yên ở đó, trên khuôn mặt đẹp trai phong độ lộ ra nụ cười tà dị.

- Thật không ngờ cậu lại dùng ngọn lửa và địa hình kết hợp hoàn mỹ với nhau. Trong giọng nói đó tràn đầy sự khiếp sợ, trước mặt Thường Nhạc có ánh áng nhè nhẹ, chỉ thấy trước mặt xuất hiện một cái bóng trắng lờ mờ, tiếc rằng lại không nhìn thấy khuôn mặt đối phương.

- Thế nào, bây giờ phải suy nghĩ để tôi vào xem chút chứ. Dựa vào chính mình lại không thể có cách nào phát hiện được thực lực của đối phương rốt cục đạt đến độ nào, trong lòng Thường Nhạc lo sợ kinh hãi, nhưng ngoài miệng lại không sợ nói.

- Chỉ cần cậu có thể chịu được một đòn phòng ngự chỗ sông băng coi như cậu đã vượt qua. Trẻ tuổi như vậy mà có thể đạt được trình độ như vậy, điều làm cho cô hứng thú, cô muốn xem xem rốt cục trình độ hắn cao đến mức nào.

- Một đòn!

Thường Nhạc cảm thấy mất mặt, bình thường đều là mình một đòn hạ gục người khác nhưng bây giờ có người rêu rao để ngăn cản mình, chẳng lẽ cô ta lại biến mình thành kẻ yếu kém sao?

- Phóng ngựa lại đây.

https://thuviensach.vn

Cái rét lạnh bốn xung quanh càng ngày càng mạnh, luồng khí bắt đầu trở nên kì lạ, nụ cười vô lại quen thuộc trên mặt Thường Nhạc biến mất thay thế vào đó là sự thận trọng.

- Cẩn thận!

Bên kia có tiếng nhắc nhở nhỏ.

- Mẹ nó!

Toàn thân Thường Nhạc thiếu chút nữa sợ hãi nhảy dựng lên, chỉ thấy trước mặt xuất hiện một ngọn núi băng khổng lồ, ngọn núi băng đó xen lẫn uy thế che trời phủ đất nghiêng về phía trước.

Chỉ dựa vào sức mình cho dù là một đòn e rằng ngọn núi băng đó cũng đều không thể rung chuyển.

- Lùi hay là tiến?

Hai suy nghĩ này chợt lóe lên trong đầu Thường Nhạc.

- Liều mạng.

Cho tới bây giờ Thường Nhạc đều không tin mình là tên yếu đuối. Thân hình hắn xuất hiện một lớp ánh sáng, hắn không lùi mà ngược lại tiến lên dùng thân thể tiếp đón.

Luồng khí màu đen kỳ lạ trong cơ thể lập lòe, Khôi giáp Hắc Ám bắt đầu chuyển động mạnh mẽ xuyên qua nắm đấm như ma quỷ hiện ra trước mặt núi băng, lực xuyên thấu đó hoàn toàn khiến người ta không thể suy xét.

- Cái gì?

Đối phương kinh ngạc, cô làm sao cũng không ngờ người thanh niên trước mặt này lại chọn lựa như vậy, cô kinh hãi liền nhanh chóng thu lực lượng

https://thuviensach.vn

về.

Mặc dù là như vậy vẫn có một nửa lực lượng tập trung ở trong núi băng.

- Ầm!

Lúc thân hình Thường Nhạc và ngọn núi băng va chạm vào nhau, sau lưng hắn dường như xuất hiện một ảo ảnh mơ hồ giống như con dơi, lại giống như âm hồn màu đen, tóm lại rất lờ mờ, nhất thời hoàn toàn không thể phân biệt rõ ràng.

Núi băng bị va chạm với một sức mạnh lớn lập tức bị rung chuyển, tiếp theo "bịch" - bỗng chốc bị bắn ra từ vị trí trung tâm bắt đầu tan vỡ, khi va chạm với mặt đất lập tức chuyển đổi thành vô số mảnh vỡ sông băng.

Cái bóng màu trắng đó cũng nhìn thấy sau lưng Thường Nhạc, loại này biến hóa khác thường. Thần sắc cô kỳ lạ, loại ảo giác này bất chợt lóe lên mà trong lòng mình lai có thể xuất hiện một cảm giác sợ hãi, thật không tin nổi.

Thứ mà có thể làm mình sợ hãi đó cô khẽ lắc đầu, cố vứt bỏ ảo giác, hoàn toàn không tin rằng cảm giác vừa rồi là thật.

- Thế nào, bây giờ cô hắn là phải để cho tôi vào sông băng chứ? Thường Nhạc cố gắng đem máu nóng sôi sục bên trong cơ thể kìm nén một đòn vừa rồi. Ẩn trong thân thể mình ước chừng có một sức mạnh cần phá bỏ xuất hiện, mà mình cũng không thể chịu đựng loại sức mạnh hùng hậu đó, cuối cùng là bị thương.

- Cậu thanh niên, tôi là cô gái Băng Xuyên, bây giờ tuyên bố câu có tư cách vào bình nguyên Băng Xuyên.

Vừa dứt lời bóng dáng mờ mờ kia dần trở nên rõ ràng, trước mặt là một người phụ nữ trung niên toàn thân trắng muốt, nếu như không phải đối

https://thuviensach.vn

phương có đôi mắt giống như thật, Thường Nhạc thực hoài nghi mình đang nói chuyện với người băng.

Bình phong che chở lờ mờ lúc đầu kia cũng dần dần biến mất, Đệ Nhị Mộng và Tiểu Bảo đang trong trạng thái lo lắng, khi các cô nhìn thấy Thường Nhạc các cô vui mừng chạy tới.

- Thường Nhạc, anh luôn liều lĩnh như vậy. Đệ Nhị Mộng oán trách liếc mắt nhìn Thường Nhạc.

- Ha ha, Lão Đại của em luôn lợi hại nhất. Tiểu Bảo và Vũ Dực gần như đồng thanh khen ngợi đứng lên bên cạnh Thường Nhạc đã lâu mà bản lĩnh nịnh bợ vẫn còn.

- Các em phải luôn nhớ kỹ trên đời này không có việc gì có thể làm khó bản thiếu gia. Thường Nhạc tạo ra một hình tượng rất mạnh mẽ.

- Cắt.

Tiểu Bảo và Vũ Dực cùng lúc giơ ngón tay giữa lên.

Đi theo băng nữ vào trong sông băng, âm thanh la hét ầm ĩ náo nhiệt kia khiên bọn Thường Nhạc nao nao, chỉ thấy một thành phố Băng Xuyên phồn hoa náo nhiệt hiện ra trước mặt họ.

- Nơi này

Trong khoảng thời gian ngắn Thường Nhạc vẫn không hết kinh ngạc, dân cư của sông băng vốn rất ít mà dân số hiện tại có ít nhất hơn hơn nghìn người, toàn thân bọn họ là đều là một màu trắng.

Toàn bộ thế giới hoàn toàn không nghe nói về sự tồn tại của tộc người này nhưng bây giờ lại xuất hiện, Thường Nhạc nghi ngờ nhìn sang cô gái Băng Xuyên.

https://thuviensach.vn

- Chúng tôi đầu tiên vốn không thuộc về nơi này, chúng tôi đã phải trải qua hàng vạn năm cuối cùng do giá lạnh nên sông băng xuất hiện! Ánh mắt cô gái sông băng trở nên xa xăm.

Cô gái Băng Xuyên dường như hiểu rõ trong lòng Thường Nhạc đang nghĩ gì, cô bình thản nói: - Chúng tôi là do khí lạnh của sông băng tạo ra, tách rời sông băng chúng tôi sẽ không thể sinh tồn được.

- Khí lạnh của sông băng?

Thường Nhạc trông hơi ngẩn ra, khí lạnh không ngờ lại có thể sinh ra tộc người có linh khí này thật khiến người ta ngạc nhiên.

Hắn thoáng nghi ngờ nói: - Vì sao bình nguyên Băng Xuyên phải thiết lập rào chắn? Nếu để con người chúng tôi vào bình nguyên vậy không phải là làm cho nơi đây càng trở nên phồn hoa sao?

Vẻ mặt cô gái sông băng lúc đó lộ ra chút lo lắng: - Tôi cũng hiểu chỉ có tiếp cận với con người mới có lợi cho sự tiến bộ tri thức của con người Băng Xuyên, nhưng đặc thù thể chất của người Băng Xuyên vốn không thể làm được điều này.

- Cái này và đặc thù thể chất có quan hệ gì với nhau? Đệ Nhị Mộng bên cạnh không kìm nổi kinh ngạc nói.

- Người Băng Xuyên chúng tôi tồn tại trên mảnh đất băng giá này, trong cơ thể những tộc người khác đều có một loại nhiệt lượng. Loại nhiệt này một khi tiếp xúc với con người sông băng chúng tôi như vậy tuổi thọ của chúng tôi sẽ ngắn lại, vì vậy trong tình huống bất đắc dĩ chúng tôi mới thiết lập hàng rào chắn để người ngoài không thể vào trung tâm bình nguyên Băng Xuyên được. Sắc mặt cô gái Băng Xuyên nghiêm túc nói.

- Nếu có một ngày khí hậu bình nguyên Băng Xuyên thay đổi, như vậy các cô tồn tại thế nào được?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc bắt đầu trở nên khó hiểu.

Trên mặt cô gái sông băng lộ ra vẻ bất đắc dĩ: - Nếu trời đất thực như vậy thì tộc người Băng Xuyên chúng tôi chỉ có thể phó mặc cho số phận.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu: - Trên thế giới này bất cứ người nào sống cũng không phải dựa vào sự thương hại của ông trời, nếu muốn sinh tồn được nhất định phải dựa vào chính mình.

- Cậu thanh niên, sinh mạng không phải vì mạnh mẽ mà trở nên hoàn hảo. Cô gái Băng Xuyên bình tĩnh nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt đó giống như nhìn một đứa trẻ.

Ánh mắt Thường Nhạc bỗng nhiên trở nên cân nhắc, ánh mắt hắn chăm chú nhìn cô gái sông băng gằn từng chữ: - Nếu tôi nói là nếu tôi có thể làm cho các người giống người bình thường, sinh sống trên đại lục, bất kỳ chỗ nào, cô đồng ý trả công như thế nào?

Vẻ mặt cô gái sông băng lúc đó hiện ra sự kinh ngạc, sau đó "hì" một tiếng lại mỉm cười: - Cậu thanh niên, mặc dù thực lực của cậu rất mạnh nhưng một số việc không đơn giản như tưởng tượng của cậu.

- Trên đời không có việc gì là tuyệt đối, nếu tôi có thể làm được, người Băng Xuyên các cô từ nay về sau đều phải nghe lệnh tôi, thế nào? Trên mặt Thường Nhạc bất giác hiện ra nụ cười thản nhiên.

Cô gái Băng Xuyên lần này ngây ngẩn cả người, cô cẩn thận quan sát Thường Nhạc dường như đang xác nhận lời hắn nói có chính xác hay không?

Khuôn mặt đó không thể bị bắt bất kỳ thông tin gì, cuối cùng khiến cô gái Băng Xuyên nhẹ nhàng lắc đầu: - Cho dù cậu có thể làm được nhưng lại khiến người của tộc chúng tôi chịu sự khống chế của con người, không được.

https://thuviensach.vn

Với câu trả lời của cô gái sông băng, Thường Nhạc cũng không cảm thấy bất ngờ, hắn châm chọc mỉm cười: - Bất cứ chuyện gì so sánh với sinh mạng đều trở nên nhỏ bé, có lẽ cô cho mình là người thánh khiết cao thượng, nhưng mỗi người đều có quyền lựa chọn, cô có thể thay mặt tất cả người sông băng sao?

Vẻ mặt cô gái Băng Xuyên bỗng nhiên trầm xuống, giọng điệu có chút vụng về nói: - Nếu cậu mang cái ý nghĩ này vào đây, vậy thì mời cậu ra ngoài.

Bọn Đệ Nhị Mộng choáng váng, vừa rồi vẫn còn bàn bạc rất tốt lập tức lại biến thành thế này.

- Mẹ, em bị bệnh rồi, mẹ mau đến xem đi. Lúc đó bầu không khí trở nên ngưng đọng khi giọng nói lo lắng đó của Băng Phong vang tới.

Sắc mặt Cô gái Băng Xuyên biến đổi, thân hình trắng toát đó vội vàng dời về phía xa.

- Nhanh thật.

Thường Nhạc không kìm nổi lại ngạc nhiên thán phục.

- Đi, chúng ta cùng đi xem.

Mấy cô gái vội vàng cùng đi, bọn Tiểu Bảo rất thích cô bé băng đáng yêu đó, nỗi buồn lo lắng hoàn toàn hiện trên mặt.

Tới đoạn trung tâm khu vực Băng Xuyên, bọn Thường Nhạc nhìn thấy một nơi huyên náo một đám người vây quanh, lúc những người đó nhìn thấy bọn Thường Nhạc vẻ mặt họ như nhìn thấy quái vật.

- Có phải các người chạm vào cô bé? Cô gái Băng Xuyên ôm Băng Lan đang trong tạng thái hôn mê, thần sắc âm u từ trong đám người đi ra.

https://thuviensach.vn

- Tôi có chạm vào, chẳng lẽ

Thường Nhạc tự nhiên gật gật đầu, hắn nghĩ đến lời của cô gái Băng Xuyên khi trước, bọn họ không thể tiếp xúc với các tộc người đại lục khác chính là cho rằng nguyên nhân nhiệt độ.

Cũng không đợi cô gái Băng Xuyên tiếp tục mở lời, thường Nhạc nói tiếp: - Nhưng tôi có thể chữa khỏi cho Băng Lan hơn nữa sau đó Băng Lan có thể giống người bình thường không cần ở lại nơi mãi mãi không có ánh mặt trời này.

- Điều này sao có thể?

- Hắn có phải kẻ điên không?

-

Thường Nhạc vừa dứt lời nhóm người băng này không thể tin nổi thảo luận, phải biết rằng cô gái Băng Xuyên trong suy nghĩ bọn họ chẳng khác nào thần thánh, sự việc cô gái Băng Xuyên cũng không thể giải quyết mà người thanh niên trước mặt này lại kiêu ngạo ngông cuồng nói có thể giải quyết.

Thường Nhạc cũng không nói nhiều, hắn đi đến trước mặt cô gái Băng Xuyên chìa tay ra.

Cô gái Băng Xuyên thoáng chần chờ một chút lặng yên nhìn Băng Lan đang trong trạng thái hôn mê, cuối cùng đưa Băng Lan qua tay Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 457: Lên Kế Hoạch

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Cô gái Băng Xuyên thoáng chần chờ một chút lặng yên nhìn Băng Lan đang trong trạng thái hôn mê, cuối cùng đưa Băng Lan qua tay Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhẹ tay đặt đầu Băng Lan trong lòng mình, lẩm nhẩm đọc: - Đại thần Hắc ám, xin ban cho con sức mạnh vĩ đại cứu vớt con dân của người đi!

Nhưng ngoài miệng lại nói: - Thần ánh sáng, xin hãy ban cho con sức mạnh thánh khiết nhất tiêu diết hết tà ác, giành lại ánh sáng rực rỡ nhất.

Lập tức một sức mạnh thánh khiết từ tay Thường Nhạc trực tiếp vây quang người Băng Lan.

- Chúc phúc của Thánh Điện Quang Minh! Thấy tia sáng này, sắc mặt cô gái Băng Xuyên biến đổi, cô không thể nghĩ người thanh niên trước mặt lại có được uy lực chúc phúc của Quang Minh

Được Quang Minh chúc phúc, Băng Lan từ từ mở mắt, cô bé nháy mắt tinh nghịch: - Anh trai, trên người em thật ấm.

- Ấm? Những con dân Băng Xuyên xung quanh nghe thấy câu này, trên mặt bất giác lộ ra sự khiếp sợ, trong thế giới của bọn họ, ngoài giá lạnh ra vẫn là giá lạnh thậm chí đến ánh mặt trời cũng không thể tiếp xúc.

Mà Băng Lan lại dùng từ ấm để miêu tả, trong đó một cậu thanh niên bước ra nghi ngờ hỏi:

https://thuviensach.vn

- Băng Lan, em thật sự rất ấm sao?

- Vâng!

Băng Lan nhảy trên mặt đất bàn tay nhỏ bé nhẹ nâng một chút bông tuyết, những bông tuyết đó dần dần tan chảy trong lòng bàn tay cô bé.

- Không thể nào Điều này tuyệt đối không thể. Cô gái Băng Xuyên như một con quái vật, đôi mắt chăm chú chằm chằm nhìn Thường Nhạc, vẻ mặt khó tin.

Thường Nhạc cười nhạt một tiếng. trong con mắt đen tràn đầy một sắc màu hấp dẫn: - Trên đời này không có chuyện gì là tuyệt đối, chỉ cần dùng tâm làm nhất định sẽ thành công.

- Xin hỏi Ngài có thể giúp chúng tôi cũng biến thành giống như tiểu Băng Lan được không? Cậu thanh niên hỏi câu hỏi đó trong ánh mắt tràn đầy vẻ chờ mong.

Thường Nhạc cười hiền lành ánh mắt chuyển sang nhìn cô gái sông băng lạnh nhạt nói: - Quyền quyết định phụ thuộc vào cô ta, tôi không có bất kỳ liên quan nào.

- Cậu thanh niên, cậu vừa rồi sử dụng không phải là chúc phúc của Thánh Điện Quang Minh. Cô gái Băng Xuyên nói rất nhỏ, sắc mặt lúc đó thay đổi lại mang thêm vài phần sát ý.

Tâm thần Thường Nhạc hơi căng thẳng, vừa rồi những con dân sông băng kia rất kính trọng Quang Minh chúc phúc, là có thể nhìn ra bọn họ đứng về phía Thánh Điện Quang Minh.

Thực tế mình sử dụng lại là tâm pháp Hắc ám của Thánh Điện Hắc ám, nếu quả thật bị vạch trần e rằng tình thế sẽ ra chuyển biến.

https://thuviensach.vn

- Vậy cô nói xem đây không phải chúc phúc của Thánh Điện Quang Minh vậy là cái gì? Vẻ mặt bình tĩnh của Thường Nhạc không thấy có gì thay đổi.

Cô gái Băng Xuyên nhíu mày, vẻ mặt lúc đó có phần nghi ngờ hào quang tỏa ra bên ngoài quả thật thuộc về Quang minh thần thánh.

Nhưng cô gái Băng Xuyên lại có thể khẳng định một chút, nếu chúc phúc trong Thánh Điện Quang Minh tuyệt đối không thể làm được điều ấy, nếu không bộ tộc Băng Xuyên của mình sẽ không bị nhốt ở sông băng lâu như vậy.

Trên khuôn mặt đẹp trai tuấn tú và phong độ của Mộc lộ ra nụ cười thản nhiên

- Điện hạ, chúng ta làm như vậy nếu chẳng may bị Vương biết hậu quả không thể lường được. Một trung niên mặc áo màu trắng, ước chừng khoảng 30 tuổi, mặt lộ vẻ tái nhợt, sắc mặt mang theo chút lo lắng nói.

- Hừ, anh không nói, tôi không nói, ai sẽ biết. Mộc cười quỷ dị: - Nếu cô ta muốn chơi, chúng ta sẽ chơi cùng cô ta, đến lúc đó tôi muốn xem cô ta rút cuộc kết cục thế nào.

Người trung niên muốn mở miệng nói gì đó nhưng thấy nụ cười dương dương tự đắc đó của Mộc, cuối cùng gã giữ im lặng, một vài việc không cẩn thận cuối cùng bắt đầu vốn không thể hiểu được quan hệ lợi hại trong đó.

Một khi bộ tộc sông băng xuất hiện trên thế giới này, vậy thì cái mạng che mặt thần bí của Thánh Điện Quang Minh sẽ được vạch trần, thời gian chỉ sợ cũng bị rút ngắn.

- Có thể để chúng tôi ra khỏi sông băng, yêu cầu của cậu là gì? Cô gái Băng Xuyên nhất thời không thể hiểu huyền cơ trong đó, cô bất giác nghĩ đến

https://thuviensach.vn

vấn đề trước đó.

- Cô hãy suy nghĩ kỹ đi, nếu muốn ra ngoài nhất định phải thành thuộc hạ của tôi. Thường Nhạc không thèm để ý mở miệng nói.

Cô gái Băng Xuyên nhớ đến cái yêu cầu ngang tàn của Thường Nhạc, cô vốn muốn cự tuyệt nhưng thấy ánh mắt khát khao đó của con dân Băng Xuyên, cô do dự cuối cùng chậm rãi nói: - Được rồi, trước tiên để cho tôi nghĩ một chút.

- Tôi vẫn còn nhiều thời gian, nếu cô suy nghĩ kỹ càng rồi thì hãy đến tìm tôi. Thường Nhạc tự nhiên phóng khoáng nhún vai ánh mắt nhìn ba cô gái có ý chào sau đó xoay người rời khỏi đây.

Đệ Nhị Mộng lặng yên đi sau lưng Thường Nhạc, kỳ thực cô rất có cảm tình với những con dân Băng Xuyên này, cô rất hi vọng Thường Nhạc có thể giúp bọn họ, nhưng nếu Thường Nhạc đã không có ý đó, cô chỉ có thể giữ im lặng.

Bước ra ngoài sông băng, những tia nắng mặt mặt trời chiếu vào cơ thể làm cho người ta có cảm giác vô cùng thoải mái, nghĩ đến cuộc sống hàng năm của người dân Băng Xuyên, khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị, hắn tin rằng sự hấp dẫn của ánh sáng sẽ làm cô gái Băng Xuyên nhận thấy được sức mạnh nhỏ bé của mình.

Nơi này xem ra vẫn yên tĩnh như vậy dường như không có gì bất ổn, nhưng đã trải qua việc của sông băng vừa rồi, trong lòng Thường Nhạc lại hoàn toàn mâu thuẫn, tại sao Mộc lại dụ dỗ mình tiến vào sông băng? Mảnh đất Băng Xuyên có quan hệ gì với Thánh điện Quang Minh?

Tại sao cô gái Băng Xuyên chỉ cần liếc mắt một cái có thể nhìn ra dung hợp lời chúc phúc của Thánh Điện Hắc Ám khẳng định không phải chúc phúc Quang Minh? Đương nhiên lời giải thích duy nhất chính là giữa cô gái Băng Xuyên nhất định có quan hệ với Thánh Điện Quang Minh.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng thấy sắc mặt Thương Nhạc thay đổi, cô không khỏi lo lắng nói: - Thường Nhạc, chúng ta chuyển đi ra ngoài đi.

- Chuyển ra đâu?

Thường Nhạc sửng sốt lập tức tự nhiên cười nói: - Nơi tốt như vậy tại sao chúng ta phải lui ra ngoài?

- Bất kể lão Đại làm gì, Tiểu Bảo cũng đều ủng hộ vô điều kiện.

Tiểu Bảo rõ ràng lại vì chính mình mà tính toán phàm là không phải sự việc có lợi, cô nhất định sẽ kiên quyết mặc kệ.

Đệ Nhị Mộng khẽ gật đầu, điềm nhiên nói: - Nếu như vậy vậy thì chúng ta hãy điều động những cao thủ đến bên này, như vậy có lẽ sẽ an toàn hơn.

Thường Nhạc cũng không ngăn cản, ánh mắt hắn nhìn xa xăm, bây giờ toàn bộ Paris đã đậm mùi thuốc súng, giữa giáo hội và Mafia đã đến bước gươm tuốt vỏ nỏ giương dây.

Kỵ sĩ Thần Thánh đã hứa chung sống hòa bình với Điểm G, chắc chắn cho dù ông ta da mặt dày nôn nóng cũng sẽ không dễ dàng phá bỏ lời hứa của mình.

Theo suy nghĩ của Thường Nhạc trong thời gian ngắn liên hợp tổ chức Lãng Mạn đối phó Tân Long Nha, sẽ vứt gGáo hội cho Mafia, nhưng kể từ lúc người của Thánh điện Quang Minh xuất hiện, Thường Nhạc không thể không thay đổi kế hoạch.

Những cao thủ quỷ dị đó của Thánh Điện Hắc ám, cao thủ của Thánh Điện Quang Minh lại thêm những người Băng Xuyên đó, bọn họ đều là những nhân tố không ổn định.

https://thuviensach.vn

Trong đó Hắc Ám và Quang Minh càng coi Điểm G Tân Long Nha trở thành một quan cờ lợi dụng, một khi sự cân bằng bị phá vỡ như vậy những cao thủ quỷ dị này có thể đi thẳng tới thế giới này không?

Hoặc là những cao thủ này đã tới thế giới này?

- Aiz, cũng không biết Linh Nhi ra sao? Giọng nói trong trẻo đó của Tiểu Bảo đột nhiên vang lên.

Thường Nhạc nghe thấy câu này, tâm thần hắn xao động một chút, không nhịn được nói: - Tiểu Bảo, Linh Nhi ngoại trừ cùng em đã nói liên quan đến việc của Phong Thần còn có việc gì khác không?

- Không có.

Tiểu Bảo trả lời rất chắc chắn.

Thường Nhạc nhớ đến lúc trước mang cô gái kia của Tiểu Bảo bản lĩnh của đối phương rất lợi hại, ít nhất không thể kém hơn ngón tay vàng, cô ta liệu có phải cũng là người của thánh điện Quang Minh

Lập tức thân hình Thường Nhạc vô tình run rẩy, hắn nghĩ đến một vấn đề mấu chốt chính mình lần đầu tiên thấy trị liệu Quang Minh, đó chính là từ trong tay Tiểu Bảo tràn ra.

Hơn nữa nghe nói ngoại trừ Phong Thần ra trên thế giới không có thứ khác có thể sử dụng, trị liệu Quang Minh và Thánh Điện Quang Minh có quan hệ trực tiếp.

Cái này chẳng phải là chứng minh giữa Phong Thần và Thánh Điện Quang Minh có quan hệ rất mật thiết sao.

Thường Nhạc càng nghĩ càng thấy có lý, dựa vào bản lĩnh của Phong Thần, thế giới lúc này người muốn làm thương tổn đến người của vợ Phong Thần

https://thuviensach.vn

rất ít, dám không để Phong Thần và vợ gặp mặt, nhắm mắt cũng có thể đoán được.

- Thường Nhạc, có phải anh đang nghĩ tới điều gì? Đệ Nhị Mộng không kìm được dò hỏi.

Thường Nhạc gật đầu khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ quái: - Có lẽ có một người có thể trở thành vũ khí sắc bén nhất trong tay chúng ta.

- Ai?

Tiểu Bảo ở bên cạnh hỏi trước.

- Bí mật.

Thường Nhạc chớp chớp mắt nói ra khiến Tiểu Bảo rất buồn bực.

Koinu sẽ không thể nào thể nào nghĩ tới Hội Hắc Long tấn công Tổ Sơn Khẩu trong thời khắc quan trọng lại xuất hiện một nhóm cao thủ.

Tổ Sơn Khẩu lại mời hết Ninja những cao thủ trên núi đó xuống, chúng rốt cuộc đã dùng cách gì? Phải biết rằng những cao thủ đó có tiền vàng hay quyền thế cũng không thể dụ dỗ được.

Nhưng những lão già này lão quái vật lại xuống rồi hơn nữa đã tiến hành cắn giết đối với những cao thủ mình luyện ra.

Thắng lợi trước mắt này ngay tại bây giờ lúc này gặp chuyển biến như vậy, Koinu cảm thấy mình giống như bị ai đó đấm vào ngực một đấm nặng nề.

Dày công nghiên cứu ra bốn mươi tên cao thủ, lúc này còn lại sáu tên còn sống trở về hơn nữa thân thể còn không được lành lặn.

- Tôi không tin mấy lão quái vật này cho dù lợi hại thì bọn họ cũng là người. Koinu hít một hơi thật sâu, nắm tay hơi nắm lại.

https://thuviensach.vn

- Koinu huynh, tôi có một cách giúp anh. Thần thấy bộ dạng nhớn nhác đó của Koinu, trên mặt gã nở nụ cười tà dị.

- Cách gì?

Koinu nheo mắt vẻ mặt chờ mong.

- Điểm G chúng tôi cũng đang nghiên cứu một loại thuốc, nó có thể kích thích năng lực tiềm ẩn trong cơ thể người ít nhất gấp khoảng 3 lần, nếu đem thuốc của Hội Hắc Long và thuốc của Điểm G trộn lẫn với nhau, chắc chắn có thể tạo ra những cao thủ không thua kém gì những lão quái vật.

Khóe miệng Thần lộ ra nụ cười thú vị.

- Thật không? Vậy thực sự quá tốt rồi, nếu như có thể tăng năng lực của những người này cao gấp 3 lần vậy sẽ đạt tới cảnh giới không thể tin nổi. Koinu hít một hơi thật sâu, vẻ mặt mang theo chút kích động.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 458: Đội Ảnh

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Lão đại, bước tiếp theo chúng ta phải làm gì? Mắt thấy Điểm G khắp nơi trên thế giới đã bắt đầu triển khai, mà phía Paris vẫn không hề có động tĩnh gì, điều này khiến cho Vô Nhai có chút lo lắng.

- Cũng nên bắt đầu khởi động kế hoạch rồi nếu không đám nhóc đó sốt ruột chết mất. Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười cổ quái, hắn cảm thấy đã đến lúc bắt đầu kế hoạch rồi.

Thường Nhạc khởi động xe, đại khái chừng hơn một tiếng đồng hồ lái xe đến trước một ngõ nhỏ phồn hoa thì từ từ dừng lại. Hắn mở cửa xe nhìn vào số nhà trước mặt, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị, nói: - Số 27 đường Phượng Hoàng, đây chính là tổng bộ đội Ảnh của Điểm G chúng ta.

Số một, số hai, số ba đường Phượng Hoàng, số 27! Đúng là tổng bộ ở chỗ này rồi.

Thường Nhạc nhìn thấy trước mắt hiện ra một căn nhà ba tầng cũ nát, cả người choáng váng: - Không thể nào, nơi này là tổng bộ của đội Ảnh? Tên nhóc Lạc Phong này có phải não hỏng rồi không? Hay là mình bị lừa rồi, lẽ nào đây không phải đường Phượng Hoàng sao? Tự nói lầm bầm vài câu, thân hình hắn nhanh chóng chạy ra ngoài đường xem xét rồi lại nhanh chóng quay trở lại.

- Thế này là thế nào? Chẳng lẽ tổng bộ cao thủ đội Ảnh đều tụ tập ở nơi rách nát thế này sao? Thế nhưng đi vào đã hẵng nói, Thường Nhạc vừa nói vừa đi vào trong nhà.

https://thuviensach.vn

Không có ký hiệu đơn vị, không có phòng trực ban, không có cảnh vệ, toàn bộ khoảng sân chỉ có đám trúc xanh tươi, ánh mắt trời sáng rực rỡ chiếu xuống hơi thở xuân thì.

Một người đàn ông tướng mạo cực kỳ bình thường cầm một cây đao lớn đang sửa sang vườn trúc.

Thường Nhạc xem xét tỉ mỉ rồi đánh giá: - Áo thì là loại vải cotton bình thường nhất, quần thì là loại vải thẻ màu xanh mộc mạc nhất, giày thì là loại giày thể thao, khuôn mặt mang nụ cười vô lo, sáng ra thì ngồi sửa sang vườn trúc.

Thường Nhạc kết luận theo bản năng: - Người đàn ông tiêu chuẩn bình thường này nhất định là người làm vườn nghèo nhất tổ chức.

- Rất xin lỗi, xin hỏi lão gia, à, đại thúc, đây có phải tổng bộ đội Ảnh không? Thường Nhạc tỏ vẻ rất lễ phép dò hỏi.

- À, đội Ảnh, là tổng bộ, cậu có chuyện gì à? Người đàn ông dừng tay lại, cơ thể ôn hòa nhìn Thường Nhạc.

- Là thế này, cháu muốn biết đội trưởng có ở đây không ạ?

- Đội trưởng à? Lúc này cô ấy đang ở lầu hai, thế nhưng tôi cũng không dám khẳng định đâu. Người đàn ông trung niên lại một lần nữa vận động cơ bắp khỏe mạnh, kiêu ngạo nói: - Tuy nhiên, đội phó thì có thể gặp ngay lập tức đấy.

- Thế này đi, bản thiếu gia tinh lực có hạn, đội trưởng thì được, còn về đội phó, cái loại mặt hàng thấp kém đó thì không cần phải gặp gấp đâu. Thường Nhạc cười hì hì, rồi vỗ mạnh vào bả vai ông lão: - Đại thúc cố gắng một chút!

https://thuviensach.vn

Thấy bóng dáng Thường Nhạc biến mất ở cửa lầu, người đàn ông sờ sờ vào cằm mình: - Đại thúc ư? Không lẽ mình già vậy rồi sao?

Sau khi sửng sốt hồi lâu, giơ con dao bầu lên không trung rồi xoay một độ cong quỷ dị dường như có một trận gió nổi lên, cơn gió này làm những khóm trúc ngay thẳng như nằm khọm xuống mặt đất.

Người đàn ông thở dài, ngẩng đầu nhìn bầu trời đã khuất nắng: - Cực điểm vừa rồi chính là chí nhu!

Sau đó chém qua đầu ngọn trúc rồi cười nói: - Hy vọng mọi người có thể cảm nhận được, trong cương có nhu.

Thường Nhạc đi vào trong phòng còn thất vọng hơn so với bên ngoài.

Không thể nghi ngờ gì nữa nơi này không có bất kỳ cái gì có thể khiến hắn cảm thấy hứng thú, thứ duy nhất đáng khẳng định đó chính là không khí khá là trong lành, sợ là ở đây chính là nhờ công lao của người làm vườn Đinh đại thúc đó.

Ở lầu hai, ngoài một số chậu hoa ra thì còn lại khiến cho người ta cảm giác vô cùng vắng vẻ, đi về phía trước có một cánh cửa đột nhiên mở ra, một cái bóng dài giống như ma quỷ hiện ra trước mặt Thường Nhạc.

Động tác tấn công rất nhanh, căn bản không dừng lại giống như điện vậy, trong đó còn bộc lộ ra khí thế bá đạo.

- Bùm!

Dứt khoát, gọn gàng, căn bản không chút dây dưa dài dòng, đòn tấn công của đối phương bị một cước của Thường Nhạc dễ dàng phá vỡ, một cước rất đơn giản nhưng quả thực lại rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Cái bóng đó bị Thường Nhạc đánh một đòn duy nhất đã ngã nhào trên mặt đất.

- Lão đại, cậu cũng thật quá ác độc. Lạc Phong khẽ phủi mông, lồm cồm bò dậy, vẻ mặt bi thương.

- Dựa vào mấy tên nhóc thối các cậu à, tớ còn tưởng cậu đang trong ổ mỹ nhân nào rồi cho nên dùng một cước để xem có phải tinh lực bị hút hết rồi hay không. Khóe miệng Thường Nhạc nở một nụ cười cổ quái.

Khuôn mặt đẹp trai của Lạc Phong lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, nói: - Lão đại, cái này cũng không thể tráchtớ được, ở bên Mỹ đó thông thoáng hơn nhiều huống hồ đối phương muốn kéo tớ sang hàng ngũ của Siêu cấp chiến sĩ nên tớ đành phải thuận nước đẩy thuyền thôi.

- Cậu thế nào tớ không quản, thế nhưng Lạc Phong cậu phải nhớ rõ điểm này, bất luận là đang trong bất kỳ tình huống nào cũng phải đặt cái mạng nhỏ của cậu lên vị trí cao nhất, tớ không muốn cậu phải họa chết sớm đâu. Thường Nhạc vỗ vỗ vai Lạc Phong, nghiêm trang nói.

- Cảm ơn lão đại nhiều.

Lạc Phong được một trận cảm động.

- Haiz, cậu đừng có bực mình, đội Ảnh cậu huấn luyện thế nào rồi? Trong lòng Thường Nhạc lại nhanh chóng chuyển sang đề tài này.

- Bọn họ mỗi người đều luyện đến từ cấp B1 đến B3 rồi, tuyệt đối có thể hoàn thành bất kỳ nhiệm vụ nào mà lão đại giao cho.

Khóe miệng Lạc Phong lộ ra nụ cười tràn đầy tự tin.

- Được. Nghe thấy câu này, ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, thuộc hạ mình rất nhiều nhưng rất ít cao thủ, mỗi lần nghiên cứu ra loại dược liệu tốt

https://thuviensach.vn

đều đưa cho đội Ảnh cả.

Lần này mình cần một đội tinh nhuệ, hy vọng mỗi người đều có đạt tới trình độ giống như Quang Minh.

- Lão Vương, tới đây một chút.

Lạc Phong bỗng nhiên gọi xuống lầu.

Chỉ thấy đại thúc tên Vương định đó cười hì hì đi qua, mắt nhìn Lạc Phong hỏi: - Đội trưởng, có nhiệm vụ gì mới sao?

Lạc Phong thản nhiên cười, nói với Thường Nhạc: - Lão đại, chú ấy chính là phó đội trưởng phân đội Ảnh ở Paris Pháp, thường thì những lúc tớ không ở thì tất cả mọi chuyện đều do chú ấy phụ trách.

- Lão đại? Cậu cậu chính là Thường Nhạc.

Vẻ mặt đinh đại thúc cổ quái, không ngờ Thường Nhạc lại trẻ tuổi như vậy.

Thường Nhạc cũng thật không ngờ, người này nhìn như người làm vườn thế này lại là đội phó, hắn cũng có chút kinh ngạc, nói: - Đến để tôi thử thân thủ chú một chúng, đội Ảnh chúng ta rốt cục là đến trình độ nào.

Ánh mắt định đại thúc sáng ngời, hưng phấn xoa xoa tay nói: - Hay, thật là hay quá, lão đại, tôi làm nóng người trước đã.

- Không cần đâu, chỉ cần chú có thể tiếp được một chiêu của tôi là được. Trên mặt Thường Nhạc mang nụ cười gian xảo, sức mạnh bắt đầu tăng lên.

- Một chiêu?

Đinh đại thúc hoàn toàn choáng váng, mình dầu gì cũng là đội phó, thân thủ cũng đạt tới cấp B, ông ta cũng không cần nghĩ, thân hình lao thẳng về phía trước tấn công.

https://thuviensach.vn

- Hệ sức mạnh?

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, thật không ngờ người đàn ông giản thế này mà đã đạt tới cảnh giới cao thủ sức mạnh, người vọt tới, khí thế hùng mạnh hiên ngang đánh tới.

Thường Nhạc nắm tay hơi chặt, sức mạnh nội lực ùa đến trong chớp mắt hai sức mạnh va chạm nhau, Thường Nhạc được kinh ngạc, sức mạnh đối phương tấn công đều không hề bắn ngược lại.

- Cương nhu hỗ trợ lẫn nhau!

Thường Nhạc sửng sốt, thật không ngờ đại thúc làm vườn lại có được dị năng cổ quái như vậy.

- Được, rất tốt.

Đinh đại thúc còn chưa kịp phản ứng, Thường Nhạc đã di chuyển ra sau ông ta đứng yên lặng ở đó, hài lòng gật đầu.

Tokyo, Nhật Bản.

Ánh trăng hiền dịu chiếu xuống Tokyo, thành phố rực sáng trong ánh đèn điện, một tòa nhà đứng sừng sững giữa trung tâm thành phố phải mất mấy tháng xây dựng mới thành tòa nhà tổng bộ Sakura.

Lúc này, Thần hùng dũng đẹp trai đang ngồi lắng lặng trên ghế, trận đấu giữa hội Hắc Long và tổ Sơn Khẩu khiến Điểm G chiếm được đủ không gian, cùng lúc đó, thị vệ tổ Sakura Nhật Bản cũng dần dần bị điều khiển.

Có thể nói Thần gần như là vua trong giới hắc bạch Nhật Bản, đương nhiên Thần cũng có giới hạn, điểm trước mắt trở thành không chỉ lợi dụng những cao thủ Điểm G, cao thủ tứ đại gia tộc mà còn lợi dụng tài nguyên Nhật Bản.

https://thuviensach.vn

Nhật Bản tuy rằng rất đáng giận, nhưng một số người làm chó nhưng vẫn rất khôn ngoan, đặc biệt là một số con chó thông minh.

- Thần lão đại, tiếp theo chúng ta làm thế nào đây? Đứng trước mặt Thần là một tinh anh tuổi còn trẻ Nhật Bản, trí tuệ Kurosuba tuyệt đối không thấp hơn Thần, nhưng điểm đáng tiếc duy nhất là gã không có sức mạnh mà thuộc về loại hình nho nhã yếu đuối.

Khóe miệng Thần lộ ra nụ cười quỷ dị: - Cậui cho rằng chúng ta nên làm thế nào?

Ánh mắt Kurosuba nhìn Thần chằm chằm không chút nào không thoải mái, bình tĩnh nói: - Giết Koinu, thay thế hội Hắc Long.

Trong ánh mắt Thần lóe lên ánh hào quang tinh tuệ, gã thật không ngờ Kurosuba lại có loại suy nghĩ này, không khỏi lộ ra vài phần hứng thú, nói:

- Kurosuba, cậu nói xem, muốn giết Koinu, phải biết bây giờ gã vẫn là liên minh của chúng ta, nếu như làm như vậy một khi bị bại lộ, sợ là Điểm G muốn tiếp tục đứng yên ở Nhật Bản sẽ có khó khăn nhất định.

Kurosuba hít một hơi thật sâu, Thần đã hỏi như vậy thế thì chứng minh đã động tâm, tinh thần gã kiên định nói: - Cái gọi là đại sự thì không câu nệ những tình tiết nhỏ, giết chết Koinu, hội Hắc Long bây giờ bề ngoài tuy đều phục tùng Koinu, nhưng tất nhiên có một bộ phận khuất phục dưới vũ lực, cho nên chúng ta cần phải tìm ra những người đó, mượn tay bọn họ giết chết Koinu, thế thì chuyện sẽ rất dễ dàng.

- Cho dù là có đánh chết Koinu nhưng là do bên phía tổ Sơn Khẩu Thần nói tới đây thoáng dừng lại một chút.

- Bây giờ tổ Sơn Khẩu và hội Hắc Long đều là lưỡng bại câu thương, tổ Sơn Khẩu uy hiếp chúng ta hay không không phải là điều quan trọng nhất nữa. Sắc mặt Kurosuba tự tin nói.

https://thuviensach.vn

- Được, hành động theo ý cậu đi.

Trên mặt Thần lộ ra nụ cười quỷ dị.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 459: Trò Chơi Tim Đập

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Giáo Hội và bang Mafia cuối cùng cũng bắt đầu chiến đấu, giống như ngọn núi lửa im ắng năm ngàn năm trong chớp mắt tuôn ra những tia sáng chói mắt, muốn ngăn cản cũng không kịp.

Hỏa Phượng Hoàng cũng không phải kẻ yếu, Giáo Hoàng cũng không phải kể yếu, cao thủ khắp nơi trên thế giới bắt đầu tụ tập lại Paris, Giáo Hội nước Anh và Mafia nước Mĩ, nước Đức cũng như vậy.

Tư Đồ Lôi Minh đang lẳng lặng thưởng thức trò chơi này giữa bang Mafia và Giáo Hội, đối với gã mà nói thì cảm giác quả thực rất thú vị, rất thoải mái.

Giáo Hội là đồng minh hợp tác với mình, Tư Đồ Lôi Minh rất rõ điểm này, nhưng gã hiểu rõ hơn trên đời này không có tình bạn vĩnh cửu mà chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Một khi Giáo Hội và Mafia lưỡng bại câu thương, thế thì tất nhiên đây là thời khắc mà Tân Long Nha triển khai thế trận, mới nghĩ tới đây, Tư Đồ Lôi Minh không khỏi cười lớn lên.

Suy nghĩ của Thần Thánh cũng giống với Tư Đồ Lôi Minh, lúc này Thần Thánh có vài phần cảm tạ Thường Nhạc, nếu không phải lúc trước có hiệp ước với Thường Nhạc, sợ là lần này lời mới của Giáo Hội, mình không thể không tham gia.

Hóa ra, giữ vị trí trung lập lại thoải mái như vậy, Thần Thánh đồng thời tìm cơ hội để mở rộng địa bàn Kỵ Sĩ Thần Thánh, đương nhiên cơ hội để chuẩn bị người, trong lòng Thần Thánh rất rõ điểm này.

https://thuviensach.vn

Nhưng ở Paris, ngoài Kỵ Sĩ Thần Thánh của Thần Thánh và Tân Long Nha của Tư Đồ Lôi Minh ra thì những thế lực khác không có động tĩnh gì, đặc biệt là tổ Lãng Mạn của Lãng Mạn, Điểm G của Thường Nhạc.

Hai bên này không bên nào kém cỏi, hai tổ hình như là một cô nàng ngượng ngùng cuối cùng không có bất kỳ động tĩnh gì, lẽ nào lần này Thường Nhạc lại hiền từ? Hay là bọn họ có cùng suy nghĩ với Thần Thánh?

Đối với điểm này, ngay cả Tư Đồ Lôi Minh cũng cảm thấy kỳ quái, Điểm G kỳ thực quá yên tĩnh, kiểu không khí tĩnh mịch này khiến cho người ta có một áp lực bất an.

Đương nhiên bất an nhất chính là ở nước Mỹ.

Ai cũng không ngờ tới, sức mạnh trung tâm Điểm G bao gồm gia tộc hút máu trong tổ Lãng Mạn ở Anh, Cao Tiếu, Huyết Hổ ở Nam Phi, Kerri ở ZNV, Mộ Dung Trường Thiên ở Trung Quốc, Ảnh của Tam Giác Vàng, những cao thủ tinh nhuệ này toàn bộ đều hẹn nhau ở nước Mỹ.

- Lão đại, Cao Tiếu nhớ cậu đến chết mất. Vừa mới hội hợp, Cao Tiếu đã khóc rống lên nhìn sang Thường Nhạc, giống như là oán phụ ngàn năm, khiến cho người ta vừa tức giận vừa buồn cười.

- Duy trì khoảng cách một mét quay lại để lão đại nhìn xem. Thường Nhạc cũng không nhiệt tình ôm gã mà lạnh lùng mở miệng nói.

Cao Tiếu nghe thấy Thường Nhạc nói, không hề nghĩ ngợi, thân hình vừa động, cả người đã biến mất, cơn gió không có bất kỳ hình thái nào bắt đầu xoay tròn, Thường Nhạc rõ ràng cảm thấy hít thở không có cảm giác.

Ánh mắt hắn hơi sáng lên, gật đầu tán thành nói:

- Không tồi, rất tốt, xem ra Cao Tiếu đã rất cố gắng rồi.

https://thuviensach.vn

Quả thực thực lực Cao Tiếu đã thăng lên rất nhiều, Huyết Hổ vội vàng đến tiến lên tươi cười: - Lão đại cậu thử xem tôi thế nào? Vừa nói vừa giơ nắm đấm lên.

- Được rồi, còn thử nữa thì hành động tối nay sẽ chậm trễ mất. Thường Nhạc cũng lười xem, tên này muốn biểu diễn trước mặt mọi người, thần sắc có vài phần kiên định nói: - Chúng ta đều là tinh nhuệ Điểm G, thậm chí đều là công thần mở mang bờ cõi, tin chắc rằng hành động tối nay mọi người sẽ không thất vọng.

- Lão đại, chúng ta không phải muốn đối phó Siêu cấp chiến sĩ chứ?

Kim Ti phản ứng cũng không chậm, lần trước ở Nam Phi vẫn còn lưu lại, nhìn thấy Kim Ti vì gặp được Thường Nhạc mà điều phân bộ cao thủ Nam Phi đến đây.

- Không sai, Siêu Cấp Chiến Sĩ đã chủ động xuất chiêu, nếu chúng ta không trả lời thì không tránh khỏi thất lễ, tôi rất muốn xem cao thủ trong truyền thuyết như Siêu Cấp Chiến Sĩ rốt chục nặng bao nhiêu cân. Trên nét mặt Thường Nhạc lộ nụ cười gian xảo.

Lạc Phong đã sớm chuẩn bị, dùng một người con gái để thăm dò Siêu Cấp Chiến Sĩ, chỉ sợ đến cả thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ cũng không ngờ tới.

Tuy nhiên có một điểm mà Thường Nhạc có chút buồn bực, là đến tận bây giờ hắn rất hiểu vị trí phó thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ là U Linh, nhưng thân phận thủ lĩnh chính thức thì không ngừng thay đổi, nghe nói không có ai nhìn thấy thủ lĩnh chính thức, đây là điểm trở ngại duy nhất mà Thường Nhạc thấy.

Tục ngữ nói những kẻ thủ vô hình thì thường đáng sợ hơn rất nhiều so với kẻ thù nhìn thấy được, đạo lý này ai cũng rõ.

https://thuviensach.vn

Cao thủ Mafia, Giáo Hội nước Mỹ căn bản đều đến Paris hết, cho nên tạo thành thế lực xã hội đen nước Mỹ. Ở tổng bộ Siêu Cấp Chiến Sĩ U Linh vẫn đang ngồi lẳng lặng ở đó.

Dưới gã là một thanh niên sắc mặt lạnh lùng, có chút tái nhợt, hắn chính là chiến sĩ cấp số bốn, tên đó đã từng ám sát cao thủ của Thường Nhạc tại Paris, ngoại ra còn có người phụ nữ biết khiêu vũ ngồi ở đó.

Siêu Cấp Chiến Sĩ tổng có có hơn một trăm số cao thủ, lúc này có năm mươi người ngồi trong đại sảnh, thần sắc bọn họ đều rất cổ quái khó hiểu.

Bọn họ đều được U Linh triệu tập khẩn cấp, phải biết rằng chuyện bình thường thì căn bản không cần nhiều cao thủ, tập hợp một nửa trong số các Siêu Cấp Chiến Sĩ, đơn giản là chuyện không thể tin được.

Mặt khác, đám người trên khắp các nơi trên thế giới chấp hành nhiệm vụ cho nên không thể về kịp, lúc này thần sắc U Linh đang không ngừng thay đổi, giống như đang suy nghĩ một vấn đề trọng đại, qua một hồi lâu, U Linh mới chậm rãi ngẩng đầu lên: - Xảy ra chuyện lớn rồi.

Bên dưới lập tức yên lặng, do U Linh nói xảy ra chuyện lớn rồi, bọn họ cảm thấy kinh ngạc vô cùng, cho dù là toàn bộ cao thủ xã hội đen nước Mĩ liên kết lại cùng tấn công thì cũng không phải chuyện đáng sợ gì so với Siêu Cấp Chiến Sĩ.

- Thủ lĩnh, cho dù trời có sập thì anh em chúng ta vẫn nhiều như vậy, ở đây đều có thể chống đỡ thiên hạ một lần nữa, nói đi, rốt cuộc là có tên mù nào đã chọc vào người anh em, tôi sẽ lập tức giết chết hắn luôn. Người mở miệng nói là Siêu Cấp Chiến Sĩ số tám, là cao thủ cấp quan trọng có biệt danh là Chuy Tử.

U Linh rõ ràng hiểu suy nghĩ trong lòng bộ hạ mình, đương nhiên gã cũng hiểu nếu không phải là mình qua con đường bí mật có được tin tức này thì đến mình cũng không tin được.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ Thường Nhạc thực sự đến rồi sao? Toàn bộ cao thủ Điểm G không ngờ lại đến đây rốt cục có bao nhiêu người? Cao thủ khắp nơi trên thế giới, U Linh nghe thấy khiến hắn không thể tin nổi, chẳng lẽ tên đó điên thật rồi sao?

U Linh càng nghĩ càng cảm thấy không tự nhiên, bao nhiêu năm nay đều không có chuyện gì xảy ra, gã đứng lên đi đi lại lại. Những tinh binh bên dưới đều choáng váng, rốt cuộc đội phó làm sao vậy?

- Thủ lĩnh, rốt cục có chuyện gì, anh nói luôn ra đi. Tính tình Chuy Tử vốn rất nóng vội, hắn bắt đầu thúc giục những người khác bên cạnh cũng gật đầu thúc giục.

- Thường Nhạc đến Mỹ rồi.

U Linh rốt cuộc cũng nói chuyện mình lo lắng ra.

- Thường Nhạc, Điểm G, Thường Nhạc! Trong đại sảnh tất cả những chiến sĩ lần lượt kêu lên, đương nhiên, trong đó có phần khá là hưng phấn, lần trước ở Pháp, Siêu Cấp Chiến Sĩ xuất động nhiều cao thủ như vậy cũng không thu phục Thường Nhạc, thế mà lần này lại chủ động tới Mỹ, lẽ nào không biết nước Mỹ là tổng bộ của Siêu Cấp Chiến Sĩ hay sao?

Đương nhiên, cũng có người thần sắc trầm hẳn, trong đó bao gồm cao thủ ám sát lần đó, trong lòng bọn họ đều rất rõ, Thường Nhạc không hề ngốc, mà trí tuệ Thường Nhạc cũng quỷ dị như võ công của hắn.

Lâu như vậy không gặp, không biết năng lực Thường Nhạc nâng cao đến mức nào? Thế này cũng chưa biết bao nhiêu cho nên mấy người đó không vui mừng như những người khác.

- Thủ lĩnh, để tôi dẫn đám người đó đến bắt sống tên Thường Nhạc đó về. Chuy Tử vẻ mặt đầy hưng phấn.

https://thuviensach.vn

- Không cần bắt sống, tôi chủ động đến đây, không phải càng tốt sao?

Giọng nói bộ dạng uể oải này phải là hư ảo, hầu như toàn bộ đại sảnh trong nhất thời đều đứng dậy, ai cũng ngờ tới Thường Nhạc chủ động tìm đến cửa.

Phải biết rằng, nơi này tập hợp tinh tuệ Siêu Cấp Chiến Sĩ lại, đừng nói một mình Thường Nhạc, cho dù mười Thường Nhạc tới đây là muốn tìm chết.

Thường Nhạc đi trước, Cao Tiếu, Huyết Hổ, Đệ Nhị Mộng đi theo sau hắn, Thường Nhạc nhìn thấy cao thủ cấp chiễn sĩ đang nhìn chằm chằm, bộ dáng hắn bỗng nhiên cổ quái nói: - Các người có đồng ý đấu một mình với tôi không?

- Một mình đấu quá tốt, để tôi.

Chuy Tử hưng phấn, U Linh còn chưa kịp lên ngăn cản, Chuy Tử đã xông lên giáng một quyền đến trước mặt Thường Nhạc.

Đệ Nhị Mộng trực tiếp đi lên gần nửa bước, cái miệng nhỏ nhắn bĩu lên: - Anh còn chưa đủ tư cách đâu.

- Ầm!

Nắm đấm Chuy Tử vừa tiếp xúc với Đệ Nhị Mộng, cả người bị cô ta đánh bay lên, phải biết rằng Đệ Nhị Mộng dùng toàn lực thuộc long tộc, khí thế vô biên khiến cho người ta kinh động hồn phách.

Chuy Tử cảm giác thân thể mình không ngừng bay lên, đương nhiên không ngờ lại rớt vào giữa đám Siêu Cấp Chiến Sĩ, mỗi người ai cũng là cao thủ cho nên đón Chuy Tử không phải là một chuyện khó.

U Linh liếc nhìn thấy như vậy, nếu đơn lẻ đấu chỉ sợ Siêu Cấp Chiến Sĩ sẽ bị thiệt cho nên rất quả quyết ra lệnh: - Tất cả xông lên.

https://thuviensach.vn

- Thế nào bây giờ muốn đấu tất à? Mắt Thường Nhạc sáng ngời, thần sắc có vài phần hưng phấn nói: - Cái mình chờ chính là giờ phút này đây.

Phải biết rằng bên cạnh Thường Nhạc cũng không có nhiều người là điều đáng tiếc thế nhưng bọn họ đều không ngờ tới câu nói của Thường Nhạc như cổ vũ thêm, cười nói: - Mọi người đều xông lên đi!

Đám người đông nghịt ai cũng không ngờ trong nháy mắt xung quanh đại sảnh tập hợp hơn trăm cao thủ xếp ngay ngắn, Siêu Cấp Chiến Sĩ không phải yếu, lúc thuộc hạ của Thường Nhạc xuất hiện bọn họ đều cảm thấy trong đám người đó ai cũng đều là cao thủ hết.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Khóe miệng U Linh lộ ra nụ cười chua xót, hiển nhiên tất cả tin tức chính là tinh nhuệ của Điểm G đều đến cả, sợ là các cổ lão Giáo Hội nghe thấy tin này đều đã bị dọa hết rồi.

- U Linh, anh nói xem bây giờ chúng ta là một đấu một hay là cùng xông vào tất? Thường Nhạc cảm thấy biểu hiện của U Linh rất vừa mắt cho người ta một cảm giác thưởng thức, loại cảm giác này rất khác lạ không gì có thể thay thế được.

U Linh cũng không ngốc, gã không gật đầu mà nhìn chằm chằm vào Thường Nhạc rồi từ từ mở miệng: - Một đấu một, tôi không phải là đối thủ của anh, còn xông lên hết sợ là cao thủ trong Siêu Cấp Chiến Sĩ tụ họp lại vẫn còn chênh lệch khá nhiều so với bộ hạ của anh.

Thần sắc Thường Nhạc hơi sững sờ kèm theo vài phẩn cổ quái, nói:

- Không định một đấu một mà cũng không tất cả xông lên chiến đấu cùng Điểm G chúng tôi, lẽ nào định quy hàng Điểm G tôi hay sao?

U Linh bỗng nhiên cười lên, sắc mặt rất quỷ dị: - Thường Nhạc, anh không khỏi nghĩ quá đơn giản rồi, tôi đánh cuộc với anh, nếu Siêu Cấp Chiến Sĩ chúng tôi thua thì từ nay về sau Siêu Cấp Chiến Sĩ sẽ nhận anh làm chủ, nếu như anh thua thì Điểm G sẽ phải quy thuận Siêu Cấp Chiến Sĩ.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, thật không ngờ còn có chuyện có lợi như vậy, hắn nghĩ đến Sở Thiên Hùng, vì đánh cuộc mà mình mới có được một giới xã hội đen hoàn chỉnh, bây giờ U Linh lại đi con đường giống như Sở Thiên Hùng, hắn có thể không vui sao?

https://thuviensach.vn

Cao thủ Điểm G bên cạnh cũng đồng thời hưng phấn, bây giờ Thường Nhạc không ngừng muốn Điểm G lớn mạnh, nếu Siêu Cấp Chiến Sĩ thật có thể gia nhập vào Điểm G, thế thì Điểm G còn non trẻ hoàn toàn có thể trở thành một tổ chức lớn như Giáo Hội, thậm chí có thể vượt cả Giáo Hội.

- Đánh thì đánh, thế nhưng đánh thế nào? Thường Nhạc cũng không thể hiện sự vui mừng ra ngoài, trái lại còn bình tĩnh nhìn U Linh, kỳ thực trong lòng Thường Nhạc hiểu rõ một số chuyện cũng không đơn giản như vẻ bề ngoài của nó, thậm chí U Linh cũng không phải loại người ngu xuẩn, gã không ngốc đến mức chắp tay dâng Siêu Cấp Chiến Sĩ lên.

U Linh đương nhiên hiểu rõ suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc thế nhưng cái gã cần chính là kết quả như thế, gã biết rõ nếu không đánh cược với Thường Nhạc thì hôm nay toàn bộ tổng bộ Siêu Cấp Chiến Sĩ sẽ bị hủy diệt thậm chí từ nay về sau thì vĩnh viễn biến mất.

Nhưng gã cũng rất rõ suy nghĩ trong lòng Thường Nhạc, hắn không phải là anh hùng, cũng không phải người có dã tâm, hắn thuộc loại vương giả, trời sinh đã là vương giả rồi, thế nhưng như vậy cũng là khuyết điểm trí mạng của hắn, bởi vì lộ trình của vương giả không thể không tụ tập rất nhiều bộ hạ.

- Thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ chúng ta sẽ lần lượt thi đấu với thủ lĩnh Điểm G, nếu chúng tôi thua thì chúng tôi đồng ý vô điều kiện quy thuận Điểm G. Trên mặt U Linh nở một nụ cười thản nhiên.

- Thủ lĩnh Cấp Chiến Sĩ. Tinh Thần Thường Nhạc hơi động một chút, nhân vật thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ trong truyền thuyết rốt cục là ai? Thậm chí không có ai biết cả, có người nói Cấp Chiến Sĩ vốn không có thủ lĩnh.

Cũng có người nói thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ đã chết rồi, cũng có người nói thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ là một cao thủ sâu không lường được, nhưng rốt cục là ai thì không có ai biết được cả.

https://thuviensach.vn

- Không sai, là thủ lĩnh của chúng tôi Thường Nhạc ngươi có dám đấu không? Sắc mặt U Linh vẫn rất bình tĩnh, xem ra căn bản nhìn không ra bất kỳ chấn động gì, tuy nhiên, trong ánh mắt đó chợt lóe lên một tia mong chờ nhưng trong thâm tâm không hề bộc lộ nghi ngờ gì.

Thường Nhạc cũng rất hiểu vẻ mặt thay đổi của U Linh, hắn hơi gật đầu nói: - U Linh hoặc là thủ lĩnh Cấp Chiến Sĩ rất lợi hại, nhưng Thường Nhạc ta cũng không phải là nhân vật tầm thường, trong thời gian một tuần tôi sẽ đợi hắn ở khu phố người hoa ở Mỹ.

Nghe thấy những lời này của Thường Nhạc, trong ánh mắt U Linh lóe lênh một tia sáng rực rỡ, khóe miệng lộ ra một nụ cười tự tin: - Thường Nhạc, mày sẽ thua, chắc chắc sẽ thua.

Thường Nhạc đã rời khỏi đại sảnh tổng bộ Siêu Cấp Chiến Sĩ, lần này dẫn theo nhiều cao thủ như vậy nhưng không đấu thực sự, Thường Nhạc không phải cảm thấy dư thừa nếu không phải đám cao thủ lại qua đây sợ là U Linh cũng không đánh ván bạc này.

Đương nhiên, trong lòng Thường Nhạc cũng hiểu rõ, mình dẫn theo đám cao thủ này qua đây cũng không phải là biểu diễn mà là còn có một dụng ý khác.

- Thường Nhạc, rốt cục thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ là ai? Đệ Nhị Mộng khẽ nhíu mày lại, cô rất rõ nếu như U Linh đã dám đặt cược như vậy nhất định là có lý do chính đáng.

Huống hồ thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ rất thần bí, khiến cho người khác cảm thấy một nguy cơ nếu biết đối thủ là ai như vậy tất nhiên còn biết được khuyết điểm.

Thường Nhạc Thần sắc hơi nhíu lại, cổ quái nói: - Căn cứ vào tin tức của đội Ảnh, thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ vẫn là một bí ẩn với toàn bộ tổ chức Siêu Cấp Chiến Sĩ. Ngoài Phó thủ lĩnh ra, không ai biết.

https://thuviensach.vn

- Nói như vậy thì thì thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ chẳng phải rất đáng sợ hay sao. Sắc mặt Đệ Nhị Mộng lo lắng nhìn Thường Nhạc.

- Chúng ta cũng không dám nghĩ nhiều, ngày mai thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ sẽ công bố cho toàn thế giới biết, chúng ta không phải tốn sức dự đoán.

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra một nụ cười thản nhiên.

- Nhóc, đứng lại cho tôi.

Ngay tại lúc Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng vừa rời khỏi cửa Cấp Chiến Sĩ thì có một giọng nói trong trẻo từ phía trước vang lên.

Thường Nhạc vẫn không ngờ tới mình dắt theo nhiều thuộc hạ như vậy mà vẫn có người chủ động tìm phiền phức, lé nào cô bé hoa mắt, đầu óc hỏng rồi à?

- Thường Nhạc, thật không ngờ anh tìm đến tận cửa.

Đứng trước mặt Thường Nhạc là một thiên kim tiểu thư dáng vẻ vô cùng thanh tú, cô ta chặn trước mặt Thường Nhạc nói như hổ rình mồi.

- Cô Thường Nhạc nhíu mày lại, bỗng nhiên cổ quái nói: - Cô có phải cô gái tên tiểu Kim lúc trước không?

Trong lòng Thường Nhạc nghĩ đến thân phận cô gái này, trước đó rất lâu mình đã so sánh cô ta với Linh Nhi, thế nhưng hai người Linh Nhi đến tìm phiền phức chỗ mình đã bị mình thu phục trở thành vệ sĩ trung thành rồi.

Bây giờ tiểu Kim xuất hiện nhìn bộ dạng cô ta đương nhiên rất giống với Linh Nhi.

Ánh mắt Thường Nhạc nhìn sang Tiểu Bảo: - Giúp lão đại lấy lại khẩu khí!

- A!

https://thuviensach.vn

Hai người Tiểu Bảo và Vũ Dực hoan hô chạy tới cạnh tiểu Kim, bốn tên cao thủ phía sau tiểu Kim không dám động đậy, phải biết sau lưng Thường Nhạc lúc này có hơn trăm tên cao thủ không phải là nhân vật khiến cho người ta phải cảnh giác hay sao.

- Mộng, chúng ta đi thôi!

Thường Nhạc chẳng thèm để ý đến cảnh trước mắt này, hai người Tiểu Bảo, Vũ Dực đối phó với một mình tiểu Kim, thế là đủ rồi.

- Lão đại, bây giờ chúng ta đến phố người hoa chuẩn bị một chút à? Lần này Cao Tiếu không ra tay với Siêu Cấp Chiến Sĩ cảm thấy rất không thoải mái, gã nóng vội cần một nơi giải tỏa.

- Giáo Hội nước Mỹ?

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười gian xảo, mình cũng không phải hiền lành gì, sẽ không vì nội bộ đối phương rỗng tuếch mà bỏ qua, không để cho đối phương có cơ hội chuẩn bị.

Trong từ điển của Thường Nhạc chỉ có từ không chừa thủ đoạn nào để đánh bại đối phương, cao thủ Giáo Hội nước Mĩ đại bộ phận đều đến Paris Pháp, thế thì Điểm G không nhân cơ hội này đi, tránh có lỗi với bọn họ.

- Thần, sao anh phải làm như vậy? Thân hình Koinu nằm trên mặt đất, bất giác cặp đồng tử màu đen nhìn chằm chằm vào cao thủ che mặt trước mắt này.

Thần cảm thấy hơi kinh ngạc, gã mở miệng nói: - Koinu, sao đoán được là tôi? Theo như kế hoạch của Thần là đánh chết Koinu, tuyệt đối không làm lộ thân phận cao thủ Điểm G.

Nhưng bây giờ không được nữa rồi, Koinu chắc chắn phải bị đánh chết, cho dù thần tiên xuống cũng không cứu được gã nữa, cho nên Thần bỏ mạng

https://thuviensach.vn

che mặt ra, Thần sắc mặt cổ quái nhìn Koinu.

- Ánh mắt của anh đã nói cho tôi biết, trên thế giới này ngoài anh ra không có ai có ánh mắt như vậy cả. Trên mặt Koinu lộ ra nụ cười chua xót, gã không thể hiểu được tại sao Thần lại làm như vậy, mình căn bản không làm ra sai lầm gì cũng chẳng có mâu thuẫn gì với Điểm G.

Thần đương nhiên hiểu được ý nghĩ của Koinu, hắn khẽ lắc đầu, hôi tiếc nói: - Koinu, cậu là một nhân tài, nhưng đáng tiếc Điểm G cần phải phát triển, không có tình bạn vĩnh cửu chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Koinu muốn nói gì đó nhưng lời còn chưa thốt ra khỏi miệng thân hình đã run rẩy nhắm chặt hai mắt lại.

- Chúc mừng Thần, bây giờ Điểm G đã là mạnh nhất Nhật Bản rồi. Người trẻ tuổi đi đến bên cạnh Thần, cung kính nói.

- Có phải ngươi còn định nói lời khác nữa không?

Thần cũng không vui, nhưng chuyển ánh mắt sang người bộ hạ này.

Người trẻ tuổi định mở miệng nói gì đó nhưng cuối cùng lại không nói ra, gã cung kính hỏi: - Bất kể lão đại Thần làm gì, thuộc hạ nhất định sẽ tận tâm tận lực.

Trên mặt Lạc Phong mang nụ cười thản nhiên, mười dặm đường khu phố người hoa lúc này đểu tràn ngập cao thủ đội Ảnh, mục tiêu số một chính là thống nhất khu phố người Hoa.

Lão đại Thường Nhạc đã đến Giáo Hội tìm phiền phức mà mình đã mang theo đám cao thủ này đến khu phố người hoa.

Mỗi người trong đội Ảnh đều là cao thủ dị năng tinh nhuệ.

- Lạc Phong anh sao anh lại làm như vậy?

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ đứng cạnh Lạc Phong xinh đẹp tuyệt trần mang một nét buồn man mác.

- Bọn họ có thể lựa chọn chiến đấu, có thể lựa chọn đầu hàng. Trên mặt Lạc Phong nở nụ cười tự tin, nói tới đây hắn hơi chuyển giọng: - Đương nhiên, em cũng có cơ hội lựa chọn.

- Lời này của anh là có ý gì? Thần sắc thiếu nữ hơi xinh đẹp, ánh mắt xinh đẹp gắt gao nhìn chằm chằm Lạc Phong.

- Em bảo anh lựa chọn giữa em và Điểm G, anh chọn Điểm G, thế thì bây giờ anh muốn hỏi giữa anh và Siêu Cấp Chiến Sĩ em chọn bên nào? Trên mặt Lạc Phong hiện ta một tia quỷ dị.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thân hình thiếu nữ hơi run lên một chút, thần sắc cổ quái nhìn Lạc Phong, cái miệng nhỏ nhắn khẽ mở nói: - Nếu em không chọn bên nào thì anh sẽ làm thế nào?

- Phụ nữ trong lòng anh mãi mãi chỉ đứng ở vị trí thứ hai thôi. Lạc Phong cũng không trả lời thẳng mà đáp lại một câu như cũ.

Thiếu nữ cũng không nói thêm câu nào, cô trực tiếp xoay người đi khỏi, đồng thời Đội phó đội Ảnh Vương Hưng Thịnh cũng chính là đinh thúc làm vườn đó chạy tới trước mặt: - Đội trưởng, bước tiếp theo chúng ta phải làm gì?

Ánh mắt Lạc Phong khẽ nhắm lại, từ ánh mắt hắn hoàn toàn không nhìn thấy được một tia rung động nào, rất lâu sau hắn mới mở miệng nói:

- Nếu cô ta đi tới tổng bộ Siêu Cấp Chiến Sĩ thì giết.

- Không thành vấn đề.

Vương Hưng Thịnh gật đầu, thân hình hướng về phía thiếu nữ rời đi khi nãy.

Cao thủ phố người Hoa quả thực rất nhiều, nhưng trong mắt đội Ảnh hoàn toàn thuộc loại nhân vật có thể bỏ qua, chỉ trong một đêm, Lạc Phong đã quét ngang dọc toàn bộ phố người Hoa, Điểm G tạo thành cục diện thống trị toàn bộ trên phố người Hoa, Thường Nhạc không đối phó với Giáo Hội cũng không phải là Thường Nhạc không dám, càng không phải là không có

https://thuviensach.vn

thời gian đối phó với Giáo Hội mà Thường Nhạc không có hứng, tâm trạng của hắn thật sực quá tệ rồi.

Đương nhiên, ngoại trừ Thường Nhạc ra, tâm trạng tất cả mọi người trong Điểm G đều không thể vui lên được, đó hình như là đang tràn đầy nhiệt huyết tự dưng bị dội một gáo nước lạnh vào mặt, loại cảm giác này khiến người ta thật khó chịu.

- Lão đại, bây giờ chúng ta phải làm gì? Khuôn mặt Huyết Hổ lộ rõ vẻ lo lắng.

- Mọi người nói làm sao bây giờ? Thường Nhạc không trực tiếp trả lời câu hỏi, mà ánh mắt chuyển lên người bọn họ nghiêm trang dò hỏi.

Các thuộc hạ ngơ ngác nhìn nhau cũng không thể khiến Thường Nhạc bỏ qua cuộc đánh bạc này, trực tiếp tấn công vào tổng bộ Siêu Cấp Chiến Sĩ nếu như thực sự như vậy Thường Nhạc cũng không phải lăn lộn bên ngoài.

Thường Nhạc cũng cảm thấy đau đầu, trả lời lần này quả thực có chút lỗ mãng đều là do thực lực chết tiệt của mình hại chết người, trong quan điểm của Thường Nhạc, thế giới này người thật sự có thể uy hiếp mình quả thực quá ít.

Nếu như mình đồng thời khởi động Khôi giáp Hắc Ám và Áo choàng Hắc Ám, hơn nữa bản thân mình vốn có Hiên Viên tâm pháp, có thể nói tổng hợp lại với nhau đủ đạt tới một cảnh giới kinh người.

Nhưng Siêu Cấp Chiến Sĩ lại tặng cho Thường Nhạc một đại lễ, trên thế giới tổng cộng có hai nhân vật giống như thần, trong đó có một cao thủ đệ nhất giới dị năng trung quốc Phong Thần, một gã khác là Kim của nước Mĩ.

Kim là một nhân vật huyền thoại, một nhân vật có thực lực đủ để nổi danh với Phong Thần, đương nhiên không phải là kẻ yếu.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên Thường Nhạc của chúng ta đối đầu với thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ chính là Kim, đồng thời Thường Nhạc cần phải đánh bại tên Kim đó để thu phục Cấp Chiến Sĩ, nếu thật bại, Điểm G cũng gặp phải kết cục tương tự.

Thường Nhạc vừa mới nghe thấy phản ứng đầu tiên chính là thiết lập bẫy bên Siêu Cấp Chiến Sĩ, nhưng lập tức lại phủ nhận điều này, nhân vật như tên Kim nếu không phải là thủ lĩnh Siêu Cấp Chiến Sĩ cho dù là U Linh có quỳ trên đất cầu xin hắn hắn cũng sẽ không tham gia vào chuyện như vậy.

Nếu đối thủ của mình là U Linh, Thường Nhạc nắm chắc 90% đánh bại hắn, nhưng đối thủ là Kim, như vậy phần nắm chắc này phải tính lại rồi.

Đây đã trở thành một câu chuyện khôi hài mỉa mai.

Nhìn thấy vẻ mặt không ngừng thay đổi của Thường Nhạc, Đệ Nhị Mộng rất muốn cười to lên, dù sao Thường Nhạc trong trí nhớ của mình vẫn luôn thuận buồm xuôi gió, căn bản chưa phải gặp những chuyện này, bây giờ lại khiến cho Thường Nhạc nếm mùi tiến thóai lưỡng nan.

- Lão đại tôi có một cách không biết có được không! Bỗng nhiên Cao Tiếu bước lên phía trước lộ ra nụ cười giảo hoạt.

- Cách gì? Tâm trạng Thường Nhạc cũng không thay đổi gì lớn lắm, nếu tiến lên là Ảnh hoặc là những bộ hạ có trí tuệ như Phong Bá thì biện pháp còn được coi là biện pháp, chứ chủ lực của Cao Tiếu chi là chiến đấu, nghĩ ra được biện pháp sợ là khó hơn cả đường lên trời.

- Khoảng thời gian chúng ta giao hẹn với Siêu Cấp Chiến Sĩ còn có một tuần nữa, trong thời gian một tuần, chúng ta có thể không ngừng phái cao thủ tập kích tên Kim làm hao tổn tinh lực gã, như vậy lão đại không phải nắm chắc phần thắng càng nhiều hơn sao.

Cao Tiếu tin tưởng chắc chắn, mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

- Dùng chuột đi khiêu khích mèo à? Thần sắc Thường Nhạc cổ quái, buồn cười nói: - Cao Tiếu, anh cho rằng, phái bao nhiêu chú chuột mới có thể đủ cho mèo ăn no!

Cao Tiếu mắt choáng váng, nhưng lại quên suy nghĩ vấn đề như vậy, gã chỉ muốn làm cho đối phương mệt mỏi nhưng lại không để ý Điểm G đang thiếu cao thủ, Cao Tiếu sờ mũi biết điều tránh sang một bên.

- Có ai có cách tốt hơn không?

Ánh mắt Thường Nhạc chuyển sang nhìn những người khác mang nụ cười bất đắc dĩ đó.

- Lão đại, em có cách hay rồi.

Giọng nói trong trẻo của Tiểu Bảo mang theo vài phần đắc ý đột ngột vang lên.

Nghe thấy giọng nói như vậy, Thường Nhạc được một trận đau đầu, cô bé này không phải dùng tiền đến đánh tên Kim khiến gã đầu hàng đấy chứ? Nếu thật như vậy Điểm G sợ là bị Tiểu Bảo bán hết mất.

- Tiểu Bảo, biện pháp gì? Đệ Nhị Mộng rất mong chờ hướng về phía em gái, dù sao bây giờ đang trong giờ khắc nguy hiểm, ngựa chết có thể đủ để chữa thành ngựa sống.

Tiểu Bảo vỗ tay, hùng hổ nói: - Dẫn chiến lợi phẩm cô bé không nghe lời đó đến đây.

- Vâng.

Chỉ thấy Vũ Dực cười híp mắt dẫn theo một cô bé bị đánh gần như biến dạng đến.

- Tiểu Kim!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc nổi da gà, hắn lại quên mất nhân vật mấu chốt này, Kim thương yêu con gái hắn vô cùng, đồng thời đã bị Tiểu Bảo đánh cho biến hình, nhìn thấy khiến cho người ta cảm thấy đau lòng.

- Lão đại, thế nào, ha ha, chỉ cần Kim dám tham gia trận đấu, chúng ta sẽ giết con gái của gã. Tiểu Bảo dương dương tự đắc đắc ý mỉm cười.

- Trời sụp rồi.

Thường Nhạc lại hít một hơi, nếu Kim vì con gái mình mà bỏ qua trận đấu, sợ là Kim cũng chỉ là Kim thôi, đương nhiên con gái bảo bối của Kim bị đánh thành ra như vậy đoán là gã sẽ dồn hết phẫn nộ vào mình.

Vậy, nghĩa là một tuần sau mình sẽ gặp phải tên Kim điên cuồng, nghĩ đến đã thấy sợ.

Thường Nhạc hơi bất đắc dĩ nhún vai: - Tiểu Bảo, nếu Kim thực sự tới đây, bản lão đại không nghĩ ra được cách hay để bảo toàn tính mạng cho em rồi.

Tiểu Bảo mở trừng hai mắt nhìn Thường Nhạc, ánh mắt hận thù đó dần dần tỉnh lại, xem ra mình đã chọc vào tổ ong vò vẽ rồi.

- Lão đại, không có cách nào khác sao?

Tiểu Bảo đáng thương ánh mắt mong chờ nhìn Thường Nhạc.

- Tiểu Bảo, lão đại đừng sợ, cho dù Kim có lợi hại nữa, chắc chắn cũng không phải là đối thủ của cha em đâu. Vũ Dực vỗ ngực nghiêm trang nói.

Đối với thân thủ Vũ vương, Thường Nhạc mặc dù chưa có thọ giáo nhưng hắn có thể dùng một từ để hình dung sâu không lường được. Quả thực là một tên gần như biến thái.

Tiểu Bảo nghe thấy Vũ Dực nói, hưng phấn nói: - Thật vậy không? Vậy thì tốt quá.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lắc đầu cười, thần sắc cổ quái nói: - Cha Vũ Dực có thể ra khỏi thế giới dưới lòng đất sao?

Vũ Dực nghe thấy những lời này của Thường Nhạc, cả người lập tức héo rũ xuống, quả thực bởi vì hạn chế cao thủ trong Thánh điện Hắc Ám muốn ra ngoài quả thực khó như lên trời, mà Vũ Vương muốn ra ngoài còn thiếu một bậc nữa, rốt cục đến khi nào mới tu luyện được thì chỉ có trời biết.

- Đúng rồi, ta gọi cha em, em không tin là không đối phó được với tên Kim. Trong đầu Tiểu Bảo lóe lên một ý tưởng, không kìm nổi hưng phấn nói.

- Hắc Long!

Thường Nhạc nghe thấy những lời này của Tiểu Bảo tinh thần hắn chấn động, quả thực trên thế giới này có thể là đối thủ của tên Kim, ngoài Phong Thần ra còn có một nhân vật nữa là Hắc Long.

Phải biết rằng, lần ở Nhật Bản đó, mình đối mặt với Hắc Long, thân thủ Hắc Long cũng rất đáng sợ, mà cái thời khắc Hắc Long vừa đi ra, thực lực đỉnh cao nhất là mười hai phần mười.

Như vậy bây giờ Hắc Long đã đạt tới cảnh giới đỉnh cao như vậy đạt tới trình độ nào đây?

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc thản nhiên cười nói:

- Tiểu Bảo, muốn cha em tới đây sợ là khó quá!

- Yên tâm, trên đời này không có chuyện gì Tiểu Bảo làm không được. Tiểu Bảo tin tưởng mười phần vỗ ngực nói.

- Thường Nhạc, chúng ta không thể đặt toàn bộ hy vọng vào người Tiểu Bảo, chúng ta phải nghĩ biện pháp khác. Đệ Nhị Mộng cũng không lạc

https://thuviensach.vn

quan như Thường Nhạc, trên khuôn mặt xinh đẹp của cô lộ ra vẻ trí tuệ thản nhiên.

- Vậy, chúng ta còn có cách nào nữa?

Ánh mắt Thường Nhạc chuyển sang nhìn Đệ Nhị Mộng, trên mặt lộ ra nụ cười nhạt.

- Thứ nhất, chúng ta có thể phái người đến mời Phong Thần để đối phó Kim. Đệ Nhị Mộng khẽ mở miệng nói.

- Mời Phong Thần? Chúng ta không có bất kỳ quan hệ nào, tùy tiện mời phònPhong Thần chưa chắc ông ta đã đồng ý. Thường Nhạc khẽ gật đầu thoáng suy nghĩ một chút, mở miệng nói.

- Chúng ta không có quan hệ gì với Phong Thần, nhưng Linh Nhi và Tiểu Bảo có thể có quan hệ, hơn nữa dù sao cũng là Đệ nhất cao thủ giới dị năng Trung Quốc đứng giữa anh và tên Kim, ông ta sẽ chọn đứng bên nào đây. Đệ Nhị Mộng khẽ mở miệng nói.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, nói: - Mộng nói xem, còn có cách nào nữa?

Trong lòng Đệ Nhị Mộng rõ rằng lý do mời Phong Thần hơi gượng ép, cho nên thoáng dừng lại một chút, cô nói tiếp: - Biện pháp thứ hai chính là nâng cao thực lực của anh.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Mộng nhi, có phải em đang đùa với anh phải không? Nội trong thời gian ngắn như vậy mà định nâng cao năng lực để đấu với tên Kim, có nhầm không vậy? Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nét cổ quái.

Đây là lần đầu tiên Đệ Nhị Mộng nhìn thấy Thường Nhạc biểu hiện như vậy, trong ấn tượng của cô, Thường Nhạc vẫn luôn là một người tự tin phóng khoáng, thế mà lần này lại thấy bộ mặt mới của Thường Nhạc, cũng khá là thú vị: - Gia tộc em có một loại Thần công có thể làm tăng tu luyện của bản thân lên gấp ba lần.

- Gấp ba lần?

Nghe thấy câu nói này tinh Thần Thường Nhạc rung lên, ánh mắt lấp lánh nắm chặt tay Đệ Nhị Mộng, khuôn mặt tỏ vẻ vui mừng nói: - Bà cô nhỏ của anh, em giấu bảo bối tốt như vậy sao không nói cho anh biết?

Bị bắt trước mặt nhiều người như vậy, khuôn mặt Đệ Nhị Mộng bất giác đỏ lên, cô rút mạnh tay ra nhưng không rút được, bĩu môi một cái nói: - Đây là bí mật của gia tộc em, chỉ có người có quan hệ mất thiết với bậc trên gia tộc em mới có thể có được, nhưng em còn chưa kết hôn, cho nên mới không nói cho anh biết.

- Chị à, sao em lại không biết?

Tiểu Bảo vẻ mặt hồ nghi, nếu quả thực có phương pháp nâng cao như thế, mình bán quách nó đi tin chắc có thể kiếm được khối tiền.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng mới thấy suy nghĩ trong lòng Tiểu Bảo đã vội lắc đầu nói: - Em còn chưa đến tuổi đương nhiên là không biết rồi.

Tổng bộ hội Hắc Long Nhật Bản. Cuối cùng cũng khống chế được hội Hắc Long, các cao thủ nghiên cứu chỗ dược liệu đó cũng đồng thời bị Thần thao túng trong tay, có thể nói chỉ cần Thần ra lệnh, bọn họ vĩnh viễn sẽ không dám không hoàn thành.

Đương nhiên, Thần cũng rõ ràng, thuốc còn đang thử nghiêm, cũng không biết những cao thủ này bọn họ sống lâu hay là đoản mệnh nữa nhưng hoàn toàn mất đi nhân tính, nhưng những tên đó là người Nhật Bản, Thần cũng rõ rằng, lão đại không hề thương tiếc gì đối với người Nhật Bản bọn họ.

Ở Nhật Bản, thế lực trong tay Thần ngày càng gia tăng.

- Chúc mừng lão đại Thần!

Người trẻ tuổi đứng cạnh Thần vẻ mặt cung kính nói.

Thần cũng không gật đầu, cũng chẳng mỉm cười, chuyển ánh mắt sang người hắn, vẻ mặt đăm chiêu nói: - Cậu còn có lời muốn nói, có phải không?

Thân hình người trẻ tuổi đó bất giác run lên, ánh mắt nhạy bén của Thần khiến gã cảm thấy lạnh cả sống lưng, hắn hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu lên Thần sắc kiên định nói: - Lão đại Thần, dựa vào những bộ hạ trung thành của chúng ta, hơn nữa còn có cả thế lực của ngài ở Nam Phi, tại sao lại không đứng ra xưng vương riêng.

Đồng tử Thần co lại, Thần sắc lộ vẻ nghiền ngẫm, nói: - Bên dưới còn có những ai có ý nghĩ như vậy.

Người trẻ tuổi lắc đầu: - Thuộc hạ hoàn toàn đều nghĩ cho lão đại Thần ạ.

https://thuviensach.vn

Thần giơ tay hơi gõ nhẹ trên mặt bàn, một lần nữa nhìn sang người trẻ tuổi, thế nhưng ánh mắt nhìn không sắc bén và giọng nói không có vài phần hống hách như lúc trước nữa, giọng điệu trở nên âm trầm nói: - Nhớ kỹ, trong lòng tôi chỉ có Thường Nhạc, vĩnh viễn không có ý nghĩ làm phản, nếu không

Thần cũng không nói tiếp nữa, nhưng người trẻ tuổi đã hiểu ra, trên người Thần phát ra vẻ linh hoạt, sát khí sắc bén, nhưng lại nói rõ ràng cho người trẻ tuổi hiểu được tất cả những gì Thần nói là sự thật.

Thường Nhạc thần sắc cổ quái nhìn Đệ Nhị Mộng: - Mộng nhi, em nhốt một mình anh ở đây à, lẽ nào muốn giao lưu sâu với anh một chút? Vừa nói vừa tranh thủ sờ tới.

Khuôn mặt Đệ Nhị Mộng đỏ lên, hơi giận trừng mắt nhìn Thường Nhạc nói: - Vô lại, anh nghĩ đi đâu thế hả?

Kỳ thực điều này cũng không thể trách Thường Nhạc được, dù sao trước đây sau khi phát sinh quan hệ với Công Tôn Khải Nhân, thực lực của mình đã tăng lên nhanh chóng, bây giờ Đệ Nhị Mộng lại giam cô nam quả nữ trong phòng, không nghĩ đến chuyện đó mới là lạ.

- Bảo bối đó rốt cục thế nào mới tăng được? Thường Nhạc cũng không thể không đá quả bóng cao su sang dưới chân Đệ Nhị Mộng, trên mặt mang nụ cười gian xảo.

- Song tu, chúng ta thông qua song tu để thăng. Khuôn mặt Đệ Nhị Mộng bất giác đỏ lên.

- Song tu?

Thường Nhạc nghe thấy câu này cười lên, thật không ngờ tiếp xúc một thời gian dài như vậy mà bảo bối của mình cần còn đơn thuần đáng yêu như

https://thuviensach.vn

vậy, nhắc tới song tu khuôn mặt đỏ lên, hắn cười gian xảo nói: - Tiểu bảo bối của anh, song tu không phải là ngủ chứ, mau đến đây đi.

Đệ Nhị Mộng còn chưa kịp phản ứng đã bị Thường Nhạc đè cả người lên, từ ngực mỹ nhân toát ra từng đợt mùi hương mê hồn, lập tức cảm thấy huyết mạch toàn thân căng lên, cũng bắt đầu tiết ra hooc môn, bên dưới cũng lén lút chào cờ góp vui cùng Thường Nhạc.

Giơ tay đóng cửa phòng lại, rồi ép Đệ Nhị Mộng vào tường, hôn lên đôi môi anh đào đỏ của cô, đầu lưỡi không để mất cơ hội chui tọt vào mồm cô giằng co với cái lưỡi thơm tho của cô, hai tay cũng không ngần ngại đặt lên trước ngực cô, xoa nắn qua lớp vải mỏng, bộ ngực cao ngất cảm thụ được cây nho đang lớn dần, ngày càng cứng hơn.

Bị Thường Nhạc ép vào tường, Đệ Nhị Mộng chỉ cảm thấy đồng óc trống rỗng, bộ ngực nhạy cảm bị tên vô lại Thường Nhạc dùng tay thoải mái đùa bỡn thành đủ loại hình dạng, từng đợt cảm giác dạt dào như thủy triều ập tới làm cho cô bắt đầu vô ý thức dần.

Thường Nhạc thô bạo ôm lấy Đệ Nhị Mộng quẳng cô lên trên đệm, còn chưa kịp phản ứng gì đã nhanh chóng cởi hết áo quần của cô ra, bộ ngực cao ngất của Đệ Nhị Mộng thoát khỏi áo quần để lộ ra một đôi hình có thể nói là hoàn mỹ lập tức khiến cho Thường Nhạc quên luôn cả thở ra.

Tư thế ngủ của Thường Nhạc rất chướng tai gai mắt, đầu hắn đặt dưới miệng Đệ Nhị Mộng, mũi ngửi thấy từng đợt hương thơm tỏa ra, một bàn tay vươn ra ôm lất bờ eo thon gọn Đệ Nhị Mộng, còn một bàn tay thì để trên ngọc nhũ nhô cao của nàng.

Phía dưới lại càng hoang đường, cũng không biết hắn làm thế nào được, không ngờ một chân nhét cào một chân khác của Đệ Nhị Mộng đè chân cô xuống, bụng di sát vào đùi cô.

https://thuviensach.vn

Nhìn xa xa quang cảnh trên giường có thể thấy Thường Nhạc dùng Đệ Nhị Mộng làm gối ôm, hơn nữa còn là một cái gối ôm bằng xương thịt thơm phức.

Đệ Nhị Mộng tỉnh lại, cảm thấy cả người không được tự nhiên, tư thế ngủ của mình vốn rất đoan trang, thế mà bị Thường Nhạc làm cho khó coi như vậy.

Một cánh tay bị hắn gối đầu lên, hai chân thì bị hắn kẹp cứng lại, cái duy nhất có thể cử động được là tay trái, đầu tiên cô khẽ cầm bàn tay trái háo sắc của hắn nhấc lên khỏi ngọc nhũ trái của mình.

Bàn tay háo sắc đó bị nhấc lên, cánh tay như vô ý khẽ động vào đầu vú cô.

Một cảm giác tê người đến kỳ diệu, cả người vô run lên, cầm tay Thường Nhạc hồi lâu không biết để chỗ nào được, cô cũng không dám đánh thức Thường Nhạc dậy, vỗ vẫn nhớ rõ cảm giác xấu xa đó của Thường Nhạc, cô nhớ tới động tác làm nhục cô lúc đó, bây giờ nhớ tới cảnh lúc đó mặt càng nóng ran hơn.

Đệ Nhị Mộng khẽ thở ra, để cái tay háo sắc của Thường Nhạc bên cạnh hông mình, đồng thời dùng tay trái của mình đè xuống mới yên tâm ngắm nhìn khuôn mặt đang ngủ say của Thường Nhạc.

Thường Nhạc thở ra khí nóng, cứ mỗi lần khí nóng thở ra cạnh người là toàn thân cô lại rung động, cảm giác không nói nên lời, cô cảm thấy rất thích, cô say mê đắm chìm trong đừng đợt khí nóng đó.

Cô cảm thấy được mình đang trong từng đợt khí nóng cái cổ cứng từ từ mềm xuống.

- Bảo bối lại muốn sao?

https://thuviensach.vn

Không biết từ lúc nào ánh mắt Thường Nhạc lại mở ra, khóe miệng lộ ra nụ cười gian xảo khiến Đệ Nhị Mộng cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Dường như ánh mắt đó nhìn xuyên qua quần áo mình, nhìn vào tận sâu thân thể nhìn, khuôn mặt Đệ Nhị Mộng đỏ ửng lên, cái tên đáng chết này còn trêu chọc mình nữa.

Thường Nhạc duỗi chân một chút, khóe miệng lộ ra nụ cười cổ quái nói: - Báo bối Đệ Nhị Mộng của anh không phải nói là song tu sao? Sao chúng ta tiến hành song tu còn lợi hại hơn so với giao lưu thế này, anh cảm thấy không phải sức mạnh toàn thân nâng cao mà còn bị yếu đi.

Đệ Nhị Mộng bị những lời nói của Thường Nhạc làm cho xấu hổ, suýt chút nữa đâm đầu vào trong chăn, nhưng nghĩ tới tên sắp có trận đấu với cao thủ, Đệ Nhị Mộng liền chế áp xấu hổ lại bò ra khỏi chăn.

Trấn áp nhịp tim đang đập thùm thụp lại, sau đó giơ cánh tay nhỏ bé như ngọc ra, cái miệng anh đào nhỏ nhắn bĩu một cái nói: - Anh cũng đưa tay ra đi.

Thường Nhạc nghe thấy cũng giơ tay ra, sở lên mặt Đệ Nhị Mộng, cười hì hì nói: - Bảo bối của chúng ta không phải định sờ tay nhau đấy chứ, sau đo cảm thụ năng lượng song ty à? Đệ Nhị Mộng có cảm giác dở khóc dở cười, cái tên này biểu hiện bây giờ so với trẻ con thật không khác nhau là mấy, thế nhưng khi tay Thường Nhạc vừa chạm vào tay Đệ Nhị Mộng lập tức tim Thường Nhạc cảm thấy yên bình trở lại, Đệ Nhị Mộng khẽ động khẩu quyết: - Vũ trụ ẩn chứa trí cơ ngoại dụ vô thất, trời gian trôi qua trong nháy mắt, đắc chí mà không bị cản trở không điên cuồng, tiêu điều vắng vẻ nhưng khí hỗ động nhưng đột nhiên thiên đường màu vàng là quán trọ cho vạn vật, trăm người quan âm như khách qua đường làm long ẩn xuất hiện, áng mấy phiêu bạt phượng bay lượn!

https://thuviensach.vn

Khẩu quyết đó giống như cửu tự châm ngôn không ngừng luẩn quẩn trong đầu Thường Nhạc, Thường Nhạc cảm thấy toàn thân có một loại cảm giác không nói nên lời, trong nháy mắt cảnh tượng đó khiến cho mình đột nhiên tới một khung cảnh hoàn toàn xa lạ.

Xung quanh có một loại sức mạnh Thần bí, sức mạnh đó không ngừng chuyển nhập vào trong thân thể.

- Đây rốt cục là sức mạnh gì?

Thường Nhạc thầm kinh hãi mà giọng nói Đệ Nhị Mộng đã vang lên trong đầu: - Thường Nhạc, đây là khí thế long tộc em, anh có thể hấp thụ được bao nhiêu thì hấp thụ đi.

- Thế thì anh cũng không khách khí. Thường Nhạc hít một hơi thật sâu, sức mạnh điên cuồng lao vào trong thân thể.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 463: Lựa Chọn Và Vứt Bỏ

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Hi hòa hi hi dĩ phổ huệ xu âm tắc viễn phúc Nguyệt hoa bính bính nhi thôi triều thủ tín nhi vô ương. Thục tại chấp nam minh chi tử phù? Lệnh đại khối nhi tiễu nhiên vận củ. Ngô dục kỳ bắc thần chi thần mục khuy thiên lý nhi chiêu tích quy hàng. Đắc tri chân nhân bất ẩn thiên lý vị thương. Khi Thường Nhạc hấp thu long khí, âm thanh giòn tan của Đệ Nhị Mộng không ngừng quanh quẩn trong đầu hắn.

Thường Nhạc cảm thấy nội lực trong người càng ngày càng tràn đầy, mỗi một lỗ chân lông đều bắt đầu mở ra, thậm chí các tế bào cũng bắt đầu nở ra, Thường Nhạc bỗng nhiên mở mắt.

Lúc này, Đệ Nhị Mộng cũng mở mắt, cô quan tâm nhìn chằm chằm Thường Nhạc: - Thế nào, cơ thể cảm thấy ra sao?

Thường Nhạc duỗi thân một chút, cảm thấy sức mạnh toàn thân dường như tiến vào một trình tự hoàn toàn mới, đáng tiếc lại không tìm thấy một đối thủ bồi luyện ngang tài ngang sức!

Thường Nhạc khẽ hôn một cái lên trán Đệ Nhị Mộng, mặt cô không tự chủ đỏ lên: - Được rồi, người ta đều mệt mỏi rồi, anh đi ra ngoài đi.

Cũng không quan tâm Thường Nhạc có đồng ý hay không, cô trực tiếp đẩy Thường Nhạc ra ngoài cửa.

- Chẳng lẽ là vì mình quá dung mãnh?

Thường Nhạc đứng ở ngoài cửa, trên mặt lộ ra nụ cười kỳ quái.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, lão đại, người cậu muốn tớ đã hẹn xong rồi. Vừa mới đi vào đại sảnh, tên nhóc Lạc Phong kia giống như âm hồn từ trong bóng đêm chui ra.

- Ha ha, rất tốt!

Trong ánh mắt Thường Nhạc bạo phát ra ánh hào quang tinh nhuệ, bản thân chờ chính là giờ khắc mày, nếu đến nước Mỹ mà ko ai biết đến như vậy, bất kể đối với ai đều là một chuyện đáng tiếc.

Thủ lĩnh Điểm G vĩ đại, người đàn ông ưu tú nhất thế giới, Thường Nhạc đại thiếu gia làm sao có thể không có tiếng tăm gì ở nước Mỹ.

Một vài nhân vật lớn của nước Mỹ nhận được lời mời của Thường Nhạc thiếu gia tại một trong những khách sạn xa hoa nhất nước Mỹ - Đường Nhân Lầu.

Bình quân chi phí mỗi bàn ăn ở đây tuyệt đối là số tiền tiêu đủ trong ba tháng của gia đình bình thường, vì vật Đường Nhân Lầu còn có một tên gọi khác là: Tam Nguyệt Lầu.

Tuy rất đắt đỏ những mỗi ngày đều đông nghìn nghịt. Ngày hôm nay lại có chút khác biệt với những ngày thường khác, Đường Nhân Lầu chẳng những không hề đông nghẹt mà tất cả các bàn đều trống không.

Ông chủ Đường Nhân Lầu cũng không phải lo lắng kiếm tiền tối nay ở chỗ này mà có thể nghỉ ngơi một chút, bởi vì đã có thủ lĩnh Điểm G Thường Nhạc thay ông ta quản lý Đường Nhân Lầu.

Bận rộn nhất có thể tính là Lạc Phong, cậu ta phải không ngừng vó ngựa mà đưa thiệp mời đi chỉ được phát nhiều chứ không được phát ít, chỉ cần là phát ra rồi thì nhất định phải trả lời, nếu không có tin tức gì, vậy kẻ cuối cùng chịu tội vẫn là Lạc Phong.

https://thuviensach.vn

- Tiếp tục không có ai tới, xương cốt toàn thân tên nhóc Lạc Phong kia không hủy đi không được. Thường Nhạc day day hai mắt của mình, rõ là trông chờ mòm mỏi mà.

Đương nhiên, người thông mình đều biết, thiệp mời của Thường Nhạc là không cho phép từ chối, bất kể là hắc đạo hay bạch đạo.

Khoảng nửa canh giờ sau, toàn bộ Túy Phong Lầu đã chật kín người, trên mặt mỗi người đều mang theo vẻ mặt cổ quái. Bọn họ vừa hưởng thụ phục vụ xa hoa của nhân viên Đường Nhân Lầu vừa lặng lẽ chờ đợi chuyện mà Thường Nhạc sắp nói.

- Lão đại, những người nên đến đa số đều có mặt rồi. Cao Tiếu vội vội vàng vàng đi tới bên cạnh Thường Nhạc nhỏ giọng nói thầm, thần thái không khác tên trộm tiêu chuẩn là mấy.

- Ừ, tiến hành bước thứ hai! Thường Nhạc vừa lòng gật gật đầu, người tới dường như nhiều hơn chút, nhưng càng nhiều càng tốt, đạo lý cơ bản này hắn vẫn là hiểu được.

- Mọi người yên lặng một chút, yên lặng một chút. Thường Nhạc không nhanh không chậm đi tới tầng hai Đường Nhân Lầu, sau đó dùng lực phất phất tay.

Có lẽ bởi vì âm thanh tương đối nhỏ, tiếng la hét ầm ỹ của người trong Đường Nhân Lầu vẫn như cũ, Thường Nhạc khẽ nhíu mày:

- Phanh!

Âm thanh va chạm trong trẻo vang lên, chỉ thấy một cái bàn ở giữa bị Thường Nhạc đá lật lại. Lập tức, tất cả mọi người đều ngậm miệng, ai cũng biết người dám làm như vậy không nhiều, đương nhiên ai cũng không muốn va phải rủi ro này.

https://thuviensach.vn

- Như vậy mới đúng chứ!

Thường Nhạc vừa lòng gật đầu, sau đó nghiêm trang nói: - Đầu tiên xin tự giới thiệu một chút, tôi là Thường Nhạc, Thủ lĩnh của Điểm G vĩ đại nhất thế giới xã hội đen, rất hân hạnh được gặp các vị. Hiện tại tôi muốn hỏi mọi người một chút, lúc này đầu tư cái gì có lời nhất?

- Cổ phiếu!

- Thuốc phiện!

- Vũ khí đạn dược!

- Bất động sản!

Các loại đáp án lần lượt được nêu ra.

- Tất cả câm hết miệng lại cho tôi! Thường Nhạc gầm mạnh lên, ánh mắt giận dữ quét qua mặt mọi người, đau lòng nói: - Nước Mỹ là một quốc gia rất phát triển, tại sao có thể có nhóm người con lừa như mấy người chứ!

- Thường lão đại, vậy cậu nói cái gì kiếm lời được nhiều nhất?

Một thủ lĩnh phương diện xã hội đen thật cẩn thận dò hỏi.

Thường Nhạc đưa tặng người kia một ánh mắt thông minh, sau đó hắn nhảy lên một cái bàn, nghiêm trang nói: - Người ở trên đời này, chỉ có đem tiền đầu tư lên bản thân mình mới có thể kiếm lợi nhiều nhất.

- Đầu tư bản thân mình? Quan điểm này căn bản chưa có người từng nghe qua, tất cả mọi người ở phía dưới đều ngây ngốc nhìn Thường Nhạc.

- Phải, cần chính là hiệu quả này. Thường Nhạc nói thầm trong lòng, trên mặt lại lộ ra vẻ mặt hưng phấn: - Đương nhiên, đầu tư bất kỳ thứ gì đều là chết, mà người là sống, người giàu nhất thế giới Bill trước khi thành danh

https://thuviensach.vn

chỉ là một học sinh nghèo, người cuồng chiến tranh nổi tiếng thế giới trước khi nắm giữ nước Đức cũng không có bất kỳ quyền thế vọng tưởng gì. Dùng bộ não thông minh của các người nghĩ xem, nếu lúc ấy bất kỳ một ai trong các người trong thời khắc bọn họ bần cùng nhất tặng bọn họ một ít tiền tài, vậy các người sẽ được báo đáp gì?

Thường Nhạc lau lau nước miếng ở khóe miệng, ánh mắt như rắn độc nhìn chằm chằm đám đông phía dưới.

- Đúng vậy, nếu như chúng ta có thể đem tiền đầu tư lên người bọn họ, chúng ta có được chính là vinh hoa phú quý tha hồ hưởng thụ. Huyết Hổ ở trong đám người bừng tỉnh đại ngộ nói.

- Không sai, nói rất đúng, các người cho rằng thế nào?

Ánh mắt kia của Thường Nhạc đều sắp híp lại thành một đường kẻ.

Những người khác cũng thuận thế tán đồng, về phần rốt cuộc là đúng hay sai, bọn họ căn bản không suy xét!

- Hiện tại cũng có một cơ hội giống như vậy đặt trước mặt các người, các người dám đầu tư không? Thường Nhạc thấy lực chú ý của tất cả đều dồn lại lên người mình, hắn cảm thấy toàn thân có loại cảm giác thoải mái không nói ra được.

Đáng tiếc chính là trên người thiếu một chút hơi thở của vương giả.

- Cơ hội ở đâu, chúng tôi phải đầu tư! Ánh mắt Thường Nhạc rơi xuống người một tên lùn vừa kích động kêu lên.

Một người thanh niên trong đó sắc mặt lộ ra vẻ cổ quái, dựa theo tâm tính của Thường Nhạc đại thiếu gia, lợi ích thực sự tốt như vậy, bọn họ chỉ sợ ngay cả một ngụm canh cũng không được uống.

https://thuviensach.vn

- Nếu là đầu tư lên người Thủ lĩnh Thường Nhạc, tôi là người đầu tiên đồng ý. Đang lúc mọi người chờ đợi câu trả lời của Thường Nhạc, một người gầy giơ lên cánh tay mập mạp, cao giọng nói/

Cách người đó vài mét, một giọng nói khác cũng vang lên: - Đúng vậy, nếu như là Thường Nhạc lão đại mà nói, tôi tuyệt đối đầu tư, ai mà không đầu tư, chính là xem thường Thường Nhạc lão đại, chính là kẻ địch của mọi người.

Kẻ xướng người họa khiến người khác mơ hồ có chút manh mối. Đương nhiên, chẳng ai dám làm chim đầu đàn!

- Không sai, Điểm G tôi đang đứng ở giai đoạn phát triển dài hạn, sắp tới sẽ tiến quân vào hắc bạch đạo của nước Mỹ, nhưng thiếu chính là tài chính, cần các người phải đầu tư mạnh mẽ, nếu có thể nhận lời mời của tôi đến đây đã chứng minh các người có chút hiểu biết với Thường Nhạc tôi, đúng không? Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Đúng! Câu trả lời sau đó cũng rất hoàn chỉnh, những nhân vật này hẳn là đã thành tinh, bọn họ hiểu rõ hậu quả nghiêm trọng nếu đắc tội Điểm G.

Thường Nhạc nghe được câu trả lời, vừa lòng gật gật đầu, một ngón tay vung lên, chỉ thấy Lạc Vong dẫn người mang theo mấy cái rương đến chỗ Thường Nhạc, phủi tay, nâng cao âm lượng nói: - Ở đây có một phần hiệp nghị, bên trong ngoại trừ đầu tư lên bản thân tôi cũng có đầu tư làm giàu cộng đồng cộng tài.

Mọi người đều phải ký tên, sau đó mới có thể tham gia đầu tư, dựa theo những gì viết ở trên, chỉ cần giao tiền là có thể có lợi nhuận gấp mười, những người thông minh hẳn là hiểu được huyền cơ trong đó, có một bộ phận rất nhỏ bắt đầu ký tên, mà phần lớn người còn đang xem chừng.

Thường Nhạc đại khái quét mắt một vòng, mày lơ đãng nhíu lại.

https://thuviensach.vn

- Lão đại, những người ký tên đều là thương nhân đứng đắn bạch đạo. Lạc Phong ở bên cạnh cẩn thận nói.

- Cái gì?

Thường Nhạc nhíu mày chặt hơn, dựa theo suy nghĩ của chính mình, hắn nghĩ hắc đạo hắn là hăng hái ký tên, mà đám bạch đạo duy trì thái độ xem chừng mới đúng.

Chẳng lẽ bọn người kia thay đổi suy nghĩ rồi?

- Lạc Phong, cậu nói xem nguyên nhân là gì? Khóe miệng Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Lạc Phong sờ sờ mũi, thần sắc cổ quái nói: - Đoán chừng bọn họ là bởi vì nguyên nhân ước định giữa cậu và Kim đã truyền ra trong giới xã hội đen.

- Cái gì?

Thường Nhạc cũng ngây ngẩn cả người, chuyện tỷ võ của mình và Kim mình cũng vừa nhận được tin tức, sao bây giờ toàn bộ giới xã hội đen đều biết? Tuy nhiên, Thường Nhạc vốn là người thông minh, trong nháy mắt liền hiểu ra, đây hiển nhiên là kiệt tác của Siêu Cấp Chiến Sỹ.

Nếu đoán không nhầm, chuyện đánh cược giữa Điểm G và Siêu Cấp Chiến Sỹ đã truyền ra khắp giới xã hội đen thế giới, đây đương nhiên cũng là mục đích của bọn họ, làm cho mình không có đường lui thật sự là dụng tâm thông minh.

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc chuyển dời ánh mắt lên đám người kia, rất nghiêm ngẫm nói: - Những người còn lại có phải là đã đầu tư lên người Kim? Nếu đúng là như vậy, Thường Nhạc tôi cảm thấy vui mừng vì quyết định của mọi người!

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, chuyện hơi chuyển nói: - Đương nhiên, các người chọn Kim chẳng khác nào từ bỏ Thường Nhạc tôi.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 464: Vu Tộc Thần Bí 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhìn những người ở phía dưới yên tĩnh đứng ở đó, căn bản không coi lời nói của mình ra gì, ánh mắt Thường Nhạc không khỏi híp lại, chẳng lẽ mảnh đất nước Mỹ này có thể sinh ra anh hùng lớn mật?

Nghĩ đến đây, Thường Nhạc Ba Ba vỗ tay, hắn rất nghiêm túc nói: - Thật không ngờ các người chọn Kim trước mặt tôi. Thoáng dừng lại một chút, ánh mắt quét nhìn xuống phía dưới.

Đám nhân vật xã hội đen không lựa chọn Thường Nhạc, căn bản không dám đối diện với ánh mắt của Thường Nhạc, trong lòng họ hiểu rất rõ, nếu lựa chọn Thường Nhạc, vậy chính là kẻ địch của Kim, chính là kẻ địch của Siêu Cấp Chiến Sĩ nước Mỹ.

Đương nhiên, lựa chọn Kim, cũng chính là kẻ địchc ủa Thường Nhạc, hiện tại bọn họ đều bị vây trong hoàn cảnh này, có trời biết Thường Nhạc có hạ thủ với bọn họ hay không.

Thường Nhạc rất hài lòng với hiệu quả như vậy, uy thế của hắn chính là uy thế như vậy, trong mắt hắn lộ ra vẻ đăm chiêu: - Các người yên tâm, tuy các người không lựa chọn Thường Nhạc tôi, tôi cũng sẽ không giết các người.

Nghe được lời này, những người không chọn Thường Nhạc ở phía dưới đều thở phào một hơi, nếu Thường Nhạc thật sự muốn mạng của bọn họ, bọn họ muốn phản kháng, chỉ sợ có tâm mà lực không đủ.

- Tuy nhiên

https://thuviensach.vn

Lời nói của Thường Nhạc rất nhẹ, vừa chuyển một cái liền khiến tim của những người kia nhảy dựng lên, bọn họ rất rõ ràng, Thường Nhạc tuyệt đối không phải nhà từ thiện, mình sai có thể ôm ảo tưởng với hắn chứ.

Thường Nhạc rất hưởng dụng biến hóa nét mặt của bọn họ, hắn cảm thấy thứ này không thể thay thế bằng bất cứ việc gì: - Nếu Kim thắng chứng minh các người thành công, tôi chúc mừng các người. Nhưng một khi người thắng là Thường Nhạc tôi, vậy chứng minh các người cược sai, tôi yêu cầu các người dâng tất cả tài sản và tự nộp một cánh tay, thế nào? Thường Nhạc không nhanh không chậm nói.

- Thường Nhạc, anh làm vậy cũng lấn hiếp người quá đáng quá! Một nhân vật xã hội đen trong đó không kìm nổi kêu lên.

Mắt Thường Nhạc híp lại, khẽ nhíu mày nói:

- Tôi rất ghét có người đề xuất kháng nghị.

Lời vừa dứt, Thường Nhạc bắt đầu cử động. Động tác nhìn như rất chậm kia nhưng lại rất nhanh, ngay khi nhân vật xã hội đen kia còn chưa kịp phản ứng, cả người đã bị Thường Nhạc xoắn lại.

Do chỗ cổ bị xoắn lại, nhân vật xã hội đen kia liều mạng phản kháng, nhưng phản kháng đó không có chút hiệu quả. Rắc! Tiếng xương vỡ vụn trong trẻo truyền đến lỗ tai mọi người.

Sắc mặt bọn họ liền thay đổi, bọn họ cuối cùng cũng tỉnh ngộ, đây là Thường Nhạc, thủ lĩnh xã hội đen Điểm G, là nhân vật lòng lang dạ sói cấp tiêu chuẩn, không phải nhà từ thiện.

Thông qua việc vừa rồi Thường Nhạc nhẹ nhàng như thường giải quyết xong sinh mạng một con người, đối phương thậm chí ngay cả cơ hội để phản ứng căn bản đều không có, trong lòng mỗi người bọn họ đều rõ ràng, Thường Nhạc muốn giết bọn họ, còn đơn giản hơn giết một con kiến.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, người có thể khiêu chiến với Kim thì sao có thể so sánh với người bình thường.

Thường Nhạc phủi tay: - Tục ngữ nói rất đúng: Đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, các ngươi đều có thể quay về chờ tin tức rồi.

Những người kia nghe nói như thế, ánh mắt đều sáng lên, ngay khi Thường Nhạc vừa dứt lời, bọn họ liền đi ra ngoài.

Nhìn bóng dáng đám người dần biến mất, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, ban đêm ở nước Mỹ thật sự rất phấn khích.

- Lạc Phong, Cao Tiếu, hai người về trước đi.

Thường Nhạc duỗi cánh tay một cái, cảm thấy toàn thân thoải mái vô cùng.

- Lão đại, vậy chúng tôi về trước. Cao Tiếu nhìn Đệ Nhị Mộng ở bên cạnh, trên mặt lộ ra nụ cười kỳ quái, lão đại cùng chị dâu bồi dưỡng tình cảm, đám người như mình ở bên cạnh không phải là làm bóng đèn sao.

- Ha ha, lão đại đi đâu thì em đi đó. Tiểu Bảo không hề tự giác như đám người Cao Tiếu, cô lôi kéo cánh tay nhỏ của Vũ Dực, rất ngoan cố đứng trước mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc thật sự muốn một cước đá bay Tiểu Bảo đi, nhưng lý trí nói cho hắn, không thể làm như vậy, đắc tội tiểu bảo bối này không phải là chuyện đơn giản.

- Chúng ta xuất phát thôi! Thường Nhạc kéo tay Đệ Nhị Mộng đi ra ngoài.

- Lão đại, đi đâu vậy? Tiểu Bảo trừng hai mắt, rất ngạc nhiên hỏi.

- Một nơi thần bí.

Câu trả lời của Thường Nhạc khiến Tiểu Bảo rất không hài lòng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bảo bĩu môi kéo Vũ Dực ra ngoài.

Mục tiêu của Thường Nhạc rất đơn giản, rừng cây thần bí, Tiểu Bảo thế nào cũng không ngờ tới, lão đại của mình lại có thể rời khỏi nước Mỹ, đi đến nơi rách nát như vậy.

Ở đây, đường đi chỉ đủ để đặt chân khiến Tiểu Bảo buồn bực thiếu chút thì khóc lên.

- Các người là ai, dám tùy tiện đi vào rừng của Vu Tộc chúng tôi.

Ngay khi Tiểu Bảo cảm thấy vô vị buồn tẻ, một âm thanh vô cùng trầm thấp đột ngột vang lên.

Đối phương là một gã trung niên hơn bốn mươi tuổi, cả người thoạt nhìn rất bình thường, nếu không phải trên người gã tràn đầy hơi thở cao thủ, tin rằng ném vào trong biển người thì tuyệt đối không ai có thể tìm ra gã.

- Người cứu Vu Tộc các người!

Thường Nhạc híp nửa mắt lại, trước mặt người trung niên, không sao cả nói.

- Hừ, kiêu căng ngạo mạn, người nào tự tiện làm loạn Vu Tộc, tất phải chết. Thần thái nói chuyện của người trung niên rất bình tĩnh, dường như tính mạng của Thường Nhạc hoàn toàn nằm trong tay gã.

- Phải chết? Chẳng lẽ Nữ Vu không nói cho các người mục đích tôi tới? Thường Nhạc ngẩn ra, Nữ Vu, Thần Vu và Quỷ Vu tới đây trước là chuyện sắp đã sắp xếp xong.

- Hừ, Thánh nữ của chúng tôi căn bản không về. Sát khí trên người người trung niên bắt đầu xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Cũng ngay trong chớp mắt này, tay Thường Nhạc bắt đầu chuyển động, nắm tay biến hóa điên cuồng đánh tới người trung niên.

Thần sắc người trung niên khẽ thay đổi, gã không ngờ thân thủ Thường Nhạc lại lợi hại như vậy, thân hình theo bản năng di chuyển sang bên cạnh.

- Cẩn thận dưới chân. Giọng nói ôn hòa của Thường Nhạc ghé vào lỗ tai người trung niên nói, tâm thần gã căng thẳng, trong chớp mắt, chân rơi vào trong bùn đất phía dưới.

- Cổ cậu

Người trung niên không thể ngờ được Thường Nhạc sẽ dùng Cổ. Hơn nữa lại có thể dùng thuần thục như vậy, thân hình gã lay động một trận, do bản thân có sức mạnh hùng hậu cho nên trong khoảng thời gian ngắn vẫn chưa ngã xuống.

Gã miễn cưỡng hít một hơi, thân hình chợt lóe sang bên cạnh.

- Bịch!

Còn chưa di chuyển được hai bước, một nắm tay đã hung tợn đánh vào đầu gã, nắm tay đó chính là của Tiểu Bảo.

- Ra đây!

Ngay khi Tiểu Bảo đánh bại người trung niên, Thường Nhạc bỗng nhiên lạnh lùng nói với bên cạnh.

Bụi cỏ đột nhiên rung lên, sau đó lại khôi phục vẻ tĩnh lặng.

Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc cảm thấy hơi thở như có như không phong tỏa chính mình. Chỉ cần mình thoáng cử động, công kích của đối phương sẽ lũ lượt mà đến.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Thường Nhạc thậm chí có thể đoán được đối phương sẽ không cho mình có cơ hội thả Cổ. Đồng tử hắn co lại, khí cơ dần dần phóng về một nơi.

Đệ Nhị Mộng đứng cạnh Thường Nhạc lại không hiểu ra sao cả nhìn người đàn ông của mình, luồng áp lực khổng lồ Thường Nhạc cảm giác được nhưng cô lại không có bất kỳ áp lực nào.

- Sao có thể như vậy? Thông qua biến hóa sắc mặt của Thường Nhạc, Đệ Nhị Mộng cuối cùng cũng tỉnh ngộ.

- Xoạt!

Trong khu rừng đêm, một loại âm thanh phá không xuất hiện, trong chớp mắt, Đệ Nhị Mộng nhìn thấy một bóng dáng hư ảo điên cuồng lao thẳng tới Thường Nhạc.

- Đến thật tốt.

Thường Nhạc hưng phấn nắm tay, đã lâu không có loại cảm giác như vậy, chỉ thấy tay trái hắn xuất hiện một luồng sáng, tay phải đầy sức mạnh gần như đồng thời đánh ra.

- Bịch bịch! Thường Nhạc lảo đảo lui về sau hai bước, khuôn mặt hồng hào trở nên tái nhợt, mà bóng dáng hư ảo kia cũng đồng thời lui ra sau một bước.

Đệ Nhị Mộng lúc này mới nhìn rõ, cái bóng hư ảo trước mắt này không ngờ chính là một con hồ ly Địa Hồ, diện mạo vô cùng kỳ lạ, bất kể là ánh mắt hay cái mũi, thân hình, thoạt nhìn rất cường tráng nhưng lại đáng yêu. Đệ Nhị Mộng hiểu, đây nhất định không phải con hồ ly bình thường!

Nếu là hồ ly bình thường, chỉ sợ sau kích thứ nhất kia đã có thịt hồ ly để ăn.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lau lau máu nơi khóe miệng, trong mắt tràn ngập vẻ hưng phấn, không ngừng lẩm bẩm nói thầm: - Thật tốt quá, thật tốt quá.

Vừa dứt lời, thân hình Thường Nhạc lại đánh tiếp, tay trái vẫn là ánh hào quang, tay phải vẫn nắm thành quyền, nhưng ánh sáng lần này càng mạnh mẽ, nắm tay tràn đầy sức mạnh khổng lồ.

- Bịch!

Thường Nhạc lảo đảo lùi lại phía sau hai bước, mà con hồ ly kia lại lùi bốn bước.

- Lại!

Lần này Thường Nhạc căn bản không nghỉ ngơi, nắm tay hơi nắm chặt lại, thân hình xông thẳng về phía trước.

- Bịch!

Mộng Thường Nhạc ngồi phịch xuống đất, mà con hồ ly kia lảo đảo một hồi rồi cũng ngã xuống.

Tiểu Bảo kinh hãi há mồm trợn mắt nhìn tất cả, có thể đánh ngã lão đại của mình, chuyện này thật không thể tin nổi?

- Lại, tiếp tục.

Khi hồ ly kia thở hồng hộc, Thường Nhạc tiếp tục đứng dậy, nắm tay hơi hơi nắm lại, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm nó.

Dòng khí lưu màu đen mơ hồ như ẩn như hiện được che dấu trong thân hình Thường Nhạc cuối cùng cũng lộ ra.

Khí hậu quỷ dị khác nhau trên từng khu vực khiến toàn thân Thường Nhạc thay đổi, hơi thở không ai có thể cân nhắc, nắm tay hắn hơi hơi giơ lên,

https://thuviensach.vn

không khí xung quanh dần dần ngưng lại.

- Phá! Khi hồ ly lại nhào về phía Thường Nhạc, nắm tay đánh mạnh ra, lực xuyên thấu mạnh mẽ này có tốc độ gần như tia chớp.

Hồ ly cũng cảm thấy được nguy cơ, xung quanh thân hình nó xuất hiện thứ ánh sáng màu trắng, khi lực phá màu đen chạm vào ánh sáng màu trắng, nó bị cản lại.

- Thoải mái!

Thường Nhạc chẳng những không kinh ngạc, ngược lại còn lộ ra vẻ mặt hưng phấn, có thể đỡ được một kích của mình, như vậy bản thân có thể dễ dàng sử dụng long khí đã dung hợp của Đệ Nhị Mộng.

Nội khí trong cơ thể, giữa dòng khí màu đen quỷ dị càng ngày càng tập trung, dường như hoàn toàn dung hợp với hắc ám.

Hồ ly kia dường như cảm giác được trong cơ thể người xa lạ kia mang theo khí thế hùng mạnh vài phần quen thuộc, thân hình vốn đang giãy dụa run rẩy đột nhiên nằm sấp xuống mặt đất, dương móng vuốt về phía trước, một nhánh cây bị nó bẻ gãy.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 465: Vu Tộc Thần Bí 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Mẹ ơi!

Thường Nhạc và đám người Đệ Nhị Mộng đồng thời mở mắt ngây ngốc, chỉ thấy con hồ ly bắt đầu đung đưa nhánh cây, lá vàng khô trên nhành cây đó lơ lửng bên trên khiến bọn họ đều không tự chủ được liên tưởng đến hai từ: "Đầu hàng".

Ngôn ngữ thân thể thông dụng trên toàn thế giới, không ngờ con hồ ly này lại sử dụng thuần thục như vậy, Thường Nhạc buồn bực, sức mạnh đang tụ tập trên nắm tay của hắn kia, hắn đấm mạnh xuống đất làm sinh ra những tiếng nổ long trời lở đất. Con hồ ly run rẩy xoa xoa móng vuốt của mình, mà Thường Nhạc hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi đến phía con hồ ly vỗ đầu nó.

Tay chỉ về phía người trung niên đang ngất đi, mở miệng nói:

- Mày cùng phe với lão ta hả?

Con hồ ly vội vàng lắc đầu, hướng móng vuốt về phía rừng rậm, hiển nhiên í của nó là nó thuộc loại động vật tự nhiên trong rừng.

Thường Nhạc dùng ánh mắt quái dị nhìn khu rừng, tùy tiện chạy ra một con súc sinh mà cũng lợi hại như vậy, mình vừa rồi tuy rằng đánh vô cùng tự nhiên phóng khoáng, nhưng kỳ thật trên vài phương diện đã tính hết toàn lực, nếu tiếp tục làm ra cái gì, chỉ sợ mình sẽ phải sợ chạy trối chết mất.

- Thôi đi, thấy mày lẻ loi hiu quanh như vậy, chi bằng theo tao lăn lộn.
Thường Nhạc cúi đầu cẩn thận suy tính hồi lâu, sau đó mới thiện tâm nói.

https://thuviensach.vn

Hồ ly lén lút liếc Thường Nhạc, nghe thấy Thường Nhạc muốn thu nhận nó, nó vội vàng gật gật đầu.

- Thường Nhạc, nếu anhh muốn mang một con hồ ly lớn như vậy vào hội, nhất định sẽ gây ra rắc rối không cần thiết. Đệ Nhị Mộng cũng là suy nghĩ chu toàn, con hồ ly trước mặt này lớn hơn vài lần so với hồ ly bình thường.

Thường Nhạc ngẫm nghĩ mọt chút, Mộng Nhi nói cũng có lý, hắn thầm nói: - Mang vào thành phố sau này rất phiền toái. Nếu không mang theo mà trực tiếp thả nó thì không phù hợp với tính cách của bản thiếu gia. Thôi đi, làm thì ăn, lần trước ăn qua thịt hồ ly, mùi vị cũng k tệ.

Hồ ly nghe được câu này, thân thể to lớn chấn động run rẩy, chỉ thấy một ánh sáng màu trắng phóng lên cao trong nháy mắt. Con hồ ly khổng lồ lúc đầu không ngờ đã biến thành một tiểu hồ ly vô cùng đáng yêu.

Thường Nhạc và Đệ Nhị Mộng ngơ ngác nhìn nhau, trong đó ánh mắt Tiểu Bảo hơi giật giật: - Lão đại, nếu như nhỏ hơn chút nữa thì tốt hơn. Như vậy thịt của nó càng non. Ha ha.

Tiểu hồ ly sợ tới mức lảo đảo một trận, móng vuốt vội vàng nắm ống quần Thường Nhạc lay lay.

- Oa, hồ ly thật đáng yêu. Bên này đang thảo luận ăn như thế n ào, Đệ Nhị Mộng ở bên kia đã hai mắt tỏa sáng lao tới.

Nhìn thấy tiểu hồ ly tự nhiên phát ra thiên tính yêu sủng vậy, lao vào ôm tiểu hồ ly vào trong lòng.

Tiểu hồ ly ban đầu tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục khi được Đệ Nhị Mộng ôm vào lòng, trong chớp mắt lập tức tinh thần sáng sủa thần thái như xuân.

https://thuviensach.vn

- Củ cuối thật, kẻ háo sắc này. Ngực của Đệ Nhị Mộng chỉ có mình được chạm vào, bây giờ bị tiểu hồ ly dùng móng vuốt vuốt ve, Thường Nhạc gầm lên giận dữ.

Mắt thấy người chuẩn bị đánh tới, Đệ Nhị Mộng điềm nhiên cười ôm tiểu hồ ly đi tới phía trước.

- Lão đại, làm sao với người kia bây giờ?

Nhìn thấy sắc mặt Thường Nhạc có chút không tốt, con mắt xinh đẹp của Tiểu Bảo nheo lại.

- Tiểu Bảo, sau khi đến Vu Tộc, nhất định phải tìm cơ hội làm thịt con ranh kia. Lão đại phải đi làm cái tăm. Thường Nhạc khẽ nắm chặt tay, buồn bực nói.

- Lão đại, là chao dầu hay hấp? Tiểu Bảo vô cùng hiểu chuyện phối hợp.

Phía trước, thân hình tuyết trắng của tiểu hồ ly đang bị Đệ Nhị Mộng ôm trên tay chơi đùa run rẩy, ánh mắt theo bản năng nhìn xung quanh.

Trải qua một đên một nhọc, rốt cuộc cũng tới đích của cuộc hành trình: Chỗ ở của Vu Tộc hiện ra vô cùng sáng sủa quyến rũ.

- Móa.

Nhìn tình cảnh trước mặt, Thường Nhạc nao nao. Trong suy nghĩ của hắn, khu vực của Vu Tộc hẳn phải là nơi rất quê mùa.

Mà nơi hiện ra trước mắt dường như còn náo nhiệt hơn thành phố, dường như tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng thừa dịp thời tiết đẹp khó thấy đi ra ngoài dạo chơi. Đương nhiên, rất nhiều người ở đây đều mặc trang phục cổ đại, đương nhiên cũng có vài ngược mặc trang phục hiện đại, nhìn qua có cảm giác chẳng ra sao cả.

https://thuviensach.vn

Đám người như nước chảy, các loại cửa hành tranh nhau khai trương, bất luận là người dân bình thường hay thiếu phụ áo lưới đai ngọc, thiếu nữ tay áo thướt tha, thiếu niên áo xanh hay công tử quý tộc áo gấm lông chồn, tất cả đều có bộ mặt vui như tết.

Thương phẩm bày đầy các sạp hàng trên đường, đủ loại kiểu dáng, rực rỡ muôn màu: lăng la tơ lụa, hộp phấn son, phụ tùng tinh xảo, tinh phẩn đặc sắc làm cho người ta không kịp nhìn, hoa cả mắt.

- Thật không ngờ nơi này vậy mà chẳng khác gì chốn bồng lai. Nhìn cảnh tượng phồn hoa trước mắt, Thường Nhạc tán thưởng nói. Xem ra anh hùng có đất dụng võ rồi, trong đầu hắn cũng nghĩ tới Băng Xuyên lúc đó chẳng phải cũng là thế giới mới tinh sao?

- Các mỹ nữ Vu Tộc nghe cho kỹ: Người đẹp trai tiêu sái nhất thế giới Thường đại công tử đến.

Ai cũng không ngờ Thường Nhạc lại hô lên một câu như vậy.

Tiểu Bảo và Vũ Dực vốn đang dán chặt lấy Thường Nhạc, trong phút chốc duy trì khoảng cách với hắn, có trời biết loại chuyện này mất mặt thế nào.

- Tránh ra, tránh ra.

Bỗng nhiên Thường Nhạc phát hiện phía trước có một đám người đang vây lại, hắn mừng rỡ vội vàng chen vào bên trong, loại chuyện náo nhiệt như vậy làm sao có thể thiếu Thường đại thiếu gia?

- Xúi quẩy! Trải quả tram cay nghìn đắng mới chen vào trong đám người, khi Thường Nhạc nhìn thấy một người trung niên hấp hối nằm trên mặt đất, hắn gào lên.

Từ tình hình của đối phương, hắn là một người bệnh, tuy nhiên Thường Nhạc cho tới giờ chưa bao giờ làm loại chuyện lấy lòng gì.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa mới chuẩn bị rời khỏi, ánh mắt lướt qua tấm bảng bên cạnh có dòng chữ "Bán mình cứu cha!". Mắt Thường Nhạc lập tức sáng lên, thân hình thoáng cong lại, cẩn thận nhìn mặt người con gái quỳ trên mặt đất.

- Hơi nhỏ? Tiếp xúc với gương mặt non nớt kia, Thường Nhạc thoáng chần chờ một chút, nhưng lập tức an ủi bản thân: - Có còn tốt hơn không, nhân cơ hội này truyền đi danh tiếng Thường Nhạc mình ở Vu Tộc.

Đương nhiên, Thường Nhạc chủ yếu vẫn là nhìn cô gái trước mắt chỉ khoảng mười một mười hai tuổi nhưng đã có dáng bộ của một mỹ nhân, đoán chừng sao khi tỉ mỉ bồi dưỡng sẽ có tiền đồ rất tốt.

- Mọi người im lặng một chút! Thường Nhạc nghĩ thông suốt, lập tức hét lên với đám người xung quanh, không gian lập tức yên tĩnh trở lại. Tất cả ánh mắt đều nhìn về phía Thường Nhạc, còn trong mắt thiếu nữ kia thì tràn đầy chờ mong.

Đám người Tiểu Bảo ở phía ngoài nghe thấy giọng nói của Thường Nhạc, trong đầu không tự chủ phản ứng nghĩ: "Thiếu gia lại bắt đầu lừa gạt rồi".

Thường Nhạc bày ra tạo hình đẹp trai tiêu sái nhất, động tác phóng khoáng đẹp đẽ nhất, trong tạo dáng đó không thiếu đi khí chất tao nhã đã lập tức hấp dẫn rất nhiều ánh mắt của thiếu nữ.

Lại thấy Thường Nhạc không nhanh không chậm đi tới trước mặt người trung niên kia, trên khuôn mặt đẹp trai phong độ bày ra ý thương hại, miệng ôn hòa nói: - Thế gian sinh ra tà ác đồng thời cũng sinh ra chính nghĩa, thần Ánh Sáng vũ đại xin ban cho tôi sức mạnh cứu vớt con dân trung thực.

Lời vừa dứt, một luồng ánh sáng thánh khiết giống như từ trên trời giáng xuống bao phủ Thường Nhạc, sau đó liền theo ý Thường Nhạc mà bao trùm lên người trung niên kia.

https://thuviensach.vn

Hơi thở rực rỡ khiến gần như mỗi người đều cảm thấy một loại yên bình, thân hình người trung niên vốn hấp hối lơ đãng run rẩy, sau đó từ từ mở mắt cố gắng cử động.

Cô gái non nớt kia vội vàng nâng cha mình dậy, cô kích động nói: - Cha cảm thấy cơ thể thế nào?

Người trung niên gật gật đầu, ánh mắt sùng bái nhìn về phía Thường Nhạc, lại cung kính cúi xuống: - Người trẻ tuổi, cảm ơn cậu đã cứu mạng tôi, Dã Phong tôi nguyện cả đời theo cậu.

Người người xem xung quanh đều quỳ lạy trên mặt đất, miệng bắt đầu lầm bầm: - Thần ánh sáng vĩ đại, xin phù hộ tôi, tội nguyện ý trở thành con dân của ngài.

Tiểu Bảo vẻ mặt cổ quái nhướng lên nhìn cảnh tưởng trước mắt, trên đầu cô hiện lên một dấu chấm hỏi thật to: - Thần ánh sáng không lẽ có thân thích với thiếu gia của chúng ta?

Những người Vu Tộc đó tận mắt thấy Thường Nhạc dùng sức mạnh thần thánh cứu vớt người trung niên, bọn họ cảm thấy Thường Nhạc là trời phái xuống. Thậm chí Thường Nhạc còn nhìn thấy trong đám người có mấy thiếu nữ tướng mạo xinh đẹp một chút, trong mắt các cô tràn đầy sung bái, đoán chừng đầu ngón tay mình chỉ thoáng chỉ một cái thôi, các cô sẽ cởi sạch quần áo nhào lên.

- Thần vĩ đại cần chính là sự thanh tâm chứ không phải cần các người quỳ lạy, tất cả đứng lên đi. Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy, khoác lên cái áo khoác thần thánh cũng là một chuyện tốt.

Hắn khẽ vung tay, đám người quỳ trên mặt đất cảm giác được thân hình mình bắt đầu từ từ nổi lên mà không hiểu tại sao.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Thường Nhạc muốn rời đi, người trung niên căng thẳng nói: - Ân công xin dừng bước.

- Móa, phản ứng chậm thế, lãng phí biểu tình của mình! Mặc dù nghĩ như vậy nhưng ngoài mặt Thường Nhạc vẫn rất ôn hòa và thánh khiết.

- Tiểu Bảo, chị làm gì đó? Vũ Dực phát hiện Tiểu Bảo bên cạnh bỗng nhiên đi về phía ngoài, cô kinh ngạc nói.

- Đi tìm chỗ nôn. Nhìn loại thần thái này của Thường Nhạc, Tiểu Bảo cảm giác được dạ dày mình bắt đầu cuộn lên. Thần ánh sáng? Nếu thành ánh sáng là nữ giới thì thiếu gia của mình đã sớm lao đến rồi.

- Dã Phong cảm ơn ân công cứu mạng, nhưng Dã Phong vẫn hy vọng ân công có thể giúp tôi một chuyện. Người trung niên vẻ mặt cung kính nói.

Đơn giản chỉ nhìn thái độ người khác đối với mình, Thường Nhạc cũng quyết định sẽ giúp một lần, hắn gật đầu một cái: - Nói đi, chỉ cần là chuyện có thể làm được, Thường Nhạc tôi nhất định sẽ giúp đến cùng.

- Bởi vì Dã Phong còn có một tâm nguyện chưa xong, nên tôi muốn gửi gắm con gái cho ân công. Dã Phong đưa con gái bên cạnh đến trước mặt Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng không khách khí, dù sao có thần ánh sáng ở trên đầu, mọi chuyện đều là thương thế nhân, hắn thản nhiên nhận cô gái.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Dã Phong, ông yên tâm đi làm chuyện của mình đi, chỉ cần Thường Nhạc tôi còn sống một ngày, nhất để sẽ để con gái ông sống cuộc sống hạnh phúc.

- Cảm ơn!

Dã Phong nhìn Thường Nhạc thật sâu, rồi xoay người rời khỏi nơi này.

- Lão đại, bước tiếp theo chúng ta nên làm thế nào? Nhìn thấy Dã Phong rời đi, Tiểu Bảo giống như báo săn chui ra, trực tiếp kéo cô bé kia về phía mình, vẻ mặt đề phòng nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

Thường Nhạc rất khinh bỉ nhìn Tiểu Bảo một cái, mình tram cay nghìn đắng lăn lộn mới có được mỹ nữ, trong chớp mắt lại bị Tiểu Bảo lôi đi, thật là đáng tiếc!

Tiểu Bảo vỗ vỗ đầu cô gái nhỏ, nghiêm túc nói nói: - Bắt đầu từ giờ, chị là chị của em, hắc hắc, nói với chị, em tên là gì?

Cô gái chuyển ánh mắt từ người Tiểu Bảo đến người Thường Nhạc, rất thật thà nói: - Em tên là Tiểu Ngoan.

- Tiểu Ngoan

Tiểu Bảo nghe thấy cái tên này cảm thấy rất hứng thú, nhưng lời còn chưa nói hết đã bị Thường Nhạc kéo đi.

- Tiểu Bảo, cũng đến lượt lão đại phát uy rồi. Thường Nhạc đẩy Tiểu Bảo sang một bên, sau đó trầm giọng nói: - Hắc Vu Tộc chẳng lẽ không có ai

https://thuviensach.vn

làm chủ sao?

Giọng nói của Thường Nhạc rất nhỏ, nhưng trong nháy mắt đã truyền khắp nơi, tất cả mọi người đều sững sờ, trong nháy mắt tất cả ánh mắt tập trung bên người Thường Nhạc.

- Anh anh không phải là người Hắc Vu Tộc?

Không biết ai là người lên tiếng hỏi, một câu gần như khiến tất cả mọi người kích động nhìn Thường Nhạc, trong mắt bọn họ tràn đầy là vẻ khiếp sợ, kinh ngạc.

Mắt Thường Nhạc híp lại, hắn nhớ rất rõ ràng, người của Hắc Vu Tộc sau khi bị nhốt ở trong này, những người ở bên trong vĩnh viễn không được ra ngoài, người ở ngoài cũng bởi vì tìm không ra đường tới Hắc Vu Tộc nên cũng không vào được.

Mấy tram năm nay, ngẫu nhiên xuất hiện một Thánh nữ thiên tài kia mới có thể tìm được cái gọi là Cổ Vương, nếu mình không phải là được em gái Nữ Vu giảng giải cho rất nhiều lần, chỉ sợ cũng không thể tìm được nơi này.

- Không sai, tôi không phải là người Hắc Vu tộc các người. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, xem ra đám người Vu Tộc này rất muốn ra ngoài, nhưng chính là cái loại dục vọng mãnh liệt muốn đi ra ngoài mới là thứ Thường Nhạc cần.

- Vương Vương Chẳng lẽ là Cổ Vương điện hạ giá lâm?

Rất nhanh, từ phía xa truyền đến tiếng già trẻ kích động, giữa đám người mở ra một con đường, chỉ thấy một cái xe ngựa hào hoa từ đi về phía này.

- Tham kiến Hắc Vu Vương bệ hạ! Người xung quanh gần như không hẹn mà cùng quỵ xuống đất.

https://thuviensach.vn

Hắc Vu Vương trước mắt này có vóc người cao gầy, cái mũi dài như mỏ ưng, hai mắt hõm sâu. Nếu không phải thi thoảng lóe ra tinh quang, không khỏi khiến người hoài nghi gã có phải là tên tửu sắc vô độ không.

Trên khuôn mặt đoan chính che những nếp nhăn mỏng manh, đôi môi xanh đỏ được một cái mền che lấp, vương miện kim quang long lánh, làn da là loại trắng nõn không khỏe mạnh.

Nếu không phải vương miện trên đầu và hoàng bào trên người, thật không có cách nào liên hệ người trước mặt này với Hắc Vu tộc Vương.

Thường Nhạc khẽ nhíu mày lại, đã là niên đại gì rồi mà vẫn còn Hoàng đế, quả thực không thể tin nổi.

Ở đây cũng chỉ có đám người Thường Nhạc không quỳ xuống, cho nên thoạt nhìn rất bắt mắt Hắc Vu Vương, ánh mắt gã trực tiếp bức tới Thường Nhạc.

- Tôi không phải là cái gì Cổ Vương, nhưng tôi có thể cứu các người. Thường Nhạc rất khó chịu với loại ánh mắt này của Hắc Vu Vương, trong ánh mắt kia tràn đầy vẻ đăm chiêu.

- Cứu chúng tôi? Cậu cậu rốt cuộc là ai? Hô hấp Hắc Vu Vương ngừng lại, nhìn chằm chằm Thường Nhạc.

- Thường Nhạc.

- Thường Nhạc là ai?

Thường Nhạc cảm thấy mình báo tên ở khu vực của Hắc Vu Tộc căn bản không có chút tác dụng nào, hắn hít sâu một hơi: - Thánh nữ của Hắc Vu tộc các người cho là tôi có thể cứu các người, vì vậy tôi tới đây.

https://thuviensach.vn

Hắc Vu Vương căn bản không nghi ngờ lời nói của Thường Nhạc, cho dù Thường Nhạc nhắm mắt lại nói lời bịa đặt gã vẫn tin tưởng vô điều kiện. Phải biết rằng Hắc Vu tộc bọn họ chờ đợi Cổ Vương cứu vớt đã hơn tram năm, bây giờ thật vất vả mới đợi được, vì sao bọn họ lại không tin?

Vì nguyên nhân là trở ngại thân phận, gã chỉ có thể ẩn tình đưa tình nhìn chằm chằm Thường Nhạc, sau đó vung tay nói: - Dùng kiệu tám người khiêng mời Thường Nhạc về.

Tư Đồ Lôi Minh vẫn luôn yên lặng ngồi một chỗ, trên khuôn mặt anh tuấn nhìn không ra chút biến hóa.

Đối diện Tư Đồ Lôi Minh là một cô gái rất xinh đẹp, cô ta chính là Thánh nữ Bạch Vu tộc, ngoài cô ra còn có hai người trẻ tuổi, một người trong đó toàn thân đều lộ ra sát khí, cả người giống như một bảo kiếm sắc bén, gã chính là một trong những bộ hạ của Tư Đồ Lôi Minh, đang bị vây trong một đám cao thủ cùng đẳng cấp.

Gã kia là một người nhìn rất nho nhã yếu ớt, dường như một trận gió là có thể thổi ngã, nhưng ngay cả Tư Đồ Lôi Minh cũng không dám khinh thường người này.

- Kiếm, cậu có ý kiến gì với chuyện này không? Mắt Tư Đồ Lôi Minh di chuyển đi người toàn thân lộ ra sát khí, thản nhiên mở miệng nói.

Kiếm đưa tay sờ sờ đầu, mặt lộ ra nụ cười bất đắc dĩ: - Lão đại, hay là anh hỏi Như Văn đi, kẻ đó hẳn là có cách hay.

Như Văn khẽ nhíu mày, thần sắc nghiêm túc nói: - Lão đại, chúng ta hiện tại tuy rằng là liên minh với Thánh điện Quang Minh, nhưng dựa vào bọn họ không phải biện pháp giải quyết tốt nhất. Chúng ta nhất định phải nâng cao thực lực của chính mình, chỉ có như vậy mới có thể khiến Tân Long Nha đạt đến sự hùng mạnh chân chính.

https://thuviensach.vn

Tư Đồ Lôi Minh khẽ gật đầu một cái, gã không phải kẻ ngốc, đương nhiên rõ ràng lợi hại, dựa vào Thánh điện Quang Minh, coi như có thể đánh bại Điểm G, nhưng Tân Long Nha chỉ sợ vĩnh viễn đều phải khuất phục dưới Thánh điện Quang Minh.

Trên mặt Bạch Vu lộ ra nụ cười quyến rũ:

- Tư Đồ công tử, hiện tại Bạch Vu chúng tôi và Tân Long Nha của anh là đồng minh tốt nhất, chỉ cần anh đồng ý đưa người của Bạch Vu tộc chúng tôi ra, Bạch Vu Tộc nguyện ý không ràng buộcd để các anh đào tạo ra một đám cao thủ dùng Cổ, và sẽ cung cấp cho anh một đám cao thủ Bạch Vu tinh nhuệ, giúp anh chinh chiến thiên hạ.

Tư Đồ Lôi Minh không mở miệng nói chuyện mà di chuyển tầm nhìn lên người Như Văn.

- Lão đại, chuyện ở Pháp giao lại cho tôi đi. Như Văn đương nhiên hiểu nỗi băn khoăn của Tư Đồ Lôi Minh, giờ phút này, xã hội đen nước Pháp loạn thành một mảnh. Tân Long Nha vẫn tiền phục ở nơi này để đợi cơ hội, một cơ hội tuyệt đối có thể chiến được tiện nghi.

- Nhớ kỹ, đối thủ của chúng ta mặc dù là Thường Nhạc, nhưng cậu phải nhớ rõ, cho dù là Điểm G, hay là Tân Long Nha, chúng ta đều là người Trung Quốc, một khi phải lựa chọn, cậu nên biết phải làm thế nào! Tư Đồ Lôi Minh nhìn sau vào mắt Như Văn.

Thường Nhạc đương nhiên biết, mình đi tới Hắc Vu tộc, mà đối thủ của mình cũng tới Bạch Vu tộc.

Lúc này, Thường Nhạc đang hưởng thụ, hưởng thụ như một bâchj đế vương, Thường Nhạc đang nằm trên ghế thái sư, trái phải trước mắt là hàng hàng những cô gái, tất cả đều là mỹ nữ, mỹ nữ tuổi trẻ xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Các cô đều cọ lưng, mát xa, châm rượu cho Thường Nhạc, mà Đệ Nhị Mộng thì đang hếch cái miệng nhỏ lên đứng ở bên cạnh, bộ dạng thở phì phò kia thật là khiến người ta nhìn vừa buồn cười vừa tức giận.

Nhưng đồng chí Tiểu Bảo lại yên tâm nằm bên cạnh, cũng có người hầu hạ, hơn nữa còn là một gã thanh niên bảnh bảo, thoạt nhìn muốn bao nhiêu uy phong thì có bấy nhiêu.

- Thường điện hạ, ngài có điều kiện gì cứ việc nói ra. Con mắt Hắc Vu Vương sắp cười thành một đường chỉ, gã cái gì cũng không sợ, sợ là sợ Thường Nhạc thủy hỏa bất xâm, bây giờ nhìn lại hiển nhiên Thường Nhạc hắn là cái gì cũng xâm được.

Tiền vàng, mỹ nhân, chỉ là người có nhược được là được.

Thường Nhạc duỗi lưng một chút, trên mặt lộ ra nụ cười lười biếng:

- Rất đơn giản, tôi cần bộ hạ của tôi, bộ hạ trung thành nhất.

Hắc Vu Vương nghe được câu này, nụ cười trên mặt đông lại, ông ta nhìn chằm chằm Thường Nhạc, hơi không thể tin nổi nói: - Thường điện hạ, chúng tôi có thể làm bạn với cậu, nhưng bảo người Hắc Vu tộc chúng tôi làm bộ hạ của cậu, điều này hơi quá đáng rồi.

- Quá đáng?

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, vẻ mặt kiên định nói: - Nếu ông cho rằng đây là quá đáng, vậy tôi cũng không còn cách nào khác. Tiểu Bảo, chúng ta đi.

Tiểu Bảo nghe được lời này của Thường Nhạc, hai lời không nói trực tiếp phủi mông đứng lên đi ra ngoài.

- Thường điện hạ

https://thuviensach.vn

Hắc Vu Vương không ngờ Thường Nhạc sẽ không những không cảm kích mà còn nói đi là đi, tay gã vừa dựng lên, bốn phía lập tức xuất hiện rất nhiều cao thủ ngăn tại cửa cung điện của Hắc Vu Vương.

Thường Nhạc đột nhiên mỉm cười, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn về phía Hắc Vu Vương, nghiêm túc nói: - Chẳng lẽ các người muốn động tay sao? Cũng đúng ý với ông, hiện tại đang ngứa ngáy cả người.

Vẻ mặt Hắc Vu Vương không ngừng biến hóa, thấy Thường Nhạc giống như cứng mềm đều không ăn, gã thật sự không dám mạo hiểm. Phải biết rằng, Thường Nhạc là truyền nhân của Cổ Vương, nếu chẳng may xảy ra cuyện gì, vậy sẽ liên quan đến tương lai của tất cả Hắc Vu tộc.

Nghĩ đến đây, Hắc Vu Vương khoát tay, giọng điệu ôn hòa nói: - Trước hết mời Thường điện hạ nghỉ ngơi, chúng tôi thương lương một chút rồi trả lời Thường điện hạ.

Thường Nhạc giống như sớm đã đoán được Hắc Vu Vương sẽ như vậy, hắn cười nhạt một tiếng: - Tôi tin Vu Vương điện hạ là một người thông minh, biết dùng ánh mắt lâu dài để nhìn tầm quan trong của vấn đề.

Nói xong, mang theo Tiểu Bảo, Vũ Dực, Tiểu Ngoan, Đệ Nhị Mộng đi ra khỏi cung điện của Hắc Vu Vương.

- Vương, chúng ta tại sao không trực tiếp bắt hắn lại, tôi không tin dùng Cổ tra tấn hắn hắn vẫn còn kiêu ngạo được như vậy. Thường Nhạc vừa rời khỏi, một người trung niên trong cung điện sắc mặt âm trầm nói.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 467: Tận Lực Thỏa Mãn Tôi 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Hắc Vu Vương nhìn về phía người trung niên, ánh sáng rét lạnh kia khiến thân hình người trung niên run rẩy, gã từ từ mở miệng nói: - Ông cho rằng truyện nhân của Cổ Vương là loại nhu nhược bị bức là có thể khuất phục sao?

- Tôi đồng ý với cách nói của Vương, Hắc Vu tộc chúng ta vì đi ra khỏi nơi ghê tởm kia mà đợi trên trăm năm, thật vất vả mới có cơ hội như vậy, trước mắt chúng ta không thể đánh cược trên vận mệnh toàn tộc được. Một phu nhân trung niên vô cùng xinh đẹp đi ra từ trong hàng ngũ, vẻ mặt ôn hòa nói.

- Không sai, tôi đồng ý với cách nói của Vũ Vu, tận lực thỏa mãn Thường điện hạ. Một lão già khác đứng dậy, mắt nhìn về phía phu nhân trung niên, trong con mắt kia lộ ra vẻ dâm tà.

- MK.

Người trung niên lúc trước vẻ mặt hoàn toàn thay đổi, ánh mắt gã nhìn chằm chằm Vũ vu, trên mặt lộ vẻ chán ghét: - Hắc Vu tộc chúng ta tôn chỉ Hắc Vu Vương, nếu quả thực muốn tôn Thường Nhạc, vậy Hắc Vu tộc chúng ta cho dù ra khỏi nơi này cũng chỉ là thủ hạ của người ta, còn không bằng không đi ra ngoài.

Sau đó bắt đầu gây huyên náo, một nửa số người ủng hộ người trung niên, nửa còn lại ủng hộ Vũ Vu, chân mày Hắc Vu Vương cau lại, đám chết tiệt này, bình thường không có chuyện gì luôn là Gia Cát Lượng, đến lúc có chuyện thì để lại chính mình, muốn không phục cũng không được.

https://thuviensach.vn

- Im miệng hết cho tôi.

Thanh âm nặng nề của Hắc Vu Vương từ từ vang lên.

Trong chớp mắt, toàn bộ cung điện yên tĩnh trở lại.

Hắc Vu Vương bình thường nói chuyện luôn không có khí lực, nhưng một khi thanh âm biến thành như vậy, đại biểu cho việc sẽ có chuyện phát sinh. Hơn nữa một khi ai đụng phải, chỉ sợ cách cái chết không còn xa nữa.

Hắc Vu Vương rất bình thản mở miệng nói: - Đi ra, bất luận như nào cũng phải ra ngoài, nhưng Vương quyền không thể giao, Hắc Vu tộc chúng ta tuyệt đối không thể dựa vào bất kỳ ai, chỉ có thể kết minh với người khác, các người hiểu ý chưa?

Đám người ngơ ngác nhìn nhau, đây dường như là giữa của hai loại quan điểm, cũng là chuyện đau đầu nhất, Hắc Vu Vương đương nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng những người phía dưới: - Bất kể các người ai dùng cách gì, tóm lại có thể làm cho Thường điện hạ vui vẻ, để hắn gật đầu đồng ý dẫn Hắc Vu tộc chúng ta ra khỏi nơi đáng chết này. Vậy người đó chính là công thần của bản Vương, lão đây không có người thừa kế nào, vị trí này của bổn vương sau này sẽ truyền cho kẻ nào hiểu được ý của bổn vương.

Những người phía dưới đều choáng váng, bọn họ đều hiểu rõ Hắc Vu Vương không có con cái, nhưng bọn họ không ai có thể xác nhận Hắc Vu Vương sẽ truyền vị trí cho người nào. Giờ nghe Hắc Vu Vương nói vậy, đơn giản giống như ném quả bom vào trong đám người.

- Xuống cả đi, nhớ nghĩ, nhất định không được làm việc gì khiến Thường điện hạ tức giận, nếu không, các người chính là tội nhân của Hắc Vu tộc. Hắc Vu Vương phất phất tay, gã hiểu rõ mình đã già rồi, già đến không muốn làm thủ hạ của người khác, chỉ muốn phong quang sống hết cuộc đời, còn về phần Hắc Vu tộc đến cùng là đi về hướng nào, gã đã không có cách quản nhiều nữa.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bị đưa vào một đình viện xa hoa, vừa đi vào, mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, nơi này thật là một thế giới rất đẹp, nơi này giống như tiên cảnh, trong khoảng 200m có một không gian giống như kỳ cảnh.

Chỉ thấy điêu lan thạch thu xung quanh, đập vào mặt là màu xanh tím lưu chảy giống như Lục Vân.

Đi thẳng về phía trước, cảnh vật giống như biến ảo, trong giây lát lại thay đổi, thiếu khoảnh vũ chỉ, thiên ngoại tàn hồng.

Thường Nhạc cảm nhận thế giới kỳ diệu mang đến hco mình cảm nhận và sự tấn công thị giác mãnh liệt, lại thấy bàn thạch trong đình mơ hồ có thứ gì đó chiếc đàn tranh màu tím, tiếng đát vừa phát ra, trong tiếng đán như có như không đó miêu tả được ý cảnh giống như động lòng người.

Thanh âm hí thủy, thanh âm sự yên lặng cuộn sóng, tiếng của thuyền đánh cá, tiếng địch khiếp sợ. Thường Nhạc thả lỏng thể xác và tinh thần hơn nữa, cho hắn trở về cảm giác thiên nhiên.

Thường Nhạc trong cảnh sắc và nhạc khúc này, cảm thấy chỗ sâu nhất trong linh hồn điềm tĩnh và an nhàn, có một loại men say mãnh liệt vĩnh viễn ngủ say trong đó khiến linh hồn Thường Nhạc dần dần có cảm giác đồng hóa.

- Thật không ngờ, nơi này là một nơi tuyệt vời như vậy, thực không khác gì tiên cảnh. Thường Nhạc không kìm nổi mở miệng tán thưởng, trên mặt mang theo vẻ hưởng thụ.

- Ôi, cái đàn này mà có thể tự phát ra tiếng, nhất định có thể bán được một khoản tiền lớn. Thường Nhạc vừa dứt lời, Tiểu Bảo ở bên cạnh một bước xog tối, bàn tay nhỏ bé sờ sờ cái đàn, vẻ mặt tham lam.

- Móa.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thực muốn chửi mắng, trời tốt chuyện hay như vậy tới miệng của Tiểu Bảo đều biến thành có mùi tiền, quả thực một chút mỹ cảm cũng không có, thật là tức chết người mà.

Nhưng Vũ Dực lại cười hì hì đi tới, đầu ngón tay bấm lên cái đàn hai cái, âm thanh nghe vẫn còn dễ nghe, nhưng sau đó nghe lại có cảm giác mỹ cảm bị phá hư hết.

- Thứ đồ hư này, đáng mấy đồng tiền, có cho bà đây bà đây cũng không cần.

- Vũ Dực, chúng ta vào trong xem xem có bảo bối gì tốt không. Cánh tay nhỏ bé của Tiểu Báo kéo lấy Vũ Dực, hai con nhóc sôi nổi đi vào.

Đệ Nhị Mộng khẽ nhíu mày, mở miệng nói: - Thường Nhạc, em thấy không khí nơi này hơi kỳ lạ, chi bằng em ra ngoài xem một chút.

- Ừ, em ra ngoài đi dạo đi. Thường Nhạc khẽ gật đầu, hắn tin người của Hắc Vu tộc không có kẻ dám nào choáng đầu mà trêu chọc Đệ Nhị Mộng.

Đệ Nhị Mộng vừa ra ngoài, tiếng đàn lần nữa vang lên, tiếng ca tuyệt vời giống như bàn tay nhỏ của thiếu nữ mò vào trong lòng, tư vị này không phải thứ gì cũng có thể thay được.

- Cảnh ngân hà, điều ngọc lậu, xuyên song hạo nguyệt cảnh hàn quang, thấy hộ lương phong xuy dạ khí. Biệt viện hàn châm thiên đảo tương tàn. Họa diên tiền đinh đương thiết mã, xao toái tư tự tình hoài. Trà kỷ thượng mị tranh tử quang bạo thiểm! Tiếng thở dài thanh thúy truyền vào tai Thường Nhạc.

- Là ai? Thường Nhạc nghe được giọng nói kia, trên mặt mang theo nụ cười nhat, dường như sớm biết đối phương sẽ xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Lại không ai trả lời hắn, chỉ thấy mùi hoa ngày càng đậm, gió thổi qua cửa sổ làm xuất hiện u ảnh phập phồng như âm hồn, nhưng không cách nào làm người ta tin rằng âm hồn sẽ hiện ra nơi này.

- Tôi biết ngay cô nhất định sẽ xuất hiện. Thường Nhạc nhìn bóng dáng trước mắt, cười nhẹ nói.

Mùi hương nồng đậm hoàn toàn tràn ngập gian phòng, một ánh sáng màu tím xuất hiện trong phòng, chỉ thấy bóng dáng đó nhẹ nhàng vuốt ve mấy cái dây đàn.

Trong mắt nhu tình lại thêm vài phần u oán, ngón tay ngọc nhẹ nhàng nhấn một cái, dây đàn phát ra những âm sắc réo rắt, tiếng đàn như tiếng trời bắt đầu quanh quẩn giữa sảnh.

Trong khúc nhạc phát ra giai điệu thanh lịch, uyển chuyển, êm tai, bóng dáng nhẹ nhàng bên chiếc đàn, bàn tay ngọc theo thời gian dần dần gảy vào dây đàn uyển chuyển như nước chảy mây trôi nhưng khí thế lại trời long đất lở.

Theo nhạc khúc lưu chuyển trước mặt Thường Nhạc, xuất hiện một hình ảnh dần dần rõ ràng.

Trong tấm hình, một cô nàng tuổi trẻ tuyệt mỹ thân hình lăn lộn nhưng hơi thở thoát tục ngồi bên cửa sở, vẻ mặt đầy u oán. Gương mặt gầy gò làn da tiều tụy không lòng dạ nào thoa chỉnh son phấn, khoảng không giữa lông mày đen nhàu phá xuân sơn hận.

Hình ảnh cô gái dần dần mất đi, trong nháy mắt lại xuất hiện một người đàn ông tuấn mỹ, vẻ mặt có chút ưu tư, một mình đứng nơi âm phong tập kích. Đối với cô gái bên cửa sổ thở dài như đang nhớ đến giai nhân.

- Rất tốt, vô cùng tốt, thật không ngờ, trong thiện hạ lại có mỹ nữ có thể có tài đánh đàn cao như vậy. Thường Nhạc nheo mắt lại nhìn bóng dáng động

https://thuviensach.vn

lòng người, dựa vào một loại trực giác, đối phương tuyệt đối là một người mỹ mạo không kém đại mỹ nữ.

Mỹ nữ kia không nói bất cứ lời nào, cô vẫn đưa lưng về phía Thường Nhạc, bỗng nhiên lúc đó cô lại đứng dậy, không ngờ lại nhảy ra vũ đạo kỳ quái, giống như điệu nhảy của bộ tộc xưa kia ở Trung Quốc.

Thường Nhạc đột nhiên cảm giác lúc này thân hình của đối phương nhìn qua rất đẹp, mà điệu nhảy cô nhảy chính là một loại nghệ thuật, cho dù là vũ công cấp thế giới cũng không thể nhảy ra.

Dần dần, xung quanh thân hình tuyệt vời xuất hiện một luồng sóng lưu động, tia sáng kỳ dị phiêu đãng tràn ngập không gian, bóng dáng nhìn qua giống như tiên nữ ở trên trời.

Nhìn cô lúc này, rất nữ tính hóa, càng quan trọng hơn là điệu nhảy cô nhảy rất nghệ thuật, rất tuyệt vời.

Cô giống như hiện tại ở bên bờ biển nhìn thấy hoàng hôn, càng giống mỹ nhân ngư du hành trong biển rộng.

Những tia sáng kỳ dị đó vì phản quang mà giống như màu vàng, vũ đạo này như là đang miêu tả ánh sáng trước khi bóng đêm tiến đến, rực rỡ như một bức tranh.

Mà ánh sáng này giống như hoàng hôn, không cho người ta cảm thấy tịch mịch, trên người tràn đầy tia sáng kỳ dị giống như ánh mặt trời và cá đang đi vào sâu trong biển.

Điệu nhảy và người hoàn toàn dung hợp với nhau, điệu nhảy như người, người như điệu nhảy, loại ảo cảnh mạn diệu dung hợp lại làm cho người ta cảm giác được chí cương chí nhu.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc hoàn toàn bị mỹ cảnh tuyệt đẹp này làm cho ngây ngốc, hoàn toàn không chú ý tới điệu nhảy của cô gái đã ngừng lại, hiện lên trước mắt là dung nhan mỹ luân mỹ huyễn.

Thường Nhạc thấy bản thân nhìn thấy căn bản không phải là thật thể, rất mông lung, nhưng tuyệt đối là loại mông lung xinh đẹp.

- Tôi đẹp không?

Giọng nói trong trẻo như chim hoàng oanh, dễ nghe vô cùng đột ngột vang lên.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chỉ với thanh âm này, sợ rằng cho dù có là phụ nữ xấu cũng sẽ làm cho đàn ông trở nên điên cuồng, Thường Nhạc là đàn ông, đương nhiên cũng không thoát khỏi việc ham thích cái đẹp.

- Đẹp, rất đẹp, vô cùng xinh đẹp. Thường Nhạc gật gật đầu, bất kỳ thứ gì cũng đều không đủ khả năng che dấu tia dục vọng trong mắt hắn.

- Như vậy anh bằng lòng nghe lời tôi sao?

Đôi mắt xanh lam xinh đẹp dường như xâm nhập tới tận xương tủy con người.

Thân hình Thường Nhạc lay động một trận, giọng hơi trì trệ nói:

- Đồng ý, tôi đồng ý nghe lời cô.

- Tốt lắm, tôi tên là Mộng Vu. Từ giờ trở đi, anh chính là nô lệ của tôi, tôi bảo anh làm gì thì anh hãy làm việc đó. Trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười ngọt ngào.

- Đúng, tôi chính là nô lệ của cô, cô bảo tôi làm gì tôi cũng đều làm.
Thường Nhạc chậm chạp gật đầu.

- Hiện tại, nghe lời tôi, gọi một tiếng chủ nhân để tôi nghe coi.

Thân hình mềm mại kia vừa hơi động liền như mộng ảo trong phút chốc đã di chuyển tới trước mặt Thường Nhạc.

- Chủ nhân.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc gật đầu, gọi một tiếng.

- Tốt, rất tốt. Trên mặt Mộng Vu lộ ra nụ cười vui vẻ, hơn nữa cô càng cười, cảm giác mông lung trên khuôn mặt dần dần biến mất, thay vào đó là vẻ bướng bỉnh ngày một tăng thêm.

- Chủ nhân còn có việc gì muốn tôi làm không? Thường Nhạc vẫn hỏi một cách công thức hóa như trước.

- Xoay mình ngã một cái cho tôi coi.

Vừa dứt lời, thân hình Thường Nhạc hơi chuyển động, lật một cái khéo léo ngã xuống đất.

- Hiện tại nghe lời tôi, mang tất cả người của tộc Hắc Vu chúng tôi ra ngoài, có được không? Vẻ mặt Mộng Vu bỗng trở nên khẩn trương.

- Đương nhiên có thể, tuy nhiên Thường Nhạc nói tới đây thoáng dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: - Tuy nhiên tôi có một điều kiện.

- Điều kiện gì? Trong khoảng thời gian ngắn, Mộng Vu còn chưa kịp phản ứng, liền thuận theo lời nói của Thường Nhạc mà hỏi.

- Lên giường với tôi!

Thường Nhạc nghiêm túc nói.

- Với anh Mộng Vu còn chưa nói hết câu liền giật mình tỉnh ngộ, khuôn mặt xinh đẹp bắt đầu đỏ bừng, trông cô giống như tên trộm bị cảnh sát bắt được, lúng túng cúi đầu, thân hình mềm mại hơi động.

- Bảo bối của tôi

Trong chớp mắt khi Thường Nhạc vừa nhào người tới, thân hình mềm mại của Mộng Vu không ngờ lại hoàn toàn biến mất trong hư không, phảng

https://thuviensach.vn

phất giống như giấc mơ.

- Di chuyển tức thời của Tiểu Bảo.

Con ngươi Thường Nhạc co rút một trận. Di chuyển tức thời của Tiểu Bảo tuyệt đối không phải ai muốn sử dụng đều có thể dùng được, mà vừa rồi, người phụ nữ Mộng Vu này sử dụng trong nháy mắt, còn thuần thục hơn cả Tiểu Bảo.

Ánh mắt Thường Nhạc dừng lại ở cây đàn lúc trước, bàn tay không tự chủ sờ lên trên đàn, âm thanh tuyệt vời lại vang lên. - Tài à.

Bỗng nhiên lúc đó, tiếng hoan hô long trời lở đất của Tiểu Bảo vang lên, khiến tâm tình muốn đánh một bản đàn của Thường Nhạc hoàn toàn biến mất.

- Binh binh binh

Thanh âm long trời lở đất vô cùng đột ngột truyền tới, sau đó mặt đất nảy sinh ra chấn động mạnh mẽ.

- Bà cô nhỏ này sẽ không phá căn phòng đi chứ? Thường Nhạc hơi sững sờ, không thể không đi vào nhìn một cái.

- Mẹ ơi.

Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, cả người Thường Nhạc đều choáng váng. Trong phòng này có bốn cánh cửa, trên mỗi cánh cửa đều khảm đầy châu báu. Đối với Tiểu Bảo mà nói quả thực vô cùng hấp dẫn.

Vì vậy cô liền ra tay phá cửa.

- Em có thành công hay không? Mộng Vu vừa bước vào cửa, một thân hình đầy đặn liền ôm cô vào. Cái đầu nhỏ nhắn gắt gao đặt ở giữa hai ngọn núi cao vút.

https://thuviensach.vn

- Chị, chị làm em buồn chết mất, mau buông em ra. Mộng Vũ cố gắng rời khỏi người cô chị, mở ra trước mắt là một khuôn mặt đẹp đẽ, đúng là Vũ Vu người đứng đầu Hắc Vu trong đại điện.

- Xem ra chắc chắn không thành công rồi.

Vũ Vu lấy tay sờ mũi Mộng Vu, cười hi hi nói: - Thật không ngờ có một không hai như em mà lại có lúc thua trận, chẳng nhẽ Thường Nhạc không phải là đàn ông?

Khuôn mặt Mộng Vu không tự chủ đỏ bừng lên, cô trừng hai mắt nói: - Chị, có lẽ hắn không thích chim non nhỏ như em, chỉ thích mỹ nữ thành thục như chị thôi.

Vũ Vu nghe nói như thế, trong lòng nhảy lên "bang bang". Nếu quả thực như vậy thì tốt quá, có thể lợi dụng sắc đẹp để khiến cho Thường Nhạc giúp mình, như vậy hiệu quả thật quá tốt.

Nghĩ đến đây trên khuôn mặt quyến rũ của cô nổi lên nụ cười giảo hoạt, hắn là nên trang điểm cho mình một chút.

Thường Nhạc nghênh đón một người khách vô cùng ôn hòa, đối phương mang theo vài người, mỗi người đều vác theo một cái rương, khuôn mặt tươi cười kia khiến Thường Nhạc nhìn cũng cảm thấy ngượng ngùng.

- Có gì cứ nói thẳng? Thường Nhạc thực sự không thể chịu đựng nổi vẻ mặt tươi cười ám muội của đối phương. Hắn cảm thấy cả người buồn nôn, một đại nam nhân cần phải như vậy sao?

- Thường điện hạ, tôi hi vọng ngài có thể ủng hộ tôi, giúp đỡ tộc Hắc Vu chúng tôi thoát khỏi nơi đáng chết này và kết thành đồng minh với chúng tôi. Nếu ngài gật đầu đồng ý thì tiền bạc hay mĩ nữ tùy ngài chọn lựa.

Đối phương vừa nói vừa vỗ tay một cái.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy mấy thuộc hạ của hắn theo thứ tự đi tới, đặt rương xuống, sau đó mở ra.

- Rồi.

Theo Thường Nhạc dự đoán, trong những chiếc rương này nhiều nhất chỉ là vàng bạc châu báu, nhưng trước mắt thoạt nhìn từng chiếc từng chiếc rương chứa trân châu đen quý báu.

Loại trân châu này, tùy ý lấy một viên đem ra thị trường bán cũng vô cùng đắt giá, huống chi là số lượng nhiều như vậy. Tiểu Bảo hiển nhiên cũng là một người trong nghề có hiểu biết.

Đôi mắt nhỏ đã sớm nhìn trừng trừng không chớp vào mấy hòm trân châu đen, chỉ cần lão Đại Thường Nhạc gật đầu một cái liền lập tức tiến lên chiếm lấy mấy cái rương này.

- Mấy thứ này quả thật rất đáng tiền.

Thường Nhạc híp mắt lại, nhưng vẫn khó có thể che dấu được ánh sáng trong đó.

Ánh mắt Mân sáng lên, vẻ mặt hưng phấn nói: - Như vậy là Thường điện hạ đồng ý?

- Đồng ý? Thường Nhạc hơi lắc đầu, thần sắc có vài phần cổ quái nói: - Mấy thứ này quả thật rất đáng tiền, nhưng tiền bạc chỉ là vật ngoài thân, nếu tôi đã có được tộc Hắc Vu, vậy thì trân châu đen có là gì, anh bảo có đúng không?

Mân ngẩn ra, trên mặt có vài phần lúng túng nói: - Thường điện hạ nói rất đúng, Mân tôi xem như đã làm phiền rồi. Chúng ta đi.

- Chờ một chút.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Mân vừa xoay người, giọng nói của Thường Nhạc lại vang lên.

Nghe thấy giọng nói của Thường Nhạc, tinh thần Mân rung lên, gã dường như thấy có cơ hội, vội vàng xoay người nói: - Thường điện hạ, ngài đáp ứng tôi?

Thường Nhạc nở nụ cười thản nhiên, nói: - Tuy rằng hiện tại tôi không đồng ý, nhưng tôi muốn nói, nếu Hắc Vũ Vương là người hoàn toàn trung thành với tôi thì tôi có thể tiếp nhận việc kết đồng minh.

Mân là người thông minh, gã tự nhiên hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Thường Nhạc, vẻ mặt tươi cười nói: - Tôi hiểu ý của Thường điện hạ, tôi nhất định sẽ giải quyết việc này thỏa đáng.

Nhìn bóng lưng Mân dần dần biến mất, thần sắc Tiểu Bảo hơi khó hiểu nói: - Lão Đại, vì sao chúng ta không nhận lấy trân châu đen ấy? Còn lời anh vừa nói kia nữa là có ý gì? Trên mặt Thường Nhạc vẫn duy trì nụ cười như cũ, nụ cười tự tin: - Tiểu Bảo, em yên tâm, hôm nay sẽ còn có người tới, hơn nữa, tiền bạc sẽ ngày càng nhiều, anh muốn nhìn xem, trong tộc Hắc Vu rốt cục che dấu bao nhiêu bảo bối.

- Cái này gọi là ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi Vũ Dực rất thông minh bổ sung một câu.

- Như vậy lão Đại, anh rốt cục muốn cái gì?

Vẻ mặt Tiểu Bảo có vài phần khó hiểu, trừng mắt nghiêm túc hỏi.

Trong đầu Thường Nhạc không tự chủ xuất hiện một màn kia, căn cứ những lời Nữ Vu thánh nữ nói với mình, trong tộc Hắc Vu có một dạng thánh vật, có được thánh vật đó chẳng khác nào có được toàn bộ lòng người tộc Hắc Vu.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi mình hỏi thánh vật kia rốt cục là cái gì thì Nữ Vu lại không chịu tự nói với mình. Lần này hắn đề ra yêu cầu với Hắc Vu Vương quả thực có điểm hơi quá, nhưng nếu không thì làm sao có thể khiến bọn họ sốt ruột.

Chính mình hiện tại, đã là ngọc thì đương nhiên cũng muốn bán giá tốt một chút.

- Lão Đại muốn cái gì làm sao có thể nói cho em biết, tránh sang một bên. Thường Nhạc phất phất tay.

Tiểu Bảo quệt miệng, lôi kéo Vũ Dực tiếp tục tiến hành công cuộc cạy cửa vĩ đại này.

- Không biết người tiếp theo sẽ tới tìm mình là ai? Thường Nhạc nằm ở trên ghế, trong đầu lại không tự chủ xuất hiện bóng dáng Mộng Vu đơn thuần kia, diện mạo xinh đẹp khiến cho người khác kinh tâm động phách, huống chi trên người cô còn có bao nhiêu bí mật không muốn người khác biết.

Tiếng đàn tuyệt vời kia, ngay cả thân thủ mình như vậy cũng suýt nữa lâm vào sự khống chế của đối phương. Nếu tiếng đàn này của Mộng Vu dùng để đối phó kẻ thù thì còn đáng sợ hơn bất kỳ vũ khí nào khác.

Thường Nhạc dù nhắm mắt lại trong đầu cũng đều có thể nghĩ tới ánh mắt kỳ diệu kia.

Một bước chân mềm nhẹ dần dần tới gần mình, lỗ tai Thường Nhạc hơi động lập tức liền trở nên bình tĩnh. Chỉ từ hương thơm tỏa ra từ trên người đối phương là hắn biết bảo bối Mộng của mình đã trở lại.

Đôi bàn tay nhỏ bé đặt trên vai Thường Nhạc không nặng không nhẹ mà bắt đầu xoa bóp. Thường Nhạc cảm thấy thoải mái, bảo bối Mộng của mình học được chiêu thức ấy từ khi nào rồi?

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc lẳng lặng nhắm mắt lại, bắt đầu hưởng thụ. Bàn tay nhỏ của Mộng vô cùng mềm mại, vô cùng thoải mái, bàn tay nhỏ bé của cô chậm rãi di chuyển về phía dưới.

Thân hình Thường Nhạc cứng ngắc, hắn bỗng nhiên cảm giác không đúng. Dựa theo loại tính cách ngượng ngùng của Mộng, đừng nói sờ soạng phía dưới, cho dù là mát-xa vừa rồi đã là phá lệ khai ân.

Theo sự di động của bàn tay nhỏ bé, Thường Nhạc càng cảm thấy không thích hợp. Bàn tay của đối phương đã chuyển tới giữa bụng mình và đùi, đây quả thực là một việc vô cùng kích thích.

- Cô là ai?

Thường Nhạc vẫn nhắm mắt như cũ, cũng không dời bàn tay đối phương, hắn dường như vô cùng hưởng thụ sự vuốt ve của đối phương nhưng hắn đã chắc chắn đối phương không phải là Mộng, nếu cô là Mộng thì tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 469: Thánh Vật Tộc Hắc Vu

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Anh đoán xem tôi là ai? Thanh âm kia mặc dù điềm đạm nhưng rõ ràng lại cảm giác được trong đó có vài phần yêu mị. Trong đầu hắn không tự chủ nghĩ tới thân ảnh của Thánh nữ Hắc Ám, đoán chừng chỉ cũng chỉ có cô gái nhỏ kia mới có thể bất phân thắng bại với người phụ nữ thần bí sau lưng này.

- Muốn xin tôi giúp đỡ nhưng lại đưa tới một người phụ nữ không có gì làm tôi rung động. Thường Nhạc rất hưởng thụ sự vuốt ve của đối phương đáng tiếc bàn tay nhỏ ngừng lại, cảm giác kích thích biến mất khiến hắn cảm thấy hơi tiếc nuối.

- Ai nói tôi không có thứ gì có thể khiến anh rung động, Thường điện hạ cũng không thể nói quá chắc chắn như vậy.

Thanh âm dịu dàng quyến rũ kia lại vang lên.

Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, hơi nghiền ngẫm nói: - Dựa theo ý của cô, vậy cô có thứ gì có thể làm tôi rung động sao?

Đối phương cũng không mở miệng nói chuyện mà đem thân thể dán lại gần.

- Thật lớn.

Dưới tình huống thông thường, Thường Nhạc đều có thể dùng aBc và cái lồng để hình dung, thế nhưng hai quả núi đầy đặn sau lưng căn bản không ngôn từ có thể diễn tả được.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc thậm chí hoài nghi cho dù là bộ ngực lớn nhất trên thế giới chỉ e cũng không trội bằng thứ sau lưng này. Loại cảm giác hưởng thụ này không ngôn từ nào có thể diễn tả được.

- Nếu anh gật đầu một cái, toàn bộ mọi thứ của tôi đều thuộc về anh. Giọng nói sau lưng quả thực còn quyến rũ hơn cả yêu tinh. Từ lúc bắt đầu với đôi bàn tay nhỏ bé tuyệt vời kia sau đó là bộ ngực mát xa rồi tới lời hứa hẹn động lòng người này, chắc không mấy ai có thể cự tuyệt được.

Thường Nhạc phủi miệng, trên mặt lộ ra nụ cười kỳ quái: - Bộ ngực của cô quả thực rất lớn, nhưng ngực lớn không có nghĩa là người xinh đẹp. Nếu chẳng may cô là một người quái dị thì chẳng phải tôi đã lỗ rồi sao.

- Ha ha, phụ nữ ngực lớn nhất định là mỹ nữ. Giọng nói hấp dẫn vừa vang lên, trong chớp mắt thân hình tuyệt vời đã di chuyển tới trước mặt Thường Nhạc.

- Bình thường bình thường thôi!

Trước mắt là Vũ Vu xinh đẹp động lòng người, toàn thân cô tỏa ra hào quang không gì có thể so sánh được. Sự quyến rũ của cô tuyệt đối vượt qua Thánh nữ Hắc Ám, mà vẻ đẹp của cô lại có một tư vị khác.

Vậy mà có người nói Vũ Vu trước mắt diện mạo bình thường. Vũ Vu nghe được câu này trở nên sửng sốt, lập tức mỉm cười quyến rũ: - Thường điện hạ, đàn ông các anh đều là người nghĩ một đằng nói một nẻo. Thứ đàn ông các anh cần chỉ đơn giản là tiền bạc, người đẹp và quyền thế.

- Lời nói này cũng có vài phần đạo lý.

Thường Nhạc gật gật đầu, ánh mắt không tự chủ nhìn xuống bộ ngực cao ngất của Vũ Vu, nơi đó quả thực rất mê người, chính mình dù đã cố gắng kiềm chế cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

https://thuviensach.vn

- Tôi là mỹ nữ độc thân giàu có nhất tộc Hắc Vu, chỉ cần anh gật đầu, cả người tôi bao gồm tất cả tài sản đều thuộc về anh. Đương nhiên, tôi thừa kế vị trí thủ lĩnh tộc Hắc Vu, quyền thế tuy thuộc về tôi nhưng của tôi cũng chính là của anh. Nụ cười quyến rũ trên mặt Vũ Vu đã biến mất, thay vào đó là sự tỉnh táo, không khác gì so với hồ ly.

- Vị trí thủ lĩnh Hắc Vu? Chẳng lẽ chỉ cần các cô ai có thể khuyên được tôi buông tha việc thu phục tộc Hắc Vu, cứu toàn bộ người của tộc Hắc Vu, thì người đó có thể thừa kế vị trí thủ lĩnh Hắc Vu sao? Trong lòng Thường Nhạc hơi động, quả thực vô cùng hấp dẫn.

Nhưng trong lòng Thường Nhạc vẫn nhớ tới lời nói mà Nữ Vu đã từng nói, Thường Nhạc cảm thấy nghi hoặc, dựa theo tính toán về thời gian, Nữ Vu hẳn là phải tới được Hắc Vu rồi mới đúng.

Nhìn thấy Thường Nhạc ngồi trầm mặc ở đó, Vũ Vu còn tưởng rằng hắn đã động tâm, trong đôi mắt xinh đẹp không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn nói: - Tôi tin tưởng Thường điện hạ là người thông minh, có phải anh đã có câu trả lời hay không?

- Quả thực tôi đã có câu trả lời. Thường Nhạc miễn cưỡng dời ánh mắt khỏi "gò núi cao", cười quỷ dị nói: - Cô là một phụ nữ rất thông minh, tôi nghĩ điều kiện của cô còn chưa đủ hấp dẫn tôi.

Vũ Vu nghe thấy lời Thường Nhạc nói, cô tức giận thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Bản thân cô chỉ cần đưa ra một điều kiện chỉ sợ bất kỳ người đàn ông nào nghe xong đều điên cuồng gật đầu.

Vậy mà người trước mắt kia rõ ràng quyết tâm cự tuyệt mình, nụ cười trên mặt Vũ Vu hoàn toàn biến mất, vẻ mặt cô trở nên tỉnh táo, thậm chí có điểm âm trầm.

- Chẳng nhẽ cô thấy mỹ nhân kế đã không thành, giờ muốn động thủ? Thường Nhạc rõ ràng cảm thấy hơi thở bốn phía thân hình Vũ Vu biến hóa,

https://thuviensach.vn

hắn không khỏi nghiền ngẫm nói.

- Anh đủ thông minh, tuy rằng Hắc Vũ Vương ra lệnh cho chúng tôi cố gắng không đắc tội anh, bà cô tôi cũng không tin cái gì anh cũng không ăn. Cánh tay mảnh khảnh của Vũ Vu dựng lên, chỉ thấy một bóng dáng màu đen lao nhanh về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc căn bản không có tránh né, thân hình hắn thậm chí không hề di chuyển, bóng dáng màu đen kia lập tức rơi vào trong thân thể Thường Nhạc.

Vũ Vu choáng váng, mệnh cổ do mình khống chế rơi vào trong thân hình Thường Nhạc lại giống như rơi vào lòng mẹ, không hề có một chút thương tổn nào.

- Tại sao Tại sao có thể như vậy?

- Haizz, khó trách có người nói phụ nữ ngực to mà không có não, quả nhiên không sai. Cô cũng không ngẫm lại loại cổ nhỏ kia của cô có là gì so với Cổ vương trên người tôi. Thường Nhạc hơi tiếc nuối lắc đầu nói.

Lần này cuối cùng Vũ Vu cũng nhìn thấy điểm đáng sợ của quái thai này, quả thực là thủy hỏa bất xâm, cô đánh cũng không đánh qua nổi đối phương, tất cả điều kiện không mua nổi đều đã đưa ra rồi.

- Kỳ thực đáp ứng cô cũng không phải việc khó. Thường Nhạc nhìn thấy Vũ Vu xoay người sắp rời đi, hắn cảm thấy thời khắc mấu chốt đã không sai biệt lắm, mới chậm rãi mở miệng.

Loại biến chuyển này khiến Vũ Vu cảm thấy tim mình suýt nữa nhảy ra ngoài lồng ngực, giờ phút này cô cảm thấy tên nhóc trước mắt này vô cùng đẹp trai, ít nhất là người đàn ông đẹp trai cá tính nhất trong những người mà cô đã từng thấy.

https://thuviensach.vn

- Thường điện hạ, ý của anh là Ánh mắt xinh đẹp của Vũ Vu chớp chớp, chấn động cẩn thận nhìn Thường Nhạc.

- Kỳ thật, điều kiện của cô quả thực thỏa mãn tôi, có điều tôi nghe nói trong tộc Hắc Vu có một dạng thánh vật, có được thánh vật kia chẳng khác nào có được lòng toàn bộ người tộc Hắc Vu, thánh vật ấy rốt cục là cái gì? Mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm vào Vũ Vu.

Vũ Vu nghe được câu này, đôi mắt xinh đẹp lộ ra vẻ ngạc nhiên: - Anh Anh làm thế nào biết tới thánh vật? Không phải anh muốn lấy thánh vật chứ?

- Tôi làm sao biết về thành vật cô không cần phải biết. Tuy nhiên, thánh vật kia rốt cục là gì, tôi muốn biết một chút, nếu quả thật hữu dụng, tôi tất nhiên sẽ không bỏ qua. Nhìn thấy vẻ mặt Vũ Vu biến hóa, tinh thần Thường Nhạc không khỏi trở nên hưng phấn.

- Cụ thể thánh vật là cái gì tôi cũng chưa từng nhìn thấy, tuy nhiên nghe nói trong thánh vật ẩn chứa lực lượng cổ xưa nhất của tộc Hắc Vu chúng tôi, lời đồn này không biết có đúng không. Vũ Vu lơ đãng nhíu mày.

- Lẽ nào chưa từng có ai được nhìn thấy nó? Vẻ mặt Thường Nhạc có vài phần khó hiểu nói.

- Nghe nói cũng có người đi qua thánh cảnh, nhưng bọn họ không hề nhìn thấy thánh vật mà cũng vô cớ bị chết cho nên không còn ai dám đi nữa. Vũ Vu bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Việc này cũng có vài phần hứng thú. Thường Nhạc đứng dậy khỏi ghế, hắn thật không ngờ, thánh vật này lại có chỗ kỳ quái như vậy, hắn nghiền ngẫm cười nói: - Vậy cô dẫn tôi đi xem thánh vật kia thì thế nào.

- Không được, một khi anh gặp việc gì ngoài ý muốn, tôi sẽ trở thành tội nhân của toàn bộ tộc Hắc Vu. Vũ Vu không hề nghĩ ngợi, lập tức lắc đầu từ chối.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, bước về phía trước hai bước, dùng ngón tay nâng cằm Vũ Vu, nghiêm túc nói: - Bảo bối của tôi, cô đừng quên nếu cô không đưa tôi đi thì cũng sẽ có những người khác đưa tôi đi, dù sao người muốn làm thủ lĩnh tộc Hắc Vu rất nhiều, tin rằng ông anh Mân cũng rất muốn.

Vũ Vu nghe được câu này, thần sắc sững sờ. Thật không ngờ Mân đã đến trước cô một bước, tuy nhiên cô cũng biết rõ, chỉ sợ người muốn tới gặp Thường Nhạc sẽ rất nhiều.

- Được, tôi đáp ứng anh, nhưng mà tôi sẽ cùng vào trong thánh cảnh với anh. Vũ Vu cắn hàm răng nhỏ, dứt khoát mở miệng nói.

- Rất tốt, rất tốt. Tôi biết rằng cô là người thông minh, tuy nhiên, thánh cảnh nguy hiểm như vậy, tại sao cô nhất định phải đi vào cùng tôi? Vẻ mặt Thường Nhạc có chút kinh ngạc nói.

- Nếu anh đi vào mà xảy ra chuyện, tôi sống còn có ý nghĩa gì nữa? Bàn tay nhỏ bé của Vũ Vu vẽ trên bộ ngực của Thường Nhạc, nụ cười quyến rũ lại hiện lên trên mặt.

- Chỉ có một lý do như vậy.

Thường Nhạc đương nhiên hiểu rõ hàm ý trong lời nói của Vũ Vu, nếu quả thực hắn xảy ra chuyện, Vũ Vu đương nhiên cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp.

- Lão Đại, vậy chúng ta cùng đi đi. Tiểu Bảo không biết từ chỗ nào xông ra, trong mắt vẫn là kim quang long lánh như cũ, hiển nhiên hành động cạy cửa vừa rồi đã hoàn thành tốt đẹp.

Thường Nhạc lần này không hề nghĩ ngợi, trực tiếp mở miệng nói: - Không được, lần này kiên quyết không cho em đi.

https://thuviensach.vn

- Không cho em đi? Cho dù có kéo em, em cũng không thèm đi đâu. Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Tiểu Bảo hơi nhếch lên, mắt hướng lên trời.

Thường Nhạc cảm thấy kỳ quái. Dựa theo việc yêu tiền bạc của Tiểu Bảo thêm vào tính cách chanh chua, cô làm sao có thể buông tha cho cơ hội lơn này.

Đi theo phía sau Vũ Vu, bọn họ đi ra phủ đệ, bên ngoài mưa bắt đầu rơi, hạt mưa đập vào phiến lá cây, nghe náo nhiệt mà giòn vang.

Thường Nhạc và Vũ Vu tiếp tục đi bộ, xuyên qua một rừng tùng rụng lá, không khí mát mẻ, ánh sáng mông lung tản đầy trên mặt đất, lá thông rơi đầy đi lên cũng có chút mềm mại.

Đi được khoảng nửa giờ đồng hồ mới thoát ra khỏi rừng tùng u ám, đi vào một rừng sồi trống trải; tất cả ở đây đều là cành lá rậm rạp xanh biếc, ở giữa thi thoảng rớt xuống vài giọt nước mưa.

Trên đỉnh đầu Thường Nhạc đột nhiên xuất hiện chú sóc nhỏ, không ngừng nhảy từ cành cây này sang cành cây khác.

Nước mưa rơi xuống quần áo Vũ Vu, khiến thân hình lả lướt của cô hoàn toàn lộ ra ngoài, quần áo dính trên người thật đúng là một đòn hấp dẫn trí mạng đối với Thường Nhạc.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 470: Người Không Biết Xấu Hổ Vô Địch Thiên Hạ!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Trời tạnh mưa, bọn họ cũng lập tức tiến vào, càng đi càng xa, càng sâu; bốn phía ẩm ướt mà u ám không thấy một ánh mặt trời, không nghe thấy một chút âm thanh nào.

Chỉ từ trong không trung tối tăm phía trên đỉnh đầu thi thoảng truyền tới tiếng chim ưng kêu to, tiếp đến trước mặt lại xuất hiện một bụi rậm không thể đi qua.

Thường Nhạc và Vũ Vu bước càng lúc càng nhanh, hai bên con đường u tối, cây cối mọc càng thêm tươi tốt. Một khắc sau, bóng cây bên tay trái Thường Nhạc đột nhiên biến mất.

Con đường nhỏ bên sườn để leo lên núi không ngờ biến thành một thế giới khác rộng mở trong sáng, tràn đầy ánh nắng tươi đẹp. Dưới chân núi xa xa có một hồ nước yên lặng, xanh thẳm, gần như toàn bộ cây xanh bốn phía đều được ánh mặt trời bao phủ.

Trong rừng cây chỉ có một khe hở, nhìn ra vùng núi xanh rờn phía xa. Lá cây rừng giống như được rắc lên một lớp tuyết trắng nõn.

Đó là những cây ăn quả đang nở hoa, trên bờ hồ cao cao có một sơn động khiến cây lá lộ ra nhìn có vẻ vô cùng đẹp mắt. Một chú chim từ nóc nhà bay lên chậm rãi bay xoay quanh mặt hồ.

Thường Nhạc nhìn một mảnh thế ngoại đào viên trước mặt, tầm mắt lướt qua cành cây, nhìn chằm chằm vào hình bóng đang nhẹ nhàng đung đưa dưới hồ nước trong như gương này.

https://thuviensach.vn

Con đường dốc dẫn thẳng xuống chân núi, những cây cao su phía dưới rất nhanh đã ngả bóng đồng thời cũng che trước mặt hồ, chỉ ngẫu nhiên có thể nhìn thấy chút ánh nước qua các khe hở ở nhánh cây.

Chỉ chốc lát sau lại đi lên một đường dốc thoai thoải, rừng cây hai bên lập tức lui ra, thay vào đó là cây nho, còn có một vài cây ăn quả đang nở hoa, chỉ thấy từng đàn ong mật chui tới chui lui, vo ve giữa những bông hoa.

Nơi này không có nhân tạo, chỉ có những con dốc cao và vách núi đá. Hồ nước trong suốt rực rỡ, biển hoa mênh mông, thật sự là thiên nhiên vô giá, giản dị mà vô cùng xinh đẹp!

- Thật là đẹp!

Thường Nhạc không kìm nổi tán thưởng, bản thân luôn bận rộn với công việc của Điểm G, rất ít khi có thể dành thời gian để cảm thụ thiên nhiên.

- Anh là đang khen tôi sao?

Trên mặt Vũ Vu lộ ra nụ cười nhẹ, bỗng nhiên cô đưa khuôn mặt tuyệt mỹ tới gần. Thường Nhạc cũng không hề tránh né, ngược lại lại chủ động hôn cái miệng anh đào nhỏ nhắn động lòng người của Vũ Vu.

Một lúc lâu sau

Thường Nhạc bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện mặt Vũ Vu không ngời lại đỏ lên. Đây quả thực là một kỳ tích. Trong đầu hắn lóe lên một ý nghĩ, không kìm nổi bật thốt lên: - Đừng nói với tôi, đây là lần đầu tiên của cô.

- Sao có thể như vậy, đàn ông Vũ Vu tôi hôn qua không có tới vạn thì cũng phải đến hàng ngàn. Vẻ mặt Vũ Vu hơi bối rối, nhưng lập tức nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

Loại chiêu trò nhỏ này người khác còn có thể lừa được chứ muốn lừa Thường đại thiếu gia của chúng ta chỉ sợ còn khó hơn lên trời. Tuy nhiên, Thường Nhạc lại hưởng thụ loại cảm giác này.

Vũ Vu cũng phát hiện ra sơ hở trong lời nói của mình, đôi mắt cô hơi động nói: - Thường điện hạ, đã tới nơi rồi, chúng ta đi vào thôi.

- Được.

Nhìn sơn động trước mắt này, Thường Nhạc khẽ gật đầu một cái, đưa tay ra kéo tay Vũ Vu đi vào trong sơn động.

Toàn bộ sơn động thoạt nhìn rất bình thường, ngoại trừ tia sáng âm u ra, căn bản không tìm thất bất kỳ cái gì kỳ quái hoặc cơ quan nào.

- Thánh vật quý giá của các cô cứ để trong này như vậy sao? Vẻ mặt Thường Nhạc tràn đầy vẻ kỳ quái. Trước mắt có một quả cầu màu đen phát ra ánh sáng, hắn cảm thấy thật có chút hoài nghi về mắt của mình.

- Đương nhiên, bởi vì thánh vật căn bản không có người nào dám đụng tới, vì vậy để ở nơi nào đều không có vấn đề gì cả. Vũ Vu mở trừng hai mắt, cười quyến rũ.

Thường Nhạc hoàn toàn bội phục. Trong lòng hắn, thánh vật hắn là phải giấu ở nơi rất bí mật, có rất nhiều người canh giữ. Hiện giờ nhìn lại mới thấy bản thân phán đoán thật sai lầm.

Có chút buồn cười chính là mình lại xem những điều này là những điều quan trọng.

- Quả cầu ánh sáng này có tác dụng gì? Thường Nhạc đi về phía quả cầu đen.

- Đừng có đụng vào.

https://thuviensach.vn

Mắt tấy tay Thường Nhạc đưa tới, Vũ Vu hoảng sợ, tim dường như muốn nhảy ra ngoài, cô vội vàng ngăn cản nói.

Thường Nhạc thản nhiên cười: - Cô sợ tôi cũng giống những người trước kia, đột nhiên bị chết sao?

- Đương nhiên, anh nhìn thánh vật một chút là được rồi, nếu thực sự đụng vào, nguồn năng lượng bên trong thánh vật sẽ giết chết anh. Vũ Vu không ngờ tới Thường Nhạc thật sự muốn làm như vậy, cô không kìm nổi bắt đầu khuyên can.

Nhưng việc Thường Nhạc đã quyết định, Vũ Vu nào có thể ngăn cản. Ngay trong lúc Vũ Vu còn đang nói chuyện, tay Thường Nhạc đã sờ tới phía trên quả cầu đen phát sáng.

Vừa mới đụng vào, đầu hắn cảm thấy quay cuồng, choáng váng, thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh. Năng lượng cổ quái mà mạnh mẽ điên cuồng đánh vào thân hình Thường Nhạc.

Thường Nhạc lần đầu tiên cảm giác được năng lượng mạnh mẽ như thế này. Chính hắn từng hấp thu năng lượng của Công Tôn Khả Nhân, hấp thu long khí của Đệ Nhị Mộng, thế nhưng so sánh với năng lượng bên trong quả cầu đen này, những năng lượng kia dường như chỉ là dòng suối nhỏ so với biển cả mênh mông.

Thường Nhạc hơi giật mình, hắn cố gắng muốn rút tay lại, nhưng lực hút của năng lượng này thật sự quá lớn, hắn cảm thấy bản thân như sắp nổ tung.

Giờ khắc này, Thường Nhạc cảm thấy bản thân thật muốn chết, không nghĩ tới chính mình lại không thoát nổi ma chú của thánh vật tộc Hắc Vu này.

- Ầm.

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt, thân hình Thường Nhạc run rẩy mạnh, tiếp theo cả người hôn mê bất tỉnh.

- Thường điện hạ.

Vũ Vu hoàn toàn luống cuống, cô không nghĩ tới Thường Nhạc sẽ chạm vào quả cầu màu đen kia, càng không ngờ Thường Nhạc cũng không thoát khỏi bị quả cầu thần bí đánh chết.

Giờ phút này, không ngờ ánh sáng của quả cầu màu đen dần mờ đi.

Vũ Vu vội vàng đưa tay lên mũi Thường Nhạc, hơi thở còn tồn tại nhưng vô cùng mỏng manh Cô hoàn toàn hoảng loạn, ôm Thường Nhạc nhanh chóng chạy ra khỏi sơn động.

Thường Nhạc hôn mê làm cho cả tộc Hắc Vu luống cuống, đương nhiên cũng bao gồm Đệ Nhị Mộng, Tiểu Bảo và Vũ Dực.

- Vũ Vu, chẳng nhẽ cô không biết thánh vật là một thanh đao giết người không thấy máu sao?

Hắc Vu Vương vẻ mặt âm trầm. Nếu không phải Vũ Vu là người đặc biệt trong tộc Hắc Vu thì chỉ sợ khi Thường Nhạc gặp chuyện không may, cô cũng bị hại chết.

Vũ Vu cũng biết rõ tính nghiêm trọng của vấn đề. Nếu Thường Nhạc thật sự chết đi thì cả gia tộc đều kết thúc, cô cũng kết thúc, tất cả đều kết thúc rồi.

Nhưng cả tộc Hắc Vu căn bản không ai có thể kiểm tra được nguyên nhân Thường Nhạc bị hôn mê, chỉ cảm giác được trong cơ thể hắn có một năng lượng cổ quái mà bá đạo đang đấu đá lung tung.

https://thuviensach.vn

- Hắc Vu Vương bệ hạ, nếu chúng ta có thể phân tán năng lượng bá đạo trong cơ thể Thường điện hạ đi, thì chắc chắn ngài ấy sẽ không sao. Thần y tộc Hắc Vu Hắc Vu Y sau khi kiểm tra thân thể Thường Nhạc, vẻ mặt có chút trầm trọng nói.

- Phân tán bằng cách nào?

Ánh mắt Hắc Vu Vương sáng ngời, trước mắt có thể dùng bất cứ cách nào chỉ cần có thể cứu được Thường Nhạc.

Hắc Vu Y trên mặt lộ ra nụ cười chua xót: - Nếu muốn đem nội lực trong người Thường điện hạ phân tán đi, chỉ sợ vô cùng khó khăn. Nhất định phải tìm được một người có thể thu nhập được sự công kích của năng lượng trong cơ thể Thường điện hạ.

- Lời này của ông có ý gì?

Đầu mày Hắc Vu Vương lơ đãng nhíu lại, chịu đựng nội lực từ cơ thể Thường Nhạc cũng chính là chịu đựng năng lượng trong thánh vật, điều đó có khác gì tự sát.

Hắc Vu Y khẽ gật đầu một cái nói: - Nội lực trong cơ thể Thường điện hạ rất lớn, nếu muốn sơ tán bằng cách truyền năng lượng chỉ sợ không ai có khả năng chịu đựng được. Hiện tại chỉ có thông qua quá độ âm dương, nhưng cho dù là phương pháp này thì vẫn nhất định phải tìm một cô gái phù hợp với mấy điều kiện.

- Điều kiện gì?

Vũ Vu cảm giác sự việc dường như đang có chuyển biến, cô vội vàng nói.

- Thứ nhất, năng lượng trong cơ thể cô gái kia nhất định phải đạt tới cảnh giới vô cùng cao. Thứ hai, tính dung nạp kinh mạch trong cơ thể cô gái đó bắt buộc phải lớn như vậy cần xử nữ thuần âm. Thứ ba, cô gái đó còn nhất

https://thuviensach.vn

định phải hiểu được những kiến thức về phương diện kia mới có thể sơ tán năng lượng trong cơ thể Thường điện hạ. Hắc Vu Y nói tới đây, trên mặt tràn đầy vẻ xấu hổ.

Tất cả người bốn phía đều choáng váng, tại nơi này còn là một cô gái quả thực chính là một nữ thánh thuần âm, lại vừa muốn có sự dâm đãng, còn phải có năng lượng đạt tới cảnh giới cao nhất.

Vũ Vu tự nhận là người nổi bật trong tộc Hắc Vu, nhưng cô lại không phù hợp với điều kiện thuần âm này, cho dù tìm được một cô gái thuần âm, đối phương làm sao lại có mặt dâm đãng này?

Huống chi còn muốn có năng lượng đạt tới cảnh giới cao.

- Làm sao bây giờ?

Ánh mắt Vũ Vu nhìn sang Hắc Vu Vương

- Hơn nữa nhất định phải nhanh chóng, trong vòng hai ngày nếu không tìm thấy người như vậy, chỉ sợ Thường điện hạ cũng đã nổ tan xác mà chết rồi. Hắc Vu Y lại bổ sung thêm một câu.

- Tên vô sỉ này!

Tiểu Bảo rất muốn nhổ sạch râu của Hắc Vu Y, miệng lão già này vốn không thể phun ra được cái gì tốt, hai ngày không phải là gấp chết người ta.

- Chị, để em làm đi.

Tiểu Bảo bỗng nhiên ưỡn ngực đi ra, nghiêm túc nói.

Đệ Nhị Mộng không hề nghĩ ngợi trực tiếp lôi Tiểu Bảo trở về. Cô bé đáng chết, lúc này còn muốn nghịch ngợm, gây sự, quả thật là khiến người ta tức chết đi được.

https://thuviensach.vn

Hắc Vu Y nhìn thấy Tiểu Bảo ánh mắt hơi sáng lên, nhưng lập tức lại tối sầm đi. Tiểu Bảo đúng là một cô gái thuần âm nhưng một con nhóc như vậy quả thực hay nói giỡn.

Hắc Vu Vương bình tĩnh ra lệnh: - Từ lúc này bắt đầu tuyên bố toàn tộc, hễ là người phù hợp với ba điều kiện trên đều có thể tới đây, vị trí người thừa kế bổn vương trong tương lai cũng sẽ thuộc về người đó.

- Cái gì?

Đám người Vũ Nữ ngơ ngác nhìn nhau nhưng không thể không cam chịu. Bọn họ đều hiểu rõ nếu Thường Nhạc chết đi thì tất cả đều sẽ trở thành vô nghĩa, sẽ hủy diệt hy vọng mấy trăm năm qua của tộc Hắc Vu.

- Chị, em cảm thấy em có thể phù hợp, ít nhất em cũng là một xử nữ thuần âm tiêu chuẩn. Tục ngữ nói không sai nước phù sa không để chảy ra ruộng ngoài! Tiểu Bảo vừa nghe tới vị trí người thừa kế tộc Hắc Vu, ánh mắt liền vụt ra ánh sáng.

- Người không biết xấu hổ vô địch thiên hạ!

Vũ Dực đi bên cạnh Tiểu Bảo lần đầu tiên phát hiện ra tiểu Lão Đại của mình cũng có lúc tính sai, Đệ Nhị Mộng càng nghĩ càng thấy bản thân mình không gánh nổi người này.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 471: Thường Điện Hạ, Cái Kia Thật Lớn!

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Vu tộc ra thông cáo bất kỳ ai phù hợp với ba điều kiện trên đều có thể vào trong hoàng cung của Vu tộc để tiến hành cứu chữa cho Thường Nhạc.

Vũ Vu vô cùng buồn bực, bản thân cô hao tâm tổn tư, kết quả lại để cho người khác hưởng mất, mà bản thân mình lại không hề có một chút công lao nào, hơn nữa lại còn phải gánh chịu mạo hiểm.

Khi Thường Nhạc còn đang chìm trong trạng thái hôn mê, từng người phụ nữ của tộc Hắc Vu lần lượt bị loại bỏ.

- Chị, chẳng nhẽ mỹ nhân kế của chị một chút cũng không có tác dụng? Ngay khi Vũ Vu ủ rũ, tâm tình vô cùng xuống dốc đi vào trong nhà thì một giọng nói trong trẻo, dễ nghe đột ngột vang lên.

Chỉ thấy thân hình mềm mại của Mộng Vu như gió trong nháy mắt đã đến trước mặt Vũ Vu, cặp mắt xinh đẹp, chớp chớp, khẽ cười nói.

- Đừng nói nữa, cô bé đáng ghét này, đừng phá hỏng tâm tình của chị. Vũ Vu vươn bàn tay mảnh khảnh, ngón tay hung tợn điểm một cái trên mũi Mộng Vu.

Cái mũi Mộng Vu lập tức đỏ lên, cô bất mãn nói: - Chị, chị chỉ biết ức hiếp em, em kháng nghị.

Vũ Vu khẽ lắc đầu, cô em gái này bản lĩnh còn mạnh hơn chính mình, cả ngày lại như một đứa trẻ, khiến cô thực không có biện pháp.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên lúc đó, trong lòng Vũ Vu hơi động một chút nói: - Em, em có phải cơ thể thuần âm không?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Mộng Vu sửng sốt, khó hiểu nói: - Chị, chị hỏi việc này làm gì?

- Nói mau.

Thần sắc Vũ Vu trở lên kích động, cô nghĩ tới mấu chốt chính là em gái mình là một cao thủ mà cơ thể của em gái mình hình như cũng là thuần âm.

Đương nhiên cô cũng là một xử nữ.

- Đúng, em là thuần âm. Chị, việc này có quan hệ gì với chị à? Mộng Vu không hiểu dò hỏi.

- Thật tốt quá, ha ha, tục ngữ nói thật không sai, nước phù sa không để chảy ra ruộng ngoài, em mau cùng chị. Vũ Vu nghĩ tới Thường Nhạc vẫn còn trong trạng thái hôm mê, càng kéo dài, cơ thể càng thương tổn.

- Đi theo chị? Chị, chị sẽ không đem em bán đi chứ? Mộng Vu hơi sợ, vỗ ngực cười khẽ, dò hỏi.

- Đương nhiên sẽ không bán em đi mà là cho em cứu người. Vũ Vu lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Mộng Vu trực tiếp đi ra phía ngoài.

Tư Đồ Lôi Minh duỗi cánh tay mình, lặng yên hưởng thụ hơi thở tươi mát thiên nhiên mang tới, gã thậm chí cảm giác được nội lực trong cơ thể mình đang dần dần tăng lên.

- Kiếm, cậu cảm thấy lần này chúng ta thu hoạch như thế nào? Tư Đồ Lôi Minh chậm rãi thu cánh tay vào, trên mặt lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Toàn thân Kiếm vẫn tỏa ra sát khi linh hoạt như cũ, cả người gã giống như một thanh bảo kiếm sắc bén nhất, bất luận trong thời khắc nào đều có thể

https://thuviensach.vn

nháy mắt đánh chết kẻ địch của mình.

- Lão Đại, lần này chúng ta có thể thu phục tộc Bạch Vu quả thực đã gia tăng lực lượng, nhưng thuộc hạ còn có vài điều khó hiểu. Trong mắt Kiếm lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Nói.

Tư Đồ Lôi Minh cần chính là kết quả như vậy. Một thuộc hạ chỉ biết giết chóc chỉ có thể là một vũ khí tốt mà thôi, bản thân gã cũng cần một thuộc hạ có trí tuệ.

- Nếu chúng ta đều đã bắt máy người Nữ Vu, vì sao không thừa cơ bắt cô ta đưa chúng ta vào bên trong tộc Hắc Vu, như vậy chúng ta có thể thừa cơ thâu tóm tộc Hắc Vu. Có được đầy đủ Vu tộc sẽ có lợi lớn cho việc thống nhất thiên hạ của chúng ta. Ánh mắt Kiếm nhìn chằm chằm vào Tư Đồ Lôi Minh, chờ mong gã cho mình đáp án mà mình mong muốn.

Tư Đồ Lôi Minh thản nhiên nói: - Phàm là người thì không thể quá tham lam. Trước khi chúng ta còn chưa củng cỗ hoàn toàn tộc Bạch Vu, tuyệt đối không thể quá vội vàng, huống chi Thường Nhạc còn đang bận sự việc nước Pháp và nước Mỹ, hắn căn bản không có thời gian thu phục tộc Hắc Vu, cho nên việc chúng ta thống nhất Vu tộc kia chỉ còn là vấn đề thời gian.

- Thuộc hạ đã hiểu.

Kiếm cái hiểu cái không gật gật đầu.

- Cái gì? Ngủ cùng hắn? Sau khi Mộng Vu bị Vũ Vu đưa vào hoàng cung, nghe xong lời Vũ Vu nói, Mộng Vu hoàn toàn choáng váng, chị mình làm ra chuyện này khi nào?

- Em gái, chị cũng là vì toàn bộ tộc Hắc Vu, nếu Thường điện hạ vẫn chưa tỉnh lại thì toàn bộ tộc Hắc Vu chúng ta sẽ vĩnh viễn bị vây ở chỗ này,

https://thuviensach.vn

không bao giờ có thể ra ngoài được. Vũ Vu hiên ngang lẫm liệt nói.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn của Mộng Vu hơi nhếch lên nói: - Chị, chị đừng nói tới đạo lý lớn gì cả, nếu sự việc này không có lợi cho chị, chị tuyệt đối sẽ không khuyên em.

- Đó là đương nhiên, nếu em được ngồi ở vị trí Hắc Vu Vương thì chị gái là chị cũng được thơm lây. Khi Vũ Vu nói xong lời này, vẻ mặt vô cùng hưng phấn.

- Chị, chị

Mộng Vu tức giận, thiếu chút nữa xông lên đánh chị gái một trân, nhưng trong lòng cô biết rõ nếu Thường điện hạ không thể tỉnh lại, chị cô sẽ xong đời.

Cho nên cô cắn răng, thần sắc cổ quái nói:

- Được rồi, em đồng ý với chị, bà cô em coi như bị chó cắn vào miệng vậy

- Em

Vũ Vu bên cạnh nghe được câu này một trận khí lạnh, tuy nhiên em gái cô đã đồng ý.

Dù sao cũng tốt hơn là từ chối, cho nên trên mặt cô cuối cùng vẫn lộ ra vẻ tươi cười.

- Chị, chị cùng vào làm gì? Mộng Vu đi vào trong phòng Thường Nhạc, thấy Vũ Vu cũng tiến vào, thần sắc cô sửng sốt, ngượng ngập nói.

Vũ Vu trừng hai mắt, mỉm cười quyến rũ: - Bảo bối của chị, chẳng nhẽ em đều hiểu những chiêu thức trên giường? Chị gái sẽ chỉ dạy cho em.

https://thuviensach.vn

Mộng Vu xem như đã hiểu ra, khuôn mặt cô không tự chủ đỏ lên. Mình quả thực là quá non so với chị, chí ít chị cũng thành thục hơn rất nhiều so với mình, nếu như chị mình không ở trong này, chỉ sợ bản thân mình cũng không biết làm sao bây giờ.

Thường Nhạc trong lúc hôn mê cảm nhận được trong cơ thể dường như muốn nổ tung, càng kéo dài thời gian, loại thống khổ này cũng ngày càng kịch liệt, mãi cho tới cuối cùng, hắn cảm thấy Hiên Viên tâm pháp dường như bảo hộ trái tim hắn.

Những năng lượng kia chỉ có thể du đãng ở phía ngoài cơ thể mình, trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể lấy đi tính mạng của mình, nhưng trong lòng hắn rõ ràng, một khi Hiên Viên tâm pháp thất thủ, bản thân cũng sẽ đi gặp Diêm Vương.

Nhưng thật lâu sau, trong ánh trăng mờ, chính mình lại cảm thấy trong cơ thể dường như nhiều thêm một năng lượng nhỏ bé, loại năng lượng này giống như bông thâm nước biển.

Sau khi kéo dài thời gian hấp thu lực lượng nhỏ bé kia, Thường Nhạc cảm thấy năng lượng khổng lồ trong cơ thể cũng dần dần bị hấp thu, nội lực cơ thể càng ngày càng ít.

Nhưng qua một thời gian nhắn, năng lượng lại trở lại, tuy nhiên càng thêm tinh khiết, cả người mình liền giống như bay lên, trong xương tủy nảy sinh biến hóa thay da đổi thịt.

Theo thời gian kéo dài, Thường Nhạc dần dần có tri giác, hắn cảm giác có người đang ở trên cơ thể mình, hơn nữa là một cô gái, hắn cố gắng muốn mở to mắt mà không thể nào mở ra nổi.

Hắn cảm giác toàn thân rất thoải mái - Người phụ nữ này rốt cục là ai? Thường Nhạc cảm giác động tác đối phương hơi trúc trắc, hắn âm thầm cảm thấy kỳ quái, đối phương là ai?

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ quen mình ở tộc Hắc Vu cũng chỉ có một hai người, chẳng lẽ là Vũ Vu kia. Vừa nghĩ tới mỹ nữ bộ ngực lớn, diện mạo quyến rũ, cả người Thường Nhạc cũng bắt đầu trở nên hưng phấn.

Đáng tiếc hai tay mình không thể cử động, nếu không đã sớm lấy tay nắn nhéo. Hắn âm thầm tự nói với bản thân, chờ mình tỉnh lại, sau đó nhất định phải tận lực bồi thường một chút.

Đối phương không ngờ lại thừa lúc mình hôn mê mà cưỡng ép, chiếm đoạt thân thể của mình. Tại sao lại là loại người tùy tiện như vậy, dù gì hắn cũng là người có thù tất báo.

Theo thời gian dài, Thường Nhạc rốt cục có khả năng mở to mắt.

Mộng Vu cùng lúc chú ý thấy Thường Nhạc sắp mở mắt, cô xấu hổ hoảng sợ, không hề nghĩ ngợi gì "Ba" một quyền hung hăng đánh Thường Nhạc ngất đi.

Sau đó tay chân luống cuống dời khỏi người Thường Nhạc, mặc quần áo tử tế ngường ngùng chạy ra ngoài.

Vũ Vu vốn cũng muốn chạy ra nhưng cô suy xét tới khi Thường Nhạc tỉnh táo lại, cô còn có một vài điều kiện phải nói với hắn, ít nhất phải khiến Thường Nhạc ý thức được là cô mời em gái mình tới cứu hắn.

Cho nên có chết cô cũng không rời khỏi.

Thường Nhạc trong lúc không hề phòng bị bị Mộng Vu đánh ngất, hắn cảm thấy thật mất mặt, ít nhất sau khi chiếm tiện nghi của mình, đối phương cũng không thể đối xử với mình như thế.

Tục ngữ nói không sai, một ngày vợ chồng, suốt đời ân ái. Đối phương đối xử với mình như thế thật sự làm tổn thương lòng mình, nhưng khoảng thời gian Thường Nhạc hôn mê cũng không dài.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, lần này năng lượng trong thân hình Thường Nhạc đã sinh ra biến hoa nghiêng trời lệch đất. Sau khi bị đối phương đánh ngất một lúc sau Thường Nhạc liền mở mắt.

- Kim cương!

Nhìn thấy cặp mắt Thường Nhạc vừa mới mở sáng ngời, trong đầu Vũ Vu không tự chủ được nghĩ tới.

Cho tới bây giờ, Vũ Vu chưa từng nhìn thấy ánh mắt như vậy, cô cảm thấy ánh mắt Thường Nhạc quả thực là hai viên kim cương lóe sáng nhất, cô hoàn toàn bị hấp dẫn.

Nhưng Thường Nhạc cũng không nghĩ như vậy, giờ phút này bị đôi mắt sáng ngời trợn to nhìn chằm chằm như vậy, Thường Nhạc vốn tự tin da mình rất dày cũng vẫn cảm thấy cả người không được tự nhiên.

- Cô em, chúng ta có thể thẳng thắn thành khẩn nói chuyện không? Chỉ một mình tôi khỏa thân dương như rất không công bằng.

Trên mặt Thường Nhạc hiện lên một tia cười tà.

Vũ Vu lúc này mới chú ý tới cục diện trước mắt, chính mình một lòng muốn ngồi lên vị trí Hắc Vu Vương nên muốn trao đổi với Thường Nhạc một việc, nhưng lại quên mất chuyện này. Ngại thì ngại, Vũ Vu trong chớp mắt nghiêm túc nói: - Thường điện hạ, anh vẫn còn ghê gớm thật!

- Bịch! Thường Nhạc thiếu chút nữa cắm đầu xuống đất, hắn thật muốn dùng câu nói của Tiểu Bảo nói với người phụ nữ quyến rũ trước mặt này: cô thật là vô địch ti tiện! Chính mình không thể không bội phục!

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Haizz, lớn hơn nữa không chống đỡ nổi hai cái trước mặt cô. Thường Nhạc lắc đầu đáng tiếc, ánh mắt quét qua trước ngực Vũ Vu.

Vũ Vu cảm giác được ánh mặt Thường Nhạc làm cho cả người mình mềm ra, đôi mắt cô hơi động, quyến rũ nói: - Chẳng nhẽ Thường điện hạ cảm tạ người đã cứu vớt tính mạng của anh như vậy sao?

Nắm tay Thường Nhạc hơi dựng lên, một luồng ánh sáng màu tím vờn quanh nắm tay, hắn vung nhẹ tay, luồng ánh sáng kia bao gồm cả dòng khí điên cuồng lao tới.

- Ầm!

Tại nơi tiếp xúc với bức tường, trong chớp mắt toàn bộ bức tường bắt đầu rung kịch liệt, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười sảng khoái: - Thật không ngờ tới năng lượng lại mạnh như vậy.

Vũ Vu cũng là lần đầu tiên biết tới khả năng này của Thường Nhạc, trong lòng cô vẫn luôn nghĩ đến Thường Nhạc nhiều lắm chỉ là ở phương diện cổ.

Nhưng Thường Nhạc trước mắt chỉ cần một động tác lơ đãng đã đạt tới hiệu quả kinh người như vậy, quả thực là bá đạo. Không biết người đàn ông trước mắt này rốt cục ẩn giấu bao nhiêu bí mật?

Hắn mở miệng liền muốn làm cho cả tộc Hắc Vu nguyện trung thành tất nhiên phải có khả năng không tầm thường. Bỗng nhiên lúc đó Vũ Vu cảm thấy Thường Nhạc trước mắt chính là một câu đố.

https://thuviensach.vn

- Thường điện hạ, nhưng thứ anh cần tôi đều đã đáp ứng, hiện giờ cũng là lúc anh nên trả công cho tôi, đúng không? Vũ Vu ổn định lại tinh thần của mình, nghiêm túc mở miệng nói.

- Đương nhiên, Thường Nhạc tôi đã nói là giữ lời. Tuy nhiên, quan hệ của chúng ta đã đạt tới mức độ khăng khít như vậy, hi vọng cô đừng gọi Thường Nhạc tôi là điện hạ gì, như vậy rất dễ dàn kéo dài khoảng cách giữa hai chúng ta. Thường Nhạc khẽ lắc đầu, cười nhạt một tiếng.

Trong lúc Vũ Vu hiểu rất rõ, nếu để cho em gái thừa nhận quan hệ với Thường Nhạc, với tính cách của Mộng Vu chắc chắn sẽ không thừa nhận chuyện đã phát sinh với Thường Nhạc.

Nếu đã như vậy, bản thân cô thừa nhận cũng không có vấn đề gì.

- Anh Nhạc, như vậy anh hẳn là sẽ ủng hộ tôi ngồi lên vị trí Hắc Vu Vương. Thân hình yểu điệu của Vũ Vu hơi chuyển động đã tới trước mặt Thường Nhạc, bàn tay nhỏ bé chủ động vuốt ve ngực hắn.

Dục vọng của Thường Nhạc thiếu chút nữa lại bị Vũ Vu đốt lên, Vũ Vu dường như cũng chú ý tới vấn đề này, mặt cô hơi đỏ lên.

Nhưng trong nháy mắt lại khôi phục lại sự bình tĩnh, tuy nhiên đôi tay nhỏ bé kia cũng rời khỏi ngực Thường Nhạc.

Dưới cái nhìn chăm chú của Vũ Vu, Thường Nhạc từ từ mặc quần áo vào, nâng cằm Vũ Vu lên nói: - Tiểu bảo bối, chúng ta đi thôi.

Nhìn thấy Thường Nhạc an toàn không vấn đề gì đi ra, toàn bộ hoàng cung Hắc Vu bắt đầu hò reo.

Thoạt nhìn Thường Nhạc vẫn như cũ, Vũ Vu thậm chí còn thấy Thường Nhạc dường như rất hưởng thụ nhưng cũng rất tự nhiên, cho tới khi Hắc Vu Vương phất phất tay.

https://thuviensach.vn

Những vị quyền cao chức trọng của tộc Hắc Vu phía dưới dần bình ổn lại sự hưng phấn và vui sướng, ánh mắt gã chuyển tới trên người Thường Nhạc: - Thường điện hạ vĩ đại, việc ngài tỉnh lại đã mang đến hy vọng cho tộc Hắc Vu chúng tôi. Tôi thay mặt cho toàn bộ tộc Hắc Vu hi vọng ngài có thể giúp người trong tộc chúng tôi thoát ra khỏi cái nhà giam này.

- Không thành vấn đề.

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, thốt ra.

Thường Nhạc sảng khoái trả lời như thế khiến đám người Hắc Vu Vương đồng thời hướng ánh mắt tập trung lên người Vũ Vu, hiển nhiên bọn họ đều cho rằng đây là công lao của Vũ Vu.

Thậm chí bọn họ hoài nghi sau khi Mộng Vu rời khỏi, Vũ Vu kiều mỵ và Thường Nhạc đã sinh ra quan hệ thân mật hơn, nếu không tinh thần Thường Nhạc làm sao lại sáng láng như vậy.

- Thế nhưng tôi có chút lo lắng thế giới bên ngoài đã hoàn toàn thay đổi, các người nhiều người như vậy ra bên ngoài sẽ ở nơi nào? Nếu có người đối phó với các người, các người sẽ làm thế nào? Dù sao tôi cũng chỉ là đồng minh của các người chứ không phải là bảo mẫu!

Trong mắt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Lại không nghĩ tới, Hắc Vu Vương trực tiếp mở miệng nói: - Tôi hiểu ý tứ của Thường điện hạ, nếu không phát sinh sự việc hôn mê của điện ha, điều kiện lúc trước của ngài tôi tuyệt đối sẽ không đáp ứng. Nhưng hiện tại tôi đã suy nghĩ kỹ càng, chỉ cần có thể đưa tộc Hắc Vu ra khỏi cấm địa này, làm cho tộc Hắc Vu chúng tôi lớn mạnh lên, tôi nguyện ý đem vương vị tặng cho Vũ Vu.

- Ông thật là thông minh.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thường Nhạc hơi sáng lên, hắn rời tầm mắt lên người Vũ Vu, đã thấy trên gương mặt của Vũ Vu xinh đẹp mang vẻ vô cùng kích động, hiển nhiên vương vị đã mang tới cho cô niềm vui bất ngời không gì sánh được.

- Vũ Vu, khi cô lên ngài vàng Hắc Vu Vương, việc đầu tiên cô làm sẽ là gì? Hắc Vu Vương bỗng nhiên đặt câu hỏi.

Vũ Vu nhìn sang phía Mân, mỉm cười quyến rũ. - Việc đầu tiên tôi làm chính là để Mân tập trung tinh nhuệ của gia tộc Hắc Vu chúng ta tạo thành một đội quân có thể tự bảo vệ mình đồng thời trợ giúp Thường điện hạ thống trị thiên hạ.

- Để cho tôi tập trung tinh nhuệ? Vũ Cô không phải vẫn luôn chán ghét tôi, coi tôi như đối thủ sao? Vẻ mặt Mân không thể tin nổi nhìn Vũ Vu.

Nụ cười trên mặt Vũ Vu dần dần biến mất, cô điềm nhiên như cũ nói: - Anh có thể làm đối thủ của tôi, tôi đương nhiên rõ ràng khả năng của anh. Nếu anh ngồi lên vị trí Hắc Vu Vương tự nhiên anh sẽ hi vọng đối thủ mạnh mẽ của mình có thể trở thành trợ thủ đắc lực nhất.

Thế nhưng Thường Nhạc thật không ngờ tên tiểu tử vẻ mặt tươi cười tặng mình hòm chân châu đen lại có thể bất phân thắng bại với Vũ Vu.

Tuy nhiên, dựa vào cảm giác trước mắt của mình, thực lực của Mân cũng không lớn, thậm chí ngay cả Lâm Phong, bộ hạ trước kia mình thu nhận ở ZNV cũng không bằng.

Hiển nhiên, người kia ngoài việc có thể thao túng cổ ra thì phương diện tâm kế chỉ sợ cũng là người nổi bật.

Tộc Hắc Vu bắt đầu hành động mà Thường Nhạc sau khi trải qua lần biến đổi này, bất kể phương diện nào đều đạt tới cảnh giới cao nhất, cho dù muốn thao túng cổ cũng dễ như trở bàn tay.

https://thuviensach.vn

Khi Thường Nhạc giải quyết xong việc của tộc Hắc Vu, hắn để cho Hắc Vu Vương đưa người đến Trung Quốc, bắt đầu bố trí chỗ ở cho người trong tộc, để Mân đưa bộ phận tinh nhuệ tới nước Pháp.

Mà Vũ Vu, người đã được định làm Hắc Vu Vương lại đi theo Thường Nhạc tới nước Mỹ.

Lần này đối với Thường Nhạc mà nói, đó là thu hoạch vô cùng lớn, chẳng những thu phục được tộc Hắc Vu mà còn gia tăng năng lượng của chính mình. Hiện tại, hắn có lòng tin đấu một trận với Kim.

Đương nhiên, ngoại trừ hai điểm này ra, hắn còn có một mỹ nữ ngực lớn đi theo bên cạnh mình, loại tư vị này quả thực là thích tới tận xương tủy.

Đương nhiên, ngoại trừ Vũ Vu còn có một cô gái che mặt, Thường Nhạc đối với cô gái này cảm thấy kỳ quái, cô gái xa lạ này dường như có điểm quen thuộc, hình như hắn đã gặp ở nơi nào đó.

Nhưng là mình lại không nhớ được tên đối phương.

Vậy mà cô gái che mặt này lại không chịu gỡ khăn che xuống mà Vũ Vu cũng kiên quyết ủng hộ việc làm này của cô, chuyện này khiến Thường Nhạc cảm thấy thần bí, có phần không hiểu nổi.

- Vũ Vu, cô gái này có phải có khuyết điểm trên đùi không? Tại sao đi đường lại khập khiễng như vậy?

Thường Nhạc chợt phát hiện một vấn đề kỳ quái, cô gái che mặt phía trước kia dáng đi rất kỳ lạ.

Mặt Vũ Vu không tự chủ được đỏ lên, cô đương nhiên biết rõ tại sao Mộng Vu lại như vật, việc này có quan hệ rất lớn tới lần đầu của thiếu nữ, nhưng em gái mình lại kiên trì không cho mình nói ra, đây thật sự là việc đau đầu.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, chân của cô ấy bị cắn một phát bị thương, cho nên mới như vậy. Vẻ mặt Vũ Vu hơi kỳ quái nói.

Mộng Vu phía trước nghe được câu này, chân lảo đảo. Chị gái đáng chết, việc này đâu có thể nói lung tung

Nếu như nói về tâm tình sung sướng thì người vui sướng hơn cả Thường Nhạc chính là đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta. Lần đầu tiên nghe nói Vũ Vu là đệ nhất trong tộc Hắc Vu, sau khi biết tương lai sẽ là người thừa kế của tộc Hắc Vu, cô liền cảm thấy túi tiền của chính mình sẽ phồng lên.

Sau này trên đường đi, cô phát hiện ra Vũ Vu, quý bà lớn này cùng với lão Đại của mình bắt đi mày lại thì cô càng xác thực mình nghĩ đúng.

Khi tiểu bảo bối tới trước mặt Vũ Vu đã không gọi là chị nữa mà trực tiếp gọi là chị dâu. Cái miệng nhỏ nhắn, ngọt ngào quả thực đem lời của mình hét tới tận trong lòng của Vũ Vu rồi. - Chị dâu, chị rất có tiền nhưng Tiểu Bảo lại không có tiền, không có quần áo xinh đẹp, Tiểu Bảo không có tiền mua đồ ăn, Tiểu Bảo đói. Tiểu Bảo dùng đôi tay nhỏ bé của cô túm lấy quần áo Vũ Vu, tội nghiệp nói.

Đệ Nhị Mộng trực tiếp bịt tai mình lại, cô em gái này của cô dù gì cũng là một công chúa. Haizz, hiện tại quả thực là thủ đoạn càng dùng càng đê tiện.

Vũ Vu mỉm cười quyến rũ: - Yên tâm, chị cái gì cũng thiếu, chỉ không thiếu tiền, em muốn bao nhiêu chị đều có thể cho em.

Tiểu Bảo hít một hơi lạnh, khó tự trách mấy ngày nay mắt trái mình đều liều mạng nháy, hóa ra là tài vận tới, việc này có muốn tránh cũng tránh không được.

Cô lau nơi khóe miệng có khả năng rớt xuống nước miếng, vội vội vàng vàng đi theo phía sau Vũ Vu.

https://thuviensach.vn

- Mỹ nữ, chúng ta hẳn là đã gặp mặt.

Ngay khi Tiểu Bảo liều mạng đi theo sau mông Vũ Vu thì Thường Nhạc đã đi tới bên người Mộng Vu, thần sắc bình tĩnh.

Mộng Vu vốn không nghĩ Thường Nhạc sẽ đi tới, thân thể mềm mại của cô khẽ run, cố gắng tỏ ra bình tĩnh nói: - Chưa từng gặp mặt.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, hơi nhíu mày lại nói: - Nói thật, con người tôi trời sinh có giác quan thứ sáu, tôi luôn cảm thấy chúng ta đã gặp mặt, hơn nữa còn rất quen thuộc.

Mộng Vu không nói gì, cô ngậm miệng lăng yên đi thẳng về phía trước.

Thường Nhạc hít sâu một hơi, vẻ mặt hơi động nói:

- Hương thơm trên người cô khiến tôi có cảm giác rất quen thuộc nhưng lại rất kỳ quái.

Mộng Vu đi nhanh hơn, cô cảm thấy ánh mắt của Thường Nhạc rất độc, dường như nhìn xuyên thấu khăn che mặt của mình, nhìn đến khuôn mặt chân thật của cô.

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không muốn nhìn xuyên khăn che của Mộng Vu, mà là gọn gàng, linh hoạt duỗi tay ra, chuẩn bị trực tiếp cở bỏ khăn che mặt kia.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 473: Điểm G, Sự Tồn Tại Hùng Mạnh Nhất! (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Nếu anh dám giật khăn che mặt của tôi xuống, tôi sẽ cắn anh! Tay Thường Nhạc vừa chạm tới khuôn mặt của Mộng Vu, cô lập tức như hổ rình mồi, cảnh cáo nói.

Thường Nhạc đã gặp qua rất nhiều cách uy hiếp, nhưng cách uy hiếp như hôm nay hắn cũng là lần đầu tiên nghe được, hắn ngừng động tác, cười nghiền ngẫm nói: - Chẳng lẽ cô là chó sao?

- Cô ấy không phải chó nhưng răng nanh còn sắc bén hơn con chó nhỏ. Không biết bằng cách nào, thân hình mềm mại của Vũ Vu đã đi tới, trên mặt là nụ cười xinh đẹp.

- Chị

Mộng Vu không ngờ được Vũ Vu sẽ nói như vậy, cô tức giận, hung tợn trừng đôi mắt xinh đẹp liếc Vũ Vu một cái.

- Chị?

Ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, Vũ nữ xinh đẹp như vậy chắc hẳn em gái cô cũng không kém, phương diện bộ ngực em khẳng định là không hơn được chị.

Vũ Vu khẽ gật đầu một cái, quyến rũ cười nói: - Thực ra, ngày đó cùng anh.

Vũ Vu còn chưa nói hết câu đã bị Mộng Vu xông lên bịt kín cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Mộng Vu không ngờ tới chị rõ ràng đã đồng ý với mình sẽ không tiết lộ sự việc đó, vậy mà bây giờ còn nói ra, thật là xấu xa!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy vẻ mặt đáng yêu và động tác ngây thơ kia, trong đầu Thường Nhạc bỗng nhiên xuất hiện cảnh tượng động tác kia trúc trắc, trong chớp mắt, Thường Nhạc cười tà nói: - Ngày đó khi tôi hôn mê, người chiếm lấy thân thể tôi nhất định là cô.

- AAAA

Mộng Vu nhìn thấy ngón tay Thường Nhạc chỉ vào mình, cô liền như khỉ phải lửa nhảy dựng lên, đôi mắt trốn tránh nhìn Thường Nhạc.

- Có có phải muốn hỏi tại sao tôi lại biết hay không? Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy cô gái che mặt trước mắt này rất đáng yêu, rất đơn thuần, vì vậy, hắn đưa ra một câu hỏi rất tinh xảo.

- Đúng, làm sao anh biết?

Mộng Vu truy hỏi theo bản năng.

- Ha ha, thật sự là một cô gái ngu ngốc. Thường Nhạc không thể không bội phục Mộng Vu, hắn cười vui vẻ. - Nếu nói ban đầu chỉ là hoài nghi phán đoán, thì hiện tại, lời nói của cô chính là bằng chứng rõ ràng nhất.

Nói tới đây, Thường Nhạc hơi dừng lại một chút rồi nói tiếp: - Hiện tại nếu đã biết sự thật, tôi cũng muốn mở mang một chút xem người lúc trước cưỡng ép thân thể của tôi rốt cục là cái dạng gì, nếu chẳng may là một người quái dị, không phải tôi đã quá thiệt thòi sao.

- Anh.

Mộng Vu bị người khác nói mình là người quái dị, cô tức giận tới giậm chân giậm tay, thờ phì phì định cởi khăn che mặt. Vừa đụng tới khăn che mặt bên cạnh động tác bỗng nhiên ngừng lại, ánh mắt vô cùng giảo hoạt nhìn về phía Thường Nhạc, bỗng nhiên mỉm cười nói: - Anh, tên lừa bịp đáng chết này, tôi mới không mắc lừa anh, dù gì cũng không tháo.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, Thường Nhạc, anh hãy bỏ qua cho cô ấy đi. Đệ Nhị Mộng nhìn thấy Thường Nhạc vừa chuẩn bị khiêu khích Mộng Vu, cô điềm nhiên cười, thay đổi đề tài. - Thường Nhạc, lần này anh đối phó với Kim, nắm chắc bao nhiêu phần thắng?

- Ừ, nếu như không có sự ủng hộ của Mộng Nhi, thì anh nhiều nhất chỉ nắm chắc bốn phần, nhưng nếu có sự ủng hộ của Mộng Nhi, anh sẽ có được sáu phần thắng. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười vô cùng tự tin.

Đệ Nhị Mộng ngây ngẩn cả người, vẻ mặt kinh ngạc nói: - Em làm thế nào có thể ủng hộ anh? Coi như mỗi ngày cầu nguyện cũng không thể được.

Hiển nhiên Đệ Nhị Mộng rất rõ ràng, việc cùng Kim quyết đấu cũng không phải chỉ cầu nguyện là có tác dụng, mà Thường Nhạc lại híp mắt, lén lút đưa đầu về phía Đệ Nhị Mộng, nói một câu tà mị: - Mộng Nhi, chúng ta đã lâu không có âu yếm, chỉ cần trước trận đấu, chúng ta thân thiết một chút là đủ. Ha ha, tới lúc đó anh nhất định có thể đánh bại lão già Kim kia.

Chân Đệ Nhị Mộng lảo đảo, cả khuôn mắt nhỏ nhắn vụt cái đỏ bừng lên, cô thế nào cũng không nghĩ tới Thường Nhạc tinh trùng lại lên não đúng lúc này, không ngờ hắn lại nói ra lời nói kinh người này.

Khi đám người Thường Nhạc tới nước Mỹ cùng là vào khoảng một tuần sau đó.

Thời gian Thường Nhạc và cao thủ đệ nhất nước Mỹ - Kim thi đấu đã truyền đi toàn bộ thế giới, khiến hầu hết mọi người đều chấn động.

Rất nhiều đối thủ bằng hữu của Thường Nhạc, bao gồm một số cao thủ hắc đạo ở xa như gia tộc Công Tôn, Mafia, Thần Thánh kỵ sĩ giáo hội tất cả bọn họ nghe được tin tức này vừa lo lắng lại vừa cao hứng.

Tóm lại, mỗi người một vẻ mặt không giống nhau nhưng lại giống nhau ở một điểm, đó là không ai tin tưởng Thường Nhạc sẽ thắng. Trong quan

https://thuviensach.vn

niệm của họ, trên thế giới này, người duy nhất có thể chống lại Kim ngoại trừ đệ nhất cao thủ giới dị năng Trung Quốc Phong Thần - ra thì không thể tưởng tượng ra được còn có người nào khác.

Đương nhiên, Thường Nhạc lại rất rõ, ngoại trừ Phong Thần ra, Hắc Long cũng là một cao thủ thâm sâu khôn lường. Ngoài Hắc Long ra, trong Thánh địa Hắc Ám kia có nhiều cao thủ ẩn nấp có thể chống lại Kim, thậm chí còn lợi hại hơn Kim.

Vòng xoay vận mệnh của thế giới vô hình trung đã bắt đầu chuyển động. Đương nhiên khi vòng xoay vô hình chuyển động, có lẽ không ai có thể nhìn thấy, nhưng vòng xoay hữu hình chuyển động thì tất cả mọi người đều có thể thấy rất rõ ràng.

Bởi vị đó là một canh bạc, canh bạc trên thế giới hiện giờ là đánh cuộc giữ Kim và Thường Nhạc rốt cục ai sẽ là người chiến thắng. Hiển nhiên, 90% số người đều đặt cược vào Kim.

Nhưng tài chính cũng không nhất định là nhiều nhất. Tiểu Bảo liền đặt toàn bộ tiền bạc của cải của mình vào Thường Nhạc. Ngoài ra, toàn bộ thuộc hạ Điểm G cũng đều đặt cược Thường Nhạc thắng.

Dùng lời của Tiểu Bảo mà nói, cho dù có đặt Kim thắng, một khi Thường Nhạc bại, bọn họ dù có thắng được tiền cũng phải xung hết vào công quỹ.

- Tôi cá là Thường Nhạc thắng!

Tại NewYork, Mỹ, trong một biệt thự cỡ lớn truyền đến một giọng nói trầm ổn, đầy từ tính, nếu người bình thường nhìn thấy tuyệt đối sẽ không tin người đàn ông này sẽ cược Thường Nhạc thắng.

Người này chính là Tư Đồ Lôi Minh. Sau khi nghe tin Thường Nhạc và Kim thi đấu, gã liền tới nước Mỹ. Đối với gã, không có gì kích thích hơn, quan trọng hơn trận chiến này.

https://thuviensach.vn

Kiếm đứng bên cạnh Tư Đồ Lôi Minh thần sắc lộ ra một tia kinh ngạc nói:
- Lão đại, Thường Nhạc và Kim có sự chênh lệch rất rõ ràng, tại sao chúng ta còn đánh cược Thường Nhạc thắng?

- Căn cứ vào sự hiểu biết của tôi, Thường Nhạc cho tới bây giờ cũng sẽ không làm việc mình không chắc chắn. Nếu hắn dám lấy Điểm G ra làm tiền đặt cược, vì sao ta lại không dám đem Tân Long Nha ra đánh cược một lần! Trên mặt Tư Đồ Lôi Minh lộ ra nụ cười quỷ dị.

Kiếm lập tức duy trì trầm mặc, gã biết rõ tác dụng lớn nhất của mình là giết người. Nếu có thể hiểu rõ ý tứ của lão Đại, như vậy gã cũng sẽ không đơn thuần là một thanh kiếm.

- Lão Đại, bên phía nước Pháp có tình hình mới. Thường Nhạc vừa mới trở lại phố người Hoa mới thành lập tại điểm G ở nước Mỹ, Lạc Phong vẻ mặt kỳ quái đã đi tới.

- Lúc này, phía nước Pháp còn có vấn đề gì sao? Thường Nhạc ngẩn người, dựa theo suy đoán của mình, trong khi mình và Kim còn chưa phân thắng bại, những người kia cho dù có ngu xuẩn mấy cũng không dám làm ra chuyện như vậy.

- Thánh nữ Băng Xuyên đưa ra điều kiện, chỉ cần anh đáp ứng điều kiện của bọn họ, bọn họ liền nguyện ý trở thành thuộc hạ của lão Đại. Trên mặt Lạc Phong dần lộ ra ý cười.

Thường Nhạc nghe nói vậy, ánh mắt lập tức sáng ngời. Tục ngữ nói không sai, chuyện tốt thành đôi, thật không ngờ tới vừa mới thu phục được tộc Hắc Vu, bây giờ, Băng Xuyên cũng mang tới cho mình tin tức tốt lành.

Có hai bộ tộc thần bí này trợ giúp, tin tưởng Điểm G liền như hổ thêm cánh, nghĩ tới đây, Thường Nhạc không khỏi nói: - Bọn họ đưa ra điều kiện gì?

https://thuviensach.vn

Lạc Phong hơi bất đắc dĩ nhún vai, trên mặt lộ ra nụ cười: - Bọn họ muốn toàn bộ trang bị mà Lão Đại thu được.

- Bộ đồ Hắc ám!

Thường Nhạc hơi ngẩn ra, bộ đồ Hắc Ám mình đã chiếm được bộ giáp Hắc Ám, áo choàng Hắc Ám và mũ giáp, hiện tại thiếu bảo kiếm Hắc Ám và găng tay Hắc Ám, thêm hai thứ này là có tất cả năm thứ.

- Lão Đại, nếu như là bộ đồ Hắc Ám thì đã tốt, nhưng mà lại không phải bộ đồ Hắc Ám. Tiểu tử Lạc Phong này vừa rồi còn chưa nói hết lời, tuy nhiên, nhìn vẻ mặt của cậu ta, hiển nhiên bộ đồ cũng không hề đơn giản.

- Đó là bộ đồ gì? Thường Nhạc không khỏi ngẩn ra.

- Bộ đồ Quang Minh! Lạc Phong rốt cục nói ra bốn chữ.

- Bộ đồ Quang Minh! Thường Nhạc ngây ngốc một trận. Bộ đồ Hắc Ám đã xuất hiện, bản thân mình cũng có được ba thức, nhưng mà bộ đồ Quang Minh này một thứ mình cũng chưa từng nhìn thấy qua.

Băng Xuyên thánh nữ kia có phải đang nói giỡn với mình hay không? Hay có lẽ là bọn họ căn bản không nghĩ ra? Chết tiệt Thường Nhạc cảm thấy tin tức Lạc Phong đưa cho mình cũng không hẳn là tin tức tốt thậm chí là rất không tốt.

Lạc Phong dường như cũng hiểu được suy nghĩ trong lòng của Thường Nhạc, bỗng nhiên nói một câu: - Lão Đại, kỳ thật chuyện này cũng không khó.

Ánh mắt Thường Nhạc một lần nữa nhìn Lạc Phong, giờ phút này hắn nghĩ tới thân phận của Lạc Phong, người phụ trách Ảnh, trên thế giới này mỗi ngày phát sinh chuyện gì, cậu ta đều biết rất rõ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười: - Nhóc, cậu học được kiểu úp mở ấy từ khi nào vậy, nói thẳng ra đi làm cách nào có thể tìm ra được bộ đồ Quang Minh?

Lạc Phong sờ sờ mũi mình, nghiêm túc nói: - Nghe nói áo choàng trong bộ Quang Minh ở chỗ chị dâu Nam Cung Huân Y, bộ giáp Quang Minh ở chỗ Đồng Uyên, còn thanh kiếm Quang Minh ở chỗ Giang Hoán Sa, còn hai thứ nữa hiện giờ không rõ tung tích.

Thường Nhạc thế nào cũng không nghĩ tới bảo bối của mình, Nam Cung Huân Y lại có được bộ áo giáp Quang Minh, lâu như vậy không gặp mặt, thật không tưởng tượng được tiểu bảo bối của mình đã thay đổi như thế nào rồi.

Còn một việc làm mình có chút đau đầu lại rất muốn gặp được Đồng Uyên, bộ giáp Minh Quang, mặc trên người cô ta thực là lãng phí.

Về phần Giang Hoán Sa, Thường Nhạc tin tưởng cho dù mình không tới tìm cô thì cô nhất định sẽ đến tìm mình. Hơn nữa tại thời điểm mình và Kim sắp thi đấu, Điểm G rất có thể sẽ trở thành tổ chức hùng mạnh nhất thế giới.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nhưng Thường Nhạc có vài phần khó hiểu, Băng Xuyên thánh nữ vì sao muốn tự mình tìm được bộ đồ Quang Minh. Ngay từ đầu, sự xuất hiện thần bí của Mộc khiến cho Thường Nhạc sinh ra vài phần nghi hoặc, mơ hồ đoán được Mộc là người của Thánh điện Quang Minh.

Mà Thánh điện Quang Minh và Băng Xuyên chắc chắn có chút liên hệ. Câu đố này có lẽ Phong Thần có thể giải đáp cho mình.

Không hiểu vì sao tất cả trực giác của Thường Nhạc đều tin tưởng, giữa đệ nhất cao thủ giới dị năng Phong Thần và Thánh điện Quang Minh chắc chắn có liên hệ với nhau.

- Lão Đại, có phải cậu cảm thấy tớ rất đẹp trai hay không? Giọng nói của Lạc Phong đột ngột vang lên cắt đứt suy tư của Thường Nhạc.

Thường Nhạc cảm thấy buồn cười, Lạc Phong luôn trầm ổn, giờ sao có thể nói ra vấn đề như vậy? Hắn trực tiếp vỗ vỗ bả vãi Lạc Phong cười kỳ quái nói: - Lão Đại biết cậu đang trong thời kỳ yêu đương, nhưng cậu cũng không cần quá lộ liễu như thế chứ?

- Lão Đại, tớ thấy ánh mắt cậu cứ nhìn chằm chằm vào tớ, tớ còn tưởng cậu là nhìn thấy tớ đẹp trai. Lạc Phong nhún vai bất đắc dĩ, dứt khoát nói: - Lão Đại, tuy tớ rất có lòng tin đối với cậu nhưng Kim lại rất lợi hại, chúng ta trước tiên có nên sử dụng phương án thứ hai không, như vậy lúc đối phó với Kim càng chắc chắn hơn.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu, vẻ mặt tự tin nói: - Tớ hiểu được ý tứ của cậu, nhờ sự trợ giúp của bộ đồ Hắc Ám, tập hợp găng tay Hắc Ám và thanh

https://thuviensach.vn

kiếm Hắc Ám lại như vậy thực lực của chúng ta sẽ được nâng cao. Đối phó với Kim sẽ dễ dàng hơn.

Nói tới đây, Thường Nhạc hơi dừng lại một chút nói tiếp: - Nhưng tớ đã dung hợp năng lượng Đệ Nhị Mộng và năng lượng thần bí tộc Hắc Vu, lại thêm sự thức tỉnh năng lượng Cổ Vương, sự đột phá của Hiên Viên tâm pháp

- Cho dù có là thần thánh thì tớ cũng có thể lấy được chút cọng lông của gã.

- Lão Đại

Lạc Phong còn muốn nói gì đó nhưng nhìn thấy ánh mắt kiên định của Thường Nhạc, cậu đành đem lời định nói nuốt trở vào: - Như vậy, lão Đại, cậu tự sinh tự diệt đi.

- Tiểu tử thối, vậy cậu cũng nói vài câu may mắn đi. Thường Nhạc vỗ vỗ bả vai Lạc Phong, kỳ thật hắn rất rõ trận đấu ngày mai với Kim áp lực rất lớn, vì vậy Lạc Phong nghĩ ra trăm phương nghìn kế muốn làm cho mình thả lỏng.

- Lão Đại, có mỹ nữ tới thăm cậu, tớ cũng không dám quấy rầy nữa. Vẻ mặt Lạc Phong kỳ quái, người cậu lui về phía sau.

Mà Thường Nhạc lại trực tiếp đi ra ngoài cửa.

Dưới ánh trăng chiếu rọi, bên ngoài có một bóng dáng tinh tế mà duyên dáng, khi nhìn thấy thân ảnh này, trên mặt Thường Nhạc không khỏi lộ ra nụ cười nhợt nhạt.

- Em là nhớ tôi nên mới tới gặp tôi phải không? Thường Nhạc nhìn thân ảnh xa lạ mà có chút quen thuộc này, cười nhạt một tiếng.

- Anh vẫn như vậy.

https://thuviensach.vn

Giọng nói trong trẻo dễ nghe mang theo vài phần giận dữ ở phía sau Thường Nhạc vang lên.

- Lam Tử, em bắt đầu yêu tôi từ khi nào? Thân hình Thường Nhạc hơi động, trong nháy mắt đã tới trước mặt đối phương.

Lam Tử rõ ràng cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của Thường Nhạc, mặt cô không tự chủ được đỏ lên, ngoài miệng lại tức giận nói: - Ai nói tôi yêu anh, thật đúng là da mặt dày.

- Nếu em không yêu tôi, tại sao lại tới đây gặp tôi? Thường Nhạc đi về phía trước hai bước, muốn chạm vào mặt Lam Tử.

Lam Tử theo bản năng muốn lùi lại phía sau, nhưng thoáng chần chừ một chút, cuối cùng cũng bị Thường Nhạc chạm vào mặt.

Cảm nhận được sự mềm mại của khuôn mặt, Thường Nhạc cảm thấy rất ấm ám, hoàn toàn không có chút tạp niệm dục vọng dư thừa nào, hắn nhẹ nhàng mở miệng nói: - Lam Tử, có phải em học võ là vì tôi hay không?

Lam Tử khẽ lắc đầu. - Người ta mới không phải là vì anh mới học võ, tôi đây chỉ là thích tiếng đàn mộng ảo mà thôi.

Trong lòng Thường Nhạc hơi động một chút nói: - Lam Tử, tôi muốn nghe thử tiếng đàn mộng ảo kia, em có thể đánh cho tôi nghe một lần được không?

Lam Tử không nghĩ tới Thường Nhạc sẽ đưa ra thỉnh cầu như vậy, cô hơi sững sờ, lập tức bàn tay nhỏ bé hơi động, một chiếc đàn cổ đã hiện ra trên tay cô.

Ngón tay vừa động, âm nhạc đã phát ra như mộng ảo. Thường Nhạc cảm thấy trước dường như xuất hiện một cảnh tượng vô cùng huyền ảo, trong đầu hắn vô tình hiện ra một sa mạc không có điểm cuối.

https://thuviensach.vn

Vào thời khắc này, tiếng đàn của một người khác lại đột ngột vang lên, làm rối loạn tiếng nhạc của Lam Tử, khiến sắc mặt cô hơi đổi.

Dù thế nào cô cũng không ngờ rằng ở Điểm G cũng sẽ có người đánh ra được tiếng đàn chống lại tiếng đàn của mình, còn Thường Nhạc đã thanh tỉnh lại từ trong cảnh mộng.

Trên mặt lộ ra nụ cười thần bí: - Quả nhiên hai loại âm nhạc này có thể chống lại lẫn nhau.

Trong đó, một loại là loại Lam Tử vốn có, một loại khác lại thuộc về tộc Hắc Vu. Khi Thường Nhạc vừa mới tới nơi ở được Hắc Vu Vương sắp xếp đã từng bị tấn công bởi âm nhạc thần bí kia.

Giờ phút này, âm nhạc thần bí tấn công âm nhạc của Lam Tử cũng từ từ vang lên, sau đó Mộng Vu che mặt đi ra từ tổng bộ Điểm G.

Lam Tử lẳng lặng đứng yên nhìn Mộng Vu, Mộng Vu cũng yên lặng nhìn Lam Tử, hai người đều bị tài nghệ đánh đàn của đối phương thuyết phục, nhưng theo góc độ nhận xét của Thường Nhạc thì hai người hoàn toàn bất đồng.

- Lam Tử, Mộng Vu, hai người thử kết hợp hợp tiếng đàn lại xem uy lực của nó tới mức nào? Thường Nhạc nhìn hai người chờ mong.

Lam Tử và Mộng Vu thoáng nhìn nhau, bàn tay tinh tế nhỏ bé cũng lúc động phát ra thứ âm nhạc tuyệt vời, hợp lại với nhau. Trong chớp mắt, một tia sáng chói mắt từ nơi âm nhạc hòa hợp với nhau bắn tỉa ra.

- Ầm!

Khi tia sáng và mặt đất tiếp xúc với nhau, mặt đất bắt đầu rung động mạnh mẽ, năng lượng to lớn kia khiến Thường Nhạc thay đổi thần sắc: - Thật là đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Lam Tử và Mộng Vu cũng đồng thời dừng động tác trong tay lại, thần sắc kỳ quái nhìn Thường Nhạc. Hiển nhiên các cô cũng bị năng lượng khổng lồ sinh ra khi hai tiếng đàn kia dung hợp lại làm cho sợ hãi.

- Nếu năng lượng này dùng để đối phó với các cao thủ, chỉ sợ cũng là việc dễ như trở bàn tay. Thường Nhạc hít một ngụm khí lạnh, thật không nghĩ tới hai bảo bối này sẽ có tác dụng kỳ diệu như vậy.

- Chị Lam Tử, chúng ta đi nghiên cứu một chút đi. Nhìn thấy ánh mắt Thường Nhạc nhìn chằm chằm người mình và Lam Tử, Mộng Vu trong người bồi hồi, khuôn mặt đỏ bùng.

- Thật sự là một cô bé giảo hoạt. Thường Nhạc nhìn bóng dáng hai người nhanh chóng biến mất ở cửa tổng bộ, nụ cười trên mặt từ từ hiện ra.

Hắn không nghĩ tới, sau khi có được hai người Lam Tử và Mộng Vu, Điểm G chẳng khác nào có thêm một năng lực thần bí, bá đạo nhất. Dựa vào thân thủ của chính mình hiện gời, đối mặt với một chiêu liên kết giữa hai người chỉ sợ không hoàn toàn nắm chắc được phần thắng.

Thường Nhạc duỗi cánh tay ra, rồi lại nhanh chóng thu về, thỏa thích tận hưởng loại cảm giác tự do này. Ngày mai sẽ là ngày hắn và Kim quyết chiến.

Mặc dù bản thân cũng có vài phần chắc chắn nhưng dù sao đối thủ cũng là Kim, cao thủ đệ nhất nước Mỹ, người có thể chống lại Phong Thần, nghĩ tới đây nội tâm bình tĩnh của Thường Nhạc liền trở nên bực bội.

- Ha ha, thật không ngờ được đường đường là thủ lĩnh của Điểm G mà cũng có lúc bất an. Một giọng nói yêu mị từ phía sau Thường Nhạc truyền tới.

Sắc mặt Thường Nhạc hơi biến đổi, đương nhiên không phải là do Thánh nữ Hắc Ám tới, mà là do người bên cạnh Thánh nữ Hắc Ám. Đối phương

https://thuviensach.vn

thoạt nhìn rất bình thường, dường như chỉ là một nhân vật nhỏ.

Nhưng Thường Nhạc lại không nghĩ như vậy, có thể tránh né thính giác của hắn, người đó căn bản dường như không tồn tại, chỉ riêng điểm này đã khiến cho Thường Nhạc cảm thấy không thể tin nổi.

- Anh là ai?

Con mắt Thường Nhạc chăm chú nhìn người bình thường trước mắt này.

- Tôi có thể giúp anh làm cho Điểm G trở thành tổ chức hùng mạnh nhất. Người trung niên trước mắt chậm rãi nói.

- Chỉ bằng anh?

Thường Nhạc rời tầm mắt từ người đó tới trên người Thánh nữ Hắc Ám.

Thánh nữ Hắc Ám điềm nhiên cười nói: - Anh ta là người Thánh Điện Hắc Ám phái tới hỗ trợ anh, là một trong những cao thủ môn cấp Hắc Ám. Tin rằng đối mặt với những cao thủ của Thánh Điện Quang Minh, anh không cần phải lo lắng gì cả.

- Hả? Vậy tôi đây cần phải cảm ơn sự trợ giúp của Thánh Điện Hắc Ám rồi. Ánh mắt Thường Nhạc sáng lên, dần mỉm cười. Trong lòng hắn cũng hiểu rõ Thánh Điện Hắc Am phái cao thủ trợ giúp mình, đồng thời chỉ sợ cũng muốn thông qua cao thủ này để giám sát và uy hiếp mình.

Một khi bản thân có tính toán gì khác, chỉ sợ người này cũng sẽ là người giết chết mình.

Đương nhiên Thường Nhạc cũng không ngốc, Thánh Điện Hắc Ám phái người tới đối phó với cao thủ của Thánh Điện Quang Minh, vậy cũng tốt.

- Thường Nhạc, trận đấu ngày mai anh phải cẩn thận một chút.

https://thuviensach.vn

Qua nửa ngày, Thánh Nữ Hắc Ám mới thốt ra được một câu như vậy.

Thường Nhạc thật không ngờ Thánh Nữ Hắc Ám lại có thể nói ra được câu này, hắn cười quỷ dị nói: - Yên tâm, trận đấu ngày mai nhất định tôi sẽ thua.

- Cái gì? Nhất định sẽ thua.

Thánh Nữ Hắc Ám nghe thấy những lời nói này của Thường Nhạc, thân hình mềm mại run rẩy, vẻ mặt lo lắng nhìn hắn.

- Đương nhiên, cô nghĩ một chút coi, đệ nhất cao thủ như Kim, muốn đánh bại gã còn khó hơn lên trời Thường Nhạc cúi đầu buồn rầu.

- Phì!

Bỗng nhiên, Thánh Nữ Hắc Ám mỉm cười, trong ánh mắt cô, vẻ lo lắng đã được thay thế bằng sự quyến rũ, cô trực tiếp đi tới trước mắt Thường Nhạc, bàn tay nhỏ bé tinh tế điểm điểm vào trán hắn:

- Thiếu chút nữa tôi đã bị anh làm cho hồ đồ, đường đường là thủ lĩnh Điểm G, Thường đại thiếu gia, cho dù biết rõ là sẽ thất bại, cũng sẽ không bao giờ nói ra. Anh quả thực chính là hồ ly.

Thường Nhạc không khỏi cười nói: - Haizz gặp phải ma nữ như cô thật sự không có biện pháp. Tuy nhiên ngày mai phải thi đấu rồi, cô nên cô vũ tôi một chút.

- Đương nhiên, tôi sẽ hoàn toàn ủng hộ anh. Thánh Nữ Hắc Ám trừng mắt nhìn Thường Nhạc, trong con ngươi ẩn chứa sự ý nhị.

- Không cần thận trọng như vậy, cô chỉ cần cho tôi một thứ là được. Ngón tay Thường Nhạc đưa lên, chuẩn xác chỉ vào trên mặt mình, nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 475: Em Là Vật Sưu Tầm Của Tôi (1)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Dùng cái gì để ủng hộ anh? Trên khuôn mặt xinh đẹp của Thánh nữ Hắc Ám hiện ra sự kinh ngạc, cô thật sự không thể tưởng tượng được, cái gì có thể ủng hộ Thường Nhạc.

Bản thân mình lại có thứ này sao?

- Hôn tôi, chỉ cần Thánh nữ Hắc Ám xinh đẹp hôn tôi để làm tăng sự tự tin của tôi. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười kỳ quái, hơi di chuyển nói: - Đương nhiên, tôi hy vọng em sẽ dùng tâm của mình để hôn tôi.

Thánh nữ Hắc Ám thế nào cũng không ngờ tới Thường Nhạc sẽ nói ra câu này, đôi mắt xinh đẹp của cô nhìn chằm chằm Thường Nhạc, sau đó chậm rãi mở miệng: - Quả thực, xét về bất kỳ phương diện nào, anh cũng đều là người đàn ông xuất sắc, nhưng để tôi thật tâm hôn anh thì còn lâu.

Thường Nhạc hướng mắt nhìn sang, trên khuôn mặt, đôi mắt đen sâu thẳm lộ vẻ tang thương và đau buồn, làm cho người khác không thể cân nhắc, hắn ý nhị mà thở dài nặng nề: - Tôi vẫn luôn cho rằng mình đã đủ đẹp trai, ưu tú, Thánh Nữ Hắc Ám nhất định đã thích tôi. Thật không ngờ tới tất cả trong chớp mắt chỉ là ảo tưởng của cá nhân tôi mà thôi. Nếu vậy, tại sao em lại tới nơi này? Chẳng nhẽ chỉ là muốn mang một người tới cho tôi thôi sao?

Đôi mắt Thánh nữ Hắc Ám nhìn chằm chằm Thường Nhạc, mỉm cười ngọt ngào, nhẹ nhàng nói: - Những lời này nếu nói với những người phụ nữ khác có lẽ còn hữu dụng, nhưng đối với tôi thì còn non nớt lắm.

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, thân hình mềm mại của Thánh nữ Hắc Ám liền biến mất trong bóng đêm, bóng lưng dần biến mất trong bóng đêm ấy như một âm hồn, làm cho người khác sinh ra một loại cảm giác vô cùng phấn khích.

Rất nhiều người có thể nói được tình yêu chân chính là gì, Thường Nhạc không thể có được đáp án từ Thánh nữ Hắc Ám, nhưng hắn biết rõ, Thánh nữ Hắc Ám tuyệt đối có tình cảm với mình.

Thường Nhạc vẫn lẳng lặng đứng ở đó, cả người thoạt nhìn giống như một bức tượng điêu khắc tỉ mỉ, một chút tốt đẹp trong mộng ảo dần biến mất.

Đệ Nhị Mộng lẳng lặng đứng bên cửa sổ nhìn Thường Nhạc, cô biết rõ nội tâm Thường Nhạc không hề bình tĩnh, nhưng cô cũng không đi ra an ủi hắn.

Trong nội tâm cô rất rõ, nếu Thường Nhạc vẫn luôn đứng ở chỗ này, tất nhiên sẽ có nguyên nhân của nó, cho nên cô cũng cùng đứng bầu bạn với Thường Nhạc. Tuy nhiên, khoảng cách đứng giữa hai người hơi xa.

- Đến rồi, cuối cùng cũng đến rồi!

Trên mặt Thường Nhạc bỗng nhiên lộ ra nụ cười kỳ quái. Giờ phút này, hắn liền như thợ săn chờ thu hoạch, hắn cần trông coi, cần gặt hái được kết quả.

Từ việc Lam Tử xuất hiện đầu tiên, đến Thánh nữ Hắc Ám, lại đến sự xuất hiện của cô gái xinh đẹp này, bất kể các cô có thân phận gì, xuất phát từ mục đích gì, nhưng các cô đều có một điểm hoàn toàn giống nhau.

Các cô đều quan tâm tới mình, ít nhất các cô đều không hy vọng mình thất bại, nhưng rốt cục các cô ấy yêu mình được bao nhiêu. Chính mình chỉ có thể nói núi cao còn có núi cao hơn, bận rộn tới tận bây giờ, các cô ấy yêu mình được bao nhiêu phần chỉ có trời mới biết.

- Em đã đến rồi!

https://thuviensach.vn

- Đến rồi!

Hai người nhìn nhau, ánh mắt nhìn đối phương chỉ giống như nhìn bạn bè thân. Ngay cả Thường Nhạc cũng cảm thấy kinh ngạc, hắn cảm thân bản thân mình hiện tại và trước kia dường như bất đồng.

Nếu như nói trước kia, chỉ cần nhìn thấy mỹ nữ liền như một nhà sưu tầm vĩ đại, muốn sưu tầm lại, nhưng hiện tại chỉ như một người thưởng thức, muốn nhấm nháp tỉ mỉ những sản phẩm mình đã sưu tầm được.

Hắn muốn đọc được và hiểu được mỗi một người phụ nữ, bất kể các cô là loại người gì, chỉ cần các cô ấy là người mình thích, liền hi vọng hiểu được toàn bộ họ.

Đã từng có thời gian Thường Nhạc điên cuồng chiếm giữ, lại quên mất mỹ nữ như những đóa hoa tươi đẹp, đem cất giữ như vậy, nếu chỉ là để thưởng thức, thì hoa rất nhanh sẽ héo tàn.

Cho nên tại thời khắc này, Thường Nhạc đã bắt đầu tỉnh ngộ, hắn rất tỉnh táo ý thức được, bất kể phương diện nào đều phải hoàn mỹ, ít nhất bản thân mình phải đối đãi thật tốt với từng vật chiếm giữ được.

Giang Hoán Sa cũng không nghĩ tới, mình sẽ nói ra những lời như vậy, thậm chí không hề suy xét, giống như Thường Nhạc chính là người mình thân thiết nhất.

Nếu như nói chính mình chán ghét Thường Nhạc, thì Giang Hoán Sa cảm thấy mình đã từng ghét hắn, chí ít miệng lưỡi và ánh mắt Thường Nhạc làm cô chán ghét.

Nhưng mỗi khi bản thân ổn định lại tinh thần, Giang Hoán Sa lại cảm thấy tất cả cũng không thể làm cho mình chán ghét Thường Nhạc, những ưu điểm của hắn còn nhiều hơn so với khuyết điểm.

https://thuviensach.vn

Ít nhất nụ cười xấu xa trên khuôn mặt kia đôi khi cũng có chút sức hấp dẫn.

- Hoán Sa, có phải em cảm thấy tôi cười rộ lên rất có sức hấp dẫn hay không?

Lời nói của Thường Nhạc bang lên bên tai Thường Nhạc làm cho Giang Hoán Sa bị dọa giật mình, cả khuôn mặt cô đỏ lên.

Cô mấp máy miệng, cô gắng duy trì sự lạnh lùng của bản thân, chậm rãi mở miệng nói: - Thường Nhạc, tôi chỉ muốn nhìn anh một chút xem anh sẽ thua thế nào thôi.

- Thắng thua ngày mai mới có thể biết được. Giang Hoán Sa, hiện tại em tới có phải là hơi sớm không, nếu như là đến ủng hộ tôi thì vừa đúng lúc. Thường Nhạc nói năng dứt khoát mà linh hoạt.

Giang Hoán Sa cảm giác nói chuyện với tên vô lại này thực là muốn chết, cho nên cô im lặng, xoay người chuẩn bị rời đi.

- Haizz, kỳ thực trận đấu với Kim ngày mai, tôi không có lấy một phần chắc chắn. Một khi tôi thất bại, tôi sẽ lựa chọn vĩnh viễn rời xa thế giới này. Ngay khi bóng dáng Giang Hoán Sa sắp biến mất, giọng nói của Thường Nhạc lại vang lên.

Lời nói của Thường Nhạc khiến Giang Hoán Sa vốn đã bước đi liền ngừng lại, ánh mắt cô phức tạp nhìn Thường Nhạc, bỗng nhiên nói: - Nếu biết mình sẽ thất bại, tại sao còn mạnh miệng yêu cầu?

Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười nói: - Hoán Sa, em còn nói không quan tâm tôi. Em hiện giờ càng xinh đẹp, đáng yêu hơn lúc bình thường.

Giang Hoán Sa cuối cùng cũng nhận ra vừa rồi bản thân mình lơ đãng đã biểu hiện ra sự nhu nhược trước mặt Thường Nhạc, cô hung tợn trừng mắt nhìn Thường Nhạc nói:

https://thuviensach.vn

- Thường Nhạc, tôi thành thực nói cho anh biết, Giang Hoán Sa tôi cho dù có yêu chó yêu mèo, cũng không có khả năng yêu anh.

Thường Nhạc mỉm cười tự nhiên, phóng khoáng, thần sắc nghiêm túc nói: - Hoán Sa, tôi hiểu phụ nữ các em bình thường đều thích nói ngược, nếu như nói không yêu vậy có nghĩ là yêu, đúng không?

Giang Hoán Sa cảm thấy lần này mình tới thực là sai lầm, rõ ràng muốn nhìn hắn một chút, lo lắng cho hắn như vậy, không ngờ lại thấy mặt vô lại nhất của hắn.

Cô bỗng nhiên đi về phía Thường Nhạc.

Thường Nhạc hơi sững sờ nhưng lập tức mỉm cười, chẳng lẽ Giang Hoán Sa muốn chủ động hiến thân? Hắn hơi khép mắt lại, dường như chờ đợi nụ hôn của Giang Hoán Sa.

- Anh dựa vào cái gì mà nói như vậy?

Thường Nhạc tuy thông minh nhưng lại không ngờ rằng Giang Hoán Sa có thể hỏi một câu như vậy, cả người hắn hoàn toàn ngây ngẩn, lập tức cười tự nhiên, phóng khoáng nói: - Bởi vì em là một trong những vật sưu tầm xinh đẹp của tôi. Chỉ cần là vật sưu tầm của tôi thì tất cả đều phải yêu tối, vì vậy, em cũng không thể không yêu vận mệnh của tôi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Giang Hoán Sa hồng lên nói: - Thường Nhạc anh đừng làm bộ Bỗng nhiên Giang Hoán Sa dừng lại, bởi vì cô phát hiện ra mình với Thường Nhạc nói chuyện như những cặp tình nhân.

Tình yêu giống như vòng quay của số mệnh, khi hai người nói chuyện, vòng quay ấy đã bắt đầu chuyển động.

Giang Hoán Sa đã rời khỏi chỗ này vì cô phát hiện ra mình và Thường Nhạc đấu võ mồm, kết quả chắc chắn là Thường Nhạc thắng.

https://thuviensach.vn

Tục ngữ nói không sai, người không biết xấu hổ là người vô địch thiên hạ mà Thường Nhạc dường như hoàn toàn phù hợp với những lời này.

- Lão Đại, khi nào thì em mới có thể trở thành vật sưu tầm của anh?

Cho dù nhắm mắt lại cũng có thể đoán ra, người có thể nói ra những lời như vậy chỉ có đồng chí Tiểu Bảo giờ phút này đang đứng trước cửa của chúng ta.

Trên khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn mang nụ cười ngọt ngào, mềm mại.

- Bịch!

Thường Nhạc không hề nghĩ ngợi, nhanh chóng túm lấy Tiểu Bảo, ném vào bên trong tổng bộ. Cô bé đáng chết này quả thực là một ma đầu khiến ngời khác đau đầu.

Đối phó với một ma đầu như vậy, việc đơn giản nhất chính là dứt khoát dùng vũ lực.

Tiểu Bảo sờ sờ mông mình đã bị Thường Nhạc ném cho nở hoa, hung tợn nhìn hắn nói: - Bà đây sẽ không cưới ai ngoài Thường Nhạc.

Thường Nhạc nghe được lời của Tiểu Bảo, hoàn toàn không nói gì. Giữa mình và Tiểu Bảo dường như còn có khoảng cách, mà cũng chính nhờ khoảng cách như vậy mới có thể khiến cho Tiểu Bảo tung hoành thiên hạ.

Tiểu Bảo day day cái mông của mình, từ dưới đất vội vàng bò lên trên lầu, đi tới bên người Đệ Nhị Mộng, ngạc nhiên dò hỏi: - Chị, chị là vật sưu tầm thứ mấy của anh Thường Nhạc? Chẳng lẽ chị không ăn dấm sao? Chờ em cưa được anh Thường Nhạc, em nhất định sẽ bắt anh ta quăng hết những vật sưu tầm khác đi.

https://thuviensach.vn

Đệ Nhị Mộng mỉm cười thản nhiên, trong lòng cô căn bản cũng không để ý mình là vật sưu tầm thứ mấy, cô chỉ cần biết Thường Nhạc yêu mình, như vậy là đủ rồi.

Tất cả những thứ khác đều không sao cả.

Về phần Tiểu Bảo, đối với cô em gái bảo bối này của mình, trong thâm tâm cô còn muốn cảm tạ cô ấy, nếu không phải cô ấy quấy rối, nếu không phải cô ấy bán đứng mình, có lẽ cô và Thường Nhạc không thể nhận thức. Từ quen biết tới hiểu nhau cuối cùng mới yêu nhau, tất cả đều như một tình yêu kỳ diệu, cũng đủ cho cô hồi tưởng lại.

Đương nhiên, Đệ Nhị Mộng cũng ngày càng hiểu rõ Tiểu Bảo này đúng là một cô em gái nghịch ngợm đối với Thường Nhạc có một loại tình cảm đặc thù, nhưng những việc này đều không thể tránh được.

Tất cả đều tùy duyên, dù sao em gái mình sợ cũng chỉ có Thường Nhạc bại hoại đáng chết này mới có thể hàng phục cô ấy. Nghĩ tới đây Đệ Nhị Mộng không khỏi mỉm cười điềm nhiên.

- Chị, chị mau nhìn xem một vật sưu tầm khác của anh rể tới rồi.

Bỗng nhiên lúc đó, Tiểu Bảo lại chỉ ra bên ngoài kêu la. Chỉ nhìn bộ dạng kích động của Tiểu Bảo, hiển nhiên có thể thấy tỷ lệ ghen lớn hơn một chút.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 476: Em Là Vật Sưu Tầm Của Tôi (2)

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Đệ Nhị Mộng nhìn theo ánh mắt của Tiểu Bảo lại thấy được một bóng dáng rất mỹ lện. Khi nhìn thấy thân ảnh kia, Đệ Nhị Mộng bỗng nhiên ngẩn ra.

Cô bỗng nhiên cảm giác được, cô gái xinh đẹp trước mắt này có quan hệ không đơn giản với Thường Nhạc.

Thường Nhạc nhìn thấy bất kỳ người phụ nữ nào đều có thể duy trì nụ cười thản nhiên. Nhưng khi nhìn thấy cô gái trước mắt này lại không có nụ cười, cả người giống như hóa đá? Thiên hạ có thể có người phụ nữ khiến Thường Nhạc biến thành như vậy, người phụ nữ này tuyệt đối không đơn giản.

Rốt cục cô ta là ai?

- Nam Cung Huân Y!

Trong chớp mắt, trong đầu Đệ Nhị Mộng đột ngột hiện ra cái tên này.

Thường Nhạc lẳng lẳng nhìn cô gái xinh đẹp, động lòng người trước mắt này. Hắn thế nào cũng không nghĩ tới bảo bối mình yêu nhất sẽ tới nơi này.

Trong một chớp mắt khi nhìn thấy đối phương, Thường Nhạc chợt phát hiện ra hiện giờ Nam Cung Huân Y là sự tồn tại động lòng người nhất trong lòng mình, người mình yêu nhất chỉ sợ chính là cô.

Nam Cung Huân Y cũng nhìn thấy Thường Nhạc từ khi Lam Tử xuất hiện đến hiện tại, cô đem hết thảy đều thu vào trong mắt, khó trách hắn vẫn luôn không đi tìm mình, hóa ra bên người hắn có nhiều mỹ nữ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nam Cung Huân Y rất tức giận, nhưng vừa nhìn thấy ánh mắt kia của Thường Nhạc, cô phát hiện toàn bộ bất mãn kia của mình đều biến mất, cả người giống như gặp ma.

- Anh Thường Nhạc!

Nam Cung Huân Y biết điều, khéo léo đi đến bên người Thường Nhạc, đem khuôn mặt xinh đẹp chôn trong ngực Thường Nhạc, lặng yên hưởng thụ sự bình tĩnh khó có được.

- Anh Thường Nhạc, anh nhớ em không?

- Nhớ!

- Nhớ bao nhiêu?

- Vô cùng nhớ!

- Vô cùng là bao nhiêu?

- Rất nhiều, rất nhiều!

- Rất nhiều lại là bao nhiêu?

Thường Nhạc mở trừng hai mắt, cũng không hề trả lời câu hỏi của Nam Cung Huân Y, trực tiếp đem môi mình bao trùm lên đôi môi cô, dùng đôi môi mình có cô một đáp án thích hợp nhất.

Qua một lúc lâu, Thường Nhạc mới buông Nam Cung Huân Y ra, trên mặt hiện lên nụ cười nhợt nhạt, chân thành dò hỏi:

- Tiểu bảo bối mà anh yêu nhất, yêu nhất, em thấy đã đủ chưa?

- Vĩnh viễn cũng không đủ. Nam Cung Huân Y chớp mắt, nước mắt trong suốt từ hốc mắt đã chảy ra. Trong đó ẩn chứa quá nhiều sương mù làm cho

https://thuviensach.vn

không người nào có thể nhìn thấu được hàm ý trong đó.

Nhưng Thường Nhạc lại hiểu tất cả. Hắn cảm thấy dù hắn có lôi hết cả tâm mình ra đưa cho Nam Cung Huân Y chỉ sợ cũng không đủ. Hắn lấy tay nhéo mũi Nam Cung Huân Y, nói: - Thật là một nha đầu khéo miệng.

Nam Cung Huân Y hếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn rất bất mãn kháng nghị nói: - Em khéo miệng cũng chỉ với một mình anh thôi.

Nói tới đây, cô dừng lại một chút, chuyển chủ đề hỏi: - Thường Nhạc, ngày mai anh và Kim so tài, có thể đánh bại gã trong vòng bao nhiêu chiêu? Gần như tất cả mọi người đều dùng câu "Thường Nhạc cố lên!", "Thường Nhạc, anh có thể đánh bại Kim không?" và các loại nghi hoặc, lo lắng đến hỏi Thường Nhạc.

Vậy mà Nam Cung Huân Y lại nói ra một câu như vậy. Trong đầu cô căn bản không có nghĩ tới Thường Nhạc sẽ thất bại hay không.

Cô chỉ đang suy nghĩ Thường Nhạc sẽ đánh bại Kim trong vòng mấy chiêu.

Thường Nhạc cảm thấy những lời này của Nam Cung Huân Y đã hỏi tới tận đáy lòng mình, hắn không khỏi mỉm cười, vẻ tươi cười vô cùng sảng khoái.

- Nếu không sai thì giao thủ giữa anh và Kim sẽ là một loại hưởng thụ, và đương nhiên trong vòng ngàn chiêu, anh sẽ đánh bại gã. Thường Nhạc mở mắt, nghiêm túc nói.

- Ha ha, Huân Y tin tưởng anh Thường Nhạc vô điều kiện. Hơn nữa, Huân Y đã đem tất cả tiền cược vào anh rồi. Nếu anh thắng, em sẽ trở thành cấp phú bà trên thế giới, còn nếu anh thua, em sẽ trở thành kẻ nghèo hèn rồi. Nam Cung Huân Y tươi cười nói.

- Cấp phú bà?

https://thuviensach.vn

Khi Tiểu Bảo nghe được những lời này của Nam Cung Huân Y, cả người cô như bị điện giật, không ngờ trực tiệp từ trên lầu nhảy dựng lên: - Mỹ nữ, chị thật là khá.

Nghe được thanh âm của Tiểu Bảo, Thường Nhạc cảm giác đầu mình to gấp đôi, chỉ cần là Tiểu Bảo tới thì chắc chắn không có chuyện gì tốt đẹp. Thượng Đế chỉ sợ thật là không hề thương mình rồi.

Chính mình vất vả lắm mới có được khoảng thời gian ở cùng với Nam Cung Huân Y, vậy mà cô ta lại chay đến quấy rối, khiến mình không thể không bội phục.

- Chị, Tiểu Bảo đói bụng rồi

Thường Nhạc căn bản không muốn nghe tiếp, liền trực tiếp xoay người đi vào trong tổng bộ. Kẻ dở hơi này sẽ để lại cho tiểu bảo bối Nam Cung Huân Y đối phó.

- Thường Nhạc

Thường Nhạc thế nào cũng không nghĩ tới, khi hắn nghĩ tất cả mọi chuyện đều chấm dứt thì một giọng nói trong trẻo đột ngột vang lên khiến thân hình hắn hơi khựng lại.

Mà cô gái trước mắt này, Thường Nhạc thật sự không tìm ra bất cứ lý do gì khiến đối phương sẽ tới, hơn nữa tới đột ngột như vậy khiến hắn có cảm giác không hề phòng bị.

- Có phải rất ngạc nhiên hay không?

Đối phương nhìn Thường Nhạc, trong con mắt xinh đẹp kia dường như ẩn chứa rất nhiều điều.

- Có chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Câu trả lời của Thường Nhạc rất rõ ràng.

- Biết tôi tại sao tới sao?

Cô vẫn lẳng lặng nhìn Thường Nhạc, giống như nhìn một vật vô cùng tốt đẹp.

- Không biết.

Câu trả lời của Thường Nhạc làm cho người ta cảm thấy kỳ quái cũng rất đột ngột, nhưng chính bản thân Thường Nhạc lại cảm thấy rất bình thường.

- Bởi vì tôi hận anh!

Đối phương trả lời rất quyết đoán.

- Nếu cô không hận tôi, tôi mới cảm thấy kỳ quái.

Thường Nhạc nhìn chằm chằm cô một cách chân thành, lâu như vậy không gặp mặt, Thường Nhạc phát hiện cô dường như gầy yếu hơn rất nhiều so với trước kia

- Tôi hận anh nhưng tôi lại hi vọng trận đấu ngày mai anh sẽ chiến thắng. Vẻ mặt cô phức tạp nhìn chằm chằm Thường Nhạc giống như một con cừu đang nhìn một con sói gian ác.

- Việc này tôi đều đoán được. Sắc mặt của Thường Nhạc cuối cùng cũng thay đổi. Mới đầu bình tĩnh tới giờ mới mỉm cười, dường như cả người hắn đều chìm trong nụ cười bại hoại này.

- Vì sao? Cô cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

- Bởi vì cô không chỉ hận tôi mà còn yêu tôi nữa. Thường Nhạc nghiêm túc trả lời.

https://thuviensach.vn

Cô thế nào cũng không nghĩ tới, Thường Nhạc sẽ nói ra những lời như vậy, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Thường Nhạc, qua một lúc lâu mới chậm rãi nói: - Tôi hận anh, tôi chỉ hận anh thôi.

Thường Nhạc yên lặng nhìn cô, mắt không hề chớp lấy một cái.

Cô xoay người rời khỏi nơi này không chút do dự, cô cảm thấy trước trận đấu, đến nhìn Thường Nhạc một chút như vậy là đủ rồi. Cô hận Thường Nhạc, nhưng lại hy vọng hắn có thể thắng, chẳng nhẽ mình thực sự yêu hắn sao?

- Thường Nhạc, cô ấy là ai vậy?

Khi Thường Nhạc về tới tổng bộ, đi lên lầu hai, Đệ Nhị Mộng đã nhẹ nhàng hỏi hắn.

Quả thật từ lúc bắt đầu tới hiện tại, Thường Nhạc vẫn không nhắc tới tên của cô ấy.

- Tư Đồ San San!

Thường Nhạc ôm Đệ Nhị Mộng vào trong lòng, yên lặng cảm thụ nhịp tim của cô.

- Tư Đồ San San.

Thần sắc Đệ Nhị Mộng kỳ quái, cuối cùng vẫn giữ vững trầm mặc.

Chuyện giữa Tư Đồ San San và Thường Nhạc, cô ít nhiều cũng có biết một chút, nhưng lại không ngờ rằng Tư Đồ San San sẽ tới đây. Cũng khó trách khi nhìn thấy đối phương, vẻ mặt Thường Nhạc lại trở nên kỳ quái như vậy.

- Em cảm thấy hôm nay anh thế nào? Thường Nhạc bỗng nhiên nâng mặt Đệ Nhị Mộng lên, tiến đến gần, chóp mũi hai người chạm vào nhau, ánh mắt nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

- Hôm nay như thế nào? Đệ Nhị Mộng trừng hai mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, nói: - Anh hôm nay thật quá đào hoa rồi. Mỹ nữ từng người từng người một tìm tới.

Thường Nhạc coi như hoàn toàn phục Đệ Nhị Mộng. Câu hỏi của mình cùng với đáp án của cô về căn bản là hoàn toàn sai lệch.

- Anh là nói về phương diện tinh thần!

Thường Nhạc nghiêm túc giúp Đệ Nhị Mộng cải chính lại.

Đệ Nhị Mộng mở trừng hai mắt nói: - Quả thực, tinh thần anh rất dồi dào, trận đấu ngày mai nhất định sẽ chiến thắng.

- Ha ha, nếu tinh thần anh dồi dào như vậy, cũng có thể thực hiện việc giữa chúng ta rồi. Trên mặt Thường Nhạc hiện ra tia cười tà mị.

Căn bản là không cho Đệ Nhị Mộng cơ hội phản ứng.

Đệ Nhị Mộng đối với Thường Nhạc vừa tức giận vừa đau lòng. Tên đáng chết này, ngày mai phải chiến đấu với đệ nhất cao thủ Kim của nước Mỹ, mà giờ vẫn còn muốn làm việc này với mình.

Hơn nữa còn ra sức làm cho mình không thể xuống giường được.

Ánh mặt trời quyến rũ như những tinh linh sinh động kia đã chiếu vào trong phòng, Thường Nhạc vươn mình một cái, cảm giác sảng khoái từ trong nội tâm trào ra.

- Kim, tôi đến đây.

Thường Nhạc cúi đầu, hôn một cái lên khuôn mặt non mềm của Đệ Nhị Mộng, trong lòng yên lặng nói thầm.

- Lão Đại, mau mặc chiến bào lên.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc vừa đi ra khỏi phòng, liền nhìn thấy Tiểu Bảo như âm hồn xuất hiện. Trong tay nàng là một bộ quần áo làm bằng vàng ròng thoạt nhìn rất đẹp cũng vô cùng khí phách.

- Tiểu Bảo, em sao lại nỡ dùng vàng để làm? Thường Nhạc cảm thấy đây là một chuyện không thể tin nổi.

Tiểu Bảo tùy tiện nói: - Toàn bộ tài sản của em đều đặt cược cho anh thắng rồi, một bộ quần áo nhỏ nhỏ có tính là gì đâu?

- Được rồi, chớ nói nhảm nhiều như vậy, trận đấu sắp bắt đầu rồi, chúng ta mau đi thôi. Thường Nhạc lười cùng Tiểu Bảo ăn nói lung tung.

- Đây nhất định là do Cao Tiếu bố trí.

Khi Thường Nhạc đi ra ngoài cửa, trên mặt hắn không khỏi lộ ra nụ cười thản nhiên. Trước mắt là một chiếc xe BMW màu đen thật dài, bên cạnh có bốn người mặc áo đen quả thực là trang bị tiêu chuẩn của xã hội đen.

Thoạt nhìn rất tự nhiên, phóng khoáng lại có chút đẹp mắt, còn Cao Tiếu đang đứng trước chiếc xe có rèm che bên cạnh

- Lão Đại tất thắng!

- Lão Đại tất thắng!

-

Thanh âm long trời lở đất vang lên. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười thản nhiên, mình là trụ cột tinh thần của toàn bộ Điểm G, chỉ cần mình không ngã, toàn bộ điểm G vĩnh viễn cũng sẽ không bị diệt. Điểm G chỉ có thể vĩnh viễn hùng mạnh, mà mục tiêu của mình cũng là khiến Điểm G trở thành tổ chức hùng mạnh nhất thế giới. Cái tên Thường Nhạc này từ hôm

https://thuviensach.vn

nay trở đi sẽ ngày càng có phân lượng, dần tiếng vào trong lòng những người có thế lực mạnh trên thế giới.

- Kim, anh chính là hòn đá lót đường cho thành công của tôi! Thường Nhạc ngồi vào trong xe có rèm che, trong chớp mắt, trong lòng lặng yên nói một câu.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 477: Đỉnh Cao Võ Đạo 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Nam Cung Huân Y như chú chim nhỏ dịu dàng ngồi bên trái Thường Nhạc, Lam Tử ngồi bên phải Thường Nhạc, các cô đều không nói gì, lẳng lặng hưởng thụ cảm giác yên tĩnh này.

Các cô đều dùng tinh thần để ủng hộ Thường Nhạc, dùng tâm cầu nguyện cho Thường Nhạc thắng lợi.

Trên đấu trường gần như chật kín những người của hắc đạo, bạch đạo, những cao thủ lẫn người thường đều tập trung tại nơi này.

Một vài người cảm thấy kinh ngạc, ở vào thời đại này rồi còn có cao thủ gì tồn tại. Một vài người khác lại vô cùng hưng phấn, hôm nay bọn họ muốn mở mang kiến thức một chút, xem phong phạm của đệ nhất cao thủ Kim của nước Mỹ.

Bất kể là hoài nghi hay tin tưởng, bọn họ đều ở đây, yên lặng chờ đợi xem trận quyết chiến giữa Thường Nhạc và Kim, địa điểm quyết chiến chính tại mặt trên toà nhà Thế giới nước Mỹ.

Cao thủ có thể bằng ánh mắt nhìn thấy rõ ràng trận đấu giữa Thường Nhạc và Kim, còn những người bình thường kia thì không thể không dùng tới kính viễn vọng để thấy chi tiết trận đấu.

Ánh mặt Thường Nhạc như nước nhìn chăm chú người trước mắt kia, một người mà hắn không thể nhìn thấu, Thường Nhạc cảm thấy bản thân mình, loại cao thủ gì hắn cũng đều gặp qua.

https://thuviensach.vn

Những cao thủ thần bí như Hắc Long, Vương gia của Thánh Điện Hắc Ám, Băng Xuyên Thánh nữ của Thánh Điện Quang Minh, v.v.. Tóm lại đủ loại, đủ kiểu dáng, hắn đều gặp qua.

Nhưng khi nhìn thấy Kim, Thường Nhạc cuối cùng cũng hiểu được đối phương vì sao lại được xưng là đệ nhất cao thủ của nước Mỹ, bất luận bản thân nhìn thế nào cũng không thể nhìn thấu được.

Đó là một loại cảm giác vô cùng mông lung, Thường Nhạc bỗng nhiên mỉm cười.

Kim cùng lúc nhìn Thường Nhạc, ánh mắt của gã vô cùng bình tĩnh, trong bình tĩnh nhìn không ra chút dao động nào, cả cơ thể gã nhìn không ra chút hống hách hay hơi thở cường nhân nào.

- Kim, nếu ông là một cô gái thì tuyệt đối sẽ là một mỹ nữ. Khi tiếng cười của Thường Nhạc vừa hạ xuống, hắn bỗng nhiên chậm rãi mở miệng nói.

Tay Kim hơi chấn động, đối với lời nói của Thường Nhạc, gã căn bản không hề dao động, vẫn đợi Thường Nhạc nói cho hết lời, hắn mới chậm rãi mở miệng nói: - Nếu tới đây chỉ để cùng tôi nói chuyện này, vậy tôi liền đi ngay.

- Được, nếu như vậy tôi liền không khách khí nữa. Thường Nhạc cười thản nhiên, trực tiếp đi về phía Kim.

Trong tưởng tượng của người bình thường Thường Nhạc hoặc là nhanh chóng di chuyển sau đó công kích, hoặc là công kích từ xa. Bọn họ lại không hề nghĩ rằng Thường Nhạc trực tiếp đi về phía Kim.

Xem động tác và thần thái kia như thể bạn bè cũ gặp mặt, căn bản không hề có chút áp lực nào.

https://thuviensach.vn

Kim cũng thản nhiên nhìn Thường Nhạc, cùng với bước chân ngày càng tới gần của hắn, chân mày Kim lơ đãng nhíu lại, cũng chỉ là nháy mắt một làm mà thôi.

- Thật không ngờ tới, còn là cao thủ dùng Cổ. Ngón tay Kim hơi động, một Cổ màu đen đã nằm trong lòng bàn tay gã, mà trên mặt gã cũng lộ ra một tia kinh ngạc.

Thường Nhạc nhún vai hơi bất đắc dĩ: - Không có cách nào khác, tôi học rất nhiều thứ, cho tới giờ vẫn không hiểu rõ võ đạo đỉnh cao có nghĩa là gì, ông đã là cao thủ đệ nhất nước Mỹ, có thể giúp tôi giải thích một chút được không?

- Hai người này rốt cục đang làm gì vậy?

Bên dưới đã có người bắt đầu thì thầm, vốn là muốn tới nhìn một trận đại chiến long trời lở đất trong nháy mắt, lại không nghĩ tới chỉ thấy hai vị này đang nói chuyện.

Nhưng một vài cao thủ chân chính lại đang yên lặng đợi bọn họ, rất rõ ràng rằng hai cao thủ này nếu không động thủ thì thôi, một khi đã động thủ thì chỉ sợ là sẽ long trời lở đất.

- Võ đạo chân chính không có đỉnh cao, học là vô cùng tận, phàm là dụng tâm đều có thể đạt tới cảnh giới cao nhất. Kim nói với Thường Nhạc.

- Tâm!

Thường Nhạc không khỏi mỉm cười: - Cùng nhảy múa với gió mây, lòng tôi bay lượn tự do, có thể đạt tới hết thảy cảnh giới chân chính, ông nghĩ thế nào?

Kim khẽ gật đầu một cái, trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng: - Không tồi, thật không nghĩ tới cậu còn trẻ như vậy đã có thể đạt tới cảnh giới như vậy, so

https://thuviensach.vn

với tôi năm đó quả thực ưu tú hơn rất nhiều.

- Cảm ơn lời khen của ông, tuy nhiên mục tiêu hôm nay của tôi là đánh bại ông, hoàn toàn đánh bại ông. Mắt Thường Nhạc híp lại, trên mặt lộ ra một tia cười nghiền ngẫm.

Kim bỗng nhiên từ trong trạng thái bình tĩnh hồi phục lại, nắm tay gã lơ đãng nắm lại, trong chớp mắt một luồng sức mạnh mãnh liệt, che trời phủ đất đánh mạnh về phía Thường Nhạc.

- Được, tôi muốn xem cậu đánh bại tôi như thế nào! Nụ cười trên mặt Kim thoạt nhìn rất quỷ dị, làm cho người ta cảm thấy không thể tin nổi.

- Giết!

Trong chớp mắt, Thường Nhạc và Kim đồng thời di chuyển.

Trong ánh mắt những người khác, căn bản nhìn không thấy thân ảnh, cái họ nhìn thấy chỉ là hai người rất nhỏ lóe lên một cái rồi lại đứng taại ị trí cũ.

- Ầm!

Hai nắm tay cùng lúc đánh tới, khiến cả tòa nhà chấn động mạnh.

- Sảng!

Ánh mắt Thường Nhạc sáng ngời, cả người giống như con báo săn mồi lao đến phía Kim kia giống như mộng ảo, độ cong hoàn mỹ kia là đòn công kích tuyệt vời nhất.

Giờ phút này cả người Thường Nhạc hoàn toàn giống một tác phẩm nghệ thuật, mà Kim lại vẫn đứng ở đó như cũ, dường như đang chờ đợi xem đòn công kích của Thường Nhạc.

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt nắm tay của Thường Nhạc lại chuyển qua trước mặt Kim, ánh mắt lộ thêm vài phần hứng thú, hắn tùy tay quơ thẳng nắm đấm tới.

- Ầm!

Va chạm lẫn nhau, Thường Nhạc cảm giác thấy một năng lượng mạnh mẽ lao về phía mình, chân hắn không tự chủ lùi về phía sau.

Trên mặt hiện lên vẻ tái nhợt.

- Tại sao lại như vây? Thường Nhạc hơi khó hiểu, chính mình dùng năng lượng lớn như vậy, đối phương lại không hề có chút phản ứng, chẳng nhẽ năng lượng của gã đã đạt tới cảnh giới không thể tin nổi sao?

- Biến ảo!

Trong nháy mắt, Thường Nhạc hơi động tay, Kim cảm thấy trước mắt vô số tảng đá hướng chính mình ùn ùn kéo tới.

- Vực!

Kim nhẹ lắc đầu, loại vực này đối với cao thủ bình thường mà nói có chút tác dụng nhưng mà đối với mình căn bản không có chút hiệu quả.

Ngón tay của Kim lại hơi động, Thường Nhạc hít môt ngụm khí lạnh, hắn như thế nào lại không nghĩ tới Kim chỉ cần dùng một ngón tay là có thể phá được vực của mình.

Bỗng nhiên Thường Nhạc nghĩ tới người con gái thần bí trong Thánh Điện Quang Minh kia, cái đối phương dùng cũng là Kim Thủ Chỉ, chiêu đó có quan hệ gì với Kim?

Dụng tâm!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc bỗng nhiên nhắm mắt lại, chiêu thức hoàn toàn là làm theo ý mình, không nhìn ra chút sơ hở nào, mà cả người hắn liền như lá cây nhảy múa theo gió.

Con ngươi Kim lóe lên ánh sáng, không nghĩ tới trong thời gian ngắn ngủi, cảnh giới của Thường Nhạc lại có thể nâng cao, thân ảnh hắn bắt đầu chuyển động, động tác cũng chỉ là những cái bình thường nhất.

Nhưng lại có thể đạt tới kết quả biến mất trong nháy mắt.

- Động tác thật nhanh.

Thường Nhạc cảm thấy chiêu thức của Kim và con người gã hoàn toàn dung hợp với nhau, những động tác nối liền nhau, thoạt nhìn căn bản không có chút sơ hở nào.

Thường Nhạc lui về phía sau mà Kim như hình với bóng, gắt gao đi theo.

- Ảnh!

Bỗng nhiên lúc đó trong đầu Thường Nhạc hiện ra cái tên này.

Quả thực, bất kể Thường Nhạc di chuyển như thế nào, đối phương cũng luôn luôn ở phía sau mình, căn bản không có một khoảng trống.

- Nếu lúc này Kim động thủ từ phía sau, mình nên làm thế nào? Trong đầu Thường Nhạc hiện ra câu hỏi như vậy, nhưng trên mặt hắn cũng lộ ra nụ cười.

Kim cảm thấy bóng dáng trước mắt lóe lên một cái sau đó biến mất.

Trong lòng gã có chút căng thẳng, đầu không tự chủ phản ứng nói: - Như bóng với hình!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc sử dụng chiêu thức đó chính là chiêu thức Kim vừa sử dụng, tuy nhiên lúc trước là Kim đi phía sau Thường Nhạc, giờ đổi lại là Thường Nhạc đi theo phía sau Kim.

- Rất thông minh, tuy nhiên vẫn hơi kém một chút! Kim hơi lắc đầu, thân hình trong chớp mắt trực tiếp dời đi, việc này hoàn toàn là một phương thức phản với quy luật bình thường.

Ánh mắt Thường Nhạc hơi nhíu lại một cái, lóe lên tia sáng, ngón tay đã ép thẳng tới trước mặt Kim.

Kim hơi ngẩn người, lập tức giơ ngón tay lên đỡ.

Người bên ngoài thoạt nhìn chỉ cho là bọn họ đang đuổi theo nhau, nhưng ở trong chớp nhoáng này, bọn họ đã động thủ trên trăm chiêu với nhau.

Khi ngón tay va chạm lẫn nhau, Thường Nhạc cảm thấy thân hình khẽ chấn động, mà bên này Kim cũng thấy cơ thể chấn động như vậy.

Nhìn thấy sự biến hóa của Kim, ánh mắt Thường Nhạc không khỏi phát ra tia sáng, hiển nhiên Kim là người chứ không phải là thần. Chỉ cần mình tiếp tục cố gắng, tin chắc rằng khả năng đánh bại Kim sẽ dần dần tăng lên.

- Thường Nhạc, cậu còn chưa phải là đối thủ của tôi.

Kim bỗng nhiên chậm rãi mở miệng nói.

Thường Nhạc cười tà nói: - Kim, giữa chúng ta vừa rồi mới chỉ là làm nóng người mà thôi, trò hay bây giờ mới chính thức bắt đầu.

Kim cũng không hề kinh ngạc, vẫn bình tĩnh như cũ nhìn Thường Nhạc nói: - Đương nhiên, nếu vừa rồi là cậu đã dốc toàn lực, vậy thì cậu cũng không phải là Thường Nhạc rồi.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc ngẩn người, hắn không nghĩ tới Kim cũng nhìn ra bản thân mình có ẩn giấu, Thường Nhạc hơi chuyển động, áo giáp Hắc Ám đã hiện ra trên người hắn.

- Bộ đồ Hắc Ám!

Trong chớp mắt, đám người đang quan sát bên dưới bùng phát, vô cùng kinh ngạc, bộ đồ Hắc Ám đến tột cùng ở trong tay ai, cho đến nay cũng không có bao nhiêu người biết.

Nhất là áo choàng Hắc Ám thần bí, từ khi bị Nô lấy được, sau đó cũng đã mất đi tin tức, hiện tại chỉ nhìn bộ đồ Hắc Ám trên người Thường Nhạc đã chiếm được ba thứ tốt.

Quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Sắc mặt Kim cũng thay đổi, trong đôi mắt kia xuất hiện một tia dao động: - Không ngờ cậu lại chiếm được bộ đồ Hắc Ám, xem ra không thể không diệt trừ cậu rồi.

Từ khi bắt đầu trận đấu cho tới giờ, Thường Nhạc căn bản không hề cảm thấy Kim có sát khí, nhưng hiện tại Thường Nhạc lại có thể cảm giác được trên người Kim tỏa ra sát khí rất rõ ràng.

Kim giết mình có quan hệ gì tới bộ đồ Hắc Ám? Chẳng lẽ lão già này cũng muốn chiếm lấy bồ đồ Hắc Ám này? Trong lòng Thường Nhạc thầm nghĩ, nhưng lập tức hủy bỏ điểm này, cao thủ như Kim căn bản cũng không cần dùng tới bộ đồ Hắc Ám để gia tăng năng lực của mình.

Phải biết rằng trước khi mình và Kim đấu với nhau, Kim đã có bao nhiêu năm không động thủ với người khác rồi.

---

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Kim, khi ông tức giận, có thể sẽ ảnh hưởng đến chính mình. Bỗng nhiên trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà, trong mắt hắn tất cả đều là bóng dáng của Kim. - Ta hiểu! Kim vừa dứt lời, sát khí trên người ông ta liền biến mất, thay vào đó là sự bình tĩnh. Cả người giống như mặt hồ bằng phẳng, toàn thân tìm không ra chút sơ hở. - Ti.

Thường Nhạc chờ chính là giờ khắc này, giữa bình tĩnh và tức giận, đó chính là bước ngoặt, đồng thời cũng là cơ hội, một cơ hội hoàn hảo nhất.

Người Thường Nhạc vừa động thì hoàn toàn không giống với cục diện khi bắt đầu. Lúc này, chuyển động của hắn giống như một cái bóng màu đen, một cái bóng khiến người khác không thể cân nhắc.

Khí lưu và lực lượng kết hợp đến hoàn mỹ, Kim như nào cũng không ngờ được, thời cơ mà Thường Nhạc nắm được quá tốt, hơn nữa đợt tấn công của hắn cũng quá hoàn mỹ, sự kết hợp của hai người khiến con người Kim co rút, - Binh!

Ngay cả Thường Nhạc cũng cho rằng một kích này của mình có thể đánh lui Kim.

Nhưng lại vào thời khắc quan trọng nhất, một thứ ánh sáng màu trắng xuất hiện trong tay Kim, Thường Nhạc còn chưa kịp phản ứng lại đã bị thứ ánh sáng màu trắng đó đẩy lui liền mấy bước.

Sắc mặt Thường Nhạc hoàn toàn thay đổi, một kích kia của mình tính từ khi xuất đạo đến nay có thể nói là nắm chắc nhất mà lại bị Kim đánh bại.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa còn thảm hại như vậy.

Kim không tính sẽ bỏ qua Thường Nhạc, khi Thường Nhạc vừa lui lại, thứ ánh sáng màu trắng kia đã lăng không bổ về phía Thường Nhạc, mang theo khí thế linh hoạt và sắc bén.

Thường Nhạc cảm thấy nguy hiểm, khởi động áo choàng Hắc Ám, thứ đó dung hợp hoàn toàn với cả người hắn, trở thành con dơi trong bóng đêm.

Động tác của Thường Nhạc lại bắt đầu biến ảo, tránh né càng trở nên quỷ dị hơn, tốc độ càng nhanh hơn.

Người quan sát ở phía dưới hoàn toàn ngây ngẩn, những thứ đồ xuất hiện trong khoa học viễn tưởng không ngờ lại xuất hiện ở Thường Nhạc, độ biến ảo quỷ dị kia đơn giản là sự tồn tại giống như thần.

Ánh sáng màu trắng kia quả thực còn lợi hại hơn cả đạn, toàn bộ tòa nhà ở dưới ánh sáng màu trắng đó bị chém thành hai nửa. - Quá kinh khủng, thực sự không phải người, biến thái quá!

Người phía dưới đều bắt đầu nhộn nhạo, có người bắt đầu sùng bái, coi Thường Nhạc và Kim thành thần tượng để bọn họ sùng bái.

Đương nhiên, còn có rất nhiều người đang vô cùng chờ mong mà nhìn Kim. Bọn họ rất hy vọng Kim có thể đánh bại Thường Nhạc, dù sao Thường Nhạc bại thì bọn họ sẽ thắng được một khoản tiền rất lớn.

Thân hình Thường Nhạc vẫn chuyển động như trước, từ gấp gáp ban đầu nay đã trở nên thuần thục, toàn bộ động tác cũng trở nên tuyệt vời. Mà ánh sáng màu trắng trong tay Kim vẫn bám chặt theo. - Tôi không tin cậu vẫn có thể tránh thoát. Trên mặt Kim lộ ra tia dao động, áo choàng Hắc Ám và Thường Nhạc kết hợp với nhau quả thật đạt đến trình độ khiến không ai có thể đoán trước. - Sự việc không nhất định sẽ phát triển theo lẽ thường.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc tà tà cười, bỗng nhiên lúc đó, áo choàng Hắc Ám biến mất, Thường Nhạc đứng yên một chỗ, mắt chăm chú nhìn Kim, từ từ mở miệng nói: - Nếu tôi đoán không sai, thứ ông dùng hắn là Thánh kiếm Quang Minh!

Kim nghe được lời nói của Thường Nhạc, động tác thoáng ngừng lại một chút, - Cậu rất thông minh, nhưng điều đó cũng không cứu được mạng của cậu.

Thường Nhạc mở trừng hai mắt, rất chân thành nói: - Kim, tuy rằng Thánh kiếm Quang Minh của ông rất lợi hại, nhưng Thánh kiếm Hắc Ám của tôi cũng không phải thứ vô dụng. - Thánh kiếm Hắc Ám? Cậu đã lĩnh ngộ được hàm nghĩa trong Thánh kiếm Hắc Ám? Sắc mặt Kim trở nên âm trầm, vẻ bình tĩnh ban đầu hoàn toàn biến mất.

Thường Nhạc khẽ nhắm hai mắt lại, cảm nhận sự khác thường trong không khí, hắn từ từ mở miệng nói: - Tôi phát hiện Thánh kiếm Quang Minh của ông cũng không phải là thực thể tồn tại.

Hai mắt Kim lập tức co lại. - Nếu tôi đoán không nhầm, bất kể Thánh kiếm Quang Minh hay Thánh kiếm Hắc Ám đều có đạo lý giống nhau, đều là lợi dụng Quang Minh và Hắc Ám trong thân thể người để chế tạo ra Thánh kiếm.

- Mà Áo choàng Hắc Ám, Khôi giáp Hắc Áo, Mũ giáp Hắc Ám đều có thể chế tạo ra nguyên tố để hoàn toàn kích ra mặt tà ác của người.

Ánh sáng màu đen dần dần bao phủ Thường Nhạc, đây là cơ hội tốt nhất để Kim đánh bại Thường Nhạc, nhưng Kim lại không làm như vậy.

Tuy Quang Minh và Hắc Ám vốn là đối lập, nhưng tôn nghiêm của kẻ mạnh nói với Kim, bản thân phải kiên trì chịu đựng, phải trước mặt người đời dùng Quang Minh đánh bại Hắc Ám, Quang Minh là sự tồn tại vĩnh

https://thuviensach.vn

viễn. Thánh kiếm Hắc Ám dần dần kiện ra, ánh sáng màu đen lờn vờn xung quanh khiến toàn thân Thường Nhạc tràn đầy khí tức Hắc Ám.

- Bịch!

Hai thanh bảo kiếm va chạm vào nhau, ánh sáng màu trắng mạnh lên còn ánh sáng đen thì lại mờ đi, sắc mặt Thường Nhạc tái nhợt.

Tên đáng chết, Thường Nhạc không ngờ nguyên khí hắc ám của mình tụ lại lại bị sức mạnh tập trung trong Thánh kiếm Quang Minh đánh bại.

- Kim, ông có được trang bị Quang Minh, mà Thường Nhạc lại thiếu Găng tay Hắc Ám, điều này rất không công bằng. Một âm thanh trong trẻo từ xa truyền tới.

Một thân ảnh từ xa đến gần, tốc độ càng ngày càng nhanh, hình ảnh nhìn như mơ hồ, nhưng từ việc đối phương dễ dàng tiến vào nơi tràn đầy hơi thở của Kim và Thường Nhạc, hiển nhiên thân thủ của đối phương tuyệt đối không đơn giản chỉ là bình thường.

- Cha Hắc Long!

Đầu tiên là tiếng hoan hô trong trẻo của Tiểu Bảo, người tới không phải ai khác mà chính là Hắc Long, một cao thủ thực sự, cũng chính là người có thể chống lại Kim và Phong Thần.

Ánh mắt Hắc Long dịu dàng nhìn con gái bảo bối, nếu không phải cô bé này vừa khóc vừa nháo bức mình không còn cách nào khác thì sẽ không tới nơi này. - Thường Nhạc, đây là Găng tay Hắc Ám, bộ đồ Hắc Ám tính là đủ hết rồi. Hắc Long đem Găng tay Hắc Ám mình trăm cay nghìn đắng mới đoạt được đặt vào tay Thường Nhạc.

Quả thật, nếu muốn cướp lấy Găng tay Hắc Ám, cũng chỉ có thân thủ như Hắc Long mới có thể khiến đối phương khuất phúc.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc đeo Găng tay Hắc Ám vào, mà ánh mắt Kim vẫn dừng trên người Hắc Long, hơi thở mạnh mẽ trên người Hắc Long khiến Kim kinh ngạc.

Thường Nhạc tận tình hưởng thụ cảm giác Găng tay Hắc Ám mang lại cho mình, hưởng thụ sức mạnh dần dần tụ lại trong Thánh kiếm Hắc Ám. Giờ khắc này, bởi vì sự xuất hiện của Hắc Long mà người phía dưới cũng sinh ra chút rối loạn.

Đám cao thủ như âm hồn như Tư Đồ Lôi Minh, Giáo hoàng, Thủ lĩnh Mafia ẩn núp trong đám đông dần dần tới gần tòa nhà.

Công Tôn Liệt và lão gia của gia tộc Tây Môn, Cao Tiếu, Huyết Hổ cũng dần dần đi tới.

Quyết đấu giữa Kim và Thường Nhạc thật sự tác động đến tim của quá nhiều người, cho dù trên phương diện nào bọn họ cũng không có lý do để từ chối việc đến nơi này xem cuộc chiến.

Sự xuất hiện của Hắc Long phá vỡ sự cân bằng tự nhiên sẽ khiến rất nhiều người đứng ra.

Kim và Thường Nhạc lại không chú ý tới phía dưới, dị trạng của Thánh kiếm Hắc Ám và Quang Minh va chạm vào nhau, thân hình Thường Nhạc khẽ run lên, còn Kim thì không tự chủ được mà lui về sau nửa bước.

- Thắng rồi.

Tiểu Bảo nhìn thấy Thường Nhạc cuối cùng cũng chiếm được thế thượng phong, cô không kìm nổi hoan hô.

Nhưng trong lòng Thường Nhạc lại rõ ràng, một kích của mình không tính là thắng, ít nhất còn chưa phân được thắng bại với Kim.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên lúc đó, một bóng dáng hiện ra bên cạnh Thường Nhạc và Kim, vừa lúc đối mặt với Hắc Long. - Phong Thần!

Phía dưới không biết ai là người đầu tiên hô lên, những người mê muội Phong Thần đều bắt đầu hô lên:

- Phong Thần, Phong Thần!

Người trung niên anh tuấn tự nhiên phóng khoáng trước mắt này chính là Phong Thần, toàn thân ông ta phát ra hơi thở xuất trần, mà trên mặt ông ta lại là sức hấp dẫn vô tận.

Tất cả những người ở dưới đều rõ ràng sự xuất hiện của Phong Thần chính là nhằm vào Hắc Long. Chỉ cần Hắc Long dám nhúng tay vào đối phó với Kim, vậy Phong Thần sẽ đối phó với Hắc Long.

Bỗng nhiên phía dưới có vài người nói thầm, nếu xuất hiện thêm một người nữa, vậy cao thủ có thể tiếp tục không? Mỗi người đều rất kỳ vọng, lại mong ngóng hoặc chờ đợi xuất hiện cái gì.

Trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, cho dù có người xuất hiện, thì người đó ít nhất cũng phải có tư cách, ít nhất phương diện thân thủ cũng không thể quá kém.

Nếu một người bình thường xuất hiện lại bị cao thủ như Hắc Long, Thường Nhạc vung tay một cái liền bị tiêu diệt, vậy đơn giản chính là trò cười lớn. - Oa xuất hiện một người kia, hay quá nha!

Bỗng nhiên lúc đó, phía dưới truyền đến một tiếng hoan hô trong trẻo, chỉ thấy một bóng dáng như tia chớp trực tiếp thả người bay về phía tòa nhà.

Chỉ đơn thuần như vậy đã tuyệt đối khẳng định có thể chống lại đám cao thủ Hắc Long, người này không phải ai khác chính là cao thủ thần bí mà Thánh nữ Hắc Ám mang tới.

https://thuviensach.vn

Một người có thể đột nhiên xuất hiện từ trong Thánh kiếm Hắc Ám, tuyệt đối là võ sĩ Hắc Ám cấp sáu trở lên, tuyệt đối là người có thể chống lại tuyệt thế cao thủ như Kim.

Gã vừa xuất hiện, lập tức khiến cục diện nghiêng về một bên.

Giờ phút này, trong lòng mỗi người đều đang nói thầm, phía bên Kim sẽ xuất hiện cao thủ nào đây?

Kim và Thường Nhạc đã ngừng lại động tác của mình, bọn họ cũng rất muốn nhìn những cao thủ bên mình là dạng cao thủ gì.

Một bóng dáng xinh đẹp như mộng ảo xuất hiện vừa mới hạ xuống đã khiến ánh mắt Thường Nhạc híp lại, người này chính là Kim Thủ Chỉ cao thủ của Thánh điện Quang Minh. - Kiếm, cậu nói xem trò chơi sẽ phát triển như nào?

Tư Đồ Lôi Minh khẽ híp mắt nhìn tất cả mọi việc xảy ra trên tòa nhà, gã bỗng nhiên có loại kích động muốn bật cười.

Giữa trận đấu của Thường Nhạc và Kim, một người lại một gi xuất hiện, mỗi người đều là cao thủ tuyệt thế khiến gần như tất cả mọi người đều không thể tin nổi.

Hiển nhiên, việc Thường Nhạc và Kim phân thắng bại đã không còn lại chuyện giữa hai người nữa rồi, Tư Đồ Lôi Minh thậm chí còn cảm thấy, tiếp theo sẽ còn chuyện gì đó xảy ra khiến mọi người đều phải thất kinh.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 479: Thánh Điện Quang Minh Tới

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

- Kim, tiếp theo chúng ta nên như nào? Thường Nhạc đột nhiên cảm thấy hắn và Kim đã biến thành người thừa, bước từng bước nhỏ tới.

Bốn phía lập tức nổi lên những dòng khí lưu mạnh mẽ hướng về phía giữa Thường Nhạc và Kim, quả nhiên không ngoài dự đoán, Thường Nhạc vừa mới có động tĩnh lập tức đã khiến cục diện mất đi khống chế.

Hắc Long gầm lên giận giữ, cả người nhanh như thiểm điện lao thẳng về phía Phong Thần. Thân hình Phong Thần thì ngay ở thời khắc Hắc Long chuyển động liền lui về phía sau, Phong Thần thoạt nhìn giống như chiếc lá sắp rụng.

Điểm khiến người ta vĩnh viễn không thể nắm giữ chính là quả đấm của Hắc Long giống như tập trung tất cả những sức mạnh cường đại nhất của đất trời.

Trong nắm tay của Hắc Long tràn đầy sức mạnh khiến cả những người đứngg phía dưới tòa nhà cũng có thể cảm nhận được, dòng khí hùng mạnh như muốn thổi quét toàn bộ mặt đất.

Rất nhiều người không thể ngăn cản được luồng khí này mà không tự chủ nhắm mắt lại. Mà khi bọn họ định thần lại được, thân ảnh của Hắc Long và Phong Thần đã xuất hiện ở phía trên một tòa nhà khác

Không lâu sau khi Hắc Long và Phong Thần chuyển động, Võ sĩ cấp 6 của Thánh điện Hắc Ám cũng lao tới giằng co cùng thiếu nữ Kim Thủ Chỉ của Thánh điện Quang Minh.

https://thuviensach.vn

- Trận đấu giữa Thường Nhạc và Kim nên bắt đầu rồi!

Trong đầu những người đặt tiền cược lên người Thường Nhạc và Kim đều tự nói.

Quả thật, trải qua việc tạm dừng ngắn ngủi vừa rồi, Thường Nhạc đã thành công dung hợp sức mạnh của bộ đồ Hắc Ám cùng cơ thể mình.

Hắn cảm thấy toàn thân có thêm một sức mạnh khổng lồ, nhưng bộ đồ Hắc Ám cũng mang đến cho Thường Nhạc tác dụng phụ. Đó chính là Thường Nhạc cảm thấy hắc ám tà ác trng cơ thể đang tăng lên vô hạn.

- Thường Nhạc, cậu tốt nhất là cởi bộ đồ Hắc Ám trên người ra, bằng không nếu cậu rơi vào vòng luân hồi trong Hắc Ám, cậu sẽ hoàn toàn trở thành kẻ tà ác. Kim nhìn biến hóa trên mặt Thường Nhạc, thần sắc ông ta bỗng nhiên trở nên cổ quái.

Thường Nhạc đang tận tình hưởng thụ năng lượng Hắc Ám, hơi thở Hắc Ám, phàm là Hắc Ám thì chưa chắc đã là tà ác, còn Quang Minh chưa hẳn đã là thánh khiết.

Phương thức để giết người rất nhiều, không phân tốt xấu, Thường Nhạc căn bản không quan tâm ánh mắt của người trong thế tục, bản thân muốn giết người nào thì giết người đó, không có bất kỳ nguyên nhân nào.

Sát khí trong mắt Kim ngày càng nặng, ông ta hoàn toàn cảm nhận được biến hóa của Thường Nhạc, Thánh kiếm Quang Minh màu trắng đã giơ lên, ông ta cảm nhận được hơi thở tà ác trên người Thường Nhạc đang tràn tới.

- Giết!

Bỗng nhiên lúc đó, Thường Nhạc bắt đầu chuyển động, cả người hắn giống như một cơn gió, một cơn gió màu đen, tất cả xung quanh cơn gió đều bị thổi quét.

https://thuviensach.vn

- Phong nhận!

Sắc mặt Kim khẽ biến đổi, ông ta như nào cũng không ngờ tới, Thường Nhạc không ngờ trong khoảng thời gian ngắn ngủi đã lĩnh ngộ được thực tủy trong bộ đồ Hắc Ám, nhưng Kim cũng không phải kẻ yếu.

Kim và Thánh kiếm Quang Minh dung hợp cùng nhau, thoạt nhìn giống như một luồng gió xoáy màu trắng, hai luồng gió giao hòa rồi không ngừng xoay tròn quấn lấy nhau.

- Bịch!

Gió xoáy màu đen và màu trắng phân ra, tiếng vang long trời lở đất liên tiếp vang lên, tiếp theo sau đó xuất hiện hai bóng dáng lảo đảo.

Thân hình Thường Nhạc hơi run rẩy, nhưng miễn cưỡng vẫn đứng được ở đó, nhưng Kim đã nửa quỳ trên mặt đất, sắc mặt ông ta hiện ra vẻ u ám.

- Kim, ông thua rồi!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhẹ nhưng vẻ mặt tái nhợt lại chứng minh thân thể hắn có chỗ khác thường.

Kim khẽ gật đầu: - Tôi thua rồi.

- Nhưng trò chơi giờ mới bắt đầu.

- Lời này của ông có ý gì?

Trong lòng Thường Nhạc bỗng nhiên trở nên bất an, bởi vì ánh sáng trong mắt Kim vẫn tràn đầy, thậm chí có thể khẳng định Kim có lòng tin tuyệt đối.

Nếu Kim đã bị mình đánh bại, vậy cao thủ phía sau lưng Kim là ai? Ai có thể khiến đệ nhất cao thủ nước Mỹ - Kim có được lòng tin lớn như thế.

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc cũng nghĩ đến mấu chốt vấn đề, sự xuất hiện của đệ nhất cao thủ Trung Quốc Phong Thần cũng là kết quả của việc mình cố ý dẫn tới, nhưng ông ta lại không đứng về phía mình.

Đây là vì sao?

Ngay lúc Thường Nhạc đang suy tư, bầu trời trước mắt bỗng nhiên xuất hiện ánh sáng, ánh sáng đó cực kỳ chói mắt kích thích khiến Thường Nhạc không tự chủ được mà nhắm hai mắt lại.

- Mau nhìn đi, đám mây phía trên đáp xuống rồi. Bỗng nhiên có người kinh ngạc kêu lên, ánh mắt của gần như tất cả mọi người đều tập trung lại đây.

Quả thật, đám mây trên bầu trời kia từ từ đáp xuống khoảng cách cách tòa nhà chừng hơn hai mươi mét thì đột nhiên dừng lại.

- Thần Quang Minh vĩ đại, dùng ánh sáng của mình chiếu khắp thế nhân đi! Bỗng nhiên lúc đó, một vài thiếu nữ từ trong đám mây đi ra, toàn thân các cô đều là màu trắng, dường như đó là sự tồn tại thánh khiết nhất.

Mà ánh sáng màu trắng kia lại từ tay các cô từ từ phóng về phía thế nhân phía dưới, hễ là người được ánh sáng trắng đó bao phủ, bọn họ đều cảm thấy toàn thân có một loại thoải mái không nói thành lời.

- Thần, đây là Thần Quang Minh.

Đám người bình thường kia đều quỳ lạy xuống đất.

- Thần Quang Minh chó má!

Thường Nhạc cảm thấy khi thân thể mình bị ánh sáng trắng kia chiếu xạ, toàn thân hắn cảm thấy bực bội vô cùng, vẻ tà ác trong ánh mắt chợt lóe lên.

https://thuviensach.vn

Thân hình hắn giống như một luồng khói nhẹ tấn công về phía đám mây, hắn căn bản không hề tin tưởng, đám mây này nhiều nhất chỉ là máy móc gì đó trải qua cải tạo mà thôi.

Nhưng hắn cảm thấy buồn bực, vật này cho dù là máy móc cải tạo, nhưng không thể biến thành một chút âm thanh cũng không có chứ?

Trong nhát mắt, cự ly của Thường Nhạc cách đám mây chỉ còn một mét.

- Hừ!

Một thanh âm trong trẻo đột ngột vang lên, sau đó một thân ảnh màu trắng đón lấy Thường Nhạc, đồng tử hắn co rút lại, tốc độ của đối phương vô cùng nhanh, hơn nữa chiêu thức công kích cũng rất quỷ dị, đây là thứ trước giờ mình chưa từng nhìn thấy.

Quả là chuyện đòi mạng.

- Phanh!

Đòn tấn công của hai bên còn chưa chạm vào nhau, cả người Thường Nhạc đã bị đối phương đánh bay ra ngoài.

- Chết tiệt.

Thường Nhạc hiểu rõ trong lòng, nếu không phải vừa rồi mình cùng Kim quyết chiến, đối phương căn bản không có khả năng đánh lui mình lại, trước mặt nhiều người như vậy lại đánh lui mình, không thể nghi ngờ chính là gia tăng ánh hào quang của Thánh điện Quang Minh.

Đương nhiên, trong lòng Thường Nhạc cũng thầm kinh hãi, khi hắn tiếp cận thứ máy móc thần bí kia, hắn đã cảm nhận được một cách rõ ràng, sức mạnh khổng lồ kia thậm chí có thể khiến bản thân run sợ.

https://thuviensach.vn

- Thánh điện Quang Minh là lựa chọn cuối cùng của các người, gia nhập Thánh điện Quang Minh, chẳng khác nào việc các người chọn ánh sáng. Thanh âm âm trầm kia vang lên, sau đó một người mặc đồ trắng từ phía trên nhảy xuống.

Chỉ đơn giản nhìn thân thể bọn họ, Thường Nhạc đã biết bọn họ đều là cao thủ nhất đẳng. Thủ lĩnh trong đó là một gã trẻ tuổi mặc áo trắng.

Động tác của đối phương rất nhanh, nhanh như thiểm điện, ánh sáng trong tay đã bắn ra, mà mục tiêu tấn công của đối phương rất rõ ràng, hiển nhiên là đối phương chuẩn bị lấy mạng Thường Nhạc.

Giờ phút này, Hắc Long bị Phong Thần ngăn cản, cao thủ cấp sáu của Thánh điện Hắc Ám cũng bị người ta quấn lấy, cơ hội có thể chống lại người áo trắng trước mắt này thật sự là quá ít.

Đám người Cao Tiếu, Đệ Nhị Mộng muốn xông lên, nhưng thời gian đã không còn kịp, Đệ Nhị Mộng hít sâu một hơi, thân hình mềm mại bắt đầu run rẩy.

- Rồng!

Không biết ai là người đầu tiên kinh ngạc kêu lên.

Chỉ thấy thân hình Đệ Nhị Mộng hoàn toàn hóa thành một con rồng vọt về phía trước.

Tuy rất nhanh, nhưng người trẻ tuổi mặc áo trắng đã chậm nửa nhịp, mắt thấy Thường Nhạc không chịu được một kích này của đối phương, đột nhiên lúc đó, một âm thanh tuyệt vời đột ngột vang lên.

- Bịch!

https://thuviensach.vn

Thân hình người trẻ tuổi mặc áo trắng chấn động, dưới sự không hề phòng bị, cả người đều bị đánh bay ra ngoài.

- Lão đại, thật không ngờ, bên cạnh Thường Nhạc lại ẩn núp nhiều cao thủ như vậy! Kiếm nhìn thấy một loạt biến hóa kia, gã không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Bản thân luôn cho rằng mình đã đủ lợi hại, nhưng so sánh với những cao thủ biến thái liên tiếp xuất hiện đó, sự chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Tiếng đàn tuyệt mỹ kia trong nháy mắt lại có thể đánh chết một cao thủ.

- Không sai, tin rằng Thường Nhạc cũng không ngờ tới sẽ phải dùng nhiều cao thủ như vậy, thật đáng tiếng! Trong mắt Tư Đồ Lôi Minh tràn đầy ánh sáng khiến người khác không hiểu nổi.

- Đáng tiếc, lão đại, thuộc hạ không hiểu. Kiếm nghi hoặc nhìn Tư Đồ Lôi Minh,

- Đáng tiếc, chúng ta không thể làm người đứng ngoài xem trò chơi này nữa rồi. Tư Đồ Lôi Minh hơi tiếc nuối lắc lắc đầu, ánh mắt hướng về phía cách đó không xa, nhìn sang chỉ thấy bốn thiếu nữ áo trắng đã đi về phía này.

- Ngài chính là Tư Đồ công tử của Tân Long Nha! Một người trong đó từ từ mở miệng.

- Không sai.

Mặt Tư Đồ Lôi Minh không chút biến hóa.

- Thánh sứ của Thánh điện Quang Minh chúng tôi có lời mời Bốn thiếu nữ cách ra lùi sang hai bên, mà thân hình Tư Đồ Lôi Minh khẽ động đã nhanh chóng dời về phía đám mây màu trắng kia.

https://thuviensach.vn

Đồng lời lúc này, Mafia, Giáo hội cũng cảm thấy không khí không đúng, đương nhiên, bọn họ cũng đã lẫn vào đám người để lui ra phía ngoài.

Lúc này, đám người Cao Tiếu, Đệ Nhị Mộng, Bảo Ngọc đều vây về phía Thường Nhạc, toàn bộ rút lui ra phía ngoài. Những cao thủ áo trắng kia theo sát phía sau.

- Xem ra lần này chúng ta thật sự gặp rắc rối rồi. Bỗng nhiên lúc đó, trên mặt Thường Nhạc lộ ra vẻ kỳ lạ, chỉ thấy bốn phía bỗng nhiên xuất hiện vô số bóng dáng màu trắng.

Những người đó dường như đã sớm mai phục ở nơi này để phá hủy đường lui của mọi người. Nhưng bọn họ không giết những người đó, mà ngược lại chỉ vây khốn họ mà thôi.

- Thần Quang Minh vĩ đại, xin ban ánh hào quang thần thánh nhất tinh lọc tâm linh bọn họ, để bọn họ gia nhập Thánh điện Quang Minh tôi. Thanh âm đầy từ tính kia lại vang lên khắp bốn phía.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 480: Hành Động Phá Vây

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc có một loại kích động muốn mắng chửi, Thánh điện Quang Minh thần bí này không khỏi quá kinh khủng đi, có được nhiều cao thủ kẻ này biến thái hơn kẻ kia như vậy.

Phải biết rằng, cao thủ đến xem trận đấu giữa mình và Kim quá nhiều, thậm chí con số đạt đến hơn trăm người, bọn họ đều là tinh nhuệ từ các nơi trên thế giới.

Giáo hoàng, Mafia, Thủ lĩnh Kỵ sĩ thần thánh, Tư Đồ Lôi Minh... Không ai không phải là các nhân vật lớn, mà sau lưng bọn họ còn cất dấu một đám cao thủ.

Nhưng Thánh điện Quang Minh lại có thể quang minh chính đại xuất hiện, hơn nữa còn hoàn toàn trấn áp khí thế, không thể không thừa nhận sự cường đại của Thánh điện Quang Minh.

- Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ? Mắt thấy tình thế càng ngày càng loạn, đám người Cao Tiếu vây bảo vệ xung quanh Thường Nhạc, còn Huyết Hổ thì vẻ mặt hưng phấn nhìn Thường Nhạc nói.

Tuy Thường Nhạc đã bị thương, nhưng điều này hoàn toàn không ảnh hưởng đến suy nghĩ của hắn, giờ phút này, ánh hào quang tinh nhuệ tập trung trong mắt hắn đang không ngừng hiện ra, mắt thấy đám cao thủ của Thánh điện Quang Minh càng ngày càng nhiều.

Thường Nhạc quyết định thật nhanh: - Lam Tử, Mộng Vu, hai người ở phía trước mở ra một con đường, Cao Tiếu Huyết Hổ bọc hậu cho hai người.

https://thuviensach.vn

Lam Tử và Mộng Vu đều càm đàn của mình trong tay, ở thời khắc mấu chốt vừa rồi, một kích đó chính là hiệu quả mà hai người họ hợp lực đạt được.

Giờ phút này, nghe dc lời nói của Thường Nhạc, bàn tay nhỏ bé tinh tế của hai người bọn họ đồng thời chuyển động, dừng dòng khí mạnh mẽ vô cùng mau lẹ cùng tấn công về phía trước.

Đám cao thủ của Thánh điện Quang Minh cũng cảm nhận được dòng khí hùng mạnh này, hơn mười thân hình nhanh như thiểm điện chợt lóe tới bên cạnh.

Đồng thời lúc này, đám người Thường Nhạc cũng đã đột phá được phòng tuyến của đối phương. Mà hai người Huyết Hổ và Cao Tiếu cũng đồng thời lao thẳng đến đối mặt với họ.

- Bịch - Bịch!

Thân hình Cao Tiếu và Huyết Hổ đồng thời bị chấn động, bị đối phương đánh lùi hai bước, mà hai gã cao thủ của Thánh điện Quang Minh kia lại tiếp t ục truy kích đoàn người Thường Nhạc.

- Hừ!

Mắt thấy đám người Thường Nhạc lại lâm vào vòng bao vây của đối phương, một cái bóng màu đen di chuyển tới ra một quyền đánh lui hai gã cao thủ Thánh điện Quang Minh.

Thì ra là Hắc Long đã thoát khỏi sự công kích của Phong Thần mà tới.

Hắc Long đã khiến áp lực bên này giảm bớt, phân nửa cao thủ của Thánh điện Quang Minh truy kích tới đều bị Hắc Long chặn lại.

Tiếng đàn của Lam Tử và Mộng Vu lại vang lên.

https://thuviensach.vn

- Đừng để Thường Nhạc chạy thoát.

Xa xa, trong đám mây màu trắng truyền đến thanh âm trầm thấp, vài lên cao thủ đeo găng tay vàng từ trong đó thả người đi ra.

- Thật nhanh.

Người phía dưới chỉ cảm giác được bóng dáng lóe ra, ngoại trừ hai gã bị Hắc Long, Lam Tử, Mộng Vu ngăn lại, hai gã khác đã tới ngăn trở đám người Thường Nhạc.

- Bảo vệ Thường Nhạc.

Đệ Nhị Mộng hít sâu một hơi, thân hình trong nháy mắt biến thành một con rồng, trực tiếp lao thẳng tới một gã cao thủ.

Bảo Ngọc, Cao Tiếu, Huyết Hổ thoáng nhìn nhau, ba người đồng thời vây tới một gã cao thủ khác.

Nhưng hai bên vừa giao thủ liên lập tức nhìn ra được sự chênh lệch, công kích của Đệ Nhị Mông căn bản không thể uy hiếp được đối phương, độ biến ảo của đối phương thật sự quá nhanh.

Ngón tay màu vàng của Kim Thủ Chỉ liên tục chỉ vài lần, thiếu chút nữa là đánh lên người Đệ Nhị Mộng.

- Vũ Vu, em mau lên hỗ trợ Mộng.

Con ngươi của Thường Nhạc co lại, quyết định nhanh chóng nói.

- Được.

Vũ Vu thoáng chần chờ, cuối cùng cũng xông tới, giờ phút này, người còn bảo vệ bên cạnh Thường Nhạc chỉ còn lại Tiểu Bảo, Vũ Dực, bởi vì Nam Cung Huân Y còn cần Lạc Phong bảo vệ. Vô Nhai và phần đông các cao

https://thuviensach.vn

thủ đều ở tổng bộ ko tới cũng là nguyên nhân tạo thành hiện tượng khuyết thiếu cao thủ.

Nhưng Thường Nhạc làm sao cũng không ngờ Thánh điện Quang Minh sẽ xuất hiện, nếu không căn bản sẽ không xuất hiện nguy cơ trước mắt.

- Tiểu Bảo, hiện tại em cần phải xốc lại mười phần tinh thần, tính mạng của bản lão đại hoàn toàn nằm trong tay em rồi.

Thường Nhạc chợt phát hiện Tiểu Bảo ở bên cạnh dùng ngón tay nhỏ bấm bấm, hắn không khỏi mỉm cười.

Thực không ngờ đến thời khắc mấu chốt như này rồi, cô bé vẫn còn đang tính toán về tài chính của mình, muuốn không phục cũng không được.

Tục ngữ nói thật đúng, càng là chuyện không nghĩ sẽ xảy ra lại càng sẽ xất hiện, giờ phút này, đã có hai gã cao thủ Thánh điện Quang Minh đã thoát khỏi vòng vây của Lam Tử và Mộng Vu.

- Móa, lạc đà gầy vẫn còn to hơn ngựa, Tiểu Bảo, Vũ Dực, hai em bảo vệ Huân Y. Thường Nhạc nắm tay lại, dòng khí đen lại bao phủ toàn thân hắn.

- Ầm!

Hai cao thủ của Thánh điện Quang Minh cũng không phải kẻ yếu, một quyền này của Thường Nhạc chia làm hai dòng khí, trong chớp mắt tiếp xúc với hai người, hắn cảm thấy phần ngực đau nhức

Bước chân lảo đảo lui về phía sau, mà hai gã cao thủ Thánh điện Quang Minh lại như hình với bóng điên cuồng truy kích.

Thường Nhạc vô cùng căm tức, mình chưa từng phải chịu thiệt thòi như vậy. Nhưng hắn còn chưa kịp chuyển động, một bóng dáng màu đen đã vọt tới hai luồng sáng trắng kia.

https://thuviensach.vn

- U Linh!

Đồng tử Thường Nhạc co lại, hắn thật không ngờ, ở thời khắc mấu chốt, không ngờ lại là U Linh xông ra giúp mình cản một kích.

- Kim đã bại, tôi đại diện Siêu cấp chiến sĩ gia nhập vào Điểm G, lão đại Thường Nhạc hắn là hoan nghênh chứ! Trên mặt U Linh lộ ra nụ cười tà.

Lòng Thường Nhạc hiểu rõ, U Linh tới giúp mình chỉ sợ không đơn giản là bởi vì Kim bại trên tay mình.

Sauk hi U Linh xuất hiện, phía sau lại xuất hiện vài cái bóng di động, bọn họ chia ra nghênh nhận những cao thủ của Thánh điện Quang Minh.

Sự việc chuyển biến hơi ngoài dự đoán của mọi người, những cao thủ này lúc đầu đều là kẻ địch của Thường Nhạc, rất nhiều người bên cạnh họ đều đã chết bởi tay những cao thủ của Điểm G.

Nhưng ở thời khắc mấu chốt, không ngờ lại đứng về phía Thường Nhạc, điều này chỉ sợ rằng người của Thánh điện Quang Minh cũng không ngờ tới.

Chuyển biến đột ngột khiến cao thủ của Thánh điện Quang Minh trong lúc không hề phòng bị bị đám người Thường Nhạc nắm được thời gian quý báu.

Nhìn bóng lưng đám người Thường Nhạc dần biến mất, trong đám mây máy màu trắng truyền đến một thanh âm trầm thấp: - Thường Nhạc, bất kể chạy đến chân trời góc biển nào, vĩnh viễn không thể trốn thoát được bàn tay tôi ha ha!

Thanh âm kia mơ hồ truyền vào tai Thường Nhạc, Thường Nhạc lơ đãng nhíu mày lại, thanh âm này có chút quen thuộc, dường như đã từng nghe thấy ở nơi nào đó, đối phương rốt cuộc là ai?

https://thuviensach.vn

Nhưng giờ phút này không để ý được nhiều như vậy, đồng chí Tiểu Bảo của chúng ta chạy trốn tuyệt đối là hạng nhất. Cô bé kéo Nam Cung Huân Y và Vũ Dực không ngừng thoáng hiện, từ nơi này hiện ra nơi khác, đó chính là di chuyển tức thời.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 481: Lựa Chọn Nhật Bản

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc không giờ giữa trận đấu của mình và Kim lại xuất hiện Thánh điện Quang Minh, giờ phút này, các tinh nhuệ của Điểm G tại Mỹ đều tập trung ở phố người Hoa.

- Lão đại, bước tiếp theo chúng ta nên làm gì? Cao Tiếu tập trung ánh mắt vào Thường Nhạc, lúc này, Thường Nhạc không thể nghi ngờ chính là người đáng tin cậy của bọn họ.

Thường Nhạc nhắm mắt lại, dường như đang tự hỏi điều gì đó, mãi lâu sau mới từ từ mở mắt nói: - Căn cứ vào tình hình trước mắt, Kim và Phong Thần khẳng định là thuộc về Thánh điện Quang Minh, hiện tại cao thủ của Thánh điện Quang Minh bắt đầu xuất hiện ở Mỹ, vậy nhất định sẽ biến nơi này thành tổng bộ, chúng ta vẫn chưa đủ mạnh để đối chọi với Thánh điện Quang Minh.

- Đúng vậy, chúng ta tốt nhất là rút lui, nhưng đi đâu mới là tốt nhất? Đệ Nhị Mộng khẽ gật đầu, cô rất đồng ý với ý nghĩ của Thường Nhạc.

Thường Nhạc cũng đang tự hỏi vấn đề này, đám mây máy thần bí kia, nếu có thể xuất hiện ở Mỹ, vậy cũng có thể xuất hiện ở chỗ khác.

Hơn nữa sau lại xuất hiện đám cao thủ của Thánh điện Quang Minh, dường như dưới chân đám người đó đều như giẫm phải cái gì, tốc độ rất nhanh, quả thực muốn lấy mạng người.

Bây giờ có thể chống lại Thánh điện Quang Minh, Thường Nhạc nghĩ tới đầu tiên chính là Thánh điện Hắc Ám, nhưng những cao thủ biến thái của Thánh điện Hắc Ám căn bản không thể ra ngoài.

https://thuviensach.vn

- Anh Thường Nhạc, chi bằng chúng ta quay lại Trung Quốc, nơi đó chính là cái ổ, cho dù Thánh điện Quang Minh xuất hiện cũng sẽ dễ dàng hơn với chúng ta ra rất nhiều. Tiểu Bảo ở bên cạnh đề nghị.

Thường Nhạc khẽ lắc đầu nói: - Đối phó với Thánh điện Quang Minh, gặp mặt là một trò chơi rất thú vị, tuy rằng Thánh điện Quang Minh rất hùng mạnh, nhưng còn chưa đến nỗi không thể đánh bại.

Thoáng dừng lại một chút, hắn nói tiếp: - Huống hồ đám Tư Đồ Lôi Minh, Giáo Hoàng, Mafia, Kỵ sĩ Thần Thánh cũng sẽ không tích dầu thắp đèn, làm sao có thể nhu thuận gia nhập Thánh điện Quang Minh

- Lão đại, anh nói nhiều như vậy cũng bằng không nói, trực tiếp nói đi, chúng ta sẽ đi đâu? Tiểu Bảo rất bất mãn cắt ngang câu nói của Thường Nhạc.

- Nhật Bản!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà, những người kia đều thích ngồi nhìn hổ đấu nhau, vậy thì để đám lửa này càng cháy mạnh hơn đi.

- Nhật Bản?

Hắc Long như thoáng chút suy nghĩ nhìn Thường Nhạc.

- Tuy nhiên, trước khi đến Nhật, anh còn muốn đến Pháp một lần. Thường Nhạc nghĩ tới tộc người Băng Xuyên thần bí ở trên song băng kia.

- Lão đại, vậy các anh em ở những nơi khác có cần triệu tập không? Mắt Huyết Hổ nhìn chằm chằm Thường Nhạc, vẻ mặt đầy chờ mong.

- Minh tuyến vòng thành nội ứng, che dấu hoàn toàn Điểm G, tôi muốn xem xem Thánh điện Quang Minh dùng thủ đoạn gì để chơi trò chơi thiếu đối thủ này! Thường Nhạc híp mắt lại nói.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thường Nhạc chuẩn bị để Điểm G Minh tuyến vòng thành nội ứng, một chiến tướng của Điểm G lại khua chiêng trống rùm beng tiến hành một cuộc đọ sức không coi là quy mô nhỏ.

- Bá, vì sao chúng ta không thông báo trước cho lão đại, phải biết rằng chuyện này liên quan đến toàn bộ địa bàn ở Châu Phi. Vẻ mặt Kerri vài phần khó hiểu.

Bá nhìn Kerri, Kim Ngưu, Lạc Vân, Bàn Tử, Kim Ti, Xử Nữ, vẻ mặt mang theo vài phần tự tin nói: - Lão đạo để chúng ta linh hoạt vận dụng các loại tài nguyên để đối phó đối thủ, hiện tại thế lực của Tân Long Nha ở Châu Phi đã di chuyển đến Phi. Nếu vậy, chúng ta vì sao không bắt đám người Vũ Sa và đám người dị năng lại.

- Cho dù một phần thế lực của Tân Long Nha đã dời đi, nhưng chúng ta tùy tiện tấn công chỉ sợ tổn thất cũng sẽ không nhỏ.

Bàn Tử không đồng ý quan điểm của Bá.

- Hừ, nếu bọn chúng dám mở rộng thế lực đến Hắc thành, vì sao chúng ta không thể tận diệt bọn chúng. Trên mặt Kim Ti lộ ra sự kiên định, hiển nhiên là cô đứng về phía Bá.

- Hắc thành? Làm sao có thể, Vũ Sa không phải kẻ ngốc, cô ta sao có thể dám dễ dàng tiến vào Hắc Thành, phải biết rằng đây hoàn toàn là thoát ly khỏi điểm cứu viện của Tân Long Nha rồi. Đồng tử của Kerri co rút lại.

Nhưng trên mặt Xử Nữ lại lộ ra nụ cười quỷ dị, lợi dụng một con cờ đã có tác dụng.

Năm đó, lợi dụng cái chết của Mộ Dung Trường Thiên, thu hồi được cánh tay phải của Tư Đồ Lôi Minh, chỉ sợ Tư Đồ Lôi Minh như nào cũng không ngờ tới.

https://thuviensach.vn

- Tôi đồng ý quan điểm của Bá.

Xử Nữ đưa cái tay trắng noãn của gã ra ngoài, đã lâu rồi chưa làm mông của kẻ nào, thật là nhớ nhung loại tư vị này.

- Xử Nữ cũng đồng ý rồi, hắc hắc, Kim Ngưu tôi đương nhiên sẽ đồng ý. Mắt Kim Ngưu lộ ra sự hưng phấn, sau khi trải qua rèn luyện tỉ mỉ, quyền của Kim Ngưu đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa.

- Được, bắt đầu hành động.

Khi người đồng ý chiếm đa số, trên mặt Bá lộ ra nụ cười vừa ý. Tinh anh Điểm G ở Nam Phi đã bắt đầu tụ tập về hướng Hắc thành.

Lòng Vũ Sa vẫn luôn có cảm giác bất an một cách mãnh liệt, loại cảm giác giống như bão tố này khiến mày liễu cong cong của cô lơ đãng nhíu lại.

- Làm sao vậy?

Ngồi đối diện Vũ Sa là một người trẻ tuổi rất đẹp trai, gã chính là người thống trị tiếp theo của Hắc thành Bạch Ứ, Hắc thành là nơi giao giới của Điểm G và Tân Long Nha, bất kể là Tân Long Nha hay Điểm G đều đợi một ưu thế thiên nhiên của nơi này.

Đây cũng chính là lý do chủ yếu mà Vũ Sa tự mình đến Hắc thành.

- Tôi cảm giác có chuyển sắp xảy ra.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Vũ Sa mang theo vài phần nghiêm trọng.

Bạch ứ tự nhiên phóng khoáng cười: - Nơi này là Hắc thành, là địa ban của Bách Ứ tôi, ai dám đến nơi này để gây rối chứ, tiểu thư Vũ Sa xin cứ việc yên tâm.

https://thuviensach.vn

- Tôi phụ trách an nguy của Vũ Sa, nhưng an nguy của anh, tôi lại không thể cam đoan. Một thanh âm rất có từ tính vô cùng đột ngột vang lên.

Chân mày Bạch Ứ cau lại, ở ngay chính tổng bộ của mình tại Hắc thành không ngờ lại có người tiến vào, hơn nữa bộ hạ ở phía ngoài lại không có chút phản ứng nào, những người kia chẳng lẽ đều là người chết sao?

Hiện ra trước mặt Bạch Ứ là một khuôn mặt rất đẹp trai và phong độ, toàn thân đối phương lộ ra hơi thở phóng khoáng, nhưng ngoại trừ vẻ phóng khoáng đó, còn có một luồng tà khí, luồng tà khí này làm cho người ta cảm giác rất không thích.

- Anh có phải là cảm thấy nhìn thấy tôi rất không thoải mái?

Trên mặt người kia vẫn là nụ cười tà, nhưng cũng rất chân thành nhìn chằm chằm Bạch Ứ.

- Không sai, tôi rất không thích anh. Vẻ mặt Bạch Ứ hoàn toàn âm trầm, trong mắt lộ ra sát khí nồng đậm, - Cho nên sẽ để anh vĩnh viễn ở lại Hắc thành.

- Không nhất định!

Một thanh âm trầm ổn vang lên từ phía sau Bạch Ứ.

- Bá!

Con ngươi xinh đẹp của Vũ Sa co rút lại, cô cuối cùng cũng biết cảm giác bất an kia tới từ đâu. Bá là người chủ trì công tác của Điểm G ở Nam Phí, nếu Bá đến đây, vậy ý tứ cũng có nghĩa là tinh nhuệ của Điểm G ở Nam Phi đều đến đây.

Quả thật Vũ Sa đoán cũng không sai, khi Bá, Kerri, Kim Ngưu và phần đông cao thủ xuất hiện ở đại sảnh, cô đã hiểu tất cả đều đã trở thành kết cục

https://thuviensach.vn

đã định.

- Ai, thật không có ý nghĩa, tôi còn chưa kịp phát quân.

Ánh mắt Kim Ngưu như ác lang nhìn chằm chằm Bạch Ứ.

Bạch Ứ cuối cùng cũng hiểu nhóm người trước mắt là ai, bản thân tuy coi như là bá chủ Hắc thành, nhưng trong mắt Bá và đám chiến tướng Điểm G quả thật chẳng là cái gì.

Kim Ngưu căn bản không nói lời vô nghĩa với Bạch Ứ, kim quang lóe lên, nắm tay trực tiếp tấn công vào bộ mặt của Bạch Ứ.

- Gã là của tôi.

Khi nắm tay của Kim Ngưu vừa động, thân hình Xử Nữ cũng chuyển động, tốc độ nhanh như thiểm điện, trong lúc Bạch Ứ còn chưa kịp phản ứng thì đã bị gã ôm vào trong lòng.

- Chết tiệt.

Kim Ngưu mạnh mẽ thu hồi quyền kình của mình lại, nhìn bóng lưng Xử Nữ dần biến mất, gã rất khinh bỉ mà giơ lên ngón tay giữa.

- Vũ Sa, hân hạnh gặp cô.

Bá yên tĩnh ngồi nhìn ở một chỗ, Vũ Sa liếc mắt một cái, trên mặt lộ ra nụ cười nhạt.

- Tôi cũng rất vui gặp được anh. Mắt Vũ Sa nhìn chằm chằm Bá, trên mặt bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt cổ quái, bởi vì cô phát hiện ra việc kinh người nhất, cô không ngờ mình lại nhìn không thấu lòng Bá.

Việc này không giống với Thường Nhạc lần trước, so sánh với lần trước, Thường Nhạc đùa bỡn mình một lần, mà lần này Bá lại làm cho mình nhìn

https://thuviensach.vn

không thấu.

- Cô có phải là phát hiện ra trong lòng tôi thứ gì cũng không có!

Khuôn mặt Bá xuất hiện nụ cười quỷ dị.

- Tại sao có thể như vậy?

Vũ Sa cảm thấy không thể tin nổi từng mắt nhìn Bá.

- Bởi vì tôi là người thuần khiết nhất trên thế giới! Trên mặt Bá lộ ra nụ cười hết sức hồn nhiên vô tội.

Nếu Tiểu Bảo ở bên cạnh, cô bé nhất định sẽ khinh bỉ Bá một trận.

Vũ Sa nghe được câu này của Bá, cô đột nhiên cảm giác được Bá trước mặt trên một phương diện khác rất giống Thường Nhạc, đại khái là đã bị kẻ bại hoại kia ảnh hưởng.

Hành động lần này của Bá cũng không tính là hoàn mỹ, ngoại trừ bắt sống Vũ Sa, thống nhất hơn phân nửa Châu Phi, nhưng vẫn để một kẻ quan trọng chạy thoát.

- Lão đại, thật không ngờ, cậu lựa chọn Nhật Bản là vì mục đích này, tiểu đệ tôi muốn không phục cũng không được! Khi Thần ở Nhật Bản xa xôi nghe được kế hoạch của Thường Nhạc, cả người gã thiếu chút bị dọa cho nhảy dựng lên.

- Ha ha, anh cũng không suy nghĩ một chút xem bản lão đại là ai, có thể làm loại kinh doanh lỗ vốn sao? Đối phó với tiểu Nhật Bản chúng ta có thể nhẹ tay sao? Ha ha ha ha! Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười tà ác.

- Nhưng mà, lão đại, có cần tăng nhân sự đến hỗ trợ tôi không? Thần bỗng nhiên hỏi một câu,

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Thường Nhạc rất quỷ dị, hắn híp nửa mặt lại, nghiền ngẫm nói: - Thần, nếu chuyện này tôi để anh làm, tôi sẽ tin tưởng anh vô điều kiện, anh cứ yên tâm can đảm mà làm.

Nghe được câu này của Thường Nhạc, nội tâm Thần vô cùng cảm động, tuy gã hiểu rõ Thường Nhạc tín nhiệm mình, nhưng cứ như vậy mà đem chuyện lớn như vậy giao cho mình.

Phải biết rằng ở Nhật Bản, gã giống như một nửa bá chủ, thậm chí một kẻ tùy tùng thông minh nhất bên cạnh từng khuyên mình tự xưng vương ở Nhật.

Bây giờ lão đại lại đem chuyện quan trọng như vậy giao cho mình, một khi kế hoạch thành công, như vậy bản thân sẽ nắm giữ một sức mạnh không thể tin nổi.

https://thuviensach.vn

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Mục đích của Thường Nhạc rất đơn giản, lợi dụng Đường Bạch Hổ và hội Hắc Long của Nhật Bản, hai phương diện dược vật kết hợp lẫn nhau, cuối cùng luyện ra một đám cam thủ tinh nhuệ.

Nhưng, tác dụng phụ của việc làm này cũng rất rõ ràng, đúng là dùng tính mạng làm tiền đặt cọc. Hơn trăm người đó có thể thành công thì cũng là một.

Hoàn toàn là dùng tính mạng con người để xây ra những từ ngữ hoa lệ trau chuốt, đương nhiên, đây cũng là lý do vì sao Thường Nhạc lựa chọn Nhật Bản, nguyên nhân là người Nhật Bản rất đông, hơn nữa đám tinh thần võ sĩ đạo nguyện trung thành này quả thực là dược liệu thượng đẳng.

Công chúa Sakura chính thức kế thừa vị trí, bàn tay nhỏ bé khẽ vung lên sẽ có rất nhiều thanh niên Nhật Bản nhiệt huyết gia nhập, quả thực đúng là tài nguyên nhân lực a.

- Thường Nhạc, chúng ta có phải là hơi tàn nhẫn không? Đệ Nhị Mộng nghe xong bố trí của Thường Nhạc, thần sắc cô tràn đầy không đành lòng.

- Không, không tàn nhẫn, anh còn cảm thấy nhân từ. Ai, nếu như có thể từ trong ngàn người luyện ra một cao thủ tuyệt thế thì thật quá thoải mái. Thường Nhạc khẽ híp mắt, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh lùng.

- Lão đại, cửa đã mở rồi, các an hem đang chờ hiệu lệnh của cậu, cùng giết vào sông băng. Huyết Hổ lỗ mãng hấp tấp xông vào với vẻ mặt hưng phấn.

- Giết vào song băng?

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Thường Nhạc lại trở nên cổ quái, sau đó nghiền ngẫm nhìn Huyết Hổ nói: - Ai truyền đạt mệnh lệnh tôi muốn giết vào sông băng?

- Phó thủ lĩnh Tiểu Bảo ra lệnh như vậy.

Huyết Hổ thuộc hạng người sơ ý sơ suất hạng nhất, căn bản không chú ý tới nét mặt biến hóa của Thường Nhạc.

- Phó thủ lĩnh Tiểu Bảo? Thường Nhạc cũng ngây ngẩn cả người, từ khi nào thì Tiểu Bảo lại thêm cách xưng hô này, tuy nhiên gần đây Tiểu Bảo dưới dư uy ủng hộ của Hắc Long, quả thật có loại cáo mượn oai hùm này, huống hồ cô bé bởi vì có quan hệ chị em với Đệ Nhị Mộng, Tiểu Bảo có thể nói là bảo vậy của toàn bộ Điểm G.

- Lần này để Hắc Long, Lam Tử, Mộng Vu và tôi tiến vào là được rồi. Thường Nhạc nhìn Huyết Hổ nói: - Anh cần phải phối hợp nhiều hơn với Cao Tiếu, tôi hy vọng tổ hợp hai người có thể trở thành tuyệt thế cao thủ, về sau cứ là chiến trường thì để anh đánh!

- Vâng! Huyết Hổ cũng là thành thật, gã cảm giác Thường Nhạc muốn phát uy rồi, lập tức nhu thuật gật đầu rồi lui ra ngoài.

- MK, lại có kẻ dám bắt nạt ông xã mình, đúng là ăn phải gan báo rồi. Ở gia tộc Tây Môn thuộc Trung Quốc xa xôi, trên khuôn mặt xinh đẹp của người thừa kế - Tây Môn Khinh giờ phút này đã đỏ bừng.

Tây Môn Khinh thế nào cũng không ngờ tới, bản thân vất vả sinh đứa nhỏ xong, vừa khôi phục thể lực đã biết một tin tức rất không ổn.

Chuyện Thường Nhạc ở nước Mỹ bị cao thủ của Thánh điện Quang Minh vây giết truyền đến tai Tây Môn Khinh, mày liễu của cô lập tức dựng lên.

Từ khi sinh con xong, Tây Môn Khinh chợt phát hiện bệnh cũ của mình biến mất. Thay vào đó chính là ánh sáng của người mẹ, thậm chí còn sinh

https://thuviensach.vn

ra tư niệm với Thường Nhạc.

- Đại tiểu thư, hiện tại chúng ta nên làm thế nào? Nhìn thấy bộ dạng trừng mắt lạnh lẽo của Tây Môn Khinh, lão quản gia của Tây Môn gia thật cẩn thận dò hỏi.

Tây Môn Khinh trừng mắt, điềm nhiên cười nói: - Nếu bọn chúng dám đối phó với ông xã tôi như vậy, chúng ta cũng không khách khí. Lập tức khởi động tất cả tinh nhuệ bày trận đến Pháp phối hợp với ông xã tôi.

Khi vừa tiến vào sông băng, sự rét lạnh của nơi này điên cuồng mà đánh vào Thường Nhạc.

Mắt Thường Nhạc híp lại, thật không ngờ mới qua một thời gian ngắn, nhiệt độ ở nơi này lại thấp xuống nhiều như vậy, khó trách Thánh nữ Băng Xuyên lại chủ động đề xuất điều kiện với mình.

Bộ đồ Quang Minh thần thánh, hừ, bọn họ nghĩ tốt thật. Đáng tiếc đó chỉ là suy nghĩ của bọn họ, tưởng tượng và hiện thực là khoảng cách rất lớn.

- Nơi này thật là cmn lạnh quá.

Miệng Hắc Long thở ra một luồng khí lạnh, lập tức tạo thành sương mù, sau đó lại hóa thành băng mỏng.

- Hoan nghênh khách nhân tôn quý lại tới đây.

Trên sông băng mơ hồ truyền đến giọng nói rất đột ngột.

Tròng mắt Thường Nhạc hơi híp lại, không ngờ mới một thời gian ngắn như vậy, chẳng những nơi này trở nên rét lạnh, mà không ngờ thực lực của Thánh nữ cũng được tăng lên.

Trước mắt xuất hiện hơn trăm bóng dáng mơ hồ, đây đều là người của tộc Băng Xuyên, trong mắt bọn họ đều tràn đầy chờ mong nồng cháy.

https://thuviensach.vn

- Thánh nữ Băng Xuyên, cô sẽ không muốn áp chế tôi chứ? Nếu tôi không đồng ý, có phải cô sẽ bảo tộc nhân đến bá vương ngạnh thương cung không? Thường Nhạc lơ đãng đi về phía trước vài bước.

- Thường Nhạc, mang bộ đồ Quang Minh đến rồi sao?

Trên mặt Thánh nữ Băng Xuyên nhìn không ra chút cảm tình dao động, cả người giống như một khối băng được điêu khắc tỉ mỉ.

- Mang tới rồi!

Thường Nhạc cẩn thận trả lời.

- Ùm!

Mộng Vu thiếu chút thì bị lời này của Thường Nhạc dọa cho nhảy dựng lên, người kia rõ ràng vốn đã không có bộ đồ Quang Minh, nhưng nói chuyện quả thực là đúng lý hợp tình.

Chẳng lẽ kẻ kia là một tên lừa đảo?

Mắt Thánh nữ Băng Xuyên hôi sáng lên, giọng điệu có vài phần dao động,: - Ở đâu? Mau lấy cho tôi xem.

Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ nhún vai, tiếc hận nói: - Vốn là màu trắng, nhưng vì tôi thích màu đen nên cố ý nhuộm bộ đồ thành màu đen, cô không ngại chứ?

Trong lúc nói chuyện, một ánh sáng xuất hiện trên cơ thể Thường Nhạc, màu đen từ bốn phía dần dần bao trùm lên Thường Nhạc.

- Bộ đồ Hắc Ám!

Đồng tử Thánh nữ Băng Xuyên co rút lại, thân hình run rẩy kịch liệt: - Không ngờ anh lại có được bộ đồ Hắc Ám, anh là mầm mống của tà ác, tộc

https://thuviensach.vn

Băng Xuyên tôi tình nguyện vĩnh viễn chết già ở sông băng này cũng không muốn trở thành tay sai của anh.

Thường Nhạc cũng không kinh ngạc, khi tộc người Băng Xuyên nhìn thấy mình lần đầu tiên sử dụng trị liệu Quang Minh của Phong Thần khiến bệnh của bọn họ được chữa khỏi, loại cảm giác sùng bái đó khiến Thường Nhạc cảm nhận được bên trong có huyền cơ.

Cho nên lần này hắn đem Hắc Long, Lam Tử và Mộng Vu cùng vài cao thủ đến, nếu đưa Đệ Nhị Mộng và Tiểu Bảo tới, đoán chừng các cô sẽ trở thành người ngăn trở mình.

Trong mắt Thường Nhạc hiện ra sự lạnh lùng: - Tộc Băng Xuyên các cô ở trong này chẳng lẽ chính là làm con chó trông cửa cho Thánh điện Quang Minh?

- Lời này của anh là có ý gì?

Thánh nữ Băng Xuyên lạnh lùng nhìn Thường Nhạc, cô cảm giác Thường Nhạc quả thật quá bình tĩnh, bình tĩnh đến nỗi khiến người ta sợ hãi, cao thủ tộc Băng Xuyên của mình đều tập trung ở đây, mà bọn họ chỉ có bốn người.

Thường Nhạc tà tà cười: - Người tộc Băng Xuyên các cô chỉ có dưới sự bao phủ của ánh sáng mới có thể sinh tồn, các người luôn tin Thánh điện Quang Minh trong tín ngưỡng nhưng họ lại không ban cho các người ánh sáng, nhưng các người cứ ngu xuẩn như vậy mà tin tưởng, quả thực là trò cười.

Thánh nữ Băng Xuyên cười lạnh: - Bất kể anh hoa ngôn xảo ngữ thế nào, Hắc Ám chính là Hắc Ám, mà Quang Minh chính là Quang Minh, mà anh cùng bộ đồ Hắc Ám vĩnh viễn là kẻ thù của tộc Băng Xuyên.

- MK!

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc rất quyết đoán mà cắt ngang lời nói của Thánh nữ Băng Xuyên, châm chọc nhìn chằm chằm Thánh nữ Băng Xuyên nói: - Cô có phải cảm giác mình rất vĩ đại, dùng tín ngưỡng của cô cùng khát vọng ra ngoài vây tộc nhân cả đời ở trong này? Thậm chí là hủy diệt, hừ, quả thực là đàn bà ngu xuẩn.

Thánh nữ Băng Xuyên nghe Thường Nhạc nói những lời này, ánh mắt cô theo bản năng dời sang những tộc nhân phía sau lưng, trong mắt những người này đều tràn đầy mong chờ, sau khi tiếp xúc với ánh mắt Thánh nữ Băng Xuyên, bọn họ theo bản năng dời đi tầm mắt của mình.

Nhìn tình huống như thế, Thường Nhạc quyết định châm thêm mồi lửa: - Lại nói, cô lấy cái gì để đấu với tôi? Hắc Long, bắt tên béo nhất đến đây cho tôi.

Thường Nhạc vừa dứt lời, Hắc Long liền di chuyển, lần di chuyển này đầy đủ uy lực, ít nhất có thể khiến đám tộc nhân Băng Xuyên biết được, giết bọn họ, dễ dàng như giết một con kiến.

Khi lời Thường Nhạc vừa nói xong, Thánh nữ Băng Xuyên lập tức cảnh nhìn sang Hắc Long, đáng tiếc, cô thấy chỉ là một cái bóng hư ảo.

Ngay sau đó, Hắc Long đã về tới vị trí ban đầu, mà tên mập kia đã bị Hắc Long vắt trong tay, chỉ cần Hắc Long nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể bóp chết gã trong nháy mắt.

Thánh nữ Băng Xuyên hoàn toàn bị chấn động, thân thủ như vậy quả thực đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, nếu Thường Nhạc bảo cao thủ kia đến giết hại người tộc Băng Xuyên thì mình sẽ ngăn cản bằng cách nào?

- Thánh nữ Băng Xuyên, tôi tin cô là người thông minh, người thông minh hẳn là hiểu được hậu quả khi từ chối Thường Nhạc tôi. Thường Nhạc dùng thanh âm trầm thấp nói.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong thanh âm đó lại mang theo ý tứ không có phép cự tuyệt.

Thánh nữ Băng Xuyên hít sâu một hơi nói: - Được, tôi đồng ý, nhưng tôi hy vọng các người có thể đối xử tử tế với người của tộc Băng Xuyên!

- Không thành vấn đề.

Thường Nhạc rất hài lòng với đáp án của Thánh nữ Băng Xuyên, hơn nữa hắn cảm thấy Thánh nữ ở thời khắc mấu chốt vẫn tương đối thông minh, ít nhất cô ta hiểu rõ, sự hiện hữu của mình sẽ ngăn cản bước tiến của tộc Băng Xuyên.

Khi ánh sáng thánh khiết thông qua Thường Nhạc tràn đến. Tất cả mọi người đều cảm thấy sự ấm áp, vẻ mặt Thánh nữ Băng Xuyên rất cổ quái, người trước mắt kia rõ ràng là mặc bộ đồ Hắc Ám, nhưng lại có được ánh sáng thánh khiết, quả chính là quái vật.

- Thánh nữ Băng Xuyên, dương như cô muốn nói xấu tôi?

Thân hình Thường Nhạc khẽ động, trong giây lát đã từ giữa sông đến trước mặt Thánh nữ.

Con ngươi Thánh nữ Băng Xuyên lại lần nữa co rút, sự biến hóa về thân thủ của Thường Nhạc khiến cô cảm thấy không thể tin nổi, phải biết rằng cách đây không lâu Thường Nhạc còn không phải đối thủ của mình, nhưng bây giờ đã vượt xa sự tưởng tượng của mình.

Chẳng biết tại sao, Thánh nữ Băng Xuyên bỗng nhiên nói: - Thường Nhạc, nếu anh kết hợp hai loại sức mạnh của Quang Minh và Hắc Ám, kết quả sẽ như nào?

Thường Nhạc hơi sửng sốt, bản thân tuy có được sức mạnh Quang Minh vốn có của Phong Thần, lại có được sức mạnh mà bộ đồ Hắc Ám ban tặng, nhưng lại chưa từng nghĩ đến việc dung hợp hai loại sức mạnh này.

https://thuviensach.vn

Một khi dung hợp Quang Minh và Hắc Ám, hiệu quả sẽ như thế nào?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 483: Vật Sưu Tầm Xinh Đẹp

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Chẳng qua Thường Nhạc rất rõ ràng, có vài thứ có thể thử, có những thứ trước khi thăm dò rõ ràng, tuyệt đối không thể loạn dùng, hai sức mạnh Hắc Ám và Quang Minh vốn là sức mạnh rất hùng mạnh, nếu chẳng may không thích hợp mà dung hợp, cuối cùng bị thương tổn sẽ là chính mình.

Tộc Băng Xuyên gia nhập Điểm G, khiến Điểm G lại có được sự phát triển, ở nước Pháp, bao gồm cao thủ tộc Băng Xuyên, cao thủ tộc Hắc Vu, lại thêm thành viên của Điểm G, Thường Nhạc cảm thấy có thể chơi một trò chơi lớn ở Pháp.

Chuyện tộc Bạch Vu bắt được đám người Nữ Vu và hoàn toàn đầu phục Tân Long Nha truyền đến tai Thường Nhạc.

Dựa theo ý tứ của đám người Lạc Phong, Tư Đồ Lôi Minh của Tân Long Nha ở Mỹ, Điểm G trực tiếp thâu tóm Tân Long Nha ở Pháp và tiêu diệt tộc Bạch Vu.

Thường Nhạc đồng ý với quan điểm của đám người lạc Phong, lại để Lạc Phong dẫn đội đi làm chuyện như vậy, việc bên Nam Phi cũng đã hoàn toàn bình yên lại, dưới sự lãnh đạo của Bá, toàn bộ Nam Phi đã thuộc phạm vi của Điểm G.

Có thể nói, chỉ cần nói ra hai chữ Thường Nhạc, toàn bộ người ở Nam Phi đều sẽ biết, mà Bá lại không có dừng lại đó, trong bí mật đã đem rất nhiều cao thủ, bao gồm cả đám người Kim Ngưu Xử Nữ đổ bộ lãnh thổ Pháp.

Ngoại trừ Bá ở Nam Phi, Thần ở Nhật Bản cũng bắt đầu hành động, gã mang theo nhóm đầu tiên dùng dược vật bí mật nghiên cứu ra đưa tới Pháp.

https://thuviensach.vn

Mà cao thủ Điểm G ở Nhật toàn bộ đã đưa vào dưới sự chỉ đạo của nữ hoàng Sakura, đương nhiên, giới xã hội đen Trung Quốc sau mấy lần giao chiến trước đã hoàn toàn thống nhất.

Trong lúc gia tộc Tư Đồ, gia tộc Mộ Dung từng cố gắng, cuối cùng vẫn là chấm dứt bởi thất bại. Bá chủ xã hội đen phương Bắc Liễu Tùy Phong mang theo một đám tinh nhuệ xã hội đen gia nhập ZNV và hội họp với đám người Lâm Phong ở đây tiến hành cuộc chiến thống nhất cuối cùng.

Toàn bộ xã hội đen Trung Quốc tạm thời do Mộ Dung Trường Thiên phụ trách, đương nhiê, Mộ Dung Trường Thiên đối với loại tín nhiệm hoàn toàn của Thường Nhạc với mình mà cảm kích từ nội tâm.

Mộ Dung Quỷ Linh, Công Tôn Khả Nhân, Tây Môn Khinh và Thiên diện hồ ly, bốn cô gái mang theo một đám tinh nhuệ tiến vào địa bàn Pháp.

Đương nhiên, trên mảnh đất Tam Giác Vàng cũng có một đám cao thủ đang bí mật di chuyển, bọn họ rất rõ ràng đạo lý môi hở răng lạnh, hiện tại Điểm G và Thánh điện Quang Minh hoàn toàn đi vào con đường quyết liệt.

Một khi Điểm G bị giết, vậy tất cả những thế lực thuộc sở hữu của Điểm G chỉ sợ cũng không có được kết quả tốt, đương nhiên, dẫn đội chính là Ảnh Tử.

Mấy cao thủ ở Nam Phi, Nhật Bản, Trung Quốc, Tam Giác Vàng đều lén lút đi tới nước Pháp, mà Thường Nhạc lại không dùng những thế lực này trên đất Pháp.

Dùng lời Thường Nhạc mà nói, thép tốt phải dùng ở lưỡi đao muốn giết, muốn giết, phải giết thật thoải mái, hiện tại Phượng Hoàng ở Pháp, Tư Đồ Lôi Minh, Giáo Hoàng nước Pháp, Kỵ sĩ thần thánh đều không ở đây, tin tưởng dùng tộc Băng Xuyên, tổ Băng Xuyên và đám người Đệ Nhị Mộng, Tiểu Bảo ở Pháp là đủ.

https://thuviensach.vn

Mà Thường Nhạc đã mang theo một đám tinh nhuệ tuyệt đới đi tới một nơi xa lạ, một nơi đang tồn tại kẻ mạnh. Nơi này cũng là một lời cam kết của Thường Nhạc.

Năm đó khi ở Nam Phi thu phục Bá, Thường Nhạc đã đồng ý giúp Bá cướp lấy quyền thừa kế gia tộc.

Nếu như chỉ là Thường Nhạc của năm đó, tin rằng đối phó với nhiều cao thủ của Nga như vậy thì sẽ chịu thiệt thòi, thậm chí không có phần thắng.

Nhưng cùng với thời gian, Thường Nhạc đã trưởng thành, Điểm G cũng trưởng thành, Thường Nhạc có lòng tin tuyệt đối, bất luận là mặt gì, cao thủ của mình cũng có thể dùng nắm tay để lấy cái đầu của đối phương xuống.

Đương nhiên, trước mắt, có hai cái đầu cao quý, nhưng Thường Nhạc không dùng lực để đánh, ngược lại, trên mặt hắn lại lộ ra nụ cười cổ quái.

- Thường Nhạc, anh nói xem nên làm như nào? Cô vẻ mặt phức tạp nhìn Thường Nhạc, đã lâu không gặp hắn, bản thân từ lần đầu tiên gặp mặt ở Trung Quốc, lần thứ hai hở Nam Phi, cuối cùng lại gặp mặt ở Trung Quốc, tất cả, tất cả, chuyện xảy ra đối với cả hai bọn họ quả thật quá nhiều.

Ngay bản thân cô cũng không hiểu được, từ lúc bắt đầu đối với Thường Nhạc có một loại hận thù đến tận xương tủy, và cảm giác phức tạp hiện giờ, bản thân cô cũng không nói rõ ràng được.

Cô tận mắt chứng kiến Điểm G dần dần từ yếu đến mạnh, nhìn thấy Thường Nhạc từ lúc bắt đầu sắc sảo đến thành thục điềm đạm chắc chắn hiện tại.

Đồng thời cũng cảm nhận được gia tộc Mộ Dung từ mạnh mẽ đến quá trình suy sụp, anh trai - người có năng lực nhất gia tộc mình đã trở thành một trong những thủ hạ quan trọng nhất của Thường Nhạc, mà bản thân đồng dạng lâm vào trong một vòng xoáy phức tạp/

https://thuviensach.vn

Thường Nhạc có chút bất đắc dĩ nhún vai, trong giọng nói tràn đầy vẻ mở ảo, hơi thở không người nào có thể bắt giữ được, nói: - Khi đó tôi tuổi còn trẻ, làm vài chuyện đến bản thân đều không cách nào giải thích. Như vậy đi, người tôi ở đây, cô muốn thế nào thì thế đó.

Vẻ mặt Mộ Dung Quỷ Linh hơi sững sờ, cô không ngờ đáp án của Thường Nhạc lại như vậy, cả người đều ngơ ngẩn, hiện tại mình phải làm thế nào?

Giết Thường Nhạc, điều đó căn bản không thể, hận hắn, lại không hận nổi, thích hắn? Bản thân không thể tiếp nhận được. Mộ Dung Quỷ Linh đột nhiên cảm thấy mình tới gặp Thường Nhạc là một chuyện ngu xuẩn.

Ít nhất trước khi làm rõ mọi chuyện, gặp Thường Nhạc cũng vô dụng, nhưng có vài thứ cho dù dùng cả đời đi làm rõ cũng không làm rõ được.

Thường Nhạc nhìn Mộ Dung Quỷ Linh, Mộ Dung Quỷ Linh cũng nhìn Thường Nhạc, đương nhiên, ý nghĩa trong ánh mắt bọn họ hoàn toàn không giống nhau.

Mộ Dung Quỷ Linh bỗng nhiên trực tiếp đi tới phía Thường Nhạc, mà trên mặt Thường Nhạc lại lộ ra nụ cười tà ác tiêu sái, hắn trực tiếp duỗi tay ra tận tình hưởng thụ cái ôm tuyệt vời.

Quả nhiên, Mộ Dung Quỷ Linh lao vào lòng ngực Thường Nhạc, mà Thường Nhạc cũng mỉm cười, xem ra sức hấp dẫn của mình không hề kém năm đó.

Mộ Dung Quỷ Linh nhắm hai mắt lại, mà Thường Nhạc kẻ già đời trong tình trường nếu còn không hiểu thái độ này, chỉ sợ sẽ bị người đời cười đến rụng răng.

Cái miệng của hắn trực tiếp bao trùm lên.

https://thuviensach.vn

Ướt át, ngọt ngào, còn có loại hương thơm thuộc về hắn Thường Nhạc hoàn toàn chìm đắm trong loại cảm giác kỳ diệu.

- Ai yo.

Loại hưởng thụ này của Thường Nhạc còn chưa được bao lâu, bỗng nhiên trên môi truyền đến sự đau đớn, hóa ra vừa rồi cái răng nanh nhỏ của Mộ Dung Quỷ Linh đã cắn mạnh một cái lên môi hắn, một dòng máu đỏ từ môi Thường Nhạc chảy xuống.

Tục ngữ nói thật đúng, lòng dạ đàn bà là độc ác nhất, quả nhiên không sai, hồng nhan đúng là nguồn gốc mọi tai họa. Mà Mộ Dung Quỷ Linh đã từ trong lòng ngực Thường Nhạc lui ra, nhanh chóng biến mất trong màn đêm.

Điều này làm cho Thường Nhạc hơi không hiểu ra sao cả, dầu gì cũng là mình bị thương, nên chạy phải là mình mới đúng.

Đầu lưỡi khẽ thưởng thức chút mùi vị của máu tươi, tư vị thoang thoảng khiến Thường Nhạc rất vui vẻ, bởi vì trong máu cũng ẩn chứa mùi hương của thiếu nữ.

- Đến em rồi, phải làm sao bây giờ?

Một mỹ nữ vẫn luôn đứng trước mặt Thường Nhạc, từ lúc Thường Nhạc bắt đầu nói chuyện với Mộ Dung Quỷ Linh đến hiện tại, Thường Nhạc bị Mộ Dung Quỷ Linh hung tợn mà cưỡng gian, toàn bộ cô đều chứng kiến.

Trong thủy mâu của cô không nhìn ra bất kỳ cảm xúc dao động nào, giống như một thánh nữ, lại giống một sản phẩm điêu khắc. Nhưng Thường Nhạc lại hiểu rõ, đại mỹ nữ trước mắt này còn đáng sợ hơn cả điêu khắc.

Có người nói tình yêu giống như pháp hoa, trong giây lát sẽ biến mất. Nhưng Thường Nhạc rất rõ, tình yêu chính là mầm móng, chỉ cần gieo

https://thuviensach.vn

xuống dụng tâm, bất kể như nào cũng sẽ nở hoa kết quả.

Mà loại mầm mống này của mình thật sự quá nhiều, thu hoạch cũng quá nhiều, đương nhiên cũng có mầm mống vẫn luôn không ranụ hoặc là đã nở hoa rồi mà mình lại quên đi sự hiện hữu của nó, mà thứ hiện tại hắn cần chính là kết quả, mình cũng cần kết quả.

Thường Nhạc giống với lúc trước, vẫn là bất đắc dĩ nhún vai, đây cũng là chuyện không có cách nào khác, chuyện mình theo đuổi mỹ nữ Lộ Đức đã trở thành chuyện toàn bộ người của Điểm G ở Nam Phi đều biết.

Quan hệ của bản thân và Lộ Đức cũng đã đạt tới cảnh giới đột nhiên tăng mạnh, nhưng cách khoảng cách thăng hoa vẫn còn một đoạn không dài không ngắn.

Thường Nhạc rất muốn nói, chờ một chút đi, nhưng Điểm G trước mắt đã bắt đầu kế hoạch cuối cùng, có lẽ chờ sau khi bận xong, cũng là lúc dừng hành động sưu tầm mỹ nữ.

- Em nói đi, em muốn thế nào. Người tôi ở đây rồi, em muốn thế nào tùy em. Câu trả lời gần như giống với câu trả lời với Mộ Dung Quỷ Linh.

Thường Nhạc vẫn vô lại như trước, ít nhất trong lòng các mỹ nữ đều nghĩ như vậy.

Mặt Lộ Đức bỗng nhiên đỏ lên, cô trực tiếp đi về phía Thường Nhạc, đôi mắt xinh đẹp to tròn vẫn luôn thâm tình nhìn chằm chằm Thường Nhạc, gương mặt đó một tấm thủy chung làm hco mình không thể quên được.

Thường Nhạc rất muốn nói một câu: "Mỹ nữ, em đừng nhìn nữa, trực tiếp hành động đi!"

Nhưng trên thực tế, Thường Nhạc lại nói: - Lộ Đức, nế em muốn cắn mà nói, cố thể đổi vị trí không, môi của tôi không thể chịu được lần tập kích

https://thuviensach.vn

thứ hai đâu.

- Ha ha ha!

Lộ Đức nghe được những lời này của Thường Nhạc, không ngờ bật cười, vẻ phong tình trên khuôn mặt còn tươi hơn cả hoa, Thường Nhạc hoàn toàn bị nụ cười này làm say.

Thường Nhạc đột nhiên cảm giác, bản thân không phải chiến thần bất bại, nếu kẻ thù đủ thông minh mà nói, tìm vài đại mỹ nữ tuyệt sắc, đồng thời cười với mình, vậy tâm thần bản thận hoàn toàn sẽ rối loạn, trận địa của bản thân cũng sẽ thất thủ.

Khuyết điểm lớn nhất của bản thân, trong mắt kẻ địch lại biến thành hoàn toàn kín kẽ, bởi vì đối thủ của hắn cho rằng, phụ nữ Thường Nhạc có được quá nhiều, Thường Nhạc là một Hoa hoa công tử. Đối phó với một Hoa hoa công tử, có thể dùng mỹ nhân kế không?

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 484: Đại Kết Cục 1

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc không ngờ mọi chuyện đều trở nên thuận lợi, ban đầu còn cần tiêu phí rất nhiều thời gian để theo đuổi mỹ nữ, hiện tại đều tự đưa đến miệng.

Chẳng lẽ đây là ông trời mở mắt?

Đương nhiên, Thường Nhạc không tin đây là ông trời sắp đặt, nếu như không phải bản thân tỉ mỉ truyền bá, cũng sẽ không có kết quả ngày hôm nay, trước là Mộ Dung Quỷ Linh, đến hiện tại là Lộ Đức đầy đặn.

Trong bóng đêm, Thường Nhạc giống như hoàn toàn dung hợp với không khí, hắn mở rộng hai tay cảm nhận hương thơm hai thiếu nữ lưu lại trong lòng, trên mặt nở nụ cười nhẹ.

Bỗng nhiên, tâm thần Thường Nhạc khẽ động, cách đó không xa lần nữa xuất hiện tiếng bước chân: - Bá, tôi biết anh nhất định sẽ về!

- Lão đại, sao cậu biết là tôi?

Bá có vài phần khó hiểu, vừa rồi hai người thiếu nữ liên tục xuất hiện khiến Bá không thể không dời thời gian gặp Thường Nhạc, có lẽ là sắp kế thừa vị trí của một gia tộc đỉnh cao, trong lòng Bá nhẹ nhàng thoải mái đi vài phần, bước chân của gã cũng trở nên nhẹ nhàng, thoạt nhìn rất giống bước đi của thiếu nữ.

- Bởi vì trên người anh không có mùi hương!

Thanh âm của Thường Nhạc rất bình tĩnh, ánh mắt hắn nhìn Bá nói:

https://thuviensach.vn

- Gia tộc Sada là một gia tộc khổng lồ của Nga, anh là con cả trong gia tộc, vì vậy quyền thừa kế vốn thuộc về anh, nếu đoán không sai, ngày mai đến gia tộc Sada, trừ em hai Sada Kay của tổ dị năng, Sada Rodin của Kim gia Hàn Quốc cũng tới.

Bá khẽ gật đầu, năm đó mình lưu lạc đến Nam Phi cũng là bởi vì không cách nào chống lại thế lực sau lưng của Kay và Rodin.

Hiện tại, cũng là phong thủy luân chuyển, có sự ủng hộ của Điểm G, có một lão đại bao che khuyết điểm như lão đại, tất cả mọi chuyện đều đã sinh ra biến hóa.

- Lão đại, lần này người chúng ta mang theo có phải là hơi nhiều không? Ban đầu, Bá cho rằng đưa cao thủ Điểm G ở Châu Phi đến đã là đủ, nhưng lại không ngờ Thường Nhạc gần như đưa một lửa gia sản của Điểm G đến nơi này.

- Không nhiều, không nhiều, tôi vẫn còn chê ít. Thường Nhạc cười nhạt một tiếng: - Ngoài gia tộc Sada, chúng ta còn muốn thâu tóm toàn bộ nước Nga và Hàn Quốc, cho nên Bá anh cần phải chuẩn bị tốt tâm lý.

- Tôi chuẩn bị tốt tâm lý?

Bá nhất thời còn chưa hiểu ý.

- Không sai, lần này chỉ huy toàn cục là Bá anh chứ không phải Thường Nhạc tôi! Trên mặt Thường Nhạc vẫn là nụ cười nhẹ, trong nụ cười đó có hàm nghĩa mà không ai hiểu.

Bá hoàn toàn ngây ngẩn cả người, gã gần như không tin được tai mình, hành động lần này tuyệt đối xem như không tiền khoáng hậu của Điểm G, Thường Nhạc đến đây chủ trì đại cục là chuyện đương nhiên.

https://thuviensach.vn

Mà trước mắt, Thường Nhạc lại giao luôn nhiệm vụ này cho mình, một Bá luôn luôn bình tĩnh rốt cục không kìm nổi mở miệng nói: - Lão đại, vậy cậu làm gì?

- Nhật Bản!

Trên mặt Thường Nhạc vẫn duy trì nụ cười bất diệt. Nhưng ai cũng không thể nắm chắc được ý nghĩa trong đó. Đương nhiên, lòng Thường Nhạc rất rõ ràng, cho dù thâu tóm được Nga, chiếm cứ xã hội đen Hàn Quốc, nhưng vẫn sẽ không có tác dụng nhiều đến việc đối phó với Thánh điện Quang Minh.

Ngược lại, tinh thần võ sĩ đạo này của Nhật Bản, bởi vì loại điên cuồng như cầm thú lại có thể tiến vào đường sinh cơ quyết chiến giữa Điểm G và Thánh điện Quang Minh.

Đương nhiên, Thường Nhạc rất rõ ràng, nếu đây là một trò chơi, chỉ là cuộc chiến giữa Thánh điện Quang Minh và Điểm G, vậy thì quá nhạt nhẽo rồi, ít nhất, Thánh điện Hắc Ám cũng nên đảm đương phương diện đối thủ của Thánh điện Quang Minh.

- Cảm ơn lão đại!

Bất kể là xuất phát từ nguyên nhân gì, lòng cảm kích của Bá đối với Thường Nhạc vẫn là không kìm nổi mà biểu hiện ra.

- Không cần cảm ơn tôi, tất cả đều là do anh chăm chỉ mà có được. Thường Nhạc vỗ vỗ vai Bá rồi xoay người đi vào trong phòng.

Đối với gia tộc Sada, hôm nay là một ngày tương đối quan trọng trong lịch sử, đặc biệt là những cao thủ Kay và Rodin của gia tộc Sada mang tới.

Tổ Bá Vương của Nga, trong đó Bá Vương đang ngồi trong đại viện, dáng người Bá Vương hơi mập mạp, cả người ngồi trên ghế, thoạt nhìn có một

https://thuviensach.vn

loại xu thế bất cứ lúc nào cũng sẽ bị áp đảo.

Đương nhiên, điều này cũng không ảnh hưởng gì đến tôn kính của người khác đối với Bá Vương, nhất là Kay. Có Bá Vương ủng hộ, vị trí chủ nhà hôm nay, gã nhất định phải có được.

Có hơn ba mươi người đứng phía sau Bá Vương, bọn họ đều thuộc tổ tinh nhuệ của Bá Vương, cũng có thể nói là đến để trợ uy, đối với bọn họ mà nói, ủng hộ ai không quan trọng, quan trọng là có được đối thủ xứng đáng không.

Kim gia của Hàn Quốc quả thật được coi là một đối thủ khá thú vị, nhất là đệ nhất cao thủ của Kim gia, danh xưng Kim Yu Min.

Lúc này, người của Hàn gia đứng đối diện Bá Vương, và Tiểu Kim thì ngồi trên một chiếc ghế khác ở trong đại sảnh.

Sada Rodin của gia tộc Sada ngồi ở vị trí trung tâm đại sảnh, tương đương với Sada Kay, gã cũng không phản đối, ngược lại có phần đồng ý vì cho rằng chỉ có nắm giữ sức mạnh cường đại chống đỡ toàn bộ gia tộc Sada mới có thể duy trì địa vị đại gia tộc lớn nhất nước Nga.

Đương nhiên, Sađa rất rõ ràng đạo lý gọi là dắt sói vào nhà, tuy nhiên, Sada tin rằng sói chỉ cần dạy dỗ tốt là có thể biến thành một con chó săn thượng đẳng.

Tiểu Kim và Bá Vương vẫn luôn ngồi yên nhìn nhau.

- Cha, Bá không thể nào quay lại, chúng ta vẫn là bắt đầu đi! Mày Rodin khẽ nhíu lại, rất không kiên nhẫn thúc giục nói.

- Cuộc tranh đoạt quyền thừa kế gia tộc, thuộc về ba anh em các người, trước khi chưa có quy định, Bá cũng có tư cách tham gia trận cạnh tranh quyền thừa kế gia tộc này.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Rom lơ đãng quét qua mặt hai anh em, lạnh lùng nói.

Tiếp xúc với ánh mắt của cha mình, thân hình Rodin và Kay đồng thời run rẩy. Bất luận là lúc nào, cha luôn khiến không người nào đoán ra được, cho dù có thể lực lớn chống phía sau, Rodin và Kay vẫn không thể thoát ra khỏi loại áp bức này.

- Chi bằng con và em ba đọ sức trước một trận, ai thắng sẽ cùng anh cả đọ sức, nếu anh ấy không đến, vậy người thắng sẽ tính là người thừa kế gia tộc Sada. Kay hiển nhiên là thông minh hơn nhiều so với Rodin, gã bắt được bộ mặt âm quang của cha, từ từ mở miệng nói.

Đồng tử Rom co rút lại: - Được, hai con tự phái ra ba người để bắt đầu trận đấu.

- Con có thể làm trọng tài không? Từ phía đại sảnh truyền đến thanh âm rất bình tĩnh, cũng rất có sức hấp dẫn. - Bá! - Anh cả!

Khi bóng dáng của Bá hiện ra ở đại sảnh, bọn họ gần như đồng thời kinh ngạc.

- Thế nào, chẳng lẽ tôi không thể làm trọng tài sao? Trên khuôn mặt bình tĩnh của Bá mang theo nụ cười thản nhiên, tin rằng sự xuất hiện của mình vượt xa dự liệu của bọn họ.

- Anh cả, anh có thể tham gia trận đấu người thừa kế gia tộc. Nhưng làm trọng tài, chỉ sợ anh không có tư Lời của Rodin còn chưa nói hết, một thân ảnh giống như mộng ảo hiện ra trước mặt Rodin, một bàn tai trực tiếp nhéo vào yết hầu gã.

Trước mắt là một người trung niên tướng mạo rất bình thường. Trên mặt nhìn không ra chút dao động tình cảm nào, mà tay ông ta rất cường tráng, rất có lực.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần cái tay kia thoáng dùng sức, vậy Rodin sẽ đi gặp Diêm Vương gia.

Sắc mặt Rodin hết xanh lại trắng, mà Tiểu Kim thì đứng mạnh lên, sắc mặt cũng rất khó coi.

Thậm chí có người lại bắt lấy Rodin ngay trước tầm mắt của mình, đây quả thực là một cái tát mạnh lên mặt mình: - Buông Rodin ra!

Một luồng khí thế mạnh mẽ ép tới người trung niên. - Giao cho tôi.

Tiểu Kim vừa dứt lời, có một cái bóng đánh về phía gã, con người màu vàng của Tiểu Kim co rút lại, thân ảnh đó thật sự quá nhanh, nhanh đến độ khiến gã hoa mắt.

Nắm tay của Tiểu Kim theo bản năng quyết đoán nghênh đón: - Bịch!

Nghênh đón Tiểu Kim không phải là nắm tay, mà là một bàn tay. Nắm tay của Tiểu Kim đã đánh vào cơ thể đối phương, nhưng thân thể đối phương không hề chuyển động dù chỉ một chút.

Mà tay của đối phương đã vô cùng chuẩn xác rơi xuống cổ Tiểu Kim.

Trước mắt người thanh niên vẫn là người trung niên, nhưng nụ cười chiêu bài đó đúng là chỉ Hắc Long mới có. Tiểu Kim tuy rằng rất lợi hại, nhưng so sánh với Hắc Long hùng mạnh vẫn là có sự chênh lệch rất lớn.

Gần như tất cả mọi người trong đại sảnh đều đứng lên, hai người trung niên trước mắt, bất kỳ là người nào đều là cao thủ tuyệt thế, còn Tiểu Kim là cao thủ đệ nhất Hàn Quốc.

Cấp bậc dị năng đã đạt đến cấp A, cho dù là tốc độ, sức mạnh, lực khống chế đều đạt được đến một loại đỉnh cao. Nhưng so sánh với người trung niên trước mắt, vậy đơn giản giống như một đứa trẻ mới sinh, căn bản không chịu nổi một kích.

https://thuviensach.vn

- Buông Thủ lĩnh ra!

Hơn ba mươi cao thủ dị năng Hàn Quốc gần như đồng thời bao vây lấy Hắc Long.

- Muốn lấy nhiều bắt nạt ít sao?

Một thanh âm trong trẻo vô cùng nghịch ngợm vang lên, đại sảnh vốn rất rộng lớn, nhưng khi thân hình nhỏ xinh của Tiểu Bảo xuất hiện trong đại sảnh, toàn bộ đại sảnh lập tức trở nên chật chội. Rất nhiều cao thủ của Điểm G đều là trăm dặm mới tìm được một, đừng nói đến quần đấu, cho dù là một chọi một đơn đánh độc đấy, đều là đủ.

Hiện tại cho dù là kẻ ngu cũng có thể nhìn ra, quần ẩu kia là chuyện đau đầu như thế nào.

- Thế nào, các người có phải cảm thấy rất kinh ngạc không? Trên mặt Bá vẫn là nụ cười thản nhiên.

- Ha ha, chớ nhiều lời với bọn họ. Bây giờ mọi người bắt đầu giơ tay biểu quyết, ai đồng ý để Bá làm Thủ lĩnh gia tộc Sada thì giơ tay! Tiểu Bảo cười hì hì nhìn đám người kia trong đại sảnh.

Cô bé đưa tay lên đầu tiên, mọi người thuộc Điểm G đều không hẹn mà cùng giơ tay.

- Ha ha, ngại quá, người đồng ý chiếm đa số. Con người tôi thật ra rất dân chủ đấy! Trên mặt Tiểu Bảo lộ nụ cười xấu xa.

- Hừ, Bá, chẳng lẽ đây là phương thức anh tham gia dành quyền thừa kế sao? Rom đi về phía Bá, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh lùng.

- Ba trận đấu, ở đây có người nào có thể chiến thắng bọn họ sao? Ánh mắt của Bá di chuyển từ người Hắc Long lên người những người khác.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều trầm mặc, khi thực lực vượt qua tất cả, những thứ khác đều là chó má, chỉ cần nắm tay cứng, cho dù là chết người cũng để để làm bọn họ tỉnh lại.

Trong lòng Bá Vương cũng đang do dự, thực lực của mình và Tiểu Kim tương đương nhau, Tiểu Kim bị người khác vắt như vắt một con gà lên, vậy mình thì sao? - Bá, chúng ta trực tiếp giết hết mấy chướng mắt đó là được. Lúc này, âm thanh của Hắc Long đột ngột vang lên.

- Tổ Bá Vương nguyện ý quy thuận Điểm G!

Nghe được câu này, Bá Vương không hề do dự trực tiếp nói.

Hành động thu phục Bá Vương của Nga và Hàn Quốc còn đơn giản hơn cả trong tưởng tượng. Đồng thời lúc này, việc nghiên cứu dược vật bên phía Nhật Bản cũng tiến vào bước cuối.

Đương nhiên, Thánh điện Quang Minh không hề vội vàng tìm Điểm G, mà đem tinh lực chủ yếu tập trung lên người Thánh điện Hắc Ám.

Sự xuất hiện của Thánh điện Hắc Ám, đó là công lao của Đồng Uyên, phương thức của Đồng Uyên rất đơn giản, nhưng lại rất độc ác. Cô dùng số lượng pháo lớn, sau đó ném vào khu vực của Thánh điện Hắc Ám.

Chờ pháo nổ. Kết quả người của Thánh điện Hắc Ám tới, nhưng lại bị pháo làm nổ chết phân nửa, đây là cái giá phải của thế giới lòng đất.

Thánh điện Hắc Ám và Thánh điện Quang Minh đấu với nhau, tất cả mọi chuyện đều trở nên đơn giản..

Đương nhiên, Thường Nhạc cũng không hề nhàn rỗi, hắn áp dụng phương thức rất đơn giản. Dùng người thuốc đối phó Giáo hội, đối phó mafia, đối phó Kỵ sĩ thần thánh.

https://thuviensach.vn

Những cao thủ vốn dùng để đối phó Thánh điện Quang Minh, dùng trên người đám cấp bậc như Giáo hội, cục diện biến thành thuận lợi một cách quỷ dị.

Đương nhiên, ngoài Điểm G ra, những thế lực lớn khác cũng xông ra để liên thủ với Điểm G, triệt để mà kéo thắng lợi về phía này.

- Biết tôi vì sao phải giúp anh không? - Biết! Trên mặt Thường Nhạc vẫn là nụ cười nhạc, mấy ngày chinh chiến liên tục khiến Thường Nhạc biến thành càng giỏi giang hơn, thậm chí toàn thân có thêm một luồng nhuệ khí.

Ánh mắt Thường Nhạc thoạt nhìn mơ hồ, nhưng mặc cho ai đều rõ ràng, ánh mắt đó một khi tập trung lên người ai đó, chỉ sợ kẻ đó liền gặp họa rồi.

- Vì sao? - Bởi vì chúng ta đều là người Trung Quốc, trận đấu giữa chúng ta xem như mâu thuẫn nội bộ, nhưng một khi gặp kẻ thù bên ngoài, chúng ta sẽ đoàn kết nhất trí đối ngoại. Thường Nhạc nói ra những lời này, tinh thần sáng láng.

Tư Đồ Lôi Minh nhún vai, liên hợp giữa Tân Long Nha và Điểm G, ngay bản thân gã cũng cảm thấy không thể tin nổi. Nhưng Tân Long Nha không liên hợp với Điểm G, cục diện trước mắt rất có khả năng sẽ lâm vào bế tắc.

Đương nhiên, hành động lần này của Tân Long Nha cũng làm cho Giáo hội và Mafia phải đau đầu.

- Nói đi, bước tiếp theo chúng ta nên làm như thế nào? Tư Đồ Lôi Minh hướng mắt về phía Thường Nhạc, nhìn kỹ Thường Nhạc, cảm thấy tên nhóc này cũng không xấu lắm.

Mắt Thường Nhạc híp lại, từ từ nói: - Tư Đồ huynh, tiếp theo làm như thế nào, chỉ sợ trong lòng chúng ta đều đã có đáy.

https://thuviensach.vn

- Liền biết không gạt được cậu, hiện tại hắn là lúc chúng ta tận diệt. Mắt Tư Đồ Lôi Minh nhìn về phương Tây, có lẽ sau đây sẽ là một cuộc chiến gian khổ.

Thường Nhạc bỗng nhiên nhìn sang Tư Đồ Lôi Minh, nửa ngày mới nói một câu: - Bao Thủ lĩnh của Thánh điện Quang Minh cho tôi, của Thánh điện Hắc Ám sẽ đưa cho anh.

- Tôi cuối cùng cũng cảm giác rớt vào trong mũ rồi! Ánh mắt Tư Đồ Lôi Minh quét qua mặt Thường Nhạc, lơ đãng nói.

---

https://thuviensach.vn

THIẾU GIA PHONG LƯU
(Dạ Thải Hoa)
Chương 485: Đại Kết Cục 2

Đào Tiểu Vũ eBook www.dtv-ebook.com

Thường Nhạc vẫn luôn híp nửa con mắt nhìn tình cảnh phía dưới, bởi vì trò hay mà hắn và Tư Đồ Lôi Minh tỉ mỉ bày ra cuối cùng cũng bắt đầu trình diễn.

Cao thủ của Thánh điện Hắc Ám và Thánh điện Quang Minh giằng co với nhau, một kẻ lại một kẻ ngã xuống, Thường Nhạc cảm thấy cảnh tượng trước mắt rất kích thích.

- Chúng ta hắn là nên hành động rồi? Huyết Hổ rục rịch muốn đứng lên, hiển nhiên, gã là tên tính tình nóng nảy.

- Anh không đàng hoàng một chút cho tôi, không có mệnh lệnh của tôi, anh dám lao ra, tôi sẽ rút gân của anh. Thường Nhạc dùng tay gõ gõ trán Huyết Hổ, giọng điệu âm trầm nói.

Huyết Hổ lập tức giống như con rùa rụt đầu lại, gã là kẻ ai cũng không sợ, chỉ sợ mình Thường Nhạc.

Lúc này, ánh mắt Thường Nhạc đang tìm kiếm, cuối cùng tìm được một người toàn thân mặc quần áo màu trắng.

Đứng xung quanh người đó là vài cao thủ Thánh điện Quang Minh, khi Thường Nhạc nghe thấy một âm thanh quen thuộc, đồng tử hắn co rút: - Giang Hoán Sa!

Trước mắt đúng là Giang Hoán Sa, một thời gian không gặp, Thường Nhạc cảm thấy cô gái đẹp này dường như gầy đi rất nhiều, chẳng lẽ đây là hậu quả của việc nhớ nhung mình quá mức sao?

https://thuviensach.vn

- Ngắm bắn, chuẩn bị! Bên kia, Tư Đồ Lôi Minh khẽ vung tay, từng hàng sung bắn tỉa lặng yên sau khi trải qua cải tiến, viên đạn của súng bắn tỉa có thể phá thân thể cao thủ.

- Bắn! Trên mặt Tư Đồ Lôi Minh lộ ra nụ cười quỷ dị, cùng với những viên đạn bắn ra, những cao thủ của Thánh điện Hắc Ám, Quang Minh đều bị bắn trúng mi tâm mà ngã xuống: - Xung phong liều chết!

Khi ngắm bắn vừa xong, Thường Nhạc ở một phía khác thấy một đám áo đen toàn thân tràn đầy tử khí, bọn họ mạnh mẽ như dã thú phóng về phía giữa sân.

Trong miệng bọn họ không ngừng phun ra các loại bằng tiếng Nhật, trong mắt họ căn bản không có chút cảm tình nào, bọn họ chỉ có một mục tiêu duy nhất, giết sạch người ở giữa sân.

Đương nhiên, thân thể của bọn họ là sau khi trải qua vô số lần dược phẩm tiêm vào, người thuốc được nghiên cứu ra là sự tồn tại giống như tử thần.

Khi đám người thuốc tiến vào giữa sân, cục diện lập tức xảy ra biến hóa, những cao thủ của Thánh điện Hắc Ám và Thánh điện Quang Minh lập tức đưa đầu dáo vào người thuốc.

- Lão đại, nếu như chúng ta chờ thêm chút nữa mới lên, vậy tổn thất không phải sẽ nhỏ hơn rồi! Thân thể Mộ Dung Trường Thiên duy trì trạng thái thả lòng, vẻ mặt có vài phần khó hiểu nói.

Từ sau khi đi theo Thường Nhạc, gã phát hiện phương diện tâm tính của mình có biến hóa rõ ràng so với trước kia, sáng sủa hơn rất nhiều, nói chuyện cũng hài hước hơn nhiều.

- Người Nhật Bản rất đông, mà dược vật của chúng ta cũng nhiều, đám người thuốc này đặt ở bên đó cũng là lãng phí, chi bằng dùng họ để giết chóc một chút. Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười quỷ dị.

https://thuviensach.vn

- Tư Đồ huynh, anh còn chuẩn bị gì khác nữa không?

Khi người thuốc xông lên giằng co với cao thủ của hai điện, Thường Nhạc hướng mắt về phía Tư Đồ Lôi Minh, nghiêm túc dò hỏi.

Mắt Tư Đồ Lôi Minh híp lại:

- Vũ khí bí mật của Tư Đồ gia tôi đến lúc dùng rồi.

- Theo như lời đồn đại, gia tộc Tư Đồ giống như có sự tồn tại của thần tiễn, anh sẽ không phải là dùng vũ khí lạnh chứ? Mắt Thường Nhạc không khỏi sáng lên, giữa vẻ mặt lộ ra sự hưng phấn.

Chỉ thấy bốn phía xuất hiện mũi tên lóe sáng, mà Thường Nhạc lại nói với Tư Đồ Lôi Minh: - Mũi tên nổi lên màu lam, Tư Đồ huynh, anh bỏ thêm thuốc độc?

- Càng nhiều càng tốt! Tư Đồ Lôi Minh cười quỷ dị, chỉ thấy hai tay gã vung lên, những mũi tên đó giống như được phù lên sinh mạng, điên cuồng vọt về phía mục tiêu.

- Trận của gia tộc Công Tôn cũng nên khởi động. Thường Nhạc nhìn thấy đám cao thủ của Thánh điện Quang Minh và Hắc Ám đã tránh thoát, đang xung phong liều chết hướng về phía này, đồng tử hắn co rút lại.

Trận của gia tộc Công Tôn tuyệt đối tính là hạng nhất, cho dù không đối phó được những cao thủ này, nhưng vẫn phát ra được tác dụng nhất định để vây khốn họ.

- Giờ tới phiên tôi.

Hai người nhìn nhau, công kích vừa rồi đều là theo thứ tự, lượt tấn công của Thường Nhạc vừa qua, đương nhiên đến lượt Tư Đồ Lôi Minh dùng thủ đoạn của mình.

https://thuviensach.vn

Hai tay Tư Đồ Lôi Minh khẽ vỗ, tầng ngoài của mặt đất bắt đầu chuyển động.

- Cổ!

Trên mặt Thường Nhạc lộ ra nụ cười nhẹ, Cổ tộc kết hợp với nhau, dùng ra cổ đương nhiên là hạng nhất, mà Thường Nhạc cũng sẽ không nương tay.

- Cao thủ tộc Băng Xuyên, đến lúc các người hiện thân rồi.

Thường Nhạc vừa dứt lời, không khí xung quanh lập tức ngưng kết, sắc mặt các cao thủ Thánh điện Quang Minh đồng thời biến đội, bọn họ thật không ngờ cao thủ phụ thuộc vào Thánh điện Quang Minh lại phản bọn họ.

Từng đợt tấn công liên tiếp, thoạt nhìn không quan trọng gì, nhưng tự động tổ chức những đợt tấn công này, uy lực của nó cũng là long trời lở đất.

Sắc mặt Thánh điện Hắc Ám và Thánh điện Quang Minh hoàn toàn thay đổi, bọn họ gặp phải chính là đội quân tinh nhuệ nhất của nhân loại, đương nhiên là so sánh mà nói, thủ đoạn của Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh dường như hèn hạ hơn nhiều.

- Nổ!

Bỗng nhiên lúc đó, Tư Đồ Lôi Minh và Thường Nhạc đồng thời ra lệnh, chỉ thấy giữa những cao thủ và người thuốc sinh ra tiếng nổ mạnh kịch liệt.

Hai tên này không ngờ lại chon thuốc nổ dưới mặt đất.

- Chết tiệt! Con ngươi Điện chủ của Thánh điện Quang Minh co lại, sát khí trong mắt cô lóe lên, thân hình như tia chớp đánh về phía Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh.

- Người đàn bà này là của tôi.

https://thuviensach.vn

Khi đối phương vừa chuyển động, Thường Nhạc đứng dậy nghênh đón, xung quanh người hắn xuất hiện dòng khí màu đen, Khôi giáp Hắc Ám bao trùm lên thân thể hắn.

Giờ phút này, một bóng dáng màu đen giống như tia chớp đánh về phía Tư Đồ Lôi Minh, thân thể Tư Đồ Lôi Minh cũng khởi động một bộ khôi giáp.

Khôi giáp Quang Minh Thịnh điển Quang Minh.

Cao thủ so chiêu với cao thủ, không hề giống như người thường, va chạm giữa bọn họ không hề có bất kỳ chiêu thức gì biến hóa, không có bất kỳ hoa tiếu nào.

- Bịch! - Bịch! Hai tiếng động thật lớn gần như đồng thời phát ra. - Đê tiện!

Khi Điện chủ Hắc Ám và Điện chủ Quang Minh rơi xuống, dưới chân đồng thời lảo đảo, sắc mặt bọn họ đồng thời biến đổi.

Bọn họ thế nào cũng không ngờ Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh lại lợi dụng mấy chục cao thủ phía sau liên thủ truyền lực để cùng nhau đối phó hai người bọn họ.

- Bà nội, không ngờ người lợi hại như vậy. Nam Cung Huân Y đứng bên cạnh Công Tôn Thị, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Hóa ra một kích vừa rồi đúng là Công Tôn Thị lợi dụng phương pháp di chuyển sức mạnh để tập trung sức mạnh của các cao thủ Điểm G và Tân Long Nha, đưa vào trong cơ thể Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh.

Trên mặt hai Điện chủ đều hiện ra vẻ tái nhợt, bọn họ nhìn thoáng qua nhau, gần như đồng thời lùi về phía sau.

- Không ổn!

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thường Nhạc và Tư Đồ Lôi Minh đồng thời cả kinh, bọn họ không ngờ sức mạnh điên cuồng như vậy chỉ có thể đánh bị thương hai Điện chủ này mà thôi, nếu như thật sự để bọn họ chạy thoát, tiếp theo chỉ sợ thật sự là chuyện đòi mạng.

Ngay lúc thân hình Điện chủ Quang Minh vừa đồng, Giang Hoán Sa ở bên cạnh cô cũng bắt đầu triển khai, ai cũng không ngờ tới, ở thời điểm nguy hiểm nhất, Giang Hoán Sa không ngờ lại ra tay, hơn nữa mục tiêu lại là Điện chủ của Thánh điện Quang Minh.

Bất kể là Điện chủ Quang Minh hay Thường Nhạc, bọn họ đều không nghĩ tới Giang Hoán Sa sẽ tấn công. Hơn nữa còn là thế công sắc bén làm cho người ta trở tay không kịp.

Khi Điện chủ Quang Minh kịp phản ứng, trường kiếm đã thuận lợi vượt qua thân hình Điện chủ Quang Minh.

- Bịch!

Điên chủ Quang Minh tùy tay xuất một kích đã đánh lui được Giang Hoán Sa, nhưng thứ âm nhạc quỷ dị lại đột ngột vang lên, cô ta hít một hơi lãnh khí, thân thể bị âm nhạc tấn công lập tức nổ tung.

Đương nhiên, Điện chủ Quang Minh đã chết, mà Điện chủ Hắc Ám lại đào thoát thành công.

Đối với chuyện này, Thường Nhạc không hề kích động, ngược lại, hắn đã đem thế giới lòng đất Điện chủ Hắc Ám vừa đi vào phong tỏa lại, dùng lời Thường Nhạc để nói, có thể đưa cao thủ của Thánh điện Hắc Ám đến, đương nhiên sẽ có cách để nhốt bọn họ ở dưới đất mãi mãi.

Đương nhiên, không phải ai cũng có thể đi vào thế giới dưới lòng đất, Thánh nữ Hắc Ám lúc rời đi lại bị Thường Nhạc cưỡng ép giữ lại.

https://thuviensach.vn

Trải qua một trận chiến này, Điểm G và Tân Long Nha hoàn toàn dung hợp cùng nhau.

Mà đứng đầu thế lực to lớn nhất thống trị thế giới này là Tư Đồ Lôi Minh, phía dưới gã có mười Đại Thống Soái thống trị mười khu vực quan trọng nhất của thế giới.

Trong đó bao gồm, Nhật Bản Thần, Châu Phi Kerri, Nga Bá, ZNV Lâm Phong, Anh Quang Minh, Mỹ - Lạc Phong, Pháp Lãng Mạn, Trung Quốc Mộ Dung Trường Thiên, Đức Tư Đồ Hạo (cao thủ gia tộc Tư Đồ), Hàn Quốc - Ảnh Tử, Vân.

Đương nhiên, trong đó còn rất nhiều cao thủ đã dung nhập vào cái màn phía sau, trở thành chiến tướng phía dưới địa khu của Bộ Thống Soái.

Về phần Ngôi sao điên cuồng mới Thường Nhạc sau cuộc chiến kia không còn xuất hiện nữa, có người nói Thường Nhạc tiến vào Thế giới lòng đất, hoàn toàn hủy diệt Thánh điện Hắc Ám.

Cũng có người nói, dưới sự phối hợp của Giang Hoán Sa, Thường Nhạc suất lĩnh một đám tinh nhuệ tiến vào Thánh điện Quang Minh, trở thành Điện chủ kế tiếp.

Cũng có người nói, Thường Nhạc mang theo những người phụ nữ hắn yêu ẩn cư.

Dĩ nhiên, đối với tổ chức Thường Nhạc thành lập Tân Điểm G, quyền thống trị giao cho Tư Đồ Lôi Minh, điểm này có lẽ có chỗ tranh cãi.

Nhưng là người thông minh thật sự đều hiểu rõ, cốt tủy của Tân Điểm G không hề đổi, máu cũng không thay đổi, Tư Đồ Lôi Minh của chúng ta cũng không phải là hạng người hung tàn này.

https://thuviensach.vn

Khi các cô gái hỏi Thường Nhạc, tại sao lại buông bỏ việc tranh đoạt quyền thế, Thường Nhạc rất tự nhiên phóng khoáng trả lời: - Không có đối thủ, trò chơi tự nhiên sẽ chấm dứt.

- Vậy chúng ta chơi trò chơi mới đi! Trên khuôn mặt mỹ lệ của Giang Hoán Sa hiện lên nụ cười ngọt ngào.

- Chúng tôi ủng hộ!

Bốn phía vang lên những giọng nói dễ nghe, nhưng khi Thường Nhạc nghe thấy những giọng nói này, da đầu của hắn lại run lên, dường như vật sưu tầm của mình hơi nhiều một chút, chỉ cần hơi không cẩn thận, những vật sưu tầm này đều có khả năng bị ném rách, đến lúc đó rắc rối của mìnhc ũng lớn.

Thật sự ở cùng những người phụ nữ hắn yêu, Thường Nhạc mới phát hiện ra cuộc chiến lúc này mới bắt đầu, tuy nhiên có kẻ dở hơi khoái hoạt Tiểu Bảo ở bên cạnh, tất cả đều sẽ thay đổi tốt đẹp hơn, điều kiện tiên quyết là phải cất tiền cho tốt.

https://thuviensach.vn